John Adams Library.

IN THE CUSTODY OF THE BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF No
ADAMS
60.3

NOVUS
APPARATUS
GRÆCO-LATINUS,

CUM INTERPRETATIONE GALLICA.

EX ISOCRATE, DEMOSTHENE,

ALIISQUE PRÆCIPUIS AUCTORIBUS GRÆCIS CONCINNATUS.

Nova Editio auctior & emendatior.

PARISIIS,
Typis JOSEPHI BARBOU, viâ Jacobæâ, ſub Ciconiis.

M D C C L I V.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

ADAMS 60.3

APPARATUS LATINO-GRÆCUS,

EX ISOCRATE, DEMOSTHENE, ALIISQUE præcipuis Authoribus Græcis concinnatus.

A

I.

A *vel* AB. in quæſt. Unde? *De*, *du*, *des*. ἀπὸ. Gen. loci. *ἐκ, (ante Conſonantem) ἐξ (ante vocalem) Gen. ‖ Ab urbe venire, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐλθεῖν. * ἐκ τῆς πόλεως ἐλθεῖν. ‖ Ab agro, ἐξ ἀγροῦ * ἀγρόθεν. ‖ Ab ædibus, οἴκοθεν. ‖ Ab omni parte, πανταχόθεν. ‖ A ſuperiori loco, deſuper, ἄνωθεν. ‖ Ab inferis, κάτωθεν.

II.

A, *vel* Ab, cum Persona; *de chez*, *d'auprès*, *d'avec*, ἀπὸ, gen. * παρὰ, gen. ‖ A me egreditur, ἀπ' ἐμοῦ ἐξέρχεται. ‖ Ab illo nondum rediit, παρ' ἐκείνου οὔπω ἐπανῆλθεν. ‖ Ab illo diſcedo. *Ter.* ἀπ' αὐτοῦ διΐσταμαι.

III.

A, *vel* Ab, cùm Principium ſignificant; *dès*, *depuis*, ἀπὸ, gen. * ἐκ, *vel* (ante vocalem) ἐξ, cum genit. ‖ A longo tempore, ἐκ πολλοῦ χρόνου. * ἐκ πολλοῦ (ſupple χρόνου.) ‖ Ab hoc tempore, ἐκ τοῦ νῦν. * ἀπὸ τοῦ νῦν. ‖ A tempore multo eos non vidi, πολὺν ἤδη τὸν χρόνον ἔχω ἐκείνους οὐ βλέψας. ‖ Ab eo tempore, ἐξ ἔτι τοῦ. * ἀπὸ τότε. ‖ Ab illo tempore, quo, ἐξ οὗ. * ἐξ ὅσουπερ. * ἀφ' οὗ. ‖ Ab eo tempore cuo regnum nactus eſt, ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβε. ‖ Ab infantiâ, ἀπὸ νηπίου. * ἐκ νηπίου. ‖ Ab incunabulis, ἐκ πρώτων σπαργάνων. * ἐξ ἔτι σπαργάνων. ‖ A teneris unguiculis, ἀπὸ τῶν ἁπαλῶν ὀνύχων. * ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. ‖ A pueritiâ, à puero, ſtatim à pueris. * ἐκ παιδός. * ἐκ παιδίου. * ἐκ παιδῶν. * εὐθὺς ἐκ παιδῶν. * ἐκ παιδαρίου μικροῦ. * ἐκ μικρῶν παίδων. * παιδόθεν. [* ἐκ παιδὸς, de uno dicitur; ἐκ παίδων, de uno & de pluribus.] ‖ Ab ineunte ætate, ἐκ πρώτης ἡλικίας. * ἐκ νηπίου. ‖ Ab adoleſcentiâ, ἐκ νέας, * ἐκ νέου, * ἐκ νέων. * ἐκ νεότητος, * ἐκ μειρακίου. ‖ Ab initio: A principio, ἀπ' ἀρχῆς, * ἐξ ἀρχῆς, * ἀπαρχῆς, * ἐξαρχῆς, unica voce; * ἀρχῆθεν, * τὴν ἀρχὴν, (ſupple κατά) ‖ A principio ad finem, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, * ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς. ‖ A calce ad carceres, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὸν βαλβῖδα. ‖ Ab ortu Solis uſque ad occaſum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, * ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν. ‖ Ab Occidente, ἀπὸ τῆς δύσεως. ‖ Ab initio mundi: A mundo condito, ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, * ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. ‖ Ab omni ævo: Ab omni memoriâ, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου. ‖ Ab æterno, ἐξ αἰῶνος, * ἐξ ἀϊδίου.

IV.

A, *vel* Ab, id eſt, Post, *après*, ἀπὸ, * ἐκ, *vel* ἐξ, gen. * μετὰ, acc. ‖ A prandio, ἀπ' ἀρίστου. ‖ A cœnâ, ἀπὸ δείπνου, * μετὰ δεῖπνον. ‖ Ab Rege ſecundus, ἀπὸ βασιλέως δεύτερος, * ὁ τοῦ βασιλέως δεύτερος.

V.

A, *vel* Ab, cùm Causam denotant; *par*, *à cauſe de*, ὑπὸ, gen. * παρὰ, (pro Animatis,) gen. πρὸς, gen. Cum verbis Paſſ. ὑπὸ; (ante vocalem ὑπ'; & ὑφ', ſi ſequatur ſpiritus aſper.) ‖ Ab aliis, ὑφ' ἑτέρων. ‖ Ab illo victus eſt, ὑπ' ἐκείνου νενίκηται. ‖ A febre interiit, ἀπέθανεν ὑπὸ πυρετοῦ. ‖ A quibus vitam accepimus,

Παρ' ὧν τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν. || Ab omnibus honorari, πρὸς ἁπάντων θεραπεύεσθαι. || Ab inopiâ, j. propter inopiam, ὑπ' ἐνδείας. || A verecundiâ, j. præ verecundiâ, ὑπὸ τῆς αἰσχύνης.

VI.

A, *vel* Ab, j. *du côté, de la part*, πρὸς, gen. * παρὰ, gen. * ἀπὸ, gen. || Ab aliquo ſtare, μετά τινος εἶναι, * σύν τινι εἶναι. || A nobis ſtat, *il eſt de notre parti*, πρὸς ἡμῶν ἐστι. || A reo dicere, j. pro reo, πρὸς τοῦ φεύγοντος εἰπεῖν. || A Platone Philoſophi, *les ſectateurs de Platon*, οἱ ἀπὸ Πλάτωνος. || A me, *de ma part, quant à moi*, τό γε κατ' ἐμὲ, * ἐμοῦ γε ἕνεκα. || A me ſolvam, *je payerai du mien*, παρ' ἐμοῦ τίσω. || A dextris, ἐκ δεξιῶν. * δεξιάδην. || A ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν. || A fronte, κατὰ πρόσωπον. * ἀντικρὺς. || A tergo, κατόπιν. * κατὰ νῶτον. * κατὰ νώτου. * ὄπισθεν. || A fronte & à tergo, πρόσθεν καὶ ὄπισθεν. || A capite, *par la tête*, ἀπὸ κεφαλῆς. || A latere, ἀπὸ τοῦ πλευροῦ, vel πλευρόθεν. || *De côté, de biais*, ἐκ πλαγίου.

VII.

A *vel* Ab, cùm Officium deſignant, ἀπὸ *vel* ἐπὶ. Genit. || A ſecretis, *Secretaire ou Secretaires*, ὁ, *vel* οἱ ἀπὸ, *vel* ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων. (ſub. ὄντες, qui ſunt.) || Ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν. || A libellis ſupplicibus, *Maître des Requêtes*, ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετειῶν * ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετικῶν λόγων. || A Regiis ſigillis, *Garde des Sceaux*, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων. || A publicis rationibus, *Maître des Comptes*, ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων λόγων. || A Cyathis, *Echanſon*, ὁ πρὸς ταῖς κύλιξι.

VIII.

A, *vel* Ab, j. *longè à, procul ab*, ἀπὸ, *vel* ἄπο, *accentu retracto*, gen. || Abs re, *hors de ſujet, hors de propos*, ἀπὸ πράγματος, *vel* ἄπο πράγματος, * ἀπὸ τρόπου, *vel* ἄπο τρόπου, * ἀπὸ σκοποῦ, * ἔξω λόγου, * ἔξω τρόπου. || Abs re hæc ſunt, οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα φέρει. || Ab integro, *ſeu* rurſus, *de nouveau, de rechef*, πάλιν αὖ, ἐκ δευτέρου. V. Integer. || Dimovere à ſententiâ. V. Dimoveo. || Abeſſe A. V. Abſum. || Ab inteſtato, *i. e.* ſine teſtamento, ἀδιαθέτως. Plut. μὴ διαθεμένως. || Ab, *i. e.* uſque ad. || Ab ſtirpe. V. Stirpitùs. || Ab radice. V. Radicitùs.

ABACIUM, ii. Neut. *Petit banc, petit buffet*, τὸ ἀβάκιον, ου.

ABACTOR, oris. Maſc. *Larron de bétail*, ὁ ἀπελάτης, ου. * ὁ ἐλατὴρ, ῆρος.

ABACTUS, a, um, *chaſſé, emmené*, ἀπελαθεὶς, θεῖσα, θέν. part. aor. 1. paſſ. verb. ἀπελαύνω. * ἀπεληλαμένος, η, ον, part. præt. paſſ. ejuſd. verb. V. Abigo. * ἀπωθεὶς, εῖσα, έν. V. ὠθέω.

ABACTUS, ûs. maſc. *ſeu* Abactio, onis. fœm. *Action de chaſſer*, ἡ ἐξέλασις, εως. *Larcin de bétail*, ἡ ἀπελασία, ας.

ABACULI, plur. *Jettons pour compter*, αἱ ψῆφοι, ων. ſing. ἡ ψῆφος, ου.

ABACULUS, i. maſc. *Petit buffet, petite table*, τὸ ἀβάκιον, ου. * ὁ ἀβακίσκος, ου.

ABACUS, i. m. *Buffet; table à tracer des figures de Mathematique; table à jeter ou compter*, ὁ ἄβαξ, ακος.

ABALIENATIO, onis, fœm. *Alienation, vente*, ἡ ἀπαλλοτρίωσις, εως.

ABALIENATUS, a, um. *Aliené*, ἀπαλλοτριωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀπαλλοτριωμένος, η, ον.

ABALIENO, as, avi, atum, are. *Aliener, vendre*, ἀπαλλοτριόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπηλλοτρίωκα. Act. Acc. Abalienare aliquem ab aliquo. *Le mettre mal avec quelqu'un*, ἀπαλλοτριοῦν τινα ἀπό τινος, *vel* πρός τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ob has cauſas ab eo alienatus ſum. Πρὸς μὲν ἐκεῖνον διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἀπηλλοτριώθην. || Ab eo abalienatus eſt, ἀλλοτρίως ἔχει πρὸς τοῦτον. * ἀλλοτρίως διάκειται πρὸς τοῦτον. || Illi quidem inter ſe abalienati ſunt, οἱ μὲν πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς ἔχουσι. || Vos in periculo eritis, eo quòd Helleſpontus à vobis abalienabitur, ὑμεῖς κινδυνεύσαιτ' ἂν, τῷ τὸν Ἑλλήσποντον ὑμῶν ἀλλοτριωθῆναι. || A quibus abalienatur, εἰς ἀηδῶς ἔχει. V. Alienus.

ABAMBULANTES, um, maſ. & f. plur. *Qui s'en vont*, οἱ ἀπερχόμενοι, αἱ ἀπερχόμεναι, ων.

ABAMBULO, as, avi, are, *ſe promener ſeul*, κατ' ἰδίαν περιπατέω, ῶ. Item abeſſe, *s'abſenter, s'éloigner*. V. Abſum & Diſcedo.

ABAMITA, æ. fœm. *La grande tante du côté du pere, la ſœur du biſayeul*, ἡ πρὸς πατρὸς θεία μεγάλη. * ἡ τοῦ ἀπεπάππου ἀδελφὴ, ῆς.

ABANNITUS, a, um. *Qui eſt exilé pour un an*, ἐνιαυτίσας, ίσασα, ίσαν.

ABARCEO, es, ere, *Chaſſer bien loin*, ἀποκωλύω, F. ύσω, P. ἀποκεκώλυκα. * ἀπείργω, F. ξω, P. ἀπεῖρχα. Act. aliquem ab aliquo loco, τινὰ ἐκ, *vel* ἀπὸ τόπου τινός.

ABAVIA, æ, fœm. *Triſayeule, l'ayeule de notre ayeul*, ἡ ἀπόμαμμα, ης. * ἀπομάμμη, ης.

ABAVUS, i, maſc. *Triſayeul, le pere du biſayeul*, ὁ ἀπόπαππος, ου.

ABAVUNCULUS, i, maſc. *Frere du Triſayeul, le grand Oncle du côté de la mere*, ὁ ἀπομητράδελφος, ου. * ὁ ἀπόθειος, ου.

ABAX, cis, maſc. V. Abacus.

ABBA, *mot Syriac qui ſignifie* Pere, ἀββᾶ, indecl.

ABBAS, atis, maſc. *Un Abbé*, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου. * ὁ κοινοβιάρχης, ου.

ABBATIA, æ, maſc. *Une Abbaye*, ἡ ἀββατεία, είας. * τὸ κοινόβιον, ου. [* propriè κοινόβιον eſt quodvis Monaſterium, quod & Cœnobium dicitur.]

ABBATISSA, æ, fœm. *Une Abbeſſe*, ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ιδος. * κοινοβιάρχις, ιδος.

ABBREVIATUS, a, um. *Abregé*, βραχυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Retranché*, ἐπιτμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ABBREVIO, as, avi, atum, are. *Abreger*, βραχύνω, F. υνῶ, P. βεβράχυκα. Acc. || Incîdo, concido id quod in nimiam erat excreturum longitudinem. *Retrancher*, ἐπιτέμνω, & συντέμνω, F. τεμῶ. (V. Anom. in τέμνω.) Acc. || Caput amputo, decollo, ἀποκεφαλίζω, F. ίσω, Pr. ικα. Acc.

ABDERITICUS, a, um, *Qui eſt ridicule & ſans eſprit*, ἀβδηριτικὸς, κὴ, κόν.

ABDICANDUS, a, um. *Qu'on doit renoncer, ou deſavouer*, ἀποκηρυκτέος, τέα, τέον. || Non probandus, *qu'on ne peut approuver*. Et Adulterinus, ὁ καὶ ἡ ἀποδόκιμος, ου. V. Abdico, as, & Abdico, is. *infrà*.

ABDICATIO, onis, fœm. *Abdication, démiſſion d'une charge*, ἡ τῆς ἀρχῆς ἀπόθεσις. || *Renoncement, renonciation*, ἡ ἀποκήρυξις, εως. || *Depoſition d'un Magiſtrat*, ἡ ἀπόδυσις, εως. || *Défenſe, interdit*, τὸ ἀπόρρημα, ατος. * ἡ ἀπόρρησις, εως. || *Caſſation*, antiquatio, ἀκύρωσις, εως, & les autres ſignifications du verb. *Abdico*.

ABDICATUS, Part. verb. ſeq.

ABDICO, as, avi, atum, are ſe. *Abdiquer, ſe demettre d'un Office, quitter*, τὴν ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι. (V. τίθημι in Anom.) * ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς. (V. ἄπειμι. in εἶμι, eo.) ‖ *Renoncer*, ἀποκηρύττω, & ἴτω. F. ξω. ‖ *Deſavouer, deſapprouver, improuver*, vide *infrà* Abdico, is. ‖ *Dépoſer quelqu'un de ſa charge, le caſſer*, παύειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. (παύω. F. παύσω. P. πέπαυκα.) ‖ *Interdire, défendre un uſage*, ἀπαγορεύω. F. εύσω. * ἀποῤῥέω, F. εύσω. (V. ῥέω.) ‖ Abrogare, antiquare, *abolir une loi*, ἀκυρόω. F. ώσω. P. ἠκύρωκα. Acc. ‖ *Ne pas vouloir reconnoître; desheriter un fils*, ἀπειπεῖν τὸν υἱόν. (ex ἀπὸ, & ἔπω, *dico*, quod V.) * ἀποκληρόω. F. ώσω. P. ωκα. Acc. ‖ *Repudier, rejeter, renvoyer*, ἀποποιέομαι, οῦμαι. (V. ποιέω, ῶ.) * ἀποβάλλω. (V. βάλλω in Anom.) * ἀποπέμπω. Fut. πέμψω. Pr. πέπεμφα. ‖ *Nier avec ferment, abjurer*, ἐξόμνυμι. pro quo uſitatius, ἐξόμνυμαι. (V. ὄμνυμι in Anom.)

¶ PHR. Abdicare Magiſtratum, *vel*, Abdicare ſe à Magiſtratu, τὴν ἀρχὴν ἀπειπεῖν. * τὴν ἀρχὴν ἀφεῖναι. (ex ἀπὸ, & ἵημι, *mitto*.) * ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξιέναι. * τοῦ ἄρχειν ἐξέρχεσθαι. (V. in ἔρχομαι.) * τῆς ἀρχῆς παύσασθαι. (V. παύω.) * ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς. (V. ἀφίστημι, diſcedo: ex ἀπὸ & ἵστημι.) ‖ Qui ſe Imperio abdicarunt, οἱ τῆς ἀρχῆς παυσάμενοι. Iſocr. ‖ Abdicat, ſeu ejurat legationis munus, ἐξόμνυται τὴν πρεσβείαν.

ABDICO, is, ixi, ictum, ere. *Refuſer, nier*, ἀπειπεῖν, ex ἀπὸ & ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον. ‖ *Improuver, deſapprouver*, ἀποδοκιμάζω. F. σω. Pr. κα. ‖ Excuſare, deprecari, *s'excuſer, ſe défendre de quelque choſe, diſſuader*, παραιτέομαι, οῦμαι. F. ήσομαι. Acc. ‖ *Rejeter*. V. Abdico, as. ‖ *Interdire, défendre*. Ibid. ‖ *S'oppoſer, être contraire*. (V. in Obſiſtere.) *Detourner, empêcher*. (V. *infrà* Avertere.) en terme de Palais, *Refuſer d'adjuger, debouter, faire perdre la cauſe à quelqu'un*. (V. in Abjudicare.)

ABDITE. Adv. *Secretement*. κρύβδην. * λάθρα, * κρυφῇ. * κρύφα. * κρυφίως.

ABDITUM, i, neut. *Lieu caché*, ὁ κρύφιος τόπος, ου. * τὸ κρυπτὸν, οῦ. * ἡ ἀποκρυφὴ, ῆς. ‖ *Lieu ſecret*, ὁ μυχὸς, οῦ. ‖ *L'interieur*, ὁ ἐνδόμυχος, ου.

ABDITUS, a, um, *Caché, ſecret*, κρυπτὸς, οῦ. * μύχιος, ου. * μυχιαῖος. ‖ Abditus, part. verb. *Abdo*. κεκρυμμένος, ένη, ένον. vide Abdo. ‖ Abditus, celatus, *qu'on tient ſecret*, ἀπόῤῥητος, ου. ‖ *Enfermé*, ὁ κατάκλειστος, ου. (à verb. κατακλείω.) ‖ Abditus ſum, lateo, λανθάνω, quod ſumit tempora à λήθω. v. Anom.

ABDO, is, idi, itum, ere. *Cacher*, κρύπτω. F. ψω, P. κέκρυφα. * ἀποκρύπτω. Acc. ‖ *Couvrir, plonger dans l'eau*, καταδύνω, *vel* καταδύμι. (V. Δύμι in Anom.) * κατακλείω F. είσω.

¶ PHR. ISOCR. Abſurdum eſt, opes quidem domi Abdere, animo verò aperto incedere, ἄτοπον τὴν μὲν οὐσίαν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀποκρύπτειν, τὴν δὲ διάνοιαν φανερὰν ἔχοντα περιπατεῖν. ‖ Pectore abditum odium augere, τὸ μῖσος ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν. ‖ Suum in eos odium non efferebant, ſed in pectore Abditum conditumque habebant, τὸ δὲ μῖσος οὐκ ἐξελάλουν, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς ἐταμίευον. (V. ταμιεύω, F. εύσω.) ‖ Sum Promus, ſum Cellarius; item, Condo, recondo, Them. ὁ ταμίας, ου. Promus, quæſtor. ‖ Odium in imo pectore Abditum gerunt, τῷ βαθεῖ τῆς καρδίας τὸ μῖσος ἐναποκλείουσι. ‖ Quæ ego ad hunc uſque diem apud me Abdita habeo, ἃ μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. ‖ Abdere ſe in aliquem locum, κρύπτειν ἑαυτὸν εἰς τινα τόπον. ‖ Abdere ſub terram, κατὰ γῆς κρύπτειν, *vel* εἰς τὴν γῆν κατακρύπτειν. ‖ Penitùs ſe in terram Abdere, καταδύνειν εἰς γῆν, *vel* ὑπὸ γῆς. ‖ Abdere ſe in literas; *i. e.* literis ſe totum dedere, ἑαυτὸν τοῖς λόγοις ἐνδοῦναι. ‖ Hos in inſulam Abdidit, amandavit, εἰς νῆσον τούτους ἀπέπεμψε, *vel* εἰς νῆσον ἀπέωσε, (ἀπωθέω, ώθω.)

ABDOMEN, inis, Neut. *La partie du ventre qui contient les boyaux*, τὸ ὑπογάστριον, ου. * τὸ ὑπήτριον, ου.

ABDUCO, is, uxi, uctum, ere. *Emmener, retirer, détourner*, ἀπάγω, F. ἀπάξω, P. ἀπῆχα. (V. ano. in ἄγω) aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος. * ἀφίστημι. (V. ἵστημι in Gramm.) τινά τινος, (ſupple ἀπό.) * μεθίστημι. F. μεταστήσω. Aor. 1. μετέστησα. * ἀποτρέπω. F. ψω. Pr. φα. ‖ *Diſſuader, detourner finement quelqu'un de ſon deſſein*, παράγω, F. παράξω, Pr. παρῆχα. ‖ Abducere aliquem à ſermone. *Detourner quelqu'un de ſon diſcours*, ἀπὸ τοῦ λόγου διάγειν.

¶ PHR. ISOCR. & D. Animum ab iis quæ in manibus habebam, Abducere minimè poteram. Ἀποστῆσαι μὲν τὴν ἐμὴν διάνοιαν τῶν ἐχομένων οὐχ οἷός τ' ἦν. ‖ Ab his quæ cogitatione ſuſcepi, non Abducar, οὐκ ἂν ἀποσταίην ὧν διενοήθην. ‖ Ut eos ab hac ſententiâ Abducam, ἵν' αὐτοὺς παύσω τοιαύτην γνώμην ἔχοντας. ‖ Quoniam nullo conſilio eos à ſententiâ poteram Abducere, ἐπεὶ συμβουλεύων οὐχ οἷός τ' ἦν ἀποτρέπειν. ‖ Sic exiſtimo, fore ut ab hac ſententiâ quamprimùm Abducatur, ἐκείνως αὐτὸν ἡγοῦμαι τάχιστ' ἂν ἀφεῖσθαι τῆς δόξης ταύτης. ‖ Vereorne longiùs à propoſito ſcopo Abducar, δέδοικα μὴ πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. (V. ἀποπλανάω, ῶ, & πλανάομαι, ῶμαι, fallo, errare facio; item Erro.) *vel*, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω. ‖ Abducit me à conſulendo, ἀπείργει με ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν. ‖ Ab optimâ vitæ ratione aliquem Abducere, τοῦ βελτίστου παρατρέπειν τινά. ‖ Neronem ne Thales quidem ab Iſthmi perfodiendi ſententiâ Abduxiſſet. Νέρωνα τῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν Θαλῆς μετέστησεν. ‖ Eorum ſtrage qui primi tranſierunt, alios ab Siciliâ in Africam Abduxit, ταῖς τῶν πρῶτον διαβάντων ἀπωλείαις ἀπέτρεψε τοὺς ἄλλους, ἐπιτίθεσθαι αὐτοὺς τῇ Λιβύῃ. Polyb. ‖ Ne eum deſperatio ab acri deſiderio Abducat, Μὴ αὐτὸν ἡ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας. ‖ Ab his rebus memoriam Abducunt, ἐκείνων ἀπάγουσι τὴν μνήμην. ‖ Cùm multi me ab eorum conſuetudine Abducerent, πολλῶν ἀπαγαγόντων με τῆς ἐκείνων συνουσίας. ‖ Per amicitiæ ſpeciem eum illecebris à me Abduxit, φίλος δοκῶν εἶναι, ἀπέσπασεν αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγών (ἀποσπάω.) ‖ Difficile eſt eos qui opinionibus occupati ſunt, Abducere in contrariam ſententiam, τὸ μεταπείθειν τοὺς προκατειλημμένους ἐναντίαις δόξαις, ἀργαλέον. (μεταπείθω, Diſſuadere.) ‖ Abducere aliquem à propoſito, ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. ‖ Longiùs Abducuntur à ſcopo, πόῤῥω γίνονται τοῦ πράγματος. ‖ Abducere vi, *ſeu* per vim, βίᾳ *vel* πρὸς βίαν ἀπάγειν. ‖ Abducit ſenectus à rebus gerendis, τῶν πραγματείων ἀπάγει τὸ γῆρας. ‖ Abducere aliquem à poëmatis, ἀπείργειν τινὰ τῶν ποιημάτων. ‖ Ejus animum

Abduxit à gerendâ Republicâ, *αὐτὸν τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέτρεψεν.*

ABDUCTIO, onis, fœm. *L'action d'emmener*, & peculiariter, Conjectio in carcerem, || En termes de Logique, *Demonſtration imparfaite*, *ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.* Ariſtot. || Lexic. Med. *Rupture, deſcente, déboitement*, *ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.*

ABDUCTOR, oris, maſc. *Seducteur, trompeur*, || *Abducteur*, nom d'un muſcle, *ὁ καὶ ἡ ἀπαγωγὸς, οῦ.*

ABDUCTUS, a, um. *Emmené ou retiré de*, *ἀπαχθεὶς, θεῖσα, θέν.* ab aliquo, *ἀπό τινος.* V. Abduco.

ABECEDARIUS, ii, maſc. *Qui apprend les lettres*, *ἀλφαβητικὸς, κὴ, κόν.*

ABEDO, is, edi, eſum, edere. *Manger tout*, *ἀπεσθίω*, F. *ἀπεσθίσω, ἀπήσθικα.* Acc. * *ἀποτρώγω*, F. *ξω.* V. Abſumo.

ABELLINA, æ, fœm. V. Avellana.

ABEMO, is, emi, emtum, ere, *Recevoir*, *λαμβάνω.* (V. in Anom.) || *Oter, emporter, retrancher.*

ABEO, is, ivi, & ii, itum, ire. *S'en aller*, *ἄπειμι.* (V. Anom. in *εἶμι*, eo,) *vel ἀπέρχομαι.* Gen. cum *ἀπό.* Sumit tempora ab *ἐλεύθω.* V. Anom. *vel οἴχομαι*, Fut. *οἰχήσομαι*, P. *ᾤχημαι.* || Abire Magiſtratu. (V. *ſuprà* Abdicare Magiſtratum.) || Abi, *Va-t-en*, *ἄπιθι*: abite, *Allez-vous en*, *ἄπιτε.* || Abi viam tuam, *ἀπέρχου τὴν ὁδόν σου.* || Abi in malam rem. Ter. *φθείρου.* * *ἄπερρε.* (imperat. verb. *ἀπέρρω*, Æolic pro *ἀπείρω*, ex *ἀπὸ* & *ἔρρω*, pro *εἴρω*, quod uſurpatur pro *φθείρω.*) || Abeo dolens, ægrè eo, pereo. * *ἔρρ' ἐς κόρακας.* Prov. *ἄπαγ' ἐς μακαρίαν.* (ſup. *χώραν.*) Prov. apud Ariſtoph. pro *εἰς ὄλεθρον.* *μακαρία χώρα*, apud inferos eſt locus quo degunt ii qui poſt hanc vitam beati dicuntur. || Peregrè abire, *ἀποδημεῖν, έω*, F. *ήσω*, P. *ηκα.* || Quò abit? *ποίαν ἄπεισι*, (ſupple *ὁδὸν*, viam.) || Domo abire, *τῆς οἰκίας ἀπελθεῖν.* || Abire è vitâ, *ἀπελθεῖν τοῦ βίου.* || Abiit è medio, Cic. *id eſt*, mortuus eſt, *ᾤχωχεν* Att. *οἴχωχεν*, ſine augmento. (V. *οἰχέω*, pro quo uſitat. *οἴχομαι.*)

¶ PHR. ISOCR. & D. Ubi abierimus, denuò cavillemur, *ἐπειδὴ ἂν ἀπίωμεν, πάλιν ἐπιτιμῶμεν.* || Abire è Concione, *ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπέρχεσθαι*, || Clam abierunt, *σιωπῇ ἀπιόντες ᾤχοντο.* || Negavi me abiturum, *οὐκ ἂν ἔφην ἀπελθεῖν.* || Invitati iſti ad Xenophronem abierunt, *κληθέντες οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα ᾤχοντο.* || Longè abeunt à propoſito, *πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶσι.* * *πόῤῥω γίνονται τοῦ πράγματος, vel τοῦ σκοποῦ.* || Abeunt illuc omnia, undè orta ſunt, *ἄπεισιν ἐκεῖσε πάντα, ὅθεν προῆλθε.* || Abire in alium locum, *ἀποικεῖν εἰς ἄλλον τόπον, vel ἀποχωρεῖν.* * *μετοικεῖν εἰς ἕτερον τόπον.* Lucian. || Abire à recto tramite, *ἐκτρέπεσθαι τῆς εὐθείας*, (ſupple *ὁδοῦ.*)

ABEQUITO, as, avi, atum, are. *S'enfuir à cheval.* *ἀφιππεύω*, F. *εύσω*, P. *ἀφίππευκα*, ab aliquo, *ἀπό τινος.*

ABERCEO, es, ercui, citum, ere, aliquem aliquo loco, *Empêcher l'entrée, défendre l'abord, écarter, éloigner*, *ἀνείργω τινὰ τινος τόπου.* (F. *ξω*, Pr. *χα.* verb. *εἴργω*, arceo) || *Rejeter, repouſſer*, *ἀποβάλλω.* (V. *βάλλω* in Anom.) * *ἀλέξω, vel ἀλεξέω*, F. *ήσω*, Pr. *ηκα.* || Abercere aliquem ſacris, *ἀνείργειν τινὰ τῶν ἱερῶν.*

ABERRATIO, onis, fœm. *Egarement, détour*, *ἡ ἀποπλάνησις, εως.* *Erreur*, *τὸ ἀφαμάρτημα, ατος.* * *ἡ διαμαρτία, ίας.* *Mauvais ſuccès*, *ἡ ἀπότευξις, εως, vel ἡ ἀποτυχία, ίας.* || Aberratio mentis, *diſtraction*, *ὁ ἀφελκυσμὸς τῆς διανοίας.* || Aberratio à moleſtiis. *Divertiſſement*, *τῶν λυπηρῶν ἡ ἔκκλισις, εως.*

ABERRO, as, avi, atum, are. *Errer, être vagabond*, *ἀποπλανάομαι, ῶμαι*, fut. med. *ήσομαι*, aor. 1. med. *ἀπεπλανησάμην*, P. Paſſ. *πεπλάνημαι.* || *Errer, manquer*, *ἁμαρτάνω.* * *διαμαρτάνω.* * *ἐξαμαρτάνω*, F. *τήσω.* (V. Ano in *ἁμαρτάνω*) gen. || *Se tromper*, *ψεύδομαι*, F. m. *ψεύσομαι*, gen. * *σφάλλομαι.* F. Paſſ. *σφαλθήσομαι.* Pr. Paſſ. *ἔσφαλμαι.* aor. 2. Paſſ. *ἐσφάλην.* || Aberrare à viâ, *τῆς ὁδοῦ ἁμαρτάνειν.* * *τῆς ὁδοῦ, vel κατὰ τὴν ὁδὸν πλάζεσθαι.* (*πλάζομαι.* Aor. 1. Paſſ. *ἐπλάγχθην.*) || Aberrare à ſcopo, *τοῦ σκοποῦ ἀποτυγχάνειν.* (V. Anom. in *τυγχάνω.*)

¶ PHR. ISOCR. & D. In rerum delectu Aberrare, *περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἐξαμαρτάνειν.* || In orationibus aberrare à decoro, *διαμαρτάνειν τοῦ δέοντος ἐν τοῖς λόγοις.* || A ſententiâ alicujus aberrare, *τῆς γνώμης τινὸς διαμαρτάνειν.* || Longè aberrant à veritate, *πολὺ διαμαρτάνουσι τῆς ἀληθείας* || A vera opinione aberrat, *τῆς ἀληθοῦς δόξης διαμαρτάνει.* || Longè aberrare ab officio, *πολὺ τοῦ δέοντος διαμαρτεῖν.* || Vereor ne longiùs à propoſito aberrem, *δέδοικα μὴ πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ.* (*δέδοικα* pro *δέδοιδα.* Pr. med. *δείδω*, vereor.) || Aberrare à propoſito, *ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.* || Valdè aberrant animis, *πολὺ πλανῶνται ταῖς διανοίαις.* || Videndum eſt undè aberraverim, *δεῖ καθορᾶν ὅθεν ἐπλανήθην.* || Multùm aberravimus à veritate, *πλεῖστον διεψεύσμεθα τῆς ἀληθείας.* || Sentio me aberraſſe à temporibus, *αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῶν καιρῶν.* à licio *i. e.* à propoſito, *τῶν καίρων*; *ὁ καιρὸς, οῦ*, eſt tempus; at *ὁ καῖρος, ου*, eſt licium, ſeu ſtamen textoris, *le fil, la trame, ou la liſſe d'un Tiſſerand.* || Longiùs aberrant à ſcopo, *πόῤῥω γίγνονται τῆς ὑποθέσεως, vel τοῦ πράγματος.* || Hæc à propoſito longè aberrant, *Ἔστι καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ πράγματος.* || Viâ totâ aberravimus, *τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν.* || Ab omni æquitate aberrare, *παντὸς δικαίου ἐξαμαρτεῖν.* || Longiùs quàm par erat, à propoſitâ materiâ aberravimus, *μακρότερον τοῦ δέοντος ἀπὸ τοῦ προτιθέντος λόγου πεπλανήμεθα*, (*πλανάομαι.*) || Totâ viâ aberrant, *τοῦ παντὸς διαμαρτάνουσι.* * *τῇ πάσῃ ὁδῷ ἀφαμαρτάνονται.* || Aberrare à fide, *ἀποπλανᾶσθαι τῆς πίστεως.* || Aberrat à propoſito, *ἀποπλανᾶται τῶν προκειμένων.* || Cùm de his rebus dicere propoſuiſſem, longiſſimè ab inſtitutâ diſputatione aberravi, *περὶ τούτων λέγειν προθέμενος, πάμπολυ ἀπεπλανήθην τοῦ λόγου.* || Aberrant inter ſe orationes, *ἀπᾴδουσιν ἀλλήλων οἱ λόγοι.* || Aberrare à rectâ viâ, *εὐθείας ἐκτραπῆναι, ἐκτρέπεσθαι, vel διαμαρτεῖν.* || A veritate longè aberrant, *τῆς ἀληθείας πολὺ ἀπολείπονται.* || Aberrare toto cœlo à ſcopo, *ὡς οἷόν τε πλεῖστον διαμαρτεῖν τοῦ σκοποῦ.*

ABERRUNCO, v. Averrunco.

ABFORE, *vel* abfuturum eſſe, *ἀπέσεσθαι*, fut. infinit. ab *ἄπειμι*, Abſum, V. *εἰμὶ*, in Gramm.

ABFUTURUS, a, um, *ἀπεσόμενος, η, ον.* V. Abſum.

ABGREGO, as, avi, atum, are. *Détacher, ſéparer*, *ἀφορίζω.* F. *σω.* V. Segrego.

ABHINC. adv. temporis. *Depuis ce tems, il y a tel tems*, *ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦδε, ἤδη.* || Abhinc trien-

nium. Ter. *Depuis trois ans en çà*, τρίτον ἤδη ἔτος, *vide ſuprà Particulam A, numero III.* || Sæpè etiam apud Græcos nihil reſpondet huic Particulæ, abhinc. || Abhinc annis viginti natus, τὰ ἔτη εἴκοσι γεγονώς. Lucian. (Part. Pr.m. γέγονα. verb. γείνομαι, vel, γίγνομαι.)

ABHORRENS, entis, Cic. ἀποτροπιαζόμενος, ένη, ενον. V. Abhorreo.

ABHORREO, es, ui, ere, *Avoir en horreur, en abomination, Deteſter*, μυσάττομαι, F. med. άξομαι, accuſ. *vel* Dat. cum præpoſ. ἐπὶ. || *Avoir de l'averſion*, averſari, ἀποτροπιάζομαι. (verb. Paſſ. ἀτροπιάζω.) Genit. || Moleſtè ferre, gravari, hæſitare, *faire avec repugnance*, δυσχεραίνειν τι. Imperf. ἐδυσχέραινον. || Abeſſe, diſtare, *avoir de l'éloignement, être different, être éloigné*, ἀπαλλάττομαι. (verb. act. ἀπαλλάττω.) * ἀφίσαμαι, F. med. ἀποστήσομαι. (V. in ἵστημι.) Gen. || Offendi, reſpuere, *ſe choquer, ne s'accommoder pas*, ἀποβάλλειν, Acc. || Vereri, curare, *craindre, s'embarraſſer*, εὐλαβέομαι, οῦμαι. F. med. ήσομαι, accuſ.

¶ PHRA. A cædibus vehementer abhorret, μυσάττεται τὰς σφαγάς. || Nonnulli verò hoc ut monſtrum abhorrebant, οἱ δὲ τινες ὡς ἐπὶ τέρατι ἐμυσάττοντο. || Abhorrent ab inferendâ injuriâ, ἀποτροπιάζονται τοῦ ἀδικεῖν. * ἀδικοῦντες δυσχεραίνουσι. || Ægroti abhorrent à cibis puriſſimis, δυσχεραίνουσιν οἱ νοσοῦντες τῶν βρωμάτων τὰ καθαριώτατα. || Ab hujuſmodi moribus abhorrent, τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι, pro ἀφιστᾶσι. (V. in ἵστημι.) 3. plur. præſ. ind. || Abhorret auris & animus à nugis. Cic. *Les bagatelles choquent les oreilles & l'eſprit*, οὖας τε καὶ νοῦς τὰς φλυαρίας ἀποβάλλουσι || Parum abhorrens famam. Liv. *qui ſe ſoucie peu de ſa reputation*, ὁ τὴν φήμην ὀλίγον εὐλαβούμενος || Hoc à ratione abhorret, τοῦτο ἀτόπως ἔχει. || Abhorrentes lacrymæ, *larmes verſées ſans raiſon*, ἄτοπα, καὶ ἄλογα δάκρυα. || Id à veritate multum abhorret, τοῦτ' ἐστι πόῤῥω τῆς ἀληθείας. * ἀπέοικε τοῦτο τῆς ἀληθείας. || Illud abhorret à fide. Liv. *Cela n'eſt pas croyable*, παράδοξον τοῦτ' ἐστι, καὶ ἄπιστον. || Abhorret facinus ab illo. Cic. *Il n'eſt pas capable de crime.* ἔξω τοῦ μύσους ἐστίν.

ABHORRESCO, is, rui, ſcere, *avoir en horreur*, βδελύττομαι, fut. med. ύξομαι, aor. 1. med. ἐβδελυξάμην. acc. V. Abhorreo.

ABHORTOR, aris, ari. Depon. *Détourner de quelque deſſein, diſſuader*, ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτροφα, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος. *Vide* Dehortor.

ABJECTE, adv. *avec baſſeſſe, d'une façon baſſe*, ταπεινῶς. * ἀτίμως. || Abjectè de me ſentio, *je fais peu d'état de moi*, ταπεινοφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. τεταπεινοφρόνηκα.

ABJECTIO, onis, fœm. *Rejetement, rebut par dedain*, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, * ἡ ἀπόῤῥιψις, εως. || Abjectio animi, *Baſſeſſe de courage, lâcheté*, ἡ ἀθυμία, ίας. || *Petite eſtime qu'on a de ſoi*, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης. * ἡ ταπείνωσις, εως. * τὸ ταπεινὸν, οῦ. * ἡ ταπεινότης, ητος.

ABJECTIOR, & ius, oris. Compar. ταπεινότερος, ρα, ρον. * ἀθυμότερος, α, ον.

ABJECTISSIMUS, a, um. Superl. ταπεινότατος, άτη, ατον. * ἀθυμότατος, η, ον.

ABJECTO, as, are. *Rejeter ſouvent*, πολλάκις ἀποῤῥίπτω, F. ψω, P. ἀπέῤῥιφα, acc.

ABJECTUS, a, um. Part. *Jeté en bas; rejeté par mépris*, ἀποβεβλημένος, vel ἀπεῤῥιμμένος, ένη, ένον. *Mepriſé*, ὀλιγωρηθεὶς, vel καταφρονηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀποῤῥιμμένος, η, ον. part. verb. ἀποῤῥιπτω, ex ἀπὸ & ῥίπτω.

ABJECTUS, a, um (Nomen) *Abjet, bas*, ταπεινὸς, ἡ, όν. || Abjectus animo, *abattu de courage*, ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, καὶ τὸ ον, ου. || *Humble de cœur ou d'eſprit*, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, καὶ τὸ ον, ονος. || Qui in nullo eſt numero, nec pretio, vilis, *vil, mépriſable*, ὁ καὶ ἡ ἀνάριθμος, ου, καὶ τὸ ον. Sophocl. in Ajac. & Demoph. * ὁ ἀπόθητος, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσύφηλος, ου. || *Obſcur, inconnu*, ὁ καὶ ἡ ἀδόκιμος, ου. * ὁ ἀδοκίμαστος, ου. || Abjectis nugis, Hor. *Raillerie à part: ſérieuſement parlant*, χωρὶς, vel ἔξω παιδιᾶς, ἐν σπουδῇ.

¶ PHR. ISOCR. & D. Abjecto animo eſſe in calamitatibus, ἀνάνδρως ἔχειν ἐν ταῖς συμφοραῖς, vel ἀνάνδρως διακεῖσθαι. || Abjectiori animo eſſe, ἀθυμότερον διάγειν. || Abjecto eſſe animo, μικρὰ φρονεῖν. V. Abjicio.

ABIECULA, æ, fœm. *Petit ſapin*, ἡ μικρὰ ἐλάτη, ης.

ABIEGNUS, a, um, *Qui eſt de ſapin*, ἐλάτινος, ίνη, ινον.

ABIENS, euntis, Omn. gen. *Qui s'en va*, ἀπιὼν, (όντος) οῦσα, όν.

ABIES, etis, fœm. *Sapin, arbre*, ἡ ἐλάτη, ης.

ABIETARIUS, ii, maſc. *Charpentier*, ὁ τέκτων ξυλικὸς, τοῦ ονος, ου.

ABIGEATUS, ûs, maſc. *Larcin de bétail*, ἡ τῶν θρεμμάτων ἔλασις, εως. * ἡ ἀπελασία, ίας.

ABIGENDUS, a, um, *Qui doit être chaſſé*, ἀπελατέος, τέα, τέον.

ABIGEUS, ei, maſc. *Larron de bétail*, ὁ τῶν ἀγελῶν ἐλατὴρ, ῆρος. * ὁ ἀπελάτης, ου.

ABIGO, is, egi, actum, ere, *Chaſſer*, ἀπελαύνω, F. ελάσω, P. ἤλακα, Att. ἐλήλακα. (V. Anom. in ἐλαύνω.) Acc. * ἀπάγω, F. ἀπάξω, P. ἀπῆχα. (V. Anom. in ἄγω.) *Empécher, detourner*, ἀπείργω, F. είρξω, Pr. ἀπεῖρχα (τὶ ἀπό τινος.) || Abigere partum, *vel* fœtum, *Faire avorter*, τὸ κυηθὲν ἐκβάλλειν, F. αλῶ, P. ἐκβέβληκα. (V. Ano. in βάλλω.) || Abigere bacillo feras, ἀπελαύνειν τὰ θηρία τοῦ βάκτρου. || Abigere ab ædibus, ἀπελαύνειν τοῦ οἴκου. || Abigere pecus, *dérober le bétail*, τὰ θρέμματα ἀπελαύνειν. || Abigere oves, *Mener paître les brebis*, τὰ πρόβατα σοβεῖν. (σοβέω, F. ήσω, P. σεσόβηκα.) || Obvios abigere, *mettre en fuite ceux qui ſe preſentent, mener battant, repouſſer*, τοὺς ἀπαντῶντας σοβεῖν, vel ἀποσοβεῖν. || Abigere curas, Hor. *Se deſennuyer*, ἀφροντιστέω, ῶ. τὰς φροντίδας ἀποβάλλειν. verbi βάλλω.

ABJICIENDUS, a, um; *Qu'on doit jeter bas*, ἀποῤῥιπτέος, vel ἀποβλητέος, τέα, τέον.

ABJICIO, is, eci, ectum, ere, *Jeter*, ἀποῤῥίπτω, F. ψω, P. ἀπέῤῥιφα * ἀποβάλλω, F. αλῶ, P. ἀποβέβληκα. (V. Anom. in βάλλω) Acc. *Mépriſer*, καταφρονέω, ῶ. F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα, Gen. *Abbaiſſer, humilier*, ταπεινόω, ῶ, F. ώσω, P. τεταπείνωκα. || Abjicere animum, *perdre courage*, ἀθυμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, Pr. ἠθύμηκα. * τὸ φρόνημα, ſeu τὴν διάνοιαν καταβάλλειν. || Abjicere ſe, ἑαυτὸν καταβάλλειν. || Abjicere aliquid, *Quitter le deſſein de faire quelque choſe*, μεθιέναι τι. (μεθίημι, ab ἵημι, mitto,) * προϊέναι. (V. προΐημι.

¶ PHR. ISOCR. & D. Quis non abjiceret animum cùm videt, &c. τίς οὐκ ἂν ἀθυμήσειεν, ὅταν ὁρᾷ. || Propter calamitates animum abjicere, ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἀθυμεῖν. || Non oportet abjicere animum ob præſentem rerum ſtatum, οὐκ ἀθυμητέον τοῖς παροῦσι πράγμασι. || Abjicere animum ob res adverſas, ἄθυμος διάγειν διὰ τὰς ἀτυχίας, *vel* ἀθύμως ἔχειν, *vel* ἀθύμως διακεῖσθαι, *vel* ἀνάνδρως ἔχειν. || Abjicere animum, φρονεῖν ἔλαττον ἢ πρότερον. || Non oportet animum ſic abjicere, οὐ δεῖ εἰς τοσαύτην ἀθυμίαν ἐμπεσεῖν. || Meliorem ſpem abjicere, ἀπογινώσκειν τὰς ἀμείνους ἐλπίδας. || Manibus præ imbecillitate demiſſis, animum abjicit, χεῖρας ὑπ' ἀσθενείας καθεὶς, ἀπολέγεται τὴν ψυχὴν, *vel ſimplic.* ἀπολέγεται. || Spem omnem abjicere, Πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίπτειν ἐλπίδα. || Extremas ſpes abjicere, καταπροΐεσθαι τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας. || Animum non abjecit, nec rerum ſuarum deſperatione affectus eſt, οὐκ ἀνέπεσεν, οὐδὲ ἀπέγνω τὰ πράγματα. || Animum & ſpem omnem abjicere, ἑαυτὸν προΐεσθαι διὰ τῆς ἀνελπιστίας. || Animum abjiciens in calamitate, τὴν ψυχὴν παρειμένος ὑπὸ τῆς συμφορᾶς. || Iram omnem abjicere, Πᾶσαν ὀργὴν ἀποτίθεσθαι, *vel* καταστέλλειν. * παύεσθαι τῆς ὀργῆς. || Qui nimis animum abjiciunt, οἱ καταβεβλημένως ἔχοντες τῆς γνώμης. * οἱ μᾶλλον τὸ φρόνημα καταβεβλημένοι. || Abjicere ſe ad pedes alicujus, τοῖς γόνασί τινος προσπίπτειν. (V. πίπτω, in Anom.)

ABITIO, onis, fœm. *vel* Abitus, ûs, Maſc. *Départ*, ἡ ἀποχώρησις, εως. * ἡ ἀπέλευσις, εως. || *Iſſue, paſſage*, ἡ ἔξοδος, ου: εἴσοδος, ου: δίοδος, ου. || *Mort, trepas*, ἡ τελευτὴ, ῆς.

ABJUDICO, as, avi, atum, are, *Oter par Juſtice*, ἀποκρίνω, F. νῶ, Pr. κα. * ἀποδικάζω, F. άσω, Pr. ἀποδεδίκακα. (τὶ ἀπό τινος.) *Rejeter, deſavouer*, ἀποδοκιμάζω. F. άσω, P. ἀποδεδοκίμακα, acc. || Abjudicare alicui libertatem, *Condamner quelqu'un à perdre la liberté*, ἀποκρίνειν τινὰ τῆς ἐλευθερίας. (κρίνω, Fut. κρινῶ, Pr. κέκρικα.

ABJUGES, *vel* Injuges, ugum, Com. gen. plur. *Animaux qui n'ont point encore été mis ſous le joug, qui n'ont point tiré*; & en parlant des chevaux, *chevaux neufs*, οἱ καὶ αἱ ἄζυγοι, ων *vel* ἄζυγες, ab ὁ καὶ ἡ ἄζυξ, υγος.

ABJUGO, as, are. V. Abjungo.

ABJUNGO, is, junxi, junctum, gere, *Deſunir, ôter de deſſous le joug, deteler, découpler*, ἀποζεύγνυμι, τὶ ἀπό τινος. (V. ζεύγνυμι in Anom.) || *Separer, éloigner, quitter*, ἀποχωρίζω, F. ίσω, Pr. ἀποκεχώρικα, τὶ ἀπό τινος.

ABJURATIO, onis, fœm. *Denîment avec ſerment*, ἡ ἀπωμοσία, *vel* ἐξωμοσία, ίας.

ABJURATUS, a, um, *Denié avec ſerment*, ἀπομοθεὶς, θεῖσα, θέν.

ABJURO, as, avi, atum, are, *Denier avec ſerment*, ἀπόμνυμι, *vel* ἐξόμνυμι, F. ομόσω. P. ὤμοκα. (V. Anom. in ὄμνυμι) acc.

ABLACTO, as, are, *Sevrer*, ἀπογαλακτίζω, F. ίσω *vel* ιῶ, P. ἀπογεγαλάκτικα, acc.

ABLAQUEATIO, onis, fœm. *Déchauſſement de vignes, ou d'arbres*, ἡ περιόρυξις, εως. * ἡ ῥιζοτομία, ας.

ABLAQUEATUS, a, um, *Déchauſſé*, (*en fait d'arbre ou plante*,) περιωρυγμένος, η, ον.

ABLAQUEO, as, are, *Déchauſſer un arbre ou une plante, faire une foſſe autour du pié*, περιορύττω, Atticè ύττω, F. ξω, P. περιώρυχα, acc.

ABLATIVUS, caſus, *l'Ablatif*, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις.

ABLATUS, a, um, *Oté* ἀφαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀφῃρημένος, η, ον.

ABLEGATIO, onis, fœm. *Renvoi, ordre de ſe retirer*, ἡ ἀπόπεμψις, εως. * ἡ ἀποπομπὴ, ῆς.

ABLEGMINA, num. Neut. plur. *Les parties des entrailles qu'on immoloit aux faux Dieux*, τὰ ἀποκόμματα, ων.

ABLEGO, as, are, *Renvoyer*, ἀποπέμπω. F. ψω. P. πέπεμφα, Atticè πέπομφα, Pr. med. πέπομπα, acc. *Releguer*, ἀποπέμπω, *vel* ἐκπέμπω, *vel* ἀποστέλλω, F. ελῶ, P. ἀπέσταλκα, acc. *Chaſſer*, ἀπελαύνω, F. ελάσω, (Vide Anom. in ἐλαύνω) accuſ.

ABLIGURIO, is, ivi, itum, ire, *Dépenſer en friandiſe ou en feſtins*, καταλιχνεύω, F. εύσω, P. καταλελίχνευκα, acc. *vel* κατατρώγειν, *ſeu* καταφαγεῖν, vide Anom. in Τρώγω, quod ſumit tempora à φάγω. || Patria bona abligurire, *diſſiper, conſumer, manger ſon bien.* Τὰ πατρῷα καταφθείρειν. * τὴν πατρῴαν οὐσίαν καταφαγεῖν, *ſeu* κατεσθίειν.

ABLOCO, as, are, *Donner à loyer, louer à quelqu'un*, ἐκμισθόω, F. ώσω, P. ἐκμεμίσθωκα, acc. rei. Dat. Perſ.

ABLUDO, is, ſi, ſum, dere, Hor. *Etre different du modele, n'être pas conforme à l'original; ne reſſembler pas.* ἀπᾴδω, F. άσω, P. ῇκα, (τινὶ, *vel* τινὸς, *vel* πρός τινα.) (ἀπᾴδω eſt propriè in cantu Diſcrepare, diſſonare. Metaph. diſſentire; ex ἀπὸ & ἀείδω, *vel* ᾄδω.) * ἀπέοικα, Pr. med. *vel* οὐκ ἔοικα, ab εἴκω, ſimilis ſum, Dat.

ABLUO, is, ui, utum, ere, *Laver*, ἀπονίπτω, F. ψω, P. ἀπονένιφα, acc. * ἀπολούω, F. ούσω, P. ἀπολέλουκα, acc. * ἀποπλύνω, F. νῶ, P. πέπλυγκα. (Propriè νίπτω de manibus ac pedibus dicitur: λούω, de corpore; πλύνω, de veſtimentis.) || Aquis luſtralibus abluere, βαπτίζειν, ίζω, F. ίσω, *vel* ιῶ, P. βεβάπτικα, acc.

ABLUTIO, onis, fœm. *Lavement*, ἡ ἀπόνιψις, εως, * ἀπόλουσις, εως, * ἡ ἔκπλυσις, εως.

ABLUTUS, a, um, *Lavé*, ἀπονιφθεὶς, *vel* ἀπολουθεὶς, *vel* ἀποπλυθεὶς, θεῖσα, θέν.

ABLUVIUM, ii, neut. *Deluge*, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ.

ABMATERTERA, æ, fœm. *La ſœur de la triſayeule*, ἡ ἀποθεία, είας. * ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.

ABMITTO, is, miſi, miſſum, ere, *Renvoyer.* V. Ablego.

ABNATO, as, are, *Nager de quelque lieu, ſe retirer en nageant*, ἀπονήχομαι, Fut. med. ξομαι, aor. 1. med. ἀπενηξάμην, gen. loci. * ἐκνήχομαι, Gen.

ABNECO, as, cui, & avi, atum, are, *Tuer*, ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα, acc. *vel* ἀποκτείνω, F. κτενῶ, P. ἀπέκτακα, acc.

ABNEGO, as, avi, atum, are, *Refuſer*, ἀπαρνέομαι, οῦμαι, Fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἀπηρνησάμην, aliquid alicui, τί τινι.

ABNEPOS, otis, maſc. *Arriere petit-fils; petit-fils de notre petit-fils*, ὁ ἀπόγονος τέταρτος, ου * ὁ ἀπέκγονος, ου.

ABNEPTIS, is, fœm. *Petite-fille du petit-fils*, ἡ τοῦ ἐγγόνου ἐγγόνη, ης. * ἡ ἀπεκγόνη, ης.

ABNOCTO, as, avi, atum, are, *Coucher la nuit*

dehors, ἀπονυκτερεύω, F. εύσω, P. ἀπονενυκτέρευκα.

ABNODO, as, are, *Oter les nœuds*, δεσμοὺς ἐκλύω, F. ύσω, P. ἐκλέλυκα. *Rendre uni & ſans nœuds*, ἄοζον *vel* ἄνοζον ποιεῖν, acc. (ὁ καὶ ἡ ἄνοζος, καὶ τὸ ον.)

ABNORMIS, & e, is, *Irregulier*, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, καὶ τὸ ον, ου. *Sans regle, ſans ordre, ſans meſure*, ὁ ἄμετρος, ου.

ABNUENDUS, a, um, *Qui eſt à refuſer*, ἀποφατέος, τέα, τέον.

ABNUO, is, ere, *Branler la tête, montrer par ſigne de tête qu'on ne veut pas quelque choſe*, ἀνανεύω, *vel* ἀπονεύω, F. νεύσω, Pr. νένευκα, acc. *Refuſer, nier, ou denier*, ἀρνέομαι, οῦμαι, F. med. ήσομαι, aor. 1. m. ἠρνησάμην, Acc.

ABNUTO, as, avi, atum, are, *Refuſer ſouvent*, ἀπονευστάζω, F. άσω, P. ἀπογινεύστακα, acc.

ABOLEO, es, evi, etum, ere, *Abolir*, ἀφανίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἠφάνικα, acc. *Effacer*, ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξήλειφα, acc. ‖ Abolere crimen, *Abolir un crime*, τὸ ἔγκλημα ἀναιρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα, *vel* διαγράφειν, φω, F. ψω, P. διαγέγραφα, acc. ‖ Abolere legem, τὸν νόμον ἀναιρεῖν, *vel* καταλύειν, ύω, F. ύσω, P. λέλυκα *vel* ἀκυροῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἠκύρωκα.

§ PHR. ISOCR. & D. Omnes diſciplinas abolere, ἀναιρεῖν τὰς παιδείας ἁπάσας. ‖ Nihil eorum quæ à Patribus accepta ſunt, abolere, μηδὲν τῶν πατρῴων καταλύειν. ‖ Abolere aliquid ex antiquis decretis, τῶν ποτὲ ψηφισθέντων λύειν τι. ‖ Abolere ex hominum memoriâ, ἀφανίζειν ἐξ ἀνθρώπων. ‖ Memoriam alicujus abolere, τὴν μνήμην τινος ἀφανίζειν. ‖ Quorum memoriam nulla vetuſtas abolevit, ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικε.

ABOLESCO, is, evi, eſcere, *Etre hors d'uſage*, ἀφανίζομαι, F. paſſ. ισθήσομαι, Pr. paſſ. ἠφάνισμαι, *vel* διαπίπτω. Vide Anom. in πίπτω.

ABOLITIO, onis, fœm. *Abolitien*, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ. *Abolition de crime*, ἡ διάγραπτος δίκη. ‖ Abolitio legum, ἡ τῶν νόμων ἀναίρεσις, εως.

ABOLITUS, a, um, ἀφανισθεὶς, θεῖσα, θέν, *vel* ἀνῃρημένος, η, ον.

ABOLLA, æ, fœm. *Manteau ou caſaque de Gendarme*, ἡ χλαμὺς, ύδος, ‖ *Manteau de Philoſophe*. Juv. item Toga, *Robe de Senateur*, τὸ ἱμάτιον, ου. * ἡ ἀβόλλα, ης.

ABOMINANDUS, a, um, *Abominable*, βδελυρὸς, *vel* βδελυκτὸς, *vel* μυσαρὸς, ά, όν.

ABOMINATIO, onis, fœm. *Abomination, deteſtation*, τὸ βδέλυγμα, ατος. *Crime abominable*, τὸ μύσος, εος, ους.

ABOMINATUS, a, um, *Qu'on a en abomination*, ὁ καὶ ἡ βδελυκτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

ABOMINOR, aris, atus ſum, ari, dep. *Deteſter*, βδελύττομαι, Fut. med. ύξομαι, aor. 1. med. ἐβδελυξάμην. acc. * μυσάττομαι, F. med. ξομαι, aor. 1. med. ἐμυσαξάμην, P. paſſ. μεμύσαγμαι, accuſ. *Vide* Imprecor.

ABORIGENES, um, Com. gen. plur. *Premiers habitans*, ou *Naturels d'un pays*, αὐτόχθονες ἄνδρες, αὐτόχθονα ἔθνεα; ὁ, ἡ αὐτόχθων, ονος, indigena, vernaculus; τὸ ἔθνος, εος, gens.

ABORIOR, oreris, *vel* oriris, abortus ſum, aboriri. *Avorter*, ἐξαμβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήμβλωκα, acc. * ἐκτιτρώσκω, F. τρώσω, P. τέτρωκα. (V. Anom. in τιτρώσκω.) *Etre avorté, naître avant terme*, ἐκτιτρώσκομαι, Fut. paſſ. ωθήσομαι, Pr. paſſ. ἐκτέτρωμαι. * ἐξαμβλόομαι, οῦμαι, F. paſſ. ωθήσομαι, Præt. paſſ. ἐξήμβλωμαι.

ABORSUS, ûs, V. Abortus, ûs.

ABORTIO, is, ire, *Avorter*, ἐξαμβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήμβλωκα, acc. * ἐκβάλλω, (V. Anom. in βάλλω) acc. * ἐκτιτρώσκω, (V. Ano. in τιτρώσκω) acc.

ABORTIO, onis, fœm. V. Abortus, ûs.

ABORTIVUS, a, um, *Qui fait avorter*, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιος, καὶ τὸ ον, ου. *Avorté*, ἐκτρωματιαῖος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Abortivus fœtus, *Un avorton*, τὸ ἀμβλωθρίδιον, ίου.

ABORTO, as, are, V. Abortio, is, ire.

ABORTUS, ûs, maſc. *Avortement*, ὁ ἐκτρωσμὸς, οῦ. * ἡ ἐξάμβλωσις, εως. * ἡ ἔκτρωσις, εως.

ABPATRUUS, i, maſc. *Grand oncle; Frere du triſayeul*, ὁ ἀποπατράδελφος, ου.

ABRADO, is, raſi, ſum, ere, *Racler*, ἀποξέω, Fut. ξέσω, P. ἀπέξεκα, acc. * ἀποξύω, F. ξύσω, P. ἀπέξυκα, acc. *Raſer la barbe*, τὸν πώγωνα ἀποκείρω, Fut. ερῶ, P. ἀποκέκαρκα, *vel* ἀποξυράω, *ſeu* ἀποξυρέω, F. ήσω, P. ἐξύρηκα. *Tirer de quelqu'un par fraude ou chicane*, δολερῶς ἔχω, F. ἕξω, P. ἔσχηκα, (V. Anom.) acc. (τὶ ἀπό τινος)

ABRASUS, a, um, *Raclé*, ἀπεξεσμένος, ένη, ένον. *Raſé*, ἀπεξυρημένος, η, ον. ‖ Abraſus mentum, *qui n'a point de barbe*, ἀπεξυρημένος τὸ γένειον. Lucian.

ABREPTUS, a, um, *Ravi*, ἀφαρπασθεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * ἀνηρπασμένος, η, ον.

ABRIPIO, is, pui, reptum, pere, *Ravir*, ἀναρπάζω, *vel* ἀφαρπάζω, F. άσω, P. ἀφήρπακα, *vel* F. άξω, P. ἀφήρπαχα, acc. rei. ‖ Abripere ſe, *S'enfuir*, ἑαυτὸν (pro maſc. ſing.) ὑπεξάγειν, F. άξω, P. ὑπεξῆχα, (V. Anom. in ἄγω.) ‖ Abripere ſe contumeliis, Phæd. *Se dérober aux inſultes, ſe ſouſtraire aux injures*, τῆς λώβης ἑαυτὸν ὑπεξάγειν.

ABRODO, is, ſi, ſum, ere, *Couper en rongeant*, ἀποτρώγω, (V. Anom. in τρώγω) acc.

ABROGANDUS, a, um. *Qu'on doit abolir*, ἀκυρωτέος, τέα, τέον.

ABROGATIO, onis, fœm. *Aboliſſement*, ἡ ἀκύρωσις, εως. * ἀναίρεσις, εως. * ἡ ἀποχειροτονία, ίας.

ABROGATUS, a, um, *Aboli*, ἀκυρωθεὶς, εῖσα, έν. * ἀνῃρημένος, ένη, ένον.

ABROGO, as, avi, atum, are, *Abolir*, ἀκυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠκύρωκα, acc. * ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα, acc. *Oter*, ἀφαιρέομαι, οῦμαι, Fut. med. ήσομαι, aor. 2. med. ἀφειλόμην. (V. Anom. in αἱρέω) (aliquid alicui, τι τίνος, *vel* τί τινα. ‖ Abrogare alicui imperium, ἀφαιρεῖσθαί τινα τῆς ἀρχῆς, *ſeu* τὴν ἀρχήν, *vel* ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινι, *ſeu* ἀπό τινός. ‖ Legem abrogare, νόμον ἀκυροῦν, *vel* ἀναιρεῖν, *vel* ἀποχειροτονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεχειροτόνηκα, *vel* καταλύειν, *vel* ἀποψηφίζεσθαι, *vel* ἀποδοκιμάζειν.

§ PHR. ISOCR. & D. Nihil quod à Patribus acceptum ſit, abrogare, μηδὲν τῶν πατρῴων καταλύειν. ‖ Quando aliquibus abrogatur Magiſtratus, ii ſtatim deponunt munus, ὅταν ἀποχειροτονηθῶσί τινες τῶν ἐν ἀρχαῖς, παραχρῆμα πέπαυνται ἄρχοντες. ‖ Legem abrogare, ἄκυρον ποιεῖν τὸν νόμον. ‖ Non dubitat abrogare

quæ pater ejus vivus egit, τολμᾷ ἄκυρα ποιεῖν, ἃ πατὴρ δ' ἔπραξε ζῶν. || Abrogare antiqua decreta, τὰ πάλαι ψηφισθέντα καταλύειν. || Abrogare fidem iis quæ dicuntur, τοῖς λεγομένοις ἀπιστεῖν, *vel* πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπίστως ἔχειν, *ſeu* ἀπίστως διακεῖσθαι. || Quæ olim confeſſione omnium laudata fuerunt, nunc abrogata ſunt. Πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέλυται. || Abrogare & irritum reddere, ποιῆσαι ἄκυρόν τε καὶ οὐδέν.

ABROTONITES, æ, maſc. *Vin d'Auronne*, ὁ ἀβροτονίτης, ου. (ſupple οἶνος, vinum.)

ABROTONUM, i, Neut. *Auronne*, *herbe*, τὸ ἀβρότονον, ου.

ABRUMPO, is, rupi, ruptum rumpere, *Rompre une choſe qui tient à une autre*, ἀποῤῥήγνυμι, F. ῥήξω, (V. Anom. in ῥήγνυμι.) || Abrumpere ſermonem. *Rompre un diſcours*, τὸν λόγον διακόπτειν, πτω, Fut. ψω, Pr. διακέκοφα, *vel* ἀποσχίζειν, ζω, Fut. σω, Præt. ἀπέσχικα, Pr. paſſ. ἀπέσχισμαι. || Abrumpere vincula, τὸν δεσμὸν ἀποῤῥῆξαι. || Vitam abrumpere, ἀποῤῥῆξαι βίον.

ABRUPTE, adv. *Bruſquement*, *ſans exorde*, ἐκτὸς προλόγου. * ἀποτόμως.

ABRUPTIO, onis, fœm. *Rupture*, ἡ ἀπόῤῥηξις, εως. * ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

ABRUPTUM. i, Neut. *Precipice*, τὸ ἀπόκρημνον, ου, *vel* τὸ ἀπότομον, ου.

ABRUPTUS, a, um, *Rompu*, *denoué*, ἀπεῤῥωγὼς, (ότος) γυῖα, γός. * ἀπεῤῥηγμένος, ένη, ένον. * ἀποῤῥαγεὶς, έντος: εῖσα, ης: έν, έντος. *Eſcarpé*, ὁ καὶ ἡ ἀποῤῥὼξ, ῶγος. * ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, καὶ τὸ ον. || Sermo abruptus, ὁ λόγος ἀπότομος. || Abruptus locus, ὁ τόπος ἀποῤῥὼξ, ῶγος.

¶ PHR. ISOCR. Ex abrupto incipit oratio, ἡ τοῦ λόγου ἀρχὴ ἀποῤῥωγυῖα τυγχάνει οὖσα.

ABS, præp. abl. Vide A & Ab.

ABSCEDENTIA, ium, Neut. plur. *Renfoncemens en peinture*, *rehauſſemens*, *reliefs*, τὰ ἀποχωροῦντα καὶ ἀφιστάμενα, ων.

ABSCEDO, is, ſſi, ſſum, dere, *Se retirer*, ἀναχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. (ἀπὸ, gen) *S'apoſtumer*, ἀφίσταμαι, Fut. paſſ. ἀποσταθήσομαι, Pr. paſſ. ἀφέσταμαι, gen Fut. med. ἀποστήσομαι. || Abſcedere ab aliquo, ἀναχωρεῖν τινος, *vel* ἔκ τινος. || Abſcedere retrò, ἀναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν.

ABSCESSIO, onis, fœm. vide Abſceſſus, ûs.

ABSCESSUS, ûs, maſc. *Depart*, ἡ ἀποχώρησις, εως. *Apoſtume*, τὸ ἀπόστημα, ατος.

ABSCIDO, is, îdi, îſum, V. Abſcindo.

ABSCINDO, is, idi, iſſum, indere, *Couper*, *retrancher*, *tailler*, ἀποκόπτω, Fut. ψω, Pr. ἀποκέκοφα. * ἀποτέμνω, Fut. μῶ. (V. Anom. in τέμνω.) acc. *Separer*, *éloigner*, ἀποσχίζω, Fut σω, Pr. ἀπέσχικα. Pr. paſſ. ἀπέσχισμαι. || Abſcindo manum, χειροκοπέω, ῶ, F. ήσω, Pr. κεχειροκόπηκα. || Abſcindere mordicùs, *couper à belles dents*, ἀποτρώγω, (V. Anom. in τρώγω,) acc.

ABSCISSE, adverb. *D'un ſtile concis*, ἀποτόμως. *Preciſément*, ἀφωρισμένως.

ABSCISSIO, onis, fœm. *Coupure*, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. || Diſſidium, *Déſunion*, *ſeparation*, τὸ ἀποσχισμα, ατος.

ABSCISSURA, æ, fœm. *Idem.*

ABSCISSUS, a, um, *Coupé*, *tranché*, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, *vel* ἀποκοπεὶς, εῖσα, έν. || Abſciſſus locus, vide Abruptus. || Abſciſſæ res, *affaires qui vont mal*, *ou malheur*, τὰ δεινὰ, τῶν δεινῶν. * τὰ δεινῶς, (ſuppl. ὄντα.)

ABSCONDITE, adv. *Couvertement*, *en cachette*, κρύφα, cum gen. * κρύβδην. * λάθρα. *Obſcurément*, ἀφανῶς. * ἀδήλως.

ABSCONDITUS, a, um, *Caché*, κεκρυμμένος, ένη, ένον, V. Abditus.

ABSCONDO, is, condi, ditum, *raro* abſconſum, *Cacher*. ἀποκρύπτω, Fut. ψω, Pr. ἀποκέκρυφα, acc. Vide Abdo.

ABSCONSIO, onis, fœm. *L'action de cacher*, ἡ ἀποκρυφὴ, ῆς.

ABSENS, entis. comm. *Abſent*, ὁ ἀπὼν, όντος, ἡ ἀποῦσα, ης, τὸ ἀπὸν, όντος. *Qui n'eſt pas dans le pays*, ὁ καὶ ἡ ἀπόδημος ου. || Abſens creabere Conſul, ἀποδημῶν αἱρεθήσῃ ὕπατος. V. Abſum.

ABSENTIA, æ, fœm. *Abſence*, ἡ ἀπουσία, ας.

ABSENTIO, ſentis, ſenſi, ſenſum, ire, *Etre de diverſe opinion*, V. Diſſentio.

ABSILIO, is, ire, *S'en aller ſautant*, ἀποπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποπεπήδηκα. * ἐξάλλομαι. F. med. ἐξαλοῦμαι, aor. 2. med. ἐξηλάμην.

ABSIMILIS, & e, is, *Diſſemblable*, ὁ καὶ ἡ ἀπεμφερὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἀφόμοιος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀπεοικὼς, ότος: κυῖα, ας: κὸς, ότος, dat.

ABSINTHITES, æ, maſc. *Vin d'abſinthe*, ὁ ἀψινθίτης, ου. (ſupple οἶνος.)

ABSINTHIUM, ii, *Abſinthe*, τὸ ἀψίνθιον, ίου.

ABSIS, idis, fœm. *L'arc ou curvature d'une voute; la bande ou cercle de fer qui environne une roue*, ἡ ἁψὶς, ῖδος, *vel* ίδος, *vel* ἡ ἀψὶς, cum ſpir. leni.

ABSISTO, is, ſtiti, *Se retirer*, *ſe tenir loin*, ἀφίσταμαι, vide ἵστημι. * ἀποστατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστάτηκα. *Deſiſter*. *Ceſſer*. V. Ceſſo. Deſiſto. || Abſit. *Ha, que cela ne ſoit pas*, μὴ δῆτα. * μήτοι. * μήτοιγε. * μήποτε. * μὴ γὰρ δή. * πόῤῥω ἂν εἴη. * μὴ γένοιτο. || Abſit verbo invidia, ἀπείη καὶ φθόνος.

¶ PHR. DEMOSTH. Abſit ut hæc experientiâ comprobentur, ταῦθ' ὡς ἂν ἐξετασθείη μάλιστα ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο. || Abſit, Diique omnes prohibete, μὴ γένοιτο ὦ πάντες θεοί. || Si quid tale accideret, quod abſit, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη. || Abſit ut eo loci Reſpublica redigatur, μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει.

ABSOLEO, es. *Se deſaccoutumer*, ἀπαρχαιόομαι, οῦμαι, Fut. paſſ. ωθήσομαι, Præt. paſſ. ἀπηρχαίωμαι.

ABSOLVENDUS, a, um, *Qu'on doit abſoudre*, ἀπολυτέος, τέα, τέον, gen. crim.

ABSOLVO, is, lvi, lutum, *Abſoudre*, ἀπολύω. F. ύσω. P. ἀπολέλυκα. acc. Perſ. gen. Crim. * ἀφίεμαι. V. ano. * ἀπογινώσκω. (V. ano. in γινώσκω.) *Achever*, ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποτετέλεκα, acc. * τελεσιουργέω, ῶ F. ήσω, P. τετελεσιούργηκα, acc.

¶ PHR. ISOCR. & D. (ABSOUDRE) || Quem à Diis perdi optatis, cum ipſi abſolvitis, ὃν θεοῖς εὔχεσθε ἐξώλη ποιεῖν, τοῦτον ἀφίετε αὐτοί. || Abſolvere aliquem, nec punire, ἀφιέναι τινὰ, καὶ μὴ τιμωρήσασθαι. || Abſolutus à criminibus, ἀφεθεὶς τῶν ἐγκλημάτων.

|| Abſolvi

|| Abſolvi ab aliquo, & criminis liberari, ἀφίεσθαι ὑπό τινος, καὶ ἀπαλλάττεσθαι. || Ne abſolvatis hunc, qui vos tantis injuriis affecit, μὴ ἀνῆτε αὐτὸν, ὃς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. || Abſolutus eſt in judicio, ἀπελύθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου. || Si enim eum abſolveritis, εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου. || Non rogo vos ut me abſolvatis, οὐ δεήσομαι ὑμῶν ἀποψηφίζεσθαί μου. || Si Leocratem abſolveritis, ἐὰν Λεωκράτην ἀπολύσητε. || Aliquem mortis abſolvere, θάνατον ἀποψηφίζεσθαί τινος. || Crimine abſolvere. τῆς αἰτίας ἀφεῖναι. * τοῦ ἐγκλήματος ἀφιέναι. * τοῦ ἐγκλήματος ἀπολύειν. || Judicum ſententiis abſolutus eſt. ψήφῳ τῶν δικαστῶν ἀφείθη. || A judicibus abſolvi. τῆς ἀφιείσης παρὰ τῶν δικαστῶν ψήφου τυγχάνειν. || Reum criminis abſolvere. τὸν φεύγοντα τῆν αἰτίας ἐλευθεροῦν. || Non poteſt abſolvi. οὐ δύναται τὸ ἔγκλημα ἀποφυγεῖν, *vel ſimplic.* ἀποφυγεῖν. || Abſolvere aliquem debito. ἀφεῖναί τινα τοῦ χρέους.

Absolvere, &c. *Achever.* Magnum opus abſolvere. ἔργῳ μεγάλῳ τέλος ἐπιθεῖναι. || Orationem abſolvere. λόγον ὑπεραίνειν. || Alii ſuas orationes in illis abſolvunt, quæ maxima ſunt. ἄλλοι μὲν περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων τοὺς λόγους καταλύουσι. || Sermonem abſolvere. Διαπεραίνειν τὸν λόγον. || Hîc orationem abſolvemus. ἐνταῦθα τοῦ λόγου λήξομεν. || Cùm pſalmicen verſus abſolvet. πότε ὁ ψαλμῳδὸς τοὺς στίχους συμπληρώσει. || Neque inchoatum ſermonem abſolvere poteſt. οὐδὲ ἐξανύσαι τὸν λόγον δύναται. || Abſolutis aliis, propter quæ venerant. διαπράξαντες τὰ ἄλλα ὧν ἕνεκεν ἀφίκοντο (V. ἱκνέομαι. in ano.) || Hoc abſolvere pro viribus adnixus eſt. εἰς δύναμιν ἐπεχείρησε τοῦτο ἐπιτελεῖν. || Non deſiſtendum, ſed abſolvendum eſt. οὐκ ἀποστατέον ἐστὶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπιτελεστέον. || Jam bellum abſolutum eſſet. διαπέπρακτ' ἂν ὁ πόλεμος. || Abſolvere quæ aggredimur. ἐξεργάζεσθαι, οἷς ἐπιχειροῦμεν, *vel* τελέως ἀπεργάζεσθαι. || Ut ille quod ſuſcepit abſolvat. ὥστε ἐπιτελῆ ποιεῖν τὴν ἐγχείρησιν αὐτοῦ. || Ne abſolvatur ac perficiatur ejus inſtitutum. μὴ ἐπιτελὴς γένοιτο μηδὲ εἰς ἔργον ἀχθῇ ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἐγχείρησις. || Paucis abſolvere. διὰ βραχέων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. || Ut uno verbo, ut paucis abſolvam. ὡς καὶ συντόμως εἰπεῖν. * ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. * ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.

ABSOLUTE adv. *Parfaitement.* τελέως. * ἐντελῶς. *Abſolument, ſans rien ajouter.* ἁπλῶς.

ABSOLUTIO, onis. fœm. *Abſolution.* ἡ ἀπόλυσις, εως. *Perfection, achevement.* ἡ τελείωσις, εως.

ABSOLUTORIUM, ii. neut. *Remede.* V. Remedium. *Délivrance.* V. Liberatio.

ABSOLUTORIUS, a, um. *Abſolutoire, qui appartient à l'abſolution, à la remiſſion.* ὁ καὶ ἡ ἀπολύσιμος, τὸ ον. * ὁ σώζων, οντος, ἡ σώζουσα, ης, τὸ σῶζον, οντος. acc.

ABSOLUTUS, a, um. *Achevé, fini.* ἀποτελεσθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * ἀποτελειωθείς. *Parfait.* τέλειος, τελεία, τέλειον. * ἀπηρτισμένος, η, ον. * ἀπαρτισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Abſous.* ἀπολυθεὶς, θεῖσα, θέν. gen. crim.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abſolutus à criminibus. ἀφεθεὶς τῶν ἐγκλημάτων. *vel* τοῦ ἐγκλήματος ἀπολυόμενος. *Vide* abſolvo. || Ex omni parte abſolutus. κατὰ πάντα τέλειος. || Abſolutis aliis rebus. διαπεπραγμένων τῶν ἄλλων.

ABSONO, as. *Avoir un ſon diſcordant.* ἀπᾴδω, F. ᾄσω, P. ἀπῇκα. *Ne s'accorder pas avec.* ἀπᾴδω, Dat. *vel* Genit.

ABSONUS, a, um. *Diſcordant.* ὁ καὶ ἡ ἀπῳδὸς: τὸ ἀπῳδόν. * ὁ καὶ ἡ ἐκμελὴς, *vel* ἀπηχὴς: τὸ ἐς, εος, ους. *Qui n'eſt pas conforme.* ἀπεικὼς, κυῖα, κός, Gen. || Vox abſona. ἡ φωνὴ ἀπηχής. || Fidei abſonus. πίστεως ἀπεοικὼς, ότος: κυῖα, ας: κὸς, ότος.

ABSORBEO, es, bui, pſi, ptum, ere. *Avaler, boire tout.* καταπίνω. (Vide ano in πίνω.) Acc. *Engloutir.* ἀπορροφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπερρόφηκα. Acc.

ABSORBITIO, onis. fœm. *Action d'avaler.* ἡ κατάποσις, εως. *Action d'engloutir.* τὸ ῥόφημα, ατος.

ABSORPTUS, a, um. *Avalé.* καταποθεὶς *vel* καταπωθεὶς, εῖσα, έν. *Englouti.* ἀπορροφηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ABSQUE. *Sans.* ἄνευ. * χωρίς. gen.

¶ PHR. ISOCR. Abſque eo foret. *Sans cela.* εἰ μὴ διὰ τοῦτο. *Sans lui, s'il ne l'eût empêché.* εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀντέστατο. (Pluſq. ab ἀνθίσταμαι.) || Abſque te eſſet, viciſſem. δίχα σοῦ, *vel* εἰ μὴ διὰ σὲ, κρατεῖν ἔμελλον. || Abſque bello foret, id præſtitiſſent. χωρὶς ἂν μὴ ἦ πόλεμος, διέπραττον ἂν τοῦτο.

ABSTEMIUS, a, um. *Qui ne boit point de vin.* ὁ καὶ ἡ ἄοινος, τὸ ον, ου. * τοῦ οἴνου ἀπεχόμενος, η, ον.

ABSTENTIO, onis. Fœm. Abſtentio hereditatis. *Refus d'accepter un heritage.* ἡ ἀποκατάσχεσις, εως.

ABSTERGENDUS, a, um. *Qu'on doit nétoyer.* ἀποψητέος, τέα, τέον.

ABSTERGEO, es. & abſtergo, is, ſi, ſum. *Nétoyer, eſſuyer.* ἀποψάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπέψηκα. acc. * σμήχω, F. ξω, P. ἔσμηχα. * ἀπομάσσομαι, F. ξομαι. Aor. 1. Med. ἀπεμαξάμην. * ἀποσμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπέσμηκα. Acc. * *Oter en frottant.* ἀποτρίβω. Act. *vel* ἀποτρίβομαι. Med. Acc. Vide Aufero.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abſtergere maculam. σπῖλον ἀποσμᾶν. || Ignominiam abſtergere. τὴν ἀδοξίαν ἀπολύειν, *vel* ἀποτρίβειν. || Omnes ſenectutis moleſtias abſterſit. τὰ χαλεπὰ τοῦ γήρως σύμπαντα ἀπέῤῥιψε.

ABSTERREO, es, rui, ritum, ere. *Epouvanter quelqu'un pour l'empêcher de faire quelque choſe, détourner par crainte ou par menaces.* ἐκφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόβηκα. Acc. * δειδίττω, F. ξω, P. δεδείδιχα. * ἀποτρέπω, fut. ψω. Acc. Vide Deterreo.

ABSTERRITUS, a, um. *Epouvanté, étonné.* ἐκπεπληγμένος, ένη, ένον.

ABSTERSIO, onis. fœm. *Action de laver, ou nétoyer.* ἡ ἀπόμαξις, εως.

ABSTERSIVUS, a, um. *Abſterſif, qui nétoye.* ἀπομακτητικὸς, κή, κόν.

ABSTERSOR, oris. Maſc. *Qui lave, ou nétoye.* ὁ ἀπομάκτης, ου.

ABSTERSUS, a, um. *Nétoyé, lavé, eſſuyé.* ἀπομαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

ABSTINEO, es, ui, entum, ere. *Se garder de, s'abſtenir de.* ἀπέχομαι, Imp. ἀπειχόμην. Aor. 2. med. ἀπεσχόμην. fut. med. ἀφέξομαι. (V. anom. in ἔχω.) *Se deporter.* ἀφίσταμαι. (V. ἵστημι.) gen. || Abſtinere vino. οἴνου ἀπέχεσθαι. || Abſtinere hereditate. ἀφίστασθαι τῆς κληρονομίας. || Abſtinere manum, *retenir ſa main.* χεῖρα ἀπέχειν.

¶ PHR. ISOCR. & D. Qui à parvis non abſtinent, nec à magnis ſibi temperabunt. οἱ τῶν μικρῶν μὴ ἀπεχόμενοι, οὐδὲ τῶν μεγάλων ἀφέξονται. || Abſtinere à ſceleribus. ἀπέχειν, *vel* ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων. || Ab-

ſtinui à corruptelis propter juſtitiam & veritatem. ἀπεσχόμην τοῦ λαβεῖν, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ἕνεκα. (V. λαμβάνω. in anom.) || Ego à Reipublicæ adminiſtratione abſtinui. ἐγὼ τοῦ πολιτεύεσθαι ἀπέσχον. (V. ἔχω. in anom.) || Ne à Patre quidem manus abſtinere. τοῦ πατρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τὼ χεῖρε, *vel* ἀπέχεσθαι τὰς χεῖρας. || A ſuaſionibus abſtinendum eſt. Τοῦ συμβουλεύειν ἀφεκτέον. || Abſtinuimus à bellis inteſtinis. πεπαύμεθα πολεμοῦντες πρὸς ἀλλήλους. || Omninò abſtinere ab injuriâ aliis faciendâ. πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἄλλων ὕβρεως. || Vino prorſus abſtinere. τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι.

ABSTINENS, entis. comm. *Abſtinent, retenu, qui ne touche point à* ὁ καὶ ἡ ἐγκρατής, τὸ ἐς, έος, οῦς. * ἀπεχόμενος, η, ον. gen. rei.

ABSTINENTIA, æ. fœm. *Abſtinence, retenue, moderation.* ἡ ἐγκράτεια, είας. * ἡ ἀπόσχεσις, εως. || Abſtinentia vini. οἴνου ἐγκράτεια. || Lucri abſtinentia. ἐγκράτεια κέρδους.

ABSTINENTER. adverb. *Avec retenue: ſans faire tort à autrui.* ἐγκρατῶς.

ABSTO, as. *Etre loin* ἀφίσταμαι. (Vide ἵστημι. in Gramm.) || Abſtitit. ἀπέστη.

ABSTRACTIO, onis. fœm. *Abſtraction,* ἡ ἀπόσπασις, εως.

ABSTRACTUS, a, um. *Tiré, emmené par force.* ἀποσπασθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀπεσπασμένος, η, ον. || Abſtractum. *Ce qui a été enlevé.* τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως. *Separé.* τὸ ἀποκεχωρισμένον.

ABSTRAHO, is, xi, ctum. *Tirer par force.* ἀποσπάω, F. άσω, P. ἀπέσπακα. Acc. * ἀφέλκω, F. ξω, P. ἀφεῖλχα. Acc * παρασύρω, F. ρῶ, P. παρασέσυρκα. acc. rei. aliquid ab aliquo. τὶ ἀπό τινος. *vel* τί τινος. ſupple ἀπό. *Retirer.* Vide Abduco. *Arracher.* Vide Avello.

ABSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Delier.* ἀποχαλάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεχάληκα. Acc. *Separer.* ἀποχωρίζω. F. σω. *Emmener.* ἀφέλκω, *vel* ἀφελκύω. F. ύσω. Pr. κα. Aor. 1. ἀφείλκυσα.

ABSTRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Cacher.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα, Acc. *Repouſſer, chaſſer.* Vide Expello.

ABSTRUSUS, a, um. *Caché, obſcur à entendre.* κεκρυμμένος, ένη, ένον. * κρυπτὸς, ὴ, όν. || Abſtruſa Diſputatio. οἱ κατ' ἐπίκρυψιν λόγοι. Nazian.

ABSUM, abes, abfui, abeſſe. *Eſtre abſent.* ἄπειμι. (Vide, Εἰμί.) *Etre éloigné.* ἀπέχω. (V. *Anom.* ἔχω.) *vel* διΐσταμαι. Fut. med. διαστήσομαι. Aor. 2. διέστην. Pr. act. διέστηκα. *Manquer, être de manque.* δέομαι. *Vide* Deſum. || Abeſſe domo. *N'être pas dans le pays.* ἀποδημέω, F. ήσω, P. ἀποδεδήμηκα.

ABSIT. Vide ſuprà.

¶ PHR. ISOCR. & D. Procul abeſt ab eo loco. πόρρω κεῖται τοῦδε τόπου. || Longè abeſt à periculis. πόρρω τῶν κινδύνων ἐστί. || Quis tam abfuit à publicis functionibus, ut non vicinus eſſe cogeretur calamitatibus? τίς οὕτω τοσοῦτον πόρρω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμάτων, ὅστις οὐκ ἐγγὺς ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν. || Ne longiùs abſim à propoſito. ἵνα μὴ πόρρω τοῦ παρόντος γένωμαι. || A tali ſpe longè nunc abſumus. Πόρρω τοῦ τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμεν. || Nullum eſt probrum, à quo civitas noſtra longiùs abſit, quàm ab invidiâ. οὐδὲν ὄνειδός ἐστιν, ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις ἡμῶν, ἢ τοῦ φθονερὰ δοκεῖν εἶναι. (V. δοκέω. in Anom.) || Adeo abſum ab eorum imitatione. Τοσούτου δέομαι τοῦ ἐκείνους μιμήσασθαι. || Multùm abſunt à rei veritate. τῶν πραγμάτων ἀληθείας εἰσὶ πόρρω. * τὰς τῶν πραγμάτων ἀληθείας πόρρω φεύγουσι. || Tantùm ab eo abſumus. Τοσοῦτο τὸ μεταξὺ ποιοῦμεν. || Longiùs à portis abeſt. πορρωτάτω τῶν πυλῶν γίνεται. || Quam longiſſimè abeſſe à Græcia. ὅτι πορρωτάτω τῆς Ἑλλάδος εἶναι. || Amare illos qui longè abſunt. μακρὰν ἀπόντας ἀγαπᾶν. || Non longè abeſt à me. ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ οὐ πολύ. || A quibus pericula longiùs aberant. οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι. || Longè abeſt ab amicitia. ἀποδεῖ τῆς φιλίας πλεῖστον. || Aberat à caſtris. οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὤν. (V. τυγχάνω. in Anom.) || Abeſſe à propriis bonis. Τῶν ἰδίων, *vel* ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπεῖναι. || A jucundiſſimo ſpectaculo abfuiſti. ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης. (V. λαμβάνω. in Anom.) || A domeſticis diù abeſſe. τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι.) || A congreſſu tuo abfuiſſe me. διαμαρτεῖν με τῆς σῆς συντυχίας. (V. Anom. in ἁμαρτάνω.) || Quæ à ſe invicem abſunt. ἀλλήλων χωρὶς γεγονότες. || Diù à vobis abfui. ἐγενόμην χρόνον ἱκανὸν ἀφ' ὑμῶν. || Quod abeſt ab oculis. τὸ ἐξ ὀφθαλμῶν γενόμενον. || Qui ne unâ quidem die ab iis abfuit. ὁ μηδεμίαν ἀπ' αὐτῶν ἡμέραν ἀπογενόμενος. || Qui longè abeſt à paternis criminibus. παμπολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκώς. || Abſum à dicendis mendaciis. ἀπέχω τοῦ τὰ ψεύδη λέγειν. || Multorum dierum viam abeſt. πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει. || Abeſſe ab urbe quinque ſtadia. ἀπέχειν τῆς πόλεως πέντε σταδίους. || Non longè abeſt à ſenectute. οὐ πόρρω γήρως ἐστί. || Abeſſe propiùs à morte. ἧσσον πόρρω τοῦ θανάτου ἀφεστηκέναι. || Abſis à Sole paululùm. μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου μετάστηθι. || Abeſſe à bello. ἀπογενέσθαι τῆς μάχης. || Longè abeſt à propoſito. πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως γίνεται. || Longè abeſt ab officio. Πολὺ τοῦ δέοντος ἐξαμαρτάνει. || Id multum abeſt à vero. τοῦτ' ἐστι πόρρω τῆς ἀληθείας. * τοῦτο πολὺ τῆς ἀληθείας ἀπέοικε.

PARUM *vel* MULTUM ABEST. * Parum abfuit, quin in extremas miſerias inciderit. μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. (V. πίπτω. in Anom.) || Parum abfuit, quin expugnaretur. μικρὸν ἀπέλιπεν ἐκπολιορκεῖσθαι || Parum abfuit, quin in eandem inopiam deveniſſent. μικρὸν διαλιπόντες εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν. || Parum abfuit, quin mortuus eſſem. παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. (V. ἔρχομαι & θνήσκω. in Anom.) * μικροῦ δεῖν, *vel* ὀλίγου δεῖν ἀπέθανον. * μικροῦ ἀπέθανον. || Parum abfuit, quin indictâ cauſâ obirem. παραμικρὸν ἐδέησα ἀποθανεῖν ἄκριτος. || Parum abfuit, quin civitatem everterit. παρὰ μικρὸν τὴν πόλιν λυθῆναι ἐποίησε. * παρ' ὀλίγον τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησε. || Parum abeſt, quin cadat. μικροῦ δεῖ ἐκπίπτειν. || Parum abeſt, quin ipſis gratias agam. ἐγὼ δ' ὀλίγου δέω χάριν ἔχειν τούτοις. || Parum abeſt, quin lauder. ὀλίγου δέω ἐπαινεῖσθαι || Parum abfuit, quin copias omnes amiſerit. ἐκινδύνευσε μὲν ἅπασαν ἀποβαλεῖν τὴν δύναμιν. || Parum abfuit, quin effugiſſet. ὀλίγου ἔφυγε. || Multum abeſt, ut hæc agam. πολλοῦ δέω ταῦτα ποιεῖν. * πολὺ ἀπέχω τοῦ ταῦτα ποιεῖν. * πολὺ ἐλλείπω, *ſeu* ἀφίστημι ταῦτα ποιεῖν. || Multum abeſt ut id afferam. πόρρω εἰμὶ τοῦτο λέγειν. || Non multum abfuit, quin lapidibus obrueretur. μικρὸν

ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι. || Parum abfuit, quin Megara capta eſſet. Μέγαρα ἑάλω παρὰ μικρόν. (V. ἁλίσκω. in Anom.) || Minimum abfuit, quin exercitus totus ſuperaretur. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι. || Parum abfuit, quin moreretur. παρ' ὀλίγον ἦλθε θανάτου. || Multum abfuit, ut urbem caperet. παρὰ πολὺ τὴν πόλιν ἑλέσθαι ἦλθεν. (V. αἱρέω. in Anom.) || Minimum abfuit, quin effugeret. παρ' ἐλάχιστον ἦλθε διαφυγεῖν. * ἐλαχίστου ἐδέησε διαφυγεῖν.

TANTUM ABEST, UT. * Tantum abeſt ut illos amem, ut etiam odio habeam. Τοσοῦτον δέω τοῦ φιλεῖν ἐκείνους, ὥστε καὶ μισεῖν. * τοσοῦτον ἐλλείπω, *vel* τοσοῦτον ἀφίστημι, *vel* τοσοῦτον ἀπέχω, τοῦ φιλεῖν, ὥστε καὶ μισεῖν. || Tantum abeſt, ut aliena affectem, ut neque oblatam regionem accipere voluerim. τοσούτου δέομαι τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, ὥστ' ἐγὼ οὐδὲ τὴν διδομένην μοι χώραν ἠξίωσα λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in Anom.) || Tantum abeſt ut Græcis imperet, ut etiam ſibi ſubditas civitates regere nequeat. οὗτος τοσούτου δεῖ τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, ὥστε οὐδὲ τῶν ἐκδοθεισῶν αὐτῷ πόλεων κύριός ἐστι. || Tantum abeſt, ut communem diſciplinam, & Philoſophiam teneant, ut neque primas litteras didicerint. οὗτοι δὲ τοσοῦτον ἀπολελειμμένοι τῆς κοινῆς παιδείας, καὶ φιλοσοφίας, ὥστε οὐδὲ γράμματα μανθάνουσιν. || Tantum abeſt ut ſapiant, ut etiam non intelligant, &c. τοσοῦτον ἀφεστᾶσι τοῦ νοῦν ἔχειν, ὥστε οὐκ ἴσασιν, &c.

ABSUMEDO, inis. fœm. *Dégat, dépenſe.* ἀνάλωμα, ατος, τό. * ἀνάλωσις, εως ἡ. * δαπάνη, ης, ἡ.

ABSUMENDUS, a, um. *Qu'on doit conſumer, ou dépenſer.* καταναλωτέος, τέα, τέον.

ABSUMO, is, mpſi, mptum. *Dépenſer.* δαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. δεδαπάνηκα. ac. * ἀναλίσκω. (V. ἁλίσκω. in Anom.) Acc. *Uſer, conſumer.* καταναλίσκω. *Dévorer.* ἐπινέμομαι. Aor. 1. Paſſ. ἐπενεμήθην, depaſtus ſum. Aor. 1. Med. ἐπενειμάμην.

ABSURDE, adverb. *Sottement, impertinemment, mal à propos.* ἀτόπως. * ἀλόγως.

ABSURDITAS, atis. fœm. *Abſurdité.* ἡ ἀτοπία, ίας.

ABSURDUM, i, neut. Cic. *Impertinence, ſottiſe.* ἡ ἀτοπία, ας. * τὸ ἄτοπον, ου. *Vel*, ἄτρεπον, ου.

ABSURDUS, a, um. *Abſurde, impertinent,* ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄλογος, τὸ ον. || Abſurdus vir. ἀλόγιστος ἀνήρ, *vel* ἀνόητος.

¶ PHR. ISOCR. & D. Omnium abſurdiſſimum eſſet id aſſerere. ἀλογώτατον πάντων ἐστὶ τοῦτο λέγειν. || An non abſurdum eſt plura quærere ? πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι πλείω ζητεῖν ; || Quid abſurdius quàm iſta putare ? Τί ἀτοπώτερον τοῦ ταῦτα νομίζειν ; || Abſurdiſſimi ſunt, qui. πάντων ἀλογώτατον πεπόνθασιν, οἱ. (V. πάσχω. in Anom.) || Abſurdum eſſet, te dicere. ἄτοπον ἂν ποιῇς, εἰ λέγῃς. || Abſurdum eſſet eum accuſare. ἄλογον ἂν εἴη αὐτὸν εἰσαγγέλλειν.

ABSYNTHIUM, V. Abſinthium.

ABUNDANS, antis. *Abondant, qui a en abondance.* εὐπορῶν, οῦσα, οῦν. * ὁ καὶ ἡ εὔπορος, τὸ ον, ου. *Qui eſt en abondance.* ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ δαψιλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Fertile.* V. Fertilis.

ABUNDANTIOR, & ius, oris. comp. *Plus abondant.* εὐπορώτερος, έρα, ερον. || Quotidiè abundantiores opes comparabimus. εἰς εὐπορίαν κατ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιδώσομεν.

ABUNDANTISSIMUS, a, um. ſuperl. εὐπορώτατος, άτη, ατον.

ABUNDANTER. adverb. *Abondamment.* εὐπόρως. * ἀφθόνως. * δαψιλῶς. * περισσῶς. ex abundanti. *d'abondant.* ἐκ περιουσίας.

ABUNDANTIA, æ. fœm. *Abondance* ἡ εὐπορία, ίας. * ἡ δαψίλεια, ας. * ἡ ἀφθονία, ίας. || Abundantia pecuniæ. ἡ πολυχρηματία, ίας. * τῶν χρημάτων εὐπορία, ίας. || Magnam ipſis rerum abundantiam ſuppeditavit. πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν πεποίηκε.

ABUNDATIO, onis. fœm. *Débordement de riviere.* ἡ πλημμυρίς, ίδος.

ABUNDE. adv. *Abondamment.* Vide abundanter. *Suffiſamment.* ἱκανῶς. * ἀρκούντως. * ἐξαρκούντως. || Abunde eſt. ἱκανόν ἐστι. || Iis abundè potitur. τούτων πρὸς ἀφθονίαν ἐμφορεῖται. || Abundè promittere. δαψιλῶς *vel* ἀφειδῶς ὑπισχνεῖσθαι. || Abundè potentiæ adeptus. τῆς δυνάμεως ἅδην ἔχων. || Abundè eſt, ſi. ἐξαρκούντως ἔχει, εἰ.

ABUNDO, as. *Abonder.* εὐπορέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐπόρηκα. * περισσεύω, F. εύσω, P. πεπερίσσευκα. gen. || Abundare pecuniâ. εὐπορεῖν χρημάτων. amicis, φίλων.

¶ PHR. ISOCR. & D. Qui amicis abundant, in afflictione eſſe non poſſunt. οἱ φίλων εὐποροῦντες, οὐκ ἂν ἐν θλίψει γένοιντο. || Opibus ad res neceſſarias abundare. χρημάτων πρὸς ἃ δεῖ, εὐπορεῖν. || Abundamus omnibus ad vitam neceſſariis. τὰ πρὸς τὸν βίον εὐπορώτεροι γινόμεθα. || Omnibus harum rerum copiis abundas. Τάγε τοιαῦτά σοι πλείω τῶν ἱκανῶν ὑπάρχει. || Abundat opibus. πλουτεῖ εἰς ὑπερβολήν. * ἐν ὑπερβολαῖς ἐστι περὶ τὰ κτήματα. * ἐν εὐπορίᾳ τῶν κτημάτων ἐστί. || Qui divitiis abundant. οἱ πολλὰ χρήματα ἔχοντες. * οἱ ἐν περιουσίᾳ ὄντες. * οἱ εὐπόρως διακείμενοι. * οἱ τοῖς χρήμασι περιῤῥέονται. || Prædiorum & aliorum bonorum copiâ abundans. πλήθει κτημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ περιῤῥεόμενος. || Abundare bonis omnibus. πλείω τῶν ἱκανῶν ἔχειν. || Orator verbis abundans. ῥήτωρ πολὺς ὢν ἐν τοῖς λόγοις.

ABVOLO, as, are. *S'envoler.* ἀφίπταμαι. (Vide ano. in ἵπταμαι.) * ἀποπτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπέπτηκα. V. ano. in πτάω.

ABUSIO, onis, Cic. *Catachreſe.* (*Figure de Rhétorique, quand on emploie d'autres mots à la place des mots propres.*) || *Abus, mauvais uſage.* ἡ κατάχρησις, εως.

ABUSIVE. adv. *Par abus, improprement. par Catachreſe.* καταχρηστικῶς.

ABUSIVUS, a, um. *Abuſif.* καταχρηστικός, ή, όν.

ABUSUS, ûs, Maſc. *Mauvais uſage.* ἡ ἀπόχρησις, εως. * ἡ παράχρησις, εως. *Dégât.* ἡ καταδαπάνησις, εως.

ABUTOR, eris, abuſus ſum. dep. *Abuſer, faire un mauvais uſage de quelque choſe* καταχράομαι, *vel* ἀποχράομαι, *vel* παραχράομαι, ῶμαι, F. med. χρήσομαι. Aor. 1. med. ἐχρησάμην. P. Paſſ. κέχρημαι. Dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abuti legibus ad quæſtum. ἀποχρῆσθαι τοῖς νόμοις εἰς κέρδος. || Abuti alicujus conſuetudine. ὁμιλίᾳ τινὸς κακῶς χρῆσθαι. || Scientiâ abuti. τῇ ἐπιστήμῃ εἰς οὐδὲν δέον χρῆσθαι, *vel* οὐκ εἰς δέον χρήσασθαι. || Herili potentiâ inſolenter abuti. κατα-

χόρως χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις κατὰ τῶν οἰκετῶν. || Divitiis ad inertiæ occaſionem abuti. τῷ πλούτῳ πρὸς ῥαθυμίας ὑπόθεσιν ἀποχρήσασθαι. || Si eo abutamur. ἐὰν μὴ δικαίως τούτῳ χρώμεθα.

ABYSSUS, i. fœm. *Abyſme.* ἡ ἄβυσσος, ου.

A C.

AC, *Et.* καὶ.

ACADEMIA, æ. fœm. *Academie, lieu d'exercice, Univerſité.* ἡ ἀκαδημία, ίας.

ACADEMICUS, a, um. *d'Academie.* ἀκαδημικὸς, κὴ, κόν.

ACALANTHIS, idis. Plin. m. *Oiſeau*, ἡ Ἀκαλανθὶς, ίδος. || *Chardonneret.* V. Acanthis.

ACANTHA, æ. fœm. *vel* Acanthus, i. m. *Branche urſine, herbe.* ἡ ἄκανθος, ου.

ACANTHALEUCE, es. fœm. *Chardon ſauvage.* ἡ ἀκανθαλευκὴ, ῆς.

ACANTHINUS, a, um. *De branche-urſine, ou ſemblable à la branche-urſine.* ὁ, ἡ ἀκάνθινος, τὸ ον.

ACANTHIS, idis. fœm. *Chardonneret, oiſeau.* ἡ ἀκανθὶς, ίδος.

ACAPNUS, a, um. Mart. *Qui ne fume point, qui ne fait point de fumée.* ὁ καὶ ἡ ἄκαπνος, ου. καὶ τὸ ον.

ACARON, i. neut. *Myrte ſauvage.* τὸ ἄκαρον, ου.

ACARUS, i. maſc. *Ciron, Mitte, inſectes.* ὁ ἄκαρος, ου. (Fluit ab ἀκαρὴς, ῆος. exiguus, inſecabilis, cujus Thema eſt α privativ. & κείρω. ſcindo, ſeco.)

ACATIUM, ii. neut. *Petit vaiſſeau de mer: barque: la grand' voile d'un navire.* τὸ ἀκάτιον, ου.

ACCANTO, as, avi, atum, are. *Chanter auprès.* προσᾴδω. F. άσω, P. προσῆκα. dat.

ACCEDO, is, eſſi, eſſum, ere. *S'approcher, arriver, aborder, ſe joindre.* προσέρχομαι. * πρόσειμι. (V. Anom. in ἔρχομαι, & εἶμι.) dat. || Accedo & decedo *Je crois & décrois.* προσγίνομαι καὶ ἀπογίνομαι. || Accedo ad. *Je reſſemble.* προσέοικα, ας. Pr. Med. dat. * ἐγγύς εἰμι. Gen. * ἐγγίζω, *vel* παρεγγίζω, F. ίσω, P. ἤγγικα (πρός τινα.) || Accedere ad aliquam urbem. τὴν πρόσοδον ποιεῖσθαι εἴς τινα πόλιν. || Accedere ad amicum. παραγίνεσθαι τῷ φίλῳ *vel* πρὸς φίλον. || Accedere ad Rempublicam. *Prendre le maniment des affaires publiques.* προσέρχεσθαι τοῖς κοινοῖς, *vel* πρὸς τὰ κοινά. || Accedere ſententiæ alicujus. *N'être pas éloigné de l'avis de quelqu'un.* συγκατατίθεσθαί τινι. (V. τίθημι. in Anom.) || Eò accedit, accedit ad hæc. Cic. *Joint à cela, outre cela, de plus.* ἐπιγίνεται τούτοις. || Accede huc. Plaut. *Viens ici, approche.* δεῦρο. Adv. accedite. δεῦτε. (Sequente aſpiratâ δεῦθ'.) || Prope accedere. ἐγγὺς προσελθεῖν. Dat. || Eò acceſſit temeritatis. *V. Devenio.*

¶ PHR. ISOCR & DEM. Acceſſiſtis ad montem. προσεληλύθατε τῷ ὄρει. (V. ἔρχομαι. in Anom.) || Ad dicendum timidè accedens. μετὰ φόβου προσιὼν τῷ λέγειν. || Et ad hæc acceſſit fortitudo, & ſapientia, & juſtitia. καὶ πρὸς τούτοις ἀνδρία προσεγένετο, καὶ σοφία, καὶ δικαιοσύνη. || Plurimum ornamenti & gratiæ orationi ex actione accedit. πλεῖστον ἐκ τῆς ὑποκρίσεως τῷ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος πρόσεστι. || Nihil afferre potero quod ad præclaram iſtam orationem accedat. οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδὲν ἐγγὺ τούτων καλὸν εἰπεῖν. || Qui ad illius eruditionem proximè accedunt. οἱ ὅτι ἐγγυτάτω τῆς ἐκείνου παιδεύσεως ὄντες. || Ad illa propiùs accedens. ἐγγυτέρω ὢν τῶν *vel* τοῖς ἐκεῖ. || Hæc ad inſaniam propè accedunt. ἐγγυτάτω μανίας ἐστὶ ταῦτα. || Ad vitam ſapientis proximè accedunt. πρὸς βίον σοφοῦ ἐγγυτάτω παραγίνονται. || Nihil propiùs ad mortem accedit, quàm ſomnus. ἐγγύτερον τῷ ἀνθρωπίνῳ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου. || Quo propiùs ad mortem accedo. ὅσῳ ἐγγυτέρω γίγνομαι τοῦ θανάτου. || Accedere ad hujus facinoris atrocitatem nihil poteſt. τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀποκαθαρσίας. || Accedere ad eorum magnitudinem nihil poteſt. ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπουσι τοῦ ἐν αὐτοῖς μεγέθους. || Accedere ad amplitudinem rerum ab eo geſtarum nihil poteſt. οὐδεμίαν λέλοιπε τὴν ὑπερβολὴν τοῖς ἄλλοις τῶν ἑαυτοῦ κατορθωμάτων. || Quid poteſt accedere ad tantam felicitatem? τίς ἂν ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας. || Accedere ad hæc nihil omninò poteſt. ἔχει ταῦτα τὸ πέρας. || Magnæ ipſi copiæ acceſſerunt. μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δύναμις. || Ad felicitatem proximè accedens. πλησίον γενόμενος τῆς εὐδαιμονίας. || Qui & dignitatis gradu & conſilio ad Antiſtitem accedunt. οἱ ἐγγύτεροι τοῦ Προεστῶτος, καὶ βαθμῷ καὶ συνέσει. || Proximè accedit virtuti. Προσέοικε τῇ ἀρετῇ. Plat.

ACCELERATIO, onis. fœm. *Diligence, promptitude.* ἡ ἐπεῖξις, εως. * ἡ σπουδὴ, ῆς. * ἡ ταχυτὴς, ῆτος, *vel* ταχύτης, ητος. * τὸ τάχος, εος, ους.

ACCELERO, as, avi, atum, are. *Se hâter, faire diligence.* σπεύδω, *vel* κατασπεύδω, F. εύσω, P. ἔσπευκα. acc. * ταχύνω, F. υνῶ, P. τετάχυγκα. dat. || Iter accelerare. τὴν ὁδὸν ἐπιταχύνειν.

ACCENDO, is, di, ſum, dere. *Allumer, embraſer, exciter, émouvoir.* ἅπτω, *vel* ἀνάπτω, F. ψω, P. ἧφα, acc. *Enflammer, brûler.* ἐμπυρίζω, ίσω, ἐμπεπύρικα. Acc. *Animer, encourager.* προθυμίαν ἐμβάλλειν. (V. βάλλω. in Anom.) Dat. * θαρσύνω, F. υνῶ. Acc. *Irriter.* V. Irritare. *Augmenter, accroître.* V. Augere. *Faire connoître, mettre en réputation.* γνωρίζω. F. σω. Acc. || Accendere lucernam. λύχνον ἅπτειν. || Accendere ignem. τὸ πῦρ ἐξάπτειν. flando, *vel* follibus accendere. τὸ πῦρ φυσᾶν, άω, ήσω, ηκα. * τὸ πῦρ ῥιπίζειν, ίζω, ίσω, ἐρρίπικα. Paſſ. ἐρριπίσμαι. || Bellum accendere. πόλεμον ἀναρριπίζειν. || Accendere pretium. Plin. *Rencherir, faire rencherir.* V. Augere. || Accendere genus ſuum. Plaut. *Faire honneur à ſa famille, donner de l'éclat, faire un nom.* τὸ γένος ἄγειν ἐν τιμῇ. || Accendit opus artificem. Senec. *L'ouvrage fait honneur à l'Ouvrier, le fait connoître.* τὸν τεχνίτα τὸ ἔργον ἄγει ἐν τιμῇ. || Accendi ad Dominationem. Sall. *Brûler d'envie de commander, en vouloir à l'autorité ſouveraine.* ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι. ad Conſulatum. παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν.

ACCENSEO, es, ui, ſum, & itum, ere. Sen. Ph. *Joindre, ajouter.* V. Addere.

ACCENSIO, onis. fœm. *Action de brûler.* V. Uſtio. || *Addition, augmentation.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς.

ACCENSOR, oris. m. *Conducteur, Introducteur, Maître des Ceremonies.* ὁ εἰσαγωγεὺς, έως.

ACCENSUS, i. maſc. *Soldat ſurnuméraire.* ὁ στρατιώτης προσεπιγεγραμμένος. *Huiſſier, Sergent.* ὁ κλητὴρ, ῆρος. * ὁ ῥαβδοφόρος, *vel* ῥαβδοῦχος, ου.

ACCENSUS, a, um. *Allumé.* ἡμμένος, *vel* ἀνημμένος, ένη, ένον. * ἐξαπτόμενος, η, ον.

ACCENTUS, ûs, maſc. *Accent, élevation, ou abaiſſement de la voix.* ἡ προσῳδία, ίας.

ACCEPTABULUM. V. Acetabulum.

ACCEPTANDUS, a, um. *Qu'on doit accepter.* ὑποδεκτέος, τέα, τέον. *approuver.* ἀποδοκιμαστέος, τέα, τέον.

ACCEPTATUS, a, um. *Accepté.* προσδεχθεὶς, θεῖσα, θὲν *Approuvé.* ἀποδοκιμασθεὶς, θεῖσα, θέν.

ACCEPTILATIO, onis. fœm. *Quittance, acquit d'une obligation verbale.* ἡ ἀποχὴ, ῆς.

ACCEPTIO, onis. fœm. *Recepte, acceptation, reception.* ἡ λῆψις, εως. * ἡ ἀποδοχὴ, ῆς.

ACCEPTO, as, avi, atum, are. *Accepter.* ὑποδέχομαι, *vel* προσδέχομαι. fut med. ξομαι. aor. 1. med προσεδεξάμην. acc. *Approuver, agréer.* (V. Approbo.) *Prendre ſouvent.* πολλάκις λαμβάνω. V. Anom.

ACCEPTOR, oris maſc. *Qui reçoit, qui accepte.* ὁ δεκτὴρ, ῆρος. * ὁ ληπτὴς, οῦ. * ὁ ἀνάδοχος, ου.

ACCEPTRIX, icis. fœm. *Celle qui reçoit ou accepte.* ἡ δέκτειρα, ας. * ἡ ἀπόδοχος, ου.

ACCEPTUM, i. Neut. *Recepte.* τὸ ὑποδεχθὲν, έντος.

ACCEPTUS, a, um. Part. *Pris.* ληφθεὶς, *vel* προσληφθεὶς, εῖσα, έν. * προσειλημμένος, ένη, ένον.

ACCEPTUS, a, um. *Agréable.* ὁ καὶ ἡ ἀποδεκτὸς, τὸ όν. * ὁ χαρίεις, εσσα, χαρίεν. Gen. εντος, έσσης, εντος. * ὁ καὶ ἡ ἀσμενὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς. V. Gratus. || Acceptiſſimus apud aliquem. Plaut. *Qui eſt très-bien auprès de quelqu'un.* ὁ πολλὰ χαρίεις τινί.

ACCEPTUM FERO. *Je tiens pour reçû.* ἀνατίθημι, *vel* ἀφίημι. (V. τίθημι, & ἵημι, in Gramm.) τί τινι.

¶ PHR. ISOCR. & D. Facultatem res feliciter gerendi Diis acceptam retulit. τὴν τοῦ κατορθοῦν ἀνέθηκε δύναμιν τοῖς θεοῖς. || Hæc aliquis Deorum benevolentiæ accepta tulerit. ταῦτα μὲν ἄν τις εὐνοίᾳ τῶν θεῶν ἀναθείη. || Felicitatem noſtram Deo acceptam referimus. τὴν αἰτίαν τῆς ἡμετέρας εὐτυχίας εἰς θεὸν ἀναφέρομεν, *vel* τῷ θεῷ ἐπιτίθεμεν. || Ego id Geniis loci acceptum fero. ἔγωγε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. || Acceptam nobis vitam referre debent. διὰ μὲν ἡμᾶς ζῶσι.

ACCERSENS, entis, Partic. Verbi Accerſo. || Accerſens mortem. *Mortel, qui donne la mort.* ἐπιθάνατος, ου.

ACCERSO, is, ere: *vel* Accerſio, is, ire, ivi, itum. *Mander quelqu'un, l'appeller, l'envoyer querir.* μετακαλέω, *vel* προσκαλέω, ῶ, F. έσω, P. κέκληκα, acc. * μεταπέμπω, F. ψω, P. μεταπέπεμφα, Att. πέπομφα, acc. *Accuſer.* V. Accuſo. || Accerſere Orationi ſplendorem. *Donner à un diſcours un éclat emprunté.* περίεργον τῷ λόγῳ κάλλος προσβάλλειν. || Accerſerunt eum crimine conjurationis. ἐπεκάλεσαν αὐτῷ τὴν συνωμοσίαν. Diod.

ACCERSITOR, oris. maſc. *Qui va appeller.* ὁ κλήτωρ, ορος.

ACCERSITUS, ûs. maſc. *Mandement, quand on appelle quelqu'un.* ἡ μετάκλησις, εως. * ἡ μετάπεμψις, εως. || Ipſius accerſitu veni. *Je ſuis venu par ſon ordre, étant mandé de ſa part.* ὑπ' αὐτοῦ παρακεκλημένος, *vel* μετάπεμπτος ἦλθον. (ἔρχομαι. V. Anom.)

ACCERSITUS, a, um. *Appellé, mandé.* μετακεκλημένος, ένη, ένον. * μετακληθεὶς, *vel* μεταπεμφθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ μετάπεμπτος, τὸ ον. || Accerſitus. *Recherché, affecté.* ὁ καὶ ἡ περίεργος, τὸ ον.

ACCESSIO, onis. fœm. *Accroiſſement, augmentation.* ἡ αὔξησις, εως. * ἡ ἐπίδοσις, εως. *Surcroît.* ἡ προσθήκη, ης. *Arrivée, approche.* V. Acceſſus. || Acceſſio febris, *vel* Accenſio febris. *Accès, retour, redoublement de fievre.* ἡ τοῦ πυρετοῦ εἰσβολὴ, ῆς, *vel* ὁ παροξυσμὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & D. Cùm magna acceſſio fit fortunarum. ὅταν ἐπίδοσις μεγάλη γίγνεται τῶν χρημάτων. || Magna ad hæc acceſſio facta eſt. μεγίστη προσθήκη τούτοις ἐγένετο. || Acceſſionis loco. ἐν προσθήκης μέρει. || Imperio magna acceſſio facta eſt. μεγάλην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἡ ἀρχή. (V. λαμβάνω. in Anom.) || Magna per te his acceſſio fiet. πολλὴν τὴν προσθήκην τούτοις ποιήσῃς. V. Accedo.

ACCESSOR, oris. maſc. *Qui vient, qui s'approche.* ὁ προσεγγίζων, οντος.

ACCESSUS, ûs. maſc. *Approche: accès.* ἡ προσέλευσις, εως. * ἡ ἄφιξις, εως. * ἡ πρόσοδος, ου. * ἡ προσαγωγὴ, ῆς. Acceſſus febris. *Accès de fievre.* ὁ τοῦ πυρετοῦ παροξυσμὸς, οῦ. || Acceſſum dare alicui. *Donner accès.* πρόσοδον δοῦναί τινι. || Acceſſu difficilis. *Qui eſt de difficile accès.* ὁ δυσέμβατος, ὁ δυσέμβολος, ου. || Acceſſu facilis. ὁ ἐπίδρομος, ὁ εὐπρόσιτος, ου. || Acceſſus & receſſus maris. Cic. *Flux & reflux de la mer.* V. Fluxus.

ACCIDENS, ntis, neut. *Accident, ce qui arrive fortuitement.* τὸ συμβεβηκὸς, ότος. * τὸ σύμπτωμα, ατος.

ACCIDENS, ntis. Omn. gen. Accidens genibus. *Qui ſe jette aux pieds.* τοῖς γόνασι προσπίπτων, ουσα, ον.

ACCIDENTIA, ium, neut. plur. *Les accidens.* τὰ συμβλήματα, άτων. * τὰ συμβαίνοντα, όντων.

ACCIDO, is, idi, iſum, ere. *Couper, rogner.* περικόπτω, F. ψω, P. περικέκοφα. acc. *Ruiner.* ἐκτρυχόω, F. ώσω, P. ἐκτετρύχωκα. acc. * ἐκτρύχω, ξω, ἐκτέτρυχα.

ACCIDO, is, idi, ere. *Tomber.* προσπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. πίπτω. in Anom. dat.) *Se jetter aux pieds de quelqu'un,* προσπίπτειν τοῖς γόνασί τινος.

ACCIDIT. Imperſ. *Il arrive.* συμβαίνει. * ἐνδέχεται. *Il eſt arrivé.* συμβέβηκε, *vel* συνέβη. (V. Βαίνω. in Anom.

¶ PHR. ISOCR. & D. Hoc multis è civibus noſtris accidit. τοῦτο μὲν πολλοῖς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν συμβέβηκε. || Si quid acerbi tibi accidat. ἐὰν συμβαίνῃ σοι ἀηδές τι. || In poſterum cavendum eſt, ne tale quid accidat. εἰς τὸ ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτο. || Sub quibus & bella plurima & pericula maxima acciderunt. ἐφ' ὧν καὶ πόλεμοι πλεῖστοι καὶ κίνδυνοι μέγιστοι συνέβησαν. || Ferendum eſt, quicquid acciderit. πάσχειν δεῖ, ὅ, τι ἂν συμβῇ. || Res ita feliciter vobis accidit, ut. οὕτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν, ὥστε. || Hoc bene accidit. συμβαίνει τοῦτο καλῶς. || Omnia tibi proſperè acciderunt. εὐτυχῶς ἅπαντά σοι συμβέβηκε. || Si accidat ut vincas. εἰ συμβαίνει σοι νικᾷν, *vel* σε νικᾷν. || Accidit tibi ut benè natus, & liberaliter inſtitutus ſis. συνέβη σοι καὶ γεγενῆσθαι καλῶς, καὶ παιδεύεσθαι σωφρόνως. || Illud ex ſententiâ accidit. συμβαίνει κατὰ γνώμην τοῦτο. || Nihil horum quæ ſperabamus, accidit. ὧν μὲν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκεν. || Omnia acciderunt, quæ prædixiſtis ipſis. πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς. || Si quid non ex ſententiâ acciderit. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. || Comme-

moro quæ civitati acciderunt. ἀναμιμνήσκω τὰ συμβάντα τῇ πόλει. || Cùm mens vino corrupta eſt, idem ei accidit, quod curribus qui aurigas ſuos amiſerunt. ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, ταῦτα πάσχει τοῖς ἅρμασι τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσι. || Idem eis accidit, quod ſceleratis. πάσχουσιν, *vel* in Præt. πεπόνθασιν, ὅπερ οἱ παράνομοι. || Idem illi accidiſſe videtur, quod navigantium pleriſque. παραπλήσιον δοκεῖ πεπονθὼς τῶν πεπλευκότων τισί. || Ne ſimile quid tibi accidat, quod amicis meis. ἵνα μὴ πάθῃς τὸ αὐτὸ τοῖς ἐπιτηδείοις ἐμοῖς. || Idem mihi accidit, quod bono gubernatori. πάσχω πάθος κυβερνήτου ἀγαθοῦ. || Neceſſe eſt illos eadem pati, quæ civitati acciderunt. ἀνάγκη αὐτοὺς τοιαῦτα πάσχειν, ἃ τῇ πόλει συνέπεσεν. || Si quid mihi accidat. εἰ παθεῖν τί μοι συμβαίνῃ. || Idem mihi accidit, quod Indis. ὅμοιόν τι πέπονθα, οἷόνπερ Ἰνδοί. || Cùm ex gravi ipſius mœrore novi aliquid accidiſſe conjicerem. στοχασάμενος ἐκ τῆς σφόδρα λύπης προσπεπτωκέναι τι νεώτερον. (V. πίπτω. in Anom.)

ACCIEO, es, civi, citum, iere. V. Accio.

ACCINCTUS, a, um. *Ceint.* περιεζωσμένος, ένη, ένον. *Préparé, prêt.* διεσκευασμένος, η, ον. (πρός τι.) * ἕτοιμος, η, ον. infin. || Accinctus enſe. τὸ ξίφος διεζωσμένος, η, ον. * τὴν μάχαιραν περιεζωσμένος, *vel* διαζωσάμενος, η, ον. || Accinctus armis. *Qui eſt tout armé.* ὁ τὰ ὅπλα ἐνδύς, ύντος. (aor. 2. part. Verb. ἐνδύω.) || Accinctus popularium ſtudio. Tac. *Appuyé de l'inclination, de l'attachement du peuple.* ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.

ACCINGO, is, nxi, nctum, ere. *Ceindre.* διαζώννυμι, F. ζώσω. (V. ζώννυμι.) acc. perſ. *Préparer.* διασκευάζω, σω, διεσκεύακα. * ἑτοιμάζω, άσω, ἡτοίμακα. || Se accingere. *Se trouſſer.* ἐπιδύομαι, fut. paſſ. υθήσομαι. *Se preparer à.* διασκευάζεσθαι. Paſſ. εἴς τι *S'armer.* τὰ ὅπλα ἐνδύω, F. ύσω, P. ἐνδέδυκα. Act. * τὰ ὅπλα διαζώννυσθαι. Paſſ. || Accingere ſe prædæ. Virg. εἰς τὸ ἁρπάζειν παρασκευάζεσθαι. || Accingere ſe armis. *S'armer.* τὰ ὅπλα ἐνδύω. F. ύσω. Pr. ἐνδέδυκα. Act. * τὰ ὅπλα διαζώννυσθαι. Paſſ. || Accingere ſe, *vel* Accingi aliquo homine. Tac. *Se munir d'un Compagnon.* ἐπιχειρεῖσθαί τινι. Paſſ. Verb. ἐπιχειρέω, ῶ.

ACCINO, is, nui, centum, ere. *Chanter, ou s'accorder avec.* προσᾴδω, F. ᾄσω, P. προσῇκα. Dat.

ACCIO, is, ivi, itum, ire. *Appeller.* ἐπικαλέω, *vel* προσκαλέω, ῶ, F. έσω, P. κέκληκα. Acc V. Accerſo.

ACCIPENSER. V. Acipenſer. *Eſturgeon, poiſſon de mer.* ὁ ἔλλοψ, οπος.

ACCIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit prendre* ληπτέος, τέα, τέον.

ACCIPIO, is, epi, eptum. *Prendre.* λαμβάνω. (V. Anom.) acc. *Recevoir.* ἀναλαμβάνω. (V. Anom.) * ἀποδέχομαι. acc. *Oüir.* Vide Audio. *Accepter.* δέχομαι. *vel* ἀποδέχομαι. Med. Accuſat. || Accipere beneficium. *V. Beneficium.* || Accipere vehementer. Cic. *Réprimander ſéverement.* κρατεροῖς ἔπεσι μέμφεσθαί τινα. V. μέμφομαι, fut. ψομαι. || Accipere auditione & famâ. Cic. *Savoir par oüi dire, apprendre ſur le rapport d'autrui.* [V. Audio.

¶ PHR. ISOCR. & D. Accipere in manus. λαμβάνειν εἰς τὰς χεῖρας. || Accipere pecuniam ab aliquo. παραλαμβάνειν τὰ χρήματα παρά τινος. || Accipere Imperium. παραλαμβάνειν ἀρχήν. || Munera accipere δῶρα δέχεσθαι, *vel* προσδέχεσθαι. || Accepi à vobis epiſtolam. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν. (κομίζομαι.) || Hilari vultu accipere. πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ὑποδέξασθαι. || Accipere à Majoribus, & Poſteris tradere. λαμβάνειν παρὰ τῶν προγόνων, καὶ τοῖς ἔποιτα παραδιδόναι. || Sic à Patribus accepimus. Παρὰ τῶν Πατέρων οὕτω που παρειλήφαμεν. (V. λαμβάνω. in Anom.) || Accipere aliquem regio apparatu. βασιλικῇ παρασκευῇ ὑποδέχεσθαί τινα. || Accipere epulis ſeu convivio. ἀναλαμβάνειν ἑστιάσει. || Malè aliquem accipere. κακῶς ποιεῖν τινα. * ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι. * κακῶς ἔχειν, *vel* κακῶς διακεῖσθαι, *vel* ἐχθρῶς διατίθεσθαι πρός τινα. || Bene aliquem accipere. καλῶς ποιεῖν τινα. * καλῶς ἔχειν πρός τινα. * φιλικῶς χρῆσθαί τινι. || Me incredibili humanitate accepit. ὑπερβαλλούσῃ φιλανθρωπίᾳ κέχρηται περὶ ἐμέ.

ACCIPITER, tris. maſc. *Epervier: Tout oiſeau de proye.* ὁ ἱέραξ, ακος. || Accipiter pecuniarum. Plaut. *Avide d'argent, âpre, ardent au gain.* ὁ καὶ ἡ φιλοκερδής, έος.

ACCIPITRARIUS, ii. maſc. *Fauconnier.* ὁ ἱερακοτρόφος, ου.

ACCISMUS, i. maſc. *Refus ſimulé de ce qu'on ſouhaite veritablement.* ἀκκισμός, οῦ, ὁ.

ACCISSO, as, avi, atum, are. *Badiner, faire le fou, faire des mines, des ſimagrées.* || *Avoir une ſotte complaiſance pour ſoi-même.* || *Faire ſemblant de ne vouloir pas ce qu'on ſouhaite le plus.* ἀκκίζομαι. Fut. σομαι. (Them. ἡ Ἀκκώ, οῦ. Acco, mulier quædam notæ apud Græcos ſtultitiæ)

ACCITO, as, are. Vide ſuprà Accio.

ACCITUS, ûs. maſ. *Mandement.* ἡ μετάπεμψις, εως. V. Accerſitus, ûs.

ACCITUS, a, um. *Mandé, appellé.* V. Accerſitus, a, um.

ACCLAMO, as, avi, atum, are. *S'écrier tous enſemble en ſigne de faveur: faire une acclamation.* ἐπιβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιβεβόηκα. * ἐπιφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεφώνηκα.

ACCLAMATIO, onis. fœm. *Acclamation.* τὸ ἐπιφώνημα, ήματος. *Acclamation favorable.* ἡ εὐφημία, ίας. *Epiphoneme, (figure de Rhétorique.)* Quint. τὸ ἐπιφώνημα, ατος.

ACCLAMITO, as, are. *S'écrier ſouvent.* πολλάκις προσαναβοάω, ῶ, F. ήσω, P. προσαναβεβόηκα.

ACCLINATUS, a, um. V. Acclinis.

ACCLINIS, e, is. *Penchant.* ὁ καὶ ἡ ἐπικλινής, *vel* ἐπιρρεπής, τὸ ές, έος, οῦς. *Penché, couché.* ἐγκεκλιμένος, η, ον. * ἐγκλιθείς, θεῖσα, θέν. Dat.

ACCLINO, as, avi, atum, are. *Incliner vers.* ἐπικλίνω, F. ινῶ, P. ἐπικέκλικα. Act. acc. rei. *Etre penchant, incliné.* ἐπίκειμαι, fut. med. κείσομαι. (V. in Anom. κεῖμαι.) *Condeſcendre.* V. Conſentio. || Acclinare ſe ad Cauſam Senatûs. Liv. *Etre porté pour le Sénat.* τῆς γερουσίας προνοεῖν. (Verb. προνοέω, ῶ.) || Acclinavit ſe deſpiciens in Cavernam. κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος. Lucian. (Verb κατακύπτω. F. ψω.

ACCLIVIS, & e, is & Acclivus, a, um. *Qui va en montant, ſans être fort roide.* ὁ καὶ ἡ ἀνάντης, τὸ ες, εος, ους. *Penchant.* (V. Acclinis.) *Appuyé.* Vide Suffultus, Nixus.

ACCLIVITAS, atis. fœm. *Le montant d'un ter-*

ètre, pente d'une montagne. τὸ πρόσαντες, ἑ͂Ꙩ, ες. * ἡ ἀνωφέρεια, είας.

ACCOLA, æ. Comm. *Qui demeure auprès, voiſin.* ὁ καὶ ἡ πάροικ☉, *vel* πρόσοικ☉, ε.

ACCOLO, is, olui, cultum. *Etre voiſin, demeurer auprès.* παροικέω, ῶ, F. ήσω, P. παρῴκηκα. dat. * προσοικέω, ῶ, F. ήσω, P. προσῴκηκα. dat.

ACCOMMODANDUS, a, um. *Qu'on doit accommoder, approprier.* προσοικειωτέ☉, τέα, έον.

ACCOMMODATE. adv. *Convenablement; d'une maniere propre à.* ἐπιτηδείως. * οἰκείως. dat. *Comme il faut.* εὐπρεπῶς. * πρεπόντως. ἱκανῶς. ‖ Accommodatè ad naturam. ἐναρμονίως πρὸς τὴν φύσιν. * ὁμολογουμένως τῇ φύσει. * οἰκείως τῇ φύσει.

ACCOMMODATIO, onis. fœm. *Ajuſtement, convenance.* ἡ προσοικείωσις, εως. * ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. *Application.* V. Applicatio.

ACCOMMODATO accipere. *Emprunter.* Vide Mutuari.

ACCOMMODATUS, a, um. *Accommodé, approprié.* προσοικειωθεὶς. * προσαρμοσθεὶς, εῖσα, έν. dat. *Propre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδει☉: τὸ ον, ε. dat. ἱκανὸς, ή, όν. * ἁρμόττων τινί. Gen. οντος. ‖ Accommodatiſſimus. ἐπιτηδειότατ☉, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & D. Hoc ad congreſſus accommodatum eſt. τόδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει. ‖ Certamen tuæ naturæ accommodatum elegiſti. ἀγώνισμα πρὸς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἁρμόττον ἐξέλεξας. ‖ Accommodata ad præſentem rerum ſtatum conſulere. ἁρμόττοντα τοῖς παροῦσι πράγμασι συμβουλεύειν. ‖ Ad mores accommodata facere. προσήκοντα τοῖς ἤθεσι ποιεῖν. ‖ Accommodatos ad tuas rationes illos habebis. εὖ αὐτοῖς ἕξεις χρῆσθαι.

ACCOMMODO, as, are. *Accommoder, approprier.* προσαρμόζω, *vel* προσαρμόττω, F. όσω, P. προσήρμοκα. (τί τινι.) * προσοικειόω, ῶ, F. ώσω, P. προσῳκείωκα. ‖ Ad numeros aptos accommodare. *Rimer, verſifier.* Ῥυθμίζω, F. ίσω, P. ἐρρύθμικα.

¶ PHR. ISOC. & D. Medio medium accommodans copulabat. μέσον μέσῳ συνάγων προσήρμοττεν. ‖ Res legibus accommodans. πράγματα νόμοις προσαρμόζων. ‖ Accommodare animum huic rei. προσέχειν τὸν νοῦν τῷδε. ‖ Accommodare ſe rebus. ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασι. ‖ Accommodare ſe ad aliorum voluntatem. συναγορεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις ἄλλων. * τὰ πρὸς χάριν ἄλλοις ποιεῖν. * πάντα ποιεῖν ἄλλοις δοκοῦντα. ‖ Accommodare ſe omnium voluntati. πρὸς ἅπαντας κεχαρισμένως ἔχειν.

ACCOMMODUS, a, um. *Commode, propre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδει☉: τὸ ειον, ε. *Bien-ſéant.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς; τὸ ες, έ☉, ες.

ACCREDO, is, didi, ditum, ere. *Croire ce qu'un autre dit.* ἐπιπείθομαι, fut. med. είσομαι. præt. paſſ. ἐπιπέπεισμαι. dat.

ACCREMENTUM, i. neut. V. Accretio.

ACCRESCO, is, evi, ere. *Croître, accroître.* ἐπαυξάνομαι, *vel* προσαυξάνομαι. (V. αὐξάνομαι. in Anom. * προσφύω, F. σω, P. προσπέφυκα. * ἐπιγίνομαι. (V. γίνομαι, *vel* γίνομαι in Anom.

ACCRETIO, onis. fœm. *Accroiſſement.* ἡ προσαύξησις, *vel* ἐπαύξησις, εως. * ἡ ἐπίδοσις, εως.

ACCUBATIO, onis. fœm. *L'action de ſe coucher auprès.* ἡ κατάκλισις, εως. *Séance de perſonnes couchées à table, à la façon des anciens.* ἡ κατάκλισις, εως.

ACCUBITUM, i. neut. *vel* Accubita, æ. fœm. *vel* Accubitus, ûs. maſc. *Petit lit pour dormir le jour.* τὸ ἀνακλιντήριον, ίε.

ACCUBO, as, bui, bitum, are. *Etre couché auprès.* παρακατάκειμαι. fut. med. κείσομαι. (V. in ano. κεῖμαι.) dat. perſ. *Etre courbé, ſe pancher.* κατακύπτω, fut. ψω. *Etre appuyé ſur* ou *contre.* V. Nitor. *Etre couché de ſon long.* V. Jaceo.

ACCUDO, is, di, ſum, ere. *Forger.* τυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

ACCUMBO, is, bui, bitum. *Se mettre à table, à la façon des anciens, ſe coucher ſur des lits.* κατακλίνομαι. F. κλιθήσομαι. P. κέκλιμαι.

¶ PHR. Eodem lecto Accubuerunt. ἐπὶ τῇ αὐτῇ κοίτῃ συγκατεκλίθησαν. ‖ Accumbere alicui in convivio. παρακατακεῖσθαί τινι ἐν ἑστιάσει.

ACCUMULATE. adv. *Par monceaux.* σωρηδόν. *Pleinement.* πεπληροφορημένως.

ACCUMULATIO. onis. fœm. *Amas, entaſſement.* ἡ ἐπισώρευσις, εως. *Rechauſſement d'arbres.* ἡ περίσωξις, εως.

ACCUMULATUS, a, um. *Accumulé, entaſſé.* ἐπισωρευθεὶς, θεῖσα, θέν.

ACCUMULO, as, avi, atum, are. *Accumuler, entaßer.* ἀθροίζω, F. οίσω, P. ἤθροικα. acc. * ἐπισωρεύω, F. εύσω, P. ἐπισεσώρευκα. acc. ‖ Accumulare vitem. *Rechauſſer la vigne.* τὴν ἄμπελον περισάττειν, άττω, F. άξω, P. περισέσαχα. acc.

ACCURATE. adv. *Soigneuſement, avec ſoin.* ἐπιμελῶς. * ἀκριβῶς. ‖ Accuratè perſequi. ἀκριβολογεῖσθαί τι, *vel* ὑπέρ τίν☉, *vel* περί τιν☉. (Verb. ἀκριβολογέομαι, οῦμαι) ‖ Dum hæc accuratè diſquirerem. ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. ‖ Accuratiùs. *Avec plus de ſoin.* ἀκριβέστερον. ‖ Accuratiùs illa aliàs explicabimus. τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς δηλώσομεν. ‖ Omnia perſequor accuratiùs. λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα.

ACCURATIO, onis. fœm. *Diligence, ſoin.* ἡ ἐπιμέλεια, *vel* ἀκρίβεια, είας.

ACCURATUS, a, um. *Fait ſoigneuſement.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, *vel* ἀκριβὴς: τὸ ές, έ☉, ες. ‖ Accuratas leges habent. ἀκριβῶς αὐτοῖς ἔχουσιν οἱ νόμοι.

ACCURATUS, Partic. ὁ ἐπιμεληθεὶς, έντ☉.

ACCURO, as, avi, atum, are. *Faire avec ſoin, avoir ſoin de.* ἐπιμελέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐπεμελησάμην. gen. *vel* acc. * ἐξακριβόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξηκρίβωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & D. Accurare prandium. Plaut. *Avoir ſoin de faire apprêter le dîner.* τοῦ ἀρίστου ἐπιμέλειαν ἔχειν, *vel* ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι.

ACCURRO, is, rri, rſum, ere. *Accourir.* ἐπιτρέχω, *vel* προστρέχω, F. ξω, fut. 2. med. προσδραμοῦμαι. V. Anom. in τρέχω. * ἐπιθέω, F. θεύσομαι. ‖ Accurrere ad aliquem. προσδραμεῖν πρός τινα. (aor. 2. infi, verb. προστρέχω.)

ACCURSUS, ûs. maſc. *Courſe, concours.* τὸ προσδράμημα, ατ☉.

ACCUSABILIS, & e, is. *Qu'on peut accuſer.* ὁ καὶ ἡ ἐγκλητὸς, *vel* αἰτιατὸς: τὸ όν, ε.

ACCUSANDUS, a, um. *Qu'on doit accuſer.* ἐγκλητέ☉, τέα, τέον.

ACCUSATIO, onis. fœm. *Accuſation.* ἡ κατηγορία, *vel* αἰτία, ίας. * ἡ ἔγκλησις, εως. || Accuſationem inſtituere in aliquem. κατηγορίαν ποιεῖσθαι κατά τινος, *vel ſimpl.* τινος. || Falſam accuſationem in aliquem inſtituere. ἐπάγειν τινὶ αἰτίαν ψευδῆ. || Accuſationibus reſpondebo. ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα.

ACCUSATOR, oris. maſc. *Celui qui accuſe.* ὁ κατήγορος, ου. *Accuſateur qui pourſuit en Juſtice.* ὁ κατήγορος, ου Gen. * ὁ διώκων, οντος. Acc. || Accuſatorem aliorum, omni crimine vacare oportet. τὸν κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων, αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ.

ACCUSATORIE. adv. *En façon d'accuſateur.* κατηγορικῶς. * ἐγκληματικῶς.

ACCUSATORIUS, a, um. *Appartenant à l'accuſateur, ou à l'accuſation.* κατηγορικὸς, *vel* αἰτιατικὸς, *vel* ἐγκληματικὸς, ἡ, όν. || Accuſatorius animus. Cic. *Eſprit d'accuſateur, qui aime, qui ſe plaît à accuſer.* ὁ φιλαίτιος νοῦς.

ACCUSATRIX, icis. fœm. *Celle qui accuſe.* ἡ κατήγορος, ου. * ἡ διώκουσα, ης. V. Accuſator.

ACCUSATUS, a, um. Part. Verbi Accuſo. ὁ ἐγκληθεὶς, έντος. (Part. aor. 1. paſſ. Verb. ἐγκαλέω.) * κεκριμένος, ου. * ὁ ὑπομείνας αἰτίαν. (Part. aor. 1. Act. Verb. ὑπομένω.) || Injuriarum accuſatus. γραφὴν ὕβρεως γραφείς.

ACCUSO, as, avi, atum, are. *Accuſer.* κατηγορέω, F. ήσω, P. κατηγόρηκα. * ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. * αἰτιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. ἠτιασάμην. (V. Regimen in Phraſibus.) || Prius accuſo. προκατηγορέω. || Unà accuſo. συγκατηγορέω. || Accuſare aliquem (apud Judices.) διώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. Act. || Accuſare aliquem cædis. διώκειν τινὰ φόνου. * φόνου τινὰ κρίνειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De hac re me accuſat. κατηγορεῖ μου τοῦτο. * ἐγκαλεῖ μοι τοῦτο. * αἰτιᾶται με τοῦτο. || In nullâ re te accuſat. αἰτιᾶταί σε μηδέν. || Accuſo te ſuperbiæ. αἰτιῶμαί σε εἰς ὑπερηφανίαν. || Accuſo te quòd iners comedas. αἰτιῶμαί σε ἀργὸν ἐσθίειν. || Accuſat vos quòd hoc feceritis. ἐπαιτιᾶται ὑμᾶς τοῦτο ποιῆσαι. || Non accuſare quod eſſet accuſandum. οὐ τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι. || Si odio quodam falsò eum accuſo. εἰ πρὸς ἔχθραν, τούτῳ αἰτίαν ἐπάγω ψευδῆ. || Hujus rei *vel* de hoc te accuſat. τούτου αἰτίαν ἐπί σε ἄγει. * δι αἰτίας ἔχει σε ἐπὶ τούτῳ. * δι αἰτίας καὶ ἐγκλήσεως ἔχει σε ἐπὶ τούτῳ. || Graviſſimorum criminum accuſabantur Legati. ἐν ταῖς μεγίσταις ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις. || Ob hoc accuſatur. αἰτίαν ἔχει τούτου, *vel* ἐπὶ τούτῳ. || Accuſatur nimiæ clementiæ. αἰτίαν ἔχει πρᾳότατος εἶναι. || Accuſare aliquem, ut authorem calamitatis. ἐγκαλεῖν τινι, καὶ δίκας λαγχάνειν, ὡς αἰτίῳ τῆς συμφορᾶς γεγενημένῳ. || Non accuſatis eum, ut injuriam paſſi. μηδὲν ἐγκαλεῖτε αὐτῷ, ὡς ἀδικούμενοι. || Accuſat eum proditionis. ἐγκαλεῖ τούτῳ προδοσίαν. || Falsò aliquem accuſare. ψευδῆ ἐγκαλεῖν τινι. || De multis & atrocibus facinoribus accuſare aliquem. πολλ' ἄτοπα καὶ δεινὰ ἐγκαλεῖν τινι. || De Meſſenâ nemo nos accuſavit unquam, quòd injuſtè eam poſſideremus. περὶ τῆς Μεσσήνης οὐδεὶς οὐδέποθ' ἡμῖν ἐνεκάλεσεν ἀδίκως κεκτημένοις αὐτήν. || Juſtè & merito te accuſo. ἐγκαλῶ σοι δικαίως καὶ εἰκότως. || Verè & juſtè accuſare poſſe. ἔχειν ἐγκαλεῖν ἀληθῆ καὶ δίκαια. || In nullâ re me accuſare potes. μηδὲν ἔχεις ἐγκαλεῖν μοι. || Diem dicere & accuſare aliquem. εἰσαγγέλλειν καὶ γράφεσθαί τινα. || Cùm jam Melitus eum accuſaſſet. ἤδη Μελίτου γεγραμμένου αὐτὸν γραφὴν, *vel* δίκην. || Non audet eos accuſare. οὐ τολμᾷ τούτους γράφεσθαι γραφήν. || Accuſare & in jus vocare. κατηγορεῖν καὶ καλεῖν εἰς δικαστήριον. * ὑπάγειν εἰς δίκην. || Juſtè aliquem accuſare. δικαίαν δεῖξιν δοῦναι κατά τινος. || De hoc accuſor. ἐγκαλοῦμαι τοῦτο. * τοῦτο κατηγορεῖταί μου. id eſt *hoc dicitur adverſus me.* || Accuſatur Fortuna, quòd digniſſimi quique divites non ſint. ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ ὅτι οἱ μάλιστα ἄξιοι ὄντες ἥκιστα πλουτοῦσι. || Accuſant nos aliqui, quaſi non rectè conſultemus. κατηγοροῦσί τινες ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων. || Accuſabo præſentem rerum ſtatum. κατηγορήσω τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων. || Accuſare & criminari ſe invicem. κατηγορεῖν καὶ διαβάλλειν ἀλλήλους. || Omnium improbiſſimi ſunt, qui quorum ipſi rei ſunt, ea in aliis accuſant. πονηρότατοί εἰσιν, ὅτινες οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἔνοχοι, ταῦτα τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι. || Perpetravit ea omnia, quæ in aliis accuſat. πάνθ' ἃ τῶν ἄλλων κατηγορεῖ, αὐτὸς ἐποίησε. || De nullo vero crimine me accuſabant. κατηγόρουν ἐμοῦ οὐδὲν ἀληθές. || Accuſare filios apud patrem. κατηγορεῖν τῶν υἱῶν πρὸς τὸν πατέρα. || Accuſant eum furti. κατηγοροῦσι τούτου τῆς κλοπῆς. || Aliorum ſtultitiam accuſabant. τὴν ἄλλων μωρίαν κατηγόρουν. || Non accuſanda ſunt illa negotia. οὐ κατηγορητέον τούτων τῶν πραγμάτων. || Quis te ſummæ crudelitatis non accuſabit? τίς σε οὐ γράψεται τῆς ἐσχάτης ὠμότητος; || Nos ut exploratores accuſabat. αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν. || Impietatis accuſare. διώκειν τινὰ ἀσεβείας, *vel* ἀσέβειαν ἐγκαλεῖν τινι. || Vereor ne notam negligentiæ fugiens, loquacitatis accuſer. δέδοικα μὴ ῥαθυμίας ἔγκλημα φεύγων, ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ. (V. πίπτω. in Anom.) || Nefarii criminis Socratem accuſare. ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβαλεῖν Σωκράτῃ. || Iniquiſſimè accuſari. ἀδικωτάτην αἰτίαν ὑπομένειν. || Temeritatem ſuam accuſabat. ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης. || De ſuperioris vitæ vitiis ſeipſum vehementer accuſare. πολλὰ καταμέμφεσθαι τῆς προτέρας ζωῆς ἑαυτόν. || Eſt ne cur accuſemur? μέμψεώς γε πῶς ἐσμὲν ἄξιοι; || Negligentiæ nomine eum accuſare. ὀλιγωρίαν αὐτοῦ καταγινώσκειν, *vel* καταδικάζειν. || Non omnem afflictionem accuſo, *ſeu* crimini do. οὐ πᾶσαν κάκωσιν ἐν αἰτίᾳ τίθεμαι. || Omnes accuſationes facilè refellere. πᾶσαν τὴν ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύειν. || Falsò accuſare filium. ἐγκλήματα ψευδῆ καθ' υἱοῦ συντιθέναι. || Accuſare aliquem ingrati animi. διαμέμφεσθαί τινα τῆς ἀχαριστίας. || Illum accuſabat, quòd tranſgrederetur pacta. ἐμέμφετο τοῦτον, ὡς παραβαίνοντα τὰς συνθήκας. || Accuſantur orationes meæ. περὶ τοὺς λόγους αἰτίαν ἔχω. || Accuſatur multis de rebus. πολλαὶ κατηγορίαι κατ' αὐτοῦ γίγνονται. * *vel* πολλαὶ αὐτῷ αἰτίαι γίγνονται. || Ad accuſandum proclivis. φιλαίτιος ὤν.

ACEDIA, æ, fœm. *Pareſſe, lâcheté, chagrin.* ἡ ἀκηδία, ας.

ACEO, es, ui, ere. *S'aigrir.* ὀξίζω, F. ίσω, P. ὤξικα. *Etre aigre.* ὀξύνομαι, fut. paſſ. ὀξυνθήσομαι. Pr. paſſ. ὤξυμμαι.

ACER, eris. Neut. *Erable, arbre.* ἡ σφένδαμνος, ου.

ACER, hæc Acris, hoc Acre, acris. *Aigre, piquant, âpre au goût.* ὁ ὀξὺς, έος; ἡ ὀξεῖα, είας; τὸ ὀξὺ, έος. * ὁ δριμὺς,

* ὁ δριμὺς, ἑ̃ος; ἡ δριμεῖα, είας; τὸ δριμὺ, έος. *Vif, prompt, actif.* ὀξὺς, εῖα, ύ. * δριμὺς, εῖα, ύ. * δεινὸς, ή, όν. *Subtil.* ἐπινοητικὸς. * ἐνθυμητικὸς, κή, κόν. *Rude, fâcheux, rigoureux.* δεινὸς, ή, όν. * πικρὸς, ή, όν. * χαλεπὸς, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Acer in rebus gerendis. πρὸς τὰς πράξεις ἐῤῥωμένως ἔχων. ‖ Acre bellum. δριμὺς πόλεμος. * μάχη δριμεῖα. * ὀξὺς καὶ χαλεπὸς ἀγών. ‖ In rebus inveniendis acer. εὑρετικὸς, *vel* ἐπινοητικὸς ὤν. ‖ Acer in omnibus rebus. ὀξὺς ἐπὶ πάντα. *vel* ὀξὺς εἰς τὰ πάντα. Viſus acer. ὄψις ὀξεῖα. ‖ Acerrimus ſenſus oculorum in nobis eſt. ὄψις ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν αἰσθήσεων.

ACERATUS, a, um. V. Acerosus.

ACERBE, adverb. *Aprement, rudement.* πικρῶς. * δεινῶς. *Difficilement, avec douleur.* χαλεπῶς. * λυπηρῶς. ‖ Acerbè ferre aliquid. *Etre fort fâché de quelque choſe.* χαλεπῶς, *vel* λυπηρῶς φέρειν τι.

ACERBIOR, & ius, oris. compar. *Plus verd, rude ou âpre.* στρυφνότερος. *Plus fâcheux.* χαλεπώτερος. *Plus cruel.* ὠμότερος, έρα, ερον. ‖ Quid acerbius, quàm in perpetuo metu vivere? τί γὰρ ἄλγιον, ἢ ζῆν ἀεὶ δεδιότα. (ἀλγίων, ἄλγιστος.)

ACERBISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très verd, rude ou âpre.* στρυφνότατος. *Très-fâcheux.* χαλεπώτατος. *Très-cruel.* ὠμότατος, άτη, ατον. ‖ Omnium acerbiſſimum eſt. πάντων ἐστὶ χαλεπώτατον, *vel* δυσχερέστατον.

ACERBITAS, atis. Fœm. ἡ στρυφνότης, ητος. * ἡ πικρία, ίας. *Severité.* ἡ αὐστηρότης, ητος. *Triſteſſe, douleur.* ἡ λύπη, ης. *Cruauté.* ἡ ὠμότης, ητος.

ACERBO, as, are. *Aigrir.* πικραίνω, F. ανῶ, P. πεπίκραγκα. acc. *Rendre plus difficile.* χαλεπαίνω, F. ανῶ, P. κεχαλέπαγκα. acc.

ACERBUS, a, um. *Verd, âpre, rude.* πικρὸς, ρά, ρόν. * στρυφνὸς, ή, όν. *Vehement.* δεινὸς, ή, όν. *Fâcheux.* χαλεπὸς, ή, όν. *Cruel.* ὠμὸς, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Acerba mihi vita eſt. πικρός τις ὁ βίος ἐμαυτοῦ ἐστι. ‖ Acerbum eſt patri, orbari filiis. Χαλεπὸν πατρὶ παίδων στερηθῆναι.

ACERO, as, are. *Mêler avec de la paille.* ἀχυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠχύρωκα. acc.

ACEROSUS, a, um. *Plein de paille.* ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης; τὸ ες, εος, ους.

ACERRA, æ. Fœm. *Un encenſoir.* τὸ θυμιατήριον, ίου.

ACERRIME, adverb. *Très-aigrement.* ὀξύτατα. * λίαν ὀξέως. V. Acriter.

ACERRIMUS, a, um. ſuperl. *Fort aigre, ou fort vif.* ὀξύτατος, άτη, ατον. *Très-vehement.* δεινότατος, η, ον. V. Acer.

ACERVALIS, & e, is. *Ut* Acervalis argumentatio. V. Sorites.

ACERVATIM. adverb. *Par monceaux.* σωρηδόν. *Pêle-mêle.* χύδην * συγκεχυμένως.

ACERVATIO, onis. Fœm. *Amas, entaſſement.* τὸ σώρευμα, ατος. * τὸ ἄθροισμα, ατος. * ἡ σώρευσις, εως.

ACERVATUS, a, um. *Entaſſé.* σωρευθεὶς, *vel* ἀθροισθεὶς, εῖσα, έν.

ACERVO, as, avi, atum, are. *Amaſſer, entaſſer.* σωρεύω, F. εύσω, P. σεσώρευκα, acc. * ἀθροίζω, ίσω, ἤθροικα. acc.

ACERVUS, i. Maſc. *Monceau, tas.* ὁ σωρὸς, οῦ. *Amas de pluſieurs choſes.* τὸ ἄθροισμα, ατος. ‖ Acervum congerere. σωρὸν συνάγειν. ‖ Divitiarum acervum cumulare. χρημάτων σωρὸν συνάγειν.

ACESCO, is, cui, ere. *S'aigrir.* V. Aceo.

ACETABULUM, i. Neut. *Boëte, petit vaiſſeau.* ἡ κοτύλη, ης. *Boëte des os.* ἡ κοτυληδὼν, όνος. *Gobelet de paſſe-paſſe.* τὸ κυλίκιον, ίου. *Petit vaiſſeau à mettre du vinaigre.* ἡ ὀξὶς, ίδος. * τὸ κύμβιον, ου * τὸ ὀξύβαφον, ου in quo acetum infundebatur ad intingendos cibos.

ACETARIA, orum. Neut. plural. *Vinaigrette, ſalades.* τὰ τρώξιμα εἰς ὄξος βεβαμμένα, ων.

ACETUM, i. Neut. *Vinaigre.* τὸ ὄξος, εος, ους.

ACHATES, æ. Maſc. *Agathe, pierre précieuſe.* ὁ ἀχάτης, ου.

ACHERON, ontis. Maſc. *Un des fleuves Infernaux des Payens.* ὁ Ἀχέρων, οντος.

ACHETÆ, arum. Fœm. plural. *Sauterelles.* αἱ ἀχέται, ῶν.

ACHILLEA, æ. Fœm. *Mille-feuille, herbe.* ἡ ἀχίλλειος πόα, (ας.) * τὸ μυριόφυλλον, ου.

ACICULA, æ. Fœm. *Petite aiguille, épingle.* τὸ ῥαφίδιον, ίου. * τὸ ἀκέστριον, ίου. * τὸ ἠπήτριον, ίου. * ἡ βελονὶς, ίδος.

ACIDULUS, a, um. *Aigret.* ὁ καὶ ἡ ὀξύδιος, καὶ τὸ ιον, ίου. * ὁ ὕποξυς, εος; ἡ ὑπόξεια, είας; τὸ ὕποξυ, εος.

ACIDUS, a, um. *Sûr, aigre.* ὀξὺς (έος), ὀξεῖα, ὀξύ.

ACIES, ei. Fœm. *Le trenchant, la pointe d'un ferrement.* ἡ αἰχμὴ, ῆς. * ἡ ἀκμὴ, ῆς. * ἡ ἀκὶς, ίδος. ‖ Acies oculorum. ἡ τῶν ὀμμάτων ἀκμὴ, ῆς. *La prunelle de l'œil.* ἡ γλήνη, ης. ‖ Acies ingenii. ἡ ἀγχίνοια, οίας. ‖ *La force d'un diſcours.* ἡ ὀξύτης, ητος. ‖ *Armée rangée en bataille.* ἡ παράταξις, εως. ‖ *Le conflit, le combat.* ἡ μάχη, ης. ‖ *Acier.* τὸ στόμωμα, ατος. ‖ Aciei deſertor. *Un fuyard.* ὁ λειποτάξιας, ίου.

¶ PHR. Acies animi obtuſior. τῆς ψυχῆς ὄμμα ἀμβλύτερον. ‖ Solis radiis Acies noſtra vincitur. τῶν ἀκτίνων ἡλίου τὸ ἡμέτερον ὀξυδερκὲς ἡττᾶται. ‖ Prima acies. πρώτη τάξις. ‖ Poſtrema acies. ἐσχάτη τάξις. ‖ Aciem inſtruere. τὴν δύναμιν παρατάττειν. (V. τάσσω vel τάττω, F. τάξω, τέταχα.) ‖ Aciem oculorum intendere. V. *Oculus.*

ACINACES, *vel* Acinacis, i. Maſc. *Sorte de coutelas, ou de cimeterre dont ſe ſervoient les Perſes & les Medes.* ὁ ἀκινάκης, ου.

ACINACEUS, a, um. *Fait de marc de raiſins.* ῥαγικὸς, ή, όν.

ACINOSUS, a, um. *Plein de grains de raiſins.* ὁ καὶ ἡ ῥαγώδης, τὸ ῥαγῶδες, εος, ους.

ACINUM, i. Neut. & Acinus, i. Maſc. *Grain comme de raiſins, lierre, ſureau, &c.* ἡ ῥὰξ, αγός. ‖ Acini vinacei nucleus. *Petit grain qui eſt dans le raiſin, comme un noyau dans une ceriſe.* τὸ γίγαρτον, ου.

ACINUS, *vel* Acinos, i. Fœm. *Baſilic ſauvage, herbe.* ἡ ἄκινος, ου.

ACIPENSER, eris. Maſc. *Eſtourgeon.* ὁ ὀνίσκος, ου. * ὁ ἔλλοψ, οπος.

ACMOTHETUM, i. Neut. *La ſouche ſur quoi l'enclume eſt aſſiſe.* τὸ ἀκμόθετον, ου.

ACOLUTHUS, i. Maſc. *Suivant.* ὁ ἀκόλουθος, ου.

ACOLYTUS, i. Maſc. *Acolyte, non exclus de l'Office Divin.* ὁ ἀκώλυτος, ου.

ACONE, es. Fœm. *Queux à aiguiſer.* ἡ ἀκόνη, ης.

ACONITUM, i. Neut. *Aconit, reagal, herbe.* τὸ ἀκόνιτον, ου.

ACONTIÆ, arum. Maſc. plur. *Sorte de ſerpens, cometes chevelues.* οἱ ἀκοντίαι, ῶν.

ACOPA, orum. Neut. plur. *Médicaments qui délaſſent.* τὰ ἄκοπα, ων.

ACOPUS, i. Fœm. *Herbe nommée* bois puant. ὁ ἄκοπος, ου.

ACOR, oris. Maſc. *Aigreur.* ἡ ὀξύτης, ητος. * ἡ πικρία, ας.

ACORNA, *vel* Acarna, æ. Fœm. *Chardon appellé* Sang d'Homme, *herbe.* ἡ ἄκορνα, ης.

ACORUM, i. Neut. *Galange, herbe.* τὸ ἄκορον, ου.

ACQUIESCO, ſcis, evi, etum, ere. *Se repoſer, ceßer.* ἐπαναπαύομαι, fut. med. αύσομαι. (V. ano. in παύομαι.) *S'accorder.* συγχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεχώρηκα. Dat. *Etre content.* ἀγαπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγάπηκα. Acc. *vel* Dat. στέργω, F. ξω, P. ἔστερχα. Acc. *vel* Dat. *Se plaire.* ἀρέσκομαι. (V. Ano.) Dat. * ἐφησυχάζω, F. άσω, P. ἐφησύχακα. Dat. || Acquieſcere in aliquo. ἐναπομενίζειν τινί.

¶ PH. IS. & D. Acquieſco his rebus. μένω ἐν τούτοις. * ἐμμένω τούτοις. * συγχωρῶ τούτοις. * ἀρκοῦμαι τοῖσδε. * στέργω τούτοις, *vel* ἐπὶ τούτοις, *ſive* ταῦτα. * ἀγαπῶ ταῦτα, *vel* τούτοις. * ἀτρεμῶ ἐπὶ τούτοις. * ἀρέσκομαι τοῖσδε. * τούτοις ἐπαναπαύομαι, *ſeu* ἐναπομένω. || In rebus præſentibus acquieſcendum eſt. δεῖ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾷν τοῖς παροῦσι. || Oportet nos acquieſcere in bonis quæ poſſidemus. ἀγαπᾷν ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς δεῖ. * ἀγαπᾷν τὰ παρόντα χρή. * δεῖ ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ὑπάρχοντα. || Acquieſcere rebus judicatis. ἐμμένειν τοῖς κριθεῖσι. * στέργειν *ſeu* ἀγαπᾷν τοῖς δεδογμένοις. * τοῖς κεκριμένοις ἐναπομένειν. * τὴν κρίσιν ἀγαπᾷν. || Quibus conditionibus acquievit. ἐν αἷς συνθήκαις ηὐδόκησε. (εὐδοκέω.) || Non eſt acquieſcendum Oratorum verbis. οὐ δεῖ ἐπαναπαύεσθαι τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις. || Acquieſcere in muneribus à populo datis. στέργειν ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς ὑπὸ πλήθους διδομέναις. || In propriis bonis acquieſcendum eſt. χρὴ αὐτάρκως πρὸς τὰ ἴδια ἔχειν.

ACQUIRENDUS, a, um. *Qu'on doit acquerir.* προσκτητέος, *vel* περιποιητέος, τέα, τέον.

ACQUIRO, is, iſivi, iſitum. *Acquerir.* προσκτάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐκτησάμην. acc. * περιποιέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεποίηκα. acc. || Gloriam acquirere. δόξης τυγχάνειν. (V. Anom. τυγχάνω.) || Non acquirere. ἀποτυγχάνειν. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximam gloriam acquirere. μεγίστης δόξης ἐπιτυγχάνειν. || Omnium benevolentiam ſibi acquirere. κτᾶσθαι εὔνοιαν παρὰ πάντων. || Virtutem acquirere. ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς. (V. ἱκνέομαι. in Ano.) || Multos acquirere amicos. πολλοὺς κτᾶσθαι φίλους. || Acquirere ſibi bona. περὶ ἑαυτὸν τ' ἀγαθὰ ποιεῖσθαι. || Acquiruntur hæc ita. διὰ τούτου αἱ τούτων κτήσεις εἰσί.

ACQUISITIO, onis. Fœm. *Acquiſition.* ἡ προσποίησις, *vel* περιποίησις, εως.

ACQUISITUS, a, um. *Acquis.* προσκτηθεὶς, *vel* περιποιηθεὶς, εῖσα, έν.

ACRATOPHORON, i. Neut. *Cruche.* τὸ ἀκρατοφόρον, ου.

ACREDULA, æ. Fœm. *Roſſignol, oiſeau.* ἡ φιλομήλη, ης.

ACRIFOLIUM, ii. Neut. *Aliſier, arbre.* ὁ λωτὸς, οῦ.

ACRIMONIA, æ. Fœm. *Apreté.* ἡ ὀξύτης, *vel* δριμύτης, ητος. *Force, vehemence.* ἡ δεινότης, *vel* σφοδρότης, ητος. *Severité.* ἡ αὐστηρότης, ητος.

ACRIOR, & ius, oris. compar. *Plus aigre, ou ſubtil.* ὀξύτερος, έρα, ερον. *Plus fort, ou vehement.* δεινότερος, έρα, ερον.

ACRITAS, atis. Fœm. V. Acritudo.

ACRITER, adverb. *Aigrement.* ὀξέως. * πικρῶς. *Vivement.* δριμέως. *Fortement.* σφόδρα. *Avec vehemence.* δεινῶς. *Rigoureuſement.* δεινῶς. * αὐστηρῶς. *Soigneuſement.* σπουδαίως. *Subtilement.* ἀγχινόως.

ACRITUDO, inis. Fœm. *Apreté, aigreur.* ἡ ὀξύτης, ητος. * δριμύτης, ητος.

ACROAMA, atis. Neut. *Recit, conte.* τὸ ἀκρόαμα, ατος. *Acteur qui fait quelque recit.* τὸ ἀκρόαμα, ατος.

ACROAMATICUS, a, um. *Qu'il faut entendre expliquer.* ἀκροαματικὸς, ἡ, όν.

ACROCHORDON, onis. Fœm. *Verrue ou Cor.* ἡ ἀκροχορδὼν, όνος.

ACROPOLIS, is. Fœm. *Citadelle, fortereſſe en un haut lieu qui commande à la ville.* ἡ ἀκρόπολις, εως.

ACROSTICHIS, idis. Fœm. *Acroſtiche.* ἡ ἀκροστιχὶς, ίδος.

ACTA, orum. Neut. plur. *Les belles actions de quelqu'un.* αἱ πράξεις, εις, εων. *Les Regiſtres publics.* τὰ γράμματα, ων. || Acta diurna. *Papiers journaux.* αἱ ἐφημερίδες, ων.

ACTIO, onis. Fœm. *Action.* ἡ πρᾶξις, εως. *Geſtes de celui qui parle en public.* ἡ ὑπόκρισις, εως. *Action publique, harangue.* ἡ δημηγορία, ίας. *Accuſation.* τὸ ἔγκλημα, ατος. *Action, procès.* ἡ δίκη, ης.

¶ PHR. Actio injuriarum. δίκη κακηγορίας, *vel* ἀδικίου δίωξις. || Actionem intendere alicui. δίκην γράφειν τινί, *vel* δίκην εἰσάγειν τινί.

ACTITO, as, avi, atum, are. *Faire ſouvent.* πολλάκις πράττω, F. ξω, P. πέπραχα. acc. *Plaider ſouvent* δικολογέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδικολόγηκα. * πραγματεύομαι, fut. med. εύσομαι. || Actitare cauſam apud Judices. τοῖς δικασταῖς προσιέναι. (V. εἶμι.)

ACTIVUS, a, um. *Actif, qui agit.* ὁ καὶ ἡ ἐνεργὴς, τὸ, ὲς; έος, οῦς.

ACTOR, oris. Maſc. *Qui fait.* ὁ πράκτωρ, ορος. *Demandeur en fait de procès.* ὁ διώκων, οντος. acc. *Avocat plaidant.* ὁ δικολόγος, ου. * ὁ συνήγορος, ου. *Celui qui a ſoin d'une métairie.* ὁ τῆς ἐπαύλεως ἐπιστάτης, ου. *Acteur, joueur de comedies ou de tragedies.* ὁ ὑποκριτής, οῦ.

ACTUARIOLUM, i. Neut. *Petit vaiſſeau fort leger: nacelle,* τὸ ἀκάτιον, ίου.

ACTUARIUM, ii. Neut. *Vaißeau fort leger.* ἡ ἄκατος, ου.

ACTUARIUS, a, um. *Facile à mener de côté & d'autre.* ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος: τὸ ον, ου. || Actuaria navis. V. Actuarium.

ACTUARIUS, ii. Maſc. *Greffier ou Notaire.* ὁ γραμματεὺς, έως. * γραφεὺς, *vel* ἀπογραφεὺς, έως.

ACTUM EST. Imperſ. *C'en eſt fait, il n'y a plus d'eſperance.* πέπρακται. ‖ Actum eſſe de ſe putabat. οὐδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ἡγεῖτο.

ACTUOSE, adv. *Avec ferveur, en feſant l'empêché.* πρακτικῶς. * ἐνεργῶς.

ACTUOSUS, a, um. *Agiſſant, qui agit avec ardeur.* δραστικὸς, *vel* πρακτικὸς, κὴ, κόν. * ἐνεργὸς, ὁ, όν. *Fort penible.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος: τὸ ον, ου. *Qui fait l'acteur.* ὑποκριτικὸς, κὴ, κόν.

ACTUS, ûs. Maſc. *Action.* ἡ πρᾶξις, εως. *Operation.* ἡ ἐνέργεια, ας. *Un acte de Comedie ou Tragedie.* τὸ δρᾶμα, ατος. *La perfection d'une choſe.* ἡ ἐντελέχεια, είας.

ACTUS, a, um. *Fait, parfait.* πεπραγμένος, ένη, ένον. *Amené ou pouſſé à bord.* προσορμισθεὶς, εῖσα, έν. *Contraint.* ἐπαχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἐπαχθὸς: τὸ όν, οῦ.

¶ PHR. Acta ætas quietè. βίος ἡσύχως διηνυσμένος. ‖ Bene actæ vitæ conſcientia. ἡ τοῦ καλῶς βεβιωμένου βίου σύνεσις.

ACTUTUM, adverb. *Vitement.* αὐτίκα.

ACULEATUS, a, um. *Qui a des pointes.* ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, τὸ ἀκανθῶδες: εος, ους. *Qui a un aiguillon.* κεντρωτὸς, ἡ, όν. *Piquant, qui offenſe.* ὁ καὶ ἡ κέρτομος, καὶ τὸ ον, ου. * δάκνων, ουσα, ον.

ACULEOLUS, i. maſc. *Petit aiguillon.* τὸ κεντρίδιον, ίου.

ACULEUS, ei. maſc. *Pointe ou épine.* ἡ ἄκανθα, ης. *Aiguillon.* τὸ κέντρον. * ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος. *Ce qui pique ou offenſe.* τὸ δηκτικὸν, οῦ.

ACUMEN, inis. Neut. *Pointe.* ἡ ἀκὶς, ίδος. * τὸ ὀξὺ, έος. *Aiguillon*, τὸ κέντρον, ου. *Pointe, ſubtilité d'eſprit.* ἡ ἀγχίνοια, οίας.

ACUMINATUS, a, um. *Pointu.* τεθηγμένος, *vel* ἠκονημένος, ένη, ένον.

ACUMINO, as, avi, atum, are. *Aiguiſer.* ὀξύνω, F. υνῶ, P. ὤξυγκα. acc. * ἀκονάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκόνηκα. acc. * θηγάνω. (V. anom.) acc.

ACUNGULA, æ. fœm. *Petite aiguille.* ἡ βελονὶς, ίδος.

ACUO, is, cui, utum. *Aiguiſer.* V. Acumino. *Inciter.* παρορμάω, ῶ, F. ήσω, P. παρώρμηκα. (τινὰ πρός τι.)

ACUPICTORES, um. maſc. plural. *Brodeurs.* οἱ ποικιλταὶ, ῶν.

ACUS, ûs. fœm. *Aiguille à coudre.* ἡ ῥαφὶς, ίδος. * ἡ ἀκέστρα, ας. * ἡ βελόνη, ης. *Un poinçon de coëffeuſe.* ἡ καλαμὶς, ίδος. * ἡ βελόνη, ης.

ACUS, i. maſc. *Sorte de poiſſon.* ἡ βελόνη, ης.

ACUS, ceris. neut. *Balle de blé, ou paille.* τὸ ἄχυρον, ου.

ACUTE, adverb. *En pointe.* ὀξέως. *Avec eſprit, ingenieuſement.* ἀγχινόως. * δεινῶς. *Subtilement.* λεπτῶς. *Parlant des choſes.* ‖ Acutè cernere. *Voir clair.* ὀξυδερκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὠξυδέρκηκα.

ACUTIOR, & ius, oris. compar. *Plus aigu ou plus ſubtil.* ὀξύτερος, έρα, ερον.

ACUTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort aigu ou fort ſubtil.* ὀξύτατος, άτη, ατον.

ACUTULUS, a, um. *Un peu aigu.* ὕποξυς, (εος) εια, υ.

ACUTUM, adv. V. Acutè.

ACUTUS, a, um. *Pointu, aigu.* ὀξὺς, έος: εῖα, ας: ὺ, έος. *Aiguiſé, affilé.* ἠκονημένος, η, ον. *Subtil.* λεπτὸς, ἡ, όν. *Parlant des choſes.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, τὸ ον. *Parlant de l'eſprit, ou des perſonnes.* ‖ Acutum ingenium. *Eſprit ſubtil.* ἡ ἀγχίνοια, οίας. ‖ Acuta vox. *Voix aiguë.* ὀξεῖα φωνή. * ἡ ὀξυφωνία, ας. ‖ Acuti oculi. *Yeux clairvoyans, perçans.* οἱ ὀφθαλμοὶ ὀξυδερκεῖς, (ῶν.)

A D.

AD. præp. acc. Cic. *A, vers, chez, pour.* πρὸς. acc. *Auprès, chez.* παρὰ. dat. *Selon.* κατὰ. acc. *Contre.* κατὰ. gen. *Au prix.* πρὸ. gen. *Outre.* πρὸς. Dat. *Environ.* ἀμφὶ, περὶ, *vel* εἰς. Accuſ. *Juſqu'à.* εἰς, acc. μέχρι, gen. ‖ Ad urbem. *A la ville.* εἰς τὴν πόλιν. ‖ Ad bellum. *A la guerre.* πρὸς πόλεμον. ‖ Ad aram. *A l'Autel.* ἐπὶ τὸν βωμόν. ‖ Ad dimidias. *Juſques à la moitié.* ἄχρις ἡμίσεως. ‖ Ad gratiam. *Pour plaire.* πρὸς χάριν. ‖ Non vultis audire præter eos qui ad voluptatem concionantur. οὐκ ἐθέλετε ἀκούειν πλὴν τῶν πρὸς ἡδονὴν δημογορούντων. ‖ Ad manus venire. *Venir aux mains.* εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. (Vide anom. in ἔρχομαι.) ‖ Ad multam noctem. *Bien avant dans la nuit.* ἐπὶ νύκτα πολλήν. *vel* πόῤῥω τῆς νυκτὸς. ‖ Ad pedes. *Aux pieds.* παρὰ τοῖς ποσί. ‖ Ad vivum. *Au vif.* ἐν χρωτὶ. * ἐν χρῷ. ‖ Ad tempus. *Juſques à un temps, pour un temps.* ἐπὶ χρόνον. ‖ Ad unguem. *Exactement, ſur le bout du doigt.* δι' ὄνυχος. ‖ Ad exemplum. κατὰ τὸ παράδειγμα. ‖ Ad hunc modum. κατὰ τὸν τρόπον. ‖ Ad dextram. ἐπὶ τὰ δεξιά. Luc. Ad ſiniſtram. ἐπ' ἀριστερά. (in accuſ. plur. neut.) ‖ Ad ſummum. τὸ καὶ ὅλον. * ἐς τὸ ἔσχατον. * τὸ μέγιστον. ‖ Ad hæc. πρὸς τούτοις. * ἐπὶ τούτοις. ‖ Quid hæc ad rem? τί ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν φέρει;

ADACTIO, onis. fœm. *Contrainte.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. *Neceſſité.* ἡ ἀνάγκη, ης.

ADACTUS, a, um. *Contraint.* ἐπαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADÆQUATIO, onis. fœm. *Partage égal, égalité.* ἡ ἐπίσωσις, *vel* παρίσωσις, εως.

ADÆQUATUS, a, um. *Egalé.* ὁμαλισθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADÆQUE, adverb. *Egalement.* ἐπίσης. *Autant.* τοσοῦτον.

ADÆQUO, as, avi, atum, are. *Egaler.* ὁμαλίζω, F. ίσω, P. ὡμάλικα. (τί τινι.) * ἐπισάζω, F. άσω, P. ἐπίσακα. ἰσάζω. (τί τινι.) ‖ Adæquare ſolo. *Raſer rez terre.* κατασκάπτειν, πτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc.

ADÆRATIO, onis. fœm. *Priſée, eſtimation.* ὁ ἐξαργυρισμὸς, οῦ.

ADÆRO, as, avi, atum, are. *Eſtimer, apprecier à argent.* ἐξαργυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξηργύρωκα. acc.

ADÆSTUO, as, avi, are. *S'enfler d'ondes & de flots comme la mer.* προσκυμαίνω, F. ανῶ, P. προσκεκύμαγκα. *Se déborder.* ὑπερζέω, F. έσω, P. ὑπερέζεκα.

ADAGGERO, as, are. *Accumuler, entaſſer.* ἐπισυναθροίζω, F. οίσω, P. ἐπισυνήθροικα. acc.

ADAGIO, onis. maſc. *vel* Adagium, ii. neut. *Proverbe.* ἡ παροιμία, ίας.

ADALLIGO, as, avi, atum, are. *Lier à quelque*

choſe. προσδέω, F. ήσω & ίσω, P. προσδέδηκα & προσδέδεκα. (τι πρός τι.)

ADAMANTEUS, & Adamantinus, a, um. *Fait de diamant, dur comme le diamant.* ὁ καὶ ἡ ἀδαμάντειος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀδαμάντινος, καὶ τὸ ον, ου.

ADAMAS, antis. maſc. *Diamant.* ὁ ἀδάμας, αντος.

ADAMO, as, avi, atum, are. *Aimer ardemment.* ὑπερφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεφίληκα. acc. ὑπεραγαπάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερηγάπηκα. acc.

ADAMUSSIM, adverb. *Exactement.* πρὸς στάθμην. * ἀκριβῶς. * κατ' ἀκρίβειαν. * ἀκριβεῖ στάθμῃ.

ADAPERIO, is, erui, ertum, ire. *Ouvrir.* ἀνοίγω, *vel* διανοίγω, οίξω. (Vide anom.) acc. *Montrer évidemment.* Vide Demonſtro.

ADAPERTILIS, & e, is. *Qui s'ouvre, ou ſe peut ouvrir.* ὁ καὶ ἡ ἀνοικτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Facile à ouvrir.* ὁ καὶ ἡ εὐάνοικτος, καὶ τὸ ον, ου.

ADAPERTUS, a, um. *Ouvert.* ἀνεῳγμένος, ένη, ένον.

ADAQUO, as, avi, atum, are. *Abreuver les bêtes.* ποτίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Arroſer.* ἀρδεύω, F. εύσω, P. ἀρδευκα. acc.

ADARCA, æ. fœm. *Ecume ſalée qui s'attache aux roſeaux.* ὁ ἀδάρκης, ου.

ADAREO, es, rui, ere. *Devenir ſec.* ξηραίνομαι. fut. paſſ. ξηρανθήσομαι. præt. paſſ. ἐξήραμμαι.

ADAUCTUS, ûs. maſc. *Accroiſſement.* ἡ ἐπαύξησις, εως.

ADAUGEO, es, auxi, ctum, ere. *Augmenter.* ἐπαύξω, *vel* προσαυξάνω, F. ξήσω. (Vide anom. in αὐξάνω.) acc. Vide Augeo.

ADAUGEOR, eri. *S'augmenter.* αὐξάνομαι. paſſ. (V. Anom.)

ADAUGESCO, is, ere. *S'augmenter.* προσαυξάνομαι. (Vide anom. in αὐξάνομαι.)

ADBIBO, is, adbibi, adbibitum, ere. *Boire beaucoup.* ἐπιπίνω. (Vide Anom. in πίνω.) Imbibere. Vide Imbibo.

ADBLANDIOR, iris, iri. ὑποσαίνω, F. ανῶ, P. ὑποσέσαγκα. dat. Vide Blandior.

ADCORPORO, as, are. *Attacher & unir.* προσεφάπτω, F. ψω, P. προσεφῆφα. (τί τινι.)

ADCRESCO, is, evi, cere. *Etre ajouté.* προστίθεμαι, fut. paſſ. προστεθήσομαι. (Vide τίθημι.) dat.

ADDECET. Imperſ. *Il eſt convenable & bienſéant.* ἐπιπρέπει, *vel* προσήκει. dat. Addecuit. προσῆκε.

ADDECIMO, as, avi, atum, are. *Prendre la dixiéme partie.* ἐπιδεκατόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπιδεδεκάτωκα. acc.

ADDENSO, as, avi, atum, are. *vel* Addenſeo, es, ſui, ere. *Epaiſſir.* καταπυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. καταπεπύκνωκα. acc.

ADDICO, is, ixi, ctum. *Délivrer au plus offrant* ἐπιπράσκω. (Vide Anom.) * ἀποκηρύττω, F. ξω, P. ἀποκεκήρυχα. acc. *Confiſquer.* ἐκτίθημι. *Adjuger, délivrer.* προστίθημι. (τί τινι.) *Mettre en vente, à l'encan* λαφυροπωλέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Donner à faire quelque ouvrage à prix fait.* ἐκδίδωμι. ‖ Addicere aliquem ad jusjurandum. *Contraindre de jurer.* ὁρκίζω, *vel* ὁρκόω, ῶ. acc.

¶ PHR. ISOCR. Addicere aliquem morti. καταδικάζειν τινὰ τῷ θανάτῳ. ‖ Addicere ſe Philoſophiæ. ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν τῇ φιλοσοφίᾳ. * προστίθεσθαι, ſeu ἀνακεῖσθαι τῇ φιλοσοφίᾳ.

ADDICTIO, onis. fœm. *Adjudication de biens au plus offrant.* ἡ ἀποκήρυξις, εως. *Condamnation.* ἡ καταδίκη, ης.

ADDICTUS, a, um. *Vendu.* ἐπιπραθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀποκεκηρυγμένος, η, ον. *Condamné.* καταδικασθεὶς, εῖσα, έν. *Expoſé, deſtiné à.* προσθέμενος, ένη, ενον. Dat. ‖ Addictus morti. *Condamné à la mort.* ὁ καὶ ἡ ἐπιθάνατος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Addictus pœnis æternis. *Aux peines éternelles.* ἀϊδίως ποινασθησόμενος, ένη, ενον. ‖ Addictus. *Adonné.* προσθέμενος, *vel* ἐπιτιθέμενος, η, ον. Dat. *vel* ἀνακείμενος, η, ον. Dat.

ADDISCO, is, didici, ere. *Apprendre.* προσμανθάνω. (Vide anom. in μανθάνω.) acc.

ADDITAMENTUM, i. neut. *Et* Additio, onis. fœm. *Ce qu'on ajoûte, ſurcroit.* τὸ ἐπίβλημα, *vel* πρόσθεμα, ατος. ἡ προσθήκη, ης. ‖ Additamenti loco. ἐν προσθήκης μέρει.

ADDITUS, a, um. *Ajoûté.* προστεθεὶς, *vel* ἐπιτεθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADDIVINO, as, are. V. Divino, as

ADDO, is, didi, ditum, dere. *Ajoûter.* προστίθημι, *vel* ἐπιτίθημι. (Vide τίθημι.) Acc. ‖ Addere ſeu attexere aliquid ad alia. συνάπτειν τι πρὸς τὰ ἄλλα.

¶ PHR. ISOCR. & D. Magis regium eſt addere aliquid, quàm adimere. τὸ προσθεῖναι τοῦ ἀφελεῖν βασιλικώτερόν ἐστι. ‖ Nihil addere potuerunt iis quæ dicta ſunt. προσθεῖναι μηδὲν τοῖς εἰρημένοις ἐδύναντο. ‖ Nihil addi poteſt ad hujus facinoris atrocitatem. τοῦτο οὐκ ἔχει ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀποκαθαρτίας. ‖ Quid poteſt addi ad tantam felicitatem? Τίς ἂν ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας; ‖ Ad eorum magnitudinem nihil addi poteſt. ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπουσι τοῦ ἐν αὐτοῖς μεγέθους ‖ Ad amplitudinem rerum ab eo geſtarum nihil alii addere poſſunt. οὐδεμίαν λέλοιπε τὴν ὑπερβολὴν τοῖς ἄλλοις τῶν ἑαυτοῦ κατορθωμάτων. ‖ Ad hæc nihil addi poteſt. ἔχει ταῦτα τὸ πέρας.

ADDOCEO, es, ere. *Enſeigner davantage.* προσδιδάσκω. (Vide Anom. in διδάσκω.) acc.

ADDORMISCO, is, ivi, itum, ere. *S'endormir ſur.* ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐπεκοιμησάμην.

ADDUBITATIO, onis. fœm. *Doute.* ἡ ἀπορία, ίας. *Nouveau doute.* ἡ ἐπαπόρησις, εως.

ADDUBITATUS, a, um. *Dont on doute.* ἐνδοιασθεὶς, *vel* διαπορηθεὶς, εῖσα, έν. *Dont on doute encore.* ἐπαπορηθεὶς, εῖσα, έν.

ADDUBITO, as, are. *Douter.* διαπορέω, ῶ, F. ήσω, P. διηπόρηκα. * δυσχεραίνω, F. ανῶ, P. δεδυσχέραγκα. *Douter de plus.* ἐπαπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηπόρηκα.

ADDUCO, is, xi, ctum, ere. *Amener.* προσάγω, F. άξω, P. προσῆχα. (Vide Anom. in ἄγω.) accuſ. *Pouſſer, porter, perſuader.* ἐπάγω, F. ξω, P. ἐπῆχα. acc. *Accourcir, retirer.* συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & D. Hoc nos ad felicitatem adducit. ἡμᾶς ἄγει τοῦτο εἰς τὴν εὐδαιμονίαν. ‖ Ex inordinato in ordinem adducere. ἐκ τῆς ἀταξίας εἰς τάξιν ἄγειν. ‖

Adducere aliquem in ſuſpicionem. ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν. || Adducere aliquem ut dicat. ἐξάγειν τινὰ λέγειν. * ἐπαίρειν τινὰ λέγειν. || Adducor ut dicam. ἐπαίρομαι, *vel* ἐξάγομαι λέγειν. || Adductus ſum ut de iis tibi ſcriberem. ἐπήρθην ἐπιστέλλειν σοι διὰ ταῦτα. || Quâ re adducti ſunt ut nos læderent? τῷ ποτ᾽ ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν. || Adduci muneribus ad inferendam injuriam. ἐπαίρεσθαι, *vel* ὑπάγεσθαι δωρεαῖς εἰς τὸ ἀδικεῖν. || Beneficiis adducentes urbes. τῷ ποιεῖν εὖ προσαγόμενοι τὰς πόλεις. || Hac ſpe adducimur, ut. ἐκείνῃ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμεθα, ὥς. || Adducere aliquem in odium. εἰς μῖσος καθιστάναι τινά. (V. ἵστημι.) || Adducere in periculum. καταστῆναι, *vel* ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κίνδυνον. || Adducere aliquem ad ſocietatem ſuam. τινὰ ἑαυτῷ σύμμαχον ποιεῖν. || Adducere in ſummam invidiam. εἰς φθόνου προάγειν ἔσχατα. || Vos per injuriam in has opiniones adduxit. αὗται ἀδίκως ὑμῖν ὑπ᾽ ἐκείνου δόξαι γεγένηνται.

ADDUCTUS, a, um. *Amené.* προσαχθεὶς, εῖσα, έν. *Retiré, racourci.* συνεσταλμένος, ένη, ένον. *Pouſſé, porté, perſuadé.* ἐπαχθεὶς, εῖσα, έν. || Quæſtu adductus. κέρδει ἐπαιρόμενος. || Verbis adductus, *i. e.* perſuaſus. πεισθεὶς ὑπὸ λόγων.

ADDUPLICO, as, are. *Redoubler.* ἐπιδιπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπιδεδίπλωκα. acc.

ADEDO, ades, *vel* adedis, adeſum, adedere, *vel* adeſſe. Virg. *Manger tout.* κατέδω, F. έσω. (V. Ano. in ἔδω.) acc.

ADEMPTIO, onis. fœm. *Action d'ôter.* ἡ ἀφαίρεσις, εως.

ADEMPTUS, a, um. *Oté.* ἀφαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀφῃρημένος, ένη, ένον.

ADEO. adverb. *Tant, ſi fort.* τοσοῦτον. * οὕτως, (ſequente voc.) οὕτω. (ſequente conſon.) *Juſques là.* εἰς τοῦτο. || Adeò ut. *Si que.* οὕτως, ὥς. infinit. || Atque adeò. *Ou plûtôt.* ἢ μᾶλλον. || Adeò uſque. V. Uſque adeo.

¶ PHR. ISOCR. & D. Adeò dementes quidam fuerunt. εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας ἦλθον, *ſeu* ἐληλύθασι. (V. ἔρχομαι. in Anom.) || Adeò impudens fuit, ut diceret. εἰς τοῦτο ἥκεν ἀναιδείας, ὥστε τολμᾶν λέγειν. || Adeò negligenter ſuas res adminiſtrarunt. εἰς τοῦτο ἀμελείας τῶν οἰκείων κατέστησαν. || Adeò ſtolidi ſunt. εἰς τοῦτο ἀφροσύνης ἦλθον. || Adeò cupidi ſunt ſibi ipſis malefaciendi. εἰς τοῦτο ἐπιθυμίας ἵκονται τοῦ κακῶς ἑαυτοὺς ποιεῖν. || Adeò furioſi fuerunt, ut. εἰς τοῦτο ὀργῆς προήχθησαν, ὥστε. (προάγομαι.) || Adeò ſuperbus eſt, ut. εἰς τοιοῦτον ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε. || Adeò veteres humani & pii erant. εἰς τοσοῦτον φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας οἱ παλαιοὶ ἀφίκοντο. (V. ἱκνέομαι. in Anom.) || Adeò ſimplices vos eſſe non opinor, ut. εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ὑμᾶς προβεβηκέναι οὐκ οἴομαι, ὥστε. || Adeò felix fuit, ut. εἰς τοσαύτην εὐδαιμονίας ὑπερβολὴν ἦλθεν, ὥστε || Adeò abſtinuerunt ab actionibus, ut. τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ πράττειν, ὥστε. (V. ἔχω in Anom.) || Adeò his duabus rebus deſtitutus ſum, ut neſciam an alius quiſquam civium, &c. οὕτως ἐνδεὴς ἀμφοτέρων ἐγενόμην, ὡς οὐκ οἶδα, εἴτις ἄλλος τῶν πολιτῶν, &c. || Vitam tuam adeò puram eſſe oportet, ut nullam admittat flagitii ſuſpicionem. οὕτως χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι σου, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. || Quis adeò remotus ab hac urbe fuit, ut. τίς οὕτω τοσοῦτον πόῤῥω τῆς πόλεως ἦν, ὥστε.

ADEO, is, ivi, & ii, itum, ire. *Aller vers quelqu'un.* προσέρχομαι, fut. med. προσελεύσομαι. (V. Anom. in ἔρχομαι.) dat. * πρόσειμι, fut. med. προσείσομαι. (V. Anom. εἶμι.) || Adire hereditatem. *Se porter pour heritier.* εἰς τὴν οὐσίαν ἐμβατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐμβεβάτευκα.

¶ PHR. ISOCR. & D. Aliquem comiter Adire. ἐντυγχάνειν τινὶ, *vel* πρός τινα οἰκείως. || Adire publicum munus. πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν. || Adire periculum. ἐμβαίνειν εἰς κίνδυνον. (V. Βαίνω. in Anom.)

ADEPS, dipis, maſc. & fœm. *Graiſſe.* ἡ πιμελὴ, ῆς. * τὸ στέαρ, ατος.

ADEPTIO, onis. fœm. *Poſſeſſion.* ἡ κτῆσις, εως. *Acquiſition.* ἡ ἐπίτευξις, εως. * ἡ κατάληψις, εως.

ADEPTUS, a, um. *Qui a obtenu.* ἐπιτυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. gen. *Acquis.* ἐπιτετευγμένος, ένη, ένον.

ADEQUITO, as, are. *Paſſer à cheval, auprès.* παριππεύω, *vel* προσιππεύω, F. εύσω, P. ἵππευκα.

ADESDUM. *Viens-ici.* πρόσιθι, *vel* πάριθι.

ADESSE. infinit. (V. Adſum.)

ADESURIO, is, ivi, ire. *Avoir grand faim.* προσπεινάζω, F. άσω, P. προσπεπείνακα.

ADESUS, a, um. *Tout conſommé & mangé.* κατεδηδομένος, *vel* καταναλωμένος, ένη, ένον.

ADFREMO, is, ere. *Gronder.* ἐπιφρυάττομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. ἐπεφρυαξάμην.

ADFRINGO, is, fregi, fractum, ere. *Rompre contre.* προσάγνυμι. (V. ano in ἄγνυμι.) acc.

ADGEMO, is, mui, ere. *Pleurer auprès.* ἐπιστενάζω, F. άσω, P. ἐπεστέναχα.

ADGLOMERO, V. Agglomero.

ADGNATI, V. Agnatus.

ADHABITO, as, are. *Demeurer auprès.* παροικέω, ῶ, F. ήσω, P. παρῴκηκα. dat.

ADHÆC. *Davantage, de plus.* ἔτι. * πρὸς τούτοις. * προσέτι. * ἐπὶ τούτοις.

ADHÆREO, es, hæſi, ſum, ere, *vel* Adhæreſco, ere. *Tenir, ou s'attacher à.* προσέχομαι, fut. med. ἕξομαι. (V. Anom. in ἔχω.) dat. *Etre comme collé.* προσκολλάομαι, ῶμαι. F. κολληθήσομαι. Dat. || Adhærere libris. τῶν βιβλίων ἀνέχεσθαι. || Adhærere in aliquâ re. προσέχεσθαι ἐπί τινι.

ADHÆRESCERE ad aliquam rem. *Etre joint.* προσπεφυκέναι τινὶ, *vel* εἴς τι.

ADHÆSE. adv. *En tenant à.* προσκολλητῶς. * προσεχῶς.

ADHÆSIO, onis. fœm. & Adhæſus, ûs. maſc. *Attache, attachement.* ἡ πρόσφυσις, εως. * ἡ προσκόλλησις, εως. * τὸ προσκόλλημα, ατος.

ADHALO, as, avi, atum, are. *Pouſſer ſon haleine ſur.* ἐπιπνέω, F. εύσω, P. ἐπιπέπνευκα.

ADHAMO, as, are. *Prendre à l'hameçon.* ἀγκιστρεύω, F. εύσω, P. ἠγκίστρευκα. acc.

ADHIBEO, es, bui, bitum, ere. *Joindre, approcher.* προσφέρομαι, fut. med. προσοίσομαι. (V. ano. in φέρω.) Acc. aliquid ad aliud, τὶ πρὸς ἄλλο. * προστίθημι. (V. τίθημι) aliquid alteri, τὶ ἄλλῳ. *Appliquer.* προσέχω. (V. ἔχω in anom.) || Adhibere diligentiam. *Soigner.* ἐπιμελέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐπεμελησάμην. gen. rei. || Adhibere cibum. βρῶσιν παρέχειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Adhibere mentem

rebus. προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. || Ejus orationi adhibere animum oportet. τοῖς λόγοις αὐτοῦ προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστί. || Et verò decebat vos magis adverſantibus ſententiis veſtris, quàm ad gratiam loquentibus mentem adhibere. καί τοι προσῆκεν ὑμᾶς μᾶλλον τοῖς ἐναντιουμένοις ταῖς ὑμετέραις γνώμαις προσέχειν τὸν νοῦν, ἢ τοῖς καταχαριζομένοις. || Aurem verbis adhibere. τὸ οὖς τοῖς λόγοις παραβάλλειν. || Aliquem in conſilium adhibere. παραλαμβάνειν τινὰ ἐπὶ τὴν συμβουλήν. * εἰς συμβουλὴν παρακαλεῖν. * ποιεῖσθαί τινα σύμβουλον. * χρῆσθαί τινι συμβούλῳ. || Adhibere manus alicui rei. τὰς χεῖρας προσφέρειν τινί. || Vires omnes adhibere ad bene agendum. πάσῃ δυνάμει διατείνεσθαι τὰ κάλλιστα πράττειν. || Adhibere Deo preces & cultus. προσφέρειν, *vel* προσάγειν τῷ Θεῷ προσευχὰς καὶ λατρείας. || Omnem diligentiam adhibere in aliquâ re. πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περί τι. || Curam omnem adhibet, ut habitet magnificè. σπουδὴν ποιεῖται πᾶσαν, ὅπως οἰκήσῃ μεγαλοπρεπῶς. || Majorem diligentiam adhibet, ut videatur probus. πλείω σπουδὴν, τοῦ δοκεῖν ἐπιεικὴς εἶναι, ποιεῖται. (V. δοκέω. in Anom.) || Adhibere, accipere aliquem humaniter. φιλανθρώπως ἔχειν περί τινα, *vel* πρός τινα. * φιλικῶς ποιεῖν τινα.

ADHINNIO. *Hannir à, ou ſur quelque choſe* ἐπιχρεμετίζω, F. σω, Pr. κα.

ADHORRESCO, eſcis, horrui. *S'épouvanter grandement.* ἐκπλήττομαι, F. Paſſ. ἐκπληχθήσομαι, Præt. Paſſ. ἐκπέπληγμαι. * ἐπιφρίττω, vel σσω, F. ξω.

ADHORTATIO, adhortor. V. Hortatio, Hortor.

ADHUC. *Juſques ici.* ἔτι καὶ νῦν. * εἰς ἔτι. *Encore.* εἰσέτι, μέχρι τοῦ νῦν.

ADJACEO, es, cui, ere. *Etre aſſis, être ſitué auprès.* πρόσκειμαι, *vel* παράκειμαι, fut. med. παρακείσομαι. (V. ano. in κεῖμαι.) Dat.

ADJECTIO, onis. fœm. *Addition : jonction, ou application.* τὸ ἐπίβλημα, ατος. * ἡ προσθήκη, ης. * ἡ πρόσθεσις, εως.

ADJECTIVUM, i. neut. Adjectus, ûs. maſc. *Adjectif.* τὸ ἐπίθετον, ου.

ADJECTUS, a, um. *Ajouté.* προσβεβλημένος, *vel* προστεθειμένος, ένη, ένον.

ADIGO, is, degi, dactum, ere *Pouſſer, faire entrer de force.* ἐγκρούω, F. σω, P. ἐγκέκρουκα. * προσάγω, F. ξω, P. προσῆχα. acc. *Contraindre.* ἀναγκάζω, F. άσω, P. ἠνάγκακα. acc. * ἀγγαρεύω, F. εύσω, P. ἠγγάρευκα. accuſ. *Chaſſer, mener.* ἄγω. (V. ano.) accuſ. || Adigere ſacramento. *Obliger par ſerment.* ἐξορκόω, ῶ, F. ώσω. Aor. 1. ἐξώρκωσα. acc. perſ. ὅρκῳ καταλαβεῖν τινα. acc.

ADJICIALIS, & e. Ut adjicialis cœna. *Banquet ſolemnel.* τὸ ἐπίβλητον δεῖπνον. * τὸ δεῖπνον δαψιλέστατον.

ADJICIO, is, jeci, ectum, ere. *Jetter juſqu'à.* ἐπιβάλλω, F. αλῶ, P. ἐπιβέβληκα. acc. rei. *Appliquer.* προσέχω, F. έξω, P. προσέσχηκα. (τί ἄλλῳ.) *Ajouter.* V. Addo.

ADIMO, is, demi, demptum, ere. *Oter.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀφῄρηκα. (τί τινος.) V. anom. in αἱρέω.

ADIMPLEO, es, evi, etum, ere. V. Impleo.

ADIMPLETUS, a, um. V. Impletus.

ADINDO, is, didi, ditum, ere. *Mettre dedans.* ἐμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Faire entrer.* εἰσωθέω, ῶ, F. εἰσώσω. (V. anom. in ὠθέω.)

ADINVENIO, V. Invenio.

ADINVENTUS. V. Inventus.

ADIPALIS, & e, is. *Gras & replet.* ὁ καὶ ἡ πιμελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ADIPATUM, i. neut. Juven. *Viande graſſe.* τὸ πιμελὲς, έος, οῦς.

ADIPATUS, a, um. *Rempli de graiſſe.* ὁ καὶ ἡ στεατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ADIPISCOR, eris, deptus ſum, piſci. *Acquerir, obtenir.* τυγχάνω, *vel* ἐπιτυγχάνω, fut. med. τεύξομαι. (V. ano.) gen. *Poſſeder.* κτάομαι, fut. med. κλήσομαι. acc. *Atteindre quelqu'un en chemin.* ἐπικαταλαμβάνω, fut. med. ἐπικαταλήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & D. Maximum honorem adipiſci. μεγίστης δόξης ἐπιτυγχάνειν. || Virtutem adipiſci. ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς. || Adipiſci poteſtatem. εἰς δύναμιν ἐλθεῖν. (ἔρχομαι. V. anom.)

ADIPOSUS, a, um. V. Adipatus.

ADITIO, onis. fœm. *Allée, venue.* ἡ προσέλευσις, εως.

ADITO, as, avi, atum, are. *Aller ſouvent.* προσφοιτάω, ῶ, F. ήσω, P. προσπεφοίτηκα. || Aditur. *On va.* ἡ πρόσοδος γίνεται.

ADITUS, ûs. maſc. *Entrée, accès.* ἡ πρόσοδος, ου. *Voie, chemin, moyen.* ἡ ὁδὸς, οῦ. || Aditu facilis. ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, τὸ ον. || Aditu difficilis. δυσπρόσοδος, ον.

¶ PHR. ISOCR. & D. Huc tibi aditus patere non poteſt. δεῦρό σοι πάροδον ἀνοιχθῆναι οὐχ οἷόν τ' ἐστί. (ἀνοίγω.) || Aditus nullus patet ei ad honores. ἄβατοι αὐτῷ γίγνονται αἱ τιμαί. || Operâ meâ ad illum tibi patuit aditus. δι' ἐμοῦ τούτῳ, *vel* πρὸς τοῦτον ἐντετύχηκας. (ἐντυγχάνω.)

ADITUS, a, um. *Vers qui on eſt allé.* ὁ καὶ ἡ πρόσιτος, καὶ τὸ ον, ου.

ADJUDICATUS, a, um. *Adjugé.* ἐπιδικασθεὶς, *vel* ἐπικριθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADJUDICO, as, avi, atum, are. *Adjuger.* ἐπιδικάζω, F. άσω, P. ἐπιδεδίκακα. acc. rei. * ἐπικρίνω, F. ινῶ, P. ἐπικέκρικα. acc. rei. *Ordonner.* ἐγκατατάττω, F. άξω, P. ἐγκατατέταχα. acc. *Donner, attribuer.* ἀνατίθημι, F. ἀναθήσω. (V. τίθημι.) accuſ. rei. dat. perſ.

ADJUGO, as, avi, atum, are. *Accoupler.* ἐπιζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc.

ADJUMENTO ESSE. Hæc adjumento ſunt ad virtutem. ταῦτα συλλαμβάνεται πρὸς ἀρετήν. || Venio adjumento futurus. ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. || Magno ei adjumento fuit ad aſſequendum imperium. πλείστην μοῖραν εἰσήνεγκεν αὐτῷ πρὸς τὸ τυχεῖν ἡγεμονίας. (εἰσφέρω.)

ADJUMENTUM, i. neut. *Aide.* τὸ βοήθημα, ατος. * ἡ ἐπικουρία, ίας. * ἡ βοήθεια, είας. || Adjumentum haud parvum afferunt. βοήθειαν οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται.

ADJUNCTIO, onis. fœm. *Adjonction.* ἡ πρόσθεσις, εως. * ἡ ἐπίζευξις, εως.

ADJUNCTOR, oris. maſc. *Qui adjoint.* ὁ ἐπιθέτης, ου. * ὁ συγκαταζευγνὺς, ύντος.

ADJUNCTUS, a, um. *Joint à.* συγκαταζευγμέ-

νῶ-, ἡ, ον. * προστεθειμένῶ-, ένη, ένον. * ἐπιζευχθεὶς, εῖσα, θέν. *Allié.* οἰκεῖῶ-, εία, εῖον.

ADJUNGO, is, junxi, ctum, ere. *Adjoindre.* συγκαταζεύγνυμι. (V. ζεύγνυμι.) * προσάπτω, F. ψω, P. προσῆφα. * προστίθημι, θήσω. (V. τίθημι.) τὶ ἄλλῳ, *vel* πρὸς ἄλλο. *Allier.* προσοικειόω, F. ώσω, P. προσῳκείωκα. acc. uni. dat. alter.

ADJURGIUM, ii. neut. *Querelle, débat.* ἡ ἔρις, ιδος. *Reprimande.* ἡ ἐπιτίμησις, εως.

ADJURGO, as, avi, atum, are. *Reprimander, quereller.* ἐπιτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. acc. rei, dat. perſ.

ADJURO, as, avi, atum, are. *Jurer.* ἐπόμνυμι, *vel* ἐπομνύω, F. ομόσω, P. ἐπομώμοκα. (V. ὄμνυμι.) acc. *Faire jurer : exorciſer.* ἐξορκίζω, F. ίσω, P. ἐξώρκικα, acc. * ἐξορκόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξώρκωκα. acc.

ADJUTO, as. V. Adjuvo.

ADJUTOR, oris. *Qui aide.* ὁ βοηθὸς, ῦ. * ὁ ἐπίκουρῶ-, ου. *Qui travaille avec un autre.* ὁ συνεργὸς, ῦ. * ὁ συμπράκτωρ, ορῶ-. || Firmiſſimi nobis adjutores fuerunt. μέγιστοι ἡμῖν ὑπῆρξαν βοηθοί. || Eſſe alicui adjutorem rerum benè geſtarum. εἶναί τινι συνεργὸν τῶν καλῶς πραχθέντων.

ADJUTORIUM, ii. *Aide.* ἡ βοήθεια, ας. * τὸ βοήθημα, ατῶ-.

ADJUTRIX, icis. fœm. *Celle qui aide.* ἡ βοηθὸς, ῦ. *Qui travaille avec une autre.* ἡ συνεργῦσα, ύσης. || Video & fortunam nobis adjutricem eſſe, & præſens tempus opitulari. ὁρῶ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν καιρὸν παρόντα συναγωνιζόμενον. Demoſt.

ADJUTUS, a, um. *Aidé.* ἐπιβοηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADJUVO, as, juvi, jutum, are. *Aider.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. dat. * ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκούρηκα. dat. *Travailler avec un autre.* συνεργέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήργηκα. dat. * συμπράττω, F. ξω, P. συμπέπραχα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Injuriâ oppreſſos adjuvare. τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. || Adjuvare aliquem contra hoſtes. βοηθεῖν τινι πρὸς πολεμίους. || Adjuvare amicum pecuniâ, & quibuſcunque rebus poſſumus. βοηθεῖν τῷ φίλῳ χρήμασι, καὶ πᾶσιν οἷς δυνάμεθα. || Omnibus viribus adjuvare aliquem. παντὶ σθένει, *vel* κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν τινι. || Amicos adjuvare. τοῖς φίλοις βοηθείας ποιεῖσθαι. || Adjuvari ab aliquo. βοηθείας τυγχάνειν παρά τινῶ-. (V. τυγχάνω. in Anom.) || Dei benevolentia eos adjuvabit. τοῦ θεοῦ εὔνοια ἔσεται μετὰ τούτων. || Ad hanc rem te adjuvo. συλλαμβάνω σοι εἰς τοῦτο. || In nulla re me adjuvas. συμπράττεις μοι οὐδέν. || Adraſtum adjuvit in recuperandis cadaveribus. συνέπραξε τῷ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν πεσόντων. || Ad eloquentiam adjuvare. συνεργεῖν πρὸς εὐέπειαν. || Promptè aliquem adjuvare. ἐπικουρεῖν τινι προθύμως. || Si te ille adjuvet. ἐάν σοι συναίτιῶ-, *vel* συναγωνιστὴς ᾖ. || Hoc ad conſequendam virtutem adjuvat. πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν ὠφελεῖ τοῦτο || Multùm adjuvabimini ad rerum communium cognitionem. μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἱστορίαν τῶν κοινῶν || Salutem veſtram adjuvat. πρὸς τὴν σωτηρίαν ὑμῶν συμβάλλεται.

ADLABORO, as, are. *Travailler fort.* ἐπιπονέω F. ήσω, *vel* έσω, P. ἐπιπεπόνηκα. *Avoir de la peine.* ταλαιπωρέω, F. ήσω, P. τεταλαιπώρηκα.

ADLUBESCO, is, ſcere. *Complaire.* ἀρέσκομαι, fut. med. ἀρέσομαι. (V. Anom.) dat.

ADMANDO, as, are. *Commander.* ἐπιτάττω, άξω, ἐπιτέταχα. acc.

ADMETIOR, iris, menſus ſum, iri. *Meſurer l'un ſur l'autre.* ἐπιμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιμεμέτρηκα. acc. uni. dat. alter.

ADMINICULATUS, a, um. *Appuyé, étançonné.* ὑπερειρεισθεὶς. *Echalaſſé.* χαρακωθεὶς, εῖσα, έν.

ADMINICULO, as. & Adminiculor, aris, dep. *Appuyer, étançonner.* ὑπερείδω, F. σω, P. ὑπερήρεικα. acc. *Echalaſſer.* χαρακόω, P. ώσω, P. κεχαράκωκα. acc.

ADMINICULUM, i. neut. *Echalas de vigne.* ἡ χάραξ, ακος. *Appui.* τὸ στήριγμα, ατῶ-. *Aide.* ἡ βοήθεια, ας.

ADMINISTER, ſtri. maſc. *Qui ſert & aide.* ὁ διάκονῶ-, ου. * ὁ ὑπηρέτης, ου. *Qui a le maniment.* ὁ διοικητὴς, ῦ.

ADMINISTRA, æ. fœm. *Qui ſert, ou qui aide.* ἡ διάκονῶ-, ου. * ἡ ὑπηρέτις, ιδος.

ADMINISTRANDUS, a, um. *Qu'on doit adminiſtrer ou ſervir.* διοικητέῶ-, τέα, τέον.

ADMINISTRATIO, onis. fœm. *Adminiſtration, maniment.* ἡ διοίκησις, εως. * ἡ διαχείρησις, εως. || Rerum adminiſtrationem ſuſcipere. ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. * τὰ τῶν κοινῶν λαβεῖν. * ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως. * τῆς πολιτείας ἅπτεσθαι. * τὸν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνειν. * τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν. || In Reipublicæ adminiſtratione verſari. ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφεσθαι.

ADMINISTRATIVUS, a, um. *Qui eſt pour ſervir.* ὑπηρετικὸς, *vel* διακονικὸς, κὴ, κόν.

ADMINISTRATOR, oris. maſc. *Gouverneur, qui a le maniment.* ὁ διοικητὴς, ῦ. V. Adminiſter.

ADMINISTRATUS, a, um. *Adminiſtré, ſervi.* διοικηθεὶς, *vel* ὑπηρετηθεὶς, εῖσα, έν.

ADMINISTRO, as, are. *Adminiſtrer, avoir le maniment.* διοικέω, ῶ, F. ήσω, P. διῴκηκα. * διαχειρίζω, F. ίσω, P. διακεχείρικα. acc. *Servir.* ὑπηρετέω, ῶ. F. ήσω. P. ὑπηρέτηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Benè rem familiarem adminiſtrare. εὖ οἶκον οἰκεῖν, *vel* διοικεῖν. || Civitas benè adminiſtrata. ὀρθῶς οἰκουμένη πόλις. || Qui propriam domum malè adminiſtrat. ὁ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς διοικήσας. || Eodem autem modo & aliorum res adminiſtrabant. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἐδιῴκουν. || Regnum optimè & juſtiſſimè adminiſtrare. τὴν βασιλείαν ἄριστα καὶ δικαιότατα διοικεῖν. || Suas res benè vel malè adminiſtrare. τὰ σφέτερα αὐτῶν διοικῆσαι εὖ ἢ κακῶς. || Quomodò res ſuas adminiſtravit. πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διῴκησε. || Negotia civitatis ſanctè adminiſtare. τὰ περὶ τὴν πόλιν ὁσίως διοικεῖν. * τὰ τῆς πόλεως, δικαίως πράττειν. * πόλιν κατὰ τρόπον πολιτεύεσθαι. || Rempublicam tyrannicè adminiſtrare. τὰ κοινὰ τῆς πόλεως τυραννικῶς διατίθεσθαι. || Malè res ſuas adminiſtrare. διανοεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων κακῶς. || Paterna bona adminiſtrare. τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. || Quàm optimè Rempublicam adminiſtrare. ὑπὲρ εὖ τὰ κοινὰ πολιτεύεσθαι. || Qui Rempublicam adminiſtrant contra leges. οἱ παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι. || Civitas benè & legitimè adminiſtrata. πόλις εὖ καὶ δικαίως

πολιτευομένη. || Legitimè Rempublicam adminiſtrare. νομίμως τὰ κοινὰ πράττειν, *vel* τῆς πόλεως πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι. || Imperium malè adminiſtrare. κακῶς προΐστασθαι τῶν κοινῶν. * τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφέρεσθαι.

ADMIRABILIS, & e, is. *Admirable.* θαυμάσιος, ία, ιον. ὁ καὶ ἡ θαυμαστὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. || Si demonſtraverimus, eos qui ipſam amarunt & admirati ſunt, aliis admirabiliores fuiſſe. ἢν ἐπιδείξωμεν τοὺς ἀγαπήσαντας καὶ θαυμάσαντας ἐκείνην, αὐτοὺς τῶν ἄλλων θαυμαστοτέρους ὄντας. || Eò admirabilior apud omnes habetur. τοσούτῳ θαυμασιώτερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται. || Quod autem omnium maximè admirabile mihi videtur. ὃ δὲ ἁπάντων θαῦμα μέγιστόν ἐστί μοι.

ADMIRABILITAS, atis. fœm. *Admiration.* ὁ θαυμασμὸς, οῦ. * ἡ θαυμασιότης, ητος.

ADMIRABILITER. adverb. θαυμασίως. * θαυμαστῶς. * θαυμαστὸν ὅσον.

ADMIRABUNDE, cum admiratione. θαυμαστικῶς. Phil.

ADMIRANDUS, a, um. V. Admirabilis.

ADMIRATIO, onis. fœm. *Admiration.* τὸ θαῦμα, ατος. * ὁ θαυμασμὸς, οῦ. * ἡ ἔκπληξις, εως. || Admiratione dignus. θαύματος ἄξιος, ία, ιον. || Admiratione teneri. θαυμαστικῶς ἔχειν. Phil. || Admiratione dignum eſt, ſi quis ſperet. ἄξιον θαυμάζειν, εἴτις ἐλπίζει. || In admiratione eſſe apud omnes. ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. || Illorum virtutis admiratione ductus. ἀγασθεὶς τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. || Cum admiratione eum audivi. ἠγάσθην αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. || Quem præ omnibus ob ſapientiam admirationi habeo. ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάστας ἔχω ἐπὶ σοφίᾳ. || Res maxima atque omni admiratione digna. πρᾶγμα μέγιστον, καὶ παντὸς θαύματος ἄξιον. || Omnibus admirationem excitare. πάντας εἰς θαῦμα κινεῖν. || Magna tunc admiratio nos tenuit. ἡμᾶς δὲ τότε μέγα θαῦμα εἶχε. || Subita nos tantæ pulchritudinis admiratio cepit. θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοσούτου κάλλους. || Rerum præſentium admiratione perculſi. πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι. || Honorum admiratione & cupiditate ducti. πρὸς τὰς τιμὰς προσπαθῶς διακείμενοι.

ADMIRATOR, oris. maſcul. *Admirateur.* ὁ θαυμαστὴς, οῦ. || Admirator immodicus, ad admirandum propenſus. θαυμαστικὸς, οῦ, ὁ.

ADMIROR, aris, atus ſum, ari. *Admirer.* θαυμάζω, F. άσω, P. τεθαύμακα, acc. *vel* gen. * ἄγαμαι. (V. Anom.) acc. *vel* gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Admirari aliquem ob ejus ſapientiam. θαυμάζειν τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, *vel* τινὰ σοφίας, (*ſupple* ἕνεκα.) || Majorem in modum admirari aliquem ob ejus dicendi vim. ὑπερφυῶς θαυμάζειν τινὰ ἀπὸ τοῦ λέγειν. || Admirari quæ non ſunt admiratione digna. τὰ οὐ θαυμαστὰ θαυμάζειν. || Unum hoc maximè admiror, quòd. ἓν μάλιστα ἐθαύμασα πάντων, ὅτι. || Admiror illos qui hoc animo ſunt. θαυμάζω τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. || Vos admiror, ſi non vobis ipſis opem tuleritis. ὑμῶν θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς. || Admiror eos qui petunt. θαυμάζω ὅσοι ἀξιοῦσι. (*ſupple* τούτων.) || Admiror qui fiat, ut non tecum reputes. θαυμάζω πῶς οὐ λογίζῃ πρὸς σεαυτόν. || Et formam & audaciam admiratus eſt. καὶ τὸ κάλλος ἐθαύμασε, καὶ τὴν τόλμαν ἠγάσθη. || Admiror te quòd. ἄγαμαί σου, διότι. || Quis non admiretur eorum virtutem. τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τούτων ἀρετῆς. || Aliqui forſan admirabuntur. τάχ᾽ οὖν ἄν τινες θαυμάσειαν. || Satis admirari non poterant. οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαυμάτι. * θαυμάζειν ἀποχρώντως οὐκ εἶχον. || Pulchritudinem ad ſtuporem uſque admirans. τὸ κάλλος ὑπερεκπληττόμενος. || Quis non miſericordiam admirabitur? πῶς ἄντις οὐκ ἐκπλαγείη τὸν ἔλεον; || Quæ vulgus admiratur. περὶ ἃ ἄνθρωποι ἐπτόηνται. (πτοεῖσθαι.) *vel* ἐπτοήθησαν. || Rei novitatem admiratus. ἔκθαμβος γενόμενος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος.

ADMISCEO, es, ſcui, iſtum, ere. *Mêler parmi.* ἐπιμίγνυμι, F. μίξω. (Vide Anom. in μίγνυμι) acc.

ADMISSARIUS equus. maſc. *Un étalon.* ὁ ὀχεῖος, ου.

ADMISSARIUS, ii. maſcul. *Un débauché & adonné aux femmes.* ὁ ὀχευτικὸς, οῦ.

ADMISSIO, onis. fœm. *L'entrée qu'on a chez quelqu'un.* ἡ προσαγωγὴ, ῆς. * ἡ εἰσδοχὴ, ῆς. * ἡ ἐπίτρεψις, εως. V. Admiſſura.

ADMISSIONALIS, is. maſc. *Huiſſier, portier.* ὁ εἰσαγωγεὺς, έως.

ADMISSUM, i. neut. *Faute commiſe.* τὸ πλημμέλημα, ατος. * τὸ ἁμάρτημα, ατος.

ADMISSURA, æ. fœmin. *Quand on donne le mâle aux femelles.* ἡ ὀχεία, ας.

ADMISSUS, a, um. *Reçu.* προσδεχθεὶς, *vel* εἰσαχθεὶς, θεῖσα, θέν. || Admiſſum ſcelus. *Faute commiſe.* τὸ πλημμέλημα, ατος.

ADMISTIO, onis. fœm. *Mélange.* ἡ ἐπίμιξις, εως.

ADMISTUS, a, um. *Mêlé parmi.* ἐπιμεμιγμένος, ένη, ένον. * ἐπιμιγεὶς (έντος) εῖσα, έν.

ADMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit admettre.* δεκτέος, *vel* προσδεκτέος, τέα, τέον.

ADMITTO, ſi, ſſum. *Admetre.* δέχομαι, fut. med. δέξομαι, med. acc. *Introduire.* προσάγω, F. ξω, P. προσῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Laiſſer entrer.* προσδέχομαι. med. acc. || Admitto ſcelus, crimen. *Commettre quelque faute.* πλημμελέω, F. ήσω. Aor. 1. ἐπλημμέλησα. * παρανομέω, ῶ, F. ήσω, P. παρανενόμηκα. acc. *Pouſſer, piquer, donner carriere à.* ὀτρύνω, F. υνῶ, P. ὤτρυγκα. acc.

ADMODULOR, aris, ari. *Chanter avec.* προσμελῳδέω, ῶ, F. ήσω, P. προσμεμελῴδηκα.

ADMODUM. adverb. *Beaucoup.* πάνυ. * λίαν. * κομιδῇ. *Fort.* δεινῶς. *Fort peu.* ὀλίγον ὅσον. *Oui.* ναὶ. * πάνυ γε.

ADMOENIO, is, ire. *Aſſiéger une ville.* πολιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολιόρκηκα. acc. *Abatre les murailles.* ἀποτειχίζω, F. ίσω, P. ἀποτετείχικα. acc.

ADMOLIOR, iris, itus ſum, iri. *S'efforcer à.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. dat. *vel* acc. rei.

ADMONEO, es, nui, nitum, ere. *Avertir, donner avis ou conſeil.* παραινέω, F. έσω, raro ήσω, P. παρῄνεκα. dat. perſ. Inf. verbi. * παρακαλέω, F. ήσω, *vel* έσω, P. παρακέκληκα. acc. *Faire reſſouvenir.* ὑπομιμνήσκω, fut. med. μνήσομαι. (V. Anom. in μιμνήσκω) acc. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Admonere vos temporis

poris illius oportet. ὑπομνῆσαι τοὺς χρόνους ὑμᾶς ἀνάγκη. ‖ Admonere unumquemque veſtrûm volo, licèt probè gnarum. ἐπαναμνῆσαι ἕκαστον ὑμῶν βούλομαι, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα. ‖ De his te admoneo. νουθετέω σε ταῦτα. ‖ Qui utiliter & amicè admonent. οἱ ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ ἐπ' εὐνοίᾳ νουθετοῦντες. ‖Admoneo te, ut abeas. παραινέω σοι ἐξελθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ Admodùm benevolè admonere alios. μετὰ πολλῆς εὐνοίας παραινεῖν τοῖς ἄλλοις. ‖ Qui te hac de re admonent. οἱ παραινοῦντές σοι ταῦτα. ‖ Admoneo te, ut virtuti ſtudeas. παρακαλῶ σε πρὸς τὴν ἀρετήν. * παρακαλῶ σε πρὸς τὸ περὶ τῆς ἀρετῆς σπουδάζειν. ‖ Incaſsùm illos admones. μάτην ποιεῖς τὴν πρὸς ἐκείνους νουθεσίαν.

ADMONITIO, onis. fœm. *Avertiſſement, l'action de faire ſouvenir.* ἡ ἀνάμνησις, εως. *Avis, conſeil.* ἡ παραίνεσις, εως. * ἡ νουθεσία, ας. *Remontrance, réprimande.* V. Reprehenſio. *Ajournement.* ἡ ἔγκλησις, εως. ‖ Admonitionibus offendi. πρὸς τὰς νουθεσίας ἀηδῶς ἔχειν. ‖ Liberas admonitiones adhibere. πεπαῤῥησιασμέναις χρῆσθαι ταῖς νουθεσίαις.

ADMONITOR, oris. maſc. *Qui fait ſouvenir.* ὑπομνηματιστής, οῦ. *Qui donne avis.* ὁ παραινέτης, ου. *Sergent: Huiſſier.* ὁ ἐγκλητής, οῦ.

ADMONITUM, i. neut. *La choſe dont on avertit.* τὸ νουθέτημα, ατος. *Avertiſſement.* V. Admonitio.

ADMONITUS, ûs. maſc. V. Admonitio. ‖ Admonitu tuo id feci. ὑποβάλλοντός σου, vel ὑπομιμνήσκοντός σου, τοῦτο πεποίηκα.

ADMONITUS, a, um. *Averti.* νενουθετημένος, η, ον. * παρακληθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADMORDEO, es, mordi, ſum, ere. *Ronger.* καταδάκνω, F. δήξω. (V. ano. in δάκνω.) acc.

ADMORSUS, a, um. *Rongé.* καταδηχθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADMOTIO, onis. fœm. & ADMOTUS, ûs. maſc. *Application.* ἡ πρόσθεσις, εως.

ADMOTUS, a, um. *Approché* προσπελασθεὶς, vel προσθεὶς, εῖσα, έν.

ADMOVEO, es, movi, motum. *Appliquer, approcher, mettre auprès.* προσπελάζω, F. άσω, P. προσπεπέλακα. acc. unius, dat. alt. * προστίθημι, F. θήσω, P. προστέθεικα. (V. τίθημι.) acc uni. dat. alter.

¶ PHR. ISOCR. Admovere ad nares. πρὸς τὰς ῥῖνας προστιθέναι. ‖ Admovere cibum. παραβάλλειν τροφήν. ‖ Admovere machinas in aliquem. προσφέρειν μηχανὰς πρός τινα. ‖ Admovere manum alicui. τὰς χεῖράς τινι προσφέρειν, vel παραβάλλειν, vel προσβάλλειν. ‖ Admovere aurem verbis alicujus. παραβάλλειν τὸ οὖς τοῖς λόγοις τινός.

ADMUGIO, is, ivi, itum, ire. *Meugler après.* προσμυκάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. προσεμυκησάμην.

ADMURMURATIO, onis. fœm. *Murmure.* ὁ ἐπιμορμυρισμὸς, οῦ. * ὁ ἐπιψιθυρισμὸς, οῦ.

ADMURMURO, as, are. *Murmurer, approuvant ou deſapprouvant quelque choſe.* ἐπιμορμυρίζω, F. ίσω, P. ἐπιμεμορμύρικα. * προσψιθυρίζω, F. ίσω, P. προσεψιθύρικα.

ADMUTILO, as, are. *Eſtropier, rogner.* προσκολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. προσκεκολόβωκα. acc.

ADNASCOR, eris, naſci. *Surnaître.* προσφύω, F. ύσω, P. προσπέφυκα. * παραφύομαι, fut. med. ύσομαι. aor. 1. med. παρεφυσάμην.

ADNATO, as, are. *Nager juſques à.* προσνήχομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. προσενηξάμην.

ADNAVIGO, as, are. *Naviger juſques à.* προσπλέω, F. εύσω, P. προσπέπλευκα. (V. anom. in πλέω.)

ADNECTO, is, xui, xum, ctere. *Attacher à.* προσδέω, F. ήσω, P. προσδέδεκα, & δέδηκα. acc. unius, dat. alt. * ἐπιπλέκω, F. ξω, P. ἐπιπέπλεχα. acc. unius, dat. alter.

ADNEXUS, a, um. *Attaché.* προσαρμοσθεὶς, θεῖσα, θέν, * προσδεδεμένος, η, ον.

ADNICTO, as, are. *Jetter des œillades à, ou ſur.* ἐποφθαλμιάω, F. άσω, P. ἐπωφθαλμίακα. dat.

ADNISUS, & Adnixus, a, um *Qui s'eſt efforcé à.* ἐπιχειρήσας, ήσασα, ῆσαν. dat. *Appuyé.* ἐπερειδόμενος, ένη, ενον. dat.

ADNITOR, eris, nixus, vel niſus ſum, iti. *S'efforcer à.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. dat. * πειράομαι, ῶμαι, fut med. άσομαι. gen. *S'appuyer ſur.* ἐπερείδομαι, fut. med. ρείσομαι. aor. 1. med. ἐπηρεισάμην. dat.

ADNO, as, avi, atum, are. *Itèm quod* Adnato.

ADNOTO, as, are. V. Annoto.

ADNUBILO, as, are. *Obſcurcir de nuées, rendre le temps nubileux.* ἐπιζοφόω, vel ζοφόω, ῶ F. ώσω, P. ωκα. acc. *Se couvrir de nuées.* ζοφόομαι, οῦμαι.

ADNUMERO, Adnuntio. V. Annumero, Annuntio.

ADNUTRIO, is, ire. *Nourrir après.* παρατρέφω, vel ἐπιτρέφω, F. θρέψω, P. τέθρεφα. acc.

ADOBRUO, is, ui, utum, ere. V. Obruo.

ADOLEO, es, evi, & ui, dultum, ere. *Encenſer.* θυμιάω, F. άσω, P. τεθυμίακα. acc. *Brûler, mettre au feu.* ἐπικαίω, F. καύσω, P. κέκαυκα. (V. anom. in καίω) acc.

ADOLESCENS, ntis. comm. *Jeune garçon: ou jeune fille.* ὁ καὶ ἡ ἔφηβος, ου. * ὁ καὶ ἡ μεῖραξ, ακος. * ὁ νεανίας, ου. * ἡ νεανὶς, ιδος.

† PHR. ISOCR. & DEM. Adoleſcentes id non requirunt. οἱ ἐν ἡλικίᾳ, vel οἱ ἐφ' ἡλικίας οὐκ ἐπιζητοῦσι τοῦτο. ‖ Admodum adoleſcens. κομιδῇ νέος. ‖ Adoleſcentes robuſti. ἀκμαῖοι τὴν ἡλικίαν. ‖ Non eadem oratio eſt adoleſcentum, & ſenum. ἡ νεότης οὐ τῶν αὐτῶν λόγων ἐστὶ τῷ γήρᾳ. ‖ Inter adoleſcentes numeratus. εἰς τοὺς ἐφήβους κριθείς. ‖ Adoleſcens jam factus. εἰς ἐφήβους ἐκβὰς ἥκων, vel εἰς ἐφήβους ἐκβάς. ‖ Poſtquam adoleſcens factus eſt, vel adolevit. ἐπειδήπερ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας κατέστη. (ἵστημι. V. in Gram.)

ADOLESCENTIA, æ. fœm. *Adoleſcence.* ἡ ἐφηβία, ας. * ἡ ἐφηλικὴ, ῆς. (ſupple ἡλικία, ætas.) ‖ Pueritiæ, *ſeu* puero adoleſcentia obrepit. παιδὶ ἡ νεανικὴ ὑποδύεται ἡλικία. ‖ E pueritiâ ad adoleſcentiam tranſire. ἐκ παίδων εἰς μειράκιον μετιέναι. (V. εἶμι eo, in anom.)

ADOLESCENTULA, æ. fœm. *Une jeune fille.* ἡ μειρακίσκη, ης. * ἡ νεανὶς, ιδος.

ADOLESCENTULUS, i. maſc. *Un jeune garçon.* τὸ μειράκιον, ου. * ὁ μειρακίσκος, vel νεανίσκος, ου.

ADOLESCENTURIO, is, ire. *Folâtrer comme le*

jeunes gens. μειρακιύομαι, fut. med. εύσομαι.

ADOLESCO, is, adolui, *&* evi, dultum. *Croître* ἐπαυξάνομαι. (V. ano. in αὐξάνω.) * μειρακιόομαι, ῦμαι. * ἀκμάζω, F. σω, P. κα.

† PHR. ISOCR. Cùm adoleſcit ætas. ἀκμαζέσης ἡλικίας || Senſim adoleſcit. λεληθότως αὐξανόμενος μειρακιῦται. V. Adoleſcens.

ADOPTATITIUS, a, um. *Né du fils adoptif.* ἐκ θετῦ γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Adoptif.* ὁ καὶ ἡ εἰσποιητὸς, τὸ όν, ῦ. * θετὸς, ἡ, όν.

ADOPTATOR, oris. maſc. *Qui adopte.* ὁ εἰσποιέων, ῶν; ἐοντος, ῦντος, acc.

ADOPTIO, onis. fœm. *Adoption.* ἡ υἱοθεσία, ιας. * ἡ εἰσποίησις, εως.

ADOPTIVUS, a, um. *Adoptif.* ὁ καὶ ἡ εἰσποιητὸς, καὶ όν, ῦ.

ADOPTO, as, avi, atum, are. *Adopter.* υἱοθετέω, ῶ, F. ήσω, P. υἱοθέτηκα. acc. * εἰσποιέω, ῶ, F. ήσω, P. εἰσπεποίηκα. acc. || Adoptare ramum. τὸν κλάδον ἔμφυτον λαμβάνειν. (V. anom.)

† PHR. ISOCR. & DEM. Adoptavit cum filium, & ad ſe recepit. ἐποιήσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν. || Secundùm hanc legem filium me adoptavit. κατὰ τῦτον τὸν νόμον, υἱὸν ἐποιήσατό με. || Adoptare aliquem ſibi filium. καθιςάναι εἰς ποιητόν τινα. * τινὰ τίθεσθαι ποιητόν. || Qui te adoptavit. ὅς σε ποιητὸν ἔθετο. || Adoptare ſui juris defenſorem. ἀρωγὸν ποιεῖσθαι, *vel* ἀρωγὸν καλεῖν τινα. || Adoptare aliquem in numerum civium. πολίτην ἐπιγράφειν τινά. * εἰς πολιτείαν ἐγγράφειν. * εἰσποιεῖν τινα τῇ πόλει. * τιθέναι εἰς τῦς πολίτας. * πολίτην εἰσποιεῖν.

ADOR. indecl. neut. *Pur froment.* ἡ ζέα, ας, *vel* ἡ ζειὰ, ᾶς. * ὁ σῖτος, ῦ.

ADORABILIS, *&* e, is. *Adorable.* ὁ καὶ ἡ προσκυνητὸς, καὶ τὸ όν, ῦ.

ADORANDUS, a, um. *Qu'on doit adorer.* προσκυνητέος, τέα, τέον.

ADORATIO, onis. fœm. *Adoration.* ἡ προσκύνησις, εως.

ADORATOR, oris. maſc. *Adorateur.* ὁ προσκυνητής, ῦ.

ADORDIOR, iris, adorſus ſum, iri. *Commencer.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. * κατάρχομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. κατηρξάμην gen.

ADOREA, æ. fœm. *Meſure de blé qu'on donnoit aux ſoldats après la victoire : la gloire, l'honneur de la victoire.* τὸ σιτηρέσιον, ιυ. * ὁ σῖτος νικητήριος ῦ.

ADOREUS, a, um. *Fait de pur froment.* ὁ ἐκ τῆς ζέας. * ἡ ἐκ τῆς ζέας. * τὸ ἐκ τῆς ζέας.

ADORIOR, eris, & iris, ortus ſum, iri. *Aſſaillir.* ἐπιτίθεμαι, fut. med. ἐπιθήσομαι. (V. τίθημι.) * ἐπέρχομαι, fut. med. ἐπελεύσομαι. (V. ano. in ἔρχομαι.) acc. *Commencer à faire quelque choſe.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc.

ADORNANDUS, a, um. *Qu'on doit apprêter.* συσκευαςέος, έα, έον.

ADORNATIO, onis. fœm. *Apprêt, appareil.* ἡ συσκευασία, ιας.

ADORNATUS, a, um. *Apprêté.* διεσκευασμένος, ένη, ένον.

ADORNO, as, avi, atum, are. *Apprêter.* συσκευάζω, F. άσω, P. συνεσκεύακα. acc. *Orner.* καλλωποιέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαλλωποίηκα. acc. * ἐπικοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκόσμηκα. acc.

† PHR. Adornare navem. κατασκευάζειν πλοῖον. | Adornare teſtes. μάρτυρας παρασκευάζειν, *vel* συσκευάζειν. || Adornare magnificè. βασιλικῶς διασκευάζειν.

ADORO, as, avi, atum, are. *Adorer.* προσκυνέω, ῶ, F. ήσω, P. προσκεκύνηκα. dat. *vel* acc. || Adorare Deum. προσκυνεῖν τῷ θεῷ, *vel* τὸν θεόν.

ADORSUS, a, um. *Qui a commencé.* ἐπιχειρήσας, ήσασα, ῆσαν acc.

ADORTUS, a, um. *Qui a aſſailli.* ἐπιθησάμενος. * ἐπελευσάμενος, ένη, ενον. acc. *Qui a commencé.* ἐπιχειρήσας, ήσασα, ῆσαν. acc.

ADPOSCO, is, ere. *Demander davantage.* ἐπαξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπηξίωκα. V. Poſco.

ADPRECOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Invoquer.* προσεύχομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. προσευξάμην. dat. *vel* acc.

ADPRIME V. Apprimè.

ADPROMISSOR, oris. maſc. *Celui qui s'oblige avec un autre.* ὁ ἐπεγγυητὴς, ῦ.

ADPROMITTO, is. V. Appromitto.

ADPUGNO, as, are. *Batailler, combatre contre quelqu'un.* προσμάχομαι, (V. anom. in μάχομαι.) dat.

ADRADO, is, ſi, ſum, ere. *Racler.* ἐπιξέω, F. έσω, P. ἐπέξεκα. acc. * ἐπιξύω, F. ύσω, P. ἐπέξυκα. acc.

ADREPO, is, pſi, ptum, ere. *Ramper, ſe traîner vers.* προσέρπω, F. ψω, P. προσείρφα. * ἐφερπύζω, F. σω, P. ἐφείρπυκα, ad aliquem locum, ἐπί τινα τόπον.

ADRIATICUM mare. neut. *La mer Adriatique.* τὸ ἀδριατικὸν πέλαγος, (εος, ῦς.)

ADRODO, Adſciſco, Adſcribo, &c. V. Arrodo, Aſciſco, Aſcribo, &c.

ADSIGNIFICO, as, are. *Donner à connoître.* προσσημαίνω, F. ανῶ, P. προσσεσήμαγκα. acc.

ADSIMILIS. V. Aſſimilis.

ADSITUS, a, um. *Planté auprès.* παραφυτευθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADSPUO, is, pui, utum, ere. *Cracher contre.* προσπτύω, F. ύσω, P. προσέπτυκα.

ADSTREPO, Adſtringo, Adſtruo, &c. V. Aſtrepo, Aſtringo, Aſtruo, &c.

ADSUM, ades, adfui, adfuturum, adeſſe. *Aſſiſter, être preſent.* πάρειμι, fut. παρέσομαι, imperf. παρῆν, dat. (V. εἰμί.) * παραγίνομαι, fut. med. γενήσομαι. (V. ano. in ἔρχομαι.) *Aider.* παρίςαμαι, fut. med. παραςήσομαι. dat. V. Adjuvo. *Défendre.* ὑπεραπολογέομαι, fut. med. ήσομαι, ὑπὲρ, gen. || Ades animo. τῷ νοῒ πάρει. || Adeſdum. πρόσιθι.

† PHR. ISOCR. & DEM. Non ſolùm neceſſitas adeſt, ſed & olim præteriit. ῦ μόνον ἀνάγκη, πάρεςιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι παρελήλυθε. (V. ἔρχομαι in anom.) || Concioni adeſſe. ἐκκλησίᾳ παραγίνεσθαι. || Omnibus rebus adeſſe. πᾶσι τοῖς πράγμασι παραγίνεσθαι. || Rebus geſtis adfuit. τοῖς πραχθεῖσι παρεγίνετο. || Cùm adeſſet negotiis omnibus. παρὼν ἐφ' ἅπασι. || Quo-

niam corporibus non adfuiſtis, animis calamitatem eorum intuemini. ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ἐ παρεγένεσθε, ταῖς γε διανοίαις ὑποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. ‖ Cùm duo talenta acciperet, nemo ipſi adfuit. ὅτε ἀπελάμβανε τὰ δύο τάλαντα, ἐδεὶς αὐτῷ παρεγένετο. (V. λαμβάνω in ano.) ‖ Adfui Sophocli, cùm ab aliquo interrogaretur. Σοφοκλεῖ ποτε παρεγενόμην ἐρομένῳ ὑπό τινος. Adeſt ad portam. πάρεστιν ἐπὶ τὴν θύραν. ‖ Adeſſe alicui & patrocinari. παρεῖναί τινι, καὶ συνδικεῖν.

ADTEXO, Adtondeo. V. Attexo, Attondeo.

ADVECTIO, onis. fœm. *Apport, voiture.* ἡ ἐπόχησις, εως. * ἡ προσκομιδὴ, ῆς.

ADVECTITIUS, a, um. V. Advectus, a, um.

ADVECTUS, ûs. V. Advectio.

ADVECTUS, a, um. *Apporté.* παρακομισθεὶς: θεῖσα, θέν.

ADVECTO, as, are. *Apporter ſouvent.* προσκομίζω, F ίσω, P. προσκεκόμικα. acc.

ADVEHO, is, vexi, vectum, vehere. *Apporter par voiture.* παρακομίζω, F. ίσω & ιῶ, P. παρακεκόμικα. acc.* ἐποχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπώχηκα. accuſat. *Amener.* ἐπάγω, F. ξω, P. ἐπῆχα (V. anom. in ἄγω.) acc. unius dat. alter.

ADVELO, as, are. *Couvrir d'un voile.* ἐπισκέπω, F. ψω, P ἐπέσκεφα. acc.

ADVENA, æ. comm. *Etranger.* ὁ καὶ ἡ προσήλυτος. * ὁ καὶ ἡ ἔπηλυς, υδος.

ADVENEROR, aris, ari. V. Veneror.

ADVENIO, is, veni, ventum, venire. *Arriver.* προσέρχομαι, fut. med. προσελεύσομαι (V. anom. in ἔρχομαι· προσπορεύομαι, F. σομαι.) * προστυγχάνω, fut προσεύξομαι. (V. ano. in τυγχάνω.) * ἀφικνέομαι. (V. ano.) *Avenir par accident.* συμβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) V. Accido.

† PHR. ISOCR. Advenire in patriam. εἰς τὴν πατρίδα ἀφικνεῖσθαι. ‖ Advenit dies. ἐφῆκεν ἡμέρα. ‖ Cùm advenit ſenectus. ἐπειδὰν γῆρας παραγίνεται. ‖ Advenire ad aliquem. προσέρχεσθαί τινι. * ἀφικνεῖσθαι πρός τινα. ‖ Per tempus advenis. εἰς καιρὸν πάρει.

ADVENTITIUS, a, um. *Qui vient d'ailleurs.* ἐξωτικὸς, κὴ, κόν. *Qui vient par accident.* συμβεβηκὼς (ότος) κυῖα, κός.

ADVENTO, as, are. *Venir.* ἐφίσαμαι, fut. med ἐπιστήσομαι. (V. ἵστημι.) * πολλάκις προσέρχομαι, fut. med. προσελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.)

ADVENTOR, oris. maſc. *Un ſurvenant.* ὁ ἐπήλυτης, ε. * ὁ εἰσαφικνέμενος, ε.

ADVENTORIUS, a, um. *Qu'on preſente à celui qui vient vers nous.* ὁ καὶ ἡ εἰσόδιος, καὶ τὸ ον, ε.

ADVENTUS, ûs. maſc. *Venue, arrivée.* ἡ ἐπέλευσις, ιας. * ἡ παρεσία, ίας. * ἡ ἄφιξις, εως.

ADVERBERO, as, are. *Batre beaucoup.* ἐπιμαστιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπιμεμαστίγωκα. acc.

ADVERBIUM, ii. neut. *Adverbe.* τὸ ἐπίῤῥημα, ατος.

ADVERSA, orum. neut. plur. *Adverſités.* ἡ συμφορὰ, ᾶς. * ἡ ἀτυχία, ίας. * ἡ κακοπραγία, ίας.

ADVERSARIA, æ. Fœm. *Une adverſaire.* ἡ ἀντιστάτις, ιδος. *Partie adverſe.* ἡ ἀντίδικος, ε.

ADVERSARIA, orum neut. plur. *Papiers brouillards.* τὸ ὀπισθόγραφον, ε. (ſupple βιβλίον.)

ADVERSARIUS, a, um. *Contraire.* ἐναντίος, ία, ίον, ε. dat.

ADVERSARIUS, ii. maſc. *Adverſaire.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, ε. *Partie adverſe.* ὁ ἀντίδικος, ε.

ADVERSATOR, oris. maſc. *Adverſaire.* ἀντιστάτης, ε.

ADVERSATRIX, icis. fœm. *Celle qui eſt adverſaire.* ἡ ἀντιστάτις, ιδος.

ADVERSIOR, & ius, oris. compar. *Plus contraire.* ἐναντιώτερος, ἐναντιωτέρα, ερον.

ADVERSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort contraire.* ἐναντιώτατος, άτη, ατον.

ADVERSITAS, atis. fœm. *Répugnance, contrarieté.* ἡ ἐναντιότης, ητος. * ἡ ἐναντίωσις, εως. *Adverſité, malheur.* ἡ ἀτοχία, ας. * συμφορὰ, ᾶς. * ἡ δυστυχία, ας. * ἡ κακοπραγία, ας. * τὸ ἀτύχημα, ατος. * ἡ δυσπραξία, ας.

ADVERSOR, aris, ari. *Etre adverſaire, ou contraire.* ἐναντιόομαι, ῦμαι, fut. med. ώσομαι. aor. 1. med. ἠναντιωσάμην. dat. *Contredire.* ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. dat. *vel* acc. cum præp. πρός.

† PHR. ISOCR. & DEM. Adverſari nobis de primatu. ἀντιτάττεσθαι ἡμῖν περὶ τῶν πρωτείων. ‖ Bonis honeſtiſque viris adverſari. καλοῖς κἀγαθοῖς ἀντιτάττεσθαι. ‖ Urbs urbi adverſatur. πόλις ἀντιτάττεται πρὸς πόλιν ἑτέραν. ‖ Sed ita, ut multi illis adverſentur. ἀλλ' ἕτως, ὥστε πολλὲς ἀντιτάττεσθαι πρὸς αὐτές. ‖ Huic rei adverſor. ἐναντιῦμαι πρὸς τῦτο. ‖ In hac re tibi adverſor. ἐναντιῦμαί σοι εἰς τῦτο. ‖ Adverſatur vobis, ne Rempublicam geratis. ἐναντιῦται ὑμῖν τὰ πολιτικὰ πράττειν. ‖ Adverſor omnibus quæ dicis. ἐναντιῦμαι ἅπασιν οἷς λέγεις. ‖ Vide hos non fortiter adverſari. ὁρῶ μὲν τὲς ἐκ ἐῤῥωμένως ἐναντιεμένες. ‖ Verbis adverſari ſenioribus. ἀντειπεῖν, *vel* ἀντιλέγειν τοῖς πρεσβυτέροις. * ἀντειπεῖν πρὸς τὲς λόγες τῶν πρεσβυτέρων. ‖ Adverſari rationi. τῷ λόγῳ ἀντιπράττειν, *vel* ἀντιτείνειν. ‖ Sibi invicem adverſari. ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις. ‖ Adverſante & repugnante naturâ. ἐναντιεμένης καὶ ἀμυνομένης τῆς φύσεως. ‖ Nemine ipſius voluntati adverſante. μηδενὸς ἀνθισταμένε τοῖς αὐτῦ βελήμασι. ‖ Nemo huic adverſari potuiſſet. οὐδεὶς ἂν ἔστη πρὸς τὴν ἰσχὺν ἐκείνε.

ADVERSUM. adv. V. Adversùs.

ADVERSUM ire. *Aller au devant.* V. Occurro.

ADVERSUM, i. neut. *Adverſité.* ἡ συμφορὰ, ᾶς. * τὸ κακὸν, ε. * τὸ ἀτυχὲς, έος, ες.

ADVERSUS, a, um. *Contraire.* ἐναντίος, ία, ίον. dat. *Mis à l'oppoſite.* ἀντικείμενος, η, ον. dativ. * ὁ καὶ ἡ ἀντίθετος, καὶ τὸ ον, ε. *Ennemi.* ἐχθρὸς, ρὰ, ρόν. dat. *Qui eſt pardevant.* ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, καὶ τὸ ον, ε. ‖ Adverſa fortuna. ἡ ἀτυχία, ας. * ἡ δυστυχία, ας. * τὸ ἀτύχημα, ατος. ‖ Adverſâ fortunâ uti. ἀτυχεῖν, ῶ, *vel* δυστυχεῖν.

† PHR. ISOCR. & DEM. Adverſo Marte pugnare. ἐν τῷ πολέμῳ ἀτυχεῖν. * δυστυχεῖν περὶ τὴν μάχην. ‖ Adverſo Marte pugnarunt Lacedæmonii. ἡττῆνται τοῖς Λακεδαιμονίοις ἡ μάχη. ‖ Adverſa vulnera. τὰ πρόσθια τραύματα. ‖ Partim averſi, partim adverſi ſtant vobis. πῦ ἀντεστραμμένοι, πῦ δ' ἀντικείμενοι ὑμῖν ἵστανται. ‖ Adverſa nobis urgent veſtigia. ἐναντία ἡμῖν ἴχνη ἐγείρεσι. ‖ Intueri ſolem adverſum nequitis. τῷ ἡλίῳ ἀντ' ὀφθαλμεῖν ἀμηχάνως ἔχετε. ‖ In aliquâ re fortunam adverſam experiri. δυστυχεῖν ἔν τινι.

* ἀτυχεῖν τι (ſupple κατά.) || Adeò adverſo Marte pugnant. οὕτω τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσι. (V. τυγχάνω in anom.) || Adverſis in rebus conſterni. περὶ λυπὸν γίγνεσθαι ἐν ταῖς ἀτυχίαις.

ADVERSUS. adverb. *Vis à vis, au devant.* ἐναντίον. genit. * ἐξ ἐναντίας. *A l'endroit, envers.* πρὸς acc. *Contre.* κατά. gen. ἐπί. acc.

† PHR. ISOCR. Pietas adverſus, *vel* erga Deos ἡ πρὸς θεοὺς εὐσέβεια. || Adverſus aliquem loqui. ἀντειπεῖν τινι. * ἀντερεῖν πρὸς τοὺς λόγους τινός || Adverſum ſe mentiri. κατὰ ψεύδεσθαι ἑαυτοῦ.

ADVERTENDUS, a, um. *A quoi l'on doit prendre garde.* ἐπινοητέος, τέα, τέον.

ADVERTO, is, erti, erſum, ere. *Tourner vers* ἐπιστρέφω, F. ψω, P. ἐπέστρεφα. accuſ. *Prendre garde, aviſer.* ἐπινοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπινενόηκα. dativ. *vel* acc. * προσέχω, F. ξω, P. προσέσχηκα. dat. (V. anom. in ἔχω.)

† PHR. ISOCR. & DEM. Quaſi audituri veritatem animum advertite. ὡς ἀκουσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω προσέχετε τὸν νοῦν. || Vos mihi animum advertite ὑμεῖς οὖν μοι τὸν νοῦν προσέχετε. || Advertite, Judices, dum hæc leguntur. προσέχετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῖς ἀναγινωσκομένοις, τὸν νοῦν. || Advertere iis quæ dicuntur. παρασχεῖν αὑτὸν προσέχοντα τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις. || Huc animum advertite. δεῦρο προσέχετε τὸν νοῦν.

ADVESPERASCIT. V. defect. & imperſ. *Le ſoir s'approche.* συσκοτάζει. * ἑσπέρα γίνεται.

ADVIGILO, as, are. *Veiller à.* ἐπαγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηγρύπνηκα. *Prendre ou avoir ſoin.* σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα, περὶ. acc.

ADVIVO, is, vixi, victum, ere. *Vivre davantage.* ἐπιζάω, ῶ. F. ήσω, P. ἐπέζηκα.

ADULATIO, onis. fœm. *Flaterie.* ἡ κολακεία, είας. * ἡ θωπεία, είας. || Adulationibus oblectari. ταῖς κολακείαις ψυχαγωγεῖσθαι. || Stulti gaudent, cùm adulationibus demulcentur. οἱ μωροὶ χαίρουσι κολακευόμενοι. || Benevolentiam adulatione captare. κολακείᾳ κλέπτειν τὴν εὔνοιαν. * παρὰ τῆς κολακείας τὴν εὔνοιαν θηρᾶσθαι. || Adulatione quadam laudare. θεραπείᾳ τινὶ πεπεῖσθαι τὸν ἔπαινον.

ADULATOR, oris. maſcul. *Flateur.* ὁ κόλαξ, ακος. * ὁ θώψ, θωπός. * ὁ κολακεύων, οντος. || Adulatorious aures præbere. τὰ ὦτα τοῖς κολακεύουσι διδόναι.

ADULATORIE. *En flateur.* κολακευτικῶς. * θωπευτικῶς.

ADULATORIUS, a, um. *De flateur.* κολακευτικός, *vel* θωπευτικός, κή, κόν.

ADULATRIX, icis. fœm. *Flateuſe.* ἡ κολακίς, ίδος.

ADULOR, aris, ari. *Flater.* κολακεύω, F. εύσω, P. κεκολάκευκα. acc. *vel* dat. * θωπεύω, F. εύσω, P. τεθώπευκα. acc.

† PHR. ISOCR. & DEM. Arte adulari alicui. τέχνῃ κολακεύειν τινί. || Honoris causâ aſſurgentes divitibus adulantur. ὑπεξανιστάμενοι τοῖς πλουσίοις κολακεύουσι. || Non decet adulari ulli homini mercedis causâ. μηδένα τῶν ἀνθρώπων κολακεύειν δεῖ ἕνεκα μισθοῦ. || Adulando facere aliquid κολακείᾳ ποιεῖν τι. || Populo adulari. θωπεύειν τὸν δῆμον. || Adulari divitibus, πρὸς χάριν τοῖς πλουσίοις ἐντυγχάνειν. || Apertè atque impudenter adulari. πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐξεργάζεσθαι. || Qui eo eſt animo, ut adulari neſciat. ὁ πάσης θωπείας καὶ κολακείας κρείττω τὴν ψυχὴν ἔχων. * ὁ πρὸς τὴν κολακείαν ἀλλοτρίως ἔχων, *vel* χαλεπῶς διακείμενος.

ADULTER, eri. maſc. *Adultere.* ὁ μοιχός, οῦ.

ADULTERA, æ. fœm. *Femme adultere.* ἡ μοιχαλίς, ίδος. * ἡ μοιχάς, άδος.

ADULTERATOR, oris. maſc. *Fauſſaire.* ὁ κιβδηλευτής, οῦ.

ADULTERATUS, a, um. *Falſifié.* κιβδηλευθείς, θεῖσα, θέν.

ADULTERINUS, a, um *Qui eſt bâtard.* μοιχικός, κή, κόν. *Déguiſé, falſifié.* ὁ καὶ ἡ κίβδηλος, καὶ τὸ ον, ου. || Adulterinus nummus. τὸ νόμισμα κεκιβδηλωμένον, *vel* κίβδηλον, *vel* ἀδόκιμον.

ADULTERIUM, ii. neut. *Adultere.* ἡ μοιχεία, ας. *Déguiſement, falſification.* τὸ κιβδήλευμα, ατος.

ADULTERO, as, avi, atum, are. *Falſifier, déguiſer.* κιβδηλεύω, F. εύσω, P. κεκιβδήλευκα. accuſat. *Commettre adultere.* μοιχεύω, F. εύσω, P. μεμοίχευκα. * μοιχάζω, F. άσω, P. μεμοίχακα.

† PHR. Adulterare monetam. τὸ νόμισμα κιβδηλεύειν, *vel* παραχαράττειν, *vel* παρακόπτειν. || Adulterare ſcripturam. μεταγράφειν.

ADULTEROR, aris, ari. depon. V. Adultero. Adulteror. paſſ. *Etre corrompu par adultere.* μοιχάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. præt. paſſ. μεμοίχασμαι.

ADULTUS, a, um. *Qui eſt en ſa juſte grandeur.* ἐπαυξηθείς, εῖσα, έν. *Qui eſt en ſa grande force.* τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος, αία, αῖον. *Qui eſt devenu homme.* ἀνδρωθείς, θεῖσα, θέν. || Adultâ jam æſtate. *L'Eté étant déja fort avancé.* τοῦ θέρους ἀκμάζοντος.

ADUMBRATIM. *Obſcurément.* ἐσκιαγραφημένως. * τυπωδῶς.

ADUMBRATIO, onis. fœmin. *Premiers traits qu'on fait avec du charbon.* ἡ σκιαγραφία, ίας. * ἡ ὑπογραφή, ῆς. *Repréſentation, image.* τὸ ἀπεικόνισμα, ατος.

ADUMBRATUS, a, um. *Ombragé.* ἐπισκιασθείς, εῖσα, έν. *Portrait groſſiérement.* σκιαγραφηθείς, εῖσα, έν.

ADUMBRO, as, avi, atum, are. *Ombrager.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα, acc. *Portraire groſſiérement.* σκιαγραφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκιαγράφηκα. acc. *Repreſenter, contrefaire.* ἀπεικονίζω, F. ίσω, P. ἀπεικόνικα. acc. *Imiter.* μιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

ADUNATUS, a, um. *Aſſemblé en un.* ἑνωθείς, θεῖσα, θέν.

ADUNCITAS, atis. fœm. *Crochure, bout crochu.* ἡ καμψότης, *vel* καμπυλότης, ητος.

ADUNCO, as, are. *Faire crochu.* ἐπικάμπτω, F. ψω, P. ἐπικέκαμφα. acc.

ADUNCUS, a, um. *Crochu.* ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἀγκύλος, η, ον.

ADUNO, as, avi, atum, are. *Aſſembler en un.* ἑνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἥνωκα. acc. *Conjoindre.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. dat. alt.

ADVOCANDUS, a, um. *Qu'on doit appeller.*

προσκλητέος, προσκλητεία, προσκλητίον.

ADVOCATIO, onis. fœmin. *Etat d'Avocat.* ἡ συνηγορία, ίας. * ἡ παράκλησις, εως. *Aſſiſtance, aſſemblée de gens d'autorité.* ἡ σύνοδος, ου. *Conſultation.* ἡ συμβουλία, ίας. *Convocation.* ἡ πρόσκλησις, εως.

ADVOCATUS. maſc. *Avocat.* ὁ συνήγορος, ου. * παράκλητος, ου.

ADVOCATUS, a, um. *Appellé, imploré.* προσκεκλημένος, ένη, ένον. * παρακληθεὶς, θεῖσα, θέν.

ADVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller à ſoi* προσκαλέω, ῶ, F. έσω, P. προσκέκληκα. accuſat. μεταπέμπω, F. ψω, P. μεταπέπεμφα. acc. *Avocaſſer.* συνηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. συνηγόρηκα. accuſ. *Prendre pour Avocat.* παρακαλέω, ῶ, F. έσω, P. παρακέκληκα. acc.

ADVOLATUS, ûs. maſc. *Vol, courſe.* ἡ πρόσπτησις, εως.

ADVOLO, as, avi, atum, are. *Voler à quelque choſe.* προσπέτομαι, (Vide anom. in πέτομαι.) * ἐπιπτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπέπτηκα, dativ. * ἐφίπταμαι, fut. med. ήσομαι. (Vide anomal. in ἵπταμαι.) dat.

ADVOLVO, is, volvi, lutum, ere. *Rouler vers* προσκυλίω, F. ίσω, P. προσκεκύλικα. acc. uni. & dat alt. || Advolvi genibus. *Se proſterner aux pieds.* γόνασι, vel ἐς γόνατα προσπίπτειν. (V. anomal. in πίπτω.)

ADVOLUTUS genibus. *S'étant jetté à genoux* πεσὼν ἐς γόνατα. * προσπεσὼν πρὸς γόνατα.

ADURGEO, es, urſi, urgere. *Preſſer.* προσεπείγω, F. είξω, P. προσεπείχα. acc. * προσβάλλω, F. αλῶ P. προσβέβληκα. acc. uni. dat. alt.

ADURO, is, uſſi, uſtum, ere, *Brûler.* ἐπικαύω, F. καύσω, P. κέκαυκα.

ADUSQUE. *Juſques à.* μέχρι. genit. μέχρι πρὸς acc.

ADUSTIO, onis. fœmin. *Brûlure.* ἡ ἐπίκαυσις, εως. * ἡ καῦσις, εως. * ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ.

ADYTUM, i. neut. *Lieu ſecret.* τὸ ἄδυτον, ου.

Æ.

ÆDEPOL. adv. *Certes.* νὴ τὸν Πολυδεύκη. * νὴ τὸν τοῦ Πολυδεύκους ναόν.

ÆDES, is. fœm. *Temple.* ὁ ναὸς, οῦ. * ὁ νεὼς, ώ.

ÆDES, ium. fœm. plur. *Maiſon.* ἡ οἰκία, ίας * ὁ οἶκος, ου.

ÆDICULA, æ. fœm. *Chapelle; l'étui d'une image; Tabernacle.* τὸ ναΐδιον, ίου. *Cabinet.* τὸ οἰκίδιον, ίου * ὁ οἰκίσκος, ου.

ÆDIFICATIO, onis. fœm. *Conſtruction.* ἡ οἰκοδόμησις, εως.

ÆDIFICATIUNCULA, æ. fœm. *Petit bâtiment.* τὸ οἰκοδομημάτιον, ίου.

ÆDIFICATOR, oris. maſc. *Bâtiſſeur: qui bâtit.* ὁ οἰκοδόμος, ου. * Ædificatrix. ἡ οἰκοδόμος, ου.

ÆDIFICATUS, a, um. *Bâti, édifié.* οἰκοδομηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Domus præclarè ædificata. εὖ συνῳκοδομημένη καὶ συνηρμοσμένη οἰκία. || Partes corporis optimè ædificatæ. τὰ ἄριστα ᾠκοδομημένα τοῦ σώματος || Si quis domum ſummâ diligentiâ ædificatam videret. εἴτις ἴδοι δεδημιουργημένην οἰκίαν ἐπιμελῶς.

ÆDIFICIUM, ii. neut. *Bâtiment.* τὸ οἰκοδόμημα, ατος. * ἡ οἰκοδομὴ, ῆς. || Ædificium conſtruo. οἰκοδόμημα κατασκευάζω, F. σω, P. κα, vel οἰκοδομέω.

ÆDIFICO, as, avi, atum, are. *Bâtir.* οἰκοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾠκοδόμηκα. acc. *Faire préparer.* κατασκευάζω, F. άσω, P κατεσκεύακα. acc.

† PHR. ISOCR. & DEM. Ædificare domum. οἰκίαν οἰκοδομεῖν. || Navem ædificare. ναῦν οἰκοδομεῖν, vel κατασκευάζειν. || Ædificare urbem. πόλιν κτίζειν. || Super alienum ſolum ædificare. ἐπὶ τὸ θεμέλιον ἀλλότριον ἐποικοδομεῖν.

ÆDILIS, is. maſc. *Grand-Voyer: Edile.* ὁ ἀγορανόμος, ου. * ὁ ἀστυνόμος, ου.

ÆDILITAS, atis. fœm. *L'office d'Edile, de Grand-Voyer.* ἡ ἀγορανομία, ίας. * ἡ ἀστυνομία, ίας.

ÆDILITIUS, a, um. *Appartenant à tel Office.* ἀγορανομικὸς, vel ἀστυνομικὸς, ή, όν.

ÆDITIMOR, atus ſum, ari. depon. *Garder le Temple.* νεωκορέω, ῶ, F. ήσω, P. νενεωκόρηκα.

ÆDITIMUS, i. maſc. *Sacriſtain; Marguillier.* ὁ νεωκόρος, ου. * ὁ νεωφύλαξ, ακος.

ÆDITUUS, ui. maſc. V. Æditimus.

AEDON, onis. fœm. *Roſſignol.* ἡ ἀηδὼν, όνος.

ÆGER, (gri,) gra, grum. *Malade.* νοσερὸς, ά, όν. *Triſte.* λυπηρὸς, ά, όν. || Æger animo. ὁ καὶ ἡ δύσθυμος, τὸ ον. * ὁ δυσθυμῶν, οῦντος, ἡ οῦσα, τὸ οῦν. || Ægro ſum animo. δυσθυμέω, ῶ, F. ήσω, ηκα. || Ægra ſenectus. ἀργαλέον γῆρας. || Ægro corpore eſſe. πονηρῶς τοῦ σώματος ἔχειν.

ÆGERRIME. adverb. *A grand'peine.* δυσχερέστατα

ÆGEUM mare. neut. *La mer Egée, l'Archipel, ou Archipelage.* τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

ÆGILOPS, opis. fœmin. *Sorte d'avoine.* ἡ αἰγίλωψ, ωπος.

ÆGRE. adverb. *A grand'peine.* μόλις, vel μόγις. *A regret.* λυπηρῶς. * χαλεπῶς. *Avec difficulté.* δυσχερῶς. || Ægrè fero. δυσχεραίνω τι, vel πρός τι, vel τινὶ, vel ἐπί τινι, vel κατά τινος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unum me ægrè ferre dixi. δυσχεραίνειν ἕν τι ἔφην. || Injurias ægrè fert. δυσχεραίνει τὸ ἀδικεῖν. || Paucorum principatum ægrè ferunt. ὀλιγαρχίᾳ δυσχεραίνουσι. || Res adverſas ægrè ferre. ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνειν. || Ægrè iſta audio & video. δυσχεραίνω ἀκούων καὶ ὁρῶν ταῦτα. || Ægrè ferunt nos ſimilia facere. ἡμῖν δυσχεραίνουσιν ὅμοια ποιεῖν. || Leges ii ægrè ferunt. χαλεπαίνουσι πρὸς τοὺς νόμους. || Ægrè ferre debemus, nos majoribus noſtris pejores eſſe. ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν μέλλομεν, εἰ χείρους τῶν προγόνων τυγχάνομεν ὄντες. || Præſentem ſtatum ægrè ferre. ἀγανακτῆσαι ἐπὶ τοῖς παροῦσι. || Mortem ægrè ferre. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ. || Illorum rapinam ægrè ferimus. ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἁρπαγῆς ἀγανακτοῦμεν. || Id factum eſſe ægrè ferebant. περὶ τῶν τοτε πεπραγμένων ἠγανάκτουν. || Hæc non adeò ægrè fero. διὰ ταῦτα οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ. || Valdè id ægrè fert. ὑπεραγανακτεῖ ὑπὲρ τούτου || Ægrè ferunt, cùm injuſtè de re quapiam periclitantur. χαλεπῶς φέρουσιν, ὅταν ἀδίκως περί τινος κινδυνεύωσι. || Multò id ægriùs quàm alia mala ferimus. τοῦτο χαλεπώτερον τῶν ἄλλων κακῶν φέρομεν. || Ægrè graviterque fe-

rebant. λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον. || Ægrè ferre quod geſtum eſt. δυσφόρως καὶ δεινῶς φέρειν τὸ πραχθέν. || Hanc ignominiam ægerrime ferre. περιαλγεῖν ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ. || Contumeliam ægrè ferens. τῇ ὕβρει περιαλγὴς γινόμενος. || Ægrè ferebat, ſe ex morbo convaleſcere. δυσχερῶς εἶχε πρὸς τὴν ἐπάνοδον. || Fratris cædem ægerrimè ferre. ἀλγεῖν σφοδρῶς ἐπὶ τῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρέσει. || Calamitatem ægerrimè ferre. σφόδρα τῷ ἀτυχήματι ἄχθεσθαι. * ἄχθεσθαι ἐπὶ τῇ συμφορᾷ. || Ægrè ferebat hos ſermones. δυσκόλως εἶχε πρὸς τούτους λόγους. || Ægrè ferunt, ſe tam longè à terrâ diſſitos eſſe. ἀγανακτοῦσι καὶ ἐν δεινῷ ποιοῦνται τὸ πόῤῥω γίνεσθαι τῆς γῆς.

ÆGRESCO, is, ſcere. *Avoir de l'ennui.* δυσθυμέομαι, οῦμαι. * λυπέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, dat. *Devenir plus malade.* χαλεπωτέρως ἔχειν. *Se rengreger.* ἐξαγριαίοομαι, fut. med. οῦμαι.

ÆGRIMONIA, æ. fœmin. *Et* Ægritudo, inis. fœm. *Maladie.* ἡ νόσος, ου. * τὸ νόσημα, ατος. *Ennui, fâcherie.* ἡ λύπη, ης.

ÆGRITUDO animi. ἡ δυσθυμία, ας.

ÆGRIUS. adverb. *A plus grand' peine.* δυσχερέστερον.

ÆGROTATIO, onis. fœm. *Maladie.* ἡ ἀῤῥωστία, ίας. * ἡ ἀσθένεια, είας. * ἡ νόσος, ου.

ÆGROTO, as, avi, atum, are. *Etre malade.* νοσέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * ἀσθενέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσθένηκα. * ἀῤῥωστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠῤῥώστηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longo morbo ægrotare. μακρὰν νόσον ἀσθενεῖν. || Diù ægrotare. κάμνειν πολὺν χρόνον. || Tam graviter ægrotavit. τοσαύτην νόσον ἠσθένησε. * τοσαύτην τὴν ἀσθένειαν ἠσθένησε. || Ægrotare & moribundum eſſe. κάμνειν, καὶ ἐπιθάνατον εἶναι. || Adeò ægrotavi, ut ferè mortem obierim. τοιαύτῃ νόσῳ ἐλήφθην, ἐξ ἧς παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν (λαμβάνομαι.) Ægrotabat jacens in antro. ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντρῳ. || Hinc ægrotans obiit. ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε. (V. θνήσκω in anom.) || Præ dolor ægrotat. ὑπὸ λύπης νοσεῖ. || Ex heſternâ compotatione ægrotare. ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου ἀῤῥώστως ἔχειν, *vel* κακῶς ἔχειν, *vel* ἀσθενῶς διακεῖσθαι, *vel* μαλακῶς διατεθῆναι. || Sex menſes continuos ægrotans. ἐξ μῆνας συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κείμενος. || Graviter ægrotare. μεγάλα καὶ σφόδρα νοσεῖν, *vel* πάνυ πονηρῶς διατίθεσθαι. || Graviùs ægrotant adoleſcentes. χαλεπώτερον ἀσθενοῦσιν οἱ ἔφηβοι. || Ex auribus & oculis ægrotare. νοσεῖν καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα.

ÆGROTUS, a, um. *Malade.* ὁ νοσῶν, ἡ νοσοῦσα, τὸ νοσοῦν, (οῦντος, ούσης, οῦντος.) ὁ καὶ ἡ νόσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ἄῤῥωστος, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, καὶ τὸ ον, ου. || In lecto ægrotus jacet. ἐπὶ κλίνης κοιμᾶται νοσῶν. || Ægroti abhorrent à cibis. δυσχεραίνουσι τὰ βρώματα οἱ νοσοῦντες, *vel* οἱ ἀσθενῶς ἔχοντες, *vel* οἱ πονηρῶς διακείμενοι. V. Morbus.

ÆLURUS, i. maſc. *Un chat.* ὁ αἴλουρος, ου.

ÆMULANDUS, a, um. *Digne d'être imité.* ζηλωτέος, τέα, τέον.

ÆMULATIO, onis. fœm. *Emulation.* ἡ φιλονεικία, ίας. * ὁ ζῆλος, ου. * τὸ ζήλωμα, ατος. *Envie.* ὁ φθόνος, ου. || Mutua eſt inter eos æmulatio. φιλονείκως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. V. Contendo.

ÆMULATOR, oris. maſc. *Emulateur.* ὁ ζηλωτής, οῦ.

ÆMULOR, aris, atus ſum, ari. *Avoir de l'émulation.* ζηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζήλωκα. acc. * φιλονεικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλονείκηκα. *Envier.* V. Invideo. *Imiter.* μιμέομαι, fut. med. ήσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facta alicujus æmulari. ζηλοῦν, *vel* μιμεῖσθαί τινος τὰς πράξεις. || Æmulari alicujus virtutem. φιλονεικεῖν τινι πρὸς τὴν ἀρετήν. || Auſus es dicere quod eos æmulatus ſit, quorum nequidem patres illo tempore nati erant. ἐτόλμησας εἰπεῖν, ὡς τούτους ἐζήλωσεν, ὧν οὐδ' οἱ πατέρες πω κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γεγονότες ἦσαν.

ÆMULUS, a, um. *Envieux.* φθονερὸς, ρὰ, ρόν. *Qui eſt zélé.* ὁ ζηλωτὴς, οῦ. *Imitateur.* ὁ μιμητὴς, οῦ. *Qui débat en quelque choſe avec un autre.* ὁ καὶ ἡ ἐφάμιλλος, ου. dat.

ÆNEATOR, oris. maſc. *Un Trompete.* ὁ σαλπιστὴς, οῦ.

ÆNEUS, a, um. *Qui eſt d'airain.* χάλκεος, κέα, κεον. (*Per contract.* ὁ χαλκοῦς: ἡ χαλκῆ, τὸ χαλκοῦν.)

ÆNIGMA, atis. neut. *Enigme, ſentence obſcure.* τὸ αἴνιγμα, ατος.

ÆNIGMATICUS, a, um. *Enigmatique, obſcure comme une Enigme.* αἰνιγματικὸς, κὴ, κόν.

ÆNIGMATISTES, æ. *Et* Ænigmaticus, i. maſ. *Qui fait ou propoſe des Enigmes.* ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ.

ÆQUABILIS, & e, is. *Egal.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλὴς, καὶ τὸ ἐς; έος, οῦς. * ὁμαλὸς, ἡ, όν. *Equitable.* δίκαιος, αία, αιον.

ÆQUABILITAS, atis. fœmin. *Egalité.* ἡ ὁμαλότης, *vel* ἰσότης, ητος. *Equité.* τὸ δίκαιον, αίου. || Æquabilitas juris. *Egalité de droit.* ἡ ἰσονομία, ίας.

ÆQUABILITER. adv. *Egalement.* ὁμαλῶς.

ÆQUÆVUS, a, um. *D'un même âge.* ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, *vel* ἰσῆλιξ, ικος.

ÆQUALIS, & e, is. *Egal.* ἴσος, *vel* ἶσος, η, ον. * ὁμαλὸς, ἡ, όν. *Semblable.* ὅμοιος, οία, οῖον. *De même âge.* ὁ καὶ ἡ ἰσῆλιξ, *vel* ὁμῆλιξ, ικος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ætate æquales. οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες. || Æquali utrinque conditione. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. * ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. || Æquales mei, ætate. παραπλησίαν ἐμοὶ ἡλικίαν ἔχοντες. || In his ſtudiorum aſſiduitas vitæ æqualis fuerat. τούτοις ἡ τῶν σπουδῶν ἐντελέχεια ἐξ ἴσου τῷ βίῳ διεγεγόνει. (V. Æquè, & γίνομαι in anom.)

ÆQUALITAS, atis. fœm. ἡ ὁμαλότης, *vel* ἰσότης, ητος. || Ad æqualitatem redigo. ὁμαλίζω, F. ίσω, *vel* ιῶ, P. ὡμάλικα. acc.

ÆQUALITER. adv. *Egalement.* ὁμαλῶς. * ἴσως. * ἐξίσης. * ἐπίσης. * ἐξίσου.

ÆQUAMENTUM, i. neut. *Egalité faite au niveau.* ἡ στάθμησις, εως.

ÆQUANDUS, a, um. *Qu'on doit égaler.* ἰσωτέος, τέα, τέον.

ÆQUANIMIS, & e, is. *Patient en tout ce qui lui arrive.* ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, καὶ τὸ ὲς: έος, οῦς.

ÆQUANIMITAS, atis. fœm. *Patience.* ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. * ἡ ἐπιείκεια, ας.

ÆQUANIMITER. adv. *De bon cœur.* εὐγνωμόνως. * ἀλύπως.

ÆQUANIMUS, a, um. V. Æquanimis.

ÆQUATIO, onis. fœm. *Egalité.* ἡ πυξίτωσις, εως. *Applaniſſement.* ἡ ὁμαλότης, ητ☉. * ὁ ὁμαλισμὸς, ȣ.

ÆQUATOR, oris. maſc. *Le cercle Equinoctial, l'Equateur.* ὁ ἰσημερινὸς, ȣ.

ÆQUE. adverb. *Juſtement.* δικαίως. *Auſſi bien que.* ἐξίσης. * ἐξίσȣ. * ἐπίσης. *Egalement.* ὁμαλῶς. * ἴσως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Æquè magnam habere utilitatis atque juſtitiæ rationem. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τȣ̃ συμφέροντ☉, ὅσηνπερ τȣ̃ δικαίȣ. * περὶ τὸ συμφέρον τε καὶ δίκαιον ἐξίσης σπȣδάζειν. || Vos, qui hæc ſcitis, æquè ac ipſe ſcio. ὑμεῖς ταῦτα ἐπίσης ἐμοὶ ἐπιςάμενοι. (V. ἵημι in anom.) || Æquè ac Deos honorare. ἐξίσȣ τοῖς θεοῖς τιμᾶν. || Æquè ac ſe æſtimare aliquem. ἴσόν τινα τῇ ἑαυτȣ̃ κεφαλῇ ἄγειν. || Rempublicam curare, æquè ac rem familiarem. ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν οἰκείων. * ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν. || Nihil æquè ut juſtitia, curandum eſt. μηδενὸς ȣ̃τως, ὡς τȣ̃ δικαίȣ δεῖ φροντίζειν. || Dicam, quod omnes noviſtis, æquè ac ego. λέξω, ὃ πάντες ὑμεῖς ἴςε ὁμοίως ἐμοί. || Æquè ac alii periclitari. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν. V. Perinde.

ÆQUIDIALIS. V. Æquinoctialis.

ÆQUILATIO, onis. fœm. Vitruv. *Pareille largeur.* τὸ ἰσοπλατὲς, έ☉, ȣ̃ς.

ÆQUILIBRITAS, atis. fœm. *Egalité, égale diſtribution.* ἡ ἰσονομία, ίας. *Egalité de poids.* ἡ ἰσοῤῥοπία, ίας.

ÆQUILIBRIS, e, is. *Qui eſt de même poids.* ὁ καὶ ἡ ἰσόῤῥοπ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἰσοςάσι☉, τὸ ον, ȣ.

ÆQUILIBRIUM, ii. neut. *Equilibre, pareil poids.* ἡ ἰσοῤῥοπία, ίας. * τὸ ἰσόῤῥοπον, *vel* ἰσοστάσιον, ȣ. || Ad æquilibrium redigere. ἐξ ἴσȣ ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc.

ÆQUIMANUS, i. maſc. *Qui ſe ſert également des deux mains.* ὁ ἀμφιδέξι☉, ίȣ.

ÆQUINOCTIALIS. *Equinoctial.* ὁ καὶ ἡ ἰσημερινὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃.

ÆQUINOCTIUM, ii. neut. *Equinoxe, égalité de jours & de nuits.* ἡ ἰσημερία, ίας.

ÆQUIPARABILIS, & e, is. *Comparable.* ὁ καὶ ἡ ἰσαςὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃.

ÆQUIPARATIO, onis. fœmin. *Comparable.* ἡ ἴσασις, εως. * ἡ σύμβλησις, εως.

ÆQUIPARO, as, avi, atum, are. *Faire égal.* ἐξισόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξίσωκα. acc. *Comparer.* ἰσάζω, F. άσω, P. ἴσακα. acc uni. dat. alter.

ÆQUIPOLLENTIA, æ. fœmin. *Equipollence, quand l'un vaut autant que l'autre.* ἡ ἰσοδυναμία, ίας.

ÆQUIPOLLEO, es, ere. *Avoir autant de pouvoir.* ἰσοδυναμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰσοδυνάμηκα.

ÆQUIPONDIUM, ii. neut. *Poids égal, contrepoids.* τὸ ἰσοςάθμον, *vel* ἀντίςαθμον, ȣ. * τὸ ζήκωμα, ατ☉.

ÆQUITAS, atis. fœmin. *Egalité.* τὸ ἴσον, ȣ. * ἡ ἰσότης, ητ☉. *Equité.* ἡ ἐπιείκεια, είας. * ἡ εὐνομία, ίας. || Æquitas, *vel* æqualitas animi. *Egalité d'eſprit.* ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. * τὸ ἐπιεικὲς, έ☉, ȣ̃ς.

ÆQUITER. adverb. *Equitablement.* δικαίως. *Egalement.* ὁμαλῶς.

ÆQUIVALEO. V. Æquipolleo.

ÆQUIVOCATIO, onis. fœm. *Sens équivoque.* ἡ ὁμωνυμία, ίας.

ÆQUIVOCUS, a, um. *Equivoque.* ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

ÆQUO, as, avi, atum, are. *Rendre égal.* ἰσόω, ῶ, F. ώσω, P. ἴσωκα. acc. *Applanir.* ἐξομαλίζω, F. ίσω, P. ἐξωμάλικα. accuſat. uni. dat. alt. *Raſer, abatre, détruire.* ἐδαφίζω, *vel* κατεδαφίζω, F. ίσω, P. κατηδάφικα. acc. * κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc. *Comparer.* ἰσάζω, F. άσω, P. ἴσακα. accuſ. unius, dat. alter. *Diſtribuer également.* ἰσονομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰσονόμηκα. acc. || Æquare ſolo. εἰς ἔδαφος κατασκάπτειν. acc.

ÆQUOR, oris. neut. *La mer.* ἡ θάλασσα, ης. * τὸ πέλαγ☉, ε☉, ȣς. *Une plaine, ou campagne.* τὸ πεδίον, ίȣ. * τὸ ὁμαλὸν, ȣ̃.

ÆQUOREUS, a, um. *Marin, de la mer.* ὁ καὶ ἡ πελάγιος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ ἡ θαλάσσιος, τὸ ον.

ÆQUUM, i. neut. *Equité.* τὸ ἐπιεικὲς, έ☉, ȣ̃ς. * τὸ δίκαιον, αίȣ.

ÆQUUS, a, um. *Egal.* ὁμαλὸς, ἡ, όν. * ἴσ☉, η, ον. || Ex æquo. ἐξίσης. * ἐξίσȣ. * ἐπίσης. * ἴσως. *Equitable.* δίκαι☉, αία, αιον. * ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ȣ̃ς. || Æquusæſtimator. δίκαι☉ λογιςής. || Æquum eſt. *C'eſt la raiſon.* δίκαιόν ἐςι || Æquo animo. *Patiemment.* ἀλύπως. * εὐγνωμόνως. || Æqui bonique facio. *Je prens en bonne part.* εὐγνωμονέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐγνωμόνηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Æquum eſt meminiſſe Deorum & Heroum qui hunc locumtenent. ἄξιον καὶ τῶν θεῶν, καὶ τῶν ἡρώων μνησθῆναι τῶν ἐκεῖνον τὸν τόπον κατεχόντων. || Æquum eſt eos laudare. τȣ́τȣς ἐπαινεῖν δίκαιόν ἐςι, *vel* εἰκός ἐςι, *vel* ἄξιόν ἐςι, *vel* πρὸς τρόπȣ ἐςί. || Æquum eſt me hoc facere. δίκαιός εἰμι τȣ̃το πράττειν. || Æquum eſt, ut pereat. δίκαιός ἐςι ἀπολωλέναι. || Æquum eſt te argentum recipere. ἀπολαβεῖν ἀργύριον δίκαι☉ εἶ. (V. λαμβάνω in anomal.) || Æquiſſimum eſt, ut honorem conſequantur. δικαιότατοι τυγχάνȣσιν ὄντες τῆς τιμῆς ἐπιτυχεῖν. (τυγχάνω. V. anomal.) || Ut æquum eſt. κατὰ τὸ δίκαιον. || Præter æquum. παρὰ τὸ δίκαιον. || Plus æquo. μᾶλλον τȣ̃ δέοντ☉. || Plura dixit, quàm æquum eſt. μείζω τȣ̃ προσήκοντ☉ εἴρηκε. || Honorare aliquem ut æquum eſt. κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶν τινα. || Æquum ſervare. τὰ δίκαια ποιεῖν. || Res adverſas æquo animo ferre. τὰς ἀτυχίας φέρειν ἐπιεικῶς, *vel* μετρίως, *vel* πράως. || Æquiſſimo animo hanc calamitatem tuli. ὅτι μάλιςα εὐσχημόνως ἤνεγκα ταύτην τὴν συμφοράν. (V. φέρω in anom.) || Æquo animo moritur. ἀταλαιπώρως ψυχῇ τελευτᾷ τὸν βίον. || Æquo animo ferre aliorum inſolentiam. πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ἀλαζονείαν πράως ἔχειν. || Malam fortunam æquo animo fero. τὴν ἀτυχίαν ἀνεπαχθῶς φέρω.

AER, eris. maſc. *L'air.* ὁ ἀὴρ, ἀέρος. *Souffle, haleine.* τὸ πνεῦμα, ατ☉.

ÆRA, æ. fœm. *Yvraie.* ἡ αἶρα, ας.

ÆRAMENTUM, i. neut. *Ouvrage de cuivre.* τὸ χάλκωμα, ατ☉.

ÆRARIA, æ. f. *Mine d'airain.* τὸ χαλκωρύχιον, ίȣ.

ÆRARIUM, ii. neut. *Le tréſor public.* τὸ ταμεῖον, είου, vel ταμιεῖον, ίου. *Les deniers publics.* τὸ δημόσιον, ίου. * τὰ δημόσια χρήματα, ων. || Ærarii Præfecti. *Generaux des Finances.* οἱ ἀποδέκται, ῶν. || Ærarii Tribuni. *Receveurs Generaux.* οἱ ταμιοῦχοι, ῶν. || Ærarium militare. *Deniers ordonnés pour le payement des gens d'armes.* στρατιωτικὸν τὸ χρῆμα, (ατος.) *Lieu où on les garde.* τὸ στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον, (ου.)

ÆRARIUS, ii. maſc. *Qui travaille en cuivre.* ὁ χαλκουργὸς, οῦ. * ὁ χαλκοπλάστης, ου. * ὁ χαλκευτὴς, οῦ. * ὁ χαλκεὺς, έως.

ÆRARIUS, ii. maſc. *Celui qui eſt privé du droit de Bourgeoiſie, & ne laiſſe pourtant pas de contribuer aux frais publics.* ὁ τοῦ τέλους ὑπόδικος, ου, vel κατάδικος, ου.

ÆRARIUS, a, um. *Qui eſt d'airain.* ὁ χάλκεος, κοῦς; ἡ χαλκέη, κῆ; τὸ χάλκεον, κοῦν. || Æraria officina. *Forge où l'on travaille en cuivre.* τὸ χαλκεῖον, ου. * τὸ χαλκευτήριον, ου. || Ærarius faber. *Qui travaille en cuivre.* ὁ χαλκευτὴς, οῦ. || Ærarium facere aliquem. *Faire payer à quelqu'un la taille.* τινὰ καταδικάζειν, άζω, F. άσω, P. καταδεδίκακα.

ÆRATUS, a, um. *Couvert d'airain.* ὁ καὶ ἡ χαλκωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Endetté.* ὁ χρεώστης, ου. * ὁ χρεωφειλέτης, ου. maſc. *Riche en argent.* ὁ καὶ ἡ πολύχαλκος, vel πολύχρυσος, ου.

AEREUS, & Aërius, a, um. *Aërien.* ὁ καὶ ἡ ἀέριος, καὶ τὸ ον, ου.

ÆREUS, a, um. *D'airain.* χαλκοῦς, (κοῦ) κῆ, κοῦν à χάλκεος, κέη, κεον.

ÆRIFER, (eri) a, um. *Porte-airain.* ὁ καὶ ἡ χαλκοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

ÆRIFICIUM, ii. neut. *Ouvrage d'airain,* τὸ χάλκωμα, ατος.

ÆRINUS, a, um. *Fait d'yvraie.* αἴρινος, η, ον.

ÆRIPES, pedis. maſc. & fœm. *Qui a de l'airain aux pieds, qui a les pieds d'airain, ou durs.* ὁ καὶ ἡ χαλκόπους, ποδος. * ὁ καὶ ἡ χαλκόκροτος, ου. (id eſt *terram æreis pedibus pulſans.*)

AERIPES, edis. maſc. & fœm. *Leger ou vîte comme vent, ou volant par l'air.* ὁ καὶ ἡ ἀερόπους, ποδος. * ὁ καὶ ἡ ποδήνεμος, ου.

ÆRISONUS, a, um. *Sonnant clair comme airain.* ὁ καὶ ἡ χαλκεόφωνος, vel χαλκόφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

ÆRO, as, avi, atum, are. *Mêler, couvrir d'airain.* χαλκόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχάλκωκα. acc.

AEROMELI. neut. indecl. *Liqueur du miel en façon de manne.* τὸ ἀερόμελι, ιτος.

ÆROSUS, a, um. *Plein d'airain.* ὁ καὶ ἡ χαλκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ÆRUGINOSUS, a, um. *Rouillé.* ὁ καὶ ἡ ἰώδης, καὶ τὸ ες; εος, ους. *Pour les bleds.* ὁ καὶ ἡ ἐρυσιβώδης, καὶ τὸ ες; εος, ους.

ÆRUGO, inis. fœm. *Rouille de cuivre, verd de gris.* ὁ τοῦ χαλκοῦ ἰὸς, οῦ. *Nielle de bled.* ἡ ἐρυσίβη, ης.

ÆRUMNA, æ. fœm. *Crochets de porte-faix.* ὁ μόχθος, ου. *Travail.* ἡ μέριμνα, ης. *Miſere.* ἡ κακοπάθεια, είας. * ἡ ταλαιπωρία, ίας. V. Miſeria.

ÆRUMNABILIS, & Ærumnalis, & e, is. *Fâché, tourmenté, affligé.* ὀδυνηθεὶς, vel ταλαιπωρηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, καὶ τὸ ον, ου.

ÆRUMNATUS, a, um. *Idem.*

ÆRUMNOSUS, a, um. *Plein de miſere, de fâcherie.* ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρόν. V. Ærumnabilis & Miſer.

ÆRUMNULA, æ. fœm. *Petite fâcherie.* ἡ μικρὰ ὀδύνη, (ης.)

ÆRUSCATOR, oris. maſc. *Bâteleur, qui amaſſe de l'argent par tromperies.* ὁ ἀγύρτης, ου.

ÆRUSCO, as, avi, atum, are. *Amaſſer de l'argent de tous côtés par tromperies.* ἀγυρτίζω, F. ίσω, P. ἠγύρτικα. * χαλκολογέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχαλκολόγηκα.

ÆS, eris. neut. *Airain.* ὁ χαλκὸς, οῦ. *Monnoie de billon.* τὸ νόμισμα, vel χρῆμα, ατος. || Æs alienum. *Les dettes.* τὸ ὀφείλημα, ατος. * τὸ χρέος, έεος, έους. || Æs Caldarium. *Fonte.* ὁ χαλκὸς χυτός.

ÆSCULETUM, i. neut. *Lieu planté de chênes.* ὁ τῶν αἰγιλώπων δρυμὸς, οῦ.

ÆSCULEUS, a, um. *De chêne.* δρύϊνος, η, ον.

ÆSCULUS. *Sorte de chêne fort dur.* ἡ αἰγίλωψ, ωπος.

ÆSTAS, atis. fœm. *L'Eté.* τὸ θέρος, εος, ους. || Æſtatem traduco. θερίζω, F. σω, P. κα. || Æſtate ineunte. παρεστῶτος θέρους.

ÆSTIFER, (eri) a, um. *Qui apporte une grande chaleur.* ὁ καὶ ἡ καυματοφόρος, vel πνιγοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

ÆSTIMABILIS, & e, is. *Eſtimable.* ὁ καὶ ἡ τιμητὸς, καὶ τὸ ον, ου. Non æſtimabilis. V. Inæſtimabilis.

ÆSTIMANDUS, a, um. *Qu'on doit eſtimer.* τιμητέος, τέα, τέον.

ÆSTIMATIO, onis. fœm. *Eſtimation, taxe.* ἡ τίμησις, εως. * τὸ τίμημα, ατος. *Eſtime, honneur.* ἡ ἀξία, ίας. * ἡ τιμὴ, ῆς. || Æſtimatione dignæ res. τὰ ἄξια ἔχοντα.

ÆSTIMATOR, oris. maſcul. *Eſtimateur.* ὁ τιμητὴς, οῦ. *Juge de ce qui eſt le mieux fait.* ὁ λογιστὴς, οῦ. || Æquus æſtimator. δίκαιος λογιστής.

ÆSTIMATORIUS, a, um. *Qui appartient à l'eſtimation.* λογιστικὸς, κὴ, κόν.

ÆSTIMATUS, a, um. *Eſtimé, priſé.* τιμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Jugé, penſé.* νομισθεὶς, θεῖσα, θέν.

ÆSTIMO, as, avi, atum, are. *Eſtimer, penſer.* τιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Honorer.* ἐν τιμῇ ἄγω, F. ἄξω, P. ῆχα. (V. anom.) acc. *Juger, penſer.* νομίζω, F. ίσω & ιῶ, P. νενόμικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sapientes magni æſtima & cole. τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πολλοῦ ποιοῦ καὶ θεράπευε. || Magni æſtimarem. περὶ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην. || Pluris æſtima honorem quàm divitias. περὶ πλείονος, ποιοῦ δόξαν, ἢ πλοῦτον. || Nihil pluris æſtimandum eſt, quàm bene apud bonos audire. μηδὲν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι δεῖ, τοῦ παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς εὐδοκιμεῖν. || Magni æſtimare ſcientiam. πλείστου ποιεῖσθαι τὴν ἐπιστήμην. || Maximi æſtimes, gratum in bonos imperium. περὶ παντὸς ποιοῦ, κεχαρισμένως τοῖς ἀγαθοῖς ἄρχειν. || Nihili æſtimare divitias. τὸν πλοῦτον οὐδενὸς, vel περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαι. || Pluris iſta æſtimanda ſunt. περὶ πλείονος ποιητέον ταῦτα. || Magni id æſtimarem. πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην τοῦτο. || Magni æſtimarem, ſi me

me tam acrem putaret. πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην, οὕτω, αὐτὸν νομίζειν εἶναί με δεινόν. || Non æquo id æſtimant pretio illi qui habent, & illi qui accipere cupiunt. οὐ τοῦ ἴσου τιμῶσιν καὶ ἔχοντες, οἱ βουλόμενοι λαβεῖν. (λαμβάνω.) || Pluris æſtimare, quàm ingentem pecuniam. πρὸ πολλῶν χρημάτων τιμᾶν. || Pluris æſtimare, quàm cætera omnia. ἀντὶ παντὸς τιμᾶν. || Hoc omnium maximi æſtimavit. τοῦτο ἁπάντων ἐτιμήσατο πλεῖστον. || Quanti putas me illud æſtimare, pacem ut rursùs videam? πόσου, δοκεῖς, τοῦτο τιμῶμαι, πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν; || Dona illa pluris æſtimant, qui accipiunt. μείζονος δῶρα αὐτὰ τιμῶνται οἱ λαμβάνοντες. || Pluris æſtimo juſtitiam quàm regnum, vel juſtè agere, quàm imperare. τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας προτιμῶ, vel περὶ πλείονος τιμῶ δικαίως πράττειν ἢ βασιλεύειν. || Pluris æſtimo gloriam quàm divitias. τὸ εὐδοκεῖν τιμῶ ἀντὶ τοῦ πλουτεῖν. || Felicitatem ex divitiis æſtimare. κρίνειν πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν. || Felicitatem ex ventre & fœdis libidinibus æſtimare. τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς αἰσχίστοις μετρεῖν. || Ex rebus rectè adminiſtratis, æſtimandi ſunt felices. ἐκ τοῦ σωφρόνως οἰκεῖν χρὴ κρίνειν τοὺς εὖ πράττοντας. || Hæc parvi æſtimanda ſunt. ταῦτα ὀλίγου, vel παρὰ μικρὸν ποιεῖσθαι δεῖ || Pluris æſtimare modeſtum virum, quàm divitem. προκρίνειν τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου. || Æſtimate hunc agrum, quanti vobis videbitur. ποιεῖσθε τίμημα ταύτης τῆς χώρας, ὅ, τι ἂν δίκαιον ἡγεῖσθε. || Eodem pretio æſtimare. ἀξιοῦν τι τῆς αὐτῆς τιμῆς. || Is deſpicitur, & nihili æſtimatur. παρορᾶται, καὶ ἐν οὐδενὸς μέρει ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. || Nihili æſtimare fœdera noſtra παρ᾽ οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ſeu τίθεσθαι τὰς ἡμετέρας συνθήκας. || Nihili hæc æſtimant. ταῦτα ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθενται. || Omnia hujus vitæ bona nihil æſtimans. πάντα τὰ τῇδε μηδὲν τιθέμενος, vel ἐν οὐδενὶ λογιζόμενος. || Tanti æſtimo, apud vos benè audire, ut vitam ipſam minoris faciam. τὴν ψυχὴν τὴν ἐμαυτοῦ περὶ ἐλάττονος φαίνομαι ποιούμενος τοῦ παρ᾽ ὑμῖν εὐδοκιμεῖν.

ÆSTIVA, orum. neut. *Lieux champêtres & frais.* τὰ θερινὰ στέγη, ῶν. (1. declin. contract.)

ÆSTIVO, as, avi, atum, are. *Paſſer ſon Eté en quelque lieu.* θερίζω, F. ίσω, P. τεθέρικα, vel ἐνθερίζω

ÆSTIVUS, a, um. *D'Eté.* ὁ καὶ ἡ θερινὸς, vel θερικὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

ÆSTUARIUM, ii. neut. *Lieu où le flux vient.* ἡ ἀνάχυσις, εως. *Soûpirail.* ὁ τῶν ἀναφυσημάτων πόρος, ου. * τὸ ἀναφύσημα, ατος.

ÆSTUATIO, onis. fœmin. *Grande chaleur.* τὸ καῦμα, ατος. * ἡ θερματία, ίας. * ἡ ἀνάβρασις, εως *Grande perplexité.* ὁ ἴλιγξ, ιγγος, vel ὁ ἴλιγγος, ου.

ÆSTUO, as, avi, atum, are. *Avoir grand chaud.* καυσόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. κεκαύσωμαι. * θέρομαι, fut. paſſ. θαρθήσομαι, præt. paſſ. τέθαρμαι, *Bouillir.* βράττομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι, præt. paſſ. βέβρασμαι. *Etre en perplexité.* ἰλιγγιάω, ῶ, Fut. άσω, P. ἰλιγγίακα. || Æſtuat mare. ἡ θάλασσα πλημμυρεῖ, à Verb. πλημμύρω; vel πλημμυρεῖ à πλημμυρέω.

ÆSTUOSE. adverb. *Chaudement.* καυστικῶς * καυματωδῶς.

ÆSTUOSUS, a, um. *Qui eſt fort chaud.* ὁ καὶ ἡ πνιγώδης, vel καυσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους * ὁ καὶ ἡ καυματώδης, τὸ ες.

ÆSTUS, ûs. maſcul. *Grande chaleur.* τὸ αἶθος, εος, ους. * τὸ καῦμα, ατος. * ὁ βρασμὸς, οῦ. * ὁ καύσος, ου. || Æſtus Solis. τὸ ἡλιόκαυμα, ατος. || Æſtus Caniculæ. τὸ κυνόκαυμα, ατος. || Æſtus maris. *Le flux & le reflux.* ἡ πλημμύρα, ας. * ἡ ἄμπωτις, ιδος. * ὁ σάλος, ου. || Æſtus animi. τὸ θερμὸν τοῦ θυμοῦ. * ἡ ἴλιγξ, ιγγος.

ÆTAS, atis fœmin. *Age.* ἡ ἡλικία, ίας. *La vie.* ὁ βίος, ου. *Siecle.* ὁ αἰών, ῶνος * ἡ γενεὰ, ᾶς. || Ætas juvenilis. ἡ ἐφηβεία, ίας. || Ætas media. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. || Ætas provecta. πρεσβυηλικία, ίας. || Conſtans ætas. ἡλικία στερεά * ἡλικία καθεστηκυῖα. || Ætate provectus, a, um. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὢν, οὖσα, ὄν. || Ætatem. adverb. *Fort long temps.* εἰς αἰῶνα. || Florens ætas. ἀνθοῦσα ἡλικία. || Prima ætas. πρώτη ἡλικία.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui ætate floret. ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν. * ἀνθοῦσαν ἀκμὴν ἔχων. || Nos cùm ejus ætatis eſſemus. ἡμεῖς τηλικοῦτοι, vel τηλίκοι ὄντες. || Eandem ætatem habere, quàm alter. τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἣν ἕτερος * ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι. * τὴν αὐτήν τινι ἡλικίαν ἔχειν. || Cùm in eadem ætate eſſet, quâ ille. ἡλικιώτης ὢν ἐκείνου, vel παραπλησίαν ἐκείνῳ ἡλικίαν ἔχων. || Ætate æquales. οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες. || Eâ ætate eſt quâ. ταύτην ἔχει τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ. || Pro ætate litteris operam navare poteram. τῆς παιδείας ἡλικίαν εἶχον. * ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι. || Qui mediocri ætate eſt. τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων. || Ætate valdè provectus ἐπ᾽ ἔσχατον γῆρας ἐλάσας. * εἰς γῆρας μακρὸν προελθών. * πόῤῥω γενόμενος τῆς ἡλικίας. || Poſtquàm ad ætatis florem pervenit. ἐπειδήπερ εἰς ἀκμὴν κατέστη. || Qui ætate aliis ſuperior eſt. ἡλικίᾳ τῶν ἄλλων προέχων. || Nondum ſatis ætate provectâ eſt. μηδέπω αὐτῇ ἡ ἡλικία πάρεστι. || Ætate & ſapientiâ proficere. ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ προκόπτειν. || Valdè ætate provecti. οἱ μάλιστα προβεβηκότες τῇ ἡλικίᾳ, vel ſimpl. προβεβηκότες. * οἱ προήκοντες εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας. * οἱ πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκοντες. || Admodum ætate provectâ, litteris operam dare. πόῤῥω τῆς ἡλικίας, γράμμασιν ἐντυγχάνειν. || Ætate provectior. ποῤῥωτέρω τῆς ἡλικίας ὤν. || Qui uſque ad adoleſcentiam meam ætate proceſſit. ὃς προβέβηκε ζῶν ἄχρι ἐμῆς ἐφηβείας. || Qui ætatis annum trigeſimum agit. βιώσας ἔτη τριάκοντα. * τριακοστὸν ἔτος ἄγων. || Ingreditur annum ætatis decimum. ἐπιβαίνει δεκάτου ἔτους. || Qui annum ætatis quinquageſimum exceſſit. βεβιωκὼς, vel γεγονὼς, vel ὢν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη. || Per ætatem id facere non poteſt. οὐ δύναται διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦτο ποιεῖν. || Quod noſtrâ ætate accidit. ὅπερ ἐφ᾽ ἡμῖν γέγονε (V. γίνομαι in anomal.) vel ἐν τῷ καθ᾽ ἡμᾶς χρόνῳ. || Ab omni ætate. ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου. || Nubilem ætatem attingere. λαβεῖν ἡλικίαν πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι. (V. λαμβάνω in anom.) * ἔχειν τοῦ γάμου ἡλικίαν. || Juvenilem ætatem attingere. ἐκ παίδων εἰς μειράκιον μεθιέναι. * ἐκ παίδων ἐξελθεῖν. * εἰς τοὺς ἐφήβους ἐλθεῖν. (ἔρχομαι. V. anom.) || Virilem ætatem aſſequi. εἰς ἄνδρας τελεῖν, vel συντελεῖν, vel ἐλθεῖν, vel ἀφικέσθαι. || Ætatem in aliquâ re conſumere. τὸν βίον ἔν τινι, vel περί τι διατρίβειν. || Ætate verendus. διὰ τὴν ἡλικίαν σεβάσμιος.

ÆTATULA, æ. fœm. *Bas âge.* τὸ ἡλικίδιον, ίου.

ÆTERNITAS, atis. fœm. *Eternité.* ὁ αἰών, ῶνος. * ἡ ἀϊδιότης, ητος. || Æternitati mandare, *ſeu* immortalitate donare. ἀπαθανατίζειν, *vel* ἀθανατίζειν, ζω, F. σω, P. κα.

ÆTERNO. adv. V. Æternùm.

ÆTERNO, as, avi, atum, are. *Immortaliſer.* ἀθανατίζω, *vel* ἀπαθανατίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

ÆTERNUM. adv. *Eternellement.* ἀϊδίως. In æternum. *A jamais.* εἰς αἰῶνα.

ÆTERNUS, a, um. *Eternel.* ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, καὶ τὸ ιον, ίου. * ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, τὸ ον, ου. ab ἀεὶ, Semper.

ÆTHER, eris. maſc. *Le Ciel, ou l'Elément du feu.* ὁ αἰθὴρ, θέρος *L'air.* ὁ ἀὴρ, ἀέρος.

ÆTHEREUS, *vel* Ætherius, a, um. *Du Ciel, ou de l'élément du feu.* ὁ καὶ ἡ αἰθέριος, καὶ τὸ ιον, ίου.

ÆTHRA, æ. fœmin. *L'éclat ou ſerenité du Ciel, ou de l'élément du feu.* ἡ αἴθρη, ης. *L'air.* ὁ ἀὴρ, ἀέρος.

ÆVITERNITAS, atis. V. Ævum.

ÆVITERNUS, a, um. ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

ÆVUM, i. neut. *Un jamais, l'éternité.* ὁ αἰὼν, ῶνος. * ἡ ἀϊδιότης, ητος. *Age.* V. Ætas.

¶ PHR. Ab omni ævo. ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου. || Ævo noſtro. ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ.

A F

AFER, fra, frum. *Qui eſt d'Afrique.* ὁ καὶ ἡ λίβυς, καὶ τὸ βυ, βυος.

AFFABILIS, & e, is. *Affable, courtois.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, καὶ τὸ ον, ου.

AFFABILITAS, atis. fœm. *Courtoiſie, affabilité.* ἡ φιλοφροσύνη, ης. * ἡ εὐπροσηγορία, ίας.

AFFABILITER. adv. *Affablement.* φιλοφρόνως. * εὐπροσηγόρως.

AFFABRE. adv. *Artiſtement.* καλλιέργως. * δαιδαλέως. Affabrè factus. ἐξειργασμένος, *ένη, ένον.

AFFABULATIO, onis. fœm. *Moralité tirée de la fable.* τὸ ἐπιμύθιον, ίου.

AFFANIÆ, arum. fœm. plur. *Bourdes, ſotiſes.* τὰ ὑθλήματα, ων.

AFFATIM. adv. *Abondamment.* ἅδην. * κατακόρως. gen. rei. || Affatim edi. ἅδην ἔχω τοῦ φαγεῖν.

AFFATIO, onis. fœmin. *vel* Affatus, ûs. maſc. *Pourparler.* τὸ πρόσφθεγμα, ατος. * ἡ προσηγορία, ίας.

AFFATUS, a, um. *Qui a parlé, ou qui parle à.* προσφθεγξάμενος, η, ον. acc. * προσειπὼν (όντος) οῦσα, όν. acc.

AFFECTATE. adv. *Curieuſement.* κατεσπουδασμένως. * περιέργως.

AFFECTATIO, onis. fœm. *Affectation, recherche trop étudiée.* ἡ ζήλωσις, εως. * ὁ ζῆλος, ου. * ἡ περιεργασία, *vel* περιεργία, ίας.

AFFECTATOR, oris. maſc. *Trop curieux, qui affecte.* ὁ κατασπουδάζων, οντος. acc. ὁ ζηλωτὴς, οῦ.

AFFECTATRIX, icis. fœm. *Celle qui affecte.* ἡ κατασπουδάζουσα, ης. acc.

AFFECTATUS, a, um. *Affecté.* κατεσπουδασμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ περίεργος, *vel* περισπούδαστος, καὶ τὸ ον, ου.

AFFECTIO, onis. fœm. V. Affectus, ûs.

AFFECTO, as, avi, atum, are. *Affecter, prétendre, pourſuivre.* ζηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζήλωκα. acc. * διώκω, F. ξω, P. χα. acc. * ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * ἀντιποιέομαι, οῦμαι. gen. *Faire avec ſoin.* διασπουδάζω, F. άσω, P. διεσπούδακα. acc. cum præp. περὶ *vel* περιεργάζομαι. acc.

AFFECTUS, ûs. maſc. *Affection.* ἡ εὔνοια, οίας. *Paſſion.* τὸ πάθος, εος, ους. *Diſpoſition.* ἡ διάθεσις, εως. *Proprieté.* τὸ ἰδίωμα, ατος.

AFFECTUS, a, um. *Languiſſant.* κακοπαθῶν, (όντος) οῦσα, όν *Diſpoſé.* διατεθειμένος, in Perf. *vel* διατιθέμενος, in Præſ. * διακείμενος, η, ον. || Dolore, *vel* mœrore affectus. ἀλγέων, ῶν ; έουσα, οῦσα ; έον, οῦν. || Affectus erga, *vel* in. ὁ καὶ ἡ εὔνοος, ους, καὶ τὸ οον, ουν ; όου, ου. πρὸς, acc. perſ. V. Afficior.

AFFERENDUS, a, um. *Qu'on doit apporter.* προσενεκτέος, τέα, τέον.

AFFERO, fers, attuli, allatum, afferre. *Apporter.* ἐπιφέρω, *vel* προσφέρω. (V. ano. in φέρω.) acc. * εἰσκομίζω, F. σω, P. εἰσκεκόμικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnum auri pondus cùm ei attuliſſent. σταθμὸν χρυσίου μέγαν αὐτῷ προσενεγκόντες. || Res multùm & diu meditatas afferre. πράγματα πολὺ καὶ διὰ πολλοῦ μεμελετημένα εἰσφέρειν. || Afferre calamitatem alicui. εἰσφέρειν ἀτυχίαν τινί. || Manus alicui afferre. ἐπιφέρειν τινὶ χεῖρας. || Mirabilem id fructum affert. τοῦτο καρπὸς φέρει θαυμαστούς. || Auxilium afferre alicui. βοήθειάν τινι ποιεῖσθαι. || Si conſolationem tuis malis afferat. ἐὰν φέρῃ σοὶ παραμυθίαν τῶν δεινῶν. || Afferre metum alicui. φόβον τινὶ παρέχειν. || Qui vobis vim afferunt. οἱ ὑμᾶς βιαζόμενοι.

AFFICIENDUS, a, um. *Qu'on doit toucher, émouvoir, diſpoſer.* διαθετέος, τέα, τέον.

AFFICIO, cis, feci, fectum, ficere. *Emouvoir, toucher, diſpoſer.* διατίθημι, F. θήσω, P. διατέθεικα. (V. τίθημι.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Afficere aliquem incommodis. κακῶς ποιεῖν τινα, *vel* κακὰ ἐργάζεσθαί τινα. || Afficere beneficiis. εὖ ποιεῖν τινα. || Volens aliquo beneficio civitatem afficere. βουλόμενός τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν. || Multis nos beneficiis affecit. πολλ' ἀγαθὰ ἡμᾶς ἐποίησε. || Plurimis malis afficere civitatem. πλεῖστα κακὰ ποιεῖν τὴν πόλιν. || Non paucis malis hos afficiet. οὐκ ὀλίγα κακὰ τούτους ἐργάσεται, *vel* πράξει, *vel* δράσει. (δράω.) || Afficere aliquem ignominiâ. αἰσχύνην τινὶ περιποιεῖν. * εἰς αἰσχύνην καθιστάναι τινά. || Magnis nos injuriis afficit. πολλὰ ἡμᾶς ἀδικεῖ. || Nullâ te injuriâ affeci. μηδέν σε δεινὸν εἰργασάμην, *vel* ἐποίησα. || Multis me doloribus afficis. λυπεῖς με πολλά. * πολλὰς ὀδύνας ἐμοὶ παρέχεις. || Præmio, Pœnâ, Laude afficere. Vide Præmium, Pœna, Laus, &c.

AFFICIOR, eris, fectus ſum, fici. paſſ. *Etre émû ou diſpoſé.* διατίθεμαι, fut. paſſ. διατεθήσομαι. * διάκειμαι, fut. med. διακείσομαι. (V. anom. in κεῖμαι.) || Afficior erga. εὐνοϊκῶς ἔχω. (V. anom.) πρὸς. accuſ. || Afficior dolore. ἀλγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤλγηκα. acc. *vel* partic. || Beneficiis affici ab aliquo. εὖ πάσχειν,

vel ἀγαθὰ πάσχειν ὑπό τινος. (πάσχω. V. anomal.) || Bene affectum eſſe erga aliquem. εὐνοϊκῶς πρός τινα διακεῖσθαι, vel εὐμενῶς ἔχειν, vel φιλικῶς διατίθεσθαι. || Malè erga aliquem affectum eſſe. κακῶς, vel δυσμενῶς ἔχειν πρός τινα. || Quomodo erga Rempublicam affecti ſunt? πῶς πρὸς τὴν πολιτείαν διάκεινται, vel διατίθενται; || Qui ſic animo affecti ſunt. οἱ οὕτως ἔχοντες τὴν ψυχήν. * οἱ οὕτως διακείμενοι τὴν διάνοιαν. || Eodem modo affectum eſſe erga propinquos & peregrinos. ὁμοίως ἔχειν πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς ὀθνείους. || Civitas pari injuriâ afficitur. ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται. || Graviſſimis injuriis ab aliquo affici. κάκιστα πάσχειν ὑπό τινος. || Maximis & acerbiſſimis doloribus affici. μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν.

AFFICTITIUS, a, um. *Controuvé, ajoûté.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, καὶ τὸ ον, ου.

AFFICTUS, a, um. *Ajoûté, controuvé.* ἐπιπλασθεὶς, θεῖσα, θέν.

AFFIGO, figis, fixi, fixum, figere. *Attacher, ficher à quelque choſe.* προσάπτω, F. ψω, P. πρόσηφα, acc. uni. dat. alter. * προσαράσσω, F. ξω, P. προσήραχα. acc. uni. dat. alt. || Affigere cruci. σταυρόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. || Clavo affigere. προσηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ηλωκα.

AFFINGO, is, nxi, ctum, fingere Cic. *Ajoûter en façonnant, controuver.* προσπλάττω, F. άσω, P. προσπέπλακα. acc. uni. dat. alt. * προσποιέομαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. προσεποιησάμην. acc.

AFFINIOR, & ius, oris. comp. *Plus allié.* ὁ καὶ ἡ συγγενέστερος, ερα, ερον. *Plus complice.* ἐνοχώτερος, ρα, ρον. dat. vel gen. crim.

AFFINIS, & e, is. *Allié, parent.* ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Soupçonné ou complice de.* ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος, vel ἔνοχος, καὶ τὸ ον, ου. dat. vel gen. crim.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Affinis ſuſpicionis eſt. ἐν ὑποψίᾳ τινί ἐστιν. * ὑποψίαν ἔχει πρός τινας. * πρὸς ὑποψίαν ἥκει. || Affinis culpæ. ὁ αἰτίαν ὑπέχων. Affines ſunt huic ſceleri. τοῦδε κακουργήματος ὑπεύθυνοί εἰσι.

AFFINITAS, atis. fœm. *Affinité, alliance par mariage.* ἡ συγγένεια, είας. * τὸ κῆδος, εος, ους. * ἡ κηδεστία, ίας.

AFFIRMATE. adv. *Avec affirmation, en aſſurant qu'il eſt vrai.* καταφατικῶς.

AFFIRMATIO, onis. fœm. *Affirmation, confirmation.* ἡ κατάφασις, εως.

AFFIRMATUS, a, um. *Aſſuré, confirmé.* καταβεβαιωθεὶς, θεῖσα, θέν.

AFFIRMO, as, avi, atum, are. *Aſſurer, confirmer.* κατάφημι. (V. φημί.) acc. * καταβεβαιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. aor. 1. med. κατεβεβαιωσάμην. acc.

AFFIXUS, a, um. *Attaché à, ou contre.* προσπηχθεὶς, θεῖσα, θέν. dat. * προσηρμμένος, ένη, ένον. || Clavo vel clavis affixus. προσηλωθεὶς, εῖσα, έν. || Libris affixus. τοῖς βιβλίοις προσηλωμένος, η, ον.

AFFLATUS, ûs. maſc. *Soufle.* ἡ ἐπιπνοία, οίας. * ὁ ἐπίπνοος, όυ. || Afflatus Divinus. *Inſpiration Divine.* ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ. * ὁ θειασμὸς, οῦ.

AFFLATUS, a, um. *Souflé vers ou contre.* ἐπιπνευσθεὶς, θεῖσα, θέν. || Afflatus ſidere. *Gâté par quelque influence du Ciel.* ὁ καὶ ἡ ἀστρόβλητος, ου. || Afflatus Sole. *Atteint du Soleil.* ἡλιωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Afflatus numine. *Pouſſé de l'eſprit de Dieu.* ἐνθουσιάσας, ασα, αν. * ἐκ τοῦ Θεοῦ κατεχόμενος, η, ον.

AFFLEO, es, flevi, fletum, ere. *Pleurer.* ἐπιδακρύω, F. ύσω, P. ἐπιδεδάκρυκα.

AFFLICTATIO, onis. fœm. V. Afflictio.

AFFLICTIO, onis. fœmin. *Affliction, tourment.* ἡ πρόσθλιψις, εως. * ἡ κάκωσις, εως. || Qui amicis abundant in afflictione eſſe non poſſunt. οἱ φίλων εὐποροῦντες οὐκ ἂν ἐν θλίψει γίνοιντο.

AFFLICTO, as, avi, atum, are. *Affliger, tourmenter.* κακόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. aor. 1. ἐκάκωσα. acc. * προσθλίβω, F. ψω, P. προστέθλιφα. accuſ. || Afflictor morbo. νόσῳ πλήττομαι, fut. paſſ. πληχθήσομαι.

AFFLICTOR, oris. maſc. *Qui tourmente & afflige.* ὁ κακοποιὸς, οῦ. * ὁ βασανιστὴς, οῦ.

AFFLICTUS, a, um. *Affligé.* κακωθεὶς, vel ταλαιπωρηθεὶς, εῖσα, έν. || Afflictus animus. τὸ καταβεβλημένον φρόνημα, (ατος.)

AFFLIGO, is, ixi, ictum, ere. *Jetter par terre.* καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. * προσπιέζω, F. έσω, P. προσπεπίεκα. acc. *Affliger.* κακόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. aor. 1. ἐκάκωσα. acc. * θλίβω, ψω, τέθλιφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum nos omnibus modis affligit. ὁ πόλεμος πάντα τρόπον ταλαιπωρεῖ ἡμᾶς. || Diuturnitate belli affligi τῷ μήκει τοῦ πολέμου ταλαιπωρεῖσθαι. || Doloribus maximè affligi. κακοδαιμόνως διάγειν ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων. * μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν. || Senectus me afflixit. τὸ γῆράς με ἐκάκωσε. || Affligere ad terram. ἀράσσειν πρὸς τὸ ἔδαφος. || Miſeriis affligi. ἀθλίως διακεῖσθαι.

AFFLO, as, avi, atum, are. *Pouſſer ſon haleine vers, ou contre.* προσπνέω, vel ἐπιπνέω, F. εύσω. (V. anom. in πνέω.) acc. || Numine afflari. ἐνθουσιάζω, F. άσω, P. ἠνθουσίακα. V. Afflatus.

AFFLUENS, entis. omn. gen. *Abondant.* εὐπορῶν, οῦσα, οῦν. * ὁ καὶ ἡ εὔπορος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Qui vient en foule.* ἐπιρρέων, οῦσα, οῦν. V. Abundans.

AFFLUENTER. adv. *Abondamment.* ῥύδην. * δαψιλῶς.

AFFLUENTIA, æ. fœm. *Abondance.* ἡ εὐπορία, ίας. * ἡ δαψίλεια, είας. * ἡ περιουσία, ίας.

AFFLUO, is, xi, xum, ere. *Couler vers, ou venir en foule.* ἐπιρρέω, ῶ, F. εύσω. (Vide anom. in ῥέω.) *Avoir en abondance.* εὐπορέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐπόρηκα. gen. * περιπλουτέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπλούτηκα.

AFFODIO, is, di, ſſum, ere. *Ajoindre en fouiſſant.* παρορύττω, F. ξω, P. παρώρυχα. acc.

AFFOR, (*non dicitur*) *ſed* Affaris, affari. *Parler à.* προσφθέγγομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. προσεφθεγξάμην.

AFFORE. infin. *Devoir être preſent.* παρέσεσθαι, fut. à πάρειμι. Afforem, es, et, imperf. ab Adſum, pro Adeſſem.

AFFORIS. adv. *De dehors.* ἔξωθεν.

AFFORMIDO, as, avi, atum, are. *Craindre fort.* καταπλήσσω, F. ξω, P. κατέπληχα.

AFFRANGO, is, fregi, fractum. V. Frango.

AFFRICO, as, are. *Frotter contre.* προστρίβω, F. ψω, P. προστέτριφα. acc.

AFFRICTUS, ûs. maſc. *Frottement contre.* ἡ πρόστριψις, εως.

AFFRIO, as, avi, atum, are. *Emier ſur, ou avec.* ἐπιθραύω, F. αύσω, P. ἐπιτέθραυκα. acc. * ἐπιτρίβω, F. ψω, P. ἐπιτέτριφα. acc.

AFFUI, affuturus. V. Adſum.

AFFULGENTIA, æ. fœm. *Eclat.* ἡ ἐπίλαμψις, εως.

AFFULGEO, es, lſi, ere. *Reluire.* ἐπιλάμπω, F. ψω, P. ἐπιλέλαμφα. *Apparoître.* ὑποφαίνομαι, fut. med. ανοῦμαι, aor. 1. med. ὑπεφανάμην. || Spes affulget. ἐλπὶς ὑποφαίνεται.

AFFUNDO, is, udi, uſum, undere. *Epandre ſur.* ἐπιχέω, F. χεύσω. (V. anom. in χέω.) acc.

AFFUSUS, a, um. *Verſé deſſus.* προσχυθεὶς, θεῖσα, θέν.

AFRICA, *vel* Aphrica, æ. fœm. *Afrique, troiſiéme partie du monde.* ἡ λιβύη, ης.

A G

AGAMUS, i. maſc. *Qui n'eſt point marié.* ὁ ἄγαμος, ου.

AGARICUM neut. *Agaric.* τὸ ἀγαρικὸν, οῦ.

AGASO, onis. maſcul. *Palfrenier.* ὁ ἱπποκόμος, ου.

AGE imperat. *Courage, or ſus.* ἄγε, φέρε. || Dic, age. *Or ſus, dis.* ἄγε λέγε. || Agite ἄγετε.

AGEDUM. adverb. *Or ſus donc.* φέρε δή. * φέρε τοίνυν.

AGELLUS, i. maſc. Cic. *Petit champ.* τὸ ἀγρίδιον, ου. *Petit heritage aux champs.* τὸ χωρίον, ου.

AGENDUS, a, um. *Qu'on doit faire.* πρακτέος, τέα, τέον. * ἀκτέος, τέα, τέον.

AGER, gri. maſcul. *Champ.* ὁ ἀγρὸς, οῦ. *Heritage aux champs.* ὁ χῶρος, ου. * τὸ χωρίον, ου. *Territoire.* ἡ χώρα, ας.

¶ PHR. Agro colendo incumbere. γεωργίᾳ προσέχειν. * τοῦ γεωργεῖν ποιεῖσθαι σπουδήν. || Colere agrum. τὴν γῆν γεωργεῖν.

AGESIS. adv. *Or ſus.* ἄγε δή. * φέρε δή.

AGGEMO, is, mui, ere. *Pleurer auprès, ou après quelque choſe.* ἐπιστενάζω, F. άξω, P. ἐπεστέναχα. * καταστένω, F. ενῶ, P. κατέστακα.

AGGER, eris. maſc. *Amas.* τὸ σώρευμα, ατος. *Digue, chauſſée.* τὸ ἐπίχωμα, ατος. || Aggerem exſtruere. χῶμα χώννυμι, *vel* χωννύω.

AGGERO, as, avi, atum, are. Cic. *Amaſſer en un monceau.* σωρεύω, F. εύσω, P. σεσώρευκα. accuſ. *Faire une levée de terre.* χώννυμι. (V. anom.) acc. *Aggraver.* ἐπιβαρέω, ῶ. F. ήσω, P. ἐπιβεβάρηκα. acc.

AGGERO, is, eſſi, eſtum, ere. *Porter en un monceau.* ἐπιφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεφόρηκα. acc. || Aggerere copias. δύναμιν ἀγείρειν.

AGGESTUS, ûs. maſc. *Monceau.* ἡ σώρευσις, *vel* ἐπιφόρησις, εως. * ἡ προσκομιδὴ, ῆς. *Amas de terre.* ἡ ἐπίχωσις, εως.

AGGLOMERO, as, avi, atum, are. *Mettre en peloton.* ἐπικλώθω, F. σω, P. ἐπικέκλωκα. acc.

AGGLUTINO, as, avi, atum, are. *Coler enſemble.* προσκολλάω, F. ήσω, P. προσκεκόλληκα. acc. uni. & acc. alt. cum præp. πρός.

AGGRAVO, as, avi, atum, are. *Appeſantir.* ἐπιβαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιβεβάρηκα. acc. * ἐπιβρίθω, F. σω, P. ἐπιβέβριθα. acc. * βαρύνω, F. υνῶ, P. κα.

AGGRAVESCO, is, ſcere. *Devenir plus peſant.* ἐπιβαρέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ἐπιβεβάρημαι.

AGGREDIENDUS, a, um. *Qu'on doit attaquer.* ἐπιχειρητέος, τέα, τέον.

AGGREDIOR, deris, greſſus ſum, gredi. *Aller vers quelqu'un.* καταβαίνω. (V. anomal. in βαίνω.) accuſ. cum præp. ἐπί. *Attaquer.* ἐπιχειρέω, ῶ, Fut. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. dat. * ἐπέρχομαι, Fut. ἐπελεύσομαι, aor. 2. ἐπῆλθον. (V. anom. in ἔρχομαι.) acc. cum præp. εἰς. *Entreprendre, commencer.* ἐπιχειρέω, ῶ. acc. vel dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quotidiè aliquid aggredi. ἐπιχειρεῖν ἀεί τινι. || Si te aggrediatur. ἐὰν ἐπί σε καταβαίνῃ. || Aggredi aliquò. εἴς τινα τόπον ἐπέρχεσθαι. || Aggredi imparatos. ἀπαρασκευάστοις ἐπιπίπτειν. || Furioſum opus aggredi. μανικὸν ἐπιχείρημα ἐπιχειρεῖν. || Aggredi audax facinus. μέγα τόλμημα τολμᾶν. || Negotia aggredi. τοῖς πράγμασι, *vel* τὰ πράγματα ἐπιχειρεῖν. * τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι. || De his dicere aggrediar. περὶ τούτων λέγειν ἐπιχειρήσω. * περὶ τούτων ἐπελεύσομαι. || Pugnam aggredi. τῇ μάχῃ ἐγχειρεῖν. * ἐγχειρεῖν μάχεσθαι. || Si negotium illud aggrediatur. εἰ τοῦτο πρᾶγμα ἅπτεται. || Majora aggrediuntur quàm ſuſtinere poſſint. μείζω περιβάλλονται ὧν οἷοί τ' εἰσὶ κατασχεῖν. || Onus majus viribus aggreſſus. μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν φορτίον ἀράμενος. || Ex iis quæ ab ipſo facta ſunt, omnibus manifeſtum eſt quòd & iſta opera facilè aggreſſus eſſet. ἐκ τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἅπασι φανερὸν ὅτι ῥᾳδίως ἂν κἀκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπεχείρησε. || Temerariè aggredi. ἰταμώτερον πρὸς πάσας τὰς πράξεις φέρεσθαι.

AGGREGATIO, onis. fœm. *Amas.* ὁ συναθροισμὸς, οῦ.

AGGREGO, as, avi, atum, are. *Aſſembler en troupeau.* συναγελάζω, F. άσω, P. συνηγέλακα. acc. *Joindre, aſſembler.* ἐπισυναθροίζω, F. οίσω, P. ἐπισυνήθροικα. (τί πρός τι.)

AGGRESSIO, onis. fœm. *Abord, aſſaut, attaque.* ἡ ἐπέλευσις, εως. * ἡ ἐπιχείρησις, εως. * ἡ ἐμβολὴ, *vel* εἰσβολή, ῆς.

AGGRESSOR, oris. maſc. *Qui attaque ou qui entreprend.* ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ.

AGILIOR, & ius, oris. compar. *Plus agile.* ἐλαφρότερος, έρα, ερον.

AGILIS, & e, is. *Agile, alaigre, leſte.* ὁ καὶ ἡ εὐάγητος, καὶ ον, ου. * ἐλαφρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, τὸ ον.

AGILITAS, atis. fœm. *Agilité.* ἡ εὐκινησία, ας. * ἡ ἐλαφρότης, ητος.

AGILITER. adverb. *Alaigrement.* ἐλαφρῶς. * εὐκινήτως.

AGINA æ. fœm. *Equilance, le trou où tient la chaſſe du trebuchet.* ἡ ἀγίνη, ης.

AGITABILIS, & e, is. *Qui ſe remue facilement.*

ὁ καὶ ἡ εὐκίνητ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ εὐκινὴς, καὶ τὸ ἐς ; ἰ☉, ȣ̃ς.

AGITANDUS, a, um. *Qu'on doit agiter.* κινητέ☉, τέα, τέον.

AGITATIO, onis. fœmin. *Emotion, agitation.* ἡ κίνησις, εως. * ἡ δόνησις, εως. || Agitatio mentis. ἡ διανοίας κίνησις, εως. || Agitatio ſtudiorum. *Le cours des études.* ἡ τῶν σπȣδῶν ἐνδελέχεια, είας.

AGITATOR, oris. maſcul. *Qui agite & remue.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρ☉. * ὁ κινητὴς, ȣ̃. || Agitator equorum. *Qui conduit des chevaux.* ὁ ἱππαγωγὸς, ȣ̃. * ὁ ἱππόδαμ☉, ȣ.

AGITATUS, a, um. *Agité.* κινηθεὶς, θεῖσα, θέν.

AGITE. imperſ. *Or ſus.* ἄγετε. || Agite dum. φέρετε δή.

AGITO, as, avi atum, are. *Faire ſouvent.* πολλάκις πράττω, F. ξω, P. πέπραχα. acc. *Agiter, mouvoir.* ἀνακινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεκίνηκα. acc. * σαλεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Pourſuivre, chaſſer.* θηρεύω, F. εύσω, P. τεθήρευκα. acc. *Exercer.* ἀσκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤσκηκα. acc. *Traiter, examiner.* διαλέγομαι, fut. med. ξομαι, περὶ, gen. *Conduire, gouverner.* πρυτανεύω, F. εύσω, P. πεπρυτάνευκα. acc. || Agito mente. ἐπινοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπινενόηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Agitari nullò modo poteſt. ἀμετακινήτως ἔχει. || Animus ſemper agitatur. ἡ ψυχὴ ἀεὶ κινεῖται. || Agitare conſilia de aliquâ re. βȣλὴν προτιθέναι περί τιν☉. || Caput agitare. κάρα σείειν, vel ἀνάγειν. || Dies feſtos agitare. ἄγειν ἑορτήν. || Agitare cœtum. ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι.

AGMEN, minis. neut. *Une armée : troupe de gens de guerre : bande.* τὸ τάγμα, ατ☉. * ἡ τάξις, εως. * ὁ λόχ☉, ȣ. *Une troupe, une multitude.* τὸ πλῆθ☉, εος, ȣς. || Agmine incompoſito. ἀτάκτως. || Agmen & ordines componere. συντάττειν, ττω, F. ξω, P. συντέταχα. acc. || Agmen ducere. λοχαγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω P. λελοχάγηκα.

AGMINALIS, & e, is. *Qui eſt de bande.* ταγματικὸς, κὴ, κόν.

AGNA, æ. fœm. *La femelle de l'agneau.* ἡ ἀμνὴ, ῆς. * ἡ ἀρὴν, τῆς ἀρένος, ſyncop. ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα. * ἡ ἀμνὶς, ίδος.

AGNASCOR, eris, atus ſum, ſci. *Naître auprès.* παραφύομαι, fut. med. ύσομαι, præt. med. παραπέφυκα. dat. * ἐπιγίνομαι. fut. med. ἐπιγενήσομαι. præt. med. ἐπιγέγονα, paſſ. ἐπιγεγένημαι.

AGNATIO, onis. fœmin. *Parenté du côté du pere.* ἡ ἀγχιστεία, είας. *Surcroiſſance.* ἡ παράφυσις, εως.

AGNATUS, a, um. *Parent du côté du pere.* ὁ ἀγχιστεὺς, έως. * πρὸς πατρὸς οἰκεῖ☉, εία, εῖον. || Agnatum membrum. ἡ παραφυὰς, άδος.

AGNELLUS, i. maſc. *Agnelet.* ὁ ἀμνίσκος, ȣ. * τὸ ἀρνίον, ȣ.

AGNINUS, a, um. *Qui eſt d'agneau.* ὁ καὶ ἡ ἄρνειος, τὸ ον, ȣ.

AGNITIO, onis. fœm. *Connoiſſance.* ἡ γνῶσις, εως. *Reconnoiſſance.* ἡ ἐπίγνωσις, εως.

AGNITUS, a, um. *Reconnu.* ἐπεγνωσμέν☉, η, ον.

AGNOMEN, inis. neutr. *Surnom.* ἡ ἐπωνυμία, ίας.

AGNOSCENDUS, a, um. *Qu'on doit reconnoître.* ἐπιγνωστέ☉, τέα, τέον.

AGNOSCO, ſcis, novi, gnitum, noſcere. *Connoître.* γινώσκω. (V. anom) *Reconnoître.* ἐπιγινώσκω, fut. med. γνώσομαι, præt. ἐπέγνωκα. acc. * γνωρίζω, F. ίσω, P. ἐγνώρικα. *Avouer.* V. Fateor.

AGNUS, i. maſc. *Agneau.* ὁ ἀρὴν, τȣ̃ ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα. * ὁ ἀμνὸς, ȣ̃.

AGO, is, egi, actum, agere. *Faire.* πράττω, F. ξω, P. πέπραχα. acc. *Etre en action.* ἐνεργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνέργηκα. * ἄγω, F. ἄξω, P. ἦχα, gen. rei, cum περί. *Faire le perſonnage de quelqu'un.* ὑποκρίνομαι, fut. med. ινȣ̃μαι, aor. 2. med. ὑπεκρινόμην. acc. *Pourſuivre.* διώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. accuſat. perſ. genit. crim. *Agiter.* ἀνακινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεκίνηκα. || Agere annum quartum. τὸ τέταρτον ἔτος ἄγειν, vel διάγειν. (V. anom. in ἄγω.) || Agere natalem diem. γενέθλιον ἡμέραν ἄγειν. || Diem feſtum agere. ἑορτὴν ἄγειν. || Agere prædam. *Faire proie.* λείαν ἄγειν, vel ἀπελαύνειν. || Radices agere. ῥιζοβολεῖν. * ῥιζȣ̃σθαι. paſſ. || Rimas agere. *Se fendre.* διασχίζεσθαι. * διαρρήγνυσθαι. paſſ. || Agere conſilium. βȣλεύεσθαι. med. || Excubias agere. *Faire ſentinelle.* φυλάττεσθαι. med. || Agere ſtationes. *Etre en faction.* τάττεσθαι. med. || Legationem agere. πρεσβεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπρέσβευκα. || Otium agere. *Etre oiſif.* εὐσχολεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐσχόληκα. || Agere pacem *Faire la paix.* εἰρήνην ποιεῖσθαι. *Etre en paix.* εἰρήνην ἄγειν. || Agere bellum. *Faire la guerre.* πολεμοποιεῖν, vel πόλεμον ποιεῖσθαι. || Triumphum agere. *Triompher.* θριαμβεύειν, εύω, F. εύσω, P. τεθριάμβευκα. || Conſulem agere. *Faire la charge de Conſul.* ὑπατεύειν. || Agere viriliter. *Se comporter en homme genereux.* ἀνδραγαθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνδραγάθηκα. || Agere cum aliquo benè, malè, &c. εὖ, κακῶς, &c. ἔχειν πρός τινα. || Agere vitam privatam. ἰδιωτεύειν. || Agere animam. λειποψυχεῖν, έω, ῶ. || Agere cum aliquo. ὁμιλεῖν τινι. || Agere cum populo. *Traiter avec le peuple.* τῷ δήμῳ προσιέναι, πρόσειμι. (V. εἶμι) || Fabulam agere. διδόναι τὴν κωμῳδίαν. || Armenta agere. τὴν ἀγέλην ἀπελαύνειν. acc. || Agere cauſas. αἰτιολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾐτιολόγηκα || Præcipitem agere. ἀνατιθέναι τινὰ ἐπὶ κρημνόν. || Agere mercaturam. ποιεῖσθαι ἐμπορίαν. || Agere in crucem. σαυρȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. ἐσαύρωκα. acc. || Agere gratias. εὐχαριστεῖν, vel χάριν ἔχειν τινί. V. Gratias. || Agere vitam. *Vivre.* βίον διάγειν. || Benè mecum agitur. καλῶς, vel εὖ πράττω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suam rem agere. τὰ ἑαυτȣ̃ πράγματα πράττειν. || Agere pro dignitate ſuâ. πράττειν ἀξίως ἑαυτȣ̃. || Nihil agit quod alicujus pretii ſit. ȣ̓δὲν ἄξιον λόγȣ διαπράττεται. || Multas præclaras & magnas res egit. πολλὰ καλὰ καὶ μεγάλα κατώρθωσε. || Scripſi ad te, quid mihi agendum videatur. ἔγραψα πρὸς σε περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι. || Patriæ cauſam agere. λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. || Agitur præclarè mecum. ἅπαντά μοι καλῶς ἔχει. || De omnibus ejus bonis agitur. περὶ πάντων χρημάτων κινδυνεύει.

AGON, onis. maſc. *Exercice de combat.* ὁ ἀγὼν, ῶν☉.

AGONIA, æ. fœm. *Agonie.* ἡ ἀγωνία, ίας.

AGONISMA, atis. neut. *Le prix du combat.* τὸ ἀγώνισμα, ατος.

AGONISTA, æ. maſc. *Combattant.* ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ.

AGONIZO, as, are. *Agonizer, débattre.* ἀγωνίζω, F. ίσω, P. ἠγώνικα.

AGONOTHETA, æ. maſc. *Celui qui préſide aux jeux du combat.* ὁ ἀγωνοθέτης, ου.

AGRARIUS, a, um. *Des champs.* ἀγρικὸς, κὴ, κόν. *Qui concerne le partage des terres.* κληρουχικὸς, ὴ, όν. || Agraria lex. ὁ νόμος κληρουχικός.

AGRESTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſauvage ou champêtre.* ἀγριώτερος, έρα, ερον.

AGRESTIS, & e, is. *Champêtre.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, καὶ τὸ ον, ου, *vel* ἀγροῖκος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀγρότερος, έρα, ερον. * ἄγριος, ία, ιον.

AGRESTIS, is. comm. *Villageois, ou villageoiſe.* ὁ ἀγριώτης, ου. pro maſc. ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ου.

AGRIA, æ. fœmin. *Gratelle difficile à guérir.* ἡ ἀγρία, ας.

AGRIACANTHA, æ. fœm. *Epine ſauvage, arbriſſeau.* ἡ ἀγριάκανθα, ας.

AGRICOLA, æ. comm. *Laboureur.* ὁ καὶ ἡ γεωργὸς, οῦ. * ὁ καὶ ἡ γηπόνος, ου.

AGRICOLATIO, onis. fœm. V. Agricultura.

AGRICULTOR, oris. maſc. *Laboureur.* ὁ γεωργὸς, οῦ.

AGRICULTURA, æ. fœm. *Agriculture, labourage.* ἡ γεωργία, ας. * τὸ γεώργημα, ατος.

AGRIELÆA, æ. fœmin. *Olivier ſauvage, arbre.* ἡ ἀγριελαία, ας.

AGRIMENSOR, oris. maſc. ὁ γεωμέτρης, ου.

AGRIOPHYLLON, i. neut. *Fenouil, herbe.* τὸ ἀγριόφυλλον, ου.

AGRIPETA, æ. comm. *Qui demande portion des champs.* ὁ καὶ ἡ κληροῦχος, ου.

AGRIPPA, æ. maſc. *Enfant qui eſt ſorti du ventre de ſa mere les pieds devant.* ὁ ἀγρίππας, ου.

AGROSUS, a, um. Varro. *Qui eſt riche en terre labourable.* ὁ καὶ ἡ πολύαγρος, καὶ τὸ ον, ου.

A H

AH! interject. *Helas!* ἆ, *vel* αἴ.

AH, ah. interject. *Quand on ſe fâche contre quelqu'un.* ἆ, ἆ. * αἴ, αἴ. * οἴμοι.

AHA. *Quand on ſoupire.* Idem.

AHENEUS, & Ahenus, a, um. *D'airain, ou de cuivre.* χαλκοῦς, (έου, οῦ,) χαλκῆ, (ῆς,) χαλκοῦν, (έου, οῦ.) * χαλκεῖος, εία, εῖον.

AHENUM, i. neut. *Coquemart, chaudiere, chauderon, vaiſſeau de cuivre.* ὁ λέβης, ητος. * τὸ χαλκίον, ίου.

AHU. interject. *Mot de femme troublée.* ἰού.

A I

AIENTIA, ium, neut. plur. *Ce qui concerne l'accuſation.* τὰ κατηγορικὰ, ῶν.

AIO, aïs. *Je dis.* φημί. (V. anom.) * λέγω, F. λέξω, P. λέλεχα. acc. || Aïunt. *On dit.* λέγουσι. * φασί. || Ut aïunt. ὥς φασί.

AIUGA, æ. fœm. *Ive muſcate, herbe.* ἡ χαμαίπιτυς, υος.

A L

ALA, æ. fœm. *Aile* τὸ πτερὸν, οῦ. * ἡ πτέρυξ, υγος. *Aiſſelle.* ἡ μασχάλη, ης. * ἡ μάλη, ης. || Alarum plauſus. ἡ πτέρυξις, εως. || Alæ, ordines equitum. *Les ailes de l'armée.* ἡ εἴλη, *vel* ἴλη, ης. * τὸ κέρας, ατος. || Alæ atriorum. τὰ πτερώματα, ων. * τὰ πτερὰ, ῶν. || Alas addere, accommodare. πτερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπτέρωκα.

ALABASTER, ſtri. maſc. V. Alabaſtrum.

ALABASTRITES, æ. maſcul. *Albâtre, ſorte de pierre.* ὁ ἀλαβαστρίτης, ου.

ALABASTRUM, ſtri. neut. *Vaiſſeau d'albâtre.* ὁ ἀλάβαστρος, *vel* τὸ ἀλάβαστρον, ου.

ALACER, cris, cre, *vel* hic & hæc Alacris, & hoc cre, is. *Alaigre, bien déliberé.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Gai.* φαιδρὸς, ὰ, όν. * ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, τὸ ον.

¶ PHR. ISOCR. Alacres ſunt ad id agendum. προθύμως ἔχουσι πρὸς τοῦτο πράττειν. * ἑτοίμως διατίθενται πρὸς τοῦτο. || Alacrem omninò eſſe. πᾶσαν ἐπιδείκνυσθαι προθυμίαν. * προθυμίας οὐδὲν ἀπολείπειν.

ALACRIOR, & ius, oris. compar. προθυμότερος. * φαιδρότερος, έρα, ερον. || Honor ad præclara ſtudia alacriores, pœna verò ad turpia facta tardiores juvenes facit. τιμὴ μὲν ὁρμητικωτέρους πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων, τιμωρία δὲ ὀκνηροὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων τοὺς νέους, ἀπεργάζεται.

ALACRITAS, atis. fœmin. *Gaieté.* ἡ φαιδρότης, ητος. *Promptitude.* ἡ προθυμία, ίας.

ALACRITER, & Alacrè. adverb. *Alaigrement, gaiement.* φαιδρῶς. *Promptement.* προθύμως.

ALAPA, æ. fœm. *Un ſouflet.* ὁ κόλαφος, ου. * τὸ ῥάπισμα, ατος. * τὸ κολάφισμα, ατος. || Alapas infligere. *Souffleter.* κολαφίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκολάφικα. acc. *vel* κόλαφον ἐκτεῖναι. (ἐκτείνω.)

ALAPATHUS, i. fœm. *Patience, herbe.* ἡ ἀλάπαθος, ου.

ALARIS, & e, is, *vel* Alarius, a, um. *Des ailes.* πτερινὸς, ή, όν. *Soldats qui ſont aux ailes d'une armée.* οἱ ἐν τοῖς κέρασι σύμμαχοι.

ALATUS, a, um. *Qui a des ailes.* ὁ καὶ ἡ πτερωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

ALAUDA, æ. fœm. *Alouette, oiſeau.* ὁ καὶ ἡ κορυδαλὸς, οῦ.

ALBARIUM, ii. neut. *Ce qui eſt enduit de chaux.* τὸ κονίαμα, ατος. *Blanchiſſage avec de la chaux.* ἡ κονίασις, εως.

ALBATUS, a, um. *Blanchi.* λελευκωμένος, ένη, ένον. *Vêtu de blanc.* ὁ καὶ ἡ λευχείμων, καὶ τὸ μον, ονος. * λευχειμονῶν, οῦσα, οῦν.

ALBEDO, inis. fœmin. *Blancheur.* ἡ λευκότης, ητος.

ALBEO, es, ui, ere. *Etre blanc.* λευκὸς (pro maſcul.) εἰμί. V. anomal. in μι. * λευκαίνω, F. ανῶ. neut.

ALBESCO, is, ere. *Devenir blanc.* λευκαίνομαι, fut. paſſ. λευκανθήσομαι, præt. paſſ. λελεύκασμαι.

ALBICO, as, avi, atum, are. *Etre un peu blanc.* λευκανθίζω, F. ίσω, P. λελευκάνθικα. *Etre blanc.* V. Albeo.

ALBIDUS, a, um. *Blanchâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, καὶ τὸ ον, ου.

ALBII, iorum. maſc. plur. *Montagnes des Alpes.* οἱ Ἄλβιοι, ίων.

ALBION, onis. fœm. *Ancien nom de l'Iſle d'Angleterre.* ἡ Ἀλβίων, ίωνος.

ALBIS, is. maſc. *L'Elbe, fleuve d'Allemagne.* ὁ Ἄλβις, ιος.

ALBO, as, are. *Blanchir.* λευκόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

ALBOR, oris. maſc. V. Albedo.

ALBUCUM, i. neut. *Aphrodile blanc, herbe.* ὁ ἀνθέρικος, ου. * ὁ ἀσφόδελος, ου.

ALBUGO, inis. fœm. *Une tache blanche à l'œil.* τὸ λεύκωμα, ατος. * ἡ λεύκωσις, εως.

ALBULUS, a, um. *Blanchâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, καὶ τὸ ον, ου.

ALBUM, i. neut. *Le blanc.* τὸ λευκὸν, οῦ. *Rôle.* τὸ γραμματεῖον, είου. * τὸ λεύκωμα, ατος. || In albo ſcribere. ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα. || Album ovi. V. Albumen. || Album oculi. τὸ κυκλώπιον, ίου. * τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ λευκόν.

ALBUMEN, inis. neut. *La glaire, ou blanc d'un œuf.* τὸ τοῦ ὠοῦ λεύκωμα, ατος, *vel* λευκὸν, οῦ.

ALBURNUM, i. neut. *Aubier, aubour d'un arbre.* τοῦ δένδρου τὸ στέαρ, (στέατος.)

ALBUS, a, um. *Blanc.* λευκὸς, κή, κόν. || Alba roſa, æ. fœmin. τὸ λευκόροδον, ου. || Alba ſpina. ἡ λευκὴ ἄκανθα, ας. || Alba viola, æ. fœmin. τὸ λευκόϊον, ίου. || Alba vitis, is. fœmin. ἡ βρυωνία, ας.

ALCEA, æ. fœmin. *Guimauve, herbe.* ἡ ἀλκέα, ας.

ALCEDO, inis. fœm. *Alcyon, oiſeau.* ἡ ἀλκυὼν, όνος, *vel* ἀλκύων, ονος.

ALCEDONIA, iorum. neut. plur. *Jours pendant leſquels l'Alcyon fait ſon nid.* αἱ ἀλκυονίδες, ων. (ſupple ἡμέραι.) * αἱ ἀλκυόνειοι, ων.

ALCES, is, *vel* Alce, es. fœm. *Animal appellé Elan.* ἡ ἄλκη, ης.

ALCHYMIA, & Alchymiſta. V. Chymia, & Chymiſta.

ALCIBIADION, ii. neut. *Orcanette, herbe.* τὸ ἀλκιβιάδιον, ίου.

ALEA, æ. fœmin. *Tout jeu de hazard.* ἡ κυβεία, ας. * ὁ κύβος, ου. *Hazard.* ὁ κύβος, ου. (Metaph.) || Ludus aleæ. *Brelan, lieu où l'on joue.* τὸ κυβευτήριον, ίου. || Aleâ ludere. κυβεύειν, F. εύσω. || Aleam ſubire certaminis. μάχην ἀναῤῥίψαι. ῥίπτω, F. ψω, P. ἀνέῤῥιφα. || Aleam ſubire. ἀναῤῥίψαι τὸν κίνδυνον. || Aleam jacere. διακυβεύειν, εύω, F. εύσω, P. διακεκύβευκα. || Jacta eſt omnis alea. πᾶς ἐῤῥίφθη κύβος.

ALEATOR, oris. maſc. *Adonné au jeu de hazard.* ὁ κυβευτὴς, οῦ.

ALEATORIUS, a, um. *De joueur, ou de jeu de hazard.* κυβευτικὸς, κή, κόν. || Aleatorium forum. τὸ κυβευτήριον, ίου.

ALECTORIA, æ. fœm. *Une pierre qui ſe trouve en l'eſtomac d'un coq.* ἡ ἀλεκτορία, ίας.

ALEO, onis. maſc. V. Aleator.

ALES, itis. comm. *Tout oiſeau qui a des ailes.* ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος.

ALES, itis. omn. gen. *Qui a des ailes.* ὁ καὶ ἡ πτερωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Leger.* πτερόεις, (όεντος) όεσσα, όεν.

ALESCO, is, ere. V. Creſco.

ALEXANDER, dri maſc. ὁ Ἀλέξανδρος, ου.

ALEXANDRIA, æ. fœm. *Alexandrie, ville d'Egypte.* ἡ Ἀλεξάνδρεια, ας.

ALEXIPHARMACON, i. neut. *Contrepoiſon.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου.

ALGA, æ. fœm. *Mouſſe de mer, herbe.* τὸ θαλάσσιον βρύον. * τὸ θαλάσσιον φῦκος, εος, ους.

ALGENSIS, & e, is. *Nourri de telle mouſſe.* ὁ καὶ ἡ φυκοφάγος, καὶ τὸ ον, ου.

ALGEO, es, alſi, ere. *Avoir grand froid.* ἀλγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤλγηκα.

ALGIDUS, a, um. *Fort froid.* ψυχρὸς, *vel* κρυερὸς, ρά, ρόν.

ALGIFICUS, a, um. *Qui fait trembler de froid.* ὁ καὶ ἡ ψυχροποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

ALGOR, oris. maſc. *Grand froid.* τὸ κρύος, *vel* ψῦχος, εος, ους. * ὁ κρυμὸς, οῦ.

ALGOSUS, a, um. *Plein de mouſſe de mer.* ὁ καὶ ἡ φυκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ALIA. adv. *Par autre part.* ἄλλῃ τῇ ὁδῷ.

ALIAS. adv. *Autrefois; en un autre tems.* ἄλλοτε. *Autrement.* ἄλλως. *Quelquefois.* ποτέ. (enclit.) || Aliàs quàm hodie. ἄλλοτε ἢ σήμερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliàs rebus ſecundis, alias adverſis utuntur. τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττουσι. || Homines viciſſim, aliàs infeliciores, alias feliciores ſunt. οἱ ἄνθρωποι ἐναλλὰξ τότε μὲν χεῖρον, τότε δὲ βέλτιον πράττουσι. || Sit aliàs miſer, aliàs beatus. γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος. || Aliàs laudant eos, aliàs vituperant. ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοὺς, ἔστι δ' ὅτε ψέγουσι. || Equidem nec aliàs unquam ad gratiam dixi. ἐγὼ μὲν οὔ τ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν ἔλεγον. || Si unquam aliàs, nunc maximè. εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.

ALIBI. adverb. *Ailleurs, autre part.* ἄλλοθι. * ἀλλαχοῦ. * ἄλλῃ.

ALIBILIS, & e, is. *Nourriſſant.* θρεπτικὸς, ή, όν.

ALICA, æ. fœm. *Fromentée.* ὁ χόνδρος, ου.

ALICULA, æ. fœm. *Petite fromentée.* τὸ χονδρίδιον, ίου.

ALICUBI. adverb. *En quelque lieu.* ἐνιαχοῦ. * πῇ, (enclit.) * ἔστιν οὗ.

ALICUNDE. adverb. *De quelque part.* πόθεν, (enclit.)

ALIENANDUS, a, um. *Qu'on doit aliéner.* ἀλλοτριωτέος, τέα, τέον.

ALIENATIO, onis. fœmin. *Aliénation, vente.* ἡ ἀλλοτρίωσις, *vel* ἐκποίησις, εως. *Séparation.* ἡ διάστασις, εως. *Averſion.* ἡ ἀλλοτριότης, ητος. || Alienatio mentis. ἡ ἔκστασις, εως. * ἡ παρακοπὴ, ῆς.

ALIENATUS, a, um. *Aliéné, vendu.* ἀλλοτριωθεὶς, *vel* ἐκποιηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui a de l'averſion.* ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, έν, *vel* ἀλλοτρίως ἔχων, ουσα, ον. V. Alieno. || Alienatus ſum mente. ἀλλοφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλλοφρόνηκα.

ALIENIGENA, æ. comm. *Etranger.* ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀλλογενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

ALIENIGENUS, a, um. *Idem.*

ALIENO, as, avi, atum, are. *Aliéner.* ἐκποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεποίηκα. * ἀλλοτριόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλλοτρίωκα. acc. uni. gen. alter. cum præp. ἀπό. *Separer.* ἀφίςημι. F. ἀποςήσω, P. ἀφέςακα. acc. uni. gen. alt. || Alienare à ſe. καταλλάττεσθαι, ττομαι, fut. med. ξομαι, aor. 1. med. κατηλλαξάμην. || Alienari ab aliquo. *Etre aliéné de quelqu'un.* ἀλλοτριοῦσθαι πρός τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ob has cauſas ab eo alienatus ſum. πρὸς μὲν ἐκεῖνον διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἠλλοτριώθην. || Cives à vobis alienavit. τοὺς πολίτας ἀπηλλοτρίωσεν ὑμῶν. || Qui ab eo alienantur. οἱ ἀλλοτρίως ἔχουσι, *ſeu* διάκεινται πρὸς αὐτόν.

ALIENUM, i. neut. *Le bien d'autrui.* τὸ ἀλλότριον, ίου.

ALIENUS, a, um. *Qui eſt d'autrui.* ἀλλότριος, ία, ιον. *Etranger.* ὁ καὶ ἡ ὀθνεῖος, τὸ ον. || Alienus à dignitate. ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. dat. || Alienus à muſis. ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, καὶ τὸ ον, ου. || Alienum æs. *Dette.* τὸ χρέος, τοῦ χρέους. *Argent prêté à uſure.* τὸ δάνειον, είου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A paternis criminibus multùm alienus. παμπολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκώς. || Longè alienus eſt à mendaciis. πολὺ ἀπέχει τοῦ τὰ ψευδῆ λέγειν. || Valdè alienus eſt à divinandi arte. πλεῖστον ἀποδέει τῆς μαντικῆς. || Nihil eſt, à quo magis alienus ſim, quàm ab invidiâ. οὐδέν ἐστιν, ὅτου ποῤῥωτέρω εἰμί, ἢ τοῦ φθονερὸς εἶναι. || Alieno eſſe animo, *vel* Alienum animum habere ab aliquo. ἀλλοτρίως ἔχειν, *ſeu* διακεῖσθαι, *vel* διατίθεσθαι πρός τινα. || Alieniorem animum habes à fratre. ἀλλοτριώτερον ἔχεις πρὸς ἀδελφόν. || Alieno ſunt à vobis animo. δυσμενῶς διατίθενται πρὸς ὑμᾶς * ἀλλοτρίως διάκεινται ὑμῖν. || Nihil egit alienum à moribus. οὐδὲν ἀλλότριον ἐποίησε τοῦ τρόπου. || Alienum à propoſito dicere. ἔξω τῆς ὑποθέσεως, *vel* πόῤῥω λίαν τοῦ πράγματος λέγειν. || Alienum hoc eſt à moribus. ἀπὸ τρόπου τοῦτ' ἐστι.

ALIFER, *vel* Aliger, (eri) era, erum. *Qui porte des ailes.* ὁ καὶ ἡ πτεροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

ALIMENTARIUS, a, um. *Alimentaire, appartenant à la nourriture.* σιτικός, κή, κόν.

ALIMENTARIUS, ii. maſcul. *Celui à qui on legue penſion pour ſa nourriture.* ὁ τρόφιμος, ου.

ALIMENTUM. *Aliment.* ἡ τροφή, ῆς. * ἡ θρέψις, εως. * ἡ διατροφή, ῆς.

ALIMONIA, æ. fœm. & Alimonium, ii. neut. V. Alimentum.

ALIO. adverb. *Ailleurs, en autre lieu.* ἄλλοσε. * ἑτέρωσε. * ἑτέραν. (ſupple ὁδόν) || Aliò iter convertere. ἀποστρέφειν, φω, F. ψω, P. ἀπέστροφα. || Aliò ſe convertere. ἄλλην, *vel* ἑτέραν τρέπεσθαι. (ſupple ὁδόν) || Aliò mittere. ἄλλοσέ ποι πέμπειν.

ALIOQUI, Alioquin. adv. *Autrement.* ἄλλως. * ἄλλωστε * εἰ δὲ μή.

ALIORSUM, & Alioverſùm. adv. *Vers un autre côté.* ἄλλοσε. * ἑτέρωσε.

ALIPES, edis. comm. *Qui a des ailes aux pieds, vîte* ὁ καὶ ἡ πτερόπους, ποδος.

ALIPILUS, i. maſculin. *Celui qui ôte le poil aux étuves.* ὁ μασχαλοτίλλης, ου.

ALIPTES. *Celui qui oignoit les Athletes: Etuviſte.* ὁ ἀλείπτης, ου.

ALIQUA. adverb. *Par quelque endroit.* πῆ. * διά τινος ὁδοῦ.

ALIQUANDIU. adverb. *Quelque temps.* ἐπί τινα χρόνον. * δι' ὀλίγου χρόνου. * ἀνὰ χρόνον.

ALIQUANDO. adverb. *Quelquefois.* ἐνίοτε. * ποτέ. * ἔστιν ὅτε.

ALIQUANTISPER. adv. V Aliquandiu.

ALIQUANTO. *Un peu.* ποσῶς, *vel* ἐπὶ ποσόν. * ὀλίγον. * μικρόν || Aliquanto ante bellum. ὀλίγον πρὸ πολέμου. * ὀλίγω πρὸ τοῦ πολέμου. || Aliquantò poſt bellum. ὀλίγω μετὰ τὸν πόλεμον. || Aliquanto antè. adv. ὀλίγω πρότερον. || Aliquanto pòſt. ὀλίγω ὕστερον. * μετ' ὀλίγον.

ALIQUANTULUM. *Fort peu.* ὀλίγον ὅσον. * μικρὸν ὅσον.

ALIQUANTUM. *Quelque peu.* ποσῶς. * ἐπὶ ποσόν. * ὀλίγον. *Quelque peu de.* ὀλίγον ὅσον. gen.

ALIQUANTUS. *Un peu grand.* ποσός, ή, όν.

ALIQUATENUS. adv. *Quelque peu.* μέχρι τινός. * ἐπὶ ποσόν.

ALIQUID, alicujus. neut. τὸ τὶ, τοῦ τινός.

ALIQUIS, qua, quod, cujus *Quelque, ou quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, τινός. || Aliqui dicunt. εἰσὶν οἵ τινες λέγουσι. || Aliquos ſe exiſtimant eſſe. δοκοῦσί τινες εἶναι.

ALIQUISPIAM, quapiam, quidpiam. *Idem.*

ALIQUO. adv. *En quelque lieu.* ποι. (ſine accentu) πῆ. enclit.

ALIQUORSUM. adv *Vers quelque lieu.* εἴς τινα τόπον.

ALIQUOSECUS. adv. *Tellement quellement, lâchement.* ποσῶς ῥαχελέστερον.

ALIQUOT. plur. *Quelques-uns.* ἔνιοι, αι, α. * οἱ καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινά.

ALIQUOTFARIAM. adv. *Par fois, aucune fois.* ἐνίοτε * ποτέ

ALIQUOTIES. adverb. *Quelquefois.* ἐνίοτε. * ἔστιν ὁσάκις.

ALITER. adverb. *Autrement.* ἄλλως. * ἑτέρως || Aliter atque. ἄλλως ἤ. || Aliàs aliter hoc fit. *Cela ſe fait tantôt d'une façon, tantôt d'une autre.* ἄλλοτε ἄλλως τοῦτο γίνεται.

ALITURA, æ. fœm. V. Alimentum.

ALITUS, a, um. *Nourri.* τραφείς, (έντος) εῖσα, έν.

ALIUBI. adverb. V. Alibi.

ALIUNDE. adverb. *D'ailleurs.* ἄλλοθεν. * ἀλλαχόθεν.

ALIUS, ia, iud, gen. alius. *Un autre.* ἄλλος, η, ον. || Aliud quàm. ἄλλο ἤ. * ἄλλο τι, ἤ. || Aliud agere. *Avoir l'eſprit ailleurs.* παρών (pro maſcul.) ἀπολήγειν, ἐω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπολελήρηκα. In plur. παρόντες.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alia dicit, alia facit. ἕτερα μὲν λέγει, ἕτερα δὲ πράττει. || Alii approbant, alii rejiciunt. οἱ μὲν ἀποδέχονται, οἱ δὲ ἀποβάλλουσι. || Alios Reges ejiciens, alios verò conſtituens. τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων. || Alii Heroum genus inquirunt; alii de Poëtis

aliquid

aliquid meditantur; alii res in bellis geſtas congerunt; alii in diſputationibus verſantur. οἱ μὲν τῶν Ἡρώων τὰ γένη ἀναζητοῦσιν, οἱ δὲ φιλοσοφοῦσι περὶ τοὺς Ποιητάς· ἕτεροι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συνάγουσιν, ἄλλοι δέ τινες περὶ τὰς ἐρωτήσεις γίγνονται. || Alia aliis jucunda ſunt. ἕτερα μὲν ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα || Nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat. μὴ ἄλλο οὐδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει. || Nihil aliud agit, quàm quod juſtum eſſe cenſeat. μηδὲν ἄλλο ποιεῖ, vel οὐκ ἄλλο τι ποιεῖ, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον. || Nihil aliud reliquum eſt, quàm ut Deus fiat. μηδὲν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. || Hujus nulla alia cauſa eſt, quàm bellum. τούτου αἴτιόν ἐστιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος. || Non aliâ ratione id aſſequar, quàm ſi. οὐκ ἄλλως τούτου τεύξομαι, πλὴν εἰ. || Nihil aliud laudare, quàm divitias. οὐδὲν ἐπαινεῖν ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον. (ἀλλ' ἢ, niſi, prxterquam) || Alii alios amant. φιλοῦσιν ἀλλήλους || Alii alios accuſant. κατηγοροῦσιν ἀλλήλων. || Alii in alios pugnant. πολεμοῦσιν ἀλλήλοις, vel μάχονται πρὸς ἀλλήλους. || Cùm alius alium prodidiſſet. προδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων. || Aliæ ſuper alias epiſtolæ. ἐπάλληλαι ἐπιστολαί. || Pruden eſt, ſi quis alius φρόνιμός ἐστιν, εἴτις ἄλλος. || Dabo quantum alius quiſpiam unquam dedit. δώσω ἴσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε. || Ita ipſum colui, ut non ſciam, an quiſpiam alius alium unquam οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδα εἴτις ἄλλος πώποτ' ἕτερος ἕτερον.

ALIUSMODI. adverb. *D'une autre façon.* ἄλλον τρόπον.

ALLABOR, eris, lapſus ſum, allabi. *Couler après ou auprès.* ἐπιῤῥέω, vel ἐπιπίπτω. (V. anom. in ῥέω, & πίπτω.) dat. * ἐπολισθέω, F. ήσω, P. ἐπωλίσθηκα.

ALLABORO, as, avi, atum, are. *Mettre grand peine.* ἐπιπονέω, ῶ, F. ήσω, & έσω, P. ἐπιπεπόνηκα dat V. Laboro.

ALLÆVO, as, avi, atum, are. *Unir, aplanir* ἐπιλεαίνω, F. ανῶ, P. ἐπιλελέαγκα.

ALLAMBO, is, ere. *Lecher.* ἐπιλιχμάζω, F. άσω P. ἐπιλελίχμακα. acc.

ALLAPSUS, ûs. maſc. *L'action de ſe gliſſer, ou de couler.* ἡ ἐπολίσθησις, εως.

ALLAPSUS, a, um *Qui s'eſt coulé.* ἐπολισθήσας, ασα, αν. || Allapſus genibus. προσπεσὼν πρὸς γόνατα.

ALLATRO, as, avi, atum, are. *Aboyer après.* προσυλακτέω, ῶ, F. ήσω, P. προσυλάκτηκα.

ALLATURUS, a, um. particip. Verb. Affero. *Qui apportera.* ἐποίσων, vel προσοίσων, οντος, ουσα, ον. acc.

ALLATUS, a, um particip. V. Affero. *Apporté.* προσενεχθείς, vel ἐπενεχθείς, εῖσα, έν.

ALLAUDO, as, avi, atum, are. *Louer fort.* προσεπαινέω, ῶ, F. έσω, vel ήσω, P. προσεπῄνεκα acc.

ALLECTATIO, onis. fœm. *Attrait, careſſe.* ἡ ἐπαγωγή, ῆς. * τὸ θέλκτρον, ου.

ALLECTO, as, avi, atum, are *Attraire, careſſer.* ἐπάγω, F. ξω, P. ἐπῆχα. acc. * καταθέλγω, F. ξω, P. κατατέθελχα. acc.

ALLECTOR, oris. maſc. *Qui attire par careſſes.* ὁ ἐπαγωγεύς, έως. * ὁ ἐπαγωγός, οῦ.

ALLECTUS, a, um. *Choiſi.* ἐγκαταλεχθείς, εῖσα, ἐν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίλεκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Attiré par careſſes.* προσαχθείς, εῖσα, έν.

ALLEGATIO, onis. fœm. *L'action d'envoyer en Ambaſſade.* ἡ παραγγελία, ας.

ALLEGATUS, a, um. παραγγελθείς, εῖσα, έν. *Allegué.* προενεχθείς, θεῖσα, θέν.

ALLEGO, as, avi, atum, are. *Envoyer en Ambaſſade, ou vers quelqu'un.* ἐπιπέμπω, F. ψω, P. ἐπιπέπεμφα. acc. * παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. *Alleguer.* προφάσκομαι, vel προσφέρομαι. med. (V. anom.) acc.

ALLEGO, is, egi, ectum, egere. *Ajoûter de nouveau à une compagnie.* προσκαταλέγω, F. ξω, P. προσκαταλέλεχα. acc uni. & acc. alt. cum præp. πρός * ἐπιλέγομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. ἐπιλεξάμην. acc. uni. dat. alter. || Allegere in ordinem. εἰς τάξιν καταστάττειν. acc.

ALLEGORIA, æ. fœm. *Allegorie, figure de Rhetorique.* ἡ ἀλληγορία, ίας.

ALLEVAMENTUM, i. neut. *Allegement, ſoulagement.* ἡ ἐπικούφισις, vel ἀνακούφισις, εως.

ALLEVATIO, onis. fœm. *Idem.*

ALLEVATUS, a, um. *Soulevé.* ἐπαρθείς, θεῖσα, θέν. * ἐπικουφισθείς, θεῖσα, θέν.

ALLEVO, as, avi, atum, are. *Alleger, rendre plus leger.* κουφίζω, F. σω, P. κεκούφικα. acc * ἐπικουφίζω, F. ίσω, P. ἐπικεκούφικα. acc. *Soulever.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc.

ALLIATUS, a, um. *Qui ſent les aulx, qui a mangé des aulx.* ἐσκοροδισμένος, ένη, ένον.

ALLICIO, is, lexi, lectum, licere. *Attraire, attirer.* ἐπάγομαι, fut. med. άξομαι. aor. 2. med. ἐπηγόμην. acc * ἀφέλκομαι, fut. med. ξομαι. aor 1. med. ἀφειλξάμην. (V. anom. in ἕλκω acc.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Allicere cives ad concordiam & amicitiam. τοὺς πολίτας εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν προτρέψαι, vel προσάγειν. || Ad amorem allicere. πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπάγειν. || Mores tui me ad tui amorem allexerunt. ἐμοί σε μὲν ὁ τρόπος φίλον ἐποίησε. || Donis ad ſe allicere. δωρεαῖς πρὸς ἑαυτὸν ἐφέλκεσθαι. || Juvenum animos allicere. τὰς τῶν νέων ψυχὰς ἀγκιστρεύειν. *id eſt*, Quaſi hamo trahere. || Magnes ad ſe ferrum allicit. ἡ μαγνῆτις ἕλκει τὸν σίδηρον, vel ὑφέλκει πρὸς ἑαυτήν. || Quod autem te præcipuè ad honoris cupiditatem allexit. ὃ δὲ μάλιστά σε πρὸς τὴν φιλοδοξίαν ἐπηγάγετο.

ALLIDO, is, ſi, ſum, ere. *Heurter contre, froiſſer.* προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. * προσαράττω, F. ξω, P. προσήραχα. acc. uni. dat. alt.

ALLIGATIO, onis. fœm. *L'action de lier.* ἡ πρόσδεσις, εως.

ALLIGATOR, oris. maſc. *Qui lie.* ὁ προσδετής, οῦ. * ὁ προσδήσας, αντος.

ALLIGATURA, æ. fœm. *Ligature, ce qui lie.* ὁ συνδεσμός, οῦ. * τὸ περίεμμα, ατος

ALLIGATUS, a, um. *Lié à.* προσδεθείς, θεῖσα, θέν. *Embarraſſé.* V. Irretitus.

ALLIGO, as, avi, atum, are. *Lier à.* προσδέω, ῶ, F. ήσω, & έσω, P. προσδέδεκα. acc. uni. dat. alter. ſe alligare, vel alligari. *Etre obligé.* ἐνέχεσθαι, ἔχομαι, dat. rei. (V. anom. in ἔχω.)

ALLINO, is, ivi, & evi, itum, ere. *Oindre, froter en oignant.* ἐπιχρίω, Fut. ίσω, P. ἐπικέ-

χειϰα. accuſat. unius, dativ. alter.

ALLIUM, ii. neutr. *Ail, herbe.* τὸ σκόροδον, ου.

ALLOCUTIO, onis. fœm. *Entretien, diſcours qu'on fait à quelqu'un.* ἡ προσφώνησις, *vel* πρόσφασις, εως.

ALLOQUOR, eris, cutus ſum, oqui. Cic. *Parler à.* προσαγορεύω, F. εύσω, P. προσείρηκα. (V. ano. in ἀγορεύω.) dat. * προσφθέγγομαι, fut. med. ξομαι, præter. paſſ. προσέφθεγμαι. dat. * προσειπεῖν. (Vide anom. in ἀγορεύω.) acc. * προσφωνεῖν, έω, ῶ. F. ήσω. acc. ‖ Alloqui amicum. τὸν φίλον προσειπεῖν. ‖ Alloqui cum aliquo. *S'entretenir avec quelqu'un.* προσλαλεῖν τινι. V. Colloqui.

ALLUCINATIO, onis. fœm. *Bévue, erreur.* ἡ ἁμαρτία, ίας.

ALLUCINOR, aris. dep. *Se tromper.* ἁμαρτάνω, F. ἁμαρτήσω, P. ἡμάρτηκα. In aliqua re. περί τι. (V. ἁμαρτάνω in anom.)

ALLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Se jouer à.* προσπαίζω, F. ξω, *vel* σω, P. προσπέπαιχα, *vel* προσπέπαικα. dat. ‖ Alludo ad aliquid. *Faire alluſion.* αἰνίττομαι εἴς τι. fut. med. αἰνίξομαι. * ἐπιβλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα.

ALLUO, is, lui, ere. *Couler auprès.* ἐπικλύζω, *vel* προσκλύζω, F. ύσω, P. κέκλυκα.

ALLUVIES, iei, & Alluvio, onis. fœm. *Ravine d'eau.* ἡ ἐπίκλυσις, *vel* πρόσκλυσις, εως.

ALMUS, a, um. *Qui nourrit beaucoup.* ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, καὶ τὸ ον, ου. * θρεπτικὸς, ἡ, όν.

ALNETUM, i. neut. *Lieu planté d'Aûnes.* ὁ κληθριὼν, ῶνος.

ALNEUS, a, um. ὁ καὶ ἡ κλήθρης, καὶ τὸ ες. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κλήθρας.

ALNUS, i. fœmin. *Un aûne, arbre.* ἡ κλήθρα, ας.

ALO, is, lui, alitum, *vel* altum, ere. *Nourrir.* τρέφω, F. θρέψω, P. τέθρεφα. acc. * σιτοποιέω. * ἐπισιτίζομαι, fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. ἐπεσιτισάμην. acc. ‖ Alere capillum. βοστρυχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. βεβοστρύχικα. * κόμην τρέφειν. ‖ Alere barbam. πωγωνοτροφεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπωγωνοτρόφηκα. ‖ Alere lacte. γαλακτοτροφεῖν. ‖ Alere ſe. ἑαυτῷ τροφὴν παρέχειν. ‖ Alere ſpe. τρέφειν ἐν ἐλπίδι. ‖ Alere morbum. τὴν νόσον τρέφειν.

ALOE, es. fœm. *Aloës, herbe.* ἡ ἀλοὴ, ῆς.

ALOPECIA, æ. fœm. *Maladie dans laquelle le poil tombe.* ἡ ἀλωπεκία, ίας.

ALOPECIAS, æ. maſc. *Poiſſon marin.* ὁ ἀλωπεκίας, ου.

ALOSA, æ. fœmin. *Aloſe, poiſſon.* ἡ θρίσσα, ης.

ALPES, ium. fœm. plur. *Les Alpes, montagnes entre la France & l'Italie.* ἡ ἄλπις, ιος. ſing.

ALPINUS, a, um. *Des Alpes.* ὁ καὶ ἡ ἄλπειος, καὶ τὸ ον, ου.

ALSINE, es. fœmin. *Mouron, herbe.* ἡ ἀλσίνη, ης.

ALSIOSUS, a, um. *Frileux, ſujet au froid.* ὁ καὶ ἡ κρυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Frais.* ὁ καὶ ἡ εὔψυχης, τὸ ες, εος, ους.

ALSUS, a, um. *Fort froid.* κρυερὸς, ρὰ, ρόν.

ALTARE, is. neut. *Autel.* ὁ βωμὸς, οῦ.

ALTE. adverb. *Hautement.* ὑψηλῶς. * ὕψου. * ἐν ὕψει. ‖ Altè. *En haut.* (*Avec des verbes de mouvement.*) εἰς ὕψος. ‖ Altè. *D'enhaut.* ἐξ ὕψους. * ἀφ' ὑψηλοῦ. ‖ Altè. *Bien avant, profondément.* βαθέως. ‖ Altiùs. *De plus haut, dès le commencencement.* ἀνωτέρω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Paulò altiùs incipiendum eſt. μικρὸν ἄνωθεν ἀρκτέον. ‖ Altiùs exordium ſumere. ποιήσασθαι πόῤῥωθεν τὴν ἀρχήν. ‖ Altè principio eorum repetito rurſus de ipſis dicamus. ἄνωθεν ἀρξάμενοι, περὶ αὐτῶν πάλιν λέγωμεν.

ALTER, eris. maſc. *Boule de plomb qui ſervoit aux ſauteurs de contrepoids.* ὁ ἁλτὴρ, ῆρος.

ALTER, a, um, ius. *Autre : divers.* ἕτερος, έρα, ερον. *Second.* δεύτερος, έρα, ερον. gen. ‖ Altero quoque die. παρ' ἡμέραν. ‖ Altero quoque anno. παρ' ἔτος.

‖ Alterum tantùm. Vide Tantumdem. ‖ Alter pro altero. εἷς ἀνθ' ἑνός. ‖ Alterum de duobus eſt. δυοῖν θάτερόν ἐστι. ‖ Altera avis. *Oiſeau de mauvais augure.* ἡ ἀπαίσιος ὄρνις, ιθος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alter alterum amat. φιλοῦσιν ἀλλήλους. ‖ Alter ab altero diſcrepat. διαφέρουσιν ἀλλήλων. ‖ Alter alteri inſidiatur. ἐνέδρας ποιοῦνται ἀλλήλοις. ‖ Alter alterum intuetur. εἰς ἀλλήλους βλέπουσι. ‖ Alter ridet, alter luget, &c. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ πενθεῖ. (ἡ μὲν, ἡ δὲ; τὸ μὲν, τὸ δέ.) ‖ Alter quidem gratiam tibi haberet, alter autem, etſi erga alios mitiſſimus eſſet, attamen propter ea quæ à te dicta ſunt, indignaretur. ὁ μὲν χάριν ἂν εἰδείη σοι, ὁ δὲ, εἰ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους πρᾳότατος ἦν, ἀλλ' οὖν ἐπί γε τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις ἀγανακτήσει.

ALTERATIO, onis. fœm. *Altération, changement.* ἡ ἑτέρωσις, *vel* ἀλλοίωσις, εως.

ALTERCATIO, onis. fœmin. *Débat, conteſtation.* ἡ διαδικασία, ίας. * ἡ ἀντιλογία, ας. * ἡ ἔρις, ἔριδος.

ALTERCATOR, oris. maſcul. *Qui débat, qui conteſte.* ὁ ἐριστὴς, οῦ. * ὁ ἀντιλεγικὸς, οῦ.

ALTERCOR, aris, atus ſum, ari. *Débatre de paroles.* διαδικάζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. διεδικασάμην. * ἐρίζω, F. ίσω, P. ἤρικα. ‖ Sibi invicem altercari. ἀλληλομαχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλληλομάχηκα.

¶ PHR. ISOCR. Altercantur inter ſe. ἐρίζουσιν ἀλλήλους. ‖ Altercantur inter ſe de primatu. πρὸς ἀλλήλους διαμφισβητοῦσι περὶ τῆς ἡγεμονίας. ‖ Propter aliquid altercari. εἰς φιλονεικίαν καταστῆναι περί τινος.

ALTERNATIM. adverb. *L'un après l'autre.* ἀμοιβαίως. * ἀμειβαδόν. * παρ' ἕνα * ἐπαλλάξ, *vel* ἐναλλάξ.

ALTERNATIO, onis. fœm. *Changement de fois à autre.* ἡ ἐπάλλαξις, εως. * ἡ ἐπαλλαγὴ, ῆς.

ALTERNATUS, a, um. *Changé par fois.* ἐπαλλαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

ALTERNE, & Alternis. adv. *L'un après l'autre.* ἐναλλάξ. * ἀμοιβαίως. * ἐξ ἀμοιβῆς.

ALTERNO, as, avi, atum, are. *Changer de fois à autre, faire l'un après l'autre.* ἀμοίβω, F. ψω, P. ἤμοιφα. acc. * ἐπαλλάττω, F. ξω, P. ἐπήλλαχα. acc. ‖ Sententiam alternare. τῇ γνώμῃ ἐνδοιάζω, F. άσω, P. ἐνδοίακα.

ALTERNUS, a, um. *L'un après l'autre.* ὁ καὶ ἡ ἐπάλληλος, καὶ τὸ ον. * ἀμοιβαῖος, αία, αῖον. || Alterni ſermones. ἀμοιβαῖοι λόγοι. || Alternis diebus παρ' ἡμέραν. * παρὰ μίαν ἡμέραν. * παρὰ μίαν. || Alternis annis. παρ' ἐνιαυτόν. * παρ' ἔτος. || Alternâ vice. ἐναλλάξ. * ἀμοιβαίως. * ἐξ ἀμοιβῆς.

ALTERO, as, avi, atum, are. *Changer.* ἑτερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠτέρωκα. acc. ἀλλοιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλλοίωκα. acc.

ALTERUTER, tra, trum, trius. *L'un ou l'autre.* ἑκάτερος, έρα, ερον. * ὁπότερος οὖν, ὁποτέρα οὖν, ὁπότερον οὖν. || Alteruter veſtrûm. ὁποτεροσοῦν ὑμῶν.

ALTER-UTRIMQUE. *Des deux côtés.* ὁποτέρωθεν. * ἐπαμφότερα.

ALTHÆA, fœm. *Guimauve, herbe.* ἡ ἀλθαία, ας.

ALTILIS, & e, is. *Qu'on nourrit.* ὁ καὶ ἡ σιτιστὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. *Nourriſſant.* ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, καὶ τὸ ον, ου.

ALTIOR, & ius, oris. compar. *Plus haut.* ὑψηλότερος, έρα, ερον. *Plus profond.* ὁ καὶ ἡ βαθίων, καὶ τὸ ιον, ίονος.

ALTISONUS, a, um. *Qui ſonne haut.* ὁ καὶ ἡ ὑψηχὴς, καὶ τὸ ὲς; έος, ους.

ALTISSIME. adv. *Fort haut.* ὑψηλότατα. *Très profondément.* βάθιστα.

ALTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort haut.* ὑψηλότατος, άτη, ατον. *Très-profond.* βάθιστος, ίστη, ιστον.

ALTITONANS, antis. omn. gen. *Qui tonne d'en haut.* ὁ ὑψιβρεμέτης, ου. pro maſc.

ALTITUDO, inis. fœm. *Hauteur.* τὸ ὕψος, εος, ους. *Profondeur.* τὸ βάθος, εος, ους. || Altitudo animi ἡ μεγαλοψυχία, ίας.

ALTIVOLANS, antis. omn. gen. *Qui vole bien haut.* ὁ ὑψιπέτης, ου. pro maſc.

ALTIUS. adv. *Plus haut.* ὑψηλότερον. *Plus profondément.* βαθιόνως.

ALTOR, oris. maſc. *Qui nourrit.* ὁ τροφεὺς, έως * θρεπτὴρ, ῆρος. * ὁ τροφὸς, οῦ.

ALTRINSECUS. adv. *De l'autre côté.* ἑτέρωθεν. * ἐξ ἐναντίας.

ALTRIX, icis. fœm. *Nourrice.* ἡ τροφὸς, οῦ.

ALTROVERSUM. adverb. *Vers l'autre part.* ἑτέρωσε.

ALTUM, i. neut. *Haute mer.* τὸ πέλαγος, εος, ους. *Le Ciel.* τὸ ὑψηλὸν, οῦ.

ALTUS, a, um. part. ab Alo. *Nourri.* τεθραμμένος, ένη, ενον. * τραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

ALTUS, a, um. *Haut.* ὑψηλὸς, ή, όν. *Profond.* βαθὺς, εῖα, ύ. * ὁ καὶ ὑψίζυγος, καὶ τὸ ον, ου. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς; έος, οῦς. *Secret, caché.* κρυφαῖος, αία, αῖον. || Altus ſomnus βαθὺς ὕπνος. || Altâ mente præditus. ὁ καὶ ἡ ὑψηλόφρων, καὶ τὸ ον, ονος, *vel* ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, τὸ ον, ου.

ALVEARE, is, & Alvearium, ii. neut. *Ruche.* τὸ σμῆνος, εος, ους. * ἡ κυψέλη, ης.

ALVEATUS, a, um. *Cavé en façon d'auge.* ὁ καὶ ἡ κυτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ALVEOLATUS, a, um. *Idem.* ὁ καὶ ἡ κοιλωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

ALVEOLUS, i. maſc. *Petite auge.* ὁ κύτταρος, ου. * τὸ κυτάριον, ίου.

ALVEUS, ei. maſcul. *Le canal d'une riviere.* τὸ ῥεῖθρον, ου. *Une auge: un creux.* τὸ κύτος, εος, ους. *Baſſin où l'on ſe baigne.* ὁ πύελος, ου. *Ruche.* τὸ σίμβλον, ου. *Le fond, la carene d'un navire.* ἡ γάστρα, ας. *Damier.* ὁ ἄβαξ, ακος.

ALVINUS, a, um. *Sujet au mal de ventre.* κοιλιακὸς, κὴ, κόν.

ALUMEN, inis. neut. *Alun.* ἡ στυπτηρία, ίας.

ALUMINATUS, a, um. *Plein d'alun.* ὁ καὶ ἡ στυπτηριωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

ALUMINOSUS, a, um. *Mixtionné d'alun.* ὁ καὶ ἡ στυπτηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ALUMNA, æ. fœm. *Nourriſſonne, celle qu'on nourrit.* ἡ τρόφιμος, ου. * τὸ θρέμμα, ατος. *Nourrice.* ἡ τροφὸς, οῦ.

ALUMNUS, i. maſcul. *Nourriſſon, celui qu'on nourrit.* ὁ τρόφιμος, ου. *Nourricier, qui nourrit.* ὁ τροφὸς, οῦ.

ALUTA, æ. fœm. *Cuir, peau déliée.* ἡ βύρσα, ης.

ALUTARIUS, ii. maſc. *Qui apprête telles peaux.* ὁ βυρσοδέψης, ου.

ALVUS, i. fœm. *Le ventre.* ἡ κοιλία, ας. * ἡ γαστὴρ, τέρος, τρός. * ἡ γάστρη, ης. *Une ruche.* τὸ σμῆνος, εος, ους. || Alvi reſolutio. ἡ κοιλιολυσία, ίας. || Alvum geſtare. ἐν γαστρὶ ἔχειν. (Vide anom.) acc.

A M

AMA, æ. fœm. *Beche.* ἡ ἄμη, ης.

AMABILIOR, & ius, oris. compar. *Plus aimable.* φιλητότερος, έρα, ερον.

AMABILIS, & e, is. Cic. *Aimable.* ὁ καὶ ἡ φιλητὸς, *vel* ἐραστὸς, *vel* ἀγαπητὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἐράσμιος, καὶ τὸ ον, ου.

AMABILITAS, atis. fœm. *Amabilité.* τὸ ἀγαπητόν, οῦ. * τὸ φίλτρον, ου.

AMABILITER. adv. *D'une façon aimable.* φιλητῶς. * ἐρασμίως. * ἀγαπητῶς.

AMABO. *Je vous prie.* Interjeĉt. blandientis & amantis. δέομαί σου. * παρακαλῶ

AMALTHEA, æ. fœmin. & Amaltheum, ei. neut. *Bibliotheque fournie de bons livres.* τὸ ἀμαλθεῖον, ίου. || Amaltheæ cornu. τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας, (ατος)

AMANDATIO, onis. fœm. *Envoi hors de chez ſoi.* ἡ ἀπόπεμψις, εως

AMANDATUS, a, um. *Envoyé, relegué.* ἀποπεμφθεὶς, θεῖσα, θέν.

AMANDO, as, avi, atum, are *Envoyer hors de chez ſoi, releguer, chaſſer.* ἀποπέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα. acc. uni. & gen. alt cum ἀπό

AMANDUS, a, um. *Qu'on doit aimer.* φιλητέος, τέα, τέον. * φιληθησόμενος, ένη, ενον.

AMANS, antis. omn. gen. *Aimant.* φιλέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν acc. * ἐρῶν, ῶν, (ῶντος,) ῶσα, ῶν. acc. uni. *Amant.* V. Amator. || Perditè amans. ὁ καὶ ἡ δυσέρως, ωτος. gen.

AMANTER. adverb. *En ami.* φιλικῶς. * ἐραστικῶς.

AMANTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-grand ami, qui aime fort.* ὑπερφιλέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν. acc. * ὁ καὶ ἡ ὑπέρφιλος, καὶ τὸ ον, ου.

AMANUENSIS, is. maſcul. *Un Clerc qui écrit ſous un autre.* ὁ ἀπογραφεὺς, έως.

AMARACINUM, i. neut. *Onguent de Marjolaine* τὸ ἀμαράκινον, ȣ.

AMARACINUS, a, um. *Fait de Marjolaine.* ὁ καὶ ἡ ἀμαράκινος, καὶ τὸ ον, ȣ.

AMARACUM, i. neut. & Amaracus, i. maſc *Marjolaine, herbe.* ὁ ἀμάρακος, ȣ. * τὸ ἀμάρακον ȣ.

AMARANTHUS, i. maſc. *Fleur nommée Paſſe velours.* ὁ ἀμάρανθος, ȣ.

AMARE. adv. *Amerement.* πικρῶς.

AMAREſCO, is, ſcere. *Devenir amer.* πικρίζω, F. ίσω, P. πεπίκρικα.

AMARITIES, iei. fœm. *Amertume.* ἡ πικρία, ίας. * ἡ πικρότης, ητος.

AMARITUDO, inis. fœm. *Idem.*

AMAROR, oris. maſc. *Idem.*

AMARULENTUS, a, um. *Fort amer.* πολύπικρος, *vel* ἔκπικρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Aigri, qui a du reſſentiment.* πάνυ πικρανθεὶς, εῖσα, έν.

AMARUS, a, um. *Amer, fâcheux.* πικρὸς, ρὰ, ρόν. ‖ Valdè amarus. ἔκπικρος. *vel* πολύπικρος. ‖ Amarus homo. πικρὸς ἀνὴρ, *vel* δύσκολος ἀνήρ. ‖ Amarum facio. πικραίνω, F. ανῶ. * πικρόω, F. ώσω. acc. ‖ Amarum os. σόμα ἐκπικρȣ́μενον. ‖ Dulciter amarus. γλυκύπικρος, ον. ‖ Aliquantùm amarus. ὑπόπικρος, ον.

AMASIA, æ. fœm. *Amie par amourettes.* ἐρωμένη, ης.

AMASIUS, ii. maſc. *Ami par amourettes.* ὁ ἐρώμενος, ȣ.

AMATIO, onis. fœm. *Amourachement.* ἡ ἔρασις, εως. * ἡ σοργή, ῆς. * ὁ ἔρως, ωτος.

AMATOR, oris. maſc. *Celui qui aime.* ὁ ἐραςής. ȣ̃. * ὁ φιλητής, ȣ̃. * ὁ φιλήτωρ, ορος. *Amoureux.* ὁ ἐραςής, ȣ̃. ‖ Amator pacis. ὁ καὶ ἡ φιλήσυχος, ȣ, *vel* εἰρηνικὸς, ἡ, όν. — ruris. ὁ φιλογέωργος. — gloriæ. δόξης ἐραςής, ȣ̃. — mulierum. ὁ φιλογύναιος, ȣ, *vel* ὁ φιλογύνης, ȣ. V. Amo.

AMATORCULUS, i. maſc. *Amoureux tranſi.* ὁ ἐρωτύλος, ȣ.

AMATORIE. adverb. *En amoureux.* ἐρωτικῶς. *En ami.* φιλικῶς.

AMATORIUM, ii. neut. *Choſe qui donne de l'Amour.* τὸ ἐρωτικὸν, ȣ̃. * τὸ φίλτρον, ȣ.

AMATORIUS, a, um. *Appartenant à un amoureux.* ἐρωτικὸς, κή, κόν. *A un ami.* φιλικὸς, ἡ, όν.

AMATRIX, icis. fœmin. *Amoureuſe.* ἡ ἐράςρια, ας.

AMAZONES, um. fœm. plur. *Amazones, femmes généreuſes.* αἱ ἀμάζονες, ων.

AMBACTUS, i. maſcul. *Serviteur.* ὁ δȣ̃λος, ȣ.

AMBAGES, & Ambagibus, (pro plur.) Ambage, (pro ſingul.) fœm. *Diſcours obſcur & ambigu.* ἡ περιαγωγή, ῆς. * ἡ περιπλοκή, ῆς. *Détours.* αἱ πλάναι, ῶν.

AMBAGIOSUS, a, um. *Plein d'obſcurité.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίλογος, *vel* περίπλοκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

AMBAR, *vel* Ambarum, i. neut. *Ambre gris.* τὸ ἄμβαρ, αρος.

AMBEDO, dis, *vel* Ambes, edi, eſum, edere *vel* ambeſſe. Plaut. *Ronger autour.* περιέδω, *vel* περιτρώγω. (V. anom. in ἔδω, & τρώγω.) accuſat.

AMBESUS, a, um. *Rongé tout autour.* περιβεβρωμένος, *vel* περιεδηδεσμένος, ένη, ένον.

AMBIANUM, i. neut. *Amiens, ville de Picardie.* τὸ ἀμβιανὸν, ȣ.

AMBIANUS, a, um. *D'Amiens.* ἀμβιανὸς, νή, όν.

AMBIDEXTER, tri. maſcul. *Gaucher & droitier.* ὁ καὶ ἡ περιδέξιος, *vel* ἀμφοτεροδέξιος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ἀμφιδεξίτερος, ερα, ερον. * ὁ καὶ ἡ ἀντίχειρ, ειρος.

AMBIGO, is, ere. *Etre en doute.* ἀπορέω, ῶ. F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen. * περιάγω, F. ξω, περιῆχα. * ἀμφισβητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφισβήτηκα. accuſ. *vel* gen. *vel* περὶ, gen. rei, dat. perſ. ‖ Ambigere de aliquâ re. ἀμφισβητεῖν περί τινος. cum aliquo. ἀμφισβητεῖν τινι, *vel* πρός τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Regni certamine ambigunt. ἀμφισβητȣ̃σι περὶ βασιλείας. ‖ Inter eos nihil ambigitur. ȣ̓δὲν ἀμφιγνοȣ̃σι, *vel* ȣ̓δὲν ἀπορȣ̃σι. ‖ De hoc ambigitur. τȣ̃το ἀμφισβητεῖται. ‖ Ambigere animo. τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, *vel* τὴν διάνοιαν ἀμφικλινῆ ἔχειν. V. Dubito.

AMBIGUE. adv. *Ambiguement.* ἀμφιβόλως. * ἀμφιβολικῶς.

AMBIGUITAS, atis. fœm. Cic. *Ambiguité.* ἡ ἀμφιβολία. * ἀμφιλογία, ίας.

AMBIGUUM, i. neutr. *Ambiguité.* ἀμφίβολον, *vel* ἀμφίλογον, ȣ.

AMBIGUUS, a, um. *Ambigu, douteux.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, *vel* ἀμφίλεκτος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Ambigua animalia. τὰ ἐπαμφοτερίζοντα ζῶα.

AMBIMANUS, i. maſc. V. Ambidexter.

AMBIO, is, ivi, itum, ire. *Environner.* περιέρχομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) * περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. * κυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύκλωκα. accuſ. ‖ Ambio nuptias. *Je recherche en mariage.* μνηςεύω, F. εύσω, P. μεμνήςευκα. acc. *Briguer.* παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. ‖ Ambire magiſtratum. σπουδαρχιάω, F. άσω, P. ἐσπουδαρχίακα. * τὴν ἀρχὴν παραγγέλλειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Honores ſtudiosè ambire. τὰς τιμὰς σπουδαίως ἐπιτηδεύειν. ‖ Conſulatum ambire. μετιέναι τὴν ὑπατείαν. ‖ Qui magiſtratus ambiunt. οἱ παραγγέλλουσιν εἰς ἀρχάς. * οἱ ἀρχαιρεσιάζοντες. ‖ Terram ambit Oceanus. τὴν γῆν περιῤῥέει ὠκεανὸς, *vel* περὶ γῆν ἴησι. ‖ Ambire locum. κύκλῳ περιέχειν τὸν τόπον. Ambire puellam. μνηςεύεσθαί τινα κόρην. ‖ Gloriam ambire. πρὸς τὴν τῆς δόξης κτῆσιν σπουδάζειν. * τὴν τιμὴν ἐπιζητεῖν.

AMBITIO, onis. fœm. *Tour, circuit.* ἡ περιβολή, ῆς. * ἡ περίοδος. *Ambition d'honneur.* ἡ φιλοδοξία, *vel* φιλοτιμία, ίας. *Brigue de charges.* ἡ παραγγελία, ίας. * ἡ σπουδαρχία, ίας.

AMBITIOSE. adverb. *Ambitieuſement.* φιλοτίμως. * φιλοδόξως. ‖ Ambitiosè agere. διαφιλοτιμεῖσθαι, έομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. διεφιλοτιμησάμην. ‖ Ambitiosè id facit. φιλοτίμως τȣ̃το ποιεῖ, *vel* φιλοτιμεῖται τȣ̃το ποιῶν.

AMBITIOSUS, a, um. *Ambitieux.* ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, *vel* φιλόδοξος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort deſireux* ἐπιθυμῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, ab ἐπιθυμέω. gen. *Qui brigue les charges.* ὁ καὶ ἡ σπȣ́δαρχος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Ambi-

tioſus amnis. ὁ περίδρομ⊗ ποταμός.

¶ PHR. ISOCR. & DEMOSTH. Ambitioſum facinus. τὸ μετὰ φιλοτιμίας πρᾶγμα γιγνόμενον. || Nimiùm ambitioſus. δόξης ἄγαν ἐραστὴς ὤν. * λίαν δόξης ὀρεγόμεν⊗. * τῷ ἔρωτι τῆς δόξης ἐχόμεν⊗. || Perditè ambitioſus. δυσέρως τῆς δόξης. || Immoderatè ambitioſus. φιλοτιμίᾳ ἀπλήστως χρώμενος. || Ad inſaniam uſque ambitioſus viſus eſt. δοξομανὴς ἔδοξεν ὑπάρχειν. || Omninò ambitioſus. πανταχῆ τιμὴν ἐπιζητῶν. || Ambitioſus ita, ut nulli cedere vellet. φιλότιμος ὢν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος γενέσθαι. || Adeò ſunt ambitioſi. εἰς τοῦτο κατέστησαν φιλοτιμίας. || Mirum quantum ambitioſus eſt. θαυμαστῶς ἐν ἐπιθυμίᾳ τῆς δόξης γίγνεται. || Ne ſimus ambitioſi. ὥστε μὴ ἐπιθυμίαν ἔχειν τῆς τιμῆς.

AMBITUS, ûs. maſc. *Circuit, enceinte.* ὁ περίβολος, ου. * ἡ περίοδος, ου. *Brigue.* ἡ παραγγελία, ίας. * ἡ δέησις, εως. || Ambitus verborum. ἡ περίοδος, ου.

AMBITUS, a, um. *Environné.* περιβεβλημένος, ένη, ον. *Ambitionné.* φιλοτιμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *De qui on a recherché la faveur.* τεθεραπευμένος, η, ον.

AMBO, æ, o. plur. *Tous deux enſemble.* τὼ καὶ τὰ ἄμφω. gen. ἀμφοῖν.

AMBRICES, um. maſc. plur. *Tuiles.* οἱ πλίνθοι, ων V. Imbrex.

AMBROSIA, æ. fœmin. *Ambroſie.* ἡ ἀμβροσία, ίας.

AMBROSIACUS, a, um. *Qui eſt d'ambroſie.* ἀμβροσιακὸς, κὴ, κό.

AMBROSIUS, a, um. *Idem.* ὁ καὶ ἡ ἀμβρόσιος, καὶ τὸ ον, ου.

AMBUBEIA, *vel* Ambugia, æ. fœmin. *Chicorée ſauvage, herbe.* τὸ κιχώριον, ίου.

AMBULACRUM, i. neut. *Promenoir, allée.* ὁ περίπατος, ου. * ἡ περιδρομὶς, ίδος.

AMBULATILIS, & e, is. *Qui ſe promene.* περιπατῶν, ῶν; ἔοντος, οῦντος; έουσα, οῦσα; έον, οῦν.

AMBULATIO, onis. fœm. *Une promenade, ou un promenoir.* ὁ περίπατος, ου.

AMBULATIUNCULA, æ. fœm. *Petit promenoir.* ὁ μικρὸς περίπατος.

AMBULATOR, oris. maſc. *Qui ſe promene.* ὁ περιπατητικὸς, οῦ.

AMBULATORIUS, a, um. *Ambulatoire, qu'on fait marcher & aller çà & là.* πορευτικὸς, *vel* μεταβατικὸς, κὴ, κόν.

AMBULATRIX, icis. fœm. *Celle qui ſe promene.* ἡ περιπατητικὴ, ῆς.

AMBULO, as, arum, are. *Se promener.* περιπατέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπάτηκα. *Cheminer, marcher.* βαδίζω, F. ίσω, P. βεβάδικα. || Ambulare mare. *Cheminer par mer.* διὰ τῆς θαλάσσης, *vel* τὴν θάλασσαν πεζεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπέζευκα.

AMBURO, is, uſſi, uſtum, urere. *Brûler tout autour.* περιφλέγω, F. ξω, P. περιπέφλεχα. * περικαίω, F. καύσω, P. περικέκαυκα. (V. ano. in καίω.) acc.

AMBUSTA, orum. neut. plur. *Brûlures.* τὰ κατακαύματα, ων.

AMBUSTIO, onis. fœm. *Brûlure.* ἡ περίκαυσις, εως. * τὸ περίκαυμα, ατος.

AMBUSTUS, a, um. *Brûlé tout autour.* περικεκαυμένος, η, ον.

AMEN. *Ainſi ſoit-il.* ἀμήν.

AMENS, entis. omn. gen. *Inſenſé, hors de ſon bon ſens.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, *vel* ἔκφρων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἄνοος, ου, τὸ ἄνοον, ου. || Amentem eſſe παραφρονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ita amens eſt, ut. ἐς τοῦτο ἀνοίας ἦλθεν, ὥστε, *vel* εἰς τοσαύτην ἀφροσύνην ἦλθε. (V. ἔρχομαι in anomal.) || Omninò amentes ſunt. παντελῶς ἀλογίστως ἔχουσι. || Amens animi. τῇ ψυχῇ ἀνόητος. || Non ita amens ſum ac vecors. οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδὲ ἀπόπληκτ⊗ ἐγώ. || Omninò enim nullus eſt ita amens, ut. πάντως γὰρ οὐδεὶς οὕτως κατὰ τὴν φρόνησιν, ὡς. || Amens & ſenſûs expers. διεφθαρμένος τὰς φρένας. || Hic certè amens eſt. οὗτος δήπου νοῦν οὐκ ἔχει, *vel* κακῶς φρονεῖ.

AMENTATUS, a, um. *Attaché avec une courroie.* ἠμμαντισμέν⊗, η, ον. * τὸ ἱμάντι καθαπτὸς, ή, όν. || Amentata jacula, amentatæ haſtæ. μεσάγκυλα, ων.

AMENTIA, æ. fœm. *Folie, perte de ſens.* ἡ ἀφροσύνη, ης. * ἡ ἄνοια, οίας.

AMENTUM, i. neut. *Courroie, lien.* ὁ ἱμὰς, άντος. * τὸ ὄχανον, ου. * τὸ ἅμμα, ατος.

AMENTO, as, avi, are. *Attacher un lien à.* ἀμματίζω, F. ίσω, P. ἠμμάτικα. acc.

AMERICA, æ. fœm. *L'Amerique, quatriéme partie du monde.* ἡ ἀμερικὴ, ῆς.

AMES, itis. maſc. *Perche à oiſeleur.* ἡ στάλιξ, ικος. * ἡ σχαλὶς, ίδος.

AMETHYSTINATUS, a, um. *Vêtu de couleur d'amethyſte.* ὁ καὶ ἡ ἀμεθυστωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * τὴν ἀμεθυστίνην ἐσθῆτα ἠμφιεσμένος, η, ον.

AMETHYSTINUS, a, um. *Violet, d'amethyſte.* ὁ καὶ ἡ ἀμεθύστινος, καὶ τὸ ον, ου.

AMETHYSTUS, i. maſc. *Amethyſte, pierre précieuſe.* ὁ ἀμέθυστος, ου.

AMIANTUS, i. maſc. *Sorte de pierre ſemblable à l'alun de pierre.* ὁ ἀμίαντος, ου.

AMICA, æ. fœm *Amie.* ἡ φίλη, ης. * ἡ ἑταίρα, ας. *Aimée.* ἡ ἐρωμένη, ης.

AMICABILIS, & e, is. *D'ami.* φιλικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ φίλιος, καὶ τὸ ον, ου.

AMICE. adv. *Amiablement.* φιλοφρόνως. * προσφιλῶς. * φιλικῶς.

AMICIO, is, civi, ictum, ire. *Couvrir, envelopper.* ἀμπέχω, F. ἀμφέξω. (V. anom. in ἔχω.) acc. * ἀμφιέννυμι. (V. anomal.) acc. * ἐνδύω, ἔνδυμι, F. ύσω, P. ἐνδέδυκα. dupl. acc.

AMICIOR, & ius, oris. comp. *Plus grand ami.* φίλτερος, έρα, ερόν.

AMICISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-grand ami.* φίλτατος, άτη, ατον. || Vir amiciſſimus, mihique omni benevolentiæ genere conjunctus. φίλτατος, καὶ κατὰ πᾶσαν εὔνοιαν ἐμοὶ συνημμένος.

AMICITIA, æ. fœm. *Amitié.* ἡ φιλία, ας. * ἡ φιλότης, ητος. || Amicitia erga aliquem. ἡ φιλία πρός τινα. || Ad amicitiam aptus. φιλητέος ἀνήρ. || Amicitiâ dignus. ὁ καὶ ἡ ἀξιόφιλος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magna mihi cum illo eſt amicitia. πολλὴ ἐστί μοι φιλία πρὸς ἐκεῖνον. || Bonorum hominum amicitias nulla ætas delere poteſt. τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ᾽ ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. || Malorum amicitiam breve tempus diſſolvit. τὰς τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε.

|| Sic cum eo amicitiam contraxi. ὕτως ἡμαυτὸν ἀνθρώπῳ συνῆψα. || Arctiſſimâ amicitiâ cum eo devinctus εἰς τὴν ἄκραν αὐτῷ φιλίαν συνδεδεμένος, *vel* συνημμένος. || Amicitiæ ac ſocietatis fœdus cum ipſis coire. φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι. || Amicitiam ſuſcipere cum aliis. φιλίαν πρὸς ἄλλους ἐπανααιρεῖσθαι. || Arctiſſimis amicitiæ vinculis inter ſe conſtringi. δεσμοῖς ἀλλήλοις εὐνοίας ἁρμοσθῆναι. || In amicitiam alicujus ſe inſinuare. φίλον ἑαυτῷ τινὰ ποιεῖν. * τινὸς μετέχειν τῆς φιλίας. || Amicitiam alios ſibi conciliare. ἑαυτῷ φίλους παρασκευάζειν, *vel* ποιεῖσθαι. || Cives ad concordiam & amicitiam hortari. τοὺς πολίτας εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν προτρέψαι, *vel* προσάγειν. || Amicitiam aut ſervare aut diſſolvere. τὴν φιλίαν ἢ σώζειν, ἢ διαλύειν. V. Amicus.

AMICO, as, avi, atum, are. *Faire ami.* προσάγομαι, fut. med. ξομαι. acc.

AMICTORIUM, ii. neut. *Habit de fin lin.* τὸ ἀμπεχόνιον, ἰυ.

AMICTUS, a, um. *Vêtu.* ἠμφιεσμένος, *vel* ἀμπεχόμενος, ἐνη, ενον.

AMICTUS, ûs. maſcul. *Vêtement.* τὸ ἀμφίεσμα, ατος. * ὁ χιτὼν, ῶνος * ἡ ἐφεστρὶς, ίδος.

AMICULA, æ. fœm. *Petite amie.* ἡ ἑρωτὶς, ίδος. τὸ ἐρώτιον, ἰυ.

AMICULUM, i. neut. *Un manteau.* τὸ ἀμφίεσμα, ατος.

AMICULUS, i. maſc. *Petit ami.* τὸ φιλίδιον, ἰυ. * ὁ φιλῖνος, υ.

AMICUS, i. ſubſtant. maſc. *Ami.* ὁ φίλος, ου. || Amicos colo, diligo. φιλεραστέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλεράστηκα. || Amicos facio. φιλοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοποίηκα. * φίλους ποιέομαι, ῦμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicum eſſe alicui, *vel* amico eſſe animo erga aliquem. φιλικῶς, *vel* οἰκείως ἔχειν τινί. * φιλικῶς ἔχειν, *ſeu* διατίθεσθαι πρός τινα. || Mihi valdè amicus eſt. αὐτῷ μάλιστα φίλῳ χρῶμαι. * λίαν πρὸς ἐμὲ φιλικῶς διάκειται. || Si ejus amicus ſis. ἐὰν τῆς φιλίας αὐτῦ μετέχῃς. || Amico erga nos eſt animo. τὰ φίλα ἡμῖν φρονεῖ. || Tibi ex animo amicus erat. σοὶ ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος ἦν. || Amicos ſibi conciliare. παρασκευάζειν ἑαυτῷ φίλους. * ἑαυτῷ φίλους ποιεῖσθαι. || Vos præcipuos amicos haber. ἐξαιρέτῳ φιλίᾳ ὑμᾶς γεραίρει. || Quem inter præcipuos amicos numerabat. ὃν ἐν πρώτοις τῶν ἑαυτῦ φίλων ἐσώριζεν. || Amicis abundare. φίλων εὐπορεῖν. || Sincerus à pueris amicus. γνήσιος παιδόθεν φίλος. V. Amicitia, Amo.

AMICUS, a, um. *Qui plaît, agréable.* φίλος, η, ον. D'*ami.* φιλικὸς, ἡ, όν.

AMISSIO, onis. fœm. *Perte.* ἡ ἀποβολὴ, ῆς. || Amiſſio ſenſuum. ἡ ἀναισθησία, ἰας.

AMISSUS, a, um. *Perdu.* ἀποβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

AMITA. *La tante du côté du pere.* ἡ πατραδέλφη, ης. * ἡ πρὸς πατρὸς θεία, ας.

AMITINI, orum. maſc. plur. *Couſins germains.* οἱ ἀνεψιοὶ, ῶν.

AMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit perdre.* ἀποβλητέος, τέα, τέον.

AMITTO, is, iſi, iſſum, ittere. *Laiſſer en aller, renvoyer d'avec ſoi.* ἀποπέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπομφα. acc. V. Dimitto. *Perdre.* ἀποβάλλω, F. βαλῶ, P. ἀποβέβληκα. * ἀπόλλυμι, *vel* ἀπολλύω, fut. ἀπολέσω. (V. anom. in ὄλλυμι.) acc. || Qui amitti non poteſt. ὁ καὶ ἡ ἀναπόβλητος, τὸ ον, υ.

§ PHR. ISOCR. & D. Imperium amittere. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν. || Qui omnia bona amiſit. τὴν ὑσίαν ἅπασαν ἀφῃρημένος, *vel* ἀφαιρεθεὶς. || Vitam amittere. τῆς ψυχῆς στερηθῆναι. || Civitatem amittet. στερήσεται τῆς πόλεως. || Opes amittere. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐκπεσεῖν. (πίπτω. V. anom.) || Autoritatem amittere. ἄκυρον καθιστάναι. || Victoriam amittere. ἐν τῇ μάχῃ δυστυχεῖν.

AMMONIACUM, i. neut. *Ammoniac, gomme.* τὸ ἀμμωνιακὸν, ῦ.

AMMONIACUS, a, um. *D'ammoniac.* ἀμμωνιακὸς, κὴ, κόν. || Sal Ammoniacus. ὁ ἅλς ἀμμωνιακός.

AMNICOLA, æ. comm. *Qui habite proche les rivieres.* ὁ καὶ ἡ περιποτάμιος, καὶ τὸ ιον, ἰυ. * ὁ καὶ ἡ ποταμογείτων, ονος.

AMNICUS, a, um. *Qui eſt de riviere.* ὁ καὶ ἡ ποτάμιος, καὶ τὸ ιον, ἰυ.

AMNIS, is. maſcul. *Riviere, fleuve.* ὁ ποταμὸς, ῦ.

AMO, as, avi, atum, are. *Aimer, chérir.* φιλέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. acc. * ἀγαπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγάπηκα. acc. * στέργω, F. ξω, P. ἔστεργα. accuſat. * ἐράω, F. άσω, P. ἤρακα. || Amo vehementer. ὑπερφιλέω, ῶ. || Amat hoc facere. φιλεῖ τῦτο ποιεῖν. * τῦτο φιλεῖ ποιῶν. || In eo me amo. ἐν τύτῳ ἐναβρύνομαι ... ίζω, ίσω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nimiùm amare divitias. τὸν πλῦτον ὑπερβαλλόντως ἀγαπᾶν. || Hoc plus amare, quàm illud. ἀγαπᾷν τῦτο ἀντὶ ἐκείνυ, *vel* πρὸ ἐκείνυ. || Toto pectore amare bene-meritos. παντὶ θυμῷ, *vel* ἐκ καρδίας φιλεῖν τὺς εὖ ποιῦντας. || Frater non amat fratrem. ὐκ ἐρᾷ ἀδελφὸς ἀδελφῦ. || Amant quietem. πρὸς τὸ ἡσυχίαν ἄγειν ἐρωτικῶς ἔχουσι. || Bellum amant. φιλοπολέμως διάκεινται. || Pericula amant. φιλοκινδύνως διατίθενται. || Deum amo. θεοφιλῶς ἔχω. || Amare populum. φιλόδημον γίγνεσθαι. || Amari à ſapientibus. τὴν εὔνοιαν κλᾶσθαι τὴν παρὰ τῶν σοφῶν. * τῆς παρὰ τῶν σοφῶν εὐνοίας τυγχάνειν. * εὔνοιαν ἐκ τῶν σοφῶν λαμβάνειν. || Valde me amat. εὐνϛάτυ αὐτῦ τυγχάνω. * εὐνύστατον αὐτὸν ἔχω. || Sic amor ab illo, ut. τοιαύτη ἡ παρ' ἐκείνυ εὔνοιά μοι ὑπάρχει. * τοιαύτη ἐστὶν ἡ τύτυ εἰς ἐμὲ εὔνοια, ὥστε. || In eo valdè me amo. ἐν τύτῳ εὐδοκίω. || Jampridem illam perditè amabat. πολὺν ἤδη χρόνον ἐκείνην ἐπιμανῶς ἠγάπα. || Eximiè amare puerum. τὸν παῖδα φιλεῖν ὑπερφυῶς, *vel* ἰσχυρῶς. || Uſque adeò eum amabant. τοσῦτον ἔρωτα εἶχον πρὸς αὐτόν. * ὕτω φιλικῶς καὶ ἐπιτηδείως εἶχον πρὸς αὐτόν. || Qui maximè ab eo amatur. ὁ μάλιστα τῆς φιλίας αὐτῦ μετέχων. || Æquè atque oculos ſuos amare. τῶν ὀφθαλμῶν ἴσον ἀγαπᾶν. || Ita divitias amant. τοιῦτον ἔρωτα ἐρῶσι τῶν χρημάτων. || Qui naturaliter amant virtutem. οἷς ἔμφυτος ἔρως ἐστὶ πρὸς τὴν ἀρετήν. || A primâ ætate doctrinam amans. τὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐνδεδυμένον τῇ ψυχῇ παιδείας ἵμερον ἔχων. || Perditè amare divitias. ἐρωτομανῶς ἔχειν πρὸς τὸν πλῦτον.

AMOENITAS, atis. fœmin. *Agrément, beauté d'un lieu de plaiſance.* ἡ τρυφερότης, *vel* τερπνότης, ητος.

AMOENITER. adverb. *Agréablement.* τρυφερῶς. * τερπνῶς.

AMOENO, as, avi, atum, are. *Recréer.* εὐφραίνω, F. ανῶ, P. εὔφρανκα. acc.

AMOENUS, a, um. *Agréable, récréatif.* τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, *vel* τερπνὸς, ἡ, όν.

AMOLIOR, iris, itus ſum, iri. *Oter, ou repouſſer avec peine.* ἀπωθέω, F. ἀπώσω. (V. anom. in ὠθέω.) || Amoliri ſe. ἑαυτὸν. (pro maſc. ſing.) ἀπάγειν. (V. anom. in ἄγω. || Amoliri pericula. τοὺς κινδύνους ἀποκρούεσθαι, ούομαι, fut. med. ούσομαι. aor. 1. med. ἀπεκρουσάμην.

AMOLITIO, onis. fœm. *L'action d'ôter avec peine.* ἡ ἄπωσις, εως.

AMOMUM, i. neut. *Amome, arbre odoriferant.* τὸ ἄμωμον, ου.

AMOR, oris. maſc. *Amour.* ὁ ἔρως, ωτος. || Amor ſui. ἡ φιλαυτία, ας. || Amor gloriæ. ἡ φιλοδοξία, ας, *vel* ἡ φιλοτιμία, ας. || Amor patriæ. ἡ φιλοπατρία, ας. || Mutuus amor. ἡ φιλαλληλία, ας. || Amores mei. *Mes amours, mes delices.* τὰ παιδικά μου. || Amore proſequor. φιλεῖν τινα. * φιλικῶς ἔχειν πρός τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amor ex aſpectu naſcitur. ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίγνεται τὸ ἐρᾷν. || Amor pulchrarum rerum. ἔρως τῶν καλῶν, *vel* πρὸς τὰ καλά. || Amore capi, amori ſuccumbere. ἔρωτος ἡττηθῆναι. || Magno illum amore proſequitur. εὐμενέστατα ἔχει πρὸς αὐτόν. || Amore captus illum ſequitur. ἐρωτικῶς αὐτῷ ἕπεται. * ὑπ' ἔρωτος κατεχόμενος αὐτῷ ἕπεται. || Amore illius captus. ἐκείνου ἐρασθείς. || Inſano tui amore capi. ἐπιμαίνεσθαί σοι. || Ipſius amore corripi. ἔρωτι ἁλῶναι αὐτοῦ. || Amore perit. ἀπόλλυται ὑπ' ἔρωτος. * αὐτὸν ἔρως ἀπόλλυσι. || Captus ſum miſer, & ejus amore correptus ſum. ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. || In amorem mei ardentem incidit. εἰς ἔρωτά μου θερμὸν ἐμπίπτει. || Amoris telis vulnerari. ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι. || Hac pulchritudine ſauciatus, ipſius amore concitatus eſt. τῷ κάλλει τούτῳ πληγεὶς τὴν ψυχὴν, εἰς ἐκείνης ἔρωτα ἐκινήθη. || Cujus amore tenebatur. ἧς ἐρῶν ἐτύγχανε. || Mulierem amore complecti. πρὸς γυναῖκα ἐρωτικῶς διακεῖσθαι || Impudico amore laborare. ἐρᾷν ἀκόλαστον ἔρωτα. || Vehementi alicujus amore ac deſiderio contabeſcere. σφοδρῷ τῷ περί τινα πόθῳ συντήκεσθαι. || Amorem in alium transferre. τὸν ἔρωτα εἰς ἄλλον μεταθεῖναι. || Ardentiſſimo erga Deum amore affici. περικαίεσθαι τοῦ θεοῦ. || Animi ſummo Dei amore incenſi. αἱ ψυχαὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ θεοῦ ἀγάπην ἐκκαυθεῖσαι. || Divino amore præditi. οἱ τὸν θεῖον κεκτημένοι ἔρωτα. || Tantus laboris amor obortus eſt. τοιοῦτος ἔρως τῶν πόνων ἐνέπεσε, *vel* ἐνεγένετο. (V. πίπτω & γίνομαι in anom.) || Vitæ amore tenentur. τὸ φίλτρον ἔχει αὐτοὺς τοῦ βίου. || Qui amore ſapientiæ tenetur. ὁ ἔρωτι τῆς ἐπιστήμης ἐχόμενος. * ὁ τῆς σοφίας ἔρωτα καὶ πόθον ἔχων. || Hujus ſpectaculi amore captus. τῷ ἔρωτι τῆς θέας ταύτης δοὺς ἑαυτόν. || Divino amore corripi. ἔρωτι τοῦ θεοῦ κατέχεσθαι. * ἐν κατοχῇ τοῦ θείου ἔρωτος γίγνεσθαι. || Si Dei amor in nobis viget. εἰ ὁ θεῖος ἔρως ἡμῖν ἐνακμάζει.

AMOTIO, onis. fœm. *Action d'ôter.* ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Reculement.* ἡ ἀποκίνησις, εως. *Larcin.* ἡ ἐξαίρεσις, εως. || Amotio doloris. *Appaiſement de la douleur.* ἡ ἀλυπία, ίας. * τῆς λύπης ἐξαίρεσις, εως.

AMOTUS, a, um. *Oté, détourné, dérobé.* ἐξαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Reculé.* ἀποκεκινημένος, η, ον. *Repouſſé, chaſſé.* ἀπωσθεὶς, εῖσα, έν. || Amoto cuſtode. ἐκποδὼν γενομένου τοῦ φύλακος.

AMOVENDUS, a, um. *Qu'on doit remuer de.* ἀποκινητέος, τέα, τέον. ἀπό. gen. * ἀποστερητέος, τέα, τέον. ἀπό. gen.

AMOVEO, es, movi, motum, movere. *Remuer de quelque lieu.* ἀποκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκίνηκα. acc. rei. gen. loci cum ἀπό. *Dérober, ôter.* ἐξαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * ἀποστρέφω, F. ψω, P. ἀπέστροφα. acc. perſ. gen. rei cum ἀπό. *Repouſſer, chaſſer.* ἀπωθέω, ῶ, F. ήσω. (V. anomal.) || Amovere teſtes. ἐκποδὼν ποιεῖσθαι τοὺς μάρτυρας.

AMPELOLEUCE, es. fœm. *Couleuvrée, herbe.* ἡ ἀμπελολεύκη, ης.

AMPHIBIUM, ii. neut. *Bête vivante en terre & en l'eau.* τὸ ἀμφίβιον, ίου.

AMPHIBOLOGIA, & Amphilogia, æ. fœmin. *Paroles à double ſens, à deux ententes.* ἡ ἀμφιλογία, ας.

AMPHIMALLUM, i. neut. *vel* Amphimallus, i. maſc. Plin. *Etofe velue des deux côtés.* τὸ ἀμφίμαλλον, ου. * ὁ ἀμφίμαλλος, ου.

AMPHISBÆNA, æ. fœm. *Serpent à deux têtes.* ἡ ἀμφίσβαινα, ης.

AMPHITHEATRALIS, & e, is. *Appartenant à l'amphitheâtre.* ἀμφιθεατρικὸς, κὴ, κόν.

AMPHITHEATRICUS, a, um. *Idem.*

AMPHITHEATRUM, i. neutr. *Amphitheâtre.* τὸ ἀμφιθέατρον, ου.

AMPHORA, æ. fœm. *Vaiſſeau contenant la huitiéme partie d'un muid.* ὁ ἀμφορεὺς, έως.

AMPHORALIS, & e, is. *Qui tient une telle meſure.* ἀμφορεαῖος, αία, αῖον.

AMPLE. adv. *Amplement.* εὐρέως. * πλατέως. *Magnifiquement.* μεγαλείως. * μεγαλοπρεπῶς. *Abondamment.* εὐπόρως. * δαψιλῶς.

AMPLECTOR, eris, plexus ſum, plecti. *Embraſſer.* περιπλέκω, F. ξω, P. περιπέπλεχα. accuſat. * προσπτύσσω, F. ξω, P. προσέπτυχα. acc. * ἀσπάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *Tenir.* κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen. *Environner.* περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. acc. *Aimer.* ἀγαπάω, ῶ. F. ήσω, P. ἠγάπηκα. accuſ. *Accepter.* ἀποδέχομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. ἀπεδεξάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amplectere potius honeſtam paupertatem, quàm divitias injuſtas. μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν, ἢ πλοῦτον ἄδικον. || Amplecti aliquem & oſculari. περιβάλλειν τινὰ καὶ φιλῆσαι. || Aliquem amore amplecti. φιλικῶς ἔχειν πρός τινα. || Amplecti amore ſuas poſſeſſiones. ἀσπάζεσθαι τὰ ἑαυτοῦ κτήματα. * τὰ ἑαυτοῦ χρήματα φιλοφρονεῖσθαι. || Puerum amplecti. τὸν παῖδα εἰς τὰς ἀγκάλας ἔχειν, *vel* ἀναλαμβάνειν. || Terram amplectitur Oceanus. τὴν γῆν περιέχει ὠκεανός.

AMPLEXOR, aris, atus ſum, ari. *Embraſſer ſouvent.* πολλάκις προσπτύσσω, F. ξω, P. προσέπτυχα. acc.

AMPLEXUS, a, um. *Qui a embraſſé.* προσπτυξάμενος, *vel* ἀσπασάμενος, ένη, ενον. acc. *Qui a accepté.* δεξάμενος, ένη, ενον. acc.

AMPLEXUS, ûs. maſculin. *Embraſſement.* ἡ

περίπλεξις, εως. * ἡ περιπλοκὴ, ῆς.

AMPLIATIO, onis. fœmin. *Délai par ſentence.* ἡ ὑπέρθεσις, εως. * ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *Etendue.* ὁ πλατυσμὸς, ȣ.

AMPLIFICATIO, onis. fœmin. *Amplification.* ἡ ἐπαύξησις, vel παραύξησις, εως.

AMPLIFICATOR, oris. maſcul. *Amplificateur.* ὁ παραυξητὴς, vel ἐπαυξητὴς, ȣ. gen. ὁ αὐξήσας. accuſ.

AMPLIFICATUS, a, um. *Amplifié.* ἐπαυξηθεὶς, θεῖσα, θέν.

AMPLIFICE. adv. *Magnifiquement.* μεγαλείως. * μεγαλοπρεπῶς.

AMPLIFICO, as, avi, atum, are. *Amplifier.* ἐπαύξω, F. ἐπαυξήσω, P. ἐπαύξηκα. acc. * παραυξάνω. (V. anom. in αὐξάνω.) accuſ. || Amplifico verbis. *J'amplifie de paroles.* μεγαληγορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαληγόρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parva amplificare. τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν. || Rem familiarem amplificavi. πλείω τὴν ὑπάρχȣσαν ȣ̓σίαν ἐποίησε. || Acceptum à patre Imperium magnopere amplificavit & propagavit. παρὰ πατρὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, ηὔξησε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινεν. || Reipublicæ bona amplificare. τὰ κοινὰ πλείω, vel βελτίω ποιεῖν. || Ad majeſtatem rei conciliandam, omnia verbis amplificant. πάντα μείζȣσι, ſeu ἐπαίρȣσι τῷ λόγῳ πρὸς τὸ μεγαλεῖον || Illuſtri Græciæ acceſſione Imperium amplificare. ἐνδόξῳ προσθήκῃ τȣ̃ Ἑλληνικȣ̃ αὔξειν τὴν ἀρχήν. || Magnopere amplificatum eſt Imperium. μεγάλην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἡ ἀρχή. || Imperium adhuc amplificavimus. τὴν ἀρχὴν ἔτι μείζω τῆς ὑπαρχȣ́σης ἐποιήσαμεν. || Amplificare gloriam ſuam ſtudet. τῆς δόξης μείζονος ἧς ἔχει, ζητεῖ τυγχάνειν.

AMPLIO, as, avi, atum, are. *Accroître augmenter.* μεγεθύνω, F. υνῶ, P. μεμεγέθυγκα. acc. * πλατύνω, F. υνῶ, P. πεπλάτυγκα. acc. || Ampliare cauſam. ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην. med. (V. anom. in βάλλω)

AMPLITER. adv. V. Amplè.

AMPLITUDO, inis. fœm. *Largeur.* ἡ πλατύτης, ητος. *Etendue.* τὸ πλάτος, εος, ȣς. *Grandeur de corps.* τὸ μέγεθος, εος, ȣς. *Majeſté.* ἡ μεγαλειότης, ητος. *Grandeur de lieu.* ἡ εὐρυχωρία, ας. - *de courage.* ἡ μεγαλοψυχία, ας. *Dignité.* τὸ ἀξίωμα, ατος. *Magnificence.* ἡ μεγαλοπρέπεια, είας. *Excellence.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς.

AMPLIVAGUS, a, um. *Long & large.* ὁ καὶ ἡ πολυπλανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

AMPLIUS. adv. *Plus, davantage.* πλέον. * μειζόνως. * ἔτι. * προσέτι. * μέχρι πλέονος. || Non amplius. ȣ̓κ ἔτι, vel ȣ̓κέτι. * μηκέτι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quid amplius? τί πρὸς τȣ́τοις ἔτι; || Nec juvenis, nec amplius puer. ȣ̓́τε νεανίσκος ἤδη, ȣ̓́τε παῖς ἔτι. || Amplius viginti annos natus. πλειόνων ἢ εἴκοσι ἐτῶν ὤν. * ὑπὲρ εἴκοσι ἔτη γεγονώς. * ἐπιβαίνων ἐτῶν εἴκοσι. * εἰκοστοῦ ἔτους ἐπιβαίνων.

AMPLUS, a, um. *Ample, ſpacieux.* εὐρὺς, vel πλατὺς, (έος) εῖα, είας; ὺ, έος. *Magnifique* μεγαλεῖος, εία, εῖον. *Honorable, de grand crédit & autorité.* ἄξιος, ία, ιον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ampliſſimæ laudes. ὑπερβάλλοντες ἔπαινοι. || Ampliſſima dignitas. ἀξία ὑψηλοτάτη. || Magiſtratum ampliſſimum gerere. τὴν ὑψηλοτάτην τῶν ἀρχῶν διοικεῖν. || Ampla pecunia. ἡ τῶν χρημάτων εὐπορία.

AMPULLA, æ. fœmin. *Petite bouteille, ou phiole, vaiſſeau.* ἡ λήκυθος, ȣ. * ἡ φιάλη, ης. * ὁ πομφόλυξ, υγος.

AMPULLACEUS, a, um. *De phiole.* ὁ καὶ ἡ ληκυθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *En forme de phiole.* ὁ καὶ ἡ ληκυθοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

AMPULLARIUS, a, um. *Appartenant à bouteilles ou phioles.* ὁ καὶ ἡ ληκύθιος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Faiseur de phioles.* ληκυθοποιὸς, ȣ̃.

AMPULLESCO, is, ſcere. *S'enfler, s'ampouler.* πομφολυγίζω, F. ίσω, P. πεπομφολύγικα. * πομφολύγομαι, ȣ̃μαι, fut paſſ. ωθήσομαι.

AMPULLOR, aris atus ſum, ari. *Se ſervir d'un ſtile ampoulé.* ὑψηλολογέομαι, ȣ̃μαι, F. ήσομαι.

AMPUTANDUS, a, um *Qu'on doit rogner.* ἀποκοπτέος, τέα, τέον.

AMPUTATIO, onis. fœm. *Rognure.* ἡ ἀποκοπὴ, vel περιτομὴ, ῆς. * ἡ ἀπόκοψις, εως.

AMPUTATUS, a, um. *Rogné.* ἀποκοπεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

AMPUTO, as, avi, atum, are. *Rogner.* ἀποκόπτω, F. ψω, P. ἀποκέκοφα. accuſ. * περιτέμνω, F. τεμῶ, P. τέτμηκα. aor. ſt. 2. ἔταμον. Præt. med. τέτομα.

AMULETUM, i. neut. *Préſervatif.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, vel ἀλεξητήριον, ȣ * τὸ φυλακτήριον, ȣ.

AMURCA, æ. fœmin. *Lie d'huile.* ἡ ἀμοργὴ, ῆς.

AMURCARIUS, a, um. *Appartenant à lie d'huile.* ἀμοργικὸς, κὴ, κόν.

AMUSSATIM. adv. *A la ligne, ou cordeau.* ἐπὶ στάθμην. * πρὸς στάθμην. Amuſſatim exactus. V. Amuſſitatus.

AMUSSIS, idis. fœm. *Le cordeau ou ligne des harpentiers.* ἡ στάθμη, ης. || Ad amuſſim. V. Amuſſatim.

AMUSSITATUS, a, um. Plaut. *Conduit au cordeau, fait exactement.* ὁ καὶ ἡ σταθμητὸς, καὶ τὸ ον, ȣ.

AMYGDALA, æ. fœm. *Amandier, arbre.* ἡ ἀμυγδάλη, ῆς. * ἡ ἀμυγδαλὶς, ȣ̃. *Amande, fruit.* ἡ ἀμυγδάλη, ης * τὸ ἀμύγδαλον, ȣ.

AMYGDALICEUS, a, um. *Qui reſſemble à l'amandier.* ὁ καὶ ἡ ἀμυγδαλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

AMYGDALINUS, a, um. *Fait d'amandes.* ὁ καὶ ἡ ἀμυγδάλινος, καὶ τὸ ον, ȣ.

AMYGDALITES, æ. maſc. *Une eſpece de tithymale, herbe.* ὁ ἀμυγδαλίτης, ȣ.

AMYGDALUM, i. neut. Idem quod Amygdala.

A N

AN? adv. Interrog. *Ut,* An dicis? *Dites-vous?* ἆρα λέγεις, An non. ἢ μή. An-ne. ἆρ' ȣ̓, ante conſonam. ἆρ' ȣ̓κ, vel ἆρ' ȣ̓χ, ante vocal. An, conjunct. d. bit. *Sçavoir ſi.* πότερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unum ne, an plures? πότερον ἕνα, ἢ πολλȣ́ς. || Utrum oportuit, annon. πότερον ἔχρῆν, ἢ μή, vel ἢ ȣ̓. || An hoc deceat facere, conſiderate. εἰ χρὴ τȣ̃το ποιεῖν, σκοπεῖτε.

Nec,

‖ Nec, an accepturi ſint aliquid, ſciunt ἐδὲ εἰ λή-ψεσθαι μέλλουσιν, ἴσασι. ‖ An-non vides, quantum opus mandes? πότερον ἐχ, vel ἢ ἐχ ὁρᾷς, ὅσον ἔργον προςάτῃς; ‖ An-non juſtum eſt? πῶς ἐχὶ δίκαιον; ‖ An-non abſurdum eſt? ἐκ ἔν ἄτοπον. * ἐχὶ ἄτοπον;

ANABATHRUM, i. neut. Juv. *Pulpitre, eſcalier.* τὸ ἀνάβαθρον, ἐ.

ANACACABEA, æ. fœm. *Aliſier, arbre.* ἡ ἀνακακάβεια, ας.

ANACEPHALÆOSIS, is. fœmin. V. Recapitulatio.

ANACHORESIS, is. fœmin. *Hermitage.* ἡ ἀναχώρησις, εως.

ANACHORETA, æ. maſc. *Hermite.* ὁ ἀναχωρήτης, ἐ.

ANACLINTERIUM, ii. neut. *Lit, matelas.* τὸ ἀνακλιντήριον, ἰε.

ANACTORIUM, ii. neut. *Petit glaive, herbe.* τὸ ἀνακτόριον, ἐ.

ANADEMA, atis. neut. *Couronne.* τὸ ἀνάδημα, ατος.

ANAGALLIS, idis. fœm. *Mouron, herbe.* ἡ ἀναγαλλὶς, ἴδος.

ANAGLYPHUM, i. neut. *Choſe taillée en boſſe* τὸ ἀνάγλυφον, vel ἀνάγλυπτον, ἐ.

ANAGLYPTES, æ. maſc. *Graveur ou tailleur en boſſe, en relief.* ὁ ἀναγλύπτης, ἐ.

ANAGLYPTICE, es. fœm. *L'art de tailler & de graver en boſſe, en relief.* ἡ ἀναγλυφικὴ, vel ἀναγλυπτικὴ, ῆς.

ANAGLYPTUM, i. neut. Vide Anaglyphum.

ANAGNOSTES, æ. maſc. *Lecteur, qui aime à lire.* ὁ ἀναγνώςης, ἐ.

ANAGRAPHE, es. fœm. *Inventaire.* ἡ ἀναγραφὴ, ῆς.

ANALECTA, orum. neut. plur. Mart. *Les reſtes & miettes de la table.* τὰ ἀνάλεκτα, ων.

ANALECTES, æ. maſc. *Qui recueille les reſtes & miettes de la table.* ὁ ἀναλέκτης, ἐ.

ANALECTIS, idis. fœm. *Couſſinet.* ἡ ἀναλεκτὶς, ἴδος.

ANALEMMA, atis. neut. *Inſtrument géométrique.* τὸ ἀνάλημμα, ατος.

ANALOGIA, æ. fœmin. *Proportion, analogie.* ἡ ἀναλογία, ας.

ANALOGUS, a, um. *Proportionné.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλογος, καὶ τὸ ον, ἐ.

ANALYTICUS, a, um. *Réſolutif.* ἀναλυτικὸς, κὴ, κόν.

ANAPÆSTICUS, a, um. *Qui appartient à un pied nommé Anapeſte.* ἀναπαιςικὸς, ὴ, όν.

ANAPÆSTUM, i. neut. *Piece de poëſie, en vers anapeſtiques.* τὸ ἀνάπαιςον, ἐ.

ANAPÆSTUS, i. maſc. *Anapeſte, pied de vers compoſé de deux ſyllabes brèves.* ὁ ἀνάπαιςος, ἐ.

ANAPHORA, æ. fœm. *Répétition, figure de Rhetorique.* ἡ ἀναφορὰ, ᾶς.

ANAS, atis. fœm. *Canard, cane.* ἡ νῆττα, ης.

ANASTOMOSIS, is. fœm. *Embouchure.* ἡ ἀναςόμωσις, εως.

ANASTROPHE, es. fœm. *Tranſpoſition, figure d'oraiſon.* ἡ ἀναςροφὴ, ῆς.

ANATARIUS, ii. maſc. *Celui qui garde des canards.* ὁ νηττοφύλαξ, ακος. * ὁ νηττοκόμος, ἐ.

ANATHEMA, atis. neut. *Homme excommunié, déteſtation.* τὸ ἀνάθεμα, ατος.

ANATHEMA, atis. neut. *Offrande qu'on pend aux Egliſes.* τὸ ἀνάθημα, ατος.

ANATICULA, æ. fœmin. *Petite cane, petit canard.* τὸ νηττάδιον, ἐ.

ANATOMIA, æ. fœm. *Anatomie, diſſection.* ἡ ἀνατομία, ίας.

ANATOMICUS, i. maſc. *Anatomiſte.* ὁ ἀνατομικὸς, ἐ.

ANCEPS, cipitis. omn. gen. *Tranchant des deux côtés, ou des deux bouts.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίςομος, καὶ τὸ ον, ἐ. *Ambigu.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, vel ἀμφίλεκτος, καὶ τὸ ον, ἐ. *Douteux, incertain.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίδοξος, τὸ ον. *Incertain de ce qu'il doit faire.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, τὸ ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ancipiti animo eſſe, quid ſit agendum. ἀπορεῖν τί χρὴ δρᾶν. ‖ De his anceps eſt animi. περὶ τέτων ἀμφιγνοεῖ. * ἐπὶ τέτων ἀμφισβητεῖ. ‖ Ancipiti animo eſt. τὴν γνώμην ταλαντεύεται. * ἀμφοτέρωθεν ἑαυτὸν ταλαντεύει. * ἀπόρως διάκειται, ſeu διατίθεται. * ἐν ἀπορίᾳ ἐςί. ‖ Ancipiti planè atque incerto animo eram. πάσῃ συνειχόμην ἀπορίᾳ. ‖ Inter inficiationem & aſſenſum ancipitem ferri. ἀρνήσεως καὶ συγκαταθέσεως μεταξὺ φέρεσθαι. ‖ Ancipiti animo, atque in utramque partem propendente. τῆς διανοίας ἀμφικλινῶς ἐχέσης, καὶ ἀντισπωμένης.

ANCHORA, æ fœm. *Ancre du navire.* ἡ ἄγκυρα, ας. ‖ Anchoram ſolvere, tollere, vellere. τὴν ἄγκυραν ἀναγεσθαι, ἄγομαι, F. ξομαι. aor. 2. ἀνηγαγόμην. * τὴν ἄγκυραν αἴρειν, αἴρω, F. ἀρῶ, P. ἦρκα. ‖ Anchoram jacere. τὴν ἄγκυραν, ἐξάπτειν, πτω, F. ψω, P. ἐξῆφα. * ἄγκυραν χαλᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. κεχάλακα.

ANCHORALE, is. neut. *Le chable ou la corde de l'ancre.* ὁ ἀγκυρίτης, ἐ. * ὁ τῆς ἀγκύρας κάλως, ω.

ANCHORALIS, & e, is. *Servant à ancre.* ἀγκυραῖος, αία, αῖον.

ANCHORARIUS, a, um. *Idem.*

ANCHUSA, æ. fœm. *Orcanette, herbe.* ἡ ἀγχύση, ης. * ἄγχεσα, ης.

ANCILE, is. neut. *Un bouclier Romain.* ἡ ἀγκύλη, ης. * τὸ ἀγκύλιον, ἰε.

ANCILLA, æ. fœm. *Chambriere.* ἡ θεράπαινα, ης. * θεραπαινὶς, ἴδος. * ἡ δέλη, ης.

ANCILLARIS, & e, is. *De chambriere ou ſervante.* δουλικὸς, κὴ, κόν.

ANCILLARIUS, a, um. *Qui s'amourache des ſervantes.* ὁ καὶ ἡ δουλομανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἐς.

ANCILLOR, aris, atus ſum, ari. *Servir.* δουλεύω, F. εύσω, P. ευκα. dat. * θεραπαίνω, F. ανῶ, P. τεθεράπαγκα. acc.

ANCILLULA, æ. fœm. *Petite chambriere.* τὸ θεραπαινίδιον, ἰε.

ANCON, onis. maſc. *Le coude, encognure.* ὁ ἀγκὼν, ῶνος.

ANCTITO, as, avi, atum, are. *Tourmenter ſouvent.* πολλάκις ἄγχω, F. ξω, P. ἦγχα. acc.

ANCYLOGLOSSUM, i. neut. *Lien ſous la langue qu'on appelle le filet.* τὸ ἀγκυλόγλωσσον, ἐ.

G

ANDROGYNUS, i. maſc. *Androgyne, qui eſt mâle & fimelle.* ὁ ἀνδρόγυνος, ου. * ὁ ἀνδρογύνης, ου.

ANDRON, onis. maſc. *Le lieu entre deux murailles où tombe la pluie.* ὁ ἀνδρὼν, ῶνος.

ANEMONE, es. fœm. *Anemone, fleur.* ἡ ἀνεμώνη, ης.

ANETHINUS, a, um. *Qui eſt fait d'Aneth.* ὁ καὶ ἡ ἀνήθινος, καὶ τὸ ον, ου.

ANETHUM, i. neut. *Aneth, herbe.* τὸ ἄνηθον, ου.

ANFRACTUS, ûs. maſculin. *Détour.* ὁ ἑλιγμὸς, οῦ.

ANGARIA, æ. fœm. *La charge de fournir des chevaux à la poſte.* ἡ ἀγγαρεία, ας.

ANGARIO, as, avi, are. *Contraindre.* ἀγγαρεύω, F. άσω, P. ἠγγαρίακα. acc. * ἀγγαρεύω, F. εύσω, P. ἠγγάρευκα. acc.

ANGELLUS, i. Maſcul. *Petit coin.* τὸ γωνίδιον, ου.

ANGELUS, i. maſcul. *Meſſager, Ange.* ὁ ἄγγελος, ου.

ANGINA, æ. fœm. *Squinancie, maladie.* ἡ συνάγχη, ης.

ANGIPORTUS, ûs. maſc. *vel* Angiportum, i. neut. *Une ruelle, petite rue.* ὁ στενωπὸς, οῦ. * τὸ ἀμφόδιον, ου.

ANGLIA, æ. fœm. *Angleterre, Iſle en l'Ocean.* ἡ βρεττανία, ας.

ANGLUS, a, um. *Anglois.* βρέττανος, η, ον.

ANGO, is, xi, ere. *Serrer: étrangler.* ἄγχω, F. ξω, P. ἦγχα. acc. *Tourmenter, fâcher.* ἀνιάω, F. άσω, P. ἠνίακα. acc. * λυπέω, ῶ, F. ήσω, P. λελύπηκα. || Angi animo. δυσθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδυσθύμηκα. * ἀνιᾶσθαι, άομαι, ῶμαι, αθήσομαι, Præt. paſſ. ἠνίαμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè me iſtud angit. πολλὰ κακά μοι τοῦτο παρέχει. * ἐμὲ τοῦτο μάλιστα λυπεῖ, *ſeu* ἐνοχλεῖ. || Si te iſtud angit. εἰ δυσχέρειάν σοι ταῦτα παρέχει. || Valdè angere aliquem. εἰς τὰς μεγίστας λύπας καθιστάναι τινά. (V. ἵστημι in gram.) || Acerrimis doloribus angi. περιωδυνίᾳ κατέχεσθαι. * ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν. || Angi animo. δυσθύμως ἔχειν.

ANGOR, oris. maſc. *Angoiſſe, triſteſſe preſſante.* ἡ δυσφροσύνη, ης. * ἡ ἀδημονία, ίας. * τὸ ἄχθος, εος, ους.

ANGUEUS, a, um. *De ſerpent ou de couleuvre.* ὀφιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ANGUICULUS, i. maſc. *Petit ſerpent, petite couleuvre.* τὸ ὀφίδιον, ου.

ANGUIFER, eri. maſc. *Conſtellation qui tient un ſerpent & menace de tempête.* ὁ ὀφιοῦχος, ου.

ANGUILLA, æ. fœm. *Anguille, poiſſon.* ἡ ἔγχελυς, υος, & εως.

ANGUINEUS, a, um. ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, τὸ ες, εος, ους *Semblable à un ſerpent.* ὁ καὶ ἡ ὀφιοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

ANGUINUS, a, um. *Idem.*

ANGUIPES, pedis. comm. *Qui a des pieds de ſerpent.* ὁ καὶ ἡ ὀφιόπους, ποδος.

ANGUIS, is. maſc. *rarò* fœm. *Serpent, couleuvre.* ὁ ὄφις, ιος, *vel* εως.

ANGUITENENS, entis. adjectiv. Vide Anguifer.

ANGULARIS, & e, is. *Qu'on met au coin.* γωνιαῖος, αία, αῖον. || Lapis angularis. *Pierre angulaire, ou de taille.* ὁ λίθος ἀκρογωνιαῖος, αίου.

ANGULATIM. adverb. *Par angles, ou coins.* κατὰ τὰς γωνίας.

ANGULATUS, a, um. *Qui a des angles.* γεγωνιωμένος, ένη, ένον.

ANGULOSUS, a, um. *Qui a pluſieurs angles.* ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ANGULUS, i. maſc. *Coin, angle.* ἡ γωνία, ίας. || Anguli oculorum. οἱ κανθοὶ, ῶν.

ANGUSTE. adv. *Etroitement.* στενῶς.

ANGUSTIA, æ. fœm. *Etréciſſement.* ἡ στενότης, ητος. * τὸ στένος, εος, ους. *Lieu étroit, un détroit.* ἡ στενοχωρία, ίας. * τὸ στενὸν, οῦ. || Anguſtia animi. ἡ δυσθυμία, ίας. || Anguſtiis urgeri. *Etre à l'étroit.* στενοχωρεῖσθαι, έομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ηθήσομαι. præter. paſſ. ἐστενοχώρημαι.

¶ PHR. Vides quibus in anguſtiis ſe gloria veſtra dilatare velit. θεωρεῖς ἐν πόσῃ στενοχωρίᾳ ὑμετέρα δόξα ἑαυτὴν θέλει πλατύνειν. || Anguſtiis cingitur. στενοχωρίαις περιλαμβάνεται. || In tales anguſtias incidetunt. τοιαῦται αὐτοὺς ἀνάγκαι κατειλήφασι. (V. λαμβάνω in anom.)

ANGUSTIOR, & ius, oris. compar. στενώτερος, έρα, ερον.

ANGUSTISSIMUS, a, um. ſuperl. στενώτατος, άτη, ατον.

ANGUSTO, as, are. *Etrécir.* στενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστένωκα. acc. * στενοχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐστενοχώρηκα.

ANGUSTUS, a, um. *Etroit, ſerré.* στενὸς, ή, όν. || Qui eſt animi anguſti. ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, *vel* μικρόθυμος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. Animo anguſto eſſe. μικρὰ φρονεῖν. * μικρὸν φρονεῖν. || Tam eſt anguſto animo, ut. εἰς τοῦτο τῆς μικροψυχίας ἦλθεν, ὥστε. (V. ἔρχομαι in anom.)

ANHELATIO, onis. fœm. *Difficulté de reſpirer.* ἡ δύσπνοια, οίας. * τὸ ἆσθμα, ατος.

ANHELATOR, oris. maſc. *Pouſſif, qui a de la peine à reſpirer.* ὁ ἀσθματικὸς, οῦ.

ANHELATUS, a, um. *Souflé dehors.* ἐκπνευσθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANHELITUS, ûs. maſcul. *Haleine.* τὸ πνεῦμα, ατος. * ἡ ἀναπνοὴ, ῆς. *Aſthme, difficulté de reſpirer.* τὸ ἆσθμα, ατος.

ANHELO, as, avi, atum, are. *Haleter, reſpirer avec peine.* ἀσθμαίνω, Fut. ανῶ, Pr. ἤσθμαγκα. *Reſpirer ſouvent.* περιπνέω, F. εύσω, P. περιπέπνευκα. acc.

ANHELUS, a, um. *Qui haléte, ou a difficulté d'avoir ſon haleine.* ἀσθμαίνων, ουσα, ον. * ἀσθματικὸς, κή, κόν.

ANICETUM, i. neut. *Anis.* τὸ ἀνίκητον, ου.

ANICULA, æ. fœmin. *Petite vieille, vieillotte.* τὸ γραΐδιον, ου.

ANICULARIS, & e, is. *D'une vieille.* γραϊκὸς, κή, κόν. * ὁ καὶ ἡ γραώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ANILIS, & e, is. *Idem.*

ANILITAS, atis. fœm. *La vieilleſſe des femmes*

τὸ γραϊκὸν, ȣ. * τὸ γραϊκὸν γῆρας, αῖος.

ANILITER. adverb. *En vieille, à la façon des vieilles.* γραϊκῶς.

ANIMA, æ. fœm. *L'ame.* ἡ ψυχὴ ῆς. *La vie.* ὁ βίος, ȣ. *Haleine.* τὸ πνεῦμα, ατος. || Animam agere. λειποψυχεῖν, ἐω, ῶ.

ANIMABILIS, & e, is. *Ce qu'on peut reſpirer.* πνευςικὸς, vel πνευματικὸς, κὴ, κόν.

ANIMADVERSIO, onis. fœmin. *Conſideration, quand on prend garde de près.* ἡ ἐπίςασις, εως. * ἡ προσοχὴ, ῆς. *Punition.* ἡ κόλασις, εως. * ὁ κολασμὸς, ȣ̃.

ANIMADVERSOR, oris. maſc. *Qui prend garde de près.* ὁ ἐπινοητικὸς, ȣ̃. *Qui punit.* ὁ κολαςὴς, vel ἐπιτιμητὴς, ȣ̃.

ANIMADVERSUS, a, um. *A qui l'on a pris garde.* ἐπιςαθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπινοηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Puni.* κολασθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANIMADVERTO, ertis, erti, erſum, ertere. *Prendre garde à.* τὸν νȣ̃ν προσέχω, F. ξω, P. προσέσχηκα. dat. perſ. * ἐφίςημι, F. ἐπιςήσω, P. ἐφέςακα. (Vide ἵςημι.) dat. perſ. vel gen. cum περὶ. * αἰσθάνομαι. (Vide anom.) gen. *Punir, châtier.* κολάζω, F. άσω, P. κεκόλακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animadvertendum eſt quid dicat. τοῖς λόγοις ἐκείνȣ προσεκτέον τὸν νȣ̃ν. || Vos igitur animadvertite iis quæ dico. ὑμεῖς ȣ̃ν τοῖς ἐμοὶ λεγομένοις προσέχετε τὸν νȣ̃ν. || Quaſi audituri veritatem, animadvertite. ὡς ἀκȣσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, ȣ̃τω προσέχετε τὸν νȣ̃ν. || Animadverte quæ fiunt. πρόσεχε τοῖς πραττομένοις. || Animadvertit ſe id feciſſe. αἰσθάνεται, vel ἐπινοεῖ ταῦτα ποιήσας. || Animadvertere in aliquem verberibus. κολάζειν τινὰ πληγαῖς. Vide Punio.

ANIMÆQUUS, a, um. *D'une même ame.* ὁ καὶ ἡ ἰσόψυχος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ANIMAL, alis. neut. *Un animal.* τὸ ζῶον, ȣ.

ANIMALIS, & e, is. *Qui a une ame.* ζωτικὸς, vel ψυχικὸς, ή, όν.

ANIMANS, antis. fœm. vel neut. *Un animal.* τὸ ζῶον, ȣ. || Brutæ animantes. τὰ ζῶα ἄλογα.

ANIMANS, antis. part. *Qui anime.* V. Animo, as.

ANIMATIO, onis. fœm. *Don ou infuſion de l'ame, ou de la vie.* ἡ ἐμψύχωσις, εως.

ANIMATUS, ûs. maſc. *Idem.*

ANIMATUS, a, um. *Affectionné.* διατεθεὶς, θεῖσα, θέν. πρὸς, acc. perſ. * διακείμενος, η, ον. *Qui a une ame.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animatum te ſic oportet eſſe. ȣ̃τω χρή σε διατίθεσθαι. * ȣ̃τω χρή σε διὰ ςέρνων ἔχειν. || Bene animatum eſſe erga aliquem. εὖ διακεῖσθαι πρός τινα, ſeu εἴς τινα. * εὐμενῶς ἔχειν, vel προθύμως διατίθεσθαι πρός τινα. || Male animatum eſſe in aliquem. κακῶς, vel δυσμενῶς διατίθεσθαι πρός τινα. || Quod animatum eſt, ſuo motu cietur. τὸ ἔμψυχον ἐξ ἑαυτȣ̃ κινεῖται.

ANIMO, as, avi, atum, are. *Animer, donner vie.* ἐμψυχόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐνεψύχωκα. acc. *Exciter.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. accuſ. *Donner courage.* καταθαρσύνω, F. υνῶ, P. κατατεθάρσυγκα. acc.

ANIMOSE. adverb. *Courageuſement.* εὐτόλμως. * εὐψύχως.

ANIMOSUS, a, um. *Courageux.* ὁ καὶ ἡ θυμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ εὔτολμος, τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, vel μεγαλόθυμος.

ANIMULA, æ. fœm. *Une petite ame.* τὸ ψυχάριον, ίȣ. * τὸ ψυχίδιον, ίȣ.

ANIMULUS, i. maſculin. *Petit cœur.* τὸ θυμίδιον, ίȣ.

ANIMUS, i. maſcul. *Le cœur, le courage.* ὁ θυμὸς, ȣ̃. * τὸ φρόνημα, ατος. *L'ame* ἡ ψυχὴ, ῆς. *L'eſprit.* ἡ διάνοια, οίας. * ἡ γνώμη, ης. *Souffle, vent.* ὁ ἄνεμος, ȣ. * τὸ πνεῦμα, ατος. *Deſſein.* ἡ προαίρεσις, εως. || Animi (in plur.) τὸ θράσος, εος, ȣς. || Magnus animus. ἡ μεγαλοψυχία, ας. || Parvus animus. ἡ μικροψυχία, ας. || Animi demiſſio. ἡ κακοψυχία, ας. || Bonus animus. ἡ εὐθυμία, ας. || Animi defectio. ἡ λειποθυμία, vel ἡ λειποψυχία, ας. || Animi præſentia. ἡ παράςασις, εως. || Animum intendo in aliquid. διάνοιαν ἔχω περί τι. * τὸν νȣ̃ν προσέχω τινί. || In animo habeo. διανοέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. || Animum ſumo. φρόνημα παραλαμβάνω. || Animo præſenti ſum. τῇ ψυχῇ παρίςαμαι. || Animum deſpondeo. ἀθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. || Animum recipio. τὴν ψυχὴν ἀναφέρω. (V. anom. in φέρω.) || Animo concido. καταθυμέω, ῶ. || Animo deficio. λειποθυμέω, ῶ. || Animi causâ. ἡδυπαθείας ἕνεκα. || *Pour paſſer le temps.* διατριβῆς ἕνεκα. || Ex animi ſententiâ. κατὰ γνώμην. || Contra animi ſententiam. παρὰ γνώμην. || Animo efferri. μέγα φρονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quo nos animo eſſe putatis, cùm videmus? τίνα ἡμᾶς γνώμην οἴεσθε ἔχειν, ὁρῶντας. || Miror illos qui eo animo ſunt. θαυμάζω τῶν τοιαύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. || Eodem animo ſunt erga inferiores, quo erga ſeipſos. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχȣσι πρὸς τȣ̀ς ἥττȣς, ἥνπερ πρὸς σφᾶς αὐτȣ́ς. || Eo eſt animo, ut. γνώμην ȣ̃τως ἔχει, ὡς. || Exercitus eo erat animo, ut plenam victoriam ſe jam adeptum eſſe putaret. ὁ ςρατὸς ȣ̃τως εἶχε τὴν γνώμην, ὡς ἤδη παντελῶς κεκρατηκώς. || Eo ſunt animo. ȣ̃τως διάκεινται τὴν γνώμην. * ȣ̃τως ἔχȣσι γνώμης. || Bono ſunt erga nos animo. εὖ, vel εὐμενῶς ἔχȣσι πρὸς ἡμᾶς. * προθύμως διατίθενται πρὸς ἡμᾶς. || In animo habebam abire. ἐν νῷ εἶχον ἀπιέναι. || Qui diſſimulat quod in animo habet. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ. || Animo aliquid verſare. ἐνθυμεῖσθαί τινος. * πρὸς ἑαυτὸν ἐννοεῖν τι. * περί τι τῇ ψυχῇ διατρίβειν. * ςρέφειν τι ἐν τῇ ψυχῇ. (V. Cogito.) || Erga Magiſtratus eo animo eſſe, quo oportet. διακεῖσθαι πρὸς ἄρχοντας ὡς χρή. || Animo virili eſſe in calamitatibus. διακεῖσθαι ἀνδρωδῶς ἐν ταῖς συμφοραῖς. || Abjecto animo eſſe, vel abjicere animum. ἀθύμως ἔχειν. * ἀθύμως διακεῖσθαι. V. Abjicio. || Animus huc atque illuc verſatur. ἡ διάνοια ἀμφικλινῶς ἔχει. || Animum rebus applicare. προσέχειν τὸν νȣ̃ν τοῖς πράγμασι. || Ut mihi eſt in animo facere. ὡς ἔχω ποιεῖν βȣλόμενος. || Animum alicujus cognoſcere. διάνοιαν διαγνῶναί τινος. (V. γιγνώσκω in anom.) || Animum invictum habere. ψυχὴν ἀήττητον ἔχειν. || Animum addere militibus contra hoſtem. θαρσύνειν τȣ̀ς ςρατιώτας ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. || Bono ac fidenti animo eſſe. θαῤῥεῖν καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθόν. || Æquo vel iniquo animo ferre. ἐπιεικῶς ἢ χαλεπῶς φέρειν. || Aliquid in animum inducere. εἰς νȣ̃ν ἐμβάλλεσθαί τι. * εἰς τὴν ψυχὴν παριέναι τι. (V. ἵημι in anom.) || Animum deſpondeo. ἀπεγνωκότως ἔχω. || Animum intendere in aliquid. διά-

νοιαν ἐγχειρῆσαι τι. * ϑυμὸν φέρειν εἰς τι.

ANISUM, i. neut. *Anis, herbe.* τὸ ἄνισον, ου.

ANNALIS, & e, is. *D'un an.* ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, καὶ τὸ ον, ου.

ANNALES, ium. maſc. plur. *Chroniques, annales.* τὰ χρονικὰ, ῶν. * τὰ ὑπομνήματα, ων. * αἱ ἐνιαύσιαι ἱστορίαι, ῶν.

ANNASCOR, eris. V. Adnaſcor.

ANNATO, as. V. Adnato.

ANNAVIGO, as. V. Adnavigo.

ANNECTO, is, xui, & xi, xum, ĕtere. *Attacher, lier.* προσαρτάω, F. ήσω, P. προσήρτηκα. acc. uni. dat. alt. * προσείρω, F. ερῶ, P. προσείρκα. acc. uni. dat. alt.

ANNELLUS, i. maſc. *Petit anneau.* τὸ δακτυλίδιον, ίου.

ANNEXUS, ûs. maſc. *Attachement.* ἡ ἐπιπλοκὴ, ῆς.

ANNICULUS, a, um. *Qui n'a qu'un an.* ἐνιαυσιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἐνάετος, τὸ ον.

ANNIFER, (eri) a, um. *Qui porte tous les ans.* ὁ καὶ ἡ ἐπετειοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

ANNILIS, & e, is. *Qui a beaucoup d'années.* ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

ANNITOR, eris, iti. V. Adnitor.

ANNISUS, & Annixus, a, um. *Qui s'eſt efforcé de faire.* ἐπιχειρήσας, ήσασα, ῆσαν. * καλεσπουδακὼς, (ότος) κυῖα, κός.

ANNIVERSARIUS, a, um. *Qui ſe fait tous les ans, annuel.* ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, καὶ τὸ ον ου. * ὁ καὶ ἡ ἐπέτειος, τὸ ον.

ANNO, as, are. V. Adno.

ANNOMINATIO, onis. fœm. *Alluſion à quelque mot.* ἡ παρονομασία, ίας.

ANNONA, æ. fœm. *Les vivres, ou la proviſion des vivres pour une année.* ὁ διετήσιος σῖτος, ου. In plur. τὰ σῖτα, ων. || Gravitas, difficultas, caritas, incendium annonæ. ἡ σιτοδεία, είας. * ἡ σπανοσιτία, ίας. * σίτου τὸ σπάνος, εος. || Vilitas annonæ. ἡ τῶν σίτων εὐωνία, ίας. || Attentare, vexare, comprimere annonam. *Faire rencherir les vivres.* τὰ σῖτα ἀνατιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνατετίμηκα. acc.

ANNONARIUS, a, um. *Qui appartient à la proviſion des vivres.* ὁ καὶ ἡ σιτηρέσιος, καὶ τὸ ον, ου.

ANNONARIUS, ii. maſc. *Vivandier, poulaillier.* ὁ τροφικὸς, οῦ.

ANNOSUS, a, um. V. Annilis.

ANNOTANDUS, a, um. *Qu'on doit remarquer.* ἡ ἐπισημειωτέος, τέα, τέον.

ANNOTATIO, onis. fœm. *Remarque.* ἡ ἐπισημείωσις, εως. *Marque.* τὸ σημεῖον, είου. *Remarque à la marge.* ἡ παραγραφὴ, ῆς.

ANNOTATOR, oris. maſcul. *Qui remarque.* ὁ ἐπισημειωτὴς, οῦ. *Qui obſerve.* ὁ σκοπὸς, οῦ.

ANNOTATUS, a, um. *Remarqué.* ἐπισημειωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANNOTINUS, a, um. *D'un an.* ὁ καὶ ἡ ἐνάετος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſert à porter la proviſion des vivres.* ὁ καὶ ἡ σιτηγὸς, *vel* σιταγωγὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

ANNOTO, as, avi, are. *Marquer, comme pour s'en reſſouvenir.* ἐπισημειόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπισεσημείωκα. acc. *Faire des remarques à la marge.* παραγράφω, F. ψω, P. γέγραφα. V. Noto.

ANNUATIM. adverb. *D'année en année.* ἐνιαυσίως. * κατ' ἔτος. * παρ' ἔτος.

ANNULARIS, is. maſc. *Le doigt où l'on met l'anneau,* ὁ δακτυλιώτης, ου.

ANNULARIUS, ii. maſc. *Qui fait des anneaux.* ὁ δακτυλιογλύφος, ου. * ὁ δακτυλιοποιὸς, οῦ.

ANNULATUS, a, um. *Qui a des anneaux à ſes doigts.* ὁ καὶ ἡ δακτυλιωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

ANNULUS, i. maſc. *Un anneau.* ὁ δακτύλιος, ίου.

ANNUMERATIO, onis. fœm. *L'action de mettre au nombre.* ἡ προσαρίθμησις, εως.

ANNUMERO, as, avi, are. *Mettre au nombre.* προσαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. προσηρίθμηκα. acc. uni. & dat. alt. cum præp. πρὸς, *vel* dat. * ἀπαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπηρίθμηκα. acc.

ANNUNCIATIO, onis. fœmin. *Annonciation.* ἡ προσαγγελία, ίας.

ANNUNCIATUS, a, um. *Annoncé.* προσαγγελθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANNUNCIO, as, avi, atum, are. *Annoncer, apporter la nouvelle.* ἀναγγέλλω, *vel* προσαγγέλλω, F. ελῶ, P. προσήγγελκα. acc. uni. dat. alt.

ANNUO, is, ui, uere. *Faire ſigne de la tête que l'on approuve.* νεύω, *vel* κατανεύω, F. εύσω, P. κατανένευκα. dat. *S'accorder.* ἐπινεύω, F. εύσω, P. ἐπινένευκα. dat.

ANNUS, i. maſc. *Un an.* ὁ ἐνιαυτὸς, οῦ * τὸ ἔτος, εος, ους. Duo anni, tres anni. V. Biennium, Triennium.

ANNUTRIO, is, ire. V. Adnutrio.

ANNUUM, i. neut. *Penſion annuelle.* ἡ ἐνιαύσιος τροφή. * τὸ ἐπέτειον, είου.

ANNUUS, a, um. *Annuel, qui dure un an, qui ſe fait d'an en an.* ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, τὸ ον. * ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, *vel* ἐπέτειος, καὶ τὸ ον, ου. || Annuis vicibus. V. Annuatim.

ANODYNA, orum. neut. plur. *Médicamens anodins, qui allegent les douleurs.* τὰ ἀνώδυνα, ων.

ANOMALIA, æ. fœmin. *Irrégularité, inégalité.* ἡ ἀνωμαλία, ίας.

ANOMALUM, i. neut. *Anomal, inégal ou irrégulier.* τὸ ἀνώμαλον, ου.

ANONYMUS, a, um. *Sans nom.* ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, καὶ τὸ ον, ου.

ANORMIS, & e, is. *Irrégulier.* ὁ καὶ ἡ ἄνομος, *vel* ἀνώμαλος, καὶ τὸ ον, ου.

ANQUIRO, is, ſivi, ſitum, ere. Verbum antiquum. *Faire informations.* V. Inquiro.

ANSA, æ. fœm. *Une anſe.* ἡ λαβὴ, ῆς. *Poignée.* ἡ κώπη, ης. *Occaſion, ſujet, prétexte.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. * ἡ πρόφασις, εως.

ANSATUS, a, um. *Qui a une anſe.* λαβὴν ἔχων, ουσα, ον. *Qui a une poignée ou un manche.* κωπήεις, (εντος) ήεσσα, ῆεν.

ANSER, eris. maſc. *Une Oie, ou Jars.* ὁ καὶ ἡ χὴν, χηνὸς

ANSERARIUS, ii. maſc. *Meneur d'Oies.* ὁ χηνοβόσκος, ου.

ANSERCULUS, i. maſc. *Un Oiſon.* ὁ χηνίσκος, ου. * τὸ χηνάριον, *vel* χηνίδιον, ίου.

ANSERINUS, a, um. *Qui eſt d'Oie.* ὁ καὶ ἡ χήνεος, *vel* χήνειος, καὶ τὸ ον, ου.

ANSULA, æ. fœm. *Une petite anſe.* τὸ λαβίδιον, *vel* λάβιον, ίου.

ANTÆ, arum. fœmin. plur. *Les jambages d'une porte.* αἱ παραστάδες, ων.

ANTARIUS, a, um. *Appartenant aux jambages des portes.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν παραστάδων.

ANTARCTICUS, i. maſc. *Le Pole méridional.* ὁ ἀνταρκτικὸς, οῦ.

ANTE. præp. acc. *Devant* & *avant.* πρὸ, περὶ, gen. *Vis-à-vis.* ἐναντίον. genit. || Ante & pone. πρόσθεν καὶ ὄπισθεν. || Antè. *Auparavant.* V. Antea. || Ante teſtes. ἐναντίον μαρτύρων. || Antè quàm. V. Antequàm.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ante omnia, cavendum eſt, ut. περὶ παντὸς ποιητέον, ὅπως. || Ante negotia deliberare. πρὸ τῶν πραγμάτων βουλεύεσθαι. || Ante occaſum ſolis. πρὸ ἡλίου δεδυκότος. || Ante adventum meum. πρὶν ἂν ἐγὼ ἔλθοιμι. * πρὶν ἢ ἐλθεῖν ἐμέ. (Vide Antequàm, & ἔρχομαι in anom.) || Ante duos annos. πρὸ δυοῖν ἐτῶν. || Ante breve tempus. πρὸ βραχέος χρόνου. || Ante oculos habere πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν.

ANTEA adverb. *Auparavant.* πρότερον. * πρὸ τοῦ, (ſupple χρόνου.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Anteà quidem, nunc verò. πρότερον μὲν, νῦν δέ. || Ne idem vobis accidat quod anteà. μὴ πάθητε ταὐτὸν, ὃ καὶ πρότερον. (V. πάσχω in anom.) || Nam & anteà id egerunt. καὶ γὰρ τὸ πρότερον ταῦτα ἐποίησαν. || Qui anteà nobis amici fuerunt. οἱ πρὸ τοῦ ἡμῖν φίλοι ὄντες.

ANTEACTUS, a, um. *Paſſé.* πρότερος, έρα, ερον. || Anteacta vita. ὁ βεβιωμένος πρότερον βίος, ου.

ANTEAMBULO, onis. maſc. *Eſtafier, qui marche devant.* ὁ προπομπὸς, οῦ. * ὁ προπορευόμενος, ου.

ANTECANIS, is. maſc. *Aſtre qui précede la Canicule.* ὁ προκύων, τοῦ προκυνος.

ANTECANTAMENTUM, i. neut. *Enchantement fait auparavant.* ἡ προεπῳδὴ, ῆς.

ANTECAPIO, is, cepi, captum, ere. *Anticiper.* προλαμβάνω, fut. med. λήψομαι, præter. προείληφα. (V. anom. in λαμβάνω.) acc.

ANTECAPTIO, onis. fœm. *Anticipation.* ἡ πρόληψις, εως.

ANTECAPTUS, a, um. *Anticipé.* προειλημμένος, ένη, ένον. * προληφθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANTECEDENTER. adv. *Antécedemment.* προηγουμένως.

ANTECEDO, is, ceſſi, ceſſum, dere. *Préceder, aller devant.* προέρχομαι, vel πρόειμι. (V. anom in ἔρχομαι, & εἶμι.) gen. vel acc. *Surpaſſer.* ὑπερέχω, F. ξω, P. ὑπερέσχηκα. (V. anom in ἔχω.) gen. || Antecedere honore. προτιμᾶσθαι, άομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. gen. perſ.

¶ PHR. Antecedere ætate. τῇ ἡλικίᾳ προέχειν. gen. || Alios longè antecedit. ἄλλους πόῤῥω ἀπολείπει, vel παρὰ πολὺ ἀπολείπει.

ANTECELLO, is, lui, ere. *Exceller, ſurpaſſer.* προέχω, vel ὑπερέχω, F. ξω, P. ὑπερέσχηκα. (V. ano. in ἔχω) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unus erat ex illis qui multùm antecellunt. εἷς ἦν τῶν πολὺ διενεγκόντων. || Aliis antecellere naturâ. διαφέρειν τῶν ἄλλων τῇ φύσει. || Qui hac in re antecellunt aliis. οἱ τῶν ἄλλων ἐν τούτῳ διαφέροντες || Gloriâ aliis antecellere. δόξῃ τῶν ἄλλων διαφέρειν. || Virtute iis antecellit. ἐπ' ἀρετῇ, vel εἰς ἀρετὴν, vel πρὸς ἀρετὴν αὐτῶν διαφέρει. || Niſi multùm iis naturæ indole antecelluiſſent. εἰ μὴ τούτων πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν. (V. φέρω in anom.) || Juſti, ſi in nullâ aliâ re injuſtos ſuperant, bonâ tamen ſpe antecellunt. οἱ δίκαιοι, εἰ μηδὲν ἄλλο τῶν ἀδίκων πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις ὑπερέχουσι. || Aliis eloquentiâ antecellere. τῶν ἄλλων περὶ τοὺς λόγους προέχειν. || Antecello tibi induſtriâ. ὑπερβάλλομαί σε τῇ φιλοπονίᾳ. || Alios antecellere divitiis. τῶν ἄλλων χρήμασιν ὑπερβάλλειν. || In his periculis Achilles quidem omnibus antecelluit. ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἁπάντων διήνεγκεν. (Vide φέρω in anom.) || Omnes virtute antecelluit. οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀρετῆς ἄλλοις ἔλιπε. * πρῶτος τῶν ἄλλων τῇ ἀρετῇ γέγονε. (V. γίνομαι in anom.) || Regibus dignitate antecellit. τῶν βασιλέων ἀξίας κρείττων ἐστί. || Rerum geſtarum magnitudine omnibus antecellebat. ὑπερεβάλλετο τῷ μεγέθει τῶν ἔργων πάντας. || Si longè antecellunt. εἰ ὑπερφυεῖς ὑπερβολὰς ἔχωσι. || Tantum cæteris hominibus dicendi laude antecelluit. τοσοῦτον ἀπολέλοιπε περὶ τοῦ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. || Cæteris eloquentiâ antecelluerunt. τοὺς ἄλλους παρεληλύθασι λογιότητι. || Adeò omnes ſuæ ætatis pudicitiâ antecellit. τοσοῦτον ὑπεραίρει τοὺς κατ' αὐτὸν ἅπαντας σωφροσύνῃ. || Gloriâ longè antecellere. κατὰ πολὺ περιεῖναι τῇ δόξῃ. || Eò uſque alios opibus antecellis. τοσοῦτον πλούτῳ τοὺς ἄλλους ὑπερπαίεις. || Pleriſque virtute antecellunt. τῶν πολλῶν ἀνωτέρω εἰσὶ κατ' ἀρετήν. || Tantùm antecellit ſapiens indoctis, quantùm Rex ſubditis. ὅση πρὸς τοὺς ἀρχομένους τοῦ βασιλέως ἡ διαφορὰ, τοσοῦτον σοφοῦ καὶ ἀμαθῶν ἐστι τὸ μέσον. || Æqualibus longè antecellens. τῶν ἡλίκων μακρῷ τὰ πάντα πρῶτος. || Iis ſapientiâ longè antecellit. τούτων πολὺ ἀμείνων ἐστὶ τὴν σοφίαν. || Qui virtute antecellunt. οἱ ὑπερβαλλόντως, ſeu πρὸς ὑπερβολὴν χρηστοὶ τὰ ἤθη.

ANTECEPTUS, a, um. V. Antecaptus.

ANTECESSIO, onis. fœm. *L'action de devancer.* ἡ προέλευσις, εως. * ἡ ὑφήγησις, εως. *Préface.* Cic. τὸ προοίμιον, ου. * ὁ πρόλογος, ου.

ANTECESSOR, oris. maſc. *Avant-coureur.* ὁ πρόδρομος, ου. * ὁ προηγούμενος, ου. *Eſpion.* Cæſ. ὁ κατάσκοπος, ου. *Profeſſeur, Maître en Droit.* Ulpian. ὁ διδάσκαλος, ου. * ὁ νόμικος, ου. * ὁ τῶν νομίμων ἐξηγητὴς, οῦ.

ANTECESSUM, i. neutr. vel Anteceſſus, ûs. maſc. Senec. *Don qu'on fait devant pour en avoir un autre.* τὸ πρόδομα, ατος.

ANTECOENIUM, ii. neut. *Le gouter.* τὸ πρόδειπνον, ου.

ANTECURSOR, oris. maſcul. *Avant-coureur.* ὁ πρόδρομος, ου.

ANTEDICO, is, xi, ctum, ere. *Prédire, dire auparavant.* προλέγω, F. ξω, P. προλέλεχα. acc. rei. * πρόφημι. (V. anom. in φημί.) acc. rei.

ANTEEO, is, ivi, itum, ire *Aller devant.* προπορεύομαι, F. εύσομαι P. προπεπόρευμαι. V. Antecedo.

ANTE-EXPECTATUM, i. neutr. vel adverb. *Avant qu'on l'attendoit, plutôt qu'on n'eſperoit.* ἀπροσδοκήτως.

ANTE-FACTUM, i. neut. *Ce qui a été fait auparavant* τὸ προγεγενημένον, ου.

ANTEFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Préferer.* προτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. προτετίμηκα. acc. un. dat. alt.

ANTEGENITALIS, & e, is. *De nos ancêtres.* προγενικὸς, κὴ, κόν.

ANTEGENITUS, a, um. *Premier né.* ὁ καὶ ἡ προτερογενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς.

ANTEGREDIOR, eris, greſſus ſum, gredi. *Marcher devant.* προηγέομαι, fut. med. ήσομαι. gen. perſ. * προκατάρχω, F. ξω, P. προκατῆρχα. gen. perſ.

ANTEGRESSUS, a, um. *Qui a précedé.* προηγησάμενος, ένη, ενον. gen. perſ.

ANTEHABEO, es, ui, itum, ere. Idem quod Antefero.

ANTEHAC. adv. *Ci-devant, Auparavant.* πρὸ τῦ. * πρὸ τῦ δὲ νῦν.

ANTELATUS, a, um. part. *Préferé.* προκριθεὶς, *vel* προτιμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANTELOQUIUM, ii. neut. *La premiere audience.* ἡ πρωτολογία, ίας.

ANTELOQUOR, queris, locutus ſum, loqui. *Parler le premier.* προλέγω, F. ξω, P. προλέλεχα. * προφθέγγομαι. fut. med. γξομαι. aor. 1. med. προεφθεγξάμην.

ANTELUCANUS, a, um. *Qui eſt devant le jour.* ὁ καὶ ἡ ὀρθρινὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ὄρθριος, καὶ τὸ ιον, ίυ. || Antelucanum tempus. τὸ περίορθρον, υ.

ANTELUCULO. adv. *Devant le jour.* πρὸ τῦ ὄρθρυ. * ὄρθριον.

ANTELUDIUM, ii. neut. *Prélude.* τὸ προοίμιον, *vel* προαύλιον, ίου.

ANTEMERIDIANUS, a, um. *Qui eſt avant midi.* ὁ καὶ ἡ προμεσήμβρινος, *vel* προμεσήμβριος, καὶ τὸ ον.

ANTENNA, æ. fœm. *L'antenne, le bois traverſant le mât du navire auquel eſt attachée la voile.* ἡ κεραία, ας.

ANTEOCCUPATIO, onis. fœm. *Anticipation, figure de Rhetorique, par laquelle on prévient les objections.* ἡ προκατάληψις, εως.

ANTEOCCUPO, as, avi, atum, are. *Prévenir, anticiper.* προκαταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc.

ANTEPAGMENTA, orum. neut. plur. *Ornemens & enrichiſſemens taillés ſur des portes.* τὰ προσπήγματα, ων. * τὰ τῶν παραστάδων κοσμήματα, ων.

ANTEPILANI, orum. maſcul. plur. *Soldats qui marchoient en bataille devant ceux qui portoient des javelots.* οἱ πρὸ τῶν γεροσφομάχων στρατιῶται, ῶν.

ANTEPONENDUS, a, um. *Qu'on doit mettre devant.* προθετέος, τέα, τέον. *Qu'on doit préferer.* προτιμητέος, τέα, τέον.

ANTEPONO, is, poſui, poſitum, ponere. *Mettre devant.* προτίθημι, fut. προθήσω, præt. προτέθεικα. ((Vide τίθημι.) acc. unius, dat. alter. *Préferer.* προτιμάω, fut. ήσω, præt. προτετίμηκα. acc. unius, gen. alter.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtitiam regno anteponere. προτιμᾶν τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας. || Modeſtum virum diviti anteponere. τὸν ἐπιεικῆ ἄνδρα τοῦ πλουσίυ προκρίνειν. || Gloriam pecuniæ anteponere. δόξαν ἀντὶ χρημάτων ἀγαπᾶν. * τὸ εὐδοκεῖν ἀντὶ τῦ πλυτεῖν ἀγαπᾶν. || Anteponere bellum paci. αἱρεῖσθαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης. || Honeſtam mortem turpi vitæ anteponere. αἱρεῖσθαι μᾶλλον θάνατον καλὸν, ἢ βίον αἰσχρόν. || Grandi pecuniæ vos id antepoſituros credo, ſi quid de ſalute Reipublicæ aperiatur. ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει φανερὸν γένοιτο. (γίνομαι, V. anom.) || Antepono divitiis virtutis poſſeſſionem. αἱρῦμαι τὴν ἀρετὴν ἔχειν μᾶλλον, ἢ πλῦτον κτήσασθαι. || Antepono mortem vitæ ſervili. αἱρῦμαι τελευτᾶν μᾶλλον, ἢ ἀνελευθέρως ζῆν. || Vitæ mortem anteponere. προαιρεῖσθαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίου. || Publicum privato anteponere. τίθεσθαι τὸ κοινὸν πρὸ τῦ ἰδίου. || Meipſum aliis antepono. προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων. || Eſſe cum illo, rebus omnibus anteponebat. τὸ σὺν αὐτῷ εἶναι, πάντων προετίθει. || Omnium conſenſu anteponitur. ὁμολογυμένην παρὰ πάντων ἔχει τὴν προτίμησιν. || Hoc cæteris anteponit. τῦτο τῶν ἄλλων προτιμότερον ἡγεῖται, *vel* προτιμότερον τίθεται, *vel* πρότερον ἡγεῖται. || Regno anteponere. ἔμπροσθεν ἄγειν τῆς βασιλείας. || Voluptatem virtuti anteponere. τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς ἀρετῆς ἄγειν. * τὴν ἡδονὴν τῆς ἀρετῆς προτάσσειν. || Gloriam cæteris rebus anteponunt. δόξης ἀντικαταλλάττονται πάντα. || Mortem anteponere ſervituti. δουλείας ἀνταλλάξασθαι τελευτήν. || Omnia huic anteponentes. πάντα ἔμπροσθεν τύτυ τιθέντες. || Amicitiam anteponere pietati. φιλίᾳ πλέον διδόναι, ἢ εὐσεβείᾳ. || Scientiam opibus anteponunt. μείζονος, *ſeu* πλείονος τιμῶνται τὴν ἐπιστήμην, ἢ τὸν πλῦτον. * περὶ πλείονος ἡγῦνται, *ſeu* ποιῦνται τὴν ἐπιστήμην, ἢ τὸν πλῦτον. * τὴν ἐπιστήμην πρὸ τῦ πλύτου ποιῦνται.

ANTEQUAM. adverb. *Avant que.* πρὶν ἄν. * πρινή. * πρὶν ἤ. ſubjunct. * πρὶν, indic. ſubjunct. ſæpiùs infinit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Antè poſtulare ſolent, quàm cauſas agere. πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιῦνται, ἢ δικάζονται. || Non antè abierunt quàm illud agerent. ὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῦτο ἔπραξαν. (V. ἔρχομαι in anom.) || Non abibo, antequàm te audiverim. ὐκ ἀπελεύσομαι πρὸ τῦ ἀκῦσαί σου. || Antequàm abierit. πρὸ τύτυ ἀπελθόντος. * πρὶν ἂν ἀπέλθῃ. || Antequàm reddidit. πρὶν ἀπέδωκε. || Antequàm feceris. πρὶν ποιῆσαι. || Antequàm hoc cives facerent. πρὶν τῦτο πρᾶξαι τὺς πολίτας. || Antequàm illi convenirent. πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτύς. || Antequàm didiceris. πρὶν ἂν μάθῃς. (μανθάνω. aor. 2. ἔμαθον. V. anom.) || Non antequàm vicero. μὴ πρότερον πρὶν ἂν νικήσω. || Antequàm ego venirem. πρὶν ἂν ἐγὼ ἔλθοιμι. || Abierunt antequàm vidiſſent. πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἰδεῖν. || Antequàm expeditionem in barbaros ſuſciperent. πρὸ τῆς ἐπὶ τὺς βαρβάρυς στρατείας. || Antequàm decem dies exiſſent, venit. ὐ δέκα ἡμέρας διαλιπὼν ἦλθε || Antequàm ſol occidat. πρὶν ἥλιον δῦναι. * πρὸ ἡλίυ δεδυκότος. || Antequàm triginta dies abiiſſent. πρὶν διελθεῖν τριάκοντα ἡμέρας.

ANTERIOR, & ius, oris. comp. *Antérieur, qui précede.* πρότερος, έρα, ερον. * ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν. * πρόσθιος, ία, ιον.

ANTERIS, idis. fœmin. *Arc-boutant.* ἡ ἀντηρὶς, ίδος.

ANTERMINI, orum. maſc. plur. Feſt. *Ceux qui demeurent aux environs des confins d'un pays.* οἱ πρόσοροι, ων.

ANTES, ium. maſc. plur. *Les derniéres rangées des ſeps de vignes.* αἱ προσάδες, ων.

ANTESIGNANUS, a, um. *Celui qui va devant, le Porte enſeigne, ou le Guidon.* ὁ τῶν σημείων πρόμαχος, υ * ὁ πρωτοστάτης, υ.

ANTESTATUS, a, um. *Celui qui eſt pris pour*

témoin, ou recors. ὁ κλητὴρ, ῆρος.

ANTESTO, as, ſteti, ſtare. *Exceller, ſurpaſſer.* προΐσταμαι, fut. med. προστήσομαι. aor. 1. med. προεστησάμην. gen.

ANTESTOR, aris, atus ſum, ari. *Servir de témoin, de recors à un ajournement.* προμαρτύρομαι, fut med. υρῦμαι. aor 1. med. προεμαρτυράμην. * κλητεύω, F. εύσω, P. κεκλήτευκα. acc.

ANTEVENIO, is, veni, ventum, ire. *Prévenir, devancer.* προέρχομαι. (V. anomal. in ἔρχομαι.) gen. perſ. * προφθάνω, fut. προφθάσω. aor. 2. med. προέφθην. (V. anom. in φθάνω.) gen. perſ. & infin. *vel* part. verbi.

ANTEVERTO, is, verti, verſum, ere. *Devancer, prévenir.* προτρέχω, fut. med. προδραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.) gen. perſ. * προφθάνω. (V. anom. in φθάνω.) gen. perſ. & infin. *vel* part. verbi. * προλαμβάνω. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. rei. V. PRIUS. ‖ Anteverto illum loquentem. ἐκείνου προλέγω, F. ξω, P. προλέλεχα.

ANTEVOLO, as, avi, atum, are. *Voler devant.* προΐπταμαι, fut. προπτήσομαι. (V. anom. in ἵπταμαι.) gen. perſ.

ANTEURBANUS, a, um. *Qui eſt près de la ville.* ὁ καὶ ἡ προάστειος, καὶ τὸ ον, ου.

ANTHEMIS, idis. fœm. *Camomille, herbe.* ἡ ἀνθεμὶς, ίδος.

ANTHINUS, a, um. *Fait de fleurs.* ἄνθινος, η, ον.

ANTHOLOGIA, æ. fœm. *Recueil de fleurs.* ἡ ἀνθολογία, ίας.

ANTHRACINUS, a, um. *Noir comme un charbon.* ἀνθράκινος, η, ον.

ANTHRACITES, æ. maſcul. *Eſcarboucle, pierre précieuſe.* ὁ ἀνθρακίτης, ου.

ANTHRAX, acis. maſcul. *Charbon.* ὁ ἄνθραξ, ακος.

ANTHROPOMORPHUM, i. neut. *Mandragore, herbe.* τὸ ἀνθρωπόμορφον, ου.

ANTHROPOPHAGI, orum. maſcul. plur. *Anthropophages, Peuples qui mangent les hommes.* οἱ ἀνθρωποφάγοι, ων.

ANTIÆ, & ANTHIÆ, arum. fœm. plur. *Touffe ou tour de cheveux que les Dames portoient ſur le front; toupet, touffe de poil ou de crin qui pend ſur le front dès animaux.* τὸ προκόμιον, ίου.

ANTICANIS, is. maſc. V. Antecanis.

ANTICANTHARUS, i. maſcul. *Lis ſauvage, fleur.* ὁ ἀντικάνθαρος, ου.

ANTICIPATIO, onis. fœm. *Anticipation.* ἡ πρόληψις, *vel* προκατάληψις, εως.

ANTICIPATUS, a, um. *Anticipé.* προληφθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANTICIPO, as, avi, atum, are. *Anticiper.* προκαταλαμβάνω. (V. anom. in λαμβάνω.) acc.

ANTICUS, a, um. *Qui eſt devant.* πρόσθιος, *vel* ἐμπρόσθιος, ία, ιον.

ANTIDORUM, i. neut. *Récompenſe d'un don, la pareille.* τὸ ἀντίδωρον, ου

ANTIDOTUM, i. neut. & ANTIDOTUS, i. fœmin. *Contre-poiſon.* τὸ ἀντίδοτον, ου. * ἡ ἀντίδοτος, ου.

ANTIGRAPHEUS, ei. maſc. *Controlleur.* ὁ ἀντιγραφεὺς, έως.

ANTILENA, æ. fœmin. *Poitrail de cheval.* τὸ προστηθίδιον, ίου.

ANTIMELON, i. neut. *Mandragore, herbe.* τὸ ἀντίμηλον, ου.

ANTINOMIA, æ. fœmin. *Contrariété de loix.* ἡ ἀντινομία, ίας.

ANTIPAGMENTA, orum. neut. *Ornemens de porte.* τὰ προσπήγματα, ων. * οἱ πυληκόσμοι, ων. * τὰ τῶν παραστάδων κοσμήματα, ων.

ANTIPATHIA, æ. fœm. *Antipathie, contrariété naturelle.* ἡ ἀντιπάθεια, είας.

ANTIPATHICUS, a, um. *Qui a de l'antipathie.* ἀντιπαθικὸς, κὴ, κόν.

ANTIPHONA, æ. fœmin. *Antienne.* τὸ ἀντίφωνον, ου.

ANTIPODES, um. maſc. plur. *Les antipodes.* οἱ ἀντίποδες, ων.

ANTIQUARIUS, ii. maſc. *Amateur d'antiquités.* ὁ φιλάρχαιος, ου.

ANTIQUATIO, onis. fœm. *Abolition.* ἡ ἀπαρχαίωσις, *vel* ἀποπαλαίωσις, εως.

ANTIQUATUS, a, um. *Hors d'uſage, aboli.* ἀπαρχαιώμενος, ένη, ενον. * ἀποπαλαιωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANTIQUE. adverb. *A l'antique.* παλαιῶς. * ἀρχαίως.

ANTIQUI, orum. maſc. plur. οἱ πάλαι.

ANTIQUIOR, & ius, oris. compar. *Plus ancien.* παλαίτερος, έρα, ερον. *Plus cher, plus eſtimé.* πρεσβύτερος, έρα, ερον. * προτιμότερος, έρα, ερον.

ANTIQUISSIMUS, a, um. *Très-ancien.* παλαίτατος, η, ον. *Très-cher.* πρεσβύτατος, η, ον. * προτιμότατος, η, ον.

ANTIQUITAS, atis. fœm. *Antiquité.* ὁ ἀρχαϊσμὸς, οῦ. * ἡ παλαιότης, ητος.

ANTIQUITUS adverb. *Anciennement.* πάλαι. * ἀρχαίως.

ANTIQUO, as, avi, atum, are. *Abolir, mettre hors d'uſage.* ἀπαρχαιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπηρχαίωκα. acc. rei. * ἀποπαλαιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποπεπαλαίωκα. acc.

ANTIQUUS, a, um. *Vieil, ancien.* παλαιὸς, ὰ, όν. * ἀρχαῖος, αία, αῖον. *Agé.* ὁ πρέσβυς, εως, *Plus cher, plus eſtimé.* πρεσβύτερος, έρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ πρότιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Antiquum habere. *Chérir.* προτιμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. προτετίμηκα. acc. rei. * περὶ πλείστου ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. rei. * πρεσβύτατον κρίνειν, κρίνω, F. νῶ, P. κέκρικα.

ANTISTES, itis. maſc. *Evêque, Prélat, le chef ou le premier entre les autres.* ὁ προστάτης, ου. *Prêtre des anciens.* ὁ ἱερεὺς, έως. * ὁ τῶν ἱερῶν ἔξαρχος, ου.

ANTISTITA, æ. fœm. *Une Abbeſſe ou Prieure.* ἡ προστατὶς, ίδος. *Prêtreſſe des anciens.* ἡ ἱερὶς, ίδος.

ANTISTITIUM, ii neut. *Eminence, ou dignité de Prélat.* ἡ προστασία, ίας.

ANTISTITOR, oris maſc. *Le maître de l'œuvre.* ὁ ἐπιστάτης, *vel* ἐργεπιστάτης, ου.

ANTISTO, as. are. V. Anteſto.

ANTITHETON, i. neut. *Antitheſe, oppoſition, figure de Rhetorique.* τὸ ἀντίθετον, ου.

ANTLATUS, a, um. *Puiſé, ou enduré.* ἀντληθεὶς, θεῖσα, θέν.

ANTLO, as, are. *Vuider, puiſer, ou endurer.*

ἀντλάω, ῶ, futur. ήσω, Præter. ἤντληκα.

ANTRUM, i. neut. *Caverne.* τὸ ἄντρον, ου.* ὁ χηραμὸς, ου.

ANUS, i. maſcul. *Fondement, trou du derrière.* ὁ πρωκτὸς, ου.

ANUS, ûs. fœm. *Vieille femme.* ἡ γραῦς, γραὸς. * ἡ γραῖα, ίας. ‖ Anus ficus. τὰ παλαιὰ σῦκα.

ANXIE. adv. *Avec chagrin.* ἀλγεινῶς. * ἀνιαρῶς.

ANXIETAS, atis. fœm. *Inquiétude, chagrin.* ἡ ἀδημονία, ίας. * ἡ ἀλγηδὼν, όνος. * ἡ ἀνία, ας.

ANXIFER, (eri), a, um. *Qui apporte du chagrin.* ὁ καὶ ἡ ἀλγεινὸς, καὶ τὸ όν, ου.

ANXIUS, a, um. *Qui eſt chagrin.* ὁ καὶ ἡ περιαλγὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἀδήμων, ονος, τὸ ον. *Triſte.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλυπος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hac de re non parum anxius eſt. οὐ μικρὸν τούτου φροντίζει, *vel* περὶ τούτου φροντίζει. ‖ Minimè de hoc anxius ſum. ἥκιστα τούτου μέλει μοι. * περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι τοῦτο. ‖ De iis valdè anxius eſt. πάνυ τούτων πρόνοιαν ποιεῖται * εἰς ταῦτα μεγάλην φροντίδα καταθίθεται ‖ De victu anxium non eſſe. ἀφροντίστως ἔχειν τοῦ βίου. ‖ Multis curis anxius. ὑπὸ πολλῶν φροντίδων περιελκόμενος.

A O

AORTA, æ. fœm. *L'Aorte, la plus grande des artéres.* ἡ ἀορτὴ, ῆς.

A P

APAGE. adverb. *Arriére, ôtez.* ἄπαγε. accuſ. rei ‖ Apage te à me. ἄπαγέ μου. ‖ Apage ſis. *Sors, ſi tu veux.* ἄπαγε δή.

APARINE, es. fœmin. *Grateron, herbe.* ἡ ἀπαρίνη, ης.

APECULA, æ. fœm. V. Apicula.

APELIOTES, æ. maſc. *Vent d'Orient, qui vient de l'Orient Equinoctial : le vent de Solerre.* ὁ ἀπηλιώτης, ου.

APELLA, æ. comm. Horat. *Circoncis.* ὁ καὶ ἡ λειποδερμὸς, οῦ.

APENNINUS, i. maſculin. *Le mont Apennin.* τὸ ἀπέννινον ὄρος, (εος, ους.)

APEPSIA, æ. fœm. *Crudité d'eſtomac.* ἡ ἀπεψία, ίας.

APER, pri. maſc. *Sanglier.* ὁ κάπρος, ου. * ὁ σῦς ἄγριος, τοῦ συὸς ἀγρίου.

APERIENDUS, a, um. *Qu'on doit ouvrir.* ἀνοικτέος, τέα, τέον.

APERIO, is, rui, pertum, perire. *Ouvrir.* ἀνοίγω, F. ξω, P. ἀνέῳχα. (V. anom.) acc. *Déclarer.* δηλόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδήλωκα. * διασαφίζω, F. ίσω, P. διασεσάφικα. acc. * φανερόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφανέρωκα. acc. ‖ Aperire ludum. V. Inſtituo. ‖ Aperire puſtulas. φλυκτιδοτομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυκτιδοτόμηκα. ‖ Aperire librum. βιβλίον ἀναπτύσσειν, σσω, F. ξω, P. χα. *vel* ἀνελίττειν, σσω, F. ξω, P. χα. ‖ Aperire litteras. ἐπιστολὴν λύειν.

APERTE. adverb. *Clairement, ouvertement.* φανερῶς. * διαῤῥήδην. * σαφῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Apertè odiſſe. φανερῶς μισεῖν. ‖ Apertè dicere aliquid. παῤῥησιάζεσθαι περί τινος. * ἄντικρυς εἰπεῖν τι. ‖ Non clam facere aliquid, ſed apertè. οὐ λάθρα ποιεῖν, ἀλλὰ φανερῶς. ‖ Apertè vires ſuas oſtendere. φανερὰν ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ῥώμης.

APERTIO, onis. fœm. *Ouverture, l'action d'ouvrir.* ἡ ἄνοιξις, εως.

APERTUM, i. neut. *Lieu découvert.* ἡ ἐμφάνεια, ας. * τὸ ἐμφανὲς, έος.

APERTURA, æ. fœm. *Ouverture, l'action d'ouvrir.* ἡ διάνοιξις, εως. *Une ouverture.* τὸ ἄνοιγμα, ατος.

APERTUS. *Ouvert.* ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀνεῳγμένος, ένη, ένον. *Clair, manifeſte.* φανερὸς, ρὰ, ρόν. * δῆλος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnibus apertum eſt. ἅπασι φανερόν ἐστι, *vel* πρόδηλον γίνεται. ‖ Apertum erit, quis hujus author ſit. τίς τούτου αἴτιός ἐστι γενήσεται φανερόν. ‖ Omnibus apertum eſt. παρὰ πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι. ‖ Eum hoc feciſſe, apertum eſt. τοῦτο δῆλος ἐστι ποιήσας. ‖ Hæc ſic acta eſſe, apertum eſt. οὐκ ἀφανῆ ταῦτα ἐστιν οὕτω πραχθέντα. ‖ Hinc ſatis apertum eſt. ἐντεῦθεν, *vel* ἐκ τούτων καιδεῖν ἐστι. ‖ Apertum omnibus facitis. ποιεῖτε πᾶσι φανερόν. ‖ In apertum proferre. εἰς τὸ ἐμφανὲς ἄγειν.

APES, *vel* Apis, is. fœmin. *Abeille.* ἡ μέλισσα, ης. Atticè μέλιττα, ης.

APEX, icis. maſc. *La pipette, ou petite queue de laine au haut d'un bonnet : crête, houpe.* ὁ λόφος, ου. *Le haut, le ſommet.* ἡ κορυφὴ, ῆς. * τὸ ἄκρον, ου. * ὁ κολοφὼν, ῶνος. ‖ Apex montis. ἡ τοῦ ὄρους κορυφή. ‖ Apex ſenectutis eſt autoritas. γήρως κολοφών ἐστι τὸ ἀξίωμα.

APHACA, æ & Aphace, es. fœm. *Veſce ſauvage.* ἡ ἀφάκη, ης.

APHRACTUM, i. neut. *vel* Aphractus, i. maſc. *Sorte de navire long, & ouvert de tous côtés : brigantin.* τὸ ἄφρακτον, ου.

APHRICA, æ. fœm. *L'Afrique, troiſiéme partie du monde.* ἡ ἀφρίκη, ης. * ἡ λιβύη, ης.

APHRONITRON, i. neut. *Ecume de ſalpêtre.* τὸ ἀφρόνιτρον, ου.

APHTHÆ, arum. fœm. plur. *Ulceres à la bouche des enfans.* αἱ ἄφθαι, ῶν.

APIA, æ. fœm. *Arbre, poirier.* ἡ ἄπια, ίας.

APIANA uva. fœm. *Grappe de muſcat.* ἡ μελιττηρία σταφυλή.

APIANUS, a, um. *Qui eſt agréable aux abeilles.* ὁ καὶ ἡ μελισσήρατος, καὶ τὸ ον, ου.

APIARIUM, ii. neut. *Ruche.* τὸ μελισσοτρόφιον, ου. * ὁ μελισσὼν, ῶνος.

APIARIUS, ii. maſcul. *Gouverneur d'abeilles.* ὁ μελισσοκόμος, ου. * ὁ μελιττουργὸς, οῦ.

APIASTRA, æ. fœm. *Mezerge, oiſeau.* ὁ μέροψ, οπος. * ὁ μελισσοφόνος, ου.

APIASTRUM, i. neut. *Meliſſe, herbe.* τὸ μελισσόφυλλον, ου.

APIATUS, a, um. *Picoté, marqué de petites taches, comme celles que les abeilles laiſſent où elles ſe ſont arrêtées.* μελισσωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ταῖς στίγμαις μελιττώδεσι πεποικιλμένος, ένη, ένον.

APICA, æ. fœmin. *Brebis pelée ſous le ventre.* τὸ σφηκῶδες προβάτον, ου.

APICULA, æ. fœm. *Petite abeille.* τὸ μελίσσιον, *vel* μελίττιον, ίου.

APICULUM,

APICULUM. i. neut. & Apiculus, i. maſc. *Petite pointe.* τὸ ἀκίδιον, *vel* κεραιάδιον, ίου. V. Apex.

APIS, is. fœm. V. Apes.

APISCOR, eris. V. Adipiſcor.

APIUM, ii. neut. *Ache, ou grand perſil, herbe.* τὸ σέλινον, ου. || Apium montanum. τὸ ὀρεοσέλινον, ου || Apium paluſtre. τὸ ἑλεοσέλινον, ου. || Apium ſaxatile. τὸ πετροσέλινον, ου.

APLUSTRE, is. neutr. (in plur. Apluſtria, & Apluſtra.) *Ornemens de navires.* τὰ ἄφλαστα, ων.

APOCALYPSIS, is. fœm. *Apocalypſe, révélation.* ἡ ἀποκάλυψις, εως.

APOCHA, æ. fœm. *Quitance.* ἡ ἀποχὴ, ῆς.

APOCRYPHUS, a, um. *Apocryphe, inconnu.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, καὶ τὸ ον, ου.

APOCYNON, i. neut. *Un petit os qui eſt au côté gauche de la grenouille.* τὸ ἀπόκυνον, ου.

APODES, um. maſc. plur. *Sorte d'Hirondelle, ou Martinets.* οἱ ἄποδες, ων.

APODOSIS, is. fœm. *Reddition, figure de Rhetorique.* ἡ ἀπόδοσις, εως.

APODYTERIUM, ii. neut. *Lieu où l'on ſe deshabille avant que d'entrer dans les bains.* τὸ ἀποδυτήριον, ίου.

APOGRAPHUS, i. maſc. *Copie, extrait.* τὸ ἀπόγραφον, ου.

APOLACTISO, as, avi, atum, are. *Ruer des talons* ἀπολακτίζω, F. ίσω, P. ἀπολελάκτικα.

APOLIS, is. maſc. *Un banni.* ὁ ἄπολις, εως.

APOLOGATIO, onis. fœmin. *Récit de fables.* ἡ μυθολογία, ίας.

APOLOGETICUS liber. *Livre pour ſervir de défenſe & d'apologie.* ὁ ἀπολογητικὸς λόγος, ου.

APOLOGIA, æ. fœm. *Apologie, défenſe.* ἡ ἀπολογία, ίας.

APOLOGO, as, avi, atum, are. *Brocarder.* ἀπολογέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

APOLOGUS, i. maſcul. *Fable.* ὁ ἀπόλογος, ου || Apologum agere. *Raconter une fable.* τὸν ἀπόλογον εἴρειν, ρω. (V. anom.)

APOPHORETA, orum. neut. plur. *Préſens qu'on faiſoit dans les feſtins, & que les conviés emportoient chez eux.* τὰ ἀποφόρητα, ων.

APOPHTHEGMA, atis. neut. *Apophthegme: ſentence: beau mot.* τὸ ἀπόφθεγμα, ατος.

APOPLEXIA, æ. fœmin. *Apoplexie.* ἡ ἀποπληξία, ίας.

APOSEMA, atis. neutr. *Apoſeme, décoction.* τὸ ἀπόζεμα, ατος.

APOSIOPESIS, is. fœm. *Interruption, ſilence interpoſé.* ἡ ἀποσιώπησις, εως.

APOSTASIA, æ. fœmin. *Apoſtaſie.* ἡ ἀποστασία, ίας.

APOSTATA, æ. maſc. *Apoſtat.* ὁ ἀποστάτης, ου.

APOSTATO, as, avi, atum, are. *Apoſtaſier.* ἀποστατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστάτηκα. gen.

APOSTEMA, atis. neut. *Apoſtume.* τὸ ἀπόστημα, ατος.

APOSTOLICUS, a, um. *Apoſtolique.* ἀποστολικὸς, κὴ, κόν.

APOSTOLUS, i. maſc. *Apôtre.* ὁ ἀπόστολος, ου.

APOTHECA, æ. fœm *Lieu où l'on ſerre ce qu'on veut garder: magaſin.* ἡ ἀποθήκη, ης.

APOTHEOSIS, is. fœm. *Apotheoſe, canoniſation.* ἡ ἀποθέωσις, εως.

APPARATE. adverb. *Avec appareil.* παρεσκευασμένως.

APPARATIO, onis. fœm. *Préparation.* ἡ παρασκευὴ, ῆς.

APPARATUS, ûs. maſc. *Appareil, préparatifs.* ἡ παρασκευὴ, ῆς. * ἡ κατασκευὴ, ῆς. * τὸ παρασκεύασμα, ατος. || Apparatus belli. τοῦ πολέμου παρασκευὴ, ῆς. || Regio apparatu. βασιλικῇ παρασκευῇ. || Navis apparatus. ἡ τοῦ πλοίου σκευὴ, ῆς.

APPARATUS, a, um. *Qui eſt aprêté.* παρεσκευασμένος, ένη, ένον.

APPAREO, es, rui, ritum, ere. *Apparoître.* φαίνομαι, fut. paſſ. φανθήσομαι. præter. paſſ. πέφασμαι. * παρίσταμαι, fut. med. παραστήσομαι. dat. * δοκέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδόκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Apparet eos id feciſſe. καταφανεῖς εἰσι τοῦτο ποιήσαντες. || Ex utriuſque factis apparebit, uter noſtrûm ſit improbus. ἐκ τῶν ἀμφοῖν πεπραγμένων πᾶσιν εὔγνωστον ἔσται, πότερος ἡμῶν ἐσθ' ὁ πονηρός || De induſtriâ eum hæc feciſſe apparet. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ταῦτα ποιήσας || Apparet omnibus, eos æquitatem diligere. φανεροὶ πᾶσίν εἰσι τὴν δικαιοσύνην ἀγαπῶντες. || Apparet vos magis his credere quàm aliis civibus. φαίνεσθε τούτοις μᾶλλον πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις. || Et illud ſatis apparet. κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐστι. || Ex his facilè apparet, non poſſe eum vera dicere. ἐκ τούτων ῥᾴδιον καταμαθεῖν, ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγειν οἷόν τε αὐτόν. (Vide μανθάνω in anom.) || Hinc facilè apparet, quod. ἐντεῦθεν κατιδεῖν ἐστιν, ὅτι. * ἐκ τούτων δῆλον, ὅτι. || Ex his ſatis apparet mea mens. ἐκ τούτων ῥᾴδιον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. (V. γινώσκω in anom.) || Hoc apparet vel parvâ mente prædito. ἐναργὲς τοῦτο καὶ τῷ μικρὸν νοῦν ἔχοντι.

APPARITIO, onis. fœm. *Apparition.* ἡ ἐπιφάνεια, ίας. * ἡ παράστασις, εως.

APPARITOR, oris. maſc. *Appariteur.* ὁ παραστάτης, ου. *Garde.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος. *Huiſſier* ὁ κλητὴρ, ῆρος. * ὁ ῥαβδοφόρος, ου. *Archer.* ὁ δορυφόρος, ου.

APPARITURA, æ. fœmin. *L'office d'Appariteur.* ἡ παράστασις, εως. *-d'Archer.* ἡ δορυφορία, ίας.

APPARO, as, avi, atum, are. *Apprêter.* παρασκευάζω, F. άσω, P. παρεσκεύακα. acc. rei.

APPELLANDUS, a, um. *Qu'on doit appeller.* προσκλητέος, τέα, τέον.

APPELLATIO, onis. fœmin. *L'action d'appeller.* ἡ προσφώνησις, εως. *Appel à un Juge ſuperieur.* ἡ ἔκκλησις, εως. || Appellatio litterarum. ἡ τῶν γραμμάτων ἐκφώνησις, εως.

APPELLATIVUS, a, um. *Appellatif.* προσκλητικὸς, κὴ, κόν.

APPELLATOR, oris. maſc. *Qui eſt appellant.* ὁ ἐκκαλέων, ῶν; έουσα, οῦσα.

APPELLATUS, a, um. *Appellé.* προσκληθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ πρόσκλητος, καὶ τὸ ον, ου.

APPELLO, as, avi, atum, are. *Appeller.* προσαγορεύω. (V. anom. in ἀγορεύω.) acc. * προσκαλέω, ῶ. F. έσω, P. προσκέκληκα. acc. *Nommer.* ὀνομάζω, F. άσω, P. ὠνόμακα. acc. *Invoquer.* ἐπικαλέομαι, οῦμαι, fut. med. έσομαι. aor. 1. med. ἐπεκαλεσάμην. accuſ. perſ. || Appellare litteras. τὰ στοιχεῖα ἐκφωνέω, ῶ,

F. ήσω, P. ἐκπεφώνηκα. || Appellare Judicem. *En appeller à un Juge.* ἐπικαλεῖσθαι, ἔομαι, ῦμαι. || Teſtem appello. Vide Atteſtor. || Appellare Prætorem. εἰς δίκας ἄγειν. (V. anom.) || Appellare Regem. *Elire, déclarer.* τὸν βασιλέα αἱρέομαι, ῦμαι, fut. med. ἥσομαι. aor. 2. med. εἱλόμην. (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eos adulatores appellant. τούτους κόλακας ἀποκαλοῦσι. || Magis cupiunt duces, quàm domini appellari. μᾶλλον ἐπιθυμοῦσι ἡγεμόνες, ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι. || Qui Mnemon appellatus eſt. ὁ Μνήμων ἐπικληθεὶς, *vel* ἐπικαλούμενος. || Sapientes appellantur ii. σοφοὶ ἀκούουσιν ἐκεῖνοι. || Ex ſagacitate ſagaces appellamus. κατὰ τὴν σύνεσιν λέγομεν συνετούς. || Patris eum nomine appellavit. τοῦ πατρὸς ὄνομα αὐτῷ ἔδω, *vel* ἔθη, *ſeu* ἔθετο. || Quo enim alio nomine appelles? τί γὰρ ἂν τις ἄλλο θεῖτο ὄνομα; || Aut familiaris, aut diſcipulus, aut quocunque tandem alio nomine appellandus eſt. ἢ γνώριμον, ἢ μαθητὴν, ἢ ὅ, τι ποτὲ, χρὴ θέμενος ὄνομα καλεῖν αὐτόν. || Eodem nomine, quo pater, appellatur. τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ ὄνομα ἔχει. || Quas vobis nominatim appellabimus. ἃς ὑμῖν καὶ κατ' ὄνομα ἐροῦμεν. || Admetus appellabatur. ἦν ὄνομα αὐτῷ Ἄδμητος. || Quorum unumquemque nominatim appellabo. ἂν μηνύσω ἕκαστον ὀνόμασι δεικνύμενος. || Qui à Romulo ſic appellati ſunt. ἀπὸ Ῥωμύλου ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν λαβόντες, *vel* ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχόντες. || Gregorius, cognomento Theologus. ὁ Γρηγόριος, ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος. || Eâ morum ſuavitate præditus, ut indè Benignus appellatus ſit. τὸ Χρηστὸς ἐπίκλησιν ἐκ τῶν ἠθῶν ἐνεγκάμενος. || Corvinus quippe hinc appellatus eſt. Κορβῖνος γὰρ καὶ τοὔντεῦθεν ἐπικλήθη.

APPELLO, is, puli, pulſum, pellere. act. *Mener à bord.* προσορμίζω, F. ίσω, P. προσώρμικα. acc. * κατάγω, F. ξω, P. κατῆχα. (V. anomal. in ἄγω.) accuſ. || Animum appellere. *Appliquer ſon eſprit.* προσέχω τὸν νοῦν, *vel* τὴν διάνοιαν. dat. rei.

APPELLO. neutr. *Aborder, arriver.* ὁρμίζομαι. * κατέχω, Fut. σχήσω, Præt. κατέσχηκα. accuſat. cum præpoſit. εἰς. * παραγίνεσθαι. (Vide anomal. in γίνομαι.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Appellere ad portum. ὁρμίζεσθαι εἰς λιμένα. * προσορμίζεσθαι πρὸς λιμένα. * εἰς λιμένα ἐφορμίζεσθαι. || Appellere in Italiam. κατασχεῖν εἰς Ἰταλίαν. || Properant appellere ad portum. κατατείνουσι τὸν δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα. || Ad tranquillum portum appellit. ἐν λιμέσιν εὐδίοις ὁρμίζεται. || Poſtquam ad terram appulimus. ἐπειδὰν τῆς γῆς ἡψάμεθα. (ἅπτεσθαι.)

APPENDENDUS, a, um. *Qu'on doit pendre, ou attacher.* προσαρτητέος, τέα, τέον. *Peſer.* ταλαντευτέος, τέα, τέον.

APPENDO, is, appendi, appenſum, dere. *Pendre, attacher à.* προσαρτάω, ῶ, ήσω, P. προσήρτηκα. acc. unius, dat alter. *Peſer.* ταλαντεύω, F. εύσω, P. τεταλάντευκα. acc. * σταθμίζω, F. ίσω, P. ἐστάθμικα. accuſ.

APPENDICULA, æ. fœm. *Petit incident.* τὸ πάρεργον, ου. * ἡ ἀπόφυσις, εως.

APPENDIX, icis. fœm. *Un appentis contre une maiſon.* τὸ ἐξάρτημα, *vel* παράρτημα, ατος. * ἡ προσθήκη, ης. * ἡ πρόσθεσις, εως.

APPETENDUS, a, um. *Qu'on doit ſouhaiter.* ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν. * ἐπευκτὸς, ή, όν.

APPETENS, entis. omn. gen. *Qui deſire.* ἐπιθυμητικὸς, κή, κόν. gen. rei. * ἐφιέμενος, ένη, ένον. gen. rei. *Qui approche.* προσερχόμενος, η, ον. || Gloriæ appetens. ὁ φιλότιμος, ου. * ὁ δόξης ἐραστὴς, οῦ. || Pacis appetens. φιλήσυχος, ου. || Divitiarum appetens. φιλοχρήματος, ου. * τοῦ πλούτου ἐπιθυμῶν.

APPETENTIA, æ. fœm. V. Appetitus. || Appetentia cibi. ἡ ὄρεξις, εως. * ἡ τοῦ σίτου ἐπιθυμία, ας. || Appetentiam excitans. ὀρεκτικὸς, κή, κόν.

APPETITIO, onis. fœm. V. Appetitus. || Appetitio principatus. ἡ φιλαρχία, ίας.

APPETITIVUS, a, um. *Appetitif.* ἐφετικὸς, κή, κόν.

APPETITOR, oris. maſcul. *Deſireux.* ὁ ἐπιθυμητὴς, οῦ.

APPETITUS, ûs. maſc. *Deſir.* ἡ ἐπιθυμία, ίας. * ἡ ὄρεξις, εως. *Paſſion violente.* ἡ ὁρμὴ, ῆς. *L'appétit ſenſitif, où ſont les paſſions.* τὸ ὀρεκτικὸν, οῦ. || Appetitus inſatiabilis. ἡ βουλιμία, ας.

APPETITUS, uum. *Les paſſions.* τὰ πάθη, ῶν. (1. Contract.)

APPETO, is, ivi, itum, tere. *Souhaiter.* ἐφίεμαι. (V. anom.) gen. * ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * ἐφορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. *Fraper.* βάλλω, F. αλῶ, P. βέβληκα. (V. anom) acc. *S'approcher.* ἐγγίζω, F. ίσω, P. ἤγγικα. dat. *vel* πρὸς. acc. || Appetere oſculis. φιλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. acc. || Nox appetit. ἡ νὺξ ἄρχεται. * ἑσπέρα γίνεται. || Ver appetit. τὸ ἔαρ ἵσταται. * ἐγγὺς τὸ ἔαρ γίνεται.

¶ PHR. ISOCR. & DEMOST. Non appetendæ ſunt opes contra juſtitiam. μὴ τῶν χρημάτων δεῖ ἐπιθυμεῖν παρὰ τὸ δίκαιον. || Injuſtè aliena appetere. ἀδίκως τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. || Hæc poſſidere appetit. ἐπιθυμεῖ κτήσασθαι ταῦτα. || Magis gloriam appetunt, quàm divitias. πλείους ἐπιθυμίας ἔχουσι τῆς δόξης, ἢ τοῦ πλούτου. || Adeò inſatiabiliter aliena appetunt. εἰς τοῦτο τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας κατέστησαν. || Adeò appetunt aliis mala inferre. εἰς τοῦτο ἐπιθυμίας ἥκουσι τοῦ κακῶς ἄλλους ποιεῖν. || Mirabiliter iſtud appetunt. θαυμαστῶς ἐν ἐπιθυμίᾳ τούτου γίγνονται. || Inſatiabiliter aliquid appetere. ἀπλήστως ἔχειν πρός τι. || Inſatiabiliter pecuniam appetentes. ἀπληστότατοι ὄντες τῶν χρημάτων. || Omnes quidem primas tenere appetunt. τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες. || Vel paululum virtutem appetere. κατὰ μικρὸν ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. || Non contenti ſunt præſentibus, ſed ſemper plura appetunt. οὐ στέργουσιν οἷς ἔχουσιν, ἀλλὰ ἀεὶ τοῦ πλείονος ὀρέγονται. || Omnes homines ſcire appetunt. πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται. || Tales videri appetunt. τοιοῦτοι ἀκούειν ἐφίενται, *vel* ποθοῦσι. || Honeſta appetere. τὰ καλὰ ἐπιτηδεύειν. || Virtutem appeto. τῆς ἀρετῆς μοι πόθος πρόσεστι. * δεινὸν ἔχω πόθον τῆς ἀρετῆς. * πόθος ἔχει με τῆς ἀρετῆς. * φέρομαι τῷ πόθῳ ἐπὶ τὴν ἀρετήν. || Qui voluptatem appetunt. οἱ τὴν ἡδονὴν διώκουσι. || Nihil eorum quæ inferiùs ſunt appete. μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω. || Valdè iſtud appetunt. προθύμως ἔχουσι πρὸς ταῦτα.

APPINGO, is, inxi, ictum, ere. *Ajoûter à une peinture.* προσεγγράφω, F. ψω, Pr. προσεγγέγραφα. acc. uni. dat. alt. * προστίθημι, F. προσθήσω, P. προστέθεικα, acc. uni. dat. alt.

APPLAUDO, is, ſi, ſum, ere. *Fraper des mains en ſigne de faveur.* ἐπικροτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκρότηκα.

APPLAUSOR, oris. maſc. *Qui applaudit.* ὁ ἐπικροτητὴς, οῦ.

APPLAUSUS, a, um. *Frapé de la main par flaterie.* ἐπικεκροτημένος, ένη, ένον.

APPLAUSUS, ûs. maſc. *Applaudiſſement.* ὁ ἐπικρότησις, εως. * τὸ ἐπικρότημα, ατος.

APPLICATIO, onis. fœm. *Application.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. * ἡ προσοχὴ, ῆς.

APPLICATUS, a, um. *Appliqué, mis deſſus.* ἐπιτεθειμένος, η, ον. *Ajuſté à, joint.* προσαρμοσθεὶς, θεῖσα, θέν. * προσηρμοσμένος, η, ον. dat. *Occupé.* προσέχων, ουσα, ον. dat. *Abordé, mis à bord.* προσορμισθεὶς, εῖσα, έν. || Omne animal applicatum eſt ad ſe conſervandum. πᾶν ζῶον οἰκειοῦται πρὸς τὸ τηρεῖν ἑαυτόν. (Verb. οἰκειόω, ῶ. *Suum facere.*)

APPLICITUS, a, um. *Idem.*

APPLICO, as, cavi, catum, *&* cui, citum, are. *Joindre à quelque choſe.* παραπλέκω, F. ξω, P. παραπέπλεχα. acc. * κατάγω, F. ξω, P. κατῆχα. (V. anom. in ἄγω.) *Mettre deſſus.* ἐπιτίθημι. (V. τίθημι.) acc. uni. dat. alt. *Ajuſter à.* προσαρμόττω, F. σω, P. προσήρμοκα. *Mener à bord.* προσορμίζω, F. ίσω. Pr. προσώρμικα. acc. *Attribuer.* προσνέμω, F. εμῶ, Pr. προσνενέμηκα. acc. uni. dat. alt. || Applicare ſe. *S'appliquer.* ἑαυτόν. (pro maſc. ſing.) προσέχω. (V. anom.) dat. || Animum applicare. *Appliquer ſon eſprit.* τὸν νοῦν προσέχειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si his rebus animum applices. ἐὰν τούτοις πράγμασι προσέχῃς τὸν νοῦν || Se ad hoc ſtudium applicant. ἐκείνῃ σπουδῇ προστίθενται. || Applicare ſe ad aliquem. προσνέμειν τινὶ ἑαυτὸν, *vel* προσκαρτερεῖν τινι. || Applicare ſe ad aliquem audiendum. παραβάλλειν ἑαυτὸν ἐνδιδάσκεσθαί τινι. || Applicare animum orationibus. τοῖς λόγοις προσκαρτερεῖν.

APPLODO, is. V. Applaudo.

APPLORO, as, avi, atum, are. *Pleurer auprès.* παραδακρύω, F. ύσω, P. παραδεδάκρυκα. dat.

APPLUDA, æ. fœm. *Du ſon.* τὸ κηρύβιον, ίου.

APPLUMBATURA, æ. fœm. *Soudure de plomb.* ἡ μολύβδωσις, εως.

APPLUMBO, as, avi, atum, are. *Plomber.* μολυβδόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμολύβδωκα. acc.

APPLUO, is, plui, plutum, ere. *Pleuvoir auprès.* παρομβρέω, ῶ, F. ήσω, P. παρώμβρηκα.

APPONO, is, oſui, oſitum, ere. *Mettre auprès.* παρατίθημι, F. θήσω, P. παρατέθεικα. acc. unius, dat. alt. * προστίθημι, fut. προσθήσω, plur. προστέθεικα. (V. τίθημι.) acc. uni. dat. alt. || Apponere menſam. *Mettre les viandes ſur table.* τὸ δεῖπνον παρατιθέναι. || Cui fercula apponuntur. παρατιθέμενος, η, ον. || Qui apponit. παρατιθεὶς, θεῖσα, θέν. || Apponere cuſtodes. τοὺς φύλακας κατασκευάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι, aor. 1. med. κατεσκευασάμην.

¶ PHR. Apponere manum ad os. τὴν χεῖρα ἐν τῷ στόματι ἐντιθέναι. || Alicui cœnam apponere. κατατιθέναι δεῖπνόν τινι. || Accuſatorem apponere alicui. κατήγορόν τινι παρασκευάζειν.

APPORRIGO, is, rrexi, rrectum, ere. *Etendre auprès.* παρατείνω, F. ενῶ, P. παρατέτακα. acc.

APPORTO, as, avi, atum, are. *Apporter.* προσφέρω, fut. προσοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. προσκομίζω, F. ίσω, P. προσκεκόμικα. acc.

APPOSCO, ſcis, appopoſci, appoſcere. *Demander par-deſſus.* προσαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. προσῄτηκα. acc. rei. & acc. perſ.

APPOSITE, adverb. *Pertinemment, à propos, tout à point.* εὐθετῶς. * ἁρμοζόντως. * ἐπιτηδείως. Vide Appoſitus. || Appoſitè ad naturam. ὁμολογουμένως τῇ φύσει. * κατὰ τὴν φύσιν. || Appoſitè dicere ad mores. ἁρμοζόντως λέγειν πρὸς τοὺς τρόπους, *vel* ἁρμόττοντα τοῖς τρόποις λέγειν.

APPOSITIO, onis. fœm. *Application, adjonction.* ἡ πρόσθεσις, *vel* παράθεσις, εως.

APPOSITUS, ûs. maſc. *Idem.*

APPOSITUS, a, um. *Convenable, bien à propos.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. dat. *Mis auprès.* προστεθεὶς, θεῖσα, θέν. dat. * προστεθειμένος, η, ον.

¶ PHR. IS. & DEM. Hæc ad illa omninò appoſita ſunt. τὰ μὲν πρὸς τάδε ἐναρμόστως ἔχει. || Appoſitus ad docendum. ἐνάρμοστος πρὸς τὸ διδάσκειν. V. Aptus.

APPOTUS, a, um. *Qui a bien bu.* ὁ καὶ ἡ οἰνόπληκτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ οἰνοβαρὴς, *vel* οἰναχθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

APPREHENDO, is, hendi, henſum, dere. *Prendre, empoigner.* ἐπιλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. ano. in λαμβάνω.) acc. *S'emparer.* ἐπιχειρέω, ῶ. F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. * ἐπιλαμβάνομαι, fut. med. λήψομαι, aor. 1. med. ἐπιληψάμην. acc.

APPREHENSIO, onis. fœm. *Priſe, action d'empoigner.* ἡ ἐπιχείρησις, εως. * ἡ ἐπίληψις, εως.

APPREHENSUS, a, um. *Pris, empoigné.* ἐπιχειρηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπειλημμένος, ένη, ένον.

APPRENDO, is. *Idem* quod Apprehendo.

APPRESSUS, a, um. *Preſſé, ſerré contre.* προσπιεσθεὶς, εῖσα, έν. * προσεσταλμένος, η, ον.

APPRIME. adverb. *Principalement.* πρώτιστα. * μάλιστα. * εἰς τὰ πρῶτα.

APPRIMO, is, preſſi, preſſum, mere. *Preſſer l'un contre l'autre.* προσθλίβω, F. ψω, P. προστέθλιφα. * προσπιέζω, F. ίσω, P. προσπεπίεκα. * προστέλλω, F. λῶ, P. προσέσταλκα. acc. uni. dat. alter.

APPRIMUS, a, um. *Le premier.* πρώτιστος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πάμπρωτος, καὶ τὸ ον ου.

APPROBANDUS, a, um. *Qu'on doit approuver.* δοκιμαστέος, τέα, τέον. * ὁ καὶ ἡ ἐπαινετὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

APPROBATIO, onis. fœm. *Approbation.* ἡ συγκατάθεσις, εως. * ἡ ἐπίκρισις, εως.

APPROBATOR, oris. maſc. *Qui approuve.* ὁ συγκαταθέτης, ου. * ὁ ἐπικριτὴς, οῦ.

APPROBATUS, a, um. *Approuvé.* συγκατατεθειμένος, η, ον. * ἐπικεκριμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκριτος, τὸ ον.

APPROBE. adverb. *Très-bien.* παγχρήστως. * εὖ μάλα.

APPROBO, as, avi, atum, are. *Approuver.* προσδοκιμάζω, F. άσω, P. προσδεδοκίμακα. acc. * συγκατατίθεμαι, fut. med. θήσομαι. (V. τίθημι.) acc. rei. * ἐπαινέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπῄνεκα. acc. * ἐπικρίνω, F. νῶ, P. ἐπικέκρικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si quid horum approbaviſſes. εἰ μὲν ἤρεσκέ τί σοι τούτων. (ἀρέσκω, Placeo.)

‖ Hæc mihi approbata ſunt. συνήρεσκε ταῦτά μοι. ‖ Approbare legem. κύριον τὸν νόμον ποιεῖν. ‖ Approbantibus hominibus. εὐφημούντων τῶν ἀνθρώπων.

APPROBUS, a, um. *Bon & bien approuvé.* ὁ καὶ ἡ προσδόκιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πάγχρηστος, καὶ τὸ ον, ου.

APPROMISSOR, oris. maſcul. *Qui ſe donne pour caution.* ὁ ἐπέγγυητὴς, ου.

APPROMITTO, is, iſi, iſſum, ittere. *Cautionner.* ἐπεγγυάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐπηγγυησάμην. acc. rei.

APPRONO, as, avi, atum, are. *Courber.* ἀποπρηνέομαι, fut. med. ήσομαι.

APPROPERATUS, a, um. *Hâté, fait à la hâte.* κατεσπουδασμένος, ένη, ένον. *Prompt.* ὁ καὶ ἡ ἐπισπερχὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

APPROPERO, as, avi, atum, are. *Hâter, ou ſe hâter.* ἐπισπεύδω, Fut. εύσω, Pr. ἐπέσπευκα. dat. rei. ἐπισπουδάζω, F. άσω, P. ἐπεσπούδακα. dat. rei.

APPROPINQUATIO, onis. fœm. *Approches.* ἡ προσπέλασις, *vel* προσέγγισις, εως. ‖ Appropinquatio mortis. ἡ τοῦ θανάτου γειτνίασις, εως.

APPROPINQUO, as, avi, atum, are. *Approcher.* προσεγγίζω, F. ίσω, P. προσήγγικα acc. unius, dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Appropinquabant ad montem. προσήρχοντο τῷ ὄρει. ‖ Urbi appropinquare. ἐγγὺς προσελθεῖν τῆς πόλεως * ἐγγὺς τῆς πόλεως γίνεσθαι. ‖ Regi appropinquare. τῷ βασιλεῖ προσιέναι. Vide Propè.

APPULSUS, ûs. maſc. *Arrivée au port.* ἡ προσόρμισις, εως. V. Acceſſus, ûs. ‖ Appulſus ſolis. ἡ τοῦ ἡλίου προσβολὴ, ῆς.

APPULSUS, a, um. *Mené à bord.* προσορμισθεὶς, θεῖσα, θέν.

APRICATIO, onis. fœm. *L'action de ſe tenir au Soleil.* ἡ ἡλιασμὸς, οῦ. * ἡ ἡλίασις, εως.

APRICIOR, & ius, oris. compar. *Qui eſt plus au Soleil.* προσηλιώτερος, έρα, ερον.

APRICISSIMUS, a, um. ſuperl. *Qui eſt fort expoſé au Soleil.* προσηλιώτατος, άτη, ατον.

APRICITAS, atis. fœm. *Chaleur moderée qu'on reçoit en ſe tenant au Soleil.* ἡ ἡλιοκαία, ας. *Temps beau & ſerein.* ἡ εὐείλη ὥρα, ας.

APRICOR, aris, atus ſum, ari. *Etre au Soleil.* ἡλιάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. * εἱληθερέω, F. ήσω, Pr. εἱληθέρηκα.

APRICUS, a, um. *Qui eſt expoſé au Soleil.* ὁ καὶ ἡ προσήλιος, *vel* εὐήλιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πρόσειλος, *vel* εὔειλος, τὸ ον. ‖ In aprico ſpatiari. ἐν εὐηλίῳ περιπατεῖν, έω, ῶ. F. ήσω. P. περιπεπάτηκα.

APRILIS, is. maſc. *Le mois d'Avril.* ὁ ἀπρίλιος, ου. * ὁ ἄπριλις, ιος.

APRILIS, & e, is. adject. *Qui eſt d'Avril.* ἀπρίλιος, ια, ιον.

APRINA, æ. fœmin. *Venaiſon de ſanglier.* ἡ καπρινὴ σάρξ, (σαρκός.)

APRINUS, a, um. *De ſanglier.* καπρινὸς, νὴ, νόν * συάγρειος, α, ον.

APRONIA, æ. fœmin. *Vigne noire.* ἡ ἄμπελος μέλαινα.

APRUGNUS, a, um. V. Aprinus.

APTATUS, a, um. *Ajuſté.* ἁρμοσθεὶς, θεῖσα, θέν.

APTE, adverb. *Comme il faut.* εἰς δέον. * δεόντως. * ἐπιτηδείως. * εὐαρμόστως. ‖ Aptè loquor. εὐθυλογέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθυλόγηκα. V. Aptus. ‖ Aptè dicere. εἰς δέον λέγειν. ‖ Aptè ad mores. ἁρμοζόντως πρὸς τρόπους. * κατὰ τοὺς τρόπους.

APTIOR, & ius, oris. compar. ἐπιτηδειότερος, έρα, ερον. dat.

APTISSIMUS, a, um. ſuperl. ἐπιτηδειότατος, άτη, ατον. dat.

APTO, as, avi, atum, are. *Accommoder, ajuſter.* ἁρμόζω, F. όσω, P. ἥρμοκα. acc. rei. * προσάπτω, F. ψω, P. προσῆφα. acc. uni. dat. alt. ‖ Leges rebus aptans. τοὺς νόμους τοῖς πράγμασι προσαρμόττων. * τοὺς νόμους πρὸς τὰ πράγματα ἁρμόζων. ‖ Aptans medium medio copulabat. μέσον πρὸς μέσον συνάγων προσήρμοττε.

APTUS, a, um. *Accommodé, ajuſté.* ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, καὶ τὸ ον, ου. acc. cum præp. πρός. * προσηρμοσμένος, ένη, ένον. dat. *Propre à.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. dat. *Convenable.* προσήκων, (οντος.) κουσα, κον. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex ſe aptus. ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, καὶ τὸ ες, εος, ους. ‖ Apta occaſio. ἐπιτήδειος καιρός. ‖ Quis eſt aptus ad amicitiam? τίς ἐπιτήδειος πρὸς φιλίαν; ‖ Hoc ad vitæ conſuetudinem aptum eſt. ἁρμόττει πρὸς τὰς συνουσίας τόδε. ‖ Commodâ valetudine, & ætatis vigore ad pugnam apti. σώματος εὐεξίᾳ, καὶ ἡλικίας ἀκμῇ εἰς μάχην ἐπιτήδειοι. ‖ Aptus ad Rempublicam gerendam. ἐπιτήδειος πολιτεύεσθαι. * εὐφυὴς πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι. ‖ Ad nullum honeſtum munus aptus eſt. ἐπὶ καλὸν πρᾶγμα οὐδὲν οὗτός ἐστι χρήσιμος. ‖ Ad res juſtas gerendas apti ſunt. πρακτικοὶ τῶν δικαίων εἰσί. ‖ Docilis & aptus ad omnia. εὐμαθὴς, καὶ πρὸς πάντα εὐάρμοστος. ‖ Aptus ad diſcendum. πρὸς τὸ μαθεῖν εὐαρμόστως ἔχων, (V. μανθάνω in anom.) ‖ Aptus ad ferendos labores. ἱκανὸς φέρειν τοὺς πόνους. ‖ Aptus ad imperandum. ἄρχειν δυνάμενος. ‖ Aptus ad invadendum, *ſeu*, cui non deeſt animus ad invadendum. *Propre à tout entreprendre, prêt à tout faire.* Audax ad tentandam tyrannidem, ad res novandas. Ariſtot. ὁ ἐπιθετικὸς, οῦ. ‖ Canes aptæ ad aggrediendum. *Chiennes qui ne demandent qu'à mordre.* κύνες ἐπιθετικαί. Xenoph.

APUA, æ. fœm. *Anchois.* ἡ ἀφύη, ης.

APUD. *Chez.* παρὰ dat. *Auprès.* ἐπὶ. dat. *Dans.* ἐν. dat. ‖ Apud ſe cogitare. παρ' ἑαυτῷ διανοεῖσθαι, *vel* πρὸς ἑαυτόν.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Non eſt apud hos quicquam ſanctum. οὐκ ἔστι παρὰ τούτοις οὐδὲν ὅσιον. ‖ Apud ſemetipſum loqui. ἐν ἑαυτῷ διαλαλεῖν. ‖ Apud ſe id cogitant. αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὄντες τοῦτο περισκέπτονται. ‖ Apud nos hoc ſignum eſt ſapientiæ. τοῦτο σημεῖον τοῦ φρονεῖν ποιούμεθα.

APULIA, æ. fœmin. *La Pouille, partie d'Italie.* ἡ ἰαπυγία, ίας.

APUS, podis. maſc. *Martinet, oiſeau de Paradis.* ὁ ἄπους, ποδος.

APYRINUS, a, um. *Qui n'a ni noyaux, ni grains.* ἀπύρινος, *vel* ἀπύρηνος, η, ον.

APYROTUS, i. maſc. *Eſcarboucle, pierre precieuſe.* ὁ ἀπύρωτος, ου.

APYRUM, i. *vel* Apyrum ſulphur. *Soufre vif.* τὸ ἄπυρον θεῖον.

A Q

AQUA, æ. fœm. *Eau.* τὸ ὕδωρ, ὕδατος. *Pluie.* τὰ ὑδάτια, ίων. || Aquam infundere. τὸ ὕδωρ ἐπαντλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπήντληκα. || Aquam alicui infundere (Metaph.) ὕδωρ τινὶ χέειν. (V. anom.) || Aquæ potor. ὁ ὑδροπότης, ου. || Aquæ vis, *ſeu* copia. ἡ ἐνυδρία, ας || Dare aquam manibus. ὕδωρ κατὰ χειρῶν διδόναι.

AQUÆ-DUCTIO, onis. fœm. *Conduite d'eau.* ἡ ὑδραγωγία, ίας.

AQUÆ-DUCTUS, ûs. maſc. *Aqueduc, foſſé, ou canal par où l'on conduit l'eau.* ὁ ὑδραγωγός, οῦ. *Conduite d'eau.* ἡ ὑδραγωγία, ίας.

AQUÆ-FLUXUS, *vel* curſus, ûs. maſc. *Le cours de l'eau.* ἡ προχοὴ, ῆς.

AQUAGIUM, ii. neut. Feſt. *Le conduit de l'eau.* ἡ ἀμάρα, ας. * ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ.

AQUA-INTERCUS, (cutis.) fœm. *Hydropiſie.* ὁ ὕδρωψ, ωπος.

AQUALICULUS, i. maſcul. *Le bas ventre.* τὸ ὑπογάστριον, ίου. *Le ventricule.* ἡ γαστὴρ, γαστρός.

AQUALIS, is. maſc. *Aiguière, pot à eau.* ἡ ὑδρία, ίας.

AQUARIOLUM, ii. neutr. *Un lavoir, ou la trine.* τὸ ὑδροδοχεῖον, είου.

AQUARIOLUS, i. maſc. *Maquereau, valet de femme impudique.* ὁ μαστρωπὸς, οῦ.

AQUARIUM, ii. neut. *Un abreuvoir.* τὸ ὑδρεῖον, είου. * ἡ ὑδροθήκη, ης.

AQUARIUS, a, um. *D'eau, ou ſervant à l'eau.* ὑδατικὸς, κὴ, κόν.

AQUARIUS, ii. maſc. *Verſeau, ſigne celeſte.* ὁ ὑδροχεὺς, έως. * ὑδροχόος, όου. *Qui a charge des eaux ou des aqueducs.* ὁ ὑδροφύλαξ, ακος.

AQUATICUS, a, um. AQUATILIS, & e, is *Aquatique.* ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, *vel* ὑδρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui ſe plaît en l'eau.* ὁ καὶ ἡ φίλυδρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui vit en l'eau.* ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, καὶ τὸ ον, ου.

AQUATIO, onis. fœm. *L'action de faire la proviſion d'eau.* ἡ ὕδρευσις, εως. * ἡ ὑδρεία, είας.

AQUATOR, oris. maſcul. *Qui fait la proviſion d'eau.* ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ. * ὁ ὑδρευτὴς, οῦ.

AQUATUS, a, um. *Humecté d'eau.* ὑδρευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Aquatique.* ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

AQUEUS, a, um. *D'eau.* ὑδάτινος, ίνη, ινον.

AQUIFOLIUM, ii. neut. *vel* AQUIFOLIA, æ. fœm. *Houx, arbre.* ἡ ὀξυάκανθος, ου. * ἡ κράταιγος, ου. * ἡ κραταιγὼν, όνος.

AQUILA, æ. fœm. *Aigle, oiſeau : c'eſt auſſi un ſigne celeſte, & un poiſſon.* ὁ ἀετὸς, οῦ.

AQUILEGIUM, ii. neut. *Amas d'eau.* ἡ ὑδραγωγία, ίας. * τὸ ὑδραγωγεῖον.

AQUILEX, legis. maſcul. *Maître fontainier.* ὁ ὑδρολόγος, ου. * ὁ ὑδρομαστευτὴς, οῦ.

AQUILIFER, (eri.) maſc. *Porte-enſeigne où étoit l'aigle.* ὁ ἀετοφόρος, ου.

AQUILINUS, a, um. *Aquilin, d'aigle.* ὁ καὶ ἡ ἀέτειος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀετώδης, τὸ ες, εος, ους.

AQUILO, onis. maſc. *Vent de biſe.* ὁ βορέας, έου.

AQUILONARIS, & e, is. AQUILONIUS, a, um. *De biſe, Septentrional.* ὁ καὶ ἡ βόρειος, καὶ τὸ ον, ου. * βορειαῖος, αία, αῖον.

AQUILUS, a, um. *Brun, qui tire ſur le blanc & ſur le noir.* ὁ καὶ ἡ ὑδροειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, τὸ ες. || Aquilus color. τὸ ὑδατῶδες χρῶμα, ατος.

AQUIMINARIUM, ii. neutr. *Pot à l'eau.* τὸ ὑδρεῖον, είου. * ἡ ὑδρία, ας. *Benitier, goupillon.* τὸ περιῤῥαντήριον, ίου.

AQUOR, aris, atus ſum, ari, *Arroſer, abreuver.* ὑδρεύω, F. εύσω, P. ὕδρευκα. acc. *Faire proviſion d'eau.* ὑδρεύομαι.

AQUOSUS, a, um. *Aqueux, plein d'eau.* ὁ καὶ ἡ ὑδρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Parlant d'un lieu, ou d'une terre.* ὁ καὶ ἡ πολύυδρος, τὸ ον. * ὑδρηλὸς, ή, όν. *Pluvieux.* ὁ καὶ ἡ ἔφυδρος, τὸ ον.

AQUULA, æ. fœm. *Petite eau.* τὸ ὑδάτιον, ίου.

A R

ARA, æ. fœm. *Autel.* ὁ βωμὸς, οῦ. Pro aris & focis dimicare. ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, *vel* in dat. (ἀμύνω.)

ARABARCHES, æ. maſcul. *Un fermier public.* ὁ ἀραβάρχης, ου.

ARABARCHIA, æ. fœm. *L'office de tel fermier public.* ἡ ἀραβαρχία, ίας.

ARABIA, æ. fœm. *L'Arabie.* ἡ ἀραβία, ίας.

ARABICE. adv. *En Arabe.* ἀραβικῶς.

ARABICUS, a, um. *D'Arabie.* ἀραβικὸς, κὴ, κόν.

ARABILIS, & e, is. *Labourable.* ὁ καὶ ἡ ἀροτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἀροτήσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

ARABIUS, a, um. *D'Arabie.* ὁ καὶ ἡ ἀράβιος, καὶ τὸ ον, ου.

ARABS, bis. maſc. *vel* fœm. *Un Arabe.* ὁ καὶ ἡ ἄραψ, αβος.

ARANEA, æ. fœm. *Toile d'araignée.* ἡ ἀράχνη, ης. * τὸ ἀράχνιον, ίου. *Araignée.* ὁ ἀράχνης, ου. * ἡ ἀράχνη, ης.

ARANEOLA, æ. fœmin. *Petite toile d'araignée.* τὸ ἀράχνιον, ίου.

ARANEOLUS, i. maſc. *Petite araignée.* τὸ ἀραχνίδιον, ίου.

ARANEOSUS, a, um. *Plein d'araignées, ou de leurs toiles.* ὁ καὶ ἡ ἀραχνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble aux araignées.* ὁ καὶ ἡ ἀραχνοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

ARANEUS, i. maſc. *Araignée.* ὁ ἀράχνης, ου.

ARAR, *vel* ARARIS, is. maſc. *La Saone, fleuve de France, qui paſſant par la Bourgogne au deſſus de Lyon, va ſe décharger dans le Rhône.* ὁ ἄραρ, ἄραρος.

ARATIO, onis. fœm. *Labourage.* ἡ ἄροσις, εως. * ἡ ἀροτρίασις, *vel* ἀροτρίωσις, εως.

ARATIUNCULA, æ. fœm. *Petite terre labourable.* τὸ ἀρούριον, ίου.

ARATOR, oris. maſc. *Laboureur.* ὁ ἀρότης, ου. * ὁ ἀροτρεὺς, έως.

ARATRO, as, avi, atum, are. *Labourer une terre pour la ſeconde fois.* ἀροτριάω, F. άσω, P. ἠροτρίακα. acc. V. Aro.

ARATRUM, i. neut. *Une charrue.* τὸ ἄροτρον, ȣ.

ARATUS, a, um. *Labouré.* ἠροτριασμένος, ένη, ένον, ab ἀροτριάζω. * ἠροτριαμένος, ab ἀροτριάω. * ἠροτριωμένος, ab ἀροτριόω. || Arata terra. ἡ ἄρȣρα, ας.

ARBITER, tri. maſc. *Juge d'un different, arbitre.* ὁ διαιτητὴς, ȣ. || Sine arbitris. κατ' ἰδίαν. * ἰδία. || Juſtus arbiter. δίκαιος ἐπικριτής. || Ut arbiter judico. διαιτάω, F. ήσω. || Arbiter in hanc rem nobis eſt. ἐπὶ τȣ́τῳ διαιτᾷ ἡμῖν.

ARBITRARIE, & Arbitrariò. adverb. *Selon l'avis de l'arbitre.* διαιτητικῶς. *Avec incertitude.* ἀμφισϐητικῶς.

ARBITRARIUS, a, um. *Arbitraire.* ὁ καὶ ἡ διαιτήσιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ, ἡ, τὸ ἐφ' ἡμῖν. * ὁ, ἡ, τὸ κατὰ προαίρεσιν. * ὁ, ἡ προαιρετὸς, τὸ ὄν.

ARBITRATUS, ûs. maſcul. *Arbitrage, avis & opinion de l'arbitre.* ἡ δίαιτα, ης.

ARBITRIUM, ii. neut. ἡ δίαιτα, ης. *Opinion.* ἡ γνώμη, ης. *Gré, volonté.* τὸ θέλημα, ατος. || Liberum arbitrium. τὸ αὐτεξȣ́σιον, ȣ. || Pro arbitrio. *A ſa volonté.* κατὰ θέλημα. * κατὰ τὸ δοκȣ̃ν. || Pro arbitrio ejus. κατὰ τὸ δοκȣ̃ν αὐτῷ. || Arbitrium ferre de aliquâ re. κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος. * διαιτᾶν ἐπί τινι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rem conferre in arbitrium amicorum. ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις. * τοῖς ἐπιτηδείοις ἐπιτρέπειν περὶ τȣ̃ πράγματος κρῖναι. || Arbitrium non recipere. ἀφεῖναι τὴν δίαιταν. || Nutu & arbitrio Dei omnia reguntur. πάντα διοικεῖται κατὰ νȣ̃ν καὶ πρόνοιαν θεȣ̃. || Arbitrii noſtri non eſt, id agere. ἐφ' ἡμῖν ȣ̓κ ἔςι τȣ̃το πράττειν. || Arbitrii mei eſt, dare. ἐπ' ἐμοί ἐςι, δȣ̃ναι. || Arbitrii noſtri eſt benè aut malè agere. ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ, ὁμοίως δὲ ἡ κακία. || In arbitrium alicujus venire. εἰς δίαιτάν τινος ἰέναι. (εἶμι, eo, in anom.) || Cui omnia movere arbitrio ſuo licet. ὃς πάντα κινεῖ, ὅπȣ βȣ́λεται, *vel* κατὰ θέλημα. || Arbitrio ſuo vivere. αὐτονομίᾳ χρῆσθαι. || Arbitrio ſuo vivit. ὅ τι καθ' ἡδονὴν αὐτῷ γίγνοιτο, ποιεῖ. * ἔξεςιν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ τι ἂν βȣ́λοιτο. || Arbitrio vivere alterius. κατὰ τὸ δοκȣ̃ν τινι ζῆν.

ARBITROR, aris, atus ſum, ari. *Donner ſa ſentence comme arbitre.* διαιτάω, F. ήσω, P. δεδιαίτηκα. acc. rei & dat. perſ. *Juger, penſer.* νομίζω, F. ίσω, P. νενόμικα. accuſat. * ἡγέομαι, ȣ̃μαι, fut med. ήσομαι. acc. *Obſerver.* ἐπισκέπτω, F. ψω, P. ἐπέσκεφα. acc. || Ut arbitror. *Comme je penſe.* ὡς οἶμαι ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sapienter quidem, ut arbitror, ſe geſſerunt. ἑαυτȣ̀ς, ὡς δ' ἐγὼ οἴομαι, σοφȣ̀ς παρεῖχον. || Sic equidem arbitror. ȣ̔́τως ἔχω τῆς γνώμης. * διάνοιαν ταύτην ἔχω. * ταύτης γνώμης εἰμί. || Ut quidem arbitror. κατ' ἐμȣ̀ γε δόξαν. V. Puto.

ARBOR, oris. fœm. *Arbre.* τὸ δένδρον, ȣ, *vel* τὸ δένδρος, εος, ȣς.

ARBORARIUS, a, um. *Qui niche ſur les arbres.* δενδρικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ δενδρώδης, τὸ ες.

ARBORATOR, oris. maſc. *Emondeur d'arbres.* ὁ δενδροτόμος, ȣ. *Qui a ſoin de cultiver les arbres.* ὁ φυτȣργὸς, ȣ̃.

ARBORESCO, is, ſcere. *Devenir ou croître en arbre.* δενδρόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

ARBORETUM, i. neut. *Un parc d'arbres, bocage.* ὁ δενδρὼν, ῶνος.

ARBOREUS, a, um. *D'arbres.* ὁ καὶ ἡ δένδρινος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ δενδρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

ARBUSCULA, æ, fœm. *Petit arbre, arbriſſeau.* τὸ δενδρίον, ȣ.

ARBUSTIVUS, a, um. *Garni ou plein d'arbres.* ὁ καὶ ἡ δενδρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. || Arbuſtiva vitis. ἡ ἀναδενδρὰς, άδος.

ARBUSTO, as, avi, atum, are. *Planter des arbres pour ſoûtenir les vignes.* δενδροφυτέω, F. ήσω, P. δεδενδροφύτηκα.

ARBUSTUM, i. neut. *Lieu planté d'arbres fruitiers.* ὁ δενδρὼν, ῶνος. * ὁ δενδροκόμος, *vel* φυτοκόμος τόπος, ȣ.

ARBUTEUS, a, um. *Fait d'arboiſier.* ὁ καὶ ἡ κομάρινος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARBUTUM, i. neut. *Le fruit d'un arboiſier.* τὸ κόμαρον, ȣ.

ARBUTUS, i. fœm. *Arboiſier.* ἡ κόμαρος, ȣ.

ARCA, æ. fœm. *Arche; coffre, bahut.* ἡ κιϐωτὸς, ȣ̃. * ἡ κίςη, ης. *Cercueil.* ἡ σορὸς, ȣ̃.

ARCADIA, æ. fœm. *Arcadie.* ἡ Ἀρκαδία, ας.

ARCADICUS, a, um. *D'Arcadie.* ἀρκαδικὸς, κὴ, κόν.

ARCANE. adverb. *Secrettement.* ἀποῤῥήτως. * κρυφίως.

ARCANO, adverb. *En ſecret.* δι' ἀποῤῥήτων. * ἐν ἀποῤῥήτῳ.

ARCANUM, i. neut. *Un ſecret.* τὸ ἀπόῤῥητον, ȣ. *Secret à l'égard des choſes ſacrées.* τὸ μυςήριον, ȣ.

ARCANUS, a, um. *Qui eſt ſecret.* ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *A l'égard des choſes ſacrées.* μυςικὸς, ἡ, όν. *Caché, occulte.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARCARIUS, ii. maſc. *Qui a charge d'un coffre à argent.* ὁ κισοφύλαξ, ακος. *Qui fait des coffres.* ὁ κιϐωτοποιὸς, ȣ̃.

ARCATUS, a, um. V. Arcuatus.

ARCELLA, æ. fœm. *Coffret.* τὸ κιϐώτιον, ȣ.

ARCENDUS, a, um. *Qu'on doit chaſſer.* ἀπελατέος, τέα, τέον. * ἀπειρκτέος, τέα, τέον.

ARCEO, es, cui, cere. *Chaſſer.* ἀπελαύνω, Fut. λάσω. (V. anom. in ἐλαύνω.) accuſ. perſ. genit. rei. * ἀπείργω, F. ξω, P. ἀπεῖρχα. acc. perſ. gen. rei. *Retenir.* ςέγω, F. ξω, P. ἔςεχα. accuſ. *Lier.* δεσμόω, F. ώσω, P. δεδέσμωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Arcere aliquem à tribunali. ἐξείργειν τινὰ τȣ̃ βήματος. || Homicidas arcere ab urbe. αὐτόχειρας τῆς πόλεως ἐξείργειν, *vel* ἐκ τῆς πόλεως ἐκϐάλλειν. || Arcere aliquem à convivio. ἀπελαύνειν τινὰ τȣ̃ συμποσίȣ. || Arcere aditu. ἀπείργειν τῆς εἰσόδȣ.

ARCERA, æ. fœm. *Litiere, coche.* τὸ φορεῖον, εἰȣ. * τὸ κλινίδιον, *vel* κλινάριον.

ARCESSO, is, ivi, itum, ere. *Appeller.* ἐκκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐκκέκληκα. acc. * μεταπέμπω, F. ψω, P. μεταπέπεμφα, acc. V. Accerſo. *Accuſer.* Accuſo. || Arceſſere à capite. ἄρχεσθαι, χομαι, fut. med. ξομαι. acc. rei. gen. alt. cum. præp. ἀπό.

ARCHARIUS, ii. maſcul. *Gouverneur.* ὁ οἰκονόμος, ȣ.

ARCHETYPUM, i. neut. *Patron, original.* τὸ ἀρχέτυπον, ȣ.

ARCHETYPUS, a, um. *Original, archetype.* ὁ καὶ ἡ ἀρχέτυπος, τὸ ον.

ARCHIATER, tri, & ARCHIATRUS, maſc.

premier Medecin. ὁ ἀρχίατρος, ου.

ARCHI-GRAMMATEUS, ei. maſc. *Chancelier.* ὁ ἀρχιγραμματεύς, έως.

ARCHI-GUBERNUS, i. maſculin. *Le principal gouverneur.* ὁ ἀρχικυβερνήτης, ου.

ARCHI-MAGIRUS, i. maſc. *Le maître cuiſinier.* ὁ ἀρχιμάγειρος, ου.

ARCHI-MANDRITA, æ. maſc. *Abbé, Superieur de Religion.* ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

ARCHI-MIMUS, i. maſcul. *Le maître des Comédiens, ou joueurs de farces.* ὁ ἀρχίμιμος, ου.

ARCHIOTES, æ. maſcul. *Celui qui a charge du lieu où ſont gardées les chartes publiques.* ὁ ἀρχειώτης, ου.

ARCHI-PIRATA, æ. maſc. *Capitaine des Pirates.* ὁ ἀρχιπειρατής, ου.

ARCHIPPOCOMUS, i. maſc. *Un grand Ecuyer.* ὁ ἀρχιπποκόμος, ου.

ARCHITECTON, onis. maſc. *Idem quod* Architectus.

ARCHITECTONICE, es. fœm. *L'art & ſcience d'Architecture.* ἡ ἀρχιτεκτονική, ῆς.

ARCHITECTONICUS, a, um. *D'Architecte.* ἀρχιτεκτονικὸς, ή, όν.

ARCHITECTOR, aris, atus ſum, ari. *Donner le deſſein d'un bâtiment.* ἀρχιτεκτονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρχιτεκτόνηκα. * οἰκοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾠκοδόμηκα. acc. *Machiner.* τεχνάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐτεχνησάμην. acc.

ARCHITECTURA, æ. fœm. *Ouvrage d'architecture.* τὸ ἀρχιτεκτόνημα, ατος. *L'Architecture, ou art de bâtir.* ἡ ἀρχιτεκτονική, ῆς.

ARCHITECTUS, i. maſcul. *Architecte.* ὁ ἀρχιτέκτων, ονος.

¶ PHR. Architectus ſceleris. ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ κακουργήματος. || Omnium architectus Deus. ὁ πάντων ἀρχιτέκτων ὁ Θεός.

ARCHITRICLINUS, i. maſcul. *Sommelier, ou maître d'hôtel.* ὁ ἀρχιτρίκλινος, ου.

ARCHIVUM, i. neut. *Le lieu où ſont gardés les vieux regiſtres.* τὸ ἀρχεῖον, ου.

ARCHON, ontis. maſc. *Souverain Magiſtrat d'Athenes.* ὁ ἄρχων, οντος.

ARCITENENS, entis. maſc. *Archer, qui porte un arc.* ὁ τοξοφόρος, ου.

ARCTE. adv. *Etroitement.* στενῶς. * ἐστενωμένως. *En ſerrant beaucoup.* συνοχηδόν. || Arctè premere. σφόδρα πιέζειν.

ARCTICUS, a, um. *Arctique.* ἀρκτικὸς, κή, κόν.

ARCTIOR, & ius, oris. compar. *Plus étroit.* στενώτερος, έρα, ερον. V. Arctus.

ARCTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort étroit.* στενώτατος, άτη, ατον.

ARCTO, as, avi, atum, are. *Rendre plus étroit.* στενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστένωκα. acc. *Serrer, preſſer.* σφίγγω, F. ξω, P. ἔσφιγκα. acc.

ARCTOPHYLAX, acis. maſc. *Un ſigne celeſte nommé le Bouvier.* ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

ARCTOUS, a, um. *Septentrional.* ἀρκτῷος, ῴα, ῷον.

ARCTURUS, i. maſc. *Une étoile à la queue de la grande Ourſe.* ὁ ἀρκτοῦρος, ου.

ARCTUS, a, um. *Etroit.* στενὸς, ή, όν. *Serré.* σφιγμένος, η, ον. * σφιγχθεὶς, εῖσα, έν. || Arctus ſomnus. βαθὺς ὕπνος.

ARCUARIUS, a, um. *Qui appartient à l'arc.* τοξικὸς, κή, κόν.

ARCUARIUS, ii. maſcul. *Faiſeur d'arcs.* ὁ τοξοποιὸς, οῦ.

ARCUATIM. adverb. *En façon d'arc.* κεκυρτωμένως. * ἀγκυλοειδῶς.

ARCUATUS, a, um. *Courbé en arc.* κεκυρτωμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ καμαρωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. *Qui a la jauniſſe.* ὁ καὶ ἡ ἰκτεριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ἰκτερικὸς, κή, κόν. || Arcuatus morbus. ὁ ἴκτερος, ου.

ARCULA, æ. fœm. *Coffret, petit bahut.* τὸ κιβώτιον, ου. * ἡ κίστις, ιδος.

ARCULUS, i. maſc. *Un petit arc.* τὸ τοξάριον, ου.

ARCUO, as, avi, atum., are. *Vouter, courber en arc.* κάμπτω, F. ψω, P. κέκαμφα. * κυρτόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρτωκα. acc.

ARCUS, ûs. maſc. *Arcade, voute.* ἡ καμάρα, ας. * τὸ κύρτωμα, ατος. *Arc à fléches.* τὸ τόξον, ου. || Arcus cœleſtis. ἡ ἶρις, ιδος. || Arcus triumphales. αἱ νίκαι τροπαιοφόροι.

ARDEA, æ. fœm. *Héron, oiſeau.* ὁ ἐρωδιὸς, οῦ. *Nom de Ville en Italie.* ἡ Ἀρδέα, ας.

ARDELIO, onis. maſc. *Qui ſe mêle de tout.* ὁ πολυπράγμων, ονος.

ARDENS, entis. omn. gen. *Qui brûle.* ὁ καὶ ἡ πυρικαὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ διάπυρος, τὸ ον, ου. *Véhément.* δεινὸς, ή, όν. *Actif.* σπουδαῖος, αία, αῖον. περὶ, acc. *Brillant.* αἴθων, (οντος), ουσα, ον. || Ardens irâ. ὁ καὶ ἡ περίθυμος, *vel* ὑπὸ τῆς ὀργῆς διάπυρος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. Ardentes in aliquo amores excitare. δεινοὺς ἔρωτας παρέχειν, *vel* ἐξάπτειν, τινί. || In manu facem ardentem habens. τῇ χειρὶ δᾷδα καιομένην ἔχων.

ARDENTER. adverb. *Bien chaudement.* πυρικαῶς. * διαπύρως. *Avec activité, & véhémence.* σφόδρα. * δεινῶς.

ARDENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus ardent.* σπουδαιότερος, έρα, ερον. περὶ, acc. V. Ardens.

ARDENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ardent.* σπουδαιότατος, άτη, ατον. περὶ, acc. V. Ardens.

ARDEO, es, arſi, arſum, ardere. *Brûler.* καίομαι, fut. paſſ. καυθήσομαι. præt. paſſ. κέκαυμαι. (V. anom.) * πυρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Briller.* αἴθω, F. αἴσω, P. ᾖκα. *Etre actif.* σπεύδω, F. σω, P. ἔσπευκα. *Aimer.* ἐπιμαίνομαι, futur. med. ανοῦμαι. aor. 1. med. ἐπεμηνάμην. gen. || Ardere cupiditate, deſiderio. ὑπερεπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερεπιτεθύμηκα. gen. || Ardere irâ ὀξυθυμέω, ῶ, Fut. ήσω, Pr. ὠξυθύμηκα. Metaph. * διαπυρίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι præt. paſſ. διαπεπύρισμαι. || Ardet hujus rei cupiditate. φέρεται τῷ πόθῳ ἐπὶ ταῦτα. * δεινῷ πόθῳ ὀρέγεται τούτου.

ARDESCO, is, ere. *S'allumer, s'embraſer.* φλέγομαι, fut. paſſ. φλεχθήσομαι. præt. paſſ. πέφλεγμαι. * καίομαι, fut. paſſ. καυθήσομαι. (V. anom.)

ARDOR, oris. maſc. *Ardeur, chaleur.* τὸ καῦμα, ατος. * ὁ καύσων, ωνος. * ὁ καῦσος, ου. *Grand deſir.* ἡ ἐπιθυμία, ίας. *Véhémence.* ἡ σφοδρότης, ητος. * τὸ διάπυρον, ου.

¶ PHR. Nimios Solis defendit ardores. τὰς τοῦ ἡλίου

ἰσχυρὸν καύσωνα διαφεύγει. || Magno ardore ferri in aliquid. δεινῷ πόθῳ φέρεσθαι ἐπί τι.

ARDUITAS, atis. fœmin. *Hauteur.* ἡ ὑψηλότης, ητος. * τὸ ἄναντες, εος, ους.

ARDUUS, a, um. *Haut, élevé.* ὑψηλὸς, ἡ, όν. *Rude à monter.* ὁ καὶ ἡ ἀνάντης, καὶ τὸ ες, εος ους. *Difficile & fâcheux.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * χαλεπὸς, ἡ, όν. * δεινὸς, ἡ, όν. || Ardua terrarum. τὰ ὄρη, ῶν. || Res arduæ. Horat. *l'Adverſité.* τὰ δεινά. * τὰ φοβερά. || In arduis rebus. ἐν τοῖς δεινοῖς. * ἐν τοῖς φοβεροῖς.

AREA, æ. fœm. *Une place.* ἡ πλατεῖα, ας. *Cour.* τὸ αἴθριον, ίου. *L'aire où l'on bat le bled.* ἡ ἅλωη, ης. * ἡ ἀλὼν, ῶνος. * ἡ ἅλως, ω. *Quarreau de jardin.* ἡ πρασιὰ, ᾶς. || Area domûs. *Place d'un bâtiment.* τὸ οἰκόπεδον, ου.

AREATOR, oris. maſc. *Qui bat le bled dans la grange.* ὁ ἀλωεὺς, έως. * ὁ ἀλωνίστης, ου.

AREFACIO, is, feci, factum, facere. *Secher.* ξηραίνω, F. ανῶ, P. ἐξήρακα. acc. αὐαίνω, F. ανῶ, P. ηὔακα. acc. * ἀφαυαίνω. acc.

ARENA, æ. fœm. *Sable, ſablon.* ἡ ψάμαθος, vel ἄμαθος, ου. * ἡ ἄμμος, vel ψάμμος, ου. *L'arene d'un amphitheâtre.* ἡ ἄμμος, ου. * τὸ ἀγωνιστήριον, ίου. *Le Barreau où l'on plaide.* τὸ δικαστήριον, ίου. || Arenis carens. ὁ καὶ ἡ ἄψαμμος, καὶ τὸ ον, ου. || Arenâ obruere. καθαμμίζω, F. ίσω, Pr. καθήμμικα. accuſat. || Multam arenam habens. ὁ καὶ ἡ πολυψάμαθος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὕφαμμος, τὸ ον. || Arena aurea. ὁ χρύσαμμος, ου. || Potiri arenâ. τοῦ ψάμμου ψαύειν, αύω, F. αύσω, P. ἔψαυκα.

ARENACEUS, a, um. *De ſable* ψαμμαθόεις, (όεντος), όεσσα, όεν. *Sablonneux.* ὁ καὶ ἡ ὕφαμμος, τὸ ον. * ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, τὸ ες.

ARENARIÆ, arum. fœmin. plur. *Sablonniéres.* αἱ ψαμμαθεῖαι, ειῶν.

ARENARIUS, a, um. *Appartenant à ſablon.* ὁ καὶ ἡ ἀμμώνιος, καὶ τὸ ον, ου.

ARENARIUS, ii. maſc. *Un eſcrimeur.* ὁ μονόμαχος, ου.

ARENATUM, i. neut. *Mortier de chaux & de ſable.* τὸ ἀμμοδωτὸν, vel ψαμμωτὸν, οῦ.

ARENATUS, a, um. *Mêlé avec du ſablon.* ὁ καὶ ἡ ψαμμωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

ARENOSUS, a, um. *Sablonneux.* ὁ καὶ ἡ ἀμμώδης, vel ψαμμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ὕφαμμος, τὸ ον.

ARENULA, æ. fœm. *Sable menu.* τὸ ψαμμίον, vel ψαμάθιον, ίου.

AREO, es, rui, ere. *Etre fort ſec.* αὐαίνομαι, fut. paſſ. αὐανθήσομαι. præt. paſſ. ηὔαμμαι. * ξηραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. præt. paſſ. ἐξήραμμαι. || Arere ſiti. καταδιψάω, ῶ, F. ήσω, P. καταδεδίψηκα. * δίψῃ σφόδρα συνέχεσθαι.

AREOLA, æ. fœm. *Petite cour.* τὸ σμικρὸν αἴθριον. *Petit quarreau de jardin.* ἡ πρασιὰ, ᾶς.

AREOPAGITÆ, arum. maſc. plur. *Aréopagites.* οἱ ἀρεοπαγῖται, ῶν.

AREOPAGUS, i. maſcul. *L'Aréopage à Athenes.* ὁ ἄρειος πάγος, ου.

AREPENNIS, is. fœm. *Arpent de terre.* τὸ πλέθρον, vel πέλεθρον, ου.

ARESCO, is. *Se ſecher.* ξηραίνομαι, vel αὐαίνομαι. V. Areo. || Lacrymâ nihil citiùs areſcit. οὐδὲν θᾶσσον ξηραίνεται δακρύου.

ARETALOGUS, i. maſc. *Joueur de farces.* ὁ ἀρεταλόγος, ου.

ARGEMA, atis. neut. *vel* Argema, æ. fœmin. *Maille en l'œil, maladie.* τὸ ἄργεμον. * ὁ ἄργεμος, ου. * τὸ ἄργεμα, ατος.

ARGEMON, i. neut. *Jouppe de canarie, herbe.* τὸ ἄργεμον, ου.

ARGEMONE, es. fœm. *Herbe ſemblable au pavot ſauvage.* ἡ ἀργεμώνη, ης.

ARGENTANGINA, æ. fœm. *Silence venu par corruption d'argent.* ἡ ἀργυράγχη, ης.

ARGENTARIA, æ. fœm. *Mine d'argent.* τὸ ἀργυρεῖον, είου. *Monnoie où l'on travaille à l'argent.* τὸ ἀργυροποιεῖον, ου. *Métier de banquier, banque.* ἡ ἀργυροπρακτική, ῆς. || Argentariam facere, exercere. τὴν ἀργυροπρακτικὴν ἐργάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι.

ARGENTARIUS, ii. maſc. *Banquier, changeur.* ὁ κολλυβιστὴς, οῦ. * ὁ τραπεζίτης, ου. * ὁ ἀργυραμοιβὸς, οῦ. *Qui travaille aux monnoies.* ὁ ἀργυροκόπος, ἀργυροχόος, ου.

ARGENTARIUS, a, um. *D'argent.* ἀργυρικὸς, ἡ, όν. V. Argenteus.

ARGENTATUS, a, um. *Bruni d'argent.* ὁ καὶ ἡ ἀργυρωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, τὸ ον.

ARGENTEUS, a, um. *D'argent.* ἀργυρέος, οῦς. (έου, οῦ), ρέα, ρᾶ; ρέον, ροῦν. * ὁ καὶ ἡ ἀργυροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. V. Argentum.

ARGENTI FODINA, æ. fœmin. *Mine d'argent.* ἡ ἀργυρωρυχία, ίας. * τὸ ἀργυρεῖον, ου.

ARGENTOSUS, a, um. *Plein d'argent.* ὁ καὶ ἡ ἀργυρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἀργυρομιγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

ARGENTUM, i. neut. *Argent, métal.* ὁ ἄργυρος, ου. *Monnoie d'argent.* τὸ ἀργύριον, ίου. *Vaiſſelle d'argent.* τὰ ἀργυρώματα, ων. || Argentum vivum. ὁ ὑδράργυρος, ου. || Argenteæ venæ. αἱ ἀργυρίτιδες φλέβες, (ῶν.) || Argenti nummus. τὸ ἀργύριον, ου. || Argentum ſignatum. τὸ ἀργύριον, ου. || Argento carens. ὁ καὶ ἡ ἀνάργυρος, καὶ τὸ ον, ου. || In argentum muto, redigo. *Changer en argent, ou faire argent de.* ἐξαργυρίζω, F. ίσω, P. ἐξηργύρικα. acc. || Multum argenti habens. ὁ καὶ ἡ πολυάργυρος, καὶ τὸ ον, ου. || Argento oblitus. *Argenté.* ὁ καὶ ἡ περιάργυρος, καὶ τὸ ον, ου. || Argento oblino, circunduco. περιαργυρόω, ῶ, F. ώσω, P. περιηργύρωκα. acc. || Argenti ſpuma. ἡ λιθάργυρος, ου. || Argenti amor. ἡ φιλαργυρία, ίας.

ARGESTES, æ. maſc. *Vent Occidental ſoufflant en Eté.* ὁ ἀργέστης, ου.

ARGILLA, æ. fœm. *Argile, ſorte de terre.* ἡ ἄργιλος, ου. * ὁ πηλὸς, οῦ.

ARGILLACEUS, a, um. *D'argile, ou gluant comme argile.* ὁ καὶ ἡ ἀργίλιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὑπάργιλος, τὸ ον.

ARGILLOSUS, a, um. *Plein d'argile.* ὁ καὶ ἡ ἀργιλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ARGO, ûs. fœm. *Nom du premier navire des Grecs.* ἡ ἀργώ, όος.

ARGONAUTÆ, arum. maſc. plur. *Les Argonautes.* οἱ ἀργοναῦται, ῶν.

ARGUENDUS, a, um. *Qu'on doit reprendre.* ἐλεγκτέος, τέα, τέον. * κατηγορητέος, τέα, τέον.

ARGUMENTATIO, onis. fœm. *Argumentation.* ὁ συλλογισμὸς, ȣ̃. * ὁ ἔλεγχος, ȣ.

ARGUMENTOR, aris, atus ſum, ari. *Argumenter.* συλλογίζω, F. ίσω, P. κα. * συλλογίζομαι, F. ίσομαι. aor. 1. ἐσυλλογισάμην. || Argumentari de re aliquâ. διαλέγεσθαι περί τινος. || Enthymematis argumentari. τοῖς ἐνθυμήμασι χρῆσθαι.

ARGUMENTOSUS, a, um. *Qui contient beaucoup de raiſons.* ὁ καὶ ἡ ἐλεγχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

ARGUMENTUM, i. neut. *Argument, raiſon, preuve.* ὁ λόγος, ȣ. * ἡ πίστις, εως. * ὁ ἔλεγχος, ου. *Sujet ou matiere.* ἡ ὑπόθεσις, εως. * τὸ θέμα, ατος. *Signe, marque, témoignage.* τὸ δεῖγμα, ατος. * ἡ δεῖξις, εως. * τὸ σημεῖον, *vel* τεκμήριον, ίου. || Sine argumento. ἀνελέγκτως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Argumentis aliquid probare. ἔλεγχον δȣ̃ναί τινος. || De his, quod evidentius argumentum eſſe poteſt? περὶ τȣ́των, τίς ἂν ἔλεγχος ἰσχυρότερος γένοιτο; || Multis id argumentis probare poſſum. πολλὰ δείγματα ἔχω τȣ́των. || Multis argumentis poſſum oſtendere, hunc calumniari. πολλὰ σημεῖα ἔχω δεικνύναι, τȣ̃τον συκοφαντεῖν. || Contradicere alicui ſine argumento. ἄνευ ἀποδείξεως ἀντιλέγειν τινί. || Argumenta afferre ad aliquid probandum. εἰς ἔλεγχόν τινος λόγȣς διδόναι.

ARGUO, is, ui, utum, uere. *Montrer, prouver.* δεικνύω, ἀποδείκνυμι, fut. δείξω. (V. anom.) accuſ. *Accuſer.* αἰτιάομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. ᾐτιασάμην. acc. perſ. gen. rei. *Reprendre: convaincre.* ἐλέγχω, F. ἐγξω, P. ἤλεγχα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtum eſt illos arguere. ἄξιον τȣ́τȣς ἐπιτιμᾶν. || Hujus cum rectè arguunt. καλῶς ἐπιτιμῶσι τȣ̃το ἐκείνῳ. || Severè arguere aliquem. ἐῤῥωμένως ἐπιτιμᾶν τινι. || Sed quid hæc arguo? ἀλλὰ τί ταῦτα ἐπιτιμῶ; || Arguendi ſunt, ſi. ἐπιτιμητέον αὐτοῖς, εἰ. || Facta arguere. ἐπιπλήττειν τοῖς ἔργοις. || Arguere aliquem ingratitudinis. διαμέμφεσθαί τινα τῆς ἀχαριστίας. || Arguit te apud amicos. μέμφεταί σε πρὸς τȣ̀ς φίλȣς. || Meritò arguitur. μέμψεως δικαίως τυγχάνει. || Hæc arguenda non ſunt. ȣ̓ χρὴ ταῦτα ἐν κατηγορίας μέρει ποιεῖσθαι.

ARGUTATIO, onis. fœm. *Pointillerie.* ἡ τεχνολογία, *vel* λεπτολογία, ίας.

ARGUTATOR, oris. maſc. *Pointilleur.* ὁ λεπτολόγος, *vel* τεχνολόγος, ȣ. *Sophiſte.* ὁ σοφιστὴς, ȣ̃.

ARGUTE. adv. *Ingénieuſement.* δεινῶς. * ἀγχινόως. *En pointillant.* λεπτολόγως.

ARGUTIÆ, arum. fœm. plur. *Petites ſubtilités.* τὰ λεπτὰ ῥήματα, ων. *Pointilleries inutiles.* οἱ λεπτοὶ λῆροι, ων. * ἡ λεπτολογία, ίας.

ARGUTIO, onis. fœm. *Contradiction.* ἡ ἀντιλογία, ίας.

ARGUTIOLA, æ. fœmin. *Petite pointillerie.* τὸ λεπτολόγημα, ατος.

ARGUTIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſubtil.* δεινότερος, έρα, ερον. *Plus reſonnant.* λιγύτερος, έρα, ερον. V. Argutus.

ARGUTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſubtil.* δεινότατος, άτη, ατον. *Très-reſonnant.* λιγύτατος, άτη, ατον. V. Argutus.

ARGUTO, as, avi, atum, are. *Reprocher.* ἐλέγχω, F. ξω, P. ἤλεγχα. acc.

ARGUTOR, aris, atus ſum, ari. *Pointiller.* σοφίζομαι, Fut. med. ίσομαι. * λεπτολογέω, ῶ, F. ήσω, P. λελεπτολόγηκα.

ARGUTULUS, a, um. *Pointilleux.* ὁ καὶ ἡ λεπτολόγος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARGUTUS, a, um. *Subtil, ingénieux.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, καὶ τὸ οον, ȣ. *Pointilleux.* ὁ καὶ ἡ λεπτολόγος, τὸ ον. *Qui rend un ſon aigu.* ὁ καὶ ἡ λιγύφωνος, καὶ τὸ ον, ȣ. * λιγὺς, (έος), γεῖα, γύ.

ARGUTUS, a, um. partic. *Convaincu, repris.* ἐλεγχθεὶς, θεῖσα, θέν.

ARGYRITIS, idis. fœm. *Ecume de l'argent.* ἡ ἀργυρῖτις, ιδος.

ARIDA, æ. fœm. *Bugloſe ſauvage.* τὸ ἔχιον, ίȣ. *La terre.* ἡ γῆ, γῆς.

ARIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſec.* ξηρότερος, έρα, ερον.

ARIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſec.* ξηρότατος, άτη, ατον.

ARIDITAS, atis. fœm. *Sechereſſe, aridité.* ὁ αὐασμὸς, *vel* αὐασμὸς, ȣ̃. * ἡ ξηρότης, ητος. * ἡ ξηρασία, ίας. || Ariditas, *tabes plantarum.* αὔανσις, εως, ἡ. (*Eſt in ſtirpibus, quod in animalibus* γῆρας, *ſenectus*).

ARIDUS, a, um. *Aride, ſec.* ξηρὸς, ά, όν. * αὖος, *vel* αὖος, η, ον. * αὐαλέος, ȣ.

ARIES, etis. maſc. *Un bélier, ſoit bête, ou machine de guerre.* ὁ κριὸς, ȣ̃.

ARIETINUS, a, um. *De bélier.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κριοῦ.

ARIETO, as, avi, atum, are. *Heurter des cornes.* κορύττω, F. ξω, P. χα. * κριοκοπέω, ῶ, F. ήσω, Pr. κεκριοκόπηκα.

ARIETARE. neutr. κόπτεσθαι, πτομαι, fut. paſſ. κοφθήσομαι.

ARINCA, æ. fœm. *Sorte de froment blanc & menu.* ἡ ὄλυρα, ας.

ARIOLUS. V. Hariolus.

ARISTA, æ. fœm. *Barbe d'épi de bled.* ὁ ἀθὴρ, έρος. ὁ ἀθέριξ, *vel* ἀνθέριξ, ικος.

ARISTOCRATIA, æ. fœm. *Ariſtocratie.* ἡ ἀριστοκρατία, ίας.

ARISTOLOCHIA, æ. fœm. *Sarraſine, herbe.* ἡ ἀριστολοχία, ίας.

ARISTOTELES, is. maſc. *Ariſtote, le Prince des Philoſophes.* ὁ ἀριστοτέλης, εος, ȣς.

ARITHMETICA, æ. *vel* ce, es. fœm. *Arithmetique.* ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς.

ARITHMETICUS, a, um. *D'Arithmetique, ou Arithmeticien.* ἀριθμητικὸς, ή, όν.

ARITUDO, inis. fœmin. *Secchereſſe.* V. Ariditas.

ARMA, orum. neutr. plur. *Armes, armures.* τὰ ὅπλα, ων. *Inſtrumens des artiſans.* τὰ σκεύεα, η; έων, ῶν. Arma ferre, gerere. ὁπλοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡπλοφόρηκα. acc. || Armis exuere. ἀφοπλίζειν, F. ίσω, P. ἀφώπλικα. acc. || Armis inſtruere. ὁπλίζειν, ίζω, F. ίσω, ιῶ, P. ὥπλικα. acc. || Cum armis. ὁπλισμένως. || Qui eſt ſine armis. ὁ καὶ ἡ ἄνοπλος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Qui armis ſpoliat. ὁ ἀφοπλιστὴς, ȣ̃. || Qui in armis eſt. ὁ καὶ ἡ ἔνοπλος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Armis bene munitus. ὁ καὶ ἡ εὔοπλος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Armorum ſtudioſus. ὁ καὶ ἡ φίλοπλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Arma alicui inferre. ὅπλα ἐπιφέρειν τινί. || Arma ſumere aut deponere. ὅπλα λαβεῖν, ἢ καταθέσθαι. || Omnes armis inſtructi.

τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότες ἕκαστοι. || Cum armis exire. μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθαι. || Armis ad prælium inſtructi. ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην. || Omni armorum genere inſtructi. πανοπλίᾳ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτημένοι. || Arma pro patriâ ſumere. τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς πατρίδ🙰 τίθεσθαι. || Arma deponere. ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα.

ARMAMENTA, orum neut. plur. *Uttenſilles, principalement de navires.* τὰ σκευάσματα, άτων. * τὰ σκεύη, ῶν.

ARMAMENTARIUM, ii. neut. *Arſenal.* ἡ ὁπλοθήκη, ης. * ἡ σκευοθήκη, ης.

ARMARIOLUM, i. neut. *Petite armoire.* τὸ ἀβάκιον, ἰȣ.

ARMARIUM, ii. neut *Armoire.* ὁ ἄβαξ, ακος.

ARMATURA, æ. fœm. *Armure.* ὁ ὁπλισμὸς, ȣ. * ἡ ὅπλισις, εως. * τὸ ὅπλισμα, ατ🙰. || Armatura levis. ἡ γυμνητία, ίας. || Milites levis armaturæ. οἱ στρατιῶται γυμνῆται, (ὁ γυμνήτης, ȣ). * οἱ ὁπλίσει εὐσταλεῖς στρατιῶται, (εὐσταλὴς). * οἱ ψιλοὶ ὁπλῖται. * ἡ κούφη στρατιά, ᾶς.

ARMATUS, ûs. maſc. *Idem.*

ARMATUS, a, um. *Armé.* ὡπλισμέν🙰, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἔνοπλ🙰, καὶ τὸ ον, ȣ. * κατεσκευασμέν🙰, ένη, ένον. dativ. rei. ſubſt. ὁ ὁπλίτης, ȣ, *vel* ὁπλιστὴς, ȣ. || Armati. οἱ ὁπλισταὶ, *vel* ὁπλῖται, ῶν. || Bene armatus. ὁ καὶ ἡ εὔοπλ🙰, καὶ τὸ ον, ȣ. || Armatus omni ex parte. ὁ καὶ ἡ πάνοπλ🙰, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. Omni ex parte armatus, cataphractus. πανοπλίαν ὅπλων σκευὴν ἐνδεδυκώς. || Splendidè armatus, & auro coruſcus. πολυτελὴς, καὶ χρυσοῦς τοῖς ὅπλοις. V. Arma.

ARMENIA, æ. fœm. *Armenie, Province d'Aſie, entre les Monts Taurus & Caucaſe.* ἡ ἀρμενία, ίας.

ARMENIACUS, a, um. *D'Armenie.* ἀρμενιακὸς, κὴ, κόν.

ARMENIACUM malum, *vel* pomum. *Abricot.* τὸ ἀρμενιακὸν μῆλον.

ARMENTALIS, & e, is. *De haras, ou de troupeau.* ἀγελαῖος, αία, αῖον.

ARMENTARIUS, ii. maſc. *Garde de gros bétail.* ὁ ἀγελάρχης, ȣ. *Bouvier.* ὁ βȣκόλος, ȣ.

ARMENTINUS, & ARMENTITIUS, a, um. V. Armentalis.

ARMENTOSUS, a, um. *Plein de gros bétail.* ὁ καὶ ἡ ἀγελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

ARMENTUM, i. neut. *Haras, troupeau de gros bétail.* ἡ ἀγέλη, ης. || Armentorum miniſter. ὁ βȣκόλος, ȣ. || Armentum boum. τὸ βȣκόλιον, ίȣ.

ARMIFER, & ARMIGER, (eri), a, um. *Qui porte les armes.* ὁ καὶ ἡ ὁπλοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARMIGER, eri. maſc. *Qui porte les armes après ſon maître: Ecuyer.* ὁ ὁπλοφόρος, ȣ.

ARMILLA, æ. fœm. *Braſſelet.* τὸ ψέλιον, ίȣ. * ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος. * τὸ βραχιόνιον, ίȣ. Armillæ. τὰ ψέλλια, ίων.

ARMILLATUS, a, um. *Qui porte des braſſelets.* ὁ καὶ ἡ ψελλιοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARMILLE, is. neut. *Tromperies, fourbes.* οἱ κατασκευασμοὶ, ῶν.

ARMILLUM, i. neut. *Vaiſſeau à vin qu'on portoit ſur les épaules dans les ſacrifices.* ἡ οἰνοχόη, ης.

ARMIPOTENS, entis. comm. *Vaillant en armes.* ὁ καὶ ἡ ὁπλοκράτωρ, ορος.

ARMISONUS, a, um. *Qui fait reſonner & retentir les armes.* ὁ καὶ ἡ ὁπλόκτυπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARMO, as, avi, atum, are. *Armer.* ὁπλίζω, F. ίσω, P. ὥπλικα. acc. καθοπλίζομαι fut. med. ίσομαι. aor. 1. med. κατεσκευασάμην. acc. perſ. dat. rei. * θωρακίζω, F. ίσω, P. τεθωράκικα.

ARMUS, i. maſc. *L'épaule.* ὁ ὦμος, ου. *Le bout de l'épaule.* ἡ ἐπωμὶς, ίδος. * ἡ ἀκρωμία, ίας.

ARNOGLOSSUM, i. neut. *Plantain, herbe.* τὸ ἀρνόγλωσσον, ȣ.

ARO, as, avi, atum, are. *Labourer.* ἀρόω, ῶ, F. όσω, P. ἤροκα, acc. * ἀροτριάω, ῶ, F. άσω, P. ἠροτρίακα. *vel* ἀροτριόω, F. ώσω, P. ωκα. *vel* ἀροτριάζω, F. σω, P. κα. || Arare æquor. V. Navigo.

AROMATA, tum. neut. plur. *Senteurs, drogues odoriferentes.* τὰ ἀρώματα, ων. || Aromatibus plenus: Aromata redolens. ὁ καὶ ἡ ἀρωματώδης, καὶ τὸ ες, ε🙰, ȣς. || Aromata redoleo, *vel* aromatibus imbuo. ἀρωματίζω, F. ίσω, P. ἠρωμάτικα. acc.

AROMATARIUS, ii. maſc. *Epicier.* τὸ ἀρωματοπώλης, ȣ.

AROMATICUS, a, um. *Fait d'odeurs.* ἀρωματικὸς, κὴ, κόν.

AROMATITES, æ. maſc. *Vin aromatiſé, hypocras.* ὁ ἀρωματίτης, ȣ.

AROMATOPOLA, æ. maſc. *Epicier, vendeur de drogues.* ὁ ἀρωματοπώλης, ȣ.

ARQUATUS, a, um. *Courbé en façon d'arc.* ὁ καὶ ἡ ἀγκύλος, *vel* καμπύλος, καὶ τὸ ον. * ὁ καὶ ἡ ἀγκυλοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς. || Arquatus morbus. maſc. *La jauniſſe.* ὁ ἴκτερος, ȣ. * ἡ ἰκτερικὴ νόσος. *Qui a la jauniſſe.* ἰκτερικὸς, κὴ, κόν.

ARRECTARIUS, a, um. *Droit, debout.* ὁ καὶ ἡ ὄρθιος, καὶ τὸ ιον, ίȣ. || Arrectarius aſſer. *Chevron droit.* ὁ ὀρθοστάτης, ȣ.

ARRECTUS, a, um. *Mis, dreſſé debout.* ὀρθούμενος, ένη, ενον. V. Arrectarius. || Arrectis auribus. ὦσιν ἐστῶσι. *Avec attention.* φιληκόως. || Arrecto animo. προθύμως. * προσεχῶς.

ARREPO, is. V. Adrepo.

ARREPTITIUS, a, um. *Qui a eté ravi.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρπαστος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Poſſedé d'eſprit malin.* ὁ καὶ ἡ νυμφόληπτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ARREPTO, as, avi, atum, are. *Se traîner vers.* προσερπύζω, F. ύσω, P. προσείρπυκα.

ARREPTUS, a, um. *Ravi, pris de force.* ἁρπασθεὶς, θεῖσα, θέν.

ARRHA, æ. fœm. *Arrhes, denier à Dieu.* ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶν🙰. *Gage.* τὸ ἐνέχυρον, ȣ. || Arrhâ confirmare. ἀῤῥαβωνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠῤῥαβώνικα. acc.

ARRHABO, onis. maſc. V. Arrha. *Otage.* ἡ ὑποθήκη, ης. || Arrhabone confirmo. V. Arrhâ confirmare.

ARRIDEO, es, ſi, ſum, ere. *Rire à quelqu'un.* ἐπιγελάω, F. άσω, P. ἐπιγεγέλακα. * προσμειδιάω, F. άσω, P. προσμεμειδίακα. dat. *Plaire.* ἀρέσκω, F. ρέσω. (V. anom.) dat. V. Placeo.

ARRIGO, is, rexi, rectum, rigere. *Lever droit.* ἀνορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνωρθῶκα. acc. * ὀρθιάζω, F. άσω. P. ὠρθίακα. accuſ. * ἵστημι, F. στήσω, Pr. ἕστακα. accuſ. * ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc, *Encourager.* θαρ-

ſύνω, F. ύνῶ, P. τ θάρσυγκα. acc. || Arrigere aures. ἐπιϐάλλειν τὰ ὦτα. *vel* ὀρθὸν τὸ οὖς ἱστάναι.

ARRIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit ravir.* ἁρπακτέος, τέα, τέον.

ARRIPIO, is, ripui, reptum, ere. *Empoigner, attraper.* προσαρπάζω, F. άσω, P. προσήρπακα. acc. * ἐφάπτομαι, F. άψομαι. gen. || Arripere tempus, occaſionem, cauſam. αἱρεῖν. acc. || Arripere avidè litteras. περὶ τὰς σπουδὰς ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἔχω. (V. anom.) * τὰ γράμματα ἐνθύμως συναρπάζειν. || Arripere cognomen ex aliorum imaginibus. τῶν παρασημάτων ἀλλοτρίων ἑαυτόν. (pro maſcul. ſing.) ἐπώνυμον περιποιεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. περιεποιησάμην.

ARRISIO, onis. fœmin. *Souris.* ἡ προσγέλασις, εως.

ARRISOR, oris. maſc. *Qui rit ou ſourit à quelqu'un.* ὁ προσγελαστὴς, *vel* προσμειδιαστὴς, οῦ.

ARRODO, is, ſi, ſum, ere. *Ronger à l'entour.* περιτρώγω. (V. anom. in τρώγω.) acc. *Ruiner.* πέρθω, F. σω, P. πέπερκα. acc.

ARROGANS, antis. comm. *Arrogant.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, όνος. * ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, καὶ τὸ ον, ου. V. Superbus.

ARROGANTIA, æ. fœmin. *Arrogance.* ἡ ἀλαζονεία, είας. * τὸ ἀλαζόνευμα, ατος. * ἡ ὑπερηφανία, ίας. *vel* ὑπερηφάνεια, είας.

ARROGANTIOR, & ius, oris comp. *Plus arrogant.* ἀλαζονέστερος, έρα, ερον.

ARROGANTISSIMUS, a, um. ſup. *Très arrogant.* ἀλαζονέστατος, άτη, ατον.

ARROGO, as, avi, atum, are. *Préſumer de ſoi.* ἀλαζονεύομαι, fut. med. εύσομαι. aor. 1. med. ἠλαζονευσάμην. *S'attribuer avec vanité.* προσποιέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. rei. dat. perſ. * ἐξιδιοποιέομαι. || Arrogare in filium. εἰσποιέομαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. εἰσεποιησάμην. acc.

¶ PHR. Arrogare ſibi nomen ſophiſtæ. προσποιεῖσθαι τῶν σοφιστῶν εἶναι. || Nemo hunc ſibi arrogat honorem. οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν. || Sibi id arrogant. ἐξιδιοποιοῦνται ταῦτα. || Nihil mihi arrogo. οὐδὲν ἐμοὶ περιποιοῦμαι. V. Attribuo.

ARROSOR, oris. maſc. *Qui ronge à l'entour.* ὁ κατατρώκτης, ου.

ARROSUS, a, um. *Rongé à l'entour.* κατατραγεὶς, (ἐντος), εῖσα, έν.

ARRUGIA, æ. fœm. *Mine d'or.* ἡ χρυσωρυχία, ίας.

ARS, artis. fœm. *Art, métier: artifice.* ἡ τέχνη, ης. * ἡ τεχνοσύνη, ης. *Invention, fineſſe.* ἡ τέχνη, ης. * τὸ τέχνημα, ατος. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης. || Arte conficio. τεχνάζω, F. άσω, P. τετέχνακα. acc. || Ars coloſſa. τὸ τέχνασμα, ατος. || Æmulus in arte aliquâ. ὁ καὶ ἡ ἀντίτεχνος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui eandem artem profitetur. ὁ καὶ ἡ ὁμότεχνος, *vel* σύντεχνος, καὶ τὸ ον, ου. || Artium ſtudioſus. ὁ καὶ ἡ φιλότεχνος, καὶ τὸ ον, ου. || Artium ſtudium. ἡ φιλοτεχνία, ίας. || Artium ſtudioſus ſum. φιλοτεχνέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοτέχνηκα. || Artes manu exerceo. χειροτεχνέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχειροτέχνηκα. || Qui manu artem exercet. *Un manœuvre.* ὁ χειροτέχνης, ου. || Ars medica. ἡ ἰατρικὴ, ῆς. || Ars diſſerendi, &c. ἡ λογικὴ, &c. (ſuppl τέχνη.) Artibus inſtructus. ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, καὶ τὸ ον, ου. || Arte clarus. ὁ καὶ ἡ κλυτότεχνος, ου. || Artibus malis deditus. ὁ καὶ ἡ κακότεχνος, καὶ τὸ ον, ου. || Artibus bonis inſtructus. ὁ καὶ ἡ καλλίτεχνος, καὶ τὸ ον, ου. || Artibus inſtruo. ταῖς τέχναις γυμνάζω, F. σω. || Magnâ arte. πολλῇ τέχνῃ. * μετὰ μεγάλην τέχνην. || Artes liberales. ἐλευθέριαι τέχναι. * ἡ παιδεία, ας.

ARSENICUM, i. neut. *Orpin, arſenic.* τὸ ἀρσενικὸν, ου.

ARTEMON, onis. maſc. *La grande voile d'un navire, ou une poulie.* ὁ ἀρτέμων, ονος.

ARTEMISIA, æ. fœm. *Armoiſe, herbe.* ἡ ἀρτεμισία, ίας.

ARTERIA, æ. fœm. *Artere.* ἡ ἀρτηρία, ίας. || Aſpera arteria ἡ τραχεῖα ἀρτηρία, ίας.

ARTERIOSUS, a, um. *Artérial, d'artere.* ὁ καὶ ἡ ἀρτηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ARTHRITIS, idis. fœm. *La goutte.* ἡ ἀρθρῖτις, ιδος.

ARTHRITICUS, a, um. *Goutteux.* ἀρθριτικὸς, κὴ, κόν.

ARTICULA, æ. fœmin. *Petit art, petit métier.* τὸ τεχνύδριον, ίου.

ARTICULARIS, & e, is. *Des jointures.* ἀρθρικὸς, κὴ, κόν. || Articularis morbus. ἡ ἀρθρῖτις, ιδος.

ARTICULARIUS, ii. maſcul. *Goutteux.* ἀρθριτικὸς, οῦ.

ARTICULARIUS, a, um. V. Articularis.

ARTICULATE & ARTICULATIM. adv. *De point en point.* ἐνάρθρως. * κατ' ἄρθρα. * κατὰ μέρος. * κατ' ἄρθρον.

ARTICULATIO, onis. fœmin. *Articulation, nouëure.* ἡ διάρθρωσις, εως.

ARTICULATUS, a, um. *Articulé.* ἀρθρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ARTICULO, as, avi, atum, are. *Joindre, nouer.* ἀρθρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἤρθρωκα. acc.

ARTICULOSUS, a, um. *Plein de jointures.* ὁ καὶ ἡ ἀρθρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ARTICULUS, i. maſc. *Jointure, nœud.* τὸ ἄρθρον, ου. V. Artus. || Articulus temporis. ὁ καιρὸς, οῦ. || In ipſo temporis articulo. ἐν καιρῷ. * πρὸς καιρόν. ἐν δέοντι. * εἰς δέον.

ARTIFEX, ficis. comm. *Ouvrier, artiſan.* ὁ τεχνίτης, ου. * ὁ χειροτέχνης, ου. pro maſc. ὁ καὶ ἡ δημιουργὸς, οῦ. omn. gen. || Scenici artifices. οἱ μυθοποιοὶ, ῶν. *Induſtrieux.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, *vel* πολυμήχανος, καὶ τὸ ον, ου. * τεχνικὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hujus ſceleris artifex. τούτου κακουργήματος ἀρχιτέκτων. || Hujuſmodi artifices. οἱ τοιαύτῃ τῇ τέχνῃ χρώμενοι. || Dicendi artifices. οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί. || Sanitatis artifex. τῆς ὑγείας δημιουργός.

ARTIFICIALIS, & e, is. *Artificiel.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, καὶ τὸ ον, ου. * τεχνικὸς, κὴ, κόν.

ARTIFICIALITER. adv. *Par art.* ἐντέχνως. * τεχνικῶς. * κατὰ τέχνην.

ARTIFICIOSE. adv. *Idem.* || Artificioſè elaboratus. τέχνῃ πεποιημένος, η, ον. * κατὰ τέχνην ποιηθεὶς, εῖσα, έν.

ARTIFICIOSUS, a, um. V. Artificialis. *Ingénieux.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, καὶ τὸ ον, ου. * τεχνικὸς, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Artificioſa oratio. ὁ τεχνικῶς ἔχων λόγος. * τὸ μεγαλότεχνον ἔχων ὁ λόγος.

* ὁ μετὰ τέχνης λόγος. ‖ Artificioſa poëmata. τὰ τεχνικῶς πεποιημένα.

ARTIFICIUM, ii. neut. *Ouvrage fait avec artifice.* τὸ τέχνημα, ατος. * τὸ τεχνούργημα, ατος. *Artifice.* ἡ τέχνη, ης. *Induſtrie d'eſprit.* ἡ ἐπίνοια, οίας. V. Ars. ‖ Artificium orationis. τὸ τοῦ λόγου ἔντεχνον, *vel* τὸ λογοδαίδαλον.

ARTOCOPUS, i. maſc. *Boulanger.* ὁ ἀρτοκόπος, ου. * ὁ ἀρτόπτης, ου. * ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ.

ARTOCREAS, atis. neut. *Pâté de chair.* τὸ ἀρτόκρεας, ατος, αος, ως.

ARTOLAGANUS, i. maſc. *Gâteau, bignet.* τὸ ἀρτολάγανον, ου.

ARTOPTA, æ. fœmin. *Boulangere.* ἡ ἀρτόπτη, ης.

ARTOPTITIUS, a, um. *Qui ſe cuit comme le pain.* ἀρτοπτικὸς, ἡ, όν.

ARTUO, as, avi, atum, are. *Démembrer.* διαρθρόω, ῶ, F. ώσω, P. διήρθρωκα. acc.

ARTUS, uum, ubus. maſc. plur. *Les membres du corps.* τὰ ἄρθρα, ων. * τὰ μέλη, έων, ῶν. ‖ Artuum dolor. ἡ ἀρθρῖτις, ιδος. ‖ Artuum debilitas. ἡ ἀναρθρία, ίας. ‖ Artuum commiſſura. ἡ διάρθρωσις, εως. ‖ Artuum luxatio, emotio è loco. ἡ ἐξάρθρωσις, εως.

ARVINA, æ. fœm. *Graiſſe, ſin-doux, ſuif.* τὸ στέαρ, ατος. * τὸ λίπος, εος, ους.

ARUNCUS, i. maſcul. *Barbe de chévre.* ὁ ἄρυγγος, ου.

ARUNDIFER, (eri), a, um. *Qui porte des roſeaux.* ὁ καὶ ἡ καλαμοφόρος, *vel* δονακοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

ARUNDINACEUS, a, um. *Semblable à une canne, à un roſeau.* ὁ καὶ ἡ καλαμοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

ARUNDINETUM, i. neut. *Lieu où croiſſent les roſeaux.* τὸ δονακεῖον, είου. * ὁ καλαμὼν, ῶνος.

ARUNDINEUS, a, um. *De canne, de roſeau.* ὁ καὶ ἡ καλάμινος, καὶ τὸ ον, ου.

ARUNDINOSUS, a, um. *Plein de cannes, ou roſeaux.* ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, *vel* δονακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ARUNDO, inis. fœm. *Canne, roſeau.* ὁ κάλαμος, ου. * ὁ δόναξ, ακος. ‖ Arundini ſimilis. ὁ καὶ ἡ δονακοειδὴς, *vel* καλαμοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. ‖ Arundinibus plenus, abundans. ὁ καὶ ἡ δονακώδης, *vel* καλαμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ARUSPEX, picis. maſc. *Devin par l'inſpection des entrailles des bêtes.* ὁ ἱεροσκόπος, *vel* θυοσκόπος, ου. V. Haruſpex.

ARUSPICINA, æ. fœmin. *L'art de deviner par l'inſpection des entrailles des bêtes.* ἡ ἱεροσκοπία, ίας. * ἡ θυτικὴ, ῆς. ‖ Aruſpicinam exercere. ἡπατοσκοπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἡπατοσκόπηκα.

ARUSPCIUM, ii. neut. *Idem.*

ARVUM, i. neut. & ARVUS, i. maſc. *Terre labourable.* ἡ ἄρουρα, ας. * ὁ ἀγρὸς, οῦ.

ARX, arcis. fœm. *Fortereſſe, citadelle.* ἡ ἄκρα, ας. * ἡ ἀκρόπολις, εως. * τὸ ἔρυμα, ατος.

A S

AS, aſſis, *vel* ASSIS, is. maſc. *Le poids d'une livre : piéce de monnoie Romaine. du poids d'une livre : un ſol.* ἡ μνᾶ, ᾶς. * τὸ ἀσσάριον, ίου. * ὁ ὅλος κλῆρος, ου. ‖ Ex aſſe hæres. ἐξ ὁλοκλήρου κληρονομήσας, ήσασα, ῆσαν. * ὁ, καὶ ἡ ὁλόκληρος. ‖ Ad aſſem redigere. *Réduire à la pauvreté.* πτωχοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπτωχοποίηκα. acc.

ASAROTUM, i. neutr. *Le pavé peint en tableau.* τὸ ἀσάρωτον, ου.

ASBESTINUM, i. neu. *Une ſorte de lin qui ne brûle point.* τὸ ἀσβεστινὸν, οῦ.

ASCALONIA, æ. *Echalottes, ſorte d'oignon.* τὸ ἀσκαλώνιον κρόμμυον, (ου.)

ASCARIDES, um. fœm. *Petits vers au ventre de l'homme.* αἱ ἀσκαρίδες, ων.

ASCENDO, is, di, ſum, ere. *Monter.* ἀναβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) acc. * προσβαίνω. dat. ‖ Aſcendere in navem. εἰς τὴν ναῦν ἐμβατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐμβεβάτευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad honores aſcendere. καλασχεῖν ἀρχάς. (κατέχω, obtineo). ‖ Cœlum aſcendit. εἰς οὐρανὸν ἦλθε. * οὐρανὸν ἀνέβη. ‖ In equum aſcendere. ἐφ' ἵππον ἀναβαίνειν. ‖ Ripam aſcendere. ἐπ' ὄχθην ἀναστείχειν.

ASCENSIO, onis. fœmin. & ASCENSUS, ûs. maſc. *L'action de monter.* ἡ ἀνάβασις, εως. *Montée.* ἡ ἄνοδος, ου.

ASCETERIA, orum. neut. plur. *Monaſteres.* τὰ ἀσκητήρια, ίων.

ASCETES, is. maſc. *Aſcete, Religieux, Moine qui s'exerce aux devoirs de la Religion.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ.

ASCIA, æ. fœm. *Une coignée, une hache.* ἡ ἀξίνη, ης. * ἡ πέλεκυς, εως. * τὸ σκέπαρνον, ου.

ASCIO, as, avi, atum, are. *Hacher.* πελεκίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. πεπελέκικα. acc. * σκεπαρνίζω, F. ίσω, P. ἐσκεπάρνικα. acc.

ASCISCENDUS, a, um. *Qu'on doit uſurper, ou s'attribuer.* προσοικειωτέος, τέα, τέον. * προσακτέος, τέα, τέον. * εἰσποιητέος, τέα, τέον. *Aſſocier.* οἰκειωτέος, τέα, τέον.

ASCISCO, is, ivi, itum, iſcere, *Prendre pour ſoi, s'attribuer, uſurper.* προσοικειόω, ῶ, F. ώσω, P. προσῳκείωκα. acc. rei. dat. perſ. * προσάγομαι, fut. med. άξομαι. *Prendre d'ailleurs.* ἐπεισάγω, F. ξω, P. ἐπεισῆχα. *Aſſocier.* οἰκειόω, ῶ, F. ώσω, P. ᾠκείωκα. acc. unius rei. & dat. alter. cum præp. * εἰσποιέω, ῶ, F. ήσω, P. εἰσπεποίηκα. acc. unius rei. & dat. alter. cum præp. εἰς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sibi periculum & inimicitiam aſciſcere. ἐπισπᾶσθαι κίνδυνον καὶ ἔχθραν ἑαυτῷ. ‖ Sponte ſibi ſervitutem aſciſcere. ἐπάγειν αὐτῷ αὐθαίρετον δουλείαν. ‖ Aſciſcere in civitatem. εἰσποιεῖν τῇ πόλει. * τίθεναι εἰς τοὺς πολίτας.

ASCITES, æ. maſcul. *Une eſpece d'hydropiſie.* ὁ ἀσκίτης, ου.

ASCITITIUS, & ASCITUS, a, um. *Pris d'ailleurs.* ὁ καὶ ἡ ἐπείσακτος, καὶ τὸ ον, ου.* ὁ ἡ εἰσποίητος * ἀλλότριος, ία, ον. *Approprié.* προσοικειωθεὶς, θεῖσα, θέν. V. Aſciſco.

ASCOPERA, æ. fœm. *Pochette ou ſachet de cuir.* ἡ ἀσκοπήρα, ας.

ASCRIBENDUS, a, um. *Qu'on doit ajoûter à ce qui eſt écrit.* προσγραπτέος, τέα, τέον. dat. *Mettre au nombre.* προσαριθμητέος, τέα, τέον, dat. ‖ Id illi aſcribendum. αἰτιατέον ἐκεῖνον τοῦτο.

ASCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Ajoûter à ce qui eſt écrit.* προσγράφω, F. ψω, P. προσγέγραφα. acc. * προσεγγράφω, F. ψω, P. προσεγγέγραφα. acc. unius, dat. alter. vel acc. cum præp. πρός. *Mettre au nom-*

bre. πωσαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. προσηρίθμηκα. acc. unius, dat. alter. *Attribuer.* προσνέμω, F. εμῶ, Pr. προσνενέμηκα. acc. unius rei. & dat. alter. ‖ Aſcribere aliquem in civitatem. εἰς πολιτείαν ἐγγράφειν. acc. * τῇ πολιτείᾳ προσγράφειν. acc. * πολίτην ἐπιγράφειν. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſiliario hanc facultatem aſcripſit. τὴν δύναμιν τούτου ἀνέθηκε τῷ συμβούλῳ. ‖ Cauſam harum rerum tibi aſcribit. τὴν αἰτίαν τῶν πραγμάτων τούτων σοι ἀνατίθησι, *vel* σοι ἐπάγει. ‖ Cauſam cædis tibi aſcribunt. τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου ἐπί σε ἄγουσι. ‖ Horum bonorum cauſam meritò Regibus aſcripſimus. τὴν αἰτίαν τούτων τῶν ἀγαθῶν δικαίως ἐπενέγκαμεν τοῖς βασιλεῦσι. (ἐπιφέρω.) ‖ Hoc illi aſcribitur. τούτου αἰτίαν ἔχει. ‖ Ego hoc Geniis loci aſcribo. ἔγωγε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. ‖ Aſcribere in numerum civium. εἰς κατάλογον πολιτῶν ἀναγράφειν τινά.

ASCRIPTIO, onis. fœmin. *Addition, ce qu'on ajoûte à un écrit.* ἡ προσγραφή, ῆς. * ἡ κατάλεξις, εως.

ASCRIPTITII, iorum. maſculin. οἱ ἐπείσακτοι, ων. ‖ Cives. *Etrangers naturaliſés, ou reconnus pour Regnicoles.* εἰς τοὺς πολίτας τεθειμένοι. ‖ Milites *Feſt. Soldats de recruës pour remplacer les morts.* ἐπείσακτοι στρατιῶτες, ῶν. ‖ Dii. *Bud. Petits Dieux, Dieux du ſecond ordre.*

ASCRIPTITIUS, a, um. & ASCRIPTIVUS, a, um. *Enregiſtré, mis au nombre.* ὁ καὶ ἡ προσέγγραπτος, καὶ τὸ ον, ου. * προσγεγραμμένος, ένη, ένον.

ASCRIPTOR, oris. maſcul. *Intervenant en Cauſe; Qui ſe joint à un autre, afin de pourſuivre une action en Juſtice.* ὁ προσγραφεύς, έως. *Qui favoriſe.* ὁ σπουδαστής, οῦ.

ASCRIPTUS, a, um. *Ajoûté à ce qui eſt écrit.* προσγεγραμμένος, ένη, ένον. V. Aſcribo.

ASELLA, æ. fœmin. *Petite âneſſe.* ἡ ὀνίσκη, ης.

ASELLUS, i. maſc. *Anon, petit âne.* τὸ ὀνάριον, *vel* ὀνίδιον, ου. * ὁ ὀνίσκος, ου.

ASIA, æ. fœm. *Aſie.* ἡ ἀσία, ίας.

ASIACUS, a, um. *D'Aſie.* ἀσιακός, κή, κόν.

ASIANUS, a, um. *D'Aſie.* ἀσιανός, νή, νόν.

ASIATICUS, a, um. *D'Aſie.* ἀσιατικός, κή, κόν.

ASILUS, i. maſc. *Taon, ſorte de groſſe mouche qui pique bien fort.* ὁ οἶστρος, ου. * ὁ μύωψ, ωπος.

ASINA, æ. fœm. *Aneſſe.* ἡ ὄνος, ου. * ἡ ὄνη, ης.

ASINARIUS, ii. maſc. *Anier.* ὁ ὀνηλάτης, ου. * ὁ ὀναγός, οῦ.

ASINARIUS, a, um. *Qui appartient à l'âne.* ὀνιαῖος, αία, αῖον. * ὀνικός, ή, όν. * ὄνειος, α, ον.

ASININUS, a, um. *D'âne, ou qui lui appartient.* ὄνειος, α, ον. * ὀνικός, ή, όν. * ὀνώδης, ες; εος, ους.

ASINUS, i. maſc. *Ane.* ὁ ὄνος, ου. *Hebêté, ſans eſprit.* ὁ βλάξ, ακός. * ὁ ἀνόητος, ου.

ASIS, idis. fœm. *Une femme d'Aſie.* ἡ ἀσίς, ίδος. * ἡ ἀσιᾶτις, ιδος.

ASPALATHUS, i. maſc. *Bois d'Aloës de Rhodes.* ὁ ἀσπάλαθος, ου.

ASPARAGUS, i. maſcul. *Aſperge.* ὁ ἀσπάραγος, ου.

ASPECTABILIOR, & ius, oris. comp. *Plus viſible.* ὁρατώτερος, έρα, ερον.

ASPECTABILIS, & e, is. *Digne d'être vû.* ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Viſible.* ὁρατός, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἐπόψιμος, καὶ τὸ ον, ου.

ASPECTANDUS, a, um. *Qu'on doit regarder ſouvent.* προσορατέος, τέα, τέον.

ASPECTO, as, avi, atum, are. *Regarder ſouvent.* προσοράω, *vel* ἀφοράω, ῶ, fut. med. ἀπόψομαι. (V. anom in ὁράω.) acc. * περιβλέπομαι, *vel* ἐπιβλέπομαι, fut. med. ἐψομαι. acc. ‖ Collis aſpectat arcem. τοῖς ἐρύμασιν ἀντιβλέπει ὁ λόφος.

ASPECTUS, ûs. maſc. *Vue, regard, aſpect.* ἡ βλέψις, εως, * ἡ παράβλεψις, *vel* πρόσοψις, εως. *Apparence.* ἡ ἐπίφασις, εως. ‖ Ad aſpectum præclarus. ἰδεῖν καλός, ή, όν. ‖ Montis aſpectus. τὸ τοῦ ὄρους κάλλος, (εος, ους.) ‖ In aſpectum adducere. *Mettre en lumiere.* εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν. (V. anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſpectu primo obmutuit. ὁ εὐθὺς ἰδὼν ἐσιώπησε. ‖ In aſpectu patris. ἐναντίον πατρός. ‖ Aſpectu eſſe horrendo & fero. δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ἔχειν. ‖ Acerbo aſpectu intuitus eos. βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς ἐκείνους. ‖ Hominum aſpectum vitare. τὴν τῶν ἀνθρώπων ὄψιν ἐκφεύγειν. ‖ Quæ ſub aſpectum cadunt. τὰ δυνάμενα ὁρᾶσθαι, *vel* ἅπερ ὁρατά ἐστι. ‖ Quo quid poteſt eſſe aſpectu pulchrius? τί ποτ' ἂν τοῦδε εὐμορφίᾳ περικαλλέστερον γένοιτο;

ASPELLO, is, ſpuli, ſpulſum, ſpellere. *Repouſſer, éloigner de ſoi.* ἀπορρίπτω, F, ψω, P. ἀπέρριφα. acc. uni. rei. & gen. alt. cum præp. ἀπό.

ASPENDIUS, *Citoyen de la Ville d'Aſpende dans la Pamphilie.* ‖ Aſpendius citharœdus. *Muſicien d'Aſpende.* Proverbe qui ſignifioit, *Un homme qui ne fait rien pour rien.* ὁ ἀσπένδιος κιθαριστής, (οῦ.)

ASPER, (eri,) a, um. *Apre au goût.* δριμύς, εῖα, ύ; έος, είας, έος. *Raboteux, rude.* τραχύς, (έος,) χεῖα, χύ. *Cruel, fâcheux.* σκληρός, ρά, ρόν. * δριμύς, (έος,) εῖα, ύ. * χαλεπός, *vel* δεινός, ή, όν. *Difficile à monter.* ὁ καὶ ἡ δύσοδος, καὶ τὸ ον, ου. *Rude, auſtere.* σκληρός, ρά, ρόν. * αὐστηρός, ρά, ρόν. *Velu, Sériſé.* δασύς, έος, ό. ‖ Aſpera oratio. ἡ τραχυλογία, ίας. * ὁ λόγος τραχύς. ‖ Aſper aliquantulum. ὁ καὶ ἡ ὑπότραχυς, καὶ τὸ χυ, εος. ‖ Locus aſper. ὁ τραχών, ῶνος. * ὁ τόπος τραχύς, *vel* ἀνώμαλος. ‖ Aſperum eſſe. τρηχεῖν, χῶ, F. ξω, P. τετρήχα. ‖ Aſperſum reddere. τραχύνω, F. υνῶ. P. τετράχυγκα. acc. ‖ Aſpera verba. οἱ χαλεποὶ λόγοι. ‖ Res aſperæ. τὰ δεινά, ῶν, *vel* ἡ ἀτυχία, ας. ‖ Aſperum eſſe in alios. κακῶς ποιεῖν ἄλλους.

ASPERE. adv. *Aprement.* τραχέως. *Aigrement.* δριμέως. *Rigoureuſement.* χαλεπῶς. * δεινῶς. * σκληρῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſperè eum accepit. δυσμενῶς εἶχε πρὸς ἐκεῖνον. * χαλεπῶς διέκειτο πρὸς αὐτόν. ‖ Aſperè filios tractat. δυσκόλως διατίθεται πρὸς τοὺς παῖδας. ‖ Eum aſperè adhibuit. τοῦτον κακῶς ἐποίησε. * πολλὰ κακὰ αὐτὸν εἰργάσατο.

ASPERGENDUS, a, um. *Qu'on doit arroſer.* ἐπιρραντέος, *vel* διυγραντέος, τέα, τέον. ‖ Aſpergendus ſalc. ἁλιστέος, έα, έον.

ASPERGILLUM, i. neut. *Guépillon.* τὸ περιρραντήριον, ου.

ASPERGO, is, erſi, erſum, ergere. *Arroſer.* ἐπιρραίνω, F. ανῶ, P. ἐπέρραγκα. acc. * διυγραίνω, F. ανῶ, P. διύγραγκα. acc. * διαβρέχω, F. ξω, P. διαβέβρεχα. acc. * ῥαντίζω, F. ίσω; P. ἐρράντικα. acc. unius rei. & dat. alter. ‖ Salem aſpergere. ἁλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἥλικα. acc. ‖ Aquam aſpergere. ὕδωρ προσχέειν. ‖ Infamiâ aliquem aſpergere. αἰσχύνην τινὶ περιποιεῖν, *vel* προσάπτειν.

ASPERGO, ginis. fœm. *Aſperſion, arroſement.* ὁ ῥαντισμός, οῦ. * ἡ ῥάντισις, εως. * ἡ διαβροχή, ῆς. * ἡ ῥανίς, ίδος.

ASPERIOR, *&* ius, oris. comparat. *Plus âpre.* τραχύτερ☉, έρα, ερον. *Plus rude.* ἀυςηρότερ☉, έρα, ερον.

ASPERITAS, atis. fœmin. *Apreté.* ἡ τραχύτης, ητ☉. * ὁ τραχυσμὸς, ȣ. ‖ Aſperitas morum. *Humeur rude & fâcheuſe.* ἡ σκληρότης, ητ☉. *Auſterité de vie.* τῆς διαίτης τὸ σκληρὸν, ȣ. * ἀυςηρὸς βί☉. ‖ Aſperitas vocis. ἡ τραχυφωνία, *vel* δυσφωνία, ίας. ‖ Aſperitas viarum. ἡ δυσοδία, ίας. * ἡ τῶν ὁδῶν τραχύτη.

ASPERIUS. adv. *Plus âprement.* τραχύτερον, &c. V. Aſper.

ASPERNABILIS, *&* e, is. *Mépriſable.* ὁ καὶ ἡ ἐυκαταφρόνητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ASPERNANDUS, a, um. *Qu'on doit mépriſer.* καταφρονητέ☉, τέα, τέον.

ASPERNATIO, onis. fœm. *Mépris.* ἡ καταφρόνησις, εως.

ASPERNOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Mépriſer, ne tenir compte de quelque choſe.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen. *Rejeter.* ἀποςρέφομαι, fut. med. έψομαι. acc. * ἀπογινώσκω. (Vide anom. in γίνωσκω.) * ἀποῤῥίπτω, F. ψω, P. ἀπέῤῥιφα. acc. *Négliger.* ἀμελέω, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orationes & artes aſpernari. τȣ̀ς λόγους καὶ τὰς τέχνας ἀποδοκιμάζειν. ‖ Aſpernari dominatum. τὴν δεσποτείαν ἀθετεῖν ‖ Aſpernari alios, & nihili habere. παρορᾷν τȣ̀ς ἄλλȣς, καὶ ἐν ȣ̓δενὸς μέρει τιθέναι. ‖ Humi jacentes aſpernamur. περιφρονȣ̃μεν τȣ̀ς χαμαὶ κειμένȣς. ‖ Inopes aſpernari. τȣ̀ς πένητας ἐν καταφρονήσει ἔχειν, *vel* ἐν ȣ̓δεμιᾷ μοίρᾳ ἄγειν. ‖ Opes quidem aſpernabantur. πλȣ̃τȣ μὲν κατέπτυον, * πρὸς τὰ χρήματα καταφρονητικῶς εἶχον. ‖ Noſtram autem fortunam ſic aſpernaris, ut ne nos quidem privatis homunculis conferendos ducas. ἡδὲ ἡμετέρα ἐυδαιμονία ȣ̃τω σοι ἀπέῤῥιπται εἰς τὸ μηδὲν, ὥςε ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίȣς ἡμᾶς ȣ̓κ ἐποίησας. ‖ Hæc aſpernatur. τȣ́των ȣ̓δένα λόγον ποιεῖται. * ταῦτα ἐν ȣ̓δενὶ λόγῳ τίθεται. ‖ Parentes aſpernari. ἀμελῶς ἔχειν τῶν γονέων. * εἰς ἀμέλειαν καθίςασθαι τῶν γονέων. ‖ Litterarum ſtudia aſpernatur. μηδὲν ἀυτῷ μέλει τῶν μαθημάτων. ‖ Mortem aſpernari, ad mortem intrepidum eſſe. καταπολμᾷν τȣ̃ θανάτȣ. ‖ Te aſpernatur, ac nihili pendit. διαπτύει, καὶ τὸ μηδὲν ἡγεῖταί σε. ‖ Mortem aſpernabantur. ὁ τȣ̃ θανάτȣ φόβ☉ ȣ̓δὲν ἦν ἀυτοῖς. ‖ Indoctos aſpernari. πρὸς ἀπαιδεύτȣς ὑπεροπτικῶς ἔχειν.

ASPERO, as, avi, atum, are. *Rendre rude & âpre.* τραχύνω, F. υνῶ, P. τετράχυγκα. acc. * δασύνω, F. υνῶ P. υγκα. acc.

ASPERRIME. adverb. *Fort âprement.* τραχύτατα.

ASPERRIMUS, a, um. ſuperl. *Fort âpre.* τραχύτατ☉, άτη, ατον. *Fort rude, fort ſevere.* ἀυςηρότατος, άτη, ατον V. Aſper.

ASPERSIO, onis. fœm. ASPERSUS, ûs. maſc. *Aſperſion.* ὁ ῥαντισμὸς, ȣ̃. * ἡ ῥάντισις, εως. * ἡ διαβροχὴ, ῆς.

ASPERSUS, a, um. *Arroſé.* ῥανθεὶς, θεῖσα, θέν. V. Aſpergo, is.

ASPHALTITES, æ. maſc. *Le fleuve du diable.* ὁ ἀσφαλτίτης, ȣ.

ASPICIENDUS, a, um. *Qu'on doit regarder.* βλεπτέος, τέα, τέον.

ASPICIO, is, exi, ectum, icere. *Voir, regarder.* προσβλέπω, *vel* ἐπιβλέπω, F. ψω, Pr. ἐπιβέβλεφα. acc. * ἐφοράω, ῶ, fut. med. ἐπόψομαι. (V. anom in ὁράω.) acc. *vel* cum præp. εἰς. ‖ Aſpicere per tranſennam. παρακύπτειν, F. ψω, P παρακέκυφα. acc. cum præp. εἰς. ‖ Aſpicere lucem. *Venir au monde.* γίνεσθαι, à γίνομαι. (V. anom.) Aſpici. paſſ. ἀποβλέπομαι. paſſ. ‖ Aſpicere ſurſum. ἀναβλέπειν, πω, F. ψω, P. ἀναβέβλεφα. acc. ‖ Aſpicio iterum, rursùs. ἀναβλέπω. ‖ Aſpicere contrà. ἀντιβλέπω. ‖ Aſpicio deorſum. καταβλέπω. ‖ Aſpicere limis, *vel* obliquis oculis, negligenter. παραβλέπω. ‖ Aſpicere circum. περιβλέπω, F. ψω, P. περιβέβλεφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſpicere ſtudioſè aliquos certantes. σπȣδαίως θεᾶσθαί τινας ἀγωνιζομένȣς. ‖ Alicujus vultum aſpicere. εἰς πρόσωπόν τιν☉ βλέπειν ‖ Amicè aliquem aſpicere. βλέπειν πρός τινα φιλοφρόνως. ‖ Se mutuò aſpicere. εἰς ἀλλήλȣς ἀποβλέπειν. ‖ Mente, ſeu mentis oculis aliquid aſpicere. βλέπειν ταῖς διανοίαις εἴς τι. * ταῖς διανοίαις ἰδεῖν τι. ‖ Aſpicere aliorum miſerias. τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπειν. ‖ Omnes circum aſpiciens. τȣ̀ς ἐν κύκλῳ παραθεώμεν☉. ‖ Blandis eum oculis aſpexerunt. ἐυμενῶσιν ἀυτὸν εἶδον ὀφθαλμοῖς. ‖ Ille me aſpiciens, & quidem admodum tyrannicè. ἐμβλέψας μοι, καὶ μάλα τυραννικῶς. ‖ Truculento oculo eum aſpexit. ὑπέβλεψε πρὸς ἀυτὸν γοργόν.

ASPIRATIO, onis. fœm. *Aſpiration, ſouffle.* ἡ ἐπίπνευσις, εως. * ἡ ἐπίπνοια, οίας. ‖ Aeris aſpiratio. *La reſpiration de l'air.* ἡ τȣ̃ ἀέρ☉ εἴσπνοὴ, ῆς.

ASPIRO, as, avi, atum, are. *Reſpirer, ſouffler.* ἐπιπνέω, F. εύσω. (V. anom. in πνέω.) acc. *Prétendre à.* σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπȣ́δακα. * πρὸς. acc. *Mettre l'aſpiration à un mot.* δασύνω, F. υνῶ, P. δεδάσυγκα. acc. *Favoriſer.* V. Faveo.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad opes aſpirant. ἐπιθυμȣ̃σι κτᾶσθαι πλȣ̃τον. ‖ Aſpirare ad honores. ἐν ἐπιθυμίᾳ γενέσθαι τῶν τιμῶν. * ἐπὶ ταῖς τιμαῖς σπȣδάζειν. * σπȣδὴν ἔχειν περὶ τῶν τιμῶν. ‖ Aſpirat ad imperium. σπȣδὴν ἔχει ἄρχειν. * σπȣδὴν ποιεῖται τȣ̃ ἄρχειν.

ASPIS, idis. fœm. *Aſpic, ſerpent.* ἡ ἀσπὶς, ίδος.

ASPORTANDUS, a, um. *Qu'on doit tranſporter.* ἐξενεκτέος, *vel* ἐκκομιςέος, τέα, τέον.

ASPORTATIO, onis. fœm. *Tranſport d'un lieu en un autre.* ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς. * ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς. * ἡ ἐκφορὰ, ᾶς.

ASPORTATUS, a, um. *Tranſporté d'un lieu en un autre.* ἐξενηνεγμέν☉, ένη, ένον. * ἐκκομισθεὶς, θεῖσα, θέν.

ASPORTO, as, avi, atum, are. *Tranſporter d'un lieu en l'autre.* ἐκφέρω, F. ἐξοίσω, P. ἐξενήνεγχα. (V. anom. in φέρω.) acc. * ἐκκομίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκόμικα. acc.

ASPREDO, *&* ASPRITUDO, dinis. fœm. *Apreté, aigreur.* ἡ τραχύτης, ητ☉. * ὁ τραχυσμὸς, ȣ̃.

ASPRETUM, i. neut. *Lieu plein de pierres.* ὁ τραχὼν, ῶνος.

ASSA, orum. neut. plur. *Viandes rôties.* τὰ ὀπτὰ, ῶν. * τὰ ἐπταλέα, έων.

ASSAMENTUM, i. neut. *Ais de bois de fente.* τὸ σανίδωμα, ατος.

ASSARIUS, a, um. *Rôti, ou qui ſe peut rôtir.* ὀπτανὸς, ἡ, όν.

ASSATURA, æ. fœm. *Du rôti.* τὸ ὀπτὸν, ȣ̃.

ASSECLA, æ. comm. *Suivant, qui ſuit.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλȣθος, ȣ. ‖ Aſſeclæ legis. *Sectateurs de la loi.* τῷ νόμῳ ἑφεπόμενοι.

ASSECTATIO, onis. fœmin. *Accompagnement, convoi.* ἡ ἀκολούθησις, εως.

ASSECTATOR, oris. maſc. *Qui tient compagnie.* ὁ ἀκολουθητικὸς, vel ἀκόλουθος, ου. || Aſſectator dapis. παρακολουθῶν τῷ ἐδέσματι.

ASSECTOR, aris, atus ſum, ari. *Suivre ſouvent.* παρακολουθέω, vel ἐπανακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπανηκολούθηκα. dat.

ASSENSIO, onis. fœmin. *Conſentement.* ἡ ὁμολογία, ίας. * ἡ συγκατάθεσις, εως. * ἡ συμφροσύνη, ης.

ASSENSOR, oris. maſc. *Qui conſent.* ὁ σύμφρων, vel ὁμόφρων, ονος.

ASSENSUS, ûs. maſc. *Conſentement.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης. * ἡ συγκατάθεσις, εως. * ἡ ὁμολογία, ίας. || Aſſenſum retineo. τὴν συγκατάθεσιν ἐπέχω. * ἐπέχω τὸ συγκατατίθεσθαι. || Magno omnium aſſenſu. σὺν ὁμολογίᾳ μεγάλῃ ἁπάντων. || Omnium aſſenſu primas ferens. ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὸ πρωτεῖον καρπούμενος. || Omnium aſſenſu virtute præſtant. ὁμολογουμένην ἔχει παρὰ πάντων τὴν προτίμησιν ἡ αὐτῶν ἀρετή.

ASSENSUS, a, um. *Accordé, reçu, à quoi l'on a conſenti.* συγκατατεθεὶς, vel ὁμολογηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ συγκατάθετος, καὶ τὸ ον, ου.

ASSENTATIO, onis. fœm. *Flaterie.* τὸ κολάκευμα, ατος. * ἡ κολακεία, vel θωπεία, είας. || Eruditus ad aſſentationem. κολακευτικὸς, κὴ, κόν. || Aſſentationibus alienus. ὁ καὶ ἡ ἀκόλακος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui aſſentationibus capi non poteſt. ὁ καὶ ἡ ἀκολάκευτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſſentationibus allicere. ταῖς κολακείαις ψυχαγωγεῖν. || Benevolentiam aſſentatione captare. κολακείᾳ κλέπτειν τὴν εὔνοιαν. || Aſſentatione quadam laudare. θεραπείᾳ τινὶ ποιεῖσθαι τὸν ἔπαινον. || Aſſentatione id dicit. κολακείᾳ λέγει τοῦτο.

ASSENTATIUNCULA, æ. fœm. *Petite flaterie.* τὸ θωπευμάτιον, ίου.

ASSENTATOR, oris. maſc. *Flateur.* ὁ κολακευτὴς, οῦ. * ὁ κόλαξ, ακος. * ὁ θωπευτικὸς, οῦ.

ASSENTATORIE. adverb. *Par flaterie, en flatant.* θωπευτικῶς. * κολακευτικῶς.

ASSENTATORIUS, a, um. *De flateur, ou qui ſert à flater.* κολακευτικὸς, ἡ, όν.

ASSENTATRIX, icis. fœm. *Une flateuſe.* ἡ κολακὶς, ίδος.

ASSENTIO, is, enſi, enſum, ire, & ASSENTIOR, iris, enſus ſum, tiri. depon. *Conſentir, s'accorder.* συγκατατίθεμαι, fut. med. θήσομαι. dat. * ὁμολογέω, ῶ, Fut. ήσω, P. ὡμολόγηκα. dat. perſ. Aſſentire & aſſentiri alicui. τινὶ ὁμοφρονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμοφρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In hac re tibi aſſentior. ὁμογνωμονῶ σοι περὶ τούτου. || Aſſentior poſtulatis veſtris. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. || Aſſentior eorum opinionibus. ὁμολογῶ ταῖς αὐτῶν ὑπολήψεσι. * τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω τούτοις. || Non illis aſſentior. οὐ συμφέρομαι τούτοις.

ASSENTOR, aris, atus ſum, ari. *Conſentir.* V. Aſſentio. *Flater.* κολακεύω, F. εύσω, P. κεκολάκευκα. acc. * θωπεύω, F. σω, P. τεθώπευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſſentari populo. κολακεύειν τῷ δήμῳ, ſeu τὸν δῆμον.

ASSEQUOR, eris, cutus ſum, ſequi. *Suivre & atteindre.* παρακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηκολούθηκα. dat. *Parvenir juſqu'à, obtenir.* ἐπικαταλαμβάνω. (V. anom.) acc. * ἐφικνέομαι, fut. med. ἵξομαι aor. 2. ἐφικόμην. (Vide anom. in ἱκνέομαι.) gen. *Acquerir, obtenir.* τυγχάνω, vel κατατυγχάνω. (Vide anom.) gen. || Patriæ gloriâ ſplendorem aſſequi. διὰ τὴν πόλιν εὐδοκιμεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐδοκίμηκα. || Aſſequi viciſſim. ἀντιτυγχάνω. (V. anom.) gen. || Non aſſequi. ἀποτυγχάνω. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximam gloriam aſſequi. μεγίστης δόξης τυγχάνειν, ſeu ἐπιτυγχάνειν. || Faciliùs utilitatem aſſequemini. μᾶλλον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμφέροντος. || Virtutem aſſequi. ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς. || Scopum non aſſequi. ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ. || Aſſequi felicitatem ſummam. ἐφικέσθαι πρὸς τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας. || Aſſequi majorem gloriam. ἐντιμότερον ἑαυτὸν καθιστάναι. * μείζω δόξαν λαμβάνειν. || Quâ id ratione aſſequantur, neſciunt. τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ τοῦτο φερούσας οὐκ οἴδασι. || Aſſequi oratione res ejus geſtas non potuit. πολὺ λίαν ἀπολέλειπται τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. * πόῤῥω τῶν ἐκείνου ἔργων ἦν.

ASSEQUUTUS, a, um. *Qui a obtenu, acquis.* ἐπιτυχὼν, (όντος,) οῦσα, όν. gen.

ASSER, eris. maſc. *Un ais, une planche.* ἡ σανὶς, ίδος. *Un ſoliveau.* ἡ δοκὶς, ίδος. || Aſſeri ſimilis. ὁ καὶ ἡ σανιδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Aſſeribus tabulare, contabulare. σανιδόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσανίδωκα. acc. || Aſſeribus benè tabulatus. ὁ καὶ ἡ εὐσανίδωτος, καὶ τὸ ον, ου.

ASSERCULUS, i. maſc. *Petit ais.* τὸ σανίδιον, ίου. *Petit ſoliveau,* τὸ δοκίδιον, ίου.

ASSERO, is, erui, ertum, erere. *Aſſurer, affirmer.* διαβεβαιόω, ῶ, F. ώσω, P. διαβεβαίωκα. acc. * διαβεβαιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. acc. || Aſſerere in libertatem. εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν. (V. anom.) || Aſſerere ſibi rem alienam. τὶ περιποιήσασθαι. aor. 1. med. à περιποιέομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In libertatem aſſeri. εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθῆναι. || Qui Rempublicam rurſus in libertatem aſſerunt. οἱ πάλιν εἰς ἐλευθερίαν πράγματα ἐπανάγοντες.

ASSERO, is, evi, ſitum, ſerere. *Semer, planter.* προσφυτεύω, F. εύσω, P. προσπεφύτευκα. acc.

ASSERTIO, onis. fœm. *Affirmation, confirmation.* ἡ διαβεβαίωσις, εως. || Aſſertio in libertatem. ἡ ἐλευθέρωσις, εως.

ASSERTOR, oris. maſc. *Qui affirme.* ὁ βεβαιωτὴς, οῦ. *Qui met en liberté.* ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ.

ASSERVANDUS, a, um. *Qu'on doit garder.* διατηρητέος, τέα, τέον.

ASSERVATURUS, a, um. *Qui gardera, ou doit garder.* διατηρήσων, (οντος,) ήσουσα, ῆσον. acc.

ASSERVATIO, onis. fœm. *Garde.* ἡ διατήρησις, εως.

ASSERVATUS, a, um. *Gardé, conſervé.* διατηρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ASSERVIO, is, ivi, itum. ire. *Servir, s'adonner à quelque choſe.* ἐπιδουλεύω, F. εύσω, P. ἐπιδεδούλευκα. dat.

ASSERVO, as, avi, atum, are. *Garder, conſerver.* ἐπιφυλάττω, F. ξω, P. ἐπιπεφύλαχα. acc. * διατηρέω, ῶ, F. ήσω, P. διατετήρηκα. acc.

ASSESSIO, onis. fœm. *Aſſiſtance, l'action de s'aſ-*

ſeoir auprès de quelqu'un. ἡ παρεδρεία, είας.

ASSESSOR, oris. maſc. *Aſſeſſeur ou Conſeiller.* ὁ πάρεδρ☉, *vel* συγκάθεδρ☉, *vel* ἔφεδρος, ȣ.

ASSESSURA, æ fœm. *Aſſiſtance.* ἡ παρέδρευσις, εως.

ASSESTRIX, icis. fœm. *Femme qui aſſiſte.* ἡ πάρεδρ☉, ȣ.

ASSEVERANDUS, a, um. *Qu'on doit aſſurer, affirmer.* διαβεβαιωτέ☉, τέα, τέον.

ASSEVERANTER, & ASSEVERATE. adverb. *Aſſurément.* βεβαίως. *Avec affirmation.* σὺν καταφάσει.

ASSEVERATIO, onis. fœm. *Affirmation, aſſurance.* ἡ κατάφασις, *vel* διαβεβαίωσις, εως. * ὁ ἰσχυρισμὸς, ȣ.

ASSEVERATUS, a, um. *Aſſuré, affirmé.* διαβεβαιωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ASSEVERO, as, avi, atum, are. *Aſſurer.* διαβεβαιόομαι, ȣμαι. fut. med. ώσομαι. accuſ. * διϊσχυρίζομαι, F. σομαι.

ASSICCESCO, is, ere. *Devenir ſec, ſe ſecher.* ἀποξηραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. præt. paſſ. ἀπεξήραμμαι.

ASSICCO, as, avi, atum, are. *Faire ſecher diligemment.* ἀποξηραίνω, F. ανῶ, P. ἀπεξήρακα. accuſ. * ἀφαυαίνω, F. ανῶ, P. ἀφήυακα. acc. * ξηραλοιφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηραλοίφηκα. acc.

ASSICULUS, i. maſc. *Tablette, petit ais.* τὸ σανίδιον, ȣ.

ASSIDENS, entis. comm. *Qui eſt aſſis auprès.* ὁ παρεδρεύων, οντ☉. * ἡ παρεδρεύȣσα, ης.

ASSIDEO, es, edi, eſſum, ere. *Eſtre aſſis auprès, ou joignant.* προσεδρεύω, *vel* παρεδρεύω, F. εύσω, Pr. παρήδρευκα παρά. acc. * παρακάθημαι. (V. anom. in κάθημαι.) παρὰ. acc.

ASSIDO, is, edi, eſſum, idere. *S'aſſeoir, ſe mettre auprès.* καθέζομαι, fut. med. εδȣ̃μαι. (V. anom.) * καθίζω, F. ίσω, P. κεκάθικα. acc. cum præp. παρά.

ASSIDUE. adverb. *Continuellement, aſſidument.* ἐνδελεχῶς. * συνεχῶς. * ἀδιαλείπτως. * ἀδιαςάτως. *Diligemment.* ἐπιμελῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſſiduè alicui adeſſe. προσκαρτερεῖν τινι. ‖ Aſſiduè incumbere in orationes. προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις. ‖ Aſſiduè huic rei ſtudet. διατελεῖ περὶ τȣ́τȣ σπȣδάζων. ‖ Aſſiduè ſcribit. διατελεῖ πάντα τὸν χρόνον ἀναγράφων. ‖ Aſſiduè precari. ἐπιμένειν ταῖς εὐχαῖς. * ἐμμένειν ἐν ταῖς εὐχαῖς. ‖ Aſſiduè laborat. διαμένει πάντα χρόνον ἐν πόνοις. * ἀναποστάτως ἔχει τȣ̃ πόνȣ.

ASSIDUITAS, atis. fœm. *Aſſiduité.* ἡ ἐνδελέχεια, (*Att. pro* ἐντελέχεια), *vel* συνέχεια, είας. * ἡ ἐπιμονὴ, ῆς. *Diligence, ſoin aſſidu.* ἡ ἐπιμέλεια, είας. * ἡ λιπαρία, ίας. *Aſſiſtance continuelle.* ἡ παρεδρεία, *vel* ἐφεδρεία, είας.

ASSIDUO. adv. V. Aſſiduè.

ASSIDUUS, a, um. *Aſſis auprès.* ὁ καὶ ἡ πρόσεδρ☉, *vel* πάρεδρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Aſſidu, continuel.* ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, *vel* ἐνδελεχὴς, (*pro* ἐντελεχὴς), καὶ τὸ ἐς, έ☉, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἀδιάςατ☉, *vel* ἀκατάπαυςος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Diligent.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ȣ̃ς. σπȣδαῖος, α, ον. *Riche, opulent, aiſé.* ὁ καὶ ἡ εὐκτήμων, ονος. ‖ Aſſiduus ſcriptor. *Gell. Ecrivain exact, régulier; Auteur habile.* ὁ γραφεὺς, ἐχέγγυος, *vel* φερέγγυ☉, ȣ. (φερέγγυος, Sponſor, qui fide ſtat). ‖ Aſſiduus teſtis. *Gell. témoin irréprochable, digne de foi.* ἀξιόχρεος, ȣ, (*ſeu Ion. & Att.* ἀξιόχρεως, ω), καὶ ἀξιόπιςος, ȣ, μάρτυρ, (υρος). * ἀδιάφθαρτος, ȣ.

ASSIDUUS SUM. προσμένω, F. ενῶ, P. προσμεμένηκα. * καλινδέομαι, *ſeu* κυλινδέομαι. fut. med. ήσομαι. dativ. cum præpoſit. ἐν. ‖ Magis aſſiduus, a, um. *Plus aſſidu.* συνεχέστερος, *vel* ἐνδελεχέστερ☉, έρα, ερον. *Plus deligent.* σπȣδαιότερ☉, έρα, ερον. περὶ. acc. ‖ Maximè aſſiduus, a, um. *Très-aſſidu.* συνεχέςατ☉, άτη, ατον. *Très-diligent.* σπȣδαιότατ☉, άτη, ατον. περὶ. acc.

¶ PHR. ISOCR. & IDEM. Aſſiduus eſt in ſcriptis. ἐν τοῖς λόγοις προσκαρτερεῖ. ‖ Aſſiduam huic rei operam dat. διατελεῖ περὶ τȣ́τȣ σπȣδάζων. V. Aſſiduè.

ASSIGNANDUS, a, um. *Qu'on doit aſſigner, ou attribuer,* προσαπτέος, τέα, τέον. dat. ‖ Id ei Aſſignandum eſt. αἰτιατέον ἐκεῖνον τȣ́τȣ.

ASSIGNATIO, onis fœm. *Aſſignation, partage, diſtribution.* ἡ ἀπόδοσις, εως. * ἡ διανομὴ, ῆς.

ASSIGNATUS, a, um. *Aſſigné.* προσνεμηθεὶς, εῖσα, έν.

ASSIGNO, as, avi, atum, are. *Aſſigner pour ſa part: attribuer.* προσάπτω, F. ψω, P. προσῆφα. acc. unius, dat. alt. * προσνέμω, F. εμῶ, P. προσνενέμηκα. accuſat. * προστίθημι. (V. τίθημι.) acc. uni. dat. alter. ‖ Aſſignare culpam alicui. αἰτίαν νέμειν τινί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hujus rei cauſam tibi aſſignant. τȣ́τȣ τὴν αἰτίαν ἀνατίθενταί σοι, *vel* αἰτίαν τȣ́των ἐπί σε ἄγȣσι. ‖ Hoc illi aſſignatur. *On lui attribue la cauſe de cela.* τȣ́τȣ αἰτίαν ἔχει.

ASSILIO, is, ui & ii, ultum, ire. *Saillir contre.* παραπηδάω, *vel* προσπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. προσπεπήδηκα. acc. cum præp. παρὰ, *vel* πρός.

ASSIMILANDUS, a, um. *Comparable.* προσομοιωτέ☉, *vel* παρεικαςέ☉, τέα, τέον.

ASSIMILATUS, a, um. *Rendu, ou fait ſemblable.* προσομοιωθεὶς, *vel* παρεικασθεὶς, θεῖσα, θέν.

ASSIMILIS, & e, is. *Fort ſemblable.* ὁ καὶ ἡ προσόμοι☉, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. * ὁ καὶ ἡ προσφερὴς, *vel* παρεμφερὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ȣ̃ς. dat.

ASSIMILITER. adverb. *Semblablement.* προσεμφερῶς. * προσομοίως.

ASSIMILO, as, avi, atum, are. *Rendre ſemblable.* παρεικάζω, *vel* ἀπεικάζω, F. άσω, P. ἀπείκακα. acc. unius, dat. alter. * προσομοιόω, ῶ, F. ώσω, P. προσωμοίωκα.

ASSIMULATIO, onis, fœm. *Diſſimulation.* ἀπομίμησις, *vel* ὑπόκρισις, εως.

ASSIMULALUS, a, um. *Contrefait, diſſimulé.* ἀπομιμȣ́μεν☉, ένη, ενον.

ASSIMULO, as, avi, atum, are. *Diſimuler, contrefaire.* προσποιέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. * ὑποκρίνομαι, fut. med. ινȣ̃μαι. acc. * ἀπομιμέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. V. Simulo.

ASSIPONDIUM, ii. neut. *Le poids d'une livre.* ἡ λίτρα, ας.

ASSIS, is. V. Aſſer.

ASSISTENS, entis, comm. *Qui eſt preſent, aſſiſtant.* ὁ καὶ ἡ πάρεδρ☉, ȣ. gen.

ASSISTO, is, aſtiti, ſiſtere. *Aſſiſter, être auprès.* παρίςημι, F. παραςήσω, P. παρέςακα. dat. * παρίςαμαι, fut. med. παραςήσομαι. * παραςατέω, ῶ, F. ήσω, P. παρεςάτηκα. dat. ‖ Aſſiſtere propter aliquem. πλησίον γενέσθαι τινός. * ἐγγὺς εἶναί τινι (V. anom. in γίνομαι, & εἰμί.)

ASSITUS, a, um, *Planté, enté, ou ſemé auprès.* προσπεφυτευμέν☉, ένη, ενον.

ASSIUS, a, um. Aſſius lapis. *Sorte de pierre.* ὁ ἄσσιος λίθ☉.

ASSO,

ASSO, as, avi, atum, are. *Plancher ou paver d'ais.* σανιδόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσανίδωκα. acc. *Rôtir.* ὀπτάω, ῶ, F. ήσω, P. ὤπτηκα. acc. || Quod Aſſari poteſt, ad aſſandum aptus. ὁ καὶ ἡ ὀπτήσιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Penitus Aſſare. ἐξοπτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώπτηκα. acc. || Aſſandi vim habens. ὀπτηκὸς, κὴ, κόν.

ASSOCIANDUS, a, um. *Qu'on doit aſſocier, allier.* προσοικειωτέος, τέα, τέον.

ASSOCIATUS, a, um. *Aſſocié, allié.* προσοικειωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ASSOCIO, as, avi, atum, are. *Aſſocier.* συνοικειόω, ῶ, F. ώσω, P. συνῳκείωκα. acc. uni. dat. alt. * συζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. anom. in ζεύγνυμι.) acc. uni & dat. alt.

ASSOLET. Imperſ. *La coutume eſt, on a coutume.* εἴθε, (vel per Pleonaſm. εἴωθε). * φιλεῖ. * ἐθισμὸς ἐστι. || Ut Aſſolet. ὡς ἔθος ἐστί. * ὡς ἔθος καθέστηκεν. * ὡς φιλεῖ γενέσθαι. * ὡς φιλεῖ. * κατὰ τὸ εἶθος, (*vel per Pleonaſm. ut ſuprà.*) εἰωθός. particip. præter. med. verb. ἔθω. Soleo.

ASSONO, as, ui, itum, are. *Raiſonner, retentir.* ἐπηχέω, vel παρηχέω, ῶ, F. ήσω, P. παρήχηκα.

ASSUEFACIO, is, feci, factum, facere. *Accoûtumer.* ἐθίζω, F. ίσω, P. εἴθικα. * κατεθίζω, vel ἐνεθίζω, F. ίσω, P. ἐνείθικα. acc. perſ. dat. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aſſuefacere corpus ad labores. ἐθίζειν τὸ σῶμα πρὸς τοὺς πόνους. || Ad clementiam & humanitatem eos aſſuefacit. ἐθίζει τούτους εἶναι πρᾳέους καὶ φιλανθρώπους. || Aſſuefacias te, ut non ſis vultu torvo. ἔθιζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν, vel σκυθρωπόν. || Aſſuefacere juvenes ad ea. συνήθεις ποιεῖν τοὺς νέους τούτοις. || Aſſuefieri laboribus. συνεθίζεσθαι πονεῖν. || Alii Aſſuefaciendi ſunt ad audiendum. τοὺς ἄλλους ἐθιστέον ἀκούειν.

ASSUEFACTUS, a, um. *Accoûtumé.* ἐθισθεὶς, θεῖσα, θέν. || Calamitatibus jam Aſſuefactus ſum. εἰωθὼς, vel ἠθὰς γέγονα ἤδη τῶν κακοπραγιῶν. (V. Aſſuetus.)

ASSUESCO, is, evi, etum, eſcere. *S'accoûtumer.* ἐθίζομαι, vel κατεθίζομαι, vel ἐνεθίζομαι, fut. paſſ. ἐθισθήσομαι. præt. paſſ. εἴθισμαι. || Horum faſtum ferre jam aſſuevimus. τούτων ἤδη γεγυμνάσμεθα φέρειν τὴν ὑπερο‑ψίαν.

ASSUETIOR, & ius, oris. Comp. *Plus accoûtumé à,* συνηθέστερος, έρα, ερον.

ASSUETUDO, inis. fœm. *Accoûtumance, uſage.* ὁ ἐθισμὸς, οῦ. * τὸ ἔθισμα, ατος.

ASSUETUS, a, um. *Accouſtumé.* ἐθισθεὶς, θεῖσα, θέν. dat. * ἐνεθισμένος, η, ον. dat. * ὁ καὶ ἡ συνήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. dat. *Qui vit bien avec quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ σύντροφος, ου. dat. || Non aſſuetus. ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Non aſſuetus ſum. ἀηθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠήθηκα dat. || Aſſuetus laboribus, doloribus, &c. πονεῖν, ἀλγεῖν, &c. ἐθισθεὶς, θεῖσα, θέν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In his aſſueti, vel aſſuefacti tacere. ἐν τούτοις σιωπᾶν ἐθισθέντες. || Id agere aſſueti ſunt. ταῦτα ποιεῖν φιλοῦσι. || Aſſuetus ſum ita facere. εἴθισμαι, vel συνείθισμαι τοῦτο ποιεῖν. || Manere domi aſſuetus. δι' ἔθους ἔχων οἴκοι καταμένειν. || Homines ignominiæ non aſſueti. ἄνθρωποι ἀήθεις ὄντες προπηλακίζεσθαι. || His non aſſuetus. ἐκείνων ἀηθής. || Laboribus non aſſueti. ἄπειροι τοῦ πονεῖν.

ASSULA, æ. fœm. *Eclat, late, petit ais.* ὁ σκινδαλμὸς, οῦ. * ἡ σχίδαξ, ακος.

ASSULATIM, & ASSULOSE. adverb. *Par éclats.* κατὰ σκινδαλμούς.

ASSULTIM. adv. *En ſautillant, en faiſant des ſauts.* ἐπεισπηδωμένως. * καὶ ἐπεισπηδήσεις.

ASSULTO, as, avi, atum, are. *Sauter, ou courir ſus.* ἐπεισπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεισπεπήδηκα. acc. cum præp. εἰς, vel ἐπί. || Aſſultare alicui. εἰσπηδᾶν πρός τινα.

ASSULTUS, ûs. Maſc. *Aſſaut.* ἡ εἰσπήδησις, εως. *Attaque.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς.

ASSUM. (V. Adſum.)

ASSUMENDUS, a, um. *Qu'on doit recevoir.* προσληπτέος, τέα, τέον.

ASSUMO, is, mpſi, mptum, mere. *Prendre, recevoir.* προσλαμβάνω, fut med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. * προσδέχομαι, fut. med. δέξομαι, acc. *Prendre pour nourriture.* ἐπιβιβρώσκω. (V. anom. in βιβρώσκω.) acc. || Aſſumere ſibi. ἐξιδιοποιεῖσθαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * σφετερίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. rei. * ἑαυτῷ προσάπτειν, πτω, F. ψω, P. προσῆφα. (V. Arrogo.)

ASSUMPTIO, onis. fœm. *Priſe.* ἡ πρόσληψις, εως.

ASSUMPTITIUS, a, um. *Pris par deſſus le nombre.* ὁ καὶ ἡ πρόσληπτος, vel ἐπίληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

ASSUMPTIVUS, a, um. *Qui prend d'ailleurs.* προσληπτικὸς, ή, όν.

ASSUMPTUS, a, um. *Pris d'ailleurs.* προσληφθεὶς, θεῖσα, θέν. * ληπτὸς, ή, όν.

ASSUO, is, ſui, ſutum, ſuere. *Coudre à, ou ſur.* προσράπτω, F. ψω, P. προσέῤῥαφα. acc. ἐπιῤῥάπτω, F. ψω, P. ἐπέῤῥαφα. acc. * ἐπιβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc. uni. dat. alt.

ASSURGO, is, rrexi, rrectum, gere. *Se lever, hauſſer, dreſſer contre.* προσανίσταμαι, vel ἐπανίσταμαι, fut. med. στήσομαι. πρὸς, cum acc. || Aſſurrexiſſe ex morbo. ἀνακομίσασθαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας. || Natu majoribus aſſurgere. τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι. (V. ἵστημι.)

ASSUS, a, um. *Rôti.* ὀπτὸς, ή, όν. * ὀπτηθεὶς, εῖσα, έν. || Aſſus Sol. *Le Soleil ardent.* ἡ ἡλιοκαΐα, ίας. * τὸ ἡλιόκαυστον, ου.

AST, conjunctio. *Poët. pro* At, Sed. *Mais.* ἀλλά. (poëticè αὐτάρ.)

ASTACI, orum. maſc. plur. *Sorte de cancres.* οἱ ἀστακοὶ, ῶν.

ASTAPHIS, idis. fœm. *Paſſes, raiſin de cabas.* ἡ ἀσταφὶς, ίδος.

ASTER, ſtri. maſc. *Etoile.* ὁ ἀστὴρ, έρος.

ASTERISCUS, i. maſc. *Petite étoile.* ὁ ἀστερίσκος, ου.

ASTERNO, is, ſtravi, ſtratum, ſternere. *Coucher, étendre auprès.* παραστρώννυμι. (V. anom. in στρώννυμι.) acc.

ASTHMATICUS, i. maſc. *Aſthmatique, qui reſpire avec difficulté, pouſſif.* ὁ ἀσθματικὸς, οῦ.

ASTIPULATIO, onis. fœm. & ASTIPULATUS, ûs. Maſc. *Conſentement & accord.* ἡ συγκαταίνεσις, vel συγκατάθεσις, εως.

ASTIPULATOR, oris. maſc. *Qui s'accorde, ou, eſt de l'opinion.* ὁ συγκάταινος, vel συνέπαινος, ου.

ASTIPULOR, aris, atus ſum, ari. *Conſentir & s'accorder.* συγκατατίθημι. (V. anom. in τίθημι.) dat. perſ. * συγκαταινέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκατῄνηκα. dat. perſ.

ASTITUO, is, tui, tutum, tuere. *Ranger, mettre en ordre.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. * διατάττω, F. άξω, P. αχα. acc.

ASTO, as, ſtiti, ſtitum, ſtare. *Aſſiſter, être auprès.* παρίστημι, *vel* παρίσταμαι, fut. med. στήσομαι. (V. anom. in ἵστημι.) dat.

ASTRAGALIZO, as, avi, atum, are. *Jouer aux oſſelets.* ἀστραγαλίζω, F. ίσω, P. ικα.

ASTRAGALUS, i. Fœm. *Oſſelet.* ὁ ἀστράγαλος, ȣ.

ASTREPO, is, pui, pitum, pere. *Faire bruit auprès.* ἐπικτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικτύπηκα.

ASTRICTE. adv. *Etroitement.* περιεσφιγμένως. * προσεσταλμένως. * στενῶς. * ἐστενωμένως.

ASTRICTIO, onis. Fœm. *Action de reſſerrer.* ἡ στύψις, εως. *Aprêté.* ἡ στρυφνότης, ητος.

ASTRICTORIUS, a, um. *Aſtringent, qui reſſerre.* στυπτικὸς, κὴ, κόν.

ASTRICTUS, a, um. *Serré.* περιεσφιγμένος, *vel* προσεσταλμένος, η, ον. *Obligé.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, καὶ τὸ ον, ȣ. gen. *Lié avec.* συνδεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Contraint.* ἀναγκασθεὶς, εῖσα, έν.

ASTRIFER, (eri), era, erum. *Qui porte aſtres, ou étoiles.* ὁ καὶ ἡ ἀστροφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

ASTRINGO, is, inxi, ſtrictum, ſtringere. *Serrer, eſtreindre.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. rei. ἐπισφίγγω, F. γξω, P. ἐπέσφιγχα. acc. * προστέλλω, F. ελῶ, P. προσέσταλκα. acc. *Lier à.* προσδέω, F. δήσω, *vel* δέσω. aor. 1. ἔδησα. (V. Ligo, *Reſſerrer, comme fait le froid, ou les choſes aſtringentes.* στύφω, F. ψω, P. ἔστυφα. *Obliger.* ἐνέχω. (V. anom. in ἔχω. gen.) ‖ Aſtringere ſe furti. ἐνέχεσθαι κλοπῆς. ‖ Alvum id aſtringit. τȣ̃το τὴν κοιλίαν στύφει.

ASTROLABIUM, ii. neut. *Aſtrolabe.* τὸ ἀστρολάβιον, ίȣ.

ASTROLOGIA, æ. fœm. *Aſtrologie.* ἡ ἀστρολογία, ίας.

ASTROLOGUS, i. maſc. *Aſtrologue.* ὁ ἀστρολόγος, ȣ.

ASTRONOMIA, æ. fœm. *Aſtronomie.* ἡ ἀστρονομία, ίας.

ASTRONOMUS, i. maſc. *Aſtronome.* ὁ ἀστρονόμος, ȣ.

ASTRUM, i. neut. *Aſtre, ſigne du Ciel, étoile.* τὸ ἄστρον, ȣ. ‖ Aſtrorum ſcientia. *Vide* Aſtronomia.

ASTRUO, is, ſtruxi, ſtructum, ſtruere. *Bâtir auprès.* παροικοδομέω, F. ήσω, P. παρῳκοδόμηκα. acc. *Accroître.* κατασκευάζω, *vel* παρασκευάζω, F. άσω, P. παρεσκεύακα. acc. *Attribuer.* Vide Attribuo. *Ajoûter.* (V. Addo.) *Aſſurer.* Vide Affirmo. ‖ Opinio quæ Deorum multitudinem aſtruit. ἡ δόξα πολύθεος.

ASTU. indeclin. Cic. & Corn. Nep. *La ville d'Athenes, chez les Grecs, comme* Urbs, *la ville de Rome, chez les Latins.* τὸ ἄστυ. Aſtu. ablat. Terent. *Par fineſſe.* πανȣ́ργως.

ASTUPEO, es, pui, pere. *S'étonner, s'émerveiller.* ἐπιθαμβέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc.

ASTURCO, onis. maſc. *Haquenée.* ὁ καταχήτευς, εδος. * ὁ εὔδρομος ἵππος, ȣ. * ὁ ἵππος καλπάζων, οντος.

ASTUS, ûs. maſc. Virg. *Fineſſe, ruſe.* ἡ δεινότης, ητος. * ἡ πανȣργία, ίας. * ἡ δολοφροσύνη, ης.

ASTUTE. adverb. *Finement.* πανȣ́ργως. * κερδαλέως.

ASTUTIA, æ. fœm. Cic. (V. Aſtus.)

ASTUTUS, a, um. *Fin, ruſé.* κερδαλέος, έα, έον. * ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Ruſé comme un renard.* ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

ASYLUM, i. neut. & Aſylus, i. maſc. Liv. *Lieu de franchiſe & de ſûreté.* τὸ ἄσυλον, ȣ.

ASYMBOLUS, i. maſc. Ter. *Qui ne paye point, ou Qui eſt exemt de payer ſon écot.* ὁ ἀσύμβολος, ȣ.

A T

AT. *Mais, au moins.* ἀλλὰ. μὲν. (quod non ponitur niſi poſt dictionem.) ‖ At certè. ἀλλ' ȣ̃ν. ‖ At enim, at verò. ἀλλὰ γάρ. * ἀλλά τοι.

ATAGEN, enis. maſc. *vel* Atagena, æ. *Francoline, oiſeau.* ὁ ἀτταγὴν, ῆνος.

ATAVUS, i. maſc. *Aïeul, ou grand pere.* ὁ δίσπαππος, ȣ.

ATER, tra, trum. *Obſcur, noir.* ὁ μέλας, ανος. * ἡ μέλαινα, ης. * τὸ μέλαν, ανος. *Obſcur.* ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. ‖ Atra bilis. ἡ μέλαινα χολή. * ἡ μελαγχολία, ίας. ‖ Ater dies, dies infandus. ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἀποφράδος.

ATHEISMUS, i. maſc. *Atheïſme.* ὁ ἀθεϊσμὸς, ȣ̃.

ATHENÆ, arum. fœm. plur. *Athenes, Ville très-célébre de Grece.* αἱ ἀθῆναι, ῶν. * τὸ ἄστυ.

ATHLETA, æ. maſc. *Athlete, lutteur.* ὁ ἀθλητὴς, ȣ̃.

ATHLETICA, æ. fœm. *Art des Athletes.* ἡ ἀθλητικὴ, ῆς.

ATHLETICE. adverb. *Fortement, en Athlete.* ἀθλητικῶς.

ATHLETICUS, a, um. *Appartenant aux Athletes.* ἀθλητικὸς, κὴ, κόν.

ATHLOTHETA, æ. maſc. *Celui qui donne la bague ou le prix du jeu.* ὁ ἀθλοθέτης, ȣ.

ATLANTIDES, um. fœm. plur. *Les Iſles fortunées.* αἱ ἀτλαντίδες νῆσοι, ων.

ATNEPOS, otis. maſc. *Le neveu de mon neveu en droite ligne.* ὁ διέγγονος, ȣ.

ATNEPTIS, is. fœm. *La niéce de ma niéce en droite ligne.* ἡ διεγγόνη, ης.

ATOMUS, i. fœm. *Atome, choſe ſi menue qu'elle ne peut ſe diviſer.* ἡ ἄτομος, ȣ.

ATQUE. *Et.* καὶ. *Mais, toutefois.* καὶ μήν. ‖ Simul atque illuxit. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. ‖ Atque ita. ȣ̃τω δή. ‖ Atque etiam. *Et auſſi.* ἀλλὰ δή.

ATQUI. *Or eſt il.* ἀλλὰ μήν. * καὶ μήν. ‖ Atqui ſi. *Or ſi, ſi donc.* εἰ μὲν δή.

ATRAMENTARIUM, ii. neut. *Cornet à encre.* τὸ μελανοδοχεῖον, ȣ.

ATRAMENTUM, ii. neut. *Encre.* ὁ μελασμὸς, ȣ̃. * τὸ μέλασμα, ατος. * τὸ μέλαν, ανος. *Encre à écrire.* τὸ μέλαν γραφικόν. ‖ Atramentum ſutorium. *Vitriol.* τὸ χάλκανθον, ȣ. * ἡ μελαντηρία, ας.

ATRATUS, a, um. *Noirci.* μελανθεὶς, θεῖσα, θέν. *Portant le deuil.* ὁ καὶ ἡ μελανείμων, ονος.

ATRIARIUS, a, um. *Appartenant à la ſale, ou à l'entrée de la maiſon.* ὁ καὶ ἡ αὔλειος, καὶ τὸ ειον, ȣ.

ATRICOLOR, oris. omn. gen. *Qui eſt de couleur noire.* ὁ καὶ ἡ μελαγχρὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ μελάγχροος, καὶ τὸ οον, όȣ, ȣ̃.

ATRICUS, i. & Atrienſis, is. maſc. *Portier, Huiſſier de ſale.* ὁ αὔλειος ὑπηρέτης, ȣ.

ATRICUS, a, um. & ATRIENSIS, e, is. *Qui concerne la ſale*, ou *l'entrée de la maiſon*. αὐλικὸς, ἡ, όν.

ATRIOLUM, i. neut. *Petite ſale*. τὸ αὐλίδιον, ίου. * ἡ αὐλὶς, ίδος.

ATRITAS, atis. fœm. Plaut. *Noirceur*. ἡ μελανότης, ητος. * ἡ μελανία, ας.

ATRIUM, ii. neut. *Premiere ſale d'une maiſon. Porche*, ou *veſtibule*. ἡ αὐλὴ, ῆς. *L'entrée d'une grande ſale*. ἡ αὔλειος εἴσοδος. * ἡ αὔλειος θύρα.

ATROCITAS, atis. fœm. *Cruauté*. ἡ ἀπήνεια, είας. * ἡ δεινότης, vel χαλεπότης, ητος.

ATROCITER. adverb. *Cruellement*. ἀπηνῶς. * δεινῶς. || Atrociter aliquid accipere. λαβεῖν τι κακῶς. (V. Acerbè, & anom. in λαμβάνω.)

ATROPOS. fœm. *Une des trois Parques*. ἡ ἄτροπος, ου.

ATROR, oris. maſc. Gell. *Noirceur*, ἡ μελανία, ας.

ATROX, ocis. adject. *Cruel*. ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὠμὸς, ἡ, όν. * δεινὸς, νὴ, νόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Atrocia committere. δεινὰ ἐργάζεσθαι. || Atrocia pati. δεινὰ πάσχειν. (V. anom. πάσχω.) || Tam Atrox facinus admittere. παρανομίαν παρανομεῖν τηλικαύτην. || Atrox ſcelus perpetrare. δεινὸν ἀδίκημα ἐργάζεσθαι. || Atrociſſimis injuriis ab illo affectus. παθὼν ὑπ' ἐκείνου ὑβρίσματα καὶ δεινά. (aor. 2. part. πάσχω. V. anom.)

ATTACEO, es, cui, citum, cere. *Taire*. ἐπισιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

ATTACTUS, a, um. *Touché, atteint*. ἐπιψαυσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐφημμένος, η, ον.

ATTACTUS, ûs. maſc. *Attouchement*. ἡ ἐπαφὴ, ῆς.

ATTAGEN, enis. V. Atagen.

ATTAMEN. adverb. *Toutefois*. ἀλλ' ὅμως. * ἀλλὰ δή.

ATTEGIÆ, arum. fœm. plur. Juv. *Loge, maiſonnette à berger*. αἱ καλύβες ῶν. * αἱ σκηναὶ, ῶν.

ATTELABUS, i. maſc. *Sauterelle de la plus petite eſpéce*. ὁ ἀττέλαβος, ου. * τὸ τεττιγόνιον, ίου.

ATTEMPERATE. adverb. *En temps & lieu*. εὐκαίρως. *Moderément*. σωφρόνως.

ATTEMPERO, as, avi, atum, are. *Adreſſer vers quelque part*. προσαρμόζω, F. όσω, P. προσήρμοκα. * προσάπτω, F. άψω, P. προσῆφα. acc. *Moderer*. σωφρονίζω, F. ίσω, P. σεσωφρόνικα. acc.

ATTENDO, is, endi, entum, vel enſum. *Etre attentif, s'adonner*. διατείνομαι, F. τενοῦμαι. dat. * ἐφίστημι, F. ἐπιστήσω. (V. anom. in ἵστημι.) dat. rei. || Attendere animum. τὸν νοῦν προσέχειν. (V. ἔχω. in anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Attendere ad ea quæ dicuntur. προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς λόγοις. vel *ſimpl*. προσέχειν τοῖς λόγοις. * προσέχειν τὴν διάνοιαν τῇ ἀκοῇ. || Quaſi audituri veritatem, animum Attendite. ὡς ἀκουσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω προσέχετε τὸν νοῦν. || Orationi meæ Attendendum eſt. τοῖς λόγοις τοῖς ἐμοῖς προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστί.

ATTENTE. adv. *Attentivement*. προσεχῶς. * προσεκτικῶς. *Soigneuſement*. ἐπιμελῶς. * σπουδαίως. || Attentè audio. προσέχω διάνοιαν τῇ ἀκοῇ. || Attentè audiit me. ἀκήκοέ μου προσέχων τὸν νοῦν.

ATTENTIO, onis. fœm. *Attention*. ἡ ἐπιστασία, ίας. * ἡ προσοχὴ, ῆς. *A ouïr*. ἡ φιληκοΐα, ίας.

ATTENTO, as. *Aſſaillir, attaquer*. ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. || Attentare mulieris pudicitiam. πειρᾶν τὴν γυναῖκα. (V. Mulier.)

ATTENTUS, a, um. *Attentif*. ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * προσεκτικὸς, κὴ, κόν. *Soigneux*. σπουδαῖος, α, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. || Attentum eſſe alicui rei. ἐπέχειν τὴν διάνοιαν ἔχειν. || Attentiſſimis tunc animis audiunt. τότε μάλιστα προσέχοντες ἀκροῶνται. || Attentos auditores facere. τοὺς ἀκροατὰς προσεκτικοὺς ποιεῖν. || Veſtri officii eſt, ut vos præbeatis Attentos iis quæ à me dicuntur. ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις. (aor. 2. inf. παρέχω. V. anom. in ἔχω.)

ATTENUATE. adv. *Petitement*. λεπτυνομένως. *Chichement*. ἰσχνῶς. * ψιλῶς. || Attenuatè, preſſéque dicere. *Parler peu de quelque choſe*. λεπτολογεῖν. * σμικρολογεῖσθαι. gen. cum præp. περί. * ἰσχνῶς λέγειν.

ATTENUATIO, onis. fœm. *Diminution*. ὁ λεπτυσμὸς, vel ἰσχνασμὸς, οῦ.

ATTENUATUS, a, um. *Amenuiſé*. λελεπτυσμένος, η, ον. * λεπτυνθεὶς, θεῖσα, θέν. || Attenuatum dicendi genus. *Façon de parler qui n'a point d'ornement*. ἡ λεπτολογία, ας. * ὁ ἰσχνὸς χαρακτὴρ, χαρακτῆρος. * ἡ τοῦ χαρακτῆρος ἰσχνότης, ητος.

ATTENUO, as, avi, atum, are. *Amenuiſer*. λεπτύνω, F. υνῶ, P. λελέπτυγκα. * ψιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐψίλωκα. acc. *Amaigrir*. ἰσχναίνω, F. ανῶ, P. ἴσχναγκα. *Diminuer*. ἐλαττόω, F. ώσω, P. ἠλάττωκα. || Attenuare opes. δαπανᾶν τὴν οὐσίαν.

ATTERO, is, trivi, tritum, terere. *Uſer, conſumer en frotant l'un contre l'autre*. κατατρίβω, vel παρατρίβω, F. ψω, P. τέτριφα. * καλασώχω, F. ώξω, P. σέσωχα. * καταβρίζω, F. ίσω, P. βέβρικα. acc. || Atterere aures alicui. ἀποκοπεῖν. (aor. 2. infinit. ἀποκόπτω.

ATTESTATUS, a, um. *Atteſté, verifié par témoignage*. μεμαρτυρημένος, η, ον.

ATTESTOR, aris, atus ſum, ari. *Atteſter, prendre ou appeller à témoin*. προσμαρτυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * μαρτύρομαι, fut. med. υροῦμαι. * προσμαρτυρέομαι, fut. med. ήσομαι. acc.

ATTEXO, is, xui, xum, xere. *Tiſſer avec*. προσυφαίνω, F. ανῶ, P. προσύφαγκα. acc. uni. dat. alt. *Ajoûter avec*. παραπλέκω, F. έξω, P. πέπλεχα. * ἐπισυνάπτω, F. ψω, P. ῆφα. acc. uni. & dat. alter.

ATTICA, æ. fœm. *Attique, le Territoire d'Athenes*. ἡ Ἀττικὴ, ῆς.

ATTICE. adverb. *Elegamment, & avec bonne grace*. ἀττικῶς.

ATTICISMUS, i. maſc. *Maniere de parler Grec ſelon l'uſage des Atheniens*. ὁ ἀττικισμὸς, οῦ.

ATTICISSO, as, avi, atum, are. Plaut. *Parler comme les Atheniens; affecter leur façon de parler*. ἀττικίζω, F. ίσω, P. ικα.

ATTICUS, a, um. *Athenien, qui eſt d'Athenes*. ἀττικὸς, κὴ, κόν.

ATTIGUUS, a, um. *Joignant, touchant à, contigu*. ὁ καὶ ἡ προσαφὴς, vel προσεχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. dat.

ATTINEO, es, tinui, tentum, ere. *Arrêter, retenir, tenir lié*. κατέχω, F. θέξω, aor. 2. κατέσχον. (V. anom.) acc.

ATTINET. Imp. *Il appartient, il convient*. προσήκει. dat. || Quod ad me attinet. τὸ καθ' ἐμέ. || Quantum ad me attinet. τὰ πρὸς ἐμέ. * τὸ ἐς ἐμέ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil ad me attinet. οὐδὲν ἐμοὶ προσήκει. * οὐ πρὸς ἐμὲ τοῦτο. ‖ Hoc nihil ad negotium attinet. τοῦτο μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. ‖ Hoc negotium ad me non attinet. ἐγὼ ἐκ τοῦ πράγματός εἰμι. * οὐ μοι μέτεστι τοῦ πράγματος. ‖ Hæc nihil ad rem attinent. οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα φέρει. ‖ Quorſum attinet me vetera narrare ? καὶ τί δεῖ με λέγειν τὰ παλαιά ;

ATTINGO, is, tigi, tactum, negere. *Atteindre.* ἐφάπτομαι, fut. med. ψομαι. * ἐπιψαύω, F. αύσω, P. ἐπέψαυκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Attingit te hæc res. πρός σε ἀποβλέπει τοῦτο. ‖ Attingere leviter ſtudia. παραψαύειν τῶν παιδειῶν. * ἀκροθιγῶς τῆς παιδείας ἅπτεσθαι. ‖ Attingere orationes. τῶν λόγων ἅπτεσθαι. ‖ Eorum fines attingunt. τούτων τοῖς πέρασι συνεχεῖς εἰσί. ‖ Quæ nihil ad rem attingunt. ἃ μηδὲν τῷ πράγματι προσήκει. ‖ Cognatione illos attingunt. προσήκουσιν ἐκείνους τῷ γένει. ‖ Annum vigeſimum attingit. ἐπιβαίνει ἐτῶν εἴκοσι. ‖ Cœlum attingere. τοῦ οὐρανοῦ θιγγάνειν. ‖ Attingere cœli fines. οὐρανοῦ τῶν περάτων ψαύειν. ‖ Attingunt contrarias partes. περὶ τὰ ἐναντία μέρη γίγνονται. ‖ Illa propiùs attingit. ἐγγυτέρω τούτων ἐστί.

ATTOLLO, is, ſuſtuli, ſublatum, tollere. *Lever haut, élever.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. * ἀνωθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνώθηκα. * ἀναφέρω. (V. anom.) acc. Attollere oculos. ἀναβλέπω, F. ψω, P. ἀναβέβλεφα. ‖ Attollere partum. *Elever, nourrir.* ἀνατρέφειν. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vocem attollere. ἐπαίρειν τὴν φωνήν. ‖ Attollere oculos in cœlum. ἀνεγείρειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανόν. * ἀνατείνειν πρὸς οὐρανοὺς τὰς ὄψεις. ‖ Manus ad cœlum attollere. ἀνατείνειν εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας.

ATTONDEO, es, tondi, tonſum, dere. *Tondre autour.* κατακείρω, vel περικείρω, F. ερῶ, P. κέκαρκα. acc.

ATTONITÈ. adv. *Avec étonnement.* ἐμβροντήτως. * ἐκπληκτικῶς. *Par admiration.* ἐκστατικῶς.

ATTONITUS, a, um. *Etonné.* ὁ καὶ ἡ ἐμβρόντητος, καὶ τὸ ον, ήτου. * ὁ καὶ ἡ ἀπόπληκτος, vel ἔκθαμβος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt hors de lui-même.* ἐκστατικός, κή, κόν.

ATTONO, as, onui, nitum, are. *Etonner.* ἐκπλήσσω, F. ήξω, P. ἐκπέπληκα. aor. 2. ἐξέπληγον, vel ἐξέπλαγον. acc. *Tonner.* βροντάω, ῶ, F. ήσω, P. βεβρόντηκα.

ATTONSUS, a, um. *Tondu, brouté.* ἐπικεκαρμένος, η, ον. ‖ Attonſa laus. ὁ ἔπαινος ἐλαττωθείς.

ATTRACTIO, onis. fœm. *Action d'attirer.* ἡ ἐπίσπασις, vel ἕλξις, εως.

ATTRACTUS, a, um. *Attiré.* ἑφελχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπισεσυρμένος, ένη, ένον.

ATTRAHO, xi, ctum, here. *Attirer à ſoi.* ἐφέλκω, F. ξω, P. ἐφεῖλχα. * ἐπισπάω, F. άσω, P. ἐπέσπακα. * ἐπισύρω, F. ρῶ, P. ἐπισέσυρκα. acc. rei. ‖ Attrahere ſpiritum. ἑλκύζειν πνεῦμα.

ATTRECTATUS, ûs. maſc. *Maniment.* ἡ ψηλάφησις, vel ψαῦσις, εως.

ATTRECTO, as, avi, atum, are. *Manier.* ψηλαφάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * μεταχειρίζω, F. ίσω, P. μετακεχείρικα. acc. *Toucher doucement.* προσθιγγάνω. (V. anom. in θιγγάνω.) dat.

ATTREMO, is, ui. *Trembler de frayeur.* ἐπιτρομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετρόμηκα.

ATTRIBUO, is, ui, utum, ere. *Attribuer.* προσνέμω, F. εμῶ, P. νενέμηκα. * ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. uni. dat. alt. *Dire quelque choſe d'un autre.* κατηγορεῖσθαί τι κατά τινος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Attribuere militibus regionem. τοῖς στρατιώταις προσνέμειν τὴν χώραν. ‖ Si eruditiùs videatur diſputare, id attribuito litteris Græcis. ὁ δέ γε, εἴ τι πολυμαθέστερον δοκεῖ διαλέγεσθαι, τοῖς Ἑλληνικοῖς τοῦτό γε ἀπόνεμε λόγοις. ‖ Nihil mihi attribuo. ‖ οὐδὲν ἐμοὶ περιποιοῦμαι. ‖ Plus ſibi attribuere quàm par eſt. μεῖζον φρονεῖν τοῦ δέοντος. ‖ Neque tantum mihi attribuo, ut. οὐδὲ τοσοῦτον φρονῶ, ὥστε. ‖ Sibi hunc honorem attribuunt. ἑαυτοῖς λαμβάνουσι ταύτην τὴν τιμήν. ‖ Sophiſtæ ſibi nomen attribuit. προσποιεῖται τῶν σοφιστῶν εἶναι. (V. Aſcribo.)

ATTRIBUTIO, onis. fœm. *L'action d'attribuer.* ἡ ἀπόδοσις, εως. * ἡ ἀπονομή, ῆς.

ATTRIBUTUS, a, um. *Attribué.* ἀποτεταγμένος, η, ον. * προσνεμηθεὶς, εῖσα, έν.

ATTRIBUTUM, i. neut. *Ce qu'on dit de quelque choſe.* τὸ κατηγορούμενον, ου. *Propriété.* τὸ ἴδιον, ου.

ATTRITIO, onis. fœm. *Frotement, l'action de froter.* ἡ παράτριψις, ῆς. * ἡ ἀνάτριψις, εως.

ATTRITUS, ûs. maſc. *Idem.* ‖ Attritus calceamentorum. *Ecorchure ou foulure que les ſouliers font.* ἡ παράτριψις, εως. * τὸ ἔκτριμμα, ατος.

ATTRITUS, a, um. *Uſé.* κατατριβεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ παράτριπτος, καὶ τὸ ον, ου. * κατατετριμμένος, η, ον.

ATYPUS, i. maſc. Gell. *Begue, qui a difficulté de parler; Qui n'eſt pas de figure agréable.* ὁ ἄτυπος, ου.

A U

AU. *Voix de perſonne étonnée.* αἴ. * ἰού.

AVARE, & AVARITER. adv. *Chichement, avec avarice, avec épargne.* ἀνελευθέρως. * φειδωλῶς. * σμικρολόγως ‖ *Avec une paſſion déreglée pour les richeſſes.* φιλοχρηματως. * πλεονεκτικῶς.

AVARITIA, æ. fœm. *Avarice, épargne, chicheté.* ἡ ἀνελευθερία, ίας. *Avarice, paſſion pour les richeſſes.* ἡ πλεονεξία, ας. * ἡ φιλοχρημοσύνη, ης.

AVARUS, a, um. *Avare, chiche.* ὁ καὶ ἡ ἀνελεύθερος, καὶ τὸ ον, ου. *Paſſionné pour les richeßes.* ὁ καὶ ἡ φιλοχρήματος, vel φιλόπλουτος, καὶ τὸ ον, ου.

AUCEPS, cupis. Comm. *Oiſeleur.* ὁ ὀρνιθοθήρας, ου. * ὁ ὀρνιθευτὴς, οῦ.

AUCTARIUM, ii. neut. *Surcroît; ce qu'on donne par deßus le poids, nombre, ou meſure.* ἡ προσθήκη, ης. * τὸ ἐπίμετρον, ου. * τὸ πρόσθημα, ατος.

AUCTIFICUS, a, um. *Qui fait croître.* αὐξητικὸς, κὴ, κόν.

AUCTIO, onis. fœm. *Vente au plus offrant & dernier enchériſſeur.* ἡ ἀποκήρυξις, εως. * ἡ δημοσία πρᾶσις, εως. * ἡ δημιοπρασία, ίας. Auctionem facere. V. Auctionor.

AUCTIONARIUS, a, um. *Qui concerne une vente au plus offrant.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς δημοσίας πράσεως. * ὁ, ἡ, τὸ πρὸς ταῖς πράσεσι.

AUCTIONOR, aris, atus ſum, ari. *Vendre des biens publiquement au plus offrant.* δημιοπρατέω, F. άσω, P. δεδημιόπρακα. * ἀποκηρύττω, F. ύξω, P. ἀποκεκήρυχα. acc.

AUCTITO, as, & AUCTO, as, avi, atum, are. *Croître par le menu & ſouvent.* ἐπαυξάνω, *vel* προσαυξάνω. (V. anom. in αὐξάνω.) acc.

AUCTOR, oris. maſc. *Qui augmente.* ὁ αὐξητὴς, οῦ. *Auteur, qui fait quelque ouvrage.* αὐτουργὸς, οῦ. *Auteur de quelque hiſtoire, ou de quelque diſcours.* συγγραφεὺς, έως. *Qui introduit, ou qui conſeille.* ὁ εἰσηγητὴς, οῦ. *Qui eſt cauſe de quelque choſe.* ὁ αἴτιος, ου. ‖ Auctor hymnorum. ὁ ὑμνογράφος, ου. ‖ Auctor tibi ſum. *Je te conſeille.* συμβουλεύομαί σοι. Infin. ‖ Sine auctore. ἀδέσποτως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ego hujus rei auctor ſum. τούτου αἴτιός εἰμι ἐγώ. ‖ Hujus rei tibi auctor ſum. αἴτιος τούτου σοι γίνομαι. ‖ Auctor tibi ſum, ut id facias. εἰσηγοῦμαί σοι, ὅπως τοῦτο ποιήσῃς. * συμβουλεύω σοι ποιεῖν ταῦτα. ‖ Sæpe illi auctor fui, ut proficiſceretur ad te. πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς πρός σε σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. ‖ Hujus conſilii auctor fui. ἐβούλευσα ταύτην τὴν βουλήν. ‖ Epiſtola ſine auctore. ἀδέσποτος ἐπιστολή. ‖ Auctor fui, ne hoc ageret. αἴτιος γέγονα τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα. (V. γίγνομαι. ſum, fio. in anom.)

AUCTORAMENTUM, i. neut. *Récompenſe qui oblige à faire quelque choſe.* ἡ μισθοδοσία, ίας. * τὸ ἐνεργέτημα, ατος. * ὁ μισθὸς, οῦ.

AUCTORATUS, a, um. *Obligé par ſerment, gages, ou bienfait.* μισθοδοτηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἔνορκός τινι διὰ τῆς μισθοδοσίας.

AUCTORITAS, atis. fœm. *Autorité, dignité.* τὸ ἀξίωμα, ατος. * τὸ ἀξιωματικὸν, οῦ. *Credit, pouvoir.* ἡ αὐθεντία, ίας. * τὸ κῦρος, εος, ους. *Eſtime qui rend digne de foi.* ἡ ἀξιοπιστία, ίας. *Témoignage authentique.* ἡ κύρωσις, εως. * τὸ κῦρος, εος, ους. ‖ Cum auctoritate. αὐθεντικῶς. ‖ Auctoritate valere apud aliquem. πιστεύεσθαι παρά τινι, *vel* ἐπί τινος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Plurimùm habet auctoritatis. δύναμιν ἔχει μεγίστην. ‖ Qui auctoritate valent. οἱ μεγίστην δύναμιν κεκτημένοι. ‖ Auctoritate valere apud aliquem. πλεῖστον παρά τινι ἰσχύειν. ‖ Magna erat ejus auctoritas. ἦν ἀξιώματος μεγάλου. ‖ Si auctoritas ipſis eſſet ea faciendi. εἰ τούτοις ἐξουσία γίνοιτο ταῦτα πράττειν. ‖ Quo majorem auctoritatem haberet oratio. ἵνα μείζονος ἔχοι ἀξιώματος ὁ λόγος. ‖ Auctoritas ſummorum Philoſophorum ut ita credam impellit. τὸ ἔνδοξον τῶν ἄκρων φιλοσόφων οὕτω με πείθεσθαι ἀναγκάζει.

AUCTORO, as, avi, atum, are. *Obliger.* περιποιέομαι, fut. med. ήσομαι, *vel* οἰκειόομαι, fut. med. ώσομαι. acc. perſ.

AUCTRIX, icis. fœm. *Celle qui a augmenté quelque choſe.* ἡ αὐξητὶς, ίδος. *Celle qui a fait quelque ouvrage.* ἡ αὐτουργὸς, οῦ.

AUCTUS, a, um. *Augmenté, accrû.* αὐξηθεὶς, θεῖσα, θέν.

AUCTUS, ûs. maſc. *Accroiſſement, augmentation.* ἡ αὔξησις, εως.

AUCUPATIO, onis. fœm. *La chaſſe aux oiſeaux, ou l'oiſellerie.* ἡ ὀρνιθοθήρησις, εως.

AUCUPATORIUS, a, um. *Servant à l'oiſeleur.* ἰξευτικὸς, ὀρνιθοθηρευτικὸς, κὴ, κόν. ‖ Ars aucupatoria. ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς.

AUCUPIUM, ii. neut. *Chaſſe ou priſe d'oiſeaux.* ἡ ὀρνιθοθήρα, ας. *L'art de chaſſer aux oiſeaux.* ἡ ὀρνιθοθηρευτική, ῆς. ‖ Aucupium verborum. τὸ θήραμα τῶν λέξεων.

AUCUPO, as, & AUCUPOR, aris, atus ſum, ari. *Chaſſer aux oiſeaux.* ὀρνιθοθηράω, ῶ, F. άσω, P. ὠρνιθοθήρακα. *Tâcher de parvenir à quelque choſe.* θηράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. * θηρεύω, F. εύσω, P. τεθήρευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Honores aucupati. τὰς τιμὰς σπουδαίως ἐπιτηδεύειν, *vel* ἐπιζητεῖν. ‖ Benevolentiam alicujus aucupari. κλέπτειν τινὸς εὔνοιαν. ‖ Voluptates aucupari. τὰς ἡδονὰς θηρεύειν.

AUDACIA, æ. fœm. *Hardieſſe.* ἡ τόλμα, ης. * ἡ θρασύτης, ητος. * τὸ θράσος, εος, ους. * τὸ τόλμημα, ατος. ‖ Audaciâ furens. πολλῷ θράσει ζέων, *ſeu* φερόμενος. ‖ Audaciâ atque impudentiâ fretus. ἀναιδείᾳ καὶ τόλμῃ πεποιθώς.

AUDACITER, & AUDACTER. adv. *Hardiment.* θρασέως. * τολμηρῶς. * θαῤῥαλέως. * τεθαῤῥηκότως. ‖ Audacter loqui, audacter & liberè dicere. ἐξελευθεροστομεῖν. * παῤῥησιάζεσθαι. * παῤῥησιάζειν. *Parler audacieuſement.* θρασυστομεῖν. ‖ Audacter ad pugnam ruere. θαῤῥεῖν πρὸς μάχης. ‖ Quâ tandem ſpe fretus audacter reſiſtis? τίνι δήποτε πεποιθὼς ἐλπίδι εὐτόλμως οὕτως ἐνίστασαι.

AUDACULUS, a, um. *Petit audacieux.* θρασύτερος, α, ον. * ὁ καὶ ἡ παράτολμος, καὶ τὸ ον.

AUDAX, acis. omn. gen. *Hardi.* θρασὺς, έος; θρασεῖα, είας; θρασὺ, έος. * τολμηρὸς, ὰ, όν. *Haut à la main.* ὁ καὶ ἡ θρασύχειρ, ρος. ‖ Audax linguâ. ὁ καὶ ἡ θρασύγλωττος, *vel* θρασύμυθος, ου. ‖ Juvenis viribus audax. ὁ νεανίας τολμητίας, ίου, *vel* μεγαλότολμος, ου. ‖ Audax facinus. τὸ τολμηθὲν ἔργον. * εὔτολμον ἐγχείρημα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Audax facinus aggredi. μέγα τόλμημα τολμᾷν. ‖ Audax ad facinus. τὴν τόλμην θρασύς. ‖ Ad pericula audax. τῶν κινδύνων καταφρονῶν. * εὐθαρσὴς πρὸς πάντας κινδύνους ὤν. * εὐθύμως ἔχων πρὸς κινδύνους. ‖ Audax oratio. ὁ μετὰ θράσους λόγος.

AUDENDUS, a, um. *Ce que l'on doit entreprendre.* τολμητέος, τέα, τέον.

AUDENS, entis. omn. gen. V. Audax.

AUDENTER. adv. *Hardiment.* θαρσαλέως. * τολμηρῶς. * θρασέως.

AUDENTIA, æ. fœm. *Hardieſſe.* ἡ θαῤῥαλεότης, ητος. * τὸ θάρσος, εος, ους.

AUDEO, es, auſus ſum, audêre. *Oſer, avoir la hardieſſe d'entreprendre.* τολμάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * θαῤῥέω, F. ήσω, P. τεθάῤῥηκα. * θαρσύνω, *vel* θαῤῥύνω, F. υνῶ, P. υγκα. * θρασύνομαι, fut. med. υνοῦμαι. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoccine dicere auſus es? πῶς τοῦτο εἰπεῖν ἐθάῤῥησας; ‖ Audet accuſare liberè. θαῤῥεῖ ἐγκαλεῖν φανερῶς. ‖ Audere magnum facinus. μέγα τόλμημα τολμᾶν. ‖ Soli navali prælio decertare auſi ſunt. μόνοι διαναυμαχεῖν ἐτόλμησαν.

AUDIENS, entis. omn. gen. *Qui écoute, qui entend.* ἀκούων, οντος; ουσα, σης; οῦον, οντος. * *Obéiſſant à ce qu'il entend.* ὁ καὶ ἡ κατήκοος, *vel* ὑπήκοος, καὶ τὸ ον, ου. dat. *vel* gen. perſ. ‖ Dicto audiens tibi ſum. ἀκροῶμαί σου. * ἀκούω σου. ‖ Dicto audiens non eſt. παρακούει τοῦ ἐπιτάγματος.

AUDIENTIA, æ. fœm. *Audience.* ἡ ἀκρόασις, εως. ‖ Audientiam ſibi facere. ἀκρόασιν ἑαυτῷ ἐργάζεσθαι.

AUDIO, is, ivi, itum, ire. *Ouïr, écouter.* ἀκούω, F. ούσω, P. ἤκουκα. gen. * ἀκροάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι gen. * πυνθάνομαι. (V. anom.) acc. rei. gen. perſ. || Sic auditur. οὕτως ἀκούεται. || Benè, *vel* malè audire, εὖ, *vel* κακῶς ἀκούειν. Benè εὐδοκιμεῖν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Benevolè aliquem audire de aliquo negotio. ἀκούειν τινὸς εὐνοϊκῶς περὶ τοῦ πράγματος. || Audivi ex illo, hæc ita facta eſſe. ἀκήκοα ἐκείνου, ὅ, τι ταῦτα οὕτω γέγονε. || Vos ex me audietis omnem veritatem. ὑμεῖς δὲ μου ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. || Audivi hæc à ſenioribus. ἤκουσα παρὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦτο. || Unum hoc tantum audite. ἓν ἀκούετε μόνον. || Libentiſſimè audire alicujus orationem. ἥδιστα λόγου τινὸς ἀκούειν. || Hoc eſt jucundum auditu. τοῦτ᾽ ἔστιν ἡδὺ ἀκούειν. || Me differentem audient adoleſcentes. ἐμοῦ λέγοντος ἀκροάσονται οἱ νέοι. || Ut ex vobis audire eſt. ὡς ὑμῶν ἐστιν ἀκοῦσαι. || Ut à quodam ex iis qui adfuerunt, audii. ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην. || Audivi de quodam ſene, narrante quemadmodum. ἤκουσα πρεσβύτου ἀνδρὸς διεξιόντος, ὅπως. || Id fando audivi, *vel* auditione accepi. ἔχω ἀκροατικῶς. || Quemvis loquentem audire. ὑπέχειν τὰ ὦτα παντὶ λαλοῦντι. (*Id eſt*, præbere aures cuivis loquenti). || Ut ego ab aliis audivi. ὡς ἐγὼ παρὰ τῶν ἄλλων πυνθανόμενος οἶδα. || Benè audire ab omnibus. παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν. * καλῶς ἀκούειν ὑπὸ πάντων, *ſeu* παρὰ πάντων. || Malè audire ab aliquo. κακῶς ἀκούειν παρά τινος. || Malè audit ob injuſta facinora. ψόγον ἔχει ἐφ᾽ οἷς ἀδικεῖ. || Malè audit, quaſi inſano armorum ſtudio ardeat. *On lui impute d'aimer les armes à la fureur.* αἰτίαν ἔχει ὁπλομανεῖν. *Id eſt*, accuſationem habet arma furere, (aor. 2. inf. Verb. ὁπλομαίνω. *vel* ὁπλομάνομαι.

AUDITIO, onis. fœm. *Ouïr dire, action d'ouïr.* τὸ ἄκουσμα, *vel* ἀκρόαμα, ατος. || Auditione accepiſſe. ἀκροατικῶς ἔχειν. (V. anom. in ἔχω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Auditione hoc accepiſtis. ἴστε δήπου τοῦτο ἀκοῇ. (V. ἵστημι. ſcio in anom.) || Id auditione accepi. ἔχω ἀκροατικῶς. || Hoc ab aliis auditione accepi. τοῦτο παρ᾽ ἄλλων πυνθανόμενος οἶδα. || Auditione fabularum ducuntur. τῶν μύθων φιλήκοοί εἰσι.

AUDITIUNCULA, æ. fœm. *Un petit ouïr dire, petit bruit.* τὸ ἀκουσμάτιον, ίου.

AUDITOR, oris. maſc. *Auditeur.* ὁ ἀκουστὴς, οῦ. * ὁ ἀκροάτης, ου. *Diſciple.* ὁ ἀκουστὴς, οῦ. V. Diſcipulus.

AUDITORIUM, ii. neut. *Auditoire, parquet d'audience.* τὸ ἀκροατήριον, ίου. *Ecole.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *L'aſſemblée des auditeurs.* τὸ τῶν ἀκουστῶν πλῆθος, εος, ους.

AUDITRIX, icis. fœm. *Celle qui écoute.* ἡ ἀκουστὶς, ίδος.

AUDITUS, ûs. maſc. *L'ouïe.* ἡ ἀκοὴ, ῆς. || Auditûs gravitas. *Surdité.* ἡ δυσηκοΐα, *vel* βαρηκοΐα, ίας. || Auditûs expers. ὁ καὶ ἡ ἀνήκοος, καὶ τὸ ον, ου. || Auditu ſuavis. ἀκούειν ἡδὺς, εῖα, ύ. gen. έος, είας, έος. || Auditus acutus. *Bon ouïe.* ἡ εὐηκοΐα, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc ſunt jucunda auditu. ταῦτά ἐστιν ἀκούειν ἡδέα. || Auditu intelligere. ἀκοῇ εἰδέναι. || Auditu minimè indignum eſt. οὐκ ἀνάξιον ἀκοῦσαι. || Auditu valere. ἀκούειν εἰλικρινῶς.

AVE, in ſing. *Dieu te garde.* χαῖρε. * εὐτύχει. * ἔρρωσο. || Avete, in plur. χαίρετε.

AVEHO, is, vexi, vectum, vehere. *Charroyer, ou porter d'un lieu à un autre.* ἀπάγω. (V. anom. in ἄγω. acc. * ἐκκομίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκόμικα, acc. rei.

AVELLANA, æ. fœm. *Noiſette, aveline.* τὸ λεπτοκάρυον, ου. * τὸ κάρυον ποντικὸν, ου.

AVELLO, is, vulſi, *vel* velli, vulſum, ere. *Arracher.* ἀποσπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀπέσπακα. * κατασύρω, F. υρῶ, P. κατασέσυρκα. acc.

AVENA, æ. fœm. *Avoine.* ὁ βρῶμος, *vel* βρόμος, ου. * ὁ αἰγίλωψ, ωπος. *Chalumeau.* ὁ κάλαμος, ου.

AVENACEUS, a, um. *D'avoine.* ὁ καὶ ἡ βρώμειος, καὶ τὸ εἶον, ου.

AVENARIUS, a, um. *Appartenant à avoine.* βρωμικὸς, κὴ, κόν.

AVEO, es, ere. *Souhaiter, deſirer.* γλίχομαι, fut. med. ξομαι. * ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen.

AVERRUNCO, as, avi, atum, are. *Oter, détourner, chaſſer ce qui nuit.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτροφα. acc. V. Averto.

AVERSANDUS, a, um. *Abominable, digne d'être chaſſé.* ἀποτροπιαστέος, τέα, τέον. * ὁ καὶ ἡ ἀπότροπος, καὶ τὸ πον.

AVERSATIO, onis. fœm. *L'action de détourner le viſage : dédain.* ἡ ἀποτροπίασις, εως. * ἡ ἀποπομπὴ, *vel* ἀφορμὴ, ῆς.

AVERSE. adverb. *A rebours.* κατεστραμμένως, *vel* ἀπεστραμμένως.

AVERSIO, onis. fœm. *Détournement.* ἡ ἀποτροπὴ, *vel* ἀποστροφὴ, *vel* ἀφορμὴ, ῆς, ἡ. * ἡ παραίτησις, εως.

AVERSOR, oris. maſc. *Celui qui détourne.* ὁ ἀποτρεπτικὸς, οῦ. *Qui dérobe.* ὁ ἐκκλέπτων, οντος. acc. ὁ κλέπτης, ου. gen. || Averſor malorum Deus. ὁ Θεὸς ἀποτρόπαιος, *vel* ἀλεξίκακος, *vel* ἀπότροπος, ου.

AVERSOR, aris, atus ſum, are. *Tourner le dos, rejetter.* ἀποτροπιάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. * ἀποστρέφομαι, *vel* ἐκτρέπομαι, fut. med. έψομαι. acc. *Etre contraire à quelqu'un.* ἐναντιόομαι, fut. med. ώσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Illos averſatur. ἀλλοτρίως ἔχει τούτοις. * ἀλλοτρίως διατίθεται πρὸς αὐτούς. * ἀπεχθῶς διάκειται πρὸς τούτους. || Averſari preces alicujus. ἀποτρέπεσθαι τὰς δεήσεις τινός. || Averſari mortem. πρὸς τὸν θάνατον συστολὴν ποιήσασθαι.

AVERSUS, a, um. *Détourné.* ἀπεστραμμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἀπόστροφος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt derriere.* ὀπίσθιος, ία, ιον. gen. *Contraire.* ἐναντίος, ία, ίον. || Averſus à muſis. ὁ ἀπόμουσος, ου. || Averſus ſermo. ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. || Averſus à nuptiis, *ſive*, mulieres oſus. ὁ καὶ ἡ μισογύνης, εος, ους. || Averſus à vero. ἀπαρτώμενος τῆς ἀληθείας.

AVERTO, is, erti, erſum, ere. *Détourner, tourner de l'autre côté.* ἀποστρέφω, *vel* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἔστροφα. acc. * ἀποπέμπομαι, fut. med. μψομαι. acc. uni. & gen. alt. cum præp. ἀπό. || Avertat hoc omen Deus. μὴ δῆτα. * μὴ γὰρ δή. * μὴ γάρ γε. * μὴ γένοιτο. * ὃ μὴ συμβαίη. || Avertere oculos aliquò. ἀποβλέπειν ποι. || Avertere pecuniam publicam. τὰ

δημόσια χρήματα ἐκκλέπτειν, vel ὑπεξαιρεῖσθαι. (V. αἱρέω, in anom.) || Avertere morbum. ἐξαπατᾷν τὴν νόσον.

AVERTOR, teris, verſus ſum, verti. depon, *Idem.*

AUFERO, fers, abſtuli, ablatum, auferre. *Oter.* ἀφαιρέω, F. ήσω, P. ἀφῄρηκα. (V. αἱρέω. in anom.) acc. rei. gen. perſ. *Emporter, prendre.* ἀποφέρομαι, *vel* ἀποφέρω. (V. anom. in φέρω.) ἐξαιρέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. uni. gen. alt. || Auferre ex conſpectu. ἀφανίζειν, F. ίσω, P. ἠφάνικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aufero tibi hoc ἀφαιρῶ σοι τοῦτο. *vel* ἀφαιρῶ σου τοῦτο. *vel* ἀφαιρῶ σε τοῦτο. *vel* ἀφαιρῶ σε τούτου. || Vi aliquid alicui auferre. βίᾳ ἀφαιρεῖν τι ἀπό τινος. || Hoc mihi aufertur. ἀφαιροῦμαι τοῦτο || Cui opes ablatæ ſunt. ἀφαιρεθεὶς τὸν πλοῦτον. || Si quis ex mundo lucem auferret. εἴ τις ἐκ τοῦ κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο. (ἐξαιρεῖσθαι. V. ἐξαιρέομαι.)

AUFUGIO, is, fugitum, fugere. *S'enfuir, s'échaper, éviter.* ἀποφεύγω, F. ξω, P. ἀποπέφευγα. accuſ. * ἀποδιδράσκω. (Vide anom. in διδράσκω.) acc.

AUGEO, es, auxi, auctum, ere. *Augmenter.* αὐξάνω, & αὔξω. (V. anom.) acc. * συνάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc. || Augere crimen. δεινοποιεῖν. acc. || Augere pretium. ἐπιτιμᾷν, άω, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. dat. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Augere inimicitiam adversùs aliquem. τὴν ἔχθραν πρός τινα μείζω ποιεῖν. || Quotidie opes augebimus. εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιδώσομεν. || Adeò auctam reddiderunt civitatem. τοσοῦτον ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίησαν. || Auges mihi amorem. ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα. || Rempublicam augere. τὰ κοινὰ βελτίω ποιεῖν. || Rem familiarem auxit. πλείω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πεποίηκε. || Magnopere auctum eſt Imperium. μεγάλην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἡ ἀρχή. || Omnia verbis augent & amplificant. πάντα αἴρουσι, *vel* ἐπαίρουσι τῷ λόγῳ. || Ex continuis exercitiis virtus augetur. ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἐπιτηδευμάτων ἐπίδοσίς ἐστι πρὸς τὴν ἀρετήν. || Civitatem valdè augere. ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι τὴν πόλιν. || Ut honorem augeam. περὶ τὸ μείζω τῆς ὑπαρχούσης τιμὴν κτᾶσθαι. || Augere gloriam ſuam ſtudet. τῆς δόξης μείζονος ἧς ἔχει, ζητεῖ τυγχάνειν. (V. τυγχάνω. in anom). || Rempublicam valdè augere. εἰς πλεῖστον προαγαγεῖν τὴν πόλιν. || Augere in nobis virtutem & prudentiam. βελτίους ἡμᾶς καὶ φρονιμωτέρους ποιεῖν.

AUGESCO, is, ere. *Prendre accroiſſement.* αὔξομαι, *vel* αὐξάνομαι, fut. med. ξήσομαι. (Vide anom.)

AUGMENTATIO, onis. fœm. *vel* Augmen, inis, & Augmentum, i. neut. *Augmentation, accroiſſement.* ἡ αὔξη, ης. * ἡ αὔξησις, εως. * τὸ αὔξημα, ατος.

AUGUR, uris. Comm. *Augure, devin, ou devinereſſe par le chant, vol, ou autre geſte d'oiſeaux.* ὁ καὶ ἡ ὀρνιθοσκόπος, *vel* οἰωνοσκόπος, ου.

AUGURACULUM, i. neut. *Lieu où on devinoit par la conſideration des oiſeaux.* τὸ οἰωνιστήριον, *vel* οἰωνοσκοπεῖον, ου.

AUGURALIS, & e, is. *Servant ou appartenant aux augures.* οἰωνιστικός, *vel* οἰωνοσκοπικός, ή, όν.

AUGURATIO, onis. fœm. *Divination par la conſideration des oiſeaux.* τὸ οἰώνισμα, ατος. * ἡ οἰωνοσκοπία, ας.

AUGURATÒ. adv. *Avec bon augure.* οἰωνιστικῶς. * καλλοιωνιστικῶς.

AUGURATUS, ûs. maſc. *Dignité, ou état d'Augure.* ἡ οἰωνιστική, ῆς. * τὸ οἰωνιστικὸν ἀξίωμα, ατος.

AUGURATUS, a, um. *Duquel on a deviné.* οἰωνισθεὶς, θεῖσα, θέν.

AUGURIUM, ii. neut. *Augure, ſigne heureux ou malheureux à venir.* ὁ οἰωνισμὸς, οῦ. * τὸ οἰώνισμα, ατος. *Divination par le vol, ou le chant des oiſeaux.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας.

AUGURO, as, avi, atum, are, & Auguror, aris, atus, ſum, ari. *Deviner par quelques ſignes des oiſeaux.* οἰωνίζομαι, fut. med. ίσομαι. * οἰωνοσκοπέομαι, fut. med. ήσομαι. *Conjecturer.* στοχάζομαι, F. άσομαι. acc.

AUGUSTALE, is. neut. *La tente, ou pavillon d'un Prince.* τὸ αὐγουστεῖον, ου. * τὸ τοῦ ἀρχηγοῦ σκήνωμα, ατος.

AUGUSTÈ. adv. *Magnifiquement, ſolemnellement.* μεγαλοπρεπῶς. * ὑπερφυῶς. *Saintement.* σεβασμίως. * θεοπρεπῶς.

AUGUSTUS, a, um. *Auguſte.* ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, ου. * σεμνὸς, *vel* σεβαστὸς, ή, όν. *Sacré, ſaint, venerable.* ὁ καὶ ἡ ἱεροπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ἱερὸς, ά, όν. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ ἀξιοπρεπὴς, *vel* ὑπερφυὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Auguſtus menſis. ὁ μὴν αὔγουστος.

AVIA, æ. fœm. *La grand' mere, du côté du pere ou de la mere.* ἡ μάμμα, ης. * ἡ τήθη, ης.

AVIARIUM, ii. neut. *Oiſelerie, voliere, ou cage à oiſeaux.* ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος. * τὸ ὀρνιθοκομεῖον, ου. * τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

AVIARIUS, ii. maſc. *Oiſelier.* ὁ ὀρνιθοκόμος, *vel* ὀρνιθοτρόφος, ου.

AVICULA, æ. fœm. *Petit oiſeau.* τὸ ὀρνιθάριον, *vel* ὀρνίθιον, ου. *Pouſſin.* ὁ καὶ ἡ ὀρνιθόπαις, αιδος.

AVIDÈ. adv. *Avidement, avec avidité.* ἐπιθυμητικῶς. *Avec paſſion.* ἐπιθύμως. || Avidè edere. κάπτειν, *vel* ἐγκάπτειν. acc. || Avidè aliquid arripere. ἐπί τι ὁρμᾷν.

AVIDITAS, atis. fœm. *Avidité.* ἡ ἐπιθυμία. * ἡ ἔφεσις, εως. * ἡ ὄρεξις, εως. *Paſſion.* ἡ ἐπιθυμία, ας. || Aviditas ad cibos. *Avidité de manger.* ἡ ἀδηφαγία, ας. * ἡ ὄρεξις, εως. * ἡ τῆς τροφῆς ὄρεξις, εως. || Aviditas gloriæ. ἡ τῆς δόξης ἐπιθυμία, ας.

AVIDUS, a, um. *Convoiteux, deſireux.* ἐπιθυμητικὸς, ή, όν. gen. rei. || Nimis avidus. *Qui deſire avec paſſion.* ὑπερεπιθυμῶν, οῦσα, οῦν. gen. || Avidus cœdis. ὁ καὶ ἡ φιλαίματος, ου. || Belli avidus. ὁ καὶ ἡ φιλοπόλεμος, ου. || Avidus novitatis. ὁ νεωτεριστὴς, οῦ. || Avidus gloriæ. ὁ καὶ ἡ φιλόδοξος, *vel* φιλότιμος, ου. || Quietis avidus. ὁ καὶ ἡ φιλήσυχος, ου. || Divitiarum avidus. ὁ καὶ ἡ φιλοχρήματος, ου.

¶ PHR. Mirum quantùm gloriæ avidus eſt. θαυμαστῶς ἐπιθυμεῖ τῆς δόξης. || Scientiæ maximè avidus ſum. δεινὸς ἔχει με πόθος τῆς ἐπιστήμης. * δεινὸν ἔχω πόθον τῆς ἐπιστήμης. * δεινὸς τῆς σοφίας μοι πόθος πάρεστι. || Adeò divitiarum avidi ſunt. εἰς τοῦτο τῶν χρημάτων κατέστησαν ἐπιθυμίας. || Magis gloriæ avidi ſunt, quàm

opum. πλείω ἐπιθυμίαν ἔχει τῆς δόξης, ἢ τοῦ πλούτου. || Tam avidus eſt Imperii. εἰς τοῦτο ἐπιθυμίας ἥκει τοῦ ἄρχειν. || Divitiarum inſatiabiliter avidus. ἀπλήστως ἔχων πρὸς τὰ χρήματα, (*id eſt*, inſatiabiliter ſe habens ad Divitias.)

AVIS, is. fœm. *Oiſeau.* ἡ ὄρνις, ιθος. * ὁ οἰωνὸς, οῦ. || Avibus adverſis. δυσοιωνίστως. * δυσορνίθως.

AVITIUS, a, um. *Appartenant aux oiſeaux.* ὀρνίθειος, εία, ειον.

AVITUS, a, um. *Venu des ancêtres, ou leur appartenant.* παππῷος, πώα, πῷον. * προγονικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ πρόγονος, καὶ τὸ ον, ου. || Avitum regnum. *Royaume, ou Empire venu de pere en fils.* ἡ πάτριος ἀρχή.

AVIUS, a, um. *Par où on n'a point encore marché.* ὁ καὶ ἡ ἄβατος, *vel* ἄνοδος, καὶ τὸ ον, ου. *Détourné du chemin, égaré.* ὁ καὶ ἡ ἀδιέξοδος, καὶ τὸ ον, ου.

AULA, æ. fœm. *La Cour du Prince, maiſon Royale.* τὸ βασίλειον, είου. *Une ſale.* ἡ αὐλὴ, ῆς. *Un pot, pour Olla.* ἡ χύτρα, ας.

AULÆUM, i. neut. & AULÆA, orum. neut. plur. *Tapis, tapiſſeries.* τὸ αὐλαῖον, ου. * τὰ αὐλαῖα. * τὸ περιπέτασμα, *vel* τὸ περίστρωμα, ατος. *Scene de Théâtre.* τὰ καταβλήματα, ων.

AULETES, æ. maſc. *Joueur de flûte.* ὁ αὐλητὴς, οῦ.

AULETICUS, a, um. *Appartenant aux joueurs de flûtes.* αὐλητικὸς, κὴ, κόν.

AULETRIS, idis. fœm. *Femme qui joue de la flûte.* ἡ αὐλητρὶς, ίδος.

AULICUS, a, um. *De ſale, de cour.* αὐλικὸς, κὴ, κόν. *Courtiſan.* ὁ αὐλικὸς, οῦ. * περὶ τὸν βασιλέα.

AULOEDUS, i. maſc. *Chantre, joueur de flûte.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ.

AULULA, æ. fœm. *Petite ſale.* τὸ αὐλίδιον, ίου.

AVOCAMENTUM, i. neut. *Recréation, & relâche d'étude, ou de choſes graves.* τὸ ἡδὺ ἀποσχόλημα, ατος. * ἡ ἄνεσις, εως.

AVOCATIO, onis. fœm. *Action de détourner, diſtraction.* ἡ ἀποτροπὴ, *vel* ἀποστροφὴ, ῆς.

AVOCO, as, avi, atum, are. *Détourner, diſtraire.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. τέτροφα. *Retirer.* ἀπάγω. (V. anom. in ἄγω.) accuſ. perſ. gen. rei. *Rappeller.* ἀποκαλέω, ῶ, F. ήσω, P. κέκληκα. acc. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Avocare animum ab aliqua re. τὴν διάνοιαν ἀφιστάναι τινός. || Senectus à rebus gerendis avocat. τὸ γῆρας τῶν πρακτέων ἀφίστησι, *vel* ἀπάγει. || Avocare à gerenda republica. ἀποτρέπειν τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν. || Avocare ſe à corpore. ἑαυτὸν ἐξέλκειν τοῦ σώματος.

AVOLO, as, avi, atum, are. *S'envoler, s'en aller légerement.* ἀφίπταμαι, fut. med. ἀποπτήσομαι. * ἀποπτάω, F. πτήσω. (V. anom.)

AURA, æ. fœm. *Petit vent doux.* ἡ αὔρα, ας. *Vent, ſouffle.* τὸ πνεῦμα, ατος. * ἡ πνοὴ, *vel* διαπνοὴ, ῆς. *L'air.* ὁ ἀὴρ, έρος. || Aura popularis. *La faveur du peuple.* ἡ δημοτικὴ σπουδὴ, ῆς.

AURAMENTUM, i. neut. *Inſtrument pour tirer l'or.* τὸ χρυσορύτιον, ίου. * τὸ χρύσωμα, ατος.

AURARIA, æ. fœm. *Mine ou miniere d'or.* τὸ χρυσόρειον, ίου. * τὸ χρυσωρυχεῖον, ου. *Boutique où l'on affine l'or.* τὸ χρυσουργεῖον, ου.

AURARIUS, a, um. *D'or, ou appartenant à l'or.* ὁ καὶ ἡ ἔγχρυσος, ου. || Ars auraria. ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς.

AURATA, æ. fœm. *Dorée, poiſſon.* ὁ χρύσοφρυς, υος.

AURATORES, um. maſc. plur. *Doreurs.* οἱ χρυσοχόοι, ων.

AURATURA, æ. fœm. *Dorure.* ἡ χρύσωσις, εως. * τὸ χρύσωμα, ατος.

AURATUS, a, um. *Doré.* ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, *vel* ἐπίχρυσος, καὶ τὸ ον, ου. * χρυσωτὸς, τὴ, τόν.

AUREOLUM, i. neut. *Petite monnoie d'or.* τὸ χρυσιδάριον, *vel* χρυσίδιον, ίου.

AUREOLUS, a, um. *De couleur d'or.* ὁ καὶ ἡ χρυσοειδὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ὑπόχρυσος, καὶ τὸ ον, ου.

AURESCO, is, ere. *Devenir or.* χρυσόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * χρυσίζω, F. ίσω, P. κεχρύσικα. *Reluire comme l'or.* χρυσαυγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρυσαύγηκα.

AUREUS, a, um. *D'or, fait d'or, en or.* ὁ χρύσεος, σοῦς· ἡ χρυσέη, σῆ· τὸ χρύσεον, σοῦν. * ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, *vel* ἐπίχρυσος, καὶ τὸ ον, ου.

AURICHALCUM, i. neut. V. Orichalcum.

AURICOMUS, a, um. *Qui a les cheveux jaunes comme or.* ὁ καὶ ἡ χρυσόκομος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ χρυσοκόμης, ου.

AURICULA, æ. fœm. *Oreille.* τὸ οὖς, ὠτός. *Le tendon de l'oreille.* τὸ ὠτίον, ίου. * ὁ λοβὸς τοῦ ὠτός.

AURICULARIS, & e, is. *vel* AURICULARIUS, a, um. *D'oreille, appartenant à l'oreille.* ὠτικὸς, ή, όν. || Auricularis digitus. ὁ δάκτυλος ὠτίτης. || Auricularia verminatio. *Douleur d'oreille.* ἡ τῶν ὠτῶν σκωλήκωσις, εως.

AURICULARIUS, ii. maſc. *Secretaire, Conſeiller.* ὁ ἀτακουστὴς, οῦ. *vel* ὁ ἀπὸ τῶν ὠτῶν.

AURIFER, (eri), a, um. *Portant or.* ὁ καὶ ἡ χρυσοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

AURIFEX, icis. maſc. *Orfévre.* ὁ χρυσοποιὸς, *vel* χρυσουργὸς, οῦ. *Affineur d'or.* ὁ χρυσοχόος, ου.

AURIFICINA, æ. fœm. *Boutique d'Orfévre, où il travaille.* τὸ χρυσοχοεῖον, *vel* χρυσοχωνεῖον, είου.

AURIFODINA, æ. fœm. *Mine, miniere d'or.* τὸ χρυσεῖον, είου. * τὸ χρυσωρυχεῖον, είου. * ἡ χρυσωρυχία, ας.

AURIFUR, uris. maſc. *Larron d'or.* ὁ χρυσοκλέπτης, ου. * ὁ χρυσολόγος, ου.

AURIGA, æ. comm. gen. *Chartier, cocher, roulier.* ὁ *vel* ἡ ἡνίοχος, ου. * ὁ ἁρματηλάτης, ου.

AURIGARIUS, ii. maſc. *Charron, qui fait les chariots.* ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ.

AURIGATIO, onis. fœm. *Conduite de charrette ou de chariot.* ἡ ἡνιόχησις, εως. * ἡ ἡνιοχεία, είας. * ἡ ἁρματηλασία, ας.

AURIGER, (eri), a, um. V. Aurifer.

AURIGINOSUS, a, um. *vel* AURUGINOSUS, a, um. *Qui a la jauniſſe.* ἰκτερικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἰκτεριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

AURIGO,

AURIGO, *vel* AURUGO, ginis. fœm. *Jauniſſe, maladie.* ὁ ἴκτερος, ου.

AURIGO, as, avi, atum, are, & Aurigor, aris, atus ſum, ari. *Charrier, mener une charrette.* ἡνιοχέω, *vel* ἁρματηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

AURILEGUS, a, um. *Qui ramaſſe les menus morceaux d'or.* ὁ καὶ ἡ χρυσολόγος, καὶ τὸ γον.

AURIPIGMENTUM, i. neut. *Orpin, arſenic.* τὸ ἀρσενικὸν, οῦ.

AURIS, is. fœm. *Oreille.* τὸ οὖς, τοῦ ὠτός. ‖ Aurium ornamentum. τὸ παρώτιον, ίου. ‖ In utramvis aurem dormire. ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν. ‖ Aurem vellere. ἀποτείνειν τοῦ ὠτός. acc. perſ. ‖ Aures obtundere. περιηχεῖν, *vel* περιθρυλλεῖν τὰ ὦτα. * ὠτοκοπεῖν. ‖ Aures Regum. *Ceux qui ont l'oreille du Roi.* τὰ βασιλέως ὦτα. * οἱ ὠτακουσταί. * οἱ προσαγγελεῖς, ῶν. * οἱ προσαγωγεῖς, ῶν. ‖ Aurium ſordes. ἡ κυψέλη, ης. * ἡ κυψελὶς, ίδος. ‖ Aurium tinnitus. ὁ λίκιγξ, γγος. ‖ Auribus lupum teneo. τὸν λύκον ὤτων κρατῶ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aures patefacere aſſentatoribus. τὰ ὦτα τοῖς κολακεύουσι διδόναι, *vel* ὑπέχειν. ‖ Si omnium ſermonibus aures tuæ pateant. ἢν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα. ‖ Hæc ad aures veſtras pervenerunt. ταῦτα εἰς ἀκοὰς ἦλθε τὰς ὑμετέρας. (V. ἔρχομαι. in anom.) ‖ In aurem dicere. εἰς οὖς λέγειν, *vel* εἰς οὖς τοὺς λόγους ποιεῖν. ‖ Quæ noſtras aures effugerunt. ἅπερ τὰς ἀκοὰς ἡμῶν διέφυγε. ‖ Aures doctis ſermonibus audiendis occupatæ ſunt. ἡ ἀκοὴ παιδευτικαῖς σχολάζει ἀκροάσεσι. ‖ Aures paſcere. ἀκοὴν ἑστιᾶν. ‖ Aures occludere. ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα.

AURISCALPIUM, ii. neut. *Cure-oreille.* ἡ ὠτογλυφὶς, ίδος.

AURITUS, a, um. *Qui a bonne ouïe.* ὠτόεις, (όεντος), όεσσα, όεν. ‖ Auriti lepores. οἱ πτῶκες δολιχοὶ τὰ ὦτα.

AURO, as, avi, atum, are. *Dorer.* χρυσόω, F. ώσω, P. κεχρύσωκα. acc.

AURORA, æ. fœm. *L'aube du jour, le point du jour.* ἡ ἕως, ω, *vel* ἡ ἠὼς, όος, οῦς. ‖ Sub Aurora. *Au point du jour.* ὑπὸ τὴν ἕω. * εἰς τὴν ἕω. * ἅμα τῇ ἕῳ.

AURUGINOSUS, & AURUGO. V. Auriginoſus & Aurigo.

AURUM, i. neut. *Or.* τὸ χρυσίον, ίου. * ὁ χρυσὸς, οῦ. ‖ Auro effulgere. χρυσαυγεῖν, έω, F. ήσω, P. κεχρυσαύγηκα. ‖ Aurum ſignatum. ὁ χρυσὸς ἐπίσημος. * ὁ ἐν τῷ νομίσματι χρυσός. ‖ Aurum infectum. ὁ χρυσὸς ἐν ὕλῃ. ‖ Aurum cælatum. ὁ χρυσὸς εἰργασμένος. ‖ Auri amor. ἡ φιλοχρυσία, ας. ‖ Auro diſtinctus. V. Auratus.

AUSCULTATIO, onis. fœm. *L'action d'écouter.* ἡ ἀκρόασις, εως. * τὸ ἀκρόαμα, ατος. *Obéiſſance à ce qu'on dit.* ἡ ὑπακοὴ, ῆς.

AUSCULTATOR, oris. maſc. *Qui écoute attentivement.* ὁ ἀκουστὴς, οῦ. * ὁ ἀκροατής, οῦ.

AUSCULTATORIUS, a, um. *Qui demande*, ou *Qui appartient à une grande attention.* ἀκροατικὸς, κὴ, κόν.

AUSCULTO, as, avi, atum, are. *Ecouter attentivement.* ἀκροάομαι, fut. med. άσομαι. gen. *Obéir, faire ce que quelqu'un dit.* πείθομαι. (V. anom.) dat. * ὑπακούω. (V. anom. in ἀκούω.) gen.

AUSIM, is, it. Auſint. Optat. *ab* Audeo. *J'oſerois.* τολμῴην, ης, η.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nec, ſi ſciam, dicere auſim. οὐκ ἂν λέξοιμι, καὶ εὖ εἰδώς. ‖ Auſim facere. θαῤῥῶν ἂν ποιησαίμην.

AUSPEX, picis. maſc. *Devin.* ὁ οἰωνιστὴς, οῦ. * ὁ οἰωνοσκόπος, ου. *Qui conduit une affaire.* ὁ κατάρχων, οντος. gen. *Paranymphe.* ὁ παράνυμφος, *vel* νυμφοστόλος, ου.

AUSPICALIS, & e, is. *Qui pronoſtique quelque choſe.* οἰωνιστικὸς, ἡ, όν.

AUSPICATO. adverb. *A la bonne heure.* αἰσίως.

AUSPICATUS, ûs. maſc. *Préſage du bonheur* ou *du malheur.* τὸ οἰώνισμα, ατος. *La premiere entrée, le commencement de.* ἡ καταρχὴ, *vel* ἐπιβολὴ, ῆς.

AUSPICATUS, a, um. *Fait ou commencé à la bonne heure.* αἰσιωθεὶς, εῖσα, έν. * ἠσιωμένος, η, ον. *Portant bonheur.* ὁ καὶ ἡ αἴσιος, καὶ τὸ ιον, ίου. ‖ Non auſpicatus. ὁ καὶ ἡ ἐξαίσιος, *vel* ἀπαίσιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

AUSPICIUM, ii. neut. *Auſpice, divination par les oiſeaux.* ὁ οἰωνισμὸς, οῦ. * ἡ οἰωνοσκοπία, ας. *Commencement.* ἡ καταρχὴ, ῆς. ‖ Dei auſpiciis. ἡγουμένου Θεοῦ. ‖ Secunda auſpicia. αἱ εὐόρνιθες ἀναγορεύσεις, * τὰ δεξιὰ οἰωνίσματα.

AUSPICOR, aris, atus ſum, ari, & Auſpico, as, avi, atum, are. *Deviner par les oiſeaux.* οἰωνίζομαι, F. σομαι. * οἰωνοσκοπέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. *Commencer.* κατάρχομαι, fut. med. ξομαι. * ἐξάρχω, F. ξω, P. ἐξῆρχα. gen. & acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Auſpicari ſacrificium. κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν. ‖ A diis auſpicandum eſt. δεῖ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι. ‖ Ritè auſpicari. τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιεῖσθαι.

AUSTER, ſtri. maſc. *Vent de midi.* ὁ νότος, ου. ‖ Ab auſtro. *Du côté de midi.* νοτόθεν.

AUSTERE. adv. *Auſterement.* αὐστηρῶς.

AUSTERITAS, atis. fœm. *Auſterité, rudeſſe.* ἡ αὐστηρότης, ητος.

AUSTERUS, a, um. *Auſtere, ſevere.* αὐστηρὸς, ά, όν.

AUSTRALIS, & e. *Meridional, qui eſt du côté de midi.* νότιος, ία, ιον. * ἀνταρκτικὸς, ή, όν. * νοτινὸς, νή, νόν.

AUSTRIA, æ. fœm. *Autriche, partie d'Allemagne.* ἡ αὐστρία, ας.

AUSTRINUS, a, um. V. Auſtralis.

AUSTRO, as, avi, are. *Rendre humide.* νοτίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

AUSTRUM, i. neut. V. Hauſtrum.

AUSUM, i. neut. *Hardie entrepriſe.* τὸ τόλμημα, ατος.

AUSUS, a, um. *Qui a oſé, qui a pris la hardieſſe.* τολμήσας, ασα, αν. * τεθαῤῥηκὼς, (ότος), υῖα, ός.

AUT. *Ou.* ἤτοι. * ἤ. * ἠέ.

AUTEM. *Mais, or.* δέ. * δέτοι. (part. poſtpoſ.) ‖ Porrò autem. *Si eſt-ce que, toutefois, certes, mais certes.* δέ. * δή. * δῆτοι.

AUTHENTICUS, a, um. *Authentique, approuvé.* αὐθεντικὸς, ή, όν. ‖ Authenticæ teſtamenti tabulæ. τὸ τῶν διαθηκῶν αὐθεντικὸν, (οῦ).

L

AUTHENTICUM, i. neut. *Original.* αὐθεντικὸν, ȣ.

AUTHEPSA, æ. fœm. *Sorte de réchaud ou vaſe à deux fonds, dont le plus bas ſervoit à tenir la braiſe pour faire cuire ou chauffer ce qui étoit au-deſſus.* ἡ αὐθέψη, ης. * τὸ πύραυνον, ȣ.

AUTHOR, Authoramentum, Authoritas, Authoro. V. Auctor, Auctoramentum, Auctoritas, Auctoro.

AUTOCHTHONES, um. maſc. plur. *Qui ſont du même pays.* οἱ αὐτόχθονες, ων.

AUTOGRAPHUS, a, um. *Ecrit de la main de l'Auteur.* ὁ καὶ ἡ αὐτόγραφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

AUTOLECYTHUS, i. maſc. *Un écornifleur.* ὁ αὐτολήκυθος, ȣ.

AUTOLYCUS, i. maſc. *Nom d'un fameux larron.* ὁ αὐτόλυκος, ȣ.

AUTOMATA, um. neut. plur. *Machines qui ont leur mouvement d'elles-mêmes.* τὰ αὐτόματα, ων.

AUTOMOLÆ, arum, *vel* AUTOMALI, orum. maſc. plur. *Fugitifs.* οἱ αὐτόμολοι, ων.

AUTONOMUS, i. maſc. *Qui vit ſelon ſes loix.* ὁ αὐτόνομος, ȣ.

AUTOPYRUM, i. neut. *Pain bis.* ὁ αὐτόπυρος, ȣ.

AUTUMNALIS, & e. *Automnal, d'Automne.* ὀπωρινὸς. *De la fin de l'Automne.* φθινοπωρινὸς, ἡ, ὀν. ‖ Autumnali tempore. V. Autumno.

AUTUMNITAS, atis. fœm. *La ſaiſon de l'Automne.* ὁ ὀπωρισμὸς, ȣ.

AUTUMNUS, i. maſc. *Automne.* ἡ ὀπώρα, ας. ‖ Autumno. τῆς ὀπώρας ȣ̓́σης. * ἐν ὀπώρᾳ.

AUTUMO, as, avi, atum, are. *Penſer, croire.* οἴομαι, οἶμαι. (V. anom.) * νομίζω, F. ίσω, *vel* ιῶ, P. ικα. acc.

AVULSIO, onis. fœm. *Arrachement, l'action d'arracher.* τὸ ἀπόσπασμα, ατος.

AVULSOR, oris. maſc. *Arracheur.* ὁ παρασπῶν, ῶντος. * ὁ ἀποσπάσας, αντος. acc.

AVULSUS, a, um. *Arraché.* ἀποσπασθεὶς, εῖσα, έν. * περισυρεὶς, (έντος), εῖσα, έν. Avulſus ramus. ἡ παρασπὰς, άδος.

AVUNCULUS, i. maſc. *L'oncle du côté de la mere.* ὁ θεῖος, *vel* μητράδελφος, ȣ. ‖ Avunculus magnus. ὁ τȣ̃ μητροπάτορος ἀδελφὸς, (ȣ̃).

AVUS, i. maſc. *Ayeul, grand pere.* πάππος, ȣ. ‖ Avus paternus. ὁ προπάτωρ, *vel* πατροπάτωρ, ορος. ‖ Avus maternus. ὁ μητροπάτωρ, *vel* ὁ προμήτωρ, ορος.

AUXILIARIS, & e, is. *Qui aide.* βοηθητικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ βοηθὸς, ȣ̃. ‖ Auxiliares copiæ. οἱ σύμμαχοι, ων. * οἱ βοηθοὶ, ῶν. ‖ Auxiliaris turma. ἡ προσασία, ας.

AUXILIARIUS, a, um. *Qui vient à l'aide.* ἐπικȣρικὸς, ἡ, όν. * βοηθητικὸς, ἡ, όν. ‖ Auxiliarii milites. οἱ παραστάται, ῶν. * οἱ σύμμαχοι, ων. ‖ Morbis auxiliaria remedia adhibere. ἐπικȣρεῖν τοῖς νόσοις.

AUXILIATOR, oris. maſc. *Qui aide.* ὁ βοηθὸς, ȣ̃. * ὁ ἐπίκȣρος, ȣ. ‖ Æquum eſt, Deos firmiſſimos nobis ſocios & auxiliatores eſſe. εἰκὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς μεγίςȣς ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχȣς καὶ βοηθȣ́ς. ‖ Deſtitui auxiliatoribus. ἔρημον εἶναι βοηθῶν.

AUXILIATUS, a, um. *Qui a aidé & ſecouru.* βεβοηθηκὼς, (ότος), υῖα, ός. * ἐπικȣρήσας, (αντος), σασα, σαν.

AUXILIOR, aris, atus ſum, ari. *Aider, ſecourir.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. dat. perſ. gen. rei Dat. *vel* acc. rei. * ἐπικȣρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκȣ́ρηκα. dat. perſ. gen. rei. (*En fait de guerre*). συμπολεμίζω, F. ίσω, P. συμπεπολέμικα. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Auxiliari alicui pro viribus. βοηθεῖν τινι κατὰ τὸ δυνατὸν, *vel* παντὶ σθένει. ‖ Si tibi auxilietur. ἐὰν ὑπάρχῃ σοι βοηθός. ‖ In hac re tibi auxiliabor. συμπράξω σοι τȣ̃το. ‖ Auxiliari communi patriæ. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι. ‖ Tibi auxiliabor. συναγωνίσομαί σοι. ‖ Ad hanc rem nobis auxiliantur. συλλαμβάνȣσιν ἡμῖν εἰς τȣ̃το. ‖ Si nobis auxilientur. ἐὰν μεθ' ἡμῶν ὦσι. * ἐὰν σὺν ἡμῖν ὦσι. ‖ Urbi auxiliari. ἀμύνειν τῇ πόλει.

AUXILIUM, ii. neut. *Aide, ſecours.* ἡ βοήθεια, *vel* ἐπικȣρία, ας. * τὸ βοήθημα, ατος. ‖ Auxilia nautica. τὰ ναυτικὰ σκεύη, ῶν. ‖ Alicui auxilia ſuppeditare. βοηθείας ποιεῖσθαί τινι. ‖ Obtinere auxilia ab aliquo. τῆς βοηθείας τυγχάνειν παρά τινος. (τυγχάνω. in anom.) ‖ Auxilium à notis petere. συμμαχίαν παρὰ τῶν γνωςῶν αἰτεῖν.

A X.

AXENUS, a, um. *Inacceſſible, où les étranges ne ſont point reçus.* ὁ καὶ ἡ ἄξενος, καὶ τὸ ον, ȣ.

AXICULUS, i. maſc. *Petit ais, tablette.* τὸ σανίδιον, ίȣ. *Petit eſſieu.* τὸ ἀξόνιον, ίȣ. * ὁ μικρὸς ἄξων, ονος.

AXILLA, æ. fœm. *L'aiſſelle.* ἡ μασχάλη, ης. * ἡ μασχαλὶς, ίδος.

AXINOMANTIA, æ. fœm. *Façon de deviner par le moyen de haches.* ἡ ἀξινομαντεία, ας.

AXIOMA, atis. neut. *Maxime, ſentence.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

AXIS, is. maſc. *Un eſſieu.* ὁ ἄξων, ονος. ‖ Axis extremitates. *Les bouts de l'eſſieu.* τὰ ἀξόνια, ίων. ‖ Axis cœli. *Le pole.* ὁ πόλος, ȣ. *Ais ou table.* ἡ σανὶς, ίδος.

AXUNGIA, æ. fœm. *Oing, vieux oing.* τὸ ἀξύγγιον, ίȣ.

A Z

AZYMUS, a, um. *Sans levain.* ὁ καὶ ἡ ἄζυμος, καὶ τὸ μον.

B A

BABÆ. admir. *Exclamation de celui qui s'étonne.* βαβαί.

BABYLON, onis. fœm. *Babylone.* ἡ βαβυλὼν, ῶνος.

BABYLONIA, æ. fœm. *Province d'Aſie.* ἡ βαβυλωνία, ίας.

BABYLONICUS, *vel* BABYLONIUS, a, um. *Qui eſt de Babylone.* ὁ καὶ ἡ βαβυλώνιος.

BACCA, æ. fœm. *Menu fruit, ou grain d'arbre.*

τὸ ἀκρόδρυον, ύυ. * ὁ κόκκος, ου. *Perle.* ὁ μαργαρίτης, ου. || Bacca cedri. ἡ κεδρὶς, ίδος. -- Juniperi. ἡ ἀρκευθὶς, ίδος. -- Myrti. *De myrte.* τὸ μύρτον, ου. -- Roſæ. ἡ κάλυξ, υκος. -- Oleæ. τὰ ςέμφυλα, ων.

BACCALIA, æ. fœm. *Eſpece de laurier.* ἡ δάφνη ἀλεξανδρεῖα.

BACCATUS, a, um. *Orné de perles ou bagues.* ὁ καὶ ἡ λιθοφόρος, *vel* διάλιθος, καὶ τὸ ον, ου.

BACCHANALE, is, & BACCHANALIA, ium, *vel* iorum, ibus. neut. τὸ βάκχευμα, ατος. * τὰ βακχεῖα, ων. * τὰ διονύσια, ων. || Bacchanalia exercere. Διονύσια ἄγειν.

BACCHAR, is, & BACCHARIS, is. fœm. *Gans Notre-Dame, herbe.* ἡ βάκχαρις, *vel* βάκκαρις, εως.

BACCHATIM. adv. *Diſſoluement, en yvrogne.* βακχικῶς. * διονυσιακῶς.

BACCHATIO, onis. fœm. *Yvrognerie, diſſolution de vie.* ἡ βάκχευσις, εως. * ἡ βακχεία, ας. * τὸ βάκχευμα, ατος.

BACCHEIUM, i. neut. *Vaiſſeau à mettre le vin.* τὸ βακχεῖον, ου.

BACCHOR, aris, atus ſum, ari. *Yvrogner, vivre diſſoluement.* βακχέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * βακχεύω, F. εύσω, P. ευκα. *Faire le fou & l'enragé.* ὀργιάζω, F. άσω, P. ώργιακα. * βακχεύω.

BACCIFER, (eri), a, um. *Qui porte de menus fruits.* ὁ καὶ ἡ ἀκροδρυοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ κόκκους φέρων; ἡ κόκκους φέρουσα; τὸ κόκκους φέρον.

BACCULA, æ. fœm. *Petite graine, ou menu fruit d'arbres.* τὸ ἀκροδρυάριον, ίου * τὸ κοκκίον, ου.

BACILLUM, i. neut. *vel* BACILLUS, i. maſc. *Bâtonnet, petit bâton.* τὸ βακτρίδιον, *vel* ῥαβδίον, ίου.

BACRIO, onis. maſc. *Sorte de vaiſſeau.* ἡ ἀμὶς, ίδος.

BACULUS, i. maſc. *Bâton.* ἡ βακτηρία, ας. * τὸ βάκτρον, ου. || Baculo innitor. βακτηρεύω, F. εύσω, P. ευκα.

BADIUS, a, um. *Bai, bayard.* φοινικὸς, κὴ, κόν. ὁ καὶ ἡ φοινικοπάρειος, καὶ τὸ ον, ου.

BÆTA, æ. fœm. *Vêtement de peaux pour les bergers.* ἡ βαίτη, ης.

BÆTICATUS, a, um. *Vêtu de brun.* ὁ καὶ ἡ βαιτικατὸς, καὶ τὸ ον, ου.

BÆTICUS, a, um: Bæticus color. *Couleur brune, tannée.* τὸ βαιτικὸν χρῶμα, (ατος).

BAJULO, as, avi, atum, are. *Porter ſur ſes épaules.* βαςάζω, F. άξω, P. ακα. acc.

BAJULUS, i. maſc. *Porte-faix, crocheteur.* ὁ φορτηγὸς, ου. * ὁ ἀχθοφόρος, *vel* νωτοφόρος, ου.

BALÆNA, æ. fœm. *Baleine, poiſſon.* ἡ φάλαινα, ης.

BALANATUS, a, um. *Oint d'huile de Balanon.* ὁ καὶ ἡ βαλανωτὸς, καὶ τὸ ον, ου.

BALANINUS, a, um. *Fait de Balanon.* βαλανινὸς, ἡ, όν.

BALANITES, æ. maſc. *Sorte de pierre précieuſe.* ὁ βαλανίτης, ου.

BALANITIS, idis. fœm. *Marron, fruit.* ἡ βαλανιτὶς, ίδος.

BALANUS, i. fœm. *Balane, ſorte de gland dont les anciens tiroient l'huile pour faire des parfums.* ἡ βάλανος, ου.

BALATRONES, um. maſc. *Méchans garçons.* οἱ ἀχρεῖοι, *vel* ἀχρεῖοι, ων.

BALATUS, ûs. maſc. *Bêlement.* ἡ βληχὴ, ῆς. * τὸ βλήχημα, ατος.

BALAUSTINUS, a, um. *De fleur de Grenadier.* ὁ καὶ ἡ βαλαυςίνος, καὶ τὸ ον, ου.

BALAUSTIUM, ii. neut. *La fleur d'un Grenadier.* τὸ βαλαύςιον, ίου.

BALBE'. adverb. *En begayant.* τραυλῶς. * ψελλῶς.

BALBUS, a, um. *Begue.* τραυλὸς, ἡ, όν. * ψελλὸς, ἡ, όν.

BALBUTIES, ei. fœm. *Begayement.* ἡ ψελλότης, *vel* τραυλότης, ητος.

BALBUTIO, is, ivi, itum. ire. *Begayer.* ψελλίζω, F. ίσω, P. ἐψέλλικα. * τραυλίζω, F. ίσω, P. τετραύλικα.

BALEARES, um. fœm. plur. *La Majorque & la Minorque, Iſles qui ſont proche l'Eſpagne.* αἱ βαλεαρίδες, ων.

BALINEUM, i. neut. & BALINEÆ, arum. fœm. plur. V. Balneum & Balneæ.

BALISTA, æ. fœm. *Arbalête, inſtrument à jetter des pierres.* τὸ μηχάνημα πετροβόλον, *vel* λιθοβόλον. * ἡ βάλλιςρα, ας.

BALISTARIUM, ii. neut. *Le lieu où eſt poſée l'arbalête.* τὸ βαλλιςροτόπιον, ίου.

BALISTARIUS, ii. maſc. *Celui qui fait des arbalêtes.* ὁ βαλλιςροποιὸς, οῦ.

BALITO, as, avi, atum, are. *Bêler ſouvent.* πολλάκις βληχάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

BALIUS, a, um. Balius color. *Couleur baie, ou picotée.* τὸ βάδιον χρῶμα, (ατος).

BALNEÆ, arum. fœm. plural. Vide Balneum.

BALNEARIS, & e, *vel* BALNEARIUS, a, um. *Appartenant aux bains & étuves.* ὁ καὶ ἡ βαλάνειος, καὶ τὸ ον, ου.

BALNEARIUM, ii. neut. *Lieu où ſont les bains.* τὸ λουτρὸν, ου.

BALNEATOR, oris. maſc. *Maître des bains.* ὁ βαλανεὺς, έως. * ὁ βαλανειτης, *vel* βαλανεώτης, ου.

BALNEATORIUS, a, um. *Qui appartient aux bains.* βαλανευτικὸς, κὴ, κόν.

BALNEATRIX, icis. fœm. *Maîtreſſe des bains.* ἡ βαλανὶς, ίδος. * ἡ βαλάνισσα, ης.

BALNEOLUM, ii. neut. *Petit bain.* τὸ λουτρήριον, ίου.

BALNEUM, ii. neut. *Bain ou étuves.* τὸ λουτρὸν, οῦ. * τὸ βαλανεῖον, ου.

BALO, as, avi, atum, are. *Bêler.* βληχάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

BALSAMINUS, a, um. *De baume.* βαλσάμινος, η, ον.

BALSAMUM, i. neut. *Baume, arbriſſeau fort odoriferent.* τὸ βάλσαμον, ου.

BALTEUM, ei. neut. & BALTEUS, ei maſc. *Baudrier.* ὁ ζωςὴρ, ῆρος. * ἡ ζώνη, ης. *Un port' épée.* ὁ τελαμὼν, ῶνος.

BALUX, ucis. fœm. *Petites miettes d'or.* ὁ χρύσαμμος, ου.

BANAUSUS, i. maſc. *Artiſan qui travaille au fourneau, méchanique.* ὁ βάναυσος, ου.

BAPTISMA, atis. neut. & BAPTISMUS, i. maſc.

Baptême, lavement. ὁ βαπτισμὸς, ȣ̃. * τὸ βάπτισμα, ατος.

BAPTISTERIUM, ii. neut. *Vaiſſeau à ſe laver, fonts de Baptême.* τὸ βαπτιστήριον, ίȣ.

BAPTIZO, as, avi, atum, are. *Laver, baptiſer.* βαπτίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

BARATHRUM, ii. neut. *Goufre, abyme.* τὸ βάραθρον, ȣ.

BARBA, æ. fœm. *Barbe.* ἡ ὑπήνη, ης. * τὸ γένειον, ȣ. * ὁ πώγων, ωνος. ‖ Barbæ villi. αἱ γενειάδες, ων. ‖ Barbam immittere, promittere. καθίεσθαι τὴν ὑπήνην. ‖ Prima Barba. ἡ ὕβη, ης. ‖ Barba ſuperioris labri. ὁ μύσταξ, ακος. *De la lévre d'en-bas.* ὁ πάππος, ȣ. ‖ Barbâ tenus Philoſophus. ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος. ‖ Barbam nutrire. πωγωνοτροφεῖν. * πώγωνα τρέφειν.

BARBARE. adverb. *Barbarement, d'une façon barbare & incivile.* βαρβαριστὶ. * βαρβαρικῶς. *S'il s'agit du langage.* βαρβαροφώνως. ‖ Barbarè loqui. τὴν φωνὴν βαρβαρίζειν. * βαρβαροφωνεῖν. * βαρβαροστομεῖν.

BARBARIA, æ. fœm. *Barbarie.* ὁ βαρβαρισμὸς, ȣ̃. *Incivilité.* ἡ ἀγριότης, ητος. *Langage barbare.* ἡ βαρβαροστομία, ίας. *Barbarie, region des Barbares.* ἡ βαρβαρία, ας. V. Crudelitas.

BARBARICUS, a, um. *De Barbarie, d'un pays étrange.* βαρβαρικὸς, κὴ, κόν.

BARBARIES, ei. fœm. V. Barbaria.

BARBARISMUS, i. maſc. *Barbariſme.* ὁ βαρβαρισμὸς, ȣ̃.

BARBARUS, a, um. *Barbare, qui n'eſt point de notre langue.* ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, καὶ τὸ ρον. *Etranger.* ὁ, ἡ βάρβαρος, τὸ ον. * ξένος, νη, νον. *Incivil.* βάρβαρος, ον. * ἄγριος, ία, ιον. V. Crudelis.

BARBATULUS, a, um. *Qui n'a pas beaucoup de barbe.* ὑπογενειάων, ῶν; άȣσα, ῶσα; άον, ῶν. * ὁ ὑπηνήτης, ȣ.

BARBATUS, a, um. *Barbu.* ὁ γενειήτης, ȣ. * ὁ πωγωνίας, *vel* πωγωνίτης, ȣ. * ὁ καὶ ἡ εὐπώγων, ωνος.

BARBIGER, (eri), a, um. *Qui porte barbe.* ὁ καὶ ἡ πωγωνοφόρος, *vel* γενειοφόρος, καὶ τὸ ρον.

BARBO, onis. maſc. *Rouſſette, lau, poiſſon.* ἡ τρίγλα, *vel* τρίγλη, ης.

BARBULA, æ. fœm. *Petite barbe.* τὸ πωγωνάριον, ίȣ. * ἡ γενειὰς, άδος.

BARDUS, a, um. *Lourdaut, étourdi.* ὁ καὶ ἡ βάρδιστος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ βλὰξ, ακός.

BARRIO, is, ivi, itum, ire. *Braire comme un Elephant.* βρυχάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

BARRITUS, ûs. maſc. *Le cri d'un Elephant.* τὸ βρύχημα, ατος.

BARRUS, i. maſc. *Un Elephant.* ὁ ἐλέφας, αντος.

BASALTES, æ. maſc. *Sorte de marbre.* ὁ βασάλτης, ȣ.

BASANITES, æ. maſc. *Sorte de pierre.* ὁ βασανίτης, ȣ.

BASIATIO, onis. fœm. *Baiſer.* τὸ φίλημα, ατος.

BASIATOR, oris. maſc. Mart. *Baiſeur.* ὁ φιλητὴς, ȣ̃.

BASILICE. adv. *Royalement.* βασιλικῶς.

BASILICUS, a, um. *Royal, magnifique.* βασιλικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ βασίλειος, καὶ τὸ ειον, ȣ. ‖ Baſilica nux. τὸ βασιλικὸν κάρυον, (ȣ).

BASILISCUS, i. maſc. *Baſilic, ſerpent.* ὁ βασιλίσκος, ȣ.

BASIO, as, avi, atum, are. *Baiſer.* φιλέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. acc.

BASIS, is. fœm. *Une baſe.* ἡ βάσις, εως.

BASIUM, ii. neut. τὸ φίλημα, ατος.

BASTAGIA, æ. fœm. *Preſent qu'on donnoit pour porter ce qui étoit néceſſaire à l'armée.* ἡ βασταγία, ας.

BASTERNA, æ. fœm. *Sorte de chariot.* ἡ βάστερνα, ης.

BAT. *Voix de réprimande.* βάτ.

BATAVIA, æ. fœm. *La Hollande, une des ſept Provinces Unies d'Allemagne.* ἡ βαταυία, ας.

BATAVUS, i. maſc. *Hollandois.* ὁ βάταυος, ȣ.

BATILLUM, i. neut. *Une pelle à feu.* τὸ πύραυνον, *vel* ὁ πύραυνος, ȣ.

BATIOLA, æ. fœm. BATIOLUM, i. neut. *Broc, vaiſſeau de vin.* τὸ βάτιον, ίȣ.

BATIS, is. fœm. *Bacile, ou crête marine, herbe.* τὸ κρίθμον, *vel* κρίθαμον, ȣ.

BATRACHIUM, ii. neut. *Pied de corbeau, herbe.* τὸ βατράχιον, ίȣ.

BATRACHUS, i. maſc. *Grenouille, enflure ſous la langue.* ὁ βάτραχος, ȣ.

BATUO, is, ui, ere. *Batre, meurtrir.* ἀλοάω, ῶ, F. ήσω, P. ηλόηκα. * φλάω, ῶ, F. άσω, P. πέφλακα. acc. *Eſcrimer.* μάχομαι. (V. Anom.)

BATUS, i. maſc. *Sorte de meſure chez les Juifs.* ὁ βάτος, ȣ.

BAUCALIUM, ii. neut. *Bocal, vaiſſeau de verre.* τὸ βαυκάλιον, ȣ.

BAUBOR, aris, atus ſum, ari. *Aboyer.* βαΰζω, F. αΰσω, P. αυκα.

B D

BDELLIUM, ii. neut. *Arbre noir : c'eſt auſſi la gomme de l'arbre.* τὸ βδέλλιον, ίȣ.

B E

BEATE. adv. *Heureuſement.* μακαρίως. * εὐδαιμόνως. * εὐδαιμονικῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Beatè vivere, beatum eſſe. μακαρίως, *ſeu* εὐδαιμόνως πράττειν. * ἐν εὐδαιμονίᾳ ἄγειν, *ſeu* διάγειν. ‖ Qui beatè vivunt. οἱ ἐν εὐδαιμονίᾳ τὸν βίον διάγοντες. ‖ Beatè vixiſſe uſque ad ſenectutem. μακαρίως βεβιωκέναι μέχρι γήρως. (V. βιόω. in anom.)

BEATITAS, atis, & Beatitudo, dinis. fœm. *Beatitude, bonheur.* ἡ μακαριότης, ητος. * ἡ εὐδαιμονία, ας.

BEATULUS, a, um. *Qui eſt un peu à ſon aiſe.* εὐτυχέστερος, έρα, ερον.

BEATUS, a, um. *Heureux, bienheureux.* μακάριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ ον, ονος. ‖ Beatum eſſe. εὐπραγεῖν. * εὐημερεῖν. * εὐδαιμονεῖν. ‖ Ter quaterque beatus. τρισμακάριος, ία, ιον. ‖ Beatum prædicare. εὐδαιμονίζειν, F. ίσω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios beatos & felices reddere. εὐδαίμονας ποιεῖν τȣ̀ς ἄλλȣς. ‖ Ab omni parte beatum eſſe. τελέως εὐδαιμονεῖν. ‖ Beatum a i-

quem prædicare propter fortunam. εὐδαιμονίζειν, ſeu μακαρίζειν τινὰ τῆς τύχης. || Beatiſſimam vitam agere. μετὰ πλείστων ἀγαθῶν τὸν βίον διάγειν.

BEE. neut. Indecl. *La voix d'une brebis.* βῆ.

BELBUS, i. maſc. *Hyene, animal cruel.* ἡ ὕαινα, ης.

BELGÆ, arum. maſc. plur. *Les vrais Flamans.* οἱ βέλγαι, ῶν.

BELGIUM, ii. neut. *Province des Pays bas appellée Flandres.* τὸ Βέλγιον, ου.

BELLARIA, orum. neut. plur. *Le dernier mets, le deſſert.* τὰ τραγήματα. * τὰ πέμματα, ων.

BELLATOR, oris. maſc. *Homme de guerre.* ὁ πολεμιστὴς, οῦ. * ὁ πολεμικὸς, οῦ. * ὁ ἀρήιφιλος, ου.

BELLATORIUS, a, um. *Qui appartient à la guerre, ou aux gens de guerre.* πολεμιστικὸς, κὴ, κόν.

BELLATRIX, icis. fœm. *Femme propre à la guerre.* ἡ πολεμίστρια, ας. * ἡ πολεμικὴ, ῆς. * ἡ μάχιμος, ου.

BELLATULUS, a, um. *Joli, plaiſant en quelque choſe.* ἐρατεινὸς, νὴ, νόν. * κομψὸς, ὴ, όν.

BELLAX, acis. Omn. gen. V. Bellicoſus.

BELLE. adv. *Bien, joliment.* καλῶς. * κομψῶς.

BELLICOSE. adverb. *Vaillamment.* πολεμικῶς. * μαχίμως.

BELLICOSUS, a, um. *Belliqueux, vaillant en guerre.* ὁ καὶ ἡ μάχιμος, ου. * πολεμικὸς, κὴ, κόν.

BELLICREPUS, a, um. *Bruiſſant en guerre.* ὁ καὶ ἡ πολεμόκτυπος, καὶ τὸ ον, ου. || Bellicrepa ſaltatio. ἡ ἐνόπλιος ὄρχησις, εως.

BELLICUM, i. neut. *Le ſon de la trompette, quand on ſonne l'allarme.* τὸ πολεμικὸν, οῦ. || Bellicum canere. μάχεσθαι σημαίνειν. * πολεμικὸν σημαίνειν.

BELLICUS, a, um. *Appartenant à la guerre.* πολεμικὸς, ή, όν. || Res bellicæ. τὰ περὶ τοῦ πολέμου. || Bellica diſciplina. ἡ πολεμικὴ, ῆς. || Bellicæ rei peritus. δόκιμος τὰ πολεμικά.

BELLIFER, & BELLIGER, (eri), a, um. *Qui fait la guerre.* ὁ καὶ ἡ πολεμοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

BELLIGERO, as, avi, atum, are. *Faire la guerre.* πολεμοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. V. Bello.

BELLIPOTENS, entis. Omn. gen. *Puiſſant en guerre.* ὁ καὶ ἡ πολεμοκράτωρ, ορος.

BELLITUDO, dinis. fœm. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ους.

BELLO, as, are. *Faire la guerre.* πολεμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. dat. * πολεμίζω, F. σω, P. κα. Bellare cum aliquo. πολεμεῖν τινι, *vel* κατά τινος, *vel* πρός τινα.

BELLUA, æ. fœm. *Bête cruelle & ſauvage.* ὁ θὴρ, θηρός. * τὸ θηρίον, ου.

BELLUATUS, a, um. *Peint en façon de bête.* ζωωτὸς, τὴ, τόν. || Belluati tapetes. τὰ στρώματα ζωωτά.

BELLUINUS, a, um. *De bête cruelle.* θήρειος, εια, ειον.

BELLULUS, a, um. *Joli, gentil.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

BELLUOSUS, a, um. *Plein de bêtes cruelles.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

BELLUM, i. neut. *Guerre.* ὁ πόλεμος, ου. * ἡ μάχη, ης. || Bellorum dux. ὁ πολέμαρχος, ου. * ὁ πολεμάρχης, ου. || Belli expers. ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, καὶ τὸ ον, ου. || Belli inexpertus. ὁ ἀπειροπόλεμος, ου. || Ardere inſano belli amore. ὁπλομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὡπλομάνηκα. || Simulacra belli. ἡ σκιαμαχία, ας. || Bellum gerere. πολεμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * πολεμοποιεῖν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum continuum gerere. πόλεμον συνεχῆ πολεμεῖν. || Plura quàm par ſit bella gerere. πλείω τοὺς πολέμους ποιεῖσθαι τοῦ δέοντος. || Ob quas ingens bellum excitatum eſt. δι' ἃς μέγας κεκίνηται πόλεμος. || Bello contendere cum aliquo. διαπολεμεῖν πρός τινα. || Apertè bellum mari gerebatur. φανερῶς κατὰ θάλατταν ἐπολεμεῖτο ὁ πόλεμος. || Regio & civitas quæ bello exercetur. πολεμουμένη χώρα καὶ πόλις. || Puto autem bellum Deum aliquem coëgiſſe. οἶμαι δὲ τὸν πόλεμον θεόν τινα συναγαγεῖν. || Civile bellum inter Romanos exarſit. ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος, (ἀνάπτομαι). || Bellum exarſit inter nos & Lacedæmonios. εἰς πόλεμον κατέστημεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. || Bellum inferre magnæ civitati. πόλεμον ποιεῖσθαι, ſeu ἐκφέρειν πρὸς μεγάλην πόλιν. || Bellum adverſus eos ſuſcipere. πόλεμον πρὸς αὐτοὺς ἄρασθαι, ἀναιρεῖσθαι, *vel* ἀναλαμβάνειν. (V. αἱρέομαι, & λαμβάνω. in anom.) || Bellum infeliciter gerere. κακῶς τῷ πολέμῳ χρῆσθαι. * τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχεῖν. || Feliciter bellum gerere. εὐτυχεῖν περὶ τὸν πόλεμον, *vel* ἐν τῷ πολέμῳ. || Movere bellum in Romanos. ἐγεῖραι πόλεμον πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. || Bellum indicere, ſeu denunciare. πόλεμον καταγγέλλειν, *vel* προσαγορεύειν. || Ob hanc tantum bellum excitarunt. ὑπὲρ δὲ ταύτης τοσοῦτον συνέστησαν πόλεμον. || Bellum conficere. διαπολεμεῖν πόλεμον. || Bellum diſſolvere. πόλεμον διαλύειν. || Bellum atrox & implacabile. πόλεμος ἀκήρυκτος καὶ ἄσπονδος. || Bellum nobis inferre. ἐφ' ἡμᾶς μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν ἐν ἐχθροῦ τάξει. (V. ἔρχομαι. in anom.)

BELLUS, a, um. *Beau.* καλὸς, ὴ, όν. *Gentil.* κομψὸς, ὴ, όν.

BENE. adv. *Bien.* καλῶς. * εὖ.

BENEDICE. adverb. *Avec louange.* εὐφήμως.

BENEDICO, is, ixi, ictum, icere. *Benir, louer.* εὐλογέω, *vel* εὐφημέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐφήμηκα. acc.

BENEDICTIO, onis. fœm. *Benediction.* ἡ εὐλόγησις, εως.

BENEDICTUM, i. neut. *Bonne parole, louange.* ἡ εὐλογία, *vel* εὐφημία, ας.

BENEFACIO, is, feci, factum, facere. *Faire du bien à.* εὐεργετέω, *vel* εὐποιέω, *vel* ἀγαθοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγαθοποίηκα. acc. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Honeſtiſſimum eſt, amicis benefacere. κάλλιστον, εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους. || Qui vobis benefaciunt. οἵπερ ὑμᾶς ἀγαθὸν ἐργάζονται. || Ad benefaciendum promptus eſt. πρὸς τὰς εὐεργεσίας προχείρως ἔχει. || Benefacere Græciæ. ἀγαθόν τι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πράττειν. * ἀγαθοῦ τινος αἴτιον εἶναι τῇ Ἑλλάδι. || Benefacere amicis. εὐεργετικῶς ἔχειν πρὸς τοὺς φίλους. * βέλτιστον εἶναι περὶ φίλους.

BENEFACTUM, i. neut. *Grace, bienfait.* τὸ εὐεργέτημα, ατος. *Bonne action.* ἡ ἀγαθοεργία, ας.

BENEFICENTIA, æ. fœm. *Bienfait.* ἡ εὐεργεσία, ας. * τὸ εὐεργέτημα, ατος. *Largeſſe.* ἡ εὐεργεσία, ας. * ἡ ἐλευθεριότης, ητος.

BENEFICIARIUS, ii. maſc. *Qui eſt obligé à quelqu'un pour un bienfait, ou un plaiſir reçu.* εὐεργετ[illegible]ος, ου. * ὁ εὖ παθὼν, όντος. *Vaſſal.* ὁ πελάτης, ου.

BENEFICIUM, ii. neut. *Bienfait, plaiſir.* ἡ εὐεργεσία, ας. * τὸ εὐεργέτημα, ατος. || Beneficio aliquem afficere. εὐεργετεῖν τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid beneficii in civitatem conferre. ποιεῖν τὴν πόλιν ἀγαθόν τι. || Multa beneficia in nos contulit. πολλ' ἀγαθὰ ἡμᾶς ἐποίησε, *ſeu* εἰργάσατο. || Dicit ſe alia beneficia in nos conferre. ἄλλα εὖ δρᾷν φησιν ἡμᾶς. || Ultro & citro dare beneficia. εὖ δρᾷν ἀλλήλους. || Quot beneficia in vos contulit? ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνήρ; || Hujus multa ac magna in populum extant beneficia. αὐτοῦ ὑπάρχουσι πολλαὶ καὶ μεγάλαι πρὸς τὸν δῆμον εὐεργεσίαι. || Beneficia quibus ipſi priores vos affecerunt. εὐεργεσίαι ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. || Magna beneficia pro parvis referre. μεγάλα εὐεργετεῖν ἀντὶ μικρῶν. || Magnis beneficiis alios afficere. τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν ἄλλους εὐεργετεῖν. || Beneficia accipere ab aliquo. εὖ πάσχειν ὑπό τινος. || Beneficiis allicere aliquem. τῷ ποιεῖν εὖ, προσάγεσθαί τινα. || Beneficiis aliquem devincire. ταῖς εὐεργεσίαις τινὰ ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι. || Pro beneficiis gratiam retulit. ὑπὲρ ὧν εὖ πεπόνθεν ὑφ' ἡμῶν, χάριν ἀπέδιδω. (V. πάσχω. in anom.) || Multis beneficiis ab eo affectus. πολλὰ ἐπὶ αὐτοῦ εὐεργετηθείς. || Acceptum alicui ferre beneficium. εἰπεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος. || Reputare aliquid pro beneficio. καταλογίζεσθαί τι εὐεργέτημα. || Minor eſt is qui beneficium accepit, illo qui contulit. ἐλάττων ὁ παθὼν εὖ, τοῦ ποιήσαντος. || Non malè collocabis beneficium, quod in nos conferes. οὔτοι κακῶς σοι κείσεται, ὅ, τι ἂν ἡμᾶς εὐεργετήσῃς. || Qui maximis beneficiis ornati ſunt. οἱ μεγίστων εὐεργεσιῶν τυχόντες, *vel* ἀπολαύσαντες. || Si recenſeam tua in me beneficia. ἐὰν καταλέγωμαι τὰς εἰς ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ γενομένας εὐεργεσίας. || In beneficii loco numerare. ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν τι, *vel* τιθέναι. * ἐν δωρεᾶς τάξει ποιεῖσθαι τι.

BENEFICUS, a, um. *Liberal, qui fait du bien.* ὁ καὶ ἡ ἀγαθοποιός, *vel* εὐεργός, καὶ τὸ όν, οῦ. * προθύμως, *ſeu* ἑτοίμως ἔχων πρὸς τὰς εὐεργεσίας.

BENEVOLE. adv. *De bonne volonté.* εὐνοϊκῶς. * εὐγνωμόνως. || Benevolè aliquem audire. μετ' εὐνοίας ἀκούειν τινός. || Benevolè admodùm monere aliquem. μετὰ πολλῆς εὐνοίας παραινεῖν τινι.

BENEVOLENS, entis. omn. gen. *Qui veut du bien.* εὐνοῶν, οῶν; οἰοῦσα, οῦσα; οἶον, οῦν. || Bene volente Deo. *Avec l'aide de Dieu.* σὺν θεῷ. * τοῦ θεοῦ συνεθέλοντος.

BENEVOLENTIA, æ. fœm. *Bienveillance.* ἡ εὔνοια, ας. * ἡ εὐγνωμοσύνη, *vel* φιλοφροσύνη, ης. || Benevolentiâ complecti aliquem, benevolentiam habere erga aliquem. ἔχειν εὐνοϊκῶς τινι, *vel* πρός τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propter ſuam erga nos benevolentiam. διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς. || Tua erga me benevolentia. ἡ εὔνοια ἡ παρὰ σοῦ ἐμοὶ ὑπάρχουσα. || Benè velle alicui, complecti aliquem benevolentiâ. ἔχειν εὔνοιαν εἴς τινα, *vel* πρός τινα. * εὔνοιάν τινι παρέχειν. || Benevolentia erga nos, non verbis, ſed reipsâ declaranda eſt. τὴν εὔνοιαν τὴν πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἐν τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδεικνύναι δεῖ. || Benevolentiæ cauſâ, quam erga Græcos conſtanter conſervat. τῆς εὐνοίας ἕνεκα, ἣς ἔχων διατελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας. || In omni benevolentiâ eſſe apud ſubditos. πάσης εὐνοίας μετέχειν πρὸς τῶν ὑπηκόων. || Qui beneficium accepit, pro iis quæ accepit, benevolentiam reddit. ὁ εὐεργετηθείς, ἀνθ' ὧν πέπονθεν ἀποτίμει εὔνοιαν. (V. πάσχω. in anom.) || Ad benevolentiam allicere. εἰς εὔνοιαν οἰκειοῦσθαι, *vel* προσάγεσθαι. || Magnam Ducum benevolentiam ſibi conciliavit. πολλὴν εὔνοιαν ἐν τοῖς Ἡγεμόσι πρὸς ἑαυτὸν κατεσκεύασε. || Ad benevolentiam invitare. εἰς εὔνοιαν προκαλεῖν || Alicujus benevolentiam captare. εὔνοιάν τινος κλέπτειν, *vel* πραγματεύεσθαι. || Omnium benevolentiam nobis conciliat. πάντας εὐνοϊκῶς διατίθησι πρὸς ἡμᾶς. || Benevolentiam alicujus acquirere. τινὸς τὴν εὔνοιαν περιποιεῖν.

BENEVOLENTIOR, & ius. compar. εὐνούστερος, έρα, ερον.

BENEVOLENTISSIMUS, a, um. ſuperl. εὐνούστατος, άτη, ατον.

BENEVOLUS, a, um. *Qui a de la bienveillance.* ὁ καὶ ἡ εὔνοος, εὔνους; καὶ τὸ εὔνοον, εὔνουν. * εὐνοϊκός, κή, κόν. * ὁ καὶ ἡ φιλόφρων, *vel* εὐγνώμων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Erga te benevolus eſt. ἐστί σοι εὔνους. || Habere ſibi aliquos benevolos. ἔχειν τινὰς εὔνους. * εὔνοιάν τινων κτᾶσθαι. || Benevolo animo aliquid facere. ἐπ' εὐνοίᾳ τι ποιεῖν. || Hic eſt vobis omnium maximè benevolus. εὐνούστατος ὑμῖν πάντων οὗτός ἐστι. || Animo erga eos benevolo affectus. καλῶς διακείμενος ταῖς εὐνοίαις πρὸς αὐτούς. * εὐνοϊκῶς ἔχων πρὸς αὐτούς. || Græcos benevolos ſibi reddidit. τοὺς Ἕλληνας εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ προσέλαβε. (V. λαμβάνω. in anom.) || Benè velle iis vos æquum eſt. εὐνοϊκῶς ὑμᾶς ὑπάρχειν εἰκὸς τούτοις. * εὐμενῶς διατίθεσθαι πρὸς τούτους μέλλετε. || Benevolos habere Deos. εὔνοιαν παρὰ τῶν θεῶν ἔχειν. || Vere alicui benevolum eſſe. μετὰ πάσης ἀληθείας εὐνοεῖν τινι. || Omnino tibi benè vult. βούλεταί σοι πᾶν ἀγαθόν. || Benè velle nobis. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ. || Benevolus monitor. ὁ μετ' εὐνοίας συμβουλεύων.

BENIGNE. adverb. *vel* BENIGNITER. adverb. *Benignement.* φιλοφρόνως. * εὐγνωμόνως. *Libéralement.* ἐλευθερίως. || Benignè admodum. μετὰ πολλῆς φιλανθρωπίας, *ſeu* εὐνοίας.

BENIGNITAS, atis. fœm. *Courtoiſie, benignité.* ἡ χρηστότης, ητος. * ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. *Libéralité.* ἡ ἐλευθερία, ας.

BENIGNUS, a, um. *Courtois, benin.* ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, *vel* φιλόφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Libéral.* ἐλευθέριος, ία, ιον. *Qui fait volontiers plaiſir.* εὐεργετικός, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Benignum eſſe erga homines. φιλανθρώπως ἔχειν. || Erga omnes benignus. ἡδέως ἔχων, *vel* εὐμενῶς διακείμενος, *vel* πρᾴως διατιθέμενος, πρὸς ἅπαντας. || Adeò in eos benignus eſt. οὕτως εὐνοίας ἔχει πρὸς τούτους.

BENNA, æ. fœm. *Benne, chariot fait de claies.* ἡ ἅμαξα κελτική.

BEO, as, avi, atum, are. *Faire heureux.* μακαρίζω, F. ίσω, F. ικα. acc.

BERYLLUS, i. maſc. *Beril, pierre précieuſe.* ὁ βήρυλλος, ου.

BES, beſſis, *vel* BESSIS, is. maſc. *Le poids de huit onces, les deux tiers de la livre Romaine, ou huit parties d'un tout qui en a douze.* δίμοιρος, ου. * τὸ δίμοιρον, ου. * ἡ διμοιρία, ας. || Beſſe hæreditatis abſtinere ſe. ἀφίστασθαι τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου.

BESSALIS, & e, is. *De huit onces, ayant ou contenant les deux tiers de douze.* διμοιραῖος, αία, αῖον. *A qui on donne les deux tiers.* ὁ διμοιρίτης, ου.

BESTIA, æ. fœm. *Bête.* τὸ ζῶον ἄλογον, ου. * τὸ θηρίον, ου.

BESTIARIUS, ii. maſc. *Qui combattoit contre les bêtes dans les Amphithéatres.* ὁ θηριομάχος, ου. * ὁ θηριομαχῶν, οῦντος.

BESTIOLA, æ. fœm. *Petite bête.* τὸ θηρίδιον, ου.

BETA, æ. fœm. *Bette, herbe.* ἡ τευτλὶς, ίδος. * τὸ τεῦτλον, ου.

BETHLEEM. indecl. fœm. *Cité de David, appellée* Ephrata. ἡ βηθλέεμ.

BETICUS, a, um. *De couleur brune.* ὑπομέλας, λαινα, λαν.

BETULLA, æ. fœm. *Bouleau, arbre.* ἡ σημὺς, ύος. * ἡ σημύδα, ας.

B I

BIÆON, i. neut. *Sorte de vin compoſé pour la ſanté.* τὸ βίαιον, ου.

BIBACITAS, atis. fœm. *Paſſion exceſſive pour le vin.* ἡ πολυποσία, ας.

BIBACULUS, a, um. *Biberon, qui aime à boire.* ὁ φιλοπότης, ου.

BIBAX, acis. omn. gen. *Grand buveur, bon biberon.* ὁ πότης, *vel* πολυπότης, ου.

BIBLIA, orum. neut. plur. *La Bible, livres ſacrés.* τὰ βιβλία, ίων.

BIBLIOPOLA, æ. maſc. *Libraire.* ὁ βιβλιοπώλης, ου.

BIBLIOTHECA, æ. fœm. *Librairie, Bibliotheque.* ἡ βιβλιοθήκη, ης.

BIBLIOTHECALIS, & e, is. *Appartenant à la Bibliotheque.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ βιβλιοθήκης.

BIBO, is, bibi, bibitum, bibere. *Boire.* πίνω. (V. anom.) || Bibere more Græco. Ἑλληνιστὶ οἰνοφλυγεῖν. || Bibere aure. ἀκροᾶσθαι. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bibere & cœnare cum aliquo. συμπίνειν καὶ συνδειπνεῖν τινι. || Bibere per totum diem. ὅλην τὴν ἡμέραν πιεῖν. aor. 2. (V. πίνω. in anom.) || Aut bibe, aut abi. ἢ πῖθι, ἢ ἄπιθι.

BIBULUS, a, um. *Qui boit, qui attire l'humidité.* ὁ καὶ ἡ ποτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ πότης, ου. * ἡ πόλις, ιδος.

BICEPS, cipitis. omn. gen. *Ayant deux têtes.* ὁ καὶ ἡ δικάρηνος, *vel* δικέφαλος, καὶ τὸ ον, ου.

BICLINIUM, ii. neut. *Chambre où il y a deux lits dreſſés pour ſe mettre à table, à la mode des anciens.* τὸ δικλίνιον, ου.

BICOLOR, oris. omn. gen. *Qui eſt de deux couleurs.* ὁ καὶ ἡ δίχροος, ου; καὶ τὸ οον, ου; όου, ου. * ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, καὶ τὸ μον.

BICORNIS, & e, is. *Ayant deux cornes ou fourchons.* ὁ καὶ ἡ δικέρως, *vel* δικέρως, καὶ τὸ ων, ω.

BICORPOR, oris. omn. gen. *Ayant deux corps.* ὁ καὶ ἡ δίσωμος, καὶ τὸ ον, ου. *Ayant double nature.* ὁ καὶ ἡ διφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

BICUBITALIS, & e, is. *Qui a deux coudées de long.* διπηχυαῖος, αία, αῖον.

BIDENTAL, alis. neut. *Lieu frapé du foudre.* ὁ τόπος κεραυνωθεὶς, ἔνθος. *la foudre même.* ὁ κεραυνὸς, οῦ.

BIDENS, entis. fœm. *Brebis de deux ans.* τὸ πρόβατον διετὲς, (ἑος), οῦς. (*C'eſt auſſi un inſtrument qui a deux dents ou fourchons.* ἡ δίκελλα, ης.

BIDUUM, i. neut. *Deux jours, l'eſpace de deux jours.* τὸ διάστημα δυοῖν ἡμερῶν. * αἱ δύο ἡμέραι, (ῶν.)

BIENNIS, & e, is. *Qui a deux ans.* ὁ καὶ ἡ διετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ δίενος, καὶ τὸ ον, ου.

BIENNIUM, ii. neut. *Deux ans, l'eſpace de deux ans.* ἡ διετία, ας. * τὸ διετὲς, έος.

BIFARIAM, adv. *En deux parties, en deux ſortes ou manieres.* δίχα. * διχῆ.

BIFER, *vel* BIFERUS, a, um. *Portant deux fois l'an.* ὁ καὶ ἡ δίφορος, καὶ τὸ ον, ου.

BIFIDATUS, *vel* BIFIDUS, a, um. *Fendu en deux.* ὁ καὶ ἡ διςχιδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

BIFORIS, & e, is. *Qui a deux portes.* ὁ καὶ ἡ δίθυρος, καὶ τὸ ον, ου. || Bifores Valvæ. αἱ δικλίδες, ων.

BIFORMATUS, a, um. *vel* Biformis, & e, is. *Qui a deux formes.* ὁ καὶ ἡ δίμορφος, καὶ τὸ φον, ου.

BIFRONS, ontis. omn. gen. *Qui a deux viſages.* ὁ καὶ ἡ διμέτωπος, καὶ τὸ πον, ου.

BIFURCUS, a, um. *Fourchu, qui a deux fourchons.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίστομος, καὶ τὸ ον, ου.

BIGA, æ. ſing. *vel* Bigæ, arum. plur. fœm. *Chariot ou charrette à deux chevaux; ou deux chevaux attelés l'un avec l'autre.* ἡ συνωρὶς, ίδος. * ἡ ζεύγη, ης.

BIGAMA, æ. fœm. *Femme mariée pour la ſeconde fois.* ἡ δίγαμος, ου.

BIGAMUS, i. maſc. *Marié pour la ſeconde fois.* ὁ δίγαμος, ου.

BIGARIUS, ii. maſc. *Cocher.* ὁ ζευγελάτης, *vel* ζευγηλάτης, ου.

BIGATUS, a, um. *Marqué d'un chariot à deux chevaux.* τῷ δίφρῳ σημειωθεὶς, θεῖσα, θέν.

BIGEMMIS, & e, is. Bigemmes vites. *Vignes à deux bourgeons.* αἱ διόφθαλμοι ἄμπελοι, ων.

BIGENERIS, & e, is. *De deux genres, ou eſpeces.* ὁ καὶ ἡ διγενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

BIJUGIS, & e, is. *vel* BIJUGUS, a, um. *Attelé avec un autre.* ὁ καὶ ἡ δίζυξ, υγος. * ὁ καὶ ἡ δίζυγος, καὶ τὸ ον, ου. || Bijugus currus. *Chariot qui a deux chevaux attelés de front.* ὁ δίφρος, ου.

BILANX, ancis. fœm. *Une balance.* ὁ ζυγὸς, *vel* τὸ ζυγὸν, οῦ.

BILIBRIS, & e, is. *Peſant deux livres.* ὁ καὶ ἡ διλιτραῖος, *vel* διμναῖος, καὶ τὸ αῖον, ου.

BILINGUIS, & e, is. *Qui a, ou parle deux langues: trompeur en paroles.* ὁ καὶ ἡ δίγλωσσος, καὶ τὸ ον, ου.

BILIOSUS, a, um. *Bilieux, colere.* ὁ καὶ ἡ χολώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * χολικὸς, κὴ, κόν.

BILIS, is. fœm. *Bile, fiel, colere.* ἡ χολὴ, ῆς. || Bilis atra. ἡ μελαγχολία, ας. -- Vitellina, λεκιθώδης χολή. -- Porracea, πρασοειδής. -- Æruginoſa, ἰώδης. -- Cærulea, ὑδατώδης. || Bilem commovere. ὀργίζειν. acc. V. Ira. || Bilem reddere, *vel* Bile vexari. *Vomir de la bile, être tourmenté de la bile.* χολεριᾶν, άω, F. άσω. || Bile ſuffuſus. ὁ ἰκτερικὸς, οῦ.

BILIX, icis. omn. gen. *Renforcé à double fil.* ὁ καὶ ἡ δίμιτος, καὶ τὸ ον, ου.

BILUSTRIS, & e, is. *Qui eſt de deux luſtres, ou de dix ans.* ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

BIMARIS, & e, is. *Qui eſt entre deux mers.* ὁ καὶ ἡ διθάλασσος, καὶ τὸ ον, ου.

BIMARITUS, a, um. V. Bigamus.

BIMATER, tris. omn. gen. *Qui a deux Meres.* ὁ καὶ ἡ διμήτωρ, ορ☉.

BIMATUS, ûs. maſc. *Age, eſpace de deux ans.* ἡ διετία, ας. * τὸ διετὲς, έος, ȣς.

BIMEMBRIS, & e, is. *Qui a deux membres.* ὁ καὶ ἡ δίκωλ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ διμερὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ȣς.

BIMENSIS, is. maſc. gen. *Deux mois, l'eſpace de deux mois.* τὸ δίμηνον, ȣ. * ὁ δίμηνος χρόνος, ȣ.

BIMESTRIS, & e, is. *De deux mois.* ὁ καὶ ἡ δίμηνος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Intra Bimeſtre. ἐν διμήνῳ.

BIMULUS, a, um. *Qui eſt au deſſous, ou approche de deux ans.* ὁ, ἡ, τὸ ἀπὸ τȣ̃ διετȣ̃ς.

BIMUS, a, um. *De deux ans.* ὁ καὶ ἡ διετὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ȣ̃ς.

BINOMINIS, & e. *vel* BINOMIUS, a, um. *Qui a deux noms.* ὁ καὶ ἡ διώνυμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

BINOCTIUM, ii. neut. *L'eſpace de deux nuits.* τὸ δίνυκτον, ȣ.

BINUS, a, um. *vel ſæpius* BINI, æ. a. *Deux enſemble.* τὰ καὶ τὰ σύνδυο. * διττοὶ, ταὶ, τά. *Deux.* οἱ, αἱ, τὰ δύο. || In bina findere. διχάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. accuſ. || Verſus binos conjungere. τὰ ἔπη σύνδυο τίθεσθαι.

BIPALIUM, ii. neut. *Hoüe, hache, hoyau.* ὁ ὄρυξ, υγος. * ἡ σκαπάνη, ης. * τὸ σκαφεῖον, ȣ.

BIPALMIS, & e, is. *Long, large, ou profond de deux palmes.* ὁ καὶ ἡ διπάλαιστος, *vel* διστίθαμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

BIPARENS, entis. omn. gen. *Qui a produit deux fois.* ὁ καὶ ἡ δίτοκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

BIPARTIO, is, ivi, itum, ire. & Bipartior, iris, itus ſum, iri. *Diviſer en deux.* διχοτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * διχάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

BIPARTITO. adv. *En deux parts, ou manieres.* διμερῶς. * διχῆ.

BIPARTITUS, a, um. *Diviſé en deux.* διχασθεὶς, εῖσα, ἐν. * ὁ καὶ ἡ διμερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

BIPATENS, entis. omn. gen. *A deux ouvertures.* ὁ καὶ ἡ δίθυρ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

BIPEDALIS, & e, *vel* Bipedaneus, & Bipedanus, a, um. *Long, large, profond de deux piés.* διποδιαῖ☉, αία, αῖον. || Bipedalis modulus. ἡ διποδία, ας. * τὸ διποδιαῖον, αίȣ.

BIPENNIFER, (eri), a, um. *Qui porte une beſaguë, ou épée à deux mains.* ὁ καὶ ἡ πελεκυφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

BIPENNIS, is. fœm. *Biſaguë, hache à deux tranchans.* ὁ πέλεκυς, εος & εως.

BIPENNIS, & e, is. *Qui a deux ailes.* ὁ καὶ ἡ δίπτερ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ διπτέρυξ, υγος.

BIPERTIOR, Bipertitò, Bipertitus. V. Bipartior, Bipartitò, Bipartitus.

BIPES, edis. omn. gen. *Ayant deux piés.* ὁ καὶ ἡ δίπȣς, καὶ τὸ δίπȣν, οδος.

BIREMIS, is. fœm. *Navire à double rang de rame.* ἡ διήρης, εος, ȣς.

BIS. adv. *Deux fois.* δὶς. gen. || Bis in die. δὶς τῆς ἡμέρας. || Bis quini menſes. ὁ δεκαμηνιαῖ☉ χρόνος, ȣ.

BISELLIUM, ii. neut. Varr. *Siege pour deux.* τὸ δίεδρον, *vel* διέδριον, ȣ.

BISSEXTUS, dies intercalaris. ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα.

BISULCUS, a, um. *Fourchu.* ὁ καὶ ἡ δίχηλος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ δίκροος, ȣς; καὶ τὸ οον, ουν; όȣ ȣ̃.

BITUMEN, minis. neut. *Bitume, terre ou limon gluant, & aiſé à brûler.* ἡ ἄσφαλτος, ȣ.

BITUMINATUS, a, um. *Fait ou mêlé avec du Bitume.* ἀσφαλτωθεὶς, θεῖσα, θὲν. * ὁ καὶ ἡ ἀσφαλτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

BITUMINEUS, a, um. *De bitume.* ὁ καὶ ἡ ἀσφάλτινος, καὶ τὸ ον, ȣ.

BITUMINO, as, avi, atum, are. *Oindre, froter de Bitume.* ἀσφαλτόω, F. ώσω, P. ἠσφάλτωκα. accuſ.

BIVIUM, ii. neut. *Un carrefour.* τὸ ἄμφοδον, ȣ.

BIVIUS, a, um. *Qui a deux chemins.* ὁ καὶ ἡ ἄμφοδος, καὶ τὸ ον, ȣ.

B L

BLÆSITAS, atis. fœm. *Défaut des Begues, difficulté de prononcer.* ἡ τραυλότης, ητος.

BLÆSUS, a, um. *Begue.* βλαισὸς, σὴ, σόν. * τραυλὸς, λὴ, λόν.

BLANDE. *Doucement, mignardement.* ἠπίως. * μειλιχίως. * ἀρέσκως. || Blandè appellare. κορίζεσθαι. acc. || Blandè dicere. ἀστεῖον λέγειν. * ἤπια λέγειν.

BLANDILOQUENTIA, æ. fœm. *Doux parler, mignardiſe de paroles.* ἡ χρηστολογία, *vel* ἡδυλογία, ας.

BLANDILOQUUS, a, um. BLANDILOQUENS, entis. omn. gen. *Qui parle doucement, flateur.* ὁ καὶ ἡ χρηστολόγος, *vel* ἡδυλόγος, καὶ τὸ γον.

BLANDIMENTUM, i. neut. *Flaterie, douce parole.* ἡ θωπεία, είας. * τὸ ἀρέσκευμα, ατ☉. * τὸ θώπευμα, ατος. || Blandimenta dare. θωπεύειν, εύω, F. εύσω, P. τεθώπευκα. acc.

BLANDIOR, iris, itus ſum, iri. *Dire de douces paroles, flater.* θωπεύω, F. σω, P. τεθώπευκα. acc. * μειλίσσω, F. ξω, P. χα. * μειλίσσομαι. acc. * ὑποκορίζομαι, fut. med. σομαι, acc. * ἀρεσκεύομαι, fut. med. εύσομαι. acc. *Flater pour tromper.* αἱμύλλω, F. υλῶ, P. ᾔμυλκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Blandiendo facere aliquid. κολακεία ποιῆσαί τι. || Filiis blandiri. τȣ̀ς παῖδας θωπεύειν. || Alicui blandiri mercedis causâ. κολακεύειν τινὰ ἕνεκα μισθȣ̃. || Auribus blandiri. κεχαρισμένως διαλέγεσθαι.

BLANDITIA, æ. fœm. *Flaterie.* ἡ θωπεία, είας. * ἡ ἀρέσκεια, ας. *Pour tromper.* ἡ αἱμυλία, ίας. * ἡ κολακεία, ίας. || Blanditiæ, arum. fœm. plur. τὰ ἀρεσκεύματα, ων. || Blanditiis oblectari. ταῖς κολακείαις ψυχαγωγεῖσθαι. V. Adulor.

BLANDITUS, ûs. maſc. *Flaterie.* τὸ θώπευμα, ατ☉. * ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

BLANDITUS, a, um. *Qui ſe ſert d'attraits.* ὑποκορισθεὶς, θεῖσα, θέν.

BLANDUS, a, um. *Flateur.* ὁ καὶ ἡ αἱμύλ☉. *Attrayant.* ὁ καὶ ἡ ἐπαγωγὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Plaiſant.* ὁ καὶ ἡ προσηνὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ȣ̃ς. *Qui dit des paroles douces.* ὁ καὶ ἡ ἡδυλόγ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ μειλίχιος, τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. Blando ſermone uti. ἠπίως, *vel* ἤπια λέγειν. || Blandâ oratione delinire. κεχαρισμένως διαλέγεσθαι

γιςθαί]ινι. || Homines ſermone blandi. περὶ τὰς λόγας μαλακοί. vel ἠπίως ἔχοντες περὶ τὸ λέγειν.

BLASPHEMIA, æ. fœm. *Execration, blaſphême.* ἡ βλασφημία, ας.

BLASPHEMO, as, avi, atum, are. *Blaſphémer, maudire.* βλασφημέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλασφήμηκα. gen. cum præp. περὶ.

BLATERO, as, avi, atum, are. *Babiller, parler mal à propos.* περιλαλέω, F. ήσω, P. περιλελάληκα. * βαττολογέω, F. ήσω, P. βεβαττολόγηκα. * φλυαρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα. *Begayer.* ψέλλω, F. ψελῶ, P. ἔψαλκα.

BLATERO, onis. maſc. *Babillard, qui dit des ſottiſes.* ὁ βλὰξ, ακός. * ὁ φλύαρος, ου.

BLATIO, is, ire. Plaut. V. Blatero, as. Nugas blatire. *Conter des rêveries.* λῆρον ληρεῖν.

BLATTA, æ. fœm. *Eſpece de vermine, qui ronge les livres & habits.* ἡ σίλφη, ης.

BLENNUS, a, um. *Sot, lourdaut.* βλεννὸς, νὴ, νόν. *Mal appris.* ὁ καὶ ἡ εὐήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

BLEPHARO, onis. maſc. *Qui a de grands ſourcils, hautain.* ὁ καὶ ἡ βλεφαρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

BLITEUS, a, um. *Sot, étourdi, où il n'y a nul goût.* ὁ βλιτομάμμας, ου. *Un vaut-rien.* οὐτιδανὸς, νὴ, νόν.

BLITUM, i. neut. *Blete, herbe.* τὸ βλίτον, ου.

B O

BOA, æ. fœm. *Sorte de ſerpent.* ἡ βοὰ, ᾶς. *Rougeole des petits enfans.* τὰ τῶν βρεφῶν ἐξανθήματα, ων.

BOARIUS, a, um. *Appartenant aux bœufs.* βοϊκὸς, vel βοεικὸς, κὴ, κόν. * βόειος, εία, ειον. || Boarium forum. *Marché aux bœufs.* τὸ βοοπωλεῖον, είου.

BOATUS, ûs. maſc. *Beuglement, cri de bœuf.* ἡ βοὴ, ῆς. * ὁ μηκασμὸς, (οῦ.) τῶν βοῶν.

BOEMIA, æ. fœm. *Bohême, partie d'Allemagne.* ἡ Βοημία, ας.

BOEOTIA, æ. fœm. *Région en la Gréce.* ἡ Βοιωτία, ας.

BOIÆ, arum. fœm. plur. *Eſpece de liens de fer, ou de bois.* αἱ πέδαι, ῶν.

BOLETUS, i. maſc. *Potiron, mouſſeron.* ὁ βωλίτης, ου.

BOLIS, idis. fœm. *Sonde, inſtrument. Flambeau comme un dard apparoiſſant en l'air.* ὁ βολὶς, ίδος.

BOLUS, i. maſc. *Jet de rets; coup de dés.* ὁ βόλος, ου. || Bolus. *Morceau, bouchée.* ἡ βῶλος, ου. * ὁ ψωμὸς, οῦ. || Bolus Armenia. ἡ βῶλος ἀρμενία.

BOMBAX. Interj. *Je ne m'en ſoucie pas.* βομβάξ. * ἰού.

BOMBILO, as, avi, are. *Bourdonner comme font les mouches.* βομβέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

BOMBUS, i. maſc. *Son de trompette, ſourd bourdonnement de mouches.* ὁ βόμβος, ου.

BOMBYCINUS, a, um. *Fait de ſoie.* βομβύκινος, νὴ, νόν.

BOMBYX, ycis. maſc. *Soie, ou ver à ſoie.* ὁ βόμβυξ, υκος. fœm. *La ſoie.* τὸ τῶν βομβύκων νῆμα, ατος.

BONA, orum. neut. plur. *Les biens.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν. *Poſſeſſions, richeſſes.* τὰ χρήματα, ων. * τὰ κτήματα, ων. *Ce qu'on a.* τὰ ὑπάρχοντα, vel τὰ ὄντα, ων. || Bona prædia. τὰ ὑπέγγυα κτήματα. * ἡ ἔγγυος οὐσία, (ίας). || Bonis cedere alicui. ἐξίστασθαι καὶ ἀφίστασθαι τῶν ὑπαρχόντων τινί. *Faire ceſſion de biens.* || Bona hæreditaria. *Héritage.* ὁ κλῆρος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bona conferre in aliquem. τῶν ἀγαθῶν αἴτιον εἶναί τινι. * εὖ ποιεῖν τινα. || Bona ſua projecerunt. τὰ σφέτερ' αὐτῶν καταβεβλήκασι, (καταβάλλω.) V. anom. βάλλω. || Bonis ſpoliare. τῶν ὄντων ἀποστέρησιν ποιεῖσθαι. || Bonis ſuis ceſſit. ἐξ ὧν εἶχεν, ἐξέστη. || Bonis ſuis parcendum non eſſe putabat. ὧν εἶχε μηδενὸς ἡγεῖτο χρῆναι φείδεσθαι. V. χρὴ. oportet in anom. || Bona ſua conſumere. τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν προσαναλίσκειν. V. Divitiæ.

BONASUS, i. maſc. *Bonaſe, bête ſauvage.* ὁ βόνασος, ου.

BONITAS, atis. fœm. *Bonté.* ἡ ἀγαθότης, vel χρηστότης, ητος. * ἡ ἀγαθοσύνη, ης. || Naturæ, ſeu ingenii bonitas. ἡ εὐφυΐα, ας. || Bonitas ſoli. τὸ εὔγεων τοῦ ἐδάφους. || Bonitas vocis. ἡ εὐφωνία, ας.

BONUM, i. neut. *Bien, le bien.* τὸ ἀγαθὸν, οῦ. || Boni conſulere. εὐγνωμονεῖν. *Prendre en bonne part.*

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Totum iſtud æqui boni facit. τοῦτο εὐλογιστεῖ. * τοῦτο στέργει. || Boni conſulo laborem noſtrum. εὐθυμότατως ἔχω φιλοπονῶν. * εὐλογιστῶ πρὸς τὰ ἡμῖν πεπονημένα. || Bono hoc mihi eſt. ἐπ' ἀγαθῷ τοῦτ' ἐστιν ἐμοί. || Bonum ſummum in virtute ponere. τέλος ποιεῖσθαι τοῦ βίου τὴν ἀρετήν. || Neceſſe eſt, ea quæ acciderunt, æqui bonique conſulere. ἀνάγκη στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι. (V. anom. in. βαίνω.)

BONUS, a, um. *Bon.* ἀγαθὸς, vel χρηστὸς, ἡ, όν. *Utile.* ὁ καὶ ἡ ὠφέλιμος, καὶ τὸ ον, ου. dat. || Bonus vir. καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ. || Bonus caſus. ἡ εὐπραξία, ας. || Bona fama, vel exiſtimatio. ἡ εὐδοξία, ας. || Color bonus. ἡ εὔχροια, οίας. || O Deus bone! ὦ Θεὲ πανάγαθε! || Bona indoles. ἡ εὐφυΐα, ας. || Bona ominatio. τὸ εὐοιώνισμα, ατος. || Bona pronuntiatio. ἡ εὐστομία, ας. || Bona valetudo. ἡ εὐεξία, ας. || Bona mens. ἡ εὔνοια, ας. || Bona opinio. ἡ ὀρθοδοξία, ας. || Bonâ fide. ἐπιεικῶς. * εὐγνωμόνως. * ἁπλῶς. * ἀτεχνῶς. || Si id bonâ tuâ veniâ liceat. εἰ παρείης. j. ſi permittis. || Bonæ frugi ſervus. ὁ οἰκέτης ἐπιεικής. || Bonus bello. πρὸς τὸν πόλεμον, vel πρὸς τὰ πολεμικὰ ἀγαθός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Boni aliquid facere. προὔργου τι ποιεῖν. || Boni mores. ἡ τῶν τρόπων ἀρετή. || Bonus vir. ὁ ἐπιεικῶς διακείμενος. || Bonæ indolis adoleſcentes. οἱ νέοι χρηστοὶ τὰ ἤθη, vel, τὸ ἦθος. || Bonâ indole præditus. ὁ εὐφυΐᾳ κεκοσμημένος. || Boni Reges. οἱ ὀρθῶς βασιλεύοντες. *Id eſt*, rectè regnantes. || Bonus judex. ὁ καλῶς δικάζων. *Id eſt*, benè judicans. || Bona indoles. τὸ καλῶς πεφυκέναι. V. φύω. in anom. || Bono eſſe animo. θαῤῥεῖν. * εὐθυμεῖν. * εὐθύμως ἔχειν. * θυμὸν ἔχειν ἀγατόν. || Quàm vir bonus ſit, ignoro. οὐκ οἶδα δικαιοσύνης ὅπως ἔχει. V. εἴδω. Scio in anom.

BOO, as, avi, atum, are. *Beugler.* βοάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

BOOTES, æ. vel is. maſc. *Le Bouvier, ſigne Céleſte.* ὁ βοώτης, ου. * ἀρκτοφύλαξ, ακος.

BOREALIS, & e, is. BOREUS, a, um. *Septentrional.* βορεαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ βόρειος, καὶ τὸ ειον, είου.

BOREAS, æ. maſc. *Vent de biſe.* ὁ βορέας, ου.

BOREUS, a, um. V. Borealis.

BORYSTHENES, æ. maſc. *Fleuve de Scythie.* ὁ βορυσθένης, ου.

BOS, ovis. comm. gen. *Bœuf ou vache.* ὁ καὶ ἡ βοῦς, οός. Paſcere Boves. βουκολεῖν. * βουτροφεῖν, έω, F. ήσω.

BOSPHORUS, i. maſc. *Un boſphore, ou petit détroit.* ὁ βόσπορος, ου.

BOTELLUS, i. maſc. *Boudin, ſauciſſe, andouille.* ὁ ἀλλᾶς ἄντος.

BOTRUS, i. maſc. *Grappe de raiſin.* ὁ βότρυς, υος.

BOTULUS, i. Maſc. V. Botellus, i.

BOVATIM. adv. *En bœuf.* βοηδόν.

BOVILE, is. neut. *Etable, toit à Bœuf.* τὸ βουκολεῖον, vel βουτροφεῖον, είου.

BOVILLUS, a, um. *Appartenant à bœuf.* βόειος, εία, ειον.

BOVINATIO, onis. fœm. *Injures qu'on dit en criant comme un bœuf.* ἡ λοιδορία, ας.

BOVINATOR, oris. maſc. *Moqueur, qui dit des injures en criant comme un bœuf.* ὁ λοίδορος, ου.

BOVINOR, aris, atus ſum, ari. verbum obſol. *Dire des injures en criant comme un bœuf.* λοιδοροῦμαι, fut. med. ήσομαι. dat.

B R

BRABIUM, ii. neut. *La bague, le prix du combat & de la joûte.* τὸ βραβεῖον, είου.

BRACCA, æ. & BRACCÆ, arum. fœm. *Braies, chauſſes.* ἡ ἀναξυρίς, ίδος * ἡ περισκελὶς, ίδος.

BRACCARIUS, ii. maſc. *Qui fait des braies.* ὁ τῶν ἀναξυρίδων ποιητὴς, οῦ.

BRACHIALE, is. neut. *Braſſelet, mancheron.* τὸ περιβραχιόνιον, ίου. * ὁ χλιδὼν, ῶνος.

BRACHIALIS, & e, is. neut *Qui eſt du bras, qui appartient au bras.* ὁ καὶ ἡ βραχιονεῖος, καὶ τὸ εῖον, ου.

BRACHIATUS, a, um. *Fait en façon de bras.* ὁ καὶ ἡ βραχιονοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. ‖ Brachiatæ vineæ. αἱ ἄμπελοι παραλαστικαί.

BRACHIOLUM, i. neut. *Petit bras.* τὸ βραχιόνιον, ίου. * ὁ ψιλὸς βραχίων.

BRACHIUM, ii. neut. *Le bras.* ὁ βραχίων, ονος. ‖ Brachium fluminis. ὁ τοῦ ποταμοῦ ἀγκὼν, ῶνος. ‖ Brachia Scorpii. αἱ χηλαὶ τοῦ σκορπίου. ‖ Brachium arboris. ὁ τοῦ δένδρου ἀκρέμων, (ονος.) ‖ Brachia montium. οἱ τῶν ὀρῶν λόφοι, ων.

BRACHMANÆ, arum. vel BRACHMANES, um. maſc. plur. *Les Mages des Indes.* οἱ βραχμᾶνες, ων.

BRACTEA, æ. fœm. *Feuille d'or, d'argent, ou d'autre métal.* τὸ πέταλον, ου. * ὁ ἐλασμὸς, οῦ. * τὸ ἔλασμα, ατος.

BRACTEARIUS, ii. maſc. *Bateur d'or ou d'argent.* ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, οῦ. * ὁ τῶν μετάλλων ἐλατὴρ, ῆρος.

BRACTEOLA, æ. fœm *Petite feuille d'or ou d'argent.* τὸ πεταλίδιον, ίου. * τὸ μικρὸν πέταλον, ου.

BRANCHIÆ, arum. fœm. *L'ouie ou oreilles de poiſſons, parties par où ils reſpirent.* τὰ βράγχια, ίων.

BRANCHUS, i. maſc. *Enrouement de voix.* ὁ βράγχος, ου.

BRASSICA, æ. fœm. *Chou.* ἡ κράμβη, ης.

BRAVIUM, ii. neut. V. Brabium.

BREVI, & in Brevi. *En peu de temps, incontinent.* ἐν βραχεῖ ‖ Ut brevi complectar. ἵνα πάντα συνελὼν εἴπω. * ὡς ἐν βραχεῖ διηγήσασθαι.

BREVIA, ium. neut. plur. *Bancs de ſable, lieux par où on paſſe à gué.* τὰ βραχία, έων.

BREVIARIUM, ii. Neut. *Abregé, breviaire.* ἡ ἐπιτομὴ, ῆς. *Regiſtre.* ἡ διαγραφὴ, vel ἀναγραφὴ, ῆς.

BREVILOQUENS, entis. omn. gen. *Qui dit en peu de paroles.* ὁ καὶ ἡ βραχυλόγος, καὶ τὸ ον, ου. * βραχυλογέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν.

BREVILOQUENTIA, æ. fœm. *Façon de s'exprimer en peu de mots.* ἡ βραχυλογία, vel βραχυμυθία, ας.

BREVIO, as, avi, atum, are. *Abreger.* βραχύνω, F. υνῶ P. βεβράχυγκα. acc. *Accourcir.* συντέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc.

BREVIS, & e, is. *Bref, court.* ὁ βραχὺς, έος; ἡ βραχεῖα, είας; τὸ βραχὺ, έος. ‖ Brevis. *Petit de corps.* ὁ βραχὺς τὸ σῶμα. ‖ Brevis pede. βραχὺς τὸν πόδα. ‖ Brevis, is. fœm. vel Breve, is, neut *Un bref.* ἡ ἐπιτομὴ, ῆς. *Un regiſtre.* ἡ διαγραφὴ, vel ἀναγραφὴ, ῆς.

BREVITAS, atis. Fœm. *Brieveté.* ἡ βραχύτης, ητος.

BREVITER adv. *Briévement, en peu de paroles.* βραχέως. ‖ Breviter dicere. βραχυλογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. βεβραχυλόγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Breviter alicujus rei meminiſſe. ἐπιμνησθῆναι τινος διὰ βραχέων. ‖ Breviter oſtendam, quid hoc ſibi velit. διὰ βραχέων δηλώσω, τὰ περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ‖ Breviter narrare aliquid. διὰ βραχέων περί τινος διελθεῖν. διέρχομαι. V. anom. in ἔρχομαι ‖ Breviter ſingula commemorare. ἐν βραχέσι ἕκαστα ἀναμιμνήσκειν. ‖ Ut breviter dicam ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν. ‖ Breviter docere magnas res. συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων ‖ Breviſſimè dicere aliquid. συντομώτατα εἰπεῖν τι. * ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν τι. * περιλαβεῖν τι βραχεῖ λόγῳ. * συλλήβδην περί τινος εἰπεῖν ‖ Quàm breviſſimè potero, exponam. ὡς ἂν βραχυτάτοις δύνωμαι, διηγήσομαι.

BRISA, æ. fœm. *Une maſſe de raiſins que l'on preſſe pour la ſeconde fois, y mêlant de l'eau pour en faire du petit vin* ἡ βρίσα, ης.

BRITANNIA, æ fœm. *Angleterre, Iſle & Royaume dans l'Ocean Septentrional.* ἡ Βρεττανία, ας.

BRITANNICUS Oceanus. *La Manche.* ὁ Βρεταννικὸς ὠκεανὸς, οῦ.

BRITONES, um Maſc. plur. *Les Bretons, Peuples de France.* οἱ Βρέττωνες, ων.

BROCHITAS, BRONCITAS, atis. fœm. *Avancement des dents de deſſous plus que celles de deſſus.* ἡ προοδοντία, ας.

BROCHUS, BROCUS, BRONCUS, a, um. *Qui a les dents de deſſous plus longues que celles de deſſus.* ὁ καὶ ἡ προόδους, όδοντος.

BROMUS, i. maſc. *Avoine, eſpece de bled.* ὁ βρῶμος, ου.

BRUCHUS, i maſc. *Chenille, vermine qui ronge les herbes.* ὁ βροῦχος, ου. * ἡ κάμπη, ης.

BRUMA, æ. fœm. *Le plus court jour de l'an, au ſolſtice d'hyver.* ἡ χειμερινὴ τροπὴ, ῆς. *L'hyver, le temps d'hyver.* ὁ χειμὼν, ῶνος.

BRUMALIS, & e, is. *De l'hyver, appartenant à*

l'hyver. χειμερινὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ χείμεριος, καὶ τὸ ιον. || Brumalis revolutio. ἡ τροπὴ χειμερινή.

BRUSCUM, i. neut. *Une boſſe qui croît en l'érable.* τὸ ὄθνον τῇ σφενδάμνῳ ἐπιφυόμενον.

BRUTUS, a, um. *Inſenſé.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans raiſon.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, καὶ τὸ ον, ου.

BRYA, æ, ſœm. *Tamarice, ou briere, arbriſſeau.* τὸ ἔυζωμον, ου. * ἡ μυρίκη, ης.

BRYON, yi. neut. *Herbes ou mouſſe d'arbres.* τὸ βρύον. ου.

BRYONIA, æ. ſœm. *Vigne blanche, coulevrée.* ἡ βρυωνία, ας. * ἡ ἄμπελος λευκή.

B U.

BUBALINUS, a, um. *De bufle.* βουβαλινὸς, ἡ, όν.

BUBALUS, i. maſc. *Bufle, bœuf ſauvage.* ὁ βούβαλος, ου. * βουβαλὶς, ίδος.

BUBILE, is. neut. *Etable à bœuf.* τὸ βοαύλιον, *vel* βουστάδιον, ίου. * τὸ βούσταθμον, ου.

BUBO, onis. maſc. *Hibou, chahuant, oiſeau de nuit.* ὁ βύας, ύου. *Bubon, ulcere.* ὁ βουβὼν, ῶνος.

BUBSEQUA, æ. ſœm. Sidon. *Bouviere.* ἡ βουκόλος, ου.

BUBULA, æ. *ou* caro Bubula. τὸ βόειον. * τὸ βόειον κρέας, (ατος.)

BUBULCUS, i. maſc. *Bouvier.* ὁ βουκόλος, ου. * ὁ βοηλάτης, ου. * ὁ βουποίμην, ενος.

BUBULUS, a, um. *De bœuf ou de vache.* ὁ καὶ ἡ βόειος, καί τὸ ειον, ου. * βοϊκὸς & βοεικὸς, ἡ, όν. || Bubulum corium. ἡ βοεία, ας. * τὸ βουδέψιον, ίου.

BUCCA, æ. ſœm. *La bouche.* τὸ στόμα, ατος.

BUCCÆ, arum. ſœm. plur. *Les deux côtés de la bouche.* αἱ γνάθοι, ων. || Buccas inflare. τὰς γνάθους φυσιᾶν. || Quod in buccam venit, ſcribit. ὅ, τι ἂν εἰς τὸ στόμα ἔλθῃ γράφει.

BUCCEA, æ. ſœm. *Bouchée, morceau.* ὁ ψωμὸς, οῦ. * τὸ μάσημα, ατος. * τὸ ψώμισμα, ατος.

BUCCELLA, ſœm. *Petite bouche, petit morceau.* τὸ ψώμιον, ίου.

BUCCELLATUM, i. neut. *Biſcuit.* τὸ ἐψωμισμένον, ου.

BUCCELLATUS, a, um. *Taillé par morceaux, par bouchées.* ψωμισθεὶς, θεῖσα, θέν.

BUCCINA, æ. ſœm. *Une trompette, cornet.* ἡ σάλπιγξ, γγος. * τὸ βυκανιστήριον, ίου.

BUCCINATOR, oris. maſc. *Un trompette.* ὁ σαλπιγκτὴς, *vel* βυκανιστὴς, οῦ.

BUCCINO, as, avi, atum, are. *Sonner de la trompette.* σαλπίζω, F. ξω, P. χα.

BUCCINUM, i. neut. *Trompette.* V. Buccina. *Poiſſon dont la coquille s'appelle porcelaine.* ὁ κήρυξ, υκος.

BUCCO, onis. maſc. *Jouflu.* ὁ γνάθων, ωνος.

BUCCULA, æ. ſœm. *Petite bouche.* τὸ στόμιον, ίου. *La joue.* ἡ γνάθος, ου.

BUCCULENTUS, a, um. *Qui a grande bouche.* ὁ καὶ ἡ πρόστομος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ στομώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

BUCENTES, is, maſc. *Taon, mouche.* ὁ βουκέντης, ου.

BUCENTRUM, i. neut. *Aiguillon avec lequel on pique les bœufs.* τὸ βουκέντρον, ου.

BUCERIÆ, arum. ſœm. plur. *Troupeaux de bœufs.* αἱ βουκολίαι, ῶν. * τὰ βουκόλια, ων.

BUCERIUS, & BUCERUS, a, um. *Ayant des cornes de bœuf.* ὁ καὶ ἡ βούκερως, καὶ τὸ βούκερων, ω.

BUCOLICA, orum. neut. plur. *Chanſons de bouviers l'un avec l'autre.* τὰ βουκολικὰ, ῶν.

BUCOLICUS, a, um. *Appartenant aux bœufs.* βουκολικὸς, κὴ, κόν.

BUCULA, æ. ſœm. *Bouvillon, geniſſe.* τὸ βοΐδιον, *vel* βοϊδάριον, ίου.

BUFO, onis. maſc. *Crapaut.* ὁ φύσαλος, ου.

BULBACEUS, a, um. *Ayant pluſieurs têtes en la racine, ſemblables à oignons.* ὁ καὶ ἡ βολβώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

BULBITO, as, avi, atum, are. *Gâter, ſouiller.* βολβιτίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

BULBOSUS. V. Bulbaceus.

BULBUS, i. maſc. *Echalote, & toute racine ronde ayant pluſieurs pelures l'une ſur l'autre.* ὁ βολβὸς, οῦ.

BULEVTA, æ. maſc. *Echevin, Conſeiller de Ville.* ὁ βουλευτὴς, οῦ.

BULEVTERION, ii. neut. *Senat, Cour.* τὸ βουλευτήριον, ου.

BULGA, æ. ſœm. *Bougette de cuir.* ἡ δερματίνη πήρα, ας. * ὁ μολγὸς, οῦ.

BULIMIA, æ. *Grande faim.* ὁ βούλιμος, ου. * ἡ βουλιμία, ας.

BULLA, æ, ſœm. *Bouteille ou bouillon s'élevant ſur l'eau.* ἡ πομφόλυξ, υγος. * ἡ φυσαλὶς, ίδος. *Une bague d'or en forme de boſſe, que les enfans nobles avant l'age viril portoient ſur l'eſtomac.* ἡ περιπόρφυρα, ας. * τὸ στηθοδέσμιον, ίου.

BULLÆ, arum. ſœm. plur. *Têtes de clous.* τῶν ἥλων ἄκρα πομφολυγώδη.

BULLATUS, a, um. *Qui eſt orné de bague d'or en forme de boſſe.* τῷ στηθοδεσμίῳ κεκοσμημένος, ένη, ένον. *Reſſemblant à des bouteilles d'eau.* πεπομφολυγωμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ πομφολυγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Bullatæ nugæ. οἱ πομφολυγώδεις, λόγοι.

BULLIO, is, ivi, itum, ire. *Bouillir.* ζέω, F. έσω, P. ἔζεκα. * βράσσω, *vel* βράζω, F. σω. P. βέβρακα.

BULLO, as, avi, atum, are. *Bouillonner, s'élever en forme de bouteilles d'eau.* πομφολυγίζω, F. ίσω, P. ικα. * πομφολυγόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα.

BULLULA, æ, ſœm. *Petit bouillon, petite bouteille d'eau.* τὸ πομφολύγιον, ίου.

BURIS, is. ſœm. *Manche de la charrue.* ἡ ἐχέτη, ης. * τὸ ἔλυμα, ατος. * ὁ γύης, ου.

BUSTUARII, orum. maſc. plur. *Gladiateurs qui combattoient au lieu où l'on brûloit les corps des morts.* οἱ ἐπιτύμβιοι, ίων.

BUSTUARIUS, ii. maſc. *Qui étoit aux aſſemblées, que l'on faiſoit pour brûler les corps des morts.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτύμβιος, ίου.

BUSTUM, i. neut. *Lieu où on brûloit les morts.* ἡ πυρὰ, ᾶς. *Tombeau, ſepulcre.* ὁ τύμβος, ου. || Buſta violare. τυμβωρυχεῖν.

BUTEO, onis. *vel* BUTIO, onis. maſc. *Buſart, oiſeau.* ὁ τριόρχης, ου. * ὁ τρίορχος, ου.

BUTYRUM, i. neut. *Beure.* τὸ βούτυρον, ου.

BUXETUM, i. neut. *Lieu planté de bouis.* ὁ πυξεὼν, ῶνος.

BUXEUS, a, um. *Qui eſt de bouis.* πύξινος, νη, νον.

|| Buxei coloris. ὁ καὶ ἡ πυξοειδὴς, τὸ ὲς, ἐ͠Θ, ες.

BUXIFER, (eri) a, um. *Qui porte bouis.* ὁ καὶ ἡ πυξοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

BUXOSUS, a, um. *Plein de bouis.* ὁ καὶ ἡ πυξώδης, καὶ τὸ ες, ἐ͠Θ, ες. *Reſſemblant au bouis.* ὁ καὶ ἡ πυξοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, ἐ͠Θ, ες.

BUXUM, i. neut. & BUXUS, i. fœm. *Bouis, arbre.* ἡ πύξος, ου.

B Y

BYRSA, æ. fœm. *Cuir.* ἡ βύρσα, ης.

BYSSINUS, a, um. *Qui eſt de crêpe, de fin lin.* βύσσινος, η, ον.

BYSSUS, i. fœm. *Crêpe, fin lin.* τὸ βύσσον, ου. * ἡ βύσσος, ου.

BYZANTIUM, ii. neut. *Ville principale de Turquie appellée Conſtantinople.* τὸ Βυζάντιον, ίου.

BYZANTIUS, a, um. *Qui eſt de Byzance ou de Conſtantinople.* Βυζάντιος, ία, ιον.

C A

CABALLINUS, a, um. *Qui eſt de cheval, ou appartenant à cheval.* ὁ καὶ ἡ ἵππειος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ καβάλλινος, καὶ τὸ, ον, ου.

CABALLUS, i. maſc. *Cheval.* ὁ καβάλλης, ου. * ὁ ἵππος, ου.

CACABUS, i. maſc. *Marmite.* ὁ κάκκαβος, ου. * ἡ κακκάβη, ης. * ἡ χύτρα, ας. *Chaudiere.* ὁ λέβης, ητος.

CACATURIO, is, ivi, itum, ire. Mart. *Vouloir aller à la ſelle.* χεζητιάω, ῶ, F. άσω, P. κεχεζητίακα. * χεσείω, F. είσω, P. κεχέσεικα.

CACATUS, a, um. *Gâté d'ordure, ou d'excrement* κατακεχεσμένος, η, ον.

CACHINNATIO, onis. fœm. *Ris démeſuré, moquerie* ὁ καγχασμὸς, ου. * ἡ καταχήνη, *vel* ἡ καχήνη, ης. * ὁ κιχλισμὸς, ου.

CACHINNUS, i. maſc. V. Cachinnatio. Cachinnum tollo. V. Cachinno, as.

CACHINNO, as, avi, atum, are. CACHINNOR, aris, atus ſum, ari. *Rire à pleine gorge, s'éclater de rire.* κιχλίζω, F. ίσω, P. ικα. * καγχλάζω, *vel* καγχάζω, F. άσω, P. ακα.

CACO, as, avi, atum, are. *Aller à la ſelle.* χέζω, F. ἐσω, P. κέχεκα. * ἀφοδεύω, F. εύσω, P. ἀφώδευκα. * ἀποπατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποπεπάτηκα.

CACODÆMON, onis, maſc. *Malin eſprit, démon.* ὁ κακοδαίμων, ονος.

CACOETHES, is, neut. *Mauvaiſe coûtume.* τὸ κακόηθες, εος, ους. *La mal-tigne, maladie.* τὸ πάθος ἀνίατον.

CACULA, æ, maſc. *Goujard.* ὁ τοῦ ςρατιώτου ἀκόλουθος, ου.

CACUMEN, minis. *Le ſommet, le coupeau de quelque choſe.* τὸ ἄκρον, ου. * ἡ κορυφὴ, ῆς.

CACUMINATE, adver. *En pointe.* ἀποξέως.

CACUMINATUS, a, um. *Aigu.* ἀποξυνθεὶς, θεῖσα, θὲν. ὁ καὶ ἡ ἄποξυς, *vel* ὁ ἄποξυς, εος; ἡ ἀπόξεια, είας; τὸ ἄποξυ, εος.

CACUMINO, as, avi, atum, are. *Faire pointu, aigu.* ἀποξύνω, F. υνῶ, P. ἀπώξυγκα. acc. * κορυφόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CADAVER, eris. neut. *Cadavre, corps mort.* τὸ πτῶμα, ατος. * ὁ νεκρὸς, ου. * rarò τὸ νεκρὸν, ου. || Cadaver hominis. ὁ τοῦ ἀνθρώπου νεκρὸς, ου.

CADAVEROSUS, a, um. *Plein de cadavres.* ὁ καὶ ἡ νεκρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble à un cadavre.* ὁ καὶ ἡ νεκροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

CADENS, entis. Part. omn. gen. *Qui tombe.* πίπτων, οντος; ουσα, ούσης; ον, οντος. Cadentia commoda. τὰ διαφθειρόμενα χρήματα, ων.

CADISCUS, i. maſc. *Petit vaiſſeau où l'on mettoit les ſuffrages.* ὁ καδίσκ͠Θ, ου.

CADIVUS, a, um. *Qui tombe aiſément.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, *vel* εὐκατάπτωτος, καὶ τὸ ον, ου.

CADMIA, æ. fœm. *Pierre dont on fait de l'airain.* ἡ καδμία, ας.

CADO, is, cecidi, caſum, cadere. *Tomber, choir.* πίπτω. (V. anom.) || Quæ cadunt ſub aſpectum. τὰ ὁρατὰ, ῶν. || Cadere animis. ἀθυμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα. || Cadere causâ. ἐκπίπτειν. *vel* ἡττᾶσθαι τῆς αἰτίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc in cogitationem cadere non poteſt. μή ποτε τοῦτο ἐπὶ νοῦν ἀναβαίνειν δύναται. *vel* ἀνεννόητόν ἐςι τοῦτο. || In ſuſpicionem criminis cadere. εἰς ὑποψίαν ἀδικήματος ἐλθεῖν. *vel* ἥκειν, *vel* ἐμπίπτειν. || Hoc crimen in eum non cadit. ἀλλοτριωτάτως ἔχει πρὸς τοῦτο ἔγκλημα. * πορρωτάτω ἐςὶ τούτου ἐγκλήματος. || Hæc injuſtitia in eum non cadit. οὐκ οἷός τ' ἐςὶ τοῦτο ἀδικεῖν. * οὐ πρόσεςιν αὐτῷ ἀδικεῖν. || Bellè cadit. εὖ καὶ κατὰ καιρὸν συμβαίνει. * καλῶς πίπτει. V. Incido.

CADUCEATOR, oris. maſc. *Ambaſſadeur de paix.* ὁ κήρυξ, υκος

CADUCEUM, i. neut. & CADUCEUS, i. maſc. τὸ κηρύκειον, είου.

CADUCIFER, eri. maſc. *Ambaſſadeur pour la paix.* ὁ κηρυκειοφόρος, ου.

CADUCUS, a, um. *Caduque, qui n'eſt pas de durée.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, ου. * φθαρτὸς, ή, όν. *Ruineux.* ἡ εὐκατάπτωτος, καὶ τὸ τον.

CADURCUM, i. neut. *Voile, coutil de lit, logette de mercier.* τὸ καδοῦρκον, ου.

CADUS, i maſc. Mart. *Caque ou baril.* ὁ κάδος, ου

CÆCIAS, æ. maſc. *Vent de galerne qui attire les nues.* ὁ καικίας, ίου.

CÆCIGENUS, a, um. *Qui eſt né aveugle.* ὁ καὶ ἡ τὸ τυφλογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

CÆCILIA, æ. fœm. *Sorte de ſerpent.* ἡ ἀμφίσβαινα, *vel* ἀμφισβαῖνα, ης. * ὁ τυφλῖνος, ου.

CÆCITAS, atis. fœm. *Aveuglement.* ἡ τυφλότης, ητος. * ἡ τύφλωσις, εως. || Cæcitas mentis. *Folie.* ἡ μανία, ας.

CÆCO, as, avi, atum, are. *Aveugler.* τυφλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. Cæcari, & Cæcatum eſſe. V. Cæcutio, is.

CÆCULTO, as, avi, atum, are. *Avoir les yeux éblouis, ne voir pas clair.* παραβλέπομαι, fut. med. έψομαι. * ἀμβλώττω, *vel* ἀμβλυώττω, F. σω, P. ἠμβλύωκα.

CÆCULUS, i. maſc. *Qui ne voit gueres*, ὁ τυφλίας, ου. * ὁ παραβλὼψ, ῶπος. * ὁ παραβλώπης, ου.

CÆCUS, a, um. *Aveugle*, τυφλὸς, ἡ, όν. *Inconnu, caché.* ἄδηλος, ὁ, ἡ, όν. *Inesperé.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne ſe voit pas.* ὁ καὶ ἡ ἀόρατος, καὶ τὸ τον. * ὁ καὶ ἡ ἀφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui eſt ſans raiſon.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου. || Surrexit cæcus. ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἀπεστερημένος. || Omnino cæcus. ὅλως διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.

CÆCUTIO, is, ivi, itum, ire. *Etre aveugle, ne voir goutte.* τυφλώττω, *vel* ἀμβλυώττω, F. ώσω, P. ωκα. * τυφλόομαι, οῦμαι. futur. paſſ. ωθήσομαι.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Valde ii cæcutiunt, qui ſic arbitrantur. πόῤῥω τῆς ἀληθείας διαμαρτάνουσι, οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν γνώμην.

CÆDES, is. fœm. *Meurtre.* ὁ φόνος, ου. * ἡ σφαγὴ, ῆς. *Défaite.* ἡ ἀναίρεσις, εως.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Ingentem hoſtium cædem edere. φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων ποιεῖν, *vel* ἐργάσασθαι. || Cædes repentino impetu perpetrata. ὁ ἐκ τοῦ παραχρῆμα φόνος.

CÆDO, is, cecîdi, cæſum, cædere. *Fraper.* τύπτω, F. ύψω, P. υφα. acc. *Couper.* κόπτω, F. όψω. P. οφα. acc. *Ecorcher.* δέρω, F. δερῶ, P. δεδαρκα. acc. *Tuer.* φονεύω, F. εύσω, P. πεφονευκα. acc. * κτείνω, F. κτενῶ, P. ἔκτακα. acc. || Cædere januam. *Heurter, fraper à la porte.* κόπτειν τὴν θύραν.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Cædi ab aliquo, πληγῆναι ὑπό τινος. || Ab aliis cæſi, occiſi ſunt. ὑφ' ἑτέρων ἐτελεύτησαν. * ὑφ' ἑτέρων ἔθανον. V. θνήσκω. in anom. || Multos hoſtes cecîdit. φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων ἐποίησε. V. Occîdo.

CÆDUUS, a, um. *Qu'on coupe, qu'on peut couper.* τομαῖος, αία, αῖον. || Cædua ſylva. ἡ ὑλοτομία, ας. * τὸ ὑλοτόμιον, ίου.

CÆLAMEN, inis. neut. *Gravure.* ἡ γλυφὴ, ῆς. * τὸ γλύμμα, ατος.

CÆLATOR, oris. maſc. *Graveur.* ὁ γλυπτὴς, οῦ. * ὁ γλυπτὴρ, ῆρος. * ὁ γλυφεὺς, έως. || Argenti cælatores. οἱ ἀργυροκοπιστῆρες, ων. * οἱ ἀργυροκόποι, ων.

CÆLATURA, æ. fœm. *Gravure.* ἡ γλυφὴ, ῆς. * τὸ τόρευμα, ατος. *Le métier de graveur.* ἡ τορευτικὴ, ῆς. *Ouvrage du graveur.* τὸ γλύμμα, ατος. || Subtilior cælatura. ἡ λεπτουργία, ας.

CÆLATUS, a, um. *Gravé.* τορευθεὶς, θεῖσα, θέν. * γεγλυμμένος, η, ον. * γλυπτὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἀνάγλυπτος, τὸ ον. || Cælatum argentum. τὸ κοῖλον ἀργύριον.

CÆLEBS, ibis. maſc. & fœm. *Qui n'eſt point marié.* ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ὁ καὶ ἡ ἀγάμητος, ον.

CÆLIBATUS, & COELIBATUS, ûs. maſc. *Etat d'un homme non marié.* ἡ ἀγαμία, ίας. * ἡ ἀζυγία, ας. * τὸ ἀγάμιον, ίου.

CÆLO, as, avi, atum, are. *Graver.* γλύφω, F. ψω, P. γέγλυφα. acc. * ἐγκόπτω, F. ψω, P. ἐγκέκοφα. acc. * τορεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

CÆLUM, i, neut. *Burin.* τὸ γλυφεῖον, είου. * τὸ γλυπτήριον, ου. * ὁ ἐγκοπεὺς, έως.

CÆMENTARIUS, ii. maſc. *Maçon qui bâtit de moëlon ou de blocaille.* ὁ χαλικοδόμος, ου. * ὁ χαλικουργὸς, οῦ.

CÆMENTITIUS, a, um. *Fait de moëlons.* ὁ καὶ ἡ χαλικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CÆMENTUM, i. neut. *Moëlon, blocaille.* ὁ χάλιξ, ικος.

CÆPA, æ. fœm. & CÆPE indecl. neut. *Oignon.* τὸ κρόμμυον, ου.

CÆPETUM, i. neut. *vel* CÆPINA, æ. fœm. *Une oignonniere, lieu planté d'oignons.* ὁ κρομμυὼν, ῶνος.

CÆPITIUS, a, um. *D'oignon.* ὁ καὶ ἡ κρομμυεῖος, εία, εῖον.

CÆPULA, æ. fœm. *Petit oignon.* τὸ κρομμύδιον, ίου.

CÆREMONIA & CÆRIMONIA, æ. fœm. *Cérémonie.* ἡ τελετὴ, ῆς. * ἡ θρησκεία, είας. * ὁ ἁγιασμὸς, οῦ.

CÆRULEUM, *vel* CÆRULUM, i. neut. *Azur.* τὸ κυάνεον, έου. || Spumant Cærula. *La mer écume.* ἀφρίζει ἡ θάλασσα, ης. || Verrunt cærula. *Ils navigent par la mer.* θαλαττεύουσι.

CÆRULEUS & CÆRULUS, a, um. *Bleu, ou pers.* ὁ καὶ ἡ κυανοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * κυάνεος, νους; έου, ου: κυανέη, νῆ; έης, ῆς τὸ κυάνεον, νοῦν; έου, οῦ || Cærulei oculi. οἱ κυανεόφθαλμοι, ων.

CÆSA, æ. fœm. *Vouge ou gouge.* ἡ γαῖσσα, ης.

CÆSAR, aris. maſc. ὁ Καῖσαρ, αρος.

CÆSARIATUS, a, um. *Qui a une grande perruque.* βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον. * βοστρυχίζων, χίζουσα, χίζον. Subſt. ὁ κομήτης, ου.

CÆSARIES, ei. fœm. *Perruque.* ὁ βόστρυχος, ου. * ἡ κόμη, ης. || Cæſariei in modum. βοστρυχηδόν.

CÆSIM. adv. *De taille, en taillant.* κοπτικῶς. * τμητικῶς. * τμήδην. || Cæſim ac punctim. ἐκ καταφορᾶς τε καὶ ἐκ διαλήψεως. || Cæſim dicere. λεπτομερῶς φράζειν. * κομματικῶς λέγειν.

CÆSIO, onis. fœm. *Coupure, taille ou coupe, taillade.* ἡ τμῆσις, εως. * τὸ τμῆμα, ατος. * ἡ τομὴ, ῆς.

CÆSIUS, a, um, *Pers, de couleur de Ciel.* γλαυκὸς, κὴ, κόν. || Qui habet cæſios oculos. ὁ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου. || Cæſia virgo. ἡ παρθένος γλαυκῶπις, (ιδος.)

CÆSO, onis. maſc. *Celui qu'on a tiré du ventre de ſa mere par le côté.* ὁ ἀνατομίας, ίου.

CÆSPES, itis, maſc. *Mote de terre herbue, un gazon.* ἡ βῶλος, ου. * ὁ βῶλαξ, ακος.

CÆSPITITIUS, a, um. *Fait des gazons.* ἐκ τῶν βώλων πεποιημένος, ένη, ένον.

CÆSPITITIUM, ii. neut. *Siege, lit fait de gazons.* ἡ στιβὰς, άδος.

CÆSPITO, as, avi, atum, are. *Chanceler, broncher.* παραπταίω, F. αίσω, P. παρέπταικα. * προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. || Cæſpitatores equi. οἱ παράφοροι βαδίζοντες ἵπποι, ων.

CÆSTRUM, i, V. Ceſtrum.

CÆSTUS, ûs. maſc. *Gros gans garnis de plomb pour les jeux publics* ἡ πυγμὴ, ῆς.

CÆSULIÆ, arum. maſc. plur. *Qui ont les yeux pers.* οἱ κυανώπιδες, ων.

CÆSURA, æ. fœm. *Coupure, taillade.* ἡ τομὴ, ῆς. * τὸ τμῆμα, *vel* κόμμα, ατος.

CÆSURATIM. adverb. *Briévement.* τμητικῶς.

CÆSUS, a, um. *Coupé, taillé.* διακοπείς, *vel* τμηθεὶς, θεῖσα, θέν. * κεκομμένος, η, ον. *Tué.* φονευθεὶς, θεῖσα, θέν.

CÆTARII, V. Cetarii.

CÆTER, & CÆTERUS, *ne ſe dit point au nominatif; mais ſeulement*, Cætera. fœm. Cæterum. neut. *L'autre.* ὁ ἕτερος, ȣ : ἡ ἑτέρα, ας : τὸ ἕτερον, ȣ. * ὁ λοιπὸς, ȣ̃ : ἡ λοιπὴ, ῆς : τὸ λοιπὸν, ȣ̃. * ὁ ἄλλος, ȣ : ἡ ἄλλη, ης : τὸ ἄλλο, ȣ. || Cæteri, cæteræ, cætera. in plur. ἕτεροι, ἕτεραι, ἕτερα. * λοιποὶ, λοιπαὶ, λοιπά.

CÆTERA, *vel* CÆTERO adverb. *Au reſte.* εἰς τὸ λοιπόν. * τὰ λοιπά. * τ' ἄλλα. *Deſormais.* εἰσαῦθις. *Par après.* μετὰ ταῦτα.

CÆTEROQUI & CÆTEROQUIN. *Autrement, ſans cela.* ἄλλως τε. * εἰ δὲ μή.

CÆTERUM, *vel* CÆTERO. adv. Vide Cæterà. *Toutefois, néanmoins.* ἀλλά. *vel* τ' ἄλλα. * καὶ μήν.

CALAMARIUM, ii. neut. *Etui à plumes, écritoire.* ἡ καλαμοθήκη, ης.

CALAMENTUM, i. neut. CALAMENTA, æ. fœm *Charnier à roſeaux.* ὁ καλαμὼν ῶνος.

CALAMETA, orum. neut. plur. *Morceaux de cannes, qui reſtent dans une vigne taillée.* τὰ τῶν καλάμων θραύσματα, ων.

CALAMISTER, ſtri. maſc. & CALAMISTRUM, i. neut. *Fer à friſer les cheveux.* τὸ κάλλυντρον, ȣ. * κομμώτριον, ίȣ. * ἡ καλαμὶς, ίδος. Calamiſtris inurere. *Friſer.* βοστρυχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Orner de belles paroles.* κοσμεῖν τῷ λόγῳ.

CALAMISTRATUS, a, um. *Friſé.* βοστρυχισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui a les cheveux friſés.* ὁ κ ἡ παραπλοκάμος, ȣ.

CALAMISTRO, as, avi, atum, are. Cic. *Friſer.* βοστρυχίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CALAMITA, æ. maſc. *Sorte de petite grenouille.* ὁ καλαμίτης, ȣ.

CALAMITAS, atis. fœm. *Grêle qui rompt le tuyau du bled, dommage.* ἡ χαλαζοκοπία, ας. *Calamité, malheur.* ἡ συμφορὰ, ᾶς. * ἡ δυστυχία, ας. * τὰ δεινὰ, ῶν. *Corruption, dégât.* ἡ φθορὰ, ᾶς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. In calamitates aliquem conjicere. εἰς ἀτυχίας ἐμβάλλειν τινά. * εἰ συμφορὰς καταστῆναί τινα. || Calamitatibus premi. ἀθλίως διακεῖσθαι. * μάλιστα δυστυχεῖν. * πολλὰ κακὰ παθεῖν. V. πάσχω in anom. || In ſummis calamitatibus vivunt. ἐν ἐσχάτοις ἀτυχήμασι, *vel* ἐν μεγίσταις δυσπραξίαις διάγȣσι. || Calamitatibus affici. χρῆσθαι συμφοραῖς. || Cùm eum aliqua calamitas apprehenderit. ὅταν τις αὐτὸν συμφορὰ καταλάβῃ. V. λαμβάνω in anom. || In calamitatibus & mœroribus verſari. ἐν συμφοραῖς καὶ πένθεσιν ἔχεσθαι. || In calamitatem aliquam prolabi. εἰς τινα συμφορὰν πίπτειν. || In tali calamitate poſitus. ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καθεστηκώς. || Calamitatem accipere. ἀτυχεῖν, *vel* δυστυχεῖν. || Multas calamitates acceperunt. πολλὰ καὶ δεινὰ ἀτυχήματα συνέβη αὐτοῖς, id eſt, multa & gravia infortunia contigerunt illis. aor. 2. verb. συμβαίνω. V. βαίνω in anom. πολλὰ δεινὰ ἔπαθον multa gravia paſſi ſunt. aor. 2. v. πάσχω. V. anom. || In extremas, vel in maximas calamitates incidere. ταῖς ἐσχάταις, *vel* ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσεῖν V. πίπτω in anom. || Ex urbis calamitatibus ſua commoda quærere. τὰς τῆς πόλεως καρπȣ̃σθαι συμφοράς. || Calamitas in quam lapſi ſumus. ἡ κατασχȣ̃σα ἡμᾶς συμφορά. || Magnis calamitatibus vexari. ὑπὸ μεγάλων συμφορῶν κατέχεσθαι. || Indignâ calamitate afficitur. κακὰ πράττει ȣ̓ κατ' ἀξίαν. || Innumeris calamitatibus involvere. μυρίοις δεινοῖς περιβάλλειν. || Multis calamitatibus conflictari. * πολλῇ μάχεσθαι ταλαιπωρίᾳ. || Calamitatem alicujus levare. *Soulager l'infortune de quelqu'un.* τῶν κακῶν ἐκκομίζειν τινά. Plutarch. || Amori veſtro nulla incidit calamitas. Ter. ȣ̓κ ἐδυστυχήσατε περὶ τȣ̀ς ἔρωτας. Lucian. || Calamitates vitæ. αἱ περὶ τὸν βίον ἀτυχίαι.

CALAMITOSE. adverb. *Malheureuſement.* ἀτυχῶς. * δυστυχῶς. *Miſérablement.* ὀιζυρῶς. * ἀθλίως. * ταλαιπόρως.

CALAMITOSUS, a um. *Sujet à être gâté par le mauvais tems.* ὁ καί ἡ χαλαζόβολος, καὶ τὸ λον. *Miſérable.* ὁ καὶ ἡ ὀιζυρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ὡ πολυώδυνος *vel* ταλαίπωρος, καὶ τὸ, ον, ȣ. *Malheureux.* ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, *vel* ἀτυχὴς, καὶ τὸ ὲς, ἑος, ȣ̃ς. * ἄθλιος, ία, ιον.

CALAMUS, i. maſc. *Roſeau* ou *canne.* ὁ δόναξ, ακος. * ὁ κάλαμος, ȣ. *Chaume, chalumeau, gréfe pour enter.* ὁ κάλαμος. ȣ. * ἡ καλάμη, ης. *Plume à écrire.* ὁ κάλαμος. ȣ || Calami viſcati. *Des roſeaux pleins de glue.* δόνακες ἰξόφοροι. || Calamorum ſibilum. *Son des Chalumeaux.* καλαμόεσσα ἰαχή.

CALANTICA, æ. fœm. *Calote, ſorte de couvrechef, ou chaperon de femme.* ἡ καλύπτρα, ας.

CALATHISCUS, i. maſc. *Petit panier d'oſier.* ὁ καλαθίσκος, ȣ.

CALATHUS, i. maſc. *Panier d'oſier. Pot d'aiſain à mettre du lait.* ὁ κάλαθος, ȣ. * ὁ τάλαρος, ȣ.

CALATOR, oris. maſc. *Goujard.* ὁ τȣ̃ στρατιώτȣ σκευοφόρος. *Sorte d'eſclave.* ὁ κλήτωρ, ορος.

CALCANEUM, ei. neut. & CALCANEUS, ei. maſc. *Le talon, le derriere du pied.* ἡ πτέρνα, ης.

CALCAR, aris. neut. *Eperon.* τὸ κέντρον, ȣ. * τὸ πλῆκτρον, ȣ. * πτερνιστήρ, ῆρος. || Calcaria adhibere, admovere, ſubdere. κεντίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * κεντεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. * κεντρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Eveiller, exciter.* ἐγείρω (V. anom.) acc. || Calcar currenti addere. τὸν τρέχοντα ὀτρύνειν. || Calcar alicui addere ad virtutem. παρορμᾶν τινα εἰς ἀρετήν.

CALCARIUS, ii. maſc. *Qui fait la chaux, chaufournier.* ὁ γυψοποιὸς, ȣ̃ * ὁ τὴν τίτανον καμινεύων, οντος.

CALCARIUS, a, um. *Qui eſt ou appartient à la chaux.* ὁ ἡ, τὸ τῆς τιτάνȣ. || Calcaria fornax ὁ, τῆς τιτάνȣ κάμινος, ȣ.

CALCATUS, a, um. *Fait avec chaux, ou de chaux.* γυψωτὸς, τὴ, τόν. * ὁ ἡ τὸ ἐκ τῆς τιτάνȣ.

CALCATORIUM, ii. neut. *Fournaiſe à chaux.* ὁ κάμινος τῆς κονίας.

CALCEAMENTUM, i. neut. CALCEAMEN, inis, CALCEARIUM, ii. neut. & CALCEATUS, ûs. maſc. *Chauſſure, ſoulier.* τὸ ὑπόδημα, ατος. * τὸ πέδιλον, ȣ. * ἡ ὑπόδησις, εως. || Attritus calceamentorum. τὰ ἐξ ὑποδημάτων θλίμματα, ων. || Calceamenta gerunt gentis more. *Ils portent des ſouliers ſelon l'uſage du pays.* ὑποδήματα ἔχȣσιν ἐπιχώρια. Valla ex Herodot. || Calceamentum pede majus. *Soulier trop grand pour le pié.* ὑπὲρ τὸν πόδα ὂν ὑπόδημα. || Vile calceamentum. ἡ ἐμβὰς, εμβάδος. || Calceamentum villoſum. ἡ ἀσκέρα, ας. || Calceamenta levia. οἱ κονίποδες, ων. || Vetus calceamentum. τὸ κάττυμα, ατος.

CALCEARIUS, ii. maſc. *Cordonnier.* ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ. * ὁ σκυτεὺς, έως.

CALCEATUS, a, um. *Chauſſé.* ὑποδεδεὶς, δεῖσα, δέν. * ὑποδεδεμένος, ένη, ένον. acc. rei.

CALCEO, as, avi, atum, are. *Chauſſer.* ὑποδέω, δήσω, ὑποδέδεκα. acc. rei. & dat perſ.

CALCEOLARIUS, ii. maſc. *Cordonnier.* ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ. * ὁ σκυτοτόμος, ου.

CALCEOLUS, i. maſc. *Petit ſoulier.* τὸ ὑποδημάτιον, ίου.

CALCEUS, i. maſc. & CALCIAMENTUM. V. Calceamentum.

CALCITRATUS, ûs. maſc. *Ruade en regimbant.* ὁ λακτισμὸς, οῦ. * ἡ πτέρνισις, εως.

CALCITRO, as, avi, atum, are. Cic. *Ruer des pieds, regimber.* λακτίζω, *vel* πτερνίζω, F. ίσω, P. ἐπτέρνικα. * πτερνοκοπέω, F. ήσω, P. ἐπτερνοκόπηκα.

CALCITRO, onis. maſc. *Qui rue, qui regimbe.* ὁ λακτιστὴς, *vel* πτερνιστὴς, οῦ.

CALCITROSUS, a, um. *Qui a coûtume de regimber.* ὁ καὶ ἡ πτερνοκόπος, ου. * ὁ λακτιστὴς, οῦ. * λακτιστικὸς, ή, όν.

CALCO, as, avi, atum, are. *Fouler aux pieds.* πατέω, ῶ F. ήσω, P. ηκα. acc.

CALCULATOR, oris, maſc. *Qui dreſſe un compte* ὁ λογιστὴς, οῦ. *Qui calcule.* ὁ ψηφιστὴς, οῦ.

CALCULO, as, avi, atum, are. *Calculer, compter.* λογίζομαι, fut. ίσομαι. accuſ. V. Numero.

CALCULOSUS, a, um. *Pierreux.* ὁ καὶ ἡ λιθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πολυψηφὶς, ίδος. *Graveleux, ſujet à la gravelle.* λιθιάων, ῶν, άουσα, οῦσα, άον, ῶν.

CALCULUS, i. maſc. *Petite pierre ou caillou.* ἡ ψηφὶς, ῖδος * ἡ ψῆφος, ου. * τὸ λιθίδιον, ίου. *Jetton.* ἡ ψῆφος, ου. *Suffrage.* ἡ ψῆφος, ου. *La gravelle, maladie.* ἡ λιθίασις, εως. *La pierre même qui ſe forme dans la veſcie.* τὸ λιθάριον, ου. || Calculo laborare. λιθιᾶν. || Calculum gignens. ὁ καὶ ἡ λιθοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. || Calculum album adjicere errori alicujus. λευκὴν ψῆφον προσθεῖναί τινι ἁμαρτάνοντι. (προστίθημι. V. τίθημι.) || Calculum de ſe permittere. ψῆφον περὶ ἑαυτοῦ προσιέσθαι. || Calculi. *Dames à jouer, mereaux, jetons à compter.* οἱ πεσσοὶ, *vel* πεττοὶ, ῶν.

CALDA, æ. fœm. *Eau chaude.* τὸ θερμὸν, οῦ.

CALDARIUM, ii. neut. *Chaudiere.* ὁ λέβης, ητος

CALDARIUS, a, um. *Qui eſt d'étuves.* θερμαντήριος, ία, ιον. * πυριατὸς, ή, όν. || Caldaria ſella. *Chambre à étuves.* τὸ πυριατήριον, ίου. || Caldarium æs. *Cuivre.* V. Æs.

CALDOR, oris maſc. *Chaleur.* ἡ θέρμη, ης.

CALDUS, a, um. *Chaud.* θερμὸς, μη, μόν.

CALEFACIO, is, feci, factum, facere. *Echauffer.* θερμαίνω, F. ανῶ, P. τεθέρμαγκα. acc.

CALEFACTO, as, avi, atum, are. *Echauffer petit à petit.* θέρω, F. ερῶ, P. τέθαρκα. acc. * θάλπω, F. ψω, P. τέθαλφα. acc.

CALEFACTUS, a, um. *Echauffé.* θερμανθεὶς, *vel* θαλφθεὶς, θεῖσα, θέν.

CALEFACTUS, ûs. maſc. & CALEFACTIO, onis. fœm. *Echauffement.* ἡ θέρμανσις, εως. * ἡ θερμανσία, ας.

CALEFIO, is, factus ſum, fieri. *Devenir chaud.* θερμαίνομαι, fut. paſſ. θερμανθήσομαι, præt. paſſ. τεθέρμαμμαι. V. Caleo.

CALENDÆ, arum. fœm. plur. *Calendes, premier jour du mois.* αἱ καλένδαι, ῶν. * νεομηνία, ίας.

CALENDARIS, & e, *vel* CALENDARIUS, a, um. *Qui eſt ou appartient aux calendes.* καλενδάριος, ία, ιον.

CALENDARIUM, ii. neut. *Calendrier, papier ou table des jours de chaque mois.* ἡ μηνιαία ἀπογραφὴ, ῆς. * ἡ ἐπιμήνιος ἐφημερὶς, ίδος.

CALENDATIM. adv. *De mois en mois, ou tous les premiers jours du mois.* ἀνὰ πάσας νεομηνίας.

CALENS, entis. omn. gen. *Qui eſt chaud.* θερόμενος, ένη, ενον. * θερμὸς, ή, όν.

CALEO, es, calui, ere. *Etre chaud.* θέρομαι, fut. paſſ. θαρθήσομαι, præt. paſſ. τέθαρμαι * θερμαίνομαι, fut. paſſ. θερμανθήσομαι, præt. paſſ. τεθέρμαμμαι. || Dum res calet. *Pendant que la choſe eſt encore toute nouvelle, pendant qu'il y a lieu.* τοῦ πράγματος νεωστὶ ἔχοντος. || Calere, cum ablat. *Brûler de deſir.* φιλοτίμως ἔχειν. gen.

CALESCO, is, ere. Cic. V. Calefio. || Apricatione caleſcere. Gaza è Cic. *S'échauffer au ſoleil.* ἡλίῳ θερμαίνεσθαι.

CALICULUS, i maſc. *Gobelet.* τὸ κυλίκιον, ίου. * τὸ ποτήριον, ίου. || Qui eſt à calicibus. *Echanſon.* ὁ ἀπὸ τῶν κυλικίων.

CALIDITAS, atis. fœm. V. Calor.

CALIDUS, a, um. *Chaud.* θερμὸς, ή, όν. || Calidis diebus. *Au temps chaud.* ἐν θερμημερίαις. || Calidus animo. ὁ θερμουργὸς, οῦ.

CALIENDRUM, i. neut. *Fauſſe perruque.* ἡ ψευδοκόμη, ης.

CALIGA, æ. fœm. *Bottine de guerre juſqu'à mi-jambe, garnie de clous.* ἡ κρηπὶς, ῖδος, * ἡ σκελέα, ας. * τὸ στρατιωτικὸν ὑπόδημα, ατος.

CALIGARIS, & e. *vel* CALIGARIUS, a, um. *Qui eſt ou appartient à bottines.* ὁ ἡ τὸ τῆς κρηπῖδος γομφοτόμου.

CALIGATIO, onis. fœm. *Eblouiſſement.* ἡ ἀμβλυωπία, ας. * ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ.

CALIGATUS, a, um. *Qui eſt chauſſé de bottines.* κρηπιδούμενος, ένη, ενον.

CALIGINOSUS, a, um. *Obſcur, trouble.* ὁ καὶ ἡ γνοφώδης, *vel* ζοφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * σκοτεινὸς, ή, όν.

CALIGO, as, avi, atum, are. *Etre ébloui, ne voir pas clair.* ἀμβλυωπέω, ῶ. F. ήσω, P. ἠμβλυώπηκα. * ἀμβλυώττω, *vel* ἀμβλυώσσω, F. ώσω, P. ἠμβλύωκα. * σκοτόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. σκοτωθήσομαι. Aor. 1. ἐσκοτώθην. || Caligare ad aliquid. ἀμβλυώττειν πρός τι.

CALIGO, ginis. fœm. *Obſcurité.* ἡ ἀχλὺς, ύος. * ὁ γνόφος, *vel* ὁ ζόφος, ου. * τὸ σκότος, εος, ους. || Caligo oculorum. *Eblouiſſement.* τὸ σκότωμα, ατος. * ἡ ἀμβλυωπία, ας. || Caliginem offundere. ἐπισκοτεῖν, έω, F. ήσω, ἐπεσκότηκα. dat. * σκοτίζω, F. ίσω, P. ἐσκότικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Craſſa caligo per totam terram fuſa eſt. ἀχλύς τις καὶ ζόφος κατακέχυται τῆς γῆς ἁπάσης. || Caliginem depellere. τὸν ζόφον ἀπελαύνειν. || Caliginem menti offundere. καταστῆναι τὴν ψυχὴν ἐν σκότῳ. || Sol puniceus per cali-

ginem apparet. ὁ ἥλιος διὰ τῆς ἀχλύος φοινικοῦς φαίνεται. Theophraſt. Unaquæque dies ſuam affert animo caliginem. πᾶσα ἡμέρα ἰδίαν ἥκει φέρουσα τῆς ψυχῆς ἐπισκότησιν. Bud. ex Baſil.

CALIX, icis. maſc. *Vaiſſeau à boire.* ἡ κύλιξ, ικος. *Petit Pot à cuire.* τὸ ποτήριον, ίου.

CALLEO, es, ui, ere. *Avoir des cals ou durillons.* τυλόω, F. ώσω, P. ωκα. *vel* τυλόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. *Sçavoir parfaitement.* ἀκριβῶς εἰδῶ. (V. anom.) *vel* ἐπίσταμαι. (V. verba in μι.) acc

CALLESCO, is, ere. *S'endurcir, ſe faire venir des cals.* τυλόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι.

CALLIDE. adverb. *Finement, par ruſe.* πανούργως. * δολοφρόνως. *Adroitement.* ἐντέχνως.

CALLIDITAS, atis. fœm. *Fineſſe, ruſe,* ἡ δολοφροσύνη, ης. * ἡ πανουργία, ας. || Calliditatem exercere. πανουργίας πανουργεῖν. || Calliditates alicujus aperire. τὰς τέχνας καὶ τὰς πανουργίας τινὸς ἐμφανεῖς καταστῆσαι.

CALLIDUS, a, um. *Fin, ruſé.* ὁ καὶ ἡ δολόφρων, ονος. * ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, καὶ τὸ ον, ου. * δεινὸς, ή, όν. *Prudent.* ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Adroit.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, τὸ ον. || Callidus rerum ruſticarum. ὁ τῶν περὶ τοὺς ἀγροὺς ἔμπειρος, ου. || Callidum conſilium. βουλὴ κερδαλέη.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè callidus. πανούργως ἔχων. * ἐμπείρως ἔχων τοῦ πανουργεῖν. * ἐμπειρίαν τῆς πανουργίας ἔχων, *ſeu* κεκτημένος. * δόλους ῥάπτειν εἰωθώς.

CALLIGONUM, i. neut. Plin. *Herbe appellée ſanguinaire, Centinodie* ou *Corrigiole.* καλλίγονον, ου. τό.

CALLIS, is. maſc. *Chemin frayé.* ἡ τρίβος, ου.

CALLOSUS, a, um. *Plein de cals & durillons, raboteux.* ὁ καὶ ἡ τυλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CALLUM, i. neut. & CALLUS, i. maſc. *Cal, durillon.* ὁ τύλος, ου. * τὸ τύλωμα, ατος. * ἡ τύλη, ης. || Callum obducere. τυλόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. || Callis obductus. τύλων ἀνάπλεως, ω, τὸ ων. || Callum ſolorum. θέρμα ποδῶν.

CALO, onis. maſc. *Sabot, galoche.* τὸ καλοπόδιον, *vel* κρουπέζιον, ίου. *Goujat.* ὁ θεράπων τοῦ στρατιώτου. * ὁ σκευοφόρος, ου.

CALOR, oris. maſc. *Chaleur.* ἡ θέρμη, ης. * ἡ θερμότης, ητος. * τὸ θάλπος, εος, ους.

¶ PHR. Calor remiſſior factus eſt. τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν. (γίνομαι V. anom.) || Poſtquam calor ſe fregerit. ἐπειδὰν ἀποψύξῃ. || Immodicus ſolis calor. τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ. || Propter caloris inopiam. διὰ τὴν τῆς θερμασίας ἔνδειαν.

CALORIFICUS, a, um. *Qui échauffe.* ὁ καὶ ἡ θερμοποιὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

CALTHA, æ. fœm. *Souci, fleur.* ἡ κάλθα, ης. * τὸ χρυσάνθεμον, ου.

CALTHULA, æ. fœm. Plaut. *Vêtement de la couleur de ſouci.* τὸ κάλθιον, ίου. * ὁ χιτὼν καλθοειδὴς, (έος, οῦς.)

CALVA, æ. fœm. *Le crâne, ou le teſt de la tête.* τὸ κρανίον, ίου.

CALVARIA, æ. fœm. *Le teſt de la tête.* τὸ κρανίον, ίου. *Le devant.* τὸ βρέγμα, ατος.

CALVASTER, ſtri. maſc. *Un peu chauve, qui commence à devenir chauve.* ὁ ἀναφαλαντίας, ου.

CALVATUS, a, um. *Chauve.* πεφαλακρωμένος, η, ον. || Calvata vinea. ἡ φαλακρὰ ἄμπελος, (ου)

CALVEFIO, is, factus ſum, fieri. *Devenir chauve.* φαλακροῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

CALVEO, es, calui, vere. *Idem.*

CALVESCO, is, eſcere. V. Calveſio.

CALVITIES, ei. fœm. & CALVITIUM, ii. neut. *Chauveté.* ἡ φαλακρότης, ητος. * ἡ φαλάκρωσις, εως. * τὸ φαλάκρωμα, ατος.

CALUMNIA æ. fœm. *Calomnie.* ἡ διαβολὴ, ῆς. || Calumniâ affectus, a, um. διαβεβλημένος, ένη, ένον. || Calumniâ vacans. ὁ καὶ ἡ ἀδιάβλητος, καὶ τὸ τον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Calumniæ vigent in judiciis. ἐν τοῖς δικαστηρίοις συκοφαντεῖται. || Ab aliquo calumnias pati. ὑπό τινος διαβολὰς ἔχειν. || In eamdem calumniam trahi. ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι. || Iniquis calumniis premi. ταῖς διαβολαῖς περιπίπτειν μὴ δικαίαις. || Ne malus ſucceſſus majorem mihi calumniam afferat. μή διαβολήν τινα μείζω ἐνέγκῃ τὸ ἀποτυχεῖν. || Gravi quadam calumniâ eum aſpergere. δεινήν τινα διαβολὴν καταχέειν αὐτοῦ. || Ex animis veſtris injuſtam calumniam evellere. ὑμῶν ἐξελέσθαι τὴν ἄδικον διαβολήν. || Magnam calumniam diluere. μεγάλην διαβολὴν ἀπολύειν. || Te calumniâ liberaſti. τῆς διαβολῆς σεαυτὸν ἀπήλλαξας.

CALUMNIATOR, oris. maſc. *Calomniateur.* ὁ διάβολος, ου. || Calumniator hominem ſycophanticè delatum injuriâ afficit. ὁ διαβάλλων τὸν συκοφαντούμενον ἀδικεῖ. || Calumniatorem maledicta re ipſâ refutare. τὰς τῶν διαβαλλόντων βλασφημίας ἔργῳ ἀπολύσασθαι.

CALUMNIOR, aris, atus ſum, ari. *Calomnier.* διαβάλλω, F. αλῶ, P. βληκα. (V. anom.) accuſ. || Quid calumniaris? quid delationes comminiſceris? τί οὖν συκοφαντεῖς; τί λόγους πράττεις.

CALUMNIOSE, adverb. *Par calomnie.* συκοφαντικῶς. || Calumnioſè aliquem accuſare furti. συκοφαντεῖν τινα τῆς κλοπῆς. || Si omnium facta calumnioſè accuſes. ἂν τὰ πάντων συκοφαντῇς.

CALUMNIOSUS, a, um. *Calomnieux.* διαβολικὸς, *vel* συκοφαντικὸς, ή, όν.

CALVO, as, avi, atum, are. *Rendre chauve.* φαλακρόω, F. ώσω, P. πεφαλάκρωκα. acc.

CALVO, is, vere. *Fruſtrer, tromper.* παραλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. * ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. perſ.

CALVUS, a, um. *Chauve.* φαλακρὸς. * μαδαρὸς, ά, όν.

CALX, icis, maſc. & fœm. *Le deſſous du talon.* ἡ πτέρνα, *vel* πτέρνη, ης. || A fronte ad calcem. *Depuis un bout juſqu'à l'autre.* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς τέλος. || A calce ad carceres. *De la fin au commencement.* ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὸν βαλβίδα. || Calcibus cædere. *Donner des coups de pied.* πτερνίζειν, *vel* λακτίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. || Pugnis & calcibus. πὺξ καὶ λάξ. || Calcibus inſultare. λὰξ ἐνάλλεσθαι.

CALX, icis. fœm. *De la chaux.* ἡ κονία, ας. * ὁ *vel* ἡ τίτανος, ου. || Calce oblinere. *Enduire de chaux.* τιτανόομαι, fut. med. οῦμαι. acc.

CALYCULUS, i. maſc. *Petit bouton de roſes, ou d'autres*

d'autres fleurs, petite pelure qui couvre le fruit. ἡ κάλυξ, υκος. * τὸ καλύκιον, ου.

CALYPTRA, æ. fœm. *Une cape.* ἡ καλύπτρα, ας.

CALYX, ycis. maſc. *Peau qui couvre le fruit, bouton de roſe.* ἡ κάλυξ, υκος.

CAMARINA, æ. fœm. *Un marais en Sicile appellé* Cammarana. ἡ καμαρίνη, ης. || Camarinam movere. *Se cauſer du mal par ſa temerité.* τὴν καμαρίνην κινεῖν.

CAMBIO, is, pſi, pſum, ire. *Changer.* μεταλλάττομαι, fut. med. άξομαι, *vel* μεταλλάττω, F. ξω, P. μετήλλαχα. accuſ. uni. gen. alt.

CAMELARIA, *vel* CAMELASIA, æ. fœm. *La charge ou conduite de chameaux.* ἡ καμηλασία, ας.

CAMELARIUS, ii. maſc. *Voiturier à chameaux, qui a ſoin des chameaux.* ὁ καμηλίτης, *vel* ὁ καμηλάτης, ου.

CAMELINUS, a, um. *Qui eſt de chameau.* ὁ καὶ ἡ καμήλειος, καὶ τὸ ειον, είου.

CAMELOPARDALIS, is. fœm. *Animal qui reſſemble au chameau, & à la panthere.* ἡ καμηλοπάρδαλις, ιος.

CAMELUS, i. maſc. *Chameau, bête.* ὁ κάμηλος, ου.

CAMERA, æ. fœm. *Voûte: berceau pour appuyer la vigne en treille.* ἡ καμάρα, ας. * τὸ κύρτωμα, ατος. || Camera frumenti. *Grenier.* τὸ σιτοφυλακεῖον, είου.

CAMERARIUS, a, um. *De treille ou de berceau.* καμαρικὸς, ἡ, όν.

CAMERATUS, *Voûté.* ὁ καὶ ἡ καμαροειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. || Camerata vehicula. *Litieres.* τὰ καμάρωτα, ων.

CAMERO, as, avi, atum, are. *Voûter.* καμαρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CAMINO, as, avi, atum, are. *Faire en façon de cheminée.* καμινεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

CAMINUS, i. maſc. *Fournaiſe, foyer.* ὁ κάμινος, ου. *Cheminée.* ἡ καπνοδόχη, ης. || Lentis caminis dare viſcera. βραδέως καμινεύεσθαι, fut. paſſ. ευθήσομαι.

CAMMARUS, i. maſc. *Ecreviſſe de mer.* ὁ ἀστακὸς, οῦ.

CAMOENA, æ. fœm. *Chant, chanſon.* ἡ μελῳδία, ας. * ἡ ᾠδὴ, ῆς. *Muſe.* ἡ μοῦσα, ης.

CAMPANA, æ. fœm. *Une cloche.* τὸ ἠχεῖον, ου.

CAMPARIUS, ii. maſc. *Gardien des champs.* ὁ πεδιοφύλαξ, ακος.

CAMPE, es, & CAMPA, æ. fœm. *Chenille.* ἡ κάμπη, ης.

CAMPESTER, ſtris, ſtre, & CAMPESTRIS, & e. *Champêtre.* πεδινὸς, νὴ, νόν.

CAMPESTRE, is. neut. *Braie de lutteur.* τὸ περίζωμα γυμναστοῦ, τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγωνιζομένου.

CAMPUS, i. maſc. *Champ, plaine.* τὸ πεδίον, ίου. || Campi æquor. ἡ πεδιὰς, άδος. || Campus Martius. τὸ ἀρειοπέδιον, ου.

CAMURUS, a, um. *Courbe, courbé.* καμπύλος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

CAMUS, i. maſc. *Frein, bride, licol.* ὁ κημὸς, οῦ. ὁ φίμος, ου. *vel* φιμὸς, οῦ.

CANABIS, is. fœm. V. CANNABIS.

CANALICULA, æ. fœm. & CANALICULUS, i. maſc. *Petit canal.* τὸ σωληνάριον, ίου.

CANALICULATUS, a, um. *Fait en façon de canal.* ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

CANALIS, is. maſc. & fœm. *Canal, tuyau.* ὁ σωλὴν, ῆνος. * ὁ διώρυξ, υχος.

CANALITIUS, a, um. *De canal.* σωληναῖος, αία, αῖον.

CANARIA, æ. fœm. *Herbe au chien.* ἡ κυνωψ, ωπος. *Canarie, une des Iſles fortunées de la mer Atlantique.* ἡ Καναρία, ας.

CANARIUS, a, um. *De chien.* κυνικὸς, κὴ, κόν.

CANATIM. adverb. *En chien, en façon de chien.* κυνηδόν.

CANCELLARIUS, ii. maſc. *Chancelier.* ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

CANCELLATIM. adv. *En façon de treillis & de rets.* κιγκλιδόν. * δίκην κιγκλίδων.

CANCELLATUS, a, um. *Fait en façon de treillis & de rets.* κεκιγκλισμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ κιγκλιδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Garni de treillis, ou de rets.* κιγκλιδωτὸς, τὴ, τόν.

CANCELLI, orum. maſc. plur. *Treillis, claires-voies.* ἡ κιγκλὶς, ίδος. * ὁ δρύφακτος, ου.

CANCELLO, as, avi, atum, are. *Garnir de treillis.* κιγκλίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * κιγκλιδόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. || Cancellare teſtamentum. *Rayer un teſtament.* τὴν διαθήκην περιγράφειν, *vel* ἐξαλείφειν, φω, F. ψω, P. ἐξήλειφα.

CANCER, cri. maſc. *Cancre, écreviſſe.* ὁ καρκίνος, *vel* καρκῖνος, ου. *Chancre, maladie.* ὁ καρκίνος, ου. * τὸ καρκίνωμα, ατος.

CANDEO, es, dui, dere. *Reluire à force d'être embraſé dans le feu.* πυρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *S'échauffer de colere.* θυμόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

CANDEFACIO, is, feci, factum, facere. *Embraſer dans le feu.* πυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Blanchir.* λευκαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc.

CANDELA, æ. fœm. *Lumiere.* ἡ σέλας, ης. * ὁ λαμπτὴρ, ῆρος. *Chandelle.* τὸ λύχνον, *vel* ὁ λύχνος, ου. *De cire.* ὁ κηρὸς, οῦ.

CANDELABRUM, i. neut. *Chandelier.* τὸ λύχνιον, *vel* λυχνεῖον, ου. * ὁ λυχνοῦχος, ου. * ἡ λυχνία, *vel* λυχνεία, ας. *A cierges.* τὸ κηροπήγιον, ου.

CANDENS, entis. omn. gen. *Blanc.* λευκὸς, κὴ, κόν. *Embraſé.* ὁ καὶ ἡ διάπυρος, καὶ τὸ ρον. || Candens carbo. *Charbon embraſé.* ἡ ἀνθρακία, ας.

CANDENTIA, æ. fœm. V. CANDOR.

CANDESCO, is, ere. *S'embraſer.* πυρόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * ἐμπυρίζω, F. ίσω, P. ἐμπεπύρικα. *Devenir blanc.* λευκόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * λευκαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. neut.

CANDICANS, antis. omn. gen. *Blanchâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, τὸ ον.

CANDICANTIA, æ. fœm. *Couleur blanchâtre.* ἡ ὑπολευκότης, ητος, * ὁ ὑπολευκασμὸς, οῦ.

CANDICO, as, avi, atum, are. *Etre blanc, tirer ſur le blanc.* λευκανθίζω, F. ίσω, P. ικα. neut. * ὑπολευκαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

CANDIDATORIUS, a, um. *Appartenant à ceux qui briguent.* παραγγελτικὸς, ἡ, όν.

CANDIDATUS, a, um. *Vêtu de blanc, blanchi.* λευκανθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui brigue.* παραγγέλλων, ουσα, ον. * δεξιούμενος, ένη, ενον. acc. rei. * σπουδαρχῶν, οῦντος. || Candidati Tribunitii. οἱ παραγγέλλοντες τὴν δημαρχίαν.

CANDIDE. adverb. *En blanc.* λευκοχρόως. *A la*

bonne foi, ſimplement. εὐγνωμόνως. * ἁπλῶς. * ἀκάκως.

CANDIDO, as, avi, atum, are. *Blanchir.* λευκαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. * λευκόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CANDIDULUS, a, um. *Un peu blanc.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, καὶ τὸ ον, ου.

CANDIDUS, a, um. *Blanc* λευκὸς, κὴ, κόν. *Simple, ſans malice.* ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, *vel* ἀφελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς. * ὁ ἁπλόος, ῦς; ἡ ἁπλόη, ῆ; τὸ ἁπλόον, ῦν. *Pur & net.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. || Candidum ovi. τὸ λεύκωμα, ατος. || Candidâ veſtitus, a, um. ὁ καὶ ἡ λευχείμων, καὶ τὸ ειμον, ονος. || Candidâ tunicâ veſtitus, a, um. ὁ καὶ ἡ λευκοχίτων, καὶ τὸ ον, ονος.

CANDOR, oris. maſc. *Blancheur.* ἡ λευκότης, ητος. * ὁ λευκασμὸς, ῦ. *Simplicité.* ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. * ἡ ἁπλότης, ητος.

CANEO, es, ui, ere. *Etre, ou devenir chenu, griſonner.* πολιόομαι, ῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

CANESCO, is, nui, ſcere. V. CANEO. || Caneſcit illius oratio. ὗτος γεροντικῶς διαλέγεται. * ὁ τούτου λόγος γηράσκει.

CANI, orum. maſc. plur. *Cheveux blancs.* αἱ πολιαὶ, ῶν. || Non cani, non rugæ repentè auctoritatem arripere poſſunt. ὐ πολιαὶ, ὐ ῥυτίδες ἐξαίφνης ἱκαναὶ προσφέρειν ἀξίωμα. Gaza è Cicer.

CANGRÆNA. V. GANGRÆNA.

CANICA, æ. fœm. *Son, le gros de la farine.* τὸ πίτυρον, ου. V. FURFUR.

CANICEPS, cipitis. Adject. *Qui a la tête de chien.* ὁ καὶ ἡ κυνοκέφαλος, καὶ τὸ ον, ου.

CANICULA, æ. fœm. *Petite chienne.* ἡ κυνίσκη, ης. *Aſtre qui paroît aux jours caniculaires.* ὁ κύων, κυνός. * ὁ σείριος, ίου.

CANINUS, a, um. *De chien.* ὁ καὶ ἡ κύνειος, καὶ τὸ ειον, ου. || Caninum prandium. ἄοινον τὸ συμπόσιον, ου. || Canini dentes. οἱ κυνόδοντες, ων. * οἱ καρχαρόδοντες, ων. || Verba canina latrare. ὑλακτέω, F. ήσω, P. ηκα. acc. || Canino more. κυνηδόν. || Canina fames. ὁ βούλιμος, ου. * ἡ βουλιμία, ας.

CANIS, is. Comm. gen. *Chien ou chienne.* ὁ *vel* ἡ κύων, κυνός. || Melitæi canes. τὰ μελιταῖα κυνίδια, ων. || Moloſſi canes. οἱ, *vel* αἱ μολοττίδες κύνες, ῶν. || Paſtoralis canis. ὁ ποιμενικὸς κύων. * ἡ ποιμενικὴ κύων (κυνός.)

CANISTRUM, i. neut. & CANISTER, ſtri. maſc. *Panier, ou corbeille d'oſier.* τὸ κάνεον, έου, ῦ. * τὸ κάναστρον, ου.

CANITIES, ei. fœm. & CANITUDO, inis. fœm. *Cheveux blancs des vieillards.* ἡ πολιότης, ητος. * ἡ πολιὰ, ᾶς.

CANNA, æ. fœm. *Canne, ou roſeau.* ἡ κάννα, ης. * ὁ κάλαμος, ου.

CANNABACEUS, & CANNABINUS, a, um. *De chanvre.* καννάβινος, ίνη, ινον.

CANNABIS, is. fœm. CANNABUS, i. maſc. *Chanvre, chenevis, herbe.* ἡ κάνναβις, εως.

CANNETUM, i. neut. *Lieu où croiſſent les cannes ou roſeaux.* ὁ καλαμὼν, ῶνος.

CANNEUS, a, um. CANNITIUS, a, um. *De canne ou de roſeau.* καλάμινος, η, ον.

CANO, is, cecini, cantum, canere. *Chanter.* ᾄδω, F. ᾄσω, P. ᾖκα. * ψάλλω, F. αλῶ, P. ἔψαλκα. * μελίζω, F. ίσω, P. ικα. *Deviner.* μαντεύομαι, fut. med. εύσομαι. *Prophetiſer.* προφητεύω, F. εύσω, P. προπεφήτευκα. || Canere fidibus. κιθαρίζεσθαι. * αὐλεῖν. * μουσουργεῖν. || Canere laudes Dei. ὑμνεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Canere pæana. παιανίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. || Canere receptum. ἀνακλητικὸν σημαίνειν. || *Finir, ceſſer.* τελεῖν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Canere Pæana. ᾄδειν Παιᾶνα. || Ad tibiam canere. ᾄδειν πρὸς αὐλόν. || Canere carmen de laudibus alicujus. ᾄδειν ἐγκώμιόν τινος. || Perquàm ſuaviter Canere. ᾄδειν πάνυ λιγυρῶς. || Canere fidibus. τὴν λύραν κρούειν. || Dulciter Canunt. εὔηχα κελαδοῦσι. * λιγυρὸν ὑπηχοῦσι. || Poëtæ miranda canunt. ποιηταὶ θαυμαστὰ λέγουσι. Planud. || Canere ſurdis. Virg. κωφοῖς λέγειν. Æſchil.

CANON, onis. maſc. *Canon, niveau, équerre.* ὁ κανὼν, όνος.

CANONES, um. maſc. plur. *Statuts, ordonnances de l'Egliſe.* οἱ κανόνες, ων.

CANONICUS, i. maſc. *Chanoine, qui vit ſelon les regles.* ὁ κανονικὸς, ῦ.

CANOR, oris. maſc. *Ce qu'il y a de reſonnant dans la voix.* ἡ λιγυφωνία, *vel* μελῳδία, ας. * τὸ μέλος, εος, ους. * ὁ ἐμμελὴς ἦχος. Gen. τοῦ ἐμμελοῦς ἤχου.

CANORUS, a, um. *Reſonnant.* λιγυρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ λιγύφθογγος, καὶ τὸ ον, ου. *Doux & accordant.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς.

CANTAMEN, minis. neut. V. CANTUS.

CANTATOR, oris. maſc. *Chantre.* ὁ ψάλτης, ου.

CANTATRIX, icis. fœm. V. CANTRIX.

CANTATUS, a, um. *Chanté.* ᾀσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀοίδιμος, καὶ τὸ μον. *Enchanté.* ἐπᾳσθεὶς, εῖσα, έν. *Loué.* V. LAUDATUS, CELEBRATUS.

CANTHARIS, idis. fœm. & CANTHARIDA, æ. fœm. *Cantharide, mouche venimeuſe.* ἡ κανθαρὶς, ίδος.

CANTHERIATUS, a, um. *Soûtenu de perches ou de chantiers.* χαρακωθεὶς, θεῖσα, θέν.

CANTHERINUS, a, um. *Des appartenances d'un cheval hongre.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἵππου τομίου.

CANTHERIOLUS, i. maſc. *Petit échalas ou perche.* τὸ καμάκιον, *vel* χαράκιον, ίου.

CANTHERIUM, ii. neut. *Sorte de chariot.* τὸ κανθήλιον, ίου.

CANTHERIUS, ii. maſc. *Echalas ou perche pour ſoûtenir la vigne.* ἡ χάραξ, ακος. * ἡ παραπεπηγμένη κάμαξ, (ακος.) *Cheval hongre, châtré.* ὁ ἵππος τομίας *vel* ἐκτομίας, (ου.) *Chantier ou chevron.* ἡ δοκὸς, ῦ. * ἡ δοκὶς, ίδος.

CANTHES, ium. fœm. plur. *Flûtes d'orgues.* οἱ σωλῆνες ὀργανικοὶ, (ῶν.)

CANTHUS, i. maſc. *Une bande de fer d'une roue.* ὁ κανθὸς, ῦ. || Canthus oculi. *Le coin de l'œil.* ὁ κανθὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

CANTICUM, i. neut. τὸ ᾆσμα, ατος. * ἡ ᾠδὴ, ῆς.

CANTILENA, æ. fœm. *Chanſon.* ἡ ᾠδὴ, ῆς. || Cantilenas canere. ᾄσματα ᾄδειν. || Cantilenam eandem canis. τὸ αὐτὸ ᾄδεις ᾆσμα.

CANTIO, onis. fœm. V. CANTUS.

CANTITO, as. *Chanter ſouvent.* θαμὰ, *vel* πυκνὸν ᾄδω. V. CANTO.

CANTIUNCULA, æ. fœm. *Chanſonnette.* τὸ ᾀσμάτιον, ίου. * τὸ ᾠδάριον, ίου.

CANTO, as, avi, atum, are. *Chanter.* ᾄδω, F. ᾄσω, P. ᾖκα. * ψάλλω, F. αλῶ, P. ἔψαλκα. acc. *Louer.* ἐπαινέω, F. ήσω, P. ἐπῄνηκα. acc.

CANTOR, oris. maſc. *Chantre.* ὁ ψάλτης, ου. * ὁ ᾠδὸς, οῦ. * ὁ ᾠδικὸς, οῦ.

CANTRIX, icis. fœm. *Chanteuſe.* ἡ ψάλτρια, ας. * ἡ ᾠδὸς, οῦ. * ἡ ᾠδικὴ, ῆς.

CANTUS, ûs. maſc. *Chant, chanſon.* ἡ ᾠδὴ, ῆς. * τὸ ᾆσμα, ατος. *Chant harmonieux.* τὸ μέλος, εος, ους. *Pſalmodie.* ἡ ψαλμῳδία, ας. || Tibiæ Cantus. ἡ αὔλησις, εως. * ἡ αὐλῳδία, ας. || Buccinarum Cantus. τὸ τῶν σαλπίγγων κήρυγμα, (ατος.) || Cantus lugubris. ἡ θρηνῳδία, ας. || Citharæ Cantus. ἡ κιθαρῳδία, ας. || Chori Cantus. ἡ χορῳδία, ας. || Cantus concors. ἡ συνῳδία, ας.

CANUS, a, um. *Chenu, griſon.* πολιὸς, ὰ, όν. *Blanc.* λευκὸς, κὴ, κόν.

CAPACITAS, atis. fœm. *Capacité.* ἡ χώρησις, εως. * ἡ εὐρυχωρία, ας.

CAPAX, acis. omn. gen. *Capable, contenant.* δεκτικὸς, ὴ, όν. gen. rei. * χωρητικὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, καὶ τὸ ρον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Horum Capax non erat civitas. τούτους ου πόλις ἐχώρει, *vel* ἐδέχετο. || Spatium non eſt multitudinis Capax. ου τὸ διάστημα τῷ πλήθει ἐξαρκεῖ.

CAPEDO, dinis. fœm. *Grand vaiſſeau qui ſervoit aux ſacrifices.* τὸ ἔκπωμα πολυχανδὲς, (έος, οῦς.)

CAPEDUNCULA, æ. fœm. *Petit vaiſſeau duquel on ſe ſervoit aux ſacrifices.* τὸ ἐκπωμάτιον εὐτελὲς, (έος, οῦς.)

CAPELLA, æ. fœm. *Petite chevre.* τὸ αἰγίδιον, ίου.

CAPER, pri. maſc. *Bouc châtré.* ὁ τράγος, ου.

CAPERATUS, a, um. *Refrogné, ridé.* συνεσταλμένος, ένη, ένον.

CAPERO, as, avi, atum, are. *Rider, refrogner.* ῥυσσόω, F. ώσω, P. ἐῤῥύσσωκα. * ῥυτιδόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐῤῥυτίδωκα. * συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc.

CAPESSO, is, peſſivi, peſſitum, peſſere. *Prendre, empoigner.* ἐπιβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc. * ἐφάπτομαι, fut. med. ἅψομαι. acc. * ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. || Fugam Capeſſere. φυγὴν ἑλέσθαι. αἱρέομαι. vid. anom. || Superiora Capeſſere. Cic. *aller vers le Ciel.* μετεωρίζεσθαι. Plutarch. || Rempublicam Capeſſere. ἅπτεσθαι πολιτεύματος. || Capeſſere libertatem. ἑαυτὸν ἐλευθεριάζειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Adminiſtrationem Reipublicæ Capeſſere. τῶν κοινῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. * ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως. * ἅπτεσθαι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. || Bellum Capeſſere. ἐγχειρεῖν τοῦ πολεμεῖν. * ἐγχείρησιν ποιεῖν τοῦ πολέμου.

CAPHURA, æ. fœm. *Camphre, arbre, ou la gomme de cet arbre.* ἡ κάφουρα, ας.

CAPILLACEUS, a, um. *De cheveux.* ὁ καὶ ἡ τριχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable aux Cheveux.* ὁ καὶ ἡ τριχοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

CAPILLAMENTUM, i. neut. *Chevelure.* τὸ τρίχωμα, ατος. * ἡ τρίχωσις, εως. || Capillamenta arborum, herbarum. τὰ τρίχια, ίων. || Capillamenti in modum. τριχοειδῶς. || Capillamento niger. ὁ καὶ ἡ μελανόθριξ, ιχος.

CAPILLARE, is. neut. *Coëffe.* τὸ τριχήνιον, ίου. * ἡ μίτρα, ας.

CAPILLATUS, a, um. *Chevelu.* τετριχωμένος, ένη, ένον.

CAPILLITIUM, ii. neut. V. CAPILLAMENTUM.

CAPILLO, as, avi, atum, are. *Faire venir des cheveux.* τριχόω, ῶ, F. ώσω, P. τετρίχωκα. acc. * τριχιάω, F. άσω, P. τετριχίακα. acc.

CAPILLUS, i. maſc. *Cheveu, poil.* ἡ θρὶξ, τριχός. * ὁ πλόκαμος, ου. || Capillorum defluvium. ἡ ἀλωπεκία, ας. || Capillorum defluvio laborare. τριχοῤῥεῖν, έω, F. εύσω. (V. anom. in ῥέω.) || Capillos calamiſtratos habens. ὁ καὶ ἡ παραπλόκαμος, ου. || Capillos promiſſos habens. ὁ καὶ ἡ εὐθύθριξ, ιχος. || Capillis horreo. τρίχας φρίσσω. || Capillos comere. τρίχας κομᾷν. || Capillorum nodus. ὁ πλόκαμος, ου. *vel* ἡ πλοκαμὶς, ίδος. *vel* ὁ κόρυμβος, ου.

CAPIO, capis, cepi, captum, capere. *Prendre.* λαμβάνω. (V. anom.) acc. * δέχομαι, fut. med. δέξομαι. acc. * ἁλίσκω. (V. anom.) acc. *Comprendre.* κατέχω. (Vide anom. in ἔχω.) acc. *Contenir.* χωρέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχώρηκα. || Capere cibum. φορβὴν πάσασθαι. Appian. || Incrementum Capere. τὴν ἐπίδοσιν καταλαμβάνειν. Philo. V. λαμβάνω. in anom. || Capere oblivionem. Plin. λήθην λαμβάνειν. Baſ. || Capere lætitiam memoriâ rationum, inventorumque ſuorum. χαίρειν ἐπὶ τῇ τῶν γεγονότων ἑαυτῷ διαλογισμῶν μνήμῃ. Cic. ex Epic. id eſt, gaudere ſuper rationum ſibi factarum memoriam. || Capere curam. κήδεσθαι, κήδομαι, fut. med. κήσομαι. gen. || Capere auguria. ὀρνιθεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. || Capere laqueis. συσκευάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc. || Capere pignora. ἐγχυράζειν, *vel* ἐνεχυράζειν, άζω, F. άσω, P. ἐνεχύρακα, *vel* ἐνηχύρακα. || Mercedem Capere. μισθαρνεῖν. || Capi adulatione. κολακεύεσθαι, εύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nec Græcia avaritiam hominis Capit. οὐδ' ἡ Ἑλλὰς τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τοῦ ἀνθρώπου. || Quæ propter magnitudinem humana ratio non Capit. ἃ διὰ μέγεθος ἀνθρώπινος λογισμὸς οὐ χωρεῖ. || Eum portæ non Capiunt. τοῦτον αἱ πύλαι οὐ δέχονται. || Aliquid manu Capere. ἐπιλαμβάνεσθαί τι τῇ χειρί. || Vi alienas urbes Capere. ἀλλοτρίας πόλεις βίᾳ κατέχειν. V. ἔχω in anom. || Videns arces ab hoſtibus Captas. τὰς ἀκροπόλεις ὁρῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατεχομένας. || Urbem Capere & diripere. πόλιν αἱρεῖν καὶ διαρπάζειν. || Cùm urbem Cepiſſet ac diripuiſſet. τὴν πόλιν ἑλὼν καὶ διαρπάσας. ἑλών. aor. 2. part. V. αἱρέομαι. in anom. || Locus Captu difficilis. δυσάλωτον χωρίον. * ἄληπτος χώρα. || Capiendæ ex eo utilitates. αἱ ὠφέλειαι αἱ δι' αὐτοῦ γιγνόμεναι. || Fructum ex aliquâ re Capere. καρπὸν ἀγαθὸν ἔκ τινος ἐνέγκασθαι, *vel* λαβεῖν. || Tantâ voluptate afficitur, ut eam vix Capere queat. οὐκ εἶχεν ὅπως χρήσαιτο τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. || Homines Capiuntur voluptate, ut hamo piſces. τῇ ἡδονῇ ἁλίσκονται ἄνθρωποι, ὥσπερ ἰχθύες ἀγκίστρῳ. || Ejus rei amor me cepit. Cicer. τούτου φιλοτίμως ἐφίεμαι. id eſt, illud amanter deſidero. || Lenientem deſiderium quod Capiebat è filio. ὑπολεαίνοντά τι τὸν πόθον ᾧ κατείχετο ποθῶν τὸν υἱόν. Gaza è Cicer. id eſt ſublevantem deſiderium quo tenebatur deſiderans filium.

CAPIS, idis. fœm. *Un grand vaiſſeau à boire.* τὸ ποτήριον πολυχανδὲς, (έος, οῦς.)

CAPISTRO, as, avi, atum, are. *Enchevêtrer.* φιμόω, *vel* κημόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CAPISTRUM, ſtri. neut. *Licol, bride ou chevêtre.* τὸ κεφαλοδέσμιον, ίου. * ὁ κημὸς, οῦ. * ὁ φίμος, ου. * ἡ φορβεία, *vel* φορβία, ας.

CAPITAL, alis. neut. *Coëffe ou ruban à trouſſer les cheveux.* ὁ ἄμπυξ, υκος. * τὸ κρήδεμνον, ου.

CAPITALIS. Hic & hæc Capitalis, & hoc Capitale, is. *Capital.* κεφαλικὸς, ἡ, όν. *Qui cauſe la mort, qui merite la mort.* θανάσιμος, κὴ, κόν. || Capitalis morbus. ἡ νόσος ὀλεθρία, *vel* θανατοφόρος, *vel* θανατώδης. || Capitalis homo. ὁ ἐπὶ θανάτῳ κατάκριτος, ου. * θανάσιμος ὁ ἄνθρωπος, ου. || Rei Capitalis damnare. θανατοῦν, όω, F. ώσω, P. τεθανάτωκα. acc. perſ. * τῇ ἐσχάτῃ τιμωρίᾳ κολάζειν, άζω, F. άσω, P. κεκόλακα. acc. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Capitalia flagitia admittere. φονικὰ ἀδικήματα ἀδικεῖν. || Capitali pœnâ affici. θανάτῳ ζημιωθῆναι. || Pœnâ capitali plectere. θανάτῳ ζημιοῦν.

CAPITALITER. adverb. *Mortellement, à la mort.* κεφαλικῶς. * φονικῶς. * θανατικῶς. || In aliquem capitaliter animadvertere. τοῦ θανάτου τιμῆσαί τινα, id eſt, Capite punire aliquem. *Punir quelqu'un de mort.* aor. 1. inf. V. τιμάω, ῶ. f. ήσω, pr. ηκα.

CAPITATIO, onis. fœm. *Impoſition d'un tribut par tête.* ἡ κεφάλωσις, εως. * τὸ ἐπικεφάλαιον, ου.

CAPITATUS, a, um. *Têtu, qui a une tête.* κεφαλωτὸς, τὴ, τόν.

CAPITELLUM, i. neut. *Petite tête.* ἡ κεφαλὶς, ίδος. * τὸ κεφαλίδιον, ίου.

CAPITIUM, ii. neut. *Chaperon ou cape.* ἡ κεφαλὶς, ίδος. * ὁ ἄμπυξ, υκος.

CAPITO, onis. maſc. *Têtu, greſſe tête.* ὁ μεγαλοκέφαλος, ου. *Opiniâtre.* ὁ καὶ ἡ σκληροκάρδιος, ου. * ὁ καὶ ἡ σκληραύχην, χενος.

CAPITOLIUM, ii. neut. *Temple de Jupiter à Rome.* τὸ καπετώλιον, *vel* καπιτώλιον, ίου.

CAPITULATIM. adv. *Par petits ſommaires, ou articles.* κεφαλαιωδῶς. * κεφαλοειδῶς.

CAPITULATUS, a, um. *Qui a forme de tête.* ὁ καὶ ἡ κεφαλοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CAPITULUM, i. neut. *Petite tête.* τὸ κεφαλίδιον, ίου. * ἡ κεφαλὶς, ίδος. *Chapitre.* τὸ κεφάλαιον, αίου. *Aſſemblée.* V. CONVENTUS.

CAPO, onis. V. CAPUS.

CAPPAR, & CAPPARIS, is. fœm. *Caprier, ou Capre.* ἡ κάππαρις, εως.

CAPRA, æ. fœm. *Une chevre.* ἡ αἲξ, αἰγός.

CAPRARIUS, ii. maſc. *Chevrier qui garde les chevres.* ὁ αἰγοβοσκὸς, ου. * ὁ αἰγονόμος, ου.

CAPREA, æ. fœm. *Une biche.* ἡ δορκὰς, άδος. * ἡ αἴγαγρος, *vel* αἰγάγριος, ου.

CAPREOLUS, i. maſc. *Un chevreuil.* ὁ δόρκος, ου. * ὁ δόρκων, ωνος. * τὸ δορκάδιον, ίου. || Capreoli vitium. *Tendrons de vignes.* αἱ ἕλικες τῶν ἀμπέλων. (ἕλιξ.)

CAPRICORNUS, i. maſc. *Signe Celeſte.* ὁ αἰγόκερως, ωτος. * ὁ αἰγοκερεὺς, έως.

CAPRIFICATIO, onis. fœm. *Culture d'un figuier.* ὁ ἐρινασμὸς, οῦ. * ὁ ὀλυνθασμὸς, οῦ.

CAPRIFICOR, aris. *Cultiver les figuiers ſauvages.* ἐρινάζω, F. άσω, P. ἠρίνακα. * ἐρινεῶ, ῶ, F. ήσω, P. ἠρίνηκα.

CAPRIFICUS, i. maſc. *Figuier ſauvage.* ὁ ἐρινεὸς, οῦ. * ἡ ἐρινὰς, άδος. *Le fruit.* ὁ ὄλυνθος, ου.

CAPRIGENUS, a, um. *Qui eſt du genre des chevres.* ὁ καὶ ἡ αἰγογενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CAPRILE, is. neut. *Parc, étable à chevres.* τὸ αἰγινόμιον, ίου. * ὁ αἰγὼν, ῶνος.

CAPRIMULGUS, i. fœm. *Tettechevre, oiſeau.* ὁ αἰγοθήλης, ου.

CAPRINUS, a, um. *De chevre.* ὁ αἴγειος, είου. ἡ αἰγεία, ας. τὸ αἴγειον, είου. *Semblable à une chevre.* ὁ καὶ ἡ αἰγοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CAPRIPES, edis. omn. gen. *Ayant pieds de chevres.* ὁ καὶ ἡ αἰγίπους, & αἰγόπους, οδος. * ὁ αἰγιπόδης, & αἰγοπόδης, ου.

CAPRONÆ, arum. fœm. plur. *Les crins des chevaux qui leur pendent au devant du front.* τὸ προκόμιον, ίου. * ἡ προκοτία, ης.

CAPSA, æ. fœm. *Caſſe, boëte.* ἡ κάψα, ης. * ἡ κιβωτὸς, οῦ. * ὁ θύλαξ, ακος.

CAPSACES, æ. maſc. *Bouteille à huile.* ὁ λήκυθος, ου.

CAPSARIUS, ii. maſc. 1. *Qui ſert les enfans de quelque Seigneur, à porter leurs hardes, livres, ou telles choſes.* 2. *Celui qui gardoit les habits aux bains.* ὁ κιβωτοφόρος. * ὁ θυλακοφόρος, ου.

CAPSULA, æ. fœm. *Coffret, caſſette, ciboire.* τὸ κιβώτιον, ίου. * ὁ θυλακίσκος, ου. * τὸ θυλάκιον, ίου.

CAPTATIO, onis. fœm. *Pourſuite que l'on fait pour obtenir quelque choſe.* ἡ θήρευσις, *vel* θήρασις, εως. * ἡ συσκευὴ, ῆς. *Affectation.* ἡ σκευωρία, ας. * τὸ σκευώρημα, ατος. *Soin de gagner l'amitié de quelqu'un par ſes ſervices.* ἡ θεραπεία, είας. || Captatio verborum. ἡ λέξεων θήρασις, εως.

CAPTATOR, oris. maſc. *Qui pourſuit quelque choſe pour l'obtenir.* ὁ θηρατὴς, *vel* θηρευτὴς, οῦ. *Qui affecte.* σκευωρούμενος, η, ον. *Qui eſt officieux.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ. || Captator auræ popularis. ὁ δημοκηδὴς, έος, οῦς. * ὁ δημαγωγὸς, οῦ.

CAPTATORIUS, a, um. *Propre pour attirer, ou tromper par belles paroles.* κολακευτικὸς, ἡ, όν.

CAPTIO, onis. fœm. *Priſe.* ἡ λῆψις, εως. * τὸ λῆμμα, ατος. *Surpriſe.* ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς. *Tromperie.* ὁ δόλος, ου. * ἡ ἀπάτη, ης. *Sophiſme.* τὸ σόφισμα, ατος.

CAPTIOSE diſputare. *Diſputer en ſophiſte.* σοφίζεσθαι. * σοφιστικῶς διαλέγεσθαι.

CAPTIOSUS, a, um. *Trompeur.* ἀπατηλὸς, λὴ, λόν. * δολερὸς, ρὰ, ρόν. *Captieux, parlant d'un argument, &c.* σοφιστικὸς, κὴ, κόν. || Captioſum aliquid aggredi. *Entreprendre quelque fineſſe.* τὸ σκευάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι.

CAPTIVITAS, atis. fœm. *Captivité.* ἡ αἰχμαλωσία, ας.

CAPTIUNCULA, æ. fœm. *Petite tromperie.* τὸ ἀπατημάτιον, ίου. *Petit ſophiſme.* τὸ σοφισμάτιον, ίου.

CAPTIVA, æ, fœm. *Captive.* ἡ αἰχμαλωτὶς, ίδος.

CAPTIVUS, i. maſc. *Captif.* ὁ αἰχμάλωτος, ου.

CAPTIVUS, a, um. *Captif, pris des ennemis.* ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ώτου.

CAPTO, as, avi, atum, are. *Rechercher, pourchaſſer.* θηρεύω, F. εύσω, P. τεθήρευκα. acc. *Tâcher de gagner l'amitié de quelqu'un par ſes ſervices.* θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc. || Captare conſilium de aliquâ re. συμβουλεύειν περί τινος. || Captare occaſionem. καιροφυλακεῖν, έω, F. ήσω. P. ηκα. acc. * τὸν καιρὸν τηρεῖν, έω, F. ήσω. P. τετήρηκα. || Captare aliquem. *Tâcher de le ſurprendre.* συσκευάζεσθαι. acc. * ἐξαπατᾶν, άω, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. || Solitudines Captare. μονάζειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Benevolentiam alicujus Captare. κλέπτειν τινὸς εὔνοιαν. || Voluptates Captare.

τὰς ἡδονὰς θηρεύειν. || Honores Captare. τὰς τιμὰς σπουδαίως ἐπιτηδεύειν. || Qui divitias Captant. οἱ τὰ χρήματα ἐπιζητοῦντες. || Captare lucrum ex omni re. ἐκ παντὸς κέρδος θηρεύειν. || Commoda pacis Captare. διαλεύειν τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσι. Bud. ex Demoſth. || Captare auras. αὔρας θηρεύειν. Xenoph.

CAPTURA, æ. fœm. *Priſe, action de prendre.* ἡ ἄγρα, ας. * ἡ ἄγρευσις, εως. *Ce qui a été pris, proie.* ἡ ἄγρα, ας. * τὸ ἄγρευμα, ατος.

CAPTUS, ûs. maſc. *Capacité & portée.* ἡ κατάληψις, εως. * ἡ χώρησις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæ ſupra Captum humanum ſunt. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ὄντα. || Hæc eorum Captum ſuperant. μὴ πολὺ ταῦτα ἐπὶ νοῦν ἐκείνων ἀναβαίνειν δύναται. * οὐχ οἷοί τ' εἰσὶ ταῦτα συνιέναι. || Ut eſt Captus hominum. Cic. ὁπόσα θνητῇ φύσει δυνατά. ſubaud. ἐστί. || Quanta mortali naturæ poſſibilia. Plat. * ὡς ἐφικτὸν ἀνθρώποις. Dionyſ. * ὡς ἀνθρώπινον. prout humanum. Ariſtot.

CAPTUS, a, um. Part. *Pris.* ληφθείς, εῖσα, έν. * εἰλημμένος, ένη, ένον. || Mente Captus, a, um. ὁ καὶ ἡ φρενοβλαβὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Oculis Captus. *Aveugle.* πεπηρωμένος, ένη, ένον. || Bello Captus. ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, τὸ ον, ου. *Parlant d'une ville.* ἑαλωκὼς, κυῖα, κός.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Pulchritudine Captus. τοῦ κάλλους ἁλούς. || Oculis Captus. διεφθαρμένος τὴν ὄψιν. || Mente Captus. διεφθαρμένος τὰς φρένας. || Oculis Captum eſſe. τῶν ὀφθαλμῶν ἀποστερεῖσθαι. || Auribus Captus. διεφθαρμένος τὴν ἀκοήν.

CAPULA, æ. fœm. *Long vaiſſeau avec un manche pour ôter l'huile d'un autre.* ἡ χοάνη, ης. * τὸ λαβίδιον, ου. * τὸ χύτλον, ου.

CAPULARIS, & e. Ut Capularis ſenex. *Un vieillard qui eſt ſur le bord de ſa foſſe.* ὁ καὶ ἡ τυμβογέρων, οντος.

CAPULATOR, oris. maſc. *Qui ôte l'huile des vaiſſeaux,* ὁ χυτλάζων, οντος. * ὁ χοανεύων, οντος.

CAPULO, as, avi, atum, are. *Deſemplir les vaiſſeaux d'huile.* χοανεύω, F. εύσω, P. κεχοάνευκα. * χυτλάζω, F. άσω, P. κεχύτλακα. acc.

CAPULUM, i. neut. & CAPULUS, i. maſc. *Un manche.* ἡ λαβὴ, ῆς. * ἡ κώπη, ης. *Un cercueil.* τὸ νεκροφόρον, ου. *vel* νεκροφορεῖον, ίου. || Capulum gladii. ἡ τοῦ ξίφους λαβὶς, ίδος. *vel* ἡ κώπη, ης.

CAPUS, i. maſc. *Un chapon.* ὁ ἐκτομίας ἀλεκτρυὼν, όνος. * ὁ τομίας ἀλέκτωρ, ορος.

CAPUT, capitis. neut. *La tête, le chef.* ἡ κεφαλὴ, ῆς. || Capitis dolor. ἡ κεφαλαλγία, ας. || Caput abſcindere. καρατομεῖν, *vel* ἀποκεφαλίζειν, F. ίσω, P. ικα. acc. || Caput. *Chapitre; article. Le principal argent qu'on baille à uſure, le ſort.* τὸ κεφάλαιον. * τὸ ἀρχαῖον, ου. || Caput & cardo rei. τὸ κῦρος, εος, ους. || Qui, quæ, quod eſt ſine Capite, ὁ καὶ ἡ ἀκέφαλος, καὶ τὸ λον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Caput autem hoc eſt. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον. || Caput & ſumma dictorum. κεφάλαιον τῶν εἰρημένων. || Sermonis Caput. ἡ τοῦ λόγου κορυφή. || Capite plecti lex jubet, qui iſta perpetrant. ὁ νόμος θάνατον κελεύει ζημίαν εἶναι, τοῖς ταῦτα πράττουσι. || Qui monetam adulterant Capite mulctantur apud nos. τοῖς μὲν νόμισμα διαφθείρουσι, θάνατος παρ' ἡμῖν ἐστιν ἡ ζημία. || Capite ſancitum eſt, ne quis legem commentitiam adducat. θάνατος ὥρισται ζημία, ἐάν τις οὐκ ὄντα νόμον παράγῃ. || Capite plecti oportet. θανάτῳ ζημιοῦσθαι δεῖ. || Qui propter legationem Capite mulctati ſunt. οἱ ἐκ πρεσβείας θανάτῳ ζημιωθέντες. || Statim ei Caput abſcidit. εὐθέως ἀπεκεφάλισε. (ἀποκεφαλίζω.) || Caput alicui amputare. τὴν κεφαλήν τινι ἀποτεμεῖν. * τινὰ τῆς κεφαλῆς στερεῖν. * τὴν κεφαλήν τινος ἀφαιρεῖν. || Capitis cauſam dicere. Cic. ἀπολογήσασθαι θανάτου δίκην. Thucyd. || Capitis diminutiones. Digeſt. *Les changemens d'Etat.* καταστάσεως ἐναλλαγαί. nom. ſing. ἡ ἐναλλαγή. Bud.

CARBASEUS, *vel* CARBASINUS, a, um. *De fin lin.* λίνεος, νοῦς; λινέα, ᾶ; λίνεον, νοῦν.

CARBASUS, i. maſc. *vel* fœm. in plur. CARBASA, orum. neut. *Fin lin.* τὸ λίνον λεπτὸν, (οῦ.) *Toile de lin.* ὁ λινεργὴς ἱστὸς, οῦ. *Voile de navire.* τὸ ἱστίον, ίου. * τὸ ἄρμενον, ου. * τὸ λαῖφος, εος, ους.

CARBO, onis. maſc. *Charbon.* ὁ ἄνθραξ, ακος. || In Carbonem mutare. ἀνθρακόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠνθράκωκα. acc. || Carbonum cinis. ἡ μαρίλη, ης.

CARBONARIUS, a, um. *De charbon.* ἀνθράκιος, α, ον. || Fornaces Carbonariæ. οἱ πνιγέες, εῖς, έων, ῶν.

CARBONARIUS, ii. maſc. *Charbonnier.* ὁ ἀνθρακεὺς, έως. * ὁ ἀνθρακίας, ου.

CARBUNCULATIO, onis. fœm. *Brûlure de bruine ou du Soleil qui gâte les herbes.* ὁ ἀνθρακισμὸς, οῦ. * ἡ ἀνθράκωσις, εως. * ἡ καῦσις, εως. *Brouiſſure de vignes.* ὁ σφακελισμὸς, οῦ.

CARBUNCULO, as, avi, are. *vel* CARBUNCULOR, aris. depon. *Etre brûlé par la gelée, parlant des arbres.* καίομαι, fut. paſſ. καυθήσομαι, præt. paſſ. κέκαυμαι. *Devenir comme un charbon.* ἀνθρακίζομαι, fut. med. ίσομαι. * ἀνθρακόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. || Vites Carbunculant. αἱ ἄμπελοι σφακελίζονται.

CARBUNCULOSUS, a, um. *Plein de charbons.* ὁ καὶ ἡ ἀνθρακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CARBUNCULUS, i. maſc. *Petit charbon.* τὸ ἀνθράκιον, ίου. *Une pierre précieuſe appellée eſcarboucle. Apoſtume nommée charbon.* ὁ ἄνθραξ, ακος.

CARCER, eris. maſc. *Une priſon, geole.* ἡ φυλακὴ, ῆς. * τὸ δεσμωτήριον, ίου. || Carceris janitor. ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν. * ὁ δεσμοφύλαξ, ακος. || Carceris cuſtos. ὁ φυλακτὴρ, ῆρος. || Effundere carcerem. τὴν φυλακὴν τῶν αἰχμαλώτων ἐκκενοῦν, νόω, F. νώσω, P. ἐκκεκένωκα. || Ad Carcerem aliquem trahere. φυλακίζειν τινά.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Aliquem ducere in Carcerem. ἕλκειν, *vel* ἄγειν τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. || Conjicere in Carcerem. ἐμβάλλειν, *vel* καταθέσθαι τινὰ εἰς δεσμωτήριον. || Effugere ex Carcere. ἀποδρᾶν δεσμωτηρίου. Vid. διδράσκω. in Anom. || Dimittere aliquem è Carcere, ἀφεῖναί τινα ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *vel* ἐκ τοῦ εἱργμοῦ. || Captos è Carcere educere. τοὺς εἱρχθέντας ἐξάγειν. || Carcerem meritus eſt. ἔνοχός ἐστι τῷ δεσμωτηρίῳ. Ignominiam Carceris graviter ferre animo. τὸ τῆς εἱρκτῆς ὄνειδος χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρειν. || Mulctare aliquem Carcere. τιμῆσαί τινι δεσμοῦ. * ζημιοῦν τινα τῷ δεσμῷ. || Publico Carcere includi. ἐν δεσμῷ δημοσίῳ δεθῆναι. || Ad breve tempus Carcere includi. ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ βραχύν τινα χρόνον εἱρχθῆναι. || Ob hoc flagitium arreptus, in Carcerem conjectus eſt. συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. || In Carcere tenere. ἐν φυλακῇ ἔχειν. || Fracto Carcere

effugit. τὸ δεσμωτήριον διορύξας ἀπέδρα. || Fugâ exceſſit è Carcere. ἀποδρὰς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. || Perruptis vi Carceribus, captos vinculis ſolventes. δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, τοὺς καθειρχθέντας δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες. || Vinctos è Carcere dimiſit. ἀφῆκε τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους.

CARCERARIUS, a, um. *De la priſon.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῶν δεσμῶν. * ὁ, ἡ, τὸ ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου.

CARCERES, um. maſc. plur. *La barriere, ou le lieu duquel partoient les chevaux pour courir.* ἡ βαλβὶς, ἴδος. * ἡ ἀφετηρία, ας. || A calce ad Carceres. ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα. || A Carceribus ad metas. ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας, μέχρι τοῦ καμπτῆρος. ὁ καμπτὴρ, ῆρος. Inflexus, ſeu meta. *Le tournant de la borne.* || E Carceribus exire. ἐκ τῆς ἀφετηρίας ἐξιέναι. * ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξελθεῖν. V. ἵημι, & ἔρχομαι. in anom.

CARCHESIUM, ii. neut. 1. *Le haut d'un mât de navire.* 2. *Vaiſſeau à boire, haut & étroit par le milieu.* τὸ καρχήσιον, ίου.

CARDIACUS, a, um. *Qui a un grand mal de cœur.* καρδιακὸς, κὴ, κόν.

CARDINALIS, & e, is. *Principal.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, *vel* πρόκριτος, καὶ τὸ ον, ου.

CARDINATUS, a, um. *Qui eſt mis en ſes gonds.* γιγγλιμαῖος, αία, αῖον.

CARDO, inis. maſc. *Le gond ou pivot d'une porte.* ὁ στρόφιγξ, ιγγος. * ὁ στροφεὺς, έως. *Le tenon qui ſe met en une mortaiſe.* ὁ γίγγλιμος, ου. || Cardo rei. ἡ τοῦ ἔργου ἀκμὴ, ῆς. || Cardo cauſæ. τὸ κεφάλαιον, αίου. * τὸ τῆς αἰτίας κῦρος, εος, ους. || Cardines mundi. οἱ πόλοι, ων. || Cardines temporum. αἱ ὧραι, ῶν. || Hic totius rei Cardo. κεφάλαιον πάντων ἐκεῖνο. * αὐτὸ τὸ κεφάλαιόν ἐστι.

CARDUELIS, is. fœm. *Chardonneret, oiſeau.* ἡ ἀκανθὶς, ἴδος.

CARDUUS, i. maſc. *Chardon.* ὁ σκόλυμος, ου. || Carduus fullonum. *Chardon de foulon.* ὁ κνάφος, ου.

CARE. adv. *Cherement.* πολυτίμως.

CARECTUM, i. neut. *Marais où croît une herbe appellée glaïeul.* τὸ δονακεῖον, ου.

CAREO, es, ui, itum, & iſſum, ere. *Avoir faute, n'avoir point.* στερέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. * δέομαι, fut. med. δεήσομαι. gen. * ἀπορέω, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen. || Carere publico. *Se retirer.* καταδύεσθαι, ύομαι, fut. med. ύσομαι. || Carere rebus urbanis. ἀπέχεσθαι τῶν κοινῶν.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Carere rebus ad vitam neceſſariis. τῶν καθ' ἡμέραν ἀπορεῖν. || Omnibus rebus Carere. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. || Carere victu quotidiano. εἶναι ἐν ἐνδείαις περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν. || Carere rebus neceſſariis. ἐν χρείᾳ τῶν ἐπιτηδείων εἶναι. || Qui Carent rebus omnibus. οἱ οὐδὲν κεκτημένοι. || Adeò viris Caret civitas. τοσαύτη σπάνις ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται. || Pecuniâ Carent. ἐν σπάνει τῶν χρημάτων εἰσί, *vel* καθίστανται. || Quia Carent victu quotidiano. διὰ τὴν ἔνδειαν, τὴν καθ' ἡμέραν. * διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀπορίαν. * διὰ τὸ ἐλλιπὲς τῶν καθ' ἡμέραν. || Argento Carere. σπανίζειν ἀργυρίου. || Pecuniâ Carere. ἀπορῶς ἔχειν τῶν χρημάτων. * ἐνδεῶς διακεῖσθαι τοῦ πλούτου. || Carere viris amicis & fidelibus. ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν. || Fontes aquâ Carent. τὰς κρήνας τὸ ὕδωρ ἐπιλείπει. || Careo pecuniâ. ἀπολείπει μοι τῶν χρημάτων. * ἐπιλείπει με τὰ χρήματα. || Carere aliquâ parte felicitatis. ἀπολείπειν τι εὐδαιμονίας. || Quonam ille Caret ad felicitatem, qui tales majores habuit. τί ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὃς τοιούτων μὲν προγόνων ἔτυχε. V. τυγχάνω. in anom. || Carere eo videor. ἐλλείπειν με τοῦτο δοκεῖ. * ἐλλείπειν τούτου δοκῶ. || His rebus omnino Carens. ἀπολελειμμένος ἅπασι τούτοις. || Hac inſtitutione Carens. ἀπολελειμμένος ταύτης παιδείας. || Carere gubernatore. διαμαρτάνειν τοῦ εὐθύνοντος. || Vigore Carere. τῆς ἀκμῆς ὑστερίζειν. || Sed prædictis his omnibus Caret. ἀλλὰ τῶν προειρημένων ἁπάντων ἔρημος γίνεται καὶ γυμνός. || Nunc quidem omnibus rebus Caremus. μηδενὸς εὐποροῦμεν ἔς γε τὸ παρόν. || Pecuniâ quidem Carebam. ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτυχε παρὸν ἀργύριον. || Pecuniâ Careo. ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι. || Probabili defenſione Carent. πένητες εὐλόγου ἀπολογίας εἰσί. || Carere ratione. ἀλογίστως ἔχειν.

CAREX, icis. fœm. *Glaïeul de marais, eſpece de jonc, herbe.* τὸ ξιφίον, ίου.

CARICA, æ. fœm. *Figue sèche, figue de Carême.* ἡ ἰσχὰς, άδος.

CARIES, ei. fœm. *Pourriture de bois, moiſiſſure.* ὁ εὐρὼς, ῶτος. * ἡ σηπεδὼν, όνος. * ἡ σαπρότης, ητος. || Carie infeſtari, cariem ſentire. εὐρωτιᾶν.

CARINA, æ. fœm. *Le fond du navire, la carène.* ἡ τρόπις, ιος. * ἡ στεῖρα, ας. * τὸ στείρωμα, ατος.

CARINATUS, a, um. part. *Creux, fait en façon de fond de navire.* κεκοιλωμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ κυτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * τετροπισμένος, η, ον.

CARINO, as, avi, atum, are. *Faire creux en forme de fond de navire.* κυτόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. * τροπίζω, F. σω, P. τετρόπικα.

CARIOSUS, a, um. *Pourri, vermoulu.* ὁ καὶ ἡ εὐρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ εὐρώεις, εντος; ἡ εὐρώεσσα, έσσης; τὸ εὐρῶεν, εντος. * σαπρὸς, ρὰ, ρόν.

CARITAS, atis. fœm. *Cherté, diſette.* ἡ πολυτιμία, ας. *Charité, amour.* V. CHARITAS. || Caritas rei frumentariæ. ἡ σιτοδεία, είας. || Summa Caritas. *Très-grande cherté.* ἡ πανακριτία, ας. || In Caritate. *En temps de cherté.* σιτοδείας οὔσης. * κακοπραγίας οὔσης περὶ τὴν ἀγοράν.

CARMEN, inis. neut. *Vers, poëſie.* τὸ μέτρον, ου. * τὸ ἔπος, εος, ους. *Chanſon, poëme.* ἡ ᾠδὴ, ῆς. * τὸ ᾆσμα, ατος. * τὸ ποίημα, ατος. * ἡ ἐπῳδὴ, ῆς. || Carmina incantare. ἐπῳδὰς ἐπᾴδειν, ᾄδω, F. ᾄσω, P. ἐπῇκα. || Sibi intus Carmen canere. ᾄδειν ἑαυτῷ.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Illi Carminibus & numeris devinciunt omnia. οἱ μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσι. || Heroïca Carmina. ἡρωϊκοὶ στίχοι. * ἡρωϊκὰ ἔπη. || Carmina amant. τοὺς λόγους ἐμμέτρους, *vel* τὰ μετὰ μέτρου ποιήματα, ἀγαπῶσι. || Canere Carmen de laudibus alicujus. ᾄδειν ἐγκώμιόν τινος. || Flebile Carmen. γοερὸν μέλος.

CARMINATIO, onis. fœm. *Cardement.* ὁ κτενισμὸς, οῦ. * ἡ διάξανσις, εως.

CARMINO, as, avi, atum, are. *Carder.* κτενίζω, F. ίσω, P. ἐκτένικα. *Serancer.* διαξαίνω, F. ανῶ, P. διέξαγκα. acc.

CARNARIUM, ii. neut. *Saloir.* τὸ κρεῖον, είου. * τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. *Boucherie.* τὸ κρεωπώλιον, ίου.

CARNARIUS, ii. maſc. *Boucher, chaircutier.* ὁ κρεωπώλης, ου. *Grand mangeur de chair.* ὁ κρεωφάγος, ου. * ὁ καὶ ἡ φιλόσαρκος, ου.

CARNEUS, a, um. *De chair, charnel.* σαρκικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ σάρκινος, καὶ τὸ νον.

CARNIFEX, ficis. maſc. *Bourreau.* ὁ δήμιος, ἰου. *Boucher, qui tue les animaux.* ὁ κρεουργὸς, ου.

CARNIFICINA, æ. fœm. & CARNIFICIUM, ii. neut. *Le lieu où l'on execute les criminels.* τὸ κολαστήριον, ίου. *Tuerie de bouchers.* τὸ κρεουργεῖον, είου. * ἡ κρεουργία, ας. *Cruel ſupplice, tourment.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος. || Carnificinam ſubire. κρεουργεῖσθαι. || Carnificinam facere. κρεουργεῖν.

CARNIFICO, as, avi, atum, are. *Tuer comme on tue les animaux à la boucherie.* κρεουργέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρεούργηκα. acc. *Faire mourir.* ἀναιρέω. (V. anom. in αἱρέω.) acc.

CARNIVORUS, a, um. *Carnaſſier.* ὁ καὶ ἡ κρεωφάγος, *vel* σαρκοβόρος, καὶ τὸ ον, ου.

CARNOSITAS, atis. fœm. *Carnoſité.* ἡ πολυσαρκία, ας.

CARNOSUS, a, um. *Charnu.* ὁ καὶ ἡ κρεώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος, καὶ τὸ ον, ου.

CARNULENTUS, a, um. V. CARNOSUS.

CARO, rnis. fœm. *Chair.* τὸ κρέας, ατος· ως, ως. * ἡ σάρξ, τῆς σαρκός. || Veſci Carnibus. κρεωφαγεῖν.* σαρκοφαγεῖν. || Carne humanâ veſcentes. οἱ ἀνθρωποφάγοι, ων. || Carne implere. σαρκοῦν. acc. || Carne ſpoliatus. ὁ καὶ ἡ λειποσαρκὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ εων, εω.

CARPENTUM, i. neut. *Un chariot branlant.* ἡ ἅμαξα, ης. * ἡ ἁρμάμαξα, ης. * τὸ ὄχημα, ατος.

CARPINEUS, a, um. *Qui eſt de charme, fait de charme.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζυγίας.

CARPINUS, i. fœm. *Arbre nommé charme.* ἡ ζυγία, ας.

CARPO, is, pſi, ptum, ere. *Cueillir.* δρέπω, F. ψω, P. δέδρεφα. * δρέπομαι, fut. med. ψομαι. * λαμβάνω. (V. anom.) * δέχομαι. fut. med ξομαι. acc. rei. *Choiſir.* ἐκλέγεσθαι. || Poma Carpere autumno. ὀπωρίζειν. || Carpere flores. *Cueillir des fleurs.* δρέπεσθαι τῶν ἀνθῶν, *vel* ἀνθέων. || Littus Carpere remis. ἅπτεσθαι θινὸς ἐρετμοῖς. Planud. || Ætatem Carpere. ἀκμάζειν. || Iter Carpere. ὁδοιπορεῖν. || Carpere aliquem. *Reprendre quelqu'un.* τινὰ διασύρειν, *vel* κακίζειν. * ἅπτεσθαί τινος.

CARPOBALSAMUM, i. neut. *Fruit de Baume.* τὸ καρποβάλσαμον, ου.

CARPTIM. adverb. *Legerement, & comme n'y touchant que du bout du doigt.* ἀκροθιγῶς. *Par parties.* μερικῶς. * κατὰ μέρος. * παρὰ μέρος. || Carptim perſtringere. ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαι. gen.

CARPTOR, oris. maſc. *Qui reprend.* ὁ διασυρτὴς, ου. *Celui qui cueille deçà, delà.* ὁ δρεπεὺς, έως. *Ecuyer tranchant.* ὁ κρεωδαίτης, ου.

CARPTURA, æ. fœm. *Cueillette.* ἡ δρέψις, εως. *De fruits.* ἡ κάρπωσις, εως.

CARPTUS, a, um. Part. *Cueilli, pris.* δρεφθεὶς, θεῖσα, θέν. * δρεπτὸς, τὴ, τόν.

CARPTUS, ûs. maſc. *Cueillette, l'action de cueillir.* ἡ δρέψις, εως.

CARPUS, i. maſc. *Le poignet du bras.* ὁ καρπὸς, ου.

CARRUCA, æ. fœm. *Petit char ou chariot.* τὸ ἁμάξιον, ίου. * ἡ ἁμαξὶς, ίδος. *D'une ſeule roue.* ὁ μονότροχος, ου.

CARRUCARIUS, ii. maſc. *Chartier.* ὁ ἁμαξηλάτης, ου. *Faiſeur de chariots.* ὁ ἁμαξουργὸς, ου. * ὁ ἁμαξοπηγὸς, ου.

CARRUCARIUS, a, um. *De chariot, ſervant aux chariots.* ἁμαξικὸς, κὴ, κόν.

CARRUM, i. neut. & CARRUS, i. maſc. *Char, ou chariot.* ἡ ἅμαξα, ης. * τὸ ἅρμα, ατος.

CARTHAGO, inis. fœm. 1. *Carthage, autrefois la plus celebre & la plus forte ville d'Afrique.* 2. *Carthage la nouvelle, autrement* Carthagena, *Ville d'Eſpagne.* ἡ Καρχηδὼν, όνος.

CARTHAGINENSIS, & e. *Qui eſt de Carthage.* ὁ καὶ ἡ Καρχηδόνιος, καὶ τὸ ον, ου.

CARTILAGINEUS, a, um. *Qui eſt de cartilage.* ὁ καὶ ἡ χονδρότυπος, καὶ τὸ ον, ου.

CARTILAGINOSUS, a, um. *Plein de cartilages.* ὁ καὶ ἡ χονδρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CARTILAGO, inis. fœm. *Cartilage, partie plus ſeche que la chair & moins dure que les os.* ὁ χόνδρος, ου.

CARUNCULA, æ. fœm. *Un petit morceau de chair.* τὸ κρεάδιον, ίου. * τὸ σαρκίον, ίου.

CARYINUS, a, um. *Qui eſt de noix.* καρύϊνος, ίνη, ινον.

CARYON, i. neut. *Noix.* τὸ κάρυον, ύου.

CARYOTA, æ. *vel* CARYOTIS, idis. fœm. *Une datte.* ἡ καρυωτὶς, ιδος.

CASA, æ. fœm. *Une loge ou cabane.* ἡ στέγη, ης. * ἡ καλύβη, ης. *Une tente.* ἡ σκηνὴ, ῆς. * ἡ κλισία, ας. || Caſam ſtruere. καλυβοποιεῖν. *Parlant d'une tente.* σκηνοποιεῖν.

CASABUNDUS, a, um. *Qui s'en va tomber.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

CASARIA, æ. fœm. *Gardienne d'une logette.* ἡ σκηνωλὶς, ίδος.

CASEALE, is. neut. *Une fécelle à faire des fromages.* τὸ τυροφορεῖον, είου. * ὁ τάλαρος, ου. *Lieu où l'on garde le fromage.* ἡ τυροφυλακὴ, ῆς. * τὸ τυροκομεῖον, ου.

CASEARIUS, a, um. *De fromage.* ὁ καὶ ἡ τύρειος, καὶ τὸ ον, ου. || Caſearia taberna. τὸ τυροκομεῖον, είου. *Lieu où l'on vend du fromage.* τὸ τυροπώλιον, ίου.

CASEUS, i. maſc. *Fromage.* ὁ τυρὸς, ου.

CASIA, æ. fœm. *Caſſe ou canelle, arbriſſeau.* ἡ κασσία, *vel* κασία, ίας. *Herbe.* ἡ θυμελαία, αίας.

CASO, & CASITO, as, avi, atum, are. *Cheoir ſouvent.* καταρράττω, F. άσω, P. κατήρρακα. * κατακρημνίζω, F. ίσω, P. κατακεκρήμνικα.

CASSIDA, æ. fœm. *Heaume, caſque.* ἡ κόρυς, υθος. * ἡ περικεφαλαία, αίας.

CASSIS, is. maſc *Un rets à veneur.* ἡ ἄρκυς, υος. Plur. αἱ ἄρκυες, & τὰ ἄρκυα.

CASSIS, idis. fœm. *Heaume, caſque.* ἡ κόρυς, υθος. * ἡ περικεφαλαία, ας.

CASSITA, æ. fœm. *Alouette.* ὁ κορυδαλὸς, ου. *vel* ἡ κορυδαλὸς, ου.

CASSUS, a, um. *De nulle valeur, vain & frivole.* φροῦδος, δη, δον. * μάταιος, αία, αιον. * κενὸς, νὴ, νόν. || Caſſa dote virgo. ἡ παρθένος ἄεδνος, ου. || Caſſus labor. ἡ κενοσπουδία, *vel* ματαιοπονία, ας. || Caſſus ſanguine. V. EXANGUIS.

CASTANEA, æ. fœm. *Châtaigne.* τὸ κάστανον, ου. *Châtaigner.* ἡ καρύα καστανάϊκή. gen. τῆς καρύας καστανάϊκῆς.

CASTANETUM, i. neut. *Châtaigneraie, lieu planté de châtaigners.* ὁ καστανὼν, ῶνος.

CASTANINUS, a, um. *De châtaigne.* ὁ καὶ ἡ καστάνινος, καὶ τὸ ον, ου.

CASTE. adverb. *Chaſtement, honnêtement.* ἁγνῶς. * καθαρῶς. *Sagement.* σωφρόνως. *Pieuſement.* εὐσεϐῶς.

CASTELLANUS, i. maſc. *Qui demeure au château, ou qui en a la charge.* ὁ φρούραρχος, ου.

CASTELLATIM. adverb. *De château en château.* κατὰ φρούρια. * κωμηδόν. *Par petits monceaux.* σωρηδόν.

CASTELLUM, i. neut. *Petit château.* τὸ φρούριον, ίου. * ἡ κώμη, ης. *Forte place.* τὸ ἔρυμα, ατος. * ἡ προϐολὴ, ῆς. *Reſervoir d'eau, d'où elle ſort par des canaux.* τὸ ὑδροστάσιον, ίου.

CASTIFICUS, a, um. *Qui rend chaſte, qui purifie.* ἁγνευτικὸς, κὴ, κόν.

CASTIGABILIS, & e. *Qu'on peut châtier.* ὁ καὶ ἡ διορθωτὸς, καὶ τὸ όν. *Qu'on doit châtier.* ἐπιτιμητέος, vel κολαστέος, έα, έον.

CASTIGATIO, onis. fœm. *Châtiment.* ἡ ἐπίπληξις, εως. * ἡ κόλασις, εως. *Reprimande.* ἡ ἐπανόρθωσις, vel ἡ διόρθωσις, εως. * ὁ σωφρονισμὸς, οῦ. *Punition.* V. POENA.

CASTIGATOR, oris. maſc. *Qui châtie.* ὁ κολαστὴς, οῦ. *Qui reprend & corrige.* ὁ ἐπανορθωτὴς, vel ὁ διορθωτὴς, οῦ.

CASTIGO, as, avi, atum, are. *Châtier.* κολάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * ἐπιπλήττω, F. ξω, P. ἐπιπέπληχα. acc. *Corriger.* ἐπανορθόω, ῶ. F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. acc. *Reprendre.* σωφρονίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Punir.* ἐπιτιμάω, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. dat. perſ. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Leviùs Caſtigare aliquem quàm par eſt. ἐνδεεστέρως τιμωρεῖν τινα. ‖ Eorum inſolentia Caſtigata eſt. τὴν τιμωρίαν τῆς ἀλαζονείας ἔδοσαν. ‖ Maximâ pœnâ Caſtigare. μεγίστῃ ζημίᾳ κολάζειν. ‖ Caſtigari propter peccata. δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων. V. PUNIO.

CASTIMONIA, æ. CASTITAS, atis, & CASTITUDO, inis. fœm. *Chaſteté.* ἡ ἁγνότης, ητος. * ἡ ἁγνεία, ας. * ἡ σωφροσύνη, ης. ‖ Caſtimonia corporis. ὁ σώματος καθαρμὸς, οῦ.

CASTOR. *Bievre.* ὁ κάστωρ, ορος.

CASTOREUS, a, um. *De biévre.* ὁ καὶ ἡ καστόρειος, καὶ τὸ ον, ου.

CASTRA, orum. neut. plur. *Le camp.* τὸ στρατόπεδον, ου. *Le fort.* ἡ παρεμϐολὴ, vel ἡ προϐολὴ, ῆς. ‖ Præfectus Caſtrorum. ὁ στρατοπεδάρχης, ου. ‖ Caſtrorum metator. ὁ στρατοπεδευτὴς, οῦ. ‖ Caſtra caſtris conferre. παραστρατοπεδεύειν. ‖ Caſtra facere, ponere. στρατοπεδεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα. habere. στρατοπεδεύεσθαι movere. *Lever le camp.* ἀναστρατοπεδεύειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longiſſimè Caſtra ponere. πορρωτάτω στρατοπεδεύειν. ‖ Bizantii Caſtra collocare. ἱδρῦσαι στρατόπεδον ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ. ‖ Caſtra locare adverſùs urbem. ἀντιστρατοπεδεύειν τῇ πόλει.

CASTRAMETATIO, onis. fœm. *Aſſiette de camp.* ἡ ἀναστρατοπεδεία, είας.

CASTRAMETATOR, oris. maſc. ὁ στρατοπεδευτὴς, οῦ.

CASTRAMETOR, aris, atus ſum, ari. *Camper, aſſeoir le camp.* στρατοπεδεύω, F. εύσω, P. ευκα.

CASTRATIO, onis. fœm. *Action de châtrer.* ὁ εὐνουχισμὸς, οῦ. * ἡ ὀρχοτομία, ας. * ἡ ἐκτομὴ, ῆς.

CASTRENSIS, & e. *Du camp, des appartenances du camp.* στρατιωτικὸς, κὴ, κόν.

CASTRO, as, avi, atum, are. *Châtrer, tailler.* ὀρχοτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠρχοτόμηκα. * εὐνουχίζω, F. ίσω, P. εὐνούχικα. acc.

CASTRUM, i. neut. *Château.* τὸ φρούριον, ίου. *Un fort.* τὸ ἔρυμα, ατος. *Bourg.* τὸ πόλισμα, ατος.

CASTUS, a, um. *Chaſte.* ἁγνὸς, ή, όν. * καθαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Pieux.* ὁ καὶ ἡ εὐσεϐὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. ‖ Caſtus homo. ὁ σωφρονικὸς ἄνθρωπος, ου.

CASULA, æ. fœm. *Petite loge.* τὸ σκηνίδιον, vel καλύϐιον, ίου.

CASURUS, a, um. *Qui s'en va tomber.* πεσούμενος, ένη, ενον.

CASUS, ûs. maſc. *Cas, chute.* ἡ πτῶσις, εως. * τὸ πτῶμα, ατος. *Aventure.* ἡ τύχη, ης. ‖ Caſus cæcus. ὁ αὐτόματος, ου. ‖ Caſu. τύχῃ. * ἀπὸ τύχης. * κατὰ τύχην. * τῷ αὐτομάτῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Caſu id factum eſt. ἐκ τύχης, vel ἀπὸ τύχης, vel κατὰ τύχην, vel διὰ τύχην ἐγένετο τοῦτο. ‖ Caſu aſtantes. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου παραστάντες. ‖ Si Caſus inciderit. ἐὰν τύχῃ. ‖ Si Caſus ferat ut vincas. ἐὰν συμϐαίνῃ σε κρατεῖν. ‖ Ita Caſus tulit. οὕτως ἔτυχε. V. τυγχάνω. in anom. ‖ Caſus deplorare. ὀδύρεσθαι τὰ συμϐάντα. ‖ Fortiter ferre Caſum. τὴν συμφορὰν γενναίως φέρειν. ‖ Caſus fortuitus. τὸ συμϐὰν ἀπὸ τῆς τύχης. ‖ In eum Caſum me demiſit fortuna. εἰς τοῦτ' ἤγαγέ με περιστάσεως ἡ τύχη. * συνέπεσον εἰς τοῦτο ἀνάγκης. V. ἄγω, & , πίπτω. in anom. ‖ Ætas adoleſcentum plures mortis Caſus habet, quàm ſenum. ἡ τῶν νεανίσκων ἡλικία πολὺ πλείους, τῆς τῶν γερόντων, συντυχίας ἔχει θανάτου. ‖ Quod Caſu factum eſt. τὸ ἀπὸ τύχης. ‖ Incerto Caſu pendere. ἐν τύχῃ γίνεσθαι. * εἰς τὴν τύχην περιίστασθαι.

CATACLYSMUS, i. maſc. V. DILUVIUM.

CATALOGUS, i. maſc. *Un rolle, ou catalogue.* ὁ κατάλογος, ου. ‖ In Catalogum adſcribere. εἰς κατάλογον ἀναγράφειν τινά. ‖ In Catalogum civium adſcribere. εἰς τοὺς πολίτας τιθέναι (τίθημι.)

CATAMITUS, i. maſc. *Jeune homme qui ſe proſtitue.* ὁ πόρνος, ου.

CATAPHRACTA, æ. fœm. *Cuiraſſe.* ἡ καταφράκτη, ης.

CATAPHRACTARIUS, ii. maſc. *Gendarme armé de toutes pieces.* ὁ κατάφρακτος, ου. * ὁ πάνοπλος, ου.

CATAPHRACTUS, a, um. *Armé de pied en cap.* ὁ καὶ ἡ κατάφρακτος, καὶ τὸ ον, ου.

CATAPLASMA, atis. neut. *Emplâtre.* τὸ κατάπλασμα, ατος.

CATAPOTIA, orum. neut. plur. *Medecines qu'on avale ſans mâcher.* τὰ καταπότια, ίων.

CATAPULTA, æ. fœm. *Catapulte, inſtrument de guerre pour tirer des dards.* ὁ καταπέλτης, ου. ‖ Catapultarum jaculator. ὁ καταπελταφέτης, ου.

CATAPULTARIUS, a, um. *De catapulte.* καταπελτικὸς, κὴ, κόν.

CATARACTA, æ. fœm. & CATARACTES, æ. maſc. *Un lieu haut & droit d'où les eaux tombent impetueuſement. La herſe ou le gril de la porte d'une Ville.* ὁ καταράκτης, vel καταῤῥάκτης, ου.

CATHARRUS, i. maſc. *Catarre, fluxion.* ὁ κατάῤῥοος, οου, οῦς, οῦ.

CATASCOPIUM, ii. Neut. *Vn brigantin, petite nacelle.* τὸ κατασκόπιον, ίου.

CATASCOPUS, i. Maſc. V. SPECULATOR.

CATASTROPHE, es. Fœm. *Cataſtrophe, fin ſurprenante, & malheureuſe.* ἡ καταστροφὴ, ῆς.

CATASTA, æ. Fœm. *Un cep, inſtrument pour ſerrer les pieds des eſclaves.* ἡ ποδοκάκη, ης.

CATE. adverb. *Finement,* πανούργως.

CATECHESIS, is. Fœm. *Inſtruction donnée de bouche, catechiſme.* ἡ κατήχησις, εως.

CATECHISO, as, are. *Catechiſer.* κατηχέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκατήχηκα. acc. * κατηχίζω, F. ίσω, P. κεκατήχικα. acc.

CATECHUMENUS, i. Maſc. *Catechumène.* ὁ κατηχούμενος, vel κατήχητος, ου.

CATEGORIA, æ. Fœm. *Categorie, denombrement : accuſation.* ἡ κατηγορία, ας.

CATELLA, æ. Fœm. & CATELLUM, i. Neut. *Une petite chaine.* τὸ ἁλύσιον, ίου.

CATELLUS, i. Maſc. *Un fort petit chien.* τὸ κυνίδιον, ίου. * τὸ σκυλάκιον, ίου. V. CATULUS.

CATENA, æ. Fœm. *Une chaine.* ἡ ἅλυσις, εως. * ὁ δεσμὸς, οῦ. Plur. οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά. * ἡ σειρὰ, ᾶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ferreâ Catenâ vinctus. ἁλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος. || Hunc Catenis aſtringi jubet. τοῦτον κελεύει ἁλύσεσι δεθῆναι. || Gravibus Catenis coërcere. χαλεποῖς δεσμοῖς ἐπισφίγγειν. || Quiſquis Catenis coërcetur. ὅστις ὑπὸ δεσμῶν ἔχεται. || Catenas & compedes alicui injicere. ἁλύσεσι καὶ πέδαις ἐνδύσασθαί τινα. || Illum Catenis aſtrictum in carcere tenebant. τοῦτον εἶχον ἐν φυλακῇ ἐς πέδας δήσαντες. || Catenis aliquem ſolvere. δεσμῶν ἐλεύθερον ἀφεῖναι. * δεσμῶν ἀνεῖναι. V. ἵημι in anom. || Catenas abrumpere. τὰ δεσμὰ ἀποῤῥῆξαι. || Catenas perferre. ἁλύσεσι δεσμεῖσθαι. vel φορεῖν ἅλυσιν.

CATENARIUS, a, um. *De chaine, qu'on lie à la chaine.* ὁ καὶ ἡ ἁλυσίδετος, καὶ τὸ ον, ου.

CATENATIO, onis. Fœm. *Liaiſon, enchainement.* ἡ δέσμωσις, εως. * ἡ συζυγία, ας.

CATENATUS, a, um. Part. *Enchainé, ou fait en façon de chaine.* ὁ καὶ ἡ ἁλυσιδωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

CATENO, as, avi, atum, are. *Enchainer.* δεσμόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. * δεσμεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

CATENULA, æ. Fœm. *Petite chaine.* τὸ ἁλύσιον, ίου.

CATERVA, æ. Fœm. *Une bande de gendarmes.* τὸ στίφος, εος, ους. * ἡ ἴλη, ης. *Multitude d'autres perſonnes.* τὸ πλῆθος, εος, ους.

CATERVARIUS, a, um. *Qui eſt du menu peuple.* ἀγελαῖος, αία, αῖον. *Ramaſſé enſemble.* συνεστραμμένος, η, ον.

CATERVATIM. adv. *Par bandes.* ἰλαδὸν. * κατ' ἴλην. * ἀγεληδόν. * κατ' ἀγέλην.

CATHARTICUS, a, um. *Purgatif.* καθαρτικὸς, κὴ, κόν.

CATHEDRA, æ. Fœm. *Une chaiſe, un ſiege.* ἡ καθέδρα, ας.

CATHEDRALITIUS, a, um. *De chaiſe.* καθεδρικὸς, κὴ, κόν.

CATHEDRARIUS, a, um. *Homme de chaiſe, qui ne ſçait rien que babiller en chaiſe.* ὁ ἀπὸ τῆς καθέδρας.

CATHOLICUS, a, um. *General, univerſel.* καθολικὸς, κη, κόν.

CATILLO, onis. maſc. *Friand, gourmand.* ὁ λίχνος, ου.

CATILLO, as, avi, atum, are. *Friander, manger en gourmand.* λιχνεύω, F. εύσω, P. ευκα.

CATILLUM, i. neut. vel CATILLUS, i. maſc. *Un petit plat ou écuelle.* τὸ τρυβλίδιον, ίου. *Le deſſus d'une meule de moulin.* τὸ ἐπιμύλιον, ίου. * τὸ παροψίδιον, ίου.

CATINUM, i. neut. & CATINUS, i. maſc. *Un plat ou écuelle.* τὸ τρύβλιον, vel τρυβλίον, ου. * ἡ κυλίχνη, ης.

CATOBLEPHAS, adis. maſc. *Bête ſauvage qui ſe trouve ſeulement en Ethiopie.* ὁ κατωβλέφας, αδος.

CATULINUS, a, um *De petit chien.* ὁ καὶ ἡ σκυλάκινος, καὶ τὸ ον, ου. *D'autre petite bête.* σκυμνικὸς, κὴ, κόν.

CATULUS, i. maſc. *Un petit chien.* ὁ σκύλαξ, ακος. *Un petit de quelque autre bête.* ὁ σκύμνος, ου. V. CATELLUS. || Catulos alere. *Nourrir des petits.* σκυμνοτροφεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Catuli cervæ. *Des faons, les petits de cerf, de biche.* αἱ κεμάδες, ων. (κεμὰς, άδος.)

CATUS, i. V. FELIS.

CATUS, a, um. *Fin, ruſé.* ὁ καὶ ἡ νουνεχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος. * ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, καὶ τὸ γον.

CAVA, æ. fœm. *Trou où les oiſeaux font leurs nids.* ἡ τρώγλη, ης.

CAVAEDIUM, ii. neut. *Une baſſe cour.* τὸ τῆς οἰκίας κοῖλον.

CAVAMEN, inis. neut. *Un creux.* τὸ κοίλωμα, ατος.

CAVATICUS, a, um. *Qui naît, ſe nourrit ou habite dans les creux.* ὁ καὶ ἡ ἔγκοιλος, καὶ τὸ ον, ου.

CAVATOR, oris. maſc. *Qui creuſe.* ὁ κολαπτὴς, οῦ. || Cavator arborum. *Pivert, ou Pic, oiſeau.* ὁ δρυοκολάπτης, ου.

CAVATUS, a, um. *Cavé, creux.* κοιλωθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ κοιλωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. || Qui oculos cavatos habent. *Qui ont les yeux enfoncés en la tête.* οἱ κοιλόφθαλμοι, ων. * οἱ κοιλοφθαλμῶντες, ων.

CAUCASUS, i. maſc. *Montagne des Indes.* ὁ καύκασος, ου.

CAUDA, æ. fœm. *La queue d'une bête.* ἡ οὐρὰ, ᾶς. * ἡ κέρκος, ου. || Caudam jactare, motitare. *Remuer la queue.* κερκωπίζειν. *Flater.* σαίνω, F. σανῶ, P. σέσαγκα. accuſ.

CAUDEUS, a, um. *Fait du tronc d'un arbre.* ὁ καὶ ἡ στελέχινος, καὶ τὸ ον, ου. * κορμικὸς, ἡ, όν.

CAUDEX, icis maſc. *Le tronc d'un arbre.* τὸ στέλεχον, ου. * τὸ στέλεχος, εος, ους. * ὁ κορμὸς, οῦ. *Aſſemblage, ou entablement de pluſieurs ais l'un dans l'autre.* τὸ σανίδωμα, ατος.

CAUDICALIS, & e. *De tronc d'arbres.* ὁ καὶ ἡ στελεχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CAVEA, æ. fœm. *Le fond & le bas d'un theâtre.* ἡ κύρτη, ης. * ἡ κυρτὶς, ίδος. *Cage.* τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, είου. *Lieu d'où l'on voit les jeux.* τὸ θεατρίδιον, ίου. *Un creux.* τὸ ἄντρον, ου.

CAVENDUS, a, um. *Qu'on doit fuir & éviter.* εὐλαβητέος, έα, έον. * φυλακτέος, έα, έον.

CAVEO, es, cavi, cautum, ere. *Se donner de garde, éviter.* εὐλαβέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. φυλάττομαι, fut. med. ξομαι. acc. || Cave facias. μὴ ποιήσαις. * μηδαμῶς ποιήσῃς. || Cavere ab aliquo. τινὰ καλεγγυᾶν, άω, F. ήσω, P. κατηγγύηκα. *Vouloir caution.* πιςῶσαι, πιςόω. accuſ. || Frigora Cavere. προφυλάττεσθαι τὰ ψύχη. || Cavere alicui jurando. ὁρκίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὥρκικα. * ὁρκοῦν, όω, F. ώσω, P. ὥρκωκα. acc. || Cavere aliquem. τινὰ προφυλάττειν, άττω, F. ξω, P. προπεφύλαχα. || Scripto Cavere. συγγράφεσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cavere alicui de periculo. ἀσφάλειαν δοῦναι τινι, τῦ μὴ κινδυνεύειν. || Caveo ne cadam. εὐλαβῦμαι πεσεῖν. * εὐλαβῦμαι μὴ πέσω. * φυλάττομαι ὅπως μὴ πέσω. || Cave id facias. μηδαμῶς ποιήσῃς. || Idoneis ſponſoribus ſibi Cavere. ἀξιοπίςως ἀσφαλίζεσθαι. || Caveo ne tranſgrediar. φυλάττομαι παραβαίνειν. || Caveo ne quem offendam. φυλάττομαι τὸ μὴ λυπῆσαί τινα. || Cavendum eſt, ne id accidat. φυλακτέον γενέσθαι τῦτο. || Cavendum eſt, ne quid parum viriliter facere videamur. φυλακτέον ὅπως μηδὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα πράττοντες. || Cavendum eſt in poſterum, ne quid tale nobis accidat. φυλακτέον ἐςὶν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, ὅπως μηδὲν ἡμῖν συμβήσεται τοιῦτο. * δεῖ σκοπεῖν ὅπως, &c. || Cavendum eſt, ne urbem bello implicemus. φυλακτέον μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλλωμεν εἰς πόλεμον. * φυλακτέον ἵνα μὴ, &c. || Nihil magis Caveo, quàm ne id faciam. ὐκ ἔςιν ὅτι πάντων μᾶλλον εὐλαβῦμαι, ἢ τὸ μὴ ταῦτα πράττειν. || Cavendum eſt, ne pecunia ſumatur ex legatione. διευλαβητέον χρῆμα λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας. V. λαμβάνω in anom. || Pericula Cavere. διαφεύγειν τὺς κινδύνυς. || Maximè ſibi hac in re Cavet. πεφυλαγμένως ἔχει πρὸς τῦτο. || Cavete, ne verba hæc proferant. σκοπεῖτε τῦτο, ὅπως μὴ λόγυς ἐκείνυς ἐρῶσι. V. ἐρέω. || Lege Cautum eſt, ne bellum fiat. νόμος κεῖται μὴ πολεμεῖν. || Lege id Cautum eſt. διείρηκεν ὁ νόμος. || Cavendum eſt cui fides habeatur. προνοίας δεῖται τὸ πιςεύειν τινί.

CAVERNA, æ. fœm. *Caverne, creux.* τὸ ἄντρον, ȣ. * τὸ σπήλαιον, ȣ. *Trou.* ἡ σήραγξ, αγγος.

CAVERNOSUS, a, um. *Fort creux.* ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Plein de troux.* ὁ καὶ ἡ σηραγγώδης, τὸ ες, εος, ȣς.

CAVERNULA, æ. fœm. *Petite caverne.* ἡ μυχὴ, ῆς. * τὸ ὀπήδιον, ίȣ.

CAVILLA, æ. Fœm. *Raillerie, brocard.* τὸ σκῶμμα, ατος, * τὸ σκωμμάτιον, ίȣ.

CAVILLATIO, onis Fœm. *Raillerie.* ἡ κερτομία, ας. * τὸ σκῶμμα, ατος. * ἡ σκῶψις, εως.

CAVILLATOR, oris. Maſc. *Railleur.* ὁ σκώπτης, ȣ. * ὁ κερτομίας, ίȣ. *Qui aime à bouffonner.* ὁ φιλόμωμος, ȣ. *A railler.* ὁ φιλοσκώμμων, ονος.

CAVILLATUS, ûs. Maſc. V. CAVILLATIO.

CAVILLOR, aris, atus ſum, ari. *Railler.* σκώπτω, *vel* ἐπισκώπτω, F. ψω, P. ἐπέσκωφα. acc. * κατειρωνεύομαι, fut. med. σομαι. gen. *vel* acc.

CAVILLUM, i. Neut. *Raillerie, brocard.* τὸ σκωμμάτιον, ίȣ.

CAULA, æ. Fœm. *Etable, toit, bergerie.* ἡ ἔπαυλις, εως. * ἡ ὀρκάνη, ης. * ἡ αὐλὴ, ῆς.

CAULESCO, is, ere. *Produire ſa tige.* καυλέω, F. ήσω, P. ηκα. * διακαυλίζω, F. ίσω, P. διακεκαύλικα.

CAULIAS, æ. Maſc. *Benjoin.* ὁ καυλίας, ίȣ.

CAULICULUS, i. Maſc. *Petite tige d'herbe.* ὁ καυλίσκος, ȣ. * τὸ καυλίδιον, ίȣ.

CAULIS, is. Maſc. *La tige d'une herbe.* ὁ θύρσος, ȣ. * ὁ καυλὸς, ȣ. *Vn chou.* ἡ κράμβη, ης. || Caules braſſicæ. καυλοὶ τῆς κράμβης. || Caulem emittere. V. CAULESCO.

CAVO, as, avi, atum, are. *Caver, creuſer.* κοιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. * κοιλαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. * κολάπτω, F. ψω, P. φα. acc.

CAUPO, onis. Maſc. *Tavernier.* ὁ κάπηλος, ȣ.

CAUPONA, æ. fœm. *Taverne.* τὸ καπηλεῖον, είȣ.

CAUPONA, æ. fœm. *Taverniere.* ἡ καπηλὶς, ίδος.

CAUPONIUS, a, um. *Qui eſt de taverne.* καπηλικὸς, κὴ, κόν.

CAUPONOR, aris, atus ſum, ari. *Etre tavernier, ou hanter les tavernes.* καπηλεύω, F. εύσω, P. ευκα.

CAUPONULA, æ. fœm. *Petite taverne.* ἡ καπηλία, ας. * τὸ καπηλίδιον, ίȣ.

CAURUS, i. Maſc. *Le vent d'aval.* ὁ ἀργέςης, ȣ.

CAUSA, æ. fœm. *Cauſe.* ἡ αἰτία, ας. *Raiſon.* ὁ λόγος, ȣ. *Cauſe qui ſe plaide, procès.* ἡ δίκη, ης. * ἡ κρίσις, εως. * τὸ δικαιον, αίȣ. *Occaſion.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. *Pretexte.* ἡ πρόφασις, εως. || Alicujus Cauſâ, *vel* gratiâ, *vel* nomine. τινὸς ἕνεκα, *vel* χάριν. || In arcem Cauſæ invadere. εὐθυδικεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐθυδίκηκα. || Cauſam agere apud judices. προσιέναι τοῖς δικαςαῖς. || Cauſæ adjuvantes. τὰ συναίτια, ίων. || Ob eamque Cauſam. καὶ διὰ ταῦτα. || Meâ Cauſâ. δι' ἐμέ. * ἐμῦ χάριν. || Verbi Cauſâ. λόγȣ χάριν. || Sine Cauſâ. ἀναιτίως. *Sans raiſon* ἀλόγως. || Indictâ Cauſâ. ἀκρίτως. * ἐξ ἐρήμης. || Cauſam dicere. κρίνεσθαι, ίνομαι, fut. med. ινῦμαι. * διαδικάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. *S'excuſer, pour ne pas faire quelque choſe.* αἰτιολογεῖσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ego hujus rei Cauſâ ſum. αἴτιος τύτȣ εἰμί. || Quem magis in Cauſâ eſſe quis credat? τίνα ἄν τις αἰτιώτερον εἶναι νομίσειεν; || Sæpe parvæ occaſiones plurimorum malorum Cauſæ fuerunt. πολλάκις μικραὶ προφάσεις μεγάλων κακῶν αἴτια γεγόνασι. || Noſtram Urbem dicunt Herculi immortalitatis Cauſam fuiſſe. τὴν ἡμετέραν πόλιν φασὶν Ηρακλεῖ αἰτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας. || Mihi ſuccenſere, quaſi ego civitati metûs & periculorum Cauſa extiterim. ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ. || Nos ſalutis ipſorum Cauſa extitimus. ἡμεῖς αἴτιοι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς κατέςημεν. || Lacedæmonii Græcis multorum bonorum Cauſa extiterunt. Λακεδαιμόνιοι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ελλησὶ κατέςησαν. || Ego in Cauſâ fui, ne hoc faceret. αἴτιος γέγονα, τῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα. || Illi in Cauſâ fuerunt, ne prorſus belluarum more inter nos viveremus. αἴτιοι γεγόνασι, τῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλυς. || Id quod jam à me dictum eſt, in Cauſâ fuit, ne orationem finirem. τῦτο τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον. || Quid in Cauſâ fuit, cur abiret? τί ποτ' ἐςὶν, ὁ παθὼν ἐξῆλθε. || Ac nihil horum privati commodi Cauſâ fecit. καὶ τύτων ὐδὲν, ἕνεκα τῦ λυσιτελῦντος εἰς χρήματα, πεποίηκε. || Bellum in Cauſâ fuit cur abiret διὰ τὸ πόλεμον εἶναι, ἀπῆλθε. V. ἔρχομαι. in anom. || Neſcio quam

ob Cauſam. ὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτυ, * ὐκ οἶδα, τίν☉ ἕνεκα, *vel* διὰ τί. V. Εἰδῶ. in anom. || Sciebat enim, quam ob Cauſam duceretur. ἠπίςατο γὰρ ἤδη, ἐφ' ὅ τι ἄγοιτο. || Cauſam nullam afferre queo, cur præferri debeat. ὐκ ἔχω εἰπεῖν τίν☉ ἕνεκα προτιμηθείη ἄν. || Nulla Cauſa eſt, cur ὐδὲν ἐςιν ἐφ' ὅτω. || Quam ob Cauſam id dixit? πρὸς δὴ τί τῦτ' ἔφη. || Ob hanc Cauſam huc venerat. δεῦρο ἐληλύθει ἐπ' αἰτίᾳ τειαύτῃ. || Quam ob Cauſam acceſſit. τίνα χρείαν ἔχων πάρεςι. || Hic ipſiſſima Cauſa fuit, cur minimè vicerimus. αἰτιώτατ☉ τῦ μὴ νικῆσαι κατέςη. || Hæc igitur mihi mortis Cauſam attulerunt. ταῦτα ὖν καὶ τῦ ἀποθανεῖν μοι αἴτιον γεγένηται. (V. θνήσκω, & γείνομαι. in anom. || Hanc ſui adverſus nos odii Cauſam afferunt. τῆς καθ' ἡμῶν δυσμενείας τὸ αἴτιον λέγυσι. || Ne ipſi mortis Cauſæ ſimus. μὴ αὐτῷ παραίτιοι θανάτυ γενώμεθα. || Magnorum malorum Cauſa eſſe ſolet. μεγάλα τίκτειν νοσήματα φιλεῖ. || Tot malorum Cauſa fuit hoc bellum. τοσαύτην φορὰν κακῶν ἤνεγκεν ὁ πόλεμος. V. φέρω. in anom. || Summarum Reipublicæ calamitatum Cauſa fuit. εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας τὴν πόλιν ἐνέβαλε. || Quantæ calamitatis Cauſa eſt. ὅσας συμφορὰς παρασκευάζει. || Phocenſium exitii Cauſa fuit. τὺς Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι. V. ὄλλυμι in anom. || Hæc fuit veterum inimicitiarum Cauſa ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα ἐκεῖθεν συνέβη. || Hæc prima Cauſa fuit inimicitiarum, quas cum Argivis geſſerunt. ἔχθρα πρὸς Ἀργείυς ἀπὸ τῦδε ἤρξατο αὐτοῖς πρῶτον γίνεσθαι. || Cauſam cædis tibi aſcribunt. τὴν αἰτίαν τῦ φόνυ ἐπὶ σε ἄγυσι, *vel* σοι ἐπάγυσι. || Cauſam harum rerum tibi aſcribit. τὴν αἰτίαν τῶν πραγμάτων τύτων σοι ἀνατίθησι. || Calamitatum noſtrarum Cauſam inertiæ noſtræ juſtè quiſpiam aſſignaverit. τὸ πολλὰ ἀπολωλέναι, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως. || Horum bonorum Cauſa cenſebimur. ἡμεῖς τύτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν. || Præclaræ ſobolis Cauſam ad Deos referre. τῆς εὐπαιδείας αἰτίαν εἰς τὺς Θεὺς ἀναφέρειν. || Omnium quæ acciderant, me Cauſam dicebat eſſe. ἁπάντων με τῶν γεγενημένων ᾐτιᾶτο. || Horum bonorum Cauſam ad vos refero. εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. || Sine Cauſâ. ἀδίκως. * ἀλόγως. * μηδὲν προσηκόντως. || Cauſam eorum infelicitatis, dicam paulò pôſt. δι' ἣν αἰτίαν τῦτο πάσχυσι, μετὰ μικρὸν ἐρῶ. || Cauſa inopiæ pigritia eſt. αἱ ἀπορίαι διὰ τὰς ἀργίας γίγνονται. || Cauſâ oſtentationis hæc dicit. ἐπίδειξιν ποιύμεν☉ τῦτον λέγει τὸν λόγον. || Cauſæ meæ æquitatem conſiderate. ὡς δίκαια ἥκω πρὸς ὑμᾶς ἔχων, σκέψασθε. || Cauſæ mihi juſtæ non deſunt eos defendendi. ὐ προφάσεως ἀπορῶ, δι' ἣν ἵνα λέγω ὑπὲρ τούτων. || Cauſam alicujus agere. ὑπὲρ τιν☉ λέγειν. || Cauſam habere optimam mihi videor. σφόδρα πιςεύω τῷ πράγματι. || Cauſam alicujus defendere. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ὑπὲρ τιν☉. || Quòd ea quæ juſta ſunt, non fiant, pauperes in Cauſâ ſunt. τὸ αἴτιον τῦ τὰ δέοντα μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐςί. || Hujus autem inæqualitatis Cauſa eſt, quòd regnum cuivis convenire putant. ταύτης δὲ τῆς ἀνομαλίας αἴτιόν ἐςιν, ὅτι τὴν βασιλείαν παντὸς ἀνδρὸς νομίζυσι. || Hujus rei Cauſa nullo modo eſt. πάσης αἰτίας ἐκτὸς γίνεται. || Hæc Cauſa eſt, quod non conſequar honorem, quo dignus ſum. αὕτη αἰτία ἐςὶ τῦ μὴ δύνασθαί με τυχεῖν τῆς δόξης, ἧς ἄξιός εἰμι. V. τυγχάνω. in anom. || Univerſas opes, honoris conſequendi Cauſâ inſumpſerunt. χρήματα πάνθ' ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν. || Adipiſcendæ gloriæ Cauſa. ὑπὲρ τῦ λαβεῖν τὴν δόξαν * ὑπὲρ τῦ τυχεῖν τῆς δόξης. V. λαμβάνω, & τυγχάνω. in anom. || Duæ ſunt Cauſæ propter quas feruntur leges: tum ut ne quiſquam injuſtè aliquid agat: tum ut iis, qui jus violarunt, punitis, alii meliores reddantur. δύο ἐςὶν, ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται οἱ νόμοι; τῦ τε μηδένα μηδὲν, ὃ μὴ δίκαιόν ἐςι, ποιεῖν: καὶ τῦ τὺς παραβαίνοντας ταῦτα, κολαζομένυς, βελτίυς τὺς ἄλλυς ποιεῖν. || Nullam aliam ob Cauſam, niſi ut fugeret. ὐδενὸς ἄλλυ ἕνεκα, ἢ τῦ φυγεῖν. || Propter duas Cauſas, alteram ut: alteram quòd. δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν ἵνα: ἑτέρυ δὲ ὅτι. || Non aliâ de Cauſâ mihi invident, niſi ob iſtas orationes. αὐτῷ μοι φθονῦσι, δι' ὐδὲν ἕτερον, ἢ διὰ τύτυς λόγυς.

CAUSARIUS, a, um. Cauſarius miles. *Gendarme qui s'excuſe d'aller à la guerre.* ὁ ἀπόμαχος ςρατιώτης, υ.

CAUSATIO, onis. Fœm. *Excuſe.* ἡ πρόφασις, εως.

CAUSIA, æ. fœm. *Chapeau à grands bords, pour ſe défendre du Soleil.* ἡ καυσία, ίας.

CAUSIDICUS, i. maſc. *Avocat.* ὁ συνήγορ☉, υ. * ὁ δικαιολόγ☉, υ.

CAUSOR, aris, atus ſum, ari. *Alleguer ſes raiſons ou excuſes, s'excuſer.* προφασίζομαι, F. ίσομαι. * αἰτιολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾐτιολόγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Negotia ſua Cauſatur. τὰ πράγματα ἑαυτῦ αἰτιᾶται. || Vim hoſtium Cauſatur. τὴν αἰτίαν τύτυ τοῖς πολεμίοις εἰσβάλλει, *vel* ἀνατίθησι.

CAUSULA, æ. Fœm. *Petite cauſe, petit procès.* τὸ δικίδιον, ίυ.

CAUSTICUS, a, um. *Cauſtique, qui a la vertu de brûler.* καυςικὸς, κὴ, κόν.

CAUTE. adverb. *Finement, prudemment.* εὐλαβῶς. * πεφυλαγμένως. V. CAUTUS. || Cautè omnia ad vos perſcribit. πεφυλαγμένως ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς ἐπιςέλλει. || Cautè omnia feciſti. νυνεχόντως πάντα ἐποίησας.

CAUTELA, æ. fœm. *Precaution, fineſſe.* ἡ προφυλακὴ, ῆς. * ἡ εὐλάβεια, είας.

CAUTERIUM, ii. neut. *Un cautere, ou fer chaud.* τὸ καυτήριον, ίυ.

CAUTERIATUS, a, um. *Marqué d'un cautere.* κεκαυτηριασμέν☉, ένη, ένον.

CAUTES, is. fœm. *Un rocher, ou une roche.* ἡ πέτρα, ας. * ἡ ῥαχία, ίας.

CAUTIO, onis. fœm. *Prevoyance, diligence à ſe donner de garde.* ἡ εὐλάβεια, είας. * ἡ προφυλακὴ, ῆς. || Cautionem adhibere. εὐλάβειαν ποιεῖσθαι, ἕομαι, fut. med. ήσομαι. || Cautionem adhibere in aliquâ re. πεφυλαγμένως ἔχειν πρός τι. || Cautio eſt, ne id fiat. φυλακτέον, γίνεσθαι τῦτο. * φυλακτέον, ὅπως μὴ τῦτο γενήσεται.

CAUTIONALIS, & e. *Qui concerne la prevoyance, ou precaution.* προφυλακτικὸς, *vel* εὐλαβητικὸς, κὴ, κόν.

CAUTOR, oris. Maſc. *Celui qui prend garde qu'on ne ſoit trompé.* ὁ προφυλακτικὸς, ῦ. *Garant, pleige.* ὁ ἐγγυητὴς, ῦ.

CAUTUS, a, um. *Qui uſe de precaution, qui ſe donne bien de garde, bien aviſé.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ὲς. * προφυλακτικὸς, ή, όν. *Prudent.* συνετὸς, ή, όν. *Ruſé.* ὁ καὶ ἡ πανῦργος, υ. || Valde cau-

tus in rebus agendis. εὐφρόνως ἔχων πρὸς τὰ πράγματα. || Omnium Cautiſſimus. προνοίᾳ πάντας προέχων.

CAVUM, i. neut. *vel* CAVUS, i. maſc. *Creux.* τὸ κοίλωμα, ατος. * ἡ ὀπὴ, ῆς. * ἡ τρώγλη, ης. || Cava dentium. τὰ ὀδόντων βρώματα, ων.

CAVUS, a, um. *Cavé, creux.* κοῖλος, η, ον. || Cavum, *vel* Cavam reddo. V. CAVO. || Cavæ cavernæ. *Cavernes creuſes.* αἱ χαράδραι ῥωγάδες, ων.

C E

CEDENS, entis. part. Omn. gen. *Qui cede.* ὁ ὑπείκων, οντος; ἡ ὑπείκουσα, ης; τὸ ὑπεῖκον, οντος. * ὑποχωρέων, ῶν; έοντος, ῦντος. *Qui cede la place par déférence. Inferieur, de moindre valeur.* ὁ καὶ ἡ ἥττων, καὶ τὸ ἧττον, ονος. || Nulli cedens. ὁ καὶ ἡ ἀπαραχώρητος, καὶ τὸ ον, ου.

CEDO, is, ceſſi, ceſſum, ere. *Faire place, ceder* εἴκω, *vel* ὑπείκω, F. εἴξω, P. ὑπεῖχα. dat. perſ. acc rei. * ὑποχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * *Se retirer. S'éloigner.* ἀναχάζω, F. σω. ὑπεξίσταμαι, fut. med. στήσομαι. dat. perſ. & gen. rei. *Ceder, être inferieur* ἡττάομαι, fut. med. ήσομαι. gen. *Obéir.* πείθομαι. (V. anom.) dat. || Cedere. *Réuſſir.* προχωρεῖν. V. SUCCEDO || Res mihi lucro Cedit. τὸ πρᾶγμα κερδαλέως ἔχει || Cedere bonis, poſſeſſione. τῶν ὄντων ἐξίστασθαι, *vel* ἀφίστασθαι. (V. ἵημι) * τῶν ὄντων παραχωρεῖν. || Cedere foro. ἀνασκευάζειν τὴν τράπεζαν. * μετοικίζεσθαι, fut. med. ίσομαι. || Cedere hæreditate. τῇ κληρονομίᾳ ἀποτάττεσθαι. || Cedere loco. ἐκχωρεῖν. || Cedere malis. ταῖς ἀτυχίαις ἐνδοῦναι. || Cedere animis. V. ABJICIO animum.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cedere alicui imperium. παραχωρεῖν τινι τῆς ἀρχῆς. || Viâ Cedere ſeniori. παραχωρῆσαι πρεσβυτέρῳ ὁδοῦ. || Sapientiori Cedere honeſtum eſt. σοφωτέρῳ εἴκειν, κόσμιον. || Ego huic non Ceſſi, neque locum dedi ἐγὼ τούτῳ οὐκ εἶξα οὐδ' ὑπεχώρησα. || Huic omnia Cedemus. τῷ δὲ πάντα ὑπείξομεν. || Bonis Cedere. ἐξίστασθαι τῶν ὄντων. * παραχωρεῖν τῆς οὐσίας. * ἀφιστάναι τῶν κτημάτων. * ἀφίστασθαι τῆς οὐσίας. || Viâ vobis Cedam. ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ. || Primas in eloquentiâ Cedere alicui. τῶν πρωτείων, τῶν κατὰ λογιότητα, παραχωρεῖν τινι. * λογιότητος ἐξίστασθαί τινι. || Horæ Cedunt & dies, menſes & anni. ὧραι ὑπεκχωροῦσι, καὶ ἡμέραι, καὶ μῆνες, καὶ ἐνιαυτοί. Gaza è Cicer. || Cedere retrò. εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν. Lucian.

CEDO, verb. def. *Dites donc.* εἰπέ μοι. *Or ſus.* ἄγε δή. * φέρε δή. || Cedo manum. ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα.

CEDRATUS, a, um. *Oint de ſuc, ou d'huile de cedre.* κεδρωθεὶς, εῖσα, έν. * κεδρωτὸς, ή, όν.

CEDRELATE, es. fœm. *Grand cedre, arbre.* ἡ κεδρελάτη, ης.

CEDRIA, æ. fœm. *Poix qui découle des grands cedres.* ἡ κεδρία, ας.

CEDRINUS, a, um. *De cedre, fait de cedre* κέδρινος, ίνη, ινον.

CEDRIS, idis. fœm. *Le fruit de cedre.* ἡ κεδρὶς, ίδος. * τὸ κέδρος, εος, ους.

CEDRIUM, ii. Neut. *Jus ou ſuc de cedre.* τὸ κέδριον, ίου.

CEDRUS, i. fœm. *Cedre, arbre odoriferent.* ἡ κέδρος, ου.

CELATIM. adverb. *En cachette.* κρυφαίως. * κρύβδην. * λαθραίως. * λάθρα.

CELATUS, a, um. part. *Celé, caché.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον. * κρυπτὸς, ή, όν.

CELEBRANDUS, a, um. *Digne de louange.* διαβοητέος, *vel* περιβοητέος, *vel* δοξαστέος, τέα, τέον.

CELEBRATIO, onis. fœm. *Celebration, ſolemnité.* ἡ ἑόρτασις, εως. *Bonne eſtime.* ὁ εὐφημισμὸς, οῦ. *Louange.* ἡ διαβόησις, εως. *Frequentation.* ἡ φοίτησις, εως.

CELEBRATUS, a, um. *Qui eſt renommé.* εὐφημισθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ εὔδοξος, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐκλεὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ διαβόητος, *vel* περιβόητος, καὶ τὸ ον, ου.

CELEBRIS, & e, *vel* hic CELEBER, hæc Celebris, hoc Celebre. *Celèbre, renommé.* ὁ καὶ ἡ διαβόητος, *vel* πολύφημος, καὶ τὸ ον, ου. * κλυτὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ εὔδοξος, τὸ ον. *Qui eſt en grand nombre.* συχνὸς, ή, όν. || Viri virtute Celebres. ἐπ' ἀρετῇ δεδοξασμένοι ἄνδρες. || Sapientiæ laude Celebres. οἱ ἐπὶ σοφίᾳ περιβόητοι. || Contigit illum quidem celebriora & majora, hunc verò utiliora & conjunctiora Græcis pericula adire. συνέβη δὲ τὸν μὲν ὀνομαστοτέρους καὶ μείζους, τὸν δὲ ὠφελιμωτέρους καὶ τοῖς Ἕλλησιν οἰκειοτέρους ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους. || Celeberrimus in aliquâ re. μεγίστην δόξαν ἔχων ἐπί τινι. || Sapientiæ nomine celeberrimus. μέγιστον ὄνομα ἐπὶ σοφίᾳ ἔχων. || Gens omnium celeberrima. τὸ ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνέων ἁπάντων. Valla ex Herod. || Celebris via. *Chemin fort paſſant.* ἡ λεωφόρος, ου. || Celebres Poëtæ. οἱ εὐδοκιμοῦντες τῶν Ποιητῶν.

CELEBRITAS, atis. fœm. *Aſſemblée de gens.* ἡ πολυπλήθεια, είας. *Bonne renommée.* ἡ εὔκλεια, είας. * ἡ εὐδοξία, ίας. || Famæ Celebritas. ἡ εὐδοξία, *vel* ἡ εὐφημία, ας. || Celebritas mercatûs. ἡ πανήγυρις, εως.

CELEBRO, as, avi, atum, are Cic. *Louer, mettre en reputation.* εὐφημίζω, F. ίσω, P. εὐφήμικα. acc. * δοξάζω, F. άσω, P. ακα. acc. *Celebrer, honorer.* θρησκεύω, F. εύσω, P. τεθρήσκευκα. acc. *Frequenter.* V. FREQUENTO. || Celebrare feſtum. ἑορτάζω, F. άσω, P. ἑόρτακα. * ἄγειν ἑορτήν. || Celebrare cœtus hominum. ἐκκλησιάζειν, F. άσω, P. ἐκκεκλησίακα. || Celebrare ſacra ἱερουργεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Celebrare convivium. ἑστιᾶν, άω, F. άσω. || Celebrare ludos. πανηγυρίζειν. * ἀγῶνας ἐπιτελεῖν. || Honoribus Celebrari. εὐδοκιμεῖν, *vel* εὐδοξεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐδόξηκα.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Orationibus virtutem viri Celebrare. ἐγκωμιάζειν ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων. || Tantis eum laudibus Celebravit. οὕτω καλῶς αὐτὸν ἐγκεκωμίακε. || Celebrare aliquem ob res præclarè geſtas ἐγκωμιάζειν τινὰ ἐκ τῶν καλῶς πραχθέντων. || Hunc ne Celebres. ὑπὲρ ἑαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμιον. || Ab omnibus Celebrabitur. παρὰ πάντων ἀπολαύσεται ἐπαίνων. || Aliquem oratione Celebrare. εὖ λέγειν τινά || Efficiemus ut Celebrare ſatis non poſſint res à nobis geſtas. ἀπορεῖν ἡμᾶς εὐλογεῖν ποιήσομεν, τοὺς βουλομένους τι τῶν ἡμῖν πεπραγμένων ἀξίως ἐρεῖν. || Illuſtri apud omnes laude Celebrari. παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν || Celebrari omnium ſermonibus. ὑπὸ πάντων λέγεσθαι. * ἐν πάντων λόγοις εἶναι. || Præ cæteris in civitate Celebratus. εὐδοκιμεῖ μάλιστα πάντων ἐν τῇ πόλει.

CELER, hæc celeris, hoc celere. *Prompt, leger, vite.* ὠκὺς, *vel* ταχὺς, ἔος; εῖα, είας; ὺ, έος. || Celer pedibus. V. CELERIPES. || Æquè Celer. ἰσοταχὺς. ὁμοιοταχύς.

CELERATIM. V. CELERITER.

CELERIPES, edis. omn. gen. *Leger du pied.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπους, *vel* ταχύπους, οδος. * ὁ ποδάρκης, εος, ους.

CELERITAS, atis. fœm. *Legereté, viteſſe.* ἡ ταχύτης, *vel* ὠκύτης, ητος. * τὸ τάχος, εος, ους. || Celeritate opus eſt, & nulla mora interponenda. δεῖ σπεύδειν, καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν. || Celeritate opus eſt. ὠκύτητος δεῖ. || Contentiſſimè properabat, & omnem adhibens Celeritatem. συντείνων ἐπέσπευδε, μηδὲν τάχους ἀνιείς. || Celeritate ſuâ alacritatem animi declarantes. τῇ ποδωκείᾳ τὴν προθυμίαν ἐπιδεικνύμενοι. || Summâ Celeritate iter exequi. σύντομον τὴν πορείαν ποιήσασθαι. || Omni celeritate uſque ad domum contendit. μηδὲν τάχους ἀνιεὶς συνέτεινεν ἄχρι τῆς οἰκίας. || Summam celeritatem adhibuit, ita ut ſeptem diebus huc acceſſerit. ὀξεῖαν καὶ παντελῶς ἐπιτεταμένην τὴν πορείαν ποιησάμενος, ἐν ἡμέραις ἑπτὰ δεῦρο προσελήλυθε. V. προσέρχομαι. V. anom. || Iter facere cum omni Celeritate. ὁδοιπορεῖν μετὰ πάσης ἐπείξεως. * ἠπειγμένως δραμεῖν. V. τρέχω in anom.

CELERITER. adv. *Vitement, promptement.* ταχέως. * διὰ τάχους. * ἐν τάχει. *Diligemment.* κατὰ σπουδήν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Celeriter currens. σπουδῇ, *vel* μετὰ σπουδῆς βαδίζων. || Celeriter id executus eſt. μετὰ πολλῆς σπουδῆς τοῦτο ἔπραξε. *vel* μετὰ πολλῆς σπουδῆς. Celeriter & ex tempore aliquid aggredi. αὐτοσχεδιάζειν τι. || Lentè deliberare; quæ autem conſtituta fuerint, Celeriter exequi. βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς.

CELERIUS. ταχύτερον. * θᾶττον. || Celeriùs opinione. θᾶττον τῆς ἐλπίδος.

CELERIUSCULUS, a, um, *Un peu plus vite ou léger.* ὑποταχύτερος, έρα, ερον.

CELERO, as, avi, atum, are. *Hâter, avancer.* ταχύνω, F. υνῶ, P. τετάχυγκα. acc. || Accelero ἐπιταχύνω. || Unà accelero. συνταχύνω. || Celeremus gradum ut eum aſſequamur. ἐπιτείνωμεν τὸ περίπατον, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν. V. in anom. λαμβάνω. || Iter celerare. τὴν ὁδὸν ἐπιταχύνειν, *vel* ἐπείγειν.

CELERRIME. τάχιστα. || Celerrimè abire. ὡς τάχιστα, *vel* ὅτι τάχιστα ἐξελθεῖν. V. ἔρχομαι in anom. || Omninò quàm Celerrimè venire. ἐκ παντὸς τρόπου ἐλθεῖν ὅτι τάχιστα. || Quàm Celerrimè poteſt, abit. πορεύεται ᾗ ἐδύνατο τάχιστα. || Celerrimè, dicto citiùs. θᾶττον λόγου.

CELLA, æ. fœm. *Lieu où l'on garde quelque choſe, dépenſe.* τὸ ταμεῖον, είου. * ἡ θήκη, *vel* ἀποθήκη, ης. || Cella mellaria. ὁ μελιτών, ῶνος. || Cella olearia. ὁ ἐλαιών, ῶνος. || Cella panaria. ὁ ὀψών, ῶνος. || Cella vinaria. ὁ οἰνών, ῶνος. || Apum Cellæ. οἱ κύτταροι, ων.

CELLARIA, æ. fœm. *Une Dépenſiere.* ἡ ταμίεια, είας. * ἡ ταμία, ας.

CELLARIUM, ii. neut. *Cellier.* τὸ ταμεῖον, είου.

CELLARIS, & e. Colum. *De cellier.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ταμείου. *Qui niche dans des trous.* ὁ καὶ ἡ ἐνοικίδιος, καὶ τὸ ον, ου. || Columbi Cellares. αἱ περιστεραὶ ἐνοικίδιοι.

CELLARIUS, ii. maſc. *Un Dépenſier, ou Maître-d'hôtel.* ὁ ταμίας, ου.

CELLULA, æ. fœm. *Petit cellier.* τὸ μικρὸν ταμεῖον. *Petite cellule.* ὁ οἰκίσκος, ου. * τὸ καλυμμάτιον, ίου. || Cellulæ columbarum. τὰ περιστεροτροφεῖα, ων.

CELO, as, avi, atum, are. *Celer, cacher.* κρύπτω, *vel* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. Aliquid aliquem. τί τινα. *vel* τὶ πρός τινα. || Fugitivum Celare. τὸν φεύγοντά τινα ἀποκρύπτεσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Me Celant hoc factum. κρύπτουσί με τοῦτο πρᾶγμα. *vel* κρύπτουσι τὸ πρᾶγμα ἀπό μου. || Nihil Celans, omnia narrabo. οὐδὲν ἀποκρυψάμενος, ἅπαντα διηγήσομαι. || Nihil te Celo. μηδὲν ἀποκρύπτομαι πρός σε. || Nunquam, turpe aliquid admittens, ſperes clam fore. Nam etiamſi alios Celes, tamen tibi ipſi conſcius eris. μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· εἰ γὰρ ἂν ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις. V. λανθάνω. in anom. || Omnia videaris facere, quaſi neminem Celaturus ſis. ἅπαντα δόκει ποιεῖν, ὡς μηδένα λήσων. || Etiamſi nunc Celes, poſteà tamen innoteſcet. καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ. Quæ ego ad hunc uſque diem Celo. ἃ μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. ἃ μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῇ καρδίᾳ κρύπτω. || Celarunt crimina ſua. ἔλαθον κακουργήσαντες.

CELOX, ocis. fœm. *Un brigantin, ſorte de barque.* ὁ κέλης, ητος. * τὸ κελήτιον, ίου.

CELSITUDO, inis. fœm. *Hauteur.* ἡ ὑψηλότης, ητος.

CELSUS, a, um. *Haut, élevé.* ὑψηλὸς, λὴ, λόν. || Vertice Celſus. ὁ ὑψικάρηνος.

CEMENTUM. V. CÆMENTUM.

CENCHRIS, idis. fœm. *Un ſerpent tout tacheté. Un tiercelet, oiſeau de proie.* ἡ κεγχρὶς, ίδος. * ὁ κέγχρος, ου.

CENCHRITES, æ. maſc. & CENCHRUS, i. maſc. *Une pointe de diamant.* ὁ κεγχρίτης, ου. * ὁ κέγχρος, ου.

CENOTAPHIUM, ii. neut. *Une repréſentation de ſépulcre, un ſépulcre vuide qui ſert de montre.* τὸ κενοτάφιον, ίου.

CENSEO, es, ui, ere. *Penſer, être d'avis.* νομίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * οἴομαι, οἶμαι. (V. anom.) acc. || Cenſendi poteſtatem facere. τὴν ψῆφον ἐπιτρέψαι, ἐπιτρέπω. * τὴν ψῆφον ἐπαγαγεῖν, ἐπάγω (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Injuriam ſibi factam eſſe Cenſent. ἐν ἀδικήματος μέρει τοῦτο τίθενται. * ἐν ἀδικήματι τοῦτο ἀριθμοῦσι. || Virtutem Cenſent eſſe ſummum bonum. τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνουσι ἐν τῇ ἀρετῇ. * τὸ ἄριστον ἐν ἀρετῇ τίθενται. || Illum hoſtem Cenſent eſſe, in numero hoſtium cenſent. τοῦτον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τίθενται. || Cenſent nos adeò ignavos. τοσαύτην κατεγνώκασιν ἡμῶν ἀνανδρίαν. V. καταγινώσκω. in anom. || Quod ego præclariſſimum Cenſeo. ὅπερ ἐν τοῖς μεγίστοις δοκεῖ μοι εἶναι. || Hoc præcipuum bonum Cenſemus. ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀγαθῶν τοῦτο ἄγομεν. || Meritò adulator Cenſendus eſſet. τῆς τῶν κολακευόντων μερίδος εἰκότως ἂν νομισθείη. || Prudentiſſimus Cenſetur. δοκεῖ εἶναι φρονιμώτατος. || Amicus Cenſendus eſt qui opem ferre cupit. φίλον ἡγητέον τὸν βοηθεῖν ἐθέλοντα. || Sapiens Cenſetur. ἐπίδοξός ἐστι γίγνεσθαι τῶν σοφῶν.

CENSEOR, eris, ſus ſum, eri. *Etre mis au rolle & taxe.* νομίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι * δοκιμάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. *Etre réputé.* τιμάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. || Cenſeri in primis. προκρίνεσθαι. paſſ.

CENSIO, onis. fœm. *Taxe, punition.* ἡ τίμησις, εως.

CENSOR, oris. maſc. *Cenſeur.* ὁ τιμητὴς, οῦ. *Qui reprend & corrige les autres.* ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ.

CENSORIUS, ii. maſc. *Qui a été autrefois Cenſeur.* ὁ τιμητικὸς, οῦ.

CENSORIUS, a, um. *Appartenant au Cenſeur.* τιμητικὸς, κὴ, κόν. || Cenſoria auctoritas. τὸ ἀξίωμα τιμητικὸν. gen. τοῦ ἀξιώματος τιμητικοῦ.

CENSURA, æ. fœm. *Charge de Cenſeur.* ἡ τοῦ τιμητοῦ ἀρχὴ, ῆς. * ἡ τιμητεία, είας. *Cenſure, correction, réformation.* ἡ δοκιμασία, ας. * ἡ ἐπανόρθωσις, εως. || Cenſuram facere, agere. τιμήσασθαι, τιμάομαι, fut. med. ήσομαι. acc.

CENSUS, a, um. *Mis dans le dénombrement du Cenſeur.* τετιμημένος, ένη, ένον.

CENSUS, ûs. maſc. *Dénombrement fait par le Cenſeur.* τὸ τίμημα, ατος. * ἡ τίμησις, εως. *Biens, revenu.* ἡ οὐσία, ας. || Homo ſine Cenſu. ὁ ἄνθρωπος ἀχρήματος.

CENTAUREA, æ fœm. *vel* CENTAUREUM, ei. neut. *De la Centaurée, herbe.* ἡ κενταυρεία, είας. * τὸ κενταύρειον, είου.

CENTENARIUS, a, um. *De cent ans, de cent livres, ou telles choſes.* ἑκατονταῖος, αία, αῖον. || Centenarius ſenex. ὁ γέρων ἑκατονταέτης. || Centenarius numerus. ἡ ἑκατοντὰς, άδος.

CENTENUS, a, um. *De cent.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν. || Centeni anni. *Cent ans.* τὰ ἔτη ἑκατὸν.

CENTESIMUS, a, um. *Centième.* ἑκατοστὸς, τή, τόν.

CENTICEPS, cipitis. Omn. gen. *Qui a cent têtes.* ὁ καὶ ἡ ἑκατοντακέφαλος, καὶ τὸ λον.

CENTIES. adverb. *Cent fois.* ἑκατοντάκις.

CENTIFOLIUS, a, um. *Ayant cent feuilles.* ὁ καὶ ἡ ἑκατοντάφυλλος, καὶ τὸ ον, ου.

CENTIGRANUS, a, um. *Qui rapporte pour un grain cent.* ὁ καὶ ἡ ἑκατοντάκοκκος, καὶ τὸ ον, ου.

CENTIMANUS, i. maſc. *Qui a cent mains.* ὁ καὶ ἡ ἑκατόγχειρ, ειρος. * ὁ ἑκατόγχειρος, ου.

CENTIPEDA, æ. fœm. *Chenille.* ἡ ἑκατόμπους, *vel* ἑκατοντάπους, ποδος.

CENTO, onis maſc. *Amas de pluſieurs pieces couſues enſemble.* ὁ κέντρων, ωνος. ||

CENTRALIS, & e. *Du centre.* ὁ καὶ ἡ μεσόμφαλος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κέντρου.

CENTROSUS, a, um. *Plein d'aiguillons ou durillons aigus.* ὁ καὶ ἡ κεντρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CENTRUM, i. neut. *Centre, le milieu d'un cercle ou globe, une pointe, un aiguillon, nœud ou durillon dans le bois ou pierre.* τὸ κέντρον, ου.

CENTUM. Omn. gen. Indecl. plur. *Cent.* οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ ἑκατόν.

CENTUMGEMINUS, a, um. *Cent fois double, doublé en cent.* ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, *vel* ἑκατονταπλασίων, καὶ τὸ ον, ονος. * ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον.

CENTUMVIRALIS, & e. *Qui eſt des appartenances des cent Magiſtrats.* ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ τῶν ἑκατόν.

CENTUMVIRATUS, ûs. maſc. *Etat ou dignité des cent Magiſtrats.* ἡ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀρχὴ, ῆς.

CENTUMVIRI, orum. maſc. plur. *Cent Magiſtrats de Rome qui jugeoient des differens & matieres civiles.* οἱ ἑκατὸν ἄνδρες, (ων.)

CENTUNCULUS, i, maſc. *Petit amas de pluſieurs pieces couſues enſemble.* τὸ κεντρώνιον, ου.

CENTUPLEX. Omn. gen. V. CENTUMGEMINUS.

CENTUPLICATO. adverb. *Cent fois au double.* ἐφ' ἑκατοστά. * ἑκατονταπλασίως.

CENTUPONDIUM, ii. neut. *Poids de cent livres.* τὸ ἑκατοντασταθμὸν. * τὸ ἑκατονταστάσιον, ου.

CENTURIA, æ. fœm. *Centaine, bande de cent hommes.* ἡ ἑκατοντὰς, άδος. * ἡ ἑκατοστὺς, ύος.

CENTURIATIM. adverb. *Par centaines.* καθ' ἑκάστην ἑκατοντάδα. * κατὰ τάξεις. * εἰς ἑκατοστύας.

CENTURIATUS, ûs. maſc. *Office & état de centenier.* ἡ ταξιαρχία, ας. * ἡ ἑκατονταρχία, ας.

CENTURIATUS, a, um. part. *Enrollé.* καταλεχθεὶς, εῖσα, έν. || Centuriati milites. *Gendarmes enrollés.* οἱ καταγραφέντες στρατιῶται, (ῶν.)

CENTURIO, onis. maſc. *Centenier, ayant ſous lui cent hommes.* ὁ ταξίαρχος, ου. * ὁ ἑκατοντάρχης, *vel* ὁ ἑκατόνταρχος, ου.

CENTURIO, as, avi, atum, are. *Mettre par centaines.* εἰς ἑκατοντάδας κατατάττω, F. ξω, P. χα. *vel* καταγράφω, F. ψω, καταγέγραφα. acc.

CENTURIONATUS, ûs. maſc. *Office & état de centenier.* ἡ ταξιαρχία, *vel* ἑκατονταρχία, ας.

CENTUSSIS, is. maſc. *Une monnoie ancienne de cent aſſes.* νόμισμα ῥωμαϊκὸν ἀσσαρίων ἑκατὸν τιμήν.

CEPA, æ. fœm. & CEPE. neut. indecl. *Oignon.* τὸ κρόμμυον, ύου.

CEPEUS, a, um. *Qui eſt d'oignon.* ὁ καὶ ἡ κρομμυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CEPETUM, i. neut. *Lieu où croiſſent les oignons.* ὁ κρομμυὼν, ῶνος. * ἡ τῶν κρομμύων πρασιὰ, ᾶς.

CEPHALÆA, æ. fœm. Plin. *Douleur de tête invetérée.* ἡ κεφαλαία, αίας.

CEPHALALGIA, æ. Fœm. *Douleur de tête recente.* ἡ κεφαλαλγία, ας.

CEPINA, æ. fœm. V. CEPETUM.

CEPITIUM, ii. Neut. *Idem.*

CERA, æ. fœm. *Cire,* ὁ κηρὸς, οῦ.

CERARIUS, ii. maſc. *Un cirier, qui travaille en cire.* ὁ κηροπλάστης, ου. * ὁ κηρουργὸς, οῦ.

CERASTES, æ. maſ. *Un ceraſte, ſerpent fort venimeux,* ὁ κεράστης, ου.

CERASUM, i. neut. *Ceriſe.* τὸ κεράσιον, ίου.

CERASUS, i. fœm. *Ceriſier.* ἡ κέρασος, ου.

CERATINUS, a, um. Ceratinæ argumentationes. *Argumens ſophiſtiques, cornus.* οἱ κεράτινοι λόγοι, ων.

CERATITIS, idis. fœm. *Pavot ſauvage, herbe.* ἡ κερατῖτις, τίτιδος.

CERATUM, i. neut. *Cerat, une maniere d'emplâtre.* τὸ κηρωτὸν, οῦ. * ἡ κηρωτὴ, ῆς.

CERATURA, æ. fœm. *Action de cirer, ou enduire de cire.* τὸ κήρωμα, ατος. * ἡ κήρωσις, εως.

CERATUS, a, um. *Ciré.* κηρωθεὶς, εῖσα, έν. * κηρωτὸς, τὴ, τόν.

CERDO, onis. maſc. *Cordonnier.* ὁ βυρσοδέψης, ου. * βυρσοποιὸς, οῦ.

CEREALIS, & e. *De froment ou de blé.* ὁ καὶ ἡ δημήτρειος, καὶ τὸ ον, ου. * δημητριακὸς, ή, όν.

CEREBELLUM, i. neut. *Petit cerveau : cerveau.* τὸ ἐγκεφάλιον, ίου. * ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος.

CEREBROSUS, a, um. *Fort colere.* ὁ καὶ ἡ ὀξύθυμος, *vel* ἀκρόχολος, *vel* ὀξύχολος, καὶ τὸ ον, ου. *Obſti-*

τὲ. ὁ καὶ ἡ παράλογος, καὶ τὸ γον. * ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CEREBRUM, i. neut. *Cervelle ou cerveau.* ὁ ἐγκέφαλος. ου.

CEREMONIA, *vel* CERIMONIA, æ. V. CÆREMONIA.

CEREUS, ei. maſc. *Un cierge, ou chandelle de cire.* τὸ κήριον, ου. * ὁ λύχνος κήρινος.

CEREUS, a, um. *De cire, fait de cire.* κήρινος, ίνη, ινον.

CERINUS, a, um. *De cire.* κήρινος, ίνη, ινον. *Reſſemblant à la cire.* ὁ καὶ ἡ κηροειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CERNO, is, crevi, cretum, ere. *Voir, regarder.* βλέπω, F. ψω, P. φα. acc.* ὁράω, F. ὄψομαι. (v. anom.) acc. || Cernere clariſſimè. ἰδεῖν ἐναργῶς. * εὐόπτεσθαι || Cernere. *Conteſter.* ἀμφισβητεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠμφισβήτηκα. gen. rei cum præp. περί, *vel* ſine præp. || Cernere, *Cribler, Jaſer, tamiſer.* σήθειν, θω, F. σω, P. σέσηκα. * κρίνειν, ίνω, F. ινῶ, P. κέκρικα. acc. || Cernere alicujus hæredıtatem. ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν. * κληρονομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κα. acc. rei. gen. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hinc cernere licet. ἐκ τούτων, *vel* ἐντεῦθεν κατιδεῖν ἐστι. * ἐκ τούτων καταμαθεῖν ἐστι. || Atque hinc facilè mentem meam cernere licet. κἀκεῖθεν ῥᾴδιον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. V. διαγινώσκω. V. in anom. || Ex his Cernere facile eſt, non poſſe eum vera dicere. ἐκ τούτων ῥᾴδιον μαθεῖν, ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγειν οἷόν τε αὐτὸν; *vel* ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγειν οἷός τ' ἐστί. || Hinc autem cernere licet, quanto moderatius omnia geſſerimus. μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἄν τις δυνηθείη καπιδεῖν, ὅσῳ μετριώτερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν. κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. κατείδω. V. εἴδω. in anom. ἐπεμελήθημεν. aor. 1. paſſ. v. ἐπιμελέομαι. || Hinc cernere eſt, ipſos ea feciſſe. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν, ὅτι ταῦτα ἐποίησαν.* ἐκ τούτων δῆλοί εἰσι ἐκεῖνα ποιήσαντες. || Mente aliquid Cernere. ταῖς διανοίαις ἀποβλέπειν εἴς τι. * ταῖς διανοίαις ἰδεῖν τι.

CERNUUS, a, um. *Penchant.* ὁ καὶ ἡ πρηνής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Encliné vers la terre.* ἐπικεκυφώς, ότος; φυῖα, ας; φός, ότος.

CERO, as, avi, atum, are. *Cirer.* κηρόω, *vel* καταχηρόω, ῶ, F. ώσω. P. ωκα. acc.

CERREUS, a, um. & CERRINUS, a, um. *De hêtre.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς ἄσπρου. * ἄσπρινος, ίνη, ινον. * ὀξύινος, η, ον.

CERRUS, i. fœm. *Hêtre, arbre.* ἡ ἄσπρος, ου. * ἡ ὀξύη, ης.

CERTAMEN, inis. neut. *Combat.* ὁ ἀγών, ῶνος. * ὁ ἆθλος, ου. *Débat, combat dans les jeux publics, conteſtation.* ἡ ἔρις, ἔριδος. * ἡ φιλονεικία, ας. *Bataille.* ἡ μάχη, ης. || Ludicrum Certamen. τὸ ἀγώνισμα, ατος. || Præeſſe Certaminibus, *vel* celebrare Certamina. ἀγωνοθετεῖν. || Navale Certamen. ἡ ναυμαχία, ας. || Certaminis præmium. τὸ ἆθλον, ου. || Certamine ſingulari pugnare. μονομαχεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Eſt mihi certamen cum hoſte manifeſto. ἔστι μοι ἀγὼν πρὸς τὸν πρόδηλον ἐχθρόν. || Certamen committere memoriâ dignum. μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου || Ad Certamen provocare. εἰς ἀγῶνα, *ſeu* εἰς μάχην προκαλεῖσθαι. || Philippus, cum quo nobis Certamen eſt. ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγών. || Belli Certamina & pericula. τοῦ πολέμου ἀγῶνες καὶ κίνδυνοι. || Certamen inire cum aliquo de re aliquâ. ποιεῖσθαι ἅμιλλαν πρός τινα περί τινος. || Certamen terreſtre. ἡ πεζὴ μάχη. || Cùm Certamen initur. ὅταν ἡ μάχη γίγνηται. V. γίγνομαι, *vel*, γείνομαι. V. CERTO.

CERTATIM. adverb. *A l'envi l'un de l'autre, à qui mieux mieux.* ἀγωνιστικῶς.

CERTATIO, onis. fœm. & Certatus, ûs. maſc. *Débat, combat.* τὸ ἀγώνισμα, ατος. * τὸ ἀμίλλημα, ατος. * ἡ ἀγώνισις, εως.

CERTE. adverb. *Certainement.* ἀληθῶς. * δηλονότι. * ἀκριβῶς. || Certè quidem. ἀλλά γε δή. * ἀμέλει. || Certè ſcio. εὖ οἶδα. * καλῶς οἶδα. * ἀκριβῶς οἶδα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Id enim Certè Rege indigniſſimum eſt. τοῦτο γάρ, ἀμέλει, τῷ βασιλεῖ ἀπρεπέστατόν ἐστι. || Nec illud Certè quiſquam dicere audeat. καὶ μὲν, οὐδὲ τοῦτό γε οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν. || Scitis certè, quòd. ἴστε δήπου τοῦθ' ὅτι. || Certè hoc ſcio. ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς. V. CERTUS.

CERTITUDO, inis, fœm. *Aſſurance, ſureté.* ἡ ἀκρίβεια, είας.

CERTO. adverb. *Aſſurément, pour certain.* ἀληθῶς. V. CERTE. || Id tibi Certò declarabo. ποιήσω σοι τοῦτο καταφανές. || Certò enim omnibus indicatis. ἐπιδείκνυτε γάρ, καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν.

CERTO, as, avi, atum, are. *Combattre.* ἀγωνίζομαι, fut. med. ίσομαι. * ἀθλέω, F. ήσω. P. ἤθληκα. * μάχομαι, fut. med. χοῦμαι, χήσομαι, & χέσομαι, Perf. P. μεμάχημαι. acc. cum πρός, *vel* dat. perſ. || Certare. ἐξερίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξήρικα. *Vouloir l'emporter.* φιλοτιμεῖσθαι. || Certare pignore, *vel* ſponſione. παρακαταβάλλειν. (V. anom. in βάλλω.) dat. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Inter ſe Certant pro juſtitiâ. μετ' ἀλλήλων μάχονται ὑπὲρ τοῦ δικαίου. || Si Certatum eſt. ἐὰν μάχη γένηται. || Fortiter Certare cum hoſtibus. ἀνδρείως διαμάχεσθαι πρὸς τοὺς πολεμίους. || Certans cum fame & ſiti. τῷ λιμῷ καὶ τῷ δίψει μαχόμενος. || Pro re aliquâ cum aliquo Certare. ὑπέρ τινος πρός τινα ἀγωνίζεσθαι. || Certare in acie. ἐν ταῖς μάχαις ἀγωνίζεσθαι. || Fortiter pro patriâ Certant. ἐρρωμένως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀμύνονται. || De nullâ aliâ re Certatur, quàm de dignitate civitatis. ἀγών ἐστι οὐχ ὑπὲρ ἄλλου τινός, ἢ τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος. || Certare cum aliquo cominùs. συνάπτειν τινὶ εἰς χεῖρας. || De virtute cum eo Certat. φιλονεικεῖ τούτῳ περὶ τῆς ἀρετῆς. || Certare de aliquâ re. εἰς φιλονεικίαν καταστῆναι περί τινος. || De quibus inter ſe Certant. περὶ ὧν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦσι. || Certare de principatu. ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας. || Certant inter ſe de primatu. πρὸς ἀλλήλους διαμφισβητοῦσι περὶ τῆς ἡγεμονίας. || De hoc Certatur. τοῦτο ἀμφισβητεῖται. || De eâ re vehementer inter ſe Certant. δεινῶς πρὸς ἀλλήλους ἐρίζουσι περὶ τούτων. || Inter ſe Certabant, uter pluribus beneficiis Græcos afficeret. διημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας. || Certant inter ſe de victoriâ. ἁμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους περὶ νίκης. || Cum aliorum virtute Certare. πρὸς τὴν ἀρετὴν ἄλλων ἁμιλλᾶσθαι. || Certare de temperantiâ cum ſenibus. ἁμιλλᾶσθαι σωφροσύνῃ πρὸς τοὺς γέροντας. || Qui hac de re Certant adverſùs vos. οἱ περὶ τούτου ἅμιλλαν ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς. || Certatur contra feras. ἅμιλλα γίνεται πρὸς τὰ θηρία. V. γίνομαι.

CERTUS, a, um. *Certain, aſſuré.* ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ͂Ϭ, ἐ͂ς. * δῆλϬ, λη, λον. *Sur qui on peut ſe fier.* ὁ καὶ ἡ βέβαιϬ, τὸ ον. *Arrêté, déterminé.* τεταγμένϬ, η, ον. Certus quidam. ὁ δέ τις, ἡ δέ τις, τὸ δέ τι. || Certa dies. ἡ ἡμέρα τεταγμένη.* ἡμέρα τις. Certus ſum. πέπεισμαι. * καταγινώσκω. (V. anom. in γινώσκω.) acc. || Certa fides. ἡ πληροφορία, ας. || Certior factus, (pro maſc.) πληροφορηθεὶς, εῖσα, έν. || Certiorem facere. παραγγέλλειν. dat. perſ. * πληροφορεῖν. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Certa ſunt. ταῦτα δὲ ἀσφαλῆ, *vel* ἀναμφισβήτητά ἐστι. || Certo & ſtato tempore. ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ. * ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ. * ἐν ῥητῷ χρόνῳ. || Et illud quidem Certum eſt. κἀκεῖνο δὲ πρόδηλόν ἐστι. || Certum eſt, eum hoc feciſſe δῆλός ἐστι τοῦτο ποιήσας. || Certum eſt, eos honorem eligere. φανεροί εἰσι τὴν τιμὴν αἱρούμενοι. || Hæc ſic acta eſſe, Certum eſt. οὐκ ἀφανῆ ταῦτά ἐστιν οὕτω πραχθέντα. || Certum eſt quòd alium prudentem efficere non poſſit. δῆλον, ὅτι ἄλλον φρόνιμον οὐ ποιήσει. * δῆλϬ αὐτός ἐστι, μηδ' ἄλλον φρόνιμον οὐ ποιήσων. || Ab illo Certior factus ſum, quòd. παρ' αὐτοῦ πυνθάνομαι, *vel* ἐπυθόμην, ὅτι. || Certior factus, eum exiturum. πυθόμενϬ αὐτὸν μέλλειν ἐξελθεῖν. V. πυνθάνομαι. aor. 2. ἐπυθόμην. v. ἐλθεῖν. aor. 2. v. ἔρχομαι. || Certò hoc ſcio. γινώσκω ταῦτα ἀκριβῶς. || Certò ſcito, experientiam oriri ex actionibus. εὖ δ' ἴσθι τὴν ἐμπειρίαν γινομένην ἐκ τῶν πράξεων. Certò quidem hoc ſcio. ἴσημι καὶ τοῦτο σαφῶς. Jamdiu Certus es de meâ erga illum incuriâ. πάλαι σοι δῆλός εἰμι τούτου μηδὲν φροντίζων. || Nihil habeo dicere quod Certò ſciam. οὐδὲν ἔχω σαφὲς λέγειν. || Certa & explorata victoria. ἀνενδοίαστος νίκη. || Non illud pro Certo dico. οὐκ ἔχω τοῦτο εἰπεῖν ἀκριβῶς. || De diſceſſu tuo ab aliis Certior factus ſum. τὴν ἀποίκησιν τὴν σὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμενϬ οἶδα. || Hac de re fac me Certiorem. ταῦτα δήλου μοι σαφῶς.

CERVA, æ. fœm. *Une biche.* ἡ ἔλαφος, ου.

CERVARIUS, a, um. *De cerf ou de biche, cervier.* ὁ καὶ ἡ ἐλαφοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Lupus Cervarius. ὁ θὼς, τοῦ θωός.

CERVICAL, is, *vel* CERVICALE, is. neut. *Chevet, ou traverſin, oreiller.* τὸ προσκεφάλαιον, αίου. * τὸ ὑπαυχένιον, ίου.

CERVICULA, æ. fœm. *Collet, ou petit chinon du col.* τὸ αὐχένιον, ίου.

CERVINUS, a, um. *De cerf.* ἐλάφειϬ, εία, ειον.

CERVISIA, æ. fœm. *De la cervoiſe, ou biere.* ὁ ζῦθος, ου.

CERVIX, icis. fœm. *Chinon du col, le derriere du col.* ὁ αὐχὴν, χένϬ. * ὁ τράχηλος, ου. || Cervicem frangere. ἐκτραχηλίζειν. acc. || Cervicem attollere. τραχηλιᾶν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cervici alicui frangere. κατὰ κεφαλῆς συντρίψαι τινά. || Cervicem erigere, *ſeu* attollere. τὸν αὐχένα ἐπαίρειν. || A Cervicibus depellere aliquid. ἐκτραχηλίζειν τι.

CERULA, æ. fœm. *Un morceau de cire.* τὸ κήριον, ίου.

CERUSSA, æ. fœm. *De la ceruſe, fard.* τὸ ψιμμύθιον, ίου.

CERUSSATUS, a, um. *Fardé de ceruſe.* ψιμμυθιωθεὶς, θεῖσα, θέν.

CERVUS, i. maſc. *Cerf.* ὁ ἔλαφϬ, άφου. *Etançon, ou appui.* τὸ στήριγμα, ατος.

CESPES, itis. Ceſpitium, & CESPITO. V. CÆSPES, CÆSPITIUM, CÆSPITO.

CESSANS, ntis. part. Omn. gen. *Qui ceſſe.* παυόμενϬ, ένη, ενον, genit. *Oiſif.* ὁ καὶ ἡ ἀργὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. || Nullo tempore Ceſſans. οὐδένα χρόνον ἐπισχών.

CESSATIO, onis. fœm. *Oiſiveté.* ἡ ἀργία, ας. *Relâche, ceſſation.* ἡ παῦσις, *vel* ἡ ἀνάπαυσις, εως. V. CESSO.

CESSATOR, oris. maſc. *Pareſſeux, lâche au travail.* ὁ ὀκνηρὸς, οῦ. * ὁ ῥάθυμος, ου. *Oiſif* ὁ καὶ ἡ ἀργὸς, τὸ όν, οῦ. || Ceſſatorem eſſe. ἀπορραθυμεῖν. * ἐξαργεῖν.

CESSATUS, a, um. *Qu'on a laiſſé, ou ceſſé.* διαλειφθεὶς, θεῖσα, θέν.

CESSIM. adv. *En reculant.* ὑποβεβηκότως. * ὑφειμένως. || Ceſſim ire. Ceſſim redire. ἀναχωρεῖν, & ἀναχάζεσθαι. * ἀναχωρεῖν. *Reculer, ſe retirer.* ὑποχωρεῖν. * ὑποβαίνειν. (V. anom in βαίνω.)

CESSIO, onis. fœm. *Ceſſion, département.* ἡ ἐκχώρησις, *vel* ὑπεκχώρησις, εως.

CESSO, as, avi, atum, are. *Etre oiſif.* ἀργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤργηκα. gen. *Etre pareſſeux.* ὀκνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὤκνηκα. * ῥᾳδιουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρρᾳδιούργηκα. *Avoir du loiſir.* σχολάζω, F. άσω, P. ἐσχόλακα. *Ceſſer.* παύω, F. παύσω, P. πέπαυκα. gen. *vel* particip.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Feci, ut ab inſolentiâ Ceſſaret. ἐκεῖνον τῆς ὕβρεως ἔπαυσα. * ἐκείνου τὴν ὕβριν ἔπαυσα. || A malitiâ aliquem Ceſſare facio. τῶν πονηρῶν παύω τινά. * παύω τινὰ κακῶς ποιεῖν. || De his rebus loqui Ceſſat. ἀπαλλάττεται τοῦ περὶ τούτων λέγειν. * τοῦ περὶ τούτων λόγου ἀναπαύεται. * τὸν περὶ τούτων λόγον παύει. || Neque eorum commodis conſulere Ceſſabit. οὐδὲ ἀποστήσεται τῶν ἐκείνοις συμφερόντων. || Ceſſandum eſt à bellis, quæ temerè & ſine causâ ſuſcipiuntur. δεῖ παύεσθαι τῶν πολέμων τῶν μάτην γιγνομένων. || Non Ceſſabo philoſophari. οὐ μὴ παύσομαι φιλοσοφῶν. || Res noſtræ creſcent, ſi à tributis Ceſſaverimus. εἰς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, ἀναπεπαυμένοι τῶν εἰσφορῶν. || Ceſſes à labore, antequàm defatigeris. λῆγε τῶν πόνων, ἔτι ποιεῖν δυνάμενϬ. || Non Ceſſabo iſta facere. οὐ λήξω ταῦτα ποιῶν. || Non Ceſſavit iis obtrectare. οὐδένα διαλελοίπασι χρόνον ὑπὸ τούτου διαβαλλόμενοι. || Diſputare non Ceſſat. οὐδένα χρόνον διαλείπει διαλεγόμενϬ. * παρ' ὅλην ἡμέραν διαλέγεται. * οὐδέ ἐστιν ἐξαίρετϬ ὥρα τις, ἣν διαλείπει διαλεγόμενϬ. || Ex quo navigare Ceſſavi. ἀφ' οὗ τὸ πλεῖν καταλέλυκα. || A labore Ceſſare. καταλύειν τοὺς πόνους. || Nunquam de iis cogitare Ceſſat. μηδέποτε τούτων ἡ ἔννοια ἐπιλείπει. || Nunquam ceſſavi quærere οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν. || Scribere non ceſſat. πάντα τὸν χρόνον διατελεῖ γράφων. * συνεχῶς γράφει.

CESTICULUS, i. maſc. *Petit rond ou bourlet qu'on met ſur ſa tête pour mieux porter.* τὸ κεστίδιον, ίου.

CESTRUM, i. neut. *Un touret, eſpece de poinçon.* ἡ κέστρα, ας. * τὸ κέστρον, ου.

CESTUS, i. maſc. *Ceinture d'épouſée.* ὁ κεστὸς, οῦ.

CETARIA, æ. fœm. *Poiſſonnerie où l'on vend du poiſſon de mer.* τὸ κητοπωλεῖον, είου.

CETARIA, orum. neut. plur. *Grands poiſſons de mer.* τὰ κήτη, ῶν (I. Contr.) * τὰ κητώδη, ῶν.

CETARIUS, ii. maſc. *Poiſſonnier qui vend de grands poiſſons de mer.* ὁ κητοπώλης, ου.

CETARIUS, a, um. *Qui appartient aux grands poiſſons de mer.* ὁ καὶ ἡ κητώδης, καὶ τὸ ες, εϬ, ους. * κητῷϬ.

κητῷος, ῴα, ῷον. * κητόεις, εντος· κητόεσσα, ης· κητόεν, εντος.

CETE. neut. plur. indecl. *Grands poiſſons de mer, Baleines.* τὰ κήτεα, κήτη· ἐων, ῶν.

CETOSUS, a, um. *Qui eſt des parties inferieures, ou de la queue de la Baleine.* ὁ καὶ ἡ κητώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CETRA, æ. fœm. *Petit bouclier : rondache.* ἡ πέλτη, ης. * τὸ ἀσπίδιον, ίου.

CETRATUS, a, um. *Armé d'un petit bouclier.* ὁ καὶ ἡ πελτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

CETUS, i. maſc. *Grand poiſſon de mer, comme Dauphin, Baleine, &c.* τὸ κῆτος, εος, ους.

CEU. adv. *Comme.* ὡσανεί. * ὥσπερ. * ὡσεί.

CH

CHALCANTHUM, i. neut. *Couperoſe, ou vitriol.* τὸ χάλκανθον, ου. * & ἡ χαλκάνθη, ης.

CHALCIS, idis. fœm. *Celerin, poiſſon. Sorte de léſard venimeux : C'eſt auſſi une ville nommée* Negrepont, *en l'Archipel.* ἡ χαλκὶς, ίδος.

CHALCITIS, is. fœm. *Mine, ou pierre de quoi l'on fait le cuivre.* ἡ χαλκῖτις, ιδος.

CHALDÆA, æ. fœm. *La Chaldée, Province de l'Aſie mineure.* ἡ χαλδαίων χώρα, ας.

CHALDÆI, orum. maſc. plur. 1. *Les Chaldéens.* 2. *Les Mages & Aſtrologues des Aſſyriens.* οἱ χαλδαῖοι, ων.

CHALYBS, ybis. maſc. *Acier.* ὁ χάλυψ, υβος. * τὸ ςόμωμα, ατος.

CHAMÆ, arum. fœm. plur. *Sorte de poiſſons en coquille.* αἱ χαμαί, ῶν.

CHAMÆLEON, ontis. maſc. *Caméléon, bête.* ὁ χαμαιλέων, οντος.

CHAMÆMELUM, i. neut. *Camomille, herbe.* τὸ χαμαίμηλον, ου.

CHAOS. neut. indecl. *Chaos, confuſion de toutes choſes.* τὸ χάος; χάεος, χάους.

CHARACTER, eris. maſc. *Caractere, marque.* ὁ χαρακτὴρ, ῆρος.

CHARISMA, atis. neut. *Grace, don.* τὸ χάρισμα, ατος.

CHARITAS, atis. fœm. *Charité, amour.* ἡ ἀγάπη, ης. * ἡ ςοργὴ, ῆς. *Amour entre les parens & amis.* ἡ φιλοςοργία, ας. || Charitas hominum. ἡ φιλανθρωπία, ας. || Charitas liberorum. ἡ πρὸς τὰ τέκνα φιλοςοργία, ας. || Propter charitatem patriæ. διὰ τὴν πατρίδος εὔνοιαν. || Charitate complecti. εὐνοϊκῶς ἔχειν. dat. *vel* cum πρὸς, acc. * ἀγαπᾶν. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Charitate ſummâ te complector. προσφιλέςατός σοι γίγνομαι. Charitate ſummâ omnium vixit. ὑφ' ἁπάντων ἀγαπώμενος διετέλεσε τὸν βίον.

CHARITES, um. fœm. plur. *Les Graces.* αἱ χάριτες, ων.

CHARITONIUS, a, um. *Qui proſtitue ſa grace & ſa beauté pour le gain.* ὁ καὶ ἡ χαριτώνιος: καὶ τὸ ιον, ίου.

CHARON, ntis. maſc. *Charon, Batelier de l'Enfer, chez les anciens Poëtes.* ὁ χάρων, οντος.

CHARTA, æ. fœm. *Papier.* ὁ χάρτης, ου.

CHARTACEUS, a, um. *Fait de papier.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τοῦ χάρτου.

CHARTARIUS, ii. maſc. *Papetier.* ὁ χαρτοπράκτης, ου.

CHARTOPHYLACIUM, ii. neut. *Lieu où l'on garde les papiers, ou les titres.* τὸ χαρτοφυλάκιον, ίου.

CHARTULA, æ. fœm. *Petit papier, ou petit livre.* τὸ χάρτιον, ίου.

CHARTULARIUS, ii. maſc. *Garde des regiſtres.* ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

CHARUS, a, um. *Cher, bien-aimé.* τίμιος, ία, ιον. * ἀγαπητὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ προσφιλὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Charus Diis. ὁ καὶ ἡ θεοφιλὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Charum habere. φιλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. acc. || Charum eum omnes habebant. ἀγαπητὸν σύμπαντες εἶχον. || Vult ſe Charum ſuis eſſe. ποθεινὸς τοῖς ἑαυτοῦ εἶναι ἐθέλει. || Res mihi Chariſſimæ. ὑπὲρ ὧν μάλιςα σπουδάζω. V. AMO.

CHARUS, i. maſc. ὁ φίλος, ου.

CHARYBDIS, is. fœm. *Dangereux paſſage au détroit de la Sicile, nommé* Galofaro. ἡ Χάρυβδις, εως. || Vitatâ Charybdi in Scyllam incidit. τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν τῇ Σκύλλῃ περιέπεσε. V. πίπτω. aor. 2. ἔπεσον.

CHASMA, atis. neut. *Grande ouverture.* τὸ χάσμα, ατος.

CHAVUS, i. maſc. *Loup cervier.* ὁ θῶς, τοῦ θωός. *Demi-loup, & demi-Panthere.* ὁ λυκοπάνθηρος, ου.

CHELIDONIA, æ. fœm. *Chelidoine, ou éclaire, herbe.* τὸ χελιδόνιον, ίου.

CHELONIUM, ii. neut. *Coquille d'une tortue.* τὸ χελώνιον, ίου.

CHELYDRUS, i. maſ. *Tortue de mer.* ὁ χέλυδρος, ου.

CHELYS, elys. fœm. *Une tortue, ou un inſtrument de muſique en façon de tortue, un lut.* ἡ χέλυς, υος.

CHERSONESUS, i. fœm. *Peninſule.* ἡ Χεῤῥόνησος, *vel* Χερσόνησος, ου.

CHILO, onis. maſc. *Qui a de groſſes lévres.* ὁ χείλων, ωνος. * ὁ πρόχειλος, ου.

CHIMÆRA, æ. fœm. *Chimere.* ἡ χίμαιρα, ας.

CHIRAGRA, æ. fœm. *Goutte aux mains.* ἡ χειράγρα, ας.

CHIROGRAPHARIUS, a, um. *De cédule.* χειρογραφικὸς, κὴ, κόν. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τοῦ χειρογράφου.

CHIROGRAPHUS, i. maſc. & CHIROGRAPHUM, i. neut. *Une cédule : le propre ſeing : ſignature de la propre main de quelqu'un.* ἡ χειρογραφὴ, ῆς. τὸ χειρόγραφον, ου.

CHIROMANTIA, æ. fœm. *Chiromance.* ἡ χειρομαντεία, ας.

CHIRONOMIA, æ. fœm. *Science de faire des geſtes avec les mains, moreſque.* ἡ χειρονομία, ας.

CHIRONOMUS, i. maſc. *Joueur de moreſques.* ὁ χειρονόμος, ου.

CHIROTHECA, æ. fœm. *Gand.* ἡ χειροθήκη, ης.

CHIRURGIA, æ. fœm. *L'Art de Chirurgie.* ἡ χειρουργία, ας.

CHIRURGUS, i. maſc. *Chirurgien.* ὁ χειρουργὸς, οῦ.

CHLAMYDATUS, a, um. *Vêtu d'une caſaque de Gendarme.* ὁ καὶ ἡ χλαμυδωτὸς, καὶ τὸ ὄν, οῦ. * κα-

χλαμυδωμένος, η, ον.

CHLAMYDULA, æ. fœm. *Petite caſaque de Gendarme.* τὸ χλαμύδιον, ίου.

CHLAMYS, ydis. fœm. *Caſaque de Gendarme.* ἡ χλαμὺς, ύδος.

CHOLERA, æ. fœm. *Colere, mauvaiſe humeur.* ἡ χολέρα, ας. ‖ Cholerâ laborare. χολεριᾷν, άω, F. άσω, P. ακα.

CHOLERICUS, a, um. *Colérique, ſujet au mal de la colere.* χολερικὸς, κὴ, κόν.

CHORAGIUM, ii. neut. *Le lieu où les Comédiens tenoient leurs habits & leur équipage derriere le théâtre.* τὸ χορηγεῖον, ίου. *vel* τὸ χορήγιον ίου. *Cet équipage & tout autre appareil.* τὸ χορήγιον, ίου. *vel* χοράγιον, ίου.

CHORAGUS, i. maſc. *Celui qui fourniſſoit les habits & l'équipage des Comédiens.* ὁ χορηγὸς, *vel* χοραγὸς, οῦ.

CHORAULES, æ. maſc. *Ménétrier, qui fait danſer au ſon de la flûte.* ὁ χοραύλης, ου.

CHORDA, æ. fœm. *Une corde d'inſtrument de muſique.* ἡ χορδὴ, ῆς.

CHORDEUS, a, um. *Qui naît après les autres.* ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, καὶ τὸ ον, ου.

CHOREA, æ. fœm. *Danſe.* ἡ χορεία, ας. ‖ Choreas ducere. χορείας χορεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεχόρευκα. ‖ Choreas pedibus plaudere. χωροιτυπεῖν, έω, F. ήσω, P. κεχοροιτύπηκα.

CHOROBATES, æ. maſc. *Régle longue de vingt pieds.* ὁ χωροβάτης, ου.

CHOROGRAPHIA, æ. fœm. *Deſcription d'un pays.* ἡ χωρογραφία, ας.

CHORS, rtis. fœm. *Une cour fermée à nourrir de la volaille.* ἡ αὐλὴ, ῆς. * ἡ ἔπαυλις, εως. * ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος. * τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

CHORTALIS, & e. *De mue.* ὁ καὶ ἡ ἐπαύλειος, καὶ τὸ ειον, είου. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τοῦ ὀρνιθῶνος.

CHORUS, i. maſc. *L'aſſemblée des danſes, le ballet.* ὁ χορὸς, οῦ. *Chœur de Muſiciens, troupe de Danſeurs.* ὁ χορὸς, οῦ. ‖ Chori magiſter. *Le Maître de la danſe.* ὁ χοροδιδάσκαλος, ου.

CHRONICA, orum. neut. plur. *Chroniques, Annales.* τὰ χρονικὰ, ῶν.

CHRONICUS, a, um. *Qui appartient aux Annales, des Chroniques.* χρονικὸς, κὴ, κόν.

CHRYSITIS, is. fœm. *Ecume d'or.* ἡ χρυσῖτις, ιδος.

CHRYSOCOLLA, æ. fœm. *Soudure d'or, borax.* ἡ χρυσοκόλλα, ης.

CHRYSOLITHUS, i. maſc. *Jaſpe.* ὁ χρυσόλιθος, ου.

CHRYSOMELUM, i. neut. *Avant-pêche, ou abricot.* τὸ χρυσόμηλον, ου.

CHYMUS, i. maſc. *La maſſe du ſang & des humeurs.* ὁ χυμὸς, οῦ.

C I

CIBARIA, orum. neut. plur. *Viandes, vivres.* τὰ σῖτα, ων. * τὰ σιτία, ων. * τὰ βρωτὰ, ῶν. *Proviſion de vivres.* τὸ σιτηρέσιον, ίου. * τὰ ἐπισίτια, ίων. ‖ Cibariorum inopia. *Faute de vivres.* ἡ σιτοδεία, είας. * ἡ σπανοσιτία, ας. ‖ Præbere Cibaria. τὰ σιτία παρέχειν.

CIBARIUM, ii. neut. *Rebulet, ou recoupe de farine.* τὸ δευτερεῖον τοῦ ἀλεύρου. * τὸ πιτυρῶδες ἄλευρον, ου.

CIBARIUS, a, um. *Bon à manger.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, *vel* τρώξιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui concerne les vivres.* σιτικὸς, ἡ, όν. ‖ Cibarius panis. ὁ συγκομιστὸς ἄρτος, ου. *Pain bis.* ὁ πιτυρίας, ου. * ὁ πιτυρίτης, ου. ‖ Cibarium eſſe alicujus. παρασιτεῖν τινι.

CIBATUS, ûs. maſc. V. CIBUS.

CIBO, as, avi, atum, are. *Nourrir, donner à manger.* σιτίζω, *vel* ἐπισιτίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CIBORIUM, ii. neut. *Vaiſſeau à boire.* τὸ κιβώριον, ίου.

CIBUS, i. maſc. *Viande, nourriture.* ὁ σῖτος, ου. * τὸ ἔδεσμα, ατος. * τὸ βρῶμα, ατος. ‖ Cibi copia. ἡ πολυσιτία, ίας. ‖ Cibi avidus. ὁ φιλόσιτος, ου. * ὁ ἀδηφάγος, ου. ‖ Cibi expers. ὁ καὶ ἡ ἄσιτος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Cibi penuria. ἡ σιτοδεία. * ἡ ἀσιτία, ας. ‖ Cibum petere. ἐπισιτίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. ‖ Cibum parare. ἐπισιτίζεσθαι. ‖ Cibo ſuo ſervire. οἰκοσιτεῖν. * αὐτοσιτεῖν, έω, F. ήσω, P. ηὐτοσίτηκα. ‖ Cibo abſtinere. ἀσιτεῖν. ‖ Cibum capere cum alio. τινὶ ὁμοσιτεῖν, *vel* συσσιτεῖν, έω, F. ήσω, P. συσσεσίτηκα. ‖ Dare Cibum. σῖτον παρέχειν. dat. ‖ Cibum alicui facere. σιτοποιεῖν. acc. * σῖτον ποιεῖν. dat. perſ. ‖ Sumere Cibum. σιτοδεῖσθαι, έομαι, F. ήσομαι. ‖ Cibo ſemel uti in die. μονοσιτεῖν.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Tantum Cibi & potionis adhibendum eſt, ut reficiantur vires. τοσοῦτον βρώσεως καὶ πόσεως παρεκτέον, ὁπόσα τὴν ἰσχὺν ἀναλαμβάνειν. ‖ Cibum admittere. τροφὴν προσενέγκασθαι. (προσφέρω.) ‖ Cibum ac potum tempeſtivè capere. σῖτα καὶ ποτὰ ἐν καιρῷ προσίεσθαι. ‖ Ut appoſitos Cibos corripuerit, ac devorarit. ὅπως τὰ παρατεθέντα συλλαβὼν κατέφαγε. Ægrè ac parcè Cibos ei præbebant. γλίσχρως καὶ μόγις παρεῖχον αὐτῷ τροφάς. ‖ Lautioribus ac ſupervacaneis Cibis menſas onerare. πολυτελεῖς ὑπὲρ τὴν χρείαν παρατίθεσθαι τραπέζας. ‖ Cibum unà non ſumemus: eâdem menſâ non utemur. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σιτησόμεθα. ‖ Non jam juvat Cibum capere. μηκέτι μοι καθ' ἡδονήν ἐστι μεταπάσασθαι τροφῆς. ‖ Cibum & potum apponere. σῖτον προσφέρεσθαι καὶ ποτόν.

CICADA, æ. fœm. *Une cigale.* ὁ τέττιξ, ιγος.

CICATRICO, as, avi, atum, are. *Cicatriſer.* οὐλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. * συνουλόω, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CICATRICOSUS, a, um. *Plein de cicatrices.* ὁ καὶ ἡ οὐλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CICATRICULA, æ. fœm. *Petite cicatrice.* τὸ οὐλίδιον, ίου.

CICATRIX, icis. fœm. *Cicatrice.* ἡ οὐλὴ, ῆς. ‖ Obducit vulnus Cicatricem. *La plaie ſe ferme.* ἐπουλοῦται τρῶμα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulnerum adhuc impreſſas Cicatrices habet. τῶν τραυμάτων ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει. ‖ Perſpicuas vulnerum Cicatrices habebat. τῶν τραυμάτων ὠτειλὰς φανερὰς εἶχε.

CICER, eris. maſc. *Pois chiche.* ὁ ἐρέβινθος, ου.

CICERA, æ. fœm. *Cicerole, ſorte de pois chiche.* ὁ ὦχρος, ου.

CICERCULA, æ. fœm. *Pois cerres.* ὁ λάθυρος, ου.

CICERCULUM, i. neut. *Un petit pois chiche.* τὸ ἐρεβινθίον, ίου.

CICERO, onis. maſc. *Ciceron, nom de l'Orateur Romain.* ὁ Κικέρων, ωνος.

CICERONIANUS, a, um. *Ciceronien.* ὁ καὶ ἡ Κι-

κερώνιος, καὶ τὸ ον, ου.

CICHOREA, æ. fœm. & CICHOREUM, i. *vel* CICHORIUM, ii. neut. *De la chicorée, herbe.* τὸ κιχώριον, ίου. *vel* τὸ κιχόρειον, είου. *vel* τὸ κιχόριον, ίου.

CICINDELA, æ. fœm. *Ver luiſant de nuit.* ἡ πυγολαμπὶς, ίδος. * ἡ λαμπουρὶς, *vel* λαμπυρὶς, ίδος.

CICONIA, æ. fœm. *Cicogne, oiſeau.* ὁ πελαργὸς, ου.

CICUR, uris. omn. gen. *Apprivoiſé, privé.* ὁ καὶ ἡ τιθασσὸς, τὸ όν. * ἥμερος, ερα, ερον. *Qui hante avec les hommes.* συνανθρωπευόμενος, μένη, μενον.

CICURIO, is, ire. *Coqueter, quand un coq chante, ou appelle ſes poules.* κοκκύζω, F. ύσω, P. υκα.

CICURO, as, avi, atum, are. *Apprivoiſer.* τιθασσεύω, F. εύσω, P. ευκα. * ἡμερόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cicurare beſtias. τὰ θηρία πρὸς τὴν ἡμερότητα ἐπάγειν. ‖ Leonem Cicurare. τὸν λέοντα ἐθίζειν εἶναι ἥμερον.

CICUTA, æ. fœm. *Ciguë, herbe.* τὸ κώνειον, ου. *Un chalumeau.* ὁ κάλαμος, ου.

CIDARIS, is. fœm. *Turban, ornement de tête des Rois du Levant.* ἡ κίδαρις, εως.

CIEO, es, civi, citum, ere. *Emouvoir.* κινέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Provoquer, irriter.* ἐξορμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. * προτρέπω, F. ψω, P. φα. acc. perſ. acc. rei cum præp. πρός. ‖ Ciere bellum. πολεμοποιεῖν. ‖ Ciere diſſidium. διαστασιάζειν. acc. ‖ Ciere ſimultatem. συγκρούειν. acc. uni. dat. alt. ‖ Ciere turbas. θορυβοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθορυβοποίηκα. ‖ Ciere pugnam. προσμάχεσθαι, fut. med. έσομαι, *vel* ήσομαι. dat. ‖ Ciere deſiderium. ὁρμὴν ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ. ‖ Ciere iram. παραστῆσαι τὴν ὀργήν. V. EXCITO. ‖ Cieri interiore motu & ſuo. Cicer. ἔνδοθεν κινεῖσθαι. Plato. ‖ Ab unâ vi impultrice Cientur omnia. ὑπὸ μιᾶς ῥοπῆς ὀτρύνεται ἅπαντα. ‖ Ciere terram. κινεῖν τὴν γῆν. Bud. ex Plutarch.

CILICIUM, ii. neut. *Une haire, un cilice.* τὸ κιλίκιον, ίου.

CILICINA veſtis. ἡ μηλωτὴ, ῆς. * ἡ διφθέρα, ας. propriè, pellicea veſtis.

CILIUM, ii. neut. *La peau qui couvre les yeux deſſus & deſſous: le bord des paupieres, & le poil qui en ſort.* ἡ βλεφαρὶς, ίδος. *Sourcils.* V. SUPERCILIUM.

CILO, onis. maſc. *Qui a la tête longue & aiguë.* ὁ φοξὸς, οῦ.

CIMEX, icis. maſc. *Punaiſe.* ὁ καὶ ἡ κόρις, εως.

CINARA, æ. fœm. *Artichaut.* ἡ κινάρα, ας. * ὁ σκόλυμος, ου.

CINCINNATUS, a, um. *Qui a les cheveux friſés.* βοστρυχισθεὶς, θεῖσα, θέν.

CINCINNUS, i. maſc. Cic. *vel* CICINNUS, i. maſc. *Cheveu entortillé & friſé, paſſefilons.* ὁ κίκιννος, ου. * ὁ βόστρυξ, υχος. * ὁ βόστρυχος, ου. * ὁ πλόκαμος, ου.

CINCTICULUS, i. maſc. *Une petite ceinture.* τὸ ζώνιον, ίου. * τὸ διαζωμάτιον, ίου.

CINCTUS, ûs. maſc. *Ceinture: vêtement des hommes, qui deſcend depuis la ceinture.* ἡ περιβολὴ, ῆς. * τὸ ζῶμα, *vel* διάζωμα, ατος.

CINEFACIO, is, eci, actum, acere. *Réduire en cendre.* τεφρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CINERACEUS, a, um. & CINEREUS, a, um. *Qui eſt de cendres.* ὁ καὶ ἡ ἔντεφρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ τεφρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CINERARIUS, ii. maſc. *Qui friſe avec des fers échauffés en la cendre.* ὁ ἐμπλέκτης, ου. * ὁ κοσμητὴς, οῦ.

CINGO, is, xi, inctum, gere. *Ceindre.* ζωννύω, & ζώννυμι, F. ζώσω. (V. anom.) acc. *Environner.* κυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. * περιβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc. ‖ Cingere coronâ. περιστεφανοῦν, όω, F. ώσω, P. περιεστεφάνωκα. acc. ‖ Cingere foſsâ. περιταφρεύειν, F. εύσω, P. ευκα. acc. ‖ Cingere muro. περιτειχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. ‖ Cingere latus: cum armis ſtipare. ὁπλοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡπλοφόρηκα. ‖ Indagine Cingere. στοιχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐστοίχικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Urbem muro Cingere. περιβάλλεσθαι ſeu περιβαλλεῖν τεῖχος τῇ πόλει. ‖ Magno vallo Cincta urbs. πόλις μέγαν ἔχουσα περίβολον. ‖ Urbem foſsâ Cingere, & ſepto circumdare. τάφρον τῇ πόλει, καὶ ἐρύματα περιβάλλεσθαι. ‖ Foſsâ Cingere oppidum. πόλιν τάφρῳ περιλαμβάνειν, *vel* περιέχειν.

CINGULA, æ. fœm. *Une cengle de cheval.* ἡ ὑποζώνη, ης. * τὸ διάζωμα, ατος.

CINGULUS, i. maſc. & CINGULUM, i. neut. *Ceinture.* ἡ ζώνη, ης. * τὸ ζῶμα, ατος. * ὁ ζωστὴρ, ῆρος.

CINIFLO, onis. maſc. V. CINERARIUS, ii.

CINIS, eris. maſc. *Cendre.* ἡ τέφρα, ας. * ὁ σποδὸς, οῦ. ‖ In Cinerem redigere. τεφροῦν, όω, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CINNABARI. neut. indecl. & CINNABRIUM, ii. neut. *Cinnabre, couleur.* τὸ κιννάβαρι, ιος, *vel* εως.

CINNAMOMUM, & CINNAMUM, i. neut. *La vraie canelle, Cinamome.* τὸ κιννάμωμον, ου.

CINNUS, i. maſc. *Entortillement de cheveux.* ὁ πλόκαμος, ου. *Mélange de pluſieurs choſes.* ἡ πολυμιγία, ας.

CIO, is, ivi, itum ire. V. CIEO.

CIPPUS, i. maſc. *Colomne ou pierre élevée, où l'on mettoit quelque inſcription, pour conſerver la mémoire de quelque choſe. Un cep où l'on ſerre les pieds des malfaicteurs.* ἡ στήλη, ης. *Monceau de terre.* ὁ λόφος, ου.

CIRCA. præp. *Environ, près.* περί, dat. acc. ἀμφί. acc. *Touchant.* περί. gen. *Environ.* κατά acc. adverb. *Aux environs.* πέριξ. gen. *vel* acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui Circa Trojana tempora vixerunt. οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ γενόμενοι. ‖ Circa tempus prandii. περὶ ἀρίστου ὥραν. ‖ Vir Circa quinquaginta annos. ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη ὤν.

CIRCENSES, ium. maſc. plur. (ſuppl.) ludi. ἡ ἱπποδρομία, ας. * τὰ κιρκήσια, ων.

CIRCENSIS, & e. *Où l'on fait le tour d'aller & de venir.* ὁ καὶ ἡ κύκλιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ, ἡ, τὸ τοῦ διαύλου. (δίαυλος, curriculum duplex.) ‖ Circenſis curſus. ὁ διαυλόδρομος, ου.

CIRCINATIO, onis. fœm. *Tour.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς. * ἡ περικύκλωσις, εως. * ἡ γύρωσις, εως.

CIRCINATO. adv. *En rond.* γυροειδῶς. * κυκληδόν.

CIRCINO, as, avi, atum, are. *Faire un cercle autour.* κυκλάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * περικυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Etendre ou tourner en rond.* γυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. * στρογγυλόω, F. ώσω. *Tournoyer, aller en tournoyant.* γυρόομαι, οῦμαι.

CIRCINUS, i. maſc. *Compas.* ὁ διαβήτης, ου. * τὸ

προσαγώγιον, ἰυ. *Niveau.* ἡ σαφύλη, ης.

CIRCITER. præp. *Aux environs.* περὶ. acc. * ἀμφί. acc. * Adv. *Environ, près.* περί πυ. || Circiter meridiem. περὶ τὴν μεσημβρίαν. || Circiter decem. περὶ δέκα.

CIRCITORES, um. maſc. plur. *Le guet, ceux qui ſont le guet.* οἱ ἔφοδοι, ων. * οἱ περίπολοι φύλακες, ων.

CIRCIUS, ii. maſc. *Un vent impétueux.* ὁ κίρκιος, ἰυ.

CIRCUITIO, onis. fœm. *Environnement.* ἡ περίοδος, ου. * ἡ κύκλωσις, εως. || Circuitio verborum. ἡ περίφρασις, εως.

CIRCUITOR, oris. maſc. *Celui qui va par la ville pour faire le guet.* ὁ περιοδευτὴς, οῦ. * ὁ περίπολος φύλαξ, (ακος.) * ὁ ἔφοδος, ου.

CIRCUITUS, ûs. maſc. *Tour, circuit.* ἡ κύκλωσις, εως. * ἡ περιβολὴ, vel ἡ περιδρομὴ, ῆς. || Circuitus orationis. ἡ περίοδος, ου. || Circuitus febris. *Retour de la fiévre.* ἡ περίοδος πυρετοῦ; vel ἡ μεταβολὴ, ῆς. || Circuitu redeuntes febres. οἱ περιοδικοὶ πυρετοὶ, ῶν.

CIRCULATIM. adv. *Tout autour.* κυκληδόν. * γυροειδῶς. *Chacun à ſon tour.* ἐν τῷ μέρει.

CIRCULATOR, oris. maſc. *Charlatan, bâteleur.* ὁ ἀγύρτης, ου. * ὁ ὀχλαγωγὸς, οῦ.

CIRCULATORIUS, a, um. *Qui eſt de bâteleur.* ἀγυρτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἀγυρτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CIRCULATRIX, icis. fœm. *Bâteleuſe.* ἡ ἀγυρτὶς, ίδος. * ἡ ὀχλαγωγὸς, οῦ.

CIRCULO, as, avi, atum, are. *Environner.* κυκλόω, vel γυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CIRCULUS, i. maſc. *Cercle.* ὁ κύκλος, ου. * ὁ κυκλίσκος, ου. *Aſſemblée.* ὁ κύκλος, ου. || Circulus lacteus. ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος. * ὁ γαλαξίας κύκλος, ου.

CIRCUM. præp. *A l'entour, autour.* περὶ, dat. vel acc. * ἀμφί. acc. * Adv. *Tout à l'entour, de tous côtés.* ἀμφὶς, vel πέριξ. gen. vel acc.

CIRCUMACTUS, ûs. maſc. *Action de tourner, tournoyement.* ἡ περιστροφὴ, vel περιαγωγὴ, ῆς. * ἡ περιφορὰ, ᾶς.

CIRCUMAGGERO, as, avi, atum, are. *Entaſſer à l'entour.* περιχωννύω, ſeu περιχώννυμι. (V. anom. in χώννυμι.) acc.

CIRCUMAGO, is, egi, actum, agere. *Mener à l'entour: faire tourner.* περιάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc. * περιτρέπω, F. ψω, P. φα. acc. * περιφέρω. (V. anom. in φέρω.) acc. || Cum ſole circumagi. *Se tourner avec le ſoleil.* τῷ ἡλίῳ συμπεριοδεύειν, F. εύσω, P. συμπεριώδευκα.

CIRCUMAMBULO, as, avi, atum, are. *Aller ou cheminer à l'entour.* περιέρχομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) * ἀμφιβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) acc.

CIRCUMARO, as, avi, atum, are. *Labourer autour.* περιαρόω, ῶ, F. ώσω, P. περιήρωκα. acc.

CIRCUMASPICIO, is, exi, ectum, icere. *Regarder tout à l'entour.* περιβλέπω, F. ψω, P. φα. acc.

CIRCUMCELLIO, onis. maſc. *Qui tournoye à l'entour des maiſons, mendiant.* ὁ ἀλήτης, ου.

CIRCUMCIRCA. adv. *Deçà & delà, tout à l'entour.* πέριξ. gen. vel acc. * ἐν κύκλῳ.

CIRCUMCIDO. V. *infrà* CIRCUNCIDO.

CIRCUMCURRO. V. CIRCUNCURRO.

CIRCUMDO. V. *infrà* CIRCUNDO.

CIRCUMEO, mis, mivi, mitum, mire. *Aller à l'entour, environner, tournoyer.* περίειμι. (V. anom. in εἶμι. Eo.) * περιοδεύω, F. εύσω, P. περιώδευκα. acc. || Circumiens Templum. περιιὼν τὸν ναόν. * Rogum Circumeo. τὸν τάφον περίειμι, vel περιέρχομαι.

CIRCUMEQUITO, as, avi, atum, are. *Faire le tour à cheval.* περιϊππεύω, F. εύσω, P. ευκα.

CIRCUMFERO, &c. V. *infrà* CIRCUNFLUO, &c.

CIRCUMMITTO, is, ſi, ſſum, mittere. *Envoyer par tout.* περιπέμπω, F. ψω, P. φα. * κυκλόσε ἀποστέλλω, F. ελῶ, P. ἀπέσταλκα. acc. rei.

CIRCUMMULCEO, es, ſi, ſum, ere. *Toucher doucement à l'entour.* κύκλῳ ψηλαφάω, vel έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψηλάφηκα. acc.

CIRCUMMUNIO, is, ivi, itum, ire. *Munir de toutes parts.* περιφράττω, F. ξω, περιπέφραχα. acc. * περισκεπάζω, F. άσω, P. περιεσκέπακα. acc. V. MUNIO. || Vinculis Communiri. περιδεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. δεθήσομαι.

CIRCUMMUNITIO, onis. fœm. *Fortification de tous côtés.* ὁ περιφραγμὸς, οῦ. * ἡ περίφραξις, εως.

CIRCUMNASCOR, eris, natus ſum, naſci. *Naître, ou croître à l'entour.* περιφύομαι, fut. med. ύσομαι.

CIRCUMOBRUO, is, ui, utum, ere. *Couvrir de toutes parts.* περικαλύπτω, F. ψω, P. φα. acc. *Accabler tout à l'entour.* περικαταχωννύω. (V. anom. in χώννυμι.) acc.

CIRCUMPANGO, is, pegi, pactum, ere. *Ficher à l'entour.* περιπήγνυμι, F. πήξω. (V. anom.) acc.

CIRCUMPAVIO, is, ivi, itum, ire. *Dreſſer & aplanir en frapant tout à l'entour.* περιεδαφίζω, F. ίσω, P. περιηδάφικα. acc.

CIRCUMPEDES, um. maſc. plur. *Serviteurs qui ſont à l'entour de leur maître.* οἱ πρὸς τοῖς ποσὶν. * οἱ παρασάται, ῶν.

CIRCUMPLECTOR, eris, exus ſum, ecti. *Embraſſer tout à l'entour.* περιπλύσσω, F. ξω, P. περιέπλυκα. acc.

CIRCUMPLEXUS, ûs. maſc. *Embraſſement.* ἡ περίπλεξις, εως.

CIRCUMPLICO, as, cui, citum, are. *Envelopper tout autour.* περιπλέκω, F. ξω, P. χα. acc. *Entortiller.* περιελίττω, F. ξω, P. περιείλικα. acc.

CIRCUMPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre à l'entour.* περιτίθημι, F. θήσω. (V. τίθημι.) acc.

CIRCUMPOTATIO, onis. fœm. *Banquet de funerailles, où l'on buvoit les uns aux autres d'ordre, en rond.* τὸ περίδειπνον, ου. *L'action de boire de rang dans un feſtin.* τὸ ἐν κύκλῳ πίνειν.

CIRCUNCIDANEUS, a, um. *Retranché, rogné.* ὁ καὶ ἡ περίτομος, καὶ τὸ ον, ου. || Circuncidaneum vinum. *Vin de preſſurage.* ὁ δευτερίας οἶνος, ου.

CIRCUNCIDO, is, idi, iſum, ere. *Couper tout autour.* περικόπτω, F. ψω, P. φα. * περιτέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc.

CIRCUNCISE. adv. Suet. *En bref, préciſément.* περικεκομμένως. * ἀποτόμως.

CIRCUNCISIO, onis. fœm. *Circonciſion, inciſion faite à l'entour.* ἡ περιτομὴ, ῆς.

CIRCUNCISITIUS, a, um. *Retranché, recoupé.* ὁ καὶ ἡ ἐπίτομος, καὶ τὸ ον, ου.

CIRCUNCISURA, æ. fœm. *Inciſion faite à l'en-*

tour, rognure. ἡ περικοπὴ, ῆς.

CIRCUNCLAUDO, is, & CIRCUNCLUDO, is, uſi, uſum, ere. *Enclore de tous côtés.* περικλείω, F. είσω, P. περικέκλεικα. acc.

CIRCUNCOLENS, entis, part. omn. gen. *Habitant aux environs.* ὁ καὶ ἡ περίοικ⊗, καὶ τὸ ον, ου.

CIRCUNCOLO, is, olui, ultum, ere. *Demeurer autour.* περιοικέω, ῶ, F. ήσω, P. περιῴκηκα. acc.

CIRCUNCULCO, as, avi, atum, are. *Fouler aux pieds tout autour.* κύκλῳ καταπατέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

CIRCUNCURRO, is, ere. *Courir à l'entour.* περιτρέχω. (V. anom. in τρέχω.)

CIRCUNCURSO, as, avi, atum, are. *Courir de tous côtés, çà & là.* περιθέω, F. ήσω, P. περιτεθηκα. * περιπλανάομαι, fut. med. ήσομαι.

CIRCUNDATUS, a, um. part. *Environné, entouré.* περιβεβλημέν⊗, *vel* περικείμεν⊗, ένη, ενον. acc. || Ingenti vallo Circundata urbs. πόλις μέγαν ἔχουσα περίβολον. || Armis Circundatus. *Armé.* ὁ ἔνοπλ⊗, ου. * ὁ ἐνωπλισμέν⊗, ου. pro maſc.

CIRCUNDO, as, dedi, datum, dare. *Environner.* περιέχω. (V. anom. in ἔχω.) acc. * περιΐστημι. (V. ἵστημι.) acc. * περιβάλλειν τί τινι. || Finibus Circundare. περιορίζειν, ίζω, F. ίσω, P. περιώρικα. acc. * περιγράφειν, φω, F. ψω, P. περιγέγραφα. acc. || Vallo & foſsâ Circundare. περιταφρεύειν, *vel* περιταφρεῦν. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Urbem foſsâ Circundare. τὴν πόλιν τάφρῳ περιέχειν, *vel* περιλαμβάνειν.

CIRCUNDOLO, as, avi, atum, are. *Doler de tous côtés, ebaucher avec la doloire, ou la hache.* περιπελεκίζω, F. ίσω, P. ικα. * περιξέω, F. ήσω, P. περιέξηκα. acc.

CIRCUNDUCO, is, xi, ctum, ere. *Mener à l'entour.* περιάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc. * περιηγέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Effacer, rayer.* διαγράφω, *vel* ἀπαλείφω, F. ψω, P. ἀπήλειφα. acc. *Tromper.* ἐξαπατᾶν, άω, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc.

CIRCUNDUCTILIS, & e. *Aiſé à faire tourner.* ὁ καὶ ἡ περιακτὸς, καὶ τὸ ὸν, ου.

CIRCUNDUCTIO, onis. fœm. *Conduite çà & là.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης.

CIRCUNDUCTUS, a, um. *Mené çà & là.* περιαχθεὶς. *Trompé.* ἐξαπατηθεὶς, εῖσα, έν.

CIRCUNFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Porter deçà & delà.* περιφέρω. (V. anom. in φέρω.) * περιάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc. || Oculos quocunque Circunferre. *Jetter ſes yeux de toutes parts.* πάντῃ περιβλέπειν.

CIRCUNFIRMO, as, avi, atum, are. *Fortifier de tous côtés.* περιερείδω, F. είσω, P. περιήρεικα. acc. * περιβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. acc.

CIRCUNFLECTO, is, xi, xum, ere. *Tourner en rond.* περισπάω, ῶ, F. άσω, P. περιέσπακα. acc. * περικάμπτω, F. ψω, P. περικέκαμφα. acc. *Marquer d'un accent circonflexe.* περισπάω, ῶ, F. άσω, P. ἔσπακα. acc.

CIRCUNFLEXUS, ûs. maſc. *Retour de tous côtés.* ἡ περίκαμψις, εως. *Entortillement.* ἡ περιπλοκὴ, ῆς.

CIRCUNFLEXUS, a, um. *Tourné en rond.* περικαμφθεὶς, εῖσα, έν. *Marqué d'un accent circonflexe.* περισπώμεν⊗, η, ον.

CIRCUNFLO, as, avi, atum, are. *Souffler de toutes parts.* περιπνέω. (V. anom. in πνέω.

CIRCUNFLUO, is, xi, xum, ere. *Couler à l'entour, aborder de toutes parts.* περιῤῥέω. (V. anom. in ῥέω.) || Nos Circunfluit mare. ἡ θάλασσα περιῤῥεῖ ἡμᾶς. || Circunfluere divitiis. *Régorger de richeſſes, en avoir en abondance.* περιπλουτεῖν, *vel* ὑπερπλουτεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπερπεπλούτηκα. || Circunfluere. *S'épandre de tous côtés à force de bouillir.* ὑπερζεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπερέζηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Qui divitiis Circunfluunt. οἱ τοῖς χρήμασι περιῤῥέονται. || Prædiorum, & aliorum bonorum copiâ Circunfluens. πλήθει κτημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ περιῤῥεόμενος. V. ABUNDO. || || Circumfluere omnibus copiis. Cic. πάσας τὰς εὐπορίας εὐπορεῖν. ἐν πάσῃ εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι. Herodian. ἀγαθὰ πάντα ἔχειν. Ariſtot.

CIRCUNFLUUS, a, um. *vel* CIRCUNFLUENS, entis. *Coulant tout autour, abordant de toutes parts.* περιῤῥέων, ῥέουσα, ῥέον. gen. οντ⊗, ούσης, οντ⊗. * ὁ καὶ ἡ περίῤῥο⊗, καὶ τὸ οον, όου. *Environné d'eau.* περιῤῥεόμεν⊗, η, ον. ὑπὸ. gen.

CIRCUNFODIO, is, di, ſſum, ere. *Fouir à l'entour.* περισκάπτω, F. ψω, P. περιέσκαφα. acc. περιορύττω, F. ξω, P. περιώρυχα.

CIRCUNFORANEUS, a, um. *Qui hante les marchés & les lieux publics.* περιαγοραῖ⊗, αία, αῖον. * ὁ, ἡ, τὸ περὶ τὴν ἀγοράν.

CIRCUNFORO, as, avi, atum, are. *Percer tout autour.* περιτιτραίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. περιτιτράω, F. ήσω, P. ηκα. acc.

CIRCUNFOSSOR, oris. maſc. *Celui qui fouit à l'entour.* ὁ περισκαπτὴρ, ῆρ⊗. * ὁ περιορυκτὴς, οῦ.

CIRCUNFOSSURA, æ. fœm. *L'action de fouir à l'entour.* ἡ περισκαφὴ, ῆς. * ἡ περιόρυξις, εως.

CIRCUNFRICO, as, cui, ctum, are. *Froter tout autour.* περιτρίβω, F. ψω, P. περιτέτριφα. acc. * περικνίζω, F. ίσω, P. περικέκνικα. acc.

CIRCUNFULGEO, es, ere. *Reluire tout autour.* περιλάμπω, F. ψω, P. φα. * περιστίλβω, F. ψω, P. περιέστιλφα.

CIRCUNFUNDO, is, fudi, fuſum, ere. *Epandre à l'entour.* περιχέω. (V. anom. in χέω.) *Arroſer tout à l'entour.* περιῤῥαίνω, F. ανῶ, P. περιέῤῥαγκα. dat. || Circunfundit aër terram. τὴν γῆν ἀὴρ περιλαμβάνει.

CIRCUNFUSUS, a, um. part. *Epars de tous côtés.* ὁ καὶ ἡ περίῤῥο⊗, καὶ τὸ ον, ου. *Environné.* περιῤῥεόμενος, η, ον. ὑπὸ. gen. *Qui eſt autour.* περικείμεν⊗, ένη, ενον. acc. * Luce Circunfuſus. ὁ καὶ ἡ περιλαμπὴς, καὶ τὸ ὲς, έ⊗, οῦς.

CIRCUNGELATUS, a, um. *Glacé & gelé tout autour.* περιπαγεὶς, (έντ⊗) εῖσα, έν. * περικεκρυσταλλωμέν⊗, ένη, ένον.

CIRCUNGEMO, is, mui, mitum, ere. *Gémir à l'entour.* περιστενάζομαι. fut. med. άσομαι. * περιστένομαι, fut. med. ανοῦμαι.

CIRCUNGESTO, as, avi, atum, are. *Porter autour.* περιφορέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεφόρηκα. acc. *Porter par tout.* πανταχόσε βαστάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

CIRCUNGLOBATUS, a, um. *Amaſſé en rond.* σφαιρικῶς περιεστὼς, ῶσα, ὸς. dat.

CIRCUNGLOBO, as, are. *Amaſſer, entortiller autour.* περισφαιρόω, ῶ, F. ώσω, P. περιεσφαίρωκα. acc.

CIRCUNJACEO, es, cui, ere. *Etre ſitué à l'en-*

tour. περίκειμαι. (V. anom. in κεῖμαι.) dat.

CIRCUNJACIO, is, & CIRCUNJICIO, is, eci, ectum, cere. *Jetter tout autour.* περιβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) τί τινι.

CIRCUNJECTUS, a, um. *Qui eſt autour.* περικείμενος, η, ον. dat.

CIRCUNJECTUS, ûs. maſc. Cic. *Enceinte.* ἡ περιβολὴ, *vel* περιπλοκὴ, ῆς. * τὸ περίβλημα, ατος.

CIRCUNLAMBO, is, bi, bere. *Lécher tout autour.* περιλείχω, F. ξω, P. χα. * περιλιχμάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

CIRCUNLIGO, as, avi, atum, are. *Lier tout au tour.* περιδέω, F. δήσω. (V. anom. in δέω.) acc.

CIRCUNLINIO, is, ivi, itum, ire. &

CIRCUNLINO, is, livi, & levi, litum, ere. *Froter, ou oindre tout autour.* περιχρίω, F. ίσω, P. περικέχρικα. acc. *Enduire tout autour.* περιπλάττω, F. άσω, P. περιπέπλακα. acc. || Pictura in quâ nihil Circunlinitum eſt. *Simple peinture ſans couleur.* ἡ ἄπλαςος γραφὴ, ῆς.

CIRCUNLITIO, onis. fœm. *Onction, ou action d'oindre à l'entour.* ἡ περίχρισις, εως. * τὸ ἐπίχρισμα, ατος. *Enduit autour.* τὸ περίπλασμα, ατος.

CIRCUNLUO, is, lui, luere. *Laver & mouiller tout à l'entour.* περιλέω, F. έσω, P. περιλέλευκα. * περικλύζω, F. ύσω, P. περικέκλυκα. acc.

CIRCUNLUVIO, onis. fœm. *Débordement d'eaux à l'entour.* ὁ περικλυσμὸς, ȣ.

CIRCUNRADO, is, ſi, ſum, ere. *Racler, ratiſſer à l'entour.* περιξέω, F. έσω, P. περιέξεκα. acc.

CIRCUNRETIO, is, ivi, itum, ire. *Enlacer à l'entour, envelopper dans des rets.* περιδιείρω, F. ερῶ, P. διείρηκα. * περιλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom.) * περιπλέκω, F. ξω, P. χα. acc.

CIRCUNRODO, is, di, ſum, ere. *Ronger tout autour.* περιβιβρώσκω, F. περιβρώσω. P. περιβέβρωκα. acc * περικείρω, F. ερῶ, P. περικέκαρκα. acc.

CIRCUNSCALPO, is, pſi, ptum, ere. *Grater autour.* περικνίζω, F. ίσω, P. περικέκνικα. acc. *Graver à l'entour.* περικολάπτω, F. ψω, P. φα. acc.

CIRCUNSCARIFICO, as, avi, atum, are. *Scarifier, faire des inciſions à l'entour.* περιξύω, F. ύσω, P. περιέξυκα. acc. * περιχαράσσω, F. άξω, P. περικεχάραχα. acc.

CIRCUNSCINDO, is, di, ſſum, indere. *Couper à l'entour.* περικόπτω, F. ψω, P. φα. acc. * περισχίζω, F. ίσω, P. περιέσχικα. acc.

CIRCUNSCRIBO, is, pſi, ptum. *Faire un cercle ou ligne à l'entour.* περιγράφω, F. ψω, P. περιγέγραφα. acc. *Oter, effacer.* ἐξαλείφειν, φω, F. ψω, P. ἐξήλειφα. acc. *Tromper.* ἀπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπάτηκα. acc. || Circunſcribere terminis. *Borner tout à l'entour.* περιορίζειν, ίζω, F. ίσω, P. περιώρικα. acc.

CIRCUNSCRIPTE. adv. *Dans de certaines limites.* εὐπεριγράπτως. * ἐκ περιγράπτȣ. *Diſtinctement.* διωρισμένως. *Par periodes.* περιοδικῶς. *En peu de mots.* βραχέως.

CIRCUNSCRIPTIO, onis. fœm. *L'action d'environner.* ἡ περιγραφὴ, ῆς. *Limitation.* ὁ διορισμὸς, ȣ. *Tromperie.* τὸ ἀπάτημα, ατος. *Periode.* ἡ περίοδος, ȣ.

CIRCUNSCRIPTOR, oris. maſc. *Un trompeur.* ὁ ἀπατητὴς, ȣ.

CIRCUNSECO, as, cui, ctum, are, *Couper tout à l'entour.* περιτέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc. * περικόπτω, F. ψω, P. φα. acc.

CIRCUNSEDEO, es, ſedi, ſeſſum, ere. *Etre aſſis autour.* περικαθέζομαι, fut. med. καθεδȣμαι. (V. anom.) *Aſſieger, bloquer.* περιέχω, F. ἕξω. (V. anom.) acc. * πολιορκέω, F. ήσω, P. ηκα. acc.

CIRCUNSEPIO, is, pſi, ptum, ire. *Clorre tout à l'entour.* περιφράττω, F. ξω, P. περιπέφραχα. acc.

CIRCUNSERO, is, ſevi, ſatum, ere. *Planter à l'entour.* περιφυτεύω, F. εύσω, P. περιπεφύτευκα. *Semer à l'entour.* περισπείρω, F. ερῶ, περιέσπαρκα. acc.

CIRCUNSESSIO, onis. fœm. *Siege, lorſqu'on aſſiege.* ἡ περιέδρευσις, εως. * ἡ πολιορκία, ας.

CIRCUNSIDEO, es, ſedi, ſeſſum, ere. CIRCUNSIDO, is, edi, eſſum, ere. V. CIRCUNSEDEO.

CIRCUNSIGNO, as, avi, atum, are. *Marquer à l'entour.* περισημειόω, ῶ, F. ώσω, P. περισεσημείωκα. acc. * περισφραγίζω, F. ίσω, P. περιεσφράγικα. acc.

CIRCUNSISTO, is, ſtiti, ſtitum, ere. *Environner.* περιΐστημι, *vel* ἀμφίστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι.) acc.

CIRCUNSONO, as, nui, nitum, are. *Retentir de toutes parts.* περιηχέω, F. ήσω, P. περιήχηκα. acc.

CIRCUNSPECTATOR, oris. maſc. *Qui regarde toujours çà & là.* ὁ περισκεπτὴς, ȣ. * ὁ περιβλέπων, οντος.

CIRCUNSPECTATRIX, icis. fœm. *Celle qui regarde toujours çà & là.* ἡ περισκέπτρια, ας. * ἡ περιβλέπȣσα, ης.

CIRCUNSPECTE. adv. *Avec circonſpection.* πεφυλαγμένως * εὐλαβῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vobis videtur omnia Circunſpectè ad vos perſcribere. ὑμῖν δοκεῖ πεφυλαγμένως ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς ἐπιστέλλειν. || Circunſpectè ſe gerere in aliquâ re. πεφυλαγμένως ἔχειν πρός τι.

CIRCUNSPECTIO, onis. fœm. *Circonſpection.* ἡ περίσκεψις, εως. * ἡ διάσκεψις, εως. *L'action de regarder de tous côtés.* ἡ περισκόπευσις, εως.

CIRCUNSPECTO, as, avi, atum, are. *Regarder ſouvent çà & là.* πολλάκις περιβλέπω, F. ψω, P. περιβέβλεφα. acc. *Conſiderer attentivement.* περισκοπέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. V. CIRCUNSPICIO.

CIRCUNSPECTUS, a, um. *Circonſpect.* περιεσκεμμένος, ένη, ένον. *Prudent.* συνετὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ ἔνȣς, καὶ τὸ νȣν, όȣ, ȣ. *Qui ſe tient ſur ſes gardes.* φυλακτικὸς, κὴ, κόν. V. CIRCUNSPECTE. *Regardé de tous côtés.* περιβεβλεμμένος, η, ον.

CIRCUNSPECTUS, ûs. maſc. V. CIRCUNSPECTIO.

CIRCUNSPERGO, is, ſi, ſum, ere. *Epandre çà & là, tout autour.* περιρραίνω, F. ανῶ, P. περιέρραγκα. dat. * περισκεδάννυμι, F. σκεδάσω. (V. anom. in σκεδάννυμι.) acc.

CIRCUNSPICIENTIA, æ. fœm. V. CIRCUNSPECTIO.

CIRCUNSPICIO, is, exi, ectum, icere. *Regarder à l'entour.* περισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. περιεσκόπηκα. * περιβλέπω, F. ψω, P. περιβέβλεφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intentis oculis Circunſpicere aliquid. *ἀτενὲς ἐφορᾷν εἴς τι.* Omnes Circunſpiciens. *ἅπαντας ἐν κύκλῳ παραθεώμενος.* || Huc illuc Circunſpicere. *τῇδε κἀκεῖσε περιβλέπειν.*

CIRCUNSPICUUS, a, um. *Qu'on peut voir à l'entour.* *ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, καὶ τὸ ον, ου.*

CIRCUNSTIPO, as, are. *Munir de gardes.* *δορυφορέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδορυφόρηκα.*

CIRCUNSTANTIA, æ. fœm. *Circonſtance.* *ἡ περίστασις, εως.* * *τὸ περιστατικὸν, ου.*

CIRCUNSTANTIA & CIRCUNSTATIO, onis. fœm. *L'action d'environner.* *ἡ περίστασις, εως.*

CIRCUNSTO, as, ſtiti, ſtitum, are. *Environner.* *περιΐστημι, F. στήσω, vel περιΐσταμαι,* fut. med. *στήσομαι.* (V. *ἵστημι.*) acc.

CIRCUNSTREPO, is, pui, pitum, ere. *Faire du bruit à l'entour.* *περικτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. περιεκτύπηκα.* * *περιθρυλλέω, ῶ, F. ήσω, P. περιτεθρύλληκα.*

CIRCUNSTRUO, is, xi, ctum, ere. *Edifier à l'entour.* *περιοικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. περιῳκοδόμηκα.* acc.

CIRCUNSUDO, as, avi, atum, are. *Suer de toutes parts.* *περιϊδρόω, ῶ, F. ώσω, P. περιΐδρωκα.*

CIRCUNSUO, is, ſui, ſutum, ere. *Coudre à l'entour.* *περιῤῥάπτω, F. ψω, P. περιέῤῥαφα.* acc.

CIRCUNTEGO, is, xi, ctum, ere. *Couvrir tout à l'entour.* *περισκεπάζω, F. άσω, P. περιεσκέπακα.* acc. * *περικαλύπτω, F. ψω, P. περικεκάλυφα.* acc.

CIRCUNTEXO, is, xui, xtum, ere. *Faire un tiſſu autour.* *περιπλέκω, F. ξω, P. περιπέπλεχα.* * *περιυφαίνω, F. ανῶ, P. περιύφαγκα.* acc.

CIRCUNTONDEO, es, ndi, nſum, ere. *Tondre à l'entour.* *περικείρω, F. κερῶ, P. περικέκαρκα.* acc.

CIRCUNTONO, as, nui, nitum, are. *Tonner, faire du bruit à l'entour.* *περιβροντάω, ῶ, F. ήσω, P. περιβεβρόντηκα.*

CIRCUNTREMO, is, mui, ere. *Trembler de tous côtés.* *περιφρίσσω, F. ξω, P. περιπέφρικα,* (per *κ*, ob præcedentem aſpiratam *φ*) *vel* ex aliis, *πέφριχα*, ut *πέφρεχα* à *φράττω.*

CIRCUNVADO, is, ſi, ſum, ere. *Aſſaillir de tous côtés.* *περιέρχομαι.* (V. anom. in *ἔρχομαι.* * *πάντῃ εἰσβάλλω. εἰς.* acc. (V. *βάλλω* in anom.) *Faire la ronde.* *περιπολέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπόληκα.*

CIRCUNVAGUS, a, um. *Qui va çà & là tout à l'entour.* *περιπλανώμενος, ένη, ενον.* * *ὁ καὶ ἡ περίπολος, καὶ τὸ ον, ου.*

CIRCUNVALLO, as, avi, atum, are. *Environner de remparts.* *περιταφρεύω, F. εύσω, P. περιτετάφρευκα.* acc. * *περιφράττω, F. ξω, P. περιπέφραχα.* acc.

CIRCUNVECTIO, onis. fœm. *Tranſport à l'entour.* *ἡ περιαγωγὴ, ῆς.* * *ἡ περιφόρησις, εως.* || Circunvectio Solis. *ἡ τοῦ ἡλίου περιφορὰ, ᾶς.*

CIRCUNVECTO, as, are. *Tranſporter ſouvent à l'entour, ou partout.* *πολλάκις περιοχέω, F. ήσω, P. περιώχηκα.* acc. || Singula Circunvectari. *ἕκαστα περιστρωφᾶσθαι.* Herodot.

CIRCUNVEHO, is, xi, ctum, ere. *Tranſporter à l'entour.* *περιοχέω, ῶ. F. ήσω, P. περιώχηκα.* acc. * *περιέλκω, F. ξω.* (V. anom. in *ἕλκω.*)

CIRCUNVENIO, is, veni, ventum, ire. Cic. *Environner.* *περιέρχομαι,* fut. *ελεύσομαι.* (V. anom. in *ἔρχομαι.*) acc. * *περιλαμβάνω,* fut. med. *λήψομαι.* (V. anom. in *λαμβάνω.*) acc. *Surprendre, tromper.* *παρακρούομαι,* fut. med. *ούσομαι, vel παρακρούω, F. ούσω, P. παρακέκρουκα.* acc. * *περικαταλαμβάνω.* acc. || Circunvenire calumniis. *συκοφαντᾷν, άω, F. ήσω, P. σεσυκοφάντηκα.* acc. || Circunvenire falſis rationibus. *κλέπτειν, πτω, F. ψω, P. κέκλεφα.* acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtes Circunvenire. *κύκλῳ περιέρχεσθαι, vel περιεῖναι τοὺς πολεμίους.* || Si Circunvenientes circunveniantur. *εἰ κυκλοῦντες κυκλωθεῖεν.* || Exercitu Circunvenientes Jeruſalem. *στρατοπέδῳ κυκλώσαντες τὴν Ἱερουσαλήμ.* || Simplices homines artibus & dolis Circunvenit. *τοὺς ἁπλοῦς τέχναις καὶ πανουργίαις ἐξαπατᾷ.*

CIRCUNVENTUS, a, um. part. *Environné.* *περιεληλυθὼς* (*οτος*) *θυῖα, θός.* * *ἐγκατειλημμένος, ένη, ένον.* *Surpris, trompé.* *παρακρουσθεὶς, θεῖσα, θέν.* * *περικατειλημμένος, η, ον.* || Circunventus multiloquio. *Importuné de babil.* *περιλαλούμενος, ένη, ενον.*

CIRCUNVERSO, as, are. *Aller tout autour.* *περιέρχομαι,* fut. *ελεύσομαι.* (V. anom, in *ἔρχομαι.*) *Tournoyer autour.* *περιειλέομαι, vel περιδινέομαι, οῦμαι,* fut. paſſ. *ηθήσομαι.*

CIRCUNVERTO, is, ti, ſum, ere. *Faire tourner à l'entour.* *περιστρέφω, F. ψω, P. περιέστρεφα.* acc. * *περιδινέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.* acc. *Tromper.* *ἐξαπατάω, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα.* acc.

CIRCUNVESTIO, is, ivi, itum, ire. *Revêtir autour.* *περιστολίζω, F. ίσω, P. περιεστόλικα.* acc. *Couvrir à l'entour.* *περικαλύπτω, F. ψω, P. περικεκάλυφα.* acc.

CIRCUNVINCIO, is, nxi, nctum, ire. *Lier tout autour.* *περιδέω, δήσω.* (V. anom. in *δέω.*) acc. * *περικρατέω, ῶ, F. ήσω, P. περικεκράτηκα.* acc.

CIRCUNVOLITO, as, avi, atum, are. *Voltiger à l'entour.* *πολλάκις περιΐπταμαι.* (V. anom. in *ἵπτημι.*) || Lacum Circumvolitant hirundines. *λίμνην περὶ δηθὰ χελιδόνες ἀΐσσονται.*

CIRCUNVOLO, as, avi, atum, are. *Voler à l'entour.* *περιΐπταμαι,* fut. *περιπτήσομαι.* (V. anom.)

CIRCUNVOLVO, is, vi, utum, ere. *Entortiller, ou rouler autour.* *περιειλέω, vel περιδινέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.* acc. (compoſita ex *εἱλέω*, & *δινέω.*) || Adeò Circunvolvuntur ſibi invicem, ut una exiſtimari biceps poſſit. *Les couleuvres s'entortillent enſemble, de telle ſorte, qu'il ſemble qu'elles ne ſoient qu'un ſeul corps à deux têtes.* *οὕτω σφόδρα περιελίττονται ἀλλήλοις, ὥστε δοκεῖν ἑνὸς δικεφάλου εἶναι τὸ σῶμα ἅπαν.* Plin. ex Ariſtot.

CIRCUNVOLUTOR, aris, atus, ſum, ari. *Se rouler, ſe vautrer à l'entour.* *περικυλινδέομαι, οῦμαι,* fut. paſſ. *ηθήσομαι.*

CIRCUS, i. maſc. *Cercle.* *ὁ κύκλος, ου.* *Cirque, lieu environné de murailles en rond, où l'on s'éxerçoit à la courſe, &c.* *ὁ κίρκος, ου.* * *ὁ ἱππόδρομος, ου.*

CIRNEA, æ. fœm. *Un pot à vin, un broc.* *τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον, ου.*

CIRRATUS, a, um. *Qui a les cheveux friſés & ramaſſés en une touffe.* *ὁ καὶ ἡ μαλλοφόρος, ου.* * *βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον.* * *ὁ καὶ ἡ εὐπλόκαμος, vel εὐβόστρυχος, καὶ τὸ ον, ου.*

CIRRI, orum. maſc. plur. *Houpes, ou franges.* *οἱ θύ-*

γανοι, ων.

CIRRUS, i. maſc. *Une touffe de cheveux.* ὁ βόστρυχος, ου. * ὁ μαλλὸς, οῦ. *Houpe de certains oiſeaux.* ὁ λόφος, ου.

CIS. præp. *Deçà.* ἐντὸς. gen. || Cis paucos dies. εἴσω τῶν ἡμερῶν ὀλίγων. * ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

CISALPINA (Gallia.) *Deçà les Monts.* ἡ ἐντὸς τῶν ἄλπεων. * ἡ ἐπὶ τάδε τῶν ἄλπεων.

CISIARIUS, ii. maſc. *Celui qui mene un chariot à deux roues.* ὁ ἐν τῷ διτρόχῳ ἡνίοχος, ου.

CISIUM, ii. neut. Cic. *Un chariot à deux roues.* τὸ δίτροχον ὄχημα, (ατος.)

CISTA, æ. fœm. *Corbeille, coffre, ou bahut.* ἡ κίστη, ης. * ὁ κιβωτὸς, οῦ.

CISTELLA, æ. fœm. V. CISTULA.

CISTIFER, (eri.) maſc. *Qui porte un panier ou coffre.* ὁ καὶ ἡ κιστοφόρος, ου.

CISTERNA, æ. fœm. *Citerne, lieu à recevoir l'eau de pluye pour la garder.* ἡ δεξαμενὴ, ῆς. * ὁ λάκκος, ου.

CISTERNINUS, a, um. *De citerne.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς δεξαμενῆς. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς δεξαμενῆς. * λακκαῖος, αία, αῖον.

CISTOPHORUS, i. maſc. Cic. V. CISTIFER.

CISTULA, æ. fœm. *Petit panier, petit coffre.* ἡ κιστὶς, ίδος. * τὸ κιστίδιον, ίου.

CITATIM. adv. *A la hâte, avec impétuoſité.* ὡρμημένως. * ὁρμητικῶς. *Promptement.* ταχέως. * ὠκέως.

CITATUS, a, um. *Preſſé, hâté.* ἐξωρμημένος, ένη, ένον. *Leger, vîte.* ὠκὺς, έος; εῖα, είας; κὺ, έος.

CITERIOR, & ius, oris. compar. *Qui eſt plus proche de nous.* ἐγγύτερος, τέρα, τερον. * ἐνδότερος, έρα, ερον.

CITHARA, æ. fœm. *Un lut.* ἡ κιθάρα, ας. || Citharâ canere. κιθαρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. || Citharæ cantus. ἡ κιθαρῳδία, ας. * ἡ κιθάρισις, εως. || Citharam pulſare. κιθάραν κρούειν.

CITHARISTA, æ. maſc. *Joueur de lut.* ὁ κιθαριστὴς, οῦ.

CITHARISTRIA, æ. fœm. *Une joueuſe de lut.* ἡ κιθαριστρὶς, ίδος. * ἡ κιθαρίστρια, ας.

CITHAROEDICUS, a, um. *De joueur de lut.* κιθαρῳδικὸς, κὴ, κόν. || Citharœdica ars. ἡ κιθαριστικὴ, ῆς. * ἡ κιθαριστὺς, ύος.

CITHAROEDUS, i. maſc. *Joueur de lut.* ὁ κιθαρῳδὸς, οῦ.

CITIMUS, a, um. ſuperl. *Très-prochain de nous.* ἐγγύτατος, η, ον. * ἐνδότατος, η, ον.

CITIUS. ταχύτερον, *vel* θᾶσσον. * ὠκύτερον.

CITISSIME. τάχιστα. * ὤκιστα.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Alius fortè Citiùs, alius tardiùs domum revertitur. ὁ μὲν θᾶττον ἴσως, ὁ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι. || Opinione Citiùs. θᾶττον τῆς ἐλπίδος. || Citiſſimè abire. ὅτι τάχιστα, *vel* ὡς τάχιστα ἐξελθεῖν. V. CELERO, & ἔρχομαι. in anom.

CITO. adv. *Promptement, vîte.* ταχέως. * ὠκέως. * διὰ ταχέων.

CITO, as, avi, atum, are. *Hâter.* ἐφορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. acc. *Appeller, faire venir.* προσκαλέω, F. έσω, P. κέκληκα. acc. || Citare. *Citer, alléguer.* προφέρεσθαι. * προβάλλεσθαι. (V. anom. in φέρω, & βάλλω.) || Citare teſtem. *Appeller à témoin, faire venir un témoin.* τὸν μάρτυρα παρέχεσθαι, *vel* παριστάναι. acc. perſ. || Citare per nomina. παραγγέλλειν, έλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. * καταλέγειν, F. ξω, P. καταλέλεχα. acc.

CITRA. præp. *Deçà, par deçà.* ἐντὸς. gen. || Qui ſunt Citra, &c. οἱ ἐν τοῖς ἐπὶ τάδε. cum genit. || Citra. *Sans.* ἄνευ. gen. * ἐκτὸς. gen. * ἔξω. gen. || Citra pulveris jactum, ſeu tactum. ἀκονιτί. || Citra invidiam. ἀφθόνως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Citra controverſiam beneficio digni ſunt. ἀναμφισβητήτως, *vel* ὁμολογουμένως ἄξιοι χάριτός εἰσι. || Citra reprehenſionem vivere. ἀνεγκλήτως ζῆν. || Citra invidiam. ἄνευ φθόνου. *vel* ἔξω φθόνου. || Citra ſpem præmii. ἀδωροδοκήτως.

CITREUS, a, um. *De citron, ou de citronnier.* κίτριος, ία, ιον. || Citreum malum. *Citron.* τὸ κίτριον μῆλον, ου. * τὸ μηδικὸν μῆλον, ου.

CITRINUS, a, um. *De citron.* κίτριος, ία, ιον. *De couleur de citron.* ὁ καὶ ἡ κιτριοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

CITRO. adv. ultro Citróque. *Çà & là, par ci par là.* δεῦρο κἀκεῖσε. * πρόσω καὶ ὀπίσω. || Multis verbis ultrò citróque habitis, ille nobis dies conſumptus eſt. πολλοὺς λόγους δεῦρο κἀκεῖσε κατ' ἐκτείνην ἡμῖν αὐτοῖς τὴν ἡμέραν διεδαπανήκαμεν. Planud. ex Cicer.

CITRUM, i. neut. *Bois de citronnier.* τὸ τῆς μηλέας μηδικῆς ξύλον, ου.

CITRUS, i. fœm. *Citronnier, arbre.* ἡ κιτρία μηλέα, *vel* ἡ κιτρία, ίας. * ἡ μηδικὴ μηλέα. gen. τῆς μηδικῆς μηλέας.

CITUS, a, um. *Hâté.* ἐξορμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Prompt, vîte.* ταχὺς, έος; χεῖα, είας; ταχὺ, έος. || Ad ſcribendum Citus. ὁ ταχυγράφος, ου. || Alvus Cita. ἡ κοιλιολυσία, ας.

CIVICUS, a, um. *De citoyen.* ἀστικὸς, κὴ, κόν. * πολιτικὸς, ἡ, όν. || Corona Civica. ὁ στέφανος πολιτικός.

CIVILIS, & e, is. *Civil, politique.* πολιτικὸς, κὴ, κόν. *Courtois.* ἀστεῖος, εία, εῖον. || Civilis vitæ ratio. ἡ πολιτεία, ας. || Civile bellum. ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civilia negotia. τὰ τῆς πόλεως. * τὰ κατὰ τὴν πόλιν || Civiles domus. αἱ ἐντὸς τῆς πόλεως οἰκίαι. || Lex Civilis. ὁ τῆς πόλεως νόμος. || Jus Civile. *Le Droit Civil.* τὸ πολιτικὸν δίκαιον. || Civilia negotia civiliter adminiſtrare. πολιτεύεσθαι τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτικῶς.

CIVILITAS, atis. fœm. *Civilité, courtoiſie.* ὁ ἀστεϊσμὸς, οῦ. * ἡ ἀστειότης, ητος. *La police.* ἡ πολιτικὴ, ῆς.

CIVILITER. adv. *Civilement, ſelon le Droit Civil.* πολιτικῶς. *Avec civilité, honnêtement.* ἀστείως. || Civiliter vivere. ὁμοδημεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡμοδήμηκα.

CIVIS, is. com. gen. *Citoyen, ou citoyenne.* ὁ πολίτης, ου. * ἡ πολῖτις, ίτιδος. || Cives æquales. οἱ ἰσοπολῖται, ῶν. || Civis totius mundi. ὁ κοσμοπολίτης, ου. || Civium parricida. ὁ πολιτοφθόνος, ου. || Cives. οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες. * οἱ ἐν τῇ πόλει. * οἱ τῇ πόλει χρώμενοι. * οἱ τὴν πόλιν ἔχοντες. * οἱ τῆς πολιτείας μετέχοντες. || In Cives æquum ſe præbet. περὶ τὰ τῶν πολιτῶν δίκαιος τυγχάνει. || Cives optimi. βέλτιστοι τῶν ἐν πόλει. || Cives

primi

primi, (tempore.) οἱ ἐξ ἀρχῆς τὴν πόλιν οἰκήσαντες. || Cives æquo jure viventes. οἱ ἐξ ἴσου συμπολιτευόμενοι. || Virtus Civium propria. ἡ πολιτικὴ καλοκαγαθία.

CIVITAS, atis. fœm. *Cité.* ἡ πόλις, εως. *Bourgeoiſie, aſſemblée de Ville, droit de bourgeoiſie.* ἡ πολιτεία, είας. || Civitatis Princeps. ὁ πολιτάρχης, ου. || Civitatis amans. ὁ καὶ ἡ φιλόπολις, ιδος. || Civitatis oſor. *Ennemi juré de la Ville.* ὁ μισόπολις, ιδος. || Civitate donare. πολιτογραφεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπολιτογεγράφηκα. acc || Civitatum defenſores. οἱ σύνδικοι, ων. || Civitate donatus. ὁ ποιητὸς πολίτης, (ου.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem Civitate donare, in civium numerum adſcribere. πολίτην ποιεῖσθαι, vel ποιεῖν τινα. * εἰς πολιτείαν ἐγγράφειν τινά. * τιθέναι εἰς τοὺς πολίτας. * πολιτείαν διδόναι τινί. || Civitatem alicui adimere. τὴν πολιτείαν ἀφαιρεῖσθαί τινι. || Bene conſtituta Civitas. καλῶς καθεστηκυῖα πόλις. || Civitatis ſtatus. ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.

C L

CLADES, is. fœm. *Défaite, déconfiture en guerre.* ἡ ἧττα, ης. *Perte.* ἡ συμφορά, ᾶς. * ὁ ὄλεθρος, ου. || Accipere Cladem. ἡσσᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. genit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sibi ipſi Cladem acceſſere. ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν. || Si hæc Clades urbi accidat. εἰ τοσαύτη ἧττα τῇ πόλει γένοιτο. || Ne Clades hæc accidat. ὥστε τὴν ἧτταν μὴ συμβαίνειν. || Acceptâ Clade abierunt. πολλὰ κακὰ παθόντες ἀπῆλθον. * δυστυχηκότες ἀπῆλθον. V. πάσχω, & ἔρχομαι. || Accepta hìc à nobis Clades. ἡ ἐνθάδε ἡμῖν συμφορά. || Clades bellicæ. αἱ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχίαι.

CLAM. præp. *En cachette.* λάθρα. * κρύφα. cum gen. || Clàm. adv. *Secrettement, en cachette.* κρύφα. * λάθρα. * λαθραίως. || Clàm emittere. ὑπεκπέμπω, F. ψω, P. ὑπεκπέπεμφα. acc. || Clàm exportare. ὑπεκκομίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὑπεκκεκόμικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Clàm nobis. λάθρα ἡμῶν. || Clàm decernere. κρύβδην ψηφίζεσθαι. || Non Clàm facere aliquid, ſed apertè. οὐ λάθρα ποιεῖν τι, ἀλλὰ φανερῶς. || Clàm & palàm milites conſcribere. παρασκευάσασθαι τὰς δυνάμεις ὥστε καὶ λαθεῖν, καὶ ὀφθῆναι. (V. λανθάνω. in anom.) || Clàm fore ſua maleficia ſperat. ἐλπίζει λήσειν κακουργήσας. || Clàm nobis tanta erit eorum multitudo. λήσουσιν ἡμᾶς τοσοῦτοι γενόμενοι τὸ πλῆθος. || Clàm aufugit. ἔλαθεν ὑπεκφυγών. || Clàm interfecerunt. ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν.

CLAMATOR, oris. maſc. *Un grand crieur, ou criard.* ὁ κράκτης, ου. * ὁ βοής, ου.

CLAMATORIUS, a, um. *De criard.* κρακτικός, κή, κόν.

CLAMITO, as, avi, atum, are. *Crier ſouvent.* πολλάκις κράζω, F. άσω, P. κέκρακα. *A haute voix.* κραυγάζω, F. άσω, P. κεκραύγακα.

CLAMO, as, avi, atum, are. *Crier.* βοάω, ῶ, F. ήσω, P. βεβόηκα. * κράζω, F. άξω, P. κέκραγα. || Clamare indignè factum. δεινολογεῖσθαι.

CLAMOR, oris. maſc. *Cri, clameur.* ἡ βοή, ῆς. * ἡ κραυγή, ῆς. || Clamor militum. τὸ τῶν ὁπλιτῶν ἀλάλαγμα, ατος. || Clamorem tollere. κραυγάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. * κραυγὴν ποιεῖν.

CLAMOSUS, a, um. *Criard.* ὁ κράκτης, ου. *Plein de cris.* κρακτικός, ή, όν. * κραυγαστικός, κή, κόν.

CLANCULARIUS, a, um. *Secret, caché.* κρυφαῖος, vel κρύφιος, α, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκρυφος, καὶ τὸ ον, ου.

CLANCULUM. adv. *Secrettement, en cachette.* κρύβδην. * λαθραίως. * κρύφα. * λάθρα.

CLANDESTINO. adv. *En cachette, ſecrettement.* κρυφίως. * λαθραίως.

CLANDESTINUS, a, um. *Secret, caché.* κρύφιος, ία, ιον. * λαθραῖος, vel κρυφαῖος, αία, αῖον.

CLANGO, is, nxi, nctum, ere. *Sonner comme fait une trompette.* κλάζω, F. άσω, P. κέκλακα. * κλάγγω, F. άγξω, P. κέκλαγγα. *Crier comme une grue.* κλάγγω, vel κλαγγάζω, F. άσω, P. κεκλάγγακα.

CLANGOR, oris. maſc. *Son d'une trompette; cri d'une grue, &c.* ἡ κλαγγή, ῆς.

CLARE. adv. *Clairement.* λαμπρῶς. * ἐναργῶς. * σαφῶς. || Clariùs. σαφέστερον. || Clariſſimè. σαφέστατα. || Clarè indicare. διασαφεῖν, vel ἐκφαίνειν, (αίνω, F. ανῶ, P. ἐκπέφαγκα.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Clarè dicere veritatem. ἐμφανίζειν τὴν ἀλήθειαν. || Clarè iſtud oſtendere. τοῦτο ποιῆσαι καταφανές. * τούτου ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι. || Clarè aliquid omnibus oſtendere. ποιεῖν τι πᾶσι φανερόν. || Clarè dicere. σαφῶς εἰπεῖν. * διαρρήδην φάναι. V. anom. φημί.

CLAREO, es, rui, ere. *Etre clair.* ἐκφαίνομαι, fut. paſſ. αἰνθήσομαι. *Avoir bonne renommée.* εὐδοκιμέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐδοκίμηκα.

CLARESCO, is, ere. *Etre clair & manifeſte, devenir clair.* ἐκφαίνομαι, vel παρεκφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. * ἐλλαμπρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι.

CLARIFICO, as, avi, atum, are. *Eclaircir, rendre clair.* λαμπρύνω, F. υνῶ, P. λελάμπρυγκα. acc.

CLARIGATIO, onis. fœm. *Déclaration de guerre à ceux qui ne veulent pas ſatisfaire.* ἡ καταγγελία πολέμου πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας καὶ ἀγνωμονοῦντας. *Repreſailles.* ὁ ἐνεχυριασμός, οῦ.

CLARIGO, as, avi, atum, are. *Dénoncer ou déclarer la guerre aux ennemis, s'ils ne veulent faire raiſon.* πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας καὶ ἀγνωμονοῦντας τὸν πόλεμον καταγγέλλω, F. ελῶ, P. κατήγγελκα.

CLARISONUS, a, um. *Qui ſonne clair.* ὁ καὶ ἡ λαμπρόφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

CLARITAS, atis. fœm. *Clarté.* ἡ λαμπρότης, ητος. *Clarté, parlant d'un diſcours.* ἡ σαφήνεια, είας. || Claritas nominis. ἡ εὔκλεια, είας. * ἡ εὐδοξία, vel εὐδοκιμία, ίας. || Claritas visûs. ἡ ὀξυδερκία, ας. vel ὀξυδέρκεια, είας. || Vocis Claritas. ἡ εὐφωνία, ας. * ἡ λαμπροφωνία, ίας. || In Claritate eſſe. εὐφημεῖν, vel εὐδοξεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐδόξηκα.

CLARITUDO, inis. fœm. *Clarté.* V. CLARITAS.

CLARO, as, avi, atum, are. *Rendre clair.* σαφηνίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc. *Rendre illuſtre.* εὐδόκιμον ποιέω, ῶ.

CLARUS, a, um. *Clair.* λαμπρός, ά, όν. *Evident, manifeſte.* φανερός, ά, όν. * δῆλος, η, ον. *Illuſtre.* λαμπρός, ά, όν. * ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, τὸ ον. * ὁ καὶ ἡ εὐκλεής, τὸ ές; έος, οῦς. *Clair, parlant d'un diſcours.* ὁ καὶ ἡ σαφής, τὸ ές; έος, οῦς. *Qui ſonne clair.* ὁ καὶ ἡ ὀξύφωνος, καὶ τὸ ον, ου. V. CLARITAS.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Alii quidem ex mendicis facti ſunt divites, alii ex obſcuris Clari. οἱ μὲν ἐκ πλαχῶν πλέσιοι, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι γεγόνασι. V. γίγνομαι, vel γείνομαι. || Ex Claris parentibus nati. οἱ ἐκ πατέρων ἐυδοκιμέντων γεγονότες. || Genere Clarus. κατὰ γένος περιφανής. * ἐκ τῶν προγόνων λαμπρότατος. || Bello Clariſſimus. ἐν τοῖς πολεμικοῖς λαμπρότατος. * ἐν τοῖς κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθήμασι περιφανέςατος. || Et illud Clarum eſt. κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐςι, vel φανερόν ἐςι. V. PATET. || Clarum omnibus facere. ποιεῖν ἅπασι φανερόν. * ποιεῖν τι πᾶσι καταφανές. * ἐπίδειξιν ποιεῖσθαί τινος ἅπασι. || Clariſſimus virtute. μεγίςην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν ἔχων. || Vir Clariſſimus. ὁ ἀνὴρ μεγάλης δόξης τυχών. || Erat quondam non obſcuri nominis, ſed Clariſſimi. ἦν ποτε τῶν ἐκ ἀφανῶν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιφανῶν. || Multi, ſapientiæ laude Clari. πολλοὶ, ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ. * πολλοὶ, ἐπὶ σοφίᾳ ἐυδοκιμῦντες. || Apud omnes virtute Clariſſimus. μέγα ἐπὶ τῇ ἀρετῇ παρὰ πᾶσι λαβὼν ὄνομα.

CLASSIARIUS, ii. maſc. *Un homme de guerre ſur la mer.* ὁ ἐπιβάτης, ου. * ὁ ναύμαχος, ου.

CLASSICI, orum. maſc. plur. *Ceux qui étoient reçus au rang des Citoyens Romains, dont il y avoit cinq ordres, les uns plus nobles que les autres.* οἱ ἐν τῷ τιμήματι.

CLASSICULA, æ. fœm. *Petite flotte.* τὸ ςόλιον, ίου.

CLASSICUM, i. neut. *Une trompette.* ἡ σάλπιγξ, γος. *Le ſon des trompettes.* τὸ σάλπισμα, ατος. *La retraite.* τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ.

CLASSICUS, a, um. *De navires.* ναυτικὸς, κὴ, κόν. || Claſſicum bellum. *Guerre par mer.* ἡ ναυμαχία, ίας.

CLASSIS, is. fœm. *Une flotte.* ὁ ςόλος τῶν νεῶν. * ὁ ναυτικὸς ςόλος, ου. *Rang, ou ordre de Citoyens à Rome.* τὸ τίμημα, ατος. *Claſſe, bande d'écoliers.* ἡ τῶν μαθητῶν τάξις, εως. * ἡ συμμορία, ας. || Claſſis ad bellum inſtructa. τὸ ναύφρακτον, ου. || Claſſis emiſſa. ὁ ἔκπλοος, όου. || Claſſis conductor. ὁ κυβερνήτης, ου. || Claſſis imperator, dux. ὁ ἡγεμὼν τοῦ ςόλου ναυτικοῦ. || Claſſem transferre. ὑπερνεώλκειν, κω, F. ξω, P. ὑπερνενεώλκα. || Claſſium deſcriptio. *Parlant des rangs ou ordres de Citoyens.* αἱ τιμήσεις, εων. * τὰ τιμήματα, ων. || In Claſſes diſtribuere. καταλοχίζειν. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Claſſem inſtruere. ςόλον παρασκευάζειν. || Contra Barbaros Claſſe pugnare. ναυμαχεῖν πρὸς τοὺς Βαρβάρους. || Claſſe uti. χρῆσθαι τῷ ναυτικῷ. || Hoſtes Claſſe devincere. τῶν πολεμίων ςόλῳ κρατεῖν.

CLATHRO, as, avi, atum, are. *Barrer, fermer de barres, ou treillis.* κλείθροις ἐρείδω, F. σω, P. ἤρεικα.

CLATHRUM, i. neut. & CLATHRUS, i. maſc. *Barre, treillis, claie.* τὸ κλεῖθρον, ου.

CLAVA, æ. fœm. *Une maſſue.* ἡ κορύνη, ης. * τὸ ῥόπαλον, ου. || Clavæ ſimilis. ὁ καὶ ἡ ῥοπαλοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CLAVATOR, oris. maſc. *Qui ſe ſert d'une maſſue.* ὁ κορυνήτης, ου.

CLAVATUS, a, um. *Garni de cloux, cloué.* γομφωτὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ ἡλότυπος, καὶ τὸ ον, ου.

CLAUDICATIO, onis. fœm. *Boitement, l'action de boiter.* τὸ χώλασμα, ατος. * ἡ χώλανσις, εως. * ἡ χωλότης, ητος. || Qui Claudicationem affert. χωλοποιὸς, ὸ, όν.

CLAUDICO, as, avi, atum, are. *Clocher, boiter, manquer.* χωλεύω, F. εύσω, P. κεχώλευκα. * χωλαίνω, F. ανῶ, P. κεχώλαγκα.

CLAUDITAS, atis. fœm. ἡ χωλεία, είας. V. CLAUDICATIO.

CLAUDO, is, ſi, ſum, ere. *Clorre, fermer.* κλείω, F. είσω, P. κέκλεικα. acc. || Claudere librum. βιβλίον πτύσσειν, ω, F. ξω, P. χα. || Claudere vallo. ἀποςαυρῦν, όω, F. ώσω, P. ἀπεςαύρωκα. acc. || Claudere oculos alicui morienti. ὀφθαλμὸς τινι θανόντι καθαιρεῖν, έω, F. ήσω, P. καθήρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Urbem mœnibus Claudere. τὴν πόλιν τειχίζειν. || Regionem vallis Claudere. τὴν χώραν τοῖς ἔρκεσι περιλαμβάνειν, vel περιέχειν. || Claudere fores. τὰς θύρας ἀποκλείειν.

CLAUDUS, a, um. *Boiteux.* χωλὸς, λὴ, λόν.

CLAVICULA, æ. fœm. *Le tendron de la vigne, avec quoi elle s'attache à ce qu'elle rencontre.* ἡ ἕλιξ, ικος. *Une barre à fermer une porte.* τὸ κλειδίον, ου.

CLAVICULATIM. adv. *A la façon des bouts des tendrons de vigne.* ἑλικοειδῶς.

CLAVICULATUS, a, um. *Entortillé à la façon du bout des tendrons de vigne, replié en rond.* ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CLAVIGER, (eri) a, um. *Qui porte une maſſue.* ὁ καὶ ἡ κορυνηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

CLAVIGER, (eri) a, um. *Qui porte une ou pluſieurs clefs.* ὁ καὶ ἡ κλειδοῦχος, καὶ τὸ ον, ου.

CLAVIS, is. fœm. *Une clef.* ἡ κλεὶς, ειδός. acc. τὴν κλεῖν. acc. plur. τὰς κλεῖδας, & per ſyncopen, κλεῖς. || Claves portarum. τῶν πυλῶν αἱ βαλανάγραι, ῶν.

CLAVOLA, æ. fœm. *Un ſcion, ou greffe.* τὸ ξυλάριον, ίου. *D'olivier.* ὁ θαλλὸς, οῦ. * ἡ θαλία, vel θαλλία, ας.

CLAUSTRARIUS, ii. maſc. *Celui qui fait des clôtures.* ὁ τῶν κλείθρων ἐργάτης, ου.

CLAUSTRUM, i. neut. *Clôture.* τὸ κλεῖθρον, ου. * ἡ κλεῖσις, εως.

CLAUSULA, æ. fœm. *Fin, & achevement.* τὸ πέρας, ατος. * τὸ ἔσχατον, ου. * τὸ τέλος, εος, ους. *Un article.* τὸ κεφάλαιον, αίου. *Le ſommaire, la concluſion.* ὁ κολοφὼν, ῶνος. || Clauſula fabulæ. ἡ τοῦ δράματος καταςροφὴ, ῆς.

CLAUSUM, i. neut. *Un clos, ou lieu fermé.* τὸ κλεῖθρον, ου.

CLAUSUS, a, um. part. *Clos, fermé.* κεκλεισμένος, vel κεκλεισμένος, ένη, ένον. * κλειςὸς, ὴ, όν. *Caché.* V. ABDITUS.

CLAVULUS, i. maſc. *Petit clou.* ὁ μικρὸς γόμφος, ου. * ὁ ἡλίσκος.

CLAVUS, i. maſc. *Clou, coin.* ὁ ἧλος, ου. * ὁ γόμφος, ου. *Un clou, un froncle au corps.* ὁ ἧλος, ου. || Clavis confixus. ὁ καὶ ἡ ἡλότυπος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ γομφοπαγὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Clavis affigere *Attacher avec des cloux.* καθηλόειν, οῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα.

CLAVUS, i. maſc. *Le gouvernail d'un navire.* τὸ πηδάλιον, ίου. * ὁ οἴαξ, ακος. || Clavum tenere. πηδαλιουχεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Clavum tenere imperii. τὴν ἀρχὴν κυβερνᾶν, άω, F. ήσω, P. ηκα. || Veſtis Clavis latis. ὁ πλατύσημος χιτὼν, ῶνος.

CLEMENS, entis. omn. gen. *Clément, qui pardonne aiſément.* ὁ καὶ ἡ συγγνώμων, ονος. *Doux.* ὁ καὶ ἡ πρᾶος, καὶ τὸ ᾶον, άου. * ἤπιος, ία, ιον. || Clementi

animo ignoſcens. συγγνωμονικὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Clementi animo eſt erga omnes. πρὸς ἅπαντας πρᾴως ἔχει, *vel* ἠπίως διατίθεται, *vel* εὐγνωμόνως διάκειται. ‖ In ſupplices Clemens eſt. τοῖς ἱκετεύουσι πρᾶον ἑαυτὸν παρέχει. ‖ Clementi caſtigatione uti. πρᾶον. ἐν ταῖς τιμωρίαις εἶναι.

CLEMENTIA, æ. fœm. *Clémence.* ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. *Douceur.* ἡ πρᾳότης, ητος. * ἡ ἠπιότης, ητος.

CLEMENTER. adv. *Avec clémence.* εὐγνωμόνως. *Avec douceur.* ἠπίως. * πρᾴως. ‖ Clementiâ uti, Clementer agere. πρᾳότητι χρῆσθαι.

CLEPO, is, pſi, ptum, ere. *Dérober.* κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα. acc.

CLEPSYDRA, æ. fœm. *Une horloge d'eau, une chantepleure.* ἡ κλεψύδρα, ας. ‖ Ad Clepſydram dicere. πρὸς κλεψύδραν λέγειν.

CLEROMANTIA, æ. fœm. *Divination faite par le ſort.* ἡ κληρομαντεία, ας.

CLERUS, i. maſc. *Sorte de petit ver.* ὁ κλῆρος, ου. *Le Clergé.* ὁ κλῆρος, ου. (quia eſt veluti quædam præcipua Dei portio.)

CLIBANUS, i. maſc. *Un four.* ὁ κλίβανος, ου. ‖ Clibano ſimilis. ὁ καὶ ἡ κλιβανοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, οῦς.

CLIENS, entis. comm. gen. *Vaſſal. Client, qui eſt ſous la protection d'un autre.* ὁ πελάτης, ου. (pro maſc.) ἡ πελάτις, ιδος. (pro fœm.) ‖ Non clientes meas deſiderant vires. *Mes forces ne manquent point à ceux qui ſont ſous ma protection.* οὐδὲν οἱ πελάται ὡς ἀποῦσαν αἰτοῦσι τὴν ἐμὴν ἰσχύν. Gaza è Cicerone.

CLIENTA, æ. fœm. *Femme qui s'eſt miſe ſous la protection de quelqu'un.* ἡ πελάτις, ιδος.

CLIENTELA, æ. fœm. *La protection des Seigneurs envers leurs Vaſſaux.* ἡ πελατεία, ας. *La multitude des cliens.* τὸ πελατικὸν, οῦ. ‖ Clientelæ tradere ſe. *Se mettre en la protection de.* πελᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *vel* πελάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. acc. *vel* dat. perſ.

¶ PHR. ISOC. & DEM. In Clientelam alicujus ſe conferre. ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι. ‖ Tantas Clientelas regebat. πελατείας τοσαύτας διῳκεῖτο. ‖ In ejus Clientelâ ſunt. οὗτος αὐτῶν προστάτης ἐστί.

CLIMA, atis. neut. *Climat, région.* τὸ κλίμα, ατος.

CLIMACTER, eris. maſc *L'année ou l'âge de ſoixante-trois ans.* ὁ κλιμακτὴρ, ῆρος.

CLIMACTERICUS, a, um. *Qui a l'âge de ſoixante-trois ans.* κλιμακτηρικὸς, κὴ, κόν. ‖ Climactericus annus. *La ſoixante-troiſiéme année.* τὸ κλιμακτηρικὸν ἔτος, εος, ους.

CLIMAX, acis. fœm. *Echelle ou montée.* ἡ κλίμαξ, ακος.

CLINAMEN, inis. neut. *Détour & inclination à côté.* ἡ κλίσις, εως.

CLINE, es. fœm. *Un lit.* ἡ κλίνη, ης.

CLINICE, es. fœm. *Médecine par laquelle on traite le malade alité.* ἡ κλινικὴ, ῆς.

CLINICUS, i. maſc. *Un Médecin qui panſe les malades en leur lit.* ὁ κλινικὸς, οῦ. *Malade alité d'une longue maladie.* ὁ κλινικὸς, οῦ. * ὁ κλινήρης, εος, ους.

CLITELLÆ, arum. fœm. plur. *Le bât qu'on met ſur les bêtes.* ἡ ἀστράβη, ης. * τὸ σάγμα, *vel* ἐπίσαγμα ατος. ‖ Clitellas imponere. ἐπισάττειν, ττω, F. ξω, P. ἐπισέσαχα. acc. * ἐπισκευάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐπεσκεύακα. acc. perſ. ‖ Detrahere Clitellas. ἀποσκευάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀπεσκεύακα. acc. perſ.

CLITELLARIUS, a, um. *Qui porte un bât, parlant des ânes, mulets, &c.* ὁ καὶ ἡ σκευοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. * τὸ ὑποζύγιον σαγμάριον, ου.

CLIVOSUS, a, um. *Qui a pluſieurs éminences de terre.* ὁ καὶ ἡ λοφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CLIVULUS, i. maſc. *Une petite éminence, un lieu un peu élevé.* ἡ γεωλοφία, ας. * τὸ βουνίδιον, ίου. * ὁ μικρὸς βουνὸς, οῦ.

CLIVUS, i. maſc. *Une petite montagne, ou la pente d'une montagne.* τὸ γεώλοφον, ου. * ὁ γεώλοφος, ου. * ὁ βουνὸς, οῦ.

CLOACA, æ. fœm. *Cloaque, ou l'égout d'une Ville.* ἡ ἀμάρα, ας. * τὸ ἀμάρευμα, ατος. * τὸ ἐκδοχεῖον, είου. * ἡ τοῦ βορβόρου δεξαμενὴ, ῆς.

CLOACALIS, & e. *Qui appartient aux égouts des Villes.* ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CLODICO, Clodo, Cloſtrum. V. CLAUDICO, Claudo, Clauſtrum.

CLUDO, is, uſi, uſum, ere. V. CLAUDO.

CLUENS, entis. omn. gen. *Excellent, qui eſt doué.* ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, οῦς. dat.

CLUNICULUS, i. maſc. *Le bout de la feſſe.* τὸ πυγίδιον, ίου.

CLUNIS, is. fœm. *La feſſe.* ὁ γλουτὸς, οῦ. * ἡ πυγὴ, ῆς.

CLUSILIS, & e. *Facile à clorre.* κλειστὸς, στὴ, στόν.

CLUSUS, a, um. part. V. CLAUSUS.

CLYPEATUS, a, um. *Armé de bouclier.* ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, *vel* ἀσπιδοῦχος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ ἀσπιστὴς, οῦ.

CLYPEUS, ei. maſc. & CLYPEUM, ei. neut. *Bouclier.* ἡ ἀσπὶς, ίδος. ‖ Clypeum abjicere. τὴν ἀσπίδα ῥίπτειν, πτω, F. ψω, P. ἔρριφα. ‖ Clypei umbilicus. τὸ ὀμφάλιον, *vel* ἐπίσημον, ου. ‖ Clypei theca. τὸ σάγμα, ατος. ‖ Clypeo munire. ὑπερασπίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὑπερήσπικα. acc. ‖ Quæſivit num ſalvus eſſet Clypeus? *Il lui demanda s'il avoit ſauvé ſon bouclier.* ἐπηρώτησεν εἰ διασέσωκε τὴν ἀσπίδα. Apophtheg.

CLYSTER, eris. maſc. *Clyſtére.* ὁ κλυστὴρ, ῆρος. ‖ Clyſtere infundi. ἐγκλύζεσθαι, ύζομαι, fut. paſſ. υσθήσομαι.

CNICUS, i. maſc. *vel* CNICUM, i. neut. *Herbe appellée Cartame, ou Safran ſauvage.* ὁ κνίκος, ου. Dioſcorid.

C O

COACCEDO, is, ſſi, ſſum, ere. *Approcher avec les autres.* συνεπιτίθεμαι, fut. med. θήσομαι. * συμπαραγίνομαι. (V. anom. in γίνομαι.)

COACERVATIO, onis. fœm. *Ramas enſemble.* ὁ συναθροισμὸς, οῦ. * ἡ συνάθροισις, εως.

COACERVO, as, avi, atum, are. *Amaſſer, entaſſer enſemble.* συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. acc. * συσσωρεύω, F. εύσω, P. συσσεσώρευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Plurima Coacervare ex illis, quæ diſperſa jacent. ἀθροίζειν τὰ πλεῖστα τῶν διεσπαρμένων. ‖ In unam civitatem totam Coacervare multitudinem. εἰς μίαν πόλιν πᾶν ἀθροίζειν πλῆθος.

‖ Coacervare omnia in unum. ἀθροίζειν πάντα εἰς ταὐτό. ‖ Donec Coacervati fuerint. ἕως ἂν ἀθροισθῶσι. ‖ Cùm omnes Coacervati eſſent. ἀθροισθέντων πάντων εἰς ἕν. ‖ Longo tempore cumulum Coacervare. ἐν πολλῷ χρόνῳ συναγαγεῖν σωρόν. (V. ἄγω in anom.) ‖ Immenſas opes Coacervare. χρυσὸν ἄπλητον συνάγειν, *vel* συναθροίζειν. ‖ In unum locum Coacervati ſunt. συνελέγησαν ἀθρόοι. ‖ Undequaque Coacervare. πανταχόθεν συλλέγειν.

COACESCO, cis, acui, ſcere. *S'aigrir.* συνοξύνω, F. υνῶ, P. συνώξυγκα. * ὀξίζω, F. ίσω, P. ὤξικα.

COACTIO, onis. fœm. *Amas, cueillette.* ἡ συναγωγή, ῆς. * ἡ σύλλεξις, εως.

COACTO, as, avi, atum, are. *Contraindre fort, ou ſouvent.* συναναγκάζω, F. άσω, P. συνηνάγκακα. acc.

COACTOR, oris. maſc. *Un Receveur particulier.* ὁ συλλογεύς, έως. * ὁ εἰσπράκτωρ, ορος. * ὁ συναγωγεύς, έως. *Un Collecteur de taille.* ὁ ἀποδεκτὴρ, ῆρος. * ὁ ταμίας, *vel* ἀργυρολόγος, ου. *Qui contraint.* ὁ βιαστής, οῦ. ‖ Frumenti Coactores. οἱ σιτολόγοι, ων.

COACTURA, æ. fœm. *Amas, cueillette.* ἡ συναγωγή, ῆς. * ἡ σύλλεξις, εως.

COACTUS, a, um. part. *Aſſemblé, amaſſé.* συνηγμένος, *vel* συνειλεγμένος, ένη, ένον. * συλλεγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. ‖ Lac Coactum. *Lait pris, fromage.* γάλα παγέν. v. anom. πηγνύω. ‖ Neceſſitate Coactus. ἀναγκασθεὶς, εῖσα, έν. ‖ Vi Coactus. βιασθεὶς, εῖσα, έν. * βεβιασμένος, ένη, ένον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Coactus id præter voluntatem fecit. βιασθεὶς ἄκων ἔπραξε τοῦτο. ‖ Non quidem ſponte, ſed Coacti illis ſerviebamus. οὐ μὲν ἑκόντες, ἀλλ' ἀναγκασθέντες αὐτοῖς ἐδουλεύσαμεν. ‖ Coactus id feci. ἐξ ἀνάγκης, *vel* ἀκοντὶ, *ſeu* ἀκουσίως, *vel* παρὰ προαίρεσιν τοῦτο πεποίηκα. ‖ Neutri vel volenti, vel Coacto licet quidquam agere ſeorſim. μήθ' ἑκόντι μήτ' ἀκόντι μηδετέρῳ ἐξουσία γίνεται, μηδετέρῳ ἰδίᾳ πρᾶξαι.

COACTUS, ûs. maſc. *Contrainte.* ἡ βία, ας. * ἡ ἀνάγκη, ης. * ὁ βιασμὸς, οῦ.

COADDO, is, didi, ditum, ere. & COADJICIO, is, eci, ectum. *Ajouter avec.* συνεπιτίθημι, F. θήσω, P. συνεπιτέθεικα. acc.

COADUNO, as, avi, atum, are. *Aſſembler.* συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. acc. *Réduire en un.* συνενόω, F. συνενώσω, P. συνήνωκα. acc.

COÆDIFICO, as, avi, atum, are. *Joindre des bâtimens les uns aux autres.* συνοικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. συνῳκοδόμηκα.

COÆQUALIS, & e. *Pareil, égal.* ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος. * ὁ καὶ ἡ πάρισος, καὶ τὸ ον, ου.

COÆQUO, as, avi, atum, are. *Egaler.* συμπαρισόω, ῶ, F. ώσω, P. συμπεπαρίσωκα. acc. rei dat. perſ.

COÆTANEUS, a, um. *D'un même âge.* ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος. * ὁ ἡλικιώτης, ου. ‖ Coætaneorum cœtus. ἡ ὁμηλικία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm ejus Coætaneus eſſet. ἡλικιώτης ὢν ἐκείνου. ‖ Coætanei plerumque converſantur cum Coætaneis. ὡς τὸ πολὺ οἱ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. ‖ Alicujus Coætaneum eſſe. τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἥν ἕτερος. * ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι. ‖ Coætanei Philoſophi. σοφοὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες.

COÆVUS, a, um. *De même âge.* ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος. * ὁ ἡλικιώτης, ου. *Du même temps.* ὁ καὶ ἡ ἰσόχρονος, τὸ ον, *vel* σύγχρονος, *vel* ὁμόχρονος. ‖ Alexandro Coævus. ὁ ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

COAGITATIO, onis. fœm. *Agitation de pluſieurs choſes enſemble.* ἡ συγκίνησις, εως.

COAGITO, as, avi, atum, are. *Agiter enſemble.* συγκινέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεκίνηκα. * ἐπικραδαίνω, F. ανῶ, P. ἐπικεκράδαγκα. acc. * σαλεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

COAGMENTATIO, onis. fœm. *Aſſemblement.* ἡ συνάφεια, είας. * ἡ συναρμογὴ, ῆς. *Conjonction.* τὸ σύστημα, ατος. * ἡ σύστασις, εως.

COAGMENTO, as, avi, atum, are. *Aſſembler.* συναρμόζω, F. όσω, P. συνήρμοκα. acc. * συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. *Coller ou joindre enſemble.* συνίστημι, F. στήσω, P. συνέστακα. *Serrer & lier étroitement enſemble.* συμπήγνυμι, F. πήξω. (V. anom.) acc. ‖ Pacem Coagmentare. εἰρηνοποιεῖν, ἐω, F. ήσω, P. εἰρηνοπεποίηκα. * εἰρήνην ποιεῖσθαι.

COAGMENTUM, i. neut. *Aſſemblage.* τὸ σύστημα, ατος.

COAGULATIO, onis. fœm. *Priſe par preſure, coagulation.* ὁ ἐμπητυασμὸς, οῦ. *Epaiſſiſſement.* ἡ πῆξις, εως.

COAGULO, as, avi, atum, are. *Faire prendre avec preſure.* ἐμπητυάζω, F. άσω, ἐμπεπητύακα. acc. *Epaiſſir.* πήσσω, *vel* πήττω, F. ξω, P. χα. * πηγνύω, F. ήξω. (V. anom.) acc.

COAGULUM, i. neut. *Preſure à faire cailler le lait.* ἡ πητύα, ύας.

COALEO, es, lui, litum, ere. *Se joindre avec, croître avec.* συμφύομαι, fut. med. ύσομαι. * συναύξομαι, fut med. ξήσομαι. dat.

COALESCO, is, alui, alitum, ere. *Se joindre, s'attacher avec.* συμφύομαι, fut. med. ύσομαι. ‖ In corpus Coaleſcere. *S'incorporer avec.* συσσωματοποιεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. ‖ In unum Coaleſcere. εἰς τ' αὐτὸ συντήκεσθαι. * εἰς τὸ αὐτὸ συνάπτεσθαι.

COALITUS, a, um. *Incorporé ou joint avec, qui ſe nourrit enſemble.* ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, καὶ τὸ ον, ου.

COAMICUS, i. maſ. COAMICI, orum. plur. *Qui s'entr'aiment, qui s'aiment l'un l'autre.* οἱ ὁμόφιλοι, *vel* σύμφιλοι, ων.

COANGUSTO, as, avi, atum, are. *Etrécir, rétrécir.* συστενόω, ῶ, F. ώσω, P. συνεστένωκα. * συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc.

COARCTIO, onis. fœm. *Etréciſſement.* ἡ στενοχώρησις, εως. * ἡ συστολὴ, ῆς.

COARCTO, as, avi, atum, are. *Etrécir.* στενοχωρέω, *vel* συστενοχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc.

COARGUO, is, gui, gutum, ere. *Reprendre, convaincre.* κατελέγχω, *vel* ἐξελέγχω, F. ξω, P. ἐξήλεγχα. ‖ Coargui teſtibus. καταμαρτυρεῖσθαι. V. ARGUO.

COASPERNOR, aris, atus ſum, ari. *Mépriſer avec les autres.* ἅμα καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen.

COASSATIO, onis. fœm. *Aſſemblage d'ais, entablement.* τὸ σανίδωμα, *vel* συσσανίδωμα, ατος.

COASSO, as, avi, atum, are. *Aſſembler des ais, entabler.* σανιδόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα.

COAXO, as, are. κοάσσω, F. ξω, P. χα.

COCCINA, orum. neut. plur. *Habits d'écarlate.* τὰ κόκκινα, ων.

COCCINATUS, a, um. *Teint, ou vêtu d'écarlate.* κόκκινον περιβεβλημένος, ένη, ένον.

COCCINEUS, a, um. *vel* COCCINUS, a, um. *D'écarlate.* κόκκινος, ίνη, ινον. *Teint en écarlate.* ὁ καὶ ἡ κοκκοβαφὴς, τὸ ὲς, ἑος, ὗς.

COCCUM, i. neut. *vel* COCCUS, i. maſc. *La graine de quoi on fait l'écarlate.* ὁ κόκκος, ου.

COCCYX, ygis. maſc. *Cocu, ou coucou, oiſeau.* ὁ κόκκυξ, υγος.

COCHLEA, æ. fœm. *Un limaçon avec ſa coquille, ou la coquille du limaçon. Pompe à tirer de l'eau, ou vis de preſſoir.* ὁ κοχλίας, ίου. * ὁ κόχλος, ου. * ἡ κοχλὶς, ίδος.

COCHLEAR, *vel* COCHLEARE, aris. neut. *Cuiller, une cuillerée.* ὁ δοίδυξ, υκος. * τὸ κοχλιάριον, ίου.

COCHLIDIUM, ii. neut. *Une vis à monter.* τὸ κοχλίδιον, ίου.

COCLES, itis. comm. gen. *Borgne, qui ne voit que d'un œil.* ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, *vel* ἑτερόφθαλμος, ου.

COCTIBILIS, & e. *Aiſé à cuire, ou à digerer.* ὁ καὶ ἡ εὐέψητος, *vel* εὔπεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

COCTILIS, & e. *Cuit en faiſant bouillir.* ἑφθὸς, θὴ, θόν. *En faiſant rôtir ou ſecher.* ὀπτὸς, ὴ, όν. *Cuit au four, &c.* πεπτὸς, ὴ, όν.

COCTIO, onis. fœm. *Cuiſſon, digeſtion.* ἡ ἕψησις, εως. * ἡ ὄπτησις, εως. * ἡ πέψις, εως. V. COCTILIS.

COCTIVUS, a, um. *Qui ſe cuit ou meurit facilement.* ὁ καὶ ἡ πέπαμμένος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πέπαμων, καὶ τὸ ον, ονος.

COCTOR, oris. maſc. *Celui qui fait cuire.* ἑψητὴς οῦ. || Coctor patrimonii ſui. ὁ ἄσωτος, ου. * ὁ τὰ πατρῷα παταφαγὼν, όντος.

COCTURA, æ. fœm. V. COCTIO.

COCTUS. *Cuit.* V. COCTILIS.

COCULUM, i. neut. *Une marmite ou chauderon.* ὁ λέβης, ητος.

COCUS, i. maſc. *Cuiſinier.* ὁ μάγειρος, ου. * ὁ ὀψοποιὸς, οῦ.

CODEX, icis. maſc. *Le tronc d'un arbre.* ὁ κορμὸς, οῦ. * τὸ στέλεχος, εος, ους. *Un livre.* ἡ βίβλος, ου.

CODICARIUS, a, um. *Qui eſt fait du tronc d'un arbre.* ὁ καὶ ἡ στελέχινος, καὶ τὸ ον, ου.

CODICILLARIS, & e. *De lettres Royaux : obtenu par lettres du Prince.* ὁ, ἡ, τὸ ἀπὸ τῶν διπλωμάτων.

CODICILLUS, i. maſc. *Un petit livre, un livret.* τὸ βιβλίον, *vel* βιβλιάριον, *vel* βιβλίδιον, ίου. *Un mémoire ou brevet.* τὸ ὑπομνημάτιον, ίου. *Lettres Royaux, patentes.* τὰ διπλώματα, ων. *Tablettes à écrire.* τὰ βιβλία, ίων.

COELESTES, ium. maſc. plur. V. COELITES.

COELESTIS, & e, is. *Céleſte, du Ciel.* ὁ καὶ ἡ οὐράνιος, καὶ τὸ ιον, ίου. *De l'air.* ὁ καὶ ἡ ἀέριος, καὶ τὸ ιον, ίου. *Qui eſt au Ciel.* ὁ, ἡ, τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

COELIACUS, a, um. *Sujet à la colique.* κοιλιακὸς, κὴ, κόν.

COELICOLA, æ. comm. gen. *Céleſte, qui demeure dans le Ciel.* ὁ οὐρανίδης, ου. * ὁ οὐρανίων, ωνος.

COELICUS, a, um. V. COELESTIS.

COELIFER, (eri) a, um. *Qui porte ou ſoutient le Ciel.* ὁ καὶ ἡ οὐρανοφόρος, ου.

COELITES, um. maſc. plur. *Les habitans du Ciel, les bienheureux du Paradis.* οἱ οὐρανίωνες, ώνων. * οἱ οὐρανίδαι, δῶν. * οἱ οὐράνιοι, ίων.

COELITUS. adv. *Du Ciel.* οὐρανόθεν.

COELUM, i. neut. *Le Ciel.* ὁ οὐρανὸς, οῦ. || Cœli, orum. maſc. plur. *Les Cieux.* οἱ οὐρανοὶ, ῶν. || Cœlum. *L'air.* ὁ ἀὴρ, έρος. || Teſte Cœlo vivere. τὴν φανερὰν ζωὴν ζῆν. || Aſſerere Cœlo. οὐρανίζειν, ίζω, F. ίσω, P. οὐράνικα. || In Cœlum ferri, in Cœlo eſſe. οὐρανίζεσθαι. || E Cœlo. οὐρανόθεν. || In Cœlum. οὐρανόσε. || Qui, quæ, quod eſt ſub Cœlo. ὁ καὶ ἡ ὑπουράνιος, καὶ τὸ ιον, ίου. || Cœlo delapſus. ὁ καὶ ἡ οὐρανοπετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Cœli medium. τὸ μεσουράνιον, ίου. || Cœlo natus, a, um. ὁ καὶ ἡ οὐρανοφύτευτος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui in Cœlo degunt. οἱ ἐν οὐρανῷ. || Qui eſt ſupra Cœlos. ὁ καὶ ἡ ὑπερουράνιος, καὶ τὸ ον, ου.

COEMETERIUM, ii. neut. *Cimetiere.* τὸ κοιμητήριον, ίου.

COEMO, is, emi, emptum, ere. *Acheter enſemble.* συνωνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

COEMPTIO, onis. fœm. *Achat qu'on fait l'un avec l'autre.* ἡ συνώνησις, εως.

COENA, æ. fœm. *Un ſouper.* τὸ δεῖπνον, ου. || Cœna in exequiis. τὸ περίδειπνον, ου. || Cœnâ aliquem accipere. τινὰ δειπνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. * τινὰ σύνδειπνον ποιεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invitare aliquem ad Cœnam. περὶ δεῖπνον καλεῖν τινα. || Invitari ab aliquo ad Cœnam. περὶ δεῖπνον καλεῖσθαι ὑπό τινος. || Ire ad Cœnam. ἰέναι, *vel* πορεύεσθαι περὶ δεῖπνον. || A Cœnâ redire. ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου. || Ad Cœnam venire. πρὸς τὸ συμπόσιον ἐλθεῖν. V. ἔρχομαι in anom. aor. 2. ἦλθον. & εἶμι. eo.

COENACULARIA, æ. fœm. *Pratique & gain à louer ſes chambres.* ἡ χρηματιστικὴ ἀπὸ τῶν συνοικιῶν. || Cœnaculariam exercere. ἐπὶ μισθῷ συνοικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. συνῴκικα. acc. rei.

COENACULARIUS, ii. maſc. *Qui tient chambres à louage.* ὁ σύνοικος, *vel* μέτοικος, ου.

COENACULUM, i. neut. *Cénacle, le lieu où l'on ſoupe.* τὸ δειπνοτήριον, ίου. *Chambre haute.* τὸ ἀνώγεων, γεω. * τὸ ὑπερῷον, ώου.

COENATICUS, a, um. *Qui eſt du ſouper.* δειπνικὸς, κὴ, κόν.

COENATIO, onis. fœm. *Le lieu où l'on ſoupe.* τὸ δειπνιστήριον, ίου.

COENATIUNCULA, æ. fœm. *Petite chambre où l'on ſoupe.* τὸ μικρὸν δειπνοτήριον, ίου.

COENATORIUM, ii. neut. *Une robe pour aller ſouper.* τὸ δειπνικὸν ἔνδυμα, ατος.

COENATURIO, is, ire. *Avoir envie de ſouper.* δειπνητιάω, F. άσω, P. δεδειπνητίακα.

COENATUS, a, um. part. *Qui a ſoupé.* δεδειπνηκὼς, κυῖα, κός. * δειπνοποιησάμενος, ένη, ενον.

COENITO, as, avi, atum, are. *Souper ſouvent.* δειπνοποιέομαι, fut. med. ήσομαι. * πολλάκις δειπνεῖν, F. ήσω, P. ηκα.

COENO, as, avi, & atus ſum. *Souper.* δειπνέω,

ῶ, F. ήσω, P. ηκα. || Cœnare cum aliquo. συνδειπνεῖν τινί. *δειπνεῖν μετά τινος. || Cœnandi tempus. ὁ δείπνητος, ου.

COENOBIUM, ii. neut. *Monaſtere, lieu où l'on vit en commun.* τὸ κοινόβιον, ου.

COENOSUS, a, um. *Boueux, plein de boue.* ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, *vel* ἰλυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

COENUM, i. neut. *Fange, boue, bourbier.* ὁ βόρβορος, ου. * ἡ ἰλὺς, ύος. || Cœno oblitus. ὁ καὶ ἡ ὑποβόρβορος, καὶ τὸ ον, ου.

COEO, is, ivi, itum, ire. *Convenir, s'aſſembler enſemble.* σύνειμι. (V. εἶμι, eo.) * συνήκω, F. ήξω, P. συνῆχα. * συνέρχομαι, fut. med. ελεύσομαι. (V. anom.) *Se bander contre quelqu'un.* συνίσαμαι, fut. med. σήσομαι. * συγκρότημα ποιέομαι, fut. med. ήσομαι. *Se rejoindre.* V. COALESCO. || Coïre ſocietatem cum aliquo. κοινωνίαν ποιεῖν πρός τινα. || Coïre ſocietatem periculi cum aliquo. συγκινδυνεύειν τινί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In unum Coïerunt. συνελέγησαν ἀθρόοι. * εἰς ταὐτὸ συνῆλθον. V. ἔρχομαι. aor. 2. ἦλθον. anom. || In idem Coïre. εἰς τὸ αὐτὸ, *vel* εἰς ταὐτὸ συναθροίζεσθαι, *ſeu* συλλέγεσθαι.

COEPIO *ne ſe dit point, mais* COEPI, *pour le preſent & pour le preterit. J'ai commencé, je me ſuis mis à, &c.* ἠρξάμην. * ἐπεβαλλόμην. * ἐνέστην. aor. I. *Je commence, je me mets.* ἄρχομαι; *vel* ἐπιβάλλομαι, *vel* ἐνίσταμαι. infin.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſtquam Cœpi de his dicere. ἐπειδὴ περὶ τούτων λέγειν ἐπεχείρησα. || Cœperunt tunc eſſe infelices. ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἀρχὴ αὐτοῖς τῶν κακῶν ἐγίνετο. || Hinc Cœpi dicere. ἐντεῦθεν τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμην.

COEPTO, as, avi, atum, are. *Commencer, entreprendre.* ἐπάρχομαι, *vel* κατάρχομαι, futur. med. ξομαι. gen. * ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc.

COEPTUM, i. neut. *Commencement.* ἡ καταρχὴ, *vel* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Entrepriſe.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος.

COEPTURUS, a, um. *Qui commencera.* ἀρξόμενος, ένη, ενον.

COEPTUS, a, um. *Qui eſt commencé.* κατηργμένος, ένη, ενον.

COEPTUS, ûs. maſc. idem quod COEPTUM. *Commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Entrepriſe.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος.

COEQUITO, as, avi, atum, are. *Aller à cheval enſemble.* συνιππεύω, F. εύσω, P. ευκα.

COERCEO, es, cui, citum, ere. *Arrêter, réprimer.* συνείργω, F. είρξω, P. συνεῖρχα. acc. *Retenir.* κατασχεῖν, *vel* ἐπισχεῖν. acc. perſ. gen. rei. (ab ἔχω.)

¶ PHR. ISOC. & DEM. Iram Coërcere. κατέχειν τὴν ὀργὴν, *ſeu* τὸν θυμόν. * κρατεῖν τῆς ὀργῆς. || Cupiditates Coërcere, hominis eſt non vulgaris. τῶν ἐπιθυμιῶν κατακρατεῖν, ἀνδρὸς οὐ τοῦ τυχόντος ἐστί.

COERCITIO, onis. fœm. *L'action de retenir, de réprimer.* ἡ κάθειρξις, εως. * ἡ ἐπίσχεσις, εος. || Cupiditatis Coërcitio. ἡ τῆς ἐπιθυμίας ἐπίσχεσις, εος.

COERCTIO, & COERTIO, onis. fœm. *Contrainte, ou droit de contraindre ſes ſujets.* ἡ ἐπίσχεσις, *vel* ἡ κάθειρξις, εως.

COETUS, ûs. maſc. *Aſſemblée de gens.* ἡ ὁμήγυρις, εως. * ὁ ὅμιλος, ου. || Cœtus Legatorum. ἡ πρεσβεία, ας. || Cœtus publicus. ἡ πανήγυρις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In unum Cœtum adducere. εἰς ἓν ἀθροίζειν, *vel* συνάγειν. || Cœtum congregare. σύνοδον ποιεῖν. || Ad Cœtum proficiſci. παρὰ τὸν ὅμιλον ἀπιέναι. || Cœtus amicorum. ὁ χορὸς τῶν φίλων. || Innumerus Cœtus collectus eſt. ὅμιλος ἄφθονος συνελέγη. || Magnum Cœtum inveniunt. εὑρίσκουσι πολὺ τὸ πλῆθος, *vel* πολλὴν ἀφθονίαν. || Tantus erat hominum Cœtus. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἦσαν ἄνθρωποι.

COEXERCITATUS, a, um. *Qu'on a fait des exercices continuels.* συγγεγυμνασμένος, ένη, ενον. *Qu'on a ſouvent mis en pratique.* μεμελετημένος, η, ον.

COGENS, entis. part. *Qui contraint.* βιαζόμενος, ένη, ενον. * ἀναγκάζων, άζουσα, άζον.

COGITABILIS, & e. *Ce qu'on peut penſer.* νοητός, ή, όν.

COGITATE. adv. *Après y avoir bien penſé.* ἐννενοημένως. * ἐννενοημένως. * προνοητικῶς.

COGITATIO, onis. fœm. ἡ ἔννοια, *vel* διάνοια, οίας. * τὸ διανόημα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suſcipere Cogitationem alicujus rei. λογισμὸν λαβεῖν περί τινος. V. λαμβάνω. anom. aor. 2. ἔλαβον. || Incidere alicui Cogitationem aliquam. ἐμπεσεῖν τινὶ λογισμόν τινα. V. πίπτω. aor. 2. ἔπεσον. anom. || Hac de re nullam unquam Cogitationem ſuſceperunt. περὶ τούτου μηδεὶς πώποτε λογισμὸς αὐτοῖς εἰσῆλθε. aor. 2. V. ἔρχομαι in anom. || Aliquid animo & Cogitatione verſare. περί τι ταῖς ψυχαῖς διατρίβειν. || Subiit ejus animum quædam Cogitatio. ἔννοιά τις αὐτὸν εἴσεισι. (εἴσειμι.) *vel* ὑπῆλθεν αὐτῷ. || Niſi hæc Cogitatio occurriſſet. εἰ μή με λογισμὸς εἰσῆλθεν, ὡς. || Aliquid perpetuò Cogitatione complecti. διαπαντὸς ἔχειν τι ἐπὶ τῆς διανοίας, *vel* ἔννοιαν λαμβάνειν τινὸς, *vel* εἰς ἔννοιαν λαμβάνειν τι. || Nihil Cogitatione aſſequi poteſt. μηδενὸς λογισμῷ ἐπιτυγχάνειν ἱκανός ἐστι. || Hæc homo Cogitatione complecti non poteſt. ταῦτα ἀνθρώπινος λογισμὸς οὐ χωρεῖ.

COGITATO. adv. V. COGITATE. || Cogitatò facere injuriam. ἐκ προνοίας, *vel* ἑκουσίως, *vel* ἐξεπίτηδες ἀδικεῖν.

COGITATUM, i. neut. *Une choſe que l'on penſe.* τὸ διανοηθὲν, έντος. * τὸ διανόημα, ατος.

COGITATUS, a, um. *A quoi l'on a penſé & ſongé.* ὁ διανοηθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ μεμελετημένος, η, ον.

COGITO, as, avi, atum, are. *Penſer, ſonger.* διανοέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. * διαλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. *Contempler en ſon eſprit.* θεωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθεώρηκα. acc. || Cogitare de aliquo interficiendo. ἐπιβουλεύειν τὸν θάνατόν τινι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cogitare aliquid utile. χρήσιμόν τι σκέπτεσθαι. || De aliquâ re Cogitare. σκέπτεσθαι περί τινος. || De immortalitate Cogitandum eſt. περὶ τῆς ἀφθαρσίας σκεπτέον. || Secum aliquid Cogitare. ἐνθυμεῖσθαί τι πρὸς ἑαυτόν. * ἐνθυμεῖσθαί τινος. * παρ' ἑαυτῷ σκοπεῖν τι. || Cogitate, quomodo id perficiendum ſit. σκοπεῖτε, ὅπως τοῦτο ἐπιτελεῖν μέλλωμεν. || Cogitate apud voſmetipſos, an. σκοπεῖτε καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, εἰ. || Semper quid dicas Cogita. ἐπισκόπει τοὺς λόγους ἀεὶ τοὺς σαυτοῦ. || Quidquid dicturus es, id priùs animo Cogita. πᾶν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ. || De iiſdem ſæpiùs Cogitare. περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις ἐπισκοπεῖν. || Tecum ipſe Cogita. διελθὲ πρὸς σεαυτόν. || Sedulò Cogitare. μετὰ πολλῆς προνοίας λογίζεσθαι. || Secum aliquid Cogitare. διεξιέναι τι πρὸς

ἑαυτόν. || Si hæc apud vos Cogitaveritis. ἐὰν ταῦτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. || Cogitate vobiſcum, omnes falſos eſſe. ἀναμνήσθητε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, ὅτι ὑπὸ πάντων ὡμολογεῖτο. || Et hæc mente agitantes, non priùs Cogitabant, quâ ratione immodeſtos punirent. καὶ ταῦτα διανοηθέντες οὐ πρῶτον ἐσκόπουν, δι' ὧν κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας. || Tum de iis Cogitavi. τότε μὲν ἦλθέ μοι ἐπὶ νοῦν ταῦτα.* τότε περὶ τούτων λογισμὸς ἐμοὶ εἰσῆλθε. || Hæc animo Cogitans. τοιαῦτα ταῖς ψυχαῖς ἀναπολῶν. || Hæc mecum volvens, & aſſiduè animo Cogitans. ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν ἀνελίσσων καὶ συνεχῶς στρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ. || Rei magnitudinem animo Cogitare. εἰς τὸ μέγεθος ἀφορᾷν τοῦ πράγματος. || Quotidie de his Cogito. τούτοις ἐγὼ σύνειμι μεθ' ἡμέραν λογισμοῖς. || Quid Cogitant? τί στρέφουσιν ἐν τοῖς λογισμοῖς; || Multa Cogitare. ἐπὶ πολλὰ ἀγαγεῖν τὴν διάνοιαν.* πολλὰ ἐν νῷ λαμβάνειν. || Cogitat diſcedere. ἐν νῷ ἔχει ἀπιέναι. V. ἔχω. an. || Hæc ſæpiùs mecum ipſe Cogitabam. ταῦτα πολλάκις ἐπ' ἐμαυτοῦ γενόμενος ἐσκόπουν. || Utinam de hoc nunquam Cogitent. μή ποτε αὐτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη τοῦτο. V. ἀναβαίνω. V. βαίνω. anom. || Dum iſta Cogitat. μέχρι ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχει. V. COGITATIO.

COGNATIO, onis. fœm. *Parenté, alliance.* ἡ συγγένεια, ας. ἡ συμφύεια.* ἡ οἰκειότης, ητος.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Habere Cognationem cum aliquo. προσήκειν τινὶ τῷ γένει, *vel* κατὰ γένος. || Cognatio materna. ἡ πρὸς γυναικῶν συγγένεια. Iſocrat. || Nulla tibi Cognatio cum iſto eſt. οὐ τούτῳ προσήκει σοί τι συγγενές. Sophocl. || Nullâ mihi cognatione juncti. οἱ οὐδὲν ἐμοὶ προσήκοντες. || Qui tecum Cognationem habent. οἱ τῷ γένει οἰκεῖοι γίνονταί σου, *vel* σοι.* οἱ ὄντες συγγενεῖς σοι. || Eſt mihi propinquâ Cognatione conjunctus. τυγχάνει μοι ἐγγυτάτω γένους ὤν.* τῆς αὐτῆς ἐμοὶ συγγενείας μετέχει. || Qui remotiori Cognationis gradu ſunt. οἱ γένει ἀπωτέρω ὄντες.

COGNATUS, a, um. *Qui eſt de même ſang, parent: qui a quelque alliance.* ὁ καὶ ἡ συγγενής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui eſt né ou croît avec.* ὁ καὶ ἡ συμφυής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.* ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, καὶ τὸ ον, ου. || Propinqui Cognati. οἱ προσήκοντες ἐγγυτάτω.* οἱ τῷ γένει προσήκοντες, ων.* οἱ ἀγχιστεῖς, έων.* οἱ οἰκεῖοι, ων. || A viris Cognatum alicujus eſſe. προσήκειν τινὶ πρὸς ἀνδρῶν. || Horum cognati. οἱ τούτοις προσήκοντες. || Qui proximè Cognati ſunt. οἱ ἐγγυτάτω ὄντες τῷ γένει.* οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες. || Neque enim mihi cognatus erat. οὔτε γὰρ ἀπὸ γένους μοι ἦν.* οὔτε γὰρ τῷ γένει προσῆκεν ἐμοὶ οὐδέν. || Quæ iſtis Cognata ſunt. Cic. *Qui ſont de même nature.* ἃ τούτοις ἐστὶ σύμφυλα. Plutarch.

COGNITIO, onis. fœm. *Connoiſſance.* ἡ σύνεσις, *vel* ἡ γνῶσις.* ἡ ἐπίγνωσις.* ἡ κατάληψις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cognitio rerum futurarum ſtultis negata eſt. τὸ περὶ τῶν μελλόντων διάγνωσιν ποιεῖσθαι, οὐ μετὰ τοῖς ἀνοήτως διακειμένοις τυγχάνει. || Ea procul ſunt à Cognitione. δυσκαταμαθήτως ἔχει ταῦτα. V. COGNOSCO.

COGNITOR, oris. maſc. *Qui prend connoiſſance. Procureur en cauſe.* ὁ γνωστήρ, ῆρος.* ὁ γνώμων, *vel* ἐπιγνώμων, ονος. || Cognitor locuples. γνωριστὴς ἀξιόπιστος.

COGNITUS, a, um. *Connu.* ὁ ἐγνωσμένος, η, ον.* ὁ καὶ ἡ γνώριμος, καὶ τὸ ον. || Cognitu difficilis. ὁ καὶ ἡ δυσκαταμάθητος, καὶ τὸ ον. || Cognitum habeo. γινώσκω. V. COGNOSCO.

COGNOMEN, inis. neut. *Surnom.* τὸ ἐπώνυμον, ου.* ἡ ἐπωνυμία, ας.* ἡ ἐπίκλησις, εως. || Illius Cognomen habeo. ἐπονομάζομαι τούτου. || Heſperiam Cognomine dicunt. Virg. Ἑσπερίαν ἐπωνύμως καλοῦσι. || Ex eo Cognomen ſumit. *il prend de là ſon nom.* ἐπώνυμός ἐστι τοῦδε.

COGNOMENTUM, i. neut. *Idem.* || Alexander Cognomento magnus. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐπικληθείς, *vel* ἐπονομασθείς.

COGNOMINIS, is. comm. gen. *Qui a un même nom ou ſurnom.* ὁ καὶ ἡ ἐπώνυμος, *vel* ὁμώνυμος, ου.

COGNOMINO, as, avi, atum, are. *Surnommer.* ἐπονομάζω, F. άσω, P. ἐπωνόμακα.* ἐπικαλέω, ῶ, F. ήσω, *vel* έσω, P. ἐπικέκληκα. acc.

COGNOSCO, is, ovi, nitum, ere. *Connoître, ſçavoir.* συνίημι, F. ήσω, P. ηκα.* γιγνώσκω, *vel* ἐπιγινώσκω, F. γνώσω. (V. anom.) acc. || Cognoſcere diligenter aliquid. ἀκριβόω, όω, F. ώσω, P. ἠκρίβωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cognoſcere aliquid. γνῶσιν ἔχειν τινός. || Plura Cognoſcere. πλείους ἐπιστήμας ἔχειν. || Cognoſco me beneficiis affici. συνίημι εὖ πάσχων. || In quantis fuerit perturbationibus, ex ejus literis cognoſcetis. ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνου μαθήσεσθε. V. μανθάνω. in anom. || Cognoſco, *ſeu* novi illum. γινώσκω αὐτὸν, τίς ἐστι, *vel* ὁποῖός ἐστι. || De facie Noviſſe aliquem. τὴν ὄψιν τινὸς γινώσκειν. || Cognoſcere mores civitatis ex ſupplicationibus. γινώσκειν τὸν τῆς πόλεως τρόπον ἐξ ἱκετηριῶν. || De nomine Cognoſcere. ἐξ ὀνόματος εἰδέναι. εἴδω. V. anom. || Facilè inde Cognoſci poteſt animus meus. ἐκεῖθεν ῥᾴδιον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. || Difficilè poteſt Cognoſci, utram harum partium quis eligat. χαλεπόν ἐστι διαγνῶναι ποτέραν ἄν τις δέξαιτο τῶν μερίδων τούτων. || Facile eſt Cognoſcere, quòd ita ſe res habeat. ῥᾴδιον ὡς οὕτως εἶχε ταῦτα, συνιδεῖν, *vel* κατιδεῖν. || Ut tu quoque perſpicuè Cognoſcas, cùm periculum ipſius feceris. ὡς καί σοι πρόδηλον γένοιτο, λαβόντι πεῖραν αὐτοῦ. || Qui me & te probè Norunt. οἱ ἐμὲ καί σε σαφῶς ἴσασι. || De eo ne hoc quidem Cognitum habens, an unquam extiterit. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν, εἰδὼς οὐδὲ γινώσκων. || Nullo prorſus modo hos homines Cognoſcebam. οὐδὲ ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους. || Plurimis navigantium Cognitus ſum. γνωρίμως ἔχω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων. || Magnam in eo benevolentiam erga me Cognovi. πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμέ. || Permultis Cognitus. πλείστοις γνωστὸς ὑπάρχων. || Aliquid Cognitum facere, *ſeu* reddere. σαφῶς δηλῶσαί τι.* καταφανὲς ποιεῖν τι.* ποιῆσαί τι φανερόν. || Cognitum omnibus facere. ἐπίδειξίν τινος ἅπασι ποιεῖν. || Hinc cognoſci poteſt, quòd. ἐκ τούτων κατιδεῖν, *ſeu* καταμαθεῖν ἐστιν, ὅτι. *vel* ἐκεῖθεν μαθεῖν ἐστιν, ὡς. || Naturam ſuam omnibus Cognitam, *ſeu* notam reddiderunt. γνώριμον τὴν ἑαυτῶν φύσιν πᾶσι κατέστησαν. || Cognoſcitur id ex ejus oratione. σημεῖον ἄν τις ποιήσαιτο τὸν ἐκείνου λόγον.

COGO, is, coëgi, coactum, ere. *Aſſembler.* συνάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Amaſſer.* συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. acc. *Contraindre.* ἀναγκάζω, F. άσω, P. ἠνάγκακα. acc. || Vi Cogere. βιάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc. || Cogere in anguſtum. στενόω, όω, F. ώσω, P. ἐστένωκα. acc. || Cogere agmen. οὐραγεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. *Le paître, le gouverner.* συντρέφειν, θρέφω, F. τρέψω, P. τέτροφα. acc. || Cogere

aliquid in unum corpus. σωματοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Cogere ſtipem. ἀγυρμὸν ποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. * ἀγυρμὸν ἀγείρειν, είρω, F. ερῶ, P. ἀγήγερκα. * πλωχεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπλώχευκα. neut.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Cogere milites. ϛρατιώτας συνάγειν, *vel* καταλέγειν. || Cogere nolentes. βιάζεσθαι μὴ βελομένες. || Cogamus civitates dare tributum. βιαζώμεθα τὰς πόλεις συντάξεις δἶναι. || Bellum multa pericula ſuſtinere Coëgit. ὁ πόλεμ☉ πολλὲς κινδύνες ὑπομένειν ἠνάγκασε. || Multas ſerviles operas ingenuos homines paupertas facere Cogit. πολλὰ δελικὰ πράγμαλα τὲς ἐλευθέρες ἡ πενία βιάζεται. || Pro quibus dantes Diis pœnas, Cadmeâ occupatâ, coacti ſunt huc confugere. ὑπὲρ ὧν δἶντες τοῖς θεοῖς δἶκας, τῆς Καδμείας καλαληφθείσης, ἠναγκάσθησαν ἐνθάδε καλαφυγεῖν || Cogitur voluptatibus operam dare. ἀνάγκην ἔχἱ αὕτη τὰ καθ' ἡδονὰς πράτἶειν. || Cogi paupertate ad docendam Rhetoricam. ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τὸ σοφιϛεύειν ἐλθεῖν δἶα τὴν πενίαν. V. COACTUS.

COHABITO. *Demeurer enſemble.* συνοικέω, F. ήσω, P. ηκα.

COHÆRENS, entis. omn. gen. *Bien joint, convenable.* συνεϛὼς, ῶτος; ϛῶσα, ώσης; ϛὼς, ῶτ☉. * ὁ καὶ ἡ συναφὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἕς. * οἰκεῖος, εία, εῖον. dat.

COHÆRENTIA, æ. fœm. *Liaiſon, convenance* ἡ συνάφεια, *vel* συνέχεια, είας. * ἡ σύναψις, εως. *Conjonction.* ἡ σύϛασις, εως.

COHÆREO, es, ſi, ſum, ere. *Se tenir avec, ou contre: Etre bien joint à.* συνέχομαι, fut. med. ἕξομαι * συνάπλομαι, fut. med. ψομαι, perf. paſſ. συνῆμμαι, aor. I. συνήφθην. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cohærentia inter ſe dicere. συνᾴδοντα ἀλλήλοις εἰπεῖν || Hæc inter ſe Cohærere videntur, ita ut neutrum ab altero ſeparari poſſit. συνεζεῦχθαι μὲν ταῦτα φαίνεlαι, καὶ χωρισμὸν ἐ δἶχεlαι. V. CONJUNGO.

COHÆRES, edis comm. gen. *Coheritier, heritier en partie.* ὁ συγκληρονόμ☉, ε.

COHÆRESCO, is, ere. Cic. V. COHÆREO.

COHIBEO, es, bui, bitum, ere. *Contenir.* συνέχω, F. ἕξω. (V. anom. in ἔχω.) acc. *Arrêter, réprimer.* συνείργω, F. είρξω, P. συνεῖρχα. * καlακρατέω, ῶ, F. ήσω, P. καlακεκράτηκα. gen. * ἐγκαlαλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc *Retenir, moderer.* καlασχέω, F. ήσω, P. κατέσχηκα acc. * κατέχειν. (V. ἔχω in anom.) acc. || Cohibere equum currentem. ἐξεργάζειν τὸν ἵππον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cupiditates Cohibere. τὰς ἐπιθυμίας κατέχειν, *vel* τῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν. || Iram Cohibere, non cujuſvis hominis eſt. τὸ τῆς ὀργῆς καlακρατεῖν, ἀνδρὸς ἐ τῦ τυχόντ☉ ἐϛί. V. IMPEDIO.

COHIBITIO, onis. fœm. *Défenſe, action d'empêcher.* ἡ κώλυσις, εως. * ἡ ἔφεξις, εως.

COHONESTO, as, avi, atum, are. *Faire honneur, honorer.* ἐπικοσμέω, & κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * ἀποσεμνύνω, F. υνῶ, P. ἀποσεσέμνυγκα. acc. *Honorer de louanges.* σεμνολογεῖν. gen. cum περί.

COHORREO, es, rui, ere. & COHORRESCO, is, ere. *Avoir grande frayeur, trembler de peur.* συμφρίτlω, F. ξω, P. συμπέφρικα. (ex aliis πέφρικα.)

COHORS, rtis. fœm. *Bande de gens de guerre: troupe d'autres gens.* ἡ σπεῖρα, ας. * τὸ τάγμα, αl☉. * ἡ φάλαγξ, αγ☉. *Baſſe cour.* V. CHORS. || Cohors ſubſidiaria. τὸ ἐπίταγμα, ατ☉.

COHORTALINUS, a, um. *Qui eſt des bandes des gens de guerre.* ὁ καὶ ἡ τάξει ἐναπόγραφ☉, ε. *Qui eſt de ceux qui ſont autour du Magiſtrat pour faire ſon commandement.* παρεϛάμεν☉, ένη, ενον. (τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως.)

COHORTALIS, & e. *Qui eſt de la bande, de la compagnie.* ὁ καὶ ἡ τῇ τάξει ἐναπόγραφ☉, ε.

COHORTATIO, onis. fœm. *Exhortation.* ἡ παραίνεσις, εως. * ἡ πρότρεψις, *vel* ἡ παράκλησις, εως. * ἡ παρηγορία, ας.

COHORTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Exhorter, remontrer.* παρηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηγόρηκα. * παρακαλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρακέκληκα. * παραινέω, ῶ, F. ήσω, P. παρῄνηκα. acc. V. HORTOR.

COIBILIS, & e. *Qui s'entretient.* εἰς αὐτὸν συνεχλικὸς, κὴ, κόν. *Preßé, ſerré.* συνεϛηκὼς, (ότ☉) κυῖα, κός. * συϛαλεὶς, (έντ☉) λεῖσα, λέν.

COINQUINO, as, avi, atum, are. *Diffamer, ſalir.* συμμολύνω, F. υνῶ, P. υϛκα. * συμμιαίνω, F ανῶ, P. αϛκα. acc (comp. ſ. à σύν.)

COITIO, onis. fœm. *Aſſemblée de gens qui vont en quelque lieu.* ἡ συνέλευσις, εως. * ἡ σύνοδ☉, ε. *Complot, quand on ſe bande contre quelqu'un.* ἡ σύϛασις, εως.

COITUS, ûs. maſc. *Aſſemblée, conjonction.* ἡ συνεσία, ας. || Lunæ Coïtus. ἡ τῆς σελήνης σύνοδ☉ πρὸς ἥλιον.

COLAPHUS, i. maſc. *Un ſoufflet donné ſur la joue.* ὁ κόλαφ☉, ε. * ὁ κόνδυλ☉, ε. * τὸ ῥάπισμα, αlος. || Colaphum incutere, infligere. κολαφίζειν, *vel* κονδυλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * κατὰ κόῤῥης παίειν. acc * κόνδυλον ἐντρίψαι. dat.

COLENS, entis. omn. gen. *Qui porte honneur & reverence.* θεραπεύων, ευσα, εῦον. * θεραπευlικὸς, κὴ, κόν. || Colentes religionum. οἱ εὐσεβεῖς, ῶν. * οἱ ἱερεργικοὶ, ῶν.

COLEUS, i. maſc. *Une partie honteuſe.* ὁ ὄρχις, εως.

COLICULUS, i. maſc. V. CAULICULUS.

COLICUS, a, um. *Qui appartient, ou qui eſt ſujet à la colique.* κωλικὸς, κὴ, κόν.

COLIPHIUM, ii. neut. *Une ſorte de pain dont uſoient les lutteurs pour avoir de la force.* τὸ κωλίφιον, ιε.

COLIS, is. maſc. V. CAULIS.

COLLA, æ. fœm. *Colle.* ἡ κόλλα, ης.

COLLABASCO, is, ere. *Etre prêt à tomber avec un autre.* συνολισθαίνω, F. ήσω, P. συνωλίσθηκα. * συμπίπτω, fut. med. πεσῦμαι. (V. anom. in πίπτω.)

COLLABEFACTO, as, are. *Corrompre, gâter.* λυμαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. * λυμαίνομαι, fut. med. ανῦμαι. acc. * δἶαφθείρω, F. ερῶ, P. δἶαπέφθαρκα. acc. *Faire choir enſemble.* συμπίπτειν ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

COLLABEFIO, fis, ieri. *Etre gâté, corrompu.* λυμαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, perf. paſſ. λελύμασμαι. * δἶαφθείρομαι, fut. paſſ. δἶαφθαρήσομαι, præt. paſſ. δἶέφθαρμαι. *Etre défait, détruit.* καταλύομαι, fut paſſ. υθήσομαι.

COLLABOR, eris, pſus ſum, abi. *Tomber enſemble.* συμπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. anom.) * κατολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. κατωλίσθηκα.

COLLACRYMATIO, onis. fœm. *L'action de pleurer.* ἡ ἐπιδάκρυσις, εως.

COLLACRYMO, as, avi, atum, are. *Pleurer.* ἐπιδακρύω, F. ύσω, P. ἐπιδεδάκρυκα. * συνδακρύω, F. ύσω, P. συνδεδάκρυκα.

COLLACTANEUS, *vel* COLLACTEUS, a, um. *Nourri d'un même lait.* ὁ καὶ ἡ ὁμογάλακτος, *vel* συγγάλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

COLLARE, is. neut. *Collier.* τὸ περιδέραιον, αίου. * τὸ περιτραχήλιον, ίου.

COLLARIA, æ. fœm. *Collier, carcan.* ὁ κύφων, ωνος.

COLLAPSUS, a, um. *Tombé avec.* συμπεσὼν, (όντος) οῦσα, όν.

COLLATIO, onis. fœm. *L'action d'apporter enſemble, ou de fournir.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς. *Taille, contribution.* ἡ εἰσφορὰ, & ἡ φορὰ, ᾶς. * ἡ συμβολὴ, ῆς. * ὁ ἔρανος, ου. *Comparaiſon ou collation.* ἡ συμβολὴ, ῆς. * ἡ ἀντιπαραβολὴ, ῆς. *Proportion.* ἡ ἀναλογία, ας.

COLLATITIUS, *vel* COLLATIVUS, a, um. *Contribué, fourni par pluſieurs.* συγκομιστὸς, *vel* συμφορητὸς, *vel* συμβλητὸς, ἡ, όν.

COLLATO, as, avi, atum, are. *Elargir, dilater.* συνευρύνω, *vel* συμπλατύνω, F. υνῶ, P. συμπεπλάτυγκα. acc. ‖ Collatata oratio. *Un diſcours amplifié.* ὁ ἐπεκτεινόμενος λόγος.

COLLATOR, oris. maſc. *Un qui contribue, qui fournit avec les autres.* ὁ ἐρανιστὴς, *vel* συμφορητὴς, οῦ.

COLLATUS, a, um. part. *Apporté enſemble, fourni.* συμφορηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis l'un près de l'autre.* συνενεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Conferé, ou collationné.* συμβεβλημένος, ένη, ένον. ‖ Collato pede prœliari. σταδὴν, *vel* σταδὸν μάχεσθαι. V. CONFERO.

COLLATUS, ûs. maſc. V. COLLATIO.

COLLAUDATIO, onis. fœm. *Louange faite enſemble.* ὁ ἐπιφημισμὸς, οῦ. * ἡ συνεπαίνεσις, εως.

COLLAUDO, as, avi, atum, are. *Louer en compagnie.* συνεπαινέω, *vel* συναινέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήνηκα. acc * ἐγκωμιάζω, F. άσω, P. ἐγκεκωμίακα. acc.

COLLECTA, æ. fœm. *Cueiliette : écot.* ἡ συλλογὴ, *vel* συμβολὴ, ῆς. * ὁ ἔρανος, ου ‖ Collectam à convivis exigere. *Faire payer l'écot.* ἐρανίζειν τοὺς συμπότας.

COLLECTANEA, orum. neut. plur. *Annotations, recueils de pluſieurs paſſages des Auteurs.* τὰ ὑπομνήματα, ων. * τὰ ἐκλεκτὰ, ῶν. * τὰ συλλεκτὰ, ῶν.

COLLECTANEUS, a, um. *Ramaßé, recueilli.* συλλεγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ συλλεκτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

COLLECTIO, onis. fœm. *Collection, amas.* ὁ ἀθροισμὸς, οῦ. * ἡ συλλογὴ, ῆς. * ἡ σύλλεξις, εως. *Une apoſtume, un amas d'humeurs.* ἡ φλεγμονὴ, ῆς. *Un ſyllogiſme.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ.

COLLECTITIUS, a, um. *Ramaßé.* ὁ καὶ ἡ συλλεκτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * συλλογιμαῖος, αία, αῖον.

COLLECTIVUS, a, um. *Collectif.* συλλεκτικὸς, κὴ, κόν. *Qui conclud.* συλλογιστικὸς, κὴ, κόν.

COLLECTUM, i. neut. *Ce qu'on a ramaßé.* τὸ συλλεχθὲν, έντος. * ἡ συλλογὴ, ῆς.

COLLEGA, æ. maſc. *Collegue, compagnon en charge ou office.* ὁ συνεργὸς, οῦ. *En magiſtrature.* ὁ συνάρχων, οντος. ‖ Collega Conſulis. ὁ συνύπατος, ου. ‖ Regni Collega. *Roi avec un autre.* ὁ συμβασιλεύων, οντος.

COLLEGIUM, ii. neut. *College, aſſemblée.* ὁ σύλλογος, ου. * τὸ συνέδριον, ίου. *Societé de ceux qui ont une même magiſtrature, ou ſont de même profeſſion.* ἡ κοινωνία, ίας.

COLLEVO, as, avi, atum, are. *Soulager, alléger.* συγκουφίζω, *vel* ἐπικουφίζω, F. ίσω, P. ἐπικεκούφικα. acc.

COLLIBERTI, orum. maſc. plur. *Qui ont été mis enſemble en liberté.* οἱ συναπελεύθεροι, ων.

COLLIBET, *vel* COLLUBET, buit, bitum eſt, ere. *Il vient à gré, il plaît.* συναρέσκει, *vel* συνδοκεῖ. (V. anom.) dat.

COLLICIÆ, & COLLIQUIÆ, arum. fœm. plur. *Foßés, rayons dans la terre.* οἱ ὀχετοὶ, ῶν. * αἱ ὑδρόῤῥοαι, ῶν. * οἱ αὔλακες, ων.

COLLICULUS, i. maſc. *Petite montagne, petit tertre.* τὸ γεώλοφον, ου. * ὁ μικρὸς βουνὸς, οῦ.

COLLIDO, is, ſi, ſum, ere. *Choquer, heurter contre.* συγκρούω, F. ούσω, P. συγκέκρουκα. * συναράσσω, F. ξω, P. συνήραχα. acc.

COLLIGATIO, onis. fœm. *Liaiſon enſemble.* ὁ σύνδεσμος, ου. * ἡ σύνδεσις, εως.

COLLIGO, as, avi, atum, are. *Lier enſemble.* συνδέω, F. ήσω. (V. anom. in δέω.) συζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc.

COLLIGO, is, egi, ectum, ere. *Cueillir.* συλλέγω, F. έξω, P. εχα. acc. *Amaſſer.* ἀθροίζω, F. σω, P. ἤθροικα. acc. *Conclure, raiſonner.* συλλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. ‖ Colligere milites. τὴν στρατιὰν συγκροτεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα, *vel* συλλέγειν. ‖ Vaſa Colligere. *Plier bagages.* συσκευάζεσθαι. ‖ Colligere ſtipem. *Amaſſer maille à maille, de côté & d'autre, faire la cueillette.* ἔρανον συνάγειν. * συνερανίζειν, ίζω, F. ίσω, P. συνηράνικα.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Ex omnibus hominibus Cives multos Colligere. ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας ἀθροίζειν. ‖ Colligere in unum omnia. ἀθροίζειν πάντα εἰς ταυτό. ‖ Ex his locis peditatus utiliſſimus Collectus eſt. ἐκ τῶνδε τόπων τοῦ πεζοῦ τὸ χρησιμώτατον ἤθροισαι. ‖ Non eſt expectandum, donec Collecti fuerint, ſed adhuc diſperſi invadendi ſunt. μὴ δεῖ περιμένειν, ἕως ἂν ἀθροισθῶσιν, ἀλλ' ἔτι διεσπαρμένοις αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν. ‖ Cùm Græci Collecti eſſent in unum. ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων εἰς ἕν. ‖ Alii res bellicas Colligere voluerunt. ἄλλοι τὰς πράξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συναγαγεῖν ἐβουλήθησαν. (V. βούλομαι, in anom.) ‖ Colligens quàm maximam potuit militum vim. συναγαγὼν πλείστην δύναμιν, ὅσην οἷόν τ' ἦν. ‖ Acervum Colligere. σωρὸν συνάγειν. ‖ Nunquam pecuniis Colligendis ſtuduit. πρὸς χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ἐσπούδασεν. ‖ Magnos ex mercaturâ quæſtus Colligere. διὰ τὰς ἐμπορίας μεγάλους πλούτους περιποιεῖσθαι. ‖ Mediocres opes Colligere. συμμέτριον οὐσίαν συλλέξασθαι, *vel* συναγείρειν. ‖ Colligere milites undequaque. συλλέγειν στρατιώτας πανταχόθεν. ‖ Athletæ in certaminibus Colligunt vires. ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ Ἀθληταὶ συλλέγονται δύναμιν. ‖ Collegi tot improba ejus facinora. συνείλοχα πονηρίας τοσαύτας αὐτοῦ. (εἴλοχα. Att. pro λέλεχα.)

|| Alii conventus jàm nullo tempore Collecti, citò diſſoluti ſunt. αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις πολλῦ χρόνε συλλεγεῖσαι, ταχέως διελύθησαν. || Milites in unum locum Collecti ſunt. οἱ ςρατιῶται συνελέγησαν ἀθρόοι.

COLLIMITOR, aris, atus ſum, ari. *Borner, ou être tout joignant.* ὁμορέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμόρηκα. * συνορέω, ῶ, F. ήσω, P. συνώρηκα. dat.

COLLIMO, as, avi, atum, are. *Viſer à, tirer au blanc.* ςοχάζομαι, fut. med. άσομαι. gen.

COLLINEO, as, avi, atum, are. *Viſer droit au blanc.* καταςοχάζομαι, fut. med. άσομαι. * καταςοχέω, F. ήσω, P. κατεςόχηκα. *Fraper dans le blanc.* εὐθυβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * σκοπὸν βάλλειν.

COLLINIO, is, & COLLINO, is, ini, ivi, & evi, itum, ere. *Oindre, froter avec.* συναλείφω, F. ψω, P. συνήλειφα. * καταχρίω, vel ἐπιχρίω, F. ίσω, P. ἐπικέχρικα. acc.

COLLINUS, a, um. *De terre ou de côteau.* ὁ, ἡ, τὸ τῦ βενῦ. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῦ βενῦ.

COLLIQUEFACIO, is, eci, actum, ere. *Fondre enſemble.* συντήκω, vel κατατήκω, F. ξω, P. χα. acc.

COLLIQUESCO, is, ere. *Se fondre enſemble.* συντήκομαι, vel ἐκτήκομαι, fut. paſſ. τηχθήσομαι.

COLLIQUIÆ, arum. V. COLLICIÆ.

COLLIS, is. maſc. *Tertre, colline, côteau.* ὁ λόφος, ε. * τὸ γεώλοφον, ε. * ὁ βενὸς, ῦ. || Colles ingredi. *Aller par les côteaux & montagnes.* βενοπατεῖν, vel βενοβατεῖν, έω, ῶ.

COLLISIO, onis. fœm. vel COLLISUS, ûs. maſc. *Choc de deux choſes l'une contre l'autre.* ἡ σύγκρεσις, εως.

COLLOCATIO, onis. fœm. *L'action de mettre chaque choſe en ſa place.* ἡ σύνταξις, εως. * ἡ σύνθεσις, εως. *Situation.* ἡ ἵδρυσις, εως. || Collocatio filiæ. Cic. *Mariage de fille.* ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρός.

COLLOCO, as, avi, atum, are. *Mettre, poſer.* τίθημι, F. θήσω, P. τέθεικα. * καθίςημι, F. ςήσω, P. κατέςακα. acc. *Aſſeoir.* καθίζω, F. ίσω, P. ικα. * ἱδρύω, F. ύσω, P. υκα. || Collocare in priſtino ſtatu. *Rétablir.* καθιςασθαι, fut med. καταςήσομαι. acc. || Collocare filiam ſuam alicui. *Marier, donner ſa fille à quelqu'un.* ἐκδιδόναι τὴν αὐτῦ θυγατέρα εἴς τινα. * ἔκδοσιν θυγατρὸς ποιεῖσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Collocare columnas. ἱςάναι τὰς ςήλας. (V. ἵςημι.) || Eos in hac urbe Collocavit. τέτες ἐν ταύτῃ πόλει ἵδρυσε. || Collocare alicui æream ſtatuam. ἱςάναι τινὶ χαλκῆν εἰκόνα. || Puellam in matrimonium Collocare. θυγατέρα διδόναι γυναῖκά τινι. || Res ſuas in tuto Collocare. τὰ περὶ ἑαυτὸν ἀσφαλῶς κατaθέσθαι. || Collocare aliquem in viciniâ ſuâ. τινὰ ἑαυτῷ παρακατοικίζειν. || Collocare beneficium apud aliquem. κατατίθεσθαι χάριν εἴς τινα.

COLLOCUPLETO, as, avi, atum, are. *Enrichir.* καταπλετίζω, F. ίσω, P. καταπεπλέτικα. acc.

COLLOCUTIO, onis. fœm. *Colloque, entretien.* ἡ συνομιλία, ίας. * ἡ κοινολογία, ας.

COLLOQUIUM, ii. neut. *Colloque, entretien.* ἡ ὁμιλία, ας. * ἡ ἔντευξις, εως. *Dialogue.* ὁ διάλογος, ε. || Colloquium familiare. ἡ πρὸς ἀλλήλες συνεσία, vel ἔντευξις. || Colloquium cum Crœſo. ἡ πρὸς Κροῖσον ἔντευξις. || Crebriora cum amicis Colloquia. αἱ λίαν ὁμιλίαι πρὸς φίλες. || Intemperantiæ alimentum ſunt, aſſidua cum mulieribus Colloquia. ἀκολασίας τροφὴ, αἱ συνεχεῖς τῶν γυναικῶν ἐντεύξεις. || Cum eo in Colloquium veni. τέτῳ συνέμιξα διὰ λόγων. || Colloquio frui. κοινολογίας μετέχειν. * λόγων κοινωνεῖν τινι. || In Colloquium venire cum aliquo. ἀφίκεσθαί τινι εἰς λόγες. * ἐλθεῖν εἰς λόγες τινί. (V. ἔρχομαι in anom.) || Cum quibus nullum habui Colloquium. οἷς ἐδὲν διελέχθην, vel διελεγόμην. || Clandeſtina cum hoſtibus Colloquia. λαθραῖαι πρὸς πολεμίες συνεσίαι. || Ut in ejus Colloquium veniret. ὡς ἐλθεῖν εἰς ὁμιλίαν τέτε. * ὥςε εἰς λόγες ἰέναι τέτῳ.

COLLOQUOR, eris, utus ſum, oqui. *S'entretenir, deviſer, parler enſemble.* συνομιλέω, ῶ, F. ήσω, P. συνωμίληκα. dat. * συλλαλέω, ῶ, F. ήσω, P. συλλελάληκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Colloqui cum aliquo. τινὶ προσλαλεῖν, vel συλλαλεῖν. * ἐντυγχάνειν τινί. * διαλέγεσθαί τινι. || Colloqui inter ſe. συλλαλεῖν πρὸς ἀλλήλες. || Colloqui per epiſtolam. διαλέγεσθαι δι' ἐπιςολῆς. || Admodum blandè cum altero Colloqui. πάνυ ἡδέως λαλεῖν ἑτέρῳ. || Crebrò cum aliquo Colloqui. ποιεῖσθαι ἐντεύξεις πυκνάς τινι, vel πρός τινα. || Humaniſſimè inter ſe Colloqui. ὁμιλεῖν φιλοφρόνως ἀλλήλοις. || Nondum inter nos Collocuti ſumus. ἔπω περιτετυχήκαμεν ἀλλήλοις. || De rebus vulgaribus inter ſe Colloqui. περὶ τῶν τυχόντων συνδιαλέγεσθαι. || In aurem cum eo Colloqui. πρὸς τὸ ἒς αὐτῷ κοινολογεῖσθαι. || Colloquimur inter nos. κοινοῖς λόγοις χρώμεθα. * ἐντυγχάνομεν ἀλλήλοις διὰ λόγων.

COLLUCEO, es, xi, ere. *Reluire.* συναυγάζω, F. άσω, P. συνηύγακα. vel συναυγάζομαι, fut. med. άσομαι. * λάμπω, F. ψω. aor. 1. ἔλαμψα.

COLLUCO, as, avi, atum, are. *Ebrancher, couper les branches ſuperflues.* κλωνίζω, F. ίσω, P. κεκλώνικα. acc.

COLLUCTATIO, onis. fœm. *Lutte contre un autre.* τὸ συμπάλαισμα, ατος.

COLLUCTOR, aris, atus ſum, ari. *Lutter enſemble.* συμπαλαίω, F. αίσω, P. συμπεπάλαικα.

COLLUDIUM, ii. neut. *Jeu entre perſonnes.* ἡ συμπαιγνία, ας. *Colluſion pour tromper un autre.* τὸ συντέχνασμα, ατος.

COLLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Se jouer enſemble.* συμπαίζω, F. αίξω, P. συμπέπαιχα. *S'entendre par colluſion.* συντεχνάζω, F. σω. || Colludere Juriſconſultis. τοῖς δικανικοῖς συγκακεργεῖν, vel συντεχνάζειν, vel συμπράττειν.

COLLUM, i. neut. *Le col.* ὁ τράχηλος, ε. * ὁ αὐχὴν, ένος. * ἡ δέρη, ης. || Qui habet procerum & tenue Collum. ὁ καὶ ἡ γυλιαύχην, ενος. * ὁ καὶ ἡ μακροτράχηλος, ε. || Collo obtorto reducere. *Saiſir au collet ou aux cheveux.* ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν. (V. anom. in λαμβάνω.) * τραχηλίζειν. acc. || Collum erigere. τὸν αὐχένα ἐπαίρειν. || Collum jugo ſubjicere. ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα τῷ ζυγῷ. (ὑποτίθημι.)

COLLUO, is, lui, lutum, ere. *Rinſer, laver.* συγκλύζω, F. ύσω, P. συγκέκλυκα. * συμπλύνω, F. υνῶ, P. συμπέπλυκα. acc.

COLLUSIO, onis. fœm. *Jeu enſemble.* ἡ συμπαιγνία, ας. *Colluſion, quand les parties s'entendent enſemble pour tromper.* τὸ συγκακέργημα, ατος. * τὸ συντέχνασμα, ατος.

COLLUSOR, oris. maſc. *Qui ſe joue avec un autre.* ὁ συμπαίκτωρ, ορ@. * ὁ συμπαίκτης, ȣ. * ὁ συμπαιςὴς, ȣ̃. *Qui uſe de colluſion pour tromper un tiers.* ὁ συγκακȣργέων, ῶν, ἐοντ@, ȣ̃ντ@. * ὁ συντεχνάζων, οντ@.

COLLUSORIE. adv. *Par colluſion.* συγκακȣργικῶς.

COLLUSTRO, as, avi, atum, are. *Eclairer çà & là.* περιαυγάζω, F. άσω, P. περιηύγακα. * καταλάμπω, F. ψω, P. φα. acc. || Omnia Colluſtrare oculis. *Regarder de tous côtés.* πᾶσιν ἐνατενίζω, F. ίσω, P. ικα. * πάντα περισκέπτομαι, fut. med. ψομαι. * περισκοπέω, F. ήσω, P. περιεσκόπηκα. * παντῆ περιβλέπω, F. ψω, P. φα.

COLLUTULO, as, are. *Souiller.* συμβορβορόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. *Deshonorer.* ἀτιμάζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc.

COLLUVIARIA, orum. neut. plur. *Canaux ou vuiſſeaux par leſquels on vuide les ordures.* οἱ ὀχετοὶ, ῶν.

COLLUVIES, ei, fœm. & COLLUVIO, onis. fœm. *Amas d'ordures, de fanges.* ὁ συρφετὸς, ȣ̃.

COLLYBISTES, æ. maſc. *Changeur, Banquier.* ὁ κολλυβιςὴς, ȣ̃.

COLLYBUS, i. maſc. *Change de l'or ou de l'argent.* ὁ κόλλυβος, ȣ.

COLLYRA, æ. fœm. *Une ſorte de pain pour les enfans.* ἡ κολλυρὶς, ίδ@.

COLLYRIUM, ii. neut. *Un appareil pour les yeux.* τὸ κολλύριον, ίȣ.

COLO, as, avi, atum, are. *Couler, paſſer par un ſas ou étamine.* ἠθέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

COLO, is, colui, cultum, ere. *Honorer, reſpecter.* σέβομαι, fut. med. σέψομαι. * θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc. *Adorer.* λατρεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Servir.* διακονέω, F. ήσω, P. διακεκόνηκα. acc. || Colere terram. γεωργεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Colere vitem. ἀμπελȣργεῖν. || Urbem Colere. τὴν πόλιν οἰκεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾤκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Colere virtutem. ἀσκεῖν τὴν ἀρετήν. || Pietatem & juſtitiam Colere. τὴν εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην ἀσκεῖν. || Agrum Colere. χώραν γεωργεῖν, ſeu ἐργάζεσθαι. || Sapientes magni facito, & Colere. τȣ̀ς σοφȣ̀ς περὶ πολλȣ̃ ποιȣ̃, καὶ θεράπευε. || Qui verâ animi benevolentiâ Colunt nos. οἵπερ ἡμᾶς μετ' εὐνοίας θεραπεύȣσι. || Omni obſervantiâ aliquem Colere. θεραπεύειν τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ. || Dii Colendi ſunt. θεραπευτέον τȣ̀ς θεȣ̀ς. || Tanto ſtudioſiùs vos Colent. τοσȣ́τῳ πλέον ποιήσονται θεραπείαν ὑμῶν. || Coli ab aliquo magnâ cum obſervantiâ. τυγχάνειν πολλῆς θεραπείας παρά τιν@. || Qui magno ſtudio Colitur à civibus. σπȣδαζόμεν@ ὑπὸ τῶν πολιτῶν. || Aliquem Colere ac venerari. διὰ θαύματ@ καὶ αἰδȣ̃ς ἄγειν τινα. || Qui virtutem Colunt. οἱ τῆς ἀρετῆς ἄσκησιν ποιȣ́μενοι. || Deum Colere. εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τὸν θεόν. * περὶ τὰ τȣ̃ Θεȣ̃ ἁγίως ἔχειν. || Studia Colere. περὶ τὰ ἐπιτηδεύματα διατρίβειν.

COLOBIUM, ii. neut. *Sorte d'habit ſans manche.* τὸ κολόβιον, ίȣ.

COLOCASIA, æ. fœm. *Féve d'Egypte.* ἡ κολοκασία, ας. * τὸ κολοκάσιον, ίȣ.

COLOCYNTHIS, idis. fœm. *Courge ſauvage, coloquinte.* ἡ κολοκυνθὶς, ίδος.

COLON, vel COLUM, i. neut. *Le gros boyau, qui paſſe ſur le fond de l'eſtomac.* τὸ κῶλον, ȣ. vel τὸ κόλον, ȣ. *Un membre ou partie d'une periode d'oraiſon.* τὸ κῶλον, ȣ.

COLONIA, æ. fœm. *Colonie, lieu où l'on a envoyé des perſonnes pour le peupler.* ἡ ἀποικία, ίας. * ἡ κληρȣχία, ας. *Le peuple que l'on y envoie.* ἡ ἀποικία, ίας. *Métairie.* ἡ ἀγρονομία, ίας. || Deducere, mittere Coloniam. ἀποικίαν, ſeu κληρȣχίαν ἐκπέμπειν. || In Coloniam deducere. ἀποικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀπῴκικα. acc.

COLONICUS, a, um. *De métairie, qui appartient à la métairie.* γεωργικὸς, ή, όν. *D'une Colonie.* ὁ καὶ ἡ κληρȣχικὸς, vel ἀποικικὸς, καὶ τὸ όν, ȣ̃.

COLONUS, a, um. *Donné à des perſonnes pour y habiter.* ὁ καὶ ἡ τοῖς ἀποίκοις οἰκήσιμ@, καὶ τὸ ον, ȣ.

COLONUS, i. maſc. & COLONA, æ. fœm. *Métayer, ou métayere.* ὁ καὶ ἡ ἀγρονόμ@, ȣ. V. AGRICOLA. *Celui ou celle qui habite une colonie où il a été envoyé.* ὁ καὶ ἡ κληρȣ̃χ@, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἄποικος, vel ἔποικ@, ȣ.

COLOR, oris. maſc. *Couleur.* ἡ χρόα, ας. * ἡ χροιὰ, ᾶς. * τὸ χρῶμα, ατ@. *Couleur & prétexte.* ἡ πρόφασις, εως. * τὸ πρόσχημα, ατος. || Bonitas Coloris. ἡ εὐχροιὰ, οίας. || Colorem accipere: imbui Colore. χρωματίζεσθαι, fut. paſſ. τισθήσομαι. * ἐγχρώζεσθαι, χρώζομαι, fut. paſſ. χρωσθήσομαι. || Colorem inducere. ἐπιχρωματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐπικεχρωμάτικα. acc.

¶ PHR. Color immutatus, ac vultus perturbatus. χρόα τρεπομένη, καὶ βλέμμα τεταραγμένον. || Varius erat, ſexcentos ſubinde Colores induens. παντοῖος ἦν, ἐς μυρία τρεπόμενος χρώματα. || Colorem mutavit. τὴν χροιὰν μετέβαλε, vel ἤλλαξατο. (ἀλλάττω.) || Varios Colores admittebat. παντοδαπὰς χρόας ἐνήλλαττε. || Colorem nullatenus mutans. ȣ̓δὲν παρατρέψας τȣ̃ χρώματ@.

COLORATUS, a, um. *Coloré.* ἐπιχρωσθεὶς, εῖσα, έν.

COLORO, as, avi, atum, are. *Colorer.* χρώννυμι, F. χρώσω. (V. anom.) * χρωματίζω, F. ίσω, P. κεχρωμάτικα. * ἐπιχρώζω, F. ώσω, P. ωκα. acc.

COLOSSEUS, COLOSSICUS, & COLOSSIUS, a, um. *De coloſſe.* κολοσσαῖος, αία, αῖον. *Extrêmement grand.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, καὶ τὸ ες, ε@, ȣς.

COLOSSUS, i. maſc. *Statue démeſurément grande.* ὁ κολοσσὸς, ȣ̃. * τὸ ἄγαλμα ὑπερμέγεθες. gen. τȣ̃ ἀγάλματ@ ὑπερμεγέθȣς.

COLOSTRA, æ. fœm. & COLOSTRUM, i. neut. *Lait caillé.* ἡ τροφαλὶς, ίδ@. * τὸ ἐμπητυασθὲν γάλα, (κτος.) *Premier lait des femmes après l'accouchement.* ὁ πύος, ȣ. * τὸ πρωτόγαλα, λακτ@.

COLOSTRATIO, onis. fœm. *Coagulation de lait,* ἡ τȣ̃ πρωτογάλακτ@ ἐμπητύασις, vel θρόμβωσις, εως. *Une maladie d'enfans qui ont tetté du premier lait, ou du lait de femme groſſe.* ἡ τροφιάδεια, είας.

COLOSTRATUS, a, um. *Caillé.* τεθρομβωμένος, ένη, ένον. * ἐμπητυασθεὶς, εῖσα, έν. *Malade pour avoir bu du premier lait, ou du lait d'une femme groſſe.* ὁ καὶ ἡ τροφαλίτροφ@, καὶ τὸ ον, ȣ.

COLUBER, bri. maſc. & COLUBRA, æ. fœm.

Une couleuvre. ὁ ὄφις, εως.

COLUBRIFER, (eri) a, um. *Qui porte des couleuvres.* ὁ καὶ ἡ ὀφιοῦχος, καὶ τὸ ον, ου.

COLUM, i. neut. *Un couloir.* ὁ ἠθμὸς, οῦ. V. COLON.

COLUMBA, æ. fœm. & COLUMBUS, i. maſc. *Colombe, pigeon, oiſeau.* ἡ περιστερὰ, ᾶς.

COLUMBARIS, & e. *De pigeon.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς περιστερᾶς. *Semblable à un pigeon.* ὁ καὶ ἡ περιστεροειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

COLUMBARIUM, ii. neut. *Colombier.* ὁ περιστερεὼν, ῶνος. * τὸ περιστεροτροφεῖον, είου. *Trou, panier ou vaiſſeau où les pigeons font leur nid.* ὁ τῶν περιστερῶν οἰκίσκος, ου.

COLUMBARIUS, ii. maſc. *Qui a la charge des pigeons.* ὁ περιστεροκόμος, ου. * ὁ περιστεροτρόφος, ου.

COLUMBATIM. adv. *A la façon des pigeons.* δίκην περιστερῶν. * περιστεροειδῶς.

COLUMBINUS, a, um. V. COLUMBARIS. Pullus Columbinus. *Pigeonneau.* τὸ περιστερίδιον, ίου.

COLUMBULUS, i. maſc. *Un pigeonneau.* τὸ περιστερίδιον, ίου.

COLUMELLA, æ. fœm. *Petite colomne.* τὸ στηλίδιον, ίου. * ὁ κιονίσκος, ου. * ἡ στηλὶς, ίδος. *Petite colomne pour ſoutenir.* ἡ στυλὶς, ίδος. * ὁ στυλίσκος, ου. *Petite glande qui eſt au fond du palais.* ἡ κιονὶς, ίδος. *Si elle eſt enflée en long.* ὁ κίων, ονος. *ſi en rond.* ἡ σταφυλὴ, ῆς.

COLUMELLARIS, & e. *Qui reſſemble à une colomne.* ὁ καὶ ἡ κίονι προσφερὴς, τὸ ές. * ὁ καὶ ἡ κιονοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Columellares dentes. οἱ γόμφιοι, *vel* οἱ ἐντὸς πλατεῖς, ὀδόντες, ων.

COLUMEN, inis. neut. *Support, appui.* τὸ ἔρεισμα. * τὸ στήριγμα, ατος. * ὁ στῦλος, ου. *Soutien d'une famille, &c.* ὁ στῦλος, ου. * τὸ πρόβλημα, ατος. || Familiæ Columen. ὁ στῦλος τῆς οἰκίας. * τὸ μέγα ὄφελος τοῦ οἴκου. || Civitatis Columen. ὁ τῆς πόλεως ἐπίκουρος.

COLUMIS, & e. *Sain, entier.* σῶος, ῶα, σῶον. V. INCOLUMIS.

COLUMITAS, atis. fœm. *Santé, bonne diſpoſition.* ἡ σωτηρία, ας.

COLUMNA, æ. fœm. *Colomne, pilier.* ὁ κίων, ονος. * ὁ στῦλος, ου. * ἡ στήλη, ης. || In Columnâ inſculpere. στηλογραφεῖν, *vel* στηλοκοπεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐστηλοκόπηκα. || Columnis fulcio. διαστυλόω, F. ώσω, P. διεστύλωκα.

COLUMNATUS, a, um. *Soutenu de colomnes, de piliers.* διαστυλωθεὶς, θεῖσα, θέν.

COLUMNELLA, æ. fœm. *Petite colomne.* τὸ στηλίδιον, ίου. * ὁ κιονίσκος, ου.

COLURNUS, a, um. *Fait de coudrier.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς καρύας ποντικῆς. V. CORYLUS.

COLUS, i. *vel* COLUS, ûs. fœm. *Une quenouille.* ἡ ἠλακάτη, ης.

COMA, æ. fœm. *Perruque, chevelure. Les branches ou feuilles d'un arbre.* ἡ κόμη, ης. || Qui habet aureas Comas. *Qui a les cheveux dorés.* ὁ χρυσοκόμης, ου. Flavus. *Blonds.* ὁ ξανθοκόμης, ου. || Intonsâ Comâ juvenis. ὁ ἀκειρεκόμης, ου. || Comam nutrire. κομᾶν, άω, F. ήσω, P. ηκα. || Comæ ſtudioſus. ὁ καὶ ἡ τριχοκόμος, τὸ μον, ου.

COMANS, antis. omn. gen. *Chevelu, qui a de longs cheveux, crins, ou feuilles.* κομάων, ῶν; άουσα, ῶσα; άον, ῶν. (ῶντος, ώσης, ῶντος.) || In terga Comans. ὁ ὀπισθοκόμης, ου.

COMATUS, a, um. *Chevelu.* ὁ κομήτης, ου. * ὁ καὶ ἡ εὔκομος, καὶ τὸ ον, ου.

COMBIBO, is, bibi, bitum, ere. *Boire enſemble,* συμπίνω, F. πώσω. (V. anom. in πίνω.)

COMBIBO, onis. maſc. *Compagnon à boire.* ὁ συμπότης, ου.

COMBINATIO, onis. fœm. *Combinaiſon, conjonction de deux enſemble.* ἡ ἐπίζευξις, εως.

COMBINO, as, are. *Combiner, conjoindre deux enſemble.* ἐπιζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. * συνδυάζω, F. άσω, P. συνδεδύακα. acc.

COMBURO, is, ſſi, ſtum, ere. *Bruler enſemble.* συμφλέγω, F. ξω, P. συμπέφλεχα. * συγκαίω, F. αύσω. (V. anom. in καίω.) acc. *Bruler tout.* κατακαίω, F. αύσω. acc. || Domum Comburere. οἰκίαν ἐμπρήθειν, *vel* πιμπρᾶναι. V. INCENDO.

COMEDO, edis, edit, *vel* es, eſt: edi, eſum, *vel* eſtum; edere, *vel* eſſe. *Manger tout, ou enſemble.* συνεσθίω, F. ίσω, P. συνήσθικα. * τρώγω. (V. anom.) acc. || Patrimonium Comedere. τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίειν, *vel* καταφαγεῖν, *vel* κατατρώγειν. (V. anom. in τρώγω.)

COMEDO, onis. maſc. *Glouton, qui a mangé tout ſon bien.* ὁ φάγος, *vel* ὁ καταφάγος, ου.

COMES, itis. comm. gen. *Compagnon de chemin.* ὁ συνέμπορος, ου. * ὁ συνοδοιπόρος, ου. *Celui qui tient compagnie, comme inférieur.* ὁ ἀκόλουθος, ου. * ὁ συνοπαδὸς, οῦ. *Compagnon en honneur, en guerre, &c.* ὁ καὶ ἡ κοινωνὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. || Tres aut quatuor Comites habens. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας ἔχων. || Aſſiduum ſe Comitem alicui præſtare. προσκαρτερεῖν τινι. || Pœna injuſtitiæ Comes eſt. τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθός ἐστι. || Comites qui eum domum deducebant. οἱ ἀκόλουθοι αὐτὸν οἴκαδε παραπέμποντες. || Eis Comes ibat. συνεπορεύετο τούτοις. || Imperii paterni Comes. συνάρχων τῷ πατρί. || Comes honoris. κοινωνὸς τιμῆς. || Periculorum tuorum Comes. ὁ τῶν κινδύνων σοι κοινωνῶν.

COMESSABUNDUS, a, um. *Mangeant & buvant d'une façon diſſolue.* ὁ κωμάζων, οντος: ἡ κωμάζουσα, ούσης: τὸ κωμάζον, οντος.

COMESSATIO, onis. fœm. *Débauche ou feſtin diſſolu, comme après ſouper, & à heure indue.* ὁ κῶμος, ου. * ἡ ἀσωτία, ας.

COMESSATOR, oris. maſc. *Débauché, qui aime les feſtins diſſolus.* ὁ κωμαστὴς, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκωμος, τὸ ον, ου.

COMESSE. V. COMEDERE.

COMESSOR, aris, atus ſum, ari. *Faire la débauche, mangeant & buvant diſſolument & à heure indue.* κωμάζω, F. άσω, P. ακα. * κωμάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

COMESUS, *vel* COMESTUS, a, um. *Mangé entierement.* καταφαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

COMESTURA, æ. fœm. *Le manger.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς. * ἡ βρῶσις, εως.

COMETA, & COMETES, æ. maſc. *Comete.* ὁ κομήτης, ου.

COMICE. adv. *D'une façon comique.* κωμικῶς. * κωμῳδικῶς.

COMICUS, i. maſc. *Poëte comique*, *Auteur de comédies.* ὁ κωμικὸς, ȣ̃. * ὁ κωμῳδοποιὸς, ȣ̃.

COMICUS, a, um. *Comique*, *de comédie.* κωμικὸς, *vel* κωμῳδικὸς, κὴ, κόν.

COMIS, & e. *Courtois.* ὁ καὶ ἡ φιλόφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, καὶ τὸ ὲς, ἐος, ȣ̃ς. *Doux.* ὁ καὶ ἡ μείλιχος, & μειλίχιος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, καὶ τὸ ὲς, ἐος, ȣ̃ς. *Affable.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Comis in omnes. εὐμενῶς πρὸς ἅπαντας ἔχων. || Comis eſt in obvios quoſque. τοῖς τυχȣ̃σι φιλόφρονα ἑαυτὸν παρέχει.

COMITAS, atis. fœm. *Courtoiſie.* ἡ φιλοφροσύνη, ης. *Douceur.* ἡ μειλιχία, ας. * ἡ εὐμένεια, είας. * ἡ πραότης, ητος. || Comitate uti, comiter agere. εὐμενείᾳ, *vel* φιλοφροσύνῃ χρῆσθαι. || Erat in illo viro Comitate condita gravitas. ἦν ἐν ἐκείνῳ ἀνδρὶ σεμνότης εὖ μάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυνομένη. Gaza è Cicer.

COMITATUS, ûs. maſc. *Compagnie.* ἡ ὁμιλία, ας. *Train & ſuite.* ἡ παρακολȣ́θησις, εως. * ἡ συμπεριφορὰ, ᾶς. *Suite de ſerviteurs.* ἡ θεραπεία, ας. || Semivir Comitatus. ἡ τῶν ἡμιάνδρων ὁμιλία, ας. || Totius populi Comitatu deductus. ὑπὸ παντὸς τȣ̃ δήμȣ παραπεμφθείς.

COMITATUS, a, um. *Qui tient ou a tenu compagnie.* παραπέμψας, (αντος) ψασα, ψαν. *A qui on tient compagnie.* παραπεμφθεὶς, θεῖσα, θέν. V. COMITOR.

COMITER. adv. *Par ou avec courtoiſie.* φιλοφρόνως. *Doucement.* μειλιχίως. * εὐμενῶς. * πρᾴως.

COMITIA, orum. neut. plur. *Aſſemblées du peuple*, *ou des Magiſtrats*, *pour déliberer de quelque choſe.* τὰ ἀρχαιρέσια, ίων. * αἱ ἀρχαιρεσίαι, ιῶν. || Populi Comitia. ἡ τȣ̃ δήμȣ ἐκκλησία, ίας. || Habere, facere Comitia. ἀρχαιρεσιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠρχαιρεσίακα.

COMITIALIS, & e. *Qui concerne les aſſemblées du peuple*, *ou des Magiſtrats.* ἀρχαιρεσιακὸς, κὴ, κόν. * ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν. || Comitialis morbus. *Le mal caduc.* ἡ ἐπιληψία, ας. * ἡ ἱερὰ νόσος. * ἡ ἐπιληπτικὴ νόσος. || Comitialis. *Malade du haut mal.* ὁ καὶ ἡ ἐπίληπτος, ȣ. * ἐπιληπτίζων, ȣσα, ον. * ὁ ἐπιληπτικὸς, ȣ̃. (pro maſc.) ἡ ἐπιληπτικὴ, ῆς. (pro fœm.)

COMITIALITER. adv. *Par le haut mal*, *par mal caduc.* ἐπιληπτικῶς. * κατ' ἐπιληψίαν.

COMITIARIUS, a, um. *Qui concerne les Aſſemblées publiques.* ἀρχαιρεσιακὸς, κὴ, κόν.

COMITIATUS, a, um. *Elu à quelque dignité par une aſſemblée publique.* ἀρχαιρεσιασθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐν τοῖς ἀρχαιρεσίοις καταλεχθεὶς, θεῖσα, θέν.

COMITIUM, ii. neut. *Le lieu où l'on s'aſſemble pour conſulter.* ὁ τόπος ἀρχαιρεσιακὸς, (ȣ̃.) * ἡ ἐκκλησία, ίας.

COMITO, as, avi, are. neut. & COMITOR, atus ſum, ari. depon. *Suivre*, *accompagner.* παρακολȣθέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηκολȣ́θηκα. dat. * παραπέμπομαι, fut. med. ψομαι acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Divitias & potentiam Comitatur ſtultitia: inopiam verò & humilitatem prudentia & modeſtia. συνακολȣθεῖ τοῖς μὲν πλȣ́τοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια: ταῖς δ' ἐνδείαις, καὶ ταῖς ταπεινότησι, σωφροσύνη καὶ μετριότης. || Ad ſepulcrum Comitari mortuum. ἀκολȣθεῖν ἀποθανόντι πρὸς τάφον, *vel* ἐπὶ τὸ μνῆμα. * παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα. || Parum Comitatus. ὀλιγοστὸς ὤν.

COMMACULO, as, avi, atum, are. *Tacher*, *ou ſouiller.* καταμιαίνω, F. ανῶ. aor. 1. ἐμίανα. * καταρρυπαίνω, F. ανῶ, P. κατερρύπαγκα. acc.

COMMADEO, es, dui, ere. *Etre tout trempé.* συμβρέχομαι, *vel* καταβρέχομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. * διαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

COMMANDUCATUS, ûs. maſc. *L'action de mâcher.* ἡ διαμάσσησις, εως.

COMMANDUCO, as, avi, atum, are. *Mâcher fort.* διαμασσάομαι, ῶμαι, fut. med. διαμασσήσομαι. acc.

COMMANIPULO, onis. maſc. *Compagnon de guerre.* ὁ συστρατιώτης, ȣ. *Qui eſt d'une même bande ou chambrée.* ὁ ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ λόχȣ.

COMMARITUS, i. maſc. *Qui ſert de mari.* ὁ συμπαρακοίτης, ȣ. * ὁ συγγαμέτης, ȣ.

COMMEATUS, ûs. maſc. *Congé de s'en aller*, *paſſage.* ἡ δίοδος, ȣ. * τὸ ἐφόδιον, ίȣ. *Vivres pour quelque temps*, *convoi.* ὁ σιτισμὸς, ȣ̃. * τὰ σιτία, ίων. * τὰ σῖτα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exercitui Commeatum ſuppeditare. τῇ στρατιᾷ τροφὴν πορίζειν, *vel* παρασκευὰς χορηγεῖν. || A Commeatu intercludendus. τῆς ἐπαρκείας διακλεισθησόμενος.

COMMEDITOR, aris, atus ſum, ari. *Méditer à quelque choſe.* καταμελετάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσωμαι. acc.

COMMEMINI, iſſe. verb. defect. *Je me ſouviens.* διαμέμνημαι. (V. anom. in μιμνήσκω.) acc. * διὰ μνήμης ἔχω. (V. anom.) acc.

COMMEMORABILIS, & e. *Mémorable.* διαμνημονευτὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

COMMEMORANDUS, a, um. *Mémorable.* μνημονευτέος, τέα, τέον. * ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, *vel* ἀξιόλογος, καὶ τὸ ον, ȣ.

COMMEMORATIO, onis. fœm. *Mention*, *récit.* ἡ διαμνημόνευσις, εως. * ἡ μνήμη, ης. * ἡ διήγησις, εως.

COMMEMORO, as, avi, atum, are. *Faire mention*, *raconter.* διαμνημονεύω, F. εύσω, P. διαμεμνημόνευκα. acc. * διέξειμι. (V. εἶμι, eo.) acc. * διηγέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc. V. NARRO.

COMMENDABILIS, & e. *Recommandable.* ὁ καὶ ἡ ἐπαινετὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃.

COMMENDATIO, onis. fœm. *Recommandation.* ἡ ἀποδοχὴ, ῆς. * ἡ σύστασις, εως. *Louange.* ἡ αἴνεσις, εως. ὁ ἔπαινος, ȣ.

COMMENDATITIUS, a, um. *De recommandation.* συστατικὸς, κὴ, κόν.

COMMENDATOR, oris. maſc. *Celui qui loue & priſe.* ὁ ἐπαινῶν, ȣ̃ντος. acc. *Qui recommande.* ὁ ἀποδεχόμενος, ȣ. acc. * ὁ συνιστὰς, άντος.

COMMENDATRIX, icis. fœm. *Celle qui recommande.* ἡ συνιστᾶσα, ης. * ἡ ἀποδεχομένη, ης. *Qui loue.* ἡ ἐπαινȣ̃σα, ης.

COMMENDO, as, avi, atum, are. *Recommander.* συνίστημι, F. στήσω, P. συνέστακα. * συστατέω, F. ήσω, P. συνεστάτηκα. acc. *Louer.* ἐπαινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπῄνηκα. acc. *Donner en garde.* παρακατατίθημι,

F. θήσω, P. παρακατατέθεικα. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Commendo tibi hunc. συνίστημί σοι τοῦτον. || Quem hîc commendavit patri meo. ὃν συνέστη οὗτος τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ. || Cui commendavit patrem meum. ᾧ συνέστησεν οὗτος τὸν πατέρα τὸν ἐμόν. || Maximè igitur vellem eum per vos fuiſſe Commendatum. μάλιστα μὲν οὖν ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι διʼ ὑμῶν. || Quoniam mihi à toto Senatu Commendatus eſt. ἐπειδή μοι παρὰ παντὸς συνέστη τοῦ βουλευτηρίου. || Præceptoribus Commendamus noſtros liberos. τοῖς διδασκάλοις παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας. || Eum Medico Commendare volo. βούλομαι αὐτὸν Ιατρῷ συστῆσαι. || Hæc tibi commendo. ἐπιτρέπω σοι ταῦτα. || Se alicujus fidei Commendare. ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν πίστει τινός. || Per epiſtolam Commendare. μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, *vel* διʼ ἐπιστολῆς συνίστασθαι. || Nullâ re magis Commendantur. παρʼ οὐδενὸς μᾶλλον εὐδοκιμοῦσι, *vel*, θαυμάζονται.

COMMENSUS, ûs. maſc. *vel* COMMENSURATIO, onis. fœm. *L'action de meſurer.* ἡ συμμέτρησις, εως. *Symmetrie, proportion dans les meſures.* ἡ συμμετρία, ας.

COMMENTARIENSIS, is. maſc. *Celui qui fait regiſtre de ce qu'il reçoit, ou de ce qu'il donne.* ὁ ὑπομνηματογράφος, ου.

COMMENTARIOLUM, i. neut. *Un petit regiſtre, un mémoire.* τὸ ὑπομνημάτιον, ου.

COMMENTARIUM, ii. neut. & COMMENTARIUS, ii. maſc. *Papier de mémoires, regiſtre.* τὸ σύγγραμμα, *vel* τὸ ὑπόμνημα, ατος. *Commentaire ſur quelque Auteur pour l'expliquer.* τὸ ἐξήγημα, ατος. * ἡ ἐξήγησις, εως. *Inventaire.* ἡ ἀπόφασις, εως. || Commentariis interpretor. ὑπομνηματίζω, F. ίσω, P. ὑπομεμνημάτικα. *Commenter un Auteur.* τὸν συγγραφέα ἐξηγεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, F. ήσομαι.

¶ PHR. Rerum ſuarum Commentarios ſcribere. περὶ τῶν ἰδίων πράξεων ὑπομνηματισμοὺς συντάττειν. || Dare Commentarium ſeu indicem bonorum. τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν, *vel* ὑπογράφειν.

COMMENTATIO, onis. fœm. *Forte méditation.* ἡ μελέτησις; ἡ σύσκεψις, εως. * τὸ ἐνθύμημα, ατος. *Penſée.* ἡ περίνοια, οίας. *à controuver quelque choſe.* τὸ κατασκεύασμα, ατος.

COMMENTITIUS, a, um. *Controuvé, feint.* ὁ καὶ ἡ κατασκευαστὸς, *vel* πλαστὸς, καὶ τὸ ὄν; οῦ.

COMMENTOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Méditer quelque choſe.* συμμελετάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * ἐνθυμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Inventer & controuver.* συμπλάττω, F. άσω, P. συμπέπλακα. acc. *Commenter un Auteur.* τὸν συγγραφέα ἐξηγέομαι, οῦμαι, F. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Commentari quid ſit agendum. συμβουλεύεσθαι τί χρὴ ποιεῖν. || Commentari ſecum. καθʼ ἑαυτὸν βουλεύεσθαι.

COMMENTOR, oris. maſc. *Inventeur, auteur.* ὁ εὑρέτης, ου.

COMMENTUM, i. neut. *Inventeur.* τὸ ἐφεύρημα, ατος. *Invention de l'eſprit.* τὸ ἐνθύμημα, ατος. *Choſe controuvée.* τὸ πλάσμα, ατος. || Figmentum & Commentum hoc totum eſt. πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον τοῦτό ἐστι.

COMMEO, as, avi, atum, are. *Aller, paſſer d'un lieu en un autre.* συμπορεύομαι, fut. med. εύσομαι. * μεταβαίνω, fut. βήσομαι. (V. anom.) || Commeare in aliam regionem. μεταβάλλειν. (V. anom.) * ἐκτοπίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα.

COMMERCIUM, ii. neut. *Le commerce, le trafic.* ἡ ἐμπορία, ας. * ἡ ἀλλαγὴ, ῆς. * τὸ συνάλλαγμα, ατος *Societé.* ἡ κοινωνία, ας. || Commercium habere cum aliquo. τινὶ ὁμιλεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡμίληκα.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Nullum mihi eſt cum eo Commercium. πρὸς τοῦτον οὐδὲν ἐμοὶ συμβόλαιόν ἐστι, *vel* γίνεται. || Quid tibi mecum eſt Commercii? τί ἐμοὶ, καί σοι; || Voluptas nullum habet cum virtute Commercium. ἡ ἡδονὴ οὐδέν τι πρὸς ἀρετὴν συνάλλαγμα ἔχει. || Commercium facere thuris. ἐμπορίαν ποιεῖσθαι λιβάνου.

COMMERCOR, aris, atus ſum, ari. *Acheter enſemble.* ἐμπορεύομαι, fut. εύσομαι. * συνωνέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι. acc.

COMMEREO, es, ui, ritum, ere. & COMMEREOR, eris, itus ſum. *Mériter, gagner.* μισθαρνέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * ἄξιός εἰμι. gen.

COMMETIOR, iris, enſus ſum, iri. *Meſurer, compaſſer.* συμμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. συμμεμέτρηκα. acc.

COMMIGRO, as, avi, atum, are. *Aller demeurer en un autre lieu.* μετοικέω, ῶ, F. ήσω, P. μετῴκηκα. * μεθίσταμαι, fut. στήσομαι. * μεταβαίνω, fut. βήσομαι. (V. anom. εἰς.) acc.

COMMILES, itis. maſc. *Compagnon de guerre.* ὁ συστρατιώτης, ου. * ὁ σύμμαχος, ου.

COMMILITIUM, ii. neut. *Compagnie, ſocieté de guerre.* ἡ συμμαχία, *vel* ἡ συστρατία, ας.

COMMILITO, onis. maſc. *Compagnon de guerre, camarade.* ὁ συμπολεμέων, ῶν; έοντος, οῦντος. * ὁ σύμμαχος, ου. * ὁ συστρατιώτης, ου.

COMMINATIO, onis. fœm. *Menace.* τὸ ἀπείλημα, ατος. * ἡ ἀπείλησις, εως.

COMMINISCOR, eris, entus ſum, iniſci. *Inventer dans ſon eſprit.* ἐνθυμέομαι, οῦμαι. fut med. ήσομαι. acc. *Controuver, forger.* τεχνάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. * συμπλάττω, F. σω, P. συμπέπλακα. acc. *Inventer.* ἐξευρίσκω. (V. anom. in εὑρίσκω.) acc.

COMMINISTRO, as. *Servir.* συνυπηρετέω, *vel* συνυπουργέω, F. ήσω, P. ηκα. acc. V. MINISTRO.

COMMINOR, aris, atus ſum, ari. *Menacer fort.* διαπειλέω, ῶ, F. ήσω. aor. 1. διηπείλησα. acc. rei. dat. perſ.

COMMINUO, is, nui, nutum, ere. *Briſer, mettre en piéces.* συντρίβω, F. ψω, P. συντέτριφα. acc. * καταθραύω, F. αύσω, P. κατατέθραυκα. acc *Diminuer.* V. MINUO. || Aliquem Comminuere. τινὰ ἐπικόπτειν, *vel* περικόπτειν, πτω, F. ψω, P. φα.

COMMINUS. adv. V. COMINUS.

COMMISCEO, es, cui, ſtum, ere. *Mêler enſemble, brouiller.* συμμίγνυμι, & συμμιγνύω, F. μίξω. * συγκεράννυμι, συγκεραννύω, F. κεράσω. (V. anom. in μίγνυμι, *vel* κεράννυμι.) acc.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Venenum vino Commiſcere. τὸ φάρμακον οἴνῳ συγκεράσαι. || Commixtum vino odoratiſſimo venenum offert. ἐμβαλὼν εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου, οἴνῳ τε κεράσας εὐώδει, δίδωσι. || Stagnum ſanguine Commiſceri. λίμνην αἵματι κερασθῆναι.

‖ Si quis cum illo quid rei Commiſcuit. εἴ τις αὐτῷ ἐπεμίξατο. ‖ Ne quid tecum conſilii Commiſcere videar. ἵνα μὴ σοι συμβελεύεσθαι δοκῶ, ἢ ἀνακοινοῦσθαι.

COMMISERATIO, onis. fœm. *Pitié, compaſſion qu'on a d'autrui.* ἡ κατοίκτιρσις, εως. * ὁ οἶκτος, ου. ‖ Ad Commiſerationem movens ſermo. ἡ ἐλεεινολογία, *vel* οἰκτρολογία, ας. V. MISERICORDIA.

COMMISERESCO, is, ere. *Avoir pitié & compaſſion.* οἰκτείρω, F. ερῶ, P. ᾤκταρκα. * οἰκτίζω, F. ίσω, P. ᾤκτικα. aor. 1. ᾤκτισα. acc. *vel* gen.

COMMISEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Idem.*

COMMISSIO, onis. fœm. *Commiſſion, quand on donne en garde.* ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς. *Mêlée, les premiéres attaques.* ἡ συμβολὴ, ῆς. * ἡ σύστασις, εως. *Repreſentation de jeux publics.* ἡ τῶν ἀγώνων παράστασις, εως.

COMMISSUM, i. neut. *Crime commis.* τὸ πλημμέλημα, ατος. * τὸ ἁμάρτημα, ατος.

COMMISSURA, æ. fœm. *Jointure.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. * ἡ συνάφεια, ας. *Jointure des membres.* ἡ συνάρθρωσις, εως.

COMMISTUS, *vel* COMMIXTUS, a, um. *Mêlé enſemble.* συμμιγεὶς (έντος) εῖσα, έν.

COMMITIGO, as, avi, atum, are. *Adoucir, amollir.* καταπραΰνω, F. υνῶ, P. καταπεπράϋγκα. * καταμαλάττω, F. ξω, P. χα. acc.

COMMITTO, is, ſi, ſſum, ere. *Mettre enſemble.* συμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) * συντίθημι, F. θήσω, P. συντέθεικα. acc. *Donner en garde, commettre.* ἐγχειρίζω, F. ίσω, P. ἐγκεχείρικα. * ἐμπιστεύω, F. ευσω, P. ἐμπεπίστευκα. * ἐπιτρέπω, F. ψω, P. φα. acc. rei. dat. perſ. *Faire, commettre une faute.* πλημμελέω, *vel* παρανομέω, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Permettre, donner occaſion.* προσίεσθαι, ίεμαι. (V. anom. in μι.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Committere alicui pecuniam. πιστεύειν τινὶ περὶ χρημάτων. ‖ Unius viri fortunæ tanta negotia Committere. ἀνδρὸς ἑνὸς τύχῃ τηλικαῦτα πράγματα πιστεύειν. ‖ Exercitus mihi Committitur. πιστεύομαι τὴν στρατιάν. ‖ Cujus fidei metalla Commiſſa ſunt. πιστευθεὶς τὰ μέταλλα. ‖ Committere alicui munus publicum. καθιστάναι τινὰ ἐπὶ τὰ πράγματα. ‖ Huic ſumma munera Committimus. τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα πραγμάτων καθίσταμεν. ‖ Ei ſummum imperium Committere. ἐμπιστεύειν αὐτῷ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν. ‖ Aliorum curam ei Commiſit. ἐνεπίστευσεν αὐτῷ τῶν ἄλλων ἐπιμέλειαν. * τῶν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιστασίαν ἐνεχείρισε. ‖ Huic imperium militare in copias pedeſtres Commiſit. τοῦτον ἐπέστησε τοῖς στρατοπέδοις. ‖ Belli provinciam ipſius fidei Committit. ἐπιτρέπει αὐτῷ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν. ‖ Ei maximè ſeria negotia Committebat. τούτῳ τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων ὑπηρετεῖτο. ‖ Ei gubernacula Commiſſa ſunt. τοὺς οἴακας ἐπετράπη. ‖ Græcarum rerum cura ei Commiſſa erat. ἦν μὲν τεταγμένος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραγμάτων. ‖ Hanc tibi curam Committo. ἀνατίθημί σοι τήνδε τὴν ἐπιμέλειαν. ‖ Fidei alicujus liberos Committere. προσκατατίθεσθαί τινι τοὺς παῖδας. ‖ Deo de me judicium Committo. ἐπιτρέπω τῷ Θεῷ κρίνειν περὶ ἐμοῦ. ‖ Alicujus fidei Committere. πίστει τινὸς ἐγχειρίζειν. ‖ Quem tibi cum epiſtolâ filium Committo. ὅν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς υἱὸν ἐγχειρίζω. ‖ Committere ſe loco munito. πιστεύειν ἑαυτὸν ὀχυρῷ. ‖ Committere prælium. κατάρχεσθαι τῆς μάχης. * τὸν πόλεμον συνάπτειν. ‖ Quid in te tantum Commiſit? τί τοσοῦτον εἰς σὲ παρανενόμηκε. ‖ Publico ſe Committere. εἰς τὸ δημόσιον προϊέναι. (πρόειμι.) ‖ Aliquos inter ſe Committere. συμβάλλειν τινάς.

COMMODATARIUS, ii. maſc. *Celui à qui on a prêté quelque choſe.* ὁ παρακαταθεμένος, ου.

COMMODATUS, a, um. *Prêté, ou emprunté.* χρησθεὶς, εῖσα, έν.

COMMODE. adv. *Commodément, bien à propos.* εὐκαίρως. * ἐπιτηδείως. * πρὸς καιρόν. ‖ Commodè agere & vivere. εὐημερεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα.

COMMODITAS, atis. fœm. *Commodité.* ἡ εὐκαιρία, ας. * ἡ ἐπιτηδειότης, ητος. *Utilité.* ἡ ὠφέλεια, είας. ‖ Commoditates belli. αἱ ἐν τῷ πολέμῳ πλεονεξίαι.

COMMODITO, as, are, *Aider ou prêter ſouvent.* πολλάκις, *vel* συχνῶς ὠφελῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * κίχρημι, F. χρήσω, P. ηκα. acc. rei. dat. perſ.

COMMODO, as, avi, atum, are. *Faire plaiſir ou ſervice.* συνωφελέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. perſ. * χρησιμεύω, F. σω, P. κεχρησίμευκα. *Prêter.* κίχρημι, *vel* κιχράω, F. χρήσω, P. κέχρηκα. acc. rei. dat. perſ.

COMMODULE. adv. *Un peu commodément.* λυσιτελέστερον.

COMMODUM, i. neut. *Profit, commodité.* τὸ σύμφορον, ου. *vel* τὸ συμφέρον, οντος. * τὸ λυσιτελὲς, έος, οῦς. * ἡ ὠφέλεια, ας. *Bien.* τὸ ἀγαθὸν, οῦ. *Commodités, avantages.* τὰ εὐχρηστήματα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex aliquâ re Commodum capere. ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος. ‖ Non parum Commodi percipere. οὐκ ἐλάχιστα ὠφελεῖσθαι. ‖ Si cùm à te Commodum perceperit, non tibi viciſſim commodaret. εἰ ὠφελούμενος ὑπὸ σοῦ, μὴ ἀντωφελοῖ σε. ‖ Plurima Commoda percipiet. πλεῖστα ὠφεληθήσεται. ‖ Quærendum eſt Commodum Reipublicæ. δεῖ ζητεῖν τὸ τῇ πόλει συμφέρον. ‖ Privatorum Commodorum causâ aliquid facere. ὑπὲρ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ποιεῖν τι. * τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ ποιεῖν τι. ‖ Publicum Commodum. ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια. * τὸ κοινῇ συμφέρον. ‖ Commoda Reipublicæ ſpectanda ſunt. δεῖ σκοπεῖν τὰ τῇ πόλει συμφέροντα. ‖ Commodum patriæ. τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον. * τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον. ‖ Commodum noſtrum. τὸ ἡμέτερον συμφέρον. *vel* τὸ ἡμῖν συμφέρον. ‖ Pacis Commoda. τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦντα. ‖ Privati Commodi causâ. τοῦ ἰδίᾳ λυσιτελοῦντος ἕνεκα. ‖ Commodum alicui afferre. ὠφέλειάν τινι φέρειν, *vel* παρέχειν. ‖ Commodum ex aliquâ re capere. ὄνησιν ἔκ τινος λαβεῖν. * ἀγαθόν τι ἀπολαύειν τινός. * ὠφέλειαν ἔκ τινος καρπώσασθαι. ‖ Commune omnium Commodum ſpectare. πρὸς τὸ πᾶσι κοινῇ λυσιτελὲς, σκοπεῖν. ‖ Hoc ſolum ex amicitiâ tuâ Commodum cepi. τοῦτο μόνον ὠνάμην τῆς σῆς φιλίας. (V. ὄνημι *juvo*, in anom.) ‖ Quid hoc tibi Commodi attulit? τί σε τοῦτο ὤνησε; ‖ Aliquid Commodi capere ex profectione. ὀνήσασθαί τι τῆς ὁδοῦ. ‖ Ecquid Commodi ad patriam redit ex tuâ dicendi facultate? τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι; ‖ Hoc ſolùm Commodi ex amicitiâ tuâ capiemus, ut amicis minimè fidamus. τοῦτο μόνον κερδανοῦμεν τῆς σῆς φιλίας, τὸ μὴ πιστεύειν τοῖς φίλοις. (V. κερδαίνω, Lucror.) ‖ Magna hinc Commoda percipimus. πολλὰ ἐντεῦθεν καρπούμεθα. * πολλὰς ἐντεῦθεν ὠφελείας καρπούμεθα. ‖ Plurima Commoda Tyrannis affert. εἰς τὰ πολλὰ χρήσιμός ἐστι τοῖς Τυράννοις.

|| Commodis alicujus conſulere. τῶν ὑπὲρ τινῶ πρόνοιαν ποιεῖσθαι. * τὰ ὑπὲρ τινῶ πράττειν. || Commodis alicujus plurimùm inſervire. περὶ πλεῖςα τῶν τινῶ, χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχειν. || Commodis meis repudiatis. ἔξω θεὶς ἐμαυτὸν τῶν ὠφελειῶν. || Pro noſtris Commodis, bellum gerit. ὑπὲρ ὧν ἡμῖν συμφέρει, πολεμεῖ. || In ſuum Commodum aliquid convertere. ἐξιδιώσασθαι τι. || Vitæ Commoda. τὰ τοῦ βίου εὐτυχήματα.

COMMODUM. adv. *Bien à point, bien à propos.* καιρίως. * εὐκαίρως. * κατὰ καιρόν. *De bonne fortune.* εὐτυχῶς. * εὖ μάλα.

COMMODUS, a, um. *Traitable.* ὁ καὶ ἡ εὐσυνάγωγος, *vel* εὐσυνάλλακτος, καὶ τὸ ον, ου. *De bonne humeur.* ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, καὶ τὸ ον, ονος. || Commodum eſſe. καλῶς ἔχειν.

COMMODUS, a, um. *Commode, utile.* ὁ καὶ ἡ εὔχρηστος, *vel* χρήσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * χρηςὸς, ή, όν. *Qui eſt à propos.* ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, καὶ τὸ ον, ου. *Bon, propre, (parlant d'une terre fertile.)* ὁ καὶ ἡ πρόσφορος, καὶ τὸ ον. dat. || Commodum tempus. ὁ ἐπιτήδειος καιρὸς, οῦ. * ἡ εὐκαιρία, ίας. || Locus Commodus. ὁ τόπος ἐπιτήδειος, ου. || Commoda ſenectus. ἡ εὐγηρία, ας. || Commoda valetudo. *Bonne ſanté.* ἡ εὐεξία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Commoda occaſio. ἐπιτήδειος καιρός. || Commodâ valetudine & ætatis vigore ad pugnam apti. σώματος εὐεξίᾳ, καὶ ἡλικίας ἀκμῇ εἰς μάχην ἐπιτήδειοι. || Quod Reipublicæ Commodum eſt. ὃ τῇ πόλει συμφέρει, *vel* λυσιτελεῖ. * ὃ τὴν πόλιν ὠφελεῖ. * τὸ τῇ πόλει συμφέρον. || Commodum eſt hoc mihi. τοῦτ' ἔςιν ὑπὲρ ἐμοῦ.

COMMOEREO, es, ere. *Etre tout triſte.* συναλγέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήλγηκα.

COMMOLIOR, iris, itus ſum, iri. *S'efforcer de faire quelque choſe.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. dat *vel* acc. *Machiner.* καταμηχανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

COMMOLO, is, lui, litum, ere. *Moudre enſemble.* συναλέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήληκα. acc. V. MOLO.

COMMONEFACIO, is, eci, actum, ere. *Avertir, faire ſouvenir.* ἀναμιμνήσκω, *vel* ὑπομιμνήσκω, F. μνήσω. (V. anom. in μιμνήσκω.) acc. perſ. gen. *vel* acc. rei. νουθετέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα, acc. rei. dat. *vel* acc. perſ. V. MONEO.

COMMONEFIO, is, actus ſum, ieri. Cic. *Etre averti.* νουθετέομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. * ὑπομιμνήσκομαι, *vel* ἀναμιμνήσκομαι, fut. paſſ. ἀναμνησθήσομαι.

COMMONEO, es, nui, nitum, ere. V. COMMONEFACIO. || Hæc te Commoneo. ταῦτά σε νουθετῶ. Lucian. *vel* ἀναμιμνήσκω σε ταῦτα, *vel* τούτων.

COMMONITIO, onis. fœm. *Avertiſſement.* ἡ νουθέτησις, εως. * ἡ ἀπόμνησις, εως.

COMMONITUS, a, um. *Averti.* παραινεθεὶς, *vel* νουθετηθεὶς, εῖσα, έν.

COMMONSTRO, as, avi, atum, are. *Montrer, enſeigner.* καταδεικνύω, *vel* καταδείκνυμι, F. δείξω. (V. anom. in δείκνυμι.) acc. || Commonſtrare viam. ὁδοιγεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡδοίγηκα. || Commonſtravit leges fatales. ἔδειξε νόμους τοὺς εἱμαρμένους. (ab εἵμαρμαι præt. paſſ. verb. μείρω. in anom.)

COMMORATIO, onis. fœm. *Séjour, demeure.* ἡ διαμονὴ, ῆς. * ἡ διατριβὴ, ῆς. *Retardement.* ἡ συνδιατριβὴ, ῆς. * ἡ ἐγχρόνισις, εως.

COMMORDEO, es, ordi, orſum, ere. *Mordre.* καταδάκνω, F. δήξω. (V. anom. in δάκνω) acc. || Commorſus à cane. *Mordu d'un chien.* ὁ κυνόδηκτος, ου.

COMMORIOR, eris, ortuus ſum, ori. *Mourir enſemble.* συναποθνήσκω, fut. θανοῦμαι. (V. anom. in θνήσκω.)

COMMORO, as, & COMMOROR, aris, atus ſum, ari. *Séjourner.* διατρίβω, *vel* συνδιατρίβω, F. ψω, P. συνδιατέτριφα, dat. *vel* acc. cum περί. *S'arrêter quelque temps.* ἐγχρονίζω, F. ίσω, P. ἐγκεχρόνικα. *Tarder, s'amuſer.* βραδύνω, F. υνῶ, P. βεβράδυγκα. *Retenir, retarder.* κατασχέω, F. ήσω, P. κατέσχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Civitate Commorari. ἐν τῇ πόλει διατρίβειν. || Romæ Commorari. διατρίβειν ἐν τῇ Ῥώμῃ. || Commorandi natura diverſorium nobis, non habitandi, dedit. διατριβῆς καταγώγιον, ἀλλ' οὐ κατοικίαν ἡ φύσις ἡμῖν ἐδεδώκει. v. δίδωμι. || Properantem me Commoraris. σπεύδοντα κατέχεις.

COMMORTALIS, & e. *Entierement mortel.* ὁ καὶ ἡ πανόλεθρος, καὶ τὸ ον, ου.

COMMOTIO, onis. fœm. *Emotion, mouvement.* ἡ συγκίνησις, εως. || Animi Commotio. ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις, εως.

COMMOTIUNCULA, æ. fœm. *Petite émotion.* τὸ κινημάτιον, ίου. *Petit accès de fiévre.* ἡ λεπτὴ πύρεξις. (εως.)

COMMOTUS, a, um. *Emu, agité.* συγκινηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Echauffé de colere.* ὀργίλως ἔχων, χουσα, χον. * ἐμπαθὴς ὢν, (pro maſc.) || Metu Commotus. περίφοβος, ου. * περιφοβούμενος, η, ον.

COMMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Emouvoir.* συγκινέω, *vel* διακινέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Troubler.* ταράττω, F. ξω, P. χα. acc.

¶ Commovere alicui indignationem. ὀργὴν ἐμποιεῖν τινι. || Ad iram Commovere. εἰς ὀργὴν καθιςάναι τινὰ, *vel* προάγειν. (V. καθιςάνω. in anom.) || Irâ Commoveri. ὀργίλως ἔχειν. || Gravius Commoveri. χαλεπώτερον ὀνοχλεῖσθαι. || Bellum Commovere. τὸν πόλεμον κινεῖν.

COMMULCEO, es, ſi, ere. *Adoucir.* καταθέλγω, F. ξω, P. κατατέθελχα. * καταπραΰνω, F. υνῶ, P. καταπεπράυγκα. acc.

COMMUNICATIO, onis. fœm. *Communication.* ἡ κοινωνία, ας. * τὸ κοινώνημα, ατος. * ἡ ἀνακοίνωσις, εως. * ἡ μετάδοσις, εως. || Communicatio ſermonis. ὁ διαλογισμὸς, οῦ. * ἡ ὁμιλία, *vel* κοινολογία, ίας.

COMMUNICO, as, avi, atum, are. *Communiquer, faire participant.* κοινωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. κοινόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. * μεταδίδωμι, F. δώσω, P. μεταδέδωκα. gen. rei. dat. perſ. *S'entretenir.* κοινολογέομαι, οῦμαι, F. ήσομαι. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Communicare aliquid cum aliquo. κοινωνεῖν τινί τινος. || Communicare cum aliquo dolores. κοινοῦσθαί τινι τὰς ἀθυμίας. || Cum amicis de rebus agendis Communicans. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ πρακτέου κοινούμενος. || Communicare cum aliquo de re aliquâ. ἀνακοινοῦσθαί τινί τι. || Omnia quibus hæc forma communicata eſt. ὅσα τῆς ἰδέας ταύτης κοινοῦται.

||Gloriam

|| Gloriam cum aliquo Communicare. τῆς δόξης μετέχειν τινί. || Bona cum amicis Communicare. τῶν ἀγαθῶν τοῖς φίλοις μεταδιδόναι. || Communicare alicui per literas. διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι συνυσίαν τινί. || Conſilia Communicare cum aliis. κοινολογεῖσθαι τοῖς ἄλλοις.

COMMUNIO, onis. fœm. *Communication, ſociété.* ἡ κοινωνία, ας. * ἡ μετυσία, ας. *Entretien.* ἡ ὁμιλία, ίας. || Communio ſanguinis. *Parenté.* ἡ συγγένεια, είας. || Sacra Communio. *La ſainte Communion.* ἡ ἱερὰ σύναξις, εως.

COMMUNIO, is, ivi, itum, ire. *Munir de toutes parts.* καταφράττω, F. ξω, P. καταπέφραχα. acc. * ὀχυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὠχύρωκα. acc.

COMMUNE, is. neut. *Le bien public, la communauté.* τὸ κοινὸν, ῦ.

COMMUNIS, & e. *Commun.* κοινὸς, νὴ, νόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil habeo tecum Commune. ὐδὲν κοινωνῶ σοι. || Quorum fuit domus & militiaCommunis. οἷς οἰκία καὶ πόλεμος κοινὸς ἐγίνετο. V. γίνομαι. in anom. || Calamitas hæc mihi cum iis Communis eſt. ἐμοὶ μὲν τὸ δεδυςυχηκέναι κοινόν ἐςι πρὸς τύτυς. || Communis ſociorum utilitatis causâ. ὑπὲρ τῦ κοινῦ τῶν συμμάχων. || Communis vita. ὁ καθ' ἑκάςην ἡμέραν βί@. || Commune bellum eis intulerunt. εἰς ἓν συνελθόντες κοινὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον πεπολεμήκασι. || Quod mihi tecum Commune eſt. ὅπερ ἐμοὶ κοινὸν ὑπάρχει πρὸς ϛε. || In Commune conferre. κοινὸν παρέχειν τι. * κοινὸν ἀνατιθέναι. || Communis utilitas. τὸ κοινῇ συμφέρον. || Communis ſenſus. ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων πρόληψις. Baſil. *Le ſens commun.*

COMMUNITAS, atis. fœm. *Communauté.* ἡ κοινότης, ητος. * ἡ κοινωνία, ας. || Communitas vitæ. ἡ συμβίωσις, εως. || Communitati inſervire, conſulere. κοινοπραγεῖν.

COMMUNITER. adv. *Communément.* κοινῶς. * κοινῇ. *En commun.* εἰς κοινόν. * ἐπὶ κοινά.

COMMURMURO, as, avi, atum, are. & COMMURMUROR, aris. depon. *Murmurer avec les autres.* συμμορμυρίζω, F. ίσω, P. ικα. *Gronder entre ſes dents en menaçant.* καταβρενθύομαι, fut. med. ύσομαι.

COMMUTABILIS, & e. *Qui ſe change facilement.* ὁ καὶ ἡ εὐμετάλλακτ@, vel εὐμετάβλητ@, καὶ τὸ ον, υ. V. MUTABILIS.

COMMUTATIO, onis. fœm. *Changement.* ἡ μεταβολὴ, vel ἀλλαγὴ, ῆς. V. MUTATIO.

COMMUTATUS, ûs. maſc. *Idem.*

COMMUTO, as, avi, atum, are. *Changer.* συμμεταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. * μεταλλάττω, F. άξω, P. μετήλλαχα. acc. || Commutare nomen. ἀντονομάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀντωνόμακα. || Vitam Commutare cum morte. τὸν βίον μεταλλάττειν. vel abſol. μεταλλάττειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Commutare ſententiam. μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν. μεταλαμβάνω. V. λαμβάνω. in anom. || Odium in benevolentiam Commutare. τὴν ἀπέχθειαν μετενεγκεῖν εἰς εὔνοιαν. || Gloriam lucro Commutare. ἀνταλλάττεσθαι τὴν τιμὴν τῦ κέρδυς. V. MUTO.

COMO, is, compſi, comptum, ere. *Ajuſter, orner.* καλλύνω, F. υνῶ, P. υγκα. acc. * κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. || Pectine capillos Comere. τὴν κόμην κτενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐκτένικα.

COMOEDIA, æ. fœm. *Une comédie.* ἡ κωμῳδία, ας.

COMOEDUS, i. maſc. *Un comédien.* ὁ κωμῳδός. *Poëte, auteur de comédie.* ὁ κωμῳδοποιὸς, ῦ.

COMOSUS, a, um. *Fort chevelu, ou touffu.* ὁ καὶ ἡ πολύκομ@, καὶ τὸ ον, υ.

COMOTRIÆ, arum. fœm. plur. *Coëffeuſes.* αἱ κομμώτριαι, ιῶν.

COMPACTILIS, & e. *Ramaßé, parlant des corps.* ὁ καὶ ἡ συμπηκτὸς, καὶ τὸ ὸν, ῦ. * συνεςραμμένος, ένη, ένον. *Ramaßé en rond.* ςρογγύλ@, λη, λον.

COMPACTIO, onis. fœm. *Aſſemblage, liaiſon.* ἡ σύμπηξις, εως. * ἡ συναρμογὴ, ῆς.

COMPACTO. adv. *ſive* Ex, *vel* de Compacto. *Par complot, par accord.* κατὰ συνθήκην. * ἀπὸ συνθήματ@.

COMPACTUS, a, um. part. *Aſſemblé, ſerré enſemble.* συμπαγεὶς, (έντ@) εῖσα, έν. * συνημμέν@, ένη, ένον. *Bien compoſé, bien formé.* ὁ καὶ ἡ εὐπαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ῦς. || In carcerem Compactus. εἰς τὸ δεσμωτήριον καθειρχθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ τῷ εἱργμῷ ἔμφρυρ@, υ.

COMPAGES, is. & COMPAGO, inis. fœm. *Aſſemblage de pluſieurs choſes les unes avec les autres.* ἡ σύμπηξις, εως. * ἡ συναρμογὴ, ῆς. * ἡ ἀλληλυχία, ας.

COMPAGINO, as, are. *Aſſembler, ajuſter enſemble.* συντίθημι, F. θήσω, P. συντέθεικα. acc.

COMPAR, aris. omn. gen. *Pareil, égal.* ὁ καὶ ἡ πάρισος, καὶ τὸ ον, υ. * ἴσος, ση, σον. || Compares in aulis. *Egaux, pareils à la Cour.* οἱ μεσαύλιοι, ων. || Compares nautæ aut remiges. *Nautonniers, rameurs pareils en force.* οἱ μεσοναῦται, ῶν.

COMPARABILIS, & e. *Qu'on peut comparer.* ὁ καὶ ἡ συμβλητὸς, vel παραβλητὸς, καὶ τὸ ὸν, ῦ. (V. συμβάλλω. παραβάλλω. in anom.)

COMPARATE. adv. *Par comparaiſon.* συγκριτικῶς. * παραβολικῶς.

COMPARATIO, onis. fœm. *Comparaiſon.* ἡ σύγκρισις. * ἡ παραβολὴ, ῆς. *Proportion.* ἡ ἀναλογία, ας. *Préparation.* ἡ παρασκευὴ, ῆς. || Indecoram facere Comparationem. ἀπρεπῆ παραβολὴν ποιεῖσθαι. || Vitæ integritate, nullam cum aliis Comparationem admittit. τῷ βίῳ, ὐδεμίαν πρὸς τὺς ἄλλυς ἐπιδέχεται σύγκρισιν.

COMPARATIVUS, a, um. *Comparatif, qui fait, ou par lequel on fait comparaiſon.* συγκριτικὸς, κὴ, κόν.

COMPARATUS, a, um. V. COMPARO.

COMPARCO, is, ſi, ſum, ere. *Epargner.* φείδομαι, fut. med. φείσομαι. gen. *Mettre en réſerve.* ταμιεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

COMPAREO, es, rui, ritum, ere. *Comparoir.* καταφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. * παρίςαμαι, fut. med. παραςήσομαι. (V. ἵςημι.) || Non Comparet. ἄφαντ@ γίνεται. * ἄδηλ@ γίνεται.

COMPARO, as, avi, atum, are. *Acquerir.* ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * κατασκευάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. V. ACQUIRO. *Comparer, faire comparaiſon.* συμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) * συγκρίνω, F. ινῶ, P. συγκέκρικα. * παρατίθημι, F. θήσω, P. παρατέθεικα. acc. uni. da. alt.

Fournir à, ou pour, &c. παρασκευάζεσθαι εἰς. acc. *Préparer.* παρασκευάζω, F. σω, P. παρεσκεύακα. || Comparare ſe. *Se préparer.* παρασκευάζειν ἑαυτὸν πρὸς. acc. || ita Comparata eſt ratio naturæ noſtræ. οὕτω καθέστηκε τὸ τῆς ἡμῶν φύσεως. V. καθίστημι. || Naturâ Comparatus ſum. πέφυκα πρὸς. cum acc. *vel* πέφυκα. cum infin.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unum uni Comparare. ἓν ἑνὶ παραβαλεῖν. || Comparemus noſtram Rempublicam cum illâ. παραβάλωμεν τὴν ἡμετέραν πολιτείαν πρὸς ταύτην. || Comparare me cum illo iniquum eſt. παραβάλλειν ἐμὲ πρὸς ἐκεῖνον, ἄδικόν ἐστι. || Comparare hoc cum illo. ἀντιπαραβάλλειν τοῦτο ἐκείνῳ, *vel* συμβάλλειν. || Comparare gloriam noſtram cum aliorum laude. τὴν ἡμῶν δόξαν πρὸς τὴν ἄλλων τιμὴν, *vel* τῇ τῶν ἄλλων τιμῇ συγκρίνειν. || Nos autem pueri ſumus, cum perfectis viris Comparati. ἡμεῖς δὲ παῖδές ἐσμεν, πρὸς τὴν τῶν τελείων σύγκρισιν. || Animorum medicinam cum corporis curatione Comparare. ἀντεξετάζειν τῇ τοῦ σώματος θεραπείᾳ τὴν τῶν ψυχῶν ἰατρείαν. || Comparare aliquem cum altero. παραβολὴν ποιεῖσθαί τινος πρὸς ἕτερον. || Si igitur cum unoquoque illorum Evagoræ facta Comparemus. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς πράξεις τὰς Εὐαγόρου παραβάλλοιμεν. Iſocr. || Comparati à naturâ ita ſumus, ut ſæpiùs erremus, quàm rectè agamus. πλείω πεφύκαμεν ἐξαμαρτάνειν, ἢ κατορθοῦν. || Ita Comparata eſt ratio naturæ vitæque noſtræ. οὕτω καθέστηκε τὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ βίου τοῦ ἡμετέρου.

COMPASCO, is, pavi, paſtum, ere. *Paître enſemble.* συννέμω, F. νεμῶ, P. συννενέμηκα. * ὁμοῦ νέμω. acc.

COMPASCUUS, a, um. *Commun à paître, qu'on peut faire paître en commun.* ὁ καὶ ἡ σύμβοτος, καὶ τὸ ον, ου. || Compaſcuus ager. Cic. *Pâturage commun.* ὁ σύμβοτος, *vel* σύννομος ἀγρὸς, (οῦ.)

COMPEDES. V. COMPES.

COMPEDIO, is, ivi, itum, ire. *Lier les pieds.* ἐμπεδάω, *vel* έω, F. ήσω, P. ηκα. acc.

COMPEDITUS, a, um. *Qui a les pieds liés.* ἐμπεδηθεὶς, εῖσα, ἐν. * ἐν τῇ ποδοκάκῃ δεδεμένος, η, ον.

COMPELLATIO, onis. fœm. *L'action de s'adreſſer à quelqu'un en lui parlant.* ἡ πρόκλησις, εως. * ἡ προσφώνησις, εως.

COMPELLO, as, avi, atum, are. *Parler à quelqu'un, s'adreſſer à lui.* διὰ λόγων ἐντυγχάνω. (V. anom. in τυγχάνω.) dat. * προσκαλέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * προσφωνέω, F. ήσω, P. προσπεφώνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Blandè Compellare in congreſſibus. εὐπροσήγορον εἶναι ἐν ταῖς ἐντεύξεσι. * εὐμενῶς προσαγορεύειν. || Eum nomine Compellans. ὀνομαστὶ αὐτὸν προσειπών, *vel* παρακαλῶν.

COMPELLO, is, puli, pulſum, ere. *Aſſembler, pouſſer enſemble.* συνελαύνω, F. ελάσω. (V. anom. in ἐλαύνω.) * συνωθέω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. *Contraindre.* ἐπαναγκάζω, F. άσω, P. ἐπηνάγκακα. acc. V. IMPELLO.

COMPELLUCIDUS, a, um. *Reluiſant, clair de toutes parts.* ὁ καὶ ἡ πάντη διαυγὴς, τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ εὖ μάλα διαφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

COMPENDIARIO. adv. *Par un chemin court & aiſé.* ἐνόδως. *Avec méthode.* εὐμεθόδως. *En bref.* συντόμως. *Facilement.* εὐχερῶς. * εὐμαρῶς.

COMPENDIARIUS, a, um. *Court, abrégé.* ὁ καὶ ἡ σύντομος. *Méthodique.* εὐμέθοδος, καὶ τὸ ον, ου.

COMPENDIFACIO, is, eci, ere. *Gagner en épargnant.* ἐπικερδαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. *Abréger.* συντέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc.

COMPENDIOSUS, a, um. *Utile, profitable.* ὁ καὶ ἡ ἐπωφελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἐπωφέλιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on abrége.* ὁ καὶ ἡ σύντομος, καὶ τὸ ον, ου.

COMPENDIUM, ii. neut. *Gain venant d'épargne, profit.* ἡ ἐπωφέλεια, ας. * ἡ λυσιτέλεια, είας. *Un abrégé.* ἡ συντομὴ, *vel* ἐπιτομὴ, ῆς. * ἡ σύνοψις, εως. *Méthode.* ἡ μέθοδος, ου. || In Compendium redigere. μεθοδεύειν, εύω, F. εύσω, P. μεθώδευκα. acc.

COMPENSATIO, onis. fœm. *Compenſation.* ἡ ἀντάμειψις, εως. * τὸ ἀντάλλαγμα, ατος. || Compenſatio fit pro dignitate. ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν.

COMPENSO, as, avi, atum, are. *Recompenſer une choſe par une autre.* ἀνταμείβομαι, fut. med. ψομαι. acc. * ἀνταλλάσσομαι, & ἀντικαταλλάσσομαι, *vel* ττομαι, F. ξομαι. acc. uni. gen. alter.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sic beneficium Compenſatis. ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδοτε τῆς εὐεργεσίας. || Hoc Compenſo cum illo. ἀντικαταλλάττομαι τοῦτο ἐκείνου. || Defectum aliquem Compenſare. ἔνδειάν τινα ἀναπληρῶσαι.

COMPERENDINATIO, onis. fœm. *vel* COMPERENDINATUS, ûs. maſc. *Délai.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *De deux ou trois jours.* ἡ ἀναβολὴ εἰς τὴν μεταύριον. (ſupple ἡμέραν.)

COMPERENDINO, as, avi, atum, are. *Differer.* ἀνατίθεμαι, fut. med. θήσομαι. acc. * ὑπερημερεύω, F. εύσω, P. ὑπερημέρευκα. *De deux ou trois jours.* εἰς τὴν μεταύριον ἀναβάλλομαι. (V. anom. in βάλλω.) acc.

COMPERIO, is, peri, pertum, ire. *Trouver & découvrir que quelque choſe eſt ou n'eſt pas.* καταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom.) acc. *Sçavoir certainement.* πληροφορέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Trouver.* V. REPERIO.

COMPERNIS, is. comm. *Ceux dont les genoux s'entretouchent.* ὁ καὶ ἡ ῥαιβοσκελὴς, έος, οῦς. * ὁ ῥαιβὸς, *vel* ὁ σκαμβὸς, οῦ. (pro maſc.) ἡ ῥαιβὴ, *vel* ἡ σκαμβὴ, ῆς. (pro fœm.)

COMPERTUS, a, um. *Qu'on ſçait certainement.* πεπληροφορημένος, ένη, ένον. *Aſſuré.* βέβαιος, αία, αιον. *Convaincu.* ἁλοὺς, λοῦσα, λόν. * ληφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Surpris dans un crime.* ἐπ' αὐτοφόρῳ ληφθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc Compertum habeo. ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς. * ἀκριβῶς οἶδα τοῦτο. (V. εἴδω in anom.) || Hoc certâ experientiâ Compertum habeo. ἀκριβεστάτην πεῖραν ἔχω αὐτοῦ. * τούτου δοκιμασίαν ἔχω ἀκριβῆ. || Compertum eſt mihi, te id feciſſe. δῆλος εἶ ἐμοὶ ταῦτα ποιήσας. || Compertum de iis nihil habent. περὶ τούτων οὐδὲν πιστὸν ἔχουσι. Thucyd.

COMPES, edis. fœm. *Un cep, ou les liens dont on lie les pieds aux eſclaves ou malfacteurs : Un laſſon d'oiſeleur.* ἡ πέδη, ης. * ἡ ποδοκάκη, ης.

COMPESCO, is, cui, ere. *Retenir, arrêter.* κατέχω, F. καθέξω. (V. anom. in ἔχω.) acc. *Reſerrer.* συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc. * συνείργω, F. ξω, P. συνεῖρχα. acc. || Compeſcere vitem. ἀμπελουργεῖν.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Iram Compeſcere. τὴν ὀργὴν κατέχειν. || Compeſcere adoleſcentum impetus.

κατέχειν, καὶ δεσμεύειν, τὰς τῶν μειρακίων ὁρμάς. || Linguam Compeſcere. τῆς γλώτης κρατεῖν. || Cupiditates Compeſcere. τῶν ἐπιθυμιῶν κατακρατεῖν. || Compeſcere ferociam alicujus. τινὰ τῆς ὕβρεως παύειν. * τινὸς τῇ ὀργῇ ἐμποδὼν γίγνεσθαι. || Compeſcuit ejus furorem. ἔπαυσε τῆς μανίας τῆς αὐτῷ ἐνεςώσης. || Riſum Compeſcere. γέλων συντιθέναι. (V. συντίθημι.

COMPETENS, entis. omn. gen. *Compétent, convenable.* ὁ καὶ ἡ ἁρμόδιΘ, καὶ τὸ ον, ου.

COMPETENTER. adv. *Convenablement.* ἁρμοδίως. *Dans la médiocrité.* μετρίως.

COMPETENTIA, æ. fœm. *Convenance.* ἡ καταλληλότης, ητΘ. *Proportion.* ἡ ἀναλογία, ας.

COMPETITOR, oris. maſc. *Competiteur, qui brigue une même charge.* ὁ ἀντιποιούμενΘ, ου. gen. || Competitores. οἱ ἀντιπαραγγέλλοντες, ων. acc. rei. dat. perſ.

COMPETITRIX, icis. fœm. *Celle qui demande une même choſe qu'un autre.* ἡ ἀντιποιουμένη, ης. gen. rei. * ἡ ἀντιπαραγγέλλουσα, ης. acc. rei.

COMPETO, is, ivi, itum, ere. *Convenir à, s'accorder avec.* ἁρμόττω, vel ἁρμόζω, F. όσω, P. ἥρμοκα. dat. * συναρμόζω. dat. συμπίπτω, F. συμπίσω, vel πεσοῦμαι. P. πέπτωκα. (V. anom.) ὁμοδρομέω, μῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Demander & pourſuivre ce que demande un autre.* ἀντιποιέομαι. (V. ποιέω.)

COMPILATIO, onis. fœm. *Pillage.* ἡ περισύλησις, εως.

COMPILO, as, avi, atum, are. Cic. *Piller.* ἡ συλεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. * συλάω, vel περισυλάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. || Fana Compilare. ἱεροσυλεῖν.

COMPINGO, is, pegi, actum, ere. *Joindre enſemble.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. *Serrer enſemble.* συμπήγνυμι, & συμπηγνύω, P. πήξω. (V. anom.) acc. || Compingere ſe in navem. τῇ νηὶ ἀναβάλλειν. (V. anom. in βάλλω.) || In carcerem Compingere. εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, vel καθείργω, F. ξω, P. καθεῖρχα.

COMPITALIA, orum. neut. plur. *Fêtes qu'on faiſoit aux carrefours des rues.* ἡ ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς. * τὰ ἀμφίδια, ίων.

COMPITALIS, & e. vel COMPITALITIUS, a, um. *Appartenant à telles fêtes.* ὁ ἀγυιεὺς, έως. (pro maſc.) ἡ ἀγυιάτις, ιδΘ. (pro fœm.) * ἀγυιαῖος, αία, αῖον.

COMPITUM, i. neut. *Carrefour.* ἡ ἀγυιὰ, ᾶς. * τὸ ἄμφοδον, ου. vel ἡ ἄμφοδΘ, ου.

COMPLACEO, es, cui, citum, ere. *Plaire.* συναρέσκω, F. αρέσω. (V. anom.) dat.

COMPLACO, as, avi, atum, are. *Appaiſer, adoucir.* ἱλάσκομαι, fut. med. άσομαι. acc. καταπραΰνω, F. υνῶ, P. καταπεπράϋγκα. acc.

COMPLANO, as, avi, atum, are. *Applanir, unir.* ἐξομαλίζω, F. ίσω, P. ἐξωμάλικα. acc. * ὁμαλύνω, F. υνῶ, P. ὡμάλυγκα. *Raſer, mettre rez pied, rez terre.* ἐδαφίζω, F. ίσω, P. ἠδάφικα. acc. || Complanare domum. ἐξοικοδομεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐξῳκοδόμηκα. neut. || Domus ejus Complanata eſt. *Sa maiſon a été raſée.* ὁ ἐκείνου οἶκΘ χθαμαλὸς ἐγένετο. Phil. ἐχθαμαλώθη. ἐδαφίσθη. κατεσκάφη εἰς ἔδαφΘ. Plutarch.

COMPLAUDO, is, ſi, ſum, ere. Cic. *Fraper des mains en ſigne d'approbation.* συγκροτέω, vel ἐπικροτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκρότηκα. acc.

COMPLECTOR, eris, exus ſum, cti. depon. *Embraſſer.* συμπλέκομαι, fut. med. ξομαι. acc. * περιλαμβάνω, vel περιέχω. (V. anom. in λαμβάνω, vel ἔχω.) acc. || Complecti animo. περινοεῖν, έω, F. ήσω, P. περινενόηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæ propter magnitudinem, homines animo Complecti non poſſunt. ἃ, διὰ μέγεθΘ, ἀνθρώπινΘ λογισμὸς οὐ χωρεῖ. || Animo Complecti plurima. πλεῖστα περιβάλλειν τῷ νῷ. || Non poſſum brevi oratione omnia Complecti. οὐ δύναμαι βραχεῖ λόγῳ πάντα περιλαβεῖν. || Locum vallo Complecti. τόπον ἕρκει περιλαμβάνειν, vel περιέχειν.

COMPLEMENTUM, ti, neut. *Complément, fourniture.* τὸ συμπλήρωμα, ατΘ. * ἡ συμπλήρωσις, εως.

COMPLEO, es, evi, etum, ere. *Emplir.* συμπληρόω, ῶ, F. ώσω, P. συμπεπλήρωκα. acc. *Accomplir, parfaire.* ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποτετέλεκα. acc. || Complere annos centum. *Vivre cent ans.* ἑκατὸν ἔτη διατελεῖν. || Promiſſum Complere. *Accomplir ſa promeſſe.* τὴν ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Naves frumento Complere. ναῦς γεμίζειν σίτου. || Voluptatibus undique Compleri. πάντοθεν ἐμπλησθῆναι τῶν ἡδονῶν. || Centum & ſeptem annos complevit. ἔτη ἑπτὰ καὶ ἑκατὸν διετέλεσε.

COMPLEXIO, onis. fœm. *Entortillement autour de quelque choſe.* ἡ περιπλοκὴ, vel συμπλοκὴ, ῆς. *La concluſion d'un argument.* τὸ συμπέρασμα, ατΘ. || Complexio verborum. ἡ περίοδΘ, ου.

COMPLEXUS, a, um. *Qui tient embraſſé.* περιπλέξας, ξασα, ξαν. acc. * περιέχων, έχουσα, έχον. acc.

COMPLEXUS, ûs. maſc. *Embraſſement.* ἡ περιπλοκὴ, ῆς. * ὁ ἀσπασμὸς, οῦ.

COMPLICO, as, cui, & cavi, citum, & catum, are. *Enveloper l'un dans l'autre.* συστρέφω, F. ψω, P. συνέστροφα. acc. * συμπτύσσω, F. ξω, P. συνέπτυχα. acc.

COMPLODO, is, ſi, ſum, ere. V. COMPLAUDO.

COMPLORATIO, onis. fœm. *Lamentation.* ἡ ὀλόφυρσις, εως. * ὁ θρῆνος, ου. * τὸ κλαῦμα, ατος.

COMPLORO, as, avi, atum, are. *Se lamenter.* ὀλοφύρομαι, fut. med. υροῦμαι. *Pleurer enſemble.* συγκλαίω, F. αύσω. (V. anom. in κλαίω.) *Déplorer.* θρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθρήνηκα. acc.

COMPLUO, is, plui, plutum, ere. *Pleuvoir deſſus.* ἐπομβρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπώμβρηκα.

COMPLURES, & hæc ra, & ria. plur. *Pluſieurs enſemble.* ὁ καὶ ἡ συμπλείονες, & συμπλεῖους; τὰ συμπλείονα, & συμπλείω, όνων. * πολλοὶ, αἱ, ά, ῶν.

COMPLURIES. adv. *Par pluſieurs fois.* πλεονάκις. * πολλάκις. * συχνάκις.

COMPLUSCULI, æ, a. plur. *Quelques-uns.* ἔνιοι, ἔνιαι, ἔνια. * πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, ῶν.

COMPLUVIUM, ii. neut. *Une gouttiere où la pluie de pluſieurs toits s'aſſemble.* ὁ ὀχετὸς τῶν ὑετῶν συρρεόντων δεκτικὸς, οῦ. *Le rayon par où l'eau qui tombe du Ciel s'écoule.* ὁ ὀχετὸς, οῦ. * ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ.

COMPLUVIUS, a, um. *Qui reçoit la pluie de pluſieurs lieux.* τοῦ ὑετοῦ δεκτικὸς, κὴ, κόν.

COMPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Aſſembler.* συ-

τίθημι, F. θήσω, P. θεικα. (V. τίθημι.) acc. * συνίςημι, F. συςήσω, P. συνίςακα. (V. ἵςημι.) acc. *Ajuſter enſemble.* συνάπλω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. * συναρμόζω, F. όσω, P. συνήρμοκα. acc. *Mettre en ordre, diſpoſer.* διευθετέω, ῶ, F. ήσω, P. διευθέτηκα. acc. *Compoſer un livre*, &c. συγγράφω, F. ψω, P. συγγέγραφα. acc. || Leges Componere. τοὺς νόμους διατίθεσθαι. (V. τίθημι.) || Componere. *Confronter.* παρεικάζειν, άζω, F. άσω, P. παρείκακα. acc. uni. dat. alt. V. COMPARO. *Accorder.* καταλλάτλειν, άτλω, F. αξω, P. κατήλλακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orationem Componere. λόγον συντιθέναι. || Componere iſta difficile eſt. χαλεπὴν ἔχει τάδε τὴν σύνθεσιν. || Libros Componere. συντάτλεσθαι λόγους. || Res ſuas Componere. τὰ ἑαυτοῦ εὖ θέσθαι. || Litem Componere inter aliquos. ἔριν τισὶ διατίθεσθαι.

COMPORTO, as, avi, atum, are. *Porter enſemble.* συγκομίζω, F. ίσω, P. συγκεκόμικα. * ἀναφέρω. (V. anom. in φέρω.) acc. * συμφορέω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεφόρηκα. acc. || Comportare bona ſua aliquò. σκευαγωγεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐσκευαγώγηκα.

COMPOS, otis. comm. gen. *Qui jouit, qui a en ſon pouvoir.* ἔχων, ουσα, ον. (οντος, ούσης, οντος.) acc. * ὁ τυχὼν, οῦσα, όν. gen. *Qui ſe rend maître.* ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. gen. || Compos ſui. ὁ αὐτεξούσιος, ου. * ἑαυτοῦ ἐγκρατής. || Compos voti. ὁ ἐπίβολος, ου. * ὁ ἐπιτυχὴς, έος, ἔς. * τῆς εὐχῆς τυχών. * ὧν ἐδεήθη τυχών. || Compotem non eſſe voti. ἀτυχεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rationis Compos. ὁ λογισμοῦ μετέχων. || Scientiæ Compos. τῆς ἐπιςήμης μετέχων. * τὴν ἐπιςήμην ἔχων. * τῆς ἐπιςήμης τυχών. || Compos animi. ὁ ἐπὶ λογισμῶν ὤν. || Virtutis Compos. ἀρετὴν ἔχων. || Nullius virtutis Compos eſt. μηδὲ τοὐλάχιςον τῆς ἀρετῆς κοινωνεῖ.

COMPOSITE. adv. *Par ordre.* συντεταγμένως. *D'un eſprit poſé & moderé.* κατεςηκότως. || Compoſitè dicere. καλλιλογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω. * εὐκόσμως λέγειν, γω, F. ξω. * καλλιεπεῖν.

COMPOSITIO, onis. fœm. *Compoſition, aſſemblage.* ἡ σύνθεσις, εως. * ἡ κατασκευὴ, ῆς. *Juſteſſe, bel ordre.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς. *Accord.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς. * ἡ ὁμολογία, ίας.

COMPOSITO. adv. vel ex Compoſito. *Tout exprès, de propos déliberé.* κατὰ σύνθημα. * ἐκ παρασκευῆς. * ἀπὸ συνθήματος.

COMPOSITOR, oris. maſc. *Qui aſſemble quelque choſe.* ὁ συνάξας, (αντος) acc. * ὁ συνθέτης, ου. *Qui compoſe & écrit.* ὁ συγγραφεὺς, έως.

COMPOSITURA, æ. fœm. *Compoſition.* ἡ σκευασία, ας. * ἡ κατασκευὴ, ῆς.

COMPOSITUS, a, um. *Mis enſemble.* συμπεφορημένος, ένη, ένον. *Bien ajuſté.* ἡρμοσμένος, η, ον. *Bien ordonné.* συνταχθεὶς, εῖσα, ἐν. *Compoſé, parlant d'un livre*, &c. συγγραφθεὶς, εῖσα, ἐν. || Compoſitus ad pugnam. ἔνοπλος ὤν : ἔνοπλος οὖσα : ἔνοπλον ὄν. * ὁ καὶ ἡ ἐναγώνιος, καὶ τὸ ον, ου. || Compoſita oratio. ὁ κεκαλλιεπημένος λόγος, ου. || Compoſito agmine συντεταγμένως || Compoſito gradu. σχέδην. || Compoſitis moribus homo. ὁ ἄνθρωπος ἐμμελὴς, έος, ἔς. * καταςηματικὸς, οῦ. || Compoſitum mare. ἡ θάλασσα καθεςῶσα, vel ςορεσθεῖσα. || Intereſt quomodo compoſitis Syderibus, &c. διαφέρει ὅπως πρὸς ἄλληλα διακειμένων τῶν ἄςρων. Bud.

COMPOSTURA, æ. V. COMPOSITURA.

COMPOSTUS, a, um. V. COMPOSITUS.

COMPOTATIO, onis. fœm. *L'action de boire enſemble.* τὸ συμπόσιον, ίου. || Compotationum præfecti. οἱ ὀφθαλμοὶ, ῶν. * οἱ οἰνόπται, ῶν.

COMPOTO, as, avi, atum, are. *Boire enſemble.* συμπίνω. (V. anom. in πίνω.)

COMPOTOR, oris. maſc. *Compagnon à boire.* ὁ συμπότης, ου.

COMPOTRIX, icis. fœm. *Compagne à boire.* ἡ συμπότις, ιδος. * ἡ συμπότρια, ας.

COMPRÆS, ædis. maſc. *Plege avec un autre.* ὁ καὶ ἡ συνέγγυος, ύου.

COMPRANSOR, oris. maſc. *Qui dîne avec un autre.* ὁ σύνδειπνος, ου. * ὁ συνάριςος, ου.

COMPRECATIO, onis. fœm. *Priere ſolemnelle, ſupplication.* ἡ κατευχὴ, vel προσευχὴ, ῆς.

COMPRECOR, aris, atus ſum, ari. *Prier affectueuſement, ou ſolemnellement.* κατεύχομαι, fut. med. ξομαι. acc. uni. dat. alt. || Comprecari Deum. εὔχεσθαι τῷ θεῷ.

COMPREHENDO, is, di, ſum, ere. *Comprendre, entendre.* συλλαμβάνω, vel καταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Empoigner.* ἐπιδράτλομαι, fut. med. ξομαι. gen. *Prendre, ſe ſaiſir.* συλλαμβάνω. acc. *Surprendre.* ὑπέρχομαι, F. ὑπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) acc. || Comprehendere numero. καταριθμεῖν, vel συναριθμεῖν, έω, F. ήσω, P. συνηρίθμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc humana ratio non Comprehendit. ταῦτα ἀνθρώπινος λογισμὸς οὐ χωρεῖ. || Comprehendit eos ac interfecit. συλλαβὼν αὐτοὺς ἀπέκτεινε. || Animo Comprehendere. περιβάλλειν τῷ νῷ. * νῷ περιλαμβάνειν.

COMPREHENSE. adv. *Briévement, en peu de paroles.* συντόμως. * βραχέως. *Tout enſemble.* συλλήβδην. * ἀθρόως.

COMPREHENSIBILIS, & e. *Comprehenſible, qu'on peut comprendre.* ὁ καὶ ἡ καταληπτὸς, vel περιληπτὸς, καὶ τὸ ὀν, οῦ.

COMPREHENSIO, onis. fœm. *Comprehenſion, action de comprendre.* ἡ κατάληψις, vel ἡ σύλληψις, εως. * ἡ κατανόησις, εως. *Priſe d'une perſonne dont on ſe ſaiſit.* ἡ σύλληψις, εως. *Action d'empoigner.* ἡ ἐπίδραξις, εως. *Periode.* ἡ περίοδος, ου. *Figure, certaine conception, quand on entend plus ou moins qu'on n'a dit.* ἡ συνεκδοχὴ, ῆς. * ἡ σύλληψις, εως.

COMPREHENSUM, i. neut. *Ce qu'on entend, ce qu'on a compris.* τὸ καταληπτὸν, οῦ. * τὸ περιειλημμένον, ου.

COMPRESSE. adv. *Serrément.* συνεςαλμένως. *Briévement.* βραχέως. *D'un ſtyle ſerré.* συλλήβδην.

COMPRESSIO, onis. fœm. *Reſſerrement, l'action de ſerrer.* ἡ καταπίεσις, vel ἡ σύνθλιψις, εως. * ἡ συςολὴ, ῆς. * ἡ σύμπηξις, εως.

COMPRESSIUNCULA, æ. fœm. *Petit reſſerrement.* τὸ συνθλιμμάτιον, ίου.

COMPRIMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Serrer, reſſerrer.* καταθλίβω, F. ψω, P. κατατέθλιφα. acc. *

κατεπείζω, F. σω, P. κα. acc. * συςέλλω, F. ελῶ, P. συνέςαλκα. acc *Retenir, reprimer.* συνέχω, fut. ἕξω. (V. anom. in ἔχω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Furorem alicujus comprimere. τὴν ὀργήν τινὸς κατέχειν. || Ferociam ejus Comprimam. τὴν ὕβριν αὐτοῦ παύσω. * αὐτὸν τῆς ὕβρεως παύσω. || Cupiditates Comprimere. τῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν. || Poſtquam voce murmura Compreſſit. ἐπείπερ φωνῇ τὴν ἀγανάκτησιν ἐκοίμισε. Planud. ex Ovid. || Ora compreſſit. ἔζευξε τὸ ςόμα. Planud. ex Ovid.

COMPROBATIO, onis. fœm. *Approbation.* ἡ δοκιμασία, ίας. * ἡ ἐπικύρωσις, εως. *Louange.* ἡ συναίνεσις, εως.

COMPROBATOR, oris. maſc. *Qui approuve.* ὁ δοκιμαςὴς, οῦ. * ὁ συνεπαινέτης, ου. * ὁ συνέπαινος, ου.

COMPROBO, as, avi, atum, are. *Approuver entiérement.* συνδοκιμάζω, *vel* ἐπιδοκιμάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * ἐπικυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. accuſ. *Louer.* συνεπαινέω, ῶ, F. έσω, P. συνεπήνεκα. accuſ. || Comprobare aliquid ſuffragiis. συνεπιψηφίζειν, ζω, F. σω, P. συνεπεψήφικα. acc.

COMPROMISSARIUS, a, um. *Elu par compromis, mis & accordé par arbitre.* ὁ καὶ ἡ διαλλακτήριος, καὶ τὸ ον, ου.

COMPROMISSUM, i. neut. *Un compromis, promeſſe de ſe rapporter au jugement des arbitres.* ἡ συνεπαγγελία, ας. * ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς.

COMPROMITTO, is, ſi, ſſum, ere. *Promettre l'un à l'autre.* συνεπαγγέλλομαι, fut. med. ελοῦμαι. acc. rei. dat. perſ. *Faire un compromis, ſe rapporter aux arbitres.* ἐπιτρέπω τοῖς διαιτηταῖς. * εἰς ἐπιτροπὴν ἔρχομαι. (V. anom.)

COMPTUS, a, um. *Orné, ajuſté.* κεκαλλωπισμένος, ένη, ένον. * κομψὸς, ψὴ, ψόν. * κεκοσμημένος, η, ον.

COMPTUS, ûs. maſc. *Ornement, ajuſtement.* ἡ κόσμησις, εως. * ὁ καλλωπισμὸς, οῦ.

COMPUGNO, as, avi, atum, are. *S'entrebattre.* ἀντιμάχομαι, fut. med. χήσομαι, *vel* χέσομαι. dat. perſon.

COMPULSUS, a, um. ὁ συνωθείς. * ὁ ἀναγκασθείς. * ὁ βιασθεὶς, θέντος, θεῖσα, θέν.

COMPUNGO, is, pugi, punctum, ere. *Piquer fort.* καταννύττω, F. ύξω, P. κατανένυχα. acc. || Notis Compunctus. κατεστιγμένος, ένη, ένον.

COMPUNCTIO, onis. fœm. *Pointe, douleur que l'on ſent, comme ſi l'on étoit piqué.* ἡ κατάνυξις, εως. || Laterum Compunctiones. αἱ τῶν πλευρῶν κατανύξεις, εων.

COMPUTABILIS, & e. *Qu'on peut compter ou nombrer.* ὁ καὶ ἡ συλλογιςὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμητος, καὶ τὸ ον, ου.

COMPUTATIO, onis. fœm. *Compte, calcul.* ὁ λογισμὸς, οῦ.

COMPUTO, as, avi, atum, are. *Couper.* ἀποτέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc. *Compter.* συλλογίζομαι, F. ίσομαι. acc. *Calculer.* συμψηφίζω, Fut. ίσω, P. συνεψήφικα. acc. *Penſer, juger.* λογίζομαι, *vel* διαλογίζομαι, fut med. ίσομαι. accuſ.

COMPUTRESCO, is, trui, ere. *Se pourrir.* κατασήπομαι, fut. paſſ. σηφθήσομαι. acc.

CONAMEN, inis. neut. Vide CONATUS, ûs.

CONAMENTUM, i. neutr. *Garniture, ce qui aide à prendre ou à tirer.* ἡ ἐπιβολὴ, *vel* ἐπιδοχὴ, ῆς.

CONATUS, ûs. maſc. *Effort.* ἡ προβολὴ, ῆς. * ἡ ἐπίθεσις, εως. *Eſſai.* ἡ πεῖρα, ας. *Entrepriſe.* τὸ ἐγχείρημα, ατος. * ἡ ἐγχείρησις, εως. Vide CONOR.

CONCACO, as, avi, atum, are. καταχέζω, Fut. καταχέσω.

CONCÆDES, ium. fœm. plur. *Pluſieurs pieces, ou branches de bois coupé.* τὰ ὑλοτομηθέντα, ων.

CONCALEFACIO, is, eci, actum, ere. *Echauffer de tous côtés.* συνθερμαίνω, *vel* συνεκθερμαίνω, F. ανῶ, P. συνεκτεθέρμαγκα. acc.

CONCALEFACTORIUS, a, um. *Qui échauffe fort.* ἐκθερμαντικὸς, κὴ, κόν.

CONCALEFIO, is, actus ſum, ieri. *S'échauffer, ou être fort échauffé.* ἐκθερμαίνομαι, *vel* συνθερμαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

CONCALEO, es. *vel* CONCALESCO, is, ere. *Id.*

CONCALLEO, es, allui, ere. *S'endurcir, avoir des cals & des durillons.* συμπωρόομαι, *vel* τυλόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

CONCAMERATIO, onis. fœm. *Sorte de voute.* ἡ καμάρωσις, εως. * ἡ ὀρόφωσις, εως.

CONCAMERO, as, avi, atum, are. *Vouter.* καμαρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Lambriſſer.* ὀροφόω, ῶ, F. ώσω, P. ὠρόφωκα. acc.

CONCASTIGO, as, avi, atum, are. *Châtier auſſi-tôt.* κατορθόω, ῶ, F. ώσω, P. κατώρθωκα. acc. * συγκολάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

CONCAVA, orum. neut. plur. τὰ κοῖλα, ων.

CONCAVO, as, avi, atum, are. *Creuſer.* συγκοιλόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Courber.* V. CURVO.

CONCAVUS, a, um. *Creux, concave.* κοῖλος, λη, λον. || Qui, quæ, quod eſt Concavis oculis. ὁ καὶ ἡ κοιλόφθαλμος, καὶ τὸ ον ου.

CONCEDENDUS, a, um. *Qu'on doit accorder.* συγχωρητέος, τέα, τέον.

CONCEDO, is, ſſi, ſſum, ere. *Ceder, accorder.* συγχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεχώρηκα. acc. rei. dat. perſ. *Ceder, faire place.* παραχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. παρακεχώρηκα. acc. rei. dat. perſ. *S'en aller.* προσχωρέω, ῶ, εἰς. acc. *Permettre.* ὑφίεμαι. (V. ἕω, ἵημι.) acc. *Quitter, ſe défaire de, faire ceſſion.* ἐξίςαμαι, F. ςήσομαι, gen. *Faire grace, pardonner.* χαρίζεσθαι. dat. || Concedere de jure ſuo alicui. ἀφίεσθαι, *vel* εἴκειν, τῶν ἑαυτοῦ δικαίων τινί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Concedere aliquid, & non reſiſtere. ἐᾶν τι, καὶ μηδὲν ἐναντιοῦσθαι. || Amicorum arbitrio rem Concedere. τοῖς φίλοις περί τι ἐπιτρέπειν. || Luctum triginta dierum ipſi Concedere. τριάκοντα ἡμέρας πενθῆσαι αὐτῷ ἀνεῖναι καὶ ἐπιτρέπειν. (V. ἵημι. in anom.) || Concede ut hoc agam. τοῦτο πράττειν ἐμοὶ συγχώρει. || Concedo hoc ita eſſe. συγχωρῶ τοῦτο οὕτως ἔχειν. || Concedo tibi ut abeas. συγχωρῶ σοι ἀπιέναι. (V. εἶμι, *Eo.* in anom.) || Concedite mihi, ut de his rebus diſſeram. δότε καὶ συγχωρήσατέ μοι περὶ τούτων διαλεχθῆναι. || Concedo tibi, meam fortunam borum omnium cauſam fuiſſe. συγχωρῶ σοι, τὴν ἐμὴν τύχην πάντων τούτων αἰτίαν γεγενῆσθαι. || Tyranno Conceſſum eſt agere, quidquid libet. συγκεχώρηται τῷ Τυράννῳ ποιεῖν ὅ, τι βούλεται.

|| Vobis nunquam Conceſſum eſt à Græcis, ut hæc faceretis. ὑμῖν ἐδέποτε συνεχωρήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ταῦτα ποιεῖν. || Nobis per tempus alium ſortiendi Conceſſum non eſt. ὁ χρόνος ἐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι. || Concedere libertatem alicui. ἐᾶν ἐλεύθερον εἶναί τινα. || Vacationem à negotiis populo Concedere. διδόναι τῷ δήμῳ ἀτέλειαν τῶν πραγμάτων. || Conceſſit hoc nobis Natura peculiare. τοῦτ' ἴδιον ἔφυμεν ἔχοντες.

CONCELEBRO, as, avi, atum, are. *Honorer.* συνεπιφημίζω, F. ίσω, P. συνεπιπεφήμικα. accuſ. *Solemniſer.* συνεορτάζω, F. άσω, P. συνηόρτακα. accuſ.

CONCELO, as, avi, atum, are. *Celer à ſon compagnon.* συγκρύπτω, F. ψω, P. συγκέκρυφα. accuſ.

CONCENTIO, onis. fœm. V. CONCENTUS, ûs.

CONCENTO, as, are. *Chanter en partie.* συνεπᾴδω, F. άσω, P. συνεπῇκα.

CONCENTURIO, as, avi, atum, are. *Aſſembler & mettre par bandes, amaſſer par centaines.* εἰς ἑκατοστύας συντάττω, F. άξω, P. αχα. acc.

CONCENTUS, ûs. maſc. *Accord de voix, chant melodieux & accordant.* ἡ ἁρμονία, ίας. * ἡ συνῳδία, ας. * ἡ συμφωνία, ίας. || Concentum ſervare. συμφωνεῖν, έω, F. ήσω, P. σύμπεφώνηκα. || Concentum efficere. ἁρμονίαν ἀποτελεῖν, έω, F. έσω, P. εκα. || Cum Concentu. συμφώνως.

CONCEPTACULUM, i. neut. *Vaiſſeau à tenir, recevoir ou garder quelque choſe.* τὸ δοχεῖον, είε. * ἡ ὑποδοχή, ῆς.

CONCEPTIO, onis. fœm. *Conception.* ἡ σύλληψις, εως.

CONCEPTIVUS, a, um. Conceptivæ feriæ. *Les fêtes mobiles.* αἱ τεταγμέναι ἑορταί, (ῶν.)

CONCEPTUS, a, um. part. *Conçu dans le ventre de la mere.* κυηθείς, θεῖσα, θέν. * συνειλημμένος, ένη, ένον. * συλληφθείς, θεῖσα, θέν. *Conçu dans l'eſprit.* συλληφθείς, εῖσα, έν. * περινενοημένος, η, ον. || Conceptis verbis jurare. ὀμνύειν διαῤῥήδην.

CONCEPTUS, ûs. maſc. *Conception.* σύλληψις, εως. *Ce qui eſt conçu & engendré.* τὸ κύημα, ατος.

CONCERNO, is, crevi, cretum, ere. *Voir clairement & de tous côtés.* συνορᾶω, F. όψομαι. (Vide anom. in ὁράω.) acc.

CONCERPO, is, pſi, ptum, ere. *Déchirer, mettre en pieces.* διασπαράττω, vel συσπαράττω, F. ξω, P. συνεσπάραχα. acc. *Rompre en pieces.* διαῤῥήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Arracher.* τίλλω, F. τιλῶ, P. ιλκα. acc. || Concerpta linteola. *Charpies de linge.* τὰ τιλμάτια, vel τὰ τιλτά. Ægine. Vide τίλλω, Vello, vellico.

CONCERTATIO, onis. fœm. *Débat, conteſtation, diſpute.* ἡ ἀγώνισις, εως. * ὁ ἀγωνισμός, ῦ. * ἡ ἔρις, ιδος. * ἡ ἅμιλλα, ης. || Studium Concertationis. ἡ φιλονεικία, ας. || Diſputatio Concertationum plena. ὁ ἐριστικὸς λόγος, ε.

CONCERTATORIUS, a, um. *Contentieux.* ἀγωνιστικός, vel ἐριστικός, κή, κόν.

CONCERTO, as, avi, atum, are. *Débatre, être en diſpute.* συναγωνίζομαι, futur. med. ίσομαι, dat. vel acc. cum præp. πρός. * ἐρίζω, F. ίσω, P. ικα. dat. * ἁμιλλάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι, πρός. accuſ.

CONCESSATIO, onis. fœm. *Ceſſation de faire quelque choſe.* ἡ ἀνάπαυσις, εως. *Oiſiveté.* ἡ ὀκνηρία, vel ἡ ἀργία, ας.

CONCESSIO, onis. fœm. *Permiſſion, action d'accorder.* ἡ συγχώρησις, εως. * ἡ ἐπιχώρησις, εως. *Soûmiſſion faite aux ennemis.* ἡ καθύφεσις, εως.

CONCESSO, as, avi, atum, are. *Ceſſer.* ἀναπαύομαι, vel καταπαύομαι, fut. med. αύσομαι. gen. *Etre oiſif.* καταργέω, ῶ, F. ήσω, P. κατήργηκα.

CONCESSUS, a, um. *Cedé, accordé.* συγχωρηθείς, θεῖσα, θέν. *Permis.* ὑφειμένος, ένη, ένον. * παραδοθείς, θεῖσα, θέν. Vide CONCEDO.

CONCESSUS, ûs. maſc. Vide CONCESSIO.

CONCHA, æ. fœm. *Coquille, ou poiſſon en coquille.* ἡ κόγχη, vel κογχύλη, ης. *Un certain vaiſſeau creux & large comme un baſſin.* ὁ κόγχος, ε. *Trompette.* ἡ σάλπιγξ, γος. || Concha ferrea. ὁ κόγχος σιδηρῦς, (ῦ.)

CONCHATUS, a, um. *Fait en forme de coquille.* ὁ καὶ ἡ κογχοειδής, καὶ τὸ ές, έος, ῦς.

CONCHULA, æ. fœm. Diminut. *Petite coquille.* τὸ κογχύλιον, ίε.

CONCHYLIATUS, a, um. *De couleur violette, teint en pourpre.* ὁ καὶ ἡ ὄρειος, καὶ τὸ ειον, είε. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ κογχυλίε. || Conchyliata veſtis. ἡ ἐκ τῦ κογχυλίε ἐσθής, ητος.

CONCHYLIUM, ii. neut. *Coquillage, poiſſon à coquille, dont le ſuc ſervoit à teindre en pourpre.* τὸ κογχύλιον, ίε.

CONCHYTA, æ. maſc. *Celui qui pêche les conques.* ὁ κογχυλιευτής, ῦ.

CONCÎDO, is, cîdi, cîſum. *Couper en pieces & morceaux.* συγκόπτω, vel κατακόπτω, F. ψω, P. φα. acc. * κατατέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc. *Hacher menu.* κατακερματίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CONCIDO, is, cidi, ciſſum, ere. *Tomber, mourir.* συμπίπτω, vel καταπίπτω, F. πεσῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) || Animo, vel animis Concidere. *Perdre courage.* ἀθυμέω, vel καταθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα. Vide CADO.

CONCIEO, es, civi, citum, ere. *Faire venir enſemble.* συγκαλέω, ῶ, F. έσω, P. συγκέκληκα. acc. *Exciter, émouvoir.* ἐξορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. acc. * ἐπεγείρω, F. ερῶ, P. ἐπεγήγερκα. acc.

CONCILIABULUM, i. neut. *Petite aſſemblée.* τὸ συνόδιον, vel συνέδριον, ίε.

CONCILIANDUS, a, um. *Qu'on doit reconcilier, ou acquerir.* συνοικειωτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit ajuſter avec.* συναπτέος, έα, έον.

CONCILIATIO, onis. fœm. *L'action de gagner les bonnes graces.* ἡ συνοικείωσις, εως. *Reconciliation.* ἡ συνοικείωσις, εως. * ἡ συναλλαγή, ῆς.

CONCILIATOR, oris. maſc. *Mediateur, qui reconcilie.* ὁ καταλλακτής, vel διαλλακτής, ῦ. *Un Couratier, un couretier.* ὁ πρόξενος, vel ὁ προξενήτης, ε. *Qui gagne l'affection.* ὁ συνοικειῶν, ῦντος.

CONCILIATRICULA, æ. fœm. Dimin. *Celle qui fait quelque petit accord.* ἡ εὐτελὴς προξενήτρια, ας.

CONCILIATRIX, icis. fœm. *Celle qui moyenne, ou reconcilie.* ἡ προξενήτρια, ίας. * ἡ πρόξενος, ε. *Qui gagne l'affection.* ἡ συνοικειῦσα, ης.

CONCILIATURA, æ. fœm. V. CONCILIATIO.

CONCILIATUS, ûs. maſc. V. CONCILIATIO.

CONCILIO, as, avi, atum, are. *Reconcilier, gagner l'affection.* οἰκειόω, vel συνοικειόω, ῶ, F. ώσω; P. συνῳκείωκα. acc. uni. dat. alt. *Accorder.* συναλλάττω, vel διαλλάττω, F. άξω, P. διήλλαχα. *Ajuſter enſemble.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. uni. dat. alt. || Conciliare ſibi benevolentiam alicujus. συνοικειοῦν τινα ἑαυτῷ. || Conciliare voluntatem alicujus. *Gagner.* κτᾶσθαι, vel συμβιβάζειν τινά. || Conciliare ſomnum. ὑπνοποιεῖν. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conciliare concordiam inter cives. εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὴν πόλιν, vel εἰς ὁμόνοιαν καταστῆναι τοὺς πολίτας. (V. ἵστημι.) || Alicui gloriam Conciliare. δόξαν τινὶ παρασκευάζειν. || Conciliare alicui invidiam. συνάγειν τινὶ φθόνον. * εἰς φθόνον καθιστάναι τινά. || Conciliare ſibi auditores. τοὺς ἀκούοντας καταπραΰνειν. || Alicujus benevolentiam ſibi Conciliare. εὔνοιάν τινος κτᾶσθαι. * τινὰ οἰκείως πρὸς ἑαυτὸν διακεῖσθαι ποιεῖν. * τινὰ εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ προσλαμβάνειν. || Inimicitias alicujus ſibi Conciliare. ἐχθρόν τινα ἑαυτῷ ποιεῖν, ſeu ποιεῖσθαι. || Conciliare ſibi odium alicujus. εἰς τὸ παρά τινος μῖσος ἑαυτὸν καταστῆσαι. || Ut ejus benevolentiam ſibi Conciliet. ὡς τοῦτον εὔνουν αὐτῷ ἀπεργάζεσθαι. || Conciliare alterum alteri. συνοικειοῦν τὸν ἄνδρα τῷ ἀνδρί. || Civitates Conciliare. συστῆσαι τὰς πόλεις. * εἰς ὁμόνοιαν καταστῆσαι τὰς πόλεις. || Inter filios amicitiam Conciliare. συνάγειν τοὺς παῖδας εἰς φιλίαν. || Conciliare ſibi amicos. παρασκευάζειν ἑαυτῷ φίλους.

CONCILIUM, ii. neut. *Concile, aſſemblée.* τὸ συνέδριον, ίου. * ἡ σύνοδος, ου. *Le conſeil.* ἡ βουλή, ῆς. || Concilium habere, celebrare, cogere. ἐκκλησιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐκκεκλησίακα. * ἐκκλησίαν συνάγειν.

CONCINNATIO, onis. fœm. *Ajuſtement.* ἡ συνάρμοσις, εως. * ἡ διασκευή, ῆς.

CONCINNATOR, oris. maſc. *Qui ajuſte.* ὁ συναρμοστής, vel συσκευαστής, οῦ. || Concinnator capillorum. ὁ κομμωτής, οῦ. || Concinnatores cauſarum. οἱ δικορράφοι, vel φιλόδικοι, vel φιλοπράγμονες, ων.

CONCINNE. adv. *Proprement, joliment.* κομψῶς. * εὐθέτως. * ἐμμελῶς. * ἐναρμοστῶς. * εὐρύθμως. || Concinnè veſtitus. ὁ καὶ ἡ εὐείμων, ονος. * ὁ εὐειματῶν, οῦντος. (pro maſc.)

CONCINNITAS, atis. fœm. *Ajuſtement, juſteſſe.* ἡ εὐρυθμία, ίας. * ἡ ἐμμέλεια, ας. * ἡ κομψότης, ητος.

CONCINNITUDO, inis. fœm. V. CONCINNITAS.

CONCINNO, as, avi, atum, are. *Ajuſter, accommoder.* συναρμόζω, F. όσω, P. συνήρμοκα. dat. uni. acc. alt. * διασκευάζω, F. άσω, P. διεσκεύακα. acc. || Concinnare pelles. *Acoutrer des peaux.* σκυτοδεψεῖν, έω, ῶ.

CONCINNUS, a, um. *Joli, gentil.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. κομψός, ή, όν. *Ajuſté proprement.* ὁ καὶ ἡ εὔθετος, vel εὔρυθμος, vel εὐάρμοστος, καὶ τὸ ον, ου. *Courtois.* ὁ καὶ ἡ εὐόμιλος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſçait bien parler.* ὁ καὶ ἡ εὔφωνος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐφραδής, έος, οῦς.

CONCINO, is, nui, entum, ere. *Chanter en partie.* συνᾴδω, F. άσω, P. ῇκα. * συμφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεφώνηκα. || Re Concinere, verbis diſcrepare. τῷ μὲν πράγματι συνᾴδειν, τοῖς δὲ λόγοις ἀπᾴδειν.

CONCIO, is, ivi, itum, ire. Vide CONCIEO.

CONCIO, onis. fœm. *Aſſemblée, ou le lieu auquel ſe fait l'aſſemblée.* ἡ ἐκκλησία, ας. * ἡ ἀγορά, ᾶς. *Harangue au peuple.* ἡ δημηγορία, ας. || Sacra Concio. ἡ ἐκκλησίασις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Concionem habere apud populum. ποιεῖσθαι λόγους πρὸς τὸν δῆμον. * λόγον δημηγορεῖν ἐν τῷ δήμῳ. || Advocare Concionem. πρόσοδον ποιήσασθαι. * ἐκκλησίαν ποιῆσαι, vel συλλέγειν. || Venimus enim Concionem habituri deque bello & pace. ἥκομεν γὰρ ἐκκλησιάσοντες περί τε πολέμου καὶ εἰρήνης. || Data Concio Lælio eſt. ἐκκλησία Λαιλίῳ ἐγένετο. * ἐκκλησίαν Λαιλίῳ ἐποίησαν.

CONCIONABUNDUS, a, um. *Qui s'en va haranguer.* δημηγορικός, κή, κόν. *Qui paroît vouloir faire une harangue.* ὥσπερ δημηγορῶν, οῦσα, οῦν, vel δημηγορήσων, ουσα, ον.

CONCIONALIS, & e. *Qui appartient aux aſſemblées.* ἀγοραῖος, αία, αῖον. *Aux harangues.* δημηγορικός, κή, κόν. *Aux ſermons.* ἐκκλησιαστικός, κή, κόν.

CONCIONARIUS, a, um. *Qui hante les aſſemblées.* δημηγορικός, κή, κόν. * ἀγοραῖος, αία, αῖον. *Les ſermons.* ἐκκλησιαστικός, κή, κόν.

CONCIONATOR, oris. maſc. *Harangueur, qui parle en public.* ὁ δημηγορητής, vel ἀγορητής, οῦ. * ὁ δημηγόρος, ου. *Prédicateur.* ὁ ἐκκλησιαστής, οῦ.

CONCIONATORIUS, a um. Vide CONCIONALIS.

CONCIONOR, aris, atus ſum, ari. *Haranguer.* ἀγορεύω, F. εύσω, P. ἠγόρευκα. * δημηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Prêcher.* ἐκκλησιάζω, F. άσω, P. ἐκκεκλησίακα. || Concionari de aliquâ re. ὑπέρ τινος ἀγορεύειν.

CONCIPILLO, as, are. *Prendre rudement.* συναρπάζω, F. άξω, P. αχα. acc.

CONCIPIO, is, cepi, ceptum, ere. *Concevoir, comprendre.* συλλαμβάνω, F. λήψομαι. (V. anom.) acc. *Concevoir, parlant des meres.* συλλαμβάνω, acc. * κύω, F. κύσω. aor. I. ἔκυσα. acc. || Vota Concipere. εὔχεσθαι. * εὐχὴν ποιήσασθαι, vel ἀνάγειν. dat. perſ. || Concipere animo, mente. ἐνθυμεῖσθαι. * περινοεῖν, έω, ῶ, F. νοήσω, P. νενόηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Concipere animo. ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν. * τῷ νῷ περιλαμβάνειν. * κατὰ νοῦν συλλαμβάνειν. || Hæc mens humana non concipit. μηδαμῶς ἐπὶ νοῦν ἀνθρώπων ἀναβαίνει τοῦτο. || Iſta concipere humana ratio non poteſt. ταῦτα ἀνθρώπινος λογισμὸς οὐ χωρεῖ. || Spem Concipere. ἐλπίδα λαμβάνειν.

CONCISE. adv. *Briévement, d'un ſtyle concis.* συντόμως. * συγκεκομμένως. *Par pieces & morceaux.* ἀποτόμως.

CONCITATIO, onis. fœm. *Emotion.* ἡ ὁρμή, ῆς. * ἡ ἐκόρμησις, εως. *Paſſion.* τὸ πάθος, εος, ους.

CONCITATIOR, & ius. Comp. *Plus vîte.* ὀξύτερος, έρα, ερον.

CONCITATISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-vîte.* ὀξύτατος, άτη, ατον.

CONCITATOR, oris. maſc. *Qui émeut & excite.* ὁ παρορμητικός, οῦ. *Qui irrite.* ὁ ἐρεθιστής, οῦ. || Seditionis Concitator. ὁ στασιαστής, vel στασιαστικός, οῦ.

CONCITATRIX, icis. fœm. *Celle qui émeut.* ἡ παρορμητική, vel παροξυντική, ῆς. *Qui provoque.* ἡ ἐρέθισμα, ας.

CONCITO, as, avi, atum, are. *Emouvoir, exciter.* ἐξορμάω, *vel* παρορμάω, ῶ, F. ήσω, P. παρώρμηκα. acc. * παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. * παρακινέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. || Concitare ſeditionem. ϛάσιν ποιεῖσθαι. V. SEDITIO. || Concitari. ὀργίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. || Concitare riſum. γέλωτα ποιεῖν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Concitare odium in aliquem. εἰς μῖσος καθιϛάναι τινά. || Invidiam alicui Concitare συνάγειν τινὶ φθόνον. || Aliorum odium in ſe Concitare. ἐχθροὺς ἄλλους ἑαυτῷ ποιεῖν. * εἰς τὸ παρ' ἄλλων μῖσος ἑαυτὸν καταϛῆσαι. || Concitare aliquem in alium. παροξύνειν τινὰ ἐπ' ἄλλον. || Ad certamen Concitare. εἰς ἀγῶνα παρορμᾶν. || Diſcordiam inter aliquos Concitare. φιλονεικίας, ſeu ἔριδας, τισὶν ἐμβάλλειν. || Ad iram Concitare. εἰς ὀργὴν προάγειν.

CONCITOR, oris. maſc. V. CONCITATOR.

CONCLAMATIO, onis. fœm. *Cri de pluſieurs gens.* ἡ συμβόησις, εως. * ἡ κάλαβοή, ῆς. * τὸ ἐπίφθεγμα, ατος.

CONCLAMITO, as, avi, atum, are. *S'écrier ſouvent enſemble.* συχνῶς συμβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

CONCLAMO, as, avi, atum, are. *Crier enſemble.* ἀνακράζω, F. άσω, P. ακα. * συμβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Appeller.* συγκαλέομαι, fut. med. έσομαι. acc. || Conclamare vaſa. τὴν ἀναζυγὴν σημαίνειν. || Conclamatis vaſis. μετὰ τὸ τῶν ἀναζευγνύντων ἐπίφθεγμα, ατος. * τῆς ἀναζυγῆς γινομένης. || Conclamatum eſt. *C'en eſt fait.* πέπρακται.

CONCLAVE, is. neut. & CONCLAVIUM, ii. neut. *Un cabinet, une chambre au dedans de la maiſon avec ſon étude fermée ſous une même clef.* τὸ δωμάτιον, ίου. * τὸ οἴκημα, ατος. *Lieu à ſerrer ou enfermer quelque choſe.* τὸ ταμεῖον, ου. || Conclave mulierum. *Chambre des femmes.* τὸ γυναικεῖον, είου. * ἡ γυναικωνῖτις, ιδος.

CONCLUDO, is, ſum, ere. *Enfermer.* συγκατακλείω, F. είσω, P. εικα. acc. *Tenir enfermé.* καθείργνύω, F. είρξω. (V. anom. in εἴργνυμι.) acc. *Conclure.* συγπεραίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. *Conclure, faire un petit dénombrement de tout ſon diſcours.* ἐπιλέγω, F. ξω, P. χα.

CONCLUSIO, onis. fœm. *Clôture.* ἡ σύγκλεισις, εως. * ὁ συγκλεισμὸς, οῦ. * ἡ κάθειρξις, εως. *Concluſion.* τὸ συμπέρασμα, ατος. *Fin d'un diſcours.* ὁ ἐπίλογος, ου.

CONCLUSIUNCULA, æ. fœm. *Petite concluſion.* τὸ συμπερασμάτιον, ίου. || Fallaces Concluſiunculæ. τὰ σοφίσματα, ων.

CONCOCTIO, onis. fœm. *Digeſtion, cuiſſon.* ἡ κατάπεψις, *vel* ἡ πέψις, εως. *Action de meurir.* ἡ πέπανσις, εως. || Concoctionis tarditas. ἡ βραδυπεψία, ας.

CONCOENATIO, onis. fœm. *Un ſouper avec d'autres.* τὸ σύνδειπνον, ου.

CONCOLOR, oris. adject. *De même couleur.* ὁ καὶ ἡ ὁμόχροος, καὶ τὸ χρόον, ου: όου, οῦ.

CONCOQUO, is, oxi, octum, ere. *Cuire, digerer.* πέπτω, F. ψω, P. φα. acc. *Meurir.* πεπαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. || Ad Concoquendum facilis. ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

CONCORDIA, æ. fœm. *Concorde, accord.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης. * ἡ ὁμόνοια, οίας. || Ad Concordiam adducere. εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν. (V. anom. in ἄγω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitates in Concordiam redigere. ὁμονοεῖν ποιεῖν τὰς πόλεις. || Cùm nos Concordiam coleremus, ipſe in perturbationibus verſabatur. ἡμῶν ὁμονοησάντων, αὐτὸς ἐν ταραχαῖς ἦν. || In noſtris rebus nos Concordiam ſervare oportet. ὁμονοεῖν τὰ πρὸς ἡμᾶς χρή. || Ad mutuam Concordiam hortari. εἰς ὁμόνοιαν πρὸς ἀλλήλους παρακαλεῖν. || Cives in Concordiam adducere. εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὴν πόλιν, *vel* εἰς ὁμόνοιαν καταϛῆναι. || Conſervare Concordiam cum aliquo. διατηρεῖν, *vel* διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα. || Concordiam renovare. ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν. || In Concordiam reſtituere. εἰς τὴν προὐπάρχουσαν ὁμόνοιαν ἀποκαταϛῆσαι.

CONCORDITER. adv. *Tout d'un accord.* συμφώνως. * ὁμοφρόνως. * ὁμονοητικῶς. || Concorditer unoque animo ulciſci hoſtem. ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν.

CONCORDO, as, avi, atum, are. *S'accorder, être d'une même volonté.* συμφωνέω, *vel* ὁμονοέω, *vel* ὁμοφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. dat. perſ. *Etre de même avis.* ὁμογνωμονέω, F. ήσω, P. ηκα. dat. perſ. *Parlant des choſes.* συνᾴδω, F. άσω, P. συνῆκα. || Inter ſe Concordant. ἀλλήλοις ὁμονοοῦσι. * τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι.

CONCORPORO, as, avi, atum, are. *Incorporer enſemble.* συσσωματοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. συσσεσωματοποίηκα. acc.

CONCORS, ordis. omn. gen. *D'un même cœur & volonté.* ὁ καὶ ἡ ὁμόφρων, *vel* ὁμογνώμων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ὁμόνοος, νους; καὶ τὸ οον, ουν, όου, οῦ. *Qui s'accorde, parlant des ſons, ou des choſes.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tum in privatis, tum in publicis rebus Concordes ſunt. περὶ τῶν ἰδίων, καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὁμονοοῦσι. || Concordes ſunt & unanimes. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι. * διὰ μιᾶς γίγνονται τῆς γνώμης.

CONCRATITIUS, a, um. *Fait de claies ou d'ais ſe traverſans les uns ſur les autres.* ὁ καὶ ἡ σύνταῤῥος, καὶ τὸ ον, ου.

CONCREDO, is, edidi, ere. *Donner en garde.* ἐγχειρίζω, F. ίσω, P. ἐγκεχείρικα. acc. rei. dat. perſ. * καταπιϛεύω, F. εύσω, P. ευκα. * ἐπιτρέπω, F. ψω, P. φα. acc. rei. dat. perſ.

CONCREMO, as, avi, atum, are. *Brûler tout.* συγκαίω, F. αύσω. (V. anom. in καίω.) acc. * συμφλέγω, F. ξω, P. χα. acc. * ἐμπίπρημι, F. πρήσω. (V. anom.) acc.

CONCREPO, as, pui, pitum, are. *Craqueter, faire du bruit.* ἐπικτυπέω, ῶ, F. ήσω. P. ηκα. * περιψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεψόφηκα.

CONCRESCO, is, crevi, cretum, ere. *Croître enſemble.* συναυξάνομαι, fut. ήσομαι. (V. anom.) *S'endurcir, ſe figer enſemble.* συμπήγνυμαι, fut. paſſ. ηχθήσομαι. * συνίϛαμαι, fut. paſſ. || Gelu Concreſcere. ὑπὸ τοῦ κρύους πήγνυσθαι.

CONCREPTIO, onis. fœm. *Aſſemblage de pluſieurs choſes.* ἡ σύϛασις, εως. * ἡ σύμπηξις, εως. *Endurciſſement, mélange de choſes endurcies.* ἡ σύμπηξις, εως.

CONCRETUS,

CONCRETUS, a, um. part. *vel* nom. *Aſſemblé.* συνεστηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. * συνεστὼς, (ῶτος) ῶσα, ός. *Endurci & mêlé avec.* συμπαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * πεπηγὼς, (ότος) γυῖα, γός. * συμπεπηγὼς, υῖα, ός.

CONCRETUS, ûs. maſc. V. CONCRETIO.

CONCRIMINOR, aris, atus ſum, ari. *Blâmer, accuſer.* συνδιαβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc. * ἀξιόομαι, fut. med. ώσομαι. acc. perſ. gen. rei.

CONCRUCIO, as, avi, are. *Tourmenter, affliger.* συλλυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * συνθλίβω, F. θλίψω, P. φα. acc.

CONCUBINA, æ. fœm. *Concubine.* ἡ παλλακὴ, ῆς. * ἡ σύγκοιτος, ου. * ἡ συνευνέτις, ιδος.

CONCUBINATUS, ûs. maſc. *Concubinage.* τὸ παλλάκευμα, ατος.

CONCUBINUS, i. maſc. *Qui vit avec une concubine.* ὁ παλλακὸς, οῦ. * ὁ σύγκοιτος, ου. * ὁ συνευνέτης, ου.

CONCUBITUS, ûs. maſc. *Habitation avec.* ἡ συνουσία, ας. * ὁ συνουσιασμὸς, οῦ.

CONCUBIUM, ii. neut. *Le temps de la nuit le plus obſcur.* ἡ ἀκμάζουσα νὺξ, (νυκτός.) *La minuit.* τὸ μέσον τῆς νυκτός.

CONCUBIUS, a, um. *A minuit.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς νυκτὸς ἀκμαζούσης.

CONCUBO, as, bui, bitum, are. *Coucher avec, coucher enſemble.* συνευνάω, ῶ, F. ήσω, P. συνεύνηκα. dat. * συγκαθεύδω, F. εύσω, P. ευκα. dat.

CONCULCATIO, onis. fœm. *L'action de fouler aux pieds.* τὸ καταπάτημα, ατος. * ἡ καταπάτησις, εως.

CONCULCO, as, avi, atum, are. *Fouler aux pieds.* καταπατέω, *vel* συμπατέω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεπάτηκα. acc. * διαλακτίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CONCUMBO, is, ubui, ubitum, ere. *Coucher avec.* συνευνάω, ῶ, F. ήσω, P. συνεύνηκα. dat. * συγκαθεύδω, F. εύσω, P. συγκεκάθευκα. dat. *Habiter avec.* συνουσιάζω, F. άσω, P. συνουσίακα. dat.

CONCUPIO, is, & CONCUPISCO, is, pivi, pitum, ere. *Souhaiter, deſirer fort.* ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. *vel* acc. * ὀρέγομαι, fut. med. ξομαι. gen. * γλίχομαι, fut. med. ξομαι. gen.

CONCUPISCENTIA, æ. fœm. *Convoitiſe.* ἡ ἐπιθυμία, ας.

CONCURO, as, avi, are. *Avoir ſoin.* καταφροντίζω, F. ίσω, P. καταπεφρόντικα. gen. * ἐπιμελέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. gen.

CONCURRO, is, curri, curſum, ere. *Concourir, courir enſemble.* συντρέχω, F. συνθρέξω, fut. med. συνδραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.) * συνθέω, fut. θεύσομαι. (V. anom.) * ὁμοδρομέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμοδρόμηκα. dat. || Concurrere alicui obviam. ὑπαντᾶσθαί τινι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſti cominùs Concurrere. τῷ ἐχθρῷ ἐγγύθεν συνιέναι. σύνειμι. (V. anom.) || Tota penè civitas Concurrebat. συνεδεδραμήκει σχεδὸν ἅπασα ἡ πόλις. || Omnibus ad Regiam Concurrentibus. πάντων συῤῥεόντων εἰς τὰ βασίλεια. || Qui ſpectandi causâ Concurrerant. οἱ ἐπὶ τὴν θέαν ἠθροισμένοι.

CONCURSATIO, onis. fœm. *Courſe çà & là de pluſieurs enſemble.* ἡ περιδρόμησις, εως. * ἡ περιδρομὴ, ῆς.

CONCURSATOR, oris. maſc. *Coureur, qui ne fait que courir çà & là.* ὁ περίδρομος, ου. * ὁ περιφερὴς, έος, οῦς. *Qui fait des courſes ſur les terres des ennemis.* ὁ ἐπιτρέχων, οντος.

CONCURSIO, onis. fœm. *Courſe de pluſieurs enſemble.* ἡ συνδρομὴ, ῆς. *Rencontre de choſes qui ſe choquent.* ἡ σύγκρουσις, εως.

CONCURSO, as, avi, atum, are. *Courir de toutes parts.* πανταχοῦ περιθέω, F. θεύσομαι. (V. anom.) * περιδρομέω, ῶ, F. ήσω, P. περιδεδρόμηκα. * περιτρέχω, F. περιθρέξω. (V. anom.) || Huc illuc Concurſare. ἄνω καὶ κάτω συμπαραθεῖν.

CONCURSUS, ûs. maſc. *Courſe de pluſieurs enſemble.* ἡ συνδρόμησις, εως. * ἡ συνδρομὴ, ῆς. *Aſſemblée.* ἡ σύνοδος, ου. *Rencontre de choſes qui ſe choquent.* ἡ σύγκρουσις, εως.

CONCUSSUS, ûs. maſc. *Secouſſe, l'action de ſecouer.* ὁ τιναγμὸς, οῦ. * ὁ σεισμὸς, οῦ. * ἡ συγκίνησις, εως. || Concuſſum cœli metuere. τὰς βροντὰς ἐκτιναττομένας δεδιέναι.

CONCUTIO, is, ſſi, ſſum, ere. *Ebranler, ſecouer.* συσσείω, *vel* κατασείω, F. είσω, P. κατασέσεικα. acc. *Faire trembler.* συγκλονέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεκλόνηκα. * κραδαίνω, F. ανῶ. aor. 1. ἐκράδανα. acc. *Heurter contre.* συγκρούω, F. ούσω, P. συγκέκρουκα. acc.

CONDECENTER. adv. *Promptement, avec bienſéance.* πρεπόντως. * προσηκόντως.

CONDECENTIA, æ. fœm. *Propreté, bienſéance.* ἡ εὐπρέπεια, είας. * τὸ πρέπον, *vel* προσῆκον, οντος.

CONDECET. verb. imp. *Il eſt de la bienſéance, il ſied bien, il convient.* συμπρέπει. * προσήκει. dat. *vel* infin.

CONDECORE. *Honorablement.* εὐπρεπῶς. * σεμνῶς.

CONDECORO, as, avi, atum, are. *Orner, embellir.* ἐπικοσμέω, *vel* κατακοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

CONDEMNANDUS, a, um. *Qu'on doit condamner, ou qui doit être condamné.* κατακριτέος, τέα, τέον. *Qui ſera condamné.* κατακριθησόμενος, ένη, ενον.

CONDEMNATOR, oris. maſc. *Celui qui condamne, ou fait condamner.* ὁ καταδικάζων, οντος. acc.

CONDEMNATUS, a, um. part. *Condamné.* κατακριθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, *vel* κατάδικος, καὶ τὸ ον, ου. *Convaincu.* ἁλοὺς, (όντος) οῦσα, όν. gen. rei.

CONDEMNO, as, avi, atum, are. *Condamner.* κατακρίνω, F. ινῶ, P. κατακέκρικα. acc. * καταδικάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * καταγινώσκω, F. γνώσω. (V. anom. in γινώσκω.) acc. perſ. gen. rei. || Condemnari ab arbitro. καταδιαιτᾶσθαι, τάομαι, fut. paſſ. τηθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem ſuo ſuffragio Condemnare. καταψηφίζεσθαί τινος. || Furti aliquem Condemnare. καταψηφίζεσθαί τινος κλοπήν. || Capitis Condemnare aliquem. καταψηφίζεσθαι, *vel* κατακρίνειν, *vel* καταγινώσκειν τινὸς θάνατον. || Homicidii Condemnare. καταγινώσκειν τινὰ φόνου, *vel* τινὸς φόνον. || Condemnare aliquem ad exilium. καταγνῶναί τινος τὴν φυγήν. || Capitis Condemnatus eſt. κατέγνωσται τούτου θάνατος. * οὗτος κατεκρίθη θάνατον. || Condemnatos perire cum ignominiâ. ἁλισκομένους ἀπόλλυσθαι μετ'

αἰσχύνης. || Injuſtè aliquem Condemnare. καταδικάζειν τινὸς ἀδίκως. || Populus omnibus calculis eum Condemnavit. ὁ δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω. || Juſtè nimirum Condemnabitur. δικαίως δήπου τὴν γραφὴν ἁλώσεται. (V. ἁλίσκω. in anom.) || Indictâ cauſâ Condemnatur. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεται, *vel* ἄνευ κρίσεως.

CONDENSATUS, a, um. *Epaiſſi.* καταπυκνωθεὶς, εῖσα, έν.

CONDENSO, as, avi, atum, are. *Epaiſſir.* καταπυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. * συμπηγνύω, F. πήξω. (V. anom. in πήγνυμι.) acc. * συστρέφω, F. ψω, P. συνέστροφα. acc.

CONDENSUS, a, um. *Epais, ſerré.* πυκνὸς, νὴ, νόν. * καταπυκνωθεὶς, εῖσα, έν. || Condenſus arboribus locus. ὁ πολύδενδρος τόπος, ου.

CONDEPSO, is, ere. *Pêtrir, amollir.* δεψέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * καταμαλάττω, F. ξω, P. χα. acc. * ἁπαλύνω, F. υνῶ, P. υγκα. acc.

CONDICO, is, xi, ctum, ere. *Promettre, ou accorder de faire.* συντίθεμαι, fut. med. θήσομαι. acc. * ἐπαγγέλλω, F. ελῶ, P. ἐπήγγελκα. acc. || Condicere nummos alicui. τινὰ ἀπαιτεῖν τὰ χρήματα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Diem Condicere. ἡμέραν τάττειν, *vel* διορίζειν, *vel* διαγορεύειν. || Cœnam Condicere. δεῖπνον ἐπαγγέλλειν. || Operam Condicere. ἐργασίαν ἐπαγγέλλειν.

CONDICTIO, onis. fœm. *Dénonciation à la partie, action perſonnelle.* ἡ παραγγελία, *vel* ἡ ἐπαγγελία, ας.

CONDICTUM, cti. neut. *Pacte, promeſſe faite enſemble.* τὸ συμβόλαιον, ου.

CONDIGNE. adv. *Dignement.* ἐπαξίως.

CONDIGNUS, a, um. *Digne, l'ayant bien mérité.* ὁ καὶ ἡ ἐπάξιος, καὶ τὸ ον, ου.

CONDIMENTARIUS, a, um. *Servant à faire des ſauſſes ou confitures.* ἀρτυτὸς, *vel* ἡδυντικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἀρτυματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CONDIMENTUM, i. neut. *Aſſaiſonnement, ſauſſe.* τὸ ἥδυσμα, *vel* ἄρτυμα, ατος. * ἡ ἄρτυσις, εως.

CONDIO, is, ivi, itum, ire. *Aſſaiſonner, confire.* ἀρτύω, *vel* παραρτύω, F. ύσω, P. παρήρτυκα. acc. *Adoucir, rendre agréable au goût.* ἡδύνω, F. υνῶ, P. υγκα. acc. *Embaumer.* ταριχεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. || Condire ſale. *Saler.* ταριχεύω. * ἁλίζω, F. ίσω, P. ἥλικα. acc.

CONDISCIPULA, æ. fœm. *Compagne d'apprentiſſage.* ἡ συμμαθητὶς, ίδος. * ἡ συμμαθοῦσα, ης.

CONDISCIPULATUS, ûs. maſc. *Societé d'apprentiſſage, ou d'école.* ἡ συμμαθητεία, είας.

CONDISCIPULUS, i. maſc. *Compagnon d'école, ou d'apprentiſſage.* ὁ συμμαθητὴς, οῦ.

CONDISCO, is, didici, ere. *Apprendre.* συμμανθάνω, *vel* καταμανθάνω, F. μαθήσομαι. (V. anom. in μανθάνω.) acc.

CONDITANEUS, a, um. *Bon à confire & à garder.* ἀρτυτὸς, *ſive* σκευαστὸς, ή, όν.

CONDITIO, onis. fœm. *Aſſaiſonnement, ſauſſe.* ἡ ἄρτυσις, εως. * ὁ ἡδυσμὸς, οῦ. * τὸ ἥδυσμα, ατος. *Confiture.* ἡ σκευασία, ας. || Conditio frugum. *L'action de ſerrer les bleds.* ἡ τῶν καρπῶν ἀπόθεσις, εως. || Conditio. *Condition, état.* ἡ κατάστασις, εως. *Charge, clauſe d'un accord.* ἡ ὁμολογία, ίας. || Conditio deterior. τὸ μειονέκτημα, ατος. * ἡ μειονεξία, ας. * τὸ ἔλαττον, ονος. || Melior Conditio. τὸ βέλτιον, ονος. || Infima Conditio. τὸ ἔσχατον ἀπήχημα, (ατος.)

¶ PHR. ISOC. & DEM. *Sæpe victores non ſunt meliori Conditione quàm victi.* πολλάκις οἱ νικήσαντες οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἡττηθέντων. *ſeu* οὐδὲν ἄμεινον φέρονται. *vel* οὐδὲν βέλτιον ἔχουσι. || Cùm urbis noſtræ longè nunc deterior Conditio ſit, quàm illo tempore. τῆς μετὰ πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν πραττούσης, ἢ μετὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. || Deteriore Conditione ſunt, quàm improbi. ἔλαττον ἔχουσι τῶν πονηρῶν. || Longè inferiore Conditione ſum, quàm Æſchines. πολλὰ μὲν ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου. || Video Calumniam meliore Conditione eſſe quàm Philoſophiam. ὁρῶ τὴν συκοφαντίαν ἄμεινον τῆς φιλοσοφίας φερομένην. || Eâ Conditione. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις. * ἐπὶ τούτῳ. * ἐφ' ᾧ, *ſive* ἐφ' ᾧτε. || Dimittimus te, eâ tamen Conditione ut deſinas iſta inveſtigare. ἀφίεμέν σε, ἐπὶ τούτῳ μέντοι, ἐφ' ᾧτε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν. || Ego hac Conditione ingredior, ſi amor non ingrediatur. ἔγωγε ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις εἰσέρχομαι, ὡς ἂν ἔρως μὴ εἰσέλθῃ. || Conditione aliquâ credere alicui pecuniam. ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαι τινι ἀργύριον. || Conditiones facere coram teſtibus. ὁμολογίας ποιεῖσθαι ἐναντίον μαρτύρων. || Firmas eſſe Conditiones. ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας. || Infirmam eſſe Conditionem. ἄκυρον εἶναι ὁμολογίαν. || Conditionibus ſtare. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις. || Violare Conditiones. παρὰ τὰς ὁμολογίας ποιεῖν. * παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας. || Tandem his Conditionibus tranſegerunt, ut. τὸ τελευταῖον διελύθησαν, ἐφ' ᾧτε. || Eas Conditiones iniit, quibus illis interdicebatur ne pugnarent. τὰς συνθήκας ἐποιήσατο, καθ' ἃς οὐκ ἐξῆν τούτοις στρατεύειν. || Hac omninò Conditione hæc promitto, ut dux ſim & Imperator Græcorum. ἐπὶ καὶ λόγῳ τοιούτῳ τάδε ὑπισχνοῦμαι, ἐφ' ᾧ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων γενήσομαι. || Æqua Conditio. ὁμολογία ἐπιεικής. || Ferre Conditionem. προκαλεῖσθαι πρόκλησιν. || Conditione quavis ſalutem quærere. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν. || Conditione inæquali vivere. τὰ περὶ τὸν βίον ἀνωμάλως ἔχειν. || Meliore Conditione eſt, quàm dives. πλέον ἔχει τοῦ πλουσίου. || His Conditionibus fidem invicem dantes. ἐπὶ τούτοις πίστιν ἀλλήλοις διδόντες.

CONDITIONALIS, & e. *Conditionnel.* ὑποθετικὸς, *vel* συνθηματικὸς, κή, κόν.

CONDITIONALITER. adv. *Conditionnellement, avec condition.* ὑποθετικῶς. * κατὰ συνθήκην.

CONDITITIUS, a, um. *Qu'on ſerre pour garder.* ὁ καὶ ἡ ἀπόθετος, καὶ τὸ ον, ου.

CONDITIVUM, i. neut. *Un lieu à ſerrer quelque choſe.* ἡ ἀποθήκη, ης. *Un ſépulcre.* ὁ τάφος, ου.

CONDITIVUS, a, um. *Bon à garder, ou qu'on ſerre pour garder.* ὁ καὶ ἡ ἐναπόθετος, καὶ τὸ ον, ου. *Confit, ou qui ſe confit.* σκευαστὸς, *ſive* ἀρτυτὸς, ή, όν.

CONDITOR, oris. maſc. *Qui fait des ſauſſes ou des confitures.* ὁ ἡδυντὴρ, ῆρος. * ὁ ὀψαρτυτὴς, οῦ. *Auteur, qui fait.* ὁ ποιητὴς, οῦ. *Fondateur.* ὁ δημιουργὸς, οῦ. *Qui bâtit, créateur.* ὁ κτιστὴς, οῦ. || Conditor legum. ὁ νομεὺς, έως. * ὁ νομοθέτης, ου. || Conditor hiſtoriæ. ὁ ἱστοριογράφος, ου.

CONDITORIUM, ii. neut. *Un lieu à ſerrer quelque choſe.* ἡ ἀποθήκη, ης. *Un ſépulcre.* τὸ ὑπόγειον, ου. * ὁ τάφος, ου.

CONDITURA, æ. fœm. V. CONDITUS, ûs.

CONDITUS, a, um. part. *Confit, aſſaiſonné.* σκευασθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἠρτυμένος, ένη, ένον. *Adouci, rendu agréable.* ἡδυνθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἡδυντὸς, τὴ, τόν.

CONDITUS, a, um. part. *Serré, gardé.* ἐναποτεθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀπόθετος, καὶ τὸ ον, ου. *Créé, bâti.* κτισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Caché.* κεκρυμμένος, ένη, ένον. *Composé, fait.* πεποιημένος, η, όν.

CONDITUS, ûs. maſc. *Confiture.* τὸ ἄρτυμα, *ſeu* τὸ ἥδυσμα, ατος. * ἡ σκευασία, ας.

CONDO, is, didi, ditum, ere. *Cacher.* κρύπτω, F. ψω, P. κέκρυφα. acc. * καλύπτω, F. ψω, P. κεκάλυφα. acc. *Serrer, reſſerrer pour garder.* ἀποτίθημι, *vel* ἐναποτίθημι, F. θήσω, P. ἐναποτέθεικα. acc. *Epargner, ſerrer pour un autre temps.* ταμιεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Créer, bâtir.* κτίζω, F. ίσω, P. κέκτικα. acc. || Condere in ſepulcro. θάπτειν. (V. anom.) acc.

CONDOCEFACIO, is, eci, actum, ere. *Enſeigner, inſtruire.* συμπαιδεύω, F. εύσω, P. συμπεπαίδευκα. acc. * ἐκδιδάσκω, F. άξω, P. αχα. acc. duo.

CONDOCEO, es, cui, ctum, ere. *Idem.*

CONDOLEO, & CONDOLESCO, is, olui, ere. *Sentir de la douleur.* συναλγέω, F. ήσω, P. συνήλγηκα. || Condolet mihi caput. τὴν κεφαλὴν (ſupple περὶ) διαλγέω, ῶ, F. ήσω, P. διήλγηκα. * κεφαλαλγέω, F. ήσω, P. ηκα. || Condoleo. *Etre fâché, affligé.* λυπέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. dat. *Etre fort triſte.* κατάχθομαι, fut. med. χθέσομαι, & χθέσομαι. dat.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Condolere infelicibus. συνάχθεσθαι τοῖς ἀτυχοῦσι. || Amicis Condoleo. συναλγῶ τοῖς φίλοις. * συμπεπονθότως ἔχω τοῖς φίλοις.

CONDONATIO, onis. fœm. *Gratification, largeſſe.* τὸ χάρισμα, ατος. *Grace, pardon.* ἡ συγγνώμη, ης.

CONDONATUS, a, um. *A qui on a fait grace & pardon.* συνεγνωσμένος, ένη, ένον. * τῆς συγγνώμης τυχὼν, *vel* ἐπιτυχὼν, (χόντος) χοῦσα, χόν. *Accordé, octroyé.* συγχωρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

CONDONO, as, avi, atum, are. *Donner, accorder.* καταχαρίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. rei. dat. perſ. * διαδίδωμι, F. δώσω, P. διαδέδωκα. acc. rei. dat. perſ. * δωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. perſ. dat. rei. *Pardonner.* συγγινώσκω. (V. anom.) acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Condonare alicui. συγγνώμην διδόναι τινί. * συγγνώμην ἀπονέμειν τινί. || Orabat me, ut ſibi Condonarem. ἐδεῖτό μου, συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ. || Omninò Condonare alicui. συγγνώμην πολλὴν ἔχειν τινί. V. IGNOSCO.

CONDORMIO, is, & CONDORMISCO, is, mivi, mitum, ire. *Dormir avec.* συγκαθεύδω, F. εύσω, P. συγκεκάθευκα.

CONDUCIBILIS, & e. *Utile, profitable.* ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ ον, ου. acc. cum πρὸς. * ὁ καὶ ἡ σύμφορος, καὶ τὸ ον, ου. dat.

CONDUCO, is, xi, ctum, ere. *Conduire, amener.* συνάγω, *ſive* ἐπάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Louer, prendre à louage, ou à gage.* μισθόομαι, fut. med. ώσομαι. acc. *Etre utile ou profitable.* συμφέρειν. dat. (V. anom. in φέρω.) || Conducere aliquid faciendum. *Entreprendre quelque ouvrage à prix fait.* μισθόω, F. ώσω, P. μεμίσθωκα. * τὶ ἐργολαβεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠργολάβηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conducere aliquid ab aliquo. μισθοῦσθαί τι παρά τινος. || Domum ab aliquo Conducere. μισθώσασθαι οἶκον παρά τινος. || Quàm maximi aliquid Conducere. μισθοῦσθαί τι ὡς πλείστου. || Parvâ mercede aliquid Conducere. μισθοῦσθαί τι ὀλίγου. || Milites Conducunt & magnis impenſis alunt. τοὺς στρατιώτας μισθοῦνται, καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶνται. || Conductus es ad horum Commoda evertenda. ἐμισθώθης ἐπὶ τῷ τὰ τούτοις συμφέροντα διαφθείρειν. || Qui mercede Conducti loquuntur & ſcribunt. ἐπὶ μισθῷ λέγειν καὶ γράφειν εἰωθότες. || Qui aliud quid mercede Conducti agunt. οἱ ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντες. (*Aider.*) Maximè hoc Reipublicæ Conducit. τοῦτο τὴν πόλιν ὠφελεῖ μέγιστα. * τοῦτο τὴν πόλιν εἰς τὰ πλεῖστα ὠφελεῖ || Patriæ modis omnibus iſta Conducunt. τῇ πατρίδι ταῦτα πανταχῇ συμφέρει. || Quod Civitatis commodi Conducit. τὸ τῇ πόλει, *vel* τῆς πόλεως συμφέρον. || Hoc ad animi tranquillitatem Conducit. ταῦτα πρὸς τὴν εὐθυμίαν συμφέρει. || Quid tua dicendi facultas Reipublicæ rationibus Conducit? τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πόλει; || Ego verò neque ſociis Conducere exiſtimo. ἐγὼ δ' οὔτε τοῖς συμμάχοις ἡγοῦμαι λυσιτελεῖν. || Iſta propoſito Conducunt. ταῦτα τοῖς προκειμένοις ἁρμόττει. * ταῦτα πρὸς τὴν ὑπόθεσίν ἐστι. || Quæ propoſito non Conducunt. τὰ ἔξω τοῦ πράγματος. * τὰ πόῤῥω τῆς ὑποθέσεως.

CONDUCTIO, onis. fœm. *Action d'amener enſemble.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. * ἡ συμφόρησις, εως. *Louage, entrepriſe d'un ouvrage à prix fait.* ἡ μίσθωσις, εως. * ἡ ἐργολαβία, ας.

CONDUCTITIUS, a, um. *Qui ſe loue pour gagner ſa vie en travaillant. Mercenaire.* ὁ καὶ ἡ μίσθιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ μισθαρνὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * μισθαρνητικὸς, κὴ, κόν. * μισθωτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἔμμισθος, καὶ τὸ ον. || Conductitii milites. οἱ ξένοι στρατιῶται, (ῶν.)

CONDUCTOR, oris. maſc. *Qui entreprend quelque ouvrage à prix fait: qui ſe loue.* ὁ ἐργολάβος, ου. * ὁ μισθαρνὴς, έος, οῦς.

CONDUCTUS, a, um. *Conduit, amené.* συναχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Loué, pris à louage.* μεμισθωμένος, ένη, ένον. || Mercede Conductus. ὁ μεμισθωμένος, ου. (pro maſc.) *Mercenaire.* ὁ μισθοφόρος, (pro maſc.) || Conductæ domûs pretium. τὸ ἐνοίκιον, ίου.

CONDUPLICATIO, onis. fœm. *Redoublement.* ὁ ἀναδιπλασιασμὸς, οῦ. * ἡ ἀναδίπλωσις, *ſive* ἐπαναδίπλωσις, εως.

CONDUPLICO, as, avi, atum, are. *Redoubler.* ἐπιδιπλόω, *vel* ἀναδιπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀναδεδίπλωκα. acc. * ἐπιδιπλασιάζω, *ſeu* ἀναδιπλασιάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

CONDUS, i. maſc. *Dépenſier, celui qui ſerre les proviſions pour les garder.* ὁ ἐναποτιθέμενος, ου. * ὁ ταμίας, ου.

CONDYLOMA, atis. neut. *Le mal ſaint Fiacre, maladie du ſiége, ou les petites boſſes qui s'y engendrent.* τὸ κονδύλωμα, ατος.

CONDYLUS, i. maſc. *Nœud de la jointure des os.* ὁ κόνδυλος, ου.

CONFABULO, as, avi, atum, are. & CONFABULOR, aris. verb. depon. *Caqueter, deviſer de cho-*

ſes légeres. διαμυθολογέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμυθολόγηκα. * διαμυθολογέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

CONFARCIO, rſi, artum. V. CONFERCIO.

CONFARREATIO, onis. fœm. Une certaine ſolemnité entre l'époux & l'épouſe, prenant d'un même pain en ſigne de conjonction. ὁ συνδυασμὸς, ȣ. * ἡ τȣ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς σύζευξις, (εως.) * τὰ τῆς ζέας προτέλεια, ων.

CONFARREO, as, avi, atum, are. Joindre ſolemnellement l'époux & l'épouſe enſemble, les faiſant manger d'un même pain en ſigne de conjonction. διὰ προτελείων, vel προγαμίων τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην συζεύγνυμι. (V. ζεύγνυμι.) * προτελέω, ῶ, F. έσω, P. εκα. * προτελίζω, F. ίσω, P. ικα.

CONFATALIS, & e. Qui eſt d'une même deſtinée, deſtiné avec un autre. συνειμαρμένος, ένη, ένον.

CONFECTIO, onis. fœm. Achevement. ἡ διάπραξις, εως. Confection, préparation. ἡ συσκευασία, ας. Compoſition d'un livre, &c. ἡ σύνταξις, εως. || Eſcarum Confectio. ἡ τῶν τροφῶν κατεργασία, ας.

CONFECTOR, oris. maſc. Qui fait. ὁ ποιητὴς, ȣ. Qui achéve, qui termine. ὁ διαπράκτωρ, ορος. * ὁ συντελεστὴς, ȣ. Qui prépare. ὁ συσκευαστὴς, ȣ. Qui conſume. ὁ ἀναλωτὴς, ȣ. * ὁ ἀναλίσκων, οντος. Confectrix. ἡ ἀναλίσκȣσα, ης.

CONFECTURA, æ. fœm. Facture, façon. τὸ ποίημα, ατος. Confection, préparation. ἡ συσκευασία, ας.

CONFECTUS, a, um. part. Achevé, parfait. κατειργασμένος, ένη, ένον. * διαπραχθεὶς, εῖσα, έν. || Confectus frigore. καταψυχθεὶς, εῖσα, έν. || Flammis Confectus. καταφλεχθεὶς, εῖσα, έν. || Laboribus Confectus. ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, καὶ τὸ πον. || Confectus ſenio. γεγηρακὼς, (ότος) κυῖα, κός. || Confectus vetuſtate. παλαιȣμένος, ένη, ενον. || Confectus macie. κατεσκληκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laboribus Confectus. πόνοις, vel πρὸς τοὺς πόνȣς ἀποκάμνων. || Curis Confectus. ταῖς φροντίσι ἐκπεπονȣμένος, ſeu καταπονηθεὶς. || Continuis laboribus Confectus. ὑπὸ τῶν συνεχῶν πόνων ἐκτετρυχωμένος. || Mœroris magnitudine Confectis ejus viribus. τῷ βάρει τῆς λύπης ὑποκλασθείσης αὐτȣ τῆς δυνάμεως. || Corpore multis & aſſiduis afflictionibus Confecto. τȣ σώματος ἐκ πολλῆς καὶ συνεχȣς ταλαιπωρίας ἀπειρηκότος. || Senectute Confectus. τῷ μακρῷ γήρᾳ λελυμασμένος. || Confectum bellum. διαπεπραγμένος, vel διαπολεμηθεὶς ὁ πόλεμος.

CONFERCIO, is, erſi, ertum, ire. Entaſſer, emplir tout plein. συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. acc. * συμπληρόω, F. ώσω, P. συμπεπλήρωκα. acc.

CONFERO, fers, contuli, collatum, conferre. Porter pluſieurs choſes en un lieu. συμφέρω, ſive ἐπάγω. (V. anom. in φέρω, & ἄγω.) acc. Donner ſa part & portion. συγχορηγέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεχορήγηκα. acc. * συνερανίζω, F. σω. V. CONTRIBUO. Attribuer, rejetter ſur. μετάγω. (V. anom. in ἄγω.) cum ἐπί. || Se Conferre. Aller. ἐπέρχεσθαι. (V. anom.) || Conferre pedem. ὁμοσεχωρεῖν. || Confero. Conferer, rapporter l'un à l'autre. παραβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. rei. dat. perſ. Conferer en faiſant comparaiſon. συμβιβάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * συμβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc. * προσβάλλω. * τί τινι, vel τί πρός τι. || Conferre. Servir, être utile. συμφέρειν. * λυσιτελεῖν. dat. || Conferre in aliquem beneficia. εὐεργετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐεργέτηκα. acc. Vide BENEFICIUM. || Conferre manus, pugnare inter ſe. συμπλέκειν, κω, F. ξω, P. συμπέπλεχα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curas in Rempublicam Conferre. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τῆς πόλεως, vel περὶ τῆς πόλεως. || Conferre eloquentiam ad fallacias. χρῆσθαι τῇ δεινότητι πρὸς τὸ ἐξαπατᾶν. || Eò omnia ſua negotia Confert. εἰς τȣτο πάντα τὰ ἑαυτȣ συντείνει. || Pecuniam promptè Conferre. εἰσφέρειν χρήματα προθύμως. || Nihil ad ſalutem civitatis Conferre. ȣδὲν συμβάλλειν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. || Non parùm Confert ad felicitatem. συμβάλλεται ȣκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. || In res non convenientes Conferre orationes. ἐπὶ μὴ προσήκοντα πράγματα τȣς λόγȣς μεταφέρειν. || Hominum improbitatem in res ipſas Conferre. τὴν τῶν ἀνθρώπων πονηρίαν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν. || Potentiam, non ad petulantiam, ſed ad beneficentiam Conferre. τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν, ἀλλ' εἰς εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι. || Culpam in alios Conferre. ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλȣς. * τινὸς αἰτίαν ἐπ' ἄλλȣς ἄγειν. || Conferre tributa. τῶν χρημάτων εἰσφορὰς ποιεῖσθαι. || Conferre unum cum altero. ἓν παράλληλον ἑτέρȣ τιθέσθαι. || Conferre duo inter ſe. παράλληλα δύω ἐξετάζειν. V. COMPARO. || Nihil adeò Confert ad felicitatem. ȣδὲν τηλικαύτην δύναμιν συμβάλλεται πρὸς εὐδαιμονίαν. || Quod ad fœcunditatem Confert. ὅπερ πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖ, vel ὠφελεῖ. || Ad bene vivendum Confert. πρὸς τὸ βιȣν καλῶς συμφέρει.

CONFERTIM. adv. En un tas. ἀθρόως. * συνεσταλμένως. Tout enſemble, ſerrément. ὁμιλαδὸν, ſeu ὁμιλιδόν.

CONFERTUS, a, um. part. Entaſſé, preſſé, ſerré. ἀθρόος, όα, όον. Farci, garni. συνεπτυγμένος, η, ον. Rempli, plein. ὁ καὶ ἡ ἔμπλεος, καὶ τὸ ον, ȣ. gen. * ὁ καὶ ἡ ἔμμεστος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεως, καὶ τὸ, ω pro ων. (4. Declin.) gen. Saoul, κορεσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ κατακορὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. V. PLENUS.

CONFERVEO, es, & CONFERVESCO, is, erbui, ere. S'échauffer & bouillir. ἐπιζέω, F. ήσω, P. ἐπέζηκα. * καταβράσσω, F. άσω, P. καταβέβρακα.

CONFESSIO, onis. fœm. Confeſſion. ἡ ἐξομολόγησις, εως. * ἡ ὁμολογία, ας.

CONFESSOR, oris. maſc. Qui confeſſe. ὁ ὁμολογητὴς, ȣ.

CONFESSUS, a, um. Qu'on a confeſſé, que l'on avoue. ὡμολογημένος, ένη, ένον. * ὁμολογηθεὶς, θεῖσα, θέν. Qui a confeſſé & avoué. ὁμολογήσας, σασα, σαν. || In Confeſſo eſt. ὡμολόγηται. * ὁμολογεῖται. || Ex Confeſſo. ὁμολογȣμένως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Confeſſo eſt, hoc ita ſe habere. ὁμολογεῖται, ταῦτα ȣτως ἔχειν. || Apud omnes homines pro Confeſſo habetur, juſtum eſſe, ut ſua quiſque teneat. ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, δίκαιον εἶναι, ἑκάστȣς τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. || In Confeſſo eſt apud omnes eum malè agere. ὁμολογεῖται παρὰ πάντων, ὅτι κακῶς πράττει.

CONFESTIM. adv. Sur le champ, incontinent. παραχρῆμα. * παραυτίκα. * εὐθέως. * αὐτίκα.

CONFIBULA, æ. fœm. *Une cheville qui ſert à reſſerrer un arbre qui s'éclate.* ἡ περόνη, ης.

CONFICIENDUS, a, um. *Qu'on doit achever.* διαπρακτέ@, έα, έον. V. CONFICIO.

CONFICIENS, entis. part. omn. gen. *Qui achéve.* διαπράτ]ων, ȣσα, ον. *Qui a la puiſſance de faire, ou d'achever.* πρακ]ικὸς, *vel* ἐνεργητικὸς, *ſeu* ποιη]ικὸς, κὴ, κόν.

CONFICIO, is, eci, ectum, ere. *Faire, achever.* διαπράτ]ω, F. άξω, P. διαπέπραχα. acc. *vel* διαπράτ]ομαι, fut. med. ξομαι. acc. * ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. εκα. acc. V. ABSOLVO. || Conficio. *Défaire, tuer.* κατεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. || Conficere fame. προλιμοκτονεῖν. acc. || Conficere pecuniam. τὰ χρήματα πορίζειν. || Hoc poſito, *vel* conceſſo, illud neceſſariò Conficitur. τȣ̃ μὲν τιθέντος, τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longum iter Conficere. πορεύεσθαι μακρὰν ὁδόν. || Tanquam longam viam Confecerit. ὥσπερ μακρὰν ὁδὸν προεληλυθώς. || Magnam pecuniæ vim ex aliquâ re Conficere. πολλὰ χρήμαλα διά τι περιποιεῖσθαι. || Paulatim me cura Conficit. κατὰ μικρὸν ἐμὲ δαπανᾷ ἡ φροντίς. || Ne fame Conficiamur. ὅπως μὴ τρυχώμεθα λιμῷ. Vide ſuprà CONFECTUS.

CONFICTIO, onis. fœm. *Fiction, l'action de feindre.* ἡ σύμπλασις, *vel* διάπλασις, εως.

CONFIDEJUSSOR, oris. maſc. *Plége ou répondant avec un autre.* ὁ συνέγγυ@, ȣ.

CONFIDENS, entis. omn. gen. *Hardi, aſſuré.* ὁ καὶ ἡ θάρσυν@, καὶ τὸ ον, ȣ. * θαρσαλέ@, & θαῤῥαλέ@, έα, έον. * ὁ καὶ ἡ εὐθαρσὴς, καὶ τὸ ἐς, έ@, ȣ̃ς. * θαρσὺς, εῖα, ύ. * ὁ καὶ ἡ ἔντολμος, τὸ ον, ȣ. *Préſomptueux, téméraire.* ὁ καὶ ἡ παράτολμος, καὶ τὸ ον, ȣ. * θρασὺς, εῖα, ύ. *Hardi en paroles.* ὁ καὶ ἡ θρασύγλωτ]@, *vel* θρασύμυθ@, τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Confidenti animo pericula ferre. εὐθύμως τȣ̀ς κινδύνȣς φέρειν. * εὐθύμως ἔχειν πρὸς τȣ̀ς κινδύνȣς. || Animo confidentiſſimus. πολλῷ θράσει ῥέων.

CONFIDENTER. adv. *Hardiment.* θαῤῥαλέως, *vel* θαρσαλέως. * εὐθαρσῶς. * θρασέως. *Témérairement.* παρατόλμως. * θρασέως.

CONFIDENTIA, æ. fœm. *Hardieſſe, confiance.* ἡ θρασύτης, ητος. * θάρσος, ε@, ȣς. * ἡ εὐτολμία, ας. *Préſomption, témerité.* τὸ παράφρόνημα, ατος. * τὸ θράσος, ε@. ȣς.

CONFIDO, is, fidi, & fiſus ſum, ere. *Avoir de la confiance & du courage.* ἐπιθαῤῥέω, *vel* καταθαῤῥέω, ῶ, F. ήσω, P. κατα]εθάῤῥηκα. dat. *Se fier, ou ſe confier.* πιστεύω, F. σω, P. πεπίστευκα. dat. * πείθομαι, fut. med. πείσομαι. dat. *S'appuyer ſur.* ἰσχυρίζομαι, fut. med. ίσομαι. * σκήπτομαι, ψομαι. dat. || De rebus futuris confidere. περὶ τῶν μελλόντων θαῤῥεῖν, *ſeu* θαρσεῖν. || Aliquâ re confidere. θαῤῥεῖν ἐπί τινι. || Apparatu & largitionibus Confidere. ἰσχυρίζεσθαι τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασι. || Tu Confidis illo teſte. σὺ δὲ μάρτυρι τȣ́τῳ ἐπισκή]πτῃ. * θαῤῥεῖς ἐπὶ τȣ́τῳ μάρτυρι. || Bonitate cauſæ Confido. σφόδρα πιστεύω τῷ πράγματι. || Confidere benevolentiæ ſociorum. πιστεύειν τῇ εὐνοίᾳ τῶν συμμάχων. || Eloquentiâ Confiſus. τῇ δεινότη]ι πεποιθὼς, *vel* πεπιστευκὼς, *vel* τεθαῤῥηκώς. || Sibi ipſi Confidere. ἑαυτῷ πεποιθέναι. || In quo multùm Confido. ᾧ μάλιστα πέποιθα. || In quo Confidebas. ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεις. || Cunctis id gratum fore Confido. πᾶσι πρὸς ἡδονὴν εἶναι ὅδε, πέπεισμαι: *vel* ἐμαυτὸν πείθω. V. SPERO.

CONFIGO, is, xi, xum, ere. *Percer.* συμπείρω, F. περῶ, P. πέπαρκα. * κατακεντέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Attacher avec des clous.* καθηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ήλωκα. acc. *Embrocher.* ὀβελίζω, F. ίσω, P. ὠβέλικα. acc. || Configere ſagittis. κατατοξεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα. accuſ.

CONFIGURO, as, avi, atum, are. *Faire de pareille figure & forme.* συσχηματίζω, F. ίσω, P. συνεσχημάτικα. (τὶ πρός τι.)

CONFINE, is. neut. *Limite, frontiere, aboutiſſement de deux choſes l'une à l'autre.* τὸ μεθόριον, ίȣ.

CONFINGO, is, inxi, ictum, ere. *Feindre, controuver.* συμπλάτ]ω, *vel* διαπλάτ]ω, F. άσω, P. πέπλακα. acc.

CONFINIS, & e. *Tenant, aboutiſſant à un autre.* ὁ καὶ ἡ μεθόρι@, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ὅμορ@, *vel* σύνομορ@, καὶ τὸ ορον, ȣ. dat.

CONFINIUM, ii. neut. *Limite, frontiere.* τὸ μεθόριον, ίȣ.

CONFIO, is, ieri. *Etre fait & achevé.* συντελέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. * διαπράτ]ομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. *Etre fait de pluſieurs choſes.* συγγίνομαι, fut. γενήσομαι. (V. anom. in γίνομαι.)

CONFIRMANDUS, a, um. *Qu'on doit confirmer & aſſurer.* βεβαιωτέος, έα, έον. *Qu'on doit renforcer ou fortifier.* ἰσχυρωτέ@, έα, έον.

CONFIRMATIO, onis. fœm. *Confirmation, aſſurance.* ἡ βεβαίωσις, εως.

CONFIRMATOR, oris. maſc. *Qui aſſure.* ὁ βεβαιωτὴς, ȣ̃. *Répondant & plége.* ὁ ἐγγυητὴς, ȣ̃.

CONFIRMITAS, atis. fœm. *Aſſurance.* τὸ κραταίωμα, ατ@. *Fermeté en ſon opinion, opiniâtreté.* ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης.

CONFIRMO, as, avi, atum, are. *Aſſurer, confirmer.* βεβαιόω, *vel* διαβεβαιόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Fortifier, rendre fort.* συνεπισχύω, F. ύσω, P. συνεπίσχυκα. * ἰσχυρίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * καταῤῥώννυω, & ῥώννυμι, F. ῥώσω. (V. anom. in ῥώννυμι.) acc. *Faire foi, rendre plus croyable.* πιστόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπίστωκα. acc. * πιστόομαι, ȣ̃μαι. acc. || Suffragiis Confirmare. ἐπιψηφίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐπεψήφικα. * ἐπικυροῦν, όω, F. ώσω, P. ωκα. accuſ. || Rationibus & argumentis aliquid Confirmare. τοῖς ἐλέγχοις πιστώσασθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Confirmavi illorum erga me benevolentiam. τὴν παρ' ἐκείνων εὔνοιαν βεβαιοτέραν ἐποίησα. || Imperium Confirmare. τὴν ἀρχὴν βεβαιῶσαι. || Confirmare leges. βεβαιȣ̃ν τȣ̀ς νόμȣς. || Pacem juramentis Confirmare. τὴν εἰρήνην ὅρκοις βεβαιῶσαι. || Confirmare aliquid apud aliquos. βεβαιώσασθαί τι παρά τισι. || Confirmare aliquid in Curiâ. ἐπικυρῶσαί]ι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. || Quam de tuâ ſingulari virtute jampridem opinionem habuimus, ea in dies magis ac magis Confirmatur. ἣν ἔκπαλαι περὶ τῆς σῆς τιμιότητ@ ὑπόληψιν ἔχομεν, ὁ χρόν@ προϊὼν ἀεὶ βεβαιοῖ. || Præcepta fulcire & Confirmare. τὰς ὑποθήκας ὑποστηρίξαι, καὶ βεβαιώσασθαι. || Hoc mihi Confir-

mavit expeditio ea. τύτου παρ' ἐμοὶ πίςιν ἐποιήσατο ἡ ςρατεία. || Factum Confirmare argumentis. ἐξελέγχειν τὸ ἔργον. * τῦ ἔργυ ἔλεγχον διδόναι.

CONFISCO, as, avi, atum, are. *Confiſquer.* δημεύω, F. εύσω, P. δεδήμευκα. * δημοσιεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

CONFISIO, onis. fœm. *Confiance.* ἡ θάῤῥησις, εως. * τὸ θάῤῥος, εος, ες. *Aſſurance ferme.* τὸ τῆς ψυχῆς βέβαιον παράςημα (ατος.)

CONFISUS, a, um. *Qui ſe fie : qui s'eſt fié.* πεποιθὼς, θυῖα, θός. dat. *Hardi, aſſuré.* τεθαῤῥηκὼς (ότος) κυῖα, κός. * θαῤῥήσας, σασα, σαν. Vide CONFIDO.

CONFITEOR, eris, eſſus ſum, eri. *Confeſſer, avouer.* ὁμολογέω, vel συνομολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * ὁμολογέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι. accuſ. *Conſentir.* σύμφημι, F. ήσω, P. συμπέφηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Confiteor me id feciſſe. ὁμολογῶ τῦτο πεποιηκέναι. || Apertè Confiteri. φανερῶς ὁμολογεῖν. || Erratum ingenuè Confiteri. τὴν ἁμαρτίαν εὐήθως προσομολογεῖν. || Quòd autem multùm præſtitit aliis, omnes Confiteantur. ὅτι δὲ πολὺ διήνεγκε τῶν ἄλλων, ἅπαντες ἂν ὁμολογήσειαν. || Seipſum Confeſſus erat, *i.* oſtenderat. ἑαυτὸν ὡμολόγησε.

CONFLAGITO, as, avi, are. *Requerir, demander.* προσλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

CONFLAGRO, as, avi, atum, are. *Bruler, être enflammé.* συμφλέγομαι, vel καταφλέγομαι, futur. paſſ. χθήσομαι, præt. paſſ. πέφλεγμαι. *Etre tout en feu.* ἐκπυρόομαι, ῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. || Amoris flammâ Conflagrare. ἐρωτομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω. Vide AMOR.

CONFLATILIS, & e. *Qui eſt de fonte.* χωνευματικὸς, κὴ, κόν.

CONFLATIO, onis. fœm. *Fonte de metal pour faire quelque ouvrage.* ἡ χώνευσις, εως. * ἡ χωνεία, είας.

CONFLATURA, æ. fœm. *L'action de faire quelque ouvrage en fonte.* ἡ χώνευσις, vel συγχώνευσις, εως.

CONFLATUS, a, um. *Fait ou forgé en fonte.* συγχωνευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Composé.* συνεςηκὼς. (ότος) κυῖα, κός. * ὁ καὶ ἡ σύνθετος, καὶ τὸ ον, ου. gen. cum ἐκ, vel ἐξ.

CONFLECTO, is, ere. *Tourner.* συςρέφω, F. ψω, P. συνέςρεφα. acc. *Courber.* συγκάμπτω, F. ψω, P. συνέκαμφα. acc.

CONFLICTATIO, onis. fœm. *Choc.* ἡ σύγκρουσις, εως. * ἡ σύῤῥαξις, εως. *Combat.* ἡ ἀγώνισις, εως. *Contrarieté.* ἡ ἐναντίωσις, εως. *Affliction.* ἡ δυσπάθεια, ας. *Vexation de pluſieurs les uns contre les autres.* ὁ ὠθισμὸς, ῦ.

CONFLICTIO, onis. fœm. V. CONFLICTUS, ûs

CONFLICTO, as, avi, atum, are. *Heurter, choquer.* συγκρούω, ύσω, ϋκα. acc. * συῤῥάττω, F. άξω, P. συνέῤῥαχα. *Tourmenter, affliger.* συναράττω, F. άξω, P. συνήραχα. *Combattre.* παλαίω, F. σω, P. πεπάλαικα. dat.

CONFLICTOR, aris, atus ſum, ari. paſſ. *Combattre, avoir quelque démêlé.* διαμάχομαι, F. μαχῦμαι, μαχέσομαι, vel μαχίσομαι, P. μεμάχημαι. dat. *Etre tourmenté.* συγκρούομαι, fut. paſſ. ϋσθήσομαι. *Avoir bien de la peine à ſe defendre.* δυσμαχέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. || Incommodis multis Conflictari. τὰ πολλὰ κακοπαθεῖν, vel κακοπραγεῖν. || Morbo Conflictari. νόσῳ προσπαλαίειν. || Adversâ fortunâ Conflictari. κακῶς πράττειν.

CONFLICTUS, ûs. maſc. *Choc.* ἡ σύγκρουσις, εως. *Froiſſement.* ἡ σύῤῥαξις, εως. *Combat.* τὸ διαμάχημα, ατος.

CONFLIGO, is, ixi, ictum, ere. *Fraper, heurter contre.* συγκρούω, F. ύσω, P. συγκέκρουκα. acc. * συναράττω, F. ξω, P. χα. acc. *Combattre, donner le choc.* συμβάλλω, vel προσβάλλω, F. αλῶ, (V. anom. in βάλλω.) acc. * διαμάχομαι, futur. med. έσομαι, & ήσομαι, & ῦμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Confligere cum hoſte. συνάπτειν τῷ πολεμίῳ. * τῷ ἐχθρῷ συνάπτειν εἰς χεῖρας. || Antequàm Confligerent. πρὶν συμβαλεῖν εἰς χεῖρας. V. PUGNO.

CONFLO, as, avi, atum, are. *Souffler fort,* συμφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεφύσηκα. *Aſſembler, amaſſer.* συσκευάζω, F. άσω, P. συνεσκεύακα. * συνίςημι, F. ςήσω, P. συνέςακα. acc. *Forger, fondre des métaux.* συγχωνεύω, F. εύσω, P. συγκεχώνευκα. acc. *Compoſer.* συντίθημι, F. θήσω, P. συντέθεικα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conflare alicui odium. εἰς μῖσος καθιςάναι τινά. || Invidiam alicui Conflare. συνάγειν τινὶ φθόνον. * εἰς φθόνον καταςῆσαί τινα. || Seditiones Conflare. ςάσεις ποιεῖσθαι. || Statuas argenteas Conflare. ἀνδριάντας ἀργυρῦς χωνεύειν. || Æs alienum Conflare. τὸ χρέος λαμβάνειν. || Conflare mendacium. τὸ ψεῦδος συσκευάζειν.

CONFLUCTUOR, aris, atus ſum, ari. *Etre en perplexité, ne ſçavoir ce qu'on doit faire,* κατακυμαίνομαι, fut. med. ανῦμαι. * κυματίζομαι, fut. med. ίσομαι. *Etre tout émû, tout troublé.* συνταράττομαι, fut. paſſ. αχθήσομαι.

CONFLUENS, entis. maſc. *Un lieu où deux rivieres s'aſſemblent.* ὁ σύῤῥοος, ου : όυ, ῦ. * ἡ συῤῥοὴ, ῆς. * ἡ σύῤῥοια, οίας.

CONFLUGES, ium. fœm. plur. *Lieux où divers ruiſſeaux s'aſſemblent.* οἱ σύῤῥοοι, ων.

CONFLUO, is, uxi, uxum, ere. *Couler enſemble, s'amaſſer de pluſieurs parts en un lieu.* συῤῥέω, εύσω. (V. anom. in ῥέω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulgus ad blandos ſermones Confluit. τὸ πλῆθος ἐπὶ τῦς ἀρέσκοντας λόγυς συῤῥεῖ. || Extorres, transfugas, & aliis ſceleribus pollutos Confluxiſſe. τῦς μὲν ἀπόλιδας, τῦς δ' αὐτομόλυς, τῦς δ' ἐκ τῶν ἄλλων κακουργιῶν συνεῤῥυηκότας.

CONFLUVIUM, ii. neut. *Amas, quand l'eau ſe joint enſemble.* ὁ σύῤῥοος, όυ, ῦ.

CONFLUXUS, ûs. maſc. *Amas.* ἡ συνάθροισις, εως. *Abord de pluſieurs endroits en un lieu.* ἡ ὁμοῤῥοὴ, ῆς.

CONFODIO, is, odi, oſſum, ere. *Fouir.* διορύττω, F. ύξω, P. διώρυχα. * καλασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc. *Percer tout au travers.* καλαπείρω, F. ερῶ, P. καλαπέπαρκα.

CONFOEDERATIO, onis. fœm. *Alliance pour la guerre.* ἡ ὁμαιχμία, ας. * ἡ συμμαχία, ας.

CONFOEDERATUS, a, um. *Confederé, allié.* ὁ καὶ ἡ ὁμαιχμος, τὸ ον, ε. * ὁ σύμμαχος, ε.

CONFORMATIO, onis. fœm. *Conformation, forme & figure.* ἡ διαμόρφωσις, *vel* μόρφωσις, εως. * ἡ μορφὴ ῆς. *La façon, l'air, le geſte.* ὁ σχηματισμὸς, ε. *Projet, premier trait.* ἡ ὑποτύπωσις, εως. || Conformatio membrorum. ἡ τῶν μερῶν συμφυΐα, ΐας. Verborum. *Des mots.* τὸ σχῆμα, ατος. * ἡ τῶν ὀνομάτων σύνθεσις, εως.

CONFORMIS, & e. *Conforme, de même forme* ὁ καὶ ἡ σύμμορφος, καὶ τὸ ον, ε. *Semblable.* ὅμοιος, οία, οιον. dat. || Conformis rationi λογικὸς, κή, κόν. || Conformem reddere. V. CONFORMO.

CONFORMITAS, atis. fœm. *Conformité.* ἡ συμμόρφωσις, εως. *Reſſemblance.* ἡ ὁμοιότης, ητος.

CONFORMO, as, avi, atum, are. *Former, donner la forme.* διαμορφόω, ῶ, F. ώσω, P. διαμεμόρφωκα. acc. *Façonner, donner la façon.* διασχηματίζω, *vel* σχηματίζω, F. ίσω, P. ἐσχημάτικα. acc. *Rendre conforme.* σχηματοποιέω. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conformare ſe ad alicujus voluntatem. τινὶ πάντα ποιεῖν πρὸς χάριν, *vel* πρὸς ἡδονήν, * ταῖς ἐπιθυμίαις τινὸς συναγορεύειν. || Ad meliora nos Natura Conformavit. πρὸς τὰ ἀμείνω ἡμᾶς ἐσχημάτισεν ἡ φύσις. || Imaginem rei Conformare. τύπῳ περιγράφειν τι. V. ACCOMMODO.

CONFORNICO, as, avi, atum, are. *Voûter enſemble.* συγκαμαρόω, *vel* συνοροφόω, ῶ F. ώσω, P. συνωρόφωκα. acc.

CONFOVEO, es, ovi, tum, ere. *Tenir chaudement, entretenir en chaleur.* συμπεριέπω, ἕψω. aor. 2. ἔσπον. (V. anom. in ἕπω.) acc. * καταθάλπω, F. ψω, P. κατατέθαλφα. acc.

CONFRACTUS, a, um. *Briſé, caſſé.* συῤῥαγεὶς, *vel* συῤῥαχθεὶς, εῖσα, έν. || Navis mea confracta eſt. νεναυάγηκα. (à ναυαγέω.)

CONFRAGOSUS, a, um. & CONFRAGUS, a, um. *Rompu, briſé,* κατεῤῥωγὼς, (ότος) γυῖα, γός. * ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, καὶ τὸ ον, ε. *Apre, raboteux.* τραχὺς, (έος) χεῖα, χύ.

CONFREMO, is, mui, mitum, ere. *Fremir, faire un grand bruit.* ἐπιβρύχω, F. ξω, P. ἐπιβέβρυχα. * περιφριμάσσω, F. ξω, P. περιπεφρίμαχα.

CONFRICO, as, cui, ictum, are. *Froter enſemble.* συντρίβω, F. ψω, P. συντέτριφα. acc.

CONFRINGO, is, egi, actum, ere. *Rompre, briſer.* συῤῥήγνυμι, & συῤῥηγνύω, F. ῥήξω. * καταγνύω, & κατάγνυμι, F. άξω. (V. anom. in ῥήγνυμι, ἄγνυμι.) acc. *Heurter enſemble, choquer.* συναράσσω, F. άξω, P. συνήραχα. acc. * συγκρέω, F. έσω, P. συγκέκρεκα. acc. || Confringere navem. ναυαγέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

CONFUGIO, is, ugi, itum, ere. *Se ſauver, s'enfuir vers quelqu'un, ou en quelque lieu.* συμφεύγω, *vel* καταφεύγω, F. εύξω, P. πέφευγα. πρὸς. acc. perſ. εἰς. acc. loc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Illi ad nos Confugientes, per nos ſalutem conſecuti ſunt. ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς καταφεύγοντες, δι' ἡμῶν σωτηρίας ἔτυχον. (V. τυγχάνω in anom.) || Ad nos Confugient omnes, multùm ſupplicantes & deprecantes. ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντες καταφεύξονται, πολλὰς ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ποιούμενοι. || Ad pacta Confugere. εἰς συνθήκας καταφεύγειν. || Huc & illuc Confugere. ἐνταῦθα, ἢ ἐνθάδε καταφυγεῖν. || Nullum locum habet, quò Confugiat. καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχει.

CONFUGIUM, ii. neut. *Refuge, lieu où l'on s'enfuit pour ſe ſauver.* τὸ κρησφύγετον, ε. * ἡ καταφυγὴ, ῆς.

CONFULGEO, es, ſi, ere. *Reluire de tous côtés.* περιλάμπομαι, fut. med. ψομαι. V. FULGEO.

CONFUNDO, is, fudi, fuſum, ere. *Fondre enſemble.* συγχέω, F. εύσω. (V. anom. in χέω.) *Brouiller, confondre.* συνταράττω, F. άξω, P. συντετάραχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Plurima in unum Confundit. πλεῖστα ἐν ταὐτῷ συγχεῖ. || Omnia Confundere. πάντα συνταράττειν. || Jura omnia Confundere. συγχέειν πάντα θέσμια.

CONFUSE. adverb. *Confuſément, pêle-mêle.* συγκεχυμένως. * φύρδην.

CONFUSIM, adv. *En confuſion, pêle-mêle.* χύδην. * φύρδην.

CONFUSIO, onis, fœm. *Confuſion, mêlange.* ἡ σύγχυσις, εως. *Trouble, deſordre.* ἡ συντάραξις, εως.

CONFUSUS, a, um. *Confus.* συγκεχυμένος, ένη, ένον. *Troublé.* ταραχθεὶς, θεῖσα, θέν. || Confuſa turba. ὁ πολυμιγὴς ὄχλος, (ε.) || Confuſa verba. συγκεχυμένα ῥήματα.

CONFUTATIO, onis. fœm. *Réfutation.* ἡ ἀνασκευὴ, ῆς. * ἡ ἐξέλεγξις, (εως.) ἡ διάλυσις, εως.

CONFUTO, as, avi, atum, are. *Réfuter.* ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc. * ἐξελέγχω, F. έγξω, P. ἐξήλεγχα. acc. || Dolores inventorum ſuorum memoriâ & recordatione Confutare. τοῖς πάθεσιν ἀντιπαρατάττειν τὴν τῶν γεγονότων ἑαυτῷ διαλογισμῶν μνήμην. Cicer. ex Epicur.

CONGELATIO, onis. fœm. *Congelation.* ἡ σύμπηξις, εως. *Réduction en glace.* ἡ κρυστάλλωσις, εως.

CONGELIDUS, a, um. *Gelé.* ὁ καὶ ἡ κρυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ες. * κρυερὸς, ρά, ρόν. *Froid comme glace.* ὁ καὶ ἡ κατάψυχρος, καὶ τὸ ον, ε.

CONGELO, as, avi, atum, are. *Congeler, geler.* καταψύχω, F. ξω, P. κατέψυχα. acc. *Réduire en glace.* συγκρυσταλλόομαι, οῦμαι fut. med. ώσομαι. acc. *Epaiſſir, & faire prendre enſemble.* συμπηγνύω, συμπήγνυμι, F. πήξω. (V. anom. in πήγνυμι.) acc.

CONGEMINATIO, onis. fœm. *Redoublement.* ἡ ἀναδίπλωσις, εως. * ὁ διπλασιασμὸς, ε. *Production de gemeaux.* ἡ διδυμότης, ητος.

CONGEMINO, as, avi, atum, are. *Redoubler.* ἀναδιπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. διπλασιάζω, F. άσω, P. ακα. acc. *Venir gemeau.* διδυμοτοκέομαι, fut. med. ήσομαι.

CONGEMISCO, is, & CONGEMO, is, mui, mitum, ere. *Gemir, pleurer avec.* συστενάζω, F. άσω, P. συνεστέναχα.

CONGENER, eris. omn. gen. *D'un même genre & eſpece.* ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, *vel* συγγενὴς, καὶ τὸ ες, εος, ες.

CONGENERO, as, avi, atum, are. *Produire, engendrer avec.* συγγεννάω, ῶ, F. ήσω, P. συγγεγέννηκα. * συμφύω, F. ύσω, P. συμπέφυκα. acc.

CONGENITUS, a, um. *Né, ou engendré avec.*

ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. * ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, ſeu συγγέννητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

CONGENULO, as, avi, atum, are. *S'agenouiller, ſe mettre à genoux.* γονατίζω, F. ίσω, P. ικα. * γονυάζομαι, fut. med. άσομαι.

CONGER, gri. maſc. *Congre, poiſſon* ὁ γόγγρος, ȣ.

CONGERIES, iei. fœm. *Amas, tas.* τὸ συμφόρημα, ατος. * ἡ σωρεία, είας. * ὁ φορητὸς, ȣ. * ὁ συναθροισμὸς, ȣ. || Congeries rerum indigeſta & rudis. ἡ ἀκοσμία, ας. || Bonorum Congeries. ὁ τῶν ἀγαθῶν σωρὸς, ȣ.

CONGERMINASCO, is, & CONGERMINO, as, avi, atum, are. *Germer enſemble.* συμβλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. συμβεβλάστηκα. *S'allier, croître l'un avec l'autre.* συμφύομαι, fut. med. ύσομαι.

CONGERO, is, eſſi, eſtum, ere. Cic. *Porter pluſieurs choſes en un lieu.* συμφορέω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεφόρηκα. *Amaſſer, aſſembler.* συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. acc. * σωρεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cumulum longo tempore Congerere. συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ. || Immenſas opes Congerere. χρυσὸν συνάγειν ἄπλητον. || AramCongerere arboribus. τοῖς δένδροις βωμὸν σωρεύειν.

CONGERRO, onis. maſc. *Compagnon pour caqueter & railler.* ὁ συλληρέων, ῶν, ȣ̃ντος. * ὁ συμφλύαρος, ȣ. *pour jouer.* ὁ συμπαίκτωρ, ορος.

CONGESTIO, onis. fœm. *Amas, entaſſement.* ἡ συμφόρησις, *ſive* σώρευσις, εως. * ὁ ἀθροισμὸς, ȣ.

CONGESTITIUS, a, um. *Ramaſſé, entaßé.* ὁ καὶ ἡ σύγκομιστὸς, *vel* συμφορητὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

CONGESTUS, ûs. maſc. *Un amas, un tas.* ἡ σώρευσις, εως. * τὸ ἄθροισμα, *vel* σώρευμα, ατος. V. CONGESTIO.

CONGIALIS, & e. *Qui tient ſix ſetiers, parlant de choſes liquides.* χοαῖος, αία, αῖον. * τῆς χόας δεκτικὸς, κὴ, κόν.

CONGIARIUM, ii. neut. Cic. *Liberalité faite au peuple.* ἡ τῆς χόας ἐπίδοσις, εως. * ἡ νομὴ, ῆς.

CONGIARIUS, a, um. V. CONGIALIS.

CONGIUS, ii. maſc. *Une meſure de choſes liquides, contenant ſix ſetiers.* ἡ χόα, ας. * ὁ χοεὺς, ἑως.

CONGLACIO, as, avi, are. *Se glacer.* κρυσταίνομαι, ανȣ̃μαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. * ὑπὸ τȣ̃ κρύȣς πήγνυμαι, fut. paſſ. παγήσομαι. (V. anom. in πήγνυμι.)

CONGLOBATIM. adv. *En un tas, en foule.* ἀθρόως. * συνεστραμμένως. *en rond.* σφαιρηδὸν.

CONGLOBATIO, onis. fœm. *Amas.* ἡ συστροφὴ, ῆς. * ἡ συνάθροισις, εως. *En rond.* ἡ σφαίρωσις, *vel* συνείλησις, εως.

CONGLOBO, as, avi, atum, are. *Entaſſer, ramaſſer.* συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. acc. * συνειλέω, ῶ, F. ήσω, P. συνείληκα. *en un rond.* σφαιρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσφαίρωκα. acc.

CONGLOMERO, as, avi, atum, are. *Mettre en peloton, entortiller.* συσπειράω, ῶ, F. άσω, P. συνεσπείρακα. acc. * συνελίττω, F. ξω. *Amaſſer comme en peloton.* συνειλέω, *ſeu* κατειλέω, ῶ, F. ήσω, P. κατείληκα. acc.

CONGLUTINATIO, onis. fœm. *Union de choſes jointes enſemble.* ἡ συγκόλλησις, εως. * ἡ συνάφεια, ας. *Aſſemblage avec.* ἡ συναρμογὴ, ῆς.

CONGLUTINATUS, a, um. *Collé avec.* συγκολληθεὶς, εῖσα, έν. *Joint avec.* συνημμένος, ίνη, ένον.

CONGLUTINO, as, avi, atum, are. *Coller avec.* συγκολλάω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεκόλληκα. acc. *Joindre enſemble.* συνίστημι, F. στήσω, P. συνέστακα. acc. *Aſſembler, ajuſter enſemble.* συναρμόζω, F. όσω, P. συνήρμοκα. acc.

CONGRÆCO, as, avi, atum, are, & CONGRÆCOR, aris, atus ſum, ari. verb depon. *Vivre, ou faire à la mode des Grecs.* ἑλληνίζω, F. ίσω, P. ἡλλήνικα. *Ivrogner.* οἰνοφλυγῶ, F. ήσω, P. ᾠνοφλύγηκα. *Faire la débauche comme les Grecs.* δίαιταν Ἑλλήνων, κωμάζω, F. άσω, P. ακα.

CONGRATULATIO, onis. fœm. Cic. *Congratulation.* τὸ συγχάρημα, ατος. * ἡ συνησθήνησις, εως.

CONGRATULOR, aris, atus ſum, ari. *Congratuler.* συγχαίρω, fut. χαρήσομαι. (V. anom. in χαίρω.) * συνήδομαι, fut. med. ήσομαι. dat. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eâ de re tibi Congratulor. συγχαίρω σοι τȣ́τȣ. || Congratulor tibi, quòd audiam te malle, &c. συγχαίρω σοι, πυνθανόμενος, ὅτι προαιρῇ. || Congratulor, ſi quid boni ipſis contingit. συνήδομαι, ἤν τι ἀγαθὸν αὐτοῖς συμβαίνῃ. V. συμβαίνω. in anom. || Congratulatum ei miſerunt. ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ. || Antonio Congratulatus ſum de virtute & honeſtate. Ἀντωνίῳ συνήσθην τῆς καλοκαγαθίας. || Legatos cum coronâ ad Alexandrum mittere, qui de partâ ad Ciliciam victoriâ ipſi Congratularentur. πέμψαι πρέσβεις στέφανον φέροντας τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ συνησθησομένους τῇ κατὰ Κιλικίαν νίκῃ. || Venerunt legati Congratulatum ob res præclarè ac feliciter geſtas. ἧκον πρέσβεις συγχαίροντες ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι. || Ei hoc nomine Congratulari, quòd præter hominum expectationem è maximis periculis ſalvus evaſerit. συγχαίρειν ἐπὶ τῷ διασεσῶσθαι αὐτὸν παραδόξως ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων.

CONGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. *S'aſſembler, venir en un lieu.* συνέρχομαι, fut. ελεύσομαι. * σύνειμι. (Vide anom. in ἔρχομαι. & εἶμι.) *Hanter, s'approcher de quelqu'un.* συνομιλέω, F. ήσω, P. συνωμίληκα. dat. * ἐντυγχάνω, F. τεύξομαι. (V. anom. in τυγχάνω.) gen. Congredi cum hoſte, contra hoſtem. *Venir aux mains avec l'ennemi.* Cic. εἰς χεῖρας σὺν τῷ ἐχθρῷ ἐλθεῖν, *vel* ἐπέρχεσθαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) *l'attaquer.* συμφέρεσθαι τῷ ἐχθρῷ. (V. anom. in φέρω.)

CONGREGABILIS, & e. *Qui eſt aiſé à aßembler.* συναγελαστικὸς, κὴ, κόν.

CONGREGANDUS, a, um. *Qu'on doit aſſembler ou amaſſer.* συναθροιστέος, έα, έον.

CONGREGATIO, onis. fœm. *Action d'aſſembler.* ἡ ἄθροισις, εως. * ἡ συναγωγὴ, ῆς. *Congregation, ſocieté.* ἡ κοινωνία, ας. * ἡ ὁμήγυρις, εως. *Aſſemblée en un troupeau.* ὁ συναγελασμὸς, ȣ.

CONGREGATUS, a, um. *Aſſemblé, amaſſé.* συναθροισθεὶς, *vel* ἐπισυναχθεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

CONGREGO, as, avi, atum, are. *Aſſembler.* συναθροίζω, F. οίσω, P. συνήθροικα. * ἐπισυνάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc. * συναγείρω, F. ερῶ, P. συναγήγερκα. acc. *Amaſſer en un troupeau.* συναγελάζω, F. άσω,

ἄσω, P. συνηγέλακα. || Omnes verò ex Aſiâ Congregans. ἅπαντας δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας συναγείρας. || Congregare omnia in unum. ἀθροίζειν πάντα εἰς ταὐτό.

CONGRESSIO, onis. fœm. Idem ac CONGRESSUS. ûs.

CONGRESSUS, a, um. *Qui s'eſt aſſemblé avec.* συνιὼν, *vel* συνελθὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Qui eſt venu aux mains avec.* συμπλέξας, (αντος) ασα, αν. * συμβαλὼν, (όντος) οῦσα, όν. || Pede Congreſſus & equo. ὁ πεζῇ τε καὶ ἱππόθεν συμβαλὼν, όντος (pro maſc.)

CONGRESSUS, ûs. maſc. *Approche l'un de l'autre.* ἡ συνέλευσις, εως. *Converſation.* ἡ συνομιλία, ας. * ἡ συνδιατριβή, ῆς. * ἡ ἔντευξις, εως. *Aſſaut, choc.* ἡ συμπλοκή, *ſeu* συμβολή, ῆς. *Rencontre.* ἡ ἔντευξις, εως. || Hominum Congreſſus. ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξία. || Petere Congreſſus alicujus. συνομιλεῖν τινι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Familiares Congreſſus. αἱ πρὸς ἀλλήλους συνουσίαι. || Crebri cum aliquo Congreſſus. πυκναὶ πρός τινα ἐντεύξεις. || Nimii Congreſſus cum Tyrannis, civitatibus ſunt periculoſi. αἱ λίαν ὁμιλίαι πρὸς Τυράννους, ταῖς πολιτείαις οὐκ ἀσφαλεῖς. || Intemperantiæ alimentum ſunt aſſidui cum mulieribus Congreſſus. ἀκολασίας τροφὴ, αἱ συνεχεῖς τῶν γυναικῶν ἐντεύξεις. || In Congreſſum alicujus venire. εἰς λόγους προσελθεῖν τινι. * ἐντεύξεις ποιεῖσθαι πρός τινα. || Congreſſus hominum fugere. εἰς τὴν ἀμιξίαν ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Congreſſibus ſi quid boni ineſt. εἴτι ἐν τῷ πλησιάζειν ἀλλήλους ἀγαθόν ἐστι. || A Congreſſu alicujus abhorrere. οὐ βούλεσθαι πλησιάζειν τινί.

CONGRUENS, entis. *Convenable.* ὁ ἁρμόττων, ἡ ουσα, τὸ ον. * ὁ ὁμολογούμενος, η, ον. V. CONGRUUS.

CONGRUENTER. adv. *Convenablement.* ἁρμοζόντως. *Comme il faut.* προσηκόντως. || Congruenter naturæ vivere. κατὰ φύσιν ζῆν.

CONGRUENTIA, æ. fœm. *Convenance, rapport.* ἡ εὐαρμοστία, ας. * ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. *Accord.* ἡ ὁμολογία, ας. || Congruentia morum. τὸ πρὸς τὰ ἤθη ἁρμόζον, (οντος.) * ἡ τῶν ἠθῶν ὁμοιότης, ητος.

CONGRUO, is, rui, ere. *Convenir, avoir du rapport.* ἁρμόττω, F. όσω, P. ἥρμοκα. acc. cum πρὸς. * ἐφαρμόζω, F. όσω, P. ἐφήρμοκα. dat. *S'accorder, être de même ſentiment.* ὁμολογέω, ὁμονοέω, ῶ, F. ήσω, (ὡμονόηκα.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facere Congruentia moribus. προσήκοντα τοῖς ἤθεσι ποιεῖν. || Hæc Congruunt viris. ταῦτα τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις ἁρμόττει. || Hoc vitæ conſuetudini Congruit. ἁρμόττει πρὸς τὰς συνουσίας τόδε. || Naturæ Congruens. πρὸς τὴν φύσιν ἁρμόττων. || Congruit talia de his prædixiſſe. ἁρμόζει προειπεῖν τοιαῦτα περὶ τούτων. || Quæ naturæ Congruunt. ἅπερ εὐαρμόστως ἔχει πρὸς τὴν φύσιν. || Congruentia præſentibus rebus. ἁρμόττοντα τοῖς παροῦσι πράγμασι. || His Congruit oratio. τούτοις συνῳδός ἐστιν ὁ λόγος.

CONGRUUS, a, um. *Convenable, qui s'accorde.* ἁρμοστὸς, ή, όν. * ἁρμόττων, ουσα, ον. dat.

CONJECTATIO, onis. fœm. *Conjecture.* ὁ στοχασμὸς, *vel* εἰκασμὸς, οῦ. * ἡ εἰκασία, ίας. V. CONJECTURA.

CONJECTIO, onis. fœm. *Un jet, action de jetter.* ἡ ἐμβολὴ, *ſeu* καταβολὴ, *vel* βολὴ, ῆς. || Telorum Conjectio. Cic. *Coup de trait décoché.* ἡ ἀκόντισις, εως. * τὸ τόξευμα, ατος. *Divination par conjecture.* ἡ κρίσις, εως.

CONJECTO, as, avi, atum, are. *Conjecturer.* εἰκάζω, F. άσω, P. εἴκακα. acc. || Non Conjectans, ſed verè ſciens. οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' εἰδὼς σαφῶς. || Multa Conjectando percipiebam. πολλὰ δὲ εἰκασίᾳ προὔλαμβανον.

CONJECTOR, oris. maſc. *Qui tire des conjectures.* ὁ εἰκαστὴς, οῦ. || Conjector ſomniorum. *Qui interpréte les ſonges.* ὁ ὀνειροκρίτης, ου. * ὁ ὀνειροπόλος, ου.

CONJECTURA, æ. fœm. *Conjecture.* ὁ εἰκασμὸς, *vel* ὁ στοχασμὸς, οῦ. * ἡ εἰκασία, ίας. || Conjectura ſomniorum. ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς. || Conjecturam facere. *Connoître par de certains ſignes.* τεκμήριον ποιεῖν. || De me, *ſeu* ex me Conjecturam facio. ἀπὸ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων τεκμαίρομαι. || Conjecturâ aliquid aſſequi. εὐστοχάζεσθαι. acc. || Ex operibus de moribus civium Conjecturam facit. ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τῶν πολιτῶν τεκμαίρεται. || Ex moribus Conjecturam facere. ἀπὸ τρόπων στοχάζεσθαι. || Conjecturam facit, quòd inſequantur hoſtes. εἰκάζει ἐλαύνειν τοὺς πολεμίους. || Conjecturâ utendum eſt. εἰκάζειν δὲ χρή. || Quantum Conjecturâ aſſequi licebat. ὡς ἐνῆν τεκμαίρεσθαι. || Conjecturâ veritatem aſſequi. στοχάζεσθαι τῆς ἀληθείας. || Conjectura futurorum è præteritis capi debet. ἐκ τῶν παρεληλυθότων δεῖ χρῆσθαι τῇ δόξῃ περὶ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι. (V. ἔρχομαι & βαίνω. in anom.) || Conjecturis in eam opinionem adducti ſumus, ſcilicet faciendum eſſe, &c. αὐτοὶ μὲν εἰκάζοντες, οὕτως ὑπειλήφαμεν περὶ τοῦ ποιεῖν, &c. (V. ὑπολαμβάνω. in anom.) || Conjecturam facere ex iis quæ egerunt. χρῆσθαι τοῖς τεκμηρίοις ἐξ ὧν διαπράττοντες τετυχήκασι.

CONJECTURALIS, & e. στοχαστικὸς, *vel* εἰκαστικὸς, ή, όν.

CONJECTUS, ûs. maſc. V. CONJECTIO.

CONIFER, a, um. *Qui porte un fruit fait en forme de pomme de pin.* ὁ καὶ ἡ κωνοφόρος, ου, τὸ ον.

CONJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jetter enſemble, ou avec.* συῤῥίπτω, F. ψω, P. συνέῤῥιφα. acc. * συμβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Jetter vers, ou contre.* καταβάλλω, F. αλῶ. acc. *Darder, tirer, lancer.* συνακοντίζω, F. ίσω, P. συνηκόντικα. acc. *Connoître par conjecture, conjecturer.* συμβάλλειν. (V. anom.) acc. * στοχάζεσθαι, άζομαι, fut. άσομαι. gen. * εἰκάζω, F. σω. || Conjicere in carcerem, *ſeu* vincula. εἰργεῖν, έω, F. ήσω, P. εἴργηκα. acc. || Conjicere ſe in pedes. διαφεύγειν, γω, F. ξω, P. διαπέφευγα.

¶ PHR. ISOC. & DEM. In extremas calamitates civitatem Conjicere. ἐμβάλλειν τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας. || Conjicere ſe in miſerias. εἰς ἀτυχίας ἐμβάλλειν ἑαυτόν. || In tantas calamitates ultrò ſe Conjiciunt. ὑποβάλλουσι σφᾶς αὐτοὺς ἑκόντες ὑπὸ τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφοράς. || In evidens malum ſe ipſum Conjicere. εἰς προὔπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. || In multas & magnas calamitates & turpitudines civitatem Conjicere. προβάλλειν τὴν πόλιν πολλαῖς καὶ μεγάλαις συμφοραῖς καὶ αἰσχύναις. || Comites ſuos in ſummas calamitates Conjecit. τοὺς συνακολουθοῦντας ἐς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησε. || Conjicere aliquem in periculum. καταστῆναί τινα εἰς κίνδυνον. in metum. εἰς φόβον. || Cives in ignominiam Conjicere. τοὺς πολίτας εἰς ὀνείδη καὶ ἀτιμίαν καταστῆναι. (V. καθίστημι. in anom.) || Conjicere ſe in pericula. ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις. * δοῦναι ἑαυ-

τὸν εἰς κινδύνους. (V. δίδωμι. || (CONJECTURER.) De futuris ex præſentibus conjectura facienda eſt, Conjiciendum eſt. δεῖ τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων. (Vid. γίγνομαι. in anom.) || Ex ejus manſuetudine Conjiciens, quali præditus eſſet ingenio. ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος τεκμαιρόμενος τὸν τρόπον. || Conjiciens, hoſtes fugiſſe. τεκμαιρόμενος, τοὺς πολεμίους φυγεῖν. || De futuris ex præteritis Conjicere. τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις. || De rebus futuris, Ducem bonum rectè Conjicere. περὶ τοῦ μέλλοντος ὀρθῶς τεκμαίρεσθαι τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν. || Conjiciunt, ſe facilè rebus honeſtis abundaturos, ſi de rebus pravis dicere poſſint. ποιοῦνται τεκμήριον, ὡς εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχουσί τι λέγειν, περὶ τῶν καλῶν ῥᾳδίως εὐπορήσουσι. || Præbere alicui occaſionem Conjiciendæ alicujus rei. τεκμήριόν τινος παρέχειν τινί. || De Deorum mente Conjicere. τῆς τῶν Θεῶν διανοίας στοχάζεσθαι. || Maluit nos Conjicere, quàm apertè aliquid ſcire de negotio. ἐβουλήθη εἰκάζειν ἡμᾶς μᾶλλον, ἢ φανερῶς εἰδέναι περὶ τοῦ πράγματος. (V. εἴδω.) || Ex rebus geſtis Conjicere. εἰκάζειν τοῖς πραχθεῖσι. || Ut Conjicere licet. ὡς εἰκάσαι. * ὅσον εἰκάσαι. || Quantum ratiocinando quiſpiam Conjicere queat. ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις εἰκάσαι. || Quod verò Conjicere eſt. ὃ καὶ μᾶλλόν ἐστιν εἰκάσαι. || Ex inferioribus, ſuperiora Conjicere. ἐκ τῶν κάτω, τῶν ἄνω τὴν εἰκασίαν λαμβάνειν. || Hinc Conjicio, eum hoc animo affectum eſſe. τοῦτο μέγιστον τεκμήριον τίθεμαι, *ſeu* δέχομαι, τοῦ ἐκεῖνον οὕτως διατίθεσθαι.

CONISCO, as, avi, atum. *Heurter front contre front.* κορύπτω, F. ψω, P. φα. acc. * κερατίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CONJUGALIS, & e. *Conjugal, de mariage.* γαμικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ γαμήλιος, *vel* γάμιος, καὶ τὸ ον ου.

CONJUGATIO, onis. fœm. Cic. *Liaiſon.* ἡ συζυγία, ας.

CONJUGATOR, oris. maſc. *Celui qui conjoint, qui accouple enſemble.* ὁ συζευγνύων, οντος. || Conjugator amoris. *Qui fait une alliance.* ὁ καὶ ἡ φιλοποιὸς, οῦ.

CONJUGATUS, a, um. part. *Joint avec ou enſemble.* συζευχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ σύζυγος, καὶ τὸ ον, ου. || Conjugata verba. Cic. *Mots dérivés d'une même racine.* τὰ σύζυγα, ων.

CONJUGIALIS, & e. V. CONJUGALIS.

CONJUGIUM, ii. neut. *Mariage.* ὁ γάμος, ου. * ἡ ἐπιγαμία, ας. *Lien de mariage.* ἡ συζυγία, ίας.

CONJUGO, as, avi, atum, are. *Joindre enſemble.* συζευγνύω, συζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc.

CONJUGUS, a, um. *Accouplé, joint avec un autre.* ὁ καὶ ἡ σύζυγος, καὶ τὸ ον, ου.

CONJUNCTE. adv. *Conjointement.* συνημμένως. * συνεζευγμένως.

CONJUNCTIM. adv. *Tout enſemble.* κατὰ συμπλοκήν. * κατὰ συζυγίας. * συλλήβδην.

CONJUNCTIO, onis. fœm. *Conjonction.* ἡ σύζευξις, σύναξις, εως. * ἡ συναφὴ, *vel* συναρμογὴ, ῆς. *Union, bonne intelligence, amitié.* ἡ ὁμόνοια, ας. * ἡ φιλία, ίας. || Conjunctio ſanguinis. *Parenté.* ἡ συγγένεια, είας. * ἡ ἀγχιστεία, είας. || Ad Conjunctionem & congregationem hominum natus. ὁ κοινωνικὸς, οῦ. || Conjunctio. *Une oraiſon qui a deux parties.* τὸ συμπεπλεγμένον, ου.

CONJUNCTUS, a, um. *Conjoint, uni.* συνεζευγμένος, *ſive* συνημμένος, ένη, ένον. * συζευκτὸς, τὴ, τόν. *Ami.* ὁ φίλος, ου. * ὁ εὔνοος, νους: όου, οῦ. *Allié.* ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, τὸ ές, έος, οῦς. || Conjunctus in aliquo negotio. ὁ συνεργὸς, οῦ. * ὁ συμπράκτωρ, ορος. || Conjunctiſſimus mihi eſt. μάλιστα μοι προσήκων ἐστί. pro maſc.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Facilis res eſt, & nullo cum labore Conjuncta. ῥᾴδιον, καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι. || Multorum ignorantia cum malitiâ Conjuncta eſt. ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια, μέμικται τῇ κακίᾳ. || Prudentia cum morum probitate Conjuncta eſt. συζεύγνυται ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ. || Oportet voluptatem eſſe Conjunctam cum beatitudine. δεῖ ἡδονὴν παραμεμίχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ. || Conjuncta hæc inter ſe videntur, & neutrum ab altero ſeparari poteſt. συνεζεῦχθαι μὲν ταῦτα φαίνεται, καὶ χωρισμὸν οὐ δέχεται. || Conjuncta inter ſe. συναπτόμενα πρὸς ἄλληλα. || Conjuncta nobis urbs. ἡ ἐφ' ἡμῖν οὖσα πόλις. || Conjunctum cum prudentiâ robur. ἡ μετὰ τῆς φρονήσεως ῥώμη.

CONJUNGO, is, xi, ctum, ere. *Joindre, conjoindre.* συζεύγνυμι, συζευγνύω. (V. ζεύγνυμι.) acc. * συνάπτω, F. ψω, P. ῆφα. acc. uni. dat. alt. *Mêler.* συμμίγνυμι, *vel* συμμιγνύω, F. μίξω, P. συμμέμιχα. || Conjungi hoſpitio. ξενοῦσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Virtuti ſcientiam Conjungere. συνάπτειν τὴν ἐπιστήμην τῇ ἀρετῇ. || Non decet turpia cum honeſtis Conjungere. οὐ χρὴ συνάγειν εἰς τ' αὐτὸ τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχροῖς. || Conjungere aliquid cum aliquo. συνάγειν τι πρός τι. || Cives inter ſe benevolentiâ Conjungere. τοὺς πολίτας πρὸς ἀλλήλους εὐνοίᾳ συνάπτειν. || Civilem vitæ rationem Conjungere cum philoſophiâ. τὴν πολιτικὴν δύναμιν μῖξαι καὶ κεράσαι τῇ φιλοσοφίᾳ. || Ut ſalutarem miſericordiam judicio Conjungat. ἵνα τὸν σωτήριον ἔλεον ἀνακεράσηται τῇ κρίσει. (ἀνακεράννυμι.) || Verborum blanditiis vim Conjunxit. πειθοῖ βίαν ἀνέμιξε, *vel* προσέμιξε. || Multa ſimul Conjungere. πολλὰ εἰς ἓν ἄγειν.

CONJUNX, *ſeu* CONJUX, jugis. omn. gen. *Le mari, ou la femme.* ὁ καὶ ἡ σύζυξ, υγος. * ὁ καὶ ἡ σύζυγος, ου. *vel* pro maſc. ὁ ἀκοίτης, *ſive* ὁ γαμέτης, ου. pro fœm. ἡ γαμετὴ, ῆς. || Qui caret Conjuge. ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, *vel* ἀγάμητος, ου.

CONJURATIO, onis. fœm. *Conjuration.* ἡ συνωμοσία, ας. * ἡ σύστασις, εως. || Conjurationem facere. τὰς συνομοσίας συγκροτεῖν.

CONJURATUS, a, um. *Conjuré, ligué, qui eſt d'une Conjuration.* συνομόσας, ασα, αν. * συνωμοκὼς, υῖα, ός. * ὁ συνωμότης, ου. || Conjurati. οἱ συνομόσαντες, ων. * οἱ συνωμόται, ῶν.

CONJURO, as, avi, atum, are. *Conjurer, conſpirer.* συνομνύω, & συνόμνυμι, F. όσω, P. συνώμοκα. acc. * συνίσταμαι, fut. συστήσομαι. *avec*, dat. *contre*, ἐπὶ. acc. *Faire complot avec.* συμπράττειν, ττω, F. ξω, P. συμπέπραχα. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conjurare in hoſtes patriæ. συνομνύναι ἐπὶ τοὺς τῆς πατρίδος ἐχθρούς. || Qui in eum Conjuraverant. οἱ συστάντες ἐπ' αὐτῷ. || Conjurare

cum aliquo. συνιςάναι τινί.

CONJUX. V. CONJUNX.

CONNATO, as, avi, atum, are. *Nager enſemble.* συννήχομαι fut. med. ξομαι.

CONNECTO, is, xui, xum, ere. *Lier, attacher enſemble.* συναρμόττω, F. όσω, P. συνήρμοκα. * συμπλέκω, F. ξω, P. συμπέπλεχα. * συνάπτω, F. άψω, P. συνῆφα. acc. uni. dat. alt.

CONNEXIO, onis. fœm. *Liaiſon, connéxion.* ἡ συμπλοκὴ, vel συναφὴ, ῆς. * ἡ σύναψις, εως.

CONNEXIVUS, a, um. *Qui lie, qui conjoint.* συμπλεκτικὸς, ſeu συναπτικὸς, κὴ, κόν.

CONNEXUM, i. neut. *Un ſyllogiſme hypothetique, qui eſt avec condition.* τὸ συνημμένον, ου.

CONNEXUS, a, um. *Lié enſemble, conjoint.* συμπεπλεγμένος, vel συνημμένος, ένη, ένον.

CONNEXUS, ûs. maſc. V. CONNEXIO.

CONNITOR, eris, xus, vel ſus, niti. *S'efforcer à.* συντείνομαι, ſeu διατείνομαι, fut. med. τενοῦμαι. * ἰσχυρίζομαι, vel ἀπισχυρίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. *Se battre contre.* διαμάχομαι, fut. med. ήσομαι. dat.

CONNIVENTIA, æ. fœm. *Action de cligner les yeux.* ἡ ἐπίμυσις, εως. *Le ſemblant qu'on fait de ne voir, ou de n'appercevoir pas.* ἡ ὑπερόρασις, ſeu παρόρασις, εως.

CONNIVEO, es, ivi, & ixi, ere. *Cligner les yeux.* σκαρδαμύττω, F. ύξω, P. ἐσκαρδάμυχα. * καταμύω, F. ύσω, P. καταμέμυκα. *Fermer les yeux ſouvent.* βλεφαρίζω, F. ίσω, P. ικα. || Conniventibus oculis. σκαρδαμυκτί. || Somno connivere. νυστάζειν, ſeu γλαυκιάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. || Connivere. *Faire ſemblant de ne pas voir.* παρορᾶν. acc. *ſive* ὑπερορᾶν. (V. anom.) gen. *ſeu* acc. || Connivens in aliquâ re. ὁ μύων ἐπί τινι. * ὁ παριδών τι.

CONNIXUS, a, um. *Qui s'eſt efforcé.* συντεινάμενος, vel διατεινάμενος, ſeu ἰσχυρισάμενος, ένη, ενον. acc. *Qui s'appuie ſur.* ἐπισχυριζόμενος, ένη, ενον. gen. cum ἐπί.

CONNODO, as, avi, atum, are. *Nouer enſemble.* συνδεσμεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Lier avec.* συνδέω, F. δήσω. (V. anom. in δέω.) acc. uni. dat. alt.

CONNUBIALIS, & e. ὁ καὶ ἡ γαμήλιος, τὸ ον, ου. * γαμικὸς, κὴ, κόν.

CONNUBIUM, ii. neut. *Mariage.* ὁ γάμος, ου. * ἡ ἐπιγαμία, ας. || Connubio jungere. τῷ γάμῳ συνάπτειν. acc. || Connubia petere alicujus. *Demander quelqu'un en mariage.* μνηστεύεσθαί τινα. || Connubia conjungere. τὸν γάμον συνάγειν, vel μνηστεύειν, ſeu πράττειν

CONNUBO, bis, pſi, ptum, bere. *Se marier enſemble.* συνοικίζομαι, fut. med. ίσομαι. * συνοικέω, ῶ, F. ήσω, P. συνῴκηκα.

CONNUDO, as, avi, atum, are. *Mettre tout nud.* ἀπογυμνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπογεγύμνωκα. acc.

CONOPEUM, ei. vel CONOPIUM, ii. neut *Courtine autour d'un lit; pavillon.* τὸ κωνωπεῖον, είου.

CONOR, aris, atus ſum, ari. *S'efforcer, tâcher.* πειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. * πειράω, vel ἀποπειράω, ῶ, F. άσω, P. ακα. gen. *ſeu* infin. *Entreprendre.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. * ἐπιβάλλομαι, fut. αλοῦμαι. (V. anom. in βάλλω.) || Conari magno ſtudio aliquid efficere. φιλοτιμεῖσθαι, cum infin. || Fruſtra Conari. *Perdre ſa peine.* ματαιοπονεῖν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pro viribus Conandum eſt. κατὰ τὸ δυνατὸν πρακτέον. Infin. || Omnibus facultatibus Conandum eſt. πρακτέον εἰς ὅσον τις ἐςι. || Conatur probus eſſe. πειρᾶται ἐπιεικὴς εἶναι. || Quibus non ſolùm imperare injuſtè Conantur, &c. ὧν οὐκ ἄρχειν μόνον ἀδίκως ἐπιχειροῦσι. || Viribus omnibus Conandum eſt. περὶ παντὸς ποιητέον. || Hæc aſſequi Conatur. τούτων τυχεῖν ἔργον ποιεῖται. * σπουδὴν μεγίστην ποιεῖται τοῦ ταῦτα λαβεῖν. (λαμβάνω.) || Magnum opus Conari. μέγιστον ἔργον ἐπιχειρεῖν. * μεγίστῳ ἔργῳ ἐπιχειρῆσαι. || Hæc agere Conatur. ταῦτα πράττειν ἐπιχειρεῖ. || Valde Conatur iſtud perficere. διατελεῖν ταῦτα σφόδρα πειρᾶται, vel εἰς δύναμιν ἐπιχειρεῖ. || Conata perficere. τὴν ἐγχείρησιν εἰς ἔργον ἄγειν. || Dicere Conandum eſt, ſi modò poſſumus. πειρατέον εἰπεῖν, ἄν πῃ καὶ δυνώμεν. || Viribus omnibus iſta Conatur. πάντα ποιεῖ εἰς τοῦτο. || Ad victoriam omni Conatu incumbit. ὑπὲρ τοῦ νικᾶν πᾶσαν φιλοτιμίαν εἰσφέρεται. || Ad quam adipiſcendam omni ſtudio Conandum eſt. ἣν σπουδαστέον πάσῃ μηχανῇ περιποιεῖσθαι. || Omnia Conari, omnem movere lapidem. πάντα λίθον κινεῖν.

CONQUADRO, as, avi, atum, are. *Equarer.* τετραγωνίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CONQUASSATIO, onis. fœm. *Ebranlement.* ὁ συντιναγμὸς, vel συσσεισμὸς, οῦ. || Valetudinis corporis Conquaſſatio. Cic. ἡ τοῦ σώματος ἀκαταστασία, ίας.

CONQUASSO, as, avi, atum, are. *Ebranler.* συγκραδαίνω, F. ανῶ, P. συγκεκράδαγκα. acc. * συσσείω, F. είσω, P. συσσέσεικα. acc. * συντινάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

CONQUEROR, eris, ſtus, ſum, eri. *Se plaindre.* καταμέμφομαι, fut. med. ψομαι, acc. rei. dat. perſ. *Se plaindre de ſa mauvaiſe fortune.* μεμψιμοιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. dat. perſ. *Déplorer.* σχετλιάζω, F. άσω, P. ακα. acc. *Se plaindre en s'écriant.* δεινολογεῖσθαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Conqueritur de te apud amicos. μέμφεταί σε πρὸς τοὺς φίλους. vel μέμφεταί σοι. || De tuâ ingratitudine Conqueritur. διαμέμφεταί σε τῆς ἀχαριστίας. * ἐγκαλεῖ σοι τῆς ἀχαριστίας. || Cùm jampridem Conquereretur de tuâ tarditate. πάλαι μὲν ἐγκαλέσας, ὅτι ὀκνηρὸς εἶς. || Ægrè ferre, & Conqueri. δεινὰ παθεῖν, καὶ σχετλιάζειν. || De fortunâ Conqueri. τῆς τύχης καταμέμφεσθαι.

CONQUESTIO, onis. fœm. & CONQUESTUS, ûs. maſc. Cic. *Plainte.* ἡ μέμψις, vel κατάμεμψις, εως. * ὁ σχετλιασμὸς, οῦ. *Plainte faite en criant.* ἡ δεινολογία, ίας. *Plainte de ſa mauvaiſe fortune.* ἡ μεμψιμοιρία, ας.

CONQUIESCO, is, evi, etum, ere. *Se repoſer.* ἡσυχάζω, F. άσω, P. ακα. *Ceſſer.* ἀναπαύομαι, fut. med. παύσομαι. gen. || Conquieſcere in ſtudiis. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀγαπᾶν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ab armis Conquieſcere. τῶν πολέμων παύεσθαι. || A labore non Conquieſcit. οὐ μὴ παύεται πονῶν. à ſtudio. σπουδάζων. || Vis venti Conquievit. τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος ἔληξε. (λήγω.) || In alicujus benevolentiâ Conquieſcere. ἐν εὐνοίᾳ τινὸς ἀγαπᾶν, vel στέργειν. || In rebus præſentibus Conquieſcere. ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι.

CONQUINISCO, is, quexi, ere. *S'incliner, faire le petit.* ὑποκύπτω, F. ψω, P. ὑποκέκυφα.

CONQUIRO, is, iſivi, iſitum, ere. *Chercher de tous côtés.* ἀναζητέω, vel συζητέω, ῶ, F. ήσω, P. συνεζήτηκα. acc. *Pourſuivre.* μεταδιώκειν, κω, F. ξω, P. μεταδεδίωχα. acc. || Voluptates Conquirere. πανταχόθεν ἡδονὰς ἐρανίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Voluptatem Conquirere. τὴν ἡδονὴν διώκειν. || Opes ſtudioſè Conquirere. ἐπιτηδεύειν τὰ χρήματα. || Primas naturæ cauſas Conquirere. φύσεως αἰτίας πρώτας μεταδιώκειν. || Gloriam Conquirere. τῆς δόξης ἀντιποιεῖσθαι.

CONQUISITE. adv. *Avec recherche.* ζητητικῶς. *Soigneuſement, avec ſoin.* ἐπιμελῶς. * ἀκριβῶς.

CONQUISITIO, onis. fœm. *Recherche.* ἡ συζήτησις, εως. * ἡ ζήτησις, εως. *Elite.* ἡ ἐκλογὴ, ῆς. || Exercitus Conquiſitione collectus. ὁ ἔκλεκτος, vel ἀπόλεκτος, στρατὸς, οῦ. * ἡ στρατολογία, ας.

CONQUISITOR, oris. maſc. *Qui recherche, qui s'enquête.* ὁ συζητητὴς, οῦ. *Qui choiſit.* ὁ ἐκλογεὺς, έως. || Conquiſitores. *Ceux qui ont charge de chercher, & de lever des gens de guerre.* οἱ στρατολογοῦντες, ων.

CONQUISITUS, a, um. *Recherché.* συζητηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Recherché avec ſoin.* ἐξηκριβωμένος, vel διηκριβωμένος, ένη, ένον.

CONSALUTATIO, onis. fœm. *Action de ſaluer, (parlant de pluſieurs qui ſaluent.)* ὁ ἀσπασμὸς, οῦ. *Compliment.* ἡ προσαγόρευσις, εως. * ἡ προσηγορία, ας.

CONSALUTO, as, avi, atum, are. *Saluer.* ἀσπάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *avec compliment.* προσαγορεύω, F. εύσω, P. προσηγόρευκα, vel προσείρηκα. acc.

CONSANESCO, is, ere. *Se guerir.* ὑγιάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. aor. 1. ὑγιάσθην.

CONSANGUINEUS, a, um. *D'un même ſang, parent.* ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ὅμαιμος, καὶ τὸ μον, ου.

CONSANGUINITAS, atis. fœm. *Parenté.* ἡ συγγένεια, είας. * ἡ ὁμαιμοσύνη, ης. *Parenté du côté du pere.* ἡ πρὸς αἵματος οἰκειότης, ητος.

CONSANO, as, avi, atum, are. *Guerir.* ὑγιάζω, F. άσω, P. ακα. *Se guerir.* ὑγιάζομαι. paſſ.

CONSARCINO, as, avi, atum, are. *Recharger, ajoûter à la charge.* ἐπισάττω, P. άξω, F. ἐπισέσαχα. acc. *Refaire, rajuſter.* συσκευάζω, F. άσω, P. συνεσκεύακα, acc. * συρράπτω, F. ψω, P. συνέρραφα. acc. || Conſarcinare cauſas. τὰς δίκας συρράπτειν. * δικορραφεῖν.

CONSARRIO, is, ivi, itum, ire. *Sarcler.* συσκαλεύω, F. εύσω, P. συνεσκάλευκα. acc. σκαλίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CONSAUCIO, as, avi, atum, are. *Bleſſer fort.* τραυματίζω, vel κατατραυματίζω, F. ίσω, P. κατατετραυμάτικα. acc.

CONSCELERATUS, a, um. *Scelerat.* ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. ὁ καὶ ἡ ἐξάγιστος, vel ἀνόσιος, καὶ τὸ ον, ου. * μιαρὸς, ά, όν.

CONSCELERO, as, avi, atum, are. *Souiller de crime.* καταμιαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. * καταμολύνω, F. υνῶ, P. υγκα. acc.

CONSCENDO, is, di, ſum, ere. *Monter.* ἀναβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) acc. *S'embarquer.* ἐπιβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) acc. cum ἐπί. vel gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſcendere navem. ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν. * τοῦ πλοίου ἐπιβαίνειν. * ἐπὶ τὴν ναῦν ἐπιβαίνειν. || Suggeſtum Conſcendere. ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνειν.

CONSCENSIO, onis. fœm. *Action de monter.* ἡ ἀνάβασις, εως. *Embarquement.* ἡ ἐπίβασις, εως.

CONSCIENTIA, æ. fœm. *Conſcience.* ἡ συνείδησις, εως. * τὸ συνειδὸς, ότος. *Le reſſentiment qu'on a d'une action.* ἡ συναίσθησις, εως. || Ad quos Conſcientiæ contagio pertinet. οἱ συνειδότες, ων. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſcientia benè actæ vitæ jucundiſſima eſt. ἡ τοῦ καλῶς βεβιωμένου βίου συνείδησις ἡδίστη οὖσα τυγχάνει. || Malè factorum Conſcientia. τῶν κακῶς πραχθέντων σύνεσις.

CONSCINDO, is, idi, iſſum, ere. *Fendre, couper en pieces.* διασχίζω, vel κατασχίζω, F. ίσω, P. κατέσχικα. acc. *Déchirer.* διασπάω, ῶ, F. άσω, P. διέσπακα. acc. *Découper.* κατακόπτω, F. ψω, P. φα. acc.

CONSCIO, is, ivi, itum, ire. *Sçavoir en ſoi-même.* συνίημι, F. ήσω. (V. anom. in ἵημι.) accuſ. *Sentir en ſoi-même.* συναισθάνομαι, fut. ήσομαι. (V. anom. in αἰσθάνομαι.) gen. vel acc. *Se ſentir coupable, ſçavoir bien.* σύνοιδα. (V. in εἴδω.) dat. perſ. acc. rei. V. CONSCIUS.

CONSCISCO, is, ivi, itum, ere. *Ordonner d'un commun conſentement, décerner.* συμψηφίζομαι, vel καταψηφίζομαι, fut. med. ίσομαι. gen. || Conſciſcere ſibi mortem. ἑαυτὸν (pro maſc.) ἀποχρῆσθαι, vel διαχρήσασθαι, vel ἀποκτείνειν. || Conſciſcere ſibi exilium. ἑκουσίως, vel αὐθαιρέτως φυγεῖν.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Sibi ipſi mortem Conſcivit. ἀνεῖλεν ἑαυτόν. (ἀναιρέω.) || Ignominia quædam irrogatur ei, qui ſibi ipſi mortem Conſcivit. ἀτιμία τις προσέσει τῷ ἑαυτὸν διαφθείροντι. || Sibi mortem Conſciſcere. παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτόν. * προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον. (προΐημι. V. anom.)

CONSCISSURA, æ. fœm. *Fente, briſure.* ἡ κατάσχισις, εως. * τὸ κατάσχισμα, ατος. *Déchirement.* ἡ διάρρηξις, vel διάσπασις, εως. *Entaillure.* τὸ ἔντμημα, ατος.

CONSCISSUS, a, um. *Déchiré.* διαρραγεὶς, (έντος) γεῖσα, γέν. *Fendu, coupé en pieces.* διεσχισμένος, vel κατεσχισμένος, ένη, ένον.

CONSCIUS, a, um *Qui ſçait quelque choſe connuë à d'autres perſonnes.* συνεγνωκὼς, vel συνειδὼς (ότος) υῖα, ός. acc. rei. dat. perſ. *Complice.* ὁ καὶ ἡ μεταίτιος, καὶ τὸ ον, ου. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nullius rei ſibi Conſcium eſſe. συνειδέναι ἑαυτῷ μηδέν. || Etiamſi alios celaveris, tibi ipſi tamen Conſcius eris. ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις. (V. λανθάνω. in anom.) || Nullius ſibi delicti Conſcius eſt. οὐδὲν ἑαυτῷ σύνοιδε ἐξαμαρτάνων. || Conſcius mihi ſum, me ei maximè favere. μεγίστην εὔνοιαν εἰς αὐτὸν, ἐμαυτῷ σύνοιδα. || Qui nullius ſibi culpæ Conſcius eſt. ὁ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδώς. || Conſcium ſibi eſſe alicujus rei. συνειδέναι ἑαυτῷ περί τινος.

CONSCRIBELLO, as, avi. Va. vel Conſcribillo. *Ecrire.* ἐγγράφω, vel ἐπιγράφω, F. ψω, P. ἐπιγέγρα-

φα. acc. *Inciſer.* ἐπιξέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπέξηκα. acc. *Piquer, déchirer.* ἀμύσσω, F. ξω, P. χα. acc.

CONSCRIBO, is, pſi, ptum, ere. Cic. *Ecrire.* γράφω, F. ψω, P. φα. acc. *Compoſer.* συγγράφω, F. ψω, P. συγγέγραφα. acc. *Enregiſtrer, enroller.* καταγράφω, F. ψω, P. φα. acc.

CONSCRIPTIO, onis. fœm. Cic. *Ecriture.* ἡ συγγραφή, ῆς. *Regiſtre, rolle.* ἡ καταγραφή, ῆς.

CONSCRIPTUS, a, um. Part. *Ecrit.* γεγραμμένος, ένη, ένον. * γραφθεὶς, εῖσα, έν. V. CONSCRIBO. || Patres Conſcripti. οἱ συγγεγραμμένοι πατέρες.

CONSECO, as, cui, ctum, are. *Découper.* συντέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc. * κατακόπτω, F. ψω, P. φα. acc.

CONSECRANEUS, a, um. *Conſacré, dedié.* καθιερωμένος, *vel* καθωσιωμένος, ένη, ένον.

CONSECRATIO, onis. fœm. *Conſecration.* ἡ καθιέρωσις, εως. *faite à Dieu.* ἐκθειασμὸς, οῦ. * ἡ ἐκθείασις, εως.

CONSECRATUS, a, um. Cic. *Conſacré, dedié.* καθωσιωμένος, *vel* καθιερωμένος, ένη, ένον. *Voué à Dieu.* ἐκθειασθεὶς, εῖσα, έν, *vel* ἐκθειωθεὶς. *Sacré.* ἱερὸς, ρὰ, ρόν.

CONSECRO, as, avi, atum, are. *Dedier, conſacrer.* καθιερόω, *vel* καθοσιόω, ῶ, F. ώσω, P. καθωσίωκα. acc. *Vouer à Dieu.* ἐκθειόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτεθείωκα. acc. * ἐκθειάζω, F. άσω, P. ἐκτεθείακα. acc. *Rendre ſacré.* ἱεροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deo aliqnid Conſecrare. καθιερῶσαι τῷ Θεῷ τι. || Donaria Conſecrare. ἀναθήματα ἀνατιθέναι. || Templum Cæſari Conſecratum. ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι.

CONSECTARIUS, a, um. *Qui ſuit, ou s'enſuit d'un autre.* ἀκολουθητικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ συνακόλουθος, καὶ τὸ ον, ου.

CONSECTATIO, onis. fœm. *Pourſuite après.* ἡ μεταδίωξις, *vel* παρακολούθησις, εως. *Recherche.* σπουδὴ, ῆς. (περί τι.)

CONSECTATRIX, icis. fœm. *Celle qui pourſuit & recherche.* ἡ μεταδιώκουσα, ης. acc.

CONSECTIO, onis. fœm. *Coupe, coupure.* ἡ κατάκοψις, εως. * ἡ τομὴ, ῆς. || Arborum conſectio. ἡ δενδροκόπησις, εως. * ἡ δενδροτομία, ας.

CONSECTOR, aris, atus ſum, ari. *Pourſuivre, rechercher.* διώκω, *vel* μεταδιώκω, F. ξω, P. χα. acc. * παρακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηκολούθηκα. dat. || Singula Conſectari. τῷ λόγῳ ἕκαστα ἐξετάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. || Opes Conſectari. φιλοχρηματεῖν, *vel* φιλοχρημονεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφιλοχρημόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gloriam Conſectari. τὴν τιμὴν διώκειν, *vel* μεταδιώκειν. * τῆς τιμῆς ἀντιποιεῖσθαι. || Voluptates Conſectari. θηρεύειν τὰς ἡδονάς. || Divitias Conſectari. τὰ χρήματα ἐπιτηδεύειν. * τοῦ πλουτεῖν ἀντιποιεῖσθαι. || Singula Conſectari. τῷ λόγῳ ἕκαστα, *vel* τὸ καθ' ἕκαστον διεξελθεῖν. (V. διέρχομαι. in anom.)

CONSECUTIO, onis. fœm. *Suite, conſequence.* ἡ συνακολούθησις, εως. * ἡ ἀκολούθησις, εως. * ἡ ἐπακολούθησις, εως. || Conſecutio verborum. καταλληλότης τοῦ λόγου. * ὁ λόγος καταλλήλως συντεταγμένος, ου.

CONSECUTUS, a, um. *Qui a ſuivi.* συνακολουθήσας, (αντος) σασα, σαν. dat. *Qui a atteint ou obtenu.* τυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. gen. || Conſecuta tempora. οἱ ἐφεξῆς χρόνοι, ων.

CONSEMINEUS, a, um. & CONSEMINALIS, & e. *Semé de mêmes ſemences.* ὁ καὶ ἡ ὁμόσπορος. *De pluſieurs.* ὁ καὶ ἡ πολύσπορος, καὶ τὸ ον, ου. || Conſemineæ vineæ, ſeu conſeminales. αἱ ἄμπελοι συμφυτευθεῖσαι χύδην ἀλλήλαις.

CONSENESCO, is, enui, ere. *Vieillir, devenir vieil.* συγγηράσκω, *vel* καταγηράσκω, F. άσω. (V. anom. in γηράσκω.) *Venir en langueur, s'affoiblir.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα. || Conſeneſcere in re aliquâ faciendâ, *vel* diſcendâ. κατατρίβεσθαι, βομαι, fut. paſſ. φθήσομαι, ἔν τινι, &c.

CONSENSIO, onis. fœm. V. CONSENSUS, ûs.

CONSENSUS, a, um. *Concedé & accordé.* ὁμολογηθεὶς, *vel* συντεθεὶς, (έντος) θεῖσα, θέν.

CONSENSUS, ûs. maſc. *Conſentement.* ἡ συνθήκη, ης. *Même ſentiment, avis, ou opinion.* ἡ ὁμόνοια, *vel* ὁμολογία, ας. * ἡ ὁμοφροσύνη, ης. *Accord.* ἡ συμφωνία, ίας. || Uno Conſenſu. ἐκ μιᾶς γνώμης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnium Conſenſu primas ferens. ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὸ πρωτεῖον καρπούμενος. || Omnium Conſenſu virtus primas obtinet. ὁμολογουμένην ἔχει παρὰ πάντων τὴν προτίμησιν ἡ ἀρετή. || Uno Conſenſu hoſtem ulciſci. ἐκ μιᾶς γνώμης, *vel* μιᾷ γνώμῃ ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. || Ad Conſenſum adducere. εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν.

CONSENTANEUS, a, um. *Convenable, qui s'accorde.* ὁ καὶ ἡ συνῳδὸς, τὸ όν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ὁμόφωνος, καὶ τὸ ον, ου. dat. || Conſentaneum eſt. ἔοικε. * εἰκός ἐστι. dat. || Conſentaneus rationi. ἄξιος, ία, ιον. || Actiones virtuti Conſentaneæ. αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſentanea rebus dicere. ἁρμόττοντα τοῖς πράγμασιν εἰπεῖν. || Conſentanea moribus. προσήκοντα τοῖς ἤθεσι. * τὰ κατὰ τὸν τρόπον.

CONSENTIENS, entis. *Conſentant, qui s'accorde.* ὁμονοέων, ῶν, (έοντος, οῦντος) έουσα, οῦσα: έον, οῦν. * ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Conforme.* συμφερόμενος, ένη, ενον. dat.

CONSENTIO, is, ſi, ſum, ire. *Etre de même ſentiment, avoir avis ou opinion.* ὁμοφρονέω, *vel* συμφρονέω, F. ήσω, P. ηκα. * ὁμογνωμονέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμογνωμόνηκα. * ὁμονοέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμονόηκα. dat. *Conſentir, approuver.* συναινέω, ῶ, F. ήσω, P. συνῄνηκα. acc. *Accorder.* συγχωρέω, F. ήσω, P. συγκεχώρηκα. dat. perſ. acc. rei. *S'accorder, avoir de la conformité ou de la proportion.* ἐφαρμόζω, F. σω, P. ἐφήρμοκα. dat. || Conſentire alicujus incommodis. συμπαθεῖν, *vel* συμπάσχειν τοῖς ἄλλοις. (V. πάσχω. in anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Apud omnes homines Conſentiens vox eſt, ut ſinguli ſua teneant. παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται, δίκαιον εἶναι, ἑκάστους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. || Tecum hac de re Conſentio. ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο, *vel* περὶ τούτου. * ὁμολογῶ σοι τοῦτο. || Poſtulatis veſtris Conſentio. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. || Hæc inter ſe Conſentiunt. ταῦτα συμφωνεῖ ἀλλήλοις. || Cum eo Conſentiunt, conſpirant. συμπνέουσι τούτῳ. || Conſentio tecum, adoleſcentes modeſtiâ præditos eſſe debere. ὁμολογῶ σοι,

τοὺς νεωτέρους σωφροσύνην ἔχειν. || Non illis Conſentio. οὐ συμφέρομαι τούτοις. || Quæ cum factis Conſentiunt. ἃ συνᾴδουσι τοῖς ἔργοις. || Qui tacet, Conſentit, vel, Silentium, Conſenſus eſt. ἡ σιωπὴ συγκατάθεσίς ἐστι. || Illa inter ſe Conſentiunt. ταῦτα ἐναρμόσως ἔχει πρὸς ἄλληλα. || Conſentire de Republicâ. περὶ τὰ τῆς πόλεως ὁμοίως διακεῖσθαι. || Conſentiunt hæc in re ſapientes. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι σοφοὶ περὶ τούτου. || Huic Conſentio. ὁμοίως ἔχω τούτῳ τὴν γνώμην, *vel* τῇ γνώμῃ. Convenit nos Conſentientes videri iis qui illo tempore rectè ſapuerunt. προσήκει τοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον εὖ φρονήσασιν ὁμονοῦντας ἡμᾶς. || Conſentiunt hæc cum iis quæ diximus. ταῦτ' ἐστὶν ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων. || Quando civitates Conſentire videmus. ὅταν ἴδωμεν τὰς πόλεις ὁμονοούσας. || Inter ſe Conſentientes. σφίσιν αὐτοῖς ὁμονοοῦντες. || Cujus de laudibus omnium eſt fama Conſentiens. οὗτω τοὺς ἐπαίνους ἡ παρὰ πάντων φήμη ὁμογνωμονοῦσα τυγχάνει.

CONSEPIO, is, pſi, ptum, ere. *Enclorre, enfermer de haies ou de murs.* συμφράττω, *vel* περιφράττω, *vel* καταφράττω, F. ξω, P. πέφραχα. acc.

CONSEPTUM, i. neut. *Un clos, ou une clôture.* τὸ περίφραγμα, ατος. * τὸ περίφρακτον, ου.

CONSEPTUS, a, um. *Renfermé, clos d'une muraille.* ὁ καὶ ἡ περίφρακτος, τὸ ον, ου.

CONSEQUENS, entis. omn. gen. *Conſequent, qui ſuit.* συνακολουθῶν, ὧν; οῦσα, ούσης; οῦν, οῦν. dat. * ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, καὶ τὸ ον, ου. dat. * ἑπόμενος, ένη, ενον. dat. || Conſequens eſt. *Il s'enſuit.* ἀκολουθεῖ.

CONSEQUENS, entis. neut. *La conſequence, concluſion, ce qui ſuit.* τὸ ἑπόμενον, *vel* τὸ ἐπιφερόμενον, ου. * ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς. * τὸ ἀκόλουθον, ου.

CONSEQUENTER. adv. *Conſequemment.* ἀκολούθως.

CONSEQUENTIA, æ. fœm. *Suite, conſequence.* ἡ ἀκολουθία, ίας. * ἡ ἐπακολούθησις, εως. * τὸ ἐπακολούθημα, ατος. || Per Conſequentiam, & per Conſequentia. δι' ἐπιφορᾶς.

CONSEQUOR, eris, cutus ſum, ſequi. *Suivre, aller après.* συνακολουθέω, *vel* ἐπακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηκολούθηκα. dat. * συνέπομαι, fut. ψομαι. dat. *Atteindre, acquerir, obtenir.* καταλαμβάνειν. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. * τυγχάνειν, *vel* ἐπιτυγχάνειν. (V. anom. in τυγχάνω.) gen. || Conſequi miſericordiam. *Obtenir miſericorde.* ἐλεέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ἐλεηθήσομαι. || Libertatem Conſequi. *Se mettre en liberté.* ἑαυτὸν ἀπελευθεριάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀπηλευθερίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poteſtatem & imperium Conſequi. ἐξουσίας τυγχάνειν. || Maximam gloriam Conſequi. μεγίστης δόξης τυχεῖν. || Delicti veniam Conſequi. συγγνώμης τυχεῖν. || Si jus meum apud vos non Conſecutus fuero. εἰ μὴ τῶν δικαίων παρ' ὑμῖν τεύξομαι. || Maximum munus à Græcis Conſecutus eſt. μεγίστης δωρεᾶς παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔτυχε. || Faciliùs utilitatem Conſequemini. ῥᾷον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμφέροντος. || Gloriam & benevolentiam ab omnibus Conſequi. κτᾶσθαι δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων. || Virtutem Conſequi. τῆς ἀρετῆς ἐπιτυχεῖν, *vel* ἐφικέσθαι. (ἐφικνέομαι.) || Difficile eſt ingentium rerum magnitudinem dicendo Conſequi. τῶν ἀξίων λόγων τοῦ μεγέθους χαλεπὸν ἐφικέσθαι. || Aliquid non Conſequi. τινὸς ἀποτυγχάνειν. || Qui honorem non Conſecutus eſt, quem decebat eum Conſequi. διημαρτηκὼς τῆς δόξης, ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτόν. (V. ἁμαρτάνω. in anom.) || Quâ id ratione Conſequantur, neſciunt. τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ τοῦτο φερούσας οὐκ οἴδασι. || Conſequi felicitatem ſummam. ἐφικέσθαι πρὸς τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας. || Optata Conſequi. τυχεῖν ὧν βούλεταί τις. || Nihil non ab aliquo Conſequi. μηδενὸς ἀτυχεῖν παρά τινος. || Famam Conſecutus eras, ſi ſiluiſſes. ὑπῆρχέ σοι τὸ εὐδοκιμεῖν σιγῶντι. || Conſequeris ſic, ut vincas. Sic tibi continget vincere. οὕτω συμβήσεταί σοι τὸ νικᾶν. || Ex gerendarum rerum exercitatione Conſequeris, ut res dextrè adminiſtres. τὸ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων γυμνάζεσθαι, δύνασθαί σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει. || Nihil ratione Conſequi. μηδενὸς λόγῳ ἐπιτυγχάνειν. || Dictis omnia Conſequi. πάντα λόγοις διεξελθεῖν, (V. ἔρχομαι. in anom.)

CONSERO, is, evi, itum, ere. *Planter.* καταφυτεύω, *vel* διαφυτεύω, F. εύσω, P. διαπεφύτευκα. acc. *Semer.* σπείρω, F. σπερῶ, P. ἔσπαρκα. acc.

CONSERO, is, erui, ertum, ere. *Entremêler, entrelacer.* ἐνείρω, F. ἐνερῶ. Aor. 1. ἐνεῖρα. acc. * συμπλέκω, F. ξω, P. χα. acc. * ἀλληλουχέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

¶ PHR. Conſerere manum cum aliquo. συνάψαι τινὶ εἰς χεῖρας. * εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι. || Conſerere pedem. συμπλέκεσθαι. dat. || Pugnam alicui Conſerere. πόλεμον συστήσασθαι πρός τινα. * ἀψιμαχεῖν πρός τινα.

CONSERTE. adv. *Par entrelacemens.* εἰρμένως. * συνειρμένως. * συμπεπλεγμένως.

CONSERTOR, oris. maſ. *Qui entremêle.* ὁ συνείρων, *vel* συμπλέκων, οντος. acc. *Qui combat.* ὁ συμπλεκόμενος, η, ον. dat.

CONSERTUS, a, um. *Entremêlé, entrelacé.* ὁ καὶ ἡ συμπλεκὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * συμπεπλεγμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀλληλοῦχος, τὸ ον, ου.

CONSERVA, æ. fœm. *Chambriere, ſervante avec un autre.* ἡ ὁμόδουλος, *vel* σύνδουλος, ου. * ἡ συνδουλεύουσα, ης.

CONSERVATIO, onis. fœm. *Conſervation.* ἡ σωτηρία, ας. *Garde.* ἡ φυλακὴ, ῆς. *Protection, défenſe, entretien.* ἡ συντήρησις, *vel* ἡ διατήρησις, εως.

CONSERVATOR, oris. maſc. *Conſervateur.* ὁ σωτὴρ, τῆρος. *Garde.* ὁ φύλαξ, ακος. * ὁ φυλακτὴρ, ῆρος. *Protecteur, défenſeur, qui entretient.* ὁ τηρῶν, οῦντος.

CONSERVATRIX, icis. fœm. *Conſervatrice.* ἡ σώτειρα, είρας. *Celle qui garde.* ἡ φυλακὶς, ίδος. * ἡ φύλαξ, ακος. *Qui protege, ou entretient.* ἡ τηροῦσα, ης. || Natura Conſervatrix ſui. ἡ φύσις ἑαυτῆς συντηρητική.

CONSERVATUS, a, um. *Conſervé.* διασεσωσμένος, ένη, ένον. *Gardé.* φυλαχθεὶς, εῖσα, έν. *Défendu, protegé, entretenu.* τηρηθεὶς, (έντος) θεῖσα, θέν.

CONSERVITIUM, ii. neut. *Service de pluſieurs enſemble.* ἡ συνδουλεία, *vel* ὁμοδουλεία, είας. * ἡ συγκαταδούλωσις, εως.

CONSERVO, as, avi, atum, are. *Conſerver.* σώζω, *vel* διασώζω, F. ώσω, P. σέσωκα. acc. *Garder.* φυλάττω, *vel* διαφυλάττω, F. ξω, P. διαπεφύλαχα. acc. *Proteger, défendre, entretenir.* συντηρέω, *vel* διατηρέω, F. ήσω, P. τετήρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sæpè videtur diſſi-

filius bona Conſervare, quàm parare. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τ' ἀγαθὰ, τοῦ κτήσασθαι, χαλεπώτερον εἶναι. || Conſervare à periculo. ἀπὸ τοῦ κινδύνου φυλάττειν. * ἐκ τοῦ κινδύνου σώζειν. || Ego te Conſervavi incolumem. ἐγὼ μέν σε ἔσωσα. || Res ſuas incolumes Conſervare. τὰ ἑαυτοῦ σώζειν, vel διασώζειν. || A periculis amicos Conſervare. ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς φίλους διασώζειν. || Civitatem Conſervare. τὴν πόλιν διαφυλάττειν. || Valetudinem Conſervare. τὴν ὑγίειαν σώζειν. || Conſervare ſe. τηρεῖν ἑαυτόν. || Hoſti datam fidem Conſervare. δοθεῖσαν τῷ πολεμίῳ πίστιν τηρεῖν. || Priſtinum robur Conſervare. τὴν πρόσθεν ῥώμην διαφυλάττειν.

CONSERVUS, i. maſc. *Serviteur avec d'autres compagnons de ſervice.* ὁ σύνδουλος, vel ὁμόδουλος, ου.

CONSESSOR, oris. maſc. *Quieſt aſſis avec.* ὁ σύνεδρος, vel συγκάθεδρος, ου. *auprès.* ὁ πάρεδρος, ου.

CONSESSUS, ûs. maſc. *Aſſemblée de gens aſſis.* ἡ συνεδρία, vel παρεδρία, ας. || Conſeſſus Judicum. τὸ συνέδριον, ίου. || Conſeſſus & frequentia hominum. ὁ τῶν ἀνθρώπων σύλλογος, ου.

CONSIDEO, es, edi, eſſum, ere. *Etre aſſis avec.* συγκαθέζομαι, fut. εδοῦμαι. (V. anom.) * συνεδρεύω, F. εύσω, P. συνήδρευκα. *auprès.* παρεδρεύω, F. εύσω, P. παρήδρευκα. * παρακάθημαι. (V. anom. in ἧμαι.) || In mediocritate Conſidere. μεσοῤῥοπεῖν. *Garder & tenir le milieu.* μέσον ἔχειν.

¶ PHR. Qui certo in loco Conſederant. οἳ ἐν ἀποδεδειγμένῳ τόπῳ ἐτύγχανον συνεδρεύοντες. || In umbrâ nemoris Conſedit. ὑπὸ τὴν τοῦ ἄλσους σκιὰν ἐκάθισε. || In mediocritate Conſidere. μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν.

CONSIDERANTIA, æ. fœm. V. CONSIDERATIO.

CONSDERATE. adv. *Conſiderément.* περιεσκεμμένως. * ἐπινενοημένως. || Conſideratè aliquid agere. ἐσκεμμένως τι ποιεῖν.

CONSIDERATIO, onis. fœm. *Conſidération.* ἡ περίσκεψις, vel διάσκεψις, vel διανόησις, εως. *Conſideration exacte.* ἡ ἐπιστασία, ας. * ἡ ἐπίστασις, εως. *Circonſpection.* ἡ διάσκεψις, εως. || Conſideratio naturæ. ἡ φυσιολογία, ας.

CONSIDERATUS, a, um. Part. *Conſideré.* περιεσκεμμένος, vel ἐπινενοημένος, ένη, ένον. *Conſideré attentivement.* ἐπισταθεὶς, θεῖσα, θέν. *Circonſpect, prudent.* ὁ καὶ ἡ νουνεχής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ εὔσκοπος, ου. * περιεσκεμμένος, η, ον.

CONSIDERO, as, avi, atum, are. *Conſiderer.* σκέπτομαι, fut. ψομαι, P. ἔσκεμμαι. (conſideravi, *loquendo de Perſona*; vel conſideratus ſum, *loquendo de Re.*) * καλασκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. κατεσκόπηκα. acc. *Tendre à.* σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. acc. cum περί. || Conſiderare diligenter. *Conſiderer attentivement.* ἐφιστάναι. dat. vel gen. cum περί. (V. ἵστημι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſidera autem hoc & tecum perpende. σκέψαι δὲ κἀκεῖνον, καὶ διελθὲ πρὸς σεαυτόν. (V. διέρχομαι in anom.) || Conſiderare quid in præſentiâ fieri oporteat. σκέπτεσθαι τί χρὴ γενέσθαι ἐν τῷ παρόντι. || Conſiderare quo pacto civitas adminiſtraretur. σκέπτεσθαι τίνα τρόπον ἡ πόλις διῳκεῖτο. || De rebus agendis Conſiderare. περὶ τῶν πρακτέων σκέψασθαι. || Sed conſiderare oportet qualis erat ab illo tempore. ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου σκοπεῖν δεῖ οἷος ἦν. || Quodnam Regum munus ſit, Conſiderandum eſt. σκεπτέον, τί τῶν βασιλέων ἔργον ἐστί. || Aliquid attentè Conſiderare. ἐπιμελῶς μελετᾶν τι. || Secum aliquid Conſiderare. πρὸς ἑαυτὸν λογίζεσθαί τι. || Conſiderate vobiſcum. λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. || Res proprias Conſiderare. περὶ τῶν ἰδίων λογίσασθαι. || Quæ oportet te Conſiderare. ὧν ἐνθυμεῖσθαί σε δεῖ. || Poſtquam Conſideraverint metum & pericula. ἐπειδὰν ἐνθυμηθῶσι τοὺς φόβους, καὶ τοὺς κινδύνους. || Conſiderabam mecum, quo pacto id poſteris declararem. ἐνεθυμούμην, πῶς ἂν δηλώσαιμι τοῦτο τοῖς γιγνομένοις. || Conſiderare quod civitati optimum ſit. σκοπεῖν τί τῇ πόλει βέλτιστόν ἐστι. || Conſidero quomodo dicam de negotiis. σκοπῶ τίνα τρόπον διαλεχθῶ περὶ τῶν πραγμάτων. || Aliquid ſecum Conſiderare. σκοπεῖν τι παρ' ἑαυτῷ. * ἐπισκοπεῖν τι τῇ γνώμῃ. * διεξιέναι, ſeu διελθεῖν τι πρὸς ἑαυτόν. || Cùm hæc mecum Conſiderarem. διεξιὼν ἕκαστα τούτων πρὸς ἐμαυτόν. * ταῦτα διανοηθείς. || Aliquid animis Conſiderare. περί τι ταῖς ψυχαῖς διατρίβειν.

CONSIDO, is, edi, eſſum, ere. *S'aſſeoir.* V. CONSIDEO. *S'affaiſſer, s'enfoncer.* συνιζάνω, F. ήσω, P. συνίζηκα. Conſidere humi. χαμαὶ ἀναπίπτειν. (V. anom. in πίπτω.) *S'appaiſer.* παύομαι, F. παύσομαι, P. πέπαυμαι.

¶ PHR. Mediis caſtris Conſidere. ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ καταστῆναι. || Ardebat Ilion, neque adhuc ignis Conſederat. Ἴλιον ἐνεπίπρατο, καὶ τὸ πῦρ οὔπω ἐλώφησε. || Saxo Conſidere. ἐνιδρυνθῆναι τῇ πέτρᾳ.

CONSIGNATIO, onis. fœm. *Signature, ou écrit ſigné.* τὸ χειρόγραφον, ου. *Le ſeing.* ἡ ἀποσημείωσις, εως, *Scel, ou ſceau.* ἡ σφραγίσις, εως.

CONSIGNATUS, a, um. *Scellé, cacheté, marqué du ſceau.* ἐσφραγισμένος, vel κατεσφραγισμένος, ένη, ένον. *Signé.* σημειωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Imprimé, gravé.* ἐγχαραχθεὶς, θεῖσα, θέν.

CONSIGNO, as, avi, atum, are. *Signer.* διασημαίνω, vel καλασημαίνω, F. ανῶ, P. κατασεσήμαγκα. acc. * σημειόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσημείωκα. acc. *Marquer d'un ſceau, ſceller.* κατασφραγίζω, F. ίσω, P. κατεσφράγικα. acc. *Imprimer, graver.* ἐγχαράσσω, F. ξω, P. ἐγκεχάραχα. acc. || Literis Conſignare. ἀναγράφω, F. ψω, P. ἀναγέγραφα. acc.

CONSILESCO, is, & CONSILEO, es, ſilui, ere. *Se taire, ne dire mot.* καλασιγάω, ῶ, F. ήσω, P. καλασεσίγηκα.

CONSILIARIUS, ii. maſc. *Un conſeiller.* ὁ βουλευτής, οῦ. *Qui donne conſeil.* ὁ σύμβουλος, ου. || Conſiliarius amicus. ὁ φιλοσύμβουλος, ου.

CONSILIATOR, oris. maſc. *Conſeiller, qui donne conſeil.* ὁ σύμβουλος, ου.

CONSILIGO, inis. fœm. *Poumelée, herbe qui croît avec le froment, appellé* ſiligo. ἡ πόα τῇ σιλίγνει συμφύουσα.

CONSILIO, as, avi, atum, are. *Donner conſeil, conſeiller.* συμβουλεύω, F. εύσω, P. συμβεβούλευκα. dat. *Demander conſeil, conſulter.* συμβουλεύομαι, fut. εύσομαι. acc. V. CONSILIUM. *Tenir Conſeil* συνεδρεύω, F. εύσω, P. συνήδρευκα.

CONSILIO, is, lui, ire. *Sauter ſur.* ἐπιπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπήδηκα. *Aſſaillir, attaquer.* ἐπιβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc.

CONSILIUM, ii. neut. *Conſeil, avis.* ἡ βȣλὴ, *vel* τυμβȣλὴ, ῆς. * ἡ συμβȣλία, ας. * τὸ βȣ́λευμα, ατος. *Deſſein, reſolution.* ἡ γνώμη, ης. *Le Conſeil, ou l'aſſemblée de ceux qui tiennent conſeil.* ἡ βȣλὴ, ῆς. * τὸ συνέδριον, ίȣ. || Conſilium bonum. *Bon avis.* ἡ εὐβȣλία, ας. || Conſilium malum. *Mauvais conſeil.* ἡ κακοβȣλία, *vel* ἀβȣλία, ας. || Conſilium mutare. μεταβȣλεύεσθαι. || Conſilium præceps. ἡ ῥιψοκινδυνία, ας. *Hardie entrepriſe.* τὸ τόλμα, ατος. || Conſilii inops ſum. ἀπορέω, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. || Conſilii inopia. *Etat de celui qui ne ſçait à quoi ſe réſoudre.* ἡ ἀπορία, ίας. || Conſilii plenus. *Prudent, de bon conſeil.* ὁ καὶ ἡ εὔβȣλος, *vel* πολύμητις, καὶ τὸ ον, ȣ. || Conſilii expers. *Qui eſt ſans conſeil, mal conſeillé.* ὁ καὶ ἡ ἄβȣλος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Conſilio ſuo inniti. ἰδιοβȣλεύειν. || Adhibere aliquem in Conſilium. συμβȣλεύεσθαι μετά τινος. * συμβȣλεύεσθαί τινι. || Conſilia cum aliis non communico. ἀφίσταμαι τῶν ἄλλων. || Afferre Conſilium alicui, dare conſilium alicui. συμβȣλεύειν τινί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Conſilium te adhibeo, te conſulo, quod mihi agendum ſit. συμβȣλεύομαί σοι, τί χρή με ποιεῖν. || Hoc Conſilium ego dedi. ἐβȣ́λευσα ταύτην τὴν βȣλήν. || Adhibere aliquem in Conſilium de aliquâ re. ποιεῖσθαί τινα σύμβȣλον, *vel* χρῆσθαί τινι συμβȣ́λῳ περί τινος. || Conſilium dare alicui. γίγνεσθαί τινι σύμβȣλον. || Adhibere in Conſilium ad res maximas. παραλαμβάνειν συμβȣ́λȣς εἰς τὰ μέγιστα. || Salutare Conſilium alicui dare. διδόναι τινὶ βȣλὴν ἀγαθήν. || Cum Samiis communicare Conſilia. τοῖς Σαμίοις κοινολογεῖσθαι. || Inter ſe agitant Conſilia de judicio. κοινολογȣ̃νται ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως. || Si præterita in memoriam revoces, de futuris etiam rectiùs Conſilium capies. ἐὰν παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βȣλεύσῃ. || Sapientes homines ſolent ante negotia Conſilium capere. οἱ σώφρονες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βȣλεύεσθαι. || Conſilium inire de re aliquâ. βȣλὴν προτιθέναι περί τινος. || Alteri Conſilium dare. τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, *ſeu* συμβȣλεύειν. || Hoc tibi Conſilium do. τȣ̃τό σοι συμβȣλεύω. * συμβȣλεύω σοι περὶ τȣ́τȣ. || Ad meliora Conſilia eos impulit. ἄμεινον αὐτȣ̀ς βȣλεύεσθαι πεποίηκε. || Alicujus Conſilia ſequi. τινὶ συμβȣ́λῳ χρήσασθαι. * ἐμμένειν οἷς τις τυγχάνει συμβȣλεύων. || Conſilii caput hoc eſt. τὸ τῶν συμβȣλευομένων κεφάλαιον τόγε τυγχάνει. || Conſilii inopem eſſe. ἀπορεῖν τί δεῖ ποιῆσαι. || Conſilii ſui eum puduit. ἐφ' οἷς διενοήθη, ᾐσχύνθη. || Malo Conſilio Rempublicam in magnas calamitates conjecerunt. μὴ καλῶς βȣλευσάμενοι, μεγάλαις συμφοραῖς τὴν πόλιν περιέβαλον. || Conſilio ſapienti illos ejecit. κυνεχόντως ποιῶν, *vel* μετὰ σοφίας βȣλευσάμενος, αὐτȣ̀ς ἐξέβαλε. || Conſilium bonum in periculis. ἡ πρὸς τȣ̀ς κινδύνȣς εὐβȣλία. || Alicujus Conſilium reſpuere. τινὰ φεύγειν συμβȣλεύοντα. || Scitum Conſilium excogitat. βȣλὴν ἀγαθὴν ἐπιτεχνᾶται. || Id ejus Conſilio contigit. ἐκ τȣ́τȣ συμβȣλῆς τȣ̃το γέγονε. (V. γίγνομαι. in anom.) || Amicos ad Conſilium adhibere. τȣ̀ς φίλȣς παρακαλεῖν εἰς συμβȣλήν. * τȣ̀ς φίλȣς συμβȣ́λȣς προσλαμβάνειν. || Quis hoc tibi Conſilium dedit? τίς σοι τȣ̃το εἰς νȣ̃ν ἤγαγε; (ἄγω. anom.)

CONSIMILIS, & e. *Du tout ſemblable.* ὁ καὶ ἡ προσόμοιος, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. * ὁ καὶ ἡ προσεμφερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. dat. || Moribus Conſimilis. ὁ καὶ ἡ ὁμοιότροπος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ὁμοιοπαθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. V. SIMILIS.

CONSISTENTIA, æ. fœm. *Séance.* ἡ ἕδρα, ας. *Conſiſtence.* ἡ σύστασις, εως.

CONSISTO, is, ſtiti, ſtitum, ere. *S'arrêter, ſejourner, ſe repoſer.* ἐφίσταμαι, *vel* συνίσταμαι, fut. στήσομαι. (V. ἵστημι.) || Vinum illud Conſiſtit. ȣ̃τος ὁ οἶνος παρίσταται. || Conſiſtere ad aliquam rem. ἐμμένειν. dat.

¶ PHR. Quis tranquillo poterit animo Conſiſtere? τίς ἂν ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν οἷός τε εἴη; || Primas ſequentem, honeſtum eſt in ſecundis tertiiſve Conſiſtere. τὰ πρωτεῖα διώκοντα καλόν ἐστιν ἐν τοῖς τε δευτερείοις καὶ τριτείοις ἐξετάζεσθαι. || Soli enim veterum pro vitâ hominum athletæ Conſtiterunt. μόνοι γὰρ ȣ̃τοι τῶν προγεγενημένων ὑπὲρ τȣ̃ βίȣ τῶν ἀνθρώπων ἀθληταὶ κατεστήσαν. || Flumen Conſiſtere non poteſt. ὁ ποταμὸς ȣ̓ στῆναι δύναται. || Cùm morbus Conſiſtit. ὅταν ὁ νόσος ἐν ἀκμῇ ἐστι. || Nec omninò in voluptatis regno virtus poteſt Conſiſtere. μήθ' ὅλως ἐν ἡδονῆς βασιλείᾳ δύναται ἀρετὴ συσταθῆναι. || Felicitas in virtute Conſiſtit. ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ ἀρετῇ κεῖται, *vel* τίθεται.

CONSITIO, onis. fœm. *L'action de planter.* ἡ φύτευσις, εως. * ἡ φυτεία, είας. * τὸ φύτευμα, ατος. * τὸ φυτȣργημα, ατος.

CONSITOR, oris. maſc. *Planteur, celui qui plante.* ὁ φυτȣργὸς, ȣ̃. gen. * ὁ φυτεύων, οντος. acc.

CONSITURA, æ. fœm. V. CONSITIO.

CONSITUS, a, um. *Planté.* πεφυτευμένος, ένη, ένον. * φυτȣργηθεὶς, θεῖσα, θέν.

CONSOBRINA, æ. fœm. *Couſine germaine.* ἡ ἀνεψιά, ᾶς.

CONSOBRINUS, i. maſc. *Couſin germain.* ὁ ἀνεψιὸς, ȣ̃. * ὁ ἀντανεψιὸς, ȣ̃.

CONSOCIATIO, onis. fœm. *Societé, aſſociation.* ὁ συνδυασμὸς, ȣ̃. * ἡ κοινωνία, ας. * τὸ κοινώνημα, ατος. || Ad Conſociationem accommodatus. κοινωνικὸς, *vel* συνδυαστικὸς, *vel* συζευτικὸς, ή, όν.

CONSOCIATUS, a, um. *Aſſemblé.* συναγελασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Joint enſemble.* συνεζευγμένος, ένη, ένον. *Aſſocié.* ὁ κοινωνὸς, ȣ̃. dat.

CONSOCIO, as, avi, atum, are. *Aſſocier.* συνδυάζω. F. άσω, P. συνδεδύακα. acc. *Aſſembler.* συναγελάζω, F. άσω, P. συνηγέλακα. acc. *Joindre enſemble.* συζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. *Allier.* προσοικειόω, ῶ, F. ώσω, P. προσῳκείωκα. acc. *Faire ſocieté.* κοινωνίαν ποιεῖσθαί τινι. * κοινωνὸν παραλαμβάνειν τινά. || Cum aliquo injuriam Conſociare. συναδικεῖν τινι. || Conſociare arma cum aliquo. προσβοηθεῖν, *vel* συμβοηθεῖν, έω, F. ήσω, P. συμβεβοήθηκα. dat.

CONSOLABILIS, & e. *Conſolable, aiſé à conſoler.* ὁ καὶ ἡ εὐπαραμύθητος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Ac vix quidem Conſolabilis eſt hæc calamitas, atrociorque quàm ut verbis leniatur. ἡ μὲν συμφορὰ δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικȣφισθῆναι.

CONSOLATIO, onis. fœm. *Conſolation.* ἡ παραμυθία, *vel* παρηγορία, ας. || Qui, quæ, quod affert Conſolationem. ὁ καὶ ἡ παραμυθητικὸς, καὶ τὸ ον, ȣ. || Qui ægrè Conſolationem admittit. ὁ καὶ ἡ δυσπαραμύθητος, ȣ. || Conſolationem alicui afferre. φέρειν

ρεῖν τινὶ παραμυθίαν. || Unâ Conſolatione utimur. μιᾷ παραμυθίᾳ χρώμεθα. || Hanc quoque Conſolationem mihi ademiſtis. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με παραμυθίας ἀφῄρησθε. (V. αἱρέομαι in anom.) || Mœroris gravitate Conſolationem omnem vincere. τῆς παραμυθίας τῇ λύπῃ κρατεῖν. || Conſolationem ex aliquâ recapere. κεραπάσασθαι παραμυθίαν ἔκ τινος. || Conſolatione permulcere. παραμυθίᾳ καταμειλίσσειν.

CONSOLATOR, oris. maſc. *Conſolateur, qui conſole.* ὁ παράκλητος, ου.* ὁ παράμυθος, vel παρήγορος, ου.* ὁ παραμυθητής, οῦ.

CONSOLATORIUS, a, um. *Conſolatoire, qui conſole.* παραμυθητικός, vel παρηγορητικός, κή, κόν.

CONSOLIDO, as, avi, atum, are. *Faire ſolide & maſſif.* συστερεόω, ῶ, F. ώσω, P. συνεστερέωκα. acc. *Réunir.* ὁλόκληρόν τι ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Fortifier.* καταβεβαιόω, ῶ, F. ώσω, P. καταβεβαίωκα. acc.

CONSOLOR, aris, atus ſum, ari. *Conſoler.* παραμυθέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * παρηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηγόρηκα. acc. * παρακαλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρακέκληκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſolari aliorum miſerias. κουφίσαι λόγῳ τὰς τῶν ἄλλων συμφοράς. || Conſolor ſocios ut longi tœdia belli ferant. παραμυθοῦμαι τοὺς ἑταίρους ὡς τὴν ἐκ τῆς μάχης ἀγανάκτησιν φέροιεν. || Incommodum alicujus Conſolari. παραμυθεῖσθαι δυσχέρειάν τινος.* παρακαλεῖν τινα ἐν τῇ ἀτυχίᾳ. || Eo ſe Conſolans, quòd multi quoque alii eadem perpetiantur. ἔχων παραμυθίαν, τὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτῷ. (V. πάσχω. in anom.) || Luctum ſuum horum gloriâ Conſolantur. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχουσι. || Jacentes animo Conſolando excitare. ἀναπεπτωκότας ταῖς γνώμαις ἐγεῖραι. || Dolorem Conſolando lenire. τὴν ἀνίαν ταῖς παραμυθίαις ἀνεπαίσθητον ποιεῖν.

CONSOMNIO, as, avi, atum, are. *Songer & rêver en dormant.* ὀνειροπολέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠνειροπόληκα.

CONSONANS, antis. omn. gen. *Reſonnant.* ὁ καὶ ἡ εὔηχος, καὶ τὸ ον, ου. *Accordant.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, καὶ τὸ ον, ου. || Conſonantes literæ. τὰ σύμφωνα γράμματα, ων. || Per omnia Conſonans ſibi. *Toujours ſemblable à ſoi.* ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὤν, vel ἔχων. (pro maſc.) * ἑαυτῷ συνᾴδων, οντος. pro maſc.

CONSONO, as, avi, nitum, are. *Retentir, reſonner.* συμφωνέω, F. ήσω, P. συμπεφώνηκα. dat. * συνηχέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſonat moribus oratio. τοῖς ἤθεσι συνῳδός ἐστιν ὁ λόγος. * τῷ τρόπῳ συνᾴδει ὁ λόγος. || Aſſenſu populi Conſonat. εὐνοίᾳ τοῦ δήμου εὐφημοῦντος συμφωνεῖ.

CONSONUM, ni. neut. *Choſe ſeante, convenable.* τὸ προσῆκον, κοντος. dat. *Ce qui eſt accordant, ou de même ſon.* τὸ σύμφωνον, ου.

CONSONUS, a, um. *Accordant, de même ſon, ou ton.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, vel σύνηχος, καὶ τὸ ον, ου. dat. * ὁ καὶ ἡ συνῳδός, καὶ τὸ όν, οῦ. *Bienſeant, convenable.* προσήκων, ουσα, ῆκον.

CONSOPIO, is, ivi, itum, ire. *Endormir.* κατακοιμάω, ῶ, F. ήσω, P. κατακεκοίμηκα. acc. * κατακοιμίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

CONSOPITUS, & ſomno CONSOPITUS, a, um. *Tout endormi.* ὁ καὶ ἡ ὕπνῳ κάτοχος, καὶ τὸ χον. * κατακεκοιμημένος, η, ον.

CONSORS, ortis. omn. gen. *Qui a part à un même bien.* ὁ καὶ ἡ σύγκληρος, καὶ τὸ ον, ου. *Compagnon & participant en quelque choſe.* ὁ καὶ ἡ κοινωνός, καὶ τὸ νόν, οῦ. gen. * ὁ καὶ ἡ μέτοχος, καὶ τὸ χον, ου. gen. || Conſors generis. ὁ καὶ ἡ συγγενής, έος, οῦς. || Conſors honoris. ὁ καὶ ἡ ὁμότιμος. || Conſortem facere. κοινωνόν τινα λαμβάνειν. || Conſors laboris. ὁ συμπονῶν, οῦντος. pro maſc. || Periculi Conſors. *Compagnon de danger.* ὁ συγκινδυνεύων, οντος. pro maſc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ipſe calamitatum urbis Conſors fuit. κἀκεῖνος τῶν τῆς πόλεως συμφορῶν ἐκοινώνησε. || Tori Conſortem eſſe. εὐνῆς κοινωνεῖν. || Periculorum cum aliquo Conſors. κινδύνων τινὶ κοινωνῶν. || Periculorum & laborum Conſortem eſſe. μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων καὶ πόνων. || Ut laborum meorum Conſortes ſitis. ὥστε κοινωνοὺς γενέσθαι τῶν ἐμῶν πόνων. V. PARTICEPS.

CONSORTIO, onis. fœm. *Communauté, part en un même bien.* ἡ συγκλήρωσις, εως. *Societé.* τὸ κοινώνημα, ατος. * ἡ κοινωνία, ίας. || Animalia quâdam Conſortione hominum degentia. τὰ ζῶα συνανθρωπευόμενα, ων.

CONSORTIUM, ii. neut. *Participation.* ἡ μετουσία, ας. * ἡ μετοχή, ῆς. *Societé, communauté.* ἡ κοινωνία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nullum cum eo mihi Conſortium eſt. πρὸς τοῦτον οὐδεμία ἐμοὶ κοινωνία ἐστίν. || Nullum habet cum illo Conſortium. οὐδέν τι πρὸς αὐτὸν κοινώνημα ἔχει.

CONSPECTUS, a, um. *Vu & regardé.* συνοραθείς, vel κατοπτευθείς, θεῖσα, θέν. *Beau à voir.* ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, vel ἀξιοθέατος, καὶ τὸ ον, ου.

CONSPECTUS, ûs. maſc. *Regard, vue.* ἡ πρόσοψις, vel ἡ σύνοψις, εως.* τὸ ὅραμα, ατος. || In Conſpectu illorum. ἐν ὄψει τούτων. || In Conſpectum cadere. ὁρατὸν (pro maſc.) εἶναι. (V. εἰμί.) || E Conſpectu evolare. ἀφανίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſ. ισθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Conſpectum aliquid afferre. παρέχειν ἰδεῖν τι.* φανερὸν ποιεῖν. * καταφανές ποιῆσαί τι. * ἐπίδειξιν ποιεῖσθαί τινος. || Conſpectum lucemque fugit. ἀπομιξίας ἀνθρώπων καὶ φῶς φεύγει. || In Conſpectum ſe dare. εἰς μέσον προσελθεῖν.* εἰς τὸ δημόσιον προσιέναι. (V. εἶμι & ἔρχομαι. in anom.)

CONSPERGO, is, ſi, ſum, ere. *Arroſer.* καταρραίνω, F. ανῶ, P. κατέρραγκα. acc. * καταβρέχω, F. ξω, P. καταβέβρεχα. acc. *Parſemer, couvrir de quelque choſe répandue deſſus.* συμπάσσω, vel καταπάσσω, F. σω, P. πέπακα. aliquid aliquâ re. τί τινι, vel τί τινος. || Conſpergere aliquem lacrymis. κατά τινος καταδακρύειν. || Sale Conſpergere. ἁλὸς, vel ἁλὶ προσπάσσειν. acc.

CONSPERSUS, a, um. *Arroſé.* καταβραχείς, εῖσα, έν. *Sur qui quelque choſe eſt répandue.* καταπασθείς, εῖσα, έν.

CONSPICIENDUS, a, um. *Qui doit être regardé.* ὀπτέος, vel περιοπτέος, vel περιαθρητέος, έα, έον. *Digne d'être regardé.* ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, vel ἀξιοθέατος, καὶ τὸ ον, ου.

CONSPICILLO, onis. maſc. *Celui qui regarde.*

ὁ διόπτης, *vel* ὁ κατόπτης, ȣ. * ὁ διοπτὴρ, ῆρος. *Qui épie.* ὁ κατασκόπος, ȣ.

CONSPICILLUM, i. neut. *Une guette, un lieu d'où l'on regarde & épie.* ἡ περιοπὴ, *vel* ἡ καλασκοπὴ, ῆς. *Des lunettes.* τὸ κάτοπτρον, ȣ.

CONSPICIO, is, exi, ectum, ere. *Regarder, voir.* κατοπτεύω, F. εύσω, P. κατώπτευκα. acc.* καθοράω, *vel* συνοράω. (V. anom. in ὁράω.) acc. *Conſiderer.* σκέπτομαι, fut. ψομαι. acc.* περινοέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόηκα. acc.

CONSPICOR, aris, atus ſum, ari. verb. depon. *Voir, appercevoir.* περισοράω, fut. ὄψομαι, (V. anom. in ὁράω.) acc. * κατοπτεύω, F. εύσω, P. κατώπτευκα. acc. * περιαθρέω, ῶ, F. ήσω, P. περιήθρηκα. acc.

CONSPICUITAS, atis. fœm. *Perſpicuité.* ἡ συμφάνεια, *vel* περιφάνεια, είας. *Facilité qu'on a d'être bien vu.* ἡ εὐπεριβλεπτεία, είας.

CONSPICUUS, a, um. *Qui ſe voit aiſément, fort apparent.* ὁ καὶ ἡ συμφανὴς, *vel* καταφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έ@, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ περίβλεπτ@, *vel* κάτοπτ@, καὶ τὸ ον, ȣ. *Conſiderable.* ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, έ@, ȣ̃ς. ‖ Omnibus Conſpicuus, a, um. ὁ καὶ ἡ πάνοπτ@, καὶ τὸ ον, ȣ.

CONSPIRATIO, onis. fœm. *Commun accord pour quelque deſſein.* ἡ σύμπνοια, οίας. * ὁ συμπνευσμὸς, ȣ̃. *Conſpiration, conjuration.* ἡ σύστασις, εως. *Conſentement.* ἡ ὁμόνοια, ας. * ἡ ὁμοφροσύνη, ης.

CONSPIRATUS, a, um. *Accordé en commun.* συμπνευσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Conſpiré, conjuré.* συσταθεὶς, θεῖσα, θέν. ‖ Conſpirati. οἱ συστησάμενοι, ων. * οἱ συνεστῶτες, ῶν. * οἱ συνομόσαντες, ων.

CONSPIRATUS, ûs. maſc. V. CONSPIRATIO.

CONSPIRO, as, avi, atum, are. *Conſpirer, s'unir pour un même deſſein.* συμπνεύω, F. εύσω, P. συμπέπνευκα. *Conſpirer, faire une conjuration.* συνίσταμαι, fut. συστήσομαι. *avec quelqu'un.* τινι. *contre quelqu'un.* πρός τινα. *Faire un complot avec.* κοινοπραγέω, F. ήσω, P. κεκοινοπράγηκα. dat. perſ. *Entreprendre.* ἐγχειρέω, F. ήσω, P. ἐγκεχείρηκα. acc. *Etre de même avis, conſentir.* ὁμοφρονέω, *vel* ὁμονοέω, F. ήσω, P. ὡμονόηκα. acc. ‖ Conſpirare in aliquem. Suet. συστρέφεσθαι ἐπί τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cum eo Conſpirant. συμπνέȣσιν ἐκείνῳ. ‖ Conſpirare cum aliquo in aliquem. συνιστάναι τινὶ ἐπί τινα. ‖ Conſpirantibus nobis & Thebanis. συμπνευσάντων ἡμῶν καὶ τῶν Θηβαίων. ‖ Conſpirare cum populo. συμφρονεῖν τῷ δήμῳ ἐπὶ τῇ συστάσει.

* CONSPIRO, as, are. *S'entortiller, ou tourner en rond.* συσπειράομαι, ῶμαι, fut. paſſ. αθήσομαι.

CONSPISSO, as, avi, atum, are. *Epaiſſir, faire épais.* καλαπυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. καλαπεπύκνωκα. acc.

CONSPONDEO, es, di, ſum, ere. *Promettre l'un à l'autre.* συνεγγυάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

CONSPONSI. οἱ ἀλλήλοις, *vel* πρὸς ἀλλήλȣς ἐγγυῶντες, ων. (pro maſc.)

CONSPONSOR, oris. maſc. *Qui s'oblige, & ſe conſtitue plége avec un autre.* ὁ συνεγγυητὴς, ȣ̃.

CONSPUO, is, pui, putum. *Cracher contre.* καταπτύω, F. ύσω, P. κατέπτυκα. gen.* προσπτύω, F. ύσω, P. προσέπτυκα. dat.

CONSPURCO, as, avi, atum, are. *Gâter, ſalir, ſouiller.* ῥυπαίνω, F. ανῶ, P. ἐῤῥύπαγκα. * ῥυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐῤῥύπωκα. acc.* καλαμιαίνω, F. ανῶ, P. καλαμεμίαγκα. acc.

CONSPUTO, as, avi, atum, are. *Cracher contre.* καταπτύω, F. ύσω, P. κατέπτυκα. gen. * προσπτύω, F. ύσω, P. προσέπτυκα. dat. *Cracher ſouvent.* πολλάκις καταπτύω. gen.

CONSPUTUS, a, um. *Sur qui l'on a craché.* ἀναπεπτυσμέν@, η, ον.

CONSTABILIO, is, ivi, itum, ire. *Affermir.* καταστηρίζω, F. ίσω, P. κατεστήριχα. acc. *Aſſurer.* καλασφαλίζομαι, fut. ίσομαι. acc.

CONSTABILITUS, a, um. *Aſſuré.* ἀσφαλισθεὶς, εῖσα, έν. *Qui eſt en aſſurance.* ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ ὢν, ȣ̃σα, ὄν. *Muni & garanti de toutes parts.* πρὸς τὸ ἀσφαλὲς περιπεφραγμέν@, ένη, ένον.

CONSTANS, antis. omn. gen. *Conſtant.* ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς, *vel* ἐμμενὴς, καὶ τὸ ἐς, έ@, ȣ̃ς. *Ferme.* σταθερὸς, ρὰ, ρόν. * βέβαι@, αία, αιον. *Aſſuré.* ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἐς, έ@, ȣ̃ς. *Ferme en ſon opinion.* τὴν διάνοιαν στερρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui dure, parlant des choſes.* ὁ καὶ ἡ ἐμμενὴς, τὸ ἐς, έ@, ȣ̃ς. ‖ Conſtans ætas. ἡ ἐμβριθὴς, *vel* ἀκμάζȣσα ἡλικία, ας. ‖ Conſtans in virtute. τῇ ἀρετῇ ἐμμένων. * ἐν τῇ ἀρετῇ διαμένων. ‖ In benè conſultis Conſtantem eſſe. τοῖς καλῶς βȣλευθεῖσιν ἐναπομένειν. ‖ In ſententiâ Conſtans. ἐπὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ μένων. * ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἱστάμεν@ κρίσεως. ‖ In ſuſcepto ſtudio Conſtans. τῆς ἐνεστηκυίας σπȣδῆς ἐχόμεν@. ‖ In fide Conſtantes ſunt. πιστοὶ διατελȣ̃σιν ὄντες. ‖ In irâ Conſtantem eſſe. ἀμετάθετον φυλάττειν τὴν ὀργήν.

CONSTANTER. adv. *Conſtamment.* εὐσταθῶς. * σταθερῶς. *Fermement.* βεβαίως. *Avec perſeverance.* ἐμμενῶς. * ἐπιμόνως. * ἐμμενές. * ἐμμενέως. ‖ Conſtanter illa lex ad nos uſque retinetur. εἰς ἡμᾶς διαμένει τοιȣ̃τ@ νόμος. ‖ Benevolentiam erga omnes Græcos Conſtanter conſervat. τὴν εὔνοιαν ἔχων διατελεῖ εἰς τȣ̀ς Ἕλληνας ἅπαντας. ‖ In priſtinis moribus Conſtanter manet. ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένει, οἷς πρότερον εἶχεν. ‖ Benevolentiam in periculis Conſtanter retinuerunt. τὴν εὔνοιαν ἐν τοῖς δεινοῖς ȣ̓κ ἔλιπον. ‖ Eamdem ſententiam Conſtanter tenere. τὴν γνώμην εἰς τέλ@ διαφυλάττειν. ‖ Benevolentiam in eos Conſtanter retinere. τὴν πρὸς αὐτȣ̀ς εὔνοιαν βεβαίαν τηρεῖν. ‖ Quotidie hæc Conſtanter fecerunt. ταῦτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν πράττοντες διετέλεσαν. ‖ Conſtanter in eâ facultate laboravit. περὶ ταύτην ἐπιστήμην σπȣδάζων διετέλεσε. ‖ Conſtanter permanet. βεβαίως ἔχει, καὶ παραμένει.

CONSTANTIA, æ. fœm. *Conſtance.* ἡ εὐστάθεια, ας. * τὸ ἐμμενὲς, έ@, ȣ̃ς. *Fermeté.* ἡ σταθερότης, ητ@. *Patience.* ἡ καρτερία, ας. *Perſeverance.* ἡ ἐμμένεια, ας. ‖ Conſtantia & firmitudo animi. ἡ μεγαλοφροσύνη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fidei Conſtantiâ clarus. πίστεως βεβαιότητι διαφέρων. ‖ Officii Conſtantia. εὐστάθεια τȣ̃ καθήκοντ@. ‖ Tanta ei eſt animi Conſtantia. τοσαύτη τίς ἐστιν ἡ τȣ̃ νȣ̃ς αὐτῷ σταθηρότης. * ȣ̓́τω βεβαίως ἔχει τὴν ψυχήν.

CONSTANTINOPOLIS. V. BYSANTIUM.

CONSTANTIUS. βεβαιότερα. CONSTANTISSIME. βεβαιότατα.

CONSTERNATIO, onis. fœm. *Conſternation, grande épouvante.* ἡ κατάπληξις, *vel* καταπτόησις, εως. *Trouble, tumulte.* ἡ ταραχὴ, ῆς. * ὁ θόρυβος, ου.

CONSTERNATUS, a, um. *Epouvanté, étonné.* ἐκπλαγεὶς, γεῖσα, γέν. * ἐξεπτοημένος, *Troublé.* τεθορυβημένος, ένη, ένον. * τεταραγμένος, ένη, ένον. ‖ Qui, quæ, quod eſt Conſternato animo. ὁ καὶ ἡ φρενοπλαγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἐς. *Qui perd courage.* ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, καὶ τὸ ον, ου.

CONSTERNO, as, avi, atum, are. *Epouvanter, étonner.* ἐκπλήττω, *vel* καταπλήττω, F. ξω, P. καταπέπληχα. acc. *Abbattre, faire perdre courage.* συςέλλω, F. ελῶ, P. συνέςαλκα. acc. ‖ Animo Conſternari. ἐκπλαγῆναι θυμόν. *vel* ἐκπλήττεσθαι.

CONSTERNO, is, ſtravi, ſtratum, ere. *Couvrir, en répandant deſſus.* καταςορεννύω, & καταςορέννυμι, F. ρέσω. (V. in anom. ςορέννυμι.) aliquid aliquâ re, τί τινι. * καταςρωννύω, & καταςρώννυμι, F. ςρώσω. (V. ςρώννυμι.) acc. uni. dat. alter. ‖ Conſternere vias. τὰς ὁδοὺς καταςορεῖν.

CONSTIPO, as, avi, atum, are. *Reſſerrer enſemble.* ἐπισυνάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Faire épais en ramaſſant enſemble.* καταπυκνόω, *vel* συμπυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπύκνωκα. acc.

CONSTITUO, is, tui, tutum, ere. *Mettre, poſer.* καθίςημι, *vel* συνίςημι, F. ςήσω, P. συνέςακα. acc. *Ordonner, arrêter.* κρίνω, F. ινῶ, P. κέκρικα. acc. *Mettre en ordre.* συντάττω, F. ξω, P. συντέταχα. acc. *Etablir, ordonner.* διατάττω, F. ξω, P. διατέταχα. acc. *Ordonner en pleine Cour.* διαχειροτονέω, F. ήσω, P. διακεχειροτόνηκα. acc. * ψηφίζομαι, F. ίσομαι. aor. 1. ἐψηφισάμην. *Reſoudre, prendre reſolution.* αἱρέομαι, *vel* προαιρέομαι, P. ᾕρημαι. aor. 1. ᾑρέθην, fut. med. αἱρήσομαι, fut. paſſ. αἱρεθήσομαι. aor. 2. med. εἱλόμην. (V. anom.) ‖ Conſtituere judicium. τὴν δίκην εἰσάγειν. (V. anom. in ἄγω.) * διαδικασίαν ποιεῖν. ‖ Pretium frumento Conſtituere. τοῦ σίτου τίμημα ποιεῖσθαι. ‖ Rempublicam Conſtituere. τὴν πολιτείαν μεθαρμόττειν, ττω, F. σω, P. μεθήρμοκα. ‖ Conſtitutum eſt mihi. δοκεῖ μοι. * δέδοκταί μοι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Reges ejiciens, alios Conſtituens. τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταςήσας τῶν βασιλέων. ‖ Conſtituere aliquem heredem. καθιςάναι τινὰ κληρονόμον. ‖ Conſtituere aliquem loco alterius. καθιςάναι ἵνα ἀντί τινος. ‖ Multa exercitia pietatis ipſis Conſtituit. πολλὰς αὐτοῖς ἀσκήσεις τῆς θειότητος κατέςησε. ‖ Conſtituere ſeipſum dominum & magiſtrum. καθιςάναι ἑαυτὸν κύριον καὶ διδάσκαλον. ‖ Rempublicam benè Conſtituere. τὴν πολιτείαν καλῶς καταςῆσαι. ‖ In priorem ſtatum Conſtituere. εἰς τὴν προτέραν ἕξιν καθιςάναι. ‖ Conſtituere aliquem in magnis muneribus. καθιςάναι τινὰ εἰς τὰ μέγιςα. ‖ Conſtituere Senatum, ut ſit inſpector morum. καταςῆσαι τὴν Βουλὴν, ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας. ‖ Rempublicam in tuto Conſtituere. καθιςάναι τὴν πόλιν εἰς ἀσφάλειαν. ‖ Ob illa facta vos Græcorum duces & præfecti Conſtituti eſtis. ἐξ ἐκείνων μὲν ἔργων ἡγεμόνες κατέςητε τῶν Ἑλλήνων. ‖ Benè Conſtituta Reſpublica. καλῶς καθεςηκυῖα πόλις. ‖ Cùm in imperium Conſtitutus ſum. ὅτε εἰς τὴν ἀρχὴν καθιςάμην. ‖ Qui in magiſtratu Conſtitutus eſt. ὁ εἰς ἀρχὴν καταςαθείς. ‖ Sic autem rebus Conſtitutis Evagoras naſcitur. οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων καθεςώτων Εὐαγόρας γίνεται. ‖ Cùm res meæ Conſtitutæ fuerint. ἡνίκα ἂν τὰ πράγματά μου καταςῇ. ‖ De his dicere Conſtitui. περὶ τούτων λέγειν εἱλόμην, *vel* προειλόμην, *vel* προῄρημαι. ‖ Sic mihi Conſtitutum eſt. οὕτω δέδοκταί μοι. * διεγνωσμένον ἐςί μοι. ‖ Ideò Conſtitui altiùs petere exordium. διὰ τοῦτο προειλόμην ποιήσασθαι πόῤῥωθεν τὴν ἀρχήν. ‖ Conſtitui abire. ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι. (V. εἶμι. in anom.) ‖ Conſtitui de omnibus verba facere. ἐπεχείρησα περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν. ‖ Si Conſtituit exire. εἰ αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη ἐξελθεῖν. (V. ἐξέρχομαι. in anom.) ‖ Conſtituta dies, hora. τεταγμένη ἡμέρα, ὥρα. ‖ Venit ad Conſtitutam diem. ἦλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. *vel* ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ. ‖ Conſtituto tempore. ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ. * ἐν ὡρισμένῳ, *ſeu* τεταγμένῳ χρόνῳ.

CONSTITUTIO, onis. fœm. *Conſtitution, état.* ἡ σύςασις, εως. *Ordonnance.* ἡ διάταξις, εως. *Condition.* ἡ κατάςασις, εως. ‖ Firma Conſtitutio corporis. τὸ εὐςαθὲς τοῦ σώματος σύςημα (ατος.) * ἡ σαρκὸς εὐςάθεια, ας. ‖ Conſtitutio animi recta. ἡ εὐθυμία, ας. ‖ Recta Conſtitutio juris & legum. *Bonnes ordonnances, loix bien établies.* ἡ εὐνομία, ας.

CONSTITUTOR, oris. maſc. *Arbitre.* ὁ βραβευτὴς, οῦ. *Celui qui arrête & ordonne.* ὁ διατάκτης, ου. *Qui ajuſte.* ὁ ἁρμοςὴς, οῦ. *Qui établit une loi.* ὁ νομοθέτης, ου.

CONSTITUTUM, i. neut. *Choſe arrêtée & accordée.* τὸ σύνθεμα, ατος. *Ordonnance.* ἡ διάταξις, εως.

CONSTITUTUS, a, um. *Etabli, ordonné.* καθεςηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. * διατεταγμένος, ένη, ένον. *Aſſigné, arrêté.* τεταγμένος, η, ον. ‖ Conſtituta dies. ἡμέρα τεταγμένη, *vel* διωρισμένη. ‖ Bene Conſtitutum corpus. τὸ εὐςαθὲς τοῦ σώματος κατάςημα, (ατος.) ‖ Conſtitutum habeo. *J'ai reſolu.* V. CONSTITUO.

CONSTO, as, ſtiti, ſtitum, & ſtatum, are. *Etre debout enſemble.* συνίςαμαι, *vel* ἐφίςαμαι, fut. ςήσομαι. *S'arrêter, demeurer.* διαμένω, F. ενῶ. (V. anom. in μένω.) dat. cum ἐπί. *Etre fait ou compoſé.* διατίθεσθαι. * συμπλάττεσθαι, ττομαι, fut. paſſ. πλασθήσομαι. * συνίςασθαι. (Vide ἵςημι.) ἐξ. gen. ‖ Conſtat inter omnes. συνδοκεῖ πᾶσι. * δῆλόν ἐςι. ‖ Sibi Conſtat. ἑαυτῷ (pro maſc.) ὁμογνωμονεῖ, *vel* ὁμονοεῖ. ‖ Oratio quæ tota ſibi Conſtat. οἱ αὐτοῖς ὁμολογούμενοι λόγοι. ‖ Conſtat auro. τοῦ χρυσοῦ ὤνιός ἐςι. (pro maſc.) ‖ Carè mihi Conſtat. ἔχω λαβὼν πολλῆς τιμῆς. ‖ Gratis tibi Conſtat. Cic. τοῦτο προῖκα, *vel* ἀμισθὶ, λαβὼν ἔχεις. * κατὰ δωρεὰν τοῦτο ἔτυχες. (V. anom. in τυγχάνω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſtare in ſententiâ. ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ διαμένειν. V. CONSTANS. ‖ Sibi perpetuò Conſtare. ἀμετακινήτως ἔχειν. ‖ Oratio quæ tota ſibi Conſtat. πάντῃ πάντως αὐτοὶ αὐτοῖς ὁμολογούμενοι λόγοι. ‖ Ex his oratio Conſtat. ἐκ τούτων ὁ λόγος συνέςαται. ‖ Conſtat oratio proœmio & peroratione. ὁ λόγος μεμέριςαι εἰς τὸ προοίμιον καὶ ἐπίλογον. *verb.* Dividitur in. ‖ Ex his Conſtat civitas. ἐκ τούτων ἡ πόλις συνέςηκε. ‖ Ex elementis Conſtat mundus. ἐκ ςοιχείων γίνεται ὁ κόσμος. ‖ Conſtat expoſitione iſta methodus. ἥδε μέθοδος ἐξηγητικὴ τυγχάνει οὖσα. ‖ Conſtat inter omnes urbem noſtram antiquiſſimam

eſſe. ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, *vel* παρὰ πάντων, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι. || Conſtat hæc eum feciſſe. ὁμολογεῖται ὡς ταῦτα ποιήσας, *vel* ὅτι ταῦτα ἐποίησε. || Omnibus id Conſtat. ἅπασι φανερόν ἐστι τοῦτο. || Conſtat inter omnes, quòd ſuperaverint majores. παρὰ πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι διήνεγκαν τῶν προγεγενημένων. (V. φέρω in anom.) || De induſtriâ eum hoc feciſſe Conſtat. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ταῦτα ποιήσας. * δῆλόν ἐστιν, ὅτι ἐκ προαιρέσεως ταῦτα ἐποίησε. || Conſtat inter omnes, eos æquitatem colere. φανεροὶ πᾶσιν εἰσὶ τὸ δίκαιον ἐπιτηδεύοντες. || Conſtat & in fontes vitium veniſſe. περιέστηκε καὶ πρὸς τὰς πηγὰς τὸ πάθος ἐλθεῖν. || Ex his Conſtat, non poſſe eum vera dicere. ἐκ τούτων κατιδεῖν ἐστιν, ὡς οὐχ οἷόν τε αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν. || Factum de quo Conſtat. ὁμολογούμενον ἔργον.

CONSTRATUS, a, um. *Etendu par deſſus.* κατεστρωμένος, ένη, ένον. *Couvert.* ὁ καὶ ἡ κατάστρωτος, καὶ τὸ ον, ου. dat. || Conſtrata navis. ἡ κατάφρακτος ναῦς. (αός.)

CONSTREPO, is, pui, pitum, ere. *Faire du bruit.* καταψοφέω, *vel* κατακτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. κατεκτύπηκα.

CONSTRICTIO, onis. fœm. *Aſtriction, action de reſſerrer.* ἡ σύψις, εως.

CONSTRICTUS, a, um. *Reſſerré, lié.* ὁ, ἡ, ἐπίσφιγκτος, καὶ τὸ ον.

CONSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Etreindre, ſerrer étroitement.* ἐπισφίγγω, *ſive* συσφίγγω, F. ξω, P. συνέσφιγχα. acc. *Contraindre.* ἀναγκάζω, F. άσω, P. ἠνάγκακα. acc. *Réprimer.* καταστέλλω, *vel* συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc. || Conſtringi. *Etre vaincu.* κρατεῖσθαι. gen. cum ὑπὸ. || Neceſſitate Conſtringi. καταναγκάζεσθαι, άζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. || Laqueis Conſtringere. καταβροχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. καταβεβρόχικα. acc. Catenis. πεδᾶν, άω, ῶ. acc.

PHR. Laqueis Conſtringere. βρόχοις διαλαμβάνειν || Libidinibus Conſtringi. ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖσθαι. * καταδουλοῦσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις. || Neceſſitate Conſtringi. ὑπ' ἀνάγκης ἔχεσθαι. * τῇ ἀνάγκῃ βιάζεσθαι.

CONSTRUCTIO, onis. fœm. *Compoſition.* ἡ σύνταξις, εως. *Conſtruction, action de bâtir.* ἡ κατασκευή, ῆς. * τὸ κατασκεύασμα, ατος. || Conſtructio urbis. ὁ τῆς πόλεως συνοικισμὸς, οῦ. || Conſtructio murorum. ὁ τειχισμὸς, οῦ. || Conſtructio hominis. ἡ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευή, ῆς. || Conſtructio verborum. ὁ λόγων σύνταξις, εως, *ſive* ἡ καταλληλότης, ητος. || Qui, quæ, quod eſt Conſtructionis ejuſdem. ὁ καὶ ἡ ὁμοιοσύντακτος, καὶ τὸ ον, ου.

CONSTRUCTUS, a, um. *Conſtruit, bâti.* κατασκευασθεὶς, εῖσα, έν. *Mis par ordre.* συντεταγμένος, ένη, ένον. * διατεταγμένος, ένη, ένον. *Amaſſé, entaſſé.* συναχθεὶς, εῖσα, έν. *Ajuſté.* συναρμοσθεὶς, εῖσα, έν.

CONSTRUO, is, xi, ctum, ere. *Conſtruire, bâtir.* κατασκευάζω, F. σω, P. κατεσκεύακα. acc. *Mettre enſemble, ou en ordre.* συντάττω, *vel* διατάττω, F. ξω, P. διατέταχα. acc. *Ajuſter.* συναρμόζω, F. όσω, P. συνήρμοκα. acc. *Amaſſer, entaſſer.* συνάγω, F. άξω, P. ῆχα. (V. anom.) acc. || Conſtruere vias ſupra flumen. γεφυροῦν τὸν ποταμόν.

CONSTUPRATOR, oris. maſc. *Qui corrompt des femmes ou des filles.* ὁ μοιχευτὴς, οῦ. * ὁ μαστροπὸς, οῦ. * ὁ διαφθορεὺς, έως.

CONSTUPRO, as, avi, atum, are. *Corrompre une femme ou une fille.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διαπέφθαρκα. acc. * καταμοιχεύω, F. εύσω, P. καταμεμοίχευκα. * διαμαστροπεύω, F. εύσω, P. διαμεμαστρόπευκα. || Conſtuprare judicium. τὴν κρίσιν καταπηλεύειν, *vel* καταπορνοβοσκεῖν, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπορνοβόσκηκα. acc.

CONSUADEO, es, ſi, ſum, ere. *Perſuader avec un autre. Exciter par tous moyens.* καταπείθω, *ſeu* συμπείθω, F. σω, P. συμπέπεικα. acc.

CONSUASOR, oris. maſc. *Qui perſuade ou exhorte.* ὁ συμπείθων, οντος.

CONSUDASCO, is, ere, & CONSUDO, as, avi, atum, are. *Suer de toutes parts, ſuer enſemble.* συνιδρόω, ῶ, F. ώσω, P. συνίδρωκα.

CONSUEFACIO, is, eci, actum, ere. *Accoutumer.* ἐνεθίζω, *vel* συνεθίζω, F. ίσω, συνήθικα. aor. 1. συνείθισα. acc. || Conſuefacere juvenes ad laborem. συνεθίζειν πονεῖν τοὺς νέους. || Ad clementiam Conſuefacere aliquem. ἐθίζειν τινὰ εἶναι πρᾶον. || Ad labores Conſuefactus. πρὸς τοὺς πόνους ἐθισθείς. || Tacere Conſuefactus. σιωπᾶν ἐθισθείς. || Conſuefacere juvenes ad ejuſmodi conſpectus. συνήθεις ποιεῖν τοὺς νέους ταῖς τοιαύταις ὄψεσι. || Conſuefaciendi ſunt ad ea audienda. τούτους ἐθιστέον ἀκούειν ταῦτα. || Juvenes Conſuefacere oportet, ad veracitatem. συνεθιστέον τοὺς παῖδας τ' ἀληθῆ λέγειν.

CONSUESCO, is, evi, etum, ere. *S'accoutumer.* συνεθίζομαι, fut. paſſ. εθισθήσομαι, præt. paſſ. συνείθισμαι. aor. 1. paſſ. συνεθίσθην. *Avoir coutume, ou de coutume.* ἔθος ἔχω. (V. anom.) *Hanter, fréquenter.* συνδιατρίβειν. πρὸς. acc. * πλησιάζειν. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſuevi ita facere. εἴθισμαι, *vel* συνείθισμαι, *vel* εἴωθα τοῦτο ποιεῖν. || Ut Conſuevi. ὥσπερ εἴθισμαι. || Omnes quidem qui huc accedunt, dicere Conſueverunt hæc maxima eſſe. ἅπαντες μὲν εἰώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε, ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι. || Alios vincere Conſuetus. κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος. || Tam multa mendacia audire Conſueti ſumus. οὕτω πολλὰ ψευδῆ ἀκούειν συνειθίσμεθα. || Domi manere Conſuetus. δι' ἔθους ἔχων οἴκοι καταμένειν. || Calamitatibus jam Conſuevimus. ἐθάδες γεγόναμεν ἤδη τῶν κακοπραγιῶν. (V. γίγνομαι in anom.) || Dolori Conſuevit. τῆς λύπης ἐθὰς ἐγένετο. || Horum arrogantiam ferre jam Conſuevimus. τούτων ἤδη γεγυμνάσμεθα φέρειν τὴν ὑπεροψίαν. || Homines ignominiæ non Conſueti. ἄνθρωποι ἀήθεις ὄντες τοῦ προπηλακίζεσθαι. || Damnis non Conſuetus. ἄπειρος τοῦ ζημιοῦσθαι. || Conſueſcere mori. ἀποθνήσκειν μελετᾶν.

CONSUETUDO, inis. fœm. *Coutume, accoutumance.* ἡ συνήθεια, ας. * ὁ ἐθισμὸς, οῦ. * τὸ ἔθος, εος, ους. *Fréquentation.* ἡ ὁμιλία, ας. || Conſuetudo vitæ. *Coutume, façon de vivre.* ἡ διατριβή, ῆς. * ἡ συνήθεια, είας. || Conſuetudo quotidiana. ἡ συνδιημέρευσις, εως. || Conſuetudinem & familiaritatem habere cum aliquo. ὁμιλεῖν τινι.

PHR. ISOCR. & DEM. Pravam Conſuetudinem introducere. πονηρὸν ἔθος εἰσάγειν. || Veterem Conſuetudinem corrigere. συνήθειαν μακρὰν ἰάσασθαι, *vel* ἐπανορθοῦν. || Pro Conſuetudine agere. τὰ συνήθη ποιεῖν. * τὰ εἰωθότα ποιεῖν. * κατὰ τὸ εἰωθὸς ποιεῖν. || Sic

ſert Conſuetudo. ἔθ☉ τοῦτ' ἔχει. || Conſuetudo quæ apud eos locum obtinet. ἡ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα συνήθεια. || Conſuetudo mihi eſt, ſic agere. ἔθ☉ ἐμοὶ καθέστηκε, ταῦτα ποιεῖν. * ἔθ☉ ἐμοί ἐστι, *vel* ἔθ☉ ἔχω, τοῦτο ποιεῖν. || Hanc Conſuetudinem nobis tradiderunt. τοιοῦτον ἔθ☉ ἡμῖν παρέδωκαν. || Ea Conſuetudo in Rempublicam noſtram irrepſit, ut leges irritæ inter ratas leges ſint ſcriptæ. τοιοῦτον ἔθ☉ παραδέδωκεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. || Conſuetudo hæc apud nos inveteravit, ut labore virtutem acquiramus. πάτριον ἡμῖν καὶ παλαιὸν ἔθ☉ ἐστὶ, ἐκ τῶν πόνων τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. || Pro majorum Conſuetudine. κατὰ τὸ πάτριον ἔθ☉. * καθ' ὃ πάτριον ἐστι. || Ad Græcorum Conſuetudinem. κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς Ἕλλησι. * κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον. || Hoc eſt præter Conſuetudinem. τοῦτ' ἔστιν ἔξω τῶν νομιζομένων. || Contra Conſuetudinem. παρὰ τὸν τρόπον.

CONSUETUS, a, um. *Accoutumé, uſité.* εἰθισμέν☉, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ συνήθης, καὶ τὸ ες, ε☉, ους. *Accoutumé, qui a coutume.* εἰωθὼς, υῖα, ός. * ὁ καὶ ἡ συνήθης, καὶ τὸ ες, ε☉, ους. V. CONSUESCO.

CONSUL, ulis. maſc. *Conſul.* ὁ ὕπατ☉, ου. || Conſul iterum. ὁ διςύπατος, ου.

CONSULARIS, & e. *Qui appartient aux Conſuls, ou du Conſulat.* ὑπατικὸς, κὴ, κόν. || Candidatus Conſularis. εἰς ὑπατείαν παραγγέλλων, οντ☉. pro maſc. || Vir Conſularis. ὁ ἀνὴρ ὑπατικὸς, οῦ.

CONSULATUS, ûs. maſc. *Le Conſulat, office ou dignité de Conſul.* ἡ ὑπατεία, ας. || Gerere Conſulatum. ὑπατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ὑπάτευκα.

CONSULO, is, lui, ltum, ere. *Conſeiller, donner conſeil.* συμβουλεύω, F. εύσω, P. συμβεβούλευκα. dat. perſ. gen. rei, cum præp. περὶ. *Se conſeiller, demander ou prendre conſeil.* συμβουλεύομαι, fut. εύσομαι. dat. V. CONSILIUM. *Pourvoir, mettre ordre à.* ἐπαρκέω, F. ήσω, P. ἐπήρκηκα. dat. || Conſulere alicujus commodis. προνοεῖσθαί τιν☉. (προνοέομαι, οῦμαι.) || Conſulere boni. διευθετεῖν, έω, F. ήσω, P. διευθέτηκα. acc. * ἀγαπᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, ἠγάπηκα. acc. *vel* dat. || Conſulere vires ſuas. ἑαυτόν (pro maſc.) ἐξετάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. || Conſulere ſibi. ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Malè ſuis rebus Conſulere. διανοεῖσθαι κακῶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, *vel* ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ. || Qui ſuis rebus malè Conſulit, is nec aliis rectè Conſulere poteſt. ὁ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. || Conſulo te in rebus meis. συμβουλεύομαί σοι ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ. || Conſulo tibi optima. βουλεύω σοι τὰ ἄριστα. || Aliis optimè Conſulere. βουλεύεσθαι τὰ βέλτιστα περὶ τῶν ἄλλων. || Qui ſibi ipſi malè Conſulit, is aliis rectè Conſulere non poteſt. ὁ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. || Commodis alicujus Conſulere. σκοπεῖν τὸ συμφέρον τινος. * τὸ συμφέρον τινὶ σκοπεῖσθαι. || Suis commodis Conſulere. τὸ αὐτῷ συμφέρον διώκειν. * τὰ αὐτῷ συμφέροντα ζητεῖν. || Bene ſuis rebus Conſulere. βουλεύεσθαι καλῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτοῦ. || Quidam hoſtium ſaluti rectiùs Conſulunt, quàm ſuæ. τινὲς ἄμεινον βουλεύονται ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἢ σφῶν αὐτῶν. || Conſulere ſibi. τὰ ἐφ' ἑαυτὸν σπουδάζεσθαι. || Conſuli rebus aliter nequit. οὐδεμία ἄλλη ἔνεστι τοῖς πράγμασι σωτηρία. || Ipſi Conſultum eſt. αὐτῷ καλῶς ἔχει. || Conſultum eſt Aſiæ. τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν ἀσφαλῶς καθεστᾶσι. || Commodis alicujus Conſulere. τῶν ὑπέρ τιν☉ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, *vel* πρόνοιαν ἔχειν. * ὑπέρ τιν☉ πράττειν. || Oracula Conſulere. τὰ χρηστήρια ἐρωτᾶν. || Id boni Conſulo. τοῦτῳ, *vel* ἐπὶ τούτῳ στέργω. * τούτοις ἀγαπῶ.

CONSULTATIO, onis. fœm. *Conſultation.* ἡ συμβούλευσις, εως. * ἡ συμβουλία, ίας. * τὸ συμβούλευμα, ατ☉. *Une propoſition miſe en avant pour diſputer.* ἡ θέσις, εως.

CONSULTE, & CONSULTO. adv. *Avec circonſpection, prudemment.* ἐσκεμμένως. * προβεβουλευμένως. *De propos déliberé.* ἐκ προνοίας. * ἐκ προαιρέσεως. * ἐξεπίτηδες. || Conſultò aliquid facere. προαιρεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

¶ PHR. ISOC. & DEM. Conſultò eum hoc feciſſe, patet. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι τοῦτο ποιήσας. || Conſultò peccare. κατὰ προαίρεσιν, *vel* ἐκ προνοίας ἁμαρτάνειν.

CONSULTO, as, avi, atum, are. *Conſulter, demander conſeil.* συμβουλεύομαι, fut. med. εύσομαι. dat. perſ. gen. rei, cum περὶ. *Tenir conſeil.* βουλεύομαι. (περί τιν☉.) *Conſiderer diligemment.* συσκέπτομαι, fut. ψομαι. acc. V. CONSILIUM.

CONSULTOR, oris. maſc. *Celui qui donne conſeil.* ὁ βουλεύων, οντ☉. * ὁ σύμβουλ☉, ου. *qui le demande.* ὁ συμβουλευόμεν☉, ου.

CONSULTRIX, icis. fœm. *Celle qui donne conſeil.* ἡ βουλεύτρια, ας. * ἡ βουλευτική. *Celle qui pourvoit.* ἡ προνοουμένη, ης. * ἡ ἐπινοητική, ῆς.

CONSULTUS, a, um. *A qui on a demandé conſeil.* συμβεβουλευμέν☉, ένη, ένον. *Conſulté & déliberé.* ἐσκεμμέν☉, *vel* προνενοημέν☉, ένη, ένον. *Qui ſçait donner un bon conſeil.* ὁ καὶ ἡ εὔβουλ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Bien aviſé.* ὁ στοχαστικὸς, *vel* σκεπτικὸς, οῦ. *Fait de propos déliberé.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ προνοίας. || Artis alicujus Conſultus. *Sçavant en quelque art.* τῆς τέχνης ἔμπειρ☉, ου. || Conſultiſſimus juris. ὁ δικαστικώτατ☉, ου. (pro maſc.) * ὁ νομικώτατ☉, ου. (pro maſc.)

CONSULTUM, i. neut. *Ordonnance.* τὸ συμβούλευμα, ατ☉. *Conſultation.* V. CONSULTATIO.

CONSUMMATIO, onis. fœm. *Accompliſſement, perfection.* ἡ συντέλεια, ας. * ἡ τελείωσις, εως. * τὸ ἀποτέλεσμα, ατ☉. || Operis Conſummatio. *L'achevement de quelque ouvrage.* ἡ ἐπεξεργασία, ας.

CONSUMMATUS, a, um. *Achevé.* ἀποτετελεσμέν☉, ένη, ένον. *Parfait,* τέλειος, εία, ειον. * ἀπηρτισμένος, η, ον. || Conſummatus homo. *En âge.* ἀνὴρ ἀκμάζων, οντος.

CONSUMMO, as, avi, atum, are. *Conſommer, achever.* ἐκτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἐκτετέλεκα. acc. *Rendre parfait.* ἀπαρτίζω, F. ίσω, P. ἀπήρτικα. acc.

CONSUMO, is, mpſi, mptum, ere. *Conſumer, détruire.* καταναλίσκω, *vel* ἀναλίσκω, F. αλώσω. (V. anom. in ἁλίσκω.) acc. *Dépenſer, ou employer.* ἐκδαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκδεδαπάνηκα. acc. || Conſumere tempus. τὸν χρόνον ἀποδιατρίβειν, βω, F. ψω, P. ἀποδιατέτριφα. acc. * τὸν χρόνον ἀναλίσκειν. || Conſumere & effundere bona omnia, patrimonium. τὴν οὐσίαν καταπίνειν, *vel* καταφαγεῖν. (V. anom. in πίνω, & τρώγω.) || Conſumere vitam in voluptatibus. ἡδυπαθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἡδυπάθηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Conſumere tempus in aliquâ re. διατρίβειν χρόνον ἔν τινι, *vel* περί τι, *vel* κατά τι. || In itineribus multum temporis Conſumere. πολὺν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς διατρίβειν. || Vobiſcum magnam vitæ partem Conſumpſit. μεθ' ὑμῶν συχνὸν διέτριψε τοῦ βίου. || Deliberando plurimum temporis Conſumere. διατρίβειν πλεῖστον χρόνον ἐν τῷ βουλεύεσθαι. || Jam ſex annos Conſumpſit. ἤδη ἓξ ἔτη διέτριβε. || In propriis rebus plurimum temporis Conſumit. πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς οἰκείοις διατρίβει. || Cum aliquo tempus Conſumere. διατρίβειν μετά τινος. || Ne in ſingulis rebus recenſendis tempus Conſumam. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίψω. || Quid opus eſt ſingulis commemorandis tempus Conſumere? τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγοντα διατρίβειν; || Diem unum totum in his rebus Conſumere. μίαν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τούτοις ἀναλίσκειν. || Juvenilem ætatem fruſtrà Conſumere. τὴν νεότητα εἰς οὐδὲν δέον ἀναλίσκειν. || In aleâ totum vitæ tempus Conſumere. περὶ κύβους τὴν τοῦ βίου σχολὴν καταναλίσκειν. || Diem dicendo Conſumpſit. κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν. || In iis inveſtigandis totum vitæ ſuæ tempus Conſumpſerunt. ἀναζητοῦντες ταῦτα, τὸν βίον τὸν αὐτῶν κατέτριψαν. || Totam vitam Conſumpſit in eo. πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ. || Tot annos in hanc rem Conſumere. τοσαῦτα ἔτη τούτοις ἀποδιδόναι, *vel* εἰς ταῦτα δαπανᾶν. || Turpiter pecuniam Conſumere. ἀναλίσκειν τὰ χρήματα αἰσχρῶς. in res vanas. ἀναλίσκειν χρήματα εἰς οὐδὲν δέον. || Virtutis causâ pecuniam omnem Conſumere. ἀναλίσκειν χρήματα πάντα ὑπὲρ ἀρετῆς. || Viaticum Conſumere. ἐφόδιον ἀναλίσκειν. || Tempus & laborem Conſumere in aliquâ re. ἀναλίσκειν χρόνον καὶ πόνον ἐπί τινι. || Præſentia bona in res ſupervacaneas Conſumere. τὰ παρόντα ἀναλίσκειν πρὸς ἃ μὴ δεῖ. || In audiendi ſtudio, quicquid eſt otii, Conſume. καταναλίσκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν, εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν. || Bona ſua Conſumere in pernicioſas voluptates. δαπανᾶν τὰ ὑπάρχοντα, *vel* τὴν οὐσίαν, εἰς βλαβερὰς ἡδονάς.

CONSUMPTIO, onis. fœm. *L'action de conſumer, ou détruire.* ἡ κατανάλωσις, *vel* ἐξανάλωσις, εως. *Dépenſe.* ἡ δαπάνη, ης.

CONSUMPTOR, oris. maſc. *Qui conſume & détruit.* ὁ ἀναλωτής, οῦ. * ὁ ἀναλωτικός, οῦ. *Qui dépenſe.* ὁ δαπανητικός, οῦ. * ὁ δαπανηρός, οῦ.

CONSUMPTUS, a, um. *Conſumé, uſé.* καταναλωθεὶς, *vel* ἐξαναλωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀναλωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Dépenſé, employé.* ἐκδαπανηθεὶς, θεῖσα, θέν.

CONSUO, is, ſui, ſutum, ere. *Coudre l'un à l'autre.* συρράπτω, F. ψω, P. συνέρραφα. acc. || Conſuti doli. αἱ δολορραφίαι, ιῶν. * αἱ δολοπλοκαὶ, ῶν.

CONSURGO, is, rexi, rectum, ere. *Se lever enſemble.* συνεξανίσταμαι, *vel* συνανίσταμαι, fut. med. στήσομαι. (V. ἵστημι.) * ἀνέχω, F. ξω. (V. anom. in ἔχω.)

CONSURRECTIO, onis. fœm. *L'action de ſe lever enſemble.* ἡ συνεξανάστασις, *vel* ὑπανάστασις, εως.

CONSYDERANTIA, conſyderatè, conſyderatio, conſyderatus, conſydero. V. CONSIDERANTIA, conſideratè, conſideratio, conſideratus, conſidero.

CONTABESCO, is, tabui, ere. *Devenir tout ſec & maigre.* καταμαραίνομαι, fut. paſſ. ρανθήσομαι. aor. I. ἐμαράνθην. * συντήκομαι, fut. paſſ. τηχθήσομαι, pr. med. τέτηκα.

CONTABULATIO, onis. fœm. *Un plancher, ou la façon d'un plancher.* ἡ σανίδωσις, εως. * τὸ σανίδωμα, ατος.

CONTABULO, as, avi, atum, are. *Faire ou plancher d'ais.* σανιδόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CONTACTUS, a, um. part. *Touché.* συναφθεὶς, *vel* ψαυθεὶς, (εντος) θεῖσα, θέν. *Joignant avec.* συνεχόμενος, ένη, ενον. dat. || Colore croci Contactus. ὁ καὶ ἡ κροκοβαφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

CONTACTUS, ûs. maſc. *Attouchement.* ἡ συναφὴ, ῆς. * ἡ συνάφεια, είας. * ἡ θίξις, εως.

CONTAGES, gis. fœm. *Idem.*

CONTAGIO, onis. fœm. V. CONTAGIUM.

CONTAGIOSUS, a, um. *Contagieux.* ὁ καὶ ἡ ἐκ τῆς συναφείας λοιμικὸς, ή, όν. || Morbus Contagioſus. τὸ ἐπιδήμιον νόσημα, (ατος.)

CONTAGIUM, ii. neut. *Attouchement.* ἡ συνάφεια, ειας. *Choſe contagieuſe, mal qui ſe communique par l'attouchement.* ἡ ἐκ τῆς συναφῆς διαφθορὰ, ᾶς. * ὁ λοιμὸς οῦ. || Latè Contagium agere. τὸν μολυσμὸν εἰς πλάτος διαδιδόναι (δίδωμι.) || Contagio contaminare. ἐκ τῆς συναφῆς διαφθείρειν.

CONTAMINATUS, a, um. *Souillé, taché.* καταμεμολυσμένος, ένη, ένον. * μιαρὸς, ρὰ, ρόν. || Manus Contaminata & polluta cæde. ἡ χεὶρ ἀπὸ τῶν φόνου μιαρά.

CONTAMINO, as, avi, atum, are. *Souiller.* καταμιαίνω, F. μιανῶ, P. μεμίαγκα. * καταλυμαίνω, F. ανῶ, P. καταλελύμαγκα. acc. || Contaminare ſe cæde. μιαιφονεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. * φόνῳ χεῖρας μιαίνειν.

CONTECHNOR, aris, atus ſum, ari. *Machiner, forger quelque tromperie & fineſſe.* τεχνάζομαι, fut. med. άσομαι. * τεχνάζω, F. άσω, P. τετέχνακα. acc. * μηχανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

CONTEGO, is, xi, ctum, ere. *Couvrir tout-à-fait.* κατασεγάζω, *vel* συσεγάζω, F. άσω, P. συνεσέγακα. * κατακαλύπτω, F. ψω, P. κατακεκάλυφα. acc. || Contegere tumulo. καταθάπτειν. (V. anom. in θάπτω.) acc.

CONTEMERO, as, avi, atum, are. *Violer, corrompre.* ὑποφθείρω, *vel* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. *Outrager.* καθυβρίζω, F. ίσω, P. καθύβρικα. acc. *Profaner.* βεβηλόω, ῶ, F. ώσω. aor. I. ἐβεβήλωσα. acc.

CONTEMNENDUS, a, um. *Mépriſable, qu'on doit mépriſer.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, τὸ, ον, ου. *Qu'on doit négliger.* ὀλιγωρητέος, τέα, τέον.

CONTEMNO, is, pſi, ptum, ere. *Mépriſer.* καταφρονέω, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen. *Négliger.* ὀλιγωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠλιγώρηκα. gen. * ἀμελέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen. & aliquandò acc. *Ne tenir compte, ne faire ſemblant de voir.* ὑπερορώω, ῶ, fut. ὄψομαι. (V. anom. in ὁράω.) acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Contemne illos qui opibus inhiant, & tamen præſentibus bonis frui non poſſunt. καταφρόνει τῶν περὶ τὸν πλοῦτον σπουδαζόντων, χρῆσθαι δὲ τοῖς ὑπάρχουσι μὴ δυναμένων. || Contemnere illa quæ à ſapientibus dicta ſunt. τῶν ὑπὸ

τῶν σοφῶν λεχθέντων καταφρονεῖν. || Uſque adeò Contemni, ut ne verbis quidem locus detur. τοσοῦτον καταφρονεῖσθαι, ὥστε οὐ λόγου τυχεῖν ἀξιωθῆναι. (V. τυγχάνω. in anom.) || Homo vilis & Contemptus. ἀνὴρ φαῦλος καὶ καταφρονούμενος. || Contemptus ab aliis. καταφρονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἄλλων. || Abſentes amicos Contemnere. τῶν φίλων ἀπόντων ὀλιγωρεῖν. || Nemo ea Contemnat. μηδεὶς ὀλιγώρως ἔχῃ ταῦτα. || Virtutem Contemnere. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς τὴν ἀρετήν. || Divites non Contemnebant eos, qui deteriori conditione erant. οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες, οὐχ ὑπερεώρων τοὺς καταδεέστερον πράττοντας. || Contemnentes ejus regnum. ὑπεριδόντες τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ. || Cognatos Contemnit. τοὺς συγγενεῖς ὑπερορᾷ, vel παρορᾷ. || Si quis modeſtus quotidianam vitæ intemperantiam ferre nequeat, is Contemnitur & nullo numero eſt. εἴτις σώφρων, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου οὐ δυνάμενος φέρειν, παρορᾶται, καὶ ἐν οὐδενός ἐστι μέρει. || Hæc Contemnit. ταῦτα παρ' οὐδὲν ἡγεῖται, vel ποιεῖται, vel τίθεται. || Divitias Contemno. τὰ χρήματα περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, vel ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαι. || Humi jacentes Contemnimus. περιφρονοῦμεν τοὺς χαμαὶ κειμένους. || Alios Contemnere. ἄλλους ἐν καταφρονήσει ἔχειν. * ἄλλους ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ ἄγειν. || Opes & voluptates Contemnere. πλούτου καὶ ἡδονῆς καταπτύειν. || Contemnit te, ac pro nihilo ducit. διαπτύει, καὶ μηδὲν ἡγεῖταί σε. || Domini juſſa Contemnunt. καταφρονητικῶς ἔχουσι πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου. || Amicos Contemnere. ὑπεροπτικῶς ἔχειν πρὸς τοὺς φίλους. || Noſtra beata fortuna ſic à te Contempta eſt, ut ne nos quidem privatis hominibus conferendos duxeris. ἡ δὲ ἡμετέρα εὐδαιμονία οὕτω σοι ἀπέῤῥιπται εἰς τὸ μηδὲν, ὥστε ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμᾶς οὐκ ἐποίησας. || Ea Contemno. οὐδένα λόγον ποιοῦμαι τούτων. || Domeſticos Contemnere. ὀλιγώρως ἔχειν τῶν οἰκείων. || Litterarum ſtudia Contemnere. ἀμελημένως διατίθεσθαι πρὸς τὰ μαθήματα. || Ea Contemnit, nec curat. ὀλίγον αὐτῷ μέλει τούτων. || Mortem Contemnere, ad mortem intrepidum eſſe. καταολμᾶν τοῦ θανάτου. || Mortem Contemnit, non metuit. ὁ τοῦ θανάτου φόβος οὐδέν ἐστιν αὐτῷ. || Hæc omninò Contemnit. οὐδεμίαν τούτων πρόνοιαν ποιεῖται. || Humana Contemne. τῶν ἀνθρωπίνων ὑπεροπτικῶς ἔχε.

CONTEMPLATIO, onis. fœm. *Contemplation.* ἡ θεωρία, ας. * ἡ θεώρησις, εως. * ἡ διάσκεψις, εως. || Contemplatio naturæ. *Contemplation des choſes naturelles.* ἡ φυσιολογία, ας.

CONTEMPLATIVUS, a, um. *Contemplatif.* θεωρητικός, κή, κόν.

CONTEMPLATOR, oris. maſc. *Un contemplateur.* ὁ θεωρὸς, οῦ. || Cœli Contemplator. ὁ οὐρανοσκόπος, ου.

CONTEMPLATUS, ûs. maſc. V. CONTEMPLATIO.

CONTEMPLOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Contempler.* θεωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθεώρηκα. acc. *Regarder ſoigneuſement.* κατασκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. κατεσκόπηκα. acc. || Contemplari cœleſtia. τὰ ἄνω περιφρονεῖν, ῶ, F. ήσω, P. περιπεφρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid animo Contemplari. σκέπτεσθαί τι, καὶ διελθεῖν πρὸς ἑαυτόν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Hæc animis Contemplantur. περὶ ταῦτα ταῖς ψυχαῖς διατρίβουσι. || Si hæc animo Contempletur. ἐὰν ἐπισκέπτῃ ταῦτα τῇ γνώμῃ. (ἐπισκοπεῖν.) V. CONSIDERO.

CONTEMPORANEUS, a, um. *Contemporain, qui vit en même temps.* ὁ καὶ ἡ σύγχρονος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt de même âge.* ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος. || Contemporaneus meus. ὁ κατ' ἐμὲ ζῶν. * ὁ κατ' ἐμὲ γενόμενος.

CONTEMPTIBILIS, & e, is. *Mépriſable.* ὁ καὶ ἡ ἐκφαυλιστος, vel ἀπόβλητος, καὶ τὸ ον, ου. V. CONTEMNENDUS.

CONTEMPTIM. adverb. *Par mépris.* καταφρονητικῶς. * ὀλιγώρως. *Sans faire ſemblant de voir.* ὑπεροπτικῶς. || Contemptim audire. παρακούειν, ούω, F. ούσω, P. παρήκουκα. gen.

CONTEMPTIO, onis. fœm. V. CONTEMPTUS, ûs.

CONTEMPTOR, oris. maſc. *Celui qui mépriſe.* ὁ καταφρονητὴς, οῦ. * ὁ ὀλίγωρος, ου. * ὁ ὑπερόπτης, ου. || Contemptor honoris. ὁ ἀφιλότιμος, ου.

CONTEMPTRIX, icis. fœm. *Celle qui mépriſe.* ἡ ὀλίγωρος, ου. * ἡ ὑπεροπτικὴ, ῆς.

CONTEMPTUS, a, um. *Mépriſé.* ὀλιγωρηθεὶς, vel καταφρονηθεὶς, (έντος,) θεῖσα, θέν.

CONTEMPTUS, ûs. maſc. *Mépris.* ἡ καταφρόνησις, εως. * ἡ ὀλιγωρία, ίας. || Contemptui habere aliquid. περὶ ὀλίγου, vel ἐλάττονος ποιεῖσθαί τι. V. CONTEMNO.

CONTENDO, is, di, ſum, & tum, ere. *Etendre.* διατείνω, vel ἀποτείνω, vel συντείνω, F. ενῶ, P. τέτακα. acc. *S'efforcer.* διατείνομαι, F. διατενοῦμαι. aor. 1. διετεινάμην. * πειρῶμαι, F. άσομαι. V. CONOR. || Contendere. *Aller, ſe tranſporter en quelque lieu.* κατατείνω, F. ενῶ, P. τέτακα. πρὸς. acc. || Contendo ut id fiat. πράττω, vel ἀγωνίζομαι τοῦτο ὅπως γένηται. * τοῦτο πραγματεύομαι, fut. εύσομαι. || Animo Contendere. ψυχομαχεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐψυχομάχηκα. || Contendere aliquid eſſe ſuum. οἰκειοῦσθαί τι. || Contendere. *Diſputer.* ἀμφισβητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφισβήτηκα. *Combatre.* V. CERTO. || Contendo tecum de hac re. ἀμφισβητῶ σοι τοῦτο. || Contendere. *Debattre de paroles.* λογομαχεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Contendere animo, &c. καρτερεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. acc. || Contendere. *Comparer.* ἀντεκτείνω, F. ενῶ, P. ἀντεκτέτακα. * παραθεωρεῖν, έω, F. ήσω, P. παρατεθεώρηκα. * συμβάλλειν. (V. anom. in βάλλω.) acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hac de re tecum Contendo. ἀγωνίζομαί σοι περὶ τούτου. * ἀγωνίζομαι πρός σε ὑπὲρ τούτου. * ἀγωνίζομαί σοι τοῦτο. || Contendere de rebus dubiis. ἀγωνίζεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων. || Qui tecum de principatu Contendit. ὃς ἀγῶνα ποιεῖται πρός σε ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. || De formâ & principatu Contendunt. φιλονεικοῦσι περὶ τοῦ κάλλους καὶ τὸ ἡγεμονίας. || De virtute cum aliquo Contendere. πρός τινα φιλονεικεῖν περὶ τῆς ἀρετῆς. || Inter ſe Contendunt. φιλονείκως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. || Contendo tecum de imperio. ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς. || De quibus inter ſe Contendunt. περὶ ὧν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦσι. || Contendo cum illo de primatu. ἀμφισβητῶ πρὸς ἐκεῖνον περὶ τῆς ἡγεμονίας. || De hoc Contenditur. τοῦτο ἀμφισβητεῖται. || Inter ſe Contendunt Philoſophi. ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους οἱ φιλόσοφοι.

|| Nolite inter vos Contendere, num. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν, εἰ. || Curioſè Contendere de parvis rebus. ἀκριβῶς ἐρίζειν περὶ μικρῶν. || Contendunt inter ſe de victoriâ. ἁμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους περὶ νίκης. || Contendere de virtute cum aliis. ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν ἀρετὴν ἄλλων. || Contendere de temperantiâ cum ſenibus. ἁμιλλᾶσθαι σωφροσύνῃ πρὸς τοὺς γέροντας. || Ad virtutem majorum nobis Contendendum eſt. πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν ἁμιλλητέον ἡμῖν ἐστι. || Contendo cum manifeſto hoſte. ἔστι μοι ἀγὼν πρὸς τὸν πρόδηλον ἐχθρόν. || Adverſus aliquem Contendere de principatu. ποιεῖσθαι ἅμιλλαν πρός τινα περὶ τῆς ἡγεμονίας. || De eo inter ſe Contendebant, uter pluribus beneficiis Græcos afficeret. διημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας. || Immodicâ Contendendi libidine flagrans. πέρα τοῦ μετρίου φιλονεικεῖν αἱρούμενος. || Curſum Contendere ad portum. κατατείνειν τὸν δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα. || Contendo ut id fiat. τοῦτο ὅπως γένηται πράττω. || Ad victoriam omni ſtudio Contendit. ὑπὲρ τοῦ νικᾶν, πᾶσαν φιλοτιμίαν εἰσφέρεται. || Id facere viribus omnibus Contendit. κατὰ τὸ δυνατὸν ταῦτα ποιεῖν πειρᾶται. || Id aſſequi pro viribus Contendit. πάντα ποιεῖ εἰς τοῦτο. * σπουδὴν μεγίστην ποιεῖται τοῦ ταῦτα λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.)

CONTENEBRAT, avit. verb. neut. *Il s'en va nuit, il eſt nuit.* συσκοτάζει. * σκότος γίνεται.

CONTENTE. adverb. *Avec effort.* διατεταμένως. * διατόνως. *Continuellement.* συνεχῶς.

CONTENTIO, onis. fœm. *L'action d'étendre.* ἡ σύντασις, *vel* διάτασις, εως. * ἡ συντονία, ας. *Effort.* ἡ διάτασις, εως. *Affection.* ἡ σπουδή, ῆς. *Debat, different.* ἡ φιλονεικία, ας. * ἡ ἔρις, ιδος. * ἡ ἅμιλλα, ης. || Honorum Contentio. ἡ φιλοτιμία, ας. || Contentio (vocis & virium.) ἡ διάτασις, εως. || Contentionis remiſſio. ἡ ὕφεσις, εως. || Contentio. *Comparaiſon.* ἡ παράθεσις, εως. * ἡ ἀντέκτασις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Venire in Contentionem cum aliquo. ἀγῶνα ποιεῖσθαι πρός τινα. * ἅμιλλαν, *ſeu* ἀμφισβήτησιν ποιεῖσθαι πρός τινα. || De aliquâ re in Contentionem venire. περί τινος, *vel* ὑπέρ τινος ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. || Contentiones inter aliquos excitare. φιλονεικίας τισὶν ἐμβάλλειν. || Alii verò circa Contentiones verſantur. ἄλλοι δὲ περὶ τὰς ἔριδας διατρίβουσι. || In Contentionem venire. εἰς φιλονεικίαν καταστῆναι. || Multa eſt inter eos Contentio. φιλονείκως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. || De eo Contentio eſt. τοῦτο ἀμφισβητεῖται. || Contentionis ſtudio flagrans. φιλονεικεῖν αἱρούμενος. || Contentionem inter amicos injecit. ἔριν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς φίλοις. || Cum quo nobis Contentio eſt. πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγών ἐστι. || Contentio honoris inter nos fuit. φιλοτίμως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔσχομεν. (V. ἔχω. in anom.) || Contentiones de magiſtratibus oriuntur. αἱ ἀρχαὶ περιμάχητοι τυγχάνουσι. || Contentiones de imperio. αἱ περὶ τὴν ἀρχὴν φιλονεικίαι.

CONTENTIOSE. adv. *Avec debat & conteſtation.* φιλονείκως. * ἐριστικῶς.

CONTENTIOSUS, a, um. *Contentieux, propre pour les conteſtations & les diſputes.* ἐριστικός, *vel* ἀντιλογικός, ή, όν. *Qui aime les diſputes.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, καὶ τὸ ον, ου. || Valdè Contentioſus. λίαν φιλονείκως ἔχων, *vel* ταῖς φιλονεικίαις ἐπιχαίρων.

CONTENTUS, a, um. *Tendu, étendu.* συντεταμένος, ένη, ένον. * διαταθείς, (έντος,) θεῖσα, θέν. *Vehement.* ὁ καὶ ἡ σύντονος, *vel* διάτονος, καὶ τὸ ον, ου. *Contenu, compris.* συνεχόμενος, *vel* περιεχόμενος, ένη, ενον. *Content.* ἀρκεσθείς, θεῖσα, θέν. dat. *Content de ce qu'il a.* ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, καὶ τὸ ες, εος, ους. gen. || Contentum eſſe. ἀρκεῖσθαι, έομαι, fut. med. ἔσομαι. dat. * ἀγαπᾶν, άω, F. ήσω, P. ἠγάπηκα. acc. *vel* dat. *vel* infin. || Contentus ſum hoc feciſſe. τοῦτο ποιῆσαι ἀγαπῶ. * τούτῳ γενομένῳ εὐδοκῶ, (ῶ, F. ήσω, P. εὐδόκηκα.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rebus præſentibus Contentum eſſe oportet. δεῖ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. || His muneribus Contentus eſt. στέργει ἐπὶ ταύταις δωρεαῖς. || Non Contenti iis quæ habere poſſunt, ſed ſemper plura appetentes. οὐ στέργοντες οἷς ἂν ἔχουσι, ἀλλ' ἀεὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι. || Contentus his quæ habet. τοῖς ὑπάρχουσι ἀρκεσθείς. || Præſentibus bonis Contenti eſſe debemus. ἀγαπᾶν χρὴ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *vel* ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. * ἀγαπᾶν τὰ παρόντα χρή. || Contenti eſſe debemus, ſi libertatem habeamus. ἀγαπᾶν χρή, ἐὰν τὴν ἐλευθερίαν ἔχωμεν. || Decet unumquemque ſuis rebus Contentum eſſe. δεῖ ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ ἑαυτοῦ. || Propriis bonis Contentum eſſe. αὐτάρκως πρὸς τὰ ἴδια ἔχειν. || Qui pauciſſimis Contentus eſt, is ditiſſimus eſt. ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος, πλουσιώτερος. || His Contentus ſum. ἀρκεῖ μοι ταῦτα. || Contentus eſt iſtis. ἐξαρκεῖ ταῦτα πρὸς ἐκεῖνον. || Contentus ſum hoc accepiſſe. ἀπόχρη μοι τοῦτο λαβεῖν. * τοῦτο λαβεῖν ἀγαπῶ. (V. λαμβάνω. in anom.) || Si his non Contentus fuerit. εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσει ταῦτα. || Nec Contentus fuit, urbem tot injuriis affeciſſe. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι. || Contentus eſſe videtur. δοκεῖ ἀρκούντως ἔχειν. || Non Contentus eſt his quæ diximus. οὐκ αὐτάρκως ἔχει πρὸς τὰ εἰρημένα. || Neque hac contumeliâ Contentus fuit. καὶ οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τὸ ὕβρεως. q. d. neque hîc conſtitit ejus petulantia. || Contenti non ſunt his delictis. οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς ταδὶ ἐξαμαρτεῖν. (V. ἁμαρτάνω. in anom.)

CONTERMINUS, a, um. *Voiſin, tenant ou aboutiſſant.* ὁ καὶ ἡ ὅμορος, *vel* σύνορος, *vel* μεθόριος, καὶ τὸ ον, ου. dat. || Conterminum & vicinum eſſe. γειτονᾶν, άω, F. άσω, P. ακα. dat. || Contermini. οἱ ὁμοροῦντες, ων. (pro maſc. plur.)

CONTERO, is, trivi, tritum, ere. *Broyer, piler.* συντρίβω, F. ψω, P. συντέτριφα. acc. *Conſumer, uſer.* δαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. δεδαπάνηκα. acc. || Conterere tempus. *L'employer ou le perdre en.* τὸν χρόνον κατατρίβειν, *vel* διατρίβειν, βω, F. ψω, διατέτριφα. dat.

CONTERRANEUS, a, um. *D'une même terre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιχώριος, *vel* ἐγχώριος, καὶ τὸ ον, ου. *D'un même pays.* ὁ πατριώτης, ου. || Conterraneus noſter. ὁ καὶ ἡ ἡμεδαπός, οῦ.

CONTERREO, es, rui, ritum, ere. *Epouvanter.* καταφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφόβηκα. acc. * ἐκπλήσσω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc. * συμπτοέω, ῶ, F. ήσω, P. συνεπτόηκα. acc.

CONTESTATIO, onis. fœm. *L'action d'appeller à témoin.* ἡ διαμαρτύρησις, εως.

CONTESTATUS, a, um. *Connu de tout le monde,*

ſte, *manifeſte.* πρόδηλος, η, ον, *vel* ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, τὸ ον, ου. || Conteſtata lis. ἡ ἐνεστηκυῖα δίκη, (ης.) * ἡ διαδικασία, ας.

CONTESTOR, aris, atus ſum, ari. *Appeller à témoin.* διαμαρτύρομαι, fut. med. ροῦμαι. acc. * διαμαρτυρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Déclarer ouvertement.* ὑπαγορεύω, F. εύσω, P. ὑπηγόρευκα. (V. anom.) acc.

CONTEXO, is, xui, xtum, ere. *Faire un tiſſu.* συνυφαίνω, F. ανῶ, P. συνύφαγκα. acc. *Joindre.* συμπλέκω, F. ξω, P. συμπέπλεχα. acc. *Controuver.* κατασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. acc. || Contexere crimen. συγκακουργεῖν, έω, F. ήσω, P. συγκεκακούργηκα. neut. || Contexere carmen. ῥαψῳδεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐῤῥαψῴδηκα. neut. * ἔπος ποιέω, ῶ. act.

CONTEXTE. adv. *Conjointement.* συλλήβδην. *L'un étant tiſſu ou joint avec l'autre.* συνυφασμένως. * συμπεπλεγμένως. * κατὰ συνυφήν. * κατὰ συμπλοκήν. *Tout de ſuite.* συνεχῶς. * ἐχομένως.

CONTEXTIM. adv. V. CONTEXTE.

CONTEXTUS, a, um. *Tiſſu avec.* συνυφασμένος, ένη, ένον. *Joint ou entrelacé.* συμπεπλεγμένος, ένη, ένον.

CONTEXTUS, ûs. maſc. *Un tiſſu.* ἡ συνυφή, ῆς. * ἡ συνύφανσις, εως. *Entrelacement, enchainement.* ἡ συμπλοκή, *vel* παρεμβολή, ῆς. * ἡ ἀλληλουχία, ας. || Contextus orationis. *Le fil, ou la ſuite du diſcours.* ἡ τοῦ λόγου ἀγωγή, (ῆς.)

CONTICEO, es, & CONTICESCO, is, ticui, ticitum, ere. *Se taire tout coi.* κατασιγάω, ῶ, F. ήσω, P. κατασεσίγηκα. * κατασιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. κατασεσιώπηκα. neut.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad hæc Conticeſcit. πρὸς ταῦτα σιωπᾷ, *vel* κατασιωπᾷ. || De re aliquâ Conticeſcere. σιωπᾶν, *vel* ἀποσιωπᾶν τι. || Tunc repentè Conticeſcunt. ἐξαπίνης σιωπῶσι. || Subitò Conticuit. ἐξαπίνης ἐσίγησε.

CONTICINIUM, ii. neut. *Le ſilence de la nuit.* ἡ νυκτερινὴ πάντων σιωπή, ῆς. *La minuit.* τὸ μεσονύκτιον, ου.

CONTIGNATIO, onis. fœm. *Un étage.* ἡ στέγη, ης. *Le plancher, ou la façon d'un plancher.* τὸ σανίδωμα, ατος. * ἡ δόκωσις, εως. || Contignatio tecti. ἡ ὀροφή, ῆς.

CONTIGNO, as, avi, atum, are. *Faire la charpente, aſſéoir les ſolives en un étage de maiſon.* σανιδόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσανίδωκα. * δοκόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδόκωκα. acc. || Tectum Contignare. ὀροφόω, F. ώσω, P. ὠρόφωκα. acc.

CONTIGUUS, a, um. *Joignant & touchant contre.* ὁ καὶ ἡ συναφής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. dat. * ἐχόμενος, ένη, ένον. dat. || Contiguæ domus. αἱ συνοικίαι, ιῶν. || Loco Contiguus. ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, καὶ τὸ ον, ου.

CONTINENS, ntis. omn. gen. *Joignant, s'entretenant.* συνέχων, ουσα, ον. dat. *Continuel.* ὁ καὶ ἡ συνεχής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Continent, ſobre, qui s'abſtient des plaiſirs illicites.* ὁ καὶ ἡ ἐγκρατής, έος, οῦς. gen. rei. || Continens terra, *vel* Continens, ſubſt. fœm. gen. ἡ ἤπειρος, ου. (ſupple γῆ.) || Continentes cauſæ. τὰ συνεκτικὰ αἴτια, ων. || Continens. neut. Continens cauſæ, rationis. τὸ συνέχον, οντος.

CONTINENTER. adv. *Continuellement. Tout de ſuite.* συνεχῶς. * καθεξῆς. *Sobrement, avec retenue.* ἐγκρατῶς.

CONTINENTIA, æ. fœm. *Continence, vertu par laquelle on s'abſtient des plaiſirs déreglés.* ἡ ἐγκράτεια, ας.

CONTINEO, es, nui, ntum, ere. *Contenir, comprendre.* περιέχω, F. έξω. (V. anom. in ἔχω.) acc. * ἐπιλαμβάνω, *vel* καταλαμβάνω, fut. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Tenir ferme & ſerré, retenir.* καταστέλλω, F. ελῶ, P. κατέσταλκα. acc. *Retenir, moderer.* ἐπέχω. (V. anom. in ἔχω.) acc. *vel* κατέχω. acc. fut. ἐφέξω, καθέξω. || Continere ſe domi. οἰκουρεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾠκούρηκα. || Continere ſe in occulto. ἑαυτὸν (pro maſc.) ἀποκρύπτειν, πτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. || Continere ſe ab aliquâ re. ἀπέχειν, έχω, F. ἀφέξω. (V. anom. in ἔχω.) gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iram Continere. τὴν ὀργὴν κατέχειν. * τῆς ὀργῆς κρατεῖν. || Linguam Continere. κατέχειν τὴν γλῶτταν. || Continere ſe. κατέχειν ἑαυτόν. || Reliquos in ſe Continet. ἄλλους πάντας ἐν αὐτῷ περιέχει, *vel* ἐντὸς αὐτοῦ ἔχει. || Impetum animi mei Continet. κατέχει μου τὴν ὁρμήν. || Continere ſe ab aliquid agendo. ἐπισχεῖν αὐτὸν τοῦ ποιεῖν τι. || Impetum ejus Continebit. τὴν ὁρμὴν ἐκείνου ἐφέξει καὶ στήσει. || Alicujus loquacitatem Continere. ἐπισχεῖν τινα τῆς φλυαρίας. || Vix ſe Continens, quin eum feriret. μόλις ἀπεχόμενος τοῦ μὴ παίειν αὐτόν. || Continere ſe ab injuriâ faciendâ. τοῦ ἀδικεῖν ἀφίστασθαι. || Curioſitatem alicujus Continere. τὴν περιεργίαν τινὸς ἀναστέλλειν, *vel* καταστέλλειν. || Continere ſe à libidinibus. ἀπέχειν τῶν ἀδικημάτων. || A concionibus habendis me Continui. τοῦ ῥητορεύειν ἀπέσχον, *vel* ἀπεσχόμην. || Metu aliquem Continere. τῷ φόβῳ κατέχειν τινά. || Urbis mœnibus ſe Continere. ἐν τοῖς τῆς πόλεως τείχεσι ἑαυτὸν συνέχειν. || Carcere Continere. ἐν εἱρκτῇ συνέχειν.

CONTINGO, is, tigi, tactum, ere. *Toucher.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. * καθάπτομαι, fut. ψομαι. acc. *Etre tout joignant.* ἔχομαι, fut. ἕξομαι. dat. rei. || Contingere aliquem propinquitate. τινὶ ἀγχιστεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἠγχίστευκα. || Contingere. *Arriver.* συμβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc multis ex Civibus noſtris Contigit. τοῦτο πολλοῖς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν συμβέβηκε. || Tibi aliquid acerbi Contigit. συνέβη σοι ἀηδές τι. || In poſterum cavendum eſt, ne tale quid Contingat. εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτο. || Sub quibus bella plurima & pericula maxima Contigerunt. ἐφ' ὧν καὶ πόλεμοι πλεῖστοι, καὶ κίνδυνοι μέγιστοι συνέβησαν. || Si qua tibi calamitas Contingit. ἐάν τις συμφορὰ συμβαίνῃ σοι. || Quicquid Contigerit, ferendum eſt. πάσχειν δεῖ, ὅ, τι ἂν συμβῇ. || Contingit tibi vincere. συμβαίνει σοι νικᾶν. || Ei Contigit ut eſſet Senatui chariſſimus. ὑπῆρξε, *vel* συμβέβηκεν, αὐτῷ εἶναι τῇ Γερουσίᾳ προσφιλεστάτῳ. || Feliciter tibi Contigit, ut. καλῶς σοι συμβέβηκεν, ὥστε. || Omnia tibi proſperè Contigerunt. εὐτυχῶς ἅπαντα σοι συμβέβηκε. || Neceſſariò Contingit alios vinci, alios vincere. ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει, τοῖς μὲν ἡττᾶσθαι, τοῖς δὲ νικᾶν. || Tibi Contigit, ut benè natus ſis. συνέβη σοι, γεγενῆσθαι

καλῶς. ‖ Hoc ex ſententiâ Contigit. συμβέβηκε τοῦτο κατὰ γνώμην. ‖ Contingit plerumque, ut ii vincant. συμβαίνει ὡς τὰ πολλὰ, τούτους κρατεῖν. ‖ Nihil horum quæ ſperabamus, Contigit. ὧν μὲν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε. ‖ Omnia Contigerunt, quæ prædixiſtis ipſis. πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς. ‖ Hoc infeliciter Contigit. ἀπέβη τοῦτο ἀτυχῶς. ‖ Si quid non ex ſententiâ Contigerit. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. ‖ Commemoro quæ civitati Contigerunt. ἀναμιμνήσκω τὰ συμβάντα τῇ πόλει. ‖ Idem iis Contingit ac furioſis. ταῦτα πάσχουσι τοῖς μαινομένοις. * παραπλήσιον πάσχουσι τοῖς μαινομένοις. * πάσχουσιν, ὅπερ οἱ μαινόμενοι. ‖ Idem mihi Contingit, quod bono gubernatori. πάσχω πάθος κυβερνήτου ἀγαθοῦ. ‖ Quæ civitati Contigerunt. ἃ τῇ πόλει συνέπεσεν. ‖ Contigit nobis corpus mortale. θνητοῦ τοῦ σώματος ἐτύχομεν. ‖ Nihil nobis ab eis Continget. οὐδὲν μέλλομεν παθεῖν ὑπ' ἐκείνων. (V. πάσχω. in anom.) ‖ Nihil tale improbis Contingit. οὐδὲν ἐκείνων τοῖς φαύλοις μέτεστι.

CONTINUATIO, onis. fœm. *Continuation, ſuite.* ἡ συνέχεια, είας. * ἡ ἀλληλουχία, ας. * ἡ συνοχὴ, ῆς.

CONTINUE. adverb. *De ſuite.* συνεχῶς. * ἐνδελεχῶς.

CONTINUITAS, atis. fœm. *Suite.* ἡ ἐνδελέχεια, vel συνέχεια, ας. *Connexion.* ἡ συναφὴ, ῆς. * ἡ σύναψις, εως.

CONTINUO. adv. *Incontinent, ſur le champ.* παραχρῆμα. * παραυτίκα. * αὐτίκα.

CONTINUO, as, avi, atum, are. *Continuer, faire continuellement.* ἐνδελεχίζω, F. ίσω, P. ἐνδεδελέχικα. acc. ποιῶν (pro maſc.) διατελῶ, F. έσω, P. διατετέλεκα. acc. *Joindre l'un à l'autre, faire tenir enſemble.* συνείρω, F. ερῶ. aor. 1. συνεῖρα. acc. * συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα.

CONTINUUS, a, um. *Continuel, ou continu.* ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, vel ἐνδελεχὴς, vel διηνεκὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Continuum & diuturnum bellum. συνεχὴς καὶ μακρὸς πόλεμος. ‖ Continuum laborem exercere. συνεχῶς ἐργάζεσθαι. ‖ Continuis orationibus vacare. τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖν. * ταῖς εὐχαῖς ἐπιμένειν, ſeu ἐμμένειν. ‖ Continuo labori inſtare. ἐν τῷ πόνῳ ἅπαντα τὸν χρόνον διαμένειν. ‖ Continuos dies ſcribit. καθ' ἑκάστην ἡμέραν γράφων διατελεῖ. ‖ Continuis laboribus vacant. ἅπαντα τὸν χρόνον πονοῦντες διατελοῦσι.

CONTOLLO, is, ere. *Elever, dreſſer avec.* συναίρω, F. αρῶ, P. συνῆρκα. acc.

CONTOR, aris, atus ſum, ari. *Interroger, demander.* ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι. acc. * ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *S'enquerir, s'informer.* πυνθάνομαι, F. πεύσομαι, P. πέπυσμαι. aor. 2. ἐπυθόμην. gen. perſ. & gen. rei cum περί.

CONTORQUEO, es, ſi, tum, ere. *Tordre, tourner.* συστρέφω, F. ψω, P. συνέστρεφα. acc. * περιάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. * περιειλέω, ῶ, F. ήσω, P. περιείληκα. acc. *Jetter avec force ou roideur.* καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc.

CONTORSIO, onis. fœm. *L'action de tourner avec force.* ἡ συστροφὴ, ῆς. *Arrondiſſement.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς. ‖ Orationis Contorſio. *Stile trop tiré & trop contraint.* ἡ τοῦ λόγου περιεργία, ίας.

CONTORTE. adv. *En tournant avec force.* συνεστραμμένως. *En jettant avec roideur.* καταβλήτως. *D'une maniere de parler tirée comme par force.* περιέργως.

CONTORTUS, a, um. *Tourner avec force.* συνεστραμμένος, η, ον. *Jetté avec roideur.* καταβεβλημένος, η, ον. *Tiré de loin, trop recherché.* ὁ καὶ ἡ περίεργος, τὸ ον, ου. *Tortillé comme des cheveux.* ὁ καὶ ἡ σύμπλοκος, τὸ ον, ου. ‖ Qui, quæ, quod eſt crine Contorto. ὁ καὶ ἡ οὐλόθριξ, τριχος. ‖ Contorta & acris oratio. ὁ λόγος δεινὸς καὶ συνεστραμμένος.

CONTRA. præp. *Contre.* κατὰ. gen. πρὸς. acc. παρὰ. acc. *Vis à vis.* ἐξ ἐναντίας. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Contra animi ſententiam. παρὰ γνώμην. ‖ Contra omnem æquitatem. παρὰ πάντα τὰ δίκαια. ‖ Contra legem & jusjurandum. παρὰ νόμον καὶ ὅρκον. ‖ Contra naturam. παρὰ φύσιν. ‖ Contra leges. παρανόμως. * παρὰ τοὺς νόμους. ‖ Contra leges moleſtum eſſe alicui. παρανομεῖν εἴς τινα. ‖ Contra Philippum ſcripta oratio. ὁ κατὰ Φιλίππου λόγος. ‖ Contra voluntatem. ἀκουσίως, vel ἀηδῶς, vel παρὰ προαίρεσιν. ‖ Contra eorum voluntatem id fecit. ἀκόντων τούτων ἐκεῖνο πεποίηκε. ‖ Contra quos adverſarius factus ille multis & magnis calamitatibus Græcos liberavit. πρὸς οὓς ἀνταγωνιστὴς γενόμενος ἐκεῖνος πολλῶν καὶ μεγάλων συμφορῶν τοὺς Ἕλληνας ἀπήλλαξε. ‖ Si res Contra ejus opinionem accidat. εἰ τὰ ἐναντία τῆς ἐκείνου γνώμης γίνηται. ‖ Contra id quod profitentur, faciunt. τὸ ἐναντίον οὗ ἐπαγγέλλονται, πράττουσι.

CONTRA. adv. *Au contraire.* τοὐναντίον. *Vis à vis.* ἐξ ἐναντίας. gen. ‖ Contrà ac licet. παρ' ὃ ἔδει. * ἐναντία ἢ ἔδει. ‖ Contrà verò. τοὐναντίον. ‖ Contrà quàm decet. παρὰ τὸ προσῆκον. ‖ Contrà quàm expectabat. τοὐναντίον οὗ προσεδόκησεν. ‖ Contrà res ei ceſſit, quàm putabat. περιέστη αὐτῷ ἐς τὸ ἐναντίον ὧν ἐπενόει.

CONTRACTIO, onis. fœm. *L'action de reſſerrer.* ἡ συστολὴ, ῆς. * ἡ στένωσις, εως. ‖ Contractio nervorum. *Contraction, retirement de nerfs.* ὁ σπασμὸς, οῦ. ‖ Contractio frontis. *Refrognement.* ἡ τοῦ μετώπου σύσπασις, εως. ‖ Animi Contractio. *Retreciſſement de cœur.* ἡ συστολὴ, ῆς. ‖ Contractio ſyllabæ. ἡ συστολὴ, ῆς.

CONTRACTIUNCULA, æ. fœm. *Un petit retréciſſement de cœur.* τὸ συστόλιον, ίου.

CONTRACTUS, a, um. *Attiré & amené enſemble.* συνελχθεὶς, (έντος) θεῖσα, θέν. * συνειλγμένος, ένη, ένον. *Ramaſſé en peu d'eſpace.* συνεσταλμένος, η, ον. *Amaſſé, parlant de troupes, de ſoldats.* συλλεχθεὶς, εῖσα, έν.

CONTRACTUS, ûs. maſc. V. CONTRACTIO. *Contrat, traité.* τὸ συνάλλαγμα, ατος. * ἡ συνθήκη, ης. * ἡ ἀλλαγὴ, ῆς. * τὸ συμβόλαιον, ου. ‖ Contractus facere. συμβόλαια ποιεῖσθαι. ‖ Contractus ſervare. τοῖς συμβολαίοις ἐμμένειν.

CONTRADICO, is, xi, ctum, ere. *Contredire.* ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In hac re tibi Contradico. ἐναντιοῦμαί σοι πρὸς τοῦτο, vel εἰς τοῦτο. Contradicit omnibus quæ dicis. ἐναντιοῦται ἅπασιν οἷς λέγεις. ‖ Contradicere ſenioribus. ἀντειπεῖν τοῖς πρεσβυτέροις. * ἀντειπεῖν πρὸς τοὺς λόγους τῶν πρεσβυτέρων. ‖ Tibi

Contradico. ἀντιλέγω πρός σε. || Huic rei non Contradico. πρὸς τοῦτο οὐκ ἀντιλέγω. || Contradicuntur hæc. ταῦτα μὲν ἀντιλέγεται. || Nemo prudens tibi Contradixerit. οὐδείς σοι τῶν νοῦν ἐχόντων ἀντερεῖ. || Adverſatus ſum & Contradixi. ἐγὼ καὶ ἠναντιώθην καὶ ἀντεῖπον. || Sibi ipſe Contradixit. αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντίως εἴρηκε. || Cùm nullus Contradiceret. οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν. Sibi ipſi Contradicere, ſecumque apertè pugnare. περιπίπτειν ἑαυτῷ, καὶ μάχεσθαι φανερῶς. || Rationi Contradicere. ἀντιτείνειν τῷ λόγῳ.

* CONTRADICTIO, onis. fœm. *Contradiction, contredit.* ἡ ἀντιλογία, ας. * ἡ ἀντίῤῥησις, εως.

CONTRAHO, is, xi, ctum, ere. *Attirer enſemble.* συνέλκω, F. ξω, P. συνείλχα. acc. *Ramaſſer.* συνάγω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Reſſerrer.* συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. acc. *Faire un traité, paſſer un contrat avec.* συναλλάττω, F. άξω, P. συνήλλαχα. dat. perſ. gen. rei. *Amaſſer ou lever des troupes.* συλλέγω, F. ξω, P. συλλέλεχα. acc. || Contrahere in compendium. συστρέφειν, φω, F. ψω, P. συνέστροφα. acc. * ἐπιτέμνειν. (V. anom. in τέμνω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oratoris eſt, civilia errata in pauciſſima Contrahere. ῥήτορος ἔργον ἐστὶ τὰ πολιτικὰ ἁμαρτήματα εἰς ὡς ἐλάχιστον συστεῖλαι. || Omnia in unum Contrahere. πάντα εἰς ταὐτὸ συνάγειν, *vel* εἰς ἓν ἀθροίζειν. || Multas opes Contrahere. πολλὰ χρήματα συναγείρειν. || Magnas copias Contrahere. πλείστην δύναμιν συναγαγεῖν, *vel* συνίστασθαι.

CONTRALICEOR, eris, eri. *Mettre l'enchere à l'encontre d'un autre.* ἀντωνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. rei. * ὑπερβάλλω. (V. anom. in βάλλω.)

CONTRARIE. adv. *Au contraire.* ἐναντίως. || Verba Contrariè relata. τὰ ἀντίθετα, ων. || Contrariè diſſidentes. ἐναντίως διεστῶτες.

CONTRARIETAS, atis. fœm. *Contrarieté, oppoſition.* ἡ ἐναντίωσις, εως. * ἡ ἐναντιότης, ητος.

CONTRARIUS, a, um. *Contraire.* ἐναντίος, ία, ίον. dat. *Qui eſt à l'oppoſite, vis à vis.* ἐναντιούμενος, *vel* ἀντικείμενος, ένη, ενον. dat. || Contrariæ rationes. αἱ ἀντιλογίαι, ιῶν. || Qui Contrariis ſententiis ſunt. οἱ ἀντιδοκοῦντες, ούντων. (pro maſc.) || Contrarius impulſus. ἡ ἀντίκρουσις, εως. || E Contrariâ regione. κατ' ἀντικρύ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Contrarium cæteris hominibus facere. ἐναντίον ποιεῖν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. || Contrarium utilitati dicere. ἐναντίον τοῦ συμφέροντος εἰπεῖν. || Sibi Contraria dicit & facit. ἐναντία αὐτὸς αὑτῷ καὶ λέγει καὶ πράττει. || Poſſunt-ne res in ſe magis eſſe Contrariæ? ἐναντιώτερα πράγματα ἑαυτοῖς πῶς ἂν γένοιτο; || Maximè Contrarias facultates habens. τὰς ἐναντιωτάτας ἔχων δυνάμεις. || Contraria rebus honeſtis. τἀναντία τῶν καλῶν, *vel* τοῖς καλοῖς. || Verbis Contraria facit. τοὐναντίον ἢ λέγει, δρᾷ. || Sibi ipſi Contraria dicit. ὑπεναντία αὐτὸς αὑτῷ λέγει. || Conon non multis annis pòſt, his Contraria fecit. Κόνων οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, ἀντίστροφα τούτων ἔπραξε. || Quùm illorum virtutem miretur, omnia videtur Contraria facere. θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τὴν ἐκείνων, ἅπαντα φαίνεται τἀναντία διαπραττόμενος. || Omnia mihi in Contrarium cedunt. ἅπαντά μοι εἰς τοὐναντίον προΐσταται. || Contrarium id exitum habuit. περιέστη εἰς τοὐναντίον τοῦτο. || Contrarium mihi contigit, ac ille vobis renunciavit. ἁπάντων τῶν ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπήγγελεν, ἔτυχον. (V. τυγχάνω. in anom.) || Vereor, ne Contrarium ac cupio, faciam. δέδοικα μὴ τοὐναντίον οὗ βούλομαι, ποιήσω. || Contrariam atque ille, opinionem habeo. τούτῳ ἐναντίαν ἔχω γνώμην. || In Contrarium eis oratio ceſſura eſt. εἰς τὸ ἐναντίον ὁ λόγος αὐτοῖς περιτραπήσεται. || Maximè ſcriptis Contraria eſt vita. πολλὴν διαφωνίαν ἔχει ὁ βίος πρὸς τὸ σύγγραμμα.* πολλὴ διαφωνία τοῦ βίου πρὸς τὸ σύγγραμμα. || Hæc ſibi invicem Contraria ſunt. ταῦτα ἀλλήλοις ἀντίκειται. || Quæ ſunt Contraria naturæ. τὰ παρὰ τὴν φύσιν. || Contrarias duas orationes habere. δύω λόγω ἀντειπεῖν.

CONTRASCRIPTUM, i. neut. *Un contr'écrit.* τὸ ἀντιγραφθὲν, έντος.

CONTRASTO, as, are. *Se tenir debout de l'autre côté, être contraire.* ἀνθίστημι, fut. ἀντιστήσω. (V. ἵστημι.) dat.

CONTRAVENIO, nis, ni, entum, ire. *S'oppoſer, contrevenir.* ἀπαντάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήντηκα. acc. V. RESISTO.

CONTRECTABILITER. adv. *Par attouchement.* ψαυστῶς.* ψηλαφητῶς. *Senſiblement.* αἰσθητικῶς.

CONTRECTATIO, onis. fœm. *Attouchement, maniment.* ἡ ψηλάφησις, εως. * ἡ συναφὴ, ῆς.

CONTRECTO, as, avi, atum, are. *Toucher & manier.* ψηλαφάω, ῶ, F. ήσω. *vel* ψηλαφίζω, F. ίσω, P. ἐψηλάφικα. acc. * προσψαύω, F. αύσω, P. προσέψαυκα. acc. *Traiter.* V. TRACTO.

CONTREMISCO, is, & CONTREMO, is, tremui, ere. *Trembler de peur.* κατοῤῥωδέω, ῶ, F. ήσω, P. κατωῤῥώδηκα. * τρομάζω, F. ξω, P. τετρόμακα. * συμφρίττω, F. ξω, P. συμπέφρικα.

¶ PHR. Totâ mente Contremiſco. καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν φρίττω. || Præ urgentibus periculis Contremiſco. ὑπὸ τῶν ἐφεστώτων δεινῶν ὑπότρομός εἰμι. || Contremiſcebat, & cor ei palpitabat. ἔτρεμε, καὶ ἡ καρδία ἐπήδα. || Contremiſco, atque à mente deſeror. εἰς φρίκην τινὰ καὶ ἔκστασιν καταπίπτω.

CONTRIBUO, is, bui, butum, ere. *Contribuer.* συμπαρέχω, F. ξω. (V. anom. in ἔχω.) * συμφορέω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεφόρηκα.* συντελέω, ῶ, F. έσω, P. συντετέλεκα. acc. uni. dat. alt. || Contribuere bona. δωροφορεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδωροφόρηκα. dat. || Contribuere in decurias. δεκάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Contribuere laudem alicui. ἀπονέμειν τινὶ τιμήν. * προσάπτειν τινὶ τὰς τιμάς. || His nullum honorem Contribuerunt. τούτοις οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν. || Promptè pecuniam Contribuere. εἰσφέρειν χρήματα προθύμως. || Ex propriis bonis tria talenta ad opera Contribuere. ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα εἰς τὰ ἔργα προσαναλίσκειν.

CONTRIBUTIO, onis. fœm. *Contribution.* ἡ συντέλεια, είας. *Cottiſation, cote.* ἡ συνεισφορὰ, ᾶς.

CONTRISTO, as, avi, atum, are. *Attriſter.* ἀνιάω, ῶ, F. άσω, P. ἠνίακα. *Affliger.* συλλυπέω, ῶ, F. ήσω, P. συλλελύπηκα. acc. || Contriſtari. paſſ. *Etre triſte.* λυπεῖσθαι. * ἀνιᾶσθαι. paſſ. *Avoir de la douleur.* ἀλγεῖν, έω, F. ήσω, P. ἤλγηκα. *Se fâcher.* δυσθυ-

μεῖν, *vel* βαρυθυμεῖν, έω, F. ήσω, P. βεβαρυθύμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè me Contriſtavit. ἐλύπησέ με πολλά. || Si hoc te Contriſtat. εἰ λύπην σοι παρέχει τοῦτο. * εἰ τοῦτό σοι ὀδύνην ἐπιφέρει. V. TRISTIS.

CONTRITOR, oris. maſc. *Qui uſe & conſume.* ὁ συντρίβων, οντος. acc. *Qui a uſé & conſumé.* ὁ συντρίψας, αντος. acc.

CONTRITUS, a, um. *Broyé, froiſſé, pilé.* περιτετριμμένος, ένη, ένον. *Uſé.* ὁ καὶ ἡ περιτριβὴς, *vel* συντριβὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Contritum vetuſtate proverbium. *Un vieux proverbe.* ἡ θρυλλουμένη παροιμία, (ίας.)

CONTROVERSIA, æ. fœm. *Debat, different.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως. * ἡ ἀμφιλογία, ας. *Le ſujet du different.* τὸ ἀμφισβήτημα, ατος. *Un procès.* ἡ δίκη, ης. || Controverſiarum amans. ἀμφισβητητικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, τὸ ον, ου. || Controverſias dijudicare, dirimere. τὰ ἀμφίλογα διαιρεῖν, έω, F. ήσω, P. διῄρηκα. *vel* διαλύειν, ύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. || Sine Controverſiâ. ἀναμφιλόγως. * ἀναμφισβητήτως. * ἀναμφιβόλως. *Tout d'un accord.* ὁμολογουμένως. || Sine Controverſiâ primas ferre. ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὸ πρωτεῖον καρπώσασθαι. || Virtus ſine Controverſiâ primas obtinet. ὁμολογουμένην ἔχει παρὰ πάντων τὴν προτίμησιν ἡ ἀρετή. || Hoc in Controverſiam non vocatur. τοῦτο, *vel* τούτου οὐκ ἀμφισβητεῖται. || Nullus hoc in Controverſiam vocat. τοῦτο μηδεὶς ἀμφισβητεῖ. || Controverſias dirimere. τὰ ἀμφίλογα διαιρεῖν.

CONTROVERSIOSUS, a, um. *Litigieux.* V. CONTROVERSUS.

CONTROVERSOR, aris, atus ſum, ari. *Diſputer, avoir different avec.* ἀμφισβητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφισβήτηκα. * ἀμφιλέγω, F. ξω, P. ἀμφιλέλεχα. gen. cum. περί.

CONTROVERSUS, a, um. *Sur quoi l'on eſt en different, ou en diſpute.* ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητήσιμος, *vel* ἀμφίλογος, *vel* ἀμφίβολος, καὶ τὸ ον, ου. || Controverſa res. τὸ ἄκριτον πρᾶγμα, ατος. * τὸ ἐπίδικον, ου. * τὸ ἀμφισβήτημα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res de qua Controvertitur. πρᾶγμα ἀμφισβητήσιμον, *vel* ἀμφισβητούμενον, *vel* περὶ οὗ ἀμφισβητεῖται. || De hoc nemo Controvertitur. ὁμογνωμονοῦσι περὶ τούτου πάντες.

CONTRUCIDO, as, avi, atum, are. *Tuer, maſſacrer.* κατασφάττω, *vel* ἀποσφάττω, F. ξω, P. ἀπέσφαχα. * ἀπηνῶς φονεύω, F. εύσω, P. πεφόνευκα. acc. *Se ſouiller de meurtre.* μιαιφονέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμιαιφόνηκα. neut.

CONTRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer dedans, tout enſemble.* συνωθέω, ῶ, F. ώσω & ωθήσω, P. ῶκα. acc. * συνωθίζω, F. ίσω, P. συνώθικα. acc.

CONTRUNCO, as, avi, atum, are. *Rogner.* κολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. * ἀκροτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκροτόμηκα.

CONTUBERNALIS, is. *D'une même tente, qui eſt logé ſous un même pavillon à la guerre.* ὁ ὁμόσκηνος, ου. * ὁ καὶ ἡ ὁμωρόφιος; *vel* ὁμόστεγος, ου. *Compagnon de chambre.* ὁ καὶ ἡ σύνοικος, ου. *Qui vit enſemble.* ὁ καὶ ἡ ὁμοδίαιτος, *vel* σύσσιτος, ου.

CONTUBERNIUM, ii. neut. *Pavillon ſous lequel dix ſoldats logeoient enſemble.* ἡ σκηνὴ, ῆς. *Compagnie de ſoldats d'une même hute, ou tente.* ἡ ὁμοσκηνία, *vel* συσκηνία, ας. *Chambrée de perſonnes enſemble : compagnie de pluſieurs perſonnes qui demeurent dans une même chambre.* ἡ συνοικία, ας. * τὸ συνοίκημα, ατος. *Chambre où l'on boit & mange.* τὸ συσσίτιον, ου.

CONTUEOR, eris, tuitus, *vel* tutus ſum, eri. *Regarder.* συνοράω, ῶ, F. ὄψομαι. (V. anom. in ὁράω.) acc. *Regarder fermement ou fixément.* ἐνατενίζω, F. ίσω, P. ἐνητένικα. acc.

CONTUITUS, ûs. maſc. *Regard.* ἡ σύνοψις, *vel* ἔποψις, εως. *Vue ferme ou fixe.* ὁ ἀτενισμὸς, οῦ.

CONTUMACIA, æ. fœm. *Fierté, opiniâtreté.* ἡ αὐθάδεια, είας. *Deſobéiſſance.* ἡ ἀπείθεια, *vel* δυσπείθεια, ας. *Rébellion.* ἡ δυσαρχία, ας.

CONTUMACITER. adv. *Fierement, opiniâtrément.* αὐθάδως : (ex aliis αὐθαδῶς.) *Par deſobéiſſance.* ἀπειθῶς. * δυσάρκτως. || Contumaciter agere. ἀπειθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠπείθηκα. dat. *Réſiſter fierement à celui qui nous veut conduire.* ἀφηνιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀφηνίακα. neut. abſ.

CONTUMAX, acis. omn. gen. *Fier, opiniâtre.* ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Deſobéiſſant, rebelle.* ὁ καὶ ἡ δύσαρκτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, *vel* δυσπειθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Difficile à briſer.* ὁ καὶ ἡ δύσθραυστος, καὶ τὸ ον, ου. || Contumax ſum. ἀπειθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπείθηκα. dat. * αὐθαδιάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. || Contumacem reddo. αὐθαδιάζω, F. άσω, P. ηὐθαδίακα. acc.

CONTUMELIA, æ. fœm. *Injure, outrage.* ἡ ὕβρις, εως, * τὸ ὕβρισμα, ατος. * ἡ λώβη, ης. * ὁ προπηλακισμὸς, οῦ. * ἡ προπηλάκισις, εως. || Contumelia verborum. ἡ κακηγορία, ας. * τὸ κακηγόριον, ίου. || Contumelias dicere. λόγοις προπηλακίζειν, ίζω, F. ίσω, P. προπεπηλάκικα. acc. || Contumeliâ afficere. ὑβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὕβρικα. acc. *vel* dat. || Contumeliis vexare. ἐφυβρίζειν, *vel* καθυβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. καθύβρικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Contumeliis omnibus aliquem afficere. πᾶσαν βλασφημίαν βλασφημεῖν περί τινος. * πάντα βλασφημεῖν περί τινος, *ſeu* εἴς τινα. || Ne admittatis, ut hac Contumeliâ civitas veſtra afficiatur. μὴ ἐάσητε ταύτην βλασφημίαν περὶ τὴν ὑμετέραν γενέσθαι πόλιν. || Quibus Contumeliis hunc affecit? ἃς κατὰ τούτου ἐποιήσατο βλασφημίας; || Indecenter aliquem Contumeliis vexare. βλασφημίαν οὐχὶ προσήκουσαν ποιεῖσθαι κατά τινος. || Contumeliam jacere in aliquem. βλασφημίαν ἀποῤῥίπτειν εἴς τινα. || In ipſum turpiſſimas Contumelias jacere. εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν δυσφήμους καὶ αἰσχρὰς βλασφημίας. || Dicere Contumeliam in aliquem. βλασφημίαν λέγειν κατά τινος. * κακῶς λέγειν τινά. || Afficere aliquem Contumeliis. εἰς ὀνείδη καθιστάναι τινά.

CONTUMELIOSE. adv. *Outrageuſement.* ὑβριστικῶς. * ἐφ' ὕβρει. || Quid eum Contumelioſè accuſas? τί αὐτὸν συκοφαντεῖς; || Contumelioſè maledicere. κακηγορεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακηγόρηκα. acc. * ὑβριστικοῖς λόγοις προπηλακίζειν, ίζω, F. ίσω, προπεπηλάκικα. acc.

CONTUMELIOSUS, a, um. *Outrageux, injurieux, (parlant des perſonnes.)* ὁ ὑβριστὴς, οῦ. * ἡ ὑβρίστρια,

ικς. * ὑβριςικὸς, ἡ, όν. (*parlant des choſes.*) ὁ καὶ ἡ ἐφύβριςος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὑβριςικὸς, κὴ, κόν.

CONTUMULO, as, avi, atum, are. *Enterrer.* καταθάπτω, *vel* συνθάπτω, F. ψω. (V. anom. in θάπτω.) acc.

CONTUNDO, is, tudi, tuſum, ndere. *Piler, broyer.* καταφλάω, ῶ, F. ήσω, P. καταπέφληκα. acc. * συντρίβω, F. ψω, P. συντέτριφα. acc. *Briſer.* συγκόπτω, F. ψω, P. συγκέκοφα. acc. *Froiſſer, rompre.* συῤῥήγνυμι. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc.

CONTUEOR, eris, tuitus, *vel* tutus ſum, eri. verb. depon. *Regarder de près.* συνοράω, *vel* ἐφοράω, ῶ, fut. ὄψομαι. (V. anom.) acc. * προσβλέπω, F. ψω, P. προσβέβλεφα. acc. *Regarder attentivement.* ἐνατενίζω, F. ίσω, P. ἐνητένικα. acc.

CONTURBATIO, onis. fœm. *Trouble.* ἡ σύνταραξις, *vel* διατάραξις, εως. *Tumulte.* ἡ ταραχὴ, ῆς. *Peur qui trouble.* ὁ θόρυβος, ȣ.

CONTURBATOR, oris. maſc. *Qui trouble.* ὁ ταρακτὴς, ȣ̃. *Banqueroutier.* ὁ χρεωκόπος, ȣ. * ὁ χρεωκοπίδης, ȣ.

CONTURBATUS, a, um. *Troublé.* ταραχθεὶς, θεῖσα, θέν. * διατεταραγμένος, ένη, ένον. *Severe, effroyable.* ὁ καὶ ἡ σκυθρωψ, ωπος. || Conturbatus animus. ἡ ψυχὴ κινηθεῖσα, *vel* ἐμπαθῶς ἔχȣσα, ης.

CONTURBO, as, avi, atum, are. *Troubler.* διαταράττω, *vel* συνταράττω, F. άξω, P. συντετάραχα. acc. *Confondre.* συγχέω, F. χεύσω. (V. anom. in χέω.) acc. *Faire Banqueroute.* χρεωκοπέω, F. ήσω, P. κεχρεωκόπηκα.

CONTUS, i. maſc. *Une perche de marinier.* ὁ κοντὸς, ȣ̃.

CONTUSIO, onis. fœm. *Contuſion, meurtriſſure.* ἡ σύντριψις, εως. * ἡ θλάσις, εως. * τὸ θλάσμα, ατος.

CONTUSUS, a, um. *Pilé, broyé.* συντετριμμένος, ένη, ένον. *Briſé.* συγκεκομμένος, ένη, ένον. *Froiſſé.* θλασθεὶς, θεῖσα, θέν. || Labore Contuſus. καταπεπονημένος, ένη, ένον, * ὁ καὶ ἡ περιπαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. || Contuſa legumina. τὰ ἐρεικτὰ, ῶν.

CONTUTOR, oris. maſc. *Contuteur, tuteur avec un autre.* ὁ συνεπίτροπος, ȣ.

CONVADOR, aris, ari. depon. *Donner aſſignation, ajourner.* κλητεύω, *vel* κατακλητεύω, F. εύσω, P. κατακεκλήτευκα. acc.

CONVALEO, es, & CONVALESCO, is, valui, valitum, lere, & leſcere. *Recouvrer la ſanté.* ἐξαναφέρω, F. ἐξανοίσω. * ἀναλαμβάνω, F. λήψομαι. (V. anom. in φέρω, & λαμβάνω.) *Se guerit.* ὑγιάζω, F. άσω, P. ακα. * ῥαΐζω, F. ίσω, P. ἐῤῥάϊκα. *Se renforcer.* ἐπιῤῥώννυμι, *vel* ἐπιῤῥωννύομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. || Convaleſcere ex morbo. ἐκ τῆς νόσȣ ἀνενεγκεῖν, (ἀναφέρω. V. anom. in φέρω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Is qui ægrotavit & Convaluit, non ſe ſocordiæ dare, ſed ſtatim res aggredi debet. δεῖ ἀσθενήσαντα, καὶ πάλιν ῥαΐσαντα, μὴ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀποκλίνειν, ἀλλ᾽ εὐθέως τοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. || Ex morbo Convaleſcere. θεραπείας τυχεῖν ἐν νόσῳ. (V. τυγχάνω. in anom.) || Subitò ex morbo Convaleſcere, & recipere ſe. ἐκ τῆς ἀσθενείας ὡς τάχιςα ἀναςῆναι, καὶ ἀναλαβεῖν αὐτόν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Antigonus Convaluit. Ἀντίγονος ἀνέῤῥωσε.

CONVALLIS, is. fœm. *Une plaine environnée de montagnes de toutes parts.* ἡ συνάγκεια, είας.

CONVASO, as, avi, atum, are. *Faire ſon paquet, trouſſer ſes hardes.* συσκευάζομαι, fut. med. άσομαι.

CONVECTIO, onis. fœm. *Port ou charriage en quelque lieu.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς. *Amas.* ἡ συνάθροισις, εως.

CONVECTO, as, avi, atum, are. frequent. *Porter ou mener ſouvent par voiture.* πολλάκις συγκομίζω, F. ίσω, P. συγκεκόμικα. acc.

CONVECTOR, oris. maſ. *Qui eſt ſur mer dans un même vaiſſeau avec d'autres.* ὁ σύμπλοος, ȣς; όȣ, ȣ̃.

CONVEHO, is, xi, ctum, ere. *Porter, ou mener par voiture.* συγκομίζω, F. ίσω, P. συγκεκόμικα. acc. * συγκομίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. *Amaſſer enſemble.* συνάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc.

CONVELLO, is, lli, vulſum, ere. *Arracher.* κατασπάω, *vel* συσπάω, ῶ, F. άσω, P. συνέσπακα. acc. * κατατίλλω, F. ιλῶ, P. κατατέτιλκα. acc. *Abbattre, détruire, abolir.* καθαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. καθήρηκα. acc. || Convellere vires alicujus. τινὰ ἐξασθενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξησθένικα. || Convellere ſtatum reipublicæ. *Vouloir abolir, ébranler l'état de la république.* τὴν τῆς πολιτείας κατάςασιν ταράττειν.

CONVELO, as, avi, atum, are. *Voiler, couvrir d'un linge, &c.* περισκεπάζω, *vel* συσκεπάζω, F. άσω, P. συνεσκέπακα. acc.

CONVENA, æ. comm. gen. *Qui eſt venu avec d'autres en quelque lieu pour y habiter.* ὁ καὶ ἡ σύγκλυς, υδος. || Convenæ. maſc. plur. Cic. οἱ σύγκλυδες ἄνθρωποι, ων. * οἱ συνήλυδες, ων.

CONVENIENS, entis. part. omn. gen. *Qui vient enſemble.* συνερχόμενος, ένη, ένον. *Convenable, ſortable.* προσήκων, ȣσα, ον. dat. || Certamen tuæ naturæ Conveniens elegiſti. ἀγώνισμα πρὸς τὴν σαυτȣ̃ φύσιν ἁρμόττον ἐξελέξω. || Hæc aliis Conveniunt. ταῦτα ἐναρμοςως ἔχει πρὸς ἄλλα. || Convenientia rebus præſentibus. ἁρμόττοντα τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι. || Moribus Convenientia facere. προσήκοντα τοῖς ἤθεσι ποιεῖν.

CONVENIENTER. adv. *Convenablement.* ἁρμοζόντως. * προσηκόντως. * ἁρμοδίως. *A point.* πρὸς πρέπȣ. || Convenienter naturæ vivere. κατὰ φύσιν ζῆν, ζάω, F. ζήσω, P. ἔζηκα. Att. ζῆν pro ζᾷν. * ὁμολογȣμένως τῇ φύσει ζῆν. || Convenienter præſentibus rebus, *ſeu* ad res præſentes. προσηκόντως τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι. || Convenienter, ut decet. πρὸς τὸ προσῆκον. * κατὰ τὸ προσῆκον. * ὡς προσῆκόν ἐςι.

CONVENIENTIA, æ. fœm. *Convenance, accord.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. * ἡ ὁμολογία, ας. *Proportion.* ἡ ἀναλογία, ας. || Convenientia & Conjunctio naturæ. ἡ συμπάθεια, είας.

CONVENIO, is, veni, ventum, ire. *S'aſſembler, venir avec d'autres.* συνέρχομαι, *vel* σύνειμι. (V. anom. in ἔρχομαι, & εἶμι.) *Etre convenable.* προσήκω, F. ξω, P. προσῆχα. dat. || In manum viri Convenire. τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν. (V. anom. in ἔρχομαι.) || Convenire aliquem. *Aller trouver quelqu'un pour lui parler.* τινὶ ἐντυγχάνειν. (V. anom.) *Parler à lui.* ὁμιλεῖν τινι. || Actione Conveniri. ἐγκαλεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. θήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Convenire amicos.

προσιέναι, *vel* προσελθεῖν τοῖς φίλοις. || Convenire ad Colloquia. εἰς λόγους ἐλθεῖν. || Crebrò cum amicis Convenire. ποιεῖσθαι ἐντεύξεις πυκνὰς πρὸς τοὺς φίλους. || In unum Convenire. συνέρχεσθαι εἰς ταὐτό. || Sæpè autem Convenimus, qui eâdem ætate ſumus. πολλάκις καὶ συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτὸ, παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. || Cùm autem omnes Conveniſſent, quos decebat. ὡς καὶ πάντες συνῆλθον, οὓς ἔδει. || Hæc ſenioribus Conveniunt. ἁρμόττει ταῦτα τοῖς πρεσβυτέροις. || Ob hæc enim Convenit vos illi gratiam habere. τούτων μὲν γὰρ ἐκείνῳ προσήκει χάριν ὑμᾶς ἔχειν. || Illis qui ad virilem ætatem pervenerunt, dico non ampliùs hæc ſtudia Convenire. τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις, οὐκ ἔτι φημὶ τὰς μελέτας ταύτας ἁρμόττειν. || Hoc vitæ Conſuetudini Convenit. ἁρμόττει πρὸς τὰς συνουσίας τόδε. || Hoc illius ætati Convenit. τοῦτο μὲν ἐκείνου ἡλικίᾳ προσήκει. || Cum Græci Conveniſſent. ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων εἰς ἕν. || Milites in unum locum Convenerunt. οἱ στρατιῶται συνελέγησαν ἀθρόοι. || Conveniunt hæc nobis. κατὰ τρόπον ταῦθ' ἡμῖν ἔχει. || Convenit eis benè cum Civibus. τὰ πρὸς πολίτας αὐτοῖς καλῶς ἔχει. || Convenit me in templum. εἰς ἱερὸν ἐλθὼν ἐμοὶ συνεγένετο. || Non benè Conveniunt majeſtas & amor. οὐκ εὖ συνίασι μεγαλοπρέπειά τε καὶ ἔρως.

CONVENIT. Imperf. *Il convient.* καθήκει, *vel* προσήκει. dat. *Il eſt ſéant.* πρὸς τρόπου ἐστί. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magis Conveniebat de iis dicere. πολὺ μᾶλλον ἥρμοσεν διελθεῖν περὶ αὐτῶν. || Quando Convenit ſecundùm legem. ὅταν καθήκει κατὰ νόμον. || Ut Convenit. ὡς προσῆκόν ἐστι. || Non decet neque Convenit eum ſic agere. οὐκ ἔστι δίκαιον οὐδὲ προσῆκον, αὐτὸν ταῦτα ποιεῖν. || Convenit nos omnium hominum optimos eſſe. προσῆκον ἡμῖν εἶναι βελτίστοις ἀνθρώπων. || Convenit me ipſi vaſa reſtituere. προσήκει μοι τὰ σκεύη αὐτῷ ἀποδοῦναι. (V. δίδωμι. || Convenit me iſtud agere. προσήκει με τοῦτο ποιεῖν. || Convenit navigare. καλῶς ἔχει πρὸς τὸ πλεῖν. || Nullatenùs Convenit. μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προσήκει.

CONVENTICULUM, i. neutr. *Petite aſſemblée.* τὸ συνόδιον, *vel* συναγώγιον, ίου. * ἡ συνοδία, ας.

CONVENTIO, onis. fœm. *Rencontre, aſſemblée, concours.* ἡ πρόσοδος, ου. * ἡ ἔντευξις, *vel* σύμβασις, *vel* συνέλευσις, εως. *Accord, convention.* ἡ συνθήκη, ης. * τὸ ὁμολόγημα, ατος. * τὸ συμβόλαιον, αίου.

CONVENTO, as, avi, atum, are. frequent. *Venir ſouvent en un lieu avec d'autres.* συμφοιτάω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεφοίτηκα.

CONVENTUM, i. neut. *Rencontre, aſſemblée, concours; accord, convention.* V. CONVENTIO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conventis ſtare. ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις. * τὰς συνθήκας διαφυλάττειν. || Conventa frangere, violare. τὰς συνθήκας παραβαίνειν. * τὰς ὁμολογίας λύειν. * παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν. || Nullatenus Conventa ſervare. τῶν ἐν συνθήκαις οὐδὲν ποιεῖν.

CONVENTUS, ûs. maſc. *Aſſemblée.* ἡ σύνοδος, ου. *Accord & convention.* ἡ συνθήκη, *vel* διαθήκη, ης. *Foire, aſſemblée.* ἡ ἀγορά, ας. *Concours.* V. CONVENTIO. || Conventus celebris & frequens. ἡ πανήγυρις, εως. || Conventus agere. ἐκκλησιάζειν, άζω, F. άσω, ἐκκεκλησίακα. || Ex Conventu. μετὰ συνθήκην. * ἀπὸ συνθήματος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Celebri Conventu diem feſtum agere. πανηγυρικῶς ἑορτάζειν. || In celebri Græcorum Conventu. ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων εἰς ἕν.

CONVERBERO, as, avi, atum, are. *Battre.* συμπαίω, F. αίσω, P. συμπέπαικα. acc. * συντύπτω, F. ψω, P. συντέτυφα. acc. *Fouetter.* μαστιγόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμαστίγωκα. acc.

CONVERRO, is, ri, & ſi, ſum, ere. *Balayer, nettoyer.* κατασαρόω, ῶ, F. ώσω, P. κατασεσάρωκα. acc. * κατασαίρω, F. σαρῶ, P. κατέσαρκα. acc. *Embellir.* συγκαλλύνω, F. υνῶ, P. συγκεκάλλυγκα. acc.

CONVERSATIO, onis. fœm. *Converſation.* ἡ συνομιλία, *vel* συνουσία, ας. * ἡ διατριβή, ῆς. || Familiaris Converſatio cum amicis. αἱ πρὸς τοὺς φίλους συνουσίαι, *vel* ἐντεύξεις.

CONVERSE. adv. *Nettement, après avoir bien balayé & nettoyé.* καλλυντῶς.

CONVERSIO, onis. fœm. *Converſion, changement.* ἡ μετάλλαξις, εως. *Circuit, tour.* ἡ περίοδος, ου. * ἡ περιφορά, ας. *Mouvement en rond.* ἡ περιστροφή, ῆς. * ἡ ἀνακύκλωσις, εως. *Renverſement.* ἡ ἀναστροφή, ῆς. || Annorum Converſiones. αἱ τῶν ἐνιαυτῶν περίοδοι, ῶν.

CONVERSO, as, avi, atum, are. *Tourner ſouvent & retourner.* περιάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. * περιστρέφω, F. ψω, P. περιέστρεφα. acc. *Tourner en rond.* κυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύκλωκα. acc.

CONVERSOR, aris, ari. depon. *Hanter, fréquenter, avoir la converſation.* διατρίβω, F. ψω, P. διατέτριφα. * συνομιλέω, F. ήσω, P. συνωμίληκα. dat. * συντυγχάνω. (V. anom. in τυγχάνω.) dat. cum ἐν, *vel* σύν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humaniter cum aliquo converſari. φιλανθρώπως ἐντυγχάνειν τινί. || Humaniter inter ſe Converſari. φιλοφρόνως ὁμιλεῖν ἀλλήλοις, *vel* πρὸς ἀλλήλους. || Sæpiùs cum aliquo Converſari. ἐντεύξεις πυκνὰς ποιεῖσθαι πρός τινα. V. VERSOR.

CONVERSUS, a, um. *Tourné.* συνεστραμμένος, ένη, ένον. * συστραφείς, εῖσα, έν. *Changé.* μεταβληθείς, εῖσα, έν. || Converſa atque mutata oratio. ἡ κατεστραμμένη λέξις, εως. || Converſa ad Aquilonem ſpelunca. τὸ προσβόρειον σπήλαιον, ου.

CONVERTO, is, ti, ſum, ere. *Tourner, ou faire tourner.* συστρέφω, *vel* ἀναστρέφω, *vel* ἐπιστρέφω, F. ψω, P. ἐπέστρεφα. acc. *Changer.* μεταλλάττω, F. άξω, P. μετήλλαχα. * μεταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Convertere in fugam. ἀναφεύγειν, γω, F. ξω, P. ἀναπέφευγα. acc. || Convertere iter aliò. ἐκτρέπειν, πω, F. ψω, P. ἐκτέτρεφα. || Convertere ſe, *vel* animum ad aliquid. προσέχειν. (V. anom. in ἔχω.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc in tuum caput Converto. τρέπω εἰς κεφαλήν σοι ταῦτα. || Dii hæc in tuum caput Convertant. θεοί σοι ταῦτα τρέψειαν εἰς κεφαλήν. || Dii injuſtam calumniam in caput dicentis Convertent. οἱ θεοὶ τὴν ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέψουσι. || Convertere animum ad negotia. προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. || Convertere ſe ad ignaviam. ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀποκλίνειν. || Convertere ſe ad voluptates. ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. * ὁρμᾶν ἐπὶ τὰς ἡδονάς. * πρὸς τὰς ἡδονὰς τρέπεσθαι. || Convertere ſe ad id quod expedit. ἐπὶ τὸ συμφέρον ἐλθεῖν. || Quò ſe Convertat neſcit. ἀπορεῖ ποῖ τράποιτο. || Quò

me Convertam neſcio. οὐκ οἶδ' ἣν τινα τράπωμαι, (ſup. ὁδόν.) || In fugam Convertere. εἰς φυγὴν τρέπειν. || Epiſtolam in aliam linguam Convertere. τὴν ἐπιςολὴν μεταφράζειν, *vel* μεταγράφειν. || In te unum ſe tota civitas Convertet. πρός σε μόνον ἡ πόλις ἑαυτὴν ἐπιςρέψει.

CONVESTIO, is, ivi, itum, ire. Cic. *Vêtir, & couvrir tout autour.* περιςολίζω, F. ίσω, P. περιεςόλικα. * περιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc.

CONVEXITAS, atis. fœm. *Convexité.* ἡ κοιλότης, ητος. * τὸ γυροειδὲς, έος, οῦς.

CONVEXO, as, avi, atum, are. *Vexer & tourmenter.* κατατρυχόω, ῶ, F. ώσω, P. κατατετρύχωκα. acc. * κατατρύχω, F. ξω, P. κατατέτρυχα. acc. *Travailler beaucoup.* καταπονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπόνηκα. acc.

CONVEXUS, a, um. *Convexe, arrondi comme la ſurface d'un globe.* ὁ καὶ ἡ γυροειδὴς, τὸ ές, έος, οῦς. * κοῖλος, η, ον. *Qui va en penchant.* ὁ καὶ ἡ καταντὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CONVICIUM. V. CONVITIUM.

CONVICTOR, oris. maſc. *Qui boit & mange avec, penſionnaire.* ὁ σύσσιτος, ου. * ὁ συντράπεζος, ου. * ὁ σύμβιος, ου.

CONVICTUS, a, um. *Convaincu.* κατελεγχθεὶς, *vel* διελεγχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἁλοὺς, (όντος) οῦσα, (ης.)

CONVICTUS, ûs. maſc. *Nourriture ordinaire, vie qu'on méne enſemble.* ἡ συσσιτία, ας. * ἡ συμβίωσις, εως. *Même table.* τὸ ὁμοδίαιτον, ου. *Familiarité, converſation.* ἡ ὁμιλία, ας. * ἡ συμβίωσις, εως.

CONVINCO, is, vici, victum, ere. *Convaincre.* κατελέγχω, F. ξω, P. κατήλεγχα. acc. * ἁλίσκω, F. ἁλώσω. (V. anom.) gen. *Surmonter.* κατακρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κατακεκράτηκα. gen. || Convinci teſtimoniis. καταμαρτυρεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. || Convincere aliquem amentiæ. αἱρεῖν τινα παρανοίας. * καταγινώσκειν τινὸς παράνοιαν. *Obtenir un jugement qui déclare quelqu'un inſenſé.* καταδικάζεσθαι παρανοίας τινά.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Convincit contradicentes, & iis os obturat. τοὺς ἀντιλέγοντας ἐξελέγχει, καὶ ἐπιςομίζει. * τοῖς ἀντιλέγουσι τὸ ςόμα ἐμφράττει. || Adverſarium teſtibus Convincere. τὸν ἀντίδικον ἐκ μαρτυρίων αἱρεῖν. || Convincere aliquem amentiæ. αἱρεῖν τινα παρανοίας. * καταγινώσκειν παράνοιάν τινος. * παρανοίας τινὰ καταγνῶσαι. (V. γιγνώσκω. in anom.)

CONVISO, is, ſi, ſum, ere. *Aller voir, viſiter.* πορεύομαι ἐπισκεψόμενος. * ἔρχομαι συνοψόμενος. (pro maſc.)

CONVITIATOR, oris. maſc. *Qui dit des paroles injurieuſes.* ὁ βλάσφημος, ου. * ὁ λοίδορος, ου. * ὁ κακήγορος, ου. * ὁ ὑβριςὴς, οῦ. * ὁ ὑβριςικός, οῦ.

CONVITIOR, aris, atus ſum, ari. *Injurier, dire des paroles injurieuſes.* λοιδορέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. dat. *vel* acc. * κακηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκακηγόρηκα. acc. * βλασφημέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλασφήμηκα. || Aliquem falsò Convitiari. τινὰ ψευδῶς διαβάλλειν. || Ex aliquâ re Convitiari aliquem apud alios. ἔκ τινος διαβάλλειν τινὰ πρὸς ἄλλους. || Alium Convitiari, non eſt indicium virtutis. τοὺς ἄλλους λοιδορεῖν, οὐ σημεῖον ἀρετῆς ἐςι. || Quid mihi Convitiaris? τί μοι λοιδορῇ;

CONVITIUM, ii. neut. *Parole injurieuſe.* ἡ λοιδορία, ας. * ἡ διαλοιδόρησις, εως. * ἡ βλασφημία, ίας. *Moquerie.* τὸ σκῶμμα, ατος. *Reproche.* τὸ ὄνειδος, εος, ους. || Qui delectatur Convitia dicere. ὁ φιλολοίδορος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multa Convitia alicui dicere. διαβάλλειν τινὰ μάλιςα. maxima. τὰ μέγιςα. || Omnibus Convitiis afficere. πᾶσαν βλασφημίαν βλασφημεῖν περί τινος, *vel* κατά τινος. || Plurima in aliquem Convitia congerere. βλασφημεῖν πλεῖςα περί τινος, *vel* εἴς τινα. || Alicui Convitia ingerere. βλασφημίας ἀπορρίπτειν εἴς τινα. * βλασφημίαν ποιεῖσθαι κατά τινος. || Dicere Convitium alicui. βλασφημίαν λέγειν τινί. || Tota Convitiorum plauſtra alter in alterum jactavit. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων. || Convitiis aliquem proſcindere. κακῶς λέγειν τινα. || Convitium audire ab aliquo. ἀνεπιτήδειόν τι ὑπό τινος ἀκούειν. || Falſa Convitia alicui objicere. λοιδορεῖσθαί τινι ψευδεῖς λοιδορίας. || Inveniret aliquis, eos in congreſſibus vel Convitia dicere, vel audire. εὕροι ἄν τις αὐτοὺς ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις λοιδοροῦντας, ἢ λοιδορουμένους. || Et mihi Convitia quæ Demoſthenes in me dixit, jucundiſſima videntur. καί μοι λοιδορίαι, αἷς ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἥδιςαι δοκοῦσι. || Propter oris graveolentiam Convitia audire. εἰς τὴν δυσωδίαν τοῦ ςόματος λοιδορεῖσθαι. || Generis ignobilitatem ei Convitii loco objiciens. εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενος. (med.) || Quot in eum Convitia jecerunt? ὁπόσας λοιδορίας αὐτοῦ κατεῖπον; || Convitia in nos fundens. λοιδορίας ἡμῶν καταχέων. || Linguam ad omne Convitium acuere. εἰς πᾶσαν λοιδορίαν ἀκονᾷν τὴν γλῶτταν. || Acerbiſſimo Convitio afficere. λοιδορεῖν ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ. || Convitium quo in me uſus eſt. ἡ βλασφημία, ἣ κατ' ἐμοῦ κέχρηται. || Omnes nos Convitiis per fas & nefas conſectati ſunt. πάντες καθ' ἡμῶν ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ἐξεῖπον, *vel* ἐδημηγόρησαν. || Audet in me Convitia jacere. ἀσεβεῖς καὶ δεινοὺς λόγους τολμᾷ περὶ ἐμοῦ λέγειν. || Meliores te Convitiis afficis. σοῦ βελτίους ὀνείδεσι περιβάλλεις. || Convitia cùm in ſe invicem conjeciſſent. λοιδορίας ἀλλήλοις γιγνομένης.

CONVIVA, æ. comm. gen. *Qui eſt convié, ou invité au banquet.* ὁ καὶ ἡ συνθοίνιος, *vel* συντράπεζος, ου. *Qui dîne ou ſoupe avec un autre.* ὁ σύνδειπνος, *vel* συνάριςος. *Qui boit & mange avec un autre.* ὁ συμπότης, ου. fœm. ἡ συμπότις, ιδος, *vel* ἡ συμπότρια, ίας.

CONVIVALIS, & e. *De banquet, des appartenances du banquet.* συμποτικὸς, *vel* συμποσιακὸς, κὴ, κόν. * θοινητικὸς, ὴ, όν.

CONVIVATOR, oris. maſc. *Celui qui fait le banquet.* ὁ συμποσιαςὴς, οῦ.

CONVIVIUM, ii. neut. *Banquet.* τὸ συμπόσιον, ίου. * τὸ σύνδειπνον, ου. * ἡ θοίνη, ης. * ἡ συνεςία, ίας. * ἡ εὐωχία, ίας. || Convivii dominus. ὁ ἑςιάτωρ, ορος. * ὁ ἑςιοῦχος, ου. || Convivii præfectus ὁ συμποσίαρχης, ου. || Conviviorum magiſteria. αἱ συμποσιαρχίαι, ῶν. || Conviviorum appetentes. οἱ ἐπιθυμόδειπνοι, *vel* φιλόδειπνοι, ων. || Convivia celebrare. φιλοδειπνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεφιλοδείπνικα. || Convivio adhibere, excipere. ἑςιᾶν, άω, F. άσω, P. ἡςίακα. acc. * εὐωχεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐώχηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ipſe excepit Con-

vivio legatos. αὐτὸς ἑςία τὰς πρέσβεις. || Ducere in Convivium. εἰσάγειν τινὰ ἑςιάσαι. || Agitant Convivia. ἄγουσι συμπόσια.

CONVIVO, is, xi, ctum, ere. *Vivre avec.* συμβιόω, ῶ, F. ώσω, P. συμβεβίωκα. * συνδιάγω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.) *Boire & manger enſemble.* ὁμοσιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμοσίτηκα.

CONVIVOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre en feſtin.* συμποσιάζω, F. άσω, P. συμπεποσίακα. * συνεςιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. * συνδειπνέω, F. ήσω, P. συνδεδείπνηκα. * θοινάω, F. ήσω, P. τεθοίνηκα. * εὐωχέομαι, ὖμαι, fut. med. ήσομαι.

CONVOCATIO, onis. fœm. *L'action d'appeller ou aſſembler.* ἡ σύγκλησις, εως. || Convocatio populi. ἡ τοῦ δήμου καλάκλησις, εως.

CONVOCO, as, avi, atum, are. *Convoquer, aſſembler.* συγκαλέω, *vel* καλακαλέω, ῶ, F. έσω, & ήσω, P. καλακέκληκα. acc. || Convocare concilium. τὴν ἐκκλησίαν ποιεῖν, *vel* συνάγειν. (V. anom. in ἄγω.)

CONVOLO, as, avi, atum, are. *Voler enſemble.* συμπέτομαι, *vel* συνίπταμαι. (V. anom. in ἵπλαμαι.) *Aller vite.* προσίπταμαι, *vel* ἐφίπταμαι. (V. anom. in ἵπταμαι.)

CONVOLVO, is, vi, volutum, ere. *Entortiller, plier en tortillant.* συνελίττω, F. ξω, P. συνήλιχα. acc. * συςρέφω, F. ψω, P. συνέςρεφα. acc. *Enveloper.* συμπλέκω, F. ξω, P. συμπέπλεχα. acc. *Plier en rond.* ςρογγυλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐςρογγύλωκα. acc.

CONVOLVOLUS, *vel* CONVOLVULUS, i. maſc. *Ver coquin, ou chenille de vigne.* ὁ ἴψ, ἰπός. * ὁ κάμπος, ου.

CONVOLVOLUS, i. fœm. *L'herbe aux cloches, veillere, liſet.* ἡ ἐλξίνη κισσάμπελος.

CONUS, i. maſc. *Un cone, une figure ronde, pointue par le haut; le coupeau d'un heaume, ou d'un armet.* ὁ λόφος, ου. * ὁ κῶνος, ου. *C'eſt auſſi une pomme de pin, ou tout autre fruit de ſemblable figure.* ὁ κῶνος, ου. *Arbre qui porte du fruit de telle figure.* τὸ κωνοφόρον δένδρον, ου.

CONVULNERO, as, avi, atum, are. *Bleſſer.* καλατραυματίζω, F. ίσω, P. καλατετραυμάτικα. acc. * καλαλιτρώσκω, F. ώσω. (V. anom. in λιτρώσκω.)

CONVULSIO, onis. fœm. *Convulſion, retraction de nerfs.* ὁ σπασμὸς, οῦ. * τὸ σπάσμα, ατος.

CONVULSUS, a, um. *Qui eſt en convulſion.* σπασθεὶς, *vel* ἐκσπασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Arraché.* συνεσπασμένος, η, ον.

CONYSA, æ. fœm. *Encenſiere, herbe.* ἡ κόνυζα, ης.

COOPERCULUM, i. neut. *Couvercle.* τὸ περικάλυμμα, ατος. * τὸ καλυπτήριον, ίου. * τὸ πῶμα, ατος.

COOPERIO, is, erui, rtum, ire. *Couvrir.* συγκαλύπτω, F. ψω, P. συγκεκάλυφα. * πωμαλίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

COOPTATIO, onis. fœm. *Election de quelqu'un pour lui donner place dans quelque corps ou Compagnie.* ἡ προσαίρεσις, *vel* ἔγκρισις, εως.

COOPTO, as, avi, atum, are. *Elire quelqu'un, & lui donner place en quelque Corps ou Compagnie.* ἐγκρίνω, F. ινῶ, P. ἐγκέκρικα. acc. * προσαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. (V. anom. in αἱρέομαι.)

COORIOR, iris, *vel* eris, ortus ſum, iri. *S'élever, (parlant d'une guerre, d'un orage, d'une tempête, &c.)* ἐκρήγνυμαι, F. ἐκραγήσομαι, P. ἐξέρρηγμαι. aor. 1. ἐξερρήχθην. * ἐγείρομαι. F. ἐγερθήσομαι, P. ἤγερμαι. att. ἐγήγερμαι, aor. 1. ἠγέρθην. *Se lever enſemble.* ὁμοῦ, *vel* ἅμα γίνομαι. (V. anom.) * συνεκφύομαι, fut. ύσομαι.

COPHINUS, i. maſc. *Panier d'oſier.* ὁ κόφινος, ου.

COPIA, æ. fœm. *Abondance.* ἡ ἀφθονία, *vel* περιουσία, ας. *Congé, puiſſanse.* ἡ ἐξουσία, ας. *Multitude.* τὸ πλῆθος, εος, ους. * ἡ πληθὺς, ύος. || Copia verborum. ἡ ἀπεραντολογία, ας. || Copiam facere alicujus rei. τί ἐξευπορεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐξευπόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnium bonorum Copiâ affluens. πάντων ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ περιῤῥεόμενος. || Rerum Copiâ abundans. ἐν ὑπερβολαῖς ὤν. * ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων ὤν. * εὐπόρως ἔχων. * εὐπόρως διακείμενος. || Copiâ ſuperfluens. ἐν περιουσίᾳ ὤν. || Alicujus rei Copiam facere. *Fournir.* ἐξευπορεῖν τι. || Copiam dare abeundi. συγχωρεῖν τινι ἀπιέναι. (V. εἶμι, in anom.) || Copia mihi eſt ſic agere. ἐπ' ἐμοί ἐςι τοῦτο ποιεῖν. || Copia nobis eſt dandi. ἐφ' ἡμῖν ἐςι, δοῦναι. || Copia cùm facta eſt adeundi. εὐκαιρίας γενομένης προσελθεῖν. * ὅταν ἔξεςι προσελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Dare alicui Copiam agendi. ἐξουσίαν διδόναι τινὶ, πράττειν, *vel* ἐπὶ τὸ πράττειν. || Copiam accipere agendi. ἐξουσίαν λαμβάνειν ὥςε ποιεῖν. || Copia eis ſit delinquendi. ἐξουσία τούτοις γίγνεται ἀδικεῖν.

COPIÆ, arum. fœm. plur. *Armée, bande de gens de guerre.* ἡ δύναμις, εως. * ἡ ςραλιά, ᾶς. *Secours, renfort.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. || Copiarum duces. οἱ ςρατοφύλακες, ων. || Copias comparare. δύναμιν, *vel* δυνάμεις συγκροτεῖν, έω, F. ήσω, P. συγκεκρότηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximas Copias ducere ad aliquam urbem. ἄγειν τὴν πολλὴν ςρατιὰν ἐπὶ πόλιν τινά. || Innumerabiles Copiæ pedeſtres. πεζὴ ςραλιὰ ἀναρίθμητος. || Tantas Copias pedeſtres & navales ſibi circumdedit, quantas nullus vir ante illum. τηλικαύτην δύναμιν περιεβάλετο καὶ πεζικὴν καὶ ναυτικὴν, ὅσην οὐδεὶς ἀνὴρ τῶν πρὸ ἐκείνου γεγενημένων. || Copias cogere. ςρατιὰν συλλέγειν, *vel* ἀθροίζειν. || Copiis illis quas habebat, nunquam deſtitit pugnare. ἐκείνῃ τῇ δυνάμει χρώμενος ἣν ἔχων ἐτύγχανε, διετέλεσε πάντα τὸν χρόνον πολεμῶν. || Copiis munire urbem. δύναμιν ἐμποιεῖν τῇ πόλει. || Copiis ſuis contemptis, fecit. τῆς περὶ αὑτὸν δυνάμεως καλαφρονῶν, πεποίηκε.

COPIARIUS, ii. maſc. *Celui qui avoit charge de fournir aux Ambaſſadeurs, étant dans les pays étrangers, toutes les choſes neceſſaires.* ὁ πάροχος, *vel* ξενοπάροχος, ου.

COPIO, as, avi, are. *Fournir des choſes neceſſaires.* ἐπιχορηγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχορήγηκα. * ἐξευπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξευπόρηκα. * πορίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. rei. dat. perſ.

COPIOLA, æ. fœm. *Petite puiſſance, petite armée.* τὸ δυναμίδιον, ίου. * ἡ μικρὰ ςρατιὰ, ᾶς.

COPIOSE. adv. *Abondamment, amplement.* ἀφθόνως. * δαψιλῶς. *Richement.* εὐπόρως. * φιλοτίμως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Copioſè dicere de aliquâ re. διὰ μακροτέρων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους περί τινος. || Ego verò de his Copioſè ad vos verba faciam, ἐγὼ

ἐγὼ δὲ περὶ τούτων τοὺς πλείστους τῶν λόγων ποιήσομαι πρὸς ὑμᾶς. || Copioſè de aliquâ re diſſerere. διὰ μακροτέρων εἰπεῖν περί τινος, *vel* διελθεῖν τι. || Copioſiùs loqui. λίαν μακρολογεῖν. || Quid opus eſt de rebus futuris Copioſè dicere? περὶ τῶν συμβησομένων τί δεῖ μακρολογεῖν; || Ne, ſi Copioſè de his dicam, vobis moleſtus ſim. ἵνα μὴ, μακρὰ λέγων, λίαν ἐνοχλῶ.

COPIOSUS, a, um. *Abondant.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, *vel* ἄφθονος, καὶ τὸ ον, ου. dat. * ὁ καὶ ἡ δαψιλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui regorge.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρπλεως, καὶ τὸ πλεων, εω. gen. || Copioſior fit oratio. περιττὸν μῆκος τῷ λόγῳ γίνεται. || Rebus omnibus Copioſus. πάντων ἀγαθῶν εὐπορῶν. || Divitiis Copioſus. ἐν τῇ τῶν χρημάτων εὐπορίᾳ ὤν.

COPTA, æ. fœm. *Biſcuit, ſorte de gâteau.* ἡ κοπτή, ῆς. * τὸ κοπτὸν, οῦ.

COPULA, æ. fœm. *Un lien, pour accoupler.* ἡ συμπλοκὴ, ῆς. * ὁ σύνδεσμος, ου. * τὸ ἅμμα, ατος.

COPULATE. adv. *Conjointement.* συμπλεκτικῶς. * συνημμένως.

COPULATIO, onis. fœm. *Conjonction, union.* ἡ συμπλοκὴ, *vel* συναφὴ, ῆς. *Liaiſon.* ἡ σύνδεσις, εως. * ὁ σύνδεσμος, ου. *Accouplement.* ἡ σύζευξις, εως.

COPULATUS, a, um. *Joint, aſſemblé.* συμπεπλεγμένος, *vel* συνημμένος, ένη, ένον. *Accouplé.* συζευχθεὶς, θεῖσα, θέν.

COPULO, as, avi, atum, are. *Accoupler.* ζευγνύω, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. * συνδυάζω, F. άσω, P. συνδεδύακα. *Joindre, lier avec.* συνείρω, F. ερῶ. aor. 1. εἶρα. acc. * συμπλέκω, F. ξω, P. συμπέπλεχα. acc.

COQUINA, æ. fœm. *Cuiſine.* τὸ μαγειρεῖον, *vel* ὀπτανεῖον, ου. *L'art de cuiſinier.* ἡ μαγειρικὴ, ῆς.

COQUINARIUS, a, um. *De cuiſine.* μαγειρικὸς, κὴ, κόν.

COQUINOR, aris, ari. *Cuiſiner, faire la cuiſine.* ὀψοποιέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι. * μαγειρεύω, F. εύσω, P. ευκα.

COQUINUS, a, um. *De cuiſine, ou de cuiſinier.* μαγειρικὸς, κὴ, κόν. || Coquinum forum. τὸ ὀψοπωλεῖον, *vel* ἑφθοπωλεῖον, ου.

COQUO, is, coxi, coctum, ere. *Cuire, faire bouillir.* ἕψω, F. ἥσω. (V. anom.) acc. *Rôtir, ſecher.* ὀπτάω, ῶ, F. ήσω, P. ὤπτηκα. acc. *Cuire au four, &c.* πέπτω, F. ψω, P. πέπεφα. acc. *Digerer, faire meurir.* πεπαίνω, F. ανῶ, P. πεπέπαγκα. acc.

COQUUS, i. *vel* COCUS, i. maſc. *Cuiſinier.* ὁ μάγειρος, ου. * ὁ ὀψοποιὸς, οῦ. * ὁ ὀψοπόνος, ου.

COR, rdis. neut. *Le cœur.* ἡ καρδία, ας. *Cœur, courage.* ὁ θυμὸς, οῦ. || Quibus acria Corda, *vel* forti Corde viri. οἱ εὐκάρδιοι ἄνδρες, (ῶν.) || Aſperi, ſeu feri Cordis homo. ὁ θρασυκάρδιος. *Hardi, d'un cœur dur & cruel.* ὁ σκληροκάρδιος ἄνθρωπος. || Cordi eſt mihi ea res. πρὸς θυμοῦ ἐστί μοι τοῦτο, *vel* κατὰ θυμόν.

CORACINUS, i. maſc. *Corp, ou corbeau, poiſſon.* ὁ κορακῖνος, ου.

CORACINUS, a, um. *De la couleur d'un corbeau.* κοράκινος, νη, νον. *Noir comme un corbeau.* ὁ καὶ ἡ κορακοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CORALIUM, ii. neut. *Du coral.* τὸ κοράλιον, & κοράλλιον, ου.

CORAM. præp. *Devant.* πρὸ. gen. *En preſence.* ἐνώπιον. * ἀντικρὺ. * ἔμπροσθεν. * ἐναντίον. genit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tranſigere Coram teſtibus. ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι ἄφεσιν. || Et me Coram iſtis interrogaſti. καί με, τούτων ἐναντίον, διηρώτησας. *vel* ἔμπροσθεν αὐτῶν. || Coram tot teſtibus. ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων. * ἐν τοσούτοις μάρτυσι.

CORAM. adv. *Publiquement.* φανερῶς. *En preſence du monde.* ἄντικρυς. || Coram adeſt. ἄντικρυς καθίσταται.

CORAMBLE, es, *vel* CORAMBLA, æ. fœm. *L'herbe chandeliere.* ἡ κοράμβλη, ης.

CORBIS, is. fœm &. maſc. *Corbeille, ou manne, panier d'oſier.* ὁ κόφινος, ου. * ἡ σπυρὶς, ίδος.

CORBÎTA, æ, fœm. *Un navire de charge ou de voiture.* ἡ ὁλκὰς, άδος. * ἡ ὁλκὶς, ίδος.

CORBULA, æ. fœm. & CORBULUS, i. maſc. *Un corbillon, petite corbeille.* τὸ σπυρίδιον, & σπυρίχνιον, ου.

CORCHOROS, & CORCHORUS, i. maſc. *Mouron, herbe.* ὁ κόρχορος, ου.

CORCULUM, i. neut. *Petit cœur.* τὸ καρδίον, ου. * τὸ θυμίδιον, ου.

CORDATE. adv. *D'un bon cœur.* εὐκαρδίως. *Prudemment.* νουνεχῶς. * θυμοσόφως.

CORDATUS, a, um. *Qui eſt d'un bon cœur.* ὁ καὶ ἡ εὐκάρδιος, καὶ τὸ ον, ου. *Sage & prudent.* ὁ καὶ ἡ θυμόσοφος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ νουνεχὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CORDOLIUM, ii. neut. *Mal de cœur.* ἡ καρδιαλγία, ας.

CORDUBA, æ. fœm. *Cordoue, ville d'Eſpagne.* ἡ Κόρδουβα, ης.

CORDUS, a, um. *Tardif.* ὁ καὶ ἡ ὄψιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Né en arriere ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ ὀψιγενὴς, *vel* ὀψιβλαστὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, *vel* ὀψίβλαστος, καὶ τὸ ον, ου.

CORDYLA, æ, ſive CORDYLLA, æ. fœm. *Un petit poiſſon qui étant devenu grand, s'appelle Thon, ou thonine.* ἡ κορδύλη, ης.

CORIACEUS, a, um. *De cuir.* σκύτινος, ίνα, ινον. * σκύτινος, ίνη, ινον. *Semblable à du cuir.* ὁ καὶ ἡ σκυτοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

CORIAGO, inis. fœm. *Une maladie des bœufs, quand la peau leur tient au dos & aux côtés.* ἡ ἰσχνότης, τὸ δέρμα τοῖς βουσὶ συνάγουσα.

CORIANDRUM, dri. neut. *Coriandre, herbe.* τὸ κόριον, ου. * τὸ κορίαννον, ου.

CORIARIUS, ii. maſc. *Corroyeur, qui prepare les cuirs.* ὁ σκυτεὺς, *vel* βυρσεὺς, έος. * ὁ βυρσοδέψης, *vel* σκυτοδέψης, ου.

CORINTHUS, i. fœm. *Corinthe, Ville d'Achaïe brulée & détruite par les Romains.* ἡ Κόρινθος, ου.

CORION, ii. neut. *Mille-pertuis, herbe.* τὸ κόριον, ου. * ἡ κόρις, εως.

CORIUM, ii. neut. *Le cuir, la peau.* τὸ δέρμα, ατος. *Du cuir.* ἡ βύρσα, ης. * τὸ σκῦτος, εος, ους. * ἡ δορὰ, ᾶς. *Une bauche, aſſiete de pierres en une maçonnerie.* ἡ τῶν λίθων ἐπιβολὴ, *vel* ἐπιπτυχὴ, ῆς. || Corium hominis. ἡ ἀνθρωπηίη, ίης. * ἡ ἀνθρωπῆ, ῆς. || Corium bubulum. ἡ βοεία, ας.

CORIUS, ii. maſc. V. CORIUM.

CORNEOLUS, a, um. *Dur comme de la corne.* ὁ καὶ

ἡ κερατοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ κερατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

CORNESCO, is, ere. *Devenir dur comme corne.* κερατοειδῆ γίνεσθαι. (κερατοειδὴς, έος, ȣς.)

CORNEUS, a, um. *De corne.* ὁ καὶ ἡ κεράτινος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Semblable à la corne.* ὁ καὶ ἡ κερατοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς.

CORNEUS, a, um, *De cornouiller, fait de bois de cornouiller.* ὁ καὶ ἡ κράνειος, εία, ειον.

CORNICEN, inis. comm. gen. *Qui joue du cornet.* ὁ κεραϊαύλης, *vel* κεραύλης, ȣ. * ὁ βυκανιστής, ȣ.

CORNICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Gazouiller, ou corbiner.* κρώζω, F. ώσω, P. κέκρωκα.

CORNICULA, æ. fœm. *Corneille, ou graille emmantelée.* ὁ κολοιὸς, ȣ.

CORNICULUM, i. neut. *Petite corne.* τὸ κεράτιον, *vel* κερατίδιον, ίȣ.

CORNIFER, (eri) a, um. *Qui porte des cornouilles.* ὁ καὶ ἡ κρανοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui porte des cornes.* V. CORNIGER.

CORNIGENUS, a, um. *Des animaux qui portent cornes.* ὁ καὶ ἡ κερατοφυὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς.

CORNIGER, (eri) a, um. *Qui porte des cornes.* ὁ καὶ ἡ κερατηφόρος, *vel* κερασφόρος, *vel* κερατοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui porte des cornouilles.* V. CORNIFER.

CORNIPES, edis. omn. gen. *Qui a les pieds durs comme de la corne.* ὁ κεραβάτης, *vel* κεροβάτης, ȣ. (pro maſc.) * ὁ καὶ ἡ κερατόπους, καὶ τὸ πȣ, οδος.

CORNIX, icis. fœm. *Une corneille.* ἡ κορώνη, ης.

CORNU. n. indecl. in plur. CORNUA, uum. *Corne, cornet : aile d'une armée.* τὸ κέρας, ατος, αος, ως. || Cornu ferire, *vel* petere. κεραΐζειν, *vel* κερατίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα, acc. * κυρίττειν, ίττω, F. ξω, P. χα. acc. * κορύπτω, F. ψω, P. φα. neut. abſol.

CORNU-COPIÆ. indeclin. τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας.

CORNUM, i. neut. *Le fruit d'un cornouiller, une cornouille.* τὸ κράνειον, ȣ. * ὁ κράνειος καρπὸς, ȣ.

CORNUPETA, æ. comm. gen. *Qui frape de la corne.* ὁ καὶ ἡ κορύπτολος, ȣ. *vel* ὁ κορυπτόλης, ȣ.

CORNUS, i. & CORNUS, ûs. fœm. *Un arbre nommé cornouiller.* ἡ κρανία, ίας. * ἡ κρανεία, ας. * τὸ κράνειον φυτὸν, ȣ.

CORNUS, ûs. maſc. V. CORNU.

CORNUTUS, a, um. *Cornu.* κεραὸς, αὰ, αόν. * ὁ καὶ ἡ εὔκερως, καὶ τὸ εὔκερων, ω. * κέρατ' ἔχων, χȣσα, χον. * κερόεις, *vel* κερατόεις, (εντος) όεσσα, όεν.

COROLLA, æ. fœm. *Petite couronne, petit chapeau de fleurs.* ὁ στεφανίσκος, ȣ, * τὸ στεφάνιον, ίȣ. *Bandeau, ornement de tête.* τὸ στεμμάτιον, ίȣ.

COROLLARIUM, ii. neut. *Le par-deſſus, ce qu'on donne outre la meſure.* ἡ προσθήκη, *vel* ἡ προσαγωγὴ, ῆς. * τὸ ἐπίμετρον, ȣ. *Le ſurplus ou ſurcroît.* ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς. * τὸ ἐπίβλημα, ατος. || Corollarium addere alicui rei. ἐπιμετρεῖν, *vel* ἐπιδαψιλεύεσθαί τι τινί.

CORONA, æ. fœm. Cic. *Couronne.* ὁ στέφανος, ȣ. * ἡ στεφάνη, ης. *Bandeau, ornement de tête.* τὸ στέμμα, ατος. *Chapeau de fleurs.* τὸ στέφος, εος, ȣς. || Coronam deponere. ἀποστεφανώσασθαι. aor. 1. med. ab ἀποστεφανόομαι. || Coronâ cingere aliquem. περιστεφανȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. περιεστεφάνωκα. acc. * στεφάνῳ ἀναδέω, ῶ, F. ήσω, P. δέδηκα, *vel* δέδεκα. acc. || Sub Coronâ vendere. *Vendre à l'encan.* ἀποκηρύττω, F. ξω, P. ἀποκεκήρυχα. acc. *ſi ce ſont des dépouilles des ennemis.* λαφυροπωλεῖν. acc.

CORONA. *Une aſſemblée de perſonnes autour de quelqu'un.* ὁ δῆμος κύκλῳ τινὰ περιεστὼς, ῶτος. * ὁ κύκλος, ȣ. * ἡ περίστασις, εως. *Le larmier d'une maiſon.* ἡ στεφάνωσις, εως. *Corniche.* ἡ κορωνὶς, ίδος.

CORONAMENTUM, i. neut. *Fleurs & autres choſes à faire des bouquets & des couronnes.* τὸ στεφάνωμα, ατος.

CORONARIUS, a, um. *De couronnes, ou dequoi on les fait.* στεφανωματικὸς, *vel* στεφανωτικὸς, κὴ, κόν.

CORONARIUS, ii. maſc. & CORONARIA, æ. fœm. *Celui ou celle qui fait des couronnes ou bouquets.* ὁ καὶ ἡ στεφανοπλόκος, *vel* στεφανηπλόκος, ȣ. * ὁ καὶ ἡ στεφανοποιὸς, ȣ. *Qui vend des couronnes ou bouquets.* ὁ στεφανοπώλης, ȣ. fœm. ἡ στεφανόπωλις, ιδος. * ἡ στεφανοπωλήτρια, ας.

CORONATUS, a, um. *Couronné.* ἐστεφανωμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἐπιστεφὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. *Qui porte une couronne.* ὁ καὶ ἡ στεφανηφόρος, *vel* στεφανοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

CORONIS, idis. fœm. *Le ſommet ou la fin de quelque choſe.* ἡ κορωνὶς, ίδος.

CORONO, as, avi, atum, are. *Couronner.* στεφανόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστεφάνωκα. acc. * καταστέφω, F. ψω, P. κατέστεφα. acc. || Vina Coronare. τȣ̀ς κρατῆρας ἐπιστέφειν οἴνȣ.

CORONOPUS, podis. maſc. *Corne de cerf, herbe.* ὁ κορωνόπȣς, οδος.

CORPORALIS, & e. *Corporel.* σωματικὸς, κὴ, κόν.

CORPORATIO, onis. fœm. *Corſage, conſtitution du corps.* ἡ σωμάτωσις, εως. * ἡ τȣ̃ σώματος κατάστασις, εως.

CORPORATURA, æ. fœm. *Idem.*

CORPORATUS, a, um. part. *Qui a un corps.* σωματοποιηθεὶς, *vel* σωματωθεὶς, θεῖσα, θέν.

CORPOREUS, a, um. *De corps, corporel.* σωματικὸς, κὴ, κόν. *Semblable à un corps.* ὁ καὶ ἡ σωματοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς.

CORPORO, as, avi, atum, are. *Faire prendre la forme d'un corps.* σωματοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * σωματόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

CORPULENTIA, æ. fœm. *Corpulence, embonpoint.* ἡ πολυσαρκία, *vel* εὐσαρκία, ας. * ἡ εὐσωματία, ίας.

CORPULENTUS, a, um. *Gros & gras, qui eſt dans ſon embonpoint, corpulent.* ὁ καὶ ἡ εὐσώματος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος, *vel* εὔσαρκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

CORPUS, poris. neut. Cic. *Un corps.* τὸ σῶμα, ατος. *La chair.* ἡ σάρξ, σαρκός. *Compagnie, aſſemblée.* τὸ πλῆθος, εος, ȣς. || Corpus civitatis. *Corps de Ville.* τὸ κοινὸν, ȣ. || In Corpus ire. σωματȣ̃σθαι. paſſ. || Corporis malus habitus. ἡ καχεξία, ας. || Corporis bona valetudo. ἡ τȣ̃ σώματος εὐρωστία, *vel* εὐεξία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui Corporibus maximè imbeciles ſunt. οἱ ἀσθενέστατοι τὰ σώματα.

‖ Corpore prorsùs infirmo. παντάπασιν ἀσθενὴς τῷ σώματι. ‖ Corpore robuſtior, quàm ætas illa ferre videatur. τὸ σῶμα εὔρωστος πολὺ μᾶλλον, ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν. ‖ Voluptates Corporis. αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί.

CORPUSCULUM, i neut. *Un petit corps.* τὸ σωμάτιον, ίου. *Un atome.* ἡ ἄτομος, ου.

CORRADO, is, ſi, ſum, ere. *Racler enſemble.* καταξύω, F. ύσω, P. κατέξυκα. acc. *Attirer d'un côté & d'autre, & amaſſer.* πανταχόθεν συνάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc.

CORRECTIO, onis. fœm. *Correction, l'action de corriger.* ἡ διόρθωσις, *vel* ἐπανόρθωσις, εως. *Ce qui eſt corrigé.* τὸ διόρθωμα, *vel* τὸ ἐπανόρθωμα, ατος. *Châtiment.* ἡ κόλασις, εως.

CORRECTOR, oris. maſc. *Un Correcteur.* ὁ διορθωτὴς, *vel* ἐπανορθωτὴς, οῦ. * ὁ εὐθυντὴς, οῦ. * ὁ εὔθυνος, ου. *Qui châtie.* ὁ κολαστὴς, οῦ.

CORREPO, is, pſi, ptum, ere. *Se couler, ou ſe traîner en quelque lieu.* καθερπύζω, *vel* ἐφερπύζω, F. ύσω, P. ἐφήρπυκα. neut.

CORREPTOR, oris. maſc. *Repreneur, qui reprend.* ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ. * ὁ ἐπιτιμητικὸς, οῦ.

CORREPTUS, a, um. *Pris & ſaiſi.* συναρπασθεὶς, *vel* συλληφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Repris.* ἐπιτιμηθεὶς, θεῖσα, θέν. ‖ Correptus furore. *Furieux, ſaiſi de furie.* ὁ καὶ ἡ παράβακχος, καὶ τὸ ον, ου.

CORREUS, i. maſc. *Ajourné avec un autre pour comparoir devant le Juge.* ὁ συγκατηγορούμενος, ου. * ὁ συγκινδυνεύων, οντος. *Qui eſt coupable de la même faute qu'un autre.* ὁ ἐν τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ ὢν, ὄντος.

CORRIDEO, es, ſi, ſum, ere. *Rire enſemble.* συγγελάω, ῶ, F. άσω, P. συγγεγέλακα. *Se rejouir enſemble.* συγχαίρω, F. χαρήσομαι. (V. anom. in χαίρω.)

CORRIGENDUS, a, um. *Qu'on doit corriger.* διορθωτέος, *vel* ἐπανορθωτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit châtier.* κολαστέος, έα, έον.

CORRIGIA, æ. fœm. *Courroie.* ὁ ἱμὰς, άντος. * ἡ ἱμάσθλη, ης. ‖ Corrigia calceamenti. οἱ τοῦ ὑποδήματος ζυγοὶ, ῶν.

CORRIGO, is, rexi, rectum, ere. *Corriger.* διορθόω, ῶ, F. ώσω, P. διώρθωκα. acc. * ἐπανορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. acc. *Redreſſer une choſe boſſue ou tortue.* ἀνορθόω, F. ώσω, P. ἀνώρθωκα. * εὐθύνω, *vel* κατευθύνω, F. υνῶ, P. κατεύθυγκα. acc. *Reprendre.* ἐπιτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. dat. *Châtier, punir.* κολάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orationem Corrigere. τὸν λόγον ἐπανορθοῦν. ‖ Hæc omnia Corrigebat. ταῦτα πάντα διώρθωσε. ‖ Errata Corrigere. τὰ πταισθέντα ἐπανορθοῦν. ‖ Flagitioſam vitam Corrigere. ἀτιμοτάτην ἀγωγὴν ἐπανορθοῦν. ‖ Mores Corrigere. διόρθωσίν τινα τοῦ ἤθους ποιεῖσθαι. ‖ Corrigo quod peccatum à nobis eſt. τὸ ἡμῖν ἡμαρτημένον ἐπανορθοῦμαι.

CORRIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit prendre ou empoigner.* καθαρπαστέος, *vel* ἐπιληπτέος, έα, έον. *Qu'on doit reprendre.* ἐπιτιμητέος, έα, έον.

CORRIPIO, is, ripui, reptum, ere. *Prendre avec la main, empoigner.* καθαρπάζω, *vel* συναρπάζω, F. άσω, P. συνήρπακα. acc. * ἐπιλαμβάνω. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Reprendre.* ἐπιτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. dat. ‖ Corripere ſe ad aliquem. πρός τινα ἐπείγεσθαι, γομαι. paſſ. * ταχέως ἀπέρχεσθαι. med.

CORRIVALES, ium. maſc. plur. *Rivaux, qui aiment une même fille ou femme.* οἱ ἀντερασταὶ, ῶν.

CORRIVATIO, onis. fœm. *Ecoulement d'eaux par divers ruiſſeaux.* ἡ διοχέτευσις, εως. * ἡ ὀχετεία, είας.

CORRIVATUS, a, um. *Ecoulé par divers ruiſſeaux.* ὁ διοχετευθεὶς, θεῖσα, θέν.

CORRIVOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Courir ou s'écouler par divers ruiſſeaux.* ὀχετεύομαι, *vel* διοχετεύομαι, fut. med. εύσομαι. fut. paſſ. ὀχετευθήσομαι, præt. paſſ. ὠχέτευμαι.

CORROBORO, as, avi, atum, are. Cic. *Fortifier, rendre plus fort.* ἰσχυροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰσχυροποίηκα. acc. * κραταιόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκραταίωκα. acc. * κρατύνω, F. υνῶ, P. κεκράτυγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corroborata ætas. ἡ ἡλικία ἀκμάζουσα, *vel* καθεστηκυῖα, ας. * ἡ ἡλικία ἐνακμὴς, έος, οῦς. * ἡ ἀκμάζουσα ἡλικία. * ἡ καθεστηκυῖα ἡλικία. * ἡ ἐν ἀκμῇ ἡλικία. ‖ Qui Corroboratâ ætate ſunt. οἱ ἀκμαῖοι τὴν ἡλικίαν. * οἱ ἀκμάζοντες τὴν ἡλικίαν. ‖ Corroborari. ῥώμην λαβεῖν, *vel* λαμβάνειν.

CORRODO, is, ſi, ſum, ere. Cic. *Ronger à l'entour.* καταβιβρώσκω, *vel* διαβιβρώσκω, F. ώσω, P. βέβρωκα. acc.

CORROGO, as, avi, atum, are. *Amaſſer, comme en mendiant deçà & delà.* συνερανίζω, *vel* ἐρανίζω, F. ίσω, P. ἠράνικα. acc. * ἐρανίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. * συλλέγω, F. ξω, P. συλλέλεχα. acc. * συνάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Prier, demander quelque faveur.* αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾔτηκα. (τὶ παρά τινος.) ‖ Corrogare teſtes. τοὺς μάρτυρας παραστήσασθαι. à παρίστημι. (V. ἵστημι.)

CORROSUS, a, um. *Rongé à l'entour.* περιεδηδεσμένος, ένη, ένον. * καταβρωθεὶς, εῖσα, έν.

CORROTUNDO, as, avi, atum, are. *Arrondir enſemble.* συσφαιρόω, ῶ, F. ώσω, P. συνεσφαίρωκα. acc. * συσφαιροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. συνεσφαιροποίηκα. acc.

CORRUDA, æ. fœm. *Aſperge ſauvage, herbe.* ὁ ἀσπάραγος πετραῖος, ου.

CORRUGO, as, avi, atum, are. *Rider.* καταρρυσσόω, ῶ, F. ώσω, P. κατερρύσσωκα. acc. * ῥυτιδόω, F. ώσω, P. ἐρρυτίδωκα. acc. ῥυσσόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐρρύσσωκα.) ‖ Corrugare frontem. μέτωπον ἀνασπᾶν, F. σπάσω, P. ἔσπακα. * τὰς ὀφρῦς συστέλλειν, έλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα.

CORRUMPO, is, rupi, ruptum, ere. *Corrompre, gâter.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. * λυμαίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. dat. ‖ Corrumpere aliquem blanditiis, largitionibus, pretio. τινὰ δεκάζειν, *vel* δωροδοκεῖν. acc. ‖ Pecuniâ ſeu largitione Corrumpi. καταδωροδοκεῖσθαι. paſſ. *vel* δωροδοκέω, ῶ, F. ήσω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juventutem Corrumpere. τοὺς νέους διαφθείρειν. ‖ Judices largitionibus Corrumpere. τοὺς κριτὰς τῇ δωροδοκίᾳ διαφθείρειν. ‖ Cùm mens vino Corrupta eſt. ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ. ‖ Pecuniâ Corrumpi. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. ‖ Qui munera acceperunt, & pecuniâ Corrupti ſunt. δωροδοκοῦντες καὶ διεφθαρμένοι ἐπὶ χρήμασι.

CORRUO, is, rui, rutum, ere. *Tomber enſemble.* συμπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) ‖ Cor-

tuere aliquem. *Cat.* τινὰ καταβάλλειν. (V. anom. in βάλλω.)

CORRUPTE. adv. *Par corruption.* διεφθαρμένως. * κατεφθαρμένως. *Mal.* κακῶς.

CORRUPTELA, æ. fœm. *Corruption.* ἡ φθορὰ, vel διαφθορὰ, ᾶς. *L'action de corrompre par preſens.* ἡ δωροδοκία, ίας. V. CORRUMPO.

CORRUPTIO, onis. fœm. *Corruption, degât.* τὸ φθάρμα, ατος. * ἡ καταφθορὰ, ᾶς. * ἡ λύμη, ης. || Corruptioni obnoxius, a, um. φθαρτὸς, τὴ, τόν.

CORRUPTOR, oris. maſc. *Qui corrompt & gâte.* ὁ φθορεὺς, vel διαφθορεὺς, έως. || Corruptor legum. ὁ παραχάρακτος, ου. * ὁ τῶν νόμων διαφθορεὺς, έως. || Corruptor virginum. ὁ φθορεὺς, έως. || Corruptor ſervorum. ὁ ἀγωγητὴρ, ῆρος. || Aliorum Corruptor. ὁ τῶν ἄλλων λυμεὼν (ῶνος.)

CORRUPTRIX, icis. fœm. *Celle qui corrompt & gâte.* ἡ διαφθείρουσα, ης. acc. * ἡ φθοροποιὸς, ου.

CORRUPTUS, a, um. *Corrompu & gâté.* λελυμασμένος, vel διεφθαρμένος, ένη, ένον. * διαφθαρεὶς, vel διαφθαρεὶς, εῖσα, έν. || Corruptum judicium. ἡ κακοδικία, ας. *Corruption des Juges.* ἡ διαφθορὰ τῶν κριτῶν. || Corruptus muneribus. ὁ δωροδόκος, ου. * ὁ δωροδοκῶν, οῦντος. || Mores Corrupti & depravati. οἱ διεφθορότες βίοι, καὶ τὰ πονηρὰ ἔθη, ων.

CORS, cortis. fœm. V. CHORS & COHORS.

CORTEX, icis. comm. gen. *Ecorce.* ὁ φλοιὸς, οῦ. * τὸ λέπισμα, ατος. * τὸ λέπος, εος, ους. * ἡ λεπὶς, ίδος. *Ecaille.* τὸ κέλυφος, εος, ους. || Cortice denudare. *Peler, ôter l'écorce.* ἀπολεπίζειν, vel ἀποφλοίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀποπέφλοικα. acc.

CORTICATUS, a, um. *Qui a une écorce.* ὁ καὶ ἡ φλοιώδης. καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ λεπιδωτὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

CORTICOSUS, a, um. *Plein d'écorces, ayant pluſieurs groſſes écorces.* ὁ καὶ ἡ φλοιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable à une écorce.* ὁ καὶ ἡ λεπιδοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

CORTICULA, æ. fœm. *Petite écorce.* τὸ φλοιάριον, ίου.

CORTINA, æ. fœm. *Une marmite ou chaudiere.* ὁ ἔμπυρος τρίπους, (οδος.) * ὁ λέβης, ητος. *Tapis, courtine.* τὸ περιπέτασμα, ατος.

CORTINALE, is. neut. *Lieu où ſont les chaudieres des teinturiers.* τὸ χυτρεῖον, ου. * τὸ τῶν λεβήτων ἀποδοχεῖον, ου.

CORUS. i. maſc. V. CAURUS.

CORUSCO, as, avi, atum, are. *Reluire, briller.* ἀστράπτω, F. ψω, P. ἤστραφα. * στίλβω, F. ψω, P. ἔστιλφα. *Faire briller, remuer.* στιλβόω, F. ώσω, P. ἐστίλβωκα.

CORUSCUS, a, um. *Reſplendiſſant, brillant.* στιλπνὸς, νὴ, νόν. * στίλβων, ουσα, ον. || Auro Coruſcus. Virg. *Tout reſplendiſſant d'or.* ὁ καὶ ἡ χρυσαυγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

CORVUS, i. maſc. *Corbeau.* ὁ κόραξ, ακος. *Un poiſſon appellé Cabote, ou Perlan.* ὁ κόραξ, ακος.

CORYDALUS, i. fœm. V. GALERITA.

CORYLETUM, i. neut. *Une coudraie.* ὁ λεπτοκαρυὼν, ῶνος.

CORYLUS, i. fœm. *Un coudrier, ou noiſetier, arbriſſeau.* ἡ λεπτὴ καρύα, (ας.) * ἡ καρύα ἡρακλεωτικὴ, vel ποντικὴ, ῆς.

CORYMBIFER, (eri) a, um. *Qui porte des grains de lierre ou ſemblables.* ὁ καὶ ἡ κορυμβοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

CORYMBUS, i. maſc. *Grain de lierre ou ſemblable.* ὁ κόρυμβος, ου.

CORYPHÆUS, i. maſc. *Le chef & le premier, le principal & le plus excellent de tous.* ὁ κορυφαῖος, ου.

CORYTUS, i. maſc. Virg. *Un carquois à mettre des fléches.* ὁ γωρυτὸς, ου.

COS, cotis. fœm. *Queux, une pierre à aiguiſer.* ἡ ἀκόνη, ης. * ἡ θηγάνη, ης.

COSMICUS, a, um. Mart. *Mondain, du monde.* κοσμικὸς, κὴ, κόν.

COSMUS, i. maſc. *Le monde orné.* ὁ κόσμος, ου.

COSSUS, i. maſc. *Un ver qui s'engendre dans le bois.* ὁ τερηδὼν, όνος. * ὁ σκώληξ, ηκος. * ὁ κὶς, κιός.

COSTA, æ. fœm. *Côte.* ἡ πλευρὰ, ᾶς.

COSTATUS, a, um. *Qui a des côtes.* πλευρωτὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ πλευρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Benè Coſtatus. *Bien fourni de côtes.* ὁ καὶ ἡ εὔπλευρος, καὶ τὸ ον, ου.

COSTUM, i. neut. vel COSTUS, i. fœm. *Coſt, ou coq, ou ſelon d'autres Poivréte, herbe* ἡ κόστος, ου.

COTARIA, æ. fœm. *Une carriere d'où l'on tire les pierres à aiguiſer.* τόπος ἀφ' οὗ αἱ ἀκόναι ἐξορύττονται.

COTHURNATUS, a, um *Qui porte des brodequins.* τοὺς κοθόρνους ὑποδεδεμένος, ένη, ένον.

COTHURNUS, i. maſc. *Un brodequin, chauſſure dont uſoient les Acteurs de tragedie.* ὁ κόθορνος, ου.

COTICULA, æ. fœm. *Pierre de touche.* ἡ βάσανος, ου.

COTIDIANUS, & COTIDIE. V. QUOTIDIANUS, & QUOTIDIE.

COTONEUM, i. neut. *Pomme de coin.* τὸ κυδώνιον μῆλον, ου.

COTTABUS, i. maſc. *Le ſon qu'on entend quand on verſe quelque choſe dans un baſſin, ou quand on frape quelqu'un.* ὁ κότταβος, ου.

COTULA, vel COTYLA, æ. fœm. *Une meſure qui contient demi-ſetier ancien.* ἡ κοτύλη, ης.

COTURNIX, icis. fœm. *Une caille.* ὁ ὄρτυξ, υγος.

COVINARIUS, ii. maſc. *Celui qui étoit deſſus cette ſorte de chariot.* ὁ τοῦ ἅρματος πολεμικοῦ δρεπανηφόρου ἀναβάτης, ου.

COVINUS, i. maſc. *Un chariot de guerre, armé de faux ou grands couteaux.* τὸ ἅρμα πολεμικὸν δρεπανηφόρον.

COXA, æ. fœm. *La hanche ou la cuiſſe.* τὸ ἰσχίον, ου.

COXENDIX, icis. fœm. *La cuiſſe ou la hanche.* τὸ ἰσχίον, ου. * ὁ μηρὸς, οῦ.

C R.

CRABRO, onis. maſc. *Frêlon, groſſe mouche.* ἡ ἀνθρήνη, ης. * ἡ σφὴξ, ηκός. * ὁ οἶστρος, ου.

CRAMBE, es. fœm. *Choux cabus.* ἡ κράμβη, ης.

CRANIUM, ii. neut. V. CALVA.

CRAPULA, æ. fœm. *Ivreſſe ou mal de tête cauſé par l'ivreſſe.* ἡ κραιπάλη, ης. || Crapulæ plenus. *Ivre, plein de vin.* ὁ καὶ ἡ κραιπαλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Crapulæ plenus ſum. κραιπαλίζω, F. ίσω, P. κε-

κραιπάλικα. || Crapulam exhalare, edormire. τὴν κραιπάλην ἐξεμέζειν. * τὴν κραιπάλην καθεύδειν.

CRAS. adv. *Demain.* αὔριον. * ἐπὶ τὴν αὔριον. * εἰς αὔριον.

CRASSAMEN, inis, & CRASSAMENTUM, i. neut. *Epaiſſeur.* τὸ πάχος, εος, ους. * ἡ πυκνότης, ητος. *Matiere épaiſſe comme la lie.* τὸ πάχος, εος, ους. * τὸ παχυνόμενον, ου. * τὸ παχυμερὲς, έος, οῦς.

CRASSE. adv. *Epais, d'une maniere épaiſſe.* παχέως. *Groſſierement.* παχυλῶς.

CRASSESCO, is, ere. *S'épaiſſir, ou groſſir.* παχύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, P. πεπάχυμμαι.

CRASSITIES, ei. fœm. *vel* CRASSITUDO, inis. fœm. *Epaiſſeur, ou groſſeur.* ἡ παχύτης, ητος. * τὸ πάχος, εος, ους.

CRASSUS, a, um. *Epais, gros, groſſier.* παχὺς, έος: χεῖα, είας: χὺ, έος. * παχυλὸς, λὴ, λόν. *Gras* ὁ καὶ ἡ πιμελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Qui, quæ, quod eſt ingenio Craſſo. ὁ καὶ ἡ παχύνοος, όου, οῦ. || Craſsâ Minervâ. *Groſſierement.* παχυλῶς.

CRASTINO, as, are. V. PROCRASTINO, as.

CRASTINUS, a, um. *De demain.* ὁ, ἡ, τὸ αὔριον. || Craſtino, *ſupple*, die. εἰς τὴν αὔριον. * ἐπὶ τὴν αὔριον, ſupple ἡμέραν. || Craſtinus dies. ἡ αὔριον ἡμέρα, (ας.)

CRATER, eris. maſc. & CRATERA, æ. fœm. *Une coupe ou taſſe, baſſin d'une fontaine.* ὁ κρατὴρ, ῆρος.

CRATERA, æ. fœm. *Un ſeau à mettre de l'eau.* ἡ κάλπη, ης.

CRATES, is. fœm. *une claie, une herſe.* ὁ ταῤῥὸς, *vel* ταρσὸς, οῦ.

CRATICULA, æ. fœm. *Un gril.* ἡ ἐσχαρὶς, ίδος. * τὸ ἐσχάριον, ίου. * ἡ ἐσχάρα, ας. *Une petite claie.* τὸ ταῤῥίον, ίου.

CRATINUS, a, um. *Fait de claies.* ταῤῥινος, ίνη, ινον.

CRATIO, is, ire. *Couvrir de claies.* ταῤῥόω, ῶ, F. ώσω, P. τετάῤῥωκα. acc. *Herſer.* βωλοκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβωλοκόπηκα. acc.

CRATITIUS, a, um. *Fait en façon de claies.* ὁ καὶ ἡ ταῤῥώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CREATIO, onis. fœm. *Création.* ἡ κτίσις, εως. *Fondation.* ἡ δημιουργία, ας. || Creatio Magiſtratuum. αἵρεσις, *vel* ἀνάδειξις, εως. * ἡ χειροτονία, ας.

CREATOR, oris. maſc. *Créateur.* ὁ κτιστὴς, οῦ. * ὁ κτίστωρ, ορος. *Fondateur.* ὁ δημιουργὸς, οῦ.

CREATRIX, icis. fœm. *Créatrice, celle qui crée.* ἡ κτίζουσα, ης. acc. *Qui a créé.* ἡ κτίσασα, ης. acc. *Fondatrice.* ἡ δημιουργὸς, οῦ.

CREATUS, a, um. part. *Créé & mis en nature.* κτισθεὶς, εῖσα, έν. * κτιστὸς, στὴ, στόν. *Fondé.* δημιουργηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fait.* πεποιημένος, η, ον. *Créé, établi, élu, parlant d'un Magiſtrat, &c.* αἱρεθεὶς, εῖσα, έν. * χειροτονηθεὶς, εῖσα, έν. * ἀναδεδειγμένος, η, ον.

CREBER, (bri) bra, brum. *Fréquent, qui arrive ſouvent: dru.* συχνὸς, *vel* πυκνὸς, *vel* θαμινὸς, νὴ, νόν. *Epais.* ἀθρόος, όα, όον. *Continuel.* ὁ καὶ ἡ συνεχὴς καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Crebra cum aliquo habere Colloquia. ποιεῖσθαι ἐντεύξεις πυκνὰς πρός τινα. || Creber in eo fuit. πολὺς, τοῦτο ποιῶν, ἦν.

CREBRESCO, is, crebui, ere. *Etre fréquent.* συχνὸς, *vel* πυκνὸς (pro maſc.) γίνομαι. (V. anom.) *S'augmenter.* αὔξομαι, P. ηὔξημαι. aor. 1. ηὐξήθην. * ἐπιθρυλλέομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

CREBRITAS, atis. fœm. *Abondance, multitude.* ἡ συχνότης, *vel* πυκνότης, ητος. * τὸ συχνὸν, οῦ.

CREBRO. adv. *Souvent.* συχνῶς. * συχνόν. * συχνάκις. * πυκνῶς. * πυκνά. * πυκνάκις. * θαμά. * θαμινά, *vel* θαμινῶς. V. CREBER.

CREDIBILIS, & e. *Croyable.* πιθανὸς, νὴ, νόν. * πιστὸς, στὴ, στόν. V. CREDO. || Multum Credibilis. πολὺ πειθοῦς ἄξιος. || Mira, atque haud admodum Credibilia narras. παράδοξα καὶ οὐ πάνυ πιστὰ φῂς. || Si vobis primâ fronte parum Credibilis hæc oratio viſa ſit. εἰ δὲ ὑμῖν ἐξαίφνης ἀκούουσιν ἀπιστοτέρως προσπέπτωκεν ὁ λόγος οὗτος.

CREDIBILITER. adv. *D'une façon croyable.* πιθανῶς. || Non Credibiliter. *D'une façon qui n'eſt pas croyable.* ἀπιθάνως.

CREDITOR, oris. maſc. *Créancier.* ὁ δανειστὴς, οῦ. * ὁ χρήστης, ου. || Abſolvere Creditores. τοὺς χρήστας ἀπαλλάττειν, ττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. || Creditori addictus, a, um. ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, καὶ τὸ τον.

CREDITRIX, icis. fœm. *Une créanciere, celle à qui l'on doit.* ἡ δανείσασα, *vel* δανείζουσα, ης. acc.

CREDITUM, i. neut. *Une créance, ce qu'on croit.* τὸ πεπιστευμένον, ου. *Ce qui eſt dû à un créancier.* τὸ δάνεισμα, ατος.

CREDO, is, didi, ditum, ere. *Croire.* πιστεύω, F. εύσω, P. ευκα. dat. perſ. *Etre perſuadé.* πείθομαι, fut. πείσομαι. dat. perſ. acc. rei. *Eſtimer.* οἶμαι. (V. anom.) *Confier, donner en garde.* πιστεύω. * ἐπιτρέπω, F. ψω, P. ἐπιτέτροφα. acc. rei. dat. perſ. *Prêter.* δανείζω, F. είσω, P. εικα. acc. rei. dat. perſ. || Mihi Crede. εὖ ἴσθι. || Credere ſe alicujus fidei. παρακαταθέσθαι ἑαυτόν τινι. || Credere olei fœnus civitati. ἔλαιον τῇ πόλει ἐπὶ τόκῳ δανεῖσαι. aor. 1. à δανείζω.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Unius viri fortunæ tanta negotia Credere. πιστεύειν ἀνδρὸς ἑνὸς τύχῃ τηλικαῦτα πράγματα. || Credere alicui pecuniam. πιστεύειν τινὶ περὶ χρημάτων. || Hoc mihi Creditur, i. e. concreditur. πιστεύομαι τοῦτο. V. COMMITTO. || Ambo ſi ipſis fides habeatur, Credentes injuriâ afficiunt. ἀμφότεροι πιστευθέντες τοὺς πιστεύοντας ἀδικοῦσι. || Credere ſe munito loco. πιστεύειν ἑαυτὸν ὀχυρῷ. || Seſe penitùs alicui Credere. ἐκδότως ἑαυτοὺς πιστεῦσαί τινι. || At, Credo, iſti præſtantiores erant. ἀλλ' οἶμαι, περιῆσαν οὗτοι. || His quæ dicuntur non Credere. ἀπιστεῖν τοῖς λεγομένοις. || Iis non Credo. ἀπίστως ἔχω, *vel* ἀπίστως διάκειμαι πρὸς τοῦτο. || Credi hoc non poteſt, Credibile hoc non eſt. τοῦτ' ἔστιν ἔξω τῆς πίστεως. * τοῦτο δοκεῖ παράδοξον. * τοῦτ' ἔστιν ἔξω τῶν νομιζομένων. || Quæ magis Credenda ſunt. περὶ ὧν χρὴ μάλιστα πιστεύειν. || Si Platoni Credendum eſt. εἴ τι δεῖ Πλάτωνι πείθεσθαι. || Cùm verum eſſe Credidiſſet, quod allatum fuerat. πεισθεὶς ἀληθῆ τὴν ἀγγελίαν εἶναι. || Dignus ſum cui Credatur. ἀξιόχρεώς εἰμι πρὸς πίστιν. || Nec Credere non poteram viro honeſto ac probo. οὔτε ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ. || Non facilè adduci ad Credendum. δυσπίστως ἔχειν, *vel* ὀκνηρῶς ἔχειν πρὸς τὸ πιστεύειν. || Quæ dixi, non Credita ſunt ab iis. τὰ εἰρημένα εἰς ἀπιστίαν πολλὴν τούτοις ἀφικ-

ται. || Dictis non Credere. ἀπιςίαν ἔχειν περὶ τῶν εἰρημένων. || Verbis meis Credite. πιςοὶ ὑμῖν ἔςωσαν οἱ λόγοι οἱ παρ' ἐμοῦ λεγόμενοι. || Adhuc enim hoc minimè Credo. ἔτι γὰρ ἀπιςία με περιέχει. || Ratio me impulit, ut ita Crederem. λόγος οὕτω με πείσεσθαι ἀναγκάζει.

CREDULITAS, atis. fœm. *Crédulité, facilité à croire.* ἡ ταχυπείθεια, *vel* εὐπείθεια, ας. * ἡ ἑτοιμοπιςία, ίας.

CREDULUS, a, um. *Qui croit facilement, ou de leger.* ὁ καὶ ἡ εὔπειθος, *vel* εὔπιςος, *vel* ἑτοιμόπιςος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Aiſé à tromper.* ὁ καὶ ἡ εὐεξαπάτητος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui Creduli ſunt. οἱ εὐπίςως ἔχοντες, *ſeu* διακείμενοι. || Homines minùs Creduli. δύσπιςως ἔχοντες. || Creduli ſenes. γέροντες ταχυπειθεῖς. || Me tibi libenter præbeo Credulum. εὐπειθὴς σοι γίνομαι. || Credula res eſt amor. ὡς ἑτοιμόπιςον ὁ ἔρως.

CREMASTERES, um. maſc. plur. *Sorte de nerfs.* οἱ κρεμαςῆρες, ων.

CREMATIO, onis. fœm. *L'action de bruler.* ἡ καῦσις, *vel* φλόγωσις, εως.

CREMENTUM, i. neut. V. INCREMENTUM.

CREMIUM, i. neut. *Petites buchettes ſéches, ou bâtons ſecs.* τὸ φρύγιον, *vel* φρύγανον, ου.

CREMO, as, avi, atum, are. *Bruler, faire bruler.* καίω, F. καύσω. (V. anom.) acc. * φλέγω, F. ξω. P. πέφλεχα. acc. * πίμπρημι, F. πρήσω. (V. anom.) acc.

CREMOR, oris. maſc. *Crême de lait.* τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος. *Le jus épais de quelque grain trempé & preßé.* ὁ χυλὸς, οῦ. * τὸ ῥόφημα, ατος.

CRENA, æ. fœm. *Un cran, une coche.* ἡ γλυφὶς, ίδος.

CREO, as, avi, atum, are. *Créer & donner l'être.* κτίζω, F. ίσω, P. ἔκτικα. acc. *Fonder, établir.* δημιουργέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδημιούργηκα. *Engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Cauſer.* ἐπάγω, F. ξω. (V. anom. in. ἄγω.) acc. rei. dat. perſ. || Creare magiſtratum. *Créer, élire.* χειροτονεῖν, έω, F. ήσω, P. κεχειροτόνηκα. acc. * ἀρχαιρεσιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠρχαιρεσίακα. * αἱρεῖσθαι. (V. αἱρέομαι in anom.) acc. || Periculum alicui Creare. καθιςάναι τινὰ εἰς κίνδυνον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Creant eum belli ducem. αἱροῦνται αὐτὸν πρoςάτην τοῦ πολέμου. || Sorte Creare Magiſtratus. διὰ τοῦ λαγχάνειν τὰς Ἀρχὰς καθιςάναι. || Moleſtiam alicui Creare. ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, *vel* κατασκευάζειν. * δυσχέρειάν τινι ἐπάγειν.

CREPERUS, a, um. *Douteux.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, καὶ τὸ ον, ου. || Creperum bellum. ὁ ἄρης ἀλλοπρόσαλλος, (ου.)

CREPIDA, æ. fœm. *Patin, ou pantoufle qui n'avoit qu'une ſemelle par deſſous, & par deſſus des courroies.* ἡ κρηπὶς, ίδος.

CREPIDARIUS, ii. maſc. *Cordonnier qui fait de telles pantoufles ou patins.* ὁ κρηπιδοποιὸς, οῦ. *Qui les vend.* ὁ κρηπιδοπώλης, ου.

CREPIDATUS, a, um. *Chauſé de telle chauſſure.* κρηπιδούμενος, η, ον. * τὴν κρηπῖδα ὑποδεδεμένος, ένη, ένον.

CREPIDO, inis. fœm. *Bord d'une riviere, &c. quai; lieu élevé contre lequel le flot de la mer frape.* ἡ κυματωγὴ, ῆς. * ἡ ὀφρὺς, ύος. * τὸ κράσπεδον, ου.

CREPIDULA, æ. fœm. *Petite pantoufle, ou petit patin.* τὸ κρηπίδιον, ίου.

CREPITACULUM, i. neut. *Inſtrument pour faire du bruit.* τὸ κρόταλον, ου.

CREPITO, as, avi, atum, are. freq. *Caqueter.* ἐπικροτέω, ῶ. F. ήσω, P. ἐπικεκρότηκα. * ἐπιψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεψόφηκα. *Faire du bruit, comme en frapant des mains.* κροταλίζω, F. ίσω, P. κεκροτάλικα. || Crepitantia arma τὰ ὅπλα πολυήχητα, *vel* συμψοφοῦντα, ων.

CREPITUS, ûs. maſc. *Bruit.* ὁ κρότος, ου. * ὁ ψόφος, ου. || Crepitum dare. ψόφον ποιεῖν.

CREPO, as, pui, pitum, are. *Craqueter, faire du bruit, en frapant des mains ou du pied, en ouvrant une porte, &c.* ψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψόφηκα. * ἐπικροτέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρότηκα. * Inteſtina tibi Crepant. τὰ ἔγκατα κορκορυγεῖ.

CREPUNDIA, orum. neut. plur. *Jouets de petits enfans.* τὰ κροτοπαίγνια, ίων.

CREPUSCULUM, i. neut. *Le crépuſcule, le point du jour.* ἡ δείλη ἑώα, ας. *Le ſoir quand le jour manque.* ἡ δείλη ὀψία, ας. *L'entrechien & loup, du matin ou du ſoir.* τὸ κνέφας, ατος. * τὸ κνέφος, εος, ους. * ἡ ἀμφιλύκη, ης.

CRESCO, is, crevi, cretum, ere. *Croître, s'augmenter.* αὐξάνομαι. (V. anom.) * ἐπιδίδωμι, F. δώσω, P. ἐπιδέδωκα. neut. || Creſcere ſupra modum. ὑπεραυξεσθαι. (V. anom. in αὐξάνομαι.) || Creſcere in longitudinem. μηκύνεσθαι, *vel* ἐπιμηκύνεσθαι, ύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. in latitudinem. πλατύνεσθαι, *vel* ἐπιπλατύνεσθαι, ύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In multas opes Creſcere. εἰς εὐπορίαν ἐπιδοῦναι. || Tantum Creſcit, quantum. τοσοῦτον ἐπιδίδωσι, ὅσονπερ. || Creſcere in melius. ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδοῦναι. || Ex aliquâ re Creſcere. ἔκ τινος ἐπιδοῦναι. || Maximè Creſcit eorum felicitas. πλεῖςον ἐπιδιδοῦσι πρὸς εὐδαιμονίαν. * μεγάλην ἐπίδοσιν λαμβάνει αὐτῶν εὐδαιμονία. || Virtute Creſcere. πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι. || Civitas per eos Crevit. ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίησαν. || Multum ejus copiæ Creverunt. μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δύναμις. * μεγάλη προσθήκη τῇ αὐτοῦ δυνάμει ἐγίνετο. || Ex continuis exercitiis virtus Creſcit. ἐκ τῶν καθ' ἑκάςην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ἐπίδοσίς ἐςι πρὸς τὴν ἀρετήν. || Pacis tempore civitates Creſcunt. αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις. || Nihil omittere, ex quo Creſcere poſſit civitas. μηδὲν ἐλλείπειν, ἐξ ὧν οἷόν τ' ἐςὶν αὐξηθῆναι τὴν πόλιν. || Parva civitas Crevit. ἐκ μικρᾶς μεγάλη πεποίηται πόλις. || Quî poteſt tanta felicitas Creſcere? τίς ἂν ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας; || Hæc Creſcere non poſſunt. ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπουσι τοῦ ἐν αὐτοῖς μεγέθους. * ταῦτα οὐκ ἔχει τοῦ μεγέθους ὑπερβολήν. * ἔχει ταῦτα τὸ πέρας.

CRETA, æ. fœm. *Craie, terre blanche.* ἡ κιμωλία γῆ. * ἡ λευκὴ γῆ (γῆς.) *Iſle, maintenant Candie.* ἡ Κρήτη, ης.

CRETACEUS, a, um. *Qui eſt de craie.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς γῆς κιμωλίας.

CRETATUS, a, um. *Blanchi ou marqué de craie.* τῇ κιμωλίᾳ γῇ χρωσθεὶς, εῖσα, έν.

CRETERA, æ. fœm. *Un ſeau à mettre de l'eau.* ἡ ὑδρία, ας.

CRETIO, onis. fœm. *Accroiſſement, augmentation.* ἡ αὔξησις, εως. *Diſcernement.* ἡ ἔκκρισις, εως. || Cretio hæreditatis. ἡ εἰς τὴν ἐσίαν ἐμβάτευσις, εως. * ἡ τῆ κλήρε ἐμβάτευσις, εως.

CRETOSUS, a, um. *Abondant en craie.* τῆς κιμωλίας γῆς μεστὸς, στὴ, στόν.

CRETUS, a, um. part. *Crû.* αὐξηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Né ou engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. * γεγεννημένος, ἐνη, ένον. * φυεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

CRIBRARIUS, a, um. *De crible ou de tamis.* ὁ καὶ ἡ κοσκίνειος, καὶ τὸ ον, ε.

CRIBRARIUS, ii. maſc. *Qui fait des cribles ou des ſas.* ὁ κοσκινοποιὸς, *vel* ἠθμοποιὸς, ῦ.

CRIBRO, as, avi, atum, are. *Cribler.* σήθω, F. ήσω, P. σέσηκα. acc. * κοσκινίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * ἠθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤθηκα. acc.

CRIBRUM, i. neut. *Un crible.* ὁ κόσκινος, ε. * ὁ ἠθμὸς, ῦ. || Cribri inſtar. κοσκινηδόν.

CRIMEN, inis. neut. *Crime, mauvaiſe action.* τὸ ἀδίκημα, *vel* ἁμάρτημα, ατος. * ἡ ἁμαρτία, ίας. *Accuſation, ou le crime dont on accuſe.* τὸ αἰτίαμα, ατος. * τὸ ἔγκλημα, ατος. * ἡ ἔγκλησις, εως. *Plainte.* ἡ μέμψις, εως. || Crimen in alium rejicere. ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί, *vel* εἰς ἄλλον. (V. anom. in φέρω.) || Intendere Crimen in aliquem. τινὶ ἐγκαλεῖν, έω, F. ήσω, *vel* έσω, P. ἐγκέκληκα. * δι' αἰτίας ἔχειν τινά. (V. anom. in ἔχω.) || Crimina falsò objecta rejicere. ταῖς διαβολαῖς ἀπιστεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠπίστηκα. || Crimen læſæ majeſtatis. ἡ εἰσαγγελία, ας. || Crimine carens. ὁ καὶ ἡ ἀνεύθυνος, *vel* ἀναίτιος, καὶ τὸ ον, ε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Crimen alicui falſum impingere. αἰτίαν ψευδῆ ἐπάγειν τινί. || Si autem odio, aut propter ſimultatem, Crimen falſum ei impingo. εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν, ἢ φιλονεικίας ἕνεκα, αἰτίαν ἐπάγω τέτῳ ψευδῆ. || Intendere Crimen in aliquem. αἰτίαν ἐπί τινα ἄγειν. || Crimen in alium transferre. τὴν αἰτίαν ἀνατιθέναι τινί. * ἀναφέρειν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον. * αἰτίαν εἴς τινα τρέπειν. * αἰτίαν τινὶ ἐπιτιθέναι. || In Crimine eſt. παρ' ἐκείνῳ τὸ δίκημά ἐστι. || In hujus culpæ Crimine eſt. τὸ αἴτιον τέτε ἐστὶν ἐν αὐτῷ. || Crimine vacat. πάσης αἰτίας ἐκτὸς γίνεται. || Aliquem Crimine liberare. τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *vel* ἐξελεῖν. (V. αἱρέομαι. aor. 2. εἷλον.) || Crimini huic obnoxius eſt. ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ ἔνοχός ἐστι, *vel* ἐνέχεται. || Meritò Crimen hoc mihi objiceretur. εἰκότως ἂν ἔσχον αἰτίαν ταύτην. (V. ἔχω in anom.) || Crimen belli ſuſtinuit. αἰτίαν ἔσχε τῆ πολέμε, *vel* ἐπὶ τῷ πολέμῳ. || Gravia Crimina mihi objiciuntur. αἰτίας μεγάλας ἔχω. * ἐν μεγάλαις αἰτίαις εἰμί. || Hoc Crimini vertit. τῦτο ἐν αἰτίᾳ τίθεται, *vel* δι' αἰτίας ἔχει. || In ſe Crimen recipere. αἰτίαν ἐνδέχεσθαι. || Criminis fraterni ſocius fuit. τῷ ἀδελφῷ συνεξήμαρτε. (V. ἁμαρτάνω in anom.)

CRIMINALIS, & e, is. Ut, cauſa Criminalis. *Cauſe criminelle.* ἡ δίκη ἐγκληματική, (ῆς.)

CRIMINATIO, onis. fœm. *Accuſation, blâme.* ἡ ἔγκλησις, εως. * ἡ αἰτίασις, εως. *Calomnie.* ἡ διαβολή, ῆς. *Reproche, plainte.* ἡ μέμψις, εως.

CRIMINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Accuſer, blâmer.* ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, & ήσω, P. ἐγκέκληκα. acc. rei. dat. perſ. * αἰτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι. *Calomnier.* διαβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. perſ. gen. rei. *Reprocher.* μέμφομαι, F. ψομαι. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Furta alicujus Criminari. διαβάλλειν τινὰ ἐκ κλοπῆς. * διαβάλλειν τινὰ ὡς κλέπτην ὄντα, *vel* ὡς κλέπτης ἐστί. || Criminari aliquem apud alios. διαβάλλειν τινὰ πρὸς ἄλλες, *vel* εἰς ἄλλες. V. ACCUSO. VITUPERO.

CRIMINOSE. adv. *Par une accuſation, en accuſant.* ἐγκληματικῶς. * αἰτιατικῶς. *En calomniant.* ἐπὶ διαβολῇ. * διαβόλως.

CRIMINOSUS, a, um. *Qui impoſe un crime, qui accuſe.* ἐγκληματικὸς, κὴ, κόν. *Qui calomnie.* ὁ καὶ ἡ διάβολος, ε. *Qui aime à accuſer.* ὁ καὶ ἡ φιλεγκλήμων, καὶ τὸ ον, ονος. *Plein d'accuſations.* ἐγκληματικὸς, ή, όν.

CRINALE, is. neut. *Une coëffe.* τὸ ἐπίκρανον, ε. * τὸ τρίχαπτον, ε.

CRINALIS, & e, is. *Des cheveux, qui appartient aux cheveux.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν τριχῶν. * ὁ, ἡ, τὸ τῆς κόμης.

CRINIGER, (eri) a, um. *Qui porte les cheveux longs, chevelu.* ὁ καὶ ἡ τριχοφόρος, καὶ τὸ ον, ε. * ὁ κομήτης, ε. (pro maſc.) * ὁ καὶ ἡ εὔτριχος, τὸ ον, ε.

CRINIS, is. maſc. *Crin, cheveux.* ἡ θρίξ, τριχός. *Cheveleure, perruque.* ἡ κόμη, ης. || Adulterini Crines. ἡ πηνίκη, *vel* φενάκη, ης. * τὸ προσκόμιον πρόσθετον, ε. || Crines colligere & componere. τριχολογεῖν, έω, F. ήσω, P. τετριχολόγηκα. || Crine nigro decorus, a, um. ὁ καὶ ἡ μελανόθριξ, τριχος.

CRINITUS, a, um. *Chevelu.* ὁ καὶ ἡ εὔθριξ, *vel* πολύθριξ, τριχος. * ὁ κομήτης, ε. (pro maſc.)

CRISPATUS, a, um. *Friſé, crépu.* ἐλωθεὶς, θεῖσα, θέν.

CRISPO as, avi, atum, are. *Friſer, faire crépu.* ἐλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἔλωκα. acc. * ἐλοκοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐλοκόσμηκα. acc.

CRISPULUS, a, um. *Un peu friſé ou crépu.* ὁ καὶ ἡ ὕπελος, *vel* ἔπελος, καὶ τὸ ον, ε. * ἐλότερος, ερα, ερον.

CRISPUS, a, um. *Friſé, crépu.* ἔλος, λη, λον. * ὁ καὶ ἡ τρίχελος, *vel* ἐλοκόμος, καὶ τὸ ον, ε. * ὁ καὶ ἡ ἐλόθριξ, τριχος.

CRISTA, æ. fœm. *Crête.* ὁ λόφος, ε. || Criſta galeæ. τὸ ἐπίκρανον, ε. * ὁ τῆ κράνες λόφος. || Criſta galli. *Herbe.* τὸ ὄρμινον, ε.

CRISTATUS, a, um. *Qui a une crête.* τὸν λόφον ἔχων, ἔχεσα, ἔχον. * λοφάων, ῶν, ῶσα, ῶν. *Qui a une belle crête.* ὁ καὶ ἡ εὔλοφος, καὶ τὸ ον, ε.

CRISTULA, æ. fœm. *Petite crête.* τὸ λοφίδιον, ίε. || Qui rutilis eſt Criſtulis. ὁ καὶ ἡ φοινικόλοφος, ε.

CRITHE, es. fœm. *Un orgeol, petit phlegmon en forme d'un grain d'orge, venant aux paupieres entre le poil.* ἡ κρίθη, ης.

CRITICUS, a, um. *Critique, qui porte ſon jugement des Auteurs, ou qui ſert à donner jugement.* κριτικὸς, κὴ, κόν.

CROCATUS, a, um. *Enſafrané, de couleur jaune.* κροκωτὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ κροκοβαφὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς. * κροκόεις, εσσα, εν, (εντος.)

CROCEUS, a, um. *Jaune comme ſafran.* ὁ καὶ ἡ κροκοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς.

CROCINUS, a, um. *De ſafran.* κρόκινος, ίνη,

ινον. || Crocinum unguentum. τὸ κρόκινον μύρον, ȣ.

CROCIO, is, ivi, itum, ire. *Croaſſer, crier comme un corbeau.* κρώζω, F. ξω, P. κέκρωχα.

CROCITATIO, onis. fœm. *Le cri d'un corbeau.* ὁ κρωγμὸς, ȣ.

CROCITO, as, avi, atum, are. frequent. *Croaſſer, ou crier en corbeau par pluſieurs fois.* συχνάκις κρώζω, F. ώξω, P. κέκρωχα.

CROCITUS, ûs. maſc. V. CROCITATIO.

CROCO, as. V. CROCIO, is.

CROCODILUS, i. maſc. *Un crocodile., bête.* ὁ κροκόδειλος, ȣ.

CROCODILINUS, a, um. *De crocodile.* ὁ καὶ ἡ κροκοδείλειος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Ambiguitates ceratinæ, *vel* Crocodilinæ. *Certains argumens ſophiſtiques.* αἱ κερατίδες, *vel* αἱ κροκοδειλίδες, ων.

CROCOMAGMA, atis. neut. *Un onguent de ſafran.* τὸ κροκόμαγμα, ατος.

CROCOTA, æ. fœm. *Une cotte ou robe de femme, de couleur jaune.* ἡ κροκωτὴ ἐσθὴς, (ῆτος.) * ὁ κροκωτὸς, ȣ.

CROCOTULA, æ. fœm. Plaut. *Une telle petite robe.* τὸ κροκώτιον, ίȣ.

CROCOTULARIUS, ii. maſc. *Teinturier de tels vêtemens.* ὁ κροκωτοβάφος, ȣ.

CROCUM, i. neut. & CROCUS, i. maſc. *Safran.* ὁ κρόκος, ȣ. * τὸ κρόκον, ȣ. || Croci colore tinctus. *Teint de couleur de ſafran.* ὁ καὶ ἡ κροκοβαφὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣς. || Croco ſimilis. V. CROCEUS.

CROTABULUM, i. neut. V. CYMBALUM.

CROTON, onis. fœm. *Une ſorte de Peuplier.* ἡ κρότων, ονος.

CRUCIABILIS, & e. *Qui donne la torture.* βασανιστικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ βασανιστήριος, καὶ τὸ ιον, ίȣ. *Qui tourmente.* τιμωρητικὸς, ἡ, όν. *Qui afflige.* ἀνιαρὸς, ά, όν.

CRUCIABILITAS, atis. fœm. plaut. *Torture.* ἡ βασανιστηριότης, ητος. *Tourment.* ἡ τιμώρησις, *vel* στρέβλωσις, εως. *Affliction.* ἡ ἀνία, ίας.

CRUCIABILITER. adv. *En donnant la gêne.* βασανιστικῶς. * βασανιστηρίως. *Par un grand tourment.* τιμωρητικῶς. *Avec une grande affliction d'eſprit.* ἀνιαρῶς.

CRUCIAMENTUM, i. neut. *Queſtion, torture.* ὁ βασανισμὸς, ȣ. *Tourment.* τὸ τιμώρημα, ατος. *Affliction.* ἡ ἀνία, ας.

CRUCIARIUS, a, um. *Pendart, qui ne vaut qu'à pendre.* ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ȣ.

CRUCIATUS, ûs. maſc. *Torture.* ὁ βάσανος, ȣ.* ἡ στρέβλη, ης. *Tourment.* ἡ τιμωρία, ας. *Affliction.* ἡ ἀνία, ας. * ἡ ἀλγηδὼν, όνος. || Omni Cruciatu afflictum necavit. πᾶσαν αἰκίαν αἰκισάμενος αὐτὸν ἀπέκτεινε. || Per Cruciatum mori. αἰκισθέντα τελευτῆσαι.

CRUCIFIGO, is, xi, xum, ere. *Crucifier, attacher à une croix.* σαυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσαύρωκα. acc.

CRUCIO, as, avi, atum, are. *Gêner, donner la gêne ou la torture.* βασανίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * στρεβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστρέβλωκα. acc. *Tourmenter.* τιμωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Affliger.* λυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * ἀνιάω, F. άσω, P. ηνίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Doloribus Cruciari. ὀδύναις στρεβλȣ̃σθαι. || Aſſidui dolores totum corpus Cruciabant. συνεχεῖς ὀδύναι ὅλον τὸ σῶμα κατετεῖνον. || Doloribus miſerè Cruciari. κακοδαιμόνως διάγειν ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων.

CRUDELIS, & e. *Cruel & inhumain.* ὠμὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣς. *Qui eſt ſans pitié.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. || Crudelis in omnes. ὠμῶς ἔχων πρὸς πάντας. || Crudeles adeò fuerunt. εἰς τȣ̃το τῆς ὠμότητος ἦλθον. (V. ἔρχομαι. aor. 2. ἦλθον.) || Duro & Crudeli animo eſſe. ὠμῶς καὶ σχετλίως ἔχειν. || Quis animo eſt adeò duro & Crudeli, quis tam expers humanitatis, & commiſerationis. τίς ȣ̃τως ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν, τίς ȣ̃τω παντελῶς ἀσυμπαθὴς καὶ ἀνήμερος. || Crudelior, & ius, oris. ἀπηνέστερος, έρα, ερον. || Crudeliſſimus, ſuperl. ἀπηνέστατος, άτη, ον.

CRUDELITAS, atis. fœm. *Cruauté.* ἡ ὠμότης, ητος. * ἡ ἀπήνεια, είας. || Tantam Crudelitatem ei indidit. εἰς τοσαύτην ὠμότητα αὐτὸν κατέστη. || Inuſitata Crudelitas. τῆς ἀγριότητος ὑπερβολή. || Tanta eſt in ſubditos Crudelitate. τοσαύτην ὠμότητα κατὰ τῶν ὑποτεταγμένων ἔχει. || Nullum Crudelitatis genus prætermittere. ȣ̓δὲν ὠμότητος παραλείπειν εἶδος. || Nihil ſibi ad extremam Crudelitatem reliqui facere. τῆς ἐσχάτης ὠμότητος ȣ̓δὲν ἀπολείπειν. || Crudelitatis infamiâ flagrare. ἐπὶ ὠμότητι κακῶς ἀκȣ́ειν. || Belluinâ Crudelitate imbutus. θηρίᾳ ὠμότητι συζῶν. || Crudelitas & acerbitas animi. τὸ πικρὸν καὶ ἀνήμερον τῆς ψυχῆς.

CRUDELITER. adv. *Cruellement.* ὠμῶς. * ἀπηνῶς. *Sans pitié.* ἀνηλεῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Crudeliter aliquem tractare. ὠμῶς διατίθεσθαι πρός τινα, *vel* ὠμῶς διακεῖσθαι. * κακῶς ποιεῖν τινα. || Crudeliſſimè aliquem accipere. ὠμότατα χρῆσθαί τινι.

CRUDESCO, is, ere. *Devenir cruel.* ὠμὸς, (pro maſc.) γίνομαι. (V. anom.) *Devenir fâcheux.* χαλεπαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *Devenir rude ou âpre: ſe rengreger.* ἀγριαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, *vel* ἀγριαίνω, F. ανῶ, P. ἠγρίαγκα.

CRUDITAS, atis. fœm. *Crudité.* ἡ ὠμότης, ητος. *Indigeſtion.* ἡ ἀπεψία, ας.

CRUDUS, a, um. *Crud, encore verd.* ὠμὸς, μὴ, μόν. *Qui n'eſt encore cuit ou digeré.* ὁ καὶ ἡ ἄπεπτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui n'eſt pas meur.* ὁ καὶ ἡ ἄωρος, *vel* ἀπέπαντος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui a des indigeſtions, & des crudités d'eſtomac.* ἀπεψίαν πάσχων, ȣσα, ον. *Cruel.* ὠμὸς, ἡ, όν. || Crudum vulnus. τὸ νεότρωτον, ȣ. * τὸ νέον τρῶμα, ατος.

CRUENTATUS, a, um. *Enſanglanté.* ᾑμαγμένος, *vel* ᾑματωμένος, ένη, ένον. * αἱμαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

CRUENTO, as, avi, atum, are. *Enſanglanter.* αἱμάσσω, F. ξω, P. ᾕμαχα. acc. * αἱματόω, ῶ, F. ώσω, P. ᾑμάτωκα. acc.

CRUENTUS, a, um. *Enſanglanté, ſanglant.* αἱματηρὸς, ρὰ, ρόν. * αἱμαλέος, έα, έον. * ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. V. CRUENTATUS. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ αἱμοχαρὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς.

CRUMA, atis. neut. *Un inſtrument de muſique.* τὸ κρȣ̃μα, ατος.

CRUMENA, æ. fœm. *Une bourſe ou gibeciere.* τὸ βαλάντιον, ίȣ.

CRUOR,

CRUOR, oris. maſc. *Sang répandu.* τὸ αἷμα, ατος. *Le ſang qui ſort d'une plaie.* ὁ ἰχὼρ, ῶρος. || Cruore perfuſus. καθημαγμένος, ένη, ένον. *Gâté de ſang.* ὁ καὶ ἡ αἱμοβαφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ αἱμοφόρυκτος, καὶ τὸ ον. ου. || Cruore manans, *vel* ſtillans. ὁ καὶ ἡ αἱματοσταγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ αἱματόρρυτος, καὶ τὸ ον, ου. || Cruorem movere. αἱματίζω, F. ίσω, P. ᾑμάτικα. acc. || Cruore perfundere. καθαιμάσσειν, άσσω, F. άξω, P. κατήμαχα. acc.

CRUS, uris. neut. *La jambe.* τὸ σκέλος, εος, ους.

CRUSCULUM, i. neut. *Petite jambe.* τὸ σκελίδιον, ίου.

CRUSMA, atis. neut. *Une ſonnette.* τὸ κύμβαλον, ου. *Une crecerelle.* τὸ σεῖστρον, ου.

CRUSTA, æ. fœm. *Croute.* ἡ πλὰξ, ακός. *Ecaille.* τὸ ὄστρακον, ου. *Croûte de plaie.* ἡ ἐσχάρα, ας. *Crepiſſure, ou croute d'une muraille crépie.* τὸ κονίαμα, ατος.

CRUSTARIUS, ii. maſc. *Celui qui crépit.* ὁ κονιατὴς, οῦ. *Ouvrier, qui faiſoit des plaques d'argent, d'or, ou de cuivre, gravées, pour couvrir des vaſes, & en orner la ſuperficie.* ὁ ἐμβλημάτων ἐν πλαξὶ γλύπτης, ου.

CRUSTATUS, a, um. *Qui eſt crepi.* κεκονιαμένος, *vel* κεκονιασμένος, ένη, ένον. *Qui eſt couvert de plaques.* πεπλακωμένος, η, ον. *Couvert d'écailles.* ὁ καὶ ἡ ὀστρακόδερμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὀστρακόνωτος, η, ον.

CRUSTO, as, avi, atum, are. *Faire ou donner une croute.* πλακόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπλάκωκα. acc. *Crépir.* κονιάω, ῶ, F. άσω, P. κεκονίακα. *Faire une croute, parlant d'une plaie.* ἐσχαρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠσχάρωκα. acc.

CRUSTOSUS, a, um. *Qui a comme une croute.* ὁ καὶ ἡ πλακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

CRUSTULA, æ. fœm. *Petite croute.* τὸ πλακίδιον, ίου. *De plaie.* ἡ ἐσχαρὶς, ίδος.

CRUSTULARIUS, ii. maſc. *Patiſſier, qui fait des gâteaux.* ὁ πλακουντοποιὸς, οῦ.

CRUSTULATA, æ. fœm. & CRUSTULUM, i. neut. *Petit gâteau, ou ſemblables friandiſes.* τὸ πλακούντιον, ίου.

CRUSTUM, i. neut. *Un gâteau, une tartre, ou telles pieces de four.* ὁ πλακοῦς, οῦντος.

CRUX, ucis. fœm. *Une croix.* ὁ σταυρὸς, οῦ. || In malam Crucem. ἐς κόρακας. || In Crucem tollere. V. CRUCIFIGO.

CRYPTA, æ, fœm. Juven. *Une cave ou lieu vouté ſous terre.* ἡ κρύπτη, ης.

CRYPTICUS, a, um. *Secret, caché.* κρυπτικὸς, κὴ, κόν.

CRYSTALLINUS, a, um. *Cryſtallin, qui eſt de cryſtal.* κρυστάλλινος, ίνη, ινον. * ὁ καὶ ἡ κρυσταλλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable au cryſtal.* ὁ καὶ ἡ κρυσταλλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

CRYSTALLUM, i. neut. & CRYSTALLUS, i. fœm. *Cryſtal.* ἡ κρύσταλλος, *vel* τὸ κρύσταλλον, ου.

C T

CTENES, num, nibus. maſc. plur. *Les dents aiguës qui ſont au devant de la bouche.* οἱ κτένες, νῶν. * οἱ τομεῖς, έων.

CTENIATRUS, i. maſc. *Medecin de chevaux.* ὁ κτηνίατρος, ου.

C U

CUBATUS, ûs. maſc. *L'action de ſe coucher.* ἡ κατάκλισις, *vel* κοίμησις, εως. *Poſture d'un homme couché.* τὸ κεῖσθαι.

CUBICULARIS, & e. *De chambre.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κοιτῶνος. || Cubicularis lectus. ἡ ἐν κοιτῶνι κλίνη, ης.

CUBICULARIUS, ii. maſc. *Valet de chambre.* ὁ κατευναστὴς, *vel* κατακοιμιστὴς, οῦ. * ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος. || Cubicularium eſſe. κατακοιμίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κατακεκοίμικα.

CUBICULARIUS, a, um. V. CUBICULARIS.

CUBICULUM, i. neut. *Chambre où l'on couche.* ὁ κοιτὼν, ῶνος. * τὸ εὐναστήριον. *Chambre du mari & de la femme.* ὁ θάλαμος, ου. || Cubiculo præpoſitus. V. CUBICULARIUS, ii.

CUBILE, is. neut. Cic. *Un lit.* ἡ κοίτη, ης. * ἡ εὐνὴ, ῆς. *Lit de perſonnes mariées.* ὁ θάλαμος, ου. *Taniere.* ὁ φωλεὸς, οῦ.

CUBITALE, is. neut. *Couſſinet à mettre ſous le coude.* τὸ ὑπαγκώνιον, ίου.

CUBITALIS, & e. Plin. *D'une coudée de haut, de long, &c.* πηχυαῖος, αία, αῖον. * πηγονιαῖος, α, ον.

CUBITO, as, avi, atum, are. *Se coucher ſouvent.* συχνὰ εὐνάζομαι, fut. med. άσομαι. * πολλάκις κοιτάζω, F. άσω, P. ακα.

CUBITOR, oris. maſc. *Qui ſe couche ſouvent.* κατακλιτικὸς, *vel* κοιμητικὸς, οῦ. * ὁ κατακλίνων, οντος.

CUBITUM, i. neut. *Une coudée.* ὁ πῆχυς, εως. * ὁ πηγὼν, όνος.

CUBITUS, i. maſc. *Le coude.* ὁ ἀγκὼν, ῶνος. *Coudée.* ὁ πῆχυς, εως. || Os Cubiti. τὸ κύβιτον, ου. || Cubito depellere aliquem. κυβιτίζειν, F. ίσω, P. ικα. acc.

CUBITUS, ûs. maſc. V. CUBATUS, ûs.

CUBO, as, bui, bitum, are. *Se coucher.* εὐνάζομαι, *vel* κοιτάζομαι, fut. med. άσομαι. * κοιμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι. *Etre couché.* κατάκειμαι, fut. κείσομαι. (V. anom. in κεῖμαι.) || Qui incommodè Cubat. ὁ δυσκολόκοιτος, ου. || Cubitum ire. κατακλῖναι. aor. 1. à κατακλίνω. || Cubare prope aliquem. παρακεῖσθαί τινι. cum aliquo. συγκατακλίνεσθαί τινι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In aureo lecto Cubare. ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, *vel* καθίζεσθαι. || Unum diem in lecto Cubare. μίαν ἡμέραν ἐν κλίνῃ κεῖσθαι, *vel* διάγειν.

CUBUS, i. maſc. *Un cube, figure carrée de tous côtés.* ὁ κύβος, ου.

CUCUBO, as, avi, atum, are. *Crier comme un hibou ou chahuan.* ὑίζω, F. ίσω, P. ὕικα.

CUCULLATUS, a, um. *Qui a un coqueluchon ou capuchon.* τὸν πῖλον ἔχων, ουσα, ον. * τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα ἔχων.

CUCULLO, onis. maſc. *Coqueluchon, ou capuchon.* ὁ πῖλος, ου. * τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, ατος.

CUCULLUS, i. maſc. *Un coqueluchon, ou une cape.* ὁ πῖλος, ου. * τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

CUCULUS, i. maſc. *Cocu ou coucou, oiſeau.* ὁ κόκκυξ, υγος.

CUCUMA, æ. fœm. *Coquemar, ou poëlon,* τὸ

κυκκύμιον, ἰυ. *Une petite loge.* ἡ καλύβη, ης.

CUCUMELLA, æ. fœm. *Un petit coquemar.* τὸ μικρὸν κυκκύμιον, ἰυ.

CUCUMER, eris. maſc. *Concombre.* ὁ σίκυς, υος. * ὁ σίκυος, υυ.

CUCUMERARIUM, ii. neut. *Le lieu où croiſſent les concombres.* ὁ σικυὼν, ῶνος.

CUCUMIS, is. maſc. V. CUCUMER.

CUCURBITA, æ. fœm. *Une courge, ou citrouille.* ἡ κολόκυνθα, ης. * ἡ σικύα, ας.

CUCURBITARIUM, ii. neut. *Lieu où croiſſent les courges.* ὁ κολοκυνθὼν, ῶνος.

CUCURBITINUS, a, um. *De courge.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς κολοκύνθης. *Reſſemblant à une courge.* ὁ καὶ ἡ κολοκυνθοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ῦς.

CUCURBITULA, æ. fœm. *Petite courge.* κολοκυνθὶς, ἴδος. *Une ventouſe à tirer le ſang.* ἡ σικύα, ύας.

CUCURIO, is, ire. *Coqueter, crier comme fait le coq quand il appelle les poules.* κοκκύζω, F. ύσω, P. υκα.

CUDO, onis. maſc. *Habillement de tête fait de peaux de bête ſauvage.* ἡ περικεφαλαία δερματώδης, (εος, ῦς.)

CUDO, is, ſum, ere. *Batre, forger.* κόπτω, F. ψω, P. φα. acc. *Imprimer ſur quelque matiere.* χαράττω, F. ξω, P. κεχάραχα. * τυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. || Cudere nummos. τὰ νομίσματα κόπτειν.

CUJAS, atis. omn. gen. *De quel pays.* ποδαπὸς, πὴ, πόν. || Cujaſcunque. Indecl. ὁποδαπὸς ἂν, *vel* ὁποδαποσῦν. pro maſc.

CUJUS, a, um. *De qui, à qui eſt.* τίνος ὢν, (ὄντος) ὖσα, ὄν.

CUJUSDAMMODI. Indecl. *De quelque ſorte.* ποιός τις, *vel* ὁποιός τις, ποιά τις, ποιόν τι.

CUJUSLIBET. Cujuſvis. Indecl. *De qui que ce ſoit.* τῦ τυχόντος. pro maſc. & neut.

CUJUSMODI. Indecl. *Comme.* ὡς. *Quel.* ποῖος, ποία, ποῖον.

CULCITRA, *vel* CULCITA, æ. fœm. *Coutil de lit, un lit de plume, ou un matelas.* ἡ στρωμνὴ, ῆς. * τὸ στρῶμα, ατος. * ἡ τύλη, ης.

CULCITRULA, æ. fœm. *Un petit coutil, un petit lit de plume.* τὸ στρωμνίδιον, ἰυ.

CULEARIS, &. e. *Qui contient la meſure de deux muids & demi.* κυλαῖος, αία, αῖον. * τῦ κυλεῦ δεκτικὸς, κὴ, κόν.

CULEOLUS, i. maſc. *Petit ſac de cuir.* τὸ θυλάκιον, ἰυ.

CULEUM, i. neut. & CULEUS, i. maſc. *Un ſac de cuir.* ὁ θύλακος, υ. * τὸ θυλάκιον, ἰυ. *Une meſure qui contient deux muids & demi.* ὁ κυλεὸς, *vel* τὸ κυλεὸν, ῦ.

CULEX, icis. maſc. *Un moucheron, tout petit ver ayant des ailes.* ὁ καὶ ἡ κώνωψ, ωπος.

CULIGNA, æ. fœm. *Un petit vaiſſeau à boire, un petit calice.* ἡ κυλίχνη, ης.

CULINA, æ. fœm. *Cuiſine.* τὸ μαγειρεῖον, *vel* ὀπτανεῖον, εἰυ.

CULINARIUS, a, um. *Qui appartient ou ſert à la cuiſine.* μαγειρικὸς, κὴ, κόν.

CULINOR, aris, ari. depon. *Faire la cuiſine.* μαγειρεύω, F. εύσω, P. ευκα.

CULLEUM & CULLEUS. V. CULEUM, & CULEUS.

CULMEN, inis. neut. *Le faîte, le ſommet d'une maiſon, &c. le haut.* ἡ κορυφὴ, ῆς. * τὸ ἄκρον, υ.

CULMUS, i. maſc. *Chaume, chalumeau, ou tuyau.* ἡ καλάμη, ης.

CULPA, æ. fœm. *Faute, offenſe.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. * ἡ αἰτία, ας. *Blâme.* τὸ ἔγκλημα, ατος. || Vocare in Culpam. αἰτιάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

PHR. ISOCR. & DEM. Hujus rei Culpa eſt in te. τὸ αἴτιον τύτυ ἐςὶν ἐν σοί. || In Culpâ ſum. παρ' ἐμοὶ δίκημά ἐςι. || Culpâ vaco. πάσης αἰτίας ἐκτὸς γίνομαι. || Nullâ ſuâ Culpâ calamitoſus eſt. ἀναξίως δυςυχεῖ. || Culpâ tuâ id factum eſt. τὸ αἴτιον τῦ ταῦτα γενέσθαι ἐν σαυτῷ ἐςι. || Culpâ aliquem liberare. τῆς αἰτίας τινὰ ἐξελεῖν, *vel* ἀπολύειν. (V. αἱρέομαι. in anom.) || Culpæ aliquid dare. ἐν αἰτίᾳ τίθεσθαι, *vel* ποιεῖσθαί τι. * δι αἰτίας ἔχειν τι. || Culpæ obnoxius eſt. τῇ αἰτίᾳ ἔνοχός ἐςι, *vel* ἐνέχεται. || Hujus rei Culpam ſuſtinet. αἰτίαν ἔχει τύτυ. || In hac Culpâ non ſum. ἐν ταύταις αἰτίαις ὐκ εἰμί. || Culpam in ſe recipere. τὴν αἰτίαν ἐνδέχεσθαι. || Meritò hujus rei Culpam ſuſtinerem. εἰκότως ἂν ἔσχον τὴν αἰτίαν ταύτην. || Culpam in alium transferre. ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν τινί. * ἀναφέρειν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον. * αἰτίαν εἰς ἄλλον τρέπειν. * αἰτίαν ἐπάγειν τινί. || Omnes Culpam in te tranſferunt. ἅπαντές σοι τὴν αἰτίαν ἐπιτιθέασι, *vel* ἐπάγυσι. || Culpam cædis tibi imputo. αἰτίαν τῦ φόνυ ἐπὶ σε ἄγω. V. ACCUSO. || Culpâ tuâ id contigit. διά σε τῦτο συμβέβηκε. || Culpâ ducum, non ſuâ infeliciter pugnavit. ἠτύχησε ὐ δι αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὺς ἡγησαμένυς.

CULPATIO, onis. fœm. *Blâme, reprimande.* ἡ ἔγκλησις, εως. * τὸ αἰτίαμα, *vel* ἔγκλημα, ατος.

CULPITO, as, are. *Blâmer ſouvent.* συχνὰ αἰτιάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *Reprendre.* προσεγκαλέω, ῶ, F. έσω, *vel* ήσω, P. προσεγκέκληκα. dat. perſ. acc. *vel* gen. rei.

CULPO, as, avi, atum, are. *Blâmer.* αἰτιάομαι, ῶμαι, *vel* αἰτιάζομαι, F. άσομαι. * ψέγω, F. ξω, P. ἔψεχα. acc. perſ. gen. rei. *Reprocher.* μέμφομαι, fut. ψομαι. acc. rei. dat. perſ. *Reprendre.* ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, *vel* ήσω, P. ἐγκέκληκα. acc. perſ. acc. *vel* gen. rei. V. CULPA.

CULTELLATUS, a, um. *Armé ou garni d'un couteau.* μαχαιρωτὸς, τὴ, τόν. *Aigu & tranchant en façon de couteau.* ὁ καὶ ἡ μαχαιροειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ῦς. * μαχαιρωτὸς, ἡ, όν.

CULTELLUS, i. maſc. *Petit couteau, ganivet.* τὸ μαχαίριον, ἰυ. * ἡ μαχαιρὶς, ἴδος.

CULTER, tri. maſc. & CULTRUM, i. neut. *Couteau.* ἡ μάχαιρα, ας. *Un coutelas.* τὸ ξίφος, εος, ῦς. || Tonſorius Culter. *Raſoir.* ἡ κυρικὴ μάχαιρα, (ας.) * τὸ ξυρὸν, ῦ. *Ciſeaux.* ἡ ψαλὶς, ἴδος. * αἱ μαχαιρίδες, ων.

CULTIO, onis. fœm. *Culture.* ἡ ἐργασία, ας. *Agriculture, labourage.* ἡ γεώργησις, εως. * τὸ γεώργημα, ατος. * ἡ γεωργία, ίας.

CULTOR, oris. maſc. *Qui porte honneur & reverence.* ὁ λατρευτὴς, *vel* θεραπευτὴς, ῦ. *Qui travaille à quelque ouvrage.* ὁ ἐργάτης, υ. || Cultor agrorum, *vel* terræ. ὁ γεωργὸς, ῦ. * ὁ ἐργάτης τῆς γῆς. ||

Cultor vineæ. *Un vigneron, un laboureur de vigne.* ὁ ἀμπελεργὸς, ȣ̃. ‖ Cultor nemorum. *Qui demeure ou habite dans les bois.* ὁ ὑλειώτης, ȣ. * ὁ τῶν ὑλῶν οἰκητὴς, ȣ̃. ‖ Veritatis Cultor. ὁ φιλαλήθης, εος, ȣς. ‖ Cultor numinis. ὁ θεοσεβὴς, έος, ȣ̃ς.

CULTRARIUS, ii. maſc. *Celui qui égorgeoit les victimes.* ὁ βȣθύτης, ȣ. * ὁ μαχαιροφόρος, ȣ. * ὁ τῇ μαχαίρᾳ θυσιάζων, (οντος.)

CULTRATUS, a, um. V. CULTELLATUS.

CULTRIX, icis. fœm. *Celle qui honore ou reſpecte quelqu'un.* ἡ θεραπεύτρια, ας. *Qui travaille à quelque choſe.* ἡ ἐργάτις, ιδος. V. CULTOR.

CULTRUM, i. neut. V. CULTER.

CULTUM, i. neut. *Champ cultivé.* ὁ ἀγρὸς, ȣ̃. ‖ Pingue cultum. *Bon terroir.* τὸ γεώργιον, ίȣ.

CULTURA, æ. fœm. *Action de cultiver, culture.* ἡ ἐργασία, ας. *Service rendu.* ἡ θεραπεία, είας. *Habitation.* ἡ ἐνοίκησις, εως. ‖ Agri Cultura. ἡ γεωργία, ίας. ‖ Cultura vitium. ἡ ἀμπελȣργία, ας.

CULTUS, a, um. *Cultivé.* εἰργασμένος, ένη, ένον. *Labouré.* γεωργηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Orné.* κεκοσμημένος, ένη, ένον. *Honoré, ſervi.* τεθεραπευμένος, ένη, ένον.

CULTUS, ûs. maſc. *Action de cultiver, culture, labourage.* ἡ ἐργασία, ας. *Ornement.* ὁ κόσμος, ȣ. *Ajuſtement trop recherché.* τὸ καλλώπισμα, ατος. *Service, honneur.* ἡ θεραπεία, ας. *Soin.* ἐπιμέλεια, είας. ‖ Cultus divinus. ἡ θεοσέβεια, είας, * ἡ πρὸς θεὸν θεραπεία, ας. * ἡ τȣ̃ θεȣ̃ λατρεία, είας.

CUM. præpoſ. Ablat. *Avec.* σὺν. dat. * μετὰ. genit. ‖ Cum gloriâ. μετὰ δόξης.

CUM. adv. *vel* Conjunct. *Quand, lorſque.* ὅτε, ὅταν. Indic. *vel* Optat. *vel* Subjunct. *Après que.* ἐπάν. Subjunct. * ἐπειδὰν. Indic. Optat. Subjunct. *Puiſque, vu que.* ἐπὶ, *vel* ἐπειδή. Indic. *vel* Optat. ‖ Cùm, cùm: *vel* cùm, tùm. *Et, &.* καὶ, καὶ. * μὲν, δέ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm mortale Corpus, animam autem immortalem nactus ſis. ἐπειδὴ θνητȣ̃ σώματος ἔτυχες, ἀθανάτȣ καὶ ψυχῆς. ‖ Cùm ignavus ſit. ἐπειδήπερ ἀργῶς ἔχει. ‖ Putatis aliquid facere, Cùm nihil faciatis. οἴεσθέ τι ποιεῖν, ȣ̓δὲν ποιȣ̃ντες. ‖ Putant ſe aliquid eſſe, Cùm tamen nullius pretii ſint. οἴονταί τι εἶναι, ὄντες ȣ̓δενὸς ἄξιοι. ‖ Imperare vult, Cùm oporteat ipſum imperio parere. ἄρχειν βȣ́λεται, δέον αὐτὸν ἄρχεσθαι. ‖ Cùm hoc ita ſit. ἔτι τοίνυν ȣ̃τως ἔχει. * τȣ́των ȣ̃ν ȣ̃τως ἐχόντων. * τȣ́των δ' ὑπαρχόντων. * τȣ́των τοιȣ́των ὄντων. ‖ Quæ Cùm mihi acciderint. τȣ́των συμβεβηκότων μοι τῶν πραγμάτων. ‖ Cùm plurimùm interſit, exercitûs Imperatorem adeſſe. πολύ γε διαφέρον τῷ ςρατεύματι, τὸν ςρατηγὸν παρεῖναι. ‖ Cùm fieri poſſit, ut qui minimè ignavus fuerit, is ad magnam eruditionem perveniat. ἐνδεχόμενον, τόν γε μὴ ῥαθυμȣ̃ντα, τῆς πολυμαθείας εὖ ἥκειν. ‖ Cùm ei liceat, *vel* liceret, id agere. ἐξὸν αὐτῷ ταῦτα ποιεῖν. ‖ Cùm licuerit hoc liberari periculo. παρασχὸν ἀπηλλαχέναι τȣ̃ κινδύνȣ. ‖ Cùm liceat paucis diebus pervenire. ἐγχωρȣ̃ν, δι' ὀλίγων ἀφικέσθαι ἡμερῶν. ‖ Cùm liceat victoriam conſequi. παρατυχὸν ἄρασθαι τὴν νίκην.

CUM, *id.* QUANDO.

Cùm ſecundâ fortunâ uſus eſt. ἡνίκα εὐτύχησε. ‖ Cùm hoc fecit. ὅτε τȣ̃το ἐποίησε. ‖ Cùm ea fecerit. ὅταν ταῦτα ποιῆσαι, *vel* ποιήσῃ. ‖ Cùm differeret. ἐν τῷ λέγειν αὐτόν. ‖ Cùm ea cernerent. ἐν τῷ ταῦτα βλέπειν αὐτȣ́ς. ‖ Cùm illi turba inſtaret. ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ. Cùm imperaret. αὐτȣ̃ ἄρχοντος. ‖ Cùm deberent deſperare. ȣ̓δεμιᾶς αὐτοῖς τῆς σωτηρίας ὑπολειπομένης. ‖ Cùm bello petendi erunt Barbari. μελλȣ́σης τῆς ςρατείας ἐπὶ τȣ̀ς Βαρβάρȣς ἔσεσθαι. ‖ Cùm felici uterentur fortunâ, non fecerunt. ἐν εὐπραγίαις, μὴ πεποιήκασι. ‖ Cùm principatum teneremus. ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας. ‖ Cùm in ſe invicem convicia conjeciſſent. λοιδορίας ἀλλήλοις γιγνομένης.

CUM, TUM, *i.* TUNC.

Cùm id feceris, tùm gaudebis. ἐπειδὴ τȣ̃το ποιήσῃς, τηνικαῦτα χαιρήσεις. * ἐπειδὰν τȣ̃το ποιήσῃς, τότε χαιρήσεις. * τȣ̃το ποιήσας, χαιρήσεις.

CUM, TUM.

Cùm omnis diſciplina ſcientiâ & exercitatione quadam contineatur; Tùm Philoſophia præ cæteris. πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιςήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέςηκεν, ἡ δὲ Φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων. ‖ Cùm omnibus convenit magnificare ſapientiam, Tum maximè Principibus. ἅπασι μὲν προσήκει περὶ πολλȣ̃ ποιεῖσθαι τὴν φρόνησιν, μάλιςα δὲ τοῖς ἄρχȣσι, *vel* ȣ̓χ ἥκιςα καὶ τοῖς ἄρχȣσι. ‖ Cùm multa ſint quæ vitare oporteat, Tum illud maximè cavendum eſt. πολλῶν δὲ ὄντων, ἃ δεῖ φεύγειν, ἐκεῖνο μάλιςα φυλακτέον. * πολλὰ μέν ἐςι, ἃ δεῖ φεύγειν, πολὺ δὲ μάλιςα ἐκεῖνο φυλακτέον. ‖ Cùm in nullâ aliâ re ſimiles ſint, Tum in hac re plurimùm inter ſe diſſident. ἐν ȣ̓δενὶ τῶν ἄλλων ȣ̓δὲν ἐοικότες, ἐν τȣ́τῳ πλεῖςον ἀλλήλων διαφέρȣσι. ‖ Cùm anteà, Tum maximè eo tempore. καὶ ἐν τῷ πρόσθε χρόνῳ, τότε δὴ καὶ μάλιςα. ‖ Vir Cùm acuto ingenio, Tum robuſto corpore. ἀνὴρ ὀξύς τε τὴν διάνοιαν, καὶ τὸ σῶμα ἐῤῥωμένως ἔχων. ‖ Cùm ſcientiâ, Tum prudentiâ præſtans. ἐπιςήμῃ τε, καὶ συνέσει διαφέρων. ‖ Imparati Cùm à militibus, Tum à pecuniâ. τȣ̃το μὲν πρὸς τȣ̃ ςρατιωτικȣ̃, τȣ̃το καὶ πρὸς τῶν χρημάτων ἀπαράσκευοι.

CUMATILIS, & e, is. *Bleu.* ὁ καὶ ἡ κυάνεος, ȣς; καὶ τὸ νεον, νȣ; ἐȣ, ȣ̃. *Tirant ſur le bleu, ou verd de mer.* ὁ καὶ ἡ κυανοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

CUMERA, æ. fœm. *Un vaiſſeau à garder le blé.* τὸ ἀγγεῖον σιτοδόχον, ȣ. * ἡ σιτοδόχη, ης.

CUMINUM, i. neut. *Cumin, herbe.* τὸ κύμινον, ȣ.

CUMULATE. adv. *Abondamment.* ἐπισεσωρευμένως. * δαψιλῶς. *Pleinement.* ἐκπλέως. *Richement.* εὐπόρως. *Largement.* ἀφθόνως.

CUMULATIM. adv. *Par monceaux.* σωρηδόν.

CUMULATUS, a, um. *Comblé.* σεσωρευμένος, ένη, ένον. * ἐπισωρευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Plein juſqu'au haut.* ὁ καὶ ἡ ἔκπλεως, καὶ τὸ πλεων, εω. gen. *Parfait.* τέλειος, εία, ειον. ‖ Cumulatus voluptatibus. ταῖς ἡδοναῖς ὑπερπλησθεὶς, εντος. pro maſc.

CUMULO, as, avi, atum, are. *Mettre par monceaux.* σωρεύω, & ἐπισωρεύω, F. εύσω, P. ἐπισεσώρευκα. acc. *Combler.* συνεπιτίθημι, F. θήσω, P. συνεπιτέθεικα. acc. * προσεπιμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. προσεπιμεμέτρηκα. acc. ‖ Laudibus Cumulare. ὑπερεπαινεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερεπήνηκα. acc. * μυρίοις ἐγκωμίοις ἀποσεμνύνειν, *vel* ὑπερεπαινεῖν τινα. ‖ Aras thure Cumulare. λιβάνῳ τȣ̀ς βωμȣ̀ς σωρεύειν. ‖ Cumulatis ſuper aras omnis generis odoribus. τȣ̀ς βωμȣ̀ς παντο-

ἀστοῖς ἀρώμασι σωρεύων.

CUMULUS, i. maſc. *Monceau, amas.* ὁ σωρὸς, ȣ̃. * τὸ σώρευμα, ατος. *Comble, ce qu'on ajoute par-deſſus.* τὸ ἐπίμετρον, ȣ. * τὸ ἐπίβλημα, ατος. *Augmentation.* ἡ προσθήκη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cumulum acervare. σωρὸν συνάγειν. || Labor eſt, Cumulum congerere, etiam longo tempore : uno autem die eum diſſipare facile eſt. ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ: ἐν ἡμέρᾳ δὲ μιᾷ διαφορεῖσθαι ῥᾴδιον. || Ad felicitatem ingens Cumulus accedit. μεγάλη προσθήκη τῇ εὐδαιμονίᾳ γίνεται. * μεγίστη τῆς εὐδαιμονίας ὑπερβολὴ γίνεται. * μεγάλην ἐπίδοσιν εὐδαιμονία λαμβάνει. || Sic ad illa magnus Cumulus accedet. ȣ̓́τω μεγάλη προσθήκη ἔσεται τȣ́τοις. || Efficies ut ingens ad ea Cumulus accedat. πολλὴν τὴν προσθήκην τȣ́τοις ποιήσῃς. || Addit perſidiæ Cumulum. προστίθησι ἐπιθήκην τῆς ἀπιστίας. || Mercedis Cumulus. τȣ̃ μισθȣ̃ ἐπίβλημα.

CUNABULA, orum. neut. plur. *Le berceau.* ἡ κοιτὶς, ίδος. *Les langes & drapeaux d'un enfant.* τὰ σπάργανα, ων. || A Cunabulis. ἀπὸ τῶν σπαργάνων. *Dès l'enfance.* ἐκ νηπίων, *vel* ἐκ νέων. || Avium Cunabula. αἱ νεοττιαὶ, ῶν.

CUNÆ, arum. fœm. plur. *Idem.*

CUNCTABUNDUS, a, um. *Qui eſt long, ou tardif.* μέλλων, ȣσα, ον. *Qui demeure incertain, ou en doute.* ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Pareſſeux, oiſif.* ῥαδιȣργίων, ῶν; γίȣσα ȣ̃σα; γίον, ȣ̃ν.

CUNCTANTER. adv. *D'une façon lente & tardive.* βραδέως. *Lâchement.* ὀκνηρῶς. * ῥαθύμως. || Ut Cunctanter fiat. ἵνα γένοιτο ἀναβολή. (V. γείνομαι. in anom.)

CUNCTATIO, onis. fœm. *Retardement.* τὸ μέλλημα, ατος. * ἡ μέλλησις, εως. *Lâcheté.* ἡ ὄκνησις, εως. || Res Cunctationem non fert. τὸ πρᾶγμα μέλλησιν καὶ διατριβὴν ȣ̓κ ἀνέχεται. || Cunctationem afferre. διατριβὰς καὶ μελλησμοὺς ἐμποιεῖν. || Sine Cunctatione. ἐκ τȣ̃ παραχρῆμα. * κατὰ πάσης ἐπείξεως.

CUNCTATOR, oris. maſc. *Long ou tardif à faire quelque choſe.* ὁ μελλητὴς, ȣ̃. *à cauſe de quelque doute.* ὁ ἐνδοιαστὴς, ȣ̃.

CUNCTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Tarder, être long.* μέλλω, F. μελλήσω. (V. anom.) * βραδύνω, F. υνῶ, P. βεβράδυγκα. acc. *Dilayer, differer.* παρέλκω, F. ξω, P. παρεῖλχα. *Etre pareſſeux.* ὀκνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὤκνηκα. *Demeurer.* περιμένω, F. ενῶ. (V. anom. in μένω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quid Cunctatur? τί διατριβὴν ποιεῖται; || Diu Cunctari. πολλὴν διατριβὴν χρόνȣ ποιεῖν. || Cunctandi causâ. διατριβῆς ἕνεκα. || Nullatenùs Cunctari. μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι. || Semper aliquid prætexere & Cunctari. ἀεί τι προφασίζεσθαι, καὶ ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. || Semper Cunctari & procraſtinare. μέλλειν ἀεὶ καὶ βραδύνειν.

CUNCTUS, a, um. *Tout enſemble.* ὁ ἅπας, *vel* σύμπας, αντος: ἡ σύμπασα, ης: τὸ σύμπαν, αντος.

CUNEATIM. adv. *En forme de coin.* σφηνοειδῶς. *Par bataillons étroits de front, & larges par derriere.* κατὰ στίφη.

CUNEATUS, a, um. *Fendu avec un coin.* ἐσφηνωμένος, ένη, ένον. *Fait en forme de coin, s'etreciſſant en pointe.* ὁ καὶ ἡ σφηνοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * σφηκώδης, ες, εος, ȣς. (j. veſpæ modo in acutum deſinens.)

CUNEO, as, avi, atum, are. *Fendre avec un coin.* σφηνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσφήνωκα. acc. *Faire en forme de coin.* σφηκόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσφήκωκα. (j. propriè, veſpæ modo in acutum & anguſtum contraho.)

CUNEOLUS, i. maſc. *Petit coin.* ὁ σφηνίσκος, ȣ. || Cuneoli ferrei. αἱ ἐπισχίδες, ων.

CUNEUS, i. maſc. *Un coin.* ὁ σφὴν, ηνός. *Un gros clou.* ὁ γόμφος, ȣ. *Un bataillon étroit de front, & large par derriere.* ἡ σφηνοειδὴς ἐμβολὴ, ῆς. * τὸ στίφος, εος, ȣς.

CUNICULARIUS, ii. maſc. *Un pionnier, un mineur.* ὁ ὑπονομευτὴς, ȣ̃. * ὁ τȣ̀ς ὑπονόμȣς ὀρύττων, (οντος.)

CUNICULATIM. adv. *En forme de tuyau, ou par tuyaux.* ὑπονομηδόν.

CUNICULOSUS, a, um. *Où il y a beaucoup de creux ſous terre.* ὁ καὶ ἡ διωρυγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Plein de lapins.* τῶν δασυπόδων εὔπορος, ον. gen. ȣ.

CUNICULUS, i. maſc. *Mine, creux ſous terre.* ὁ ὑπόνομος, ȣ. * τὸ ὑπόρυγμα, ατος. *Taniere.* ὁ φωλεὸς, ȣ̃, *vel* ἡ φωλεὰ, ᾶς. || Cuniculos agere. τȣ̀ς ὑπονόμους ὀρύττειν, ττω, F. ξω, P. ὤρυχα. || Cuniculis oppugnare. ὑπονόμοις πολεμίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Attaquer par ruſes & par fineſſes.* ταῖς ἀπάταις προσβάλλειν. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Cuniculus. *Un connil, un lapin.* ὁ δασύπους, ποδος.

CUNICULA, æ. fœm. *Sariette, ou cendrée ſauvage, herbe.* ἡ κόνυζα, ης.

CUNILAGO, inis. fœm. *L'herbe encenſiere.* ἡ ἀγρία κόνυζα, ης.

CUPA, æ. fœm. *Une cuve à cuver la vendange.* ὁ πίθος, ȣ. *Une coupe à boire.* τὸ κύπελλον, ȣ.

CUPEDIA, æ. fœm. *Friandiſe, paſſion pour les viandes délicates.* ἡ φιλοψία, *vel* ἡ ὀψοφιλία, ας. * ἡ ἡδυπάθεια, είας. * ἡ ὀψοφαγία, ίας. || Cupedia, orum. neut. plur. *Friandiſes, viandes délicates.* τὰ πέμματα, ων.

CUPEDINARIUS, ii. maſc. *Un patiſſier, ou rotiſſeur, qui vend des viandes délicates.* ὁ ὀψοποιὸς, ȣ̃. * ὁ ὀψαρτύτης, ȣ. * ὁ ὀψοπώλης, ȣ.

CUPEDO, inis. fœm. V. CUPIDO.

CUPES, pis. omn. gen. *Friand.* ὁ καὶ ἡ ὀψοφάγος, ȣ. * ὁ καὶ ἡ φίλοψος, ȣ.

CUPIDE. adv. *Avec paſſion ou deſir.* ἐπιθυμητικῶς. * ἐραστικῶς.

CUPIDINEUS, a, um. *Appartenant à l'amour.* ἐρωτικὸς, κὴ, κόν.

CUPIDITAS, atis. fœm. *Convoitiſe, paſſion, deſir.* ἡ ἐπιθυμία, ας. ἡ ἐπιθύμησις, εως. || Cupiditas lucri. ἡ αἰσχροκερδία, ίας. || Cupiditas vitæ. ἡ φιλοψυχία, ας. || Qui Cupiditate pecuniæ caret. ὁ ἀφιλάργυρος, ȣ. || Honorum Cupiditas. ἡ φιλοτιμία, ας. || Dominandi Cupiditas. ἡ φιλαρχία, ας. || Cibi Cupiditas. *Appetit.* ἡ τȣ̃ σίτȣ ἐπιθυμία, ίας. || Tanta eos alienorum Cupiditas tenet. εἰς τȣ̃το τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας κατέστησαν. (καθίστασθαι.) || Alicujus rei Cupiditate teneri. ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς γίγνεσθαι. * ἐπιθυμίᾳ τινὸς κατέχεσθαι. || Alicujus rei Cupiditate inſatiabili teneri. ἀπλήστως ἔχειν πρός τι. || Mirâ Cupiditate tenetur. θαυμαστῶς ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνεται. || Honoris gloriæ

Cupiditate teneri. ἐπιθυμίαν ἔχειν τῆς τιμῆς. * τὴν τιμὴν δι' ἐπιθυμίας ἔχειν. || Inſatiabili pecuniæ Cupiditate laborantes. ἀπληςότατοι ὄντες τῶν χρημάτων. || Alicujus rei Cupiditate flagrare. τῷ πόθῳ ἐπί τι φέρεσθαι. * πόθον δεινὸν ἔχειν τινός. || Divitiarum Cupiditate tenetur. τῶν χρημάτων ἐκείνῳ πόθος πρόσεςι. || Alicujus rei Cupiditatem aliis injicere. πόθον τινὸς ἐμποιεῖν τινι, *vel* ἐνεργάζεσθαί τινι. || In alicujus rei Cupiditatem venire. εἰς ἐπιθυμίαν τινος ἀφικέσθαι. || Opum Cupiditate laborare. τῶν χρημάτων ἐπιθυμίᾳ ἁλίσκεσθαι. || Cupiditatem belli omnibus injicere. ἐπιθυμίαν ἐμβάλλειν πᾶσι τοῦ ςρατεύεσθαι. || Nimiâ enim aliqui belli Cupiditate flagrare mihi videntur. λίαν γάρ τινές μοι δοκοῦσιν ὡρμῆσθαι πρὸς τὸν πόλεμον. || Hujus rei Cupiditas multos invadit. τούτου ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλούς. || Cupiditates explere. τὰς ἐπιθυμίας ἀναπληρῶσαι, *vel* ἀποπληρῶσαι. || Tantâ tui videndi Cupiditate teneor. τοσαύτην ἔχω, περὶ τὸ ἰδεῖν σου τὸ πρόσωπον, ἐπιθυμίαν. || Aliis Cupiditatem injicere. εἰς ἐπιθυμίαν ἄγειν τοὺς ἄλλους. || Gloriæ Cupiditate teneri. ἐφιεμένως ἔχειν τῆς δόξης. || Mirâ eum audiendi Cupiditate flagrans. λιπαρῶς ἔχων ἀκούειν αὐτόν. * λίαν ἔχων ἐρωτικῶς ἀκούειν αὐτόν. || Si qua te bonorum illorum Cupiditas tenet. εἰ πόθος αἱρεῖ σέ τις τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν.

CUPIDO, inis. maſc. *Cupidon, faux Dieu, Amour.* ὁ ἔρως, ωτος. || Cupido, inis. fœm. *Convoitiſe, deſir.* ἡ ἐπιθυμία, ας. * ἡ ὄρεξις, εως. *Amour.* ὁ ἔρως, ωτος. || Auri Cupido. ἡ φιλοχρυσία, ας. || Habendi Cupido. ἡ πλεονεξία, ας. *Convoitiſe d'argent.* ἡ φιλοχρηματία, ας. *de richeſſes.* ἡ φιλοπλουτία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tanta nos Cupido invaſit honoris conſequendi. ἡμεῖς εἰς τοῦτο ἐπιθυμίας ἵκομεν, τοῦ δόξαν κτᾶσθαι. || Cupido inceſſit me philoſophandi. ἐπέρχεταί μοι φιλοσοφεῖν. || Hujus eum rei Cupido tenet. τούτου πόθος αὐτὸν ἔχει. || Voluptatis Cupidine teneri. τῆς ἡδονῆς πόθῳ κρατεῖσθαι. * προσπαθῶς διακεῖσθαι πρὸς τὴν ἡδονήν.

CUPIDUS, a, um. *Qui deſire, paſſionné pour.* ἐπιθυμητικός, *vel* ἐραςικός, κή, κόν. gen. || Cupidus certandi. ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, καὶ τὸ κον, ου. || Pacis Cupidus. εἰρηνικός, κή, κόν. || Virtutis Cupidus. ὁ καὶ ἡ φιλάρετος, καὶ τὸ ον, ου. V. CUPIO, & CUPIDO. || Belli Cupidum eſſe. φιλοπολέμως διακεῖσθαι. * ἐπὶ τοὺς πολέμους ὁρμᾶν. || Honoris Cupidus. ἐν ἐπιθυμίᾳ τῆς τιμῆς ὤν. * τῆς τιμῆς ἐπιθυμίαν ἔχων. V. CUPIDO.

CUPIENS, entis. part. *vel* nom. omn. gen. *Qui deſire.* ἐπιθυμῶν, (οῦντος) μοῦσα, μοῦν. gen. * γλιχόμενος, ένη, ενον. gen. * ἐπιθυμητικός, κή, κόν. gen. || Voluptatum Cupiens. ὁ καὶ ἡ φιληδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, καὶ τὸ ον, ου.

CUPIENTER. adv. *Avec paſſion, ou deſir.* ἐφιεμένως. * ἐπιθυμητικῶς. * ἐραςικῶς.

CUPIO, is, ivi, itum; ire. *Deſirer, ſouhaiter.* ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * γλίχομαι, F. ξομαι. * ἐφίεμαι. (V. anom.) gen. || Alicui Cupere. εὐδοκεῖν τινι, έω, ῶ, F. ήσω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid injuſtè Cupere. ἐπιθυμεῖν τινος ἀδίκως. || Cupio audire & diſcere. ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν. || Omnes quidem primas tenere Cupiunt. ἅπαντες μὲν τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται. || Gloriam Cupere. τῆς δόξης ἀντιποιεῖσθαι. || Semper plura Cupere. ἀεὶ τοῦ πλείονος ὀρέγεσθαι. || Cupio id ſcire. ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι ταῦτα. || Bonum aliquid Cupere. ἀγαθοῦ τινος ἐφίεσθαι. || Magis Cupiunt beneficia accipere, quàm conferre. μᾶλλον εὖ πάσχειν, ἢ εὖ ποιεῖν ἐφίενται. || Omnes Cupiunt loqui. πάντες γλίχονται λέγειν. || Alia Cupit. ἄλλα, *vel* ἄλλων γλίχεται. || Divitias Cupere. τὸν πλοῦτον ποθεῖν. || Cupio audire. ποθῶ ἀκοῦσαι. || Quæ inferiùs ſunt, Cupere. ἐπιποθεῖν τὰ κάτω. || Honeſta Cupere. ἐπιτηδεύειν τὰ καλά. || Honorem Cupere, honoris Cupidum eſſe. φιλοτίμως ἔχειν. || Cupere quid potes? τί βούλεσθαί σοι γίγνεσθαι, οἷος τ' εἶ; || Ut Cupiebat, omnia acciderunt. ἅπαντα τῇ εὐχῇ ὅμοια συνέπεσεν αὐτῷ.

CUPITOR, oris. maſc. *Qui deſire.* ὁ ἐπιθυμητής, οῦ. *Amoureux.* ὁ ἐραςής, οῦ.

CUPITUS, a, um. *Deſiré.* ἐπιθυμηθείς, θεῖσα, θέν. *Aimé.* ἐρασθείς, θεῖσα, θέν.

CUPRESSETUM, i. neut. *Lieu planté de cyprès.* ὁ κυπαρισσών, ῶνος.

CUPRESSEUS, a, um. & CUPRESSINUS, a, um. *De cyprès.* κυπαρίσσινος, & κυπαρίττινος, ίνη, ινον.

CUPRESSIFER, (eri) a, um. *Qui porte des cyprès.* ὁ καὶ ἡ κυπαρισσοφόρος, καὶ τὸ ὄρον, ου.

CYPRESSUS, i. *vel* CUPRESSUS, ûs. fœm. *Cyprès, arbre.* ἡ κυπάρισσος, ου.

CUPREUS, a, um. *De cuivre.* χαλκεῖος, είᾳ, εῖον.

CUPRUM, i. neut. *Du cuivre.* ὁ χαλκός, οῦ.

CUR. adv. *Pourquoi.* διὰ τί. * τίνος ἕνεκα. * ἐφ' ᾧ. || Nihil eſt, *vel* nihil cauſæ eſt Cur hoc facias. μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιῆσαι. aor. 1. infinit. à ποιέω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cur bene dicendi ſtudioſos fugiant. διὰ τί τοὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι. || Interrogatus Cur non deponat imperium. ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐκ ἀποτίθεται τὴν ἀρχήν. || Cur Luna deficit. διότι ἐκλείπει ἡ σελήνη. || Cur hoc faciamus, poſteà dicetur. διὰ τίνα αἰτίαν τοῦτο ποιοῦμεν, ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. || Vult mihi malefacere, neſcio Cur. κακῶς ἐμὲ βούλεται ποιεῖν, οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου. || Rectè conſiderate, Cur hæc fecerit. συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττεν. || Tibi juſtum id eſſe videtur, mihi verò Cur non erit? σοὶ μὲν τοῦτο δίκαιον δοκεῖ εἶναι, ἐμοὶ δὲ διὰ τί οὐκ ἔςαι; || Cur enim putatis omnes fugere hoc bellum? τίνος γὰρ ἕνεκα νομίζεσθε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; || Cur iſti præmium non dabitis? διὰ τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; || Cur id fecit? τί ποτ' ἐςὶν, ὃ παθὼν τοῦτο πεποίηκε; || Neſcio Cur id prætererierit. οὐκ οἶδα ὅ, τι παθὼν τοῦτο παρέλιπε. || Cur iſtis ſuccenſes? τί εἶναι ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; || Cauſam nullam afferre queo, Cur præferri debeat. οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα προτιμηθείη ἄν. || Nihil eſt Cur hæc dicat. οὐδέν ἐςιν, ἐφ' ὅτῳ ταῦτα λέγῃ. || Cur hæc dixi? πρὸς δὲ τί τοῦτ' ἔφην; || Cur venit? ἧς χάριν αἰτίας ἔρχεται; * τίνα χρείαν ἔχων πάρεςι;

CURA, æ. fœm. *Soin.* ἡ ἐπιμέλεια, είας. * ἡ φροντίς, ίδος. *Souci, chagrin.* ἡ μέριμνα, ης. * ἡ φροντίς, ίδος. || Hæc res mihi Curæ eſt. μέλει μοι τοῦτο, *vel* τούτου, *vel* περὶ τούτου, *vel* ὑπὲρ τούτου. * τούτου ἐπιμελέομαι, fut. med. ήσομαι. || Sine Curâ eſſe, Curam abjicere non habere. ἀδιαφορεῖν, έω, F. ήσω. (ἐν. dat.) * ἀμελεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen. *Etre pareſſeux.* ῥᾳςωνεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐρρᾳςώνευκα. || Curam ge-

rere. ἐπιμελεῖσθαι. gen. V. CURO. || Curas mandare. προστάττειν, άττω, F. άξω, P. προστέταχα. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curam in aliquâ re adhibere. σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *vel* πρός τι. || Curam ponere in eligendo optimo Judice. σπουδὴν ἔχειν κριτὴν βέλτιστον ἐκλέξασθαι. || Curam ponere in aliquâ re quærendâ. σπουδὴν ποιεῖσθαι ζητεῖν τι. || Curam omnem adhibere, ut honorem conſequaris. σπουδὴν ποιεῖσθαι πᾶσαν, ὅπως τῆς δόξης τύχῃς. * σπουδὴν καὶ προθυμίαν ἅπασαν ποιεῖσθαι, τοῦ τῆς δόξης τυχεῖν. || Curam omnem hac in re ponunt. πᾶσαν τὴν σπουδὴν περὶ τοῦτο, *vel* ἐπὶ τούτῳ ποιοῦσι. || Dico hæc magnâ Curâ indigere. σπουδῆς πολλῆς λέγω ταῦτα προσδεῖσθαι. || Digna ſunt hæc Curâ Regis. σπουδῆς ἄξια τῷ Βασιλεῖ ταῦτα. || Magnâ Curâ mandata exequi. πολλῇ, *vel* μεγάλῃ σπουδῇ τὰ παρηγγελμένα πράττειν, *vel* μετὰ πολλῆς σπουδῆς. || Privatæ domûs Cura. ἡ περὶ τὴν ἰδίαν οἰκίαν σπουδή. || Nullam Curam omittere. μηδὲν ἀνιέναι σπουδῆς. || Curam alicui rei impendere. ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος. * πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περί τινος. || Hoc mihi Curæ eſt. μέλει μοι τούτου, *vel* ὑπὲρ τούτου, *vel* περὶ τούτου. μέλει μοι τοῦτο. || De hoc mihi Curæ non eſt. μηδὲν μέλει μοι τούτου. || Si qua tibi hujus rei Cura eſt. εἴ τι μέλει τούτου σοι. || Mihi Curæ eſt, ut felix ſim. μέλει μοι, ὅπως εὐδαιμονήσω. * μέλει μοι, εὐδαιμονεῖν. || In Rempublicam omni Curâ incumbere. μάλιστα ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι. || Quibus Curæ eſt me affligere. οἷς ἐστιν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν. || Curæ erat illis ſcire. ἐπιμελὲς αὐτοῖς ἦν εἰδέναι. || Alicujus rei Curam habere. ἐπιμέλειαν ἔχειν τινός. * ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περί τινος, *ſeu* περί τι. || Decet te, tui Curam habere. σοὶ προσήκει, σαυτοῦ ἐπιμέλειαν ἔχειν. || Valetudinis maximam Curam habere. μεγίστην, *vel* πλείστην ἔχειν ἐπιμέλειαν τῆς ὑγιείας. || Negotiorum Curam habere. τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. || Tantam illius Curam numen habuit. τοσαύτην ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν. (V. ἔχω in anom.) || Aliquam aliorum Curam habere. ἐπιμέλειάν τινα ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἄλλων. || Id nullo modo Curæ habet. τούτου ἐπιμέλειαν μηδεμίαν ποιεῖται. || Curam gerit Contractuum. ἐπιμέλειαν ποιεῖται περὶ τὰ συμβόλαια. || Si res humanæ Diis Curæ ſunt. εἴ τις ἐπιμέλεια ἀνθρωπίνων ὑπὸ Θεῶν γίγνεται. *vel* εἴ τι μέλει τῶν ἀνθρώπων τοῖς Θεοῖς. || Si tibi noſter honor Curæ eſt. εἴ τις σοι ἡμετέρας τιμῆς λόγος. || Honor mihi parum Curæ eſt. τοῦ τιμᾶσθαι βραχὺς μοι λόγος. || Hoc nihil mihi Curæ eſt. τούτου οὐδένα λόγον ποιοῦμαι. * τοῦτο περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι. || Si hoc tibi Curæ eſt. εἰ ἐπιμελῶς ἔχεις περὶ τοῦτο. * εἰ τοῦτο δι' ἐπιμελείας ἄγεις. || In rebus parvis & nullius momenti, magnam Curam ponere. εἰς μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια μεγάλην φροντίδα καταθέσθαι. || Magnam alicujus rei Curam gerere. φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἔχειν τινός. || Nullâ victûs Curâ affici. ἀφροντίστως ἔχειν τοῦ βίου. || Nullius rei Curam ſuſcipere. μηδὲν ἀναλαμβάνειν εἰς φροντίδα. * μηδενὸς ἐπιμέλειαν λαμβάνειν. || Rerum ſuarum Curæ totum ſe dedere. φροντίδι τῶν αὐτοῦ, ὅλον ἑαυτὸν ἀποδοῦναι. || Magnæ ipſi Curæ fuit Reſpublica. μεγάλην πρόνοιαν ἐποιεῖτο τῆς πολιτείας, *vel* περὶ τῆς πολιτείας. || Nullam hujus rei Curam habet. πρόνοιαν οὐδεμίαν ποιεῖται τούτων, *vel* ἔχει τούτων. || Magnam Curam in pietatem confert. πολλὴν πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχει. || Superiorum temporum acta Curæ nobis eſſe debent. περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιητέον. || Curam gerere adoleſcentum. εὐλάβειαν καὶ φυλακὴν ποιεῖσθαι τῶν νεανίσκων. || Maximam Curam habere aliorum commodi. πλεῖστον λόγον ποιεῖσθαι τοῦ συμφέροντος τοῖς ἄλλοις. || Æquitatis Cura habenda eſt. τοῦ δικαίου δεῖ λόγον ποιεῖσθαι. * τοῦ δικαίου πλεῖστον λόγον ποιητέον. || Cura rerum neceſſariarum. ἡ περὶ τἀναγκαῖα ἐπιμέλεια. || Curam impendere in res ſuas. διατρίβειν περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν. * παντὶ λόγῳ χρῆσθαι ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ. V. CURO. || Curis plenus. φροντίδος ἀνάπλεως. || Vexari Curis. φροντίσι πιέζεσθαι. || In non vulgarem Curam incidere. εἰς οὐ τυχοῦσαν φροντίδα ἐμπίπτειν. || Curis implicari. φροντίσιν ἐμπλέκεσθαι. || Sollicitus animus, & Curis affectus. μεριμνῶσα ψυχὴ, καὶ πεφροντισμένη. || Magnam Curam alicui afferre. πολλὴν μέριμναν ἐμποιεῖν, *vel* ἐνεργάζεσθαί τινι. || Curis contabeſcere. μερίμναις ἐκτήκεσθαι. || Sexcentis Curis diſtrahi. ὑπὸ μυρίων φροντίδων περιέλκεσθαι. || Infinitis Curis conſtrictus. μυρίαις φροντίσι συνεχόμενος, *vel* ἐνοχλούμενος. || Animo eſſe graviſſimis Curis perturbato. φροντίσι μεγίσταις τὴν ψυχὴν ταράττεσθαι. || Magnis Curis affici. εἰς πολλὴν φροντίδα καταστῆναι, *vel* καθίστασθαι. || Animum habere Curis fluctuantem. κυμαίνουσαν ἔχειν πολλαῖς φροντίσι τὴν ψυχήν. || Sexcentis Curis affectus. συνὼν μυρίαις ἀνίαις.

CURANTIA, æ. fœm. *Soin.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. || Non Curantia. ἡ ἀμέλεια, είας.

CURATIO, onis. fœm. *Soin, attention.* ἡ ἐπιμέλεια, είας. * ἡ ἐπίστασις, εως. *Cure ou gueriſon.* ἡ θεραπεία, είας. * ἡ θεραπευσία, ας. || Curationi opportunus. ὁ καὶ ἡ εὐθεράπευτος, καὶ τὸ τον, ου. || Curatio. *Curatelle.* ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς. * ἡ ἐπιτροπεία, είας. || Fratris Curationem ſuſcipere. *Etre Curateur de ſon frere.* τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ἐπίστασιν ἐπιτρέπεσθαι, πομαι, fut. med. ψομαι. * ἐπιτροπεύειν τοῦ ἀδελφοῦ. *Prendre ſoin de ſon frere.* ἐγχειρίζεσθαι τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ἐπιμέλειαν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curationem conſequi in morbo. θεραπείας τυχεῖν ἐν νόσῳ. || Curatio corporis, aut morborum. θεραπεία τοῦ σώματος, ἢ τῶν νοσημάτων. || Curatio morborum corporis. θεραπεία τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων. || Curationem adhibere morbis. θεραπείαν ἐπάγειν τοῖς νοσήμασι. || Ægrè Curationem admittere. δυσχερῶς ἔχειν πρὸς τὴν θεραπείαν.

CURATOR, oris. maſc. *Qui a la charge & le ſoin.* ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ. gen. *Curateur.* ὁ ἐπίτροπος, ου. *Qui guérit, qui panſe.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ. || Reficiendis muris Curator. ὁ ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. || Curator pacis. ὁ εἰρηνοφύλαξ, ακος. * ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιμελητὴς, οῦ. || Curator urbis. ὁ ἀστυκὸς, οῦ. || Annonæ Curator. ὁ ἀγορανόμος, ου. || Curator pupillorum. ὁ ὀρφανιστὴς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui multorum operum Curator erat. πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὤν. || Gymnaſii Curator. ἐπιστάτης γυμνασίου. || Murorum reficiendorum Curator. προστάτης τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. || Curator operis. ἐπιμελητὴς τοῦ ἔργου. || Deligere aliquem Curatorem ad hanc rem. χειροτονεῖν τινα ἐπιμελητὴν εἰς τοῦτο.

CURATORIA, æ. fœm. *Curatelle.* ἡ ἐπιτροπεία, είας. *Office ou charge de curateur.* ἡ ἐπιτροπευτικὴ, ῆς.

CURATURA, æ. V. CURATIO.

CURATUS, a, um. *Fait avec ſoin.* ἐπιμεληθεὶς, θεῖσα, θέν. * πεφροντισμένος, ένη, ένον. *Traité, panſé.* τεθεραπευμένος, ένη, ένον. || Corpore Curatus. ὁ καὶ ἡ εὔσαρκος, *vel* εὐσώματος, καὶ τὸ ον, ου.

CURCULIO, onis. maſc. *Calendre, ou charençon, petite bête.* ὁ τρὼξ, ωγός. * ὁ κὶς, ιός.

CURIA, æ. fœm. *La Cour, le Palais, le Sénat.* τὸ βουλευτήριον, ίου. * τὸ ἀρχεῖον, είου. *L'aſſemblée des Sénateurs, ou Conſeillers.* ἡ βουλὴ, ῆς. *Le Palais du Roi.* τὸ ἀνάκτορον, ου. * ἡ βασιλεία, ας. *Curie, quartier de ville, ſelon la diviſion que Romulus fit de la ville de Rome.* ἡ φρατρία, ας.

CURIALIS, & e. *Qui appartient à une même curie.* φρατριακὸς, κὴ, κόν. *Qui appartient à la Cour d'un Roi.* βασιλικὸς, κὴ, κόν. *au Parlement, ou au Conſeil.* βουλευτήριος, ία, ιον. || Curialis. *Citoyen d'une même curie.* ὁ φράτωρ, ορος. * ὁ φυλέτης, ου. (pro maſc.)

CURIATIM. adv. *Par curies.* κατὰ φρατρίας.

CURIATUS, a, um. *Fait par les Curies, appartenant aux Curies.* φρατριακὸς, κὴ, κόν. * ὁ, ἡ, τὸ τῆς φρατρίας.

CURIO, onis. maſc. *Le maître d'une Curie Romaine.* ὁ φρατρίαρχος, ου. *Le ſacrificateur d'une Curie.* ὁ τῆς φρατρίας προεστὼς ἱερεὺς, (έως.) *Curé d'une Paroiſſe.* ὁ ἱεράρχης, ου.

CURIOSE. adv. *Avec ſoin.* ἐπιμελῶς. *Curieuſement, avec un trop grand ſoin.* πολυπραγμόνως. * περιέργως. || Conquirere aliquid Curioſè. τὶ, *vel* εἴς τι πολυπραγμονεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπολυπραγμόνηκα. || Res Græcorum Curioſè obſervare. πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν πραγμάτων τῶν Ἑλληνικῶν. || Curioſè de alienis rebus inquirere. περιεργάζεσθαι τὰ τῶν ἄλλων. || Facilius eſt aliena Curioſè obſervare, quàm propria rectè diſponere. ῥᾷον τὰ ἀλλότρια πολυπραγμονεῖν, ἢ τὰ οἰκεῖα ἑαυτοῦ διασκέπτεσθαι.

CURIOSITAS, atis. fœm. *Curioſité, recherche trop ſoigneuſe.* ἡ περιεργία, ας. * ἡ πολυπραγμοσύνη, ης.

CURIOSUS, a, um. *Curieux, qui prend trop de ſoin.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ περίεργος, καὶ τὸ ον, ου. *Soigneux.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. gen. *Qui deſire avoir la connoiſſance.* ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. gen. || Curioſus alienarum rerum. ὁ ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De alienis rebus Curioſum non eſſe. μηδὲν τῶν ἄλλων περιεργάζεσθαι. || Medicinæ Curioſus. τῶν ἰατρικῶν ἐπιμελητής. || Alienarum rerum Curioſus. πολυπραγμονῶν περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

CURO, as, avi, atum, are. *Soigner, avoir ſoin de.* φροντίζω, F. ίσω, P. πεφρόντικα. gen. * ἐπιμελέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. gen. * κήδομαι, fut. med. κήσομαι. gen. *Panſer, traiter.* θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc. *Avoir de l'affection.* σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. (περὶ cum gen. *vel* acc.) *Refaire.* ἀναλαμβάνειν. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. || Curare ægrotos. νοσηλεύειν, εύω, F. εύσω, P. νενοσήλευκα. neut.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Publicam ſalutem Curare. τῆς κοινῆς σωτηρίας φροντίζειν. || Illi veritatem nihil Curant. ἐκεῖνοι τῆς μὲν ἀληθείας οὐδὲν φροντίζουσι. || Parum id Curat. φροντίζει τούτου ὀλίγον. || Parum Curare, an quis talis videatur. μικρὸν φροντίζειν εἰ δόξει τις τοιοῦτος. || Curo, ut pietatem colam. φροντίζω, ὅπως τὴν εὐσέβειαν ἀσκήσω. || Cura, ne quid indignum tuo honore facias. φρόντιζε, ὅπως μηδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ποιήσῃς. || Aliquid valdè Curare. περί τινος μάλιστα φροντίζειν, *vel* ὑπέρ τινος. || Ne minimùm quidem, ea quæ ſunt officii ſui, Curant. φροντίζουσιν οὐδὲ μικρότατον τῶν καθηκόντων αὐτοῖς. || Hoc Curo. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου, *vel* περὶ τούτου. * μέλει μοι τούτου. * μέλει μοι τοῦτο. || Cura populum. μελέτω σοι τοῦ πλήθους. || Nihil aliud Curant, quàm ut pecuniam colligant. οὐδενὸς αὐτοῖς ἄλλου μέλει, πλὴν τοῦ χρηματίζεσθαι. || Pravos minimè Curo. μέλει μοι ἥκιστα φαύλων. || Nihil corpus Curare. μηδὲν τοῦ σώματος φροντίζειν. || Res utiles nunquam Curarunt. περὶ τῶν συμφερόντων οὐδὲν πώποτε ἐμέλησεν αὐτοῖς, *vel* μεμέληκεν αὐτοῖς. || Hæc Curabo. τούτων μελήσει μοι. || Curo, ut beatus ſim. μέλει μοι εὐδαιμονεῖν, *vel* ὅπως εὐδαιμονήσω. || Non minùs Curare politicam adminiſtrationem, quàm ſalutem civitatis. σπουδάζειν περὶ τὴν πολιτείαν οὐχ ἧττον, ἢ περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. || Commoda ſua Curare. ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σπουδάζειν, *vel* ἐπιμελεῖσθαι. || Curo ut ſalvus ſis. ἐπιμελοῦμαι ὅπως διασωθῇς, *vel* ὅπως ἂν διασωθείης. || Curare res publicas. τῶν κοινῶν, *vel* περὶ τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι. || Cura ut id fiat. ἐπιμελοῦ, ὅπως τοῦτο γένοιτο. || Nihil id Curabant. τούτοις οὐδοτιοῦν ἔμελεν ἐκείνους. || Valetudinem Curare. προσαναλῶσαί τινα φροντίδα σώματι. || Nihil iſta Curo. κήδομαι τούτου μηδέν. || Curare, Curam habere. ἐπιμέλειαν ἔχειν, *vel* ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος. V. CURA. || Morbum Curare. νόσον θεραπεύειν. * τῷ νοσήματι θεραπείαν ἐπάγειν. || Vix Curari poteſt. δυσχερῶς ἔχει πρὸς τὴν θεραπείαν. || Curari in morbo. θεραπείας τυγχάνειν ἐν νόσῳ.

CURRICULO. adv. *En courant, vite, promptement.* δρομάδην. * δρομαίως. * δρομικῶς.

CURRICULUM, i. neut. *Cours, courſe.* τὸ δρόμημα, ατος. * ὁ δρόμος, ου. *Petit char ou chariot.* τὸ ἁρμάτιον, ίου. *Lice où l'on court.* τὸ στάδιον, ίου. || Curriculum ſolis. ἡ τοῦ ἡλίου περιφορὰ, ᾶς, *vel* περίοδος, ου. || Se in Curriculo exercere. γυμνάζεσθαι ἐν τῷ σταδίῳ.

CURRO, is, cucurri, curſum, ere. *Courir.* τρέχω, fut. med. δραμοῦμαι. (V. anom.) * θέω, fut. med. θεύσομαι.

CURRUCA, æ. fœm. *Un verdon, oiſeau.* ἡ ἐπιλαῒς, ΐδος.

CURRUS, ûs. maſc. *Char, ou chariot.* τὸ ἅρμα, ατος. * ἡ ἅμαξα, ης. * ὁ ὄχος, ου. *Chariot à deux roues.* ὁ δίφρος, ου. || Curru vehere. ὀχεῖν, έω, F. ήσω, P. ὤχηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curru vehi Meſſenam. πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην. || Currum regere. τὸ ἅρμα ἡνιοχεύειν.

CURSIM. adv. *En courant.* δρομάδην. * δρομαίως, * δρομικῶς.

CURSITO, as, avi, atum, are. *Courir ſouvent.* πολλάκις τρέχω, fut. δραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.) *Par-ci par-là.* περιτρέχω. || Huc & illuc Curſitare. δεῦρο κἀκεῖσε πλανᾶσθαι, άομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Surſum & deorſum. *Haut & bas.* ἄνω καὶ κάτω

πλανᾶσθαι.

CURSO, as, avi, are. V. CURSITO.

CURSOR, oris. maſc. *Coureur, courier.* ὁ δρομεύς, έως. * ὁ δρομικός, ȣ̃.

CURSORIUS, a, um. *Propre pour courir.* δρομικός, κή, κόν.

CURSURA, æ. fœm. *Courſe.* τὸ δρόμημα, ατ☉-. * ὁ δρόμος, ȣ.

CURSUS, ûs. maſc. *Cours, courſe.* ὁ δρόμος, ȣ. * τὸ δρόμημα, ατ☉-. || Curſus lunæ. ἡ τῆς σελήνης περιφορά, ᾶς. || Curſum inire. ὁρμᾶσθαι, άομαι, ῶμαι fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curſum contendere. κατατείνειν τὸν δρόμον. || Curſu contendere ad portum. κατατείνειν τὸν δρόμον εἰς τὸν λιμένα.

CURTO, as, avi, atum, are. *Accourcir, diminuer.* κολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Abréger.* βραχύνω, F. υνῶ, P. βεβράχυγκα. acc.

CURTUS, a, um. *Court, accourci.* κολοβός, βή, βόν. *Bref, qui n'eſt pas long.* βραχύς, έ☉-; χεῖα, είας; χύ, έ☉-.

CURVAMEN, inis. neut. *Courbure.* τὸ κύρτωμα, ατ☉-. * ἡ καμπή, ῆς. * ἡ κάμψις, εως. *Voute.* ἡ ἀψίς, ῖδ☉-.

CURVATIO, onis. fœm. *Courbure.* ἡ κάμψις, εως. * ἡ ἐπικαμπή, ῆς.

CURVATURA, æ. fœm. V. CURVAMEN.

CURVATUS, a, um. *Courbé.* κεκυρτωμέν☉-, ένη, ένον. * καμφθείς, θεῖσα, θέν. * ἀγκύλ☉-, λη, λον.

CURVESCO, is, ere. *Se courber, devenir courbé.* κυρτόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

CURVIFRONS, ntis. omn. gen. *Qui a le front tortu.* ὁ καὶ ἡ καμψιμέτωπος, ȣ.

CURVIPES, edis. omn. gen. *Qui a les pieds tortus.* ὁ καὶ ἡ ἀγκυλόπȣς, οδος.

CURULIS, & e. *Fait en façon de chariot.* ὁ καὶ ἡ ἁρμάτει☉-, καὶ τὸ ειον, είȣ. || Sella Curulis. *Une chaiſe roulante, en façon de petit chariot, dans laquelle les Magiſtrats de Rome étoient portés.* ὁ ἀγκυλόπȣς δίφρ☉-. gen. * τȣ̃ ἀγκυλόποδος δίφρȣ. || Magiſtratus Curulis. *Qui avoit droit d'avoir cette ſorte de chaiſe.* ὁ ἄρχων τȣ̃ δίφρȣ ἀγκυλόποδος ἀξιωθείς, έντ☉-.

CURVO, as, avi, atum, are. *Courber.* κυρτόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. * κάμπτω, F. ψω, P. κέκαμφα. acc.

CURVUS, a, um. *Courbé.* ὁ καὶ ἡ καμπύλος, *vel* ἀγκύλος, καὶ τὸ λον, ȣ, *vel* λη, λον. * ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπής, καὶ τὸ ές, έ☉-, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκυρτος, τὸ ον, ȣ. * κυρτός, ή, όν.

CUSOR, oris. maſc. *Forgeur.* ὁ κοπεύς, έως.

CUSPIDATIM. adv. *En pointe.* κατ' αἰχμήν.

CUSPIDATUS, a, um. *Fait en pointe, pointu.* ἀκιδωτός, τή, τόν. * *Aiguiſé, en pointe.* εἰς αἰχμὴν ἀποξυνθείς, θεῖσα, θέν.

CUSPIDO, as, avi, atum, are. *Rendre pointu.* ἀκιδόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠκίδωκα. acc. *Aiguiſer en pointe.* εἰς ἀκίδα ἀποξύνω, F. υνῶ, P. ἀπώξυγκα. acc.

CUSPIS, idis. fœm. *Pointe, bout aigu & pointu.* ἡ ἀκίς, ῖδ☉-. * ἡ αἰχμή, ῆς. *Aiguillon.* τὸ κέντρον, ȣ. *Pointe, ſommet.* τὸ ἄκρον, ȣ. || Cuſpide acutâ juncus. ὁ ὀξυβελὴς σχοῖν☉-, (ȣ.)

CUSTODIA, æ. fœm. *La garde, l'action de garder.* ἡ φυλακή, ῆς. *La garde d'une ville, d'un château.* ἡ φυλακή, ῆς. * ἡ φρȣρά, ᾶς. *Priſon.* τὸ φυλακτήριον, ίȣ. * ἡ φυλακή, ῆς. || Quibus Cuſtodia corporis committitur. οἱ σωματοφύλακες, ων. || Cuſtodiam agere. V. CUSTODIO.

CUSTODIÆ, arum. fœm. plur. *Les gardes, ceux qui font la garde.* οἱ φύλακες. *Archers de la garde.* οἱ δορυφόροι, ων.

CUSTODIO, is, ivi, itum, ire. *Garder, défendre.* φυλάττω, F. ξω, P. πεφύλαχα. acc. *Conſerver.* σώζω, F. ώσω, P. σέσωκα. acc. * τηρέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Garder, défendre (une place, une ville.)* φυλάττω. * φρȣρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφρȣ́ρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bona Cuſtodire. φυλάττειν τἀγαθά. Leges. τȣ̀ς νόμȣς. || Ab injuriâ aliquem Cuſtodire. ἀπὸ τῆς ἀδικίας φυλάττειν τινά. || Cuſtodire civitatem. σώζειν τὴν πόλιν, *vel* διασώζειν, *vel* διαφυλάττειν. || Cuſtodire & obſervare aliquem. παρατηρεῖν, *vel* παραφυλάττειν τινά. || Cuſtodit eos ne abeant. τȣ́τȣς ἐξιέναι τηρεῖ. || Seipſum diligenter Cuſtodire. τηρεῖν πάσῃ φυλακῇ ἑαυτόν. || Cuſtodire corpus. τὴν τȣ̃ σώματος φυλακὴν ποιεῖσθαι. || Memoriâ Cuſtodire. διὰ μνήμης ἔχειν.

CUSTODITE. adv. *Avec circonſpection.* πεφυλαγμένως.

CUSTODITUS, a, um. *Gardé.* πεφυλαγμέν☉-, ένη, ένον.

CUSTOS, odis. comm. gen. *Garde, gardien ou gardienne.* ὁ καὶ ἡ φύλαξ, ακος. *Qui prend garde.* ὁ φυλακτήρ, ῆρ☉-. || Corporis Cuſtos. *Garde du corps.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος. || Carceris Cuſtos. ὁ εἱργμοφύλαξ, ακος.

CUTICULA, æ. fœm. *Petite peau.* τὸ δερμάτιον, ίȣ.

CUTIS, is. fœm. *Peau.* τὸ δέρμα, τος. * ἡ δορά, ᾶς. || Ad vivam uſque Cutem. ἐγχυτί.

C Y

CYANEUS, a, um. *De couleur perſe ou bleue; bleu céleſte.* κυάνε☉-, νȣ̃ς; νέη, νῆ; νεον, νȣ̃ν.

CYANUS, i. maſc. *Pierre précieuſe nommée Turquoiſe.* ὁ κυανός, ȣ̃.

CYATHUS, i. maſc. *Un gobelet, petit vaiſſeau à boire: C'eſt auſſi une certaine meſure ou poids d'une once & demie.* ὁ κύαθ☉-, ȣ.

CYCLAMINUS, i. fœm. & CYCLAMINUM, i. neut. *Cyclamen, pain de pourceau, herbe.* ἡ κυκλάμιν☉-, ȣ.

CYCLAS, adis. fœm. *Sorte de robe de femme, ou voile traînant juſqu'à terre.* ἡ κυκλάς, άδος.

CYDONEUM, i. *vel* CYDONIUM, ii. neut. *Pomme de coing.* τὸ κυδώνιον μῆλον, (ȣ.)

CYGNEUS, a, um. *De cygne.* κύκνει☉-, εία, ειον.

CYGNUS, i. maſc. *Un cygne, oiſeau.* ὁ κύκν☉-, ȣ.

CYLINDRACEUS, a, um. *Fait en façon d'un cylindre.* ὁ καὶ ἡ κυλινδροειδής, καὶ τὸ ές, έ☉-, ȣ̃ς.

CYLINDRUS, i. maſc. *Cylindre, pierre, ou figure longue & ronde.* ὁ κύλινδρος, ȣ.

CYMA, æ. fœm. & CYMA, atis. neut. *La cyme, ou le tendron des herbes.* τὸ κῦμα, ατ☉.

CYMATILIS, & e. *Pers ou bleu, de couleur de mer.* ὁ καὶ ἡ κυματοειδὴς, *vel* κυανοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, ἐ☉, ὖς.

CYMATIUM, ii. neut. *Cymaiſe, piéce d'architecture.* τὸ κυμάτιον, ἰȣ.

CYMBA, æ. fœm. *Une barque.* ἡ κύμβη, ης. *Une nacelle.* τὸ σκαφίδιον, ἰȣ.

CYMBALISSO, as, avi, atum, are. *Jouer des cymbales.* κυμβαλίζω, F. ίσω, P. ικα.

CYMBALISTA, æ. maſc. *Joueur de cymbales.* ὁ κυμβαλιστὴς, ȣ̃.

CYMBALUM, i. neut. *Cymbale.* τὸ κύμβαλον, ȣ.

CYMBIUM, ii. neut. *Un vaiſſeau creux en forme de gondole.* τὸ κύμβιον, ἰȣ.

CYMBULA, æ. fœm. *Petit bateau, un eſquif.* τὸ κύμβιον, ἰȣ. * τὸ μικρὸν σκαφίδιον, ἰȣ.

CYMINUM, i. neut. V. CUMINUM.

CYMOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de cymes ou tendrons.* ὁ καὶ ἡ κυματώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ȣς.

CYNOCEPHALÆA, æ. fœm. *Tête de chien, herbe.* ἡ κυνοκεφαλαία, αίας. *vel* τὸ κυνοκεφάλαιον, αίȣ.

CYNOGLOSSA, æ. *vel* CYNOGLOSSUS, i. fœm. *Langue de chien, herbe.* τὸ κυνόγλωσσον, ȣ. *vel* ἡ κυνόγλωσσ☉, ȣ.

CYNOMORION, ii. neut. *Tigne, herbe.* τὸ κυνομόριον, ἰȣ.

CYNOMYIA, æ. fœm. *Mouche de chien.* ἡ κυνομυία, ας.

CYNORRHODUS, i. fœm. *Roſe ſauvage.* τὸ κυνόῤῥοδον, ȣ.

CYNOSBATUS, i. fœm. *Un églantier, arbriſſeau.* ἡ κυνόσβατος, ȣ.

CYPARISSIAS, æ. maſc. *L'herbe à lait, tithymale.* ὁ κυπαρισσίας, ἰȣ.

CYPARISSUS, i. fœm. *Cyprès, arbre.* ἡ κυπάρισσ☉, ȣ.

CYPERUM, i. neut. & CYPERUS, i. maſc. *Souchet, eſpece de jonc.* ὁ κύπειρ☉, ȣ. *vel* τὸ κύπειρον, ȣ.

CYPRINUS, i. maſc. *Une carpe.* ὁ κυπρῖν☉, ȣ.

CYPRINUS, a, um. *De troëne.* κύπριν☉, ίνη, ινον.

CYPRIUM, ii. neut. (*ſupple Æs.*) *Du cuivre.* ὁ χαλκὸς κύπρι☉.

CYPRIUS, a, um. *Qui eſt de l'Iſle de Cypre.* Κύπρι☉, ία, ον.

1. CYPRUS, i. fœm. *Cypre, Iſle de la mer Méditerranée, près de la Syrie.* ἡ Κύπρ☉, ȣ.

2. CYPRUS, i. fœm. *Troëne, arbre d'Egypte.* ἡ κύπρ☉, ȣ.

CYPSELLUS, i. maſc. *Martinet, eſpece d'hirondelle.* ὁ κύψελλ☉, ȣ.

CYTINUS, i. maſc. *La fleur d'un grenadier.* ἡ κύτιν☉, ȣ.

CYTISUS, i. maſc. *Arbriſſeau, qui a des feuilles de treſle.* ἡ κύτισος, ȣ.

DA

DACTYLICUS, a, um. *Fait de dactyles.* δακτυλικὸς, κὴ, κόν.

DACTYLIS, idis. fœm. *Sep de la groſſeur d'un doigt.* ἡ δακτυλὶς, ἰδ☉.

DACTYLOTHECA, æ. fœm. *Une boëte pour ſerrer des anneaux.* ἡ δακτυλοθήκη, ης.

DACTYLUS, i. maſc. *Un doigt, ou choſe ſemblable à un doigt.* ὁ δάκτυλ☉, ȣ. *Datte, le fruit d'un arbre appellé Dattier ou Palmier.* ὁ δάκτυλ☉, ȣ. *Dactyle, pied de vers.* ὁ δάκτυλος, ȣ.

DÆDALEUS, a, um. *vel* DÆDALUS, a, um. *Ingenieux, ou fait ingenieuſement.* δαιδαλέ☉, λέα, λέον. *vel* δαιδάλει☉, εία, ειον.

DÆMONIUM, ii. neut. *Un eſprit Divin, un Ange.* τὸ δαιμόνιον, ἰȣ.

DÆMON, onis. maſc. *Un eſprit familier, ſoit bon ou mauvais.* ὁ δαίμων, ον☉. *Diable, malin eſprit.* ὁ κακοδαίμων, ον☉.

DÆMONIACI, orum. maſc. plur. *Démoniaques, poſſédés du malin eſprit.* οἱ δαιμονοφόρητοι, ήτων.

DAMA, æ. comm. gen. *Un daim, bête.* ἡ δορκὰς, άδος. * ἡ δὸρξ, δορκός. * ἡ κεμὰς, άδος.

DAMASCENUS, a, um. DAMASCENA, orum. neut. plur. *Prunes de Damas.* τὰ ἐκ τȣ̃ Δαμάσκȣ μῆλα.

DAMNANDUS, a, um. *Condamnable, digne d'être condamné.* καταδικαστέ☉, *vel* καταγνωστέ☉, στέα, στέον.

DAMNAS, atis. omn. gen. *Condamné.* κατεγνωσμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυν☉, καὶ τὸ υνον. *Tenu, ſujet.* ὁ καὶ ἡ ὑπόδικ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. dat.

DAMNATIO, onis. fœm. *Damnation, condamnation.* ἡ κατάγνωσις, *vel* κατάκρισις, εως. * τὸ κατάκριμα, ατος. * ἡ καταδίκη, ης.

DAMNATORIUS, a, um. *Qui condamne, ou qui ſert à condamner.* καταδικαστικὸς, *vel* καταγνωστικὸς, κὴ, κόν.

DAMNATURUS, a, um. *Qui condamnera.* καταδικασόμεν☉, ένη, ενον. acc.

DAMNATUS, a, um. *Condamné.* κατεγνωσμένος, *vel* καταδεδικασμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, *vel* κατάδικος, καὶ τὸ ον. || Damnatus communi decreto. ἀπεψηφισμέν☉, ένη, ένον. || Damnatus judicio. ὁ καὶ ἡ κατάδικος, *vel* κατάκριτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DAMNATUS, ûs. maſc. V. DAMNATIO.

DAMNIFICUS, a, um. *Qui apporte du dommage, dommageable.* βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. * βλαπτικὸς, κὴ, κόν.

DAMNIGERULUS. *Dommageable.* ὁ καὶ ἡ ζημιοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DAMNO, as, avi, atum, are. *Condamner.* κατακρίνω, F. ινῶ, P. κατακέκρικα. * καταδικάζω, F. άσω, P. καταδεδίκακα. * καταγινώσκω, F. γνώσω. (V. anom. in γινώσκω) gen. perſ. & acc. rei. *Condamner à la pluralité des voix.* καταψηφίζω, F. ίσω, P. κατεψήφικα. || Aliquem capite damnare. καταγινώσκειν τινὸς θάνατον, *vel* τινὰ θανάτȣ καταγινώσκειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem capite Damnare. καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον. * καταγινώσκειν τινὸς θάνατον. * καταγινώσκειν τινὸς θανάτου. || Capite Damnatus es. κατέγνωσαί σου θάνατος. || Damnatus capite aut exilio. καταψηφισθεὶς θανάτου, ἢ φυγῆς. || Furti aliquem Damnare. καταψηφίζεσθαί τινος κλοπήν. || Qui de vi Damnatus eſt. δίκην ἐξούλης ὠφληκώς. || Indictâ cauſâ Damnare. ἄνευ κρίσεως καταδικάζειν τινός. V. CONDEMNO.

DAMNOSE. adv. *Avec dommage.* ζημιωδῶς. * βλαβερῶς. * ἐπιζημίως.

DAMNOSUS, a, um. *Dommageable.* ὁ καὶ ἡ ζημιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἐπιζήμιος, καὶ τὸ ιον, ίου. * βλαβερός, ά, όν.

DAMNUM, i. neut. *Dommage, perte.* ἡ βλάβη, ης. * τὸ βλάβος, εος, ους. * ἡ ζημία, ας. || Damnum inferre. κακοποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * ζημιοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζημίωκα. acc. || Damnum reſarcire. τὴν βλάβην ἀκέομαι, οῦμαι, fut. med. έσομαι. || Damnum bonorum reſarcire. τὰ ἀγαθὰ ἀναλαμβάνειν. (V. anom. in λαμβάνω.) *vel* ἀνακτᾶσθαι, άομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Damnum capere, contrahere. τὴν βλάβην ἔχειν. (V. anom.) * τὴν ζημίαν πάσχειν. (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ne, dum vobis benefacere ſtudeo, ipſe aliquid Damni capiam. μή, πειρώμενος ὑμᾶς εὐεργετεῖν, αὐτὸς ἀπολαύω τι φλαῦρον. || In quibus nihil damni cepi. ἐν οἷς φλαῦρον οὐδὲν ἀπέλαυσα. || Aliquid Damni ex aliquâ re nanciſci. ἀπολαύειν τι κακόν τινος. || Tace, ne quid Damni ex dictis capias. σιώπα, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. || Afficere aliquem Damno. περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς. || Eos majore Damno affecerunt. μείζοσιν αὐτοὺς συμφοραῖς περιέβαλον. || Neminem ullo Damno afficio. μηδὲν μηδένα ζημιῶ. || Ne plus tibi Damni afferas, quàm ille tibi nocere potuit. μὴ σαυτὸν ζημιώσῃς πλείω, ἢ οὗτος ἠδυνήθη σε βλάψαι. || Nullo Damno affici. οὐδὲν ζημιοῦσθαι. || Multis Damnis affici. πολλὰ ζημιοῦσθαι. || In his nihil Damni facit. ἐπὶ τούτοις οὐδέν ἐστιν ἐκείνῳ βλάβος. * ἐκ τούτων ἐκείνῳ οὐδεμία ἐστὶ βλάβη. || Afferre alicui Damnum. βλάβην τινὶ φέρειν, *vel* ἐνεγκεῖν. * κακῶς ποιεῖν τινα. || Cum Damno aliquid facere. μετὰ βλάβης, *vel* μετὰ ζημίας ποιεῖν τι. || Damnum accipere ab aliquo. πάσχειν κακῶς ὑπό τινος. || Magnum Damnum factum eſt in iis. μεγάλη βλάβη ἐπὶ τούτοις ἐγένετο. || Nullum hinc ei Damnum affertur. οὐδεμία ἐκείνῳ ἀπὸ τούτου βλάβη γίνεται. || Magnum Damnum alicui afferre. μεγάλην ζημίαν ἐνεργάζεσθαι τινί. || Nihil Damni ex ſervitute capere. οὐδὲν ἐκ τῆς δουλείας παραβλάπτεσθαι. || Haud parum Damni alicui afferre. καταβλάπτειν τινὰ οὐκ ὀλίγα.

DANDUS, a, um. *Qu'on doit donner.* δοτέος, τέα, τέον. *Qu'on donnera.* δοθησόμενος, ένη, ενον.

DANISTA, æ. maſc. *Vſurier, qui prête à uſure.* ὁ δανειστής, οῦ.

DANUBIUS, ii. maſc. *Le Danube, fleuve d'Allemagne, le plus grand de l'Europe.* ὁ ἴστρος, ου.

DAPALIS, & e. *vel* DAPATICUS, a, um. *Abondant en viandes.* λιπαρός, ρά, ρόν. * ὁ καὶ ἡ δαψιλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

DAPES, um, ibus. fœm. plur. Dapis, Dapem, Dape. ſing. *Viandes ſomptueuſes, appareil de viandes.* τὸ ἔδεσμα, ατος. plur. * τὰ ἐδέσματα, ων. *Feſtin, banquet.* ἡ δαίς, δαιτός.

DAPSILIS, & e. *Abondant, ſomptueux.* ὁ καὶ ἡ δαψιλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

DASYPUS, odis. maſc. *Vn connil, ou lapin.* ὁ δασύπους, ποδος.

DATARIUS, a, um. *Qu'on doit donner.* δοτέος, τέα, τέον. *Qui eſt à donner.* δοτός, τή, τόν. *Qu'on donne par faveur.* χαριστήριος, ία, ιον.

DATATIM. adv. *En s'entredonnant.* ἀλληλοδότως. *Par donation qu'on fait l'un à l'autre.* κατ' ἀμοιβαίαν. * κατὰ μετάδοσιν.

DATIO, onis. fœm. *Donation.* ἡ δόσις, εως. * τὸ δώρημα, ατος.

DATIVUS, a, um. δοτικός, κή, κόν. Dativus caſus. *Vn datif cas.* ἡ δοτικὴ πτῶσις, (εως.)

DATOR, oris. maſc. *Donneur, qui donne.* ὁ δότης, *vel* δώτης, ου. * ὁ δοτήρ, *vel* δωτήρ, ῆρος. * ὁ δώτωρ, ορος.

DATUM, i. neut. *Choſe donnée.* τὸ δοθὲν *vel* δωρηθέν, έντος. *Don.* τὸ δόμα, ατος. * ἡ δωρεά, ᾶς.

DATUS, a, um. *Donné.* δοθείς, *vel* δωρηθείς, θεῖσα, θέν. * διδόμενος, ένη, ένον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Datâ operâ. ἐκ προαιρέσεως. * κατὰ προαίρεσιν. * ἐκ προνοίας. || Datâ mercede. ἐπὶ μισθῷ.

DATUS, ûs. maſc. V. DATUM.

DAUCUS, i. maſc. *Carote ſauvage, herbe.* ὁ δαῦκος, ου.

D E

DE. *De.* περί * ἀπό. * ὑπέρ. gen. *Touchant.* περί, gen. || De nocte. *De nuit, pendant la nuit.* ἐν νυκτί. * νυκτός. * ἐκ νυκτός. || De die. *De jour.* τῆς ἡμέρας. * τὴν ἡμέραν. * ἐν ἡμέρᾳ. * δι' ἡμέρας. || De cætero. De reliquo. τὸ λοιπόν. *Par ci-après.* εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου. || De compacto. *D'accord fait.* ἀπὸ συνθήκης. * ἀπὸ συγκειμένου. * κατὰ συνθήκην. || De improviſo. *Au dépourvu.* ἀπροόπτως. * ἐξ ἀπόπτου. *Sans y penſer, inopinément.* ἀπροσδοκήτως. || De induſtriâ. ἐξεπίτηδες. * ἐκ προνοίας. * προκρίτως. || De integro. ἐξ ὑπαρχῆς. * ἐξ ἀρχῆς. * ἀπ' ἀρχῆς. * τὸ ἐξαρχῆς. || De more. συνήθως. * κατὰ τὸ ἔθος. || De-repente, de-ſubito. ἐκ προσπαίου. * προσπαίως. || De die in diem vivere. ἡμεροβιοῦν, όω, F. ώσω, P. ἡμεροβίωκα. || De proximo. σχεδόθεν. || De longinquo. τηλόθεν. || Largiri De ſuo. ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας διδόναι. *vel* ἐκ τῶν ἰδίων. || Satis jam De illis dictum eſt. ἐξαρκούντως εἴρηται περὶ τούτων.

DEA, æ. fœm. *Déeſſe.* ἡ θεά, ᾶς. || Dea dicendi præſes. ἡ πειθώ, όος, οῦς. || Dea fatalis. V. PARCA. || Dea juſtitiæ ἡ θέμις, ιδος. || Dea belli. ἡ ἐνυώ, όος, οῦς. || Dea Matuta. ἡ λευκόθεα, ας. || Deæ aquarum. αἱ νηρεΐδες, ων. * αἱ ὠκεανίτιδες, ων.

DEACINATUS, a, um. *Nettoyé des grains de raiſins.* ἀπεῤῥαγισμένος, ένη, ενον.

DEALBO, as, avi, atum, are. *Blanchir.* ἀπολευκαίνω, F. ανῶ, P. ἀπολελεύκαγκα. acc. || Dealbatæ columnæ. *Colomnes blanchies de plâtre, ou enduites de chaux.* αἱ κεκονιαμέναι στῆλαι, (ῶν.)

DEAMBULATIO, onis. fœm. *Promenade.* ἡ περιπάτησις, εως. *Vn promenoir.* ὁ περίπατος, ου.

DEAMBULO, as, avi, atum, are. *Se promener.*

περιπατέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπάτηκα.

DEAMO, as, avi, atum, are. *Aimer fort.* ὑπερφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεφίληκα. acc. * πάνυ, *vel* σφόδρα φιλῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. acc.

DEARMATUS, a, um. *Deſarmé.* ἀφωπλισμένος, ένη, ένον.

DEARTUO, as, avi, are. *Démembrer.* ἐξαρθρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήρθρωκα. acc.

DEAURO, as, avi, atum, are. *Dorer.* χρυσόω, F. ώσω, P. κεχρύσωκα. acc.

DEAURATUS, a, um. *Doré.* χρυσωτὸς, τὴ, τόν. * χρυσωθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEBACCHATIO, onis. fœm. *Furie.* ἡ βακχεία, ας. *Inſolence faite par ivrognerie.* ἡ παροινία, ας.

DEBACCHOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre en furie.* βακχεύομαι, fut. med. εύσομαι. * ἐκβακχεύω, fut. εύσω. *Faire l'inſenſé comme un ivrogne.* παροινέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

DEBELLANDUS, a, um. *Qui doit être vaincu.* καταπολεμητέος, τέα, τέον.

DEBELLATOR, oris. maſc. *Vainqueur.* ὁ καταγωνιστὴς, οῦ.

DEBELLATUS, a, um. *Vaincu.* καταπολεμηθεὶς. * ἐκπολεμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEBELLO, as, avi, atum, are. *Vaincre par guerre.* καταπολεμέω, *vel* ἐκπολεμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπολέμηκα. acc. *Surmonter.* καταγωνίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. V. VINCO.

DEBENS, entis. omn. gen. *Redevable, qui doit.* ὀφείλων, (οντος) ουσα, ον.

DEBEO, es, bui, bitum, ere. *Devoir, être redevable.* ὀφείλω, F. ελῶ. * ὀφλέω, ῶ, & ὄφλω, F. ήσω. (V. anom.) acc. rei. dat. perſ. *Etre obligé de faire, &c.* ὀφείλω. infin.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui æs alienum Debere. ὀφείλειν τινὶ χρέως. || Debere alicui gratiam. ὀφείλειν τινὶ χάριν. || Debetur imperium nobis. δικαίως ἡμῶν ἐστιν ἡγεμονία. * τῆς ἡγεμονίας ἄξιοί ἐσμεν. || Id facere Debetis. δεῖ, *vel* χρὴ ὑμᾶς τοῦτο ποιεῖν. || Non debemus hanc occaſionem negligere. τοῦτον τὸν καιρὸν ἀφεῖναι οὐκ ὀφείλομεν.

DEBIBO, is, ere. *Boire ou avaler en buvant.* ἐκπίνω, *vel* καταπίνω. (V. anom. in πίνω) acc.

DEBILIS, & e. *Débile, foible.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, καὶ τὸ ον, ου. || Debilem eſſe. ἀῤῥωστεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠῤῥώστηκα. || Animo Debilis. ὁ καὶ ἡ τὴν ψυχὴν ἄῤῥωστος, ου. || Omninò Debilis eſt. ὅλως ἀσθενῶς ἔχει: *vel* ἀῤῥώστως διάκειται: *vel* μαλακῶς διατίθεται.

DEBILITAS, atis. fœm. *Débilité, foibleſſe.* ἡ ἀῤῥωστία, ας. * ἡ ἀσθένεια, είας. || Corporis Debilitas. τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα.

DEBILITATIO, onis. fœm. *Débilitation, affoibliſſement.* τὸ ἀσθένημα, *vel* ἀῤῥώστημα, ατος. || Animi Debilitatio. ἡ ἀθυμία, ίας.

DEBILITO, as, avi, atum, are. *Affoiblir, débiliter.* ἀσθενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠσθένωκα. acc. * ἐξασθενίζω, F. ίσω, P. ἐξησθένικα. acc. || Corpore Debilitari. τῷ σώματι ἐξαδυνατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐξηδυνάτηκα. || Animo Debilitari. ἀθυμεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠθύμηκα. * εἰς ἀθυμίαν ἐκπίπτειν. (V. anom. in πίπτω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corpore Debilitari. ἐξαδυνατεῖν τῷ σώματι. * ἀσθενῶς ἔχειν τὸ σῶμα. || Animo Debilitatus. εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσών.

DEBITIO, onis. fœm. *Dette.* ἡ ὄφλησις, εως. * τὸ ὄφλημα, ατος.

DEBITOR, oris. maſc. *Débiteur.* ὁ ὀφειλέτης, ου. *Qui doit de l'argent.* ὁ χρεωφειλέτης, ου. * ὁ χρεώστης, ου. || Debitor æris. ὁ χρήστης τῶν χρημάτων.

DEBITUM, i. neut. *Dette.* τὸ χρέως, έος, ους, *vel* τὸ χρέως, ω. * τὸ ὀφείλημα, *vel* ὄφλημα, ατος. *Ce qui eſt dû.* τὸ ὀφειλόμενον, ου. || Debita reſcindo. χρεωκοπέω, ῶ, F. ήσω. || Debito fraudari. χρεωκοπεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. || Debitum retribuere. χρέος ὑποδοῦναι, (δίδωμι, δώσω, δέδωκα.) || Debitum reddere. τὸ ὀφειλόμενον ἀποδιδόναι. || Debitum ſolvere. τὸ ὀφειλόμενον χρέος ἐκτίειν. * τὸ χρέος διαλύειν. || Debita exigere. τὰ ὀφειλόμενα ἀπαιτεῖν. || Debitum remittere. τὸ ὀφειλόμενον ἀφιέναι.

DEBITUS, a, um. *Dû.* ὀφειλόμενος, ένη, ενον. || Debitus honor. προσήκουσα τιμή. || Debita pœna. προσήκουσα τιμωρία.

DEBLATERO, as, avi, atum, are. *Babiller, dire des ſotiſes.* φλυαρέω, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα. * σπερμολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσπερμολόγηκα.

DECACUMINATIO, onis. fœm. *L'action d'étêter les arbres, ou d'en couper la cime.* ἡ βλαστολογία, ίας. * ἡ ἀποκορύφωσις, εως. * ὁ ἀκρωτηριασμὸς, οῦ.

DECACUMINO, as, avi, atum, are. *Etêter les arbres, couper les bouts des branches.* ἀποκορυφόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκορύφωκα. acc. * βλαστολογέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλαστολόγηκα. * ἀκρωτηριάζω, F. άσω.

DECANTATOR verſuum. *Faiſeur, ou chanteur de vers.* ὁ ῥαψῳδὸς, οῦ.

DECANTO, as, avi, atum, are. *Chanter.* περιᾴδω, *vel* κατᾴδω, F. άσω, P. κατῆκα. *Jouer en vers.* ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεῤῥαψῴδηκα. acc. *Divulguer, publier.* κηρύττω, F. ξω, κεκήρυχα. acc. *Donner de la réputation.* εὐφημίζω, F. ίσω, P. εὐφήμικα. acc. || Multis Decantatus, a, um. ὁ καὶ ἡ πολύφημος, *vel* πολυθρύλλητος, καὶ τὸ ον, ου.

DECAPULO, as, avi, atum, are. *Deſemplir, & mettre d'un vaiſſeau en un autre.* μεταγγίζω, F. ίσω, P. μετήγγικα. acc.

DECAS, adis. fœm. *Une dixaine.* ἡ δεκὰς, άδος.

DECAULESCO, is, ere. *Monter en tuyau, croître en tige.* ἐκκαυλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκαύληκα.

DECEDO, is, ceſſi, ceſſum, ere. *Faire place, s'en aller.* ἐκχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεχώρηκα. dat. perſ. gen. loci. * ἀποχωρέω, F. ήσω, P. ἀποκεχώρηκα. genit. loci. *Céder, quitter.* ὑπεξίσταμαι, *vel* ἀφίσταμαι, fut. med. στήσομαι. (V. ἵστημι.) gen. loci.) || Decedere. *Mourir, décéder.* μεταλλάττειν, F. άξω, P. μετήλλαχα. * μεταλλάττειν τὸν βίον. * ἀπελθεῖν τοῦ βίου. (V. anom. in ἔρχομαι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De ſententiâ Decedere. τῆς γνώμης ἐξίστασθαι. * μεταβάλλειν τὴν γνώμην. || De ſuo jure Decedere. τῶν ἑαυτοῦ δικαίων ὑφίεσθαι. || Decedere alicui de viâ. προχωρεῖν τινὶ ὁδοῦ.

DECEM. adject. indecl. plur. οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ δέκα. || Decem millia. μύριοι, αι, α. || Decem pedum. ὁ καὶ ἡ δεκάπους, οδος.

DECEMBER, bris. maſc. *Décembre.* ὁ δεκέμβριος, ίου.

DECEMJUGIS, & e. *Qui eſt attelé de dix bêtes.* ὁ καὶ ἡ δεκάζυγος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DECEMPEDA, æ. fœm. *Perche à arpenter de dix pieds de long.* ὁ δεκάπȣς, οδ@. * τὸ δεκάπουν μέτρον.

DECEMPEDATOR, oris. maſc. *Un arpenteur, ou meſureur de terre.* ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, ȣ̃ντ@. * ὁ γεωμέτρης, ȣ. * ὁ γεωδαίτης, ȣ.

DECEMPRIMI, orum. maſc. plur. *Les dix principaux Magiſtrats.* οἱ δεκάπρωτοι, ων.

DECEMSCALMUS, a, um. *Ayant dix rames.* ὁ καὶ ἡ δεκήρης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

DECEMVIRALIS, & e. *Des Décemvirs, appartenant aux dix Magiſtrats.* δεκαδαρχικὸς, κὴ, κόν. * ὁ, ἡ, τὸ τῶν δεκαδάρχων. Poteſtas. *Leur puiſſance.* ἡ τῶν δεκαδάρχων ἐξȣσία, ας.

DECEMVIRATUS, ûs. maſc. *Office des dix Magiſtrats.* ἡ δεκαδαρχία, ας.

DECEMVIRI, orum. maſc. plur. *Les Décemvirs ou dix Magiſtrats.* οἱ δέκα ἄρχοντες. * οἱ δέκα. * οἱ δεκάδαρχοι, ων.

DECENNIS, & e. *Qui a dix ans, ou âgé de dix ans.* ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρ@, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ δεκαέτης, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς.

DECENS, entis. omn. gen. *Convenable, bienſéant.* πρέπων, *vel* καθήκων, *vel* προσήκων, (οντ@) ȣσα, ον. dat. *Qui a bonne grace, beau.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς. || Oratio Decens. λόγος προσήκων. || Decens forma. πρέπον σχῆμα.

DECENTER. adv. *Convenablement.* πρεπόντως. * προσηκόντως. *A la mode.* κατὰ τρόπον. *Avec bonne g[ra]ce.* [εὐ]πρεπῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Decenter dicere aut agere. προσηκόντως, *vel* πρεπόντως, *vel* εὐπρεπῶς εἰπεῖν ἢ πράττειν. || Decenter infelicitatem ferre. τὴν ἀτυχίαν εὐσχημόνως φέρειν. || Decenter loqui. εὐσχημον λέγειν. * κατὰ τὸ προσῆκον λέγειν.

DECENTIA, æ. fœm. *Convenance, bienſéance.* τὸ πρέπον, οντος. *Bonne grace.* ἡ εὐπρέπεια, είας.

DECEO, es, cui, ere. *Convenir, être ſéant.* προσήκω. * πρέπω. dat. V. DECET.

DECEPTOR, oris. maſc. *Trompeur.* ὁ ἀπατηλὸς, ȣ̃. * ὁ ἀπατηλικὸς, ȣ̃. * ὁ ἀπατητὴς, ȣ̃. *Qui en fait accroire, impoſteur.* ὁ φενακιστὴς, ȣ̃.

DECEPTUS, a, um. *Trompé.* ἀπατηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἠπατημένος, ένη, ένον. *A qui on en a fait accroire.* φενακισθεὶς, θεῖσα, θέν.

DECERNO, is, crevi, cretum, ere. *Ordonner.* ἐπιψηφίζομαι. fut. med. ίσομαι. acc. *Conclure, déterminer.* διαγινώσκω, fut. γνώσω. (V. anom. in γινώσκω.) acc. *Arrêter par autorité.* κυρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρωκα. acc. || Decernere legatos. πρέσβεις αἱρεῖσθαι. || De fortunis omnibus Decernere. περὶ τῶν ὅλων κρίνεσθαι. * τὰ ὅλα κρίνειν. || Pro fortunis Decernere. ὑπὲρ τῆς ȣσίας διαμάχεσθαι. acc.

PHR. ISOCR. & DEM. Bellum decernere contra aliquem. πόλεμον πρός τινα ψηφίζεσθαι. || Pacem Decernere. ψηφίζεσθαι τὴν εἰρήνην. || Decernere, ut ſinguli eodem jure ſint. ψηφίζεσθαι ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχάνειν. || Decernere de aliquo quod juſtum ſit. ψηφίζεσθαι τὰ δίκαια περί τιν@, *vel* ὑπέρ τιν@. || Secundùm leges aliquid Decernere. ψηφίζεσθαί τι κατὰ νόμȣς. || Decernere, ut aliquis Coronetur. ψηφίζεσθαι στεφανῶσαί τινα. || Quibus auditis Decreviſtis, ut trierarchæ naves deducerent. ὧν ἀκȣ́οντες ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰς ναῦς καθέλκειν τȣ̀ς τριηράρχȣς. || Quæ de pace Decreta ſunt. τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ψηφισθέντα. || Juſta Decernere de nobis debetis. χρὴ ὑμᾶς ψηφίσασθαι τὰ δίκαια περὶ ἡμῶν. || Juſtè Decernere. δικαίως θέσθαι ψῆφον. * ψῆφον εὔορκον φέρειν. || Decernunt, regionem ſubigendam eſſe. τίθενται τὴν ψῆφον, ὡς χρὴ τὴν χώραν ἐξανδραποδισθῆναι. || Decrevi, *vel* Decretum eſt mihi, abire. εἱλόμην ἀπιέναι. * δέδοκταί μοι ἀπιέναι. || Decrevi ad te ſcribere. προειλόμην, *vel* προῄρημαι πρός σε γράφειν. || Sic Decretum eſt mihi. ȣ̃τω δέδοκταί μοι. || Decreverant abire. ἐν νῷ εἶχον ἀπιέναι. || Decrevi, *vel* propoſui de omnibus verba facere. ὑπεθέμην περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν. || Exquiſitiſſimos honores alicui Decernere. ἀπονέμειν τινὶ τιμὰς ἐξαιρέτȣς. || Decrevit populus, ut ab omnibus fieret ſolutio. ἔδοξε τῷ δήμῳ, κοινὴν ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν. || Decrevit eos accerſere. ἔδοξε τȣ́τῳ μεταπέμπειν αὐτȣ́ς.

DECERPO, is, pſi, ptum, ere. *Arracher.* ἀποδρέπω, F. ψω, P. ἀποδέδρεφα. acc. *Cueillir.* ἀπολέγω, F. ξω, P. ἀπολέλεχα. acc. || Fructus Decerpere. ἐκκαρπȣ̃σθαι, όομαι, fut. med. ωθήσομαι. acc. * καρπȣ̀ς ἀποδρέπειν.

DECERTATIO, onis. fœm. *Combat, débat.* ὁ ἀγωνισμὸς, ȣ̃. * ἡ διαμάχη, ης. * ἡ ἀγώνισις, εως.

DECERTO, as, avi, atum, are. *Combattre, débattre.* διαμάχομαι, fut. med. ήσομαι, & έσομαι. dat. perf. * διαγωνίζομαι, fut. med. ίσομαι. dat. perf. || Inter ſe Decertare. ἀγωνίζεσθαι ἀλλήλοις, *vel* πρὸς ἀλλήλȣς, (pro maſc.) V. CERTO.

DECESSIO, onis. fœm. *Départ d'un lieu.* ἡ ἀποχώρησις, εως. *Diminution, déchet.* ἡ φθίσις, *vel* ἐλάττωσις, εως.

DECESSOR, oris. maſc. *Celui qui s'en va.* ὁ ἀποχωρήτης, ȣ. *Qui s'en eſt allé.* ὁ ἀποχωρήσας, αντ@.

DECESSUS, ûs. maſc. *Départ, ſortie.* ἡ ἀποχώρησις, εως. * ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς.

DECET. verb. imperſ. *Il eſt convenable, il eſt ſéant.* πρέπει. * προσήκει. * καθήκει. dat. || Ut Decet. ὡς εἰκός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc te Decent. πρέπει σοι ταῦτα. || Ut vos Decet. ὡς πρέπει ὑμῖν. || Decet, te talem eſſe. πρέπει, σε τοιȣ̃τον εἶναι. || Quando Decet ſecundùm legem. ὅταν καθήκῃ κατὰ νόμον. || Decet nos omnium hominum optimos eſſe. προσῆκόν ἐστιν ἡμῖν βελτίστοις ἀνθρώπων εἶναι. || Decet me odiſſe eum. ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν. || Non Decet ejus pietatem parvi facere. ȣ̓κ ἔστι δίκαιον, ȣ̓δὲ προσῆκον, τὴν τȣ́τȣ εὐσέβειαν περὶ ὀλίγȣ ποιεῖσθαι. || Pluſquàm Decet. μᾶλλον τȣ̃ προσήκοντ@. * πλεῖον τȣ̃ δέοντ@. || Ut Decet. ὥσπερ εἰκός. * κατὰ τὸ προσῆκον. * κατὰ τὸ εἰκός. || Agere quod Decet. φυλάττειν τὸ πρέπον. * ἃ προσήκει ποιεῖν. || Contrà quàm Decet. παρὰ τὸ προσῆκον. || Decet me hoc agere. προσήκει μοι, τȣ̃το ποιεῖν, *vel* προσήκει, με τȣ̃το ποιεῖν.

DECIDO, is, cidi, ere. *Déchoir, tomber.* καταπίπτω, *vel* ἀποπίπτω, *vel* ἐκπίπτω, fut. πεσȣ̃μαι. V. anom. in πίπτω.) || Folia Decidunt ex arboribus. τὰ δένδρα φυλλοβολεῖ.

DECIDO, is, cîdi, ciſum, ere. *Couper, retrancher.* ἀποκόπτω, *vel* διακόπτω, F. ψω, P. κέκοφα.

acc. * ἀποτέμνω, *vel* ἐκτέμνω. (V. anom. in τέμνω) acc.

DECIDUUS, a, um. *Qui tombe aiſément, ſujet à tomber.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * πλωτὸς, τὴ, τόν.

DECIES. adv. *Dix fois.* δεκάκις.

DECIMÆ, arum. fœm. plur. aliquandò in ſingul. *Décimes, ou dîmes.* αἱ δεκάται, ῶν. ſing. ἡ δεκάτη, ης. * ὁ δεκασμὸς, οῦ. *La dixiéme partie.* τὸ δεκατημόριον, ίου.

DECIMO, as, avi, atum, are. *Dîmer, prendre le dixiéme.* δεκάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * δεκατόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. || Decimare legiones, ad ſupplicium. τὸν λαχόντα ἐκ δεκάδος ἑκάστης θανατοῦν, όω, F. ώσω, P. τεθανάτωκα.

DECIMUM. adv. *Pour la dixiéme fois.* δέκατον.

DECIMUS, a, um. *Dixiéme.* δέκατος, άτη, ατον. || Decimo pòſt menſe natus. δεκαμηναῖος, αία, αῖον. || Decima pars. ἡ δεκάτη, ης. * τὸ δεκατημόριον, ου.

DECIPIO, is, cepi, ceptum, ere. *Tromper.* ἀπατάω, *vel* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. *Séduire.* παράγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *En faire accroire.* φενακίζω, F. ίσω., P. πεφενάκικα. acc. || Decipere aliquem aſtutiâ bellicâ. καταστρατηγεῖν, έω, F. ήσω, P. καταστρατήγηκα. acc. || Decipere præſtigiis aliquem. *Tromper par enchantemens, ou jeux de paſſe-paſſe* τινὰ καταγοητεύειν, εύω, F. εύσω, P. καταγεγοήτευκα. acc. || Deceptu facilis. *Aiſé à tromper.* ὁ καὶ ἡ εὐεξαπάτητος, καὶ τὸ ον, ου. || Deceptu difficilis. ὁ καὶ ἡ δυσαπάτητος, καὶ τὸ τον. V. FALLO.

DECIREMIS, is. maſc. *vel* fœm. *Ayant dix rames pour chaque banc, ou dix rangs de rames.* ὁ καὶ ἡ δεκήρης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

DECISIO, onis. fœm. *Action de couper, ou retrancher.* ἡ διάκοψις, εως. * ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. *Déciſion, accord.* ἡ διάλυσις, εως.

DECISUS, a, um. *Coupé, retranché* ἀποκεκομμένος, ένη, ένον. *Décidé, accordé.* διαλυθεὶς, θεῖσα, θέν. * διαλελυμένος, ένη, ένον.

DECLAMATIO, onis. fœm. *Déclamation.* ἡ ῥητορεία, ας. *L'art d'exercer la voix.* ἡ φωνασκία, ίας.

DECLAMATOR, oris. maſc. *Déclamateur.* ὁ ῥητορεύων, οντος. *Qui enſeigne à déclamer.* ὁ λογοδιδάσκαλος, ου. *Qui exerce la voix.* ὁ φωνασκὸς, οῦ.

DECLAMATORIUS, a, um. *Appartenant aux déclamations.* ῥητορικὸς, κὴ, κόν.

DECLAMITO, as, avi, atum, are. *Déclamer ſouvent.* πολλάκις λογοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. λελογοποίηκα. * πολλάκις ῥητορεύω, F. εύσω, P. ἐῤῥητόρευκα.

DECLAMO, as, avi, atum, are. *Déclamer.* ῥητορεύω, F. εύσω, P. ἐῤῥητόρευκα. *Faire un diſcours.* λογοποιῶ, F. ήσω, P. λελογοποίηκα. *Exercer ſa voix ou celle d'autrui.* φωνασκέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφωνάσκηκα.

DECLARATIO, onis. fœm. *Déclaration.* ἡ ἐκδήλωσις, *vel* ἀπόδειξις, *vel* ἔνδειξις, εως. *Signification.* ἡ σημείωσις, εως. *Rapport fait.* ἡ ἀναγόρευσις, εως. *Déclaration faite par un Heraut.* ἡ ἀνακήρυξις, εως.

DECLARO, as, avi, atum, are. *Déclarer, montrer clairement, manifeſter.* ἐμφαίνω, F. ανῶ, P. ἐμπέφαγκα. * ἐκδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδήλωκα. acc. * ἐνδείκνυμι, *vel* ἐνδεικνύω, F. δείξω, P. δέδειχα. (V. anom. in δεικνύω.) acc. *Faire un rapport.* ἀναγορεύω, F. εύσω. (V. anom. in. ἀγορεύω.) acc. || Benevolentiam ſuam alicui declarare. *Témoigner ſon affection à quelqu'un.* τὴν ἑαυτοῦ εὔνοιαν ἀποδεῖξαι εἴς τινα. || Declarare aliquem Regem. τινὰ βασιλέα ἀναγορεύειν. (V. anom. in ἀγορεύω.) *vel* ἀναδεικνύναι. || Declarare per præconem. ἀνακηρύσσω, F. ξω, P. ἀνακεκήρυχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conabor tibi Declarare, quantum aberraveris. πειράσομαί σοι ποιῆσαι καταφανὲς, ὅσον διήμαρτες. || Potentiam ſuam Declarare. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς δυνάμεως. || Hoc omnibus Declaraverunt. γνώριμον τοῦτο πᾶσι κατέστησαν. || Si hoc omnibus Declarem. εἰ τοῦτο πᾶσι ποιῶ φανερόν, *vel* καταφανὲς ποιῶ, *vel* φανερὸν καθιστῶ. || Bona ſua Declarare. ἀπόφανσιν δοῦναι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ. || Hoc tibi Declarabo. γνῶναι σε ταῦτα ποιήσω.

DECLINO, as, avi, atum, are. *Se détourner.* ἐκκλίνω, *vel* ἀποκλίνω, F. ινῶ, P. ἀποκέκλικα. (ἀπό τινος.) *Détourner.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτρεφα. acc. perſ. gen. rei. *Fuir.* ἐκφεύγω, F. ξω, P. ἐκπέφευχα. acc. *Se relâcher, décroître.* παρακμάζειν, άζω, F. άσω, P. παρήκμακα. || Declinare de viâ. ἐκτρέπεσθαι, πομαι, fut. paſſ. φθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad ſocordiam Declinare. ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν. || Ad voluptates Declinare. πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποκλίνειν.

DECLIVE, is. neut. V. DECLIVITAS.

DECLIVIS, & e, is. *Penchant, qui va en penchant.* ὁ καὶ ἡ καταντὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ πρανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Declivis & gibboſus utrinque. ὁ καὶ ἡ ἀμφίκυρτος, *vel* ἀμφικοιλος, καὶ τὸ ον, ου. || Declives montium loci. τὰ πρανῆ, ῶν.

DECLIVITAS, atis. fœm. *Le penchant, la pente.* τὸ κάταντες, εος, ους. * τὸ πρανὲς, έος, οῦς. || Declivitas montis. τὸ κλίτος, εος, ους. * ἡ κλιτὺς, ύος.

DECOCTOR, oris. maſc. *Banqueroutier.* ὁ χρεωκόπος, ου. *Qui dépenſe ſon bien en débauches.* ὁ ἄσωτος, ου.

DECOCTUM, i. neut. *Une décoction.* τὸ ἀφέψημα, ατος.

DECOCTURA, æ. fœm. *L'action de faire une décoction.* ἡ ἀφέψησις, εως.

DECOCTUS, a, um. *Cuit* ἀφεψηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Decoctum mihi eſt argentum. ἐχρεωκοπήθην. In aor. 1 à χρεωκοπέομαι. V. DECOQUO.

DECOCTUS, ûs. maſc. V. DECOCTIO.

DECOLLO, as, avi, atum, are. *Décoller, couper la tête.* ἐκτραχηλίζω, *vel* ἀποτραχηλίζω, F. ίσω, P. ἀποτετραχήλικα. acc. * ἀποκεφαλίζω, F. ίσω, P. ἀποκεκεφάλικα. acc. τινὶ τοὺς αὐχένας ἀποκόπτειν.

DECOLOR, oris. omn. gen. *Décoloré, qui a perdu ſa couleur.* ὁ καὶ ἡ ἄχροος, ους; καὶ τὸ οον, ουν, όου, οῦ. *Qui a mauvaiſe couleur.* ὁ καὶ ἡ δύσχροος, ους; καὶ τὸ χροον, χρουν. || Decolor ſum. κακοχροέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκακοχρόηκα.

DECOLORATIO, onis. fœm. *Perte de couleur.* ἡ ἀχροια, ας. *Mauvaiſe couleur.* ἡ δυσχροια, οίας.

DECOLORATUS, a, um. *Décoloré.* ἀχροῶν, *vel* κακοχροῶν, ῶν; οῦσα, οῦσα; οῦν, οῦν. V. DECOLOR.

DECOLORO, as, avi, atum, are. *Décolorer.* ἄχρουν, *vel* δύσχρουν τι ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. * ἀμαυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμαύρωκα. acc.

DECOLOROR, aris. *Perdre ſa couleur, prendre une mauvaiſe couleur.* ἀχρεόω, F. ήσω, P. ἠχρέωκα. * κακοχροῶ, F. ήσω, P. κεκακοχρόηκα.

DECOQUO, is, oxi, coctum, ere. *Faire cuire ou bouillir, juſqu'à quelque diminution.* ἀφεψέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀφήψηκα. acc. V. COQUO. || Decoquere creditoribus. χρεωκοπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρεωκόπηκα. || Decoquere iram. ὀργὴν πεπαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. πεπέπαγκα.

DECOR, oris. maſc. *Beauté, grace.* τὸ κάλλος, εος, ους. *Bienſéance.* ἡ εὐπρέπεια, είας. *Belle contenance.* ἡ εὐσχημοσύνη, ης.

DECORATUS, a, um. *Orné.* κεκοσμημένος, ένη, ένον. *Honoré.* τιμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DECORE. adv. *Avec grace & beauté.* εὐπρεπῶς. * εὐκόσμως. * εὐσχημόνως. *Honnêtement.* καλῶς. || Decorè loqui. εὔσχημον λέγειν.

DECORO, as, avi, atum, are. *Orner, embellir.* κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Honorer.* τιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. || Aliquem donis Decorare. δώροις ἐπισημαίνεσθαι, αίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. acc. || Honoribus Decorari. τῶν τιμῶν ἀξιοπρεπῶν τυχεῖν. (V. anom. in τυγχάνω.)

DECORTICATIO, onis. fœm. *L'action d'ôter l'écorce.* ἡ ἀπολέπισις, εως.

DECORTICO, as, avi, atum, are. *Oter l'écorce.* ἀπολέπω, F. ψω, P. ἀπολέλεφα. acc. * ἀπολεπίζω, F. ίσω, P. ἀπολελέπικα. acc.

DECORUM, i. neut. *Honnêteté.* τὸ πρέπον, οντος. * ἡ εὐπρέπεια, είας. *Beauté, bonne grace.* τὸ καλὸν, οῦ. * ἡ εὐπρέπεια, είας. || Decori ignorans. ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, καὶ τὸ λον.

DECORUS. *Bienſéant, honnête.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * πρέπων, οντος, ουσα, ούσης, ον, οντος. *Beau.* καλὸς, λὴ, λόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Servare Decorum. τὸ πρέπον φυλάττειν. || Hoc nullo modo Decorum eſt commemorare. τοῦτο οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ διελθεῖν. || Decorus color. πρέπον χρῶμα. || Decora forma. πρέπον σχῆμα. || Sermo Decorus. εὐπρεπὴς λόγος.

DECREPITUS, a, um. *Fort vieil.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, vel βαθύγηρως, vel ἐσχατόγηρως, καὶ τὸ γηρων, ρω. *Fort âgé.* ὁ καὶ ἡ παρῆλιξ, vel ὑπερῆλιξ, ικος. || Decrepita ætas. ἡ παρηλικία, vel ὑπερηλικία, ας. * τὸ πανύστατον γῆρας, ατος.

DECRESCO, is, crevi, cretum, ere. *Décroître, diminuer.* ἐλαττόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, * μειόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * φθίνω, F. ίσω, P. ἔφθικα. || Decreſcit morbus. ἡ νόσος παρακμάζει.

DECRETORIUS, a, um. *Qui décide & termine une affaire.* ὁ καὶ ἡ κρίσιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Dies Decretorius. ἡ κρίσιμος ἡμέρα (ας.)

DECRETUM, i. neut. *Arrêt, ordonnance de Magiſtrats.* τὸ ἐγνωσμένον, ου. * τὸ ψήφισμα, ατος. *Maxime, opinion arrêtée & concluë entre les Docteurs.* τὸ δόγμα, ατος. || Decretum facere. *Etablir une maxime.* δογματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. neut. * δογματοποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδογματοποίηκα. *Donner un arrêt.* τὴν δίκην ψηφίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐψήφικα.

DECRETURUS, a, um. *Qui ordonnera.* ψηφισόμενος, ένη, ενον. acc. *Qui jugera.* κρινῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. acc.

DECRETUS, a, um. *Ordonné, jugé par arrêt.* ἐψηφισμένος, ένη, ένον. *Autoriſé.* κεκυρωμένος, ένη, ένον. V. DECERNO.

DECULCO, as, avi, atum, are. *Fouler aux pieds.* καταπατέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

DECULPATUS, a, um. *Trouvé fort coupable.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτίμητος, καὶ τὸ ον, ου.

DECUMÆ, arum. fœm. plur. *Dîmes, ou décimes.* αἱ δεκάται, ῶν. * τὰ δέκατα, ων. *La dixiéme partie.* τὸ δεκατημόριον, ίου.

DECUMANUS, a, um. *De dix, dixiéme.* δεκαταῖος, αία, αῖον. *Grand.* V. MAGNUS. || Decumanus fluctus. ἡ δεκακυμία, vel ἡ τρικυμία, ας.

DECUMANUS, i. maſc. *Partiſan qui levoit la dixiéme partie des fruits.* ὁ δεκατηλόγος, ου.

DECUMBO, is, cubui, cubitum, ere. *Etre couché.* κατάκειμαι. (V. anom. in κεῖμαι.) * κατακλίνομαι, fut. med. ινοῦμαι. || Decumbens in lecto. ὁ καὶ ἡ κλινήρης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ κλινοπετὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unum diem in lecto Decumbere. διάγειν ἐν κλίνῃ μίαν ἡμέραν. || In aureo lecto Decumbere. ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, vel καθίζεσθαι. || Sex menſes continuos in lecto Decumbere. ἓξ μῆνας συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κεῖσθαι.

DECUPLUS, a, um. *Dix fois le double.* δεκαπλάσιος, ία, ιον. * δεκαπλόος, οῦς; όη, ῆ; όον, οῦν.

DECURIA, æ. fœm. *Dixaine.* ὁ δεκασμὸς, οῦ. * ἡ δεκὰς, άδος. *Une bande de dix hommes.* ὁ λόχος, ου. * ἡ δεκὰς, άδος.

DECURIATIO, onis. fœm. & DECURIATUS, ûs. maſc. *Diviſion par dixaines.* ἡ καταλόχισις, εως. * ὁ δεκασμὸς, οῦ. * ὁ καταλοχισμὸς, οῦ.

DECURIO, onis. maſc. *Un Décurion, Capitaine de dix, puis de trente-deux Cavaliers.* ὁ δεκαδάρχης, ου. * ὁ δεκάδαρχος, ου. *Un Conſeiller de dix.* ὁ βουλευτὴς, οῦ.

DECURIO, as, avi, atum, are. *Diviſer par dixaines.* δεκάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * δεκατεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Mettre par bandes.* καταλοχίζω, F. ίσω, P. καταλελόχικα. acc.

DECURRO, is, rri, ſum, ere. *Courir de haut en bas.* κατατρέχω, F. δραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.) * καταθέω, F. θεύσομαι. (V. anom. in θέω.) *Parcourir.* διατρέχω. acc. || Vitam Decurrere. τὸν βίον διέρχεσθαι. (V. anom. in ἔρχομαι.)

DECURSIO, onis. fœm. *Courſe.* ἡ καταδρομὴ, ῆς. * ὁ κατάδρομος, ου. || Equitum ludicra Decurſio. ἡ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἐπίδειξις, εως. *Joutes.* ἡ διελασία, ας.

DECURSORIUM, ii. neut. *La lice.* ὁ δρόμος, ου.

DECURSUS, ûs. maſc. V. DECURSIO.

DECURSUS, a, um. *Parcouru.* διαδεδραμημένος, ένη, ένον.

DECURTO, as, avi, atum, are. *Accourcir.* κολοβόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Rogner par un bout.* ἀκρωτηριάζω, F. άσω, P. ἠκρωτηρίακα. acc. * ἀκροτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκροτόμηκα. acc.

DECUS, oris. neut. *Honneur, honnêteté.* ὁ κόσμος, ου. * ἡ εὐκοσμία, ίας. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ους. * τὸ καλλώπισμα, ατος. *Honneur, gloire.* τὸ κῦδος, εος, ους. || Decus præcipuum habere. διαπρέπειν, F. ψω,

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatis Decora ſunt, ædificia & portus. κόσμος τῆς πόλεως, οἰκοδομήματα, καὶ λιμένες. || Vir bonus & prudens, Decus eſt patriæ. ἀνὴρ δίκαιος καὶ νοῦν ἔχων, κόσμος ἐστὶ τῇ πατρίδι. || Pompæ Decus erat. κόσμος ἦν τῆς πομπῆς, vel τὸ καλόν. || Verum Decus conſequi. ἀληθινὴν τιμὴν λαβεῖν. || Magnum Decus adipiſci. μεγίστης εὐκλείας τυχεῖν.

DECUSSATIM. adv. *En forme d'un X, en croix de S. André.* κατὰ χιασμόν. * οἷον χι. * χιαστί.

DECUSSATIO, onis. fœm. *Figure en croix de ſaint André.* ὁ χιασμός, οῦ.

DECUSSIO, onis. fœm. V. DECUSSUS, ûs.

DECUSSIS, is. maſc. *Une dixaine.* ἡ δεκάς, άδος. *Une croix de ſaint André en forme d'un X.* ὁ χιασμός, οῦ.

DECUSSO, as, avi, atum, are. *Croiſer l'un ſur l'autre en forme d'un X, (qui eſt le chiffre de dix) ou en croix de ſaint André.* χιάζω, F. άσω, P. κεχίακα. acc.

DECUSSUS, ûs. maſc. *L'action d'abattre, ſecouſſe.* ἡ ἀπόσεισις, εως. * τὸ κατάσεισμα, ατος. || Decuſſu facilis. *Facile à faire choir.* ὁ καὶ ἡ εὔσειστος, vel εὐαπόσπαστος, vel εὐκίνητος, καὶ τὸ ον, ου.

DECUTIO, is, uſſi, uſſum, ere. *Abattre en ſecouant, faire tomber.* ἀποσείω, F. είσω, P. ἀποσέσεικα. acc. * ἀποκινέω, F. ήσω, P. ἀποκεκίνηκα. acc. * ἀποσπάω, F. άσω, P. ἀπέσπακα. acc. || Decutere ſpicas. ἀποθερίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀποτεθέρικα.

DEDECET. verb. imperſ. *Il eſt meſſéant, il ſied mal.* ἀπέοικε. dat. * οὐ προσήκει. * οὐ πρέπει. dat.

DEDECORO, as, avi, atum, are. *Faire deſhonneur, deshonorer.* καταισχύνω, F. υνῶ, P. κατῄσχυγκα. acc. * ἀτιμόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠτίμωκα. * ἀτιμάζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc. || Famam ſuam Dedecorare. τὴν δόξαν ἑαυτοῦ καταισχύνειν. || Turpitudine morum gloriam Dedecorare. φαυλότητι τρόπου τὸ κλέος καταισχύνειν. || Formam Dedecorare. αἰσχύνειν τὸ κάλλος. || Dedecorare res antè præclarè geſtas. καταρυπαίνειν τὰς πράξεις τὰς πρότερον κατορθουμένας. || Majorum gloriam turpibus facinoribus Dedecorare. τὸ τῶν προγόνων ἀξίωμα καθαιρεῖν ἔργοις αἰσχροῖς, vel ὑπαιτίοις. || Doctrinæ ſuæ vim ſcribendo Dedecorarunt. τὰς δυνάμεις ἃς ἔσχον διὰ παιδείας, ὕβρισαν ἐν τοῖς συγγράμμασι.

DEDECORUS, a, um. *Infame, honteux.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ία, ιον. *Malſéant.* ὁ καὶ ἡ ἀπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui fait deshonneur.* καταισχύνων, ουσα, ον.

DEDECUS, oris. neut. *Deshonneur, infamie, honte.* τὸ ὄνειδος, εος, ους. * ἡ ἀτιμία, ας. * ἡ αἰσχύνη, ης. * τὸ αἶσχος, εος, ους. *Meſſéance.* ἡ ἀπρέπεια, ας. || Dedecus & notam inurere. ἐφυβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐφύβρικα. acc. || Dedecori eſſe parentibus. καταισχύνειν τοὺς γονέας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc tibi eſt Dedecori. τοῦτο ὄνειδός ἐστί σοι. || Mihi parentes Dedecori ſunt, tu autem parentibus tuis. ἐμοὶ μὲν ὄνειδος οἱ γονεῖς, σὺ δὲ τοῖς τοκεῦσι. || Alicui Dedecus inferre. εἰς ὄνειδος καταστῆναί τινα. * αἰσχύνην τινὶ περιποιεῖν, vel περιάπτειν, vel προσάπτειν. || In magnum Dedecus civitatem adducere. εἰς τὴν μεγίστην αἰσχύνην τὴν πόλιν καταστῆναι. || Mihi Dedecori eſt patria, ſed patriæ tu. ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἡ πατρίς, σὺ δὲ τῆς πατρίδος. || Alicui Dedecus inurere, imprimere. προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος. || Nulli majorum Dedecori eſſe. οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. || Nam monimenta eorum quæ tunc facta ſunt Dedecori his ſunt. τὰ γὰρ μνημεῖα τῶν τότε γενομένων αἰσχύνη τούτοις ἐστί. || Parenti ſuo Dedecori eſſe, ac majoribus ſuis indigna perpetrare. καταισχύνειν τὸν πατέρα, καὶ ἀνάξια πράττειν τοῦ γένους. || Dedecus alicui inferre. τὴν αἰσχύνην περιβαλεῖν τινι. || Dedecori hæc nobis ſunt. ταῦθ' ἡμῖν τὴν αἰσχύνην φέρει. || Dedecus quantum ſuſcipient. ὅσης αἰσχύνης ἄξια δρῶσι.

DEDICATIO, onis. fœm. *Dédicace.* ἡ ἀνάθεσις, εως. *Conſécration.* ἡ καθιέρωσις, vel καθοσίωσις, εως.

DEDICATUS, a, um. *Dédié.* ἀνατεθειμένος, ένη, ένον. *Conſacré.* καθοσιωθείς, vel καθιερωθείς, θεῖσα, θέν. || Homines Dedicati dii. οἱ ἐκθειασθέντες ἄνθρωποι.

DEDICO, as, avi, atum, are. *Dédier.* ἀνατίθημι, F. θήσω, P. ἀνατέθεικα. acc. rei. dat. perſ. *Conſacrer.* καθιερόω, F. ώσω, P. καθιέρωκα. * καθοσιόω, ῶ, F. ώσω, P. καθωσίωκα. dat. perſ. acc. rei. *Dédier à Dieu.* ἐκθειάζω, F. άσω, P. ἐκτεθείακα. acc.

DEDIGNATIO, onis. fœm. *Dédain, mépris.* ἡ ἀπαξίωσις, εως. *Fâcherie.* ἡ ἀγανάκτησις, εως.

DEDIGNOR, aris, atus ſum, ari. *Dédaigner, mépriſer.* ἀπαξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπηξίωκα. acc. *Se fâcher de.* ἀγανακτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγανάκτηκα. ἐπὶ. dat. vel πρὸς. acc. || Id facere dedignatur. τοῦτο πράττειν ἀπαξιοῖ.

DEDISCO, is, didici, ere. *Deſapprendre, oublier.* ἀπομανθάνω. (V. anom. in μανθάνω.) acc. *Deſapprendre, en apprenant autre choſe.* μεταμανθάνω. acc. || Qui dedidicit. ἀπομαθών, (όντος,) οῦσα, όν.

DEDITIO, onis. fœm. *Reddition, quand on ſe rend.* ἡ ἔκδοσις, εως. *L'action de ſe mettre ſous la puiſſance, ou entre les mains.* ἡ ἐγχείρισις, εως. || Aliquem ad Deditionem perpellere. τινὰ τῷ πολέμῳ παραστήσασθαι. aor. 1. med. ab ἵστημι. || Deſperatis rebus Deditionem faciunt. ἀπογνόντες ἅπαντες ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσι. || Voluntariam Deditionem facere. ἑκουσίως προσίστασθαί τινι, vel προσχωρεῖν τινί.

DEDITITIUS, a, um. *Qui s'eſt rendu à diſcrétion.* ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, καὶ τὸ ον, ου.

DEDITUS, a, um. *Qui s'eſt rendu.* ἐκδοθείς, θεῖσα, θέν. *Entre les mains.* ἐγχειρισθείς, θεῖσα, θέν. dat. *Adonné.* ἐνδεδωκώς, υῖα, ός. dat. || Deditus idololatriæ. ὁ κατείδωλος, ου. || Deditus malis artibus. ὁ κακόσχολος, ου. || Deditus ſomno. ὁ ὑπνωτικός, οῦ. || Deditus ventri. ὁ κοιλιόδουλος, ου. || Deditus vino. ὁ ἐποίνιος, ου. || Deditâ operâ. ἐκ προνοίας. * ἐξεπίτηδες.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Voluptatibus Deditum eſſe. πρὸς ἡδονάς, vel εἰς ἡδονὰς ἀποκλίνειν. || Paci Deditus eſt. ἀποκλίνει εἰς εἰρήνην. || Alii aliis rebus Dediti ſumus. ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. || Voluptatibus naturâ ſuâ Deditus. πρὸς τὰς ἡδονὰς πεφυκώς. || Huic rei Deditus ſum. πρὸς τοῦτο εὐέμπτωτος, vel εὐκατάφορός εἰμι. || Adoleſcens iracundiæ Deditus. πρὸς θυμὸν εὐέμπτωτος ὁ νέος. || Intemperantiæ Deditus. πρὸς ἀκολασίαν εὐκατάφορος. || Virtuti Deditus. πρὸς τὴν ἀρετὴν ὡρμηκώς. (ὁρμᾶν.) || Gravitati Deditus. τῷ

σεμνῷ προστέτονθας. || Honeſtati deditus ſum. τῷ καλῷ προστέτονθα. || Litteris Deditus. τοῖς λόγοις προσκαρτερῶν, *vel* προσφιλοπονῶν, *vel* προσκείμενος. * τοῖς λόγοις σπουδαῖος. || Libidinibus Deditus. ταῖς ἡδοναῖς προσεστηκὼς, *vel* προσηρτημένος. (προσαρτῶμαι.) * τῶν ἡδυπαθειῶν ἐξηρτημένος. * ταῖς ἡδοναῖς ἐκδεδωκώς. * ὑπὸ τῶν ἡδονῶν κρατηθείς. || Philoſophiæ Deditus. περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, *vel* σπουδὴν ἔχων.

DEDO, is, dedidi, ditum, ere. *Rendre.* ἐκδίδωμι, F. δώσω, P. ἐκδέδωκα. acc. rei. dat. perſ. *Mettre ſous la puiſſance, ou entre les mains.* ἐγχειρίζω, F. ίσω, P. ἐγκεχείρικα. acc. rei. dat. perſ. *S'adonner.* ἐνδίδωμι. (neut.) dat. V. δίδωμι. || Dedere ſe in arbitrium alicujus. ἑαυτὸν, (pro maſc.) προσνέμειν τινί. || Dedere ſe alicui rei. τινὶ, *vel* περί τι, *vel* τινὸς σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multæ ex civitatibus ſeipſas ſponte Dediderunt. πλεῖσται τῶν πόλεων ἑκοῦσαι ἐνεχείρισαν σφᾶς αὐτάς. || Seipſum Alexandro Dedidit. ἑαυτὸν ἐνεχείρισεν Ἀλεξάνδρῳ. || Civitatem hoſtibus Dedere. τοῖς πολεμίοις πόλιν ἐκδοῦναι, *vel* παραδοῦναι, *vel* ἐνδοῦναι. || Ipſe ſe hoſtibus Dedidit. αὐτὸς ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέδωκε. || Urbem Barbaris Dediderunt. τὴν πόλιν τοῖς Βαρβάροις ἐξέδοσαν. || Civitatem Dedere. τὴν πόλιν ἔκδοτον ποιεῖν. || Totam civitatem hoſtibus Dedidit. τὴν πόλιν ὅλην τοῖς πολεμίοις ἔκδοτον ἐποίησε. || Se poteſtati Barbarorum Dediderunt. ἑαυτοὺς ἐκδότους τοῖς Βαρβάροις ἐποίησαν. || Per fœdera ſe Dedidit. ἐν ταῖς συνθήκαις ἔκδοτός ἐστι. || Duci ad eos cum exercitu venienti, citra pugnam ſe Dediderunt. τῷ ἡγεμόνι ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ ἀμαχητὶ αὐτοὺς παρέδοσαν. || Regis arbitrio ſe Dediderunt. τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπέτρεψαν τῷ Βασιλεῖ. || Dedere ſe voluptatibus. ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. * ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἀποκλίνειν || Dedere ſe inertiæ. ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀποκλίνειν. || Dedere ſe totum Reipublicæ. δοῦναι ἑαυτὸν διαπαντὸς τῇ πόλει. || Litteris ſe totum Dedere. τοῖς λόγοις προσκαρτερεῖν. || Philoſophiæ ſe Dedere. περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδὴν ἔχειν, *vel* σπουδὴν ποιεῖσθαι. || Virtuti Dedere ſe. τῇ ἀρετῇ προσφιλοπονεῖν. || Totum ſe ignaviæ Dedit. ῥαθυμῶν ἅπαντα τὸν βίον διατελεῖ. || Totos ſe litteris Dedunt. ἅπαντα τὸν χρόνον τοῖς λόγοις ἐμμένοντες διατελοῦσι. || Omnibus voluptatibus Dedere ſe. ἀνεῖναι τὴν ψυχὴν εἰς πᾶσαν ἡδονήν. || Quiſquis animum voluptati Dedit. ὅστις ἡδονῇ πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέπει.

DEDOCEO, es, ocui, octum, ere. *Enſeigner le contraire de ce qu'on a enſeigné.* μεταδιδάσκω, F. δάξω. (V. anom. in διδάσκω.) acc. duo.

DEDOLEO, es, olui, olitum, ere. *Ne ſentir plus ſa douleur.* ἀπαλγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήλγηκα. *Ceſſer de s'affliger.* ἀλγεῖν παύομαι.

DEDOLO, as, avi, atum, are. *Doler, ébaucher avec la doloire ou hache.* ἐκπελεκίζω, F. ίσω, P. ἐκπεπελέκικα, acc. * τῇ ἀξίνῃ ἀποξέω, P. ήσω, P. ἀπέξηκα. acc.

DEDUCO, is, xi, ctum, ere. *Conduire.* ἡγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Mener de haut en bas.* κατάγω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.) * καθελκύω, F. ύσω, P. καθείλκυκα. acc. *Conduire par honneur.* προπέμπω, *vel* παραπέμπω, F. ψω, P. παραπέπομφα. acc. *Mener ailleurs.* ἐξάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Conduire en qualité de ſuivant.* παρακολουθέω, F. ήσω, P. παρηκολούθηκα. dat. *Faire la déduction, expliquer par le menu.* λεπτολογέω, F. ήσω, P. λελεπτολόγηκα. acc. *Déduire, ôter d'une ſomme.* ἀφαιρέω, ῶ. (V. anom. in αἱρέω.) * τὶ ἀπό τινος. *Rendre délié.* ἰσχαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. * λεπτύνω, F. υνῶ, P. υγκα. acc. || Deducere aliquem à viâ. *Détourner quelqu'un de ſon chemin.* τινὰ ἀπατᾶν, άω, F. ήσω, P. ἠπάτηκα. || Deducere ſponſam. *Epouſer une femme.* νυμφοστολεῖν, *vel* νυμφαγωγεῖν. || Deduci faſcibus. *Etre accompagné de Sergens portant un faiſceau de verges.* ῥαβδουχεῖσθαι, όομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. || Tubis ſonantibus Deduci. *Etre conduit au ſon des trompettes.* περισαλπίζεσθαι, ίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. || Deducere Coloniam. V. COLONIA. || Deducere de ſententiâ. *Faire changer d'opinion.* μεταπείθειν, θω, F. είσω, P. μεταπέπεικα. acc.

PHR. ISOCR. & DEM. Eum plauſu & clamore domum Deducebant. τοῦτον οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ παρέπεμπον. || Paucis eum Deducentibus. ὀλίγων αὐτὸν παραπομπόντων. || Deductus à Senatu & toto populo. παραπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς συγκλήτου Βουλῆς, καὶ παντὸς τοῦ δήμου. || Deductus eſt frequentiâ totius populi. παρεπέμφθη πανδημεί. || Funus Deducere. τὸν τεθνεῶτα παραπέμπειν. * ἀποθανόντι ἀκολουθεῖν πρὸς τὸ μνῆμα. || Deducere aliquem ab opinione. τὴν δόξαν τινὸς μεθιστάναι. * μεταπείθειν τινά. || Deducere aliquem à propoſito. ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν τινα. || Deduci à propoſito. πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν. * τῶν προκειμένων ἀποπλανᾶσθαι. || Ab optimo vitæ inſtituto Deducere. τοῦ βελτίστου παρατρέπειν, *vel* ἀποτρέπειν. || Ut eum ab acri deſiderio Deducat. ἵνα αὐτὸν ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας. || A ſententiâ Deduci. ἀφίστασθαι τῆς δόξης. || Deducam illos ab hac ſententiâ. αὐτοὺς παύσω τοιαύτην γνώμην ἔχοντας. || Animum ab iis Deducere non poteram. ἀποστῆναι τὴν διάνοιαν τούτων οὐχ οἷός τ' ἦν, (ἀφίστημι.) || Ab iis rebus, quas cogitatione ſuſcepi, non Deducor. οὐκ ἂν ἀποσταίην ὧν διενοήθην. || Illum à dicendo Deduxit. ἐκεῖνον τοῦ λέγειν ἀπέτρεψε. || Deducere aliquem in ſuſpicionem. ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν. || Deducere in periculum. καθιστάναι τινὰ εἰς κίνδυνον. || Deducere aliquem in ſententiam. δόξαν παρέχειν τινι, *vel* εἰς δόξαν ἐξάγειν τινά. || Deducere aliquem ad ſocietatem ſuam. τινὰ ἑαυτῷ σύμμαχον ποιεῖν. || Vos in hanc opinionem Deduxit. αὗται ὑμῖν ὑπ' ἐκείνου δόξαι γεγένηνται. || In controverſiam Deducere aliquid. ἀμφισβητεῖν περί τινος, *vel* ἀμφισβητεῖν τινος.

DEDUCTIO, onis. fœm. *Conduite.* ἡ παραγωγὴ, *vel* ἀπαγωγὴ, ῆς. *En chemin.* ἡ ὁδηγία, ας. || Deductio aquarum *Conduite d'eaux.* ἡ ὑδραγωγία, ας.

DEDUCTOR, oris. maſc. *Conducteur.* ὁ καταγωγεὺς, έως. *Qui conduit en chemin.* ὁ τῆς ὁδοῦ καθηγεμὼν, όνος. *Qui conduit par honneur.* ὁ παραπέμπων, οντος. acc. * ὁ συνακολουθῶν, οῦντος. *Qui conduit en qualité de ſuivant.* ὁ παρακόλουθος, ου.

DEDUCTUS, a, um. *Amené, conduit.* καταχθεὶς, θεῖσα, θέν. V. DEDUCO : & ſume Participia. *Délié.* λεπτὸς, ή, όν. || Res in judicium non Deducta. *Ce qui n'a pas encore été débattu en juſtice.* τὸ ἄκριτον πρᾶγμα, (ατος.)

DEERRO, as, avi, atum, are. *S'égarer.* ἀποπλανάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεπεπλάνηκα. * ἀποπλανάομαι,

τάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. || Itinere Deerrare. *S'écarter de ſon chemin.* ὁδοῦ ἀφαμαρτάνειν. (V. anom. in ἁμαρτάνω.)

DEFÆCO, as, avi, fæcatum, fæcare. *Oter la lie.* ἀποτρυγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποτετρύγωκα. acc.

DEFÆCATUS, a, um. Vinum Defæcatum. *Vin ſans lie.* ὁ ἄτρυγος οἶνος, ου.

DEFALCO, as, are. *Rogner à l'entour.* περικόπτω, F. ψω, P. περικέκοφα. acc.

DEFATIGATIO, onis. fœm. *Laſſitude.* ὁ κάματος, ου.* ὁ κόπος, ου. *Laſſitude de travail.* ἡ καταπόνησις, εως.

DEFATIGATUS, a, um. *Laßé, fatigué.* κεκοπωμένος, η, ον.* κατατετρυχωμένος, ένη, ένον. *Fatigué de travail.* καταπονηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEFATIGO, as, avi, atum, are. *Laſſer, fatiguer.* κοπόω, F. ώσω, P. κεκόπωκα.* κατατρύχω, F. ξω, P. κατατέτρυχα.* τρυχόω, F. ώσω, P. τετρύχωκα. acc. *Fatiguer de travail.* καταπονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπόνηκα. acc. *Donner de la peine.* τείρω, P. τερῶ, P. τέταρκα.* κατατρυχόω, ῶ. acc. || Defatigari. *Se laſſer.* κάμνω, F. καμῶ, P. κέκμηκα. || Defatigari laboribus. *Etre las ou ſe laſſer, à force de travailler.* καταπονεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm venando Defatigatus fuerit. ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς θήρας κοπωθείη. [κοπόω.] || Ex viâ Defatigati ſumus. κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύσαντες. [κάμνω.] Labore Defatigati. ὑπὸ τοῦ πόνου ἀπειρηκότες. [ἀπερέω.]

DEFECTIO, onis, fœm. *Défaillance, défaut.* ἡ ἀπόλειψις, vel ἔλλειψις, εως. *Révolte, rébellion.* ἡ ἀποστασία, ας. * ἡ ἀπόστασις, εως. || Defectio Solis & Lunæ. *Eclipſe de Soleil & de Lune.* ἡ τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης ἔκλειψις, εως. || Animi Defectio. ἡ λειποθυμία, vel λειποψυχία, ίας. || Virium Defectio. *Foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, είας. * ἡ τῆς ἰσχύος ἔλλειψις, εως. || Alios ad Defectionem impellere. ἀποστῆσαι τοὺς ἄλλους. || Defectionem moliri. πρὸς ἀπόστασιν ἰδεῖν.

DEFECTIVUS, a, um. *Défaillant.* ἐλλειπτικὸς, κὴ, κόν.

DEFECTOR, oris. maſc. *Rebelle, qui s'eſt révolté.* ὁ ἀποστάτης, ου.

DEFECTUS, a, um. *Qui manque de.* ἐκλελοιπὸς, (ότος) πυῖα, πός.* ἐλλείπων, (οντος,) ουσα, ον. gen. *Qui eſt abandonné.* ἐκλελειμμένος, ένη, ένον. || Defectus animo. *Pâmé, évanoui, tombé en défaillance.* ὁ καὶ ἡ λειπόθυμος, τὸ ον, ου. * λειποθυμέων, vel λειποψυχέων, ῶν, οῦσα, οῦν.

DEFECTUS, ûs. maſc. V. DEFECTIO. || Defectus aquæ. *Manquement, faute d'eau.* ἡ λειψυδρία, ας.* ἡ τοῦ ὕδατος ἔλλειψις, εως.

DEFENDO, is, di, ſum, ere. *Défendre.* προΐσταμαι, fut. med. στήσομαι. (V. ἵστημι.) gen. *Garder, faire la garde ou le guet.* φρουρέω, F. ήσω, P. πεφρούρηκα. accuſ. *Protéger.* προστατέω, ῶ, F. ήσω, P. προεστάτηκα. gen. *Combattre pour.* ὑπερασπίζω, F. ίσω, P. ὑπερήσπικα. gen.* ὑπερμάχομαι, fut. med. χήσομαι, & χοῦμαι. gen. *Plaider pour.* συνηγορέω. vel συναγορεύω. (V. anom. in ἀγορεύω.) dat. || Defendo te ab injuriâ. ἀμύνω σοι, (υνῶ, ἤμυγκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nulli iniquæ rei patrocineris, neque Defendas eam. μηδενὶ πράγματι πονηρῷ μήτε παρίστασο, μήτε συνηγόρει. || Juſtos Defendere, ὑπὲρ τῶν δικαίων συνηγορεῖν. || Amicum Defendere. τῷ φίλῳ συναγορεύειν. || Alicujus cauſam Defendere. συνερεῖν, vel συνειπεῖν τινι. * συνδικεῖν, vel συναπολογεῖσθαί τινι. || Recepi, me eos pro viribus Defenſurum. ὡμολόγησα τούτοις, ἂν οἷός τ' ὦ, συνερεῖν. || Qui eos Defenderunt. οἱ τούτοις συνειρηκότες. || Peto ut amicorum aliquis me Defendat. ἀξιῶ τῶν φίλων μοί τινα συνειπεῖν. ||Contra vos hunc Defendere coguntur. καθ' ὑμῶν τούτῳ συνδικεῖν ἀναγκάζονται. || Hunc Defendent. τούτῳ συναπολογήσονται. || Amici cauſam Defendere. ὑπερειπεῖν τοῦ φίλου. * λέγειν ὑπὲρ τοῦ φίλου. || Quæ verò ab ipſâ facta ſunt, Defendit. τυγχάνει δ' ἀπολογίαν εἰρηκὼς ὑπὲρ τῶν ἐκείνῃ πεπραγμένων. || Defendendi ſunt illi, qui injuriæ accuſantur. ἀπολογεῖσθαι προσήκει περὶ τῶν ἀδικεῖν αἰτίαν ἐχόντων. ||Juſtè aliquem Defendere. δικαίως ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος. || Juſtè & ſimpliciter Defendere. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι δικαίως καὶ ἁπλῶς. || Difficiles cauſas Defendere. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι περὶ δυσχερῶν αἰτιῶν. || Per alios ſe Defendere. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι δι' ἑτέρων. || Ex corrupto libello ſe Defendere. ἐκ διεφθαρμένου γραμματείου ἀπολογίαν ποιεῖσθαι. ||Ipſi ſe Defendere debent. ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστιν ἀπολογητέον. || Aliquem ab injuriâ Defendere. ἀδικουμένῳ τινὶ ἐπαμύνειν. || Fortiter aliquem Defendere. ἐρρωμένως ἀμύνεσθαι ὑπέρ τινος. || Urbem à periculo Defendere. τὴν πόλιν ἐκ τῶν κινδύνων διασώζειν. || Rempublicam conſilio & auctoritate Defendere. τῆς πολιτείας εὐβουλίᾳ καὶ ἀξιώματι προΐστασθαι. || Communem libertatem armis Defendere. τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ὑπερμαχεῖν, vel ὑπερασπίζειν. || Ut te Defendat. ἵνα ὑπερασπίσῃ σου.

DEFENSIO, onis. fœm. *Défenſe, protection.* ἡ προστασία, ας. *Défenſe en cauſe.* ἡ συνηγορία, ας. *Apologie.* ἡ ἀπολογία, ας. *Défenſe en combattant pour.* ἡ ὑπερμαχία, ίας. || Defenſio ſuæ cauſæ. ἡ δικαιολογία, ας. || Uti Defenſione adversùs accuſationem. ἀπολογεῖσθαι, vel ἀπολογίαν ποιεῖσθαι πρὸς τὰ κατηγορημένα. || Defenſione aliquâ uti. ἀπολογίᾳ τινὶ χρῆσθαι. || Defenſionem inſtituere pro aliquo. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος. || Defenſionem alicui concedere. ἀπολογίαν διδόναι τινί. || Defenſionem inſtituere. ἀπολογίαν λέγειν, vel ἐρεῖν. || Meditari Defenſionem mendaciorum. ἀπολογίαν μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν. || Illius Defenſionis prætextus eſt, Senatum adjuvare. τούτοις ἐστὶν ἡ πρόφασις τῆς συνηγορίας, τῇ βουλῇ βοηθεῖν. || Pro Defenſione patriæ. ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

DEFENSITO, as, avi, atum, are. *Défendre ſouvent.* πολλάκις προΐσταμαι, futur. med. στήσομαι. gen. *Plaider ſouvent.* πολλάκις συναγορεύω, fut. εύσω. || Defenſitans cauſas. συχνὰς δίκας ἀπολογούμενος. (pro Maſc.)

DEFENSO, as, avi, atum, are. *Défendre ſouvent.* πολλάκις ἐπαμύνω, F. υνῶ, P. ἐπήμυγκα. dat. *Combattre ſouvent pour.* συχνάκις ὑπερμαχέομαι, fut. med. ήσομαι. gen. Vide DEFENDO.

DEFENSOR, oris. maſc. *Défenſeur, protecteur.* ὁ ἀρωγὸς & ἀρηγὸς, οῦ. *Qui combat pour.* ὁ προαγωνιστὴς, οῦ.* ὁ ὑπερασπιστὴς, οῦ. *Avocat qui plaide pour.* ὁ συνήγορος, ου. || Meus Defenſor. ὁ συνερῶν ἐμοί. || Defenſor tui acerrimus. συνήγορός σοι δεινότατος.* συνήγορός σοι τῶν δεινοτάτων.

DEFENSUS, a, um. *Défendu.* ἐπικουρηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Gardé.* φρουρηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Défendu par armes.* ὑπερασπισθεὶς, εῖσα, έν. *Aidé, ſecouru.* βοηθηθεὶς, θεῖσα,

θεῖν. *Préſervé.* διασωθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEFERO, defers, detuli, delatum, deferre. *Porter de l'un à l'autre.* ἀποφέρω, *vel* ἐκφέρω. (V. anom. in φέρω.) acc. || Deferre aliquem, *vel* alicujus nomen. *Denoncer en Juſtice, accuſer.* προσαγγέλλεσθαί τινα. (Vide anom. in βάλλω.) * εἰσαγγέλλειν, έλλω, F. ελῶ, P. εἰσήγγελκα. acc. Vide ACCUSO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Honorem alicui deferre. τὴν τιμὴν ἀπονέμειν τινί. || Primas alicui Deferre. τῶν πρωτείων παραχωρεῖν τινι. || Deferre rem ad aliquem. μεταφέρειν εἴς τινα τὸ πρᾶγμα.

DEFERVEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire bouillir.* ἀποζεννύω, & ἀποζέννυμι, F. έσω. (V. anom. in ζεννύω.) acc.

DEFERVEO, es, & DEFERVESCO, is, erbui, & ervi. *Se refroidir.* ἀποβράζω, F. άσω, P. ἀποβέβρακα. * ἀποζέω, F. έσω, P. ἀπέζεκα. * ἀποψύχομαι. Vide REFRIGERO.

DEFESSUS, a, um. *Laſſé, las.* καμὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Extrémement las.* ἀπειρηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. || Labore Defeſſus. ὁ καὶ ἡ κατάπονος, *vel* κατάκοπος, καὶ τὸ ον, ου. Vide DEFATIGATUS.

DEFETISCOR, eris, defeſſus ſum, iſci. *Se laſſer, être laſſé.* ἀποκάμνω, F. αμῶ, P. ἀποκεκάμηκα. *à force de travailler.* κοπιόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. V. DEFATIGOR.

DEFICIO, is, eci, ectum, cere. *Manquer à.* ἐκλείπω, F. λείψω, P. ἐκλέλειφα. acc. * ἐλλείπω, F. ψω, P. ἐλλέλειφα. acc. *Se révolter, ſe rendre du parti contraire.* ἀφίσταμαι, fut. στήσομαι. (V. ἵστημι.) gen. * ἀποστατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστάτηκα. gen. || Deficiens Sol. ὁ ἥλιος ἐκλείπων, (οντος.) || Deficere animo. λειποψυχεῖν, *vel* λειποθυμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελειποθύμηκα. || Deficere ac exanimari præ dolore. ἀδημονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδημόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. *Manquer, défaillir.* Hæc me Deficit. ἐπιλείπει με τοῦτο. || Fontibus aqua Deficit. τὰς κρήνας τὸ ὕδωρ ἐπιλείπει. || Deficeret nos tempus, ſi omnia ejus facta recenſere vellemus. ἐπιλείποι ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαίμεθα. || Dies me Deficiet, ſi recenſeam proditorum nomina. ἐπιλείψει με λέγοντα ἡ ἡμέρα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. || Ei non Deficient milites. οὐκ ἀπολείψουσι στρατιῶται τοῦτον. || Spiritus deficit. ἐπιλείπει τὸ πνεῦμα. || Deficiente ſpiritu. πνεύματος ἐπιλείποντος. || Pecunia cito Deficit, gloria verò perpetuò durat. χρήματα μὲν ταχέως ἀπολείπει, δόξα δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. || Iſta me deficiunt. ἀπολείπει μοι τούτων. *vel* ἀπολείπει με ταῦτα. || Deficere in his rebus malis, quàm excedere modum. ἐλλείπειν ἐν τούτοις αἱροῦ, καὶ μὴ πλεονάζειν. || Deficere me hoc videtur. ἐλλείπειν με τοῦτο δοκεῖ. || Hoc te Deficit. ἐλλείπει σοι τοῦτο. || Quem eæ res Deficiunt. τούτοις ἀπολελειμμένος || Nihil horum mihi Deficit. μηδὲν τούτων ἀπορῶ. || Quem nihil Deficit. ᾧ μηδὲν ἄπεστι. * ᾧ πάντα πάρεστιν. || Res neceſſariæ me Deficiunt. τῶν ἀναγκαίων ἀπορῶ. * τῶν καθ' ἡμέραν ἀπορῶ. * ἐν ἀπορίαις περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν εἰμί. V. CAREO. || [*Quitter, ſe révolter.*] Jam tum Ægyptus Defecerat. καθ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Αἴγυπτος ἀφειστήκει. || Ab aliquo Deficere. τινὸς, *vel* ἀπό τινος ἀποστῆναι. || A veſtrâ ſocietate Deficiens. τῆς ἡμετέρας συμμαχίας ἀποστάς. || Ad aliquem Deficere. πρός τινα ἀφίστασθαι. || Ad Lacedæmonios Deficiamus. πρὸς Λακεδαιμονίους ἀποστῶμεν. || Deficere ad hoſtes. ἀπελθεῖν εἰς πολεμίους. || Ad adverſarios Deficere. ἀποκλίνειν ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους. || Qui à Regis imperio Deficiunt. οἱ ἀφιστάμενοι τῆς ἀρχῆς τοῦ Βασιλέως. || Non Deficiam omninò à meâ ſententiâ. οὐκ ἀποστήσομαι παντάπασιν, ὧν διενοήθην. || Inſulas à vobis Deficere fecit. τὰς νήσους ἀπέστησεν ὑμῶν. || Efficient, ut Iones ab urbe noſtrâ Deficiant. τῆς ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἴωνας ἀποστήσουσι. || Ab amicitiâ veſtrâ Deficere. ἀποστῆναι τῆς ἡμετέρας φιλίας. || Deficere à Rege. ἀπόστασιν ποιεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Βασιλέως. || Effecit, ne Deficeret ab urbe noſtrâ. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς ἡμῶν πόλεως ἀφιστάμενον.

DEFIGO, is, xi, um, gere. *Ficher, attacher, planter.* καταπηγνύω, *vel* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, F. ήξω. (V. anom. in πήγνυμι.) acc. || Aciem in aliquo Defigere. τινὶ ἐνατενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠτένικα.

DEFINIO, is, ivi, itum, ire. *Limiter, borner.* ἀφορίζω, F. ίσω, P. ἀφώρικα. acc. * καθορίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Enclore dans des limites.* περιορίζω, F. ίσω, περιώρικα. acc. *Déclarer.* ἀποφαίνω, F. ανῶ, P. ἀποπέφαγκα. acc. *Déterminer, arrêter.* ὁρίζω, F. σω, P. ὥρικα. *Définir, faire la définition d'une choſe.* ἀφορίζω. acc.

DEFINITE, adv. *Expreſſément, déterminément.* ὡρισμένως. * ἀφωρισμένως. *Diſtinctement.* διωρισμένως.

DEFINITIO, onis. fœm. *Définition.* ὁ ἀφορισμὸς, οῦ. *Limitation.* ὁ ὁρισμὸς, οῦ. *Déclaration diſtincte.* ὁ διορισμὸς, οῦ.

DEFINITIVUS, a, um. *Définitif.* ὁριστικὸς, κή, κόν.

DEFINITUS, a, um. *Défini.* ἀφωρισμένος, ένη, ένον. *Limité, borné.* ὡρισμένος, ένη, ένον. *Déterminé.* διωρισμένος, ένη, ένον. *Déclaré.* ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον.

DEFINGO, is, nxi, ictum, ere. *Donner forme ou figure.* ἀποπλάττω, F. άσω, P. ἀποπέπλακα. acc.

DEFIOCULUS, i. maſc. *Borgne.* ὁ λειπόφθαλμος, ου. *Qui n'a qu'un œil.* ὁ μονόφθαλμος, ου. *Qui a perdu un des deux yeux.* ὁ ἑτερόφθαλμος, ου.

DEFIT. verb. imperſ. *Il y a faute.* ἀπογίνεται. *vel* ἄπεστι. gen. *Il manque.* ἐλλείπει. *vel* ἀπολείπει. acc. || Hoc mihi Deſit. ἐλλείπει με τοῦτο. || Mihi fortuna magis Deſit quàm genus. τῶν ὑπαρχόντων μᾶλλον, ἢ τῶν προσηκόντων ἀπορῶ.

DEFIXUS, a, um. *Fiché.* καταπεπηγμένος, ένη, ένον. * καταπαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Defixis oculis. ἀτενῶς, *vel* ἀτενές.

DEFLAGRATIO, onis. fœm. *Embraſement.* ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ. * ἡ ἐμπύρωσις, εως. * ἡ ἔμπρησις, εως.

DEFLAGRO, as, avi, atum, are. *Etre brulé, ſe bruler.* καταφλέγομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. *S'embraſer, ou être embraſé.* ἐμπρήθομαι, fut. paſſ. ησθήσομαι, P. ἐμπέπρησμαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην. *S'éteindre.* ἀποφλέγομαι, fut. paſſ. εχθήσομαι. *S'appaiſer.* καταπραΰνομαι. || Ictu fulminis Deflagrare. κατακεραυνοῦσθαι, *vel* κεραυνοῦσθαι, όομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

DEFLECTO, is, xi, xum, ere. *Détourner.* ἀποτρέπω, *vel* ἐκτρέπω, F. ψω, P. ἐκτέτροφα. acc. *Déployer.* ἐκκλίνω, *vel* ἀποκλίνω, F. ινῶ, P. ἀποκέκλικα. acc. *Replier en tournoyant.* κατακολπίζω, F. ίσω, P. κατακεκόλπικα. acc. *Courber.* κάμπτω, F. ψω, P. κέκαμφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad voluptates Deflectere. πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποκλίνειν. || Ad ſocordiam Deflectere. ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν. || De viâ Defle-

Flectere. τῆς ὁδοῦ ἀποπλανᾷν. ‖ A rectâ viâ Deflectere. τῆς εὐθείας ἐκτρέπεσθαι. ‖ A veritate Deflectere. τῆς ἀληθείας διαμαρτάνειν. ‖ Deflectere à propoſito. τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾷν, *vel* ἀποπλανᾶσθαι. ‖ A majorum virtute Deflectere. τῆς τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξιστάναι.

DEFLEO, es, evi, etum, ere. *Plaindre en pleurant, déplorer.* καταδακρύω, F. ύσω, P. καταδεδάκρυκα. acc. * καταθρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. κατατεθρήνηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fortunam ſuam Deflere. τὴν τύχην δακρύειν. ‖ Deflere mortuum. τὸν ἀποθανόντα, *vel* ἐπὶ νεκρῷ δακρύειν. ‖ Deflere, lamentari, lugere. δακρύειν, κλαίειν, ὀδύρεσθαι. ‖ Continuò Deflere, nullum diem ſine lacrymis degere. μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγειν.

DEFLETUS, a, um. *Qui a été pleuré.* καταθρηνηθεὶς, εῖσα, έν.

DEFLEXUS, a, um. part. *Détourné.* ἐκτραπεὶς, (ένῦ) εῖσα, έν. *Ployé, recourbé.* κατακαμφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Crochu.* λοξὸς, ή, όν.

DEFLEXUS, ûs. maſc. *Action de ployer, ou courber.* ἡ κατάκαμψις, *vel* κάμψις, εως. * ἡ ἀπόκλισις, εως.

DEFLO, as, avi, atum, are. *Souffler deſſus.* καταπνέω, F. εύσω. (V. anom. in πνέω.)

DEFLORATUS, a, um. *Qui a perdu ſa fleur, ſa beauté, ſa vigueur.* παρακμάζων, ουσα, ον. * ἀπηνθισμένος, η, ον.

DEFLORESCO, is, orui, ere. *Perdre ſa fleur.* ἀπανθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήνθηκα. * ἀπανθίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι *Se flétrir.* μαραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *Perdre ſa vigueur.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα.

DEFLORO, as, avi, atum, are. *Défleurir, ôter la fleur.* ἐξανθίζω, *vel* ἀπανθίζω, F. ίσω, P. ἀπήνθικα. acc. Vide DEVIRGINO.

DEFLUO, is, xi, xum, ere. *Decouler.* ἀποῤῥέω, F. εύσω. (V. anom. in ῥέω.) *Tomber.* ἀποῤῥέω. * καταπίπτω, *vel* καταφέρομαι. (V. anom. in πίπτω, in φέρω.) *Tomber de haut avec impétuoſité.* καταράττω, F. ξω, P. κατήραχα. *Tomber de pourriture.* εὐρωτιάω, ῶ, F. άσω, P. εὐρωτίακα. *Degoutter, tomber goutte à goutte ſur.* ἀποστάζω, F. άσω, P. ἀπέστακα. acc.

DEFLUVIUM, ii. neut. *Decoulement.* ἡ κατάῤῥευσις, εως. *Chute.* ἡ ἀπόῤῥοια, είας. ‖ Defluvium capillorum. *Chute des cheveux.* ἡ τῆς κόμης ἀποῤῥοὴ, ῆς. * ἡ ἀλωπεκίασις, εως. ‖ Defluvium palpebrarum. *Chute des paupieres.* ἡ μίλφωσις, εως.

DEFODIO, is, odi, oſſum, ere. *Enfouir, enterrer.* κατορύττω, F. ξω, P. κατώρυχα. acc. * κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc.

DEFORE. infin. *Qu'il y manquera.* ἐκλείψειν.

DEFORMATIO, onis. fœm. *Difformité, laideur.* ἡ ἀμορφία, ας. * ἡ ἀσχημοσύνη, ης.

DEFORMATUS, a, um. *Défiguré.* ἐκμορφωθεὶς, εῖσα, έν. *Difforme.* ἀσχημονέων, ῶν, οῦσα, οῦν.

DEFORMIS, & e, is. *Difforme, défiguré.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, *vel* δύσμορφος, καὶ τὸ φον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων, ονος. *Qui n'a plus forme de perſonne.* ὁ καὶ ἡ δυσπρόσωπος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vultu Deformis. εἰδεχθὴς τὴν ὄψιν. * τὴν ὄψιν ἀπρεπὴς, *vel* δυσειδής. ‖ Inſigniter Deformis. ὑπέραισχρος. * τὸ πρόσωπον αἴσχιστος. * τὴν ὄψιν κακοδαίμων. ‖ Si ipſe Deformis eſſet aſpectu. εἰ αὐτὸς αἴσχιστος ὀφθῆναι εἴη τὴν ὄψιν.

DEFORMITAS, atis. fœm. *Difformité, laideur.* ἡ ἀμορφία, *vel* δυσμορφία, ας. * ἡ δυσείδεια, ας. * ἡ ἀπρέπεια, ας. ‖ Hominis vultus Deformitate inſignis. τοῦ ἀνδρὸς τὸ πρόσωπον αἴσχει ὑπερβάλλον.

DEFORMITER. adverb. *Sans grace, avec difformité.* ἀμόρφως. * δυσμόρφως. * ἀσχημόνως.

DEFORMO, as, avi, atum, are. *Rendre difforme, défigurer.* ἀναμορφόω, *vel* ἀμορφόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμόρφωκα. acc. *Deshonorer.* ἀτιμάζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc. *Enlaidir.* αἰσχύνω, F. υνῶ, P. ᾔσχυγκα. acc. *Donner forme.* ἐκμορφόω, *vel* διαμορφόω. accuſ. *Crayonner.* διατυπόομαι, med. accuſ. *Deſſiner, tracer, dépeindre.* διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verbis aliquid Deformare. καταισχύνειν τι τῷ λόγῳ. ‖ Suam exiſtimationem Deformare. τὴν δόξαν ἑαυτοῦ καταισχῦναι. ‖ Turpitudine morum gloriam ſuam Deformare. τῷ φαύλῳ τῷ τρόπῳ τὸ κλέος καταισχύνειν. ‖ Civitatem Deformare. τὴν πόλιν καταισχύνειν. * αἰσχύνην τῇ πόλει περιποιεῖν, *ſeu* προσάπτειν. ‖ Maximâ ignominiâ cives Deformare. εἰς τὴν μεγίστην αἰσχύνην τοὺς πολίτας καταστῆναι. ‖ Res præclarè geſtas Deformare. τὰς πράξεις τὰς κατορθουμένας καταρυπαίνειν.

DEFOSSUS, a, um. *Enfoui, enterré.* κατωρυγμένος, ένη, ένον.

DEFOSSUS, ûs. maſc. *L'action d'enfouir, ou d'enterrer.* ἡ κατορυχὴ, ῆς.

DEFRÆNATUS, a, um. *Débridé.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Defrænato curſu. *A bride abattue.* δρόμῳ ἀχαλίνῳ.

DEFRAUDATIO, onis. fœm. *Mauvais traitement.* τὸ μειονέκτημα, ατος. * ἡ μειονεξία, ας. *Tromperie.* ὁ νοσφισμὸς, οῦ.

DEFRAUDATOR, oris. maſc. *Trompeur, qui affronte.* ὁ νοσφιστὴς, οῦ.

DEFRAUDATUS, a, um. *Trompé.* ἀπονοσφισθεὶς, εῖσα, έν.

DEFRAUDO, as, avi, atum, are. *Tromper, affronter.* ἀπονοσφίζω, F. ίσω, P. ἀπονενόσφικα. acc. *Priver.* ἀποστερέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστέρηκα. accuſ. perſ. gen. *vel* acc. rei. ‖ Defraudare aliquem præmio. τινὰ καταβραβεύειν, εύω, F. εύσω, P. καταβεβράβευκα. * τινὰ ἀποστερεῖν τοῦ βραβείου.

DEFRICO, as, cui & cavi, ctum & catum, are. *Froter.* ἐπιτρίβω, F. ψω, P. ἐπιτέτριφα. acc. * καταψάω, ῶ, F. ήσω, P. κατέψηκα. acc.

DEFRICTUS, *vel* DEFRICATUS, a, um. *Froté.* ἐπιτριβεὶς, (ένῦ) εῖσα, έν.

DEFRIGESCO, is, gui, ere. *Se refroidir.* ἀποψύχομαι, fut. paſſ. υχθήσομαι.

DEFRIGO, as, are. *Sécher, deſſécher.* καταφρύγω, F. ξω, P. καταπέφρυχα. acc.

DEFRINGO, is, fregi, fractum, fringere. *Rompre.* ἀποῤῥήγνυμι, *vel* ἀποῤῥηγνύω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Arracher.* ἀποσπάω, F. άσω, P. ἀπέσπακα, acc. ‖ Defringere ramum arboris. βλαστοκοπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω. P. βεβλαστοκόπηκα.

DEFRONDESCO, is, ere. *Perdre ſes feuilles.* φυλλοβολέω, *vel* φυλλοῤῥοέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφυλλοῤῥόηκα.

DEFRUGO, as, avi, atum, are. *Dégraiſſer, rendre ſterile.* ἐκκαρπίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc.

DEFRUTARIUS, ii. maſc. *Qui fait du vin cuit.* ὁ τοῦ οἴνου ἑψητής, οῦ.

DEFRUTARIUS, a, um. *Qui ſert à faire du vin cuit.* ὁ καὶ ἡ τῷ ἑψήματι ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου.

DEFRUTO, as, are. *Faire du vin cuit.* τὸν οἶνον ἕψω, F. ήσω, P. ἥψηκα. (tanquam ab ἑψέω.)

DEFRUTUM, i. neut. *Du vin cuit.* τὸ ἕψημα, ατος. * ὁ οἶνος ἑψηθεὶς, (ἐντος.)

DEFUGIO, is, ugi, ugitum, ere. *Eviter, s'enfuir.* ἀποφεύγω, *vel* ἐκφεύγω, F. ξω, P. ἐκπέφευγα. accuſ.

DEFUI, præter. Vide DESUM.

DEFUNCTORIE. adverb. *Par maniere d'acquit.* πρὸς ἀφοσίωσιν. * ἀφοσιώσεως ἕνεκα. * ὁσίας ἕνεκα. *Par hazard.* τυχόντως. *Lâchement.* ἀμελῶς. ‖ Defunctoriè debitum implere. τὸ χρέος ἀφοσιοῦσθαι, όομαι, futur. med. ωθήσομαι.

DEFUNCTUS, a, um. *Délivré.* ἀπαλλαγεὶς, (ἐντος) εῖσα, ἐν. gen. * ἀφειμένος, ένη, ένον. gen. *Qui a fait ce qu'il devoit.* ἀφοσιωσάμενος, ένη, ενον. acc. ‖ Defunctus, *vel* Defunctus vitâ. ἀπελθὼν, όντος. * μετηλλαχὼς, ότος. (pro maſc.) * μετηλλαχὼς τὸν βίον. pro maſc.

DEFUNCTUS, i. maſc. *Un corps mort.* ὁ νεκρὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Efferre Defunctum. τὸν ἀποθανόντα ἐκφέρειν. ‖ Defunctum efferri. τὸν νέκυν ἐξενεχθῆναι. ‖ Defunctum deducere. τὸν τεθνεῶτα παραπέμπειν.

DEFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Répandre, ou verſer dedans.* καταχέω, F. εύσω. (V. anom. in χέω.) acc.

DEFUNGOR, eris, unctus ſum, ungi. *Etre délivré, ou ſe délivrer.* ἀπαλλάττομαι, fut. paſſ. αχθήσομαι. gen. *S'acquitter.* ἀφοσιόομαι, οῦμαι, fut. med, ώσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Officio ſuo Defungi. τὰ δέοντα ποιεῖν. * τὸ προσῆκον πράττειν. * πάνθ' ἃ προσήκει, ποιεῖν. * πάντα τὰ δέοντα πράττειν. ‖ Viri boni officio Defungi. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον διαπράττειν. * πράττειν ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ‖ Fratris officio Defungi. τὰ ἔργα ἀδελφοῦ ποιεῖν. ‖ Omninò Defungi officio. τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν. ‖ Moleſtiâ Defungi. τῆς λύπης ἀπαλλάττεσθαι, *vel* ἀπαλλαγῆναι. ‖ Periculis Defungi. τοὺς κινδύνους διαδρᾶν, * ἐκ κινδύνων διασώζεσθαι. ‖ Tali periculo Defunctus. τὸν τοιοῦτον κίνδυνον διαδράσας. ‖ Vitâ Defungi. τὸν βίον τελευτᾶν.

DEGENER, eris. omn. gen. *Qui dégénere.* ἐξιστάμενος, η, ον. gen. *Lâche.* ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, *vel* δυσγενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Servile.* ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. ‖ Degener ad rem aliquam. *Mal propre à quelque choſe.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτήδειός τινι. ‖ Ad pericula Degener. ὁ καὶ ἡ πρὸς τὸ κινδυνεύειν ἀφυὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. ‖ Degeneres majoribus ſuis indigna faciunt. οἱ δυσγενεῖς ἀνάξια πράττουσι τῶν προγόνων. ‖ Ob Degenerem animum, vitæ turpitudine, majorum ſuorum ſplendorem omnem obſcurat. διὰ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν, τῇ κακίᾳ τρόπων, ὅσον ἐν τῷ γένει λαμπρὸν ἐξαμαυροῖ.

DEGENERO, asi, avi, atum, are. Cic. *Dégénérer.* ἐξευγενίζω, F. ίσω, P. ἐξευγένικα. * ἐξίσταμαι, fut. med. στήσομαι. gen. ‖ In feritatem Degenerare. ἐξαγριαίνεσθαι, αίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. ‖ Degenerare facio. *Je fais dénégérer.* ἐξίστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι.) acc. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A virtute majorum Degenerare. τῆς τῶν προγεγονότων ἀνδραγαθίας ἐξιστάναι. ‖ Degenerare à majorum gloria. τῶν προγόνων κλέος καταισχύνειν. * τῶν προγόνων ἀξίωμα ἔργοις ὑπαιτίοις καθαιρεῖν. ‖ Ne Degeneres, & paternam gloriam in te deſinere patiaris. μὴ περιίδῃς τὴν πατρῴαν δόξαν ἐν σοὶ καταλύσασαν, *ſeu* καταλύουσαν. ‖ A majorum virtute Degenerare. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς καταδεέστερον παρέχειν ἑαυτόν. ‖ Degenerarunt à majoribus. μηδὲν ὅμοιοι τοῖς πρὸ ἑαυτῶν τυγχάνουσι.

DEGENERATIO, onis. fœm. *L'action de dégénérer.* ἡ ἔκστασις, εως. * ἡ δυσγένεια, είας.

DEGERO, is, eſſi, eſtum, ere. *Porter d'un lieu en un autre* ἀποκομίζω, F. ίσω, P. ἀποκεκόμικα. acc.

DEGLABRO, as, avi, atum, are. V. DECORTICO.

DEGLUBO, is, ubi, ubitum, ere. Var. *Peler, ôter la peau.* ἀποδέρω, F. δερῶ, P. ἀποδέδαρκα. acc. *Ecorcer, ôter l'écorce.* ἀπολεπίζω, F. ίσω, P. ἀπολελέπικα. acc.

DEGLUTINO, as, avi, atum, are. *Décoller.* ἀποκολλάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκόλληκα. acc. *Séparer.* διΐστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι.) acc.

DEGLUTIO, is, ivi, itum, ire. *Avaler.* καταπίνω, F. πώσω. (V. anom. in πίνω. (acc. *Engloutir, dovorer.* καταβροχθίζω, F. ίσω, P. καταβεβρόχθικα. acc.

DEGO, is, egi, ere. Cic. *Continuer.* διάγω, F. άξω, (V. anom. in ἄγω.) acc. * διατρίβω, F. ψω, P. διατέτριφα. acc. ‖ Degere hilariter. διαγόμαι ἡδέως. ‖ Degere vitam in egeſtate. πτωχεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπτώχευκα. ‖ In exilio Degere. ἀποδημεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀποδεδήμηκα. ‖ Degere vitam. τὸν βίον διάγειν. * διαβιόω, ῶ. F. ώσω, P. διαβεβίωκα. ‖ Caſtam vitam Degere. παρθενεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. ſobriam. νήφειν, φω, F. ψω, P. φα. ‖ Degere cum hominibus. *Converſer, vivre avec les hommes.* συνανθρωπεύεσθαι. med. * συνανθρωπίζειν, ίζω, F. ίσω, P. συνηνθρώπικα. ‖ Degere vitam ſub aliquâ republicâ. πολιτεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα. ‖ Degere ruri. ἀγραυλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγραύληκα. ‖ Degere ſolus. μονάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. ‖ Degere alicubi tempore veris. ἐαρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠάρικα. ‖ Vita quæ cum virtute Degitur. ὁ κατ' ἀρετὴν βίος, ου.

DEGRANDINAT. verb. imperſ. *Il grêle fort.* ἐπιχαλάζει.

DEGRASSOR, aris, atus ſum, ari. *Se ruer deſſus.* ἐγκατασκήπτω, F. ψω, P. ἐγκατέσκηφα. *Piller.* λεηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. λελεηλάτηκα. acc.

DEGRAVO, as, avi, atum, are. *Appeſantir, charger.* καταβαρέω, ῶ, F. ήσω, P. καταβεβάρηκα. * καταβαρύνω, F. υνῶ, P. καταβεβάρυγκα, acc. *S'affaiſſer, être chargé.* καταβρίθω, F. ίσω, P. καταβέβρικα. neut.

DEGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. *Deſcendre.* καταβαίνω, *vel* κατέρχομαι. (V. anom. in. βαίνω, & ἔρχομαι.)

DEGULO, as, are, *Engloutir.* καταλιχνεύω, F. εύσω, P. καταλελίχνευκα. acc,

DEGUSTO, as, avi, atum, are. *Goûter, tâter.* ἀπογεύομαι, fut. med. γεύσομαι. gen. ‖ Deguſtare pauca de fabulis. παραγεύειν παρέργως τῶν μύθων.

DEHAURIO, is, ſi, ſtum, ire. *Epuiſer.* ἀπαντλέω, *vel* ἐξαντλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήντληκα. acc.

DEHINC. adverb. *Déſormais, dorénavant.* τοὐντεῦθεν. * ἐντεῦθεν. *Ci-après.* ἀπὸ τούτου. * ἀπὸ τῆδε. * μετ

τὰ ταῦτα. *Puis, enſuite.* ἔπειτα. * εἶτα.

DEHISCO, is, ere. *S'entr'ouvrir.* ἀποχαίνω, F. ανῶ, P. ἀποκέχανκα. Aoriſt. 1. ἀπέχηνα. *Baailler.* χασμάομαι, ῶμαι, fut. med. ἀσομαι.

DEHONESTAMENTUM, i. neut. *Deſhonneur, ce qui deſhonore.* ἡ αἰσχύνη, ης.

DEHONESTUS, a, um. *Deſhonnête.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου. *Laid.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, καὶ τὸ ον, ου.

DEHORTATIO, onis. fœm. *Diſſuaſion.* ἡ ἀποτροπή, ῆς.

DEHORTOR, aris, atus ſum, ari. *Diſſuader.* ἀποκκλείω, ῶ, F. ίσω & ήσω, P. ἀποκέκληκα. acc. *Détourner.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτρεφα. acc. *Faire changer d'opinion, ou de deſſein.* μεταπείθω, F. πείσω, P. μεταπέπεικα, acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A gerendâ Republicâ Dehortari aliquem. τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν ἀποτρέπειν τινά. || Dehortari aliquem à peccatis. ἀποτρέπειν τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων. || Dehortari à conſulendo. ἀπείργειν τινὰ τοῦ συμβουλεύειν, *vel* ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν. || Dehortamini eum à diſputatione de pace. εἴργετε αὐτὸν τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων.

DEJECTIO, onis. fœm. *L'action de rejetter, ou repouſſer.* ἡ ἀποβολή, *vel* ἐκβολή, ῆς. *Secouſſe.* ὁ ἐκτιναγμός, οῦ. || Dejectio animi. ἡ ἀθυμία, ας. || Dejectio alvi. ἡ ἐκχώρησις, *vel* ἀποχώρησις, εως.

DEJECTUS, a, um. *Rejetté, repouſſé.* ἐκβεβλημένος, η, ον. *Abaiſſé.* καταβληθεὶς, θεῖσα, θέν. * καταβεβλημένος, ένη, ένον. *Mépriſé.* παρημελημένος, ένη, ένον. || Qui, quæ, quod eſt Dejecto in humum vultu. τὴν ὄψιν εἰς γῆν κλίνων, (οντος) ουσα, ον.

DEJECTUS, ûs. maſc. Vide DEJECTIO.

DEJERO, as, avi, atum, are. *Jurer, faire un grand ſerment.* ἐπόμνυμι, *vel* ἐπομνύω, fut. μόσω. (V. anom. in ὄμνυμι.)

DEJICIENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter en bas.* καταβλητέος, τέα, τέον.

DEJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jetter en bas, jetter par terre.* ἐπιρρίπτω, F. ψω, P. ἐπέρριφα. accuſ. * καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Renverſer avec impétuoſité.* καταρράσσω, F. άξω, P. κατήρραχα. acc. *Abattre, ſecouer.* ἐκτινάσσω, F. άξω, P. ἐκτετίναχα. acc. || Dejicere aliquem honore. παραιρεῖσθαί τινα τῆς τιμῆς. || Poſſeſſione Dejicere. παραιρεῖσθαί τινα τῆς οὐσίας. || Dejicere alvum. *Aller à la ſelle.* ὑποπατεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποπεπάτηκα.

DEIN. adv. *Après, puis, enſuite.* ἔπειτα. * εἶτα. *Dorénavant.* ἐντεῦθεν. *Après ceci.* μετὰ ταῦτα.

DEINCEPS. adv. *Dorénavant.* ἐντεῦθεν. *De ſuite, par ordre.* ἐφεξῆς. * ἑξῆς. * καθεξῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deinceps id agam. εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *vel* εἰς τὸ λοιπὸν, *vel* τὸ λοιπὸν, *vel* εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, *vel* ὕστερον μετὰ ταῦτα, τοῦτο πράξω. || Illud Deinceps dicetur. τοῦτο ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. || Deinceps cavendum, ne quid tale fiat. εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτον.

DEINDE. adv. *Déſormais.* τοὐντεῦθεν. *Enſuite.* ἔπειτα. * εἶτα, *De ſuite.* ἑξῆς. || Principio: Deinde. τὸ πρῶτον: μετὰ δὲ ταῦτα, *vel* πρὸς τούτοις, *vel* ὕστερον.

DEINSUPER. adv. *De deſſus.* ἄνωθεν.

DEITAS, atis. fœm. *Déité, Divinité.* ἡ Θειότης, ητος.

DEJUGO, as, avi, atum, are. *Deſaccoupler.* ἀποζυγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπεζύγωκα. acc.

DEJUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Déjoindre, découper.* ἀποζευγνύω, *vel* ἀποζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. || Dejungere amantes. τοὺς φίλους ἀλλήλων διϊστάναι. (V. ἵστημι.)

DEJURIUM, ii. neut. *Serment.* ὁ ὅρκος, ου. *Jurement.* ὁ ὁρκισμός, οῦ.

DELABOR, eris, pſus ſum, abi. *Deſcendre, gliſſer.* κατολισθαίνω, *vel* κατολισθέω, ῶ, P. ήσω, P. κατωλίσθηκα. *Tomber en bas, cheoir.* καταπίπτω, *vel* καταφέρομαι. (V. anom. in πίπτω, & φέρω.) || Delabi in vitium. εἰς κακίαν ἐγκυλίζειν, F. ίσω, P. ἐγκεκύλικα.

DELACERO, as. Vide DILACERO.

DELACRYMATIO, onis. fœm. *L'action de pleurer.* ἡ καταδάκρυσις, εως.

DELACRYMO, as, avi, atum, are. *Pleurer.* καταδακρύω, F. ύσω, P. καταδεδάκρυκα. acc.

DELACTO, as, are. *Sevrer.* ἀπογαλακτίζω, F. ίσω, P. ἀπογεγαλάκτικα. acc.

DELÆVO, as, avi, atum, are. *Applanir, unir.* καταλεαίνω, F. ανῶ, P. καταλελέαγκα. acc. * καταλειόω, ῶ, F. ώσω, P. καταλελείωκα. acc.

DELAMBO, is, ere. *Lecher.* καταλείχω, F. λείξω, P. καταλέλειχα. acc.

DELAMENTOR, aris, atus ſum, ari. *Lamenter, déplorer.* ἐπιθρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθρήνηκα. acc.

DELANIO, as. Vide DILANIO, as.

DELAPIDATUS, a, um. *Pavé de pierres.* ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, καὶ τὸ ον, ου.

DELAPSUS, a, um. *Gliſſé, deſcendu.* κατολισθήσας, (αντος) ήσασα, ῆσαν. *Tombé.* καταπεσών, (όντος,) οῦσα, όν. * κατενεχθεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Delapſus ex cœlo. ὁ καὶ ἡ οὐρανοπετής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

DELASSO, as, avi, atum, are. *Laſſer.* κοπόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Fatiguer à force de travailler.* καταπονέω, ῶ, F. ήσω, καταπεπόνηκα. acc. || Delaſſatus. *Laſſé, fatigué.* κεκοπωμένος, ένη, ένον, * καμὼν, (όντος) οῦσα, όν. * ἀπειρηκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

DELATIO, onis. fœm. *Dénonciation en Juſtice, l'action de déférer & d'accuſer quelqu'un.* ἡ εἰσαγγελία, ας. * ἡ φάσις, εως. * ἡ ἔνδειξις, εως. || Factitare Delationes. τὰς φάσεις φαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. πέφαγκα.

DELATOR, oris. maſc. *Délateur, qui défere & accuſe, dénonciateur.* ὁ εἰσαγγελεύς, έως. * ὁ ἐνδείκτης, ου. *Détracteur.* ὁ συκοφάντης, ου.

DELATUS, a, um. part. *Déféré, dénoncé, accuſé.* εἰσαγγελθεὶς, εῖσα, έν. *Apporté.* κατακομισθεὶς, εῖσα, έν. *Tranſporté.* καταχθεὶς, *vel* ἐνεχθεὶς, εῖσα, έν.

DELAVO, as, avi, atum, are. *Laver.* ἀπονίπτω, *vel* διανίπτω, F. ψω, P. διανένιφα. acc.

DELEBILIS, & e, is. *Aiſé à effacer.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, καὶ τὸ ον, ου.

DELECTAMENTUM, i. neut. *Paſſetems.* ἡ διαγωγή, ῆς. *Contentement, récréation.* ἡ ψυχαγωγία, ας. * ἡ τέρψις, εως.

DELECTATIO, onis. fœm. *Contentement.* ἡ τέρψις, εως. *Plaiſir.* ἡ ἡδυπάθεια, ας. *Joie, plaiſir honnête.* ἡ εὐφροσύνη, ης. *Volupté.* ἡ ἡδονή, ῆς.

DELECTO, as, avi, atum, are. *Attirer par quelque plaiſir.* ἐπάγομαι, fut. med. ξομαι. acc. *Récréer l'eſprit.* ψυχαγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψυχαγώγηκα. acc. *Ré-*

jouir. εὐφραίνω, F. ανῶ, P. εὐφρᾶγκα. acc. *Donner du plaiſir.* τέρπω. F. ψω, P. τέτερφα. *Etre agréable, plaire.* ἀρέσκω, F. ἀρέσω, P. ἤρεσκα.

DELECTOR, aris. paſſ. ἀρέσκομαι, fut. med. ἀρέσομαι. (V. anom.) dat. *Se réjouir.* χαίρομαι, fut. med. χαιρήσομαι. (V. anom. in χαίρω.) dat. *Jouir avec plaiſir.* ἐφήδομαι, fut. med. ἡσομαι. dat. || Delectari rebus externis & mercibus peregrinis. ξενομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξενομάνηκα. || Delectari equis. ἱππομανεῖν. || Adoleſcentibus bonâ indole præditis Delector. τῇ εὐφυΐᾳ τῶν μειρακίων ἐφήδομαι, fut. med. ἡσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. His rebus Delector. ἥδομαι τούτοις. || Audiens hæc, Delectatus eſt oratione. ἀκούσας ταῦτα, ἥσθη τοῖς λόγοις. || Bonâ famâ Delector. ἥδομαι ἀκούων καλῶς. || Rebus bonis Delector. ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἥδομαι. || Delectare amicos. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς φίλοις. * ποιεῖν ὅπως οἱ φίλοι χαίρωσι. || Bonis amicis Delector. χαίρω φίλοις ἀγαθοῖς. || Laude Delectatur. χαίρει ἐπαινούμενος. || Dandis beneficiis Delectatur. χαίρει εὐεργετῶν, vel εὖ ποιῶν ἄλλους. || Aures Delectare. τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνειν.

DELECTUS, a, um. *Elu, choiſi.* ἐπιλελεγμένος, vel ἐκλελεγμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἔκλεκτος, vel ἀπόλεκτος, καὶ τὸ ον, ου. * ᾑρημένος, η, ον. || Delecti viri. οἱ ἄνδρες ἄριστοι, vel αἱρετοί. || A Senatu Delecti. οἱ ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς Βουλῆς. || Delectus ad imperium. ᾑρημένος ἐπὶ τὴν ἀρχήν. || Delectus eſt dux. ᾑρέθη ἡγεμών.

DELECTUS, ûs. maſc. *Choix, élection.* ἡ ἐκλογή, ῆς. * ἡ ἐπίλεξις, εως. *Deſcription, dénombrement.* ὁ κατάλογος, ου. || Delectus virorum. *Elite d'hommes faits.* ἡ ἀνδρολογία, ας. || Delectum habere militum. καταλέγειν τοὺς στρατιώτας. *Pour les mettre en garniſon.* τὴν φρουρὰν φαίνειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rerum Delectum facere. αἵρεσιν ποιεῖν καὶ κρίσιν περὶ τῶν πραγμάτων. || In rerum Delectu errare. περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνειν.

DELEGATIO, onis. fœm. *Ceſſion, ou transport fait à notre Créancier, de ce qui nous eſt dû par un autre.* ἡ ἐπιτροπή, ῆς. *Charge & commiſſion.* ἡ ἐπιτροπή, vel ἐντολή, ῆς.

DELEGO, as, avi, atum, are. *Déléguer, envoyer avec commiſſion.* ἀποστέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα. acc. *Donner commiſſion, donner la charge ou la conduite.* ἐπιτρέπω, F. ψω, P. ἐπιτέτροφα. dat. perſ. accuſ. rei.* ἐγχειρίζω. F. ίσω, P. ἐγκεχείρικα. acc. rei. dat. perſ. *Donner ordre, commander.* ἐντέλλομαι, fut. med. ελοῦμαι. acc.

DELENDUS, a, um. *Qu'on doit effacer.* ἐξαλειπτέος, έα, έον. *Qu'on doit détruire.* ἀπολυτέος, τέα, τέον.

DELENIFICUS, a, um. *Qui adoucit & flate.* θελκτήριος, ία, ιον. *Qui appaiſe.* πραϋντικὸς, κή, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἡμεροποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

DELENIO, is, ivi, itum, ire. *Adoucir, appaiſer.* καταπραΰνω, F. υνῶ, P. καταπεπράϋγκα. acc. *Flater.* καταθέλγω, F. ξω, P. κατατέθελχα. acc.

DELEO, es, evi, etum, ere. *Effacer.* διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα, acc. * ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξήλειφα. acc. *Détruire, défaire.* ἀνασκευάζω, σω, P. ἀνεσκεύακα. acc. * καθαιρεῖν. (V. anom. in αἱρέω.) acc. || Delere penitùs urbem. τὴν πόλιν ἐκπολιορκεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐκπεπολιόρκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maculam ignominiæ Delere. τὴν ἀδοξίαν ἀποτρίψασθαι. || Aliquod nomen Delere. τοὔνομά τι ἐξαλείφειν. || Ex Catalogo Delere aliquē. ἐξαλείφειν τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου. || Delere orationem aliquam, aut comburere. ἐξαλείφειν τινὰ λόγον, ἢ κατακαίειν. || Bonorum amicitias nulla ætas Delere poteſt. τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειε. || Notionem æqui & boni Delere. ἐξαλείφειν τὸ γινώσκειν καὶ συνιέναι τὰ δίκαια. || Ex hominum memoriâ Delere. ἀφανίζειν ἐξ ἀνθρώπων. || Alicujus memoriam Delere. ἀφανίζειν τὴν μνήμην τινός. || Totum ferè hominum genus Delevit. παρὰ μικρὸν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἠφάνισε. || Quorum nulla ætas memoriam Delevit. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικε. || Memoriam alicujus oblivione Delere. ἐμποιεῖν λήθην τινός. || Virtus Herculis tam præclara gloriæ monumenta factis ejus conciliavit, ut nulla unquam oblivio ejus res geſtas Delere poſſit. ἡ ἀρετὴ τοῦ Ηρακλέους τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν, ὥστε μηδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. || Urbes Delere. τὰς πόλεις ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίσαι. * τὰς πόλεις παντάπασιν ἀναιρεῖν, ſeu ἀνελεῖν.

DELETILIS, & e, is. *Propre à effacer.* ἐξαλειπτικὸς, κή, κόν.

DELETIO, onis. fœm. *L'action d'effacer.* ἡ ἐξάλειψις, εως. *Deſtruction.* ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.

DELETITIUS, a, um. *Où on peut effacer ce qui eſt écrit.* ὁ καὶ ἡ ἐξάλειπτος, vel παλίμψηστος, καὶ τὸ ον, ου.

DELETOR, oris. maſc. *Qui efface.* ὁ ἐξαλείπτης, ου. *Qui détruit.* ὁ ἀφανιστὴς, οῦ. gen. * ἀναιρέων, ῶν, οῦσα, οῦν. acc.

DELETRIX, icis. fœm. *Celle qui efface.* ἡ ἐξαλείπτρια, ας.

DELIBATUS, a, um. part. *Pris & extrait.* ἀπολελειμμένος, ένη, ένον. * ἀποδρεφθεὶς, θεῖσα, θέν. Ex mente divinâ Delibatus animus. ἐκ θείου νοῦ ἀπερρυεῖσα ψυχή, (ῆς.)

DELIBERABUNDUS, a, um. *Qui ſemble vouloir délibérer.* οἷον συμβουλευσόμενος, ένη, ενον. gen. cum περί.

DELIBERANDUS, a, um. *De quoi on doit délibérer.* βουλευτέος, vel συμβουλευτέος, έα, έον.

DELIBERATIO, onis. fœm. *Délibération, conſultation.* ἡ συμβούλευσις, εως. * ἡ συμβουλία, ας. * τὸ συμβούλευμα, ατος. * ἡ συμβουλή, ῆς. || Quod in Deliberationem cadit. τὸ βουλευτὸν, οῦ. || Deliberationem inſtituere de re aliquâ. βουλὴν προτιθέναι περί τινος. || Susceptâ de his Deliberatione omnes uno animo cenſuerunt. προτεθείσης βουλῆς περὶ τούτων, ἔδοξεν ὁμογνωμόνως.

DELIBERATIVUS, a, um. *Délibératif.* συμβουλευτικὸς, κή, κόν. || Deliberativum genus orationis. τὸ συμβουλευτικὸν, οῦ.

DELIBERATOR, oris. maſc. *Qui délibere.* ὁ βουλευτὴς, οῦ. * ὁ σύμβουλος, ου.

DELIBERATUS, a, um. *Délibéré, arrêté.* βεβουλευμένος, ένη, ένον. * βουλευθεὶς, vel συμβουλευθεὶς, θεῖσα, θέν.

DELIBERO, as, avi, atum, are. *Délibérer, conſulter.* βουλεύομαι, vel συμβουλεύομαι, fut. med. εύσομαι. dat. acc. * σκέπτομαι, fut. med. ψομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tecum Delibero. συμβουλεύω μετά σου, vel συμβουλεύομαί σοι. || De aliquâ re re-

& de Deliberare. περί τινος καλῶς βουλεύεσθαι. || De negotiis Reipublicæ Deliberare. ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως βουλεύεσθαι. || Nihil indigens Conſiliariis, tamen cum amicis Deliberans. οὐδὲν συμβούλων δεόμενος, ὅμως δὲ τοῖς φίλοις συμβουλευόμενος. || De eo Deliberare, an hoc agendum ſit. βουλεύεσθαι περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τοῦτο. || Deliberantibus vobis an pax facienda ſit. βουλευομένων ὑμῶν περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην. || Secum Deliberare. βουλεύεσθαι καθ' ἑαυτόν. || Deliberare, utrùm velitis cum illis bellum gerere, an amici eſſe. βουλεύεσθαι εἴτε βούλεσθε πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλοι εἶναι. || Sapientes homines ſolent ante negotia Deliberare. οἱ σώφρονες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι. || Concedere ſpatium ad Deliberandum. δοῦναι χρόνον πρὸς τὸ βουλεύεσθαι. || Cum amicis Deliberare, quid tibi agendum ſit. βουλεύεσθαι μετὰ φίλων, *vel* συμβουλεύεσθαι τοῖς φίλοις, ὅ,τι χρή σε ποιεῖν. || Deliberare, quomodo fugam faciamus. βουλεύεσθαι πῶς ἀποδρῶμεν. || Accuratè apud ſe Deliberare. ἀκριβῶς καθ' ἑαυτὸν ἐπισκέψασθαι. Vide CONSIDERO. || Deliberatum habeo, Deliberatum eſt mihi abire. δέδοκταί μοι ἀπιέναι. * δεδογμένον ἐμοί ἐστιν ἀπιέναι. || Deliberatum habeo id agere. προειλόμην τοῦτο ποιεῖν. * ἐν νῷ ἔχω ταῦτα ποιεῖν. || Sic mihi Deliberatum eſt. οὕτω δέδοκταί μοι. * τοιαύτη μοι γνώμη καθέστηκε.

DELIBO, as, avi, atum, are. *Toucher ſeulement du bout des lévres, goûter.* ἀπολείβω, *vel* λείβω, F. ψω, P. λέλειφα. acc. * ἀπογεύομαι, fut. med. εύσομαι. gen. *Commencer un peu.* ἀπάρχομαι, fut. med. ξομαι. gen. *Recueillir.* Vide EXCERPO.

DELIBRO, as, avi, atum, are. *Peler, écorcer.* ἀποφλοιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποπεφλοίωκα. acc. * ἀπολεπίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Peſer.* σταθμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

DELIBUTUS, a, um. *Oint.* ἠλειμμένος, ένη, ένον. *Imbu.* καταβρωχεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Plein.* λιπαρὸς, ρὰ, ρόν. || Delibutus capillus. ὁ βόστρυχος μεμυρισμένος, ου.

DELICATE adv. *Délicatement.* τρυφερῶς. * ἁβρῶς. || Delicatè vivens. ὁ καὶ ἡ ἁβροδίαιτος, *vel* τρυφερόβιος, *vel* ἁβρόβιος, καὶ τὸ ον, ου. || Delicatè veſtitus. ὁ καὶ ἡ ἁβροείμων, *vel* ἁβροχίτων, καὶ τὸ ον, ονος. || Delicatè vivere. τρυφάω, *vel* διατρυφάω, F. ήσω, P. ηκα.

DELICATUS, a, um. *Délicat, délicieux.* ἁβρὸς, *vel* τρυφερὸς, ρὰ, ρόν.

DELICIÆ, arum. fœm. plur. & DELICIUM, ii, neut. *Délices.* ἡ τρυφὴ, ῆς. * ἡ χλιδὴ, ῆς. *Ebats, menus plaiſirs d'enfans.* τὰ παιδικὰ, ῶν. || Delicias facere. καταχλιδᾶν, *vel* κατατρυφᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. κατατετρύφηκα. || Deliciarum causâ. τρυφῇ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximè ſervile eſt, Deliciis indulgere, delicatè vivere. δουλικώτατόν ἐστι τὸ τρυφᾶν. || Deliciis perditus. ὑπὸ τῆς τρυφῆς διεφθαρμένος. || In luxu ac Deliciis vivere. τρυφερῶς ζῆν. * ἐν τρυφῇ διάγειν. || Deliciis corpus tradere. τὸ σῶμα τῇ τρυφῇ παραδοῦναι. || Deliciis deditum eſſe. πρὸς τὴν τρυφὴν ἀποκλίνειν. || Deliciis affluere. ἐν τρυφαῖς εἶναι. || Deliciarum causâ hæc facit. τρυφῇ ταῦτα ποιεῖ.

DELICIOR, aris, ari. depon. *Vivre délicatement.* ἐντρυφάω, F. ήσω, P. ἐντετρύφηκα.

DELICTUM, i. neut. *Faute.* τὸ πλημμέλημα, *vel* ἁμάρτημα, ατος. * ἡ πλημμέλεια, ας. || Liber à Delictis. ὁ καὶ ἡ ἀνέγκλητος, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ου.

DELIGO, as, avi, atum, are. *Lier & attacher.* προσδέω, *vel* ἀποδέω, F. δήσω. (V. anom. in δέω.) acc. * ἀποδεσμέω, ῶ. F. ήσω, P. ἀποδεδέσμηκα. acc.

DELIGO, is, egi, ectum, ere. *Elire, choiſir.* ἀπολέγω, *vel* ἐκλέγω, F. ξω, P. ἐκλέλεχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem Deligere belli præſidem. αἱρεῖσθαί τινα προστάτην τοῦ πολέμου. || Unum præ aliis Deligere. αἱρεῖσθαί τι ἀντὶ πάντων. || Deligere aliquem amicum ex reliquis omnibus. προαιρεῖσθαί τινα μάλιστα φίλον ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων. Vide ELIGO.

DELIMO, as, avi, atum, are. *Limer.* ῥινίζω, F. ίσω, P. ἐρρίνικα. acc. * ῥινάω, F. ήσω, P. ἐρρίνηκα. acc. || Delimata æris ſcobs. τὸ τοῦ χαλκοῦ ῥίνισμα, ατος.

DELINEO, as, avi, atum, are. *Tirer les premiers traits, deſſiner.* διαγράφω, *vel* ὑπογράφω, F. ψω, P. γέγραφα. acc. *Graver.* ὑποτυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποτετύπωκα. acc. *Crayonner.* σκιαγραφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκιαγράφηκα. acc.

DELINGO, is, nxi, ere. *Lécher.* ἐκλείχω, F. ξω, P. ἐκλέλειχα. accuſ. * ἀποχυλίζω, F. ίσω, P. ἀποκεχύλικα.

DELINIMENTUM, i. neut. *Appas, attrait : ce qui adoucit.* τὸ θελκτήριον, ίου. * τὸ θελγητρον, ου.

DELINIO, is, ivi, itum, ire. *Oindre doucement.* ἀλείφω, F. ψω, P. ἤλειφα. acc. *Flater.* καταθέλγω, F. ξω, P. κατατέθελχα. acc. *Adoucir.* μειλίσσω, F. ξω, P. χα. acc. * καταπραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc. *Attirer par douceur.* δελεάζω, F. σω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Adulationibus Delinire. ταῖς κολακείαις ψυχαγωγεῖν. || Sermonibus Delinire. πρὸς χάριν λόγους ποιεῖν. || Quomodo oratio aures Deliniat. ὅπως οἱ λόγοι χάριν ἕξουσι. || Divites ſermone Delinire. πρὸς χάριν τοῖς πλουσίοις ἐντυγχάνειν, *vel* λέγειν.

DELINITIO, onis. fœm. *Adouciſſement.* ἡ θέλξις, εως. * τὸ θέλκτρον, ου.

DELINITOR, oris. maſc. *Qui adoucit.* ὁ θελκτὴρ, ῆρος. * ὁ θελκτήριος, ου.

DELINITUS, a, um. part. *Adouci, flaté.* καταθελγόμενος, ένη, ενον. * δελεασθεὶς, εῖσα, έν.

DELINO, is, ini, evi & ivi, itum, ere. *Effacer.* ἐξαλείφω, *vel* ἀπαλείφω, F. ψω, P. ἀπήλειφα. acc.

DELINQUO, is, iqui, ictum, re. *Faillir, manquer, ne pas faire ſon devoir.* πλημμελέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπλημμέληκα. * ἐξαμαρτάνω, *vel* ἀφαμαρτάνω. (V. anom. in ἁμαρτάνω.) accuſ. || Delinquere in aliquem. πλημμελεῖν εἴς τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bis in eundem Delinquere. εἰς τὸν αὐτὸν δὶς ἁμαρτεῖν. || Erga multos Delinquere. περὶ πολλοὺς ἁμαρτεῖν. || In Deos Delinquere. εἰς θεοὺς παρανομεῖν. || Hoc in eum Deliquit. ταῦτα εἰς τοῦτον ἐξήμαρτε. || Graviſſimè erga alios Delinquere. ἐξαμαρτάνειν μέγιστα περὶ τοὺς ἄλλους. || Ignorantiâ Delinquere. τῇ ἀγνοίᾳ ἐξαμαρτεῖν. || Nihil contra leges Delinquere. παρανομεῖν οὐδέν. || Alter in alterum Delinquit. πλημμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους. || Si quid Delinquitur. εἴ τι πλημμελεῖται. || Sæpè anteà Delictum eſt. πολλάκις πρότερον ἡμάρτηται. || Si quid Delictum eſt. εἴ τι ἐξαμάρτηται. * εἴ τι πλημμεληθῇ.

DELIQUEO, es, & DELIQUESCO, is, icui, ere. *Se fondre, & venir en liqueur.* ἐκτήκομαι, *vel* ἀποτήκομαι, fut. paſſ. τηχθήσομαι.

DELIQUIÆ, arum. fœm. plur. *Gouttieres.* οἱ ἐν τοῖς ὀρόφοις ὀχετοὶ, ῶν. * τὰ ὑδραγωγεῖα, ων.

DELIQUIUM, ii. neut. *Défaut, manque.* ἡ ἔλλειψις, vel ἔκλειψις, εως. * τὸ ἔλλειμμα, ατος. || Deliquium ſolis. ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, εως. || Deliquium animi. λειποψυχία, ας. * ἡ λειποθυμία, ας. || Deliquium pati. *Tomber en défaillance.* λειποψυχεῖν, έω, F. ήσω, P. λελειποψύχηκα. || Sol Deliquium patitur. ὁ ἥλιος ἐκλείπει.

DELIQUO, as, avi, atum, are. *Diſſoudre, rendre liquide.* ἐκτήκω, F. ξω, P. ἐκτέτηχα. acc. *Faire découler.* ἐκχέω, F. χεύσω. (V. anom. in χέω.) acc.

DELIRAMENTUM, i. neut. *Rêverie.* τὸ λήρημα, ατος. * τὸ παραλήρημα, ατος. * ἡ λήρησις, εως. * ὁ λῆρος, ου. *Badinerie.* ἡ φλυαρία, ας. || Deliramenta loquitur. τὸν λῆρον ληρεῖ.

DELIRATIO, onis. fœm. *Idem.*

DELIRIUM, ii. neut. *Délire, accident du cerveau, qui eſt ordinaire dans les maladies chaudes.* τὸ παραλήρημα, ατος. *Folie.* ἡ παραφροσύνη, ης.

DELIRO, as, avi, atum, are. *S'écarter de la raie en labourant.* αὔλακος ὀρθοῦ ἁμαρτάνω, F. ήσω. (V. anom. in ἁμαρτάνω.) *N'aller point droit.* παραπαίω, F. αίσω, P. παραπέπαικα. *Rêver, radoter, être en délire.* ἀποληρέω, vel παραληρέω, ῶ, F. ήσω, P. παραλελήρηκα. *Devenir fou.* παραφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. παραπεφρόνηκα. || Delirare per ſenectutem. παραγηρᾶν, άω, F. ήσω. P. παραγεγήρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Senio deſipere, aut prorſus Delirare. παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν. || Delirare Senio. διὰ τὸ γῆρας ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν. || Deliravit, & fruſtratus eſt. ἀπελήρησε, καὶ διήμαρτε. || Omnino Delirare. κάκιστα φρονεῖν.

DELIRUS, a, um. *Rêveur, qui radote.* ὁ ληρέων, ῶν, οῦσα, οῦν. * ὁ καὶ ἡ ληρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Hors de ſon bon ſens.* ὁ καὶ ἡ παράφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. || Deliri ſenes. *Qui radotent.* οἱ γέροντες κρονόληροι, vel παρανοοῦντες, vel παραφρονοῦντες, ων. *Qui reviennent en enfance.* ἀνανηπιούμενοι, ων.

DELITEO, es, vel DELITESCO, is, itui, ere. *Se cacher.* διαλανθάνω, vel ἐκλανθάνω, fut. λήσομαι. (V. anom. in λανθάνω.) * κατακρύπτομαι, fut. paſſ. υφθήσομαι. || Deliteſcere in ſpeluncis. ἐμφωλεύειν, F. εύσω, P. ἐμπεφώλευκα. Vide LATEO.

DELITIGO, as, avi, atum, are. *Débattre fort, être en grand different.* φιλονεικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλονείκηκα. * διαφέρομαι, F. οίσομαι. (V. anom. in φέρω.) dat. perſ.

DELPHIN. inis, & DELPHINUS, i. maſc. *Dauphin, poiſſon.* ὁ δελφὶν, vel ὁ δελφὶς, ῖνος.

DELUBRUM, i. neut. *Temple.* ὁ ναὸς, οῦ. * τὸ τέμενος, εος, ους. *Lieu ſaint, ſacré.* τὸ ἱερὸν, οῦ. *Lieu conſacré aux dieux, à la façon des Païens.* τὸ ἄλσος, εος, ους.

DELUCTOR, aris, atus ſum, ari, & DELUCTO, as, avi. *Lutter contre.* διαπαλαίω, F. αίσω, P. διαπεπάλαικα. dat. *Se battre contre.* διαμάχομαι, fut. med. χοῦμαι. (V. anom. in μάχομαι.) dat.

DELUDIFICOR, aris, atus ſum, ari. *Se jouer, ſe moquer.* διαπαίζω, F. αίξω, P. διαπέπαιχα. acc. * χλευάζω, F. άσω, P. ἐχλεύακα. acc.

DELUDO, is, ſi, ſum, ere. *Abuſer, ſe jouer.* καταπαίζω, vel ἐπιπαίζω. F. αίξω, P. ἐπιπέπαιχα. accuſ. *Se rire, ſe moquer.* καταγελάω, ῶ, F. άσω, P. καταγεγέλακα. gen. aliquando dat. || Deludere ludentem. *Se moquer d'un moqueur.* ἀντισκώπτειν, πτω, F. ψω, P. ἀντέσκωφα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In hac re me Deluſit. ἐξηπάτησέ με τοῦτο. || Homines ſimplices artibus Deludere. τοὺς ἁπλοῦς τέχναις καὶ πανουργίαις ἐξαπατᾶν || In multis rebus ab aliquo Deludi. πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος. || Spe Deludi. τῆς ἐλπίδος ψευσθῆναι, vel ἀποτυγχάνειν.

DELUMBIS, & e, is. *Erené, qui a les reins rompus.* τὴν ὀσφὺν πεπηρωμένος, ένη, ένον. *Efféminé.* μαλακὸς, κὴ, κόν.

DELUMBO, as, avi, atum, are. *Erener, rompre les reins.* τὸν ὀσφὺν πηρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. dat. perſ. *Affoiblir.* ἐξασθενίζω, F. ίσω. P. ἐξησθένικα. acc.

DELUO, is, ui, utum, ere. *Effacer en lavant, nettoyer.* ἀπολούω, vel ἐκλούω, F. ούσω, P. ἐκλέλουκα. acc.

DELUSIO, onis. fœm. *Moquerie, tromperie.* ὁ χλευασμὸς, οῦ. *Jeu, bagatelle d'enfant.* ἡ παιδιὰ, ᾶς.

DELUSUS, a, um. part. *Trompé, abuſé.* διαπαιχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Moqué.* καταγελασθεὶς, θεῖσα, θέν. || Spe Deluſus. τῶν ἐλπίδων διαψευσθείς.

DELUTO, as, avi, atum, are. *Enduire de boue.* καταπηλόω, ῶ, F. ώσω, P. καταπεπήλωκα. acc.

DEMADEO, es, dui, ere. *Etre tout mouillé.* ἀποβρέχομαι, fut. paſſ. ἐχθήσομαι.

DEMANDO, as, avi, atum, are. *Donner la charge & commiſſion, commettre.* ἐπιτρέπω, F. ψω, P. ἐπιτέτρεφα. dat. perſ. acc. rei. *Commander.* ἐντέλλομαι fut. med. ελοῦμαι. dat. perſ.

DEMARCHUS. i. maſc. *Tribun, ou gouverneur du peuple.* ὁ δήμαρχος, ου.

DEMEACULUM, i. neut. *Deſcente.* ἡ καταπορεία, ας.

DEMANO, as, avi, atum, are. *Sortir, couler.* ἐκβλύζω, F. ύσω, P. ἐκβέβλυκα.

1. DEMENS, entis. omn. gen. *Inſenſé, qui eſt hors de ſon bon ſens.* ὁ καὶ ἡ παράνοος, ους, καὶ τὸ νουν, ου. * ὁ καὶ ἡ παράφρων, vel ἔκφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἄνοος, ους, καὶ τὸ οον, ουν, όου, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ τον, ου. || Qui Dementes ſunt. οἱ ἐξεστηκότες τοῦ φρονεῖν. || Adeò Dementes ſunt. οὕτω σφόδρα ἔχουσιν ἀλογίστως. || Non ita Demens ſum ac vecors. οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδὲ ἀπόπληκτος ἐγώ. || Ita Demens fuit. εἰς τοῦτο ἀνοίας, vel ἀφροσύνης ἦλθε. * εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθε. || Nullus eſt ita Demens, ut. οὐδεὶς οὕτως ἐλλείπων κατὰ τὴν φρόνησιν, ὡς. || Dementiſſimus eſt omnium. πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀνοίας ἔχει. || Omninò Dementem eſſe. τῶν κοινῶν ἔξω λογισμῶν εἶναι. * παντελῶς ἀνοήτως διακεῖσθαι. * παντελῶς ἀλογίστως, vel ἀλόγως ἔχειν.

2. DEMENS, entis. part. omn. gen. *Qui ôte, qui exemte.* ἀφαιρῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. dat. vel gen. perſ. acc. rei.

DEMENSUM, i. neut. *Une meſure.* τὸ μέτρημα, ατος. *Une proviſion de bled pour chaque mois.* τὸ σιτομέτριον, ίου.

DEMENSUS, a, um. part. *Meſuré.* διαμετρηθεὶς, θεῖσα, θέν. * διαμεμετρημένος, ένη, ένον.

DEMENTER. adv. *Folement.* ἀνοήτως.

DEMENTIA, æ. fœm. *Folie.* ἡ παράνοια, οίας. * ἡ ἐκφροσύνη, ης.

ἐκφροσύνη, *vel* παραφροσύνη, ης. * ἡ ἄνοια, ας. * ἡ ἀφροσύνη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dementiâ depravatus. κακῶς φρονῶν. || Dementia eſt, ſuprà vires aliquid conari. μανία ἐςὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν. || Dementia multorum malorum cauſa. ἡ ἄνοια πολλῶν κακῶν αἰτία. || In eam Dementiam devenit. εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἀφίκετο.

DEMENTO, as, are, *vel* DEMENTIO, is, ire. *Rendre fol, pouſſer à des folies.* μωραίνω, F. ανῶ, P. μεμώρασκα. acc. *Mettre tout hors de ſoi.* ἐξίςημι, F. ςήσω. (V. ἵςημι.) acc.

DEMEO, as, are. Apul. *Deſcendre.* καταπορεύομαι. (V. anom. in πορεύομαι.)

DEMEREO, es, rui, ritum, ere. *Faire un gain, recevoir pour ſalaire.* μισθαρνέω, *vel* μισθοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθοφόρηκα. *Gagner.* κερδαίνω, F. ανῶ, P. ασκα acc. * περιποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

DEMEREOR, eris, ritus ſum, ereri. *Gagner.* Vide DEMEREO. *Gagner l'affection, &c.* ἀναλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Etre digne, mériter.* ἀξιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. gen. || Demereri ſibi aliquem. ἀναιρεῖσθαί τινα. (V. anom. in αἱρέομαι. * ἀναλαμβάνειν τινα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem beneficio Demereri. ταῖς εὐεργεσίαις εὔνοιάν τινος κτᾶσθαι. * ταῖς εὐεργεσίαις τινὰ ἑαυτῷ φίλον ποιεῖν. || Alios ſibi Demereri. πρὸς ἑαυτὸν οἰκειοῦσθαι ἄλλους. * ἄλλων τὴν εὔνοιαν οἰκείαν ποιεῖν.

DEMERGO, is, ſi, ſum, ere. *Plonger dans l'eau.* καταβαπτίζω, F. ίσω, P. καταβεβάπτικα. acc. *Couler à fond.* καταβυθίζω, F. ίσω, P. καταβεβύθικα. acc. * καταδύω, F. ύσω, P. καταδέδυκα. acc. *Enfoncer dans la mer.* καταποντίζω, F. ίσω, P. καταπεπόντικα. acc. || In mare Demerſum eſſe. καταδεδυκέναι κατὰ τῆς θαλάσσης. || Navis quæ Demergitur. ναῦς καταδῦσα, *vel* τὸ πλοῖον καταδύον. || Demergere in terram. καταδύνειν εἰς γῆν.

DEMERSUS, a, um. *Plongé.* καταβαπτισθεὶς, εῖσα, ὲν. *Enfoncé, coulé à fond.* καταβεβυθισμένος, η, ον. *Enfoncé dans la mer.* καταποντισθεὶς, θεῖσα, θὲν. || Gurgite alto Demerſus. ὁ καὶ ἡ ἀρχιβαθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. || Demerſus aquâ. καταδεδυκὼς, (ότος) υῖα, κός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Navem Demergere. τὴν ναῦν καταδύνειν, *vel* καταδύειν. || Demerſa eſt navis. κατέδυ ἡ ναῦς. [δῦμι.] || Frumentum perire nave Demerſâ. ἀπόλλυσθαι σῖτον τοῦ πλοίου καταδύντος.

DEMETIOR, iris, itus, & enſus ſum, iri. *Meſurer.* διαμετρέω, *vel* ἐκμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκμεμέτρηκα. acc.

DEMETITUS, a, um. *Qui a meſuré.* διαμετρήσας, *vel* ἐκμετρήσας, ασα, αν. acc. *Qui a été meſuré.* διαμετρηθεὶς, εῖσα, έν.

DEMETO, is, eſſui, eſſum, ere. *Moiſſonner, cueillir.* ἐκθερίζω, *vel* ἀποθερίζω, F. ίσω, P. ἀποτεθέρικα. acc. || Enſe, *vel* ferro Demetere caput alicujus. τινὰ ἀποκεφαλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀποκεκεφάλικα. || Demetere fructus. ἐκκαρπίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκάρπικα * καρπόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι.

DEMIGRO, as, avi, atum, are. *S'en aller d'un lieu.* μετανασεύω, F. εύσω, P. ευκα. * μετανίςαμαι. (V. ἵςημι.) * ἐκχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεχώρηκα. *Changer de logis ou de demeure.* μετοικέω, ῶ, F. ήσω, P. μετῴκηκα * μετοικίζομαι, fut. med. ίσομαι. || Ex vitâ Demigrare. ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.

DEMIROR, aris, atus ſum, ari. *S'étonner.* ἀποθαυμάζω, F. άσω, P. τεθαύμακα. acc. * ὑπεράγαμαι, fut. med. άσομαι. (V. anom. in ἄγαμαι.

DEMISSE. adv. *Bas.* ταπεινῶς. * καθειμένως. *Humblement.* ταπεινῶς. *Lâchement.* ταπεινῶς.

DEMISSIO, onis, fœm. *Abaiſſement.* ἡ κάθεσις, εως. *Baſſeſſe, humilité.* ἡ ταπείνωσις, εως. || Animi Demiſſio. *Humilité.* ἡ ταπεινοφροσύνη, ης. *Baſſeſſe de courage, lâcheté.* ἡ ταπεινότης, ητος.

DEMISSUS, a, um. part. *vel* nom. *Abaiſſé.* καθειμένος, ένη, ένον. *Abattu.* καταβεβλημένος, η, ον. *Renvoyé.* Vide DIMISSUS. || Demiſſa vox. τὸ τῆς φωνῆς καθειμένον, ου. * ἡ καθειμένη φωνὴ, (ῆς.) || Qui Demiſſo animo eſt. *Qui a le courage abattu.* τὸ φρόνημα καταβεβλημένος, ένη, ένον. *Humilié, triſte.* ὁ καὶ ἡ κατηφὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Demiſſo capite terram intueri. καταπιᾶν, άω, F. άσω, P. κατωπίακα. *Baiſſer la tête de honte ou de triſteſſe.* κατηφιᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. κατηφίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animo Demiſſo eſſe in Calamitatibus. ἀθύμως διακεῖσθαι, *vel* ἀθύμως διάγειν, *vel* ἀθύμως ἔχειν, ἐν ταῖς ἀτυχίαις. || Animo eſt ita Demiſſo. εἰς τοσαύτην ἀθυμίαν ἐνέπεσε. [ἐμπίπτω.] Demiſſo animo eſſe non oportet. μικρὰ φρονεῖν οὐ χρή. * οὐ δεῖ μικρὸν φρονεῖν. || Gemit Demiſſo in terram capite. ςένει κύπτων εἰς τὴν γῆν.

DEMITIGO, as, avi, atum, are. *Adoucir.* καταπραΰνω, F. υνῶ, P. καταπεπραΰσκα. acc.

DEMITTO, is, ſi, ſſum, ere. *Abaiſſer, mettre en bas.* καθίημι, F. θήσω. (V. anom. in ἵημι.) acc. *Abattre.* καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Envoyer d'un lieu élevé dans un autre plus bas.* κατωπέμπω, F. ψω, P. πέπεμφα. *Renvoyer.* Vide DIMITTO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animum Demittere in rebus adverſis. ἐπὶ ταῖς ἀτυχίαις ἀθύμως διακεῖσθαι, *vel* ἀθύμως ἔχειν, *vel* τὸ φρόνημα καταβάλλειν Vide DEMISSUS. || Demittere caput in terram. κύπτειν εἰς τὴν γῆν. || Audio & gemens & Demittens caput in terram. ἀκούω καὶ ςένων καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν. || Demittere ancoram. χαλᾶν ἄγκυραν. || Velum Demittere. ἱςὸν χαλᾶν. || Demitti, contrahique animo. μειοῦσθαι καὶ συςέλλεσθαι τὴν ψυχήν. || In alvum Demittere. πρὸς τὴν γαςέρα παραπέμπειν.

DEMIURGUS, i. maſc. *Le ſouverain magiſtrat des Lacédemoniens.* ὁ δημιουργὸς, οῦ.

DEMO, is, empſi, emptum, ere. *Oter.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω, *vel* ἀφαιρέομαι, fut. med. ήσομαι. (Vide anom. in αἱρέω.) acc. perſ. gen. acc. rei. *Excepter.* ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῇρκα. accuſ. perſ. gen. rei. || Ungues Demere. ἐξονυχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξωνύχικα. acc. perſ. || Demere aliquid de cibo. ἀφαιρεῖσθαι τῆς τροφῆς.

DEMOCRATIA, æ. fœm. *Démocratie, état où le peuple commande.* ἡ δημοκρατία, ας.

DEMOLIOR, iris, itus ſum, iri. *Démolir, abattre.* καταβάλλω, F. αλῶ. (Vide anom. in βάλλω.) acc. * καθαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) * ἀποσκευάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *Renverſer de fond en comble.* κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc. || Demoliri parietem. τὸν τοῖχον περιαιρεῖν, έω, F. ήσω. (Vide anom. in αἱρέω.)

DEMOLITIO, onis. fœm. *L'action de démolir ou d'abattre.* ἡ καθαίρεσις, εως. * ἡ καταβολὴ, ῆς.

DEMOLITUS, a, um. *Démoli, abattu.* καθαβληθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀνασκευασθεὶς, θεῖσα, θέν. * καθῃρημένος, η, ον.

DEMONSTRANDUS, a, um. *Qu'on doit montrer évidemment.* ἀποφαντέος, *vel* ἀποδεικτέος, τέα, τέον.

DEMONSTRATIO, onis. fœm. *L'action de montrer évidemment.* ἡ ἀπόδειξις, εως. * ἡ ἀπόφανσις, εως. *Démonſtration, ſyllogiſme certain & évident.* ἡ ἀπόδειξις, εως. ‖ Demonſtrationem invenire. ἀπόδειξιν εὑρίσκειν. ‖ Oratio Demonſtratione carens. ἀναπόδεικτος λόγος.

DEMONSTRATIVUS, a, um. *Démonſtratif.* ἀποδεικτικὸς, κὴ, κόν. ‖ Demonſtrativum genus orationis. ἐπιδεικτικὸν γένος τοῦ λόγου.

DEMONSTRATOR, oris. maſc. *Qui montre évidemment.* ὁ ἀποδείκτης, ου. ‖ Demonſtrator ſacrorum. ὁ ἱεροφάντης, ου.

DEMONSTRATUS, a, um. *Montré évidemment.* ἀποδεδειγμένος, *vel* ἀποπεφασμένος, ένη, ένον.

DEMONSTRO, as, avi, atum, are. *Montrer évidemment.* ἀποδεικνύω, *vel* ἀποδείκνυμι, F. δείξω. (V. anom. in δείκνυμι.) acc. * ἀποφαίνω, F. ανῶ, P. ἀποπέφαγκα. acc *Faire entendre.* παρίστημι, F. παραστήσω, P. παρέστακα. (V. ἵστημι.) acc ‖ Demonſtrare verbis. κατηγορέω, F. ήσω, P. κατηγόρηκα. acc. *Figurer.* ὑποτυπόω, ῶ, P. ώσω, P. ὑποτετύπωκα. acc. *vel* ὑποτυπόομαι, fut. med ώσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facilè hoc vobis Demonſtrabo. ῥᾳδίως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω τοῦτο. ‖ Conabor Demonſtrare, quòd. πειράσομαι ἀποδεῖξαι καὶ φανερὸν ποιῆσαι, ὅτι. ‖ Demonſtrabo, hoc aliter ſe habere. ποιήσω φανερὸν, ὡς ταῦτα ἄλλως ἔχει. ‖ Volo tibi Demonſtrare, quòd maximè in utroque aberraveris. βούλομαί σοι ποιῆσαι καταφανὲς, ὅτι πολὺ ἐν ἀμφοτέροις διήμαρτες. ‖ Manifeſtiſſimè aliquid Demonſtrare. σαφέστατα, *vel* ἐναργέστατα δηλοῦν τι. ‖ Demonſtrare alicui, quòd. δηλοῦν πρός τινα, ὅτι. ‖ Clarè Demonſtrare. ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι. ‖ Suam erga illum benevolentiam apertè Demonſtravit. μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν. ‖ Se Demonſtrat incolumem non eſſe. δηλοῖ πονηρῶς ἔχων. ‖ Affirmabunt quidem, ſed Demonſtrare non poterunt. φήσουσι μὲν, δεῖξαι δ' οὐχ ἕξουσι. ‖ Clariſſimè aliquid Demonſtrare. ἀποδείκνυσθαί τι φανερώτατον. ‖ Breviter aliquid Demonſtrare. διὰ βραχέων δεικνύειν τι, *vel* ἐπιδεῖξαί τι. ‖ Apertè Demonſtratum eſt, illa hanc vim habere. φανερῶς ἐπιδέδεικται, ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν. ‖ Satis à me Demonſtratum eſſe arbitror, me hujus calamitatis cauſam non eſſe. ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω, ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι τῆς συμφορᾶς ταύτης. ‖ His Demonſtratis, nemo eſt, qui. τούτων προαποδειχθέντων, οὐκ ἔστιν, ὅστις. ‖ Quòd hæc fœdera ſanxerimus, ſatis Demonſtratum eſſe arbitror. ὅτι τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθα, ἱκανῶς ἐπιδεδεῖχθαι νομίζω. ‖ Non potes hoc Demonſtrare. τούτου ἐπίδειξιν, *vel* ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι οὐχ οἷός τ' εἶ. ‖ Poſſum hoc Demonſtrare. τούτου ἀπόδειξιν ἔχω. ‖ Sapientiam ſuam Demonſtrare. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς σοφίας. ‖ Magnis indiciis & claris argumentis aliquid Demonſtrare. δεῖξαί τι μεγάλοις σημείοις, καὶ φανεροῖς ἐλέγχοις. ‖ Aliquid aliis Demonſtrare. ἄλλους ποιεῖν εἰδέναι τι. ‖ Hoc non Demonſtraſti. οὐδεμίαν τούτου πίστιν εἴρηκας. ‖ Id poſtremum tempus clarè Demonſtravit. τοῦτο τελευταῖος χρόνος σαφῶς ἐπέδειξε. ‖ Ea de quibus dubitatur, Demonſtrare. τῶν ἀμφισβητουμένων ἔλεγχον δοῦναι, *vel* λαμβάνειν. ‖ Demonſtrare poſſe. ἔλεγχον ἔχειν.

DEMORATUS, a, um. *Retardé, ou qui tarde.* διαμέλλων, (οντος.) ουσα, ον.

DEMORDEO, es, di, ſum, ere. *Mordre, emporter avec les dents.* καταδάκνω, *vel* ἀποδάκνω, F. δήξω. (V. anom. in δάκνω.) acc.

DEMORIOR, iris, *vel* eris, ori. depon. *Mourir, ſe laiſſer mourir.* ἀποθνήσκω, fut. θανοῦμαι. (V. anom. in θνήσκω.)

DEMOROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Retenir.* κατέχω, F. θέξω. (V. anom. in ἔχω.) accuſ. *Amuſer, retarder.* βραδύνω, F. υνῶ, P. βεβράδυγκα. acc. *Faire tarder.* διαμέλλειν ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Attendre.* προσδοκάω, ῶ, F. ήσω, P. προσδεδόκηκα. acc.

DEMORSUS, a, um. *Mordu, emporté avec les dents.* ἀποδηχθεὶς, εῖσα, έν.

DEMORTUUS, a, um. *Mort.* ἀποθανὼν, (όντος.) οῦσα, όν. * ἀποτεθνηκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

DEMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Remuer.* ἀποκινέω, *vel* διακινέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκίνηκα. acc. *Changer de place.* μεταχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. μετακεχώρηκα. acc. ‖ Demovere aliquem ex. ἀπολείπειν, *vel* ἀπάγειν τινὰ gen. Vide DIMOVEO.

DEMPTUS, a, um. part. *Oté.* ἀφαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. gen. *Excepté.* ἐξῃρημένος, ένη, ένον.

DEMUGIO, is, ivi, itum, ire. *Meugler, ou mugir fort.* καταμυκάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

DEMUGITUS, a, um. *Autour duquel on a fort meuglé: qui retentit du mugiſſement des bœufs.* καταμυκηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEMULCEO, es, ſi, ſum, ere. *Adoucir.* καταμειλίσσω, F. ξω, P. καταμεμείλιχα. acc. *Flater.* κατακηλέω, ῶ, F. ήσω. P. κατακεκήληκα. acc *Manier doucement, froter.* καταψάω, ῶ, F. ήσω, P. κατέψηκα. acc. * καταψήχω, F. ξω, P. κατέψηχα. accuſ. ‖ Demulcere aliquem vi eloquentiæ. τινὰ καταῤῥητορεύειν, εύω, F. εύσω, P. καταῤῥητόρευκα. ‖ Hiſtrionicâ actione Demulcere. τινὰ ὑποκρίνεσθαι, ίνομαι, fut. med. ινοῦμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem adulationibus Demulcere. ταῖς κολακείαις ψυχαγωγεῖν τινά. ‖ Verbis, oratione, aliquem Demulcere. τινὶ πρὸς χάριν λέγειν. ‖ Auditores Demulcere. τοὺς ἀκούοντας ψυχαγωγεῖν. * τοὺς ἀκροατὰς καταπραΰνειν.

DEMUM. adv. *Finalement,* τελευταῖον. * τὸ τελευταῖον. * τὰ τελευταῖα. *A la fin.* τέλος. * ἐπὶ τέλει. * πρὸς τὸ τέλος. *Au reſte.* τὸ λοιπόν.

DEMURMURO, as, avi, atum, are. *Dire en murmurant.* ἀπομορμυρίζω, F. ίσω, P. ἀπομεμορμύρικα.

DEMUTATIO, onis. fœm. *Changement d'une choſe en une autre.* ἡ μεταβολὴ, ῆς.

DEMUTILO, as, avi, atum, are. *Accourcir.* καταπηρόω, ῶ, F. ώσω, P. καταπεπήρωκα. * κατακολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. κατακεκολόβωκα. acc. *Rogner par le bout.* ἀκρωτηριάζω, F. άσω, P. ἠκρωτηρίακα. acc.

DEMUTO, as, avi, atum, are. *Changer une choſe en une autre.* μεταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. * ἀπαλλάττω, *vel* ἐξαλλάττω, F. ξω, P.

ἐξήλαχα. acc.

DENARIUS, a, um. *Dizain, de dix.* δεκαδικὸς, κὴ, κόν. ‖ Denarius nummus. τὸ δεκάχαλκον νόμισμα, (ατος.) * τὸ δηνάριον, ἰυ. * ἡ δραχμὴ, ης.

DENARRO, as, avi, atum, are. *Raconter.* διεξίημι, F. ήσω. (V. ἵημι, eo.) acc. * διέξειμι. (V. εἶμι, eo.) acc. * καταλέγω, F. ξω, P. καταλέλεχα. acc. *Dire, déclarer par ordre.* ἐξαγορεύω, F. εύσω, P. ἐξηγόρευκα. acc.

DENASCOR, eris, atus ſum, aſci. *Mourir, ceſſer d'être.* ἀπογίνομαι, fut. med. γενήσομαι. (V. anom. in γίνομαι.)

DENASO, as, avi, atum, are. *Couper le nez.* ῥινοκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥινοκόπηκα. * ἀποῤῥινέω, F. ήσω, P. ἀπεῤῥίνηκα. acc.

DENATO, as, avi, atum, are. *Nager.* κατανήχομαι, fut. med. ξομαι. *d'un lieu en l'autre.* μεταντήχομαι, fut. med. ξομαι.

DENEGO, as, avi, atum, are. *Dénier, refuſer.* ἀπαρνέομαι, vel ἐξαρνέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. rei. dat. perſ. * ἀπαγορεύω, F. εύσω, P. ἀπηγόρευκα. acc. perſ. dat. rei.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Se id facere poſſe Denegat. ἐξαρνεῖται ταῦτα πράττειν δύνασθαι. * ἔξαρνός ἐστι, vel γίνεται, ὡς ἐ ταῦτα πράττειν δύναται. ‖ Pacem Denegare. ἀπειπεῖν τὴν εἰρήνην. ‖ Tibi exponere non Denegabo. ἐ παραιτήσομαι ἐπιδεῖξαί σοι.

DENI, denæ, dena. plur. *Dix.* οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ δέκα. ‖ Qui, quæ, quod eſt ſeptenûm Denûm. ὁ καὶ ἡ ἑπτακαιδεκαέτης, καὶ τὸ ες, ἐ@, ες.

DENIGRATIO, onis. fœm. *Action de noircir.* ὁ μελασμὸς, ȣ.

DENIGRO, as, avi, atum, are. *Noircir.* ἀπομελαίνω, F. ανῶ, P. ἀπομεμέλαγκα. acc.

DENIQUE. adv. *Enfin.* τὸ τελευταῖον. * τὸ τέλος. * τέλος. * ἐπὶ τέλει. ‖ Denique hoc fecit. τελευτῶν τῦτο ἐποίησε. ‖ Denique conceſſit. τελευτῶν συνεχώρησε.

DENOMINATIO, onis. fœm. *Dénomination.* ἡ παρωνυμία, ας.

DENOMINATIVUS, a, um. *Dénominatif.* ὁ καὶ ἡ παρώνυμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DENOMINATUS, a, um. *Nommé.* ἐπωνομασθεὶς, εῖσα, έν. *Dénommé.* παρωνομασθεὶς, εῖσα, έν.

DENOMINO, as, avi, atum, are. *Nommer.* ἐπωνομάζω, F. άσω, P. ἐπωνόμακα. acc. *Dénommer.* παρονομάζω, F. άσω, P. παρωνόμακα. acc. ‖ Res quæ non Denominatæ ſunt. τὰ ἀνώνυμα πράγματα, ων.

DENORMO, as, avi, atum, are. *Faire inégal, mettre hors de ligne.* ἀνώμαλόν τι ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Rendre difforme.* ἀμορφόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμόρφωκα. acc.

DENOTO, as, avi, atum, are. *Denoter, ou ſignifier.* ἀποσημειόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποσεσημείωκα. accuſ. * ἐκσημαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. *Marquer.* χαρακτηρίζω, F. ίσω, P. κεχαρακτήρικα. acc.

DENS, dentis. maſc. *Une dent.* ὁ ὀδὸς, όντος. ‖ Dentes anteriores, tomici. οἱ γελασῖνοι ὀδόντες. * οἱ ὀδόντες κτένες, ῶν; vel τομεῖς, έων. ‖ Canini Dentes. οἱ κυνόδοντες, ων. exerti. οἱ χαυλιόδοντες, ων. ‖ Animalia quæ Dentes exertos habent. τὰ ζῶα χαυλιόδοντα, ων. (ὁ χαυλιόδȣς, οντος.) ‖ Quæ continuos Dentes habent. τὰ ζῶα ἀνεπάλλακτα, ων. ‖ Quæ ſerratos habent Dentes. τὰ ζῶα καρχαρόδοντα, ων. ‖ Dentes pullini. οἱ ὀδόντες γνάμονες, ων. molares. *Dents mâchelieres.* οἱ ὀδόντες γομφίοι, ων. genuini. οἱ κραντῆρες, ων. ‖ Dentium dolor. ἡ ὀδονταλγία, ας. ‖ Dentium colliſio. ὁ γομφιασμὸς, ȣ. ‖ Excuſſio Dentium. *Branlement de dents.* ἡ ὀδόντωσις, εως. ‖ Concavitates Dentium. οἱ ὀλμίσκοι, ων. ‖ Dentiũ ſtridor. ὁ ὀδαξισμὸς, ȣ. ‖ Stupor Dentium ex acerborum fructuum eſu. *Agacement pour avoir mangé des fruits aigres.* ἡ αἱμωδία, vel ἡμωδία, ας. ‖ Dentibus obſtupeſcere. *Avoir les dents agacées.* αἱμωδιάω, άω, ῶ, F. άσω, P. ᾑμωδίακα. ‖ Dentibus dolere. ὀδονταλγεῖν, έω, F. ήσω, P. ὠδοντάλγηκα. ‖ Dentibus albus. ὁ καὶ ἡ ἀργυρόδȣς, οντος.

DENSE. adv. *Epais.* adv. *Souvent.* πυκνῶς.

DENSITAS, atis. fœm. *Epaiſſeur.* ἡ πυκνότης, ητος. ‖ In Denſitatem coïre. πυκνȣ̃σθαι, vel καταπυκνȣ̃σθαι, όομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Se ſerrer en un corps.* σωματοποιεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

DENSO, as, avi, atum, are. *Epaiſſir.* πυκνόω, vel καταπυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπύκνωκα. acc. * πυκάζω, F. άσω, P. ακα, acc. * παχύνω, F. υνῶ, P. πεπάχυγκα. acc. *Mettre près à près.* δασύνω, υνῶ, P. υγκα. acc.

DENSUS, a, um. *Epais, dru.* δασὺς, έος; σεῖα, είας; σύ, έος. *Maſſif, épais.* πυκνὸς, ἡ, όν. *Fréquent, qui ſe fait ſouvent.* πυκνὸς, ἡ, όν. ‖ Homo Denſo barbitio. ὁ ἄνθρωπος δασυπώγων, (ωνος.) ‖ Denſo capillitio. ὁ πολύτριχος ἄνθρωπος. ‖ Arbor Denſo folio. τὸ δένδρον πυκνόφυλλον, ȣ.

DENTALE, is. neut. *Le contre d'une charrue.* ὁ γύης, ȣ.

DENTARPAGA, æ. fœm. *Un davier ou un pelican, inſtrument à tirer les dents.* ἡ ὀδοντάγρα, ας.

DENTATUS, a, um. *Qui a des dents.* ὀδοντωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὀδοντωτὸς, τὴ, τόν. ‖ Utrinque Dentatus, a, um. *Qui a des dents haut & bas.* ὁ καὶ ἡ ἀμφώδȣς, οντος.

DENTICULATUS, a, um. *Dentelé, qui a des dents.* ὀδοντωτὸς, τὴ, τόν. *Qui eſt crené en façon de ſcie.* ὁ καὶ ἡ ὀδοντοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

DENTIENS, entis. omn. gen. *A qui les dents viennent.* ὁ καὶ ἡ ὀδοντοφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

DENTIFRANGIBULUS, a, um. *Qui rompt les dents.* ὁ καὶ ἡ ὀδοντοῤῥαγὴς, καὶ τὸ, έος, ȣ̃ς.

DENTIFRICIUM, ii. neut. *Tout ce dont on frote les dents pour les polir ou blanchir.* τὸ ὀδοντότριμμα, ατος.

DENTIO, is, ivi, itum, ire. *Commencer à avoir des dents.* ὀδοντιάω, F. άσω, P. ὠδοντίακα. * ὀδοντοφυέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠδοντοφύηκα.

DENTISCALPIUM, ii. neut. *Un cure dent.* ὁ ὀδοντοξέστης, ȣ. * ἡ ὀδοντογλυφὶς, ίδος. * τὸ ὀδοντόγλυφον, ȣ.

DENTITIO, onis. fœm. *Production des dents, quand les dents viennent.* ἡ ὀδοντίασις, εως. * ἡ ὀδοντοφυΐα, ίας.

DENUBO, is, pſi, ptum, ere. *Se marier, (parlant d'une fille.)* ἐκγαμίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. Vide NUBO.

DENUDO, as, avi, atum, are. *Découvrir, mettre à nud.* ἀπογυμνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπογεγύμνωκα. acc. *Dénuer, priver.* γυμνόω. acc. perſ. gen. rei.

DENUNCIATIO, onis. fœm. *Action de denoncer, déclaration.* ἡ ἐπαγγελία, ας. *Déclaration en Juſtice.* ἡ φάσις, vel πρόκλησις, εως. ‖ Belli Denunciatio.

ἡ τοῦ πολέμου ἐπαγγελία, ίας. *Mandement, ordre.* ἡ παραγγελία, ίας.

DENUNCIO, as, avi, atum, are. *Denoncer, déclarer.* ἐπαγγέλλω, F. ελῶ, P. ἐπήγγελκα. acc. rei. dat. perſ. *Donner ordre, ſignifier.* παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. rei. dat. perſ. ‖ Judicium alicui Denunciare. εἰς δίκην παραγγέλλειν τινά. ‖ Denunciare alicui teſtimonium. τινὰ κλητεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεκλήτευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum Denunciare. πόλεμον καταγγέλλειν, *vel* προαγορεύειν, *vel* ἐπαγγέλλειν τινί. ‖ Minatur, & omnia ipſi mala Denunciat. ἀπειλεῖ, καὶ ἐπαγγέλλεται αὐτῷ παντοδαπὰς ἐπάξειν κακώσεις. ‖ Mortem ei Denuncians, niſi hoc faceret. θάνατον αὐτῷ ἀπειλήσας, εἰ μὴ τοῦτο ποιήσειεν. * θάνατον αὐτῷ προειπὼν, μὴ πράξαντι ταῦτα.

DENUO. adv. *Derechef.* ἐξ ὑπαρχῆς. * ἐξ ἀρχῆς. *Encore.* αὖθις. * αὖ. * πάλιν.

DEOCCO, as, avi, atum, are. *Herſer la terre, émoter.* βωλοκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβωλοκόπηκα. acc.

DEONERO, as, avi, atum, are. *Décharger.* ἀποφορτίζω, F. ίσω, P. ἀποπεφόρτικα. acc.

DEORSUM. adv. *En bas.* κάτω. ‖ Surſùm Deorſùm. *Haut & bas.* ἄνω καὶ κάτω.

DEOSCULOR, aris, atus ſum, ari. *Baiſer.* καταφιλέω, F. ήσω, P. καταπεφίληκα. acc.

DEPACISCOR, eris, pactus ſum, iſci. *Faire une paction.* διατίθεμαι, *vel* συντίθεμαι, fut. med. θήσομαι. (V. τίθημι.) *Convenir.* συμβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) dat. perſ. *vel* πρὸς. accuſ. Vide PACISCOR.

1. DEPACTUS, a, um. part. à Depaciſcor. *Qui a fait une paction, un accord.* συνθέμενος, ένη, ενον. * καταλλαγεὶς, *vel* συναλλαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Qui eſt convenu.* συμβὰς, (άντος) βᾶσα, βάν.

2. DEPACTUS, a, um. part. à Depangor. *Fiché en terre, enfoncé.* καταπαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

DEPALMO, as, avi, atum, are. *Souffleter, donner des ſoufflets.* κολαφίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * κατακονδυλίζω, F. ίσω, P. κατακεκονδύλικα. acc.

DEPANGO, is, anxi, & egi, actum, ere. *Ficher en terre, enfoncer.* καταπηγνύω, *vel* καταπήγνυμι, F. πήξω. (V. anom. in πήγνυμι.) acc.

DEPARCUS, a, um. *Fort chiche.* ὁ καὶ ἡ μικροπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * φειδωλὸς, λὴ, λόν. * ὁ καὶ ἡ γλίσχρος, καὶ τὸ ον, ου.

DEPASCO, is, pavi, paſtum, ere, & DEPASCOR, eris, aſci. depon. *Paître.* νέμομαι, fut. νοῦμαι. acc. *Brouter.* ἐκκαρπίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. * ἐπινέμω, F. εμῶ, P. ἐπινενέμηκα. acc. *Dévorer.* καταβιβρώσκω, F. ώσω. (V. anom. in βιβρώσκω.) acc. ‖ Poſſeſſionem alienam Depaſcere. τὰ ἀλλότρια κτήματα καρποῦσθαι, όομαι, fut. med. ώσομαι. ‖ Depaſcens ſegetem. ὁ ληϊβότης, ου. pro maſc. ἡ ληϊβότειρα, ας. pro fœm.

DEPASTIO, onis. fœm. *L'action de paître ou de brouter.* ἡ νομὴ, ῆς. * ἡ ἐκκάρπωσις, εως.

DEPASTUS, a, um. *Mangé, brouté.* νενεμημένος, ένη, ένον. * νεμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEPAUPERO, as, avi, atum, are. *Apauvrir, rendre pauvre.* πτωχίζω, F. ίσω, P. ἐπτώχικα. accuſ. * πτωχοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπτωχοποίηκα. acc.

DEPECTO, is, exui, exum, ere. *Peigner.* ἀπεκτενίζω, F. ίσω, P. ἀπεκτένικα. acc.

DEPECULATOR, oris. maſc. *Pilleur, voleur.* ὁ ἀποσυλητὴς, *vel* συλητὴς, οῦ.

DEPECULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Piller, voler.* ἀποσυλάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποσεσύληκα. accuſ. ‖ Fana Depeculari. ἱεροσυλεῖν, έω, F. ήσω, P. ἱεροσύληκα.

DEPELLO, is, puli, pulſum, ere. *Pouſſer hors.* ἐξωθέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. *Chaſſer.* ἀπείργω, F. ξω, P. ἀπεῖρχα. acc. * ἀπελαύνω, άσω. (V. anom. in ἐλαύνω.) acc. ‖ Depellere morbum. τὴν νόσον ἀλέξασθαι, *vel* ἀλεξεῖν. ‖ Medicamenta morbos Depellentia. τὰ ἀλεξητήρια, ίων. ‖ Depellere aliquem manu, *vel* cubito. τινὰ παραγκωνίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. ‖ Infantem lacte Depellere. τὸν νήπιον ἀπογαλακτίζειν, ίζω, F. ίσω, ἀπογεγαλάκτικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem à ſacris Depellere. εἴργειν, *vel* ἀπείργειν τινὰ τῶν ἱερῶν. ‖ Depellere aliquem à tribunali, ἐξείργειν τινὰ τοῦ βήματος. ‖ Ex regno, ex patriâ Depellere. τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβάλλειν. * τινὰ τῆς ἀρχῆς, τῆς πατρίδος ἐκβάλλειν. ‖ Depulſus è regno. ἐκβληθεὶς τῆς ἀρχῆς, *vel* ἐκ τῆς ἀρχῆς. * τῶν ἀρχῶν ἀπεληλαμένος. ‖ Ex patriâ Depellere. ἐκ τῆς πατρίδος ἐλαύνειν τινά. ‖ Depellere aliquem ab aſſeſſione. ἀπελαύνειν τινὰ τῆς παρεδρείας. ‖ Eos hinc à ſe Depulerunt. τούτους ἀπήλαυνον ἐνθένδε ἀφ' ἑαυτῶν. ‖ Bellum ex regione Depellere. ἐκ τῆς χώρας τὴν πόλεμον ἐξελαύνειν. ‖ Depellam te ex ædibus ad corvos. ἐξελάσω σε εἰς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας. ‖ Poſtquam ex Eubœâ Depulſus eſt. ἐπειδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἐξηλάθη. ‖ Ab urbe Depellere. τῆς πόλεως ἀπωθεῖν, *vel* ἐκ τῆς πόλεως φυγαδεύειν.

DEPENDEO, is, di, ſum, ere. *Pendre de.* ἀποκρεμάννυμαι, F. κρεμασθήσομαι. Aor. 1. ἐκρεμάσθην. V. PENDEO.

DEPENDO, is, di, ſum, ere. *Payer.* ἐκτιννύω, ἐκτίννυμι, ἐκτίνω, *vel* ἐκτίω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα. accuſ. * κατατίθημι, F. θήσω, P. κατατέθεικα. dat. perſ. acc. rei. ‖ Pœnas alicui Dependere. τὴν τίσιν ἐκτίειν τινί.

DEPERDITUS, a, um. *Perdu.* ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν. *Gâté, corrompu.* κακωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Affligé extrêmement.* κακοπαθήσας, ασα, αν.

DEPERDO, is, didi, ditum, ere. *Perdre.* ἀποβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Gâter, corrompre.* κακόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. ‖ Arbores quæ folia Deperdunt. τὰ δένδρα φυλλοβόλα, *vel* φυλλοβολοῦντα, ων.

DEPEREO, is, ivi, & ii, ire. *Perir.* ἀπόλλυμαι, F. ἀπολοῦμαι. aor. 2. med. ἀπωλόμην, præt. med. ἀπόλωλα. (V. anom. in ὄλλυμι.) *Aimer juſqu'à mourir.* προσφθείρομαι, F. φθεροῦμαι. dat. ‖ Amore ſponſæ Deperire, *vel* Deperire ſponſam amore. τῇ μνηστῇ ἐπιμαίνεσθαι. * πρὸς τὴν μνηστὴν δυσέρωτως ἔχειν.

DEPEXUS, a, um. *Peigné.* ἐκκτενισθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐκτενισμένος, ένη, ένον. ‖ Depexi pili, crines. οἱ πλοκάδες, ων. ſing. ἡ πλοκὰς, άδος.

DEPILATUS, a, um. *Pelé, à qui on a ôté le poil.* ἐκτριχωθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEPILIS, & e, is. *Sans poil.* ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, ἄτριχος. * ὁ καὶ ἡ ἄτριχος, καὶ τὸ χον, ου.

DEPINGO, is, inxi, ctum, ere. *Dépeindre, décrire.* διαγράφω, *vel* καταγράφω, F. ψω, P. καταγέγραφα.

φα. acc. *Crayonner.* διαλυπόω, ῶ, F. ώσω, P. διατετύπωκα. acc. || Depingere albo colore. λευκογραφω, F. ψω, P. λελευκόγραφα. acc.

DEPLANGO, is, nxi, nctum, ere. *Lamenter, déplorer.* ὀλοφύρομαι, *vel* καλολοφύρομαι, fut. med. υρῦμαι.

DEPLANO, as, are. *Applanir.* ἐξομαλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξωμάλωκα. acc.

DEPLANTO, as, avi, atum, are. *Déplanter.* ἀποφυτεύω, F. εύσω, P. ἀποπεφύτευκα. acc. *Arracher des branches d'une plante.* ἀποσπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀπέσπακα. acc.

DEPLEO, es, evi, etum, ere. *Deſemplir.* ἐξαντλάω, *vel* ἐξαντλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήντληκα. acc.

DEPLORANDUS, a, um. *Déplorable.* ὀλοφυρτέος, *vel* ἀποκλαυστέ@-, τέα, τέον.

DEPLORATUS, a, um. *Qui a été pleuré.* κατοδυρθεὶς, *vel* ὀλοφυρθεὶς, θεῖσα, θέν. *Déſeſperé, où il n'y a plus de remede.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατ@-, τὸ ον, ου. *Abandonné.* ἀπεγνωσμέν@-, ένη, ένον.

DEPLORO, as, avi, atum, acc. *Déplorer.* ἀποκλαίω, F. αύσω. (V. anom. in κλαίω.) acc. * ὀλοφύρομαι, fut. med. ρῦμαι. accuſ. *Se plaindre de.* ὀδύρομαι. acc. uni. gen. alt. || Deplorat quòd careat. ἀγανακτεῖ ἀπεστερημέν@-, (pro maſc.) gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fortunam adverſam Deplorare. τὴν ἀτυχίαν δακρύειν. || Mortuum Deplorare. τὸν ἀποθανόντα δακρύειν. * ἐπὶ τῷ νεκρῷ δακρύειν. || Deplorare, lugere, lamentari. δακρύειν, κλαίειν, ὀδύρεσθαι. || Suam calamitatem Deplorare. τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν πενθεῖν. || Infelicitatem Deplorare. ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ πενθεῖν. || Suum fatum Deplorare. τὸν ἴδιον πότμον θρηνεῖν. || Continuò miſeriam ſuam Deplorant. τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν θρηνοῦντες διατελοῦσι. || Paupertatem Deplorare. τὴν πενίαν ὀδύρεσθαι. || Deplorare viri fortunam. ὀδύρεσθαι τὸν ἄνδρα τῆς τύχης. * τὴν τύχην ἀνδρὸς κλαίειν.

DEPLUMIS, & e. *Plumé, ſans plume.* ὁ καὶ ἡ ἄπτερ@-, καὶ τὸ ον, ου.

DEPLUO, is, plui, plutum, ere. *Pleuvoir.* ἐξομβρέω, *vel* κατομβρέω, ῶ, F. ήσω, P. κατώμβρηκα.* καταβρέχω, F. ξω, P. καταβέβρεχα. acc.

DEPOLIO, is, ivi, itum, ire. *Polir.* ἀποξέω, *vel* καταξέω, F. έσω, P. κατέξεκα. acc. *Parfaire.* ἀπεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

DEPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre bas, poſer, quitter.* ἀποτίθημι, *vel* κατατίθημι, F. θήσω, P. κατατέθεικα. accuſ. || Deponere argentum apud aliquem. *Mettre en depôt.* τὸ ἀργύριον παρακατατίθεσθαι.* κατατίθεσθαί τινι ἀργύριον. (Vide τίθημι.) || Pecuniam Deponere apud ſequeſtrum. τὸ ἀργύριον μεσεγγυᾶσθαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. || Magiſtratum Deponere. τὴν ἀρχὴν κατατίθεσθαι. cum jurejurando. τὴν ἀρχὴν ἐξόμνυσθαι, fut. med. ύσομαι. || Onus Deponere. τὸ φορτίον ἀποφορτίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀποπεφόρτικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inimicitias Deponere. ἔχθραν ἀποτίθεσθαι, *vel* αἴρεσθαι. || Argentum quod habebat, apud eum Depoſuerat. ἀργύριον ὃ ἦν αὐτῷ, τούτῳ κατέθετο. || Pecunia apud eum Depoſita eſt. τὰ χρήματα κεῖται παρ' αὐτῷ. || Odium Deponere. ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἔχθρας. || Metum Deponere. φόβον ἀποθέσθαι. || Bellum Deponere. τὸν πόλεμον καταθέσθαι. ἢ παύεσθαι τοῦ πολέμου. || Bellum Depoſuerunt. ἐπαύσαντο πολεμοῦντες.

DEPOPULATIO, onis. fœm. *Dégât.* ἡ ἐκπόρθησις, εως. *Pillage.* ἡ λεηλασία, ας.

DEPOPULATOR, oris. maſc. *Qui fait le dégât.* ὁ πορθητὴς, οῦ. * ὁ ἐκπορθήτωρ, ορος. *Qui pille.* ὁ λεηλάτης, ου.

DEPOPULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *vel* DEPOPULO, as, avi, are. *Piller.* λεηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. λελεηλάτηκα. acc. *Ravager, mettre à feu & à ſang.* δηόω, ῶ, F. ώσω, δεδῄωκα. acc. *Déſoler, dépeupler.* ἐκπορθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπόρθηκα. acc. || Depopulari igne. πυρπολεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπυρπόληκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitates Depopulari. τὰς πόλεις ἀναστάτους ποιέω. || Patiebantur Depopulationem urbium. περιεώρων τὰς πόλεις ἀναστάτους γινομένας, *vel* ἀνοικήτους γινομένας. (V. γίνομαι in anom.) || Patriam & civitatem Depopulari. τὴν πατρίδα καὶ τὴν πόλιν πορθεῖν. * κακῶς ποιεῖν τὴν πατρίδα καὶ πόλιν. * τὴν πόλιν ἀναιρεῖν.

DEPORTATIO, onis. fœm. *Tranſport d'un lieu en un autre.* ἡ ἐκφόρησις, εως. * κατακομιδὴ, ῆς. *Banniſſement, ou eloignement de ſon pays.* ὁ ἐκτοπισμὸς, οῦ.

DEPORTATUS, a, um. *Porté, tranſporté.* ἐκπεφορημένος, ένη, ένον. * κατακομισθεὶς, εῖσα, έν. *Banni.* ἐξωρισμέν@-, ένη, ένον.

DEPORTO, as, avi, are. *Tranſporter.* ἀποκομίζω, *vel* κατακομίζω, F. ίσω, P. κεκόμικα. acc. *Emporter.* ἐκφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόρηκα. acc. || Deportare aliquò. ἐκεῖσε πορεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *avec navires.* διακομίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. || Deportare exercitum. τὸν στρατὸν κατακομίζειν, F. ίσω, P. ικα. acc.

DEPOSCO, is, ere. *Demander.* ἀπαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῄτηκα. acc. perſ. & acc. rei. * ἀπαιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι. *Demander qu'on puniſſe quelqu'un.* ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα. acc. perſ. dat. rei, cum ἐπί. || Depoſcere reos. ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους.

DEPOSITARIUS, ii. maſc. *Dépoſitaire, garde des biens.* ὁ συνθηκοφύλαξ, ακος.

DEPOSITUM, i. neut. *Depôt, ce qu'on a donné en garde.* ἡ παρακαταθήκη, ης. || Depoſiti actio. ἡ τῆς παρακαταθήκης δίκη, ης. || Depoſitum apud ſequeſtrum. τὸ μεσεγγύημα, ατ@-.

DEPOSITUS, a, um. *Poſé, mis bas.* ἀποτεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis en depôt, donné en garde.* παρακατατεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Abandonné, déſeſperé.* ἀπεγνωσμέν@-, ένη, ένον.

DEPOSTULO, as, avi, atum, are. *Demander.* ἀπαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῄτηκα. acc. duo. * ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα. acc. duo.

DEPRÆDOR, aris, ari. depon. *Piller, ſaccager.* ἀποσυλάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποσεσύληκα. acc. *Faire butin de choſes vivantes.* λαφυραγωγέω, F. ήσω, P. λελαφυραγώγηκα. acc. || Deprædor ſepulchra. τυμβωρυχέω, F. εύσω, P. τετυμβωρύχευκα. V. DEPOPULOR.

DEPRÆLIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Combattre.* διαμάχομαι, fut. med. μαχοῦμαι, *vel* μαχέσομαι, *ſeu* μαχήσομαι, *contre*, dat. *pour*, gen. cum ὑπέρ. *Faire la guerre avec.* συμπολεμέω, ῶ, F. ήσω, P. συμπεπολέμηκα. dat. *contre*, acc. cum πρός.

DEPRAVATE. adv. *En tordant de travers.* διεστραμμένως. * παρεστραμμένως. *Contre droit & raiſon.*

παραλόγως. *Vicieuſement, dans la corruption.* διεφθαρμένως. *Fort mal.* κάκιστα.

DEPRAVATIO, onis. fœm. *L'action de tordre* ἡ διαστροφὴ, vel παρατροπὴ, ῆς. *Corruption.* ἡ διαφθορὰ, ᾶς.

DEPRAVATUS, a, um. *Tortu.* διεστραμμένος, vel παρατετραμμένος, ένη, ένον. *Corrompu, gâté.* διεφθαρμένος, ένη, ένον.

DEPRAVO, as, avi, atum, are. *Rendre tortu.* διαστρέφω, vel παραστρέφω, F. ψω, P. παρέστροφα. acc. *Corrompre & gâter.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. * στρεβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστρέβλωκα. acc. || Depravare & illegitimè ſculpere nummos. παραχαράττω, F. ξω, P. παρακεχάραχα.

DEPRECABUNDUS, a, um. *Qui prie, ſuppliant.* ὁ ἱκέτης, ου. (pro maſc.) * ἱκέσιος, ία, ιον. * ἱκετεύων, ουσα, ον.

DEPRECATIO, onis. fœm. *Priere, requête, ſupplication.* ἡ ἱκεσία, ας. * ἡ δέησις, εως. *que quelque choſe ne ſe faſſe.* ἡ ἀπευχὴ, ῆς. * παραίτησις, εως. || Deprecationi locus ipſi non erat. οὐδεμία τούτου παραίτησις αὐτῷ ἐγίγνετο.

DEPRECATOR, oris. maſc. *Qui prie, Interceſſeur.* ὁ δεόμενος, ου. *que quelque choſe ne ſe faſſe.* ὁ ἀπευχόμενος, ου. * ὁ παραιτητὴς, οῦ.

DEPRECOR, aris, atus ſum, ari. *Prier, ſupplier.* ἱκετεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. * εὔχομαι, fut. med. ξομαι. dat. perſ. *que quelque choſe ne ſe faſſe.* ἀπεύχομαι, fut. med. ξομαι. * παραιτέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, vel παραιτέω, F. ήσω, P. παρῄτηκα. acc. || Pœnam Deprecari. τὴν κόλασιν παραιτεῖσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deprecari ne aliquid fiat. ἀπεύχεσθαι μὴ γενέσθαι τι. || Quod Deprecor ne amicis meis accidat. ὅγε ἀπεύχομαι τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς. || Deprecari ne malum aliquod videamus. ἀπεύχεσθαι ἰδεῖν κακόν τι. || Deprecatur à vobis, ne id faciatis. δεῖται αὐτὸς ὑμῶν, μηδὲν τοιοῦτο πρᾶξαι. || Nullum ſupplicii genus Deprecatus eſt. οὐ παρῃτήσατο τὸ μὴ οὐχ ἥκιστα παθεῖν αὐτός. (V. πάσχω. Anom.) || Pœnam non Deprecor. οὐκ ἀπεύχομαι, vel οὐ παραιτοῦμαι μὴ παθεῖν.

DEPREHENDO, is, di, ſum, ere. *Surprendre, prendre ſur le fait.* καταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. * ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω. * καταφωράω, ῶ, F. άσω, P. καταπεφώρακα. acc. *Prendre, ſe ſaiſir.* ἁλίσκω, F. ἁλώσω. (V. anom.) acc. *Connoître.* διαγινώσκω. (V. anom. in γινώσκω.) acc. *Trouver.* ἀνευρίσκω. acc. (V. anom. in εὑρίσκω.) *Reprendre.* καταλέγχω, F. ξω, P. κατήλεγχα. acc. || Hæc avis colore Deprehenditur. ταύτην τὴν ὄρνιθα δηλοῖ τὸ χρῶμα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In ipſo ſcelere aliquem Deprehendere. ἐπὶ αὐτοφώρῳ λαβεῖν τὸν ἀδικοῦντα. || In flagranti crimine Deprehendere. παρ' αὐτὸ τὸ ἀδίκημα λαμβάνειν. || In ipſo facinore Deprehendi. τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι, vel λαμβάνεσθαι. || In flagranti crimine pecuniam rapiens Deprehenſus eſt. ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται. || In manifeſto mendacio Deprehenſus eſt. περιφανῶς ἑάλω ψευδόμενος. || Arcanum alicujus Deprehendere. τὸ ἄῤῥητον πυνθάνεσθαι. || Eos colore Deprehendimus. τούτους διὰ χρώματος καταλαμβάνομεν, vel διαγινώσκομεν.

DEPREHENSIO, onis. fœm. *L'action de ſurprendre, ſurpriſe.* ἡ κατάληψις, εως. *Connoiſſance d'un crime découvert.* ἡ φώρασις, εως. *Connoiſſance de ce qu'on cherchoit.* ἡ διάγνωσις, vel γνώρισις, εως. *Repriſe.* ὁ ἔλεγχος, ου.

DEPREHENSOR, oris. maſc. *Qui ſurprend.* ὁ καταληπτὴς, οῦ. *Qui découvre quelque crime.* ὁ φωρατὴς, οῦ. *Qui reprend.* ὁ ἐλεγκτὴς, οῦ.

DEPREHENSUS, a, um. part. *Qu'on a ſurpris.* καταληφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Pris, ſaiſi.* ἁλοὺς, (όντος) οῦσα, όν. *Pris ſur le fait.* ὁ καὶ ἡ κατάφωρος, καὶ τὸ ωρον, ου. *Connu, découvert.* διεγνωσμένος, ένη, ένον. || Deprehenſus orator. *Surpris, interdit.* ὁ ῥήτωρ ἀπορούμενος, vel ἐξαπορούμενος, (ου.) *Qui parle ſans y avoir penſé.* ὁ ῥήτωρ αὐτοσχεδιάζων, (οντος.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In ipſo facto Deprehenſus. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς, vel ἡλωκὼς, vel ἑαλωκώς. || In ipſo ſcelere Deprehenſus. ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἀδικήματι εἰλημμένος, vel κατειλημμένος.

DEPRENDO, is. Vide DEPREHENDO.

DEPRENSUS, a, um. Vide DEPREHENSUS.

DEPRESSUS, a, um. *Abaiſſé, baiſſé.* ἐκπιεσθεὶς, θεῖσα, θέν. * καταπεπιεσμένος, ένη, ένον. *Bas.* καθειμένος, η, ον. || Humi Depreſſus. ὁ καὶ ἡ χαμαιπετὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

DEPRIMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Abaiſſer, pouſſer en bas.* καταπιέζω, F. έσω, P. καταπεπίεκα. acc. *Humilier.* ταπεινόω, ῶ, F. ώσω, P. τεταπείνωκα, vel ταπεινὸν ποιεῖν. acc. || Curâ Deprimor. τῇ μερίμνῃ τείρομαι, fut. paſſ. ταρθήσομαι. || Deprimere navem. τὴν ναῦν καταδύειν, ύω, F. ύσω, P. καταδέδυκα. || Deprimi onere. καταβαρύνεσθαι, ύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. || Deprimi in alteram partem. ἑτεροῤῥεπεῖν, vel ἑτεροῤῥοπεῖν, έω, F. ήσω, P. ἡτεροῤῥόπηκα. || Deorſum Deprimi. καταῤῥεπεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα.

DEPROMO, is, ompſi, omptum, ere. *Tirer, ou mettre hors.* ἐκφέρω, vel προφέρω, F. οίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. *Jetter dehors.* προβάλλω, F. αλῶ. (Vide anom. in βάλλω.) acc. *Produire, expoſer.* προχειρίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc.

DEPROMPTUS, a, um. *Tiré, & mis hors.* ἐξενεχθεὶς, vel προενεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Jetté dehors.* προβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Produit, expoſé.* προχειρισθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEPROPERO, as, avi, atum, are. *Se hâter fort.* κατασπεύδω, F. εύσω, P. κατέσπευκα. * κατασπέρχω, F. ξω, P. κατέσπερχα.

DEPSITICUS, a, um. *Pêtri.* δεψιτικὸς, κή, κόν.

DEPUBER, beris. omn. gen. vel DEPUBIS, & e, is. *Qui n'a pu parvenir juſqu'à la puberté.* ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, καὶ τὸ ον, ου.

DEPSO, is, ſui, ſitum, ere. *Pêtrir.* δεψέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

DEPUDET, depuduit, ere. *N'avoir point de honte.* ἀναισχυντέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῃσχύντηκα. *Ne point rougir.* ἀπερυθριάω, F. άσω, P. ἀπερυθρίακα.

DEPUGNATUS, a, um. *Combattu.* καταμεμαχημένος, ένη, ένον. || Depugnatum prælium. ἡ μεμαχημένη μάχη, ης.

DEPUGNO, as, avi, atum, are. *Combattre, faire la guerre.* διαμάχομαι, fut. med. μαχοῦμαι, vel μαχέσομαι, ſeu μαχήσομαι. dat. Vide PUGNO.

DEPULSIO, onis. fœm. *L'action de repouſſer ou

chaſſer. ἄπωσις, εως. *de détourner.* ἡ ἀποτροπὴ, ῆς. || Depulſio mali. τȣ̃ κακȣ̃ ἀναχώρησις, εως.

DEPULSO, as, avi, atum, are. *Repouſſer, chaſſer ſouvent.* πολλάκις ἀπελαύνω. (V. anom. in ἐλαύνω.) acc. || Aliquem cubitis Depulſare. τινὰ παραγκωνίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι.

DEPULSOR, oris. maſc. *Qui chaſſe & repouſſe.* ὁ ἀπαγωγὸς, ȣ̃. gen. * ὁ ἀπωθέων, ῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. acc. || Deus malorum Depulſor ὁ Θεὸς ἀποτρόπαιος, ȣ.

DEPULSUS, a, um part. *Chaſſé, repouſſé.* ἀπεωσμένος, ένη, ένον. * ἀπωθισθεὶς, vel ἀπωθεὶς, θεῖσα, θέν. || A lacte, vel lacte Depulſus. *Sevré.* ἀπογαλακτισθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEPURGO, as, avi, atum, are. *Purger entierement.* διακαθαίρω, F. αρῶ. P. διακεκάθαρκα. acc.

DEPUTO, as, avi, atum, are. *Couper, tailler.* διακόπτω, vel κατακόπτω, F. ψω, P. κατακέκοφα. acc. * κατατέμνω, F. τεμῶ. (V. anom. in τέμνω.) acc. *Eſtimer, penſer.* νομίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. || Operam alicujus parvi Deputare. περὶ ȣ̓δενὸς ἔργον τινὸς ποιεῖσθαι, vel τιμᾶσθαι.

DEQUEROR, eris, eſtus ſum, eri. depon. *Se plaindre.* ἀπομέμφομαι, vel καταμέμφομαι, fut. med. ψομαι. acc. perſ. gen. rei.

DERADO, is, ſi, ſum, ere. *Racler.* ἀποξέω, F. έσω, P. ἀπέξεκα. acc. * ἀποξύω, F. ύσω, P. ἀπέξυκα. accuſ.

DERELICTIO, onis. fœm. *Action d'abandonner, délaiſſement.* ἡ κατάλειψις, εως.

DERELICTUS, a, um. part. *Délaiſſé.* καταλειφθεὶς, vel ἀπολειφθεὶς, θεῖσα, θέν. || Derelicta regio. ἡ ἔρημος χώρα, ας.

DERELICTUS, ûs. maſc. Vide DERELICTIO.

DERELINQUO, is, iqui, ictum, ere. *Délaiſſer.* καταλείπω, vel ἀπολείπω, F. ψω, P. ἀπολέλειφα. acc. *S'éloigner de, ou éloigner de ſoi.* ἀφίημι, F. ἀφήσω. (V. ἵημι, mitto.) acc. Vide DESERO.

DEREPENTE. adv. vel DE REPENTE. *Incontinent, ſoudain.* ἐκ προσπαίȣ. * προσπαίως. * ἐξαίφνης.

DEREPO, is, pſi, ere. *Grimper, remper.* ἀφερπύζω, F. ύσω, P. ἀφήρπυκα.

DERIDEO, es, ſi, ſum, ere. *Se moquer.* καταγελάω, ῶ, F. άσω, P. καταγεγέλακα. acc. *Railler, ſe jouer de.* κατατρυφάω, ῶ, F. ήσω, P. κατατετρύφηκα. acc. * καταμειδιάω, F. άσω. P. καταμεμειδίηκα. acc. * χλευάζω, F. άσω, P. κεχλεύακα. acc. *Se moquer en derriere.* κατειρωνεύομαι, fut. med. εύσομαι. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Deridere & contemnere. τῶν ἄλλων καταγελᾶν καὶ καταφρονεῖν. || Deridens eos qui hæc faciunt. τῶν ποιȣ́ντων ταῦτα καταγελῶν. || Non pati non Derideri. μὴ περιορᾶν ἡμᾶς αὐτȣ̀ς καταγελωμένȣς. || Victus & Deriſus. ἡττηθεὶς καὶ καταγελασθείς. || Derideri ab hoſtibus. καταγέλαστον γίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. || Facere ut civitas Derideatur. καταγέλαστον ποιεῖν τὴν πόλιν. || Quantum vos illi Derident. πόσον γέλωτα ȣ̓͂τοι καταγελῶσιν ὑμῶν. || Quot ſunt quibus res videtur ridicula eſſe? ὅσοις καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ. || Omnia hæc Deridet. πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι τίθεται, vel ἐν γέλωτι ποιεῖται. || Illorum calamitates Deridens. γέλωτα ἡγέμενος τὰς ἐκείνων συμφοράς. || Ab omnibus Deridebantur. γέλως πάντων ἐγένοντο. * πάντες αὐτȣ̀ς διὰ γέλωτος ἐποιȣ̃ντο.

DERIDICULUM, i. neut. *Moquerie, raillerie.* τὸ καταγέλαστον, ȣ. * τὸ καταγέλασμα, ατος.

DERIDICULUS, a, um. *Digne d'être moqué.* ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Ridicule.* γελοῖος, οία, οῖον.

DERIPIO, is, ipui, eptum, ere. *Oter promptement, emporter.* ἀφαρπάζω, vel καθαρπάζω, F. ξω, P. καθήρπαχα. acc.

DERISIO, onis. fœm. Vide DERISUS, ûs.

DERISOR, oris. maſc. *Moqueur.* ὁ γελαστὴς, ȣ̃. *Railleur.* ὁ σκώπτης, ȣ.

DERISUS, a, um. part. *Moqué.* καταγελασθεὶς, θεῖσα, θέν. Vide DERIDEO.

DERISUS, ûs. maſc. *Moquerie.* ὁ κατάγελως, ωτος.

DERIVATE. adverb. *Etant conduit ou provenant d'ailleurs.* παραγώγως.

DERIVATIO, onis. fœm. *L'action de détourner.* ἡ παραγωγὴ, ῆς. *de détourner les eaux.* ὑποχετεία, ας. * ἡ παροχέτευσις, εως.

DERIVATIVUS, a, um. *Qui eſt dérivé.* ὁ καὶ ἡ παραγώγος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DERIVO, as, avi, atum, are. *Conduire de l'eau d'un lieu en un autre, détourner un ruiſſeau.* παροχετεύω, F. εύσω, P. παρωχέτευκα. acc. || Derivare. *Tourner.* τρέπω, F. ψω, P. τέτροφα. * τὶ εἴς τι. || Derivare culpam in aliquem. *Jetter la faute ſur quelqu'un.* τὴν αἰτίαν ἐπί τινα ἀναφέρειν, vel εἴς τινα τρέπειν.

DERODO, is, ſi, ſum, ere. *Ronger.* κατατρώγω. (V. anom. in τρώγω.) acc. * διαβιβρώσκω, F. ώσω. (V. anom. in βιβρώσκω.) acc.

DEROGATIO, onis. fœm. *Changement par lequel on déroge à une loi.* ἡ μεταποίησις, εως. *Diminution.* ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Aboliſſement.* ἡ ἀναίρεσις, εως.

DEROGITO, as, avi, atum, are. *Supplier affectueuſement.* ἐπιδέομαι, fut. med. δεήσομαι. gen. * ἀπαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήτηκα. accuſ. *Prier inſtamment.* πολλάκις λιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιπάρηκα. acc.

DEROGO, as, avi, atum, are. *Déroger à; changer & abolir en partie.* μεταποιέω, ῶ, F. ήσω, P. μεταπεποίηκα. acc. *Diminuer.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀφῄρηκα. acc. *Abolir.* ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα. acc. || Derogare fidem alicui. τὴν πίστιν ἀφαιρεῖσθαί τινος. || Non mihi tantum Derogo. ȣ̓δ' ἐμαυτὸν τοσȣ́των ἀπαξιῶ, F. ώσω, P. ἀπηξίωκα.

DEROSUS, a, um. part. *Rongé.* καταβρωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀποτραγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

DERUMPO, is, upi, uptum, ere. *Rompre.* ἀπορρηγνύω, vel ἀπορρήγνυμι, F. ήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc.

DERUNCINO, as, avi, atum, are. *Fendre avec une ſcie.* σκεπαρνίζω, F. ίσω, P. ἐσκεπάρνικα. acc. *Mettre en pieces.* ἐκκόπτω, F. ψω, P. ἐκκέκοφα. acc.

DERUO, is, rui, rutum, ere. *Abattre, faire choir.* καταβάλλω, vel ἀποβάλλω, F. αλῶ. (Vide anom. in βάλλω.) acc.

DERUPTUM, i. neut. *Un lieu élevé & eſcarpé.* ἡ ἀπορρωγὰς, άδος. * ἡ ἀπορρὼξ, ῶγος. * ἡ ἀπότομος, ȣ. *Un précipice.* ὁ κρημνὸς, ȣ̃.

DERUPTUS, a, um. *Rompu, eſcarpé.* ὁ καὶ ἡ ἀπορρὼξ, ῶγος. * ἀπορραγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Coupé.* ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DESACRO, as, avi, atum, are. *Dédier, conſacrer*

ἀφιερόω, ῶ, F. *ώσω*, P. *ἀφιέρωκα*. acc. rei. dat. perſ. *à Dieu*. *ἐκθειόω, ῶ*, F. *ώσω*, P. *ἐκτεθείωκα*. acc.

DESÆVIO, ivi, itum, ire. *Etre en fureur, exercer ſa fureur.* *ἐξαγριαίνομαι*, fut. paſſ. *αιθήσομαι*. *S'adoucir, appaiſer ſa colere.* *ἀφυβρίζω*, F. *ίσω*, P. *ἀφύβρικα*.

DESALTO, as, avi, atum, are. *Achever de danſer.* *ἀποχορεύω*, F. *εύσω*.

DESCENDO, is, di, ſum, ere. *Deſcendre, aller en bas.* *καταβαίνω*, *vel* *κατέρχομαι*, *vel* *κάτειμι*. (V. anom. in *βαίνω*, *ἔρχομαι*, *εἶμι*.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex equo Deſcendere. *ἀφ' ἵππου καταβαίνειν.* ‖ In Certamen Deſcendere. *εἰς ἀγῶνα κατεῖναι*, *vel* *κατιέναι*. ‖ Ad pactiones Deſcendere. *τὰς διαλλαγὰς ποιήσασθαι.*

DESCENSIO, onis. fœm. *Action de deſcendre, deſcente.* *ἡ κατάβασις, εως.* * *ἡ κάθοδος, ου.* *Bain.* *τὸ λουτρὸν, οῦ.*

DESCENSUS, ûs. maſc. Vide DESCENSIO.

DESCISCO, is, ſcivi, ſcitum, ere. *Quitter le parti de.* *ἀφίσταμαι*, fut. med. *ἀποστήσομαι*. gen. (V. *ἵστημι*.) *Se révolter.* *ἀποστατέω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *ἀπεστάτηκα*. gen. *S'en aller.* *ἀποχωρέω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *ἀποκεχώρηκα*. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A majorum virtute Deſciſcere. *τῆς τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξιστάναι.* ‖ A veritate Deſciſcere. *τῆς ἀληθείας διαμαρτεῖν*, *vel* *ἐξαμαρτάνειν*. ‖ Multum à verâ opinione Deſciverunt. *τῆς δόξης ἀληθοῦς πόῤῥω γίνονται*, *vel* *ἐγίνοντο*. ‖ Ab aliquo Deſciſcere. *ἀλλοτριωθῆναί τινος.* * *ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.* * *ἀφίστασθαί τινος.* ‖ A moribus Deſciſcere. *τῶν ἐθῶν ἀφίστασθαι.* ‖ Deſciſcere ab aliquo ad alium. *ἀποστῆναί τινος πρὸς ἄλλον.*

DESCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Décrire, faire la deſcription.* *ἀπογράφω*, *καταγράφω*, F. *ψω*, P. *καταγέγραφα*. acc. *Tranſcrire, copier.* *μεταγράφω*, F. *ψω*, *μεταγέγραφα*. *Faire le dénombrement.* *ἀπογράφω*. acc. *Mettre en ordre.* *διατάσσω*, *vel* *τάττω*, F. *ξω*, P. *τέταχα*. ‖ Deſcribere in divos, id eſt, in deos referre. *ἐξθειάζειν, άζω*, F. *άσω*, P. *ἐκτεθείακα*. acc. * *ἀποθεοῦν, όω*, F. *ώσω*, P. *ἀποτεθέωκα*. acc.

DESCRIPTIO, onis. fœm. *Deſcription.* *ἡ καταγραφὴ, ῆς.* *Copie.* *ἡ ἀπογραφὴ, ῆς.* * *ἡ μεταγραφὴ, ῆς.* *Dénombrement.* *ἡ ἀπογραφὴ, ῆς.* *Diſpoſition, bon ordre.* *ἡ διάταξις, εως.* *Enrollement.* *ἡ διαγραφὴ, ῆς.* *Inventaire.* *ἡ ἀπογραφὴ, ῆς.* *Crayonnement.* *ἡ σκιαγραφία, ας.* * *ἡ ὑποτύπωσις, εως.* ‖ Deſcriptio & imago tabularum. *Copie priſe ſur l'original.* *τὸ ἀπόγραφον, ου.* * *τὸ ἀπόγραφον ἐξ ἀρχετύπου.* ‖ Deſcriptio in divos. *ἡ ἀποθέωσις, εως.* ‖ Deſcriptio temporum. *ἡ χρονογραφία, ας.* ‖ Deſcriptio populi. *ἡ τοῦ δήμου ἀπαρίθμησις, εως.* ‖ Deſcriptio alicujus rei. *ἡ περίφρασις, εως.* * *ἡ καταγραφὴ, ῆς.*

DESCRIPTUM, i. neut. *Une copie.* *τὸ ἀπόγραφον*, *vel* *ἀντίγραφον, ου.*

DESCRIPTUS, a, um. part. *Décrit, tranſcrit, copié.* *ἀπογεγραμμένος, ένη, ένον.* * *μεταγραφθεὶς, θεῖσα, θέν.* *Mis par ordre.* *διατεταγμένος, ένη, ένον.*

DESECO, as, cui, ctum, are. *Couper, retrancher.* *ἀποκόπτω*, *vel* *ἐκκόπτω*, F. *ψω*, P. *ἐκκέκοφα*. acc. * *ἐκτέμνω*. (V. anom. in *τέμνω*.) acc. ‖ Arborem ferrâ Deſecare. *δενδροκοπεῖν, έω*, F. *ήσω*, P. *δεδενδροκόπηκα*.

DESECTIO, onis. fœm. *Coupe, l'action de couper.* *ἡ ἀποκοπὴ*, *vel* *ἀποτομὴ, ῆς.*

DESECTUS, a, um. part. *Coupé, retranché.* *ἀποκοπεὶς* (*ἐντος*) *εἶσα, έν.* * *ἀποτετμημένος, ένη, ένον.*

1. DESERO, is, ſevi, ſitum, ere. *Semer, planter.* *ἐκφυτεύω*, F. *εύσω*, P. *ἐκπεφύτευκα*. acc. ‖ Semina Deſerere. *Enſemencer, ſemer.* *σπερμαίνειν, αίνω*, F. *ανῶ*, P. *ἐσπέρμαγκα*. acc. * *σπερματίζειν, ίζω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *ἐσπερμάτηκα*. acc.

2. DESERO, is, rui, rtum, ere. *Délaiſſer, abandonner.* *ἀπολείπω*, F. *ψω*, P. *ἀπολέλειφα*. acc. ‖ Deſerere exercitum. *λειποτακτεῖν, έω*, F. *ήσω*, P. *λελειποτάκτηκα*. ‖ Vadimonium Deſerere. *φυγοδικεῖν, έω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *πεφυγοδίκηκα*.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicos Deſerere turpe eſt. *τοὺς φίλους αἰσχρὸν προΐεσθαι.* (*προΐεμαι*,) ‖ Deſerere afflictum. *ἀπολείπειν τὸν δυστυχήσαντα.* ‖ Socium Deſerere. *τὸν ἑταῖρον ἀφιέναι.* ‖ Ordinem Deſerere. *τὴν τάξιν λείπειν.* ‖ Deſerentes vos, cum Lacedæmoniis ſocietatem inierunt. *ἀπολιπόντες ὑμᾶς εἰς τὴν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν εἰσῆλθον.* ‖ Exercitationes virtutum nunquam Deſerunt. *αἱ τῶν ἀρετῶν ἀσκήσεις μηδέποτε προλείπουσι.* ‖ Ducem Deſerit. *τὸν ἡγεμόνα χαίρειν ἐᾷ.* ‖ Vitam ferinam Deſerere. *τοῦ θηριωδῶς ζῆν ἀπαλλάττεσθαι.* ‖ Laborem Deſeruerunt. *ἐπαύσαντο πονοῦντες.* * *τοῦ πόνου ἐπαύσαντο.* ‖ Omninò Deſertus. *ἐπ' ἐρημίας γιγνόμενος.*

DESERTIO, onis. fœm. *Délaiſſement, abandonnement.* *ἡ ἀπόλειψις, εως.* *L'état d'une perſonne délaiſſée.* *ἡ ἐρημία, ας.* * *ἡ ἐρήμωσις, εως.*

DESERTOR, oris. maſc. *Qui délaiſſe & abandonne.* *ὁ ἀπολείπων, οντος.* acc. * *ὁ ἀπολιπὼν, όντος.* acc. ‖ Deſertor miles. *ὁ λειποτάκτης, ου.* * *ὁ λειποτάξιος, ίου.*

DESERTUM, i. neut. *Déſert, ſolitude.* *ἡ ἔρημος, ου.* * *ἡ ἐρημία, ας.*

DESERTUS, a, um. part. *Délaiſſé, abandonné.* *ἀπολειφθεὶς, θεῖσα, θέν.* *Solitaire.* *ὁ καὶ ἡ ἔρημος, καὶ τὸ ον, ου.* * *ἐρῆμος, μη, μον.* ‖ Deſertum vadimonium, deſerta lis. *τὸ ἐρημοδίκιον, ίου.* * *ἡ ἐρήμη*, (ſupple *δίκη*.)

DESERVIO, is, ivi, itum, ire. *Servir, rendre ſervice.* *ὑπουργέω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *ὑπούργηκα*. dat. * *ὑπηρετέω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *ὑπηρέτηκα*. dat. perſ. *Avoir ſoin.* *θεραπεύω*, F. *εύσω*, P. *τεθεράπευκα*. acc. ‖ Corpori Deſervire. *φιλοσωματεῖν, έω*, F. *ήσω*, P. *πεφιλοσωμάτηκα*.

DESES, idis. omn. gen. *Oiſif.* *σχολαῖος, αία, αῖον.* * *ὁ καὶ ἡ ἀργὸς, οῦ: τὸ ὂν, οῦ.* *Lent, pareſſeux.* *ὁ καὶ ἡ νωθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.* * *νωθρὸς, θρὰ, θρόν.* ‖ Deſes annus. *τὸ ἀργὸν ἔτος*, (*εος, ους.*) Vide DESIDIOSUS. ‖ Deſes ad virtutem conſequendam. *πρὸς τὴν ἀρετὴν ῥαθύμως ἔχων.*

DESICCO, as, avi, atum, are. *Déſécher.* *ἀποξηραίνω*, F. *ανῶ*, P. *ἀπεξήραγκα*. acc. * *ἀφαυαίνω*, F. *ανῶ*, P. *ἀφηύαγκα*. acc.

DESIDEO, es, ſedi, ere. *Se tenir aſſis ſans rien faire.* *καθίζομαι*, fut. med. *ίσομαι*. *Etre oiſif & pareſſeux.* *ῥᾳδιουργέω, ῶ*, F. *ήσω*, P. *ἐῤῥᾳδιούργηκα*. * *ῥᾳστωνεύω*, F. *εύσω*, P. *ἐῤῥᾳστώνευκα*. *Etre lent.* *νωθρεύω*, V. *εύσω*, *ευκα*. * *νωθράω, ῶ*, F. *άσω*, P. *ακα*.

DESIDERABILIS, &c. *Déſirable.* *ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, καὶ τὸ ον, ου.* * *ποθεινὸς, νὴ, νόν.*

DESIDERANDUS,

DESIDERANDUS, a, um. *Qu'on doit deſirer.* ἐπιθυμητέ⊕, τέα, τέον.

DESIDERATIO, onis. fœm. *Souhait, deſir.* τὸ ἐπιθύμημα, ατ⊕. * ἡ ἐπιθύμησις, εως. * ἡ πόθησις, *vel* ἐπιπόθησις, εως. * ἡ ἔφεσις, εως. *Regret.* ὁ πόθ⊕, ȣ.

DESIDERATIVUS, a, um. *Deſideratif, optatif.* ἐφετικὸς, κὴ, κόν.

DESIDERIUM, ii. neut. *Deſir, ſouhait.* ἡ ἐπιθυμία, ας.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος. * ἡ ἐπιπόθησις, εως. * ἡ ἔφεσις, εως. *Regret.* ὁ πόθ⊕, ȣ. *Manque, ou deſir d'avoir ce qu'on n'a pas.* ἡ σπάνις, εως. || Alicujus Deſiderio teneri. πόθον ἔχειν τινός. || Deſiderium alicujus rei excitare aliis. τινὸς πόθον ἐμποιεῖν, *vel* ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις. || Sui Deſiderium populo movit. πόθον ἑαυτȣ̃ τῷ πλήθει ἐμπεποίηκε. || Deſiderium ſui relinquere apud populum. πόθον ἐγκαταλείπειν τῷ δήμῳ. || Athenienſes tenebat Cimonis Deſiderium. πόθ⊕ εἶχε τȣ̀ς Ἀθηναίȣς τȣ̃ Κίμων⊕. || Eſſe in Deſiderio amicorum. *Etre regreté.* πόθον ἑαυτȣ̃ τοῖς φίλοις ἐλλειφέναι, (pro λελειφέναι à λείπω.) || Patriæ Deſiderio teneor. τῆς πατρίδος μοι πόθ⊕ πρόσεστι. * τὴν πατρίδα ποθῶ. || Grave ſui Deſiderium civibus indidit. δεινὸν αὐτȣ̃ πόθον τοῖς πολίταις ἐνηργάσατο. || Deſiderium me cepit. ἔλαβέ με πόθος. V. in λαμβάνω. || Flagrare, *vel* agi Deſiderio alicujus rei. φέρεσθαι τῷ πόθῳ ἐπί τι. || Deſiderio alicujus rei teneri. ἐπιθυμίαν ἔχειν τινός. * εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς καθίστασθαι, *ſeu* καταστῆναι. || Honoris Deſiderio teneri. ἐν ἐπιθυμίᾳ τιμῆς γίγνεσθαι. || Deſiderio alicujus rei moveri. εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς ἥκειν. || Immenſo pecuniæ Deſiderio teneri. ἀπλήστως ἔχειν πρὸς τὰ χρήματα. || Deſiderium me invadit id agendi. ἀπέρχεταί μοι τȣ̃το ποιεῖν. || In admirabili Deſiderio eſſe, Deſiderio teneri. θαυμαστῶς ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνεσθαι. || In Deſiderium alicujus rei venire. εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς ἀφικέσθαι. || Rerum Domeſticarum Deſiderio laboramus. τῶν οἴκοι ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν (ἁλίσκομαι.) || Hujus rei Deſiderium me cepit. τȣ́τȣ ἐπιθυμίᾳ ἑάλωκα. || Scribendi Deſiderium aliis injicere. ἐπιθυμίαν ἐμβάλλειν τοῖς ἄλλοις τȣ̃ γράφειν. || Diuturno alicujus Deſiderio ſatisfacere. ἀναπαῦσαι πολυχρόνιον ἐπιθυμίαν τινός. * παύειν τινὰ πολυχρονίȣ ἐπιθυμίας. || Deſiderium explere. τὴν ἐπιθυμίαν ἀναπληρῶσαι. || Tanto tui videndi Deſiderio teneor. τοσαύτην ἔχω, περὶ τὸ ἰδεῖν σȣ τὸ πρόσωπον, ἐπιθυμίαν. || Videndi tui Deſiderio me afficit. εἰς ἐπιθυμίαν ἄγει ἰδεῖν σε. || Miro Deſiderio tenetur eos audire. λιπαρῶς ἔχει ἀκȣ́ειν τȣ́των. || Tanto honoris Deſiderio tenebatur. τοσȣ̃τ⊕ ἔρως τῆς τιμῆς αὐτȣ̃ κατεῖχε ψυχήν. || Patriæ Deſiderium aliis innaſcitur. πόθ⊕ τῆς πατρίδ⊕ ἄλλοις ἐγγίνεται. || Si quod te boni illius Deſiderium tenet. εἴγε πόθ⊕ αἱρεῖ σέ τις τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν. || Alicujus Deſiderio teneri. τῷ πόθῳ τινὸς κρατεῖσθαι. || Inſatiabili ſciendi Deſiderio teneri. ἀπλήστως ἔχειν περὶ τȣ̀ς λόγȣς.

DESIDERO, as, avi, atum, are. *Deſirer, ſouhaiter.* ἐφίεμαι, fut. med. ήσομαι. (V. ἵημι, mitto.) gen. * ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * ὀρέγομαι, fut. med. ξομαι. gen. * ἐπιποθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπόθηκα. acc. *Regreter.* ποθέω, ῶ. acc. *Avoir beſoin.* δέομαι, *vel* προσδέομαι, fut. med. δεήσομαι. gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Veſtram Deſiderat præſentiam. ποθεῖ τὴν ὑμετέραν παρȣσίαν. || Multi ea Deſiderant audire. πολλοὶ ποθȣ̃σι ἀκȣ̃σαι. || Nihil eorum quæ inferiùs ſunt, Deſidera. μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω. || Imperium Deſiderare. τῆς ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *ſeu* ὀρέγεσθαι, *vel* ἐφίεσθαι, *vel* γλίχεσθαι. || Opes Deſiderare. τȣ̃ πλȣ́τȣ ἐπιθυμεῖν. * χρήματα κτᾶσθαι ἐπιθυμεῖν. * τȣ̃ πλȣτεῖν ὀρέγεσθαι. * ἐφιεμένως ἔχειν τȣ̃ πλȣ́τȣ. || Semper plura Deſiderant. ἀεὶ τȣ̃ πλείον⊕ ὀρέγονται. || Bene facere Deſiderant. εὖ ποιεῖν ἐφίενται. || Adeò inſatiabiliter aliena Deſiderant. εἰς τȣ̃το τῶν ἀλλοτρίων κατέστησαν ἐπιθυμίας. || Valdè Deſiderat percontari. λίαν ἱμαλικῶς ἔχει πυνθάνεσθαι. || Quid Deſideramus ampliùs, quàm ea quæ nunc ſuppetunt? τί προσγενέσθαι ἡμῖν βȣλόμεθα, ἔξω τῶν νῦν ὑπαρχόντων. || Ut Deſiderabat, omnia acciderunt. ἅπαντα τῇ εὐχῇ ὁμοῖα συνέπεσεν. V. πίπτω in an. aor. 2. ἔπεσον. || Deſiderare quid potes? τί βȣ́λεσθαί σοι γίγνεσθαι, οἷός τ' εἶ.

DESIDIA, æ. fœm. *Pareſſe.* ἡ ῥαθυμία, *vel* ῥᾳδιουργία, ας. *Oiſiveté.* ἡ ἀργία, ας. *Humeur lente, eſprit lent.* ἡ νωθρεία, ας. || Deſidiâ laborare. ῥαθύμως, *vel* ἀργῶς ἔχειν. || Deſidiæ ſe dedere. ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν. || Per Deſidiam & ſocordiam nec faciliima quæque acquirunt. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας, καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπόλαια μὴ περιποιȣ̃νται. || Deſidiâ torpere, Deſidiæ ſe dare. ὄκνῳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρήσασθαι.

DESIDIOSE. adv. *Sans rien faire.* ἀργῶς.* ῥαθύμως.

DESIDIOSUS, a, um. *Pareſſeux.* ῥάθυμ⊕, μὴ, μον. *Oiſif.* ὁ καὶ ἡ ἀργὸς, τὸ ὸν, ȣ̃.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Deſidem & otioſum non recipere. ἀργὸν καὶ σχολάζοντα μὴ λαμβάνειν. || Omnium maximè Deſidioſi. ἀργότατοι πάντων. || Omninò Deſides eſtis. παντελῶς ἀργῶς ἔχετε. || Deſidem eſſe ab opere. ἀργῶς ἔχειν πρὸς πόνον. || Omnium Deſidioſiſſimus eſt. ἀργότατα πάντων διάκειται. || Deſidem vitam agit. ῥάθυμον τὸν βίον διατελεῖ. || Deſidem eſſe à rebus omnibus. σχολὴν ἄγειν ἀπὸ πάντων.

DESIDO, is, ſedi, ere. *S'aſſeoir.* συνιζάνω, καθιζάνω, F. ήσω. (V. Anom. in ἱζάνω.) *S'épaiſſir.* πυκνόομαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. *S'affaiſſer.* βαρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. *Aller à fond, s'enfoncer.* καταπίπτω, fut. πεσȣ̃μαι. (V. anom. in πίπτω.)

DESIGNATIO, onis. fœm. *L'ordonnance d'un deſſein, ou projet.* ἐπισημασία, ας. * ἡ ἀπόδειξις, εως. *La couche des premiers traits, le crayonnement.* ἡ καταγραφὴ, ῆς. * ἡ διατύπωσις, εως. *Spécification.* ἡ περιγραφὴ, ῆς.

DESIGNATOR, oris. maſc. *Le maître qui donne l'ordonnance d'un deſſein.* ὁ ἀποδεικτὴς, ȣ̃. *L'arbitre des jeux & des pompes funebres.* ὁ βραβευτὴς, ȣ̃.

DESIGNATUS, a, um. *Déſigné, nommé, déclaré.* ἀποδεδειγμέν⊕, *vel* διασεσημασμένος, ἐνη, ένον. *Délibéré, réſolu, deſtiné.* προωρισμένος, ένη, ένον. || Conſules Deſignati. οἱ ὕπατοι αἱρεθέντες, *vel* ἀποδειχθέντες, ων.

DESIGNO, as, avi, atum, are. *Déſigner, marquer.* ἀποδεικνύω, *vel* ἀποδείκνυμι, F. δείξω. (V. anom. in δείκνυμι.) acc. * διασημαίνω, F. ανῶ, P. διασεσήμασμαι. acc. *Choiſir, élire.* αἱρέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. * ἀποδείκνυμι. acc. *Deſtiner.* προορίζω, *vel* ἀφορίζω, F. ίσω, P. ώρικα. acc. *Deſſiner, crayonner.* καταγράφω, F. ψω, P. γέγραφα. acc. διατυπόω, ῶ, F. ώσω, P. τετύπωκα. acc.

DESILIO, is, lui, livi, & lii, ultum, ire. *Sauter de haut en bas.* ἀποπηδάω, *vel* καταπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. πεπήδηκα. *Se jetter du haut en bas.* καταίρω, F. αρῶ,

P. κατῆρκα, ἑαυτὸν, (pro maſc.)

¶ PHR. E curru Deſilire. ἀποπηδᾷν τοῦ ἅρματος. ‖ Deſilire ab equo. ἀποθορεῖν ἐκ τοῦ ἵππου.* ἀφ' ἵππου καταβαίνειν.* καταθορεῖν ἀπὸ τοῦ ἵππου. ‖ In undas Deſilire. εἰς τὸ ὕδωρ καταπηδᾷν.

DESINO, is, ivi, & ii, itum, ere. *Ceſſer.* καταλήγω, F. ξω, P. καταλέληχα. gen. * παύομαι, fut. med. παύσομαι. gen. *vel* inf. *Laiſſer.* ἐάω, ῶ, F. ἐάσω, P. εἴακα. *Finir.* καταλύω, F. ύσω, P. καταλέλυκα. acc. ‖ Deſine querelarum. λῆγε τῆς ἔριδος. ‖ Verba quæ ſimiliter Deſinunt. τὰ ὁμοιοτέλευτα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Faciam, ut ab inſolentia Deſinant. παύσω τούτους τῆς ὕβρεως. * τὴν ὕβριν αὐτῶν ἀναπαύσω. ‖ Facio, ut malè agere Deſinat. παύω τοῦτον κακῶς ποιεῖν. * παύω τοῦτον τῶν πονηρῶν. * παύω τοῦτον κακῶς ποιοῦντα. ‖ A bellis, *ſeu* bella Deſinere. τῶν πολέμων, *vel* τοῦ πολεμεῖν παύεσθαι. ‖ Deſine à contentionibus, *vel* contendere. παῦε τῆς φιλονεικίας. * παῦε φιλονεικῶν. ‖ Deſino turbari. παύομαι ταραττόμενος. ‖ Qui Deſiit iraſci. πεπαυμένος τῆς ὀργῆς. ‖ Deſine à labore, cùm adhuc vires ſuppetunt. λῆγε τῶν πόνων, ἔτι πονεῖν δυνάμενος. ‖ Non Deſinam Deum habere patronum. θεὸν οὐ λήξω προστάτην ἔχων. ‖ Nunquam Deſii quærere & diſcere. οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων. ‖ Non Deſiit certare. διαγωνιζόμενος οὐ διέλιπε. [λείπω.] ‖ Non Deſii, priuſquàm eam orationem abſolverem. οὐκ ἀπέστην, πρὶν αὐτὸν λόγον ἀπετέλεσα, *vel* πρὶν αὐτὸν λόγον ἀποτελεῖν. ‖ Ab iis Deſinendum eſt. ἀποστατέον ἐστὶν αὐτῶν. * αὐτῶν ἀποστῆναι χρή. ‖ Deſinere de his rebus loqui. ἀπαλλάττεσθαι τοῦ περὶ τούτων λέγειν. * καταπαύειν τὸν περὶ τούτων λόγον. ‖ De his dicere Deſino, multa licèt adhuc ſcribere habeam. περὶ τούτων παύομαι, πολλὰ γράφειν ἔχων. ‖ Loqui Deſinere. σιγῆναι, *ſeu* σιγᾶσθαι τοῦ λόγου. ‖ Nunquam Deſinit à Deo colendo. πάντα τὸν χρόνον διατελεῖ τῷ θεῷ προσκυνήσας. ‖ Iſta tandem Deſinunt. ταῦτα χρόνῳ τέλος ἔχει.

DESIPIENS, entis. part. *Fou, inſenſé.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ παράφρων, καὶ τὸ ον, ονος.

DESIPIO, is, pui, & pivi, pitum, ere. *N'être pas ſage, être hors de ſon bon ſens, radoter.* παραφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. παραπεφρόνηκα. * παρανοέω, ῶ, F. ήσω, P. παρανενόηκα. *Etre fou.* μωραίνω, F. ανῶ, P. μεμώρακα.

DESISTO, is, ſtiti, ſtitum, ere. *S'arrêter, ceſſer.* ἀφίσταμαι, fut. med. ἀποστήσομαι. (Vide ἵστημι.) gen. *S'abſtenir.* ἀπέχω, fut. ἀφέξω. (V. anom. in ἔχω.) gen. ‖ Deſiſtente autumno. τοῦ φθινοπώρου λείποντος, *vel* παυομένου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bello Deſiſtere. τοῦ πολέμου ἀναπαύεσθαι. ‖ Loqui Deſiſtere. λόγου ἀποστήσασθαι, *vel* ἀποστῆναι. ‖ Cauſâ Deſiſtere. χαίρειν ἐᾶν τὸ πρᾶγμα. ‖ De his rebus loqui Deſiſtit. ἀπαλλάττεται τοῦ περὶ τούτων λέγειν. Vide DESINO.

1. DESITUS, a, um. (part. à Deſeror.) *Semé.* κατεσπαρμένος, ένη, ένον. *Planté.* καταφυτευθεὶς, εῖσα, έν.

2. DESITUS, a, um. (part. à Deſinor.) *Ceſſé, laiſſé, aboli.* ἀπολειφθεὶς, εῖσα, έν. * ἀπολελειμμένος, ένη, ένον.

DESOLATUS, a, um. *Déſolé, laiſſé tout ſeul.* ἐρημωθεὶς, εῖσα, έν. *Ravagé.* πεπορθημένος, η, ον. *Deſert.* ὁ καὶ ἡ ἔρημος, καὶ τὸ ον, ου.

DESOLO, as, avi, atum, are. *Laiſſer tout ſeul.* ἐρημόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Ravager, ruiner.* πορθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπόρθηκα. * ἐκπέρθω, F. ρσω, P. ἐκπέπερκα. acc.

DESPECTIO, onis. fœm. *Regard de haut en bas.* ἡ ἀφόρασις, *vel* καθόρασις, εως. *Regard par mépris.* τὸ παρόραμα, ατος. * ἡ παρόρασις, εως. *Mépris.* ἡ καταφρόνησις, εως.

DESPECTO, as, avi, atum, are. *Regarder ſouvent du haut en bas.* πολλάκις καθορῶ. (V. anom. in ὁράω.) * πολλάκις ἀποβλέπω, F. ψω, P. ἀποβέβλεφα. acc.

DESPECTUS, a, um. *Mépriſé.* καταφρονηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Regardé par mépris.* παροφθεὶς, θεῖσα, θέν.

DESPECTUS, ûs. maſc. Vide DESPECTIO.

DESPERANDUS, a, um. *Où il n'y a aucune eſpérance.* ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, καὶ τὸ ον, ου.

DESPERANS, antis. part. omn. gen. *Déſeſperant, qui déſeſpere.* ἀπογινώσκων, ουσα, ον. * ἀπελπίζων, ουσα, ον. Vide DESPERO.

DESPERANTER. adv. *En déſeſperé, par déſeſpoir.* ἀνελπίστως.

DESPERATIO, onis. fœm. *Déſeſpoir.* ἡ ἀνελπιστία, ας. * ὁ ἀπελπισμὸς, οῦ. * ἡ ἀπόγνωσις, εως. * ἡ ἀπόγνοια, οίας. ‖ In Deſperationem injicere. εἰς ἀπόγνωσιν ἐμβαλεῖν. ‖ In omnium rerum Deſperationem venire. εἰς ἀπόγνωσιν ἔρχεσθαι παντελῆ. * τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας καταπροέσθαι. * εἰς πᾶσαν ἀπόγνωσιν καταστῆναι. ‖ Per Deſperationem animo conſternari. ἀπογνώσει πρὸς δυσθυμίαν καταπεσεῖν, *vel* εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσεῖν. Vide πίπτω. Anom. aor. 2. ἔπεσον. ‖ Ad Deſperationem eum impulit. οὐδεμίαν αὐτῷ τὴν σωτηρίαν ὑπολέλοιπε.

DESPERATUS, a, um. *Déſeſperé, dont on n'a aucune eſpérance.* ἀπελπισθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, καὶ τὸ ον, ου.

DESPERO, as, avi, atum, are. *Déſeſperer, n'eſperer plus.* ἀπελπίζω, F. ίσω, P. ἀπήλπικα. acc. *vel* gen. * ἀπογινώσκω, F. γνώσω. (V. anom. in γινώσκω. * ἀπονοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπονενόηκα. gen. *vel* acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hujus rei me potiturum Deſpero. τοῦ τυγχάνειν τούτου ἀπελπίζω. ‖ De ægro Deſperare. τὸν νοσοῦντα ἀπελπίζειν. ‖ Deſperare de vitâ. ἀπογινώσκειν τοῦ ζῆν. ‖ Niſi omninò de ſe Deſperarint. εἴπερ μὴ πάντα πᾶσιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκασι. ‖ De ſalute Deſperans. τὴν σωτηρίαν ἀπεγνώς. ‖ Qui à Medicis Deſperati ſunt. οἱ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένοι. ‖ Cùm à Medicis Deſperatus eſſet. ἐπειδὴ πρὸς ἰατρῶν ἀπεγνώσθη. ‖ Propter hæc Deſperare. ἐπὶ τούτοις ἀθυμεῖν. ‖ De præſenti rerum ſtatu Deſperare. τοῖς παροῦσι πράγμασιν ἀθυμεῖν. ‖ Omninò Deſperare. ἀπογινώσκειν πάσας τὰς ἐλπίδας. ‖ De ſalute Deſperare. τὴν σωτηρίαν ἀπογινώσκειν. * πρὸς ἀπόγνωσιν σωτηρίας τρέπεσθαι. ‖ Rebus veſtris Deſperatis. τῶν μὲν ὑμετέρων πραγμάτων ἀνελπίστως ἐχόντων. ‖ Non omninò Deſperare. οὐ πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίπτειν ἐλπίδα. ‖ De reditu prorſus Deſperabant. αὐτοῖς οὐδεμία ἦν ἐλπὶς ἐπανελθεῖν. Vide ἔρχομαι in anom. ‖ Deſperatâ fugâ. παραιρεθείσης τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος. ‖ Nobis Deſperanda ſalus eſt. μηδεμία τῆς σωτηρίας ἐλπὶς ἡμῖν ὑπολείπεται. ‖ De vitâ Deſperare. μηδεμίαν τοῦ βίου ἐλπίδα ἔχειν. * ἀπονενοημένως πρὸς τὸ ζῆν διακεῖσθαι. ‖ Ab omnibus Deſperatus. ἐν ἀπογνώσει πάντων γενόμενος. ‖ De ſe Deſperare. ἑαυτὸν ἀπεγνωκέναι. * ἀπογινώσκειν ἑαυτοῦ. ‖ Deſperatum negotium. ἀπεγνωσμένη πρᾶξις. ‖ Non animo concidit, nec de rebus ſuis Deſperat. οὐκ ἀνέπε-

στν, ὐδὲ ἀπέγνω τὰ πράγματα.

DESPICATIO, onis. fœm. Vide DESPICATUS, ûs.

DESPICATUS, a, um. *Mépriſé.* καταφρονητὸς, τὴ, τόν. * περιορασθεὶς, εῖσα, έν.

DESPICATUS, ûs. maſc. *Mépris.* ἡ καταφρόνησις, εως. *Regard par mépris.* ἡ ὑπεροψία, ας. * ἡ ὑπερόρασις, εως. *Negligence.* ἡ ὀλιγωρία, ας. || Deſpicatui duci. *Etre négligé.* ὀλιγωρεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. *Etre mépriſé.* καταφρονεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

DESPICIENS, entis. part. omn. gen. *Qui mépriſe.* καταφρονῶν, ῶν, ῦσα, ῦν. gen. *Qui regarde de haut en bas.* καθορῶν, ῶν; ῶσα, ῶν. acc.

DESPICIENTIA, æ. fœm. Vide DESPICATUS, ûs. || Deſpicientia in contemnendis honoribus. ἡ ἀφιλοτιμία, ας.

DESPICIO, is, exi, ectum, ere. *Regarder en bas.* καθοράω. (V. anom. in ὁράω.) acc. *Voir d'en haut, regarder au deſſous de ſoi.* ὑπεροράω, ῶ. acc. *vel* gen. *Mépriſer.* ὑπεροράω acc *vel* gen. * καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen. || Deſpicere in valles. ἀποβλέπειν εἰς φάραγγας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deſpiciebant alios. τοὺς ἄλλους ὑπερεώρων. || Infortunatos Deſpicere. τοὺς ἀτυχοῦντας ὑπεριδεῖν, *vel* παρορᾶν. || Munera Deſpicere. τῶν δωρεῶν ἀμελῶς ἔχειν. * τὰς δωρεὰς παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι. * τὰς δωρεὰς ὐδενὸς ποιεῖσθαι. V. CONTEMNO. || Itaque maternum imperium Deſpexit. τὴν μὲν οὖν μητρῴαν ἀρχὴν ὑπερεῖδε.

DESPOLIO, as, avi, atum, are. *Dépouiller.* ἀποδύω, F. σω, P. ἀποδέδυκα. acc. * ἀφιματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφιμάτωκα. acc. *Mettre tout nud.* ἀπογυμνόω, ῶ F. ώσω, P. ἀπογεγύμνωκα. acc. *Piller.* ἀποσυλάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποσεσύληκα. acc.

DESPONDEO, es, di, ſum, ere. *Promettre, accorder.* κατεγγυάω, ῶ, F. ήσω, P. κατηγγύηκα. acc. rei. dat. perſ. * καθομολογέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Deſpondere filiam ſuam alicui. τὴν αὐτοῦ θυγατέρα τινὶ κατεγγυᾶν. || Filiam alicujus ſibi Deſpondere. ἐγγυᾶσθαι τὴν κόρην παρά τινος. || Deſpondere animum. λειποψυχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελειποψύχηκα. * τὴν ψυχὴν ἀπολέγεσθαι,

DESPONSATUS, & DESPONSUS, a, um. *Promis, accordé.* καθωμολογημένος, *vel* ἐγγεγυημένος, ένη, ένον. || Deſponſatus. ὁ μνηστὸς, ῦ. || Deſponſata. ἡ μνηστὴ, ῆς.

DESPUMO, as, avi, atum, are. *Ecumer.* ἀπαφρίζω, *vel* ἐξαφρίζω, F. ίσω, P. ἐξήφρικα. acc.

DESPUO, is, pui, putum, ere. *Cracher.* διαπτύω, *vel* ἀποπτύω, F. ύσω, P. ἀπέπτυκα. *Rejetter, mépriſer.* καταπτύω, F. ύσω, P. κατέπτυκα gen.

DESQUAMATIO, onis fœm. *L'action d'écailler.* τὸ λέπισμα, ατος. * τὸ ἀπόσυρμα, ατος.

DESQUAMATORIA, orum. neut. plur. *Toutes ſortes de médicamens qui font eſcarre ou ouverture.* τὰ ἐκδόρια, ίων.

DESQUAMO, as, avi, atum, are. *Ecailler.* ἐκλεπίζω, *vel* ἀπολεπίζω, F. ίσω, P. ἀπολελέπικα. acc.

DESTERTO, is, tui, ere. *Ceſſer de dormir.* ἀπορέγχω, F. ξω, P. ἀπέρρεγχα. *S'éveiller.* Vide EXPERGISCOR.

DESTINATIO, onis. fœm. *Réſolution.* ἡ αἵρεσις, *vel* προαίρεσις, εως. *Le but de la délibération.* ἡ ἔφεσις, εως. * ὁ στοχασμὸς, ῦ. *Ce à quoi l'on tend.* ὁ ὅρος, ῦ.

DESTINATUS, a, um. *Deſtiné, (parlant des choſes.)* προωρισμένος, η, ον. * ἀποτεταγμένος, η, ον. *(parlant des perſonnes.)* ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον. || Deſtinatus morti. ὁ καὶ ἡ ἐπιθάνατος, καὶ τὸ ον, ῦ.

DESTINO, as, avi, atum, are. *Ordonner, deſtiner.* προορίζω, F. ίσω, P. προώρικα. acc. * ἀποτάττω, F. ξω, P. ἀποτέταχα. acc. rei. dat. perſ. *Déſigner, deſtiner (parlant des perſonnes.)* ἀποδείκνυμι, (V. anom. in δείκνυμι.) acc. perſ. dat. rei. *Prendre le deſſein de.* διανοέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abire Deſtinaverat. ἐν νῷ εἶχεν ἀπιέναι. Vide εἶμι & ἔχω. || Deſtinavi hæc agere. εἱλόμην ταῦτα ποιεῖν, *vel* προῄρημαι ταῦτα πράττειν. [αἱρέομαι.] || Sic animo Deſtinavi. ὕτω δέδοκταί μοι. Vide δοκέω. || Imperio Deſtinare. ἐπὶ τὴν βασίλειαν αἱρεῖσθαι.

DESTITUENDUS, a, um. *Qu'on doit abandonner.* ἀπολειπτέος, τέα, τέον. *Qui ſera abandonné.* ὑπολειφθησόμενος, ένη, ένον.

DESTITUO, is, tui, tutum, ere. *Delaiſſer.* καταλείπω, *vel* ἀπολείπω, F. ψω, P. ἀπολέλειφα. accuſ. *Abandonner, laiſſer ſeul.* ἐρημόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρήμωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Afflictum Deſtituere. τὸν δυστυχήσαντα ἀπολείπειν, *vel* προΐεσθαι. (προΐεμαι.) || Socium Deſtituere. τὸν ἑταῖρον ἀφιέναι. || Inceptum opus Deſtituere. τῦ ἔργυ ἀναπαύεσθαι. || Preces Deſtituere. τῦ εὔχεσθαι ἀναπαύεσθαι. || Illâ re Deſtituor. ἀπολείπει με τῦτο. * τύτυ ἐλλείπω, *vel* ἀπολείπομαι. Vide DEFICIO.

DESTITUTIO, onis. fœm. *Délaiſſement.* ἡ ἀπόλειψις, *vel* ἐγκατάλειψις, εως. *Abandonnement, état d'une perſonne délaiſſée.* ἡ ἐρήμωσις, εως.

DESTITUTUS, a, um. part. *Délaiſſé.* ἀπολελειμμένος, ένη, ένον. *Laiſſé ſeul.* ἐρημωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Deſtitué, privé.* ἀπολελειμμένος. gen.

DESTRIGMENTUM, i. neut. *Raclure.* τὸ ἀπόσμηγμα, ατος. * τὸ ἀπόξυσμα, ατος.

DESTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Racler.* ἀποξύω, F. ύσω, P. ἀπέξυκα. acc. *Nettoyer.* ἀποσμήχω, F. ξω, P. ἀπέσμηχα. acc. * ἀποσμάω, F. ήσω, P. ἀπέσμηκα. acc. *Abattre.* ἐκκόπτω, F. ψω, P. ἐκκέκοφα. accuſ. *Cueillir avec la main.* ἀποδρέπω, F. ψω, *Oter.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc.

DESTRUO, is, xi, ctum, ere. *Détruire, demolir.* ἀποσκευάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. * ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc *Refuter.* ἀνασκευάζω. acc. * καταλύω, F. ύσω, P. καταλέλυκα. acc.

DESUBITO. adv. Vide SUBITO.

DESUDO, as, avi, atum, are. *Suer de travail.* ἐνιδρόω, *vel* καθιδρόω, ῶ, F. ώσω, P. καθίδρωκα. *Travailler fort.* ἐπιπονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπόνηκα.

DESUEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire deſaccoutumer.* ἀπεθίζω, F. ίσω, P. ἀπείθικα. acc. Vide DEDOCEO.

DESUEFACTUS, a, um. part. *Deſaccoutumé.* ἀπεθισμένος, ένη, ένον. dat.

DESUEFIO, is, factus ſum, fieri. *Se deſaccoutumer, être deſaccoutumé.* ἀπεθίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, P. ἀπείθισμαι. aor. 1. ἀπεθίσθην. V. DEDISCO.

DESUESCENDUS, a, um. *De quoi il faut ſe deſaccoutumer.* ἀπεθιςέος, ςέα, ςέον.

DESUESCO, is, ſuevi, ſuetum, ere. Vide DESUEFIO.

DESUETUDO, inis. fœm. *Deſaccoutumance.* ἀπεθισμὸς, ȣ̃.

DESUETUS, a, um. *Deſaccoutumé.* ἀπεθισμένος, ένη, ένον. Vide DEDISCO.

DESULTOR, oris. maſc. *Cavalier, qui mene deux chevaux, & qui ſaute de l'un ſur l'autre fort habilement.* ὁ ἀμφιππος, ȣ. * ὁ κελητιςὴς, ȣ̃. * ὁ κέλης, ητος.

DESULTORIUS equus. *Cheval dont le Cavalier ſe ſervoit de la façon qu'il eſt expliqué ci deſſus.* ὁ κέλης ἵππος, ȣ.

DESUM, dees, defui, deeſſe. *Etre abſent.* ἄπειμι, (V. εἰμί.) gen. *Manquer.* ἐλλείπω, F. ψω, P. ἐλλέλοιπα. dat. || Deeſt mihi. ἐνδέω, F. ήσω. (V. anom. in δέω.) * ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Res neceſſariæ mihi Deſunt. τῶν ἀναγκαίων ἀπορῶ. || Verba ei Deſunt. ἀπορεῖ λόγων. || Deeſt illi victus quotidianus. ἐν ἀπορίᾳ τῶν καθ' ἡμέραν ἐςί. * ἐν ἐνδείαις περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν ἐςί. || Omnia ei Deſunt. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ, vel ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ἐςί. || Pecunia illi Deeſt. ἐν σπάνει χρημάτων ἐςί, vel καθίςαται. * εἰς ἀπορίαν τῶν χρημάτων ἦλθε. * ἀργυρίȣ σπανίζει. || Hoc ipſi Deeſt. ἐνδεὴς τȣ́των ἐςί. * ἐνδεῶς ἔχει τȣ́τȣ. * ἐνδεῶς διάκειται τȣ́των. * χρείαν ἔχει τȣ́των. * ἐν χρείᾳ τȣ́τȣ ἐςί. || Ei non Deſunt milites. οὐκ ἀπολείπȣσι τȣ̃τον, vel τȣ́τῳ οἱ ςρατιῶται. || Ei Deerant nummi. τȣ̃τον τὰ χρήματα ἀπέλειπε. || Deeſt ei aliqua pars felicitatis. ἀπολείπει τι τῆς εὐδαιμονίας. || Quid ei ad felicitatem Defuit, qui tales majores habuit. τί ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὃς τοιȣ́των μὲν προγόνων ἔτυχε. Vide τυγχάνω, in Anom. || Cui omnia Deſunt. ἅπασι ἀπολελειμμένος. || Non Deſunt occaſioni. οὐκ ἀπολείπονται τῶν καιρῶν. || Deeſſe commodis alicujus. τῶν τινι συμφερόντων ἀφίςασθαι. Vide ἵςημι in anom. || Non hæc tibi Deerunt. τȣ́των οὐκ ἔνδειά τίς σοι γενήσεται. Vide γίνομαι in anom. || Cui nihil Deeſt. ᾧ μηδὲν ἄπεςι τῶν ἱκανῶν.

DESUMO, is, mpſi, mptum, ere. *Prendre avec choix,* παραλαμβάνω, vel ἀναλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Choiſir entre pluſieurs.* ἀναιρέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. (V. anom. in αἱρέομαι.) acc. * ἐκλέγω, F. ξω, P. ἐκλέλεχα. acc.

DESUPER. adv. *De deſſus, par deſſus.* ἄνωθεν. * ὕπερθεν, ante voc. ὕπερθε, ante conſ. || Deſuper auratus, a, um. ὁ καὶ ἡ χρυσοφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. || Deſuper aſpicere. ὑπεροπᾶν. (V. anom. in ὁράω.)

DETECTUS, a, um. part. *Découvert.* ἀποκεκαλυμμένος, ένη, ένον. * ἀποκαλυφθεὶς, vel ἀνακαλυφθεὶς, εῖσα, έν.

DETEGO, is, xi, ctum, ere. *Découvrir.* ἀποκαλύπτω, vel ἀνακαλύπτω, F. ψω, P. ἀνακεκάλυφα. acc. || Detegere faciem. τὴν ὄψιν ἐκκαλύπτεσθαι, πτομαι, fut. paſſ. φθήσομαι. || Caput Detegere. τὴν κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι. || Detegere ſtomachum, non dicta dicere. τὰ ἀπόῤῥητα κατειπεῖν, vel ἐκλαλεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐκλελάληκα. Vide PATEFACIO.

DETENDO, is, di, ſum, ere. *Détendre.* ἀνίημι, F. ήσω, P. ἀνεῖκα. (V. anom. in ἵημι, mitto.) accuſ. * ἀποτείνω, F. νῶ, P. ἀποτέτακα. acc.

DETENTIO, onis. fœm. *Action de retenir, retardement.* ἡ κατοχὴ, ῆς. * ἡ κατάσχεσις, εως.

DETERGEO, es, & DETERGO, is, ſi, ſum, ere. *Torcher, eſſuyer.* ἀποψάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπέψηκα. acc. *Nettoyer.* ἀπομοργνύω, & ἀπομόργνυμι, F. μόρξω. (V. anom. in μόργνυμι.) acc.

DETERIOR, & ius, oris. compar. *Pire, de moindre valeur.* ὁ καὶ ἡ χείρων, vel ἐλάττων, vel μείων, καὶ τὸ ον, ονος. *Plus méchant.* φαυλότερος, έρα, ερον. || Deterior conditio. τὸ μειονέκτημα, ατος.

§ PHR. ISOCR. & DEM. In omnibus Deteriore conditione eſſe, & nihil æqui conſequi. ἐν ἅπασιν ἐλαττȣ̃σθαι, καὶ μηδὲν ἴσον ἔχειν. || In multis Deteriore conditione eſt illo. πολλὰ μὲν ἐλαττȣ̃ται τȣ́τȣ. || Deteriore conditione nunc eſt, quàm illo tempore. πολὺ καταδέςερον πράττει νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. || Deteriore conditione ſunt, quàm improbi. ἔλαττον ἔχȣσι τῶν πονηρῶν. || Deteriora ſequor. τοῖς χείροσιν ἕπομαι.

DETERMINATIO, onis. fœm. *Détermination.* ὁ διορισμὸς, ȣ̃. *Borne, limite.* ὁ περασμὸς, ȣ̃. * τὸ πέρασμα, ατος.

DETERMINANDUS, a, um. *Qu'on doit déterminer.* διοριςέος, ςέα, ςέον.

DETERMINATUS, a, um. *Déterminé.* διωρισμένος, ένη, ένον.

DETERMINO, as, avi, atum, are. *Déterminer.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. acc. * ἀφορίζω, F. ίσω, P. ἀφώρικα. acc. *Borner, finir.* περαίνω, F. ανῶ, P. πεπέρακα.

DETERO, is, trivi, tritum, ere. *Uſer, briſer.* ἀποτρίβω, vel κατατρίβω, F. ψω, P. κατατέτριφα. acc.

DETERREO, es, rui, ritum, ere. *Détourner.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτροφα, acc. *en épouvantant.* καταπλήσσω, F. ξω, P. καταπέπληχα. acc. *Chaſſer.* ἀπείργω, F. ξω, P. ἀπεῖρχα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. A delictis Deterrere juvenes. ἀποτρέπειν τȣ̀ς νεωτέρους τῶν ἁμαρτημάτων. || Deterrere alios à gerendâ Republicâ. ἀποτρέπειν ἄλλȣς τȣ̃ τὰ κοινὰ πράττειν. || Deterreo te à conſulendo. ἀπείργω σε ἀπὸ τȣ̃ συμβȣλεύειν, vel ἀπείργω σε τȣ̃ συμβȣλεύειν. || Deterrere ab aliquâ ſententiâ. ἀφιςάναι τῆς δόξης. || Deterrere aliquem ab aliquâ re. φόβον τινὶ καθιςάναι περί τινος.

DETERRIMUS, a, um. ſuperl. *Le pire.* φαυλότατος, χείριςος, vel κάκιςος, η, ον.

DETERRITUS, a, um. part. *Détourné.* ἀποτετραμμένος, η, ον. *Epouvanté, détourné par crainte.* ἐκφοβηθεὶς, θεῖσα, θέν. * καταπεπληγμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἔκφοβος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DETESTABILIS, e. *Déteſtable.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, vel προςρόπαιος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Exécrable.* βδελυρὸς, ρὰ, ρόν. * βδελυκτὸς, ή, όν.

DETESTANDUS, a, um. *Qu'on doit déteſter.* βδελυκτέος, τέα, τέον.

DETESTATIO, onis. fœm. *Déteſtation.* ὁ ἀποτροπιασμὸς, ȣ̃. * ἡ βδελυρία, ας.

DETESTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Déteſter, avoir en exécration.* βδελύττομαι, fut. med. ξομαι. acc. * ἀφοσιόομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ώσομαι. acc. *Détourner par ſes prieres.* ἀπεύχομαι. aliquid ab ali-

quo. τί τινι. *Detourner.* ἀποτρέπω. acc.

DETEXO, is, xui, xtum, ere. *Achever de tiſtre.* ἐξυφαίνω, F. ανῶ, P. ἐξύφαγκα. acc. *Defaire un tiſſu,* ἀναλύω, F. ύσω, P. ἀναλέλυκα. acc.

DETINEO, es, inui, entum, ere. *Retenir.* κατέχω, F. καθέξω, *vel* ἐπέχω, F. ἐφέξω. (V. anom. in ἔχω.) acc.

DETONDEO, es, di, ſum, ere. *Tondre.* ἀποκείρω, F. ερῶ, P. ἀποκέκαρκα. acc. * ἀποξυράω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεξύρηκα. acc.

DETONO, as, avi, *vel* nui, are. *Tonner fort.* καταβροντάω, ῶ, F. ήσω, P. καταβεβρόντηκα.

DETONSUS, a, um. part. *Tondu.* ἀποκεκαρμένος, ένη, ένον.

DETORNO, as, avi, atum, are. *Faire au tour, tourner.* ἀποτορνεύω, F. εύσω, P. ἀποτετόρνευκα. acc.

DETORQUEO, es, orſi, ortum, ere. *Tordre, détordre.* ἐκκάμπτω, *vel* κατακάμπτω, F. ψω, P. κατακέκαμφα. acc. *Détourner.* ἀποστρέφω, F. ψω, P. ἀπέστρεφα. acc.

DETORTUS, a, um. part. *Tordu.* κατακαμφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Détourné.* ἀποστραφθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀπεστραμμένος, η, ον.

DETRACTIO, onis, fœm. *Action d'ôter.* ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Détraction, médiſance.* ἡ λοιδορία, ας.

DETRACTUS, a, um. part. *Oté, retiré.* ἀφαιρεθεὶς, *vel* ἀφελκυσθεὶς, θεῖσα, θέν.

DETRAHO, is, xi, ctum, ere. *Retirer.* ἀφέλκω, F. ξω, P. ἀφεῖλχα. * ἀφελκύω, F. ύσω, P. ἀφείλκυκα. acc. *Oter.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Détracter.* κατασύρειν, ύρω, F. υρῶ, P. κατασέσυρκα. acc. *Médire.* λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. dat. * διαβάλλω, F. αλῶ, P. διαβέβληκα. acc. * καταλαλεῖν, έω, F. ήσω, P. καταλελάληκα. acc. Vide MALEDICO. || Detrahere naves ad terram. τὰς ναῦς κατάγειν, άγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc mihi Detrahit. ἀφαιρεῖ μοι τοῦτο, *vel* ἀφαιρεῖ με τοῦτο. * ἀφαιρεῖ ἀπό με τοῦτο. * ἀφαιρεῖ με τοῦτο. || Aliquid alteri vi Detrahere. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τί τινος, *ſeu* ἀπό τινος. || Hoc mihi ab illo Detrahitur. ἀφαιροῦμαι τοῦτο ὑπ' ἐκείνου. || Civitatis dignitas Detracta eſt. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ἀνῄρηται. || E manibus Detrahere aliquid. ἐκ τῆς χειρὸς ἐξαιρεῖσθαί τι. || Unam partem ex toto Detraxit. μίαν ἀφεῖλεν ἀπὸ παντὸς μοῖραν.

DETRECTATIO, onis, fœm. *Refus de faire.* ἡ ἀνάνευσις, εως. *Fuite.* ἡ διάδυσις, εως. * ἡ ἀπόδρασις, εως.

DETRECTATOR, oris. maſc. *Qui refuſe de faire quelque choſe.* ὁ ἀναδυόμενος, ου. acc. * διαδιδράσκων, οντος. acc.

DETRECTO, as, avi, atum, are. *Fuir.* ἀποδιδράσκω, fut. δράσομαι. (V. anom. in διδράσκω.) acc. *Refuſer de faire.* ἀναδύομαι, fut. med. ύσομαι. acc. || Detrectare prælia. φυγομαχεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφυγομάχηκα. || Militiam Detrectare. ἀτακτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠτάκτηκα. * τὴν στρατείαν ἀποδιδράσκειν. || Detrectare imperium. ἀφηνιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀφηνίακα. || Judicium Detrectare. φυγοδικεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφυγοδίκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Munus aliquod Detrectare. χρείαν τινὰ ἀρνεῖσθαι. || Onus Detrectare. τὸ φορτίον ἀποτίθεσθαι, *vel* ἀποσείεσθαι.

DETRIMENTOSUS, a, um. *Dommageable.* ὁ καὶ ἡ ἐπιζήμιος, καὶ τὸ ιον, ίου. * βλαβερὸς, ρά, ρόν.

DETRIMENTUM, i. neut. *Dommage, perte.* ἡ βλάβη, ης. * ἡ ζημία, ας. || Sine Detrimento hominum. ἀλυπήτως τοῖς ἀνθρώποις. || Ab omni Detrimento integer. ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ne quid Detrimenti capiam. μὴ ἀπολαύω τι φλαῦρον. || Nihil Detrimenti cepi. φλαῦρον οὐδὲν ἀπέλαυσα. || Tace, ne quid Detrimenti ex dictis accipias. σιώπα, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. || Neminem ullo Detrimento afficio. μηδὲν μηδένα ζημιῶ. || Nullo Detrimento affici. οὐδὲν ζημιοῦσθαι. || Majus Detrimentum accipere. ζημιοῦσθαι πλεῖον. || Ne quid hinc Detrimenti tibi inferatur. ὥστε μηδεμίαν εἶναί σοι βλάβην ἐκ τούτου. || In his nihil Reſpublica capit Detrimenti. ἐπὶ τούτοις οὐδὲν ἐστὶ τῇ πόλει βλάβης. || Detrimentum alicui afferre. βλάβην τινὶ φέρειν, *vel* εἰσφέρειν. * ζημίαν τινὶ ἐργάζεσθαι. || Cum Detrimento. μετὰ ζημίας, *vel* βλάβης. || Detrimentum accipere ab aliquâ re. κακῶς πάσχειν ὑπό τινος. || Multum Detrimenti accipere. πολλὰ βλάπτεσθαι, *vel* βλαβῆναι.

DETRITUS, a, um. part. *Briſé, uſé.* κατατετριμμένος, ένη, ένον. * κατατριβεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

DETRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer dehors.* ἀπωθέω, *vel* ἐξωθέω, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc.

DETRUNCATIO, onis. fœm. *L'action de couper les branches d'un arbre, ou autres choſes.* ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. * ἡ ἐκκοψις, εως. *La coupe des bouts.* ὁ ἀκρωτηριασμὸς, οῦ.

DETRUNCO, as, avi, atum, are. *Couper.* ἀποκόπτω, F. ψω, P. κέκοφα. *Rogner le bout.* ἀκρωτηριάζω, F. άσω, P. ἠκρωτηρίακα. * ἀκροτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκροτόμηκα. acc. *Accourcir.* κολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκολόβωκα. acc. || Detruncare caput alicujus. τινὰ ἀποκεφαλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀποκεκεφάλικα.

DETRUSUS, a, um. part. *Pouſſé dehors, repouſſé.* ἀπωσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐξωσμένος, ένη, ένον.

DETUMEO, es, mui, ere. *Deſenfler.* ἐξοιδαίνω, F. ανῶ, P. ἐξῴδαγκα. * ἐξοιδέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῴδηκα.

DETURBO, as, avi, atum, are. *Abattre.* ἀποβάλλω, *vel* καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Mettre dehors.* ἐκβάλλω. acc. || Deturbare aliquem de mente. τοῦ φρονεῖν ἐξιστάναι τινά. (ἐξίστημι. V. ἵστημι.)

DETURGEO, es, ſi, ere. *Se deſenfler.* ἀποσκήνομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

DETURPO, as, avi, atum, are. *Gâter.* καταμιαίνω, F. ανῶ, P. καταμεμίαγκα. acc. *Enlaidir, rendre difforme.* καταισχύνω. F. υνῶ, P. κατῄσχυγκα. acc.

DEVASTANDUS, a, um. *Qu'on doit ravager ou piller.* ἐκπορθητέος, τέα, τέον.

DEVASTATIO, onis. fœm. *Dégât, pillage.* ἡ ἐκπόρθησις, εως.

DEVASTATUS, a, um. part. *Ravagé, pillé, ruiné.* ἐκπεπορθημένος, η, ον. *Déſolé.* ἐξερημωθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEVASTO, as, avi, atum, are. *Ravager.* ἐκπορθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπόρθηκα. acc. *Déſoler.* ἐρημόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρήμωκα. acc.

DEVECTUS, a, um. part. *Charié, ou porté par bateau, &c. d'un lieu en un autre.* ἐκκομισθεὶς, *vel* κατακχθεὶς, θεῖσα, θέν.

DEVEHO, is, xi, ctum, ere. *Charier, porter par bateau, &c. d'un lieu en un autre.* ἐκκομίζω, *vel* καλακομίζω, F. ίσω, P. καλακεκόμικα. acc. * ἐκφέρω, F. ἐξοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc.

DEVELLO, is, velli, & vulſi, vulſum, ere. *Cueillir, tirer.* ἀποσπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀπέσπακα. accuſ. *Arracher.* ἀποτίλλω, *vel* ἐκτίλλω, F. ιλῶ, P. ἐκτέτιλκα. acc.

DEVELO, as, avi, atum, are. *Découvrir, devoiler.* ἀποκαλύπτω, *vel* ἐκκαλύπτω, F. ψω, P. ἐκκεκάλυφα. acc.

DEVENEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Avoir en grande veneration, honorer.* καλαιδέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Adorer.* σέβομαι, fut. med. ψομαι. acc. * σεβάζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

DEVENIO, is, eni, entum, ire. *Deſcendre & venir.* καλέρχομαι, *vel* καλαβαίνω. (V. anom. in ἔρχομαι, & βαίνω.) *Parvenir.* ἀφικνέομαι, οῦμαι. (V. anom. in ἱκνέομαι.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eò audaciæ Devenerunt. εἰς τοῦτο τόλμης ἦλθον. || Eò dementiæ Devenerunt. εἰς τοσαύτην ἄνοιαν ἐληλύθασι. * εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν μανίας ἐληλύθασι. || Eò impudentiæ Devenit. εἰς τοσοῦτον ἀναιδείας ἥκειν. || Eò furoris Deveniunt. εἰς τοῦτο μανίας ἥκουσι. || Eò ſtoliditatis Devenerunt. εἰς τοῦτο ἀφροσύνης προήχθησαν, *vel* προῆκον. || In eam infelicitatem Devenimus, ut. εἰς τοσοῦτον ἀτυχίας ἥκομεν, *vel* ἤλθομεν, ὥστε. || Eò tandem res Devenerunt, ut. εἰς τοῦτο περιέστηκε τὰ πράγματα, ὥστε. * ἐνταῦθα περιέστηκε τὰ πράγματα, ὥστε. || In eam negligentiam Devenerunt. εἰς τοσαύτην ἀμέλειαν καλέστησαν. || In eam ſimplicitatem Devenerunt. εἰς τοῦτο εὐηθείας προβεβήκασι, *vel* προεβήσαν. || In eam fortunam Devenimus. τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπεπλώκαμεν.

DEVENUSTO, as, avi, atum, are. Vide DE TURPO.

DEVERBERO, as, avi, atum, are. *Bien battre.* καλαπαίω, F. παίσω, P. καλαπέπαικα. acc. *Fouetter.* ἀπομαστιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπομεμαστίγωκα. acc.

DEVERRO, is, rri, ſum, ere. *Balier.* καλασαίρω, F. αρῶ, P. καλασέσαρκα. acc.

DEVERTO, is, rti, rſum, ere. *Détourner.* ἀποτρέπω, *vel* ἐκτρέπω, F. ψω, P. ἐκτέτροφα. acc. * ἀποστρέφω, F. ψω, P. ἀπέστροφα. acc.

DEVESTIO, is, ivi, itum, ire. *Dépouiller.* ἐκδύω, F. ύσω, P. ἐκδέδυκα. acc. *Piller.* λεηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. λελεηλάτηκα acc.

DEVETO, as, avi, *vel* tui, tatum, *vel* titum, are. *Défendre.* κωλύω, F. ύσω, P. υκα. acc.

DEVEXITAS, atis. fœm. *La pente, le penchant.* ἡ καλαφέρεια, είας. * τὸ κάταντες, εος, ους.

DEVEXO, as, avi, atum, are. *Tourmenter.* καλατρυχόω, ῶ, F. ώσω, P. καλατετρύχωκα. acc. * καλατρύχω, F. ξω, P. καλατέτρυχα. acc.

DEVEXUS, a, um. *Penchant, qui penche.* ὁ καὶ ἡ καλάντης, τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ καλαφερής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui va en abaiſſant.* ὁ καὶ ἡ καλακλινής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

DEVICTUS, a, um. part. *Vaincu.* νενικημένος, *vel* ἡττημένος, ένη, ένον. * νικηθείς, *vel* ἡττηθείς, θεῖσα, θέν.

DEVINCIO, is, nxi, nctum, ire. *Lier, attacher.* καλαδέω, F. ήσω. (V. anom. in δέω.) acc. *Unir.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. *Obliger, gagner l'amitié.* καλαρτάω, *vel* ἀναρτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνήρτηκα. acc. || Aliquem ſibi Devincire. οἰκειοῦσθαι πρός τινα. || Præmiis Devincire multitudinem. δημαγωγεῖν, *vel* καλαδημαγωγεῖν τὸ πλῆθος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquos inter ſe benevolentiâ Devincire. συνάπτειν τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους. || Amicitia honeſtos & bonos Devincit. ἡ φιλία συνάπτει τοὺς καλοὺς κἀγαθούς. || Sibi aliquem benevolentiâ Devincire. τινὰ οἰκείως διακεῖσθαι ποιεῖν πρὸς ἑαυτόν. || Beneficiis aliquem Devincire. ταῖς εὐεργεσίαις τινὰ ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.

DEVINCTUS, a, um. part. *Lié.* καλαδεδεμένος. *Uni.* συνημμένος, η, ον. *Obligé.* ἀνηρτημένος, *vel* ἐξηρτημένος, η, ον. *Sujet.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, καὶ τὸ ον, ου. gen. || Devinctus illius amore. αὐτοῦ ἁλούς, (όντος) οῦσα, όν.

DEVINCO, is, ici, ictum, ere. *Vaincre.* καλανικάω, ῶ, F. ήσω, P. καλανενίκηκα. acc. *Surmonter.* κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen. || Devincere bello. καλαπολεμεῖν, έω, F. ήσω, P. καλαπεπολέμηκα. accuſ. || Prælio Devincere. καλαμάχεσθαι, χομαι, fut. med. μαχοῦμαι, *vel* μαχέσομαι, *ſeu* μαχήσομαι. acc.

DEVIO, as, are. *S'écarter du droit chemin.* τῆς ὁδοῦ ἀφαμαρτάνω. (V. anom. in ἁμαρτάνω.)

DEVIRGINO, as, avi, atum, are. *Depuceler.* διαπαρθενεύω, *vel* διακορεύω, F. εύσω, P. διακεκόρευκα. acc.

DEVITATIO, onis. fœm. *Fuite, l'action d'éviter.* ἡ ἔκφευξις, *vel* ἔκκλισις, εως. * ἡ ἀποφυγή, ῆς. *Précaution.* ἡ εὐλάβεια, ας.

DEVITO, as, avi, atum, are. *Eviter.* ἐκφεύγω, *vel* ἀποφεύγω, fut. med. φεύξομαι, P. πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον. acc. rei. *Se détourner.* ἀποτρέπομαι, fut. med. ψομαι. * ὑποστέλλομαι, fut. med. ελοῦμαι. acc.

DEVIUS, a, um. *Ecarté, parlant d'un chemin, d'un lieu, &c.* ἀνακεχωρηκώς, υῖα, ός. *Qui s'eſt écarté du droit chemin.* τῆς ὁδοῦ διαμαρθών, οῦσα, όν. * τῆς ὁδοῦ ἐκστάς, (άντος) ᾶσα, άν.

DEUNX, uncis. maſc. *Les onze parts.* ὁ ἑνδεκάμοιρος, ου. *Le total, excepté un.* τὸ ὅλον ἑνὸς δέον.

DEVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller pour venir en bas.* καλακαλέω, *vel* ἀποκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποκέκληκα. acc.

DEVOLO, as, avi, atum, are. *Voler en bas.* καλαπέτομαι, fut. med. καλαπτήσομαι. (V. anom. in πέτομαι.) * καλαπτάω, ῶ, F. ήσω, P. καλέπτηκα. *S'envoler, & partir vitement.* ἀφίπταμαι, fut. med. ἀποπτήσομαι. (V. anom. in ἵπταμαι.)

DEVOLVENDUS, a, um. *Qu'on doit rouler de haut en bas.* καλακυλιστέος, τέα, τέον.

DEVOLVO, is, lvi, utum, ere. *Faire rouler de haut en bas.* καλακυλίω, F. ίσω, P. καλακεκύλικα. acc. * καλακυλινδέω, ῶ, F. ήσω, P. καλακεκυλίνδηκα. acc.

DEVOLUTUS, a, um. part. *Roulé de haut en bas.* καλακεκυλισμένος, η, ον. *Tombé en bas.* καλαπεπτωκώς, (ότος) κυῖα, κός.

DEVORATUS, a, um. part. *Devoré.* καλαβρωθείς, θεῖσα, θέν. * καλεδηδοσμένος, η, ον. || Devoratus à feris. ὁ καὶ ἡ θηρόβρωτος, καὶ τὸ ον, ου. || Ab equis Devoratus. ὁ καὶ ἡ ἱππόβρωτος, καὶ τὸ ον, ου.

DEVORO, as, avi, atum, are. *Devorer.* καλαβροχθίζω, F. ίσω, P. καλαβεβρόχθικα. acc. * καλεσθίω, *vel* καλαβιβρώσκω. (V. anom. in ἐσθίω, & βιβρώσκω.) acc.

Avaler ſans mâcher. καλαπίνω, F. πώσω. (V. anom. in πίνω.) acc. *en glouton.* λαφύσσω, F. ύξω, P. υχα. acc.|| Devorare patrimonium. τὴν πατρῴαν οὐσίαν καταφαγεῖν. (V. anom. in τρώγω.) * τὰ πατρῷα καταφθείρειν, είρω, F. ερῶ, P. κατέφθαρκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patrimonium ſuum Devorare. τὴν οὐσίαν δαπανᾷν, *vel* ἀναλίσκειν. || Patrimonium flagitiosè Devorare. τὴν πατρῴαν οὐσίαν αἰσχρῶς ἀναλῶσαι, *vel* καταφαγεῖν, *vel* κατεσθίειν, *vel* καταβιβρώσκειν.

DEVOTIO, onis. fœm. *Action de vouer à Dieu.* ἡ ἀνάθεσις, εως. * ἡ καθιέρωσις, εως. *L'action de ſe devouer à la mort.* ὁ ἀναθεματισμὸς, ȣ. *Dévotion.* ἡ εὐσέβεια, ας.

DEVOTORIUS, a, um. *Par quoi l'on ſe devoue.* ἀναθηματικὸς, κὴ, κόν.

DEVOTUS, a, um. *Dévoué, dédié, conſacré.* ἀνατεθειμένος, η, ον. * καθιερωμένος, η, ον. *Devot, pieux,* ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Adonné.* προσκείμενος, η, ον. dat. rei. *Dévoué à la mort.* ἀνατεθεὶς, εῖσα, έν. *Execrable.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἐξάγιστος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

DEVOVEO, es, ovi, otum, ere. *Dédier.* ἀνατίθημι, F. θήσω, P. ἀνατέθεικα, acc. rei. dat. perſ. *Conſacrer.* ἀφιερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφιέρωκα. acc. *Maudire,* καταράομαι, ῶμαι. acc. || Devovit ſuam vivendi rationem. τὸν ἑαυτȣ̃ (pro maſc.) δίαιταν κακῶς εἶπε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem diris Devovere. κακῶς εἰπεῖν τινα. * δεινὰ κατά τινος εὔχεσθαι. * ἐξώλειάν τινι ἐπαρᾶσθαι. * μεγίστας ἀρὰς ἀράσασθαί τινι. || Morti ſe pro patriâ Devovere. εἰς ἑκȣ́σιον σφαγὴν ὑπὲρ τῆς πολιτείας, ἑαυτὸν διδόναι. * ὑπὲρ πατρίδος ἑαυτὸν καθιερȣ̃ν. || Totum ſe litteris Devovere. δȣ̃ναι ἑαυτὸν διαπαντὸς τοῖς λόγοις.

DEURO, is, ſſi, ſtum, ere. *Bruler tout-à-fait.* κατακαίω, F. καύσω. (V. anom. in καίω.) accuſ. * καταφλέγω, F. ξω, P. καταπέφλεχα. acc. *Mettre tout en feu.* ἐκπυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκπεπύρωκα. acc.

DEUS, i. maſc. *Dieu.* ὁ Θεὸς, ȣ̃. || Avertat omen Deus. μὴ γένοιτο. || Deus te perdat. κακῶς σε ἀπολέσειεν ὁ Θεός. || Deo juvante. μετὰ Θεȣ̃. || Deus homo. ὁ Θεάνθρωπος, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc ut experientiâ comprobentur, Deus avertat. ταῦθ' ὡς ἂν ἐξετασθείη μάλιστα ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο. || Abſit, Deuſque prohibeat. μὴ γένοιτο, ὦ Θεός. || Deo dante. Θεȣ̃ διδόντος. * σὺν τῷ Θεῷ. || Dii me perdant, ſi pejero. ἐξώλης ἀπολοίμην, εἰ ἐπιορκῶ V. ὄλλυμι in anom. || Dii te perdant. ἐξώλης ἀπόλοιο. || Deus optimus maximus. ὁ Θεὸς κράτιστος ἁπάντων.

DEXTANS, antis. maſc. *De dix onces.* ὁ καὶ ἡ δεκάμοιρος, καὶ τὸ ον, ου. *Les dix parts d'un tout.* τὸ ὅλον δυοῖν δεόντοιν.

DEXTER, (eri) tera, *vel* tra, terum, *vel* trum. *Droit, du côté droit.* δεξιὸς, ὰ, όν. *Favorable, heureux.* δεξιὸς, ὰ, όν. * αἴσιος, ία, ον.

DEXTERA, æ, *vel* Dextra, æ. fœm. *La main droite, ou le côté droit.* ἡ δεξιὰ, ᾶς. || A Dextera. *A la main droite.* ἐν δεξιᾷ. || Dexteram alicujus prehendere. τινὰ δεξιȣ̃σθαι, όομαι, fut. med. ώσομαι. || Qui eſt ad Dexteram. ὁ καὶ ἡ ἐπιδέξιος, καὶ τὸ ιον, ȣ. || Dexteras jungere ſibi invicem. *S'accorder enſemble.* συντίθεσθαι πρὸς ἀλλήλȣς. (pro maſc.)

DEXTERE. adv. *Adroitement.* δεξιῶς. *Avec bonheur.* αἰσίως.

DEXTERIOR, & ius, oris. compar. *Tirant plus ſur la droite* δεξιώτερος, έρα, ρον.

DEXTERITAS, atis. fœm. *Dextérité, adreſſe.* ἡ δεξιότης, ητος. *Bienſeance.* ἡ εὐπρέπεια, ας. || Ingenii Dexteritas. ἡ εὐφυΐα, ΐας. || Dexteritas jaculandi. ἡ εὐτοξία, *vel* εὐστοχία, ίας.

DEXTRORSUM, & DEXTRORSUS, & DEXTROVERSUM. adv. *A côté droit, à droite.* εἰς δεξιά. * ἐν δεξιᾷ. * ἐπὶ δεξιᾷ.

DI

DIABATHRARIUS, ii. maſc. *Cordonnier, ou ſavetier qui fait des ſemelles.* ὁ διαβαθροποιὸς, ȣ.

DIABETES, æ. maſc. *Une ſeringue, conduit ou canal.* ὁ διαβήτης, ȣ.

DIACONUS, ni. maſc. *Diacre, miniſtre.* ὁ διάκονος, ȣ.

DIADEMA, atis. neut. *Un diadême.* τὸ διάδημα, ατος.

DIADEMATUS, a, um. *Qui a le diadême ſur la tête.* ὁ καὶ ἡ διαδηματοφόρος, ȣ. * διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδεδημένος, η, ον. *Orné d'un diadême.* τῷ διαδήματι κοσμȣ́μενος, ένη, ενον.

DIÆRESIS, ſeos. fœm. *Diviſion, partition.* ἡ διαίρεσις, εως.

DIÆTA, æ. fœm. *Diete, regime de vivre.* ἡ δίαιτα, ης. *Lieu où l'on mange.* τὸ διαιτητήριον, ȣ.

DIÆTARIUS, ii. maſc. *Serviteur de chambre, ou de table.* ὁ διαιτητήριος, ȣ.

DIÆTETICA, æ. fœm. *Une partie de la Medecine qui guerit par diete & régime de vivre.* ἡ διαιτητικὴ, ῆς.

DIAGONALIS, & e, & DIAGONIUS, a, um. *Diagonal, qui traverſe d'un angle à l'autre.* ὁ καὶ ἡ διαγώνιος, καὶ τὸ ιον, ȣ.

DIAGRAMMA, atis. neut. *Toute deſcription, ou figure de Mathematique.* τὸ διάγραμμα, ατος.

DIALECTICA, æ, & DIALECTICE, es. fœm. *Dialectique, l'art de bien diſputer* ἡ διαλεκτικὴ, ῆς.

Dialectica, orum. τὰ διαλεκτικὰ, ῶν.

DIALECTICE. adv. *En Dialecticien.* διαλεκτικῶς.

DIALECTICUS, i. maſc. *Dialecticien.* ὁ διαλεκτικὸς, ȣ̃.

DIALECTICUS, a, um. *De Dialectique, ou de Dialecticien.* διαλεκτικὸς, κὴ, κόν.

DIALOGUS, i. maſc. *Dialogue.* ὁ διάλογος, ȣ. *Entretien.* ἡ διάλεξις, εως. * ὁ διαλογισμὸς, ȣ̃.

DIAMETER, *vel* DIAMETRUS, i. fœm. *Un diametre, une ligne qui paſſe au travers d'une figure par le centre.* ἡ διάμετρος, ȣ. (ſupple γραμμή.)

DIAPHRAGMA, atis. neut. *Le diaphragme, membrane qui ſépare le ventre ſuperieur d'avec l'inferieur.* τὸ διάφραγμα, ατος.

DIARIUM, ii. neut. *Un papier journal.* ἡ ἐφημερὶς, ίδος. * τὸ ἐφήμερον, ȣ. *Ce qu'on donnoit chaque jour aux eſclaves pour vivre.* ὁ σῖτος ἐφημέριος, ου. * τὸ ἡμερήσιον, ȣ.

DIARRHOEA, æ. fœm. *Vne eſpece de flux de ventre.* ἡ διάῤῥοια, οίας.

DIATRETUS, a, um. *Fait au tour, percé.* ὁ καὶ ἡ διάτρητος, καὶ τὸ ον, ου. || Diatreti calices. *Coupes.* τὰ τορεύματα, ων.

DIBAPHUS, a, um. *Teint deux fois.* ὁ καὶ ἡ δίβαφος, καὶ τὸ ον, ου.

DICA, æ. fœm. *Vne cauſe ou procès, une action en Iuſtice.* ἡ δίκη, ης. || Dicam ſcribere alicui. δίκην τινὶ ἐπάγειν, γω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.)

DICACITAS, atis. fœm. *Adreſſe à bien railler.* εὐσκωμμοσύνη, ης. * ἡ εὐτραπελία, ας. *Raillerie.* ὁ χλευασμὸς, οῦ.

DICACULUS, a, um. *Vn peu railleur.* ἡ ὑποσκωπτικὸς, κὴ, κὸν, οῦ.

DICATIO, onis. fœm. *Conſécration, dédicace, l'action de ſe donner ou devouer.* ἡ ἀνάθεσις, vel ἀφιέρωσις, εως.

DICATUS, a, um. *Dédié.* ἀνατιθειμένος, η, ον. *Conſacré.* καθιερωμένος, vel ἀφωσιωμένος, ένη, ένον.

DICAX, acis. omn. gen. *Railleur, qui ſçait railler.* ὁ καὶ ἡ εὐσκώμμων, ονος. * ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui aime à railler.* ὁ καὶ ἡ φιλοσκώμμων, ονος.

DICO, as, avi, atum, are. *Dedier.* ἀνατίθημι, F. θήσω, P. ἀνατέθεικα. acc. *Conſacrer.* ἀφοσιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφωσίωκα. acc.

DICO, is, xi, ctum, ere. *Dire.* λέγω, F. ξω, P. χα. * ἀγορεύω. * ἔπω. (V. anom.) acc. *Parler.* φράζω, F. άσω, P. πέφρακα. acc. *Dis-je.* φημὶ, F. φήσω. aor. 2. ἔφην. (V. anom.) acc. || Diem Dicere. ἐπάγειν τὴν δίκην. * τὴν γραφὴν ἐπάγειν. (V. anom. in ἄγω.) || Cauſam Dicere. ἀπολογεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. *Quand le criminel eſt forcé à le faire.* δικαιολογεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδικαιολόγηκα. || Dicere cauſam pro aliquo. τινὸς ὑπεραπολογεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. || Contumelias Dicere. προπηλακίζειν, ίζω, F. ίσω, P. προπεπηλάκικα. acc. || Dicere falſum. ψευδολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐψευδολόγηκα. || Dicere jus. χρηματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεχρημάτικα. acc. || Legem Dicere. νομοθετεῖν, έω, F. ήσω, P. νενομοθέτηκα. || Dicere ad voluntatem alicujus. τινὶ χαρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεχάρικα. || Dicitur. λέγεται. *On tient.* φέρεται. || Ut dicitur. ὡς φασι. || Dicere laudes. δοξάζειν, άζω, F. άσω, P. ακα. acc. *Chanter les louanges.* ὑμνεῖν, έω, F. ήσω, P. ὕμνηκα. || Dicere liberè, ingenuè. παῤῥησιάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc. || Dicere teſtimonium. μαρτυρεῖν. acc. || Dictu fas eſt. εἰπεῖν θέμις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De his jam Dicendum eſt. περὶ τούτων νυνὶ δεῖ ποιεῖσθαι λόγους. || Breviter de aliquâ re Dicere. διὰ βραχέων ποιεῖσθαι λόγον περί τινος. || Pro libertate Dicere. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ποιεῖσθαι λόγους. || Pluribus verbis de aliquâ re Dicere. ποιεῖσθαι λόγους πλείους περί τινος. || Conabor de hac ipsâ Dicere, prætermittens omnia quæ ab aliis Dicta ſunt. πειράσομαι περὶ αὐτῆς ταύτης εἰπεῖν, παραλιπὼν ἅπαντα τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα. || Meliùs etiam de iis Dicemus. ἄμεινον καὶ περὶ τούτων ἐροῦμεν. || Et hæc dixi. καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους. || Veritatem vobis liberè Dicam. μετὰ παῤῥησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. || A me juſta Dicta ſunt. παρ' ἐμοῦ ἐῤῥέθη τὰ δίκαια. || Quæ dicta ſunt, & adhuc Dicentur. τὰ εἰρημένα καὶ τὰ ῥηθήσεσθαι μέλλοντα. || Etſi immodicè fortaſſis exaggerare rem videmur, Dicendum tamen eſt. μεγάλην μὲν ἴσως ὑπερβολὴν δόξομεν λέγειν, ῥητέον δ' ὅμως. || Vera alicui Dicere. εἰπεῖν λόγον ἀληθῆ πρός τινα. || Hoc tibi Dico. λέγω σοι τοῦτο. * λέγω τοῦτο πρός σε. || Sed dixerit fortaſsè quiſpiam. ἴσως δ' ἂν εἴποι τις. * ἴσως οὖν εἴποι τις ἄν. || Suaviter de aliquâ re Dicere. ἐπιχαρίτως περί τινος λέγειν, vel εἰπεῖν. || Temerè Dicit, effutit quidquid in buccam venit. λέγει εἰκῇ καὶ φορτικῶς, καὶ χύδην, ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Accuratè Dicere de aliquâ re. διελθεῖν περί τινος ἀκριβῶς. * ἀκριβεῖ λόγῳ διεξελθεῖν τι, vel διεξιέναι τι. || Dicat aliquis mihi, quid eum ampliùs impediturum ſit. φραζέτω τις ἐμοὶ, τί τὸ κωλῦον ἔτ' αὐτὸν ἔσται. || Omnem veritatem de ſceleribus alicujus Dicere. φράζειν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περί τινος ἀδικημάτων. || De iis alius erit nobis Dicendi locus. περὶ τούτων ἄλλος ἡμῖν ἔσται λόγος. || Quid Dicam neſcio. ἀπορῶ ποίοις λόγοις χρώμενος τύχω, id eſt, ignoro quibus verbis utens fiam, vel, proverb. ὕδωρ με ἐλλείπει. Hæret aqua, aqua me deficit. || Dicere ad gratiam. πρὸς χάριν λέγειν. || Dicere liberè non audet. παῤῥησίᾳ χρησάμενος οὐ τολμᾷ λέγειν. || Arcana Dicere. περὶ τῶν ἀποῤῥήτων ἀνακοινοῦν. || Dicere liberè ſententiam, inſtituit. ἃ τυγχάνει γιγνώσκων, παῤῥησιάσασθαι προῄρηται. (Vide anom. αἱρέομαι) || Simpliciſſimè Dicere. ἁπλουστάτους ποιεῖσθαι λόγους. || Verum Dicere. ἀληθεῖς λόγους ποιεῖσθαι. * ἀληθέσι τοῖς λόγοις χρῆσθαι. || Dicimus nihil eſſe dimittendum. ἐν ἡμετέροις λόγοις ἔνεστι, μηδὲν προέσθαι. || Ex dictis, non è factis gloriam conſecutus eſt. οὐκ ἐξ ὧν ἔπραξεν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἔφησε, δόξης ἔτυχε. V. τυγχάνω. in anom. || Ex Dictis illius patet. ἐξ ὧν αὐτὸς εἴρηκε, δῆλόν ἐστι. || Dictu enim nefas. οὐ γὰρ δὴ τοῦτο θέμις εἰπεῖν. || Ut ſæpè Dixi. ὡς πολλάκις ὤφθην εἰπών, id eſt, ut ſæpè viſus ſum Dicens. || Alia taceo, multa licèt Dicere queam. τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν. || Alia multa Dicere prætermitto. πολλὰ μὲν ἄλλα ἐπιλείπω εἰπών. ||

DICROTUM, i. neut. *Navire à double rang de rames.* τὸ δίκροτον, ου.

DICTAMUM, ſeu DICTAMNUM, i. neut. & DICTAMUS, i. fœm. *Dictame, herbe.* τὸ δίκταμον, vel τὸ δίκταμνον, ου. * ἡ δίκταμνος, ου.

DICTATOR, oris. maſc. *Celui qui dicte ou nomme.* ὁ ὑφηγητὴς, οῦ. * ὁ ὑπαγορεύων, οντος. *Dictateur, ſouverain Magiſtrat de Rome anciennement.* ὁ δικτάτωρ, ωρος.

DICTATORIUS, a, um. *Appartenant au Dictateur.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ δικτάτωρος.

DICTATRIX, icis. fœm. *Dame & maîtreſſe de tous.* ἡ προστάτις, ιδος. *Vne ſouveraine Impératrice.* ἡ μόναρχος, ου.

DICTATURA, æ. fœm. *Dictature.* ἡ δικτατωρία, ίας. || Dictaturam gerere. δικτατωρεύειν, εύω, F. εύσω, P. δεδικτατώρευκα.

DICTERIUM, ii. neut. *Brocard, parole de raillerie.* τὸ σκῶμμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In aliquem orationem Dicterii jacere. σκῶμμα λέγειν πρός τινα. * σκώπτειν τινά. || Dicteria dicere in alicujus avaritiam. σκώπτειν πλεονεξίαν τινός. * σκώπτειν τινὰ εἰς πλεονεξίαν. || In alicujus puſillanimitatem Dicteria dicere. σκώπτειν τινὰ εἰς μικροψυχίαν. || Quæcunque in me Dicteria dixeris. ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ. || Multa in Philoſophos

phos Dicteria jacere. πολλὰ εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀποσκώπτειν. || In ejus inſcitiam Dicteria jaciunt. τῆς ἀμαθίας αὐτὸν βάλλουσι σκώμμασι.

DICTIO, onis. fœm. *L'élocution, la maniere de s'énoncer.* ἡ λέξις, *vel* φράσις, εως. *Façon de parler.* ἡ διάλεκτος, ου. *Diction, mot.* ἡ ῥῆσις, εως. * τὸ ῥῆμα, ατος. *Parole.* ὁ λόγος, ου. || Dictio teſtimonii. ἡ μαρτυρία, ίας. || Dictio cauſæ. ἡ κρίσις, εως. * ἡ εὐθύνη, ης. || Extemporalis Dictio. ὁ αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ.

DICTITO, as, avi, atum, are. *Dire ſouvent.* πολλάκις λέγω, F. ξω, P. χα. acc. *Raconter.* ὑπαγορεύω, F. εύσω, P. ὑπείρηκα. (V. anom. in ἀγορεύω.) acc. *Publier.* διαφημίζω, F. ίσω, P. διαπεφήμικα. acc.

DICTO, as, avi, atum, are. *Dire ſouvent.* πολλάκις λέγω, F. ξω, P. χα acc. *Dicter à quelqu'un qui écrit.* ὑφηγοῦμαι λέγων, οντος. (pro maſc.) *vel* προηγοῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * ὑπαγορεύω, F. σω, aor. 1. ὑπηγόρευσα. acc. rei. dat. perſ. (V. anom. in ἀγορεύω.)

DICTUM, i. neut. *Une parole, un mot.* ὁ λόγος, ου. * ἡ ῥῆσις, εως. * τὸ ῥῆμα, ατος. *Sentence.* τὸ ῥητὸν, οῦ. *Mot pour rire, ou railler.* τὸ σκῶμμα, ατος. || Mutua dicta referre. ἀμείβεσθαι, βομαι, fut. med. ψομαι. || Dicto audiens. ὁ καὶ ἡ κατήκοος, καὶ τὸ κοον, ου. || Dictum ac factum. ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.

DICTUS, a, um. part. *Dit.* λεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Conclu, arrêté de parole.* εἰρημένος, ένη, ένον. * ῥηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ῥητὸς, τὴ, τόν. || Dictus dies. ἡ ῥητὴ ἡμέρα, (ας.) V. in fine DICO.

DIDO, is, dididi, diditum, ere. *Donner.* διαδίδωμι, F. δώσω. (V. δίδωμι.) acc. *Diſtribuer, départir.* διανέμω, F. εμῶ, P. διανενέμηκα. acc.

DIDORUS, a, um. *De deux palmes.* ὁ καὶ ἡ δίδωρος, καὶ τὸ ωρον, ου.

DIDRACHMUM, i. neut. *Piece d'argent qui valoit chez les anciens ſept ſols.* τὸ δίδραχμον, ου.

DIDUCO, is, xi, ctum, ere. *Disjoindre, ſéparer.* διαλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. acc. * διαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Faire aller deçà & delà.* παράγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) * διΐστημι, F. διαστήσω. (V. ἵστημι.) acc. *Rompre de haut en bas.* διαρρήγνυμι, *vel* γνύω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Etendre en long, ou en large.* ἐκτείνω, F. νῶ, P. ἐκτέτακα. aor. 1. ἐξέτεινα. *Ouvrir.* ἀνοίγω, F. ξω, P. ἀνέῳχα. aor. 1. ἀνέῳξα, pro ἀνῷξα. || Nodos Diducere. λύειν, (ύω, ύσω, υκα.) τοὺς δεσμοὺς. gen. rei

DEDUCTUS, a, um. part. *Disjoint, ſéparé.* διειλημμένος, ένη, ένον. * διαληφθεὶς, θεῖσα, θέν. * διαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Ouvert.* ἀνεῳγμένος, η, ον || Diductus, *vel* diductis tibiis. διαβεβηκὼς (ότος) κνῖα, κός.

DIECULA, æ. fœm. *Un petit jour.* τὸ ἡμερίδιον, ίου.

DIES, ei. maſc. & fœm. in ſing. maſc. in plur. *Jour, journée.* ἡ ἡμέρα, ας. || Dies illuxit. ἡμέρα ἐγένετο. || Intercalares Dies. αἱ ἡμέραι ἐξαιρέσιμοι, *vel* ἐμβόλιμοι. * αἱ ἐπακταὶ, (ῶν.) || Diem ducere. ἠμερεύεσθαι, fut. med. εύσομαι. || Die craſtini (pro craſtino.) ἐν ἐπιούσῃ. (ſupple ἡμέρᾳ.) || Medius Dies. ἡ μεσημβρία, ας. || Ad ſerum uſque Diem. μέχρι τῆς ἑσπέρας. || In Diem vivens. ὁ καὶ ἡ τῷ βίῳ ἐφήμερος, ου. * ὁ καὶ ἡ καθημερέβιος, ου. || Natalis Dies. ἡ γενέθλιος ἡμέρα, ας. || Negotioſi, *vel* profeſti Dies. αἱ ἔμπρακτοι ἡμέραι (ῶν.) || Alternis Diebus. παρ' ἡμέραν. || Ad Diem pecuniam ſolvit. ἐμπροθέσμως, *vel* ἐκ προθεσμίας κατέβαλε τὰ χρήματα. || Diem dicere alicui. Cic. τὴν δίκην ἐπάγειν τινί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dies & noctes. τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. * μεθ' ἡμέραν, τήν τε νύκτα. || Dies & noctes litteris incumbit. τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας τοῖς λόγοις ἐμμένει. || De Die modeſtus es; noctu autem, ea quæ capitalia ſunt, deſignas. μεθ' ἡμέραν εἶ σὺ σώφρων; τὴν δὲ νύκτα, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. || Die inclinante. ὀψὲ τῆς ἡμέρας. || In foro totos Dies agunt. ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμερεύουσι. || In congreſſibus totos Dies conſumunt. ἐν τοῖς συλλογισμοῖς διημερεύουσι. || Noctes & Dies iter facere. νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν ὁδεύειν. || Non multis Diebus pòſt. οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. || Uno poſt pugnam Die. ὕστερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. || Uno Die ante excidium. ἡμέρᾳ μιᾷ πρότερον τῆς ἁλώσεως. || Viginti Diebus antequam domum rediiſſem. ἡμέραις εἴκοσι τῆς ἐμῆς οἴκαδ' ἀποδημίας. || Tertio quoque Die. διὰ τρίτης. (ſupple ἡμέρας.) || Quarto quoque Die. παρὰ τετάρτην ἡμέραν. || Quinto quoque Die. παρ' ἡμέρας πέντε. || Sermo in quem incidi, totum Diem poſtulat. εἰς τοὺς λόγους ἡμερησίους ἐμπέπτωκα. || Dies illuxit. ἡμέρα ἐγένετο, *vel* ἡμέρα ὑπελάμψατο. || Conſtituta Dies. ἡμέρα τεταγμένη, *vel* ῥητὴ, *vel* εἰρημένη. || Conſtituto Die. ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ. || Ad conſtitutam Diem. πρὸς ἡμέραν τεταγμένην.

DIFFAMATUS, a, um. part. *Diffamé.* διαφημισθεὶς, θεῖσα, θέν.

DIFFAMO, as, avi, atum, are. *Diffamer.* διαφημίζω, F. ίσω, P. διαπεφήμικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verbis aliquem Diffamare. τὴν δόξαν τινὸς λόγῳ καταισχύνειν. || Alios Diffamare. ἀτιμίαν φέρειν, *vel* ἐπιφέρειν τινί, *vel* ἀδοξίαν παρασκευάζειν τινί. Vide INFAMIA.

DIFFARREATIO, onis. fœm. *Cérémonie de deux mariés qui ſe ſéparent.* ἡ τῶν ὁμοζύγων διάλυσις, *vel* ἀπόλειψις, εως.

DIFFERCIO, is, erſi, ertum, ire. *Remplir de tous côtés.* διαπλήθω, F. ήσω, διαπέπληκα. acc. * διεμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc.

DIFFERENS, entis. part. *Different.* διεστὼς, ῶτος; στῶσα, σώσης; στὼς, στῶτος. * διαφέρων, ουσα, ον. * ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ον, ου.

DIFFERENTER. adv. *Differemment.* διαφόρως. * διαφερόντως.

DIFFERENTIA, æ. fœm. *Différence.* διαφορά, ᾶς. * ἡ διάστασις, εως. *Diſſimilitude.* ἡ ἀνομοιότης, ητος.

DIFFERO, differs, diſtuli, dilatum, differre. *Porter çà & là.* διαφέρω, F. διοίσω. aor. 1. διήνεγκα. (V. anom. in φέρω.) acc. *Etre different, differer.* διαφέρω. gen. perſ. dat. rei. *Differer, remettre.* ὑπερτίθεμαι, fut. med. θήσομαι. acc. * ἀναβάλλεσθαι. (V. anom. in βάλλω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Adeò ſapientiâ Differebant à cæteris hominibus. τοσοῦτον διήνεγκαν σοφίᾳ πάντων ἀνθρώπων. || Multùm ab aliis Differre. διαφέρειν πολὺ τῶν ἄλλων. || Nihil ab aliquo Differre imprudentiâ. μηδὲν διαφέρειν τινὸς τῇ ἀφροσύνῃ. || Nihil à puero ætate Differt. διαφέρει τοῦ νηπίου καθ' ἡλικίαν οὐδέν. || In aliquo ab aliis Differre. διαφέρειν ἄλλων ἔν τινι. || Multùm inter meam opinionem ac tuam Differt. πολὺ διαφέρομεν ταῖς δόξαις. || Inter ſe Differunt. πρὸς

ἀλλήλους διαφέροντ͂αι. || Valdè ab eo Differt. πάνυ σφόδρα τούτῳ διαφέρεται. || In multis rebus ab aliis Differt. ἐν πολλοῖς ἄλλων διέσταται, *vel* ἀφίσταται. || Animis & ſententiâ inter ſe Differunt. τῇ διανοίᾳ ἀλλήλων ἀφίστανται. || Ea quæ maximè ab aliorum ſententiâ Differunt. τὰ τῶν ἄλλων γνώμης ἀφεστῶτα, *vel* διεστῶτα. || Qui ſtudiis inter ſe Differunt. οἱ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀλλήλων διεστῶτες, καὶ διαφέροντες. || Inter rem ipſam, ac verba plurimùm Differt. πλεῖστον κεχώρισται τό, τε εἶναι, καὶ τὸ φάσκειν. || Quantum à ſe ipſe Differt. ὅσον αὐτὸς τοῦ τότε διέστηκεν. (Vide ἵστημι. in anom.) || Multùm ab aliorum mente Differt. παραπολὺ τῆς ἄλλων ἐξαλλάττεται διανοίας. || Inter nolle, & non poſſe plurimùm Differt. πάμπολυ τοῦ μὴ βούλεσθαί τι, τὸ μὴ δύνασθαι διαφέρει. || Non multùm Differunt à Philoſophantibus. οὐ πόῤῥω τῶν φιλοσοφούντων εἰσί. || Quæ longè inter ſe Differunt. μεγίσταις διαφοραῖς ἀλλήλων κεχωρισμένα. || Adeò inter ſe opinione Differunt. ἐν τοιαύτῃ τῇ πρὸς ἀλλήλους διαφορᾷ γνώμης καὶ δόξης καθέστησαν. || Quantum inter corpus & animam intereſt, tantum inter hanc & illam Differt. ὅσον ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μέσον, τοσοῦτον ἐκείνης καὶ ταύτης τὸ διαφέρον. || [*Faire delai.*] Differre aliquid in poſterum diem. ἀναβάλλεσθαί τι εἰς ὑστεραίαν. || De die in diem, *vel* diem de die, Differre. ἀναβάλλεσθαι, *vel* ὑπερτίθεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. || Differre judicium in longum tempus. ἀναβάλλεσθαι τὴν κρίσιν πολὺν χρόνον, *vel* εἰς πολὺν χρόνον. || Ad tempus Differre. εἰς τινὰ καιρὸν ἀναβάλλεσθαι. || In multos dies Differre. εἰς πολλὰς ἡμέρας ἀναβάλλεσθαί τι. || Neque pœnas in liberos Differre oportet. οὐδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τιμωρίας δεῖ. || Nullatenus Differre. ἀναβολὴν, *vel* διατριβὴν οὐδεμίαν ποιεῖσθαι. || Pœnam Differre. ἀναβολὴν ποιεῖσθαι τῆς τιμωρίας. || Contributionem Differunt. μέλλουσιν ἐκφέρειν. || Quid cunctaris, quid Differs? τί ἀναδύῃ, τί μέλλεις; * τί χρόνους ἐμποιεῖς; || In hoc tempus Differre. εἰς τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν χρόνον. || Semper aliquid prætexens, rem Differt. ἀεὶ προφάσεις τινὰς ποιούμενος παράγει τὴν πρᾶξιν. || Hoc in causâ fuit cur Differremus. τοῦτο ἡμῶν τὴν ἀναβολὴν πεποίηκε.

DIFFERTUS, a, um. part. *Rempli de toutes parts.* διαπληρωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίμεστος, *vel* ἔμμεστος, καὶ τὸ ον, ου. *Tout plein.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπλεως, καὶ τὸ πλέων, εω. gen.

DIFFIBULO, as, avi, atum, are. *Déboucler.* ἀποπορπάω, *vel* ἐκπορπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπόρπηκα. accuſ.

DIFFICILE. adv. *Difficilement.* δυσχερῶς. * χαλεπῶς. || Difficiliùs. *Plus difficilement.* χαλεπώτερον. || Difficillimè. *Très-difficilement.* χαλεπώτατα.

DIFFICILIS, & e. *Difficile, mal-aiſé.* χαλεπὸς, πὴ, πόν. * ὁ καὶ ἡ δύσκολος, καὶ τὸ λον, ου. * ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Chagrin.* ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, καὶ τὸ ον, ου. * χαλεπὸς, ή, όν. *Fâcheux, colere.* ὀργίλος, λη, λον. || Difficilis ad fidem, *vel* perſuaſu. ὁ καὶ ἡ δύσπειστος, καὶ τὸ ον, ου. || Difficilis aditu. δυσπρόσοδος, *vel* δύσβατος, καὶ τὸ ον, ου. cognitu. ὁ καὶ ἡ δύσγνωστος, καὶ τὸ ον, ου. factu. ὁ καὶ ἡ δύσπρακτος, καὶ τὸ ον, ου. intellectu. ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, καὶ τὸ ον, ου. captu. ὁ καὶ ἡ δυσάλωτος, καὶ τὸ ον, ου. deceptu. ὁ καὶ ἡ δυσεξαπάτητος, καὶ τὸ ον, ου. expugnatu. ὁ καὶ ἡ δυσμεταχείριστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ δυσεκπολιόρκητος, καὶ τὸ ον, ου. || Difficilis interpretatu. ὁ καὶ ἡ δυσερμήνευτος, καὶ τὸ ον, ου. inventu. ὁ καὶ ἡ δυσεύρετος, καὶ τὸ ον, ου. reconciliatu. ὁ καὶ ἡ δυσκατάλλακτος, καὶ τὸ ον, ου. retentu. ὁ καὶ ἡ δυσκάτεκτος, καὶ τὸ ον, ου. || Cùm ſuapte naturâ Difficilis ſit conſultatio, vos multò Difficiliorem eam effeciſtis. δυσκόλου δ' ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλεύεσθαι, ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὑμεῖς ἐκεῖνο πεποιήκατε. || Difficillimum eſt, de iis dicere. χαλεπώτατόν ἐστι περὶ τούτων λέγειν, *vel* ἔργον ἐστὶ περὶ τούτων λέγειν. || Iſtud cognitu Difficile eſt. δυσκαταμαθήτως ἔχει τόδε. || Dictu Difficile eſſet. πολὺ ἂν εἴη ἔργον εἰπεῖν. || Difficillimum eſt, hæc facere. ταῦτα ποιεῖν τῶν χαλεπωτάτων ἐστί. || Difficile eſt hæc diſcere & ſcire. τούτων τὴν ἐπιστήμην λαβεῖν, ἔστι τῶν χαλεπῶν. (V. λαμβάνω in anom.) || Difficilius eſſet. πλεῖον ἂν ἔργον εἴη. || Difficilè credunt iſta. πρὸς ταῦτα δυσπίστως ἔχουσι, *vel* δυσπίστως διάκεινται. || Difficile negotium, & quod tale non eſt, ut exiguo tempore confici poſſit. δυσχερὲς πρᾶγμα, ὅπερ οὐ τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ κατεργασθῆναι. || Difficilè admodùm lugent. σφόδρα δυσχερῶς ἔχουσι πρὸς τὸ πενθεῖν. || Virtutem adeptu Difficilem eſſe exiſtimat. δυσέφικτόν τι νομίζει εἶναι τὴν ἀρετήν. || Iſta valdè Difficilia ſunt. ταῦτα πολλοῦ δέονται πόνου. || Quæ quidem nos aliis malis Difficiliùs ferimus. ἃ μὲν ἡμεῖς χαλεπώτερον τῶν ἄλλων κακῶν φέρομεν.

DIFFICULTAS, atis. fœm. *Difficulté.* ἡ χαλεπότης, ητος. * ἡ δυσκολία, *vel* δυσεργία, ίας. * ἡ δυσχέρεια, είας. || Spirandi Difficultas. ἡ δύσπνοια, ας. * τὸ ἆσθμα, ατος. || Difficultas urinæ. ἡ δυσουρία, *vel* στραγγουρία, ας. || Difficultas annonæ. ἡ σπανοσιτία, ας. * ἡ σιτοδεία, είας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Effecit, ut nullam in eo agendo Difficultatem pateretur. πολλὴν ῥᾳστώνην τούτῳ ἐν τῷ πράττειν ἐκεῖνα ἐποίησε. || Hoc magnam Difficultatem habet. τοῦτο πολλὴν δυσκολίαν ἔχει. || Citra Difficultatem. ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας. || Hæc Difficultatis nihil habent. παιδιά ἐστι ταῦτα. Id eſt, puerilia ſunt hæc.

DIFFICULTER. adv. Vide DIFFICILE.

DIFFIDENS, entis. *Qui ſe défie.* ἀπιστῶν, οῦσα, οῦν, οῦν. dat. *Qui déſeſpere.* ὁ καὶ ἡ δύσελπις, ιδος.

DIFFIDENTER. adv. *Avec défiance.* ἀπίστως. *Sans eſpérance.* δυσελπίστως.

DIFFIDENTIA, æ. fœm. *Défiance.* ἡ ἀπιστία, ας. *Peu d'eſpérance.* ἡ δυσελπιστία, ας.

DIFFIDO, is, iſus ſum, ere. *Se défier.* ἀπιστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπίστηκα. dat. *Perdre eſpérance.* ἀπελπίζω, F. ίσω, P. ἀπήλπικα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sibi mutuò Diffidunt. ἀπιστοῦσιν ἀλλήλοις. || Neque omnibus fidem habens, neque omnibus Diffidens. οὔτε πᾶσι πιστεύων, οὔτε πᾶσιν ἀπιστῶν. || Ei Diffidunt. ἀπίστως ἔχουσι, *vel* ἀπίστως διάκεινται πρὸς τοῦτον. || In calamitatibus Diffidere. ἐν ταῖς συμφοραῖς ἀθυμεῖν. Vide DESPERO, CONFIDO.

DIFFINDO, is, di, iſſum, ere. *Fendre, mettre en pieces.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc.

DIFFINGO, is, inxi, ictum, ere. *Defaire, corrompre.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. * διαλύω,

F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc. *Donner une autre forme ou figure.* μεταλλάττω, F. άξω, P. μετήλλαχα. acc. * μεταμορφόω, ῶ, F. ώσω, P. μεταμεμόρφωκα. acc.

DIFFINIO. Vide DEFINIO.

DIFFISSUS, a, um. part. à Diffindor. *Fendu.* διασχισθεὶς, θεῖσα, θέν.

DIFFISUS, a, um. part. à Diffido. *Qui ne s'eſt pas fié.* ἀπιστήσας, ήσασα, ῆσαν. dat. *Qui ne ſe fie pas.* ἀπιστῶν, ῶν, ῦσα, ῦν. *Qui n'a plus d'eſperance.* ἀπελπίσας, ίσασα, ίσαν. dat. * δυσελπίστως ἔχων, ῦσα, ον.

DIFFITEOR, eris, eri. *Nier.* ἀπαρνέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * ἀπαγορεύω, F. εύσω. (Vide anom. in ἀγορεύω.) acc. *Ne vouloir pas confeſſer.* ὐχ ὁμολογέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

DIFFLO, as, avi, atum, are. *Jetter çà & là, abattre en ſoufflant.* διαπνέω, F. πνεύσω. (V. anom. in πνέω.) acc. *Faire évanouir, diſſiper.* διασκεδάζω, F. άσω, P. διεσκέδακα. acc.

DIFFLUO, is, xi, xum, ere. *Couler de toutes parts.* διαῤῥέω, F. ῥεύσω. (V. anom. in ῥέω.) *Se diſſoudre.* διαῤῥυέω, ῶ, F. ήσω, P. διεῤῥύηκα. || Diffluere laſciviâ, luxu. ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαῤῥεῖν. * ἀσωτεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opibus Diffluens. τοῖς χρήμασι περιῤῥεόμενος. * τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ περιῤῥεόμενος. || Bonorum omnium copiâ Diffluo. πάντων ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ περιῤῥέομαι. || Luxu Diffluere. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τρυφῆς εἶναι. || Otio Diffluere. ἀργότατα διακεῖσθαι, *vel* ἐγκαλινδεῖσθαι σχολῇ. j. Otio involvi. || Laſciviâ Diffluere. διαῤῥεῖν ὑπὸ μαλακότητος.

DIFFRINGO, is, fregi, fractum, ere. *Rompre en pieces.* διαῤῥηγνύω, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Briſer.* κατάγνυμι, F. κατάξω. (V. anom. in ἄγνυμι.) acc.

DIFFUGIO, is, gi, gitum, ere. *Fuir çà & là.* διαφεύγω, F. φεύξομαι. (V. anom. in φεύγω.) accuſ. *S'en aller chacun de ſon côté, ſe diſſiper.* διασκεδάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι.

DIFFUGIUM, ii. neut. *Fuite çà & là.* ἡ διαφυγὴ, ῆς. *Diſſipation.* ἡ διασκέδασις, εως.

DIFFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Verſer de tous côtés.* διαχέω, F. χεύσω. (V. anom. in χέω.) *Epandre, diſſiper.* διασκεδάννυμι & διασκεδαννύω, F. σκεδάσω. (V. anom. in σκεδάννυμι.) acc. || Animum alicujus Diffundere. τινὰ εὐφραίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. εὔφραγκα. acc. || Diffundi præ lætitiâ. εὐφραίνεσθαι, αίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

DIFFUSE. adv. *Les choſes étant répandues çà & là.* διακεχυμένως. *Avec etendue.* ἐκτεταμένως.

DIFFUSIO, onis. fœm. *Effuſion çà & là.* ἡ διάχυσις, εως. || Diffuſio animi. *Réjouiſſance.* ἡ τῆς ψυχῆς διάχυσις, εως.

DIFFUSUS, a, um. part. *Répandu, épars.* διαχυθεὶς, *vel* παραχυθεὶς, θεῖσα, θέν. *Etendu.* ἐκτεταμένος, η, ον.

DIGAMUS, i. maſc. *Marié deux fois.* ὁ δίγαμος, ου.

DIGERIES, iei. fœm. Vide DIGESTIO.

DIGERO, is, eſſi, eſtum, ere. *Porter çà & là, diſſiper.* διαφορέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφόρηκα. accuſ. *Ordonner, diſpoſer.* εὐθετέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθέτηκα. acc. *Mettre par ordre.* διατάττω, F. ξω, P. διατέταχα. acc. *Digérer, cuire.* καταπέσσω, F. ψω, P. καταπέπεφα. acc. || Digerere in omnes pœnam ſuæ culpæ. τὴν ἑαυτῦ (pro maſc.) αἰτίας δίκην εἰς πάντας διανέμειν. νέμω, F. νεμῶ, P. διανενέμηκα.

DIGESTE. adv. *Par ordre.* διατάκτως.

DIGESTIO, onis fœm. *Diſpoſition, ordre.* ἡ διάταξις, εως. *Diſpoſition.* ἡ διαφόρησις, εως. *Digeſtion.* ἡ κατάπεψις, εως.

DIGESTUS, a, um. part. *Digéré.* καταπεφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diſſipé.* διαφορηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis par ordre, diſpoſé.* διαταχθεὶς, θεῖσα, θέν. * διατεταγμένος, η, ον. || Digeſtus in ſeptem oſtia. *Diviſé en ſept entrées, qui a ſept embouchures.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάστομος, καὶ τὸ ον, ου.

DIGITALE, is. neut. *Un doitier, un gant.* ἡ δακτυλήθρα, ας. * ἡ δακτυλοθήκη, ης. * ἡ χειρὶς, ίδος.

DIGITALIS, &c. *De la groſſeur, épaiſſeur, longueur, ou largeur d'un doigt.* δακτυλιαῖος, αία, αῖον.

DIGITATUS, a, um. *Qui a des doigts.* δακτυλωτὸς, ή, όν. *Qui a les doigts des pieds ſéparés les uns des autres.* ὁ καὶ ἡ σχιζόπους, καὶ τὸ πῦν, ποδός.

DIGITULUS, *vel* DIGITELLUS, i. maſc. *Petit doigt.* ὁ δακτυλίσκος, ου.

DIGITUS, i. maſc. *Doigt, ou une meſure d'eau.* ὁ δάκτυλος, ου. || Digitus index. ὁ δεικτικὸς δάκτυλος, ου. || Digitus medius, *vel* infamis. ὁ δάκτυλος λιχανὸς, (ου.) || Digitus annularis. ὁ δακτυλιώτης, ου. || Digitus minimus. ὁ ὠτίτης, ου. || Digitis extremis. ἀκροθιγῶς. || Digitos quaternos habens. ὁ καὶ ἡ τετραδάκτυλος, καὶ τὸ λον, ου.

DIGLADIOR, aris, atus ſum, ari. *Se battre avec des épées ou couteaux.* διαξιφίζομαι, fut. med. ίσομαι. *Diſputer.* διαμάχομαι, F. μαχῦμαι, *vel* μαχέσομαι, *ſeu* μαχήσομαι. || Ea de quibus inter ſe Digladiari ſolent. τὰ περιμάχητα, ων.

DIGNANDUS, a, um. *Qui ſera eſtimé digne.* ἀξιωθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit eſtimer digne.* ἀξιωτέος, τέα, τέον.

DIGNATIO, onis. fœm. *Eſtime, bonne réputation.* τὸ ἀξίωμα, ατος. * ἡ ἀξίωσις, εως.

DIGNE. adv. *Dignement.* ἀξίως. * κατ' ἀξίαν. *Honnêtement.* καλῶς. || Si dignè hoc honore affectus eſt. εἰ δικαίως ἠξιώθη ταύτης τῆς τιμῆς, id eſt ſe habet dignè accipiendi laudes. (V. τυγχάνω. aor. 2. ἔτυχον.)

DIGNITAS, atis. fœm. *Dignité, crédit.* ἡ ἀξία, ας. *Bonne réputation.* τὸ ἀξίωμα, ατος. * ἡ ἀξίωσις, εως. || Dignitas oris. ἡ σεμνοπρέπεια, είας. || Pro Dignitate vivere. κατὰ τὴν ἀξίαν βιῶσαι. || Pro dignitate laudari. κατ' ἀξίαν ἐπαινεῖσθαι. || Præter, *vel*, ſupra Dignitatem. παρὰ, ἢ, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. || De rebus pro Dignitate loqui. ἀξίως εἰπεῖν περὶ τῶν πραγμάτων. * ἀξίως τῶν πραγμάτων λέγειν. || Pro Dignitate ſceleris. ἀξίως τῦ ἀδικήματος. || Quæ nemo pro rei Dignitate explicare poſſit. ἂν ὐδ' ἄν τις ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. (Vide ἱκνέομαι. in anom.)|| De his dicere pro Dignitate non poſſis. ὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν περὶ τύτων. || De rebus ab eo geſtis pro Dignitate dicere non poſſunt. ἀπορῦσι εὐλογεῖν, βυλόμενοί τι τῶν αὐτῷ πεπραγμένων ἀξίως εἰπεῖν. * πόῤῥω τῆς ἀξίας γίνονται, βυλόμενοι τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὡς προσήκει, διεξελθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom.) || Dignitatibus inſignes. οἱ ἐν ἀξιώμασιν. * οἱ ἐπ' ἀξιώσεως. * οἱ τὰς ἀρχὰς ἔχοντες.

DIGNOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Daigner, eſtimer digne.* ἀξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠξίωκα. acc. perſ. gen. rei.

Dignor. paſſ. *Etre eſtimé digne.* ἀξιόομαι, ῦμαι, fut. paſſ. ἀξιωθήσομαι. gen. Vide DIGNUS.

DIGNOSCO, is, ovi, otum, ere. *Reconnoître, diſcerner.* διαγινώσκω, F. διαγνώσω. (V. anom. in γινώσκω.) acc.

DIGNUS, a, um. *Digne, qui a mérité.* ἄξιος, ία, ιον. gen. || Amore Dignus. ὁ καὶ ἡ ἀξιέραστος, καὶ τὸ ον, ου. admiratione. ὁ καὶ ἡ ἀξιάγαστος, καὶ τὸ ον, ου. fide. ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, καὶ τὸ ον, ου. laude. ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, καὶ τὸ ον, ου. pœnâ. ὁ καὶ ἡ ἐμποίνιμος, καὶ τὸ ον, ου. veniâ. ὁ καὶ ἡ σύγγνωστος, καὶ τὸ ον, ου. || Digna memoratu. τὰ ἀξιομνημόνευτα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dignum aliquem laudari judicare. ἀξιῦν τινα ἐπαίνυ, vel ἐπαινεῖσθαι. || Dignum morte judicare. τιμᾶσθαι τινα θανάτου. || Dignus habitus eſt hoc præmio. ἠξιώθη τούτου γέρατος. * ἠξιώθη τοῦτο γέρας λαβεῖν. (V. λαμβάνω.) || Digni habiti ſunt qui magnarum injuriarum veniam conſequerentur. μεγάλων ἀδικημάτων συγγνώμης τυχεῖν ἠξιώθησαν. || Dignus judicatus eſt, qui ſapiens vocaretur. ἠξιώθη κληθῆναι σοφός. || Digna ſe facere. ἄξια αὐτοῦ, vel πρέποντα ἑαυτῷ ποιεῖν. || Dignus eſt qui beneficiis afficiatur. ἄξιός ἐστι εὖ παθεῖν. qui odio habeatur. μισεῖσθαι. (Vide πάσχω. in anom.) || Digna nobis facere, pro Dignitate noſtrâ agere. ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πράττειν. || Pugnam memoriâ Dignam edere. ἀξίως λόγου μάχεσθαι. || Facinus magnâ veniâ Dignum edere. πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον διαπράττεσθαι. || Dignum ſe præbere tanto honore. ἄξιον ἑαυτὸν παρέχειν τοσαύτης τιμῆς. || Dignam crudelitate ſuâ mortem obiit. ἀξίως τῆς ὠμότητος τὸν βίον κατέστρεψε. || Quicquid afferas, nihil ſatis Dignum dixeris. ὅπερ ἂν εἴπῃ τις, οὐδὲν ἄξιον ἐρεῖ. || Dignus honore eſt. αὐτὸν προσήκει τῆς τιμῆς τυγχάνειν. || Veniâ Dignus. ἄξιος ἐλέου τυχεῖν. || Dignus eſt laude. ἀξίως ἔχει τοῦ τυχεῖν ἐπαίνων. || Dignum te cenſeo qui majora conficias. μειζόνων ἔργων ἀξιῶ σε.

DIGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. *Partir d'un lieu.* μεταβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) * ἐκτρέπομαι, vel παρατρέπομαι, fut. med. ψομαι. * ἀπαλλάττομαι, fut. med ξομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A propoſito Digredi. ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, vel ἀποπλανᾶσθαι. || Longiùs quàm par erat, à propoſitâ materiâ Digreſſus ſum. μακρότερον τοῦ δέοντος ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλάνημαι. || Vereor ne longiùs à propoſito Digrediar. δέδοικα μὴ πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. || Digredi à propoſito. ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, vel ἔξω τῆς ὑποθέσεως φέρεσθαι. || Longiùs à propoſito Digredi. πόῤῥω τῆς ὑποθέσεως γίνεσθαι. * πολὺ τῶν προκειμένων ἐξαμαρτάνειν. || Redeo unde Digreſſus ſum. ἐπανέρχομαι, ὅθεν εἰς τοῦτον ἐξέβην τὸν λόγον. (ἐκβαίνειν.) || Revertamur ad eam orationis partem, de quâ Digreſſi ſumus. ἡμεῖς δὲ ἐπανέλθωμεν, ὅθεν παρεξέβημεν.

DIGRESSIO, onis. fœm. *Départ.* ἡ ἀπαλλαγή, ῆς. * ἡ ἀπάλλαξις, εως. || Digreſſio à propoſito. *Digreſſion.* ἡ διέξοδος, ου. * ἡ ἀποπλάνησις, εως. * ἡ παρέκβασις, εως.

DIGRESSUS, a, um. part. *Qui eſt parti de quelque lieu.* ἀπηλλαγμένος, η, ον. * ἀπαλλαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

DIGRESSUS, ûs. maſc. Vide DIGRESSIO.

DIJUDICANDUS, a, um. *Qu'on doit juger.* διακριτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit diſcerner.* διαγνωστέος, α, ον.

DIJUDICATIO, onis. fœm. *Jugement, ou action de juger.* ἡ διαδικασία, ας. * ἡ διάκρισις, εως.

DIJUDICATUS, a, um. *Jugé.* διαδικασθεὶς, vel διακριθεὶς, εῖσα, έν. *Diſcerné.* διαγνωσθεὶς, εῖσα, έν.

DIJUDICO, as, avi, atum, are. *Juger d'un différent.* διαδικάζω, F. άσω, P. διαδεδίκακα. acc. * διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc. *Diſcerner, diſtinguer.* διαγινώσκω, F. γνώσω. (V. anom. in γινώσκω.) accuſ. Vide DISCERNO.

DIJUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Disjoindre.* διαζευγνύω, vel διαζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) accuſ.

DILABIDUS, a, um. *Qui déchoit ou tombe facilement.* ὁ ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρόν.

DILABOR, eris, pſus ſum, abi. *S'écouler, cheoir, ſe perdre.* διολισθαίνω, vel διολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. διωλίσθηκα.

DILACERO, as, avi, atum, are. *Déchirer.* διασπαράττω, F. ξω, P. διεσπάραχα. acc. * διασπάω, F. άσω, P. διέσπακα. acc. *Détruire.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc.

DILANIO, as, avi, atum, are. *Idem.*

DILAPIDO, as, avi, atum, are. *Diſſiper & dépenſer follement.* διασπαθάω, ῶ, F. ήσω, P. διεσπάθηκα. acc.

DILAPSUS, a, um. part. *Diſſipé, perdu.* διολισθῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. * διωλισθηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Tombé.* ἐκπεσὼν, (όντος) οῦσα, όν. * διαπεπτωκὼς, (ότος,) κυῖα, κός. *Ecoulé.* διεῤῥυηκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

DILARGIOR, iris, itus ſum, iri. *Donner liberalement.* διαδίδωμι, F. δώσω. (V. δίδωμι.) accuſ. *Faire de grands préſens.* δωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

DILATIO, onis. fœm. *Remiſe.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *Delai.* ἡ ὑπέρθεσις, εως. * ἡ ὑπερημερία, ας. || Iræ impotentia Dilationi locum non dabat. ἀναβολῇ καιρὸν οὐκ ἐδίδου τὸ δυσκάθεκτον τῆς ὀργῆς.

DILATO, as, avi, atum, are. *Dilater, étendre.* εὐρύνω, F. υνῶ. * πλατύνω, F. υνῶ, P. πεπλάτυγκα. acc. Vide AMPLIFICO.

DILATOR, oris. maſc. *Qui uſe de remiſes.* ὁ μελλητὴς, οῦ. *Qui differe.* ὁ ἀναβαλλόμενος, vel ὑπερτιθέμενος, ου.

DILATUS, a, um. *Différé, remis.* ἀναβεβλημένος, η, ον.

DILAUDO, as, avi, atum, are. *Loüer fort.* καταινέω, ῶ, F. ήσω, & έσω, P. κατῄνηκα, & κατῄνεκα. acc. * ἐγκωμιάζω, F. άσω, P. ἐγκεκωμίακα.

DILECTUS, a, um. part. *Aimé, cheri.* ἠγαπημένος, η, ον. * ἀγαπητὸς, τὴ, τόν.

DILEMMA, atis. neut. *Dilemme, ou argument cornu.* τὸ δίλημμα, ατος.

DILIGENS, entis. part. *Qui aime.* ἀγαπῶν, ῶντος, ῶσα, ῶν. acc. || Diligens ſui. ὁ καὶ ἡ φίλαυτος, καὶ τὸ τον.

DILIGENS, entis. omn. gen. *Diligent.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, *vel* ἀκριβὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ͂Ο, ἐ͂ς. *Soigneux.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ἐ͂ς. || Diligentem eſſe in aliquâ re. ἀκριβῶς ἔχειν περί τι, *vel* πρός τι.

DILIGENTER. adv. *Diligemment.* ἀκριβῶς. *Soigneuſement.* ἐπιμελῶς. || Diligenter aliquid examinare. λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τι.

DILIGENTIA, æ. fœm. *Diligence.* ἡ ἀκρίβεια, ἐίας.* ἡ σπουδὴ, ῆς. *Soin.* ἡ ἐπιμέλεια, είας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnâ Diligentiâ. πολλῇ, *vel* μεγάλῃ σπουδῇ.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς. || Diligentiam adhibere in aliquâ re. σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *vel* πρός τι, *vel* ἐπί τινι, *vel* ὑπέρ τινος, *vel* περί τι. || Diligentiam conferre ad aliquid abſolvendum. σπουδὴν ποιεῖσθαι τοῦ ἀποτελεῖν τι. * σπουδὴν ἔχειν ἀποτελεῖν τι. * σπουδὴν ποιεῖσθαι, ὅπως. (ſubj.) || Omni Diligentiâ in hoc incumbere ut virtutem acquiras. σπουδὴν ποιεῖσθαι πᾶσαν, ὅπως τῆς ἀρετῆς τύχῃς. (Vide τυγχάνω in anom.) || Majorem Diligentiam impendere, ut invenias. πλείω, *vel* μείζω ποιεῖσθαι σπουδὴν, ὅπως εὑρήσῃς. (Vide εὑρίσκω in anom.) || Majorem Diligentiam adhibet, ut vir bonus, quàm ut dicendi peritus eſſe videatur. πλείω σπουδὴν ποιεῖται, τοῦ δοκεῖν ἐπιεικὴς εἶναι, ἢ τοῦ δεινὸς εἰπεῖν φανῆναι. || Tantum Diligentiæ adhibuerunt in eligendo judice. τοσαύτην ἔσχον σπουδὴν βέλτιστον κριτὴν ἐκλέξασθαι. * τοσαύτην ἐποιήσαντο σπουδὴν, βέλτιστον κριτὴν βουλόμενοι ἐκλέξασθαι. || Niſi omnem Diligentiam adhibuiſſemus. εἰ μὴ πᾶσαν σπουδὴν καὶ προθυμίαν ἐποιησάμεθα. || Video multos Diligentiam in re utili ponere. ὁρῶ πολλοὺς τὴν σπουδὴν περὶ τὸ ἀφέλιμον ποιοῦντας. || Diligentia huic rei impenſa eſt. σπουδὴ γέγονε περὶ τούτου. (Vide γίγνομαι in anom.) || Hæc magnam Diligentiam poſtulant. σπουδῆς πολλῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖται. || Diligentia quæ in res optimas impenditur. ἡ περὶ τὰ βέλτιστα σπουδή. || Summam Diligentiam adhibent, ut opes conſequantur. πλείστην ποιοῦνται σπουδὴν, ὥστε τῶν χρημάτων τυχεῖν. || Nihil Diligentiæ omittere in aliquâ re. μηδὲν ἀνιέναι σπουδῆς περί τι, ὑπέρ τινος. || Tantum Diligentiæ in eo audiendo adhibent. τοσαύτην ἀπονέμουσι σπουδὴν τῇ τῶν αὐτῷ λεγομένων ἀκροάσει. || Qui tantam Diligentiam in hac re poſuit. ὁ τοσαύτην σπουδὴν θέμενος ὑπὲρ τούτου. || Diligenter alicujus ſaluti conſulere. ποιεῖσθαι πολλὴν ἐπιμέλειαν περὶ τῆς σωτηρίας τινός. || Summâ Diligentiâ elaborata oratio. πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένος λόγος. || Maximâ Diligentiâ. μετὰ πλείστης ἀκριβείας.

DILIGO, is, exi, ectum, ere. *Aimer, cherir.* ἀγαπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγάπηκα. acc. *Cherir fort.* στέργω, F. ξω, P. ἔστερχα. acc. Vide AMO.

DILORICO, as, avi, atum, are. *Rompre.* διαρρήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Déchirer.* διασπάω, ῶ, F. άσω, P. διέσπακα. acc.

DILUCEO, es, & DILUCESCO, is, luxi, ere. *Luire.* διαλάμπω, *vel* ἐκλάμπω, F. ψω, P. λέλαμφα. || Diluceſcit. *Il fait jour.* ἕως γίνεται. * πρὸς ἕω ἐστί.

DILUCIDE. adv. *Clairement.* σαφῶς. * φανερῶς. καταφανῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc Dilucidè oſtendam. τοῦτο σαφέστατα, *vel* ἐναργέστατα δηλώσω. || Conabor de his Dilucidè dicere. πειράσομαι ποιεῖν τοῦτο καταφανές, *vel* φανερὰ ταῦτα ποιῆσαι. || Dilucidiſſimè declarare. ὡς ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαί τι, *vel* ἐπίδειξιν ποιεῖσθαί τινος.

DILUCIDO, as, avi, atum, are. *Déclarer, rendre plus clair.* διασαφέω, F. ήσω, P. διασεσάφηκα. acc.* διασαφηνίζω, F. ίσω, P. διασεσαφήνικα. accuſ. *Faire paroître.* φανερόω, *vel* δηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. accuſ.

DILUCIDUS, a, um. *Fort clair.* ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, *vel* ἐμφανὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ͂Ο, ἐ͂ς. * ὁ καὶ ἡ σαφὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ͂Ο, ἐ͂ς. *Eclatant, luiſant.* λαμπρὸς, ὰ, όν.

DILUCULAT. imperſ. Vide DILUCEO.

DILUCULUM, i. neut. *L'aube du jour, le point du jour.* τὸ περίορθρον, ου.* ὁ ὄρθρος, ου. || Primo Diluculo. ὑπὸ πρώτην ἕω. * ἅμα ἕῳ. * ἅμα ἕῳ γενομένῃ. || Diluculo conſurgere. ὀρθρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὤρθρικα.

DILUO, is, ui, utum, ere. *Détremper.* διακλύζω, F. ύσω, P. διακέκλυκα. acc. * διαβρέχω, F. ξω, P. διαβέβρεχα. acc. *Diſſoudre.* διαλύω, ύσω, P. διαλέλυκα. acc. || Diluere crimen. *Se purger d'un crime, refuter un crime.* τὸ ἔγκλημα ἀπολύειν, F. ύσω, P. ἀπολέλυκα. || Diluere facinus aliquod. τὴν αἰτίαν ἐκνίπτομαι, fut. med. ίψομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Calumnias Diluere. τὰς διαβολὰς διαλύεσθαι. * τῶν διαβολῶν ἑαυτὸν ἀπολύειν. || Suſpicionem Diluere. ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν. || Crimina Diluere. τὰ κατηγορημένα ἀπολύσασθαι.* πᾶσαν τὴν κατηγορημένην αἰτίαν διαλύειν. || Nullo negotio accuſationem Diluere. εὐχερῶς πρὸς τὴν αἰτίαν ἀντειπεῖν. || Moleſtias Diluere. ἐκ λυπῶν ἐκλύειν.

DILUTUM, i. neut. *Une liqueur où l'on a fait tremper quelque choſe.* τὸ ἀπόβρεγμα, ατος.

DILUTUS, a, um. part. *Détrempé.* καταλυσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀποβεβρεγμένος, η, ον. || Qui, quæ, quod eſt Diluto rubore. ὁ καὶ ἡ ὑπόπυῤῥος, καὶ τὸ ῥον, ου. || Vinum Dilutum. ὁ οἶνος κεκραμένος, ου. * ὁ οἶνος ὑδαρὴς, (έος, οῦς.

DILUVIALIS, & e. *De deluge.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

DILUVIES, iei. fœm. *Idem ac* DILUVIUM.

DILUVIO, as, are. *Inonder, couvrir d'eau.* κατακλύζω, F. ύσω, P. κατακέκλυκα. acc.

DILUVIUM, ii. neut. *Deluge, inondation.* ὁ κατακλυσμὸς, οῦ.

DIMANO, as, avi, atum, are. *Se répandre.* περιβλύζω, *vel* ἀποβλύζω, F. ύσω, P. βέβλυκα.

DIMENSIO, onis. fœm. *Dimenſion.* ἡ διαμέτρησις, εως.

DIMENSUM, i. neut. *Ce qui eſt donné par meſure pour la proviſion.* τὸ σιτομέτριον, ίου.

DIMENSUS, a, um. part. *Qui a meſuré.* διαμετρήσας, ήσασα, ῆσαν. *Qui a été meſuré.* διαμεμετρημένος, η, ον. * διαμετρητὸς, τὴ, τόν.

DIMETIENS, entis. part. Dimetiens linea. *Le diametre.* ἡ διάμετρος, ου.

DIMETIOR, iris, enſus ſum, iri. *Meſurer, compaſſer.* διαμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμέτρηκα. acc.

DIMICATIO, onis. fœm. *Combat.* ἡ ἀγώνισις, εως. * ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ. * τὸ ἀγώνισμα, ατος. || Vitæ Dimicatio. *Effort que l'on fait, au hazard de ſa vie.* ψυχομαχία, ας.

DIMICO, as, avi, atum, are. *Combattre.* ἀγωνί-

ζομαι, *vel* διαγωνίζομαι, fut. med. ἰσομαι, *vel* ιοῦμαι. dat. * διαμάχομαι, fut. med. χῦμαι. dat. *Hazarder ſa vie, combattre juſqu'à perdre la vie.* ψυχομαχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψυχομάχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cum hoſtibus pro juſtitiâ Dimicare. μάχεσθαι πρὸς τὺς πολεμίους ὑπὲρ τῦ δικαίου. || Pro libertate Dimicare. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας διαμάχεσθαι. || De re aliquâ cum aliquo Dimicare. ἀγωνίζεσθαι ὑπέρ τιν@ πρός τινα. || Dimicare, ne ſerviamus. ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῦ μὴ δουλεύειν. || Dimicare in acie. ἀγωνίζεσθαι ἐν ταῖς μάχαις. || Pro aris & focis Dimicare. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀμῦναι. || Pro libertate Dimicare. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀμῦναι. || Fortiter pro re aliquâ Dimicare. ὑπὲρ τιν@ ἐῤῥωμένως ἀμύνεσθαι.

DIMIDIATIM. adv. *Par la moitié.* ἐξ ἡμισείας. * ἡμιτόμως.

DIMIDIATUS, a, um. *Diviſé par la moitié.* ἡμισευθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἡμίτομος, καὶ τὸ ον, ου.

DIMIDIUM, ii. neut. *Une moitié.* τὸ ἥμισυ, εος, ους. * ἡ ἡμίσεια, είας.

DIMIDIUS, a, um. *Demi.* ἥμισυς, εος, ους; ἡμίσεια, είας; ἥμισυ, εος, ους. || Dimidia circuli forma. τὸ ἡμισφαίριον, *vel* ἡμικύκλιον, ίου. || Dimidium anni. τὸ ἡμίετες, εος, ους. || Dimidium cadi. τὸ ἡμικάδιον, ίου. || Heminæ Dimidium. τὸ ἡμικοτύλιον, ίου. || Dimidia pars. ἡ ἡμίσεια, είας (ſupple μοῖρα.)* τὸ ἥμισυ, ε@, ους. * τὸ ἡμίσευμα, ατ@. || Ad Dimidias partes. ἄχρις τῦ ἡμίσεος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Temporis Dimidia pars. ὁ ἥμισυς, *vel* τὸ ἥμισυ τῦ χρόνου. || Dimidia terræ pars. ἡ ἡμίσεια τῆς γῆς, *vel* τὸ ἥμισυ τῆς γῆς. || Dimidia pars illorum quæ habebat. τὰ ἡμίσεα ὧν εἶχε, *vel* τὸ ἥμισυ μέρ@. || Dimidium plus toto. πλεῖον ἥμισυ παντός. || Dimidium facti qui benè cœpit, habet. τὸ καλῶς ἄρξασθαι ἥμισυ παντὸς ἔργου.

DIMINUO, is, nui, nutum, ere. *Diminuer.* μειόω, F. ώσω, P. μεμείωκα, * ἐλασσόω, *vel* ἐλαττόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλάττωκα. acc. || De bonis alicujus Diminuere. ἐλαττῦν τινα. * ἀφαιρεῖσθαί τιν@ τὰ χρήματα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poteſtatem Diminuere. ἐλάττω ποιεῖν τὴν δύναμιν. || Pœnas Diminuere. ἐλάττους ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας. || Reipublicæ bona Diminuta ſunt. τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε. (Vide γίνομαι in anom.) || Omnes mente Diminuuntur. πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται.

DIMINUTIO, onis. fœm. *Diminution.* ἡ μείωσις, εως. * ἡ ἐλάττωσις, εως. * τὸ ἐλάττωμα, ατ@.

DIMINUTUS, a, um. part. *Diminué.* ἐλαττωθεὶς, *vel* μειωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Moindre, inférieur.* ἡττημέν@, η, ον.

DIMISSIO, onis. fœm. *Renvoi, congé.* ἡ ἄφεσις, εως. *Envoi.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. *Delaiſſement.* ἡ ἀπόλυσις, εως.

DIMISSORIUS, a, um. *D'envoi, ou de renvoi.* ἀφετήρι@, ία, ιον. || Dimiſſoriæ litteræ. τὰ ἀφετικὰ γράμματα, ων.

DIMISSUS, a, um. part. *Renvoyé.* ἀφειμέν@, η, ον. * ἀφετὸς, τὴ, τόν. *Envoyé.* ἀποπεμφθεὶς, εῖσα, έν. *Delaiſſé, omis.* ἀπολυθεὶς, θεῖσα, θέν.

DIMITTO, is, ſi, ſum, ere. *Renvoyer, laiſſer aller, donner ſon congé.* ἀφίημι, F. ήσω. (Vide ἵημι. mitto.) *Envoyer.* ἀποστέλλω, F. ελῶ, P. ἀπέσταλκα. * ἀποπέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα. acc. * ἀπολύω, F. ύσω, P. ἀπολέλυκα. accuſ. *Envoyer de tous côtés.* διαπέμπω, F. ψω, P. διαπέπεμφα. acc. *Jetter en bas.* καθιέναι, θίημι, F. ήσω. (V. ἵημι. mitto.) acc. || Dimittit febris. ὁ πυρετὸς παρακμάζει.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem Dimittere & non punire. ἀφιέναι, *ſeu* ἀφεῖναί τινα, καὶ μὴ τιμωρήσασθαι. || Ne eum Dimittatis. μὴ ἀνῆτε αὐτόν. [ἀνιέναι.] Vide ABJICIO.

DIMOTUS, a, um. *Remué.* διακινηθεὶς, *vel* ἀποκινηθεὶς, εῖσα, έν.

DIMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Remuer.* διακινέω, *vel* ἀποκινέω, F. ήσω, P. ἀποκεκίνηκα. acc. *Détourner.* ἐκτρέπω, F. ψω, P. ἐκτέτροφα. acc. *Repouſſer.* ἀπωθέω, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. || Dimovere mentem è ſuâ ſede & ſtatu. ἐξιστάναι. (V. ἵστημι.) acc. || Aliquem Dimovere è *vel* ex poſſeſſione. ἐξελκειν τινὰ τῦ κλήρου. || Dimovere aliquem dignitatis gradu. παρωθεῖσθαί τινα τῆς τιμῆς.

DINUMERATIO, onis. fœm. *Denombrement.* ἡ διαρίθμησις, *vel* ἀπαρίθμησις, εως. *Récapitulation.* ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως.

DINUMERO, as, avi, atum, are. *Dénombrer.* διαριθμέω, *vel* ἀπαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπηρίθμηκα. acc. *Payer.* ἐκτίνω, F. ινῶ, P. ἐκτέτικα. acc.

DIOBOLARIS, & e, is. *De la valeur de deux oboles.* διωβολιαῖος, αία, αῖον. *De vil prix.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

DIOECESIS, is. fœm. *Dioceſe, ou territoire.* ἡ διοίκησις, εως.

DIOECETES, æ. maſc. *Un Gouverneur, ou Lieutenant.* ὁ διοικητὴς, οῦ.

DIOPTRA, æ. fœm. Plin. *Un inſtrument de géometrie pour connoître de loin la grandeur, hauteur, profondeur ou diſtance des choſes: C'eſt auſſi un niveau.* ἡ διόπτρα, ας.

DIOTA, æ. fœm. *Un vaiſſeau à vin ayant deux anſes.* ἡ διώτη, ης.

DIPLOMA, atis. neut. *Lettre patente d'un Prince.* τὸ δίπλωμα, ατ@.

DIPONDIARIUS, a, um. *Valant ou peſant deux livres.* διμναῖος, αία, αῖον. * ὁ, ἡ, τὸ δυοῖν λιτρῶν.

DEPONDIUM, ii. neut. *vel* DIPONDIUS & DUPONDIUS, ii. maſc. *Deux livres.* αἱ δυολίτραι, (ῶν.) *Une monnoie ancienne qui pouvoit valoir huit deniers tournois de France.* τὸ διμναῖον νόμισμα, (ατος.)

DIPSACUM, i. neut. *vel* DIPSACUS, i. maſc. *Chardon à cardeur, herbe.* τὸ δίψακον, ου. * ὁ δίψακ@, ου.

DIPSAS, adis. fœm. *Un ſerpent qui fait mourir de ſoif ceux qu'il a bleſſés.* ἡ διψὰς, άδ@.

DIRADIO, as, avi, atum, are. *Etendre en rayons.* εἰς ἀκτῖνας διΐστημι, F. διαστήσω. (V. ἵστημι.) acc. *Coucher & diſpoſer comme des rais d'une roue.* εἰς στίχους ἀκτινοειδεῖς, διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc.

DIRÆ, arum, fœm. plur. *Furies d'Enfer.* αἱ εὐμενίδες, *vel* ἐριννύες, ων. *Malédictions.* αἱ ἀραὶ, ῶν. * δεῖναὶ ἀραὶ, ῶν. * αἱ παλαμναῖαι ἀραὶ, ῶν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui Diras imprecari. τινὶ ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι, *vel* τινὶ ἀρὰς ἀρήσασ-

θαι. || Diris Devotus. ἀρᾶ ἐνεχόμενος. * ἀρᾶ ἔνοχος. || Ei Diras imprecatus. ἐξώλειαν, vel παντὰ δεινὰ αὐτῷ ἐπαρασάμενος.

DIRECTE & DIRECTO. adv. *Tout droit, directement, en droite ligne.* ἐπ' εὐθύ. * κατ' εὐθεῖαν. * εὐθεία. || Directè deorſum. κάτω κατὰ στάθμην. || Directè dicere. εὐθυλογεῖν, έω, ήσω, P. εὐθυλόγηκα.

DIRECTIO, onis. fœm. *L'action de dreſſer, direction.* ἡ εὔθυνσις, vel ἴθυνσις, εως. *Ligne, trace droite.* ἡ εὐθυωρία, vel ἰθυωρία, ας. || Directio ad veritatem. *L'action de tendre, ou de viſer droit à la vérité.* ὁ στοχασμὸς τῆς ἀληθείας.

DIRECTUS, a, um. part. *Dreſſé.* εὐθυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis, jetté droit.* ὁ καὶ ἡ εὐθύβολος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui va, qui paſſe tout droit.* ὁ καὶ ἡ εὐθύπορος, καὶ τὸ ρον, ου. *Dreſſé droit.* ὁ καὶ ἡ εὐθυτενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *Droit.* εὐθὺς, έος; εὐθεῖα, είας; εὐθὺ, έος.

DIREMPTIO, onis. fœm. *Séparation.* ἡ διάστασις, vel διαίρεσις, εως. *Diſſolution, déciſion.* ἡ διάλυσις, εως.

DIREMPTUS, a, um. part. *Séparé.* διειλημμένος, ένη, ένον. * διαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diſſous, décidé.* διαλυθεὶς, θεῖσα, θέν. * διεστὼς, (ῶτος) στῶσα, στώς.

DIREMPTUS, ûs. maſc. Vide DIREMPTIO.

DIREPTIO, onis. fœm. *Pillage.* vel. ἡ διαρπαγὴ, vel ἁρπαγὴ, ῆς. * ἡ σύλησις, εως.

DIREPTOR, oris. maſc. *Voleur, qui vole.* ὁ διαρπακτὴς, vel ἁρπακτὴς, οῦ. *Qui pille.* ὁ συλητὴς, οῦ.

DIREPTUS, a, um. *Volé, emporté.* διηρπασμένος, ένη, ένον. * διαρπαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Pillé.* συλευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Arraché.* διασπασθεὶς, θεῖσα, θέν.

DIRIBEO, es, ui, itum, ere. *Diviſer, diſtribuer.* διανέμω, F. μῶ, P. διανενέμηκα. acc.

DIRIBITOR, oris. maſc. *Officier qui diſtribue.* ὁ διανομεὺς, έως.

DIRIBITORIUM, ii. neut. *Le lieu où l'on fait la diſtribution de la montre.* τὸ λογιστήριον, ίου.

DIRIGEO, es, gui, ere. *Devenir dur ou roide.* σκληρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. *Devenir roide de froid ou de crainte.* ῥιγόω, ῶ, F. ώσω. * φρίττω, F. ίξω, P. πέφρικα.

DIRIGO, is, exi, ectum, ere. *Dreſſer.* εὐθύνω, F. υνῶ, P. εὔθυγκα. acc. * ὀρθόω, ῶ, F. ώσω, P. ὤρθωκα. acc. *Ordonner.* διευθύνω, vel ἀπευθύνω, F. υνῶ, P. ἀπεύθυγκα. acc. *Ranger en ordre.* παρατάττω, F. ξω, P. τέταχα. *Porter à, adreſſer à.* συντείνω, F. ενῶ, P. συντέτακα. acc. uni. & acc. alt. cum præp. εἰς. *Viſer, tendre.* στοχάζομαι, fut. med. άσομαι. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eò omnia negotia ſua Dirigit. εἰς τοῦτο πάντα τὰ ἑαυτοῦ συντείνει. || Dirigere ad optimum finem. κατευθύνειν πρὸς τὸ κάλλιστον τέλος. || Aliquid ad utilitatem ſuam Dirigere. ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα. || Facta ſua Dirigunt ad opes. ἐν πᾶσι πράγμασιν εἰς τὸ πλοῦτον ἀποβλέπουσι, vel στοχάζονται τοῦ πλούτου.

DIRIMO, is, emi, emptum, ere. *Séparer.* διαλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. * ἀπαρτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήρτηκα. acc. * διαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Accorder, décider.* διαλλάττω, F. ξω, P. διήλλαχα. acc. * διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum Dirimere. τὸν πόλεμον διαλύειν. || Inimicitiam Dirimere. τὴν ἔχθραν διαλύειν. || Amicitias Dirimere. τὰς συνηθείας καὶ φιλίας διαλύειν. || Cùm Diremiſſet litem & contentionem quæ inter vos erat. ἐκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν. || Contentiones Dirimere. τὰς διαφορὰς διαλύεσθαι. || Dirimere ſocietatem alicujus cum aliquo. διαλύσασθαι τὴν οἰκειότητά τινος πρός τινα. || Hanc controverſiam Diremit. ταύτην τὴν ἀμφισβήτησιν διέλυσε.

DIRIPIO, is, ipui, eptum, ere. *Prendre, voler.* διαρπάζω, F. ξω, P. διήρπακα. acc. * ἀφαρπάζω, F. ξω, P. ἀφήρπακα. acc. *Arracher.* διασπάω, F. άσω, P. διέσπακα. acc. *Piller.* συλάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Rompre.* διαῤῥήγνυμι. F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. Vide VASTO. || Bona Diripuerunt. τὰς οὐσίας διηρπάκασι.

DIRUMPO, is, upi, uptum, ere. *Rompre, briſer.* διαῤῥήγνυμι, vel κατάγνυμι (V. anom. in ῥήγνυμι, & ἄγνυμι.) acc.

DIRUPTUS, a, um. part. *Rompu, briſé.* διαῤῥαγεὶς, (έντος,) εῖσα, έν. * κατεῤῥωγὼς, vel διεῤῥωγὼς, (ότος) γυῖα, γός. *Haut & eſcarpé.* ὁ καὶ ἡ ἀποῤῥὼξ, ῶγος. * ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, τὸ ον, ου.

DIRUO, is, rui, rutum, ere. *Abattre, renverſer, mettre par terre.* καθαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. * καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) * acc. *Raſer.* κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc perdit & Diruit civitates. τοῦτο τὰς πόλεις ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει. || Funditus urbem Diruere. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατρέπειν. || Urbem expugnare & Diruere. τὴν πόλιν κατὰ κράτος ἑλεῖν, καὶ ἀπολωλέναι. || Horum mœnia Diruerunt. τὰ τούτων τείχη κατεσκάφασι. || Domum funditùs Diruere. τὸν οἶκον εἰς ἔδαφος κατασκάπτειν, ſeu καταβάλλειν. * τὴν οἰκίαν αὐτοῖς θεμελίοις κατασκάπτειν, vel ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπολωλέναι. || Civitatem planè Diruere. πόλιν εἰς ἔδαφος καταβαλεῖν. * πόλιν εἰς τέλος διαφθείρειν. * πόλιν παντάπασιν ἀνελεῖν. || Urbem funditùs Diruit. τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησε. || Ita ut civitas funditùs Dirueretur. ὥστε ἀνάστατον γενέσθαι ἅπασαν τὴν πόλιν. || Proprias domos Dirui. ἀναστάτους γίνεσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους. || Civitates vi Diruere. τὰς πόλεις βίᾳ κατασκέπτεσθαι, vel ἀναιρεῖν.

DIRUS, a, um. *Terrible.* δεινὸς, ή, όν. *Exécrable.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, καὶ τὸ ον, ου. *Cruel.* ὠμὸς, ή, όν. *Facheux.* χαλεπὸς, πή, πόν.

DIRUTUS, a, um. part. *Abattu.* καθαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. * καταβεβλημένος, η, ον. *Ruiné, raſé.* κατασκαφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

DIS, ditis. maſc. & fœm. & hoc dite, is. neut. *Riche.* πλούσιος, ία, ιον.

DISCALCEATUS, a, um. *Déchauſſé, qui n'a point de ſouliers aux pieds.* ἀνυποδητέων, ῶν, οῦσα, οῦν. * ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου. *Qui a les pieds nuds.* ὁ καὶ ἡ γυμνόπους, ποδος.

DISCALCEO, as, are. *Déchauſſer.* ὑπολύω, F. ύσω. P. ὑπολέλυκα. acc.

DISCAVEO, es, cavi, cautum, ere. *Se donner garde de toutes parts.* διαφυλάττομαι, fut. med. ξομαι.

DISCEDO, is, eſſi, eſſum, ere. *Partir, s'éloigner,*

s'en aller. ἀποχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεχώρηκα. * ἀπέρχομαι, fut. med. ἀπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) gen. perſ. cum ἀπὸ. & gen. loci, cum ἐκ. *Se ſéparer en deux parties, ou partis.* διΐστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι.) *S'entr'ouvrir, parlant du Ciel & de la terre, &c.* χαίνω, F. χανῶ. aor. 1. ἔχηνα. ‖ Diſcedit terra. ἡ γῆ ῥήγνυται, *vel* χάσκει, *ſeu* χαίνει.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ab adminiſtratione Diſcedere. ἐκ τῶν ἐπιμελειῶν ἀπαλλάττεσθαι. ‖ A vitâ Diſcedere. τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι. ‖ Cùm ab urbe Diſceſſiſſet. ἐκ τῆς πόλεως ἀπαλλαγείς. ‖ A magiſtratu Diſcedere. τοῦ ἄρχειν ἐξελθεῖν. ‖ Clam Diſceſſerunt. σιωπῇ ἀπιόντες ᾤχοντο. ‖ Diſcedere in alium locum. εἰς ἄλλον τόπον ἀπαλλάττεσθαι, *vel* ἀποικεῖν. *vel* ἀπελθεῖν, *vel* ἀπιέναι, *vel* ἀναχωρεῖν. Vide DESCISCO.

DISCEPTATIO, onis. fœm. *Different, debat, diſpute.* ἡ διαφορά, ᾶς. * ἡ διάκρισις, εως. * ἡ ἀμφισβήτησις, εως. ‖ Quod in Deſceptationem vocatum eſt, *vel* cecidit. τὸ ἀμφισβητηθὲν, έντος. vocatur, *vel* cadit. τὸ ἀμφισβητήσιμον, ου. *Ce qu'on recherche avec diſputes.* τὸ προβληματῶδες, εος, ους. ‖ Hæc in Diſceptationem non cadunt. οὐκ ἀμφισβητεῖται ταῦτα.

DISCEPTATOR, oris. maſc. *Juge.* ὁ κριτής, οῦ. * δικαστής, οῦ. *Arbitre.* ὁ διαιτητής, οῦ. * ὁ διαγνώμων, ονος.

DISCEPTATRIX, icis. fœm. *Celle qui juge.* ἡ διαιτητική, ῆς. *Une arbitre.* ἡ διαγνώμων, ονος.

DISCEPTO, as, avi, atum, are. *Diſputer, être en different.* ἀμφισβητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφισβήτηκα. *Juger.* διακρίνω, F. νῶ, P. διακέκρικα. acc. *Traiter de.* διαλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) accuſ. ‖ Aliquorum Controverſias Diſceptare. τοῖς ἀμφισβητήσασί τισι διαιτᾶν, άω, F. ήσω, P. διήτηκα. ‖ Diſceptare cauſas. τὰς δίκας διακρίνειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res de quibus Diſceptatum eſt. τὰ ἠμφισβητημένα. ‖ De hoc non Diſceptatur. μηδεὶς περὶ τούτων ἀμφισβητεῖ.

DISCERNICULUM, i. neut. *Poinçon de femme, ou aiguille de tête pour accommoder les cheveux.* ἡ καλαμίς, ίδος. * ἡ βελόνη, ης.

DISCERNO, is, crevi, cretum. *Diſcerner.* διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc. * διαγινώσκω, F. γνώσω. (V. anom. in γινώσκω.) acc. *Diſtinguer.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. accuſ. * διαλέγω, F. λέξω, P. διαλέλεχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Honeſta & turpia Diſcernere. διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ, καί τὰ μή. (ſuple καλά.) ‖ Cautè quædam Diſcernere. εὐλαβῶς διορίζειν τινά. ‖ Intelligentiâ & erudiuione honeſta atque turpia Diſcernimus. συνέσει καὶ παιδείᾳ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. ‖ Diſcerne illos qui arte aſſentantur ab iis, qui cum benevolentiâ te colunt. διόριζε τοὺς τέχνῃ κολακεύοντας, καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας.

DISCERPO, is, pſi, ptum, ere. *Délivrer, mettre en pieces.* διασπαράσσω, F. ξω, P. διεσπάραχα. accuſ. * διασπάω, ῶ, F. άσω, P. διέσπακα. acc. ‖ In membra Diſcerpere. διαμερίζειν, ίζω, F. ίσω, P. διαμεμέρικα. acc.

DISCERPTUS, a, um. part. *Déchiré, mis en pieces.* διασπασθεὶς, θεῖσα, θέν. * διασπαραχθεὶς, θεῖσα, θέν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Diſcerptus mortem obiit. διασπασθεὶς, τὸν βίον ἐτελεύτησε. ‖ Parum abfuit, quin eum Diſcerpſiſſent μικροῦ δεῖν, ἐκεῖνον διεσπάσαντο. ‖ In multas partes Diſcerpi. εἰς μέρη πολλὰ διΐστασθαι.

DISCESSIO, onis. fœm. *Départ, action de s'en aller.* ἡ ἀποχώρησις, *vel* ἀπάλλαξις, εως. * ἡ ἀπαλλαγή, ῆς. *Séparation,* ἡ διάλυσις, εως.

DISCESSUS, ûs. maſc. *Départ.* ἡ ἀποχώρησις, *vel* ἀπάλλαξις, εως. * ἡ ἀπαλλαγή, ῆς. *Ouverture du Ciel & de la terre, qui s'entr'ouvre.* τὸ χάσμα, ατος. ‖ Diſceſſus cœli. τὸ ἐν οὐρανῷ ῥῆγμα, *vel* χάσμα, (ατος.) ‖ Diſceſſus animi à corpore. *Extaſe.* ἡ ἔκστασις, εως. *Sortie de l'ame hors du corps.* ἡ τοῦ βίου ἀπαλλαγή, ῆς.

DISCIDIUM, ii. neut. *Fente, diviſion.* ἡ διακοπή, ῆς. * ἡ διάσχισις, εως.

DISCINCTUS, a, um. part. *Deceint, qui n'eſt pas ceint.* ὁ καὶ ἡ ἄζωστος, τὸ ον, ου. *Qui s'eſt déceint.* ἀπεζωσμένος, η. ον. *Faineant.* ὁ καὶ ἡ ἄζωστος, καὶ τὸ ον, ου.

DISCINDO, is, idi, iſſum, ere. *Fendre.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc. *Séparer en coupant.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. * διατέμνω. (Vide anom. in τέμνω.) acc.

DISCINGO, is, nxi, nctum, ere. *Déceindre, ôter la ceinture.* ἀποζωννύω, *vel* ἀποζώννυμι, F. ζώσω. (V. anom. in ζώννυμι. acc.

DISCIPLINA, æ. fœm. *Inſtruction, enſeignement.* ἡ μάθησις, εως. * τὸ μάθημα, ατος. *Inſtruction, éducation.* ἡ παίδευσις, εως. * ἡ ἀναγωγή, ῆς. ‖ Diſciplina militiæ. *La diſcipline militaire.* ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγή, ῆς.

DISCIPLINABILIS, & e, is. *Qu'on peut enſeigner.* μαθητός, τή, τόν.

DISCIPULA, æ. fœm. *Ecoliere, apprentiſſe.* ἡ μαθήτρια, ας. * ἡ μαθητρίς, ίδος.

DISCIPULUS, i. maſc. *Diſciple, écolier.* ὁ μαθητής, *vel* ἀκροατής, οῦ. *Ecolier domeſtique.* ὁ γνώριμος, ου.

DISCISSUS, a, um. part. *Déchiré.* διασχισθεὶς, εῖσα, έν. * διεσχισμένος, η, ον.

DISCLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Séparer d'avec.* διΐστημι. (V. ἵστημι.) acc. uni. gen. alt. * διείργω, F. ξω, P. διεῖρχα. acc.

DISCO, is, didici, ere. *Apprendre.* μανθάνω, fut. med. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον. (V. anom.) acc. *Etre enſeigné.* διδάσκομαι, fut. med. διδάξομαι. (Vide anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multa adhuc tibi Diſcenda ſunt. πολλὰ μαθεῖν ἔτι ἔχεις. ‖ Hoc à te Diſco. μανθάνω τοῦτο παρά σου. ‖ Quæ nondum Didiciſti, ea addiſcas. ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις. ‖ Facillimè præcepta Diſcere. ῥᾷστα ἰδεῶν λαβεῖν ἐπιστήμην. ‖ Didicit multa. πολυμαθὴς ἐγένετο. ‖ Serò aliquid Diſcere. ὀψιμαθῆ τινος γίγνεσθαι.

DISCOBOLUS, i. maſc. *Qui jette une pierre ou un palet en l'air pour s'exercer.* ὁ δισκοβόλος, ου.

DISCOCTUS, a, um. *Cuit dans quelque liqueur.* ἀφεψηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DISCOLOR, oris. omn. gen. *D'une autre couleur.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόχροος, ους; καὶ τὸ χρόον, ου; χρόυ, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἑτερόχρωμος, καὶ τὸ μον, ου. *De diverſes couleurs.* ὁ καὶ ἡ πολύχροος, ους; τὸ οον, ου.

DISCONVENIO,

DISCONVENIO, is, veni, ventum, ire. *Diſconvenir, être different.* διαφέρω, F. διοίσω. (V. anom. in φέρω.) gen. * διΐσαμαι, fut. med. ςήσομαι. (V. ἵημι.) *Ne s'accorder point.* διαφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφώνηκα.

DISCOQUO, is, coxi, coctum, ere. *Faire cuire dans quelque liqueur.* ἀφέψω, F. ψήσω, P. ἀφήψηκα. accuſ.

DISCORDABILIS, &c, is. *Qui aime la diſcorde.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικ☉, καὶ τὸ κον, ϰ.

DISCORDIA, æ. fœm. *Diſcorde, diſſenſion.* ἡ διχόνοια, ας. * ἡ διχοφροσύνη, ης. * ἡ διαφωνία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inter aliquos Diſcordiam concitare. ςάσεις ἔν τισι ποιεῖσθαι. * εἰς ςάσιν εἰσβάλλειν τινάς. * εἰς διχόνοιαν καθαςῆναί τινας. || Diſſipare Diſcordiam. διαλύειν τὴν ἔχθραν.

DISCORDIALIS, & e, is. *Qui cauſe des diſcordes.* διαφωνητικὸς, κὴ, κόν. * τὴν διχοφροσύνην εἰσφέρων, ϰσα, ον☉.

DISCORDIOSUS, a, um. *Querelleur.* ἐριςικὸς, *vel* ςασιαςικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ φιλόνεικ☉, καὶ τὸ ον, ου.

DISCORDO, as, avi, atum, are. *Ne s'accorder point.* διαφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφώνηκα. *Etre en different, diſputer.* ἐρίζω, F. ίσω, F. ήρικα. acc. * διχογνωμονέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδιχογνωμόνηκα. acc. || Diſcordant inter ſe. διαφωνϰσιν ἀλλήλοις. pro maſc. || Inter ſe Diſcordant, *vel* ſibi invicem Diſcordes ſunt. ςασιάζϰσιν ἐν ἑαυτοῖς. * πρὸς ἀλλήλϰς ςασιάζοντες τυγχάνουσι. * ςασιαςικῶς ἔχϰσι πρὸς αὐτϰ́ς. || Plerique ſibi invicem Diſcordant, & diffidunt. ςασιαςικῶς καὶ ἀπίςως ἔχϰσι πρὸς αὐτϰ̀ς οἱ πλεῖςοι.

DISCORS, ordis. omn. gen. *Qui ne s'accorde pas.* ὁ καὶ ἡ διάφωνος, καὶ τὸ ον, ϰ. * ὁ καὶ ἡ διχογνώμων, καὶ τὸ ον, ον☉. *Qui eſt en different.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ον, ϰ. || Diſcordes ſunt inter ſe. δυσμενῶς, *vel* ἀλλοτρίως ἔχϰσι πρὸς ἀλλήλϰς. * ἀλλοτρίως διάκεινται, *ſeu* διατίθενται πρὸς ἀλλήλϰς.

DISCREPANS, antis. part. *Diſcordant.* ὁ καὶ ἡ διάφωνος, καὶ τὸ ον, ϰ. * διαφωνέων, ῶν, ϰ̃σα, ϰ̃ν. *Qui eſt different.* διαφέρων, ϰσα, ον.

DISCREPANTIA, æ. fœm. *Difference, contrarieté.* ἡ διαφωνία, ας. * ἡ διαφώνησις, εως. * ἡ διαφορὰ, ᾶς.

DISCREPITO, as, avi, atum, are. *Se deſaccorder ſouvent.* συχνάκις διαφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφώνηκα.

DISCREPO, as, pui, & pavi, pitum, are. *Etre diſcordant, ne s'accorder pas en chantant.* ἀπᾴδω, F. άσω, P. ἀπῇκα. * διαφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφώνηκα. *parlant des cordes d'un luth, &c.* ἀπηχέω, F. ήσω, P. ἀπήχηκα. *Etre en different.* διαφέρομαι. (Vide anom. in φέρω.) || Homines qui inter ſe non Diſcrepant. οἱ ἄνθρωποι σφίσιν αὐτοῖς ὁμολογϰ̃ντες. || Qui ipſi ſibi Diſcrepant. διαφερόμενοι σφίσιν αὐτοῖς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ab aliquo Diſcrepare. διαφόρως ἔχειν τινι. || Opinione ab aliquo Diſcrepare, ab alicujus ſententiâ Diſcrepare. τῇ διανοίᾳ διΐςαμαι, *vel* ἀφιςάναι τινός. || Qui ſic ſtudiis Diſcrepant. οἱ ϰ̃τω ἐπιτηδεύμασιν ἀλλήλων ἀφεςῶτες, *vel* διαςάντες. || Multum ab eo Diſcrepat. πάνυ σφόδρα τϰ́του διαφέρει. || Opinionibus Diſcrepare. ταῖς γνώμαις διαφέρειν. || Sæpè Diſcrepant facta cum dictis. πολλάκις τοῖς λόγοις τὰ ἔργα διαφωνεῖ. || Verum Diſcrepat à falſo. τῷ ψεύδει διαφωνεῖ τὸ ἀληθές. || Leges quæ inter ſe Diſcrepant. νόμοι σφίσιν αὐτοῖς ϰ̓χ ὁμολογϰ̃ντες.

DISCRETE. adv. *Séparément.* κεχωρισμένως. *Diſtinctement.* διακεκριμένως. *A part.* χωρίς.

DISCRETIM. adv. Vide DISCRETE. *A part ſoi.* ἰδίᾳ.

DISCRETIO, onis. fœm. *Diſcrétion.* Vide PRUDENTIA. *Diſtinction.* ἡ διευκρίνησις, *vel* διάκρισις, εως. *Séparation.* ἡ διαςολὴ, ῆς. * ἡ διαχώρησις, εως.

DISCRETUS, a, um. *Diſcret.* Vide PRUDENS. *Séparé.* διακεχωρισμέν☉, η, ον. *Diſtingué.* διακεκριμέν☉, η, ον. * διευκρινηθεὶς, εῖσα, ὲν. || Septem in oſtia Diſcretus, a, um. ὁ καὶ ἡ ἑπτάςομος, καὶ τὸ ον, ϰ.

DISCRIMEN, inis. neut. *Différence, diſtinction.* ἡ διάκρισις, εως. * ἡ διαφορὰ, ᾶς. *Séparation.* ὁ διαλλαγὴ, *vel* παραλλαγὴ, ῆς. *Différent, debat.* ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Hazard, danger.* ὁ κίνδυν☉, ϰ. || Offerre ſe in Diſcrimen. κινδυνεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnum eſt inter eos Diſcrimen. πολὺ διαφέρϰσιν ἀλλήλων, *vel* πρὸς ἀλλήλϰς. * πάνυ διαφέρως ἔχϰσι πρὸς ἀλλήλϰς. || Quantùm inter corpus & animam intereſt, tantum inter hanc & illam Diſcrimen eſt. ὅσον ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μέσον, τοσϰ̃τον ἐκείνης καὶ ταύτης τὸ διάφορον. || In extremo Diſcrimine verſatur. κινδυνεύει τὸν ἔσχατον κίνδυνον. || In ſalutis Diſcrimen adducitur. κινδυνεύει κίνδυνον περὶ σωτηρίας, *vel* ὑπὲρ σωτηρίας. || In extrema Diſcrimina venire, *ſeu* incidere. εἰς ἐσχάτϰς κινδύνϰς ἐλθεῖν, *vel*, ἀφικέσθαι. (V. ἔρχομαι & ἱκνέομαι in anom.) || In Diſcrimen adducere. εἰς κίνδυνον, *vel* εἰς ἀγῶνα καθιςάναι τινά. || Cùm civitas in Diſcrimine eſſet. τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις ϰ̓́σης. || In extremis Diſcriminibus verſari, *vel*, eſſe. ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις εἶναι. || Civitas in magno Diſcrimine verſatur. μέγας κίνδυν☉ κατείληφε τὴν πόλιν, id eſt, magnum Diſcrimen invaſit civitatem. (V. καταλαμβάνω. in anom.) || In Diſcrimen libertatis causâ venit. καταλαμβάνει αὐτὸν κίνδυν☉ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. || In ſummo vitæ Diſcrimine poſitus. ἐν ἀγῶνι μεγίςῳ καθεςηκὼς περὶ τϰ̃ σώματος.

DISCRIMINATIM. adv. *Séparément.* διακεκριμένως. * διακεκριμένως. *Différemment, diverſement.* διαφόρως. * διειλημμένως. *Avec peril.* ἐπικινδύνως.

DISCRIMINATUS, a, um. part. *Diſtingué.* διακεκριμέν☉, *vel* διῃρημένος, *vel* διωρισμέν☉, η, ον. *Séparé.* διακεχωρισμέν☉, η, ον.

DISCRIMINO, as, avi, atum, are. *Diſcerner, diſtinguer.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. * διακρίνω, F. νῶ, P. διακέκρικα. * ςέλλω, F. ελῶ, P. διέςαλκα. acc. *Diſtinguer, borner.* ἀφορίζω, *vel* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. accuſ. *Séparer.* διαχωρίζω, F. ίσω, P. διακεχώρικα. acc.

DISCRUCIANDUS, a, um. *Qu'on doit commencer.* διαςρεβλωτέος, α, ον.

DISCRUCIO, as, avi, atum, are. *Tourmenter cruellement.* διαςρεβλόω, ῶ, F. ώσω, διεςρέβλωκα. acc. * βασανίζω, F. ίσω, P. βεβασάνικα. acc.

DISCUBO, as, are, & DISCUMBO, is, ubui, ubitum, ere. *Se coucher.* ἀνακλίνομαι, fut. med. ινοῦμαι. *Se mettre à table à la façon des anciens, ſe*

couchant ſur des lits. καϑακλίνομαι. Vide ACCUMBO. *Etre couché.* κατάκειμαι, futur. med. κείσομαι. (V. anom. in κεῖμαι.)

DISCULUS, i. maſc. *Une petite pierre plate & ronde.* τὸ δισκάριον, ȣ.

DISCUNEATUS, a, um. *Fendu avec un coin.* διεσφηνωμένος, η, ον.

DISCUPIO, is, ivi, itum, ere. *Deſirer fort.* σφόδρα ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * λίαν ἐφίεμαι. (V. anom.) gen.

DISCURRO, is, ri, rſum, ere. *Courir çà & là.* διαθέω, F. θεύσομαι. (V. anom. in θέω.)* περιτρέχω, fut. θρέξω. (V. anom. in τρέχω.) acc. *Diſcourir.* διαλέγομαι, fut. med. ξομαι, *vel* διαλογίζομαι, fut. med. ίσομαι.

DISCURSUS, ûs. maſc. *Courſe deçà & delà.* ἡ διαδρομὴ, *vel* περιδρομὴ, ῆς. *Diſcours.* ἡ διάλεξις, *vel* διαλόγισις, εως.

DISCUS, i. maſc. *Une pierre plate ronde, un palet à jouer.* ὁ δίσκος, ȣ.

DISCUSSIO, onis. fœm. *Enquête.* ἡ ἀνάκρισις, εως. *L'action de ſe diſſiper.* ἡ σκέδασις, εως.

DISCUSSORIUS, a, um. *Qui peut diſſoudre & diſſiper.* διαφορητικὸς, κὴ, κόν.

DISCUSSUM, i. neut. *Ce qui a été examiné & jugé.* τὸ ἀνακριθὲν, έντος.

DISCUSSUS, a, um. part. *Ebranlé.* διασεσεισμένος, η, ον. *Diſſous ou réſous.* διαφορηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DISCUTIENDUS, a, um. *Qu'on doit ébranler.* διασειστέος, α, ον. *Qu'on doit diſſoudre, ou réſoudre.* διαφορητέος, α, ον.

DISCUTIO, is, uſſi, uſſum, ere. *Ebranler.* διασείω, F. είσω, P. διασέσεικα. acc. *Diſſoudre, diſſiper.* διαφορέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφόρηκα. acc. *Renverſer.* διαστρέφω, ῶ, F. ήσω, P. διεστρόφηκα. acc. *Chaſſer, diſſiper, faire paſſer.* λύω, F. λύσω, P. λέλυκα. accuſ. *Diſcuter, examiner,* ἀνακρίνω, F. νῶ, P. ἀνακέκρικα. acc.* ἐξετάζω, F. σω, P. ἐξήτακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orationem accurate Diſcutere. λόγον ἀκριβῶς ἐξετάζειν. || Acta Diſcutere. ἐξέτασιν ποιεῖν τῶν πεπραγμένων. || Triſtitiam Diſcutere. τὴν λύπην ἀναιρεῖν.

DISERTE. adv. *Diſertement.* ἐλλογίμως.* εὐφραδέως. *Clairement.* διαῤῥήδην. *Diſtinctement.* διακεκριμένως.

DISERTIO, onis, fœm. *Diviſion de patrimoine entre cohéritiers.* ἡ διακλήρωσις, εως.

DISERTUS, a, um. *Diſert, qui s'explique bien, & en de beaux termes.* λόγιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἐλλόγιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ εὔγλωσσος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ εὐφραδὴς, τὸ ές, έος.

DISJECTO, as, avi, atum, are. *Jetter çà & là.* διαῤῥιπτάζω, *vel* καταῤῥιπτάζω, F. άσω, P. κατεῤῥίπτακα. acc. * διαῤῥίπτω. Vide DISJICIO.

DISJECTUS, a, um. part. *Jetté çà & là, épars.* διεῤῥιμμένος, η, ον. * διαῤῥιφθεὶς, εῖσα, έν. * διασκεδασθεὶς, εῖσα, έν. *Renverſé, abattu.* καταβεβλημένος, η, ον *Briſé.* ἐκτιναχθεὶς, εῖσα, έν.

DISJICIENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter çà & là.* διαῤῥιπτέος, α, ον.

DISJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jetter çà & là.* διαῤῥίπτω, F. ψω, P. διέῤῥιφα. acc. * διασκεδάζω, F. άσω, P. διεσκέδακα. acc. *Briſer.* ἐκτινάζω, F. άσω, P. ἐκτετίνακα. accuſ. *Renverſer, abattre.* καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) accuſ.

DISJUNCTIO, onis. fœm. *Séparation.* ἡ διάζευξις, εως. * ἡ διάστασις, εως.

DISJUNCTUM, i. neut. *Une propoſition disjonctive.* τὸ διεζευγμένον, ȣ.

DISJUNCTUS, a, um. part. *Deſuni, ſéparé.* διεζευγμένος, η, ον. * διαζευχθεὶς, θεῖσα, θέν. || Disjuncti amici locorum intervallo. οἱ φίλοι κεχωρισμένοι τόποις. || Longiſſimè Disjuncta conjungere. τὰ ποῤῥωτάτω συνάπτειν, ἅπτω, F. άψω, P. συνῆφα. || Disjunctiora. τὰ ποῤῥωτέρω. || Plurimùm à ſe invicem Disjuncta ſunt. πλεῖστον ἀλλήλων κεχώρισται. || Conjungere tam longè inter ſe Disjunctos. συνάγειν τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας. || Situ plurimùm inter ſe Disjuncti. πλεῖστον ἀλλήλων τῇ θέσει διωρισμένοι. || Multùm ab eo Disjunctus eſt. πολὺ διέσταται, *vel* ἀφίσταται τούτου. || Magno intervallo à te Disjunctus. πλεῖστόν σου διεστηκώς. * πολὺ σου διάστημα κεχωρισμένος.

DISJUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Deſunir, ſéparer.* διαζευγνύω, *vel* διαζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. * διΐστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ab alio Disjungere. χωρίζειν τι ἀπό τινος. || Non parvo intervallo Disjungi ab aliquo. οὐκ ὀλίγῳ διαστήματι διείργεσθαι πρός τινα.

DISPALESCO, is, ere, & DISPALOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre divulgué.* διασπείρομαι, fut. paſſ. αρθήσομαι. * διαθρυλλέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

DISPALO, as, are. *Aller çà & là.* πλανάομαι, fut. med. ήσομαι. *Tournoyer.* περιστρέφομαι, fut. paſſ. φθήσομαι.

DISPANDO, is, di, aſſum & anſum, ere. *Etendre.* διατείνω, F. ενῶ, P. διατέτακα. acc. *Ouvrir & déployer.* διαπετάννυμι, F. τάσω. (Vide πετάννυμι.) acc. * διοίγω, F. οίξω, P. διῷχα. acc.

DISPAR, aris. omn. gen. *Inégal, non pareil.* ὁ καὶ ἡ ἄνισος, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. *Diſſemblable.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. *Différent.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DISPARATE. adv. *Séparément.* διεζευγμένως. *Par négation.* κατ' ἀντίφασιν.

DISPARATUS, a, um. *Séparé.* διαζευχθεὶς, θεῖσα, θέν. || Diſparata, orum. neut. plur. *Des contradictoires,* τὰ κατ' ἀντίφασιν.

DISPARILIS, & e, is. idem ac DISPAR.

DISPARILITER. adv. *Inégalement.* ἀνίσως. *Diverſement.* ἀνομοίως. *Différemment.* διαφόρως.

DISPARO, as, avi, atum, are. *Séparer.* διαχωρίζω, F. ίσω, P. διακεχώρικα. acc.

DISPARTIOR, *vel* DISPERTIOR, iris, itus ſum, iri. depon. & DISPARTIO, is, ire. *Departir.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Diviſer en pieces.* διαμερίζω, ίσω, P. διαμεμέρικα. acc. *Diſtribuer.* διανέμω, F. εμῶ, P. διανενέμηκα. acc.

DISPECTUS, ûs. maſc. *Regard de côté & d'autre.* ἡ διάσκεψις, εως. * ὁ διασκοπισμὸς, ȣ̃. *Conſidération pour diſcerner une choſe d'avec une autre.* ἡ διάσκεψις, εως.

DISPELLO, is, uli, ulſum, ere. *Pouſſer en divers endroits.* διωθέω, ῶ, F. διώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. * διωθίζω, F. ίσω, P. διώθικα. acc. *Chaſſer.* διελαύνω, F.

λάσω. (V. anom. in ἐλαύνω.) acc. *Diſſiper.* διαλύω, F. σω P. διαλέλυκα. acc.

DISPENDIOSUS, a, um. *Dommageable.* ὁ καὶ ἡ ζημιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἐπιζήμιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἐπιβλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

DISPENDIUM, ii. neut. *Dépenſe.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. *Perte, dommage.* ἡ βλάβη, ης. * τὸ βλάβος, εος, ους. * ἡ ζημία, ας.

DISPENDO, is, di, ſum, ere. *Dépenſer, employer.* ἀναλίσκω, F. ώσω. (V. anom. in ἁλίσκω.) acc. *Occuper.* ἀσχολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσχόληκα. acc.

DISPENSATIO, onis. fœm. *Diſtribution.* ἡ διανομὴ, ῆς. *Le gouvernement d'une maiſon.* ἡ διοίκησις, εως. *Maniment de quelque choſe.* ἡ διαχείρησις, εως. *Economie.* ἡ οἰκονομία, ας.

DISPENSATOR, oris. maſc. *Dépenſier.* ὁ διανομεὺς, έως. *Celui qui a le maniment du bien d'une maiſon.* ὁ διοικητὴς, οῦ. *Oeconome, bon ménager.* ὁ οἰκονόμος, ου.

DISPENSO, as, avi, atum, are. *Diſpenſer, ou diſtribuer.* διανέμω, F. νεμῶ, P. διανενέμηκα. acc. *Gouverner, avoir le maniment.* διοικέω, ῶ, F. ήσω, P. διῴκηκα. acc. || Diſpenſare res domeſticas. οἰκονομέω, έω, ῶ, F. ήσω, P. ᾠκονόμηκα. acc. * οἰκουρεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾠκούρηκα.

DISPERDENDUS, a, um. *Qu'on doit perdre & détruire.* ἐξολοθρευτέος, α, ον.

DISPERDITIO, onis. fœm. *Deſtruction.* ἡ ἐξολόθρευσις, εως. *Perdition, ruine.* ἡ ἐξώλεια, *vel* ἀπώλεια, ας. *Dégât.* ἡ διαφθορὰ, ᾶς.

DISPERDITUS, a, um. part. *Détruit.* ἐξολοθρευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Perdu, ruiné.* ἀπολωλὼς, (ότος) λυῖα, λός. *Gâté, corrompu.* διαφθαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

DISPERDO, is, didi, ditum, ere. *Détruire.* ἐξολοθρεύω, F. εύσω, P. ἐξωλόθρευκα. accuſ. *Perdre, ruiner.* ἀπολλύω, *vel* ἀπόλλυμι, F. ἀπολέσω, P. ἀπώλεκα. Att. ἀπολώλεκα. (V. anom. in ὄλλυμι.) acc. *Corrompre, gâter.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc.

DISPEREO, is, ivi, & ii, itum, ire. *Périr.* ἀπόλλυμαι, F. 2. med. ἀπολοῦμαι, præter. med. & ἀπόλωλα. (V. anom. in ὄλλυμι.) *Etre perdu & gâté.* διαφθείρομαι, fut. paſſ. φθαρήσομαι. || Diſperii miſer. οἴμοι ἀπόλωλα.

DISPERGENDUS, a, um. *Qu'on doit répandre, ou ſemer çà & là.* διασπαρτέος, α, ον. *Qu'on doit diſſiper.* διασκεδαστέος, α, ον.

DISPERGO, is, ſi, ſum, ere. *Répandre.* διασκεδάννυμι, *vel* διασκεδαννύω, *vel* διασκεδάω, *ſeu* διασκεδάζω, F. άσω, P. διεσκέδακα. acc. *Diſſiper.* διασκορπίζω, F. ίσω, P. διεσκόρπικα. acc. *Semer çà & là.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc. || Vitam Diſpergere in auras. ἀποβιόω, F. ώσω, P. ἀποβεβίωκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Diſpergere in tot partes. εἰς τοσαῦτα μέρη διαιρεῖσθαι, *vel* διανέμειν. || Rumorem Diſpergere. διασπείρειν λόγον. || Uſque in Aſiam nomen Diſpergere. διασπείρειν τοὔνομα εἰς τὴν Ἀσίαν. τοὔνομα, dicitur per Contract. pro τὸ ὄνομα. || Labor eſt cumulum congerere longo tempore: uno autem die eum Diſpergere facile eſt. συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ, ἔργον: ἐν ἡμέρᾳ δὲ μιᾷ διαφορεῖν, ῥᾴδιον.

DISPERSE, & DISPERSIM. adv. *Çà & là, par ci par là.* σποράδην. * διεσκεδασμένως. * διεσπαρμένως.

DISPERSIO, onis. fœm. Vide DISPERSUS, ûs.

DISPERSUS, a, um. part. *Epars.* διεσκεδασμένος, η, ον. *Semé çà & là.* διεσπαρμένος, η, ον. * σποραδικὸς, κὴ, κόν.

DISPERSUS, ûs. maſc. *L'action de répandre çà & là.* ὁ διασκεδασμὸς, οῦ. * ἡ διασπορὰ, ᾶς.

DISPERTIO, is, ivi, itum, ire. Vide DISPARTIOR.

DISPERTITUS, a, um. *Départi.* διῃρημένος, η, ον. *Diviſé en pieces.* διαμερισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diſtribué.* διανεμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

DISPESCO, is, ſcivi, ſcitum, ere. *Séparer, diviſer.* διείργω, F. ξω, P. διεῖρχα. acc. * διαλαμβάνω, fut. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Diſtinguer, borner.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. acc.

DISPICIENTIA, æ, fœm. *Circonſpection, conſidération attentive.* ἡ διάσκεψις, *vel* περίσκεψις, εως.

DESPICIO, is, exi, ectum, ere. *Regarder de côté & d'autre.* περιοράω, ῶ. (V. anom. in ὁράω.) accuſ. *Conſiderer bien.* διασκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. διεσκόπηκα. acc. * διασκέπτομαι, *vel* περισκέπτομαι, fut. med. ψομαι. accuſ.

DISPLICENTIA, æ. fœm. *Chagrin qui fait que nous nous déplaiſons à nous-mêmes.* ἡ δυσαρέστησις, εως.

DISPLICEO, es, cui, citum, ere. *Déplaire.* ἀπαρέσκω, F. έσω. (V. anom. in ἀρέσκω.) dat. * δυσαρεστέω, ῶ, F. ήσω, P. δυσηρέστηκα, *vel* δυσαρεστέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc mihi Diſplicet. ἀπαρέσκει μοι τοῦτο. * ἀπαρέσκει με τοῦτο. || Mihi ludus Diſplicet. ἀπαρέσκει μοι παίζειν. || Diſplicent hæc mihi. οὐχ ἡδέως ἔχω ἐπὶ τούτοις. || Hæc diſſertatio mihi Diſplicet. ταύτῃ διαλέξει δυσχεραίνω. * ταύτην διάλεξιν χαλεπῶς φέρω. || Tales Philoſophi mihi Diſplicent. ἀηδῶς ἔχω τοῖς οὕτω φιλοσοφοῦσι.

DISPLICO, as, cui, & cavi, citum, & catum, are. *Déployer.* ἐξαπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήπλωκα. acc. *Répandre.* διασκεδάζω, F. άσω, P. διεσκέδακα. acc.

DISPLODO, is, ſi, ſum, ere. *Faire du bruit.* ψοφέω, F. ήσω, P. ἐψόφηκα. * διακροτέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκρότηκα. *Décocher.* διασείω, F. είσω, P. διασέσεικα. acc.

DISPOLIABULUM, i. neut. *Dépouillement.* τὸ ἀφιμάτωμα, ατος. *Pillage.* τὸ σύλευμα, ατος.

DISPOLIO, as, avi, atum, are. *Dépouiller.* ἀποδύω, F. ύσω, P. ἀποδέδυκα. acc. * ἀφιματόω, ῶ, F. ώσω, F. ἀφιμάτωκα. acc. *Piller.* διασυλεύω, F. εύσω, P. διασεσύλευκα. acc.

DISPONENDUS, a, um. *Qu'on doit diſpoſer.* διατεθειτέος, α, ον. *Mettre par ordre.* διατακτέος, α, ον.

DISPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Diſpoſer.* διατίθημι, F. θήσω, P. διατέθεικα. acc. *Ordonner, mettre par ordre.* διευθετέω, F. ήσω, P. διευθέτηκα. acc. || Diſponere inſidias alicui. τινὶ ἐπιβουλεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπιβεβούλευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Confeſſione ſublatâ, hæc Diſpoſuit. τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν, εἰς τάξιν ἤγαγε ταῦτα, *vel* εἰς τάξιν καθέστηκε. (V. αἱρέω, ἄγω, & ἵστημι in anom.) || Inſidias Diſponere. ἐνέδραν τίθεσθαι.

DISPOSITE. adv. *Par ordre.* διευθετῶς. * εὐτάκτως.

DISPOSITIO, onis. fœm. *Diſpoſition.* ἡ διάθεσις, εως. *Ordre, action de mettre par ordre.* ἡ διά-

ταξις, εως. *Bel ordre.* ἡ εὐταξία, ας.

DISPOSITOR, oris. maſc. *Celui qui diſpoſe.* ὁ διαθέτης, ου. * ὁ διαθετὴρ, ῆρος. *Qui met en ordre.* ὁ διατακτὴς, vel διακοσμητὴς, οῦ.

DISPOSITUS, a, um. part. *Diſpoſé.* διατεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Rangé, ordonné.* διατεταγμένος, η, ον. * διακοσμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Bien réglé.* ὁ καὶ ἡ εὐδιάθετος, vel εὔτακτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐθήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

DISPOSITUS, ûs. maſc. Vide DISPOSITIO.

DISPUDET, duit, vel ditum eſt, ere. imperſ. *Avoir grand'honte.* διαισχύνομαι, fut. med. νοῦμαι, cum part. Vide PUDET.

DISPULVERO, as, are. *Pulveriſer.* διακονιορτόω, F. ώσω, P. διακεκονιόρτωκα. acc. * διακονίπτω, F. ψω, P. διακεκόνιφα. acc.

DISPUMO, as, avi, atum, are. *Réduire en écume.* διαφρίζω, F. ίσω, P. διήφρικα. acc.

DISPUNGO, is, xi, ctum, ere. *Marquer avec des points.* διαστίζω, F. ίξω, P. διέστιχα. acc.

DISPUTABILIS, & e, is. *Sur quoi l'on peut diſputer, ou diſcourir.* διαλεκτικὸς, κὴ, κόν. *Douteux.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίδοξος, καὶ τὸ ον, ου.

DISPUTANDUS, a, um. *Qu'on doit diſputer.* διαλογιστέος, α, ον.

DISPUTATIO, onis. fœm. *Diſpute.* ἡ διάλεξις, εως. * ὁ διαλογισμὸς, οῦ. || Diſputatio litigioſa. τὸ ἀμφισβητήσιμον, ου. || Controverſias ſuas Diſputatione tranſigere volunt. τὰ πρὸς ἀλλήλους μετὰ λόγον διαλύσασθαι βούλονται.

DISPUTATOR, oris. maſc. *Celui qui diſpute, ou fait diſputer, & diſcourir.* ὁ διαλεκτικὸς, vel λογικὸς, οῦ. || Diſputator ſubtilis. *Pointilleur.* ὁ ἰσχνομυθῶν, οῦντος. *Qui épluche de près.* ὁ ἀκριβολογῶν, οῦντος.

DISPUTATRIX, icis. fœm. *Celle qui diſpute, ou diſcourt.* ἡ διαλεκτικὴ, ῆς.

DISPUTO, as, avi, atum, are. *Diſputer, diſcourir.* διαλέγομαι, fut. med. ξομαι. * διαλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. || Diſputare palam. δημηγορεῖν, ῶ, F. ήσω, P. δεδημηγόρηκα. || Diſputare acutè. διορίζεσθαι, ζομαι, fut. med. ίσομαι. || Diſputare rationem cum operariis conductis διαλογίζεσθαι πρὸς τοὺς ἐργάτας ἐμμίσθους

§ PHR. ISOCR. & DEM. Accuratè de aliquâ re Diſputare. ἀκριβῶς διαλέγεσθαι περί τινος. || Inter ſe de hoc Diſputant. ἀμφισβητοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτου. || De hoc non Diſputatur. οὐκ ἀμφισβητεῖται τοῦτο. || De his nunc Diſputo. περὶ τούτων ἐμὸς ὁ λόγος ἐστί. * περὶ τούτων ποιοῦμαι λόγους.

DISQUIRO, is, ſivi, ſitum, rere. *Chercher avec ſoin.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. * ἐπιζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεζήτηκα. acc. *Conſiderer attentivement.* περισκέπτομαι, fut. med. ψομαι. acc.

DISQUISITIO, onis. fœm. *Soigneuſe recherche.* ἡ ἐξέτασις, εως. * ὁ ἐξετασμὸς, οῦ. || Aliquem in Diſquiſitionem vocare. τινὰ εὐθύνειν, ύνω, F. υνῶ, P. εὔθυγκα. || Quod in Diſquiſitione poſitum eſt. τὸ ἀμφισβητήσιμον, ου. * τὸ ἀμφισβήτημα, ατος.

DISRARO, as, avi, atum, are. *Faire plus clair, rendre moins dru & épais.* ἀραιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠραίωκα. acc. * διαχαλάω, ῶ, F. άσω, P. διακεχάλακα. acc.

DISRUMPO, is, rupi, ruptum, ere. *Briſer, rompre.* διαῤῥήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. || Diſrumpi. *Crever de dépit.* διαῤῥήγνυσθαι, vel ὑπὸ τῆς ἀγανακτήσεως διαῤῥήγνυσθαι.

DISRUPTIO, onis. fœm. *Rupture.* ἡ ἀνάῤῥηξις, εως.

DISRUPTUS, a, um. *Rompu, briſé.* διαῤῥαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Eſcarpé.* ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥωξ, ωγος. *Qui a une rupture, ou deſcente de boyau.* ὁ κηλήτης, ου.

DISSAVIOR, aris, atus ſum, ari. *Baiſer par affection.* καταφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφίληκα. accuſ. *avec joie.* περιχαρῶς φιλέω, ῶ. acc.

DISSECO, as, cui, ctum, are. *Fendre, diviſer.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc. *Couper en pieces.* διατέμνω. (V. anom. in τέμνω.) acc. * διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. *Faire une diſſection ou anatomie.* ἀνατέμνω. acc.

DISSECTUS, a, um. part. *Fendu.* διασχισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Coupé en pieces.* διατομηθεὶς, vel διακοπεὶς, εῖσα, έν. *Dont on a fait l'anatomie.* ἀνατετμημένος, η, ον.

DISSEMINO, as, avi, atum, are. *Semer çà & là.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc. *Epandre.* διασκεδάννυμι, F. άσω. (V. anom. in σκεδάννυμι.) acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Rumores Diſſeminare. λόγους διασπείρειν. || Famam Diſſeminare. φήμην διαδιδόναι. || Nomen Diſſeminare per Aſiam. τοὔνομα εἰς τὴν Ἀσίαν διασπείρειν.

DISSENSIO, onis. fœm. *Diſſenſion, diſcorde.* ἡ διχόνοια, οίας. * ἡ διχοφροσύνη, ης. * ἡ διχοστασία, ίας. *Deſaccord.* ἡ διαφωνία, ας. * ἡ διαφώνησις, εως. || Diſſenſionem novam commovere. καινουργεῖν, ῶ, F. ήσω, P. κεκαινούργηκα. * καινοπραγεῖν, ῶ, F. ήσω, P. κεκαινοπράγηκα.

DISSENSUS, ûs. maſc. *Diſſenſion, diſcorde.* ἡ διχόνοια, οίας. * ἡ διαφώνησις, εως. *Contrarieté.* ἡ ἐναντίωσις, εως.

DISSENTANEUS, a, um. *Différent, qui ne s'accorde pas, parlant des choſes.* ὁ καὶ ἡ διάφωνος, vel διάφορος, τὸ ον, ου. dat. *Non convenable.* ἀπεοικὼς, (ότος) κυῖα, κός. dat. || Ab actionibus Diſſentanea ſcribere. γράφειν ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις.

DISSENTIO, is, ſi, ſum, ire. *Etre de differente opinion.* διχονοέω, vel διχογνωμονέω, vel διχοστατέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδιχοστάτηκα. *Ne s'accorder point.* διαφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφώνηκα. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Tu ab illis hac de re Diſſentis. οὐ σὺ τὴν αὐτὴν γνώμην ἐκείνοις περὶ τούτου ἔχεις. || Ab eo Diſſentio. οὐχ ὁμοίως αὐτῷ ἔχω τῆς γνώμης. || Inter ſe opinione Diſſentiunt. διΐστανται, vel ἀφίστανται ἀλλήλων τῇ διανοίᾳ. || In multis rebus cum eo Diſſentio. ἐν πολλοῖς αὐτοῦ διέστηκα, vel ἀφέστηκα. || Ab aliorum ſtudiis Diſſentiens. ἄλλων ἀφεστὼς τοῖς ἐπιτηδεύμασι. || Ab aliquo multùm Diſſentire. πολὺ διαφέρειν τινὸς ταῖς δόξαις. || Dictis facta Diſſentiunt. τοῖς λόγοις τὰ ἔργα διαφωνεῖ. || Ab aliorum opinione longè Diſſentire. παραπολὺ τῶν ἄλλων ἐξαλλάττεσθαι διανοίας. || Quæ à majoribus Diſſentiunt. ἃ τοῖς ἤθεσι μὴ προσήκει, vel οὐχ ἁρμόττει. || A ſeipſo Diſſentire. ὑπεναντία λέγειν ἑαυτῷ. || Orator hic à ſe ipſo Diſſentit. ὁ ῥήτωρ ὑπεναντία λέγει αὐτὸς ἑαυτῷ. || Multùm ab aliorum moribus Diſſentit. πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἤθη ἀλλοτριώτατα ἔχει. || Ab eo Diſſentit. διαφόρως ἔχει τούτῳ.

DISSEPIMENTUM, i. neut. *Un entre-deux.* τὸ διάφραγμα, ατ☉.

DISSEPIO, is, pſi, ptum, ire. *Séparer.* διαφράττω, F. άξω. P. διαπέφραχα. acc. *Diviſer.* διαχωρίζω, F. ίσω, P. διακεχώρικα. acc.

DISSEPTUM, i. neut. *Clôture, ſéparation.* τὸ διάφρακτον, ȣ. * τὸ διάφραγμα, ατ☉.

DISSERENAT, abat, are. imperſ. *Il fait beau tems.* εὐδιάζει imperf. εὐδίαζε. * διαιθριάζει. imperf. διηθρίαζε.

1. DISSERO, is, evi, itum, ere. *Semer çà & là.* διασπείρω, F. ερῶ, F. διέσπαρκα.

2. DISSERO, erui, ertum, ere. *Diſputer, diſcourir de.* διαλέγομαι, fut. med. ξομαι. * διαλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. || Diſſerendi ratio, *vel* ars. ἡ λογικὴ, ῆς. * ἡ διαλεκτικὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De his ſic auditoribus Diſſerere. περὶ τȣ́των ȣ̈τως διεξιέναι τοῖς ἀκȣ́ȣσι. || De aliquâ re apud aliquem Diſſerere. διεξιέναι τι πρός τινα. (Vide εἶμι in anom.) || Hac de re Diſſerere. διελθεῖν περὶ τȣ́τȣ. * διελθεῖν τȣ̃το τῷ λόγῳ. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Accuratè de aliquâ re Diſſerere. ἀκριβῶς διεξελθεῖν περί τιν☉, ȣ. || Breviter de aliquâ re Diſſerere. διὰ βραχέων ποιεῖσθαι λόγȣς περί τιν☉. || Pluribus verbis, *ſeu* copioſè hac de re Diſſeruit. περὶ τȣ́τȣ πλείȣς λόγȣς ἐποιήσατο. || Multò brevius Diſſeremus de illis. πολὺ συντομώτερον διαλεχθησόμεθα περὶ αὐτῶν (συντόμως. Conciſè.) || De libertate apud vos Diſſero. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πρὸς ὑμᾶς ποιȣ̃μαι τȣ̀ς λόγȣς.

DISSERTATIO, onis. fœm. *Diſpute, diſſertation, diſcours.* ὁ διαλογισμὸς, ȣ̃. * ἡ διάλεξις, εως.

DISSERTO, as, avi, atum, are. Vide DISSERO.

DISSIDENTIA, æ. fœm. *Diſcorde, différent.* ἡ διεδρία, ας. * ἡ διάστασις, εως. * ἡ διαφορὰ, ᾶς.

DISSIDEO, es, edi, eſſum, ere. *N'être pas d'accord.* διΐσταμαι, fut. med. διαστήσομαι. (V. ἵστημι.) *Etre en différent.* διαφέρομαι, fut. med. οἴσομαι. (V. anom. in φέρω.) *Tenir un autre parti.* διχοστατέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδιχοστάτηκα. πρὸς, acc. || Inter ſe Diſſident. ἀλλήλων ἀφίστανται, *vel* διΐστανται. || In multis rebus ab eo Diſſidet. ἐν πολλοῖς διΐσταται τȣ́τȣ, *vel* διέστη τȣ́τȣ. || Animis & ſententiâ Diſſidere. τῇ διανοίᾳ ἀφίστασθαι. || Qui ſic ſtudiis Diſſident. οἱ ȣ̈τω ἐπιτηδεύμασιν ἀλλήλων ἀφεστῶτες. || Diſſident inter ſe. στασιαστικῶς ἔχȣσι πρὸς αὐτȣ́ς. * στασιάζȣσι πρὸς ἀλλήλȣς. || Diſſidere inter ſe. δυσμενῶς, *vel* ἀλλοτρίως ἔχειν πρὸς ἀλλήλȣς. || Hac de re ab illo Diſſidet. διαφέρει ἐκείνȣ τȣ́τῳ. * διαφέρεται πρὸς ἐκεῖνον ἐν τȣ́τῳ.

DISSIDIUM, ii. neut. *Diſſenſion.* ἡ διεδρία, ας. * ἡ διάστασις, εως. * ἡ διχοστασία, ίας. *Différent.* ἡ διαφορὰ, ᾶς. || Diſſidium dare, excitare. διαστασιάζειν, άζω, F. άσω, P. διεστασίακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Diſſidia inter aliquos excitare. στάσεις ποιεῖσθαι ἔν τισι. || Inter eos Diſſidium eſt. διαφέρονται, *vel* διαφόρως ἔχȣσι πρὸς ἀλλήλȣς.

DISSILIO, is, lui, & livi, ultum, ire. *Sauter çà & là.* ἀποπηδάω, *vel* ἐκπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπήδηκα. *Rejaillir.* διαπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεπήδηκα. * διάλλομαι, fut med. αλȣ̃μαι.

DISSIMILIS, & e, is. *Diſſemblable.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοι☉, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. *Divers.* ἑτεροῖος, *vel* ἀλλοῖος, οία, οἶον. ἀπὸ. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multum ei Diſſimilis eſt. πολὺ τȣ́τȣ διαφέρει. || In eo valdè Diſſimiles ſunt inter ſe. τȣ́τῳ πάνυ σφόδρα διαφέρȣσιν ἀλλήλων. || Sibi ipſi Diſſimilis. ἑαυτῷ διαφερόμενος. || Alii Diſſimilis eſt. πρὸς ἄλλȣς διαφέρεται. || Vitæ inſtituto alicui Diſſimilis. τῇ προαιρέσει τȣ̃ βίȣ ȣ̓χ ὅμοιός τινι. || Aliis omninò Diſſimilis eſt. ȣ̓δὲν ὁμοίως ἔχει τοῖς ἄλλοις. || Diſſimili ab iis naturâ eſt. ȣ̓χ ὁμοίως τȣ́τοις ἔχει τὴν φύσιν.

DISSIMILITER. adv. *D'une maniere Diſſemblable.* ἀνομοίως. * ἀπεοικότως.

DISSIMILITUDO, inis. fœm. *Différence, diverſité.* ἡ ἀνομοιότης, ητ☉. || Diſſimilitudinem habere ab aliquâ re. τινὶ ἀπεοικέναι. (V. anom. in εἴκω.)

DISSIMULANTER. adv. *En diſſimulant, faiſant ſemblant de dire autre choſe.* εἰρωνικῶς. *Sans faire ſemblant de rien.* μὴ προσπεποιημένως. || Diſſimulanter facere. μὴ προσποιεῖσθαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc. *vel* cum infin.

DISSIMULANTIA, æ. fœm. *Diſſimulation, ironie.* ἡ εἰρωνεία, ας. *Quand on ne fait pas ſemblant de faire quelque choſe.* τὸ μὴ προσποιεῖσθαι. (Infin. pro nomine.)

DISSIMULATIM. adv. V. DISSIMULANTER.

DISSIMULATOR, oris. maſc. *Qui diſſimule, qui ne fait pas ſemblant de rien.* ὁ μὴ προσποιȣ́μενος, ȣ. *Qui diſſimule en parlant.* ὁ εἴρων, ων☉.

DISSIMULO, as, avi, atum, are. *Diſſimuler en parlant, parler par ironie.* εἰρωνεύω, F. εύσω, P. εἰρώνευκα. acc. *Ne faire pas ſemblant.* μὴ προσποιέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc. *vel* infin. || Diſſimulare aliquem veſte. τινὶ τὴν ἐσθῆτα μεταῤῥυθμίζειν, ίζω, F. ίσω, P. μετεῤῥύθμικα. || Qui, quæ, quod Diſſimulari non poteſt. ὁ καὶ ἡ ἀπροσποίητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Injuriam Diſſimulat. μὴ προσποιεῖται ἀδικεῖσθαι. || Gaudium Diſſimulant. μὴ προσποιȣ̃νται χαίρειν. * ἡδονὴν ȣ̓ προσποιȣ̃νται. Vide CELO. SPECIES.

DISSIPABILIS, & e, is. *Qui ſe répand aiſément.* ὁ καὶ ἡ διασκέδαστος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Aiſé à diſſiper.* ὁ καὶ ἡ διαφορητὸς, καὶ τὸ ον, ȣ̃.

DISSIPATIO, onis. fœm. *Diſſipation.* ἡ διαφόρησις, εως. * ἡ διασκέδασις, εως. *Folle dépenſe.* ἡ ἀνάλωσις, εως.

DISSIPATUS, a, um. part. *Diſſipé.* διαφορηθεὶς, θεῖσα, θέν. * διασκεδασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Semé çà & là.* διεσπαρμέν☉, η, ον. *Rompu & ſéparé.* διεστὼς, (ῶτος) στῶσα, σώς. *Depenſé follement.* ἀναλωθεὶς, εῖσα, έν.

DISSIPO, as, avi, atum, are. *Répandre çà & là, diſſiper.* διασκεδάννυμι, *vel* διασκεδαννύω, F. άσω. (V. anom in σκεδάννυμι.) acc. *Diſſiper, diſſoudre.* διαφορέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφόρηκα. acc. *Semer çà & là.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc. *Mettre en pieces çà & là.* καταμερίζω, F. ίσω, P. καταμεμέρικα. acc. *Rompre & ſéparer.* διΐστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι) acc. *Dépenſer follement.* διαπαθάω, ῶ, F. ήσω, P. διεπάθηκα. acc. * ἀναλίσκω. (V. anom. in ἁλίσκω.) acc. || Diſſipare diſcordiam. *Vuider un différent.* τὴν ἔριδα διαλύειν, λύω, F. σω, P. λέλυκα. || Medicamenta quæ Diſſipant. τὰ διαφορητικὰ φάρμακα, (ων.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Labor eſt cumulum longo tempore congerere; uno autem die eum Diſſipare facile eſt. ἔργον, συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ, ἐν ἡμέρᾳ δὲ μιᾷ διαφορῆσαι ῥᾴδιον. || Rumorem Diſſipare. λόγον διαδιδόναι, vel διασπείρειν, vel διαθρυλλεῖν. || Diſſipare patrimonium. τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀναλῶσαι. * τὴν καταλειφθεῖσαν οὐσίαν προσαναλίσκειν.

DISSITUS, a, um. *Epars, répandu çà & là.* διεσπαρμένος, η, ον. *Séparé, éloigné.* ἀπαχθεὶς, θεῖσα, θέν. Vide DISJUNCTUS.

DISSOCIABILIS, & e, is. *Qui ſe ſépare, que l'on ne peut joindre.* διαςατὸς, vel διαλυτὸς, τή, τόν. *Qui fuit la compagnie.* ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, καὶ τὸ ον, ου.

DISSOCIATIO, onis. fœm. *Séparation.* ἡ διάςασις, vel διάλυσις, vel διαίρεσις, εως. * ἡ διάζευξις, εως. *Nulle communication.* ἡ ἀκοινωνησία, ίας.

DISSOCIO, as, avi, atum, are. *Deſunir, ſéparer ce qui eſt joint.* ἀποζευγνύω, vel ἀποζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. * διΐςημι, F. ςήσω. (V. ἵςημι.) acc. *Rompre.* διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc. || Diſſociari locis. τοῖς τόποις διοικίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

DISSOLUBILIS, & e, is. *Aiſé à diſſoudre.* ὁ καὶ ἡ διαλυτὸς, τὸ ὸν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ εὔλυτος, τὸ ον, ου.

DISSOLVO, is, olvi, olutum, ere. *Diſſoudre.* διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc. *Défaire.* ἀπολύω, F. ύσω, P. ἀπολέλυκα. acc. *Faire fondre.* τήκω, F. ξω, P. χα. acc. || Qui, quæ, quod Diſſolvi non poteſt. ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, καὶ τὸ ον, ου. || Diſſolvere pœnam. τὴν ζημίαν ἐκτῖσαι, ίω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα. || Per partes Diſſolvi. διαμερίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. σθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicitias Diſſolvere. συνηθείας, vel φιλίας διαλύειν. || Fœdera Diſſolvere. τὰ συμβόλαια διαλύειν. || Si autem cum ipſis amicitiam Diſſolveritis. ἂν δὲ διαλύσησθε τὴν πρὸς τούτους φιλίαν. || Totam cognationem Diſſolvere. συγγένειαν πᾶσαν διαλύεσθαι. || Æs alienum Diſſolvere. τὰ χρέα διαλύειν.

DISSOLUTE. adv. *Diſſolument.* ἐκλελυμένως. * ἀνειμένως. *En ſe relachant.* ἀνειμένως. * ἀνέτως. || Diſſolutè vivere. ἀνειμένως ζῆν. * ἀνειμένον βίον διάγειν.

DISSOLUTIO, onis. fœm. *Séparation des choſes jointes.* ἡ διάλυσις, εως. *Perte, ruine.* ἡ διάλυσις, εως. * ἡ διάσπασις, εως. *Réſolution d'une queſtion.* ἡ λύσις, εως. || Diſſolutio criminis. ἡ τοῦ ἐγκλήματος ἀνασκευή, ῆς. || Diſſolutio naturæ. ἡ διαφθορὰ, ᾶς.

DISSOLUTUS, a, um. *Délié.* ἐκλελυμένος, ένη, ένον. *Diſſous.* διελελυμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ διάλυτος, τὸ ον, ου. *Diſſolu, déréglé.* ἀνειμένος, ένη, ένον. * ἄνετος, τη, τον. || Diſſoluta conſuetudo. ἡ περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγία, ας. || Adoleſcens diſſolutus. ὁ νέος ἀνάγωγος, ου. vel ἀνειμένος, ου. *Faineant.* ὁ νέος ἐκμελὴς, (έος, οῦς.)

DISSONO, as, ui, nitum, are. *Ne s'accorder pas.* διαφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφώνηκα. *En chantant.* ἀπᾴδω, F. ᾄσω, P. ἀπῇκα. gen. *N'avoir pas un même ſon.* ἀπηχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήχηκα.

DISSONUS, a, um. *Diſcordant, parlant d'un ſon ou d'une voix.* ὁ καὶ ἡ ἀπῳδὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ διάφωνος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀπηχὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς. dat. *Différent.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ον, ου. gen.

DISSUADEO, es, ſi, ſum, ere. *Diſſuader.* μεταπείθω, F. είσω, P. μεταπέπεικα. acc. *Détourner.* ἀποτρέπω, vel διατρέπω, F. ψω, P. διατέτροφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui bellum Diſſuadere. τοῦ πολέμου, vel τοῦ πολεμεῖν ἀποτρέπειν τινά. || Iis de contentione Diſſuadere. σύμβουλος αὐτοῖς γίνομαι περὶ τοῦ μὴ φιλονεικεῖν.

DISSUASIO, onis. fœm. *Diſſuaſion.* ἡ μετάπεισις, εως. *L'action de détourner.* ἡ ἀποτροπή, ῆς.

DISSUASOR, oris. maſc. *Qui détourne.* ὁ ἀποτρέπων, οντος. acc. * ὁ ἀποτρεπτικὸς, οῦ. *Qui diſſuade.* ὁ μεταπείθων, οντος. acc.

DISSUAVIOR. Vide DISSAVIOR.

DISSULTO, as, avi, atum, are. *Rejaillir, ſauter çà & là.* διαπηδάω, vel ἀναπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναπεπήδηκα. * καθάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι.

DISSUO, is, ſui, utum, ere. *Decoudre.* ἀποῤῥάπτω, F. ψω, P. ἀπέῤῥαφα. acc. * διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα.

DISSUTUS, a, um. part. *Découſu.* ἀποῤῥαμμένος, η, ον. * ἀποῤῥαφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * διαλελυμένος, η, ον.

DISTABESCO, is, tabui, ere. *Se fondre & ſe conſumer.* διατήκομαι, fut. med. ηχθήσομαι. *Se flétrir.* ἀπομαραίνομαι, fut paſſ. ανθήσομαι.

DISTÆDET, debat, duit, & æſum eſt. *S'ennuyer, ſe fâcher.* δυσανασχετέω, ῶ, F. ήσω, P. δυσανεσχέτηκα. Vide TÆDET.

DISTANS, antis. part. omn. gen. *Diſtant, éloigné.* διεςὼς, (ῶτος) ςῶσα, ςὸς. gen. *Abſent.* ἀπέχων, (οντος) χουσα, χον. gen.

DISTANTIA, æ. fœm. *Eloignement, diſtance.* ἡ ἀπόςασις, εως. * ἡ διάςασις, εως. * τὸ διάςημα, ατος. *Abſence.* ἡ ἀποχὴ, ῆς. *Différence.* ἡ διαφορὰ, ᾶς. Vide DISTO.

DISTENDO, is, di, tum, & ſum, ere. *Etendre çà & là.* διατείνω, vel ἐκτείνω, F. ενῶ, P. ἐκτέτακα. acc.

DISTENSIO, onis. fœm. *Extenſion, élargiſſement.* ἡ διάτασις, vel διάσπασις, εως. * ὁ διασπασμὸς, οῦ. || Diſtenſio nervorum. ὁ τέτανος, ου. || Diſtenſione nervorum exceptus. *Celui qui a les nerfs retirés.* τετανικὸς, κὴ, κόν.

DISTENTO, as, avi, atum, are. *Etendre, ou faire étendre.* διατείνομαι, fut. med. ενοῦμαι. acc. *Etendre ſouvent.* πολλάκις διατείνω, F. ενῶ, P. διατέτακα. acc. *Emplir.* πληρόω, F. ώσω, P. πεπλήρωκα. acc. uni. gen. alt.

1. DISTENTUS, a, um. part. à Diſtendo. *Etendu de toutes parts.* διατεταμένος, η, ον. *Plein de tous côtés.* διαπληρωθεὶς, εῖσα, έν.

DISTENTUS, ûs. maſc. Vide DISTENSIO.

2. DISTENTUS, a, um. part. à Diſtineo. Cic. *Empêché, occupé.* περισπασθεὶς, θεῖσα, θέν. * διενεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Retenu.* κατασχεθεὶς, θεῖσα, θέν.

DISTERMINO, as, avi, atum, are. *Diviſer, ſéparer.* διαχωρίζω, F. ίσω, P. διακεχώρικα. acc. *Borner entre-deux.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα, acc.

DISTERO, is, trivi, tritum, ere. *Broyer fort.* διατρίβω, vel κατατρίβω, F. ψω, P. κατατέτριφα. acc. *Amenuiſer.* διαλεαίνω, ῶ, F. άσω, P. διαλελείακα. acc.

DISTICHUM, i. neut. *Un diſtique, deux vers.* τὸ δίςιχον, ου. || Diſtichum hordeum. ἡ δίςιχος κριθή, (ῆς.)

DISTILLATIO, onis. fœm. *Diſtillation.* ὁ ςαλαγ-

γμὸς, *vel* καλασαγμὸς, ȣ̃. * ἡ ἀπόσαξις, εως. * ἡ καλάῤῥευσις, εως. *Catarre.* ὁ καλάῤῥοος, καθάῤῥȣς. gen. ȣ̃

DISTILLO, as, avi, atum, are. *Diſtiller, dégoutter.* ἀποςάζω, F. ξω, P. ἀπέςαχα. * καλαῤῥέω, F. ῥεύσω. (V. anom. in ῥέω.) acc. *Verſer en diſtillant.* ἀποςάζω, F. άξω, P. ἀπέςαχα. acc.

DISTINCTE. adverb. *Diſtinctement.* διωρισμένως. * εὐκρινέως, *vel* εὐκρινῶς. *Séparément.* διακεκριμένως.

DISTINCTIO, onis. fœm. *Diſtinction.* ἡ διόρισις, εως. ὁ διορισμὸς, ȣ̃. *Diverſité, ſéparation.* ἡ διάκρισις, εως. * ἡ διαςολὴ, ῆς. *Bel ordre.* ἡ διάταξις, *vel* διακόσμησις, εως.

DISTINCTUS, a, um. part. *Diſtinct.* διωρισμένος, ένη, ένον. * διορισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Séparé.* διακριθεὶς, θεῖσα, θέν. *Bien diſtingué, net.* ὁ καὶ ἡ εὐκρινὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *En bel ordre.* ὁ καὶ ἡ εὔτακτος, τὸ ον, ȣ. *Diverſifié.* πεποικιλμένος, η, ον. ‖ Sermo Diſtinctus. ἡ εὐκρινεία, είας. ‖ Varietate Diſtinctus mundus. ὁ κόσμος πεποικιλμένος, ȣ.

DISTINCTUS, ûs. maſc. Vide DISTINCTIO.

DISTINEO, es, inui, entum, ere. *Occuper, empêcher.* περισπάω, ῶ, F. άσω, P. περιέσπακα. acc.

DISTINGUO, is, xi, ctum, ere. *Diſtinguer.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. acc. *Diſcerner.* διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc. *Diviſer, ſéparer.* διΐςημι, F. ςήσω. (V. ἵςημι.) acc. * διαςέλλω, F. ελῶ, P. διέςαλκα. acc. *Marquer.* διαςίζω, F. ίξω, P. διέςιχα. acc. *Diverſifier.* διαποικίλλω, F. ιλῶ, P. διαπεποίκιλκα. acc. *Embellir.* διακοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκόσμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cautè quædam Diſtinguere. εὐλαβῶς διορίζειν τινά. ‖ Accuratè & evidenter Diſtincta. ἀκριβῶς καὶ σαφῶς διωρισμένα. ‖ Intelligentiâ atque eruditione, honeſta & turpia Diſtinguimus. συνέσει καὶ παιδεία διαγινώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά, *vel* διαλογιζόμεθα τὰ καλὰ, καὶ τὰ μή.

DISTO, as, are. *Etre éloigné.* διΐςαμαι, fut. med. διαςήσομαι. (Vide ἵςημι.) gen. *Etre abſent.* διέχω, *vel* ἀπέχω, F. ἀφέξω. (V. anom. in ἔχω.) gen. *Etre ſéparé.* ἀφίςαμαι, fut. med. ςήσομαι. (V. ἵςημι.) gen. *Etre différent.* διαφορέω, F. ήσω, P. διαπεφόρηκα. gen. * διαφέρω, F. διοίσω. (V. anom. in φέρω.) gen. perſ. dat rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multùm ab eo Diſtat. πολὺ τȣ́τȣ διΐςαται, *vel* ἀφίςαται. ‖ Qui à ſe invicem Diſtant. οἱ ἀλλήλων διεςῶτες. * ἀλλήλων χωρὶς γεγονότες. * μακρὰν ἀλλήλων ἀπόντες. ‖ Longè Diſtare ab aliquo. μακρὰν εἶναι ἀπό τινος. ‖ Procul ab eo loco Diſtat. πόῤῥω κεῖται τόπȣ τȣ́τȣ. ‖ Longiùs ab eo Diſtamus. ποῤῥωτέρω τȣ́τȣ γινόμεθα. ‖ A Græciâ procul Diſtant. ποῤῥωτάτω τῆς Ἑλλάδος εἰσί. ‖ Moribus inter ſe Diſtant. τοῖς ἤθεσι διαφέρȣσιν ἀλλήλων.

DISTORQUEO, es, ſi, rtum, ere. *Détourner, tordre.* διαςρέφω, F. ψω, P. διέςρεφα. acc. * παρατρέπω, F. ψω, P. παρατέτρεφα. acc.

DISTORTIO, onis. fœm. *Détorſe, tortuoſité.* ἡ διαςροφὴ, ῆς.

DISTORTISSIMUS, a, um. *Fort tortu, contrefait.* διεςραμμενώτατος, άτη, ατον.

DISTORTUS, a, um. part. *Tors, ou tortu.* διεςραμμένος, ένη, ένον. *Contrefait.* ὁ καὶ ἡ διάςροφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DISTRACTIO, onis. fœm. *Aliénation, diſtraction.* ὁ διασυρμὸς, ȣ̃. *Arrachement, ſéparation.* ἡ διάσπασις, *vel* διάςασις, εως.

DISTRACTUS, a, um. part. *Diſtrait.* διασεσυρμένος, ένη, ένον. *Séparé.* διεςὼς, (ῶτος) ςῶσα, ςώς. *Tiré de côté & d'autre.* περιεσπασμένος, ένη, ένον. ‖ Diſtractos in amicitiam reducere. τȣ̀ς ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρȣς ὄντας συςῆσαι.

DISTRAHO, is, xi, ctum, ere. *Tirer de côté & d'autre.* διασπάω, *vel* περισπάω, ῶ, F. άσω, P. περιέσπακα. acc. *Diſtraire.* διασύρω, F. υρῶ, P. διασέσυρκα. acc. *Séparer.* διΐςημι, F. ςήσω. (V. ἵςημι.) acc. *Aliéner, vendre.* ἀλλοτριόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλλοτρίωκα. ‖ Diſtrahor ut plurimùm in Philoſophiâ. ἀπάγομαι ἐπὶ τὸ πλεῖςον φιλοσοφῶν, ȣ̃ντος. (pro maſc.) *Je ſuis le plus ſouvent d'avis contraire.* διαφέρομαι τοῖς πλείςοις ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juncta Diſtrahere. τὸ ὁμȣ̃ ἀπ' ἀλλήλων διασπᾷν. ‖ In multas partes Diſtrahi. εἰς μέρη πολλὰ διαςῆναι. ‖ Diſtrahere aliquem ab alio. χωρίζειν τινὰ ἀπ' ἄλλȣ. ‖ Ab alicujus amicitiâ Diſtrahi. ἀλλοτρίως τινὶ διακεῖσθαι, *vel* διατίθεσθαι.

DISTRIBUO, is, bui, butum, ere. *Diſtribuer, départir.* διανέμω, F. εμῶ, P. διανενέμηκα. acc. * διαδίδωμι, F. ώσω. (V. δίδωμι.) acc. *Diviſer, partager.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. ‖ Diſtribuere partibus, *vel* in partes. διαμερίζειν, ίζω, F. ίσω, P. διαμεμέρικα. acc. ‖ Diſtribuere milites in numeros. τȣ̀ς ςρατιώτας διατάττειν, ττω, F. ξω, P. διατέταχα. * διαγράφειν, φω, F. ψω, F. διαγέγραφα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Græcis illorum bona Diſtribuerunt. τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐκείνων διένεμον. ‖ Aliorum terras Diſtribuunt. τὴν ἀλλοτρίαν χώραν καλανέμονται. ‖ Diſtribuere aliquid in partes. διαιρεῖν, *vel* διελεῖν τι εἰς μέρη. ‖ Singula rectè Diſtribuere. ἕκαςα καλῶς διαιρεῖν. ‖ Civitatem in vicos Diſtribuere. τὴν πόλιν καλὰ κώμας διαιρεῖσθαι. ‖ In tot partes Diſtribuere. εἰς τοσαῦτα μέρη διαιρεῖσθαι, *vel* ἀναδάζεσθαι. ‖ Regionem & agrum Diſtribuere. ἀνάδαςον ποιεῖν τὴν χώραν καὶ τὴν γῆν.

DISTRIBUTE. adv. *Diſtinctement.* διωρισμένως. *Par ordre.* διευκρινῶς. * εὐτάκτως. *Par parties.* καλὰ μέρος. *En diſtribuant.* διανεμητικῶς. *En diviſant.* διαιρετικῶς.

DISTRIBUTIO, onis. fœm. *Diſtribution, partage.* ἡ διανομὴ, ῆς. * ἡ διάδοσις, εως. *Diviſion.* ἡ διαίρεσις, εως. *Bel ordre.* ἡ διάταξις, *vel* διακόσμησις, εως. *Diſtribution, figure de Rhétorique.* ὁ μερισμὸς, ȣ̃.

DISTRIBUTOR, oris. maſc. *Diſtributeur, qui diſtribue, & partage.* ὁ διανομεὺς, έως. *Qui diviſe.* ὁ διαιρέτης, ȣ.

DISTRIBUTUS, a, um. part. *Diſtribué, départi.* διανεμηθεὶς, εῖσα, έν. * *Diviſé.* διαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diviſé en pluſieurs parties.* διαμεμερισμένος, η, ον. *Diſtingué.* διωρισμένος, η, ον. *Mis en bel ordre.* διαλαχθεὶς, εῖσα, έν.

DISTRICTE. adv. *D'une maniere ſerrée.* διεςαλμένως. * πεπιεσμένως. *Etroitement.* ςενοχώρως. * ςενῶς. *Sévérement.* ἀποτόμως.

DISTRICTUS, a, um. part. *Serré, reſſerré.* διεσφιγμένος, η, ον. *Tenu à l'étroit.* ἐςενωμένως. *Empêché, occupé.* διεσπασμένος, η, ον. * καλασχεθεὶς, εῖσα, έν. *Dégainé.* ἐξελχθεὶς, εῖσα, έν.

DISTRINGO, is, nxi, ctum, ere. *Etreindre, ſerrer.* διασφίγγω, F. ξω, P. διέσφιγχα. acc. * διασπάω, F. άσω, P. διέσπακα. acc. *Racler.* ἀποξύω, F. ύσω, P. ἀπέξυκα. acc. *Dégainer.* ἐξέλκω, F. ξω, P. ἐξῆλχα. acc. *Piquer, bleſſer légerement.* Vide PERSTRINGO.

DISTRUNCO, as, avi, atum, are. *Couper & ôter juſqu'au tronc.* ἀκροτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκροτόμηκα. acc. * ἀκρωτηριάζω, F. άσω, P. ἠκρωτηρίακα. acc. *Découper.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc.

DISTRUO, is, xi, ctum, ere. *Bâtir à l'écart.* μετασκευάζω, vel χωρὶς διασκευάζω, F. άσω, P. διεσκεύακα. accuſ.

DISTURBANDUS, a, um. *Qu'on doit démolir,* ἀναστατωτέος, α, ον.

DISTURBATIO, onis. fœm. *Démolition, deſtruction.* ἡ ἀναστάτωσις, vel ἀνάστασις, vel διάῤῥιψις, εως.

DISTURBATUS, a, um. *Démoli, abattu.* ἀναστατωθεὶς, εῖσα, έν.

DISTURBO, as, avi, atum, are. *Démolir, ruiner, abattre.* ἀναστατόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνεστάτωκα. acc. * ἀνίστημι. (V. ἵστημι.) acc.

DITATUS, a, um. *Enrichi.* πλουτήσας, ήσασα, ῆσαν.

DITESCO, is, ere. *S'enrichir, devenir riche.* πλουτίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, P. πεπλούτισμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A vobis Diteſco. πλουτῶ ἐξ ὑμῶν. || Tuis laboribus Diteſco. τοῖς σοῖς ἔργοις πλουτῶ. || Multùm Diteſcere. πολλὰ χρήματα κτᾶσθαι. || Quotidie Diteſcet. εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιδώσει. * καθ' ἑκάστην ἡμέραν πλείω ποιήσει τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. * καθ' ἑκάστην ἡμέραν, μεγάλην ἐπίδοσιν τοῦ τοῦ χρήματα λήψεται. [λαμβάνω.]

DITIO, onis. fœm. *Empire, commandement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. * ἡ ἐπικράτεια, ας. *Seigneurie, domaine.* ἡ κυρεία, vel δυναστεία, ας. *Autorité, crédit, puiſſance.* ἡ ἐξουσία, ας. || In Ditionem venire. ὑποτάττεσθαι, ομαι, fut. med. ταχθήσομαι. dat. || In ſuâ poteſtate ac Ditione tenere aliquem. τινὸς ἐξουσιάζειν, άζω, F. άσω, ἐξουσίακα. || Regionem aliquam in Ditione tenere. τῆς χώρας τινὸς ἐπικρατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπικεκράτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Urbes ſub Ditionem ſuam ſubjungere. τὰς πόλεις ὑφ' αὑτῷ ποιεῖσθαι. || In ejus Ditionem venerunt. ὑπὸ τούτῳ ἐγένοντο. || In Ditionem ſuam redigere. ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι. || Regionem in Ditionem ſuam redigere. τὴν χώραν ὑποτάττειν ἑαυτῷ. || Eorum in Ditionem ſe dedidit. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων ἐκείνοις. || Eos in Ditionem ſuam redegit. ὑπηκόους ἐποιήσατο τούτους. || Urbes Ditione tenere. ἀρχὴν τῶν πόλεων κατασχεῖν. * τῶν πόλεων κρατεῖν. * ἐν πόλεσι δυναστεύειν.

DITIOR, & ius, oris. compar. *Plus riche.* πλουσιώτερος, έρα, ερον.

DITISSIMUS, a, um. ſuper. *Très-riche.* πλουσιώτατος, άτη, ατον.

DITO, as, avi, atum, are. *Enrichir.* πλουτίζω, F. ίσω, P. πεπλούτικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicos Ditare. τὴν τῶν φίλων οὐσίαν πλείω ποιῆσαι. || Hoc cum maximè Ditavit. μεγίστην ἐπίδοσιν ἐκ τούτων ἔλαβε τὰ ἐκείνου χρήματα. * μεγίστη ἐκ τούτων ἐπίδοσις ἐγένετο πρὸς τὰ ἐκείνου χρήματα. || Maximè Ditari. ἐπὶ μεγίστους τοὺς πλούτους προελθεῖν. || Ditare, Ditionem facere. εὐπορώτερόν τινα ποιεῖν. Vide DITESCO.

DIU. adv. *Longtems.* ἐπὶ πολύ. * διὰ πολλοῦ. * πολὺν χρόνον. *De jour.* μεθ' ἡμέραν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Diù ſcripſit. πολὺν χρόνον, vel πλεῖστον χρόνον, vel ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔγραψε. || Diù ante Trojana tempora. πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. || Diutiſſimè vivere. ἐπὶ μήκιστον βιῶναι. (Vide βιόω in anom.) || Si Diutiùs vixero. εἰ πλείω χρόνον βιώσομαι. || Diutiùs his immorari. ἐπὶ πλείω χρόνον περὶ ταῦτα διατρίβειν. || Diù pòſt. συχνῷ χρόνῳ ὕστερον. || Diù eſt, ex quo veni. πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθον. * ἐκ πολλοῦ ἦλθον. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Diu non eſt, ex quo. οὐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ. * ὑπόγυιον ἐστιν, ἐξ οὗ. || Diù in aliquâ re immorari. πλείστην διατριβὴν ποιεῖν περί τι. || Tam Diù. ἐπὶ τοσοῦτον (ſupple χρόνον.)

DIVA, æ. fœm. *Une Déeſſe des Païens.* ἡ θεὰ, ᾶς. *Une Sainte.* ἡ ἁγία, ας.

DIVARICO, as, avi, atum, are. *Ecarter les jambes.* τὰ σκέλη διατείνω, F. ενῶ, P. διατέτακα.

DIVELLO, is, elli, & ulſi, ulſum, ere. *Arracher, ſéparer.* διασπάω, vel ἀποσπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀπέσπακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ab aliquo Divellere. ἀποσπᾶν τι ἀπό τινος. || Juncta Divellere. τὰ ὁμοῦ διασπᾶν ἀπ' ἀλλήλων. || Conglutinationem Divellere. σύστασιν διασπᾶν. || Trunco Divellere. ἐκ τοῦ στελέχους ἀνασπᾶν.

DIVENDO, is, didi, ditum, ere. *Vendre.* διαπράττω, F. πράσω, P. διαπέπρακα. * διαπωλέω, F. ήσω, P. διαπεπώληκα. acc. || Bona Divendere. τὰ ὄντα διατίθεσθαι. (V. τίθημι.)

DIVERBERO, as, avi, atum, are. *Fraper deçà & delà.* καταπαίω, F. παίσω, P. καταπέπαικα. acc.

DIVERBIUM, ii. neut. *Un colloque.* ὁ διάλογος, ου.

DIVERSE, adv. *Diverſement.* διαφερόντως. * διαφόρως. *Autrement.* ἄλλως.

DIVERSIMODE. adv. *En diverſes façons.* ἀλλοτρόπως.

DIVERSITAS, atis. fœm. *Diverſité, différence.* ἡ διαφορότης, ητος. * ἡ διαφορὰ, ᾶς. * ἡ ἀλλοιότης, vel ἑτερότης, ητος.

DIVERSITOR, aris, atus ſum, ari. *Aller loger, loger en faiſant voyage.* κατάγομαι. Vide mox DIVERSOR.

DIVERSOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se retirer, & loger en faiſant voyage.* κατάγομαι, fut. med. ξομαι. (V. anom. in ἄγω.) * καταλύω, F. ύσω, P. καταλέλυκα. πρὸς. acc. vel παρὰ. dat. * ἐπισταθμεύω, F. εύσω, P. ἐπεστάθμευκα.

DIVERSOR, oris. maſc. *Celui qui va dans une hôtellerie pour y loger.* ὁ καταλύτης, ου. * ὁ κατάκλης, ου.

DIVERSORIOLUM, i. neut. *Une petite hôtellerie.* τὸ καταλυτήριον, ίου. * τὸ καταγώγιον, ίου.

DIVERSORIUM, ii. neut. *Hôtellerie.* ἡ καταγωγὴ, ῆς. * τὸ καταγώγιον, ίου. * τὸ κατάλυμα, ατος. * τὸ πανδοχεῖον, vel πανδοκεῖον, ίου.

DIVERSORIUS, a, um. *D'hôtellerie.* καταλυτήριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ πανδόχος, καὶ τὸ χον, ου. || Diverſoria taberna. Vide DIVERSORIUM.

DIVERSUS, a, um. *Divers, différent.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ρον, ου. gen. *Autre, tout autre, changé.* ἀλλοῖος, οία, οῖον. gen. ἕτερος, έρα, ερον. gen. || Diverſo colore oculos habens. ὁ καὶ ἡ πολύχρους τὰ ὄμματα.

μαλα. || Qui, quæ, quod eſt Diverſi generis. ὁ καὶ ἡ ἑτερογενής, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A te totus Diverſus eſt. ἐν πᾶσι διέςηκαί σου. || Inter ſe Diverſi. διαςάντες, *vel* διεςῶτες ἀλλήλων. || Ab eo Diverſus ſum. διαφέρω τȣτȣ. * διαφέρομαι πρὸς τȣτον. * διαφόρως ἔχω πρὸς ἐκεῖνον. || In Diverſâ opinione ſunt. τῇ διανοίᾳ ἀφίςανται. || Omninò ab aliis Diverſus eſt. ȣδὲν ὁμοίως ἔχει τοῖς ἄλλοις Vide CONTRARIUS.

DIVERSUS, a, um. part. à Diverto. *Détourné.* ἀποκεχωρισμένος, η, ον.

DIVERTICULUM, i. neut. *Détour de chemin.* ἡ παρατροπὴ, ῆς. *Lieu où l'on ſe détourne.* ἡ πάροδος, ȣ. *Une hôtellerie.* τὸ καταλυτήριον, ίȣ. * τὸ καταγώγιον, ίȣ. *Une échapatoire.* ἡ παραγωγὴ, ῆς.

DIVERTO, is, rti, rſum, rtere, & DIVERTOR, eris, rti. depon. *Détourner.* παρακλίνω, F. ινῶ, P. παρακέκλικα. acc. *Tourner ſon chemin quelque part.* παρατρέπομαι, fut. med. ψομαι. *Aller loger.* Vide DIVERSOR, aris. || Divertere in tabernam. καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.

DIVES, vitis omn. gen. *Riche.* πλȣσιος, ία, ιον. *Abondant.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, καὶ τὸ ον, ȣ. gen. || Dives pecoris. ὁ καὶ ἡ πολύμηλος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Frugum Dives. ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, καὶ τὸ πον, ȣ. || Dives auri, *vel* auro. ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Rerum multarum Dives. ὁ καὶ ἡ πολυκτήμων, καὶ τὸ μον, ονος. || Pecuniâ Dives. *Pécunieux, qui a beaucoup d'argent.* ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, καὶ τὸ τον. * χρηματικὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximè Dives eſt. μέγιςον πλȣτον πλȣτεῖ. * τὰ μάλιςα πλȣσιός ἐςι. * τῶν χρημάτων εὐπορεῖ. * τὰ χρήματα εὐπόρως διακεῖται. || Copioſè Dives. ἐν περιȣσίᾳ ὤν. * εὐπόρως διακείμενος. * πλȣτῶν εἰς ὑπερβολήν. * ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων ὤν. || Inter Divites primus. ταῖς ȣσίαις πρωτεύων, *vel* προέχων, *vel* διαφέρων. || Imprimis Dives. χρηματικὸς ἐν τοῖς μάλιςα ὤν. Vide DIVITIÆ.

DIVEXO, as, avi, atum, are. *Tourmenter.* καταπονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπόνηκα. acc. * τείρω, F. τερῶ, P. τέρκα. acc. * τρύω, F. ύσω, P. υκα. * τρύχω, & τρυχόω, ῶ, F. ώσω, P. τετρύχωκα. acc. *Piller, ravager.* πορθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπόρθηκα. acc. || Res alicujus Divexare. τά τινος καταναλίσκειν. (V. anom. in ἁλίσκω.)

DIVIDENDUS, a, um. *Qu'on doit diviſer.* διαιρετέος, τέα, τέον. *Qu'on doit diſtribuer.* διανεμητέος, τέα, τέον.

DIVIDIA, æ. fœm. *Ennui, chagrin.* ἡ λύπη, ῆς. * ἡ θλίψις, εως.

DIVIDO, is, ſi, ſum, ere. *Diviſer.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Séparer.* διαχωρίζω, F. ίσω, P. διακεχώρικα. accuſ. *Diſtribuer.* διανέμω, F. εμῶ, P. διανενέμηκα. acc. *Partir en pieces.* διαμερίζω, F. ίσω, P. διαμεμέρικα. acc. || Dividere æqualiter in duas partes. εἰς ἴσα διχοτομέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδιχοτόμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Regionem cum aliquo Dividere. τὴν χώραν πρός τινα διανέμειν. || Pecuniam aliis Dividere. ἀργύριον διανέμειν ἄλλοις. || Dividere aliquid in partes. διαιρεῖν, *vel* διελεῖν τι εἰς μέρη. || Trifariam Dividere. διαιρεῖν τι τρίχα, *vel* εἰς τρία μέρη. || Agrum viritim Dividere. διαιρεῖν κατ' ἄνδρα χώραν τινά. || Dividere ſibi urbem. τὰ τῆς πόλεως διανέμεσθαι. || Civitatem in vicos Dividere. τὴν πόλιν κατὰ κώμας διαιρεῖσθαι. || Trifariam regna Diviſerunt. τριχῇ διείλοντο τὰς βασιλείας. || Dividere in tot partes. διελέσθαι εἰς τοσαῦτα μέρη. || In duas illas factiones Diviſæ fuerunt res Græcorum. εἰς δύο ταῦτα διῄρηνται τὰ τῶν Ἑλλήνων. || Agrum & terram Dividere. ἀναδάζεσθαι χώραν καὶ τὴν γῆν. * ἀνάδαςον ποιεῖν τὴν χώραν καὶ τὴν γῆν. || Dividere facultates. ἀναδάςους ποιεῖν τὰς ȣσίας. || Dona Dividere. τὰς δωρεὰς διαμερίζειν.

DIVIDUITAS, atis. fœm. *Diviſion, partition.* ἡ διαίρεσις, εως.

DIVIDUUS, a, um. *Qui ſe peut diviſer ou partir.* διαιρετὸς, *vel* μεριςὸς, τὴ, τόν. *Diviſé.* ὁ καὶ ἡ διχότομος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DIVINATIO, onis. fœm. *Divination, prédiction des choſes à venir.* ἡ μαντεία, ας. *L'action de rendre des oracles.* ὁ ἐπιθεσπισμὸς, ȣ.

DIVINATOR, oris. idem ac DIVINUS, i.

DIVINATRIX, icis. fœm. *Devinereſſe.* ἡ μάντις, εως.

DIVINE. adv. *Divinement.* θείως. * θεϊκῶς.

DIVINIPOTENS, entis. omn. gen. *Puiſſant comme un Dieu.* ὁ καὶ ἡ θεοκρατὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣς.

DIVINITAS, atis. fœm. *Divinité.* ἡ Θειότης, *vel* Θεότης, ητος.

DIVINITUS. adv. *De Dieu.* θεόθεν. *Divinement.* κατὰ θεόν. * θείως.

DIVINO, as, avi, atum, are. *Deviner, prédire les choſes à venir.* μαντεύομαι, fut. med. εύσομαι. accuſ. *Rendre des oracles divins.* θεσπίζω, F. ίσω, P. τεθέσπικα. accuſ.

DIVINUS, a, um. *Divin.* θεῖος, εία, εῖον. * θεσπέσιος, ία, ιον. * θεϊκὸς, κὴ, κόν. *Inſpiré de Dieu.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, τὸ εον, έȣ. || Rem Divinam facere. θυσίαν θύειν, ύω, F. ύσω, P. τέθυκα.

DIVINUS, i. maſc. *Un Devin.* ὁ μάντις, εως.

DIVISIO, onis. fœm. *Diviſion.* ἡ διαίρεσις, *vel* διάςασις, εως. *Séparation.* ὁ χωρισμὸς, ȣ. *Diſtribution, partage.* ἡ διανομὴ, ῆς. * ὁ μερισμὸς, ȣ.

DIVISOR, oris. maſc. *Qui diviſe.* ὁ διαιρέτης, ȣ. *Qui diſtribue, ou partage.* ὁ διανομεὺς, έως. * ὁ διανεμητὴς, ȣ. * ὁ μεριςὴς, ȣ.

DIVISURA, æ. fœm. *Inciſion, coupure.* ἡ ἐντομὴ, *vel* διακοπὴ, ῆς. *Séparation.* ἡ διαχώρησις, εως. || Nullas habens Diviſuras. ὁ καὶ ἡ ἄσχιςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

DIVISUS, a, um. part. *Diviſé.* διῃρημένος, ένη, ένον. * διαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fendu.* διασχισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Séparé.* διαχωρισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diſtribué, départi.* διανενεμημένος, ένη, ένον. * μερισθεὶς, εῖσα, έν. Vide DIVIDO.

DIVISUS, ûs. maſc. Vide DIVISIO.

DIVITIÆ, arum. fœm. plur. *Richeſſes.* ὁ πλȣτος, ȣ. * τὰ χρήματα, ων. *Beaucoup d'argent.* ἡ πολυχρηματία, ας. *Abondance de biens en heritages, ou argent.* ἡ τῶν ὄντων, *vel* τῶν χρημάτων εὐπορία. || Affluere, *vel* abundare Divitiis ὑπερπλȣτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεπλȣτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Divitiis abundare. τῶν χρημάτων εὐπορεῖν. * τὰ χρήματα εὐπόρως ἔχειν. * εὐπόρως διακεῖσθαι. * πολλὰ χρήματα ἔχειν. * πλȣτȣς

κλᾶσθαι. || Divitias comparare. εὐπορίαν κτήσασθαι. * χρήματα παρασκευάζειν. || Magnas ipſis Divitias ſuppeditavit. πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν πεποίηκε. || Ingentes Divitias poſſidet. πλείστη αὐτῷ εὐπορία ὑπάρχει. || Divitias majores conſequeremur. τὰ χρήματα εὐπορώτεροι γινοίμεθα. * εὐπορώτερον ἔχοιμεν. || Divitias alicui relinquere. εὐπορίαν τινὶ καταλιπεῖν; præbere. παρέχειν. || Quotidie Divitias augent. καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς εὐπορίαν ἐπιδιδοῦσι, vel τοῖς χρήμασι προσθήκην ποιοῦσι, vel τὰ χρήματα πλείω ποιοῦσι. || Eorum Divitiæ creſcunt. μεγάλην ἐπίδοσιν τὰ ἐκείνων χρήματα λαμβάνει. * μεγίστη τοῖς αὐτῶν χρήμασιν ἐπίδοσις γίνεται. || Amicos Divitiis augere. τὴν οὐσίαν τῶν φίλων πλείω ποιῆσαι. * τὰ τῶν φίλων βελτίω ποιεῖν. || Magnas Divitias conſequi. εἰς μεγίστους πλούτους προελθεῖν. (V. προέρχομαι in an.) || Divitias poſſidens quantas nullus Græcorum. πλοῦτον κεκτημένος, ὅσον οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων. || Liberis magnas Divitias relinquere. πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ παραδιδόναι. || Ingentes Divitias coacervare. μέγαν πλοῦτον συνάγειν, vel συναγαγεῖν. || Magnas divitias accipere. πλούτους μεγίστους παραλαβεῖν. (Vide λαμβάνω. in anom.) || Homo multis Divitiis abundans. πολλῶν χρημάτων ἀνήρ. * πολλὰ χρήματα κεκτημένος. || Ad ſummas Divitias evectus. πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος. || Divitiarum copiâ affluens. τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ περιρρεόμενος. || Infinitis Divitiis præditus. πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν. * ἐν ὑπερβολαῖς περὶ τὰ χρήματα ὤν. || Nimis Divitiis affluere. τῶν πλούτων πλείω τῶν ἱκανῶν ἔχειν. * ὑπερβαλλόντως τὰ χρήματα ἔχειν, ſeu κλᾶσθαι. || Immenſæ Divitiæ. ὑπερβάλλουσα κτῆσις τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν. * χρημάτων περιουσία. || Conquirendis Divitiis nunquam ſtuduit. πρὸς χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ἐσπούδασε. || Ad Divitias parandas ſe convertere. ἐπὶ χρηματισμὸν ὁρμᾶν. || Magnas ex mercaturâ Divitias comparare. μεγάλους πλούτους ἀπὸ τῆς ἐμπορίας περιποιεῖσθαι, vel πολλὰ χρήματα ἐργάζεσθαι. || Divitiarum comparandarum causâ. ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν οὐσίαν. || Malè Divitiis uti. κακῶς τοῖς οὖσι χρῆσθαι. || Divitiis quaſi cinctum eſſe. τὰ χρήματα περιβάλλεσθαι. * πλῆθος τῶν χρημάτων περιβάλλεσθαι.

DIUM, ii. neut. *Plein ciel, grand air, le ſerein.* ἡ αἰθρία, ας. * τὸ αἴθριον, ου. || Sub Dio. ἐν τῇ αἰθρίᾳ. * πρὸς τὴν αἰθρίαν. * ἐν τῷ αἰθρίῳ. || Sub Dio morari, vel agere. αἰθριοκοιτεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ᾐθριοκοίτηκα.

DIVORTIUM, ii. neut. *Séparation, diviſion.* ἡ διάστασις, vel διάζευξις, εως. *Detour.* ἡ ἐκτροπή, vel ἀποτροπή, ῆς. *Divorce.* ἀποπομπή, ῆς. * τὸ διαζύγιον, ου. || Aquarum Divortia. αἱ τῶν ὑδάτων ἐκτροπαί. || Divortium facere ab aliquo. τινὸς ἀφίστασθαι, vel διίστασθαι. (V. ἵστημι.) * ἀποπέμπειν τινά. || Aliquorum Divortia facere. τινῶν διάλυσιν ποιεῖν.

DIURNUM, i. neut. *Pitance, ou ſalaire d'une journée.* τὸ ἡμερήσιον, ου.

DIURNUS, a, um. *De jour, ou d'un jour.* ἡμερήσιος, vel ἡμέριος, ία, ιον. * ἡμερινός, νή, νόν.

DIUS, a, um. *Divin.* ὁ δῖος, ἡ δῖα, τὸ δῖον. *Admirable.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ον, ου. * θαυμαστός, στή, στόν.

DIUTINE. adv. *Longtemps.* πολὺν χρόνον. * εἰς μακρόν.

DIUTINUS, a, um. *Qui dure longtemps.* ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, καὶ τὸ ιον, ου. * χρονιαῖος, αία, αῖον. * χρόνιος, ία, ιον.

DIUTISSIME. ſuperl. *Fort longtemps.* τοῦ χρόνου τὸν πλεῖστον. * διὰ μακροτάτου. Vide DIU.

DIUTIUS. compar. *Plus longtemps.* χρονιώτερον. * ἐπὶ πλεῖον χρόνου. Vide DIU.

DIUTULE. adv. *Quelque temps.* εἰς τινα χρόνον. * οὐ πάνυ πολὺν χρόνον.

DIUTURNITAS, atis. fœm. *Longue durée, longueur de temps.* ἡ χρονιότης, vel πολυχρονιότης, ητος. * τὸ μῆκος, εος, ους. || Poſſeſſionem habere firmam, ac ſtabilitam Diuturnitate temporis. τὴν κτῆσιν ἔχειν κάτοχον, βέβαιον αὐτὴν πεποιηκότος τοῦ χρόνου. || Hanc poſſeſſionem Diuturnitas temporis ſtabilivit. ταύτην τὴν κτῆσιν κάτοχόν τε καὶ βέβαιον ὁ χρόνος ἐποίησε.

DIUTURNUS, a, um. *De durée, qui dure longtemps.* ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, ου; καὶ τὸ πολυχρόνιον, ου. * χρόνιος, ία, ιον. * χρονιαῖος, αία, αῖον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil in humanis rebus Diuturnum & ſtabile. μηδέν ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων χρόνιον καὶ βέβαιον. || Quidquid fictum eſt, non poteſt eſſe Diuturnum. πᾶν ὃ προσποιητόν, οὐ μόνιμον, vel οὐκ εὐσταθές. || Diuturnum eſſe. πολὺν χρόνον διαμένειν. || Diuturno labori vacant. πολὺν χρόνον πονοῦντες διατελοῦσι. || Diuturnum malum tolerare potuerunt. δυστυχοῦντες πολὺν χρόνον ἐπήρκεσαν.

DIVULGANDUS, a, um. *Qu'on doit publier.* διαθρυλλητέος, α, ον.

DIVULGATUS, a, um. *Divulgué, publié.* ὁ καὶ ἡ περιβόητος, καὶ τὸ τον. * διεσπαρμένος, η, ον. * διατεθρυλλημένος, η, ον.

DIVULGO, as, avi, atum, are. *Divulguer, publier.* διαθρυλλέω, ῶ, F. ήσω, P. διατεθρύλληκα. accuſ. * διαφημίζω, F. ίσω, P. διαπεφήμικα. acc.

DIVULSIO, onis. fœm. *Divulſion, l'action d'aracher.* ἡ διάσπασις, εως.

DIVULSUS, a, um. part. *Arraché.* διαρπαγείς, (ἐντος) εῖσα, έν. * διασπασθείς, θεῖσα, θέν. V. DIVELLO.

DIVUM, i. neut. Vide DIUM.

DIVUS, a, um. *Divin.* θεῖος, θεία, θεῖον. *De la race des Dieux, ſelon les Païens.* δῖος, ου. fœm. δῖα, ας. neut. δῖον, ου.

DIVUS, i. maſc. *Un Dieu des Païens.* ὁ θεός, οῦ. *Un Saint.* ὁ ἅγιος, ου.

D O

DO, das, dedi, datum, dare. *Donner.* δίδωμι, F. δώσω, P. δέδωκα. (V. Verba in μι.) acc. rei. dat. perſ. *Commettre, bailler en garde.* ἐπιτρέπω, F. ψω, P. ἐπιτέτροφα. acc. rei. dat. perſ. || Dare beneficium. χαρίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. dat. || Animum Dare mœrori. λυπεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. || Auribus alicujus Dare. κολακεύειν τινά. || Se in delicias Dare. τρυφᾶν, άω, F. ήσω, P. τετρύφηκα. || Exitio Dare. *Perdre.* ἀπόλλυμι. (V. in an. in ὄλλυμι.) acc. || Dare ſe foras. ἐξέρχεσθαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) || Locum Dare. ὑποχωρεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑποκεχώρηκα. dat. || Operam Dare alicui. πρός τινα σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. virtuti. *S'adonner à la vertu.* πρὸς ἀρετὴν σπουδάζειν. || Primas alicui Dare. τινὰ προτιμᾶν, άω, F. ήσω, P. προτετίμηκα. || Salutem alicui Dare. τινὰ διασπάζειν, F. άσω, P. διήσπακα. || Membra ſopori Dare. καθεύδειν, δω, F. ήσω, P. καθεύδηκα. || Dare vitio. ἐλέγχειν, χω, F. ξω, P. ἤλεγ-

χα. acc. || Alicui voluptatem Dare. τινὰ ἡδύνειν, ύνω, F. υνῶ, P. ἥδυκα. || Mercedem Dare. μισθοδοτεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμισθοδότηκα. acc. || Dare animos. ὁρμαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. ὥρμακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Otio ſe Dare. ἐπὶ τὸ σχολάζειν ἀποκλίνειν. || Dare ſe voluptatibus. ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. || Ne te ſermonibus vulgi Des. μὴ σεαυτὸν τοῖς τοῦ δήμου θρύλλοις ἐκδῷς. || Licentiam eam Dabat gloria. τοσοῦτον ἐξουσίας παρεῖχεν εὔκλεια. || Anſam Dare. λαβὴν παρέχειν. || Dare dona magna alicui. μεγάλων δωρεῶν ἀξιοῦν τινα. || Non præſtantius munus Datum eſt à Diis. οὐ μεῖζον ἀγαθὸν δωρηθὲν ἐκ Θεῶν. || Hæc tibi Do dono. δωροῦμαί σοι τοῦτο, *vel* σε τούτῳ. || Quæ à fortuna Dantur. τὰ δωρηθέντα παρὰ τῆς τύχης. || Gratis alicui pecuniam Dare. ἀργύριόν τινι δωρεὰν δοῦναι, *vel* εἰς τὴν δωρεὰν διδόναι, *vel* κατὰ δωρεὰν διδόναι. Vide Nomina juncta DO.

DOCENDUS, a, um. *Qu'on doit enſeigner.* διδακτέος, α, ον. *Qui ſera enſeigné.* διδαχθησόμενος, ένη, ενον.

DOCEO, es, cui, ctum, ere. *Enſeigner.* διδάσκω, F. άξω. (V. anom.) acc. rei. & acc. perſ. * μαθητεύω, F. εύσω, P. μεμαθήτευκα. acc. rei. & acc. perſ. || Mercede Ducere. μισθοῦ διδάσκειν. acc. || Ars Docendi. τὸ διδασκαλικόν, οῦ. || Peritus Docendi. παιδευτός, τή, τόν. || Ignarus Docendi. ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc te Doceo. παιδεύω σε τοῦτο. || Qui artem regiam Docti ſunt. οἱ εἰς βασιλικὴν τέχνην πεπαιδευμένοι. || Juvenes virtutem Doceo. τοὺς νέους τῇ ἀρετῇ, *vel* ἐν τῇ ἀρετῇ παιδεύω. || Imperii artem Doceo. παιδεύω ἄρχειν, *vel* εἰς τὸ ἄρχειν. || Grammaticam Doceri ab aliquo. παιδεύεσθαι ὑπό τινος τὰ περὶ τὴν Γραμματικήν. || Peritiam rei militaris aliquem Doceo. παιδεύω τινὰ στρατηγεῖν. || Docere alios artem aliquam. διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά. || Clarè aliquem de aliquâ re Docere. σαφῶς τινα διδάσκειν περί τινος. || Docere cives quæ utilia ſint. τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας. || Hoc te facillimè Docebo. ῥᾷστά σε τοῦτο διδάξω. * ῥᾷστα ποιήσω σε εἰδέναι τοῦτο.

DOCILIS, & e, is. *Docile, qui apprend aiſément.* ὁ καὶ ἡ εὐμαθής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui écoute ou obéit volontiers.* ὁ καὶ ἡ εὐπειθής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * πιθανός, νή, νόν. *Fort traitable.* ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Docilis ad rem aliquam. πρός τι εὐμαθῶς ἔχων. || Attentos & dociles auditores facere. τοὺς ἀκροατὰς ποιεῖν προσέχειν καὶ τοῦ λόγου εὐμενῶς ἀκούειν. * τοὺς ἀκροατὰς προσεκτικοὺς ποιεῖν, καὶ εἰς εὐμάθειαν ἀνάγειν.

DOCILITAS, atis. fœm. *Docilité, grande facilité à apprendre.* ἡ εὐμάθεια, ας. *Affection à apprendre.* ἡ φιλομάθεια, ας.

DOCTE. adv. *Doctement.* πεπαιδευμένως. * παιδευτικῶς. * εὐπαιδεύτως. * ἐπισταμένως. * ἐπιστημόνως. *En homme intelligent.* συνετῶς.

DOCTOR, oris. maſc. *Docteur, maître.* ὁ διδάσκαλος, ου. * ὁ παιδευτής, οῦ.

DOCTRINA, æ. fœm. *Enſeignement.* τὸ δίδαγμα, ατος. * ἡ δίδαξις, εως. * ἡ παίδευσις, εως. * ἡ παιδεία, είας. *Doctrine, ſcience.* ἡ παιδεία, ας. * ἡ διδαχή, ῆς. * ἡ ἐπιστήμη, ης. *Maniere d'enſeigner.* ἡ διδασκαλία, ας. || Doctrinæ pretium. τὸ δίδακτρον, ου. * τὰ διδασκάλια, ίων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nullâ Doctrinâ inſtructus. οὐδεμιᾶς παιδείας μετέχων. * τῆς παιδεύσεως ἄπειρος. || Homines Doctrinâ inſignes. οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι. * οἱ τῇ παιδείᾳ πολὺ διαφέροντες. || Multiplici Doctrinâ eruditus. πλείους ἐπιστήμας ἔχων. * πλεῖστα εἰδώς. || Qui ad ſummam Doctrinam evaſit. εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, (ab ἐλαύνω.) || Doctrinâ inſtructiſſimum eſſe. παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἔχειν. || Ad ſummam Doctrinam pervenire. εἰς τὸ ἀκρότατον παιδεύσεως ἀφικνεῖσθαι. || Doctrinæ metam attingere. τῆς παιδεύσεως ἐπὶ τέλει εἶναι. || Liberales Doctrinæ. ἐλευθέριοι παιδεῖαι, *vel* ἐλεύθεραι παιδεῖαι. || Doctrinæ ſtudioſi. οἱ περὶ τὴν παιδείαν διατρίβοντες. * οἱ περὶ τοὺς λόγους. * οἱ ἐν τοῖς λόγοις ὄντες. * οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους. * οἱ ἐπὶ τοῖς μαθήμασι. || Omni Doctrinæ genere refertus. πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλεως. || Omni Doctrinâ ornatiſſimus. πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν. || Omnia Doctrinarum genera percurrere. μετελθεῖν ἅπασαν παιδείαν. || Magnam Doctrinam conſecutus. πολλὴν ἐπιστήμην κεκτημένος. || Vir divinâ Doctrinâ præditus. ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν παιδείαν || Metam Doctrinæ ſeſe attigiſſe exiſtimans. ὁ ἅπτεσθαι περάτων ἐπιστήμης ὑπολαμβάνων. || Quamvis Doctrinâ longè proceſſerit. κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται παιδεύσεως. || Ecquod Doctrinæ genus eſt, quod non perluſtrârit. ποῖον εἶδος οὐκ ἐπῆλθε παιδεύσεως. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Omnium, qui illic Doctrinâ præditi erant eruditiſſimus. τῶν ἐκεῖ παιδείας μετειληφότων πολυμαθέστατος. (à μεταλαμβάνω.) || Omni Doctrinâ inſtructus. πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν. || Omni Doctrinæ genere ad ſummum uſque excultus. κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος. || A Doctrinâ parum inſtructus. ἐνδεεστέρως ἔχων πρὸς τὴν παιδείαν. * ἐπ' ὀλίγον ἥκων παιδείας. || Doctrinâ minimè clarus. κατὰ παιδείαν οὐ γνώριμος. || Nullâ Doctrinâ præditus. οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς. * παιδείας ἄπειρος εἰς τέλος ὤν. * παιδείας εἰς ἅπαν ἄγευστος.

DOCTUS, a, um. part. *Enſeigné.* δεδιδαγμένος, η, ον. *Docte, ſçavant.* πεπαιδευμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ εὐπαίδευτος, τὸ ον, ου. || Homines verè Docti. οἱ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες. * τῆς παιδείας μετεσχηκότες. || Litterarum Doctus. τὰ γράμματα ἐπιστάμενος. * τῶν γραμμάτων ἔμπειρος. || Viri Doctiſſimi. ἄνδρες μάλιστα πεπαιδευμένοι. || Omninò Doctus, omni doctrinâ inſtructus. περὶ πᾶσαν παιδείαν διατρίψας. * πάσας ἐπιστήμας ἔχων. || In Philoſophia multùm Doctus. ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπήν. || Quàm Doctus ſit neſcio. οὐκ οἶδα παιδείας ὅπως ἔχει. || Mediocriter Doctus. ἱκανῶς ἔχων παιδεύσεως.

DOCUMENTUM, i. neut. *Enſeignement.* τὸ δίδαγμα, ατος. *Marque.* τὸ δεῖγμα, ατος. *Expérience.* ἡ πεῖρα, ας. *Exemple.* ἡ ἐπίδειξις, εως. * τὸ παράδειγμα, ατος.

DOCUS, i. fœm. *Une poutre, un ſommier.* ἡ δοκός, οῦ.

DODRANS, antis. maſc. *Neuf onces, les trois quarts de la livre Romaine.* ἡ τριμοιρία, ας. * τὸ τριμόριον, ου. *Neuf pouces.* ἡ σπιθαμή, ῆς.

DODRANTILIS, & e, is. *Contenant les trois quarts.* τριμοιριαῖος, αία, αῖον. *Long de neuf pouces.*

ϛιθαμαῖος, αία, αῖον.

DOGMA, atis. neut. *Doctrine, axiome, maxime.* τὸ δόγμα, ατος.

DOGMATISTA, æ. maſc. *Dogmatiſte.* ὁ δογματιϛὴς, ȣ̃. || Novus Dogmatiſta. ὁ νεοδογματιϛὴς, ȣ̃.

DOLABELLA, æ. fœm. *Une petite hache, ou doloire.* τὸ ἀξινάριον, ίȣ.

DOLABRA, æ. fœm. *Doloire, hache.* ἡ ἀξίνη, ης. * ὁ πέλεκυς, εως.

DOLATUS, a, um. *Dolé.* ξεϛὸς, ὴ, όν. * πελεκισθεὶς, εῖσα, έν.

DOLENS, entis. part. *Affligé, fâché.* ἀλγέων, ῶν ; ȣ̃σα, ȣ̃σα ; έον, ȣ̃ν. * λυπȣ́μενος, vel ἀνιώμενος, ένη, ενον. *Fort triſte.* ὁ καὶ ἡ περιαλγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

DOLENTER. adv. *Avec douleur, avec affliction.* περιαλγῶς. * λυπηρῶς.

DOLEO, es, lui, litum, ere. *Sentir de la douleur.* ἀλγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤλγηκα. dat. & aliquandò. acc. *Etre affligé & triſte.* λυπέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. dat. *Etre fâché.* ἀνιάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. αθήσομαι. dat. * ἄχθομαι, fut. med. έσομαι, & ήσομαι. dat. & acc. || Doleo caput, *vel* Doleo mihi caput. κεφαλαλγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκεφάλαλγηκα. * ἀλγέω τὴν κεφαλήν. vehementer. *Me fait grand mal.* ἡ κεφαλὴ ὑπεραλγεῖ. || Dolere vicem alterius. τινὸς ὑπεραλγεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπερήλγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quis non Doleat, cùm hæc videt? τίς ȣ̓κ ἂν ἀλγήσειεν, ὅταν ἴδῃ τȣ̃το; || Amicorum mala Dolere, τοῖς κακοῖς τῶν φίλων ἀλγεῖν. || De his quæ acciderunt, Doleo, ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ἀλγῶ. || Quis non Doleret, propter illa quæ nunc fiunt? τίς ȣ̓κ ἂν ἐπὶ τοῖς νυνὶ γιγνομένοις ἀλγήσειεν; || Vicem tuam Doleo. ὑπεραλγῶ σȣ̃. * ὑπεράχθομαί σȣ̃. * συναλγῶ σοι. * συνάχθομαί σοι. || Aliorum vicem Dolere. συνάχθεσθαι τοῖς ἄλλοις. || Illud autem Doleo, quòd. ἐκεῖνο καὶ ἀθυμῶ, ὅτι. || Nunc autem valdè Doleo, cùm video. νῦν δὲ λίαν ἀθύμως ἔχω, ὁρῶν. || Iiſdem rebus Dolere, & iiſdem lætari cum populo. ταὐτὰ λυπεῖσθαι, καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. || De communibus malis Doleo. λυπȣ̃μαι ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς. || Dolent multi vicem illius. πολλȣ̀ς ἔχει ἐν ταῖς ἑαυτȣ̃ ἀτυχίαις συμπάσχοντας. Vide LEVO.

DOLIARIS, & e, is. *De tonneau.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ πίθȣ. * ὁ καὶ ἡ πιθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *De muid.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ κεράμȣ. *En forme de tonneau.* ὁ καὶ ἡ πιθοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς.

DOLIARIUM, ii. neut. *Cave à ſerrer des tonneaux.* ἡ τῶν πίθων ἀποθήκη, ης.

DOLIARIUS, ii. maſc. *Un tonnelier, qui fait des tonneaux,* ὁ πιθοποιὸς, ȣ̃. *qui fait des muids,* ὁ κεραμοποιὸς, ȣ̃.

DOLICHUS, i. maſc. *L'eſpace de douze ſtades. C'eſt auſſi une eſpece de féves.* ὁ δόλιχος, ȣ.

DOLIOLUM, i. neut. *Un petit tonneau,* ὁ πιθίσκος, ȣ. * ἡ πιθάκνη, ης. *Un petit muid,* τὸ κεράμιον, ίȣ.

DOLIUM, ii. neut. *Un tonneau,* ὁ πίθος, ȣ. *muid, ou autre vaiſſeau.* ὁ κέραμος, ȣ.

DOLO, as, avi, atum, are. *Doler, ébaucher avec la hache ou doloire.* ξέω, F. ξέσω, P. ἔξεκα. acc. * πελεκάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

DOLON, onis. maſc. *Un bâton dans lequel eſt caché un eſtoc: La petite voile d'un navire.* ὁ δόλων, ωνος.

DOLOR, oris. maſc. *Douleur du corps.* ἡ ὀδύνη, ης. * ἡ ἀλγηδὼν, όνος. *Douleur, affliction d'eſprit.* ἡ λύπη, ης. * ἡ ἄλγησις, εως. * τὸ ἄλγημα, ατος. || Articulorum Dolor. ἡ ἀρθρῖτις, ιδος. || Dolor laterum. ἡ πλευρῖτις, ιδος. || Dolor lienis. ἡ σπληνῖτις, ιδος. || Renum Dolor. ἡ νεφρῖτις, ιδος. || Dolores capitis habens. ὁ καὶ ἡ κεφαλαλγὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. || Recens capitis Dolor. ἡ κεφαλαλγία, ας. || Vetus capitis Dolor. ἡ κεφαλαία, ας. || Dimidii capitis Dolor. ἡ ἡμικρανία, ας. || Dolorem excitare. ὀδυνάω, άω, ῶ, F. ήσω, P. ὠδύνηκα. || Multis nos Doloribus afficit. λυπεῖ ἡμᾶς πολλά. || Cum incidunt, aut urunt, aut alium quemdam Dolorem adhibent. τέμνοντες, ἢ καίοντες, ἤ τινα ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες. || Extremos Dolores affert. ὀδύνας τὰς ἐσχάτας παρέχει. || Acerbiſſimos mihi Dolores infert. πικρὰς καὶ δυσιάτȣς ἀλγηδόνας μοι ἐπιφέρει. || Aſſidui Dolores totum corpus cruciabant. συνεχεῖς ὀδύναι ὅλον τὸ σῶμα κατέτεινον. || Maximis & acerbiſſimis Doloribus affici. μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν. || Maximis & acerbiſſimis Doloribus me afficit. μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα κακά με ποιεῖ. || In perpetuis Doloribus verſatur. ὀδυνώμενος μήποτε λήγει. * ἀλήκτοις ὀδύναις ἔχεται. || Doloribus & cruciatibus plenus. ὀδυνῶν καὶ σφαδασμῶν πλήρης. || Doloribus enecor. ἀπόλλυμαι ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν. || Intolerabili Dolore affici. ἀφορήτοις ὀδύναις συνέχεσθαι, *vel* κατέχεσθαι. || Acerbiſſimis Doloribus opprimitur. ἀλγηδόσι καὶ περιωδυνίαις πιέζεται. || Graviſſimis Doloribus affectus. δειναῖς ἀλγηδόσι συσχεθεὶς, *vel* κατεσχημένος. || Doloribus miſerrimum in modum cruciari. κακοδαιμόνως δειάγειν ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων. || Præ Dolore, ne pedibus quidem ſtare poterat. ȣ̓δ' ἑστάναι ἠδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης. || Præ Doloribus, quibus tum ſæviſſimè diſtorquebar. ὑπ' ὀδυνῶν τότε με δριμέως στρεβλȣσῶν. || Acerbiſſimis Doloribus torqueri. δριμυτάταις ὀδύναις στρεβλȣ̃σθαι. || Totius corporis Dolores perquàm vehementes. ἀλγήματα ὅλȣ τȣ̃ σώματος σφόδρα καὶ πάνυ δεινά. || Dolor vix tolerabilis. ὀδύνη δυσκαρτέρητος. || Seipſum Doloribus lacerare. κατατείνειν ἑαυτὸν ταῖς ὀδύναις.

DOLOSE. adv. *Par tromperie, par ruſe.* δολερῶς. * δολίως. * πανȣ́ργως. * κακοτέχνως.

DOLOSUS, a, um. *Trompeur, ruſé,* δολερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ δόλιος, καὶ τὸ λιον, ίȣ. * ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Fourbe, menteur,* ὁ ψευδὴς, ίȣ, ȣ̃ς.

DOLUS, i. maſc. *Tromperie, ruſe, fineſſe.* ὁ δόλος, ȣ. * ἡ δολιότης, ητος. * ἡ ἀπάτη, ης. * ἡ πανȣργία, ίας. * ἡ τέχνη, ης. || Confuti Doli. αἱ δολορραφίαι, *vel* δολοπλοκίαι, ῶν. || Dolo decipere. μετὰ δόλȣ ἀπατᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπάτηκα. || Dolum adhibere. πανȣργεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπανȣ́ργηκα. || Verſare Dolos in pectore. δολοφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδολοφρόνηκα. || Conſilia Doloſa. αἱ ἐπιβȣλαὶ, ῶν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Doloſè & inſidiosè. μετὰ δόλȣ καὶ τέχνης. || Sine Dolo. ἀδόλως. || Dolum adhibere. πανȣργίαν πανȣργεῖν. || Dolos concinnare, conſuere, nectere. δόλȣς ῥάπτειν, *vel* πλέκειν. || Dolos & calliditates alicujus aperire. τὰς τέχνας καὶ τὰς πανȣργίας τινὸς ἐμφανεῖς καταστῆσαι. || Do-

o potius, quàm apertis viribus hoſtes vincere. τέχνῃ μᾶλλον, ἢ ῥώμῃ περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων. || Quid molitur, & quem Dolum robuſtioribus ſtruit? τί μηχανᾶται, καὶ τίνα τοῖς ῥεῤῥοτέροις ἵστησι δόλον; || Dolo & ex inſidiis aliquem occidere. κρυφαίως τινὰ δολοφονεῖν.

DOMA, atis. neut. *Une maiſon, un dôme.* τὸ δῶμα, ατος.

DOMABILIS, & e, is. *Qu'on peut domter.* δαμαστὸς, ἡ, όν. *Qui peut être vaincu.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγώνιστος, τὸ ον, ου. || Non Domabilis. ὁ καὶ ἡ ἀδάμαστος, καὶ τὸ στον, ου.

DOMANDUS, a, um. *Qu'on doit domter.* δαμαστέος, στέα, στέον. *Qu'on doit ſurmonter.* κατακρατητέος, τέα, τέον. *Qu'on doit apprivoiſer.* τιθασσευτέος, α, ον.

DOMATOR, oris. maſc. Vide DOMITOR.

DOMESTICATIM. adv. *De maiſon en maiſon.* κατ' οἰκίαν. * κατ' οἶκον. *Par les maiſons.* κατ' οἴκους.

DOMESTICUS, a, um. *Domeſtique.* οἰκιακὸς, ἡ, όν. * οἰκεῖος, εία, εῖον. *Qui demeure dans la même maiſon.* ὁ καὶ ἡ ἐφέστιος, vel ὁμέστιος, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ συνένοικος, καὶ τὸ ον, ου. || Domeſtica animalia. *Qu'on nourrit dans la maiſon.* τὰ θρέμματα, ων. * τὰ οἰκονομικὰ ζῶα, (ων.) *Qui ſont ordinairement avec les hommes.* συνανθρωπευόμενα ζῶα, ων.

DOMESTICUS, i. maſc. *Un domeſtique, un ſerviteur de la maiſon.* ὁ οἰκέτης, ου. fœm. ἡ οἰκέτις, ιδος.

DOMICILIUM, ii. neut. *Maiſon, domicile.* τὸ οἴκημα, ατος. * ἡ οἴκησις, εως. * τὸ οἰκητήριον, ίου. * ἡ κατοικία, ας. * ἡ κατοίκησις, εως.

DOMICOENIUM, ii. neut. Mart. *Souper que l'on fait chez ſoi.* ἡ οἰκοσιτία, ας.

DOMINA, æ. fœm. *Dame.* ἡ κυρία, ας. *Maitreſſe.* ἡ δέσποινα, ης. * ἡ δεσπότις, ιδος.

DOMINATIO, onis. fœm. *Seigneurie.* ἡ κυριότης, ητος. * ἡ δεσποτεία, ας. *Empire.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. * τὸ κράτος, εος, ους.

DOMINATOR, oris. maſc. *Qui domine.* ὁ κυριεύων, οντος. gen. * ὁ ἀρχικὸς, οῦ. *Qui commande.* ὁ κρατέων, ῶν, οῦντος. *Seigneur.* ὁ κύριος, ίου. *Maître.* ὁ δεσπότης, ου. || Dominator rerum Deus. ὁ Θεὸς παντοκράτωρ, (ορος.)

DOMINATRIX, icis. fœm. *Celle qui domine.* ἡ κυριεύουσα, ούσης. gen. *Qui commande.* ἡ κρατέουσα, οῦσα, ούσης. gen. *Dame.* ἡ κυρία, ας. *Maitreſſe.* ἡ δεσπότις, ιδος.

DOMINATUS, ûs. maſc. Vide DOMINATIO. || Dominatus regius. *Domination & ſeigneurie Royale.* ἡ βασιλεία, ας. || Dominatum occupare. ἐπικρατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπικεκράτηκα. gen.

DOMINICUS, a, um. *Du Seigneur.* κυριακὸς, ἡ, όν. *Du maître.* ὁ δεσποτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ δεσπόσυνος, τὸ ον, ου. || Dominica pecunia. τὰ δεσπόσυνα χρήματα. || Dies Dominica. ἡ κυρία ἡμέρα, (ας.) * κυριακὴ ἡμέρα.

DOMINIUM, ii. neut. *Seigneurie, domaine.* ἡ δεσποτεία, vel δυναστεία, ας. *Empire.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. * τὸ κράτος, εος, ους. *Puiſſance, autorité.* ἡ ἐξουσία, ας.

DOMINOR, aris, atus ſum, ari. *Dominer, avoir la Seigneurie ſur.* κυριεύω, F. εύσω, P. ευκα. gen. * δεσπόζω, F. όσω, P. οκα. gen. * δυναστεύω, F. εύσω, P. ευκα. gen. *Avoir le commandement.* κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen. * ἄρχω, F. ξω, P. ἦρχα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui urbi Dominantur. οἱ τῆς πόλεως ἄρχουσι, ſeu κρατοῦσι. || Civitas noſtra tunc inter Græcos Dominabatur. ἡ πόλις ἡμῶν τότε ἐν τοῖς Ἕλλησι ἐδυνάστευε. || Terræ & mari Dominari. γῆν καὶ θαλάσσης ἄρχειν. * τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν ἔχειν. * ἀρχὴν τῆς γῆς καὶ θαλάττης λαβεῖν. (λαμβάνω. in anom.)

DOMINUS, i. maſc. *Seigneur.* ὁ κύριος, ίου. *Maître.* ὁ δεσπότης, ου. *Le mari.* ὁ γαμέτης, ου. || Epuli Dominus. ὁ ἑστιάτωρ, ορος. * ὁ ἑστιοῦχος.

DOMIPORTUS, a, um. *Qui porte ſa maiſon.* ὁ καὶ ἡ φερέοικος, vel φέροικος, καὶ τὸ ον, ου.

DOMITO, as, avi, atum, are. *Domter.* δαμάζω, F. άσω, P. ακα. acc. *Apprivoiſer.* τιθασσεύω, F. εύσω, P. τετιθάσσευκα. acc.

DOMITOR, oris. maſc. *Qui domte.* ὁ δαμαστὴς, οῦ. * ὁ δαμάτωρ, ορος. * ὁ δμητὴρ, ῆρος. || Domitor equorum, ſeu pullorum. ὁ πωλοδάμνης, ου.

DOMITRIX, icis. fœm. *Celle qui domte.* ἡ δμήτειρα, ας.

DOMITURA, æ. fœm. Vide DOMITUS, ûs. || Domitura boum. ἡ βοηλασία, ας.

DOMITURUS, a, um. part. *Qui domtera.* δαμάσων, ουσα, ον. acc. *Qui vaincra.* κρατήσων, ουσα, ον. gen. *Qui apprivoiſera.* ἡμερώσων, vel τιθασσεύσων, ουσα, ον. acc.

DOMITUS, a, um. part. *Domté.* δαμασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Vaincu, ſurmonté.* κρατηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Apprivoiſé.* τιθασσευθεὶς, vel ἡμερωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Bello Domitus. καταπολεμηθεὶς, εῖσα, έν.

DOMITUS, ûs. maſc. *L'action de domter.* ἡ δάμασις, εως. *d'apprivoiſer.* τὸ ἡμέρωμα, ατος.

DOMO, as, mavi, & mui, atum, & itum, are. *Domter.* δαμάζω, F. άσω, P. ακα. acc. *Surmonter, vaincre.* κατακρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κατακεκράτηκα. gen. *Apprivoiſer.* τιθασσεύω, F. εύσω, P. τετιθάσσευκα. acc. * ἡμερόω, F. ώσω, P. ἡμέρωκα. || Servitio Domare. *Réduire en ſervitude.* καταδουλόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. acc. *Subjuguer.* ὑφ' αὐτῷ (pro maſc.) ποιέομαι. fut. med. ήσομαι. acc. || Domare dolorem. τὴν λύπην πραΰνειν, ύνω, F. ύνω, P. πεπράϋγκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Voluptates Domare. τὰς ἡδονὰς ἐπικρατεῖν, vel τῶν ἡδονῶν. || Cupiditates Domare, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν. || Fortior mihi videtur eſſe, qui cupiditates, quàm qui hoſtes Domat. ἀνδρειότερος εἶναί μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ τῶν πολεμίων, κρατῶν. || Eum armis Domant. κρατοῦσιν αὐτὸν τῷ πολέμῳ. || Qui mancipia fortitudine Domuit. ὃς τὰ ἀνδράποδα ὑφ' αὐτῷ ἐποιήσατο τῇ μεγαλοψυχίᾳ.

DOMUITIO, onis. fœm. *Retour à la maiſon.* ἡ οἰκοφοίτησις, εως.

DOMUS, ûs, vel i. fœm. *Maiſon.* ὁ οἶκος, ου. * ἡ οἰκία, ίας. *Famille.* ἡ οἰκετεία, vel οἰκία, ας. || Domos ſtruere. οἰκοδομέομαι, fut. med. ήσομαι. || Domi. gen. (pro, in Domo.) οἴκοι. * ἐν οἴκῳ. || Domi ſe tenere. οἰκουρεῖν, έω, F. ήσω, P. οἰκούρηκα. * οἴκοθι μένειν. (V. anom. in μένω) || Domi ſe includere. ἐνδομυχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνδομεμύχηκα. || Domi educatus. ὁ καὶ ἡ οἰκοτραφὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Domo. ablat.

(pro, ex Domo.) *De la maiſon , de chez ſoi.* οἴκοθεν. * ἀπὸ τοῦ οἴκου. || Domo exulans. τῆς οἰκίας ἐκπεσὼν, (ὄντος) οῦσα, σον. || Domo miſſus teſtis. οἴκοθεν ὁ μάρτυρ. || Domum. acc. (pro, in Domum.) *A la maiſon.* εἰς τὸν οἶκον. * οἴκαδε. *Chez ſoi.* εἰς τὰ οἰκεῖα. || Domus avium. τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnas & egregias Domos exſtruere. οἰκίας οἰκοδομεῖν καλὰς καὶ μεγάλας. || Domus à fundamentis ad tectum uſque præclarè concinnéque ædificata. ἡ οἰκία ἐκ θεμελίων ἄχρι στέγους εὖ συνῳκοδομημένη καὶ συνηρμοσμένη. || Privata Domus. οἰκία ἰδία. || Publica Domus. δημόσιον οἰκοδόμημα. || Paterna Domus. πατρῷος οἶκος. * πατρῷα οἰκία. || Fundamenta Domûs firmiſſima eſſe debent. τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. || Domum purgare. τὸν οἶκον κορεῖν, *vel* σαροῦν. || Domuncula non valdè clara, nec lucem plenè excipiens. οἰκίσκος οὐ πάνυ φαιδρὸς, οὐδὲ εἰς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενος. || Domum ſplendidam incolere. οἰκίαν οἰκεῖν ὑπέρλαμπρον. || In Domo habitare. ἐν οἰκίᾳ οἰκεῖν. || Quibus nihil boni Domi eſt. οἷς οὐδέν ἐστιν οἴκοι χρηστόν. || Domi ſe abdere. οἴκοι κρύπτειν ἑαυτόν. || Ipſum non inveni Domi. οὐκ αὐτὸν ἔνδον ὄντα κατέλαβον. (V. λαμβάνω.) || Cùm Domi ſoror adhuc eſſet. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε. || Qui noctu domi manent. οἱ τῆς νυκτὸς ἔνδον μένοντες. || Domi militiæque unà viximus. ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ συμβεβιώκαμεν. * οἴκοι τε καὶ ἐν στρατείαις συμβεβιώκαμεν. || Domum ire, redire. οἴκαδε ἐλθεῖν, ἐπανελθεῖν. || Domum reverti. ἀναστρέφειν οἴκαδε. * ἀναχωρεῖν ἐπ᾽ οἴκου. || Domo abit. οἴκοθεν, *vel* ἀπὸ τοῦ οἴκου ἀπέρχεται. || Domum illos deducit. αὐτοὺς εἰς τὴν οἴκησιν μεταπέμπεται. || Domum ſuam reliquerunt. ἐξέλιπον τὴν ἑαυτῶν, (ſupple οἰκίαν.)

DONANDUS, a, um. part. *Qu'on doit donner.* δωρητέος, τέα, τέον. *Digne.* ἄξιος, ία, ιον. gen. || Honoribus Donandus. ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινετος, *vel* ἀξιέπαινος, καὶ τὸ ον, ου. * τιμητέος, α, ον.

DONARIA, orum. neut. plur. *Préſens qu'on ſuſpendoit dans les Temples.* τὰ ἀφιερώματα, ων. * τὰ ἀναθήματα, *vel* etiam ἀναθέματα, ων.

DONARIUM, ii. neut. *Un don, un préſent.* ἡ δωρεὰ, ᾶς. * τὸ δώρημα, ατος. * τὸ δῶρον, ου. *Bienfait.* τὸ χαριστήριον, ίου.

DONATARIUS, ii. maſc. *Celui à qui l'on a donné.* ὁ καὶ ἡ δωροφόρος, ου. * δεδωρημένος, η, ον. dat.

DONATICUS, a, um. *De don.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς δωρεᾶς. *Qu'on donne en ſigne d'action de graces.* χαριστήριος, ία, ιον.

DONATIO, onis. fœm. *Donation, l'action de donner.* ἡ δόσις, εως. *Préſent.* τὸ δώρημα, ατος. * ἡ δωρεὰ, ᾶς. *Faveur, bienfait.* τὸ χάρισμα, ατος. || Donatio propter nuptias. τὰ προγάμεια, *vel* προτέλεια, ων.

DONATIVUM, i. neut. *Largeſſe d'un Prince.* ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις, (εως.)

DONATIVUS, a, um. *Qui fait préſent.* δοτήριος, ία, ιον.

DONATUS, a, um. part. *Donné.* δεδομένος, η, ον. * δοθεὶς, εῖσα, έν. *A qui l'on a donné.* δωρηθεὶς, θεῖσα, θέν. * δεδωρημένος, η, ον. * τυχὼν, οῦσα, όν. gen. || Veniâ Donatus. συγκεχωρημένος, ένη, ον. || Magnis muneribus Donatus. μεγίσταις δωρεαῖς δωρηθείς. || Ab eo his libris Donatus eſt. παρ᾽ αὐτοῦ ταύτας βίβλους δωρεὰν ἐδέξατο, *vel* ἔλαβεν. (λαμβάνω. in anom.)

DONAX, acis. maſc. *Un Roſeau.* ὁ δόναξ, ακος.

DONEC. adv. *Juſques à ce que.* ἕως. Ind. *vel* ſubj. * ἕως ἄν. ſubj * ἕως οὗ, *vel* ἕως ὅτου. Ind. *vel* ſubj. ἕως ὅτε. Ind. * μέχρι, *vel* μέχρις. ſubj. *vel* infin. * ἄχρις ἄν. ſubj. * ἄχρι, *vel* μέχρι τοῦ. infin. *Tandis que.* ἕως. Ind. *vel* ſubj. * ἄχρις οὗ. Ind. *vel* ſubj. * μέχρις οὗ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſidioſus homo omnibus tantiſper eſt amicus, Donec conſequatur quæ rogat, poſteà fit inimicus. κακοήθης ἄνθρωπος ἅπασι, μέχρι τοῦ τυχεῖν ὧν δεῖται, φίλος ἐστὶ, μετὰ ταῦτα δ᾽ ἐχθρὸς γίνεται. || Donec rerum externarum affluentia adeſt, prudentia eam comitari videtur. μέχρι μὲν ἡ τῶν ἐκτὸς πρόεστιν ἀφθονία, σύνεσις ἀκολουθεῖν δοκεῖ. || Durat eorum amicitia, Donec boni ſunt. διαμένει ἡ τούτων φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι. || Tantiſper Barbaros viciſſe ſufficiet, Donec regnum tuum in tuto collocaveris. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν τῶν Βαρβάρων, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν. || Eo uſque expectant, Donec ſe bellum inferre fateatur. μέχρι τούτου περιμένουσιν, ἕως ἂν ὁμολογήσει πολεμεῖν. || Tandiù memores ſunt pollicitationum, Donec dicuntur. μέχρι τούτου μνημονεύουσι τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, || Donec navis eſt incolumis, omnem virum ſtrenuum eſſe oportet. ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, χρὴ πάντ᾽ ἄνδρα πρόθυμον εἶναι. || Donec ſumus incolumes, prudentes ſumus. ἕως ἐσμὲν σῶοι, σωφρονῶμεν. || Donec vixit. ἕως ἔζη.

DONO, as, avi, atum, are. *Donner.* δίδωμι, F. δώσω, (V. Verba in μι.) acc. rei. dat. perſ. *Faire préſent.* δωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. rei. dat. perſ. *vel* acc. perſ. dat. rei. *Donner en pur don.* χαρίζομαι, fut. med. ίσομαι. dat. || Dono dare. δωρεὰν ἐπιδίδωμι. acc. || Donare aliquem æternitate, *vel* alicui æternitatem. τινὰ ἀθανατίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠθανάτικα. || Donare aliquem civitate. τινὰ πολιτογραφεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολιτογράφηκα. || Aliquem præmiis Donare. τινὰ γεραίρειν, αίρω, F. αρῶ, P. γεγέρακα. || Aliquem ſalute Donare. τινὰ ἀσπάζεσθαι, *vel* ἀσπάζω, F. άσω, P. ἤσπακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dono tibi equum. δωροῦμαί σοι ἵππον. || His te Dono. δωροῦμαί σε τούτοις. || Donans omnes viritim mille drachmis. δωρησάμενος ἅπαντας κατ᾽ ἄνδρα χιλίαις δραχμαῖς. || Non præſtantius munus à Diis Donatum eſt. οὐ μεῖζον ἀγαθὸν ἐδωρήθη ἐκ Θεῶν. || Quæ Donantur à Fortunâ. τὰ δωρηθέντα παρὰ τῆς Τύχης. || Majora quàm pro facultatum modo aliis Donare. ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἄλλους δωρεῖσθαι. || Civitate illos Donavit. αὐτοὺς τῇ πολιτείᾳ τετίμηκε. || Donare munera Diis. δῶρα Θεοῖς ἀνατίθεσθαι. || Nos immortalitate Donat. ἡμᾶς ποιεῖ ἀθανάτους. * εἰς θεοὺς ἡμᾶς ἀνάγει.

DONUM, i. neut. *Don, préſent.* τὸ δῶρον, ου. * ἡ δωρεὰ, ᾶς. *Donation.* ἡ δόσις, εως. || Aliquid Dono dare. διδόναι τινὶ δωρεάν. *Donner en pur don.* χάριν κατατίθεσθαί τινι. || Donum Deo. τὸ ἀνάθημα, ατος. || Hoc tibi Dono dat. τοῦτό σοι δωρεὰν, *vel* εἰς δωρεὰν δίδωσι. || Singulare Donum hominibus conferre. ἔξοχον δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις παρέχειν. || Doni, quod apertè (*rectâ manu*) præbere videbatur, obliqua quædam extorſio. τῆς δωρεᾶς, ἣν ἐπ᾽ εὐθείας ἐδόκει παρασχεῖν,

τλάγιός τις ἀφαίρεσις. || Magnis Donis alios ornare. μεγάλαις δωρεαῖς τοὺς ἄλλους τιμᾶν. * μεγάλων δωρεῶν ἀξιοῦσαι τοὺς ἄλλους. || Dona quæ fecit. αἱ παρ' ἐκείνου δωρεαί.

DORCAS, adis. fœm. *Un daim, ou un chevreuil.* ἡ δορκάς, άδος.

DORMIO, is, ivi, itum, ire, & DORMISCO, is, ere. *Dormir.* καθεύδω. Imperf. ἐκάθευδον, vel καθηῦδον, F. καθευδήσω. * ὑπνόω, ῶ, F. ώσω, P. ὕπνωκα. *Etre couché.* κοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. paſſ. κοιμηθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inter Dormiendum, in ſomnis. ἐν τοῖς ὕπνοις. * κατὰ τοὺς ὕπνους. * ἐν ὕπνῳ. * καθ' ὕπνον. || Arctè, vel altùm Dormit. ὕπνῳ βαθεῖ καταφέρεται, vel κατέχεται. || Cùm Dormio. ὅταν ὕπνος με ἔχῃ. || Totâ nocte Dormire. ὅλην εὕδειν τὴν νύκτα. || Altiùs Dormio. τὸν βαθὺν ὕπνον καθεύδω. || Tam arctè Dormit, ut orto die expergefieri non poſſit. οὕτως ἐκοιμήθη βαθέως, ὥστε τῆς ἡμέρας γενομένης μὴ δύνασθαι διεγερθῆναι. || Quàm altum Dormiſti. ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης. || In utramvis aurem Dormio. ἐπ' ἀμφοτέραν καθεύδω.

DORMITATOR, oris. maſc. *Dormeur.* ὁ ὑπνάττων, οντος. *Endormi.* ὁ ὑπνώδης, εος, ους. * ὁ ὑπνηλός, οῦ. *Qui ſommeille.* ὁ νυσταλέος, ου. *Négligent en ſes affaires.* ὁ ἀμελῶν, οῦντος. gen.

DORMITO, as, avi, atum, are. *Sommeiller.* νυστάζω, F. άσω, P. ακα. *Avoir envie de dormir.* ὑπνώττω, F. ξω, P. ὕπνωχα. *Etre négligent.* ἀμελέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen.

DORMITORIUM, ii. neut. *Dortoir, le lieu où l'on dort.* τὸ κοιμητήριον, ου.

DORMITORIUS, a, um. *Qui ſert à dormir.* κοιμητήριος, ία, ιον. || Dormitorium cubiculum. *Chambre où l'on dort.* ὁ κοιτών, ῶνος.

DORSUALE, is. neut. *Couverture de chevaux & autres bêtes.* τὸ ἐπινώτιον, ου.

DORSUM, i. neut. *Dos.* τὸ νῶτον, ου. *Echine.* τὸ μετάφρενον, ου. || Dorſum maris. τὰ νῶτα θαλάσσης. || Dorſo ferre, dorſo ſubire onus. κατανωτίζομαι. fut. med. ίσομαι. acc.

DORSUOSUS, a, um. *Qui a un grand dos.* ὁ καὶ ἡ πολύνωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a un dos large.* ὁ καὶ ἡ εὐρύνωτος, καὶ τὸ ον, ου.

DORYPHORUS, i. maſc. *Qui porte une lance.* ὁ καὶ ἡ δορυφόρος, ου.

DOS, dotis. fœm. *Dot, ce qu'une femme apporte en mariage.* ἡ προίξ, οικός. * ἡ φερνή, ῆς. *Perfection, don de nature.* τὸ δῶρον, ου. * ἡ φυσικὴ δύναμις, (εως.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Duorum talentorum Dos. προὶξ δυοῖν ταλάντοιν. || Satis magna Dos. προὶξ ἱκανή. || Talentum Dotis loco afferre. τάλαντον προῖκα ἐπενεγκεῖν. || Mulier quæ nullam Dotem affert. γυνὴ ἄπροικος, vel οὐδὲν ἐπιφερομένη. || Dives Dote filia. θυγάτηρ ἐπίπροικος, vel πολύφερνος. || Dos oris. ἡ τοῦ στόματος χάρις. * ἡ λόγων δεινότης, vel δύναμις. || Corporis Dos. εὐμορφία σώματος. || Ingenii, ſeu naturæ Dos. φύσεως εὐμοιρία, vel εὐκληρία.

DOSSUARIUS, a, um. *Qui porte ſur le dos, comme les bêtes de charge.* ὁ καὶ ἡ νωτοφόρος, καὶ τὸ ορον, ου.

DOTALIS, & e, is. *Qui appartient à la dot.* προικῷος, ῴα, ῷον. * προίκειος, εία, ειον.

DOTATUS, a, um. *Qui a eu une dot.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπροικος, καὶ τὸ κον, ου. *Doué.* δωρηθείς, θεῖσα, θέν. || Vultûs formâ Dotatus. τὴν ὄψιν χαριέστατος, άτη, ατον.

DOTO, as, avi, atum, are. *Doter.* προῖκα δίδωμι. (V. δίδωμι.) dat. perſ. *Faire préſent.* δωρέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι. acc. *Orner.* κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. accuſ.

DR

DRACÆNA, æ. fœm. *La femelle d'un dragon.* ἡ δράκαινα, ης.

DRACHMA, æ. fœm. *Une drachme, ou un gros.* ἡ δραχμή, ῆς.

DRACO, onis. maſc. *Un dragon, ſorte de ſerpent.* ὁ δράκων, οντος.

DRACONIGENA, æ. maſc. & fœm. *Qui eſt engendré d'un ſerpent.* ὁ καὶ ἡ δρακοντογενής, έος, οῦς.

DRACONITES, vel Draconitias, æ. maſc. *Draconite, pierre precieuſe.* ὁ δρακονίτης, ου.

DRACONTIUM, ii. neut. *Serpentine, herbe.* τὸ δρακόντιον, ου.

DRACUNCULUS, i. maſc. *Serpentine, ou Iarrus, herbe.* τὸ δρακόντιον, ου.

DRAGMA, atis. neut. *Une poignée, tant que l'on peut prendre avec la main.* τὸ δράγμα, ατος.

DRAMA, atis. neut. *Acte de Tragédie, ou repréſentation de fables.* τὸ δρᾶμα, ατος.

DRAMATICUS, a, um. *De telles repréſentations.* δραματικός, κή, κόν.

DRENSO, as, avi, atum, are. *Chanter comme un cygne.* δίκην κύκνου ᾄδω, ᾄσω, P. ᾖκα.

DROMAS, adis. maſc. *Un dromadaire, ſorte de chameau.* ἡ δρομάς, άδος.

DROPAX, acis. maſc. *Onguent pour ôter le poil de quelque lieu.* ὁ δρώπαξ, ακος.

DRUIDÆ, arum, vel DRUIDES, um. maſc. plur. *Les Prêtres des anciens Gaulois.* οἱ Δρυΐδαι, ῶν.

DRUPÆ, arum. fœm. *Des olives non mures.* αἱ δρυπετεῖς ἐλαῖαι, ῶν.

DRYADES, um. fœm. plur. *Les nymphes des forêts.* αἱ Δρυάδες, ων. ſing. ἡ Δρυάς, άδος.

DU

DUALIS, & e, is. maſc. *Duel, qui ſignifie deux, de deux.* δυϊκός, κή, κόν.

DUBIE. adv. *Avec doute, en doutant.* ἐνδοιαστῶς. *Incertainement.* ἀμφιβόλως. * ἀμφιλόγως. * ἀπόρως. * ἀμφιδόξως.

DUBIOSUS, a, um. *Douteux.* ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητήσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

DUBITABILIS, & e, is. *Dont on peut douter.* ἐνδοιαστός, στή, στόν. * ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, καὶ τὸ μον, ου.

DUBITANTER. adv. *En doutant.* ἐνδοιαστῶς. *Avec incertitude.* ἀμφιδόξως. *Ne ſçachant ce que l'on doit faire.* διαπορητικῶς. * ἀπόρως. || Non Dubitanter. ἀνενδοιάστως. * ἀναμφιδόξως.

DUBITATIO, onis. fœm. *Doute.* ὁ ἐνδοιασμός, vel διστασμός, οῦ. * ἡ ἐνδοίασις, εως. * ἡ δίστασις, εως. *Doute de ce que l'on doit faire.* ἡ ἀπορία, ας. * ἡ διαπόρησις, εως. || Dubitationem habens. ὁ καὶ ἡ ἀναμφίβο-

λος, *vel* ἀναμφίδοξ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. || In Dubitationem adduci, *vel* venire. Vide DUBITO. || In magnam Dubitationem adductus. εἰς ἀπορίαν μεγάλην ἀφιγμένος, *vel* ἐμπεσών. || In tantam Dubitationem eum adduxit. εἰς τȣ̃το ἀπορίας αὐτὸν καθίστησε. || In ſummam Dubitationem alios conjicere. εἰς ἀπορίαν ἐσχάτην ἐμβάλλειν τȣ̀ς ἄλλȣς. || Hæc Dubitationem non habent. ταῦτα ἀπορίαν ȣ̓κ ἔχει. * ȣ̓κ ἀπόρως ταῦτα καθέστηκε.

DUBITATUS, a, um. part. *De quoi l'on doute, ou dont l'on a douté.* ἐνδοιασθεὶς, εῖσα, έν.

DUBITO, as, avi, atum, are. *Douter, être en doute.* ἐνδοιάζω, F. άσω, P. ἐνδεδοίακα. * διστάζω, F. σω, *vel* ξω, P. κα, *vel* χα. *Douter de.* ἀμφισβητέω, *vel* ἀμφιδοξέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφιδόξηκα. gen. cum περί. *Ne ſçavoir ce qu'on doit faire.* ἀπορέω, *vel* διαπορέω, ῶ, ήσω, P. διηπόρηκα. *Craindre, n'oſer.* φοβέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. infin. || Dubitare de hoc, *vel* Dubitare hoc. περὶ τȣ́τȣ, *vel* τȣ̃το ἀμφιγνοεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠμφιγνόηκα. || Dubitant utrùm ſit utilius. ἀποροῦσι πότερον λυσιτελέστερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quid ſit agendum Dubito. ἀπορῶ τί χρὴ δρᾶν. * ἀπορῶ ὅ, τι χρὴ ποιεῖν. || Dubito, quid agam. ἀπορῶ τί ποιήσω. || Quæ horum cauſa ſit, Dubitant. ἀποροῦσι τὴν τȣ́των αἰτίαν. || Dubito, quomodo de his apud vos dicendum ſit. ἀπορῶ τίνα χρὴ τρόπον περὶ αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. || Dubito, utrùm exiſtimem vobis Rempublicam curæ non eſſe. ἀπορῶ πότερον ὑπολάβω μηδὲν μέλειν ὑμῖν τῶν κοινῶν. || Dubito, utrùm mihi melius ſit. ἀπορῶ πότερόν μοι κρεῖττον. || Dubito, cujus impræſentia deceat meminiſſe. ἀπορῶ, τίνος ἐν τῷ παρόντι πρέπει μνησθῆναι. || De hac re Dubito. ἀπόρως ἔχω περὶ τȣ́τȣ, *vel* εἰς ἀπορίαν ἀφικνȣ̃μαι, *vel* ἀπόρως διάκειμαι || Dubito, quid agam. ȣ̓κ ἔχω, ὅτι χρήσομαι τοῖς πράγμασι. || Non Dubitabo iſta dicere. ȣ̓κ ὀκνήσω ταῦτα λέγειν. || De iis ſapientes Dubitant. περὶ τȣ́των, *vel* ἐπὶ τȣ́των οἱ σοφοὶ ἀμφιγνοȣ̃σι. || De eo non Dubito. περὶ τȣ́τȣ μὴ ἀμφισβητῶ. || Multi Dubitant, utrùm ſit potiùs eligenda privatorum hominum vita, an principum. πολλοὶ ἀμφισβητȣ̃σι, πότερόν ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι τὸν βίον τῶν ἰδιωτευόντων, ἢ τῶν ἀρχόντων. || Anteà quidem Dubitabam, nunc autem ſentio, quòd. πρότερον μὲν ἠμφισβήτȣν, νῦν καὶ ᾔσθημαι, ὅτι. || Dubitans, utrùm honeſtum eſſet. διστάζων, πότερον ἂν εἴη καλόν.

DUBIUS, a, um. *Qui doute.* ἐνδοιάζων, (οντος,) ȣσα, ον. * ἀπορῶν, (ȣ̃ντος,) ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Douteux, dont on doute.* ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, τὸ ον. *Incertain, dont on eſt en différent.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, *vel* ἀμφίλογος, *vel* ἀμφίδοξος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Dangereux.* ὁ καὶ ἡ ἐπικίνδυνος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui ne ſçait ce qu'il doit faire.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, τὸ ον, ȣ. || Dubius animi. ἀπορȣ́μενος, η, ον. * ἐνδοιάζων, ȣσα, ον. * ἀπορῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. || Qui, quæ, quod in Dubium venit. εἰς ἄπορον πεσών, (όντος) οῦσα, όν. || Dubia lux. ἡ ἀμφιλύκη, ης. || In Dubio eſſe. *Etre en doute.* ἀπορεῖσθαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. gen. * ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. *Etre douteux.* ἀμφισβητήσιμον εἶναι. || Procul Dubio. ἀνενδοιάστως. * ἀναμφιβόλως. *Clairement.* σαφῶς. || In Dubio ſum, quò me vertam. ἀπορῶ, *vel* διαπορῶ, ποῖ τραποίμην. || Hoc negotium nobis Dubium eſt. ἀπόρως ἡμῖν ἔχει τȣ̃το πρᾶγμα. || In Dubium vocantur iſta. ταῦτα ἀπόρως ἔχει. * ταῦτα ἀπορίαν ἔχει. || In Dubio ſum, quid agendum ſit. ἐν ἀπορίᾳ εἰμὶ, τί χρὴ δρᾶν, *vel* ἐν ἀπόρῳ ἔχομαι. || Dubio planè animo eram. πάσῃ συνειχόμην ἀπορίᾳ. * ἀπορίας μεστὸς ἦν. * πολλῇ κατειχόμην ἀπορίᾳ. || Quod autem me maximè Dubium facit, illud eſt. ὃ δὲ μάλιστα εἰς ἀπορίαν ἐμὲ καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι. || Si quis ex me quæreret, quid maximum putem, Dubio planè animo eſſem. εἴ τις ἔροιτό με, τί νομίζω μέγιστον, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἂν καταςαίην. || Animo Dubio atque ancipiti ſunt. τὴν γνώμην ταλαντεύονται. * ἀμφοτέρωθεν ἑαυτȣ̀ς ταλαντεύȣσι. || Dubius inter inficiationem & aſſenſum nutat. ἀπορῶν, ἀρνήσεως καὶ συγκαταθέσεως μεταξὺ φέρεται, *vel* ἀρνήσεως καὶ συγκαταθέσεως μέσος ἵσταται. || Dubio animo, atque in utramque partem propendente. τῆς διανοίας ἀμφικλινῶς ἐχȣ́σης, καὶ ἀντισπωμένης. || Hoc in Dubium vocatur. τȣ̃το ἀμφισβητεῖται. || Oratio Dubia & flexiloqua. λόγος ἀμφίβολος. * λόγος ἀμφισβητήσεις ἔχων. * λόγος ἐπαμφοτερίζειν δυνάμενος. || Dubius rumor. ἀμφίβολος φήμη. || Non eſt Dubium, quin hoſtes victurus ſim. ȣ̓κ ἄδηλον, ὅτι τῶν πολεμίων κρατήσω. || Non eſt Dubium, quin largitionem beneficium ſequatur. ȣ̓κ ἄδηλον, ὅτι τῇ μὲν δόσει ἕπεται τὸ εὖ ποιεῖν. || Quod autem hæc falſa ſint, non eſt Dubium. ὅτι μὲν ἦν ψευδῆ ταῦτά ἐστιν, ȣ̓κ ἄδηλον. || Nemini cenſebat fore Dubium. ȣ̓δενὶ ἀμφίδοξον ὥστ' ἂν εἶναι. V. MANIFESTUM. || Dubium eſt, utrùm. ἀμφισβητεῖται, πότερον.

DUCATUS, ûs. maſc. *Commandement, charge d'un Commandant.* ἡ ἡγεμονία, ας. *Gouvernement, charge d'armée.* ἡ πολεμαρχία, ας.

DUCENARIUS, ii. maſc. *Capitaine de deux cens hommes.* ὁ διακοσίαρχος, ȣ.

DUCENARIUS, a, um. *De deux cens.* διακοσιαῖος, αία, αῖον. || Ducenarii judices. οἱ διακόσιοι, ίων.

DUCENI, æ, a. plur. *Deux cens.* διακόσιοι, σιαι, σια.

DUCENTESIMUS, a, um. *Le deux-centiéme.* διακοσιοστὸς, στή, στόν.

DUCENTI, æ, a. plur. idem ac DUCENI.

DUCENTIES. adv. *Deux cens fois.* διακοσιάκις.

DUCO, is, xi, ctum, ere. *Mener.* ἄγω, F. ἄξω, P. ἦχα. (V. anom.) acc. *Conduire des troupes, &c.* ἡγέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Conduire dans un chemin.* ὁδηγέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Etendre.* ἐκτείνω, F. τενῶ, P. ἐκτέτακα. acc. || Ducere manu. χειραγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχειραγώγηκα. acc. || Ducere agmen. ἡγεμονεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἡγεμόνευκα. * ἐπιστρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπεστράτευκα. || Ducere vitam. βίον βιῶναι. (V. βιόω in anom.) || Ducere ætatem. τὸν αἰῶνα διάγειν. (V. anom. in ἄγω.) || Ducere aquam. ὀχετεύω, F. εύσω, P. ὠχέτευκα. || Ducere ad credendum. πιθανολογεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπιθανολόγηκα. || Ducere purpureum colorem. πορφυρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεπορφύρικα. || Ducere cicatricem. ἐπȣλȣ̃ν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπȣ́λωκα. acc. || In crimen Ducere. διαβάλλειν, άλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Effigiem Ducere. ἐκτυπȣ̃ν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτετύπωκα. acc. || Ducere in errorem. ἐξαπατᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. || Ducere exordium à. ἄρχεσθαι, fut. med. ξομαι, ἐκ. cum gen. || Horas extremas Ducere. ἀποθνήσκειν. (V. anom. in θνήσκω.) || Ducere in matrimonium. ἄγομαι. acc. (V. anom. in ἄγω.) * γαμεῖν,

μεῖν, ἐω. (V. anom.) accuſ. || Penſa manu Ducere. *Tourner le fuſeau avec la main.* νήθειν, ω, F. σω, P. κα. acc. * κλώθειν, ω, F. σω, P. κέκλωκα. || Ducere pompam. πομπαγωγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπομπαγώγηκα. || Triumphum Ducere. θριαμβεύειν, εύω, F. εύσω, P. τεθριάμβευκα. || Ducere ſpiritum. ἀναπνεῖν, έω. (V. anom. in πνέω.) || Suſpiria Ducere. ὀλολύζειν, ύζω, F. ύσω, P. ὠλόλυκα. || Ducere aliquid ſuo probro. ἑαυτῷ. (pro maſc.) τὸ ἐπιτιμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. || Pro nihilo Ducere. περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι, vel ἡγεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Duci benevolentiâ in aliquem. εὐνοϊκῶς ἔχειν πρός τινα. || Otia Ducere. Vide OTIUM. || Ducere diem ex die. Vide DIES.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In civitatem eos Ducit. εἰς τὴν πόλιν αὐτοὺς ἄγει. || Ducere alios in viam. ἄγειν ἄλλους εἰς τὴν ὁδόν. || Duco te in viam facilem. ἄγω σε ἐπὶ τὴν ῥᾴστην ὁδόν. || Maximas copias ad Trojam Ducit. πολλὴν στρατιὰν ἐπὶ Τροίαν ἄγει. || Exercitum Ducere. τῆς στρατείας ἡγεῖσθαι, vel καθηγεῖσθαι. || Ducere alios ad felicitatem. ἄγειν ἄλλους ἐπὶ, vel εἰς τὴν εὐδαιμονίαν. || * Duxi eos ad hæc credenda. ἐξῆγον αὐτοὺς, ταῦτα πείθεσθαι. * ὑπήγαγον αὐτοὺς πρὸς τὸ ταῦτα πείθεσθαι. || Lucro Ducuntur ad inferendam injuriam. κέρδει ἐπαίρονται εἰς τὸ ἀδικεῖν. * ὑπὸ κέρδους προάγονται ἀδικεῖν. || Spe Duci. ἐλπίδι ἐπαίρεσθαι, vel ὑπάγεσθαι. || * Maximi Ducunt ejus amicitiam. τὴν αὐτοῦ φιλίαν πλείστου τιμῶσι, vel περὶ πλείστου ἡγοῦνται. || Pluris virtutem Ducit, quàm divitias. περὶ πλείονος ἡγεῖται τὴν ἀρετὴν, ἢ τὸν πλοῦτον. * τὴν ἀρετὴν πρὸ τοῦ πλούτου τιμᾷ. || Honeſtam gloriam magni Ducit. δόξαν καλὴν περὶ πολλοῦ ἡγεῖται. || Nihili iſta Ducit. περὶ οὐδενὸς ταῦτα ἡγεῖται. || Nihil pluris Ducendum eſt poſt pietatem Deo debitam, quàm apud bonos benè audire. μηδὲν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι δεῖ, μετὰ τὴν περὶ τὸν Θεὸν εὐσέβειαν, τοῦ παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς εὐδοκιμεῖν. || Parvi pecunias Duco. περὶ ὀλίγου τὰ χρήματα ἡγοῦμαι. || Magni iſta Ducerem. πρὸ πολλοῦ ἂν ἡγησάμην ταῦτα. || Id muneris loco Ducit. ταῦτα ἐν δωρεᾶς μέρει τίθεται, vel ἡγεῖται. || In laude Ducunt. τοῦτο ἐν ἐπαίνῳ τίθενται. * τοῦτο ἔπαινον ἡγοῦνται. || Calamitatem lucro Ducit. κέρδος ἡγεῖται τὴν συμφοράν. || Hoc ignominiæ Ducunt. τοῦτο ἐν αἰσχύνῃ τίθενται. * τοῦτο αἰσχύνην ἡγοῦνται. || Eos in hoſtium loco Ducit. τούτους εἰς τοὺς ἐχθροὺς τίθεται. || Hunc fratris loco Ducit. τοῦτον ἐν ἀδελφοῦ μέρει ποιεῖται. || Hoc crimini Ducunt. τοῦτο ἐν ἀδικήματι τίθενται.

DUCTARIUS, a, um. *Qui ſert pour conduire.* ἀγωγαῖος, αία, αῖον. || Funis Ductarius. ἡ ἱμονιὰ, ᾶς.

DUCTILIS, & e, is. *Qu'on peut conduire.* ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Bien aiſé à conduire.* ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on peut étendre à coups de marteau.* ἐλατὸς, ή, όν.

DUCTIM. adv. *D'un trait.* ἐπακτικῶς. *Sans prendre haleine.* ἀπνευστί. || Ductim bibere. ἀπνευστὶ πίνειν, πίνω. (V. anom.)

DUCTITIUS, a, um. *Qui ſe méne aiſément.* ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμος, καὶ τὸ ιμον, ίμου. * ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος, καὶ τὸ ον, ου.

DUCTO, as, avi, atum, are. *Mener ſouvent.* περιάγω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Conduire, commander.* ἡγεμονεύω, F. εύσω, P. ἡγεμόνευκα. acc.

DUCTOR, oris. maſc. *Conducteur.* ὁ ἀγωγὸς, οῦ. *Capitaine, ou Général d'armée.* ὁ ἡγεμὼν, όνος. || Gregis Ductor. *Conducteur du troupeau.* ὁ ἀγελάρχης, ου.

DUCTUS, a, um. *Conduit, mené.* ἡγμένος, η, ον. * ἀχθεὶς, θεῖσα, θέν. || Ducta cicatrix. ἡ ἐπούλωσις, εως.

DUCTUS, ûs. maſc. *Conduite.* ἡ ἀγωγὴ, ῆς. *Conduite dans un chemin.* ἡ ὁδηγία, ας. || Ductus aquarum. ἡ ὑδραγωγία, ίας. * ἡ ὀχετεία, είας. || Ductus oris. *Traits du viſage, mine.* τὸ σχῆμα, ατος. || Ductus literarum. ἡ γραμμὴ, ῆς. || Ejus Ductu. ἡγεμονεύοντος, vel ἡγουμένου αὐτοῦ. *Par ſa conduite.* ἀγωγῇ τούτου.

DUDUM. adv. *Il y a longtems.* πρὸ πολλοῦ. * πρὸ πολλοῦ χρόνου. * πρὸ μακροῦ. || Haud Dudum. *Il n'y a pas longtems.* πρὸ μικροῦ. * πρὸ ὀλίγου. * πρὸ βραχέος. * οὐ δῆτα πρότουγε. *Il n'y a gueres.* ἄρτι. * νῦν δή.

DUELLATOR, oris. maſc. *Guerrier, combattant.* ὁ πολεμιστὴς, οῦ.

DUELLICUS, a, um. *De guerre.* πολεμικὸς, κὴ, κόν. || Ars Duellica. ἡ πολεμικὴ, ῆς.

DUELLUM, i. neut. *Guerre.* ὁ πόλεμος, ου. *Un duel.* ἡ μονομαχία, ας.

DULCE. adv. *Doucement.* γλυκέως. * ἡδέως.

DULCEDO, inis. fœm. *Douceur.* ἡ γλυκότης, ητος. * ὁ γλυκασμὸς, οῦ. * τὸ ἥδυσμα, ατος.

DULCESCO, is, ere. *Devenir doux.* γλυκάζω, F. άσω, P. γεγλύκακα.

DULCIARIUS, ii. maſc. *Patiſſier.* ὁ ἡδονικὸς ὀψοποιὸς, οῦ. * ὁ τῶν γλυκασμάτων ποιητὴς, οῦ.

DULCICULUS, a, um. *Un peu doux.* ὑπόγλυκυς, (εος) κεια, κυ.

DULCIFLUUS, a, um. *Qui coule doucement.* ὁ καὶ ἡ γλυκίρροος, καὶ τὸ ον, ου.

DULCILOQUUS, a, um. *Qui parle doucement.* ὁ καὶ ἡ μελίγηρυς, υος.

DULCIOR, & ius, ioris. *Plus doux.* γλυκύτερος, έρα, ερον.

DULCIS, & e, is. *Doux.* γλυκὺς, έος; κεῖα, είας; κὺ, έος.

DULCISONUS, a, um. *Qui ſonne ou reſonne doucement.* ὁ καὶ ἡ γλυκύφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

DULCISSIME. adv. *Très-doucement.* γλυκύτατα.

DULCISSIMUS, a, um. *Très, ou fort doux.* γλυκύτατος, άτη, ατον.

DULCITER. adv. *Doucement.* γλυκέως. * ἡδέως.

DULCITUDO, inis. fœm. *Douceur.* ἡ γλυκύτης, ητος. * τὸ ἥδυσμα, ατος.

DULCIUS. adv. *Plus doucement.* γλυκύτερον.

DULCO, as, are. *Adoucir.* γλυκαίνω, F. ανῶ, P. γεγλύκαγκα. acc.

DULIA, æ. fœm. *Servitude, ou culte qu'on rend aux Saints.* ἡ δουλεία, ας.

DUM. adv. *Quand, pendant que.* ἐν ᾧ. * ἕως. Ind. *Juſques à ce que.* ἕως. Ind. vel ſubj. * ἕως ἄν. ſubj. * ἕως οὗ, vel ἕως ὅτου. Ind. vel ſubj. ἕως ὅτε. Ind. * μέχρι, vel μέχρις. ſubj. vel infin. ἄχρις ἄν. ſubj. * ἄχρι, vel μέχρι τοῦ. infin. *Tandis que.* ἕως. Ind. vel ſubj. * ἄχρις οὗ. Ind. vel ſubj. * μέχρις οὗ. * μέχρι. Ind. *Pourvu que.* μόνον εἰ. ſubj. εἴγε μόνον. ſubj. * ἢν μόνον γε. ſubj. Vide CONDITIO. || Neque Dum. μήπω. * οὔπω. * μηδέπω. * οὐδέπω. || Nihil Dum. οὐδὲν πω. || Cedo Dum. *Or ſus donc.* φέρε δή. * ἔχε δή.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc patitur Dum, *vel* donec conſequatur quæ rogat. ταῦτα πάσχει, μέχρι τοῦ τυχεῖν ὧν δεῖται || Dum divitiarum affluentia adeſt. μέχρι τῶν χρημάτων πρόσεστι ἀφθονία. || Tantiſper expectes, Dum hæc dicantur. μέχρι τούτου περιμένης, μέχρις ἂν ταῦτα ῥηθῇ. || Eò uſque expectabimus, Donec id fateatur. μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ταῦτα ὁμολογήσῃ. || Tamdiù id ago, Dum te in tuto collocaveris. ἐπὶ τοσοῦτον ταῦτα ποιῶ ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι σεαυτόν. || Dum boni ſunt. ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι. || Dum ſumus incolumes. ἕως ἐσμὲν σῶοι. || Dum vixit. ἕως ἔζη. || Tamdiù jucundi ſunt, Dum ſperant. ἐπὶ τοσοῦτόν εἰσιν ἡδεῖς, ἐφ' ὅσον ἐλπίδας ἔχουσι. || Dum ipſis viſum fuit. μέχρις οὗ αὐτοῖς ἐδόκει. || Tenetur in vinculis, Dum ſolverit. δέδεται τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. || Dum loquor, hæc conſidero. μεταξὺ λέγων, ταῦτα ἐνθυμοῦμαι. || Dum loquebaris, hæc ego paſſus ſum. μεταξὺ σοῦ λέγοντος, ταῦτα ἔπαθον. (Vide πάσχω in anom.) || Dum ſcriberem, mihi hoc in mentem venit. τοῦτό μοι μεταξὺ γράφοντι ἐπὶ νοῦν ἦλθε. (V. ἔρχομαι.) || Dum loquitur, titubat. μεταξὺ λέγων σφάλλεται. || Me Dum dicerem cohibuit. με ἐπέσχε λέγοντα μεταξύ. (V. ἔχω in anom.) || Hos Dum cœnarent interfecit. τούτους μεταξὺ δειπνοῦντας ἐφόνευσε. || Quæ mihi Dum meditarer, inciderunt. ὅσα μοι μεταξὺ διανοουμένῳ ἐπῆλθε. || Dum judicarent, hoc contigit. μεταξὺ δικαζόντων αὐτῶν, τοῦτο ἐγένετο. || Dum pranderem, hæc dixi. ἐν τῷ ἀριστᾶν ταῦτα ἔλεγον. || Dum pranderent, hæc ego ſcripſi. ἐν τῷ ἀριστᾶν αὐτοὺς, ταῦτα γέγραφα. || Dum pranderem, hæc ille legit. ἐν τῷ ἀριστᾶν ἐμὲ, ταῦτα ἀνέγνω. * *Additur Accuſativus cum Perſona varia eſt.* (V. γινώσκω. in anom.) || Dum illud ageretur. ἐν τῷ ταῦτα πράττεσθαι. * μεταξὺ τούτου πραττομένου. || Dum Cæſar regnaret. ἐπὶ Καίσαρος ἄρχοντος. || Dum imperaret, mortuus eſt. ἄρχων ἀπέθανε. || Dum vigeret præclarus ille ordo. ἐπ' ἐκείνης εὐταξίας. || Dum fortuna favet. ἐν εὐπραγίᾳ. * ἐν εὐτυχίᾳ.

DUMETUM, i. neut. *Un lieu couvert de buiſſons.* ὁ ἀκανθὼν, ῶνος.

DUMMODO. Vide DUM. *Pourvu que.*

DUMOSUS, a, um. *Plein de buiſſons.* ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, *vel* βατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

DUMUS, i. maſc. *Buiſſon.* ἡ βάτος, ου. * ὁ ἀκανθὼν, ῶνος. || Dumis horridus, a, um. idem ac DUMOSUS.

DUNTAXAT. adv. *Seulement.* μόνον. * γίτοι. * γίτοι πῶ.

DUO, duæ, duo. plur. *Deux.* οἱ, αἱ, τὰ δύο. nom. & acc. δύο. omn. gen. Att. δύω. gen. & dat. δυοῖν. omn. gen. & pro fœm. δυεῖν. plur. οἱ, αἱ, τὰ δύο. gen. δυῶν. dat. δυσί. ſæpè etiam δύο eſt indeclinabile. [Nomen hoc licèt ex ſe duale ſit, jungitur ſubſtantivis & verbis dualis, *vel* pluralis numeri.]

DUODECIES. adv. *Douze fois.* δωδεκάκις.

DUODECIM. indecl. plur. omn. gen. οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, *vel* δυοκαίδεκα.

DUODECIMUS, a, um. *Douziéme.* δυοκαιδέκατος, *vel* δωδέκατος, άτη, τον.

DUODENI, æ, a. plur. *Douze.* οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα.

DUODENONAGINTA. Indecl. plur. omn. gen. *Quatre vingt-huit.* οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα, δυοῖν δέοντες, ων. (pro maſc.) δέουσαι, ῶν. (pro fœm.) δέοντα, ων. (pro neut.) || Natus annos Duodenonaginta γεγονὼς ἔτη δύο μόνον ἀπολείποντα τῶν ἐννενήκοντα.

DUODEOCTOGINTA. indecl. plur. omn. gen. *Soixante & dix-huit, ou ſeptante-huit.* οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, δυοῖν δέοντες, fœm. δέουσαι, neut. δέοντα.

DUODEQUADRAGENI, æ, a. plur. *Trente-huit.* οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, δυοῖν δέοντες, fœm. δέουσαι, neut. δέοντα.

DUODEQUADRAGESIMUS, a, um. *Le trente-huitiéme.* δυοῖν δεόντων τεσσαρακοστὸς, ἡ, όν. (pro fœm. δυοῖν δεουσῶν.)

DUODEQUADRAGINTA. nomen indecl. plur. omn. gen. *Quarante moins deux, trente-huit.* οἱ, αἱ, τὰ, τεσσαράκοντα, δυοῖν δέοντες, fœm. δέουσαι, neut. δέοντα.

DUODEQUINQUAGESIMUS, a, um. *Le quarante-huitiéme.* δυοῖν δεόντων πεντηκοστὸς, στή, στόν. (pro fœm. δυοῖν δεουσῶν.)

DUODEQUINQUAGINTA. nom. indecl. plur. omn. gener. *Quarante-huit.* οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα; δυοῖν δέοντες, ων, fœm. δέουσαι, neut. δέοντα || Natus annos Duodequinquaginta. ἔτη γεγονὼς δύο μόνον ἀπολείποντα τῶν πεντήκοντα. * ἔτη γεγονὼς δέοντα δυοῖν πεντήκοντα.

DUODETRICIES. adverb. *Vingt-huit fois.* εἰκοσικαιοκτάκις.

DUODETRIGINTA. ind. plur. omn. gen. *Vingt-huit.* οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, δυοῖν δέοντες, fœm. δέουσαι, neut. δέοντα || Duodetriginta anni τριάκοντα ἔτη δυοῖν δέοντα. || Duodetriginta triremes. τριάκοντα δυοῖν δεουσῶν τριήρεις, *vel* δυοῖν δέουσαι.

DUODEVICENI, æ, a. plur. *Dix-huit.* οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι, δυοῖν δέοντες, ων, fœm. δέουσαι, neut. δέοντα. * οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα.

DUODEVIGESIMUS, a, um. *Dix-huitiéme.* ὄγδοος καὶ δέκατος. * δυοῖν δεόντων εἰκοστὸς, ἡ, όν. (pro fœm. δυοῖν δεουσῶν.)

DUODEVIGINTI. indecl. plur. omn. gen. *Dix-huit.* οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι, δυοῖν δέοντες, ων. fœm. δέουσαι, ῶν. neut. δέοντα, ων. * οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Anni Duodeviginti. ἔτη εἴκοσι δυοῖν δεόντων, *j. duobus deficientibus.* * ἔτη εἴκοσι δυοῖν δέοντα, *j. anni viginti, duorum indigentes; ad numerum ſcilicet vigeſimum* || Duodeviginti anni ſunt, ex quo. δέοντα δυοῖν, εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ οὗ. || Duodecenteni anni. ἔτη ἑκατὸν δυοῖν δέοντα. * ἔτη δυῶν ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν. || Duodecentenas minas. δυοῖν δεούσας ἑκατὸν μνᾶς. || Duodeviginti homines. δυοῖν δεόντων εἴκοσιν ἄνθρωποι, *vel* δυοῖν δέοντες.

DUOETVICESIMANUS, a, um. *L'un des bandes diviſées par vingt-deux.* δυοκαιεικοσταῖος, αία, αῖον.

DUOETVICESIMUS, a, um. *Le vingt-deuxiéme.* δυοκαιεικοστὸς, ἡ, όν.

DUPLEX, icis. omn. gen. *Double, le double.* διπλόος, πλοῦς; διπλόη, πλῆ; διπλόον, πλοῦν. * διπλάσιος, σία, σιον. *Deux.* δισσός. Att. διττὸς, ἡ, όν. plur. διττοὶ, αἱ, ά. || Ex Duplici parte. ἀμφοτέρωθεν.

DUPLICARIUS, a, um. Duplicarii milites. *Gens d'armes qui ont double ſolde.* οἱ διμοιρῖται, ῶν.

DUPLICATIO, onis. fœm. *Augmentation au double.* ὁ διπλασιασμὸς, οῦ.

DUPLICATO. adv. *Au double.* διπλασίως. * δεδιπλασιασμένως. *Dans un eſpace de temps deux fois*

auſſi grand. ἐν διπλασίῳ χρόνῳ.

DUPLICATUS, a, um. part. *Doublé.* διπλασιασθεὶς, θεῖσα, θέν.

DUPLICITER. adv. *Doublement.* διπλῆ. * διπλῶς. *En deux ſortes.* διχῆ. * διχα. * διχῶς.

DUPLICO, as, avi, atum, are. *Doubler.* διπλασιάζω, F, άσω, δεδιπλασίακα. acc. * διπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

DUPLIO, onis. maſc. *Le double.* τὸ διπλάσιον, ίου.

DUPLUM, i. neut. *Le double.* τὸ διπλάσιον, ίου.

DUPLUS, a, um. *Double, encore autant.* διπλάσιος, σία, σιον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reddunt Duplo majores pecunias. ἀποδιδοῦσι διπλάσια χρήματα. ‖ Duplo plures civitates, quàm olim fuerint. διπλάσιαι πόλεις τῶν παλαιῶν. ‖ Triremes Duplo plures poſſidens, quàm alii omnes. διπλασίας κεκτημένος τριήρεις, ἢ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. ‖ Duplo plura quàm alii ad veſtram ſalutem contulit. διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς τὴν ὑμῶν σωτηρίαν παρείχετο. ‖ Duplo majorem fecit Græciam, quàm ab initio fuit. διπλασίαν πεποίηκε τὴν Ἑλλάδα, τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης. ‖ Duplo major apparet, quàm eſt. διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται. ‖ Sentio orationem Duplo longiorem fuiſſe, quàm quæ nunc recitata eſt. τὸν λόγον ᾐσθόμην διπλάσιον γενόμενον τοῦ νῦν ἀναγινωσκομένου. ‖ Duplo majores quàm alii. διπλασίως μείζους τῶν ἄλλων. * τὸ μέγεθος διπλοῖ τῶν ἄλλων. ‖ Duplo longiùs eam regionem tenuimus. πλεῖον ἢ διπλάσιον χρόνον ἐκείνην τὴν χώραν τετυχήκαμεν ἔχοντες. (V. τυγχάνω. in anom.)

DUPONDIUM, ii. *vel* DIPONDIUM, ii. neut. *Du poids, ou valeur de deux livres.* τὸ διμναῖον, ου.

DURABILIS, & e, is. *Qui eſt de durée.* παραμόνιμος, η, ον. * μόνιμος, η, ον. * χρονίζων, ζουσα, ζον. *Difficile à corrompre.* ὁ καὶ ἡ δύσφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου.

DURACINUS, a, um. *Qui a l'écorce ou la peau dure.* ὁ καὶ ἡ σκληρόδερμος, καὶ τὸ μον, ου.

DURAMEN, inis. neut. & DURAMENTUM, i. neut. *Le vieux bois de la vigne, plus dur que le nouveau.* τὸ σκλήρωμα, ατος.

DURATRIX, icis. fœm. *Celle qui eſt de durée.* ἡ διαμένουσα, *vel* παραμένουσα, ης. *Qui fait durer long-temps.* ἡ χρονιοῦσα, ούσα, ης.

DURATUS, a, um. *Endurci.* σκληρυνθεὶς, *vel* σκιῤῥωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Glacé.* πηγνύμενος, η, ον. *Endurci au mal, &c.* στερεωθεὶς, θεῖσα, θέν. διὰ. gen.

DURE. adv. *Durement.* σκληρῶς. *Rudement.* χαλεπῶς.

DURESCO, is, rui, ere. *S'endurcir.* σκληρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. * ἀποσκιῤῥόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

DURITAS, atis. fœm. Vide DURITIA.

DURITER. adv. *Durement, à la rigueur.* σκληρῶς. Duriùs. *Plus durement.* σκληρότερον. Duriſſimè. *Très-durement.* σκληρότατα.

DURITIA, æ. & DURITIES, iei. fœm. *Dureté.* ἡ σκληρότης, ητος. *Dureté pour couper.* ἡ ἀποτομία, ας. *pour graver.* ἡ ἀντιτυπία, ας. *Cruauté.* ἡ ὠμότης, ητος.

DURIUSCULUS, a, um. *Un peu dur.* ὁ καὶ ἡ ὑπόσκληρος, καὶ τὸ ον, ου.

DURO, as, are. *Durer.* χρονίζω, F. ίσω, P. κεχρόνικα. * διαμένω, F. νῶ, P. διαμεμένηκα. *Endurcir.* σκληρύνω, F. υνῶ, P. ἐσκλήρυγκα. *Endurer avec patience.* καρτερέω, F. ήσω, P. κεκαρτέρηκα. * ἐν, *vel* ἐπὶ. dat. * ὑπομένω, F. νῶ, P. μεμένηκα. acc. ‖ Durare ſe labore. *S'endurcir au travail.* διὰ πόνου στερεόομαι, οῦμαι. Act. στερεῶ, F. ώσω, P. ἐστερέωκα. paſſ. ἐστερέωμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Adhuc illa conſuetudo Durat. νῦν τοῦτο ἔθος ἔτι διαμένει. ‖ Ex cæteris politiis hæ diutiſſimè Durant, quæ multitudinem optimè trahant. τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὗται πλεῖστον χρόνον διαμένουσιν, αἵ τινες ἂν ἄριστα τὸ πλῆθος θεραπεύωσι. ‖ Apud Reges adhuc Durat munificentia. διαμένει τοῖς Βασιλεῦσι καὶ ἔτι ἡ πολυδωρία. ‖ Ad noſtram ætatem Durat. διαμένει εἰς ἡμᾶς. ‖ Ad exiguum tempus Durant. ἐπὶ χρόνον ὀλίγον διαρκοῦσι. * ὀλίγον χρόνον διαμένουσι. ‖ Amicitiæ bonorum ſemper Durant. τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. * τὰς τῶν ἀγαθῶν φιλίας οὐδεὶς ὁ χρόνος διαλύει.

DURUS, a, um. *Dur & âpre.* σκληρὸς, ρὰ, ρόν. *Solide.* στερεὸς, ὰ, όν. *Fâcheux, rude.* χαλεπὸς, πὴ, πόν. *Sec, ſerré.* ξηρὸς, ρὰ, ρόν. *Inſupportable.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Cruel.* δεινὸς, νὴ, νόν. *Laborieux.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, καὶ τὸ ον, ου. *Ruſtique.* ἄγριος, ία, ιον. *Nuiſible.* βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. *Difficile à ſupporter.* ὁ καὶ ἡ δυσφόρητος, καὶ τὸ ον, ου. *Auſtere.* αὐστηρὸς, ρὰ, ρόν. * σκληρὸς, ὰ, όν. ‖ Durus ad ſtudia. ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου. *Qui n'a pas le cœur à l'étude.* ὁ καὶ ἡ μισόμουσος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Corio, *vel* putamine Durus. ὁ καὶ ἡ σκληρόδερμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Annona durior. ἡ περὶ τὴν ἀγορὰν κακοπραγία, ας. * ἡ σιτοδεία, είας.

DUUMVIR, iri. maſc. *Un des deux Magiſtrats ſouverains.* ὁ δισσάρχης, ου. * ὁ δυαδάρχης, ου.

DUUMVIRALIS, & e, is. *Qui eſt, ou qui appartient aux deux Magiſtrats ſouverains.* δισσαρχικὸς, κὴ, κός. * δυαδαρχικὸς, ὴ, όν. * ὁ, ἡ, τὸ τῶν δυοῖν ἀρχόντων.

DUUMVIRATUS, ûs. maſc. *La charge, ou l'état des deux ſouverains.* ἡ δισσαρχία, ίας. * ἡ δυαδαρχία, ίας.

DUUMVIRI, orum. maſc. *Les deux Magiſtrats ſouverains.* οἱ δύο ἄρχοντες, (ων.)

DUX, ducis. maſc. & fœm. *Celui ou celle qui conduit, capitaine, chef.* ὁ καὶ ἡ καθηγεμὼν, *vel* ἡγεμὼν, όνος. *Qui guide.* ὁ καὶ ἡ ὁδηγὸς, οῦ. *Celui ou celle qui commande.* ὁ ἡγεμὼν, όνος. * ὁ καὶ ἡ ἔξαρχος, ου. ‖ Dux & præfectus claſſis. ὁ στολάρχης, *vel* στόλαρχος, ου. ‖ Dux armenti. ὁ ἡγεμὼν τῆς ἀγέλης. * ὁ ἀγελάρχης, ου. ‖ Diverſarum ſectarum Duces. οἱ αἱρεσιάρχαι, ῶν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iis Ducem ſe præbuit. αὐτῶν καθηγήσατο (καθηγέομαι.) ‖ Qui Dux fuit expeditionis in Italiam. ὁ καθηγησάμενος τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν στρατείας. ‖ Ille Dux Græciæ. ἐκεῖνος ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμών. ‖ Perſicæ claſſis Dux. Περσικὸν στόλον ἄγων. ‖ Dux exercitûs. ὁ στρατοῦ προεστὼς, *vel* προεστηκώς. * ὁ τοῦ στρατοπέδου ἡγούμενος. * ὁ τῆς στρατιᾶς ἡγεμὼν, όνος. * ὁ στρατηλάτης, ου.

D Y

DYAS, adis. fœm. *Le nombre de deux.* ἡ δυὰς, άδος.

DYNASTES, æ. maſc. *Le Seigneur d'un pays ou d'une ville.* ὁ δυνάστης, ου.

DYOTA, æ. Vide DIOTA.

DYSENTERIA, æ. fœm. *Dyſenterie, ou flux de ſang, maladie.* ἡ δυσεντερία, ίας. || Dyſenteriâ infeſtari δυσεντεριᾶν, άω, F. άσω, P. δεδυσεντερίακα.

DYSENTERICUS, i. maſc. *Qui a la dyſenterie.* ὁ δυσεντερικὸς, ȣ.

DYSPNOEA, æ. fœm. *Difficulté de reſpirer, maladie.* ἡ δύσπνοια, οίας.

DYSPNOICUS, i. maſc. *Qui a difficulté de reſpirer.* ὁ δυσπνοϊκὸς, ȣ.

DYSURIA, æ. fœm. *Difficulté d'uriner.* ἡ δυσουρία, ας.

E A

E Præpoſ. *De.* ἐκ, (ante conſon.) ἐξ, (ante vocal.) gen. *Selon.* κατὰ. acc. *Pour.* πρός. gen. *Dans.* ἐν. dat. || E ſublimi. *D'en haut.* ἀφ' ὑψηλȣ̃. || E contrariâ parte. ἐξ ἐναντίας. || E contrario. τȣ̃ναντίον. || E diverſo. ἀνάπαλιν. * ἔμπαλιν. || E veſtigio. παραυτίκα. || E regione. ἐξ ἐναντίας. gen. * κατ' ἀντικρύ. * ἀντικρύ. gen. || E regione januæ. εἰς τὸν ἀντίθυρον. || E medio tollere. ἀφανίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠφάνικα. acc. || E medio ſubitò tolli. ἀναρπάζεσθαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. || E vinculis cauſam dicebat. ἀπελογεῖτο δεδεμένος, (pro maſc.)

EA, ejus, ei. fœm. Vide IS.

EADEM, ejuſdem, eidem. Vide IDEM.

EATENUS. adv. *Juſques-là.* ταύτῃ. *En tant.* ἐπὶ τοσȣ̃τον. * κατὰ τοσȣ̃τον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eatenus unuſquiſque opem ferebat, quatenus poterat. καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσȣ̃τον ἐβοήθει. || Eatenus ſubtilitatem requirere, quoad rei natura patiatur. ἐπὶ τοσȣ̃τον τ'ἀκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τȣ̃ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται. || Eatenus, ut. ἐπὶ τοσȣ̃τον, ὥστε.

EBENUS, i. maſc. *Ebene, bois fort eſtimé.* ἡ ἔβενος, ȣ.

EBENUS, i. fœm. *Ebenier, l'arbre de l'ébene.* ἡ ἔβενος, ȣ.

EBIBO, is, bi, bitum, ere. *Boire tout.* ἐκπίνω. (V. anom. in πίνω.)

EBLANDIOR, iris, itus ſum, iri. depon. *Appaiſer en flatant.* ἐξαρέσκομαι, fut. med. ἀρέσομαι (Vide anom. in ἀρέσκω.) dat. * καταχαρίζομαι, fut. med. ίσομαι, & ȣ̃μαι. acc. *Obtenir par flaterie.* τοῖς θωπεύμασι τυγχάνειν. (V. anom.) gen.

EBLANDITUS, a, um. *Obtenu par flateries.* τοῖς θωπεύμασι ληφθεὶς, θεῖσα, θέν.

EBOREUS. *D'ivoire.* Vide EBURNEUS.

EBRIACUS, a, um. Vide EBRIUS.

EBRIETAS, atis. fœm. *Enivrement, ivreſſe.* τὸ μέθυσμα, ατος. * ἡ μέθη, ης. || Hoc Ebrietatem arcet, *vel* ſolvit. τȣ̃το ἀκραίπαλόν ἐστι. || Ebrietas immoderata. ἡ κάρωσις, εως. || Ante Ebrietatem ſurgere. πρὸ μέθης ἐξανίστασθαι. || Præ Ebrietate duos dies continuè dormiit. ἀπὸ μέθης ἐκοιμήθη συνεχῶς δύο ἡμέρας. || Ebrietatem arcere. τὰς ἐξ οἴνȣ κακίας σβεννύειν.

EBRIOSITAS, atis. fœm. *Ivrognerie.* ἡ οἰνοφλυγία, ας. *Paſſion pour le vin.* ἡ φιλοινία, ας.

EBRIOSUS, a, um. *Petit ivrogne.* ὁ καὶ ἡ ὑπομέθυσος, καὶ τὸ ον, ȣ.

EBRIOSUS, a, um. *Ivrogne.* μεθυστικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ οἰνόφλυξ, υγος. *Qui aime le vin.* ὁ καὶ ἡ φίλοινος, καὶ τὸ ον, ȣ.

EBRIUS, a, um. *Ivre.* ὁ καὶ ἡ μέθυσος, καὶ τὸ ον, ȣ. * μεθύων, ύȣσα, ύον. *Pris de vin.* οἰνωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Ebria cœna. τὸ μεθυσόδειπνον, ȣ. || Ebrium facere. μεθύσκω, F. ύσω, P. μεμέθυκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ebrius inimicum verberavit. μεθύων ἐπάταξε τὸν ἐχθρόν. || Magnitudine rerum geſtarum Ebrium eſſe. τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων μεθύειν.

EBULLIO, is, ivi, itum, ire. *Bouillir, & ſortir dehors.* ἐκζέω, *vel* ὑπερζέω. F. έσω, P. ὑπερέζεκα. * ἐκβράζομαι, fut. paſſ. σθήσομαι, P. ἐκβέβρασμαι.

EBULLITIO, onis. fœm. *Bouillonnement.* ὁ βρασμὸς, ȣ. * ὁ ἐκβρασμὸς, ȣ.

EBULLO, as, avi, are. *Bouillonner, s'enfler par petites bouteilles.* ἐκπομφολυγίζω, F. ίσω, P. ἐκπεπομφολύγικα. *Flotter, bouillir.* παφλάζω, F. άσω, P. πεπάφλακα.

EBULUM, i. neut. *vel* EBULUS, i. maſc. *Hieble, herbe.* ἡ χαμαιάκτη, ης.

EBUR, oris. neut. *Ivoire.* ὁ ἐλέφας, αντος. *Vaiſſeau d'ivoire.* τὸ ἐλεφαντικὸν, ȣ.

EBURATUS, a, um. *Couvert, ou enrichi d'ivoire.* ὁ καὶ ἡ ἐλεφαντώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

EBURNEOLUS, a, um. *Moucheté de petits morceaux d'ivoire.* ταῖς μικραῖς στιγμαῖς ἐλεφαντίναις κοσμȣ́μενος, ένη, ενον.

EBURNEUS, a, um; & EBURNUS, a, um. *D'ivoire.* ἐλεφάντινος, η, ον. *Blanc comme ivoire.* ὁ καὶ ἡ ἐλεφαντοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

E C

ECCE. adv. *Voici, voilà.* ἰδȣ̀. * ἰδὲ. acc. *vel* indic. * ἠνί. * ἠνίδε.

ECCLESIA, æ. fœm. *Egliſe, aſſemblée.* ἡ ἐκκλησία, ίας.

ECCLESIASTES, æ. maſc. *Prédicateur.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, ȣ.

ECCLESIASTICUS, a, um. *D'Egliſe.* ἐκκλησιαστικὸς, κὴ, κόν.

ECCLESIASTICUS, i. maſc. *Un Eccléſiaſtique.* ὁ ἐκκλησιαστικὸς, ȣ.

ECDICI, orum. maſc. plur. *Procureurs de Ville.* οἱ ἔκδικοι, ων.

ECHENEIS, eidis. fœm. *Petit poiſſon de mer.* ἡ ἐχενηΐς, ΐδος.

ECHIDNA, æ. fœm. *Hydre, ſerpent.* ἡ ἔχιδνα, ης.

ECHINATUS, a, um. *Couvert d'aiguillons.* ὁ καὶ ἡ ἐχινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *d'épines.* ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

ECHINUS, i. maſc. *La premiere couverture piquante des châtaignes: Un Hériſſon, petite bête.* ὁ ἐχῖνος, ίνȣ.

ECHIUM, ii. neut. *L'herbe à la Vipere.* τὸ ἔχιον, ίου.

ECHO, ûs. maſc. *Un écho.* ἡ ἠχὼ, όος, ȣ̃ς.

ECLECTA, orum. neut. plur. *Ramas, recueils faits de divers Auteurs.* τὰ ἐκλεκτὰ, ων.

ECLEGMA, *vel* ECLIGMA, atis. neut. *Electuaire, médecine qui fond en la bouche.* τὸ ἔκλειγμα, ατος.

ECLIPSIS, is. fœm. *Eclipſe, défaut.* ἡ ἔκλειψις, εως. || Eclipſes Solis. *Eclipſes du Soleil.* αἱ τȣ̃ ἡλίȣ, *vel* αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις, (εων.)

ECONTRA. Vide CONTRA.

ECNEPHIAS, æ. maſc. *Vent ſec & turbulent.* ὁ ἐκνεφίας, ȣ.

ECQUANDO. adv. *Mais quand? & quand?* πότε δή; * ἦ ȣ̃ν πότε;

ECQUID. *Quoi donc? ἦτι.* * ἆρά τι. * πότερον δή τι; *Et que ſeroit-ce?* καὶ τί δήποτε ἐςαι. || Ecquid ingemis? *Pourquoi gemiſſez-vous?* ἰδὲ τί ςενάζεις;

ECQUIS, ecqua, ecquod. *Et qui donc?* ἦτις. * ἆρά τις. pro maſc. & fœm. ἦτι, pro neut. (τινός.)

ECQUINAM, ecquænam, ecquodnam, *vel* ecquidnam. *idem.*

ECSTASIS, is. fœm. *Etonnement, extaſe.* ἡ ἔκςαsις, εως. * ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.

E D

EDACITAS, atis. fœm. *Gourmandiſe, envie de manger beaucoup.* ἡ ἀδηφαγία, *vel* πολυφαγία, ας. || Edacitate ſuperare. βορώτατον, (pro maſc.) εἶναι. gen.

EDAX, acis. omn. gen. *Qui mange avec avidité.* βορός, ρά, ρόν. * φάγος, γȣ, γον. *Gourmand, grand mangeur.* ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, *vel* ἀδηφάγος; καὶ τὸ γον. *Qui conſume.* ἀναλίσκων, (οντος) ȣσα, ον. accuſ. || Tempus Edax rerum. ὁ χρόνος παμφάγος. * ὁ χρόνος πανδαμάτωρ, (ορος.)

1. EDENS, entis. part. omn. gen. *Qui met hors, & produit,* προφέρων, ρουσα, ρον. acc. * ἀναδιδȣ̀ς, δȣ̃σα, δόν. acc. || Gemitus Edens. κλαυθμυρίζων, ίζȣσα, ίζον.

2. EDENS, entis. part. *Qui mange.* ἔδων, ȣσα, ον. acc.

EDENTO, as, avi, atum, are. *Edenter.* ἀποδοντόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπωδόντωκα. acc.

EDENTULUS, a, um. *Edenté, qui n'a point de dents.* νωδος, δὴ, δόν. * ὁ καὶ ἡ ἄνοδȣς, καὶ τὸ δȣν, δοντος. *Si vieil qu'il n'a plus de dents.* ὁ καὶ ἡ νωδογέρων, καὶ τὸ ρον, οντος.

EDICO, is, xi, ctum, ere. *Ordonner & commander.* διατάττω, F. άξω, P. διατέταχα. acc. rei. *Denoncer.* παραγγέλλω, *vel* ἐπαγγέλλω, F. ελῶ, ἐπήγγελκα. dat. perſ. acc. rei. *Publier.* προαγορεύω, *vel* ἀναγορεύω. (V. anom. in ἀγορεύω.) accuſ.

EDICTIO, onis. fœm. *Commandement & ordonnance.* ἡ διάταξις, εως. *Dénonciation.* ἡ παράγγελσις, εως.

EDICTO, as, avi, atum, are. *Publier çà & là.* προαγορεύω. (V. anom. in ἀγορεύω.) acc.

EDICTUM, i. neut. *Dénonciation.* τὸ παράγγελμα, ατος. *Edit, ordonnance.* τὸ διάταγμα, ατος. * ἡ διάταξις, εως. || Edicta principum Regio ſigillo inſignita. τὰ διπλώματα, ων.

EDICTUS, a, um. part. *Ordonné.* διατεταγμένος, ένη, ένον. *Dénoncé.* παρηγγελμένος, ένη, ένον. *Publié.* εἰρημένος, ένη, ένον.

† EDISCENDUS, a, um. *Qu'on doit apprendre par cœur.* ἐκμαθητέος, α, ον.

EDISCO, is, edidici, ere. *Apprendre par cœur, ou ſimplement apprendre.* ἐκμανθάνω. (Vide anom. in μανθάνω.) * τῇ μνήμῃ παρακατατίθημι, F. θήσω. (V. τίθημι.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multa mihi adhuc Ediſcenda ſunt. πολλὰ μαθεῖν ἔτι δέομαι. (Vide μανθάνω. in anom.) || Ab iis hoc Edidici. τȣ̃το παρ' ἐκείνων ἔμαθον. || Sæpè audientes carmina, aliquid Ediſcunt. πολλάκις ἀκȣ́οντες τῶν ἐπῶν, ἐκμανθάνουσί τι. || Quæ nondum didiciſti, ea Ediſcas. ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιςήμαις. || Hæc Ediſcere, difficile non eſt. τȣ́των λαβεῖν ἐπιςήμην, ȣ̓ χαλεπόν ἐςι (V. λαμβάνω. in anom.)

EDISSERO, is, ſerui, ſertum, ere. *Déclarer, & donner à entendre.* διεξίημι, F. ήσω. (V. anom. in ἵημι.) acc. * ἐξηγέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc.

EDISSERTO, as, avi, atum, are. *Dire & déclarer ſouvent.* ἐπεξηγέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc. * συχνάκις διεξίημι (V. anom. in ἵημι.) acc.

EDITIO, onis. fœm. *Edition, publication.* ἡ ἔκδοσις, εως. || Editio Conſulum. τῶν ὑπάτων ἀναγόρευσις, *vel* ἀπόδειξις, εως. *Naiſſance.* Vide NATIVITAS.

EDITITIUS, a, um. *Produit.* ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Nommé & publié.* ἀναγορευθεὶς, θεῖσα, θέν.

EDITOR, oris. maſc. *Qui produit.* ὁ ἐκδιδοὺς, όντος. acc. *Qui publie.* ὁ ἀναγορεύων, οντος. acc.

EDITUS, a, um. *Mis hors, produit.* ἐκδοθεὶς, θεῖσα, θέν. *Engendré.* γεννηθεὶς, εῖσα, έν. *Né.* πεφυκὼς, υῖα, ός. *Publié.* ἀναγορευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui paroît fort.* ἀναφανεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Haut, élevé.* ὑψηλὸς, λὴ, λόν. || Terrâ editus. ὁ καὶ ἡ γηγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς.

1. EDO, es, eſt, eſſe, *vel* EDO, edis, edi, eſum, edere. *Manger.* ἔδω, fut. ἔσω. (V. anom.) acc. * φάγομαι. (V. anom.) acc.

2. EDO, is, edidi, editum. *Mettre hors.* ἐκδίδωμι. (V. δίδωμι.) acc. * προσφέρειν, fut προσοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. || Edere in lucem. *Mettre en lumiere.* εἰς τὸ φῶς προσφέρω, F. οἴσω. (V. anom. in φέρω.) acc. *Produire, engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγέννηκα. acc. || Edere ſtrages. ἐκφονεύειν, εύω, F. εύσω) ἐκπεφόνευκα. || Edere plauſum. ἀποκροτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀποκεκρότηκα. || Strepitum Edere. μορμυρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. μεμορμύρικα. || Edere præclarum facinus. *Agir en homme de cœur.* ἀνδραγαθεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνδραγάθηκα. || Exemplum Edere. τὸ παράδειγμα δεικνύναι. (V. anom. in δείκνυμι.) || Fructum Edere. καρπογονεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκαρπογόνηκα. Vide nomina juncta cum EDO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Edo. *Manger.* Non Edunt plura, quàm ferre poſſunt. ȣ̓κ ἐσθίȣσι πλείω, ἢ δύνανται φέρειν. || In cauponâ Edere & bibere. ἐν καπηλείῳ φαγεῖν, καὶ πινεῖν, *vel* τρώγειν καὶ πίνειν. || Cibum Edere. τροφὴν προσενέγκασθαι. * σῖτον προσίεσθαι. * τροφῆς μετέχειν (φέρω, ἵημι, & ἔχω in anom.) || Non jam me juvat Edere. ȣ̓κέτι μοι καθ' ἡδονὴν ἐςὶ μεταπάσασθαι τροφῆς; *vel* τροφῆς μεταλαμβάνειν; *vel* σίτȣ τυγχάνειν; *vel* σῖτον αἱρεῖσθαι. * *Publier.* Duos libros Edidit. δύο βιβλία ἐξέδωκε. || Hiſtoriam Ro-

manam Edidit Græco ſermone. τὴν Ρωμαίων ἱστορίαν ἐξέδωκε τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. || Scripſit orationem atque Edidit. γράψας τὸν λόγον καὶ ἐξέδωκε. || Non rectè feciſti, qui hos libros Ediderис. οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας, ἐκδοὺς ἐκείνους λόγους. || Sive in lucem Edendum ſit, ſive non. εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς, εἴτε μή. || Prior oratio Edita. ὁ πρότερος ἐκδοθεὶς λόγος. || Orationes quas in lucem Edidi. οἱ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθέντες λόγοι. || Utrùm ſupprimenda prorſus oratio ſit, an verò Edenda ut legatur. πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔσται λόγος, ἢ διαδοτέος τοῖς βουλομένοις μεταλαμβάνειν. || Exemplum Edere. παράδειγμα δεῖξαι.

EDO, onis. maſc. *Grand mangeur, gourmand.* ὁ φάγος, ου. * ὁ βορὸς, οῦ.

EDOCEO, es, ocui, octum, ere. *Enſeigner parfaitement.* ἐκδιδάσκω, F. άξω, ἐκδεδίδαχα. acc.

EDOCTUS, a, um. *Enſeigné, à qui l'on a appris.* ἐκπεπαιδευμένος, η, ον. acc. *vel* dat. rei. * ἐκμαθὼν, (όντος) θοῦσα, θόν. acc.

EDOLO, as, avi, atum, are. *Achever de doler.* ἐκπελεκάω, F. ήσω, P. ἐκπεπελέκηκα. acc. *Polir, ébaucher.* καταξέω, F. ήσω, P. κατέξηκα. acc.

EDOMITUS, a, um. part. *Domté.* ἐκδαμασθεὶς, θεῖσα, θέν.

EDOMO, as, mui, mitum, are. *Domter.* ἐκδαμάζω, *vel* καταδαμάζω, F. άσω, P. καταδεδάμακα. acc. *Vaincre entierement.* κατακρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κατακεκράτηκα. gen.

EDORMIO, is, ivi, itum, ire, & EDORMISCO, is, ere. *Dormir tout-à-fait.* κατακοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι *Achever de dormir,* ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. || Edormire crapulam. *Diſſiper en dormant, les fumées du vin.* κραιπάλην ὕπνῳ ἐξαιρεῖν. (V. anom. in αἱρέω.)

EDUCATIO, onis. fœm. *Nourriture.* ἡ ἐκτροφὴ, ῆς. *Conduite, éducation, inſtruction.* ἡ ἀγωγὴ, ῆς.

EDUCATOR, oris. maſc. *Nourricier.* ὁ τροφεὺς, έως. * ὁ τροφὸς, οῦ. *Qui a ſoin de l'éducation.* ὁ παιδαγωγὸς, οῦ. || Omnium rerum Educator. ὁ καὶ ἡ παντοτρόφος, ου.

EDUCATRIX, icis. fœm. *Nourrice.* ἡ τροφὸς, οῦ.

EDUCATUS, a, um. part. *Nourri.* ἐκτραφεὶς, (έντος) φεῖσα, φέν. * ἐκτεθραμμένος, ένη, ένον. *Inſtruit.* ἐκπαιδευθεὶς, θεῖσα, θέν. * πεπαιδευμένος, η, ον. || Ingenuè Educatus. καλῶς ἀχθεὶς, *vel* ἀναχθεὶς, εῖσα, έν. Vide EDUCO, as.

EDUCO, as, avi, atum, are. Cic. *Nourrir.* ἐκτρέφω, F. θρέψω, P. ἐκτέθρεφα. acc. *Elever.* ἄγω, *vel* ἀνάγω, F. άξω. (V. anom.) acc. *Inſtruire.* παιδεύω, F. σω, P. πεπαίδευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non in deliciis Educati ſumus. οὐκ ἐν τρυφῇ τεθράμμεθα. || Cùm puer eſſet, in magnâ inopia Educatus eſt. παῖς μὲν ὢν, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφη. || Vos & nati eſtis in eadem regione nobiſcum & Educati. ὑμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρᾳ, καὶ ἐτράφητε. || Ab ineunte ætate in liberalibus diſciplinis Educatus. ἐκ παίδων λόγοις ἐλευθερίοις ἐντραφείς. || Liberos Educare. παῖδας ἀνάγειν, *vel* ἐκτρέφειν. || Ingenuè Educatus. καλῶς ἀναχθείς. * καλῆς ἀγωγῆς τυχών. * ἤθεσι καλῶς ἀχθείς.

EDUCO, is, xi, ctum, ere. *Mener hors.* ἐξάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) accuſ. *Tirer dehors.* ἀφελκύω, F. ύσω, P. ἀφήλκυκα. acc. *Elever, nourrir, inſtruire.* ἀνάγω. acc. * παιδεύω, F. σω, P. πεπαίδευκα. Vide EDUCO, as.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Educere captivos ex carcere. τοὺς εἰρχθέντας ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἐξάγειν. || Copias Educere. τὴν δύναμιν ἐξάγειν. || Liberos Educere. τοὺς παῖδας ἀναγαγεῖν.

EDUCTIO, onis. fœm. *L'action de tirer dehors.* ἡ ἀφέλκυσις, *vel* ἐξέλκυσις, εως.

EDUCTUS, a, um. part. *Mis hors, tiré dehors,* ἐξαχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀνηγμένος, ένη, ένον. *Elevé.* Vide EDUCATUS.

EDULCO, as, are. *Adoucir.* ἀπογλυκαίνω, F. ανῶ, P. ἀπογεγλύκασκα. acc.

EDULIS, & e, is. *Bon à manger.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, καὶ τὸ μον, ου. *Nourriſſant.* ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, καὶ τὸ μον, ου.

EDULIUM, ii. neut. *Manger, ce qui eſt bon à manger.* τὸ ἔδεσμα, ατος. * ἡ ἐδωδὴ, ῆς. *Tout ce qui nourrit.* τὸ τρόφιμον, ου.

EDURE. adv. Vide DURE.

EDURO, as, avi, atum, are. *Endurcir.* ἀποσκληρύνω, F. υνῶ, P. ἀπεσκλήρυγκα. acc. * ἀποσκληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπεσκλήρωκα.

EDURUS, a, um. *Fort dur.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρσκληρος, καὶ τὸ ον, ου. * στερρὸς, ὰ, όν. *Non dur.* ὁ καὶ ἡ ἀπόσκληρος, καὶ τὸ ον, ου.

E F

EFFABILIS, & e, is. *Qu'on peut dire.* ῥητὸς, τὴ, τόν. || Non Effabilis. Vide INEFFABILIS.

EFFARCIO, is, ſi, tum, ire. *Farcir.* ἐμφορέω, ῶ, F. ήσω, ἐμπεφόρηκα. acc. * καταχορέννυμι, F. έσω (V. anom. in κορέννυμι.) acc. *Remplir.* ἐκπληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκπεπλήρωκα. acc.

EFFASCINATIO, onis. fœm. *Enſorcelement.* ἡ καταγοήτευσις, εως. * ἡ βασκανία, ας.

EFFASCINO, as, avi, atum, are. *Enſorceler.* καταγοητεύω, F. εύσω, P. καταγεγοήτευκα. acc. * βασκαίνω, F. ανῶ, P. βεβάσκαγκα. acc.

EFFATA, orum. neut. plur. *Paroles d'un oracle.* τὰ λόγια, ίων.

EFFATUM, i. neut. *Un axiome, une maxime.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

EFFECTIO, onis. fœm. *Effet.* ἡ ἐνέργησις, *vel* ποίησις, εως. *Ouvrage.* ἡ δημιουργία, ας. || Effectio recta. ἡ κατόρθωσις, εως.

EFFECTOR, oris. maſc. *Faiſeur, celui qui fait.* ὁ ποιητὴς, οῦ. *Parlant d'une choſe qui produit quelque effet.* ποιητικὸς, ή, όν. *Ouvrier.* ὁ δημιουργὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Effector mundi Deus. ὁ Θεὸς τὸν κόσμον συνιστάς. || Horum operum effector. ὁ τούτων ἔργων δημιουργός.

EFFECTRIX, icis. fœm. *Celle qui fait.* ἡ δημιουργὸς, οῦ. * ἡ ποιητικὴ, ῆς.

EFFECTUS, a, um. part. *Fait.* πεποιημένος, η, ον. *Parlant d'un ouvrage.* δημιουργηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Parfait.* ἐξειργασμένος, η, ον.

EFFECTUS, ûs. maſc. *Effet.* τὸ ἐνέργημα, ατος. *Achevement d'ouvrage.* τὰ ἀποτέλεσμα, ατος. * ὁ ἀπαρτισμὸς, οῦ.

EFFERATUS, a, um. part. *Farouche.* ἐξαγριωθ-

θεὶς, θεῖσα, θέν. *Cruel comme une bête ſauvage.* ἐκθηριωθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ θηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

EFFERO, as, avi, atum, are. *Rendre farouche comme une bête.* θηριόω, ῶ, F. ώσω, P. τεθηρίωκα. acc. *Rendre ſauvage.* ἐξαγριαίνω, F. ανῶ, P. ἐξηγρίαγκα. accuſ.

EFFERO, effers, extuli, elatum, efferre. *Porter hors.* ἐκφέρω, F. ἐξοίσω. (V. ano. in φέρω.) acc. * ἐκφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόρηκα. acc. *Lever, enlever.* ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. * ἐξάγω, F. άξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. || Effertur mortuus. ἐκκομίζεται νεκρός. pro maſc. || Efferre ſeſe. μέγα φρονεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφρόνηκα. || Efferri inſolentiùs. ἐπαίρεσθαι, fut. paſſ. ἀρθήσομαι. || Efferens ſeſe ulcus. φλεγμονῶδες τὸ ἕλκος, (εος, ους.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propter hæc magnificè ſe Effert. ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖ. || Efferre ſe inſolentiùs. μεῖζον φρονεῖν τοῦ δέοντος. || Arroganter ſeſe Efferre. μέγιστον φρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ. || Propter pulchritudinem mirum quantum Efferebatur. ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον ἐφρόνει. || Ob res proſperas Efferre ſe. διὰ τὴν εὐπραξίαν ἐπαίρεσθαι. * τῇ εὐτυχίᾳ ἐπαρθῆναι. || Animos pluſquàm humana ferat imbecillitas, Efferre. ἀναλαβεῖν φρόνημα μεῖζον τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας. || Nimiùm Efferre ſe. τὸν αὐχένα πλέον τοῦ δέοντος ἐπαίρειν. || Ob falſas laudes faſtu Efferri. πρὸς ἐπαίνους χαυνοῦσθαι ὑπὲρ τὴν ἀλήθειαν. || Arroganter Efferre ſe in aliquâ re. μεγαλαυχεῖσθαι ἐπί τινι. * περί τινος καταλαζονεύεσθαι. || Propter inſperatam fortunam Elatus. ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις ἐπαιρόμενος, *vel* ἐπαρθείς. || Propter præſentem fortunam Elatus. ταῖς παρούσαις τύχαις ἐπηρμένος. || Elatus ob divitias. ἐπαρθεὶς ἐπὶ πλούτῳ. || Efferri animo. ἐπαρθῆναι τὴν ψυχήν. || Iracundiâ Efferri. ἐκφέρεσθαι τῆς ὀργῆς. || Efferor ſtudio eos videndi. ἐκφέρομαι σπουδῇ τούτους θεάσασθαι. || Efferre mortuum. τὸν τεθνεῶτα ἐκφέρειν. || Mortuum Efferri. τὸν νεκρὸν ἐξενεχθῆναι.

EFFERVESCO, is, ere, *vel* EFFERVEO, es, *vel* EFFERVO, is, rbui, ere. *Bouillir par-deſſus.* ἐκζέω, F. έσω, P. ἐξέζεκα.

EFFERUS, a, um. *Farouche, ou cruel comme une bête.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Sauvage.* διαγριαινόμενος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀγριόθυμος, καὶ τὸ ον, ου.

EFFICACIA, æ. fœm. & EFFICACITAS, atis. fœm. *Force & vertu, efficacité.* ἡ ἐνέργεια, είας. * τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ. *Promptitude à faire.* τὸ δραστήριον, ίου. || Vires corporis & Efficacitas. ἡ τοῦ σώματος εὐτονία, ας.

EFFICACITER. adv. *Efficacement.* δραστικῶς. * ἐμπράκτως. * ἐνεργῶς. * ἐνεργητικῶς. *Avec beaucoup de vertu, parlant des remedes.* ἀνυσίμως.

EFFICACIUS. adv. *Plus efficacement.* ἐνεργητικώτερον. Vide EFFICACITER.

EFFICAX, acis. omn. gen. *Efficace, qui a force & vertu.* ὁ καὶ ἡ ἐνεργής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, τὸ ὸν, οῦ. *Fort prompt & habile à faire.* ὁ καὶ ἡ δραστήριος, καὶ τὸ ον, ου. * δραστικὸς, κὴ, κόν. *Qui ſert grandement à.* ὁ καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. acc. cum πρός. * ὁ καὶ ἡ ἀνύσιμος, τὸ ον, ου.

EFFICIENS, entis. part. omn. gen. *Qui fait, qui cauſe.* ποιητικὸς, κὴ, κόν. gen. *Qui parfait.* ἀποτελῶν, οῦν; οῦσα, οῦν; ὂν, οῦν. acc. *Efficace.* Vide EFFICAX.

EFFICIENTER. adverb. *Par effet., effectivement.* ποιητικῶς. * πρακτικῶς. *Efficacement.* ἐνεργητικῶς. * ἐνεργῶς.

EFFICIENTIA, æ. fœm. Vide EFFICACIA.

EFFICIO, is, eci, ectum, ere. *Faire.* ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. *Achever, parfaire.* ἀπεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, & ήσω, P. ἀποτετέλεκα. acc. *Mettre en effet.* ἐνεργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνήργηκα. acc. *Faire en ſorte.* ποιέω. * διαπράττομαι. infin. *vel* ὅπως, ſubj. || Hoc in gratiam meî fecit. συμπέπραχέ μοι τοῦτο.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reipſa aliquid Efficere. ἐπιτελεῖν τι τοῖς ἔργοις. || Efficiam ut abeat. διαπράξομαι, ὅπως ἀπέλθοι, *vel* ἀπέλθῃ. || Effeci ut nunciator eſſet. διεπραξάμην, τοῦτον ἄγγελον γενέσθαι. || Effecta ſunt, quæ nec majorum quiſquam Effeciſſet. διαπέπρακται, ἃ τῶν προγόνων οὐδεὶς πώποτε. || Eos ſapientes Effecit. τούτους σοφοὺς ἀπειργάσατο || Magnanimos eſſe puta illos, qui Efficere poſſunt ea, quæ aggrediuntur. μεγαλόφρονας εἶναι νόμιζε, τοὺς ἐξεργάζεσθαι δυναμένους, οἷς ἂν ἐπιχειρῶσι. || Hoc Efficere pro viribus tentavit. εἰς δύναμιν ἐπεχείρησε τοῦτο ἐπιτελεῖν. || Efficere quæ ſuſcepimus. τὴν ἐγχείρησιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, καὶ εἰς ἔργον ἄγειν. || Quod dixerat, Effectum eſt. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Efficere quod ſtudebat. διανύειν τὸ σπουδαζόμενον.

EFFICTIO, onis. fœm. *Répréſentation.* ὁ ἐξεικασμὸς, οῦ. * ἡ διατύπωσις, εως. *Façon.* τὸ πλάσμα, ατος.

EFFICTUS, a, um. part. *Fait, achevé.* ἀπεργασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Repreſenté, exprimé.* ἐξεικασθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐκτετυπωμένος, η, ον. *Façonné.* πλασθεὶς, θεῖσα, θέν.

EFFIGIES, iei. fœm. *Image.* ἡ εἰκὼν, όνος. *Reſſemblance.* τὸ εἶδος, εος; ους. *Portrait fait ſur le vif.* τὸ ἐκτύπωμα, ατος. *Phantôme.* ἡ φαντασία, ας. || Hominis Effigiem habens. ὁ καὶ ἡ ἀνθρωποειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Effigiem alicujus exprimere. τινὰ ἐκτυποῦν, όω, F. ώσω, P. ἐκτετύπωκα.

EFFINGO, is, nxi, ictum, ere. *Repréſenter, exprimer au naturel.* ἐξεικάζω, F. άσω, P. ἐξείκακα. acc. * ἀπεικάζω. acc. * διατυπόω, ῶ, F. ώσω, P. διατετύπωκα. acc. *Forger, former.* πλάττω, άσω, P. πέπλακα. accuſ. || Effingere imitando. *Faire à la reſſemblance, imiter.* συνεξομοιοῦν, όω, F. ώσω, P. συνεξωμοίωκα. acc. rei. dat. perſ. * ἀπομιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Effingere ſtatuas hominum. ἀνδριαντοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνδριαντοποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pulchra animalia Effingere. τὰ καλὰ τῶν ζώων ἀπεικάζειν. || Imagines illorum Effingunt. εἰκόνας αὐτῶν ἀπεικάζουσι. || Cerâ Effingere. ἐκτυποῦν εἰς κηρόν. || Effingere & imitari exemplum aliquod. ἐκτυποῦν καὶ μιμεῖσθαι παράδειγμά τι. || Ad vivum Effictus. εἰκασμένος εἰς τὸ ἀκριβέστατον. || Efficta imago. εἰκασμένη γραφῇ εἰκών. || Effictus & imitatus. ἀπεικασθεὶς καὶ ἀπομεμιμημένος.

EFFLAGITATIO, onis fœm. & EFFLAGITATUS, ûs. maſc. *Priere preſſante.* ἡ ἐξαίτησις, *vel* ἐκλιπάρησις, εως.

EFFLAGITO, as, avi, atum, are. *Demander inſtamment.* ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα. acc. * ἐκλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελιπάρηκα. acc. *Prier fort.*

ποθῶ, δέομαι. (V. anom.) gen. perſ. Vide ROGO.

EFFLEO, es, evi, etum, ere. *Pleurer fort.* ἐκδακρύω, F. ύσω, P. ἐκδεδάκρυκα. * ἀποκλαίω, F. κλαύσω. (V.anom. in κλαίω.) *Pleurer juſqu'à perdre les yeux.* ὑπὸ δακρύων ὀφθαλμιάω, ῶ, F άσω, P. ὠφθαλμίακα.

EFFLICTIM. adv. *Avec tourment & miſere.* ταλαιπώρως. || Efflictim deperire. δυσερώτως ἔχειν. πρὸς. acc. perſ. * προσφθείρεσθαι, εἴρομαι, fut. med. ερῶμαι. dat. perſ.

EFFLIGO, is, xi, ctum, ere. *Traiter mal.* ταλαιπώρως θλίβω, F. ψω, P. τέθλιφα. acc. *Tourmenter.* κακοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκακοποίηκα. acc. *Gâter.* κακόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα.

EFFLO, as, avi, atum, are. *Jetter dehors en ſoufflant.* ἐκφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφύσηκα. *Souffler hors.* ἐκπνέω. (V. anom. in πνέω.) || Efflare animam. ἐκπνεῖν, έω. * βίον ἐκπνεῖν. * τὸ πνεῦμα ἀφιέναι. (V. ἵημι, mitto.)

EFFLORESCO, is, orui, ere. *Fleurir.* ἐξανθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήνθηκα.

EFFLUENS, entis. omn. gen. *Qui s'écoule.* ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτος, καὶ τὸ τον.

EFFLUENTIA, æ. fœm. *Ecoulement.* ἡ ἐκροὴ, ῆς. * ἡ ἔκρυσις, εως.

EFFLUO, is, xi, xum, ere. *S'écouler.* ἐκρέω, F. ῥεύσω. (V. ano. in ῥέω.) * ἐκρυέω, F. ήσω, P. ἐξεῤῥύηκα. *Sortir hors.* ἀποφέρομαι, paſſ. (V. anom. in φέρω.)

EFFLUVIUM, ii. neut. *Ecoulement.* ἡ ἔκρυσις, εως.

EFFOCO, as, avi, atum, are. *Suffoquer.* ἀπάγχω, F. ἄγξω, P. ἀπῆγχα. acc.

EFFODIENDUS, a, um. *Qu'on doit déterrer, ou tirer de deſſous terre.* ἐξορυκτέος, τέα, τέον.

EFFODIO, is, di, ſſum, ere. *Déterrer, tirer de deſſous terre.* ἐξορύττω, F. ύξω, P. ἐξώρυχα. acc. *Renverſer en foüiſſant.* κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oſſa alicujus Effodere. τὰ ὀστᾶ τινος ἀνορύττειν. || Mortuos Effodere. τοὺς νεκροὺς ἀνορύττειν. || Alicui oculos Effodere. τινὸς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτειν.

EFFOEMINATE. adv. *Lâchement, d'une maniere efféminée.* γυναικοθύμως. * θηλυδριωδῶς. * ἀνάνδρως. *Délicatement, avec molleſſe.* μαλακῶς.

EFFOEMINATUS, a, um. part. *Efféminé, lâche.* ὁ θηλυδρίας, ου. * ἐκθηλυνθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ θηλυδριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * μαλακὸς, ή, όν. || Effœminati mores. ὁ γυναικισμὸς, οῦ. Vide IGNAVUS.

EFFOEMINO, as, avi, atum, are. *Efféminer, rendre lâche.* ἐκθηλύνω, F. υνῶ, P. ἐκτεθήλυγκα. acc. * μαλακίζω, F. σω, P. μεμαλάκικα.

EFFOETE. adv. *Sans force, ayant épuiſé ſes forces.* διακενῶς, * ἐξηντλημένως.

EFFOETUS, a, um. *Délivré de ſa portée, parlant d'un animal.* ἐκτετοκὼς, (ὄντος) κυῖα, κός. *Foible, languiſſant.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, καὶ τὸ ενον, ου. *Epuiſé de forces.* ἐξηντλημένος, ένη, ένον. * ἐκκενωθεὶς, θεῖσα, θέν.

EFFOR, (*ne ſe dit point.*) Effaris, & are, atus ſum, ari. *Dire, parler.* ἐξαγορεύω, F. εύσω. (V. anom. in ἀγορεύω.) acc. * ἐκφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφώνηκα, acc. *Déclarer.* ἐκφαίνω, F. ανῶ, P. ἐκπέφαγκα. acc.

EFFORO, as, avi, atum, are. *Percer tout outre.* κατατρέω, F. ήσω, P. κατατέτρηκα. acc.

EFFORATUS, a, um. *Percé tout outre.* κατατετρημένος, η, ον.

EFFOSSIO, onis. fœm. *L'action de tirer de deſſous terre.* ἐξόρυξις, εως.

EFFOSSUS, a, um. *Déterré, tiré de deſſous terre.* ἐξορυχθεὶς, εῖσα, έν. * ἐξωρυγμένος, η, ον.

EFFRACTARIUS, ii. maſc. *Celui qui rompt & briſe.* ὁ διαῤῥήκτης, ου. gen. * ὁ διαῤῥήσσων, οντος. acc. *Qui rompt les maiſons, murs, ou portes pour dérober.* ὁ τοιχωρύχος, ου.

EFFRACTOR, oris. maſc. *Idem.*

EFFRACTURA, æ. fœm. *Rupture.* ἡ διάῤῥηξις, εως. *De muraille, porte, ou maiſon.* ἡ τοιχωρυχία, ας.

EFFRACTUS, a, um. part. *Rompu & briſé.* διεῤῥηγμένος, ένη, ένον. * διαῤῥαγεὶς, (έντος) γεῖσα, γέν.

EFFRÆNANDUS, a, um. *Qu'on doit débrider.* ἀχαλινωτέος, α, ον.

EFFRÆNATE. adv. *Sans bride.* ἀχαλινώτως. * ἀχαλίνως. *Sans retenue.* ἀκαθέκτως. * ἀκαταχέτως. * ἀκρατῶς. * δυσηνίως.

EFFRÆNATIO, onis. fœm. *Déréglement.* ἡ ἀκαθεξία, ίας. * ἡ ἀκράτεια, είας.

EFFRÆNATUS, a, um, & EFFRÆNUS, a, um. *Débridé.* ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, vel ἀχάλινος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a aucune retenue.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάσχετος, vel ἀκάθεκτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ δυσήνιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

EFFRÆNO, as, are. *Débrider.* ἀχαλινόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠχαλίνωκα. acc.

EFFRICO, as, are. *Oter & abattre en frotant.* ἐκτρίβω, vel ἀποτρίβω, F. ψω, P. ἀποτέτριφα. accuſ. * ἀποσμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπέσμηκα. acc.

EFFRINGO, is, egi, actum, ere. *Rompre en pieces, briſer.* διαῤῥήγνυμι, F. ήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) accuſ.

EFFUGIO, is, gi, gitum, ere. *Fuir, éviter.* ἐκφεύγω, vel διαφεύγω, F. ξω, P. διαπέφευγα. acc. * ἐκδιδράσκω. (V. anom. in διδράσκω.) acc. || Effugere judicium. διαδύεσθαι, ύομαι, fut. med. ύσομαι. || Oculorum obtutum Effugit Angelus. ἀόρατός ἐστιν ὁ ἄγγελος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquod malum Effugere. διαφεύγειν κακόν τι. || Calamitatem Effugere. τὴν συμφορὰν διαφεύγειν, vel ἐκφεύγειν. || Periculum Effugere. τοὺς κινδύνους φεύγειν. || Pœnam Effugere. τὴν τιμωρίαν ἐκφεύγειν. * τὸ δίκην δοῦναι διακρούσασθαι. || Ita pœnam Effugiet. τούτῳ τὸ δίκην δοῦναι διακρούσεται. || Negotia effugere. ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδρᾶν, vel ἀποδρᾶναι. || Effugere ex carcere. ἀποδρᾶν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. || Si potes effugere, ne committas te judicio. ἐξὸν φεύγειν, μὴ ζήτει δίκην. || Effugere aliquid magnâ contentione. διατεταμένως φεύγειν τι.

EFFUGIUM, ii. neut. *Fuite, ouverture par où l'on peut fuir & échaper.* ἡ ἐκφυγὴ, vel διαφυγὴ, ῆς. || Effugia pennatum habens. ὁ καὶ ἡ ἀκύπτερος, καὶ τὸ ρον, ου.

EFFULCIO, is, civi, ultum, ire. *Appuyer, affermir.* διερείδω, F. είσω, P. διήρεικα. acc. * διαστηρίζω, F. ίξω, P. διεστήριχα. acc.

EFFULGEO,

EFFULGEO, es, ſi, ere. *Reluire.* ἐκλάμπω, *vel* διαλάμπω, F. ψω, P. διαλέλαμφα. || Auro Effulgere. χρυσαυγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρυσαύγηκα.

EFFULTUS, a, um. *Appuyé deſſus.* δηρεισμένος, η, ον.

EFFUNDENDUS, a, um. *Qu'on doit verſer.* ἐκχυτέος, α, ον.

EFFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Verſer.* ἐκχέω. (V. anom. in χέω.) accuſ. *Répandre en abondance.* προΐεμαι, fut. med. προήσομαι. (Vide ἵημι, mitto.) accuſ. || Effundere animum. ἐκπνεῖν. (Vide anom. in πνέω.) || Effundere ſanguinem. αἱματοχεῖν, έω, F. εύσω, P. ἡματόχυκα. (V. anom. in χέω.) || Effundere lacrymas. ἐκδακρύειν, ύω, F. ύσω, P. ἐκδεδάκρυκα. * δακρυῤῥοεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδακρυῤῥόηκα. || Effundere riſum. ἐκγελᾶν, άω, F. άσω, P. ἐκγεγέλακα.

EFFUSE. adverb. *En verſant.* ἐκκεχυμένως. *Avec profuſion.* ἀφειδῶς. * ἐκκεχυμένως. *Sans retenue.* ἀκαθέκτως.

EFFUSIO, onis. fœm. *Epanchement.* ἡ ἔκχυσις, εως. *Profuſion, prodigalité.* ἡ ἔκχυσις, εως. || Effuſio hominum ex oppidis. *Sortie des villes.* ἡ τῶν πόλεων ἔκχυσις, εως. || Effuſio animi in lætitiâ. ἡ τῆς ψυχῆς διάχυσις, εως.

EFFUSUS, a, um. part. *Répandu, épanché.* ἐκκεχυμένος, η, ον. * ἐκχυθεὶς, εῖσα, έν. *Débordé.* ἀναχυθεὶς, εῖσα, έν. *Qui ſort en foule.* ἐκχεόμενος, η, ον. *Sans retenue.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθεκτος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Effuſus in voluptates. ἀποκλίνων εἰς ἡδονὰς, *vel* πρὸς ἡδονάς. * ἀκόλαστος πρὸς τὰς ἡδονάς. || Effuſa eſt, ad ſpectaculum ejus, omnis multitudo. ἐξεχύθη, πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ, ἅπαν τὸ πλῆθος.

EFFUTIO, is, ivi, itum, ire. *Parler indiſcrétement & à la volée.* φλυαρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα. acc. * παραφθέγγομαι, fut. med. ξομαι. acc. *Ne pouvoir tenir ſecret ce qu'on ſçait.* ἐκλαλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελάληκα. acc. * ἐξαγορεύω, F. εύσω. (V. anom. in ἀγορεύω.) acc. || Effutire temerè de re aliqua. ἀμετροεπεῖν. (V. anom. in ἔπω.) περὶ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Effutire quicquid in buccam venerit. λέγειν εἰκῇ καὶ φορτικῶς, καὶ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ. || Temerè multa Effutire. εἰκῇ λαλεῖν πολλά.

EFFUTITUS, a, um. *Dit à la volée.* πεφλυαρημένος, η, ον.

EG

EGELIDO, as, avi, atum, are. *Dégeler ce qui eſt glacé.* ἀποκρυσταλλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποκεκρυστάλλωκα. accuſ.

EGELIDUS, a, um. *Dégelé.* ὁ καὶ ἡ ἀκρύσταλλος, καὶ τὸ λον. *Qui n'eſt pas froid.* ὁ καὶ ἡ μὴ κρυμώδης, καὶ τό ες, εος, ους. *Tiéde.* χλιαρὸς, ρὰ, ρόν.

EGENS, entis. omn. gen. *Qui a beſoin, qui manque de.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, *vel* καταδεὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. gen. * ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ το ον, ου. gen. *Pauvre.* ὁ καὶ ἡ ἀχρήματος, τὸ ον, ου. * ὁ πένης, ητος. || Lucis Egens. ὁ καὶ ἡ ἀφώτιστος, καὶ τὸ ον, ου. || Egens conſilii. ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, καὶ τὸ ον, ου. || Rationis Egens. ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, καὶ τὸ ον, ου. || Rebus omnibus Egens. ὁ καὶ ἡ πάντων ἄπορος, καὶ τὸ ρον, ου. || Maximè victûs Egens. μάλιστα βίου δεόμενος. || Nullâ re egens. ὁ καὶ ἡ ἀπροσδεὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. V. EGEO.

EGENUS, a, um. *Qui a beſoin, qui manque de.* ὁ καὶ ἡ καταδεὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. gen. * ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ τὸ ρον, ου. gen. *Pauvre.* τάλας, ανος· αινα, ης· αν, ανος. || In rebus Egenis eſſe. ἐν ἀπορίᾳ εἶναι. (Vide εἰμί.)

EGEO, es, egui, ere. *Avoir beſoin, manquer de.* ἐνδέομαι, *vel* καταδέομαι, fut. med. εήσομαι. (Vide anom. in δέομαι.) gen. * ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen. *Etre pauvre.* ἐν πενίᾳ εἰμί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rebus neceſſariis Egere. τῶν ἀναγκαίων ἀπορεῖν. * ἐν ἀπορίᾳ τῶν καθ' ἡμέραν εἶναι. * ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καθίστασθαι. || Qui multis Egent. οἱ ἐν πολλαῖς ἀπορίαις ὄντες. || Rebus omnibus Egent. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἰσί. || Egere victu quotidiano. περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν ἐν ἐνδείαις εἶναι. || Hac re indiget. ἐν χρείᾳ τούτου ἐστί. || Egere frumento. ἐν σπάνει σίτου εἶναι. || Rebus neceſſariis Egens. ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καταστάς. * τῶν ἐπιτηδείων σπανίζων. || Victu quotidiano Egere. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων σπανίζειν. || Fortitudine non Egeremus, ſi omnes eſſemus juſti. οὐδὲν ἀνδρείας χρήζομεν, ἐὰν πάντες ὦμεν δίκαιοι. || Harum rerum Eget. τούτων χρείαν ἔχει. * τούτων χρεία ἐστὶν ἐκείνῳ. * τούτων ἐνδεής ἐστι. * ἐνδεῶς ἔχει τούτων. * ἀπόρως διάκειται τούτων. || Eget pecuniâ. χρημάτων ἐνδεὴς καθίσταται. || Si non egens, Egere te ſimulabis. ἂν μὴ δεόμενος, τὰ δεῖσθαι προσποιῇ. || Præſens tempus magnâ curâ & prudentiâ Eget. ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται, *vel* προσδεῖται. || Non Egebit his bonis. οὐ δεήσεται τούτων ἀγαθῶν. || Egeo enim tuî in aliquâ re. δέομαι γάρ τί σου. || Nihil doctrinâ Egent. οὐδὲν προσδέονται παιδείας. || Temperantes nullo Egent commeatu. τοῖς φειδομένοις οὐδενὸς προσδεῖ πόρου. || Ad ea pecuniis Egeo. πρὸς, *vel* εἰς ταῦτα χρημάτων δέομαι. || Quibus alii Egent, ille omninò opus non habet. ὧν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ὧν ἐν χρείᾳ τυγχάνει. || Si quando Eguerit. εἴ ποτε εἰς χρείαν ἀφίκηται || Pecuniâ Egeo. ἐπιλείπει με τὰ χρήματα. * ἐπιλείπει μοι τὰ χρήματα. || Illis rebus Egeo. τούτοις, *vel* τούτων ἀπολείπομαι. || Hâc re Egere videtur. ἐλλείπειν αὐτὸν τοῦτο δοκεῖ. || Nihil horum Eget. μηδὲν τούτων ἀπορεῖ. || Effecit, ut alii aliorum operâ Egerent. ἐν χρείᾳ ἀλλήλων καθέστησεν ἡμᾶς. || Quorum Eget. ὧν ἐνδεὴς τυγχάνει ὤν. || Egent vigore ſenes. τῆς ἀκμῆς ὑστερίζουσιν οἱ γέροντες.

EGERIES, iei. fœm. *Vuidange.* ἡ ἔκκρισις, εως. * ἡ ἐκβολὴ, ῆς.

EGERMINO, as, avi, atum, are. *Germer, bourgeonner.* ἐκβλαστάνω, *vel* ἐκβλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκβεβλάστηκα.

EGERO, is, ſſi, ſtum, ere. *Porter dehors.* ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. * ἐκκομίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκόμικα. *Jetter dehors.* ἐκβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Vuider.* ἐκκρίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκρικα. acc.

EGESTAS, atis. fœm. *Indigence, beſoin.* ἡ ἔνδεια, είας. * ἡ ἀπορία, ίας. *Pauvreté.* ἡ πενία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Egeſtate eſſe. ἐν ἀπορίαις εἶναι. * ἐν ἐνδείαις εἶναι || In rerum omnium Egeſtate eſſe. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ, *vel* ἐν ἀπορίᾳ πάντων εἶναι. || Ob copiarum Egeſtatem. διὰ σπάνιν τῶν χρη-

μάτων. * διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀποςίαν, ſeu ἔνδειαν. || Cùm eos ad Egeſtatem redegiſſet. ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καλαςήσας αὐτές. || Propter victûs quotidiani Egeſtatem perire. διὰ ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἀπολλυσθαι. || Cogi aliquid facere propter Egeſtatem. διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀποςίαν ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν τι. || Ad rerum omnium Egeſtatem redigi. εἰς ἁπάντων ἀποςίαν ἐλθεῖν, ſeu καλαςῆναι. (V. ἔςχομαι & ἵςημι in Grammat.) ||Ad tantam Egeſtatem redacti. εἰς τοσαύτην ἀποςίαν ἐληλυθότες. || Qui in copiarum Egeſtate ſunt. οἱ χςείαν ἔχοντι τῶν χςημάτων.

EGESTIO, onis. fœm. *Transport.* ἡ ἐκκόμισις, εως, * ἡ ἐκφοςὰ, ᾶς. *Vuidange.* ἡ ἔκκςισις, εως. *L'action d'épuiſer.* ἡ ἐκκένωσις, εως.

EGESTUS, a, um. part. *Porté hors.* ἐκκομισθεὶς, vel ἐξενηνεχθεὶς, εῖσα, έν. *Vuidé.* ἐκκριθεὶς, εῖσα, ἐν. *Tiré hors, (parlant de la terre.)* ἀνοςυχθεὶς, εῖσα, ἐν.

EGESTUS, ûs. maſc. Vide EGESTIO.

EGO, mei, mihi, me. pronom. *Je, moi.* ἐγώ. gen. * ἐμȣ͂, vel μȣ. dat. * ἐμοὶ, vel μοί. acc. ἐμὲ, vel μὲ. (μȣ, μοὶ, μὲ, ſunt voces encliticæ.) || Me miſerum! ὦ τάλας ἐγώ. * ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. * οἴμοι τάλας.||Aſt ego, ego verò. ἐγώδη. || Egomet. ἔγωγε. * ἐγωγίτοι. ἐγώτοι.

EGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. *Sortir.* ἐκβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) * ἔξειμι, F. ἐξήσω. * ἐξέςχομαι, fut. med. ἐξελεύσομαι. (V. anom. in εἶμι, & ἔςχομαι)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Egredi domo. τῆς οἰκίας ἀπελθεῖν, ſeu ἀπέςχεσθαι. || Ab aliquo Egredi. ἀπελθεῖν τινος. || E concione Egredi. ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπέςχεσθαι. || Clam Egreſſi ſunt. σιωπῇ ἀπιόντες ᾤχοντο. || Ex civitate Egredi. ἐκ τῆς πόλεως ἐξέςχεσθαι. || Egreſſus annum quinquageſimum. πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν ὤν. || Qui annum quinquageſimum Egreſſi ſunt. οἱ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες. || Egreſſus erat annum octogeſimum. ἦν δὲ βεβιωκὼς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη.

EGREGIE. adv. *Excellemment.* ἐξόχως. * ἐξαιςέτως. * διαφεςόντως. *D'une belle, ou bonne maniere.* καλῶς.

EGREGIUS, a, um. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίςετος, vel ἔξοχος, καὶ τὸ ον, ȣ. * διαφέςων, (ονῖος) ȣσα, ον. *Beau.* καλὸς, ἡ, όν. || Egregius formâ. ὁ καὶ ἡ καλλίμορφος, καὶ εὔμοςφος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ πεςικαλλὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. * τῷ κάλλει πςοέχων. * κατὰ τὸ κάλλος πςοέχων. * τῷ κάλλει ἐξηςημένος. || Egregium facinus. ἡ ἀγαθοεςγία, ας. * τὰ ἀνδςαγάθημα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Virtute Egregius. ἐπὶ ἀςετῇ, vel πςὸς ἀςετὴν διαφέςων.

EGRESSIO, onis. fœm. Vide EGRESSUS, ûs.

EGRESSUS, a, um. part. *Sorti.* ἐκβὰς, (ἀντος) βᾶσα, βάν. *Qui s'en eſt allé.* ἐξελθὼν, ἐξιὼν, (ὄντος) ȣσα, όν.

EGRESSUS, ûs. maſc. *Sortie, départ.* ἡ ἔκβασις, vel παςέκβασις, εως.

E H

EHEM, interp. *Un cri d'admiration.* ἆ ἆ. * ἒ ἒ.

EHEU. interj. *Hélas, cri de lamentation, ou de plainte.* ἰȣ̃. * φεῦ. * ὦ. * οἴ.

E HO. interj. *Cri de celui qui appelle, admire, ou eſt troublé.* ὦ. * εἶα. * ἰȣ̃.

EHODUM. adv. *Or ſus donc.* φέςε δή. * ἄγε δή. || Ehodum, bone vir. *O l'homme de bien.* ὦταν. * ὦ 'γαθέ.

E I

EIA. adv. *Çà, or çà.* εἶα. * ὦ εἶα. * εἶα μάλα.

EJACULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Darder.* ἐξακοντίζω, F. ίσω, P. ἐξηκόντικα. acc. *Jetter loin.* ἐπαφίημι, F. φήσω. (V. anom. in ἵημι, mitto.) acc.

EJECTAMENTUM, i. neut. *Ecume, excrément.* τὸ ἔκβςασμα, ατος. * ἡ ἔκκςισις, εως. *Ce qui eſt jetté à bord.* τὸ ἐκβόλιμον, ȣ.

EJECTIO, onis. fœm. *L'action de jetter hors.* ἐκβολὴ, ῆς. *Banniſſement.* ἡ ἐξοςισμὸς, ȣ. * ἡ ἐξοικισμὸς, οῦ.

EJECTITIUS, a, um. *Qui jette, ou pouſſe dehors.* ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

EJECTO, as, avi, atum, are. *Jetter ſouvent hors.* συχνάκις ἐκβάλλω. (V. anom. in βάλλω.) acc.

EJECTUS, a, um. *Jetté hors.* ἐκβεβλημένος, η, ον. * ἐκβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Banni.* ἐξοςισθεὶς, εῖσα, έν.

EJERO, as, avi, atum, are. *Refuſer avec ſerment.* ἐξομνύω, vel ἐξόμνυμι, F. όσω. (V. anom. in ὄμνυμι.) accuſ.

EJICIO, is, eci, ectum, ere. *Jetter hors.* ἐκβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Chaſſer.* ἐξωθέω, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) accuſ. * ἐξάγω, F. άξω. (Vide anom. in ἄγω.) acc. || Ejicere ex Senatu, vel tribu. ἐκφυλλοφοςεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφυλλοφόςηκα. acc. (quia foliis ſuffragiorum loco utebantur.) || Ejicere in exilium. ἐξοςίζω, F. ίσω, P. ἐξώςικα. || Ejicere navem in terram. ἐξοκέλλειν, F. ελῶ, P. ἐξώκελκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ejicere aliquem ex regno. τινὰ τῆς ἀςχῆς ἐκβάλλειν. || Ex patriâ Ejicere. ἐκ τῆς πατςίδος ἐκβάλλειν. || Ejectus ex Regno. ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς ἀςχῆς. || Ex noſtro imperio Ejecti ſunt. ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν ἐξεβλήθησαν. || Alios ex totâ Græciâ Ejicere. ἄλλȣς ἐλαύνειν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. || Ex urbe Ejicere. τῆς πόλεως ἀπελαύνειν. || Ex tribunali Ejicere. τȣ̃ βήματος ἐξείςγειν. || Ex regione Ejicere. ἐκ τῆς χώςας ἐξελαύνειν. || Poſtquam hinc Ejectus eſt. ἐπειδὴ ἐνθένδε ἐξηλάθη. || Aliquem ex urbe Ejicere. φυγαδεύειν τινὰ ἐκ τῆς πόλεως. || E convivio ejicere. ἀπωθεῖν τȣ̃ συμποσίȣ. || E Senatu Ejicere. τῆς Συγκλήτȣ ἐκβαλεῖν.

EJULATIO, onis. fœm. *Cri d'une perſonne qui ſe plaint.* ἡ ὀλολυγὴ, ῆς. * ἡ κλαυθμύςισις, εως. * ὁ κλαυθμὸς, ȣ. * ὁ ὀλοφυςμὸς, ȣ. * ὁ ὀλολυγμὸς, ȣ. * ὁ κλαυθμυςισμὸς, ȣ.

EJULATUS, ûs. maſc. Vide EJULATIO.

EJULO, as, avi, atum, are. *Crier en ſe plaignant.* ἐξολολύζω, F. ύξω, P. υχα. * ὀλοφύςομαι, fut. med. υςȣ̃μαι. * κλαυθμυςίζομαι. fut. med. ίσομαι.

EJURATIO, onis. fœm. *Refus ſolemnel avec jurement.* ἐξωμοσία, ας. *Démiſſion.* ἡ ἀνάδυσις, εως.

EJURO, as, avi, atum, are. *Refuſer avec ſerment.* ἐξόμνυμι, vel ἐξομνύω, F. όσω. (V. anom. in ὄμνυμι.) acc. *Se demettre.* ἀποδύομαι, fut. med. ύσομαι. acc.

EJUSCEMODI, & EJUSDEMMODI. indecl. *De telle maniere ou façon, de même ſorte.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε. * τοῖος, τοία, τοῖον.

EJUSMODI. indecl. *De telle ſorte & façon, tel.*

ὁ καὶ ἡ τοιουτότροπος, καὶ τὸ πον, ου. * τοιοῦτος, αὕτη, οῦτο, vel οῦτον. Vide TALIS.

E I

ELABOR, eris, pſus ſum, abi. *S'écouler.* ἐξολισθαίνω, & ἐξολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξωλίσθηκα. *Echaper ſecrettement, ſe dérober.* παρεκπίπτω, vel διεκπίπτω. (V. anom. in πίπτω.) Vide ELAPSUS.

ELABORO, as, avi, atum, are. *Travailler beaucoup.* ἐκπονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπόνηκα. * ἐπεξεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. * φιλοπονεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφιλοπόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In aliquâ re Elaborare. φιλοπονεῖν τι. * σπουδὴν ἔχειν περί τινος, ſeu πρός τι. * σπουδὴν ποιεῖσθαι ἐπί τινι. || Animo Elaborare. τῇ ψυχῇ πονεῖν. || Corpore Elaborare. πονεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ σώματι. || Accuratè aliquid Elaborare. ἀκριβῶς διαπονεῖσθαί τι.

ELABORATUS, a, um. part. *Fait avec grand travail, avec ſoin.* ἐκπονηθεὶς, vel ἐπεξεργασθεὶς, εῖσα, έν. * πεφιλοπονημένος, η, ον. *Exercé.* ἐξησκημένος, η, ον. || Summo ſtudio Elaboratæ orationes. πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένοι λόγοι.

ELACTESCO, is, ere. *Devenir lait, ou blanc comme lait.* γαλακτίζω, F. ίσω, P. γεγαλάκτικα.

ELANGUEO, es, & ELANGUESCO, is, gui, ere. *N'en pouvoir plus, être foible & languiſſant.* ἐκκάμνω, F. αμῶ, P. ἐκκεκάμηκα, vel ἐκκέκμηκα. * ἀσθενέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσθένηκα.

ELAPIDO, as, avi, atum, are. *Epierrer, ôter les pierres.* ἐκλιθολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελιθολόγηκα. * λίθους ἐξαιρέω. (V. anom. in αἱρέω.)

ELAPIDATUS, a, um. *D'où l'on a ôté les pierres.* λίθους ἀφαιρεθεὶς, εῖσα, έν.

ELAPSUS, a, um. part. *Ecoulé.* ἐξολισθήσας, ήσασα, ῆσαν. * ἐξωλισθηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Echapé.* ἐκπεσὼν, vel διεκπεσὼν, (όντος) σοῦσα, σόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Elapſus eſt annus. ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. (V. ἔρχομαι in anom.) || Elapſum tempus. παρελθὼν χρόνος. || Elapſo anno. διελθόντος ἐνιαυτοῦ. || Elapſum eſt judicii tempus. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. || Corporibus Elapſi animi. ψυχαὶ ἐξελθοῦσαι τοῦ σώματος.

ELARGIOR, iris, itus ſum, iri. *Donner libéralement.* καταχαρίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. rei. dat. perſ. * δωρέομαι, οῦμαι. Vide DONO.

ELASSESCO, is, ere. *Se laſſer.* ἐκκάμνω, F. αμῶ, P. ἐκκεκάμηκα, vel ἐκκέκμηκα. *Etre fort travaillé.* καταπονέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

ELATE. adv. *Haut.* ἐπηρμένως. *En termes relevés.* ὑψηλῶς. *En arrogant.* ἀλαζονικῶς. || Elatè dicere. ὑψηλολογεῖν, έω, ῶ. F. ήσω, P. ὑψηλολόγηκα. * μεγαληγορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαληγόρηκα.

ELATERIUM, ii. neut. *Le jus ou ſuc de concombre ſauvage.* τὸ ἐλατήριον, ίου.

ELATINE, es. fœm. *Rave ſauvage; herbe.* ἡ ἐλατίνη, ης.

ELATIO, onis. fœm. *Elévation.* ἡ ἔπαρσις, vel ἔξαρσις, εως. || Elatio funebris. ἡ ἐκφορὰ, ᾶς. * ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς. || Elatio animi. τῆς ψυχῆς ἔπαρσις. * ἡ ὑψηλοφροσύνη, ης. || Elatio orationis. *Style ſublime.* ἡ μεγαληγορία, ίας.

ELATRO, as, avi, atum, are. *Crier, aboyer.* καθυλακτέω, ῶ, F. ήσω, P. καθυλάκτηκα.

ELATUS, a, um. part. *Elevé.* ἐπαρθεὶς, εῖσα, έν. * ἐξηρμένος, η, ον. *Enlevé, emporté.* ἐξενεχθεὶς, εῖσα, έν. *Superbe.* ὁ καὶ ἡ ὑψηλόφρων, ονος. *Relevé, magnifique.* ὑψηλὸς, ή, όν. || Qui Elato ſupercilio eſt. καταφρυωμένος, ένη, ένον. || Elatus animo. ὁ καὶ ἡ ὑπέρθυμος, καὶ τὸ μον. || Elatus lætitiâ. ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Elatus propter divitias. ἐπηρμένος ἐπὶ πλούτῳ. || Ob ſecundam fortunam faſtu Elatus. τῇ εὐτυχίᾳ ἐπαρθείς. || Propter divitias Elatus, & potentiâ inflatus. ἐπὶ πλούτῳ ἐπηρμένος, καὶ φυσώμενος ἐπὶ δυνάμει. || Elato eſſe animo. μέγα φρονεῖν. * μέγιστον φρονεῖν. || Elatiori eſſe animo. μεῖζον φρονεῖν τῶν δέοντος.

ELAVO, as, avi, atum, are. *Laver.* ἐκνίπτω, F. ψω, P. ἐκνένιφα. acc. * ἐκπλύνω, F. υνῶ, P. ἐκπέπλυκα. acc. * ἐκλούω, F. ούσω, P. ἐκλέλουκα. acc.

ELECTIO, onis. fœm. *Choix, élection.* ἡ ἐκλογὴ, ῆς. * ἡ αἵρεσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Optionem ſeu Electionem alicui dare. αἵρεσιν δοῦναί τινι. || Electionē rerum facere. αἵρεσιν ποιεῖν περὶ τῶν πραγμάτων. || In Electione rerum errare. περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνειν. || Electionem vobis dare, quidnam primum audire velitis. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι, τί πρῶτον βουλομένοις ὑμῖν ἐστιν ἀκούειν. || Cùm mihi Electio, ſeu optio, data eſſet, utrùm. αἱρέσεως ἐμοὶ δοθείσης, ἤ. || Electionem huic dedi, ut ex duabus partibus utram mallet, acciperet. δέδωκα αἵρεσιν τούτῳ, ὁπότεραν βούλεται τῶν μερίδων, λαβεῖν. (Vide. λαμβάνω. in anom.) || Si quis mihi Electionem daret, utrum mallem. εἴ τις αἵρεσίν μοι προυτίθει, πότερον μᾶλλον βουλοίμην. || Si Electio mihi data eſſet, utrum velim. εἰ αἵρεσίς μοι προτεθείη, πότερον βούλομαι.

ELECTO, as, avi, atum, are. *Attraire ſouvent.* πολλάκις ἀφελκύω, F. ύσω, P. ἀφήλκυκα. acc.

ELECTOR, oris. maſc. *Electeur.* ὁ ἐκλογεὺς, έως. gen. * ὁ ἐκλέγων, οντος. acc.

ELECTRUM, i. neut. *Ambre, ou mélange d'or & d'argent.* τὸ ἤλεκτρον, ου.

ELECTUS, a, um. part. *Elu, choiſi.* ἐκλελεγμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀπόλεκτος, vel ἔκκριτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἐκλεκτὸς, η, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Electus ad imperium. ἡρημένος ἐπὶ τὴν ἀρχήν. || Electus Conſul. αἱρεθεὶς ὕπατος. || Electi viri. ἄνδρες αἱρετοὶ, ſeu ἐξαίρετοι.

ELECTUS, ûs. maſc. Vide ELECTIO.

ELEEMOSYNA, æ. fœm. *Aumône.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης.

ELEGANS, antis. omn. gen. *Choiſi.* ὁ καὶ ἡ εὐκρινὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Propre, bien ajuſté.* ὁ καὶ ἡ εὔκοσμος, τὸ ον, ου. *Beau, agreable.* χαρίεις (εντος) εσσα, εν. * ὁ καὶ ἡ περικαλλὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Poli, orné.* κομψὸς, ψὴ, ψόν. * γλαφυρὸς, ά, όν. *Brave & vaillant.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς || Elegans oratio. ἡ καλλιέπεια, ας. * ὁ λόγος κομψός. || Elegans ſcriptio. ἡ καλλιγραφία, ας. || Elegans homo. μεγαλοπρεπὴς ἀνήρ. * πάνυ καλὸς καὶ ἔνδοξος ἀνήρ.

ELEGANTER. adv. *Proprement.* εὐκόσμως. *D'une*

maniere agréable. εὐπρεπῶς. * πρεπικαλῶς. *Avec beaucoup d'ornement.* κομψῶς. * γλαφυρῶς. || Eleganter ſe habere. καλλύνεσθαι, ὑνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. || Eleganter ſcribere. καλλιγραφεῖν, F. ψω, P. κεκαλλιγραφα. || Eleganter & accuratè dicere. καλλιεπεῖν, ίω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαλλιέπηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eleganter & ornatè dicere. χαριέντως καὶ πάνυ καλῶς λέγειν. || Eleganter & elaboratè dicere. κεχαρισμένως καὶ διαπεπονημένως λέγειν. || Eleganter arctæ ætatis, placida eſt ac lenis ſenectus. βίȣ χαριέντως διηνυσμένȣ, ἐςὶ γῆρας ἐλαφρὸν καὶ εὐάρεςον.

ELEGANTIA, æ. fœm. *Propreté.* ἡ εὐκοσμία, ίας. *Bienſéance.* ἡ εὐπρέπεια, είας. *Politeſſe, ornemens.* ἡ κομψότης, ητ☉. || Nimia Elegantia. τὸ καλλώπισμα, ατ☉. * ὁ καλλωπισμὸς, ȣ. || Elegantiæ nimiùm ſtudioſus. ὁ καλλωπιςής, ȣ. || Elegantia orationis. ἡ καλλιέπεια, ας.

ELEGIA, æ. fœm. *Une élegie.* ἡ ἐλεγεία, ας. * ὁ ἔλεγος, ȣ.

ELEGIA, orum. neut. plur. *Vers élegiaques.* τὰ ἐλεγεῖα, ων.

ELEGIDIUM, ii neut. *Une petite élegie.* τὸ ἐλεγείδιον, ίȣ. * ὁ βραχὺς ἔλεγ☉.

ELEGUS, i. maſc. *Elegie, vers ou chant pitoyable.* ὁ ἔλεγος, ȣ.

ELEMENTARIUS, a, um. *Qui eſt ou appartient aux élemens ou principes.* ςοιχειακὸς, κὴ, κόν. || Elementarius. *Qui apprend encore ſon A B C.* ὁ καὶ ἡ σχεδὸν ἀναλφάβητος, ȣ. * ὁ τὰ ςοιχεῖα τῶν γραμμάτων διδασκόμεν☉, ȣ.

ELEMENTUM, i. neut. *Element, principe, commencement.* τὸ ςοιχεῖον, είȣ. || Elementa prima timoris ſuſcipiens. φόβȣ ςοιχειȣ́μεν☉, η, ον. || Elementorum in literis rudis. ὁ καὶ ἡ ἀναλφάβητος, ȣ. || Elementa literarum. τὰ τῶν γραμμάτων ςοιχεῖα, ων. || Elementa artium. αἱ ἀναςοιχειώσεις, εων.

ELENCHUS, i. maſc. *La table d'un livre.* ὁ ἔλεγχ☉, ȣ.

ELEPHANTIA, æ, vel ELEPHANTIASIS, is. fœm. *Ladrerie, lepre, maladie.* ἡ ἐλεφαντία, ίας. * ἡ ἐλεφαντίασις, εως.

ELEPHANTINUS, a, um. *D'Elephant ou d'ivoire.* ἐλεφάντινος, ίνη, ινον. * ὁ καὶ ἡ ἐλεφάντειος, καὶ τὸ ειον, είȣ.

ELEPHAS, antis, & ELEPHANTUS, i. maſc. *Un Elephant, ou la dent d'Elephant, l'ivoire.* ὁ ἐλέφας, αντ☉. || Qui Elephantibus præeſt. ὁ ἐλεφανταγωγὸς, ȣ.

ELEVATIO, onis. fœm. *Elevement.* ἡ ἔπαρσις, εως. *Diminution.* ὁ εὐτελισμὸς, ȣ.

ELEVO, as, avi, atum, are. *Lever en haut.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. * ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. * μετεωρίζω, F. ίσω, P. μεμετεώρικα. acc. *Amoindrir, diminuer.* εὐτελίζω, F. ίσω, P. εὐτέλικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curas Elevare. τὰς φροντίδας ἐλαφρίζειν, vel ἐπικȣφίζειν. || Invidiam Elevare. τὸν φθόνον ἐλάττω ποιεῖν. || Magna Elevare verbis. τὰ μεγάλα τῷ λόγῳ μικρὰ ποιεῖν.

ELICIO, is, cui, citum, ere. *Attirer.* ἐπάγω, F. άξω. (V. anom in ἄγω.) acc. *Tirer hors, faire ſortir.* ἐπισύρομαι, fut. med. υρȣ̃μαι. acc. * ἐφέλκομαι, futur. med. ξομαι. acc. * *Emouvoir.* ἐκκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκίνηκα. acc.

ELIDO, is, ſi, ſum, ere. *Rompre, briſer, caſſer.* ἐκθλίβω, F. ψω, P. ἐκτέθλιφα. acc. *Ecraſer.* ἐκκρȣ́ω, F. ȣ́σω, P. ἐκκέκρȣκα. acc. || Elidere oculos alicui. τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐξορύττειν, vel ἐκκόπτειν. || Ex ſilice ignis Eliditur. ἐκ λίθȣ ἐκλάμπει πῦρ.

ELIGENDUS, a, um. part. *Qu'on doit choiſir.* ἐκλεκτέ☉, α, ον. *Qu'on doit préférer.* αἱρετέ☉, α, ον. || Mors nobis Eligenda eſt. θάνατον ἡμῖν αἱρετέον ἐςί. || Quæ præ aliis Eligenda ſunt. ἅπερ ἀντὶ τῶν ἄλλων αἱρετέον. || Mors potiùs, quàm illud, Eligenda fuit. θάνατον ἀντ' αὐτȣ̃ προαιρετέον ἦν.

ELIGO, is, egi, ectum, ere. *Elire, choiſir.* ἐκλέγω, F. ξω, P. ἐκλέλεχα. acc. * αἱρέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ᾑρέθην. (V. anom. in αἱρέω.) accuſ. *Préférer.* προκρίνω, F. ινῶ, P. προκέκρικα. acc. uni. gen. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eligere quod nobis decorum ſit. ἑλέσθαι ὃ πρέπον ἐςὶν ἡμῖν. || Eligere aliquem belli præſidem. αἱρεῖσθαί τινα προςάτην τοῦ πολέμȣ. || Eligunt ipſum ducem expeditionis. αἱροῦνται αὐτὸν ἄρχοντα τῆς ςρατείας. || Eligere aliquem, qui judex ſit. ἑλέσθαι τινὰ δικαςήν. || Potiùs Eligere pacem quàm imperium. αἱρεῖσθαι μᾶλλον τὴν εἰρήνην, ἢ τὴν ἀρχήν. || Multò magis Eligere commoda concordiæ, quàm. πολὺ μᾶλλον τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ὠφελείας αἱρεῖσθαι, ἤ. || Multò libentiùs Eligo mortem, quàm ejuſmodi vitam. πολλῷ μᾶλλον αἱροῦμαι τεθνάναι, ἢ ἐκείνως ζῆν. (V. θνήσκω, & ζάω in anom.) || Potiùs Eligere mortem glorioſam quàm turpem vitam. αἱρεῖσθαι ἀντὶ τȣ̃ αἰσχρῶς ζῆν, εὐκλεῶς ἀποθανεῖν. || Ea Elegit certamina è quibus futurum erat ut de Græcis, vel de ipſius patriâ bene meritus videretur. τȣ́τȣς προῃρεῖτο τῶν ἀγώνων ἐξ ὧν ἔμελλεν ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῆς ἑαυτȣ̃ πατρίδος εὐεργέτης νομισθήσεσθαι. || Eligere honeſtatem præ omnibus. ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν αἱρεῖσθαι. || Electus eſt hac occaſione Dux. ᾑρέθη ἐκ τȣ́των ἡγεμών. || Qui cupit Eligi. ὁ αἱρεθῆναι ἐπιμελȣ́μενος. || Rectè res Eligere. συνετῶς αἵρεσιν ποιεῖν τῶν πραγμάτων. || Eligere non ſuaviſſimas, ſed utiliſſimas orationes. προαιρεῖσθαι μὴ τȣ̀ς ἡδίςȣς, ἀλλὰ τȣ̀ς ὠφελιμωτάτȣς τῶν λόγων. || Mortem Eligere potiùs, quàm turpem vitam. προαιρεῖσθαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς. * θάνατον ἑλέσθαι μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρόν. * θάνατον προαιρεῖσθαι ἀντὶ ζωῆς αἰσχρᾶς. || Aliquem ex reliquis omnibus amicum Eligere. προελέσθαι τινὰ μάλιςα φίλον ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων. || Hoc argumentum ex omnibus Elegi. ταύτην ἐξ ἁπασῶν προειλόμην τὴν ὑπόθεσιν. || Mortem Eligere potiùs, quàm ſervitutem. θάνατον πρὸ τῆς δȣλείας αἱρεῖσθαι. || Optionem alicui dare ut Eligat utrùm velit. αἵρεσίν τινι δȣ̃ναι, τί μᾶλλον βȣ́λεται. Vide ELECTIO. || Ex omnibus Eligere quod optimum eſt. ἐξ ἁπάντων ἐκλέγειν, ſeu ἐκλέγεσθαι τὸ βέλτιςον.

ELIMATUS, a, um. *Qui tombe en limant, parlant de la limure ou pouſſiere.* ἀπεξυσμέν☉, η, ον. * ἀποξυσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Limé.* κατερρινισμένος, η, ον. || Scobs Elimata. τὸ ῥίνισμα, ατ☉.

ELIMINO, as, avi, atum, are. *Chaſſer dehors.* ἐξωθέω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. *Faire ſortir hors de la maiſon.* ἐξοικίζω, F. ίσω, P. ἐξῴκικα. accuſ. *Porter*

dehors. ἐκφέρω, fu. ἐξοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc.

ELIMO, as, avi, atum, are. *Racler en limant.* ἀποξύω, F. ύσω, P. ἀπέξυκα. acc. *Polir à la lime.* ἐκρινίζω, vel καλαρρινίζω, F. ίσω, P. καλερρίνικα. acc.

ELINGUIS, & c. *Muet, qui n'a point de langue.* ὁ καὶ ἡ ἄγλωσσ☉, vel ἄγλωττ☉, καὶ τὸ ον, ε.

ELINGUO, as, avi, atum, are. *Rendre muet, ou ſans langue.* ἐκγλωττίζω, F. ίσω, P. ἐκγεγλώττικα. accuſ.

ELIQUAMEN, inis. neut. *Liqueur tirée, ſuc, jus.* τὸ ἐκχύλισμα, vel τὸ χύλισμα, ατ☉.

ELIQUESCO, is, ere. *Se fondre.* ἐκτήκομαι, fut. paſſ. τηχθήσομαι. *Venir en liqueur.* ἐκχυλίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

ELIQUO, as, avi, atum, are. *Faire fondre.* ἐκτήκω, F. ξω, P. ἐκτέτηχα. *Réduire en liqueur.* ἐκχυλίζω, F. ίσω, P. ἐκκεχύλικα. acc.

ELISUS, a, um. part. *Ecaché, briſé.* ἐκτεθλιμμέν☉, η, ον.

ELIX, icis. maſc. *Ruiſſeau, ou rayon pour conduire l'eau d'un champ dans un foſſé.* ἡ ἀγωγή, ῆς. * ἡ ὑδρορρόια, οίας.

ELIXUS, a, um. *Cuit en eau, bouilli.* ἑφθὸς, vel ἑψητὸς, ἡ, όν.

ELLOBIUM, ii. neut. *Ornement d'oreille.* τὸ ἐλλόβιον, ίε.

ELLYCHNIUM, ii. neut. *La méche d'une lampe, ou chandelle.* τὸ ἐλλύχνιον, ίε.

ELOCO, as, avi, atum, are. *Faire changer de lieu.* ἐκτοπίζω, F. ίσω, P. ἐκτετόπικα. acc. *Bailler à un autre.* ἐκδίδωμι, F. δώσω, P. δέδωκα. acc. uni. & dat. alt. *Bailler à louage.* ἀπομισθόω, vel ἐκμισθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκμεμίσθωκα. acc. uni. & dat. alt.

ELOCUTIO, onis. fœm. *Maniere de parler, ou de s'exprimer, expreſſion, élocution.* ἡ φράσις, vel λέξις, εως. *Explication de ſa penſée.* ἡ ἑρμηνεία, ας.

ELOCUTORIUS, a, um. *Qui appartient à l'élocution.* φραστικὸς, κὴ, κόν. * ἑρμηνευτικὸς, κὴ, κόν.

ELOCUTRIX, icis. fœm. *Celle qui s'exprime bien.* ἡ φραστικὴ, ῆς. * ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς.

ELOCUTUS, a, um. part. *Qui a parlé.* φράσας, άσασα, άσαν. * εἰπὼν, (οὖτ☉) πῦσα, πόν. *Qui s'eſt bien expliqué.* ἑρμηνεύσας, ασα, αν.

ELOGIUM, ii. neut. *Eloge, louange.* τὸ ἐγκώμιον, ίε. *Inſcription à la louange de quelqu'un.* ἡ ἐπαινετικὴ ἐπιγραφὴ, ῆς. *Témoignage qu'on rend de quelqu'un.* ἡ μαρτυρία, ας. *Les informations.* ἡ ἀνάκρισις, εως.

ELONGO, as, avi, atum, are. *Allonger.* ἐκμηκύνω, vel ἀπομηκύνω, F. υνῶ, P. ἀπομεμήκυγκα. acc.

ELOQUENS, entis. omn. gen. *Eloquent.* λόγιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὔγλωττ☉, καὶ τὸ τίον, ε. *Qui parle juſte.* ὁ καὶ ἡ εὐθυρρήμων, καὶ τὸ μον, ον☉. || Omnium Eloquentiſſimus. δεινότατος λέγειν ἁπάντων. || Orator eloquens. ῥήτωρ λέγειν δεινός. * περὶ τὰς λόγους δεινὸς ὤν. * δεινὸς εἰπεῖν. * εὐπρόστροφ☉ ἐν λόγοις. * περὶ τὸ λέγειν γεγυμνασμένος. || Quis eſt adeò Eloquens, ut hunc pro dignitate laudare queat? τίς ἂν εἴη τοσῦτον λόγων μετεσχηκὼς, ὥστε ἐπαινεῖν τῦτον πρὸς ἀξίαν ἀρκέσαι.

ELOQUENTER. adverb. *Eloquemment.* λογίως || Eloquenter & diſertè dicere. εὐρεσιλογεῖν, έω, F. ήσω, P. εὑρεσιλόγηκα.

ELOQUENTIA, æ. fœm. *Eloquence.* ἡ λογιότης, τηος. * ἡ εὐγλωττία, ας. * ἡ δεινολογία, ας. *Abondance de paroles.* ἡ εὑρεσιλογία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Summa Eloquentia. μεγίστη περὶ λόγυς δεινότης. * ἡ ἐν τοῖς λόγοις δεινότης. || Eloquentia ac vis dicendi. τῆς γλώττης εὐστομία, καὶ λόγων δύναμις. || Eloquentia cum lepore conjuncta. τῆς γλώττης χάρις. * τὸ χαρίεν τῆς φράσεως. * ἡ τῶν λόγων δεινότης καὶ χάρις. || Eloquentiâ præſtans. ἐμπείρως ἔχων τῦ λέγειν. || Ad Eloquentiæ laudem toto pectore aſpirare. παντάπασι τὴν ἀπὸ λόγων δόξαν ἀγαπᾷν. || Eloquentiâ pollere. τὴν ἀπὸ τῶν λόγων δύναμιν ἔχειν. || Eloquentiâ maximus. λέγειν εἰς ὑπερβολὴν δυνατὸς. * μέγιστος ἐν λόγων δεινότητι. || Quantam Eloquentiam comparavit. ὁπόσης δεινοτητ☉ ἔτυχεν ἐν τοῖς λόγοις. (V. τυγχάνω. in anom.)

ELOQUIUM, ii. neut. *Parole.* ἡ ῥῆσις, εως. * ὁ λόγ☉, ε. *Eloquence.* ἡ εὐφραδία, ίας. Vide ELOQUENTIA.

ELOQUOR, eris, utus ſum, oqui. *Diſcourir.* ἐκφράζω, F. άσω, P. ἐκπέφρακα. acc. *Parler clairement.* ἀποφάσκω. (V. anom. in φάσκω) acc. * ἀποφθέγγομαι, fut. med. ξομαι. acc. *Expliquer ſa penſée.* ἑρμηνεύω, F. εύσω, P. ἑρμήνευκα. acc. || Vis Eloquendi. τὸ ῥητορικὸν, ε. * ἡ περὶ τὰς λόγυς δεινότης, ητ☉.

ELOTUS, a, um. part. *Lavé.* ἐκλελυμένος, η, ον. * ἐκνιφθεὶς, (ἐντ☉) εῖσα, ἐν.

ELUCEO, es, xi, ere. *Luire.* ἐκλάμπω, F. ψω, P. ἐκλέλαμφα. *Apparoir.* φαίνομαι, vel παρεκφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. πέφαμμαι, vel πέφασμαι.

ELUCTOR, aris, atus ſum, ari. *Tâcher de vaincre en luttant.* ἐκπαλαίω, vel διαπαλαίω, F. αίσω, P. διαπεπάλαικα. acc. *Vaincre.* ἐκνικάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκνενίκηκα. acc. *Sortir avec effort.* ἐκρήγνυμαι. (Vide anom. in ῥήγνυμι.)

ELUCUBRATUS, a, um. *Travaillé avec ſoin, avec étude.* φιλοπονηθεὶς, εῖσα, ἐν. *Travaillé de nuit à la chandelle, ou à la lampe.* νυκτογραφεὶς, (ἐντος) εῖσα, ἐν. || Elucubratum opus. *Ouvrage travaillé de nuit.* ἡ νυκτογραφία, ας. * τὸ νυκτογραφὲν ἔργον.

ELUCUBRO, as, avi, atum, are, & ELUCUBROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire ou travailler à la chandelle, la nuit en veillant.* νυκτογραφέω, ῶ, F. ήσω, P. νενυκτογράφηκα. *Travailler avec ſoin, avec étude.* φιλοπονέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοπόνηκα. acc.

ELUDO, is, ſi, ſum, ere. *Se moquer de quelqu'un, le jouer.* διαπαίζω, vel καταπαίζω, F. αίξω, P. καταπέπαιχα. accuſ. * τινὶ ἐντρυφάω, ῶ, F. ήσω. P. ἐντετρύφηκα. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. accuſ. *Se moquer en traître.* κατειρωνεύομαι, fut. med. εύσομαι. gen. || Eludere. *Eluder, ſe ſervir d'échapatoires pour éviter.* διαδύω, F. σω, P. δέδυκα. * διαδύεσθαι, fut. med. ύσομαι. || Eludere plebem oratione ſuâ. κρυσιδημεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρυσιδήμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Arte aliquem Eludere. τέχναις ἐξαπατᾷν τινα. || Inanibus pronuiſſis aliquem Eludere. διακέναις ἐπαγγελίαις τινὰ ἐξαπατᾷν. || Judicium Eludere. δίκην διαφεύγειν, vel διαδύεσθαι. || Qui judicium Eludit. τὸ δίκην δῦναι διαδύς.

ELUGEO, es, xi, ctum, ere. *Pleurer, déplorer.* ἐκδακρύω, F. ύσω, P. ἐκδεδάκρυκα. *Regreter.* ἀποθρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποτεθρήνηκα. *Se lamenter.* ὀλοφύρομαι, fut. med. υρῦμαι. acc. *vel* gen. *Ceſſer de pleurer.* πενθεῖν καταλήγω, F. ξω, P. καταλέληχα.

ELUMBIS, & e, ELUMBUS, a, um. *Erené.* τὰς ψόας πεπηρωμένος, ένη, ένον. *Lâche.* νωθρὸς, ρὰ, ρόν.

ELUO, is, ui, utum, ere. *Laver.* ἐκλύω, F. ύσω, P. ἐκλέλυκα. acc. * ἐκνίπτω, F. ψω, P. ἐκνένιφα. acc. * ἐκπλύνω, F. νῶ, P. ἐκπέπλυκα. || Qui *vel* quæ Elui non poteſt. ὁ καὶ ἡ ἀνέκπλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corpus Eluere. τὸ σῶμα ἀπηλύειν, *vel* περιλύειν. || Eluere maculas. τὰς κηλῖδας ἐξαλείφειν, *vel* τὸ ῥύπος ἀποσμᾶν. || Eluere vitæ ſordes. τοῦ βίου τὴν ἀδοξίαν ἀποτερίψασθαι. * τοῦ βίου ὄνειδος ἐξαλείφειν. || Crimen Eluere, diluere. τὰς διαβολὰς διαλύειν, *vel* διαλύεσθαι. expiare. τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύειν.

ELUSCO, as, avi, atum, are. *Faire borgne.* τὴν ὄψιν πηρόω, F. ώσω, P. ωκα. dat.

ELUSUS, a, um. part. *Abuſé & moqué.* ἐκπαιχθεὶς, *vel* ἐμπαιχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Trompé.* ἀπατηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Eludé.* διαδυθεὶς, θεῖσα, θέν.

ELUTRIO, as, avi, atum, are. *Verſer d'un vaiſſeau en l'autre.* μεταγγίζω, *vel* καταγγίζω, F. ίσω, P. κατήγγικα.

ELUTUS, a, um. part. *Lavé.* ἐκλουθεὶς, à λούω, *vel* ἐκκλυσθεὶς, εῖσα, έν, à κλύζω.

ELUVIES, iei, & ELUVIO, onis. fœm. *Inondation.* ὁ ἐκκλυσμὸς, κατακλυσμὸς, οῦ. * ἡ κατάκλυσις, εως. *Egout d'immondices.* ἡ ἀμάρα, ας. *Un torrent.* ἡ χαράδρα, ας.

ELUXATUS, a, um. *Démis, diſloqué.* ἐξηρθρωμένος, η, ον. *Détors.* στραφεὶς, (ἔντος) φεῖσα, φέν. || Eluxata. τὰ στρέμματα, ων.

ELUXURIOR, aris, atus ſum, ari. *Folatrer, être laſcif.* καταστρηνιάζω, F. άσω, P. κατεστρηνίακα. gen. *Abonder outre meſure.* ἐξυβρίζω, F. ίσω, P. ἐξύβρικα.

ELYSIUM, ii. neut. *Les champs Elyſiens ou Elyſées.* τὸ ἠλύσιον, ίου.

E M

EMACIO, as, avi, atum, are. *Amaigrir.* ἀπισχναίνω, F. ανῶ, P. ἀπίσχναγκα. acc. * *Faire fondre.* συντήκω, F. ξω, P. συντέτηχα. accuſ.

EMACITAS, atis. fœm. *Paſſion ou deſir d'acheter.* τὸ ὠνητικὸν, οῦ. * ἡ ὠνητικὴ διάθεσις, (εως.) * ἡ ὠνητικὴ ὄρεξις, (εως.)

EMACRO, as, avi, atum, are. Vide EMACIO.

EMACULO, as, avi, atum, are. *Oter une tache, nettoyer.* ἀποσμάω, ῶ, F. ήσω, F. ἀπέσμηκα. accuſ. * ἀποσμήχω, F. ξω, P. ἀπέσμηχα. acc.

EMANCIPATUS, a, um. part. *Emancipé, mis hors de la puiſſance de quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ χειράφετος, *vel* ἐκποίητος, καὶ τὸ ον, ου. *Envoyé, à qui l'on a donné congé.* ἀφειμένος, η, ον. *Aſſujetti.* κεχειρωμένος, η, ον. dat. || Emancipatus fœminæ ὁ γυναικοκρατούμενος, ου. pro maſc.

EMANCIPO, as, avi, atum, are. *Emanciper, mettre hors de ſa puiſſance.* ἐκποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεποίηκα. acc. * χειραφίημι, F. φήσω. (V. anom. in ἵημι, mitto.) acc. *Se déſaiſir.* ἀποκλάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Aliéner.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. || Emancipare ſe alicui. ἔκδοτον ἑαυτὸν (pro maſc.) τινὶ ποιεῖσθαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

EMANCO, as, avi, atum, are. *Faire manchot, couper les mains.* τὴν χεῖρα πηρόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. perſ. * χειροκοπῶ, F. ήσω, P. κεχειροκόπηκα. acc.

EMANDO, as, are. Vide AMANDO.

EMANEO, es, ſi, ſum, ere. *Vivre dehors.* ἔξω διατρίβω, F. ψω, P. διατέτριφα. *Demeurer dehors.* ἔξω διαμένω, F. ενῶ. (V. anom. in μένω.)

EMANO, as, avi, atum, are. *Sortir.* ἐκρρέω, F. ύσω, P. ἐκβέβρυκα. * ἐκβλύζω, F. ύσω, P. ἐκβέβλυκα. *Tomber hors.* ἐκπίπτω. (V. anom. in πίπτω.) *Jetter, faire ſortir hors.* προσίεμαι. (V. anom. in ἵημι, mitto.) acc.

EMANSOR, oris. maſc. *Un déſerteur, ou qui tarde.* ὁ διαμελλητὴς, οῦ.

EMARCESCO, is, ere. *Se faner.* παρακμάζω, F. άσω, F. παρήκμακα. *Se flétrir.* καταμαραίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. *Devenir tout endormi & pareſſeux.* ἐξαργεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐξήργηκα.

EMARGINO, as, avi, atum, are. *Oter la marge, ou le bord.* περιχαράσσω, F. ξω, P. περικεχάρακα. accuſ.

EMATURESCO, is, urui, ere. *Se murir.* ἐκπέπαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. aor. 1. ἐξεπεπάνθην.

EMAX, acis. omn. gen. *Qui achete ſouvent.* ὠνητικὸς, κὴ, κόν. *Qui aime à acheter.* ὠνητιάων, ῶν; ἀουσα, ῶσα; άον, ῶν.

EMBAMMA, atis. neut. *Sauce, ſaupiquet.* τὸ ἔμβαμμα, ατος. || En bammatum mixturis familiaris. ὁ καὶ ἡ ἐμβαμματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

EMBLEMA, atis. neut. *Emblême, paſſemens, broderies, & autres enrichiſſemens.* τὸ ἔμβλημα, ατος.

EMBOLISMUS, i, & EMBOLISMALIS, & e, is. Vide INTERCALATIO, & INTERCALARIS, & e, is.

EMBRYO, onis. maſc. *vel* EMBRYUM, yi. neut. *Un embryon, ou le fruit imparfait qui eſt au ventre de la mere.* ὁ ἐμβρύων, ύωνος. * τὸ ἔμβρυον, ου.

EMEDULLO, as, avi, atum, are. *Tirer la moëlle.* ἐξεντερίζω, F. ίσω, P. ἐξηντέρικα. acc. * ἀμυελέω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμυέλακα. accuſ. * τὸν μυελὸν ἀφαιρέω. (V. anom. in αἱρέω.)

EMENDATE. adv. *Correctement.* ἐπανορθωτικῶς. *Sans faute.* ἀναμαρτήτως. || Emendatè loqui. εὐθυλογεῖν, *vel* ὀρθολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ὠρθολόγηκα.

EMENDATIO, onis. fœm. *Correction, amendement.* τὸ διόρθωμα, ατος. * ἡ διόρθωσις, εως. * τὸ ἐπανόρθωμα, ατος. * ἡ ἐπανόρθωσις, εως.

EMENDATOR, oris. maſc. *Correcteur.* ὁ διορθωτὴς, οῦ. * ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ.

EMENDATRIX, icis. fœm. *Celle qui corrige.* ἡ διορθωτικὴ, ῆς. * ἐπανορθωτικὴ, ῆς.

EMENDATUS, a, um. part. *Corrigé.* διορθωθεὶς, εῖσα, έν. * ἐπανορθωθεὶς, εῖσα, έν. || Emendata locutio. ἡ ὀρθοέπεια, είας.

EMENDICATUS, a, um. *Mendié.* ἐρανισθεὶς, θεῖσα, θέν.

EMENDICO, as, avi, atum, are. *Mendier.* ἐρανίζω, *vel* συνερανίζω, F. ίσω, P. συνηράνικα. acc. * ἀγείρω, *vel* συναγείρω, F. ερῶ. (V. anom. in ἀγείρω.) acc.

EMENDO, as, avi, atum, are. *Corriger.* διορθόω,

ῶ, F. ώσω, P. διώρθωκα. acc. * ἐπανορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. accuſ. *Redreſſer.* διευθύνω, F. υνῶ, P. διεύθυγκα. acc. *Guérir.* ὑγιάζω, F. σω, P. ὑγίακα. acc. * θεραπεύω, F. σω, P. τεθεράπευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatem legibus Emendare, & meliorem reddere. τὴν πόλιν τοῖς νόμοις ἐπανορθοῦν, καὶ βελτίω ποιεῖν. ‖ Rempublicam Emendare. τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθοῦσθαι. (med.) ‖ Orationem Emendare. ἐπανορθοῦν τὸν λόγον. ‖ Emendabam orationem, ſcriptam uſque ad ea quæ lecta ſunt. ἐπηνόρθουν τὸν λόγον, τὸν μέχρι τῶν ἀναγνωσθέντων γεγραμμένον. ‖ Hæc omnia Emendabat ταῦτα πάντα διώρθωσε. ‖ Vitam Emendare. τὸν βίον ἐπανορθοῦν. ‖ Mores Emendare. διόρθωσίν τινα τοῦ ἤθους ποιεῖσθαι. ‖ Errata Emendare. τὰ διημαρτημένα ἐπανορθοῦν. ‖ Hic error Emendari non poteſt. τὸ σφάλμα τὴν θεραπείαν οὐ δέχεται. ‖ Poſteriore conſilio prius Emendare. βουλῇ δευτέρᾳ θεραπεῦσαι τὴν προλαβοῦσαν. ‖ Emendo meipſum. ἐμαυτὸν σωφρονίζω. * ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.

EMENSUS, a, um. part. *Qui a meſuré.* ἐκμετρήσας, *vel* διαμετρήσας, ήσασα, ῆσαν. acc. *Qui eſt meſuré.* διαμετρηθεὶς, εῖσα, έν.

EMENTIOR, iris, itus ſum, iri. *Feindre, controuver.* διαψεύδομαι, fut. med. εύσομαι. *Mentir.* ψευδολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψευδολόγηκα. ‖ Ementiri in aliquem. τινὸς ψευδομαρτυρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐψευδομαρτύρηκα.

EMERCOR, aris, atus ſum, are. *Acheter.* ἐξωνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

EMEREO, res, rui, ritum, ere, & EMEREOR, eris, ritus ſum, eri. *Mériter.* μισθοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθοφόρηκα. acc. *Acquerir, gagner.* περιποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. ‖ Emereri gratiam populi. δημοκοπεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδημοκόπηκα.

EMERGO, is, ſi, ſum, ere. *Sortir hors.* ἀνάδυμι, *vel* ἐξανάδυμι, F. ύσω, P. ἐξαναδέδυκα. gen. *Apparoître.* ἀναφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *S'élever en haut.* ἀνακύπτω, F. ψω, P. ἀνακέκυφα. gen. * ἐπανίημι, F. ήσω. (V. anom. in ἵημι, eo.)

EMERITUM, i. neut. *Gain, gage, ou ſolde.* ὁ μισθὸς, οῦ. * ἡ μισθοφορία, ας.

EMERITUS, a, um. *Qui a été à la ſolde.* μισθοφορήσας, ήσασα, ῆσαν. * μισθοδοτηθεὶς, εῖσα, έν. *Qui ne reçoit plus la ſolde, qui ne peut point aller à la guerre.* μισθοφορεῖν πεπαυμένος, η, ον. * ἀποταξάμενος, ένη, ενον. ‖ Emeriti milites. οἱ ἄφετοι στρατιῶται, (ῶν.)

EMERSUS, a, um. part. *Qui eſt ſorti hors.* ἐξαναδυσάμενος, η, ον. *Elevé hors.* ἀνενεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui apparoît.* ἀναφανεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Qui ſe montre.* ὁ καὶ ἡ ἐκφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

EMETIOR, iris, enſus ſum, iri. *Meſurer.* ἐκμετρέω, *vel* διαμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμέτρηκα. acc. ‖ Emetiri iter. τὴν ὁδὸν διεξέρχεσθαι. (V. anom. in ἔρχομαι.)

EMETO, is, ſſui, ſſum, ere. *Moiſſonner.* ἐξαμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήμηκα. acc. *Cueillir les fruits.* ἐκκαρπίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc.

EMICO, as, cui, are. *Briller, éclater.* ἐκλάμπω, *vel* διαλάμπω, F. ψω, P. διαλέλαμφα. *Paroître ſubitement.* ἐκφαίνομαι, fut. paſſ. ἐκφανθήσομαι. præt. paſſ. πέφαμμαι, *vel* πέφασμαι. *Sortir, ou ſauter hors* ἐκπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπήδηκα. *Sortir, être produit.* φύομαι, fut. med. ύσομαι. ‖ Emicat ex oculis. ἀστράπτει ἐξ ὀμμάτων.

EMIGRO, as, avi, atum, are. *Sortir d'un lieu.* ἐκτοπίζω, F. ίσω, P. ἐκτετόπικα. *Aller autre part.* μεταβαίνω, fut. med. βήσομαι. (Vide anom. in βαίνω.) *Changer de demeure.* μετοικέω, ῶ, F. ήσω, P. μετῴκηκα. * μετοικίζομαι, fut. med. ίσομαι. ‖ Emigrare vitâ. μεταλλάττειν, *vel* τὸν βίον μεταλλάττειν, ττω, F. ξω, P. μετήλλαχα.

EMINATIO, onis. fœm. *Menace.* ἡ ἀπείλησις, εως.

EMINENS, entis. omn. gen. *Eminent, excellent.* ὁ καὶ ἡ ἔξοχος, καὶ τὸ ον, ου. *Elevé, qui avance par-deſſus.* ὁ καὶ ἡ προβλὴς, ῆτος. * ὁ καὶ ἡ ἔξοχος, τὸ ον, ου.

EMINENTIA, æ. fœm. *Elevement en boſſe.* ἡ προβολὴ, ῆς. *Eminence, excellence.* ἡ ἐξοχὴ, ῆς.

EMINENTIOR, & ius. ἐξοχώτερος, έρα, ερον.

EMINENTISSIMUS, a, um. ἐξοχώτατος, άτη, ατον.

EMINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Menacer fort.* ἀπειλέω, *vel* διαπειλέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπείληκα.

EMINULUS, a, um. omn. gen. *Un peu élevé.* ὁ καὶ ἡ ὑπέξοχος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui avance par-deſſus.* ὁ καὶ ἡ πρόβολος, καὶ τὸ ον, ου.

EMINUS. adv. *De loin.* πόρρωθεν.

EMIROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Admirer.* ἀποθαυμάζω, F. άσω, P. ἀποτεθαύμακα. acc.

EMISSARIUM, ii. neut. *Un conduit par où l'eau s'écoule.* ὁ διῶρυξ, υχος. ‖ ἡ προχοὴ, ῆς. * ὁ ὀχετὸς, οῦ.

EMISSARIUS, ii. maſc. *Un Emiſſaire qu'on envoie de côté & d'autre.* ὁ προσαγωγεὺς, έως. * ὁ προσαγωγίδης, ου. * ὁ προσαγγελεὺς, έως. *Un eſpion.* ὁ ὠτακουστὴς, οῦ.

EMISSIO, onis. fœm. *Envoi.* ἡ ἐκπομπὴ, *vel* ἐξαποστολὴ, ῆς. * ἡ ἄφεσις, εως. *L'action de jetter.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς. ‖ Telorum Emiſſiones. τὰ τοξεύματα, *vel* ἐξακοντίσματα, ων. * οἱ ἐξακοντισμοὶ, ῶν.

EMISSITIUS, a, um. *Qu'on jette.* ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on envoie.* ἀποπομπαῖος, αία, αῖον. *Vil & abject.* ὁ καὶ ἡ καταφρόνητος, *vel* ἀπόβλητος, καὶ τὸ ον, ου.

EMITTO, is, ſi, ſſum, ere. *Jetter, mettre dehors.* ἐκβάλλω, F. λῶ. (Vide anom. in βάλλω.) accuſ. * ἐξελαύνω, F. λάσω. (V. anom. in ἐλαύνω. acc. *Lâcher, laiſſer aller.* ἀφίημι, F. ήσω. (V. anom. in ἵημι, mitto.) *Envoyer.* ἐκπέμπω, *vel* ἀποπέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπομφα. acc. * ἐξαποστέλλω, F. ελῶ, P. ἐξαπέσταλκα. acc. *Produire.* ἐκτίκτω. (V. anom. in τίκτω.) acc. ‖ Sanguinem venis Emittere. φλεβοτομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλεβοτόμηκα. ‖ Emittere partum. ἀποτίκτειν. (V. anom. in τίκτω. ‖ Stolones Emittere. μοσχεύειν, εύω, F. εύσω, P. μεμόσχευκα. ‖ Vocem Emittere. φωνὴν ἀφιέναι. ‖ Fulmen Emittere. κεραυνοβολεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκεραυνοβόληκα. ‖ Lacrymas Emittere. ἐκδακρύειν, ύω, F. ύσω, P. ἐκδεδάκρυκα.

EMO, is, emi, emptum, ere. *Acheter.* ὠνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. rei. gen. pretii. *Acheter au marché.* ἀγοράζω, F. άσω, P. ἠγόρακα. acc. * πρίαμαι. (V. anom.) acc. rei. gen. *vel* πρὸς cum gen. pretii. ‖ Minimo Emere aliquid. εὐωνότατόν τι ὠνεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Emere tunicam à vendentibus. ἀγοράζειν χιτώνιον παρὰ τῶν πωλέντων. || Multò pluris Emere. πολὺ πλείονος ἀγοράζειν. || Vehiculum ſibi Emit. ὄχημα ἑαυτῷ ὠνεῖται. || Pecuniâ aliquid Emere. ὠνεῖσθαί τι χρημάτων. || Victoriam auro Emere. τὴν νίκην χρυσοῦ, *vel* χρυσῷ ὠνεῖσθαι. || Duobus obolis Emi. ὠνησάμην δύω ὀβολῶν. || Eodem pretio aliquid Emere. ἴσης τιμῆς ὠνήσασθαί τι. || Talento Emere. ταλάντου πρίασθαι. || Tanti Emere. τοσούτου ὠνεῖσθαι. || Regionem ab aliquo pecuniis omnibus Emere. τὴν χώραν παρά τινος πάντων χρημάτων πρίασθαι. || Hæc domus Empta eſt. ταύτη οἰκία ἐωνήθη. || Pecuniis gloria non Emitur. δόξα χρημάτων οὐκ ὠνητά, *ſeu* ὤνια. || Virtus ſanguine Emitur. αἱματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία. || Omnia videntur pecuniâ Emi poſſe. φαίνεται πάντα ὤνια εἶναι πλούτου. || Triplo pluris Emere quàm anteà. τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, ὠνεῖσθαι. || Id minimo Emi. εὔωνον αὐτὸ ἀνάμην. * εὐώνου αὐτοῦ τετύχηκα. (τυγχάνω. Vide anom.) || Vili pretio id Emitur. εὐωνότατόν ἐστι τοῦτο.

EMODULOR, aris, atus ſum, ari. *Chanter, & compoſer des vers.* ἐπαυλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπαύληκα. acc. *Chanter mélodieuſement.* μελῳδέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμελῴδηκα. acc.

EMOLIOR, iris, itus ſum, iri. *Achever un ouvrage.* κατεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *Mettre hors avec effort.* ἐκκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκίνηκα. acc. || Nauſeam Emoliri. ναυτιάω, άω, ῶ, F. άσω, P. νεναυτίακα.

EMOLLIDUS, a, um. *Mou & efféminé.* μαλθακὸς, κὴ, κόν. *Foible.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

EMOLLIO, is, ivi, itum, iri. *Amollir.* μαλακύνω, F. υνῶ, P. μεμαλάκυγκα. acc. * ἐκμαλάττω, F. άξω, P. ἐκμεμάλαχα, acc. *Rendre mou & délicat.* ἐκμαλθακόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκμεμαλθάκωκα. acc || Quæ Emolliunt alvum. τὰ τῆς κοιλίας μαλακτικά, ῶν.

EMOLUMENTUM, i. neut. *Profit, gain.* τὸ ὄφελημα, ατος. * ἡ ὠφέλεια, είας. || Emolumento alicui eſſe. τινὰ ὠφελεῖν, έω, F. ήσω, P. ὠφέληκα.

EMONEO, es, nui, nitum, ere. *Avertir.* παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. dat. perſ. * παρακαλέω, ῶ, F. έσω, P. παρακέκληκα. acc.

EMORIOR, eris, rtuus ſum, ori. *Se laiſſer mourir.* ἐκθνήσκω, *vel* ἀποθνήσκω. (V. anom. in θνήσκω.)

EMORTUALIS, & e, is. τελευταῖος, αία, αῖον. Vide MORTALIS. || Emortualem diem facere ex natali die. τῶν γενεσίων τὰ νεκύσια ἀνταλλάττεσθαι, άττομαι, fut. med. άξομαι.

EMOTUS, a, um. *Remué.* ἐκκινηθεὶς, *vel* ἀποκινηθεὶς, εῖσα, ἐν. *Qu'on a fait ſortir.* ἐξεστηκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

EMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Remuer.* ἀποκινέω, *vel* ἐκκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκίνηκα. acc. *Faire ſortir.* ἐξίστημι, F. στήσω, P. ἐξέστακα. (V. ἵστημι.) acc.

EMPETRON, i. neut. *Percepierre, herbe.* τὸ ἔμπετρον, ου.

EMPHASIS, is. fœm. *Emphaſe, figure de Rhétorique.* ἡ ἔμφασις, εως.

EMPIRICE, es. fœm. *Medecine empirique, ſcience acquiſe par expérience.* ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

EMPIRICUS, i. maſc. *Medecin empirique, qui ſçait la medecine par expérience & par un long uſage.* ὁ ἐμπειρικὸς, οῦ.

EMPLASTRATIO, onis. fœm. *Application d'emplâtre.* τὸ ἐμπλάστρωμα, ατος. *Maniere d'enter, ou greffer en écuſſon.* ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ.

EMPLASTRO, as, avi, atum, are. *Appliquer un emplâtre.* ἐμπλαστρόω, F. ώσω, P. ἐμπεπλάστρωκα. acc. *Enter en écuſſon.* ἐνοφθαλμίζω, F. ίσω, P. ἐνωφθάλμικα.

EMPLASTRUM, i. neut. *Emplâtre, ou ce qu'on lie autour de la greffe.* τὸ ἔμπλαστρον, ου. * ἡ ἔμπλαστρος, ου.

EMPORETICUS, a, um. *Dequoi on envelope les marchandiſes.* ἐμπορητικὸς, ή, όν.

EMPORIUM, ii. neut. *Le marché, le lieu où l'on tient une foire.* τὸ ἐμπόριον, ίου.

EMPTIO, onis. fœm. *Achat.* ἡ ὤνησις, εως. * ἡ ὠνὴ, ῆς. *Achat fait au marché.* ὁ ἀγορασμὸς, οῦ.

EMPTITIUS, a, um. *Qu'on a acheté, qu'on achete.* ὠνητὸς, τή, τόν. *Mercénaire.* μισθοφορικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Loué.* μίσθιος, ία, ιον. * μισθωτὸς, ή, όν.

EMPTITO, as, avi, atum, are. *Acheter ſouvent.* πολλάκις ὠνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * συχνάκις ἀγοράζω, F. άσω, P. ἠγόρακα. accuſ.

EMPTOR, oris. maſc. *Acheteur.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ.

EMPTURIO, is, ivi, itum, ire. Varr. *Avoir envie d'acheter.* ὠνητιάω, ῶ, F. άσω, P. ὠνητίακα. acc. * ἀγοραστείω, F. είσω, P. ἠγοράστεικα. acc.

EMPTUS, a, um. part. *Acheté.* ἐωνημένος, η, ον. * ἀγορασθεὶς, εῖσα, έν. || Emptus argento. ὁ καὶ ἡ ἀργυρώνητος, καὶ τὸ ον, ου. || Emptus vili. ὁ καὶ ἡ εὔωνος, καὶ τὸ ον, ου. *Dequoi l'on ne fait guéres de cas.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

EMUCIDUS, a, um. *Tout moiſi.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, *vel* μυξώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Tout en eau.* ὁ καὶ ἡ κάθυδρος, καὶ τὸ ον, ου.

EMUGIO, is, ivi, itum, ire. *Mugir comme un taureau, parler gros.* ἐκμυκάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

EMULGEO, es, lſi, & lxi, lſum, & lctum, ere. *Traire le lait d'une mammelle.* ἐξαμέλγω, F. ξω, P. ἐξήμελχα. accuſ.

EMUNCTIO, onis. fœm. *L'action de ſe moucher.* ἡ ἀπομυξία, ας. * ἡ ἀπόμυξις, εως.

EMUNCTUS, a, um. part. *Mouché.* ἀπομυχθεὶς, εῖσα, έν. * ἀπομεμυγμένος, η, ον. || Emunctæ naris homo. τὴν ῥῖνα ἀπομυχθεῖσαν ἔχων, οντος.

EMUNDO, as, avi, atum, are. *Emonder, nettoyer.* καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. acc. * ἐκκαθαρίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκαθάρικα. acc.

EMUNGO, is, unxi, unctum, ere. *Moucher ſon nez.* ἀπομύττω, F. ξω, P. ἀπομέμυχα. acc. || Emungere aliquem argento. ἐπὶ κέρδει τινὰ ἐξαπατᾶν, άω, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. *Lui ôter ſon argent.* τινὰ τοῦ χρήματος ἀποστερεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀπεστέρηκα. *Tromper quelqu'un.* τινὰ ἀπομύττειν, ύττω, F. ξω, P. ἀπομέμυχα.

EMUNIO, is, ivi, itum, ire. *Munir.* ὀχυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὠχύρωκα. acc. *Mettre en ſureté.* ἀσφαλίζω, F. ίσω, P. ἠσφάλικα. acc. *Enclore de foſſés.* καταφράττω, F. ξω, P. καταπέφραχα. acc. *de murs.* τειχίζω, F. ίσω, P. τετείχικα. acc.

EMUSCO, as, avi, atum, are. *Emouſſer.* τὸ μνίον ἀφαιρῶ. (V. anom. in αἱρέω.) * τὸ βρύον ἐκβάλλω. (V. anom.)

EMUTIO, is, ivi, itum, ire. *Murmurer entre ſes dents.* ἀπομύζω, F. ύσω, P. ἀπομέμυκα. *Gronder comme un porc.* ἀναγρύζω, F. ύσω, P. ἀναγέγρυκα.

EMUTO, as, avi, atum, are. *Changer.* ἐξαλλάττω, F. ξω, P. ἐξήλλαχα. acc.

E N

EN. adverb. *Voici, voilà.* ἰδού. * ἰδέ, acc. nom. vel indic. verbi. * ἠνί. indec. ἠνίδε. Ind.

ENARRABILIS, & e, is. *Qui ſe peut raconter.* ἐξηγητός, τή, τόν. *Qu'on peut dire.* φατός, τή, τόν. * ῥητός, ή, όν.

ENARRATIO, onis. fœm. *Recit.* ἡ ἐξήγησις, vel διήγησις, εως. *Explication.* ἡ ἐξήγησις, εως. *Interprétation.* ἡ ἑρμηνεία, ας.

ENARRO, as, avi, atum, are. *Raconter, reciter.* ἐξηγέομαι, vel διηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. *Expliquer, déclarer.* ἐξηγέομαι. acc. * παρατίθεμαι, futur. med. θήσομαι. acc. * διέξειμι, vel διεξέρχομαι. (V. anom. in εἶμι & ἔρχομαι.) *Interpréter.* ἑρμηνεύω, F. εύσω, P. ἡρμήνευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Enarrare conabor. ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. || Accuratè aliquid Enarrare. ἀκριβῶς διελθεῖν τι. || Hæc ordine Enarravi. ταῦτα ἐφεξῆς διελήλυθα. || Ab initio uſque ad finem omnia Enarrare. διεξελθεῖν τι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς. || Omnia facta Enarrare apud alios. πάσας τὰς πράξεις διεξιέναι πρὸς ἄλλους.

ENASCOR, eris, atus ſum, aſci. *Naître, ſortir d'un autre.* ἐκγίνομαι, fut. med. γενήσομαι. (Vide anom. in γίνομαι.)

ENATO, as, avi, atum, are. *Paſſer à la nage.* ἐκκολυμβάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκολύμβηκα. * ἐκνήχομαι, fut. med. ξομαι. * ἐκνέω, F. σω. aor. 1. ἐξένευσα.

ENATUS, a, um. part. *Né de.* ἐκγεγονώς, (ότος) υῖα, ός. * ἐκφυόμενος, ένη, ενον.

ENAVIGO, as, avi, atum, are. *Paſſer en bateau ou navire.* ἐκπλέω, P. εύσω. (Vide anom. in πλέω.) *Aller par eau, & arriver à.* ἀφορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀφώρμηκα. acc. cum εἰς.

ENAVO, as, avi, atum, are. *Employer ſa peine à faire quelque choſe.* ἀπεργάζομαι, vel κατεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *S'efforcer.* φιλοτιμέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοτίμηκα. infin.

ENCAUSTES, æ. maſc. *Un Emailleur, qui peint ſur verre.* ὁ ἐγκαυστής, οῦ.

ENCAUSTICA, æ, & ENCAUSTICE, es. fœm. *L'art d'émailler.* ἡ ἐγκαυστική, ῆς.

ENCAUSTICUS, a, um. *D'émail, ou d'émailleur.* ἐγκαυστικός, ή, όν.

ENCAUSTUM, i. neut. *Email.* τὸ ἐγκαυστόν, οῦ.

ENCAUSTUS, a, um. *Emaillé.* ἐγκαυστός, τή, τόν.

ENCHIRIDIUM, ii. neut. *Manuel.* τὸ ἐγχειρίδιον, ίου.

ENCLITICUS, a, um. *Enclitique.* ἐγκλιτικός, ή, όν.

ENCOMIASTES, æ. maſc. *Celui qui loue.* ὁ ἐγκωμιαστής, οῦ.

ENCOMIUM, ii. neut. *Louange.* τὸ ἐγκώμιον, ίου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Encomium alicujus recitare. ἐγκώμιον εἰπεῖν, ſeu λέγειν ὑπέρ τινος. || Encomium Regis celebrare. ἐγκώμιον ᾄδειν εἰς τὸν Βασιλέα. * τὴν ἀρετὴν τοῦ Βασιλέως διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν.

ENCYCLOPÆDIA, æ. fœm. *Le cercle, ou l'enchaînement de toutes les ſciences.* ἡ ἐγκυκλοπαιδεία, ας.

ENDROMIS, idis. fœm. *Une mante velue, groſſe robe d'hiver.* ἡ ἐνδρομίς, ίδος.

ENECO, as, cui, & cavi, ctum, & catum, are. *Tuer.* ἐκφονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόνηκα. * ἀποκτείνω, F. ενῶ, P. ἀπέκτακα. acc. || Fame Enecare. λιμοκτονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελιμοκτόνηκα.

ENECTUS, a, um. *Qui meurt de.* ἀποτακείς, (έντος) εῖσα, έν. * διεφθαρμένος, ένη, ένον. * κατειργασμένος, ένη, ένον. * ταλαιπωρηθείς, θεῖσα, θέν. || Siti Enectus. δίψῃ τακείς. * ὑπὸ δίψης ἐκτετηκώς, (ότος) υῖα, ός.

ENERGIA, æ. fœm. *Energie, force & vertu.* ἡ ἐνέργεια, ας.

ENERVATUS, a, um. part. *Qui a perdu ſa force, affoibli.* ἐκνενευρισμένος, η, ον.

ENERVIS, & e, & ENERVUS, a, um. *Qui n'a force ni vigueur.* ὁ καὶ ἡ ἄνευρος, vel ἄῤῥωστος, καὶ τὸ ον, ου. *Lache, efféminé.* μαλθακός, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, καὶ τὸ ον.

ENERVO, as, avi, atum, are. *Oter la force, affoiblir.* ἐκνευρίζω, F. ίσω, P. ἐκνενεύρικα. acc. * ἀπονευρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπονενεύρωκα. accuſ. *Rendre lâche.* ἐκλύω, F. ύσω, P. υκα. acc.

ENHYDRIS, idis. fœm. & ENHYDRUS, i. maſc. *Serpent, ou couleuvre qui vit en l'eau.* ἡ ἐνυδρίς, ίδος. * ὁ ἔνυδρος, ου.

ENIM. conjunct. *Car, certes.* γάρ. poſt dictionem. || At enim, ſed enim. ἀλλὰ γάρ.

ENIMVERO. conjunct. *Certes.* ἀλλὰ μήν. * οὐκοῦν.

ENISUS, a, um. part. *Qui s'eſt employé fortement à.* φιλοτιμησάμενος, ένη, ενον. infin. *Qui s'eſt efforcé.* πειρασάμενος, ένη, ενον. *Qui s'eſt étudié.* σπουδασάμενος, ένη, ενον.

ENITEO, es, & ENITESCO, is, tui, ere. *Briller, reluire.* ἀποστίλβω, F. ψω, P. ἀπέστιλφα. * ἀπολάμπω, F. ψω, P. ἀπολέλαμφα. *Etre clair & beau.* καλλύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι.

ENITOR, eris, ſus, & xus ſum, iti. *S'efforcer à.* ἀποπειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. gen. * φιλοτιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. infin. *Achever avec peine & difficulté.* φιλοπονέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοπόνηκα. acc. || Eniti partum, vel Eniti. *Enfanter.* ἀποτίκτειν, vel ἐκτίκτειν, ίκτω, F. τέξομαι. (Vide anom. in τίκτω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omni ope atque operâ Eniti in aliquâ re. σπουδάζειν, καὶ μάλιστα ἀγωνίζεσθαι περί τινος. * πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι πρός τι. || Enitor, ut optima agam. φιλοτιμοῦμαι τὰ κάλλιστα πράττειν, vel πρὸς τὸ τὰ κάλλιστα πράττειν. || Enitere, ut virtutem aſſequaris. σπουδὴν ποιοῦ, ὅπως τῆς ἀρετῆς ἐπιτύχῃς. * σπουδὴν ποιοῦ, τοῦ τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. (V. τυγχάνω, & κτάομαι) || Valdè Enixus eſt, ut doctus fieret. πολλὴν σπουδὴν εἶχε πεπαιδευμένος γενέσθαι. Vide CONOR.

ENIXE. adv. *En s'efforçant avec peine & difficulté.* περισπουδάστως. * φιλοτίμως.

ENIXUS, a, um. part. *Qui s'eſt efforcé à.* πειρασάμενος, ένη, ενον. gen. *Qui a mis, pris de la peine à.* πεφιλοπονηκώς, (ότος) κυῖα, κός. acc. || Enixa. *Qui a enfanté.* ἡ ἀποτεκοῦσα, ης. * ἐκτετοκυῖα, υίας. || Mulier ſex partus Enixa. ἡ γυνὴ ἑξατόκος. || Enixa primò. ἡ πρωτοτόκος, ου.

ENIXUS, ûs. maſc. *Enfantement.* ὁ τόκος, ου.

ENO, as, avi, atum, are. *Nager dehors, paſſer à la nage.* ἐκνήχομαι, fut. med. ξομαι.

ENODATE. adverb. *Sans detours.* ἀνεπλυγμένως. *Clairement.* φανερῶς. * δήλως.

ENODATIO, onis. fœm. *Dénouement.* ἡ ἐξαμμάτωσις, εως. *Explication.* ἡ ἀνάπλυξις, εως. *Déclaration.* ἡ φανέρωσις, εως. || Enodatio nominum. Vide ETYMOLOGIA.

ENODATUS, a, um. part. *Denoué.* ἐξαμματωθεὶς, εῖσα, έν. *Expliqué.* ἀνεπλυγμένος, η, ον. *Déclaré.* ἐκδηλωθεὶς, εῖσα, έν.

ENODIS, & e, is. *Sans nœuds.* ὁ καὶ ἡ ἀνάμματος, καὶ τὸ ον, ου. *Parlant des arbres.* ὁ καὶ ἡ ἄνοζος, τὸ ον, ου. *Clair, net.* δῆλος, λη, λον.

ENODO, as, avi, atum, are. *Dénouer, ôter les nœuds.* ἐξαμματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξημμάτωκα. acc. *Parlant des arbres.* ἄνοζον ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc. *Expliquer.* ἀναπλύσσω, F. ξω, P. ἀνέπτυχα. acc. *Eclaircir, déclarer.* ἐκδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδήλωκα. acc.

ENORMIS, & e, is. *Démeſuré.* ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, καὶ τὸ ον, ου. *Dereglé.* ὁ καὶ ἡ ἔκνομος, καὶ τὸ ον, ου.

ENORMITAS, atis. fœm. *Enormité, grandeur démeſurée.* ἡ ἀμετρία, ας. *Déreglement.* ἡ ἀνομία, ας.

ENORMITER. adv. *Démeſurément.* ἀμέτρως. *Dereglément.* ἐκνόμως.

ENOTESCO, is, otui, ere. *Venir à la connoiſſance.* γνωρίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. *Apparoir.* ἐκφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. * ἐκδηλόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

ENSICULUS, i. maſc. *Petite épée, coutelas.* τὸ ξιφίδιον, ίου. * τὸ μαχαιρίδιον, vel μαχαίριον, ίου. * ἡ μαχαιρίς, ίδος.

ENSIFER, (eri) a, um. *Portant épée.* ὁ καὶ ἡ μαχαιροφόρος, vel ξιφηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

ENSIS, is. maſc. *Une epée.* τὸ ξίφος, εος, ους. * ἡ μάχαιρα, ας. || Enſem geſtare. ξιφηφορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξιφηφόρηκα. || Enſe jugulare. ξιφοκτονεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐξιφοκτόνηκα. || Enſem ſtringere. ξιφουλκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξιφούλκηκα. * ξίφος γυμνοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. * ξίφος σπάειν, άω, F. άσω, P. ἔσπακα.

ENTELECHIA, vel ENDELECHIA, æ. fœm. *Perfection, vertu, ame.* ἡ ἐντελέχεια, ας.

ENTEROCELA, & ENTEROCELE, es. fœm. *Deſcente de boyau, maladie.* ἡ ἐντεροκήλη, ης.

ENTEROCELICUS, i. maſc. *Celui qui a une deſcente de boyau.* ὁ ἐντεροκηλικὸς, οῦ.

ENTHEUS, a, um. *Divin, rempli de l'eſprit Divin.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, καὶ τὸ ον, ου.

ENTHYMEMA, atis. neut. *Enthyméme, un argument court & de deux propoſitions.* τὸ ἐνθύμημα, ατος.

ENUBO, is, pſi, ptum, ere. *Epouſer.* ἐκγαμίζω, F. ίσω, P. ἐκγεγάμικα. acc.

ENUCLEATE. adv. *Clairement.* διευκρινημένως. * διευκρινῶς. *Diſtinctement.* διωρισμένως.

ENUCLEATUS, a, um. part. *Ecerné.* ἐκπυρηνισθεὶς, εῖσα, θέν. *Expliqué.* διευκρινημένος, η, ον.

ENUCLEO, as, avi, atum, are. *Ecerner, mettre hors le noyau.* ἐκπυρηνίζω, F. ίσω, P. ἐκπεπυρήνικα. acc. *Diſcerner.* διευκρινέω, ῶ, F. ήσω, P. διευκρίνηκα. acc. *Diſtinguer.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. accuſ. *Expliquer clairement.* σαφηνίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc. * ἐκδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδήλωκα. acc.

ENUDO, as, avi, atum, are. *Dénouer, découvrir.* ἀπογυμνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπογεγύμνωκα. acc. *Déclarer.* ἐκδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδήλωκα. acc.

ENUMERATIO, onis. fœm. *Denombrement.* ἡ ἀπαρίθμησις, vel ἐξαρίθμησις, εως. *Catalogue.* ὁ κατάλογος, ου. * ἡ καταγραφὴ, ῆς. *Sommaire.* ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως.

ENUMERO, as, avi, atum, are. *Denombrer.* ἀπαριθμέω, vel ἐξαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηρίθμηκα. *Dire au long, raconter.* καταλέγω, F. ξω, P. καταλέλεχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ordine facta alicujus Enumerare. ἐφεξῆς τὰς πράξεις τινὸς διελθεῖν, ſeu διηγεῖσθαι. || Ordine omnia Enumerare. ἐφεξῆς πάντα διεξελθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom.) || Singulatim omnia Enumerare. καθ' ἕκαστον περὶ πάντων διεξιέναι, vel πάντα διεξιέναι. || Tot ac tantas res Enumerare. τὰ τοιαῦτα καὶ τοσοῦτα τὸ πλῆθος διεξιέναι.

ENUNCIATIO, onis. fœm. *Une propoſition.* ἡ ἀπόφανσις, εως. *Une maxime.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

ENUNCIATIVE. adv. *En déclarant.* ἀποφαντικῶς.

ENUNCIATIVUS, a, um. *Déclaratif.* ἀποφαντικὸς, vel ἐκφαντικὸς, ή, όν. *Qui dit & prononce.* προφορικὸς, ή, όν.

ENUNCIATOR, oris. maſc. *Celui qui propoſe ou déclare.* ὁ ἀποφαντικὸς, οῦ.

ENUNCIATRIX, icis. fœm. *Celle qui déclare.* ἡ ἀποφαντικὴ, ῆς.

ENUNCIATUM, i. neut. *Une propoſition.* τὸ ἀποπεφασμένον, ου. * ἡ ἀπόφανσις, εως. *Une maxime.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

ENUNCIO, as, avi, atum, are. *Propoſer, déclarer.* ἀποφαίνω, F. ανῶ, P. ἀποπέφαγκα. acc. * ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc.

ENUTRIO, is, ivi, itum, ire. *Nourrir, élever.* ἐκτρέφω, fut. θρέψω. (V. anom. in τρέφω.) acc.

E O

EO. adv. *Là, en ce lieu-là.* ἐκεῖ. * ἐκεῖσε. *Tant, juſques-là.* εἰς τοσοῦτον. * εἰς τοῦτο. || Eò, quod. *Pource que.* διὰ τοῦτο, ὅτι. * τούτων ἕνεκα, ὅτι. || Eò, ut. *Afin que.* διὰ τοῦτο, ἵνα. ſubj. || Eò magis, quò. *D'autant plus, que.* τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eò res devenerunt, ut. εἰς τοῦτο περιέστηκε τὰ πράγματα, ὥστε. * ἐνταῦθα περιέστηκε τὰ πράγματα. (V. ἵστημι in anom.) || Eò ſuperbiæ proceſſit. εἰς τοσοῦτον ὑπερηφανίας ἦλθεν. (V. ἔρχομαι in anom.) || Eò impudentiæ delapſus eſt. εἰς

τοσοῦτον ὕβρεως ἐλήλυθε. * ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἦλθε. ‖ Eò confidentiæ devenit ut diceret. εἰς τοῦτο τόλμης ἐληλύθειν, ὥστε λέγειν. * εἰς τοσοῦτον ἀναιδείας ἧκεν, ὥστε τολμᾶν λέγειν. ‖ Eò impietatis devenerunt, ut hunc occiderent. εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν ἦλθον, ὥστε τοῦτον ἀπεκτείνασι. (V. ἔρχομαι in anom.) ‖ Eò dementiæ venerunt, ut putent ſe apud alios laudem conſecuturos. εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥστε οἴονται παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσειν. (V. ἔρχομαι in anom.) ‖ Qui Eò amentiæ devenerant. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν μανίας ἀφιγμένοι. (V. ἱκνέομαι. in anom. præt. paſſ. ἷγμαι.) ‖ Eò malitiæ proceſſit. εἰς τοῦτο πονηρίας ἦλθε, *vel* προήχθη, *vel* ἀφίκετο. (V. ἔρχομαι, & ἱκνέομαι.) ‖ Eò furoris devenerunt. εἰς τοσοῦτον ὀργῆς προήχθησαν. ‖ Eò miſeriæ devenimus. εἰς τοῦτο ἀτυχίας ἥκομεν. ‖ Eò felicitatis acceſſit. εἰς τοσαύτην εὐδαιμονίαν ἧκε. ‖ Eò anguſtiarum redacti ſunt. εἰς τοσαύτην ἀπορίαν ἐληλύθασιν. ‖ * Eò virtutem maximè laudamus, quòd pulcherrima omnium aliarum doctrinarum ſit. ἡ ἀρετὴ διὰ τοῦτο μάλιστα εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστί. ‖ Hæc Eò præfatus ſum, quòd. τούτων ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι. ‖ Eò quòd iſta feciſti. ἀνθ' ὧν ταῦτα ἐποίησας. ‖ Eò hæc tibi recenſui, ne idem patiaris. τούτου ἕνεκα ταῦτά σοι διῆλθον, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃς. (V. ἔρχομαι, & πάσχω in anom.) ‖ Eò quòd nihil tale factum ſit. διὰ τὸ μὴ γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδέν. (V. γείνομαι. in anom.) ‖ Eò quòd ſæpè vicerit. διὰ τὸ πολλάκις νενικηκέναι ‖ Eò quòd ſibi videantur meliores eſſe, arroganter de ſe ſentiunt. διὰ τὸ δοκεῖν κρείττους εἶναι, μέγα φρονοῦσι. ‖ Eò meliores ſunt hominibus privatis, quò ipſi eis honoratiores ſunt. τοσούτῳ βελτίους εἰσὶ τῶν ἰδιωτῶν, ὅσῳπερ καὶ τὰς τιμὰς μείζους αὐτῶν ἔχουσι. ‖ Eò magis adoleſcentes adjuvandi ſunt, quò. τοσούτῳ μᾶλλον δεῖ τοῖς νεωτέροις βοηθεῖν, ὅσῳπερ.

EO, is, ivi, itum, ire. *Aller.* εἶμι. aor. 1. ἴον. (V. anom.) * πορεύομαι, fut. med. εύσομαι. (Vide anom.) *Venir.* ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. (V. anom.) *Se mettre en chemin.* ὁδεύω, F. εύσω, P. ὥδευκα. * ὁδοιπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡδοιπόρηκα. ‖ Obviam ire alicui. πρός τινα ἀπαντᾶν, άω, F. ήσω, P. ἠπάντηκα. ‖ In corpus Ire. σωματοῦσθαι, όομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * σωματοποιεῖσθαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. ‖ Ire in ſententiam. ψηφίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. dat. ‖ Ire in alicujus ſententiam. τινὶ προστίθεσθαι. (V. τίθημι.) ‖ Ire in exilium. ἀποδρᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποδέδρηκα. (V. διδράσκω. in anom.) ‖ Ire pedibus. πεζεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπέζευκα. * πεζῇ βαδίζειν. ‖ Ire rectà. εὐθυωρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθυώρηκα. ‖ Ire inficias. ἐξαρνεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. ‖ Ire in expeditionem. ἐπιστρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπεστράτευκα. ‖ Ire in ſubſidium. βοηθεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat. ‖ Peregrè ire. παρεπιδημέω, ῶ, F. ήσω, P. παρεπιδεδήμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longam viam Ire. βαδίζειν μακρὰν ὁδόν. ‖ Ire ad aliquem. ἐπὶ τινὰ βαδίζειν. ad ſuggeſtum. ἐπὶ τὸ βῆμα. domum. πρὸς οἰκίαν. ‖ Ire antè. πρόσθεν βαδίζειν. poſt. ὄπισθεν. ‖ Sine periculo Ire licet. ἅπασα ἀσφάλειά ἐστιν ἰέναι. ‖ Hâc viâ Eundum eſt. ταύτῃ ἰτέον, *vel* ἰτητέον. ‖ Celeriter Eo. πορείαν μετὰ σπουδῆς ποιοῦμαι. ‖ Ire navigio, per mare. διὰ τῆς θαλάσσης, *vel* κατὰ τὴν θάλασσαν πορεύεσθαι. ‖ Ire per urbem. διαπορεύεσθαι τὴν πόλιν, *vel* διὰ τῆς πόλεως. ‖ Ire per Italiam. διοδεύειν τὴν Ἰταλίαν. ‖ Navigio Ire ad aliquem. κατὰ ναυσὶν ἐλθεῖν πρός τινα. ‖ Pedibus ire in aliquem locum. τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι εἴς τινα τόπον. * πεζεύειν εἰς. ‖ Viâ tritâ Ire. τετριμμένῃ ὁδῷ ὁδεύειν. ‖ Rectâ viâ Eo. κατὰ τῆς εὐθείας βαίνω.

EODEM. *En un même endroit, enſemble.* εἰς ταὐτό. * αὐτόσε.

EOUSQUE. *Juſques-là.* ἐπὶ τοσοῦτον. *Tant que.* μέχρι τούτου. *Juſques à ce.* ἄχρι τοῦδε. Vide EO'.

E P

EPAGO, onis. fœm. *Une poulie, grue, ou autre inſtrument de navire pour lever.* ἡ ἐπάγων, ονος.

EPHEBIA, æ. fœm. ἡ ἐφηβία, ίας. Vide PUBERTAS.

EPHEBIUM, ii. neut. *Le lieu où les jeunes gens s'exerçoient.* τὸ ἐφηβεῖον, ου.

EPHEBUS, i. maſc. *Qui eſt en l'âge de puberté.* ὁ ἔφηβος, ου. ‖ Qui ex Ephebis exceſſit. ἐξ ἐφήβων τυχών, (ὄντος) οῦσα, όν. * ἐξ ἐφήβων γενόμενος, η, ον.

EPHEMERIS, idis. fœm. *Regiſtre, ou papier journal.* ἡ ἐφημερίς, ίδος.

EPHEMERON, *vel* EPHEMERUM, i. neut. *Grand muguet, herbe.* τὸ ἐφήμερον, ου.

EPHESIUS, a, um. *Epheſien.* ἐφέσιος, ία, ιον.

EPHESUS, i. *Epheſe, ville d'Ionie.* ἡ ἔφεσος, ου.

EPHIALTES, æ. maſc. *Maladie qui prend en dormant, autrement* Incubus. ὁ ἐφιάλτης, ου.

EPHIPPIATUS, a, um. *Sellé, couvert d'une ſelle, d'une houſſe.* ἐφιππίῳ κοσμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui a ſon cheval ſellé.* τῷ ἐφιππίῳ χρώμενος, ένη, ενον.

EPHIPPIUM, ii. neut. *Selle, houſſe, & telles couvertures de cheval.* τὸ ἐφίππιον, ίου.

EPIBATA, æ. maſc. *Soldat ſur mer.* ὁ ἐπιβάτης, ου.

EPIBATHRA, æ. fœm. *Les échelles des navires.* ἡ ἐπίβατρα, ας.

EPICHEREMA, atis. neut. *La preuve de quelque choſe.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος.

EPICŒNUS, a, um. *Ce qui eſt de genre ou de ſexe douteux.* ὁ καὶ ἡ ἐπίκοινος, καὶ τὸ ον, ου.

EPICUS, a, um. *Epique, héroïque, de vers héroïques.* ἐπικός, ή, όν.

EPIDERMIS, idis. fœm. *L'Epiderme, ou la peau extérieure de l'animal.* ἡ ἐπιδερμίς, ίδος.

EPIDICTICUS, a, um. *Démonſtratif.* ἐπιδεικτικὸς, ή, όν.

EPIDIPNIDES, um. fœm. plur. *Le deſſert.* αἱ ἐπιδειπνίδες, ων.

EPIDIPNIS, idis. fœm. *Collation après ſouper.* ἡ ἐπιδειπνὶς, ίδος.

EPIDROMUS, i. maſc. *Voile de navire appellé le Mezan.* ὁ ἐπίδρομος, ου.

EPIGASTRUM, i. neut. *L'Epigaſtre, ou la partie ſur l'animal qui couvre les boyaux.* τὸ ἐπιγάστρον, ου.

EPIGLOSSIS, is, *vel* EPIGLOTTIS, idis. fœm. *L'épiglotte, languette.* ἡ ἐπιγλωσσὶς, *vel* ἐπιγλωττὶς, ίδος.

EPIGRAMMA, atis. *Epigramme.* τὸ ἐπίγραμμα, ατος.

EPIGRAPHE, es. fœm. *Titre ou inſcription, dénombrement.* ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς.

EPILEPSIA, æ. fœm. *Epilepſie, mal caduc, mal ſaint Jean.* ἡ ἐπιληψία, ας.

EPILEPTICUS, a, um. *Epileptique, malade du haut mal.* ἐπιληπτικὸς, ἡ, όν.

EPILOGUS, i. maſc. *Concluſion d'un diſcours.* ὁ ἐπίλογος, ου.

EPIMYTHIUM, ii. neut. *Le ſens moral d'une fable.* τὸ ἐπιμύθιον, ίου.

EPINICIA, iorum. neut. plur. *Feux de joie, vers, louanges, ou ſolemnités faites pour une victoire gagnée.* τὰ ἐπινίκια, ίων.

EPIPHANIA, æ. fœm. *Epiphanie, apparition.* ἡ ἐπιφάνεια, είας.

EPIPHONEMA, atis. neut. *Un Epiphonème, exclamation.* τὸ ἐπιφώνημα, ατος.

EPIPHORA, æ. fœm. *Une fluxion ſur les yeux, ou autres parties.* ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς.

EPIRUS, i. fœm. *Epire, région de Gréce.* ἡ ἤπειρος, ου.

EPIROTICUS, a, um. *Qui eſt d'Epire.* ἠπειρωτικὸς, κὴ, κόν.

EPISCOPATUS, ûs. maſc. & EPISCOPIUM, ii. neut. *Evêché.* τὸ ἐπισκοπεῖον, είου.

EPISCOPIUS, a, um. *Qui eſt pour découvrir.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσκοπος, *vel* κατάσκοπος, καὶ τὸ πον, ου. || Phaſelus Epiſcopius. τὸ κατασκόπιον, ίου.

EPISCOPUS, i. maſc. *Celui qui a l'œil ſur le gouvernement de quelques peuples : Evêque.* ὁ ἐπίσκοπος, ου. *Celui qui a la ſurintendance de quelque lieu.* ὁ ἔφορος, ου.

EPISTOLA, æ. fœm. *Epître, miſſives, lettres.* ἡ ἐπιστολὴ, ῆς. || Epiſtolas mittere. ἐπιστέλλειν, έλλω, F. ελῶ, P. ἐπέσταλκα, πρὸς. acc. perſ. || Ab Epiſtolis. ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν. * ὁ, ἡ, τὸ πρὸς ταῖς ἐπιστολαῖς.

EPISTOLARIS, & e, is. *Qui appartient, ou ſert à des lettres.* ἐπιστολικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπιστολιμαῖος, καὶ τὸ αῖον, αίου.

EPISTOLIUM, ii. neut. *Petites lettres.* τὸ γραμματίδιον, ου. *Petites miſſives.* τὸ ἐπιστόλιον, ίου.

EPITOMIUM, ii. neut. *Cheville percée, robinet.* τὸ ἐπιστόμιον, ίου.

EPISTYLIUM, ii. neut. *Architrave, ou chapiteau d'une colomne.* τὸ ἐπιστύλιον, ίου.

EPITAPHIUM, ii. neut. *Une épitaphe, l'écriture qu'on met ſur un tombeau.* τὸ ἐπιτάφιον, ίου. * ἡ τοῦ τάφου ἐπιγραφὴ, ῆς. *Une oraiſon funebre.* ὁ ἐπιτάφιος λόγος, ου.

EPITHETON, *vel* EPITHETUM, i. neut. τὸ ἐπίθετον, ου.

EPITHYMON, i. neut. *Fleur de Thim.* τὸ ἐπίθυμον, ου.

EPITOME, es. fœm. *Un épitome, un extrait & abregé.* ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.

EPODUS, i. maſc. *Poëſie, où à chaque ode il y a un petit vers pour clauſe.* ὁ ἐπῳδὸς, ου.

EPOS. neut. *Poëme Epique : vers héroïque.* τὸ ἔπος, εος, ους.

EPOTO, as, avi, atum, are. *Boire tout.* ἐκπίνω. (V. anom. in πίνω.) acc.

EPOTUS, a, um. *Bu.* ἐκπεπωμένος, η, ον. * ἐκποθεὶς, εῖσα, ἐν. * καταποθεὶς, εῖσα, έν.

EPULÆ, arum fœm. plur. *Viandes.* τὰ βρώματα, άτων. * τὰ ὄψα, *vel* σῖτα, ων. *Banquet, feſtin.* ἡ εὐωχία, ας. * ἡ θοίνη, ης. * ἡ δαὶς, δαιτός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Epulas apponere. τὰ σῖτα προσφέρεσθαι, *vel* παρατίθεσθαι. || Epulas parare. τὰ βρώματα παρασκευάζειν. || Ad Epulas invitare. ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν || Ire ad Epulas. ἰέναι ἐπὶ δεῖπνον. (V. εἶμι. || Epulis accipere aliquem. ἑστιᾷν τινα. * ἀναλαμβάνειν τινὰ ἑστιάσει.

EPULANDUS, a, um. *Dequoi on doit faire grand'chere.* εὐωχητέος, α, ον. || Non Epulandus. ὁ καὶ ἡ ἄβρωτος, καὶ τὸ ον, ου. || Res ad Epulandum exquiſitiſſimæ. ἡ πολυτελὴς δίαιτα, ης.

EPULARIS, & e *De feſtin ou de banquet.* θοινητικὸς, ἡ, όν. θοινητήριος, ια, ιον.

EPULARES, ium. maſc. plur. *Ceux qui ſont conviés au feſtin.* οἱ ἑστιάτορες, ων.

EPULATIO, onis. fœm. *Bonne chere.* ἡ εὐώχησις, εως. * ἡ εὐωχία, ας. * ἡ ἑστίασις, εως. * τὸ θοίναμα, ατος.

EPULATUS, a, um. part. *Qui a fait bonne chere.* εὐωχήσας, ήσασα, ῆσαν.

EPULO, onis. fœm. *Celui qui convie, ou eſt convié au feſtin.* ὁ δαιτυμὼν, όνος. * ὁ συμποσιαστὴς, οῦ.

EPULOR, atis, atus ſum, ari. depon. *Faire feſtin.* ἑστιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. * εὐωχέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. * θοινάω, ῶ, F. ήσω, P. τεθοίνηκα.

EPULUM, i. neut. *Banquet, feſtin.* ἡ εὐωχία, ας. * ἡ ἑστίασις, εως. || Epulum do. εὐωχέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐώχηκα. acc. || Epulum dare invicem. ἀντεφεστιᾶν, άω, F. άσω, P. ἀντεφηστίακα. acc. || Epulum publicum. ἡ δημοθοινία, ας.

¶ PHR. Epulum dare populo. δῆμον ἀναλαμβάνειν ἑστιάσει. || Epulum funebre. ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι γενομένη ἑστίασις. * τὸ περίδειπνον, ου.

E Q

EQUA, æ. fœm. *Une Jument.* ἡ ἵππος, ου.

EQUARIA, æ. fœm. *Un haras, ou troupeau de chevaux ou jumens.* τὸ ἱπποστάσιον, *vel* τὸ ἱπποφόρβιον, ίου.

EQUARIUS, a, um. *De chevaux.* ἱππικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἵππειος, καὶ τὸ ειον, είου. || Equarius medicus. ὁ ἱππίατρος, ου.

EQUES, itis. & fœm. *Chevalier ou cavalier.* ὁ ἱππεὺς, έως. * ὁ ἱππαστὴς, οῦ. *Qui eſt ou va à cheval.* ὁ ἱπποβάτης, ου. || Equitum magiſter. ὁ ἵππαρχος, ου. || Equitum præfectura. ἡ ἱππαρχία, ας.

EQUESTER, *vel* hic & hæc Equeſtris, & ſtre, is. *De cheval, ou de chevalier.* ἱππικὸς, κὴν, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἵππειος, καὶ τὸ ειον, είου. || Ars Equeſtris. *L'art de monter à cheval.* ἡ ἱππικὴ τέχνη. || Curſus Equeſtris. *Courſe à cheval, courſe en lice.* ἡ ἱπποδρομία, ας. || Turma Equeſtris. *Un eſcadron.* τὸ ἱππικὸν στῖφος, (εος, ους.) || Homo Equeſtri cenſu. *Un chevalier.* ὁ τὴν ἱππάδα τελῶν, οῦντος. || Pugna Equeſtris. *Bataille de gens de cheval.* ἡ ἱππομαχία, ας. || Equeſtris ſtatua. ἡ ἀνδριὰς ἔφιππος. gen. * τῆς ἀνδριάντος ἐφίππου. quod viri ſtatuæ convenit. || Equeſtris ſtatua mulieris. ἡ τῆς γυναικὸς εἰκὼν ἔφιππος. (gen. εἰκόνος.)

Ordo Equeſter. *L'ordre des Chevaliers.* ἡ ἱππὰς τάξις. gen. * τῆς ἱππάδος τάξεως. ‖ Equeſtres ſagittarii. οἱ ἀμφιπποτοξόται, ῶν. ‖ Equeſtres copiæ. ἡ ἱππικὴ δύναμις.

EQUIDEM. conjunct. *Quant à moi.* ἔγωγε. *Certainement.* ἦ μήν. * μὲν δή. part. poſtpoſ.

EQUIFERUS, i. maſc. *Cheval ſauvage.* ἡ ἵππαγρος, ου.

EQUILE, is. neut. *Ecurie, étable à chevaux.* ἡ ἱπποστασία, ας. * τὸ ἱπποστάσιον, ου. * ὁ ἱππών, ῶνος. *Lieu où l'on nourrit les chevaux.* τὸ ἱπποφόρβιον, ου.

EQUIMENTUM, i. neut. *Le ſalaire d'un étalon qui a ſailli une jument.* ὁ μισθὸς τοῦ ἵππου ἀναβάτου.

EQUINUS, a, um. *De cheval.* ὁ καὶ ἡ ἵππειος, καὶ τὸ ειον, ου. *Semblable à un cheval.* ὁ καὶ ἡ ἱππώδης, τὸ ες, εος, ους.

EQUIO, is, ivi, itum, ire. *Etre chaude & demander le cheval.* ἱππομανέω, ῶ, F. ήσω, P. ἱππομάνηκα.

EQUIRIA, orum. neut. plur. *Jeux de prix d'hommes de cheval.* τὰ ἱπποδρόμια, ων.

EQUISETUM, i. neut. *Queue de cheval, herbe.* ἡ ἵππουρις, ιδος.

EQUISO, onis. maſc. *Qui domte les chevaux.* ὁ ἱπποδάμος, ου. *Qui les nourrit.* ὁ ἱπποφόρβος, ου. *Qui en a ſoin.* ὁ ἱπποκόμος, ου.

EQUITABILIS, & e, is. *Où l'on peut aller à cheval.* ὁ καὶ ἡ ἱππάσιμος, vel ἱππήλατος, καὶ τὸ ον, ου.

EQUITATIO, onis. fœm. *L'action d'aller à cheval.* ἡ ἱππασία, ας. * τὸ ἵππευμα, ατος. * ἡ ἵππευσις, εως.

EQUITATUS, ûs. maſc. Vide EQUITATIO. *Gens de cheval, la cavalerie.* ἡ ἵππος, ου. * τὸ ἱππικόν, οῦ. ‖ Equitatu vinco. ἱπποκρατέω, F. ήσω, P. ἱπποκεκράτηκα. gen. ‖ Equitatu præſtans. *Adroit à bien manier un cheval.* ὁ καὶ ἡ εὔιππος, καὶ τὸ ον, ου.

EQUITIUM, ii. neut. Vide EQUARIA, æ.

EQUITO, as, avi, atum, are. *Aller à cheval.* ἱππάζω, F. άσω, P. ἵππακα. * ἱππάζομαι, fut. med. άσομαι. * ἱππεύω, F. εύσω, P. ἵππευκα. ‖ Equitandi ars. ἡ ἱππικὴ, ῆς. * ἡ ἱππικὴ τέχνη. ‖ Equitandi artem edoctus. ἱππασθεὶς, θεῖσα, θέν.

EQUULA, æ. fœm. *Petite Jument.* τὸ ἱππάριον, ου.

EQUULEUS, i. maſc. *Un petit cheval.* τὸ ἱππάριον, ου. *Un poulain.* ὁ πῶλος, ου. *Un chevalet, inſtrument de torture.* τὸ ἱππάριον, ου. * τὸ ξύλον βασανιστήριον, (ου.)

EQUULUS, i. maſc. Vide EQUULEUS.

EQUUS, i. maſc. *Un cheval.* ὁ ἵππος, ου. ‖ Agitator Equorum. ὁ ἱππηλάτης, ου. ‖ Equum agitare. ἱππηλατεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, ἱππηλάτηκα. ‖ Equos alere. ἱπποτροφεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἱπποτετρόφηκα. ‖ Domitor Equorum. ὁ ἱπποδάμος, ου. *de poulains.* ὁ πωλοδάμος, ου. ‖ Aptus equis paſcendis. ὁ καὶ ἡ ἱππόβοτος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Equorum venditor. ὁ ἱπποπώλης, ου.

ER

ERADICATUS, a, um. *Arraché.* ἐκριζωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ERADICO, as, avi, atum, are. *Arracher.* ἐκριζόω, vel ἀποῤῥιζόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπεῤῥίζωκα. acc.

ERADO, is, ſi, ſum, ere. *Racler.* ἀποξύω, vel ἀναξύω, F. ύσω, P. ἀνέξυκα. acc. *Oter en raclant.* ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξήλειφα. acc. ‖ Aliquem albo Eradere. τινὸς ἀποψηφίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι.

ERASUS, a, um. part. *Effacé, rayé.* ἀπεξυσμένος, η, ον.

EREBEUS, a, um. *Infernal.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐρέβου. *Soûterrain.* ὁ καὶ ἡ ὑποχθόνιος, καὶ τὸ ον, ου.

EREBUS, i. maſc. *Enfer.* ὁ ἔρεβος, ου.

ERECTUS, a, um. part. *Dreſſé.* ἀνορθωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Elevé en haut.* ἀνυψωθεὶς, vel ἐξαρθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ μετέωρος, καὶ τὸ ον, ου. *Droit.* ὀρθὸς, ἡ, όν. ‖ Erectus animus. ἡ προθυμία, ίας. * ἡ μεγαλοφροσύνη, ης. ‖ Erecto eſſe animo. μεγαλοφρόνως διακεῖσθαι. (V. anom. in κεῖμαι.)

EREMITA, æ. maſc. *Ermite.* ὁ ἐρημίτης, ου.

EREMIGO, as, avi, atum, are. *Paſſer en navigeant à force de rames.* ἐκκωπηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκωπηλάτηκα. accuſ. * ἐξερέσσω, vel ἐξερέττω, F. ξω, P. ἐξέρεχα, vel F. έσω, P. ἐξήρεκα. acc.

EREMODICIUM, ii. neut. Vide VADIMONIUM deſertum.

EREMUS, i. maſc. *Un Ermitage.* ἡ ἔρημος, ου.

EREPO, is, pſi, ptum, ere. *Sortir en rempant, remper dehors.* ἐξερπύζω, F. ύσω, P. ἐξήρπυκα. * ἐξέρπω, F. ψω, P. ἐξῆρφα.

EREPTOR, oris. maſc. *Raviſſeur.* ὁ ἁρπακτὴς, οῦ.

EREPTUS, a, um. part. *Oté par force, ravi.* ἐξαρπασθεὶς, vel ἀφαρπασθεὶς, εῖσα, έν.

ERES, is. maſc *Un hériſſon, animal.* ὁ ἐχῖνος, ου.

ERGA. præp. acc. *Envers, à l'endroit.* πρὸς. * περί. * εἰς. acc. ‖ Benevolentia quam Erga me habes. ἡ παρά σου εἰς ἐμὲ εὔνοια, (ας.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Talem te geras Erga illos. τοιοῦτος γίνου περὶ τούτους. ‖ Benignum te geras Erga omnes. ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας. ‖ Sic affecti ſunt Erga nos. οὕτως ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς.

ERGASTERIUM, ii. neut. *Lieu où l'on faiſoit travailler les Eſclaves.* τὸ ἐργαστήριον, ου.

ERGASTULARIUS, ii. maſc. *Celui qui avoit la charge des Eſclaves.* ὁ ἐργαστηριάρχης, ου. * ὁ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων.

ERGASTULUM, i. neut. *Le lieu où l'on faiſoit travailler les Eſclaves, les y tenant à la chaîne.* τὸ ἐργαστήριον, ου. * τὸ δεσμωτήριον, ου.

ERGASTULUS, i. maſc. *Un eſclave enchaîné.* τὸ ἀνδράποδον, ου.

ERGO. conjunct. *Donc.* ἄρα. * ἄρα οὖν. * οὐκοῦν. * τοιγαροῦν. * τοίνυν. * τοιγάρτοι. ‖ Ergo age. ἀλλ' ἄγε. ‖ ἄγε τοίνυν. ‖ Ergò. *A cauſe de, pour.* χάριν. gen. ἕνεκεν. (ante vocal.) ἕνεκα, (ante conſon.) gen. & poſt dictionem.

ERICA, æ, vel ERICE, es, vel ERIX, icis. fœm. *Bruiere.* ἡ ἐρείκη, vel ἐρίκη, ης.

ERIDANUS, i. maſc. *Le Pô, fleuve.* ὁ ἠριδανός, ου.

ERIGERON, ontis. maſc. *Du ſeneçon, herbe.* ὁ ἠριγέρων, οντος.

ERIGO, es, exi, ectum, ere. *Dreſſer.* ὀρθόω, vel ἀνορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνώρθωκα. acc. *Hauſſer.* ἀνυψόω,

ῶ, F. ώσω, P. ἀνύψωκα. acc. * μετεωρίζω, F. ίσω, P. μεμετεώρικα. acc. *Elever.* ἀνίστημι, F. στήσω. (V. ἵστημι.) acc. || Erigere ſupercilium adverſùs aliquem. *Dreſſer les ſourcils, parler effrontement à quelqu'un.* τινὸς καλοφρυᾶσθαι, άομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. || Erigere ſe in pedes. ὑπερκύπλειν, πλω, F. ψω, P. ὑπερκέκυφα. || Erigere animum. ἀναθαῤῥέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνατεθάῤῥηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Erigere oculos in cœlum. τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν ἀνεγείρειν. || Animus ſeſe Erigit. ἡ ψυχὴ ἑαυτὴν ἀνορθοῖ. || Ad ſpem Erigi. ἐλπίσιν ἐπαίρεσθαι, *ſeu* ἐπαιωρεῖσθαι. || Solum hominem Erexit. μόνον τὸν ἄνθρωπον ὄρθιον εἰργάσατο.

ERINACEUS, ei. maſc. *Un hériſſon.* ὁ ἐχῖνος, ου.

ERIPIO, is, pui, ptum, ere. *Ravir, ôter par force.* ἐξαρπάζω, *vel* ἀφαρπάζω, F. άσω, *vel* άξω, P. ἀφήρπακα, *vel* ἀφήρπαχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc tibi Eripio. ἀφαιρῶ σοι τοῦτο. * ἀφαιρῶ σου τοῦτο. * ἀφαιρῶ ἀπό σου τοῦτο. * ἀφαιρῶ σε τοῦτο. || Vi aliquid ab aliquo Eripere. βίᾳ τι ἀφαιρεῖσθαί τινος. || Hoc mihi Eripitur. ἀφαιροῦμαι τοῦτο. || Multa Erepta ſunt oratorum violentiâ. πολλὰ ἀφῃρέθησαν ὑπὸ τῆς τῶν λεγόντων βίας. || Cui honores & regnum Erepta ſunt. ἀφαιρεθεὶς τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἀρχήν. || Et rurſùs vos ipſis imperium Eripuiſtis. καὶ πάλιν ὑμεῖς τὴν ἀρχὴν ἀφείλεσθε τὴν ἐκείνων. || Quibus opes Ereptæ ſunt. ἀφῃρημένοι τὰ χρήματα. * τὴν οὐσίαν ἀφαιρεθέντες. || Eripuit nos ex iſtis periculis. ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων. || Eripiens illos ex ejus manibus. ἐξελόμενος, *vel* ἐξαρπάσας αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς ἐκείνου. || Ne cauſam diceret, ſe Eripuit. τοῦ μὴ δίκην ὑποσχεῖν, ἑαυτὸν ἐξείλετο. (Vide ἔχω & αἱρέω. anom.) || Eripere aliquid ex civitate. ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως. || Eum ab errore Eripuit. τοῦτον τῆς πλάνης ἐξήρπασε. || Amicos ex periculis Eripere. ἐκ κινδύνων φίλους ἐξαιρεῖν, *vel* διασώζειν. || Ex ſervitute aliquem Eripere. ἐξαφαιρεῖσθαί τινα εἰς ἐλευθερίαν.

ERIVO, as, are. *Vuider par ruiſſeaux.* ἐξοχετεύω, F. εύσω, P. ἐξωχέτευκα. acc.

ERODO, is, ſi, ſum, ere. *Ronger autour.* ἀποβιβρώσκω, *vel* ἀποτρώγω. (V. anom. in βιβρώσκω, & τρώγω.) acc.

EROGATIO, onis. fœm. *Diſtribution, largeſſe.* ἡ διάδοσις, *vel* ἔκδοσις, εως. *Faveur, bienfait.* τὸ χάρισμα, ατος. *Octroi.* ὁ ἔρανος, ου.

EROGATUS, a, um. part. *Donné, diſtribué.* ἐκδοθεὶς, *vel* διαδοθεὶς, θεῖσα, θέν. *Octroyé.* ἐρανισθεὶς, θεῖσα, θέν. || Pecunia ex ærario Erogata. τὸ ἐκ ταμείου προεισχθὲν, ἐντος.

EROGITO, as, avi, atum, are. *Prier fort & ſouvent.* ἐκλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελιπάρηκα. acc. Vide ROGO.

EROGO, as, avi, atum, are. *Donner, diſtribuer.* ἐπιδίδωμι, F. δώσω. (V. δίδωμι.) acc. *Octroyer.* ἐρανίζω, F. ίσω, P. ἠράνικα. acc. || Alicui Erogare pecuniam. χρήματά τινι προΐεσθαι, ίεμαι, fut. med. ήσομαι (Vide anom. in ἵημι. mitto.)

EROSUS, a, um. part. *Rongé.* καταβρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ERRABUNDUS, & ERRATICUS, a, um. *Errant, vagabond.* πλανητικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ πλανητὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. *Un vagabond.* ὁ πλανήτης, ου.

ERRATIO, onis. fœm. *Détour du droit chemin, égarement.* τὸ πλάνημα, ατος. * ἡ πλάνησις, εως. *Faute.* ἡ πλάνη, ης.

ERRATUM, i. neut. *Faute, péché.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. * ἡ ἁμαρτία, ας. *Faute, pour s'être trompé.* τὸ σφάλμα, ατος.

ERRATUS, a, um. part. *Par lequel on a erré, parcouru.* πεπλανημένος, ένη, ένον. * πλανηθεὶς, εῖσα, έν.

ERRO, as, avi, atum, are. *Manquer.* ἁμαρτάνω. (V. anom.) gen. *Aller çà & là.* πλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. *S'égarer, s'éloigner.* ἀποτυγχάνω, fut. med. τεύξομαι. (V. anom. in τυγχάνω.) gen. *Se tromper.* σφάλλομαι, fut. paſſ. σφαλήσομαι. || Errare toto cœlo, ex totâ viâ. ἄνω καὶ κάτω πλανᾶσθαι. || Qui Errat multùm. *Qui eſt dans une grande erreur.* ὁ καὶ ἡ πολυπλανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Errantes ſtellæ. *Les planetes.* οἱ ἀστέρες πλανῆται, (ῶν.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viâ errare. ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ. * διαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ. || Totâ Erras viâ. διαμαρτάνεις τοῦ παντός. || Opinione Errare. τῆς δόξης διαμαρτάνειν. || In terram delectu Errare. περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνειν. || Errare à verâ opinione. δόξης ἀληθοῦς διαμαρτεῖν. || In aliquâ re Errare. ἐξαμαρτάνειν τι, *vel* ἔν τινι. || Solemus ſæpiùs Errare, quàm rectè agere. πλείω πεφύκαμεν ἐξαμαρτάνειν, ἢ κατορθοῦν. || Totâ Errare viâ. τῇ πάσῃ ὁδῷ ἀφαμαρτάνεσθαι. || Accuſandi ſunt homines, qui in ipſis rebus Errant. κατηγορητέον τῶν ἀνθρώπων, τῶν περὶ τὰς πράξεις ἐξαμαρτανόντων. || Animis Errare. πλανᾶσθαι ταῖς διανοίαις. || Per regionem Errare. κατὰ τὴν χώραν πλανᾶσθαι. || Errare à vero. ἀποπλανᾶσθαι τῆς ἀληθείας. * διαψεύδεσθαι τῆς ἀληθείας. || Errans, & in multis civitatibus degens. πλάνος γενόμενος, καὶ ἐνδιατηθεὶς ἐν πολλαῖς πόλεσι. || Peregrè Errare. ἐπὶ ξένης ἀλᾶσθαι. || Erravêre rerum omnium egeni. ἀλῆται, καὶ πάντων ἐνδεεῖς κατέστησαν. || Sententiâ Errare. τῇ γνώμῃ σφάλλεσθαι. || In iis Errat. περὶ τούτων σφάλλεται. Vide ABERRO.

ERRO, onis. maſc. *Vagabond.* ὁ πλάνης, ητος. * ὁ πλάνος, ου. * ὁ πλανητὸς, οῦ. * ὁ πλανήτης, ου.

ERRONEUS, a, um. Vide ERRABUNDUS, a, um. *Contraire à la foi, erroné.* τῇ πίστει ὀρθοδόξῳ ἐναντίος, ία, ιον.

ERROR, oris. maſc. *Faute, erreur.* ἡ ἁμαρτία, ας. * τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Faute commiſe par erreur.* τὸ σφάλμα, ατος. *Egarement.* ἡ πλάνη, ης. * ἡ πλάνησις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui vos in Errorem induxit. ὅς ὑμᾶς ἐπλάνησε. || Errore teneri. πλάνῃ κατέχεσθαι. || In magno Errore verſantur. πολὺ διαμαρτάνουσι. * πλεῖστον διαψεύδονται τῆς ἀληθείας.

ERUBESCENDUS, a, um. *Dequoi on doit avoir honte.* καταισχυντέος, α, ον. *Dequoi on doit rougir.* ἐρυθριατέος, α, ον.

ERUBESCO, is, ubui, ſcere. *Rougir de honte.* ἐρυθριάω, ῶ, F. άσω, P. ἠρυθρίακα. dat. *Avoir honte.* αἰσχύνομαι, *vel* καταισχύνομαι, fut. med. υνοῦμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Erubeſco his contradicere. αἰσχύνομαι τούτοις ἀντιλέγων. || Erubeſcit de ſeipſo dicere. αἰσχύνεται περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. || Erubeſcunt iſta facere. αἰσχύνονται ταῦτα ποιοῦντες. || Erubeſceret, ſi à te beneficiis ornatus, non tibi be-

tiſicia redderet. αἰσχύνοιτο ἂν, εἰ ἀφελήμενος ὑπὸ σȣ, μὴ ἀντωφελοίη σε. || Turpiter factis Erubeſcere. αἰσχύνεσθαι τοῖς αἰσχρῶς πεπραγμένοις. || Suæ temeritatis Erubuerunt. ἐφ' οἷς ἐθράσυναν αὐτοὶ ᾐσχύνοντο. || In malè dictis Erubeſcere. ἐν τοῖς κακοῖς ἔργοις αἰσχύνεσθαι. || Peccata Erubeſcit. αἰσχύνεται ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. * ἐπαισχύνεται τὰ ἁμαρτήματα. || Non Erubeſcere in rebus turpibus. ȣ̓κ ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. || Pudore Erubeſcere. αἰδȣ̃ς ἐμπίμπλασθαι ὥστε ἐρυθραίνεσθαι. * κατ' αἰδῶ ἐρυθριᾶν. || Non erit cur Erubeſcat. ȣ̓δεμίαν αἰσχύνην ὀφλήσει. || Valdè Erubeſcere. ἐν αἰσχύνῃ δεινῶς ἔχειν.

ERUCA, æ. fœm. *Chenille.* ἡ κάμπη, ης. *Roquete, herbe.* τὸ εὔζωμον, ȣ.

ERUCTO, as, are. *Roter, pouſſer du fond de l'eſtomac.* ἐρεύγω, *vel* ἐρυγγάνω, F. ξω, P. ἤρυχα. aor. 2. ἤρυγον. || Eructare peſtilentem odorem. δυσῶδες ἐρεύγεσθαι, γομαι, fut. med. ξομαι.

ERUDERO, as, avi, atum, are. *Nettoyer des pierres, & autres matieres de vieux édifices.* ἐξερείπω, F. ψω, P. ἐξήρειφα. acc. * τὰ ἐρείπια ἐξαιρέομαι. (Vide anom. in αἱρέω.)

ERUDIENDUS, a, um. part. *Qu'on doit enſeigner.* παιδευτέος, α, ον. *inſtruire de vive voix.* κατηχητέος, α, ον.

ERUDIO, is, ivi, itum, ire. *Enſeigner, inſtruire.* παιδεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Enſeigner de vive voix.* κατηχέω, ῶ, F. ήσω, P. κατήχηκα. acc. || Erudire atque docere pueros. παιδοτριβεῖν, βω, F. ψω, P. πεπαιδότριφα. * παιδαγωγέω, F. ήσω, P. πεπαιδαγώγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Erudire Regem ad imperandum. παιδεύειν τὸν Βασιλέα ἄρχειν, *vel* εἰς τὸ ἄρχειν. || In arte aliquâ Erudire. ἐν τέχνῃ τινὶ, *vel* εἰς τέχνην τινὰ παιδεύειν. || In virtute & juſtitiâ Erudire juvenes. παιδεύειν ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ τȣ̀ς νέȣς. || Ad temperantiam Erudire. σωφροσύνῃ παιδεύειν. * πρὸς σωφροσύνην παιδεύειν. || Artibus aliquem Erudire. διδάσκειν τινὰ τὰς τέχνας. || Ad artem politicam Erudiri. πρὸς πολιτικὴν παιδεύεσθαι.

ERUDITE. adv. *Doctement.* πεπαιδευμένως. * εὐπαιδεύτως. *Fort ſçavamment.* πολυμαθῶς.

ERUDITIO, onis. fœm. *Inſtruction.* ἡ παιδεία, ας. * ἡ παίδευσις, εως. *Enſeignement donné de vive voix.* ἡ κατήχησις, εως. *Erudition, doctrine, ſcience,* ἡ παιδεία, είας. || Eruditione longè progredi. πόῤῥω πȣ τῆς παιδείας ἐλαύνειν. || Eruditionis culmen attingere. παιδεύσεως ἐπὶ τέλει εἶναι. || Ad Eruditionis culmen pervenire. πάσης παιδεύσεως ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖσθαι. || Eruditione celebres. οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι. || Eruditione longè proceſſit. ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκετο παιδεύσεως, (Vide ἱκνέομαι. aor. 2. ἱκόμην.) || Ecquod Eruditionis genus non perluſtravit? ποῖον εἶδος ȣ̓κ ἐπῆλθε παιδεύσεως; || Omni Eruditionis genere refertus. πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλεως. || Eruditione præſtare. κατὰ παιδείαν προέχειν. || Nullâ Eruditione præſtans. ἐνδεεστέρως ἔχων πρὸς τȣ̀ς λόγȣς. * γραμμάτων ἄπειρος.

ERUDITUS, a, um. part. *Inſtruit.* πεπαιδευμένος, η, ον. * παιδευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Exercé.* κατασκηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Docte, ſçavant.* παιδευτὸς, τὴ, τόν. * πεπαιδευμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ εὐπαίδευτος, τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verè Eruditus. ὁ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς. * τῆς παιδείας ἀληθῶς μετεσχηκώς. || Cives ad virtutem Eruditi ſunt. ἐπαιδεύθησαν οἱ πολῖται πρὸς ἀρετήν. || Quanam diſciplinâ Eruditus? ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ παιδευθεὶς; || Summâ doctrinâ Eruditus. ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς. || Græcis literis Eruditus, ἐλλόγιμος ἂν τὴν τῶν Ἑλλήνων παίδευσιν. || Omni doctrinâ Eruditus. ἐν παντὶ λόγων εἴδει διατρίψας. * πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν. || Omnium, qui illic doctrinæ ſtudiis vacabant, Eruditiſſimus. τῶν ἐκεῖ παιδείας μετειληχότων, πολυμαθέστατος, (id eſt, doctrinæ hîc conſortium, *vel* participum Eruditiſſimus. Vide λαγχάνω. præt. εἴληχα ſortitus ſum. & μανθάνω.) Mediocriter Eruditus. ἱκανῶς ἔχων παιδεύσεως.

ERUGATIO, onis. fœm. *L'action d'ôter les rides.* ἡ ἐκρύσσωσις, *vel* ἀποῤῥύσσωσις, εως.

ERUGO, as, avi, atum, are. *Derider, ôter les rides.* ἐκρυσσόω, *vel* ἐκρυτιδόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξεῤῥυτίδωκα. acc. * τετανόω, F. ώσω. aor. 1 ἐτετάνωσα. accuſ. || Quæ extendendo cutem & levigando Erugant. *Ce qui a la vertu de dérider.* τὰ τετάνωθρα, ων.

ERVILIA, æ. fœm. *vel* ERVILIUM, ii. *Des pois.* ὁ ὦχρος, ȣ.

ERUMPO, is, upi, uptum, ere. *Sortir avec violence, faire une ſaillie.* ἐξορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. * ἀναῤῥήγνυμαι. (V. anom. in ῥηγνύω.) * ἐκρήγνυμαι. *Pouſſer avec impétuoſité.* ἐνσκήπτω, F. ψω, P. ἐνέσκηφα. acc.

ERUNCO, as, avi, atum, are. *Sarcler, arracher les mauvaiſes herbes avec la main.* ἐκβοτανίζω, F. ίσω, P. ἐκβεβοτάνικα. acc.

ERUO, is, rui, erutum, ere. *Tirer hors.* ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. * ἐξερύω, F. ύσω, P. ἐξήρυκα. acc. *Arracher.* ἀποσπάω, F. άσω, P. ἀπέσπακα. acc. *Tirer hors de terre.* ἐξορύττω, F. ξω, P. ἐξώρυχα. acc. *Renverſer.* Vide DIRUO. || Eruere oculos alicujus. τινὰ ἐξομματȣ̃σθαι, ȣ̃μαι, fut. med. ώσομαι. accuſ. * τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐξορύττειν, F. ξω, P. ἐξώρυχα.

ERUPTIO, onis. fœm. *Saillie ou ſortie avec impétuoſité.* ἡ ἔκρηξις, εως. * ἡ ἐξορμὴ, ῆς. *Aſſaut.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς. * ἡ ἐφόρμησις, εως.

ERUPTUS, a, um. part. *Tiré hors.* ἐξῃρημένος, η, ον. *Arraché.* ἀποσπασθεὶς, εῖσα, έν. *Tiré hors de la terre.* ἐξορυχθεὶς, εῖσα, έν. *Renverſé.* Vide DIRUTUS.

ERVUM, i. *Veſce, ſorte de legume.* ὁ ὄροβος, ȣ.

ERYNGE, es. fœm. *vel* ERYNGION, ii. neut. *Chardon à cent têtes, herbe.* ἡ ἠρύγγη, ης. * τὸ ἠρύγγιον, ȣ.

ERYSIPELAS, atis. neut. *Eryſipele, maladie.* τὸ ἐρυσίπελας, ατος.

E S

ESCA, æ. fœm. *Viande, mangeaille.* τὸ βρῶμα, ατος. * τὸ ἔδεσμα, ατος. * ἡ βρῶσις, εως. * *Amorce, appât.* τὸ δέλεαρ, ατος.

ESCALIS, & e, & ESCARIUS, a, um. Eſcaria vaſa. *Vaiſſelle à mettre les viandes.* τὰ τῶν ἐδεσμάτων ἀγγεῖα.

ESCO, as, avi, atum, are. *Manger.* βρώσκω, F. ώσω. (V. anom.) accuſ. *Se nourrir.* σιτίζομαι, fut. med. ίσομαι.

ESCULENTUS, a, um. *Bon à manger.* ὁ καὶ ἡ βρώσιμος, vel τρώξιμος, vel ἐδώδιμος, καὶ τὸ ον, ου.

ESCULEUS, a, um, & ESCULUS, a, um. Vide ÆSCULEUS.

ESITO, as, avi, atum, are. *Manger ſouvent.* συχνάκις βρώσκω. (V. anom.) *Manger peu à peu.* παρατρώγω. (V. anom. in τρώγω.) acc.

ESSE. infin. à verbo Sum, es, eſt. *Etre.* εἶναι. præſ. εἰμί.

ESSE. infin. ab Edo, es, ere. *Manger.* ἐσθίειν. (V. anom.) * φαγεῖν. (V. anom. in τρώγω.)

ESSEDA, æ. fœm. Vide ESSEDUM.

ESSEDARIUS, ii. maſc. *Celui qui conduit un chariot à la Françoiſe.* τοῦ ἅρματος, vel ὀχήματος γαλατικοῦ ἡγεμών, όνος. *Un cocher.* ὁ ἁρματηλάτης, ου.

ESSEDUM, i. neut. *Un chariot à la Françoiſe.* τὸ ἅρμα, vel ὄχημα γαλατικόν, (ατος.)

ESSENTIA, æ. *Eſſence.* ἡ οὐσία, ας.

ESTO. imperat. à verbo Sum. *Soit, poſé le cas que cela ſoit.* ἔστω. * εἶεν.

ESTRIX, icis. fœm. *Grande mangeuſe, gourmande.* ἡ ἐδέστρια, ας. * ἡ βορός, οῦ. * ἡ ἀδηφάγος, ου.

ESTUR. imperſ. ab Edor. *On mange.* ἐδωδηγίνεται. * βρώσκεται. * ἔδεται.

ESURIALIS, & e. *De faim.* πεινητικός, ή, όν. || Eſuriales feriæ. *Jours auſquels on ne mange point.* αἱ νήστιμοι ἡμέραι, (ῶν.)

ESURIENS, entis. part. omn. gen. *Qui a faim.* πεινάων, ῶν; ὤντα, ῶσα; άον, ῶν. *Fort affamé.* ὁ καὶ ἡ πρόσπεινος, καὶ τὸ ον, ου.

ESURIES, iei. fœm. & ESURIGO, inis. fœm. *Faim, famine.* ἡ πειναλεότης, ητος. * ἡ πεῖνα, ης.

ESURIO, is, ivi, itum, ire. *Avoir faim.* πεινάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * λιμώττω, F. ξω, P. χα.

ESURIO, onis. maſc. *Un affamé.* ὁ πειναλέος, ου. * ὁ πεινητικός, οῦ.

ESURITIO, onis. fœm. *Faim, envie de manger.* ἡ πεῖνα, ης.

ESURITOR, oris. maſc. *Affamé.* ὁ πεινητικός, οῦ. * ὁ πειναλέος, ου.

ESUS, ûs. maſc. *L'action de manger.* τὸ ἔδεσμα, ατος. * ἡ βρῶσις, εως.

E T

ET. conjunct. *Et, même.* καὶ, (ante dictionem.) τὶ, (poſt dictionem.) *Enſuite, après.* εἶτα. || Et quidem. καιμέντοι. * καίμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Video Et fortunam nobis favere, Et ipſum tempus opitulari. ὁρῶ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. || Et amicorum tuorum virtus, Et civium benevolentia. ἥ τε τῶν φίλων ἀρετή, καὶ ἡ τῶν πολιτῶν εὔνοια. || Magnificentiam tuam oſtendas, Et in iis quæ dicta ſunt, Et in pulchritudine facultatum, Et in amicorum beneficiis. τὴν μεγαλοπρέπειαν ἐνδείκνυσο, ἔν τε τοῖς προειρημένοις, καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων, καὶ ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις. || Et quidem libenter ex te quæſierim. καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην. (V. πυνθάνομαι. in anom.) || Et quidem miror. καὶ μὴν δὴ ἄγαμαι. || Et quidem id dixerant. καίτοι καὶ τοῦτο ἔλεξαν. || Et quidem eo ſemper fuit in Rempublicam animo. οὕτω μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν διακείμενος ἀεὶ διετέλεσε.

ETENIM. *Car.* καὶ γὰρ, (ante dictionem.) * γάρ τοι, (poſt dict.) * καὶ δὴ γάρ.

ETESIÆ, arum. maſc. plur. *Les vents qui ſe levent tous les ans avant les jours caniculaires.* οἱ ἐτησίαι, ῶν.

ETHICE, es. fœm. *Philoſophie morale.* ἡ ἠθική, ῆς. ſubaud. τέχνη. * ἡ ἠθικὴ δύναμις, (εως.)

ETHICUS, a, um. *Moral.* ἠθικός, ή, όν.

ETHOLOGIA, æ. fœm. *L'art ou la façon de repréſenter les autres en parlant.* ἡ ἠθολογία, ας.

ETHOLOGUS, i. maſc. *Celui qui enſeigne, ou apprend à repréſenter les perſonnes en parlant.* ὁ ἠθολόγος, ου. * ὁ ἠθοποιός, οῦ.

ETHOPOEIA, æ. fœm. *Repréſentation des mœurs d'autrui.* ἡ ἠθοποιΐα, ας.

ETIAM. conjunct. *Encore auſſi.* γοῦν. * ἄρα. *même, & même.* καὶ. * καὶ δή. * γοῦν. *Encore, juſqu'ici.* ἔτι. || Etiamne privatus? ἄρα γε καὶ ἰδιωτεύων ὤν; pro maſc. || Etiam ne reus? ἄρα καὶ κρινόμενός γε; pro maſc. || Etiam. *Oui.* ναί.

ETIAMNUM. *Encore, même préſentement.* ἔτι. * εἰσέτι. * ἔτι καὶ νῦν.

ETIAMSI. ETSI. conjunct. *Quoique.* εἰ καὶ. * καίτοι. * κἂν εἰ. * καὶ εἰ. indic. vel optat. * κἄν. ſubj. vel optat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Te, Etſi probè gnarum, tamen commonefacere volo. σαυτὸν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι. || Etſi vetet, tamen dicam. εἰ καὶ ἀπαγορεύει, λέξω δήπου ταῦτα. || Etſi hæc parva videri poſſunt, magna tamen ſapientibus ſunt. εἰ καὶ ταῦτα σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς εὐφρονοῦσι. (ſuppl. ὅμως, vel δήπου.) || Etſi nullum alium fructum hæc ſtudia afferant, tamen abducerent juvenes à multis delictis. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ᾽ οὖν ἀποτρέπει γε τοὺς νεωτέρους πολλῶν ἁμαρτημάτων. || Etſi à maledictis abhorream, hæc maxime neceſſaria dicere me oportet. δεῖ με, καίπερ οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει, αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν. || Etſi propter hæc ſuccenſeam. καίτοι ἀγανακτῶ ὑπὲρ τούτων. || Etſi non conſequar quæ à te peto, tamen non ſuccenſebo. κἂν μὴ τύχω, ὧν δέομαί σου, ἀλλάγε οὐκ ὀργισθήσομαι.) Vide τυγχάνω in anom. || Etſi imperitus ſit, ſeſe tamen cum eruditiſſimis comparat. κἂν παντάπασιν ἀπαίδευτος ὤν, τοῖς κομιδῇ πεπαιδευμένοις ἑαυτὸν ἀντιπαραβάλλει.

ETYMOLOGIA, æ. fœm. *Etymologie, explication des mots.* ἡ ἐτυμολογία, ας.

ETYMON, i. neut. *L'origine d'un mot.* τὸ ἔτυμον, ου.

E V

EVACUO, as, avi, atum, are. *Vuider.* ἐκκενόω, vel ἀποκενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποκεκένωκα. acc.

EVADO, is, ſi, ſum, ere. *S'en aller.* ἐξέρχομαι, vel ἔξειμι. (V. anom. in ἔρχομαι & εἶμι.) *Parvenir.* περιέρχομαι, fut. ελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) *Monter.* προσβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) *Venir au-deſſus.* ὑπέκδυμι, F. δύσω, P. ὑπεκδέδυκα.

Echaper.

Echaper. ἐκφεύγω, F. εὔξω, P. ἐκπέφευχα. acc. *Se ſauver.* περισώζεσθαι, ἀζομαι, futur. paſſ. ωσθήσομαι. ‖ Evadere ex morbo. ἐκ τῆς νόσου περιγίνεσθαι. (Vide anom. in γίνομαι.) ‖ Evadere. *Devenir.* ἀποβαίνω. (V. anom. in βαίνω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In virum optimum Evaſit. ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος. ‖ Id in magnum malum ipſis Evaſit. ἀπέβη τοῦτο εἰς μέγα κακὸν αὐτοῖς. ‖ Iis ſimiles Evadunt. τούτοις ὅμοιοι ἀποβαίνουσι. ‖ Prudens Evadit. συνετὸς καθίσταται, *vel* γίνεται. ‖ Optimi Evaſerunt. ἄριστοι καθέστησαν. ‖ Evadere ex periculo. σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων. ‖ Quomodo Evaſiſti ex prælio? πῶς ἐσώθης ἐκ τῆς μάχης; ‖ Pauci periculum Evaſerunt incolumes. ὀλίγοι κίνδυνον πεφεύγασι, καὶ ἐσώθησαν. ‖ Evadere ex carcere. ἀποδρᾶν ἐκ δεσμωτηρίου. (V. διδράσκω in anom.) ‖ Diſcrimen Evadere. τὸν κίνδυνον διαφεύγειν. ‖ Ex aliquorum manibus Evadere. τινῶν ἀπαλλάττεσθαι. Vide VADO. EXEO. EFFUGIO.

EVAGATIO, onis. fœm. *Courſe çà & là.* ἡ ἀποπλάνησις, εως.

EVAGINO, as. *Dégainer.* τὸ ξίφος γυμνοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα, *vel* σπάειν, άω, F. άσω, P. ἔσπακα.

EVAGOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Aller çà & là.* ἀποπλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι accuſ. * περινοστέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόστηκα. *Se porter à divers objets.* περιφέρομαι. paſſ (V. anom. in φέρω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Extra propoſitum Evagari. πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν τὸν λόγον. ‖ Per regionem Evagari. κατὰ τὴν χώραν πλανᾶσθαι. ‖ Redeo ad eam ſermonis partem, ex quâ Evagatus ſum. ἐπάνειμι ὅθεν παρεξέβην.

EVALEO, es, lui, litum, ere. *Pouvoir, avoir de la force.* κατισχύω, F. ύσω, P. κατίσχυκα. accuſ. *Se renforcer.* ἐπιῤῥώννυμι. paſſ. (V. anom. in ῥώννυμι.) * ἐπακμάζω, F. σω, P. ἐπήκμακα. Vide VALEO.

EVANESCO, is, nui, ere. *Devenir à rien.* ἐξουθενίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. *Se perdre.* ἐμπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (Vide anom. in πίπτω.) *S'évanouir.* διαῤῥέομαι, fut. med. ῥεύσομαι. (V. anom. in ῥέω.) *Diſparoître.* ἀφανίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. *Perdre ſa force & ſa vertu.* ἐξίτηλον γίνεσθαι.

EVANIDUS, a, um. *Qui perd, ou a perdu ſa force.* ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, καὶ τὸ λον, ου. *Qui s'évanouit.* ῥευστὸς, τὴ, τόν.

EVANGELISTA, æ. *Evangeliſte.* ὁ Εὐαγγελιστὴς, οῦ.

EVANGELIUM, ii. neut. *Evangile, bonne-nouvelle.* τὸ εὐαγγέλιον, ίου.

EVANGELUS, i. maſc. *Porteur de bonnes nouvelles.* ὁ εὐάγγελος, ου.

EVANNO, as, avi, atum, are. *Vanner.* ἐκλικμίζω, F. ίσω, P. ἐκλελίκμικα. accuſ. * ἐκλικμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελίκμηκα. acc.

EVAPORATIO, onis. fœm. *Evaporation.* ἡ ἀναθυμίασις, *vel* ἐξάτμισις, εως.

EVASTO, as, avi, atum, are. *Détruire.* ἀναστατόω, ῶ; F. ώσω, P. ἀνεστάτηκα. acc. *Dépeupler.* ἐξερημόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξηρήμωκα. *Piller, ruiner.* πέρθω, F. σω, P. πέπερκα. acc.

EVAX. interj. *Cri de réjouiſſance.* εὖγε.

EUBULIA, æ. fœm. *Bon conſeil, ou la faculté de le donner.* ἡ εὐβουλία, ας.

EUCHARISTIA, æ. fœm. *La ſainte Euchariſtie: action de graces.* ἡ εὐχαριστία, ίας.

EVECTUS, a, um. part. *Enlevé.* ἐξηρμένος, η, ον. * ἐπαρθεὶς, εῖσα, ἐν. *Porté dehors.* ἐκκομισθεὶς, εῖσα, ἐν.

EVEHO, is, exi, ctum, ere. *Enlever.* ἐξαίρω, *vel* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. *Porter hors.* ἐκκομίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκόμικα. acc.

EVELLO, is, vulſi, vulſum, ere. *Arracher.* ἐκτίλλω, F. ιλῶ, P. ἐκτέτιλκα. acc. * ἀποσπάω, *vel* ἐκσπάω, ῶ, F. άσω, P. ἐξέσπακα. acc. * ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut ejuſmodi ſententiam ex eorum animo Evellam. ἵνα αὐτοὺς παύσω τοιαύτην γνώμην ἔχοντας. ‖ Evellere aliquid ex memoriâ. ἀποσπᾶν τι τῆς μνήμης. ‖ Terrâ arborem Evellere. τῆς γῆς ἐξαιρεῖν τὸ δένδρον.

EVENIO, is, eni, entum, ire. *Arriver, écheoir.* ἀποβαίνω, *vel* ἐκβαίνω, *vel* συμβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc ex ſententiâ Evenit. συμβαίνει κατὰ γνώμην τοῦτο. ‖ Tibi omnia feliciter Eveniunt. συμβαίνει σοι ἅπαντα εὐτυχῶς. ‖ Feliciter tibi Evenit, ut vinceres. καλῶς συμβέβηκέ σοι νικᾶν. ‖ Res ita proſperè nobis Evenit, ut. οὕτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν, ὥστε. ‖ Hoc bene Evenit. τοῦτο συνέβη καλῶς. ‖ Si quod tibi malum Eveniat. ἐὰν κακόν τι συμβῇ σοι. ‖ Si quid non ſententiâ Evenerit. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. ‖ Ferendum eſt, quicquid Evenerit. πάσχειν δεῖ ὅ, τι ἂν συμβῇ. (V. πάσχω & βαίνω. in anom.) ‖ Neceſſariè Evenit, ut alii ſuccumbant, alii vincant. ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει, τοῖς μὲν ἡττᾶσθαι, τοῖς δὲ νικᾶν, *vel* συμβαίνει, τοὺς μὲν ἡττᾶσθαι, τοὺς δὲ νικᾶν. ‖ Nihil horum quæ ſperabamus, Evenit. ὧν μὲν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε. ‖ Turpiter vobis non Evenit, ut eum reciperetis. ὑμῖν οὐκ αἰσχρῶς ἀπέβη, τοῦτον δεχομένοις. ‖ Commemoro quæ civitati Evenerunt. ἀναμιμνήσκω τὰ συμβάντα τῇ πόλει. ‖ Quæ nunc Evenerunt. τὰ νῦν συμβεβηκότα. ‖ Idem ei Evenit, quod nautis. ταὐτὰ πάσχει τοῖς ναύταις. * παραπλήσιον πάσχει, *ſeu* τὸ αὐτὸ πάσχει τοῖς ναύταις. ‖ Eadem patitur, quæ civitati Evenerunt. τοιαῦτα πάσχει, ἃ τῇ πόλει συνέπεσεν. (Vide πίπτω. in anom.) ‖ Quæ & privatis & Regibus Eveniunt. τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις, καὶ τοῖς τυράννοις. ‖ Evenire viro bono quicquam mali non poteſt. οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδέν.

EVENTILO, as, avi, atum, are. *Eventer.* ἐξανεμίζω, F. ίσω, P. ἐξηνέμικα. acc. *Vanner.* ἐκλικμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελίκμηκα. dat.

EVENTUM, i. neut. *Ce qui arrive.* τὸ ἀποβαῖνον, *vel* συμβαῖνον, οντος. *Ce qui eſt arrivé.* τὸ ἀποβεβηκὸς, *vel* συμβεβηκὸς, ότος. * τὸ συμβὰν, άντος. *Accident.* τὸ τυχὸν, όντος. *L'iſſue & la fin de quelque affaire.* ἡ περίστασις, εως. * τὸ συμβαῖνον, οντος. * τὸ συμβεβηκὸς, ότος. ‖ Eventum præſtare. τὸ μέλλον (οντος) ἐγγυᾶσθαι, άομαι, fut. med. άσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex Eventu judicant ſolùm, & nihil eorum quæ rem anteceſſerunt, conſiderant. τὸ συμβαῖνον σκοποῦσι μόνον, μηδὲν τῶν πρὸ

τοῦ πράγματος ἐνθυμούμενοι. || Eventus teſtabatur mea conſilia recta fuiſſe. τὸ συμβεβηκὸς ἐμαρτύρει τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένους. || Ex ultimo enim Eventu, res omnes quæ præceſſerunt plerumque judicantur. πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. || Non Eventus conſiderandus eſt, ſed agentis conſilium. οὐ τὸ συμβὰν σκεπτέον, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. || Felix rerum Eventus. καλὴ τῶν πραγμάτων τύχη.

EVENTURUS, a, um. part. *Qui arrivera.* ἀποβησόμενος, ένη, ενον. *Qui doit être fait.* γενησόμενος, ένη, ενον.

EVENTUS, ûs. maſc. Vide EVENTUM.

EVERBERO, as, avi, atum, are. *Battre.* καταπαίω, F. αίσω, P. καταπέπαικα. acc. * κατατύπτω, F. ψω, P. κατατέτυφα. acc. || Alis Everberare. ἐκπτερύσσειν, ύσσω, F. ύξω, P. ἐξεπτέρυχα. acc.

EVERRICULUM, i. neut. *Un balai.* τὸ κόρηθρον, vel σάρωθρον, ου. * τὸ κόρημα, ατος. *Un verveil, filets à prendre du poiſſon.* ἡ σαγήνη, ης.

EVERRO, is, rri, rſum, ere. *Balayer & nettoyer.* ἐκκορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκόρηκα. accuſ. * σαρόω, F. ώσω, P. σεσάρωκα. acc. *Embellir.* καλλύνω, F. υνῶ, P. κεκάλλυγκα. acc.

EVERSIO, onis. fœm. *Renverſement.* ἡ ἀνατροπὴ, ῆς. *Deſtruction, ruine.* ἡ ἀνάστασις, εως. * ἡ κατασκαφὴ, ῆς. * ἡ καθαίρεσις, εως.

EVERSOR, oris. maſc. *Celui qui renverſe.* ὁ ἀνατροπεὺς, έως. *Qui détruit.* ὁ καθαιρέτης, ου. * ὁ ἀναστατὴρ, ῆρος.

1. EVERSUS, a, um. part. *Renverſé.* ὁ καὶ ἡ ἀνατραπεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν. *Jetté par terre.* κατασκαφεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν. *Détruit, ruiné.* καθαιρεθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ ἀνάστατος, τὸ ον, ου. || Sciens tantas vires Everſas eſſe. εἰδὼς τηλικαύτας δυνάμεις οὕτως ἀναιρεθείσας.

2. EVERSUS, a, um. part. ab Everro. *Balayé & nettoyé.* ἐκκορηθεὶς, θεῖσα, θέν. * σεσαρωμένος, η, ον.

EVERTO, is, rti, rſum, ere. *Renverſer.* ἀνατρέπω, F. ψω, P. ἀνατέτροφα. acc. *Jetter par terre.* κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc. *Ruiner, détruire.* ἀναστατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεστάτηκα. acc. * καθαιρέω, ῶ. (V. anom. in αἱρέω) acc. *Rompre.* διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitates Evertere. ἀναστάτους ποιεῖν τὰς πόλεις. * τὰς πόλεις καταστρέφεσθαι, vel ἀναιρεῖν, vel ἀνατρέπειν, vel ἐδαφίζειν. || Patiebantur urbes Everti. περιεώρων τὰς πόλεις ἀναστάτους γινομένας. || Proprias domos Everti. ἀναστάτους γίνεσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους. || Cùm plurimos Evertiſſet, & maximam potentiam comparaſſet, in Ægypto regnum conſtituit. πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ μεγίστην δύναμιν κτησάμενος, ἐν Αἰγύπτῳ κατεστήσατο τὴν βασιλείαν. || Libertatem Evertere. τὴν ἐλευθερίαν ἀνατρέπειν. || Civitatem funditùs Evertit. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνέτρεψε. || Domum funditùs Evertere. οἰκίαν πᾶσαν εἰς ἔδαφος κατασκάπτειν. * τὴν οἰκίαν ἄρδην καταφθείρειν. || Urbem planè Evertere. τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος καταβάλλειν. || Civitatem Everterunt. τὴν πόλιν κατεσκάφασι. || Has rationes Evertam. ἀνατρέψω τούτους λόγους || Vim Senatûs Evertere. τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν καταλύειν. || Senatûs decreta Evertere. ἄκυρα ποιεῖν, vel ἄκυρα καθιστάναι τὰ γνωσθέντα ὑπὸ τῆς βουλῆς. || Evertere aliquem fortunis. εἰς πενίαν καθιστάναι τινά.

EVESTIGIO. *Auſſi-tôt.* παραυτίκα.

EUGE. *Voilà qui va bien. Courage.* εὖγε.

EUHOE. *Cri de furieux ou d'ivrogne.* εὐοῖ.

EVIBRO, as, avi, atum, are. *Brandiller, remuer.* ἐκσείω, F. είσω, P. ἐκσέσεικα. acc. *Faire trembler.* ἀποπάλλω, F. αλῶ, P. ἀποπέπαλκα. acc.

EVICTIO, onis. fœm. *Conviction.* ἡ ἀπέλεγξις, εως. *Aſſujettiſſement à ſon empire.* ἡ ἐπικράτησις, εως.

EVICTUS, a, um. part. *Convaincu.* ἀπελεγχθεὶς, vel ἐξελεγχθεὶς, εῖσα, έν. *Vaincu, ſurmonté.* ἐπικρατηθεὶς, vel νικηθεὶς, εῖσα, έν.

EVIDENS, entis. omn. gen. *Evident, clair, manifeſte.* ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ σαφὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * φανερὸς, ρὰ, ρόν. * δῆλος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Id omnibus Evidens eſt. ἅπασι φανερόν ἐστι τοῦτο. * πρόδηλον ἅπασι τοῦτο γίνεται. || Evidens ratio, vel argumentum. ἡ ἀπόδειξις, εως.

EVIDENTER. adv. *Evidemment.* ἐναργῶς. * σαφῶς. * ἐμφανῶς. * φανερῶς. * δήλως. * προδήλως. || Id Evidenter declarabo. τοῦτο φανερὸν ποιήσω. * ἐναργῶς ταῦτα δηλώσω. Vide CLARUS.

EVIDENTIA, æ. fœm. *Evidence.* ἡ ἐνάργεια, είας.

EVIGILO, as, avi, atum, are. *S'éveiller, ne dormir plus.* ἐγείρομαι, F. ἐγερθήσομαι, præt. paſſ. ἤγερμαι. Att. ἐγήγερμαι. ab Att. ἐγείρω. *Etre éveillé, veiller.* ἀγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγρύπνηκα. *Faire en veillant.* Vide ELUCUBRO.

EVILESCO, is, vilui, ere. *Devenir vil.* ἐκφαυλίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. *Etre mépriſé & négligé.* ὀλιγωρέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

EVINCIO, is, inxi, nctum, ire. *Lier.* ἐκδέω, vel καταδέω, F. δήσω, vel δέσω. (V. anom in δέω.)

EVINCO, is, ici, ictum, ere. *Convaincre.* ἐξελέγχω, F. ξω, P. ἐξήλεγχα. acc. *Vaincre, ſurmonter.* ἐκνικάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκνενίκηκα. acc. * ἐπικρατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκράτηκα. gen. *Obtenir.* τυγχάνω. (V. anom.) gen.

EVINCTUS, a, um. part. *Lié.* ἀναδεθεὶς, εῖσα, έν. * ἀναδεδεμένος, η, ον.

EVIRATIO, onis. fœm. *L'action de châtier.* ὁ εὐνουχισμὸς, οῦ. * ἡ ἐκθήλυνσις, εως. || Pilorum Eviratio. ἡ ἐκτρίχωσις, εως. * ὁ παρατιλμὸς, οῦ.

EVIRATUS, a, um. part. *Efféminé.* ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐκθηλυνθεὶς, εῖσα, έν. *Châtré.* εὐνουχισθεὶς, θεῖσα, θέν.

EVIRESCO, is, ere. *Devenir verd.* ἐκχλωρίζω, F. ίσω, P. ἐκκεχλώρικα. * ἐκθάλλω, F. αλῶ, P. ἐκτέθαλκα.

EVIRO, as, are. *Efféminer.* ἄνανδρόν τινα ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. * ἐκθηλύνω, F. υνῶ, P. ἐκτεθήλυγκα. *Châtrer.* εὐνουχίζω, F. ίσω, P. εὐνούχικα. accuſ.

EVISCERO, as, atum, are. *Eventrer.* ἐξεντερίζω, F. ίσω, P. ἐξηντέρικα. acc.

EVITABILIS, & e. *Qu'on peut éviter.* ὁ καὶ ἡ εὔφυκτος, vel εὐφύλακτος, καὶ τὸ ον, ου. || Non Evitabile telum. τὸ ἄφυκτον βέλος, (εος, ους.)

EVITATIO, onis. fœm. *L'action d'éviter, fuite.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς. * ἡ εὐλάβεια, είας. * ἡ ἔκκλισις, εως.

EVITO, as, avi, atum, are. *Fuir, éviter.* ἐκκλίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκλικα. acc. * ἐκφεύγω; *vel* ἀποφεύγω, F. ξω, P. πέφευγα. *Se garantir.* εὐλαβέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Evitare pericula. τοὺς κινδύνους διαφεύγειν. || Pœnam à judicibus inferendam Evitare. τὴν ἀπὸ τῶν δικαστῶν τιμωρίαν ἐκφεύγειν. || Ita pœnam Evitabit. οὕτω τὸ δίκην δοῦναι διαφεύξεται. || Evitare negotia. ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδρᾶν. (V. διδράσκω. in anom.) || Pugnam Evitare. εὐλαβεῖσθαι μάχην. || Bellum Evitare. εὐλαβεῖσθαι πολεμεῖν. * φυλάττεσθαι πολεμεῖν. || Conſpectum Evito. φυλάττομαι ὁρᾶσθαι. || Niſi periculum Evites. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον || Dolorem Evitat. φυλάττεται τὸ μὴ λυπεῖσθαι, *vel* ὅπως μὴ λυπῆται. || Caſum Evito. εὐλαβοῦμαι μὴ ἐμπίσω. (V. πίπτω.) || Has diſputationes Evito. εὐλαβοῦμαι, ὅπως μὴ διαλέξωμαι περὶ τούτων.

EULOGIA, æ. fœm. *Louange.* ἡ εὐλογία, ας.

EUNUCHO, as, avi, atum, are. *Châtrer.* εὐνουχίζω, F. ίσω, P. εὐνούχικα. acc. * ὀρχοτομέω, F. ήσω, P. ὠρχοτόμηκα. acc.

EUNUCHUS, i. maſc. *Eunuque, châtré dès ſon jeune âge.* ὁ εὐνοῦχος, ου. || Eunuchum facere. Vide EUNUCHO.

EVOCATIO, onis. fœm. *Appel.* ἡ ἔκκλησις, *vel* ἀνάκλησις, εως.

EVOCATOR, oris. maſc. *Qui appelle.* ὁ ἐκκαλέων, ῶν; ἐόντος, οῦντος. acc.

EVOCATUS, a, um. part. *Appellé.* ἐκκληθεὶς, εῖσα, έν. * ἀνακληθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ ἀνάκλητος, καὶ τὸ ον, ου.

EVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller.* ἐκκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐκκέκληκα. acc. * ἀνακαλέω, F. έσω, P. ἀνακέκληκα. acc.

EVOHE. Vide EUHOE.

EVOLATICUS, a, um. *Volage, qui vole.* ὁ καὶ ἡ ἐκπτόρωτος, καὶ τὸ τον. * πτερινὸς, ή, όν.

EVOLITO, as, avi, atum, are. *S'envoler fort ſouvent.* συχνάκις ἔκπτημι, F. ήσω. (Vide anom. in πτῆμι.)

1. EVOLO, as, avi, atum, are. *S'envoler, s'enfuir légerement.* ἔκπτημι, F. ήσω. (V. anom. in πτῆμι.) * ἀφίπταμαι, F. πτήσομαι. (Vide anom. in ἵπταμαι.)

2. EVOLO, as, are. *Cacher en la paume de ſa main.* τῷ θέναρι ἐγκρύπτω, F. ψω, P. ἐγκέκρυφα. acc. *Voler, derober.* ἁρπάζω, F. σω, *vel* ξω, P. ἥρπακα, *vel* ἥρπαχα. acc.

EVOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Rouler, ou faire rouler de quelque lieu.* ἀποκυλίω, *vel* ἐκκυλίω, F. ίσω, P. ἐκκεκύλικα. acc. *Developer, déplier.* ἐξελίττω, F. ξω, P. ἐξήλιχα. acc. * ἀναπτύσσω, F. ξω, P. ἀνέπτυχα. acc. *Feuilleter.* ἀνελίττω, F. ξω, P. ἀνήλιχα. acc.

EVOLUTIO, onis. fœm. *L'action de déveloper.* ὁ ἐξελιγμὸς, οῦ. *L'action d'étendre.* ἡ ἀνάπτυξις, εως. *Lecture, l'action de feuilleter.* ἡ ἀνέλιξις, εως.

EVOLUTUS, a, um. *Déplié, dévelopé.* ἐξηλιγμένος, η, ον. * ἀναπτυχθεὶς, θεῖσα, θέν. Vide EVOLVO.

EVOMO, is, mui, mitum, ere. *Vomir.* ἐξεμέω, ῶ, F. έσω, P. ἐξήμεκα.

EUPATORIA, æ. fœm. *vel* EUPATORIUM, ii. neut. *Aigremoine, herbe.* τὸ εὐπατόριον, ίου.

EUPHONIA, æ. fœm. *Bonne voix, bon ſon.* ἡ εὐφωνία, ας.

EUPHORBIA, æ. fœm. *vel* EUPHORBIUM, ii. neut. *Euphorbe, herbe.* τὸ εὐφόρβιον, ίου.

EUPHROSYNUM, i. neut. *Bugloſe, herbe,* τὸ εὐφρόσυνον, ου.

EURIPUS, i. maſc. *Une eau de mer ou de riviere qui va & revient, qui a flux & reflux.* ὁ εὔριπος, ου.

EURUS, i. maſc. *Vent d'Orient.* ὁ εὖρος, ου.

EVULGO, as, avi, atum, are. *Divulguer, publier.* δημεύω, *vel* δημοσιεύω, F. εύσω, P. δεδημοσίευκα. acc. * ἐκθρυλλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτεθρύλληκα. acc. *Mettre en lumiere.* εἰς φῶς ἐκφέρω. (V. anom. in φέρω.) acc.

EVULSIO, onis. fœm. *L'action d'arracher.* ὁ ἐκσπασμὸς, οῦ. * ἡ ἐξαίρεσις, εως.

EVULSUS, a, um. part. *Arraché.* ἐκσπασθεὶς, *vel* ἐκτιλθεὶς, εῖσα, έν.

E X

EX. præp. Abl. *De, depuis, ſelon, par, à cauſe.* ἐκ, (ante conſ.) ἐξ, (ante vocal.) gen. || Ex nullâ parte. οὐδαμόθεν. || Ex parte. ἀπὸ μέρους. * ἐκ μέρους || Ex alterâ parte. ἑτέρωθεν. * ἑτέρωθι. || Ex omni parte. ἁπανταχόθεν, *vel* πανταχόθεν. || Ex arte. τεχνικῶς. * διὰ τέχνης. * σὺν τέχνῃ. || Ex animi ſententiâ feci. καταθύμιος (pro maſc. *vel* fœm.) τοῦτο πέπραχα. * μετὰ γνώμην τοῦτο πέπραχα. || Ex animo. ἐκ θυμοῦ. || Ex abundante. ἐκ περιουσίας. || Ex æquo. ἐξ ἴσου. || Ex æquo & bono. κατ' ἐπιείκειαν. || Ex adverſo. *Viſ-à-vis.* ἐξ ἐναντίας. gen. * ἀντικρύ. gen. || Ex compacto, Ex compoſito. ἐκ παρασκευῆς. || Ex conſuetudine, Ex more. *Selon la coutume.* συνήθως. * κατὰ τὸ ἔθος. * κατὰ τὸ εἰωθός. || Ex inſperato. ἀνελπίστως. * παρὰ προσδοκίαν. || Ex improviſo. ἀπροόπτως. * ἀπρονοήτως. * ἐξ ἀπροσδοκήτου. || Ex induſtriâ. ἐξεπίτηδες. * ἐπίτηδες. * ἐπιτηδείως. || Ex inſidiis. *Par embuches.* ἐκ τῆς ἐνέδρας. *Pour ſurprendre, par ſurpriſe.* ἐπιβούλως. * ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς. || Ex tempore. ἐξαυτῆς. * παραχρῆμα. *A point nommé, à propos.* ἐκ καιροῦ. || Ex intervallo. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. || Ex benevolentiâ. ἐπ' εὐνοίᾳ. || Ex dignitate. κατ' ἀξίαν. * κατὰ τὴν ἀξίαν. || Ex illo tempore. ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου. || Anni ſeptem ſunt, Ex quo deſii navigare. ἔτη ἐστὶν ἑπτὰ ἀφ' οὗ πλεῖν καταλέλυκα. || Ex quo regnum adeptus eſt. ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Ex ſententiâ ſuccedere. κατὰ γνώμην συμβαίνειν. || Ex vulnere mori. ἐκ τοῦ τραύματος ἀποθνήσκειν.

EXACERBO, as, avi, atum, are. *Irriter.* ἐκπικραίνω, F. ανῶ, P. ἐκπεπίκραγκα. acc. * ἐκπικρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκπεπίκρωκα. acc. *Aigrir.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc.

EXACESCO, is, cui, ere. *S'aigrir.* ἀποξύνομαι, *vel* ὀξύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι.

EXACTE. *Exactement.* ἀκριβῶς. * ἐπ' ἀκριβείας. * πρὸς τὸ ἀκριβές.

EXACTIO, onis. fœm. *Exaction, levée de deniers.* ἡ εἴσπραξις, εως. *L'action de chaſſer quelqu'un.* ἡ ἐξέλασις, εως. *Demande.* ἡ ἀπαίτησις, εως.

EXACTOR, oris. maſc. *Officier qui leve les deniers publics.* ὁ εἰσπράκτωρ, ορος. *Qui chaſſe.* ὁ ἐξελατὴρ, ῆρος. *Qui demande.* ὁ ἐπαιτητὴς, οῦ.

EXACTUS, a, um. part. *Paſſé.* παρεληλυθὼς, (ότος) θυῖα, θός. *Parfait, achevé.* ἐξειργασμένος, η, ον. *Exact, fait avec ſoin.* ἠκριβωμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, τὸ ἐς, έος, οῦς. *Chaſſé.* ἐξελασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Demandé.* ἐξητηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Exigé, qu'on a fait payer ou bailler.* εἰσπεπραγμένος, ένη, ένον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exactus eſt annus. ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. (V. ἔρχομαι in anom.) || Exacto anno. διελθόντος ἐνιαυτοῦ. || Exactum tempus. παρελθὼν χρόνος. || Decem diebus Exactis. ἡμερῶν δέκα παρελθουσῶν. || Jam Exactâ ætate. τοῦ βίου πεπερασμένου.

EXACTUS, ûs. maſc. Vide EXACTIO.

EXACUO, is, cui, cutum, ere. *Aiguiſer.* ἀποξύνω, F. υνῶ, P. ἀπώξυγκα. acc. *Aiguiſer avec une pierre, &c.* παρακονάω, ῶ, F. ήσω, P. παρηκόνηκα. acc.

EXACUTIO, onis. fœm. *L'action d'aiguiſer.* ὁ ἀποξυσμὸς, οῦ.

EXACUTUS, a, um. part. *Aiguiſé.* ἀπωξυσμένος, η, ον. * ἀποξυνθεὶς, εῖσα, έν.

EXADVERSO, & EXADVERSUM. ἐξ ἐναντίας. || Sedet, *vel* poſitus eſt Ex adverſo illorum. *Il eſt ſitué vis-à-vis de ces choſes-là.* ἀντιπαρήκει τούτοις.

EXÆDIFICATIO, onis. fœm. *Le bâtiment qu'on éleve ſur les fondemens.* ἡ ἐποικοδόμησις, εως. *Achevement de bâtir.* ἡ ἐξοικοδόμησις, εως.

EXÆDIFICO, as, avi, atum, are. *Bâtir.* ἐποικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῳκοδόμηκα. acc. *Achever de bâtir.* ἐξοικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῳκοδόμηκα. acc. || Ex ædibus Exædificare. ἐξοικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξῴκικα. acc.

EXÆQUATIO, onis. fœm. *L'action de rendre égal.* ἡ ἐξίσωσις, εως. *Applaniſſement.* ἡ ἐξομάλισις, εως.

EXÆQUATUS, a, um. *Egalé.* ἐξισωθεὶς, εῖσα, έν. *Applani.* ἐξομαλισθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXÆQUO, as, avi, atum, are. *Egaler.* ἐξισόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξίσωκα. acc. *Applanir.* ἐξομαλίζω, F. ίσω, P. ἐξωμάλικα. acc.

EXÆSTUO, as, avi, atum, are. *Etre ému, ou agité, jetter des vagues par-deſſus.* ἐκκυμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκκεκύμαγκα. *Bouillir par-deſſus, ſe déborder.* ὑπερβλύζω, F. ύσω, P. ὑπερβέβλυκα.

EXÆVIO, *vel* EXSÆVIO, is, ivi, & ii, itum, ire. *Paſſer ſa fureur, s'appaiſer.* ἀφυβρίζω, F. ίσω, P. ἀφύβρικα. *Ceſſer d'être cruel.* ἀγριαίνων (pro maſc.) ἀγριαίνουσα. (pro fœm.) παύομαι.

EXAGGERATIO, onis. fœm. *L'action d'entaſſer, d'accumuler.* ὁ ἐπιχωματισμὸς, οῦ. *Exaggération, amplification.* ἡ δείνωσις, εως. * ἡ δεινολογία, ίας. || Alta animi Exaggeratio. τὸ ὑψηλόνουν, οῦ. * ἡ μεγαλοψυχία, ας. * ἡ μεγαλοφροσύνη, ης.

EXAGGERATUS, a, um. part. *Entaſſé, accumulé.* ἐπικεχωσμένος, η, ον.

EXAGGERO, as, avi, atum, are. *Entaſſer, accumuler.* ἐπιχώννυμι, *vel* ἐπιχωννύω, F. ώσω. (Vide anom. in χώννυμι.) acc. *Accroître en bâtiſſant auprès.* παροικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. παρῳκοδόμηκα. acc. uni. dat. alt. || Verbis Exaggerare. δεινολογεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδεινολόγηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid dicendo Exaggerare. τῷ λόγῳ ἐπαίρειν τι. || Exaggerare rem familiarem. τὴν οὐσίαν μεγάλην ποιεῖν * τὰ ἑαυτοῦ πλείω ποιεῖν. * τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιῆσαι. || Rem verbis Exaggerat ac terribilem reddit. τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα αἴρει καὶ φοβερὸν ποιεῖ. || Verbis aliquid Exaggerare. τοῖς λόγοις τι αὐξῆσαι, *vel* αὔξειν.

EXAGITATOR, oris. maſc. *Celui qui pourſuit.* ὁ διώκτης, ου. *Qui chaſſe.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος. *Qui tourmente.* ὁ κατατρύχων, οντος. *Qui diſpute.* ὁ διαφορῶν, οῦντος. acc.

EXAGITATUS, a, um. part. *Pourſuivi.* διωχθεὶς, εῖσα, έν. *Tourmenté.* καταρυχωθεὶς, εῖσα, έν. *Debattu.* διαφορούμενος, ένη, ενον.

EXAGITO, as, avi, atum, are. *Pourſuivre.* διώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. are. *Chaſſer.* ἐλαύνω, F. άσω. (V. anom.) acc. *Tourmenter, perſecuter.* καταρύχω, *vel* καταρυχόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. * ἐνοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνώχληκα. acc. *Débattre.* διαφέρω, fut. διοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quem furor Exagitat. ὃν ἡ μανία οἰστρηλατεῖ. || Manes Exagitare. τοὺς θανόντας κακουργεῖν, *vel* κακῶς ποιεῖν. * θανόντων σκιὰν αἰκίζειν. || Exagitare quæſtionem aliquam. διαλέγεσθαι περί τινος.

EXAGOGA, æ. fœm. *Tranſport.* ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς.

EXALBESCO, is, ere. *Blémir, pâlir.* ὠχριάω, ῶ, F. άσω, P. ὠχρίακα. *Devenir blanchâtre.* ὑπολευκαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

EXALBIDUS, a, um. *Blanchâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, καὶ τὸ κον, ου. *Blême.* ὁ καὶ ἡ ὠχρόλευκος, καὶ τὸ κον, ου.

EXALBURNO, as, avi, atum, are. *Oter l'aubier ou l'aubour d'un bois.* τὸ μελάνδρυον, *vel* τὸ στέαρ ἀφαιρέω, ῶ. (V. anom. in αἱρέω.) dat.

EXALTO, as, avi, atum, are. *Elever, hauſſer.* ἀνυψόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνύψωκα. acc. * αἴρω, F. ἀρῶ, P. ἦρκα. acc.

EXALUMINATUS, a, um. *Qui ne reſſemblt point à l'alun.* ὁ καὶ ἡ ἐκστυπτηριοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Qui n'eſt point imbu d'alun.* ὁ καὶ ἡ ἐκστυπτηριωτὸς, καὶ τὸ ον, ου.

EXAMEN, inis. neut. *Un eſſain de mouches à miel.* ὁ ἑσμὸς, οῦ. * τὸ σμῆνος, εος, ους. *Aſſemblée, multitude.* τὸ πλῆθος, εος, ους. || Examen. *La languette d'une balance ou trebuchet.* ἡ ῥοπὴ, ῆς. * ὁ κανὼν, όνος. *Inquiſition, examen.* ἡ ἀνάκρισις, *vel* ἐξέτασις, εως.

EXAMINO, as, avi, atum, are. *Examiner.* ἀνακρίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα. acc. * ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Peſer.* σταθμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * ζυγοστατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐζυγοστάτηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm res diligenter Examinata eſt. γενομένης ἐξετάσεως ἀκριβεστέρας. || Acta Examinare. ἐξέτασιν ποιεῖν τῶν πεπραγμένων. || Diligenter alicujus vitam Examinare. λίαν ἀκριβῶς τὸν βίον τινὸς ἐξετάζειν. || Legum Examina ſervare. τὰ τῶν νόμων μέτρα τηρεῖν.

EXAMO, as, avi, atum, are. *Aimer fort.* ὑπερ-

φιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεφίληκα. acc.

EXAMURCOR, aris. Examurcatur oleum. *L'huile eſt ſéparée de ſa lie.* τὸ ἔλαιον ἀπομοργνύνται paſſ.

EXAMUSSIM. adv. *A la ligne & au cordeau.* ἐπὶ σάθμην. * ἀκριβεῖ σάθμη. *Diligemment.* ἀκριβῶς.

EXANCLO, as, avi, atum, are. Vide EXANTLO.

EXANGUIS, & e, is. *Qui n'a point de ſang, à demi-mort.* ὁ καὶ ἡ ἔξαιμος, *vel* λείφαιμος, καὶ τὸ ον, ου.

EXANIMALIS, & e, is. Vide EXANIMIS.

EXANIMATIO, onis. fœm. *Saiſiſſement d'eſprit avec grande frayeur.* ἡ ἔκπληξις, εως. *Défaillance d'eſprit.* ἡ λειποψυχία, ας.

EXANIMATUS, a, um. part. *Epouvanté, troublé de frayeur.* ἐκφοβηθεὶς, *vel* ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ἐν. *Qui manque de cœur.* ἀθυμήτας, ήσασα, ῆσαν. *Mort.* ἐκπεπνευκὼς, (ὅλος) κυῖα, κός.

EXANIMIS, & e, & EXANIMUS, a, um. *Qui a rendu l'ame.* ἐκπνεύσας, (αὐλὸς) ᾶσα, αν. *Qui a perdu courage.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Etonné.* ὁ καὶ ἡ ἔκπληκτος, καὶ τὸ ον, ου.

EXANIMO, as, avi, atum, are. *Etonner fort.* ἐκπλήττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc. *Faire perdre courage.* ἄθυμον. (pro maſc. *vel* fœm.) ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Faire mourir.* κτείνω, F. κτενῶ, P. ἔκτακα. accuſ.

EXANIO, as, avi, atum, are. *Faire ſortir le ſang ou la boue d'une plaie.* ἐκπυόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκπεπύωκα. accuſ.

EXANTLO, as, avi, atum, are. *Tirer hors, épuiſer, ſurmonter en endurant.* ἐξαντλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήντληκα. accuſ.

EXAPTUS, a, um. *Pendant.* ἀπαιωρηθεὶς, εῖσα, ἐν. *Attaché.* ἐξημμένος, η, ον. *Fort propre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. dat.

EXARDEO, es, & EXARDESCO, is, ſi, ſum, ere, *S'enflammer, être enflammé.* ἐκπυρέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * διακαίομαι, fut. paſſ. καυθήσομαι. præt. paſſ. διακέκαυμαι.

EXARENO, as, avi, atum, are. *Oter le ſable.* τὴν ἄμμον ἀφαιρῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.)

EXAREO, es, & EXARESCO, is, arui, ere, & EXAREFIO, is, ieri. *Devenir ſec, ſe tarir.* ἀφαναίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. * ἀπομαραίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι.

EXARMATUS, a, um. *A qui on a ôté les armes.* ἀφωπλισμένος, η, ον. ‖ Exarmati leones. *Lions qui ſont ſans ongles, & ſans dents.* ἀμυντηρίων γυμνωθέντες οἱ λέοντες.

EXARMO, as, avi, atum, are. *Deſarmer.* ἀφοπλίζω, F. ίσω, P. ἀφώπλικα. accuſ.

EXARO, as, avi, atum, are. *Labourer.* ἐξαρόω, ῶ, F. όσω, P. ἐξήροκα. acc. *Ecrire.* διαχαράττω, F. ξω, P. διακεχάραχα. accuſ. * διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα. accuſ.

EXASCIO, as, are. *Ebaucher avec la hache.* ἐκπελεκίζω, F. ίσω, F. ἐκπεπελέκικα. accuſ. * σκεπαρνίζω, F. ίσω, P. ἐσκεπάρνικα. accuſ.

EXASPERO, as, avi, atum, are. *Rendre âpre & rude.* ἐξαγριόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξηγρίωκα. acc. * ἐξαγριαίνω, F. ανῶ, P. ἐξηγρίαγκα. accuſ. * ἐκτραχύνω, F. υνῶ, P. ἐκτετράχυγκα. acc. *Aigrir.* ἐξοξύνω, F. υνῶ, P. ἐξώξυγκα. acc. *Irriter.* ἐρεθίζω, F. σω, P. ἠρέθικα. accuſ.

EXATIO, as, are. *Raſſaſier.* καλακορεννύω, *vel* καλακορέννυμι, F. έσω. (V. anom. in κορέννυμι.) acc.

EXATURO, as, avi, atum, are. *Idem.*

EXAUCTORO, as, avi, atum, are. *Caſſer, licencier des gens de guerre.* ἀποζωννύω, F. ώσω. (V. anom. in ζώννυμι.) accuſ. * τῆς στρατείας ἀφίημι, F. ήσω. (V. ἵημι mitto.) acc. ‖ Exauctorati milites. οἱ στρατιῶται ἀφειμένοι, *vel* ἀπεζωσμένοι, ων.

EXAUDIO, is, ivi, itum, ire. *Ouïr.* καλακούω, F. ούσω, P. καλήκουκα. gen. *vel* acc. *Exaucer.* ἐπακούω, F. ούσω, P. ἐπήκουκα. gen. *vel* acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Preces alicujus Exaudire. τῆς προσευχῆς τινος εἰσακούειν. ‖ Ejus preces Exaudiens. τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἐπακούσας. ‖ Ejus vocem clarè Exaudiens. τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐξακούων.

EXAUDITUS, a, um. part. *Ouï.* καλακουσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Exaucé.* ἐξακουσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπηκουσμένος, η, ον.

EXAUGEO, es, xi, ctum, ere. *Augmenter.* ἐξαύξω, *vel* ἐπαύξω, F. ήσω. (V. anom. in αὔξω.) accuſ.

EXAUGURATIO, onis. fœm. *Dégradation & profanation d'un lieu, ou d'autre choſe.* ἡ βεβήλωσις, εως. * ὁ ἐξοιωνισμὸς, οῦ.

EXAUGURO, as, avi, atum, are. *Dégrader, rendre profane ce qui étoit ſacré.* βεβηλῶ, F. ώσω, P. ωκα. * ἐξοιωνίζω, F. ίσω, P. ἐξοιώνικα. * ἐξ ἱεροῦ ἀνίερόν τι ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα.

EXCÆCO, as, avi, atum, are. *Aveugler.* ἐκτυφλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτετύφλωκα. acc. *Crever ou ôter les yeux.* ἐξομματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξωμμάτωκα. acc.

EXCALCEO, as, avi, atum, are. *Déchauſſer.* ὑποδήματα λύω, F. ύσω, P. υκα. * ὑπολύω, F. ύσω, ὑπολέλυκα.

EXCALFACIO, is, eci, actum, ere. *Echauffer.* ἐκθερμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκτεθέρμαγκα. acc.

EXCALFACTIO, onis. fœm. *L'action d'échauffer.* ἡ ἐκθέρμανσις, εως. * ἡ θερμασία, ας.

EXCALFACTORIUS, a, um. *Qui a la vertu d'échauffer.* ἐκθερμαντικὸς, ή, όν.

EXCALFIO, is, ieri. *Etre échauffé, s'échauffer.* ἐκθερμαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

EXCALPO, is, pſi, ptum, ere. *Tailler, graver.* ἐκγλύφω, F. ψω, P. ἐκγέγλυφα. acc. * ἐκκολάπτω, F. ψω, P. ἐκκεκόλαφα. acc.

EXCANDEFACIO, is, eci, actum. ere. *Embraſer.* διαπυρεύω, F. εύσω, P. διαπεπύρευκα. ac. *Echauffer juſqu'à faire devenir blanc.* διὰ πυρὸς λευκαίνω, F. ανῶ, P. λελεύκαγκα. acc.

EXCANDESCENTIA, æ. fœm. *L'action de s'embraſer.* ἡ ὑπέρζεσις, εως. *Colere prompte, & qui ne dure gueres.* ἡ θύμωσις, εως. * ἡ ὀξυθυμία, ίας.

EXCANDESCO, is, dui, ere. *S'embraſer.* ἐκπυρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Se mettre en colere.* θυμόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * ὀξυθυμέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ὀξυθυμηθήσομαι.

EXCANTO, as, avi, atum, are. *Enchanter.* ἐκγοητεύω, F. εύσω, P. ἐκγεγοήτευκα. accuſ. *Guerir par enchantement.* καλαγοητεύω, *vel* καλαφαρμακεύω, F.

εύσω, P. κατατεφαρμάκευκα. accuſ.

EXCARNIFICATUS, a, um. *Haché piece à piece, en bourreau.* κατακρεουργηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fort tourmenté.* ἐκτρυχωθεὶς, εῖσα, έν.

EXCARNIFICO, as, avi, atum, are. *Faire mourir en bourreau.* κατακρεουργέω, ῶ, F. ήσω, P. κατακρεούργηκα. acc. *Tourmenter fort.* ἐκτρυχόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτετρύχωκα. acc.

EXCAVATIO, onis. fœm. *L'action de creuſer.* ἡ ἐκκοίλωσις, εως.

EXCAVATUS, a, um. part. *Creuſé, cavé.* κεκοιλωμένος, η, ον. *Creux.* κοῖλος, λη, λον. * κοιλωτὸς, τὴ, τόν.

EXCAVO, as, avi, atum, are. *Caver, creuſer.* ἐκκοιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκκεκοίλωκα.

EXCEDO, is, eſſi, eſſum, ere. *Partir.* ἐκχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεχώρηκα. *S'en aller.* ἀπέρχομαι, fut. ἀπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) *Déceder, mourir.* ἀπαλλάττομαι, fut. med. ξομαι. *Excéder, ſurpaſſer.* ὑπερβαίνω. (V. anom. in βαίνω.) gen. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex urbe Excedere. ἐκ τῆς πόλεως ἀπελθεῖν, *vel* ἐξέρχεσθαι, *vel* ἐξιέναι. || Domo Excedere. τῆς οἰκίας ἀπέρχεσθαι. || Clam Exceſſerunt. σιωπῇ ἀπιόντες ᾤχοντο. || Excedere in curiam. εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. || Ex pueris Exceſſit. ἐκ παίδων ἐξῆλθε. * ἐκ παίδων ἔτυχε. (V. τυγχάνω in anom.) || Statim ut ex ephebis Exceſſit. εὐθὺς ἐξ ἐφήβων ἐξελθών. * ὡς τάχιστα ἐξ ἐφήβων ἀπηλλάγη. || Exceſſit annū quinquageſimum. πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν ἐστί. * ἔτη ἤδη ἐστὶν ὑπὲρ πεντήκοντα. || Qui annum ſeptuageſimum Exceſſit. ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς. || Exceſſerat annum octogeſimum. ἦν βεβιωκὼς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη. || Excedere è vitâ. ἀπιέναι τοῦ βίου. * ἀπάγεσθαι τῆς ἐνθάδε ζωῆς. || Id fidem Excedit. τοῦτο πίστεως μεῖζόν ἐστι. || Montes Excedit. τὰ ὄρη ὑπερβαίνει.

EXCELLENS, entis. omn. gen. *Excellent.* προέχων, *vel* ἐξέχων, χουσα, χον. * ὁ καὶ ἡ ἔξοχος, καὶ τὸ ον, ου. gen. perſ. dat. rei. *Séparé du commun.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, καὶ τὸ ον, ου. || Omni genere laudis Excellens. ὁ καὶ ἡ ὑπερένδοξος, καὶ τὸ ον, ου. || Illuſtrem gloriam nonniſi viri Excellentes comparare poſſunt. δόξαν καλὴν οὐχ οἷόν τε ἄλλους, ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι. || Non mediocri virtute præditum eſſe, ſed Excellenti. οὐ μετρίως ἔχειν ἀρετὰς ἁπάσας, ἀλλ' ὑπερβαλλόντως.

EXCELLENTER. adv. *Excellemment.* ἐξόχως. * διαφερόντως. *D'une maniere différente du commun.* ἐξαιρέτως. || Et hæc non mediocriter, ſed Excellenter. καὶ ταῦτα οὐ μέσως, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολήν.

EXCELLENTIA, æ. fœm. *Excellence.* ἡ ὑπεροχὴ, *vel* ἐξοχὴ, ῆς. * ἡ ὑπερβολὴ, ῆς.

EXCELLENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus excellent.* ἐξοχώτερος, έρα, ερον.

EXCELLENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-excellent.* ἐξοχώτατος, άτη, ατον.

EXCELLO, is, ellui, elſum, ere. *Exceller, être excellent.* ἐξέχω, *vel* ὑπερέχω, F. έξω. (V. anom. in ἔχω.) gen. *Surpaſſer.* διαφέρω, F. διοίσω (Vide anom. in φέρω.) gen. * ὑπερβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Erat unus ex illis, qui multùm Excellunt. εἷς ἦν τῶν πολὺ διενεγκόντων. || Multùm in aliquâ re Excellere. διαφέρειν πολὺ ἔν τινι. || Plurimùm aliis naturâ Excellere. τῶν ἄλλων πάμπολυ τῇ φύσει διαφέρειν. || Formâ & gloriâ inter alios excellere. κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων διαφέρειν. || Virtute ſupra alios Excellere. πρὸς ἀρετὴν, *ſeu* ἐπὶ ἀρετῇ τῶν ἄλλων διαφέρειν. || Juſti, ſi in nullâ aliâ re injuſtos ſuperant, bonâ tamen ſpe Excellunt. οἱ δίκαιοι, εἰ μηδὲν ἄλλο τῶν ἀδίκων πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις ὑπερέχουσι. || Melius eſt parum eminere in magnis, quàm multùm Excellere in parvis. πολὺ κρεῖττόν ἐστι, μικρὸν προέχειν τοῖς μεγάλοις, ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς. || Quantò aliis honore ſuperior es, tantùm & virtutibus eis Excelles. ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν αὐτῶν διοίσεις. || Qui ſapientiâ Excellunt. οἱ κατὰ σύνεσιν προέχουσι. || Quod mentionem fecit de tali muliere quæ genere, & pulchritudine, & gloriâ multùm Excelluit. ὅτι περὶ τοιαύτης ἐμνήσθη γυναικὸς ἣ καὶ τῷ γένει, καὶ τῷ κάλλει, καὶ δόξῃ πολὺ διήνεγκεν. || Genere & divitiis Excellere. γένει καὶ χρήμασι προέχειν. || In dicendo aliis Excellere. τῶν ἄλλων περὶ τοὺς λόγους προέχειν. * τῶν ἄλλων τοῖς λόγοις ὑπερέχειν. || Inter illos Excellebant. παρ' αὐτοῖς τὰ πρῶτα ἐφέροντο. || Plurimùm Excellere in ſapientiâ. πολὺ πρωτεύειν ἐν σοφίᾳ. || Adeò felicitate Excellunt, ut. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς εὐδαιμονίας ἧκον, ὥστε. || Inter omnes virtute Excellit. οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔλιπε. || Gloriâ & divitiis inter alios Excellit. πρῶτος τῶν ἄλλων δόξῃ καὶ πλούτῳ ἐστί. || Super alios Excellit. κρείττων ἐστὶ τῶν ἄλλων. || Quâ re aliis Excellit? τίνι τῶν ἄλλων ὑπερβαίνει; || Induſtriâ ei Excellunt. τῇ φιλοπονίᾳ τοῦτον ὑπερβάλλονται, *vel* ὑπερβάλλουσι. || Rerum geſtarum magnitudine aliis omnibus Excellit. τῷ μεγέθει τῶν ἔργων πάντας ἄλλους ὑπερβάλλεται. || Adeò ſuper alios Excellit prudentiâ. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο τῶν ἄλλων τῆς συνέσεως. || Adeo iis Excellit. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς τούτους. || Adeò dicendi laude inter cæteros homines Excellit. τοσοῦτον ἀπολέλοιπε περὶ τοῦ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. || Prudentiâ atque ingenio omnibus longè Excellere. συνέσει καὶ ἀγχινοίᾳ πάντων κατὰ πολὺ διαφέρειν. || Oſtendere quantùm hic aliis Excellat. δεικνύναι τούτου πρὸς ἄλλους τὴν ὑπεροχὴν, *vel* τὴν διαφοράν. || Cæteris virtute Excellere. τοὺς ἄλλους τῇ ἀρετῇ παρελθεῖν (Vide ἔρχομαι in anom.) || Hoc enim eſt, in quo virtus ſuper improbitatem Excellit. τοῦτο γάρ ἐστιν, ὃ μάλιστα πλεονεκτεῖ τῆς πονηρίας ἡ καλοκἀγαθία. || In iis nobis Excellunt. ἐν τούτοις ἡμῶν πλέον ἔχουσι. || Pudicitiæ laude ſuper omnes ſuæ ætatis Excellit. τῇ σωφροσύνῃ τοὺς κατ' αὐτὸν ἅπαντας ὑπεραίρει. || Qui virtute aliis Excellunt. ὅσοι τῶν ἄλλων ἀνωτέρω εἰσὶ κατὰ τὴν ἀρετήν. || Adeò illis Excellit. τοσαύτην ἐκείνους ἀπολείπει καὶ κάτω τίθησι. || Audacia aliis Excellere. ἄλλους τῇ τόλμῃ ὑπερβάλλειν.

EXCELSE. adv. *Hautement.* ὑψηλῶς. || Excelsè ſentire de ſe. μεγαλοφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμεγαλοφρόνηκα. neut.

EXCELSITAS, atis. fœm. *Hauteur.* ἡ ὑψηλότης, ητος. * τὸ ὕψος, εος, ους. || Excelſitas animi. ἡ μεγαλοψυχία, ίας.

EXCELSUS, a, um. *Haut, élevé.* ὑψηλὸς, λὴ, λόν. || Qui, *vel* quæ eſt Excelſo animo. ὁ καὶ ἡ με-

μεγαλόψυχος, ου. * ὁ καὶ ἡ μεγαλόφρων, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui Excelſo animo ſunt. οἱ μέγα φρονοῦντες. || Excelſiori animo oportet eſſe. δεῖ μεῖζον φρονεῖν. || Animo Excelſiſſimo eſſe. μέγιστον φρονεῖν. || Excelſus & illuſtris locus. μετέωρος καὶ λαμπρὸς τόπος.

EXCEPTIO, onis. fœm. *Exception.* ἡ ἐξαίρεσις, *vel* ὑπεξαίρεσις, εως. *Fin de non recevoir, (en fait de droit.)* ἡ παραγραφὴ, ῆς.

EXCEPTITIUS, a, um. *D'élite, de réſerve.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, *vel* ἔκλεκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſe reçoit.* ὁ καὶ ἡ ἔκληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

EXCEPTO, as, avi, atum, are. *Prendre ſouvent.* πολλάκις ἐκλαμβάνω. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Recevoir.* παραδέχομαι, fut. med. ἕξομαι. acc.

EXCEPTORIUS, a, um. *Propre à recevoir & contenir.* καταχωρητικὸς, *vel* ἐνδεκτικὸς, κὴ, κόν.

EXCEPTUS, a, um. part. *Pris d'un autre, reçu.* ἐξειλημμένος, ένη, ένον. * ἐκληφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Excepté.* ἐξῃρημένος, ένη, ένον. * ἐξαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnes uno Excepto. ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρός. || Omnes civitates, Exceptâ noſtrâ. χωρὶς τῆς ἡμετέρας, πᾶσαι πόλεις. || A te hoſpitio Exceptus. ὑπὸ σοῦ ξενισθείς. || Magnificè ab eo Exceptus eſt. μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε παρ' αὐτοῦ (V. τυγχάνω in anom. || Nemine omninò Excepto. οὐδενὸς ἐξῃρημένου τὸ παράπαν. || Exceptis paucis. ἐκτὸς δή τινων μάλα ὀλίγων. || Omnibus obſcurum, Deo Excepto. ἄδηλον παντὶ, πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

EXCEREBRO, as, are. *Ecerveler.* ἐξεγκεφαλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξεγκεκεφάλωκα. acc.

EXCERNO, is, crevi, cretum, ere. *Séparer.* ἐκκρίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκρικα. acc. *Vanner, cribler.* ἀποκρίθύνω, F. υνῶ, P. ἀποκεκρίθυγκα.

EXCERPO, is, pſi, ptum, ere. *Cueillir avec choix.* ἐκλέγομαι, fut. med. ξομαι. acc. *Tirer avec choix.* ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Oter, prendre par choix.* ἀποδρέπω, F. ψω, P. ἀποδέδρεφα. acc.

EXCESSUS, ûs. maſc. *Départ.* ἡ ἐκχώρησις, *vel* ἀποχώρησις, εως. *Decès, mort.* ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς. *Avantage.* ἡ παρέκβασις, εως. *Excellence.* ἡ ἐξοχὴ, *vel* ὑπερβολὴ, ῆς.

EXCETRA, æ. fœm. *Une vipere, ſerpent venimeux.* ἡ ὕδρα, ας.

EXCIDENDUS, , um. *Qu'on doit couper.* ἐκκοπτέος, α, ον. *Qu'on doit renverſer, ruiner.* κατασκαπτέος, α, ον.

EXCIDIUM, ii. neut. *Coupe faite à l'entour.* ἡ περικοπὴ, ῆς. *Renverſement.* ἡ ἀνατροπὴ, ῆς. *Perte, ruine.* ὁ ὄλεθρος, ου. *Deſtruction.* ἡ ἀνάστασις, *vel* ἀναίρεσις, εως.

EXCIDO, is, idi, ere. *Choir, ou être fruſtré.* ἐκπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) gen.

EXCIDO, is, idi, iſum, ere. Cic. *Couper.* ἐκκόπτω, F. ψω, P. ἐκκέκοφα. acc. *Oter.* ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Renverſer.* κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. accuſ. *Détruire.* ἀποσκευάζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

EXCINDO, is, idi, iſſum, ere. *Idem.*

EXCIO, is, ivi, itum, ire. *Faire venir, appeller.* ἐκκαλέω, ῶ, F. έσω & ήσω, P. ἐκκέκληκα. acc. *Emouvoir.* ἐκκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκκεκίνηκα. acc. *Faire lever & ſortir.* ἀνίστημι, *vel* ἐξανίστημι, F. στήσω, P. ἀνέστακα. acc. || Excire ſomno, *vel* è ſomno. ἀφυπνίζειν, *vel* ἐφυπνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐφύπνικα. acc.

EXCIPIO, is, epi, eptum, ere. *Recevoir.* ἐκδέχομαι, fut. med. ἕξομαι. acc. * ἐκλαμβάνω, fut. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Oter, retirer, excepter.* ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (Vide anom. in αἱρέω.) acc. * ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. *Recevoir, faire accueil.* ἀναδέχομαι, fut. med. ἕξομαι. accuſ. || Excipere comiter. ἐκδεξιοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδεξίωκα. acc. || Excipere fauſtis acclamationibus. εὐφημεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐφήμηκα. accuſ. || Amplexu Excipere. περιβάλλειν, άλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Hoſpitio Excipere. ξενίζειν, ζω, F. ἐξένικα. acc. || Oſculo Excipere. φιλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. acc. || Plauſu Excipere. κροτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρότηκα. acc.

¶ PAR. ISOCR. & DEM. Hos Excipio. τούτους ἐξαιρῶ, *vel* ἐξαίρω τοῦ λόγου. * τούτους ἐξαιρέτους ποιοῦμαι. || Hoſpitio legatos ſplendidè Excepi. τοὺς πρέσβεις πάνυ λαμπρῶς ἐξένισα. || Multis beneficiis hoſpites nos Excepit. ἐξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς. || Humaniter aliquem Excipere. οἰκείως τινὰ δέχεσθαι. || In domos Excipere. εἰς τὰς οἰκίας δέχεσθαι, *vel* ἀναλαμβάνειν. || Libenter & benevolè aliquem Excipere. δέχεσθαί τινα ἀσμένως καὶ εὐνοικῶς. || Omnes comiter Excipere. ἀναλαμβάνειν ἅπαντας φιλοφρόνως. || Hoſpites blandè Excipere. ξένους ἠπίως ἀναλαμβάνειν. || Epulis & ſpectaculis Excipere. ἑστιάσεσι καὶ θεαῖς ἀναλαμβάνειν. || Benignè te Excipient. εὐμενῶς σε ὑποδέξονται. || Cum omni honore ac fauſtis acclamationibus Excepit. μετὰ πάσης τιμῆς, καὶ εὐφημίας ὑπεδέξατο. || Plenâ mensâ amicos Excipere. πλήρει τραπέζῃ τοὺς φίλους δεξιοῦσθαι.

EXCIPULUS, i. maſc. *Un receptacle.* τὸ ἐκδοχεῖον, ου.

EXCISIO, onis. fœm. Vide EXCIDIUM.

EXCISORIUS, a, um. *Propre à couper.* ἐκκοπτικὸς, κὴ, κόν. || Scalper Excisorius. ὁ ἐγκοπεὺς, έως.

EXCISUS, a, um. part. *Coupé, raſé.* ἐκκοπεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Oté.* ἀναιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Détruit.* ἀποσκευασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Renverſé.* κατασκαφεὶς, εῖσα, έν.

EXCITATUS, a, um. part. *Excité, émû.* ἐγηγερμένος, η, ον. *Excité, encouragé.* παροξυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Eveillé.* ἐγερθεὶς, εῖσα, έν. * ἀνεγερθεὶς, εῖσα, έν.

EXCITO, as, avi, atum, are. *Exciter, émouvoir.* ἐγείρω, F. ερῶ, P. ἤγερκα. Att. ἐγήγερκα. acc. *Eveiller.* διανίστημι, F. στήσω, P. διανέστακα. acc. * ἀνεγείρω, *vel* ἐξεγείρω. acc. *Inciter.* ἐποτρύνω, *vel* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc. rei. || Excitare ignem. ἐκζωπυρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξεζωπύρηκα. || Excitare riſum. γελοιάζειν, άζω, F. άσω, P. γεγελοίακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Excitare alios ad virtutem. παρακαλεῖν ἄλλους πρὸς, *vel* ἐπὶ τὴν ἀρετήν. || Excitare aliquem ad philoſophandum. παρακαλεῖν τινα πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν. || Se mutuò Excitare. παρακαλεῖν ἀλλήλους. || Excitare aliquos, ut meminerint ea quæ dicta ſunt. παρακαλεῖν καὶ προτρέπειν τινὰς, πρὸς τὸ μνημονεύειν τὰ ῥηθέντα. || Excitare alios ad pietatem. παρακαλεῖν ἄλλους εὐσεβεῖν. || Ad virtutem ab ali-

quo Excitari. πρὸς τὴν ἀρετὴν παρακληθῆναι ὑπό τινος. || Cives ad juſtitiam Excitare. τοὺς πολίτας εἰς δικαιοσύνην προτρέπειν. || Ad humanitatem Excitare. ἐπὶ τὴν φιλανθρωπίαν προτρέπειν. || Quàm poſſumus ſtudioſiſſimè ad virtutem alios Excitare. ὡς δυνάμεθα μετὰ πλείστης σπουδῆς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἄλλους προτρέπειν. || Excitare ad Philoſophiam. προτρέπειν πρὸς φιλοσοφίαν. || Ad bellum Excitare. παροξύνειν ἐπὶ πόλεμον. || Multa me ad ſcribendam orationem Excitant. πολλά με παροξύνουσι καὶ παρακαλοῦσι γράφειν λόγον. || Maximè Excitaberis ad ſtudium honeſtorum laborum. μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων. || Excito te, ut dicas. παρακελεύομαί σοι λέγειν. || Excitare alios ad honeſta facta. παρορμᾷν ἄλλους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα. || Excitare ad pugnam. παρορμᾷν πρὸς, vel εἰς μάχην. || Excitare ad virtutem. ἐπεγείρειν πρὸς ἀρετήν. || Excitare ad labores. ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα. || Ex ſomno Excitare. ἐγείρειν ἐξ ὕπνου. || Ex mortuis Excitare. ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν, vel ἀνεγείρειν. || Dormientes Excitare. ἐξυπνίζειν τοὺς καθεύδοντας. || Naturâ tardum Excitat. ἀμαθῆ φύσει ἐγείρει. || Segnem ac ſomnolentum Excitare. νωθρὸν, καὶ ὑπνηλὸν ἀνορθῶσαι. || Sapientia ardentes amores Excitat ſuî. ἡ σοφία δεινοὺς παρέχει ἔρωτας.

EXCITUS, a, um. part. *Appellé.* περικληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Excité.* ἐγερθεὶς, εῖσα, έν. *Emu.* κινηθεὶς, εῖσα, έν.

EXCLAMATIO, onis. fœm. *Cri.* ἡ ἀναβόησις, εως. *Exclamation, figure de Rhetorique.* ἡ ἐκφώνησις, εως.

EXCLAMO, as, avi, atum, are. *Crier, s'écrier.* ἀναβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναβεβόηκα. * ἀνακράζω, F. άξω, P. ἀνακέκραγα. || Magnâ voce Exclamare. *Crier à haute voix.* μέγα ἀναβοῆσαι, βοάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναβεβόηκα.

EXCLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Exclure, mettre dehors.* ἀποκλείω, vel ἐκκλείω, F. είσω, P. ἐκκέκλεικα. accuſ. || Excludi honoribus. μεταπεσεῖν. (V. anom. in πίπτω.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Excludere aliquem ab urbe. ἐκβάλλειν τινὰ τῆς πόλεως, vel ἐκ τῆς πόλεως. || E convivio Excludere. τοῦ συμποσίου ἀπελαύνειν, vel ἐξελαύνειν, vel ἀπωθεῖν. || Portu Excludere. τοῦ λιμένος ἀπείργειν.

EXCLUSUS, a, um. part. *Exclus, mis dehors.* ἀποκεκλεισμένος, η, ον. * ἐκκλεισθεὶς, θεῖσα, θέ.

EXCOCTUS, a, um. *Cuit parfaitement.* καθεψηθεὶς, εῖσα, έν.

EXCOGITANDUS, a, um. *A quoi on doit penſer ſoigneuſement.* ἐπινοητέος, vel περινοητέος, τέα, τέον.

EXCOGITATIO, onis. fœm. *Penſée attentive.* ἡ ἐπινόησις, εως. * τὸ ἐπινόημα, ατος. * ἡ ἐπίνοια, οίας, *Invention.* ἡ εὕρεσις, vel ἐξεύρεσις, εως.

EXCOGITATOR, oris. maſc. *Inventeur.* ὁ εὑρετὴς, οῦ. *Qui penſe attentivement.* ὁ ἐπινοητικὸς, οῦ.

EXCOGITATUS, a, um. part. *A quoi l'on a bien penſé.* ἐπινενοημένος, η, ον. * ἐπινοηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Inventé.* ἐξευρημένος, η, ον. * ἐξευρεθεὶς, εῖσα, έν.

EXCOGITO, as, avi, atum, are. *Penſer attentivement.* ἐπινοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπινενόηκα. acc. *Inventer.* ἐξευρίσκω, F. ἐξευρήσω. (V. anom. in εὑρίσκω.) acc. *Trouver avec adreſſe.* τεχνάομαι, fut. med. ήσομαι. accuſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil aliud poſſum Excogitare. οὐκ ἄλλο τι ἔχω ἐπινοεῖν. || Hæc excogitavi. λόγον ἐμαυτῷ διδοὺς, ταῦτα εὗρον (εὑρίσκω.)

EXCOLO, is, olui, ultum, ere. *Orner.* ἐπικοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκόσμηκα. acc. *Exercer.* ἐξασκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήσκηκα. acc. *Cultiver.* φιλοπόνως γεωργέω, ῶ, F. ήσω, P. γεγεώργηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Animos juvenum Excolere ad humanitatem. τῶν νέων ψυχὰς εἰς φιλανθρωπίαν ἀσκεῖν. || Terram Excolere. γῆν ἐργάζεσθαι. || Oratione Excolere. τῷ λόγῳ ἐπεξεργάσθαί τι.

EXCOQUO, is, xi, ctum, ere. *Cuire parfaitement.* ἀφέψω, vel καθέψω, F. ήσω, P. καθήψηκα. (tanquam ab ἑψέω.) acc. Vide COQUO.

EXCORS, ordis. omn. gen. *Qui n'a point de ſens ni d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. *Qui n'a ni cœur, ni courage.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, καὶ τὸ ον, ου.

EXCREABILIS, & e, is. *Qu'on peut ou qu'on doit cracher.* ὁ καὶ ἡ ἀπόπτυστος, vel ἔκπτυστος, καὶ τὸ ον, ου.

EXCREATIO, onis. fœm. *Crachement.* ἡ ἔκπτυσις, vel ἀπόπτυσις, εως. * ἡ χρέμψις, εως.

EXCREMENTUM, i. neut. *Excrement.* τὸ ἐκχώρημα, vel ὑποχώρημα, ατος. * τὸ περίττωμα, ατος. *Criblure, ce qu'on ſépare d'avec le bon grain.* τὸ ἀποκριθὲν, έντος. * τὸ ἔκκριτον, vel ἀπόκριτον, ου.

EXCREO, as, avi, atum, are. *Cracher.* ἀποπτύω, vel ἐκπτύω, F. ύσω, P. ἐξέπτυκα. accuſ. * χρέμπτομαι, fut. med. ψομαι. acc.

EXCRESCO, is, crevi, cretum, ere. *Croître par-deſſus.* ἐπαυξάνομαι, F. ἐπαυξηθήσομαι. præt. paſſ. ἐπηύξημαι. (V. anom. in αὐξάνω.) || Excreſcere in longitudinem. αὐξητικὸν, (pro maſc. & fœm.) εἶναι εἰς μῆκος. Vide CRESCO.

EXCRETIO, onis, fœm. *Augmentation.* ἡ ἐπαύξησις, εως. *Séparation.* ἡ ἔκκρισις, vel ἀπόκρισις, εως.

EXCRETUS, a, um. *Séparé d'avec, purgé.* ἐκκριθεὶς, vel ἀποκριθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui a crû, déja grand.* ἐπαυξηθεὶς, εῖσα, έν.

EXCRUCIABILIS, & e. *Qui tourmente.* βασανιστικὸς, κὴ, κόν. * βασανιστήριος, ία, ιον. * στρεβλωτικὸς, κὴ, κόν.

EXCRUCIATUS, a, um. part. *Tourmenté.* στρεβλωθεὶς, εῖσα, έν. * βασανισθεὶς, εῖσα, έν. *Affligé.* ἀνιασθεὶς, εῖσα, έν.

EXCRUCIO, as, avi, atum, are. *Tourmenter fort.* βασανίζω, F. ίσω, P. βεβασάνικα. acc. στρεβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστρέβλωκα. acc. *Affliger.* ἀνιάω, ῶ, F. άσω, P. ἠνίακα. acc. Vide CRUCIO.

EXCUBATIO, onis. fœm. *Veille, guet de nuit.* ἡ προκοιτία, ας. *Veille pour garder quelqu'un.* ἡ νυκτοφυλάκησις, εως. * ἡ φυλακὴ, ῆς.

EXCUBIÆ, arum. fœm. plur. *Le guet de nuit.* ἡ προκοιτία, vel παρακοιτία, ας. * ἡ φυλακὴ, ῆς. || Excubiæ ultimæ noctis. ἡ ἀκρωνυχία, ας. || Excubiæ. *Ceux qui font le guet.* ἡ φυλακὴ, ῆς. * οἱ φύλακες, ων. || Excubias agere. Vide EXCUBO.

EXCUBITOR, oris. maſc. *Qui fait le guet de nuit.* ὁ πρόκοιτος, ου. * ὁ φύλαξ, ακος.

EXCUBITUS, ûs. maſc. Vide EXCUBATIO.

EXCUBO, as, avi, atum, are. *Etre au guet.*

προκοιτέω, vel παρακοιτέω, ῶ, F. ήσω, P. παρακεκοίτηκα. *Faire la garde la nuit.* νυκτοφυλακέω, ῶ, F. ήσω, P. νενυκτοφυλάκηκα. || Excubare in muris. τειχοφυλακεῖν, έω, F. ήσω, P. τετειχοφυλάκηκα. || Excubare animo. *Veiller, être vigilant.* γρηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐγρηγόρηκα. * ἀγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγρύπνηκα.

EXCUDO, is, di, ſum, ere. *Graver ſur un métal.* ἐκκολάπτω, F. ψω, P. ἐκκεκόλαφα. acc. *Forger en airain ou cuivre.* χαλκεύω, F. σω, P. κεχάλκευκα. aor. 1. ἐχάλκευσα. acc. *Compoſer un livre, &c.* συγγράφω, F. ψω, P. συγγέγραφα. accuſ. *Tirer à force de coups.* ἐκτρίβω, F. ψω, P. ἐκτέτριφα. acc. *Imprimer.* ἐκτυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτετύπωκα. acc.

EXCULCO, as, avi, atum, are. *Jetter, chaſſer avec le pied.* ἀποθλίβω, vel ἐκθλίβω, F. ψω, P. ἐκτέθλιφα. acc. *Fouler aux pieds.* καταπατέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

EXCULPO, is, pſi, ptum, ere. *Tailler & graver.* διαχαράττω, F. άξω, P. διακεχάραχα. acc. * διαγλύφω, F. ψω, P. διαγέγλυφα. acc.

EXCULTUS, a, um. part. *Orné.* ἐπικοσμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Réparé.* ἐξεργασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Cultivé.* ἐκπονηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Exercé.* ἐξησκημένος, η, ον.

EXCURATUS, a, um. part. *Soigné.* ἐκπεφροντισμένος, vel ἐξηκριβωμένος, η, ον. *Fait ſoigneuſement.* ἐξειργασμένος, η, ον.

EXCURRO, is, rri, rſum, ere. *Courir hors.* ἐκθέω, F. θεύσομαι. (V. anom. in θέω.) * ἐκτρέχω. (V. anom. in τρέχω.) *Courir ſur.* ἐπιτρέχω. εἰς. acc. || Excurrere præſcriptum terminum. ἐκτρέχειν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτετρόχηκα.

EXCURSIO, onis. fœm. *Courſe qu'on fait de quelque lieu.* ἡ ἐκδρομὴ, vel καταδρομὴ, ῆς *Courſe ſur des terres, &c.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς. || Excurſio militum. ἡ λεηλασία, ας. || Excurſiones facere. λεηλατεῖν, έω, F. ήσω, P. λελεηλάτηκα. * ἐπιτρέχω. εἰς. acc.

EXCURSOR, oris. maſc. *Coureur.* ὁ ἐπιτρέχων, οντος. * ὁ ἐπιδραμὼν, όντος. *Qui pille.* ὁ λεηλάτης, ου.

EXCURSUS, a, um. part. *Parcouru.* ἐκδεδραμημένος, η, ον.

EXCURSUS, ûs. maſc. Vide EXCURSIO.

EXCUSABILIS, & e, is. *Excuſable.* ὁ καὶ ἡ εὐαπολόγητος, τὸ ον, ου. * τινὰ πρόφασιν ἔχων, ουσα, ον.

EXCUSANS, antis. part. *Qui excuſe.* παραιτούμενος, ένη, ενον. acc. || Excuſantia verba. *Excuſes.* αἱ προφάσεις, εων. *Défenſes.* αἱ ἀπολογίαι, ιῶν.

EXCUSATE. adv. *Avec excuſe.* προφάσεως ἕνεκα. * παραιτητῶς. * σὺν προφάσει.

EXCUSATIO, onis. fœm. *Excuſe.* ἡ παραίτησις, vel πρόφασις, vel σκῆψις, εως. *Défenſes.* ἡ ἀπολογία, ας. * τὸ ἀπολόγημα, ατος. || Uti Excuſatione aliquâ. ἀπολογίᾳ τινὶ χρῆσθαι. || Accipere Excuſationem. ἀποδέχεσθαι τὴν ἀπολογίαν. || Hanc judico optimam & juſtiſſimam Excuſationem. τοιαύτην ἀπολογίαν καλλίστην ἡγοῦμαι καὶ δικαιοτάτην. || Juſtam & veram Excuſationem nullam poteſt afferre. δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἀπολογίαν οὐδεμίαν ἔχει εἰπεῖν. || Excuſationem afferre pro aliquo. ἀπολογίαν λέγειν ὑπέρ τινος. || Hoc habet aliquid Excuſationis. τοῦτο ἀπολογίαν τινὰ ἔχει. || Idonea Excuſatio. πρόφασις εὔλογος. || Has Excuſationes affert. ταύτας προφάσεις λέγει. || Defendunt vitia Excuſatione adoleſcentiæ. τούτοις ἐστὶν ἡ πρόφασις τῆς πονηρίας, ἡ νεότης. || Hâc Excuſatione utuntur, quòd inviti fecerint. πρόφασιν, ſeu ἀπολογίαν λέγουσι, τὸ παρὰ προαίρεσιν ποιῆσαι. || Excuſationem ætatis affert. προτείνει τὴν ἡλικίαν. || Imperitiæ Excuſatione utitur. προφασίζεται τὴν ἀπειρίαν. || Alias atque alias ſubinde Excuſationes afferre. τὰς προφάσεις ἄλλοτε ἄλλας σκήπτεσθαι. || Ne hanc quidem eorum Excuſationem quiſquam admiſerit. οὐδ' ἂν τις ταύτην τὴν σκῆψιν εἰκότως αὐτῶν ἀποδέξαιτο. || Meræ ſunt Excuſationes iſta. σκῆψις ταῦτα καὶ πρόφασις. || Quæ idonea Excuſatio vobis ſupereſt? τίς ὑπολείπεται ὑμῖν σκῆψις ἁρμόττουσα; || Nulla eſt vobis Excuſatio, quò minùs hæc faciatis. οὐκ ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ὑμῖν, τοῦ μὴ δρᾶν ταῦτα. || Ecqua ulla Excuſatio & mediocris prætextus apparet, quo ea quæ perpetravit defendat? ποία πρόφασίς τις, καὶ μετρία σκῆψις φαίνεται τῶν πεπραγμένων αὐτῷ; || Excuſationem obtendere. προφασίζεσθαι πρόφασιν, καὶ ἀπολογίαν προβάλλεσθαι. || Nihil hoc ad Excuſationem prodeſſe poterit. οὐδὲν τοῦτο πρὸς ἀπολογίαν ἀρκεῖται δυνήσεται. || Hoc nullam Excuſationem admittit. τοῦτο οὐδεμίαν ἀπολογίαν ἐπιδέχεται. || Hoc factum Excuſatione caret. τὸ ταῦτα ποιῆσαι, πάσης ἀπολογίας ἐκτός ἐστι.

EXCUSATUS, a, um. part. *Excuſé.* παραιτηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Allegué pour excuſe.* προφασισθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXCUSO, as, avi, atum, are. *Excuſer.* παραιτέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. accuſ. uni. gen. alt. * σκήπτομαι, fut. med. ψομαι. acc. *Alléguer pour excuſe.* προφασίζω, F. ίσω, P. προπεφάσικα. acc. *Défendre.* ἀπολογέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. || Excuſare morbi causâ, vel Excuſare valetudinem. ἀῤῥωστεῖν προφασίζειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Excuſare alios. τοῖς ἄλλοις, ſeu ὑπὲρ τῶν ἄλλων συνηγορεῖν. * ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπολογεῖσθαι. || Juſtè aliquem Excuſare. δικαίαν ἀπολογίαν ὑπέρ τινος ποιεῖσθαι. || Turpe eſt alios hoc modo Excuſare, hâc excuſatione defendere. αἰσχρὸν τοιαύτας ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπολογίας ποιεῖσθαι. || Per alios ſe Excuſare. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι δι' ἑτέρων. || Morbum Excuſat: morbi excuſationem affert. προφασίζεται ἀῤῥωστεῖν. || Acerbæ occupationes nos Excuſant, excuſationem habent. τὸ πικρὸν τῶν ἀσχολιῶν, παραίτησιν φέρει.

EXCUSOR, oris. maſc. *Qui forge en airain ou cuivre.* ὁ χαλκεὺς, έως. * ὁ χαλκοτύπος, ου. *Qui grave ſur le metal.* ὁ χαλκογράφος, ου.

EXCUSSE. adv. *Avec ſecouſſe & violence.* ἐκτετιναγμένως. *Avec violence.* βιαίως.

EXCUSSORIUS, a, um. *Qui ſert à ſecouer.* ἐκτινακτικὸς, ἡ, όν.

EXCUSSUS, a, um. part. *Secoué.* ἐκτετιναγμένος, ένη, ένον. * ἀποσεσεισμένος, η, ον. Vide EXCUTIO.

EXCUSSUS, a, um. part. *Forgé, fait en forgeant ou frapant.* ἐκτυπωθεὶς, θεῖσα, θέν. Vide EXCUDO.

EXCUTIENDUS, a, um. *Qu'on doit ſecouer, ébranler.* ἐκτινακτέος, α, ον.

EXCUTIO, is, ſſi, ere. *Secouer.* ἐκτινάττω, F. ξω, P. ἐκτετίναχα. acc. *Emouvoir.* ἀποσείω, vel ἐκσείω, F. σείσω, P. ἐκσέσεικα. acc. *Ebranler, faire tomber.* ἐκκρούω, F. ούσω, P. ἐκκέκρουκα. acc. *Chaſſer.* ἀπωθέω,

ῶ, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) accuſ. ‖ Mentem Excutere. ἐξαμβλόω, F. ώσω, P. ἐξήμβλωκα. accuſ. perſ. ‖ Onus Excutere viſceribus. ἐκτιτρώσκειν, σκω, F. ώξω. (V. anom. in τιτρώσκω.) acc. ‖ Onus Excutere. ἀποφορτίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veternum torporem, quo torpes Excutere. τὸν κατέχοντά σε ὄκνον παρώσασθαι. ‖ Ignaviam Excutere. τὴν ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι. ‖ Mœrorem animi Excutere. τὴν ἀθυμίαν ἀποσείεσθαι. ‖ Hanc mihi moleſtiam Excuſſit. τὴν δυσθυμίαν ταύτην ἐμοὶ ἐξετίναξε. ‖ Somnum Excutere. ὕπνον ἀποσείεσθαι. ‖ Ei ſomnum Excuſſit. ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν ἐποίησεν αὐτόν. ‖ Somnum Excutit. τὸν ὕπνον ἀποτινάσσει. ‖ Onus Excutere. τὸ φορτίον ἀποσείεσθαι, vel κατατίθεσθαι. ‖ Eum Excuſſit equus. αὐτὸν ὁ ἵππος ἐξετραχήλισε, vel ἀπέκρουσε.

EXECO, as, ecui, ectum, are. *Couper, tailler.* ἐκτέμνω, F. τμήξω, vel τμήσω. (V. anom. in τέμνω.) acc. * ἐκκόπτω, F. ψω, P. ἐκκέκοφα. acc.

EXECTIO, onis. fœm. *L'action de couper.* ἡ ἐκτομὴ, vel ἐκκοπὴ, ῆς. * ἡ ἔκτμησις, εως.

EXECTUS, a, um. part. *Coupé.* ἀποτμηθεὶς, vel ἐκτμηθεὶς, vel ἐκκοπεὶς, (ἐντος) εῖσα, ἐν. * ἐκτετμημένος, η, ον.

EXECRABILIS, & e, is, & EXECRANDUS, a, um. *Exécrable.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, vel κατάρατος, τὸ ον, ου. *Déteſtable.* βδελυκτός, α, ον. *Maudit.* ὁ καὶ ἡ ἐξάγιστος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Execrabilis & Deo inviſus. κατάρατος καὶ θεῷ ἐχθρός. ‖ Execrabilis, & diris devotus. ἐξάγιστος καὶ ἀρᾷ ἐνεχόμενος, vel ἀρᾷ ἔνοχος.

EXECRATIO, onis. fœm. *Exécration.* ἡ κατάρα, ας.

EXECRATUS, a, um. part. *Maudit, déteſté.* βδελυχθεὶς, θεῖσα, θέν. * κατηραμένος, ένη, ένον.

EXECROR, aris, atus ſum, ari. *Déteſter, avoir en exécration.* ἐπαράομαι, vel καταράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. dat. ‖ Execrari aliquem. ἐπαρᾶσθαί τινι ἀράς. * καταρᾶσθαί τινι. * ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.

EXECUTIO, onis. fœm. *Exécution.* ἡ ἀπεργασία, vel κατεργασία, ας. *Achevement.* ἡ τελείωσις, εως. * ἡ ἀποπλήρωσις, εως.

EXECUTOR, oris. maſc. *Qui exécute.* ἀπεργαζόμενος, vel ἀπεργασάμενος, ου. acc. *Qui acheve.* ὁ ἀποπληρωτὴς, οῦ.

EXEDO, is, vel es, edi, eſum, ere. *Manger tout.* ἐξέδω, vel κατέδω. (V. anom. in ἔδω.) *Ronger, conſumer.* ἀποβρώσκω, F. ώσω. (V. anom. in βρώσκω.) acc.

EXEMPLAR, aris. neut. *Exemplaire.* τὸ παράδειγμα, ατος. *Original, patron.* τὸ ἀρχέτυπον, vel πρωτότυπον, ου. *Copie tirée ſur l'original.* τὸ ἀντίτυπον, ου. * τὸ ἀπόγραφον, ου. *Exemplaire d'un livre, copie.* τὸ ἀντίγραφον, ου. ‖ Virtutis ſe præbebat Exemplar. ὑπόδειγμα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. ‖ Exemplar aliquod ſibi proponere. παράδειγμά τι ἔχειν.

EXEMPLUM, i. neut. *Exemple,* τὸ παράδειγμα, ατος. *Montre, échantillon.* τὸ ὑπόδειγμα, ατος. *Copie.* τὸ ἀπόγραφον, ου. ‖ Exemplum in aliquo facere, vel in aliquem edere. τινὰ παραδειγματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. παραδεδειγμάτικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exempli loco aliis proponere aliquid. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καταστῆσαί τι. ‖ Volo meos mores civibus tanquam Exemplum proponere. βούλομαι παράδειγμα καταστῆσαι τὸν τρόπον τὸν ἐμαυτοῦ, τοῖς πολίταις. ‖ Tuâ juſtitiâ aliis Exemplo ſis. τὴν σαυτοῦ δικαιοσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστα. ‖ Aliquid in Exemplum afferre. παράδειγμα ποιεῖσθαί τι, vel ποιεῖν τι. ‖ Aliis hominibus Exemplum ſtatuere. τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις παράδειγμα ποιεῖν. ‖ Seipſum diſcipulis in Exemplum temperantiæ proponere. ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς περὶ τῆς σωφροσύνης παράδειγμα παρέχειν. ‖ Eorum domeſticum & elegans Exemplum habent. τούτων οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔχουσι παράδειγμα. ‖ Exempli causâ dicere aliquid. παραδείγματος ἕνεκα λέγειν τι. ‖ Exemplum omnibus notum. παράδειγμα πᾶσι γνώριμον. ‖ Exemplum literarum. τῶν γραμμάτων ἀντίγραφον. ‖ Exemplum in eo ſtatuere, ut alii modeſtiùs ſe gerant. παράδειγμα τοῦτο ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵν' ὦσι μετριώτεροι. ‖ Omnes aliorum Exemplis eruditi, cautiores in poſterum fiunt. πάντες τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. ‖ Aliis profuturum eſt hoc Exemplum. τοὺς ἄλλους τοῦτο παράδειγμα ὀνήσει. ‖ Exemplo aliis erit, ut ne tales leges inſtituant. παράδειγμα γενήσεται τοῖς ἄλλοις, μὴ τίθεσθαι τοιούτους νόμους. ‖ Eos hæc Exempla meliores reddent, metu ſimilium pœnarum. τούτους ἐκεῖνα παραδείγματα βελτίους ποιήσεται, φόβῳ τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν. (V. πάσχω. in anom.) ‖ Quæ nullo ſibi Exemplo ſumpſit. ἃ πρὸς οὐδὲν παράδειγμα ἑαυτῷ προείληφε. (V. λαμβάνω. in anom.) ‖ Exemplum in aliquo facere. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιεῖν τινα. ‖ Me ſibi tanquam idoneum Exemplum proponere. ἱκανὸν ἑαυτοῦ παράδειγμα ἐμὲ προσθήσασθαι. ‖ Hic in hujuſce virtutis Exemplum proponendus eſt. ἐκεῖνον χρὴ ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

EXEMPTILIS, & e, is. *Facile à ôter, qu'on peut ôter.* ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * περιαιρετός, τή, τόν. * εὐπεριαίρετος, η, ον.

EXEMPTIO, onis. fœm. *L'action d'ôter.* ἡ ἐξαίρεσις, vel ἀφαίρεσις, εως.

EXEMPTOR, oris. maſc. *Qui ôte.* ὁ ἐξαιρέτης, ου. *Qui tire les pierres de la carriere.* ὁ λιθουλκός, οῦ.

EXEMPTUS, a, um. part. *Oté.* ἐξαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐξῃρημένος, η, ον. *Excepté, retiré.* ἀφεθεὶς, (ἀφειμένος) εῖσα, ές.

EXENTERO, as, avi, atum, are. Vide EVISCERO.

EXEO, is, ivi, itum, ire. *Sortir hors.* ἔξειμι, vel ἐξέρχομαι, vel ἐκπορεύομαι. (V. anom. in εἶμι, ἔρχομαι, πορεύομαι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex Civitate Exire. ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχεσθαι. * ἐξιέναι τῆς πόλεως. ‖ Domo Exire. τῆς οἰκίας ἀπελθεῖν. ‖ E concione Exire. ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπέρχεσθαι. ‖ Clam Exierunt. σιωπῇ ἐξιόντες ᾤχοντο. ‖ Exire in aliquem locum. ἐξελθεῖν εἴς τινα τόπον. ‖ Animus Exit è corpore. τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ ἀπαλλάττεται. ‖ Exire è poteſtate, deſipere. ἑαυτοῦ ἔξω καθεστηκέναι, vel ἐξεστηκέναι. (Vide ἵστημι. in Gramm.) ‖ Exire ad cœlum. ἐξέρχεσθαι εἰς οὐρανόν.

EXEQUIÆ, arum. fœm. plur. *Funerailles.* τὰ

ἐναγίσματα, ων. * ὁ ἐναγισμὸς, ȣ. * ἡ τȣ̃ νεκρȣ̃ ἐκφορὰ, ᾶς, *vel* ἐκκομιδὴ, ῆς. || Exequias celebrare. ἐναγίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐνήγικα. acc. Vide FUNUS.

EXEQUIALIS, & e, is. *Des funerailles.* ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, καὶ τὸ ιον, ίȣ.

EXEQUOR, eris, cutus ſum, equi. *Exécuter, mettre en exécution.* ἀπεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *Achever ou parfaire.* ἀποπληρόω, F. ώσω, P. ἀποπεπλήρωκα. acc.* ἐπιτελέω, ῶ, F. έσω, V. ἐπιτετέλεκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mandata Exequi. τὰ κελευόμενα πράττειν. * τὸ προςαττόμενον ποιεῖν. || Juſſa Domini Exequi. τὰς ἐντολὰς τȣ̃ κυρίȣ εἰς ἔργον ἄγειν. || Dicta Exequi. τὸν λόγον εἰς ἔργον ἄγειν. || Inſtitutum perficere & Exequi. τὴν ἐγχείρησιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, καὶ εἰς ἔργον ἄγειν. || Quod dixerat, Executus eſt. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος αὐτȣ̃. || Exequi quod propono. διαπράττεσθαι ὃ προθυμȣ̃μαι. || Reipsâ aliquid Exequi. ἐπιτελεῖν τι τοῖς ἔργοις. || Munus ſuum Exequi. τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν. * τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν. || Verbis aliquid Exequi. διεξελθεῖν, *vel* διελθεῖν τι τῷ λόγῳ. Vide SEQUOR.

EXERCENDUS, a, um. part. *Qu'on doit exercer.* ἀσκητέος, *vel* γυμναστέος, α, ον.

EXERCENS, entis. part. *Qui exerce.* ἀσκέων, ῶν; έȣσα, ȣ̃σα; έον, ȣ̃ν. *Qui prend exercice.* ἀσκητικὸς, *vel* γυμναστικὸς, κὴ, κόν.

EXERCEO, es, cui, citum, ere. *Exercer.* ἀσκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤσκηκα. acc. * γυμνάζω, F. άσω, P. γεγύμνακα. acc. *Tourmenter.* καταтρύχω, F. ξω, P. κατατέτρυχα, *vel* κατατρυχόω, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Travailler.* ἐκπονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπόνηκα. acc. *Pratiquer, s'adonner à.* ἐπιτηδεύω, F. εύσω, P. ἐπιτήδευκα. acc. *Bien cultiver.* ἐξασκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήσκηκα. acc. || Exercere vocem. φωνασκεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφωνάσκηκα. || Exercere crudelitatem in, &c. τῇ ὠμότητι χρῆσθαι. πρὸς. acc. perſ. (V. anom. in χράομαι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corpus Exercere laboribus. ἀσκεῖν τὸ σῶμα τοῖς πόνοις. || Ambulando corpus Exercet. τὸ σῶμα περιπατῶν ἀσκεῖ. || Exercere ſe contra adverſarios. ἀσκεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τȣ̀ς ἀνταγωνιστάς. || Exercere ſe ad bellum. ἀσκεῖν ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον, *vel* εἰς πόλεμον. || Exercere milites in rebus bellicis. ἀσκεῖν τȣ̀ς στρατιώτας τὰ πολεμικά. || Exercere aliquem ad bellicas artes. ἀσκεῖν τινα, ὅπως τοῖς πολεμικοῖς τέχναις δεῖ χρῆσθαι. || Exercere ad pugnam. εἰς μάχην, *vel* εἰς ἀγῶνα προασκεῖν. || Exercere ſe laboribus voluntariis. γυμνάζειν ἑαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις. || Corpus & animum Exercere. γυμνάζειν τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχήν. || Exercere pueros ad laborem. γυμνάζειν τȣ̀ς παῖδας πονεῖν. || Corpus Exercendum eſt laboribus. τὸ σῶμα γυμναστέον σὺν τοῖς πόνοις. || Uſu rerum Exerceri. γυμνασθῆναι περὶ τὰς χρήσεις. || Corpora curſibus Exercere. τὰ σώματα δρόμοις διαπονεῖν. || Exercere facultatem oratoriam. ἀσκεῖν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. || Exercere pietatem erga Deum, & juſtitiam erga homines. ἀσκεῖν εὐσέβειαν περὶ μὲν θεὸν, δικαιοσύνην δὲ περὶ τȣ̀ς ἀνθρώπȣς. || Rhetoricam Exercere. ῥητορικὴν ἐργάζεσθαι. || Artem Exercere. ἀσκεῖν τὴν τέχνην. || Memoria minuitur, niſi Exerceas. μνήμην ἐλαττȣ̃σθαι συμβαίνει, εἰ μὴ ταύτην ἀσκεῖς. || Exercere crudelitatem in aliquem. τῇ ὠμότητι πρός τινα χρῆσθαι. || Iram Exercere in aliquem. ὀργίλως ἔχειν τινὶ, *vel* πρός τινα. || Tantam in eum crudelitatem Exercent. ȣ̃τω χαλεπȣ̀ς αὐτȣ̀ν παρέχȣσι πρὸς ἐκεῖνον.

EXERCITATIO, onis. fœm. *Uſage, exercice, l'action de s'exercer.* ἡ ἄσκησις, εως. * ἡ γυμνασία, ας. *Exercice à quoi l'on s'exerce.* τὸ ἄσκημα, ατος. * τὸ γύμνασμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exercitationis causâ. ἑαυτὸν τȣ̃ γυμνάσασθαι χάριν. || Exercitationes quæ ad ſanitatem conferunt. γυμνασίαι αἱ πρὸς ὑγίειαν συμφέρȣσαι. || Athletarum Exercitationes. τὰ γυμνάσματα τῶν ἀθλητῶν. || Exercitationis tuæ plurimi teſtes fuerunt. τῆς ἀσκήσεως τῆς σῆς πλεῖστοι γεγένηνται μάρτυρες. || Hæ ſunt ingenii Exercitationes. ταῦτά ἐστιν τῆς ἀγχινοίας ἀσκήματα. || Exercitationes virtutum. αἱ ἀσκήσεις τῶν ἀρετῶν. || Corpora Exercitationum defatigatione ingraveſcunt. τὰ σώματα γυμνασιῶν καμάτοις βαρύνεται. || Quomodo bellicis artibus utendum eſt, Exercitatione diſcendum eſt. ὅπως ταῖς πολεμικαῖς τέχναις δεῖ χρῆσθαι, ἀσκητέον. || Exercitatione habilis factus, *vel* uſu exercitatus ad rem militarem. τὰς ἕξεις γεγυμνασμένος πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις. Vide EXPERTUS.

EXERCITATOR, oris. maſc. *Qui exerce.* ὁ ἀσκητὴς, *vel* γυμναστὴς, ȣ̃.

EXERCITATRIX, icis. fœm. *Celle qui exerce.* ἡ ἀσκητὶς, ίδος. * ἡ ἀσκήτρια, ας. *Qui traite des exercices du corps.* ἡ γυμναστικὴ, ῆς.

EXERCITATUS, a, um. part. *Exercé.* ἠσκημένος, *vel* γεγυμνασμένος, η, ον. * ἀσκητὸς, τὴ, τόν. *Uſité, accoutumé.* ὁ καὶ ἡ συνήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. dat. || Exercitatus in omni genere armorum. ὁ καὶ ἡ πάμμαχος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad certamen Exercitatus. εἰς ἀγῶνα ἀσκηθείς. || In rebus bellicis Exercitatus. ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀσκηθεὶς, *vel* ἀσκηθεὶς τὰ πολεμικά. || In armis Exercitatus. γεγυμνασμένος ἐν ὅπλοις. || In iis Exercitatior nobis eſt. εἰς ταῦτα ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται. || Uſu rerum Exercitatus. γυμνασθεὶς περὶ τὰς χρήσεις. * περὶ τὰς ἐμπειρίας γεγυμνασμένος. || In dicendo Exercitatus. περὶ τὸ λέγειν γεγυμνασμένος.

EXERCITIUM, ii. neut. *Exercice.* τὸ ἄσκημα, ατος. * ἡ ἄσκησις, εως.

EXERCITOR, oris. maſc. *Qui exerce.* ὁ ἀσκητὴς, ȣ̃. * ὁ γυμναστὴς, ȣ̃. *Maître d'un navire marchand.* ὁ ἔμπορος, ȣ.

EXERCITORIUS, a, um. *D'exercice.* γυμναστικὸς, *vel* ἀσκητικὸς, ὴ, όν. *D'un maître de navire.* ἐμπορικὸς, ὴ, όν.

EXERCITUS, a, um. part. *Exercé.* γεγυμνασμένος, *vel* ἐξησκημένος, η, ον. *Qui a exercé.* ἐκπεπονηκὼς, *vel* ἠσκηκὼς, (ότος) κυῖα, κόν. *Fatigué, travaillé.* καταπονηθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXERCITUS, ûs. maſc. *Une armée.* ἡ στρατιὰ, ᾶς. * τὸ στράτευμα, ατος. * ὁ στρατὸς, ȣ̃. || Exercitum ducere. *Conduire une armée.* στρατηγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐστρατήγηκα. * στρατηλατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐστρατηλάτηκα. || In aliquem locum Exercitum transportare, *vel* transferre. *Mener ſon armée en quelque lieu.* στρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐστράτευκα εἰς, *vel* ἐπὶ. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exercitum inſtruere. τὴν ϛρατιὰν παρατάτ]ειν. || Colligere Exercitum. ϛρατιὰν συλλέγειν. * τὰς δυνάμεις συλλέγεσθαι. * τοὺς ϛρατιώτας συνάγειν. * ϛρατιώτας παρασκευάζεσθαι. || Magnum Exercitum colligere. ϛρατιὰν πολλὴν ἀθροίζειν. || In Siciliam Exercitum duxit. εἰς Σικελίαν ἐϛρατήγησε. || Equeſtris Exercitus. ἱππικὴ δύναμις. || Pedeſtris Exercitus. πεζικὴ δύναμις. *ϛρατιὰ πεζή. || Exercitum ducere. ϛρατιὰν ἄγειν. || Duco totum Exercitum, quem ipſe collegit. ἄγω ϛρατιὰν πᾶσαν, ἣν αὐτὸς συνείλεκ]αι. || Ducebat Exercitum. τῆς ϛρατείας ἡγεῖτο. || Ducens magnum Exercitum ad Trojam. πολλὴν ϛρατιὰν ἀγαγὼν ἐπὶ Τροίαν, vel εἰς Τροίαν.

EXERO, is, erui, ertum, ere. *Tirer, ou mettre hors.* ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. * ἐξέλκω, F. ξω, P. ἐξεῖλχα. acc. || Caput Exerere. *Découvrir, montrer la tête.* ἀνακύπ]ω, F. ψω, P. ἀνακέκυφα. (ſine caſu.) || Exerere gladium, vel enſem. *Tirer ſon épée hors du fourreau.* ξιφελκεῖν, ἕλκω, F. ξω, P. εἵλκυκα. || Exerere vires. *S'efforcer de tout ſon pouvoir.* πᾶσαν δύναμιν εἰσφέρεσθαι. (V. anom. in φέρω.)

EXERTO, as, are. *Tirer, & mettre hors ſouvent.* πολλάκις ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc.

EXERTUS, a, um. *Sorti, & mis hors.* ἐξῃρημένος, η, ον. * ἐξαρθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui paroît dehors.* προφαίνων, ουσα, ον. || Exerti dentes. Vide DENS.

EXESOR, oris. maſc. *Qui mange, qui ronge.* ὁ καταβιβρώσκων, οντος. acc.

EXESUS, a, um. part. *Mangé, rongé.* κατεδηδοσμένος, η, ον. * καταβρωθεὶς, εῖσα, έν.

EXHÆREDATIO, onis. fœm. *Privation de l'hérédité.* ἡ ἀποκλήρωσις, εως.

EXHÆREDO, as, avi, atum, are. *Deshériter.* ἀποκληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποκεκλήρωκα. acc.

EXHÆRES, edis. maſc. & fœm. *Deshérité.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκληρος, καὶ τὸ ον, ου. gen. rei.

EXHALATIO, onis. fœm. *Exhalaiſon.* ἡ ἀναθυμίασις, εως. * τὸ ἀναθυμίαμα, ατος. *Vapeur.* ὁ ἀτμὸς, οῦ. *Haleine.* ἡ ἐκπνοὴ, ῆς. *Odeur, ſenteur.* ἡ ἀποφορὰ, ᾶς. *Exhalaiſon de la terre.* ἡ ἀναφορὰ, ᾶς.

EXHALO, as, avi, atum, are. *Exhaler, jetter un eſprit ou fumée.* ἀναθυμιάω, ῶ, F. άσω, P. ἀνατεθυμίακα. * ἀναθυμιάζω, F. άσω, P. ἀνατεθυμίακα. *Jetter une exhalaiſon ou vapeur.* ἀάζω, F. άσω, P. ἤακα. *Parlant de la terre, ou des eaux,* ἀναφέρω. (Vide anom. in φέρω.) acc. *Jetter quelque odeur.* ἀποπνέω. gen. *Expirer.* ἐκπνέω, F. εύσω. (V. anom. in πνέω.) accuſ.

EXHAURIO, is, ſi, ſtum, ire. *Epuiſer.* ἀπαντλέω, vel ἐξαντλέω, ῶ, F. ήσω. P. ἐξήντληκα. acc. * ἐξαρύω, F. ύσω, P. ἐξήρυκα. acc. *Vuider.* ἐκκενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκκεκένωκα. acc. *Avaler tout.* καταπίνω, F. πώσω. (V. anom. in πίνω.) acc. || Alicujus domum Exhaurire. τὴν οἰκίαν τινὸς κατεσθίεσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. || Exhaurire bonis civitatem. τὴν πόλιν κατακοφθορεῖν, έω, F. ήσω, P. καταχρηματοφθόρηκα. || Exhauriri. *Etre épuiſé de forces,* τρίβεσθαι, τρίβομαι, futur paſſ. τριφθήσομαι. * ἐξασθενέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξησθένηκα. || Exhauriri fœnore. καταοκίζεσθαι, ίζομαι, fut paſſ. ισθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatem Exhaurire. τὴν πόλιν ἀνάϛατον ποιεῖν, vel ἀοίκητον ποιεῖν. || Labores Exhaurire. τοὺς πόνους ἐξαντλεῖν. || Exhaurire pericula. κινδύνους ἐξανύειν. || Pharetram telis Exhaurire. βέλεσιν ἐκκενοῦν τὴν φαρέτραν.

EXHAUSTUM, i. neut. *Epuiſement.* τὸ ἐξηντλημένον, ου.

EXHAUSTUS, a, um. *Epuiſé.* ἐξηντλημένος, vel ἐξηρυμένος, ένη, ένον. *Vuidé.* ἐκκενωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Exhauſti labores. οἱ ἐκπεπονημένοι πόνοι. * οἱ ἐξηντλημένοι πόνοι, ων. || Exhauſta pericula. οἱ ἐξηνυσμένοι κίνδυνοι. || Multo ſudore Exhauſtus. διαπεφορημένος, ένη, ένον. || Telis Exhauſtus. ἐκτοξευθεὶς, εῖσα, έν. || Exhauſtus viribus. ἐκασθενέων, ῶν, οῦσα, οῦν. * ὁ καὶ ἡ πανασθενὴς, τὸ ές, έος, οῦς.

EXHEDRA, æ. fœm. *Un lieu où il y a des ſiéges, un Chapitre de Religieux.* ἡ ἐξέδρα, ας.

EXHERBO, as, avi, atum, are. *Arracher, & ôter les herbes de quelque lieu.* ἐκβοτανίζω, F. ίσω, P. ἐκβεβοτάνικα. acc.

EXHIBEO, es, bui, bitum, ere. *Repréſenter.* παρίϛημι, F. ϛήσω, P. παρέϛακα. (V. ἵϛημι.) acc. *Bailler, fournir.* παρέχω, F. ἕξω. (V. anom. in ἔχω.) acc. *Préſenter.* προφέρω, fut. οίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. *Montrer.* ἐκφαίνω, vel ἀποφαίνω, F. ανῶ, P. ἀποπέφαγκα. acc. || Exhibere honorem. Vide HONORO. || Obſequium alicui Exhibere. πρός τινα σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. || Specimen Exhibere. ἐπιδεικνύναι. (V. anom. in δείκνυμι.) acc.

EXHIBITIO, onis. fœm. *Repréſentation.* ἡ παράϛασις, εως. * ἡ ἀπόδειξις, εως.

EXHILARATUS, a, um. *Réjoui.* ἱλαρωθεὶς, εῖσα, έν. *Récréé.* εὐφρανθεὶς, εῖσα, έν.

EXHILARO, as, avi, atum, are. *Réjouïr.* ἱλαρόω, F. ώσω, P. ἱλάρωκα. * φαιδρόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφαίδρωκα. accuſ. * ἱλαρύνω, vel φαιδρύνω, F. υνῶ, P. πεφαίδρυγκα. acc. *Récréer.* εὐφραίνω, F. ανῶ, P. εὔφραγκα. acc.

EXHORREO, es, & EXHORRESCO, is, rui, ere. *Avoir une grande frayeur, qui fait hériſſer le poil, & cauſe des friſſons.* φρίτ]ω, F. ξω, P. πέφριχα. *Craindre fort.* ἐκφοβέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. accuſ.

EXHORTATIO, onis. fœm. *Exhortation,* ἡ προτροπὴ, ῆς. * ἡ παράκλησις, εως. * ἡ παρακέλευσις, εως.

EXHORTATUS, a, um. part. *Qui a exhorté.* παρακαλεσάμενος, η, ον. acc. *Qui a été exhorté.* παρακληθεὶς, εῖσα, έν.

EXHORTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Exhorter.* προτρέπω, F. ψω, P. προτέτρεφα. acc. * παρακαλέω, ῶ, F. καλέσω, P. κέκληκα. acc. * παρακελεύομαι, fut. med. κελεύσομαι. *Exciter.* παροτρύνω, F. υνῶ, P. παρώτρυγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exhortari aliquem ad philoſophiam. παραινεῖν τινι φιλοσοφεῖν. || Exhortari ad virtutem. παρακαλεῖν τινα πρὸς ἀρετήν. || Exhortari aliquem ut pius ſit. παρακαλεῖν τινα εὐσεβεῖν. || Ad juſtitiam Exhortari. προτρέπειν εἰς δικαιοσύνην, vel ἐπὶ δικαιοσύνην. || Te ad virtutem Exhortatur. προτρέπει σε πρὸς ἀρετήν. || Exhortari aliquem ut officio fungatur. προτρέπειν τινὰ, τὸ δέον ποιεῖν. || Studioſiſſimè ad ſapientiam Exhortari. μετὰ πλείϛης σπουδῆς ἐπὶ τὴν σοφίαν προτρέπειν. || Exhortor te

ut dicas. παρακελεύομαί σοι λέγειν. || Ad ea te Exhortor. παρακελεύομαί σοι ταῦτα. || Quantum poſſum Exhortor te, ne hæc negligas. ὡς δύναμαι παρακελεύομαί σοι, μὴ καταμελῆσαι τούτων. || Exhortari alios ad honeſta facta. παρορμᾶν ἄλλους ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα. || Exhortari ad temperantiam. παρορμᾶν εἰς, vel πρὸς τὴν σωφροσύνην. || Exhortari aliquem, ut abeat. παρορμᾶν τινὰ ἐξελθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom. || Cives Exhortari in hoſtem. τοὺς πολίτας παροξύνειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. * τοὺς πολίτας παροτρύνειν κατὰ τῶν πολεμίων.

EXIBILO, as, avi, atum, are. *Rejetter en ſifflant.* ἐκσυρίττω, F. ξω, P. ἐκσεσύριχα. acc. *Siffler contre.* καταςυρίττω, F. ξω, P. καταςεσύριχα. gen.

EXICCATUS, a, um. part. *Deſſeché.* ἀφαυανθεὶς, vel ἐκξηρανθεὶς, εῖσα, έν. *Tout ſec.* ὁ καὶ ἡ ὑπέξηρος, καὶ τὸ ον, ου.

EXICCO, as, avi, atum, are. *Deſſecher.* αὐαίνω, vel ἀφαυαίνω, F. ανῶ, P. ἀφηύαγκα. acc. * ἀποξηραίνω, F. ανῶ, P. ἀπεξήραγκα. acc. *Oter l'humeur.* ἐξικμάζω, F. άσω, P. ἐξίκμακα. acc.

EXIGO, is, egi, actum, ere. *Faire payer, ou bailler.* εἰσπράττω, F. ξω, P. εἰσπέπραχα. acc. uni. & acc. alt. *Exiger, & demander.* ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα. accuſ. rei. & gen. perſ. cum ἀπό. *Chaſſer hors.* ἐξάγω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Repouſſer.* ἐξωθέω, vel ἐξώθω, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) accuſ. *S'enquerir, ou rechercher avec ſoin.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Paſſer, (parlant du tems.)* διάγω, F. ξω, P. διῆχα. acc. *Achever.* ἐπιτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπιτετέλεκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniam Exigere ab aliquo. χρήματα παρά τινος ἀπαιτεῖν. || Mercedem Exigere. τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖν. || Pecuniam à debitore Exigere. τὸ χρέος ἀπαιτεῖν τὸν ὀφειλέτην. * τὰ ὀφειλόμενα τὸν ὀφειλέτην εἰσπράττειν, ſeu εἰσπράττεσθαι. || Gratiam Exigere. τὴν χάριν ἀπαιτεῖν. || Ex civitate Exigere. τῆς πόλεως ἐκβάλλειν, vel ἐξείργειν. Vide EXPELLO. || Vitam in ſylvis Exigere. τὸν βίον ἐν ταῖς ὕλαις διεξάγειν, vel διάγειν, vel διατελεῖν. || Opus aliquod Exigere. ἔργον τι ἐπιτελεῖν, vel ἐξανύειν, vel διανύειν.

EXIGUE. adv. *Petitement.* μικρόν. * εἰς μικρόν. *En peu de mots.* μικρολόγως. *Chichement.* φειδωλῶς. * φειδομένως.

EXIGUITAS, atis. fœm. *Petiteſſe.* ἡ μικρότης, ητος. *Petit nombre.* ἡ ὀλιγότης, ητος. *Un petit, un peu.* τὸ ὀλίγον, ου.

EXIGUO poſt. ὀλίγον ὕστερον.

EXIGUUS, a, um. *Petit.* μικρὸς, vel σμικρὸς, ὰ, ὸν. *Court, bref.* βραχὺς, (έος) εῖα, ύ.

EXILIO, is, lui, livi, & lii, ultum, ire. *Sauter hors, ſortir.* ἀποπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποπεπήδηκα. gen. * ἐκθορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτεθόρηκα. gen. *Treſſaillir.* ἐξάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι.

EXILIOR, & hoc ius, oris. *Plus grêle, ou délié.* λεπτότερος, έρα, ερον. Vide EXILIS.

EXILIS, & e, is. *Grêle, délié, mince.* λεπτὸς, τὴ, τόν. *Maigre.* ἰσχνὸς, νὴ, νόν. *Qui s'évanouit auſſi-tôt.* ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, καὶ τὸ λον, ου. *Obſcur, incertain.* ἀμυδρὸς, ρὰ, ρόν. || Exili voce prædirus. ὁ καὶ ἡ ἰσχνόφωνος, vel λεπτόφωνος, ου.

EXILITAS, atis. fœm. *Petiteſſe.* ἡ λεπτότης, ητος. * ἡ ἰσχνότης, ητος. || Exilitas in dicendo. ἡ μικρολογία, ίας. || Vocis Exilitas. ἡ ἰσχνοφωνία, vel λεπτοφωνία, ίας.

EXILITER. adv. *Petitement.* μικρόν. *D'une façon maigre.* λεπτῶς. * ἰσχνῶς. *En s'évanouiſſant.* ἐξιτήλως. *Obſcurément.* ἀμυδρῶς. || Exiliter de rebus diſputare. *Diſputer des choſes par le menu, ou d'un ſtyle maigre & ſec.* λεπτολογεῖν, vel σμικρολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐσμικρολόγηκα.

EXILIUM, ii. neut. *Exil.* ἡ φυγὴ, ῆς. * ἡ φυγαδεία, ας. *Banniſſement.* ἡ ἐξορία, ας. * ὁ ἐξορισμὸς, οῦ. || Exilium perpetuum. ἡ ἀειφυγία, ίας. || Exilio afficere, vel in Exilium agere. φυγαδεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεφυγάδευκα. accuſ. || Exilii causâ ſolum vertere. μεταναστεύειν, εύω, F. εύσω, P. μετανέστευκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Condemnare aliquem ad Exilium. καταγινώσκειν τινὸς τὴν φυγήν. || Mulctari Exilio. ζημιοῦσθαι φυγῇ. || In perpetuum Exilium ire. φεύγειν ἀειφυγίαν. || Subire Exilium. ὑπάγειν φυγήν. || In Exilium pellere. ἐκβάλλειν ἐκ πόλεως. * ἐκ πόλεως φυγαδεύειν. || Pulſus eſt in Exilium ex Spartâ. φυγὰς ἀπηλάθη τῆς Σπάρτης. || Apud exteros in Exilium ire. παρ' ἑτέροις μετοικεῖν. || In Exilium aliquem agere. φυγάδα, vel φεύγοντα ποιεῖν τινα. * ἄπολιν ποιεῖν τινα. * ἀποδημητικὴν ποιεῖν τὴν παράστασίν τινος. * ἀποδημητικὸν ποιεῖσθαί τινα. || In Exilium mittere. πρὸς τὴν ὑπερορίαν μεθιστάναι. * εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπέμπειν. || Exilio aliquem afficere. φυγὴν καταγνῶναί τινος. (V. γινώσκω. in anom.) || In Exilium procul amandare. πέραν ὅρων ἐξελαύνειν. || Civitate in Exilium pellere. τῆς πόλεως ὑπερορίζειν. || Quos in Exilium è civitate exegit. οὓς ὑπερορίους τῆς πόλεως ἤλασε. (V. ἐλαύνω. in anom.) || Qui in perpetuo Exilio ſunt. οἱ ἐξορίαν ἀΐδιον ἔχοντες. || In Exilium projicere. φυγάδα καὶ ἄπολιν ποιεῖν. || Alicui Exilium imperare. ἐξορίαις παραδοῦναί τινα. || In Exilium ire. ἐξόριστον γίγνεσθαι.

EXIMIE. adv. *Excellemment.* ἐξαιρέτως. * ὑπερφυῶς. *Par excellence.* καθ' ὑπεροχήν. *Fort, beaucoup.* πάνυ. * λίαν. * σφόδρα. || Eximiè diligere. ὑπερφιλεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπερπεφίληκα. acc. * φιλοστοργεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοστόργηκα. acc.

EXIMIUS, a, um. *Excepté & ſéparé des autres.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, vel ἔκκριτος, καὶ τὸ ον, ου. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος, vel ἔξοχος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὑπερφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

EXIMO, is, emi, emptum, ere. *Retirer, ôter.* ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) accuſ. vel med. ἐξαιρέομαι. accuſ. *Excepter.* ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. * ἐκκρίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκρικα. acc. *Racheter, délivrer.* ἐξαιτέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Aliquem Eximere ex ærariis. ἐκ τοῦ ταμιείου, ſeu ἐξ ἀκροπόλεώς τινα ἐξαλείφειν, F. ψω, P. ἐξήλειφα. || Servitio Eximere. τῆς δουλείας ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. accuſ.

EXIN, & EXINDE. adv. *Après, puis, enſuite.* ἐντεῦθεν. * εἶτα. * ἐφεξῆς. * ἑξῆς. * ἔπειτα.

EXINANIO, is, ivi, itum, ire. *Vuider, ne rien laiſſer.* ἀποκενόω, vel ἐκκενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκκεκένωκα. acc.

EXINANITIO, onis. fœm. *Evacuation, vuidange.* ἡ ἐκκένωσις, εως.

EXINSPERATO. adverb. *Contre notre eſpérance.* παρ' ἐλπίδα. * ἐξ ἀπροσδοκήτου.

EXISTIMATIO, onis. fœm. *Opinion.* ἡ ὑπόληψις, vel οἴησις, εως. *Eſtime, réputation.* ἡ δόξα, ης. *Bonne réputation.* ἡ εὐδοξία, ας. ‖ Arrogans Exiſtimatio ſui. ἡ ἔπαρσις, εως. ‖ In Exiſtimatione eſſe. δόξαν ἔχειν. ‖ Qui, quæ, quod eſt ſine Exiſtimatione. ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Exiſtimatione eſſe apud omnes. παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμεῖν. * παρὰ πάντων καλῶς ἀκούειν. ‖ Magnam Exiſtimationem conſequi. μεγίστην δόξαν λαβεῖν, ſeu λαμβάνειν. ‖ Majorem Exiſtimationem conſecutus. μείζω δόξαν εἰληφώς. ‖ Exiſtimationem comparare. εὐκλείας τυγχάνειν. (V. τυγχάνω. in anom.) ‖ Exiſtimatione virtutis florere. ἐκ τῆς ἀρετῆς, vel διὰ τῆς ἀρετῆς εὐδοκιμεῖν. ‖ Magnam ex eo ſibi collegit Exiſtimationem. μεγάλην ἐκ τούτου δόξαν ἔλαβε. (V. λαμβάνω. in anom.)

EXISTIMATOR, oris. maſc. *Qui juge, qui dit ſon opinion.* ὁ δοξαστής, οῦ. *Qui juge & eſtime du prix des choſes.* ὁ κριτής, οῦ.

EXISTIMATUS, a, um. *Eſtimé, cru, jugé.* νομιζόμενος, ένη, ενον. *Priſé, eſtimé.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

EXISTIMO, as, avi, atum, are. *Eſtimer, croire, juger, penſer.* νομίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. * οἴομαι, οἶμαι, fut. οἰήσομαι. (Vide anom.) acc. * δοκέω, ῶ, F. ήσω, vel δόξω. (V. anom.) acc. cum infin. *Juger de quelque choſe.* δοξάζω, F. άσω, P. ακα. acc. * ἀνακρίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Id fieri poſſe Exiſtimo. τοῦτο δυνατὸν νομίζω. * τοῦτο δυνατὸν δοκεῖ μοι εἶναι. ‖ Bene de aliquo Exiſtimare. δόξαν ἀγαθὴν ἔχειν περί τινος. ‖ Rectè Exiſtimare de aliquo. κρίσιν δικαίαν ποιεῖσθαι περί τινος. ‖ De rebus ex eventu Exiſtimare. τὰ πράγματα πρὸς τὸ ἐκβὰν κρίνειν, id eſt, Res per hoc quod Evenit judicare. (V. βαίνω. aor. 2. part. βὰς, βάντος.) ‖ Verè de aliquâ re Exiſtimare. δόξαν ἀληθῆ περί τινος ἔχειν. ‖ Sic ego Exiſtimo. γνώμην ταύτην ἔχω. * οὕτως ἔχω γνώμης. ‖ Aliter atque tu Exiſtimo. οὐ τὴν αὐτὴν σαυτῷ γνώμην ἔχω. * οὐ τῆς αὐτῆς σοι γνώμης εἰμί. ‖ Se jam viciſſe Exiſtimat. οὕτως ἔχει τὴν γνώμην, ὡς ἤδη κεκρατηκώς. ‖ Poſtquàm verò Exiſtimant ſe tutò facere poſſe quodcumque voluerint. ἐπειδὰν δὲ νομίζωσιν ἑαυτοῖς ἄδειαν εἶναι ποιεῖν ὅτι ἂν βουλήθωσι. ‖ Id in probro Exiſtimat. τοῦτο ἐν αἰσχύνης μέρει τίθεται, vel τίθησι. ‖ Id turpe Exiſtimat. τοῦτο ἐν αἰσχύνῃ, vel αἰσχρῷ τίθησι. ‖ Hæc honeſta Exiſtimat. ἐκεῖνα ἐν καλοῖς τίθησι. ‖ Magnum ſibi beneficium collatum Exiſtimat. τοῦτο ἐν μεγίστης εὐεργεσίας μέρει ποιεῖται.

EXISTIMOR, aris. paſſ. *Etre eſtimé.* εὐδοκιμέω, F. ήσω, P. εὐδόκηκα. * δοξάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. ‖ Prudens Exiſtimatur. συνετὸς ἀκούει. ‖ Sapiens ab omnibus Exiſtimatur. σόφος παρὰ πάντων ἀκούει. * διὰ τῆς σοφίας παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖ. * σοφὸς ἅπασι δοκεῖ εἶναι. * σοφοῦ δόξαν παρὰ πᾶσιν ἔχει. ‖ Amicus hic quidem Exiſtimandus eſt. τοῦτον μὲν φίλον ἡγητέον. ‖ Non Exiſtimandum eſt, Regem & ſubditos iiſdem rebus delectari. μὴ οἰητέον, τοῖς αὐτοῖς τὸν Βασιλέα χαίρειν, καὶ τοὺς ἀρχομένους.

EXISTO, is, titi, ere. *Etre.* ὑπάρχω, F. ξω, P. ὑπῆρχα. *Se montrer, paroître.* ἐκφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *S'élever.* ἀνέχω, F. ἕξω. (Vide in anom. ἔχω.) *Venir, ou être ſur la ſurface.* ἐπιπολάζω, F. άσω, P. ἐπιπεπόλακα. * ἐπιγίγνομαι, fut. med. γενήσομαι. (Vide anom. in γίνομαι.) ‖ Exiſtere in armis. σκευάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσκεύακα.

EXITIABILIS, & EXITIALIS, & e, is. *Pernicieux.* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, καὶ τὸ ιον, ίου. * ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Mortel.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

EXITIOSUS, a, um. Vide EXITIABILIS. *Fort pernicieux.* ὁ καὶ ἡ πανωλέθριος, καὶ τὸ ιον, ίου. * ὁ καὶ ἡ πανώλης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

EXITIUM, ii. neut. *Ruine entiere, grande perte.* ὁ ὄλεθρος, ου. * ἡ ἐξώλεια, ας. *Peſte & ruine.* ἡ φθορὰ, ᾶς. ‖ Exitio dare. διαφθείρειν, είρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. * ἀποφθίειν, ίω, F. ίσω, P. ἀπέφθικα. acc. * καθαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exitium alicui imprecari. ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαί τινι. ‖ Exitium alicui afferre. ἐξώλη ποιεῖν τινα. ‖ Ut eis Exitium afferant. ὥστε τούτους ἐξώλεις ποιῆσαι. ‖ Urbem Exitio dare. τὴν πόλιν ἄρδην, ſeu παντελῶς ἀπολλύειν. ‖ Ipſi urbes noſtras Exitio dedimus. τὰς ἡμετέρας αὐτῶν πόλεις ἀπολωλέκαμεν. ‖ Aliquid Exitio dare. ὀλέθρῳ παραδιδόναι τι.

EXITUS, ûs. maſc. Cic. *L'iſſue.* ἡ ἀπόβασις, vel ἔκβασις, εως. * τὸ συμβὰν, άντος. *La fin.* τὸ τέλος, εος, ους. *Sortie.* ἡ ἔξοδος, ου. * ἡ ἐξέλευσις, εως. *La mort.* ἡ τελευτὴ, ῆς. * ἡ τοῦ βίου διέξοδος, ου. ‖ Exitum non habens. ὁ καὶ ἡ ἀπέραντος, καὶ τὸ τον. ‖ Ad Exitum. πρὸς τὸ τέλος. * τέλος δέ. * τελευταῖον. V. EVENTUS.

EXJURO, as, are. Vide EJURO.

EXLEX, egis. omn. gen. *Qui n'a point de loi.* ὁ καὶ ἡ ἄνομος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui vit ſans loi, déreglé.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, vel ἔκνομος, καὶ τὸ μον, ου.

EXOBSECRO, as, avi, atum, are. *Supplier affectueuſement.* ἐκλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελιπάρηκα. acc.

EXOCULO, as, avi, atum, are. *Oter les yeux.* ἐξομματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξωμμάτωκα. acc.

EXODIUM, ii. neut. *La ſortie, la fin, l'adieu.* τὸ ἐξόδιον, ίου.

EXOLESCO, is, lui, & levi, itum, ere. *Se paſſer.* ἐπακμάζω, vel παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα. *Vieillir, n'être plus en uſage.* ἀπαρχαιόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

EXOLETUS, a, um. *Qui s'eſt évanoui.* ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui s'eſt paſſé.* διεῤῥυηκώς, vel παρηκμακὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Aboli.* ἀμαυρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui n'eſt plus en uſage.* ἀπαρχαιωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Trop vieux.* ὁ καὶ ἡ ἔξωρος, τὸ ον, ου.

EXOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Délier, délivrer.* ἐκλύω, vel ἀπολύω, F. ύσω, P. ἀπολέλυκα. acc. *Payer.* ἐκτίνω, vel ἀποτίνω, vel ἀποτίω, F. ίσω, P. ἀποτέτικα. acc. ‖ Se Exolvere religione. ἑαυτὸν. (pro maſc. ſing.) ἀφοσιοῦν, όω, F. ώσω, P. ἀφωσίωκα.

EXOLUTUS, a, um. part. *Délié, délivré.* ἀπολυθεὶς, vel ἐκλυθεὶς, εῖσα, έν.

EXONERO, as, avi, atum, are. *Décharger.* ἀποφορτίζω, F. ίσω, P. ἀποπεφόρτικα. acc. *Délivrer.* ἀπαλ-

κάτλω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. perſ. gen. rei. cum ἀπό. || Exonerare ventrem. ἀποπατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀποπεπάτηκα. * χέζω, F. έσω, P. κέχεκα. || Exonerare ſeſe in mare. εἰς τὸ πέλαγος συῤῥεῖν. (V. anom. in ῥέω.) de Fluvio. || Exonerare navem. ἀποσκευάζω, F. σω, P. ἀπεσκεύακα.

EXOPTABILIS, & e, is. *Déſirable.* εὐκταῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἐπιθυμητὸς, τὸ ὸν, ῦ. * ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, καὶ τὸ ον, ου.

EXOPTATUS, a, um. part. *Souhaité, déſiré.* ἐπιθυμηθεὶς, vel ἐπιποθηθεὶς, εῖσα, έν. * ἐπιπεποθημένος, η, ον.

EXOPTO, as, avi, atum, are. *Déſirer, ſouhaiter.* ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * ἐπιποθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπόθηκα. acc. *vel* gen. Vide CUPIO.

EXORABILIS, & e, is. *Exorable, de qui l'on obtient facilement ce que l'on demande.* ὁ καὶ ἡ παράκλητος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐπαραμύθητος, vel εὐδυσώπητος, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ παραίτητος, τὸ ον, ου. *A qui l'on perſuade aiſément.* ὁ καὶ ἡ εὔπειστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς. || Non Exorabilis. ὁ καὶ ἡ ἀπαράκλητος, vel ἀπαραίτητος, καὶ τὸ ον, ου.

EXORATOR, oris. maſc. *Celui qui prie.* ὁ καταδεόμενος, ου. * ὁ παρακαλῶν, ῦντος. *Qui fléchit.* ὁ ἐπαγωγὸς, ῦ. Vide EXORO.

EXORATUS, a, um. part. *De qui l'on a obtenu quelque choſe par prieres.* παρακληθεὶς, εῖσα, έν. *Perſuadé.* καταπεπεισμένος, vel ἐπηγμένος, η, ον. Vide EXORO.

EXORBEO, es, bui, ptum, ere. *Humer, avaler.* ῥοφέω, vel ἐκροφέω, vel ἀποῤῥοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεῤῥόφηκα. acc.

EXORBO, as, avi, atum, are. *Rendre orphelin.* ἀπορφανίζω, F. ίσω, P. ἀπωρφάνικα. acc. *Priver.* ἐκπηρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκπεπήρωκα. acc. perſ. gen. rei.

EXORCISO, as, are. *Exorciſer.* ἐξορκίζω, F. ίσω, P. ἐξώρκικα. acc.

EXORDIOR, iris, rſus ſum, iri. *Commenter.* ἐξάρχομαι, vel κατάρχομαι, fut. ξομαι. gen. *Commencer un diſcours.* προοιμιάζω, F. άσω, P. προωμίακα, vel προοιμιάζομαι. || Altiùs Exordiri. τὴν ἀρχὴν πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι. * ἄνωθεν ἄρχεσθαι. || Hinc orationem Exordiri oportet. ἐντεῦθεν δεῖ τὴν ἀρχὴν τῦ λόγυ ποιεῖσθαι || Orationem Exordiri. ἐπιχειρεῖν λέγειν. || Exordiri bellum. τῆς μάχης κατάρχεσθαι.

EXORDIUM, ii. neut. *Commencement.* ἡ ἀρχὴ, vel καταρχὴ, ῆς. *Exorde.* τὸ προοίμιον, ίυ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtè accuſationis Exordium facere. τῆς κατηγορίας δικαίαν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, vel ἀρχὴν ἄρχεσθαι. || In Exordiis auditores conciliandi ſunt. ἐν τοῖς προοιμίοις καταπραΰνειν τὺς ἀκροατὰς δεῖ. || Ab aliquo Exordium ſumere. ἀπό τινος τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι. * ἀπό τινος ἄρχεσθαι λόγου. || Hinc Exordium ducam. ἀπὸ τύτων λόγυ ἄρξομαι. * ἄρξομαι λόγυ ἐντεῦθεν. || Itaque Exordium orationis faciam ab ipſius generis principio. τὴν μὲν ὖν ἀρχὴν τῦ λόγυ ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τῦ γένυς αὐτῆς. || Exordium rectè inducere. τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. || Divinum ſapientis vitæ induxit Exordium. θεῖαν ἀρχὴν ἦρξατο ἔμφρονος βίυ.

EXORIENS, entis. part. *Se levant.* ἀνατέλλων, ουσα, ον. *Commençant à être.* γενέσθαι ἀρχόμενος, ένη, ενον. * ἐκφυόμενος, η, ον.

EXORIOR, iris, rtus ſum, iri. *Se lever.* ἀνατέλλω, F. ελῶ, P. ἀνατέταλκα. * ἀνέχω, F. ξω. (V. anom. in ἔχω.) *Naître.* ἐκφύομαι, fut. med. ύσομαι. *Apparoir, ſe montrer.* ἐπιφαίνομαι, vel ἀναφαίνομαι, fut. paſſ. ἀναφανθήσομαι.

EXORNANDUS, a, um. *Qu'on doit orner.* ἐπικοσμητέος, α, ον.

EXORNATIO, onis. fœm. *Ornement, embelliſſement.* ἡ κόσμησις, εως.

EXORNATOR, oris. maſc. *Qui orne, qui embellit.* ὁ κοσμητὴς, ῦ. * ὁ κοσμήτωρ, ορος.

EXORNATUS, a, um. part. *Orné, embelli.* ἐπικεκοσμημένος, η, ον. * ἐπικοσμηθεὶς, εῖσα, έν. *Ajuſté.* διασκευασθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXORNO, as, avi, atum, are. *Orner, embellir, parer.* ἐπικοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκόσμηκα. accuſ. *Ajuſter.* διασκευάζω, vel ἐνσκευάζω, F. άσω, P. ἐνεσκεύακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exornare aliquem. κόσμον φέρειν τινί. * κόσμον παρασκευάζειν τινί. || Veſte purpureâ Exornare. πορφυρᾷ ἐξασκεῖν, vel ἐπικοσμεῖν. || Aulæis Exornare. τοῖς αὐλαίοις κοσμεῖν. || Donis Exornare. δώροις ἐπισημαίνεσθαι. || Honoribus aliquem Exornare. τιμᾶν τινα τιμῇ καὶ δόξῃ. * τιμαῖς ἀξιῦν τινα.

EXORO, as, avi, atum, are. *Prier inſtamment.* ἐκλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλελιπάρηκα. acc. * καταδέομαι, futur. med. εήσομαι. (V. anom. in δέω.) gen. *Obtenir ſa demande.* τυγχάνω. (V. anom.) gen. rei. & gen. perſ. cum ὑπό. *Perſuader.* καταπείθω, F. είσω, P. καταπέπεικα. acc. rei. & perſ. *Toucher, fléchir.* δυσωπέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδυσώπηκα. acc. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exorare aliquid ab aliquo. τυγχάνειν τινὸς παρά τινος. || Exorare omnia quæ peto. τυχεῖν πάντων ὧν δέομαι. || Exoro vos, ne mihi ſuccenſeatis. παραιτῦμαι ὑμᾶς, μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. Vide PLACO.

EXORS, rtis. omn. gen. *Qui n'eſt point participant, qui n'a nulle part.* ὁ καὶ ἡ ἄκληρος, vel ἀπόκληρος, καὶ τὸ ον, ου. gen. * ὁ καὶ ἡ ἄμοιρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, καὶ τὸ ον, ου. || Exors omnis culpæ. ὁ καὶ ἡ ἁπάντων ἀνέγκλητος, καὶ τὸ τον. * ἀνεγκλήτως ἔχων, ουσα, ον. || Matrimonii Exors. *Qui n'a point été marié.* ὁ καὶ ἡ ἀγάμητος, καὶ τὸ τον, ου.

EXORSUM, i. neut. *Ce qui eſt commencé.* τὸ ἀρχθὲν, ἐντος. *Commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Exorde.* τὸ προοίμιον, ίυ.

EXORSUS, a, um. part. *Qui a commencé.* κατάρξας, (αντος,) ασα, αν. gen. * καθαρξάμενος, η, ον. * καθηρχὼς, υῖα, ός. *Commencé.* ἐνηργμένος, η, ον.

EXORSUS, ûs. maſc. Vide EXORSUM.

EXORTIVUS, a, um. *Oriental du côté d'Orient.* ἀνατολικὸς, κὴ, κόν.

EXORTUS, a, um. part. *Qui eſt né.* ἀναφυεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Qui a paru hors.* ἀναφανεὶς, έντος) εῖσα, έν. *Venu & ſorti hors.* ἀνισχόμενος, ένη, ενον. * ἀνατεταλμένος, η, ον.

EXORTUS, ûs. maſc. *Le levant, le lever.* ἡ ἀνατολὴ, ῆς.

EXOS, exoſſis. omn. gen. *Sans os, qui n'a point d'os.* ὁ καὶ ἡ ἐξόςεος, *vel* ἀνόςεος, ου· καὶ τὸ ἐον, ου· ἐυ, ϐ.

EXOSCULATIO, onis. fœm. *Baiſer, action de baiſer.* ἡ καταφίλησις, εως. * τὸ φίλημα, ατος.

EXOSCULOR, aris, atus ſum, ari. *Baiſer.* καταφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφίληκα.

EXOSSO, as, avi, atum, are. *Rompre, ou ôter les os.* ἐξοςεΐζω, F. ίσω, P. ἐξωςέικα. acc.

EXOSUS, a, um. *Qui hait fort.* μισήσας, ήσασα, ῆσαν. *Qui eſt haï.* μισηθεὶς, εῖσα, έν. || Deo Exoſus. ὁ καὶ ἡ θεομισὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ϐς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deo & hominibus Exoſus. θεῷ καὶ ἀνθρώποις ἐχθρὸς, *vel* ἀπεχθής. || Exoſus omnibus. ὑπὸ πάντων μισηθεὶς. Turbam Exoſus. τὸν θόρυβον μισῶν. || Malos Exoſus. τῶν πονηρῶν ἐχθρός. * χαλεπῶς ἔχων τοῖς πονηροῖς. * δυσμενῶς πρὸς τοὺς πονηροὺς διατιθέμενος, *ſeu* διακείμενος.

EXOTICUS, a, um. *Qui eſt, ou vient d'étrange pays.* ἐξωτικὸς, κὴ, κόν. || Exoticarum rerum amor inſanus. ὁ ξενομανία, ας.

EXPALLEO, es, llui, ere. *Devenir, ou être pâle.* ἐξωχριάω, *vel* ἀπωχριάω, ῶ, F. άσω, P. ἀπωχρίακα.

EXPALLIO, as, are. *Oter la robe, dépouiller.* ἀφιματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφιμάτωκα. acc.

EXPALPO, as, avi, atum, are. *Flater, careſſer.* καταψάω, ῶ, F. ήσω, P. κατέψηκα. acc. * ψηλαφάω, & ψηλαφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψηλάφηκα. acc.

EXPANDO, is, ndi, anſum, ere. *Répandre, étendre, ouvrir.* ἀναπετάννύω, F. άσω. (Vide anom. in πετάννυμι.) acc. *Déployer* ἀναπτύσσω, F. ύξω, P. ἀνέπτυχα. acc.

EXPANGO, is, nxi, actum, ere. *Ficher & attacher, mettre contre.* καταπήγνυμι, *vel* ἐμπήγνυμι, *vel* γνύω, F. πήξω. (V. in anom. πήγνυμι.) acc.

EXPANSUS, a, um. *Etendu, déployé, ouvert.* ἀναπετασθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀναπεπταμένος, η, ον.

EXPAPILLO, as, are. *Découvrir la mammelle.* τὸν μαζὸν γυμνῶ, όω, F. ώσω, P. γεγύμνωκα.

EXPASSUS, a, um. part. *Etendu, déployé.* ἐξεπτυγμένος, η, ον. * ἐκπετασθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXPATIANS, antis. part. *Qui s'étend, qui va çà & là.* περινοςέων, ῶν· έουσα, οῦσα· έον, οῦν. *Errant, vagabond.* πλανώμενος, ένη, ενον. *Qui prend des détours.* ἀποπλανώμενος, η, ον.

EXPATIATUS, a, um. part. *Qui s'eſt étendu loin.* περινοςήσας, ήσασα, ῆσαν. * πλανηθεὶς, εῖσα, έν.

EXPATIOR, aris, atus ſum, ari. *Se promener, aller çà & là.* περινοςέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόςηκα. *Prendre des détours.* ἀποπλανάομαι, ῶμαι. futur. med. ήσομαι. *Tenir beaucoup de place en marchant.* παρεκβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.)

EXPAVEO, es, & EXPAVESCO, is, pavi, ere. *Etre épouvanté.* ἐκφοβέομαι, *vel* ἐκπλήομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. * ἐκθαμβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτεθάμβηκα. * καταδείδω, F. είσω. (V. anom. in δείδω.)

EXPECTANDUS, a, um. *Qu'on doit attendre.* προσδοκητέος, α, ον.

EXPECTATIO, onis. fœm. *Attente.* ἡ ὑπομονὴ, ῆς. * ἡ προσδοκία, ας. || Contra omnium Expectationem, præter Expectationẽ. ἀπροσδοκήτως ἅπασι. * παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν. || Minorem Expectatione meâ curâ adhibet. προσδοκίας ἐνδεεςέραν τὴν ἐπιμέλειαν παρέχει. || Expectationem omnium vincere. ἁπάντων προσδοκίαν ὑπερβάλλεσθαι. || In Expectatione eſſe ſecuritatis. προσδοκίαν ἔχειν τῆς ἀσφαλείας. || Magnam ſui Expectationem fecit. μεγάλην προσδοκίαν παρέσχεν. (Vide ἔχω. in anom.) || Expectationem movere. προσδοκίαν ἐμποιεῖν τινι. || Illi enim Expectationem ingerunt, quòd & poſſeſſiones quæ ſunt in civitatibus recipiemus. αὐτοὶ γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσιν ὡς καὶ τὰς κτήσεις τὰς ἐν ταῖς πόλεσι κομιούμεθα. || Præter Expectationem hæc acciderant. ἀπροσδόκητα συνέβη ταῦτα, *vel* ἐξ ἀπροσδοκήτου. || Expectationem implere. ἐλπίδας ἀποτελεῖν. Vide SPERO.

EXPECTATUS, a, um. part. *Attendu.* προσδοκηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Eſperé.* ἐλπισθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXPECTO, as, avi, atum, are. *Attendre.* προσδοκάω, ῶ, F. ήσω, P. προσδεδόκηκα. acc. ἀναμένω, *vel* ὑπομένω, F. ενῶ. (V. anom. in μένω.) acc. *Eſperer.* ἐκδέχομαι, *vel* προσδέχομαι, fut. med. ξομαι. accuſ. *Eſperer.* ἐλπίζω, F. σω, P. ἤλπικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Occaſionem Expectamus. περιμένομεν τοὺς καιρούς. || Non Expectarunt caduceatorem. οὐκ ἀνέμειναν, *vel* ὑπέμειναν τὸν κήρυκα. || Hyemem Expectare. τὸν χειμῶνα περιμένειν. || Expectare literas alicujus. προσδοκᾶν ἐπιςολήν τινος. || Talia in ſenectute à liberis tuis Expecta. τοιαῦτα ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδόκα, *vel* ἐκδέχου. * ταῦτα προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν τέκνων. (V. πάσχω. in anom.) || Diù Expectare. πολὺν ἐπιμένειν χρόνον. || Expecto dum finem dicendi faciat. περιμένω τὸ τέλος τοῦ λόγου. || Multi in morbos inciderunt, de multis verò idem Expectatur. πολλοὶ πεπτώκασιν εἰς νόσους, πολλοὶ δὲ ἐπίδοξοι ταῦτα πείσεσθαι, *ſeu* πάσχειν. || Expectare apud aliquem. μένειν, *vel* καταμένειν παρά τινι. * παραμένειν τινί. || Reipublicæ negotia multò meliùs conſtituit, quàm omnes Expectarant. κατέςησε τὰ τῆς πόλεως πολὺ κάλλιον, ἢ πάντες προσεδόκησαν. || Major, quàm primò Expectarant. μείζων ἢ κατὰ τὴν πρώτην προσδοκίαν. || Expecto dum veniat. ἀναμένω ὁπότε, ἐλεύσεσθαι μέλλει. || Expectabo donec id feceris. ἐπισχήσω εἰς τ' ἂν τοῦτο ποιῇς.

EXPECTORO, as, avi, are. *Décharger ſon eſtomac.* ἀποςηθίζω, F. ίσω, P. ἀπεςήθικα. acc.

EXPEDIENS, ntis. omn. gen. Vide EXPEDIT.

EXPEDIO, is, ivi, itum, ire. *Délivrer.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. perſ. gen. rei. *Dégager.* ἐκλύω, F. σω, P. ἐκλέλυκα. acc. * ἀποδεσμεύω, F. εύσω, P. ἀποδεδέσμευκα. *Dépêcher, faire vite.* κατασπεύδω, F. σω, P. κατέσπευκα. *Achever.* κατανύω, F. ύσω, P. κατήνυκα, acc. * ἀνύτω, F. ύσω, P. ἤνυκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc te crimine Expedi. σεαυτὸν τῆς δε τῆς αἰτίας ἀπόλυε. || Expedire aliquem miſeriis. τῶν δεινῶν ἀπαλλάττειν τινά. || Malis Expediri. τοῖς κακοῖς ἀπαλλαγῆναι. || Moleſtiâ Expedire. τῆς λύπης ἀπολύειν.

EXPEDIT, iebat. verb. imperſ. *Il eſt expédient, il convient.* συμφέρει. dat. * προσήκει. dat. *Il eſt ſéant.* πρέπει. dat. *Il eſt utile.* λυσιτελεῖ. dat. || Quod Expedit. τὸ πρόσφορον, *vel* σύμφορον, ου. * τὸ συμφέρον, οντος. * τὸ λυσιτελὲς, έος, οῦς.

¶ PHR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc mihi Expedit. ὠφελεῖ με τοῦτο. * συμφέρει μοι τοῦτο. * τοῦτο συμφέρον, ſeu χρήσιμον ἐστί μοι. || Hoc ad tranquillitatem Expedit. συμφέρει τοῦτο πρὸς ἡσυχίαν. || Expedit, iſta fieri. λυσιτελεῖ, ταῦτα γενέσθαι. || Quibus magis Expedit mori, quàm vivere. οἷς λυσιτελεῖ τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν. || Ad eam rem Expedit. πρὸς τόδε χρήσιμόν ἐστι.

EXPEDITE. adv. *Facilement.* εὐχερῶς. * ἐκ προχείρου. *Etant tout prêt.* ἑτοίμως.

EXPEDITIO, onis. fœm. *L'action de dire en peu de mots & promptement.* ἡ σύντομος ἀφήγησις. gen. τῆς συντόμου ἀφηγήσεως. *L'action de dépêcher.* ἡ σπουδή, ῆς. *Achevement.* ἡ ἄνυσις, εως. || Expeditio militaris. *Expédition, entrepriſe de guerre.* ἡ ἐκστράτευσις, εως. * ἡ ἐκστρατεία, ας. * ἡ στρατεία, είας. || Educere Exercitum in Expeditionem. ἐκστρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐξεστράτευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Expeditionem ſuſcipere. στρατείαν ποιήσασθαι. || Expeditionem ſuſcipere contra Barbaros. στρατείαν ποιεῖν ἐπὶ Βαρβάρους. || Expeditione factâ. στρατείας γενομένης. || Qui obiit omnes Expeditiones in juventute. στρατευόμενος ἁπάσας στρατείας ἐν τῇ ἡλικίᾳ. || Expeditionem ducere. στρατείαν ἄγειν. || Educere exercitum in Expeditionem. στρατιὰν πέμπειν. * στρατὸν ἐλαύνειν.

EXPEDITUS, a, um. *Prêt, tout prêt.* ὁ καὶ ἡ ἕτοιμος, vel ἑτοῖμος, τὸ ον, ου. *Prêt, parlant des choſes.* ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, τὸ ον, ου. *Facile.* ὁ καὶ ἡ εὐμαρής, τὸ ές, έος, οῦς. *Dégagé.* ἀπαλλαχθείς, εῖσα, έν. *Prêt, & armé à la legere.* ὁ καὶ ἡ εὔζωνος καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Expeditus ad quidvis agendum. ἕτοιμος ὁτιοῦν ποιεῖν. * πρόθυμος πρὸς πάντα. * πρόθυμος ποιεῖν ἅπαντα. || Expedita eſt oratio. πρόχειρος λόγος ἐστί. || Ad explicandum Expedita res. πρόχειρον εἰπεῖν * ὃ ῥᾴδιόν ἐστι διελθεῖν. (Vide ἔρχομαι. in anom.) Expeditum eſſe ad aliquid. προθύμως, vel ἑτοίμως ἔχειν πρός τι.

EXPELLENDUS, a, um. *Qu'on doit chaſſer.* ἀπελαστέος, α, ον. *Qu'on doit jetter dehors.* ἐκβλητέος, α, ον.

EXPELLO, is, uli, ulſum, ere. *Pouſſer hors.* ἐξελαύνω, vel ἀπελαύνω, F. άσω. (V. anom. in ἐλαύνω.) acc. * ἐξωθέω, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. *Jetter hors.* ἐκβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Par violence.* ἐκκρούω, F. ούσω, P. ἐκκέκρουκα. accuſ. || Domo Expellere. ἐξοικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξῴκικα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex patriâ aliquem Expellere. ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβάλλειν τινά. || E regno Expellere. τῆς ἀρχῆς ἐκβάλλειν. || Expulſus è regno. ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς ἀρχῆς. || Ab urbe Expellere. τῆς πόλεως ἀπελαύνειν, vel ἐξελαύνειν. || Expellent te è regione. ἐκ τῆς χώρας σαυτὸν ἐξελάσουσι. || E convivio Expellere. τοῦ συμποσίου ἀπωθεῖν. || Finibus regni aliquem Expellere. ἐξορίζειν τινὰ ἐκ τῆς βασιλείας.

EXPENDO, is, endi, enſum, ere. *Peſer.* σταθμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐστάθμηκα, vel σταθμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Examiner.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Payer.* ἐκτίνω, vel ἐκτίω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα. acc. *Conſiderer attentivement.* ἀναλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Negotia Expendere. τὰ πράγματα ἐξετάζειν. * ἐξέτασιν ποιεῖν τῶν πραγμάτων. || Pœnas Expendere. ζημίαν ἐκτίνειν.

EXPENSA, æ. fœm. & EXPENSUM, i. neut. *Dépenſe.* ἡ δαπάνη, ης. * τὸ ἐξανάλωμα, ατος. Vide IMPENSA.

EXPENSUS, a, um. part. *Peſé.* σταθμηθείς, θεῖσα, θέν. *Examiné.* ἐξετασθείς, εῖσα, έν.

EXPERGEFACIO, is, eci, actum, ere. *Eveiller.* ἐξυπνίζω, F. ίσω, P. ἐξύπνικα. acc. * ἐγείρω, F. ερῶ, P. ἤγερκα. Att. ἐγήγερκα. acc. * ἐξεγείρω, vel διεγείρω. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dormientes Expergefacere. τοὺς καθεύδοντας ἐξυπνίζειν. || Quin tu me ſtatim Expergefeciſti? πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με; || Aliquem Expergefacere. ἀφαιρεῖσθαί τινι τὸν ὕπνον. || Se Expergefacere. ἑαυτὸν ἐξεγείρειν.

EXPERGEFACTUS, a, um. part. *Eveillé.* ἐξυπνισθείς, θεῖσα, θέν. * ἐξεγερθείς, vel διεγερθείς, θεῖσα, θέν. || Velut alto ſomno Expergefactus. ὥσπερ ἐκ βαθέος ὕπνου ἀνεγειρόμενος. || Statim Expergefactus. ἐξ ὕπνου διαναστάς.

EXPERGEFIO, is, actus ſum, ieri. *Etre éveillé, s'éveiller.* ἐξυπνίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. * ἐξεγείρομαι, fut. paſſ. ερθήσομαι.

EXPERGISCOR, eris, errectus ſum, giſci. Vide EXPERGEFIO.

EXPERGO, is, rrexi, rrectum, ere. *Eveiller.* V. EXPERGEFACIO.

EXPERIENDUS, & EXPERIUNDUS, a, um. part. *Que l'on doit éprouver.* πειρατέος, vel δοκιμαστέος, α, ον. *Où l'on doit ſe hazarder.* κινδυνευτέος, α, ον.

EXPERIENS, entis. part. Vide EXPERTUS.

EXPERIENTIA, æ. fœm. *Expérience.* ἡ ἐμπειρία, ας. *Epreuve, eſſai.* ἡ πεῖρα, ας. * ἡ ἀπόπειρα, ας. * ἡ δοκιμασία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc Experientiâ didici. τοῦτο πείρᾳ μεμάθηκα. (Vide μανθάνω. in anom.) Alicujus rei Experientiam habere. ἐμπειρίαν ἔχειν τινός, ſeu περί τι. || Experientiam alicujus rei conſequi. ἐμπειρίαν τινὸς λαβεῖν, ſeu κτᾶσθαι. (Vide λαμβάνω. & κτάομαι.) || Experientia oritur ex actionibus. ἐκ τῶν πράξεων ἐμπειρία γίνεται. Vide EXPERTUS. EXPERIOR.

EXPERIMENTUM, i. neut. *Expérience, eſſai.* ἡ πεῖρα, ας. * ἡ ἀπόπειρα, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus rei Experimentum facere. πεῖραν λαμβάνειν τινός, vel ἐπί τινος. || In rebus manifeſtis Experimentum capere. πεῖραν λαβεῖν ἐν τοῖς φανεροῖς. || Morum cujuſque Experimentum facere. διάπειραν ποιεῖσθαι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου. || Experimentum ſui præbere. πεῖραν ἑαυτοῦ παρέχειν, vel διδόναι. || Id certo Experimento compertum habeo. τούτου δοκιμασίαν ἀκριβῆ ἔχω.

EXPERIOR, iris, ertus ſum, iri. depon. *Expérimenter, eſſayer, éprouver.* πειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. gen. * δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. acc. *Se hazarder.* κινδυνεύω, F. εύσω, P. κεκινδύνευκα. acc. || Experiri jure, vel judicio. δικάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicos Expe-

riri in vitæ calamitatibus. δοκιμάζειν τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας. || Aurum igne probamus, amicos autem in rebus adverſis Experimur. τὸ μὲν χρυσίον τῷ πυρὶ δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγινώσκομεν. || Aliquid Experiri. δοκιμασίαν ποιεῖσθαί τινος. * πεῖραν λαμβάνειν τινός. * διάγνωσιν ποιεῖν τινος. || Experior te, an poſſis. πεῖράν σου λαμβάνω, εἰ δύνῃ. || Licet hoc Experiri. ἔξεστι τούτου πεῖραν λαβεῖν. || Reipsâ aliquid Experiri. πεῖραν λαβεῖν τινὸς ἔργῳ. || In rebus manifeſtis Experiri voluit, quid de rebus dubiis ſentiant. ἐβούλετο πεῖραν λαμβάνειν τοῖς φανεροῖς, ἥν τινα περὶ τῶν ἀφανῶν διάνοιαν ἔχουσι. || Experiri volens, quàm ſint dicto audientes. βουλόμενος δοκιμάσαι πῶς ἔχουσι πειθαρχίας. || Factis amicitiam Experiri. λαβεῖν ἔργῳ τῆς φιλίας πεῖραν. || Mores aliorum Experiri. τῶν τρόπον ἄλλων διάπειραν ποιεῖσθαι. || Certiſſimè id Expertus ſum. ἀκριβεστάτην πεῖραν ἔχω τούτου. || Multa Expertus eſt. πολλῶν ἐμπειρίαν ἔχει, *vel* ἐκτήσατο. || Fidem habeamus ei qui Expertus eſt. πεισθῶμεν τῷ διὰ πείρας ἥκοντι, *ſeu* ἰόντι. || Cives iniquos Experiri. χαλεπῶν πειρᾶσθαι τῶν πολιτῶν.

EXPERRECTUS, a, um. part. *Eveillé.* ἐξεγερθεὶς, εῖσα, έν. * ἐξυπνισμένος, η, ον.

EXPERS, ertis. omn. gen. *Qui n'a point, qui eſt ſans, qui n'eſt point participant.* ὁ καὶ ἡ ἄμοιρος, *vel* ἀμέτοχος, καὶ τὸ ον, ου. gen. || Expers corporis. ὁ καὶ ἡ ἀσώματος, καὶ τὸ ον, ου. || Æmulationis Expers. ὁ καὶ ἡ ἀζηλότυπος, *vel* ἀφιλόνεικος, καὶ τὸ ον, ου. || Curæ Expers. ὁ καὶ ἡ ἀνεπιμέλητος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀφρόντιστος, τὸ ον, ου. || Decoris Expers. ὁ καὶ ἡ ἀκαλλὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Expers communis ſocietatis. *Qui n'aime pas la compagnie.* ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, καὶ τὸ ον, ου. || Expers mentis. *Qui eſt ſans eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. *Qui a perdu l'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἄνοος. contr. ἄνους * ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ου. Vide CAREO.

EXPERTUS, a, um. part. *Qui a expérimenté.* πειρασάμενος, ένη, ενον. * πεπειραμένος, η, ον. gen. *Expert, expérimenté, qui a de l'expérience.* ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Expérimenté, dont on a fait expérience.* δοκιμασθεὶς, εῖσα, έν. * πεπειραμένος, η, ον. à πειράομαι, *vel* πεπειρασμένος, η, ον. à πειράζω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Harum rerum Expertus. ἐμπειρίαν ἔχων τούτων. * ἐμπείρως ἔχων τούτων. || Belli Expertus. τοῦ πολεμεῖν ἐμπείρως ἔχων. * ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτησάμενος. || Vir in multis Expertus. πολλῶν ἔμπειρος ἀνήρ. || Expertus belli ac certaminum. ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων. || In negotiis civilibus Expertus. πρὸς τὰ τῆς πολιτείας ἔμπειρος. || Id Expertus ſcio. τοῦτο πεπειραμένος οἶδα. || Re ipsâ Expertus, & edoctus. ἔργῳ πειραθεὶς καὶ διδαχθείς. Vide EXPERIOR in fine.

EXPETENDUS, a, um. part. *Déſirable, qu'on doit déſirer.* ἐπιθυμητέος, *vel* ὀρεκτέος, *vel* ἐφετέος, α, ον. *Qu'on doit choiſir ou préférer.* αἱρετέος, α, ον. * αἱρετὸς, τὴ, τόν.

EXPETITUS, a, um. part. *Déſiré.* ἐπιθυμηθεὶς, εῖσα, έν. * ὀρεχθεὶς, εῖσα, έν.

EXPETO, is, ivi, itum. *Demander.* ἀπαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήτηκα. acc. duo. *Déſirer.* ὀρέγομαι, fut. med. ξομαι. gen. * ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen. * ἐφίεμαι. (V. anom. in ἵημι, mitto.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniam injuſtè Expetere. τῶν χρημάτων ἀδίκως ἐπιθυμεῖν. || Hæc audire Expeto. ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι τούτων. || Aliquid valdè Expetere. δεινῶς ποθεῖν τι. * δεινὸν πόθον ἔχειν τινός. || Summo ſtudio aliquid Expetere. μεγίστην ἐπιθυμίαν τινὸς ἔχειν. * εἰς μεγάλην ἐπιθυμίαν τινὸς ἥκειν. * εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς καταστῆναι. || Mirum in modum aliquid Expetere. θαυμαστῶς ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς γίγνεσθαι. || Omnes quidem primas tenere Expetunt. πάντες μὲν τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται. || Vel paululùm virtutem Expetere. καλὰ μικρὸν τῆς ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. || Plus ſemper Expetunt. ἀεὶ τοῦ πλείονος ὀρέγονται. || Scire Expetunt. εἰδέναι ὀρέγονται, *vel* ποθοῦσι. || Alicujus benevolentiam Expetere. ἐφίεσθαι εὐνοίας τινός. || Id agere Expetunt. ταῦτα πράττειν ἐφίενται. || Voluptatem Expetere. τὴν ἡδονὴν διώκειν. || Virtutem Expetere. τὴν ἀρετὴν ἐπιτηδεύειν. || Hæc vehementer Expetunt. τούτων ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι. * πρὸς ταῦτα φιλοτίμως ἔχουσι. || Ab aliquo pœnas Expetere. παρά τινος δίκας ἀπαιτεῖν.

EXPIABILIS, & e, is. *Propre à expier, purger, ou purifier.* ὁ καὶ ἡ καθάρσιος, *vel* καθαρτήριος, καὶ τὸ ιον, ίου. * ἁγνιστικὸς, ὴ, όν.

EXPIAMENTUM, i. neut. Vide EXPIATIO.

EXPIANDUS, a, um. *Qu'on doit expier & purger.* καθαρτέος, α, ον. * ἁγνιστέος, α, ον.

EXPIATIO, onis. fœm. *Expiation, purgation.* ἡ κάθαρσις, εως. * ὁ καθαρμὸς, οῦ. *Conſécration réitérée.* ἡ ἀφοσίωσις, εως. * τὸ ἀφοσίωμα, ατος.

EXPIATUS, a, um. part. *Expié, purifié, purgé.* καθαρθεὶς, εῖσα, έν. *Conſacré de nouveau.* ἀφοσιωθεὶς, εῖσα, έν.

EXPICTUS, a, um. part. *Dépeint.* ἀπογραφεὶς, *vel* ἐκγραφεὶς, (ἔνιοι) εῖσα, έν. *Peint ſur un patron.* ἀπεικασθεὶς, *vel* ἀπεικονισθεὶς, εῖσα, έν.

EXPILATIO, onis. fœm. *Pillage, volerie.* ἡ περισύλησις, εως. * ἡ λῃλασία, ίας.

EXPILATOR, oris. maſc. *Pilleur.* ὁ συλητὴς, οῦ. * ὁ συλαγωγὸς, οῦ.

EXPILATUS, a, um. part. *Pillé.* περισεσυλημένος, *vel* λελῃλατημένος, η, ον.

EXPILO, as, avi, atum, are. *Piller.* περισυλάω, ῶ, F. ήσω, P. περισεσύληκα. acc.

EXPINGO, is, inxi, nctum, ere. *Dépeindre.* ἀπογράφω, *vel* ἐκγράφω, F. ψω, P. ἐκγέγραφα. accuſ. *Peindre ſur un patron.* ἀπεικάζω, F. άσω, P. ἀπείκακα. acc. * ἀπεικονίζω, F. ίσω, P. ἀπεικόνικα. acc.

EXPIO, as, avi, atum, are. *Expier, purger.* καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. acc. * ἁγνεύω, F. εύσω, P. ἥγνευκα. acc. * ἁγνίζω, F. ίσω, P. ἥγνικα. accuſ. *Reconſacrer.* ἀφοσιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφωσίωκα. acc.

EXPIRATIO, onis. fœm. *Expiration.* ἡ ἔκπνευσις, εως. * ἡ ἔκπνοια, οίας. *Exhalaiſon.* ἡ ἀποφορὰ, ᾶς. *Mort.* ἡ ἐκψύχησις, εως.

EXPIRO, as, avi, atum, are. *Jetter des exhalaiſons ou vapeurs.* ἀποπνέω, F. εύσω. (Vide anom. in πνέω.) Expirare animam. ἐκπνέω. (V. anom. in πνέω.) * ἐκψύχω, F. ξω, P. ἐξέψυχα.

EXPISCOR, aris, atus ſum, ari. depon. *S'enquerir ſoigneuſement.* ἐξερευνάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηρεύνηκα. acc. * ἐξιχνιάζω, F. άσω, P. ἐξιχνίακα. acc. * κατακριβόω, F. ώσω, P. κατηκρίβωκα. acc.

EXPISSO, as, are. *Faire épais.* συμπήγνυμι. (V. anom. in πήγνυμι.) acc.

EXPLANABILIS, & e, is. *Qui ſe peut exprimer ou expliquer.* ὁ καὶ ἡ εὐδιήγητος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐαπόδεικτος, τὸ ον. *Clair, diſtinct.* ὁ καὶ ἡ εὐκρινής, τὸ ές, έος, οῦς.

EXPLANANDUS, a, um. *Qu'on doit expliquer,* ἐξηγητέος, α, ον.

EXPLANATE. adv. *Clairement.* εὐδήλως. * ἐπιδεικτικῶς. * σαφῶς.

EXPLANATIO, onis. fœm. *Explication.* ἡ ἐξήγησις, εως. * διασάφησις, εως.

EXPLANATOR, oris. *Qui explique, Interprête.* ἐξηγητής, οῦ, *vel* ὁ σαφηνιστής, οῦ.

EXPLANATUS, a, um. *Expliqué.* ὁ ἐξηγηθείς, εῖσα, έν. * διασαφηνισθείς, εῖσα, έν.

EXPLANO, as, are. *Expliquer.* διασαφηνίζω, F. ίσω, P. διασεσαφήνικα. acc. * ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Explanare apertiùs. σαφέστερον δηλοῦν, όω, ῶ, F. ώσω. Vide EXPLICO.

EXPLANTO, as, avi, atum, are. *Déplanter.* ἀποφυτεύω, *vel* ἐκφυτεύω, F. εύσω, P. ἐκπεφύτευκα. acc. *Tranſporter d'un lieu en un autre.* μεταφυτεύω, F. εύσω, P. μεταπεφύτευκα. acc.

EXPLEBILIS, & e, is. *Aiſé à emplir.* ὁ καὶ ἡ εὐσυμπλήρωτος, καὶ τὸ ον, ου. *à contenter.* ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

EXPLEMENTUM, i. neut. *Ce qui emplit.* τὸ πλήρωμα, ατος.

EXPLENDESCO, is, ndui, ſcere. *Reluire.* ἐκλάμπω, F. ψω, P. ἐκλέλαμφα.

EXPLENDUS, a, um. *Qu'on doit emplir.* ἐκπληρωτέος, α, ον.

EXPLEO, es, evi, etum, ere. *Remplir.* ἐκπληρόω, *vel* ἀναπληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀναπεπλήρωκα. acc. *Contenter.* ἐξαρκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήρκηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Numerum Explere. τὸν ἀριθμὸν ἐκπληροῦν. || Si quid prætermiſit, Explebo. εἴ τι ἐξέλιπεν, ἀναπληρώσω. || Cupiditatem Explere. τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλῆσθαι, *vel* ἐμπιμπλάναι. (V. πίμπλημι in anom.) || His Expleri non poteſt. ἀπλήστως ἔχει πρὸς ταῦτα, *vel* περὶ ταῦτα. || Intervalla Explere. τὰ διαστήματα ξυμπληροῦν. || Cibo Expleri. σίτου πλησθῆναι. * σιτίων ἐμφορεῖσθαι. || Ita eorum pugnandi cupiditatem Explevit. οὕτως ἀνέπλησεν αὐτοὺς τοῦ πολεμεῖν. || Adeò Expleri non poſſunt, ut. εἰς τοῦτο ἀπληστίας ἦλθον, ὥστε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Voluptatibus ad ſatietatem Expleri. ταῖς ἡδοναῖς ἁπάσαις εἰς κόρον χρήσασθαι. || Libidine Expletus, ac ſatiatus. πληρωθεὶς ἐπιθυμίας, καὶ διακορὴς γενόμενος. || His Expleri nequit. τούτων ἀπλήστως καὶ ἀκορέστως ἔχει. || Divitiis Expleri non poſſunt. κόρον οὐκ ἔχουσι πλουτεῖν. || Nihil ejus avaritiam Explere poteſt. οὐδὲν τὴν πλεονεξίαν αὐτοῦ χωρεῖ. || Hæc deſiderium meum Explent. ἅλις ἔχω τῆς ἐπιθυμίας. * ἐξαρκεῖ μοι ταῦτα. || Conſilium Explere. τὴν ἐγχείρησιν ἐπιτελῆ ποιεῖν. * τὸ ἐγχείρημα διαπράττεσθαι.

EXPLETIO, onis. fœm. *L'action de remplir.* ἡ ἐκπλήρωσις, *vel* ἀποπλήρωσις, εως. *Perfection.* ἡ συμπλήρωσις, εως. *Raſſaſiement.* ἡ πλησμονή, ῆς.

EXPLETUS, a, um. part. *Rempli, plein.* ἐκπεπληρωμένος, *vel* ἀποπεπληρωμένος, η, ον. *Parfait.* συμπληρωθείς, θεῖσα, θέν. *Accompli.* τέλειος, εία, ειον. Vide EXPLEO.

EXPLICABILIS, & e, is. *Aiſé à expliquer & à déclarer.* ὁ καὶ ἡ εὐαπόδεικτος, *vel* εὐδιήγητος, καὶ τὸ ον, ου.

EXPLICANDUS, a, um. *Qu'on doit expliquer.* ἐξηγητέος, α, ον. Vide EXPLICO.

EXPLICATE. adv. *Clairement.* σαφῶς. * εὐδήλως.

EXPLICATIO, onis. fœm. *L'action de déployer & d'étendre.* ἡ ἀνάπτυξις, εως. *Déclaration, explication.* ἡ διασάφησις, *vel* ἐξήγησις, *vel* διευκρίνησις, εως. || Explicatio fabularum. ἡ μυθολογία, ας. || Naturæ Explicatio. ἡ φυσιολογία, ας.

EXPLICATOR, oris. maſc. *Qui explique, & qui donne à entendre.* ὁ ἐξηγητής, οῦ. gen. * ὁ διασαφηνίζων, ουσα, ον. acc.

EXPLICATRIX, icis. fœm. *Celle qui explique & donne à entendre.* ἡ ἐξηγητίς, ίδος.

EXPLICATUS, a, um. part. *Déployé.* ἀνεπτυγμένος, η, ον. *Expliqué, déclaré.* ἐξηγηθείς, *vel* διασαφηνισθείς, εῖσα, έν.

EXPLICATUS, ûs. maſc. Vide EXPLICATIO. || Difficilem Explicatum habent. ὁ καὶ ἡ δύσλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

EXPLICITUS, a, um. part. Vide EXPLICATUS, a, um.

EXPLICO, as, cavi, citum, *vel* catum, are. *Déployer, étendre.* διαπτύσσω, *vel* ἀναπτύσσω, F. ξω, P. ἀνέπτυχα. acc. *Expliquer, déclarer.* διασαφηνίζω, F. ίσω, P. διασεσαφήνικα. acc. * ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Déveloper.* ἐξελίττω, F. ξω, P. ἐξήλιχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc vobis priùs Explicavi. ταῦτα πρότερον ὑμῖν διηγησάμην. || Clarè aliquid Explicare. σαφῶς ἐξηγεῖσθαί τι. * σαφῶς διαλέγεσθαι περί τινος. || Hæc apertè Explicabo. ταῦτα ἐναργῶς δηλώσω, *vel* ἐπιδείξω. || Planè id Explicare volo. βούλομαι ἀποδεῖξαι καὶ φανερὸν ποιῆσαι τοῦτο. || Omnia brevi Explicare. πάντα βραχίων διελθεῖν. || Oratione aliquid Explicatur. διεξελθεῖν τι τῷ λόγῳ. || Id verbis Explicari non poteſt. οὐκ εἰπεῖν ἐστι λόγῳ ταῦτα. || Luxum ſuum Explicare. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς τρυφῆς.

EXPLODENDUS, a, um. *Qu'on doit rejetter, ou mettre dehors.* ἐκκρουστέος, α, ον.

EXPLODO, is, ſi, ſum, ere. *Rejetter.* ἀποκρούω, F. ούσω, P. ἀποκέκρουκα. acc. *Mettre dehors en frapant des mains.* ἐκκροτέω, *vel* ἀποκροτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκρότηκα acc. *en ſiflant.* ἐκσυρίττω, *vel* ἀποσυρίττω, F. ξω, P. ἀποσεσύριχα. acc.

EXPLORANDUS, a, um. *Qu'on doit éprouver ou examiner.* δοκιμαστέος, α, ον.

EXPLORATE. adv. *Certainement.* βεβαίως. * πιστῶς. *Ayant bien examiné toutes choſes.* δεδοκιμασμένως. * ἀκριβῶς.

EXPLORATOR, oris. maſc. *Eſpion.* ὁ σκοπός, οῦ. * ὁ κατάσκοπος, ου. *Qui éprouve.* ὁ δοκιμαστής, οῦ. *Qui s'enquête diligemment.* ὁ ἐξεταστής, *vel* ἀκριβαστής, οῦ.

EXPLORATUS, a, um, part. *Examiné.* δοκιμασθείς, θεῖσα, θέν. *Certain & aſſuré.* ὁ καὶ ἡ δόκιμος, τὸ ον, ου. * πιστός, ή, όν. || Exploratum id habeo. τοῦτό μοι συνῶπται. * πρόδηλόν ἐστί μοι τοῦτο. * τοῦτο ἀκριβῶς γινώσκω. Vide COGNITUS.

EXPLORO, as, avi, atum, are. *Examiner, éprouver.* δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. acc.* ἀνακρίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα. acc. *S'enquerir ſoigneuſement.* ἐξετάζω. F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Epier, conſiderer.* κατασκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. κατεσκόπηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicorum fidem Explorare. τοὺς φίλους δοκιμάζειν. * δοκιμασίαν ποιεῖσθαι τῶν φίλων. || Alicujus animum Explorare. διάνοιάν τινος διαγινώσκειν. || Aliorum mentem Explorare. τῆς γνώμης τῶν ἄλλων πεῖραν λαμβάνειν. || Explorat vos, an poſſitis. πεῖραν ὑμῶν λαμβάνει, εἰ δύνασθε. || Iter Explorare. τὴν ὁδὸν κατασκοπεῖν.

EXPLOSUS, a, um. *Rejetté.* ἀποδοκιμασθεὶς, εῖσα, έν.

EXPOLIO, as, avi, atum, are. *Dépouiller.* ἀποδύω, vel ἀποδύμι, F. ύσω, P. ἀποδέδυκα. accuſ. *Oter l'habit.* λωποδυτέω, ῶ, F. ήσω, P. λελωποδύτηκα. acc. *Oter.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) accuſ. rei. dat. vel gen. perſ. * ἀποστερέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστέρηκα. acc. perſ. gen. rei. *Piller.* ἀποσυλάω, F. ήσω, P. σεσύληκα. acc.

EXPOLIO, is, ivi, itum, ire. *Polir en raclant, unir.* ἀποξέω, F. έσω, P. ἀπέξεκα. acc. * ἐκλεαίνω, F. ανῶ, P. ἐκλελέαγκα. acc. *Polir un ouvrage, le mettre dans ſa perfection.* ἐπεξεργάζομαι, vel κατεργάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. * διαπονέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεπόνηκα. acc. *Inſtruire.* παιδεύω, F. σω, P. κα. acc.

EXPOLITIO, onis. fœm. *L'action de polir, poliment.* ἡ ἀπόξεσις, εως. *Parlant d'un ouvrage mis dans ſa perfection.* ἡ ἐπεξεργασία, ας. *Inſtruction.* ἡ παίδευσις, εως.

EXPOLITUS, a, um. part. *Poli.* ἐκλεανθεὶς, θεῖσα, θέν. *Orné, cultivé.* ἐπεξειργασμένος, η, ον. * ἐπεξεργασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Inſtruit.* παιδευτὸς, τὴ, τόν.

EXPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Expoſer, mettre dehors.* ἐκτίθημι, vel κατατίθημι, F. ήσω, P. κατατέθεικα. (V. τίθημι.) acc. *Expoſer, déclarer.* διασαφηνίζω, F. ίσω, P. διασεσαφήνικα. acc. *Reciter, raconter, déduire.* ἐξηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Ex memoriâ Exponere. ἀποστοματίζειν, F. ίσω, P. ἀπεστομάτικα. acc. * ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν. (Vide anom. in ἔπω.) acc. || Exponere omnibus videndum. θεατρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. τεθεάτρικα. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pueros Exponunt. τοὺς παῖδας ἐκβάλλουσι. || Omnia clarè Exponere. πάντα σαφῶς ἐξηγεῖσθαι. || Hæc vobis Expoſui. ταῦτα ὑμῖν διηγησάμην. || Iſtâ apertè Exponam. ταῦτα ἐναργῶς δηλώσω, vel σαφῶς ἐπιδείξω. * τοῦτο φανερὸν ὑμῖν ποιήσω. || Rerum ſuarum ſtatum Exponere. τὰ ἑαυτοῦ διεξιέναι, vel διεξελθεῖν. (Verb. ἵημι, & ἔρχομαι. in anom.) || Aliquid verbis Exponere. τῷ λόγῳ παραστῆσαί τι. || Aliquid palàm Exponere. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαί τινος.

EXPOPULATIO, onis. fœm. *Déſolation.* ἡ ἐκπόρθησις, εως.

EXPORRECTUS, a, um. *Etendu.* προκείμενος, η, ον.

EXPORRIGENDUS, a, um. *Qu'on doit étendre.* παρεκτατέος, α, ον.

EXPORRIGO, is, exi, ectum, ere. *Etendre, élargir.* παρεκτείνω, vel ἐκτείνω, F. ενῶ, P. ἐκτέτακα. acc. || Exporrigere frontem. τὸ μέτωπον χαλᾶν, άω, F. άσω,

* τὸ πρόσωπον ἀνιέναι.) V. anom. in ἵημι, mitto.)

EXPORTATIO, onis. fœm. *Tranſport.* ἡ ἐκκομιδὴ, vel ἐξαγωγὴ, ῆς. * ἡ ἐκφορὰ, ᾶς. *Banniſſement.* ἡ ἐξόρισις, εως. * ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.

EXPORTO, as, avi, atum, are. *Porter dehors, emporter.* ἐκκομίζω, fut. ίσω. præt. ἐκκεκόμικα. accuſ. * ἐκφέρω, F. ἐξοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. *Tranſporter.* μεταφορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεταπεφόρηκα. accuſ. || Occultè Exportare. ὑπεκκομίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὑπεκκεκόμικα. accuſ. || Occultè Exportanda curare. ὑπεκτίθεσθαι, τίθεμαι, fut. med. θήσομαι. (V. τίθημι.) accuſ.

EXPOSCO, is, poſci, ere. *Demander inſtamment.* ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα, vel ἐξαιτέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. uni. & acc. alt.

EXPOSITIO, onis. fœm. *Expoſition.* ἡ ἔκθεσις, εως. *Déclaration.* ἡ ἐξήγησις, εως.

EXPOSITITIUS, a, um. *Expoſé, & abandonné.* ὁ καὶ ἡ ἔκθετος, vel ἐκβόλιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.

EXPOSITUS, a, um. part. *Expoſé.* ἐκτεθεὶς, εῖσα, έν. *Déclaré.* ἐξηγηθεὶς, εῖσα, έν. || Locus Expoſitus Soli. ὁ τόπος προσήλιος, vel πρόσειλος.

¶ PHR. Ventis Expoſitus. πρὸς τοὺς ἀνέμους ἐκκείμενος. || Soli Expoſitus. πρὸς ἥλιον τετραμμένος.

EXPOSTULATIO, onis. fœm. *Demande.* ἡ ἐξαίτησις, vel πρόκλησις, εως. *Plainte d'une offenſe ou d'un tort.* ἡ ἔγκλησις, εως. * τὸ ἔγκλημα, ατος.

EXPOSTULO, as, avi, atum, are. *Demander.* ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα. acc. uni. & acc. alt. * προκαλέω, ῶ, F. ήσω, & έσω, P. προκέκληκα. accuſ. * ἀξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠξίωκα. accuſ. perſ. & gen. rei. *Se plaindre.* ἐγκαλεῖν, έω, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. dat. perſ. acc. vel gen. rei. *Faire ſes plaintes en diſant ſon bon droit.* δικαιολογεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De alicujus ingratitudine Expoſtulare. διαμέμφεσθαί τινα τῆς ἀχαριστίας. || De aliquo Expoſtulare apud alios. μέμφεσθαί τινα πρὸς ἄλλους. || Injuriam Expoſtulare cum aliquo. ἀδικίαν ἐγκαλεῖν τινι. || Auxilium Expoſtulare. ἐπικουρίας δεῖσθαι. Vide ROGO.

EXPRESSE. adverb. *Expreſſément.* διαῤῥήδην. *Evidemment.* φανερῶς. * ἐναργῶς. * ἐμφανῶς. || Expreſsè dicere. διαῤῥήδην λέγειν.

EXPRESSIO, onis. fœm. *L'action d'exprimer, ou tirer en preſſant.* ὁ ἐκπιεσμὸς, οῦ. * ἡ ἐκπίεσις, εως. *Expreſſion, repréſentation.* τὸ ἀπείκασμα, ατος. * τὸ ἀπεικόνισμα, ατος.

EXPRESSUS, a, um. part. *Exprimé, tiré en preſſant,* ἐκπεπιεσμένος, η, ον. *Exprimé, tiré au vif.* ἀπεικασθεὶς, εῖσα, έν. *Tiré ſur un patron.* ἀπομεμιμημένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad vivum Expreſſus. εἰς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένος. || Expreſſa imago. εἰκασμένη γραφῇ εἰκών. || Cerâ Expreſſus. εἰς κηρὸν ἐκτυπωθείς. || Ab Exemplari Expreſſus. ἀπομεμιμημένος, vel ἀπεικασθείς.

EXPRIMENDUS, a, um. *Qu'on doit exprimer, ou tirer en preſſant.* ἐκπιεστέος, α, ον. *Qu'on doit exprimer, ou repréſenter.* ἀπεικονιστέος, τέα, τέον.

EXPRIMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Exprimer, tirer en preſſant,* ἐκπιέζω, F. έσω, P. ἐκπεπίεκα. accuſ. *Ex-*

primer, tirer au vif. ἐκμάττω, F. ξω, P. ἐκμέμαχα. acc. * ἐκτυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτετύπωκα. acc. * ἀπεικάζω, F. σω. aor. 1. ἀπείκασα. acc. *Tirer ſur un patron.* ἀπομιμέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Exprimer, expliquer.* ἐκφράζω, F. σω. aor. 1. ἐξέφρασα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animalia pingendo Exprimere. τὰ ζῶα ἀπεικάζειν. ‖ Imagines illorum Exprimunt. εἰκόνας αὐτῶν ἀπεικάζουσι. ‖ In ceram Exprimere. εἰς κηρὸν ἐκτυποῦν. ‖ Aliquid oratione Exprimere. ἀποδεικνύναι τι τῷ λόγῳ. (V. δείκνυμι, in anom.)

EXPROBRATIO, onis, fœm. *Reproche.* ἡ ὀνείδισις, εως. * ὁ ὀνειδισμὸς, οῦ.

EXPROBRANDUS, a, um. *Qu'on doit reprocher.* ὀνειδιστέος, α, ον.

EXPROBRO, as, avi, atum, are. *Reprocher.* ὀνειδίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc. rei. dat. perſ. *Reprendre.* ἐξελέγχω, F. ξω, P. ἐξήλεγχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nomen hoc tibi Exprobrant. τοῦτό σοι ὄνομα ὡς ὄνειδος προφέρουσι. ‖ Nemini calamitatem Exprobres. μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. ‖ Deformitatem alicui Exprobrare. ὀνειδίζειν τινὶ, ἐπὶ τῷ χαλεπὴν ἔχειν τὴν ὄψιν, vel ὅτι χαλεπὴν ἔχει τὴν ὄψιν. ‖ Exprobrans illi quòd mancus eſſet. ὀνειδίζων τούτῳ, ὅτι πηρὸς ἦν. ‖ Cùm ei timiditatem Exprobrarent. ὀνειδιζόμενος ὡς δειλός. ‖ Hæc beneficii commemoratio, fere Exprobratio eſt. τόδε τὸ τῆς εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκειν, μικροῦ δεῖν, ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν.

EXPROMENDUS, a, um. *Qu'on doit mettre devant les yeux, ou produire.* προχειριστέος, τέα, τέον.

EXPROMISSOR, oris. maſc. *Plége, caution, ou répondant.* ὁ ἐξεγγυητὴς, οῦ.

EXPROMITTO, is, iſi, iſſum, ere. *Promettre.* ὑπισχνέομαι, οῦμαι, fut. med. ὑποσχήσομαι. acc. *Etre caution.* ἐξεγγυάομαι, vel παρεγγυάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

EXPROMO, is, mpſi, mptum, ere. *Mettre en évidence, produire.* προχειρίζομαι, fut. med. ήσομαι. acc. * προφέρω, vel ἐκφέρω, F. ἐξοίσω. (Vide anom. in φέρω.) acc. *Faire ſortir.* προβάλλω. F. αλῶ (V. anom. in βάλλω.) accuſ.

EXPROMPTUS, a, um. part. *Mis en évidence, produit.* προκεχειρισμένος, η, ον. *Tout prêt.* ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, καὶ τὸ ρον, ου.

EXPUGNABILIS, & e, is. *Qu'on peut gagner par un combat.* ὁ καὶ ἡ εὐπολέμητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on peut vaincre.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγώνιστος, καὶ τὸ ον, ου.

EXPUGNANDUS, a, um. *Qu'on doit prendre d'aſſaut.* ἐκπολιορκητέος, α, ον.

EXPUGNATIO, onis. fœm. *Bataille gagnée.* ἡ καταπολέμησις, εως. *Priſe de ville par aſſaut.* ἡ ἐκπολιόρκησις, εως.

EXPUGNATOR, oris. maſc. *Qui prend des villes par force.* ὁ ἐκπολιορκητὴς, οῦ.

EXPUGNATUS, a, um. part. *Forcé, pris d'aſſaut.* ἐκπολιορκηθεὶς, εῖσα, ἐν. *Vaincu en bataille.* καταπολεμηθεὶς, εῖσα, έν.

EXPUGNO, as, avi, atum, are. *Gagner en un combat.* καταμάχομαι, fut. med. χέσομαι, & χοῦμαι. acc. * καταπολεμέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπολέμηκα. acc. *Vaincre.* καταγωνίζομαι, fut. med. ίσομαι. accuſ. *Forcer, prendre d'aſſaut.* ἐκπολιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπολιόρκηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatem Expugnare. πόλιν ἐκπολιορκεῖν, vel κατὰ κράτος ἑλεῖν, vel καταλαμβάνειν, vel καταπολεμεῖν. ‖ Toto decennio vix iſtam civitatem Expugnarunt. ἐν ἔτεσι δέκα μόλις αὐτὴν πόλιν ἐξεπολιόρκησαν. ‖ Facilè urbem Expugnavit. ῥᾳδίως τὴν πόλιν κατὰ κράτος εἷλεν. (ab αἱρέω.) ‖ Tyrus ab hoſtibus expugnata eſt. Τύρος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατείληπται. (V. λαμβάνω. in anom.) ‖ Expugnata urbs eſt. ἡ πόλις ἐξεπολιορκήθη, vel πολιορκίᾳ ἑάλω.

EXPUITIO, onis. fœm. *Crachement, action de cracher.* ἡ ἀπόπτυσις, εως. ‖ Expuitione ſanguinis laborans. αἱμοπτυϊκὸς, ή, όν. ‖ Expuitio ſanguinis. ἡ αἱμοπτυΐα, ας.

EXPULSIO, onis. fœm. *L'action de chaſſer, ou de repouſſer.* ἡ ἐξελασία, ας. * ἡ ἔξωσις, εως. * ἡ ἐκβολὴ, ῆς.

EXPULSO, as, avi, atum, are. *Chaſſer, pouſſer hors.* ἐξωθίζω, F. ίσω, P. ἐξώθικα. accuſ.

EXPULSOR, oris. maſc. *Celui qui chaſſe, ou qui met dehors.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος. * ὁ ἀπαγωγὸς, οῦ.

EXPULSUS, a, um. part. *Chaſſé.* ἐξελαθεὶς, εῖσα, έν. *Pouſſé hors.* ἐξωσθεὶς, vel ἀπωσθεὶς, εῖσα, έν. *Jetté hors.* ἐκβεβλημένος, η, ον. ‖ Expulſus patriâ, finibus. ἐξορισθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Expulſus è patriâ. ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος. ‖ Regno Expulſus. τῆς ἀρχῆς ἐκβληθείς. ‖ Hinc Expulſus. ἐνθένδε ἀπεληλαμένος. ‖ Ex regione Expulſus. ἐκ τῆς χώρας ἐξελασθείς.

EXPULTRIX, icis. fœm. *Celle qui chaſſe, ou qui met dehors.* ἡ ἀπαγωγὸς, οῦ. * ἐλάτειρα, ας. ‖ Expultrix vitiorum. ἡ ἀλεξίκακος, ου.

EXPUMO, as, avi, atum, are. *Ecumer.* ἐλαφρίζω, F. σω, P. ἠλάφρικα.

EXPUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Piquer d'une pointe.* ὀβελίζω, F. ίσω, P. ὠβέλικα. accuſ. *Effacer & ôter.* ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξήλειφα. accuſ. *Effacer une écriture.* διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα. acc.

EXPUO, is, pui, putum, ere. *Cracher.* ἐκπτύω, vel ἀποπτύω, F. ύσω, P. ἀπέπτυκα.

EXPURGANDUS, a, um. *Qu'on doit purger.* ἐκκαθαρτέος, α, ον.

EXPURGATIO, onis. fœm. *Purgation.* ἡ ἐκκάθαρσις, vel ἀποκάθαρσις, εως. *Excuſe.* ἡ πρόφασις, εως.

EXPURGO, as, avi, atum, are. *Purger, nettoyer.* ἀποκαθαίρω, F. αρῶ, P. ἀποκεκάθαρκα. acc. *Excuſer.* ἀπολογέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, præt. paſſ. ἀπολελόγημαι. accuſ.

EXPUTO, as, avi, atum, are. *Couper, qui eſt ſuperflu.* ἐκτέμνω, F. τμήξω, vel τμήσω. (Vide anom. in τέμνω.) acc. *Tailler.* κλαδάω, ῶ, F. ήσω, P. κεκλάδηκα. acc. *Purger, émonder.* καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. accuſ. ‖ Vitem Exputo. ἀμπελουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμπελούργηκα. acc.

EXPUTRESCO, is, trui, ere. *Se pourrir.* ἀποσήπομαι, vel ἐκσήπομαι, fut. paſſ. φθήσομαι.

EXQUIRENDUS, a, um. *Qu'on doit rechercher diligemment.* ἐξεταστέος, vel ἐξακριβωτέος, α, ον.

EXQUIRO, is, ſivi, ſitum, ere. *Rechercher diligemment.* ἀναζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεζήτηκα. accuſ.

* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *S'enquerir, ou s'informer.* ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρώτηκα. accuſ. rei. * ἀνακρίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Cauſam Exquirere. τὴν αἰτίαν πολυπραγμονεῖν. ‖ Hæc ille Exquiſivit. ταῦτα ἐκεῖνος ἐξηρεύνησε. (ab ἐξερευνάω.)

EXQUISITE, EXQUISITIM. adv. *Soigneuſement.* ἀκριβῶς. * ἐξηκριβωμένως. ‖ De aliquâ re Exquiſitè diſputare. τὶ ἀκριβολογεῖσθαι. med. *vel* ἀκριβολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠκριβολόγηκα.

EXQUISITUS, a, um. part. *Soigneuſement recherché, exquis.* ἐξηκριβωμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ἔξοχος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Bien travaillé.* ἐξειργασμένος, η, ον. *Dit ſoigneuſement.* ἐξειλεγμένος, η, ον. ‖ Exquiſitiſſimæ epulæ. ἡ πολυτελὴς, *vel* δαψιλὴς θοίνη, (ης.)

EXSACRIFICO, as, avi, atum, are. *Sacrifier, immoler.* ἀποθύω, *vel* ἐκθύω, F. ύσω, P. ἐκτέθυκα. acc.

EXSANGUIS. Vide EXANGUIS.

EXSANIO. Vide EXANIO.

EXSATIO. Vide EXATIO.

EXSATURO. Vide EXATURO.

EXSCALPO. Vide EXCALPO.

EXSCENDO, is. *Deſcendre.* ἐκβαίνω, *vel* καταβαίνω. (V. anom. in βαίνω.)

EXSCENSUS, ûs. *Deſcente.* ἡ ἔκβασις, *vel* κατάβασις, εως.

EXSCIDIUM. Vide EXCIDIUM.

EXSCINDO. Vide EXCINDO.

EXSCREO. Vide EXCREO.

EXSCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Décrire.* ἀπογράφω, F. ψω, P. ἀπογέγραφα. acc. *Tranſcrire.* μεταγράφω, F. ψω, P. μεταγέγραφα. acc. *Souſcrire.* ὑπογράφω, F. ψω, P. ὑπογέγραφα.

EXSCULPO. Vide EXCULPO.

EXSECO. Vide EXECO.

EXSECROR. Vide EXECROR.

EXSEQUOR. Vide EXEQUOR.

EXSEQUIÆ. Vide EXEQUIÆ.

EXSERTO. Vide EXERTO.

EXSIBILO. Vide EXIBILO.

EXSICCO. Vide EXICCO.

EXSIGNO, as, avi, atum, are. *Marquer & ſigner.* ἀποσημειόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποσεσημείωκα. acc. * διασημειόομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ώσομαι. acc. *Contre-marquer.* ἀντισημειόω, F. ώσω, P. ἀντισεσημείωκα. accuſ.

EXSILIO. Vide EXILIO.

EXSILIUM. Vide EXILIUM.

EXSOLVO. Vide EXOLVO.

EXSORBEO. Vide EXORBEO.

EXSORBESCO, is, rdui, ere. *Devenir.* ἐκμιαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *Etre taché.* σπιλόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

EXSORS. Vide EXORS.

EXSPATIOR. Vide EXPATIOR.

EXSPECTO. Vide EXPECTO.

EXSPES, omn. gen. *Qui a perdu toute eſpérance.* ὁ καὶ ἡ ἀνελπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς, * ὁ καὶ ἡ ἄνελπις, καὶ τὸ πι, ιδος.

EXSPIRO. Vide EXPIRO.

EXSPOLIO. Vide EXPOLIO, as.

EXSPUMO. Vide EXPUMO.

EXSPUO. Vide EXPUO.

EXSTERCORO. Vide EXTERCORO.

EXSTIMULO. Vide EXTIMULO.

EXSTINGUO. Vide EXTINGUO.

EXSTIRPO. Vide EXTIRPO.

EXSTO. Vide EXTO.

EXSTRUO. Vide EXTRUO.

EXSUCCUS. Vide EXUCCUS.

EXSUDO. Vide EXUDO.

EXSUGO. Vide EXUGO.

EXSUL. Vide EXUL.

EXSULTO. Vide EXULTO.

EXSUPERO. Vide EXUPERO.

EXSURGO. Vide EXURGO.

EXSUSCITO. Vide EXUSCITO.

EXTA, arum. neut. plur. *Les entrailles.* τὰ σπλάγχνα. * τὰ ἔγκατα. * τὰ ἔντερα, ων.

EXTABESCO, is, abui, ere. *Devenir ſec & maigre.* ἀποφθίομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. * ἐκτήκομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. *Se corrompre.* ἀποφθείρομαι, fut. paſſ. φθαρθήσομαι.

EXTANS, antis. part. *Qui paroît par-deſſus.* ἀνέχων, *vel* ὑπερέχων, ȣσα, ον. *Elevé.* ἀνεςὼς, (ῶτος) ςῶσα, ςώς.

EXTANTIA, æ. fœm. *Eminence.* ἡ ἐξοχὴ, *vel* ὑπεροχὴ, ῆς.

EXTEMPLO. adv. εὐθέως. * παραυτίκα.

EXTEMPORALIS, & e, is. *Fait ſur le champ.* αὐτοσχεδιασθεὶς, εῖσα, έν. * αὐτοσχεδιαςικὸς, ὴ, όν. * αὐτοσχέδιος, ία, ιον.

EXTEMPORALITAS, atis. fœm. *Promptitude à faire, ou à dire ſur le champ.* ὁ αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ. * τὸ αὐτοσχεδίασμα, ατος. * τὸ αὐτοσχέδιον, ȣ.

EXTEMPORE. *Sur le champ.* αὐτοσχεδίως. * ἐκ καιρȣ̃.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Extempore dicere. ἐξ ὑπογυίȣ λέγειν. * ἐκ τȣ̃ παραχρῆμα εἰπεῖν. ‖ Extempore reſpondere. ἐκ τȣ̃ παρατυχόντες ἀποκρίνεσθαι. ‖ Extempore dicta oratio. αὐτοσχεδιαςὸς, *vel* αὐτοσχεδιαςικὸς λόγος. ‖ Extempore conſilia capere. τὰ δέοντα αὐτοσχεδιάζειν, (F. σω.)

EXTENDO, is, endi, nſum, & ntum, ere. *Etendre.* ἐκτείνω, F. ενῶ, P. ἐκτέτακα. acc. * ἀναπετάννυμι, *vel* ἀναπεταννύω, F. άσω. (V. anom. in πετάννυμι.) acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Huc uſque ſe Extendit. διατείνει μέχρι τȣ́τȣ. ‖ Latè ſe Extendit. διατείνει ἐπὶ πολύ. ‖ Quò uſque ſe Extendit contemplatio. ἐφ' ὅσον διατείνει ἡ θεωρία. ‖ Hæc ſe per totam vitam Extendunt. διατείνει ταῦτα διὰ πάντος τȣ̃ βίȣ. ‖ Imperium Extendit. τὴν ἀρχὴν ἔτι μείζω τῆς ὑπαρχȣ́σης ἐποιήσατο. ‖ Accepti à patre imperii fines latè Extendit. παρὰ πατρὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, ηὔξησε καὶ παρὰ πολὺ ἐξέτεινε. ‖ Latè Extenſum eſt imperium. μεγάλην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἡ ἀρχή. (V. λαμβάνω. in anom.) ‖ Parva Extendere. τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν, *vel* μείζω ποιεῖσθαι, id eſt, parva magna facere, *vel* majora.

EXTENSIO, onis. fœm. *Extenſion, étendue.* ἡ ἔκτασις, εως.

EXTENSUS, a, um. part. *Etendu.* ἐκτεταμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐκτενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ἐκταθεὶς, εῖσα, ἐν.

EXTENTO, as, are. *Etendre fort, ou ſouvent.* παρατείνω, *vel* παρεκτείνω, F. ενῶ, P. παρεκτέτακα. accuſ.

EXTENTUS, a, um. part. Vide EXTENSUS.

EXTENUATIO, onis. fœm. *L'action d'amenuiſer.* ἡ λέπτυνσις, εως. *d'amoindrir, de diminuer.* ἡ μείωσις, *vel* ἐλάττωσις, εως.

EXTENUATUS, a, um. part. *Amenuiſé.* λεπτυνθεὶς, εῖσα, έν. *Diminué.* ἐλαττωθεὶς, εῖσα, έν. *Rareſié.* ἀραιωθεὶς, εῖσα, έν.

EXTENUO, as, avi, atum, are. *Amenuiſer.* λεπτύνω, F. υνῶ, P. λελέπτυγκα. acc. *Extenuer, amaigrir.* ἰσχναίνω, F. ανῶ, P. ἴσχναγκα. acc. *Amoindrir, diminuer.* μειόω, F. ώσω, P. μεμείωκα. * ἐλαττόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλάττωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliorum facta Extenuare. τὰ τῶν ἄλλων ἔργα ἐλάττω ποιεῖσθαι, *vel* μικρὰ ποιεῖν. ‖ Rem verbis Extenuare. τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ μικρὸν ποιεῖσθαι. ‖ Dolores Extenuare. τὰς λύπας ἐλαφρίζειν, *vel* λόγῳ κουφίζειν.

EXTERCORO, as, avi, atum, are. *Curer, nettoyer.* ἐκκοπρίζω, F. ίσω, P. ἐκκεκόπρικα. acc.

EXTEREBRO, as, avi, atum, are. *Percer tout outre.* διατρυπάω, ῶ, F. ήσω, P. διατετρύπηκα. acc.

EXTERGEO, es, & EXTERGO, is, ſi, ſum, ere. *Torcher, nettoyer, eſſuyer.* ἀποσμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπέσμηκα. acc. * ἀποσμήχω, F. ξω, P. ἀπέσμηχα. acc. * ἀπομοργνύω, & ἀπομόργνυμι, F. μόρξω. (V. anom. in μόργνυμι.) acc.

EXTERIOR, & hoc, ius, oris. compar. *Extérieur.* ἐξώτερος, έρα, ερον.

EXTERMINATOR, oris. maſc. *Exterminateur.* ὁ ἐξοριστὸς, οῦ. *Qui chaſſe.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος. *Deſtructeur.* ὁ ἐξολοθρευτὴς, οῦ.

EXTERMINATUS, a, um. part. *Détruit.* ἐξολοθρευθεὶς, εῖσα, έν. *Exterminé.* ἐξορισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Chaſſé.* ἐξεληλαμένος, η, ον.

EXTERMINO, as, avi, atum, are. *Exterminer.* ἐξορίζω, F. ίσω, P. ἐξώρικα. acc. *Détruire.* ἐκολοθρεύω, F. εύσω, P. ἐξωλόθρευκα. acc. *Chaſſer.* ἐλαύνω. (Vide anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex regione Exterminare. ἐκ χώρας ἐξορίζειν. ‖ Ex patriâ Exterminare. τῆς πατρίδος ἐξελαύνειν, *vel* ἀπείργειν.

EXTERNATUS, a, um. part. *Eperdu, hors de ſens.* ἐξεστὼς, (ῶτος) εστῶσα, στώς. * ἐκστὰς, (άντος) στᾶσα, στάν. *Troublé.* θορυβηθεὶς, εῖσα, έν.

EXTERNO, as, avi, atum, are. *Mettre hors de ſon ſens.* ἐξίστημι, F. ἐκστήσω, P. ἐξέστακα acc. *Troubler.* ἐκθροέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτεθρόηκα. acc. * θορυβέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθορύβηκα. acc.

EXTERNUS, a, um. *Etranger.* ξένος, η, ον. *Qui eſt de dehors.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω. * ὁ, ἡ τὸ ἔξωθεν. * ἐξωτερικὸς, ἡ, όν.

EXTERO, is, trivi, tritum, ere. *Uſer à force de froter, ou de porter, froiſſer, briſer.* ἐκτρίβω, F. ψω, P. ἐκτέτριφα. acc. *Oter en frotant.* ἐκσμήχω, F. ξω, P. ἐξέσμηχα. acc.

EXTERREO, es, rui, ritum, ere. *Epouvanter.* ἐκφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόβηκα. acc. * ἀποπλήττω, F. ξω, P. ἀποπέπληχα. acc. ‖ Itaque ſi qui vos Exterruerint oratorum. ὥστε ἄν τινες ὑμᾶς ἐκφοβῶσι τῶν ῥητόρων.

EXTERRITUS, a, um. part. *Epouvanté.* ἐκφοβηθεὶς, *vel* ἐκπλαγεὶς, εῖσα, έν.

EXTERSUS, a, um. part. *Torché, eſſuyé, nettoyé.* ἀποσμηγμένος, η, ον. * ἀποσμηχθεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

EXTERUS, a, um. *Etranger.* ξένος, νη, νον. * ὁ καὶ ἡ ἔκφυλος, καὶ τὸ ον, ου. *D'autrui.* ἀλλότριος, ία, ιον. *Qui eſt au dehors.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκτός. *Qui vient de dehors.* ἐξωτερικὸς, ή, όν. * ὁ, ἡ, τὸ ἔξωθεν.

EXTEXO, is, xui, xtum. *Défaire un tiſſu.* ἐξυφαίνω, F. ανῶ, P. ἐξύφαγκα. acc. * τὸ ὑφανθὲν διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc.

EXTILLO, as, are. *Dégoutter.* ἀποστάζω, *vel* ἐκστάζω, F. άξω, P. ἐξέσταχα. *Fondre.* ἐκτήκομαι, fut. paſſ. τηχθήσομαι.

EXTIMEO, es, & EXTIMESCO, is, mui, ere. *Craindre fort.* ἐκφοβέομαι, οῦμαι, fut. ηθήσομαι. acc.

EXTIMULATOR, oris. maſc. *Qui pique de l'aiguillon.* ὁ κέντωρ, ορος. *Qui excite.* ὁ ἐρεθιστὴς, οῦ. * ὁ ὀτρυντὴρ, ῆρος.

EXTIMULATUS, a, um. part. *Piqué de l'aiguillon.* κεντηθεὶς, εῖσα, έν. * κεκεντημένος, η, ον. *Excité.* ὀτρυνθεὶς, εῖσα, έν.

EXTIMULO, as, avi, atum, are. *Piquer de l'aiguillon.* κεντέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Exciter.* ὀτρύνω, F. υνῶ, P. ὤτρυγκα. acc.

EXTIMUS, a, um. *Le plus en dehors.* ἐξώτατος, άτη, τον. *Tout le dernier, le plus éloigné.* ὕστατος, *vel* ἔσχατος, άτη, ατον.

EXTINCTIO, onis. fœm. *L'action d'éteindre.* ἡ ἀπόσβεσις, εως. *Deſtruction.* ἡ πανολεθρία, ίας.

EXTINCTOR, oris. maſc. *Qui éteint.* ὁ ἀποσβεστὴς, οῦ. * ὁ σβεστὴρ, ῆρος. pro maſc. *Deſtructeur.* ὁ φθοροποιὸς, οῦ. * ὁ ἀναστατὴρ, ῆρος. *Qui a éteint & diſſipé.* ὁ ἀναιρετὴς, οῦ.

EXTINCTUS, a, um. part. *Eteint.* ἀποσβεσθεὶς, εῖσα, έν. *Détruit.* ἀπολόμενος, ένη, ένον. * διεφθαρμένος, η, ον.

EXTINGUO, is, nxi, nctum, ere. *Eteindre.* ἀποσβεννύω, *vel* ἀποσβέννυμι, F. σβέσω. (V. anom. in σβεννύω.) acc. *Détruire, corrompre.* ἀπόλλυμι. (V. anom. in ὄλλυμι.) accuſ. * διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lucernam Extinguere. σβεννύναι τὸν λύχνον. ‖ Lumen veritatis Extinguere. τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζειν. ‖ Voluptas omne animi lumen Extinguit. ἡδονὴ πᾶν τὸ φῶς τῆς ψυχῆς ἀποσβέννυσι.

EXTIRPATIO, onis. fœm. *L'action d'arracher, & de déraciner.* ἡ ἐκρίζωσις, *vel* ἀπορρίζωσις, εως.

EXTIRPO, as, avi, atum, are. *Déraciner, arracher juſqu'aux racines.* ἐκριζόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξερρίζωκα. acc. * ἀπορριζόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπερρίζωκα. acc. *Tirer de terre.* καλασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc. *Oter entierement.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω. (Vide anom. in αἱρέω.) acc. uni. gen. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Extirpare perturbationes animi. ἀφαιρεῖν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. ‖ Opinionem Extirpare. πρόρριζον τὴν δόξαν ἐκρίπτειν, *vel* ἀποσπᾶν.

EXTISPEX, icis. maſc. *Celui qui devinoit par les entrailles des victimes.* ὁ σπλαγχνοσκόπος, vel ἱεροσκόπος, ου.

EXTISPICIUM, ii. neut. *Divination par les entrailles des victimes.* ἡ σπλαγχνοσκόπησις, εως. *L'art de deviner de cette ſorte.* ἡ σπλαγχνοσκοπία, vel ἱεροσκοπία, ας.

EXTO, as, titi, titum, are. *Etre dehors.* ἀνέχω, vel ἐξέχω, F. ἕξω. (V. anom. in ἔχω.) *Paroître hors, ſe montrer.* ἐκφαίνομαι, fut. paſſ. ἀνθήσομαι. *Paroître deſſus, par-deſſus.* ἐπιπολάζω, F. άσω, P. ἐπιπεπόλακα.

EXTOLLO, is, tuli, elatum, llere. *Elever.* ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. *En haut.* ἀναίρω, F. αρῶ, P. ἀνῆρκα. *Par-deſſus.* ὑπεραίρω, F. αρῶ, P. ὑπερῆρκα. acc. *Hauſſer.* μετεωρίζω, F. ίσω, P. μεμετεώρικα. acc. || Extollere animum. μεγαλοφρονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαλοφρόνηκα. || Extollere ſe gloriando. ἑαυτὸν. (pro maſc. ſing.) μεγαλύνειν, ύνω, F. υνῶ, P. μεμεγάλυγκα. * μεγαλαυχεῖσθαι ἐπί τινι. || Se prædicatione Extollere. ἑαυτὸν μεγαληγορεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμεγαληγόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Extollere animos ob ſecundam fortunam. ἐπαίρεσθαι τῇ εὐτυχίᾳ. * ἐπαρθῆναι ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ. || Ob divitias nimiùm ſe Extollere. ἐπὶ τῷ πλούτῳ μεῖζον φρονεῖν, τοῦ δέοντος. || Vocem Extollere. ἐπαίρειν τὴν φωνήν.

EXTORQUEO, es, rſi, rtum, ere. *Avoir par force.* ἐκβιάζομαι, fut. med. άσομαι. acc. *Oter par force.* βίᾳ ἐξαιρέω, -ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. *Tourmenter en donnant la queſtion.* βασανίζω, F. ίσω, P. βεβασάνικα. acc. perf. || Extorquere aliquid ab aliquo. ἐξαιρεῖσθαί τί τινος, ſeu ἀπό τινος.

EXTORRIS, is. maſc. & fœm. *Banni.* ὁ καὶ ἡ φυγὰς, άδος. *Hors la ville.* ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ιδος. *Hors du pays.* ὁ καὶ ἡ ἐξόριστος, ίστου. *Banni par un cri public.* ὁ καὶ ἡ ἐκκήρυκτος, ου.

EXTORTOR, oris. maſc. *Qui ôte par force.* ὁ βιαστὴς, οῦ. * ὁ ἁρπακτὴς, οῦ.

EXTORTUS, a, um. part. *Oté, ou tiré par force.* ἐκβιασθεὶς, vel ἀποβιασθεὶς, εῖσα, έν.

EXTRA. præp. acc. *Hors.* ἔξω. * ἐκτός. gen. *Par dehors.* ἔξωθεν. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Extra controverſiam. ἀναμφισβητήτως. * ὁμολογουμένως. || Extra omne periculum eſſe. ἀκινδύνως ἔχειν. || Extra omnem culpam eſſe. πάσης αἰτίας ἐκτὸς εἶναι. || Extra propoſitum. ἔξω τῆς ὑποθέσεως. * ἔξω τοῦ πράγματος. * ἐκ παρέργου. || Extra telorum jactum. ἔξω βελῶν.

EXTRA. adv. *Hors, dehors.* ἐκτὸς. * ἔξω. *Par dehors.* ἔξωθεν. || Quæ ſunt Extra. τὰ ἐκτός. || Extra nihil relictum erat. οὐδὲν ὑπελείπετο ἔξωθεν.

EXTRACTORIUS, a, um. *Qui a la vertu de tirer hors.* ἐξελκτικὸς, vel ἀφελκτικὸς, κὴ, κόν. *d'arracher.* ἐπισπαστικὸς, ή, όν.

EXTRACTUS, a, um. part. *Arraché.* ἀποσπασθεὶς, εῖσα, έν. *Tiré hors.* ἐξελχθεὶς, vel ἀφελκυσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Prolongé.* ἀναβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXTRAHO, is, xi, ctum, ere. *Tirer hors.* ἐξέλκω, vel ἀφέλκω, F. ξω, P. ἀφήλχα. acc. * ἀφελκύω, F. ύσω, P. ἀφήλκυκα. acc. *Arracher.* ἀνασπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀνέσπακα. acc. * ἐκσύρω, F. υρῶ, P. ἐκσέσυρκα. acc.

EXTRANEUS, a, um. Vide EXTERUS.

EXTRAORDINARIUS, a, um. *Extraordinaire.* ὁ καὶ ἡ ἔκτακτος, καὶ τὸ ον, ου. *Rare.* σπάνιος, ία, ιον. *Non uſité.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Choiſi, d'élite.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλεκτος, vel ἐξαίρετος, καὶ τὸ ον, ου.

EXTRARIUS, a, um. Vide EXTRANEUS.

EXTREMITAS, atis. fœm. *La fin, le bout, l'extrémité.* τὸ ὕστατον, ου. * ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς. *Le plus haut.* τὸ ἄκρον, ου.

EXTREMO. adv. *A la fin, pour la derniere fois.* ὕστατον. * τελευταῖον. * ἐσχάτως.

EXTREMUM, i. neut. *La fin, l'extrémité.* τὸ τελευταῖον, ου. * τὸ ἔσχατον, ου. || Ad Extremum. *A la fin, enfin.* ὕστατον. * ὕστατα. * τελευταῖον. * τέλος. * ἐπὶ τέλει. * πρὸς τέλος.

EXTREMUS, a, um. *Tout le dernier.* ὕστατος, vel ἔσχατος, άτη, ατον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Extremâ inopiâ conflictari. ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις εἶναι. || Extremum tempus ætatis. ὁ ἔσχατος χρόνος τῆς ἡλικίας. || Extremum vitæ diem obire. τὸν βίον τελεῖν, vel τελευτᾶν. || Ad Extremum, manus dedit. τὸ τελευταῖον, vel τὰ τελευταῖα συνεχώρησε. * τελευτῶν δὲ συνεχώρησε.

EXTRICO, as, avi, atum, are. *Demêler.* ἐξελίττω, F. ξω, P. ἐξήλιχα. acc. *Dégager.* ἀπολύω, F. ύσω, P. ἀπολέλυκα. acc. *Délivrer.* ἀπαλλάττω, F. άξω, P. ἀπήλλαχα. accuſ.

EXTRINSECUS. adv. *Par dehors.* ἔξωθεν.

EXTRITUS, a, um. part. *Tiré en frapant, en frotant.* ἐκτετριμμένος, η, ον. * ἐκτριβεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν.

EXTRUCTIO, onis. fœm. *Amas.* ἡ κατασκευὴ, ῆς. * κατασκεύασις, εως. || Extructio tectorum. *L'action de bâtir.* ἡ οἰκοδόμησις, εως. * ἡ κατασκευὴ, ῆς. *Le bâtiment.* τὸ οἰκοδόμημα, vel κατασκεύασμα, ατος.

EXTRUCTUS, a, um. part. *Amaſſé, conſtruit, bâti.* κατεσκευασμένος, η, ον. * κατασκευασθεὶς, εῖσα, έν.

EXTRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer hors.* ἐξωθίζω, F. ίσω, P. ἐξώθικα. accuſ. * ἐξωθέω, ῶ, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. *Chaſſer.* ἐξελαύνω, F. άσω. (V. anom. in ἐλαύνω.) acc.

EXTRUO, is, xi, ctum, ere. *Bâtir, amaſſer.* κατασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. acc. *Faire.* ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Elever en forme de rempart, ou monceau.* ἀναχωννύω, vel ἀναχώννυμι, F. ώσω. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Domum Extruere. οἰκίαν οἰκοδομεῖν. || Ingentes muros Extruere. τὰ τείχη μεγάλα δείμασθαι. || Extruere ſepulcrum. χῶμα χωννύναι. (V. χώννυμι. in anom.)

EXTUBERATIO, onis. fœm. *Enflure ſur la chair.* ἡ ὑπερσάρκωσις, εως. *Tumeur.* τὸ οἴδημα, ατος. * ἡ ὄγκωσις, εως. *Choſe relevée.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς.

EXTUBERO, as, avi, atum, are. *S'enfler en boſſe.* ἐξογκόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * ἐξοιδαίνω, F. ανῶ, P. ἐξώδαγκα.

EXTUMEO, es, & EXTUMESCO, is, mui, ere. *S'enfler.* ἐξοιδέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῴδηκα. * ἐξογκόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

EXTUMIDUS, a, um. *Enflé.* οἰδαλέος, α, ον. * ὁ καὶ ἡ οἰδηματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

EXTUNDO, is, udi, uſum, ere. *Faire ſortir à force*

force de coups. ἐκθλίβω, F. ψω, P. ἐκτέθλιφα. accuſ. *A force de ſecouer.* ἐκτινάσσω, F. ξω, P. ἐκτετίναχα. acc. *Obtenir avec difficulté.* ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (Vide anom. in αἱρέω.) acc.

EXTURBATUS, a, um. part. *Pouſſé dehors.* ἐξωσμένος, ένη, ένον. *Jetté par force dehors.* ἐκβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Chaſſé.* ἐξελαθεὶς, θεῖσα, θέν.

EXTURBO, as, avi, atum, are. *Pouſſer dehors.* ἐξωθέω, vel ἀπωθέω, F. ώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. *Jetter, mettre dehors.* ἐκβάλλω, F. αλῶ. (Vide anom. in βάλλω.) acc. *Oter par force.* ἐξαιρέω, ῶ, F. ήσω. (V. anom. in αἱρέω.) acc. rei. *Renverſer.* καταστρέπτω, F. ψω, P. κατέστραφα. acc.

EXTUSSIO, is, ivi, itum, ire. *Jetter en touſſant.* ἀναβήσσω, F. ξω, P. ἀναβέβηχα. acc.

EXUBERO, as, avi, atum, are. *Etre abondant & fertile.* εὐθηνέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθήνηκα. dat.

EXUCCUS, a, um. *Sec, ſans ſuc.* ὁ καὶ ἡ ἄχυμος, καὶ τὸ ον, ου. * ἰσχνὸς, ἡ, όν.

EXUCTUS, a, um. part. *Tout ſucé.* ἐκχυλισθεὶς, vel ἐκμυζηθεὶς, εῖσα, έν.

EXUDO, as, are. *Degoutter de ſueur.* ἀφιδρόω. vel ἐξιδρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξίδρωκα. * ἀποστάζω, F. ξω, P. ἀπέσταχα.

EXUENDUS, a, um. *Qu'on doit dépouiller.* ἐκδυτέος, α, ον.

EXUGO, is, xi, ctum, ere. *Suer tout.* ἐκμυζάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκμεμύζηκα. acc.

EXUL, ulis. maſc. & fœm. *Banni, envoyé en exil.* ὁ καὶ ἡ φυγὰς, άδος. * ὁ καὶ ἡ ἐξόριστος, ίσου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Exules reducere, *ſeu* reſtituere. τοὺς φεύγοντας, *vel* φυγάδας κατάγειν. || Exulum reductio. τῶν φευγόντων κάθοδος. || Exul agitur. τῆς πόλεως φυγὰς ἀπηλάθη.

EXULCERATIO, onis. fœm. *Ulcere qui ſe forme.* ἡ ἐξέλκωσις, εως. * τὸ ἕλκωμα, ατος.

EXULCERATORIUS, a, um. *Qui a la force de faire venir des ulceres.* ἑλκωματικὸς, vel ἑλκωτικὸς, ἡ, όν.

EXULCERATRIX, icis. fœm. *Qui entame la peau, qui fait venir des ulceres.* ἡ ἐξελκοῦσα, ούσης. acc. * ἡ ἑλκωματικὴ, vel ἑλκωτικὴ, ῆς.

EXULCERATUS, a, um. part. *Entamé, ulceré,* ἐξηλκωμένος, η, ον. * ἑλκωθεὶς, εῖσα, έν. Vide ULCERO.

EXULCERO, as, avi, atum, are. *Ulcerer, entamer, faire venir un ulcere.* ἐξελκόω, vel ἀφελκόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφήλκωκα. accuſ. *Couvrir d'ulceres.* ἑλκοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἡλκοποίηκα. acc. *Irriter, offenſer.* ὀξύνω, F. υνῶ, P. ὤξυγκα. accuſ. * ἐκπικραίνω, F. ανῶ, P. ἐκπεπίκραγκα. acc.

EXULO, as, avi, atum, are. *Etre banni, ou exilé.* φυγαδεύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι. * ἐξορίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patriâ Exulare. ἐκ τῆς πατρίδος φεύγειν. || Ex urbe Exulare. τὴν πόλιν φεύγειν. * ἐκ τῆς πόλεως φυγαδεύεσθαι. Vide EXILIUM.

EXULTANS, antis. part. *Sautant.* ἐκπηδῶν, ῶν; ἀῶσα, ῶσα; άον, ῶν. * ἐξαλλόμενος, ένη, ενον. *Treſſaillant de joie.* ἀγαλλόμενος, ένη, ενον.

EXULTANTER. adv. *En ſautant.* σκιρτητικῶς. *En treſſaillant de joie.* ἀγαλλομένως.

EXULTANTIA, æ, & EXULTATIO, onis. fœm. *Treſſaillement.* ἡ ἐκπήδησις, vel σκίρτησις, εως. * τὸ σκίρτημα, ατος. *de joie.* ἡ ἀγαλλίασις, εως. * τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

EXULTIM. adv. *En ſautant.* σκιρτάων, ῶν, ῶντος. partic. pro adverbio. Vide EXULTANTER.

EXULTO, as, avi, atum, are. *Sauter & treſſaillir.* ἐκπηδάω, F. ήσω, P. ἐκπεπήδηκα. * σκιρτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκίρτηκα. *de joie.* ἀγάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juveniliter Exultans. νεανικῶς σκιρτῶν. || Nimis Exultare ſecundis rebus. τῇ εὐτυχίᾳ λίαν χαίρειν.

EXULULO, as, avi, atum, are. *Hurler.* ἐξολολύζω, F. ύξω, P. ἐξωλόλυχα.

EXUNDATIO, onis. fœm. *Debordement d'eaux.* ἡ πλημμύρα, ας. * ἡ πλημμυρὶς, ίδος. * ἡ πλημμη, ῆς.

EXUNDO, as, avi, atum, are. *Se déborder.* ἐκκυμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκκεκύμαγκα. * πλημμύρω, F. υρῶ, P. πεπλήμμυρκα, vel πλημμυρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπλημμύρηκα.

EXUNGO, is, unxi, unctum, ere. *Oindre.* ἀλείφω, F. ψω, P. ἤλειφα. acc.

EXUNGULO, as, are. *Oter les ongles.* ἀπονυχίζω, vel ἐξονυχίζω, F. ίσω, P. ἐξωνύχικα. acc.

EXUO, is, ui, utum, ere. *Dépouiller, devêtir.* ἀποδύω, vel ἐκδύω, F. δύσω, P. ἐκδέδυκα. accuſ. perſ. & rei. || Veſte ſe Exuere. ἑαυτὸν ἀποδύειν τὸ ἱμάτιον. || Exuere feritatem. τὴν ἀγριότητα ἀποτίθεσθαι. (Vide τίθημι.) V. MITIGO. || Humanitatem Exuere. ἐξανθρωπίζεσθαι, fut. paſſ. ἐξανθρωπισθήσομαι.

EXUPERABILIS, & e, is. *Qui peut être ſurmonté.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρβλητος, καὶ τὸ τον, ου. *Qui peut être vaincu.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγώνιστος, τὸ ον, ου. || Non Exuperabilis. *Qu'on ne peut vaincre.* ὁ καὶ ἡ ἀνίκητος, vel ἀκαταγώνιστος, καὶ τὸ ον, ου. *ni ſurpaſſer.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, καὶ τὸ ον, ου.

EXUPERANTIA, æ. fœm. *Excellence.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς. * ἡ ἐξοχὴ, ῆς.

EXUPERATIO, onis. *Figure, quand on dit au-delà de la verité, hyperbole.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς.

EXUPERO, as, avi, atum, are. *Surpaſſer.* ὑπερβαίνω, vel ὑπερβάλλω, vel ὑπερέχω. (V. anom. in βαίνω. βάλλω. ἔχω.) acc. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Genus Exuperat nobilitate. τοῦ γένους περιγίγνεται εὐγενείᾳ. || Quâ re alios Exuperat. τίνι τῶν ἄλλων ὑπερβαίνει. * τίνι τοὺς ἄλλους ὑπερβάλλεται. Vide SUPERO.

EXURDO, as, are. *Aſſourdir, rendre ſourd.* ἐκκωφόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκκεκώφωκα. acc.

EXURGO, is, ere. *Se lever.* ἐξανίσταμαι, futur. med. ἀναστήσομαι. *S'éveiller.* ἐξεγείρομαι, fut. paſſ. ερθήσομαι.

EXURO, is, ſſi, ſtum, ere. *Bruler.* καταφλέγω, F. ξω, P. καταπέφλεχα. accuſ. * ἐμπίπρημι, F. ήσω. (V. anom. in πίμπρημι.) acc. * ἐκκαίω, F. καύσω, P. κέκαυσα. aor. 1. ἐξέκαυσα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Domos Exurere. τὰς οἰκίας δαίειν, vel κατακαίειν, vel ἐμπρῆσαι, vel καταπιμπράναι. || Regiam domum Exuſſerunt. τὰ βασίλεια κατεπίμπρασαν, vel ἐνεπίμπρασαν. || Exuſtâ

civitate, & omnibus perditis. ἐμπιπρασμένης τῆς πόλεως καὶ πάντων ἀπολωλότων.

EXUSCITATUS, a, um. *Qu'on a fait lever.* ἐξανεσταμένος, η, ον. *Eveillé.* ἐξεγηγερμένος, η, ον.

EXUSCITO, as, avi, atum, are. *Faire lever.* ἐξανίστημι, F. ήσω, P. ἐξανέστακα. accuſ. *Eveiller.* ἐξεγείρω, F. ερῶ, P. ἐξεγήγερκα. acc. *Exciter.* Vide EXCITO.

EXUSTIO, onis. fœm. *Brulement.* ἡ ἔκκαυσις, vel ἔκπρησις, εως. *Brulure de feu.* ἡ ἐκπύρωσις, εως. *du ſoleil.* ἡ ἡλιόκαυσις, εως.

EXUSTUS, a, um. part. *Brulé.* ἐκκαυσθεὶς, εῖσα, έν. *du feu.* ἐκπυρωθεὶς, εῖσα, έν. *du ſoleil,* ὁ καὶ ἡ ἡλιόκαυστος, τὸ ον, ου.

EXUTUS, a, um. part. *Dépouillé.* ἀποδυθεὶς, vel ἐκδυθεὶς, εῖσα, έν. acc.

EXUVIÆ, arum. fœm. plur. *Dépouilles de l'ennemi.* τὰ λάφυρα, ων. * τὰ σκῦλα, ων. *La peau d'une bête.* τὰ ἐκδύματα, ων. || Leonis Exuviæ. *Une peau de Lion.* ἡ λεοντῆ, ῆς. * τὸ σκῦλον τοῦ λέοντος. || Serpentis Exuviæ. *La vieille peau d'un ſerpent.* ἡ λεβηρὶς, ίδος.

F A

FABA, æ. fœm. *Une féve.* ὁ κύαμος, ου.

FABACIA, æ. fœm. *Un gâteau fait de féves.* ὁ κυάμινος πλακοῦς, (οῦντος.)

FABAGINUS, a, um. *De féves.* κυάμινος, η, ον.

FABALE, is. neut. *Coſſe de féves.* τὸ τοῦ κυάμου περίπτυσμα, ατος.

FABALIA, ium. *Paille des féves.* αἱ καλάμαι τῶν κυάμων.

FABALIS, & e, is. *De féves.* κυάμινος, η, ον.

FABARIUS, a, um *De féves, ou qui concerne les féves,* ὁ καὶ ἡ κυάμειος, καὶ τὸ ειον, ου. *Où il croît des féves.* ὁ καὶ ἡ κυαμοφυὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

FABELLA, æ. fœm. *Petite fable, petit conte.* τὸ μυθάριον, ου.

FABER, bri. maſc. *Un ouvrier.* ὁ δημιουργὸς, οῦ. * ὁ τεχνάστης, ου. * ὁ τέκτων, ονος. || Ærarius, vel æris Faber. *Ouvrier qui travaille en cuivre.* ὁ χαλκεὺς, έως. * ὁ χαλκοτύπος, ου. * ὁ χαλκουργὸς, οῦ. || Fabri ærarii officina. τὸ χαλκεῖον, ου. * ὁ χαλκεὼν, ῶνος. || Aurarius Faber. ὁ χρυσοποιὸς, vel χρυσουργὸς, οῦ. *Qui fond l'or.* ὁ χρυσοχόος, ου. || Faber ferrarius. ὁ σιδηρουργὸς, οῦ. * ὁ σιδηρεὺς, έως. || Faber lignarius. ὁ ὑλουργὸς, οῦ *Charpentier.* ὁ τέκτων, ονος.

FABRE. adv. Vide AFFABRE.

FABRE FACTUM, vel FABREFACTUM, i. neut. *Fait artiſtement.* τὸ ἐξειργασμένον, ου. * τὸ τεχνιτευθὲν, ένος.

FABREFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire artiſtement,* ἐξεργάζομαι, fut. med. άσομαι. accuſ. * τεχνιτεύω, F. εύσω, P. τετεχνίτευκα. accuſ.

FABREFACTUS, a, um. part. *Travaillé artiſtement.* ἐξειργασμένος, η, ον. * τεχνιτευθεὶς, εῖσα, έν.

FABRICA, æ. fœm. *Structure, conſtruction.* ἡ κατασκευὴ, ῆς. * ἡ συναρμογὴ, ῆς. *Travail d'artiſan,* τὸ δημιούργημα, ατος. * ἡ δημιουργία, ας. *Boutique où l'on travaille.* ἐργαστήριον, ου. || Fabrica ferri. *L'art de travailler au fer.* ἡ σιδηρουργία, ας. * ἡ σιδηρικὴ τέχνη. *Forge.* τὸ σιδηρεῖον, ου. || Æris fabrica. ἡ χαλκευτικὴ, ῆς. *Forge.* τὸ χαλκεῖον, ου. τὸ χαλκευτήριον, ου. || Hominis Fabrica. ἡ ἀνθρωποπλασία, ας. * ἡ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴ, ῆς.

FABRICATIO, onis. fœm. *L'action de faire, de conſtruire.* ἡ κατασκευὴ, ῆς. * ἡ δημιουργία, ας. *L'action de bâtir.* ἡ οἰκοδόμησις, εως. Vide FABRICA.

FABRICATOR, oris. maſc. *Qui fait, qui conſtruit.* ὁ δημιουργὸς, οῦ. * ὁ κατασκευαστὴς, οῦ. *Qui bâtit.* ὁ οἰκοδόμος, ου. * ὁ ἀρχιτέκτων, ονος. V. FABER. || Mundi Fabricator. *Le Créateur du monde.* ὁ κοσμοπλάστης, ου. * ὁ τοῦ κόσμου δημιουργὸς, οῦ, vel κτίστης, οῦ.

FABRICATUS, a, um. part. *Qui a fait ou conſtruit.* δημιουργήσας, ήσασα, ῆσαν. *Qui a été fait ou conſtruit.* κατασκευασθεὶς, εῖσα, έν. *Bâti.* οἰκοδομηθεὶς, εῖσα, έν. *Forgé en cuivre ou fer.* χαλκευθεὶς, εῖσα, έν.

FABRICO, as, avi, atum, are, & FABRICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire, conſtruire.* κατασκευάζω, F. σω, P. κατεσκεύακα. acc. * δημιουργέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδημιούργηκα. accuſ. *Bâtir.* οἰκοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾠκοδόμηκα. accuſ. *Faire des ſtatues, des vaſes, &c.* ἐργάζομαι, fut. med. σομαι. aor. 1. εἰργασάμην. acc. *Forger.* χαλκεύω, F. εύσω, P. κεχάλκευκα. acc. *Inventer.* πλάσσω, F. σω, P. κα. *Créer, parlant de Dieu.* κτίζω, F. σω, P. ἔκτικα. accuſ. || Fabricare verba. ὀνοματοποιεῖν, vel ὀνοματοθετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὠνοματοθέτηκα. || Qui ſigna Fabricatur. ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ. || Naves Fabricari. ναυπηγεῖν, vel ναυπηγεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

FABRICUS, a, um. *De charpentier, ou d'autre ouvrier.* τεκτονικὸς, ή, όν.

FABRILIS, & e, is. *De forgeron ou de maréchal.* χαλκευτικὸς, κὴ, κόν. *Un charpentier, ou d'autre tel ouvrier.* τεκτονικὸς, κὴ, κόν. *De quelque artiſan que ce ſoit.* χειροτεχνικὸς, κὴ, κόν. * δημιουργικὸς, ή, όν.

1. FABULA, æ. fœm. *Une petite féve.* τὸ κυάμιον, ου.

2. FABULA, æ. fœm. *Fable, conte.* ὁ μῦθος, ου. *Diſcours, ſoit vrai ou faux.* ὁ λόγος, ου. *Farce, comédie, ou tragédie.* τὸ δρᾶμα, ατος. || Fabulæ exitus. ἡ καταστροφὴ, ῆς.

FABULARIS, & e, is. *Fabuleux, menſonger.* μυθικὸς, ή, όν. || Hiſtoria Fabularis. ἡ μυθιστορία, ας.

FABULATOR, oris. maſc. *Un faiſeur de contes.* ὁ μυθητὴς, οῦ. * ὁ λογοποιὸς, vel μυθοποιὸς, οῦ. *Raconteur de fables.* ὁ μυθολόγος, ου.

FABULO, as, & FABULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Conter des fables.* μυθολογέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμυθολόγηκα. *Deviſer, s'entretenir.* μυθεύω, F. εύσω, P. μεμύθευκα, & μυθεύομαι, fut. med. εύσομαι.

FABULOSE. adv. *Fabuleuſement.* μυθικῶς. * μυθωδῶς. *Par menſonge.* ψευδῶς.

FABULOSITAS, atis. fœm. *Contes fabuleux.* τὸ μυθῶδες, εος, ους. * ἡ μυθολογία, ας.

FABULOSUS, a, um. *Fabuleux.* ὁ καὶ ἡ μυθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FACESSITUS, a, um. part. *Fait.* διαπραχθεὶς, εῖσα, έν. * διαπεπραγμένος, η, ον. || Faceſſitum eſt mihi negotium. ἠνωχλήθην. aor. 1. ab ἐνοχλέομαι,

fut. paſſ. ἠθήσομαι. || Faceſſitum eſt ei negotium. ἠνωχλήθη.

FACESSO, is, ſſi, ſſitum, ere. *Faire.* πράτ]ω, F. ξω, P. χα. acc. * ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc. *S'en aller.* ἀπαλλάτ]ομαι, fut. paſſ. ἀπαλλαχθήσομαι. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. * ἄπειμι. (V. anom. in εἶμι, eo.) || Faceſſere alicui negotium. πράγματά τινι παρέχειν. (V. anom. in ἔχω.) * πράγματά τινι πράτ]ειν. *Tourmenter, fâcher.* ἐνοχλεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνοχληκα. acc.

FACETE. adv. *Plaiſamment.* εὐτραπέλως. * χαριέντως. *Poliment.* κομψῶς.

FACETIÆ, arum. fœm. plur. *Plaiſanteries, railleries.* ἡ εὐτραπελία, ίας. * ἡ χαριεντισμὸς, ȣ. *Joyeuſetés de paroles.* ἡ ἀστειολογία, ας. || Facetiis uti. *Faire le plaiſant.* χαριεντίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι.

FACETOSUS, a, um. *Plaiſant, enjoué.* κομψευτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ εὐτραπελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * χαρίεις, ίεντος, χαρίεσσα, ης, χαρίεν, ίεντος.

FACETUS, a, um. *Plaiſant, enjoué.* κομψὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀστειόλογος, καὶ τὸ ον, ȣ. * χαρίεις, ίεσσα, ίεν, (εντος.)

FACIENDUS, a, um. part. *Qui eſt à faire, qu'on doit faire.* ποιητέος, *vel* πρακτέος, τέα, τέον. || Faciendum hoc cenſeo. τȣτο καταψηφίζομαι, futur. med. ίσομαι. || Faciendum aliquid locare. τί μισθȣν, όω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίσθωκα.

FACIES, iei. fœm. *Le viſage.* τὸ πρόσωπον, ȣ. *Forme, figure, façon.* τὸ εἶδος, εος, ȣς. *Mine.* τὸ σχῆμα, ατος. *La face.* ἡ πρόσοψις, εως.

FACILE. adverb. *Facilement.* ῥᾳδίως. * εὐχερῶς. * εὐμαρῶς. *Volontiers.* ἑκȣσίως. *Aſſurément, ſans doute.* εὖ μάλα. ut, || Facilè primus. εὖ μάλα πρῶτος. || Facilè facere. ῥᾳδιȣργεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥᾳδιȣργηκα. || Facilè & eloquenter verba fundere. εὐρεσιλογεῖν, έω, F. ήσω, P. εὑρεσιλόγηκα. || Facilè hæc fecit. ἄνευ πόνȣ ταῦτα πεποίηκε. || Res tota Facilè peracta eſt. πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς. || Facilè ferre ſenectam. ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν.

FACILIOR, & ius, ioris. compar. *Plus facile, plus aiſé.* ὁ καὶ ἡ ῥᾴων, ονος, καὶ τὸ ῥᾷον, ονος. || Facilius hoc eſt & tutius. ῥᾷον τȣτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον.

FACILIS, & e, is. *Aiſé, facile.* ῥᾴδιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὐμαρὴς, τὸ ὲς, έος, ȣς. *De bonne humeur.* ὁ καὶ ἡ εὔκολος, τὸ ον, ȣ. *Traitable.* ὁ καὶ ἡ εὐχερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. *Facile à appaiſer.* ὁ καὶ ἡ εὐίλατος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Que l'on ſoumet aiſément.* ὁ καὶ ἡ εὐχείρωτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Facile à vaincre.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγώνιστος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Facilis ad coquendum. ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Facilis ad exardeſcendum. ὁ καὶ ἡ εὔπρηστος, *vel* εὔφλεκτος, καὶ τὸ ον, ου. || Facile eſt Græciam ſubjugare. μικρὸν ἔργον ἐστὶ τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facile eſt & laboris expers negotium. ῥᾴδιον, καὶ πόνος ȣδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι || Non facile eſt conſilium capere. ȣκ εὔπορόν ἐστι συμβȣλεῦσαι. || Quod quidem facile eſt. ὅπερ πρόχειρόν ἐστι. || Facile iſtud erit. ȣ πολλȣ δεήσει τȣ πόνȣ. || Facilis ars, & quæ nullo negotio tractari poſſit. ῥᾴδιος καὶ εὔμετα χείριστος ȣσα τέχνη.

FACILITAS, atis. fœm. *Facilité.* ἡ ῥᾳστώνη, ης. * ἡ εὐμάρεια, είας, *vel* εὐμαρία, ίας. *Humeur accommodante.* ἡ εὐκολία, ίας. *Humeur traitable.* ἡ εὐχέρεια, είας. *Douceur.* ἡ πρᾳότης, ητος. || Facilitas ſermonis. *Affabilité.* ἡ εὐπροσηγορία, ίας.

FACILIUS. compar. adv. *Plus facilement.* ῥᾷον.

FACILLIME. ſuperl. adv. *Très-facilement.* ῥᾷστα. || Facillimè. ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας. || Facillimè ſubjugare. κατὰ πολλὴν ἰσχύος περιȣσίαν ὑπάγεσθαι. * ἐκ περιȣσίας κρατεῖν. * πολλῷ τῷ περιόντι κρατεῖν. || Quàm Facillimè conficere. ὡς ῥᾷστα περαίνειν.

FACILLIMUS, a, um. *Très-aiſé, fort facile.* ῥᾷστος, ἀστη, ᾷστον. *Fort traitable.* εὐχερέστατος, άτη, ατον. || Quod Facillimum eſt facere. τὸ προχειρότατον ποιεῖν. || Ars præſtantiſſima, & Facillima ad diſcendum. τέχνη ἀρίστη, καὶ ῥάστη ἐκμαθεῖν. (Vide μανθάνω.)

FACINOROSUS, a, um. *Plein de méchanceté.* κάκιστος, ίστη, στον. *Malin, malicieux.* πονηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui ſe plaît à mal faire.* ὁ καὶ ἡ κακȣ̃ργος, καὶ τὸ ον, ȣ. *De mauvaiſes mœurs.* ὁ καὶ ἡ κακότροπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FACINUS, oris. neut. *Action.* τὸ ἔργον, ȣ. *Une entrepriſe.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος. *Une action genereuſe.* τὸ ἀνδραγάθημα, ατος. *hardie.* τὸ τόλμημα, ατος. *Une méchante action.* τὸ κακȣ̃ργημα, ατος. * ἡ κακȣργία, ίας. || Nefarium facinus. ἡ ἀῤῥητοποιΐα, *vel* ἀῤῥητȣργία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facinus audax aggredi. μέγα τόλμημα τολμᾶν. || Horrendum facinus. δεινὸν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα. || Atrox facinus committere. μεγίστην παρανομίαν παρανομεῖν. || Facinus aliquod admittere contra patriam. φαῦλόν τι πράτ]ειν κατὰ τῆς πατρίδος. || Tanta facinora patrare. τοσαῦτα κακὰ ἐργάζεσθαι. * τοσαῦτα ἀδικήματα πράτ]ειν. || Atrox Facinus admitti. δεινὸν ἀδίκημα γίγνεσθαι. || Facinus ſuſcipere. προσδέξασθαι κακȣργίαν. || Turpe ac nefarium Facinus admittere. αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον ἔργον ἐργάσασθαι. || Multa Facinora patrare. πολλὰ καὶ δεινὰ ἔργα ποιεῖν. || Capitale Facinus committere. θανάτȣ ἄξια ἀδικεῖν. || In flagitioſum Facinus incidit. περιέπεσε πράξει μοχθηρᾷ. (V. πίπ]ω in anom.) || Omne Facinus audent. πάσης ἀνοσίας πράξεως κατατολμῶσι. || Quò majora & illuſtriora facinora ediderunt. ὅσῳ μείζω καὶ πλείονος ἄξια κατειργάσαντο. || Multa egregia Facinora patrare. πολλὰ γενναῖα ἐξεργάσασθαι. || Pulcherrimum Facinus efficere. κάλλιστον ἔργον διαπράξασθαι. || Magnum ac luculentum Facinus obire. μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργάσασθαι. || Illuſtria Facinora edere. λόγȣ ἄξια ἔργα ἀποδείξασθαι. || Nullum præclarum Facinus geſſit. ȣδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἐγίνετο.

FACIO, is, eci, actum, ere. *Faire.* ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. * πράτ]ω, F. ξω, P. πέπραχα. acc. *Former, façonner.* ἀπεργάζομαι, futur. med. άσομαι. acc. *Etre utile, profiter.* συντελέω, ῶ, F. έσω, P. συντετέλεκα. dat. || Fac ita eſſe. ἀλλὰ δή. || Hoc Fieri opus eſt. τȣ̃το ποιητέον. || Facere injuriam. ἀδικεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. acc. || Alicui benè, *vel* benignè Facere. τινα εὐεργετεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐεργέτηκα. * τινὰ εὖ ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. || Facere ægrè & gravatè. ὀκνεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὤκνηκα. || Fidem Facere. πιστεύεσθαι, εύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι. || Facere impetum in, &c. ἐφορμᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. ἐφώρμηκα. πρὸς cum acc. || Delicias Facere. θρύπ]εσθαι,

πλομαι, fut. med. ψομαι. πρὸς cum acc. || Differentiam Facere. παραλλάτλειν, τλω, F. ξω, P. παρήλλαχα. acc. uni. & gen. alt. cum ἀπό. || Iter Facere. ὁδοιπορεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡδοιπόρηκα. || Turpe lucrum Facere. αἰσχροκερδεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾐσχροκέρδηκα. || Facere reum. *Rendre coupable.* εὐθύνειν, ύνω, F. υνῶ, P. εὔθυγκα. acc. perſ. gen. rei. || Planum facere. *Faire égal & uni.* ὁμαλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὡμάλικα. || Vim Facere. ἐκβιάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc. || Facere nomen. *Donner de la réputation.* εὐφημίζειν, ίζω, F. ίσω, P. εὐφήμικα. *S'endetter.* δανείζεσθαι, είζομαι, fut. med. είσομαι. accuſ. *Prêter, donner à uſure, ou autrement.* δανείζειν, είζω, F. είσω, P. δεδάνεικα. || Facere ſtipendia ſub aliquo. τινὶ στρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐστράτευκα, *vel* στρατεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. || Facere viviradices ex ſarmentis. τὰ κλήματα μοσχεύειν, εύω, F. εύσω, P. μεμόσχευκα. || Verſuram Facere. ἐπὶ μείζονι τόκῳ δανείζεσθαι. acc. || Murus vitium Facit. τὸ τεῖχος φθείρεται || Magni Facere. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Pluris Facere. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. acc. || Plurimi, *vel* maximi Facere. περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. || Parvi Facere. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. acc. || Facere minoris. περὶ ἥττονος ποιεῖσθαι. acc. || Minimi Facere. περὶ ἥκιστα ποιεῖσθαι, *vel* ἡγεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Vide ÆSTIMO. || Initium Facere. ἄρχεσθαι, χομαι, fut. med. ξομαι. gen. || Facere auctionem. Vide AUCTIONOR. || Facere conjecturam. Vide CONJICIO. || Facere nidum. V. NIDIFICO. || Facere periculum. Vide PERICULUM. || Facere naufragium. Vide NAUFRAGOR. || Facere pacem. Vide PAX, &c.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnia rectè Facere. πάντα καλῶς πράττειν. || Aliquid rectè & decenter Facere. πράττειν τι καλῶς καὶ προσηκόντως. || Nihil Facere, quod alicujus pretii ſit. διαπράττεσθαι οὐδὲν ἄξιον λόγου. || Quæ Feciſti. τὰ ὑπό σου πραττόμενα, *vel* πραχθέντα. || Quid Faciendum eſt? τί πρακτέον ἐστί; || Scripſi ad te, quid mihi Faciendum videatur. ἔγραψα πρός σε, περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι. || Quæ tibi cenſeam Facienda eſſe, ferè audiſti. περὶ ὧν ἡγοῦμαί σοι πρακτέον εἶναι, σχεδὸν ἀκήκοας. || Eorum mortem optabiliorem Facere. τὸν ἐκείνων θάνατον ζηλωτότερον καταστῆσαι || Facere quod decet. τὰ δέοντα ποιεῖν. || Faciam ut ingrediatur. διαπράξομαι, ὅπως ἐπέλθοι. || Fecit, ut unus hic ex nunciatoribus eſſet. διεπράξατο τοῦτον τῶν ἀγγέλων γενέσθαι. || Ipſi enim Feciſtis ut oratores meditarentur, & ſatagerent non quæ civitati utilia futura eſſent. καὶ γὰρ αὐτοὶ πεποιήκατε τοὺς ῥήτορας μελετᾶν, καὶ φιλοσοφεῖν οὐ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει συνοίσειν. || Facere non potui, quin de iis cogitarem. ἀποστῆσαι τὴν ἐμαυτοῦ διάνοιαν τούτων οὐχ οἷός τ' ἦν. || Fac ut temperantia tua aliis exemplo ſit. τὴν σεαυτοῦ σωφροσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστα. || Facere idem atque alii. παραπλησίως ἔχειν τοῖς ἄλλοις. * τὸ αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ποιεῖν. || Facere non poteſt ea quæ cogitaverat. τοῖς διανοουμένοις μὴ δύναται τέλος ἐπιθεῖναι. * τὰ διανοηθέντα εἰς ἔργον ἄγειν μὴ δύναται.

FACTIO, onis. fœm. *L'action de faire.* ἡ ποίησις, εως. *Une ligue, ou faction.* ἡ στάσις, εως. *Une ſecte, une héréſie.* ἡ αἵρεσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neque nos tantâ Factione & potentiâ ſumus. οὐδ' οὕτως τῇ παρασκευῇ ἰσχυριζόμεθα. * οὐ τοσαύτην δύναμιν φίλων ἔχομεν. || Factiones conflare. στάσεις ποιεῖσθαι.

FACTIOSUS, a, um. *Factieux, auteur d'une faction.* ὁ στασιώτης, ου. * ὁ στασιαστής, οῦ * ὁ καὶ ἡ στασιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * στασιωτικὸς, κὴ, κόν. *Propre à faire des factions.* στασιαστικὸς, κὴ, κόν. *D'une ſecte, ou héréſie.* αἱρετικὸς, κὴ, κόν. *Qui a quantité d'affaires.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπράγμων, *vel* πολυπράγμων, καὶ τὸ μον, μονος.

FACTITIUS, a, um. *Fait par art.* ποιητὸς, *vel* σκευαστὸς, ἡ, όν. *Fait de mains d'ouvrier.* ὁ καὶ ἡ χειροποίητος καὶ τὸ ον, ου.

FACTITO, as, avi, atum, are. *Faire ſouvent.* συχνάκις ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. * ἐνεργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνήργηκα. acc. *Exercer un art, &c.* ἐργάζομαι, fut. med. ἐργάσομαι. aor. 1. ἐργασάμην. acc.

FACTOR, oris. maſc. *Faiſeur, qui fait.* ὁ ποιητὴς, οῦ. *Ouvrier.* ὁ ἐργάτης, ου.

FACTUM, i. neut. *Un fait, une action.* τὸ ἔργον, ου. * τὸ ποίημα, ατος. *Une affaire.* τὸ πρᾶγμα, ατος. *Un Ouvrage.* τὸ ἔργον, ου. || Pene Factum. τὸ εὐεργέτημα, ατος. || Facti dimidium habet qui cœpit. ἀρχὴ ἥμισυ παντὸς ἔργου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facta tua omnia laudant. ἅπαν ὅ, τι ἂν σὺ πράττῃς, ἐπαινοῦσι. || Facta tua ne tegas. μηδὲν ἀποκρύπτῃς ἂν ἂν ποιήσειας, id eſt, ne abſcondas quorum feceris, Helleniſmus pro ea quæ feceris. ποιήσειας. Æolicè pro ποιήσαις. optat. aor. 1. v. ποιέω. || Eorum Facta tibi aſcribentur. αὐτὸς αἰτίας ἕξεις ὧν ἂν ἐκεῖνοι πράξωσι. || Facta eorum. τὰ δι' αὐτῶν γιγνόμενα. || Facta iſtius ſplendidiſſima. σεμνότατα τῶν ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένων. || Facta ſua ſibi laudi ducit. ἐπὶ τοῖς ἑαυτῷ πεπραγμένοις φιλοτιμεῖται. || Ex factis gloriam conſecutus eſt. ἐξ ὧν ἔπραξε, τῆς δόξης τετύχηκε. (V. τυγχάνω in anom.)

FACTURA, æ. fœm. *Façon, facture.* ἡ ποίησις, εως. *Ouvrage.* ἡ σκευασία, *vel* ἐργασία, ας.

FACTURUS, a, um. *Qui fera.* ποιήσων, (ὄντος) ουσα, ον.

FACTUS, a, um. part. *Qui eſt fait.* πεποιημένος, η, ον. * ποιηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Parfait.* εἰργασμένος, η, ον. *Devenu, fait.* γεγενημένος, η, ον. * γεγονὼς (ότος) υῖα, ός.

FACTUS, ûs. maſc. Var. Vide FACTURA.

FACULA, æ. fœm. *Petit flambeau.* τὸ λαμπάδιον, ίου. *Petite torche.* τὸ δᾳδίον, ου.

FACULARIUS, ii. maſc. *Porteur de torches.* ὁ δᾳδοῦχος, ου.

FACULTAS, atis. fœm. *Pouvoir & puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. *Permiſſion, congé.* ἡ ἐξουσία, ας. *Occaſion, loiſir.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. *Faculté, vertu.* ἡ δύναμις, εως. || Facultas convehendorum commeatuum. ἡ τῆς ἀγορᾶς εὐπέτεια, ας. || Facultas eloquentiæ. ἡ δεινότης, ητος. || Facultatem habere. εὐπορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐπόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Facultas dicendi. ἡ περὶ λόγους δεινότης * ἡ δεινότης ἡ ἐν τοῖς λόγοις. || Itaque ſi fieret Facultas defunctis deliberandi de iis quæ dicta ſunt. τοιγαροῦν εἰ γένοιτο ἐξουσία τοῖς τετελευτηκόσι βουλεύσασθαι περὶ τῶν εἰρημένων. || Per anguſtias temporis alium ſortiendi Facultas non datur. ὁ χρόνος οὐκ

ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι. || Hujus tibi Facultatem non concedo. συγχωρῶ σοι τοῦτο ἐγὼ οὐδαμῇ. || Facultatẽ tibi do abeundi. συγχωρῶ σοι ἀπιέναι. (V. εἶμι in anom.) || Hoc agendi Facultatem tibi concedo. ἐξουσίαν σοι ταῦτα ποιεῖν δίδωμι. || Cùm ſibi Facultatem datam eſſe putant, quidvis agendi. ὅτε μὲν αὐτοῖς ἐξουσίαν ἤλπισαν ἔσεσθαι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βουληθῶσι. || Si nobis Facultas eſſet conſultandi. ἐὰν ἐξουσία βουλεύσασθαι γένοιτο ἡμῖν. || Accipere Facultatem agendi quod quis velit. ἐξουσίαν λαμβάνειν, ὥστε ποιεῖν ὅ, τι βούλεται.

FACULTATES, um. plur. *Les biens, les richeſſes.* ἡ εὐπορία, ας. * ὁ πλοῦτος, ου. * τὰ ὑπάρχοντα, vel τὰ ὄντα, ων. * ἡ οὐσία, ας.

FACUNDE. adv. *De bonne grace.* εὐφραδῶς. * εὐεπῶς. *Eloquemmeɴt.* λογίως. * ἐλλογίμως.

FACUNDIA, æ. fœm. *Maniere de dire les choſes avec grace.* ἡ εὐφραδία, ας. * ἡ εὐρημοσύνη, ης. *Eloquence.* ἡ λογιότης, ητος.

FACUNDUS, a, um. *Diſert, bien diſant.* ὁ καὶ ἡ εὐφραδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ εὐρήμων καὶ τὸ μον, ονος. *Eloquent.* λόγιος, ία, ιον.

FÆCATUS, a um. *Fait, ou tiré de la lie.* τρύγινος, νη, νον. * ὁ καὶ ἡ τρυγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Fæcatum vinum. ἡ τρύξ, υγός.

FÆCULENTUS, a, um. *Plein de lie.* ὁ καὶ ἡ τρυγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * τρυγηρὸς, ἡ, όν.

FÆX, æcis. fœm. *Lie.* ἡ τρύξ, υγός. * ἡ ὑπόστασις, εως. * τὸ ὑπόστημα, ατος. || Fæx olei. ἡ ἀμοργὴ, ῆς. || Fæces unguentorum. τὰ μάγματα, ων. || Fæx civitatis. *La lie du peuple.* ὁ συρφετὸς, οῦ. * ὁ συρφετώδης ὄχλος.

FAGINEUS, FAGINUS, & FAGEUS, a, um. *De fouteau, ou de hêtre.* φηγίνεος, έα, εον. * φήγινος, νη, νον. * ὁ καὶ ἡ φήγεος, καὶ τὸ εον, ου.

FAGUS, i. fœm. *Fouteau ou hêtre, arbre.* ἡ φηγὸς, οῦ.

FALARICA, æ. fœm. *Une ſorte de dard gros & peſant.* ἡ φαλαρικὴ, ῆς.

FALCARIUS, ii. maſc. *Un faucheur.* ὁ δρεπανηφόρος, ου.

FALCATUS, a, um. *Courbé en façon de faux ou faucille.* ὁ καὶ ἡ δρεπανοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. || Falcatus enſis. *Un Cimeterre.* ἡ ἅρπη, ης. || Falcatus currus. τὸ ἅρμα δρεπανηφόρον.

FALCIFER, (eri) a, um. *Qui porte une faux ou faucille.* ὁ καὶ ἡ δρεπανηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FALCO, onis. maſc. *Un faucon, oiſeau.* ὁ ἱέραξ, ακος.

FALCULA, æ. fœm. *Une faucille, une ſerpette.* ἡ δρεπανὶς, ίδος.

FALLACIA, æ. fœm. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης. * ὁ δόλος, ου. *Impoſture.* ὁ φενακισμὸς, οῦ. *Fallace, ſophiſme.* τὸ σόφισμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fallacias componere. πανουργίας πανουργεῖν. || Fallacias alicujus aperire. τὰς τέχνας καὶ τὰς πανουργίας τινὸς ἐμφανεῖς καταστῆσαι. || Fallacias in aliquem intendere. τὰς τέχνας συντιθέναι κατά τινος.

FALLACILOQUENTIA, æ. fœm. *Un parler trompeur.* ἡ ψευδολογία, ας.

FALLACIOSUS, a, um. *Plein de tromperie,* ἀπατηλὸς, vel ἀπατητικὸς, ή, όν. *de fallace.* σοφιστικὸς, ή, όν.

FALLACITER. adv. *Par tromperie.* δολερῶς. * δολίως. * ἀπατηλῶς.

FALLAX, acis. omn. gen. *Trompeur.* ἀπατηλὸς, λὴ, λόν. * δολερὸς, ρὰ, ρόν. *Inconſtant, incertain.* σφαλερὸς, ὰ, όν. || Fallaces concluſiunculæ. τὰ σοφίσματα, ων.

FALLENDUS, a, um. *Qu'on trompera.* ἀπατηθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit tromper.* ἀπατητέος, α, ον.

FALLO, is, fefelli, falſum, llere. *Tromper.* ψεύδω, F. σω, P. ἔψευκα. accuſ. * ἀπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπάτηκα. acc. * σφάλλω, F. αλῶ, P. ἔσφαλκα. acc. *Se ſervir de fallaces en diſputant.* σοφίζομαι, fut. med. ίσομαι. *En faire accroire.* φενακίζω, F. ίσω, P. πεφενάκικα. acc. perſ. || Falli. *Se tromper.* ἁμαρτάνειν, άνω. (Vide anom.) * σφάλλεσθαι, άλλομαι, fut. paſſ. ἀλθήσομαι. || Fallor ipſemet. ἐμαυτόν. (pro maſc.) λανθάνω, λήσω. (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fallit me opinio. διαμαρτάνω τῆς προσδοκίας. || Fallit me, quam de te concepi, opinio. διαμαρτάνω τῆς δόξης, ἣν ἔχων περί σου τυγχάνω. || Fefellit me ſpes. διήμαρτον τῆς ἐλπίδος. * διημάρτηκα ὧν ἤλπισα. (V. ἁμαρτάνω. in anom.) || Fidem Fallere. τὴν πίστιν ψεύδεσθαι. || De induſtriâ me fallis. ἐξαπατᾷς με ἐξεπίτηδες. || In hac re alios Fallit. ἐξαπατᾷ τοὺς ἄλλους τοῦτο. || Homines ſimplices artibus & dolis Fallere. τοὺς ἁπλοῦς τέχναις καὶ πανουργίαις ἐξαπατᾷν. || In multis rebus Falli ab aliquo. πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος. || Quem ſpes Fefellit. διαψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος. || In hoc non Falſus ſum. τούτου μὲν οὐκ ἐψεύσθην. || Non mirum eſt, ſi homines indocti & ipſi Falluntur, & alios in errorem inducunt. τοὺς μὴ εἰδότας, οὐδὲν θαυμαστὸν αὐτούς τε σφάλλεσθαι, καὶ ἄλλους σφάλλειν. || Eos Fefellit Alexander. ἔσφηλεν αὐτοὺς ὁ Ἀλέξανδρος. || Falli opinione. σφάλλεσθαι τῇ γνώμῃ. * τῆς δόξης διαμαρτάνειν. * τῆς ἀληθοῦς δόξης ἀποπλανᾶσθαι. * διαψεύδεσθαι τῆς ἀληθείας.

FALSARIUS, ii. maſc. *Un fauſſaire.* ὁ ψευδογράφος, ου. * ὁ πλαστογράφος, ου.

FALSE. adv. *Fauſſement.* ψευδῶς.

FALSIDICUS, a, um. *Qui dit le faux.* ὁ καὶ ἡ ψευδολόγος, vel ψευδηγόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui rapporte des fauſſetés.* ὁ καὶ ἡ ψευδάγγελος, καὶ τὸ ον, ου.

FALSIFICUS, a, um. *Qui fait des fauſſetés.* ὁ καὶ ἡ ψευδοποιὸς, καὶ τὸ ον, ου.

FALSIJURIUS, a, um. *Qui jure le faux, parjure.* ὁ καὶ ἡ ψευδόρκιος, vel ψεύδορκος, καὶ τὸ ον, ου.

FALSILOQUUS, a, um. Vide FALSIDICUS.

FALSIMONIUM, ii. neut. *Fauſſeté, tromperie.* ἡ ἐξαπάτη, ης. *Impoſture.* τὸ φενάκισμα, ατος.

FALSIPARENS, entis. omn. gen. *Que fauſſement l'on attribue pour pere à quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ ψευδότεκνος, καὶ τὸ ον, ου.

FALSITAS, atis. fœm. *Fauſſeté.* τὸ ψεῦδος, εος, ους. * ἡ ψευδολογία, ας.

FALSO. adv. *Fauſſement.* ψευδῶς.

FALSUM. neut. *Choſe fauſſe.* Vide FALSITAS.

FALSUS, a, um. part. *Trompé.* ἐψευσμένος, η, ον. * ἐξαπατηθεὶς, εῖσα, έν. Vide FALLO. *Faux.* ὁ καὶ ἡ ψευδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FALX, lcis. fœm. *Une faux, ou faucille.* ἡ δρεπάνη, ης. * τὸ δρέπανον, ου. *Une ſerpe.* ἡ ἅρπη, ης. ¶ Falx putatoria. τὸ κλαδευτήριον, ου. ‖ Falx meſſoria. ἡ ἅμη, ης.

FAMA, æ. fœm. *Renommée, bruit.* ἡ φήμη, ης. ‖ Bona Fama. ἡ εὐδοξία, ίας. * ἡ εὐφημία, ίας. ‖ Famam bonam aſſequi. εὐδοκιμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐδοκίμηκα. ‖ Ut Fama eſt. ὥς φασι. * ὡς λόγος ἐςί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Famam ſpargere, *ſeu* vulgare. φήμην καταςκεδάσαι, *vel* διαςκεδάζειν, *vel* διδόναι, *vel* διαδιδόναι, *vel* ποιεῖν. ‖ Fama in civitate vulgata eſt. φήμη διεδόθη εἰς τὴν πόλιν. ‖ Romæ Fama ſparſa eſt. λόγος ἐν Ῥώμῃ ἐσκεδάσθη. ‖ Hæc Fama de Minoë diſſipata eſt. αὕτη ἡ φήμη κατεσκέδαςαι τοῦ Μίνω. ‖ Fama fit, *vel* eſt. φήμη γίνεται. ‖ Hæc Fama de calumniâ fuit. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς τοιαύτη φήμη ἐγένετο. (V. γίνομαι. in anom.) ‖ Fama ſtatim emanavit, id factum eſſe. ταχὺ προῆλθε φήμη, ὡς τοῦτο πέπρακται. ‖ Fama vulgatur interfecti Conſulis. φήμη διασκεδάννυται, ὡς ὕπατος εἴη ἀνῃρημένος. * φήμη διασκεδάννυται ὑπάτου, ὡς ἀνῃρημένου. ‖ Fama per urbem manat. κατὰ πόλιν πλανᾶται, *vel* ῥέει φήμη. ‖ Fama ſine Auctore. ἀδέσποτος φήμη. ‖ Accepimus jam olim iſtum ſermonem atque Famam. παρειλήφαμεν ἐκ πολλοῦ τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην. (Vide λαμβάνω. in anom.) ‖ Famam de aliquâ re ſpargere. ἐγκαταςπεῖραι φήμην περί τινος. ‖ Hujus rei Fama vulgata eſt. τοῦτο θρυλλεῖται. * ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται. ‖ Quem in luctu verſari, Fama eſt. ὃν λόγος ἔχει δακρύειν. ‖ Ad nos magna de tuâ virtute Fama pervenit. νῦν μεγίστη τῆς ἀρετῆς τῆς σῆς φήμη προσέπεσεν (Vide πίπτω. in anom.) ‖ De tuâ juſtitiâ per totam Græciam Fama percrebuerat. ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τῆς σῆς δικαιοσύνης πολλῆς ἦν λόγος. ‖ Fama fuit, mihi ab illis necem illatam eſſe. περὶ ἐμοῦ διῆλθεν ὁ λόγος, ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ τούτων. (Vide θνάσκω, & ἔρχομαι. in anom.) ‖ Citò Fama hæc per urbes diſſeminata eſt. ταχέως εἰς τὰς πόλεις ὁ λόγος διεσπάρη. ‖ Cùm Fama percrebuiſſet Regem exſtinctum eſſe. διαδοθείσης φήμης, ὡς τέθνηκεν ὁ Βασιλεύς. ‖ Fama ex urbe manavit, haud tùm certa, Neronem ſententiam mutaſſe. κατέβη ἐκ τῆς πόλεως λόγος, οὔπω σαφὴς, ὡς τοῦ Νέρωνος μετεγνωκότος. ‖ Urbes omnes hac Famâ implevit. ἁπάσας πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησε. ‖ Ad populum cædis Fama pervenit. διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ ἀναιρέσεως, *vel* ἡ τῆς ἀναιρέσεως φήμη. ‖ Ex communi Famâ loquor. ταῦτα λέγω, ταῖς τῶν πολλῶν ἑπόμενος φήμαις. ‖ Facti hujus Fama percrebuit. περιβόητος ἡ πρᾶξις ἐγένετο. * τὸ πρᾶγμα διαβόητον ἐγένετο. ‖ Fama, ea quæ geſta ſunt pervulgavit. ἡ φήμη φανερὰ ἐποίησε πεπραγμένα. ‖ Ut Fama eſt. ὡς λόγος ἔχει. * ὡς λόγος ἐςί. * ὡς λόγος. ‖ Id Famâ accepi. ταῦτα ἔχω ἀκροατικῶς. * τούτων ἀκοὴν παρεδεξάμην. ‖ Docti Famam auferre, *ſeu* obtinere. πεπαιδευμένου δόξαν λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) ‖ Sapientiæ Famâ celebris eſt. διὰ τῆς σοφίας εὐδοκιμεῖ. * σοφὸς παρὰ πάντων ἀκούει. ‖ Famæ ſuæ labem aſpergere. τὴν δόξαν ἑαυτοῦ καταισχύνειν. ‖ Alicujus Famam violare. αἰσχύνην τινὶ περιποιεῖν. * εἰς τὴν ἀτιμίαν καθεςηκέναι τινα.

FAMELICOSUS, a, um. *Sujet à avoir ſouvent grand faim.* ὁ καὶ ἡ βουλιμιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FAMELICUS, a, um. *Affamé, qui a faim.* πειναλέος, α, ον. * πεινητικὸς, ἡ, όν. * λιμώττων, ουσα, ον.

FAMES, is. fœm. *Faim.* ἡ πεῖνα, ης. *Famine.* ὁ λιμὸς, οῦ. *Appetit, envie de manger.* ἡ ὄρεξις, εως. ‖ Fames pernicialis. ἡ λιμοκτονία, ας. ‖ Fame necare. λιμοκτονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελιμοκτόνηκα. accuſ. ‖ Fame laborare. λιμαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. λελίμαγκα. * λιμώττειν, ττω, F. ξω. ‖ Fame premere. λιμαγχεῖν, έω, F. ήσω, P. λελιμάγχηκα. acc. ‖ Malus corporis habitus ob Famem. ὁ λιμόψωρος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fame interire. τῷ λιμῷ ἀπολέσθαι. * λιμῷ ἀποθανεῖν. (V. θνήσκω. in anom.) ‖ Fame ſibi mortem conſcivit. ἀποσχόμενος σιτίων ἐτελεύτησε. * ἐξήγαγεν ἑαυτὸν τοῦ βίου, διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι. (V. ἄγω. & ἔχω. in anom.) ‖ Fame & inopiâ interire. δι' ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἀπόλλυσθαι. ‖ Eos Fames vexavit. ἐξετρύχωσεν αὐτοὺς ὁ λιμός. ‖ Fame premi. λιμῷ πιέζεσθαι. confici. τήκεσθαι. ‖ Fame conflictari. λιμῷ παλαίειν. * λιμῷ μάχεσθαι. ‖ In Fame vitam agere. τῷ λιμῷ συζῆν. ‖ Extremâ Fame premi. εἰς ἔσχατον καταχλείεσθαι λιμόν. ‖ Urbem Fames exagitat. ἐλαύνει λιμὸς τὴν πόλιν.

FAMIGERATIO, onis. fœm. *Bruit ſemé çà & là.* ἡ διαβόησις, εως.

FAMIGERATOR, oris. maſc. *Qui fait courir des bruits.* ὁ διαφημιςὴς, οῦ.

FAMILIA, æ. fœm. *Une maiſon, ou famille.* ὁ οἶκος, ου. * ἡ οἰκία, ας. * ἡ οἰκετία, ας. ‖ Familiæ gubernandæ peritus. οἰκονομικὸς, κὴ, κόν. ‖ Familiam adminiſtrare. οἰκοδεσποτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ᾠκοδεσπότηκα. * οἰκονομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

FAMILIARIS, & e, is. *De la famille.* οἰκεῖος, εία, εῖον. * οἰκειακὸς, ἡ, όν. ‖ Res Familiares & domeſticæ. τὰ οἰκεῖα, είων. ‖ Res Familiaris. *Le bien d'une famille.* τὰ ὑπάρχοντα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Familiares congreſſus. αἱ πρὸς ἀλλήλους συνουσίαι. ‖ Familiares cum aliquo congreſſus habere. ποιεῖσθαι ἐντεύξεις περί τινος. ‖ Nemine ex condiſcipulis Familiariùs utitur, quàm illo. τούτῳ μάλιςα τῶν συμμαθητῶν χρῆται.

FAMILIARIS, is. maſc. *Familier, ami.* ὁ οἰκεῖος, ου. * ὁ γνώριμος, ου. *Compagnon.* ὁ ἑταῖρος, ου. *Qui hante ſouvent avec.* ὁ συνήθης, εος, ους. ‖ Familiarem fieri alicui. τινὶ οἰκειοῦσθαι, όομαι, fut. med. ώσομαι. ‖ Familiariſſimus homo. ὁ ἄνθρωπος συνηθέστατος. *Que l'on hante fort librement.* ὁ ἄνθρωπος φιλοδημότατος. ‖ Familiares & amici quidam. οἰκεῖοι καὶ φίλοι τινός. ‖ Callimacho Familiaris. οἰκεῖος ὢν τῷ Καλλιμάχῳ. ‖ Qui ei omnium Familiariſſimus erat. ἁπάντων αὐτῷ συνηθέστατος ὤν. ‖ Non decet lædere Familiares. οὐ πρέπει βλάπτειν τοὺς συνόντας. ‖ Horum nonnulli mihi Familiares erant. τούτων τινὲς οἰκεῖοί τε ὄντες, καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί. ‖ Familiares mihi ſunt, eſtque inter nos uſus ac neceſſitudo maxima. ἐπιτήδειοί μοί εἰσιν, καὶ χρώμεθα ἀλλήλοις ὡς οἷόν τε μάλιςα.

FAMILIARITAS, atis. fœm. *Familiarité entre les amis.* ἡ οἰκειότης, ητος. * ἡ ἑταιρεία, ας. * ἡ συνήθεια, ας. * ἡ γνώρισις, εως. ‖ Familiaritas cum aliquibus. αἱ πρός τινας ὁμιλίαι. ‖ Nimiæ Familiaritates cum Tyrannis, civitatibus ſunt periculoſæ. αἱ λίαν ὁμιλίαι πρὸς Τυράννους, ταῖς πολιτείαις οὐκ ἀσφαλεῖς. ‖ Conſuetudine ac Familiaritate mecum conjunctus. συνήθως ἔχων ἐμοὶ, καὶ γνώριμος ὤν. ‖ Veteri Familiaritate con-

junƈti. ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρόνου συνήθεις. ‖ Qui maximam Familiaritatem cum eo habent. οἱ μάλιστα οἰκείως αὐτῷ διακείμενοι. * οἱ πρὸς αὐτὸν οἰκειότατα ἔχοντες. ‖ Familiaritas cum Rege. ἡ πρὸς Βασιλέα οἰκειότης.

FAMILIARITER. adv. *Familierement, en ami.* οἰκείως. * γνωρίμως. * συνήθως. ‖ Verſari cum aliquo Familiariter. προσομιλεῖν τινι. * συνδιατρίβειν τινί. * πλησιάζειν τινί. * συγγίνεσθαί τινι. * συνεῖναί τινι. * συνδιατρίβειν μετά τινος. * ὁμιλεῖν πρός τινα. ‖ Familiariter verſari cum bonis. συμμίξαι τοῖς ἀγαθοῖς. ‖ Uti aliquo Familiariter. χρῆσθαί τινι οἰκείως. ‖ Iis valdè Familiariter utor. αὐτοῖς πάνυ οἰκείως χρῶμαι. ‖ Parum Familiariter uti aliquo. ἐπὶ βραχὺ χρῆσθαί τινι.

FAMOSUS, a, um. *Fameux, fort renommé, ſoit en bien ou en mal.* ὁ καὶ ἡ διαβόητος, vel πολύφημος, καὶ τὸ ον, ου. *en bien.* ὁ καὶ ἡ εὔφημος, καὶ τὸ ον, ου. *en mal.* ὁ καὶ ἡ δύσφημος, καὶ τὸ ον, ου.

FAMULA, æ. fœm. *Servante, chambriere.* ἡ θεράπαινα, ης. * ἡ δούλη, ης. * ἡ ὑπηρέτις, ιδος.

FAMULANTER. adv. *Servilement, en ſerviteur.* ὑπηρετικῶς. *En ſervant.* ὑπηρετοῦντως.

FAMULARIS, & e, is. *De ſerviteur, ou de ſervante.* ὁ καὶ ἡ δούλειος, vel δούλιος, καὶ τὸ ον, ου. * δουλικὸς, vel ὑπηρετικὸς, κὴ, κόν.

FAMULATUS, ûs. maſc. *Servitude.* ἡ δουλεία, είας. ἡ ὑπηρεσία, ας.

FAMULITIUM, ii. neut. *Compagnie de ſerviteurs.* τὸ ὑπηρετικὸν, οῦ. *De ſerviteurs domeſtiques.* τὸ οἰκετικὸν, οῦ.

FAMULOR, aris, atus ſum, ari. *Servir, être au ſervice.* ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat. * δουλεύω, F. εύσω, P. δεδούλευκα. dat.

FAMULUS, i. maſc. *Serviteur, valet.* ὁ ὑπηρέτης, ου. * ὁ δοῦλος, ου. *Serviteur domeſtique.* ὁ οἰκέτης, ου. ‖ Famulus à corpore. ὁ ἀκόλουθος, ου. ‖ Famulus ſacrorum. ὁ ἱερόδουλος, ου.

FAMULUS, a, um. V. FAMULARIS, & e, is.

FANATICUS, a, um. *Saiſi d'une fureur divine, ſelon les Païens;* (c'eſt-à-dire *poſſedé ou obſedé du démon.*) ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, vel θεόληπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Inſenſé, furieux.* ὁ καὶ ἡ ἐκμανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. ‖ Fanaticum eſſe. κακοδαιμονᾶν, άω, F. ήσω, P. κεκακοδαιμόνηκα. * ἐνθεάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐντεθέακα.

FANDUS, a, um. part. *Qu'on doit, ou qu'on peut dire.* φατέος, α, ον. *Qui eſt à dire.* φατὸς, vel ῥητὸς, ή, όν.

FANS, antis. part. *Parlant.* φὰς, (άντος,) ᾶσα, άν.

FANUM, i. neut. *Un temple, ou une chapelle.* τὸ ἱερὸν, οῦ. * ὁ ναὸς, οῦ. * ὁ νεὼς, ώ.

FAR, arris. neut. *Toute ſorte de bled.* ὁ σῖτος, ου. *Froment.* ἡ ζέα, ας. * ἡ ζειὰ, ᾶς.

FARCIMEN, inis. neut. *Un pâté, ſauciſſe, boudin, andouille.* ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος.

FARCIO, is, rſi, rtum, ire. *Remplir, farcir.* ἐμπλήθω, F. σω, P. ἐμπέπληκα. acc. * κορεννύω, vel κορέννυμι, F. έσω. (V. anom.) acc. *Engraiſſer.* σιτεύω, F. εύσω, P. σεσίτευκα. acc. * πιαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. πεπίαγκα. acc.

FARCTOR, FARCTUM, FARCTURA, FARCTUS. Vide FARTOR, FARTUM, FARTURA, FARTUS.

FARINA, æ. fœm. *Farine.* τὸ ἄλευρον, ου. * τὸ ἄλφιτον, ου. ‖ Hordeacea Farina. ἡ ὠμήλυσις, εως. ‖ Farinæ flos. ἡ παιπάλη, ης.

FARINARIUS, a, um. *De farine.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἀλεύρου, vel τοῦ ἀλφίτου.

FARIS, vel fare, fatur; fatus ſum; fari, à For. inuſitat. *Parler.* φημὶ; ἔφην; φάναι. (V. anom.)

FARRACEUS, a, um. *Qui eſt de froment.* σιτικὸς, ή, όν. * ὁ, ἡ, τὸ τῆς ζέας.

FARRAGINARIA, orum. neut. plur. *Dragée pour les bêtes, mélange.* οἱ πολυμιγεῖς χιλοὶ, (ῶν.)

FARRAGO, inis. fœm. *Mélange.* ἡ πολυμιγία, ας. *Dragée pour les bêtes.* ὁ πολυμιγὴς χιλὸς, (οῦ.)

FARREATIO, onis. fœm. *Sorte de ſacrifice.*

FARREUM, i. neut. *Un gâteau de froment.* τὸ σιτικὸν, οῦ. * τὸ ἐκ τῆς ζέας.

FARCEUS, a, um. Vide FARRACEUS.

FARTILIS, & e, is. *Qui eſt mis en mue pour engraiſſer.* σιτευτὸς, ή, όν.

FARTIM. adv. *A monceaux.* συμπεφορημένως.

FARTOR, oris. maſc. *Qui tient des oiſeaux en mue pour les engraiſſer.* ὁ τοὺς ὄρνιθας σιτεύων, vel πιαίνων, οντος. *Vendeur de ſauciſſes, ou d'andouilles.* ὁ ἀλλαντοπώλης, ου. * ὁ ἀλλαντοποιὸς, οῦ.

FARTUM, i. neut. *Ce qui remplit, ou qu'on met pour remplir & farcir.* τὸ ἐμφορηθὲν, έντος. * τὸ ἔνθεμα, ατος.

FARTURA, æ. fœm. *L'action de farcir, ou de remplir.* ἡ ἐμφόρησις, εως. * τὸ ἔνθεμα, ατος. *Engraiſſement.* ἡ σίτευσις, εως.

FARTUS, a, um. *Farci, rempli.* ἐμφορηθεὶς, εῖσα, έν. *Engraiſſé.* σιτευθεὶς, vel πιανθεὶς, εῖσα, έν.

FARTUS, ûs. maſc. Vide FARTURA.

FAS. neut. indecl. habet tantùm nomin. acc. & vocat. *Ce qui eſt loiſible.* τὸ θεμιτὸν, vel θεμιστὸν, οῦ. ‖ Faſque nefaſque confundere. καὶ ῥητὰ καὶ ἄρρητα, vel τὰ εὐσεβῆ τε καὶ ἀσεβῆ συγκυκᾶν, άω, F. ήσω, P. συγκεκύκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Græcis Fas non eſt, etiam peſſimos quoſque ſervos indictâ causâ trucidare. τοῖς Ἕλλησιν οὐχ ὅσιόν ἐστιν, οὐδὲ τοὺς πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν ἀκρίτως μιαιφονεῖν. ‖ Nobis Fas non eſt mentiri. ἡμῖν οὐ θέμις ψεύδεσθαι. ‖ Quod ne dicta quidem Fas eſt. ὅπερ μηδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις. V. LEX.

FASCIA, æ. fœm. *Une bande, ou autre piéce de linge.* ἡ περιζώστρα, vel ταινία, ας. *Langes d'enfant.* τὸ σπάργανον, vel στρόφιον, ου. *Bavette.* ὁ ἐπίδεσμος, ου. ‖ Faſciis involvere. *Emmailloter.* σπαργανίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐσπαργάνικα. acc.

FASCIATUS, a, um. part. *Lié de bandes.* ταινιαθεὶς, εῖσα, έν. *Emmailloté.* σπαργανισθεὶς, vel σπαργανωθεὶς, εῖσα, έν.

FASCICULUS, i. maſc. *Un paquet.* ὁ φάκελλος, ου. *Un bouquet.* ἡ δεσμὶς, ίδος.

FASCINATIO, onis. fœm. *Enſorcelement.* ἡ γοήτευσις, εως. * τὸ γοήτευμα, ατος. * ἡ βασκανία, ίας.

FASCINATOR, oris. maſc. *Enſorceleur.* ὁ γοητευτὴς, οῦ. *Sorcier.* ὁ φαρμακεὺς, έως.

FASCINATRIX, icis. fœm. *Sorciere.* ἡ φαρμακεύτρια, ίας.

FASCINO, as, avi, atum, are. *Enſorceler.* βασκαίνω, F. ανῶ, P. βεβάσκαγκα. acc. * γοητεύω, F. εύσω, P. γεγοήτευκα. acc.

FASCINUM, i. neut. *Sorcelerie, enchantement,* ἡ γοητεία, είας. * ἡ βασκανία, ίας.

FASCIO, as, avi, atum, are. *Lier de bandes.* ταινιόω ῶ, F. ώσω, P. τεταινίωκα. acc. *Emmailloter.* σπαργανίζω, F. ίσω, P. ἐσπαργάνικα. acc. * σπαργανόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσπαργάνωκα. acc.

FASCIOLA, æ. fœm. *Petite bande.* τὸ ταινίον, vel ταινίδιον, ίου. *Petit drapeau, lange.* τὸ σπαργάνιον, ίου.

FASCIS, is. maſc. *Un faiſceau de choſes liées enſemble, un paquet.* ἡ δέσμη, ης. * ὁ φάκελλος, ου.

FASCES, ium. maſc. plur. *Petits trouſſeaux de verges ſurmontés d'une hache, qu'on portoit devant les Magiſtrats.* αἱ ῥάβδοι, ων.

FASELUS, i. Vide PHASELUS.

FASEOLUS, i, *vel* PHASEOLUS, i. maſc. *Des phaſeoles, une eſpece de pois.* ὁ φασίολος, ου.

FASSURUS, a, um. part. *Qui confeſſera, ou doit confeſſer & avouer.* ὁμολογήσων, ήσουσα, ῆσον. * ὁμολογησόμενος, ένη, ενον.

FASSUS, a, um. part. *Qui a confeſſé, ou avoué.* ὁμολογήσας, ήσασα, ῆσαν. * ὁμολογησάμενος, ένη, ενον.

FASTI, orum, *vel* FASTUS, uum. maſc. plur. *Calendrier des jours plaidoyables & non plaidoyables.* ἡ ἐφημερὶς, ίδος. * τὸ ἡμερολόγιον, ίου.

FASTIDIO, is, ivi, itum, ire. *Dédaigner.* βδελύττομαι, *vel* μυσάττομαι, fut. med. ξομαι. acc. *Mépriſer.* παροράω, ῶ, fut. med. ὄψομαι. (V. anom. in ὁράω.) acc. || Faſtidire cibum. ἀσάομαι, fut. med. ήσομαι.

FASTIDIOSE. adv. *En homme dégoûté.* ἀψικόρως. * ἀσωδῶς. *En dédaigneux.* ὑπεροπτικῶς. *Arrogamment.* αὐθάδως.

FASTIDIOSUS, a, um. *Dégouté.* ὁ καὶ ἡ ἀσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἀψίκορος, καὶ τὸ ον, ου. *Dédaigneux.* ὑπεροπτικὸς, κὴ, κόν. || Horum enim Faſtidioſam elationem vix ſervi toleraverint. αὐτῶν μὲν γὰρ τὸν ὑπεροπτικὸν ὄγκον μόλις δοῦλοι καρτερήσαιεν.

FASTIDITUS, a, um. part. *Mépriſé.* καταφρονηθεὶς, εῖσα, έν. * παρεωραμένος, η, ον.

FASTIDIUM, ii. neut. *Dédain.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Mépris.* ἡ καταφρόνησις, εως. *Dégoût.* ἡ ἄση, ης. * ἡ ἀψικορία, ίας. * ἡ ἀνορεξία, ίας. || Faſtidium detrahere. τὴν ἄσην ἀφιέναι, *vel* ἀνορεξίαν πραΰνειν. || Faſtidium afferre. ἄσην παρέχειν.

FASTIGATIO, *vel* FASTIGIATIO, onis. fœm. *Amenuiſement en pointe.* ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

FASTIGIATUS, a, um. *Qui va en pointe.* ἐκκορυφωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Aiguiſé.* ἀποξυνθεὶς, θεῖσα, θέν.

FASTIGIO, as, avi, atum, are. *Faire en pointe.* κορυφόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκορύφωκα. acc. *Aiguiſer.* ἀποξύνω, F. υνῶ, P. ἀπώξυγκα. acc.

FASTIGIUM, ii. neut. *Le faîte, le haut.* τὸ ἄκρον, ου. *Le ſommet.* ἡ κορυφὴ, ῆς. * ὁ κολοφὼν, ῶνος. *Honneur, dignité.* τὸ ἀξίωμα, ατος. || Ejuſdem Faſtigii cives. ἴσοι τὴν ἀξίαν πολῖται.

FASTIGO, as, are. Vide FASTIGIO, as.

FASTOSUS, a, um. *Arrogant.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, καὶ τὸ ζον, όνος. *Qui fait le brave.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρκομπος, καὶ τὸ ον, ου. *Hautain.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου. *Orgueilleux.* σοβαρὸς, ρὰ, ρόν.

FASTUS, ûs. maſc. *Arrogance.* τὸ ἀλαζόνευμα, ατος. * ἡ ὑπερηφάνεια, είας, *vel* ὑπερηφανία, ίας. * ὁ κόμπος, *vel* τῦφος, ου. *Orgueil.* ὁ ὄγκος, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Intolerabili Faſtu præditus. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ὑπερηφανίᾳ. || Ob laudes Faſtu efferri. πρὸς ἐπαίνους χαυνοῦσθαι. * τοῖς ἐπαίνοις ἐπαίρεσθαι. || Vani Faſtus. σχηματισμὸς καὶ φρόνημα κενόν.

FATALIS, & e, is. *Fatal.* μοιραῖος, αία, αῖον. * μοιρίδιος, ια, ιον. *Qui doit avenir par ordonnance de Dieu.* εἱμαρμένος, ένη, ένον. * πεπρωμένος, η, ον. || Fatalis neceſſitas. ἡ εἱμαρμένη, ης.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Fatalis vitæ exitus. τὸ πεπρωμένον τέλος. || Nobis fatale fuit ſic agere. ἡμῖν οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι. || Nobis Fatale eſt, numquam in rebus ſecundis rectè ſapere ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονεῖν.

FATALITER. adv. *Par deſtinée, ou par ordonnance Divine.* εἱμαρμένως. * κατὰ μοῖραν. || Id fataliter evenit. κατὰ μοίρας τοῦτο συνέβη. (V. βαίνω in anom.)

FATEOR, eris, faſſus ſum, eri. *Confeſſer, avouer.* ὁμολογέω, *vel* διομολογέω, ῶ, F. ήσω, P. διωμολόγηκα. * ὁμολογέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Accorder, conſentir.* σύμφημι, F. ήσω. (V. φημί.) dat. *Déclarer franchement.* ἐξαγορεύω. (Vide anom. in ἀγορεύω.) acc. || Fateor me ipſum morte dignum. τιμῶμαί με, *vel* μοι τοῦ θανάτου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Quia manifeſta res erat, negare non poterat, ſed Fatebatur. οὐκ ἠδύνατο ἀρνηθῆναι διὰ τὴν περιφάνειαν, ἀλλὰ προσωμολόγησε. || Non ei expedit hoc Fateri. οὐκ αὐτῷ συμφέρει προσομολογῆσαι ταῦτα. || Fateor me multos odiſſe. ὁμολογῶ πολλοὺς μισεῖν. || Feciſſe Fateor. ὁμολογῶ πεποιηκέναι.

FATHISCO. Vide FATISCO.

FATICANUS, & FATICINUS, a, um. *Qui chante & déclare les deſtinées.* ὁ καὶ ἡ χρησμῳδὸς, καὶ τὸ ον, ου.

FATIDICUS, a, um. *Devin.* ὁ μάντης, ου. *Qui dit la deſtinée, la bonne aventure.* ὁ καὶ ἡ χρησμολόγος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ χρησμαγόρης, ου. *Qui dit ce qui eſt arrivé.* ὁ καὶ ἡ παλαίφατος, καὶ τὸ ον, ου. || Ex natali die Fatidicus. ὁ γενεθλιακὸς, οῦ. * ὁ γενεθλιολόγος, ου.

FATIFER, (eri) a, um. *Qui apporte la deſtinée.* ὁ μοιραγέτης, ου. *Qui fait mourir.* ὁ καὶ ἡ θανατηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FATIGATIO, onis. fœm. *Travail, laſſitude.* ὁ κόπος, ου. * ὁ κάματος, ου. || Medicamenta ad tollendam Fatigationem. τὰ ἄκοπα, ων.

FATIGATUS, a, um. part. *Fatigué.* κεκοπωμένος, ένη, ένον. * κοπιάζων, ουσα, ον. *Fort travaillé.* καταπονηθεὶς, εῖσα, έν. *Tourmenté.* ἐνοχληθεὶς, εῖσα, έν.

FATIGO, as, avi, atum, are. *Fatiguer.* καματόω, *vel* κοπόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc *Travailler fort, tourmenter.* ἐνοχλέω, F. ήσω, P. ἠνώχληκα. acc. * καταπονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπόνηκα. accuſ.

FATIGO, as. neut. & FATIGOR, aris, ari. paſſ. κοπιάζειν, άζω, F. άσω, P. κεκοπίακα. *N'en pouvoir plus.* ἐκλύομαι, fut. paſſ. υθήσομαι. *Avoir bien affaire.* πραγματεύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Tardos Fatigat. τοὺς βραδεῖς προκάμνει. || Poſtquam venatione Fatigatus fuerit. ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς θήρας κοπωθείη. || Labore Fatigati. ἀπειρηκότες ὑπὸ τοῦ κόπου.

FATILOQUUS, a, um. Vide FATIDICUS.

FATISCO, is, ere. *Baailler, s'entr'ouvrir.* διαχαίνω, F. ανῶ. aor. 1. διέχηνα. (V. anom. in χαίνω.)

Se

Se laſſer. ἀποκάμνω, fut. med. καμοῦμαι. (V. anom. in κάμνω.) *N'en pouvoir plus.* ἐκλύομαι, fut. paſſ. υθήσομαι.

FATUM, i, neut. *Deſtinée, providence, ou ordonnance Divine.* ἡ πεπρωμένη, *vel* εἱμαρμένη, ης. * τὸ πεπρωμένον, ου. * ἡ μοῖρα, ας. || Fato decretum eſt. πέπρωται. (Syncop. pro πεπρώτωται, à πρωτόω.) * εἵμαρται. (pro μέμαρται, à μείρομαι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si Fatum tibi eſt, ex hoc morbo convaleſcere. εἰ εἵμαρταί σοι, ἀναστῆναι ἐκ τῆς νόσου. (V. ἵστημι. in gramm.) || Præter Fatum. ὑπὲρ μοῖραν. || Eſſe in Fatis. πεπρῶσθαι ὑπὸ τῶν μοιρῶν. || Fato immaturo rapi. πρὸ μοίρας προόλλυσθαι, *vel* προδιαφθαρῆναι.

FATUITAS, atis. fœm. *Folie.* ἡ μωρία, ιας. *Badinerie.* ἡ εὐήθεια, είας.

FATUOR, ari. *Faire le fou.* μωραίνω, F. ανῶ, P. μεμώραγκα. *Badiner.* ὑθλέω, F. ήσω, P. ὕθληκα. * εὐηθίζομαι, fut. med. ίσομαι.

FATUS, a, um. part. *Ayant parlé.* εἰπών, (όντος) οῦσα, πόν. * φάμενος, ένη, ενον.

FATUUS, a, um. *Fade, ſans ſaveur.* ὁ καὶ ἡ ἄχυλος, *vel* ἄχυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a mauvais goût & ſaveur.* ὁ καὶ ἡ δύσχυλος, *vel* δύσχυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Inſenſible.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου. *Sot.* μωρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui n'a point d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ου. || Fatuum reddere. ἀπομωραίνω, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπομεμώρωκα. || Fatuus eſt & inſulſus. βλὰξ καὶ ἠλίθιός ἐστι.

FAUCIS, is. fœm, & FAUCES, ium. fœm. plur. *La gorge.* ὁ λάρυγξ, *vel* ὁ φάρυγξ, υγγος. *La bouche, l'entrée.* τὸ στόμα, ατος. *Paſſage étroit.* τὰ στενὰ, ῶν.

FAVEO, es, favi, fautum, ere. *Favoriſer, ſe porter pour.* φιλοτιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. * σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. πρὸς. acc. *Aider, faire pour l'amour.* συμπράττω, F. άξω, P. συμπέπραχα. accuſ. rei. dat. perſ. *Etre du parti.* προστίθεμαι, futur. med. θήσομαι. dat. || Linguis Favere. *Prêter volontiers audience.* εὐφημέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐφήμηκα. acc. *Se taire, donner ſilence.* σιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. σεσιώπηκα. || Cui Favetur. σπουδαζόμενος, ένη, ενον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Faveo tibi. εἰμί σοι εὔνους. * φρονῶ τὰ σά. || Thebani vobis Favent. οἱ Θηβαῖοι φρονοῦσι τὰ ὑμέτερα. || Nobis Favet. μεθ' ἡμῶν ἐστι. || Video fortunam nobis Favere. ὁρῶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. || Favet rebus noſtris. τοῖς ὑφ' ἡμῶν πραττομένοις εὔνοιαν ἔχει. || Alicujus ſententiæ Favere. τῇ γνώμῃ τινὸς προστίθεσθαι. * τῇ γνώμῃ τινὶ παρίστασθαι. || Mihi Favet. πρὸς ἐμοῦ ἐστι. * ἀγαθὰ ἐμοὶ βούλεται. * εἰς ἐμὲ φιλοτιμεῖται. || Favere linguis. τὰς γλώσσας ἐπέχειν.

FAVILLA, æ. fœm. *Cendre chaude.* ἡ μαρίλα, ης. * ἡ τέφρα, ας. * ὁ σποδὸς, οῦ. *Braſier éteint.* ἡ αἰθάλη, ης. *Etincelle de feu.* ὁ σπινθὴρ, ῆρος.

FAVILLACEUS, a, um. *Cendreux.* ὁ καὶ ἡ τεφρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble à de la cendre.* ὁ καὶ ἡ σποδοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. *De braſier éteint.* ὁ καὶ ἡ αἰθαλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FAVITOR. Vide FAUTOR.

FAVONIUS, ii. maſc. *Vent d'Occident.* ὁ ζέφυρος, ου.

FAVOR, oris. maſc. *Faveur, affection.* ἡ εὔνοια, ας. * ἡ φιλοτιμία, ας. * ἡ σπουδὴ, ῆς. *Bienveillance.* ἡ εὐμένεια, είας. * ἡ εὔνοια, οίας.

FAVORABILIS, & e, is. *Favorable, qui favoriſe.* σπουδάζων, ουσα, ον. * ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ εὔνους, ου. dat. *Que l'on favoriſe, favoriſé, qui eſt en faveur.* σπουδαζόμενος, η, ον, ὑπὲρ. gen. || Vulgo Favorabilis. ὑπὸ τοῦ δήμου σπουδαζόμενος.

FAVORABILITER. adv. *Favorablement.* ἐσπουδασμένως. * εὐνοικῶς. *En ami.* φιλοτίμως. * φιλικῶς.

FAUSTE. adv. *A la bonne heure, heureuſement.* εὐτυχῶς. * αἰσίως. * δεξιῶς. || Hoc tibi Fauſtè ceſſit. τόδε σοι εὐτύχηται.

FAUSTITAS, atis. fœm. *Bonheur.* ἡ εὐτυχία, ας.

FAUSTUS, a, um. *Heureux.* αἴσιος, ία, ιον. * δεξιὸς, ὰ, όν. * ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. *De bon augure.* ὁ καὶ ἡ εὔφημος, καὶ τὸ ον, ου. || Fauſtum omen. ἡ εὐφημία, ίας. || Fauſtis acclamationibus accipere. εὐφημεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐφήμηκα. acc || Fauſtum ac fœlix iter facere. εὐοδεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐώδηκα. Vide FELIX.

FAUTOR, oris. maſc. *Qui favoriſe.* ὁ σπουδαστὴς, οῦ. * ὁ εὔνοος, οου; ους, ου. *Qui intercede.* ὁ παράκλητος, ου. *Qui aide.* ὁ συμπράκτωρ, ορος. || Sum Fautor laudis veſtræ. περὶ δόξαν ὑμῶν σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα.

FAUTRIX, icis. fœm. *Celle qui favoriſe.* ἡ σπουδάζουσα, ης. * ἡ σπουδαστικὴ, ῆς. *qui intercede.* ἡ παράκλητος, ου.

FAUTURUS, a, um. part. *Qui favoriſera.* σπουδάσων, ουσα, ον. περὶ. acc. *Qui aidera.* συμπράξων, ουσα, ον. dat. perſ. acc. rei.

FAVUS, i. maſc. *Un rayon de miel.* τὸ κηρίον, ίου. || Favi, ſeu cellæ apum. τὰ ἀγγοπήνια, ων. * αἱ ἀγγοπῆναι, ῶν. veſparum. fœm. τὸ ἀνθρήνιον, ου.

FAX, acis. fœm. *Un flambeau, une torche.* ἡ δὰς, αδός. * ἡ λαμπὰς, άδος. *Un falot.* ὁ φανὸς, οῦ. *Un boute-feu, celui qui allume ou excite.* τὸ ὑπέκκαυμα, ατος. || Præferre facem alicui. τινὶ δᾳδουχεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδᾳδούχηκα. || Faces ferre. λαμπαδουχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελαμπαδούχηκα. || Facibus elevatis ſignum dare. πυρσεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπύρσευκα. || Sublatis Facibus denuncio. φρυκτωρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφρυκτώρηκα. acc. || Facibus abuti in hoſtium uſum. παραφρυκτωρεῖν, έω, F. ήσω, P. παραπεφρυκτώρηκα.

FAXO, is, it. *Que je faſſe.* ποιήσαιμι, σαις, σαι. *Je ferai en ſorte.* ποιήσω, εις, ει. infinit.

F E

FEBRICITO, as, avi, atum, are. *Avoir la fiévre.* πυρέττω, F. ξω, P. πεπύρεχα. * πυρεταίνω, F. ανῶ, P. πεπυρέταγκα.

FEBRICULA, æ. fœm. *Une petite fiévre.* τὸ πυρέτιον, ου.

FEBRICULOSUS, a, um. *Fiévreux.* ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui a la fiévre.* πυρεταίνων, ουσα, ον.

FEBRILIS, & e, is. *De fiévre.* πυρετικὸς, κὴ, κόν.

FEBRIO, is, ire. Idem quod FEBRICITO.

FEBRIS, is. fœm. *Fiévre.* ὁ πυρετὸς, οῦ. || Ardor Febrium. ὁ καύσων, ωνος. || Febris deceſſio. ἡ ἀπυρεξία, ας. || Febre carens. ὁ καὶ ἡ ἀπύρετος, καὶ τὸ ον, ου. || Febrium circuitus. ἡ περίοδος, ου. || Febrium acceſſus. *L'accès.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ. || Febri carere. ἀπυρέττειν,

F. ξω, P. ἠπύρεχα. || Febris acceſſionis initium. ἡ ἐπισημασία, ας. || Horrores Febrium. αἱ φρῖκαι, ῶν. || Febris continua. ὁ σύνοχος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Febre corripi. πυρετῷ ἁλίσκεσθαι. || Vehementi admodum Febre correptus eſt. ἑάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. || Febre vexari. πυρετῷ πιέζεσθαι. || Febris acris & ardens totum pectus incendebat. πυρετὸς σφοδρὸς καὶ διακαὴς πᾶν τὸ στῆθος συνέφλεγε. || Febris intermittens. ὁ ἐκ περιόδου πυρετός. || Cùm Febrem habent. πυρεσσόντων αὐτῶν.

FEBRUARIUS, ii. maſc. *Le mois de Février.* ὁ φεβρουάριος, ου.

FEBRUO, as, are. *Purger par ſacrifices, à la façon des Payens au mois de Février.* ἁγνεύω, F. εύσω, P. ἥγνευκα.

FECIALIS, is. maſc. *Héraut d'armes, qui avoit la charge de denoncer la guerre, ou la paix.* ὁ εἰρηνοδίκης, ου.

FEL, llis. neut. *Fiel, amere.* ἡ χολή, ῆς.

FELES, is. *Un chat.* Vide FELIS.

FELICIOR, & ius, ioris. comp. *Plus heureux.* εὐτυχέστερος, έρα, ερον, * εὐδαιμονέστερος, έρα, ερον. || Illo Felicior eſt. ἄμεινον τούτου πράττει.

FELICISSIME. *Fort heureuſement.* εὐτυχέστατα. || Feliciſſimè vivere. βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι.

FELICISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-heureux.* εὐδαιμονέστατος, άτη, ατον. * εὐτυχέστατος, άτη, ατον. || Qui Feliciſſimus eſt, & fortunam optimam ſe habere putat, neſcit an manſura ſit talis uſque ad veſperam. ὁ τὰ βέλτιστα πράττων, καὶ τύχην ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν, οὐκ οἶδεν εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρι τῆς ἑσπέρας. || Feliciſſimus fuit. ἐπέπραγεν εὐτυχέστατα.

FELICITAS, atis. fœm. *Bonne fortune.* ἡ εὐτυχία, ας. *Bonheur.* ἡ εὐδαιμονία, ας. *Proſpérité.* ἡ εὐκληρία, *vel* εὐπραξία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Solet aliquando nimia Felicitas homines intolerabiles facere. κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐνίοτε τοὺς ἀνθρώπους ἐπαχθεῖς ποιεῖν. || Perpetuâ Felicitate frui. συνεχῶς εὐδαιμονεῖν. || In Felicitate degere, feliciter vivere. ἐν εὐδαιμονίᾳ ἄγειν, *vel* διάγειν, *vel* τὸν βίον διάγειν. * μετὰ πλείστων ἀγαθῶν τὸν βίον διάγειν. || Ne in Felicitate ſupra modum exultes. μὴ εὐτυχῶν ἴσῃ περιχαρής. || Felicitas eſt à Deo. ἡ εὐδαιμονία ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ. || Ob Felicitatem ſeſe efferre. τῇ εὐπραξίᾳ ἐπαρθῆναι. || Si qua Felicitatis aura ipſis afflaverit, magnum ſpirant. κἂν αὔρα τις εὐτυχίας καταπνεύσειεν αὐτοῖς, φυσῶσι μέγα. || Felicitatem ſummam aſſequi. ἐφικέσθαι πρὸς τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας. || Humanæ Felicitatis metam attingere. ἐπ' αὐτὸ τὸ πέρας φθάσαι τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας. || Omni Felicitatis genere cumulatus. πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως. || Felicitatem in virtute ponere. τὴν εὐδαιμονίαν ὑπολαμβάνειν ἐν τῇ ἀρετῇ. * πρὸς ἀρετὴν τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν. * τῇ ἀρετῇ τὴν εὐδαιμονίαν μετρεῖν, *ſeu* ὁρίζεσθαι. || Omni Felicitate frui. ἐν πάσῃ καθεστάναι εὐδαιμονίᾳ. * παντελῶς εὐημερεῖν. * ἐν πάσῃ διατελεῖν εὐδαιμονίᾳ. || Humanæ Felicitatis terminos præterire. πέρας ἔχων παρελθεῖν τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας. || Eximia, & omni ſermone major Felicitas. ἡ ὑπερφυὴς καὶ παντὸς λόγου κρείττων εὐπραγία.

FELICITER. adv. *Heureuſement.* εὐτυχῶς. * εὐδαιμόνως. * μακαρίως. || Feliciter rem gerere. εὖ πράττειν, τῶ, F. ξω, P. πέπραχα. * εὐτυχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐτύχηκα. || Feliciter pugnatur. εὐτυχεῖται τὰ τῆς μάχης. || Qui Feliciter res ſuas gerunt. οἱ μακαρίως, *vel* εὐδαιμόνως πράττουσι. || Feliciter vixiſſe uſque ad ſenectutem. μακαρίως βεβιωκέναι μέχρι γήρως. || Feliciter pugnare. εὐτυχεῖν περὶ τὴν μάχην, *vel* ἐν τῇ μάχῃ. || Si quid eis Feliciter contingat. προσπεσούσης αὐτοῖς εὐτυχίας τινός. || Cùm ei Feliciter omnia ſuccederent. εὖ φερομένων αὐτῷ πάντων πραγμάτων. || Res ita Feliciter vobis accidit, ut. οὕτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν, ὥστε. || Tibi omnia Feliciter eveniunt. συμβαίνει σοι πάντα εὐτυχῶς. || Feliciter navigare. καλοῦ πλοῦ ἐπιτυχεῖν. || Feliciter omnia gerere. κατορθοῦν ἅπαντα. || Feliciter vitam traducere. εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν. || Quandiu Feliciter vivimus. τοῦ βίου κατὰ ῥοῦν φερομένου. * πάντων ἡμῖν τῶν κατὰ τὸν βίον κατὰ ῥοῦν φερομένων. || Bella Feliciter gerere. εὖ φέρεσθαι ἐν τῇ στρατηγίᾳ.

FELICIUS. adv. *Plus heureuſement.* εὐτυχέστερον.

FELIS, is. maſc. *vel* fœm. *Un chat.* ὁ αἴλουρος, ου. *Une chatte.* ἡ γαλῆ, ῆς.

FELIX, icis. omn. gen. *Heureux.* μακάριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Qui a du bonheur.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ γεων, ω. *Favorable, de bon augure.* αἴσιος, ία, ιον. || Felix mors. ἡ εὐθανασία, ας. || Felix à liberis. ὁ καὶ ἡ εὔτεκνος, καὶ τὸ κνον, ου. || Ter Felix. ὁ καὶ ἡ τρισευδαίμων, καὶ τὸ μον, ονος. * τρισμακάριος, ία, ιον. || Felicem eſſe. εὐτυχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐτύχηκα. (V. anom. in τυγχάνω.) * εὐδαιμονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐδαιμόνηκα. || Felicem vivere. εὐημερεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐημέρηκα. || Ab omni parte Felicem eſſe. τελέως εὐδαιμονεῖν. || Juſtum eſt, ut qui Felices ſunt, beneficiis afficiant eos qui deteriore conditione ſunt. ἄξιον τοὺς εὖ πράττοντας, εὖ ποιεῖν τοὺς ἔλαττον ἔχοντας. || Felicem vitam agere. καλῶς πράττειν. || Immeritò Felicem eſſe. εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν. || Hunc omnes Felicem prædicant. τοῦτον ἅπαντες εὐδαιμονίζουσι. || Felicem aliquem prædicare ob fortunam. εὐδαιμονίζειν τινὰ τῆς τύχης. || Alios Felices reddere. εὐδαίμονας ποιεῖν τοὺς ἄλλους. || Principum eſt ſubditos ſuâ curâ reddere Felices. τῶν ἀρχόντων ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀρχομένους ταῖς ἑαυτῶν ἐπιμελείαις ποιεῖν εὐδαίμονας. || In hoc Felici fortunâ uſi ſunt. εὐτύχησαν τοῦτο τὸ εὐτύχημα. || Felices adeò fuerunt, ut. εἰς τοσαύτην εὐδαιμονίαν κατέστησαν, *ſeu* ἦλθον, ὥστε. * τοσαύτης εὐδαιμονίας ἔτυχον. (V. ἵστημι, ἔρχομαι, & τυγχάνω. in anom.) || Multos filios habuit, eoſque maximè Felices. πολυπαιδίας ἔτυχεν, ἅμα καὶ εὐπαιδίας. || Penè Felix eſt, ad felicitatem accedit. τῆς εὐδαιμονίας ἐγγυτέρω ἐστί. || Felici fortunâ uti. πολλῇ ἀγαθῇ τύχῃ, *vel* πολλῇ τινὶ εὐτυχίᾳ χρῆσθαι. || Dum Felix es, i. ſecundo vento navigas. ἕως ἐξ οὐρίας πλέεις.

FELLEUS, a, um. *De fiel.* ὁ καὶ ἡ χολώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à du fiel.* ὁ καὶ ἡ χολοειδής, καὶ τὸ ές, έος, ές.

FEMEN, inis. neut. *Le dedans de la cuiſſe.* τὸ παραμήριον, ου. *Toute la cuiſſe.* ὁ μηρός, οῦ.

FEMINALIA, *vel* FEMORALIA, ium. neut. plur. *Hauts de chauſſes.* αἱ ἀναξυρίδες, ων. * αἱ σκέλεαι, ῶν. * τὰ περισκέλια, ίων.

FEMUR, oris. neut. *La cuiſſe, le dehors de la cuiſſe.* ὁ μηρός, οῦ.

FENESTELLA, æ. fœm. *Une petite fenêtre.* τὸ θυρίδιον, ου.
FENESTRA, æ. fœm. *Fenêtre.* ἡ θυρὶς, ίδος.
FENESTRALIS, & e, is. *De fenêtre.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν θυρίδων. * θυρίδιος, ία, ιον.
FENESTRATUS, a, um. *Percé en fenêtres.* θυριδωτὸς, τὴ, τόν. *Qui a pluſieurs fenêtres.* ὁ καὶ ἡ πολύθυρος, καὶ τὸ ον, ου.
FENESTRO, as, avi, atum, are. *Faire des fenêtres.* θυριδοποιῶ, F. ήσω, P. τεθυριδοποίηκα. accuſ. *Ouvrir, ou percer en forme de fenêtres.* θυριδόω, ῶ, F. ώσω, P. τεθυρίδωκα. acc.
FERA, æ. fœm. *Bête ſauvage.* ὁ θὴρ, ηρός. * τὸ θηρίον, ίου. || Ferarum latebræ. τὰ γωλεὰ, εῶν. * ἡ φωλεὰ, ᾶς. || Ferarum more. θηριώδως.
FERACITAS, atis. fœm. *Fertilité.* ἡ εὐφορία, ίας. * ἡ εὐθηνία, ίας. *Abondance en fruits.* ἡ πολυκαρπία, ας.
FERALIA, orum. neut. plur. *Jours dédiés aux Morts.* τὰ νεκύσια, ίων. *Sacrifice pour les Trépaſſés.* τὰ ἐναγίσματα, ων.
FERALIS, & e, is. *Des funerailles.* νεκύσιος, ία, ιον. * νεκρικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπιτάφιος, καὶ τὸ ιον, ίου. *Mortel.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Pernicieux.* ὀλέθριος, ία, ιον.
FERAX, acis. omn. gen. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔφορος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐθηνὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *De grand rapport.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *vel* πολυφόρος, καὶ τὸ ον, ου. || Ferax terra uvis. ἡ γῆ σαφυλοφόρος, *vel* πολυάμπελος.
FERCULUM, i. neut. *Un mêts qu'on ſert ſur la table.* ἡ περιφορὰ, ᾶς. * ἡ παράθεσις, εως. *Inſtrument qui ſert à porter une châſſe, ou choſe ſemblable ſur les épaules dans les proceſſions; brancard, fierte.* τὸ φορεῖον, ου. || Fercula diſtribuentes. οἱ περιφέροντες, ων. || Ferculorum miſſus. ἡ περιφορὰ, ᾶς.
FERE. adv. *Preſque.* σχεδόν. * οἱονεί. *Peu s'en faut.* μικροῦ, *vel* ὀλίγου δεῖν. || Ferè ſemper. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. * τὸ πλεῖστον.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ferè dixi, quæ exiſtimo expedire. σχεδὸν εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν. || Ferè id fecit. μονονοὺ, *vel* μονονουχὶ τοῦτο ἔπραξε. || Ferè cecidit. παρὰ μικρὸν ἔπεσε. * παρ' ὀλίγον ἔπεσε. * μικροῦ ἔπεσε. (V. πίπτω. in anom.) || Ferè mortuus eſt. παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν. * παρὰ μικρόν ἐδέησεν ἀποθανεῖν. * ὀλίγου, ſeu μικροῦ ἐδέησε ἀποθανεῖν. * μικροῦ δεῖν ἀπέθανε. * μικροῦ ἀπέθανε. (V. ἔρχομαι, & θνήσκω. in anom.) || Ferè id non effeci. μικροῦ δεῖν τοῦτο μὴ διετέλεσα. || Ferè ipſis gratias ago. ὀλίγου δέω χάριν ἔχειν τούτοις. || In extremas Ferè miſerias incidit. μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. || Ferè expugnatus fuit. μικρὸν ἀπέλιπεν ἐκπολιορκεῖσθαι. || Ferè in eandem inopiam devenerunt. μικρὸν διαλιπόντες εἰς τὴν αὐτὴν ἀπορίαν κατέστησαν. || Ferè id egit. μικρὸν ἀπεῖχε τοῦ ταῦτα ποιεῖν. || Ferè id cepit. μικροῦ δεῖν εἷλε (verb. αἱρέω.)
FERENDUS, a, um. part. *Qu'on doit porter, ou ſupporter.* οἰστέος, *vel* προσοιστέος, α, ον. Vide FERO.
FERENTARII, orum. maſc. plur. *Gens de guerre armés à la légere.* οἱ στρατιῶται ψιλοὶ, ῶν. * οἱ ἀκροβολισταὶ, ῶν. *Qui vont au ſecours des autres.* οἱ βοηθοφόροι, ων. || Ferentarius amicus. ὁ φίλος βοηθὸς, (οῦ.)

FERETRUM, i. neut. *Un cercueil, ou biere.* τὸ φέρετρον, ου. *Brancard, ou fierte à porter reliquaires.* τὸ φορεῖον, είου.
FERIÆ, arum. fœm. plur. *Féries, fêtes.* αἱ ἑορταὶ, *vel* τελεταὶ, ῶν. * αἱ ἄπρακτοι ἡμέραι. *Tréves.* ἡ ἀνακωχὴ, ῆς.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ferias agere. ἄγειν ἀπραξίαν. || Induciæ ſunt quædam belli Feriæ. ἀνακωχὴ ἀνάπαυσίς τίς ἐστι πολέμου.
FERIATUS, a, um. *Qui fait la fête.* ἑορτάσας, ασα, αν. *Qui eſt oiſif.* σχολαῖος, αία, αῖον. * σχολάζων, ουσα, ον. || Dies Feriati. *Jours de fêtes.* αἱ ἡμέραι ἑορτάσιμοι. *auſquels on ne fait rien.* αἱ ἄπρακτοι ἡμέραι, (ῶν.)
FERIENDUS, a, um. *Qui ſera frapé.* τυφθησόμενος, *vel* τυπησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit fraper.* βλητέος, *vel* τυπτέος, α, ον.
FERINA, æ, fœm. *Venaiſon, ſauvagine.* τὸ θήρειον κρέας. gen. (κρέατος, κρέως.)
FERINUS, a, um. *De bête ſauvage.* ὁ καὶ ἡ θήρειος, τὸ ον, ου. * θηριακὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ θηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.
FERIO, is, ire. *Fraper, battre.* παίω, F. παίσω, P. πέπαικα. acc. * τύπτω, F. ψω, P. φα. accuſ. *Bleſſer.* πλήττω, F. ξω, P. πέπληχα. acc. || Calce Ferire. πτερνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐπτέρνικα. acc. * λακτίζειν, F. ίσω, P. λελάκτικα. accuſ. || Cornu Ferire. κερατίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκεράτικα. acc. * κυρίττειν, ττω, F. ξω, P. κεκύριχα. acc. || Ferire medium. μέσον τέμνειν. (V. anom. in τέμνω.) || Ferire ſecuri. διαπελεκίζειν, ίζω, F. ίσω, P. διαπεπελέκικα. acc. perſ. || Ferire fœdus cum aliquo. πρός τινα σπένδεσθαι, δομαι, futur. med. σπείσομαι. (V. anom.) || Ferire victimam. κατάρχεσθαι, άρχομαι, fut. med. ξομαι. gen.
FERIOR, aris, ari, & FERIO, as, are. *Faire la fête, fêter.* ἑορτάζω, F. άσω, P. ἑόρτακα. *Ne faire rien.* σχολάζω, F. άσω, P. ἐσχόλακα.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Feriari à ſtudiis. ἀπὸ τῆς σπουδῆς σχολὴν ἄγειν. || A negotiis publicis Feriari. τῶν κοινῶν πρὸς καιρὸν ἀπέχεσθαι.
FERITAS, atis. fœm. *Naturel farouche & ſauvage.* ἡ ἀγριότης, ητος. *Brutalité.* ἡ θηριότης, ητος. * ἡ θηριωδία, ας. *Cruauté.* ἡ ἀπήνεια, ας.
FERME. adv. Vide FERE. || Eodem fermè modo. τρόπον τινὰ τὸν αὐτόν.
FERMENTESCO, is, ere. *S'enfler par le levain.* ζυμόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, P. ἐζύμωμαι. * φυράομαι, ῶμαι, fut. paſſ. αθήσομαι.
FERMENTO, as, avi, atum, are. *Faire lever, ou enfler par levain.* ζυμόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζύμωκα. acc. * φυράω, ῶ, F. άσω, P. πεφύρακα. acc.
FERMENTUM, i. neut. *Levain.* τὸ φύραμα, ατος. * ἡ ζύμη, ης. * τὸ ζύμωμα, ατος.
FERO, fers, tuli, latum, ferre. *Porter.* φέρω, fut. οἴσω. præt. med. ἐνήνοχα. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον. (V. anom.) acc. *Soutenir.* ὑπομένω, F. ενῶ. (V. anom. in μένω.) acc. *Endurer, ſouffrir.* πάσχω, fut. πείσομαι, præt. med. πέπονθα. aor. 2. ἔπαθον. (V. anom.) accuſ. *Conduire, mener.* ἄγω, F. ἄξω P. ἦχα. (Vide anom.) acc. *Elever.* αἴρω, F. ἀρῶ, P. ἦρκα. acc. *Emporter, ôter.* ἀποφέρω, fut. οἴσω. (V. anom. in φέρω.) acc. || Ferre graviter. δεινοπαθεῖν, ῶ, F. ήσω. ἐπὶ dat.

* χαλεπῶς, vel βαρέως φέρειν. acc. || Ferrearma. σιδηροφορεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσιδηροφόρηκα, vel σιδηροφορεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, futur. med. ήσομαι. || Fructum Ferre. καρποφορεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκαρποφόρηκα. * καρπογονεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκαρπογόνηκα. || Ferre partum. κυοφορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυοφόρηκα. || Ferre acceptum. προσλογίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. || Expenſum Ferre. ἀπογράφειν, F. ψω. P. ἀπογέγραφα. acc. || Ferre legem contra jus. παρανομεῖν, έω, F. ήσω, P. παρανενόμηκα. || Onus impoſitum Ferre. ἀχθοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠχθοφόρηκα. || Ferre æquas partes. ἰσομοιρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἰσομοίρηκα. gen. || Ferre fructum annuum. ἐνιαυτοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνιαυτοφόρηκα. || Ferre ſuppetias. συμβοηθεῖν, έω, F. ήσω, P. συμβεβοήθηκα. dat. || Ut Ferunt fabulæ. ὡς μυθολογεῖται. || Fertur, vel Feruut. On dit. φέρουσι. * λέγουσι. * φασί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magno animo labores Ferre. θαρσαλέως πόνους ὑπομένειν. || Alicujus inſolentiam Ferre. ὑπομένειν τὴν ἀσέλγειάν τινος. || Ferre ardua & difficilia, libertatis tuendæ causâ. δεινὰ καὶ χαλεπὰ ὑπομένειν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. || Multa mala Ferre. πολλὰ κακὰ ἀνέχεσθαι. || Verba alicujus patienter Ferre. λόγους τινὸς ὑπομένειν, vel ἀνέχεσθαι. || Calamitatem Ferre. τὴν ἀτυχίαν, vel ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ καρτερεῖν. || Omnes cœli injurias patientiſſimè Ferre. πάσας τοῦ ἀέρος κακοπαθείας σὺν πολλῇ μακροθυμίᾳ φέρειν. || Famem & ſitim Ferre. λιμὸν καὶ δίψαν καρτερεῖν, ſeu καρτερῶς φέρειν. * πρὸς λιμὸν καὶ δίψαν καρτερῶς ἔχειν. || Belli pondus Ferre. τὸ τοῦ πολέμου βάρος φέρειν. || Contumeliam Ferre. τὴν ὕβριν ἀνασχέσθαι. || Præſentem calamitatem æquo & placido animo Ferre. τὴν παρεστῶσαν συμφορὰν ῥᾳδίως καὶ πρᾴως φέρειν. || Modicè Ferre. μετρίως φέρειν. || Leviter Ferre. κούφως φέρειν. || Compoſito animo Ferre. εὐσχημόνως φέρειν. || Aliorum acerbitatem facilè Ferre. εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως φέρειν τὰς ἄλλων βαρύτητας. || Id belliſſimè Tuliſti. τοῦτο μάλιστα ἐπιεικῶς ἤνεγκας. || Fortunam tranquillo animo Ferre. ἀνεπαχθῶς φέρειν τὴν τύχην. || Placidè miſerias Ferre. ἀλύπως τὰς ἀτυχίας φέρειν. || Tacitò Ferre. τῇ σιωπῇ φέρειν. || Res acerbas fortiter Ferre. τοῖς δεινοῖς ἐγκαρτερεῖν. * ἐρρωμένως τὰ δεινὰ ὑποστήσασθαι. || Fortunam pulchrè Ferre. τὴν τύχην κάλλιστα φέρειν. || Decet viros bonos pulchrè Ferre, quicquid Deus permittit. δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀνδρείως φέρειν, ὅ, τι ἂν θεὸς διδῷ. || Mortem moleſtè Ferre. ἀνιαρῶς φέρειν τὴν τελευτήν. || Graviter & moleſtè Ferre. βαρέως καὶ λυπηρῶς φέρειν. * δυσφόρως, καὶ χαλεπῶς φέρειν, τι. * δυσχερῶς ἔχειν πρός τι. || Moleſtè id Fero. δυσχεραίνω τοῦτο, vel τούτῳ. || Horum aſpectum vix Fero. δυσχεραίνω ὁρῶν ταῦτα. || Moleſtè Ferunt, ſe pejores ſuis majoribus eſſe. ἀγανακτοῦσι καὶ βαρέως φέρουσιν, ὅτι χείρους τῶν προγόνων τυγχάνουσιν ὄντες. || Moleſtè Ferre aliquid. ἀγανακτεῖν ἐπί τινι, ſeu ὑπέρ τινος, vel διά τι. || Paupertatem moleſtiùs Ferre, quàm alia mala. τὴν πενίαν χαλεπώτερον τῶν ἄλλων κακῶν φέρειν. || Ferendum hoc non eſt. οὐκ ἐατέον τοῦθ' οὕτως ἔχειν. || Eum Tuli humeris. αὐτὸν ἀπεκόμισα φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων.

FEROCIA, æ. fœm. *Arrogance, fierté & orgueil.* ἡ αὐθάδεια, είας. * τὸ γαυρίαμα, ατος. *Sévérité, rigueur.* ἡ ἀγριότης, vel χαλεπότης, ητος. *Cruauté.* ἡ ἀπήνεια, είας.

FEROCIO, is, ire. *Etre fier.* γαυριάω, ῶ, F. άσω. *Etre farouche.* θηριόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

FEROCITAS, atis. fœm. Idem quod FEROCIA.

FEROCITER. adv. *Arrogamment, fierement.* αὐθάδως. *Avec rigueur.* ἀγρίως. *Cruellement.* θηριωδῶς. *Hardiment.* θρασέως. * τολμηρῶς.

FEROCULUS, a, um. *Un peu fier.* ὁ καὶ ἡ ὑπάγριος, καὶ τὸ ιον, ου.

FEROX, ocis. om. gen. *Hardi.* θρασὺς, εῖα, ύ. *Arrogant, fier, inſolent.* ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * γαῦρος, α, ον. *Cruel, barbare.* ἄγριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FERRAMENTUM, i. neut. *Inſtrument de fer, ferrement.* τὸ σιδήριον, ου.

FERRARIA, æ fœm. *Une mine de fer.* τὸ μέταλλον σιδήρου. *Forge.* ἡ σιδηρουργία, ίας. * τὸ σιδηρεῖον, είου.

FERRARIUS, a, um. *Qui concerne le fer.* σιδηρικὸς, κὴ, κόν. || Ferrarius faber. ὁ σιδηρουργὸς, οῦ. || Ferraria officina. ἡ σιδηρουργία, ας.

FERRATUS, a, um. *Ferré.* σεσιδηρωμένος, η, ον. *Enchaîné, lié avec du fer.* ὁ καὶ ἡ σιδηρόδετος, καὶ τὸ ον, ου.

FERREUS, a, um. *De fer, dur comme fer.* σιδήρεος, οῦς; ρέα, ρᾶ; ρεον, ροῦν. *Dur, cruel, ſans pitié.* σκληρὸς, ρὰ, ρόν. * σιδήρεος, ροῦς, ρᾶ, ροῦν. || Ferrei cuneoli. αἱ ἐπισχίδες, ων. || Ferreus animo. ὁ καὶ ἡ σιδηρόφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. || Ferreos habens digitos. ὁ καὶ ἡ σιδηροδάκτυλος, καὶ τὸ ον, ου.

FERRUGINEUS, a, um. *Qui reſſemble à la rouille de fer.* ὁ καὶ ἡ σιδηροειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος, ους; τὸ ες, ους.

FERRUGO, inis. fœm. *Rouille de fer.* ὁ ἰὸς τοῦ σιδήρου. * ὁ ἰὸς σιδηροῦς, οῦ.

FERRUM, i. neut. *Fer, ferrement.* ὁ σίδηρος, ου. *Epée.* τὸ ξίφος, εος, ους. * ὁ σίδηρος, ου. *Les bandes d'une roue.* ὁ κανθὸς, οῦ. || In Ferrum & vincula conjectus. ὁ καὶ ἡ σιδηρόδετος, καὶ τὸ ον, ου. || Ferrum jaculans. ὁ καὶ ἡ σιδηροβόλος, καὶ τὸ ον, ου. || Ferro gravis. ὁ καὶ ἡ σιδηροβριθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Ferro fabricatus. ὁ καὶ ἡ σιδηρότευκτος, καὶ τὸ ον, ου. || Ferri ferax. ὁ καὶ ἡ σιδηροφόρος, καὶ τὸ ον, ου. || Ferro interfectus. ὁ καὶ ἡ σιδηροκμὴς, ῆτος. || Ferrum vorans. ὁ καὶ ἡ σιδηροβρὼς, ῶτος. || Ferrum producens. ὁ καὶ ἡ σιδηροτόκος, καὶ τὸ ον, ου. || Ferrum incidere. σιδηροτομεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσιδηροτόμηκα. || Ferro munire. σιδηρόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσιδήρωκα. accuſ.

FERRUMEN, inis. neut. *Soudure.* ἡ κόλλα, ης. * ἡ σιδήρου κόλλα, ης. *Liaiſon.* ἡ συναφὴ, ῆς. || Ferrumen in auro. ἡ χρυσοκόλλα, ης.

FERRUMINATIO, onis. fœm. *Soudure.* ἡ κόλλησις, εως. *Liaiſon.* ἡ συναφὴ, ῆς. * ἡ συνάφεια, είας. || Ferruminatio facta ex plumbo. ἡ μολύβδωσις, εως.

FERRUMINO, as, avi, atum, are. *Souder.* συγκολλάω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεκόλληκα. acc. *Lier, coller enſemble.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα.

FERTILIS, & e, is. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔφορος, καὶ τὸ ον, ου, vel καρποφόρος. * ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Fertiliſſimus. ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πολυφόρος, τὸ ον, ου. || Uvis, vel uvarum Fertilis. ὁ καὶ ἡ σταφυλοφόρος, τὸ ον, ου. || Trunco ipſo Fertilis eſt. ἐκ στελέχους τὸν καρπὸν φέρει.

FERTILITAS, atis. fœm. *Fertilité.* ἡ εὐφορία, ίας.

ἡ εὐθηνία, ίας. *Abondance en fruits.* ἡ πολυκαρπία, ίας. ‖ Nimia Fertilitas. ἡ ὑπερβολὴ τῆς πολυκαρπίας.

FERTILITER. adv. *Fertilement, abondamment.* εὐφόρως. *Avec un grand rapport.* πολυκάρπως.

FERTUM, i. neut Vide FARTUM.

FERVEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire bouillir.* ζέννυμι, & ζεννύω, F. ζέσω, P. ἔζεκα. (V. anom.) acc. *Echauffer.* θερμαίνω, F. ανῶ, P. τεθέρμαγκα. acc.

FERVEFACTUS, a, um. part. *Qu'on a fait bouillir.* ζεσθεὶς, *vel* ἀποζεσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fort chaud.* ζεστὸς, στὴ, στόν.

FERVENS, entis. omn. gen. *Bouillant.* ζεννύμενος, ένη, ενον. * βράζων, ουσα, ον. *Fort chaud.* ζεστὸς, ή, όν.

FERVENTER. adv. Vide FERVIDE.

FERVEO, es, rvi, & rbui, & FERVO, is, rvi, ere. Virg. *Bouillir, être fort chaud.* ζέω, F. έσω, P. ἔζεκα. * βράζω, F. άσω, P. βέβρακα. *Etre en la fleur de ſon âge & de ſa force.* ἀκμάζω, F. άσω, P. ἤκμακα.

FERVIDE. adv. *Chaudement, ardemment.* θερμῶς. * θερμαντικῶς. *Tout bouillant.* ζεστῶς.

FERVIDUS, a, um. *Fort chaud, tout bouillant.* ζεστὸς, ή, όν. * θερμὸς, μὴ, μόν. ‖ Fervidus ingenio vir. ὁ ἀνὴρ θερμουργός, *vel* ἔνθερμος.

FERULA, æ. fœm. *Ferule, herbe.* ὁ νάρθηξ, ηκος. *Ferule à punir les enfans.* τὸ χειροπληγίον, ίου. ‖ Ferulam accipere. χειροπληγιοπαθεῖν.

FERULACEUS, a, um. *Qui eſt de ferule.* ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à la ferule.* ὁ καὶ ἡ ναρθηκοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FERVOR, oris. maſc. *Ardeur, ferveur.* ἡ ζέσις, εως. * ἡ θέρμη, ης. *Grande chaleur.* τὸ καῦμα, ατος. *Ardeur, vehemence.* ἡ δεινότης, ητος.

FERUS, a, um. *Sauvage, farouche.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ἄγριος, ία, ιον. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FESSUS, a, um. *Laſſé, fatigué.* κεκμηκὼς, (οτος) κυῖα, κός. * κοπωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui n'en peut plus.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπορος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀπειρηκὼς, υία, ός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Venando Feſſus. ἀπὸ τῆς θήρας κοπωθείς. ‖ De viâ Feſſus. κεκμηκὼς ὁδοιπορίᾳ. ‖ Labore Feſſus. ὑπὸ τοῦ κόπου ἀπειρηκώς.

FESTINANTER. adv. *A la hâte, en diligence.* σπουδαίως. * κατὰ σπουδήν. * μετὰ σπουδῆς. *En peu de tems.* δι' ὀλίγου. * ἐν τάχει.

FESTINATIO, onis. fœm. *Hâte, diligence.* ἡ σπουδὴ, ῆς. * ἡ σπεῦσις, *vel* ἔπειξις, εως. ‖ Summâ Feſtinatione. μετὰ πολλῆς σπουδῆς. ‖ Omni Feſtinatione uti. πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι, πρός τι. ‖ Omni Feſtinatione properabant. ἔσον τάχος, *vel* ὅτι τάχιστα ἔσπευδον.

FESTINATO. adv. *A la hâte.* κατὰ σπουδήν. * μετὰ σπουδῆς. *En diligence.* ἐνεργῶς. *Devant le tems.* προώρως.

FESTINATUS, a, um. part. *Hâté & avancé.* ἐσπευσμένος, η, ον. *Fait en diligence.* διὰ τάχους, *vel* ἐν τάχει πεπραγμένος, η, ον. *Arrivé devant le tems.* ὁ καὶ ἡ πρόωρος, καὶ τὸ ον, ου.

FESTINE. adv. idem quod FESTINATO.

FESTINO, as, avi, atum, are. *Se hâter, s'avancer.* σπεύδω, F. εύσω, P. ἔσπευκα. accuſ. * ἐπείγω, F. ξω, P. ἤπειχα. accuſ. *Diligenter, dépêcher vîtement.* ταχύνω, F. υνῶ, P. τετάχυγκα. acc. ‖ Feſtinare ad Provinciam. σπεύδειν πρὸς τὴν ἐπαρχίαν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Feſtinandum eſt, & nulla mora interponenda eſt. δεῖ σπεύδειν, καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν. ‖ Ad aliquem Feſtinare. πρός τινα σπεύδειν. ‖ Feſtinare ad aliquid. σπεύδειν ἐπί τι. ‖ Feſtinabat ad præcipiendam occaſionem. ἔσπευδε προλαβεῖν τὸν καιρόν.

FESTINUS, a, um. *Qui ſe hâte.* ὁ καὶ ἡ ἐπισπερχὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui fait promptement.* ὁ καὶ ἡ ταχυεργὸς, καὶ τὸ όν. *Qui va vîte.* ταχινὸς, νὴ, νόν.

FESTIVE. adv. *Joyeuſement, agréablement.* εὐτραπέλως. * ἱλαρῶς. *Joliment.* κομψῶς. *De bonne grace.* χαριέντως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Feſtivè dicere. χαριέντως εἰπεῖν. * ἀστεῖον λέγειν. * ἐπιχαρίτως λέγειν. * πρὸς χάριν εἰπεῖν.

FESTIVITAS, atis. fœm. *Maniere agréable, galanterie, humeur joyeuſe.* ἡ εὐτραπελία, ίας. *Bonne grace.* ὁ χαριεντισμὸς, οῦ. * ἡ κομψότης, ητος.

FESTIVUS, a, um. *Plaiſant, joyeux.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐτερπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Joli.* κομψὸς, ψὴ, ψόν. *Agréable.* χαρίεις, εντος; ίεσσα, ης; ίεν, εντος. ‖ Feſtivus ſermo. ἡ ἀστειολογία, ίας.

FESTUCA, æ. fœm. *Un fétu.* τὸ κάρφος, εος, ους. *Un ſcion d'arbre ſec.* τὸ φρύγανον, ου.

FESTUCARIUS, a, um. *De fétu.* καρφαλέος, α, ον. *Reſſemblant à un fétu.* ὁ καὶ ἡ καρφοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *De ſcion d'arbres.* ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FESTUM, i. neut. *Fête.* ἡ ἑορτὴ, ῆς. *Jour de fête.* ἡ ἑορτάσιμος ἡμέρα, (ας.) *Victoire.* τὸ νικητήριον, ου. ‖ Feſtum celebrare. ἑορτάζειν, άζω, , F. άσω, P. ἑώρτακα. * ἑορτὴν ἄγειν. ‖ Feſtum violare. ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν.

FESTUS, a, um. *De fête.* ἑόρτιος, ία, ιον. * ἑορταῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἑορτάσιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Feſtus dies. ἡ ἑορτὴ, ῆς. * ἡ ἑορτάσιμος ἡμέρα, (ας.)

FEX. Vide FÆX.

F I

FIBER, i. maſc. *Un Caſtor, ou Bievre.* ὁ κάστωρ, ορος.

FIBRA, æ. fœm. *Fibre, petit filet qui pend aux racines.* ἡ ἴς, ἰνός. *La partie inférieure de l'oreille, &c.* ὁ λοβὸς, οῦ. ‖ Fibræ jecoris. οἱ λοβοὶ ἡπατίαι, ῶν ‖ Pulmonis Fibræ. οἱ λοβοὶ πνευμονίαι, ῶν.

FIBRATUS, a, um. *Plein de fibres, ou de filets.* ὁ καὶ ἡ ἰνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FIBRINUS, a, um. *D'un Caſtor.* καστόρειος, εία, ειον.

FIBULA, æ. fœm. *Une boucle, une agrafe.* ἡ πόρπη, ης. * ἡ περόνη, ης. ‖ Fibula veſtis, *vel* chlamydis. τὸ ἐπιπόρπημα, ατος. * ἡ ἐπιπορπὶς, ίδος.

FIBULO, as, are. *Boucler.* περονάω, *vel* πορπάω, ῶ, F. ήσω, P. πεπόρπηκα. acc.

FICARIA, æ. fœm. idem quod FICUS. *Un figuier.* ἡ συκέα, ας. * ἡ συκῆ, ῆς.

FICARIUS, a, um. *De figuier.* σύκινος, ίνη, ινον.

FICEDULA, æ. fœm. *Becquefigue, oiſeau.* ἡ συκαλὶς, ίδος.

FICETUM, i. neut. *Figueraie, lieu planté de figues.* ὁ συκὼν, ῶνος.

FICITAS, atis. fœm. *Abondance de figues.* ἡ συκοφορία, ίας.

FICITOR, oris. maſc. *Qui aime les figues.* ὁ συκόφιλος, ου. *Qui les amaſſe.* ὁ συκολόγος, ου.

FICTE. adv. *Par fiction.* πεπλασμένως. * πλασματωδῶς.

FICTILE, is. neut. *Un vaiſſeau de terre.* τὸ κεράμιον, ίου. * τὸ κεράμεον, συνῃ. οῦν, οῦ. * τὸ πλαστὸν, οῦ.

FICTILIS, & e, is. *Fait de terre à Potier.* πλαςὸς, ςὴ, ςόν. * κεράμεος, έα, εον. || Fictilis urna. τὸ ςαμνίον, ίου.

FICTIO, onis. fœm. *Fiction.* ἡ πλάσις, εως * τὸ πλάσμα, ατος. || Fictio perſonarum. ἡ προσωποποιΐα, ίας.

FICTOR, oris. maſc. *Celui qui fait.* ὁ ποιητὴς, οῦ. *Qui fait des ſtatues, &c. qui forme.* ὁ πλάςης, ου. || Legum Fictor. Vide LEGISLATOR.

FICTRIX, icis. fœm. *Celle qui fait.* ἡ ποιήτρια, ίας. *Qui forme.* ἡ πλάςειρα, ας. * ἡ πλαςικὴ, ῆς.

FICTUS, a, um. part. *Formé, & fait de terre.* πεπλασμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * πλαςὸς, ὴ, όν. *Feint, controuvé.* προσποιητὸς, ὴ, όν. || Fictus & aſtutus. ἐσκευωρημένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc pacto omnia commentitia & Ficta eſſe deprehenduntur. ἐκ τούτου τοῦ τρόπου πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐλέγχεται. || Quæ iſte dicit, nihil niſi Fictæ ſuſpiciones, & cauſæ ſunt. ἃ οὗτος λέγει, ὑπόνοιαι πλαςαί εἰσι, καὶ προφάσεις. || Totum hoc Fictum & commentitium eſt. πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον τοῦτό ἐςι. || Ficta amicitia. ἐπιποίητος εὔνοια. || Fictum odium. ἐπιποίητος ἔχθρα. || Ficta oratio. πλασματίας λόγος.

FICULNEUS, & FICULNUS, a, um. *De figue, ou figuier.* σύκινος, νη, νον.

FICULUS, i. fœm. *Un petit figuier.* τὸ συκίον, ου.

FICUS, ûs, *vel* i. fœm. *Une figue.* τὸ σῦκον, οῦ. *Un figuier.* ἡ συκῆ, ῆς. * ἡ συκέα, έας.

FICUS, i. maſc. *Un ulcere qu'on appelle un fic.* τὸ σῦκον, ου. * ἡ σύκωσις, εως. || Granum Fici. ὁ κεγχραμὶς, ίδος. || Aridæ Ficus. αἱ ἰσχάδες, ων.

FIDE. adv. *Fidélement.* πιςῶς.

FIDEICOMMISSARIUS, ii. maſc. *Gardien de bonne foi.* ὁ πεπιςευμένος, ου.

FIDEICOMMISSUM, i. neut. *Ce qui nous eſt donné en garde de bonne foi.* τὸ πιςευθὲν, ένος. * τὸ πεπιςευμένον, ου.

FIDEICOMMISSUS, a, um. *Donné en garde de bonne foi.* πεπιςευμένος, η, ον. * πιςευθεὶς, θεῖσα, θέν.

FIDEJUBEO, es, ſſi, ſſum, ere. *Etre plege, ou caution.* ἐγγυάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. dat. uni. acc. alt. *vel* cum præp. πρός.

FIDEJUSSIO, onis. fœm. *Cautionnement.* ἡ ἐγγύησις, *vel* διεγγύησις, εως. || Fidejuſſione aliquem liberare. διεγγυᾶσθαι, άομαι, fut. med. ήσομαι. acc.

FIDEJUSSOR, oris. maſc. *Plege, caution.* ὁ ἐγγυητὴς, οῦ. *Parrein.* ὁ ἀναδοχεὺς, έως. * ὁ ἀνάδοχος, ου.

FIDELIA, æ. fœm. *Un vaiſſeau de terre.* τὸ κεράμιον, ίου. *Marmite ou chaudiere.* ἡ χύτρα, ας. *Un plat, vaiſſeau large par le haut.* ἡ λεπὰς, άδος.

FIDELIOR, & ius, oris. compar. *Plus fidele.* πιςότερος, έρα, ερον.

FIDELIS, & e, is. *Fidele, loyal.* πιςὸς, ςὴ, ςόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fidelem ſe alicui præbere. πιςῶς ἔχειν πρός τινα. * πιςὸν ἑαυτὸν τινὶ παρέχειν. * πιςόν τινι γίγνεσθαι.

FIDELISSIMUS, a, um. πιςότατος, άτη, ατον.

FIDELITAS, atis. fœm. *Fidelité, loyauté.* ἡ πιςότης, ητος. * τὸ πιςὸν, οῦ. || Fidelitas erga patriam. ἡ περὶ τὴν πατρίδα πιςότης.

FIDELITER. adv. *Fidelement, loyalement.* πιςῶς. || Fideliter in amicitia permanet. πιςὸς ὢν ἐν τῇ φιλίᾳ διατελεῖ.

FIDENS, entis. omn. gen. *Qui ſe fie.* πεποιθὼς, (ότος) θυῖα, θύς. dat. *Bien hardi, bien aſſuré.* ὁ καὶ ἡ εὐθαρσὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ εὔτολμος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bonitate cauſæ Fidens. τῷ πράγματι σφόδρα πιςεύων. || Benevolentiâ ſociorum Fidens. τῇ εὐνοίᾳ τῶν συμμάχων πεπιςευκώς. || Sibi Fidens. αὐτῷ πεποιθώς. || Viribus Fidens. ἐπὶ τῇ ῥώμῃ θαῤῥῶν. || Fidenti animo gradi ad mortem. εὐθύμως εἰς τὸν θάνατον ἀπιέναι. (V. εἶμι. in anom.)

FIDENTER. adv. *En ſe fiant.* πεποιθότως. *Hardiment, avec aſſurance.* εὐθαρσῶς. * εὐτόλμως. || Hæc Fidenter dixit. ταῦτα εἰπεῖν ἐθάῤῥησε, *vel* ἐτόλμησε.

FIDENTIA, æ. fœm. *Confiance.* ἡ πεποίθησις, εως. *Aſſurance, hardieſſe.* ἡ θαῤῥαλεότης, ητος. * ἡ εὐτολμία, ίας. * τὸ θάρσος, εος, ους.

FIDES, ei. fœm. *Foi, loyauté.* ἡ πίςις, εως. || Plena & certa Fides. *Preuve, ou témoignage certain & aſſuré.* ἡ πληροφωρία, *vel* πληροφορία, ίας. || Rata Fides. *Autorité irréprochable.* τὸ κῦρος, εος, ους. || Fides publica. ἡ ἀσφάλεια, είας. || Fide & auctoritate dignus. πεπιςευμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιςος, τὸ ον, ου. || Fidei, *ſeu* promiſſorum deſertor. ὁ προδοσίκομπος, ου. || Bonâ Fide. ἐπιεικῶς. * κατὰ πίςιν. || Ex bonâ Fide agere. ἐπιεικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐπιείκικα. || Bonâ-ne Fide? ἆρά γε; || Fidem adhibere. ἐμπιςεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. dat. || Fidem facere. βεβαιοῦσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. acc. * καταπιςοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. καταπεπίςωκα. acc. || Fidem & promiſſa non ſervare. ἀπιςεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠπίςηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fidem dare de reticendis actis. πίςιν δοῦναι σιωπήσασθαι τὰ πραχθέντα, *vel* ὑπὲρ τοῦ σιωπήσασθαι τὰ πραχθέντα. || Sibi mutuò Fidem dare. πίςιν δοῦναι ἀλλήλοις. || Convenientes ſibi invicem Fidem dederunt. συνελθόντες πίςιν ἔδοσαν ἀλλήλοις. || De aliquâ re Fidem alicui dare. πίςιν τινὸς δοῦναί τινι. || Non habere Fidem iis quæ dicuntur. τοῖς λεγομένοις ἀπιςεῖν. || Fidem non habeo rebus fabuloſis. ἀπίςως ἔχω, *vel* ἀπίςως διάκειμαι πρὸς τὰ μυθώδη. || Fidem ei non habeo. ἀπίςως ἔχω πρὸς τοῦτον. || Si oportet iis quæ à te dicta ſunt Fidem adhibere. εἰ χρὴ τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις πιςεύειν. || Fides bonis habenda eſt. δεῖ χρηςοῖς πιςεύειν, *ſeu* πείθεσθαι. || Dignus, cui Fides habeatur. ἀξιόχρεως πρὸς πίςιν. || Falſis accuſationibus in me ſtructis Fides habita eſt. ἐπιςεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς κατασκευαί. || Verba mea Fidem apud vos invenerunt. πιςοὶ ὑμῖν ἐγίνοντο οἱ λόγοι οἱ παρ' ἐμοῦ λεγόμενοι. || Fidem obſtringere ali-

ευῶ. πίσεις δ᾽ῦναί τινι. || Fidem alicui ſervare. πιςὸν ἑαυτὸν παρέχειν τινί. * πιςῶς πρός τινα διακεῖσθαι. || Fidem alicui non ſervare. ἀπίςως ἔχειν πρός τινα. * ἄπιςον γίγνεσθαί τινι. || Fidem violare. πίςιν παραβαίνειν.

FIDES, is. fœm. *Inſtrument de muſique, à cordes, comme un lut, une guitarre, un violon, &c.* ἡ κιθάρα, ας. * ἡ λύρα, ας. *Une corde d'inſtrumens.* ἡ χορδὴ, ῆς. || Fidibus diſcere. λυρίζειν μανθάνω. (V. anom.)

FIDICEN, inis. maſc. *Joueur d'inſtrumens à cordes.* ὁ κιθαρῳδὸς, *vel* λυρῳδὸς, ȣ. * ὁ κιθαριςὴς, *vel* λυριςὴς, ȣ.

FIDICINIUS, a, um. *De joueur de lut, &c.* κιθαρῳδικὸς, *vel* κιθαριςικὸς, κὴ, κόν.

FIDICULA, æ. fœm. *Un petit inſtrument à cordes, comme lut, guitarre, &c.* τὸ λύριον, ȣ. *Une petite corde.* τὸ χορδίον, ίȣ.

FIDISSIMUS, a, um. Vide FIDUS.

FIDICULÆ, arum. plur. *Certaine ſorte de torture.* οἱ κύφωνες, ων.

FIDO, is, fiſus ſum, ere. *Se fier, ou confier.* πείθομαι, fut. πείσομαι. (V. anom.) dat. perſ. *Etre hardi & aſſuré.* θαῤῥέω, *vel* θαρσέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθάρσηκα. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Potentiâ Fidere. ἐπὶ τῇ δυνάμει θαῤῥεῖν. || Aliorum benevolentiæ Fidere. τῇ ἄλλων εὐνοίᾳ πιςεύειν. || Sibi ipſi Fidere. ἑαυτῷ πείθεσθαι. || Curſu Fidere. τῷ δρόμῳ πεποιθέναι.

FIDUCIA, æ. fœm. *Confiance.* ἡ πίςωσις, *vel* πεποίθησις, εως. *Aſſurance, hardieſſe.* τὸ θάρσος, *vel* θάῤῥος, ȣς. * ἡ θαῤῥαλεότης, ητος. * ἡ εὐθάρσεια, είας.

FIDUCIARIUS, a, um. *A qui on a donné, ou ce que l'on a donné en garde, ſous la bonne foi.* παρακαταθεὶς, εῖσα, έν. || Fiduciarium dare aliquid alicui. τί τινι παρακατατίθεσθαι, med. (V. τίθημι.)

FIDUS, a, um. *Fidele, à qui l'on peut ſe fier.* πιςὸς, ὴ, όν. *Digne de foi.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FIGENDUS, a, um. *Qu'on doit ficher.* πηκτέος, α, ον.

FIGLINA, æ. fœm. *Une poterie.* ἡ κεραμεία, είας. τὸ κεραμεῖον, είȣ. *L'art de faire des pots, ou images de terre.* ἡ κεραμευτικὴ, ῆς.

FIGLINUM, i. neut. *Ouvrage de Potier de terre.* τὸ κεράμιον, ίȣ. * τὸ ὀςράκιον, ίȣ.

FIGLINUS, a, um. *De Potier de terre, ou de terre à potier.* κεράμεος, ȣς; έα, ᾶ; εον, ȣν. * κεραμικὸς, ὴ, όν. * ὀςράκινος, νη, νον. * κεράμιος, ία, ιον. || Figlinum opus facere. κεραμεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεκεράμευκα.

FIGMENTUM, i. neut. *Fiction, choſe feinte.* τὸ πλάσμα, ατος. || Quod eſt ſine Figmentis. ὁ καὶ ἡ ἄπλαςος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Figmentum & commentum hoc totum eſt. πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον τȣτό ἐςι.

FIGO, is, xi, xum, ere. *Ficher.* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, F. ήξω. (V. anom.) acc. *Appuyer, arrêter fermement, fixer.* ἐρείδω, F. είσω, P. ἤρεικα. acc. uni & acc. alt. cum ἐπί. *Percer.* τιτραίνω, *ſeu* τράω, ῶ, F. ήσω, P. τέτρηκα. acc. || Oculos in re aliquâ Figere. τινὶ, *vel* εἴς τι ἀτενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠτένικα. || Radices Figere. ῥιζοβολεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥιζοβόληκα. || Mentem omnem Figere in re aliquâ. τινὸς σοχάζεσθαι κατὰ λογισμόν. || Figere palum. V. PALUS.

FIGULARIS, & e, is. *De potier de terre.* κεραμικὸς, κὴ, κόν. * κεράμιος, ία, ιον.

FIGULINA, æ. fœm. Vide FIGLINA.

FIGULUS, i. maſc. *Potier.* ὁ κεραμεὺς, έως. *Faiſeur d'images de terre.* ὁ κοροπλάθος, *vel* κȣροπλάθος, ου.

FIGURA, æ. fœm. *Figure, forme.* τὸ σχῆμα, ατος. * ἡ μορφὴ, ῆς. *Trait.* ὁ τύπος, ȣ. *Marque.* χαρακτὴρ, ῆρος. *Reſſemblance.* τὸ εἶδος, εος, ȣς. *Idée, eſpece.* ἡ ἰδέα, ας.

FIGURANDUS, a, um. *Qu'on doit façonner.* σχηματισθεὶς, εῖσα, έν.

FIGURATIO, onis. fœm. *Figure, forme, l'action de former.* ἡ σχημάτισις, εως. * ὁ σχηματισμὸς, ȣ. * ἡ σχηματοποιΐα, ας.

FIGURATUS, a, um. part. *Figuré.* ἐσχηματισμένος, ένη, ένον. * σχηματισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Formé.* μορφωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Façonné.* πλασθεὶς, θεῖσα, θέν.

FIGURO, as, avi, atum, are. *Figurer.* σχηματίζω, F. ίσω, P. ἐσχημάτικα. accuſ. *Façonner.* πλάττω, F. άσω, P. πέπλακα. acc. *Former.* μορφόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμόρφωκα. accuſ.

FILATIM. adv. *Filet à filet.* κατὰ μίτȣς. * νηματωδῶς. *Petit à petit.* κατὰ μικρόν.

FILIA, æ. fœm. *Fille.* ἡ θυγάτηρ. gen. ατέρος, ατρός. dat. θυγατέρι, θυγατρί. acc. θυγατέρα, θύγατρα. voc. θύγατερ. nom. plur. θυγατέρες, θύγατρες. gen. θυγατέρων, θυγατρῶν. dat. θυγατράσι. acc. θυγατέρας, θύγατρας. * ἡ παῖς, παιδός.

FILICATUS, a, um. *En façon de fougere, bordé de fougere.* πτεριδωτὸς, τὴ, τόν.

FILICTUM, i. neut. *Fougeraie, lieu planté de fougere.* ὁ πτεριδὼν, ῶνος.

FILICULA, æ. fœm. *Petite fougere, fougereole, herbe.* ἡ πτερίδιον, ίȣ. *Polypode, herbe.* τὸ πολυπόδιον, ίου.

FILIOLA, æ. fœm. *Fillette.* τὸ θυγάτριον, ίȣ.

FILIOLUS, i. maſc. *Un petit fils.* τὸ παιδάριον, *vel* παιδίον, ίȣ.

FILIUS, ii. maſc. *Fils.* ὁ υἱὸς, ȣ. * τὸ τέκνον, ου. *Enfant.* ὁ παῖς, αιδός. || Filii filius. *Petit-fils.* ὁ ἔγγονος, ȣ. * ὁ ἀπόγονος, ȣ. || Fratris Filius. ὁ ἀδελφιδέος, δȣς; δέȣ, δȣ. || Filios ſuſcipere. παιδοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπαιδοποίηκα, *vel* παιδοποιεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. || Filius familiâs. *Enfant de famille, héritier.* ὁ υἱὸς δεσπόσυνος, (ȣ.) || Filius terræ. *de baſſe extraction.* ὁ υἱὸς δυσγενὴς, έος, ȣς. *dont on ignore la naiſſance.* ὁ υἱὸς ἄσημος, (ȣ.)

FILIX, icis. fœm. *Fougere.* ἡ πτερὶς, ίδος.

FILUM, i. neut. *Petit fil, ou filet.* τὸ νῆμα, ατος. *Un pli, une couture.* τὸ ῥάμμα, ατος. *Un fil de la trame d'un Tiſſerand.* ὁ μίτος, ȣ. *Petite corde, ligne.* ἡ σπάρτη, ης. || Filum ducere. κλώθειν, ώθω, F. σω, P. κέκλωκα. *Tirer, faire un filet en filant ou tiſſant.* ἐπινεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπινένηκα. || Filium orationis. τὸ σχῆμα τȣ λόγȣ. || Fila aranei. τὰ ἀράχνια, ίων.

FIMBRIA, æ. fœm. *Frange, bord.* τὸ κράσπεδον, ȣ. * ὁ θύσανος, ȣ. * ὁ κροσσὸς, ȣ.

FIMBRIATUS, a, um. *Bordé, frangé.* θυσανωτὸς, *vel* κροσσωτὸς, ὴ, όν. || Fimbriata veſtis. ἡ κατύμ-

ϐη, ης. * ὁ κόϛυμϐ@, ου.

FIMETUM, i. neut. *Lieu où l'on amaſſe le fumier.* ὁ κοπρὼν, ῶνος.

FIMUM, i. neut. & FIMUS, i. maſc. *Fumier, fiente.* ὁ καὶ ἡ κόπρος, ου. * ἡ κοπρεία, ίας. * τὸ κόπρειον, ίου. || Fimus capræ. ἡ σπυρὰς, άδος. * ἡ σπυραθία, ίας. || Ovillus Fimus. τὸ οἴπλωτον, ου. || Fimus boum, *vel* bubulus. τὸ βόλϐιτον, *vel* βόλιτον, ου. || Aſininus Fimus. ἡ ὀνὶς, ίδος. || Fimum reddere, ἀποπατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀποπεπάτηκα.

FINALIS, & e, is. *Final.* τελικὸς, ἡ, όν.

FINDENDUS, a, um. *Qu'on doit fendre.* σχισθησόμενος, η, ον.

FINDO, is, idi, iſſum, ere. *Fendre.* σχίζω, F. ίσω, P. ἔσχικα. acc. * διαῤῥήσσω, F. ξω, P. διέῤῥηχα. accuſ.

FINGENDUS, a, um. *Qu'on doit former.* πλασθησόμενος, η, ον.

FINGO, is, inxi, ictum, ere. *Former, faire une figure, &c.* πλάττω, F. άσω, P. πέπλακα. acc. * ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα acc. *Former, façonner.* σχηματίζω, F. ίσω, P. ἐσχημάτικα. acc. * σχηματοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσχηματοποίηκα. acc. *Feindre & contrefaire.* ἀποψεύδεσθαι, εύδομαι, fut. med. εύσομαι. accuſ. *Faire ſemblant.* ὑποκρίνεσθαι, ίνομαι, fut. med. ινοῦμαι. || Fingere mores. ἠθοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠθοποίηκα. || Fingere & fabricare hominem. ἀνθρωποπλάττειν, ττω, F. άσω, P. ἠνθρωπόπλακα. || Hoc Fingit ex tempore. τοῦτο αὐτοσχεδιάζει λέγων. (pro maſc.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fingere cauſas, & falſa crimina componere. πλάττειν προφάσεις, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθέναι. || Fingere cauſas, cùm nullæ ſint, & iniquas rationes excogitare. πλάττεσθαι αἰτίας οὐκ οὔσας, καὶ προφάσεις ἀδίκους ἐξευρεῖν. || Fingere amicitiam. πλάττεσθαι τὴν φιλίαν. || Hæc omnia Ficta ſunt. πάντα πέπλασται ταῦτα. || Fingit ſe eſſe amicum. προσποιεῖται εἶναι φίλος. || Gaudium Fingit. προσποιεῖται τὸ χαίρειν, *vel* τὴν χαράν. || Morbum Fingere. σκήπτεσθαι ἀῤῥωστεῖν, *vel* τὴν ἀῤῥωστίαν. || Fingere animo. πλάττειν τῇ διανοίᾳ.

FINIENDUS, a, um. *Qu'on doit finir.* τελευτητέος, τέα, τέον. *borner, définir.* ὁριστέος, τέα, τέον.

FINIO, is, ivi, itum, ire. *Finir, mettre fin à.* περαίνω, F. ανῶ, P. πεπέρακα. acc. * τελευτάω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεύτηκα. acc. *Parfaire.* συντελέω, ῶ, F. έσω, P. συντετέλεκα. acc. *Borner, limiter.* ὁρίζω, F. ίσω, P. ὥρικα. acc. * περιγράφω, F. ψω, P. περιγέγραφα. acc. *Ceſſer, déſiſter.* λήγω, F. ξω, P. λέληχα. acc. * καταπαύω, F. αύσω. (V. anom. in παύω.) gen. || Finire vitam inediâ. ἀποκαρτερεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀποκεκαρτέρηκα. || Finire vitam ſuſpendio. ἑαυτὸν, (pro maſc.) κρεμᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. κεκρέμακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orationem Finio. παύω τὸν λόγον. * τοῦ λόγου παύομαι. * παύομαι λέγων. || Alios video ſuas orationes in iis Finire, quæ maxima ſunt. τοὺς μὲν ἄλλους ὁρῶ περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων τοὺς λόγους καταλύοντας. || Orationes has Finiam, ubi pauca præfatus fuero. τοὺς λόγους διαπεραίνειν ἐπιχειρήσω, μικρόν τι προειπών. || Nec unde incepit, nec ubi Finiit. οὔτε οὐδὲν ἤρξατο, οὔτε εἰς ὃ κατέληξε. || Tum ejus vita Finietur. τότε ἐκείνῳ τοῦ βίου τελευτὴ μέλλει γενέσθαι, *vel* ἥξειν.

FINIS, is. maſc. *vel* fœm. *La fin.* τὸ τέλος, εος, ους. *Le bout.* τὸ πέρας, ατος. * τὸ τέρμα, ατος. *Borne, limite.* ὁ ὅρος, ου. *Fin derniere, mort.* ἡ τελευτὴ, ῆς. *But.* ὁ σκοπὸς, οῦ. *Achevement.* ἡ κορωνὶς, ίδος. *La cauſe pourquoi.* τὸ οὗ ἕνεκα. || Sine Fine. διηνεκῶς. * ἀπαύστως. || Orandi finem facere. τοῦ λέγειν ἀπαλλάττεσθαι. || De his rebus hìc Finem facio, multa licèt adhuc ſcribere habens. περὶ τούτων παύομαι, πολλὰ γράφειν ἔχων. || Sermoni Finem imponere. στήσασθαι λόγου. || Dicendi Finem faciet. ἀναπαύσεται λέγων. || Magno operi Finem imponere. ἔργῳ μεγάλῳ τέλος ἐπιθεῖναι. || Orationibus Finem imponere. τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς λόγοις. || Finem hìc dicendi faciemus. ἐνταῦθα τοῦ λόγου λήξομεν. || Modum ac Finem mœroribus imponere. ὅρον καὶ μέτρον ταῖς λύπαις ἐπιθεῖναι. || Crudelitati Finem imponere. ἵστασθαι τῆς ὠμότητος. || Nec ſic quidem odii Finem fecit. οὐδὲ οὕτω τὴν ἔχθραν ἔστησε. || Nec Finis ullus exiſtit. καὶ πέρας οὐδὲν φαίνεταί ποτε. || Ad maximæ ſcientiæ Finem pervenire. ἐπὶ τέλος ἥκειν τοῦ μεγίστου μαθήματος. || Finem non habebat. πέρας οὐκ εἶχε. || Quouſque negotium Finem acceperit. ἄχρις ἂν τὸ πρᾶγμα λάβῃ τέλ@. (V. λαμβάνω. in anom.) || In nullum utilem Finem deſinunt. πρὸς οὐδὲν πέρας χρήσιμον ἀπαντῶσι. || Finem haud bonum habebunt. οὐκ ἀγαθὴν ἔξουσιν ἔκβασιν. || Miſerrimum vitæ Finem habuit. οἰκτροτάτῳ τέλει ἐχρήσατο. || Nullum laborum Finem inveniens. οὐδὲν πέρας τῶν πόνων ἔχων. || Ad Finem perduco. εἰς τὸ πέρας ἄγω. || Cùm mihi vitæ Finis inſtaret. ὑπογυίου μοι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς οὔσης. || Oportet Finem imponas avaritiæ tuæ. δεῖ σε πλεονεξίαν παύσασθαι. || Finem contentionis facere. παύεσθαι τῆς φιλονεικίας.

FINITE. adv. *Dans de certaines bornes.* ὡρισμένως. *Determinément, diſtinctement.* διωρισμένως. * περιωρισμένως.

FINITIMUS, a, um. *Voiſin, prochain.* ὁ καὶ ἡ ὅμορ@, *vel* πρόσορ@, καὶ τὸ ον, ου. dat. *Qui demeure proche.* ὁ καὶ ἡ πρόσοικος, *vel* πρόσχωρ@, καὶ τὸ ον, ου. dat. || Finitimus undique. ὁ καὶ ἡ περίχωρος, καὶ τὸ ον, ου.

FINITIO, onis. fœm. *Limitation.* ὁ ὁρισμὸς, οῦ. *Borne, fin.* ὁ ὅρος, ου.

FINITIVUS, a, um. *Finitif.* ὁριστικὸς, κὴ, κόν.

FINITOR, oris. maſc. *Qui met les bornes.* ὁ ὁριστὴς, οῦ * ὁ ὁροθέτης, ου. *L'horizon qui borne & limite la vue.* ὁ ὁρίζων, οντος. acc.

FINITUS, a, um. *Fini, achevé.* τετελεσμένος, η, ον. *Borné & limité.* πεπερασμένος, *vel* ὡρισμένος, η, ον.

FIO, fis, factus ſum, fieri. *Etre fait, devenir.* γίνομαι, *vel* γίγνομαι, fut. med. γενήσομαι, (V. anom.) *Etre eſtimé.* τιμάομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. || Fiat. *Qu'ainſi ſoit.* γίνοιτο. || Fieri obviam. παρατυγχάνειν, *vel* ἐντυγχάνειν. (V. anom. in τυγχάνω.) dat. || Fieri particeps. μετέχειν. (V. anom. in ἔχω.) gen. rei. || Fieri reum. ἐνέχεσθαι, χομαι, paſſ. (V. anom. in ἔχω.) || Fieri non poteſt. οὐχ οἷόν τέ ἐστι. * ἀδύνατόν ἐστι. || Ut fit. ὡς φιλεῖ. || Fit ſæpè. πολλάκις συμβαίνει. || Fieri perperàm. πλημμελεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex obſcuro & humili illuſtris Factus eſt. ἐξ ἀδόξου καὶ ταπεινοῦ ἐπιφανὴς ἐγένετο. || Errones & mendici Facti ſunt. ἀλῆται καὶ πτωχοὶ καθεστήκασι. || Plurimorum bonorum domi-

ni Fiunt. πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται. || Vir optimus Factus eſt. ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος. || Viri boni Fiunt. ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι. || Ea quæ Facta ſunt, reprehendere. τοῖς γεγενημένοις ἐπιτιμᾶν. || Omnia Fiunt in dies mitiora. πάντα πρᾳότερα τῷ χρόνῳ καθίσταται. || Fit, ut vincant. συμβαίνει τούτοις νικᾶν. * συμβαίνει, τούτους νικᾶν. || Fieri non poteſt, ut pauci multis benè velint. οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὔνοοι γένοιντ' ἄν. || Non poteſt Fieri, ut homo curioſus rebus præſentibus contentus ſit. οὐκ ἔστιν, ὅπως πολυπράγμων ἀγαπήσει τοῖς παροῦσι. || Non poteſt Fieri, quin omnibus furere videaris οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ μαίνεσθαι δόξεις ἅπασι. || Fieri non poteſt, quin mihi adverſetur hoc ſignum. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἠναντιώθη ἄν μοι τοῦτο σημεῖον. || Fieri non poteſt, ut ab eo errore abducantur. ἔστιν οὐχ οἷόν τι, ἀποτρέπειν τούτους τοῦ ἁμαρτήματος || Non poteſt Fieri, ut qui honeſtè educati ſunt, virtutem non aſſequantur. οὐχ οἷόν τε, τοὺς καλῶς τρεφομένους, οὐ τῆς ἀρετῆς μετέχειν. * οὐκ οἷόν τ' ἐστὶ τοὺς καλῶς, &c. || Fieri non poteſt, ut qui injuſtè agit, ſtabilem potentiam conſequatur. οὐκ ἔστιν, ἀδικοῦντα, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. || Fieri non poteſt, quin qui virtutis ſtudioſus eſt, multos habeat hoſtes. οὐκ ἔστι, τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενον μὴ πολλοὺς ἔχειν ἐχθρούς. || Non poteſt Fieri, ut qui virtutis ſtudioſi ſunt, benè audiant ab omnibus. οὐ δυνατὸν, τοὺς ἐν ἀρετῇ ὄντας, παρὰ πάντων ἀκούειν καλῶς. || Fieri non poteſt, ut benè cum eo agatur, qui nihil agit. ἀδύνατον, τὸν μηδὲν πράττοντα, πράττειν εὖ. || Fieri non poteſt, ut militibus imperet. ἀμήχανον, τοῦτον ἄρχειν τῶν στρατιωτῶν. || Poteſt Fieri, *vel* Fit, ut nobis ipſis injuriam faciamus. ἐνδέχεται, ἡμᾶς αὐτοὺς ἀδικεῖν. || Fieri poteſt, ut qui beatam vitam priùs egerit, is in maximas incidat calamitates in ſenectute. ἐνδέχεται τὸν εὐδαιμονήσαντα πρότερον, μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως. (V. πίπτω. in anom.) || Si quidem Fieri poſſet. εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ. || Fieri non poteſt, ut hæc aliter ſe habeant. ταῦτα οὐκ οἷόν τε ἄλλως ἔχειν. || Quantum Fieri poteſt. καθ' ὅσον δυνατόν. * καθ' ὅσον οἷόν τε. * κατὰ τὸ δυνατόν. * εἰς ὅσον δυνατόν. * ὡς οἷόν τε. || Fieri hæc non poſſunt. τούτων οὐδεμία μηχανή. || Fiet ita, ut meliùs judices. ἐντεῦθεν περιγένοιτ' ἄν σοι, γίγνεσθαι κριτικώτερον. || Fiet ut dicas. ἔσται σοι λέγειν. || Fieri poteſt, ut à ſententiâ recedant. τυχὸν ἂν μεταπεισθεῖεν.

FIRMAMEN, inis. neut. *Appui.* τὸ στήριγμα, ατος. * τὸ ὑπέρεισμα, *vel* ἔρεισμα, ατος.

FIRMAMENTUM, i. neut. *Appui, ſoutien.* τὸ ἔρεισμα, ατος. *Ce qui affermit.* ἡ βεβαίωσις, εως. *Ce qui met en ſureté.* τὸ ἀσφάλισμα, ατος. *Baſe, fondement.* ἡ βάσις, εως, pro Cœlo. Vide CŒLUM. || Firmamentum cauſæ. τὸ συνέχον, οντος. * τὸ δικαίωμα, ατος.

FIRMANDUS, a, um. *Qu'on doit affermir.* βεβαιωτέος, τέα, τέον. *appuyer.* στηρικτέος, τέα, τέον.

FIRMATOR, oris. maſc. *Qui affermit.* ὁ βεβαιωτὴς, οῦ. *Qui ſoutient.* ὁ στηρικτὴς, οῦ. || Firmator pacis. ὁ τῆς εἰρήνης βεβαιωτὴς, οῦ. *Qui la garde & maintient.* ὁ εἰρηνοφύλαξ, ακος.

FIRMATUS, a, um. part. *Affermi, rendu ferme.* βεβαιωμένος, η, ον. * βεβαιωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Appuyé.* ἐστηριγμένος, ένη, ένον. *Aſſuré.* ἠσφαλισμένος, ένη, ένον. *Fortifié.* κρατυνθεὶς, θεῖσα, θέν.

FIRME. adverb. *Fermement.* βεβαίως. *Aſſurément.* ἀσφαλῶς. *Conſtamment.* εὐσταθῶς. || Firmè aſſeverare. διισχυρίζεσθαι, ίσομαι, futur. med. ίσομαι. accuſ. || Firmè tenere. ἀναμφιβόλως ἔχειν, ἔχω. (V. anom.) accuſ.

FIRMIOR, & ius, oris. comp. *Plus ferme.* βεβαιότερος, έρα, ερον.

FIRMISSIMUS, a, um. ſuperl. βεβαιότατος, άτη, ατον.

FIRMITAS, atis. fœm. idem quod FIRMITUDO.

FIRMITER. adv. Vide FIRME.

FIRMITUDO, inis. fœm. *Fermeté.* ἡ στερεότης, *vel* βεβαιότης, ητος. *Aſſurance.* ἡ ἀσφάλεια, είας. *Conſtance.* ἡ εὐστάθεια, είας. *Appui.* ἡ στήριξις, εως. * τὸ στήριγμα, ατος.

FIRMO, as, avi, atum, are. *Affermir.* βεβαιόω, ῶ, F. ώσω, P. βεβαίωκα. acc. *Rendre plus fort, fortifier.* κρατύνω, F. υνῶ, P. κεκράτυγκα. acc. *Aſſurer, rendre ſûr.* ἀσφαλίζω, F. ίσω, P. ἠσφάλικα, & ἀσφαλίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. *Affirmer.* V. AFFIRMO. *Appuyer, ſoutenir.* στηρίζω, F. ίξω, P. ἐστήριχα. accuſ. *Confirmer, autoriſer.* κυρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρωκα. accuſ. *Fixer, arrêter fermement.* ἐρείδω, F. είσω, P. ἤρεικα. acc. *Rendre ſolide.* στερεόω, F. ώσω, P. ἐστερέωκα. accuſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Imperium Firmare. τὴν ἀρχὴν βεβαιῶσαι. || Firmare pacem juramentis. βεβαιῶσαι τὴν εἰρήνην τοῖς ὅρκοις. || Conſiliis fulcire ac Firmare. ταῖς ὑποθήκαις ὑποστηρίξαι καὶ βεβαιώσασθαι. || Imperium magis Firmare. τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν καταστήσασθαι. || Aliquid Firmare. βέβαιόν τι ποιεῖν. Vide CONSTANS.

FIRMUS, a, um. *Ferme.* βέβαιος, αία, αιον. *Aſſuré.* ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Solide.* στερεὸς, ὰ, όν. *Conſtant.* σταθερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Fort, robuſte.* ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν. * κραταιὸς, ὰ, όν. *Immuable.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάθετος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς, τὸ ἐς, οῦς. || Firmum id eſt, & permanet. βεβαίως ἔχει τοῦτο, καὶ παραμένει. || In rebus humanis nihil Firmum ac ſtabile. μηδὲν ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον καὶ εὐσταθές. || Firmum eſt quicquid verum eſt, contrarium eſt infirmum. ἰσχυρόν ἐστι τὸ ἀληθὲς, καὶ τοὐναντίον ἀσθενές. || Firmum hoc eſt & immobile. βεβαίως, καὶ ἀμετακινήτως ἔχει τοῦτο.

FISCALIS, & e, is. *Fiſcal.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ φίσκου.

FISCELLA, æ. fœm. *Petit panier d'oſier.* ὁ ταλαρίσκος, ου. * τὸ ταλάριον, ίου.

FISCELLUS, i. maſc. *Un petit panier d'oſier.* ὁ ταλαρίσκος, ου.

FISCINA, æ. fœm. *Un panier d'oſier.* ὁ τάλαρος, ου. * ὁ ταρσὸς, *vel* ὁ ταρρὸς, οῦ.

FISCUS, i. maſc. *Un panier d'oſier.* ὁ τάλαρος, ου. *Le fiſc, le thréſor, ou les finances d'un Prince.* ὁ φίσκος, ου. * τὸ δημόσιον ταμεῖον.

FISSILIS, & e, is. *Qu'on peut fendre.* σχιστὸς, ὴ, όν. *Aiſé à fendre.* ὁ καὶ ἡ εὔσχιστος, καὶ τὸ ον, ου.

FISSIO, onis. fœm. *L'action de fendre.* ἡ σχίσις, *vel* διάσχισις, εως.

FISSUM, i. neut. *Choſe fendue.* τὸ σχισθὲν, έντος.

FISSURA, æ. fœm. *Fente.* ἡ σχισμὴ, ῆς. * τὸ σχίσμα, ατος. *Crevaſſe.* ἡ ῥαγὰς, άδος.

FISSUS, a, um. part. *Fendu.* ἐσχισμένος, vel διεσχισμένος, ένη, ένον. *Crevaſſé.* διεῤῥωγὼς, (ότος) υῖα, ός.

FISSUS, ûs. maſc. idem quod FISSURA.

FISTUCA, æ. fœm. *Une hie dont on bat le pavé, ou dont on enfonce les pilotis en terre.* τὸ ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.

FISTUCATIO, onis. fœm. *L'action d'enfoncer avec la hie.* ἡ ἐδάφισις, εως.

FISTUCATUS, a, um. *Enfoncé avec la hie.* ἐδαφισθεὶς, εῖσα, έν.

FISTUCO, as, avi, atum, are. *Battre le pavé avec une hie, ou enfoncer des pilotis en terre.* ἐδαφίζω, F. ίσω, P. ἠδάφικα. acc.

FISTULA, æ. fœm. *Tuyau, canal.* ὁ σωλὴν, ῆνος. * ὁ ὀχετὸς, ȣ̃. *Flute.* ὁ αὐλὸς, ȣ̃. * ἡ σύριγξ, ιγγος. *Un ſoufflet.* ὁ φυσητὴρ, ῆρος. *Chalumeau.* ὁ δόναξ, ακος. *Flageolet.* ὁ αὐλίσκος, ȣ. *Fiſtule, ulcere.* ὁ σύριγξ, ιγγος. || Fiſtulâ canere. αὐλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ηὔλικα. || Fiſtula ſpiritalis. ἡ τραχεῖα, ας. || Fiſtula cibalis. *L'œſophage.* ὁ οἰσοφάγος, ȣ.

FISTULATOR, oris. maſc. *Joueur de flute.* ὁ αὐλητὴρ, ῆρος. * ὁ αὐλητὴς, ȣ̃.

FISTULO, as, are. *Jouer de la flute.* συρίζω, F. ίξω, P. σεσύριχα. *Etre plein de trous.* διατρέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

FISTULOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de trous, troué.* ὁ καὶ ἡ τρηματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

FISUS, a, um. part. *Qui s'eſt fié, ou ſe fie.* πεποιθὼς, (ότος) θυῖα, θός. dat. *Hardi.* τεθαῤῥηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. Vide FIDENS.

FIXUS, a, um. part. *Fiché.* πεπηγμένος, η, ον. * παγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * πηκτὸς, κτὴ, κτόν. *Arrêté, fixe.* ὁ καὶ ἡ ἐνσταθὴς, τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Ferme.* βέβαιος, αία, ον.

F L

FLABELLIFER, (eri) a, um. *Qui porte un éventail.* ὁ καὶ ἡ ῥιπιδοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLABELLUM, i. neut. *Un éventail.* τὸ ῥιπίδιον, ίȣ. * ἡ ῥιπὶς, ίδος.

FLABILIS, & e, is *Qu'on peut ſouffler.* πνευστὸς, ὴ, όν. *Qui eſt d'air, aërien.* ἀέριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἀερώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

FLABRUM, i. neut. *Eventoir.* ἡ ῥιπὶς, ίδος. *Souffle.* τὸ πνεῦμα, ατος. * ἡ πνοὴ, ῆς. * τὸ ἄημα, ατος.

FLACEO, es, & FLACCESCO, is, cui, ere. *Se flétrir, ſe faner.* χαλάζω, vel χαλάω, ῶ, F. άσω, P. κεχάλακα. *Devenir flétri & ſec.* μαραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *N'avoir plus de force, ou de vigueur.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα.

FLACCIDUS, a, um. *Flétri.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Moiſi,* σαθρὸς, ὰ, όν. * *Lâche, mou.* χαλαρὸς, ὰ, όν.

FLACCUS, a, um. *Lâche, mou.* χαλαρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui a les oreilles lâches & pendantes.* τὰ ὦτα καταβάλλων, ȣσα, ον.

FLACES, ium, ibus. maſc. plur. Vide FRACES.

FLAGELLANDUS, a, um. *Qu'on doit fouetter.* μαστιγωτέος, α, ον.

FLAGELLATUS, a, um. part. *Foüetté.* μαστιγωθεὶς, θεῖσα, θέν. * μεμαστιγωμένος, η, ον. *Battu.* δαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

FLAGELLO, as, avi, atum, are. *Fouetter.* μαστιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. accuſ. * μαστίζω, F. ίξω, P. ιχα. acc. *Battre.* δέρω, F. δερῶ. aor. 2. ἔδαρον. accuſ. || Flagellare annonam. *Encherir les vivres.* τιμιοπωλεῖν, έω, F. ήσω, P. τετιμιοπώληκα. * τὰ σῖτα τιμιαλκέω, ῶ, F. ήσω, P. τετιμιώλκηκα.

FLAGELLUM, i. neut. *Fléau, fouet.* ἡ μάστιξ, ιγος. *Les verges, ou ſcions menus des branches d'arbres.* τὰ ῥαβδία, ίων.

FLAGITATOR, oris. maſc. *Demandeur importun.* ὁ ἐξαιτῶν, vel ἐκλιπαρῶν, ῶν, ȣ̃ντος, ȣ̃ντος.

FLAGITIOSE. adv. *Méchamment.* κακῶς. * πονηρῶς. *En vilain.* ἀσελγῶς. *Outrageuſement.* ὑβριστικῶς. *En impie.* ἀνοσίως. *Lâchement.* ἀνάνδρως. || Flagitiosè vivere. ἀλακτεῖν, vel ἀκοσμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκόσμηκα. || Flagitiosè obire legationem. παραπρεσβεύειν, εύω, F. εύσω, P. παραπεπρέσβευκα.

FLAGITIOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus méchant.* πονηρότερος, έρα, ερον.

FLAGITIOSISSIMUS, a, um. *Très-méchant.* πονηρότατος, άτη, ατον. || Omnium hominum Flagitioſiſſimus. πονηρότατος τῶν ὄντων ἁπάντων. * φαυλότατος πάντων ἀνθρώπων. * πονηρὸς ὡς ȣ̓δεὶς ἀνθρώπων.

FLAGITIOSUS, a, um. *Méchant.* πονηρὸς, ὰ, όν. *Vilain & diſſolu.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Outrageux.* ὁ καὶ ἡ ὑβριστικὸς, καὶ τὸ ον, ȣ. *Impie.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Flagitioſam vitam ducere. πονηρία συζῆν.

FLAGITIUM, ii. neut. *Mechanceté, mauvaiſe action.* τὸ ἀνόμημα, ατος. * τὸ πονηρὸν, ȣ̃. *Impureté, crime lâche & vilain.* ἡ ἀσέλγεια, ας. *Outrage, injure.* ἡ ὕβρις, εως. || Flagitium in aliquem committere. τινὰ ὑβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὕβρικα, vel ὑβρίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnibus Flagitiis refertus. πάσης πονηρίας μεστὸς. * ἁπασῶν τῶν πονηριῶν μετέχων, vel ταῖς κακίαις ὑπερβάλλων. || Grave Flagitium admittere. δεινὸν ἀσέβημα πράττειν, vel ἐργάζεσθαι. || Tanta Flagitia perpetrare. ἐργάζεσθαι τοσαῦτα κακά. || Tam atrox Flagitium admittere. παρανομίαν παρανομεῖν τηλικαύτην.

FLAGITO, as, avi, atum, are. *Demander inſtamment.* ἐξαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξῄτηκα. acc. * λιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιπάρηκα. acc. *Etre trop importun à demander.* κορύπτω, F. άξω, P. κεκόραχα. acc. rei. gen. perſ. cum ἀπό.

FLAGRANS, antis. omn. gen. *Ardent.* φλεγόμενος, vel καιόμενος, ένη, ενον. *Qui eſt tout en feu.* ὁ καὶ ἡ διάπυρος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ πυρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. || Flagrans deſiderio pecuniæ. ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLAGRANTER. adverb. *Ardemment.* διαπύρως. *Avec un grand deſir.* δεινῶς. * ἐπιθυμητικῶς.

FLAGRANTIA, æ. fœm. *Ardeur, flamme, éclat.* ὁ φλογμὸς, ȣ̃. * τὸ αἶθος, εος, ȣς.

FLAGRIO, onis. maſc. *Un mauvais garçon qu'on fouette ſans ceſſe.* ὁ μαστιγίας, ȣ.

FLAGRO, as, avi, atum. *Bruler.* φλέγομαι, fut. paſſ. εχθήσομαι. * καίομαι, fut. paſſ. καυθήσομαι. *Etre en feu.* ἐκπυρόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Avoir grand' envie de.* σπȣδάζω, F. άσω, P. ἐσπȣ́δακα. περὶ, acc. vel infinit. V. DESIDERO. || Flagrare invidiâ,

vel invidiam habere. φθονεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ἠθήσομαι.

FLAGRUM, i. neut. *Foüet, verges.* ἡ μάστιξ, ιγος. || Flagris cædere. μαστιγῶν, όω, F. ώσω, P. μεμαστίγωκα. acc. perſ.

FLAMEN, inis. maſc. *Un Prêtre des faux Dieux.* ὁ ἱεροφάντης, ου. * ὁ ἱερεὺς, έως. || Flaminis dignitas. ἡ τοῦ ἱερέως ἀξία, ας.

FLAMEN, inis. neut. *Le ſouffle.* ἡ πνοὴ, ῆς. * τὸ πνεῦμα, *vel* ἄημα, ατος.

FLAMINIUS, a, um. *Du Prêtre appellé Flamen.* ἱερικὸς, ἡ, όν. || Flaminia dignitas. V. Flaminis dignitas.

FLAMMA, æ. fœm. *Flamme.* ἡ φλὸξ, ογός. * πυρσὸς, οῦ. Metaph. *Péril.* ὁ κίνδυνος, ου. || Flammas emittere. Vide FLAMMIGERO.

FLAMMANS, antis. part. omn. gen. *Qui enflamme.* φλέγων, ουσα, ον. acc. *Qui eſt enflammé.* φλεγόμενος, ένη, ενον.

FLAMMATUS, a, um. part. *Enflammé.* φλογούμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ φλογώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui tient ou porte un flambeau.* ὁ καὶ ἡ πυρσοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FLAMMEARIUS, ii. maſc. *Celui qui fait des voiles de nouvelles épouſées.* ὁ κεκρυφαλοποιὸς, οῦ. *qui les vend.* ὁ κεκρυφαλοπώλης, ου.

FLAMMEOLUM, i. neut. *Petit voile jaune des nouvelles épouſées.* τὸ κεκρυφάλιον, ίου.

FLAMMEOLUS, a, um. *De couleur de flammes.* ὁ καὶ ἡ φλογοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

FLAMMESCO, is, ere. *Etre enflammé.* φλογόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

FLAMMEUM, i. neut. *Un voile jaune des nouvelles épouſées.* ὁ κεκρύφαλος, ου.

FLAMMEUS, a, um. *De flamme.* φλόγεος, έα, εον. * ὁ καὶ ἡ φλογώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *De couleur de flamme.* ὁ καὶ ἡ φλογοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FLAMMIFER, & FLAMMIGER, (eri) a, um. *Portant flammes.* ὁ καὶ ἡ φλογοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Flamboyant.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * φλογερὸς, ά, όν.

FLAMMIGENA, æ. comm. gen. *Qui produit de la flamme.* ὁ καὶ ἡ φλογογενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FLAMMIGERO, as, are. *Flamboyer.* φλογοφορέω, F. ήσω, P. πεφλογοφόρηκα.

FLAMMO, are. *Enflammer.* φλέγω, F. ξω, P. πέφλεχα. accuſ. *Etre enflammé.* φλογόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

FLAMMULA, æ. fœm. *Petite flamme.* τὸ φλόγιον, ίου.

FLATUS, ûs. maſc. *Souffle.* τὸ πνεῦμα, ατος. * ἡ πνοὴ, ῆς. * τὸ ἄημα, ατος. *Vent qui enfle.* τὸ φύσημα, ατος. || Auſtrini flatus. τὰ νότια, ων.

FLAVENS, entis. omn. gen. *Jaune.* ξανθιζόμενος, ένη, ενον. * ξανθὸς, ή, όν.

FLAVEO, & FLAVESCO, is, ere. *Jaunir.* ξανθίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. *Devenir jaune.* ὑπόξανθος. (pro maſc.) γίνομαι. (V. anom.)

FLAVUS, a, um. *Jaune.* ξανθὸς, ή, όν. * πυῤῥὸς, *vel* πυρσὸς, ή, όν. || Flavi capilli. οἱ πυῤῥότριχοι, ων. || Flavum fieri. Vide FLAVEO. || Flavum reddere. ξανθίζω, F. ίσω, P. ἐξάνθικα. accuſ.

FLEBILIS, & e, is. *Qu'on doit pleurer.* θρηνητέος, α, ον. *Triſte, lugubre.* ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, *vel* δακρυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FLEBILITER. adv. *En pleurant.* θρηνητικῶς. *Triſtement.* γοερῶς. || Non Flebiliter. ἀδακρυτὶ. * ἀκλαυστί.

FLECTENDUS, a, um. *Qu'on doit plier.* καμπτέος, α, ον.

FLECTO, is, xi, xum, ere. *Plier, courber.* κάμπτω, F. ψω, P. φα. acc. *Tourner.* τρέπω, *vel* στρέφω, F. ψω, P. ἔστρεφα. acc. *Fléchir, appaiſer.* πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc. * προτροπάω, F. ήσω, P. προτετρόπηκα. acc. || Flectere genua. *Se mettre à genoux.* γονάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. *S'abaiſſer ſur ſes genoux.* ὀκλαδιᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. ὠκλαδίακα. || Flectere aliò iter. ἀποστρέφειν, φω, F. ψω, P. ἀπέστρεφα. || Flecti animo atque frangi. ἀθυμεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. || Flectere ad alteram partem. ἑτεροῤῥεπεῖν, *vel* ἑτεροῤῥοπεῖν, έω, F. ήσω, P. ἑτεροῤῥόπηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem precibus Flectere. τινὰ ταῖς εὐχαῖς ἱλάσκεσθαι, *vel* ἐξιλάσασθαι. || Alicujus iram Flectere. τινὸς ὀργὴν καταπραΰνειν. || Flectere aliquem ad miſericordiam. τρέπειν τὸν θυμόν τινος πρὸς ἔλεον.

FLEGMEN, inis. neut. *Courbement.* ἡ κάμψις, εως.

FLEGMINA, um, *vel* FLEMINA, um. neut. plur. *Défluxions ſur les jambes.* αἱ φλεγμοναὶ, ῶν.

FLENDUS, a, um. *Qu'on doit pleurer.* κλαυστέος, *vel* θρηνητέος, *vel* πενθητέος, α, ον.

FLEO, es, evi, etum, ere. *Pleurer.* δακρύω, F. ύσω, P. δεδάκρυκα. acc. * θρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθρήνηκα. acc. * πενθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπένθηκα. acc. κλαίω, F. αύσω. (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Calamitatem Flere. τὴν ἀτυχίαν δακρύειν. || Mortuum Flere. τὸν ἀποθανόντα δακρύειν. * ἐπὶ νεκρῷ δακρύειν. || Multi lacrymas fuderunt, auditis ejus ſermonibus, ipſe verò non Flevit. δάκρυα πολλοῖς ἐπῆλθεν, πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀνδρὸς, αὐτὸς δ' ἄδακρυς ἦν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Totos dies Flere. μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγειν. || Flere de alicujus morte. τὸν θάνατόν τινος, *vel* ἐπὶ τῷ θανάτῳ τινὸς πενθεῖν. || Fortunam alicujus Flere. τὴν τύχην τινὸς κλαίειν.

FLETURUS, a, um. part. *Qui pleurera.* ἀποδακρύσων, *vel* θρηνήσων, ουσα, ον. acc. * κλαύσων, ουσα, ον.

FLETUS, a, um. part. *Pleuré, regreté.* δεδακρυμένος, *vel* τεθρηνημένος, η, ον.

FLETUS, ûs. maſc. *Larmes.* τὰ δάκρυα, ων. *Pleurs. l'action de pleurer.* ὁ θρῆνος, ου. * τὸ δάκρυμα, ατος. * ὁ κλαυθμὸς, οῦ. * ὁ ὀδυρμὸς, οῦ.

FLEXANIMUS, a, um. *Qui fléchit le cœur, qui perſuade.* ὁ καὶ ἡ ψυχαγωγὸς, οῦ.

FLEXIBILIS, & FLEXILIS, & e, is. *Flexible, ployable.* καμπτὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ εὔκαμπτος, τὸ ον, ου. *Maniable,* ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος, καὶ τὸ ον, ου. *Docile.* ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Non Flexibilis. Vide INFLEXIBILIS.

FLEXILOQUUS, a, um. *Qui parle ambiguement.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίλογος, καὶ τὸ γον.

FLEXIO, onis. fœm. *L'action de ployer, ou fléchir.*

ἡ κάμψις, εως. * ἡ καμπὴ, ῆς. *Détour.* ἡ ἐκτροπὴ, ῆς.

FLEXUOSE. adv. *D'une maniere tortue.* καμπύλως. * ἐπικαμπῶς. *En tournoyant.* ἑλικοειδῶς.

FLEXUOSUS, a, um. *Tortu.* καμπύλος, λη, λον. * ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. *Qui va en tournoyant.* ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. || Inteſtina Flexuoſis orbibus. τὰ ἔντερα εἰλιγμένα, ων.

FLEXURA, æ. fœm. idem quod FLEXIO.

FLEXUS, a, um. part. *Ployé, courbé.* κεκαμμένος, η, ον. * καμφθεὶς, εῖσα, έν. *Tortu.* καμπύλος, λη, λον. * ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. Flexus. *Appaiſé.* πραϋνθεὶς, εῖσα, έν.

FLEXUS, ûs. maſc. idem quod FLEXIO.

FLICTUS, ûs. maſc. *Choc de choſes qui ſe frapent l'une l'autre.* ὁ ἀραγμὸς, ȣ. *Coup.* ἡ πληγὴ, ῆς.

FLIGO, is, xi, ctum, ere. Liv. *Fraper, donner des coups.* ἀράσσω, F. άξω, P. ἤραχα. * πλήττω, F. ξω, P. πέπληχα. acc. *Tourmenter.* Vide AFFLIGO.

FLO, as, avi, atum, are. *Souffler.* πνέω, F. εύσω. * ἄημι, & ἄημαι. (V. anom.)

FLOCCIFACIENDUS, a, um. *Qu'on doit n'eſtimer rien.* ἐξȣθενωτέος, α, ον.

FLOCCIFACIO, is, eci, actum, ere, & FLOCCIPENDO, is, ere. *N'eſtimer rien, ne faire point d'état.* ἐν ȣδενὶ λόγῳ τίθεμαι, fut. med. ήσομαι. accuſ. * ἐξȣδενόω, vel ἐξȣθενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξȣθένωκα. acc. *Mépriſer.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα.

FLOCCULUS, i. maſc. *Un petit floccon de laine, ou telle petite choſe.* τὸ κροκίδιον, ίȣ.

FLOCCUS, i. maſc. *Un floccon de laine.* ἡ κροκὶς, ίδος. * τὸ κνάφαλον, ȣ. *Tente qu'on met aux plaies, ou ulceres.* τὸ τίλμα, ατος.

FLOCES, cum, cibus. maſc. plur. *Marc de raiſins.* τὰ στέμφυλα, ων. *Raiſins épreints, ou la groſſe lie qui en provient.* τὰ περιπίσματα, ων.

FLORALIA, ium, ibus. maſc plur. *Fêtes ou jeux chez les anciens Païens.* τὰ ἀνθεστήρια, ίων.

FLORENS, entis. omn. gen. *Fleuriſſant.* ἀνθέων, ῶν, έȣσα, ȣσα, έον, ȣν. *Plein de fleurs.* ἀνθηρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ εὐανθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. *Qui eſt en ſa fleur.* ἀκμάζων, ȣσα, ον. || Florens fortuna. ἡ εὐπραξία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Florens ætas. ἀνθȣσα ἀκμὴ, vel ἡλικία ἀκμάζȣσα. || Homo ætate Florens. ἀνὴρ ἀκμάζων. * ἀνθȣσαν ἀκμὴν ἔχων. * ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν. * ὁ ἐν ἀκμῇ καθεστώς.

FLOREO, es, & FLORESCO, is, rui, ere. *Fleurir.* ἀνθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤνθηκα. *Etre en la fleur de ſon âge.* ἀκμάζω, F. άσω, P. ἤκμακα. || Florere arte dicendi. *Exceller en l'art de bien dire.* περὶ τὸ ῥητορικὸν διανθίζειν, ίζω, F. ίσω, P. διήνθικα. || Floreſco, is, ere, ἀναθάλλω, F. αλῶ, P. ἀνατέθαλκα. *Devenir fort & plein de vigueur.* ἐπακμάζω, F. άσω, P. ἐπήκμακα. *Fleurir.* ἀνθέομαι, ȣμαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ætate Florere. ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, vel ſimplic. ἀκμάζειν. * ἀνθȣσαν ἔχειν τὴν ἀκμήν. * ἐν ἀκμῇ καθεστάναι. (Vide ἵστημι. in anom.) || Gloriâ Florere in civitate. παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν ἐν τῇ πόλει. || Florere virtute. ἐκ τῆς ἀρετῆς, vel διὰ τῆς ἀρετῆς εὐδοκιμεῖν. || Exiſtimatione Florere. εὐκλείας τυγχάνειν. * παρὰ πάντων καλῶς ἀκȣειν. || Maximâ virtutis gloriâ Floret. μεγίστην ἐπὶ τῇ ἀρετῇ δόξαν ἔχει, vel λαμβάνει.

FLOREUS, a, um. *De fleurs.* ἀνθινὸς, ἡ, όν, vel ἀνθεινὸς, ἡ, όν.

FLORIDULUS, a, um. *Un peu fleuriſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀνθηροειδὴς; vel ἀνθοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς.

FLORIDUS, a, um. *Fleuriſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ἀνθηρὸς, ρὰ, ρόν. *Plein de fleurs.* ὁ καὶ ἡ εὐανθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. || Ætas Florida. ἡ ἡλικία, ίας. * ἡ ἡλικία ἀκμάζȣσα, ης.

FLORIFER, & FLORIGER, (eri,) a, um. *Qui porte des fleurs.* ὁ καὶ ἡ ἀνθοφόρος, vel ἀνθηφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLORILEGUS, a, um. *Qui cueille des fleurs.* ὁ καὶ ἡ ἀνθολόγος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLOS, oris, maſc. *Fleur.* τὸ ἄνθος, εος, ȣς. || Flos orationis. τὸ ἀνθηρὸν τȣ λόγȣ. || Flos ætatis. ἡ τῆς ἡλικίας ἀκμὴ, ῆς. || Flores legere, vel colligere. *Cueillir des fleurs.* ἀνθολογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνθολόγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Flore ætatis eſſe. ἀνθȣσαν ἔχειν τὴν ἀκμήν. * ἐν ἀκμῇ καθεστάναι. || Ad ætatis Florem pervenire. εἰς ἀκμὴν καταστῆναι. || Flos marceſſit. τὸ ἄνθος παρακμάζει, vel μαραίνεται. || Suavitas odorum qui afflantur è Floribus. ἡ τῶν ἀνθῶν ἀποπνεομένη ἡδεῖα ὀσμή. || Florem hunc legi. τȣτο ἄνθος ἀνελεξάμην. || Florum ſerta contexere. ἀναπλέξασθαι καὶ ἁρμόσασθαι τὰ ἄνθη.

FLOSCULUS, i. maſc. *Une petite fleur.* τὸ ἀνθύλλιον, ίȣ. || Floſculos carpere. ἀνθολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνθολόγηκα.

FLUCTIFRAGUS, a, um. *Qui rompt les flots.* ὁ καὶ ἡ κυματοῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. || Fluctifragum littus. ἡ κυματωγὴ, ῆς.

FLUCTIVAGUS, a, um. *Qui vogue par, ou ſur les flots.* ὁ καὶ ἡ κυματόπλαγκτος, vel θαλασσόπλαγκτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLUCTUANS, antis. omn. gen. *Qui flotte ſur l'eau.* κυμαίνων, vel κυματίζων, ȣσα, ον. * ὁ κυματίας, ίȣ. (pro maſc.) *Qui eſt en doute.* ἀπορȣμενος, ένη, ενον.

FLUCTUATIM. adv. *A la façon des flots.* κυματοειδῶς. *Orgueilleuſement.* ὑπερόγκως. *En doutant.* ἀπορȣμένως.

FLUCTUATIO, onis. fœm. *Agitation des flots.* ἡ κύμανσις, εως. * ἡ ζάλη, ης. * ὁ σάλος, ȣ. *Doute, incertitude.* ἡ ἀπορία, ίας.

FLUCTUATUS, a, um. *Agité de flots.* κυμανθεὶς, vel κυματισθεὶς, vel σαλευθεὶς, εῖσα, έν.

FLUCTUO, as, avi, atum, are. *Flotter ſur l'eau.* κυμαίνω, F. ανῶ, P. κεκύμαγκα, vel κυμαίνομαι, fut. paſſ. κυμανθήσομαι. * κυματίζω, F. ίσω, P. κεκυμάτικα, vel κυματίζομαι, futur. paſſ. κυματισθήσομαι. * σαλεύω, F. σω, P. σεσάλευκα, vel σαλεύομαι, futur. paſſ. σαλευθήσομαι. *Etre agité & tourmenté.* ταράττομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. || Fluctuare animo. ἀπορέομαι, ȣμαι, fut. med. ήσομαι.

FLUCTUOSUS, a, um. *De flots, ou en forme d'ondes.* ὁ καὶ ἡ κυματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Plein de flots.* ὁ καὶ ἡ πολύκυμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLUCTUS, ûs. maſc. *Un flot.* τὸ κῦμα, ατος. * ὁ κλύδων, ωνος. * ὁ σάλος, ȣ. *Vague d'eau*, τὸ ῥεῖθρον, ȣ. * τὸ ῥεῦμα, ατος.

FLUENTISONUS, a, um. *Qui par ſes vagues fait grand bruit.* ὁ καὶ ἡ τῷ ῥείθρῳ, vel κύματι ἀντήχ-

ςυπ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. || Fluentiſonum littus. ἡ κυματωγὴ, ῆς.

FLUENTUM, i. neut. *Cours d'eau, vague.* τὸ ῥεῖθρον, ȣ. *Petit ruiſſeau.* τὸ ῥεῦμα, vel τὸ νᾶμα, ατ☉.

FLUIDUS, a, um. *Fluide, coulant.* ῥυτὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

FLUITO, as, avi, atum, are. *Flotter.* Vide FLUCTUO. *Nager ſur l'eau.* ἐπιπολάζω, F. άσω, P. ἐπιπεπόλακα.

FLUMEN, inis, neut. *Un fleuve.* ὁ ποταμὸς, ȣ.

FLUMINEUS, a, um. *De fleuve.* ποτάμι☉, ία, ιον. * ποταμιαῖ☉, αία, αῖον.

FLUMINOSUS, a, um. *Plein de rivieres.* ὁ καὶ ἡ ποταμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

FLUO, is, xi, xum, ere. *Couler.* ῥέω, P. ῥεύσω. (V. anom.) *Couler en ſe fondant.* ἐκχέω, F. χεύσω. (V. anom. in χέω.) || Fluere cum impetu. καταῤῥηγνύναι. (V. anom. in ῥήγνυμι. || Fluere per faciem. τὴν ὄψιν καταςάζειν, άζω, F. άξω, P. κατέςαχα.

FLUSTRUM, i. neut. *Bonace, calme.* ἡ μαλακία, ίας.

FLUTÆ, arum. fœm. plur. *Sorte d'anguilles.* αἱ πλωταὶ, ῶν.

FLUVIALIS, & FLUVIATILIS, & e, is, & FLUVIATICUS, a, um. *De riviere.* ποτάμιος, ία, ιον. || Fluviatilis. *Qui vit dans l'eau.* ὁ καὶ ἡ ποταμόβι☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLUVIATUS, a, um. *Trempé dedans un fleuve.* ἐν ποταμῷ βεβρεγμένος, η, ον. *Tout mouillé.* ὁ καὶ ἡ ὑδατόκλυςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FLUVIUS, ii. maſc. *Fleuve, riviere.* ὁ ποταμὸς, οῦ.

FLUXE. adv. *En coulant.* ῥοωδῶς * ῥευςικῶς. *En abondance.* χυτῶς. * χύδην.

FLUXIO, onis. fœm. Cic. *Flux.* ἡ ῥοὴ, ῆς. *Ecoulement.* ἡ ῥεῦσις, εως. *Catarre, défluxion.* ὁ ῥευματισμὸς, ȣ. * τὸ ῥεῦμα, ατος. || Fluxio aquarum. ἡ ὑδρόῤῥοια, οίας. * ὁ ῥύαξ, ακος. || Fluxio ſanguinis. ἡ αἱμοῤῥαγία, ίας. || Fluxus ventris. ἡ διάῤῥοια, οίας.

FLUXURUS, a, um. *Qui coulera.* ῥεύσων, ȣσα, ον.

FLUXUS, a, um. *Qui a coulé.* ῥυεὶς, (ἐντὸς) εῖσα, ἐν. *Coulant, fluide.* ῥυτὸς, vel ῥευςὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ȣς. *Qui paſſe.* ῥευςὸς, ὴ, όν. || Fluxi homines. οἱ ἄνθρωποι διακεχυμένοι, vel διεῤῥυηκότες, ων. || Fluxum vitæ genus & caducum. ὁ ὑγρὸς βί☉, (ȣ.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Fluxa gloria. ȣδένα χρόνον παραμένȣσα δόξα. || Hæc Fluxa non ſunt, ſed diù permanent. ȣκ ἀσαθῆ ταῦτά ἐςιν, ἀλλὰ πλεῖςον χρόνον διαμένει. || Fluxa fortuna. εὐμετάβολ☉ τύχη.

F O

FOCALE, is. neut. *Un linge dont on envelope la gorge.* τὸ τȣ̃ λάρυγγ☉ σκεπαςήριον, ȣ. *Collet, ou rabat.* τὸ περιδέραιον, ȣ.

FOCARIA, æ. fœm. *Concubine ordinaire.* ἡ οἰκιδία παλλακὶς, (ίδ☉.)

FOCARIUS, a, um. Focarius panis. *Pain cuit au foyer.* ὁ ἐσχαρίτης ἄρτ☉, ȣ.

FOCILLO, as, are. *Rechauffer.* ζωπυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐζωπύρηκα. acc.

FOCULUS, i. maſc. *Petit foyer, rechaud.* τὸ ἐσχάριον, ίȣ. * ἡ ἐσχαρὶς, ίδ☉.

FOCUS, i. maſc. *Foyer.* ἡ ἐσχάρα, ας. * ἡ ἑςία, ίας. || Foci, orum. *La maiſon, la famille.* ἡ ἑςία, ίας. || Focos ſuos charos non habens. ὁ καὶ ἡ ἀνέςιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FODICO, as, avi, atum, are. *Piquer.* νύττω, F. ύξω, P. νυχα. acc. *Percer.* σκαλίζω, F. ίσω, P. ἐσκάλικα. acc. * σκαλεύω, F. εύσω, P. ἐσκάλευκα. accuſ. *Fouir ſouvent.* συχνάκις ὀρύττω, F. ξω, P. ὤρυχα. acc.

FODINA, æ fœm. *Une mine, ou carriere à metal.* ἡ μεταλλεία, είας. * τὸ μέταλλον, ȣ. || Argenti Fodina. τὸ ἀργυρεῖον, ȣ. * ἡ ἀργυρωρυχία, ίας. || Auri Fodina. ἡ χρυσωρυχία, ίας. || Lapidum Fodina. Vide LAPIDARIA.

FODIENDUS, a, um. *Qu'on doit fouir.* ὁ ὀρυκτέ☉, α, ον. * σκαπτέ☉, τέα, τέον.

FODIO, is, di, ſſum, ere. *Fouir.* ὀρύσσω, vel ὀρύττω, F. ξω, P. ὤρυχα. accuſ. * σκάπτω, F. ψω, P. ἔσκαφα. acc. *Percer.* ταφρεύω, F. εύσω, P. τετάφρευκα. acc. || Fodere parietes. τοιχωρυχεῖν, έω, F. ήσω, P. τετοιχωρύχηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Vineas Fodere. ἀμπέλȣς περισκάπτειν, vel σκάπτειν. || Scrobes Fodiunt. βόθρȣς ὀρύσσȣσι.

FŒCUNDE. adv. *Fertilement.* εὐτόκως. * εὐφόρως. *Abondamment.* εὐπόρως. || Fœcundiſſimè. πολυτόκως. * πολυγόνως.

FŒCUNDIOR, & ius, oris. *Plus fécond.* εὐτοκώτερ☉, vel γονιμώτερ☉, έρα, ερον. || Fœcundiſſimus, a, um. εὐτοκώτατος, vel γονιμώτατος, άτη, ατον.

FŒCUNDITAS, atis. fœm. *Fécondité.* ἡ εὐτοκία, ίας. * τὸ γόνιμον, ȣ. *Abondance.* ἡ εὐπορία, ίας. || Fœcunditas terræ. ἡ τῆς γῆς εὐπραγία, vel εὐκαρπία, ίας.

FŒCUNDO, as, avi, atum, are. *Rendre fécond.* εὔκαρπον, vel γόνιμον. (pro maſc. vel fœm.) ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Rendre heureux.* εὐδαιμονίζω, F. ίσω, P. εὐδαιμόνικα. acc.

FŒCUNDUS, a, um. *Fécond.* ὁ καὶ ἡ γόνιμ☉, vel εὔτοκος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui porte fruit.* ὁ καὶ ἡ καρποφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui produit du fruit.* ὁ καὶ ἡ καρποτόκος, vel καρπογόν☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Quibus fit terra multò Fœcundior. οἷς ἡ γῆ πολὺ γονιμωτέρα καθίςαται. || Fructum fert Fœcundo proventu. πλήθει καὶ πολὺν καρπὸν φέρει. || Animal naturâ Fœcundum. φύσει πολύγονον τὸ ζῶον. || Vitium Fœcundus. πλείςας ἀμπέλȣς φέρων.

FŒDANDUS, a, um. *Qu'on doit ſouiller, ou gâter.* μιαντέ☉, vel λυμαντέ☉, α, ον.

FŒDATUS, a, um. part. *Souillé, gâté.* μεμολυσμένος, vel λελυμασμένος, vel μεμιασμέν☉, ένη, ένον.

FŒDE. adv. *Vilainement, honteuſement.* αἰσχρῶς. * μιαρῶς. *Laidement.* δυσειδῶς.

FŒDERATUS, a, um. *Allié.* ὁ καὶ ἡ ἔνσπονδ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

FŒDIFRAGUS, a, um. *Qui rompt les alliances.* ὁ καὶ ἡ ἔκσπονδος, vel ἀπόσπονδ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui a rompu l'accord.* παρασπονδήσας, ήσασα, ῆσαν.

FŒDISSIMUS, a, um. *Très-ſale, très-vilain.* αἰσ-

χιςεα̃ ϛ@, τη, τον. *Fort ſouillé.* μιαρώτατ@, τη, τον. || Si ipſe Fœdiſſimâ formâ eſſet. εἰ αὐτὸς αἴσχιϛ@ ὀφθήναι εἴη τὴν ὄψιν.

FŒDITAS, atis. fœm. *Turpitude, ſaleté.* ἡ αἰσχρότης, ητος. * τὸ αἶσχος, ε@, ες. * τὸ αἰσχρὸν, οῦ. *Laideur.* ἡ δυσείδεια, είας. || Fœditas odoris. ἡ δυσοσμία, *vel* δυσωδία, ίας.

FŒDO, as, avi, atum, are. *Gâter, ſouiller.* μολύνω, F. υνῶ, P. μεμόλυγκα. acc. * μιαίνω, F. ανῶ, γκα. * λυμαίνω, F. ανῶ, P. λελύμαγκα. acc. *Deshonorer.* ἀτιμάζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc. || Fœdare ſanguine. μιαιφονεῖν, ῶ, F. ήσω, P. μεμιαιφόνηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem verbis Fœdare. καταισχύνειν τινὰ τῷ λόγῳ. || Civitatem Fœdavit adventus tuus. τὴν πόλιν ᾔσχυνεν ἡ παρεσία σε. || Sanguine manus Fœdare. αἵματι χεῖρας μιαίνειν.

FŒDUS, a, um. *Sale, vilain.* αἰσχρὸς, ὰ, όν. *Laid.* ὁ καὶ ἡ δυσειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ες. *Souillé.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν. || Fœdus odor. ἡ κακώδης ὀσμὴ, (ῆς.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hominis vultus ſupra modum Fœdus. τε ἀνδρὸς πρόσωπον ὑπερβάλλον αἰσχεί.

FŒDUS, eris. neut. *Alliance.* ἡ ὁμολογία, *vel* συνθησία, ίας. *Accord.* ἡ συνθήκη, ης. *Traité de paix.* ἡ σπονδὴ, ῆς. || Percutere Fœdus. σπένδεσθαι, δομαι, futur. med. σπείσομαι, præt. med. ἔσπονδα. dat. perſ. || Fœdus violare. παρασπονδεῖν, ῶ, F. ήσω, P. παρεσπόνδηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Fœdera ſanximus. ταύτας τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθα. || Facere, *vel* ferire Fœdus cum aliquo. συνθήκας ποιεῖσθαι πρός τινα. || De aliquâ re Fœdus facere. ποιεῖσθαι συνθήκας περί τινος. || Non de dimiſſione me Fœdus facere oportet, ſed illum de reddendâ pecuniâ. ἐκ ἐμὲ περὶ τῆς ἀφέσεως, ἀλλὰ τοῦτον περὶ τῆς ἀποδόσεως δεῖ τὴν συνθήκην ποιεῖσθαι. || Iniqua Fœdera facere cum aliquo. ἄπιςα συμβόλαια ποιεῖσθαι πρός τινα. || Unde Fœdus illud cum iis ſancitum ſit, vobis explicabo. ὅθεν τὸ συμβόλαιον αὐτὸ πρὸς τούτους γεγένηται, διηγήσομαι ὑμῖν. || Cum quo nullum mihi factum eſt Fœdus. πρὸς ὃν οὐδὲν πώποτέ μοι συμβόλαιον ἐγένετο. || Fœdus rumpere, *vel* violare. τὴν συνθήκην παραβαίνειν, *vel* λύειν. || In quibus primum Fœdus violavit, aut ſecundùm. ἃ πρῶτα παρεσπόνδησεν, ἢ δεύτερα. || Fœdera ſervare. ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν. * τὰς συνθήκας διαφυλάττειν, *ſeu* φυλάττειν. || Fœdus rumpere, & pacem violare. παρασπονδεῖν, καὶ τὴν εἰρήνην λύειν. || Hæc inter nos Fœdera pepigimus. ταῦτα ξυνεθέμεθα, καὶ ξυνωμολογήσαμεν. || Cum multis Fœdera percutere. συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλειν. || Fœdera frangere, *ſeu* violare. παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν. || Nulla Fœdera ſervare. τῶν ὁμολογιῶν οὐδεμίαν συντελεῖν. || Fœdus cum aliquo factum frangere. τὴν πρός τινα συνθήκην παραβαίνειν. || Fœdere inito fecerunt. σπεισάμενοι πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασι. || Coïre in Fœdus cum aliquo. ἔρχεσθαι εἰς συνθήκας πρός τινα. || Inter ſe Fœdus facere. τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους.

FŒLICITAS. FŒLICITER. FŒLIX. Vide FELICITAS. FELICITER. FELIX.

FŒMEN. Vide FEMEN.

FŒMINA, æ. fœm. *Femelle.* ἡ θήλεια, ας. * ὁ *vel* ἡ θῆλυς, εος. *Femme.* ἡ γυνὴ, αικός. || Elephas Fœmina. ὁ θῆλυς ἐλέφας. gen. τε θήλε@ ἐλέφαντ@. || Fœminarum, *ſeu* fœmineum genus. ἡ θῆλυς σπορὰ, (ᾶς.) || Generare Fœminas. θηλυτοκεῖν, *vel* θηλυγονεῖν, ῶ, ῶ, F. ήσω, P. τεθηλυγόνηκα.

FŒMINEUS, a, um. *De femelle.* ὁ καὶ ἡ θῆλυς, ε@; θήλεια, είας; θῆλυ, ε@. *De femme.* γυναικεῖ@, εία, εῖον. *Efféminé.* ὁ θηλυδρίας, ου. pro maſc. ὁ καὶ ἡ θηλύφρων, καὶ τὸ φρον, ον@. *De genre féminin (terme de Grammaire.)* θηλυκὸς, κὴ, κόν.

FŒMININUS, a, um. *Féminin.* θηλυκὸς, κὴ, κόν.

FŒNARIUS, a, um. *Qui concerne le foin.* ὁ, ἡ, τὸ τε χόρτε. *Qui fauche, ou ſert à faucher le foin.* ὁ καὶ ἡ χορτοκόπ@, *vel* χορτοτόμ@, καὶ τὸ ον, ε.

FŒNEBRIS, & e, is. *D'uſures, ou d'uſuriers.* δανειςικὸς, κὴ, κόν.

FŒNERATIO, onis. fœm. *Uſure, ou l'action de donner à uſure.* ὁ δανεισμὸς, *vel* τοκισμὸς, ε. * τὸ δάνεισμα, ατ@. * ἡ δάνεισις, εως.

FŒNERATO. adv. *Avec uſure, au double.* ἐπὶ τόκῳ. * ἐν τόκῳ. *Avec uſufruit.* σὺν ἐπικαρπίᾳ.

FŒNERATOR, oris. maſc. *Uſurier.* ὁ δανειςὴς, *vel* τοκιςὴς, ε.

FŒNERATORIUS, a, um. *D'uſure, ou d'uſurier.* δανειςικὸς, ὴ, όν. || Fœneratoria ars. ἡ δανειςικὴ, ῆς.

FŒNERO, as, avi, atum, are. *Donner à uſure, prêter.* δανείζω, F. είσω, P. δεδάνεικα. accuſ. rei. dat. perſ. * τοκίζω, F. ίσω, P. τετόκικα.

FŒNEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Prendre à uſure.* δανείζομαι, fut. med. είσομαι. accuſ. * τοκοφορέω, F. ήσω, P. τετοκοφόρηκα. acc.

FŒNICULUM, i. neut. *Du fenouil, herbe.* τὸ μάραθρον, ε. || Fœniculum ſylveſtre. τὸ ἱππομάραθρον, ου.

FŒNILE, is. neut. *Un fenil.* τὸ χορτοδοχεῖον, ε.

FŒNISECA, æ. maſc. & fœm. *Faucheur, ou faucheresse de foin.* ὁ καὶ ἡ χορτοκόπος, *vel* χορτοτόμος, ε.

FŒNISECIUM, ii. neut. *L'action, ou la ſaiſon de faucher les prés.* ἡ χορτοκοπία, ίας.

FŒNISEX, ecis. maſc. & fœm. idem quod FŒNISECA.

FŒNUGRÆCUM, & FŒNUMGRÆCUM, i. neut. *Senegré, herbe.* ἡ τῆλις, εως.

FŒNUM, i. neut. *Du foin.* ὁ χόρτ@, ε. *Herbe ſéche.* ἡ κάρφη, ης. * ἡ καρφὶς, ίδ@.

FŒNUS, oris. neut. *Uſure, interêt.* ὁ τόκ@, ου. * τὸ δάνειον, είε. *Grand rapport.* ἡ ἐπικαρπία, ίας. || Fœnoris perſoluti repetitio à creditoribus. ἡ παλιντοκία, ας. || Fœnore obrui. καταποκίζεσθαι, ίζομαι, futur. paſſ. ισθήσομαι. || Fœnori dare. *Donner à interêt.* δανείζω, F. σω, P. δεδάνεικα. acc. rei. dat. perſ. || Fœnore accipere. *Prendre à interêt.* δανείζομαι, futur. med. είσομαι. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniam magno Fœnori dare. ἀργύριον δανείζειν ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, *vel* ἐπὶ μεγάλους τόκους. || Majore cum Fœnore reddere. σὺν ἐπικαρπίᾳ μείζονι ἀμείβεσθαι.

FŒNUSCULUM, i. *Petite uſure.* ὁ τοκίσκ@, ε. * τὸ τοκίδιον, ίε.

FŒTEO, es, ere. *Sentir mauvais.* βρωμέω, F. ήσω.

P. βεβρώμηκα. * δυσωδέω, F. ήσω, P. δεδυσώδηκα. *Sentir le moiſi, & ſe pourrir.* σήπομαι, fut. paſſ. σηφθήσομαι.

FŒTIDITAS, atis. fœm. idem quod FŒTOR.

FŒTIDUS, a, um. *Puant, qui ſent mauvais.* ὁ καὶ ἡ δυσώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ους. * ὁ καὶ ἡ βρωμώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ους. || Fœtidus anhelitus. ἡ δύσπνοια, ίας. || Fœtidus odor. *Mauvaiſe odeur.* ἡ δυσωδία, ίας. * ἡ δυσοσμία, ίας. * ἡ κακώδης ὀσμὴ, (ῆς.)

FŒTIFER, (eri) a, um. *Qui porte fruit.* ὁ καὶ ἡ κυοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. *Fécond.* ὁ καὶ ἡ γόνιμος, καὶ τὸ ον, ου.

FŒTIFICO, as, avi, atum, are. *Faire ſes petits.* κυοτοκέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυοτόκηκα. * λοχεύω, F. εύσω, P. λελόχευκα, & λοχεύομαι, fut. med. εύσομαι.

FŒTIFICUS, a, um. *Qui rend fécond.* γόνιμον ποιῶν, οῦσα, οῦν. *Fertile, fécond.* ὁ καὶ ἡ γόνιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui produit beaucoup.* ὁ καὶ ἡ πολυτόκ@, καὶ τὸ ον, ου. || Humor Fœtificus. ὁ θορὸς, οῦ

FŒTO, as, are. idem quod FŒTIFICO.

FŒTOR, oris. maſc. *Puanteur, mauvaiſe odeur.* ἡ δυσωδία, ίας. * ἡ δυσοσμία, ίας. * ἡ βρῶμος, ου. * ἡ κακώδης ὀσμή. gen. κακώδους ὀσμῆς.

FŒTUOSUS, a, um. *Plein de petits.* ὁ καὶ ἡ ἔγκυος, καὶ τὸ ον, ου.

FŒTURA, æ. fœm. *La portée des bêtes, ou plantes.* ἡ γονὴ, ῆς. * τὸ γέννημα, ατ@. * τὸ κύημα, ατος.

FŒTUS, a, um. *Plein.* μεστὸς, ή, όν. gen. *Qui a des petits dans le ventre.* ὁ καὶ ἡ ἔγκυος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐγκύων, ουσα, ον. || Fœta. ἡ ἔγκυος, ου. * ἡ ἐγκύουσα, ης.

FŒTUS, ûs. maſc. *Le fruit qui eſt encore au ventre de la mere; la portée des animaux.* τὸ κύημα, ατος. *Enfant, ou petit des animaux.* τὸ τέκνον, ου. * τὸ γέννημα, ατος. *Fruit.* ὁ καρπὸς, οῦ.

FOLIACEUS, a, um. *De feuilles.* φύλλινος, νη, νον. *Semblable à des feuilles.* ὁ καὶ ἡ φυλλοειδὴς, vel πεταλοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FOLIATUS, a, um. *Feuillu.* ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ φυλλοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FOLIOSUS, a, um. idem.

FOLIUM, ii. neut. *Feuille.* τὸ φύλλον, ου. *Feuille d'herbe.* τὸ φύλλιον, ου. *Feuillet de livre.* ἡ φίλυρα, ας. || Minutum Folium. *Petite feuille.* τὸ φυλλάριον, ου. || Latum Folium. *Feuille large.* τὸ πέταλον, ου. || Qui, quæ, quod eſt ſine Foliis; non habens Folia. ὁ καὶ ἡ ἄφυλλ@, καὶ τὸ ον, ου. || Semper habens Folia. ὁ καὶ ἡ ἀείφυλλος, καὶ τὸ ον, ου. || Folia amittens. ὁ καὶ ἡ φυλλοβόλος, καὶ τὸ ον, ου. || Amittere Folia. φυλλοβολεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφυλλοβόληκα. * φυλλοῤῥοεῖν, έω, ῶ, F. ήσω. || Foliis latus. ὁ καὶ ἡ πλατόφυλλος, καὶ τὸ ον, ου. || Foliis anguſtus. ὁ καὶ ἡ στενόφυλλος, καὶ τὸ ον, ου. || Carnoſa Folia habens. ὁ καὶ ἡ σαρκόφυλλος, καὶ τὸ ον, ου. || Folia decerpere. ἀποφυλλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀποπεφύλλικα. acc. || Foliis luxuriare. φυλλομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφυλλομάνηκα. || Menſis quo Folia decidunt. ὁ φυλλοχόος μὴν, (ηνός.)

FOLLICULUS, i. maſc. *Petit ſac.* τὸ θυλάκιον, ου. * ὁ θυλακίσκ@, ου. *Veſſie.* ἡ κύστις, εως. *Petit ſoufflet, cuir enflé de vent.* τὸ φυσκίον, ου. *Gouſſe, petite peau ou bourſe qui couvre le grain.* ὁ λοβὸς, οῦ. * τὸ ἔλυτρον, ου. *Pochette.* τὸ πηρίδιον, ου. * Folliculus bilis. ὁ χοληδόχος, ου. || Semen habens in Folliculo. ὁ καὶ ἡ ἐλλοβοσπέρματ@, καὶ τὸ ον, ου.

FOLLIS, is. maſc. *Sac ou ſachet de cuir, bourſe.* ὁ θύλαξ, ακος. * ὁ θύλακος, ου. *Soufflet à ſouffler.* ἡ φῦσα, ης. *Ballon à jouer.* ὁ κώρυκος, ου. * ἡ φῦσα, ης.

FOMENTATIO, onis. fœm. *Fomentation par étuves.* τὸ πυρίαμα, ατ@. * ἡ μάλθαξις, εως. *par chaleur, appliquant des choſes chaudes.* ἡ θάλψις, εως. * ἡ θαλπωρὴ, ῆς.

FOMENTUM, i. neut. *Etuve.* τὸ θαλπτήριον, ου. * τὸ πυρίαμα, ατ@. *Fomentation pour appaiſer la douleur.* τὸ μάλαγμα, ατ@. * ἡ θάλψις, εως. || Fomenta adhibenda ſunt capiti. ἡ κεφαλὴ θαλπτέα ἐστί.

FOMES, itis. maſc. *Matiere ſéche pour allumer le feu.* τὸ πύρευμα, ατος. * τὸ ζώπυρον, ου. * τὸ ἔγκαυμα, vel ὑπέκκαυμα, ατος.

FONS, ontis. maſc. *Source, fontaine.* ἡ πηγὴ, ῆς. * ἡ κρήνη, ης. *Origine, commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς.

FONTALIS, & e, is; & FONTANUS, a, um. *De fontaine.* πηγαῖος, vel κρηναῖος, αία, αῖον.

FONTICULUS, i. maſc. *Petite fontaine.* τὸ πηγίδιον, vel τὸ πηγίον, ου. * ἡ κρηνὶς, ίδος.

FORABILIS, & e, is. *Qu'on peut percer.* τρητὸς, vel διατρητὸς, vel τρυπητὸς, ή, όν. || Nullo modo Forabilis. ὁ καὶ ἡ ἀτρύπητος, καὶ τὸ ον, ου.

FORAMEN, inis. neut. *Un trou.* τὸ τρῆμα, vel τρύπημα, ατ@. * ἡ ὀπὴ, ῆς. *Ouverture, conduit.* ὁ πόρος, ου. *Creux ou caverne.* ἡ σῆραγξ, αγγος.

FORAS. adv. loci. *Hors, dehors.* θύραζε. * ἐκτὸς, vel ἔξω. (gen.)

FORATUS, a, um. part. *Percé.* τετρημένος, η, ον. *Qui a des trous.* τρητὸς, vel διατρητὸς, τή, τόν.

FORCEPS, ipis. maſc. & fœm. *Des pincettes.* ἡ λαβὶς, ίδος. *Tenailles de Forgeron.* ἡ πυράγρα, ας.

FORDA, æ. fœm. *Une Vache qui eſt pleine.* ἡ κυοφοροῦσα βοῦς, (οός.)

FORE. infin. *A être.* ἔσεσθαι. || Forem, Fores, Foret. *Que je fuſſe, tu fuſſes, il fût.* γενοίμην, γένοιο, γένοιτο. * εἴην, εἴης, εἴη. || Spero Fore ut ſim edoctus. ἐλπίζω ἐγὼ παιδευθήσεσθαι.

FORENSIS, & e, is. *Du Palais, du Barreau où l'on plaide.* ἀγοραῖος, αία, αῖον. * δικανικὸς, vel δικαστικὸς, ή, όν.

FORENSIA, ium. neut. plur. *Les plaids, procès, ou autres affaires du Palais.* τὰ κατ' ἀγοράν.

FORES, ium, ibus. fœm. plur. *Une porte.* ἡ θύρα, ας. * τὰ θυρώματα, ων.

FORFEX, icis. fœm. *Forces, ciſeaux.* ἡ ψαλὶς, ίδ@. *Un davier à arracher les dents.* ἡ ὀδοντάγρα, ας. * ὁ ὀδοντεξάγης, ου. || Forcibus amputare. ἀποψαλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀπεψάλικα. acc.

FORFICULÆ, arum. fœm. plur. *Petites forces, petits ciſeaux.* τὰ ψαλίδια, ίων. * αἱ μικραὶ ψαλίδες, ων.

FORI, orum. maſc. plur. *Le tillac d'un navire.* τὰ καταστρώματα, ων. * τὰ ἐδώλια, ίων.

FORIA, orum. neut. plur. *Excremens humides du ventre.* τὰ ὑγρότερα ἀφοδεύματα, ων.

FORICA, æ. fœm. *Un retrait public.* τὸ ἀφοδευτήριον, ου.

FORICULA, æ. fœm. *Un guichet, un volet.* ἡ

θυρὶς, ίδ☉. * τὸ θυρίον, *vel* θυρίδιον, ίυ.

FORINSECUS. adv. *Hors la porte.* θύραθεν. *Par dehors.* ἔξωθεν.

FORIOLUS, i. maſc. *Qui a le ventre lâche.* ὁ καὶ ἡ ὑγροκοίλιος, ὑγρόκοιλ☉, καὶ τὸ ον, ου.

FORIS, is. fœm. *ou plus ſouvent.* FORES, ium. *Une porte.* ἡ θύρα, ας. * ἡ πύλη, ης.

FORIS. adv. *Dehors.* ἐκτὸς. * ἔξω. *De dehors.* ἔξωθεν. * θύραθεν.

FORMA, æ. fœm. *Forme, figure.* ἡ μορφὴ, ῆς. * τὸ εἶδος, εος, ους. *Portrait, patron.* ὁ τύπος, ου. *Façon, idée.* ἡ ἰδέα, ας. *Beauté.* τὸ κάλλος, ε☉, ους. *Bonne mine.* ἡ εὐείδεια, είας. * ἡ εὐσχημοσύνη, ης. || Formæ dignitas. ἡ εὐμορφία, ίας. || Forma dicendi. ὁ τοῦ λόγου χαρακτὴρ, ῆρ☉. * ἡ τοῦ λόγου ἰδέα, έας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Egregia corporis Forma. εὐμορφία σώματος. || Decora Forma. σχῆμα πρέπον. || Formâ aliis excellunt. κάλλος τῆς παρ' ἄλλοις εὐμορφίας διαφέρουσι. || Pulchrâ Formâ præditus. ὁ τοῦ κάλλους μετεσχηκὼς, *ſeu* μετέχων. * ὁ τὸ κάλλος κεκτημέν☉. || Pulcherrimâ Formâ præditus. τὸ εἶδος πάγκαλος. || Fœmina eleganti Formâ. γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδής. || Inſigni Formâ præſtans. καλὸς, καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. * κάλλει διαπρεπής. * τὴν ὥραν λαμπρός. * ὡραιότατος καὶ κάλλει διαφέρων. || Inſigni Formâ ac vetuſtate præditus. μάλα εὐπρόσωπος, καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπής. || Mulier eximiâ Formâ. γυνὴ ὑπερφυὴς τὸ κάλλ☉. || Incredibili Formâ præſtans. εἰς ὑπερβολὴν πάγκαλος. * ἐξαισίως κάλλει διαπρεπέστατος. || Virgo admirabili Formâ inſignis. παρθένος καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα. || Formâ conſpicuus. κάλλει περίβλεπτος. || Præſtantiſſimâ Formâ præditus ἐπ' ἄκρον τῆς εὐμορφίας ἐλθών. || Formâ haud admodùm liberali. οὐ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχων. || Formâ non illiberali. τὸ μὲν εἶδος οὐκ ἀγεννὴς ὤν. || Formâ eleganti præditus. τὸ εἶδος εὐφυής.

FORMALIS, & e, is. *Fait avec forme.* εἰδικὸς, ὴ, όν.

FORMANDUS, a, um. *Qu'on doit former.* μορφωτέος, α, ον. *Qu'on doit façonner.* σχηματιστέ☉, α, ον.

FORMATOR, oris. maſc. *Qui forme, qui fait.* ὁ πλάστης, ου. *Qui donne forme.* ὁ εἰδοποιὸς, *vel* σχηματοποιὸς, οῦ. *Qui inſtruit.* ὁ παιδευτὴς, οῦ. || Morum Formator. ὁ ἠθοποιὸς, οῦ.

FORMATURA, æ. fœm. *L'action de former, ou figurer.* ἡ μόρφωσις, εως. *La façon, la figure.* ὁ σχηματισμὸς, οῦ. * ἡ σχηματοποιΐα, ίας.

FORMATUS, a, um. part. *Formé.* μορφωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fait.* πλασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Figuré.* σχηματισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Inſtruit.* παιδευθεὶς, θεῖσα, θέν.

FORMICA, æ. fœm. *Fourmi.* ὁ μύρμηξ, ηκ☉.

FORMICANS, antis. omn. gen. *Fourmillant.* μυρμηκίζων, ουσα, ον. * μυρμηκιάων, ῶν, άουσα, ῶσα, άον, ῶν.

FORMICATIO, onis. fœm. *Fourmilliere.* ἡ μυρμηκία, ίας. *Démangeaiſon.* ἡ μυρμηκίασις, εως.

FORMICINUS, a, um. *De fourmi.* μυρμήκιος, ία, ιον.

FORMICOSUS, a, um. *Plein de fourmis, fourmillant.* ὁ καὶ ἡ μυρμηκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FORMIDABILIS, & e, is. *Redoutable.* φρικτὸς, ὴ, όν. * φοβερὸς, ρὰ, ρόν.

FORMIDATIO, onis. fœm. *Crainte.* ὁ φόβ☉, ου. * τὸ δέος, έεος, έους.

FORMIDATUS, a, um. *Redonté.* φοβηθεὶς, εῖσα, έν. * ἀποδεδειλιασμέν☉, η, ον.

FORMIDO, dinis. fœm. *Crainte, peur.* ὁ φόβος, ου. * τὸ δέος, έε☉, έους. * ἡ δειλίασις, εως.

FORMIDO, as, avi, atum, are. *Craindre.* φοβέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. * ὀῤῥωδέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠῤῥώδηκα. accuſ. *Avoir peur.* δείδω, F. δείσω, P. δέδοικα, *ſeu* δέδια.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Formido ne nimis abſurdus videar. δέδια, *vel* δέδοικα μὴ λίαν ἄτοπος δόξω. || Formido, ne in eam neceſſitatem veniam. δέδοικα ὅπως μὴ ἐμοὶ αὕτη ἀνάγκη γενήσεται. || Invidiam Formido. τὸν φθόνον δέδοικα. || Reipublicæ Formidat. ὑπὲρ τῆς πόλεως δέδοικα. || Tibi Formido. ὑπὲρ σοῦ φοβοῦμαι. || Mortem Formido. πρὸς θάνατον περιδεῶς ἔχω. || Mortem non Formidare. πρὸς θάνατον θαρσαλέως ἔχειν.

FORMIDOLOSE. adv. *En craignant.* φοβερῶς. *En faiſant peur,* ἐπιδεῶς. * περιδεῶς.

FORMIDOLOSUS, a, um. *Craintif, qui craint.* ὁ καὶ ἡ ἐπίφοβος, *vel* περίφοβος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, τὸ ές, έ☉, οῦς. * φοβερὸς, ρὰ, ρόν. *Qui eſt craint, qu'on redoute, redoutable.* φοβερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ καταδεὴς, *vel* περιδεὴς, καὶ τὸ ές, έ☉, οῦς. *Horrible.* ὁ καὶ ἡ φρικώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ους.

FORMO, as, avi, atum, are. *Former.* μορφόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμόρφωκα. acc. *Façonner, figurer.* σχηματίζω, F. ίσω, P. ἐσχημάτικα. acc. διαπλάττω, F. άσω, P. διαπέπλακα. acc. *Inſtruire.* παιδεύω, F. εύσω, P. πεπαίδευκα. accuſ. || Formare mores & excolere. ἠθοποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθοποίηκα. || Formare & fingere verba. λογοποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελογοποίηκα.

FORMOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus beau.* ὁ καὶ ἡ καλλίων, καὶ τὸ ον, ον☉.

FORMOSISSIMUS, a, um. *Très-beau.* κάλλιστος, ίστη, ιστον.

FORMOSITAS, atis. fœm. *Belle ou bonne façon.* ἡ εὐμορφία, ίας. * ἡ εὐσχημοσύνη, ης. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ους. * ἡ καλλονὴ, ῆς.

FORMOSUS, a, um. *Beau.* καλὸς, λὴ, λόν. *Bien fait.* ὁ καὶ ἡ εὔμορφος, καὶ τὸ φον. * ὁ καὶ ἡ εὐειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Formoſa mulier. εὐπρεπὴς γυνή, *vel* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνή. || Formoſos naturaliter amamus. ἐγγίνεται ἡμῖν ἔρως τῶν καλῶν. || Procerus ac Formoſus. εὐμήκης καὶ χαρίεις ἰδεῖν, *ſeu* καλὸς ἰδεῖν. || Adoleſcens perquàm Formoſus. μειράκιον πάνυ ὡραῖον.

FORMULA, æ. fœm. *Formule, maniere d'exprimer certaine choſe.* ὁ ὑπογραμμὸς, οῦ. * ὁ τύπος, ου. *Regle.* ὁ κανών, όνος. *Cauſe, procès.* ἡ δίκη, ης. *Cédule.* γραμματεῖον, ου. || Formula dicendi. ὁ τοῦ λόγου χαρακτὴρ, ῆρ☉. * ἡ τοῦ λόγου ἰδέα, έας.

FORMULARIUS, ii. maſc. *Un praticien.* ὁ δικογράφος, *vel* δικολόγος, ου. *Chicanier.* ὁ δικαστικὸς, οῦ.

FORNICARIUS, ii. maſc. Vide FURNARIUS, ii.

FORNACEUS, a, um. *Fait en façon de fournaiſe.* ὁ καὶ ἡ καμινοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FORNACULA, æ. fœm. *Petite fournaiſe.* τὸ καμίνιον, ίου.

FORNAX, acis. fœm. *Fournaiſe.* ὁ κάμινος, ου. *Creuſet.* ἡ χωνεία, είας. *Forge à fondre des metaux.* τὸ χωνευτήριον, ίου.

FORNICARIUS, ii. maſc. *Celui qui demeure ſous les arcs & voûtes.* ὑπὸ ταῖς καμάραις διατρίβων, ουσα, ον. *Fermier d'une boutique.* ὁ ἐργαστηριάρχης, ου.

FORNICATIO, onis. fœm. *Structure faite en voûte.* ἡ καμάρωσις, εως. *Fornication, paillardiſe.* ἡ πόρνευσις, εως.

FORNICATUS, a, um. *Voûté.* καμαρωθείς, εῖσα, έν. * καμαρωτὸς, τή, τόν. *Fait en forme d'arc & de voûte.* ὁ καὶ ἡ καμαροειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FORNICO, as, avi, atum, are. *Voûter.* καμαρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκαμάρωκα. acc.

FORNICOR, aris, ari. depon. *Paillarder.* πορνεύω, F. εύσω, P. πεπόρνευκα.

FORNIX, icis. maſc. *Voute, arc, ou arceau.* ἡ καμάρα, ας. *Un lieu infame.* τὸ πορνεῖον, είου. *Veſtibule, galerie.* ἡ στοὰ, ᾶς.

FORO, as, avi, atum, are. *Percer, trouer.* διατρέω, F. ήσω, P. διατέτρηκα. acc. * τρυπάω, ῶ, F. ήσω, P. τετρύπηκα. acc.

FORS, vocat. ô Fors. ablat. Forte. fœm. *Fortune, hazard, aventure.* ἡ τύχη, ης. || Fors fortuna. *Bonne fortune.* ἡ εὐτυχία, ας. * τὸ εὐτύχημα, ατος. || Forte fortunâ. μετ' εὐτυχίας. * εὐτυχῶς. *Par hazard.* τυχηρῶς. * τυχικῶς. || Mala Fors. ἡ ἀτυχία, ας.

FORSAN, FORSITAN & FORTASSE, *vel* FORTASSIS. adv. *Peut-être.* ἴσως. * τάχα. * τάχα που. * *Par hazard.* τυχόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fortaſſis aliquis mirabitur, quid mihi in mentem venerit. τάχ' οὖν ἄν τινες θαυμάσειαν, τί βούλομαι. || Eorum aliquis Forſan interrogabit, quâ ratione incolumes ſumus. τάχ' οὖν ἄν τις τῶν ἐκείνων ἐρωτήσειε πῶς οὖν σωζόμεθα. || Hoc Fortaſſè dicet. τοῦτο τυχὸν λέξει. * ἴσως καὶ τοῦτο ἐρεῖ.

FORTE. adverb. *Peut-être.* ἴσως. Vide FORSAN. *Par hazard.* τυχόν. * τυχικῶς. || Ne Fortè. *Qu'il ne.* μήποτε. || Fortè fortunâ aſtantes. ἀπὸ ταὐτομάτου παρεστάντες. || Id Fortè fortunâ contigit. ἀπὸ τύχης, *vel* ἐκ τύχης, *vel* διὰ τύχην, *vel* κατὰ τύχην, *vel* ἀπὸ ταὐτομάτου συμβέβηκε τοῦτο.

FORTESCO, is, ere. *S'enforcer.* κρατύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. * ἰσχυρίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

FORTICULUS, a, um. *Un peu fort.* ὁ καὶ ἡ ὑπίσχυρος, καὶ τὸ ον, ου.

FORTIFICO, as, are. *Renforcer.* κρατύνω, F. υνῶ, P. κεκράτυγκα. acc. *Fortifier.* ἰσχυροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰσχυροποίηκα. acc. *Rendre ferme, aſſurer.* βεβαιόω, F. ώσω, P. βεβαίωκα. acc.

FORTIS, & e, is. *Fort.* ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν. * καρτερὸς, *vel* κρατερὸς, *vel* κραταιὸς, ὰ, όν. *Courageux, vaillant.* ἀνδρεῖος, εία, ον. *Robuſte.* ῥωμαλέος, α, ον. * ὁ καὶ ἡ εὔτονος, καὶ τὸ ον, ου. *Ferme.* βέβαιος, αία, αιον. || Senectus animoſior & Fortior quàm adoleſcentia. τὸ γῆρας θαῤῥαλεώτερον καὶ ἀνδρειότερον τῆς νεότητος. || Forti animo eſſe in calamitatibus. ἀνδρωδῶς ἔχειν, *vel* διατίθεσθαι ἐν ταῖς συμφοραῖς. || Vir Fortis ad pericula. ἀνὴρ τῶν κινδύνων κατατολμῶν. * πρὸς κινδύνους θαρσαλέως ἔχων. || Fortis ad pugnam. πρὸς μάχην θαῤῥῶν. || Forti animo mortem oppetere. εὐθύμως εἰς τὸν θάνατον ἀπιέναι. (V. εἶμι. in anom.) || Fortis & audax in periculis. τεθαῤῥηκὼς κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν.

FORTITER. adv. *Fortement, avec force.* ἰσχυρῶς. * καρτερῶς. * κραταιῶς. *Vaillamment.* ἀνδρείως * ἀνδρικῶς. *Hardiment, ſans peur.* ἀσφαλῶς. *Conſtamment.* εὐσταθῶς. || Fortiter bellum gerere. εὐμάχεσθαι, χομαι, futur. med. έσομαι, *vel* οῦμαι. πρὸς. acc. *Se battre en homme de cœur.* ἀνδρειοπολεμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνδρειοπολέμηκα. || Caſum Fortiter ferre. συμφορὰν γενναίως φέρειν.

FORTITUDO, inis. fœm. *Force, valeur, généroſité.* ἡ ἀνδρεία, ίας. * ἡ ἀνδρειότης, ητος. * ἡ ἀνδραγαθία, ίας. *Conſtance.* ἡ εὐστάθεια, είας. || Fortitudo animi. *Force de l'eſprit, courage.* ἡ μεγαλοψυχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fortis, Fortitudine præditus. τὴν ἀνδρείαν ἔχων. * τῆς ἀνδρείας μετέχων. || Fortitudinis laus. ὁ περὶ τὴν ἀνδρείαν ἔπαινος.

FORTUITO & FORTUITU. adv. *Par hazard.* τυχόν. Vide FORTE.

FORTUITUS, a, um. *Fortuit, caſuel, qui ſe fait par hazard.* τυχηρὸς, ρὰ, ρόν. * τυχαῖος, αία, αῖον. * τυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Qui vient de ſoi-même.* ὁ καὶ ἡ αὐτόματος, καὶ τὸ ον, ου.

FORTUNA, æ. fœm. *Fortune, hazard.* ἡ τύχη, ης. *Aventure, choſe arrivée de ſoi-même.* ἡ αὐτοματία, ίας. || Fortunâ proſperâ uti. εὐτυχέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐτύχηκα. * εὐδαιμονέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐδαιμόνηκα. * εὖ πράττειν. * καλῶς πράττειν. * βέλτιστα πράττειν. * ἄριστα πράττειν. * τύχην ἀρίστην ἔχειν. * εὐτυχῶς πράττειν. * βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι. || Fortunâ iniquâ uti. κακοτυχεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακοτύχηκα. * δυστυχέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδυστύχηκα. || Fortunæ committere. παρακατατιθέναι. (V. τίθημι.) acc. || Proſpera Fortuna. ἡ εὐπραγία, *vel* εὐπραξία, ίας. * ἡ εὐδαιμονία, ίας. || Adverſa Fortuna. ἡ δυσπραγία, *vel* δυσπραξία, ίας. * ἡ ἀτυχία, *vel* δυστυχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtum eſt, ut qui ſecundo Fortunæ ſtatu utuntur, benefici ſint in eos, qui deteriore conditione ſunt. ἄξιον τοὺς εὖ πράττοντας, εὖ ποιεῖν τοὺς ἔλαττον ἔχοντας. || Fortunam habere ſecundiſſimam. εὐτυχέστατα πράττειν. * τελέως εὐτυχεῖν. || Meliori Fortunâ uti. ἄμεινον πράττειν. || Adverſam habere Fortunam. κακῶς πράττειν. * τύχην κακίστην ἔχειν. * κακίστῃ τύχῃ χρῆσθαι. || Similem tuæ Fortunam experitur. πράττει παραπλησίως σοι. || Indignè proſperâ Fortunâ uti. παρὰ τὴν ἀξίαν εὐτυχεῖν. || Adverſâ Fortunâ conflictari. ἐν δυσπραγίαις ἄγειν, *vel* εἶναι. || Adverſam Fortunam fortiter ferre. τὴν δυστυχίαν ἀνδρείως φέρειν. || Fortunâ infelici uſus eſt. ἡ συμφορὰ συνέπεσεν αὐτῷ. (Vide πίπτω. in anom.) || Fortuna mea ea eſt. οὕτως πράττω. || Indignâ Fortunâ premuntur. ἀναξίως ἑαυτῶν πράττουσι. || Fortunam parem non ſunt experti. οὐχ ὁμοίως ἐχρήσαντο τῇ τύχῃ.

FORTUNÆ, arum. fœm. plur. *Les biens, les richeſſes.* τὰ χρήματα, ων. * ἡ οὐσία, ίας.

FORTUNATE. adv. *Heureuſement.* εὐδαιμόνως. * εὐτυχῶς.

FORTUNATUS, a, um. *Heureux.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ὖς. * ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ μον, ονος. * μακάριος, ία, ιον. *Favorable.* ὁ καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ εω. || Fortunatus exiſtimandus. εὐδαιμονιςέος, ςέα, ςέον. Vide FELIX.

FORTUNO, as, avi, atum, are. *Rendre bien heureux.* εὐδαιμονίζω, F. ίσω, P. εὐδαιμόνικα. accuſ. *Faire réuſſir.* αἰσιόω, ῶ, F. ώσω P. ἠσίωκα. acc.

FORULI, orum. maſc. plur. *Caſſette à livres, armoires.* τὸ κιβώτιον, ίȣ.

FORUM, i. neut. *Halles, marché.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς. *Lieu public où l'on vend & l'on achete.* τὸ πρατήριον, ȣ. * τὸ πωλητήριον. || Forum vinarium. τὸ οἰνοπώλιον, ίȣ. || Forum olitorium. τὸ λαχανοπωλεῖον, είȣ. || Forum piſcarium. τὸ ἰχθυοπωλεῖον, είȣ. || Forum, i. neut. *Le Palais, le lieu où l'on exerce la juſtice; le barreau où l'on plaide.* τὸ δικαςήριον, ίȣ.

FORUS, i. maſc. Vide FORI.

FOSSA, æ. fœm. *Une foſſe, ou foſſé.* ὁ τάφρος, ȣ. * τὸ σκάφος, εος, ȣς. * τὸ ὄρυγμα, ατος. || Foſsâ munire. *Munir de foſſés.* περιταφρεύειν, εύω, P. εύσω, περιτετάφρευκα. acc.

FOSSILIS, & e, is. *Qui ſe fouit, ou qu'on peut fouir.* ὀρυκτὸς, ἡ, όν.

FOSSIO, onis. fœm. *L'action de fouir.* τὸ ὄρυγμα, ατος. * ἡ ὀρυχὴ, ῆς. * ἡ σκαπάνη, ης.

FOSSITIUS, a, um. idem quod FOSSILIS.

FOSSOR, oris. maſc. *Qui fouit la terre.* ὁ σκαπτὴρ, vel ὀρυκτὴρ, ῆρος. * ὁ σκαπανεὺς, έως. * ὁ σκαπανήτης, ȣ.

FOSSULA, æ. fœm. *Foſſette, petite foſſe, petit foſſé.* τὸ ταφρίδιον, vel ὀρυγμάτιον, ίȣ. * τὸ βόθριον, ίȣ.

FOSSURA, æ. fœm. idem quod FOSSIO.

FOTUS, a, um. part. *Echauffé, couvé.* θαλφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Etuvé, fomenté.* πεπυριαμένος, ένη, ένον.

FOTUS, ûs. maſc. *L'action de couver.* ἡ θάλψις, εως. *Etuvement, fomentation.* τὸ πυρίαμα, ατος.

FOVEA, æ. fœm. *Une foſſe, ou creux.* ὁ βόθρος, vel βόθυνος, ȣ.

FOVENDUS, a, um. *Qu'on doit échauffer.* θερμαντέος, τέα, τέον. *étuver.* πυριατέος, τέα, τέον.

FOVEO, es, ovi, otum, ere. *Echauffer.* θερμαίνω, F. ανῶ, P. τεθέρμαγκα. acc. *Entretenir en chaleur, couver.* περιθάλπω, F. ψω, P. περιτέθαλφα. acc. *Fomenter, étuver.* πυριάω, ῶ, F. άσω, P. πεπυρίακα. accuſ. *Défendre.* περιέπω, fut. ἕψομαι. (V. anom. in ἕπω.) acc. *Entretenir.* ἀνέχω. (V. anom. in ἔχω.) acc. || Ova Fovere. ἐπωάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐπώακα. || Fovere partes alicujus. *Soutenir le parti de quelqu'un.* τά τινος σπȣδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπȣ́δακα.

F R

FRACEO, es, & FRACESCO, is, cui, ere. *Se moiſir.* ταγγίζω, F. ίσω, P. τετάγγικα. * σήπομαι, fut. paſſ. σηφθήσομαι.

FRACES, ium. fœm. plur. *Le marc des olives preſſurées.* τὰ ςέμφυλα, vel περιπίσματα, ων. *La lie qui en ſort.* ἡ ἀμοργὴ, ῆς.

FRACIDUS, a, um. *Moiſi.* ταγγὸς, γὴ, γόν. * σαπρὸς, πρὰ, πρόν.

FRACTURA, æ. fœm. *Fracture.* τὸ κλάσμα, vel θραῦμα, ατος. * ἡ κλάσις, εως. d'os. τὸ κάταγμα, ατος.

FRACTUS, a, um. part. *Rompu, briſé.* κεκλασμένος, η, ον. * θραυσθεὶς, εῖσα, έν. || Fracta oſſa. *Os rompus.* τὰ τῶν ὀςῶν κατάγματα.

FRACTUS, a, um. *Abattu, affoibli.* κατεαγὼς, υῖα, ὸς. || Fracto & demiſſo animo eſſe. ἀθυμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα. * ἀθύμως ἔχειν. || Animus Fractus. *Courage abattu.* ἡ ἀθυμία, ίας. || Senectute ac morbo Fractus. γήρα καὶ νόσῳ συντετριμμένος. || Aſſiduis bellis Fractus. ταῖς συνεχέσι ςρατείαις καταπεπονημένος. || Mœroris mole Fractis ipſius viribus. τῷ βάρει τῆς λύπης ὑποκλασθείσης αὐτȣ̃ τῆς δυνάμεως. || Corpus multis atque aſſiduis laboribus Fractum. τὸ σῶμα ἐκ πολλῆς καὶ συνεχȣ̃ς ταλαιπωρίας ἀπειρηκός.

FRÆNATUS, a, um. part. *Bridé.* κεχαλινωμένος, η, ον. *Mené par la bride.* χαλιναγωγηθεὶς, εῖσα, έν.

FRÆNIGERUS, a, um. *Qui porte frein ou bride.* ὁ καὶ ἡ χαλινοφόρος, vel ἡνιοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FRÆNO, as, avi, atum, are. *Brider.* χαλινόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαλίνωκα. acc. *Mener par la bride.* χαλιναγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχαλιναγώγηκα. acc.

FRÆNUM, i. neut. in plur. Fræni, orum. maſc. *Bride, frein.* ὁ χαλινὸς, ȣ̃. * οἱ χαλινοὶ, vel τὰ χαλινὰ, ῶν. * τὸ ἡνίον, ȣ.

FRAGA, orum. neut. plur. *Des fraiſes.* τὰ κόμαρα, ων. * τὰ μιμαίκυλα, ων.

FRAGILIOR, & ius, oris. compar. *Plus fragile.* ψαθυρώτερος, έρα, ερον. *Plus débile.* ἀσθενέςερος, έρα, ερον.

FRAGILIS, & e, is. *Fragile, aiſé à rompre.* θραυςὸς, ςὴ, ςόν. * ψαθυρὸς, ρὰ, ρόν. *Caduque.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Foible.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣ̃ς. *Corruptible.* φθορὸς, ρὰ, ρόν. * φθαρτὸς, ἡ, όν.

FRAGILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-fragile.* ψαθυρώτατος, άτη, ατον.

FRAGILITAS, atis. fœm. *Fragilité, foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, ίας. *Facilité de ſe caſſer ou rompre.* τὸ εὔθραυςον, ȣ. * ἡ ψαθυρότης, ητος.

FRAGMEN, inis. neut. *Eclat.* τὸ κλάσμα, vel θραῦσμα, ατος. * τὸ ἄγμα, ατος. *Rupture.* ἡ θραῦσις, vel κλάσις, εως. || Fragmina navigii, vel ratis. τὰ ναυάγια, ων.

FRAGMENTUM, i. neut. idem.

FRAGOR, oris. maſc. *Un ſon éclatant.* ὁ πάταγος, ȣ. * ὁ κτύπος, ȣ. *Grand bruit.* ὁ ψόφος, vel βρόμος, ȣ.

FRAGOSE. adv. *Avec bruit éclatant & violent.* βαρυβρόμως. * βαρυκτύπως.

FRAGOSUS, a, um. *Qui rend un ſon éclatant.* ὁ καὶ ἡ βαρύκτυπος, vel βαρύβρομος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Apre & rude.* ὁ καὶ ἡ τραχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

FRAGRANS, antis. omn. *Odoriférent.* ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ εὔοσμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

FRAGRANTIA, æ. fœm. *Bonne ſenteur.* τὸ εὐῶδες, εος, ȣς. * ἡ εὐωδία, ίας. * ἡ εὐοσμία, ίας.

FRAGRO, as, avi, atum, are. *Rendre une odeur forte.* ὄζω, F. ὀζήσω, vel ὀζέσω, P. ὤζηκα, præt. med. ὦδα. Att. ὄδωδα. *Sentir bon.* εὐωδέω, F. ήσω, P. εὐώδηκα.

FRAMEA, æ. *Un dard, ou javeline.* ἡ ῥομφαία, ας. * ἡ λόγχη, ης.

FRANGENDUS, a, um. *Qu'on doit rompre.* ῥηκτέος, α, ον.

FRANGO, is, egi, actum, ere. *Caſſer, rompre.* ἄγνυμι, F. ἄξω. (V. anom.) acc. * ῥηγνύω, & ῥήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom.) acc. *Briſer.* θραύω, F. αύσω, P. τέθραυκα. acc. || Navem Frangere. ναυαγεῖν, έω, F. ήσω, P. νεναυάγηκα. || Animos alicujus Frangere. τὴν γνώμην τινὸς, *vel* τὸ φρόνημά τινος δουλοῦν, όω, F. ώσω, P. δεδούλωκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Continuis laboribus Frangi. ὑπὸ τῶν συνεχῶν πόνων τρύχεσθαι. || Potentiam veſtram quæ videbatur inſuperabilis eſſe Fregerunt. τὴν δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀνυπόστατον δοκοῦσαν εἶναι κατέλυσαν. || Animo Frangi. ἀθυμίᾳ καταβάλλεσθαι. * ἀθύμως ἔχειν. * ἀθύμως διακεῖσθαι. || Laboribus Frangi. πρὸς τοὺς πόνους ἀποκάμνειν. || Rebus adverſis Frangi. περίλυπον γίνεσθαι ἐν ταῖς ἀτυχίαις. * συγκαταπίπτειν ταῖς τύχαις.

FRATER, tris. maſc. *Frere.* ὁ ἀδελφὸς, οῦ. || Fratris mei natus. *Le fils de mon frere.* ὁ ἀδελφιδεός, οῦς, έως, οῦ. Sæpiùs. ἀδελφιδοῦς, οῦ. || Fratris filia. ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς. || Fratris homicida. Vide FRATRICIDA. || A Fratre occiſus. ὁ καὶ ἡ ἀδελφόφονος, ου. || Frater patruelis. *Couſin germain.* ὁ ἀνεψιὸς, οῦ. || Fratres gemini. οἱ δίδυμοι, ων. || Frater uterinus. ὁ ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *vel* ὁμογάστριος, ου. || Frater germanus. ὁ ἀδελφὸς γνήσιος, *vel* ὁμοπάτριος.

FRATERCULUS, i. maſc. *Petit frere.* τὸ ἀδελφίδιον, ου.

FRATERNE. *Fraternellement, en frere.* ἀδελφικῶς. * ἀδελφῶν δίκην. * φιλαδέλφως.

FRATERNITAS, atis. fœm. *Fraternité.* ἡ ἀδελφότης, ητος. *Union fraternelle.* ἡ φιλαδελφία, ας.

FRATERNUS, a, um. *Fraternel.* ἀδελφικὸς, κὴ, κόν. || Fraternum parricidium. ἡ ἀδελφοκτονία, ίας.

FRATRIA, æ. fœm. *Femme du frere.* ἡ εἰνάτηρ, ηρος.

FRATRIÆ, arum. plur. *Deux belles ſœurs.* αἱ εἰνάτηρες, ων.

FRATRICIDA, æ. comm. gen. *Homicide de ſon frere.* ὁ καὶ ἡ ἀδελφοκτόνος, *vel* ἀδελφοφόνος, ου.

FRATRICIDIUM, ii. neut. *Meurtre de ſon frere, fratricide.* ἡ ἀδελφοκτονία, ίας.

FRATRO, as, avi, atum, are. *Quand les mammelles commencent à croître aux filles.* κυαμίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκύαμικα.

FRAUDATIO, onis. fœm. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης. * ὁ νοσφισμὸς, οῦ.

FRAUDATOR, oris. maſc. *Trompeur.* ὁ ἀπατητὴς, οῦ. *Pilleur.* ὁ συλητὴς, οῦ. *Qui fraude un autre de ſon droit.* ὁ ἀποστερητὴς, οῦ. || Creditorum Fraudator. ὁ χρεωκόπος, *vel* χρεωκοπίδης, ου.

FRAUDATUS, a, um. part. *Fraudé, fruſtré.* ἀποστερηθεὶς, εῖσα, έν. * νοσφισθεὶς, εῖσα, έν. *Trompé.* ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν.

FRAUDO, as, avi, atum, are. *Frauder, fruſtrer.* ἀποστερέω, F. ήσω, P. ἀπεστέρηκα. acc. perſ. & gen. rei. *vel* dup. accuſ. * νοσφίζω, F. ίσω, P. νενόσφικα. accuſ. perſ. gen. *vel* acc. rei. *Oter, ou ravir.* συλέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. * συλεύω, F. εύσω, P. ευκα. accuſ. rei. gen. perſ. || Fraudare creditores. χρεωκοπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fraudare aliquem pecuniâ. τέχναις ἀποστερεῖν τινα τῶν χρημάτων. || Stipendio milites Fraudavit. τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησε. || Fraudare & fallere alios. τέχναις καὶ πανουργίαις ἄλλους ἐξαπατᾶν.

FRAUDULENTUS, a, um. *Trompeur.* ἀπατηλὸς, λὴ, λόν. * ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, *vel* πανοῦργος, καὶ τὸ ον, ου.

FRAUDULENTER. adv. *Par tromperie.* ἀπατητικῶς. * δολερῶς. * κακούργως, *vel* πανούργως.

FRAUS, dis. fœm. *Fraude.* ἡ ἀπάτη, ης. *Impoſture.* ἡ φενακία, ίας. * ἡ πανουργία, ίας. *Fourbe.* τὸ κατασκεύασμα, *vel* τέχνασμα, ατος. *Crime.* τὸ ἀδίκημα, ατος. || In Fraudem deducere, inducere. ἐξαπατᾶσθαι, άομαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Sine Fraude ſuâ. *Sans ſe faire tort.* ἀβλαβῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fraudem ſtruere. πανουργίαν πανουργεῖν. || Per Fraudem aliquid agere. μετὰ δόλου καὶ τέχνης ποιεῖν τι. || Fraudem in alios inſtruere. πανουργίας κατὰ τῶν ἄλλων συντίθεσθαι. || Fraudem in teipſum texuiſti. σόφισμα μετὰ σεαυτοῦ συντέθεικας. || Sine Fraude. ἐκτὸς δόλου. * ἐκτὸς ἀπάτης. || Fraudem *ſeu* damnum inferre alicui. βλάβην φέρειν, *vel* ἐνεγκεῖν τινι. || Ea res tibi Fraudi fuit. ἐκ τούτου σαυτῷ ἦν τις βλάβη. || Si id tibi Fraudi ſit. εἰ ἐπὶ τούτῳ ἐστί σοι βλάβος. || Hoc tibi Fraudi non erit. ἐκ τούτων οὐδὲν ἔσεταί σοι βλάβος. || Fine Fraude ſuâ id fecit. οὐδὲν ζημιωθεὶς τοῦτ' πεποίηκε. || Fraus tua innoteſcet. ὀφθήσῃ ἐξηπατηκὼς, *vel* δῆλος ἔσῃ ἐξηπατηκώς.

FRAXINEUS, a, um. *De frêne.* μέλινος, *vel* μελίνεος, η, ον.

FRAXINUS, i. fœm. *Frêne, arbre.* ἡ μελία, ίας.

FREMEBUNDUS, a, um. *Frémiſſant, qui fait du bruit.* βρέμων, ουσα, ον. *parlant d'un cheval.* φρυαττόμενος, η, ον.

FREMITUS, ûs. maſc. *Frémiſſement, bruit d'une multitude de perſonnes, des flots de la mer, des vents, &c.* ὁ βρόμος, ου. *d'un cheval.* τὸ φρύαγμα, ατος. * ὁ φριμαγμὸς, οῦ. *Trouble, tumulte.* ἡ ταραχὴ, ῆς.

FREMO, is, mui, mitum, ere. *Frémir, faire un bruit, comme celui des vents, des flots, d'une multitude de perſonnes, &c.* βρέμω, F. βρεμῶ, præt. med. βέβρομα. *parlant d'un cheval qui hennit.* φρυάττομαι, fut. med. ξομαι. * φριμάττομαι, fut. med. ξομαι. *Grincer les dents.* βρύχω, F. ξω, P. βέβρυχα. *Se courroucer.* βριμόομαι, οῦμαι, *vel* βριμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

FRENDENS, entis. part. *Faiſant du bruit, en grinçant les dents.* βρύχων, ουσα, ον. *Rugiſſant.* βρυχώμενος, ένη, ενον.

FRENDEO, es, dui, ere. *Grincer les dents.* βρύχω, F. ύξω, P. βέβρυχα. *Rugir, parlant des lions.* βρυχάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. *Frémir.* φρυάττομαι, fut. med. ξομαι.

FRENO. FRENUM. Vide FRÆNO. FRÆNUM.

FREQUENS, entis. omn. gen. *Fréquent, qui ſe fait ſouvent.* θαμινὸς, *vel* πυκνὸς, *ſive* συχνὸς, ὴ, όν. *Continuel.* ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Fréquenté, fort hanté.* συχνὸς, ή, όν. *Qui eſt en grand nombre.* ἀθρόος, όα, όον. & in plur. συχνοὶ, αὶ, ά. || Frequens

populo. ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Frequens conventus. ἡ πανήγυρις, εως. Vide poſt FREQUENTO.

FREQUENS. adv. *Souvent.* πολλάκις. * συχνάκις. *Continuellement.* συνεχῶς. ‖ Venio in Senatum Frequèns. ἔρχομαι εἰς τὴν βουλὴν συνεχῶς.

FREQUENTAMENUM, i. neut. *Fréquente répetition de quelque choſe.* τὸ πύκνωμα, ατος.

FREQUENTANDUS, a, um. *Qu'on doit fréquenter, ou hanter.* διατριπτέος, α, ον. *Qu'on doit aſſembler.* συναγελαστέος, α, ον

FREQUENTATIO, onis. fœm. *Fréquent uſage de quelque choſe.* ἡ συνεχὴς διατριβὴ, περί τι. * ἡ συχνὴ διατριβὴ, ῆς.

FREQUENTATUS, a, um. *Fréquenté, hanté.* διατριβεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Aſſemblé.* συναγελασθεὶς, εῖσα, έν.

FREQUENTER. adv. *Souvent.* θαμινὰ. * συχνά. * θαμινῶς. * πολλάκις. * συχνάκις.

FREQUENTIA, æ. fœm. *Grande multitude.* τὸ πλῆθος, εος, ους, & in plur. συχνοὶ, ῶν (ſupple ἄνθρωποι.) *Grande aſſemblée.* ἡ πανήγυρις, εως. *Hantiſe, converſation.* ἡ ὁμιλία, ίας. ‖ Hominum Frequentia. ἡ πολυανθρωπία, ίας. ‖ Magna hominum Frequentia. πολὺ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος, vel πολλὴ ἀφθονία.

FREQUENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus fréquent.* συχνότερος, έρα, ερον.

FREQUENTISSIMUS, a, um. *Très-fréquent.* συχνότατος, άτη, ατον.

FREQUENTO, as, avi, atum, are. *Fréquenter, hanter.* συχνὰ φοιτάω, ῶ, F. ήσω, P. πεφοίτηκα, πρὸς, vel εἰς. acc. * πυκνῶς διατρίβω, F. ίψω, P. διατέτριφα. acc. *Converſer.* ὁμιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμίληκα. dat. ‖ Frequento. *Aſſembler, faire aſſembler.* συναγείρω, F. ερῶ. (V. anom. in ἀγείρω.) acc. * συλλέγω, F. ξω, P. συλλέλεχα. acc. ‖ Frequentare. *Peupler.* συνοικοίζειν, οίζω, F. οίσω, P. συνῴκοικα. * κατοικίζειν. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Scholam Frequentare. φοιτᾷν εἰς τὸ διδασκαλεῖον. ‖ Frequentare populum, j. congregare. δῆμον πολὺν συναγείρειν, vel συναθροίζειν. ‖ Urbem Frequentare, ſæpè adire. πρὸς πόλιν συχνὰ φοιτᾷν.

FRESSUS, a, um. Plin. *Briſé, froiſſé.* συντετριμμένος, vel κατατετριμμένος, η, ον.

FRETUM, i. neut. *Un détroit, ou petit bras de mer.* ὁ πορθμὸς, ου. ‖ Fretum trajicere, permeare. διαπορθμεύειν, εύω, F. εύσω, P. διαπεπόρθμευκα.

FRETUS, a, um. part. *Se confiant en.* πεποιθὼς, (ότος) θυῖα, θός. dat. * ἀπερεισθεὶς, εῖσα, έν. ἐπὶ. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bonitate cauſæ Fretus. τῷ πράγματι σφόδρα πιστεύων, vel πεπιστευκώς. ‖ Legibus & judicibus Fretus. τοῖς νόμοις καὶ τοῖς δικασταῖς πεπιστευκώς. ‖ Fretus robore. ἐπὶ τῇ ῥώμῃ θαρρῶν, vel τεθαῤῥηκώς. ‖ Sapientiâ Fretus. τῇ σοφίᾳ πεποιθώς. ‖ Seipſo Fretus. αὐτῷ πεποιθώς. ‖ Spe Fretus. πεποιθὼς ἐλπίδι.

FRIABILIS, & e, is. *Aiſé à imiter.* ὁ καὶ ἡ εὔτριβὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. * ψαθυρὸς, ρὰ, ρόν.

FRICATIO, & FRICATUS. Vide FRICTIO, & FRICTUS.

FRICO, as, cui, ctum, are. *Froter.* ἐντρίβω, F. ψω, P. ἐντέτριφα. acc. * ἀναψάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνέψηκα. acc.

FRICTIO, onis, fœm. *Frotement.* ἡ ἀνάψησις, vel ἔντριψις, εως.

FRICTUS, a, um. part. *Froté.* ἐντριβεὶς, vel ἀναψηθεὶς, εῖσα, έν.

FRIGEDO, inis. fœm. *Froidure.* ἡ ψυχρότης, ητος. *Le froid.* ψῦχος, εος, ους.

FRIGEFACIO, is, eci, actum, ere; & FRIGEFACTO, as, avi, atum, are. *Refroidir.* καταψύχω, vel ἀποψύχω, F. ξω, P. ἀπέψυχα. acc.

FRIGEFACTIO, onis. fœm. *Refroidiſſement.* ἡ κατάψυξις, εως.

FRIGEFACTIVUS, a, um. *Qui refroidit.* ἀποψυκτικὸς, κὴ, κόν.

FRIGEFACTUS, a, um. *Refroidi.* ἀποψυχθεὶς, εῖσα, έν.

FRIGENS, entis. part. *Qui a froid.* ῥιγόων, ῶν; όουσα, ῶσα; όον, ῶν. *Refroidi.* ψυχόμενος, ένη, ενον. *Timide, craintif.* ψυχρὸς, ρὰ, ρόν.

FRIGEO, es, gui, ere. *Avoir froid.* ψύχομαι, fut. paſſ. υχθήσομαι. * ῥιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐῤῥίγωκα. *Etre froid, parler froidement.* ψυχρεύω, fut. εύσω. ‖ Friget ejus oratio. γίνεται ψυχρὸς ἐν τῷ λέγειν.

FRIGERO, as, are. idem quod FRIGEFACIO.

FRIGESCO, es, gui, ere. *Se refroidir.* ἀποψύχομαι, vel καταψύχομαι, fut. paſſ. υχθήσομαι.

FRIGIDA, æ. fœm. *Eau froide.* τὸ ψυχρὸν, οῦ. (ſupple ὕδωρ.) ‖ Frigidâ tinctus. (*parlant du fer, ou autre metal.*) ὁ καὶ ἡ ψυχρήλατος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Frigidâ lavari. ψυχρολουτρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐψυχρολούτρηκα. ‖ Frigidam potans. ψυχροποτῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. à ψυχροποτέω. ‖ Frigidæ potatio. ἡ ψυχροποσία, ίας.

FRIGIDARIUS, a, um. *D'eau froide.* ψυχεινὸς, νὴ, νόν. ‖ Cella Frigidaria. *Lieu où l'on ſe baignoit dans de l'eau froide.* ὁ ψυχρὸς λουτρὼν, ῶνος.

FRIGIDE. adv. *Froidement, avec peu de grace.* ψυχρῶς. ‖ Frigidè aliquid agere. περί τι παρέργως ἔχειν. (V. anom. in ἔχω.)

FRIGIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus froid.* ψυχρότερος, έρα, ερον.

FRIGIDISSIMUS, a, um. *Fort froid.* ψυχρότατος, άτη, ατον.

FRIGIDULUS, a, um. *Un peu plus froid.* ὁ καὶ ἡ ὑπόψυχρος, καὶ τὸ ον, ου.

FRIGIDUS, a, um. *Froid, ſans grace.* ψυχρὸς, ὰ, όν. *Lâche.* χαλαρὸς, ρὰ, ρόν. *Lent.* βραδὺς, εῖα, ύ.

FRIGO, is, xi, *vel* gui, xum, *vel* ctum, ere, *Frire, fricaſſer.* τηγανίζω, F. ίσω, P. τετηγάνικα. acc. * φρύγω, F. ξω, P. πέφρυχα. acc.

FRIGORIFICUS, a, um. *Refrigeratif.* ὁ καὶ ἡ ψυχροποιὸς, καὶ τὸ ον, ου.

FRIGUS, oris. neut. *Froid.* τὸ ψῦχος, εος, ους. * τὸ κρύος, εος, ους. * ὁ κρυμὸς, οῦ. *Grand froid.* τὸ ῥῖγος, εος, ους. *Crainte.* ὁ φόβος, ου. ‖ Frigoris vim habens, Vide FRIGEFACTIVUS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Frigore confici. τῷ ῥίγει ἀπόλλυσθαι. ‖ Magnum Frigus extitit. μέγα κρύος ἐγένετο. ‖ Adverſùs Frigus parum munitus eram. ἥκιστα πρὸς τὸ κρύος ἐπεφράγμην. ‖ Acerbo Frigore vexari. κρυμοῖς ἀγρίοις ταλαιπωρεῖσθαι. ‖ Frigus remiſſius factum eſt. τὸ κρύος ἠπιώτερον γέγονεν. (V. γίγνομαι, in anom.) ‖ Præ Frigore dentes quatiens,

τῆς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκρότων. ‖ Frigore conglaciari. ὑπὸ τοῦ κρύους πήγνυσθαι.

FRIGUTIO, is, ivi, itum, ire. *Friſſonner.* φρίττω, F. ίξω, P. πέφρικα. acc. *Trembler de froid.* ῥιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐρρίγωκα, vel ῥιγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρρίγηκα.

FRIO, as, avi, atum, are. *Emier.* θραύω, F. αύσω, P. τέθραυκα. acc. *Briſer menu.* λεπτοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. λελεπτοποίηκα. acc.

FRITILLUS, i. maſc. *Cornet à jouer aux dez.* ὁ πύργος, ου. * ὁ φιμὸς, οῦ. * τὸ κυβευτήριον, ίου.

FRITINNIO, is, ire. *Gazouiller, dégoiſer.* μινυρίζω, F. σω.

FRIVOLA, orum. neut. plur. *Uſtenſiles aiſés à caſſer.* τὰ γρυλάρια, ίων.

FRIVOLARIUS, ii. maſc. *Clinquailler.* ὁ γρυτοπώλης, ου.

FRIVOLUS, a, um. *Frivole, de petite valeur.* οὐτιδανὸς, ή, όν. * οὐδαμινὸς, ή, όν. *Fréle.* ψαθυρὸς, ρὰ, ρόν. *Badin.* φλυαρὸς, ρὰ, ρόν.

FRIXUS, a, um. part. *Frit, fricaſſé.* τηγανισθεὶς, vel φρυγεὶς, εῖσα, έν. * τηγανιστὸς, ή, όν.

FRONDARIUS, a, um. *Appartenant aux feuilles d'arbres,* φύλλινος, ίνη, ινον. *aux rameaux, ou branches.* κλαδαρὸς, ρὰ, ρόν.

FRONDATIO, onis. fœm. *Coupe des bouts de branches, l'action d'effeuiller un arbre, ou d'épamprer la vigne.* ἡ ἀποφύλλισις, εως. * ἡ φυλλοκοπία, ίας. *des branches.* ἡ κλάδευσις, εως. *Amas des feuilles des arbres.* ἡ φυλλολογία, ίας.

FRONDATOR, oris. maſc. *Emondeur.* ὁ κλαδευτὴς, ῆρος. *Qui coupe le bout des branches des arbres.* ὁ φυλλοτόμος, ου. *Qui amaſſe les feuilles des arbres.* ὁ φυλλολόγος, ου. ‖ Falx Frondatorum. τὸ κλαδευτήριον, ου.

FRONDEO, es, dui, ere. *Avoir, ou porter des feuilles.* φυλλοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφυλλοφόρηκα. * φύλλοις θάλλω, F. αλῶ, P. τέθαλκα.

FRONDESCO, is, dui, ere. *Produire des feuilles.* φυλλοφυέω, F. ήσω, P. πεφυλλοφύηκα. Vide FRONDEO.

FRONDEUS, a, um. *De feuilles d'arbres.* φυλλικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FRONDIFER, (eri) a, um. *Portant feuilles.* ὁ καὶ ἡ φυλλοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FRONDO, as, are. *Couper les feuilles, effeuiller.* φυλλοτομέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφυλλοτόμηκα.

FRONDOSUS, a, um. *Feuillu.* ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Branchu.* ὁ καὶ ἡ κλαδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Fort feuillu.* ὁ καὶ ἡ πολυφύλλος, καὶ τὸ ον, ου.

FRONS, ndis. fœm. *Feuille d'arbres.* τὸ φύλλον, ου. *Branche, rameau.* ὁ κλάδος, ου.

FRONS, ntis. fœm. *Le front.* τὸ μέτωπον, ου. ‖ Frons exercitûs. *L'avant-garde d'une armée.* τὸ τῆς στρατείας στόμα, ατος. * τὸ τῆς τάξεως μέτωπον, ου. ‖ A Fronte. *Pardevant.* κατὰ πρόσωπον. * ἀντικρυς. ‖ Qui, quæ, quod eſt contractâ Fronte. συνοφρυούμενος, ένη, ενον, vel συνωφρυωμένος, η, ον. ‖ Frontem contrahere. σκυθρωπάζω, F. σω. * συνοφρυόομαι, οῦμαι, F. ώσομαι, P. συνωφρύωμαι. * τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν, ‖ Qui, quæ, quod eſt Fronte perfrictâ. *Effronté,* βδελυρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, τὸ ες, έος, οῦς. ‖ Fronte hilari. ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Fronte triſti & ſeverâ. ὁ καὶ ἡ σεμνοπρόσωπος, καὶ τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Fronte exporrigere. τὸ μέτωπον χαλᾶν. * τὸ πρόσωπον ἀνιέναι. ‖ Periit illi Frons; Frontem perfricuit. οὐκ ἐπίσταται ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. ‖ Jamne ſentis, quæ ſit hominum querela Frontis tuæ? ἆρ' ἤδη ᾔσθηται τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγανακτήσεως, τῆς δὲ τῆς ὀφρύος σου;

FRONTALE, is. neut. *Fronteau, frontier de bride.* ὁ μετωπὶς, ίδος. * τὸ προμετωπίδιον, ίου. *Bandeau de tête.* ὁ κεφαλόδεσμος, ου.

FRONTATUS, a, um. *Qui avance de front.* μετωπηδὸν ἐξέχων, ουσα, ον. *Qui a le front large.* ὁ καὶ ἡ εὐρυμέτωπος, ου. ‖ Frontati lapides. *Qui débordent, & paſſent le mur des deux côtés.* οἱ διάτοροι, vel διάτονοι λίθοι, ων.

FRONTISPEX, icis. comm. gen. *Qui devine par la conſidération du front.* ὁ καὶ ἡ μετωποσκόπος, ου.

FRONTISPICIUM, ii. neut. *Conſidération du front, conjecture qu'on tire du front.* ἡ μετωποσκοπία, ίας. *Frontiſpice.* τὸ μέτωπον, ου. *Commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς.

FRONTO, onis. maſc. *Qui a un grand front.* ὁ μετωπίας, ίου. * ὁ εὐμέτωπος, ου.

FRUCTIFER, (eri) a, um. *Qui porte du fruit.* ὁ καὶ ἡ καρποφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui produit du fruit.* ὁ καὶ ἡ καρποτόκος, ου.

FRUCTIFICUS, a, um. idem quod FRUCTUOSUS.

FRUCTUARIUS, a, um. *Fruitier.* ὁ καὶ ἡ ἐπικάρπιος, καὶ τὸ ιον. * ὁ καὶ ἡ κάρπιμος, vel ἔγκαρπος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui concerne le fruit.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν καρπῶν.

FRUCTUOSUS, a, um. *Fructueux.* ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, καὶ τὸ ον. *Utile.* ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, τὸ ον, ου.

FRUCTUS, ûs. maſc. *Fruit.* ὁ καρπὸς, οῦ. *Progrès, profit.* ἡ προκοπὴ, ῆς. *Utilité.* ὁ καρπὸς, οῦ. * τὸ ὄφελος, εος, ους * ἡ ὄνησις, εως. ‖ Qui, quæ, quod eſt ſine Fructu. ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Fructum candidum ferens, habens. ὁ καὶ ἡ λευκόκαρπος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Fructus annotini. οἱ καρποὶ αὐτοετεῖς. ſing. αὐτοετὴς, έος, οῦς. ‖ Fructuum proventus. ἡ εὐκαρπία, ας. ‖ Fructus autumnales colligere, condere. ὀπωρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὠπώρικα. ‖ Fructus & proventus percipere. ἐκκαρποῦσθαι, όομαι, fut. med. ώσομαι. ‖ Fructum ferre. ἐπικαρπίζεσθαι, ίζομαι, futur. med. ίσομαι. * καρποφορέω, ῶ, F. ήσω. ‖ Bis ferre Fructus. διкαρπέω, έω, ῶ, F. ώσω, P. δεδικάρπηκα. ‖ Fructum ſingulis annis ferens. ὁ καὶ ἡ ἐπετειόκαρπος, vel ἐπετειοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Alternis annis Fructum ferens. ὁ καὶ ἡ παρενιαυτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Fructus immaturos excutere. τοὺς καρποὺς ἀμβλίσκειν, ίσκω, F. ώσω. (V. anom.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil Fructus ex eâ re percipio. ἀγαθὸν οὐδὲν αὐτοῦ ἀπολαύω. ‖ Quid Fructûs ex multarum opum poſſeſſione cepiſti? τί ἀγαθὸν ἀπολέλαυκας τοῦ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι; ‖ Majorem Fructum ex eâ familiaritate percepit. πλείω, vel μείζω ἐκ ταύτης συνουσίας ἀπέλαυσε. ‖ Hunc Fructum ex periculis cepit. ταῦτα κινδύνων ἀπέλαυσε.

‖ Fructum afferre alicui. ὄνησιν φέρειν τινί. ‖ Hæc maximum Fructum afferunt. ταῦτα πλείστην ὄνησιν ἔχει, *vel* παρέχει. ‖ Si tot admonitionum nullus Fructus extitit. εἰ ἐπὶ τοσαύταις παραινέσεσιν οὐδὲν γέγονεν ὄφελος. ‖ Maximum Fructum capere. πλείστην ὠφέλειαν καρποῦσθαι. ‖ Si hoc Fructum nobis afferat: ἐὰν τοῦτο ὠφέλειαν παρέχῃ. ‖ Fructum capere ſuæ humanitatis. τοὺς καρποὺς κομίζεσθαι τῆς φιλανθρωπίας. ‖ Fructum capere ex Philoſophiâ. τῆς φιλοσοφίας ὀνήσασθαι. ‖ Fructum erat laturus aſtutiæ ſuæ. ἔμελλε τῆς πανουργίας ὀνήσασθαι. ‖ Hoc nullum Fructum affert. τοῦτο εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρει. ‖ Duplicem Fructum conſequi. διττῆς ὠφελείας τυχεῖν. ‖ Hunc ſolum Fructum ex tuâ amicitiâ cepi. τοῦτο μόνον ἀνάμνη τῆς σῆς φιλίας. ‖ Quem Fructum affert patriæ tua dicendi facultas? τί ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι; ‖ Nullum ex irâ Fructum capit. πλέον οὐδέν ἐστιν ἀγανακτοῦντι. ‖ Nullum ex largitione noſtrâ Fructum percipit. οὐκ αὐτῷ τι γίνεται πλεῖον ἐκ τῆς ἡμετέρας φιλανθρωπίας. ‖ Nullum ex animi dolore Fructum conſequitur. μηδὲν ἐκ τοῦ ἀλγεῖν ἔχει πλέον εὑρεῖν.

FRUENDUS, a, um. part. *Dont on doit jouir.* ὁ καὶ ἡ ἀπολαυστὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * ἀπολαυστικὸς, κή, κόν.

FRUGALIOR, & ius, oris. comp. *Plus tempérant.* σωφρονέστερος, *vel* χρηστότερος, έρα, ερον.

FRUGALIS, & e, is. *Tempérant, modéré.* χρηστὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος. *Qui ſe contente de peu.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FRUGALISSIMUS, a, um. *Fort tempérant.* χρηστότατος, *vel* σωφρονέστατος, άτη, ατον.

FRUGALITAS, atis. fœm. *Tempérance, modération.* ἡ χρηστότης, ητος. * ἡ σωφροσύνη, ης. *Frugalité, vertu qui fait que nous nous contentons de peu.* ἡ ὀλιγαρκία, ας.

FRUGALITER. adv. *Modérément, frugalement.* σωφρόνως. * ἐγκρατῶς. *En bon ménager.* εὐχρήστως * χρηστῶς.

FRUGES, um. fœm. *Toute ſorte de fruit de la terre.* οἱ καρποὶ, ῶν. *Les bleds ou grains.* τὸ σιτήριον, ου. * ὁ σῖτος, ου. ‖ Frugum ſterilitas. ἡ ἀφορία, ίας. ‖ Fruges percipere. καρποῦσθαι, όομαι, futur. med. ώσομαι. ‖ Qui, quæ, quod eſt Frugis bonæ. Vide FRUGALIS. ‖ Non bonæ Frugis. ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, *vel* ἄχρηστος, ου. ‖ Frugis nullius. ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, ου.

FRUGI. indecl. omn. gen. Vir Frugi. *Homme de bien.* χρηστὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ εὔχρηστος, καὶ τὸ ον. *Tempérant, modéré.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος. *Modeſte, doux.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος, οῦς. *Qui ſe gouverne bien.* ὁ καὶ ἡ χρηστοήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Bon ménager, qui épargne.* ὁ καὶ ἡ εὐσταλὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui ſe contente de ce qu'il a.* ὁ καὶ ἡ αὐταρκὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *de peu,* ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

FRUGIFER, (eri) a, um. *Portant fruit.* ὁ καὶ ἡ καρποφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔφορος, καὶ τὸ ον, ου. *Portant froment, ou bled.* ὁ καὶ ἡ σιτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Fructueux, utile.* ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

FRUGIFERENS, entis. omn. gen. idem.

FRUGILEGUS, a, um. *Qui amaſſe & recueille les fruits.* ὁ καὶ ἡ καρπολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

FRUGIPERDA, æ. maſc. & fœm. *Qui perd ſon fruit avant qu'il vienne en maturité.* ὁ καὶ ἡ ὠλεσίκαρπος, καὶ τὸ ον, ου.

FRUITURUS, a, um. part. *Qui jouira.* ἀπολαύσων, ουσα, ον. gen.

FRUMEN, inis. neut. *Le goſier.* ὁ λάρυγξ, υγγος, ου. *Le nœud de la gorge.* ὁ βρόγχος, ου.

FRUMENTARIUS, a, um. *Appartenant au bled.* σιτικὸς, κή, κόν. * σιτηρὸς, ρὰ, ρόν. ‖ Frumentaria largitio. ἡ σιτοδοσία, ας. ‖ Frumentarium ſolum. ὁ σιτὼν, ῶνος. * ἡ σιτοφόρος γῆ, (γῆς.) ‖ Re Frumentariâ laborare. ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, γίνομαι. (Vide anom.)

FRUMENTARIUS, ii. maſc. *Marchand de bled.* ὁ σιταγωγὸς, οῦ. * ὁ σιτοκάπηλος, ου. *Vendeur de bled.* ὁ σιτοπώλης, ου.

FRUMENTATIO, onis. fœm. *L'action d'aller chercher du bled pour la proviſion de l'armée.* ἡ σιτολογία, ίας. * ὁ ἐπισιτισμὸς, οῦ. *Achat, & proviſion de bled.* ἡ σιτωνία, ίας.

FRUMENTATOR, oris. maſc. *Qui va chercher la proviſion de bled pour une armée.* ὁ σιτολόγος, ου. *Qui achete & fait proviſion de bled.* ὁ σιτώνης, ου.

FRUMENTOR, aris, atus ſum, ari. *Aller chercher du bled pour la proviſion de l'armée.* σιτολογέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσιτολόγηκα. *Acheter & faire proviſion de bled.* σιτωνέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσιτώνηκα.

FRUMENTUM, i. neut. *Froment, ou toute ſorte de bled.* ὁ σῖτος, ου. ‖ Frumentum metiri. σιτομετρεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσιτομέτρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vilius Frumentum fieri. εὐωνότερον γίνεσθαι σῖτον. ‖ Frumenti penuriâ laborare. ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι. ‖ Cùm Frumenti penuria apud omnes homines eſſet. σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης. ‖ Vili pretio Frumentum emere. σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι. ‖ Frumentum aliquò afferre. σῖτον κομίζειν εἰς τόπον τινά. ‖ Navem Frumento onerare. ναῦν σίτου γεμίσαι.

FRUOR, eris, uctus, *vel* ruitus ſum, frui. depon. *Jouir.* τυγχάνω, fut. τεύξομαι. (V. anom.) gen. * ἀπολαύω, F. αύσω, P. ἀπολέλαυκα. aor. 1. ἀπέλαυσα. gen. & aliquando acc. ‖ Libertate Frui. ἐλευθεριάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠλευθερίακα. ‖ Frui bonâ valetudine. εὖ ἔχειν, ἔχω. (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. His bonis Fruuntur. τούτων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι. ‖ Frui ſuis rebus. τὰ ἑαυτῶν καρποῦσθαι. ‖ Pro gloria quâ Fruituri erant mortui. ὑπὲρ τῆς δόξης ἧς ἔμελλον τελευτήσαντες ἕξειν. ‖ Licet ipſis ſuis rebus ſecurè Frui. ἔξεστι τοῖς μὲν ἀδεῶς τὰ σφέτερα αὐτῶν καρποῦσθαι. ‖ Suâ regione ſecurè Frui. τὴν σφετέραν αὐτῶν χώραν ἀσφαλῶς καρπώσασθαι. ‖ Quibus Fruimur bonis. τὰ παρόντα ἡμῖν ἀγαθά.

FRUSTATIM. adv. *Par pieces & morceaux.* μεληδόν. * μελεϊστί. * τμηδὴν. * κατὰ μέρη.

FRUSTILLATIM, & FRUSTULATIM. adv. *Par petits morceaux.* διαμελεϊστί. * κατὰ λεπτά.

FRUSTRA. adv. *En vain, inutilement.* μάτην. * εἰκῇ. * ματαίως. ‖ Fruſtrà conari. ματαιοπονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. μεματαιοπόνηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fruſtrà laboramus. μάτην ἡμῖν πονεῖται. ‖ Fruſtrà laborabimus. ἀνήνυτα πράγματα ἕξομεν. ‖ Fruſtrà laborare. μοχθεῖν

διακενῆς. ‖ Fruſtrà ſuſcipiatur labor. μάταιος ἂν εἴη πόνος. ‖ Ea res Fruſtrà fuit. οὐκ ἀπέβη τοῦτο. * οὐκ εἰς ἔργον προῆλθε τοῦτο.

FRUSTRANDUS, a, um. *Qu'on doit fruſtrer, priver.* ἀποστερητέος, α, ον. gen. *vel* acc. rei.

FRUSTRATIO, onis. fœm. *Evenement qui fruſtre de l'eſpérance qu'on avoit.* ἡ ἀπότευξις, εως. * ἡ ἀποτυχία, ίας. *Tromperie.* ἡ ἐξαπάτη, ης.

FRUSTRATUS, a, um. part. *Fruſtré.* ἀποτετευγμένος, η, ον. * ἀποτυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. * *Qui a manqué ſon coup.* διαμαρτὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Trompé.* σφαλεὶς, (έντος) εῖσα, έν. ‖ Spe igitur omnes Fruſtrati ſunt. τῆς μὲν οὖν ἐλπίδος ἅπαντες ἐψεύσθησαν. ‖ Non ſpe ſuâ Fruſtrati. οὐ διαψευσθέντες τῶν ἐλπίδων. ‖ Expectatione Fruſtratus. διαμαρτὼν τῆς προσδοκίας. ‖ Meritâ gloriâ Fruſtratus eſt. διήμαρτε τῆς δόξης ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτόν. ‖ Spes illum Fruſtrata eſt. ἀπ' ἐλπίδος ἐσφάλη. * ἔσφηλεν αὐτὸν ἡ ἐλπίς. * ἐψεύσαν αὐτὸν αἱ ἐλπίδες.

FRUSTRO, as, avi, atum, are. *vel* FRUSTROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Fruſtrer, priver.* ἀποστερέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστέρηκα. acc. perſ. gen. *vel* acc. rei. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. ‖ Spe Fruſtrare aliquem. τινὰ ψεύδειν τῆς ἐλπίδος, (ψεύδω, F. σω, P. ἔψευκα.) * ποιεῖν τινα ψευσθῆναι τῶν ἐλπίδων.

FRUSTROR, aris, atus ſum, ari. paſſ. *Etre fruſtré.* ἀποτυγχάνω, fut. med. τεύξομαι. (Vide anom. in τυγχάνω.) gen. *Décheoir.* διαπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω) gen. *Etre trompé.* σφάλλομαι. fut. paſſ. σφαλήσομαι. * ψεύδομαι, fut. paſſ. ψευσθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Spe Fruſtrari. τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχάνειν. * τῆς ἐλπίδος διαμαρτάνειν. ‖ Ne Fruſtreris illis, quæ expetis. ὥστε μὴ διαμαρτεῖν ὧν ἐπεθύμησας. ‖ Speratis bonis Fruſtrari. τῶν ἐλπισθέντων ἀγαθῶν ἔξω γίνεσθαι. ‖ Fruſtrari conatibus, omnibus hominibus commune eſt. τὸ ἀποτυχεῖν τῶν πραγμάτων, πᾶσι κοινόν ἐστιν ἀνθρώποις.

FRUSTULATIM. adv. Vide FRUSTILLATIM.

FRUSTULENTUS, a, um. *Plein de morceaux.* ὁ καὶ ἡ ψωμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FRUSTULUM, i. neut. *Petit morceau.* τὸ ψωμίον, ου. * τὸ τεμάχιον, ου.

FRUSTUM, i. neut. *Un morceau.* ὁ ψωμὸς, οῦ. *Un morceau coupé.* τὸ τέμαχος, εος, ους. ‖ Fruſtum panis. ὁ πύρνος, ου. * τὸ τοῦ ἄρτου ἀπόκλασμα, ατος. ‖ Fruſtum in os inditum. ὁ ψωμὸς, οῦ. *Morceau mâché.* τὸ μάσημα, ατος. ‖ Fruſtum hominis. ὁ ἀνθρωπίσκος, ου. * τὸ ἀνθρωπάριον, ου.

FRUTETOSUS, *vel* FRUTECTOSUS, a, um. *Plein d'arbriſſeaux.* ὁ καὶ ἡ θαμνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FRUTETUM, *vel* FRUTECTUM, i. neut. *Lieu plein d'arbriſſeaux.* ὁ θαμνὼν, ῶνος, *vel* potiùs ὁ θάμνος, ου.

FRUTEX, icis. maſc. *Arbriſſeau.* ὁ θάμνος, ου. *Petit arbriſſeau.* ὁ θαμνίσκος, ου. * τὸ θαμνίον, ου.

FRUTICATIO, onis. fœm. *Production d'arbriſſeaux.* ἡ θάμνισις, εως. *de rejettons, ou ſcions.* ἡ βλάστησις, εως.

FRUTICESCO, is, ere. idem quod FRUTICO.

FRUTICETUM, i. neut. Vide FRUTETUM.

FRUTICO, as, avi, atum, are; & FRUTICOR, ari. depon. *Produire des arbriſſeaux.* θαμνίζω, F. ίσω, P. τεθάμνικα. *des rejettons.* βλαστάνω, *vel* βλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλάστηκα.

FRUTICOSUS, a, um. *Plein d'arbriſſeaux.* ὁ καὶ ἡ θαμνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble à des arbriſſeaux.* ὁ καὶ ἡ θαμνοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. *Qui produit des rejettons.* ὁ καὶ ἡ πολυβλαστὴς, τὸ ές, έος, οῦς.

F U

FUCATIO, onis. fœm. *Falſification.* τὸ κιβδήλευμα, ατος.

FUCATUS, a, um. part. *Fardé.* φυκωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Feint, déguiſé.* πεπλασμένος, η, ον. *Couvert d'une autre couleur.* ἐγχουσισθεὶς, *vel* ἀγχουσισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Falſifié.* κιβδηλευθεὶς, θεῖσα, θέν.

FUCO, as, avi, atum, are. *Farder.* φυκόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφύκωκα. acc. *Couvrir la couleur naïve d'un autre.* ἐγχουσίζω, *vel* ἀγχουσίζω, F. ίσω, P. ἠγχούσικα. acc. *En faire accroire.* φενακίζω, F. ίσω, P. πεφενάκικα. acc. *Déguiſer.* διαπλάττω, F. άσω, P. διαπέπλακα. acc. *Falſifier.* κιβδηλεύω, F. εύσω, P. κεκιβδήλευκα. acc. Vide poſt FUCUS.

FUCOSUS, a, um. *Fardé.* ὁ καὶ ἡ φυκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Trompeur.* ἀπατηλὸς, λὴ, λόν. * δολερὸς, ρὰ, ρόν. *Diſſimulé, feint.* πλαστὸς, στὴ, στόν. *Falſifié.* ὁ καὶ ἡ κίβδηλος, τὸ ον, ου.

FUCUS, i. maſc. *Fard.* ὁ φῦκος, εος, ους. * τὸ φυκίον, ου. *Tromperie couverte.* ὁ φενακισμὸς, οῦ. ‖ Sine Fuco. ἀπλάστως. *Sans tromperie.* ἀδόλως. *Simplement, à la bonne foi.* ἁπλοϊκῶς. ‖ Fucum facere. φενακίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεφενάκικα. acc. * πηνικίζω, *vel* πηνηκίζω, F. σω. acc. ‖ Fuco illinere. Vide FUCO, as.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fuco faciem illinere. χρώμασι τὴν ὄψιν ὑπογράφεσθαι. ‖ Fuco & adulterinâ pulchritudine faciem ornare. τῷ φυκίῳ, καὶ νόθῳ κόσμῳ πρόσωπον καλλωπίζειν. ‖ Nativâ pulchritudine carentes, ad Fucum confugiunt. ἀποροῦσαι κάλλους οἰκείου, πρὸς τὰ χρώματα καταφεύγουσι. ‖ Fuco & pigmentis uti. χρώμασι καὶ ἐπιτρίμμασι χρῆσθαι.

FUCUS, i. *Bourdon, ſorte de mouche.* ὁ κηφὴν, ῆνος.

FUGA, æ. fœm. *Fuite.* ἡ φυγὴ, ῆς. *Exil.* ἡ φυγαδεία, είας. ‖ In Fugam agere. φυγαδεύειν, F. εύσω, P. πεφυγάδευκα. acc. ‖ In Fugam ſe conferre. φυγαδεύεσθαι, εύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multitudinem Perſarum ſtatim in Fugam vertit. τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν εἰς φυγὴν ὀξέως ἔτρεψε. ‖ Omnes in Fugam verſi ſunt. πάντων τροπὴ ἐγίνετο. * τροπῆς γενομένης ἅπαντες ἔφυγον. ‖ Hoſtes in Fugam convertere. τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων. ‖ Fugâ civitatem relinquere. λιπεῖν φυγῇ τὴν πόλιν. ‖ Fugam meditari. ἀπόδρασιν βουλεύεσθαι. ‖ Moliri Fugam. δρασμῷ ἐπιχειρεῖν. ‖ In Fugam inclinari. εἰς φυγὴν ἐκκλίνειν. ‖ Fugâ ſaluti ſuæ conſulere. φυγῇ σώζειν ἑαυτόν. * φυγῇ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πορίζεσθαι. ‖ Fugam capeſſere. πρὸς φυγὴν ὁρμᾶν. ‖ Fugam agitare. φυγὴν ποιεῖσθαι. * ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι. ‖ Fugâ ſalutem quærere. δρασμῷ τὴν σωτηρίαν ἐπινοεῖν. ‖ In Fugam ſe dare. φυγῇ χρήσασθαι. ‖ Convertere ſe in Fugam. τὰ νῶτα μεταβάλλειν. * τὰ νῶτα δοῦναι,

ſeu ϛρέφειν. || Ad Fugam compellere. φυγεῖν ἀναγκάζειν. || Multis obtruncatis, reliquos ad Fugam compulit. πολλὰς ἀνελὼν, τὰς λοιπὰς φυγεῖν ἠνάγκασε. || In Fugam disjicere. εἰς φυγὴν ἀποσκεδάζειν. || Fugam adorno, paro. περὶ δρασμὸν ἔχω.

FUGANDUS, a, um. *Qu'on doit mettre en fuite.* φυγαδευτέος, α, ον.

FUGATURUS, a, um. *Qui fera fuir.* φυγαδεύσων. (οντ@) ουσα, ον. acc.

FUGATUS, a, um. part. *Chaſſé, mis en fuite.* φυγαδευθεὶς, θεῖσα, θέν.

FUGAX, acis. omn. gen. *Fuyard, qui s'enfuit.* φυγαδικὸς, *vel* φευκτικὸς, κὴ, κόν. *Fugitif.* ὁ καὶ ἡ φυγὰς, άδος.

FUGIENDUS, a, um. part. *Qu'on doit fuir.* φευκτέος, τέα, τέον. *Exécrable.* ἀποτρόπαιος, αία, αιον.

FUGIENS, entis. part. *Qui s'enfuit.* φεύγων, *vel* δραπετεύων, (οντος) ουσα, ον. acc. || Vinum Fugiens. *Vin tourné ou gâté.* ὁ οἶνος ἐξιστάμενος, ου. || Fugientes literæ. τὰ ἐξερρυηκότα γράμματα, ων. || Inde Fugiens. ἐκεῖθεν ἀποδράς. || Fugientem perſequor. τὸν φεύγοντα διώκω.

FUGIO, is, gi, gitum, ere. *Fuir, éviter.* φεύγω, *vel* καταφεύγω, fut. med. φεύξομαι. (V. anom.) acc. *S'enfuir, échaper.* φεύγω. * δραπετεύω, F. εύσω, P. δεδραπέτευκα. * ἀποδιδράσκω. (Vide anom. in διδράσκω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pericula Fugere. τὰς κινδύνους φεύγειν, *vel* ἐκφεύγειν. || Aliquod malum Fugere. κακόν τι διαφεύγειν. || Fugitivam Fortunam Fuge. δραπέτην Τύχην δραπέτευε. || Magnâ contentione Fugere aliquid. ἐντεταμένως φυγεῖν τι. || Negotia Fugere. ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδρᾶν, *ſeu* ἀποδράναι. || Fugere ad aliquem. ἀποδρᾶν πρός τινα. || Cùm vellet Fugere unà cum filio. ἐπιχειρῶν ἀποδιδράσκειν κατὰ τοῦ υἱοῦ. || Perturbatis ordinibus Fugere. σὺν οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν. || Nimio timore percuſſus, Fugit. ἐκπλαγεὶς καὶ ὑπερδείσας ᾤχετο φεύγων. || Præ pudore Fugi. ὑπ' αἰσχύνης ἀποδρὰς ᾠχόμην. || Concitato curſu Fugiunt. προτροπάδην φεύγονται. || Poſteà converſi Fugerunt. ἔπειτα τραπόμενοι κατέφυγον. || Qui cum aliis non Fugit. οὐ μετέχων τοῖς ἄλλοις τῆς φυγῆς. || Ad quem Fugiunt, neminem habent; *vel* non habent, quò Fugiant. μηδεμίαν ἔχουσιν ἀποστροφήν. || Oſtentationem Fugere. πρὸς τὴν ἐπίδειξιν ἀλλοτρίως ἔχειν.

FUGITIVARIUS, i. maſc. *Chercheur de ſerfs fugitifs, pour les ramener à leurs maîtres.* ὁ φυγαδοθήρας, ου.

FUGITIVUS, a, um. *Qui fuit, qui s'enfuit.* φευκτικὸς, ἡ, όν. * φεύγων, ουσα, ον. * ὁ καὶ ἡ φυγὰς, άδος. *Un eſclave fugitif.* ὁ δραπέτης, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ab urbe Fugitivus. ἐκ πόλεως φεύγων. * ἀπὸ τῆς πόλεως φυγάς. || Fugitivos reducere. τὰς φεύγοντας κατάγειν.

FUGITO, as, avi, atum, are. *Fuir ſouvent, s'échaper.* δραπετεύω, F. εύσω, P. δεδραπέτευκα. Vide FUGIO. || Fugitans lites. ὁ καὶ ἡ μισόδικος, ου.

FUGITOR, oris. maſc. *Fuyard.* ὁ φεύκτης, ου. * ὁ φευκτικὸς, οῦ.

FUGO, as, avi, atum, are. *Mettre en fuite.* φυγαδεύω, F. εύσω, P. πεφυγάδευκα. acc. * εἰς φυγὴν τρέπω, F. ψω, P. τέτροφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtes Fugare. φυγὴν ποιεῖν τοῖς πολεμίοις. * τροπὴν ποιεῖν τῶν πολεμίων. || Omnes Fugavit. πάντας φυγεῖν ἠνάγκασε. || Cæteros Fugare. τὰς λοιπὰς εἰς φυγὴν τρέπειν. || Fugare ex urbe. ἐκ πόλεως φυγαδεύειν, *vel* φυγάδα ποιεῖν.

FUI, fuiſti, fuit. præt. à Sum. *J'ai été.* ἦν, *vel* ἐγενόμην. (V. εἰμὶ & γίνομαι.)

FULCIMENTUM, i. neut. *Appui.* τὸ στήριγμα, ατος.

FULCIO, is, lſi, ltum, ire. *Appuyer, ſoutenir.* στηρίζω, *vel* ὑποστηρίζω, F. ίξω, P. ὑπεστήριχα. accuſ. * ὑπερείδω, F. είσω, P. ὑπήρεικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fulcire imperium. τὴν ἀρχὴν βεβαιῶσαι. || Conſiliis Fulcire & confirmare. ταῖς ὑποθήκαις ὑποστηρίξαι καὶ βεβαιώσασθαι. || Rempublicam Fulcire. τὴν πόλιν εὐσταθῆ ποιεῖν.

FULCRUM, i. neut. *Soutien.* τὸ ὑποστήριγμα, *vel* ἔρεισμα, ατος. * τὸ ὑπόβαθρον, ου. || Fulcra lectorum. αἱ ἑρμῖνες, ων. à ſing. ἡ ἑρμὶν, *vel* ἑρμὶς, ῖνος.

FULGEO, es, ſi, ere. *Etre clair.* διαυγάζω, F. άσω, P. διηύγακα. *Reluire.* λάμπω, F. ψω, P. λέλαμφα. *Eclairer.* ἀστράπτω, F. ψω, P. ἤστραφα. *Briller.* στίλβω, F. ψω, P. ἔστιλφα. *Briller comme or.* χρυσαυγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρυσαύγηκα.

FULGETRA, æ. fœm. & FULGETRUM, i. neut. *Eclair de tonnerre.* ἡ ἀστραπὴ, ῆς.

FULGOR, oris. maſc. *Clarté.* ἡ αὐγὴ, ῆς. * τὸ σέλας, ατος. *Splendeur, lueur.* ἡ λάμψις, εως. * ἡ λαμπρότης, ητος. *Eclair.* ἡ ἀστραπὴ, ῆς.

FULGUR, uris. neut. *Eclair.* ἡ ἀστραπὴ, ῆς.

FULGURALIS, & e, is. *D'éclair.* ἀστραπαῖος, αία, αῖον.

FULGURATIO, onis. fœm. *La production de l'éclair.* ἡ ἄστραψις, εως. * ἡ ἀστραπὴ, ῆς.

FULGURATOR, oris. maſc. *Celui qui fait des éclairs.* ὁ στεροπηγερέτης, ου. *Qui devine par la conſidération des éclairs.* ὁ στεροποσκόπος, ου.

FULGURIO, is, ivi, itum, ire. *Faire, ou jetter des éclairs.* ἀστράπτω, F. ψω, P. ἤστραφα. *Fraper d'éclairs & de foudre.* κεραυνοβολέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκεραυνοβόληκα.

FULGURO, as, are. *Faire, ou jetter des éclairs.* ἀστράπτω, F. ψω, P. ἤστραφα.

FULICA, æ. m. fœm. *Foulque, oiſeau de riviere.* ἡ ἐρωδιὸς, οῦ. * ἡ πώϋξ, ϋκος.

FULIGO, inis. fœm. *Suie.* ὁ καπνία, ίας. * ἡ αἰθάλη, ης. * ἡ λιγνὺς, ύος.

FULLO, onis. maſc. *Foulon.* ὁ κναφεὺς, *vel* ὁ γναφεὺς, έως.

FULLONICA, æ. fœm. *Boutique de foulon.* τὸ κναφεῖον, *vel* γναφεῖον, ου. *L'art de foulon.* ἡ κναφευτικὴ, *vel* γναφικὴ, ῆς. || Fullonicam exercere. γναφεύειν, εύω, F. εύσω, P. γεγνάφευκα.

FULLONICUS, & FULLONIUS, a, um. *De foulon.* γναφικὸς, *vel* κναφικὸς, *vel* κναφευτικὸς, κὴ, κόν.

FULMEN, inis. neut. *Foudre.* ὁ κεραυνὸς, οῦ. || Ictus Fulmine. *Frapé du tonnerre.* ὁ καὶ ἡ κεραυνόβλης, ῆτος. * ὁ κεραυνίας, ου. * κεραυνωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Fulmina torquere. κεραυνοβολεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκεραυνοβόληκα, εἰς. acc. || Fulmine percutio. κεραυνόω, ῶ, F. ώσω, P. κα. accuſ.

FULMINANDUS.

FULMINANDUS, a, um. *Qu'on doit fulminer.* κεραυνωτέ©, α, ον.

FULMINATUS, a, um. part. *Foudroyé.* κεραυνωθεὶς, εῖσα, έν.

FULMINEUS, a, um. *De foudre.* ὁ καὶ ἡ κεραύνειος, *vel* κεραύνιος, τὸ ον, ου.

FULMINO, as, avi, atum, are. *Fulminer, foudroyer.* κεραυνόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκεραύνωκα. accuſ. *Lancer la foudre.* κεραυνὸν βάλλω. (V. anom. in βάλλω.) * κεραυνοβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. εἰς. accuſ. || Qui, quæ, quod Fulminat. ὁ καὶ ἡ κεραυνοβόλος, καὶ τὸ ον, ου.

FULTURA, æ. fœm. *Appui.* ἡ σήριξις, εως. * τὸ ἔρεισμα, ατος.

FULTUS, a, um. part. *Appuyé.* ἐστηριγμένος, *vel* ἠρεισμένος, η, ον.

FULVUS, a, um. *Fauve, roux.* πυῤῥὸς, ρὰ, ρόν. * κιῤῥὸς, ὰ, όν. *Jaune.* ξανθὸς, ὴ, όν. *Jaunâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόξανθος, τὸ ον, ου.

FUMARIUM, ii. neut. *Cheminée.* ἡ κάπνη, *vel* καπνοδόχη, ης.

FUMEUS, a, um. *De fumée.* κάπνιος, ία, ιον.

FUMIDUS, a, um. *Fumeux.* ὁ καὶ ἡ καπνώδης, τὸ ες, εος, ους.

FUMIFER, (eri) a, um. *Rendant, ou faiſant fumée.* ὁ καὶ ἡ καπνοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FUMIFICO, as, are. *Enfumer.* καπνίζω, F. ίσω, P. κεκάπνικα. accuſ. *Bruler de l'encens.* θυμιάω, ῶ, F. άσω, P. τεθυμίακα. acc. rei. dat. perſ.

FUMIFICUS, a, um. *Faiſant fumée.* ὁ καὶ ἡ καπνοποιὸς, καὶ τὸ ποιὸν, ου.

FUMIGO, as, avi, atum, are. Vide FUMIFICO.

FUMO, as, avi, atum, are. *Fumer.* τύφομαι, fut. med. ψομαι, P. τέθυμμαι. *Se réſoudre en fumée.* εἰς καπνὸν διαλύομαι, fut. paſſ. υθήσομαι.

FUMOSUS, a, um. *Fumé, plein de fumée.* ὁ καὶ ἡ καπνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FUMUS, i. maſc. *Fumée.* ὁ καπνὸς, οῦ. * ὁ τῦφος, ου. || Fumum excito. τύφω, F. θύψω, P. τέθυφα. * καπνὸν τύφω. || Fumo impleo, *vel* infeſto. τυφόω, F. ώσω. accuſ.

FUNALE, is. neut. *Une torche.* ὁ δαλὸς, οῦ. *Un flambeau.* ἡ δᾶς, δᾳδός.

FUNALIS, & e, is. *Garni de cordes.* ὁ καὶ ἡ σχοινοφόρος, *vel* σειραφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

FUNAMBULUS, i. maſc. *Un danſeur ſur corde.* ὁ σχοινοβάτης, ου.

FUNCTIO, onis. fœm. *Fonction.* ὁ ἀποτελεσμὸς, οῦ. *L'exécution d'une charge ou office.* ἡ ἐνέργεια, είας. * ἡ λειτουργία, ίας. *Achevement.* ἡ τελείωσις, *vel* ἐπιτελείωσις, εως. *Service.* ἡ διακονία, ίας. *Ouvrage.* τὸ ἔργον, ου.

FUNCTUS, a, um. part. *Qui a exercé quelque charge.* λειτουργήσας, ήσασα, ῆσαν. *Qui a rendu ſervice.* διακονήσας, ήσασα, ῆσαν. acc.

FUNDA, æ. fœm. *Une fronde, inſtrument à jetter des pierres.* ἡ σφενδόνη, ης. *Petit ſac ou bourſe.* τὸ θυλάκιον, ου. *Une ſorte de filets qui s'étend en rond.* τὸ ἀμφίβληστρον, ου. || Fundâ emittere. *Jetter avec une fronde.* ἀποσφενδονάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεσφενδόνηκα. acc.

FUNDAMENTUM, i, & FUNDAMEN, inis. neut. *Fondement.* τὸ θεμέλιον, ου, *vel* ὁ θεμέλιος, ου. *Soutien, ſupport.* τὸ ὑπόβαθρον, ου. * τὸ ὑπόθεμα, ατος. *Commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. || Firmum Fundamentum. βάσιμος πῆξις, (εως.) || Fundamenta jacere. θεμελιόω, όω, F. ώσω, P. τεθεμελίωκα. acc. || Fundamenti loco ſtatuere. προβάλλεσθαι, ἄλλομαι, fut. αλοῦμαι. acc. || Fundamenta cauſæ. ὁ τῆς δίκης πυθμὴν, ένος. || Fundamenta evellere. ἀποθεμελιόω, όω, F. ώσω, P. ἀποτεθεμελίωκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Fundamentum jacere. βάλλεσθαι τὸ θεμέλιον. || Fundamenta ponere. τὰ θεμέλια τίθεσθαι, *vel* καταβάλλεσθαι || Domus à Fundamentis ad tectum uſque præclarè concinnéque ædificata. οἰκία εὖ συνῳκοδομημένη καὶ συνηρμοσμένη ἐκ θεμελίων ἄχρι στέγους. || Fundamenta domûs firmiſſima eſſe debent. τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. || Fundamenta Reipublicæ jacere. τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως ὑποθέσθαι. || Senectus quæ Fundamentis juventutis conſtituta eſt. τὸ γῆρας, ὅ, τι ἐπὶ τῆς κρηπῖδος βέβηκε τῆς νεότητος. || Jacto Fundamento ſuperſtruendum eſt. δεῖ τὴν κρηπῖδα πήξαντας ἐποικοδομεῖν. || Super alienum Fundamentum ædificare. ἐπὶ τὸ θεμέλιον ἀλλότριον ἐποικοδομεῖν.

FUNDATOR, oris. maſc. *Fondateur, celui qui a fondé ou établi.* ὁ κτίστης, ου.

FUNDATUS, a, um. part. *Fondé.* τεθεμελιωμένος, *vel* καταπροβεβλημένος, η, ον.

FUNDENDUS, a, um. *Qu'on doit fondre.* χωνευτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit verſer.* καταχυτέος, τέα, τέον.

FUNDIBULARIUS, ii. maſc. *Qui combat avec une fronde.* ὁ σφενδονιστὴς, οῦ. * σφενδονήτης, ου.

FUNDITO, as, are. *Epandre, & verſer ſouvent.* συχνάκις διαχέω, F. εύσω. (Vide anom. in χέω.) *en abondance.* πολυχοέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολυχόηκα. accuſ.

FUNDITOR, oris. maſc. *Qui combat avec une fronde.* ὁ σφενδονήτης, *vel* σφενδονιστὴς, οῦ.

FUNDITUS. adv. *De fond en comble.* ἄρδην. *Juſques au fond.* ἐκ θεμελίων. * ἐκ βάθρων. *Totalement.* καθ' ἅπαν. * παντελῶς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Urbem Funditùs evertere. τὴν πόλιν ἄρδην διαφθείρειν. * τὴν πόλιν εἰς τέλος καταφθείρειν. || Urbes Funditùs eruere. τὰς πόλεις εἰς ἔδαφος καθελεῖν, *vel* ἀνελεῖν. (Vide αἱρέω. in anom.) || Domum Funditùs evertere. τὴν οἰκίαν αὐτοῖς θεμελίοις κατασκάπτειν. * τὴν οἰκίαν εἰς ἔδαφος καταβάλλειν. || Urbem Funditùs delere. τὴν πόλιν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπολλύναι. || Aliquem Funditùs perdere. εἰς ἐσχάτας συμφορὰς τινα καθιστάναι. || Hos Funditùs perdidit. τούτους ἄρδην, *vel* παντελῶς ἀπολώλεκε.

FUNDO, as, avi, atum, are. *Fonder.* θεμελιόω, ῶ, F. ώσω, P. τεθεμελίωκα. acc. * καταπροβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Etablir.* βεβαιόω, F. ώσω, P. βεβαίωκα. acc.

FUNDO, is, fudi, fuſum, dere. *Fondre.* χωνεύω, F. εύσω, P. κεχώνευκα. accuſ. *Répandre, verſer.* καταχέω, F. εύσω. (Vide anom. in χέω.) acc. *Produire, mettre hors.* προφέρω, F. οίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. *Etendre.* ἐκπετάννυμι, F. τάσω. (V. anom. in ἄννυμι.) acc. *Renverſer.* καταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Fundere lacrymas. δακρυχέω, F. εύσω, P.

ἐδακρύχευκα. (V. anom. in χέω.) accuſ. ‖ Fundere verba. σπερμολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐσπερμολόγηκα. ‖ Fundere vinum. οἰνοχοεύειν, εύω, F. εύσω, P. ᾠνοχόευκα. ‖ Fundere mendacia. V. MENTIOR. ‖ Fundere aurum. χρυσοχοεῖν, οέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρυσοχόηκα.

FUNDUM, i. neut. *Le fond de quelque choſe.* ὁ πυθμὴν, ένος. * ὁ βυθὸς, οῦ.

FUNDUS, i. maſc. *Fonds de terre, héritage.* τὸ χωρίον, ίου. *Champ, ou piece de terre.* ὁ ἀγρὸς, οῦ.

FUNEBRIS, & e, is. *Funebre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτάφιος, vel ἐπικήδειος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Funebre epulum. τὸ περίδειπνον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Funebrem orationem habere. λόγον ἐπιτάφιον εἰπεῖν. ‖ In orationibus Funebribus celebrare bonorum virorum facta. ἐν λόγοις ἐπιταφίοις κοσμεῖν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. ‖ Juſta Funebria. τὰ νομιζόμενα ἐναγίσματα. * ὅσια τῶν τεθνηκότων. ‖ Juſta Funebria mortuo ſolvere. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι.

FUNERARIUS, & FUNERATITIUS, a, um. *Des appartenances des funérailles.* κήδειος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἐπικήδειος, vel ἐπιτάφιος, καὶ τὸ ον, ου.

FUNERATUS, a, um. part. *De qui l'on fait les obſéques.* κεκηδευμένος, η, ον. *Enſeveli.* ἐνταφεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν.

FUNEREUS, a, um. *De funerailles, de deuil.* ὁ καὶ ἡ ἐπικήδειος, τὸ ον, ου. *De mort, ou d'un mort.* νεκύσιος, ία, ιον.

FUNERO, as, avi, atum, are. *Enſevelir.* ἐνθάπτω, F. ψω. (V. anom. in θάπτω.) acc. * ἐνταφιάζω, F. άσω, P. ἐντετάφιακα. acc. *Faire les funerailles.* κηδεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

FUNESTIOR, & ius, oris. comp. *Plus funeſte & pernicieux.* ὀλετριώτερος, έρα, ερον. *Plus pitoyable.* ἐλεεινότερος, έρα, ερον.

FUNESTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-funeſte & pernicieux.* ὀλεθριώτατος, άτη, ατον. Fort *pitoyable.* ἐλεεινότατος, άτη, ατον.

FUNESTO, as, avi, atum, are. *Souiller, profaner.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. *par un meurtre.* μιαιφονέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμιαιφόνηκα. acc. Vide FUNERO.

FUNESTUS, a, um. *Souillé pour avoir touché un mort.* ὁ καὶ ἡ δαφοινὸς, καὶ τὸ ον, ου. *Funeſte qui apporte la mort.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Pernicieux.* ὀλέθριος, ία, ιον. *Pitoyable.* ὁ καὶ ἡ ἐλεεινὸς, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt des funérailles.* ὁ καὶ ἡ ἐπικήδειος, τὸ ον, ου.

FUNETUM, i. neut. *Menus ſarmens de vignes treſſés enſemble.* ὁ σχοινισμὸς, οῦ.

FUNGINUS, a, um. *De champignon.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ μύκητος. *Reſſemblant à un champignon.* ὁ καὶ ἡ μυκητοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

FUNGOR, eris, nctus ſum, ngi. dep. *Faire, (parlant de devoir.)* ἀποτελέω, vel ἐπιτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπιτετέλεκα. acc. *Exercer, (parlant d'une charge.)* λειτουργέω, ῶ, F. ήσω, P. λελειτούργηκα. acc. *S'acquitter.* ἀπαλλάττομαι, fut. med. ξομαι. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Officio ſuo Fungi. τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν. * τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν. ‖ Viri boni officio Fungi. ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου διαπράττειν. * πράττειν ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ‖ Fratris officio Fungi. τὰ ἔργα ἀδελφοῦ ποιεῖν. ‖ Munere Fungi. τὸ προσῆκον ποιεῖν. * τὰ δέοντα πράττειν. * πάνθ' ὃ προσήκει πράττειν. ‖ Officio non Fungi. οὐδὲν τῶν δεόντων πράττειν. ‖ Fungi officio ſuo erga aliquem. τὰ δέοντα ποιεῖν τινι. ‖ Apud Tyrannum legatione Fungi. πρὸς Τύραννον πρεσβείαν πρεσβεύειν. ‖ Legatione perperam Fungi. παραπρεσβεύεσθαι.

FUNGOSITAS, atis. fœm. *Legereté ſemblable à celle des champignons.* ἡ μυκητύτης, ητος. * ἡ χαυνότης, ητος.

FUNGOSUS, a, um. *Leger & troué comme un champignon.* ὁ καὶ ἡ μυκητοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ χαῦνος, η, ον. *Plein de champignons.* ὁ καὶ ἡ μυκητώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FUNGUS, i. maſc. *Champignon ou potiron.* ὁ μύκης, ητος. * ὁ μύκης, ου.

FUNICULUS, i. maſc. *Petite corde.* τὸ σχοινίον, ίου. *Petit cable.* τὸ καλώδιον, ίου.

FUNIS, is. maſc. *Corde.* ὁ σχοῖνος, ου. *Cable.* ὁ κάλως, ω. *Lien.* τὸ ἅμμα, ατος.

FUNUS, eris. fœm. *Funérailles.* ἡ κηδεία, είας. * ἡ ταφὴ, ῆς. * τὸ ἐνάγισμα, ατος. *Convoi d'enterrement.* ἡ ἐκφορὰ, ᾶς. *La mort.* ὁ θάνατος, ου. ‖ Funeri paterno juſta ſolvere. τὸν πατέρα καταθάπτειν. (V. anom. in θάπτω.) * τῷ πατρὶ ἐναγίζειν, ζω, F. σω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Funus deducere. τὸν τεθνεῶτα παραπέμπειν. ‖ Funus ſequi. τῷ ἀποθανόντι ἀκολουθεῖν. ‖ Funus alicui facere. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν τινι. ‖ Funus efferre. τὸν ἀποθανόντα ἐκφέρειν. ‖ Ad ſepulcrum Funus comitari. ἀκολουθεῖν τῷ ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, vel πρὸς τάφον. ‖ Juſta Funerum. τὰ περὶ τελευτήσαντας νόμιμα. ‖ Funus fieri alicui. ταφὴν τινι ποιεῖσθαι, vel γίγνεσθαι.

FUR, uris. maſc. & fœm. *Larron.* ὁ κλέπτης, ου. *Larronneſſe.* ἡ κλέπτρια, ίας.

FURACITAS, atis. fœm. *Inclination à dérober.* ἡ κλεπτοσύνη, ης. * τὸ κλεπτικὸν, οῦ.

FURACITER. adv. *En larron.* κλοπαίως. * κλεπτικῶς. *En cachette.* κλεμμαδόν.

FURAX, acis. omn. gen. *Adonné & enclin à dérober.* κλεπτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκλοπος, καὶ τὸ ον, ου.

FURCA, æ. fœm. *Une fourche.* τὸ δίκρανον, ου. *Fourche pour ſoutenir.* τὸ στήριγμα, ατος. * ὁ στήριγξ, γγος. *Un gibet, fourches patibulaires.* τὸ ἰκρίον, ίου. *Fourches des anciens eſclaves, qu'ils portoient au cou pendant qu'on les fouettoit.* τὸ δίκρανον, ου.

FURCIFER, eri. maſc. *Qui porte une fourche.* ὁ καὶ ἡ δικρανοφόρος, ου. *Eſclave que l'on fouette au gibet, comme nous venons de dire.* ὁ δικρανοφόρος, ου. *Pendart.* ὁ σκότιας, ου. * ὁ φαῦλος, ου.

FURCILLA, & FURCULA, æ. fœm. *Fourchette, petite fourche.* τὸ μικρὸν δίκρανον, ου.

FURENS, FURENTER. Vide FURIOSUS, FURIOSE.

FURFUR, is. maſc. *Du ſon.* τὸ πίτυρον, ου. ‖ Furfures. τὰ πίτυρα, ων. * ἡ πιτυρίασις, εως.

FURFUREUS, & FURFURACEUS, a, um. ut Furfureus panis, *Pain de ſon, pain bis.* ὁ πιτυρίας, ου. * ὁ πιτυρίτης ἄρτος, ου.

FURFUROSUS, a, um. *Plein de ſon, ou de pe-*

tites peaux ſéches. ὁ καὶ ἡ πιτυρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FURIA', æ. fœm. *Furie, comme celles que les Poëtes dépeignent.* ἡ ἐριννὺς, ύ☉. *Un remors de conſcience.* ὁ ἀλάστωρ, ορος. * ἡ ἀλαστορία, ίας. * οἱ ἀλάστορες, όρων. *Un furieux qui nous tourmente.* ὁ ἀλάστωρ, ορος. gen.

FURIALIS, & e, is. *De furie.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς ἐριννύος. *Furieux.* μανικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ μανιώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ους.

FURIALITER. adv. *En furieux.* ἐμμανῶς. * μανιωδῶς. * μανικῶς.

FURIATUS, a, um. *Qui eſt en furie.* ἐκμεμηνὼς, (ότος) νυῖα, ός. * μαινόμεν☉, η, ον.

FURIBUNDUS, a, um. *Tout hors de ſoi.* ἐξεστηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Transporté de fureur.* ὁ καὶ ἡ ἐμμανὴς, τὸ ἐς, έος, ους.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

FURINUS, a, um. *De larron, ou des larrons.* κλεπτικὸς, κὴ, κόν.

FURIO, as, avi, atum, are. *Mettre en furie.* ἐκμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκμέμαγκα. acc.

FURIOSE. adv. *Furieuſement.* μανιωδῶς. * μανικῶς. * ἐμμανῶς.

FURIOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus furieux.* μανιωδέστερος, έρα, ερον.

FURIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-furieux.* μανιωδέστατος, άτη, ατον.

FURIOSUS, a, um. *Furieux.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἐμμανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

FURNACEUS, a, um. *De four, cuit au four.* κλιβανιτικὸς, κὴ, κόν. || Panis Furnaceus. ὁ κλιβανωτὸς ἄρτ☉.

FURNARIA, æ. fœm. *Boulangerie.* ἡ ἀρτοποιΐα, ας. *Le métier de Boulanger.* ἡ ἀρτοποιητικὴ, ῆς.

FURNARIUS, ii. maſc. *Fournier.* ὁ κλιβανίτης, vel ἰπνίτης, ου. *Boulanger.* ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ.

FURNUS, i. maſc. *Four.* ὁ ἰπνὸς, οῦ. * ὁ κλίβανος, ου.

FURO, is, ere. *Etre furieux.* μαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *Etre hors de ſens.* ἐξίσταμαι, paſſ. (V. ἵστημι.) *Etre transporté de colere.* καλορριάζω, F. άσω, P. καλωρριάκα.

FUROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Derober.* κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα. acc. * κλοπεύω, F. εύσω, P. κεκλόπευκα. acc. *S'emparer ſecrettement.* λαθραίως τυγχάνω, F. τεύξομαι. gen. (V. anom in τυγχάνω.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid alteri Furari. κλεπτικῶς ἀφαιρεῖσθαί τί τιν☉. || Furari pecunias. ἁρπαγὰς ποιεῖσθαι τῶν χρημάτων.

FUROR, oris. maſc. *Fureur, furie, folie.* ἡ μανία, ίας. *Emportement de colere.* ἡ ὀργὴ, ῆς. * ὁ θυμὸς, οῦ. *Rage.* ἡ λύσσα, ης. *Fureur cauſée par un eſprit ou démon.* ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ. * ἡ ἐνθουσίασις, εως.

FURTIFICUS, a, um. idem quod FURAX.

FURTIM. adv. *En cachette.* λάθρα. * λαθραίως. * κρύβδην. *En dérobant finement.* κλεμμαδόν.

FURTIVE. adv. idem.

FURTIVUS, a, um. *Fait en cachette.* λαθραῖ☉, αία, αῖον. *Pris par larcin.* κλοπαῖος, vel κλοπιμαῖ☉, αία, αῖον. *Enclin à dérober.* κλεπτικὸς, κὴ, κόν.

FURTUM, i. neut. *Larcin.* ἡ κλοπὴ, ῆς. * τὸ κλέμμα, ατ☉. *Embuches.* ἡ ἐπιβουλὴ, ῆς. || Furti particeps. *Participant au larcin.* ὁ συγκλέπτης, ου. Vide FUROR. || Furto vivere. ἀπὸ λῃστείας τὸν βίον ἔχειν. || Maxima Furta facere. τὰς μεγίστας κλοπὰς ἐργάζεσθαι. || Ne mihi theſaurus Furto eripiatur. ὥστε μὴ τὸν θησαυρὸν συλληθῆναι.

FURUNCULUS, i. maſc. *Larronneau, un petit larron.* ὁ μικρὸς κλέπτης, ου. *Un froncle, ſorte de tumeur.* ὁ δοθιὴν, ῆνος.

FURVUS, a, um. *Noir.* μέλας, αν☉; λαινα, ης; λαν, αν☉. *Ténébreux.* σκοτεινὸς, ἡ, όν. *Obſcur.* ἀμαυρὸς, ρα, ρόν.

FUSCANDUS, a, um. *Qu'on doit obſcurcir.* ἀμαυρωτέ☉, α, ον.

FUSCATOR, oris. maſc. *Celui qui obſcurcit.* ἀμαυρῶν, ῶν, οῦσα, οῦν. *Qui rend ténébreux.* ὁ σκοτιστὴς, οῦ.

FUSCINA, æ. fœm. *Une fourche à trois pointes, un trident.* ἡ τρίαινα, ης. *Fourche à percer, & prendre les poiſſons.* τὸ ἰχθυόκεντρον, ου.

FUSCINULA, æ. fœm. *Petite fourche à trois pointes.* ἡ μικρὰ τρίαινα.

FUSCO, as, avi, atum, are. *Obſcurcir.* ἀμαυρόω, ῶ, F ώσω, P. ἠμαύρωκα. accuſ. *Rendre noir & ténébreux.* σκοτίζω, F. ίσω, P. ἐσκότικα. accuſ.

FUSCUS, a, um. *Brun, obſcur.* φαιὸς, ὰ, όν. *Ténébreux.* σκοτεινὸς, ἡ, όν. * σκοταῖος, αία, αῖον.

FUSE. adv. *Amplement.* χύδην. * ἄδην.

FUSIM. adv. *En fondant.* χύδην.

FUSILIS, & e, is. *Qui eſt de fonte.* χυτὸς, ἡ, όν. *Qu'on peut fondre.* χωνευτὸς, τὴ, τόν. *Qui coule.* ῥυτὸς, ἡ, όν.

FUSIO, onis. fœm. *La fonte.* ἡ χύσις, εως. *Ecoulement.* ἡ ῥύσις, εως. *Epanchement.* ἡ χύσις, εως.

FUSOR, oris. maſc. *Fondeur.* ὁ χωνευτὴς, οῦ.

FUSORIUS, a, um. *Appartenant au Fondeur, ou à la fonte.* χωνευτικὸς, κὴ, κόν.

FUSTIS, is. maſc. *Un bâton.* τὸ βάκτρον, ου. * ἡ βακτηρία, ίας. || Fuſtibus cædi. ξυλοκοπεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

FUSTUARIUM, ii. neut. *Baſtonnades, coups de bâton.* ἡ ῥαβδεία, είας. * ἡ ξυλοκοπία, ίας.

FUSURA, æ. fœm. *Fonte.* ἡ χύσις, εως.

FUSUS, a, um. part. *Fondu.* χυθεὶς, θεῖσα, θέν. * κεχυμέν☉, η, ον.

FUSUS, i. maſc. *Un fuſeau.* ὁ ἄτρακτ☉, ου.

FUTILIOR, & ius, oris. compar. *Plus inutile.* ἀχρηστότερ☉, έρα, ερον.

FUTILIS, & e, is. *Qui ne peut tenir ce qu'il ſçait.* ὁ καὶ ἡ διάῤῥυτ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Babillard.* φλυαρὸς, ρὰ, ρόν. *Inutile, de nulle importance.* ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, καὶ τὸ ον, ου. *Vain.* μάται☉, α, ον.

FUTILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-inutile.* ἀχρηστότατ☉, άτη, ατον.

FUTILITAS, atis. fœm. *Legereté, babil.* ἡ φλυαρία, ας. *Vanité des choſes inutiles.* ἡ ματαιότης, ητ☉.

FUTIO, is, ire. Vide EFFUTIRE.

FUTURUS, a, um. part. *Futur.* μέλλων, ουσα, ον. *Qui ſera ou doit être.* ἐσόμεν☉, ένη, ενον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Conſiderare, quis Futuri belli apparatus ſit. σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ. || Quæ Futura ſunt, prædicere. τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν. || Multa etiam de rebus Futuris vaticinatur. πολλὰ μὲν περὶ μελλόντων ἔσεσθαι μαντεύεται. || Futurum tempus. ὁ μέλλων χρόν☉. || Quid utile Futurum ſit, non ſemper proſpicimus. τὸ μέλλον συνοίσειν, οὐκ ἀεὶ καθορῶμεν.

‖ Nihil eorum quæ Futura ſunt, ſcimus. ἐδὲν ἴσμεν τῶν μελλόντων γενήσεσθαι. ‖ In Futurum pone metus. πρὸς τὸ μέλλον, ἀπόθε τὸν φόβον. ‖ Futurorum conjecturam capere è præteritis. τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι.

G A

GABALUS, i. maſc. *Un gibet.* ὁ σταυρὸς, ȣ̃.

GABATA, æ. fœm. *Une jatte.* τὸ μαζονόμιον, ίȣ.

GABATES, æ. maſcul. *Jaïet, pierre precieuſe.* ὁ γαγάτης, ȣ.

GALACTOPOTA, æ. maſc. *Buveur de lait.* ὁ γαλακτοπότης, ȣ.

GALBANATUS, a, um. *Vêtu d'un habit blanc.* χαλβανωτὸς, τὴ, τόν.

GALBANEUS, a, um. *De galbanon.* χαλβάνιος, ία, ιον. * ὁ, ἡ, τὸ τῆς χαλβάνης.

GALBANUM, i. neut. *Galbanon, ſorte de gomme, ou de vêtement blanc.* ἡ χαλβάνη, ης.

GALBULA, æ. fœm. *Loriot, oiſeau.* τὸ χλωριστρȣθίον, ίȣ. * ὁ ἴκτερος, ȣ̃.

GALBULUS, i. maſc. *Noix de cyprès.* τὸ τῆς κυπαρίσσȣ σφαιρίον, ȣ.

GALEA, æ. fœm. *Heaume, caſque.* ἡ κόρυς, υθος. * τὸ κράνος, εος, ȣς.

GALEATUS, a, um. *Qui a le caſque en tête.* ὁ κορυστὴς, ȣ̃. pro maſc. * κορυσθεὶς, εῖσα, έν.

GALEO, as, avi, atum, are. *Armer d'un caſque.* κορύσσω, F. ξω, P. κεκόρυχα. accuſ. * τῷ κράνει ὁπλίζω, F. ίσω, P. ὥπλικα. accuſ.

GALEOTA, æ. maſc. *Sorte de poiſſon.* ὁ γαλεώτης, ȣ. * ὁ ξιφίας, ȣ.

GALERICULUM, i. neut. & GALERICULUS, i. maſc. *Fauſſe perruque.* ἡ φενάκη, ης. *Sorte de coëffe.* τὸ πιλίδιον, ίȣ. * ὁ πιλίσκος, ȣ.

GALERITA, æ. fœm. *Alouette, oiſeau.* ὁ, vel ἡ κορυδαλὸς, ȣ̃.

GALERUM, i. neut. & GALERUS, i. maſc. *Un bonnet, ou chapeau.* ὁ πῖλος, ȣ. * τὸ πιλίον, ίȣ.

GALGULUS, i. maſc. *Loriot, oiſeau.* ὁ ἴκτερος, ȣ̃.

GALLA, æ. fœm. *Noix de galle, ſorte de gland.* ἡ κηκὶς, ῖδος.

GALLI, orum. maſc. plur. *Les Gaulois, les François.* οἱ Γάλλοι, ων.

GALLIA, æ. fœm. *La France, Royaume de l'Europe.* ἡ Γαλλία, ας.

GALLICÆ, arum. fœm. plur. *Galoches, ſorte de chauſſure des anciens Gaulois.* τὸ Κελτικὸν ὑπόδημα, (ατος.)

GALLICINIUM, ii. neut. *Le tems de la nuit auquel les coqs chantent.* ἡ ἀλεκτρυοφωνία, ίας.

GALLINA, æ. fœm. *Poule.* ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος. * ἡ ὄρνις, ιθος. ‖ Gallinæ Africanæ. αἱ μελεαγρίδες, ων.

GALLINACEUS, a, um. *De poule.* ἀλεκτόρειος, vel ἀλεκτόριος, α, ον.

GALLINACEUS, i. maſc. *Un coq.* ὁ ἀλέκτωρ, ορος. * ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος. ‖ Galli Gallinacei barba. *Crête de coq.* τὸ κάλλαιον, αίȣ.

GALLINARIUM, ii. neut. *Un poulailler.* ὁ ἀλεκτοριδὼν, ῶνος. * τὸ ἀλεκτοριδοτροφεῖον, εἰȣ. * τὸ ἀλεκτοριδονομεῖον, εἰȣ. * ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος. * τὸ ὀρνιθονομεῖον, εἰȣ.

GALLINARIUS, ii. maſc. *Poulailler.* ὁ ἀλεκτοριδοτρόφος, vel ἀλεκτοριδονόμος, ȣ. * ὁ ὀρνιθοτρόφος, ȣ.

GALLINARIUS, a, um. *De poule.* ἀλεκτορίδειος, εία, ειον.

GALLUS, i. maſc. *Coq.* ὁ ἀλέκτωρ, ορος. * ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος. ‖ Sub Galli cantum. τῶν ἀλεκτρυόνων ᾀδόντων.

GAMMARUS, i. maſc. *Omar, écreviſſe de mer.* ὁ ἀστακὸς, ȣ̃.

GANEA, æ. fœm. vel GANEUM, i. neut. *Lieu de débauche.* τὸ ἀσωτεῖον, εἰȣ.

GANEO, onis. maſc. *Débauché, qui fréquente les lieux de débauche.* ὁ ἄσωτος, ȣ.

GANGRÆNA, æ. fœm. *Cangrene.* ἡ γάγγραινα, ης.

GANNIO, is, ivi, itum, ire. *Glapir comme un renard, ou japper comme un chien.* κνυζάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

GANNITUS, ûs. maſc. *Glapiſſement, jappement.* ὁ κνυζηθμὸς, ȣ̃. * τὸ κνύζημα, ατος.

GARGARISMUS, i. maſc. *Gargariſme.* ὁ γαργαρισμὸς, ȣ̃.

GARGARIZATIO, onis. fœm. *Gargariſation.* τὸ γαργάρισμα, vel ἀναγαργάρισμα, ατος. * ὁ γαργαρισμὸς, ȣ̃.

GARGARIZATUS, ûs. maſc. idem.

GARGARIZATUS, a, um. *Gargariſé.* γεγαργαρισμένος, ένη, ένον. * γαργαρισθεὶς, θεῖσα, θέν.

GARGARIZO, as, avi, atum, are. *Gargariſer.* γαργαρίζω, F. ίσω, P. γεγαργάρικα. accuſ.

GARRIO, is, ivi, itum, ire. *Jaſer, cauſer, caqueter.* κωτίλλω, F. ιλῶ, P. κεκώτιλκα. * στωμύλλω, F. υλῶ, P. ἐστώμυλκα. *Dire des ſottiſes.* φλυαρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα. *Degoiſer, comme une pie.* κιτταβίζω, F. ίσω, P. κεκιττάβικα.

GARRULITAS, atis. fœm. *Caquet, babil.* τὸ στώμυλμα, ατος. * ἡ στωμυλία, ίας. * ἡ φλυαρία, ίας. *Dégoiſement d'oiſeaux.* ὁ κιτταβισμὸς, ȣ̃.

GARRULUS, a, um. *Jaſeur, babillard.* στωμύλος, λη, λον. * κωτίλος, λη, λον. * ὁ καὶ ἡ λάλος, καὶ τὸ, ον. * ὁ φλύαρος, ȣ.

GARUM, i. neut. *Sorte de ſauſſe avec la ſaumure de poiſſon.* τὸ γάρον, ȣ.

GAUDEO, es, gaviſus ſum, ere. *Se réjouir.* χαίρω, fut. 1. & 2. χαρῶ, P. κεχάρηκα, & κέχαρκα, fut. med. χαρήσομαι. dat. * γήθω, F. σω, P. γέγηθα. dat. *Se plaire.* ἥδομαι. (V. anom.) dat. ‖ Hâc re Gaudeo. τȣ́τῳ ἥδομαι, *ſeu* ἐφήδομαι * τȣ́τῳ χαίρω. ‖ Laudibus Gaudere. ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις ἥδεσθαι, *ſeu* χαίρειν. ‖ Iiſdem rebus Gaudere & dolere cum populo. ταὐτὰ χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι τοῖς πολλοῖς. ‖ Malis alicujus Gaudere. ἐπιχαίρειν τοῖς κακοῖς τινος. ‖ Gaudere gaudio. ἡδονὴν ἥδεσθαι. ‖ Te adveniſſe Gaudeo. ἥδομαι, ὅτι ἐπῆλθες. ‖ Gaudeo me laudari. ἥδομαι καλῶς ἀκȣ́ων. * χαίρω ἐπαινȣ́μενος. ‖ Gaudeo cùm aliis do. χαίρω διδȣ́ς. * χαίρω ὅταν δίδωμι. ‖ Rebus novis Gaudere. τοῖς καινοῖς χαίρειν. ‖ Omnibus enim compertum eſt quòd magis Gaudetis exhortantibus vos ad bel-

lum, quàm de pace conſilium dantibus. ἅπασι γὰρ φανερόν ἐστιν ὅτι μᾶλλον ἥδεσθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλεύουσιν. || Mirum in modum Gaudebam. θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμην, καὶ ὑπερέχαιρον. || Quibus nunc Gaudent. ἐφ' οἷς νῦν λίαν χαίρουσι || Suâ felicitate vehementer Gaudet. ἥδιστα ἑαυτὸν οἶδεν εὐτυχοῦντα. || Facto Gaudebis. ἡδὺς ἔσῃ ποιήσας. || Gaudeant benè nati. οἱ ἐξ ἀγαθῶν ἀνδρῶν γεγονότες χαρᾷ χαίρουσιν. || Gaudent ſubditi tuo imperio. κεχαρισμένως ἄρχεις τοῖς ὑπό σου.

GAUDIUM, ii neut. *Joie.* ἡ χαρὰ, ᾶς. * τὸ χάρμα, ατος. *Réjouiſſance.* ἡ χαρμονὴ, ῆς. || Gaudio perfundi. *Etre rempli de joie.* εὐθυμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθύμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gaudium alicui afferre. ἡδονὴν ποιεῖν τινι. * ποιεῖν ὅπως τις χαίρῃ. || Magno Gaudio affectus ſum. περιχαρὴς ἐγενόμην. || Gaudium vix capit. οὐκ ἔχει ὅπως χρήσαιτο τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. || In modico Gaudio affectus. ἐμπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενόμενος. || Gaudio animos noſtros impleverunt. τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς ἐνέπλησαν. || Hoc nos Gaudio afficit. εὐφροσύνην ἡμῖν ἐμποιεῖ τοῦ το. * εὐφροσύνης ἡμῖν τοῦτο αἴτιον γίνεται. || Maximum alicui Gaudium afferre. πλείστην ἡδονὴν, *ſeu* τέρψιν παρασκευάζειν τινί. * μεγίστην τινὶ τέρψιν παρέχειν. * μεγίστην τινὶ ἡδονὴν φέρειν. || Singulare mihi Gaudium hoc attulit. οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεσκεύασέ μοι τοῦτο. || Ex aliquâ re Gaudium capere. ἔκ τινος χαρὰν, *vel* ἡδονὴν λαμβάνειν * ἐπί τινι ἥδεσθαι. * χαίρειν, *ſeu* ἐπιχαίρειν τινί.

GAVISUS, a, um. part. *Qui s'eſt réjoui.* γεγηθὼς, *vel* κεχαρηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Qui s'eſt plu.* ἡσθεὶς, εῖσα, έν. || Vehementer Gaviſus ſum. ἥσθην καὶ περιχαρὴς ἐγενόμην. || Intimo pectore Gaviſus ſum. ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην. || Hoc nuncio Gaviſus ſum. ταύτῃ ἀγγελίᾳ περιχαρὴς ἐγενόμην.

GAUSAPATUS, a, um. *Vêtu d'une robe ou mante velue dehors & dedans.* ἀμφιμαλλωτὸς, τὴ, τόν.

GAUSAPE. indecl. neut. GAUSAPA, orum. plur. *Une mante velue.* τὸ ἀμφίμαλλον, ου.

GAUSAPINA, æ. fœm. *Mante ou habit velu dehors & dedans.* ἡ ἀμφίμαλλος, ου. (ſupple ἐσθής.)

GAZA, æ. fœm. *Tréſor, richeſſes.* ἡ γάζα, ης.

GAZOPHYLACIUM, ii. neut. *Coffre ou armoire, magazin.* τὸ γαζοφυλάκιον, ίου.

G E

GELABILIS, & e, is. *Qui ſe peut geler.* πηκτὸς, τὴ, τόν. *Aiſé à geler.* ὁ καὶ ἡ εὔπηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

GELASCO, is, ere. *Se geler.* κρυσταίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι. * κρυσταλλόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

GELASINUS, i. maſc. *Ouverture de bouche qu'on fait en riant des dents de devant.* ὁ γελασινὸς, οῦ.

GELATIO, onis. fœm. *Gelement.* ἡ κρυστάλλωσις, εως.

GELATUS, a, um. *Gelé, glacé.* κεκρυσταλλωμένος, η, ον.

GELICIDIUM, ii. neut. *Gelée.* ὁ κρυμὸς, οῦ. * τὸ κρύος, εος, ους.

GELIDA, æ. fœm. *De l'eau froide.* τὸ ψυχρὸν, οῦ. (ſupple ὕδωρ.) || Gelidam aquam bibere. κρυμνοποτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρυμνοπότηκα.

GELIDE. adv. *Fort froidement.* κρυερῶς. * πάνυ ψυχρῶς.

GELIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus froid.* ψυχρότερος, έρα, ερον.

GELIDISSIMUS, a, um. *Fort froid.* ψυχρότατος, άτη, ατον.

GELIDUS, a, um. *Gelé, glacé.* κρυερὸς, ὰ, όν. * ὁ καὶ ἡ κρυμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GELO, as, avi, atum, are. *Glacer, geler.* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, F. πήξω, P. πέπηχα. * κρυσταλλόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκρυστάλλωκα. *Se glacer.* κρυσταλλόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

GELU. indecl. neut. *Gelée.* τὸ κρύος, εος, ους. * ὁ κρυμὸς, οῦ *Glace.* ὁ πάγος, *vel* κρύσταλλος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gelu concreſcere. ὑπὸ τοῦ κρύους πήγνυσθαι. || Aqua Gelu concreta. πηγνύμενον ὕδωρ, *vel* πεπηγὸς ὕδωρ. || Aqua Gelu concreſcit. ὕδωρ ὑπὸ ψύχους καταπήγνυται.

GEMEBUNDUS, a, um. *Gémiſſant.* ἐπιστένων, (οντος) ουσα, ον.

GEMELLAR, aris. neut. *Vaiſſeau à mettre de l'huile.* τὸ σκεῦος ἐλαιοδόχον. *à porter de l'huile,* τὸ ἐλαιοφόρον σκεῦος, (εος, ους.)

GEMELLIPARA, æ. fœm. *Qui enfante deux enfans d'une ventrée.* ἡ διδυμοτόκος, ου.

GEMELLUS, a, um. *Jumeau, double.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος, καὶ τὸ μον, ου. || Partus Gemellos enixa. ἡ διδυμοτοκοῦσα, ης. || Gemellos eniti. διδυμοτοκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδιδυμοτόκηκα.

GEMINANDUS, a, um. *Qu'on doit doubler.* διπλασιαστέος, α, ον.

GEMINATUS, a, um. *Doublé.* διπλασιασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Double.* διπλόος, οῦς; πλόη, ῆ; πλόον, οῦν.

GEMINO, as, avi, atum, are. *Doubler.* διπλόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδίπλωκα. accuſ. * διπλασιάζω, F. άσω, P. δεδιπλασίακα. accuſ.

GEMINUS, a, um. *Jumeau.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ διφυὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. *Double.* διπλόος, οῦς; πλόη, ῆ; πλόον, οῦν. * διττὸς, ὴ, όν. || Gemini fratres. οἱ δίδυμοι, ων. * οἱ ἀγάστορες, *vel* ὁμόγαστορες, ων. || Geminorum procreatio. ἡ διδυμοτοκία, ίας. || Geminos parere. *Enfanter des enfans jumeaux.* διδυμοτοκεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδιδυμοτόκηκα.

GEMISCO, is, ere. idem quod GEMO.

GEMITUS, ûs. maſc. *Gémiſſement.* ὁ στεναγμὸς, οῦ. * τὸ στέναγμα, ατος. * ὁ στένος, ου. || Gemitum dare. V. GEMO.

GEMMA, æ. fœm. *Pierre précieuſe.* ἡ λίθος τιμία. gen. τῆς λίθου τιμίας. * ἡ λίθος, ου. *Le bouton ou bourgeon de la vigne.* ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ.

GEMMANS, antis. part. omn. gen. *Reluiſant comme une pierre précieuſe.* λιθίζων, ουσα, ον. *Qui bourgeonne.* ὀφθαλμίζων, ουσα, ον.

GEMMASCO, is, ere. *Devenir en pierre précieuſe.* λιθίζω, F. ίσω, P. λελίθικα. *Bourgeonner.* ὀφθαλμίζω, F. ίσω, P. ὠφθάλμικα.

GEMMATUS, a, um. *Orné, ou enrichi de pierreries.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, καὶ τὸ ον, ου.

GEMMEUS, a, um. *De pierres précieuſes.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τιμίας λίθου. *R ſſemblant à des pierres précieuſes.* ὁ καὶ ἡ λιθοειδὴς, *vel* λιθοτιμιοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

GEMMIFER, (eri) a, um. *Qui porte des pierres précieuſes.* ὁ καὶ ἡ λιθοτιμιοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. * τιμίους λίθους φέρων, ουσα, ον.

GEMMO, as, avi, atum, are. *Produire, ou avoir des pierres précieuſes.* λιθίζω, F. ίσω, P. λελίθικα. *Bourgeonner, boutonner.* ὀφθαλμίζω, F. ίσω, P. ὠφθάλμικα.

GEMMULA, æ. fœm. *Petit bouton de vigne.* τὸ ὀφθαλμίδιον, ίου. *Petite pierre précieuſe.* τὸ λιθίδιον τίμιον, ίου.

GEMO, is, mui, mitum, ere. *Gemir.* στενάζω, F. ξω, P. ἐστέναχα. *Se lamenter.* ὀλοφύρομαι, futur. med. ροῦμαι. *Gemir ſous un trop grand fardeau.* ἀγανακτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγανάκτηκα. πρὸς. accuſ. *vel* κατὰ. gen. || Gemitur, imperſ. ὀδύρεται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Graviter Gemere. μέγα στενάξαι. || Audio & Gemens, & demittens caput in terram. ἀκούω καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν. || Malum aliquod Gemere. ἐπὶ κακῷ τινὶ στένειν. || Omnes Gemunt. ἅπαντες στεναγμοῖς ἔχονται. || Hanc calamitatem graviter Gemunt. ταύτην ἀτυχίαν ἀναστενάζουσι.

GENA, æ. fœm. *La joue.* ἡ γνάθος, ου. * ἡ παρειά, ᾶς. *La paupiere.* τὸ ὀμματοφύλλον, ου. * τὸ βλέφαρον, ου. * ἡ βλεφαρὶς, ίδος.

GENEALOGIA, æ. fœm. *Genéalogie.* ἡ γενεαλογία, ίας.

GENER, eri. maſc. *Gendre.* ὁ γαμβρὸς, οῦ. || Facere aliquem ſibi Generum. ποιεῖσθαί τινα γαμβρὸν, *vel* κηδεστήν.

GENERABILIS, & e, is. *Qu'on peut engendrer.* γεννητὸς, τὴ, τόν.

GENERALIOR, & ius, oris. comp. *Plus général.* γενικώτερος, έρα, ερον.

GENERALIS, & e, is. *Général.* γενικὸς, ὴ, όν. * καθολικὸς, κὴ, κόν.

GENERALISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-général.* γενικώτατος, άτη, ατον.

GENERALITER. adv. *Généralement, en général.* γενικῶς. * καθολικῶς. * καθόλου.

GENERASCO, is, ere. *S'engendrer.* γεννάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

GENERATIM. adv. *En général.* Vide GENERALITER. *Chaque genre pris à part.* κατὰ γένη. * κατὰ γένος. *En ſomme.* κεφαλαιωδῶς.

GENERATIO, onis. fœm. *Génération.* ἡ γέννησις, εως.

GENERATOR, & GENERATRIX. Vide GENITOR, & GENITRIX.

GENERATUS, a, um. *Engendré.* γεγεννημένος, η, ον. * γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Quod Generatum ortúmque eſt. *Ce qui a été engendré.* τὸ γεγονὸς, ότος.

GENERO, as, avi, atum, are. *Engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγέννηκα. acc. || Qui, quæ, quod Generat animal. ὁ καὶ ἡ ζωοτόκος, καὶ τὸ ον, ου. || Generare liberos. τεκνοποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τετεκνοποίηκα.

GENEROSE. adv. *Généreuſement.* γενναίως. * εὐγενῶς.

GENEROSIOR, & ius, oris. comp. *Plus genereux.* γενναιότερος, έρα, ερον.

GENEROSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-généreux.* γενναιότατος, άτη, ατον.

GENEROSITAS, atis. fœm. *Généroſité.* ἡ γενναιότης, ητος. * ἡ εὐγένεια, είας.

GENEROSUS, a, um. *Généreux.* γενναῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. Vide FORTIS.

GENESIS, is. fœm. *Nativité, naiſſance.* ἡ γένεσις, εως.

GENETHLIACUS, i. maſc. *Aſtrologue qui dreſſe l'horoſcope.* ὁ γενεθλιακὸς, οῦ. * ὁ γενεθλιαλόγος, ου.

GENIALIS, & e, is. *Qui appartient à la naiſſance, ou au naturel.* ὁ καὶ ἡ γενέθλιος, λία, λιον. *Propre pour la réjouiſſance.* ἡδονικὸς, ὴ, όν. *pour faire bonne chere.* τρυφερὸς, ρὰ, ρόν. || Genialis dies. ἡ ἡμέρα φιλήδης, (εος, ους.) || Genialis lectus. *Lit nuptial.* ἡ γαμήλιος κοίτη, (ης.)

GENIALITER. adv. *En faiſant grand'chere.* τρυφερῶς. *Joyeuſement.* ἱλαρῶς. * ἡδέως.

GENICULATIM. adv. *De nœud en nœud.* γονατωδῶς. * κατὰ γόνυ. * κατὰ γόνατα.

GENICULATUS, a, um. *Qui eſt noué.* γεγονατωμένος, ένη, ένον. *Noueux.* ὁ καὶ ἡ γονατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GENICULUM, ii. neut. *Genouillet, le nœud d'un chaume ou fétu.* τὸ γόνυον, ου. * τὸ γόνυ, ατος.

GENISTA, æ. fœm. *Du genêt.* τὸ σπάρτιον, ίου. * τὸ σπάρτον, ου. * ὁ σπάρτος, ου.

GENITALE, is. neut. *Le membre viril.* τὸ αἰδοῖον, ου.

GENITALIS, & e, is. *Servant à engendrer, ou duquel on eſt engendré.* γεννητικὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ γόνιμος, τὸ ον, ου.

GENITALITER. adv. *Convenablement pour engendrer.* γονίμως. * γεννητικῶς.

GENITIVUS, a, um. *Qu'on apporte du ventre de la mere.* ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, τὸ ον, ου. *Qui a force d'engendrer.* γεννητικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ γόνιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Genitiva imago, forma. τὸ σπερμογόνον εἶδος, (εος, ους.) || Genitivus caſus. ἡ γενικὴ πτῶσις, (εως.)

GENITOR, oris. maſc. *Qui engendre; pere.* ὁ γεννήτης, ου. * ὁ γεννήτωρ, ορος.

GENITRIX, icis. fœm. *Celle qui engendre, ou a engendré; mere.* ἡ γεννήτειρα, ας.

GENITURA, æ. fœm. *Génération.* ἡ γέννησις, εως. *Semence.* ἡ γονὴ, ῆς * ὁ γόνος, ου. *Conſidération ſur la naiſſance, horoſcope.* ἡ γένεσις, εως. * ὁ ὡρόσκοπος, ου.

GENITURUS, a, um. *Qui engendrera.* γεννήσων, (οντος) ήσουσα, ῆσον. accuſ.

GENITUS, a, um. part. *Engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. * γεγονὼς, (ότος) υῖα, ός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui ex claris parentibus Geniti ſunt. οἱ ἐκ τῶν πατέρων τῶν ἐνδοξομένων γεγονότες. || Ex Vulcano Genitus. φὺς ἐξ Ηφαίστου. || Ab Hercule Geniti. οἱ ἀφ' Ηρακλέους πεφυκότες. || A Jove Genitus. ἀπὸ Διὸς ὤν. || Multis enim à Jove Genitis ſemideis ſolius hujus mulieris pater dignatus eſt appellari. πλείστων γὰρ Ημιθέων γεννηθέντων ὑπὸ Διὸς, μόνης ταύτης τῆς γυναικὸς πατὴρ ἠξίωσε κληθῆναι. || Qui ex nobis Geniti ſunt. οἱ ἐξ ἡμῶν γεγονότες. || Patre Genitus bono & ſapiente. πατρὸς ἀγαθοῦ καὶ

σοφοῦ γεγονώς. Vide GENUS.

GENIUS, ii. maſc. *Génie bon ou mauvais, ſelon les Païens.* ὁ δαίμων, ονος. *Nature, ou naturel.* ἡ φύσις, εως. || Genio indulgere. τρυφᾷν, άω, ῶ, F. ήσω, P. τετρύφηκα. * τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ χαρίζεσθαι, ζομαι, fut. σομαι. || Genius malè volens. ὁ κακοδαίμων, ονος.

GENS, entis. fœm. *Une nation.* τὸ ἔθνος, εος, ους. *Race, famille.* τὸ φῦλον, ου. * ἡ γενεὰ, ᾶς. || Gentis ejuſdem. ὁ ἐθνιστής, οῦ.

GENTIANA, æ. fœm. *Gentiane, herbe.* ἡ γεντιανὴ, ῆς.

GENTICUS, a, um. *De nation.* ἐθνικὸς, ή, όν.

GENTILIS, & e, is. *D'une même nation.* ὁ ἐθνιστής, οῦ. *Propre d'une nation.* ἐθνικὸς, κή, κόν. *D'une même race ou maiſon.* ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς. *Qui porte les mêmes armes, ou même nom.* ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, καὶ τὸ μον, ου.

GENTILITAS, atis. fœm. *Parenté.* ἡ οἰκειότης, ητος. *De ceux qui ont un même nom.* ἡ ὁμωνυμία, ίας. *Qui ſont d'une même race.* ἡ ὁμογένεια, είας.

GENTILITIUS, a, um. *Commun, ou propre à la race.* οἰκεῖος, εία, εῖον. *Qui appartient à une même race.* ὁ καὶ ἡ ὁμόγνιος, καὶ τὸ ον, ου.

GENU. indecl. in plur. Genua, uum. neut. *Genou.* τὸ γόνυ, νατος. || Genu flexo. γνὺξ. adv. * ἐπὶ γόνυ. || Genua flectere. γονυάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. || γονυπετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. γεγονυπέτηκα.

GENUALIA, orum. neut. plur. *Genouilleres.* τὰ ἀντικνήμια, ίων. *Jarretieres.* αἱ περισκελίδες, ων.

GENUINUS, a, um. *Naïf, propre & naturel.* γνήσιος, ία, ιον. || Genuini dentes. ὀδόντες γόμφιοι. * οἱ κραντῆρες, ων. || Genuino dente rodere. *Blâmer.* διαβάλλειν, άλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Mal parler.* καταλαλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. καταλελάληκα. (In rebus anim.) gen. (in rebus inanim.) acc.

GENUS, neris. neut. *Race.* τὸ γένος, εος, ους. * ἡ γενεὰ, ᾶς. *Genre, ſorte, eſpece.* τὸ εἶδος, εος, ους. *Genre, qui contient ſous ſoi diverſes eſpeces.* τὸ γένος, εος, ους. || Generis gradus dinumerare. γενεαλογεῖν, έω, F. ήσω, P. γεγενεαλόγηκα. || Ejuſdem Generis. ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Generis alterius. ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, καὶ τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Genere paterno & materno liberum eſſe. πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς ἐλεύθερον εἶναι. || Ab eo Genus trahit, ſeu ducit. ἀπὸ τούτου ἕλκει τὸ γένος. || Ad quem Cleocratis Genus refert. εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. || Ex ampliſſimâ familiâ atque illuſtri Genere. ἐξ οἰκίας μεγάλης, καὶ γένους περιφανοῦς. || Ex Genere totius urbis nobiliſſimo natus. γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει ὤν. || Illuſtri Genere natus. γένους τοῦ εὐδοκιμωτάτου ὤν. || Ex plebeio & obſcuro Genere. ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους. || Illuſtri Genere ortus; Genere clarus. κατὰ γένος περιφανής. || Genere inter Græcos non obſcuriſſimo natus. τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις. || Genere honeſto natus. γένους εὖ ἥκων. || Ex antiquo Genere oriundus. ἐκ παλαιῶν εὐγενής. || Generis ſui ſeriem ad eum refert. ἀναφέρει εἰς τοῦτον, τὴν τοῦ γένους διαδοχήν. || Qui clariſſimo Genere oriundus erat. ὅστις ἐκ τῶν προγόνων λαμπροτάτων ἦν. || Generis auctores. οἱ τοῦ γένους ἀρχηγέται. || Genere ei proximus. ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν τούτῳ. || Genere proximi. οἱ ἐγγύτατα ὄντες κατὰ γένος. || Genere mihi proximior eſt. ἐγγυτέρω μοί ἐστι τῷ γένει. || Aliquis ejuſdem Generis; ex eodem Genere natus. τὶς τῶν ἐν γένει. * τὶς τῶν ἀπὸ γένους. || Eſt mihi Genere propinquiſſimus. τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν. || Nullus eis Genere propinquior me erat. οὐδεὶς ἦν ἄλλος τούτοις γένει ἐγγυτέρω ἐμοῦ. || Genere conjunctus. οἰκεῖος γένει. || Genere propinqui. οἱ κατ' ἀγχιστείαν προσήκοντες. || Neque enim mihi Genere propinquus erat. οὔτε γὰρ ἀπὸ γένους μοι ἦν. || Nec me ullâ Generis neceſſitudine attingit. οὔτε γένει προσήκει ἐμοὶ ἐκεῖνος οὐδέν.

GEOGRAPHIA, æ. fœm. *Géographie.* ἡ γεωγραφία, ίας.

GEOMETRA, *vel* GEOMETRES, æ. maſc. *Géometre, arpenteur.* ὁ γεωμέτρης, ου.

GEOMETRIA, æ. fœm. *Géometrie, l'art de meſurer la terre.* ἡ γεωμετρία, ίας. || Geometriæ ignarus. ὁ καὶ ἡ ἀγεωμέτρητος, καὶ τὸ ον, ου.

GEOMETRICA, orum. neut. plur. *Préceptes, ou autres choſes qui concernent la géometrie,* τὰ γεωμετρικὰ, ῶν.

GEOMETRICE. adv. *Géometriquement.* γεωμετρικῶς.

GEOMETRICUS, a, um. *Appartenant, ou ſervant à la géometrie.* γεωμετρικὸς, κή, κόν.

GEORGICA, orum. neut. plur. *Georgiques, livres qui concernent le labourage.* τὰ γεωργικὰ, ῶν.

GEORGICUS, a, um. *Appartenant à l'agriculture.* γεωργικὸς, κή, κόν.

GERENDUS, a, um. part. *Qu'on doit porter.* οἰστέος, τέα, τέον. *Qu'il faut faire.* πρακτέος, α, ον.

GERMANE. adv. *En frere.* ἀδελφικῶς. * οἰκείως. *Vraiment, ſincerement.* γνησίως. *En parent de même race.* ὁμογενῶς.

GERMANITAS, atis. fœm. *Fraternité.* ἡ ἀδελφότης, ητος. *Amitié fraternelle.* ἡ φιλαδελφία, ίας.

GERMANUS, a, um. *De même race.* ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Vrai, ſincere.* γνήσιος, ία, ιον. || Frater Germanus. ὁ αὐτάδελφος, ου. *Frere de pere ſeulement.* ὁ ἀδελφὸς ὁμοπάτριος. || Germana ſoror. ἡ αὐταδέλφη, ης. *Sœur de pere ſeulement.* ἡ ἀδελφὴ ὁμοπάτριος.

GERMEN, inis. neut. *Germe.* τὸ φύτευμα, *vel* γέννημα, ατος. *Bouton, bourgeon.* ὁ βλαστὸς, οῦ. * τὸ βλάστημα, ατος.

GERMINATIO, onis. fœm. *Production de germe, ou bourgeon.* ἡ ἐκβλάστησις, *vel* βλάστησις, εως.

GERMINATUS, ûs. maſc. idem.

GERMINO, as, avi, atum, are. *Germer, produire des bourgeons.* βλαστάνω, *vel* βλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλάστηκα. *Verdoyer.* θάλλω, F. αλῶ, P. τέθαλκα.

GERO, is, geſſi, geſtum, ere. *Porter.* φέρω, F. οἴσω. (V. anom.) acc. * κομίζω, F. ίσω, P. κεκόμικα. accuſ. *Porter un fardeau.* βαστάζω, F. σω. aor. 1. ἐβάστασα. acc. *Avoir.* ἔχω. (V. anom.) accuſ. *Soutenir.* ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. accuſ. *Faire.* πράττω, F. άξω, P. πέπραχα. acc. *Adminiſtrer.* διακονέομαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Gouverner.* διοικέω, ῶ, F. ήσω, P. διῴκηκα. acc. || Gerere curam. ἐπιμελεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. gen. || Gerere partum.

ἐγκύειν, ύω, F. ύσω, P. ἐγκέκυκα. ‖ Gerere pudorem. αἰδεῖσθαι, έομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. gen. ‖ Morē gerere. ὑπηρετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat. perſ. ‖ Gerere conſulem. ὑπατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ὑπάτευκα. ‖ Gerere magiſtratum. ἐπιςατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπεςάτευκα. ‖ Gerere ſe optimè in re aliquâ. καλλιςεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεκαλλίςευκα. ‖ Gerere bellum διαπολεμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεπολέμηκα. ‖ Bellum navale Gerere. ναυμαχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. νεναυμάχηκα. ‖ Gerere rempublicam. πολιτεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Negotia Reipublicæ Gerere. τὰ πολιτικὰ πράγματα, *vel* τὰ κοινὰ, *vel* τὰ δημόσια, *vel* τὰ πολιτικὰ, *vel* τὰ τῆς πόλεως πράττειν. ‖ Rem ſuam Gerere. τὰ ἑαυτȣ̃ πράγματα, *vel* τὰ ἑαυτȣ̃ πράττειν. ‖ Aliena negotia Gerere. ἀλλότρια πράγματα, *vel* τὰ τῶν ἄλλων πράττειν. ‖ Pecuniis res Gerere. πράττειν πράγματα χρήμασι. ‖ Res pulchras Gerere. καλὰ πράττειν. ‖ Gerere res majoribus dignas. πράττειν ἄξια τῶν προγόνων. ‖ Pro dignitate ſuâ ſe Gerere. ἀξίως ἑαυτȣ̃ πράττειν. ‖ In omnibus ſanctè & juſtè ſe Gerere. πάνθ' ὁσίως καὶ δικαίως πράττειν. ‖ Qui multas & ſplendidas res Geſſit. πολλὰ καὶ λαμπρὰ πεπραγμένος, *vel* πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραξάμενος. ‖ Res majores & illuſtriores Gerere. πλείω καὶ μείζονα ἔργα κατεργάζεσθαι. ‖ Multas præclaras & magnas res Geſſit. πολλὰ καλὰ καὶ μεγάλα κατώρθωσε. ‖ Si quid præclarè magnificéque Geſtum ſit. εἴ τι καλὸν καὶ σεμνὸν πέπρακται, *ſeu* διαπέπρακται. ‖ Res malè Gerere. περὶ τὰ πράγματα διαμαρτάνειν. ‖ Res benè Gerere. εὖ χρήσασθαι τοῖς πράγμασι. * τὰ πράγματα κατορθȣ̃ν. ‖ Gerere feliciter omnia. κατορθȣ̃ν ἅπαντα. ‖ Res ſuas adeò ſegniter Geſſit. τοιαῦται βραδυτῆτες ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτȣ̃ ἐνῆσαν. ‖ Benè Geruntur res meæ. καλῶς ἔχει μοι τὰ πράγματα. ‖ Geruntur malè res. κακῶς ἔχȣσιν αἱ πράξεις. ‖ Gerebantur olim ita res. ȣ̃τως ἔσχον αἱ παλαιαὶ πράξεις. * ȣ̃τως ἔσχε τὸ παλαιόν. ‖ Adeò honeſtè me Geſſi, ut neminem civium mœrore affecerim. ȣ̃τω δίκαιον ἐμαυτὸν παρέσχον, ὥςε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν. ‖ Alios ad honeſtè vivendum cogunt, ipſi autem modeſtè ſe non Gerunt. τȣ̀ς μὲν ἄλλȣς κοσμίως ζῆν ἀναγκάζȣσι, αὐτοὶ δ' αὐτȣ̀ς μὴ σώφρονας παρέχȣσι. ‖ Ita nos Geramus, ut communia fœdera præcipiunt. τοιȣ́τȣς ἡμᾶς αὐτȣ̀ς παρασχῶμεν, οἵȣς ἂν αἱ κοιναὶ συνθῆκαι προςάττȣσι. ‖ Majorum meorum virtute dignum me Gero. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἄξιον ἐμαυτὸν παρέχω. ‖ Talem te Geras erga tuos parentes, quales erga te tuos liberos eſſe optares. τοιȣ̃τος γίνȣ περὶ τȣ̀ς γονεῖς, οἵȣς ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τȣ̀ς σαυτȣ̃ παῖδας. ‖ Benignum te Geras in omnes. ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας. ‖ Iratus talem te Geras erga delinquentes, quales illos in te peccantem optares. ἐν τῇ ὀργῇ παραπλησίως ἔχε πρὸς τȣ̀ς ἁμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς σαυτὸν ἁμαρτάνοντα καὶ τȣ̀ς ἄλλȣς ἔχειν ἀξιώσειας. ‖ Humanum te erga illos Geras. γίνȣ πρὸς αὐτȣ̀ς ὁμιλητικός. ‖ Malè ſe Gerunt erga illos. χαλεπῶς διατίθενται πρὸς ἐκείνȣς. ‖ Iniquum ſe Gerere erga amicos. ȣ̓δὲν δικαίως πράττειν πρὸς τȣ̀ς φίλȣς. ‖ Gerere ſe indecorè. τὸ ἀπρεπὲς ποιεῖν. ‖ Indignè ſe Gerere in vitâ. ἐν τῷ βίῳ ἑαυτȣ̃ ἐλαττȣ̃σθαι. ‖ Gerere ſe præclarè in bello. ἀριςεύειν ἐν τῷ πολέμῳ. ‖ Geſſit ſe ita, ut gloriam mereretur. τοιαῦτα πέπραχεν, ἐξ ὧν ἂν ἐμελλεν εὐδοκιμήσειν. ‖ Gerere inimicitias cum aliquo. δυσμενῶς ἔχειν πρός τινα. * ἀπεχθῶς διατίθεσθαι πρός τινα. ‖ Amicitiam Gerere. V. AMICITIA. ‖ Bellum Gerere. V. BELLUM. ‖ Magiſtratum Gerere. V. MAGISTRATUS. ‖ Veterum res Geſtas ſuperare poſſumus, his quæ à te Geſta ſunt. τῶν πραξ͂ γεγενημένων ἔχομεν ὑπερβαλεῖν τὰς πράξεις, τοῖς ἤδη διὰ σȣ̃ κατειργασμένοις. ‖ Res præclarè Geſtæ. τὰ καλῶς πραχθέντα. ‖ Res à te Geſtæ. τὰ ὑπὸ σȣ̃, *vel* διὰ σȣ̃ πραχθέντα. * τὰ σαυτῷ πεπραγμένα. ‖ Ex eorum rebus Geſtis conjicio. τεκμαίρομαι ἐξ ὧν διαπεπραγμένοι τυγχάνȣσι. ‖ Ex rebus Geſtis gloriam conſecutus eſt. ἐξ ὧν ἔπραξε, τῆς δόξης τετύχηκε. ‖ Res olim Geſtæ. πράξεις παλαιαί. * πράξεις προγεγενημέναι.

GERRÆ, arum. fœm. plur. *Bourdes.* αἱ γέῤῥαι, *vel* τὰ γέῤῥα, ων *Niaiſeries, ſotiſes.* οἱ λῆροι, ων.

GERRO, onis. maſc. *Conteur de ſotiſes.* ὁ φλύαρος, ȣ. * ὁ ἀδόλεσχος, ȣ. * ὁ ληρέων, ῶν, ȣ̃ντος.

GERULUS, a, um. *Porteur.* ὁ φορεὺς, έως. * ὁ καὶ ἡ φορτηγὸς, , καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Porte-faix.* ὁ βαςάζων, οντος. * ὁ φορτοφόρος, ȣ.

GESTA, orum. neut. plur. *Faits.* τὰ πεπραγμένα, ων. *Actions.* αἱ πράξεις, εων. *Oeuvres.* τὰ ἔργα, ων. ‖ Geſta præclara & ſtrenua. τὰ ἀνδραγαθήματα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex præclaris Geſtis gloriam conſequi. ἐκ τῶν καλῶς πραχθέντων, δόξαν λαβεῖν. ‖ Eorum præclara Geſta. τὰ αὐτοῖς καλῶς πεπραγμένα.

GESTAMEN, inis. neut. *Ce qu'on porte.* τὸ φόρημα. *Faix.* τὸ φορτίον, ȣ.

GESTANDUS, a, um. part. *Qu'on doit porter.* φορητέος, *vel* οἰςέος, α, ον.

GESTATIO, onis. fœm. *L'action de porter.* ἡ φόρησις, εως * ἡ φορὰ, ᾶς. *ſur ſes épaules.* ἡ βάςαξις, εως. *Recréation dans laquelle on ſe faiſoit porter.* ἡ αἰώρα, ας. * ἡ αἰώρησις, εως. *Lieu où l'on ſe faiſoit porter.* ὁ περίπατος ὑπαίθριος, ȣ.

GESTATOR, oris. maſc. *Qui porte.* ὁ φέρων, οντος. acc. Vide GERULUS.

GESTATORIUM, ii. neut. *Litiere, brancard, ou chaiſe.* τὸ φορεῖον, ȣ.

GESTATORIUS, a, um. *Servant à porter.* φορητὸς, τὴ, τόν. * βαςακτήριος, ια, ιον.

GESTATRIX, icis. fœm. *Celle qui porte.* ἡ φέρȣσα, ης. acc. *ſur ſes épaules.* ἡ βαςάζȣσα, ης. acc.

GESTATUS, a, um. part. *Porté.* ἐνεχθεὶς, εῖσα, ἐν. *ſur les épaules.* βαςαχθεὶς, εῖσα, έν.

GESTATUS, ûs. maſc. Vide GESTATIO.

GESTICULARIA, æ. fœm. *Joueuſe de moriſque, Comedienne, qui fait des geſtes ridicules.* ἡ μῖμος χειρονόμος, ȣ.

GESTICULATIO, onis. fœm. *Jeu des moriſques, geſtes ridicules de Bateleurs.* ἡ χειρονομία, ας. *L'art de jouer des moriſques.* ἡ χειρονομικὴ, ῆς.

GESTICULATOR, oris. maſc. *Joueur de moriſques, ou de farces, Bateleur qui fait des geſtes ridicules.* ὁ χειρονόμος, ȣ.

GESTICULOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Jouer des moriſques, faire des geſtes ridicules.* χειρονομέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχειρονόμηκα.

GESTIO, onis. fœm. *Adminiſtration.* ἡ διοίκησις,

ris, εως. *Exécution.* ἡ πρᾶξις, εως.

GESTIO, is, ivi, itum, ire. *Témoigner ſa joie par des geſtes.* γαυριάω, ῶ, F. άσω, P. γεγαυρίακα. dat. *S'élever, s'enorgueillir.* ἐπαίρομαι, fut. paſſ. αρθήσομαι. *Treſſaillir.* σκιρτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκίρτηκα. *Deſirer fort.* ἐφίεμαι, fut. med. ήσομαι. gen. * ἐπιθυμητικῶς ἔχω. (V. anom.) gen. || Geſtire lætitiâ. ὑπερχαίρειν, αίρω, fut. med. αρῦμαι. (Vide anom. in χαίρω.)

GESTITO, as, avi, atum, are. *Porter ſouvent.* συχνάκις φέρω, F. οἴσω. (V. anom.) acc. *ſur ſes épaules.* πολλάκις βαστάζω, F. άξω, P. βεβάσταχα. *Tranſporter çà & là.* περιφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. accuſ.

GESTO, as, avi, atum, are. *Porter.* φορέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφόρηκα. * φέρω, F. οἴσω. (Vide anom.) *ſur ſes épaules.* βαστάζω, F. άξω, P. βεβάσταχα. accuſ. || Geſtare in utero. κυοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκυοφόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Geſtare pueros in ulnis. πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν. || Geſtare annulum. δακτύλιον φέρειν. || Pilum Geſtare. πῖλον φορεῖν.

GESTOR, oris. maſc. *Porteur.* ὁ φορεὺς, έως.

GESTUOSUS, a, um. *Qui fait beaucoup de geſtes ou de mines.* χειρονομικὸς, ἡ, όν. * ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, όν.

GESTURUS, a, um. part. *Qui portera.* οἴσων, vel φορήσων, ουσα, ον. accuſ. *Qui mettra en exécution.* πράξων, ουσα, ον. acc. *Qui portera ſur les épaules.* βαστάξων, ουσα, ον. acc.

GESTUS, a, um. part. *Fait, mis à exécution.* πεπραγμένος, η, ον. *Adminiſtré, gouverné.* διῳκημένος, η, ον. *Porté.* κομισθεὶς, θεῖσα, θέν. *ſur ſes épaules.* βασταχθεὶς, θεῖσα, θέν.

GESTUS, ûs. maſc. *Geſte, mine.* τὸ σχῆμα, ατος. *Contenance.* ἡ ὑπόκρισις, εως. || Geſtus orationis. τὰ σχήματα τοῦ λόγου.

GESUM, i. neut. *Un épieu, ſorte d'arme à longue hampe.* ὁ γαισὸς, οῦ, vel γαῖσος, ου.

G I

GIBBER, (eri) a, um. *Boſſu.* κυρτὸς, vel κυφὸς, ἡ, όν.

GIBBEROSUS, & GIBBOSUS, a, um. idem. || Gibboſus utrinque. ὁ καὶ ἡ ἀμφίκυρτος, καὶ τὸ ον, ου.

GIBBUS, a, um. idem quod GIBBER.

GIBBUS, i. maſc. *Courbement.* ἡ κύρτωσις, vel κύφωσις, εως. *Boſſe du corps.* τὸ κυρτὸν, οῦ. * τὸ κύρτωμα, vel κύφωμα, ατος.

GIGANTEUS, a, um. *De geant.* ὁ καὶ ἡ γιγάντειος, καὶ τὸ ον. * γιγανταῖος, αία, αῖον. || Giganteum bellum. ἡ γιγαντομαχία, ας.

GIGAS, antis. maſc. *Geant.* ὁ γίγας, αντος.

GIGNENDUS, a, um. *Qu'on doit engendrer.* γεννητέος, τέα, τέον.

GIGNO, is, genui, genitum, ere. *Engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγέννηκα. accuſ. *Produire.* φύω, F. ύσω, P. πέφυκα. accuſ. *Faire, cauſer.* ἐμποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεποίηκα. || Gigni. γίγνομαι, vel γίνομαι. paſſ. (Vide anom.) || Gignere & procreare liberos. παιδοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπαιδοποίηκα.

GILVUS, a, um. *Fauve.* κιῤῥὸς, ῥὰ, ῥόν. * ὁ καὶ ἡ ἔγκιῤῥος, καὶ τὸ ον, ου. *Jaunâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόξανθος, καὶ τὸ ον, ου. *De gris cendré.* σποδιαῖος, αία, αῖον.

GINGIVA, æ. fœm. *La gencive.* τὸ οὖλον, ου.

GINGIVULA, æ. fœm. *Petite gencive.* τὸ οὐλίδιον, ου.

GINGRIO, is, rivi, vel rii, itum, ire. *Crier comme les oies.* γιγγραίνω, F. ανῶ, P. γεγίγγραγκα.

GIRGILLUS, i. maſc. *Un devidoir.* ὁ ῥόμβος, ου.

GIT, vel GITH. indecl. neut. *Nielle, poivrette, herbe.* τὸ μελάνθιον, ίου. * τὸ μελανσπέρμιον, ίου.

G L

GLABELLA, æ. fœm. *L'eſpace qui eſt entre les deux ſourcils.* τὸ μεσόφρυον, ου.

GLABER, (bri) a, um. *Pelé, ſans poil.* ψιλὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, ἄτριχος. *Chauve.* φαλακρὸς, vel μαδαρὸς, ρὰ, ρόν. *Poli.* λεῖος, εία, εῖον. || Glabrum reddo. Vide GLABRO.

GLABREO, es, & GLABRESCO, is, ere. *Se peler.* ψιλόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * μαδάω, ῶ, F. ήσω, P. μεμάδηκα. *Devenir chauve.* φαλακρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

GLABRETUM, i. neut. *Terre en laquelle il ne croît rien, friche.* ἡ φαλάκρα, ας.

GLABRIO, onis. maſc. *Pelé.* ὁ μαδῶν, ῶντος.

GLABRO, as, are. *Peler.* μαδίζω, F. ίσω, P. μεμάδικα. * ψιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐψίλωκα. accuſ. *Polir.* λειόω, ῶ, F. ώσω, P. λελείωκα. acc. *Rendre chauve.* φαλακρόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφαλάκρωκα. acc.

GLACIALIS, & e, is. *Ordinairement plein de glace.* ὁ καὶ ἡ κρυμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * κρυερὸς, ρὰ, ρόν.

GLACIATUS, a, um. part. *Glacé, gelé.* παγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * πεπηγμένος, η, ον.

GLACIES, ciei. fœm. *Glace.* ὁ κρυμὸς, οῦ. * ὁ κρύσταλλος, ου. * ὁ πάγος, ου. *Glaçon.* ὁ παγετὸς, οῦ. || Glaciei ſimilis. *Semblable à de la glace.* ὁ καὶ ἡ κρυσταλλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

GLACIO, as, avi, atum, are. *Glacer.* συμπήγνυμι, F. ήξω. (V. anom. in πήγνυμι.) acc. || Glaciandi vim habens. ὁ καὶ ἡ κρυσταλλόπηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

GLACITO, as, are. *Crier comme font les oies.* κλαγγάζω, F. άσω, P. κεκλάγγακα.

GLADIARIUS, ii. maſc. *Coutelier, faiſeur de couteaux.* ὁ μαχαιροποιὸς, οῦ.

GLADIATOR, oris. maſc. *Gladiateur, eſcrimeur.* ὁ ξιφιστὴς, οῦ. * ὁ μαχαιρομάχος, ου. * ὁ μονομάχος, ου. || Gladiatores homines. οἱ παλαμναῖοι ἄνθρωποι.

GLADIATORIUS, a, um. *Servant aux Gladiateurs, aux eſcrimeurs.* μαχαιρομαχικὸς, ἡ, όν. * μονομαχικὸς, ἡ, όν. || Gladiatoria officina. τὸ μαχαιροπωλεῖον, ίου. || Ludi Gladiatorii. οἱ ἀγῶνες τῶν μονομάχων. || Gladiatorium munus. τὸ τοῦ μονομαχεῖν ἔργον. || Gladiatoria ars. ἡ μαχαιρομαχικὴ, ῆς.

GLADIATURA, æ. fœm. *Jeu d'eſcrime.* ὁ ξιφισμὸς, οῦ. *Exercice de Gladiateurs.* ἡ μαχαιρομαχία, ίας. * ἡ μονομαχία, ίας.

GLADIOLUS, i. maſc. *Petit couteau, ou raſoir.* τὸ μαχαιρίδιον, ίου. * ἡ μαχαιρὶς, ίδος. *Petite*

épée. τὸ ξιφίον, vel ξιφίδιον, ίȣ. *Flambe ou Glaïeul*, *herbe*. τὸ ξιφίον, ίȣ. * τὸ μαχαιρώνιον, ίȣ.

GLADIUS, ii. maſc. *Un glaive, un couteau, une épée*. ἡ μάχαιρα, ας. * τὸ ξίφος, εος, ȣς. *Poignard*. τὸ ἐγχειρίδιον, ȣ. || Gladio confectus. ὁ καὶ ἡ ξιφόκτονος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ξιφοκτονηθεὶς, εῖσα, έν. || Diſtringere Gladium. ξιφουλκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξιφούλκηκα. || Gladio circumcinctus. ὁ καὶ ἡ μαχαιροφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ξιφοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Gladii diſtrictio. ἡ ξιφουλκία, ίας. || Gladio decertare. διαξιφίσασθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. || Gladii manubrium. ἡ κώπη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gladium ſtringere, *ſeu* evaginare. ξίφος γυμνȣ̃ν, *vel* σπάειν. || Gladio ſtricto irruunt. σπασάμενοι τὸ ξίφος, εἰσπηδῶσι.

GLANDARIUS, a, um. *De gland*. βαλάνειος, εία, ειον. *Plein de gland*. ὁ καὶ ἡ βαλανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

GLANDIFER, (eri) a, um. *Qui porte du gland*. ὁ καὶ ἡ βαλανοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

GLANDIUM, ii. neut. *Une glande*. ὁ ἀδὴν, ένος. *Glandes d'un pourceau, le lieu qui en eſt plein*. αἱ χοιράδες, ων.

GLANDULA, æ. fœm. *Petite glande*. τὸ ἀδενίον, ίȣ. *de pourceau*. τὸ χοιράδιον, ίȣ.

GLANDULOSUS, a, um. *Glanduleux, plein de glandes*. ὁ καὶ ἡ ἀδενώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

GLANS, ndis. fœm. *Du gland, ſorte de fruit*. ἡ βάλανος, ȣ. *Toute ſorte de fruit*. ὁ καρπὸς, ȣ̃. || Glandes excutere. βαλανίζειν, ίζω, F. ίσω, P. βεβαλάνικα. || Glans plumbea. *Une balle de plomb*. τὸ σφαιρίον μολύβδινον, ȣ.

GLAREA, æ. fœm. *Gravier, gravois*. ἡ ψηφὶς, ίδος. * ἡ ψάμμος, ȣ. * ὁ κόχλαξ, ακος.

GLAREOLA, æ. fœm. *Menu gravier*. τὸ ψηφίδιον, *vel* ψαμμίον, ȣ.

GLAREOSUS, a, um. *Plein de gravier*. ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ κοχλακώδης, τὸ ες, εος, ȣς.

GLASTUM, i. neut. *Guéde ou Paſtel, herbe*. ἡ ἰσάτις, ιδος. * ἡ ἰσάτη, ης.

GLAUCINUS, a, um. *De verd clair*. γλαύκιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ γλαυκοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

GLAUCOMA, æ. fœm. *Tache en l'œil qui rend l'humeur cryſtalline comme bleue, maladie*. τὸ γλαύκωμα, ατος.

GLAUCOPIS, idis. fœm. *Femme qui a les yeux verds*. ἡ γλαυκῶπις, ιδος.

GLAUCUS, a, um. *Verd mêlé de blanc*. γλαυκὸς, ὴ, όν.

GLEBA, æ. fœm. *Une motte de terre*. ἡ βῶλος, ȣ. * ὁ βῶλαξ, ακος. || Glebas invertere. βωλοστροφεῖν, έω, F. ήσω, P. βεβωλοστρόφηκα. || Glebarum inverſio. ἡ βωλοστροφία, ίας.

GLEBOSUS, a, um. *Plein de mottes*. ὁ καὶ ἡ βωλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ ἀδρόβωλος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Renverſé comme des mottes de terre*. ὁ καὶ ἡ βωλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

GLEBULA, æ. fœm. *Petite motte*. τὸ βώλιον, *vel* βωλάκιον, ίȣ.

GLEUCINUM, i. neut. *Huile confite en moût*. τὸ γλεύκινον ἔλαιον, ȣ.

GLIRARIUM, ii. neut. *Le lieu où l'on nourrit les loirs*. τὸ ἐλειοτροφεῖον, ȣ.

GLIS, gliris. maſc. *Un Loir, petit animal*. ὁ ἐλειὸς, οῦ.

GLISCO, is, ere. *Croître*. αὐξάνω, *vel* αὐξάνομαι. (V. anom.) *Se fortifier, s'engraiſſer*. εὐθηνέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθήνηκα. *Avoir grande envie*. προθυμέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. gen. || Gliſcit terra. *La terre eſt bien diſpoſée à recevoir ſemence*. ἡ γῆ ὀργᾷ.

GLOBO, as, avi, atum, are. *Arrondir*. σφαιρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσφαίρωκα. accuſ. Vide GLOMERO. || Globari. *Se former en rond*. σφαιρόομαι, ȣ̃μαι.

GLOBOSUS, a, um. *Rond comme une boule*. ὁ καὶ ἡ σφαιροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * σφαιρικὸς, κὴ, κόν.

GLOBULUS, i. maſc. *Petite boule*. τὸ σφαιρίον, *vel* σφαιρίδιον, ȣ.

GLOBUS, i. maſc. *Un globe, une boule*. ἡ σφαῖρα, αίρας. *Une aſſemblée en rond*. ὁ κύκλος, ȣ. *Une multitude*. τὸ πλῆθος, εος, ȣς.

GLOCIDO, as, are. Vide GLOCIO.

GLOCIO, is, ivi, itum, ire. *Gloſſer comme une poule qui veut couver*. κλώζω, F. ώξω, P. κέκλωχα. *Chanter comme les perdrix*. κακκαβίζω, F. ίσω, P. κεκακκάβικα.

GLOMERAMEN, minis. neut. *Monceau rond, amas en rond*. τὸ σφαίρωμα, *vel* στρόμβωμα, ατος.

GLOMERATIO, onis. fœm. *Amas en peloton*. ἡ προσεπίκλωσις, εως. *en rond*. ἡ στρόμβωσις, εως.

GLOMERANDUS, a, um. *Qu'on doit arrondir*. στρομβωτέος, α, ον.

GLOMERATUS, a, um. part. *Amaſſé en peloton*. προσεπικλωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Amaſſé enſemble*. σωρευθεὶς, θεῖσα, θέν. *en rond*. σφαιρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

GLOMERO, as, avi, atum, are. *Amaſſer en rond*. στρομβόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστρόμβωκα. acc. *en peloton*. συσπειράω, ῶ, F. άσω, P. συνέσπείρακα. acc. * προσεπικλώθω, F. σω, P. προσεπικέκλωκα. acc. *Aſſembler, comme en pelotons*. καλειλέω, ῶ, F. ήσω, P. καλείληκα. accuſ.

GLOMEROSUS, a, um. *Rond, amaſſé en rond*. ὁ καὶ ἡ στρομβοειδὴς, *vel* στρομβώδης, (καὶ τὸ ες, εος, ȣς.)

GLOMUS, i. maſc. & GLOMUS, glomeris. neut. *Un peloton de fil*. ἡ ἀγαθὶς, ίδος.

GLORIA, æ. fœm. *Gloire*. ἡ δόξα, ης. * τὸ κλέος, εος, ȣς. *Bonne réputation*. ἡ εὔκλεια, είας. * ἡ εὐδοξία, ίας. || Vana Gloria. ἡ κενοδοξία, ίας. || Gloriæ cupidus. ὁ φιλόδοξος, ου. || Gloriâ florere, Gloriam conſequi. εὐδοκιμεῖν, έω, F. ήσω, F. εὐδοκίμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximam Gloriam capere, *ſeu* conſequi. μεγίστην δόξαν λαβεῖν. || Longè majorem Gloriam conſecutus. πολλῷ μείζω δόξαν εἰληφώς. || Minorem ſpe Gloriam conſequi. καταδεεστέραν τῆς ἐλπίδος δόξαν λαβεῖν. || Sempiterna Gloria. δόξα ἀείμνηστος. || Immortalis Gloria. κλέος ἀθάνατον. * εὔκλεια ἀθάνατος. || Gloria nullo ævo peritura. δόξα εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη. || Immortalem Gloriam conſequi. εὐκλείας ἀθανάτȣ τυχεῖν, *ſeu* τυγχάνειν. || Gloriâ aliquem ornare. τιμᾶν τινα δόξῃ. || Æternam Gloriam dare. ἀείμνηστον δόξαν φέρειν, *vel* παρέχειν. || Juſtitia etiam defunctis Gloriam affert, *vel* parit. ἡ δικαιοσύνη καὶ τοῖς τελευτήσα-

σι δόξαν παρασκευάζει. || Gloriâ apud omnes florent. παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμοῦσι. * παρὰ πάντων καλῶς ἀκούουσι. || Mirificam Gloriam obtinuerunt. θαυμαστῆς δόξης ἔτυχον. || Maximam Gloriam ex victoriâ cepit. μεγίστην δόξαν ἐκ τῆς νίκης ἔλαβε. || Summâ Gloriâ afficere. μεγίστης δόξης ἀξιοῦν. || Tantâ Gloriâ affectus. τηλικαύτης δόξης ἀξιωθείς. || Quantam Gloriam brevi apud omnes conſecutus eſt. ὅσον κλέος ἐντὸς ὀλίγου χρόνου παρὰ πᾶσιν ἠνέγκατο. || Magnam Gloriam reportare. μέγα κλέος ἐκφέρεσθαι. || Hoc in magnam Gloriam afferet. ἐκείνοις ταῦτ' ἂν ἐνέγκοι πολλὴν εὔκλειαν. * ἐκείνοις ταῦτα πολλὴν εὐδοξίαν οἴσει. || Sempiternæ Gloriæ nomen ſuum commendare. ὀνομαστὸν γενέσθαι, καὶ κλέος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. || Liberatâ Græciâ, ſummam Gloriam adeptus eſt. ξυσώσας τὴν Ἑλλάδα, κλέος μέγιστον κατέθετο. || Fama latiùs fuſa, reliquas urbes ipſius Gloriâ complevit. ἡ φήμη ἐξιοῦσα, τὰς ἐξῆς πόλεις κατέπλησε τῆς ἐπὶ τῷδε τῷ ἀνδρὶ εὐκλείας. || In magnâ Gloriâ erat. μέγα κλέος εἶχε. || Sempiternæ Gloriæ ſe commendare. ἀθάνατον κλέος αὑτοῦ καταλιπεῖν. || Quæ ipſis immortalem Gloriam, ac memoriam conciliant. ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχει. || Immortalis erit eorum virtutis Gloria. ἀθάνατος μνήμη ἀρετῆς περὶ αὐτῶν ἔσεται. || Mortalem vitam immortali Gloriâ commutare. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι. || Vitâ tantam Gloriam emere. ψυχῆς πρίασθαι τοιαύτην εὔκλειαν. || Ad magnam Gloriam provehi. ἐπὶ μέγα προελθεῖν εὐκλείας. * εἰς πλεῖστον δόξης προελθεῖν. || Ipſius Gloria ad omnes homines pervenit. εἰς ἅπαντας ἡ τούτου δόξαν διῆλθε. || Eximiam Gloriam adipiſci, ſibi comparare. κλέος ἐξαίρετον περιποιεῖσθαι. || Quorum immortalis Gloria poſteritati commendata eſt. ὧν ἀθάνατος δόξα τῷ χρόνῳ παντὶ παραδίδοται. || Gloriam quam in bello collegerat, in pace obtrivit. ἣν ἐν τῷ πολέμῳ συνελέξατο δόξαν, ταύτην εἰρήνην ἄγων κατέλυσε. || Eloquentiæ Gloriâ præſtare. ἐπὶ τῷ λέγειν μεγίστην δόξαν ἔχειν. || Juſtitiæ Gloriâ florere. περὶ τῆς δικαιοσύνης δόξαν λαβεῖν. || Florere maximâ virtutis Gloriâ. μεγίστας ἐπ' ἀρετῇ δόξας ἔχειν. || Gloriam contemnere. παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι τὸ εὐδοκιμεῖν. || Gloriam alicujus minuere. ἀδοξότερόν τινα ποιεῖν.

GLORIABUNDUS, a, um. *Qui ſe glorifie.* σεμνυνόμενος, ένη, ενον. * γαυριάων, ῶν, ῶσα, ῶν. *Glorieux.* ὁ καυχηματίας, ου.

GLORIANDUS, a, um, *De quoi on ſe doit glorifier.* σεμνυντέος, *vel* καυχητέος, τέα, τέον. *Digne qu'on s'en glorifie.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, καὶ τὸ ον, ου.

GLORIATIO, onis. fœm. *L'action de ſe glorifier.* ἡ σεμνολογία, ίας. * ἡ καύχησις, εως. * τὸ αὔχημα, *vel* καύχημα, ατος. * ἡ ἀλαζονεία, είας. || Gloriatione dignus. ὁ καὶ ἡ ἀξιεπαίνετος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, τὸ ον, ου.

GLORIOLA, æ. fœm. *Petite gloire.* τὸ δοξάριον, ίου. * ἡ εὐτελὴς δόξα. (ης.)

GLORIOR, aris, atus ſum, ari. *Se glorifier.* καυχάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. * αὐχέω, F. ήσω, P. ηὔχηκα. * μεγαλαυχέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαλαύχηκα. *S'eſtimer, s'en faire accroire.* μεγαλοφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαλοφρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Re aliquâ Gloriari. ἐπί τινι μεγαλοφρονεῖν, *vel* μέγιστον φρονεῖν. || Inſolentiùs Gloriari. μεῖζον φρονεῖν τοῦ δέοντος. V. SUPERBIO. || De ſe Gloriari. καυχᾶσθαι περὶ ἑαυτοῦ. || Ut de me aliquid Glorier. ἵνα τι καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καυχήσωμαι. || Se viciſſe Gloriatur, *vel* de victoriâ Gloriatur. αὐχεῖ νικῆσαι. || Generis nobilitate Gloriari. αὐχεῖν εὐγένειαν. || Gloriari ob defenſionem amici. μεγαλαυχεῖσθαι ἐπὶ τῇ τοῦ φίλου ἀπολογίᾳ. || Temerè Gloriari. λίαν ἀπερισκέπτως ἀλαζονεύεσθαι, *vel* ἀλαζονείᾳ χρῆσθαι. || De artibus Gloriari. περὶ τῶν τεχνῶν ἀλαζονεύεσθαι. || De divitiis apud alios Gloriari. καταλαζονεύεσθαι πρὸς ἄλλους περὶ τοῦ πλούτου. || Etenim quomodo non pudore affici magis quàm Gloriari convenit? καίτοι πῶς οὐκ αἰσχύνεσθαι μᾶλλον, ἢ σεμνύνεσθαι προσήκει; || Non parum Gloriari de accuſatione. μεγαλαυχᾶσθαι καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ κατηγορίᾳ. || Multum Gloriari. μεγίσταις χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις.

GLORIOSE. adverb. *Glorieuſement, avec gloire.* ἐνδόξως. * εὐκλεῶς. *En glorieux, avec vanité.* κενοδόξως. * ὑπερφρόνως.

GLORIOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus glorieux, plus digne de gloire.* ἐνδοξότερος, έρα, ερον. *Plus arrogant.* ἀλαζονέστερος, έρα, ερον.

GLORIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-glorieux, très-digne de gloire.* ἐνδοξότατος, άτη, ατον. *Très-arrogant.* ἀλαζονέστατος, άτη, ατον. || Glorioſiſſimum imperium. ἡ μετὰ μεγίστης τῆς δόξης οὖσα ἀρχή.

GLORIOSUS, a, um. *Glorieux, digne de gloire.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐκλεής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Glorieux, ſuperbe, arrogant.* ὁ καυχηματίας, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀλάζων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Glorioſa pugna. ἡ μάχη ἡ ἀξία λόγου. || Glorioſâ morte obiit. ἐν δόξαις ὢν ἐτελεύτησε τὸν βίον. || Et de iis quidem quæ Glorioſa ſunt rarum invenire quod nemo priùs dixerit. καὶ περὶ μὲν τῶν δόξαν ἐχόντων, σπάνιον εὑρεῖν ὃ μηδεὶς πρότερον εἴρηκε.

GLOS, oris. fœm. *La belle ſœur.* ἡ γάλως, ω. *vel* ἡ γάλως, ωος.

GLOSSA, æ. fœm. Vide LINGUA.

GLOSSEMA, atis. neut. *Gloſe, interprétation des mots peu uſités.* τὸ γλώσσημα, ατος. * ἡ γλῶσσα, ης.

GLOSSOGRAPHUS, i. maſc. *Qui gloſe.* ὁ καὶ ἡ γλωσσογράφος, ου.

GLOTTIS, idis. *Le roi des cailles, oiſeau.* ἡ γλωττίς, ίδος.

GLUBO, is, bi, bitum, ere. *Ecorcer, ôter l'écorce.* ἀπολέπω, F. ψω, P. ἀπολέλεφα. accuſ. * λεπίζω, F. ίσω, P. λελέπικα. acc.

GLUMA, æ. fœm. *La petite paille, ou peau qui couvre le grain de bled.* τὸ ἔλυτρον, ου. * τὸ λέπυρον, ου.

GLUTEN, inis. neut. *Colle.* ἡ κόλλα, ης. || Taurinum Gluten. *Colle faite de cuir de taureau.* ἡ ταυροκόλλα, ης.

GLUTINAMENTUM, i. neut. *Ce qui ſert à coller.* τὸ κόλλημα, ατος. * τὸ παρακόλλημα, ατος. *Ce qui eſt collé.* τὸ ἐπικόλλημα, ατος.

GLUTINANDUS, a, um. *Qu'on doit coller.* κολλητέος, α, ον.

GLUTINATIVUS, a, um. *Qui ſert à coller.* κολλητικός, ή, όν.

GLUTINATOR, oris. maſc *Colleur, qui colle.* ὁ κολλητὴς, ȣ̃.

GLUTINO, as, avi, atum, are. *Coller.* κολλάω, ῶ, F. ήσω, P. κεκόλληκα. acc. *Joindre.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. accuſ. rei. dat. perſ. || Vim Glutinandi habens. παρακολλητικὸς, ή, όν.

GLUTINOSUS, a, um. *Qui s'attache comme de la colle, gluant.* ὁ καὶ ἡ κολλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * κολλητικὸς, ή, όν.

GLUTINUM, i. neut. Vide GLUTEN.

GLUTIO, is, ivi, itum, ire. *Engloutir.* γλύζω, F. ύσω, P. γέγλυκα. accuſ. *Avaler,* καταπίνω, (Vide anom. in πίνω.) accuſ.

GLYCYRRHIZA, æ. fœm. *Regliſſe, arbriſſeau.* ἡ γλυκύῤῥιζα, ης.

G N

GNAPHALIUM, ii. neut. *Cotonnette, herbe.* τὸ γναφάλιον, ȣ.

GNARITAS, atis. fœm. *Sçavoir.* ἡ ἐπιστήμη, ης. *Expérience.* ἡ ἐμπειρία, ίας.

GNARUS, a, um. *Sçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, καὶ τὸ μον, ονος. gen. *Expert.* ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος, καὶ τὸ ον, ȣ. gen. *Connu,* γνωστὸς, ή, όν. * ἐγνωσμένος, νη, νον. || Gnarus reip. περὶ τὰ κοινὰ ἔμπειρος, ȣ.

GNATA, æ. fœm. *Fille.* ἡ θυγάτηρ, ατέρος, *vel* ατρός. Vide FILIA.

GNATUS, i. maſc. *Fils,* ὁ υἱὸς, ȣ̃. *Enfant,* τὸ τέκνον, ȣ.

GNAVITER. adv. *Diligemment.* διωστηρίως. * ἐνεργῶς. *Avec ſoin, habilement.* σπουδαίως. *Affectueuſement,* προθύμως. || Gnaviter aliquid agere. τινὶ, *vel* περί τι σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα.

GNAVUS, a, um. *Diligent.* ὁ καὶ ἡ ἐνεργὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. * διωστήριος, ία, ιον. *Soigneux, habile.* σπουδαῖος, αία, αῖον.

GNOMA, æ. fœm. *L'inſtrument de géometrie pour connoître l'aſſiette ou ſituation d'un champ, ou d'autre choſe.* τὸ γνῶμα, ατος. * ὁ γνώμων, ονος. *Sentence reçue de tous.* ἡ γνώμη, ης.

GNOMON, onis. maſc. *Régle, le ſtyle d'un quadran; c'eſt auſſi la dent du cheval qui montre l'âge qu'il a.* ὁ γνώμων, ονος.

GNOMONICE, es. fœm. *L'art ou la ſcience de connoître la ſituation de quelque choſe & la diverſité des climats; une partie de la géometrie.* ἡ γνωμονικὴ, ῆς.

G O

GOBIO, onis, *vel* GOBIUS, ii. maſc. *Goujon, poiſſon.* ὁ κωβιὸς, ȣ̃.

GOSSIPIUM, ii, neut. *L'arbriſſeau qui porte le coton.* τὸ ἐριοφόρον δένδρον, ȣ. * τὸ γοσσίπιον, ίȣ.

G R

GRABATUS, i. maſc. *Un petit lit ſur quoi on ſe repoſoit le jour.* ὁ κράββατος, ȣ.

GRACULENTUS, a, um. idem quod GRACILIS.

GRACILESCO, is, ere. *Devenir grêle & maigre.* ἰσχναίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

GRACILIOR, & ius, oris. comp. *Plus grêle.* ἰσχνότερος, έρα, ερον.

GRACILIS, & e, is. *Grêle & maigre.* ἰσχνὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ σφηκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Mince, délié.* λεπτὸς, ή, όν.

GRACILISSIMUS, a, um. *Fort grêle.* ἰσχνότατος, άτη, ατον.

GRACILITAS, atis. fœm. *Maigreur.* ἡ ἰσχνότης, ητος.

GRACILITUDO, inis. fœm. idem.

GRACULUS, i. *vel* GRACUS, i. maſc. *Un geai, oiſeau.* ὁ κορακίας, ȣ. * ὁ κολοιὸς, ȣ.

GRADARIUS, a, um. *Qui va ſon pas.* βάδην πορευόμενος, ένη, ενον. *Qui marche doucement.* ἠρεμαίως βαδίζων, ȣσα, ον.

GRADATIM. adv. *Par degrés.* κλιμακηδόν. *Pas à pas, doucement.* βάδην.

GRADATIO, onis. fœm. *Gradation.* ὁ κλίμαξ, ακος.

GRADATUS, a, um. *Fait en degrés.* κλιμακωτὸς, τὴ, τόν.

GRADIOR, eris, greſſus ſum, gradi. depon. *Marcher.* βαίνω, fut. βήσομαι. (V. anom.) * βαδίζω, F. ίσω, P. βεβάδικα. || Lentè Gradiens. βραδυπορέων, ῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν.

GRADUS, ûs. maſc. *Degré, marche d'un eſcalier.* ὁ βαθμὸς, ȣ̃. * τὸ βάθρον, ȣ. *Pas.* τὸ βῆμα, ατος. * ὁ βαδισμὸς, ȣ̃. *Echelon.* ὁ κλιμακτὴρ, ῆρος. *Commencement,* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Dignité.* ἡ ἀξία, ίας. || Gradus ætatis. ἡ ἡλικία, ας. || Gradum accelerare. σπεύδειν, δω, F. σω, P. ἔσπευκα. || De Gradu dignitatis dimoveri. ἐκπίπτειν τῆς τιμῆς. (V. anom. in πίπτω.)

GRALLÆ, arum. fœm. plur. *Echaſſes.* τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, ων. * τὰ κωλόβαθρα, ων. (à κῶλον, pes, & βάθρον.)

GRALLATOR, oris. maſc. *Qui va ſur des échaſſes.* ὁ καλοβάτης, ȣ. (à κᾶλον, lignum.)

GRALLATORIUS, a, um. *Qui appartient à ceux qui marchent ſur des échaſſes.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ καλοβάτου. || Grallatorius gradus. τὸ βῆμα τῶν καλοβατῶν.

GRAMEN, inis. neut. *Toutes ſortes d'herbes comme celle des prairies.* ἡ πόα, ας. * ἡ βοτάνη, ης. * ὁ χόρτος, ȣ. *Chien-dent, herbe.* ἡ ἄγρωστις, εως.

GRAMINEUS, a, um. *D'herbes, fait d'herbes.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τȣ̃ χόρτȣ, *vel* ἐκ τῆς πόας, *vel* ἐκ τῆς βοτάνης. *Plein d'herbes.* ὁ καὶ ἡ ποώδης, *vel* βοτανώδης, τὸ ες, εος, ȣς. *De Chien-dent.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ἀγρώστεως.

GRAMMA, atis. neut. *Un écrit, une lettre.* τὸ γράμμα, ατος.

GRAMMATEUS, i. maſc. *Greffier, ou Notaire.* ὁ γραμματεὺς, έως.

GRAMMATICA, æ. *vel* GRAMMATICE, es. fœm. Cic. *La Grammaire.* ἡ γραμματικὴ, ῆς.

GRAMMATICA, orum. neut. plur. *Les livres, ou études des Grammairiens.* τὰ γραμματικὰ, ῶν.

GRAMMATICE. adv. *Selon l'art de la Grammaire.* γραμματικῶς.

GRAMMATICUS, i. maſc. *Un Grammairien,* γραμματικὸς, ȣ̃.

GRAMMATISTA, æ. maſc. idem.

GRAMMATOPHYLACIUM, ii. neut. *Le tréſor des Chartres.* τὸ γραμματοφυλάκιον, ίȣ.

GRANARIUM, ii. neut. *Un grenier.* τὸ σιτοβόλιον, ίου. * ὁ σιτοβολὼν, ῶνος. * τὸ σιτοφυλάκιον, ίου.

GRANATUM, i. neut. *Pomme de Grenade.* ἡ ῥοιὰ, *vel* ἡ ῥοὰ, ᾶς.

GRANATUS, a, um. *Abondant en grains,* ὁ καὶ ἡ κοκκώδης, καὶ τὸ ες εος, ους. ‖ Malum Granatum. V. GRANATUM.

GRANDÆVITAS, atis. fœm. *Vieilleſſe.* ἡ πολυετία, ίας. * τὸ μακροχρόνιον, ίου.

GRANDÆVUS, a, um. *Fort âgé.* ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ μακροχρόνιος, *vel* μακρόβιος, καὶ τὸ ον, ου.

GRANDESCO, is, ere. *Devenir grand.* μεγαλύνομαι, *vel* μεγεθύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι.

GRANDICULUS, i. maſc. *Qui n'eſt guere grand.* ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GRANDILOQUENTIA, æ. fœm. *Parler haut & relevé.* ἡ μεγαλοῤῥημοσύνη, ης.

GRANDILOQUUS, a, um. *Qui dit de grandes choſes, au d'un haut ſtyle.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοῤῥήμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ μεγαληγόρος, τὸ ον, ου.

GRANDINAT. *Il grêle.* χαλαζοῖ.

GRANDINOSUS, a, um, *Sujet à la grêle.* ὁ καὶ ἡ χαλαζώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GRANDIO, is, ivi, itum, ire. *Aggrandir.* μεγεθύνω, *vel* μεγαλύνω, F. υνῶ, P. μεμεγάλυγκα. accuſ.

GRANDIOR, & ius, oris. comp. *Plus âgé.* πολυετέστερος, έρα, ερον. *Plus grand.* ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ ον, ονος.

GRANDIS, & e, is. *Grand.* μέγας, άλου; μεγάλη, ης; μέγα, άλου. *Fort âgé.* ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

GRANDITAS, atis, fœm. *Grandeur.* τὸ μέγεθος, εος, ους. * μεγαλότης, ητος. ‖ Granditas verborum. ἡ μεγαλοῤῥημοσύνη, ης. * ἡ μεγαληγορία, ίας.

GRANDIUSCULUS, a, um. *Un peu grand.* ὑπομηκέστερος, έρα, ερον.

GRANDO, inis. fœm. *Grêle.* ὁ χάλαζα, ης. *Maladie d'œil.* τὸ χαλάζιον, ίου. ‖ Grandinis inſtar irruere. ἐπιχαλάζειν, F. άσω, P. ἐπικεχάλακα. ‖ Vexari Grandine. χαλαζοκοπεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι.

GRANIFER, (eri) a, um. *Qui porte grain.* ὁ καὶ ἡ κοκκοφόρος, τὸ ον, ου. *Qui porte des grains de froment, parlant des fourmis,* ὁ καὶ ἡ πυροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

GRANOSUS, a, um. *Grenu.* ὁ καὶ ἡ κοκκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui a beaucoup de grains.* ὁ καὶ ἡ πολύκοκκος, καὶ τὸ ον, ου.

GRANUM, i. neut. *Grain.* ὁ κόκκος, ου. * ὁ χόνδρος, ου. ‖ Granum ficûs. ἡ κεγχραμὶς, ίδος.

GRAPHIARIUM, ii. neut. *Un calemar, ou étui de Peintre ou Ecrivain.* ἡ γραφιοθήκη, ης.

GRAPHICE, es. fœm. *L'art de peindre ou écrire.* ἡ γραφικὴ, ῆς.

GRAPHICE. adv. *D'une belle maniere, au naïf.* γραφικῶς.

GRAPHICUS, a, um. *Fait au naïf, bien fait.* γραφικὸς, κὴ, κόν.

GRAPHIS, idis. fœm. *Projet de peinture, l'art de deſſiner.* ἡ γραφὶς, ίδος.

GRAPHIUM, ii. neut. *Pinceau, ou ſtyle à écrire ſur des tablettes.* τὸ γραφεῖον, ου. * ἡ γραφὶς, ίδος.

GRASSATIO, onis. fœm. *Courſe ſus.* ἡ ἐπέλευσις, εως. *Volerie, brigandage.* ἡ ληλασία, *vel* λωποδυσία, ίας. * ἡ λῃστεία, είας.

GRASSATOR, oris. maſc. *Brigand, voleur.* ὁ λωποδύτης, ου. * ὁ ληλατὴς, οῦ. * ὁ λῃστὴς, οῦ.

GRASSATURA, æ. fœm. idem quod GRASSATIO.

GRASSOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Courir ſus.* ἐφορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. accuſ. *Voler, brigander.* λωποδυτέω, ῶ, F. ήσω, P. λελωποδύτηκα. acc. * ληλατέω, ῶ, F. ήσω. acc. *S'élever tout d'un coup, attaquer.* κατασκήπτω, F. ψω, P. κατέσκηφα. εἰς. accuſ.

GRATABUNDUS, a, um. *Qui ſe réjouit avec quelqu'un, qui le ſolicite.* Vide GRATULABUNDUS. *Reconnoiſſant, qui remercie.* χαριζόμενος, νη, νον.

GRATE. adv. *Agréablement.* χαριέντως. *Avec reconnoiſſance du plaiſir reçu.* εὐγνωμόνως. * εὐχαρίστως.

GRATES, in nomin. & accuſ. plur. fœm. *Graces.* αἱ χάριτες, ων. *Reconnoiſſance du plaiſir, ou bienfait.* τὰ χαριστήρια, ων. Vide GRATIÆ.

GRATIA, æ. fœm. *Grace.* ἡ χάρις, ιτος, ιτι, ιν. *Bienfait, plaiſir.* ἡ χάρις, ιτος. * ἡ εὐεργεσία, ίας. *Reconnoiſſance.* ἡ χάρις, ιτος. *Bienveillance, amitié.* ἡ χάρις, ιτος. * ἡ εὔνοια, οίας. *Don gratuit.* ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. * τὸ χάρισμα, ατος. ‖ Gratiæ aucupator. ὁ ἄρεσκος, ου. ‖ Gratum inire ab aliquo. τυχεῖν τῆς χάριτος παρά τινι. ‖ Gratiâ valere, eſſe in gratiâ. εὐημερεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐημέρηκα. * τῆς εὐνοίας τυγχάνειν. (V. anom.) παρὰ. gen. ‖ Gratiarum actio. ἡ εὐχαριστία, ας. Vide GRATIÆ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Habere Gratiam alicui. χάριν ἔχειν τινί. ‖ Magnam alicui Gratiam habere propter aliquid. πολλὴν χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *vel* τινὸς ἕνεκα. ‖ Non Gratiam reddiderunt. οὐ χάριν ἀπέδοσαν. ‖ Gratiam tibi habent quàm maximam. ὅτι πλείστην σοι χάριν οἴδασι. ‖ Gratiam alicui referre. ἀποδιδόναι τινὶ χάριν. ‖ Maximam ei Gratiam retulit pro laboribus, quos propter ipſum ſuſtinuerat. μεγίστην χάριν ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὑπὲρ τῶν πόνων, οὓς δι' ἐκεῖνον ὑπέμεινε. ‖ Dignam alicui Gratiam pro iis quæ geſſit rependere. ἀποδοῦναί τινι ἀξίαν χάριν τῶν πεπραγμένων. ‖ Referre Gratiam pro beneficiis in nos collatis. ἀποδιδόναι χάριν ὧν εὐεργετήμεθα. ‖ Juſtum eſt, ut bene de nobis meriti, mutuam Gratiam recipiant. δίκαιον τοὺς εὖ ποιήσαντας ἀντιλαμβάνειν χάριν. ‖ Conſequi Gratiam ab aliquo. λαμβάνειν χάριν παρά τινος, *vel* χάριν κομίζεσθαι. ‖ Gratiam referre ei qui benè de nobis meritus eſt. ἀντευποιεῖν τὸν εὐεργέτην. ‖ Benè de ſe meritis civitas Gratiam retulit. τοὺς εὐποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε. ‖ Oportet eum qui à me beneficium accepit, viciſſim referre Gratiam. δεῖ τὸν εὖ παθόντα ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν με ἀντευποιεῖν. ‖ Benè meritis Gratiam rependere. τοὺς εὖ ποιοῦντας ἀντευεργετεῖν. * τοῖς εὐεργέταις ἀνταποδιδόναι, *vel* ἀντιχαρίζεσθαι. ‖ Debitam pro beneficiis Gratiam referre. τὴν εὐεργεσίαν ἀξίαις χάρισιν ἀμείβεσθαι. ‖ Alicui mutuam Gratiam refero. ἀμείβομαί τινα εὖ δρῶν. ‖ Mutuam Gratiam accipere. ἀντευπάσχειν * ταύτην τὴν εὐεργεσίαν ἀντευπάσχειν. ‖ Cum optimâ Gratiâ libenter aliquid concedere. μετὰ πολλῆς χάριτος ἀπ-

μένως δοῦναί τι. || Adeo ut ipſe referendæ Gratiæ imparem ſe eſſe judicaret. ὥστ' ἐκεῖνον μὴ νομίζειν ἂν ἀξίαν δύνασθαι χάριν ἀποδοῦναι. || Nec ſi vitam quidem pro te profunderem, meritam pro tuis in me beneficiis Gratiam rependerem. οὐδὲ τὸν βίον ὑπὲρ σοῦ προθέμενος, ἀξίαν ἀποδοίην χάριν ὧν εὖ πέπονθα. || Magnam tibi Gratiam debeo. πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι. || Neminem unquam accepti beneficii Gratiâ fraudavi. οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος. || Magnam hoc nomine tibi Gratiam habebo. ἐγώ σοι μεγίστην χάριν εἴσομαι ἐπὶ τούτῳ. (ab εἴδω.) || Ipſi Gratiam pro beneficio habere. ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας χάριν αὐτῷ εἰδέναι. || Gratiam habuit, quòd exauditus eſſet. χάριν ἔγνω τοῦ ἀκουσθῆναι. || Gratiam alicujus inire. τὴν εὔνοιάν τινος κτᾶσθαι. * εὔνοιαν παρά τινος κτήσασθαι. || Gratiam conciliare. χάριν ποιεῖν. || Gratiam collocare apud aliquem. χάριν καταθέσθαι τινι, *vel* εἴς τινα. || Retinere alicujus Gratiam. τὴν εὔνοιάν τινος διασώζειν, *vel* διαφυλάττειν. || Ponere aliquem in Gratiâ apud Regem. τὴν τοῦ Βασιλέως εὔνοιαν οἰκείαν ποιεῖν τινι. * τὸν Βασιλέα εὔνουν ποιεῖν τινι. || Cum iis in Gratiâ eſt. τούτους εὔνους ἔχει. || Cum aliquo in Gratiam redire. ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι πρός τινα. || Aliquem cum alio in Gratiam reducere. διαλλάττειν τινὰ τῷ ἄλλῳ.

AD GRATIAM.

Ad Gratiam loqui. πρὸς χάριν, *vel* πρὸς ἡδονὴν λέγειν. * πρὸς χάριν λόγους ποιεῖσθαι. * εἰπεῖν τι κεχαρισμένως. || Ad Gratiam omnia facere. κεχαρισμένως πάντα ποιεῖν. || Iis ad Gratiam loquebatur. τὰ πρὸς χάριν ἐκείνοις ἔλεγε.

GRATIA, i. cauſâ. *à cauſe, pour.*

Honoris conſequendi Gratiâ. ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τὴν τιμήν. || Gloriæ obtinendæ Gratiâ, mori volunt. ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης, θνήσκειν ἐθέλουσι. (V. τυγχάνω. in anom.) || Meâ Gratiâ. ὑπὲρ ἐμοῦ. * ἐμὴν χάριν. * ἕνεκα μοῦ. || Hujus rei Gratiâ. τούτου χάριν. || Non aliorum Gratiâ quàm horum, bellum geſſimus. οὐχ ὑπὲρ ἄλλων τινῶν ἢ τούτων ἐπολεμήσαμεν.

GRATIA, i. Lepor.

Summa in dicendo Gratia. ἐξαίρετος περὶ τοὺς λόγους χάρις. || Sermonis Gratia. τῶν λόγων χαριεντισμός.

GRATIÆ, arum. fœm. plur. χάριτες, ων. ſing. ἡ χάρις, ιτος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gratias alicui agere pro aliquâ re. χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *vel* τινὸς ἕνεκα. || De acceptâ ſalute alicui Gratias agere. τῆς σωτηρίας τινὶ χάριν ἔχειν. || Ingentes tibi Gratias ago. πολλὴν χάριν οἶδά σοι. * πολλὰς χάριτας γινώσκω σοι. * χάριτας ὁμολογῶ σοι. || Cujus rei cauſâ Deo Gratias ago. οὗπερ ἕνεκα, χάριν τῷ Θεῷ οἶδα. || Non deſinet agere Gratias. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν. || Pro aliquâ re alicui Gratias agere. εὐχαριστεῖν τινι ὑπέρ τινος. || De beneficiis Gratias agere. εὐχαριστεῖν ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις. || Pro beneficiis Gratias tibi agit. τῆς εὐεργεσίας παρέχει σοι τὰ χαριστήρια. || Deo Gratias referre. τὰ χαριστήρια ἀναφέρειν τῷ Θεῷ. || Verbis meritas Gratias alicui perſolvere. τῷ λόγῳ τὰ χαριστήρια ἄξια τινι ἀποτίνειν * χάριτας ἀξίας τοῖς λόγοις ἐκτίνειν τινί. Vide GRATIA.

GRATIFICATIO, onis. fœm. *Plaiſir, gratification.* ἡ εὐεργεσία, ας. * τὸ χάρισμα, ατος.

GRATIFICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire du plaiſir.* εὐεργετέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐεργέτηκα. * εὐποιέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐποίηκα. acc. *Faire au gré, gratifier.* χαρίζομαι, fut. med. ίσομαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc tibi Gratificor. χαρίζομαί σοι τοῦτο. || Alicui Gratificari. χαρίζεσθαί τινι. * πρὸς χάριν τινὶ ποιεῖν. * τινὶ κεχαρισμένον τι ποιεῖν. || Multum alicui Gratificari. μάλιστα χαρίζεσθαί τινι. || Ei Gratificatur. πρὸς ἡδονὴν τούτῳ πάντα ποιεῖ. * ταῖς αὐτοῦ ἐπιθυμίαις χαρίζεται. || Viſum eſt nobis, ipſi Gratificandum eſſe. ἔδοξεν ἡμῖν ἐκείνῳ χαριστέον. (V. δοκέω. in anom.)

GRATIOSE. adv. *Gracieuſement.* χαριέντως. * κεχαρισμένως.

GRATIOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus gracieux.* χαριέστερος, έρα, ερον.

GRATIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort gracieux.* χαριέστατος, άτη, ατον.

GRATIOSUS, a, um. *Agréable.* χαρίεις, (εντος) ίεσσα, ίεν. *Qui eſt en faveur & credit.* ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ αρι. * ὁ καὶ ἡ εὐχάριστος, καὶ τὸ στον. * τῆς εὐνοίας τυχών, οῦσα, όν. (παρά τινος.) *Reconnoiſſant.* ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gratioſus apud omnes. πάντας εὔνους ἔχων. * εὔνοιαν ἁπάντων κτησάμενος. * ὑπὸ πάντων σπουδαζόμενος. || Homines Gratioſi. ἄνδρες κεχαριτωμένοι.

GRATIS. adv. *Gratuitement.* προῖκα. *En pur don.* δωρεάν. *Sans recompenſe, eſpérée, ou reçue.* ἀμισθί. *En vain.* μάτην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gratis alicui pecuniam dare. ἀργύριόν τινι δωρεὰν δοῦναι. || Gratis & ſine mercede facit. προῖκα καὶ ἀμισθὶ ποιεῖ. || Id Gratis offerunt. τοῦτο εἰς τὴν δωρεάν, *vel* κατὰ δωρεὰν προσφέρουσι.

GRATISSIMUS, a, um. *Très-agréable.* χαριέστατος, η, ον. || Gratiſſimam rem alicui facere. μάλιστα χαρίζεσθαί τινι. || Ecquid facere poſſimus, quod tibi Gratiſſimum ſit. ὅ, τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς, ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῖμεν. || Ei me rem Gratiſſimam facturum puto. ἐκείνῳ τὰ μέγιστα χαριεῖσθαι δοκῶ. || Gratiſſimum mihi feceris. κεχαρισμένον ἔσῃ μοι πρᾶγμα πεποιηκώς. * λίαν ἔσῃ κεχαρισμένος. || Gratiſſimum hoc mihi erit. ὑπερήδιστόν μοι τοῦτο γένοιτο. || Amantibus mutuus conſpectus Gratiſſimus eſt. τοῖς ἐρῶσι τὸ ὁρᾶν ἀγαπητότατόν ἐστι.

GRATOR, aris, atus ſum, ari. *Se réjouir avec quelqu'un, le feliciter.* Vide GRATULOR. *Rendre graces.* εὐχαριστέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐχαρίστηκα. acc. V. GRATIÆ.

GRATUITO. adv. Vide GRATIS.

GRATUITUS, a, um. *Gratuit.* ὁ καὶ ἡ προίκιος, καὶ τὸ κιον. *Qui agit, ou qui ſe fait ſans récompenſe ou eſpérée ou reçue.* ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, καὶ τὸ ον, ου. *Donné en pur don.* δωρεὰν δοθείς, θεῖσα, θέν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gratuita liberalitas. ἡ δωρεὰν δοθεῖσα χάρις. || Gratuitum hoſpitium. ἡ προῖκα διδομένη ξενία.

GRATULABUNDUS, a, um. *Qui ſe réjouit avec quelqu'un du bonheur qui lui eſt arrivé.* συγχαίρων, ουσα, ον. * συνηδόμενος, η, ον. dat. *Qui ſemble ſe réjouir, &c.* συγχαίροντι, *vel* συνηδομένῳ, (pro maſc.) ἐοικώς, (ότος) υῖα, ός,

GRATULATIO, onis. fœm. *Témoignage de la*

joie qu'on a du bonheur d'autrui. τὸ σύγχαρμα, ατος. * τὸ συγχαίρειν, (infin. pro ſubſtant.) *Action de graces.* τὸ χαριστήριον, ίου. * ἡ εὐχαριστία, ίας. || Gratulationi eſſe. Vide GRATULOR. || Iis Gratulationi fuit. τούτοις συνήσθη.

GRATULATOR, oris. maſc. *Qui ſe réjouit de la proſpérité d'autrui.* ὁ συγχαίρων, οντος. * ὁ συνηδόμενος, ου. dat. perſ.

GRATULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Témoigner à quelqu'un la joie qu'on a de ſon bonheur, l'en féliciter, ou congratuler,* συγχαίρω, fut. αρῶ. (Vide anom. in χαίρω.) dat. perſ. * συνήδομαι, futur. paſſ. ησθήσομαι. dat. *Rendre graces.* εὐχαριστέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐχαρίστηκα. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Tibi de felicitate Gratulor. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας. || Bis ipſe Gratulatus ſum. ἐκείνοις αὐτὸς συνήσθην. || Gratulatum ei miſerunt. ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ. || Eâ de re tibi Gratulor. συγχαίρω σοι τούτου. || Gratulor tibi, quòd audiam te ſtudioſiorem eſſe parandi honeſtam famam, quàm magnas divitias coacervandi. συγχαίρω σοι, πυνθανόμενος ὅτι προαιρῇ δόξαν καλὴν κτήσασθαι μᾶλλον, ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. (V. ἄγω. in anom.) || Mittere legatos ad Alexandrum, qui de partâ victoriâ ipſi Gratularentur. πέμψαι πρέσβεις τῷ Ἀλεξάνδρῳ συνησθησομένους τῇ νίκῃ. || Venerunt legati Gratulatum ob res feliciter geſtas. ἧκον πρέσβεις συγχαίροντες ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι. || Ei Gratulari quòd ex maximis periculis ſalvus evaſerit. συγχαίρειν ἐπὶ τῷ διασεσῶσθαι αὐτὸν ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων.

GRATUS, a, um. *Agréable.* χαρίεις, (εντος) ίεσσα, ίεν. * ὁ καὶ ἡ ἀρεστὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ εὐάρεστος, τὸ ον, ου. *Reconnoiſſant.* ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ αρι, ιτος. * ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ εὐχάριστος, τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Gratum aliquid vulgo facere. κεχαρισμένον τι τοῖς πολλοῖς ποιεῖν. || Aliquid facere quod Philippo Gratum ſit. Φιλίππῳ τι ποιῆσαι πρὸς ἡδονήν. || Nemo ei quicquam Gratius facere poteſt. οὐδεὶς αὐτῷ χαρίζοιτο μεῖζον. || Omnia tibi Grata facere nitor. ἅπαντα ποιῶ, ὅσα σοι χαριεῖσθαι μέλλοιμι. || Quò crebriùs hoc feceris, eò Gratius nobis feceris. ὅσῳπερ ἂν συνεχέστερον ποιῇς, τοσούτῳ πλέον ἡμῖν χαριῇ. || Arbiter Gratus admodùm. διαιτητὴς πλεῖστα πρὸς χάριν. || Gratus ſermo. ὁ κατὰ χάριν ὢν λόγος. * ὁ πρὸς ἡδονὴν λόγος. || Nihil ipſis impenſâ Gratius eſt. οὐδὲν τῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον αὐτοῖς. || Quæ ipſi Grata ſunt, facit. τὰ πρὸς χάριν ἐκείνῳ ποιεῖ. || Grata mihi ſunt ea quæ facis. ἀρεσκόντως μοι ταῦτα ποιεῖς. || Pergratum mihi feceris. κεχαρισμένα ταῦτ' ἂν ἐμοὶ ἐργάσειας. || Hoc omnibus Gratum eſt. τοῦτο πᾶσιν ἐν χάριτί ἐστι, vel καθ' ἡδονὴν γίνεται, vel δι' ἡδονῆς ἐστι.

GRATUS beneficii.

Gratus in aliquem. εὐχάριστος πρός τινα. * μνημονεύων τινὶ τῆς χάριτος. * εὐχαρίστως ἔχων πρός τινα. || Gratum ſe præbere erga benè meritos. τοῖς εὖ ποιοῦσι χάριν ἔχειν, vel χάριν εἰδέναι. * τοῖς εὐεργέταις εὐχαριστεῖν. || Grato animo accipere. μετὰ χάριτος λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.)

GRAVATE, & GRAVATIM. adverb. *D'une maniere facheuſe.* χαλεπῶς. *A regret.* δυσχερῶς. * ἀκουσίως. * ἀκοντί.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Gravatè dedit. δυσχεραίνων, vel δυσχεραινόμενος ἔδωκε. || Gravatim obſequi amicis. ἀηδῶς ὑπουργεῖν τοῖς φίλοις.

GRAVATUS, a, um. part. *Chargé.* βεβαρυμένος, η, ον. *Qui fait à regret.* δυσχεραινόμενος, ένη, ενον. * χαλεπήνας, (αντος) ήνασα, ῆναν. *Peſant.* βαρὺς, (έος) εῖα, ύ. *Appéſanti.* βαρυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fâcheux.* χαλεπὸς, πὴ, πόν. || Gravatus ſomno. ὑπνωτικὸς, ή, όν. * ὕπνῳ βεβαρημένος, η, ον.

GRAVEDINOSUS, a, um. *Sujet à des peſanteurs de tête, ou au rhume qui enroue la voix.* ὁ καὶ ἡ κορυζώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * κορυζάων, ῶν, ῶσα, ῶν.

GRAVEDO, inis. fœm. *Peſanteur de tête, rhume qui enroue la voix.* ἡ κόρυζα, ης.

GRAVEOLENS, entis. omn. gen. *Qui ſent fort.* ὁ καὶ ἡ βαρύοζος, vel βαρύοσμος, ſeu βαρύοδμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſent mauvais.* ὁ καὶ ἡ δυσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GRAVEOLENTIA, æ. fœm. *Mauvaiſe odeur ou ſenteur.* ἡ δυσωδία, ίας. * τὸ δυσῶδες, εος, ους. *Odeur forte.* τὸ βαρύοσμον, ου.

GRAVESCO, is, ere. *S'appeſantir, ſe charger.* βαρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. *Se rengreger.* βαρύνομαι. * ἐπιτείνομαι, vel ἐπιτείνειν, νω, F. τενῶ, P. ἐπιτέτακα. neut.

GRAVIDITAS, atis. fœm. *Groſſeſſe.* ἡ κύησις, εως. * τὸ κύημα, ατος.

GRAVIDO, as, avi, atum, are. *Engroſſer.* ἔγκυον, vel ἐγκύμονα ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα.

GRAVIDUS, a, um. *Peſant, chargé.* ὁ καὶ ἡ βριθὴς, vel ἐμβριθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Groſſe, enceinte.* ἡ ἔγκυος, ου. * ἡ ἐγκύμων, ονος.

GRAVIOR, & ius, oris. comp. *Plus peſant.* βαρύτερος, vel βριθέστερος, έρα, ερον. *Plus grave.* σεμνότερος, έρα, ερον. *Plus grief & fâcheux.* δεινότερος, έρα, ερον. || Graviora quidem hæc ſunt, leviora tamen his quæ poſteà dicentur. δεινὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα, κουφότερα δὲ τῶν μελλόντων λέγεσθαι.

GRAVIS, & e, is. *Peſant.* βαρὺς, (έος) εῖα, ύ. * ὁ καὶ ἡ βριθὴς, vel ἐμβριθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Chargé.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Fâcheux & grief,* δεινὸς, vel χαλεπὸς, ή, όν. *Grave.* σεμνὸς, ή, όν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Grave eſt patri & matri, orbari liberis. χαλεπὸν πατρὶ καὶ μητρὶ παίδων στερηθῆναι. || Gravis oratio. δεινὸς λόγος. || Grave dictu. λόγῳ ἀηδές. || Gravia ſunt hæc, imò graviſſima. δεινὰ ταῦτα, καὶ πέρα δεινῶν. || Quod ſi tibi Graves & importuni videmur. εἰ δέ σοι φορτικοὶ καὶ ἐπαχθεῖς δοκοῦμεν. || Fortaſſe Gravis vobis ſum. ἴσως ὀχληρὸς ὑμῖν εἶναι δοκῶ. || Si mihi diutiùs Gravis eſſe pergas. εἴ μοι ἐπὶ πλεῖον ὀχλήσειας. || Ne ſi longior ſim, Gravis ac moleſtus videar. ἵνα μὴ μακρηγορῶν ἐπὶ πλεῖον, διοχλεῖν δοκῶ. || Gravia & acerba pati. δεινὰ καὶ χαλεπὰ παθεῖν. (V. πάσχω. in anom.)

GRAVISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Fort peſant.* βαρύτατος, vel βριθέστατος, άτη, ατον. *Fort grave.* σεμνότατος, άτη, ατον. *Fort grief & fâcheux.* δεινότατος, άτη, ατον. || Omnium iſtud Graviſſimum eſt. τοῦτο πάντων ἐστὶ δυσφορώτατον, vel φορτικώτατον. || Id Graviſſimum putat. ἀφόρητον, vel ἐπαχθὲς τοῦτο ἡγεῖται. || Quod autem

mihi omnium Graviſſimum videbatur, hoc erat. ὃ δέ μοι μάλιϛα δεινὸν καθεφαίνετο, τοῦτο ἦν.

GRAVITAS, atis. fœm. *Peſanteur.* ἡ βαρύτης, ητος. * ἡ ἐμβρίθεια, είας. * τὸ βάρος, εος, ους. * τὸ βρῖθος, εος, ους. *Gravité & autorité.* ἡ σεμνότης, ητος. *Fâcherie.* ἡ χαλεπότης, ητος. || Gravitas orationis. ἡ δεινολογία, ας. * ἡ δείνωσις, εως. || Verborum Gravitas. ἡ σεμνολογία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Erat in illo viro comitate condita Gravitas. ἦν ἐν ἐκείνῳ τ' ἀνδρὶ σεμνότης εὖ μάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυνομένη. || Orationis Gravitas. ἡ ἐν τοῖς λόγοις δεινότης. || Gravitati ſtudebant, non ſcurrilitati. σεμνύνεσθαι ἐμελέτων, καὶ οὐ βωμολοχεύεσθαι. || Cum Gravitate loqui. σεμνῶς λέγειν.

GRAVITER. adv. *Peſamment.* βαρέως. * ἐμβριθῶς. *Gravement, avec gravité.* σεμνῶς. *D'une maniere fâcheuſe.* χαλεπῶς. * δυσχερῶς. *Fort, grandement.* σφόδρα. || Graviſſimè laborare. πονηρότατα ἔχειν, ἔχω. (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cætera quàm Graviſſimè dixit. καὶ τ' ἄλλα λίαν σεμνῶς ἔλεγε. || Graviter ægrotant adoleſcentes. χαλεπῶς οἱ νέοι ἀσθενοῦσι. || Graviter aliquid ferre. βαρέως, *vel* χαλεπῶς φέρειν τι. || Ferre Graviter deſiderium. τὸν πόθον βαρέως φέρειν. || Hoc Graviter ferunt. τοῦτο ἐν δεινῷ ποιοῦνται, *vel* ἐν χαλεπῷ τίθενται. || Id Graviter audio. δυσχεραίνω ἀκούων ταῦτα. || Hunc abiiſſe Graviter ferunt. χαλεπῶς φέρουσιν αὐτοῦ τὴν ἀποχώρησιν, *vel* ὅτι ἀπεχώρησεν αὐτός. * χαλεπῶς φέρουσι, τοῦτον ἀπελθεῖν. (Vide ἔρχομαι. in anom.) || Iſta Graviſſimè fero. πολὺ μάλιϛα ὑπὲρ τούτων ἀγανακτῶ. || Graviter ferebat ſe ex morbo convaleſcere. δυσχερῶς εἶχε πρὸς τὴν ἐπάνοδον. || Graviter contumeliam fero. χαλεπῶς φέρω, ἐφ' οἷς ὑβρίσθην. || Graviter fert, ſe tam longè à terrâ diſſitum eſſe. ἐν δεινῷ ποιεῖται τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τῆς γῆς. || Graviùs commoveri. χαλεπώτερον ἐνοχλεῖσθαι.

GRAVIUSCULUS, a, um. *Un peu peſant.* βαρύτερος, έρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ ὑπόβαρυς, καὶ τὸ ρυ, εος.

GRAVO, as, avi, atum, are. *Charger.* βαρύνω, F. υνῶ, P. βεβάρυγκα. acc. * βαρέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβάρηκα. acc. *Preſſer, tourmenter.* πιέζω, F. έσω, P. πεπίεκα. acc.

GRAVOR, aris, atus ſum, ari. *Etre chargé.* βαρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. *Etre fort chargé.* βρίθω, F. σω, P. βέβριθα. *Faire à regret.* δυσχεραίνω, F. ανῶ, P. δεδυσχέραγκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neque Gravabor iſta dicere. οὔτε δυσχερανῶ ταῦτα λέγων. || Imperio Gravari. τῇ ἀρχῇ βαρύνεσθαι. * τὴν ἀρχὴν βαρέως φέρειν.

GREGALIS, & c, is. *Qui eſt de troupeau, ou de compagnie.* ἀγελαῖος, αία, αῖον. Gregalis. *Compagnon.* ὁ ἑταῖρος, ου.

GREGARIUS, a, um. Vide GREGALIS. *Inconnu, du commun.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωϛος, καὶ τὸ ον, ου. || Gregarius miles. ὁ ϛρατιώτης ἰδιώτης, ου.

GREGATIM. adv. *Par troupeaux & bandes.* ἀγεληδόν. * κατ' ἀγέλην. *Par troupes, tout enſemble.* ἰλαδόν. * ἀγεληδόν. || Gregatim volare, ire. ἀγελάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι.

GREMIUM, ii. neut. *Le ſein.* ὁ κόλπος, ου.

GRESSUS, a, um. part. *Qui a marché.* βαδίσας, ασα, αν. * βεβηκώς, (ότος) κυῖα, κός.

GRESSUS, ûs. maſc. *Allure, l'action de marcher.* τὸ βάδισμα, ατος. *Pas.* τὸ βῆμα, ατος. || Greſſus inferre. εἰσβαίνειν, βαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) acc. || Greſſus properare. σπεύδειν, δω, F. εύσω, P. ἔσπευκα. || Greſſus rapere. τρέχειν, έχω, fut. δραμοῦμαι. (V. anom.) || Greſſu preſſo. κατὰ πόδας. * βάδην.

GREX, egis. maſc. ἡ ἀγέλη, ης. *De brebis.* ἡ ποίμνη, ης. *De bêtes qui paiſſent.* τὸ βόσκημα, ατος. || Greges porcorum. τὰ συβόσια, ων. || Gregis cuſtos. ὁ ποιμήν, ένος. || Dux Gregis. ὁ ἀγελάρχης, ου. || Gregem cuſtodire. ποιμαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. πεποίμαγκα.

GRIPHUS, i. maſc. *Queſtion obſcure, ſorte d'énigme.* ὁ γρῖφος, ου.

GROSSULUS, i. maſc. *Petite figue, qui n'eſt pas encore mure.* τὸ ὀλυνθίδιον, *vel* τὸ ἐρινίδιον, ίου.

GROSSUS, i. maſc. *vel* fœm. *Figue ſauvage.* τὸ ἐρινεόν, ου. * ὁ ὄλυνθος, ου.

GRUMULUS, i. maſc. *Petit monceau.* τὸ θρομβίον, ου.

GRUMUS, i. maſc. *Monceau, amas, grumeau.* ὁ θρόμβος, ου.

GRUNDIO, & GRUNNIO, is, ivi, itum, ire. *Gronder.* γρύζω, F. ξω. aor. 1. ἔγρυξα. * γρυλλίζω, F. ίσω, P. γεγρύλλικα. *Grogner comme les pourceaux.* ὑίζω, F. ίσω, F. ὕικα.

GRUNNITUS, ûs. maſc. *Grognement.* ὁ γρυλλισμός, *vel* γρυσμός, οῦ. *de pourceaux.* ὁ ὑισμός, οῦ.

GRUO, is, ere. *Crier comme les grues.* κλαγγάζω, F. άσω, P. κεκλάγγακα.

GRUS, uis. fœm. *Une grue.* ἡ γέρανος, ου.

GRYLLUS, i. maſc. *Un grillon, ou grillet, petite bête.* ὁ γρύλλος, ου.

GRYPS, yphis, *vel* GRYPHUS, i. maſc. *Un griphon, bête ſauvage.* ὁ γρύψ, υφός.

G U

GUBERNACULUM, i. neut. *Le gouvernail d'un navire.* τὸ πηδάλιον, ίου. * ὁ οἴαξ, ακος. *Gouvernement.* ἡ διοίκησις, *vel* κυβέρνησις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gubernacula Reipublicæ tenere, *vel* tractare. τῆς πολιτείας κατέχειν τοὺς οἴακας. * τὴν τῶν κοινῶν προϛασίαν λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Accipere ad Gubernacula Reipublicæ. ἄπτεσθαι τῆς πολιτείας. * ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως. * ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων.

GUBERNANDUS, a, um. *Qu'on doit gouverner.* κυβερνητέος, α, ον.

GUBERNATIO, onis. fœm. *Gouvernement.* ἡ κυβέρνησις, *vel* διοίκησις, εως.

GUBERNATOR, oris. maſc. *Gouverneur.* ὁ κυβερνήτης, ου. * ὁ διοικητής, οῦ. || Gubernator navis. ὁ πηδαλιοῦχος, ου. * ὁ κυβερνήτης, ου.

GUBERNATRIX, icis. fœm. *Qui gouverne.* ἡ κυβερνήτειρα, ας. * ἡ διοικητική, ῆς.

GUBERNO, as, avi, atum, are. *Gouverner.* κυβερνάω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυβέρνηκα. * διοικέω, ῶ, F. ήσω, P. διῴκηκα. acc. *Tenir le gouvernail d'un navire.*

vire. πηδαλιοχέω, F. ήσω, P. πεπηδαλιούχηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neque Gubernabant navem. οὔτε ἐκυβέρνων τὴν ναῦν. || Rempublicam benè Gubernare. τὰ κοινὰ καλῶς πολιτεύεσθαι. || Civitatem juſtè & prudenter Gubernare. τὴν πόλιν δικαίως καὶ σωφρόνως πολιτεύεσθαι. || Quàm optimè Rempublicam Gubernare. ὑπὲρ εὖ τὰ κοινὰ πολιτεύεσθαι. || Qui Rempublicam Gubernant contra leges. οἱ παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι. || Rectiſſimè urbes Gubernare. κάλλιστα καὶ ἄριστα τὰς πόλεις πολιτεύεσθαι. || Benè Gubernata civitas. ἡ εὖ πολιτευομένη πόλις. || Rempublicam Gubernabat. τὰ τῆς πόλεως ἔπραττε, *vel* διετίθετο. || Imperium malè Gubernare. κακῶς προΐστασθαι τῆς ἀρχῆς. || Reipublicæ Gubernator. τῶν κοινῶν προστάτης. * τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστατῶν, *ſeu* προστάς. * τοῖς πράγμασιν ἐφεστώς. || Totum negotium Gubernabo. ὅλον τὸ πρᾶγμα διοικήσω. || Vitam ratione Gubernare. κατὰ λόγον διοικεῖν τὸν βίον.

GULA, æ. fœm. *La gorge.* ὁ φάρυγξ, *vel* λάρυγξ, υγγος. *La bouche.* τὸ στόμα, ατος. *L'œſophage.* ὁ οἰσοφάγος, ου. *Gourmandiſe.* ἡ λαιμαργία, ίας. * ἡ ἀδδηφαγία, ίας.

GULOSE. adv. *En gourmand.* λαιμάργως. * ἀδδηφάγως.

GULOSUS, a, um. *Gourmand, goulu.* ὁ καὶ ἡ λαίμαργος, *vel* ἀδδηφάγος, καὶ τὸ γον, ου.

GUMMI. neut. indecl. & GUMMIS, is. fœm. *De la gomme.* τὸ κόμμι. indecl. gen. τοῦ κόμμι dat. τῷ κόμμι.

GUMMITIO, onis. fœm. *L'action de gommer.* ἡ κόμμωσις, εως. * ἡ τοῦ κόμμι κατάχρισις, εως.

GUMMOSUS, a, um. *Gommeux, plein de gomme.* ὁ καὶ ἡ κομμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GURDI, orum. maſc. plur. *Sots, ſtupides.* οἱ εὐήθεις, ῶν. * οἱ μωροὶ, ῶν.

GURGES, itis. maſc. *Un goufre.* ἡ δίνη, ης. *Pleine ou haute mer.* τὸ πέλαγος, εος, ους. *Un abyme.* τὸ βάραθρον, ου. *Un gourmand.* ὁ ἀδδηφάγος, ου. *Un prodigue qui mange tout ſon bien.* ἄσωτος, ου.

GURGULIO, onis. maſc. *Calendre, ſorte d'inſecte.* ὁ τρὼξ, ωγός. * ὁ κὶς, τοῦ κιός. *Le chignon du cou.* ὁ βρόγχος, ου. *Le gavion.* τὸ γαργάρεον, ου.

GURGUSTIUM, ii. neut. *Logette, petite maiſon cachée, ou obſcure.* τὸ κλοπαῖον, ου. * τὸ οἰκίδιον, ίου.

GUSTATORIUM, ii. neut. *Un vaiſſeau à goûter.* τὸ γευστήριον, ου.

GUSTATUS, a, um. *Duquel on a goûté.* γευσθεὶς, θεῖσα, θέν. * γεγευσμένος, η, ον.

GUSTATUS, ûs. maſc. *Le goût.* τὸ γεῦμα, ατος. *L'action de goûter.* ἡ γεῦσις, εως.

GUSTO, as, avi, atum, are. *Goûter, tâter.* γεύομαι, fut. med. γεύσομαι. gen.

GUSTUS, ûs. maſc. *Le goût.* ἡ γεῦσις, εως. * τὸ γεῦμα, ατος.

GUTTA, æ. fœm. *Une goutte.* ὁ σταλαγμὸς, οῦ. * ἡ σταγὼν, όνος. * ἡ ψεκὰς, άδος.

GUTTANS, antis. omn. gen. *Degouttant, qui degoutte.* σταλάζων, *vel* ψεκάζων, ουσα, ον. * σταλακτικὸς, ὴ, όν.

GUTTATIM. adv. *Goutte à goutte.* κατὰ σταγόνα. || Guttatim defluere. ψεκάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐψέκακα. * σταλάζω, F. ξω, P. ἐστάλαχα.

GUTTATUS, a, um. *Tacheté, moucheté.* ποικίλος, λη, λον * στιγματισθεὶς, θεῖσα, θέν.

GUTTULA, æ. fœm. *Petite goutte.* τὸ ψεκάδιον, ίου. *d'eau.* τὸ ὑδάτιον, ίου.

GUTTULUS, i. maſc. *Aiguiere.* ἡ πρόχοϊς, ΐδος. *Petite aiguiere, ou burette.* τὸ προχοΐδιον, ίου.

GUTTUR, uris. neut. *Le goſier.* ὁ φάρυγξ, *vel* λάρυγξ, υγγος.

GUTTUROSUS, a, um. *Qui a un gros goſier.* ὁ καὶ ἡ τὸν φάρυγγα ὀγκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Goitreux.* βρογχοκήλην πάσχων, ουσα, ον.

GUTTUS, i. maſc. *Vaſe pour verſer l'eau, ou autre liqueur goutte à goutte, une burette.* τὸ πρόχοον, όου.

G U

GYMNAS, adis. fœm. *Exercice de la Lutte.* ἡ γυμνὰς, άδος.

GYMNASIARCHA, æ. GYMNASIARCHUS, i. maſc. *Qui a la principale charge du lieu d'exercice.* ὁ γυμνασιάρχης, *vel* γυμνασίαρχος, ου.

GYMNASIUM, ii. neut. *Lieu d'exercice.* τὸ γυμνάσιον, ίου. *Ecole.* ἡ σχολὴ, ῆς. || Gymnaſii præfectus. Vide GYMNASIARCHA.

GYMNASTICA, æ. fœm. *L'art de lutter.* ἡ γυμναστικὴ, ῆς.

GYMNASTICUS, a, um. *Appartenant à la lutte, ou à autre exercice.* γυμναστικὸς, κὴ, κόν.

GYMNICUS, a, um. *D'exercice, qui appartient à la lutte.* γυμνικὸς, ὴ, όν. || Gymnicis ludis præfectus. ὁ βραβευτὴς, οῦ.

GYNÆCEUM, ei. neut. *L'appartement deſtiné pour les femmes.* τὸ γυναικεῖον, είου.

GYPSATUS, a, um. *Plâtré.* γυψωθεὶς, θεῖσα, θέν.

GYPSO, as, avi, atum, are. *Plâtrer.* γυψόω, ῶ, F. ώσω, P. γεγύψωκα. acc.

GYPSUM, i. neut. *De plâtre.* ἡ γύψος, ου.

GYRATUS, a, um. *Tourné en rond.* γυρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Entortillé comme en rond.* ὁ καὶ ἡ γυροειδὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους.

GYRUS, i. maſc. *Un tour en rond.* ὁ γύρος, ου. *Tour & retour.* ὁ μαίανδρος, ου.

H A

HA. interject. *Hola.* ἆ. * ἆ. Vide AH.

HABENA, æ. fœm. *La rene d'une bride, ou la bride même.* ἡ ἡνία, ας. * τὸ ἡνίον, ίου. *Puiſſance & autorité.* ἡ ἐξουσία, ας. * ἡ δύναμις, εως. || Habenas tenere. ἡνιοχεῖν, έω, F. ήσω, P. ἡνιόχηκα. acc. || Habenis regi. ἡνιοχεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι. || Habenarum confector. ἡ ἡνιοποιητὴς, οῦ. || Habenas emittere. *Lâcher la bride.* τὰς ἡνίας ἀνιέναι. (V. ἵημι. mitto.) || Habenas adducere. *Tirer la bride.* τὴν ἡνίαν ἐπέχειν. (V. anom. in ἔχω.)

HABENDUS, a, um. *Qu'on doit avoir.* σχετέος, α, ον. || Amicus Habendus eſt, qui opem ferre cupit, etiamſi non poſſit. φίλον ἡγητέον τὸν βοηθεῖν ἐθέλοντα, κἂν μὴ δύνηται.

HABENULA, æ. fœm. *Une petite rene de bride.* ἡ μικρὰ ἡνία, ας. *Une bande.* Vide FASCIA.

HABEO, es, bui, bitum, ere. *Avoir.* ἔχω, fut. ἕξω, præt. ἔσχηκα. (V. anom.) *Poſſeder.* κτάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. accuſ. *Prendre.* λαμβάνω, F. λήψομαι. (V. anom.) acc. *Tenir, retenir.* κατέχω, F. καθέξω. (V. anom. in ἔχω.) acc. || Habere compertum, *vel* pro comperto. βεβαιοῦσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. acc. || Habere conditionem deteriorem. ἔλαττον ἔχειν. || Habere ſermonem longum. μακρηγορεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμακρηγόρηκα. || Habere in animo. διανοεῖν, έω, F. ήσω, P. διανενόηκα. acc. * ἐνθυμεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Habere ludibrio. καταμωκᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. καταμεμώκηκα. acc. * ἐντρυφᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐντετρύφηκα. || Habere nihil antiquius. προτιμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. προτετίμηκα. accuſ. uni. gen. alt. || Habere poteſtatem. ἐξουσιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐξουσίακα. gen. || Habere partes poſteriores. μειαγωγεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμειαγώγηκα. || Habere fratris loco. ἐν ἀδελφοῖς ἄγειν, ἄγω. (V. anom.) acc. || Habere orationem apud populum. τῷ δήμῳ προσέρχεσθαι. (V. in anom. ἔρχομαι.) || Habere rem cum aliquo. τινὶ συμπλέκεσθαι, κομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. * τινὶ προσομιλεῖν, έω, F. ήσω, P. προσωμίληκα. || Habere ſuſpectum. *Tenir pour ſuſpect, ne ſe fier pas.* ἀπιστεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠπίστηκα. dat. || Habere benè cognitum. ἀκριβῶς εἰδέναι. (V. anom. in εἴδω.) acc. || Habere quæſtionem de re aliquâ. τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. || Habere odio aliquid. τινὶ ἀπεχθάνειν, χθάνω, F. χθήσω. (V. anom. in ἐχθάνω.) || Habens aculeos. ὁ καὶ ἡ ἔγκεντρος, καὶ τὸ ον, ου. || Bellè, *vel* bene ſe Habere. εὐρωστεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐρώστηκα. || Ita ſe Habet. οὕτως ἐστὶ τοῦτο.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Habere ſe parcè. φειδολῶς ἔχειν, *vel* διατίθεσθαι. || Oratorum res præclarè ſe Habent. τὰ τῶν δημαγωγῶν καλῶς ἔχει. || Res peſſimè ſe Habent. φαυλότατα ἔχει τὰ πράγματα. || Pejus ſe res Habet. χεῖρον ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Non poſſunt pejus ſe Habere. οὐ δύνανται χεῖρον ἔχειν. || Cùm ita ſe res Habent. οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων. || Si hoc ita ſe Haberet. εἰ τοῦθ᾽ οὕτως ἐτύγχανεν ὄν. || Res ſic non Habet. οὐχ οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει. || Quomodo res veſtræ ſe Habent? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; || Optimè ſe res eorum Habent. ὡς κάλλιστα αὐτοῖς τὰ πράγματα ἔχει. || Omnia nunc aliter ſe Habent. πάντα νῦν ἄλλως ἔχει. || * Non habeo quod reprehendam. οὐκ ἔχω ὅ, τι ἂν μεμψαίμην. || Hæc dicenda Habeo. ταῦτα εἰπεῖν ἔχω. || Habere à me nihil ampliùs poteris. οὐδὲ πλέον σοι μέλλει γίγνεσθαι παρ᾽ ἐμοῦ. || Bona quæ Habent. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἀγαθά. || Puer quidem cùm eſſet Habuit pulchritudinem, robur, & modeſtiam. παῖς μὲν γὰρ ὢν, ἔσχε κάλλος, καὶ ῥώμην, καὶ σωφροσύνην. || Habere à nobis hæc volunt. ταῦτα παρ᾽ ἡμῶν αὐτοῖς γίγνεσθαι ἐπιθυμοῦσι. || Præclaras leges Habent. οἱ νόμοι καλῶς αὐτοῖς ἔχουσι. || * Habere aliquid inter maxima mala. ἐν ταῖς μεγίσταις ζημίαις τιθέναι τι. || Pro hoſte Habere. εἰς τοὺς ἐχθροὺς τινὰ τιθέναι. || Id turpe Habent. τοῦτο ἐν αἰσχρῷ, *vel* ἐν αἰσχύνῃ τίθενται. || Eos in numero ſapientum non Habent. τούτους εἰς σοφοὺς μὴ τίθενται, *vel* ἐν σοφοῖς μὴ ἀριθμοῦσι. || Loco patris Habere. ἐν πατρὸς μέρει τιθέναι. || Nullo loco Haberi. ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, *ſeu* γίνεσθαι. || Famuli loco Haberi. ἐν ὑπηρέτου μέρει γίνεσθαι. * οἰκέτου τάξιν ἔχειν. || Habere aliquid in beneficii loco. ἐν δωρεᾶς μέρει τιθέναι τι. * ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει. * ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν τι. || Prudentiſſimus Habetur. φρονιμώτατος δοκεῖ, *vel* ἀκούει. || Talis quidem habetur. τοιοῦτος μὲν νομίζεται, *vel* ὑπολαμβάνεται. || Qui omniū ſapientiſſimus Habitus eſt. ὁ πάντων σοφώτατος δόξας εἶναι. || Sapiens ab omnibus Habetur. σοφὸς παρὰ πάντων ἀκούει. || * Hoc utilitatem maximam Habet. τοῦτο πλείστην ὄνησιν ἔχει. || Magnam quidem hoc voluptatem Habet. μεγίστην δὲ τοῦτο τέρψιν παρέχει. || * Incerta pro certis Habere. ἄδηλα ἀντὶ προδήλων λαμβάνειν. || Vide voces huic verbo adjunctas.

HABILIS, & e, is. *Adroit.* δεξιὸς, ά, όν. *Séant.* προσήκων, (οντος) ουσα, ον. dat. *Propre & convenable.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ειον. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alii ad alia naturâ Habiles ſumus. ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. || Naturâ Habilis ad aliquid. εὐφυὴς πρός τι. || Ad omnia Habilis. εὐάρμοστος πρὸς πάντα. * εἰς πάντα ἐπιτήδειος.

HABILITAS, atis. fœm. *Adreſſe.* ἡ δεξιότης, ητος. *Qualité propre pour quelque choſe.* ἡ ἐπιτηδειότης, ητος.

HABILITER. adverb. *Avec adreſſe.* δεξιῶς. *D'une maniere propre à.* ἐπιτηδείως.

HABITABILIS, & e, is. *Habitable.* ὁ καὶ ἡ οἰκήσιμος, καὶ τὸ μον. * οἰκητὸς, τή, τόν. || Habitabilis terra. ἡ οἰκουμένη, ης. || Non Habitabilis. ὁ καὶ ἡ ἀοίκητος, καὶ τὸ ον, ου.

HABITANDUS, a, um. part. *Qu'on doit habiter.* ἐνοικητέος, *vel* οἰκητέος, α, ον.

HABITATIO, onis. fœm. *Habitation, demeure.* ὁ οἰκισμὸς, οῦ. * τὸ οἴκημα, ατος. * ἡ οἴκησις, εως.

HABITATOR, oris. maſc. *Habitant.* ὁ οἰκητὴς, οῦ. * ὁ οἰκήτωρ, ορος.

HABITATUS, a, um. *Habité.* οἰκηθεὶς, *vel* ἐνοικηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐνοικούμενος, *vel* οἰκούμενος, η, ον.

HABITO, as, avi, atum, are. *Habiter.* οἰκέω, *vel* ἐνοικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνῴκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In urbe Habitare. πόλιν οἰκεῖν, *vel* ἐν τῇ πόλει οἰκεῖν. || Qui in urbe Habitant. οἱ ἐν τῷ ἄστει οἰκοῦντες. || Iſti autem tantam urbem Habitantes neque communes ſe ipſos præbere auſi ſunt. οὗτοι δὲ τηλικαύτην πόλιν οἰκοῦντες οὐδὲ κοινοὺς σφᾶς αὐτοὺς παρασχεῖν ἐτόλμησαν. || Inter cives probos Habitare. ἐν πολίταις χρηστοῖς οἰκεῖν. || In domo Habitare. οἰκίαν, *vel* ἐν οἰκίᾳ οἰκεῖν. || Habitavit diù in ejus domo. ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. || Civitas priùs Habitata fuit. ἡ πόλις πρότερον ᾠκήθη. || In hac regione Habitant. ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατοικοῦσι. * ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦσι. || Inſulæ quæ Habitantur. κατοικούμεναι νῆσοι. || Hìc jamdiù Habito. ἐκεῖ, *vel* ἐν ταῦθα ἐκ πολλοῦ οἰκῶ. || Commorandi natura diverſorium nobis, non Habitandi dedit. διατριβῆς καταγώγιον, ἀλλ᾽ οὐ κατοικίαν ἡ φύσις ἡμῖν ἔδω.

HABITUDO, inis. fœm. *Conſtitution, complexion.* ἡ ἕξις, *vel* σχέσις, εως. *Etat & diſpoſition.* ἡ κατάστασις, *vel* διάθεσις, εως. *Rapport.* ἡ ἀναφορὰ, ᾶς. || Corporis bona Habitudo. *Bonne diſpoſition du corps.* ἡ εὐεξία τοῦ σώματος. mala. ἡ καχεξία, ίας.

HABITURUS, a, um. *Qui aura, ou doit avoir.* ἕξων, ουσα, ον.

HABITUS, a, um. part. *Qu'on a eu.* ἰσχημέν@-, η, ον. *Eſtimé, reputé.* νομισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Bien diſpoſé.* εὐέκτικὸς, κὴ, κόν.

HABITUS, ûs. maſc. *Habitude*, ἡ ἕξις, εως. *Contenance, façon.* τὸ σχῆμα, ατ@-. * ὁ σχηματισμὸς, ȣ. *Etat, diſpoſition.* ἡ διάθεσις, vel κατάστασις, εως. *Habit, habillement, maniere de s'habiller.* τὸ σχῆμα, ατ@-. || Bonus corporis Habitus. ἡ τȣ͂ σώματ@- εὐεξία, ας. || Malus corporis Habitus. ἡ καχεξία, ας.

HAC. adv. *Par ici.* ταύτῃ. * τῇδε, vel τηδί. || Hâc illac. *Par-ci, par-là.* τῇδε κἀκεῖσε.

HACTENUS. adv. *Juſqu'ici.* μέχρι τȣ͂δε. * μέχρι τȣ́τȣ. * μέχρις ἐνταῦθα. *Juſqu'à préſent.* μέχρι νυνί. * ἄχρι νῦν. *Si fort.* εἰς τοσȣ͂το.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hactenus irreprehenſibilem vitam egi. μέχρι τȣ͂δε τȣ͂ χρόνȣ, vel μέχρι ταύτης τῆς ἡλικίας ἀνεγκλήτως βεβίωκα. || Hactenus, uſque in hunc diem id feci. ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας, vel μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, vel μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, τȣ͂το πεποίηκα. || Hactenus, rectiſſimè egi. μέχρι τȣ͂ νῦν, ἄριστα ἔπραξα, vel ἕως τȣ͂ νῦν. || De his quidem Hactenus. περὶ τῶν μὲν τȣ́των ἐπὶ τοσȣ͂τον εἰρήσθω. * ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσȣ͂τον εἰρήσθω.

HÆC, hujus, huic, hanc. Vide HIC.

HÆDERA. Vide HEDERA.

HÆDUS, i. maſc. Vide HŒDUS.

HÆMATITES, æ. maſc. *Pierre ſanguinaire, pierre précieuſe, rouge, & qui a la vertu d'arrêter le ſang.* ὁ αἱματίτης λίθ@-, ȣ.

HÆMORRHAGIA, æ. fœm. *Flux de ſang.* ἡ αἱμοῤῥαγία, ας.

HÆMORRHOIA, æ. fœm. Vide HÆMORRHOIS.

HÆMORRHOIS, idis. fœm. *Flux de ſang, hémorrhoïdes : c'eſt auſſi un ſerpent nommé Caqueſangue.* ἡ αἱμοῤῥοῒς, ΐδος. plur. αἱ αἱμοῤῥοΐδες, ων.

HÆREDIOLUM, i. neut. *Un petit héritage.* τὸ χωρίδιον, vel ἀγρίδιον, ȣ.

HÆREDITARIUS, a, um. *Venant par ſucceſſion.* κληρονομȣ́μεν@-, ένη, ενον. *D'héritage, ou ſucceſſion.* κληρονομικὸς, ή, όν. *paternel.* πατρῷ@-, ῴα, ῷον.

HÆREDITAS, atis. fœm. *Héritage.* ἡ κληρονομία, ίας. * ἡ εὐκληρία, ας. *Part de l'héritage.* ὁ κλῆρ@-, ȣ. || Hæreditatem adire. κλῆρον λαμβάνειν, βάνω. (V. anom.) * εἰς τὴν ȣ̓σίαν ἐμβατεύειν. * πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα. || Hæreditas quæ teſtamento obvenit. ἡ διαθήκη, ης. || Hæreditatem captans. ὁ κληρονομεὺς, έως. || Hæreditas aſſis. ἡ ὁλοκληρία, ας. || Hæreditate excidere. ἀκληρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠκλήρηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hæreditatem accipere. τὸν κλῆρον λαμβάνειν. || Hæreditas ejus mihi obvenit. κληρονόμ@- εἰμὶ τῶν ἐκείνȣ.

HÆREDIUM, ii. neut. *Héritage paternel, terre.* τὸ πατρῷον χωρίον, ȣ. *Succeſſion.* ἡ κληρονομία, ας.

HÆREO, es, ſi, ſum, ere. *Tenir contre.* ἐνέχομαι, vel ἐνίσχομαι, fut. med. ξομαι. (V. anom. in ἔχω.) dat. *S'attacher à.* ἅπτομαι, futur. med. ψομαι. dat. * συμφύομαι, fut. med. ύσομαι. dat. *Douter, être en doute.* ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. acc. vel infin. *Demeurer, croupir.* διαμένω, F. ενῶ. (Vide anom. in μένω.) dat. || Hærere in curſu. ἐφίστασθαι. (V. ἵστημι.) || Hærere veſtigiis alicujus. τινὸς ἐξάπτεσθαι, ἅπτομαι, futur. med. ψομαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hærere in terrâ. τῇ γῇ συνάπτειν. || Culpa in eo Hæret. τὸ δίκημα παρ' αὐτῷ ἐστί. || Non poteſt hoc homini huic Hærere peccatum. ȣ̓ πρόσεστιν ἀνδρὶ τȣ́τῳ τοιαῦτα παρανομεῖν.

HÆRES, edis. maſc. vel fœm. *Héritier, ou héritiere.* ὁ καὶ ἡ κληρονόμος, ȣ. *Participant.* μετέχων, ȣσα, ον. gen. rei. dat. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hæredem eſſe alicujus. τινὸς τῆς ȣ̓σίας κληρονομεῖν. || Aliquem Hæredem inſtituere. κληρονόμον τινὰ ποιεῖν. * κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν ἐπὶ κτήμασι. || Hujus Hæres ſum. κληρονόμος εἰμὶ τῶν ἐκείνȣ.

HÆRESIS, is. fœm. *Secte, héréſie.* ἡ αἵρεσις, εως.

HÆSITANTIA, æ. fœm. *Doute.* ἡ ἀπορία, ίας. *Difficulté d'aller plus avant.* ἡ διαπόρησις, εως. || Linguæ Hæſitantia. ὁ τραυλισμὸς, ȣ. * ἡ τραυλότης, ητος. * ὁ ψελλότης, ητ@-.

HÆSITATIO, onis. fœm. idem.

HÆSITATOR, oris. maſc. *Qui doute, & eſt en ſuſpens.* ὁ ἄπορος, ȣ. *Qui retarde.* ὁ μελλητὴς, ȣ͂.

HÆSITO, as, avi, atum, are. *Douter.* ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. *Héſiter, demeurer.* διαπορέομαι, ȣ͂μαι, fut. med. ήσομαι. *S'attacher.* Vide HÆREO. || Hæſitare perplexum. ἀμηχανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμηχάνηκα. || Hæſitare linguâ. βατταρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. βεβαττάρικα. * ψελλίζειν, ζω, F. σω, P. ἐψέλλικα. || Hæſitare in eodem luto. συγκινδυνεύειν, εύω, F. εύσω, P. συγκεκινδύνευκα.

HÆSURUS, a, um. part. *Qui doit ſe tenir, s'attacher.* ἐνσχεθησόμεν@-, ένη, ενον. *Qui doit demeurer en doute.* ἀπορήσων, (οντ@-) ȣσα, ον.

HALCEDO, dinis. fœm. Vide ALCEDO.

HALCEDONIA. Vide ALCEDONIA.

HALCYON, onis. fœm. *Alcyon, oiſeau.* ἡ ἀλκυὼν, όν@-. Vide ALCYON.

HALCYONEUS, a, um. *Qui appartient à l'Alcyon.* ἀλκυόνει@-, εία, ειον.

HALCYONIUM, ii. *Sorte de drogue qui provient du nid des Alcyons.* τὸ ἀλκυόνιον, ȣ.

HALEC, ecis. fœm. vel neut. *Anchois ou hareng, poiſſon.* ἡ μαινὶς, ίδος. * ἡ μαίνη, ης. *Saumure de poiſſon.* ἡ ἅλμη, ης.

HALECULA, æ. fœm. *Petit anchois, ou petit hareng.* τὸ μαινίδιον, ȣ.

HALIÆETUS, vel HALIAETUS, i. maſcul. *Eſpece d'aigle, un faucon, oiſeau.* ὁ ἁλιαίετ@-, vel ἁλιάετος, ȣ.

HALICA. Vide ALICA.

HALICACABUS, i. maſc. *Des coquerets, herbe.* ὁ ἁλικάκαβος, ȣ.

HALITO, as, avi, atum, are. *Haleter.* πνευστιάω, ῶ, F. άσω, P. πεπνευστίακα.

HALITUS, ûs. maſc. *Haleine.* τὸ ἆσθμα, vel πνεῦμα, ατος. *Air.* ἡ αὔρα, ας. *Le ſouffle.* ἡ ἐκπνοὴ, ῆς. *La reſpiration.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς. *Le vent.* ὁ ἄνεμος, ȣ. || Halitus terræ. ὁ ἀτμὸς, ȣ͂. || Halitus Solis. ἡ τȣ͂ ἡλίȣ θέρμη, ης.

HALLUCINATIO, & HALLUCINOR. Vide ALLUCINATIO, & ALLUCINOR.

HALO, as, avi, atum, are. *Haleiner.* ἐκπνέω,

F. ἐύνω. (V. anom. in πίω.) *Rendre odeur.* ἀτμίζω, F. ίσω, P. ἤτμικα.

HALOS, halo. fœm. *Le cercle, ou rond qui ſe voit autour de la Lune.* ἡ ἅλως, ω.

HALOSIS, ſeos. fœm. *Priſe d'aſſaut.* ἡ ἅλωσις, εως.

HALTER, eris. maſc. *Boules de plomb, que l'on tenoit dans la main, & qui ſervoient de contre-poids, en danſant ſur la corde.* ὁ ἁλτὴρ, ῆρος.

HAMA, æ. fœm. *Un croc.* ἡ ἅμη, ης.

HAMATILIS, & e, is. *D'hameçon.* ἀγκιστρευτικὸς, κὴ, κόν. *Qu'on prend avec un hameçon.* ἀγκιστρώμενος, ένη, ενον. || Hamatilis piſcatus. ἡ ἀγκιστρεία, ίας.

HAMATUS, a, um. part. *Garni d'hameçons.* ἀγκιστρωτὸς, τὴ, τόν. * ἠγκιστρωμένος, η, ον. *Fait en maniere d'hameçon.* ὁ καὶ ἡ ἀγκιστροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

HAMAXA, æ. fœm. *Le chariot céleſte, conſtellation.* ἡ ἅμαξα, ης.

HAMIOTA, æ. maſc. *Un pêcheur, marinier.* ὁ ἁλιεὺς, έως. *Qui pêche avec un hameçon.* ὁ ἀγκιστρευτὴς, οῦ.

HAMIVORUS, a, um. *Qui avale les hameçons.* ὁ καὶ ἡ ἀγκιστροφάγος, καὶ τὸ ον, ου.

HAMO, as, are. *Prendre avec l'hameçon.* ἀγκιστρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠγκίστρωκα. acc. * ἀγκιστρεύω, F. σω, P. ἠγκίστρευκα. acc.

HAMULUS, i. maſc. *Un petit hameçon.* τὸ ἀγκίστριον, ίου.

HAMUS, i. maſc. *Un hameçon.* τὸ ἄγκιστρον, ου.

HARA, æ. fœm. *Etable à pourceaux.* ὁ συφεὸς, οῦ. * ὁ συφεὼν, ῶνος. || Anſerum Hara. *Un étable à oies.* τὸ χηνοτροφεῖον, ου.

HARIOLA, æ. fœm. *Devinereſſe.* ἡ μάντις, εως.

HARIOLATIO, onis. fœm. *Divination, l'action de deviner.* τὸ μάντευμα, ατος.

HARIOLOR, aris, atus ſum, ari. *Deviner.* μαντεύομαι, fut. med. εύσομαι. acc.

HARIOLUS, i. maſc. *Devin.* ὁ χρησμολόγος, ου. * ὁ μάντις, εως.

HARMONIA, æ. fœm. *Harmonie, accord d'inſtrumens, ou de voix.* ἡ ἁρμονία, ίας. *Accord de voix.* ἡ συμφωνία, ίας. || Ad Harmoniam canere. μελῳδεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. μεμελῴδηκα. * ἐναρμονίως συνᾴδω, F. σω, P. συνῇκα.

HARMONICUS, a, um. *Harmonieux.* ἁρμονικὸς, κὴ, κόν.

HARPAGO, onis. maſc. *Croc.* ὁ ἅρπαξ, αγος. * ἡ ἁρπάγη, ης.

HARPAGO, as, avi, atum, are. *Accrocher, dérober.* ἁρπάζω, F. άσω, P. ἥρπακα. acc.

HARPASTUM, i. neut. *Une balle, ou pelote à jouer.* τὸ ἁρπαστὸν σφαίρωμα, (ατος.)

HARPE, es. fœm. *Braquemart, ſorte de cimeterre.* ἡ ἅρπη, ης.

HARUSPEX, icis. maſc. *Devin par les entrailles des victimes.* ὁ ἱεροσκόπος, ου. * ὁ σπλαγχνοσκόπος, ου.

HARUSPICINA, æ. fœm. *Telle devinereſſe.* ἡ σπλαγχνοσκόπος, *vel* ἱεροσκόπος, ου. *L'art de deviner par les entrailles des bêtes immolées.* ἡ ἱεροσκοπία, ίας. * ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς. || Haruſpicinam facere. ἱεροσκοπεῖν, έω, F. ήσω, P. ἱεροσκόπηκα. * σπλαγχνοσκοπεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐσπλαγχνοσκόπηκα.

HARUSPICINUS, a, um. *Qui concerne cette ſorte de divination.* ἱεροσκοπικὸς, ὴ, όν.

HARUSPICIUM, ii. neut. *Divination par les entrailles des victimes.* ἡ ἱεροσκοπία, ίας.

HASTA, æ. fœm. *Lance.* τὸ δόρυ, ατος. * ἡ λόγχη, ης. *Pique.* τὸ ἔγχος, εος, ους. *Javeline.* ἡ αἰχμὴ, ῆς. *Vente à l'encan.* ἡ ἀποκήρυξις, εως. || Abjicere Haſtam. ῥιψασπίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐῤῥίψασπικα. || Haſtæ abjector. ὁ ῥίψασπις, ιδος. * ὁ ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος. || Haſtæ miſſiles. αἱ βολίδες, ων. || Sub Haſtâ vendere, Haſtæ ſubjicere. *Vendre à l'encan.* ὑπὸ δόρυ πωλεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπώληκα. * ἀποκηρύττειν, ω, F. ξω, P. κεκήρυχα. acc.

HASTATUS, a, um. *Qui porte une pique ou lance.* ὁ καὶ ἡ δορατοφόρος, *vel* δορυφόρος, καὶ τὸ ον, ου. || Haſtatus. *Un piquier.* ὁ αἰχμητὴς, οῦ.

HASTILE, is. neut. *Le fût d'un bâton d'armes.* ὁ καυλὸς, οῦ. *de javelot.* ὁ σίγυνος, ου. * ἡ σιβύνη, ης.

HASTULA Regia, æ. fœm. *Des Aſphodeles, herbe.* ἡ ἀσφόδελος, ου. * τὸ ἀσφόδελον, ου.

HAU. interject. *Ah, quand on eſt troublé.* φεῦ. * ἆ.

HAUD. adv. *Non.* οὐ. (ante conſon.) οὐκ.) ante voc. lenem.) οὐχ. (ante aſpir.) *Non pas.* * οὐχί. || Haud magnopere. μετρίως. || Haud quiſquam. οὐδεὶς, *vel* μηδείς. Vide NULLUS. || Haud facilè. δυσχερῶς. || Haud dudum tamen. οὐ μήπω. || Haud ſtultè ſapis. φρονεῖς. || Haud ita pridem. πρὸ βραχέως. || Haud ita multò pòſt. κατὰ βραχύ. || Haud dubiè. ἀναμφιβόλως. * ἀναμφισβητήτως. || Haud immeritò. εἰκότως. || Haud ſcio. οὐκ οἶδα. || Haud unquam. μήποτε. || Haud uſquam. οὐδαμῆ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res Haud ſanè difficilis. πρᾶγμα ἥκιστα χαλεπόν. || Haud ita ut modò locuti ſumus. οὐχ οὕτως, ὡς νῦν ἐλέγομεν. || Haud quaquam boni ſunt. οὐδαμῶς ἀγαθοί εἰσι. || Haud ſcio an quis apertiùs oſtendere poſſit. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις σαφέστερον ἐπιδεῖξαι δυνηθείη. || Haud ſcio, quomodo ambobus placere poſſim. οὐκ οἶδ' ὅπως ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυναίμην.

HAUDQUAQUAM. adverb. *Rien moins.* οὐ μή. *Nullement.* οὐδαμῶς. * μηδαμῶς.

HAURIENDUS, a, um. *Qu'on doit puiſer.* ἀντλητέος, τέα, τέον. *Qu'on doit vuider.* κενωτέος, τέα, τέον.

HAURIO, is, ſi, ſtum, ire. *Puiſer & tirer.* ἀντλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤντληκα. acc. * ἀρύω, F. σω, P. ἤρυκα. acc. *Tirer avec une corde.* ἱμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἱμίμηκα. acc. (ſimplex ἱμάω.) *Vuider.* κενόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Dépenſer.* δαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. δεδαπάνηκα. acc. *Engloutir.* καταπίνω. (V. anom. in πίνω.) || Haurire luctum. πενθεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπένθηκα. dolorem. ἀλγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἤλγηκα. || Haurire animo. Vide CONCIPIO. PERCIPIO. || Haurire auribus. Vide AUDIO. || Haurire oculis. Vide VIDEO. || Haurire voluptates. ταῖς ἡδοναῖς ἐμφορεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. || In Hauriendo non reſpirare. πίνειν ἀπνευστί. (Vide anom. in πίνω.) || Haurire paternas opes. τὰ ὑπάρ-

χεντα ἀναλίσκειν, λίσκω. (V. anom.) Haurire curſum. τὸν δρόμον διατελεῖν, έω, ῶ, F. έσω, P. διατετέλεκα.

HAUSTO, as, are. *Puiſer ſouvent.* πολλάκις ἀντλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤντληκα. acc.

HAUSTOR, oris. maſc. *Puiſeur, celui qui puiſe.* ὁ ἀντλητής, ȣ̃.

HAUSTRUM, i. neut. *Seau à puiſer.* ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος. * τὸ ἀντλίον, ίȣ. *La roue qui ſert à puiſer l'eau.* ἡ τροχαλία, ίας.

HAUSTURUS, a, um. *Qui puiſera.* ἀντλήσων, ȣσα, ον. acc. *Qui vuidera.* κενώσων, ȣσα, ον. accuſ.

HAUSTUS, a, um. part. *Puiſé.* ἀνιμημένος, vel ἠντλημένος, η, ον. * ἀνιμηθεὶς, εῖσα, έν. *Englouti.* καταποθεὶς, εῖσα, έν. || Hauſtæ mari naves. καταβεβρεγμένα τὰ πλοῖα. || Igni Hauſtus. τῷ πυρὶ ἐπινεμηθεὶς, εῖσα, έν.

HAUSTUS, ûs. maſc. *Puiſement, l'action de puiſer.* ἡ ἄρυσις, vel ἄντλησις, εως. *L'action d'avaler.* ἡ κατάποσις, εως. *de boire.* ἡ πόσις, εως.

H E

HEBDOMADA, æ. fœm. vel HEBDOMAS, adis. *Une ſemaine.* ἡ ἑβδομὰς, άδος.

HEBENUS, i. fœm. vel HEBENUM, i. neut. *Hebene, ſorte de bois fort dur.* ἡ ἔβενος, ȣ. Vide EBENUS.

HEBEO, & HEBESCO, is, ere. *Etre émouſſé, ſe reboucher.* ἀμβλύνομαι, νωθύνομαι. *S'obſcurcir.* ἀμαυρόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

HEBES, etis. omn. gen. *Emouſſé, rebouché, parlant du tranchant de la pointe d'une épée, &c.* ἀμβλὺς, (έος) βλεῖα, βλύ. *Stupide.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui ne peut rien apprendre.* ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. || Hebes oculis. ὁ καὶ ἡ ἀμβλυωπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. || Hebes acies oculorum. ἡ ἀμβλυωπία, ίας.

HEBETATIO, onis. fœm. *Eblouiſſement.* ἡ ἄμβλωσις, εως. || Oculorum Hebetatio. ἡ ἀμβλυωπία, ίας. * ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμαύρωσις, εως.

HEBETATRIX, icis. fœm. *Celle qui fait éblouir.* ἡ ἀμβλυντικὴ, ῆς. * ἡ ἀμαυρωτικὴ, ῆς.

HEBETATUS, a, um. *Emouſſé, rebouché.* ἀμβλυνθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀμβλὺς, (έος) λεῖα, λύ.

HEBETESCO, es, ere. *S'émouſſer, ſe reboucher.* ἀμβλύνομαι, fut. med. ȣ̃μαι.

HEBETIOR, & ius, oris. compar. *Plus émouſſé.* ἀμβλύτερος, έρα, ερον. *Plus hebeté & dur d'eſprit pour apprendre.* δυσμαθέστερος, έρα, ερον.

HEBETISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort émouſſé.* ἀμβλύτατος, άτη, ατον. *Fort hebeté.* δυσμαθέστατος, άτη, ατον.

HEBETO, as, avi, atum, are. *Emouſſer, reboucher le tranchant ou la pointe d'un couteau.* ἀμβλύνω, F. υνῶ, P. ἤμβλυγκα. acc. * ἀμβλόω, F. ώσω, P. ἤμβλωκα. acc. *Obſcurcir.* ἀμαυρόω, ῶ, F. ἀμαυρώσω, P. ἠμαύρωκα.

HECATOMBE, es. fœm. *Sacrifice de cent bêtes.* ἡ ἑκατόμβη, ης.

HECTICE, es, vel HECTICA, æ. fœm. *Fievre étique.* ἡ ἑκτικὴ, ῆς.

HEDERA, æ. fœm. *Lierre.* ὁ κισσὸς, vel κιττὸς, ȣ̃.

HEDERACEUS, a, um. *De lierre.* κίσσινος, η, ον. *Reſſemblant au lierre.* ὁ καὶ ἡ κισσοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

HEDEROSUS, a, um. *Plein de lierre.* ὁ καὶ ἡ κισσώδης, vel κιττώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

HEDYCHRUM, i. neut. *Sorte d'onguent odoriférent.* τὸ ἡδύχροον, όȣ.

HEDYOSMUS, i. fœm. *Mente, herbe.* ἡ ἡδύοσμος, vel τὸ ἡδύοσμον, ȣ.

HEHEU. interiect. *Hélas hélas.* φεῦ φεῦ. * αἲ αἴ.

HEI. interject. *Voix de plainte.* οἴ. || Hei mihi. οἴμοι. * οἲ ἐγώ. * οἲ ἐμέ. || Hei mihi miſero. οἴμοι τάλας. * οἴμοι κακοδαίμων. || Hei mihi, quanta patior. οἴμοι τῶν κακῶν.

HELCIARIUS, ii. maſc. Mart. *Qui tire un bateau avec des cordes, ou autrement.* ὁ ἑλκυστὴρ, ῆρος. * ὁ ἀνελκύων, οντος.

HELCIUM, ii. *Un collier de chevaux qui tirent.* τὸ ἑλκίον, ȣ.

HELCYSMA, atis. neut. *Ecume & ordures de l'argent.* τὸ ἕλκυσμα, ατος.

HELENIUM, ii. neut. *Enula campana, herbe.* τὸ ἑλένιον, ίȣ.

HELEPOLIS, is. fœm. *Machine dont ſe ſervoient les anciens pour prendre les villes.* ἡ ἑλέπολις, εως.

HELIOCAMINUS, i. maſc. *Lieu pour recevoir la chaleur du Soleil.* ὁ ἡλιοκάμινος, ȣ.

HELIOSCOPIUM, ii. neut. *Soucis, fleur.* τὸ ἡλιοσκόπιον, ȣ.

HELIOTROPIUM, ii. neut. *Tourne-ſol, fleur.* τὸ ἡλιοτρόπιον, ίȣ.

HELIX, icis. fœm. *Une ſorte de lierre ſans fruit.* ἡ ἕλιξ, ικος.

HELLAS, adis. fœm. Vide GRÆCIA.

HELLEBOROSUS, a, um. *Plein d'hellebore.* ὁ καὶ ἡ ἑλλεβορώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui a trop pris d'hellebore.* ἐλλεβορισθεὶς, θεῖσα, θέν.

HELLEBORUM, i. neut. & HELLEBORUS, i. maſc. *Hellebore, herbe.* ὁ ἐλλέβορος, ȣ.

HELLUATIO, onis. fœm. *Gourmandiſe.* ἡ λαιμαργία, ίας. *Débauche.* ἡ ἀσωτία, ίας.

HELLUATUS, a, um. *Qui a tout mangé.* ὁ λαιμάξας, ασα, αν.

HELLUO, onis. maſc. *Gourmand.* ὁ λαίμαργος, vel ἀδδηφάγος, ȣ. *Débauché.* ὁ ἄσωτος, ȣ. || Helluo librorum. ὁ βιβλιοφάγος, ȣ. || Helluo patriæ. ὁ προδότης, ȣ.

HELLUOR, aris, atus ſum, ari. *Manger en débauches.* λαιμάσσω, F. άξω, P. λελαίμαχα. accuſ. * λαφύσσω, F. ξω, P. λελάφυχα. acc. *Dévorer en gourmand.* καταβροχθίζω, F. ίσω, P. καταβεβρόχθικα. acc.

HELUELLÆ, arum. fœm. *Une confiture ou ſauſſe d'herbes.* ἡ τῶν λαχαναρίων σκευωσία, ας.

HELVEOLUS, vel HELVOLUS, a, um. *Tirant ſur le fauve.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκιῤῥος, καὶ τὸ ον, ȣ̃.

HELVETII, orum. maſc. plur. *Suiſſes, peuples d'Allemagne.* οἱ Ἐλβέτιοι, ων.

HELVUS, a, um. *Fauve.* κιῤῥὸς, ῤὰ, ῤόν.

HELXINE, es. fœm. *Parietaire, herbe.* ἡ ἑλξίνη, ης.

HEM. adv. *Voi, voilà.* ἰδού. acc. *vel* indic.
HEMERODROMUS, i. maſc. *Un courier, un poſte.* ὁ ἡμεροδρόμος, ου.
HEMICRANIA, æ. fœm. *Migraine, mal de tête.* ἡ ἡμικρανία, ας.
HEMICRANICUS, i. maſc. *Qui eſt malade de migraine.* ὁ ἡμικρανικός, οῦ.
HEMICYCLUS, i. maſc. *Un demi-cercle.* ὁ ἡμίκυκλος, ου. *Chaiſe faite en arc.* τὸ ἡμικύκλιον, ου.
HEMINA, æ. fœm. *Demi-ſetier à la meſure des anciens.* ἡ ἡμίνα, ης. * ἡ κοτύλη, ης.
HEMINARIUS, a, um. *Valant, ou contenant demi-ſetier.* κοτυλιαῖος, αία, αῖον.
HEMIOLIUS, a, um. *Qui contient autant & la moitié davantage.* ἡμιόλιος, ία, ιον.
HEMISPHÆRIUM, ii. neut. *Une demi-ſphere.* τὸ ἡμισφαίριον, ίου.
HEMITRITÆUS, a, um. Vide SEMITERTIANUS. *Demi-tiers.* ἡμιτριταῖος, αία, αῖον.
HEPAR, atis. neut. *Le foie.* τὸ ἧπαρ, ατος.
HEPATARIUS, a, um *Appartenant au foie.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἥπατος. * ἡπατικός, κή, κόν. * ἡπατηρός, ά, όν.
HEPATICUS, a, um. *De foie.* ἡπατικός, κή, κόν.
HEPTERIS, is. fœm. *Un navire ayant ſept rameurs en chaque banc.* ἡ ἑπτήρης ναῦς, (νεώς.)
HERA, æ. fœm. *Dame.* ἡ δέσποινα, ης. * ἡ δεσπότις, ιδος.
HERACLIUS lapis. *Pierre de touche.* ὁ ἡράκλειος λίθος, ου. * ἁ ἡρακλεία λίθος. * ἡ βάσανος, ου.
HERBA, æ. fœm. *Herbe.* ἡ πόα, ας. * βοτάνη, ης. || Herba viridis. ἡ χλόη, ης. || Herbæ coronariæ. αἱ στεφανίτιδες, ων.
HERBACEUS, a, um. *Fait d'herbes.* ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à l'herbe.* ὁ καὶ ἡ βοτανοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.
HERBARIUS, ii. maſc. *Un Herboriſte.* ὁ βοτανιστής, οῦ. *Expert à cueillir des herbes.* ὁ βοτανολόγος, ου.
HERBARIUS, a, um. *Appartenant aux herbes.* βοτανικός, κή, κόν. || Herbaria ars. ἡ βοτανικὴ ἐμπειρία, (ας.)
HERBASCO, & HERBESCO, is, ere. Cic. *Devenir en herbe.* βοτανόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Se convertir en verdure.* χλοάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι.
HERBEUS, a, um. Vide HERBACEUS.
HERBIDUS, a, um. Vide HERBOSUS.
HERBIFER, (eri) a, um. *Qui porte beaucoup d'herbe.* ὁ καὶ ἡ ποηφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *beaucoup de verdure.* ὁ καὶ ἡ χλοηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.
HERBITA, æ. *S. Nicolas, ville de Sicile.* ἡ ἑρβίτη, ης.
HERBOSUS, a, um. *Couvert, ou plein d'herbes.* ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, *vel* ποώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *d'herbes vertes.* ὁ καὶ ἡ χλοώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.
HERBULA, æ. fœm. *Petite herbe.* τὸ βοτάνιον, *vel* ποάριον, *vel* βοτανίδιον, ίου.
HERCLE, *vel* HERCULE. adv. *Certainement, (maniere de jurer des Anciens.)* ναί. * νὴ δία. || Non Hercle. μὰ δία.
HERI. adv. *Hier.* χθές. * ἐχθές. * τῇ χθές. || Heri veſperi. ἐχθὲς ἑσπέρας.
HERIFUGA, æ. maſc. & fœm. *Qui fuit ſon maître.* ὁ καὶ ἡ τοῦ δεσπότου φυγάς, άδος.
HERILIS, & e, is. *Du maître, appartenant au maître.* δεσποτικός, ή, όν. * δεσπόσυνος, η, ον. || Heriles filii. οἱ τρόφιμοι, ων. * οἱ δεσπόσυνοι, ων.
HERINACEUS, i. maſc. *Un heriſſon.* ὁ ἐχῖνος, ου.
HERNIA, æ. fœm. *Hergne, ou hernie, deſcente de boyau.* ἡ ἐντεροκήλη, ης.
HERNIOSUS, a, um. *Qui a une hergne.* ἐντεροκηλικός, ή, όν.
HEROICUS, a, um. *Héroïque.* ἡρῷος, ῴα, ῷον. * ἡρωικός, κή, κόν. || Heroïcus verſus. ὁ ἡρωϊκὸς στίχος, ου.
HEROINA, æ. fœm. *Heroïne, femme noble & vertueuſe.* ἡ ἡρωΐνη, ης. * ἡρωΐς, ίδος.
HEROIS, idis. fœm. idem.
HEROS, oïs. maſc. *Un héros, homme noble & vertueux par excellence.* ὁ ἥρως, ωος.
HEROUM, i. neut. *Monument érigé à l'honneur de quelque homme vertueux & excellent.* τὸ ἡρῷον, ου.
HERUS, i. maſc. *Maître.* ὁ δεσπότης, ου. *Le fils héritier.* ὁ δεσπόσυνος, ου.
HESTERNUS, a, um. *D'hier.* χθεσινός, *vel* ἐχθεσινός, ή, όν. * ὁ, ἡ, τὸ χθές, *vel* ἐχθές. || Heſterno die. τῇ χθές.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Heſterna compotatio. ὁ χθὲς πότος. || Heſterna cœna. τὸ ἐχθὲς δεῖπνον. || Heſterno die. τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
HETEROCLITUM, i. neut. *Irrégulier, hétéroclite.* τὸ ἑτερόκλιτον, ου.
HETEROCRANIA, æ. fœm. Vide HEMICRANIA.
HEU. interject. *Hélas.* ἰού. * φεῦ. * οἴμοι. * οἴ. * ἆ ἆ. * αἲ αἴ. || Heu miſero mihi, heu me miſerum. ὢ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. * οἴμοι κακοδαίμων.
HEUS. adv. *Hé, viens, ou venez.* ὦ. || Heus tu. *Hola, que dites-vous?* ὦ οὗτος. * ὤταν.
HEXAGONUS, a, um. *Qui a ſix angles.* ὁ καὶ ἡ ἑξάγωνος, καὶ τὸ ωνον, *vel* ἑξαγώνιος, ία, ιον.
HEXAMETER, (tri) a, um. *De ſix pieds, ou meſures.* ὁ καὶ ἡ ἑξάμετρος, καὶ τὸ τρον.
HEXAPHORUM, i. neut. *Une litiere à bras portée par ſix ſerviteurs.* τὸ ἑξάφορον, ου.
HEXASTICHUM, hordeum. *Orge qui a en épix ſix rangées de grains.* ἡ ἑξάστιχος κριθή.
HEXERES, um. fœm. plur. *Navires qui ont ſix rames en chaque banc.* αἱ νῆες ἑξήρεις.

H I

HIASCO, is, ere. *S'entr'ouvrir, bâiller.* ἀναχάσκω, *vel* ἀναχαίνω, F. ανῶ. Vide HIO.
HIASTO, as, are. *S'entr'ouvrir ſouvent.* χασμάω, F. ήσω, P. κεχάσμηκα.
HIATUS, ûs. maſc. *Ouverture.* τὸ χάσμα, ατος. *Ouverture de la bouche.* τὸ χάσμημα, ατος. *Quand on bâille.* ἡ χάσμη, ης. *Crevaſſe.* τὸ σχίσμα, ατος. || Hiatus terræ. ὁ ῥωγμός, οῦ. * τὸ τῆς γῆς χάσμα, ατος. *Un grand creux & profond.* ἡ φάραγξ, γγος.
HIBERNIA, æ. fœm. *Irlande, Iſle proche l'Angleterre.* ἡ Ἰβερνία, ας.
HIBERNUS, a, um. Vide HYBERNUS.

HIBISCUM, i. neut. *vel* HIBISCUS, i. maſc. *Guimauves, herbe.* ἡ ἀλθαία, ας. * ὁ ἰβίσκος, ου.

HIBRIS, idis. maſc. & fœm. *A demi ſauvage & à demi privé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίθηρ, ηρος.

HIC, hæc, hoc; hujus, huic. *Ce ou cet, celui-ci.* οὗτος, τούτου. * ὅδε, τοῦδε. pro maſc. *Cette.* αὕτη, ταύτης. * ἥδε, τῆσδε. pro fœm. *Ce ou ceci.* τοῦτο, τούτου. * τόδε, τοῦδε. pro neut. ‖ Hoc modo, *vel* Hunc in modum. ταύτῃ. *Ainſi.* οὕτω, (ante conſonantem.) οὕτως, (ante vocalem.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hâc ætate eſt, in quâ. ταύτην ἔχει τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ. ‖ Hujus opinionis ſum. οὕτως ἔχω γνώμης. * ταύτην διάνοιαν ἔχω. * οὕτω γινώσκω. ‖ Hic eſt ille moderatus, hic fortis, & ſapiens. οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων, καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος, καὶ φρόνιμος. ‖ Hic ordo eſt ἡ τάξις τοιαύτη τίς ἐστι. ‖ Hæc occaſio. ὁ παρὼν καιρός. * ὁ νῦν καιρός. ‖ Ad Hanc ætatem pervenit. ἐνταῦθα ἦλθεν ἡλικίας. (V. ἔρχομαι. in anom.)

HIC. adv. *Ici.* ἐνταῦθα. * ἐνθάδε. * ἐνθαδί.

HICCE, hæcce, hocce, hujuſce, huicce. *Celui-ci-même.* οὑτοσί, τουτουί. pro maſc. *Celle-ci même.* αὑτηί, ταυτησί. pro fœm. *Ceci-même.* τουτί, *vel* τουτί, τουτουί. pro neut.

HICCINE, hæccine, hoccine? *Eſt-ce celui-ci?* μῶν οὗτος; pro maſc. *Eſt-ce celle-ci?* μῶν αὕτη; pro fœm. *Eſt-ce ceci, ou celui-ci?* μῶν τοῦτο; pro neut.

HIERODULI, orum. maſc. plur. *Clercs qui ſervent aux ſacrifices.* οἱ ἱερόδουλοι, ων.

HIEROSOLYMA, æ. fœm. *vel* HIEROSOLYMA, orum. neut. plur. *vel* HIEROSOLYMÆ, arum. fœm. plur. *Jéruſalem, ville très-renommée de la Syrie.* ἡ Ἱεροσόλυμα, ης.

HIEROSOLYMITA, æ. *vel* HIEROSOLYMITANUS, i. maſc. *Qui eſt de Jéruſalem.* ὁ Ἱεροσολυμίτης, ου.

HIERUSALEM. Vide HIEROSOLYMA.

HILARE. adv. *Joyeuſement.* ἱλαρῶς. * φαιδρῶς.

HILARESCO, is, ere *Se réjouir.* ἱλαρόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. * εὐφραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

HILARIA, iorum. neut. plur. *Jours ou fêtes de récréation.* τὰ ἱλάρια, ιων.

HILARIOR, & ius, oris. comp. *Plus joyeux.* φαιδρότερος, *vel* ἱλαρώτερος, έρα, ερον.

HILARISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort joyeux.* ἱλαρώτατος, *vel* φαιδρότατος, άτη, ατον.

HILARIS, & e, is. *Joyeux, gai.* ἱλαρὸς, *vel* φαιδρὸς, ρὰ, ρόν. *Plaiſant.* τερπνὸς, ἡ, όν. ‖ Hilaris animo. *Qui eſt de bonne humeur.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὔφρων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sis tantum bono atque Hilari animo. θάῤῥει μόνον, καὶ φαιδρὸς ἴσθι. ‖ Hilari & lævo vultu. ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ. ‖ Hilaris & exultans. φαιδρὸς καὶ γεγηθώς. * εὔφρων καὶ περιγηθής. ‖ Bono & Hilari animo vivere. εὐθύμως καὶ ἡδέως ζῆν. ‖ Animo perquam Hilari ſunt. πάνυ τὴν ψυχὴν εὐφραίνονται ‖ Admodùm Hilaris erat. εὐθυμότατος ἦν. * ἐν μεγίστῃ εὐθυμίᾳ ἦν.

HILARITAS, atis. fœm. *Joyeuſe humeur, gaieté.* ἡ ἱλαρότης, ητος. * ἡ τερπνότης, ητος. ‖ Hilaritatem afferre. ἱλαρύνειν, F. υνῶ, P. ἱλάρυγκα. acc. ‖ Omni animi Hilaritate complebantur. πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο. ‖ In lætitiâ, & animi Hilaritate verſari. ἐν εὐφροσύναις καὶ θυμηδίαις εἶναι.

HILARITER. adv. Vide HILARE.

HILARO, as, avi, atum, are. *Réjouir.* ἱλαρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἱλάρωκα. acc. * φαιδρύνω, F. υνῶ, P. πεφαίδρυγκα. acc. *Recréer.* εὐφραίνω, F. ανῶ, P. εὔφραγκα, accuſ.

HILARULUS, a, um. *Un peu joyeux.* ἱλαρώτερος, έρα, ερον.

HILARUS, a, um. Vide HILARIS.

HILLA, æ. fœm. *vel* HILLA, orum. neut. plur. *Sauſſiſſe.* ἡ ἀλλᾶς, ᾶντος. *Andouille ou boudin.* τὸ ἐγκοίλιον, ου.

HILUM, i. neut. *Le noir d'une féve.* τὸ γρῦ, τοῦ γρῦ. indecl. *Si peu que rien.* τὸ ὀλιγοστὸν, οῦ.

HINC. adv. *D'ici, de ce lieu.* ἔνθεν. * ἐνθένδε. * ἐντεῦθεν. ‖ Hinc & illinc. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. ‖ Hinc illinc. ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hos Hinc expulerunt. τούτους ἐνθένδε ἀπήλαυνον. ‖ Hinc pudor ſuadet, illinc diſſuadet amor. ἐντεῦθεν μὲν αἰδὼς ἀναπείθει, ἐκεῖθεν δ' ἔρως μεταπείθει. ‖ Hinc bella, Hinc patriæ proditiones oriuntur. ἐντεῦθεν οἱ πόλεμοι, ἐντεῦθεν προδοσίαι πατρίδος ἀναφύονται. ‖ Hinc cernere eſt. ἐκ τούτων, *vel* ἐντεῦθεν μαθεῖν ἐστι. (V. μανθάνω. in anom.) ‖ Hinc facilè colligi poteſt. ἐκ τούτων ῥᾳδίως καταμαθεῖν ἐστιν, ὅτι. ‖ Atque Hinc facilè mentem meam cernere licet. κἀκεῖθεν ῥᾴδιον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. (V. γιγνώσκω. in anom.)

HINNIO, is, ivi, itum, ire. *Hennir.* χρεμετίζω, F. ίσω, P. κεχρεμέτικα.

HINNITUS, ûs. maſc. *Henniſſement.* ὁ χρεμετισμὸς, οῦ. ‖ Hinnitum edere. Vide HINNIO.

HINNULUS, i. maſc. *Un faon de biche, ou d'autre bête.* ὁ καὶ ἡ νεβρὸς, οῦ. *Mulet ou mule, ou plûtôt, animal qui vient d'un cheval & d'une âneſſe; au lieu que le mulet vient d'un âne & d'une jument.* ὁ καὶ ἡ ἡμίονος, ου. ‖ Hinnuli pellis. *Peau de faon de biche.* ἡ νεβρὶς, ίδος.

HINNUS, i. maſc. *Mulet ou mule.* ὁ καὶ ἡ ἡμίονος, ου. Vide HINNULUS.

HIO, as, avi, atum, are. *Bâiller, s'entr'ouvrir.* χαίνω, F. ανῶ, præt. med. κέχηνα (V. anom.) * ἀναχαίνω. * διαχαίνω. *S'épanouir.* διαχάσκω. (V. anom. in χάσκω.) *Souhaiter.* χαίνω πρός τι. ‖ Hiante avaritiâ id fecit. πλεονέκτης. (pro maſc. & fœm.) τοῦτο πέπραχε. ‖ Hians oratio. ὁ λόγος δυσάρμοστος, ου.

HIPPACE, es. fœm. *Fromage de lait de jument.* ἡ ἱππάκη, ης.

HIPPACO, as, are. *Haleter.* πνευστιάω, ῶ, F. άσω, P. πεπνευστίακα.

HIPPAGO, inis. fœm. *Navire ou bateau à mener des chevaux.* ἡ ναῦς ἱππαγωγὸς, οῦ.

HIPPOCAMPA, æ. fœm. *vel* HIPPOCAMPUS, i. maſc. *Un cheval de mer.* ἡ ἱπποκάμπη, ης. pro fœm. ὁ ἱππόκαμπος, ου. pro maſc.

HIPPOCAMPINUS, a, um. *De cheval de mer.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἱπποκάμπου.

HIPPODROMUS, i. maſc. *Une lice à faire courir des chevaux.* ὁ ἱππόδρομος, ου.

HIPPOLAPATHUM, i. neut. *L'herbe aux ti-*

gneux , herbe. τὸ ἱππολάπαθον , ου.

HIPPOMANES, is. neut. *Morceau de chair qui ſ'engendre au front d'un poulain.* τὸ ἱππομανὲς , ἑ©- , ὀδς.

HIPPOMARATHRUM , i. neut. *Fenouil ſauvage , herbe.* τὸ ἱππομάραθρον , ȣ.

HIPPOPERA , æ. fœm. *Bougette de cuir , ou malle qu'on porte à cheval.* ἡ ἱπποπήρα , ας.

HIPPOPOTAMUS , i. maſc. *Cheval d'eau , ſorte de bête.* ὁ ἱπποπόταμ©- , ȣ.

HIPPOSELINUM , i. neut. *Ache , herbe.* τὸ ἱπποσέλινον , ȣ.

HIPPOTOXOTA , æ. maſc. *Archer à cheval.* ὁ ἱπποτοξότης , ȣ.

HIPPURIS , is. fœm. *Queue de cheval.* ἡ ἵππȣρις , ιδ©-.

HIRCINUS , a , um. *De bouc.* ὁ καὶ ἡ τράγει©- , καὶ τὸ ειον , ȣ. * τραγικὸς , κὴ , κόν. || Hircana caro. ἡ τραγικὴ , ῆς. || Hircana pellis. ἡ τραγέη , ῆ ; έης , ῆς.

HIRCOSUS , a , um. *Appartenant aux boucs.* ὁ καὶ ἡ τράγειος , καὶ τὸ ειον , ȣ. *Qui ſent le bouquin.* ὁ καὶ ἡ τραγομάσχαλ©- , καὶ τὸ λον. * ὁ καὶ ἡ κιναβρώδης , καὶ τὸ ες , εος , ȣς. * ὁ γράσων , ον©-.

HIRCUS , i. maſc. *Un bouc.* ὁ τράγος , ȣ. *Senteur de bouc , bouquin.* ὁ γράσος , ȣ. * ἡ κινάβρα , ας. * ὁ τράγος , ȣ. || Hircum olere. τραγίζειν , ίζω , F. ίσω , P. τετράγικα.

HIRCULATIO , onis. fœm. *Vice en la vigne , quand elle ne porte que branches & bois.* ἡ τράγησις , εως. * ὁ τραγισμὸς , ȣ̃. || Hirculatione laborare. τραγᾶν , άω , ῶ , F. ήσω , P. τετράγηκα.

HIRCULUS , i. maſc. *Vermicula , herbe.* ὁ τράγος , ȣ.

HIRQUUS , i. maſc. *Le coin de l'œil.* ὁ κανθὸς , ȣ̃.

HIRSUTIA , æ. fœm. *Aprêté & rudeſſe de poil.* ἡ τραχύτης , ητος. *Abondance de poil.* τὸ λάσιον , ȣ.

HIRSUTUS , a , um. *Velu.* λάσιος , ία , ιον. * ὁ καὶ ἡ δασύθριξ , τριχος. *Apre & rude.* τραχὺς , (έος) χεῖα , χύ. *Couvert de poil rude & piquant.* ὁ καὶ ἡ ἐχινώδης , καὶ τὸ ες , εος , ȣς. || Hirſutas aures habens. ὁ καὶ ἡ λασιόκωφος , καὶ τὸ ον , ȣ.

HIRTUS , a , um. Vide HIRSUTUS.

HIRUDO , inis. fœm. *Sang-ſue.* ἡ βδέλλα , ης.

HIRUNDININUS , a , um. *D'hirondelle.* χελιδόνιος , ία , ιον.

HIRUNDO , inis. fœm. *Une hirondelle , oiſeau.* ἡ χελιδὼν , όνος.

HISCO , is , ere. Vide HIO.

HISPIDOSUS , a , um. Vide HISPIDUS.

HISPIDUS , a , um. *Epais.* δασὺς , έος ; σεῖα , σύ. *Velu.* λάσιος , ία , ιον. * ὁ καὶ ἡ τριχώδης , καὶ τὸ ες , ε©- , ȣς. *Couvert de poil âpre & rude.* ὁ καὶ ἡ τραχυτριχώδης , vel ἐχινώδης , καὶ τὸ ες , ε©- , ȣς.

HISTORIA , æ. fœm. *Hiſtoire.* ἡ ἱστορία , ίας. *Deſcription.* ἡ συγγραφὴ , ῆς. || Hiſtoria vana. ἡ μυθιστορία , ίας. || Hiſtoriam ſcribere. ἱστοριογράφειν , φω , F. ψω , P. ἱστοριογέγραφα. || Hiſtoriarum ſcriptor. ὁ ἱστοριογραφεὺς , έος. || In Hiſtoriarum enarratione excellens. *Fort habile à raconter des hiſtoires.* ἱστορικώτατος , άτη , ατον. || Hiſtoriarum ignorantia. *Ignorance dans l'hiſtoire.* ἡ ἀνιστορησία , ας.

HISTORICE , es. fœm. *L'art d'interpréter les Auteurs.* ἡ ἱστορικὴ , ῆς.

HISTORICUS , i. maſc. *Hiſtorien.* ὁ ἱστορικὸς , ȣ̃.

HISTORICUS , a , um. *Hiſtorique , d'hiſtoire.* ἱστορικὸς , κὴ , κόν.

HISTORIALIS , & e , is. *Appartenant à l'hiſtoire.* ἱστορικὸς , κὴ , κόν. *Peint ou écrit en façon d'hiſtoire.* ἱστορικῶς γεγραμμένος , ένη , ένον.

HISTORIOGRAPHUS , i. maſc. *Ecrivain d'hiſtoires , Hiſtorien.* ὁ ἱστοριογράφος , ȣ.

HISTRICUS , a , um. *De joueur de farces.* ὑποκριτικὸς , κὴ , κόν.

HISTRIO , onis. maſc. *Comédien , joueur de quelque perſonnage.* ὁ ὑποκριτὴς , ȣ̃. *Bateleur , joueur de farces.* ὁ μῖμος , ȣ.

HISTRIONALIS , & e , is. *De Comédien.* ὑποκριτικὸς , κὴ , κόν. *Bâteleur , ou qui ſent le bouffon.* μιμικὸς , ὴ , όν.

HISTRIONIA , æ. fœm. *L'art de Comédien ou de Bateleur.* ἡ ὑποκριτικὴ. *Le métier de bouffon.* ἡ μιμικὴ , ῆς.

HISTRIONICUS , a , um. Vide HISTRICUS.

HISTRIX , icis. fœm. *Porc-épic , petit animal.* ὁ ἐχῖνος , ȣ.

HIULCE. adv. *En ſ'entr'ouvrant.* κεχηνότως.

HIULCO , as , are. *Fendre , faire ouvrir.* διασχίζω , F. ίσω , P. διέσχικα. acc.

HIULCUS , a , um. *Fendu.* σχιστὸς , στὴ , στόν. *Entr'ouvert.* διεσχισμένος , η , ον. * ὁ καὶ ἡ χασμώδης , καὶ τὸ ες , εος , ȣς.

H O

HODIE. adv. *Aujourd'hui.* σήμερον , vel τήμερον.

HODIERNUS , a , um. *D'aujourd'hui.* ὁ , ἡ , τὸ σήμερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hodiernus dies. ἡ σήμερον ἡμέρα. * ἡ ἐνεστῶσα ἡμέρα. || In Hodiernum uſque diem. μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. * εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν. || Hodierno die. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ. * ἐν τῇ παρȣ́σῃ ἡμέρᾳ.

HŒDILE , is. neut. *Etable à chevreaux.* ἡ τῶν ἐρίφων ἔπαυλις , εως.

HŒDILLUS , i. maſc. Vide HŒDULUS.

HŒDINUS , a , um. *De chevreau.* ὁ καὶ ἡ ἐρίφειος , καὶ τὸ φειον.

HŒDULUS , i. maſc. *Un petit chevreau.* τὸ ἐρίφιον , ȣ.

HŒDUS , i. maſc. *Un chevreau.* ὁ ἔριφος , ȣ.

HOI. adv. *Cri de pleureur.* ἰοὺ. * οἴμοι.

HOMICIDA , æ. maſc. & fœm. *Homicide , meurtrier.* ὁ καὶ ἡ ἀνθρωποκτόνος , vel ἀνδροφόνος , καὶ τὸ ον , ου.

HOMICIDIUM , ii. neut. *Homicide , meurtre.* ἡ ἀνθρωποκτονία , vel ἀνδροφονία , ίας. || Homicidium facere , committere. ἀνδροφονεῖν , έω , F. ήσω , P. ἠνδροφόνηκα.

HOMO , inis. maſc. & fœm. *Homme ou femme.* ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος , ȣ. *Un homme.* ὁ ἀνὴρ , έρος , vel δρός. *Une femme.* ἡ γυνὴ , τῆς γυναικός. || Homines à violentiâ tuti. οἱ ἄσυλοι , ων. || Homines devoti & execrandi. τὰ ἀναθήματα , ων. || Hominum conventus. ἡ ἀνδροπλήθεια , ας. || Hominum frequentia. ἡ πολυανθρωπία.

θρωπία, ας. ‖ Hominum penuria, *vel* infrequentia. ἡ ὀλιγανθρωπία, ίας. ‖ Homines imitari. ἀνθρωπίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠνθρώπικα. ‖ Hominis ſpecie eſſe. ἀνθρωποειδὴ, (pro maſc. & fœm.) εἶναι. ‖ Odiũ in Homines. μισανθρωπία, ας. ‖ Homines odiſſe. μισανθρωπεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμισανθρώπηκα.

HOMOGENEUS, a, um. *Qui eſt de même eſpece que ſon tout.* ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. ‖ Non Homogeneus. Vide HETEROGENEUS.

HOMŒOMERIA, as. fœm. *Reſſemblance dans les membres, ou quand ils ont même nom que le tout.* ἡ ὁμοιομέρεια, είας.

HOMUNCIO, onis, *vel* HOMUNCULUS, *vel* HOMULUS, i. maſc. *Petit homme, bout d'homme.* τὸ ἀνθρωπάριον, *vel* ἀνθρώπιον, ου. * ὁ ἀνθρωπίσκος, *vel* ἀνδρίσκος, ου.

HONESTAMENTUM, i. neut. *Embelliſſement.* τὸ κόσμημα, ατος. * ἡ κόσμησις, εως. *Vertu, bonté.* ἡ καλοκἀγαθία, ίας.

HONESTAS, atis. fœm. *Honnêteté.* ἡ καλλονὴ, ῆς. * τὸ καλὸν, οῦ. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ους. *Ornement.* τὸ κόσμιον, ίου.

HONESTATUS, a, um. *Honoré.* κεκοσμημένος, η, ον. * κοσμηθεὶς, εῖσα, έν.

HONESTE. adv. *Honnêtement.* καλῶς. *Honorablement.* σεμνῶς. *Vertueuſement.* ἀγαθῶς. ‖ Honeſtè & graviter loqui. σεμνολογεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσεμνολόγηκα. ‖ Honeſtè vivere. *Mener une vie honnête.* διαπρεπεῖν, έω, F. ήσω, P. διαπεπρέπηκα. * καλῶς διάγειν. ‖ Honeſtè fuit educatus. ἀγωγῆς εὐσχήμονος ἔτυχε. (V. τυγχάνω. in anom.) ‖ Honeſtè incolumes eſſe nequimus. οὐκ ἔστι πρὸς τῷ καλῷ σώζεσθαι.

HONESTIOR, & ius, oris. comp. *Plus beau, plus honnête.* ὁ καὶ ἡ καλλίων, καὶ τὸ ον, ονος. *Plus modeſte.* εὐσχημονέστερος, έρα, ερον. * κοσμιώτερος, α, ον.

HONESTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-honnête.* κάλλιστος, ίστη, ιστον. *Très-modeſte.* κοσμιώτατος, άτη, ατον. * εὐσχημονέστατος, η, ον.

HONESTO, as, avi, atum, are. *Orner, honorer.* κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκόσμηκα. acc. *Embellir.* καλλωπίζω, F. ίσω, P. κεκαλλώπικα. acc. * καλλύνω, F. υνῶ, P. κεκάλλυγκα. acc.

HONESTUM, i. neut. *Honnêteté, le bien honnête.* τὸ καλὸν, οῦ. *Vertu.* ἡ καλοκἀγαθία, ίας.

HONESTUS, a, um. *Honnête, vertueux.* καλὸς, ὴ, όν. *Honorable.* σεμνὸς, ὴ, όν. *Séant, honnête.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. ‖ Honeſta ratio, *vel* oratio. τὸ εὔλογον, ου. ‖ Honeſta concio. ἡ σεμνηγορία, ας. ‖ Honeſtum officium. τὸ κατόρθωμα, ατος.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Honeſto loco naſci. γίγνεσθαι καλῶς. ‖ Ita ſenectus eſt honeſta. οὕτως εὐσχημόνως ἔχει τὸ γῆρας.

HONOR, *vel* HONOS, oris. maſc. *Honneur.* ἡ τιμὴ, ῆς. *Dignité.* ἡ ἐπιτιμία, ας. * ἡ τιμὴ, ῆς. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ους. *Service.* ἡ θεραπεία, είας. ‖ Honoris amans. ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Honoris contemptor. ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ου. ‖ Honoris expers. ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Honoris paris cum alio. ὁ καὶ ἡ ὁμότιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Honore afficere. Vide HONORO. ‖ Honore privare. ἀτιμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἠτίμηκα. acc. * ἀτιμοῦν, όω, F. ώσω, P. ἠτίμωκα. accuſ. ‖ Honoribus divinis afficere. τινὰ ἐκθειάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐκτεθείακα. acc. ‖ In Honore & pretio eſſe. πρεσβεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπρέσβευκα. ‖ Qui, quæ, quod in Honore & pretio eſt. ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Honoribus affectus. τετιμημένος, η, ον. ‖ Honore præſtantiſſimus. ἐπιφανέστατος, άτη, ατον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Summis Honoribus aliquem afficere. τιμᾶν τινὰ μεγίσταις τιμαῖς. ‖ In Honore aliquem habere, Honorem habere alicui. ἔχειν τινὰ διὰ τιμῆς. * ἄγειν τινὰ διὰ τιμῆς. ‖ Regem in ſummo Honore habent. τὸν βασιλέα ἐν πάσῃ ἄγουσι τιμῇ. ‖ Honorem alicui exhibere, deferre. ἀπονέμειν, *vel* φέρειν τινὶ τιμήν. ‖ His nullum Honorem exhibuerunt. τούτοις οὐδὲ μίαν τιμὴν ἀπένειμαν. ‖ Hæc tibi Honores immortales afferre poſſunt. ταῦτά σοι φέρειν δύναται τιμὰς ἀνεξαλείπτους. ‖ Exquiſitiſſimos Honores conſequi. λαβεῖν τιμὰς ἐξαιρέτους. ‖ Quæ nobis tantum Honorem afferunt, *ſeu* conciliant. ἃ τοσαύτην τιμὴν ἡμῖν παρασκευάζουσι. ‖ Eſſe alicui ornamento & Honori. ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι. * εὐδοξίαν πλείστην φέρειν τινί. ‖ In Honore eſſe. ἐν τιμῇ εἶναι. ‖ Summis Honoribus frui. τῆς ἄκρας τιμῆς ἀπολαύειν. * τὰς μεγίστας τιμὰς καρποῦσθαι. ‖ Magnos Honores conſecuti ſunt. μεγάλων τιμῶν ἠξιώθησαν. ‖ Primos Honoris gradus apud Regem obtinebant. τὰς πρώτας εἶχον παρὰ τοῦ Βασιλέως τιμάς. ‖ Dignari aliquem Honore. τιμῆς ἀξιοῦν τινα. ‖ Qui ampliſſimos Honores gerunt. οἱ ἐν ταῖς ἀνωτάτω τιμαῖς. (ſupple ὄντες.) ‖ Alios maximo Honore impertire. ἄλλοις μεγίστην τιμὴν νέμειν. ‖ Ad Honores provehere. εἰς τιμὰς καθιστάναι. ‖ Promovere ad ſummos Honores. πρὸς τὰς ἀνωτάτω τιμὰς ἄγειν. ‖ Honorem alicui deferre. κατατίθεσθαι τιμήν τινι. ‖ Honor popularis. ἡ παρὰ τοῖς πλήθεσι τιμή. ‖ Honorem accipere ab aliquo. τιμὴν ἔχειν παρά τινος. * τιμῆς τυγχάνειν παρά τινος. ‖ Majorem Honorem aſſequi. ἐντιμότερον ἑαυτὸν καθιστάναι. (V. ἵστημι. in anom.) ‖ Honores primos amicis deferre. τιμᾶν ταῖς ἀρχαῖς τῶν τιμῶν τοὺς φίλους. ‖ Honoris cupidum eſſe. φιλοτίμως ἔχειν. ‖ Honoris minùs conſequi. ἐν ταῖς τιμαῖς ἔλαττον ἔχειν. ‖ Honorem alicui afferre. ἔντιμόν τινα ποιῆσαι.

HONORABILIOR, & ius, oris. comp. *Plus honorable.* τιμιώτερος, έρα, ερον.

HONORABILIS, & e, is. *Honorable.* τιμητὸς, τὴ, τόν. * τίμιος, ία, ιον.

HONORABILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort honorable.* τιμιώτατος, άτη, ατον.

HONORANDUS, a, um. *Qu'on doit honorer.* τιμητέος, τέα, τέον.

HONORARIUM, ii. neut. *Un préſent fait par honneur.* τὸ γέρας, ατος, αος, ως. * τὸ γερούσιον, ίου. *Choſe honorable.* τὸ τίμιον, ου.

HONORARIUS, a, um. *Honoraire, qui ſe fait par honneur, ou pour honorer quelqu'un.* τιμητικὸς, κὴ, κόν. * γερούσιος, ία, ιον. ‖ Honorarius tumulus. τὸ κενοτάφιον, ου.

HONORATE. adv. *Honorablement.* ἐντίμως. * τιμίως.

HONORATIOR, & ius, oris. comp. *Plus honoré.* ἐντιμώτερος, έρα, ερον.

HONORATISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Fort*

honoré. ἐντιμώτατ☉, άτη, ατον.

HONORATUS, a, um. *Honoré.* τετιμημένος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Summè Honoratus. τιμὰς μεγίςας ἔχων.

HONORIFICE. adv. *Honorablement, en faiſant honneur.* ἐντίμως. * τιμίως. || Honorificè & honoratè de aliquo prædicare. τινὰ εὐλογεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα.

HONORIFICUS, a, um. *Honorable, qui fait honneur.* τίμιος, ία, ιον. * τιμητικὸς, κὴ, κόν.

HONORO, as, avi, atum, are. *Honorer.* τιμάω, ῶ, F. ήσω, P. τετίμηκα. acc. *Honorer de quelque préſent.* γεραίρω, F. αρῶ, P. γεγέραρκα. accuſ. *Avoir en honneur.* διὰ τιμῆς ἄγω, F. ἄξω, P. ἦχα. (V. anom.) acc. || Honorare multùm. πολυτιμίζω, F. ίσω, P. πεπολυτίμικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè aliquem Honorare. τιμᾶν τινα μεγίςῃ τιμῇ. * μεγίςην τιμὴν ἀπονέμειν τινί. || Qui civitatem Honorat. ὁ τιμόπολις, εως. || Honorari ab aliquo. τιμὴν ἔχειν παρά τιν☉.

HONORUS, a, um. Vide HONORIFICUS.

HORA. fœm. *Heure.* ἡ ὥρα, ας. || Hora matutina. ἡ πρωΐα, ας * τὸ πρώϊον, ȣ. || Hora cœnæ. ὁ δορπηςὸς, ȣ. vel ὁ δόρπηςος, ȣ. || Hora ſerotina. τὸ ἀκρέσπερον, ȣ. || Horis ſingulis. καθ' ἑκάςην ὥραν. || Horæ dimidium. τὸ ἡμιώριον, ȣ.

HORARIUS, a, um. *D'une heure, qui dure une heure.* ὡριαῖος, αία, αῖον.

HORDA, æ. fœm. *Une vache pleine.* ἡ βȣ̃ς ἔγκυμων, (ον☉.)

HORDEACEUS, a, um. *D'orge.* κρίθινος, νη, νον. * ὁ καὶ ἡ κριθώδης, τὸ ες, εος, ȣς. || Hordeaceum vinum. τὸ βρύτον, ȣ.

HORDEARIUS, a, um. *D'orge.* ὁ κριθίας, ίου. *Reſſemblant à orge.* ὁ καὶ ἡ κριθοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Qui vit d'orge.* ὁ καὶ ἡ κριθοτράγος, vel κριθοφάγος, καὶ τὸ ον, ȣ.

HORDEUM, ei. neut. *Orge.* ἡ κριθὴ, ῆς. || Hordei farina. *Farine d'orge.* ἡ ὠμήλυσις, εως. * ἡ κάγχρυς, υδ☉. || Hordeo ſimilis. ὁ καὶ ἡ κριθοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

HORMINUM, i. neut. *Toute-bonne, ou Orvale, herbe.* τὸ ὅρμινον, ȣ.

HORNOTINUS, a, um. *De la même année, ou de cette année.* ὁ καὶ ἡ αὐτοετὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ȣ̃ς.

HORNUS, a, um. *Qui eſt de la même année.* ὁ καὶ ἡ αὐτοέτης, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Qui eſt de l'année.* ὁ καὶ ἡ ἔτειος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui n'eſt que d'un an.* ὁ καὶ ἡ ἐνάενος, καὶ τὸ ον, ȣ.

HOROLOGIUM, ii. neut. *Horloge.* τὸ ὡρολόγιον, ου.

HOROSCOPUM, i. neut. *L'horoſcope, la conſidération de l'heure de la naiſſance.* τὸ ὡρόσκοπον, ȣ. *Le moment de la naiſſance, ou la partie du Ciel qui ſ'éleve ſur l'horizon à l'heure de la naiſſance,* ὁ ὡρόσκοπος, ȣ.

HOROSCOPUS, i. maſc. *Un horoſcope, qui conſidere l'heure de la naiſſance.* ὁ ὡροσκόπος, ȣ.

HOROSCOPUS, a, um. *Qui ſert, ou appartient à l'horoſcope.* ὁ καὶ ἡ ὡροσκόπος, καὶ τὸ πον.

HORREARIUS, ii. maſc. *Le garde d'un grenier à bled.* ὁ σιτοφύλαξ, ακος.

HORRENDUS, a, um. *De quoi on doit avoir horreur.* φρικτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit craindre.* φοβητέος, α, ον. *Horrible.* φρικτὸς, τὴ, τόν.

HORREO, es, rui, ere. *Friſſonner.* φρίττω, F. ξω, P. πέφριχα. *Se hériſſer.* ὀρρωδέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠῤῥώδηκα. *Trembler de peur.* ἐπιφρίσσω, F. ίξω, P. ἐπιπέφριχα. *Etre rude & âpre.* τραχύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. *Craindre.* φοβέομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus potentiam Horrere. δύναμίν τινος ὀρρωδεῖν. || Eum Horrent, i. formidant omnes. περιδεῶς ἔχȣσι πάντες πρὸς αὐτόν. || Totus Horreo, poſtquàm hunc aſpexi. ὅλον νȣ̃ν καὶ διάνοιαν φρίττω, τȣ̃τον προσβλέψας. || Capillis Horrere. ταῖς θριξὶ, vel τὰς τρίχας φρίττειν.

HORREOLUM, i. neut. *Un petit grenier.* τὸ μικρὸν σιτοφυλακεῖον, ȣ.

HORRESCO, is, ere. *Avoir frayeur.* ἐπιφρίττω, F. ίξω, P. ἐπιπέφριχα. *Craindre.* φοβέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. accuſ.

HORREUM, ei. neut. *Un grenier.* τὸ σιτοφυλακεῖον, ȣ. * ἡ ἀποθήκη, ης.

HORRIBILIOR, & ius, oris. comp. *Plus horrible.* φρικτότερος, έρα, ερον.

HORRIBILIS, & e, is. *Horrible.* φρικτὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui eſt à craindre.* φοβερὸς, ρὰ, ρόν.

HORRIBILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-horrible.* φρικτότατος, άτη, ατον.

HORRIDE. adv. *Aprement, rudement.* τραχέως. *Hideuſement.* αὐχμηρῶς.

HORRIDITAS, atis. fœm. Vide HORROR.

HORRIDULUS, a, um. *Un peu horrible.* φρικωδέστερος, έρα, ερον. *Un peu âpre & rude.* ὁ καὶ ἡ ὑπότραχυς, καὶ τὸ χυ, εος.

HORRIDUS, a, um. *Horrible, épouvantable.* ὁ καὶ ἡ φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Hideux.* αὐχμηρὸς, ρὰ, ρόν. *Apre & rude.* τραχὺς, (έος,) εῖα, ύ. * λάσι☉, ία, ιον.

HORRIFER, (eri) a, um. *Qui fait peur, qui donne de la frayeur.* ὁ καὶ ἡ φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * φρικτὸς, ὴ, όν. *Qui donne de la crainte.* φοβερὸς, ρὰ, ρόν.

HORRIFICO, as, avi, atum, are. *Effrayer.* φρικόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφρίκωκα. acc. *Faire craindre.* φοβέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφόβηκα. accuſ. *Etonner.* καταπλήττω, F. ξω, P. καταπέπληχα. acc.

HORRIFICUS, a, um. *Qui fait frayeur.* ὁ καὶ ἡ φρικοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Effroyable.* ὁ καὶ ἡ φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

HORRISONUS, a, um. *Qui rend un ſon effroyable.* ὁ καὶ ἡ βαρύδȣπ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ βαρυηχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

HORROR, oris. maſc. *Friſſon.* ἡ φρίκη, ης. *Effort.* ἡ φρικίασις, εως. *Crainte, terreur.* ὁ φόβος, ȣ. *Reſpect & vénération.* τὸ αἶδος, ε☉, ȣς. *Tremblement de corps provenant d'un grand danger.* ἡ ἀγωνία, ίας. || Horrores febrium. τὰ φρικία, ων.

HORSUM. adv. *Vers ce lieu.* δευρὶ. * δεῦρο. * ἐνθα. * ἐνταυθα. *De ce côté.* ἐνθάδε.

HORTAMEN, inis, HORTAMENTUM, i. neut. Vide HORTATIO.

HORTANDUS, a, um. *Qu'on doit exhorter.* παρακλητέ☉, vel νȣθετητέ☉, α, ον.

HORTATIO, onis. fœm. *Exhortation, rémontrance.* ἡ παράκλησις, εως. * ἡ προτροπὴ, ῆς.

HORTATIVUS; a, um. *De quoi on ſe ſert pour exhorter.* παρακλητικὸς, vel προτρεπτικὸς, κὴ, κόν.

HORTATOR, oris. maſc. *Qui exhorte.* ὁ κελευςὴς, ȣ * ὁ παρακλήτης, vel προτρεπτὴς, ȣ. * ὁ παρακλήτωρ, ορ☉. * ὁ παραινέτης, ȣ.

HORTATRIX, inis. fœm. *Celle qui exhorte.* ἡ παρακλητικὴ, vel προτρεπτικὴ, ῆς.

HORTATUS, ûs. maſc. Vide HORTATIO.

HORTENSIS, & e, is. & HORTENSIUS, a, um. *De jardin.* κηπαῖος, αία, αῖον. *Qui croît dans les jardins.* κηπευτὸς, ἡ, όν.

HORTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Exhorter.* παρακαλέω, ῶ, F. έσω, vel ήσω, P. παρακέκληκα. acc. *Remontrer.* παραινέω, F. έσω, P. παρῄνεκα. acc. rei. * νȣθετέω, ῶ, F. ήσω, F. νενȣθέτηκα. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quod te jamdiù Hortor. ὅπερ ἐκ πολλȣ̃ παραινῶ σοι. || Me ad philoſophandum Hortatur. παραινεῖ μοι φιλοσοφεῖν. || Admodùm benevolè Hortari aliquem. παραινεῖν τινι μετὰ πολλῆς εὐνοίας. || Qui nos ad virtutem Hortantur. οἱ πρὸς ἀρετὴν, vel ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλȣ̃σιν ἡμᾶς. || Hortantur nos ad tradendam urbem. παρακαλȣ̃σιν ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδȣ̃ναι τὴν πόλιν. || Hortari & excitare alios ut id agant. παρακαλεῖν καὶ προτρέπειν τȣ̀ς ἄλλȣς πρὸς τὸ ποιεῖν ταῦτα. || Valdè te Hortor, ut pius ſis. μάλιςα, ſeu λίαν παρακαλῶ σε εὐσεβεῖν. || Hortari aliquem ad concordiam. προτρέπειν τινὰ εἰς ὁμόνοιαν, vel πρὸς ὁμόνοιαν, vel ἐπὶ τὴν ὁμόνοιαν. || Ad juſtitiam Hortari. ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην προτρέπειν. || Hortor vos, ut officio veſtro fungamſni. προτρέπω ὑμᾶς, τὰ δέοντα ποιεῖν. || Studioſiſſimè Hortari. μετὰ πλείςης σπȣδῆς προτρέπειν εἴς τι. || Ad bellum aliquem Hortari. ἐπὶ τὸν πόλεμον παροξύνειν. * παροξύνειν τινὰ πολεμεῖν. || Hortor te ut dicas. παρακελεύομαί σοι λέγειν. || Ad pacem faciendam te Hortor. παρακελεύομαί σοι τὴν εἰρήνην ποιεῖν. || Quantùm poſſum Hortor te ad virtutem. ὡς δύναμαι, παρακελεύομαί σοι τὴν ἀρετήν. || Qui nos Hortantur ut conventis ſtemus. οἱ διακελευόμενοι τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν. || Hortor te, ut abeas. παρορμῶ σε ἐξελθεῖν. * παρορμῶ σε εἰς τὴν ἀπέλευσιν. (V. ἔρχομαι. in anom.)

HORTULUS, i. maſc. *Petit jardin.* τὸ κηπίον, vel κηπίδιον, ȣ.

HORTUS, i. maſc. *Un jardin.* ὁ κῆπος, ȣ.

HOSPES, itis. maſc. & fœm. *Hôte, étranger.* ὁ ξένος, ȣ. *Hôte qui reçoit les étrangers.* ὁ ξενοδόχ☉, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſpites excipere. ξένȣς δέχεσθαι, vel ἀναλαμβάνειν. || Hoſpites humaniter excipere. τȣ̀ς ξένȣς οἰκείως, vel φιλοφρόνως ὑποδέχεσθαι. || Hoſpites amore proſequor. φιλοξένως ἔχω.

HOSPITA, æ. fœm. Vide HOSPITUS.

HOSPITALIS, & e, is. *Servant à loger.* ξενικὸς, κὴ, κόν. *Facile à recevoir les étrangers.* ὁ καὶ ἡ φιλόξεν☉, καὶ τὸ νον. * ξένι☉, ία, ιον. || Dare alicui Hoſpitalia munera. ξένια διδόναι τινί.

HOSPITALITAS, atis. fœm. *Hoſpitalité, facilité à recevoir les Etrangers.* ἡ φιλοξενία, vel ξενοδοχία, ίας.

HOSPITALITER. adv. *Avec hoſpitalité.* ξενικῶς. * φιλοξένως. * ξενίως.

HOSPITIOLUM, i. neut. *Une petite hôtellerie.* τὸ μικρὸν ξενοδοχεῖον.

HOSPITIUM, ii. neut. *Hôtellerie, logis pour recevoir les Etrangers.* τὸ ξενοδοχεῖον, ȣ. *Droit de loger chez un ami.* ἡ ξενία, ίας. || Hoſpitium privatum. ἡ ἰδιοξενία, ίας. || Hoſpitium publicum. ἡ προξενία, ίας. || Splendidè aliquem Hoſpitio excipere. πάνυ λαμπρῶς ξενίζειν τινά. || A te Hoſpitio exceptus eſt. ὑπό σȣ ἐξενίσθη. || Libenter & benevolè aliquem Hoſpitio ſuſcipere. ἀσμένως καὶ εὐνοϊκῶς ξενίζειν τινά. || Hoſpitium mihi cum eo eſt. ξένιά μοί ἐςι πρὸς αὐτόν. || Ex vitâ, tanquam ex Hoſpitio, diſcedere. ἐκ τῆς ζωῆς, ὡς ἐκ πανδοχείȣ, ἀναχωρεῖν. || Hoſpitio exceptus. ἐπιξενωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Hoſpitium à te peto. αἰτῶ ξενίαν παρά σȣ.

HOSPITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Recevoir un Etranger en ſon logis.* ξενίζω, F. ίσω, P. ἐξένικα. acc. * ξενοδοχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξενοδόχηκα. acc. || Hoſpitor, paſſ. *Etre logé.* ξενίζομαι, futur. paſſ. ισθήσομαι. * ξενόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

HOSPITUS, i. maſc. vel HOSPITA, æ. fœm. *Hôte, étranger.* ὁ ξέν☉, ȣ. * ἡ ξένη, ης. *Hôte qui reçoit les Etrangers.* ὁ καὶ ἡ ξενοδόχ☉, ȣ.

HOSPITUS, a, um. *D'hôte.* ξενικὸς, κὴ, κόν.

HOSTIA, æ. fœm. *Hoſtie, victime, offrande.* ἡ θυσία, ίας. * τὸ θυσίαμα, ατ☉. *Sacrifice.* τὸ ἱερεῖον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtiam pro regno ſacrificare. θυσίαν τελέσαι ὑπὲρ τῆς βασιλείας, vel θυσίαν ποιεῖν, vel θυσίαν θύειν. || Parvas Hoſtias offerre. θύειν θυσίας μικράς. || Multas Hoſtias cædere. ἱερεῖα πολλὰ καταβάλλειν.

HOSTIATUS, a, um. *Sacrifié.* ἱερωμέν☉, η, ον. *Chargé de victimes, ou offrandes.* ὁ καὶ ἡ ἱεροφόρ☉, καὶ τὸ ρον, ȣ.

HOSTICUS, a, um. Vide HOSTILIS.

HOSTILIOR, & ius, oris. comp. *Plus ennemi.* πολεμικώτερος, έρα, ερον.

HOSTILIS, & e, is. *D'ennemi.* πολέμι☉, ία, ιον. * πολεμικὸς, κὴ, κόν. || Hoſtilis acceſſus. ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς. || Hoſtilis ingreſſus, incurſio. ἡ εἰσβολὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtili animo erga aliquem eſſe. ἀπεχθῶς, vel ἐχθρῶς ἔχειν, πρός τινα. || Hoſtili oculo intueri. ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ ὁρᾶν. || Hoſtilem in modum. τρόπον ἐχθρȣ̃. || Hoſtilis irruptio. ἐμβολὴ τῶν ἐχθρῶν. || Hoſtilia facere. δυσμενῆ ποιεῖν. * ἐχθρὸν ἑαυτὸν παρέχειν.

HOSTILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ennemi.* πολεμικώτατ☉, άτη, ατον.

HOSTILITAS, atis. fœm. *Hoſtilité, haine, ou action d'ennemi.* τὸ ἔχθημα, ατ☉. * τὸ πολέμιον, ȣ.

HOSTILITER. adv. *En ennemi.* πολεμίως. * πολεμικῶς. * ἐχθρωδῶς.

HOSTIMENTUM. neut. Plaut. *La pareille.* ἡ ἰσομοιρία, ίας. *Récompenſe égale.* ἡ ἀντάμειψις, εως. * ἡ ἀμοιβὴ, ῆς.

HOSTIO, is, ivi, ire. *Rendre la pareille.* ἀμείβομαι, fut. med. ψομαι. accuſ. *Réprimer.* ἀνέχω. (V. anom. in ἔχω.) acc. *Offenſer.* ἀδικέω, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. accuſ.

HOSTIS, is. maſ. & fœm. *Ennemi.* ὁ πολέμι☉, ȣ. * ὁ ἐχθρὸς, ȣ̃. pro maſc. *Ennemie.* ἡ πολεμία, ίας. * ἡ ἐχθρὰ, ᾶς. pro fœm. *Cruel ennemi.* ὁ καὶ ἡ δυσμενὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Naturâ Hoſtis

bonorum. ἐχθρὸς τῶν χρηστῶν ἐκ φύσεως. || Iis Hoſtis ſum. πρὸς αὐτοὺς ἐχθρῶς διάκειμαι. * πρὸς αὐτοὺς ἀπεχθῶς διατίθεμαι. * πρὸς αὐτοὺς πολεμικῶς ἔχω. || Malevolus & Hoſtis eſt toti civitati. κακόνους καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει. || Hoſtis illorum eſt. τοῦτον δυσμενῆ ἔχουσι. * ἔχθρα αὐτῷ ὑπάρχει πρὸς ἐκείνους. || Inimicus & Hoſtis. ἐχθρὸς καὶ πολέμιος. || Hoſtis populi. τοῦ δήμου, vel τῷ δήμῳ πολέμιος. || Hoſtis implacabilis. ἐχθρὸς ἀδιάλλακτος. vetus, παλαιός. communis, κοινός. manifeſtus, πρόδηλος, vel φανερός. potens, ἰσχυρός. gravis, δεινός, vel χαλεπός. || Hoſtes noſtri. οἱ ἐναντία ἡμῖν ὅπλα ἠρημένοι. || Hoſtes ſibi invicem ſunt. πρὸς ἀλλήλους πολεμικῶς ἔχουσι.

H U

HUBER, HUBERTAS. V. UBER, UBERTAS.

HUC. adv. *Ici.* δεῦρο. * ἐνταῦθα. || Huc ades. δεῦρο ἴθι. * δεῦρο σύ. || Huc & illuc. δεῦρο κἀκεῖσε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Huc aſſeſſores mittit. ἐνθάδε συνέδρους πέμπει. || Illinc opes ſuas Huc advehunt. ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι. || Quid ipſum impediet, quò minùs Huc progrediatur? τί αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζειν; || Bellum illinc Huc transferetur. ἐκεῖθεν πόλεμος δεῦρο ἥξει. || Huc illuc curſitare. δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι.

HUCCINE. adv. *Eſt-ce ici?* μῶν δεῦρο;

HUCUSQUE. *Juſqu'ici.* μέχρι τοῦδε. * μέχρι δεῦρο.

HUI. interject. *Cri de celui qui s'étonne.* βαβαί. * ὦ. * φεῦ.

HUJUSCEMODI, & HUJUSMODI. omn. gen. *De cette ſorte.* τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. *Tel.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε.

HUMANDUS, a, um. *Qu'on doit enterrer.* ἐνταφιαστέος, α, ον.

HUMANE. adv. *Humainement.* ἀνθρωπίνως. * ἀνθρωπικῶς. * ἀνθρωπείως. *A la façon des hommes.* ἀνθρωποειδῶς.

HUMANISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort courtois & humain.* φιλανθρωπότατος, άτη, ατον. || Homo Humaniſſimus. ἄνθρωπος ὅτι μάλιστα φιλανθρώπως διακείμενος.

HUMANITAS, atis. fœm. *Humanité.* ἡ ἀνθρωπότης, ητος. *Courtoiſie & débonnaireté.* ἡ φιλανθρωπία, ίας. *Connoiſſance des bonnes lettres.* ἡ παιδεία, ας. || Humanitatis expers, vel cui deeſt Humanitas. ὁ καὶ ἡ ἀφιλάνθρωπος, καὶ τὸ ον, ου. || Humanitate excipere. φιλανθρωπεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεφιλανθρώπευκα. acc.

HUMANITER. adv. Vide HUMANE. || Adeò Humaniter eos adhibuit. μετὰ τοσαύτης ἐπιεικείας πρὸς ἐκείνους προσηνέχθη.

HUMANITUS. adv. idem.

HUMANUS, a, um. *D'homme, ou des hommes.* ἀνθρώπινος, νη, νον. * ἀνθρώπειος, εία, ειον. * ἀνθρωπικὸς, ή, όν. *Courtois, débonnaire.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, καὶ τὸ πον. || Humanum eſſe, vel Humano more agere, Humanum ſe præbere. φιλανθρωπεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. || Humano more. V. HUMANE.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humanum ſe præbere erga aliquem, humanitatem exercere. φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα. * φιλάνθρωπον ἑαυτὸν παρέχειν πρός τινα. * φιλανθρωπίᾳ χρῆσθαι. || Humana ultio. ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τιμωρία.

HUMATIO, onis. fœm. *Enterrement.* ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ.

HUMATOR, oris. maſc. *Enterreur, qui enterre.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ.

HUMATUS, a, um. *Enterré.* ἐνταφιασθεὶς, θεῖσα, θέν.

HUMECTATUS, a, um. part. *Humecté, ramoiti.* ὑγρανθεὶς, θεῖσα, θέν.

HUMECTO, as, avi, atum, are. *Humecter.* ὑγραίνω, F. ανῶ, P. ὕγραγκα. acc. * ἰκμάζω, F. άσω, P. ἴκμακα. acc.

HUMECTUS, a, um. *Humecté.* ὑγρανθεὶς, εῖσα, έν. *Humide.* ὑγρὸς, ρὰ, ρόν.

HUMEO, es, & HUMESCO, is, mui, ere. *Etre, ou devenir humide.* ὑγραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

HUMERALE, is. neut. *Epauliere.* ἡ ἐπωμὶς, ίδος.

HUMEROSUS, a, um. *Qui a de groſſes ou larges épaules.* ὁ καὶ ἡ εὐρύωμος, καὶ τὸ ον, ου.

HUMERUS, i. maſc. *L'épaule.* ὁ ὦμος, ου. *Le dos.* ὁ νῶτος, ου. in plur. τὰ νῶτα, ων. || Humerus vitis. *Le gros de la vigne.* ὁ ὦμος τῆς ἀμπέλου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humeris aliquid portare. βαστάζειν τι, vel φέρειν τι ἐπὶ τῶν ὤμων. * κατωμαδὸν φέρειν τι. || Humeris impoſitum ad navem deportavi. ἀπεκόμισα ἐπὶ τὸ πλοῖον, φέρων ἐπὶ ὤμων.

HUMI. adv. *A terre.* ἐπὶ γῆς. * κατὰ γῆς. *En bas.* χαμαί. * χαμᾶζε. || Humi proſtratus. ὁ καὶ ἡ χαμαικλινὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Humi cubans. ὁ καὶ ἡ χαμαίκοιτος, τὸ ον, ου. || Humi prociduus, a, um. ὁ καὶ ἡ χαμαιπετὴς, τὸ ές, έος, οῦς. || Humi dormiens. ὁ χαμαιεύνης, vel χαμεύνης, ου. || Humi abjectus. ὁ καὶ ἡ χαμαίζηλος, καὶ τὸ ον, ου. || Humi ſerpens. ὁ καὶ ἡ χαμαιερπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humi jacere. χαμαὶ καθῆσθαι. * ἐπὶ γῇ κεῖσθαι. || Humi procumbere. πίπτειν ἐπὶ γῆς.

HUMIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus humide.* ὑγρότερος, έρα, ερον.

HUMIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort humide.* ὑγρότατος, άτη, ατον.

HUMIDITAS, atis. fœm. *Humidité.* ἡ ὑγρασία, ίας.

HUMIDULUS, a, um. *Un peu humide.* ὁ καὶ ἡ ὕφυγρος, , καὶ τὸ ρον.

HUMIDUM, i. neut. *Humidité, choſe humide.* τὸ ὑγρὸν, οῦ.

HUMIDUS, a, um. *Humide.* ὑγρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἔνικμος, καὶ τὸ μον. || Modicè Humidus. ἐνικμότερος, έρα, ερον. || In Humidis locis vivens. ὁ καὶ ἡ ὑγρόβιος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui, quæ, quod habet Humidum caput. ὁ καὶ ἡ ὑγροκέφαλος, καὶ τὸ ον, ου. || Humidæ mentis. ὁ καὶ ἡ ὑγρόνους, καὶ τὸ όνουν, όνου. || Humidæ alvi. ὁ καὶ ἡ ὑγροκοίλιος, καὶ τὸ ον, ου.

HUMIFER, (eri) a, um. *Qui apporte, ou cauſe de l'humidité.* ὁ καὶ ἡ ὑγροφόρος, καὶ τὸ ρον.

HUMIFICUS, a, um. *Qui rend humide.* ὁ καὶ ἡ ὑγροποιὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

HUMIGATUS, a, um. Vide HUMECTATUS.

HUMILIOR, & ius, oris. comp. *Plus humble & abjet.* ταπεινότερος, έρα, ερον. *Plus bas.* χθαμαλώτερος, έρα, ερον.

HUMILIS, & e, is. *Bas.* ταπεινὸς, ὴ, όν. *Baiſſé contre terre.* ὁ καὶ ἡ χαμαιπετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς. * χθαμαλὸς, λὴ, λόν. *De baſſe extraction.* ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς. || Humilis animo. ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, καὶ τὸ ον, ου. || Humilis animus. ἡ μικροψυχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humili atque demiſſo animo eſſe. μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν. * ἀνάνδρως ἔχειν. * ἀθύμως διακεῖσθαι. || Humiliori animo eſſe. ἔλαττον, *vel* μεῖον φρονεῖν. || Humilem efficere. ταπεινὸν ποιεῖν. || Adeò eſt Humili & anguſto animo. εἰς τοῦτο τῆς μικροψυχίας ἦλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Humili atque obſcuro loco natus. ταπεινοῦ καὶ ἀφανοῦς γένους ὤν. * οἰκίας ὑποδεεστέρας ὤν.

HUMILITAS, atis. fœm. *Baſſeſſe.* ἡ ταπεινότης, ητος. *Situation contre terre.* ἡ χθαμαλότης, ητος. *Humilité.* ἡ ταπεινοφροσύνη, ης. || Humilitas generis. ἡ δυσγένεια, είας.

HUMILITER. adv. *Baſſement.* ταπεινῶς. *Contre terre.* χαμαιπετῶς. * χθαμαλῶς. || Humiliter ſentire. ταπεινοφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. τεταπεινοφρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humiliter & demiſsè ſentire. ταπεινοφρονεῖν, *vel* μικρὰ φρονεῖν. || Humiliùs ſentire. μεῖον φρονεῖν.

HUMILLIMUS, a, um. ſuperl. *Fort bas & abjet.* ταπεινότατος, άτη, ατον. *Fort baiſſé contre terre.* χθαμαλώτατος, άτη, ατον.

HUMO, as, avi, atum, are. *Enterrer.* ἐνταφιάζω, F. άσω, P. ἐντεταφίακα. acc. *Enfouir.* κατορύττω, F. ξω, P. κατώρυχα. acc.

HUMOR, oris. maſc. *Humeur.* ἡ νοτὶς, ίδος. * ἡ ἰκμὰς, άδος. *Humidité.* ἡ ὑγρότης, ητος. * τὸ ὑγρὸν, οῦ. || Humor aqueus. ἡ ἐπομβρία, ας.

HUMUS, i. fœm. *La terre.* ἡ γῆ, γῆς. Humi. *A terre.* Vide HUMI. ſuprà.

H Y

HYACINTHUS, i. maſc. *Vaciet, fleur.* ὁ, *vel* ἡ ὑάκινθος, ου. *Hyacinthe, pierre précieuſe.* ἡ ὑάκινθος, ου.

HYACINTHINUS, a, um. *De Vaciet.* ὑακίνθινος, νη, νον. *Qui reſſemble au Vaciet.* ὁ καὶ ἡ ὑακινθοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς.

HYÆNA, æ. fœm. *Une hyene, bête cruelle.* ἡ ὕαινα, ης.

HYALINUS, a, um. *De verre.* ὁ καὶ ἡ ὑαλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς.

HYALUS, a, um. *Verre.* ἡ ὕαλος, *vel* ὕελος, ου.

HYBERNA, orum. neut. plur. *Le lieu où l'on hiverne, quartier d'hiver.* τὰ χειμάδια, ίων. * ἡ παραχειμασία, ας.

HYBERNACULA, orum. neut. plur. idem.

HYBERNO, as, avi, atum, are. *Paſſer l'hiver en quelque lieu.* χειμερίζω, F. ίσω, P. κεχειμέρικα. * διαχειμάζω, F. άσω, P. διακεχείμακα.

HYBERNUS, a, um. *D'hiver.* χειμερινὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ χειμέριος, καὶ τὸ ον, ου. * χειμάδιος, ία, ιον. || Hyberno tempore. τοῦ χειμῶνος. || Hyberno tempore ſatus. ὁ καὶ ἡ χειμόσπορος, καὶ τὸ ον, ου. || Hyberna veſtis. ἡ χειμὰς, άδος.

HYBRIDA, æ. maſc. *Qui eſt né de parens de diverſes nations,* ὁ ὑβρίδης, ου.

HYBRIS, idis. fœm. *Chien natif, ou tout autre animal qui vient d'un pere & d'une mere de deux eſpeces.* ἡ ὕβρις, ιδος.

HYDRA, æ. fœm. *Une Hydre, ſerpent d'eau, la femelle.* ἡ ὕδρα, ας.

HYDRARGYRUM, i. neut. *Vif argent.* ὁ ὑδράργυρος, ου.

HYDRAULA, æ. maſc. *Joueur d'orgues, qui ſonnent par le moyen de l'eau.* ὁ ὑδραύλης, ου.

HYDRAULICUS, a, um. *Appartenant à tuyaux pour épuiſer de l'eau, qu'on fait jouer par le moyen de quelques tuyaux, & de l'eau.* ὑδραυλικὸς, ὴ, όν.

HYDRAULUS, i. maſc. *Tuyaux à puiſer de l'eau; tuyaux d'orgues; eſpece d'orgues qui ſonnent par la force du vent que l'on excite par le moyen de l'eau.* ἡ ὕδραυλις, εως.

HYDRIA, æ. fœm. *Cruche, ou pot à l'eau.* ἡ ὑδρία, ίας.

HYDROCELE, es. fœm. *Hergne humide & aqueuſe, maladie.* ἡ ὑδροκήλη, ης.

HYDROCELICUS, a, um. *Malade de telle hergne.* ὑδροκηλικὸς, κὴ, κόν.

HYDROLAPATHUM, i. neut. *Oſeille, ou patience, herbe.* τὸ ὑδρολάπαθον, ου.

HYDROMELI. neut. *Breuvage fait d'eau & de miel.* τὸ ὑδρόμελι, ιτος.

HYDROPHOBIA, æ. fœm. *Hydrophobie, maladie en laquelle on craint l'eau.* ἡ ὑδροφοβία, ας.

HYDROPHOBUS, i. maſc. *Maladie d'hydrophobie.* ὁ ὑδροφόβος, ου.

HYDROPICUS, a, um. *Qui appartient à l'hydropiſie.* ὑδρωπικὸς, ὴ, όν.

HYDROPICUS, i. maſc. *Hydropique, malade d'hydropiſie.* ὁ ὑδρωπιῶν, ῶντος. * ὑδρωπικὸς, κὴ, κόν.

HYDROPISIS, is. fœm. *Hydropiſie, maladie.* ἡ ὑδρωπισις, εως. * ὁ ὕδρωψ, ωπος.

HYDROPS, opis. maſc. idem.

HYDRUS, i. maſc. *Hydre, ſerpent d'eau, le mâle.* ὁ ὕδρος, ου.

HYEMALIS, & e, is. *D'hiver.* ὁ καὶ ἡ χειμέριος, καὶ τὸ ιον. * χειμερινὸς, νὴ, νόν.

HYEMATIO, onis. fœm. *L'action de paſſer l'hiver.* ἡ χειμασία, *vel* παραχειμασία, ας.

HYEMO, as, avi, atum, are. *Hiverner, paſſer l'hiver.* παραχειμάζω, F. άσω, P. παρακεχείμακα. || Hyemat. *Il fait un froid d'hiver.* χειμάζει.

HYEMS, emis. fœm. *Hiver.* ὁ χειμὼν, ῶνος.

HYMNIFER, (eri) a, um. *Qui porte des hymnes ou cantiques.* ὁ καὶ ἡ ὑμνοφόρος, καὶ τὸ ρον.

HYMNUS, i. maſc. *Hymne, Cantique.* ὁ ὕμνος, ου. || Hymnorum ſcriptor. ὁ ὑμνογράφος, ου. || Hymnorum cantator. ὁ ὑμνῳδὸς, οῦ. cantatrix. ἡ ὑμνῳδὸς, οῦ. || Hymnorum decantatio. ἡ ὑμνῳδία, ίας. || Hymnos cantare. ὑμνῳδεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑμνῴδηκα. || Hymnos condere. ὑμνεῖν, έω, F. ήσω, P. ὕμνηκα. * ὑμνοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑμνοπεποίηκα.

HYOSCYAMINUS, a, um. *De hanebane, ou de juſquiame.* ὑοσκυάμινος, ίνη, ινον.

HYOSCYAMUS, i. maſc. *Hanebane, ou juſquiame, herbe.* ὁ ὑοσκύαμος, ου.

HYPÆTHRIUS, *vel* HYPÆTHRUS, a, um. *Qui n'eſt point couvert par-deſſus.* ὁ καὶ ἡ ὕπαιθρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑπαίθριος, ία, ιον. || Hypæthræ ambulationes. αἱ ὕπαιθραι, ῶν.

HYPALLAGE, es. fœm. *Figure de Rhétorique, quand on uſe d'un mot l'un pour l'autre.* ἡ ὑπαλλαγή, ῆς.

HYPENEMIUS, a, um. Hypenemium ovum. *Oeuf duquel il ne peut rien éclorre.* τὸ ὑπηνέμιον ᾠὸν, ου.

HYPERBATUM, *vel* HYPERBATON, i. neut. *Tranſpoſition, figure de Rhétorique.* τὸ ὑπέρβατον, ου.

HYPERBOLE, es. fœm. *Hyperbole, figure de Rhétorique.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς.

HYPERICON, i. neut. *Millepertuis, herbe.* τὸ ὑπερικὸν, ου.

HYPOCAUSTUM, i. neut. *Poële pour tenir une chambre chaude en hiver.* τὸ ὑπόκαυστον, ου.

HYPOCRISIS, is. fœm. *Hypocriſie, diſſimulation, feintiſe.* ἡ ὑπόκρισις, εως.

HYPOCRITA, æ. maſc. *Hypocrite, diſſimulé.* ὁ ὑποκριτὴς, ου.

HYPODIDASCALUS, i. maſc. *Un ſoumaître.* ὁ ὑποδιδάσκαλος, ου.

HYPOGEIUM, ei. neut. *Lieu ſous terre.* τὸ ὑπόγειον, ου.

HYPOMNEMA, atis. neut. & HYPOMNEMATUM, i. neut. *Commentaires.* τὸ ὑπόμνημα, ατος.

HYPOMOCHLIUM, ii. neut. *Un orgueil, piece de bois qu'on met ſous le levier.* τὸ ὑπομόχλιον, ίου.

HYPOSTASIS, is. fœm. *Hypoſtaſe, ſuppôt, perſonnage.* ἡ ὑπόστασις, εως.

HYPOTHECA, æ. fœm. *Hypothéque, gage.* ἡ ὑποθήκη, ης. Vide PIGNUS.

HYPOTHECARIUS, a, um. *Qui appartient à l'hypothéque.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς ὑποθήκης.

HYPOTHESIS, is, *vel* eos. fœm. *Hypotheſe, ſuppoſition.* ἡ ὑπόθεσις, εως.

HYSSOPUM, i. neut. & HYSSOPUS, i. fœm. *Hyſſope, herbe.* τὸ ὕσσωπον, ου. *vel* ἡ ὕσσωπος, ου.

HYSTRIX, icis. fœm. *Porc-épic.* ὁ καὶ ἡ ὕστριξ, ιχος.

J A

I, Imperat. Eo, is. *Va.* ἴθι. plur. ἴτε.

JACEO, es, cui, ere. *Etre couché, ou ſitué.* κεῖμαι, *vel* κατάκειμαι, fut. med. κείσομαι. (V. anom.) *Etre abattu.* ἀναπίπτω. (V. anom. in πίπτω.) *Perdre toute ſa grace.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα. *Perdre courage.* ἀθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα. *Etre mépriſé, rebuté.* καταβάλλομαι, fut. paſſ. βληθήσομαι. (Vide anom. in βάλλω.) || Jacere in toto. κατακλίνειν, ίνω, F. ινῶ, P. κατακέκλικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jacet oratio. ἀθύμως ἔχει ὁ λόγος. || Jacere humi. χαμαὶ καθῆσθαι. * ἐπὶ γῆ κεῖσθαι. || Ea ſine viribus Jacent. ἀναπίπτωκε ταῦτα καὶ παρακμάζει. (V. πίπτω. in anom.)

JACIENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter.* βλητέος, α, ον.

JACIO, is, jeci, jactum, ere. *Jetter.* ῥίπτω, F. ψω, P. ἔῤῥιφα. acc. *Dire.* προσαγορεύω. (V. anom. in ἀγορεύω.) accuſ. || Jacere lapides. λιθοβολεῖν, έω, F. ήσω, P. λελιθοβόληκα. || Jacere in ſublime. ἀναῤῥιπτίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀνεῤῥίπικα. acc. || In profundum Jacere. καταποντίζειν, ίζω, F. ίσω, P. καταπεπόντικα. acc. || Jacere in præceps. κρημνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκρήμνικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jacere fundamenta. κρηπῖδα βάλλεσθαι. * θεμέλια κατατίθεσθαι. || Jacere probra in aliquem. ὀνείδεσι περιβάλλειν τινά. Vide CONJICIO.

JACTANS, antis. omn. gen. *Qui jette ſouvent.* ῥιπτάζων, ουσα, ον. acc. *Arrogant, qui ſe vante.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, καὶ τὸ ζον, όνος. * ὁ καὶ ἡ μεγάλαυχος, καὶ τὸ χον.

JACTANTER. adv. *Arrogamment, par vanterie.* ἀλαζονικῶς. * μεγαλαύχως.

JACTANTIA, æ. fœm. *Arrogance, vanterie.* τὸ ἀλαζόνευμα, ατος. * ἡ ἀλαζονεία, ας. * τὸ μεγαλαύχημα, ατος. * ἡ μεγαλαυχία, ίας.

JACTATIO, onis. fœm. *Agitation.* ἡ δόνησις, εως. *Secouſſe.* ἡ ἐκτιναγμὸς, οῦ. *Vanterie, arrogance.* ἡ μεγαλαυχία, ας. * τὸ ἀλαζόνευμα, ατος.

JACTATOR, oris. maſc. *Arrogant, qui ſe vante.* ὁ κομπαστὴς, οῦ. * ὁ ἀλαζονίας, ου. * ὁ αὐχηματίας, ου. * ὁ ἀλαζὼν, όνος. * ὁ μεγάλαυχος, ου.

JACTATUS, a, um. part. *Agité.* ἀνεῤῥιμμένος, η, ον. *Secoüé.* τετιναγμένος, η, ον.

JACTATUS, ûs. maſc. *Agitation.* ἡ ῥιπὴ, ῆς. * ἡ ῥίψις, εως. || Jactatus maris. ὁ σάλος, ου. * ἡ ζάλη, ης.

JACTITO, as, are. *Se vanter ſouvent.* μεγαληγορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαληγόρηκα. || Divitias Jactitare. ἐπιδείξεις τοῦ πλούτου ποιεῖσθαι.

JACTO, as, avi, atum, are. *Jetter ſouvent.* ῥιπτάζω, F. άσω, P. ἐῤῥίπτακα. acc. * ἀναῤῥιπτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεῤῥίπτηκα. acc. *Secouer.* τινάσσω, F. άξω, P. τετίναχα. accuſ. *Lancer.* ἀκοντίζω, F. ίσω, P. ἠκόντικα. acc. || Jactare aleam. *Se hazarder.* διακυβεύειν, εύω, F. εύσω, P. διακεκύβευκα. || Jactare curas pectore. φροντίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεφρόντικα. || Jactare ſe. μεγαλαυχέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαλαύχηκα. || Fluctibus Jactari. σαλεύεσθαι, εύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι. || Jactari ventis. ἀνεμοφορεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι. || Jactari in undis. κυματίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. || Morbo Jactari. νοσεῖν, έω, F. ήσω, P. νενόσηκα. || Jactatur vulgo. φασι. *Il eſt grand bruit.* θρυλλεῖται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Generis nobilitatem Jactare. τὴν εὐγένειαν αὐχεῖν, * μεγαλαυχεῖσθαι ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ. || Magnificentiſſimè ſe Jactare. μεγίσταις χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις. || De opibus Jactare ſe, opes Jactare. περὶ τοῦ πλούτου ἀλαζονεύεσθαι. || Jactat victoriam ſuam. αὐχεῖ νικῆσαι. || Jactare ſe apud omnes. πρὸς πάντας καταλαζονεύεσθαι. || Intoleranter Jactare ſe. ἀφορήτως ὑπὲρ ἑαυτοῦ θρασύνεσθαι. || Jactas te eo patre natum. σὺ καὶ σεμνύνῃ τούτου

ἔχειν πατέρα. || Huc illuc Jactari. δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι. || Cervicem Jactare. τὸν αὐχένα περιδινεῖν.

JACTURA, æ. fœm. *Perte, dommage.* ἡ βλάβη, ης. * τὸ βλάβος, εος, ους. * ἡ ζημία, ας. || Jacturam facere. *Faire une perte.* ζημιοῦσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Jetter les marchandiſes, &c. dans la mer.* ἀποσκευάζεσθαι, άζομαι, futur. med. άσομαι. || Jacturam facere rei familiaris. οἰκοφθορεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾠκοφθόρηκα. || Jactura rei familiaris. ἡ οἰκοφθορία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cum Jactura facere aliquid. μετὰ ζημίας, *vel* μετὰ βλάβης ποιεῖν τι. || Magnam Jacturam facere. πολλὰ ζημιοῦσθαι. || Jacturam nullam facies. οὐδὲν ζημιωθήσῃ. * οὐδὲν βλαβήσῃ. || Bonorum Jacturam facere. τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ζημιωθῆναι. * τῶν ὄντων ἐκπεσεῖν. * τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν. (Vide πίπτω & βάλλω. in anom.) || Jacturam afferre alicui. βλάβην φέρειν τινί. * ζημίαν τινὶ ἐνεγκεῖν. || Magnam Jacturam feci. μεγίστη μοι βλάβη ἐγένετο. || Jacturam pati. βλάβος παθεῖν, *ſeu* πάσχειν. || Quomodo divitiarum Jacturam feciſti? ὃν τρόπον ἀπολωλότα ἐστὶ τὰ χρήματά σου; || Jacturam accipere. βλάβην ἔχειν.

JACTURUS, a, um. *Qui doit jetter.* βαλῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν.

JACTUS, a, um. *Jetté.* βεβλημένος, ένη, ένον. * ῥιφθείς, (έντος) εῖσα, έν.

JACTUS, ûs. maſc. *Jet.* ἡ βολή, *vel* ἐκβολή, ῆς. || Jactus pilæ. ἡ σφαιροβολία, ας. || Jactus retis. ὁ βόλος, ου. || Jactus fulminum. ἡ κεραυνοβολία, ίας. || Jactus lapidis. ἡ λιθοβολία, ας. || Jactus teli. ἡ ἀκοντιστύς, ύος. || Jactus aleæ. ὁ βόλος κυβευτικός, (οῦ)

JACULABILIS, & e, is. *Qu'on peut darder, ou lancer.* ὁ καὶ ἡ ἀκοντίσθητος, καὶ τὸ τον.

JACULATIO, onis. fœm. *L'action de lancer.* ὁ ἀκοντισμός, οῦ. * τὸ ἀκόντισμα, ατος.

JACULATOR, oris. maſc. *Qui lance un dard, &c.* ὁ ἀκοντιστής, οῦ. * ὁ ἀκοντιστήρ, ῆρος.

JACULATORIUS, a, um. *Appartenant aux dards, ou à celui qui les lance.* ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

JACULATRIX, icis. fœm. *Femme qui lance.* ἡ ἀκοντοβόλος, ου. * ἡ ἀκοντίστρια, ίας.

JACULATUS, a, um. part. *Qui a lancé.* ἀκοντίσας, ίσασα, ίσαν. *Qui a été lancé.* ἀκοντισθείς, θεῖσα, θέν.

JACULOR, aris, atus ſum, ari. *Lancer, jetter, ou tirer ſur.* ἀκοντίζω, F. ίσω, P. ἠκόντικα. acc. *Jetter des dards.* ἀκροβολίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. *Jetter au loin.* ἀπορρίπτω, F. ψω, P. ἀπέρριφα. accuſ.

JACULUM, i. neut. *Dard, javelot.* τὸ ἀκόντιον, ίου. || Jaculis conficere. *Tuer à coups de javelots.* κατακοντίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κατηκόντικα. acc. || Jaculis petere. τοξεύειν, εύω, F. εύσω, P. τετόξευκα. acc.

JACULUS, i. maſc. *Une ſorte de ſerpent.* ὁ ἀκοντίας, ίου.

JAM. adv. *Déja.* ἤδη. *Maintenant.* νῦν. || Jamjam. *Bientôt.* ἤδη.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jam id facit. ἐν τῷ παρόντι, *vel* ἐν τῷ νυνί, *vel* τανῦν τοῦτο ποιεῖ. || Jam inde à puero. εὐθὺς ἐκ νέων. || Jam olim. ἤδη ἐκ παλαιοῦ. || Jam verò, poſtquàm Reſpublica pacem feciſſet. ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις. || Jam verò, dic nobis. ἔτι τοίνυν, λέγε ἡμῖν. || Ne ſis Jam ignarus futuri. μήποτε καὶ νῦν ἀμαθὴς ᾖς τοῦ μέλλοντος. || Ubi hoc unum dixero, Jamjam ad eum me convertam. τοσοῦτον εἰπών, ἐπ' αὐτὸν καὶ δὴ τρέψομαι. || Jamjam me ad opus accingam. ὅσον αὐτίκα τοῦ πράγματος ἅψομαι. || Jamjam veniet. ὅσον οὐκ ἤδη προσῆλθεν (V. ἔρχομαι. in anom.)

IAMBEUS, a, um. *Fait d'ïambes.* ἰαμβεῖος, εία, εῖον. * ἰαμβικός, ή, όν.

IAMBICUS, a, um. *Iambique, compoſé d'ïambes.* ἰαμβικός, ή, όν. || Verſus Iambicus. τὸ ἰαμβικὸν μέτρον, ου.

IAMBUS, i. maſc. *Un ïambe.* (⏑ -) *pied de vers.* ὁ ἴαμβος, ου.

JAMDIU. adv. *Il y a long-tems.* ἤδη ἐκ πολλοῦ. * πολὺν ἤδη χρόνον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jamdiu hîc adſum. πολὺν ἤδη χρόνον, *vel* ἐκ πλείονος χρόνου, *vel* ἐπὶ παμπολὺν ἤδη χρόνον, *vel* ἤδη ἐκ πολλοῦ, ἐνταῦθα πάρειμι. || Jamdiu eſt, quòd tantam mutationem experti ſunt. πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθον.

JAMDUDUM. adv. *Il y a long-tems.* ἐκ πολλοῦ. * πάλαι ποτέ. Vide JAMDIU.

JAMPRIDEM. adv. idem.

JANITOR, oris. maſc. *Portier.* ὁ πυλωρός, *vel* θυρωρός, οῦ. || Janitoris officio fungi. πυλωρεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπυλώρηκα.

JANITRIX, icis. fœm. *Portiere.* ἡ θυρωρός, *vel* πυλωρίς, οῦ.

IANTHINUS, a, um. *De couleur violette.* ἰάνθινος, ίνη, ινον. *Tirant ſur la couleur violette.* ὁ καὶ ἡ ἰοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

JANUA, æ. fœm. *La porte.* ἡ θύρα, ας. * ἡ πύλη, ης. *L'entrée.* ἡ εἴσοδος, ου. || A Januâ. θύραθεν. || Januæ limen. ὁ βηλός, οῦ. * ἡ φλιά, ᾶς. || Januæ cuſtos. ὁ καὶ ἡ θυροφύλαξ, ακος. || Januam pulſare. θυροκρουστεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθυροκρούστηκα. * τὴν θύραν κρούειν. || Parva Janua. τὸ θύριον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aperta erat Janua. ἔτυχεν ἀνεῳγμένη ἡ θύρα. || Januam dejicere. καταβαλεῖν τὴν θύραν. || Januâ clauſâ. ἐγκεκλεισμένης τῆς θύρας. || Effringere Januam. κατασχίζειν τὴν θύραν. || Januas reſerant. ἀναπεταννύουσι τὰς θύρας. || Januam perrumpere auſus eſt. τὴν θύραν καταρρῆξαι ἐτόλμησεν. || Janua quâ ſum ingreſſus in cauſam. ἡ εἴσοδος τῆς δίκης.

JANUARIUS, ii. maſc. *Le mois de Janvier.* ὁ ἰανουάριος, ου. * ὁ γαμηλιών, ῶνος.

IASPIDEUS, a, um. *De jaſpe.* ὁ καὶ ἡ ἰασπίδειος, καὶ τὸ ον, ου. *Reſſemblant au jaſpe.* ὁ καὶ ἡ ἰασπιδοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

IASPIS, idis. fœm. *Jaſpe.* ἡ ἴασπις, ιδος.

IATRALEPTES, æ. maſc. *Médecin qui guérit par frictions & onctions.* ὁ ἰατραλείπτης, ου.

IATRALEPTICE, es. fœm. *La partie de la Médecine qui guérit par frictions & onctions.* ἡ ἰατραλειπτική, ῆς.

IATRONICES, æ. maſc. *Vainqueur, ou maître des Médecins.* ὁ ἰατρονίκης, ου.

I B

IBERICA, æ. fœm. *Du genêt, arbriſſeau.* τὸ σπάρτον, ου.

IBI. adv. *Là, en ce lieu-là.* ἐκεῖ. * ἐνταῦθα. * αὐτοῦ. * τῇδε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nulli Ibi erant, niſi Thebani. οὐκ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι. || Neque Ibi ſapientiores erunt. οὐδὲ ἐκεῖ σοφώτεροι ἔσονται. || Cùm ſentiret nos Ibi manſuros. αἰσθανόμενος ὅτι μέλλομεν αὐτοῦ καταμένειν. || Ibi mortui ſunt, ubi collocati erant. ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὗ ἐτάχθησαν.

IBIDEM. adv. *Là même.* αὐτοῦ. * τῇδε αὐτοῦ.

IBIS, is, *vel* idis. fœm. *Un certain oiſeau en Egypte qui mange les ſerpens.* ἡ ἶβις, ιος, *vel* ιδος.

IBRIDA, æ. Vide HYBRIDA.

I C

ICHNEUMON, onis. maſc. *Un rat d'Inde.* ὁ ἰχνεύμων, ονος. * ὁ ἰχνευτὴς, οῦ.

ICHNOGRAPHIA, æ. fœm. *Le plan d'un bâtiment, deſſein ſur le papier.* ἡ ἰχνογραφία, ας.

ICHTHYOCOLLA, æ. fœm. *Colle faite de peau de poiſſon.* ἡ ἰχθυόκολλα, ης.

ICHTHYOPHAGUS, i. maſc. *Qui vit de poiſſons.* ὁ ἰχθυοφάγος, ου.

ICHTHYOPOLA, maſc. *Poiſſonnier, qui vend des poiſſons.* ὁ ἰχθυοπώλης, ου.

ICHTHUOPOLIUM, ii. neut. *Poiſſonnerie, lieu où l'on vend des poiſſons.* τὸ ἰχθυοπωλεῖον, ου.

ICHTHYOTROPHIUM, ii. neut. *Vivier, ou étang, lieu où l'on nourrit du poiſſon.* τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου.

ICO, is, ici, ictum, ere. *Fraper, battre.* πλήττω, F. ξω, P. πέπληχα. acc. * τύπτω, F. ψω, P. τέτυφα. acc. * παίω, F. σω, P. κα. acc. || Fulmine non Icitur. ἀκεραύνωτός ἐστι. (pro maſc. & fœm.) * οὐ κεραυνοβολεῖται. || Icere fœdus. σπονδοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐσπονδοποίηκα. || Icere colaphum. κολαφίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκολάφικα acc.

ICON, onis. fœm. *Image, ou peinture faite au naturel, reſſemblance.* ἡ εἰκὼν, όνος.

ICONICE pingere. ἀπεικονίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀπεικόνικα. acc. * ἀπεικάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀπείκακα. acc.

ICONICUS, a, um. *Tiré au vif, peint au naturel.* εἰκονικὸς, κὴ, κόν.

ICONISMA, atis. neut. Vide ICON.

ICTERICUS, i. maſc. *Qui a la jauniſſe.* ὁ ἰκτερικὸς, οῦ.

1. ICTERUS, i. maſc. *La jauniſſe, maladie.* ὁ ἴκτερος, ου. || Ictero laborare. ἰκτεριᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. ἰκτερίακα.

2. ICTERUS, i. maſc. *Loriot, oiſeau.* ὁ ἴκτερος, ου.

ICTIS, is, *vel* idis. fœm. *Belette des champs, marte ou fouine.* ἡ ἰκτὶς, ίδος.

ICTUS, a, um. *Frapé, battu.* τυφθεὶς, *vel* πληγεὶς, (ἔντος), εῖσα, έν. * πεπληγμένος, ένη, ενον. || Telo Ictus, a, um. ἀκοντισθεὶς, εῖσα, έν.

ICTUS, ûs. maſc. *Un coup.* ἡ πληγὴ, ῆς. * τὸ πλῆγμα, ατος. || Hoc eſt ſub Ictu noſtro poſitum. τοῦτο ὑποχείριον ἡμῖν ἐστι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ictu aliquo perire. ἐκ πληγῆς τινος τελευτᾶν. || Ictum mortiferum infligere. θανάσιμον πληγὴν προσεντείνειν, *vel* προσεῖζειν, *vel* ἐπιφέρειν. || Gravi Ictu ferire. ἰσχυρῶς τραυματίζειν τινά. * χαλεπὴν πληγὴν ἐπιφέρειν. || Ictum accipere. πληγὴν λαβεῖν, δέχεσθαι. || Lapidum conflictus atque Ictus. λίθων θλίψις καὶ πίεσις.

ICUNCULA, æ. fœm. *Petite ſtatue peinte au naturel.* τὸ εἰκόνιον, ου.

I D

ID, ejus, ei. pron. neut. *Cela.* τοῦτο, ου. Vide IS. || Idipſum. *Cela même.* τὸ αὐτὸ, οῦ.

IDCIRCO. conjunct. *Pour cela; c'eſt pourquoi.* διό. * διὰ τοῦτο.

IDEA, æ. fœm. *Une idée, une forme ou eſpece.* ἡ ἰδέα, ας. *Repréſentation.* τὸ εἶδος, εος, ους.

IDEM, eadem, idem; ejuſdem, eidem. ὁ αὐτὸς, οῦ: ἡ αὐτὴ, ῆς: τὸ αὐτὸ & ταυτὸ, οῦ. || Idem fecit atque ego. ταῦτά μοι πεποίηκε. || Iiſdem verbis. αὐτολεξεί. || Ejuſdem verbi aut ſermonis iteratio. ἡ ταυτολογία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Idem atque illi, facias. ποίησον ταυτὸν, ὅπερ ἐκεῖνοι. * τὸ αὐτὸ ἐκείνοις ποίει. || Felicitas non Idem eſt quod ſecunda fortuna. οὐ ταυτὸν ἡ εὐτυχία τῇ εὐδαιμονίᾳ. || Non Idem eſt injuſtè agere, & injuriam facere. οὐ ταυτὸν, τὸ ἄδικον πράττειν τῷ ἀδικεῖν. || Benè agere Idem quod beatum eſſe exiſtimant. τὸ εὖ πράττειν ταυτὸν ὑπολαμβάνουσι τῷ εὐδαιμονεῖν. || Idem eſt Deum ſequi, & Deo obedire. ταυτόν ἐστιν, ἕπεσθαι Θεῷ, καὶ πείθεσθαι Θεῷ. || Injuſtum & injuſtitia non ſunt Idem. τὸ ἄδικον καὶ ἡ ἀδικία, οὐ ταυτόν. || Ne nobis Idem accidat, quod jam ſæpè nobis contigit. μὴ πάθωμεν ταυτὸν, ὅπερ ἤδη πολλάκις πεπόνθαμεν. (V. πάσχω. in anom.) || Idem faciunt, ac ii qui volunt. παραπλησίως ἔχουσι τοῖς βουλομένοις. || Idem eis accidit, quod navigantibus. πάσχουσιν, ἅπερ οἱ πεπλευκότες. * ταῦτα πάσχουσι τοῖς πεπλευκόσι. || Idem mihi contingit, quod bono gubernatori. πάσχω πάθος κυβερνήτου ἀγαθοῦ. || Eadem patiuntur, quæ civitati acciderunt. τοιαῦτα πάσχουσιν, ἃ τῇ πόλει συνέπεσεν. (V. πίπτω. in anom.) || Idem ſemper manet. ἀεὶ κατὰ ταυτὸν μένει. * ἀεὶ αὐτὸς διαμένει. * ἅπαντα χρόνον αὐτὸς ὢν διατελεῖ.

IDENTIDEM. adverb. *Souvent; de tems en tems.* θαμινά. * αὖθις, καὶ αὖθις.

IDEO. conjunct. *Pour cette cauſe; c'eſt pourquoi.* διό. * διὰ τοῦτο.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ideò virtutem laudamus, quòd pulcherrima doctrinarum ſit. ἡ ἀρετὴ διὰ τοῦτο εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστί. || Non Ideò hoſtes metuere debemus, quòd multi ſunt. οὐκ ἄξιον διὰ τοῦτο φοβεῖσθαι τοὺς πολεμίους ὅτι πολλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες. || Hæc Ideò præfatus ſum, quòd. τούτων ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι. || Ideò quòd homines condidit. ἀνθ' ὧν τοὺς ἀνθρώπους ἔπλασε. || Ideò quòd nihil anteà tale factum ſit. διὰ τὸ μὴ πρότερον γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδέν. || Ideò quòd ſæpè vicerint, audaciores ſunt in periculis. διὰ τὸ πολλάκις νενικηκέναι, θαρροῦσιν ἐν κινδύνοις. || Ideò quòd ſibi videantur meliores eſſe aliis, arroganter de ſe ſentiunt. διὰ τὸ δοκεῖν κρείττους εἶναι, μεγαλοφρονοῦσι. || Ideò hæc feci, ut accederes. διὰ τοῦτο ταῦτα πεποίηκα, ὡς προσέλθοις. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Ideò hæc tibi cenſui,

ſenſui, ne idem patiaris, quod amici. τούτου ἕνεκα ταῦτά σοι διῆλθον, ἵνα μὴ πάθῃς τὸ αὐτὸ τοῖς ἐπιτηδείοις. (V. πάσχω. in anom.) || Ideò ſua conſervant, ne dedecus admittere cogantur. διὰ τοῦτο τὰ ἑαυτῶν φυλάσσουσιν ἵνα μὴ ἀναγκασθῶσιν αἰσχρόν τι ποιῆσαι.

IDIOMA, atis, neut. *Propriété de langage.* τὸ ἰδίωμα, ατος. * ἡ διάλεκτος, ου.

IDIOTA, æ. maſc. *Qui n'a aucune charge publique.* ὁ ἰδιώτης, ου. *Idiot, qui n'a nul eſprit.* ὁ ἄφρων, ονος. *Ignorant.* ὁ ἰδιώτης, ου.

IDOLOLATRIA, æ. fœm. *Idolatrie, adoration des faux dieux.* ἡ εἰδωλολατρεία, ας.

IDOLOLATRA, æ. maſc. & fœm. *Idolâtre, qui adore les faux dieux.* ὁ εἰδωλολάτρης, ου. *Celle qui adore les faux dieux.* ἡ εἰδωλολάτρις, ιδος.

IDOLOTHYTUM, i. neut. *Ce qui a été immolé aux Idoles.* τὸ εἰδωλόθυτον, ου.

IDOLUM, i. neut. *Idole, fantôme, image qui ſe forme dans l'eſprit.* τὸ εἴδωλον, ου.

IDONEE. adv. *Convenablement.* ἐπιτηδείως. * ἱκανῶς.

IDONEUS, a, um. *Propre à.* ἐπιτήδειος, εία, ειον. dat. * ἱκανὸς, ή, όν. *Capable.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως, καὶ τὸ χρεων, ω. εως. acc. *Convenable.* προσήκων, (οντος) ουσα, ον. dat. || Idoneus ad multos labores. ὁ καὶ ἡ πολυκάματος, καὶ τὸ ον, ου. || Idoneum tempus, occaſio. ὁ καιρὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Idoneum tempus. ἐπιτήδειος καιρός. || Idoneus judex. ἱκανὸς κριτής. || Maximè Idonei cives. οἱ ἱκανώτατοι τῶν πολιτῶν. || Idoneus locus. ἱκανὸς τόπος. || Quis eſt Idoneus ad amicitiam? τίς ἐπιτήδειος πρὸς φιλίαν; || Commodâ valetudine, & ætatis vigore ad pugnam Idoneus. σώματος εὐεξίᾳ, καὶ ἡλικίας ἀκμῇ εἰς μάχην ἐπιτήδειος. || Tingendis veſtibus Idoneus. ταῖς βαφαῖς ἐπιτήδειος. || Ad gerendam Rempublicam Idoneus. ἐπιτήδειος τὰ τῆς πόλεως πράττειν. || Ad utile negotium Idoneus. ἐπὶ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος. || Docilis & ad omnia Idoneus. εὐμαθὴς καὶ πρὸς πάντα εὐάρμοστος. || Naturâ Idoneus ad aliquid. εὐφυὴς πρός τι. || Idoneus ad docendum. ἱκανὸς διδάσκειν. || Idoneus ad ferendos labores. ἱκανὸς φέρειν τοὺς πόνους. || Neque judicem magis Idoneum poterimus adducere. οὔτε κριτὴν ἱκανώτερον ἕξομεν ἐπάγεσθαι. || Idoneus ad agendum. πράττειν δυνάμενος. || Idoneus eſt ad patiendum. ἐπιτήδειός ἐστι παθεῖν. (Vide πάσχω. in anom.) || Ad aliquid agendum maximè Idoneus. εὐφυέστατος πρὸς τὸ ποιεῖν. || Qui corpore Idoneus eſt ad aliquid. ἱκανὸς τὸ σῶμα πρός τι.

IDUS, uum, ibus. fœm plur. *Les Ides, les huit jours du mois qui viennent après les Nones.* αἱ εἰδοὶ, ῶν.

IDYLLIUM, ii. neut. *Sorte de petit poëme, une Idylle.* τὸ εἰδύλλιον, ίου.

J E

JECINOROSUS, a, um. *Qui eſt malade du foie.* ἡπατικὸς, κή, κόν.

JECUR, coris, *vel* cinoris. neut. *Le foie.* τὸ ἧπαρ, ατος. || Qui laborat Jecore. ὁ ἡπατικὸς, οῦ.

JECUSCULUM, i. neut. *Petit foie.* τὸ ἡπάτιον, ου.

JEJUNE. adverb. *A jeun, ſans boire ni manger.* ἀπαστί. *Pauvrement, petitement.* ἀπόρως * ἐνδεῶς. *Maigrement* ἰσχνῶς. *Froidement.* ψυχρῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jejunè de aliquâ re dicere. ὀλίγα περὶ πράγματος λέγειν. * ἀπόρως καὶ ἀσθενῶς λέγειν. * ὑπ' ἀσθενείας λέγειν. * φράσει ξηρᾷ καὶ ἰσχνῇ λέγειν.

JEJUNITAS, atis. fœm. *Jeûne.* ἡ ἀπαστία, ίας. * ἡ νηστεία, ας. *Pauvreté, indigence.* ἡ ἀπορία, *vel* ἔνδεια, ας. *Maigreur, petiteſſe.* ἡ ἰσχνότης, ητος. || Jejunitas orationis. ἡ τῆς φράσεως ἰσχνότης, ητος.

JEJUNIUM, ii. neut. *Jeûne.* ἡ νηστεία, είας. * ἡ ἀσιτία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jejuniis corpus domare. νηστείαις τὸ σῶμα καταπαλαίειν. || Jejunium ad conſervandam temperantiæ virtutem potentiſſimum eſt. χρησιμώτατόν τι πρὸς τὸ τὴν σωφροσύνην τηρεῖν ἡ νηστεία ἐστί. || Jejunii deditum eſſe. νηστείας προσκεῖσθαι. || Jejuniis corpus conficere. τὸ σῶμα νηστείαις κατατήκειν || Diuturnis Jejuniis confecti, & penè exanimati. ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμιθνῆτες. || Perpetuo Jejunio ſe conficiunt. νηστείᾳ διηνεκεῖ ἑαυτοὺς κατατείνουσι. || Jejuniis contabeſcere. ταῖς ἀσιτίαις κατασκληρύνεσθαι.

JEJUNUS, a, um. *Qui eſt à jeun.* ὁ καὶ ἡ νῆστις, καὶ τὸ τι, εως. * ὁ καὶ ἡ ἄσιτος, τὸ ον, ου. *Maigre, mince.* ἰσχνὸς, ή, όν. *Vuide.* κενὸς, ή, όν. *Lâche.* χαλαρὸς, ρά, ρόν. || Jejunum inteſtinum. *Le boyau qui eſt toujours vuide.* ἡ νῆστις, εως. || Jejuna oratio. ἡ ἰσχνολογία, ίας. * ὁ ἰσχνὸς λόγος, ου. || Terra Jejuna. *Terre maigre.* ἡ γῆ ψιλή, ῆς. || Jejuna dies. *Jour de jeûne.* ἡ νήσιμος ἡμέρα, (ας.)

IENS, euntis. part. *Allant, qui va.* πορευόμενος, ένη, ενον, * ἰὼν. (ἰόντος) ἰοῦσα, ἰόν.

JENTACULUM, i. neut. *Le dejeûner.* τὸ ἀκράτισμα, ατος. * ὁ ἀκρατισμὸς, οῦ. || Jentaculum ſumere. Vide JENTO.

JENTO, as, avi, atum, are. *Dejeûner.* ἀκρατίζω, F. ίσω, P. ἠκράτικα. * ἀκρατίζομαι, futur. med. ίσομαι, *vel* ιοῦμαι. aor. 1. ἠκρατισάμην.

I G

IGITUR. conjunct. *Donc.* ἄρα, (ante dictionem.) οὖν. (poſt conſon.) γοῦν, (poſt vocal.) ἄρα οὖν. *En après.* μετὰ ταῦτα. *Au reſte.* λοιπόν.

IGNARUS, a, um. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἀγνὼς, ῶτος. * ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος. || Ignarus Philoſophiæ. ὁ καὶ ἡ ἀφιλόσοφος, *vel* ἀφιλοσόφητος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM Rerum ignarus. τῶν πραγμάτων οὐδὲν εἰδώς. || Rei bellicæ Ignarus. τῶν περὶ τὸν πόλεμον ἄπειρος. * ἀπείρως ἔχων τῶν πολεμικῶν. || Propter ætatem gerendarum Ignarus. διὰ τὴν ἡλικίαν πρὸς τὰ πράγματα πείρως ἔχων. || Ignarus ſum, quid actum ſit. οὐκ οἶδα τῶν γεγενημένων οὐδέν. || Hujus rei Ignarus, i. imperitus, non ſum. οὐκ ἀπείρως ἔχω πρὸς τοῦτο. i. neſcius. οὐκ ἐμὲ τοῦτο λανθάνει. || Nunc verò quis tam Ignarus qui non noverit? νῦν δὲ τίς οὕτως ὀψιμαθής ἐστιν ὅστις οὐκ οἶδε.

IGNAVE. adv. *Lâchement, en pareſſeux.* ῥαθύμως. * ἀργῶς. * βλακικῶς. *Sans rien faire.* ἀπράκτως. *Sans courage.* ἀνάνδρως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignavè aliquid agere. ἀργῶς ἔχειν, vel ῥαθύμως διακεῖσθαι πρός τι. || Ignavè ſe gerere. ἀργὸν ἑαυτὸν παρέχειν. || Ignavè & remiſſè aliquid facere. ἀργῶς καὶ ἀνειμένως ποιεῖν τι.

IGNAVIA, æ. fœm. *Pareſſe.* ἡ ῥαθυμία, vel ἀργία, ας. * ἡ βλακεία, είας. *Lâcheté de courage.* ἡ ἀνανδρία, ίας. || Ignaviæ ſe dedere. ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν. || Per Ignaviam & ſocordiam nec faciliſſima quæque acquiri poſſunt. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας, καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπόλαια, δυσχερέστατά ἐστι, vel δυσχερέστατα. || Ignaviâ torpere. ὄκνῳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρῆσθαι.

IGNAVIOR, & ius, oris. comp. *Plus pareſſeux.* ἀργότερος, έρα, ερον.

IGNAVISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-pareſſeux.* ἀργότατος, άτη, ατον. || Ignaviſſimi, & omnium flagitiorum genere inquinati. ἀργότατοι πάντων, καὶ πασῶν πονηριῶν μετέχοντες. || Omnium Ignaviſſimum eſſe. ἀργότατα πάντων διακεῖσθαι.

IGNAVITER. adv. Vide IGNAVE.

IGNAVUS, a, um. *Lâche,* ὁ καὶ ἡ βλὰξ, ακός. * βλακικὸς, ἡ, όν. *Pareſſeux.* ῥάθυμος, η, ον. *Faineant.* ὁ καὶ ἡ ἀπράγμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Lâche, ſans courage.* ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, τὸ ον, ου. || Ignavam vitam non agit. οὐ ῥαθυμῶν διατελεῖ τὸν βίον. || Ignavus ad omnia. πρὸς πάντα ἀργῶς, vel ῥαθύμως ἔχων. || Non recipere Ignavum & otioſum. οὐ λαμβάνειν ἀργὸν καὶ σχολάζοντα. || Ad belli munia Ignavus. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀργός.

IGNESCENS, entis. part. *Flamboyant.* ἐκπυρούμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ ἔκπυρος καὶ τὸ ρον. *De couleur de feu.* ὁ καὶ ἡ πυροειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

IGNESCO, is, ere. *Devenir en feu.* ἐκπυρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. φλέγομαι.

IGNEUS, a, um. *De feu.* πύρινος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πυρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *De couleur de feu.* ὁ καὶ ἡ πυροειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Tout en feu.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρπυρος, καὶ τὸ ρον. || Igneo colore fulgens. ὁ καὶ ἡ πυραυγὴς, vel πυρολαμπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

IGNIARIUM, ii. neut. *Fuſil.* τὸ πυρεῖον, ου, vel τὸ πυρίον, ίου. *Ce qui allume le feu.* τὸ ἔναυσμα, ατος.

IGNICULUS, i. maſc. *Un petit feu.* τὸ πυρίδιον, ου.

IGNIFER, (eri) a, um. *Qui porte du feu.* ὁ καὶ ἡ πυρφόρος, vel πυροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

IGNIFLUUS, a, um. *Qui jette du feu.* ὁ καὶ ἡ πυρόβολος, καὶ τὸ λον. *A travers duquel il ſort du feu.* ὁ καὶ ἡ πυρίπνοος, ους; καὶ τὸ οον, ουν; όου, οῦ.

IGNIPES, edis. com. gen. *Qui a les pieds tout en feu.* ὁ καὶ ἡ πυρόπους, οδος.

IGNIPOTENS, entis. omn. gen. *Maître & ſeigneur du feu.* ὁ πυροκράτωρ, ορος.

IGNIS, is. maſc. *Feu.* τὸ πῦρ, υρός. || Ignis languidus. ἡ μαρίλη, ης. || Ignem excitare. ζωπυρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐζωπύρηκα. || Ignes falſi. τὰ ψευδόπυρα, ων. || Ignes prænuncii, è ſpecula accenſi. αἱ φρυκτωρίαι, ῶν. || Ignis ſacer. τὸ ἐρυσίπελας, ατος.

IGNISPICIUM, ii. neut. *Divination par le feu.* ἡ πυρομαντία, vel πυροσκοπία, ας.

IGNITABULUM, i. neut. *Lieu où l'on reſerve le feu.* τὸ πυρεῖον, ου.

IGNITUS, a, um. *Embraſé.* ὁ καὶ ἡ ἔκπυρος, vel διάπυρος, καὶ τὸ ρον.

IGNOBILIOR, & ius, oris. comp. *De plus baſſe condition.* ἀγενέστερος, έρα, ερον.

IGNOBILIS, & e, is. *De baſſe naiſſance ou condition.* ὁ καὶ ἡ δυσγενὴς, vel ἀγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Sans honneur & gloire.* ὁ καὶ ἡ δυσκλεὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Inconnu.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignobili ex familiâ. ἐξ οἰκίας ἀφανοῦς. || Ignobili genere natus. ἐξ ἀσήμου γένους ὤν. * ἀδόξων γονέων τυγχάνων. || Ex plebeio & Ignobili genere ortus. ἐκ γένους ἰδιωτικοῦ καὶ ἀφανοῦς ὤν. || Si igitur qui hæc fecit unus eſſet ex Ignobilibus, & non ex maximè præſtantibus. εἰ μὲν οὖν ὁ ταῦτα πράξας εἷς ἦν τῶν τυχόντων, ἀλλὰ μὴ τῶν πολὺ διενεγκόντων. || Ignobili loco natus. ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * οἰκίας ὑποδεεστέρας ὤν.

IGNOBILISSIMUS, a, um. ſuperl. *De très-baſſe condition.* ἀγενέστατος, άτη, ατον. *Sans aucun honneur & gloire.* δυσκλεέστατος, άτη, ατον.

IGNOBILITAS, atis. fœm. *Baſſe condition, baſſe naiſſance.* ἡ ἀγένεια, vel δυσγένεια, ας. *Etat auquel on n'eſt point connu.* ἡ ἀφάνεια, ας.

IGNOMINIA, æ. fœm. *Ignominie, deshonneur.* ἡ ἀτιμία, ας. * ἡ αἰσχύνη, ης. || Cum Ignominiâ. V. IGNOMINIOSE. || Ignominiâ afficere, vel notare. ἀτιμάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc. * αἰκίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ᾔκικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignominiam alicui inurere. αἰσχύνην τινὶ περιάπτειν. || Afficere Ignominiâ aliquem. αἰσχύνην τινὶ περιποιεῖν. || Maximâ Ignominiâ alios afficere. εἰς μεγίστην αἰσχύνην τινὰ καταστῆναι, ſeu καθιστάναι. (V. ἵστημι. in anom.) || Ignominiam alicui inferre. ἀτιμίαν, vel ἀδοξίαν φέρειν τινί. || Vitæ Ignominia. ἡ ἐν τῷ ζῆν ἀδοξία. || Subire Ignominiam. ἀτιμίαν ἔχειν. * αἰσχύνης μετέχειν. || Ignominiam contrahere. αἰσχύνην ὀφλεῖν. || Tanto majorem Ignominiam contraxiſtis. τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε. || Vitam cum Ignominiâ ducere. ἐν αἰσχύνῃ τὸν βίον διάγειν. || Omnibus Ignominiis affici. γέμειν αἰσχύνης καὶ πάντων ὀνειδῶν. || Vita plena Ignominiæ. ὁ μετὰ πάσης ἀδοξίας βίος. || Cives Ignominiâ afficit. ἀδοξίαν τοῖς πολίταις παρασκευάζει. * ἐν αἰσχύνῃ τοὺς πολίτας ποιεῖ. * τοὺς πολίτας ἐν ἀτιμίᾳ ποιεῖ εἶναι.

IGNOMINIATUS, a, um. *Deshonoré.* ἀτιμασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diffamé.* αἰκισθεὶς, θεῖσα, θέν.

IGNOMINIOSUS, a, um. *Ignominieux, plein d'ignominie & de deshonneur.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Ignominioſa pœna. ὁ παραδειγματισμὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignominioſa fuga. ἡ μετ' αἰσχύνης φυγή. || Ignominioſam vitam ducere. ἐν αἰσχύνῃ βίον ἄγειν. * ἐν τῷ ζῆν ἀδοξεῖν. || Ignominioſum id putant. ἐν αἰσχύνῃ τίθενται τοῦτο. * τοῦτο ἐν ἀδοξίας μέρει ποιοῦνται.

IGNORABILIS, & e, is. *Inconnu.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on peut ignorer.* ὁ καὶ ἡ ἀγνόητος, καὶ τὸ ον, ου.

IGNORANS, antis. part. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἀγνὼς, ῶτος. * ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, οῦντος. acc. || Nobis Ignorantibus id fecit. λαθὼν ἡμᾶς τοῦτο πεποίηκε, vel ἔλαθεν ἡμᾶς τοῦτο ποιήσας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignorans id feci. τοῦτο ἀγνοῶν ἐποίησα. * τοῦτο δι' ἄγνοιαν ἔπραξα. || Regem eſſe Ignorans. οὐ γνῶσας τὸν Βασιλέα. Vide IGNORO.

IGNORANTIA, æ. fœm. *Ignorance.* ἡ ἄγνοια, *vel* ἀγνωσία, ας. *Quand on n'a rien appris.* ἡ ἀμαθία, ας. || Ignorantia decori, *vel* honeſti. ἡ ἀπειροκαλία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veritatis Ignorantia eum decepit. ἄγνοια τοῦ ἀληθοῦς αὐτὸν ἐξηπάτησε. || Per Ignorantiam id fecit. δι' ἄγνοιαν τοῦτο ἐποίησε.

IGNORANTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ignorant.* ἀγνώτερος, ἐρα, ερον.

IGNORANTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ignorant.* ἀγνώτατος, άτη, ατον.

IGNORATIO, onis. fœm. Vide IGNORANTIA. || Rerum Ignoratio. τῶν πραγμάτων ἄγνοια. imperitia. τῶν πραγμάτων ἀπειρία. || Non negligenter id feci, ſed Ignoratione. οὐκ ἀμελῶν, ἀλλ' ἀγνοῶν ἐποίησα. || In magnâ Ignoratione verſari. ἐν πολλῇ ἀγνοίᾳ εἶναι. || In hujus ſcientiæ Ignoratione verſantur. ἐν ἀγνοίᾳ τούτου μαθήματος γίνονται. * ἀγνοίᾳ χρῶνται τούτου μαθήματος.

IGNORATUS, a, um. *Ignoré.* ἠγνοημένος, η, ον. * ἀγνοηθεὶς, εῖσα, έν. *Inconnu.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, καὶ τὸ ον, ου.

IGNORO, as, avi, atum, are. *Ignorer.* ἀγνοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγνόηκα. acc. *Avoir oublié.* ἐπιλανθάνομαι. (V. anom. in λανθάνω.) gen. *vel* acc. *Ne tenir conte.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignoro quàm ſit doctus. οὐκ οἶδα, παιδείας ὅπως ἔχει. || Quis Ignorat, bellum ad nos venturum? τίς ἀγνοεῖ τὸν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα. || Iſta quidem Ignorant. ταῦτα μὲν ἀγνοοῦσι. || Quis ſit rerum ſtatus, Ignoro. οὐκ οἶδα, πῶς ἔχει τὰ πράγματα. || Nemo exiſtimet, me Ignorare, quòd μηδεὶς οἰέσθω με ἀγνοεῖν ὅτι. || Non Ignorat hoc, neque ipſum latet, quòd. οὐκ ἀγνοεῖ τοῦτο, οὐδ' αὐτὸν λέληθεν, ὅτι. || Neque ego hoc Ignorabam, ſed ſciebam. οὐδ' ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν, ἀλλ' ἠπιστάμην. || Neque illud ſanè Ignorat. οὐδ' ἐκεῖνό γε λανθάνει αὐτόν. || Non Ignoro quòd difficile ſit. οὐ με λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστι. || Puto autem vos neque alia probra Ignorare. οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐδὲ τὰς ἄλλας αἰσχύνας ἀγνοεῖν. || Ignorant omnes ejus diſceſſum, quòd diſceſſerit. ἅπαντας λέληθεν ἐξελθών. || Ignorat, ſe id conſecutum eſſe. ἔλαθεν ἑαυτὸν, τούτου τυχών. * λέληθε τούτου τυχήσας. || Ignorabant ſe Regem ſuſcipere. ἔλαθον, τὸν Βασιλέα ὑποδεξάμενοι. || Ignorabat ſe fratrem occidiſſe. τὸν ἀδελφὸν ἀποκτείνας ἔλαθε. (ſupple ἑαυτόν.) || Ignorabant omnes, eum fratrem occidiſſe. τὸν ἀδελφὸν ἀποκτείνας ἔλαθεν ἅπαντας. || Ignoratur ejus virtus. λανθάνει χρηστὸς ὤν. || Ignorant alii ejus maleficia. τοὺς ἄλλους λανθάνει κακουργήσας. || Ignorant quæ à nobis dicta ſunt, eorum experientiam non habent. τῶν ἡμῖν προειρημένων ἀπείρως ἔχουσι.

IGNOSCENS, entis. part. *Qui pardonne.* συγγινώσκων, ουσα, ον. dat. perſ. *Enclin à pardonner.* ὁ καὶ ἡ συγγνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. * συγγνωμονικὸς, κὴ, κόν.

IGNOSCENTIA, æ. fœm. *Pardon.* ἡ συγγνώμη, ης. *Inclination à pardonner.* τὸ σύγγνωμον, ονος. * τὸ συγγνωμονικὸν, οῦ.

IGNOSCIBILIS, & e, is. *Pardonnable.* ὁ καὶ ἡ συγγνωστὸς, καὶ τὸ τὸν, οῦ. *Digne de pardon.* τῆς συγγνώμης ἄξιος, ία, ιον.

IGNOSCO, is, novi, notum, ere. *Pardonner.* συγγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. (V. anom. in γινώσκω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignoſcere delictis alicujus. συγγινώσκειν τινὶ τὰ ἁμαρτήματα. || Ignoſco tibi. συγγνώμην ἔχω σοι. || Quibus omninò Ignoſcendum eſt, ſi. οἷς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, εἰ. || Aliis Ignoſcere. τοῖς ἄλλοις συγγνώμην διδόναι. || Brevitati literarum Ignoſco. τῇ βραχυλογίᾳ συγγινώσκω. * συγγνώμην δίδωμι τῆς βραχυλογίας. || Velim mihi Ignoſcant. παραινοῦμαι συγγνώμην ἔχειν μοι τούτους. || Alii aliis Ignoſcamus. δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις. || Quæ deliquerunt, iis Ignoſco. τῶν ἡμαρτημένων δίδωμι συγγνώμην αὐτοῖς. || Iis Ignoſcendum eſt. συγγνώμης ἄξιοί εἰσι.

IGNOTURUS, a, um. part. *Qui pardonnera.* συγγνωσόμενος, ένη, ενον.

IGNOTUS, a, um. *Inconnu.* ἠγνοημένος, η, ον. *Qu'on ne peut connoître.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, *vel* ἀγνώριστος, καὶ τὸ στον. *Sans nom ou renom.* ὁ καὶ ἡ ἄσημος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui mihi Ignoti ſunt. οἱ ἀγνῶτες ἐμοί. || Ignoti omnibus. ἀγνῶτες πᾶσι ὄντες. || Ignotum erat, qualis eſſet. ἄδηλον ἦν, ὁποῖός τις ὢν ἐτύγχανε. || Res Ignotæ. τὰ μήπω γνωσθέντα. || Hunc abiiſſe, Ignotum erat. ἄδηλος ἦν ἀπελθών. || Hæc ſic acta eſſe, Ignotum eſt. ἀφανῆ ταῦτά ἐστιν, οὕτω πραχθέντα.

I L

ILE, is. neut. plur. ILIA, ium, ibus. *Les flancs.* ἡ λαγὼν, όνος. plur. αἱ λαγόνες, ων. || Ilia trahere. δυσπνεῖν, έω, F. εύσω. (Vide anom. in πνέω.) *Avoir la courte haleine.* ἀσθματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἤσθμάτικα.

ILEOS, *vel* ILEUS, i. maſc. *Le long boyau, ou Iliaque paſſion, maladie.* ὁ εἰλεὸς, οῦ.

ILEOSUS, a, um. Vide ILIOSUS.

ILEX, icis. fœm. *Yeuſe; eſpece de chêne en Provence.* ἡ πρῖνος, *vel* πρίνος, ου.

ILIA, ium, ibus. Vide ILE.

ILICET. adv. *C'eſt fait.* ἴθι. * ἴθι δή. *Incontinent, ſur le champ.* παραυτίκα.

ILICETUM, i. neut. *Un lieu planté d'Yeuſe.* ὁ πρινὼν, ῶνος.

ILICEUS, a, um. *Fait d'Yeuſe.* πρίνιος, ία, ιον.

ILICO. adv. Vide ILLICO.

ILIGNEUS, & ILIGNUS, a, um. *D'Yeuſe.* πρίνινος, η, ον. *Reſſemblant à Yeuſe.* ὁ καὶ ἡ πρινοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

ILIOSUS, *vel* ILEOSUS, a, um. *Qui eſt malade d'Iliaque paſſion.* ὁ καὶ ἡ εἰλεώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ILLABEFACTUS, a, um. *Qui n'eſt point gâté ni corrompu.* ὁ καὶ ἡ ἀλύμαντος, καὶ τὸ ον, ου. *Tout entier.* ὁ καὶ ἡ ὁλόκληρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas uſé ni rompu.* ὁ καὶ ἡ ἀτριβὴς, τὸ ἐς, έος, οῦς.

ILLABOR, eris, apſus ſum, ari. *Tomber dedans.* εἰσπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) *Deſcendre doucement.* κατολισθαίνω, *vel* κατολισθάνω

ῶ, F. ήσω, P. καλωλίσθηκα. *Couler dedans.* εἰσρέω, F. εύσω. (V. anom. in ῥέω.)

ILLABORATUS, a, um. *A quoi on n'a pas pris grand'peine.* ὁ καὶ ἡ ἀκαλέργαστος, vel ἀκαλασκεύαστ☉, καὶ τὸ σον.

ILLAC. adverb. *Par-là.* ἐκείνῃ. || Hac illac. δεῦρο κἀκεῖσε. ✱ τῇ καὶ τῇ.

ILLACERABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut déchirer.* ὁ καὶ ἡ περίσπαστ☉, καὶ τὸ ον, ου.

ILLACESSITUS, a, um. *Qui n'a point été irrité ni provoqué.* μὴ παροξυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui n'a point reçu d'injure.* ὁ καὶ ἡ ἀπροπηλάκιστος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLACRYMABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut émouvoir à pleurer.* ὁ καὶ ἡ ἀδάκρυτ☉, καὶ τὸ τον. *Qui n'a point de compaſſion.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς.

ILLACRYMO, as, avi, atum, are. *Pleurer.* ἐπιδακρύω, F. ύσω, P. ἐπιδεδάκρυκα.

ILLACRYMOR, aris. idem. || Illacrymari morti alicujus. θάνατόν τιν☉ καταδακρύειν.

ILLÆSUS, a, um. *Qui n'a aucune bleſſure.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

ILLÆTABILIS, & e, is. *Qui ne donne aucun plaiſir.* ὁ καὶ ἡ ἀνήδυντ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Mal plaiſant.* ὁ καὶ ἡ ἀχάριτος, vel ἀστεῖος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLAPSUS, ûs. maſc. *Ecoulement dedans.* ἡ εἴσρυσις, εως. * ὁ εἴσρο☉, ου; όου, οῦ. *Deſcente dedans.* ἡ καλείσδυσις, εως.

ILLAQUEO, as, avi, atum, are. *Enlacer.* παγιδεύω, F. εύσω, P. πεπαγίδευκα.

ILLATABILIS, & e, is. *D'une longueur ſans largeur.* ὁ καὶ ἡ ἀπλατὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

ILLATEBRO, as, are. *Mettre, ou faire entrer en une taniere.* ἐμφωλεύω, F. εύσω, P. ἐμπεφώλευκα. acc. *Cacher, & celer en un lieu ſecret.* ἐναποκρύπτω, F. ψω, P. ἐναποκέκρυφα. acc.

ILLATIO, onis. fœm. *Apport d'une choſe dedans, &c.* ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς. *Concluſion.* τὸ συμπέρασμα, ατ☉.

ILLATIVUS, a, um. *Illatif, qui conclut.* περαντικὸς, κὴ, κόν.

ILLATRO, as, avi, atum, are. *Aboyer contre.* προσυλακτέω, ῶ, F. ήσω, P. προσυλάκτηκα. accuſ.

ILLATURUS, a, um. *Qui doit apporter dedans.* εἰσοίσων, ουσα, ον. acc. *Qui doit inférer & conclure.* περανῶν, (οῦντ☉) οῦσα, οῦν.

ILLATUS, a, um. part. *Apporté dedans.* εἰσενεχθεὶς, vel εἰσκομισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Conclu.* συμπερανθεὶς, εῖσα, έν.

ILLAUDABILIS, & e, is. *Indigne de louange.* ὁ καὶ ἡ ἀνεγκωμίαστ☉, vel ἀναξιεπαίνετος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLAUDANDUS, a, um. part. *Qu'on ne doit pas louer.* ἀνεγκωμιαστέος, στέα, στέον.

ILLAUDATUS, a, um. *Qui n'eſt point loué.* ἀνεγκωμιασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Indigne d'être loué.* ὁ καὶ ἡ ἀνεγκωμίαστ☉, καὶ τὸ τον.

ILLE, illa, illud, illius, illi. *Celui-là.* ἐκεῖν☉, ου. pro maſc. *Celle-là.* ἐκείνη, ης. pro fœm. *Cela, celui-là.* ἐκεῖνο, ου. pro neut.

ILLECEBRA, æ. fœm. *Attrait, charme.* τὸ θέλκτρον, ου. * ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. * τὸ δέλεασμα, ατ☉. *Plaiſir.* ἡ ἡδονὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Flagitia voluptatis Illecebris excitantur. αἱ ἀσέλγειαι ταῖς ἴυγξι τῆς ἡδονῆς παροξύνονται. || Suis nos Illecebris ipſa virtus rahit. ταῖς ἑαυτῆς ἡδοναῖς ἡμᾶς ἡ ἀρετὴ ὑπάγει. || His Illecebris delinitus. τοιούτοις θέλκτροις δελεασθείς. * τούτοις δελέασιν ἐπαχθείς.

ILLECEBROSE. adverb. *Avec des attraits, d'une maniere pleine d'attraits.* ἐπαγωγῶς.

ILLECEBROSUS, a, um. *Attrayant.* ὁ καὶ ἡ ἐπαγωγὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * θελκτήρι☉, ία, ιον.

ILLECTURUS, a, um. *Qui doit attirer.* ἐπάξων, ουσα, ον. acc.

ILLECTUS, a, um. part. ab Illicior. *Attiré.* ἐπαχθεὶς, vel θελχθεὶς, vel δελεασθεὶς, εῖσα, έν.

ILLECTUS, ûs. maſc. *Alechement, l'action d'attirer.* ὁ δελεασμὸς, οῦ. * τὸ δελέασμα, ατ☉. * ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

ILLECTUS, a, um. *Qu'on n'a pas lu.* οὐκ ἀναγνωσθεὶς, εῖσα, έν.

ILLEPIDE. adv. *De mauvaiſe grace.* ἀκόμψως. * ἀχαρίτως.

ILLEPIDUS, a, um. *Qui n'a point de grace.* ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀχάριστος, vel ἀχάριτος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLEX, icis. maſc. & fœm. *Attrait, appas.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

ILLEX, icis. omn. gen. *Attrayant.* ὁ καὶ ἡ ἐπαγωγὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * θελκτήριος, ία, ιον.

ILLEX, egis. *Qui vit ſans loi.* ὁ καὶ ἡ ἄνομος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLIBATUS, a, um. *Qui n'eſt point gâté.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, καὶ τὸ ον, ου. *Entier, qui n'eſt pas entamé.* ὁ καὶ ἡ ἄψαυστος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLIBERALIS, & e, is. *Bas, indigne d'un honnête homme.* ὁ καὶ ἡ ἀνελεύθερος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſent le valet.* ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

ILLIBERALITAS, atis. fœm. *Maniere d'agir indigne d'un honnête homme.* ἡ ἀνελευθερία, ίας. *Baſſeſſe.* ἡ δουλοπρέπεια, ας.

ILLIBERALITER. adv. *D'une maniere indigne d'un honnête homme.* ἀνελευθέρως. *En valet.* δουλοπρεπῶς.

ILLIC. adv. *Là.* ἐκεῖ. *En ce lieu là-même.* αὐτόθι.

ILLICIENDUS, a, um. *Qu'on doit attirer.* ἐπακτέος, α, ον.

ILLICIO, is, exi, ectum, ere. *Attirer, gagner par attraits.* ἐπάγω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.) acc. * δελεάζω, F. άσω, P. δεδελέακα. acc. || Illicere aliquem in fraudem. τινὰ ἐξαπατᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα.

ILLICITE. adv. *Illicitement.* ἀθέσμως. * ἀθεσμίως. * θεμίστως. || Illicitè agere. ἀθεμιστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθεμίστηκα.

ILLICITUM, i. neut. *Choſe illicite.* τὸ ἀθέσμιον, vel ἄθεσμον, ου. * τὸ ἀθέμιστον, ου.

ILLICITUS, a, um. *Illicite.* ὁ καὶ ἡ ἄθεσμ☉, vel ἀθέσμιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, τὸ ον, ου.

ILLICIUM, ii. neut. Vide ILLECEBRA.

ILLICO. adv. *En ce lieu-là.* αὐτόθι. *Tout auſſi-tôt, ſur le champ.* παραυτίκα.

ILLIDO, is, iſi, iſum, ere. *Heurter contre, froiſſer, briſer.* προσαράσσω, F. άξω, P. προσήραχα. acc. * προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. accuſ. uniſ dat. alt.

ILLIGATUS, a, um. *Lié avec.* ἐνδεσμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ILLIGO, as, avi, atum, are. *Lier avec.* ἐνδεσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνδεδέσμηκα. acc. *Entortiller.* ἐμπλέκω, F. ξω, P. ἐμπέπλεχα. acc.

ILLIMIS, & e, is. *Sans bourbier.* ὁ καὶ ἡ ἄθολος, vel ἀθόλωτος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLINC. adv. *Delà.* ἐκεῖθεν. || Hinc illinc. ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

ILLINIO, is, ivi, itum, ire. *Oindre.* ἐπιχρίω, F. ίσω, P. ἐπικέχρικα. *Froter doucement par-deſſus.* ἐναλείφω, F. ψω, P. ἐνήλειφα acc.

ILLINO, is, ini, ivi, & evi, itum, ere. idem.

ILLIQUEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire fondre dedans.* ἐναποτήκω, F. ξω, P. ἐναποτέτηχα. accuſ.

ILLIQUEFACTUS, a, um. *Fondu dedans.* ἐναποτετηγμένος, η, ον.

ILLISUS, a, um. *Heurté, briſé contre.* προσαραχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Froiſſé contre.* προσβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

ILLISUS, ûs. maſc. *Heurt, choc.* ἡ προσάραξις, εως * ἡ προσβολὴ, ῆς.

ILLITERATUS, a, um. *Non lettré, qui n'a pas étudié les belles Lettres.* ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, καὶ τὸ τον. *Qui n'a rien appris.* ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῆς.

ILLITUS, a, um. *Froté par-deſſus, oint.* ἐπιχρισθεὶς, θεῖσα, θέν.

ILLITUS, ûs. maſc. *L'action de froter, ou oindre.* τὸ ἐπίχρισμα, vel διάχρισμα, vel διάχρισμα, ατος. * ἡ περιάλοιφὴ, ῆς.

ILLO, adv. *A ce lieu-là.* ἐκεῖσε. * ἐκεῖ.

ILLOCABILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit pourvoir, parlant d'une fille à marier.* ὁ καὶ ἡ οὐκ ἐκδόσιμος, καὶ τὸ μον.

ILLOTUS, a, um. *Qui n'eſt point lavé.* ὁ καὶ ἡ ἄνιπτος, vel ἄλουτος, καὶ τὸ τον.

ILLUC. adv. *Là.* ἐκεῖ. * ἐκεῖσε. || Huc atque illuc. δεῦρο κἀκεῖσε.

ILLUCEO, es, & ILLUCESCO, is, xi, ere. *Luire par-deſſus, reluire.* ἐπιλάμπω, F. ψω, P. ἐπιλέλαμφα. || Ubi, vel poſtquàm Illuxit. ὑπολαμπούσης ἡμέρας.

ILLUCTOR, aris, atus ſum, ari. *Luter contre.* προσπαλαίω, vel ἐπιπαλαίω, F. αίσω, P. ἐπιπεπάλαικα.

ILLUDENDUS, a, um. *De qui on doit ſe jouer.* ἐμπαικτέος, τέα, τέον.

ILLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Se jouer de.* ἐμπαίζω, F. ξω, P. ἐμπέπαιχα. acc. * ἐντρυφάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐντετρύφηκα. acc. vel εἰς. cum accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Illudens iis qui hæc faciunt. καταγελῶν τῶν ποιούντων ταῦτα. || Ne nos Illudi patiamur. μὴ περιορῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καταγελωμένους. || Dicteriis in aliquem Illudere. ἀποσκώπτειν τινά, vel εἰς τινα. || Alicujus artes Illudere. τὰς τέχνας τινὸς διαπαίζειν.

ILLUMINATE. adv. *Clairement.* ἐμφανῶς. * λαμπρῶς.

ILLUMINANDUS, a, um. *Qu'on doit éclairer.* ἐλλαμπρυντέος, α, ον.

ILLUMINATUS, a, um. *Eclairé.* ἐλλαμπρυνθεὶς, θεῖσα, θέν.

ILLUMINO, as, avi, atum, are. *Eclairer.* ἐλλαμπρύνω, F. υνῶ, P. ἐλλελάμπρυγκα. accuſ. *Donner clarté & lumiere.* διαφωτίζω, F. ίσω, P. διαπεφώτικα. accuſ.

ILLUNIS, & e, is *Sans Lune.* ὁ καὶ ἡ ἀσέληνος, καὶ τὸ νον.

ILLUSIO, onis fœm. *Illuſion, moquerie.* τὸ ἔμπαιγμα, ατος. *Affront, injure.* ὁ προπηλακισμὸς, οῦ. *Ironie, figure par laquelle on entend le contraire de ce qu'on dit.* ἡ εἰρωνεία, ας.

ILLUSTRAMENTUM, i. neut. Vide ILLUSTRATIO.

ILLUSTRANDUS, a, um. part. *Qu'on doit éclaircer.* φωτιστέος, α, ον.

ILLUSTRATIO, onis. fœm. *Eclairciſſement.* τὸ αὔγασμα, ατος. *Ornement.* τὸ καλλώπισμα, ατος. *Expreſſion claire.* ἡ ἐνάργεια, είας.

ILLUSTRATURUS, a, um. *Qui doit éclaircr.* λαμπρυνῶν, (ῶν) οῦσα, οῦν. accuſ. *Qui doit rendre illuſtre.* εὐφημήσων, ουσα, ον. accuſ.

ILLUSTRATUS, a, um. *Eclairé.* πεφωτισμένος, vel λελαμπρυσμένος, η, ον. *Déclaré, éclairci, donné à entendre.* σαφηνισθεὶς, εῖσα, έν.

ILLUSTRIOR, & ius, oris. comp. *Plus illuſtre.* λαμπρότερος, έρα, ερον. *Plus glorieux.* ἐνδοξότερος, έρα, ερον.

ILLUSTRIS, & e, is. *Fort clair.* λαμπρὸς, ὰ, όν. * φωτεινὸς, νὴ, νόν. *Illuſtre, noble.* ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῆς. * ὁ καὶ ἡ εὔφημος, καὶ τὸ ον, ου. *Glorieux.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ξον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Virtute Illuſtris. περίβλεπτος ἐπ' ἀρετῇ γενόμενος. * μεγίστην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν ἔχων. || Genere Illuſtris. κατὰ γένος περιφανὴς. || Homo Illuſtris honore ac nomine. ἔντιμος ἀνὴρ καὶ μέγα ὄνομα λαβών. || Sapientiæ laude Illuſtris. ἐπὶ σοφίᾳ εὐδοκιμῶν. * κατὰ τὴν σοφίαν ἐλλόγιμος καὶ ὀνομαστός. || Quorum nomina apud Græcos Illuſtria ſunt. ὧν παρὰ πᾶσιν Ἕλλησιν ὀνόματα γινώσκεται. || Ingenii laude illuſtris fuit. μέγα κλέος ἐπὶ συνέσει αὐτοῦ ἐγένετο. * περιττῆς δόξης ἐπὶ τῇ συνέσει ἔτυχε. (Vide τυγχάνω. in anom.)

ILLUSTRISSIMUS, a, um ſuperl. *Très-clair.* λαμπρότατος, άτη, ατον. *Très-illuſtre.* ἐπιφανέστατος, η, ον. *Très-glorieux.* ἐνδοξότατος, άτη, ατον. || Vir Illuſtriſſimus. ὁ ἀνὴρ μεγάλης δόξης τυχών.

ILLUSTRO, as, avi, atum, are. *Eclairer.* λαμπρύνω, F. υνῶ, P. λελάμπρυγκα. accuſ. * φωτίζω, F. σω, P. πεφώτικα acc. * καταυγάζω, F. άσω, P. κατηύγακα. acc. *Rendre illuſtre.* εὐφημέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐφήμηκα. acc. *Donner à entendre, éclaircir.* σαφηνίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc. || Illuſtrans omnia. ὁ καὶ ἡ παμφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Obſcura Illuſtrare. τὰ ἄδηλα φανερὰ ποιεῖν, vel φανερὰ καθιστάναι. (V. ἵστημι. in anom.) || Veritatem Illuſtrare. τὸ ἀληθὲς ποιῆσαι καταφανές. || Amplitudinem alicui Illuſtrare. τὸ ἀξίωμά τινος εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.

ILLUSUS, a, um. part. *Moqué, raillé.* ἐμπαιχθεὶς, εῖσα, έν. * καταχερτομηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐντρυφηθεὶς, εῖσα, έν.

ILLUTIBILIS, & e, is. *Qu'on ne peut laver.* ὁ καὶ ἡ ἀνέκπλυτος, vel δύσπλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

ILLUVIES, iei. fœm. *Ordure qui vient de n'avoir pas été lavé.* ἡ ἀλουσία, ας. *Déluge, regorgement d'eaux.* ἡ κυματία, ας.

I M

IMAGINARIUS, a, um. *Imaginaire.* φανταστικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ φαντασιώδης, τὸ ες, εος, ους. *Inventé.* ὁ καὶ ἡ προσποιητὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Qui n'eſt qu'en apparence.* ἐσκιαγραφημένος, η, ον.

IMAGINATIO, onis. fœm. *Fantôme.* τὸ φάντασμα, ατος. *Imagination, fantaiſie.* ἡ φαντασία, ίας.

IMAGINATIVUS, a, um. *Imaginatif.* φανταστικὸς, κὴ, κόν. || Vis Imaginativa. ἡ φαντασία, ίας.

IMAGINATUS, a, um. *Imaginé.* πεφαντισμένος, ένη, ένον. *Fait à la reſſemblance.* ἀπεικονισμένος, η, όν.

IMAGINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Repréſenter.* εἰκάζω, F. άσω, P. εἴκακα. accuſ. *S'imaginer.* φαντάζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

IMAGINOSUS, a, um. *Qui appartient à l'imagination.* ὁ καὶ ἡ φαντασιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Plein d'images.* ὁ καὶ ἡ εἰκονώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

IMAGO, inis. fœm. *Image.* ἡ εἰκὼν, όνος. *Forme, eſpece.* ἡ ἰδέα, ας. *Eſpece qui ſe forme dans l'imagination.* ἡ φαντασία, ας.

IMAGUNCULA, æ. fœm. *Petite image.* τὸ εἰκόνιον, ου.

IMBECILLIS, & e, is. & IMBECILLUS, a, um. *Debile, foible.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἀδυνάτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui corpore Imbecillus eſt. ὁ ἀσθενὴς τὸ σῶμα. || Corpore prorſus Imbecillo erat. παντάπασιν ἀσθενὴς ἦν τῷ σώματι. || Imbecillus animo. μικρὰ φρονῶν. * ἀθύμως διακείμενος. || Nec Imbecillo corpore eſt. οὔτε ἀσθενῶς ἔχει τὸ σῶμα.

IMBECILLITAS, atis. fœm. *Foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, είας. * ἡ ἀδυναμία, ας.

IMBECILLITER. adverb. *Foiblement.* ἀσθενῶς. * ἀδυνάτως.

IMBELLIA, æ. fœm. *Lâcheté, ou foibleſſe pour la guerre.* τὸ ἀπόλεμον, vel ἄμαχον, ου.

IMBELLIS, & e, is. *Qui n'eſt pas propre à la guerre.* ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, καὶ τὸ μον. *Foible, ou lâche pour les travaux de la guerre.* ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, vel ἄμαχος, καὶ τὸ ον, ου.

IMBER, bris. maſc. *Pluie.* ὁ ὄμβρος, ου. * τὸ ἔμβρημα, ατος. * ὁ ὑετὸς, οῦ. || Imber lacrymarum. ἡ καταδάκρυσις, εως.

IMBERBIS, & e, is. *Qui n'a point de barbe.* ὁ καὶ ἡ ἀπώγων, καὶ τὸ ῶγον, ωνος.

IMBIBO, is, bibi, bitum, ere. *Boire.* ἐμπίνω, F. πώσω. (V. in anom. πίνω) *Recevoir dedans.* ἐλλαμβάνω, fut. ἤψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) *Concevoir.* εἰς νοῦν ἐμβάλλω. acc. (V. anom. in βάλλω.)

IMBREX, icis. maſc. *Tuille creuſe & à demi-ronde.* τὸ γεῖσσον, ου. * ὁ σωλὴν, ῆνος.

IMBRICATIM. adv. *A la façon des tuilles creuſes.* γεισσοειδῶς. * γεγεισσωμένως. * εἰς εἶδος τῶν σωλήνων.

IMBRICATUS, a, um. *A demi-rond, comme une tuille creuſe.* ὁ καὶ ἡ γεισσοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

IMBRICO, as, avi, atum, are. *Faire en façon de tuille creuſe.* γεισσόω, vel ἀπογεισσόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπογεγείσσωκα. acc. * εἰς εἶδος τῶν σωλήνων ποιέω, ῶ. accuſ.

IMBRICUS, a, um. *Pluvieux.* ὄμβριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ὀμβρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὑέτιος, ία, ιον.

IMBRIFER, (eri) a, um. *Qui apporte, ou amene la pluie.* ὁ καὶ ἡ ὀμβροφόρος, καὶ τὸ ρον.

IMBUENDUS, a, um. *Qu'on doit abreuver.* ἐμβρεκτέος, τέα, τέον. *inſtruire.* παιδευτέος, τέα, τέον.

IMBUO, is, bui, butum, ere. *Abreuver de quelque liqueur.* ἐμβρέχω, F. ξω, P. ἐμβέβρεχα. accuſ. * παρεμβύω, F. ύσω, P. παρεμβέβυκα. acc. *Teindre dedans.* ἐμβάπτω, F. ψω, P. ἐμβέβαφα. accuſ. || Literis Imbuere. παιδεύω, F. εύσω, P. πεπαίδευκα. accuſ.

IMBUTUS, a, um. part. *Imbu, abreuvé.* ἐμβεβρεγμένος, η, ον. *Teint.* ἐμβεβαμμένος, ένη, ενον. *Inſtruit.* πεπαιδευμένος, η, ον.

IMITABILIS, & e, is. *Aiſé à imiter.* μιμητὸς, ὴ, όν.

IMITAMEN, inis. neut. & IMITAMENTUM, i. neut. *Repréſentation de quelque choſe.* τὸ μίμημα, ατος.

IMITANDUS, a, um. part *Qu'on doit imiter.* μιμητέος, α, ον. || Imitandi boni viri ſunt. τοὺς ἀγαθοὺς μιμεῖσθαι δεῖ.

IMITATIO, onis. fœm. *Imitation.* ἡ μίμησις, εως. * τὸ μίμημα, ατος. *Figure en laquelle on contrefait les mœurs ou façons de faire d'autrui.* ἡ ὑποτύπωσις, vel ἡ μίμησις, εως.

IMITATOR, oris. maſc. *Imitateur.* ὁ μιμητὴς, οῦ. *Qui contrefait.* ὁ μίμος, ου.

IMITATRIX, icis. fœm. *Celle qui imite ou contrefait.* ἡ μιμητικὴ, ῆς.

IMITATURUS, a, um. *Qui doit imiter.* μιμησόμενος, ένη, ενον. acc.

IMITATUS, a, um. *Qui a imité ou contrefait.* μιμησάμενος, ένη, ενον. *Imité ou contrefait.* ἀπομεμιμημένος, η, ον.

IMITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Imiter.* μιμέομαι, vel ἀπομιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. accuſ. *Contrefaire.* προσποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * μιμέομαι. || Imitari cupidè. ζηλεῖν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζήλωκα. || Imitans ſermones hominum. ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπόγλωσσος, καὶ τὸ ον, ου. || Imitari chirographum. τὸ χειρόγραφον ἀπομιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Imitare mores Regum, & ſectare ipſorum ſtudia. μιμοῦ τὰ Βασιλέων ἤθη, καὶ δίωκε τὰ ἐκείνων ἐπιτηδεύματα. || Opulentos Imitari. ζηλοῦν τοὺς κεκτημένους. || Patrem Imitatur, ipſiuſque veſtigiis hæret. ζηλοῖ τε τὸν πατέρα, καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκει. || Vetera exempla ſibi ad Imitandum proponere. πρὸς τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων ἀποβλέπειν. || Alicujus mores Imitari. πρὸς τὰ ἤθη τινὸς ἀπευθύνειν τὸν ἑαυτοῦ βίον. || Parentem Imitatur atque exprimit. τῷ προγόνῳ ἑαυτὸν ὅμοιον παρασκευάζει. || Multa adhuc tibi reliqua ſunt, ut eum perfectè Imiteris. πολλά σοι ἐπιλείπει, ἵνα φθάνῃς αὐτοῦ πρὸς τὴν μίμησιν.

IMMACULATUS, a, um. part. *Sans ordure.* ὁ

καὶ ἡ ἄσπιλος, καὶ τὸ ες, έος, ους. *Sans tache.* ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt point ſouillé.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥύπαντος, καὶ τὸ τον.

IMMADEO, es, dui, ere. *Etre mouillé.* ἐμβρέχομαι, futur. paſſ. βρέξομαι. *Etre humide.* ὑγραίνομαι, fut. med ἀνθήσομαι.

IMMANIOR, & ius, oris. comp. *Plus cruel.* ἀπηνέστερος, έρα, ερον. *Beaucoup plus grand.* εὐμεγεθέστερος, έρα, ερον.

IMMANIS, & e, is. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *Démeſuré.* ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, καὶ τὸ τρον. *Sauvage.* ἄγριος, ία, ιον. *Farouche.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Fort grand.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγεθὴς, vel ὑπερμεγεθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. || Immanis fera. τὸ θηρίον, ου.

IMMANISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort cruel.* ἀπηνέστατος, άτη, ατον. *Extrémement grand.* εὐμεγεθέστατος, άτη, ατον. * ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγεθής, τὸ ές, έος, ους.

IMMANITAS, atis. fœm. *Cruauté.* ἡ ἀπήνεια, είας. * ἡ ὠμότης, ητος. *Grandeur.* τὸ μέγεθος, εος, ους. *Grandeur démeſurée.* ἡ ἀμετρία, ίας.

IMMANSUETUS, a, um. *Qui n'eſt pas traitable, farouche.* ὁ καὶ ἡ ἀφήμερος, καὶ τὸ ον, ου. *Inhumain.* ὁ καὶ ἡ ἀπάνθρωπος, καὶ τὸ ον, ου.

IMMARCESCO, is, rcui, ere. *Se flétrir & ſe faner.* ἐκμαραίνομαι, fut. paſſ. ἀνθήσομαι.

IMMATURE. adv. *Devant le tems & la ſaiſon.* πρῳώρως.

IMMATURITAS, atis. fœm. *Défaut de maturité.* ἡ ἀωρία, ας. *Avancement devant la ſaiſon.* ἡ ἀκαιρία, ίας.

IMMATURUS, a, um. *Trop avancé, & avant la ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ πρόωρος, καὶ τὸ ρον, ου. *Qui n'eſt pas mur.* ὁ καὶ ἡ ἄωρος, vel ἄνωρος, καὶ τὸ ρον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fato Immaturo perire. πρὸ μοίρας ἀπόλλυσθαι. || Immatura mors. ἄωρος θάνατος.

IMMEDIATE. adv. *Immédiatement, ſans milieu.* ἀμέσως.

IMMEDICABILIS, & e, is. *Incurable.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, vel ἀθεράπευτος, καὶ τὸ ον, ου.

IMMEDITATE. adv. *Sans y avoir penſé.* ἀπερισκέπτως. *Sans avoir médité.* ἀμελετήτως.

IMMEIO, is, minxi, mictum, ere. *Uriner dedans ou deſſus.* ἐνουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνούρηκα.

IMMEMOR, oris. omn. gen. *Qui ne ſe reſſouvient pas, ingrat.* ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, καὶ τὸ μον, ονος. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rerum geſtarum Immemorem eſſe. τῶν πραχθέντων ἀμνημονεῖν. || Quorum non Immemor fui. ὧν οὐκ ἐμνημόνησα. || Beneficiorum Immemor. τῶν εὐεργετημάτων ἐπιλήσμων. * ἀγνώμων πρὸς τὸν εὐεργέτην. || Immemorem eſſe beneficiorum. ἀχαρίστως ἔχειν πρὸς τοὺς εὖ ποιοῦντας. * μηδεμίαν χάριν γινώσκειν τῶν εὐεργετιῶν.

IMMEMORABILIS, & e, is. *Dont on ne doit pas ſe ſouvenir.* ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, καὶ τὸ ον, ου. *Indigne qu'on s'en ſouvienne.* ὁ καὶ ἡ ἀναξιομνημόνευτος, καὶ τὸ ον, ου.

IMMEMORATUS, a, um. *Duquel on ne ſe ſouvient plus.* ἀμνησθεὶς, , εῖσα, έν.

IMMENSITAS, atis. fœm. *Immenſité.* ἡ ἀμετρία, vel ἀπειρία, ας.

IMMENSUS, a, um. *Immenſe.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, vel ἄπειρος, καὶ τὸ ον, ου. || Immenſa cupiditas. ἡ ἀπληστία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immenſum mare. ἀπέραντος θάλασσα. || In Immenſum crevit. εἰς ἄπειρον ὕψος ἐπέδω. || In Immenſum ardet. ἐφ' ἡλίκον ὕσον πίμπραται.

IMMEO, as, avi, atum, are. *Entrer, aller dedans.* ἔπειμι, vel εἰσέρχομαι. (V. anom. in εἶμι, eo: ἔρχομαι.)

IMMERENS, entis. part. *Qui n'a point mérité.* ἀναίτιος, ία, ιον. *Qui n'a point fait de mal.* ὁ ἀκακίτης, ου. *Qui n'a point fait tort.* ὁ καὶ ἡ ἄδικος, καὶ τὸ ον, ου. || Immerens id patior. ἀναξίως, vel ἀδίκως ταῦτα πάσχω.

IMMERENTER. adv. *A tort.* ἀδίκως. *Sans l'avoir mérité.* ἀναξίως. || Immerenter damnatus eſt. μηδὲν ἡμαρτηκὼς, vel μηδὲν ὄφλων κατεκρίθη.

IMMERGENDUS, a, um. *Qu'on doit plonger dedans.* ἐμβαπτέος, α, ον

IMMERGO, is, rſi, rſum, ere. *Plonger dedans.* ἐμβάπτω, F. ψω, P. ἐμβέβαφα. accuſ. * ἐμβαπτίζω, F. σω, P. ἐμβεβάπτικα. acc. || Immergi. κατακύπτειν, πτω, F. ψω, P. κατακέκυφα. acc. *Enfoncer.* καταδύω, F. ύσω, P. καταδέδυκα. accuſ.

IMMERITO. adv. *A tort & ſans cauſe.* ἀδίκως. *Sans l'avoir mérité.* ἀναξίως. * παρ' ἀξίαν. *Sans raiſon.* ἀλόγως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immeritò felicem eſſe. πράττειν εὖ παρὰ τὴν ἀξίαν. || Immeritò fortunam adverſam experiri. ἀναξίως δυστυχεῖν. * παρ' ἀξίαν ἀτυχεῖν.

IMMERITUS, a, um. Vide IMMERENS.

IMMERSABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut plonger dedans.* ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, καὶ τὸ ον, ου.

IMMERSUS, a, um. *Plongé dedans.* ἐμβαπτισθεὶς, vel ἐμβαφεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Submergé.* ἐνδυθεὶς, εῖσα, έν.

IMMETATUS, a, um. *Qui n'eſt point meſuré nè borné.* ὁ καὶ ἡ ἀδιόριστος, καὶ τὸ στον. *Déreglé.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάτακτος, καὶ τὸ κτον.

IMMIGRO, as, avi, atum, are. *Aller demeurer, ou habiter.* ἐγκατοικέω, vel ἀποικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῴκηκα. εἰς. acc. *Changer de demeure.* μετοικέω, vel μετοικίζω, F. ίσω, P. μετῴκικα. εἰς. acc.

IMMINENS. *Penchant.* ἐνιστάμενος, η, ον. *Qui eſt prêt d'arriver.* ἐπικείμενος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Imminens periculum. ὁ προσιὼν, vel ὁ ἐνεστὼς, vel ὁ ἐφεστὼς, vel ὁ ἐνστὰς κίνδυνος. || Bellum Imminens. ὁ ἐνεστὼς, vel ὁ προσιὼν πόλεμος. || Periculum ab hoſtibus Imminens. κίνδυνος ὑπὸ τῶν ἐναντίων προσιών. || Imminentium periculorum magnitudo. τὸ μέγεθος τῶν ἐπικειμένων κινδύνων. || Periculum Imminens ſubire. ἐπικρεμάμενον, vel ἐπηρτημένον κίνδυνον ὑπομένειν

IMMINEO, es, nui, ere. *Pencher, ou être prêt de tomber deſſus.* ἐπίκειμαι, fut med κείσομαι. (Vide anom. in κεῖμαι.) dat. *Vaquer diligemment.* ἐπιβουλεύω, F. εύσω, P. ἐπιβεβούλευκα. dat. *Chercher tous les moyens de.* ἐφεδρεύω, F. εύσω, P. ἐφήδρευκα. dat. || Periculum Imminet. παρακινδυνεύεται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manifeſtum periculum Imminet. πρὔπτ© κίνδυνος ἐπίκειται. || Imperatoris capiti periculum Imminere. ἐκ κεφαλῆς ἐπικεῖσθαι κίνδυνον τῷ αὐτοκράτορι. || Securis Imminet cervicibus. τοῖς αὐχέσι πέλεκυς ἐπίκειται. || Tibi vitæ finis Imminet. σοὶ βίε τέλ© ἐπίκειται. || Inevitabiliter mors Imminet. ἀφύκτως ἐπικρέμαται θάνατος. || Periculum quod Imminet. κίνδυν©, ὅπερ ἐπήρτηται, *vel* ἐπαρτᾶται. || Sexcenti timores Imminent. μυρίοι φόβοι ἐπήρτηνται.

IMMINUENDUS, a, um. *Qu'on doit diminuer.* ἐλαττωτέος, α, ον.

IMMINUO. μειόω, *vel* ἐλαττόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλάττωκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus auctoritatem Imminuere. τινὸς ἀξίωμα ἔλαττον ποιεῖν. || Laudes alicujus Imminuere. τὰς ἐπαίνες τινὸς ἐλάττες ποιεῖσθαι. || Eorum majeſtas imminuta eſt. τέτων σεμνότης ἐλάττων γέγονε. (Vide γίνομαι. in anom.) || Ejus bona Imminuta ſunt. τὰ ἐκείνε ἐλάττω γέγονε. || Rem Imminuere. μεῖον ποιεῖν τὸ πρᾶγμα. || Imminuere gloriam alicujus. τὴν δόξαν τινὸς ἐλάττω ποιεῖν. * ἀδοξότερόν τινα ποιεῖν.

IMMINUTIO. IMMINUTUS. Vide DIMINUTIO. DIMINUTUS.

IMMISCENDUS, a, um. *Qu'on doit mêler parmi.* ἐμμικτέ©, α, ον.

IMMISCEO, es, iſcui, iſtum, ere. *Mêler parmi.* ἐμμιγνύω, F. ξω. (V. anom. in μίγνυμι.) acc. || Immiſcere ſe bello. παραστρατηγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. παρεστρατήγηκα.

IMMISERABILIS, & e, is. *Indigne de compaſſion.* ὁ καὶ ἡ ἀνάξιέλε©, τὸ ον, ε. *A qui perſonne ne porte compaſſion.* ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, καὶ τὸ ον, ε.

IMMISERICORDITER. adv. *Sans pitié.* ἀνελεημόνως. * ἀνοικτεί. * ἀνοίκτως.

IMMISERICORDIA, æ. fœm. *Inflexibilité de cœur.* ἡ σκληροκαρδία, ίας. *Quand on eſt ſans pitié.* ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

IMMISERICORS, ordis. omn. gen. *Qui n'a nulle pitié ni compaſſion.* ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, καὶ τὸ μον, ον©.

IMMISSIO, onis. fœm. *Envoi.* ἡ ἔνεσις, εως. * ἡ ἐνεσία, ίας. *Permiſſion de paſſer plus outre.* ἡ ἔφεσις, *vel* ἄφεσις, εως.

IMMISSULUS, i. Vide IMMUSCULUS.

IMMISSUS, a, um. part. *Laiſſé aller.* ἐφεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis dedans.* ἐμβληθεὶς, εῖσα, έν. *Qui pend fort bas.* καθειμένος, η, ον.

IMMISTUS, a, um. part. *Mêlé parmi.* ἐμμεμιγμέν©, *vel* ἀναμεμιγμένος, η, ον.

IMMITIS, & e, is. *Sans douceur.* ὁ καὶ ἡ ἀμείλιχ©, *vel* ἀμείλικτος, καὶ τὸ ον, ε. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ές, έ©, ἔς. *Verd, non mur.* ὁ καὶ ἡ ἄωρ©, καὶ τὸ ον, ε. *Aigre.* στρυφνὸς, νὴ, νόν. *Apre.* δριμὺς, εῖα, ύ.

IMMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit mettre dedans.* ἐμβλητέος, α, ον.

IMMITTO, is, iſi, ſſum, ere. *Mettre dedans.* ἐμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) dat. *vel* εἰς. acc. *Envoyer dedans.* ἐπιπέμπω, F. ψω, P. ἐπιπέπεμφα, acc. * ἐφίημι, F. ήσω. (V. anom. in ἵημι.) *Lâcher.* χαλάω, ῶ, F. άσω, P. κεχάλακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immittere ſe in medios hoſtes. ἀφεῖναι ἑαυτὸν εἰς τὰς πολεμίες. || Animis cupiditatem Immittere bellandi. ταῖς ψυχαῖς ἐπιθυμίαν ἐμβάλλειν τῦ πολεμεῖν. || Immittere ſe in retia. εἰς δίκτυα ἐμβάλλειν ἑαυτόν. || Probra Immittere in aliquem. βλασφημίας ἀπορρίπτειν εἴς τινα.

IMMIXTUS, a, um. part. Vide IMMISTUS.

IMMO. adv. Vide IMO.

IMMOBILIS, & e, is. *Immobile.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, *vel* ἀμετακίνητος, καὶ τὸ ον, ε. || Immobilibus oculis contueri. ἀσκαρδαμυκτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠσκαρδαμύκτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc Immobile eſt. ἀκινήτως, *vel* ἀμετακινήτως ἔχει τῦτο. || Semper eſt Immobilis. κατὰ ταὐτὸν μένων διατελεῖ.

IMMODERATE. adv. *Sans meſure, exceſſivement.* ἀμέτρως. *ſans retenue.* ἀκολάστως. || Immoderatè moveri. ἀτάκτως κινεῖσθαι. || Immoderatè ferre. ἀμέτρως φέρειν.

IMMODERATIO, onis. fœm. *Déreglement, diſſolution.* ἡ ἀταξία, *vel* ἀκολασία, ας.

IMMODERATIOR, & ius, oris. comp. *Plus immoderé.* ἀμετρώτερ©, έρα, ερον.

IMMODERATISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-immoderé.* ἀμετρώτατ©, άτη, ατον.

IMMODERATUS, a, um. *Démeſuré, exceſſif.* ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, καὶ τὸ ον, ε. *Dereglé.* ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, καὶ τὸ τον. *Débauché.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ε. || Immoderata lætitia. ἡ περιχάρεια, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immoderatus ſumptus. δαπάνη πλείων τῆς μετρίας. || Immoderatus potus. ποτὸν πλέον τῆς μετρίας. || Immoderatæ epulæ. εὐωχίαι ἀσύμμετροι.

IMMODESTE adv *Sans ordre ou regle.* ἀτάκτως. * κόσμως. *Impudemment.* ἀναιδῆν. * ἀναιδῶς. || Immodeſtè & intemperanter agere. στρηνιᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. ἐστρηνίακα. || Immodeſtè ridere. καχλάζειν, άζω, F. άσω, P. κεκάχλακα. aor. 1 ἐκάχλασα.

IMMODESTIA, æ fœm. *Dereglement, déſordre.* ἡ ἀταξία, *vel* ἀκολασία, ας. *Impudence.* ἡ ἀναίδεια, ας.

IMMODESTIOR, & IMMODESTISSIMUS. Vide IMMODERATIOR & IMMODERATISSIMUS.

IMMODESTUS, a, um *Dereglé, ſans retenue.* ὁ καὶ ἡ ἄτακτ©, *vel* ἀκόλαστ©, καὶ τὸ ον, ε. *Impudent, effronté.* ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ἔς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immodeſti mores. οἱ ἄτακτοι τρόποι, *vel* ἡ προπέτεια τρόπε. || Immodeſtis moribus eſſe. προπετῶς ἀτακτεῖν. * ἀτάκτως ζῆν.

IMMODICE. adv. *Exceſſivement, outre meſure.* ὑπερμέτρως. || Immodicè laudare. καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν. || Immodicè loqui. παρ' ὃ δεῖ, *vel* μεῖζον τῦ δέοντ©, λέγειν.

IMMODICUS, a, um. *Trop grand, exceſſif.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρμετρος, καὶ τὸ ον, ε. || Immodica poſſidendi libido. ἡ πλεονεξία, ίας. || Immodicus potus. ἡ πολυποσία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immodicus labor. πόν© πλείων τῆς μετρίας. || Immodicæ laudes. ὑπερβάλλοντες ἔπαινοι. * οἱ πρὸς ὑπερβολὴν ἔπαινοι. || Im-

modicum

modicum ſtudium. ἡ ἄγαν σπουδή. || Immodica libido. ἡ λίαν ἐπιθυμία.

IMMODULATUS, a, um. *Qui n'eſt pas fait par meſures.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥυθμος, καὶ τὸ μον. *Mal ordonné.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, καὶ τὸ ον. || Poëma Immodulatum. *Poëme où les regles ne ſont pas obſervées.* τὸ ποίημα ἀνάρμοστον.

IMMOLANDUS, a, um. *Qu'on doit immoler.* θυτέος, α, ον.

IMMOLATIO, onis. fœm. *Sacrifice.* ἡ θυσία, ίας. * τὸ θῦμα, ατος. || Immolatio boum. ἡ βουθυσία, ας. || Immolationis locus. τὸ σφάγιον, ίου.

IMMOLATOR, oris. maſc. *Sacrificateur.* ὁ θύτης, ου. *Celui qui égorge les victimes.* ὁ σφαγεύς, έως. || Immolator boum. ὁ βουθύτης, ου.

IMMOLATURUS, a, um. *Qui doit immoler.* θύσων, ουσα, ον. accuſ.

IMMOLATUS, a, um. part. *Immolé, ſacrifié.* τεθυμένος, ένη, ένον. *Sacrifié.* ὁ καὶ ἡ ἱερόθυτος, καὶ τὸ τον. *Egorgé pour les ſacrifices.* ἐσφαγμένος, ένη, ένον.

IMMOLO, as, avi, atum, are. *Immoler.* θύω, *vel* ἀποθύω, F. ύσω, P. ἀποτέθυκα. acc. *Tuer pour le ſacrifice.* ἐπισφάττω, F. άξω, P. ἐπέσφαχα. || Homines Immolare. ἀνθρωποθυτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνθρωποθύτηκα. || Boves Immolare. βουθυτεῖν, έω, F. ήσω, P. βεβουθύτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtias Jovi Immolare. θυσίας τῷ Διὶ θύειν. || Immolare victimā. ἱερεῖον θύειν. || Diis homines Immolare. ἀνθρωποκτονεῖν τοῖς Θεοῖς. || Multas victimas Immolare. ἱερεῖα πολλὰ καταβάλλειν.

IMMORIOR, eris, rtuus ſum, ori. *Mourir dedans.* ἐναποθνήσκω, fut. θανοῦμαι. (V. anom. in θνήσκω.) dat.

IMMOROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Demeurer dedans.* ἐμμένω, F. ενῶ. (Vide anom. in μένω.) ἐν, dat. *Séjourner en.* ἐγχρονίζω, F. ίσω, P. ἐγκεχρόνικα. ἐν dat. * ἐνδιατρίβω, F. ψω, P. ἐνδιατέτριφα. ἐν, dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui rei Immorari. διατρίβειν τινί. * κατά τι διατρίβειν. || Ne ſingulis commemorandis Immorer. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω. || Quid opus ſingulis recenſendis Immorari? τί δεῖ καθ' ἓν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν; || Ne huic loco videar diutiùs Immorari. ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον διατρίβειν. || In his ſtudiis oportet Immorari. περὶ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα δεῖ διατρίβειν. || Diù in aliquâ re Immorari. πολὺν χρόνον περί τι διατρίβειν. || Quid opus eſt his recenſendis Immorari? τί δεῖ ταῦτα λέγοντα διατρίβειν; || Quid opus eſt aliorum calamitatibus narrandis Immorari? τί δεῖ τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς λέγοντα διατρίβειν; || Rebus moleſtis Immorari. τοῖς ἀνιῶσιν ἐπιμένειν, *vel* ἐνδιατρίβειν. || In conſcribendis viris Immorari. τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ ἐνδιατρίψαι. || Diù hac in re Immoratus eſt. πλείστην διατριβὴν περὶ τοῦτο ἐποίησε. || Immorari honeſtis cogitationibus. τὴν διάνοιαν ἐνδιατρίβειν τοῖς καλοῖς. || Diutiùs in his Immorari. πλείω διατριβὴν ποιεῖσθαι ἐπὶ τούτοις. * πλείω χρόνον περὶ ταῦτα διατρίβειν.

IMMORTALIS, & e, is. *Immortel.* ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, καὶ τὸ ον, ου. *Incorruptible.* ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquod factum Immortale reddere. ἔργον τι ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν. || Ejus memoriam apud poſteros Immortalem reddet. ἀείμνηστον τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν παρὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ποιήσει. || Dii Immortales. οἱ ἀεὶ ὄντες Θεοί. || Immortalis memoria. ἀθάνατος μνήμη. || Poſteris Immortalem ſuî memoriam relinquere. τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καταλιπεῖν. || Immortale virtutis ſuæ monimentum relinquere. τῆς ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ μνημεῖον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν.

IMMORTALITAS, atis. fœm. *Immortalité.* ἡ ἀθανασία, ίας. *Incorruption.* ἡ ἀφθαρσία, ίας. || Immortalitati commendare. ἀθανατίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠθανάτικα. acc. || Immortalitate aliquem donare. ἀθάνατόν τινα ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. * ἴσα ποιεῖν ἀθανάτοις. * ἀντὶ θνητοῦ ἀθάνατόν τινα ποιῆσαι. || Immortalitati tradere. ἀείμνηστον ποιεῖν. || Immortalitatem conſequi. τῆς ἀθανασίας τυχεῖν, *vel* μεταλαμβάνειν. || Alicujus facta Immortalitati conſecrare. τά τινι πεπραγμένα ἀθανατίζειν, *vel* ἀείμνηστα ποιεῖν.

IMMORTALITER. adv. *Immortellement.* ἀθανάτως. *A jamais.* ἀϊδίως. *Extrémement.* πάνυ. * σφόδρα.

IMMORTUUS, a, um. *Mort là, qui y eſt mort.* ἐναποθανών, (όντος) οῦσα, ον. * ἐναποτεθνηκώς, (ότος) κυῖα, κός.

IMMOTUS, a, um. *Non remué.* ἀκινηθείς, θεῖσα, θέν. *Immobile.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, καὶ τὸ ον, ου. *Immuable.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάστατος, καὶ τὸ τον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immotus manet. ἀμετακινήτως ἔχει. * ἀκινήτως διάκειται. || Omninò Immotus. κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ μένων. || Vultu eodem Immotus hæret. τῷ ἑαυτοῦ προσώπῳ ἀμεταστάτως προσίσχεται. || Immotis oculis intueri. ἀσκαρδαμυκτεὶ βλέπειν.

IMMUGIO, is, ivi, *vel* itum, ire. *Meugler comme un bœuf.* ἐμμυκάομαι, *vel* ἐπιμυκάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

IMMULGEO, es, lſi, *vel* lxi, lſum, *vel* lctum, ere. *Traire dedans.* ἐναμέλγω, F. ξω, P. ἐνήμελχα. accuſ.

IMMUNDUS, a, um. *Immonde, ſale.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, καὶ τὸ τον. *Non chaſte.* ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, καὶ τὸ ον, ου.

IMMUNIFICUS, a, um. *Qui n'eſt pas libéral.* ὁ καὶ ἡ ἀνελεύθερος, καὶ τὸ ον, ου.

IMMUNIS, & e, is. *Exemt de faire aucune charge.* ὁ καὶ ἡ ἀσυντελής, *vel* ἀτελής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. gen. *Exemt de tailles, &c.* ὁ καὶ ἡ ἀφορολόγητος, *vel* ἀνεισφόρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀτελής, τὸ ές, έος, οῦς. *Diſpenſé de.* ἀπαλλαγείς, (έντος) εῖσα, έν. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civis immunis. ἀτελὴς πολίτης. || Negotiorum Immunis. τῶν πραγμάτων ἀτελής. || Civitates liberas & Immunes fecerunt. τὰς πόλεις ἠλευθέρωσαν, καὶ ἀτελεῖς ἐποίησαν. * τοὺς πολίτας ἐλευθέρους τε καὶ αὐτονόμους ἐποίησαν. || Græcos Immunes eſſe. τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι. || Immunes ac liberos fieri cives. ἀτελεῖς καὶ ἐλευθέρους γίγνεσθαι τοὺς πολίτας. || Immunem eſſe à publicis muneribus. ἀτέλειαν ἔχειν τῶν λειτουργιῶν. || Militiâ Immunis. στρατιᾶς ἀπαλλαγείς, *vel* ἀτελής. || Operum Immunis. ἀπαλλαγεὶς τῶν ἔργων.

IMMUNITAS, atis. fœm. *Immunité, exemption de faire quelque choſe.* ἡ ἀτέλεια, είας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Munerum publicorum Immunitatem alicui dare. διδόναι τινὶ τῶν λειτεργιῶν ἀτέλειαν. || Immunitatem negotiorum habent. ἀτέλειαν τῶν πραγμάτων ἔχεσι.

IMMUNITUS, a, um. *Qui n'eſt pas fortifié.* ὁ καὶ ἡ ἄφρακτ@, καὶ τὸ ον, ε.

IMMURMURO, as, are. *Murmurer.* ἐπιμορμύρω, F. υρῶ, P. ἐπιμεμόρμυρκα. *Grommeler, murmurer entre ſes dents.* ὑποτονθορίζω, F. ίσω, P. ὑποτετονθόρικα.

IMMUSCULUS, *vel* IMMISSULUS, i. *Une eſpece de Vautour, oiſeau.* ὁ μικρὸς καὶ ἐκλευκότερ@ γυπὸς, (ε.)

IMMUTABILIS, & e, is. *Immuable.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάβλητος, *vel* ἀμετάθετ@, καὶ τὸ ον, ε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Immutabilis eſt. ἀμετάςατως ἔχει. * ἀμετάβλητ@ ὢν διατελεῖ. || Quod Immutabile eſt. τὸ κατὰ ταὐτὰ ἔχον. || Omninò Immutabilis. κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ μένων.

IMMUTABILITAS, atis. fœm. *Immutabilité.* ἡ ἀμεταβλησία, ίας.

IMMUTANDUS, a, um. *Qu'on doit changer.* μεταβλητέ@, α, ον.

IMMUTATURUS, a, um. *Qui doit changer.* μεταβαλῶν, (ῦντος) εσα, εν. acc.

IMMUTATIO, onis. fœm. *Mutation, changement.* ἡ μεταβολὴ, *vel* ἐναλλαγὴ, ῆς. *Converſion.* ἡ μεταςροφὴ, ῆς. *Altération.* ἡ ἀλλοίωσις, εως. || Lugentes patriam, & Immutationem factam deplorantes. πενθῦντες τὴν πατρίδα, καὶ θρηνῦντες τὴν μεταβολὴν τὴν γεγενημένην.

IMMUTATUS, a, um. *Changé.* ἐνηλλαγμένος, η, ον. * μεταβληθεὶς, εῖσα, έν. *Alteré.* ἀλλοιωθεὶς, εῖσα, έν.

IMMUTESCO, is, ere. *Devenir muet.* κωφόομαι, ῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

IMMUTO, as, avi, atum, are. *Changer.* μεταβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. * ἐναλλάττω, F. ξω, P. ἐνήλλαχα. acc. *Altérer, rendre autre.* ἀλλοιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλλοίωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mores Immutare. τὸν τρόπον μεταλλάττειν, *vel* μεταβάλλειν. || Si politiam Immutaverimus. εἰ μεταβάλωμεν τὴν πολιτείαν. || Leges Immutare. τὲς νόμες μεταποιεῖν. || Cùm Fortuna Immutatur. ὅτε πάλιν ἡ τύχη μεταπίπτῃ. || Faciem Immutare. τὸ εἶδος ἀλλάττειν. || Adeò Immutatus eſt. εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθε, *vel* κατέςη. (Vide ἔρχομαι & ἵςημι.) * τοσαύτην πεποίηται τὴν μεταβολήν. || Immutare veſtitum. μεταμφιεννύειν. * τὸ ἔνδυμα μεταλαμβάνειν. || Sententiam Immutare. ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν. * ἄλλην διάνοιαν λαβεῖν. || Immutare fortunam. τὴν μορφὴν μεταμείβειν. || Naturam Immutare. τὴν φύσιν μεταβάλλειν. || In quot formas me Immutavi. εἰς ὅσα ἐμαυτὸν μετεποίησα. || Uſque adeò Immutatus ſum. τοσῦτον ἤλλαγμαι. * ὅτως ἐξήλλαγμαι. || Sæpè Immutari, *vel* Immutare ſe. πυκνὰς μεταβολὰς δέχεσθαι. * εἰς πολλὰς μεταβολὰς ἐλθεῖν. || Colores ſubinde Immutare. ἄλλας ἄλλοτε χρόας μεταλαμβάνειν. || Vitam multùm Immutare. μεγάλῃ χρῆσθαι τῇ τῦ βίε μεταβολῇ.

IMÒ. conjunct. *Mais pour mieux dire.* μᾶλλον δὲ. * μᾶλλον μὲν ἔν. *Mais plutôt.* ἀλλὰ δή. || Imò verò. *Mais bien plutôt.* καὶ μάλιςα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Turpe eſt, Imò turpiſſimum id agere. ἔςι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον καὶ τῶν αἰσχίςων τῦτο ποιεῖν. || Non parum mali intulit civitati noſtræ; imò etiam omnibus Græcis. ἐκ ὀλίγα κακὰ εἰργάσατο τὴν πόλιν ἡμετέραν, μᾶλλον δὲ καὶ τὲς Ἕλληνας ἅπαντας. || Multa, Imò etiam omnia. πολλὰ, καὶ πάντα μᾶλλον. || Imò, ita ſit. ἀλλ' ὅτω γ' εἴη. || Imò verò, ii vivunt. καὶ μάλιςα, ὅτοι ζῶσι.

IMPACATUS, a, um. *Qui n'eſt point paiſible.* ἀνειρήνευτ@, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἄσπονδος, καὶ τὸ ον, ε.

IMPACTIO, onis. fœm. *Choc de choſes qui ſe heurtent.* ἡ προσβολὴ, ῆς. * ἡ πρόσκρεσις, εως.

IMPACTUS, a, um. part. ab Impingor. *Fiché.* ἐμπαγεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν. * ἐμπηγνύμεν@, ένη, ενον. *Heurté contre.* προσβεβλημέν@, η, ον.

IMPAGES, is. fœm. *Une cheville pour tenir des ais enſemble.* ὁ ἧλος ξύλιν@, ε. * ἡ πάγη, ης.

IMPALLEO, es, llui, ere. *Etre, ou devenir pâle.* ἐπωχριάω, ῶ, F. άσω, P. ἐπωχρίακα.

IMPALLESCO, ſcis, impallui, ſcere. *Devenir pâle.* κατωχριάω, ῶ, F. άσω, P. κατωχρίακα.

IMPAR, aris. omn. gen. *Non pair.* ὁ καὶ ἡ ἀπέριττος, καὶ τὸ ον. *Non pareil, inégal.* ὁ καὶ ἡ ἄνισος, καὶ τὸ ον, ε. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impar numerus. ἄνισος ἀριθμ@. || Paria Imparibus tribuere. νέμειν ἴσα τοῖς ἀνίσοις. || Impar benevolentia. ἡ ἄνισ@ εὔνοια. || Colore Impar. τὴν χροιὰν διαφέρων. || Impar ſum huic rei. ἐ διαρκέω ἐπὶ τῦτο. || Hujus negotii magnitudini Impar eſt. ἐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ τῦ πράγματ@ ἔργον. || Huic oneri ferendo Impar ſum. ἐχ ἱκανός εἰμι τῦτο φορτίον ἄρασθαι. || Rebus gerendis Impar. πράττειν ἀδύνατος.

IMPARATUS, a, um. *Qui n'eſt pas prêt.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, καὶ τὸ ον, ε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omninò Imparati eramus ad certamen. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι. || Imparatus ab iis captus eſt. ἀπαράσκευος ἐλήφθη ὑπὸ τέτων. (V. λαμβάνω. in anom.) || Imparatus ad dicendum. ἀπαράσκευος πρὸς τὸ λέγειν. * ἀνέτοιμ@ λέγειν. || Imparatos adoriri. ἀπαρασκευοῖς ἐπιπίπτειν. * πρὸς ἀπαρασκεύες εἰσπηδᾶν.

IMPARENS, entis. omn. gen. *Deſobéïſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀνήκο@, *vel* ἀπήκο@, καὶ τὸ ον, ε. gen.

IMPARILITAS, atis. fœm. *Inégalité.* ἡ ἀνισότης, ητ@.

IMPARITER. adv. *Inégalement.* ἀνίσως. *En nombre non pair.* περισσῶς. * περισσάκις.

IMPASCO, is, avi, aſtum, ſcere, *vel* IMPASCOR, eris, paſtus ſum. *Paître dedans.* ἐννέμομαι, *vel* ἐπινέμομαι, fut. med. νεμῦμαι, præt. paſſ. νενέμημαι. aor. 1. ἐνεμήθην. acc.

IMPASTUS, a, um. *Qui n'a point repu.* ἀσιτήσας, ήσασα, ῆσαν. *Encore à jeun.* ὁ καὶ ἡ νῆςις, εως.

IMPATIBILIS, & e, is. *Intolerable.* ὁ καὶ ἡ δυσάνεκτος, *vel* δύσοιςος, καὶ τὸ ον, ε.

IMPATIENS, entis. omn. gen. *Impatient, qui ne peut endurer,* ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ῦς. * δυσ-

καναϛχετέω, *ῶν*, *ῦσα*, *ῦν*. acc. *Qui ne ſe peut garder de.* ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. gen. || Impatiens frigoris. ὁ καὶ ἡ δύσριγος, καὶ τὸ γον. * τὸ ψῦχος δυσφόρως φέρων, vel χαλεπῶς φέρων. || Vetuſtatis Impatiens. ὁ καὶ ἡ ἀθηϛάνρισος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laboris Impatiens. δυσχερῶς ἔχων πρὸς τȣ̀ς πόνȣς. || Iræ Impatiens. ἀκρατὴς τῆς ὀργῆς.

IMPATIENTER. adv. *Impatiemment.* ἀνυπομόνως. * ἀμενητί. || Impatienter ferens calamitates. ὁ καὶ ἡ βαρύσονος, καὶ τὸ νον. || Impatienter dolere. ἀδημονεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠδημόνηκα. || Impatienter amare. ἐρωτομανεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠρωτομάνηκα.

IMPATIENTIA, æ. fœm. *Impatience.* ἡ ἀπάθεια, είας. * ἡ ἀτλησία, ίας.

IMPATIENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus impatient.* ἀπαθέςερος, έρα, ερον.

IMPATIENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-impatient.* ἀπαθέςατος, άτη, ατον.

IMPAVIDE. adverb. *Sans peur.* ἀφόβως. * ἀδεῶς. *Hardiment.* τολμηρῶς.

IMPAVIDUS, a, um. *Qui eſt ſans peur.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, καὶ τὸ βον. *Hardi.* ὁ τολμητὴς, ȣ̃.

IMPECCABILIS, & e, is. *Qui ne peut pécher.* ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, καὶ τὸ τον.

IMPEDATUS, a, um. *Garni d'échalats.* κεχαρακωμένος, η, ον. * ἐμπεδωθεὶς, εῖσα, έν.

IMPEDIENDUS, a, um. *Qu'on doit empêcher.* ἐμποδιςέος, α, ον. *Qu'on doit envelopper.* ἐμπλεκτέος, α, ον.

IMPEDIMENTUM, i. neut. *Empêchement.* ὁ ἐμποδισμὸς, ȣ̃. * τὸ ἐμπόδισμα, ατος. || Qui eſt Impedimento. ὁ καὶ ἡ ἐμπόδιος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Impedimenta in bello. *Les bagages qu'on porte.* αἱ σκευαγωγίαι, vel ἀποσκευαὶ, ῶν. * τὰ σκευόφορα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impedimento eſſe alicui. ἐμποδὼν εἶναί τινι. || Qui Impedimento ſunt Græcorũ felicitati. οἱ ἐμποδὼν ὄντες τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ. || Nihil iis Impedimento eſt, dum præſentem ſtatum evertunt. μηδὲν ἐμποδὼν ἐςὶ τȣ́τοις, τὰ παρόντα καταςρεψαμένοις. || His Impedimento ſum. τȣ́τοις ἐμποδὼν γίνομαι. || Impedimento mihi eſt, ne agam. ἐμποδὼν ἐςί μοι πρὸς τὸ δρᾶν. || Hoc Impedimento fuit, ne urbem caperet. τȣ̃τ' ἐμπόδιον καθέςη, τȣ̃ μὴ λαβεῖν τὴν πόλιν. (Vide λαμβάνω. in anom.) || Impedimentum eſt philoſophandi. ἐμπόδιόν ἐςι τȣ̃ φιλοσοφεῖν. || Hoc iis Impedimentum eſt. τȣ̃το ἐμπόδισμα ἐκείνοις ἐςί. || Nullo Impedimentum afferente. μηδενὸς ἐμποδὼν ἱςαμένȣ. || Quòd tibi Impedimento fuerit, quominùs urbem liberares. ὅτι ἐμποδὼν σοι γίγονε, τȣ̃ μὴ ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν. || Impedimenta naturæ induſtriâ ſuperabat. ὅσα αὐτῷ ὑπῆν ἐλαττώματα, μελέτῃ κατώρθȣ. || Impedimenta in exercitu. αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί. * τὰ σκεύη πολεμικά.

IMPEDIO, is, ivi, itum, ire. *Empêcher de.* κωλύω, F. ύσω, P. κεκώλυκα. acc. *Embarraſſer.* ἐμποδίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἐμπεπόδικα. acc. || Impedire quominùs. ἀπείργειν ὥςε. infin.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impedit conſilium voluptas. εὐβȣλίᾳ ἐμποδὼν γίνεται ἡ ἡδονή. || Nihil Impedit, quominùs colloquamur. ȣ̓δὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλȣς. || Niſi me ſenectus Impediverit. ἂν μὴ κωλύῃ με τὸ γῆρας. || Impedio, quominùs improbus ſit. αὐτὸν κωλύω εἶναι πονηρόν. * αὐτὸν κωλύω τῶν κακῶν, ſeu ἀπὸ τῶν κακῶν. || Impedit me, ne videam. κωλύει με τȣ̃ ὁρᾷν. || Impedire aliquem ne regnum occupet. κωλύειν τινὰ λαβεῖν ἀρχήν. || Impedio, ne multa iniqua in civitate fiant. διακωλύω πολλὰ ἄδικα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι. || Neque me, cùm huc navigare vellem, Impedivit. ȣ̓δ' ἂν ἐμὲ, ἡνίκα δεῦρο ἀποπλεῖν ἐβȣλόμην, κατεκώλυεν. || Ne te Impediam, abire volentem. ἵνα μή σε κατακωλύω, ἀπιέναι βȣλόμενον. (V. εἶμι. in anom.) Impeditus ſum, quominùs navigarem. κατεκωλύθην ἐκπλεῦσαι. || Ne quid Impediar. μήπω παραποδισθῶ. || Ne fortè Impediretur. μή πῃ παραποδισθείη. || Nunc autem me ſenectus Impedit. νῦν δέ μοι τὸ γῆρας ἐμποδίζει. || Alter alterum Impedit. ἐμποδίζȣσιν ἀλλήλοις. || Rei contemplationem nobis Impedit. τὴν τȣ̃ πράγματος θέαν ἐμποδίζει ἡμῖν. || Sed multa me Impediunt, atque illud in primis, quòd itineris labores ferre nequeo. ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζει με πολλὰ, μάλιςα μὲν τὸ μὴ δύνασθαι ὁδοιπορεῖν. || Impedire Barbarorum impetum. ἐμποδίζειν τὴν τῶν Βαρβάρων ὁρμήν. || Impedit, ne abeam. ἐμποδὼν ἐμοὶ καθίςαται, τȣ̃ ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Impedit, ne ſalvi fiant. ἐμποδών ἐςι τȣ̃ σώζεσθαι ἐκείνȣς. || Morbo Impediri. ὑπὸ νόσȣ ἐξείργεσθαι. || A nemine Impediuntur id agere. ὑπ' ȣ̓δενὸς ἐμποδίζονται ταῦτα ποιεῖν. || Impediri & implicari re aliquâ. ἐμπλέκεσθαί τινι, vel εἴς τι. || Tot malis Impediuntur. ἐν τοσȣ́τοις κακοῖς εἰσιν ἐμπεπλεγμένοι. || Tot cum negotia Impediunt. τοσαῦτα πράγματα περιέςηκε τȣ̃τον, vel περιέχει τȣ̃τον. || Multis occupationibus Impediri. πολλαῖς ἀσχολίαις περιέχεσθαι.

IMPEDITIO, onis. fœm. Vide IMPEDIMENTUM. || Ab omni Impeditione liber. ὁ καὶ ἡ ἀνεμπόδιςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPEDITURUS, a, um. *Qui doit empêcher.* διακωλύσων, ȣσα, ον. *Qui doit embarraſſer.* ἐμποδίσων, ȣσα, ον.

IMPEDITUS, a, um. part. *Embarraſſé.* ἐμποδισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Empêché.* διακωλυθεὶς, θεῖσα, θέν. || His rebus Impeditus. ὑπὸ τȣ́των κατεχόμενος.

IMPEDO, as, avi, atum, are. *Garnir d'appuis.* ἐμπεδόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐμπεπέδωκα. acc. *Echalaſſer.* χαρακόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαράκωκα. acc.

IMPELLENDUS, a, um. *Qu'on doit pouſſer & exciter.* ἐπακτέος, α, ον.

IMPELLO, is, puli, pulſum, ere. *Pouſſer dehors.* ὠθέω, ῶ, F. ώσω, vel ὠθήσω. (V. anom.) acc. *Chaſſer dehors.* ἐλαύνω, F. άσω. (V. anom.) acc. || Impellere ad. ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. infin. *Pouſſer, contraindre.* ἀναγκάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠνάγκακα. infinit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad virtutem alios Impellere. εἰς ἀρετὴν, vel πρὸς ἀρετὴν ἄλλȣς προτρέπειν. || Ad bellum Impellere. ἐπὶ πόλεμον παροξύνειν. * παροξύνειν τινὰ, πολεμεῖν. || Impellere ad aliquid agendum. παρορμᾷν τινα πρὸς τὸ ποιεῖν τι. || Eum Impulit, ut abiret. παρώρμησεν αὐτὸν ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Ad certamen Impellere. εἰς ἀγῶνα παρορμᾷν. || Impulit me ad agendum. ἐποίησέ με πράττειν. || Ad ſuſcipiendum facinus Impellere. κακȣργίαν

προσδέξασθαι, συνωθεῖν. || Me, ut hæc crederem, Impulit. ταῦτά με πείθεσθαι ὑπῆγε, *vel* ἐξήγαγε. || Impulſus ergo ſum ut tibi ſcriberem his de cauſis. ἐπήχθην μὲν οὖν ἐπιστέλλειν σοι διὰ ταῦτα. || Illâ ſpe Impellimur, fore ut ea perficiat. ἐκείνῃ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμεθα, ὡς ταῦτα εἰς ἔργον ἄξει. || Impelli muneribus ad injuſtè agendum. δωρεαῖς ἐπαίρεσθαι εἰς τὸ ἀδικεῖν. || Lucro Impelli. προάγεσθαι ὑπὸ κέρδους. || Impellor, ut dicam. ἐξάγομαι λέγειν. || Cauſæ, quæ me in has cogitationes Impulerunt. αἰτίαι, ἐφ' ὧν εἰς αὐτοὺς λογισμοὺς προήχθην. || Impellis me, ut id agam. προάγεις με ταῦτα ποιεῖν. || Quæ cauſa eum Impulit, ut hæc diceret? τί ποτε αὐτὸν προήγαγε, ταῦτα λέγειν; * τί πότ' ἐστιν ὁ παθών, ταῦτα ἔλεγε; * τί εἶναι ταῦτα ἔλεγε; || Neſcio quid eum Impulerit, ut tibi ſuccenſerit. οὐκ οἶδα ὅ, τι παθὼν ἀγανακτεῖ κατὰ σοῦ. Vide IMPULSUS

IMPENDENDUS, a, um. *Qu'on doit employer.* ἀναλωτέος, α, ον.

IMPENDEO, es, ndi, nſum, ere. *Pendre, ou pencher deſſus.* ἐπικρεμάννυμι. (V. anom. in κρεμάννυμι.) dat. * ἐπικρέμαμαι, fut. med. ήσομαι. dat. *Preſſer de près.* ἐνίστημι, F. στήσω, P. ἐνέστακα. (V. ἵστημι.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malum Impendens. τὸ ἐπικείμενον, *vel* τὸ προσιὸν, *vel* τὸ ἐνεστὼς, *vel* τὸ ἐνστὰν κακόν. || Malum Impendet. ἐπήρτηται τὸ κακόν. *vel* ἐπίκειται, *vel* ἐπικρέμαται, *vel* πρόσεισι, *vel* ἔνεστι. || Bellum Impendens. ὁ προσιὼν πόλεμος. || Belli timor Impendet. τοῦ πολέμου φόβος ἔνεστι. || Ab iis nulli Impendent metus. ὑπὸ τούτων οὐδεὶς φόβος πρόσεισι. || Mala quæ nobis Impendent. ἃ ἡμῖν ἐπικρέμαται κακά. || Impendet tibi exitium. σοὶ ὄλεθρος ἐπίκειται. || Calamitas hæc omnibus Impendet. ἅπασιν αὐτὴ συμφορὰ ἐπίκειται. * ἐγγὺς ταύτης συμφορᾶς πάντες τυγχάνουσιν ὄντες.

IMPENDIO. adverb. *Fort, grandement.* σφόδρα. *Avec uſure & intérêt.* ἐκτόκως. || Impendiò magis. *Beaucoup plus.* πάνυ, *vel* πολὺ, *vel* πολλῷ μᾶλλον.

IMPENDIOSUS, a, um. *Qui fait de grandes dépenſes.* δαπανηρὸς, ρὰ, ρόν.

IMPENDIUM, ii, neut. *Dépenſe, emplette.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. * ἡ ἀνάλωσις, εως. * ἡ δαπάνη, ης. *Perte.* ἡ ζημία, ίας. *Uſure, intérêt.* ὁ τόκος, ου. || Sine Impendio. ἀδαπάνως.

IMPENDO, is, ndi, nſum, ere. *Employer.* ἀναλίσκω, *vel* καταναλίσκω, F. λώσω. (Vide anom. in ἁλίσκω.) acc. *Dépenſer.* δαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. δεδαπάνηκα. acc. *Faire une perte.* ζημιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opes ſuas in alios Impendere. τὴν οὐσίαν εἰς ἄλλους ἀναλίσκειν. || In hæc pecuniam Impendit. εἰς ταῦτα τὸ ἀργύριον ἀναλίσκει. || Turpiter pecuniam Impendere. χρήματα αἰσχρῶς ἀναλίσκειν. || Pluſquàm mille talenta in res vanas Impendimus. πλείω ἢ χίλια τάλαντα ἀνηλώκαμεν εἰς οὐδὲν δέον. || Omnem pecuniam Impendere in virtutem. χρήματα πάντα ὑπὲρ ἀρετῆς ἀναλίσκειν. || Impendere de ſuo. ἐκ τῶν ἰδίων ἀπαναλίσκειν. * ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἀναλίσκειν. || Ex alieno Impendere. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀναλίσκειν. || Plus Impenderunt in ea munera quæ Græcis data ſunt, quàm in ſtipendia militum. πλέον ἀνήλισκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς Ἕλλησι δωρεὰς, ἢ τὸν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθόν. || Tempus & operam Impendere in aliquâ re. χρόνον καὶ πόνον ἐπί τινι ἀναλίσκειν. || Bona in res ſupervacaneas Impendere. τὰ ὑπάρχοντα ἀναλίσκειν πρὸς ἃ μὴ δεῖ. || Fruſtrà pecuniam in peregrinos Impenderunt. τὰ χρήματα μάτην εἰς τοὺς ξένους προσανήλισκον. || Otium Impendere in aliquid. τὴν σχολὴν εἴς τι καταναλίσκειν. || Multa in hominum ſalutem Impendere. πολλὰ εἰς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων δαπανᾶν. || Non exiguos ſumptus Impendere in Rempublicam. οὐ μικρὰς δαπάνας εἰς τὴν πόλιν δαπανᾶν. || Multa de ſuo Impendere in uſum civitatis. πολλὰ δαπανᾶσθαι τῶν ἰδίων εἰς τὰς χρείας τῆς πόλεως. || Quantum in bellum ſuperius Impenſum eſt. ὅσα εἰς τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνηται. || Quem in uſum tot pecunias Impendit? εἰς τί τοσαῦτα χρήματα ἀνήλωκε;

IMPENETRABILIS, & e, is. *Impénetrable.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut percer.* ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, καὶ τὸ τον.

IMPENSA, æ. fœm. *Dépenſe.* τὸ ἀνάλωμα, ατος, * ἡ ἀνάλωσις, εως. * ἡ δαπάνη, ης. || Impenſam facere, *vel* agere. Vide IMPENDO. || Impenſas non faciens. ὁ καὶ ἡ ἀδάπανος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnas Impenſas agere in rem aliquam. μεγάλας δαπάνας εἴς τι δαπανᾶν. * πολλὰ χρήματα εἴς τι ἀναλίσκειν. || Sine Impenſâ id fecit. ἀδαπάνως τοῦτο ἔπραξε. || Impenſæ, quas in illud egit. ἀναλώματα, ἃ ἀνήλωσεν εἰς αὐτά. || Supervacaneas Impenſas agens. περιέργους τινὰς δαπάνας δαπανῶν. || Propriis Impenſis armare milites. ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθοπλίζειν τοὺς στρατιώτας. || Suis Impenſis exercitum alere. διατρέφειν στρατιὰν ταῖς αὐτοῦ δαπάναις. || Impenſas reſtituere. δαπάνας ἀποδιδόναι. || Quotidianæ Impenſæ. τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα. || Ingentes Impenſæ. μεγάλαι δαπάναι. || Ita profuſus in Impenſis erat, οὕτω δαπανηρὸς ἦν. || Non eæ tibi ſunt facultates, ut quotidianas Impenſas ſuſtinere poſſis. οὐσία μὲν οὐχ ὑπάρχει σοι, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν. || Tam profuſis Impenſis pares facultates non habere. μὴ κεκτῆσθαι πρὸς τοσαύτην ἀφθονίαν ἀναλωμάτων, ἱκανὴν οὐσίαν. || Impenſæ imparem eſſe. τῇ δαπάνῃ ἀπειπεῖν.

IMPENSE. adv. *Fort, grandement.* πάνυ. *σφόδρα. *Diligemment.* ἐπιμελῶς. *Fortement.* ἰσχυρῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impensè regnum affectat. σφόδρα τοῦ ἄρχειν ἀντιποιεῖται. * λίαν ποθεῖ τὴν ἀρχήν. || Impensè laudare. καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν. || Impensè doctus. ὡς ὅτι μάλιστα πεπαιδευμένος. || Impensè dives. ὢν οἷόν τε μάλιστα πλούσιος. || Impensè amare. διαφερόντως στέργειν.

IMPENSIUS. adv. *Plus fort, beaucoup davantage.* σφοδρότερον.

IMPENSUS, a, um. part. *Dépenſé.* ἀναλωθεὶς, θεῖσα, θέν. * δαπανηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Dépenſé en luxe.* χορηγηθεὶς, εῖσα, έν.

IMPENSUS, a, um. *Inſolent.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, καὶ τὸ ον, όνος. *Véhement.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν. * ὁ, ἡ, τὸ πάνυ. || Cura Impenſa. ἡ ἐπιμέλεια σπουδαία, ας.

IMPERANDUS, a, um. *Qu'on doit commander.* ἐπιτακτέος, α, ον.

IMPERATOR, oris, maſc. *Empereur.* ὁ αὐτοκρά-

τῆς, ορ⊙. *General d'armée.* ὁ πολέμαρχος, ȣ. *Capitaine.* ὁ ϛρατηγὸς, ȣ. * ὁ ἡγεμὼν, όν⊙. || Imperatoris conſilium. τὸ ϛρατήγημα, ατ⊙.

IMPERATORIUS, a, um. *Impérial.* αὐτοκρατορικὸς, κὴ, κόν. *D'un General d'armée.* ϛρατηγικὸς, *vel* ἡγεμονικὸς, κὴ, κόν. || Imperatoriæ ædes. τὸ βασίλειον, ȣ.

IMPERATRIX, icis. fœm. *Impératrice.* ἡ αὐτοκράτωρ, ορ⊙. *Une femme qui commande une armée.* ἡ ἡγεμονὶς, *vel* ϛρατηγὶς, ίδ⊙.

IMPERATUS, a, um. *Commandé.* διακεκελευσμένος, η, ον. *Ordonné.* προϛαχθεὶς, εῖσα, έν. * προϛεταγμέν⊙, η, ον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Imperata facere. τὰ προϛεταγμένα ποιεῖν. * τὰ προϛαχθέντα δρᾷν. * τὰ ἐντεταλμένα πράτ]ειν. * τὰ διατεταγμένα διατελεῖν, *ſeu* πληρȣ̃ν. || Contra Imperata facere. τȣ̓ναντίον τῶν προϛεταγμένων ποιεῖν. || Imperatis non obedire. τῶν προϛαχθέντων παρακȣ́ειν.

IMPERCEPTUS, a, um. *Qu'on n'a pas compris, qu'on ne peut comprendre.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπ]ος, καὶ τὸ π]ον.

IMPERCUSSUS, a, um. *Qui n'a point été battu.* ὁ καὶ ἡ ἄϐλητ⊙, *vel* ἄπληκτ⊙, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPERDITUS, a, um. *Qui n'eſt point perdu.* ὁ καὶ ἡ ἀνώλεθρος, καὶ τὸ θρον, ȣ. *Qui n'eſt point gâté ni détruit.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρ]ος, καὶ τὸ τον.

IMPERFECTIOR, & ius, oris. comp. *Plus imparfait.* ἀτελέϛερος, έρα, ερον.

IMPERFECTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-imparfait.* ἀτελέϛατος, άτη, ατον.

IMPERFECTUS, a, um. *Imparfait.* ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, καὶ τὸ ἐς, έ⊙, ȣ̃ς. *Qui manque, qui a quelque défaut.* ὁ καὶ ἡ ἐλλιπὴς, καὶ τὸ ἐς, έ⊙, ȣ̃ς. *Qui n'eſt pas achevé.* ὁ καὶ ἡ ἀκατέργαϛος, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPERFOSSUS, a, um. *Qui n'a point été bleſſé.* ὁ καὶ ἡ ἄϐλητος, καὶ τὸ τον, ȣ. *Non percé ou troué.* ὁ καὶ ἡ ἄτρητ⊙, καὶ τὸ τον, ȣ.

IMPERIOSUS, a, um. *Qui commande avec empire.* ἀρχικὸς, κὴ, κόν. *Qui eſt d'Empereur.* αὐτοκρατορικὸς, κὴ, κόν. *Impérieux, arrogant.* δεσποτικὸς, ὴ, όν.

IMPERITE. adv. *En ignorant.* ἀμαθῶς. * ἀνεπιϛημόνως. *Sans art.* ἀτέχνως. *Sans expérience.* ἀπείρως.

IMPERITIA, æ. fœm. *Ignorance.* ἡ ἀνεπιϛημοσύνη, ης. * ἡ ἀμαθία, ίας. *Défaut d'adreſſe.* ἡ ἀτεχνία, ίας. *Défaut d'expérience.* ἡ ἀπειρία, ίας. || Imperitia hiſtoriarum. ἡ ἀνιϛορησία, ίας.

IMPERITIOR, & ius, oris. comp. *Plus ignorant.* ἀμαθέϛερος, *vel* ἀπειρότερος, έρα, ερον.

IMPERITISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ignorant.* ἀμαθέϛατος, *vel* ἀπειρότατ⊙, άτη, ατον.

IMPERITO, as, avi, atum, are. *Commander.* ἀρχηγετέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρχηγέτηκα. *Ordonner ſouvent.* πολλάκις προϛάτ]ω, F. ξω, P. προϛέταχα. acc.

IMPERITUS, a, um. *Qui n'a point d'expérience.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, καὶ τὸ ον. gen. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἀνεπιϛήμων, καὶ τὸ ον, ον⊙. || Imperitus belli. ὁ καὶ ἡ ἀπειροπόλεμος, καὶ τὸ μον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus rei Imperitum eſſe. ἀπείρως ἔχειν τινός. * ἀπείρως ἔχειν περί τιν⊙, *ſeu* πρός τι. || Earum rerum Imperitus eſt. ἀπείρως ἔχει πρὸς ταῦτα. * ἐμπειρίαν τȣ́των ȣ̓κ ἔχει. || Imperitus & indoctus. ἄπειρ⊙ τῆς παιδεύσεως. * ȣ̓δεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς. * τῶν γραμμάτων ἄπειρος. * τῶν μαθημάτων ἀπαίδευτ⊙.

IMPERIUM, ii. neut. *Empire.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Maitriſe ſur autrui.* ἡ ἡγεμονία, ίας. *Commandement, ordonnance.* τὸ πρόϛαγμα, *vel* ἐπίταγμα, ατ⊙. *Commandement dans l'armée.* ἡ ϛρατηγία, ίας. || Cum Imperio eſſe. ἡγεμονεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἡγεμόνευκα. * ἀρχὴν ἔχειν. || Imperium Romanum. ἡ τῶν Ρωμαίων ἀρχὴ, ῆς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Terrâ marique Imperium tenere. ἀρχὴν καὶ τὴν κατὰ γῆν, καὶ τὴν κατὰ θάλατ]αν κατασχεῖν, *vel* ἔχειν. || Maris Imperium accipere. τῆς θαλάσσης ἀρχὴν λαϐεῖν (V. λαμϐάνω in ano.) || Imperium tenebat in ſuos. ἡγεμονίαν εἰς τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ κατεῖχε. || Summum Imperium alicui credere. ἐμπιϛεύειν τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν. || Imperium militare alicui tradere. ἔπαρχόν τινα ποιεῖν τȣ̃ ϛρατȣ̃. * ἐπιϛῆσαί τινα τῷ ϛρατῷ. || In Imperio aliquem conſtituere. εἰς ἀρχὴν καταϛῆσαί τινα. (V. ἵϛημι. in anom.) || Qui ad Imperium evectus eſt. ὁ εἰς ἀρχὴν καταϛαθείς. || Magnæ regionis Imperio potiri. μεγάλης χώρας ἀρχὴν ἄρχειν. || Imperium capeſſere. τὴν ἀρχὴν παραλαμϐάνειν. || Alicujus Imperio ſubjacere. ὑπό τινι εἶναι. || Qui ejus Imperio ſubjacent. οἱ ὑπὸ τȣ́τȣ γινόμενοι. || Has urbes Imperio ſuo ſubjecit. ταύτας πόλεις ὑφ' αὑτῷ ἐποιήσατο, *vel* ὑφ' ἑαυτὸν πεποίηται. || Regionem omnem ſub Imperium ſuum redegit. τὴν χώραν ἅπασαν ἑαυτῷ ὑπέταξε. || Subjecit ſe Thebanorum Imperio. ὑπέϐαλεν ἑαυτὸν τοῖς Θηϐαίοις. || Summo in Imperio eſſe. τῆς πρώτης ἀρχῆς τυχεῖν. * εἰς πρώτην ἀρχὴν καθίϛασθαι. || Qui in Imperio ſunt. οἱ ἐν ἀρχαῖς ὄντες. * οἱ δυναϛείαν ἔχοντες. || Imperium proferre. τὴν ἀρχὴν μείζω ποιεῖν. || Acceptum à patre Imperium magnopere amplificavit ac propagavit. παρὰ πατρὸς παραλαϐὼν τὴν ἀρχὴν ηὔξησε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινε. || Illuſtri Græciæ acceſſione Imperium adaugere. ἐνδόξῳ προσθήκῃ τȣ̃ Ἑλληνικȣ̃ αὔξειν τὴν ἀρχήν. || Magnopere auctum eſt Imperium. μεγίϛην ἐπίδοσιν ἔλαϐεν ἡ ἀρχή. || Sub Imperio Cæſaris mortui ſunt. Καίσαρος ἄρχοντες ἀπέθανον, *vel* ἐπὶ Καίσαρ⊙ ἄρχοντος. (V. θνήσκω. in anom.) || Dum Imperio fungeretur, mortuus eſt. τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπέθανε. || Imperio Græciæ ſe potituros ſperant. ἐλπίζȣσι τȣ̀ς Ἕλληνας ὑφ' αὐτοῖς ἔσεσθαι. * ἀρχῆς εἰς τȣ̀ς Ἕλληνας τυχεῖν ἐλπίζȣσι. (V. τυγχάνω. in anom.)

IMPERJURATUS, a, um. *Par quoi l'on ne jure point fauſſement, & pour ſe parjurer.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίορκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPERMISSUS, a, um. *Non permis.* ὁ καὶ ἡ ἀσυγχώρητ⊙, καὶ τὸ ον, ȣ. *Illicite.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPERO, as, avi, atum, are. *Commander, enjoindre, ordonner.* προϛάτ]ω, *vel* ἐπιτάτ]ω, F. ξω, P. ἐπιτέταχα. acc. rei. *Commander d'autorité.* κελεύω, F. εύσω, P. ευκα. * ἄρχω, F. ξω, P. ἦρχα. *Conduire, être le maître.* ἡγέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ἡγήσομαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nemini convenit Imperare, niſi melior ſit ſubditis ſuis. ἄρχειν μηδενὶ προσήκει, ὃς ȣ̓ κρείτ]ων ἐϛὶ τῶν ἀρχομένων. || Imperare aliis. ἄρχειν, *vel* βασιλεύειν τῶν ἄλλων. || Bonis li-

bentiùs ſervimus, quàm aliis Imperamus. τοῖς ἀγαθοῖς ἥδιον δουλεύομεν, ἢ τῶν ἄλλων ἄρχομεν. || Qui omnibus gentibus terrâ marique Imperant. οἱ γῆς καὶ θαλάσσης ἄρχοντες. * οἱ τὴν κατὰ γῆν, καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν ἔχοντες. || Urbi Imperant. τῆς πόλεως κρατοῦσι. || Noli Imperare, antequàm parere didiceris. μὴ ἄρχε, πρὶν ἄρχεσθαι μάθῃς. (V. μανθάνω. in anom.) || Qui civitatibus Imperant. οἱ βασιλεύοντες καὶ δυναστεύοντες ἐν πόλεσι. || Civitas noſtra tunc Græcis Imperabat. ἡ πόλις ἡμῶν τότε ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐδυνάστευε. || Exiguæ regioni Imperabat. ὀλίγης χώρας ἀρχὴν ἦρχε. || Magnæ regioni Imperat. χώρας ὑπάρχει πολλῆς. || Mari Imperant. τῆς θαλάσσης κύριοι ὑπάρχουσι. || Sibi ipſi Imperare. ἑαυτοῦ κρατεῖν. || Iræ Imperare. τῆς ὀργῆς κατακρατεῖν.

IMPERO, i. Jubeo.

Aliquid aliis Imperare. ἐπιτάττειν τι τοῖς ἄλλοις. || Iis hanc cædem Imperavit. τούτοις προσέταξε τὸν φόνον ἐργάζεσθαι. Vide JUBEO.

IMPERSONALITER. adv. *Sans avoir de perſonnes, ou n'en ayant qu'une.* ἀπροσώπως.

IMPERTERRITUS, a, um. *Qui n'eſt point épouvanté*, ὁ καὶ ἡ ἀνέκπληκτος, *vel* ἀκατάπληκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Bien hardi.* ὁ καὶ ἡ εὐθαρσής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

IMPERTIO, is, ivi, itum, ire, & IMPERTIOR, iris, itus ſum, iri. *Départir.* ἐπιμερίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἐπιμεμέρικα. acc. uni. & dat. alt. *Donner.* μεταδίδωμι, F. δώσω, (V. δίδωμι.) accuſ. *Faire participant.* κοινωνέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκοινώνηκα. acc. rei. dat. perſ. || Salutem Impertire. ἀσπάζειν, άζω, F. άσω, P. ἤσπακα. accuſ. *vel* ἀσπάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bona aliis Impertire. ἀγαθῶν μεταδιδόναι τοῖς ἄλλοις. || Amico nihil Impertiri. μεταδιδόναι οὐδὲν τῷ φίλῳ. || Dolorem ſuum amicis Impertiri. τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις. * τὴν ἀθυμίαν τοῖς φίλοις κοινοῦσθαι. || Magiſtratum tibi Impertior. μεταδίδωμί σοι τῆς ἀρχῆς. || Opes ſuas bonis Impertire. ἐπὶ μετουσίαν καλεῖν τοὺς ἀγαθούς. * τῆς οὐσίας κοινωνοὺς ποιεῖν ἀγαθούς. || Salutem alicui Impertire. χαίρειν τοῖς φράσαι. || Iis de facultatibus meis Impertior. τούτοις μεταδίδωμι τῶν ὑπαρχόντων.

IMPERTURBATUS, a, um. *Non troublé, ſans trouble.* ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, *vel* ἀτάραχος, καὶ τὸ ον, ου. *Sans tumulte.* ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, *vel* ἀθορύβητος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPERVIUS, a, um. *Par où l'on ne peut paſſer.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, *vel* ἀδιέξοδος, καὶ τὸ ον, ου. || Impervium iter. ἡ ἀνοδία, ας.

IMPETE. ablat. pro Impetu. *Allant au-devant.* ἐφόδῳ. *Avec impétuoſité.* ὁρμῇ. * ὁρμητικῶς.

IMPETIGO, inis. fœm. *Dartre.* ὁ λειχὴν, ῆνος. *Gratelle.* ὁ ἄλφος, ου. *Feu volage.* τὸ ἐρυσίπελας, ατος. *Rogne ou galle.* ἡ ψώρα, ας.

IMPETO, is, ivi, itum, ere. *Se jetter ſus, aſſaillir.* προσβάλλω, *vel* εἰσβάλλω, F. αλῶ. (Vide anom. in βάλλω.) εἰς. acc. * εἰσέρχομαι. (V. anom. in ἔρχομαι) εἰς. acc. *Se ruer ſus avec impétuoſité.* ἐφορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. εἰς. accuſ.

IMPETRABILIS, & e, is. *Qu'on peut obtenir.* ὁ καὶ ἡ συγχωρητὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Facile à impétrer.* ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, καὶ τὸ ον, ου. * τυχεῖν ῥᾴδιος, ία, ιον.

IMPETRANDUS, a, um. *Qu'on doit impétrer.* συγχωρητέος, *vel* καταδυσωπητέος, α, ον.

IMPETRATIO, onis. fœm. *Impétration.* ἡ καταδυσώπησις, *vel* συγχώρησις, εως.

IMPETRATURUS, a, um. *Qu'on doit impétrer.* ἐπιτευξόμενος, ένη, ενον. gen.

IMPETRATUS, a, um. *Impétré.* συγχωρηθεὶς, *vel* καταδυσωπηθεὶς, εῖσα, έν.

IMPETRO, as, avi, atum, are. *Impétrer, obtenir.* καταδυσωπέω, F. ήσω, P. καταδεδυσώπηκα. accuſ. * συγχωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Avoir à la fin.* τυγχάνω, fut. τεύξομαι. (V. anom.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ab aliquo Impetrare. τινὸς τυχεῖν παρά τινος. || Si hoc à vobis Impetravero. εἰ τούτου παρ' ὑμῶν τεύξομαι. || Nihil Impetrare. πάντων ἀποτυγχάνειν. || Veniam delictorum Impetrare. συγγνώμης τυγχάνειν ὑπὲρ ἀδικημάτων. || Veniam ab aliquo Impetrare. συγγνώμης παρά τινος τυγχάνειν. || Poſtulata Impetrare. τὰ αἰτηθέντα λαβεῖν, *vel* τῶν αἰτηθέντων τυχεῖν.

IMPETUOSUS, a, um. *Impétueux.* ὁρμητικὸς, κὴ, κόν. *Violent.* βίαιος, αία, αιον.

IMPETUS, ûs. maſc. *Impétuoſité.* ἡ ὁρμὴ, ῆς. * τὸ ὅρμημα, ατος. *Aſſaut, choc.* ἡ εἰσβολὴ, *vel* προσβολὴ, ῆς. *Boutade.* ἡ φορὰ, ᾶς. || Impetus animi. *Force ou ſaillie d'eſprit.* τὸ πνεῦμα, ατος. || Impetum facere. εἰσβάλλω, *vel* προσβάλλω. (Vide anom. in βάλλω.) εἰς. acc. || Impetu ferri. ἐφορμάω, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. *Courir avec ſi grande impétuoſité qu'on faſſe grand bruit.* ῥοθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐρρόθηκα. || Impetu plebeio gubernari. ὀχλοκρατεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In hoſtes Impetum facere. τοῖς πολεμίοις, *vel* πρὸς τοὺς πολεμίους ἐφορμᾶν. || Impetum facere in hoſtium regionem. εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν πολεμίων. || Cùm Impetum in regionem feciſſent. αὐτῶν εἰς τὴν χώραν ἐμβεβληκότων. || In hanc urbem Impetum fecerunt. εἰς ταύτην πόλιν ἐνέβαλον. || Ex non munitâ urbe Impetum facientes. ἐξ ἀτειχίστου τῆς πόλεως ὁρμηθέντες. || Impetum facere in ædes. εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν. in aliquem. εἰς τινα. || Impetu ferri in aliquem. ὁρμῇ φέρεσθαι ἐπί τινα. * ἐπιπίπτειν τινί. || Impetum facere in Regiam. προσβάλλειν πρὸς τὸ Βασίλειον. || Impetum hoſtium ſuſtinere. ἐμβολὴν τοῦ στρατοῦ ὑπομένειν. || Magnus hoſtium Impetus in hanc urbem factus eſt. βιαία τῶν πολεμίων εἰσβολὴ εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἐγένετο. || Impetum faciunt in perturbatos hoſtes. ἐμπίπτουσι τοῖς πολεμίοις ἀτάκτοις. * εἰς ἀσυντάκτους πολεμίους ἐμβάλλουσι. || Acri Impetu in hoſtes irruere. ῥώμῃ καὶ θυμῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐμβαλεῖν. || Repentino Impetu in hoſtes ferri. ἐξ ἀπροσδοκήτου τοῖς πολεμίοις ἐμπίπτειν. || Ex Impetu in delicta ruunt. καθ' ὁρμὴν ἁμαρτάνουσι. || Adoleſcentiæ Impetus reprimere, *vel* continere. τὰς τῆς νεότητος ὁρμὰς κατέχειν. || Impetum animi retinet, atque alacritatem obtundit. κατέχει τῆς ψυχῆς ὁρμὴν, καὶ ἀπαμβλύνει τὴν προθυμίαν. || Impetum continet ac ſiſtit. τὴν ὁρμὴν ἐπέχει καὶ ἀφίστησι. (V. ἵστημι. in anom.) || Impetus compeſcere. τὰς ὁρμὰς ἐπισχεῖν. || Irruentium Impetum exceperunt. δρόμῳ ἐπιφερομένους ἐδέξαντο. * ἐπιτρεχόντων εἰσβολὴν ὑπεδέξαντο. || Impetum propulſare. τὴν ἐμβολὴν ἀμύνεσθαι, *vel* ἀποκρούσασθαι. || Fe-

rociter irruentium Impetum ſuſtinere. θρασέως πολλῷ ῥέοντας ὑπέχειν. || Fidenti animo hoſtium Impetum ſuſtinuit. τοὺς πολεμίους ὑπέστη τεθαῤῥηκότως. * τῶν πολεμίων ὁρμὴν εὐθαρσῶς ὑπέστη.

IMPEXUS, a, um. *Qui n'eſt point peigné.* ὁ καὶ ἡ ἄκτενιστος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPIATUS, a, um. *Souillé de crimes.* μιανθεὶς, εῖσα, έν.

IMPICO, as, avi, atum, are. *Empoiſſer.* ἐμπισσόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐμπεπίσσωκα. acc.

IMPIE. adv. *Avec impieté, contre l'honneur de Dieu.* ἀσεβῶς. * μιαρῶς. *Contre la juſtice & la ſainteté.* ἀνοσίως. || Impiè facere, agere. *Faire contre l'honneur de Dieu.* ἀσεβεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠσέβηκα. *Agir contre la juſtice & la ſainteté.* ἀνόσιόν τι ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Qui hoc audet, Impiè facit. ὁ ταῦτα τολμῶν, ἀσεβεῖ. || Impiè in aliquem agere. εἴς τινα, *vel* πρός τινα ἀσεβεῖν.

IMPIETAS, atis. fœm. *Impieté, irréverence contre Dieu.* ἡ ἀσέβεια, είας. * τὸ ἀσέβημα, ατος. *Action contre Dieu & raiſon.* ἡ ἀνοσιουργία, ίας. * ἡ ἀνοσιότης, ητος. *Cruauté.* ἡ ἀπήνεια, είας.

IMPIGER, (gri) a, um. *Qui n'eſt point pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, καὶ τὸ κνον. *Diligent, ſoigneux.* σπουδαῖος, αία, αῖον.

IMPIGRE. adv. *Sans pareſſe.* ἀόκνως. *Diligemment.* σπουδαίως.

IMPIGRITAS, atis. fœm. Cic. *Diligence à faire quelque choſe.* ἡ σπουδή, ῆς. *Quand on n'eſt point pareſſeux.* ἡ ἀοκνία, ίας. * τὸ ἄοκνον, ου.

IMPINGENDUS, a, um. *Qu'on doit ruer contre.* προσβλητέος, α, ον.

IMPINGO, is, pegi, pactum, ere. *Ruer & jetter contre.* προσκόπτω, F. ψω, P. πρόσκεκοφα. πρὸς. acc. *Heurter contre.* προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. πρὸς. accuſ. *Aborder.* κέλλω, F. κέλσω. neut. (V. anom. in κέλλω.) * ὀκέλλω, F. έλσω. aor. 1. ὤκειλα. act. * ἐποκέλλω. act. * ἐξοκέλλω. act. *vel* neut. || Pugnum Impingere. *Bailler un coup de poing.* κονδυλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκονδύλικα. acc. *un ſoufflet.* κολαφίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκολάφικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Caput parieti Impingere. τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ τεῖχος προσκόπτειν. || Impingere ad lapidem. πρὸς λίθον πταίειν. * προσκόπτειν πρὸς λίθον. * λίθῳ προσπταίειν. || In ſcopulos Impingere. προσβόλοις προσπταίειν. || Navem Impingere. ἐποκέλλειν τὴν ναῦν. || Pugnum Impingere alicui. κόνδυλον ἐντρίβειν τινί. || Fuſtem alicui Impingere. βακτηρίᾳ τινὰ κόπτειν. || In magnas calamitates Impingere. εἰς τραχύτερα πράγματα ἐξοκέλλειν. || In ſtultas cupiditates Impingere. εἰς ἐπιθυμίας ἀνοήτους ἐξοκέλλειν. || In ſuperbiæ ſcopulum Impingere. εἰς ὑπερoπτικὸν ὄγκον ἐξοκέλλειν. || In magnam calamitatem Impingere alios. τοὺς ἄλλους εἰς τὴν δεινοτάτην ἀτυχίαν ἐμβάλλειν. || In aliquâ re Impingere, *ſeu* offendere. ἔν τινι πταίειν. || Ne in aliquo Impingam. ὅπως μή τι πταίω.

IMPIO, as, are. *Souiller de crimes.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. *Faire contre le devoir dû à Dieu.* ἀσεβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσέβηκα.

IMPIUS, a, um. *Impie, ſans pitié.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Athée, qui n'a ni Dieu ni religion.* ὁ καὶ ἡ ἄθεος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui fait contre droit & juſtice.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, καὶ τὸ ον, ου. *Souillé de vices.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Impius in Deos. εἰς τοὺς θεοὺς ἀσεβής. * πρὸς τοὺς θεοὺς ἀσεβῶς ἔχων. * τὰ πρὸς θεοὺς ἀσεβῶς διοικῶν. || Sceleratus atque Impius eſt. μετὰ πονηρίας καὶ ἀσεβείας ζῇ. || Impiiſſimus homo. εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ἀσεβείας ἐλθών. * ἐν ἀσεβεστάτοις ὤν.

IMPLACABILIS, & hoc Implacabile. *Implacable, qu'on ne peut appaiſer.* ὁ καὶ ἡ ἀκαταπράϋντος, *vel* ἀπαραίτητος, καὶ τὸ τον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Se ſe alicui Implacabilem præbere. ἀδιαλλάκτως πρός τινα ἔχειν. * ἀκατάλλακτον ἑαυτὸν παρέχειν πρός τινα. || Implacabilis eſt. οὐκ ἔστι τοῦτον καταπραΰνειν.

IMPLACABILITER. adverb. *Implacablement.* ἀκαταπραΰντως.

IMPLACATUS, a, um. *Non appaiſé.* ἀκαταπραϋνθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀνίλεως, καὶ τὸ λεω, ω. *Qui n'eſt pas encore content.* ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, τὸ ον, ου.

IMPLACIDUS, a, um. *Implacable.* ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, καὶ τὸ ον, ου. *Mal-plaiſant.* ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, *vel* δυσάρεστικος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas aimable.* ὁ καὶ ἡ ἀστεργὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

IMPLANATOR, oris. maſc. *Impoſteur.* ὁ πλάνος, ου.

IMPLANO, as, are. *Tromper.* ἀποπλανάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποπεπλάνηκα. acc.

IMPLECTENDUS, a, um. *Qu'on doit entrelacer.* ἐμπλεκτέος, α, ον.

IMPLENDUS, a, um. *Qu'on doit emplir.* ἐμπληρωτέος, α, ον.

IMPLEO, es, evi, etum, ere. *Emplir.* ἐμπλήθω, F. ήσω, P. ἐμπέπληκα. acc. * ἐμπληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐμπεπλήρωκα. acc. uni. & gen. alt. *Achever.* συντελέω, ῶ, F. έσω, *vel* ήσω, P. συντετέλεκα. acc. || Implere diem. τὴν ἡμέραν ἄγειν, ἄγω, F. ἄξω. (V. anom.) dat. || Implere ad ſummum. *Emplir juſques au haut.* κορυφοῦσθαι, όομαι, οῦμαι, futur. med. ώσομαι. accuſ. || Manum Implens. ὁ καὶ ἡ χειροπληθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Militibus naves Implere. τὰς ναῦς ὁπλιτῶν πληροῦν, *vel* ἀναπληροῦν. || Turpitudine totam urbem Implere. αἰσχύνης ὅλην τὴν πόλιν ἀναπιμπλάναι. || Spe aliquem Implere. ἐμπλήθειν τινὰ ἐλπίδος. || Cupiditate rerum alienarum hos Implevit. τούτους ἐνέπλησεν ἐπιθυμίας ἀλλοτρίων. || Pravâ opinione animos Implere. πονηρᾶς δόξης τὰς ψυχὰς ἀναπλήθειν. || Lætitiâ Implere. πάσης εὐθυμίας ἐμπιμπλάναι. || Duas naves Implere frumento. δύο ναῦς σίτου γεμίζειν. || Vanâ ſpe Impleti ſunt. ἐλπίδων ματαίων γέμουσι. || Urbem totam ſeditionibus & bellis Impleverunt. πόλιν ἅπασαν στάσεων καὶ πολέμων μεστὴν ἐποίησαν. || Tumultibus Implere. τῶν ταραχῶν μεστὸν ποιεῖν. || Implere numerum. τὸν ἀριθμὸν ἐκπληροῦν. || Alicujus cupiditatem Implere. ἐπιθυμίαν τινὸς ἐμπιμπλάναι, *vel* ἐμπλήθειν. || Ejus cupiditatem hæc Implere non poſſunt. ἀπλήστως ἔχει πρὸς ταῦτα. || Nondum decem annos Implevit. οὔπω δέκα ἔτη βεβίωκε.

|| Vitæ curſum Implere. τὸν βίον διανύειν. * τὸν τοῦ βίου χρόνον διαπεραίνειν. || Annos ſuos feliciter Implere. τὸν βίον εὐδαιμόνως διατελεῖν. || Diem ſermonibus Implere. ἡμέραν διατρίβειν ἐν τῷ διαλέγεσθαι. || Munus ſuum Implere. τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν. || Vicem alicujus Implere. τὰ ἔργα τινὸς ποιεῖν. * τὸ ἔργον τινὸς διαπράττειν.

IMPLETURUS, a, um. *Qui doit emplir.* ἐμπλήσων, ουσα, ον. acc.

IMPLETUS, a, um. *Empli.* ἐμπληρωθεὶς, εῖσα, έν. *Achevé.* συντετελεσμένος, η, ον.

IMPLEXUS, a, um. *Entrelacé l'un dans l'autre.* ἐμπεπλεγμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐπίπλοκος, καὶ τὸ κον.

IMPLEXUS, ûs. maſc. *Entrelacement.* ἡ ἐπιπλοκὴ, ῆς.

IMPLICANDUS, a, um. *Qui doit entrelacer.* ἐμπλεκτέος, έα, έον.

IMPLICATIO, onis. fœm. *Entrelacement.* ἡ ἐπιπλοκὴ, ῆς. *Entortillement à l'entour.* ἡ περιπλοκὴ, ῆς.

IMPLICATUS, a, um. part. Vide IMPLICITUS.

IMPLICITE. adv. *Etant entrelacé.* ἐμπεπλεγμένως. *Obſcurément, d'une maniere embrouillée.* πολυπλόκως.

IMPLICITUS, a, um. part. *Entrelacé.* ἐμπεπλεγμένος, ένη, ένον. * ἐπιπλακεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Qui a pluſieurs plis & replis; embrouillé, obſcur.* ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, καὶ τὸ κον. || Implicitus ſermo. ὁ γρῖφος, ου. || Implicitus ære & uſurâ. ὁ καὶ ἡ κατάχρεως, καὶ τὸ ων.

IMPLICO, as, avi, & cui, itum, & atum, are. *Entrelacer.* ἐμπλέκω, vel ἐπιπλέκω, F. ξω, P. ἐπιπέπλεχα. acc. *Entortiller à l'entour.* περιπλέκω, F. ξω, P. περιπέπλεχα. acc. || Implicare ſeſe multis negotiis. πολυπραγμονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολυπραγμόνηκα. || Implicare ſe curis. φροντίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεφρόντικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Moleſtiis multis Implicari. ταῖς λύπαις πολλαῖς ἐμπλέκεσθαι. || Negotio aliquo Implicari. ἔν τινι πράγματι, vel εἰς πρᾶγμά τι ἐμπλέκεσθαι. || Malis Implicare. ἐν κακοῖς ἐμπλέκειν τινά. * περιβάλλειν τινὰ κακοῖς. || Multis negotiis Implicari. πολλοῖς πράγμασι περιέχεσθαι. || Tot occupationibus Implicatur. τοσαῦται ἀσχολίαι αὐτὸν περιέχουσι. * τοσαῦτα πράγματα περιέστηκεν αὐτόν. || Cum aliis Implicari. συμπλέκεσθαι τοῖς ἄλλοις. || Conjuncti & inter ſe Implicati. συζευχθέντες καὶ συμπλεχθέντες ἀλλήλοις. || Implicare ſe ſocietate omnium. κοινωνίαν φιλίας πρὸς πάντας ποιεῖσθαι.

IMPLORANDUS, a, um. *Qu'on doit implorer.* ἀνακλητέος, α, ον.

IMPLORATIO, onis. fœm. *L'action d'implorer, invocation.* ἡ ἀνάκλησις, vel ἐπίκλησις, εως.

IMPLORATUS, a, um. part *Imploré.* ἀνακεκλημένος, η, ον. * ἀνακληθεὶς, εῖσα, έν.

IMPLORO, as, avi, atum, are. *Demander ſecours en pleurant.* δακρυρροῶν, (pro maſc.) δέομαι, fut. med. δεήσομαι. gen. (Vide anom.) *Appeller à ſon aide.* εἰς βοήθειαν καλῶ, F. ήσω, vel έσω, P. κέκληκα. acc. *Invoquer, implorer.* ἀνακαλέω, ῶ, F. έσω, vel ήσω, P. ἀνακέκληκα. acc. || Deum Implorare. θεοκλυτεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθεοκλύτηκα. * θεοκλυτεῖν τὸν Κύριον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Auxilium Implorare. ἐπικουρίαν δεῖσθαι τινος. || Aliquem Implorare. ἐπικαλεῖσθαί τινα. || Per liberos, Imploro vos atque obteſtor. πρὸς παίδων, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ. || Veniam à te Implorat. συγγνώμην αἰτεῖ παρά σου, vel αἰτεῖ σε.

IMPLUMIS, & e, is. *Qui eſt ſans plumes.* ὁ καὶ ἡ ἄπτερος, vel ἄπτιλος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPLUO, is, lui, lutum, ere. *Pleuvoir dedans.* ἐνομβρέω, vel ἐπομβρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπώμβρηκα. || Locus in quem non Impluit. ἡ ἄνομβρος χώρα, ας.

IMPLUVIUM, ii. neut. *Canal à recevoir la pluie.* ἡ αὐλὴ, ῆς. *Le toit qui reçoit la pluie.* ὁ ὄροφος, ου.

IMPOLITE. adv. *Groſſiérement, ſans grace.* ἀκόσμως. * ἀκόμψως.

IMPOLITIA, æ. fœm. *Peu d'adreſſe à embellir.* ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Négligence à s'orner.* ἡ ἀκομψία, vel ἀκοσμία, ας.

IMPOLITUS, a, um. *Qui n'eſt pas poli.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίξεστος, καὶ τὸ ον, ου. *Mal orné.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, vel ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPOLLUTUS, a, um. *Qui n'eſt point ſouillé.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, vel ἀμόλυντος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPONENDUS, a, um. *Qu'on doit impoſer, mettre ſur.* ἐπιθετέος, α, ον.

IMPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre deſſus ou dedans.* ἐντίθημι, ἐπιτίθημι, F. ήσω, P. τέθεικα. (τίθημι.) accuſ. uni. & dat. alt. cum ἐν. (ſine motu.) vel εἰς. acc. (cum motu.) *Jetter deſſus.* ἐπιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) accuſ. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. *En faire accroire.* φενακίζω, F. ίσω, P. πεφενάκικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vectigal Imponere. φόρον ἐπιβάλλειν. || Plagas alicui Imponere. πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί, vel ἐπιτιθέναι. || Coronam capiti alicujus Imponere. στέφανον κεφαλῇ τινος περιτιθέναι. || Pileolum capiti ſuo Imponere. λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλήν. || Faſtigium operi Imponere. ἔργῳ τέλος ἐπιτιθέναι. || Imponere navibus. εἰς τὰ πλοῖα ἐντιθέναι. || Imponere in currum. ἐμβιβάζειν εἰς ὄχημα.

IMPORCO, as, are. *Faire des ſeillons dans une terre.* αὔλακας διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. *La labourer.* ἀρόω, ῶ, F. όσω, P. ἤροκα. acc.

IMPORTANDUS, a, um. *Qu'on doit apporter.* εἰσκομιστέος, α, ον.

IMPORTATUS, a, um. part. *Apporté dedans.* εἰσκομισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Apporté de dehors.* ἐπεισηγμένος, η, ον.

IMPORTO, as, avi, atum, are. *Apporter dedans.* εἰσκομίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. εἰσκεκόμικα. acc. * εἰσφέρω. (V. anom. in φέρω.) *Apporter de dehors.* ἐπεισάγω, F. ξω. (V. anom. in ἄγω.) accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incommodum alicui Importare. βλάβην τινὶ φέρειν, ſeu εἰσφέρειν. || Calamitatem Importare. ἀτυχίαν εἰσφέρειν. || Periculum alicui Importare. κίνδυνόν τινί φέρειν. * εἰς κίνδυνον καθιστάναι τινά.

IMPORTUNE. adv. *Mal à propos.* ἀκαίρως. * ἀπὸ καιροῦ.

IMPORTUNITAS, atis. fœm. *Importunité, humeur incommode & fâcheuſe.* ἡ δυσχέρεια, ας. *Mauvaiſe occaſion.* ἡ ἀκαιρία, ας. *Outrage.* ἡ δυσπραγία, ας.

IMPORTUNUS,

IMPORTUNUS, a, um. *Importun, fâcheux.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. *Incommode, qui ſe fait hors de tems.* ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, καὶ τὸ ρον. || Importunum tempus. *Mauvaiſe occaſion, tems incommode.* ἡ ἀκαιρία, ας.

IMPORTUOSUS, a, um. *Qui n'a point de port.* ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Auquel on ne peut aborder.* ὁ καὶ ἡ δυσπροσόρμιστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPOS, otis. omn. gen. *Qui ne peut ſe tenir.* ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. gen. *Impuiſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Impos animi. *Qui ne peut arrêter ſon eſprit.* ὁ καὶ ἡ θυμȣ̃ ἀκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. *Qui eſt hors de ſens.* ὁ καὶ ἡ παράφορος, καὶ τὸ ρον. *Inſenſé.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, καὶ τὸ ον, ονος. || Impos ſui. ὁ ἑαυτȣ̃ ἀκρατὴς. * ἡ ἑαυτῆς ἀκρατής. || Impos voti. ὁ καὶ ἡ ἀτυχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς.

IMPOSITITIUS, a, um. *Qu'on a impoſé.* ὁ καὶ ἡ ἐπίθετος, καὶ τὸ ον, ȣ.

IMPOSITIVUS, a, um. Impoſitivum nomen. *Nom qu'on impoſe.* τὸ ἐπιθετικὸν ὄνομα, (ατος.)

IMPOSITUS, a, um. part. *Mis dedans.* ἐντεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Impoſé, mis deſſus.* ἐπιτεθεὶς, θεῖσα, θέν.

INPOSITUS, ûs. maſc. Vide IMPOSITIO.

IMPOSSIBILIS, & e, is. *Impoſſible.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, *vel* ἀμήχανος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Impoſſibile eſt, *vel* fieri non poteſt. ȣ̓χ οἷόν τ' ἐστι, *vel* ȣ̓χ οἷόν τε, *vel* ȣ̓χ οἷόν τ' ἐστὶ. infin.

PHR. ISOCR. & DEM. Impoſſibile eſt, ut felix ſit, qui nihil agit. ἀδύνατον τὸν μηδὲν πράττοντα, πράττειν εὖ. || Impoſſibile eſt tibi hoc facere. ἀδύνατόν σοι τȣ̃το ποιεῖν. || Impoſſibile eſt illum ſalvari. ȣ̓ δυνατὸν, ἐκεῖνον σωθῆναι. || Impoſſibile eſt magna ante parva diſcere. ἀμήχανον τὰ μεγάλα πρὸ τῶν μικρῶν παιδευθῆναι. || Impoſſibile eſt, ut qui honeſtè educati ſunt, virtutem non aſſequantur. ȣ̓χ οἷόν τ' ἐστὶ τȣ̀ς καλῶς τρεφομένȣς, ȣ̓ τῆς ἀρετῆς μετέχειν. || Impoſſibile eſt eos ab errore abducere. ȣ̓χ οἷόν τε τȣ́τȣς ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων. || Impoſſibile eſt, ut qui injuſtè agit, ſtabilem potentiam conſequatur. ἔστιν ȣ̓χ οἷόν τε, τὸν ἀδικȣ̃ντα δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. || Impoſſibile eſt, ut homo curioſus tranquillitatem colat. ȣ̓κ ἔστιν ὅπως πολυπράγμων ἡσυχίαν σχήσῃ. || Impoſſibile eſt ut multi his benè velint. ȣ̓κ ἔστιν ὅπως πολλοὶ τȣ́τοις εὖνοι γένοιντ' ἄν. || Impoſſibile eſt, ut qui virtutis ſtudioſus eſt, multos non habeat hoſtes. ȣ̓κ ἔστι τῆς ἀρετῆς ἐπιμελȣ́μενον, μὴ πολλȣ̀ς ἔχειν ἐχθρούς. || Impoſſibile eſt, ut militibus imperet, qui ſtipendia non ſolvit. ȣ̓κ ἔστιν ἄρχειν τῶν στρατιωτῶν μὴ διδόντα μισθόν. || Hæc Impoſſibile eſt ut aliter ſe habeant. ταῦτα ȣ̓χ οἷόν τε ἄλλως ἔχειν. || Ut Impoſſibilibus fidem abrogare. ἀπιστῆσαι ὡς μείζοσιν ἢ δυνατοῖς. || Impoſſibiles res aggredi. ἀδυνάτοις ἐπιθέσθαι πράγμασι. || Quod Impoſſibile eſt. ὃ ȣ̓ γενέσθαι δυνατόν ἐστι.

IMPOSTOR, oris. maſc. *Trompeur, affronteur.* ὁ ἀπατηλὸς, ȣ̃. * ὁ φέναξ, ακος.

IMPOSTURA, æ. fœm. *Impoſture, tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης. * ὁ φενακισμὸς, ȣ̃. || Impoſturam facere. φενακίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεφενάκικα. acc.

IMPOTENS, entis. omn. gen. *Impuiſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, τὸ ον, ȣ. *Foible.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iræ Impotens. ἀκρατὴς ὀργῆς. || Amoris Impotens. ἀκρατὴς ἔρωτος. * τῷ ἔρωτι ἀμηχανῶν. Vide IMPOS.

IMPOTENTER. adv. *Avec emportement.* ἀκρατῶς. *Par impuiſſance.* ἀμηχάνως.

IMPOTENTIA, æ. fœm. *Impuiſſance.* ἡ ἀδυναμία, *vel* ἀμηχανία, ίας. *Emportement, quand on n'eſt pas maître de ſoi.* ἡ ἀκράτεια, είας. *Foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, είας.

IMPRÆSENTIARUM. adv. *Pour le préſent.* ἐν τῷ παρόντι. * εἰς τὸ παρόν. *Pour lors.* ἐν τῷ παραυτίκα. * ἐν τῷ παραχρῆμα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impræſentiarum ſic ſe habet. τȣ̃το ἐν τῷ παρόντι, *vel* ἐν τοῖς παρȣ̃σι καιροῖς, ὅτως ἔχει. || Impræſentiarum non poteſt. εἰς τὸ παρὸν, *vel* ἐν τῷ νυνὶ, μὴ δύναται. || Impræſentiarum ſcribo. ἐν τῷ παραχρῆμα γράφω.

IMPRANSUS, a, um. *Qui n'a point dîné.* ὁ καὶ ἡ ἀνάριστος, καὶ τὸ στον.

IMPRECATIO, onis. fœm. *Imprecation.* ἡ ἀρὰ, ᾶς.

IMPRECOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Prier que quelque mal arrive à quelqu'un, faire quelque imprécation.* κατεύχομαι, fut. med ξομαι. (V. anom. in εὔχομαι.) acc. rei. dat. perſ. * καταράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui mala Imprecari. ἀρὰς ἐπαρᾶσθαί τινι. || Imprecari alicui interitum. ἐπαρᾶσθαί τινι ἐξώλειαν. || Quæ Imprecatus eſt patriæ, ea nunc in ejus caput convertere oportet. ἃ κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ταῦτα νῦν εἰς κεφαλὴν αὐτȣ̃ δεῖ τρέψαι. || Civibus mala Imprecari. ἀρὰς ποιεῖσθαι κατὰ τῶν πολιτῶν. * ἀρὰς τίθεσθαι ἐπὶ τȣ̀ς πολίτας. || Imprecatur ipſis, ne terra fructum ferat. ἐπεύχεται αὐτοῖς, μὴ γῆν καρπȣ̀ς φέρειν. || Imprecans ipſi multa & quidem atrocia. κατευχόμενος πολλὰ καὶ δεινὰ κατ' αὐτȣ̃. || Diras alicui Imprecari. ἀρὰς δεινὰς ἐπαρᾶσθαί τινι. * δεινὰ κατεύχεσθαι κατά τινος.

IMPRESSIO, onis. fœm. *Impreſſion.* ἡ ἐντύπωσις, εως. *Aſſaut ou choc.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς. * ἡ ἐφόρμησις, εως. *Expreſſion.* ἡ ἐκφώνησις, εως. || Impreſſionem facere. ἐφορμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. πρὸς. accuſ. * προσβολὴν ποιεῖσθαι, έομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι.

IMPRESSUS, a, um. *Empreint, imprimé.* ἐντυπωθεὶς, εῖσα, έν. *Serré contre.* εἰσβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Marqué.* κεχαραγμένος, η, ον. *Façonné.* ἀπειργασμένος, η, ον.

IMPRIMENDUS, a, um. *Qu'on doit imprimer.* ἐντυπωτέος, α, ον.

IMPRIMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Imprimer.* ἐντυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐντετύπωκα. acc. *Empreindre, ou graver ſur.* ἐγχαράττω, F. άξω, P. ἐγκεχάραχα. accuſ. || Imprimere ſigillum. σφραγίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐσφράγικα. acc. * σφραγῖδα βάλλειν. * τύπον ἐνσημαίνεσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animo, *vel* in animum Imprimere. τῇ ψυχῇ ἐγγράψαι. * εἰς ψυχὴν τιθέναι. || Dedecus Imprimere alicui. αἰσχύνην τινὶ προσάπτειν. * διαβολήν τινι προστρίβεσθαι.

IMPROBABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut, ou qu'on ne doit approuver.* ὁ καὶ ἡ ἀδοκίμαστος, *vel* ἀδόκιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qu'on ne pourroit prouver.* ὁ καὶ ἡ

ἀπίθανος, ὁ, τὸ ον, ου. || Non Improbabilis. V. PROBABILIS.

IMPROBANDUS, a, um. *Qu'on doit reprouver, deſavouer.* ἀδοκιμαστέος, α, ον.

IMPROBATIO, onis. fœm *L'action d'improuver, ou de rejetter.* ἡ ἀδοκιμασία, ίας. * ἡ ἀθέτησις, εως. *Blâme, reproche.* ὁ ὀνειδισμὸς, οῦ. *Réfutation.* ἡ ἔλεγξις, εως.

IMPROBATUS, a, um. part. *Improuvé, deſapprouvé.* ἀποδοκιμασθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀδόκιμος, καὶ τὸ μον. *Blâmé.* ἐγκληθεὶς, θεῖσα, θέν.

IMPROBE. adv. *Méchamment,* μοχθηρῶς. * πονηρῶς. *Mal.* κακῶς. *Impudemment.* ἀναιδῆν.

IMPROBITAS, atis. fœm. *Méchanceté.* ἡ πονηρία, ίας. * ἡ φαυλότης, ητος. * ἡ μοχθηρία, ίας. || Qui Improbitate excellit. ὁ καὶ ἡ μεγαλοπόνηρος, καὶ τὸ ρον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad ſummam Improbitatem pervenit. πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς κακίας ἦλθε. * εἰς τὴν ἐσχάτην κακίαν ἤλασε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Improbitate excellere. τῇ κακίᾳ ὑπερβάλλειν. * ἁπάσας τὰς πονηρίας ὑπερβάλλειν.

IMPROBO, as, avi, atum, are. *Improuver, deſapprouver, n'approuver point.* ἀδοκιμάζω, F. άσω, P. ἠδοκίμακα. acc. * ἀποδοκιμάζω, F. άσω, P. ἀποδεδοκίμακα. acc. *Blâmer.* ψέγω, F. ξω, P. ἔψεχα. accuſ. * ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orationes Improbare. τοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν. || Mores alicujus Improbare. τοῖς ἤθεσί τινος ἐπιτιμᾶν.

IMPROBULUS, a, um. *Un peu méchant.* μοχθηρότερος, έρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ μικρόν τι ἀδόκιμος, καὶ τὸ μον.

IMPROBUS, a, um. *Méchant.* μοχθηρὸς, *vel* πονηρὸς, ρὰ, ρόν. *Improuvé, deſapprouvé.* ὁ καὶ ἡ ἀπόδοκιμος, καὶ τὸ μον. *Effronté.* ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, *vel* ἀσελγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *De méchante vie ou mœurs,* ὁ καὶ ἡ κακότροπος, καὶ τὸ πον. *Dommageable.* βλαβερὸς. ρὰ, ρόν. *Inſatiable.* ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, καὶ τὸ ον, ου. *Vilain, ſale.* αἰσχρὸς, ρὰ, ρόν. *Fâcheux, cruel.* χαλεπὸς, πὴ, πόν. *Infatigable,* ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Improbiſſimus homo. ἁπάντων τῶν πονηρῶν μιαρώτατος. * εἰς ἐσχάτην πονηρίαν ἐληλακώς. * τῇ κακίᾳ ὑπερβάλλων. || Improbiſſimus eſt omnium. οὐδεμίαν τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν τῆς πονηρίας λέλοιπε. || Ita eſt Improbus à natura. οὕτω κακῶς πέφυκεν, ὥστε. || Omnium hominum Improbiſſimus. τῶν ὄντων ἁπάντων πονηρότατος. * πονηρὸς ὡς οὐδεὶς ἀνθρώπων. || Improbam vitam ducere. πονηρίᾳ συζῆν. || Perditè Improbus. ἀνιάτως ἔχων εἰς πονηρίαν.

IMPROCERUS, a, um. *Qui n'eſt pas plus grand.* ὁ καὶ ἡ ἀμεγέθης, *vel* ἀπρομήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

IMPROFESSUS, a, um. *Qui n'eſt point donné par déclaration.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπάγγελτος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPROMISCUUS, a, um. *Non mêlé, non commun, ni vulgaire.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίμικτος; *vel* ἀπρόσμικτος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPROMPTUS, a, um. *Non ſoudain, tardif.* βραδὺς, έος; εῖα, είας; ὺ, έος. *Qui n'eſt en main.* ὁ καὶ ἡ μὴ πρόχειρος, καὶ τὸ ρον, ου. || Impromptus animo. *Qui n'eſt point prompt d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόθυμος, καὶ τὸ μον. || Linguâ Impromptus. *Qui parle lentement.* ὁ καὶ ἡ βραδύγλωσσος, τὸ ον, ου.

IMPROPERATUS, a, um. *Fait lentement.* οὐ ταχέως πεποιημένος, η, ον. *Non hâté.* οὐκ ἐσπουδασμένος, ένη, ένον. *Reproché.* ὀνειδισθεὶς, θεῖσα, θέν.

IMPROPERO, as, avi, atum, are. *Reprocher.* ὀνειδίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc. *Se hâter.* ἐπισπέρχω, F. ξω, P. ἐπέσπερχα. acc. * ἐπισπεύδω, F. σω, P. ἐπέσπευκα. acc.

IMPROPRIE, adv. *Improprement,* οὐ κυρίως. || Impropriè loqui. *Parler improprement.* ἀκυρολογεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἠκυρολόγηκα. || Impropriè dictus. *Dit improprement.* ἀκυρολογούμενος, ένη, ενον.

IMPROPRIUS, a, um. ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, καὶ τὸ ρον. Vide IMPROPRIE dictus.

IMPROSPER, (eri) a, um. *Malheureux.* ὁ καὶ ἡ ἀτυχὴς, *vel* δυστυχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Quod Improſperè ceſſit. *Qui n'a pas bien réuſſi.* τὸ ἀτυχηθὲν, έντος.

IMPROTECTUS, a, um. *Qui n'eſt point protégé.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσφύλακτος, *vel* ἀνυπεράσπιστος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPROVIDE. adv. *Sans avoir prévu,* ἀπερισκέπτως. *Sans y avoir pourvu,* ἀπρονοήτως. *Imprudemment.* ἀβούλως.

IMPROVIDUS, a, um. *Qui ne prévoit ou ne conſidere rien.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, καὶ τὸ πτον. *Qui ne pourvoit à rien,* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, καὶ τὸ τον. *Imprudent.* ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, καὶ τὸ λον.

IMPROVISE adv. *Au dépourvu, ſans qu'on y penſe,* ἀπροόπτως. *Imprudemment.* ἀβούλως. *A l'improviſte.* ἀπροσδοκήτως.

IMPROVISUS, a, um. *Qu'on n'a point prévu.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόοπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on n'attendoit pas.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, τὸ ον, ου. *A quoi l'on n'a point pourvu.* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, καὶ τὸ ον, ου. || Ex improviſo. Vide IMPROVISE.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex Improviſo repertus. ἀπροόπτως, *vel* ἐξ ἀπροόπτου εὑρεθείς. || Hoc illi Improviſum accidit. ἀπροσδόκητον αὐτῷ συνέβη τοῦτο. || Ex Improviſo aliquem adoriri. ἐξ ἀπροσδοκήτου ἐπιπίπτειν τινί. || Hoſtes ex Improviſo laceſſere. ἀπαρασκεύοις πολεμίοις ἐφορμᾶν.

IMPRUDENS, entis, omn. gen. Cic. *Imprudent, mal-aviſé.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, *vel* ἄφρων, ονος, *vel* ἄβουλος, καὶ τὸ ον, ου. *Etourdi.* ἰταμὸς, μὴ, μόν. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἀγνὼς, ῶτος. *Tout nouveau en.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, καὶ τὸ ρον, ου. περὶ. gen. || Imprudens maris. *Qui ne ſçait ce que c'eſt que d'aller ſur mer.* ὁ καὶ ἡ ἀθαλάττωτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juvenis Imprudens. ὁ νέος ἀνοήτως ἔχων, *vel* κακῶς φρονῶν. || Imprudens id fecit. ἀγνοῶν ἔπραξε τοῦτο. * ἀπροβουλεύτως τοῦτο ἐποίησε. || Imprudens eum occidit. ἀπερισκέπτως τοῦτον ἀπέκτεινε. || Harum rerum Imprudens. ἐν ἀγνοίᾳ τούτων ὤν. * τάδε ἀγνοῶν. || Imprudens maris. ἀπείρως ἔχων πρὸς τὰ τῆς θαλάσσης. || Imprudentem adoriri. ἐξ ἀπροσδοκήτου τινὶ ἐφορμᾶν.

IMPRUDENTER. adverb. *Imprudemment.* ἀφρονίμως. * ἀπερισκέπτως. * ἀβούλως. *Par mégarde.* δι' ἄγνοιαν. *En étourdi.* ἰταμῶς.

IMPRUDENTIA, æ. fœm. *Imprudence,* ἡ ἀφρο-

φύνη, ης. * ἡ ἀζελία, ίας. *Mégarde, ignorance.* ἡ ἄγνοια, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Imprudentiâ peccavit. δι' ἄγνοιαν ἡμάρτηκε. (V. ἁμαρτάνω. in ανω.) ‖ Per Imprudentiam id factum eſt. ἀπροζελεύτως πέπρακται τῦτο.

IMPRUDENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus imprudent.* ἀφρονέςερος, έρα, ερον.

IMPRUDENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-imprudent.* ἀφρονέςατος, άτη, ατον.

IMPUBER, eris, & IMPUBIS, & e, is. *Qui n'a point de barbe.* ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, *vel* ἀνίυλος, καὶ τὸ ον, ου.

IMPUDENS, entis. omn. gen. *Impudent, effronté.* ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ὖς. * ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, καὶ τὸ ον, ου. *Trop hardi.* ὁ καὶ ἡ παράτολμος, καὶ τὸ μον. *Téméraire.* ἰταμὸς, ἡ, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impudens, & malis non erubeſcens. ἀναιδὴς καὶ οὐκ ἐπιςάμενος ἐρυθριᾶν τοῖς κακοῖς. ‖ Os Impudens. ἰταμὸν καὶ ἄτρεπτον πρόσωπον.

IMPUDENTER. adv. *Impudemment.* ἀναισχύντως. * ἀναιδην. * ἀναιδῶς. ‖ Impudenter facere. *Etre effronté.* ἀναισχυντεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀνῃσχύντηκα. *Etre ſuperbe & obſtiné.* αὐθαδίζεσθαι, ίζομαι, futur. paſſ. ισθήσομαι. ‖ Impudenter aliquid agere. ἀναιδῶς, *vel* ἀναισχύντως τι πράττειν.

IMPUDENTIA, æ. fœm. *Impudence.* ἡ ἀναίδεια, είας. * ἡ ἀναισχυντία, ίας. *Hardieſſe effrontée.* ἡ παρατολμία, ίας.

IMPUDENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus impudent.* ἀναιδέςερος, έρα, ερον.

IMPUDENTISSIMUS, a, um. *Très-impudent.* ἀναιδέςατος, άτη, ατον. ‖ Impudentiſſimam rem dicere. ἀναιδέςατον πρᾶγμα λέγειν. ‖ Impudentiſſimus eſt, frontem perfricuit. ἔλυσε τὴν αἰδῶ, τὸ μέτωπον παρέτριψατο.

IMPUDICITIA, æ. fœm. *Impudicité.* ἡ ἀσέλγεια, είας. * ἡ μαχλοσύνη, ης.

IMPUDICUS, a, um. *Impudique.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ὖς. * μάχλος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, καὶ τὸ ον, ου. *Effronté.* Vide IMPUDENS.

IMPUGNANDUS, a, um. *Qu'on doit impugner.* προσβλητέος, α, ον.

IMPUGNATIO, onis. fœm. *Contrariété.* ἡ ἐναντίωσις, εως. *Oppoſition contre.* ἡ ἐπίθεσις, *vel* ἐπίςασις, εως. *Aſſaut, attaque.* ἡ προσβολὴ, ῆς.

IMPUGNATURUS, a, um. *Qui doit attaquer.* προσβαλῶν, (ὄντος) ῦσα, όν. dat.

IMPUGNATUS, a, um. part. *Combattu.* καταπολεμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Aſſailli, attaqué.* προσβεβλημένος, η, ον.

IMPUGNO, as, avi, atum, are. *Combattre.* καταπολεμέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπολέμηκα. acc. *Reſiſter.* ἐφίςημι, F. ἐπιςήσω. (V. ἵςημι.) dat. *Aſſaillir, attaquer.* προσβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) dat. *vel* πρὸς. acc. *Répugner.* ἐναντιόομαι, ῦμαι, fut. med. ώσομαι. dat.

IMPULSIO, onis. fœm. *Impulſion, l'action de pouſſer.* ἡ ἐλασία, ίας. * ἡ διώξις, εως. * ὁ ὠσμὸς, ῦ. *Induction, l'action de porter ou inciter à.* ὁ παροξυσμὸς, ῦ. *Contrainte.* ἡ ἀνάγκασις, εως.

IMPULSOR, oris. maſc. *Qui pouſſe.* ὁ ὤςης, ου. *Qui porte & incite.* ὁ παροξυντὴς, οῦ. * ὁ ὀτρυντὴρ, ῆρος.

IMPULSUS, a, um. part. *Pouſſé.* ὠθισθεὶς, εῖσα, έν. * ἐληλασμένος, η, ον. *Incité.* παρωξυσμένος, η, ον. *Induit.* ἐπαχθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. His Impulſus, ut Philippo crederet. τούτοις ὑπαχθεὶς πιςεύειν τῷ Φιλίππῳ, *vel* His Impulſi, ut Philippo crederent. τούτοις ὑπαχθέντες, πιςεύειν τῷ Φιλίππῳ. ‖ Quâ re Impulſi nos læſerunt? τῷ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν; ‖ Cupiditate Impulſus. ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὠθούμενος. * τῇ ἐπιθυμίᾳ ὑπαχθείς. ‖ Ambitione Impulſus ad ſcribendum. φιλοτιμίᾳ ὑπαχθεὶς πρὸς τὸ γράφειν. ‖ Quæſtu Impulſus. τῷ κέρδει ἐπαρθεὶς, *vel* ἐπαιρόμενος.

IMPUNE. adverb. Cic. *Impunément.* ἀτιμωρητὶ. * ἀτιμωρήτως. *Sans danger.* ἀφειδῶς. ‖ Non Impunè ferre. *Ne demeurer impuni.* τιμωρεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. * οὐκ ἀτιμωρητὶ διαφέρειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impunè aliquem dimittere. ἀζήμιον ἀφεῖναί τινα. * ἀτιμώρητόν τινα ἐᾶν. ‖ Hunc Impunè dimittetis. τοῦτον ἀτιμώρητον ἀφήσετε. ‖ Impunè dimittendi non ſunt. οὐκ ἀφετέον ἀτιμωρήτους αὐτούς. ‖ Impunè id fecit. νηποινεὶ, *vel* ἀδεῶς ἔπραξε τοῦτο. ‖ Impunè evaſerunt. μηδεμιᾶς αὐτοῖς ἀτυχίας συμπεσούσης ἀπιόντες ᾤχοντο. ‖ Credis-ne te Impunè abiturum? μῶν ἀξιοῖς ἀπαλλαγῆναι ἀζήμιος; ‖ Vulneribus fœcunda ſuis erat illa: nec ullum de centum numero caput eſt Impunè reciſum. ταῖς πλαγαῖς αὐτῆς γονίμη ἦν: καὶ οὐκ ἔςιν ἥτις ἐκ τοῦ τῶν κεφαλῶν ἐκείνης ἀριθμοῦ εἰκῇ ἀποτέμνεται.

IMPUNISSIME. adv. *Fort impunément.* ἀτιμωρητότατα. *Avec fort peu de danger.* ἀφειδέςατα.

IMPUNITAS, atis. fœm. *Impunité.* τὸ νηποινὸν, οῦ. * ἡ ἀτιμωρησία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impunitatem adipiſci. ἄδειαν λαμβάνειν. ‖ Impunitatem dare alicui. ἀζήμιόν τινα ἀφεῖναι. ‖ Veniam & Impunitatem dare. τῆς κολάσεως ἄδειαν διδόναι.

IMPUNITUS, a, um. *Impuni.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, *vel* ἀζήμιος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impunitum dimittere. ἀζήμιον ἀφεῖναι. * ἀτιμώρητόν τινα ἐᾶν. ‖ Impunitos illos dimiſi. ἀζημίους ἐκείνους εἴασα.

IMPUNIUS. adv. *Plus impunément.* ἀτιμωρητότερον. *Avec moins de danger.* ἀφειδέςερον.

IMPURATUS, a, um. *Souillé.* βεβηλωθεὶς, *vel* μιανθεὶς, έντος; θεῖσα, είσης; θὲν, έντος. *Non purgé.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, καὶ τὸ τον. * ὁ καὶ ἡ ἐξάγιςος, καὶ τὸ ον.

IMPURE. adv. *Impurement.* ἀνάγνως. * ἀκαθάρτως. *Sans s'être purgé.* ἀκαθάρτως. *Méchamment.* ἀνοσίως. ‖ Impiè cruentari, multaque facere Impurè atque tetrè. μιαρῶς αἱμαθοῦσθαι, καὶ πολλὰ ποιεῖσθαι ἀκαθάρτως καὶ βλοσυρῶς.

IMPURIOR, & ius, oris. comp. *Plus impur.* ἀκαθαρτότερος, έρα, ερον.

IMPURISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-impur.* ἀκαθαρτότατος, άτη, ατον.

IMPURITAS, atis. fœm. *Impureté, impudicité.* ἡ ἀσέλγεια, ας. *Souillure.* τὸ μίασμα, ατος. * τὸ ἄγος, εος, ους. *Méchanceté.* ἡ ἀνοσία, ίας.

IMPURUS, a, um. *Impur, impudique.* ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, καὶ τὸ γνον. * ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, τὸ ἐς, έος, οῦς. *Non purgé, impur.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, καὶ τὸ τον. *Sale, ſouillé.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν. ‖ Lues Impura. *Une vilenie.* ἡ βδελυγμία, ίας.

IMPUTATOR, oris. maſc. *Qui impute ou attribue.* ὁ προσλογιστὴς, οῦ. *Qui reproche.* ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ. *Qui compte.* ὁ λογιστὴς, οῦ.

IMPUTATUS, a, um. *Qui n'eſt point taillé.* ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, καὶ τὸ τον. *Imputé.* προσλογισθεὶς, θεῖσα, θέν. ‖ Vitis Imputata. *Vigne qui n'eſt point taillée.* ἡ ἄμπελος οὐκ ἀμπελουργηθεῖσα, *vel* οὐ τμηθεῖσα.

IMPUTO, as, avi, atum, are. *Imputer, attribuer.* προσλογίζομαι, fut. med. ίσομαι, & προσλογίζω, F. ίσω, P. προσλελόγικα. acc. rei. dat. perſ. *Impoſer, mettre ſus.* προστίθημι, F. θήσω. (Vide τίθημι.) acc. rei. dat. perſ. *Reprocher.* ὀνειδίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc. rei. dat. perſ. *Compter.* λογίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc aliis Imputo. τοῦτο ἀνατίθημι τοῖς ἄλλοις. ‖ Cædem hanc tibi Imputat. τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου ἐπί σε ἄγει. ‖ Harum rerum cauſam tibi Imputo. τῶν πραγμάτων τούτων σοι ἀνατίθημι τὴν αἰτίαν. ‖ Hanc calamitatem diis Imputat. τὴν ταύτης συμφορᾶς αἰτίαν εἰς Θεοὺς ἀναφέρει. ‖ Mortem ſenioribus Imputet annis. τὸν θάνατον τοῖς ἐνιαυτοῖς προσλογιζέσθω τοῦ γήρως. ‖ Neque enim erat adhuc, cui Imputaretur. οὔπω γὰρ ἦν, ᾧ τινι ἐνδείκνυσθαι δύναιντ' ἄν.

IMPUTRESCO, is, ere. *Se pourrir dedans.* ἐναποσήπομαι, fut. paſſ. ηφθήσομαι.

IMUS, a, um. Cic. *Le plus bas, le plus profond.* κατώτατος, άτη, ατον. *Le dernier.* ὕστατος, *vel* ἔσχατος, άτη, ατον. *Souterrain.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καὶ τὸ γειον.

IN

IN. præp. ablat. *En.* ἐν, *vel* ἐπί. dat. (ſine motu.) *vel* εἰς, *vel* ἐς. acc. (cum motu.) *Contre.* κατὰ. gen. *Pour.* πρὸς, *vel* ἐπὶ. acc. ‖ In omnes partes, In aliam partem. Vide PARS. ‖ In alium locum. ἀλλαχόσε. ‖ In altum. ὑψόσε. ‖ In faciem, *vel* In conſpectu omnium. κατὰ πρόσωπον. ‖ In duas partes. διάνδιχα. ‖ In duas partes æquales diviſio. ἡ διχοτομία, ίας. ‖ In genua. πρόχνυ. * πνύξ. * ἐπὶ τὰ γόνατα. ‖ In ipſo ætatis flore. ἐν ἀκμῇ. ‖ In medio. μεσηγὺς, *vel* μεσηγύ. adv. gen. ‖ In montibus. ὄρεσφιν. ‖ In privato. ἰδίᾳ. ‖ In ſummâ. ὅλως. ‖ In orbem. κύκλῳ. ‖ In perpetuum. εἰσαεί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In arbitrio meo eſt dare, In me ſitum eſt. ἐπ' ἐμοί ἐστι δοῦναι. ‖ In nobis ſitum eſt, ut non agamus, & non agamus. ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν, καὶ τὸ μὴ πράττειν. ‖ In dubio eſſe. εἰς ἀπορίαν καθιστάναι. ‖ In animo habebam abire. ἐν τῷ εἶχον ἀπιέναι. ‖ In contrarium cedere. εἰς τοὐναντίον ἐκβαίνειν. ‖ In pejus ruere. εἰς χεῖρον τρέπεσθαι. ‖ In aliquâ re errare. ἔν τινι, *vel* περί τι ἐξαμαρτάνειν. ‖ In eam dementiam venit, ut. εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθεν ὥστε. (V. ἔρχομαι. in anom.) ‖ In longiſſimum tempus rejicere. εἰς πολὺν χρόνον ἀναβάλλεσθαι. ‖ In manibus habere aliquid. πρόχειρον ἔχειν τι. ‖ In omne ſæculum. εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. ‖ In vitio ponere. ἐν αἰσχρῷ τιθέναι. ‖ In laude ponere. ἐν ἐπαίνῳ τίθεσθαι. ‖ In magiſtratu mortuus eſt. ἄρχων ἀπέθανε. ‖ In Philippum ſcripta oratio. οἱ κατὰ Φιλίππου λόγος. ‖ In pueritia eruditus eſt. παῖς μὲν ὢν πεπαίδευται. ‖ In conſectandâ virtute. ἐν τῷ ἐπιτηδεύειν τὴν ἀρετήν. ‖ In his agendis. ἐν τὸ ταῦτα πράττειν. ‖ In hunc modum. τοῦτον τρόπον. (ſupple κατὰ.) ‖ In totum. τὸ ἐπίπαν. ‖ In faciem. κατ' ὀφθαλμοὺς. * κατὰ μετώπου. ‖ In futurum. εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ‖ In univerſum. τὸ ἐπίπαν. * κατὰ παντὸς ‖ In unum. εἰς ταυτὸ. ‖ Bis In die. δὶς τῆς ἡμέρας. ‖ In medium ponere. θεῖναι εἰς μέσον. ‖ In hoc facti ſunt. εἰς τοῦτο, *vel* πρὸς τοῦτο πεπραγμένοι εἰσί. ‖ In luce atque in oculis omnium. ἐν τῷ ἐμφανεῖ, καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἁπάντων. ‖ In moleſtias incidere. εἰς πράγματα ἐμπίπτειν. ‖ In calamitates conjicere. εἰς ἀτυχίας ἐμβάλλειν, *vel* εἰς συμφορὰς καταστῆναι. * Vide *nomina præpoſitioni IN adjuncta.*

INABRUPTUS, a, um. *Non rompu, ou qu'on ne peut rompre.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάρρηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

INACCESSUS, a, um. *Inacceſſible, où l'on ne peut aller.* ὁ καὶ ἡ ἄβατος, *vel* ἀνεπίβατος, καὶ τὸ τον. *Où l'on ne peut parvenir.* ὁ καὶ ἡ ἀνέφικτος, καὶ τὸ ον, ου.

INADULABILIS, & e, is. *Qu'on ne gagne point par flateries.* ὁ καὶ ἡ ἀκολάκευτος, καὶ τὸ τον.

INÆDIFICATUS, a, um. *Bâti en quelque lieu.* ἐνοικοδομηθεὶς, εῖσα, έν. * κατεσκευασμένος, η, ον.

INÆDIFICO, as, avi, atum, are. *Bâtir, conſtruire.* κατασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. accuſ. *Edifier dans.* ἐνοικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνῳκοδόμηκα. *deſſus.* ἐποικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπῳκοδόμηκα.

INÆQUABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut applanir, ou égaler.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, καὶ τὸ λον, ου. *Inégal, non pareil.* ὁ καὶ ἡ ἄνισος, καὶ τὸ σον, ου.

INÆQUABILITER. adverb. *Inégalement.* ἀνίσως. *Sans être applani.* ἀνωμάλως.

INÆQUALIS, & e, is. *Inégal.* ὁ καὶ ἡ ἄνισος, καὶ τὸ σον. *Mal uni.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, καὶ τὸ λον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Æqualibus Inæqualia tribuere, magnæ injuſtitiæ eſt. τὸ νέμειν τοῖς ἴσοις ἄνισα, μεγάλης ἐστὶν ἀδικίας.

INÆQUALITAS, atis. fœm *Inégalité.* ἡ ἀνισότης, ητος. * ἡ ἀνωμαλία, ίας. ‖ Inæqualitate declinationum. ἡ ἀνωμαλία, ίας.

INÆQUALITER. adv. *Inégalement.* ἀνίσως. *Sans être applani.* ἀνωμάλως. ‖ Inæqualiter hæc ſe habent. ἀνίσως ταῦτα ἔχει.

INÆQUO, as, avi, atum, are. *N'égaler pas.* ἀνισόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνίσωκα. acc. *Rendre mal uni.* ἀνωμαλίζω, F. ίσω, P. ἀνωμάλικα. acc. *Applanir, rendre uni.* ὁμαλίζω, F. σω, P. ὡμάλικα. acc.

INÆSTIMABILIS, & e, is. *Ineſtimable.* ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, καὶ τὸ τον. *Qu'on ne peut apprécier.* ὁ καὶ ἡ ἀστάθμητος, καὶ τὸ τον.

INÆSTUO, as, are. neut. *Bouillir.* ἐπιβράσσομαι, fut. med. άσομαι. *Etre fort chaud.* καυματίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

INAFFECTATUS, a, um. *Non affecté, non trop étudié.* ὁ καὶ ἡ ἀπερισπούδαστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, *vel* ἀπερίεργος, καὶ τὸ ον, ου.

INALBESCO, is, ere. *Se blanchir.* λευκαίομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

INALGESCO, is, ere. *Devenir, ou être fort froid.*

περιψύχομαι, fut. paſſ. χθήσομαι. *Etre tranſi de froid.* ῥιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐῤῥίγωκα.

INAMABILIS, & e, is. *Qu'on ne doit, ou qu'on ne peut aimer.* ὁ καὶ ἡ ἀνέραστος, καὶ τὸ ον, ου.

INAMARESCO, is, ere. *Devenir amer.* ἐμπικραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι.

INAMBITIOSUS, a, um. *Qui n'eſt point ambitieux.* ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, καὶ τὸ μον.

INAMBULATIO, onis. fœm. *Promenoir, promenade.* ὁ περίπατος, ου.

INAMBULO, as, avi, atum, are. *Se promener.* περιπατέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπάτηκα.

INAMŒNUS, a, um. *Deſagréable.* ὁ καὶ ἡ ἀτερπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἄτερπος, τὸ ον, ου.

INANE, is. neut. *Choſe vuide, ou vaine.* τὸ κενὸν, οῦ.

INANIA, æ. fœm. Vide INANITAS.

INANILOQUUS, a, um. *Qui dit des choſes vaines & frivoles.* ὁ καὶ ἡ κενολόγος, vel κενεαγόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui parle en vain.* ὁ καὶ ἡ ματαιολόγος, καὶ τὸ ον.

INANIMALIS, & e, is. Vide INANIMATUS.

INANIMATUS, a, um. *Qui n'a point d'ame, ſans ame.* ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, καὶ τὸ χον.

INANIMUS, a, um. idem.

INANIO, is, ivi, itum, ire. *Vuider.* κενόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc.

INANIOR, & ius, oris. comp. *Plus vain.* κενότερος, έρα, ερον.

INANIS, & e, is. *Vuide.* κενὸς, νὴ, νόν * ὁ καὶ ἡ διάκενος, καὶ τὸ νον, ου. *Vain.* μάταιος, αία, αιον. || Inane ſtudium. ἡ κενοσπουδία, ίας. || Labor, vel opera Inanis. ἡ ματαιοπονία, ίας. || Inania ſomnia. αἱ ὀνείρατα, ῶν. || Inanis gloria. ἡ κενοδοξία, ίας. || Inani gloriâ rapi. κενοδοξεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκενοδόξηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inane corpus. λελοιπὸς ψυχὴν τὸ σῶμα. || Inanes cupiditates. αἱ τῶν κενῶν ἐπιθυμίαι. || Inanis labor. πόνος οὐ καθ' ἓν χρήσιμος, vel ἀνόνητος πόνος.

INANISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort vuide, ou vain.* κενότατος, άτη, ατον.

INANITAS, atis. fœm. *Vacuité, vuide.* ἡ κενότης, ητος. * τὸ κενὸν, οῦ. *Vanité.* ἡ ματαιότης, ητος. || Inanitas vocum. ἡ κενοφωνία, ίας. || In ſummâ Inanitate verſari. ἀεροβατεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠεροβάτηκα.

INANITER. adv. *Vainement.* κενῶς. * διακένως. * διακενῆς. *En vain.* ματαίως. *Follement.* κενοσπούδως.

INAPERTUS, a, um. *Qui n'eſt pas ouvert, ou découvert.* ἀνεῳγμένος, η, ον. *Qui n'eſt point ſujet, ou expoſé.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπεύθυνος, καὶ τὸ ον, ου. dat. || Inapertus fraudi. ὁ καὶ ἡ δυσεξαπάτητος, καὶ τὸ ον, ου.

INAPPARATIO, onis. fœm. *Faute d'appareil.* ἡ ἀσκευασία, ίας.

INARATUS, a, um. *Non labouré.* ὁ καὶ ἡ ἀνήροτος, καὶ τὸ ον, ου.

INARDEO, es, vel INARDESCO, is, ſi, ere. *Se bruler.* ἐκκαίομαι, fut. paſſ. καυθήσομαι. *Etre embraſé.* ἐκπυρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

INAREFACTUS, a, um. *Fort ſéché.* καταξηρανθεὶς, εῖσα, έν.

INARESCO, is, rui, ere. *Se ſécher.* καταξηραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι * ἐξικμάζομαι, futur. paſſ. ασθήσομαι.

INARGENTATUS, a, um. *Argenté.* ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, καὶ τὸ ρον, ου. * ἀργυρικὸς, κὴ, κόν. *Couvert ou bruni d'argent.* ἐπηργυρωμένος, η, ον. *Mélé d'argent.* ὁ καὶ ἡ ἀργυρομιγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INARGUTE. adv. *Sans ſubtilité.* σκαιῶς. * ἀναγχινῶς.

INARO, as, avi, atum, are. *Labourer, cultiver.* καταρόω, ῶ, F. όσω, P. κατήροκα. acc.

INARTIFICIALIS, & e, is. *Qui eſt ſans art, ou artifice.* ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, καὶ τὸ χνον.

INARTIFICIALITER. adverb. *Sans artifice.* ἀτέχνως.

INASCENSUS, a, um. *Où l'on n'a point monté.* ὁ καὶ ἡ ἄβατος, καὶ τὸ τον, ου.

INASPECTUS, a, um. *Non vu, non regardé.* ἀνεφεωραμένος, ένη, ένον. *Inviſible.* ὁ καὶ ἡ ἀόρατος, vel ἀθέατος, καὶ τὸ ον, ου.

INASSATUS, a, um. *Roti.* ὀπτὸς, πτὴ, πτόν. * ὀπταλέος, λέα, λέον.

INASSUETUS, a, um. *Non accoutumé.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laboribus Inaſſuetus. ἀήθης τοῦ πονεῖν. || Diræ huic vitæ Inaſſuetus. ἀμελέτητος πρὸς οὕτω σκληρὰν δίαιταν. || Contumeliis Inaſſuetus. ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι.

INATTENUATUS, a, um. *Qui n'eſt point diminué, ou amoindri.* οὐκ ἐλαττωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui n'eſt point uſé.* ὁ καὶ ἡ ἀτριβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INAUDAX, acis. omn. gen. *Qui n'eſt point hardi.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀθαρσὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INAUDIO, is, ivi, itum, ire. *Ouïr-dire.* ἐπακούω, F. ούσω, P. ἐπήκουκα. gen. *Entr'ouïr.* ὑπακούω, F. ούσω, P. ὑπήκουκα. gen.

INAUDITIUNCULA, æ. fœm. *Quelque choſe qu'on a autrefois ouïe.* τὸ ἀκουσμάτιον, vel ἀκροαμάτιον, ίου.

INAUDITUS, a, um. *Inouï.* ὁ καὶ ἡ ἀνήκουστος, καὶ τὸ ον, ου. *Incroyable, dont on n'a point ouï-parler.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάπυστος, vel ἄπυστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt contre l'opinion commune.* ὁ καὶ ἡ παράδοξος, καὶ τὸ ξον.

INAUGURATO. adv. *Après avoir conſulté les Augures.* κατ' οἰωνοσκοπικήν. * κατ' οἰώνισμα. *Heureuſement.* αἰσίως.

INAUGURATUS, a, um. *Qui a conſulté les Augures.* οἰωνιθεὶς, vel αἰσιωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Conſacré.* καθιερωθεὶς, εῖσα, έν.

INAUGURO, as, avi, atum, are. *Regarder & deviner par le vol des oiſeaux les bons ou les mauvais événemens.* οἰωνίζομαι, vel ἐποιωνίζομαι, futur. med. ίσομαι. * αἰσιόω, F. ώσω, P. ἠσίωκα. acc. *Dédier, ou conſacrer.* καθιερόω, vel ἀφιερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀφιέρωκα. acc.

INAURATUS, a, um. *Doré deſſus.* ὁ καὶ ἡ ἔγχρυσος, vel ἐπίχρυσος, καὶ τὸ ον, ου. *Teint en or.* ὁ καὶ ἡ χρυσοβαφὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INAURIS, is. fœm. *Pendant d'oreille.* τὸ ἐνώτιον, vel ἐλλόβιον, ίου.

INAURITUS, a, um. *Qui n'a point d'oreilles.*

ὁ καὶ ἡ ἄωτ⊙, καὶ τὸ τον.

INAURO, as, avi, atum, are. *Dorer.* διαχρυσόω, ῶ, F. ώσω, P. διακεχρύσωκα. acc. *Dorer deſſus.* ἐπιχρυσόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπικεχρύσωκα. acc.

INAUSPICATO. adv. *A la malheur.* ἀπαισίως. *Par un mauvais augure.* δυσοιωνίςως.

INAUSPICATUS, a, um. *Qui porte malheur.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσι⊙, καὶ τὸ ον, ȣ. *Fait avec un mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιςος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Inauſpicatus, *vel* nefaſtus dies. ἡ ἡμέρα ἀποφρὰς, (άδος.)

INAUSUS, a, um. *Qu'on n'oſe entreprendre ou faire.* ἀτολμηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητ⊙, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCÆDUUS, a, um. *Qu'on ne coupe point.* ὁ καὶ ἡ ἄκοπτος, καὶ τὸ πτον. *Qu'on ne taille point.* ὁ καὶ ἡ ἄτμητ⊙, καὶ τὸ τον, ȣ.

INCALEFACIO, is, ere. Vide INCALFACIO.

INCALEO, es, & INCALESCO, is, lui, ere. *S'échauffer.* ἐπιθερμαίνομαι, *vel* διαθερμαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι. *Bouillir.* βράσσομαι, fut. med. άσομαι.

INCALFACIO, is, ere. *Echauffer.* διαθερμαίνω, *vel* ἐκθερμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκτεθέρμαγκα. accuſ.

INCALFACTUS, a, um. *Echauffé.* ἐκθερμανθεὶς, εῖσα, έν.

INCALLIDE. adv. *Sans ruſe.* ἀπανούργως. * ἀδόλως. *Sotement.* σκαιῶς. *Simplement.* ἁπλῶς.

INCALLIDUS, a, um. *Qui n'eſt pas fin.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, καὶ τὸ τον. *Non ruſé.* ὁ καὶ ἡ ἀπάνουργος, *vel* ἄδολ⊙, τὸ ον, ȣ. *Sot, lourdaut.* σκαιὸς, ὰ, όν. *Qui n'eſt pas trompeur.* ὁ καὶ ἡ ἀναπάτηλως, καὶ τὸ λον.

INCANDESCO, is, dui, ere. *S'échauffer fort.* ἐκθερμαίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι. *Devenir en feu.* διαπυρόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

INCANESCO, is, ere. *Devenir blanc & chenu.* ἐπιπολιόομαι, ȣμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

INCANTAMENTUM, i. neut. *Enchantement.* τὸ ἔπασμα, ατ⊙. * ἡ ἐπῳδὴ, ῆς. *Enſorcelement.* τὸ γοήτευμα, ατος. * ἡ γοητεία, ας.

INCANTATIO, onis. fœm. idem.

INCANTO, as, avi, atum, are. *Enchanter.* ἐπᾴδω, F. άσω, P. ἐπῇκα. acc. *Chanter.* γοητεύω, F. εύσω, P. γεγοήτευκα. acc.

INCANUS, a, um. *Chenu.* ὁ καὶ ἡ ἐπιπόλιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCASSUM. adv. *En vain.* εἰς κενόν. * μάτην. * εἰκῇ. *En perdant ſa peine.* παρέργως.

INCASTIGATUS, a, um. *Non corrigé.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπανόρθωτος, *vel* ἀκόλας⊙, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCASURUS, a, um. part. *Qui doit tomber dedans.* ἐμπεσούμενος, ένη, ενον. *Qui doit arriver.* ἀποβησόμενος, ένη, ενον.

INCAVO, as, avi, atum, are. *Caver, ou creuſer dedans.* ἐγκοιλαίνω, F. ανῶ, P. ἐγκεκοίλαγκα. acc. unî. & dat. alt.

INCAUTE. adv. *Sans ſe donner de garde.* ἀνευλαβῶς. * ἀφυλάκτως. *Imprudemment.* ἀπρονοήτως. * ἀβούλως.

INCAUTUS, a, um. *Qui ne ſe donne point de garde.* ὁ καὶ ἡ ἀνευλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, τὸ ον, ȣ. *Imprudent.* ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, τὸ ον, ȣ. *Simple, ſans fineſſe.* ἁπλοϊκὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incautus eſt. ἀφύλακτος ἐλήφθη. || Incautos Invadere. ἀφυλάκτοις ἐμπίπτειν. * ἀπαρασκευοις ἐπελθεῖν. (Vide ἔρχομαι. in anom.)

INCEDO, is, ſſi, ſſum, dere. *Entrer, ou aller dedans.* εἰσέρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) εἰς. acc. *Marcher.* βαδίζω, F. ίσω, P. βεβάδικα. *Se promener.* περιπατέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπάτηκα. || Incedere magnificè. πομπεύειν, εύω, F. εύσω, πεπόμπευκα. || Incedere lentè. βραδυπορεῖν, έω, F. ήσω, P. βεβραδυπόρηκα. || Incedere rectè. ὀρθοποδεῖν, έω, F. ήσω, P. ὠρθοπόδηκα. || Elatâ cervice Incedens. ὁ ὑψαύχην, ενος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulneratus & Incedere non valens. τετρωμέν⊙, καὶ βαδίζειν ȣ δυνάμενος. || Ad urbem Incedere. ἐπὶ τὴν πόλιν βαδίζειν. || Pedes Incedit. πεζῇ βαδίζει. || Vitam Incedere. τὴν ὁδὸν βαδίζειν. || Molliter Incedere. ἁβρῶς βαίνειν.

INCELEBRIS, & e, is. *Qui n'eſt point célébre ni fameux.* ὁ καὶ ἡ ἄκλυτος, *vel* ἄσημος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui n'eſt point approuvé.* ὁ καὶ ἡ ἀδοκίμαςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCENDIARIUS, a, um. *Boute-feu, incendiaire.* ὁ ἐμπρηςὴς, ȣ.

INCENDIUM, ii. neut. *Embraſement, incendie.* ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ. * ἡ πυρκαϊά, ᾶς. *Un grand feu.* ἡ πυρὰ, ᾶς. || Domus Incendio flagrat. οἶκ⊙ καταχαίεται.

INCENDO, is, ndi, nſum, ndere. *Embraſer.* καταχαίω, F. αύσω. (V. anom. in καίω.) acc. * ἐκφλέγω, F. ξω, P. ἐκπέφλεχα. acc. *Mettre le feu.* ἐμπρήθω, F. σω, P. ἐμπέπρηκα. acc. || Incendere odores. ἐπιθυμιᾶν, άω, ῶ, F. άσω, P. ἐπιτεθυμίακα. * ἀρώματα θυμιᾶν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtiliter aggredi regionem, eamque Incendere. ἐπιςρατεύειν τὴν χώραν, καὶ καταχαίειν αὐτήν. || Incendit ſuburbia. τὰ προάςεια ἐνέπρησε. || Incendere urbem ac perdere. πιμπράναι τὴν πόλιν, καὶ διαφθείρειν. (Vide πίμπλημι. in anom.) || Domos Incendebant. τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν.

INCENSIO, onis. fœm. *Action de bruler.* ὁ φλογμὸς, ȣ. * τὸ ἔγκαυμα, ατ⊙. *Embraſement.* ἐμπρησμὸς, ȣ. * ἡ ἔμπρησις, εως.

INCENSUS, a, um. *Embraſé.* ἐμπεπρησμένος, η, ον. * ἐμπρησθεὶς, εῖσα, έν. * ἐμπεπυρωμένος, η, ον. * καταφλεχθεὶς, εῖσα, έν. || Incenſa Templa. τὰ ἐμπρησθέντα ἱερά. || Incenſâ civitate, & omnibus perditis. ἐμπεπρησμένης τῆς πόλεως, καὶ πάντων ἀπολωλότων.

INCENSUS, a, um. *Qui n'a point donné de déclaration devant les Cenſeurs.* ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCENTIO, onis. fœm. *Chant, ou enchantement.* τὸ ἔπασμα, ατ⊙. * ἡ ἐπῳδὴ, ῆς.

INCENTIVUM, i. neut. *Ce qui incite, ou excite.* τὸ παραξυντικὸν, ȣ.

INCENTIVUS, a, um. *Qui ſert à chanter avec des inſtrumens.* ἐπαυλητικὸς, κὴ, κόν.

INCEPTIO, onis. fœm. *Commencement.* ἡ ἀπαρχὴ, *vel* ἐξαρχὴ, ῆς. *Entrée.* ἡ ἐπιβολὴ, ῆς. *Entrepriſe.* ἡ ἐγχείρησις, εως.

INCEPTO, as, avi, atum, are. *Commencer.* ἐξάρχομαι. acc. * ἀπάρχομαι, fut. med. ξομαι. gen. *Se*

mettre à. ἐπιϐάλλομαι, fut. med. ἀλῦμαι. (V. anom. in βάλλω.) *Entreprendre.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. *vel* dat.

INCEPTOR, oris. maſc. *Celui qui commence, ou qui a commencé.* ὁ ἔξαρχος, *vel* ἄπαρχος, ου. *Entrepreneur.* ὁ ἐπιχειρητὴς, ου.

INCEPTUM, i. neut. Vide INCŒPTUM.

INCEPTUS, a, um. part. Vide INCŒPTUS.

INCERATUS, a, um. part. *Couvert, ou enduit de cire.* κατακεκηρωμένος, η, ον.

INCERNICULUM, i. neut. *Un crible, un ſas.* τὸ κόσκινον, ου. *Le cercle d'un crible.* ἡ τηλία, ίας.

INCERNO, is, crevi, cretum, ere. *Cribler.* σήθω, F. σω, P. σέσηκα. acc. * κοσκινίζω, F. ίσω, P. κεκοσκίνικα. accuſ.

INCERO, as, avi, atum, are. *Couvrir, ou enduire de cire.* ἐγκηρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐγκεκήρωκα. accuſ.

INCERTIOR, & ius, oris. comp. *Plus incertain.* ἀδηλότερος, έρα, ερον.

INCERTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-incertain.* ἀδηλότατος, άτη, ατον.

INCERTO, as, avi, atum, are. *Ne déclarer pas, rendre incertain.* ἀδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠδήλωκα. acc.

INCERTUS, a, um. *Incertain.* ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, καὶ τὸ λον. *Douteux.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίϐολος, *vel* ἄπορος, καὶ τὸ ον, ου. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἀσταθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Incertus ſum. ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Incerta pro certis habere. ἄδηλα ἀντὶ προδήλων λαμϐάνειν. || Moriendum eſt, & Incertum an eo ipſo die. ἀποθανεῖν ὡς ἀληθῶς δεῖ, καὶ τοῦτ' ἄδηλον εἰ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. (V. θνήσκω. in anom.) || Incertus ſum quid agam. ἀπορῶ, τί ποιήσω. * ἀπορῶ ὅ, τι χρή με ποιεῖν. || Incertus ſum, utrùm mihi melius ſit. ἀπορῶ πότερόν μοι κρεῖττον. || Incertus ſum, quomodò de iis apud vos dicendum ſit. ἀπορῶ τίνα χρὴ τρόπον πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. || Incertus eſt, utrùm vos nihil Rempublicam curare exiſtimet. ἀπορεῖ πότερον ὑπολάϐῃ μηδὲν μέλειν ὑμῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων. (Vide λαμϐάνω. in anom.) || Incertus ſum quònam effugam. ἀπορῶ ὅπη ποτὲ διαφεύξομαι. || Incertus ſum quò vadam. διαπορῶ ποῖ τράπωμαι. || Hoc nobis negotium Incertum eſt. ἀπόρως ἡμῖν ἔχει τοῦτο πρᾶγμα. * ἀπόρως ἔχομεν πρὸς τόδε πρᾶγμα, *vel* ἀπόρως διακείμεθα. || De hàc re Incertus ſum. εἰς ἀπορίαν τούτου καθίσταμαι. * ἐν ἀπορίᾳ τούτου εἰμί. || Incertum me hujus negotii fecit. εἰς ἀπορίαν τοῦ πράγματος ἐμὲ κατέστησεν. (Vide ἵστημι. in anom.) || Planè Incerto animo eram. πάσῃ συνειχόμην ἀπορίᾳ. * ἀπορίας μεστὸς ἦν. || In Incertum hæc revocant. ἀμφιγνοοῦσι περὶ τούτων, *vel* ἐπὶ τούτων. || Hoc minimè Incertum eſt. ἀπορίαν οὐκ ἔχει τοῦτο. || Hæc eum feciſſe, Incertum non eſt. πρόδηλον ἐστιν ὅτι ταῦτα ἐποίησε. * πρόδηλος αὐτός ἐστι ταῦτα ποιήσας.

INCESSO, is, ſſi, *vel* ſſivi, ſitum, ere. *Aſſaillir, ſe jetter ſur.* εἰσϐάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc. * εἰσέρχομαι, fut. med. ἐλεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) εἰς. acc. || Saxis Inceſſere. λιθοϐολεῖν, έω, F. ήσω, P. λελιθοϐόληκα. acc. || Inceſſere maledictis aliquem. τινὰ ἐπιγλωττᾶσθαι, ώμαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm Autumnus Inceſſit. ὅτε τὸ φθινόπωρον ἐφῆκεν, *vel* ἐφέστηκε. || Saxis aliquem Inceſſere. λίθοις βάλλειν τινά. || Probris eos Inceſſit. βλασφημίας ἀπέῤῥιπτε εἰς αὐτούς. || Inceſſit me timor. εἰσέρχεταί μοι δέος. || Inceſſit mihi cupido. ἔλαβέ με πόθος. || Eos Inceſſit admiratio. θαῦμα εἶχεν αὐτούς. || Magna me hujus rei ſpes Inceſſerat. πολλὰς τούτου ἐλπίδας εἶχον. || Gravis eum morbus Inceſſit. αὐτὸν νόσος χαλεπὴ κατελαμϐάνει.

INCESSUS, ûs. maſc. *Démarche.* ἡ βάδισις, εως. * τὸ βάδισμα, ατος. *Promenade.* ὁ περίπατος, ου.

INCESTE. adv. *Impurement.* ἀσελγῶς. *Par une action vilaine & infâme.* αἰσχρουργῶς.

INCESTIFICUS, a, um. *Qui eſt inceſte.* ὁ καὶ ἡ φθοροποιὸς, καὶ τὸ ον, ου. * αἱμομίκτης, ου. (pro maſc.)

INCESTO, as, avi, atum, are. *Souiller.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. *Corrompre par inceſte.* ἀνηκέστως διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. *Commettre une action ſale & vilaine.* αἰσχρουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾐσχρούργηκα. acc.

INCESTUS, a, um. *Impur, ſouillé.* μιαρὸς, ὰ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui a fait une action ſale.* ὁ καὶ ἡ αἰσχρουργὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Souillé d'inceſte.* ὁ αἱμομίκτης, ου. (pro maſc. * ὁ διαφθορεὺς, έως. gen.)

INCESTUS, ûs. maſc. *Inceſte.* ἡ αἱμομιξία, ας. * ἡ διαφθορὰ, ᾶς.

INCHOANDUS, a, um. *Qu'on doit commencer.* ἀρκτέος, α, ον.

INCHOATIVUS, a, um. *Qui ſert à commencer.* ἀρκτικὸς, ὰ, όν.

INCHOATUS, a, um. *Commencé.* ἐξηργμένος, η, ον. * ἀρχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Imparfait.* ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

INCHOO, as, avi, atum, are. *Commencer.* κατάρχομαι, fut. med. ξομαι. gen. Vide INCIPIO.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Sermonem ille Inchoavit. ἤρξατο λόγου ἐκεῖνος. || Ab his Inchoabo. ἀπὸ τούτων, *vel* ἐντεῦθεν ἄρξομαι. || Hanc orationem Inchoabo. ἄρξομαι λόγου ἐντεῦθεν. || Rectè aliquid Inchoare. τὴν ἀρχήν τινος καλῶς ὑποθέσθαι. || Nunc orationem Inchoabo. νῦν τοῦ λόγου ἀρχὴν ποιήσομαι, *vel* λέγειν ἐπιχειρήσω.

INCIDENDUS, a, um. *Qu'on doit inciſer.* κατακοπτέος, α, ον.

INCIDO, is, cidi, caſum, ere. *Tomber ſur, ou dedans.* ἐμπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) || In hunc librum incidi. τούτῳ τῷ βιϐλίῳ ἐνέτυχον. (V. anom. in τυγχάνω.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. In calamitates & pericula Incidere. περιπίπτειν συμφοραῖς καὶ κινδύνοις. || In maxima damna Incidere. μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν. || Incidere in magnas calamitates. περιπίπτειν μεγάλοις ἀτυχήμασι. || In ignominiam & calamitatem Incidere. αἰσχύνῃ καὶ συμφορᾷ περιπεσεῖν. || Te impellente, in hanc miſeriam Incidit. ὑπό σου τοιαύτῃ ἀτυχίᾳ περιπέπτωκε. || In ſuſpicionem Incidere. ὑποψίᾳ περιπίπτειν. || Incidere in morbum. νόσῳ περιπεσεῖν. || Incidere in hoſtes. τοῖς πολεμίοις περιπίπτειν. * εἰς τοὺς πολεμίους ἐμπίπτειν. || In Judicem iniquum Incidere, miſerum eſt. ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν, ἄθλιον. || Sed ille quidem hoſpites qui in Regionem Incidebant, in patrias ipſorum remitte-

bat. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῶν ξένων τοὺς ἐπὶ τὴν χώραν ἐκπίπτοντας εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπέστελλε. || In me, propè ædes meas, Inciderunt. ἐπέτυχον πλησίον ὄντι μοι τῆς οἰκίας. (V. τυγχάνω.) || In unam harum epiſtolarum Incidi. περιέτυχον μιᾷ τινι τῶν ἐπιστολῶν. || In amicos fortè Incidere. τοῖς φίλοις τυχὸν ἐντυγχάνειν. || Dicit ſe Incidiſſe abeuntem in eos à Philippo redeuntes. ἔφη συντυχεῖν ἀπιὼν αὐτοῖς παρὰ Φιλίππου πορευομένοις. || In hunc ſermonem Incidi. εἰς τοιούτους λόγους ἐνέπεσον. || In moleſtias Incidere. εἰς πράγματα ἐμπίπτειν. || Incidere in ignorantiam & pravarum rerum cupiditatem. εἰς ἄγνοιαν καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμίαν ἐμπεσεῖν. || Sermo hic rurſus Incidit, juſtitiam utiliorem eſſe injuſtitiâ. ἐνέπεσεν αὖ ὕστερον λόγος, ὅτι λυσιτελέστερον ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας. || Incidit de eo ſermo. ἐνέπεσε περὶ αὐτοῦ λόγος. || Incidit mihi in mentem hæc res: τούτου ἔννοια εἰσῆλθεν ἐμέ. (V. ἔρχομαι in anom.) || Aliquid ei in mentem Inciderat. ἔννοιά τις αὐτὸν εἰσῄει. Vide ACCIDO.

INCIDO, is, cīdi, ciſum, ere. *Tailler, couper.* κατατέμνω, F. τμήξω. (V. anom. in τέμνω.) accuſ. * κατακόπτω, F. ψω, P. κατακέκοφα. acc. *Graver dedans ou deſſus.* ἐγχαράττω, F. ξω, P. ἐγκεχάραχα. acc. || Incidere venam. φλεβοτομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλεβοτόμηκα. || Incidere lapides. λατομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελατόμηκα. || Incidere membra. κωλοτομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκωλοτόμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incidere nervos rerum gerendarum. ὑποτέμνειν τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. || Verba ceris Incidere. ῥήματα εἰς τὸν κηρὸν ἐγχαράττειν.

INCIDUUS, a, um. *Qu'on ne coupe point.* ὁ καὶ ἡ ἄτομος, *vel* ἄτμητος, καὶ τὸ ον, ου.

INCILE, is. neut. *Une tranchée.* ὁ διάκοπος, ου. *Foſſé, canal ou conduit par lequel on fait couler l'eau.* ὁ διῶρυξ, υχος. * ἡ διωρυχή, ῆς.

INCILO, as, are. *Blâmer, ou reprendre.* ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, *vel* ήσω, P. ἐγκέκληκα. dat.

INCINCTUS, a, um. *Ceint à l'entour.* περιεζωσμένος, η, ον.

INCINGO, is, nxi, nctum, ere. *Ceindre à l'entour.* περιζώννυμι, F. ώσω. (V. anom. in ζώννυμι.) accuſ.

INCINO, is, nui, entum, ere. *Chanter.* ἐπᾴδω, F. ᾄσω, P. ἐπῇκα. *Chanter mélodieuſement.* ἐπαυλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηύληκα.

INCIPIENDUS, a, um. *Qui ne doit commencer.* ἐξαρκτέος, *vel* καταρκτέος, α, ον. || In re Incipiendâ. κατ' ἀρχάς.

INCIPIO, is, cepi, ceptum, ere. *Commencer.* ἄρχομαι, *vel* ἀπάρχομαι, fut. med. ξομαι. gen. * ἐξάρχω, *vel* ἐξάρχομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vitam à dolore Incipiunt. τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἄρχονται. || Hinc ſermonem Incipiam. ἀπ' αὐτῶν ἄρξομαι λόγου. * ἐντεῦθεν ἄρξομαι λέγειν. || Dicere jam Incipio. ἤδη λέγειν ἐπιχειρῶ. || Hinc mihi videtur Incipiendum eſſe. ἐντεῦθεν ἄρξασθαι δεῖν μοι δοκεῖ. || Altiùs orationem Incipere, *ſeu* ordiri. ἄνωθεν ἄρξασθαι λόγου. || Victoriæ pæana Incipiebant. ἐπινικίου παιᾶνος ἐξῆρχον. || Pæana Incipiam. παιᾶνα ἐξάρξω, *vel* ἐξάρξομαι. || Pugnam Incipere. τῆς μάχης κατάρχειν. || Rectè orationem Incipere. τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν καλῶς ποιεῖσθαι, *vel* ὑποθέσθαι. || A generis origine, orationem Incipiam. τὴν μὲν τοῦ λόγου ἀρχὴν ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους. || De hoc negotio hinc Incipiendum eſt dicere. περὶ τοῦ νυνὶ πράγματος ἐντεῦθεν δεῖ ποιήσασθαι λόγου τὴν ἀρχήν. || Incipiam autem ab iis quæ in confeſſo ſunt dicere de ipſo. ἄρξομαι δὲ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων λέγειν περὶ αὐτοῦ. || Longiùs Incipere. πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. || Paulò altiùs Incipiendum eſt. μικρὸν ἄνωθεν ἀρκτέον. || Abruptè, *ſeu* ex abrupto Incipit oratio. ἡ τοῦ λόγου ἀρχὴ ἀπεῤῥωγυῖα τυγχάνει. || Opus Incipere. τὸ ἔργον ἐπιχειρεῖν, *vel* τῷ ἔργῳ.

INCISE. adv. *En pieces ou morceaux.* κομματικῶς. * κατὰ κόμματα. *Par taillades.* τμήδην.

INCISIM. adv. idem.

INCISIO, onis. fœm. *Inciſion, coupure.* ἡ τμῆσις, εως. * ἡ τομή, ῆς. || Inciſio venarum. ἡ φλεβοτομία, ας. || Inciſio arteriarum. ἡ ἀρτηριοτομία, ίας.

INCISUM, i. neut. *Une coupure, ou inciſion.* τὸ τμῆμα, ατος. *Petit membre d'une periode: Incis.* τὸ κόμμα, ατος.

INCISURA, æ. fœm. *Coupure.* ἡ ἐπικοπή, ῆς. *Entaillure.* ἡ ἐντομή, *vel* ἡ διατομή, ῆς.

INCISUS, a, um. part. *Coupé, inciſé.* ἐπικοπεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. * διατετμημένος, η, ον. *Gravé.* ἐπικεχαραγμένος, η, ον.

INCISUS, ûs. maſc. Vide INCISURA.

INCITA, æ. fœm. *Pauvreté.* ἡ ἐσχάτη πενία, (ίας) *Indigence.* ἡ ἀπορία, ίας.

INCITABULUM, i. neut. *Ce qui incite.* τὸ ὁρμητήριον, ου. * τὸ ἐνδόσιμον, ου. *Boute-feu.* τὸ ἔγκαυμα, ατος. *Attrait.* τὸ θέλγητρον, ου.

INCITAMEN, inis. neut. *vel* INCITAMENTUM, i. neut. idem.

INCITANDUS, a, um. *Qu'on doit inciter.* παρορμητέος, *vel* παροξυντέος, α, ον.

INCITATE. adverb. *Avec impétuoſité.* ὁρμητικῶς. *Vitement.* ταχέως. *Avec affection.* σπουδαίως.

INCITATIO, onis. fœm. *L'action d'inciter.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ. *Impétuoſité.* ἡ παρόρμησις, εως. *Boutade.* ἡ ὁρμή, ῆς. *Viteſſe.* τὸ τάχος, εος, ους. || Mentis Incitatio divina. ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ. * ἡ θεοληψία, ίας.

INCITATIOR, & ius, oris. *Plus vehement.* σφοδρότερος, έρα, ερον.

INCITATISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort vehement.* σφοδρότατος, άτη, ατον.

INCITATUS, a, um. part. *Incité.* παροξυνθεὶς, *vel* παρορμηθεὶς, εῖσα, έν. *Vehement.* σφοδρός, ρὰ, ρόν.

INCITO, as, avi, atum, are. *Inciter, provoquer.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc. *Emouvoir.* παρορμάω, ῶ, F. ήσω, P. παρώρμηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios ad honeſta facta Incitare. ἄλλους ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα παρορμᾶν. || Ad certamen aliquem Incitare. παρορμᾶν τινα εἰς ἀγῶνα. || Eos Incitans ad regnum. τούτους παρορμήσας πρὸς τὴν βασιλείαν, *vel* πρὸς τὸ βασιλεύειν. || Hunc Incitavi ad ſcribendum. τοῦτον παρώρμησα γράφειν. || Duces ad bellum Incitare. τοὺς στρατηγοὺς ἐπὶ μάχην παροξύνειν. || Multa me ad ſcribendum Incitant. πολλά με παροξύνουσι γράφειν λόγον. || Philippus ab amicis Incitatus contra Græcos. Φίλιππος παροξυνόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. || Maximè Incitaberis ad ſtudium

ſtudium honeſtorum laborum. μάλιστα παροξυνθεὶς. ἂν ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων. || Quis igitur hæc audiens, non Incitaretur ad bellum ei inferendum? Ταῦτα τίς οὐκ ἂν ἀκούσας παροξυνθείη πολεμεῖν πρὸς αὐτόν. || Lucro Incitari. τῷ κέρδει, vel ὑπὸ τοῦ κέρδους προάγεσθαι. || Irâ Incitari. παροξυνθῆναι δι' ὀργήν. || Ad iram Incitare. ἐπὶ τὴν ὀργὴν παροξύνειν. || Studio virtutis conſequendæ Incitari. ἐφίεσθαι τυχεῖν τῆς ἀρετῆς. (V. τυγχάνω. in anom.) || Honoris ſtudio ad virtutem Incitari. πρὸς τὴν ἀρετὴν φιλοτίμως διακεῖσθαι, vel φιλοτίμως ἔχειν. || Currentem Incitare. ἐσπουδακότι τὴν ὁρμὴν ἐπιτείνειν, vel ἐμποιεῖν.

INCITUS, a, um. *Incité, émû.* ὁ καὶ ἡ παρόρμητος, καὶ τὸ ον, ου. *Leger, vite.* ταχὺς, (έος) χεῖα, χύ.

INCITUS, ûs. maſc. Vide INCITATIO.

INCIVILIS, & e, is. *Incivil.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, τὸ ον, ου. *Sot & lourd.* σκαιὸς, ά, όν.

INCIVILITER. adv. *Incivilement.* ἀπειροκάλως. * ἀναστείως. * σκαιῶς.

INCLAMITO, as, are. *Crier ſouvent.* πολλάκις ἐπιβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιβεβόηκα. acc.

INCLAMO, as, avi, atum, are. *Crier.* ἐπιβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιβεβόηκα. acc. *Appeller à haute voix.* ἐπικαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπικέκληκα. acc. *Crier contre.* καταβοάω, ῶ, F. ήσω, P. καταβεβόηκα. gen.

INCLAREO, es, & INCLARESCO, is, rui, ere. *Devenir clair.* ἐλλαμπρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. *Devenir celebre, acquerir de la réputation.* εὐδοκιμέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐδοκίμηκα.

INCLEMENS, entis. omn. gen. *Qui n'a point de clémence.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς, καὶ τὸ ες, έος, ές. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ες, έος, ές. *Qui ne pardonne point, qui ne veut point pardonner.* ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, καὶ τὸ μον, ονος.

INCLEMENTER. adv. *Sans clémence.* ἀνεπιεικῶς. *Cruellement.* ἀπηνῶς.

INCLEMENTIA, æ. fœm. *Rigueur.* ἡ ἀνεπιείκεια, είας. *Cruauté.* ἡ ἀπήνεια, είας.

INCLEMENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus rigoureux.* ἀπηνέστερος, έρα, ερον.

INCLEMENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-rigoureux.* ἀπηνέστατος, άτη, ατον.

INCLINAMENTUM, i. neut. *Pente, ou penchement.* ἡ ἔγκλισις, εως. *Une déclinaiſon, ou terminaiſon.* ἡ μετάπτωσις, εως.

INCLINATIO, onis. fœm. *Inclination, pente.* ἡ ἔγκλισις, εως. * ἡ ῥοπὴ, ῆς. *Changement.* ἡ τροπὴ, ῆς.

INCLINATUS, a, um. *Incliné, penché.* ἐπικλινόμενος, ένη, ενον. *Qui décline, ou va en déclinant.* παρακμάζων, ουσα, ον. * παρακμαστικὸς, κὴ, κόν. Vide INCLINO.

INCLINATUS, ûs. maſc. Vide INCLINATIO.

INCLINO, as, avi, atum, are. *Incliner.* ἐγκλίνω, F. ινῶ, P. ἐγκέκλικα. acc. *Se baiſſer, tourner vers.* ἐπιῤῥέπω, F. ψω, P. ἐπέῤῥεφα. acc. cum εἰς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Inclinat ad pacem. εἰς εἰρήνην ἀποκλίνει. || Qui ad voluptates Inclinant. οἱ πρὸς ἡδονὰς ἀποκλίνουσι, vel ῥέπουσι. || Magis ad intemperantiam Inclinamus, quàm ad modeſtiam. εὐκατάφοροι ἐσμὲν μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν, ἢ πρὸς κοσμιότητα. || Ad voluptates Inclinatus. εὐέμπτωτος πρὸς τὰς ἡδονάς. * πρὸς ἡδονὰς καταφερής. || Inclinata res eſt. τὸ πρᾶγμα ἑτερορρεπὲς, vel ἑτερόῤῥοπον γέγονε. (Vide γίνομαι. in anom.) || Inclinato ſole. ἡλίου εἰς τὰ κάτω κλινομένου, vel ῥέποντος. || Inclinatus morbus. ἡ παρακμάζουσα νόσος. || Cùm ſententia Senatûs Inclinaret ad pacem. ψήφου τῆς Συγκλήτου εἰς εἰρήνην ἀποκλινούσης. || Eò Inclinant ſententiæ. εἰς τοῦτο αἱ ψῆφοι κλίνουσι.

INCLUDENDUS, a, um. *Qu'on doit enfermer.* ἐγκλειστέος, α, ον.

INCLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Enfermer, enclorre.* ἐγκλείω, vel ἐγκατακλείω, F. είσω, P. ἐγκατακέκλεικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Includere in carcerem. εἰς τὸ δεσμωτήριον καταθέσθαι, vel ἐμβάλλειν. || Quæ in mundo Incluſit. ἃ ἐντὸς κόσμου περιείληφε. (V. λαμβάνω. in anom.) || Urbem ſeptis Includere. τὴν πόλιν τοῖς ἐρύμασι περιλαμβάνειν. * τὰ ἐρύματα τῇ πόλει περιβάλλεσθαι. || Includuntur undique. κύκλῳ περιέχονται. * πέριξ κυκλοῦνται. || In medios illos Includebant. ἐκύκλουν αὐτοὺς εἰς μέσον.

INCLUSIO, onis. fœm. *L'action d'enfermer.* ἡ ἔγκλεισις, vel κατάκλεισις, εως.

INCLUSUS, a, um. part. *Enclos, enfermé.* ἐγκεκλεισμένος, vel ἐγκατακεκλεισμένος, ένη, ενον. *Non enclos, ni enfermé.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάκλειστος, καὶ τὸ ον, ου. || Civitas muro Incluſa. πόλις τείχει περιειλημμένη.

INCLYTUS, a, um. *Celebre, fameux.* ὁ καὶ ἡ ἐπίκλυτος, vel περίκλυτος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort glorieux, illuſtre.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἔνδοξος, καὶ τὸ ξον, ου. || Divitiis Inclytus. ὁ καὶ ἡ εὔπλουτος, καὶ τὸ ον, ου. || Filiis Inclytus. ὁ καὶ ἡ κλυτόπαις, αιδος. || Navibus Inclytus. ὁ καὶ ἡ ναυσίκλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOACTUS, a, um. *Non contraint.* ὁ καὶ ἡ ἀβίαστος, καὶ τὸ ον, ου. *Volontaire.* ἑκὼν, (όντος) οῦσα, όν.

INCOCTILIS, & e, is. *Qu'on ne peut cuire, ou qui n'eſt pas cuit.* ὁ καὶ ἡ ἀνέψητος, καὶ τὸ τον.

INCOCTUS, a, um. part. *Cuit dedans.* ἐνεψηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui n'eſt pas cuit.* ὁ καὶ ἡ ἀνέψητος, καὶ τὸ ον, ου.

INCŒNATUS, a, um. *Qui n'a point ſoupé.* ὁ καὶ ἡ ἄδειπνος, καὶ τὸ πνον, ου.

INCŒNIS, & e, is. idem.

INCŒNO, as, avi, atum, are. *Souper.* δειπνέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδείπνηκα. *Etre prié ou emmené pour ſouper.* δειπνοποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

INCŒPTOR. Vide INCEPTOR.

INCŒPTUM, i. *Entrepriſe.* τὸ ἐγχείρημα, ατος. * ἡ ἐγχείρησις, εως.

INCŒPTUS, a, um. *Commencé.* ἐξαρχθεὶς, vel ἀπαρχθεὶς, εῖσα, έν. *Entrepris,* ἐγχειρισθεὶς, vel ἐπιβληθεὶς, εῖσα, έν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Incœptum opus deſerere. ἐγκεχειρημένου ἔργου λήγειν. || Incœptus ſermo. ἐξηργμένος λόγος. || Incœpto deſiſtere, Incœptum deſiſtere. τὴν ἐπιχείρησιν ἀποθέσθαι, vel καταλείπειν. || Incœptum peragere. ἐγχείρησιν διαπράττεσθαι. || In Incœpto perſtare. τῇ ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσει ἐπιμένειν. * τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι.

INCOGITABILIS, & e, is. *Etourdi, qui fait ſans y penſer.* ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, καὶ τὸ ον, ου. *A quoi l'on ne penſe point.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπινόητος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOGITANS, antis. omn. gen. *Etourdi, qui fait ſans y penſer.* ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, vel ἀπερίσκεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOGITANTIA, æ. fœm. *Inadvertence.* ἡ ἀβλεψία, *vel* ἀλογιστία, ίας.

INCOGITATUS, a, um. *A quoi l'on n'a pas penſé.* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, τὸ ον, ου. *Que l'on n'attendoit pas.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, τὸ ον, ου.

INCOGNITUS, a, um. part. *Inconnu.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, καὶ τὸ στον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incognitâ cauſâ punire aliquem. ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινά. || Res nobis Incognita. οὐκ ἀφανῆ ἡμῖν πράγματα. || Oculis meis Incognitus. τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἄγνωστος.

INCOIBILIS, & e, is. *Qui ne ſe peut ajuſter.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne ſe peut joindre avec.* ὁ καὶ ἡ ἀσύμφυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOLA, æ. omn. gen. *Habitant.* ὁ οἰκήτωρ, ορος. * ὁ οἰκητὴς, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, τὸ ον, ου. *Qui eſt venu d'étrange pays.* ὁ καὶ ἡ ἐπιχώριος, ίου. *Qui eſt allé demeurer ailleurs.* ὁ καὶ ἡ μέτοικος, ου. || Novus Incola. ὁ καὶ ἡ νεόξενος, ου. || Incola totius mundi. ὁ κοσμοπολίτης, ου.

INCOLENDUS, a, um. *Qu'on doit habiter.* ἐνοικητέος, α, ον.

INCOLO, is, olui, ultum, ere. *Habiter, demeurer.* ἐνοικέω, *vel* κατοικέω, ῶ, F. ήσω, P. κατῴκηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Urbem tutò Incolere. πόλιν ἀσφαλῶς οἰκεῖν. * ἐν τῷ ἄστει ἀδεῶς οἰκεῖν. || Regionem Incolere. ἐν τῇ χώρᾳ κατοικεῖν. || Qui hanc terram Incolunt. οἱ ταύτην τὴν γῆν κατοικοῦντες. || Inſulæ quæ Incoluntur. αἱ κατοικούμεναι νῆσοι. || Qui locum illum Incolunt quem vides. οἱ ὃν βλέπεις οἰκοῦσι χῶρον ἐκεῖνον. || Vitam inopem Incolit. δυστυχῆ βίον διατρίβει.

INCOLUMIS, & e, is. *Non offenſé.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Sain.* ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Sain & ſauf.* ὁ καὶ ἡ σῶς, καὶ τὸ σῶ, (4. Declin. Simpl.) * σῶος, σώα, σῶον. || Incolumem eſſe. περισώζεσθαι, σώζομαι, fut. paſſ. σωθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incolumem eum ſervavit. αὐτὸν ἔσωσε, *vel* διέσωσε. || Suas res Incolumes ſervare. τὰ ἑαυτοῦ σώζειν. || Amicos ex periculis Incolumes ſervare. τοὺς φίλους ἐκ τῶν κινδύνων διασώζειν. || Ex periculo Incolumis evaſit. ἐκ τοῦ κινδύνου ἐσώθη. || Pauci è multis Incolumes evaſerunt. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν. || Rempublicam Incolumem conſervavit. εἰς ἀσφάλειαν τὴν πόλιν καθέστηκε. (V. ἵστημι. in anom.) || Incolumem ſe ad ſuos recipere. εἰς οἶκον τὸν ἑαυτοῦ σώζεσθαι.

INCOLUMITAS, atis. fœm *Conſervation entiere,* ἡ σωτηρία, ίας. * ἡ ἀβλάβεια, είας. *Santé,* ἡ ὑγίεια, είας.

INCOMITATUS, a, um. *Qui n'eſt point accompagné,* ὁ καὶ ἡ ἀσυνουσίαστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἔρημος, τὸ ον, ου. gen. *Parlant d'une ſuite qui accompagne.* ὁ καὶ ἡ ἀπαράπεμπτος, καὶ τὸ πτον, ου.

INCOMMENDATUS, a, um. *Qui n'eſt point recommandé.* ὁ καὶ ἡ ἀσύστατος, καὶ τὸ τον. *Dont on n'a point de ſoin, ni d'eſtime.* ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOMMODATIO, onis. fœm. *Mal, perte, dommage.* ἡ βλάβη, ης. * τὸ βλάβος, εος, ους. * τὸ ζημίωμα, ατος.

INCOMMODE. adv. *Sans aucune utilité.* ἀσυμφόρως. * ἀλυσιτελῶς. *Facheuſement.* ἀνιαρῶς. *Mal-à-propos, hors de tems.* ἀκαίρως. *D'une maniere qui n'eſt pas propre à.* ἀνεπιτηδείως. || Incommodè cœnare. παραδειπνέω, ῶ, F. ήσω, P. παραδεδείπνηκα.

INCOMMODITAS, atis. fœm. *Incommodité, maniere incommode.* ἡ δυσχέρεια, ίας. * τὸ δυσχέρημα, ατος. *Inutilité.* τὸ ἀσύμφορον, ου. *Facherie.* ἡ ἀνία, ίας. *Dommage.* τὸ βλάμμα, ατος. * ἡ βλάβη, ης. || Incommoditas temporis. ἡ ἀκαιρία, ίας.

INCOMMODO, as, avi, atum, are. *Incommoder, nuire.* βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. gen. *vel* acc. * ζημιόω, F. ώσω, P. ἐζημίωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil vobis Incommodat. μηδὲν ὑμᾶς βλάπτει. || Haud parum nobis Incommodat οὐκ ὀλίγα ἡμᾶς βλάπτει. || Plurimùm reliquis civibus Incommodabitis. τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. || Multùm me Incommodas. πολλά με καταβλάπτεις.

INCOMMODUM, i. neut. ἡ βλάβη, ης. * τὸ βλάβος, εος, ους. * τὸ ζημίωμα, ατος. || Magnum mihi Incommodum ferunt. μεγάλην ἐμοὶ βλάβην φέρουσι. || Maximum ab iis Incommodum accipio. μεγίστη ἐκ τούτων ἐστί μοι βλάβη. || In his nihil capit Incommodi. ἐπὶ τούτοις οὐδὲν ἐστιν ἐκείνῳ βλάβος. || Facere Incommodo ſuo aliquid. μετὰ βλάβης, *vel* μετὰ ζημίας ποιεῖν τι. || Id omnium Incommodo factum eſt. τοῦτο μετὰ βλάβης ἁπάντων ἐγένετο. || Ne quid Incommodi ex illis capias. μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τούτων. || Vereor ne aliquid Incommodi capiam. δέδοικα μὴ ἀπολαύω τι φλαῦρον. || Nihil Incommodi accepi. οὐδὲν ἀπέλαυσα φλαῦρον. || Multis Incommodis affectus eſt. πολλὰ ἐβλάβη. * πολλὰ ἐζημιώθη. * πολλὰ κακὰ ἔπαθε. (V. πάσχω. in anom.) || Nullum à nobis Incommodum accepiſti. οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν κακὸν πέπονθας. || Multis nos Incommodis affecit. πολλὰ κακὰ ἡμᾶς ἐποίησε. || Incommodum ex eo cepit. κακῶς ἔπαθεν ὑπὸ τούτου. || Eos Incommodo afficiet. αὐτοὺς κακῶς ποιήσει.

INCOMMODUS, a, um. *Incommode.* ὁ καὶ ἡ δύσχρηστος, καὶ τὸ ον, ου. *Dommageable, nuiſible.* ὁ καὶ ἡ ἐπιβλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ζημιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui n'eſt pas propre à.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. *Facheux.* ἀνιαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς. *Qui eſt mal à propos, hors de ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, καὶ τὸ ρον. || Res Incommoda civitati. πρᾶγμα τῇ πόλει βλαβερὸν, *vel* ἀσύμφορον. || Niſi tibi Incommodum eſt. εἰ μὴ ὀχληρόν ἐστί σοι. || Hoc mihi valdè Incommodum eſt. πολλά μοι πράγματα παρέχει τοῦτο. * πολλὴν ἐμοὶ ἀσχολίαν τοῦτο κατασκευάζει.

INCOMPARABILIS, & e, is. *Incomparable.* ὁ καὶ ἡ ἀσύμβλητος, *vel* ἀσύγκριτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOMPERTUS, a, um. *Inconnu, de qui on ne ſçait rien au vrai.* ὁ καὶ ἡ ἀγνώριστος, *vel* ἀσύνδηλος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOMPOSITE. adv. *Sans être ajuſté.* ἀσυνθέτως. *Sans ordre,* ἀτάκτως. * ἀσυντάκτως.

INCOMPOSITUS, a, um. *Mal ajuſté.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνθετος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans ordre.* ὁ καὶ ἡ ἀσύντακτος, τὸ ον, ου.

INCOMPREHENSIBILIS, & e, is. *Incomprehenſible,* ὁ καὶ ἡ ἄληπτος, *vel* ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOMPREHENSUS, a, um. *Qu'on n'a pas compris.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCOMPTUS, a, um. *Mal orné, mal poli.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, vel ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONCESSUS, a, um. *Qui n'a pas été permis.* ὁ καὶ ἡ ἀσυγχώρητος, καὶ τὸ ον, ου. *Illicite.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, vel ἀθέμιστος, vel ἄθεσμος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONCILIATE. adv. *Sans vouloir s'accorder.* ἀδιαλλάκτως. * ἀσυμβάτως. *En mettant de la diſcorde.* στασιαστικῶς.

INCONCILIO, as, avi, atum, are. *Mettre en diſcorde.* διαστασιάζω, F. άσω, P. διεστασίακα. accuſ. *Troubler.* ταράττω, F. ξω, P. τετάραχα. acc.

INCONCINNITAS, atis. fœm. *Mauvaiſe grace.* ἡ ἀκοσμία, ίας. * τὸ ἄκομψον, ου. *Quand une choſe eſt mal ajuſtée.* ἡ ἀναρμοστία, ίας.

INCONCINNITER. adv. *Mal proprement, ſans grace.* ἀκόσμως. * ἀνευθέτως. * ἀναρμόστως.

INCONCINNUS, a, um. *Mal ajuſté.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, vel ἀνεύθετος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point de grace.* ὁ καὶ ἡ ἐκμελής, καὶ τὸ ές, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, τὸ ον, ου.

INCONCUSSUS, a, um. *Qui n'eſt point ébranlé.* ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, vel ἀκατάσειστος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONDITE. adv. *Sans ordre.* ἀσυντάκτως. * ἀτάκτως. *Sans meſure.* ἀμέτρως. *Mal proprement.* ἀνευθέτως.

INCONDITUS, a, um. part. à Condor. *Mal composé, malfait.* ὁ καὶ ἡ ἀνεύθετος, καὶ τὸ ον, ου. *Mal poli.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, τὸ ον, ου. *Sans ordre.* ὁ καὶ ἡ ἀσύντακτος, vel ἄτακτος, καὶ τὸ ον, ου. *Sans meſure.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥυθμος, καὶ τὸ μον. *Deſagreable.* ὁ καὶ ἡ ἀχάριστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point de ſepulture.* ὁ καὶ ἡ ἄταφος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONDITUS, a, um. part. à Condior. *Mal aſſaiſonné.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρτυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONFESSUS, a, um. *Qui n'a point confeſſé, ou avoué.* ὁ καὶ ἡ ἀνομολόγητος, καὶ τὸ γον.

INCONGELABILIS, & e, is. *Qui ne ſe peut glacer.* ὁ καὶ ἡ ἄπηκτος, vel ἀκρύσταλλος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONGRUE. adverb. *Non convenablement.* ἀκαταλλήλως. * ἀναρμόστως.

INCONGRUENS, entis. omn. gen. *Qui ne s'accorde pas.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάλληλος, καὶ τὸ λον. *Mal ajuſté.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, καὶ τὸ ον, ου. V. INCONVENIENS.

INCONGRUITAS, atis. fœm. *Incongruité.* ἡ ἀκαταλληλότης, ητος.

INCONNIVENS, entis. omn. gen. *Qui ne cligne point les yeux.* ὁ καὶ ἡ ἀσκαρδάμυκτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONSCIUS, a, um. *Qui n'en ſçait rien, ou n'en eſt pas coupable.* ὁ καὶ ἡ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ τον. * ἀσυνειδώς, (ότος) δυῖα, δός. gen.

INCONSEQUENTIA, æ. fœm. *Mauvaiſe ſuite, ou conſéquence.* τὸ ἀνακόλουθον, ου. * ἡ ἀνακολουθία, ίας.

INCONSIDERATE. adv. *Inconſiderément.* ἀσκέπτως. * ἀλογίστως. *Par hazard.* προστυχόντως. || Inconſideratè loqui. ἀφραδεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠφράδηκα. || Nihil Inconſideratè facit. οὐδὲν ἀβούλως, καὶ ἀπερισκέπτως ποιεῖ.

INCONSIDERANTIA, æ. fœm. *Imprudence, faute de conſidération.* ἡ ἀβουλία, vel ἀσκεψία, ίας * ἡ ἀλογιστία, ας. || Inconſiderantiæ plenus. μηδεμιᾶς συνέσεως μετεσχηκώς.

INCONSIDERATUS, a, um. *Inconſideré, imprudent.* ὁ καὶ ἡ ἄσκεπτος, vel ἀπερίσκεπτος, καὶ τὸ τον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, vel ἀλόγιστος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir Inconſideratus. ἀνὴρ οὐ τοῦ φρονεῖν μετέχων, vel νοῦν οὐκ ἔχων. || Inconſiderata cupiditas. ὄρεξις ἄλογος.

INCONSOLABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut conſoler.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραμύθητος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONSONANTIA, æ. fœm. *Deſaccord, mauvais ſon de deux lettres ou voyelles.* ἡ ἀσυμφωνία, ίας.

INCONSTANS, antis. omn. gen. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἄστατος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσταθής, τὸ ές, έος, ους. * ἀβέβαιος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omninò Inconſtans. μηδεπώποτε κατὰ ταυτὸν μένων. || Adeò eſt Inconſtans, tanta eſt ejus inconſtantia. εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀστασίας. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Infirmus & Inconſtans. ἀβέβαιος καὶ ἀσταθής. || Juvenum mores valdè Inconſtantes ſunt. τὰ τῶν νέων ἤθη πολλὰς μεταβολὰς μεταβάλλει. || Inconſtans facilè mutatur. ὁ ἀσταθὴς ἄλλος καὶ ἄλλος ῥαδίως γίγνεται, vel πολλαῖς μεταβολαῖς ὑπόκειται.

INCONSTANTER. adv. *Inconſtamment.* ἀσταθῶς, vel ἀστάτως. * ἀσταθμήτως. * ἀβεβαίως.

INCONSTANTIA, æ. fœm. *Inconſtance.* ἡ ἀστασία, ίας. || Morum Inconſtantia. τὸ εὐμετάβολον τοῦ τρόπου. || Humanæ naturæ Inconſtantia. τὸ τρεπτὸν, καὶ ἀλλοιωτὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

INCONSTANTIOR, & ius, oris. comp. *Plus inconſtant.* ἀσταθέστερος, έρα, ερον.

INCONSTANTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-inconſtant.* ἀσταθέστατος, άτη, ατον.

INCONSUETUS, a, um. *Non accoutumé.* ἀνεθισμένος, ένη, ένον. *Qui n'a pas coutume.* ὁ καὶ ἡ ἀσυνήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

INCONSULTE, & INCONSULTO. adv. *Par imprudence.* εἰκῆ. * ἀβουλεί. *Sans en deliberer.* ἀπροβουλεύτως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inconſultè res aggredi. ἀβούλως, καὶ ἀπερισκέπτως τοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. * αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων. || Inconſultò peccavit. παρὰ προαίρεσιν ἥμαρτε. (V. ἁμαρτάνω. in anom.)

INCONSULTUS, a, um. *Qui ne conſulte point.* ὁ καὶ ἡ ἀπροβούλευτος, καὶ τὸ ον, ου. *Que l'on n'a point conſulté.* ὁ καὶ ἡ ἀσυμβούλευτος, καὶ τὸ ον, ου. *Imprudent, dépourvu de conſeil.* ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, καὶ τὸ λον. Vide INCONSIDERATUS. || Inconſultus homo, nulliuſque prudentiæ particeps. ἄβουλος ἀνὴρ, καὶ μηδεμιᾶς συνέσεως μετέχων.

INCONSULTUS, ûs. maſc. *Defaut de conſeil.* ἡ ἀβουλία, vel ἀπροβουλία, ίας. *Faute de conſidération.* ἡ ἀπρονοησία, ίας.

INCONSUMPTUS, a, um. *Non conſumé, ni uſé.* μὴ καταναλωθείς, εῖσα, έν. *Qui n'eſt point dépenſé.* ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONSUTILIS, & e, is. *Qui n'eſt point couſu.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥαφος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONTAMINATUS, a, um. *Non ſouillé.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, vel ἀμόλυντος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONTENTUS, a, um. *Qui n'eſt pas tendu roide.* ὁ καὶ ἡ ἀνέκτατος, καὶ τὸ ον, ου. *Lâche.* χαλαρός, ά, όν.

INCONTINENS, entis. omn. gen. *Incontinent.* ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἑς. * ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ου. *Débauché.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἑς. *Qui ne retient pas ce qu'il a.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάσχετος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONTINENTER. adv. *Sans retenue ni modération.* ἀκρατῶς. * ἀκολάστως. *Sans pouvoir retenir ce qu'on a.* ἀκατασχέτως. || Incontinenter facere. ἀτακτεῖν, *vel* ἀκοσμεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠκόσμηκα.

INCONTINENTIA, æ. fœm. *Incontinence.* ἡ ἀκράτεια, είας. *Impuiſſance de retenir.* ἡ ἀκατασχεσία, ας. || Incontinentia linguæ. *Caquet deſordonné.* ἡ ἀθυρογλωσσία, ας.

INCONVENIENS, entis. omn. gen. *Qui ne convient pas.* ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος, καὶ τὸ ρον. dat. *Non proportionné.* ὁ καὶ ἡ ἀσύμμετρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne s'accorde pas.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάλληλος, καὶ τὸ ον, ου.

INCONVENIENTIA, æ. fœm. *Diſconvenance, meſſeance.* ἡ ἀπρέπεια, ας.

INCOQUO, is, oxi, octum, ere. *Cuire dedans.* ἐνέψω, *vel* ἐναφέψω, F. ήσω. (V. anom. in ἕψω.) acc. *Cuire avec.* συνέψω, F. ήσω. acc.

INCORPORALIS, & e, is. *Qui n'a point de corps.* ὁ καὶ ἡ ἀσώματος, καὶ τὸ ον, ου.

INCORPOREUS, a, um. idem.

INCORPORO, as, are. *Incorporer.* ἐνσωματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐνσεσωμάτωκα. acc.

INCORRECTUS, a, um. part. *Incorrect, non corrigé.* ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, *vel* ἀνεπανόρθωτος, καὶ τὸ ον, ου. * οὐκ ἐπανορθωθεὶς, εῖσα, έν.

INCORRUPTE. adv. *Sans corruption.* ἀφθάρτως. *Sans ſe laiſſer corrompre par dons, ou autrement.* ἀδωροδοκήτως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtè & Incorruptè judicare. δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως δικάζειν.

INCORRUPTUS, a, um. *Qui n'eſt point corrompu.* ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne ſe laiſſe point corrompre par dons, ou autrement.* ὁ καὶ ἡ ἀδωροδόκητος, καὶ τὸ ον, ου. *Pur & chaſte.* ἁγνὸς, ή, όν. *Non ſouillé.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, καὶ τὸ ον, ου. *Innocent.* ὁ καὶ ἡ ἀκακούργητος, καὶ τὸ ον, ου. || Judicem oportet eſſe Incorruptum & inexorabilem. χρὴ δικαστὴν ἀδιάφθορον εἶναι, καὶ μηδαμῶς τὰς παραιτήσεις προσίεσθαι.

INCREBRESCO, is, brui, *vel* bui, ere. *Devenir, ou être fréquent.* καταπυκνόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Parlant d'un bruit qui court.* διαθρυλλέομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι. *Croître & s'augmenter de plus en plus.* διαφοιτάω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεφοίτηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Fama, *vel* rumor Increbreſcit. διαδίδοται φήμη. * ἐπιδίδοται λόγος. || Sermo Increbuit, eum occidiſſe. ἐπιδέδωκεν ὁ λόγος, ὡς τέθνηκε. || Belli fama Increbreſcebat. πολὺς λόγος περὶ τοῦ πολέμου ἐπεδίδοτο. * ὑπὸ πλειόνων ὁ πόλεμος ἐθρυλλεῖτο. || Hæc jam apud omnes Increbuerunt. ταῦτα ἤδη ὑπὸ πάντων τεθρύλληται. || Diſciplina quæ nunc Increbuit. ἡ μάθησις ἡ νυνὶ ὑπὸ πάντων θρυλλουμένη. || Increbuit hæc conſuetudo. τοῦτο ἔθος καθέστηκε.

INCREDIBILIS, & e, is. *Incroyable, qu'on ne peut croire.* ὁ καὶ ἡ ἀπίθανος, *vel* ἄπιστος, καὶ τὸ ον, ου. || Incredibilem in modum. V. INCREDIBILITER.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Res Incredibilis. τὸ ἔξω τῆς πίστεως ὄν. || Hoc Incredibile videtur. τοῦτο δοκεῖ τὸ παράδοξον. * τοῦτο φαίνεται ἄπιστον. || Incredibilia hæc ſunt. οὐ ταῦτα πειθοῦς ἄξιά ἐστι. || Quàm Incredibilia dicat, conſidera. τὴν ἀπιστίαν ὧν λέγει, θεώρει. || Incredibilem in modum his delector. τούτοις θαυμαστὸν ὅσον ἥδομαι. * τούτοις ὑπερφυῶς ἥδομαι.

INCREDIBILITER. adv. *Incroyablement.* ἀπιθάνως. * ἀπίστως. *Extrémement, ſingulierement.* ὑπερφυῶς.

INCREDULITAS, atis. fœm. *Incredulité.* ἡ ἀπείθεια, είας.

INCREDULUS, a, um. *Incredule.* ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne croit pas légerement.* ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, τὸ ἐς, έος, οῦς. Vide CREDO.

INCREMENTUM, i. neut. *Augmentation.* ἡ ἐπαύξησις, εως. * ἡ ἐπαύξη, ης. * ἡ ἐπίδοσις, εως. || Incrementum capere. αὐξάνειν, ξάνω, fut. ξήσω. (V. anom.) || Incrementum alicui afferre. τι ἐπαύξειν. (V. anom. in αὔξω.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Magno Incremento civitas aucta eſt. πλεῖστον ἐπιδέδωκεν ἡ πόλις. * ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ πόλις ἐπέδωκε. || Maximum Incrementum capere. μεγίστην ἐπίδοσιν λαμβάνειν. || Artium Incrementa fiunt. ἐπιδόσεις τῶν τεχνῶν γίγνονται. * προσθῆκαι τῶν τεχνῶν ποιοῦνται. || Incrementum dare alicui rei. πλεῖόν τι ποιεῖν. * προσθήκην ποιεῖν πρός τι.

INCREPANDUS, a, um. *Qu'on doit tanſer & reprendre.* ἐπιπληκτέος, α, ον.

INCREPITO, as, avi, atum, are. *Reprendre & tanſer ſouvent.* συχνάκις ἐπιπλήττω, F. ξω, P. ἐπιπέπληχα. acc. *Dire des injures.* λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc. *Se plaindre fort & ſouvent.* μεμψιμοιρέω, F. ήσω, P. μεμεμψιμοίρηκα. περὶ. gen.

INCREPITUS, a, um. part. *Tanſé & repris aigrement.* ἐπιπληχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Grandement accuſé.* καταιτιαθεὶς, θεῖσα, θέν. *Calomnié & injurié.* διαβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *De qui on s'eſt grandement plaint.* καταμεμφθεὶς, θεῖσα, θέν.

INCREPO, as, pui, pitum, are. *Faire du bruit.* ἐπιψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιψόφηκα. *Crier contre.* καταβοάω, ῶ, F. ήσω, P. καταβεβόηκα. gen. *Tanſer & reprendre aigrement.* ἐπιπλήττω, F. ξω, P. ἐπιπέπληχα. acc. *Accuſer fort.* καταιτιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. acc. perſ. gen. rei. *Calomnier, injurier.* διαβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) || Stimulo Increpare. *Aiguillonner.* κεντεῖν, *vel* κεντρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. acc.

INCRESCO, is, crevi, cretum, ere. *S'augmenter, s'accroître.* ἐπαύξομαι, *vel* ἐπαυξάνομαι, futur. med. ήσομαι. || Morbus Increſcit. ἡ νόσος ἐπακμάζει.

INCRETUS, a, um. part. *Paſſé à travers un crible ou ſas.* ἀποσησθεὶς, θεῖσα, θέν.

INCRUENTATUS, a, um. part. *Qui n'eſt point enſanglanté, ou gâté de ſang.* ὁ καὶ ἡ ἀναίμακτος, *vel* ἀναίμωτος, καὶ τὸ ον, ου.

INCRUENTUS, a, um. *Non ſanglant.* ὁ καὶ ἡ ἀναίμων, καὶ τὸ μον, ονος.

INCRUSTATIO, onis. fœm. *L'action d'enduire en façon de croûte.* ἡ κονίασις, εως.

INCRUSTO, as, avi, atum, are. *Enduire, comme d'une croûte, crépir.* κονιάω, ῶ, F. άσω, P. ακα. acc. * πλακόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπλάκωκα. acc.

INCUBATIO, onis. fœm. *L'action d'être couché ſur,* ἡ ἐγκοίμησις, *vel* ἔγκλισις, εως. *Découvert.* ἡ ἐπάρ-

τις, ίως. * ὁ ἐπωασμὸς, ȣ̃.

INCUBATUS, ûs. maſc. idem.

INCUBITO, as, are. *Coucher ſouvent en.* συχνάκις ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. * καλάκειμαι. (V. anom. in κεῖμαι.)

INCUBITUS, ûs. maſc. Vide INCUBATIO.

INCUBO, as, bui, bitum, are. *Etre couché ſur, ou dans.* ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. *Dormir dedans, ou deſſus, pour recevoir les réponſes de l'Oracle.* χρησμολογηθησόμενος, (pro maſc.) ἐπικαθεύδω, F. δήσω. *Couver.* ἐπωάζω, F. άσω, P. ἐπώακα. accuſ.

INCUBUS, i. maſc. *Maladie qui prend de nuit.* ὁ ἐφιάλτης, ȣ.

INCULCANDUS, a, um. part. *Qu'on doit faire entrer dedans à force.* ἐπισακτέος, α, ον. *Qu'on doit inculquer, & repeter pluſieurs fois.* ταυτολογητέος, α, ον.

INCULCATUS, a, um. part. *Mis ou fourré dedans en preſſant.* ἐπισαχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Fourré parmi à force.* παρεμβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Repeté pluſieurs fois.* ταυτολογηθεὶς, εῖσα, έν.

INCULCO, as, avi, atum, are. *Mettre, ou fourrer dedans en preſſant.* ἐπισάτίω, F. ξω, P. ἐπισέσαχα. acc. *Fourrer parmi à force.* παρεμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Inculquer, repeter ſouvent une même choſe.* ταυτολογεῖν, έω, F. ήσω, P. τεταυλόγηκα. || Inculcare auribus. ἐπάδειν, άδω, F. άσω, P. ἐπῇκα. acc.

INCULPABILIS, & e, is. *Irreprochable, de qui l'on ne ſe peut plaindre.* ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, καὶ τὸ πτον, ȣ. Vide INCULPATUS.

INCULPATUS, a, um. *Non coupable.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, καὶ τὸ τιον, ου. *Qui eſt ſans reproche.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point été repris.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίληπτος, καὶ τὸ πτον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inculpatè vivere. ἀνεγκλήτως ζῆν. * ἄμεμπτον βίον διάγειν. || Vita Inculpatiſſima. μηδεμίαν μέμψιν ἔχων ὁ βίος. * βίος ἀνεγκλήτως ἔχων. || Vir vitæ Inculpatiſſimæ. ὁ ἀνὴρ πάσης κατηγορίας ἀπηλλαγμένον βίον διελθών. * ἀνεπιλήπτως καὶ ἀναμαρτήτως ζήσας. || Vitam Inculpatiſſimam degere. πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὄντα βίον διατελεῖν.

INCULTE. adv. *Sans ornement.* ἀκόσμως. * ἀκοσμήτως.

INCULTUS, a, um. *Inculte, qui n'eſt point labouré.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξέργαςος, vel ἀγεώργητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui n'eſt point orné.* ὁ καὶ ἡ ἀκόσμητος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCULTUS, ûs. maſc. *Défaut d'ornement.* τὸ ἀκόσμημα, ατος.

INCUMBO, is, cubui, cubitum, ere. *Etre courbé, ou appuyé ſur.* ἐπίκειμαι, fut. med. είσομαι. (V. anom. in κεῖμαι.) dativ. *Se laiſſer choir deſſus.* ἐπιπίπτω, fut. πεσȣ̃μαι. (V. anom. in πίπτω.) dat. *Vaquer, s'étudier fort à.* σπȣδάζω, F. άσω, P. ἐσπȣ́δακα περὶ. acc. *Se jetter ſus.* εἰσβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc. *Pencher deſſus.* ἐπικρέμαμαι. Præt. dativ. || Incumbere labori. διαπονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεπόνηκα. * προσκαρτερεῖν τῷ πόνῳ. || Incumbere ad, vel in ſtudia. τοῖς μαθήμασι ἐπιβάλλειν. (V. anom in βάλλω.) || Incumbere in cupiditatem. ἐπιθυμεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omni ſtudio ad bellum Incumbere. πᾶσαν σπȣδὴν καὶ προθυμίαν ἔχειν περὶ τȣ̃ πολέμȣ, vel πρὸς τὸν πόλεμον. || Incumbere ad ſalutem reipublicæ σπȣδὴν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως σωτηρίᾳ. || Omni ſtudio in hoc Incumbit. πᾶσαν τὴν σπȣδὴν περὶ τȣ̃το ποιεῖ, vel med. ποιεῖται. || Toto pectore Incumbere ad aliquid agendum. σπȣδὴν ὅτι μεγίςην ἔχειν τȣ̃ ποιεῖν τι. || Ad rempublicam ſervandam Incumbit. σπȣδὴν ἔχει τȣ̃ σώζειν τὴν πόλιν. * σπȣδὴν ποιεῖται σώζειν τὴν πόλιν. || Eò maximè Incumbit, ut virtutem conſequatur. μεγίςην σπȣδὴν ποιεῖται, ὅπως τῆς ἀρετῆς τεύξεται. (Vide τυγχάνω. in anom.) || Qui ad divitias comparandas Incumbunt. οἱ σπȣδὴν καὶ προθυμίαν ποιησάμενοι, τȣ̃ τὰ χρήματα παρασκευάζειν. || Summo ſtudio in ejus necem incubuiſſent. πολλὴν ἂν ἐποιήσανlo σπȣδὴν, ὥςε αὐτὸν ἀνελεῖν. (Vide αἱρέω. in anom.) || Adeò in noſtram ſalutem Incubuit. τοσαύτην σπȣδὴν ἔθετο, ὑπὲρ τȣ̃ σώζειν ἡμᾶς. || Incumbe in eam curam & cogitationem, quæ tibi gloriam afferat. ἐπιμέλειαν καὶ πρόνοιαν ποιȣ̃ τῶν δόξαν σαυτῷ φέρειν μελλόντων. || Animo in hæc Incumbite. τȣ́τοις προσέχετε τὸν νȣ̃ν. || Incumbere in bellum. προσέχειν τῷ πολέμῳ. || In orationes Incumbere. προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις. || Philoſophiæ Incumbere. περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπȣδάζειν, vel σπȣδὴν ποιεῖσθαι. || Ad lenitatem ejus mores incumbunt. εἰς τὴν πρᾳότητα τὰ ἐκείνȣ ἤθη ἀποκλίνει. * πρὸς τὴν πρᾳότηlα οἱ αὐτȣ̃ τρόποι ἀποκλίνουσι. || Eodem ſocii Incumbunt. εἰς τ' αὐτὸ ἀποκλίνουσιν οἱ σύμμαχοι.

INCUNABULA, orum. neut. plur. *Le berceau.* ἡ σκάφη, ης. *Le petit lit du berceau.* αἱ κοιτίδες, ων. *Les langes d'un petit enfant.* τὰ σπάργανα, ων. *Les principes ou fondemens.* αἱ ςοιχειώσεις, εων. || Ab Incunabulis. ἐκ τῶν σπαργάνων. *Dès le commencement.* ἐξ ἀρχῆς.

INCURABILIS, e. *Incurable.* ὁ καὶ ἡ ἀνήκεςος, τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Morbus hic Incurabilis eſt. αὕτη νόσις ἀνιάτως ἔχει. || Incurabile aliquid pati. ἀνήκεςόν τι παθεῖν. || Propemodùm Incurabilis δυσχερῶς ἔχων πρὸς τὴν θεραπείαν.

INCURATUS, a, um. *Non ſoigné, negligé.* ὁ καὶ ἡ ἀτημέλητος, vel ἀκήδεςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INCURIA, æ. fœm. *Negligence.* ἡ ἀμέλεια, είας. * ἡ ἀφροντισία, ίας. *Pareſſe.* ἡ ῥᾳθυμία, ίας.

INCURIOSE. adv. *Negligemment.* ἀμελῶς * ἀφροντίςως. * ἀμελητί.

INCURIOSUS, a, um. *Qui n'eſt pas ſoigneux.* ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. gen. *Negligent.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίεργος, καὶ τὸ γον.

INCURRO, is, rri, rſum, ere. *Courir dedans ou deſſus.* ἐπιτρέχω, fut. δραμȣ̃μαι. (V. anom. in τρέχω.) *Encourir, tomber dedans ou deſſus.* ἐμπίπτω, fut. πεσȣ̃μαι. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In hoſtes Incurrere. ἐφορμᾶν τοῖς πολεμίοις, vel πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς. || In domum alicujus Incurrere. εἰς οἰκίαν τινὸς εἰσπηδᾶν. || Cæco impetu in aliquem Incurrere. διὰ θυμὸν φέρεσθαι ἐπί τινα. * βιαίᾳ ὁρμῇ εἰσπηδᾶν πρός τινα. || Incurrere in hoſtium regionem. εἰς τὴν χώραν τῶν πολεμίων εἰσβάλλειν. || Incurrere & incidere in aliquem. ἐμπίπτειν καὶ ἐντυγχάνειν τινί. || In damna In-

currere. ζημίαις περιπίπτειν. || In calamitatem Incurrere. συμφορᾷ περιπίπτειν, *vel* εἰς συμφορὰν ἐμπίπτειν. || In odium civium Incurrere. εἰς τῶν πολιτῶν ἔχθραν ἐμπίπτειν. * τοῖς πολίταις πρὸς ὀργὴν ἐλθεῖν.

INCURSATUS, a, um. part. *Qui a été couru.* καταδραμεὶς, (εῖσα) μεῖσα, μέν. *Qui a été ravagé.* προσβεβλημένος, η, ον.

INCURSIO, onis. fœm. *Courſe faite dedans ou ſur.* ἡ ἐπιβολὴ, *vel* ἐνδρομὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incurſionem facere in hoſtes. εἰσβάλλειν εἰς τοὺς πολεμίους. * καταδρομὴν ποιεῖσθαι εἰς τοὺς πολεμίους. || Incurſio militum facta eſt in hanc regionem. ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ εἰς ταύτην χώραν ἐγένετο.

INCURSO, as, avi, atum, are. *Courir ſus, faire des courſes.* ἐπιτρέχω, fut. δραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.)

INCURSUS, ûs. maſc. Vide INCURSIO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtilis Incurſus. ἡ τοῦ στρατοῦ ἐμβολή. * ἐπιδρομὴ τῶν πολεμίων. || Incurſum hoſtium ſuſtinere. τῶν πολεμίων εἰσβολὴν ὑπομένειν, *vel* ὑφίστασθαι. (V. ἵστημι. in anom.) || Eorum Incurſus fortiter ſuſtinuit. τούτων ἐμβολὴν ἀνδρείως ὑπέστη.

INCURVATUS, a, um. *Fort courbé.* κατακαμφθεὶς, εῖσα, έν.

INCURVESCO, is, ere. *Se courber & ployer.* κυρτόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

INCURVICERVICUS, a, um. *Qui a le cou courbé & tortu.* ὁ καὶ ἡ κυρταύχην, ενος.

INCURVO, as, avi, atum, are. *Fort courber.* κατακάμπτω, F. ψω, P. κατακέκαμφα. acc. * κατακυρτόω, ῶ, F. ώσω, P. κατακεκύρτωκα. acc.

INCURVUS, a, um. *Fort courbé.* ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ἀγκύλος, η, ον. || Incurvus humeris. ὁ ὠμίας, ου.

INCUS, udis. fœm. *Une enclume.* ὁ ἄκμων, ονος.

INCUSANDUS, a, um. *Qu'on doit accuſer.* κατηγορητέος, α, ον.

INCUSATIO, onis. fœm. *Accuſation.* ἡ αἰτίασις, εως. *Plainte.* ἡ κατάμεμψις, *vel* μέμψις, εως.

INCUSATUS, a, um. part. *Accuſé.* καταιτιαθεὶς, θεῖσα, θέν. *Repris.* ἐγκληθεὶς, εῖσα, έν. *De qui on s'eſt plaint.* καταμεμφθεὶς, εῖσα, έν.

INCUSO, as, avi, atum, are. *Accuſer.* αἰτιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. accuſ. perſ. gen. rei. *Reprendre.* ἐγκαλέω, ῶ, F. ήσω, έσω, P. ἐγκέκληκα. acc. rei. dat. perſ. *Se plaindre.* καταμέμφομαι, fut. med. ψομαι. accuſ. & gen. || Incuſare probri. ὀνειδίζειν, F. ίσω, P. ὠνείδικα. dat. perſ. Vide ACCUSO.

INCUSSUS, a, um. part. *Frapé.* ἐμβληθεὶς, *vel* προσβληθεὶς, εῖσα, έν. *Battu.* τυφθεὶς, εῖσα, έν.

INCUSTODITUS, a, um. part. *Qui n'eſt point gardé.* ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, καὶ τὸ τον, ου.

INCUSUS, a, um. part. *Taillé ou forgé.* ὁ καὶ ἡ ἐγκόλαπτος, καὶ τὸ πτον.

INCUTIENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter contre.* προβλητέος, α, ον.

INCUTIO, is, ſſi, ſſum, tere. *Jetter contre.* προσβάλλω, F. αλῶ. (Vide anom. in βάλλω.) acc. *Fraper avec violence.* προσαράσσω, F. ξω, P. προσήραχα. accuſ. || Timorem, *vel* metum Incutere. φοβεῖν, ῶ, F. ήσω, P. πεφόβηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Incutere alicui colaphum. κόνδυλον ἐντρίβειν τινί. || Plagas ei multas Incuſſit. πολλὰς αὐτῷ πληγὰς ἐνέβαλε. || Deſiderium alicui Incutere. πόθον ἐμβάλλειν τινί. || Terrorem alicui Incutere. φόβον τινὶ ἐμβάλλειν. * δέος τινὶ ἐνεργάζεσθαι. * φόβον ἐμποιεῖν τινι.

INDAGANDUS, a, um. *Qu'on doit rechercher ſoigneuſement.* ἐξεταστέος, α, ον.

INDAGANTER. adv. *Soigneuſement.* ἀκριβῶς. *En chaſſant.* θηρευτικῶς. *En ſuivant la trace.* ἰχνευτικῶς.

INDAGATIO, onis. fœm. *Recherche à la trace.* ἡ ἰχνηλασία, ίας. * ἡ ἴχνευσις, εως. *Recherche ſoigneuſe.* ἡ ἐξέτασις, εως. * ὁ ἐξετασμὸς, *vel* ἀκριβασμὸς, οῦ.

INDAGATOR, oris. maſc. *Qui recherche avec ſoin.* ὁ ἐξεταστὴς, οῦ. *Qui cherche à la trace.* ὁ ἰχνευτὴς, *vel* ὁ ἰχνηλάτης, ου. *Chaſſeur.* ὁ θηρατὴς, *vel* θηρευτὴς, οῦ. || Indagator aquarum. ὁ ὑδροσκόπος, ου.

INDAGATRIX, icis. fœm. *Qui recherche ſoigneuſement.* ἡ ἐξεταστικὴ, ῆς. *Qui chaſſe & pourſuit.* ἡ θηρευτικὴ, ῆς. *à la trace.* ἡ ἰχνευτικὴ, ῆς.

INDAGO, as, avi, atum, are. *Chercher à la trace.* ἰχνεύω, F. εύσω, P. ἴχνευκα. acc. * ἰχνηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰχνηλάτηκα. acc. *Chaſſer.* θηράω, ῶ, F. άσω, P. τεθήρακα. accuſ. *Rechercher diligemment.* ἀκριβάζω, F. άσω, P. ἠκρίβακα. acc. *S'enquerir.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res latentes Indagare. τὰ κεκρυμμένα ἐπιζητεῖν, *vel* ἀνερευνᾶν. || Cauſam rei Indagare. τήν τινος αἰτίαν πολυπραγμονεῖν.

INDAGO, inis. fœm. *Trace.* ἡ ἰχνηλασία, ίας. *Toiles ou panneaux à prendre des bêtes ſauvages.* οἱ στοῖχοι, ων. * ἡ θήρα, ας. * τὸ θήραμα, ατος. || Indagine cingere. περιστοιχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. περιεστοίχικα. acc.

INDE. adv. *De là.* ἐκεῖθεν. *En après.* μετὰ ταῦτα. * ἐντεῦθεν. *Tout auſſi-tôt que.* εὐθύς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Locis illis communitis, Inde cæteros infeſtant. τοὺς τόπους τούτους ὀχυροὺς ποιούμενοι, ἐντεῦθεν τοὺς ἄλλους κακῶς ποιοῦσι. || Indè bellū huc transferetur. ἐκεῖθεν ὁ πόλεμος δεῦρο ἥξει. || Non Indè incipiunt, undè maximè poſſent. οὐκ ἐντεῦθεν πείθονται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα δυνηθεῖεν. || Indè igitur incœpit, undè oportet benè ſapientes. ἤρξατο οὖν ἐντεῦθεν, ὅθεν περ χρὴ τοὺς εὖ φρονοῦντας. || Hinc Indè. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. || Jam indè à cunabulis. εὐθὺς ἐκ γενετῆς. || Indè uſque à condito mundo. ἀπ' ἀρχῆς κόσμου.

INDEBITO. adv. *Induement.* ἀχρέως. *Inutilement.* ἀχρήστως. *Indecemment.* ἀπρεπῶς.

INDEBITUM, i. neut. *Ce qui n'eſt point dû.* τὸ ἀνοφείλημα, ατος.

INDEBITUS, a, um. *Qui n'eſt pas dû.* ἀνοφειλόμενος, ένη, ενον. *Inutile.* ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, καὶ τὸ ον, ου. *Indécent.* ἀπροσήκων, (οντος,) ουσα, ον.

INDECENS, entis. omn. gen. *Meſſeant.* ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ἀπρέπων, (οντος,) ουσα, ον. *Diſforme.* ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Vilain.* αἰσχρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui ſent le fripon.* ὁ καὶ ἡ κλεπτοπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INDECENTER. adv. *Indécemment.* ἀπρεπῶς. * ἀπροσηκόντως.

INDECET. imp. *Il meſſied.* ἀπρέπει. dat.

INDECLINABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut éviter.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάδρασος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne varie ou ne penche point.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

INDECLINATUS, a, um. part. *Qui ne s'eſt point penché.* ὁ καὶ ἡ ἄκλιτος, καὶ τὸ τον. *Ferme.* βέβαιος, αία, αιον. *Qui ne s'eſt point détourné pour éviter quelque choſe.* ὁ καὶ ἡ ἀτρεπτος, τὸ ον, ου.

INDECOR, oris. omn. gen. & INDECORIS, & e, is. (obſol.) Vide INDECORUS.

INDECORE. adv. *Deshonnêtement.* ἀκάλως. *D'une façon meſſeante.* ἀπρεπῶς. *Vilainement.* αἰσχρῶς. *Sans ornement.* ἀκόσμως. || Indecorè facere. ἀτακτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠτάκτηκα. || Indecorè aliquid facere παρὰ τὸ προσῆκον ποιεῖν τι.

INDECORUS, a, um. *Vilain.* αἰσχρὸς, ρὰ, ρόν. *Meſſeant.* ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *Deshonnête.* ὁ καὶ ἡ ἄκαλος, καὶ τὸ ον, ου. *Mal poli.* ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου. || Indecorum facere. ἀσχημονεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠσχημόνηκα. || Indecorus quæſtus. ἡ αἰσχροκερδία, ίας. * τὸ κέρδος αἰσχρόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Indecorum aliquid agere. αἰσχρόν τι πράττειν. || Hoc mihi Indecorum eſt commemorare. τοῦτο οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν.

INDEFATIGABILIS, & e, is. *Qui ne ſe peut laſſer.* ὁ καὶ ἡ ἀκοπίαστος, vel ἀκάματος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEFENSUS, a, um. part. *Qu'on ne défend point.* ὁ καὶ ἡ ἀφρούρητος, vel ἄφρουρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne ſe défend point.* ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ου. *Pour qui on ne plaide point, deſtitué d'Avocat.* ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEFESSUS, a, um. *Qui ne ſe laſſe point.* ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEFINITE. adv. *Sans borne.* ἀορίστως. * ἀδιορίστως.

INDEFINITUS, a, um. *Non arrêté, ni déterminé.* ἀνωρισμένος, ένη, ένον. *Sans bornes, non défini.* ὁ καὶ ἡ ἀόριστος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEFLETUS, a, um. *Qu'on n'a point pleuré.* ὁ καὶ ἡ ἄκλαυστος, vel ἄκλαυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEFLEXUS, a, um. part. *Qui n'eſt point courbé.* ὁ καὶ ἡ ἀκαμπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Non penchant.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

INDEJECTUS, a, um. *Non abattu.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάβλητος, vel ἀκαθαίρετος, καὶ τὸ ον, ου.

INDELEBILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit effacer ni abolir.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Immortel.* ὁ καὶ ἡ ἀνώλεθρος, καὶ τὸ ον, ου.

INDELIBATUS, a, um. part. *Non corrompu.* ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas entamé.* ὁ καὶ ἡ ἄθρυπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEMNATUS, a, um. *Qui n'a point été condamné.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, vel ἀκατάγνωστος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEMNIS, & e, is. *Qui eſt ſans dommage & ſans perte.* ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

INDEMNITAS, atis. fœm. *Exemption de dommage.* ἡ τῆς ζημίας ἀπαλλαγὴ, ῆς. *Dédommagement.* τὸ ἀζήμιον, ου.

INDEPLORATUS, a, um. *Non pleuré.* ὁ καὶ ἡ ἀδάκρυτος, vel ἄκλαυστος, vel ἄκλαυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEPRAVATUS, a, um. *Non corrompu.* ἀνεφθαρμένος, ένη, ένον. *Non tortu.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEPRECABILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit obtenir par prieres.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEPREHENSIBILIS, & e, is. *Qu'on ne peut comprendre.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEPREHENSUS, a, um. *Qui n'eſt pas compris.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, τὸ ον, ου. *Qui n'a point été ſurpris.* μὴ καταφωραθεὶς, εῖσα, έν.

INDEPTUS, a, um. *Qui a obtenu.* ἐπιτυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. gen. *Qui a acquis ou poſſedé.* κτησάμενος, ένη, ενον. acc.

INDESERTUS, a, um. *Non delaiſſé.* ἀναπολειφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qu'on ne delaiſſe point.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDESES, idis. omn. gen. *Non pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, καὶ τὸ ον, ου. *Non oiſif.* ὁ καὶ ἡ ἄσχολος, καὶ τὸ ον, ου.

INDESINENTER. adv. *Sans ceſſe.* ἀκαταπαύστως. * ἀπαύστως. * ἀπαυστί. *Continuellement.* συνεχῶς.

INDESPECTUS, a, um. *Non mépriſé.* ὁ καὶ ἡ ἀκαταφρόνητος, καὶ τὸ ον, ου. *Dédaigné.* ἀκαθεωραμένος, ένη, ένον.

INDETONSUS, a, um. *Qui n'eſt point tondu.* ὁ καὶ ἡ ἀκαρὴς, καὶ τὸ ον, ου.

INDEVITATUS, a, um. *Qu'on ne peut éviter.* ὁ καὶ ἡ ἄφυκτος, vel ἀδιάδραστος, καὶ τὸ ον, ου.

INDEX, icis. maſc. & fœm. Cic. *Celui qui montre.* ὁ ἐνδείκτης, ου. * ὁ μηνυτὴς, οῦ. * ὁ μηνύτωρ, ορος. *Celle qui montre.* ἡ μηνύτρια, ίας. *Brevet.* τὸ διάγραμμα, ατος. *Marque, ſigne, pierre de touche.* ὁ ἔλεγχος, ου. || Index libri. ὁ σύλλαβος, ου. || Index digitus. ὁ λιχανὸς δάκτυλος, ου.

INDICANDUS, a, um. *Qu'on doit montrer.* ἀποφαντέος, vel μηνυτέος, α, ον.

INDICATIO, onis. fœm. *Déclaration.* ἡ μήνυσις, εως. * τὸ μήνυμα, ατος. *Appréciation.* ἡ τίμησις, εως. * τὸ τίμημα, ατος.

INDICATURA, æ. fœm. *Priſée.* ἡ τίμησις, εως.

INDICATURUS, a, um. *Qui doit montrer.* μηνύσων, ουσα, ον. * ἀποφανῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. acc.

INDICATUS, a, um. *Déclaré.* ἀποφανθεὶς, θεῖσα, θέν. *Montré.* μηνυθεὶς, εῖσα, έν. *Priſé, mis à prix.* τιμηθεὶς, εῖσα, έν.

INDICIUM, ii. neut. *Indice.* ἡ μήνυσις, vel ἔνδειξις, εως. *Signe.* τὸ σημεῖον, ου. *pour connoitre.* τὸ γνώρισμα, ατος. *Le mot du guet.* τὸ σύμβολον, ου. *La marque, le caractere.* ὁ χαρακτὴρ, ῆρος. || Præmium Indicii. τὸ μήνυτρον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnum virtutis Indicium. μέγα τῆς ἀρετῆς δεῖγμα. || Non parvum Indicium virtutis. οὐ μικρὸν σημεῖον τῆς ἀρετῆς. || Scelerum Indicia oſtendere. τῶν κακουργημάτων ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι. || Quantâ virtute præditus ſit, Indicio eſt hoc egregium facinus. ὅσην ἔχει τὴν ἀρετὴν, ἐπιδεικνύει τοῦτο καλὸν ἔργον. || Sapientiæ Indicium facere. τῆς σοφίας ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι. * δεῖγμα τῆς σοφίας ἐκφέρειν, ſeu ἐξενεγκεῖν. || Magnis Indiciis aliquid demonſtrare. μεγάλοις σημείοις ἐπιδεῖξαί τι.

INDICO, as, avi, atum, are. *Montrer au doigt.* μηνύω, F. ύσω, P. μεμήνυκα. acc. rei. *Montrer.* δεικνύω, F. δείξω. (V. anom.) acc. rei. *Enſeigner, donner à connoître.* γνωρίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἐγνώρικα. acc. *Apprécier; mettre à prix.* τιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc ipſum Indicat, quo animo erga eum fuerim. τῦτο φανερὸν ποιεῖ, οἷος περὶ αὐτὸν ἐγενόμην. || Exitus hæc Indicabit. ταῦτα ἡ ἔκβασις καταφανῆ ποιήσῃ. || Clarè hoc Indicabo. τῦτο σαφῶς δηλώσω. * τῦτο ἐναργῶς ἐπιδείξω. || Improbitatem ſuam Indicat. δηλοῖ πονηρῶς ἔχων. || Aliquid Indicare in vulgus. ποιεῖν τι πᾶσι φανερόν. * εἰς πάντας λέγειν τι.

INDICO, is, xi, ictum, ere. *Signifier.* ἐπισημαίνω, F. ανῶ, P. ἐπισεσήμαγκα. acc. *Denoncer, déclarer.* ἐπαγγέλλω, F. ελῶ, P. ἐπήγγελκα. * καταγορεύω, F. εύσω, P. εἴρηκα. (V. anom.) acc. rei. dat. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Romanis bellum Indicere. πόλεμον καταγγέλλειν τοῖς Ῥωμαίοις, *vel* πόλεμον ἐπαγγέλλειν. || Sibi ipſi bellum Indicere. πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι πόλεμον. || Bellum voluptatibus Indixit. πόλεμον κατήγγειλε ἡδοναῖς. || Inimicitias alicui Indicere. φανερὰν εἴς τινα ἔχθραν ὁμολογεῖν. * τὴν ἔχθραν ἄντικρυς ἀπογράφεσθαι.

INDICTIO, onis. fœm. *Taille.* ἡ συμβολὴ γῆς. *Impôt.* ὁ ἔρανος, ȣ. *Indiction.* ἡ ἐπισήμανσις, εως.

INDICTIVUS, a, um. *Publiquement convoqué, ou crié.* ὁ καὶ ἡ σύγκλητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Publié & dénoncé.* ἐπάγγελτος, η, ον.

INDICTUS, a, um. part. *Dénoncé, crié publiquement.* ἐπαγγελθεὶς, εῖσα, ἐν. * κατηγγελμένος, ένη, ένον. *Qu'on n'a pas dit.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, *vel* ἄφατος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Indictâ cauſâ. ἀκρίτως. * ἄνευ κρίσεως. *Sans forme de procès.* ἐρήμην. * ἐξ ἐρήμης.

INDIDEM. adv. *De ce lieu là même.* αὐτόθεν. * ἐντευθενδί.

INDIFFERENS, entis. omn. gen. *Indifférent.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INDIFFERENTER. adv. *Indifféremment.* ἀδιαφόρως. *Sans diſcernement.* ἀδιακρίτως.

INDIFFERENTIA, æ. fœm. *Indifférence.* ἡ ἀδιαφορία, ιας.

INDIGENA, æ. maſc. & fœm. *Né & natif du pays.* ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INDIGENS, entis. omn. gen. *Qui a beſoin de.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, *vel* ἐπιδεὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς. gen. *Neceſſiteux.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ τὸ ον, ȣ. gen. rei. Vide INDIGEO.

INDIGENTIA, æ. fœm. *Indigence, beſoin.* ἡ ἔνδεια, *vel* ἀπορία, ας. *Pauvreté.* ἡ πενία, ίας.

INDIGEO, es, gui, ere. *Avoir beſoin.* ἐνδέομαι, fut. med. δεήσομαι. gen. * ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniâ Indigere. τῶν χρημάτων ἀπορεῖν. || Rebus neceſſariis Indigent. τῶν ἀναγκαίων, *vel* τῶν ἐπιτηδείων ἀπορῦσι. || Quotidiano victu Indiget. τῶν καθ' ἡμέραν ἀπορεῖ. * ἐν ἀπορίαις ἐσὶ περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν. || Verborum Indigere. λόγων ἀπορεῖν. || Felicitatem aliis pollicentur, cùm ipſi multis rebus Indigeant. τοῖς ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνῦνται, αὐτοὶ δὲ ἐν πολλαῖς ἀπορίαις εἰσί. || Rebus omnibus Indigent. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἰσί. * ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις εἰσί. * ἐν χρείᾳ πάντων εἰσί. * εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καθεστήκασι. || Frumenti cives Indigent. ἐν σπάνει τῦ σίτυ εἰσὶν οἱ πολῖται. || Pecuniæ Indigeo. ἐν σπάνει χρημάτων καθίσαμαι. * εἰς ἀπορίαν χρημάτων ἦλθον. (V. ἔρχομαι.) || Rebus ad victum neceſſariis Indigere. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων σπανίζειν. || Medici æger Indiget. χρείαν ἔχει ἰατρῦ ὁ κακῶς ἔχων. * χρεία ἐσὶν ἰατρῦ τῷ κακῶς ἔχοντι. || Pecuniâ omnes Indigent. χρήματων πάντες ἐνδεεῖς εἰσι. || Si harum rerum Indiges. εἰ τύτων ἀπόρως ἔχεις. * εἰ ἐνδεῶς τύτων διάκεισαι. || Amicorum Indiget. φίλων ἀνδρῶν ἔρημός ἐσι. * τῶν φίλων ἀπορεῖ. || In hac calamitate, conſilii etiam Indiget. ἐν ταύτῃ συμφορᾷ, ἀπόρως διάκειται, *vel* ἀπορεῖ τί χρὴ δρᾷν. || Conſilii tui Indigeo. τῆς σῆς βυλῆς ἀπορῶ. || Si non indigens, Indigere te ſimulabis. ἂν μὴ δεόμενος, τὸ δεῖσθαι προσποιῇ. || Maximè victûs Indigens. μάλιστα βίυ δεόμενος. || Præſens tempus magnæ curæ & prudentiæ Indiget. ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βυλῆς δεῖται. || Vale, & ſi quâ re à nobis Indiges, ſcribe. ἔῤῥωσο, καὶ εἰ τοῦ ἄλλυ δέῃ παρ' ἡμῶν, ἐπίστελλε. || In aliquâ re tuî Indigeo. δέομαί τί σου. || Auxilii Indigent. ἐπικυρίας δέονται. || Præſentia negotia magno ſtudio Indigent. σπυδῆς πολλῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖται. || Exiſtimant ſe doctrinâ non Indigere. νομίζυσιν ὐδὲν προσδεῖσθαι παιδείας. || Nihil amicis Indigent. ὐδὲν αὐτοῖς φίλων προσδεῖ. || Temperantes nullo commeatu Indigent. τοῖς φειδομένοις ὐδενὸς προσδεῖ πόρυ. || Liberalis homo pecuniâ Indiget, ad hæc agenda. τῷ ἐλευθερίῳ δεῖ χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν ταῦτα. || Si quando Indigueris. εἰ ποτε εἰς χρείαν ἀφίκηται, *vel* ἔλθῃ. (Vide ἔρχομαι.) || His rebus Indigeo. ἐπιλείπει με τῦτο. * ἀπολείπει μοι τύτων. * ταῦτα ἀπολείπει με. * τύτων ἀπολείπομαι. || His omnibus Indigens. ἅπασι τύτοις, *vel* ἁπάντων τύτων ἀπολελειμμένος.

INDIGES, etis. maſc. & fœm. *Mis au nombre des Dieux, par les Païens.* ἐναποθεωθεὶς, θεῖσα, θέν.

INDIGESTE. adv. *Sans ordre.* ἀτάκτως. * ἀσυντάκτως. *Confuſément.* ἀδιαθέτως.

INDIGESTUS, a, um. *Qui n'eſt point mis par ordre.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάτακτος, *vel* ἀσύντακτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Confus.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INDIGITO, as, are. *Appeller, montrer avec le doigt.* ὀνομάζω, F. άσω, P. ὠνόμακα. acc.

INDIGNABUNDUS, a, um. *S'indignant, ſe fâchant.* ἀγανακτῶν, ῦσα, ῦν. * ἀγανακτῦντι, (pro maſc.) ἐοικὼς, κυῖα, κός.

INDIGNANDUS, a, um. *Qu'on doit rejetter comme indigne.* ἀπαξιωτέος, τέα, τέον. *Qu'on ne doit pas ſupporter.* δυσχεραντέος, α, ον.

INDIGNATIO, onis. fœm. *Indignation.* ἡ ἀναξιοπάθεια, είας. * ἡ ἀγανάκτησις, εως. || Juſtâ Indignatione commoveri. εἰκότως ἀγανακτεῖν. || Indignationem alicui movere. εἰς ἀγανάκτησιν προάγειν, *vel* καθιστάναι τινά. * ὀργὴν ἐμπειεῖν τινι.

INDIGNATURUS, a, um. *Qui ſe doit indigner.* ἀναξιοπαθήσων, ῦσα, ον.

INDIGNATUS, a, um. part. *Indigné.* ἀναξιοπαθήσας, *vel* ἀγανακτήσας, ήσασα, ῆσαν.

INDIGNE. adv. *Indignement.* ἀναξίως. * παρ' ἀξίαν. || Indignè pati. ἀναξιοπαθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠναξιοπάθηκα. *Etre fâché.* δυσχεραίνειν, F. ανῶ, P. δεδυσχέραγκα. accuſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Indignè id patitur. παρὰ τὴν ἀξίαν τῦτο πάσχει. || Indignè felix eſt. παρὰ τὴν ἀξίαν εὖ πράττει. || Indignè læditur. οὐδὲν ὠφληκὼς, *vel* μηδὲν ὀφλων, *vel* ὐδὲν ἡμαρτηκὼς βλάπτεται.

ται. || Indignè fero iſtas leges. χαλεπῶς φέρω τούτους νόμους. * ὑπὲρ τούτων νόμων σφόδρα ἀγανακτῶ. || Indignè ſe gerere in vitâ. βίον τὸν παρ' ἀξίαν διάγειν. * ἐν τῷ βίῳ ἑαυτοῦ ἐλαττοῦσθαι. * ἀναξίως ἡμῶν αὐτῶν πράττειν.

INDIGNIOR, & ius, oris. comp. *Plus indigne.* ἀναξιώτερ@, έρα, ερον.

INDIGNISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-indigne.* ἀναξιώτατος, άτη, ατον.

INDIGNITAS, atis. fœm. *Indignité.* ἡ ἀναξία, ίας. *Choſe indigne.* τὸ ἀνάξιον, ίου. *Deshonnêteté, meſſeance.* ἡ ἀπρέπεια, ας.

INDIGNOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Dédaigner.* ἀπαξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπηξίωκα. acc. uni. gen. alt. *Se fâcher, s'indigner.* δυσχεραίνω, F. ανῶ, P. δεδυσχέραγκα. acc. *vel* dat. * ἀγανακτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγανάκτηκα. ἐπὶ. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unum hoc Indignor. ἐν τοῦτο δυσχεραίνω. * ἐνὶ τούτῳ δυσχεραίνω. || Paucorum principatum Indignantur. ἐπὶ τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυσχεραίνουσι. || Indignamur, ſi hæc audiamus. δυσχεραίνομεν, ταῦτα ἀκούοντες. || Quæ cùm intueor, valdè Indignor. ἃ δὴ θεωρῶν λίαν δυσχεραίνω. || Id agere Indignatur. τοῦτο ποιεῖν δυσχεραίνει. * τοῦτο πράττων δυσχεραίνει. * διὰ τὸ ταῦτα πράττειν, ἀγανακτεῖ. || Ob res adverſas Indignantur. ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνουσι. || Alicui Indignari. κατά τινι δυσχεραίνειν. * χαλεπαίνειν τινί. * χαλεπῶς ἔχειν τινα. || Decet nos Indignari & moleſtè ferre, ſi pejores noſtris majoribus ſimus. δεῖ ἡμᾶς ἀγανακτεῖν, καὶ βαρέως φέρειν, εἰ χείρους τῶν προγόνων τυγχάνομεν ὄντες. || Indignamur, ſi non eodem honore cum aliis afficimur. ἀγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἄλλοις τιμὴν ἔχωμεν. || Præſentem rerum ſtatum Indignatur. ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *vel* περὶ τῶν παρόντων, *vel* διὰ τὰ παρόντα ἀγανακτεῖ. || Illorum rapinam Indignamur. ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἁρπαγῆς ἀγανακτοῦμεν. || Valdè Indignari aliquid. σφόδρα τινὶ ἀγανακτεῖν ὑπέρ τιν@. || Indignantur nos eis ſimilia facere. ἡμῖν δυσχεραίνουσιν ὅμοια τούτοις ποιεῖν. || Nos honorem conſecutos eſſe Indignatur. ἡμᾶς τῆς τιμῆς τυχεῖν, δυσχεραίνει, *vel* ἀγανακτεῖ.

INDIGNUS, a, um. *Indigne.* ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, καὶ τὸ ον, ου. gen. ὁ, ἡ, τὸ παρ' ἀξίαν. *Qui n'a pas mérité.* ὁ καὶ ἡ ἀπάξιος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Cruel.* δεινὸς, νὴ, νόν. || Indignus veniâ. ὁ καὶ ἡ ἀσύγγνωστος, καὶ τὸ ον, ου. || Indignum facinus clamitare. δεινολογεῖσθαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc ſermone Indigna cenſeo. ταῦτα λόγου ἀπαξιῶ. || Indignus habitus eſt qui juſtus vocaretur. ἀπηξιώθη κληθῆναι δίκαι@. || Honore Indignus habitus. τῆς τιμῆς ἀπαξιωθείς. || Gloriâ Indignus. ἀναξίως ἔχων τῆς δόξης, *vel* τοῦ εὐδοκιμεῖν. || Indignus eſt, qui beneficiis ornetur. ἀνάξιός ἐστιν εὖ παθεῖν. || Indignâ morte afficitur. τῷ παρ' ἀξίαν θανάτῳ ζημιοῦται. * οὐδὲν ὀφλήκως ἀπόλλυται. || Indigna pati, i. atrocia. δεινὰ πάσχειν. * δεινότατα παθεῖν. || Indignum facinus patrare. δεινὸν ἀσέβημα πράττειν. * δεινὰ καὶ σχέτλια ποιεῖν. || Indigna illi facis. δεινὰ ποιεῖς αὐτόν.

INDIGUS, a, um. Vide INDIGENS. || Vita victûs Indiga, vita vocanda non eſt. βίος βίου δεόμενος, οὐκ ἔστι βί@.

INDILIGENS, INDILIGENTER, INDILIGENTIA. Vide NEGLIGENS, NEGLIGENTER, NEGLIGENTIA.

INDIPISCOR, eris, indeptus ſum, dipiſci. *Avoir, obtenir.* ἐπιτυγχάνω, fut. τεύξομαι. (V. anom. in τυγχάνω.) gen. *Acquerir, gagner.* περιποιέομαι, futur. med. ήσομαι. acc. rei. dat. perſ.

INDIRECTUS, a, um. *Qui n'eſt pas droit.* ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas mis par ordre.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάτακτ@, καὶ τὸ τον.

INDISCRETUS, a, um. *Qui n'eſt pas ſéparé.* ὁ καὶ ἡ ἀδιαχώριστος, καὶ τὸ ον, ου. *Non diſtingué.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάκριτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDISCRIMINATIM. adverb. *Indiſtinctement.* ἀδιακρίτως. *Indeterminément.* ἀδιορίστως. *Indifféremment.* ἀδιαφόρως.

INDISERTE. adverb. *Non diſertement.* ἀδεινῶς. * ἀφραδέως. *Sans éloquence.* ἀνελλογίμως.

INDISERTUS, a, um. *Non diſert.* ὁ καὶ ἡ ἀφραδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Non éloquent.* ὁ καὶ ἡ ἀνελλόγιμ@, καὶ τὸ μον.

INDISPOSITE. adv. *Sans être bien diſpoſé.* ἀδιαθέτως. *Sans ordre.* ἀσυντάκτως.

INDISSOLUBILIS, & e, is. *Qu'on ne peut diſſoudre.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, *vel* ἄλυτ@, καὶ τὸ ον, ου.

INDISSOLUTUS, a, um. *Qui n'a pas été diſſous.* ἀδιαλυθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui ne ſe peut diſſoudre.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDISTINCTE. adv. *Indiſtinctement.* ἀδιορίστως. * ἀδιακρίτως. *Sans ordre.* ἀτάκτως. *Confuſément.* συγκεχυμένως.

INDISTINCTUS, a, um. *Qui n'eſt point diſtingué.* ὁ καὶ ἡ ἀδιόριστος, καὶ τὸ ον, ου. *Sans ordre.* ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, καὶ τὸ ον, ου. *Confus.* συγκεχυμένος, ένη, ενον.

INDISTRICTUS, a, um. *Qui n'a pas été ſerré ou étreint.* ὁ καὶ ἡ ἄσφιγκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Non bleſſé.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

INDITUS, a, um. part. *Mis dedans.* ἐντεθεὶς, εῖσα, έν. *Impoſé.* ἐπιτεθεὶς, εῖσα, έν.

INDIVIDUUS, a, um. *Indiviſible.* ὁ καὶ ἡ ἄτομος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point de parties.* ὁ καὶ ἡ ἄμοιρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne ſe ſépare point tant que le jour dure.* ὁ καὶ ἡ πανημέριος, καὶ τὸ ον, ου.

INDIVISUS, a, um. part. *Non diviſé.* ἀδιαιρεθεὶς, εῖσα, έν. *Qu'on ne peut diviſer.* ὁ καὶ ἡ ἀδιαίρετος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut mettre en pieces ou parties.* ὁ καὶ ἡ ἀμέριστος, καὶ τὸ ον, ου.

INDO, is, didi, ditum, ere. *Donner.* ἐνδίδωμι, F. δώσω. (V. δίδωμι.) acc. rei. dat. perſ. *Mettre dedans.* ἐντίθημι, F. θήσω. (V. τίθημι.) acc. *Impoſer.* ἐπιτίθημι. acc. || Indere nomen. ἐπονομάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐπωνόμακα. acc.

INDOCILIS, & e, is. *Indocile, à qui on ne peut rien apprendre.* ὁ καὶ ἡ ἀδίδακτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * δυσμαθῶς ἔχων, πρός τι. *Qu'on ne peut apprivoiſer.* ὁ καὶ ἡ ἀτίθασσ@, καὶ τὸ ον, ου.

INDOCTE. adv. *En ignorant.* ἀπαιδεύτως. * ἀμαθῶς. * ἀμαθεί.

INDOCTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ignorant.* ἀπαιδευτότερος, έρα, ερον.

INDOCTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ignorant.* ἀπαιδευτότατ@, άτη, ατον. || Indoctiſſimi homines.

οἱ παιδείας ἐδαμῶς τετυχηκότες.

INDOCTUS, a, um. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, καὶ τὸ ον, ου. *Un idiot.* ὁ ἰδιώτης, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juvenes prorſùs Indocti. οἱ νέοι μηδεμιᾶς παιδείας μετέχοντες, *ſeu* μετεσχηκότες. || Indoctus atque imperitus. τῆς παιδεύσεως ἄπειρος. * τῶν γραμμάτων ἄπειρος. * τῶν μαθημάτων ἀπαίδευτος. || Haud admodùm Indoctus. οὐκ ἐνδεεστέρως ἔχων πρὸς τοὺς λόγους. * ἱκανῶς ἔχων παιδεύσεως

INDOLENTIA, æ. fœm. *Exemption de douleur: nul ſentiment de douleur.* ἡ ἀναλγησία, ας. * ἡ ἀνάλγησις, εως. *Appaiſement de douleur.* ἡ ἀνωδυνία, ίας.

INDOLEO, es, olui, litum, ere, *vel* INDOLESCO, is, olui, ere. *S'affliger.* ἀνιάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ἀνιαθήσομαι, præt. paſſ. ἠνίαμαι. *S'affliger avec.* συναλγέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήλγηκα. dat. perſ. *vel* ἐπί. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malis alicujus Indolere. συναλγεῖν τοῖς κακοῖς τινός. || Malis tuis Indoleo. συνάχθομαί σοι. * ὑπεράχθομαί σου. * συνάχθομαί σοι τῶν κακῶν. || Facto Indoluit. μετέμελεν αὐτῷ τοῦτο ποιήσαντι.

INDOLES, is, fœm. *Le naturel.* ἡ φύσις, εως. *Les mœurs.* τὸ ἦθος, εος, ους. || Bona Indoles. ἡ εὐφυΐα, ΐας. || Bonâ Indole præditus. ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. * τῇ εὐφυΐᾳ κεκοσμημένος. * χρηστὴν φύσιν ἔχων. || Mala Indoles. ἡ κακοφυΐα, ΐας. || Malâ Indole præditus. ὁ καὶ ἡ κακοφυὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tanta in eo eſt virtutis Indoles. οὕτω πρὸς τὴν ἀρετὴν πεφυκὼς δοκεῖ εἶναι. || Optima Indoles in eo erat. πάνυ χρηστὸς ἦν τὸ ἦθος, *vel* τὰ ἤθη. Vide INGENIUM.

INDOMABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut domter.* ὁ καὶ ἡ ἀδάμαστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut apprivoiſer.* ὁ καὶ ἡ ἀτιθάσσευτος, καὶ τὸ ον, ου.

INDOMITUS, a, um. *Qu'on n'a pu domter.* ἀδαμασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qu'on ne peut apprivoiſer.* ὁ καὶ ἡ ἀτίθασσος, καὶ τὸ ον, ου. *Invincible.* ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut appaiſer.* ὁ καὶ ἡ ἀκαθαπεράντος, καὶ τὸ ον, ου.

INDORMIO, is, ivi, ire. *Dormir en, ou ſur.* ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐπικοιμησάμην. * ἐπικαθεύδω, F. δήσω. aor. 1. ἐπικαθεύδησα. *Negliger.* ὀλιγωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠλιγώρηκα. gen.

INDOTATUS, a, um. *Qui eſt ſans dot.* ὁ καὶ ἡ ἄπροικος, *vel* ἄεδνος, *vel* ἄφερνος, καὶ τὸ ον, ου.

INDUBITABILIS, & e, is. *Dequoi on ne peut douter.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφίβολος, *vel* ἀναμφίδοξος, καὶ τὸ ον, ου.

INDUBITANTER. adv. *Indubitablement, ſans doute.* ἀνενδοιάστως. * ἀναμφιβόλως.

INDUBITATE. adv. idem.

INDUBITATUS, a, um. *Dequoi on ne doute point.* ὁ καὶ ἡ ἀνενδοίαστος, *vel* ἀναμφισβήτητος, καὶ τὸ ον, ου.

INDUBITO, as, avi, atum, are. *Etre en doute, douter.* ἀμφιβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφιβόληκα. gen. * ἐπαπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηπόρηκα. gen.

INDUBIUS, a, um. *Non douteux.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφίδοξος, *vel* ἀναμφίβολος, καὶ τὸ ον, ου. V. DUBIUS.

INDUCIÆ, arum. fœm. plur. *Tréves.* ἡ ἀνακωχὴ, ῆς. * ἡ ἐκεχειρία, ίας. * αἱ ἀνοχαὶ, ῶν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inducias facere uſque ad menſem Aprilem. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι μέχρι τοῦ θαργηλιῶνος μηνός, *vel* ἀνακωχὰς ποιεῖσθαι. || Inducias cum hoſte fecit. ἀνοχὰς πρὸς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο. || Inducias petunt. ἀνοχὰς αἰτοῦνται. || Inducias cum hoſte agitare. ἐκεχειρίαν ἄγειν πρὸς πολεμίους.

INDUCO, is, xi, ctum, ere. *Mettre, ou amener dedans.* εἰσάγω, F. άξω, P. εἰσῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Induire.* ἐπάγω, F. άξω. acc. *Faire entrer, introduire.* ἐμβιβάζω, F. άσω, P. ἐμβεβίβακα. acc. *Effacer, rayer.* ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξαλήλιφα. accuſ. *Abolir.* ἀκυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠκύρωκα. acc. || Inducere exercitum in aliquem. ἐπί τινα ἐπιστρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπεστράτευκα. || Inducere colorem. χρωννύειν, ύω, F. χρώσω, P. κέχρωκα. acc. || Inducere in errorem. σφάλλειν, άλλω, F. αλῶ, P. ἔσφαλκα. acc. || Inducere cruſtam, ignis modo. ἐσχαροῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἠσχάρωκα. acc. || Inducere tenebras. ἐπισκοτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπεσκότηκα. dat. || Inducere aliquem loquentem. λαλοῦντά τινα, (pro maſc.) προσποιεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. προσεποιησάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad odium potiùs eos provocaret quàm ad miſericordiam Induceret. παροξύνειε μᾶλλον ἂν ἐκείνους μισεῖν, ἢ προτρέψειεν ἐλεεῖν. || Eum Induxi, ut id ageret. τοῦτον προέτρεψα ταῦτα ποιεῖν. || Inducere eum non poſſum, ut virtutem conſectetur. ἐξάγειν αὐτὸν οὐχ οἷός τ' εἰμὶ, τὴν ἀρετὴν ἐπιτηδεύειν. || Ad ſcribendum eum Induxi. ὑπήγαγον αὐτὸν πρὸς τὸ γράφειν. || Multa me ad ſcribendum Inducunt. πολλά με παροξύνουσι γράφειν. || Nec metus nec gratia me Inducere potuit, ut Reipublicæ commoda proderem. οὔτε φόβος, οὔτε χάρις προήγαγεν ἐμὲ προδοῦναι τὰ τῇ πόλει συμφέροντα. || Lucro Induci ad inferendam injuriam. κέρδει ἐπαίρεσθαι εἰς τὸ ἀδικεῖν. * ὑπὸ κέρδους προάγεσθαι ἀδικεῖν. || Muneribus Inductus nos læſit. δωρεαῖς ἐπαρθεὶς, *vel* ὑπαχθεὶς, ἡμᾶς ἠδίκει. || His Inducti ſunt, ut Philippo crederent. τούτοις τῷ Φιλίππῳ πιστεύειν ὑπήχθησαν. || Aliquid in animum Inducere. ἐμβάλλεσθαι τι εἰς νοῦν. || Ut animum Induxi meum. ὡς ἐμαυτὸν ἔπεισα. || Sic animum Induco meum. οὕτως ἐμαυτὸν πείθω. * οὕτως τὴν γνώμην διατίθεμαι. * οὕτως ἔχω τῆς γνώμης. || Induxi animum ea contemnere. τούτων καταφρονεῖν πέπεισμαι τῇ ψυχῇ. || Niſi animum Inducatis, ne eos oderitis. εἰ μὴ τοῦτο πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς, μὴ μισεῖν αὐτούς. || In ſpem alios Inducere. ἐλπίδα τοῖς ἄλλοις παραστῆναι, *vel* ἐμποιεῖν. Vide SPES. || Novas res Inducere. τὰ καινὰ εἰσάγειν. || Pravum morem Inducere. πονηρὸν ἔθος εἰσάγειν. || Inducere exercitum in hoſtes. εἰς τοὺς πολεμίους στρατιὰν ἄγειν.

INDUCTIO, onis. fœm. *L'action de conduire en, induction.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. *Perſuaſion.* ἡ πεισμονὴ, ῆς. *L'action d'effacer.* τὸ ἐξάλειμμα, ατος.

INDUCTUS, a, um. part. *Induit, mené ou conduit dans.* εἰσαχθεὶς, *vel* ἐπαχθεὶς, εῖσα, έν. Vide INDUCO.

INDUCTUS, ûs. maſc. Vide INDUCTIO.

INDULGENS, entis, omn. gen. *Qui pardonne.* συγχωρέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν. dat. *Qui donne à l'abandon.* ἐνδιδοὺς, (όντος,) οῦσα, όν. acc. *Indulgent, qui permet trop à ſes enfans, &c.* ὁ καὶ ἡ φιλόστοργος, καὶ τὸ ον, ου. *Plaiſant.* χαριζόμενος, ένη, ενον. || Indul-

gens luctui. ὁ καὶ ἡ φιλοπενθὴς, καὶ τὸ ές, έ@ : οῦς. || Indulgens liberis. ὁ καὶ ἡ φιλότεκνος, καὶ τὸ ον, ου.

INDULGENTER. adv. *En pardonnant.* συγκεχαρισμένως. *Avec indulgence, en permettant trop.* φιλοστόργως. *En faiſant au gré.* κεχαρισμένως.

INDULGENTIA, æ. fœm. *Pardon, remiſſion.* ἡ συγγνώμη, ης. * ἡ συγχώρησις, εως. *Abandon.* ἡ ἔνδοσις, εως. *Trop grande licence.* ἡ ἄνεσις, εως. *Traitement delicat, trop grande douceur envers les enfans, &c.* ἡ φιλοστοργία, ίας.

INDULGEO, es, lſi, ltum, ere. *Pardonner.* συγχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεχώρηκα. dat. *Donner à l'abandon.* ἀνίημι, F. ήσω, P. ἀνεῖκα. (V. ἵημι, mitto.) acc. rei. dat. perſ. *Faire au gré.* χαρίζομαι, fut. med. ίσομαι, & ιῦμαι. aor. 1. med. ἐχαρισάμην. dat. *Laiſſer faire ce qu'on veut, avoir trop de douceur pour ſes enfans, &c.* φιλοστοργέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοστόργηκα. * φιλοστόργως ἔχω. πρὸς. acc. || Indulgere choreis, *vel* comeſſationibus. κωμάζειν, άζω, F. άσω, P. κεκώμακα. || Indulgere deliciis. ἡδυπαθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἡδυπάθηκα. || Indulgere gulæ. κιχλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκίχλικα. || Indulgere inertiæ. ῥᾳστωνεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐῤῥᾳστώνευκα. acc. || Indulgere luctui. φιλοπενθεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφιλοπένθηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cupiditatibus Indulgere. ταῖς ἐπιθυμίαις χαρίζεσθαι. || Amori Indulgere. χαρίζεσθαι τῷ ἔρωτι. || Animo ſuo Indulgens. τῷ οἰκείῳ θυμῷ χαριζόμεν@. || Iræ plus æquo Indulgere. τῇ ὀργῇ πέρα τοῦ δέοντος ἀπονέμειν. || Iræ Indulgere. ἐνδοῦναι τῇ ὀργῇ. * τῷ ὀργιστικῷ ἐνδιδόναι. || Liberis Indulgere. φιλοστόργως πρὸς τὰ τέκνα ἔχειν, *vel* διακεῖσθαι. || Hoc mihi Indulſit. τοῦτό μοι συνεχώρησεν. || Peccatis amici Indulgere. περιορᾶν τὸν φίλον ἁμαρτάνοντα.

INDULTURUS, a, um. *Qui pardonnera.* συγχωρήσων, (οντος,) ουσα, ον. dat.

INDULTUS, a, um. part. *Souffert, pardonné.* συγχωρηθεὶς, εῖσα, έν. *Permis, ou laiſſé à l'abandon.* ἐνδοθεὶς, εῖσα, έν.

INDUMENTUM, i. neut. *Vêtement.* τὸ ἔνδυμα, *vel* ἀμφίεσμα, ατος.

INDUO, is, dui, dutum, ere. *Vêtir.* ἐνδύω, F. ύσω. P. ἐνδέδυκα. acc. perſ. dat. rei. * ἀμφιέννυμι, F. έσω. (V. anom. in ἕννυμι.) acc. *Revêtir, entourer.* περιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Induere perſonam. ὑποκρίνομαι, fut. med. ινοῦμαι. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην. acc. || Induere ſimulationem. προσποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. med. προσεποιησάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Induere ſe. ἐνδύειν ἑαυτόν. || Veſtem Induere. τὸ ἱμάτιον ἐνδύειν. || Induere ſibi veſtem, *vel* Induere ſe veſte. περιβάλλειν ἑαυτῷ ἐσθῆτα. * περιβάλλειν ἑαυτὸν ἐσθῆτι. || Philoſophi perſonam Induere. φιλόσοφον ὑποκρίνεσθαι. * φιλοσόφου τὸ σχῆμα περιβάλλεσθαι.

INDUPERATOR, INDUPEDIOR. Vide IMPERATOR, IMPEDIOR.

INDURANDUS, a, um. *Qu'on doit endurcir.* σκληρυντέ@, α, ον.

INDURATUS, a, um. part. *Endurci.* ἐσκιῤῥωμένος, η, ον. * σκληρυνθεὶς, εῖσα, έν.

INDUREO, es, & INDURESCO, is, rui, ere. *S'endurcir.* σκληρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præter. paſſ. ἐσκλήρυμμαι.

INDURO, as, avi, atum, are. *Endurcir.* σκληρύνω, F. υνῶ, P. ἐσκλήρυγκα. acc. * σκιῤῥόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσκίῤῥωκα. acc.

INDUSIARIUS, ii. maſc. *Vendeur de chemiſes.* ὁ χιτωνισκοπώλης, ου. *Faiſeur de chemiſes.* ὁ χιτωνισκοποιὸς, οῦ.

INDUSIUM, ii. neut. *Une chemiſe.* ὁ χιτωνίσκος, ου.

INDUSTRIA, æ. fœm. *Induſtrie, adreſſe.* ἡ ἀγχίνοια, ας. * ἡ σπουδὴ, ῆς. *Diligence.* ἡ ἐπιμέλεια, είας. *Activité au travail.* ἡ φιλοπονία, ίας. || Induſtriâ, de Induſtriâ, ex Induſtriâ. *A deſſein.* ἐξεπίτηδες. * ἐκ προνοίας.

INDUSTRIE. adverb. *Induſtrieuſement.* ἀγχινόως. *Diligemment.* ἐπιμελῶς. *Avec adreſſe.* ἐπιτηδείως. *Par artifice.* τεχνικῶς. *Affectueuſement.* σπουδαίως.

INDUSTRIUS, a, um. *Induſtrieux.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, ους, καὶ τὸ οον, ουν; όου, οῦ. *Diligent.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Laborieux.* ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, καὶ τὸ ον, ου.

INDUTUS, a, um. part. *Vêtu.* ἐνδεδυμένος, *vel* ἀμφιειμένος, *vel* ἠμφιεσμέν@, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Purpurâ Indutus. ἐνδὺς πορφυρίδα. || Pelle leonis Indutus. λεοντῆν ἐνδυσάμεν@. || Tuniculâ Indutus. χιτωνίσκον ἐνδεδυμέν@.

INDUTUS, ûs. maſc. Vide INDUMENTUM.

INDUVIUM, ii. neut. *vel* INDUVIÆ, arum. fœm. plur. idem quod Indumentum. *L'écorce qui couvre l'arbre.* ὁ φλοιὸς, οῦ.

INEBRIATUS, a, um. part. *Enivré.* μεθύων, (οντος,) ουσα, ον. *Ivre.* μέθυσος, ύση, υσον.

INEBRIO, as, avi, atum, are. *Enivrer.* μεθύω, F. ύσω, P. μεμέθυκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Voluptate Inebriare. δι' ἡδονῆς μεθύσκειν, *vel* καταμεθύειν. || Inebriandi occaſionem capere. τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβεῖν. (Vide λαμβάνω. in anom.) || Voluptatibus Inebriari. τῶν ἡδονῶν μεθύειν. || Magnitudine rerum geſtarum Inebriari. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων. || Bibendo non Inebriatur. πίνων οὐ μεθύσκεται. || Adeò nectare Inebriatus eſt. τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρ@.

INEDIA, æ. fœm. *Faute, ou abſtinence de manger.* ἡ ἀσιτία, ίας. *Famine, diſette.* ὁ λιμὸς, οῦ. || Inediâ necatus, confectus. *Mort de faim.* λιμαγχονηθεὶς, *vel* λιμοκτονηθεὶς, εῖσα, έν.

INEDITUS, a, um. *Qui n'eſt point encore publié, ni mis en lumiere.* ὁ καὶ ἡ ἀνέκδοτ@, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt point élevé.* ὁ καὶ ἡ ἀνύψηλος, καὶ τὸ ον, ου.

INEFFABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut dire, ineffable.* ὁ καὶ ἡ ἄφατος, *vel* ἀνέκφραστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEFFICACIOR, & ius, oris. comp. *Qui a moins d'efficace.* ἀνεργητότερος, έρα, ερον.

INEFFICACISSIMUS, a, um. ſuperl. *Qui a fort peu d'efficace.* ἀνεργητότατος, άτη, ατον.

INEFFICAX, acis. omn. gen. *Inefficace, qui n'a ni force, ni vertu.* ὁ καὶ ἡ ἀνέργητος, καὶ τὸ ον, ου.

INEFFIGIATUS, a, um. *Qui eſt ſans forme.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt point gravé.* ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point été tiré au naïf.* ἀναπεικασμέν@, η, ον.

INELABORATUS, a, um. part. *Qui n'eſt pas bien*

travaillé. ὁ καὶ ἡ ἀκαλλίργαστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INELEGANS, antis. omn. gen. *Qui n'eſt point élegant.* ὁ καὶ ἡ ἄμȣσος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui n'a point de grace.* ὁ καὶ ἡ ἀκαλλώπιστος, *vel* ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ον.

INELEGANTER. adverb. *Sans élegance.* ἀμȣ́σως. *Sans grace.* ἀκόμψως.

INELUCTABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut ſurmonter à la lutte.* ὁ καὶ ἡ ἀκαταπάλαιστος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Invincible.* ὁ καὶ ἡ ἀκαταπάλαιστος, *vel* ἀκατάβλητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INEMENDABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut corriger.* ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, *vel* ἀνεπανόρθωτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INEMORIOR, reris, ori. *Mourir en, ou dedans.* ἐναποθνήσκω, fut. med. θανȣ̃μαι. præter. ἐναποτέθνηκα. (V. anom. in θνήσκω.)

INEMPTUS, a, um. *Qui n'eſt point acheté, qu'on n'achete point.* ὁ καὶ ἡ ἀπρίατος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INENARRABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut raconter.* ὁ καὶ ἡ ἀνεκδιήγητος, *vel* ἀδιήγητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INENARRATUS, a, um. part. *Qui n'a point été raconté.* ἀδιηγημένος, η, ον.

INENODABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut dénouer.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, *vel* ἄλυτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qu'on ne peut expliquer.* ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INEO, is, ivi, itum, ire. *Entrer dedans.* εἴσειμι, *vel* εἰσέρχομαι. (V. anom. in εἶμι, & ἔρχομαι.) εἰς, *vel* πρὸς. acc. *Aller dedans.* ἐπεμβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) ἐν. dat. ‖ Inire amicitiam. φιλιάζειν, άζω, F. άσω, P. πεφιλίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inire magiſtratum. εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν. ‖ Certamen Inire. πρὸς ἀγῶνα συνέρχεσθαι. ‖ Curam Inire. εἰς τὸ βȣλευτήριον εἰσέρχεσθαι. ‖ Rationem ſecum Inire. λόγον ἑαυτῷ διδόναι. ‖ Ineas rationem, quemadmodùm fiat. λογίζȣ πρὸς σεαυτὸν, ἂν ταῦτα γένοιτο. ‖ De eorum commodis augendis Init rationem. λογίζεται περὶ τȣ̃ τὰ αὐτῶν βελτίω ποιεῖν. ‖ Conſilium Inire de aliquâ re. βȣλὴν προτιθέναι περί τινος. ‖ Societatem Inire cum aliis. κοινωνίαν πρὸς ἄλλȣς ποιεῖν. * συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρὸς ἄλλȣς. ‖ Volentes ſocietatem quàm maximam Inire. βȣλόμενοι τὴν συμμαχίαν ὡς μεγίστην ποιῆσαι.

INEPTE. adverb. *Impertinemment.* ἀπειροκάλως. * ἀναρμόστως. *Sotement.* μωρῶς. *Hors de lieu.* ἐκτόπως. * ἀτόπως. ‖ Ineptè, *vel* inepta loqui. *Dire de ſotes paroles.* μωρολογέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμωρολόγηκα.

INEPTIA, æ. fœm. *Impertinence.* ἡ ἀπειροκαλία, ίας. *Sotiſe.* ἡ μωρία, ίας. *Niaiſerie.* ἡ φλυαρία, ίας. * ὁ ὕθλος, ȣ.

INEPTIO, is, ivi, itum, ire. *Dire, ou faire des ſotiſes, des niaiſeries.* ὑθλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὕθληκα. * φλυαρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα. *Devenir ſot.* μωραίνω, F. ανῶ, P. μεμώρακα.

INEPTIOR, & ius, oris. comp. *Plus mal propre à.* ἀνεπιτηδειότερος, έρα, ερον. dat. *Plus ſot.* μωρότερος, έρα, ερον.

INEPTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort mal propre à.* ἀνεπιτηδειότατος, άτη, ατον. dat. *Extrémement ſot.* μωρότατος, άτη, ατον. ‖ Ad res magnas & graves omnium hominum Ineptiſſimus eſt. πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπȣδαῖα τῶν πραγμάτων, ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατός ἐστι. ‖ Omnium Ineptiſſimus ad gerendam Rempublicam. πάντων ἀφυέστατος πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι.

INEPTUS, a, um. *Impertinent.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Sot.* μωρὸς, ρὰ, ρὸν, *vel* μῶρος, ώρα, ωρον. *Non convenable, ni propre à.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. *Hors de lieu.* ὁ καὶ ἡ ἔκτοπος, καὶ τὸ πον. *Hors de tems & de ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, καὶ τὸ ρον. ‖ Ineptus labor. ἡ ματαιοπονία, ίας. ‖ Ineptum, *vel* Ineptam eſſe. εὐηθίζειν, ίζω, F. ίσω, P. εὐήθικα, *vel* εὐηθίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad vitæ uſus prorsùs Ineptus. πρὸς τὰς χρήσεις ἀφυὴς παντάπασι. ‖ Rebus gerendis Ineptus. πράττειν ἀδύνατος. ‖ Indocilis & ad omnia Ineptus. δυσμαθὴς καὶ πρὸς πάντα ἀνάρμοστος.

INEQUITABILIS, & e, is. *Où l'on ne peut aller à cheval.* ὁ καὶ ἡ ἀνιππάσιμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INERMIS, & e, is. *Deſarmé, qui eſt ſans armes.* ὁ καὶ ἡ ἄνοπλος, *vel* ἄοπλος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀτευχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Qui n'eſt point armé de cuiraſſe.* ὁ καὶ ἡ ἀθώρακιστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INERMO, as, are. *Deſarmer.* ἀφοπλίζω, F. ίσω, P. ἀφώπλικα. acc.

INERMUS, a, um. Vide INERMIS.

INERRANS, antis. omn. gen. *Qui ne va ni çà ni là.* ὁ καὶ ἡ ἀπλανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

INERRO, as, avi, atum, are. *Aller çà & là, dans.* ἐμπλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι, præt. paſſ. πεπλάνημαι.

INERS, rtis. omn. gen. *Qui n'a nul art, ni adreſſe.* ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Pareſſeux, oiſif, faineant.* ὁ καὶ ἡ ἀργὸς, καὶ τὸ γὸν, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀπράγμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iners ſenectus. τὸ γῆρας ἄπρακτον. ‖ Ad ea Inertes ſunt. πρὸς ταῦτα ἀργῶς ἔχȣσι. ‖ Ut prohibeatis ejus conatum, omninò Inertes eſtis. ὡς κωλύσαιτ' ἂν ἐκεῖνον πράττειν ταῦτα, παντελῶς ἀργῶς ἔχετε. ‖ Inertem vitam non duxit. ȣ̓ ῥαθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον.

INERTIA, æ. fœm. *Défaut d'adreſſe.* ἡ ἀτεχνία, ίας. *Lâcheté, faineantiſe, pareſſe.* ἡ ἀργία, *vel* ῥαθυμία, ίας. * ἡ ἀπραξία, ίας. ‖ Inertiæ ſe dedere. ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *vel* τῇ ἀργίᾳ ἐνδιδόναι.

INERTICULA, æ. fœm. *Sorte de vigne.* ἡ ἀμέθυστος, ȣ.

INERTICULUS, a, um. *Qui n'a pas grande adreſſe.* ἀτεχνότερος, έρα, ερον. *Un peu lâche.* ἀργότερος, έρα, ερον.

INERTIOR, & ius, oris. comp. *Plus faineant.* ἀπραγμονέστερος, έρα, ερον. Vide INERS.

INERTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-faineant.* ἀπραγμονέστατος, άτη, ατον. ‖ Omnium Inertiſſimus eſt. ἀργότατα πάντων διάκειται.

INERUDITE. adverb. *Sans ſcience, en ignorant.* ἀπαιδεύτως. * ἀμαθῶς.

INERUDITUS, a, um. *Qui n'eſt pas ſçavant.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

INESCO, as, avi, atum, are. *Amorcer, apâter.* δελεάζω, F. άσω, P. δεδελέακα. acc. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc.

INEVITABILIS, & e, is. *Inévitable, qu'on ne peut éviter.* ὁ καὶ ἡ ἄφυκτος, *vel* ἀναπόδραστος, καὶ τὸ

ιν, ου. ‖ Inevitabilis neceſſitas. τὸ μόρσιμον, ου. * ἡ εἱμαρμένη, ης.

INEXATURABILIS, & e, is. *Inſatiable.* ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXCITUS, a, um. *Qui n'a point été incité.* ἀπαρόξυνθεὶς, vel ἀπροκληθεὶς, εῖσα, έν.

INEXCOGITATUS, a, um. part. *A quoi l'on n'a pas encore penſé.* ἀδιανοηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀδιανόητος, καὶ τὸ ον, ου. *Non encore trouvé ni inventé.* ἀνευρεθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXCULTUS, a, um. *Qui n'eſt pas orné.* ἀδιακοσμηθεὶς, εῖσα, έν. *Qui n'eſt pas bien ajuſté.* ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas poli.* ὁ καὶ ἡ ἀνέργαστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXCUSABILIS, & e, is. *Inexcuſable.* ὁ καὶ ἡ ἀπροφάσιστος, vel ἀναπολόγητος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXERCITATUS, & INEXERCITUS, a, um. *Qui n'eſt point exercé, ni uſité.* ὁ καὶ ἡ ἀγύμναστος, vel ἀνάσκητος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Inexercitatus in bello. ὁ καὶ ἡ ἀπειροπόλεμος, καὶ τὸ μον. V. INEXPERTUS.

INEXHAUSTUS, a, um. *Qu'on ne peut épuiſer.* ὁ καὶ ἡ ὑπεράντλος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut tout dépenſer.* ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut vuider.* ὁ καὶ ἡ ἀκένωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut aſſouvir.* ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, τὸ ον, ου.

INEXORABILIS, & e, is. *Inexorable.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, καὶ τὸ ον, ου. *Inflexible.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστρεφὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Dur & cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀτεράμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Qu'on ne peut adoucir.* ὁ καὶ ἡ δυσμείλικτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inexorabilis eſt. οὐδεμίαν ἱκεσίαν προσίεται. * μηδεμιαῖς ἱκεσίαις ἐνδίδωσι, vel εἴκει. * οὐ κάμπτεται πρὸς τὴν δέησιν. ‖ Omninò Inexorabilem eſſe. πρὸς πᾶσαν δέησιν ἐναντιοῦσθαι. * πάσας ἱκεσίας ἀποστρέφεσθαι. ‖ Inexorabile odium. ἀπαραίτητος ἀπέχθεια.

INEXPECTATUS, a, um. *Qu'on n'attendoit pas.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXPEDITUS, a, um. *Qui n'eſt point prêt.* ὁ καὶ ἡ ἄζωνος, καὶ τὸ ον, ου. * *en fait de navigation.* ὁ καὶ ἡ ἀνευσταλὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

INEXPERGEFACTUS, & INEXPERRECTUS, a, um. *Qui n'eſt point éveillé.* ἀνεγερθεὶς, vel ἀνεξυπνισθεὶς, εῖσα, έν. *Qu'on n'éveille point.* ὁ καὶ ἡ ἀνέγερτος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXPERTUS, a, um. *Qui n'eſt point expert.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, vel ἀπείρατος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Que l'on n'a point expérimenté.* ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad contumeliam Inexpertus. τοῦ ὑβρίζεσθαι ἄπειρος. ‖ Damnis Inexpertus. ἄπειρος τοῦ ζημιοῦσθαι. ‖ His rebus Inexpertus eſt. τούτων ἀπείρως ἔχει. * περὶ τούτων, ſeu πρὸς ταῦτα ἀπείρως ἔχει. ‖ Non ſum ad venationem hominum Inexpertus. οὐκ ἀπείρως ἔχω πρὸς θήραν ἀνθρώπων.

INEXPIABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut expier.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut appaiſer.* ὁ καὶ ἡ ἀκαταπράϋντος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXPLANATUS, a, um. *Qui n'eſt pas bien diſtingué.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρος, vel ἀδιάρθρωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas bien uni.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas bien déclaré.* ἀσαφηνισθεὶς, θεῖσα, θέν.

INEXPLEBILIS, & e, is. *Qu'on ne peut emplir.* ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, vel ἀπλήρωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut contenter, inſatiable.* ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inexplebilis potu. πρὸς τὴν πόσιν ἀπλήστως ἔχων. ‖ Veræ laudis Inexplebilis homo. περὶ τὴν ἀληθῆ δόξαν ἀπλήστως ἔχων.

INEXPLETUS, a, um. *Qui n'a point été rempli.* ἀνεκπληρωθεὶς, εῖσα, έν. *Qui n'eſt point encore complet, ou parfait.* ὁ καὶ ἡ ἀσυμπλήρωτος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXPLICABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut expliquer.* ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, vel ἀνέκφραστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne ſçauroit ſoudre.* ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, καὶ τὸ ον, ου. *D'où l'on ne ſçauroit ſe dégager.* ὁ καὶ ἡ ἄφυκτος, καὶ τὸ ον, ου. * *parlant d'un mauvais chemin.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, τὸ ον, ου.

INEXPLICITUS, a, um. *Qui n'eſt point expliqué.* ἀδιασαφηνισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui eſt embrouillé.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς, τὸ ές, έος, οῦς.

INEXPLORATE, *vel* INEXPLORATO. adv. *Sans avoir examiné, ou recherché.* ἀδιεξετάστως. * ἀνεξετάστως. *Sans avoir mis à l'épreuve.* ἀβασανίστως. * ἀκωδωνίστως.

INEXPLORATUS, a, um. part. *Que l'on n'a point examiné, ou recherché.* ὁ καὶ ἡ ἀδιεξέταστος, vel ἀνεξέταστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a pas été mis à l'épreuve.* ὁ καὶ ἡ ἀβασάνιστος, vel ἀκωδώνιστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXPUGNABILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit prendre par force.* ὁ καὶ ἡ ἀκαταμάχητος, vel ἄμαχος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut vaincre, ni ſurmonter.* ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXPUTABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut nombrer, ni compter.* ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος, vel ἀσυλλόγιστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXTINCTUS, a, um. *Qui ne s'éteint, ou qu'on n'éteint point.* ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXTIRPABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut déraciner.* ὁ καὶ ἡ ἀναπόῤῥιζωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut abolir.* ὁ καὶ ἡ ἀναφάνιστος, καὶ τὸ ον, ου.

INEXTRICABILIS, & e, is. *Dequoi on ne ſe peut débarraſſer.* ὁ καὶ ἡ ἄφυκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne ſçauroit ſoudre ou dénouer.* ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, vel ἀδιάλυτος, καὶ τὸ ον. *Dont on ne peut ſortir.* ὁ καὶ ἡ ἀνέξιτος, τὸ ον, ου.

INEXUPERABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut ſurmonter, invincible.* ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut outrepaſſer.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, καὶ τὸ ον, ου.

INFABRE. adverb. *Sans être artiſtement travaillé.* ἀνεξεργάστως. *Sans artifice.* ἀτέχνως.

INFABRICATUS, a, um. *Qui n'eſt point accommodé.* ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt point mis en œuvre.* ὁ καὶ ἡ ἀνέργαστος, καὶ τὸ ον, ου.

INFACETE. adv. *De mauvaiſe grace.* ἀχαρίτως. * ἀχαρίστως.

INFACETIÆ, arum. fœm. plur. *Mauvaiſe grace.* ἡ τῆς εὐτραπελίας στέρησις, εως. *Rencontres froides, & ſans grace.* οἱ ἀχάριτες λόγοι, (ων.)

INFACETUS, a, um. *Mal plaiſant.* ὁ καὶ ἡ ἐκτράπελος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui n'a point de grace.* ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀχάριστος, vel ἀχάριτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, τὸ ι, ιτος.

INFACUNDIA, æ. fœm. *Mauvaiſe grace à parler, manque d'éloquence.* ἡ ἀφραδεια, ας.

INFACUNDUS, a, um. *Qui a mauvaiſe grace à parler, qui n'a nulle éloquence.* ὁ καὶ ἡ ἀφραδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. Vide INFANS.

INFAMATUS, a, um. *Diffamé.* δυσφημȣμενος, ένη, ενον. *Qui a mauvais renom.* ὁ καὶ ἡ δυσώνυμος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ δυσκλεὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς.

INFAMIA, æ. fœm. *Infamie.* ἡ δυσφημία, vel ἀτιμία, ίας. * ἡ δύσκλεια, ας. *Mauvais renom.* ἡ κακοδοξία, ίας. *Action infame & vilaine.* ἡ αἰσχρȣργία, ίας. || Infamiæ publicæ aliquem exponere. τινὰ παραδειγματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. παραδεδειγμάτικα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc magnam tibi Infamiam affert. τȣ̃το μεγάλην σοι ἀτιμίαν φέρει. || Aliis Infamiam conflare. ἀδοξίαν τοῖς ἄλλοις παρασκευάζειν. || Civibus Infamiam inurere. αἰσχύνην τοῖς πολίταις περιάπτειν, vel προσάπτειν. || Quæ magnam civitati Infamiam conflant. ἃ μεγάλην αἰσχύνην περιποιȣ̃σι τῇ πόλει. || Socios in Infamiam adducere. εἰς ἀτιμίαν τȣ̀ς ἑταίρȣς καταστῆσαι, vel εἰς αἰσχύνην προάγειν. || Magnam nobis Infamiam aſpergit. πολλὴν ἡμῶν καταχεῖ τὴν αἰσχύνην. || Apud alios Infamiam ſubire. ἀτιμίαν πρὸς τῶν ἄλλων ἔχειν. * αἰσχύνης μετέχειν. || Tantò majorem Infamiam contraxiſtis. τοσȣ́τῳ πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε. || Infamia, in quam ob ejuſmodi facinora incides. ἡ σαυτῷ γενησομένη αἰσχύνη ἐπὶ τοῖς τοιȣ́τοις ἔργοις. || In Infamiâ reliquum vitæ tempus ducere. ἐν αἰσχύνῃ ζῆν τὸν ἄλλον βίον. || Infamiâ laborare. ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι. * αἰσχρᾶς φήμης τυχεῖν. (Vide τυγχάνω. in anom.)

INFAMIOR, & ius, oris. compar. *Plus infame.* ἀτιμώτερος, έρα, ερον.

INFAMIS, & e, is. *Infame, diffamé.* ὁ καὶ ἡ δύσφημος, καὶ τὸ μον. *Qui a mauvais renom.* ὁ καὶ ἡ δυσώνυμος, καὶ τὸ μον. *Qui eſt ſans honneur.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, vel ἄδοξος, καὶ τὸ ον, ȣ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Si quis non nutrit ſuos parentes, is ſit Infamis. ἐάν τις μὴ τρέφῃ γονεῖς, ἄτιμος ἔστω. || Infamis vita. αἰσχύνην ἔχων ὁ βίος. * ὁ μετ' ἀδοξίας βίος. || Homo vitiis Infamis. ἀνὴρ ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ διαβόητος. * ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ κακῶς παρὰ πάντων ἀκȣ́ων. || Infamem eum reddidit. ἐποίησεν αὐτὸν ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι. * αἰσχύνην αὐτῷ περιεποίησε.

INFAMISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-infame.* ἀτιμώτατος, άτη, ατον.

INFAMO, as, avi, atum, are. *Diffamer, rendre infame.* δυσφημέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδυσφήμηκα. acc. *Deshonorer.* ἀτιμάζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc. Vide INFAMIA.

INFANDUS, a, um. *Qu'on ne peut, ou qu'on ne doit jamais dire.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *ni faire.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, καὶ τὸ τον.

INFANS, antis. maſc. & fœm. *Enfant qui ne peut encore parler.* ὁ νήπιος, vel νηπίαχος, ȣ. *qui a mauvaiſe grace à parler.* ὁ καὶ ἡ ἀφραδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. *Sot.* μωρὸς, ά, όν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Homo prorsùs Infans. ἀνὴρ μηδὲ ὁπωστιȣ̃ν δεινὸς λέγειν. || Omninò Infans. παντελῶς ἀπείρως ἔχων τȣ̃ λέγειν.

INFANTARIA, æ. fœm. *Celle qui porte des enfans.* ἡ παιδοφόρος, ȣ. *Qui engendre des enfans.* ἡ πολύτοκος. *Qui a beaucoup d'enfans.* ἡ πολύτοκος, ȣ.

INFANTIA, æ. fœm. *Enfance.* ἡ νηπιότης, ητος. * ἡ παιδία, ίας. *Faute de bien parler, mauvaiſe grace.* ἡ ἀφραδεια, ας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Oratoris illius Infantia. τȣ̃δε ῥήτορος ἡ τȣ̃ λέγειν ἀδυναμία, vel ἀμηχανία. || Infantiam ejus non fero. τὴν αὐτȣ̃ ἐν τῷ λέγειν ἀπορίαν ȣ̓δ' ὅπως φέρω.

INFANTILIS, & e, is. *D'enfant.* ὁ καὶ ἡ νηπιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

INFANTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſot.* μωρότερος, έρα, ερον.

INFANTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſot.* μωρότατος, άτη, ατον. || Infantiſſimi homines. οἱ φαυλότατοι ὄντες ἐν τοῖς λόγοις. || Omnium mortalium Infantiſſimus erat. ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν, ὃ, ταχρὴ λέγειν, ποείσασθαι.

INFARCIO, is, rſi, rtum, ire. *Fourrer, ou mettre dedans.* ἐντίθημι, F. ήσω. (V. τίθημι.) acc. *Emplir, entaſſer.* ἐμπλήθω, F. ήσω, P. ἐμπέπληκα. acc.

INFATIGABILIS, & e, is. *Qui ne ſe laſſe point.* ὁ καὶ ἡ ἀκοπίαστος, vel ἀκάματος, καὶ τὸ τον. || Laboribus omnibus Infatigabilis. πρὸς πάντα πόνον ἀήττητος.

INFATUO, as, are. *Faire devenir fou.* ἀνοηταίνειν ποιῶ. * ἀφραίνειν ποιῶ. acc. *Rendre ſtupide & ſot.* μωραίνω, F. ανῶ, P. μεμώρακα. acc.

INFAUSTISSIMUS, a, um. *De très-mauvais augure.* ἀπαισιώτατος, άτη, ατον.

INFAUSTUS, a, um. *Funeſte, de mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσιος, καὶ τὸ ιον. *Malheureux.* ὁ καὶ ἡ ἀτυχὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. || Infauſto omine. ἀπαισίως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum Infauſtum gerere. τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχεῖν. || Adeo Infauſtam pugnam geſſit. ȣ̔́τω περὶ τὴν μάχην ἐδυσύχησε.

INFECTOR, oris. maſc. *Teinturier.* ὁ βαφεὺς, έως.

INFECTUS, a, um. *Qui n'a point été fait.* ὁ καὶ ἡ ἀνέργαστος, τὸ ον, ȣ. * ȣ̓ πεποιημένος, η, ον. *Qui n'a pas été mis en œuvre.* ὁ καὶ ἡ ἀργὸς, καὶ τὸ γον. *Teint, ou imbu de quelque liqueur.* βεβαμμένος, ένη, ένον. * βαφεὶς, (έντος,) εῖσα, ἐν. *Souillé.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν. || Infectus ſanguine. αἱμακτὸς, ή, όν. * αἱμαλέος, λέα, λέον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Legati re Infectâ redierunt. οἱ πρέσβεις ἄπρακτοι ἐπανῆλθον. || Legatos re Infectâ dimittere. πρέσβεις ἀπράκτȣς ἀποπέμπειν. || Juſſit legatos re Infectâ abire. τȣ̀ς πρέσβεις ἀπράκτȣς ἀπιέναι ἐκέλευσεν. || Infectâ re abiit. ἄπρακτος ἀπῆλθε. (V. ἔρχομαι.) || Quod factum eſt, Infectum eſſe non poteſt. ȣ̓κ ἔτι δύναται, τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.

INFECTUS, ûs. maſc. *Teinture.* ἡ βαφὴ, ῆς. *Peinture, ou action de peindre.* ἡ ἀνάγραψις, εως.

INFECUNDUS, a, um. Vide INFŒCUNDUS.

INFELICIOR, & ius, oris. comp. *Plus malheureux.* δυσυχέστερος, έρα, ερον.

INFELICISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-malheureux.* δυσυχέστατος, άτη, ατον. || Qui Infeliciſſimi ſunt. οἱ ἀτυχέστατα πράττοντες. * οἱ κάκιστα, ſeu ἀθλίως πράττοντες.

INFELICITAS, atis. fœm. *Mauvaiſe fortune.* ἡ

ἀτυχία, vel δυςυχία, ίας. *Malheur.* ἡ κακοδαιμονία, ίας.

INFELICITER. adv. *Malheureuſement.* δυςυχῶς. * ἀτυχῶς. || Hoc Infeliciter contigit. ἀτυχῶς ἀπέβη τοῦτο. || Adeo Infeliciter bellum gerunt. οὕτω τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσι. || Quæ in armis & militiâ Infeliciter acciderunt. τὰ ἐν ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατιὰν ἀτυχηθέντα, vel δυςυχηθέντα. || Omnia mihi Infeliciter cedunt. ἅπαντά μοι εἰς τοὐναντίον περιΐσταται, vel εἰς τοὐναντίον προχωρεῖ. || Si finis eruditionis Infeliciter mihi ceſſerit. ἢν τὸ πέρας τῆς παιδείας ἀποτυχόντως μοι περιέλθῃ. || Hoc ei Infeliciter ceſſit. εἰς κακὸν τέλος ἐκείνῳ τοῦτο ἀπέστρεψε.

INFELICITO, as, are. *Rendre miſerable.* ταλαιπωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τεταλαιπώρηκα. acc. *Faire, ou rendre malheureux.* δυςυχῆ, vel κακοδαίμονά τινα ποιέω, F. ήσω, P. πεποίηκα.

INFELIX, icis. omn. gen. *Infortuné.* ὁ καὶ ἡ ἀτυχής, vel δυςυχής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Malheureux.* ὁ καὶ ἡ κακοδαίμων, καὶ τὸ μον, ονος. || Ter Infelix. ὁ καὶ ἡ τρισκακοδαίμων, καὶ τὸ μον, ονος. || Infelix terra. ἡ γῆ ἄφορος, (ου.) || Infelicem eſſe. δυςυχεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδυςύχηκα. || Multi condolent amicis Infelicibus, felicibus verò invident. πολλοὶ μὲν τῶν ἑταίρων, ἀτυχοῦσι τοῖς φίλοις συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσι. || Juſtum eſt, ut qui felices ſunt, benefici ſint erga Infelices. ἄξιον τοὺς εὐδαιμονοῦντας εὖ ποιεῖν τοὺς κακῶς πράττοντας. || Sæpè Infelices ac miſeri meliùs rebus ſuis conſulunt, quàm fortunati. ἐνίοτε οἱ κακῶς πράττοντες ἄμεινον περὶ τῶν πραγμάτων, τῶν εὖ πραττόντων, βουλεύονται. || Etiamſi in aliquo Infelices ſint, tamen faciles erunt liberationes. κἂν ἀτυχῶσί τι, ῥᾴδιαι ἔσονται αἱ ῥύσεις. || Infelicem eſſe in pugnâ. δυςυχεῖν ἐν τῇ μάχῃ, vel περὶ τὴν μάχην. || Infelices ſemper ſunt. ἅπαντα τὸν χρόνον δυςυχοῦντες, vel κακοπαθοῦντες διάγουσι. || Infelices nunc eſſe cœperunt. ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἀρχὴ τῶν κακῶν αὐτοῖς γέγονε. (V. γίνομαι. in anomal.) || In amoribus Infelicem eſſe. περὶ τοὺς ἔρωτας, vel ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς δυςυχεῖν.

INFENSIOR, & ius, oris. comp. *Plus ennemi.* ὁ καὶ ἡ ἐχθίων, καὶ τὸ ον, ονος. dat. perſ.

INFENSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ennemi.* ἔχθιςος, ίςη, ιςον. dat. perſ.

INFENSO, as, are. *Fâcher, ou offenſer.* ἐνοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνώχληκα. accuſ. *Se fâcher.* ὀργίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

INFENSUS, a, um. *Fâché.* ὀργισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Ennemi.* ἐχθρὸς, ρὰ, ρόν. dat. *Fâcheux & odieux.* ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. dat. || Infenſum eſſe. μηνίζειν, ίζω, vel μηνίειν, ίω, F. ίσω, P. μεμήνικα. dat. vel πρός. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quid tibi Infenſi ſunt. οἱ πρός σε ἀπεχθῶς ἔχοντες. || Improbis Infenſus ſum. τοῖς πονηροῖς δυσμενῶς διάκειμαι. * πρὸς τοὺς πονηροὺς χαλεπῶς διατίθεμαι. || Civibus Infenſi ſunt. ἀηδῶς ἔχουσι, vel χαλεπῶς διάκεινται πρὸς τοὺς πολίτας. || Omnibus Infenſus eſt. πρὸς ἅπαντας δυσκόλως διάκειται. || Sibi invicem Infenſi ſunt. πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς ἔχουσι, vel δυσμενῶς διατίθενται. || Quibus Infenſus eſt. οὓς δι' ὀργῆς ἔχει. * οὓς ἐν ὀργῇ ἔχει. * οὓς δι' ὀργῆς ἄγει.

INFERENDUS, a, um. *Qu'on doit porter, ou mettre dedans.* εἰσενεγκτέος, α, ον.

INFERI, orum. maſc. plur. *Les Enfers.* ὁ ᾅδης, ου. * τὰ κάτω. gen. τῶν κάτω. *Ceux qui ſont aux Enfers.* οἱ, αἱ, τὰ κάτω. || Ad, vel in Inferos. εἰς ᾅδου. (ſupple οἶκον.) || In Inferis. ἐν ᾅδου. (ſupple οἴκῳ.)

INFERIÆ, arum. fœm. plur. *Sacrifices pour les Morts.* τὰ τάρχεα, έων. * αἱ χοαὶ, ῶν.

INFERIOR, & ius, oris. comp. ab infrà. *Qui eſt plus bas.* κατώτερος, έρα, ερον. *Moindre, inférieur.* ὁ καὶ ἡ ἥττων, vel ἥσσων, τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἐλάττων, vel ἐλάσσων, καὶ τὸ ον, ονος. *Plus abjet & plus bas.* ταπεινότερος, έρα, ερον. || Inferiores partes. τὸ μειονέκτημα, ατος. || Inferior ſum. ἐλαττόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In omnibus Inferiorem eſſe, & nihil æquale habere. ἐλαττοῦσθαι ἐν ἅπασι, καὶ μηδὲν ἴσον ἔχειν. || In multis eo Inferior ſum. πολλὰ ἐλαττοῦμαι τούτου. || Bello Inferiores. ἐλαττούμενοι τῷ πολέμῳ. [Inferior iis nihilo eſt. τούτων οὐδὲν, vel ἐν οὐδενὶ ἐλαττοῦται. * οὐδὲν ἐκείνων λείπεται. || Inferior illis eſt prudentiâ. τούτων ἀπολείπεται περὶ τοῦ φρονεῖν. * κατὰ τὴν φρόνησιν, αὐτῶν ἀπελείφθη. || Tantò iis juſtitiâ Inferior eſt. τοσοῦτον περὶ τῆς δικαιοσύνης, αὐτῶν ἀπολείπεται. || Multùm aliis virtute Inferior. τῶν ἄλλων ἀρετῆς πολὺ ἀπολειπόμενος. || Multùm doctrinâ aliis Inferior. τῶν ἄλλων κατὰ πολὺ τὴν παιδείαν ἀπολειφθείς. (ſupple κατὰ.) || Sapientiâ nemini mortalium Inferior eſt. ἀνθρώπων οὐδενὸς χείρων εἰς σοφίαν ἐςί. || Doctrinâ nemine Inferior. μηδενὸς χείρων ἐν τοῖς λόγοις. || Opibus longè Inferior. πολλῷ καταδεέςερα κεκτημένος. || Gloriam ſpe Inferiorem obtinemus. πολὺ καταδεεςέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔχομεν. || Nihil eo Inferior ſum. οὐδὲν τούτου ἔλαττον ἔχω. * οὐδὲν τούτου ἐλάττων εἰμί. || Eloquentiâ Demoſthene non Inferior. τὴν τοῦ λόγου δύναμιν Δημοσθένους οὐχ ἡττώμενος. * τοῦ Δημοσθένους οὐχ ἥττων τὴν λογιότητα, (ſupple κατὰ.) * οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος. || Nullo Senatorum Inferior. οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἐν συγκλήτῳ. || Nemine benevolentiâ Inferior, ne dicam primum. εὐνοίᾳ οὐδενὸς δεύτερος, ἵνα μὴ λέγω, πρῶτος. || Nobilitate nullo eorum Inferior. τῷ γένει οὐδενὸς τούτων ὕςερος. || Robore iis Inferior non eſt. ῥώμῃ τούτων οὐκ ἀποδεῖ. || Patre longè Inferior potentiâ. πολὺ τῆς δυνάμεως ἀποδέων τοῦ πατρός. || Ætate, non animi alacritate Inferiores ſunt. χρόνῳ μόνον, οὐ προθυμίᾳ ὑςερίζουσι. || Aliis virtute Inferiorem eſſe. ἄλλων ὑςερίζειν κατ' ἀρετὴν, vel δευτερεύειν. || Aliis in hac re Inferiores ſunt. τῶν ἄλλων περὶ τοῦτο μεῖον ἔχουσι.

INFERNAS, atis. omn. gen. *Qui eſt d'en bas.* ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ κάτωθεν. *Qui croît en bas.* κατωφυόμενος, ένη, ενον.

INFERNE. adv. *D'en bas.* κάτωθεν.

INFERNUS, a, um. *D'enfer, d'en bas.* ὁ, ἡ, τὸ κάτωθεν. *Souterrain.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, vel κατώγειος, καὶ τὸ ειον, ου.

INFERNUS, i. maſc. *L'Enfer.* ὁ ᾅδης, ου.

INFERO, infers, intuli, illatum, inferre. *Porter dedans.* εἰσφέρω, fut. εἰσοίσω. aor. 1. εἰσήνεγκα. (Vide anom. in φέρω.) acc. uni. acc. alter. cum εἰς. *deſſus.* ἐπιφέρω, fut. ἐποίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. rei. dat. alt. *Conclure, ou inférer.* περαίνω, F. ανῶ, P. πεπέραγκα. acc. rei. || Inferre qui novit, ὁ περαντικὸς,

ϐν. pro maſculino.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum alicui Inferre. πόλεμον ἐκφέρειν εἴς τινα. || Calamitatem aliis Inferre. συμφορὰν ἐπάγειν τοῖς ἄλλοις. || Damnum maximum mihi Intulit. μεγίστην ἐμοὶ βλάβην ἤνεγκε. || Ignominiam, dedecus Inferre ſociis. ἀτιμίαν φέρειν, ſeu παρασκευάζειν τοῖς ἑταίροις. || Nullam tibi injuriam Intuli. μηδὲν σε δεινὸν εἰργασάμην. || Multa mala mihi Intulit. πολλά με κακὰ ἐποίησε. || Metum aliis Inferre. φόβον ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις. || Periculum civibus Inferre. κίνδυνον τοῖς πολίταις φέρειν, vel ἐπάγειν. || Spem omnibus Inferre. ἐλπίδα πᾶσι ἐμποιεῖν, vel παρέχειν, vel παραστῆναι. (Vide ἵστημι in anomal.) || Harum rerum oblivionem nobis Intulit. τούτων ἡμῖν λήθην ἐνεποίησε. || Plagas alicui Inferre. ἐπιβάλλειν τινὶ πληγάς, vel ἐπιφέρειν. || Violentas manus ſibi Inferre. αὐτοχειρίᾳ κτείνειν ἑαυτόν. || Violentas ſibi manus Intulit. ἔκτακεν ἑαυτὸν αὐτόχειρ ὤν.

INFERVEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire bouillir dedans.* ἐναποζεννύω & ἐναποζέννυμι, vel ἐναποζέω, F. ζέσω, P. ἐναπέζεκα. (V. anom. in ζέννυμι.) accuſ.

INFERVEO, es, vel INFERVESCO, is, rbui, ere. *Bouillir dedans.* ἐναποζέννυμι, fut. paſſ. ἐναποζεσθήσομαι, præt. paſſ. ἐναπέζεσμαι. *S'échauffer fort.* ἐκθερμαίνομαι, fut. paſſ. αἰθήσομαι, præt. paſſ. ἐκτεθέρμαμμαι.

INFERUS, a, um. *Qui eſt en bas.* ὁ, ἡ, τὸ κάτω. *Souterrain.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καὶ τὸ ειον. || Inferum mare. ἡ Τυῤῥηνὴ θάλασσα, (ης.)

INFESTATIO, onis. fœm. *Mauvais traitement.* ἡ ἐνόχλησις, εως. *Endommagement & degât.* ἡ λύμανσις, vel διάφθαρσις, εως.

INFESTE. adv. *Avec haine.* δυσμενῶς. *En ennemi.* ἐχθρωδῶς. *Pour nuire.* ὀχληρῶς.

INFESTISSIMUS, a, um. Vide INFENSISSIMUS.

INFESTIVUS, a, um. idem quod INFACETUS.

INFESTO, as, avi, atum, are. *Fâcher & maltraiter,* ἐνοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνώχληκα. acc. *Perdre & gâter.* λυμαίνω, F. ανῶ, P. λελύμαγκα. acc. *Corrompre.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. || Infeſtari teredine. τερηδονίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtium agrum armis & exercitu Infeſtant. τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν κακοῦσιν ὁπλίταις καὶ στρατεύμασι. || Hæc regio latronibus maximè Infeſtatur. αὕτη χώρα μυρία κακὰ ὑπὸ τῶν λῃστῶν πάσχει.

INFESTUS, a, um. Vide INFENSUS. *Nuiſible.* ὁ ὀχληρὸς, ρά, ρόν. *Malfaiſant.* κακωτικὸς, κή, κόν. * ὁ καὶ ἡ κακοποιὸς, καὶ τὸ ποιὸν, οῦ. dat.

INFIBULO, as, avi, atum, are. *Boucler.* ἐμπεπορνάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεπερόνηκα. acc.

INFICIALIS, & e, is. *Négatoire, par lequel on nie.* ἀρνητικὸς, vel ἐξαρνητικὸς, κή, κόν.

INFICIAS. indecl. omn. gen. *Qui nie.* ὁ καὶ ἡ ἔξαρνος, καὶ τὸ ον, ου. || Inficias ire. ἐξαρνεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξηρνησάμην. acc. Vide INFICIOR.

INFICIATIO, onis. fœm. *L'action de nier.* ἡ ἄρνησις, εως. *Deniement.* ἡ ἐξάρνησις, εως.

INFICIATOR, oris. maſc. *Qui nie.* ὁ ἔξαρνος, ου.

INFICIENDUS, a, um. *Qu'on doit teindre.* βαπτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit infecter, ou ſouiller.* μολυντέος, α, ον.

INFICIENS, entis. part. omn. gen. *Qui ne fait rien.* μηδὲν ἐργαζόμενος, ένη, ενον. *Qui teint.* βάπτων, ουσα, ον. acc. *Qui ſouille.* μολύνων, ουσα, ον. *Qui donne ſa couleur.* διαχρωννύων, ουσα, ον. acc.

INFICIO, is, eci, ectum, icere. *Teindre.* βάπτω, F. ψω, P. φα. acc. *Infecter, gâter.* μολύνω, F. υνῶ, F. υγκα. acc. *Donner ſa couleur.* ἐπιχρωννύω, F. χρώσω, P. ἐπικέχρωκα. (V. anom. in χρώννυμι.) acc. *Corrompre.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. || Inficere minio. μιλτοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίλτωκα. accuſ. || Inficere veneno. καταφαρμακεύειν, εύω, F. εύσω, P. καταπεφαρμάκευκα. acc.

INFICIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Nier.* ἀρνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Dénier.* ἐξαρνέομαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξηρνησάμην. acc. *Renier en jurant.* ἐξόμνυμι, vel ἐξομνύω, F. όσω, P. ἐξώμοκα. (V. anom. in ὀμνύω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil eorum Inficior. τούτων οὐδὲν ἐξαρνοῦμαι. || Impudenter hoc Inficiantur. λίαν ἀναιδῶς ἐξαρνοῦνται τοῦτο. || Nomen haud Inficior. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ ὄνομα. || Non Inficior, id me dixiſſe. οὐκ ἔξαρνός εἰμι, ταῦτα οὐκ εἰπεῖν, vel ὡς οὐκ εἶπον ταῦτα. || Quæ Inficiari non poterunt. ἅπερ οὐ δυνήσονται ἔξαρνοι γενέσθαι. || Inficiari non poſſunt, quin illa fecerint. οὐκ ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, τοῦ μὴ ταῦτα πρᾶξαι.

INFIDELIS, & e, is. *Infidele, perfide.* ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀπίστως ἔχων, ουσα, ον. *Infidele, qui ne connoît pas le vrai Dieu.* ἐθνικὸς, ή, όν.

INFIDELITAS, atis. fœm. *Infidelité, perfidie.* ἡ ἀπιστία, ίας.

INFIDELITER. adv. *Avec infidelité ou perfidie.* ἀπίστως.

INFIDUS, a, um. *Infidele, perfide.* ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, καὶ τὸ ον. *Qui rompt les alliances faites.* ὁ καὶ ἡ ἄσπονδος, καὶ τὸ ον, ου.

INFIGO, is, xi, xum, ere. *Ficher, ou enfoncer dedans.* ἐμπήγνυμι, F. ήξω, P. ἐμπέπηχα. (V. anom. in πήγνυμι.) acc. rei.

INFIMUS, a, um. *Très-bas, le plus bas.* κατώτατος, άτη, ατον. *Tout le dernier.* ἔσχατος, άτη, ατον.

INFINDO, is, ere. *Fendre en pieces.* κατασχίζω, F. ίσω, P. κατέσχικα. acc.

INFINITAS, atis. fœm. *Infinité.* ἡ ἀπειρία, ίας. * ἡ ἀοριστία, ίας.

INFINITE, INFINITO. adv. *Infiniment.* ἀπείρως. * ἀορίστως.

INFINITIO, onis. fœm. & INFINITUDO, inis. fœm. idem quod INFINITAS.

INFINITIVUS, a, um. *Infinitif.* ὁ καὶ ἡ ἀπαρέμφατος, καὶ τὸ ον, ου.

INFINITUS, a, um. part. *Infini.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀπέραντος, vel ἀπέρατος, vel ἀπέρατος, τὸ ον, ου. *Innombrable.* μυρίος, ία, ίον. || Ad, vel in Infinitum. *A l'infini.* ἀπειράκις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Numero Infinitus. ἄπειρος κατὰ τὸ πλῆθος, vel ἄπειρος τὸ πλῆθος. || Infinitis malis vexari. μυρία κακὰ πάσχειν. || Infinitus labo-

labor. ὁ πόνος ἐδὲν πέρας ἔχων. || Infinitum tempus. ἄπειρος χρόνος. * πέρας ἐκ ἔχων ὁ χρόν☉. || Infinita hominum multitudo. τῶν ἀνθρώπων μυρίων πλῆθος, vel πλῆθος ἀμήχανον. Vide CONTINUUS.

INFIRMANDUS, a, um. *Qu'on doit aſſoiblir.* ἀσθενωτέος, τέα, τέον. *réfuter.* ἀνασκευαςέ☉, ςέα, ςέον.

INFIRMATIO, onis. fœm. *Aſſoibliſſement.* ἡ ἀσθένησις, εως. *Réfutation de raiſons alleguées contre.* ἡ ἀνασκευὴ, ῆς. *Solution d'objections.* ἡ κατάλυσις, εως.

INFIRME. adv. *Foiblement.* ἀσθενῶς. *Non fermement.* ἀβεβαίως. * ἀςαθῶς.

INFIRMIOR, & ius, oris. comp. *Plus infirme.* ἀσθενέςερος, έρα, ερον.

INFIRMISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-infirme.* ἀσθενέςατος, άτη, ατον.

INFIRMITAS, atis. fœm. *Foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, είας. *Indiſpoſition.* ἡ ἀῤῥωςία, ίας. || Corporis Infirmitates. αἱ περὶ σῶμα ἀῤῥωςίαι. * τὰ ἐν σώματι ἀῤῥωςήματα.

INFIRMO, as, avi, atum, are. *Affoiblir.* ἀσθενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠσθένωκα. acc. *Réfuter.* ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc. *Soudre, ou donner ſolution.* καταλύω, F. ύσω, P. καταλέλυκα. acc.

INFIRMUS, a, um. *Foible, debile.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἐς. * ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωςος, καὶ τὸ ον, ε. *Qui n'eſt pas ferme.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαι☉, καὶ τὸ ον, ε. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἀςαθὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ἐς. *Peu autoriſé.* ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, καὶ τὸ ρον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viribus Infirmis homo. ὁ ἀνὴρ ἀῤῥώςως, vel ἀσθενῶς ἔχων. || Corpore Infirmo ſunt. ἀσθενέσι τὸ σῶμα. * ἀσθενεῖς διάκεινται περὶ σῶμα. * ἀῤῥώςως διατίθενται τὸ σῶμα. || Corpore prorſus Infirmus. παντάπασιν ἀσθενὴς τῷ σώματι. || Senectus corpus Infirmum facit. ἀσθενὲς τὸ σῶμα ποιεῖ γῆρας. || Animo Infirmo ſunt. μικρὸν φρονέσι. * ἀθύμως διάκεινται. * ἀθύμως ἔχεσι.

INFIT. verb. defect. *Il dit.* φησὶ. * λέγει. *Il commence à dire.* λέγειν ἄρχεται.

INFIXUS, a, um. part. *Fiché dedans.* ἐμπαγεὶς, (ἐντος,) εῖσα, έν. * ἐμπεπηγμένος, η, ον.

INFLAMMANDUS, a, um. *Qu'on doit enflammer.* ἐπιφλεκτέ☉, α, ον.

INFLAMMATIO, onis. fœm. *Inflammation.* ἡ φλεγμονὴ, ῆς. * ἡ φλεγματία, ίας. || Inflammationes arcens. ὁ καὶ ἡ ἀφλέγμαντος, καὶ τὸ ον, ε.

INFLAMMATUS, a, um. part. *Enflammé.* ἐπιφλεχθεὶς, vel διαφλεχθεὶς, εῖσα, έν.

INFLAMMO, as, avi, atum, are. *Enflammer.* ἐπιφλέγω, F. ξω, P. ἐπιπέφλεχα. acc. * φλογίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. πεφλόγικα. acc. *Irriter.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inflammare & incendere civitatem. πιμπράναι καὶ κατακαίειν τὴν πόλιν. || Ad voluptates Inflammare. εἰς τὰς ἡδονὰς ἐκκαίειν. || Voluptatum amorem Inflammant. τὰς φιληδονίας ἀναφλέγουσι. || Alicujus iram Inflammare. ὀργήν τινος ἐκκαίειν, vel πρήθειν. || Inflammare cives in hoſtem. ἐξοργίζειν τὲς πολίτας εἰς τὲς πολεμίες. || Amore aliquem Inflammare. ἔρωτί τινα ἐκπυρῶσαι. || Gloriæ amore Inflammari, περὶ τὴν δόξαν ἐκκαίεσθαι. * περικαίεσθαι τῆς δόξης.

INFLANDUS, a, um. *Qu'on doit enfler.* φυσητέ☉, α, ον.

INFLATIO, onis. fœm. *Enflure.* τὸ ἐμφύσημα, ατος. * ἡ φῦσα, ης.

INFLATUS, a, um. part. *Enflé.* πεφυσημέν☉, η, ον. *Superbe, fier.* ὁ καὶ ἡ ὑπερήφαν☉, vel ὑπέρογκ☉, καὶ τὸ ον, ου. Vide INFLO.

INFLATUS, ûs. maſc. *Action de ſouffler dedans, inſpiration.* ἡ ἔμπνοια, vel ἐπίπνοια, οίας. * ἡ ἐμπνευμάτωσις, vel ἔμπνευσις, εως. *L'action d'enfler.* τὸ ἐμφύσημα, ατος.

INFLECTO, is, xi, xum, ere. *Ployer, courber.* κάμπτω, F. ψω, P. κέκαμφα. accuſ. * κυρτόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρτωκα. acc. *Tourner.* ἀναςρέφω, F. ψω, P. ἀνέςρεφα. acc. Vide FLECTO.

INFLEXIBILIS, & e, is. *Inflexible, qu'on ne peut ployer.* ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτ☉, καὶ τὸ πτον. * ὁ καὶ ἡ ἀκαμπὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ἐς. *De qui l'on ne peut rien impétrer.* ὁ καὶ ἡ ἀδυσώπητος, καὶ τὸ ον, ε. || Dolor Inflexibilis. ὁ ὀπισθότονος, ε. * ἡ ὀπισθοτονία, ίας.

INFLEXIO, onis. fœm. *Inflexion, l'action de ployer.* ἡ κάμψις, εως. *Penchement.* ἡ παρέγκλισις, εως.

INFLEXUS, ûs. maſc. idem.

INFLEXUS, a, um. part. *Ployé, courbé.* ἐπικαμφθεὶς, θεῖσα, θέν. * καμπύλ☉, η, ον.

INFLICTUS, a, um. part. *Froté, ou frapé contre.* προςςτριμμένος, η, ον. *Jetté contre.* προςβεβλημέν☉, η, ον. *Attaché contre en frapant.* προσαπερεισθεὶς, θεῖσα, θέν.

INFLIGENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter contre.* προσβλητέος, α, ον. || Tibi colaphus Infligendus eſt. κολαφιςέος εἶ. (Vide εἰμί. ſum.)

INFLIGO, is, xi, ctum, ere. *Froter, fraper contre.* προςρίβω, F. ψω, P. προςέτριφα. acc. *Jetter contre.* προσβάλλω, F. αλῶ, P. προσβέβληκα. (Vide anom. in βάλλω.) acc. rei. dat. perſ. *Attacher en frapant.* προσαπερείδω, F. είσω, P. προσαπήρεικα. || Infligere vulnus. τραυματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. τετραυμάτικα. acc. || Infligere colaphum. κολαφίζειν, F. ισω, P. ικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Plagam alicui Infligere. τινὶ πληγὴν ἐντρίβειν, vel προςρίβειν, vel ἐμβάλλειν. || Turpitudinem ſibi Infligere. αἰσχύνην ἑαυτῷ περιάπτειν, vel προσάπτειν. || Craterem ei Infligit. κρατῆρα τέτῳ προςρίβει.

INFLO, as, avi, atum, are. *Enfler.* φυσάω, ῶ, F. ήσω, P. πεφύσηκα. acc. *Souffler dedans.* ἐμφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεφύσηκα. acc. * ἐμπνευματόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐμπεπνευμάτωκα. acc. || Inflans buccas & maxillas. ὁ καὶ ἡ φυσίγναθ☉, καὶ τὸ ον, ε. || Inflandi vim habens. ἐμπνευματικὸς, κή, κόν. || Eſſe Inflatum ſupra modum. ὑπερφυσᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεφύσηκα.

INFLUO, is, xi, xum, ere. *Couler, ou entrer dedans.* εἰσρέω, F. ρεύσω, P. εἰσερρύηκα. (Vide anom. in ῥέω.) εἰς. accuſ. || Influere in aures populi. τὸν δῆμον καταμελιτίζειν, ίσω, F. ίξω, P. καταμεμέλιχα.

INFODIO, is, odi, oſſum, ere. *Enfouir, enterrer.* ἐνορύττω, F. ύξω, P. ἐνώρυχα. acc.

INFŒCUNDITAS, atis. fœm. *Sterilité, nul rapport.* ἡ ἀφορία, ίας. *Sterilité à produire.* ἡ ἀγονία, vel ἀτοκία, ίας. *Sterilité de fruits.* ἡ ἀκαρπία, ίας.

INFŒCUNDUS, a, um. *Infertile.* ὁ καὶ ἡ ἄφορος, καὶ τὸ ρον. *Qui ne produit rien.* ὁ καὶ ἡ ἄγον☉, vel

ἄτοκος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui ne rapporte point de fruit.* ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INFŒLICITAS, INFŒLICITER, INFŒLIX. Vide INFELICITAS, INFELICITER, INFELIX.

INFORMANDUS, a, um. *Qu'on doit former.* μορφωτέος, α, ον. *Qu'on doit façonner, inſtruire.* ἠθοποιητέος, α, ον.

INFORMATIO, onis. fœm. *Projet, premier trait.* ἡ ὑποτύπωσις, εως. *Inſtruction (pour les mœurs.)* ἡ ἠθοποίησις, εως. *Repréſentation, idée que l'on ſe forme.* ἡ διατύπωσις, εως.

INFORMATUS, a, um. part. *Façonné groſſierement, projetté.* ὑποτυπωθεὶς, εῖσα, ὲν. || Benè à naturâ Informatus. ἠθοποιηθεὶς, εῖσα, έν. * ἤθει γεννικῷ κεκερασμένος, η, ον.

INFORMIS, & e, is. *Qui n'a point de forme.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Difforme.* ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INFORMO, as, avi, atum, are. *Portraire, projetter.* ὑποτυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποτετύπωκα. acc. *Façonner.* σχηματοποιέομαι, ȣ̃μαι, futur. med. ήσομαι. acc. *Inſtruire (en fait des mœurs.)* ἠθοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθοποίηκα. acc. *Former dans ſon eſprit.* διατυπόω, ῶ, F. ώσω, P. διατετύπωκα. acc. || Informare cogitatione. φαντάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. ἀφαντασάμην. acc. * λογισμῷ διατυπȣ̃ν.

INFORO, as, avi, atum, are. *Faire un trou dedans.* ἐντετραίνω, F. ανῶ, P. ἐντετέτραγκα. acc. *Mener, ou faire aller en plein marché.* εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλειν, βάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Publier en plein marché.* ἐν τῇ ἀγορᾷ διαθρυλλέομαι, ȣ̃μαι, futur. med. ήσομαι. aor. 1. med. διεθρυλλησάμην. acc.

INFORTUNATUS, a, um. *Infortuné, malheureux.* ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ὁ δυστυχῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. Vide INFELIX.

INFORTUNIUM, ii. neut. *Infortune, malheur.* ἡ δυστυχία, vel ἀτυχία, ίας. * ἡ κακοδαιμονία, ίας.

INFOSSUS, a, um. *Enfoui, enterré.* κατωρυγμένος, vel ἐνωρυγμένος, η, ον.

INFRA. præp. acc. *Deſſous.* ὑπὸ. gen. & acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæ ſunt Infra nos. τὰ ὑφ' ἡμῶν. || Quæ ſunt ſupra & Infra terram. τὰ ὑπὲρ γῆς, καὶ ὑπὸ γῆν. || Infra meritum. παρὰ τὴν ἀξίαν. || Infra juſtum pretium aliquid vendere. πολλοστȣ̃ μέρȣς τῆς ἀξίας τι πωλεῖν.

INFRA. adv. *En bas.* κάτω. || Illud Infrà dicetur. τȣ̃το ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. * τȣ̃το ἐν τοῖς ὕστερον ῥηθήσεται. Vide INFERIOR.

INFRACTIO, onis. fœm. *Rupture.* ἡ ἐπίκλασις, vel ἡ θλάσις, εως. || Infractio animi. ἡ ἀθυμία, ίας.

INFRACTUS, a, um. part. *Rompu.* καταῤῥαγεὶς, (ἐντος) εῖσα, ὲν. * ἐπικλασθεὶς, εῖσα, έν. *Qui n'eſt point rompu.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥηκτος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. || Infractus animus. ἡ λειποθυμία, ίας. * ἡ ἀθυμία, ίας. || Infracto eſſe animo. λειποθυμεῖν, έω, F. ήσω, P. λελειποθύμηκα. * ἀθυμεῖν, έω, ῶ. || Infracta oratio. ἡ λεπτολογία, ίας. || Res Infracta. τὸ πρᾶγμα διαφθαρὲν, (ἐντος.)

INFRÆNANDUS, a, um. *Qu'on doit brider.* χαλινωτέος, τέα, τέον. *arrêter.* ἀνασταλτέος, τέα, τέον.

INFRÆNATUS, a, ūm. part. *Qui n'eſt point bridé.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, vel ἀχαλίνωτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INFRÆNO, as, avi, atum, are. *Brider.* χαλινόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαλίνωκα. accuſ. *Retenir, réprimer.* ἐπέχω, F. ἐφέξω. præt. ἐπέσχηκα. (V. anom in ἔχω.) acc. *Arrêter.* ἀναστέλλω, F. ελῶ, P. ἀνέσταλκα. acc.

INFRÆNUS, a, um. *Qui eſt ſans bride.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans retenue.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάσχετος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INFRAGILIS, & INFRANGIBILIS, & e, is. *Qu'on ne peut rompre ni caſſer.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἄῤῥηκτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INFREMO, is, mui, mitum, ere. *Fremir.* βρέμω, F. εμῶ, P. βεβρέμηκα. * φρυάσσω, F. ξω, P. πεφρύαχα. *Bruire, faire bruit.* ἐπιψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεψόφηκα.

INFRENDEO, es, ndi, ere. *Grincer les dents.* ἐμβριμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμβεβρίμηκα. *Rugir comme un lion.* ἐμβρυχάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐνεβρυχησάμην.

INFREQUENS, entis. omn. gen. *Rare.* σπάνιος, ία, ιον. *Qui ſe trouve peu ſouvent en, &c.* σπανίως ἐνδιατρίβων, οντος. pro maſc. dat.

INFREQUENTIA, æ. fœm. *Rareté.* ἡ σπανία, ίας. || Infrequentia hominum. ἡ ὀλιγανθρωπία, ίας.

INFRICATUS, a, um. *Froté.* ἐντετριμμένος, η, ον. * ἐντριβεὶς, (ἐντος,) εῖσα, ὲν.

INFRICO, as, avi & cui, atum & ictum, are. *Froter, mettre dedans en frotant.* ἐντρίβω, F. ψω, P. ἐντέτριφα. acc. *Emier bien menu.* λειοτριβέω, ῶ, F. ήσω, P. λελειοτρίβηκα. acc.

INFRICTUS, a, um. part. Vide INFRICATUS. *Frit.* ἐντηγανισθεὶς, θεῖσα, θέν.

INFRIGO, is, xi, ctum, ere. *Frire dedans.* ἐντηγανίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐντετηγάνικα. acc.

INFRINGENDUS, a, um. *Qu'on doit briſer.* καταῤῥηκτέος, α, ον. *Qu'on doit enfreindre ou corrompre.* διαφθαρτέος, α, ον.

INFRINGO, is, fregi, fractum, ere. *Rompre.* ἐπιῤῥήγνυμι, vel καταῤῥήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Froiſſer, écacher.* ἐνθλάω, ῶ, F. άσω, P. ἐντέθλακα. acc. *Enfreindre, corrompre.* διαφθείρω, F. ερῶ, F. διέφθαρκα. acc. *Diſſiper, rompre la force.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc. || Animum Infringere. ἀθαρσύνω, F. υνῶ, P. ἠθάρσυγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Leges Infringere. τȣ̀ς νόμȣς διαλύειν. || Animi robur Infringere. τῆς διανοίας στεῤῥότητα ἐκρηγνύναι. || Impetum hoſtium Infringere. τὴν τῶν πολεμίων ὁρμὴν ἐμποδίζειν. || Eorum conatum Infregit. τȣ́τως ἐγχειρήματος ἐμποδὼν ἐγένετο. || Spem aliorum Infringere. τὴν ἐλπίδα τῶν ἄλλων καταλῦσαι, vel ὑποτέμνειν. || Dignitatem alicujus Infringere. τό τινος ἀξίωμα ἔλαττον ποιεῖν, vel μεῖον ποιεῖσθαι.

INFRIO, as, avi, atum, are. *Emier dedans, broyer.* ἐπιτρίβω, F. ψω, P. ἐπιτέτριφα. acc.

INFRUCTUOSUS, a, um. *Infructueux, qui ne porte point de fruit.* ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, καὶ τὸ πον. *Inutile.* ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, τὸ ον, ȣ.

INFRUNITUS, a, um. *Sot & idiot.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, καὶ τὸ ρον.

INFUCANDUS, a, um. *Qu'on doit farder.* ἐγχρȣσιστέος, α, ον.

INFUCATUS, a, um. *Fardé.* ἐγχρȣσισθεὶς, vel φυκωθεὶς, εῖσα, ὲν. *Feint, déguiſé.* πεπλασμένος, η, ον.

INFUCO, as, avi, atum, are. *Farder.* ἐγχυςίζω, F. ίσω, P. ἐγκεχύςικα. accuſ. * φυκόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφύκωκα. acc. *Déguiſer, contrefaire.* διαπλάττω, F. άσω, P. διαπέπλακα. acc.

INFULA, æ. ſœm. *Un ornement duquel ſe ſervoient les Pontifes.* ἡ καυσία, ίας. * τὰ σέμματα, ων. *Une mitre d'Evêque.* ἡ μίτρα, ας.

INFULATUS, a, um. *Orné de tel ornement de Pontifes.* τῇ καυσίᾳ κεκοσμημένος, η, ον. * τοῖς σέμμασιν ἀναδεόμενος. Contract. ἀναδέμενος, η, ον. *Qui a une mitre.* τῇ μίτρᾳ κεκοσμημένος, η, ον.

INFULCIO, is, ſi, ltum, ire. Sen. *Charger deſſus.* ἐπισάττω, F. ξω, P. ἐπισέσαχα. accuſ. *Inculquer.* ταυτολογέω, ῶ, F. ήσω, P. τεταυτολόγηκα.

INFULGENS, entis. omn. gen. *Reluiſant, reſplendiſſant.* ἐπισίλβων, ουσα, ον.

INFUMIBULUM, i. neut. *Cheminée.* ἡ καπνοδόχη, ης. * τὸ καπνοδόχον, ου.

INFUMO, as, avi, atum, are. *Enfumer.* καπνίζω, F. ίσω & ιῶ, P. κεκάπνικα. acc.

INFUNDENDUS, a, um. *Qu'on doit verſer dedans.* ἐγχυτέος. *deſſus.* ἐπιχυτέος, α, ον.

INFUNDIBULUM, i. neut. *Un Entonnoir, ou une tremie de Moulin.* ἡ χώνη, ης.

INFUNDO, is, fudi, fuſum, ere. *Verſer dedans.* ἐγχέω, F. εύσω, P. ἐγκέχυκα. (V. anom. in χέω.) acc. uni. & dat. alt. *Verſer deſſus.* ἐπιχέω. || Infundere vinum. κεραννίζειν, ίζω, F. ίσω, P. γεκεράνικα.

INFURNIBULUM, i. neut. *Pelle à four.* τὸ πτύον κλιβανωτικὸν, ου.

INFUSCATUS, a, um. *Bruni.* ὑπομελανισθεὶς, θεῖσα, θέν.

INFUSCO, as, avi, atum, are. *Brunir, rendre brun.* φαιὸν ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Noircir.* ὑπομελανίζω, F. ίσω, P. ὑπομεμελάνικα. acc. *Oter la beauté, gâter.* μολύνω, F. υνῶ, P. υγκα. acc. *Frelater.* κιβδηλεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

INFUSCUS, a, um. *Brun, noirâtre.* φαιὸς, ὰ, όν.

INFUSIO, onis. fœm. *Infuſion, l'action de verſer dedans.* ἡ ἔγχυσις, εως. *deſſus.* ἡ ἐπίχυσις, εως.

INFUSUM, i. neut. Plin. *Ce qu'on verſe dedans.* τὸ ἔγχυσμα, ατος.

INFUSUS, a, um. part. *Verſé dedans.* ἐγκεχυμένος, α, ον. *Verſé deſſus.* ἐπικεχυμένος, η, ον.

INFUSUS, ûs. maſc. Vide INFUSIO.

INGELABILIS, & e, is. *Qui ne ſe gele, ou ne peut ſe geler.* ὁ καὶ ἡ ἄπηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

INGEMINATUS, a, um. part. *Doublé.* ἐπιδιπλασιασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Redoublé.* ἐπαναδιπλωθεὶς, εῖσα, έν.

INGEMINO, as, avi, atum, are. *Doubler.* ἐπιδιπλασιάζω, F. άσω, P. ἐπιδεδιπλασίακα. acc. *Redoubler.* ἐπαναδιπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπαναδεδίπλωκα. acc.

INGEMISCO, & INGEMO, is, mui, ere. *Gemir, ſoupirer.* ἐπιστένω, F. ενῶ, P. ἐπέστενκα. *Se lamenter de.* δεινοπαθέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδεινοπάθηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malis Ingemit. ἐπὶ τοῖς κακοῖς στένει. || Audio Ingemiſcens, & demittens caput in terram. ἀκούω καὶ στένων καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν. || Vehementer Ingemiſcere. σφόδρα στενάζειν.

INGENERATUS, a, um. part. *Naturel, comme engendré avec.* ἐμπεφυκὼς, υῖα, ός. Vide INGENITUS.

INGENERO, as, avi, atum, are. *Engendrer en.* ἐμφύω, F. ύσω. Vide INGIGNO.

INGENIOSE. adv. *Ingenieuſement.* εὐφυῶς. * ἀγχινόως.

INGENIOSUS, a, um. *Ingenieux, qui a de l'eſprit.* ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, ου, καὶ τὸ οον, ου. *Ingenieux, fait avec eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, τὸ ον, ου. Vide INGENIUM.

INGENITUS, a, um. *Engendré, & né dedans ou avec.* ἐγγεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, καὶ τὸ τον. *Qui n'eſt point engendré.* ὁ καὶ ἡ ἀγέννητος, καὶ τὸ ον, ου.

INGENIUM, ii. neut. *La nature, ou le naturel.* ἡ φύσις, εως. *Eſprit.* ἡ διάνοια, ας. || Ingenii bonitas, vel bonum Ingenium. ἡ εὐφυΐα, ας. *Induſtrie & ſubtilité d'eſprit.* ἡ ἀγχίνοια, ας. * τὸ ἀγχίνοον, ου, όου, οῦ. || Ingenii ejuſdem. ὁ καὶ ἡ ὁμοήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Qui, quæ, quod eſt Ingenio craſſo & tardo. ὁ καὶ ἡ βραδύνοος, ου, καὶ τὸ οον, ου. || Ingenio manſueto & ſuavi. ὁ καὶ ἡ γλυκύθυμος, καὶ τὸ μον, ου. || Ingenium ex aſpectu corporis judicare. φυσιογνωμονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφυσιογνωμόνηκα. || Ingeniorum judex ex aſpectu corporis. ὁ καὶ ἡ φυσιογνώμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Solerti Ingenio præditus. φύσεως ἔχων δεξιῶς. * τῇ εὐφυΐᾳ διαφέρων. * πρὸς τὰς τέχνας πεφυκώς. || Fœlix Ingenium ſortitus. εὐμοίρου φύσεως λαχών. || Simplex ei Ingenium natura præbuit. φύσεως ἁπλῆς μεμοίραται. || Ingenio admirabili præditus. τὴν εὐφυΐαν θεσπέσιος. * θαυμαστὴν εὐφυΐαν ἔχων. || Ingenii præſtantia, felicitas. φύσεως εὐμοιρία. verb. bona portio. || Ingenii celeritas, magnitudo. τάχος καὶ μέγεθος φύσεως. || Promptum ad ſtudia Ingenium habet. κατὰ φύσιν ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. || Ingenium ad ſtudia aptum. φύσις πρὸς τὰ μαθήματα ἐπιτηδείως ἔχουσα. || Ingenio minùs valere. καταδεεστέραν τὴν φύσιν ἔχειν. * τῇ φύσει ἐλαττοῦσθαι. || Ingenio tardo eſſe. νωθεῖ ψυχῇ κεχρῆσθαι. || Ingenio obtuſiori præditus. ἀμβλύτερος τὴν διάνοιαν. || Ob Ingenii duritiem. διὰ σκληρότητα φύσεως. || Indocili eſſe Ingenio. δυσμαθῶς ἔχειν. || Felix Ingenium nactus eſt. φύσιν εὔμοιρον ἐκτήσατο. || Ingenio melior. τὰ τῆς φύσεως ἀμείνων. || Ingenii exercitationes. ἀγχινοίας ἀσκήματα. || Manent Ingenia ſenibus, modò permaneat ſtudium & induſtria. παραμένει τὸ ἀγχίνουν γέρουσιν, ἢν μόνον γε παραμένῃ σπουδὴ καὶ φιλοπονία. || Ingenio loci ad maris imperium apta eſt hæc regio. ἐκείνη ἡ χώρα πρὸς ἀρχὴν τῆς θαλάττης εὐφυῶς ἔχει. || Qui Ingenio valent ad res agendas. οἱ πρὸς τὰ πράγματα εὐφυῶς ἔχοντες.

INGENS, entis. omn. gen. *Grand.* μέγας, άλου: μεγάλη, άλης: μέγα, άλου. *Fort grand.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ὑπερφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Ingens animi, vel animo. ὁ καὶ ἡ μεγαλόθυμος, καὶ τὸ μον, ου. || Ingens animus. ἡ μεγαλοθυμία, ίας. || Ingens corpore. ὁ καὶ ἡ μεγαλόσωμος, καὶ τὸ μον, ου. || Ingens eloquio. ὁ καὶ ἡ μεγαλήγορος, καὶ τὸ ρον. *De haute voix.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

INGENUE. adv. *Ingenuement, franchement.* ἐλευ-

θέρως. * ἐλευθερίως. *Noblement.* εὐγενῶς. * γενναίως. *Simplement.* ἁπλῶς. * ἀπλοϊκῶς. || Ingenuè confiteri. ἀπλοΐζεσθαι, ἴζομαι, fut. med. ίσομαι. || Ingenuè dicere. παῤῥησιάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Ingenuè vobis dicam. παῤῥησιάσομαι ταῦτα πρὸς ὑμᾶς. || Non verebor de illis Ingenuè loqui. οὐκ ὀκνήσω παῤῥησιάσασθαι περὶ αὐτῶν. || Ingenuè verum de his locutus ſum. ἁπλῶς σοι περὶ τούτων ἐπαῤῥησιασάμην. || Ingenuè, quæ vera ſunt, dicam vobis. τἀληθῆ μετὰ παῤῥησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. || Ingenuè educatus. ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.

INGENUITAS, atis. fœm. *Ingénuité, franchiſe.* ἡ ἐλευθεριότης, vel γνησιότης, ητος. *Générosité.* ἡ γενναιότης, ητος. *Honnêteté de nobleſſe.* ἡ εὐγένεια, είας.

INGENUUS, a, um. *Franc & libre.* ἐλεύθερος, έρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ ἐλευθέριος, τὸ ον, ου. * γνήσιος, ία, ιον. *Noble, généreux.* γενναῖος, αία, αῖον. *Digne d'un honnête homme.* ὁ καὶ ἡ ἐλευθεροπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Débonnaire.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Ingenuæ artes. ἡ ἐλευθέρα παιδεία, ας. * αἱ παιδεῖαι ἐλευθέριοι, vel ἐλεύθεροι. || Ingenua facies. *Belle, honnête.* ἐπιεικής, vel ἐλευθέρα ὄψις.

INGERENDUS, a, um. *Qu'on doit porter dedans.* ἐμφορητέος, α, ον.

INGERO, is, eſſi, eſtum, ere. *Porter dedans.* ἐπεισφέρω. (V. anom. in φέρω.) acc. * ἐμφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεφόρηκα. acc. uni. rei. dat. alt. *Jetter contre.* ἐμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. rei. dat. perſ. || Convivia Ingerere. Vide CONVICIOR.

INGESTABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut porter.* ὁ καὶ ἡ ἀβάστακτος, vel ἀφόρητος, καὶ τὸ ον, ου.

INGESTUM, i. neut. *Ce qui a été offert de bon cœur.* τὸ προσενεχθὲν, έντος.

INGESTUS, a, um. part. *Porté dedans.* εἰσφερόμενος, ένη, ενον. *deſſus.* ἐπιφερόμενος, ένη, ενον.

INGIGNO, is, genui, genitum, ere. *Engendrer dedans.* ἐγγεννάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐγγεγέννηκα. accuſ. *deſſus.* ἐπιγεννάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιγεγέννηκα. acc. *Donner en naiſſant.* ἐμφύω, futur. ύσω. aoriſt. 1. ἐνέφυσα. acc. (præt. ἐμπέφυκα, ſignificationem potiùs paſſivam habet.) || Ingenitum eſt omnibus. ἐμπέφυκε. infin.

INGLOMERO, as, avi, atum, are. *Amaſſer en un tas.* ἐπισωρεύω, F. εύσω, P. ἐπισεσώρευκα. acc. *Mettre en peloton.* προσεπικλώθω, F. ώσω, P. προσεπικέκλωκα. acc.

INGLORIUS, a, um. *Qui eſt ſans honneur.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, vel ἄτιμος, καὶ τὸ ον, ου. *ſans gloire.* ὁ καὶ ἡ ἀκλεής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Ut non Inglorium vitæ finem facerent. ἵνα μὴ τὸν βίον ἀκλεῶς τελέσειαν.

INGLUVIES, iei. fœm. *Le goſier, ou la poche.* ὁ πρόλοβος, ου. * ἡ φάρυγξ, ιγος. *Gourmandiſe.* ἡ λαιμαργία, ας. * ὁ γαστρισμὸς, οῦ. || Ingluviei ſimilis. ὁ καὶ ἡ προλοβοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

INGLUVIOSUS, a, um. *Gourmand.* ὁ καὶ ἡ λαίμαργος, καὶ τὸ γον, ου.

INGRANDESCO, is, ere. *S'aggrandir.* μεγαλύνομαι, vel μεγεθύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. præterit. paſſ. μεμεγέθυμμαι.

INGRATE. adv. *En ingrat.* ἀγνωμόνως. * ἀχαρίστως. *Avec déplaiſir.* ἀηδῶς.

INGRATIS, vel INGRATIIS. adv. *Malgré, à regret.* ἀκουσίως. *Par force.* βίᾳ. || Ingratiis meis. βίᾳ ἐμοῦ. * ἄκοντος ἐμοῦ. || Ingratiis veſtris. ἀκόντων ὑμῶν.

INGRATUS, a, um. *Ingrat.* ὁ καὶ ἡ ἀγνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἀχάριστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ αρι, ιτος. *Deſagréable.* ὁ καὶ ἡ ἀηδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Ingrati animi vitium. ἡ ἀγνωμοσύνη, ης. * ἡ ἀχαριστία, ίας. || Ingratus. *Qui agit par contrainte, malgré ſoi.* ἄκων, (οντος,) ουσα, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc mihi quidem Ingratum eſt. τοῦτο μὲν ἀπαρεστόν μοι. || Luſus mihi Ingratus eſt. ἀπαρεστόν μοι παίζειν. || Quæ mihi Ingrata ſunt. πρὸς ἃ δυσαρέστως ἔχω. || Ingratum eſſe erga amicos, injuſtum eſt. ἀχαριστεῖν πρὸς τοὺς φίλους, ἄδικόν ἐστι. || Ingratus erga benè meritos. ἀχάριστος πρὸς τοὺς εὐποιήσαντας. || Ingrati animi crimine obſtringi. δίκην ἀχαριστίας ὀφείλειν. || Ingratum ſe præbere erga beneficii auctorem. ἀχαρίστως πρὸς τὸν εὐεργέτην διατίθεσθαι, vel ἀχαρίστως διακεῖσθαι. || Ingratus ac beneficiorum Immemor. ἀχάριστος καὶ ἐπιλήσμων τῶν εὐεργετημάτων. || Ingratus eſt, qui iniquam gratiam rependit. ἀχάριστος, ὁ ἀναξίαν χάριν ἀποδιδούς. V. GRATIA.

INGRAVESCO, is, ere. *S'appéſantir.* ἐπιβαρύνομαι, fut. paſſ. βαρυνθήσομαι. aor. 1. ἐβαρύνθην. || Ingraveſcere utero. *Etre groſſe ou pleine.* ἐγκυεῖν, ύω, F. ύσω, P. ἐγκέκυκα.

INGRAVO, as, avi, atum, are. *Appeſantir.* ἐπιβρίθω, F. ίσω, P. ἐπιβέβρικα. accuſ. *Aggraver, rendre grief.* δεινοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδεινοποίηκα. acc.

INGREDIOR, eris, greſſus ſum, edi. *Entrer.* εἰσδύω, F. ύσω, P. εἰσδέδυκα. εἰς, vel ἐς. acc. * εἰσέρχομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) εἰς, vel ἐς. acc. *Marcher.* βαδίζω, F. ίσω, P. ικα. || Ingredi clanculùm. παρεισδύειν, ύω, F. ύσω, P. παρεισδέδυκα. || Ingredi hoſtiliter. παρέρχεσθαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) *Attaquer, ſe jetter ſur.* ἐξορμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. acc. || Ingredi cum feſtinatione. εἰσπίπτειν, πίπτω, futur. med. εἰσπεσοῦμαι, P. εἰσπέπτωκα. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iter Ingredi. τῆς ὁδοιπορίας ἔχεσθαι. || Ingredi in conſpectum hominum. ἐξέρχεσθαι, vel ἐξιέναι εἰς ἀνθρώπους. * εἰς τὸ δημόσιον προσελθεῖν. || Ingredi annum vigeſimum. ἐπιβαίνειν εἰκοστοῦ ἔτους. || Ingredi mare pedibus. πεζεύειν διὰ τῆς θαλάσσης. || Tardiùs Ingredi. βραδέως βαδίζειν. || Vulgarem viam Ingredi. τετριμμένην πορείαν πορεύεσθαι. || Ingredi in curiam. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθεῖν. Vide AGGREDIOR.

INGRESSIO, onis. fœm. *Entrée.* ἡ εἴσδυσις, εως. * ἡ εἴσοδος, ου. *Le marcher, l'allure.* ἡ βάδισις, εως. *Aſſaut, attaque.* ἡ ἐπιβολή, ῆς. *Entrepriſe.* ἡ ἐγχείρησις, εως.

INGRESSURUS, a, um. *Qui doit entrer.* εἰσελευσόμενος, ένη, ενον. εἰς. acc. *Qui doit marcher.* βαδίσων, ουσα, ον.

INGRESSUS, a, um. part. *Qui eſt entré.* εἰσελθών, (όντος,) οῦσα, όν. * εἰσδύσας, ασα, αν. *Qui a marché.* βαδίσας, ίσασα, ίσαν. * πορευθείς, θεῖσα, θέν. *Qui a entrepris.* ἐγχειρήσας, ήσασα, ῆσαν.

INGRESSUS, ûs. maſc. idem quod INGRESSIO. || Ingreſſus, ûs. *Commencement.* ἡ ἀρχή, ῆς. || In-

greſſus templi. τὸ προπύλαιον, *vel* πρόπυλον, ȣ.

INGRUENS, entis. omn. gen. *Qui attaque, qui ſe jette ſur.* ἐπισκήπτων, ȣσα, ον. εἰς. acc. *Penchant ſur, ou deſſus.* ἐπικείμενος, ένη, ενον. dat. *Prochain.* παρὼν, (ὄντος,) ȣσα, ὀν. dat.

INGRUO, is, grui, ere. *Attaquer, ſe jetter ſur.* ἐπισκήπτω, F. ψω, P. ἐπέσκηφα. εἰς. accuſ. * ἐπιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc. *Pencher ſur, ou deſſus.* ἐπίκειμαι, fut. med. κείσομαι. (Vide anom. in κεῖμαι.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ingruente æſtate. ἐφεστῶτος θέρȣς. ‖ Manifeſtum periculum Ingruit. πρȣ̃πτος κίνδυνος ἐπίκειται, *vel* πρόσεισι, *vel* ἔπεισι, *vel* ἐνίσταται, *ſeu* ἐφίσταται. ‖ Periculum Ingruens. ὁ ἐπικείμενος, *vel* προσιὼν, *vel* ἐπιὼν, *vel* ἐνεστὼς, *vel* ἐφεστὼς, *vel* ἐφεστηκὼς κίνδυνος. ‖ Mors Ingruit. ἐνίσταται θάνατος. ‖ Nullus ab iis metus Ingruit. ȣ̓δεὶς ὑπὸ τȣ́των φόβος πρόσεισι.

INGUEN, inis. neut. *L'aine.* ὁ βȣβὼν, ῶνος. *La cuiſſe.* ὁ μηρὸς, ȣ̃.

INGUINARIA, æ. fœm. *Agrimoine, herbe.* τὸ βȣβώνιον, ίȣ. * ἡ ἀργεμώνη, ης.

INGURGITO, as, avi, atum, are. *Fourrer, & mettre dedans juſqu'à crever.* ἀμπωτίζω, F. ίσω, P. ἠμπώτικα. accuſ. uni. & gen. alt. *Remplir par-deſſus.* ὑπερπληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑπερπλήρωκα. acc. uni. & gen. alt.

INGUSTABILIS, & e, is. *De quoi on ne ſçauroit goûter.* ὁ καὶ ἡ ἄγευστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INGUSTATUS, a, um. *De quoi on n'a point encore goûté.* ἀγευσθεὶς, θεῖσα, θέν.

INHABILIS, & e, is. *Non habile, qui n'eſt pas propre à.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτήδειος, καὶ τὸ ειον, ȣ. dat. *vel* εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad hæc Inhabilis eſt. πρὸς ταῦτα ἀνεπιτηδείος ἐστι, *vel* ἀνεπιτηδείως ἔχει. ‖ Qui naturâ ad res gerendas Inhabiles ſunt. οἱ πρὸς τὰ πράγματα ἀφυεῖς. ‖ Ad res magnas Inhabilis. πρὸς τὰ μεγάλα ἄχρηστος.

INHABITABILIS, & e, is. *Inhabitable.* ὁ καὶ ἡ ἀοίκητος, *vel* ἀοικήσιμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INHABITO, as, avi, atum, are *Demeurer en, ou dedans.* ἐνοικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνῴκηκα. acc.

INHÆREO, es, hæſi, hæſum, ere. *Tenir à, ou contre.* ἐνίχομαι, fut. med. ἐνέξομαι. aor. 2. med. ἐνεσχόμην. (V. anom in ἔχω.) dat. ‖ Inhærendum eſt. ἐνσχητέον ἐστί.

INHÆRES, edis. maſc. & fœm. *Qui n'eſt pas héritier.* ὁ καὶ ἡ ἄκληρος, ȣ. gen.

INHÆRESCO, is, ere. idem quod INHÆREO.

INHALO, as, avi, atum, are. *Pouſſer ſon haleine deſſus, ou dedans.* ἐμπνέω, F. εύσω, P. ἐμπέπνευκα. (V. anom. in πνέω.)

INHIBENDUS, a, um. *Qu'on doit retenir.* ἐπισχετέος, α, ον.

INHIBEO, es, ibui, ibitum, ere. *Retenir.* ἐπίχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. anom. in ἔχω.) acc. *Arrêter, rompre la force.* ἀνακόπτω, F. ψω, P. ἀνακέκοφα. acc. *Défendre.* κωλύω, F. ύσω, P. υκα. acc. Vide RETINEO.

INHIBITIO, onis. fœm. *L'action de retenir.* ἡ ἐποχὴ, ῆς. *Défenſe.* ἡ κώλυσις, εως.

INHIBITUS, a, um. part. *Défendu.* κωλυθεὶς, θεῖσα, θέν. *Retiré.* καταστελλόμενος, η, ον. *Retenu.* ἐπεσχημένος, η, ον.

INHIO, as, avi, atum, are. *Bâiller & s'entr'ouvrir.* καταχαίνω, F. ανῶ. præt. med. κατακέχηνα. ‖ Inhiare divitiis omni ſtudio. φιλοπλȣτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοπλȣ́τηκα.

INHONESTE. adv. *Sans honneur.* ἀκαλλῶς. * ἀτίμως. *Honteuſement.* αἰσχρῶς.

INHONESTO, as, avi, atum, are. *Deshonorer.* ἀτιμάζω, F. άσω, P. ἠτίμακα. acc. *Diffamer.* αἰσχύνω, F. υνῶ, P. ᾔσχυγκα. acc. *Enlaidir.* αἰσχρόω, ῶ, F. ώσω, P. ᾔσχρωκα. acc.

INHONESTUS, a, um. *Deshonnête.* ὁ καὶ ἡ ἀκαλλὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Honteux.* αἰσχρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui eſt ſans honneur.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ μον, ȣ.

INHONORATUS, a, um. *Qui n'eſt point honoré, à qui l'on ne fait point d'honneur.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *vel* ἀγέραστος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui eſt ſans honneur & gloire.* ὁ καὶ ἡ ἀκλεὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

INHONORUS, a, um. *Qui eſt ſans honneur.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ μον, ȣ. *ſans gloire.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, καὶ τὸ ξον, ου.

INHORREO, es, & INHORRESCO, is, rrui, ere. *Se hériſſer.* ἐπιφρίσσω, *vel* ἐπιφρίττω, F. ξω, P. ἐπιπέφριχα. acc. *de frayeur ou de colere.* ὀῤῥωδέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠῤῥώδηκα. acc.

INHOSPITALIS, & e, is. *Qui ne reçoit aucuns Etrangers.* ὁ καὶ ἡ ἄξενος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui traite mal les Etrangers.* ὁ καὶ ἡ κακόξενος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INHOSPITALITAS, atis. fœm. *Inhoſpitalité, quand on ne reçoit pas les Etrangers.* ἡ ἀξενία, ίας. *Mauvais traitement d'Hôtes, ou d'Etrangers.* ἡ κακοξενία, ίας.

INHOSPITUS, a, um. *Qui n'eſt pas propre à habiter.* ὁ καὶ ἡ ἄξενος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἀνοίκητος, τὸ ον, ȣ.

INHUMANE, & INHUMANITER. adv. *Inhumainement.* ἀπανθρώπως. *Cruellement.* ὠμῶς. ‖ Inhumanè ſe in alios gerere. ἀπάνθρωπον ἑαυτὸν παρέχειν εἰς τȣ̀ς ἄλλȣς. * ἀφιλανθρώπως ἔχειν, *ſeu* διατίθεσθαι πρὸς ἄλλȣς.

INHUMANIOR, & ius, oris. comp. *Plus inhumain.* ἀπανθρωπότερος, έρα, ερον.

INHUMANISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-inhumain.* ἀπανθρωπώτατος, άτη, ατον.

INHUMANITAS, atis. fœm. *Inhumanité.* ἡ ἀπανθρωπία, ίας. *Cruauté.* ἡ ὠμότης, ητος.

INHUMANUS, a, um. *Inhumain.* ὁ καὶ ἡ ἀπάνθρωπος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Cruel.* ὠμὸς, ὴ, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inhumana crudelitas. ἀπάνθρωπος ἀπήνεια. ‖ Inhumanus homo. ἄνθρωπος ὁ τῆς φιλανθρωπίας ȣ̓ μετέχων.

INHUMANDUS, a, um. *Qu'on doit enterrer.* ἐνθαπτέος, α, ον.

INHUMATUS, a, um. *Non enterré ni enſeveli,* ὁ καὶ ἡ ἄταφος, *vel* ἄθαπτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INHUMO, as, avi, atum, are. *Enfouir.* κατορύσσω, F. ξω, P. κατώρυχα. *Enterrer.* ἐνταφιάζω, F. άσω, P. ἐντεταφίακα. acc. * ἐνθάπτω, F. ψω, P. ἐντέταφα, F. 2. ταφῶ. acc.

INIBI. adv. *En ce lieu là même.* αὐτόθι. ‖ Inibi eſt. ἐκεῖ ἐστι.

INJECTIO, onis. fœm. *L'action de jetter deſſus.* ἡ ἐπιβολὴ, ῆς. *dedans.* ἡ ἐμβολὴ, *vel* εἰσβολὴ, ῆς. *contre.* ἡ προσβολὴ, ῆς. || Manûs Injectio. *Saiſie, mainmiſe.* ἡ τῆς χειρὸς ἐπιβολὴ, ῆς.

INJECTO, as, avi, atum, are. *Jetter ſouvent deſſus.* συχνάκις ἐπιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *dedans.* εἰσβάλλω. acc. * ἐπιῤῥίπτω, F. ψω, P. ἐπέῤῥιφα. acc.

INJECTUS, a, um. part. *Jetté deſſus.* ἐπιβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *dedans.* ἐμβληθεὶς, *vel* εἰσβληθεὶς, εῖσα, έν. *contre.* προσβληθεὶς, εῖσα, έν.

INJECTUS, ûs. maſc. Vide INJECTIO.

INIENS, ineuntis. part. omn. gen. *Entrant.* ἰνιὼν, (ὄντ@,) οῦσα, όν. * εἰσερχόμενος, ένη, ενον. *Qui commence.* ἀρχόμενος, *vel* ἐνιστάμενος, ένη, ενον. || Ineunte vere. ἔαρος ἀρχομένου.

INIGO, is, egi, actum, igere. Var. *Mener en, ou dedans.* ἐνάγω, F. ξω, P. ἐνῆχα. (Vide anom. in ἄγω.) acc. *Chaſſer dehors.* ἐξωθέω, ῶ, F. ώσω. (Vide anom. in ὠθέω.) accuſ. * ἐκβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc.

INJICIENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter deſſus.* ἐπιβλητέος, α, ον.

INJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jetter deſſus.* ἐπιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) accuſ. rei. dat. perſ. *dedans.* εἰσβάλλω, *vel* ἐμβάλλω, F. αλῶ. acc. alt. cum præp. εἰς. *contre.* προσβάλλω. accuſ. uni, acc. alt. cum præp. πρὸς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manus alicui Injicere. ἐπιβάλλειν τινὶ τὰς χεῖρας. || Plagas ei multas Injecit. πολλὰς αὐτῷ πληγὰς ἐπέβαλε. || Bellandi cupiditatem aliis Injicere. ἐμβάλλειν τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τοῦ πολεμεῖν. || Militibus alacritatem Injicere. τοῖς στρατιώταις προθυμίαν ἐμβαλεῖν. || Vincula alicui Injicere. τὰ δεσμὰ ἐμβάλλειν τινί. || Deſiderium aliis Injicere. πόθον ἄλλοις ἐμβάλλειν. || Metum Injicere omnibus. φόβον ἐμβαλεῖν ἅπασι. || Equo frenum injicere. ἵππῳ χαλινὸν ἐμβάλλειν. || Periculum civibus Injicere. κίνδυνον τοῖς πολίταις ἐπάγειν. || Spem aliis Injicere. ἐλπίδα τοῖς ἄλλοις παραστῆναι, *vel* ἐμποιεῖν. || Suſpicionem aliis Injicere. ὑποψίαν τοῖς ἄλλοις ἐμποιεῖν, *vel* παρέχειν. || Injicere ſe in medios hoſtes. εἰς μέσους πολεμίους ἐμβάλλειν. neut. *vel* ἐφορμᾶν. || Se in ignem Injicere. εἰς πῦρ εἰσπηδᾶν.

INIMICE. adv. *En ennemi.* δυσμενῶς. * ἀπεχθῶς. * ἐθελέχθρως. * ἐχθρωδῶς. || Inimiciſſimè cum aliquo contendere. ἔχθιστα φιλονεικεῖν πρός τινα.

INIMICITIA, æ. fœm. *Inimitié.* ἡ ἔχθρα, ας. * ἡ ἀπέχθεια, είας. * ἡ δυσμένεια, είας. *Contrarieté.* ἡ ἐναντία, είας. || Inimicitias immortales inter ſe habent. ἀμνήστους τὰς ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. || Inimicitias apertè profiteri, atque indicere. φανερὰν ἔχθραν ὁμολογεῖν. * ἀπογράφεσθαι ἄντικρυς τὴν δυσμένειαν. || Inimicitias in aliquem exercere. ἐχθρῶς ἔχειν πρός τινα. * ἀπεχθῶς ἔχειν πρός τινα. || Qui cum eo Inimicitias gerunt. οἱ πρὸς αὐτὸν ἀπεχθῶς διακείμενοι. || Quædam mihi cum eo Inimicitia erat. ὑπῆρχέ μοι πρὸς τοῦτον ἀπέχθειά τις. || Irreconciliabilis atque implacabilis Inimicitia. ἀσύμβατος καὶ ἀκατάλλακτος δυσμένεια. || Gravem cum eo Inimicitiam habet. ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον πρὸς αὐτὸν ἔχει. || Cùm naturâ ipſis ineſſet paterna Inimicitia adverſus vos. φύσει τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας αὐτοῖς ὑπαρχούσης πατρικῆς. || Augere Inimicitiam adverſus aliquem. τὴν πρός τινα ἔχθραν μείζω ποιεῖν. || Ob Inimicitiam, odio quodam. πρὸς ἔχθραν.

INIMICITIAS CONCIPERE *in aliquem.*

Singularem quandam Inimicitiam adverſus alios ſuſcipere, *ſeu* capeſſere. ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον πρὸς τοὺς ἄλλους ἀναιρεῖσθαι, *vel* ἀναδέχεσθαι, *vel* ἄρασθαι. || Apertam cum eo Inimicitiam ſuſcipere. φανερὰν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι. || Animi gratiâ Inimicitias ſuſcipere. καθ' ἡδονὴν τινὰ τὰς ἀπεχθείας ἐπαναιρεῖσθαι. || Inimicitiis capeſſendis facilis eſt. φιλαπεχθημόνως ἔχει. * φιλέχθρως διάκειται. || Ne in hos Inimicitiarum avidum te præbe. μὴ ἔχε πρὸς αὐτοὺς ἐθελέχθρως. || Naturalem benevolentiam commutant in capitalem & implacabilem Inimicitiam. τὴν φυσικὴν εὔνοιαν μεθαρμόζονται εἰς ἀνήκεστον ἔχθραν. || Amorem in Inimicitiam verterunt. τὸ φίλτρον εἰς ἔχθραν ἔτρεψαν.

INIMICITIAS SUBIRE, *ſeu contrahere.*

Aliorum Inimicitiam ſubire. εἰς ἔχθραν ἄλλοις ἐλθεῖν, *vel* καθίστασθαι. (V. ἔρχομαι. & ἵστημι in anom.) || Ob ea, civium Inimicitiam ſubit. ἐκ τούτων, τοῖς πολίταις εἰς ἔχθραν κατέστη. || Omnium Inimicitias contraxit. ἔχθρας ἅπασι συνέλαβε. (Vide λαμβάνω. in anom.) || Graves Inimicitias ſubire. δεινὰς ἔχθρας ἀναδέχεσθαι. || Multorum Inimicitias ſuſcepi. πολλαί μοι ἀπέχθειαι γεγόνασι. (γίνομαι. Vide anom.) || Nullius Inimicitiam ſuſcipere. ἐχθρὸν μηδένα ἑαυτῷ κατασκευάζειν. || Pro vobis ac veſtrâ causâ Inimicitias ſibi acceſſivit. ὑπὲρ ὑμῶν καὶ δι' ὑμᾶς ἐχθροὺς ἐφ' ἑαυτὸν εἵλκυσε. || Mutuas Inimicitias ſubire. εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις καθίστασθαι.

INIMICITIAS SERERE.

Cives ad Inimicitias adducere. τοὺς πολίτας εἰς ἔχθραν προάγειν, *vel* καθιστάναι. || Inimicitias inter eos conflavit. ἐχθροὺς ἀλλήλους ἐποίησε. || Volunt inter nos Inimicitiam exoriri. βούλονται ἡμᾶς εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.)

INIMICITIAM DEPONERE.

Inimicitiam quam cum illis gerebat, depoſuit. τὴν πρὸς αὐτοὺς ἔχθραν ἀπέθετο. || Inimicitias diſſolvere. τὰς ἔχθρας διαλύεσθαι.

INIMICO, as, are. Vide INIMICUS ſum.

INIMICOR, aris, atus ſum, ari. paſſ. *Etre tenu pour ennemi, être haï.* ἀπεχθάνομαι, fut. med. ἀπεχθήσομαι, præter. paſſ. ἀπήχθημαι. * δυσμεναίνω, F. ανῶ, P. δεδυσμέναγκα. ἐπί. acc.

INIMICUS, a, um. *Ennemi.* ἐχθρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, οῦς. *Ennemi, en fait de guerre.* πολέμιος, ία, ιον. *Contraire.* ἐναντίος, ία, ιον. dat. || Inimicus ſum. ἐχθραίνω, F. ανῶ, P. ἤχθραγκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inimico animo eſſe in aliquem. φιλαπεχθημόνως ἔχειν πρός τινα. * ἀπεχθῶς διατίθεσθαι, *vel* δυσμενῶς διακεῖσθαι, *vel* δυσμενῶς διατίθεσθαι πρός τινα. || Vobis infeſtiſſimus Ini-

micus eſt. ἐχθρότατα ὑμῖν διάκειται. || Nos Inimicorum loco habet. ἡμᾶς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τίθεται. || Neminem unquam Inimicum habuit. ἐχθρὸν οὐδένα πώποτε ἔσχηκε. (V. ἔχω. in anom.) || Semper vobis Inimiciores & infenſiores fuerunt. ἐχθίους ὑμῖν καὶ δυσμενέστεροι διετέλεσαν ὄντες. || Bonis Inimicus. τοῖς χρηστοῖς, vel τῶν χρηστῶν ἐχθρός. || Malevolus atque Inimicus eſt toti civitati. κακόνους καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει. || Eos habet Inimiciſſimos. τούτους ὡς οἷόν τε δυσμενεστάτους ἔχει. || Quibus Inimicus es. οὓς πρὸς ἐχθρῶς ἔχεις. * οὓς δι' ὀργῆς ἔχεις. || Improbis Inimicus ſum. τοῖς πονηροῖς δυσμενῶς διατίθεμαι. * ἀπεχθῶς διάκειμαι πρὸς τοὺς πονηρούς. * τοὺς πονηροὺς ἐν ὀργῇ ἔχω, ſeu δι' ὀργῆς ἄγω. || Graves ſibi Inimicos acceſſivit, graves inimicitias contraxit. χαλεποὺς ἐφ' ἑαυτῷ τοὺς ἐχθροὺς ἐπεσπάσατο. * ἐχθροὺς ἀσυμβάτους εἰργάσατο ἑαυτῷ. * δεινὰς αὐτῷ ἔχθρας κατεσκεύασε.

INIMITABILIS, & e, is. *Inimitable, qu'on ne peut imiter.* ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος, καὶ τὸ τον, ου.

INIQUE. adv. *Injuſtement, à tort.* ἀδίκως. * ἀγνωμόνως. *Inégalement.* ἀνίσως. || Iniquè agere. ἀγνωμονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγνωμόνηκα. || Iniquè & contra leges agere. παρανομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. παρανενόμηκα. || Nihil Iniquè agere. οὐδὲν ἀδικεῖν, vel εἰς οὐδέν. || Iniquiſſimè agis. μεγάλην ἀδικίαν ἀδικεῖς.

INIQUIOR, & ius, oris. comp. *Plus inique.* ἀδικώτερος, έρα, ερον.

INIQUISSIMUS, a, um. *Très-inique.* ἀδικώτατος, άτη, ατον.

INIQUITAS, atis. fœm. *Iniquité, injuſtice.* ἡ ἀδικία, ίας. * ἡ ἀγνωμοσύνη, ης. *Inégalité.* ἡ ἀνισότης, ητος. || Iniquitas loci. ἡ δυσχωρία, ίας.

INIQUUS, a, um. *Injuſte, inique.* ὁ καὶ ἡ ἄδικος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀγνώμων, καὶ τὸ ον, ονος. *Inégal, mal uni.* ὁ καὶ ἡ ἄνισος, vel ἀνώμαλος, καὶ τὸ λον. || Iniquo animo. δυσνοϊκῶς. *Impatiemment.* δυσφόρως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iniquus in omnes. πάντας ἀδικεῖν. || Iniquo animo aliquid ferre. δεινῶς καὶ ἀμέτρως φέρειν τι. Vide INJUSTUS.

INITIA, & INITIAMENTA, orum. neut. plur. Vide INITIATIO. || Initiorum dies. αἱ τελεσιουργίαι, ῶν.

INITIANDUS, a, um. *Que l'on doit initier, que l'on doit inſtruire des myſteres de quelque Religion.* μυητέος, α, ον.

INITIATIO, onis. fœm. *Inſtruction dans les myſteres de quelque Religion.* ἡ μύησις, εως. * ἡ μυσταγωγία, ας. * ἡ τελετή, ῆς. * τὸ μύημα, ατος.

INITIATUS, a, um. part. *Initié, inſtruit des myſteres de quelque Religion.* μυηθεὶς, εῖσα, έν. * μεμυημένος, η, ον. * τετελεσμένος, η, ον. * τελεσθεὶς, εῖσα, έν. dat. || Literis Initiatus. προπαιδευθεὶς, εῖσα, έν.

INITIO, as, avi, atum, are. *Initier, inſtruire des myſteres de quelque Religion.* μυέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμύηκα. * τελέω, ῶ, F. έσω, P. τετέλεκα. acc. perſ. dat. rei. * τελεσιουργέω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεσιούργηκα. *Inſtruire dans les Belles Lettres.* προπαιδεύω, F. εύσω, P. προπεπαίδευκα. acc.

INITIUM, ii. neut. *Commencement.* ἡ ἀρχή, ῆς. *Entrée.* ἡ εἴσοδος, ου. || Initium orationis. *Le commencement d'un diſcours.* τὸ προοίμιον, ου. || Initio, in Initio. τὴν ἀρχήν. || Ab Initio. ἐξ ἀρχῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Altiùs Initium petere. πόῤῥωθεν τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι. * ἄνωθεν ἄρχεσθαι. || Hinc de præſente negotio Initium ducam. ἐντεῦθεν περὶ τοῦ νυνὶ πράγματος ποιήσομαι τὴν ἀρχήν. || Orationis Initium ab eorum familiâ facit. τὴν τοῦ λόγου ἀρχὴν ποιεῖται ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν. * τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τοῦ λόγου, τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους αὐτῶν. || Initium rectè ponere. τὴν ἀρχὴν καλῶς, vel ὀρθῶς ὑποθέσθαι. || Juſtum accuſationis alicujus facere Initium. τῆς κατηγορίας τινὸς δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. || Hinc oportet Initium facere. ἀπὸ τούτων δεῖ ἀρχὴν ἄρχεσθαι. || Hinc Initium duxi. ἐντεῦθεν ὑποτιθέμενος ἠρξάμην. || Initio hæc dixi. ἀρχόμενος, ταῦτα προεῖπον. || Initio de his dixi. περὶ τούτων ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον κατεστησάμην. || Initio dixi, me de reconciliatione acturum. προεῖπον ὡς περὶ τῶν διαλλαγῶν ποιήσομαι τοὺς λόγους. || Initio orationis, de pace agitur. ἐστὶ τὰ μὲν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα περὶ τῆς εἰρήνης. || Initio orationis, hæc dixi. ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ταῦτα προεῖπον. || Ab Initio mundi. ἀπ' ἀρχῆς κόσμου. || Initio, iſta feci. τὸ κατ' ἀρχὰς, vel τὴν ἀρχὴν, vel τὸ ἐξ ἀρχῆς ταῦτα πεποίηκα. (ſupple κατά.)

INITURUS, a, um. part. *Qui doit entrer.* εἰσελευσόμενος, vel εἰσβησόμενος, ένη, ενον.

INITUS, ûs. maſc. *Entrée.* ἡ ἔμβασις, εως.

INJUCUNDE. adverb. *Deſagréablement.* ἀηδῶς. * ἀτερπῶς. * ἀχαρίστως.

INJUCUNDITAS, atis. fœm. *Qualité deſagréable.* ἡ ἀηδία, ας. * τὸ ἀτερπὲς, έος, οῦς.

INJUCUNDUS, a, um. *Deſagréable, déplaiſant.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, vel ἀτερπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

INJUDICATUS, a, um. *Qui n'a point été jugé.* ὁ καὶ ἡ ἀδίκαστος, vel ἀκατάκριτος, καὶ τὸ ον, ου.

INJUGIS, & e, is. *Qui n'a pas encore été mis au joug.* ὁ καὶ ἡ ἄζευκτος, καὶ τὸ ον, ου.

INJUNCTUS, a, um. part. *Joint deſſus.* ἐπιζευχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Impoſé.* ἐπιτεθειμένος, ένη, ένον. *Enjoint.* προσταγμένος, η, ον.

INJUNGENDUS, a, um. *Qu'on doit joindre deſſus.* ἐπιζευκτέος, α, ον. *Qu'on doit enjoindre, commander.* ἐπιτακτέος, α, ον.

INJUNGO, is, xi, ctum, ere. *Joindre deſſus.* ἐπιζευγνύω, & γνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc. uni. dat. alt. *Impoſer.* ἐπιτίθημι, F. ήσω, P. ἐπιτέθεικα. (V. τίθημι.) acc. *Enjoindre.* προστάγω, F. ξω, P. προσῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Commander.* προστάττω, F. άξω, P. προστέταχα. acc. || Injungere pœnam. τιμωρεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. * τιμωρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τετιμώρηκα. acc. || Injungere neceſſitatem. ἀναγκάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠνάγκακα. accuſ. *Forcer.* βιάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. acc. || Injungere onus. ἐπιστάττειν, άττω, F. άξω, P. ἐπιστέταχα. acc. || Injungere ſervitutem alicui. τινὰ δουλοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. δεδούλωκα.

INJURATO. adv. *Sans avoir juré.* ἀνωμοτεί.

INJURATUS, a, um. *Qui n'a point juré.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος, καὶ τὸ τον, ου.

INJURIA. fœm. *Injure.* ἡ ὕβρις, εως. *Tort, dommage.* ἡ ἀδικία, ίας. || Injuriâ afficere, Injuriam facere. ἀδικεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. acc. * ἀδικεῖ-

πραγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδικοπεράγηκα. acc. ‖ Injuriam accipio. ἀδικέομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἠδίκημαι. ‖ Injuriâ. *A tort & ſans cauſe.* ἀδίκως. ‖ Non Injuriâ. ἀναλόγως. * οὐκ ἀδίκως. ‖ Injuriæ memor. ὁ καὶ ἡ βαρύμηνις, ιδος. * ὁ καὶ ἡ μνησίκακος, καὶ τὸ κον, ου. ‖ Injuriam alicui illatam ulciſci. διεκδικεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. διεκδεδίκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Summam mihi Injuriam facis. μεγάλα μὲ ἀδικεῖς. ‖ Magnis nos Injuriis afficit. πολλὰ ἡμᾶς ἀδικεῖ. ‖ Quaſcunque mihi intulit Injurias. πάνθ᾽ ὅσα ἠδίκησέ με. ‖ In hac re aliis Injuriam facit. ἀδικεῖ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο. ‖ Regi magnam Injuriam facit. μεγίστην ἀδικίαν περὶ τὸν Βασιλέα ἀδικεῖ. ‖ Qui aliis eripit, & aliis dat, extremam Injuriam facit. ὁ τὰ ἑτέρου λαμβάνων, καὶ ἑτέροις διδοὺς, ἠδίκησεν ἀδικίαν τὴν μεγίστην. ‖ Atroci Injuriâ afficior. δεινὸν ἀδίκημα ἀδικοῦμαι. ‖ Magnis Injuriis ab eo afficiuntur. τὰ μέγιστα ὑπὸ τούτου ἀδικοῦνται. ‖ Neque Injuriarum ab eo vobis illatarum meminiſtis. οὐδ᾽ ὧν ὑπ᾽ αὐτῷ ἠδίκησθε, ἀνεμνήσθητε. ‖ Alios Injuriâ laceſſere. ἄλλους προαδικεῖν. ‖ Nullâ Injuriâ à populo Athenienſi laceſſitus. οὐδὲν προαδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Αθηναίων. ‖ Nemini quicquam Injuriæ inferre, *vel* Nemini Injuriam facere. οὐδένα κακὸν οὐδὲν ἐργάζεσθαι, οὔτε ἀδικεῖν. ‖ Atrociſſimas mihi Injurias intulerunt. ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο. * πολλά με καὶ δεινὰ κακὰ ἐποίησαν. ‖ Qui nullam unquam in nos Injuriam immiſit. ὁ οὐδὲν πώποτε εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρτών. ‖ Si quid Injuriæ tibi fecit. εἴτι δεινὸν πέπρακται αὐτῷ πρός σε. ‖ His magnam Injuriam feciſti. τούτους λίαν, σφόδρα ἠδίκησας. ‖ Tanto graviores Injurias ab eo accepi. τοσούτῳ δεινότερα ἠδικήθην ὑπ᾽ αὐτοῦ. ‖ A quo nihil Injuriæ acceperat. ὑφ᾽ οὗ κακὸν οὐδεποῦν ἦν πεπονθώς. (V. πάσχω. in anom.) ‖ Atrociſſimis ab eo Injuriis affectus. παθὼν ὑπ᾽ αὐτοῦ ὑβριστικὰ καὶ δεινά. ‖ Nec re, nec verbis à vobis unquam Injuriam accepit. οὐδὲν ὑφ᾽ ὑμῶν πώποτε, οὔτε ἔργῳ, οὔτε λόγῳ κακὸν ἔπαθε. (Vide πάσχω.) ‖ Vides quas ab iis Injurias patiar. ὁρᾷς οἷα πάσχω ὑπὸ τούτων. ‖ Crudelibus Injuriis ab amico affectus. ἀνήκεστα παθὼν ὑπὸ τοῦ φίλου. ‖ Antequàm quis Injuriam ab iis accipiat. πρίν τινα κακῶς πάσχειν, *vel* παθεῖν ὑπ᾽ αὐτῶν. ‖ Omnibus Injuriis ab eo affectus. ὑπὸ τούτου περιυβρισθεὶς. ‖ Quantâ ipſe ſum Injuriâ affectus, & quantâ vos affecti eſtis. ὅσα αὐτὸς ὑβρίσθην, καὶ ὅσα ὑμεῖς ἠδίκησθε. ‖ In omnes immittere Injurias; *vel* omnes Injuriis inſectari. πάντας, *vel* εἰς πάντας ὑβρίζειν. ‖ Cives Injuriis vexare. εἰς τοὺς πολίτας ὕβριν ὑβρίζειν. ‖ Fœdiſſimis Injuriis ab aliquo affici. τὰ αἴσχιστα ὑπό τινος ὑβρίζεσθαι. ‖ Veteris Injuriæ memor vobis malè vult. μνησικακεῖ ὑμῖν, *vel* πρὸς ὑμᾶς. * μνησικάκως ἔχει πρὸς ὑμᾶς. ‖ Qui Injuriarum ab aliis illatarum memores ſunt. οἱ ἄλλοις μνησικακοῦσι. ‖ Hujus Injuriæ, quam à te accepi, memor ſum. μνησικακῶ σοι τοῦτο, *vel* τούτου. ‖ Injuriarum memor. ὁ μνησίκακος. ‖ Injuriarum memoria. ἡ μνησικακία. ‖ Injuriâ nullâ laceſſitus me verberavit. ἄρχων χειρῶν ἀδίκως ἔτυψέ με. ‖ Injuriarum pœnas à te repetam. ὧν ἡμαρτες εἰς ἐμὲ δίκην παρά σου μέλλω λήψεσθαι. (Vide ἁμαρτάνω & λαμβάνω. in anom.) ‖ Injurias patris vindicavit. ὑπὲρ ὧν κακῶς ἔπαθεν ὁ πατὴρ, ἠμύνατο.

INJURIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Injurier.* ὑβρίζω, F. ίσω, P. ὕβρικα. accuſ. *Faire tort.* ἀδικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. accuſ.

INJURIOSE. adv. *A tort & injurieuſement.* ὑβριστικῶς. * ἀδίκως. ‖ Injurioſè aliquem tractare. *Traiter mal.* τινὰ αἰκίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ᾔκικα. *Faire affront, ou tort à quelqu'un.* τινὶ ἐφυβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐφύβρικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Injurioſè aliquē tractare. δεινὰ ποιεῖν, *vel* κακῶς ποιεῖν τινα. ‖ Injurioſè me accepit. δεινὰ ἐποίησέ με. ‖ Ab eo Injurioſè acceptus ſum. δεινὰ ὑπὸ τούτου ἔπαθον. (Vide πάσχω. in anom.)

INJURIOSUS, a, um. *Injurieux, qui fait tort.* ὑβριστικὸς, κὴ, κόν. dat. * ὁ καὶ ἡ ἄδικος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui traite mal.* αἰκιστικὸς, κὴ, κόν. ‖ Qui in alios Injurioſi, *vel* injurii ſunt. οἱ δεινὰ ποιοῦντες ἄλλους. * δεινὰ τοὺς ἄλλους ἐργαζόμενοι. Vide INJURIA.

INJURIUS, a, um. idem. ‖ Injurium eſſe in aliquem. τινὰ ἀδικεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα.

INJUSSUS, a, um. *A qui l'on n'a point commandé.* ὁ καὶ ἡ ἀκέλευστος, *vel* ἀπαράγγελτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui fait de ſon propre mouvement.* ὁ καὶ ἡ αὐτοκέλευστος, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ αὐθόρμητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a pas été commandé.* ἀπροστεταγμένος, η, ον.

INJUSSUS, ûs. maſc. (ſolum fere habet ablat.) Injuſſu. *Sans congé, ſans commandement.* ἄνευ προστάγματος. * χωρὶς προστάξεως. ‖ Injuſſu Imperatoris. προστάγματος ἄνευ Αὐτοκράτορος.

INJUSTE. adv. *Injuſtement.* ἀδικαίως. * ἀδίκως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quâ in re Demoſthenes Injuſtè agit? τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; ‖ Nihil Injuſtè egit. οὐδὲν ἠδίκησε. ‖ Injuſtè id factum eſt. παρὰ τὸ δίκαιον πέπρακται τοῦτο. ‖ Injuſtè quidem, non ſtultè tamen prorsùs hoc fecit. δίκαια μὲν οὐ ποιῶν, οὐ μὴν παντάπασιν ἀλόγως βουλευσάμενος, ἔπραξε τοῦτο. ‖ Injuſtè factum, *vel* injuſtum facinus. τὸ κατ᾽ ἀδικίαν, *vel* μετ᾽ ἀδικίας πρᾶγμα. * τὸ παρὰ τὸ δίκαιον γιγνόμενον πρᾶγμα. ‖ Injuſtè vivere. ἐν ἀδικίᾳ βιῶσαι. ‖ Injuſtè moritur, injuſtâ morte afficitur. τῷ παρ᾽ ἀξίαν θανάτῳ ζημιοῦται. * οὐδὲν ὠφληκὼς, *ſeu* μηδὲν ἡμαρτηκὼς ἀποθνήσκει. Vide JUSTUS.

INJUSTIOR, & ius, oris. compar. *Plus injuſte.* ἀδικαιότερος, έρα, ερον.

INJUSTISSIMUS, a, um. ἀδικαιότατος, άτη, ατον.

INJUSTITIA, æ. fœm. *Injuſtice.* ἡ ἀδικία, ίας. * ἡ παρανομία, ίας.

INJUSTUS, a, um. ὁ καὶ ἡ ἄδικος, *vel* παράνομος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Injuſtis lucris ditari. ἐξ ἀδικίας κερδαίνειν. ‖ Injuſtus adeò fuit, ut. εἰς τοῦτο παρενόμησεν, ὥστε. * εἰς τοσοῦτον ἀδικίας ἦλθον. (V. ἔρχομαι. in anom.)

INNABILIS, & e, is. *Sur quoi l'on ne peut naviger, ou nager.* ὁ καὶ ἡ ἄπλοος, ους, καὶ τὸ οον, ουν; όου, ου.

INNASCOR, eris, natus ſum, innaſci. *Naître dedans.* ἐγγίγνομαι, *vel* ἐγγίνομαι, fut. med. ἐγγενήσομαι. (V. anom. in γίνομαι.) dat. *Venir ou croître dedans.* ἐμφύομαι, fut. med. ύσομαι.

INNATO, as, avi, atum, are. *Nager dedans.* ἐννήχομαι, fut. med. ξομαι. *Surnager, ou flotter deſſus.* ἐπιπολάζω, F. άσω, P. ἐπιπεπόλακα. dat. * ἐπικυματίζω, F. ίσω, P. ἐπικεκυμάτικα.

INNATUS, a, um. *Né dans, ou dedans.* ὁ καὶ ἡ ἐγγενὴς,

ἐγγενὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ὂς. dat. *Venu & crû naturellement en, ou dedans.* ἐμφυθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἔμφυλ☉, καὶ τὸ ον, ϰ. dat. *avec.* ὁ καὶ ἡ σύμφυτ☉, καὶ τὸ τον, ϰ. dat.

INNAVIGABILIS, & e, is. Vide INNABILIS.

INNECTO, is, exui, exum, ere. *Nouer en, ou dedans.* ἐμπλέκω, F. ξω, P. ἐμπέπλεχα. acc. uni. dat. alt. *Lier, & joindre dedans, ou avec.* ἐνδέω, ῶ, F. δέσω & δήσω. * ἐνδεσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνδεδέσμηκα. acc. uni. dat. alt. *Attacher.* ἐξαρτᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήρτηκα. acc. uni. dat. alt.

INNEXUS, a, um. part. *Lié & attaché dedans, ou avec.* ἐνδεθεὶς, (ἔντ☉) εῖσα, έν. *Noué dedans.* ἐμπλακεὶς, (ἔντος,) εῖσα, έν. *avec.* συμπλακεὶς, εῖσα, έν.

INNITOR, eris, ixus *vel* iſus ſum, iri. *S'appuyer deſſus.* ἐπερείδομαι, fut. paſſ. ἐπερεισθήσομαι. dat. *S'affermir deſſus.* ἐπιστηρίζομαι, futur. paſſ. ισθήσομαι. || Inniti ſuo conſilio. ἰδιοβουλεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἰδιοβέβουλευκα. || Inniti cubito. διαγκωνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. διηγκώνικα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Scipione Innitebatur. σκήπτωνα ἔχων ὑπεστηρίζετο. || Baculo Inniti. βάκτρῳ τινὶ ἐφιδρύεσθαι, *vel* ἐπιστηρίζεσθαι. || Illâ arte Innititur. τούτῳ τῷ λόγῳ ἰσχυρίζεται, *vel* ἐπερείδεται.

INNIXUS, a, um. part. *Appuyé ſur.* ἐπερεισάμεν☉, ένη, ενον. * ἐπερεισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Affermi deſſus.* ἐπιστηριχθεὶς, θεῖσα, θέν. dat. alt.

INNO, as, avi, atum, are. idem quod INNATO.

INNOCENS, entis, omn. gen. *Innocent.* ὁ καὶ ἡ ἀθῷ☉, καὶ τὸ ον, ϰ. * ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ὂς. *Qui n'eſt point méchant.* ὁ καὶ ἡ ἄκακ☉, καὶ τὸ ον, ϰ. *Qui n'eſt pas coupable.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτι☉, καὶ τὸ ον, ϰ. gen. *Qui eſt ſans vice.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Innocens & inculpatus. ἀβλαβὴς καὶ πάσης αἰτίας ἐκτὸς ὤν. || Hujus criminis Innocens eſt. ταύτῃ αἰτίᾳ οὐκ ἔνοχ☉ ἐστι, *vel* οὐκ ἐνέχεται. || Si Innocens eſt. εἰ παρ᾽ αὐτῷ μὴ τὸ ἀδίκημά ἐστι. || Innocens eſt, nec in eum cadit hoc mendacium. ἀναίτιός ἐστι, καὶ οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ ψεύδεσθαι. || Innocentem accuſare. ἀκάκῳ κατηγορίαν ἐπιψεύσασθαι. * ἀβλαβεῖ αἰτίαν ψευδῆ ἐπάγειν. || Innocentem ſe ab omni labe ſervare. ἁγνὸν ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης τῆς ἁμαρτίας τηρεῖν.

INNOCENTER. adverb. *Innocemment.* ἀθῴως. * ἀβλαβῶς. *Sans malice.* ἀκάκως. || Qui vitam Innocenter egit. ὁ ἀνεγκλήτως βεβιωκώς. * ὁ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμεν☉.

INNOCENTIA, æ. fœm. *Innocence.* ἡ ἀβλάβεια, είας. * ἡ ἀκακία, ας. *Sainteté.* ἡ ὁσιότης, ητ☉. *Pureté.* τὸ καθαρὸν, ϰ. * ἡ καθαρότης, ητ☉. || Summâ integritate & Innocentiâ vir. ἀνὴρ ἀρετῇ καὶ εὐηθείᾳ πάμπολυ διαφέρων.

INNOCENTIOR, & ius, oris. comp. ἀβλαβέστερ☉, έρα, ερον.

INNOCENTISSIMUS, a, um. ſuperl. ἀβλαβέστατος, άτη, ατον. || Innocentiſſimam vitam ducere. ἀνέγκλητον, καὶ ὅσιον βίον διάγειν. * ἀναμαρτήτως ζῆν. || Vita Innocentiſſima. βί☉ ἀνεγκλήτως ἔχων. * πάσης κατηγορίας ἀπηλλαγμέν☉. * πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. || Vir Innocentiſſimus. ὁ μηδεμιᾶς κακίας μετέχειν.

INNOCUE. adv. *Sans faire tort.* ἀθῴως. * ἀβλαβῶς. *Sans recevoir aucun tort.* ἀσφαλῶς.

INNOCUUS, a, um. *Qui ne fait aucun tort.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ὂς. * ὁ καὶ ἡ ἄκακ☉, καὶ τὸ ον, ϰ. *A qui l'on ne fait aucun tort.* ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ὂς. *Non coupable.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτι☉, τὸ ον, ϰ. gen.

INNOTESCO, is, notui, ere. *Etre connu.* διαγνωρίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. διεγνώρισμαι. * ἐπιφαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præter. paſſ. ἐπιπέφαμμαι. *Se faire connoître, devenir célébre.* δοξάζομαι, F. δοξασθήσομαι, P. δεδόξασμαι. aor. 1. ἐδοξάσθην. || Qui, quæ, quod Innoteſcit. ὁ καὶ ἡ ἔκπυστ☉, καὶ τὸ τον, ϰ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc omnibus Innotuit. τοῦτο πᾶσι φανερὸν ἐγίνετο. || Fraus tua Innotuit. φανερὸς, *vel* δῆλ☉ εἶ ἐξηπατηκώς. || Omnibus eorum avaritia Innoteſcit. φανεροὶ πᾶσίν εἰσι τὴν πλεονεξίαν αἰρούμενοι.

INNOVANDUS, a, um. *Qu'on doit renouveller.* νεωτέρ☉, α, ον.

INNOVATIO, onis. fœm. *Renovation.* ἡ νέωσις, εως.

INNOVATUS, a, um. *Renouvellé.* νεωθεὶς, θεῖσα, θέν.

INNOVO, as, avi, atum, are. *Renouveller.* νέοω, *vel* καινόω, ῶ, F. ώσω, P. ωκα. acc. *Changer.* ἐναλλάττω, F. ξω, P. ἐνήλλαχα. acc.

INNOXIUS, a, um. idem quod INNOCUUS. *Non coupable.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, καὶ τὸ ον, ϰ. gen.

INNUBA, æ. fœm. *Fille non mariée.* ἡ ἄγαμος, ϰ.

INNUBILUS, a, um. *Qui eſt ſans nuée.* ὁ καὶ ἡ ἀνέφελος, καὶ τὸ ον, ϰ.

INNUBIS, & e, is. idem.

INNUBO, is, pſi, ptum, ere. *Se marier.* ἐγγαμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐγγεγάμηκα. (Vide anom. in γαμέω.) acc.

INNUBUS, a, um. *Qui n'a jamais été marié.* ὁ καὶ ἡ ἀγάμητος, *vel* ἄγαμος, καὶ τὸ ον, ϰ.

INNUMERABILIS, & e, is. *Innombrable.* ὁ καὶ ἡ ἀνάριθμος, *vel* ἀναρίθμητος, καὶ τὸ ον, ϰ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Innumerabiles copiæ pedeſtres. πεζὴ στρατιὰ ἀναρίθμητος. || Innumerabilem pecuniam cogere. ἀμύθητα χρήματα ἐκλέγειν. || Innumerabiles domus. ἄπειροι κατὰ τὸ πλῆθος, *vel* ἄπειροι τὸ πλῆθος οἰκίαι. || Innumerabilis hominum multitudo. τῶν ἀνθρώπων πλῆθος ἀμήχανον, *vel* ὅμιλος ἄφθονος.

INNUMERABILITAS, atis. fœm. *Un nombre infini.* τὸ ἀναρίθμητον, ϰ. * ἡ ἀπειρία, ας.

INNUMERABILITER. adv. *Innombrablement, ſans nombre.* ἀναριθμήτως. * ἀναρίθμως.

INNUMERALIS, & e, is. INNUMEROSUS, a, um. Vide INNUMERABILIS.

INNUMERUS, a, um. *Innombrable.* ὁ καὶ ἡ ἀνάριθμος, καὶ τὸ ον, ϰ. Vide INNUMERABILIS.

INNUO, is, nui, nutum, ere. *Faire un ſigne de tête, accorder.* ἐπινεύω, F. εύσω, P. ἐπινένευκα. accuſ. || Innuere oculis. ἐπιλλίζειν, ίζω, F. ίξω, P. ἐπίλλιχα. dat. perſ. || Obſcurè Innuere. *Signifier obſcurément.* αἰνίττεσθαι, ίττομαι, fut. med. ίξομαι. aoriſt. 1. med. ἠνιξάμην. acc.

INNUTRIO, is, ivi, itum, ire. *Nourrir dedans.* ἐντρέφω, F. θρέψω, P. ἐντέτροφα. acc. paſſ. τέθραμμαι.

INNUTRITUS, a, um. part. *Nourri en, ou dedans.* ἐντραφεὶς, (ἔντος,) φεῖσα, φέν. * ἐντεθραμμένος, η, ον.

INOBEDIENS, entis. omn. gen. *Deſobéiſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀπειθής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. dat.

INOBLITUS, a, um. *Qui ne met pas en oubli.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίληστος, καὶ τὸ ον, ου.

INOBRUTUS undis, a, um. *Non enſeveli ſous les eaux.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάκλυστος, καὶ τὸ ον, ου.

INOBSCURO, as, are. *Obſcurcir.* ἐπισκοτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκότηκα. acc. *Ombrager.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα. acc.

INOBSEQUENS, entis. omn. gen. *Deſobéiſſant.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, καὶ τὸ ον, ου. gen.

INOBSERVABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut pas garder.* ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut comprendre.* ὁ καὶ ἡ ἀσύλληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INOBSERVATUS, a, um. part. *Qu'on n'a pas gardé.* ἀπαρατετηρημένος, η, ον. *Dequoi l'on ne s'eſt pas aviſé.* ὁ καὶ ἡ ἀπροβούλευτος, καὶ τὸ ον, ου. *A quoi l'on n'a point pris garde.* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, καὶ τὸ ον, ου.

INOCCIDUUS, a, um. *Qui ne ſe couche point.* ὁ καὶ ἡ ἄδυτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne tombe jamais.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάπτωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne manque point.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, καὶ τὸ ον, ου. || Viſus Inoccidui. οἱ ἄϋπνοι ὀφθαλμοί.

INOCCO, as, avi, atum, are. *Hercer deſſus.* βωλοκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβωλοκόπηκα. acc.

INOCULATIO, onis. fœm. *L'action d'enter des arbres en écuſſon.* ἡ ἐνοφθάλμισις, εως. * ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ.

INOCULATOR, oris. maſc. *Qui ente en écuſſon.* ὁ ἐνοφθαλμιστής, οῦ.

INOCULO, as, avi, atum, are. *Enter en écuſſon.* ἐνοφθαλμίζω, F. ίσω, P. ἐνωφθάλμικα. acc.

INODORO, as, are. *Faire ſentir quelque odeur.* ὄζειν τι ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc.

INODORUS, a, um. *Qui eſt ſans odeur.* ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, vel ἄοδμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne flaire point.* ἀνοσφραινόμενος, ένη, ενον.

INOFFENSUS, a, um. part. *Contre lequel on n'a point heurté.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Non bleſſé.* ἀβλαβεὶς, (έντος,) εῖσα, έν. *Non offenſé.* ἀναδικηθεὶς, εῖσα, έν. || A valetudine Inoffenſus. ὁ καὶ ἡ ἄνοσος, καὶ τὸ ον, ου.

INOFFICIOSUS, a, um. *Qui ne fait, ou ne ſçait pas faire ſon devoir.* τοῦ καθήκοντος ἐλλείπων, ουσα, ον. *Mal appris.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, καὶ τὸ ον, ου. *Non officieux, deſobligeant.* ὁ καὶ ἡ ἀχάριτος, καὶ τὸ ον. *Deſavantageux.* ἀκαθήκων, ουσα, ον.

INOLENS, entis. omn. gen. *Qui ne rend point d'odeur.* ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, vel ἄοδμος, καὶ τὸ ον, ου.

INOLESCO, is, olui & olevi, olitum. *Croître & s'augmenter.* ἐπαύξομαι, fut. med. ήσομαι. (Vide anom. in. αὔξομαι.) *Croître dedans, ou avec.* ἐπιφύομαι, fut. med. ύσομαι, dat.

INOMINALIS, & e, is. *Malheureux, de mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσιος, vel δυσοιώνιστος, καὶ τὸ ον, ου. || Dies Inominalis. ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα. gen. τῆς ἀποφράδος ἡμέρας.

INOMINATUS, a, um. idem.

INOPACO, as, are. *Ombrager.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα. acc. *Offuſquer.* ἐπισκοτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκότηκα. acc.

INOPIA, æ. fœm. *Indulgence.* ἡ ἔνδεια, είας. * ἡ ἀπορία, ας. *Pauvreté.* ἡ πενία, ας. || Inopia amicorum. ἡ ὀλιγοφιλία, ας. || Inopia argenti. ἡ ἀναργυρία, ας. || Inopia conſilii. ἡ ἀμηχανία, ας. || Inopia pecuniæ, vel divitiarum. ἡ ἀχρηματία, ας. || Inopia rei frumentariæ, frumenti, vel frugum. ἡ σπανοσιτία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In pecuniæ Inopia eſſe. ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων εἶναι, vel καθίστασθαι. || Inopiâ rerum neceſſariarum laborare. ἐν ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων εἶναι. * ἀπόρως τῶν ἐπιτηδείων ἔχειν. || Ad Inopiam redigi. εἰς ἀπορίαν καταστῆναι, vel ἐλθεῖν. (V. ἵστημι, & ἔρχομαι.) || Extremâ Inopiâ conflictari, ſeu affici. εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις. || Quotidiani victûs Inopiâ laborare. εἶναι ἐν ἐνδείαις περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν. * εἰς ἀπορίαν τῶν καθ' ἡμέραν καθίστασθαι. || Frumenti in urbe Inopia erat. τοῦ σίτου ἦν σπάνις ἐν τῇ πόλει. || Ne tanta ſit virorum Inopia. τοσαύτη σπάνις ἀνδρῶν μὴ γένοιτο. || Eos ad frumenti Inopiam redegit. αὐτοὺς εἰς σίτου σπάνιν κατέστησε, vel καθέστηκε. (V. ἵστημι. in anom.) || Maximis copiis affluentes in Inopiam incederunt. μεγίστους πλούτους παραλαβόντες, εἰς ἀπορίαν καθεστήκασι, vel κατέστησαν. (Senſu paſſ.) || Ad extremam Inopiam redigi. εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν καταστῆναι. || Inopiâ victûs interire. διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἔνδειαν ἀπόλλυσθαι. || Ad tantam Inopiam redactus. εἰς τοσαύτην ἀπορίαν ἐληλυθώς. || In ſummam conſilii Inopiam adduci. εἰς ἀπορίαν μεγάλην ἀφικνεῖσθαι, vel καθαστῆναι. || In extremam conſilii Inopiam adducere. εἰς ἀπορίας τὰς ἐσχάτας ἐμβάλλειν, vel καθιστάναι.

INOPINABILIS, & e, is. *Qu'on ne penſeroit jamais qu'il dût arriver.* ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, καὶ τὸ ον, ου. *Abſurde, qui eſt contre l'opinion commune.* ὁ καὶ ἡ παράδοξος, καὶ ξον.

INOPINANS, antis. omn. gen. *Qui ne ſe doute de rien, qui ne penſe pas à.* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, καὶ τὸ ον, ου.

INOPINANTER, INOPINATE & INOPINATO. adv. *Sans y penſer.* ἀδοκήτως. * ἀπροσδοκήτως. * ἐξ ἀπροσδοκήτου. * ἀπρονοήτως.

INOPINATUM, i. neut. *Choſe contre l'opinion commune.* τὸ παράδοξον, ου. *Qui arrive ſans y penſer.* τὸ ἀπροσδοκώμενον, ου.

INOPINATUS, a, um. *Dequoi on ne ſe doute point.* ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, vel ἀπροσδόκητος, καὶ τὸ ον, ου. *Abſurde, qui eſt contre l'opinion commune.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, vel παράδοξος, καὶ τὸ ον, ου.

INOPINUS, a, um. Vide INOPINATUS.

INOPIOSUS, a, um. *Pauvre.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ τὸ ον, ου.

INOPPORTUNUS, a, um. *Qui n'eſt pas propre à.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt pas commode, ni de ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, τὸ ον, ου.

INOPS, opis. omn. gen. *Qui n'a point.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, vel ἐπιδεὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. gen. * ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Pauvre.* ὁ πένης, ητος. || Mentis Inops. ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Qui n'a point de ſens ni d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, καὶ τὸ ον, ονος. || Inops amicorum. ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui en a peu.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγόφιλος, καὶ τὸ ον, ου. || Inops auxilii. ὁ καὶ ἡ ἀβοήθητος, καὶ τὸ ον, ου. * τῆς ἐπικουρίας ἀπορῶν, vel ἐνδεής. || Inopem eſſe conſilii. ἀπορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω,

P. ἠπόρηκα. || Inopes & egeni. οἱ ἄποροι ἄνδρες, ων.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Inops ab amicis. τῶν φίλων ἀπορῶν. * τῶν φίλων ἔρημος. || Pecuniæ Inops. τῶν χρημάτων ἀπορῶν. || Rerum neceſſariarum Inops. τῶν ἀναγκαίων ἐνδεής. || Harum rerum Inopes ſunt. ἐνδεεῖς τούτων εἰσί. * τούτων ἐνδεῶς ἔχουσι. || Inopem me bellum reddidit. πολλὴν ἐμοὶ τὴν ἀπορίαν παρέσχηκεν ὁ πόλεμος. * εἰς πολλὴν ἀπορίαν καθέστηκεν ἐμὲ ὁ πόλεμος. (V. ἔχω & ἵστημι. in anom.) || Propter hoc Inops factus ſum. διὰ τοῦτο εἰς ἀπορίαν κατεστησάμην. || Conſilii Inops ſum. ἀπορῶ τί χρὴ δρᾶν. * ἀπόρως διάκειμαι. Vide INOPIA.

INORATUS, a, um. *Non dit en public.* ἡ ἐκρητορευθεὶς, εῖσα, έν. *Qu'on n'a ſçu obtenir par une harangue.* ἀπαρακληθεὶς, εῖσα, έν. *Qui n'a pas été ouï.* οὐκ ἀκουσθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

INORDINATE. adv. *Sans ordre.* ἀτάκτως.

INORDINATUS, a, um. *Deſordonné, ſans ordre.* ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, καὶ τὸ ον, ου.

INORNATE. adv. *Sans ornement.* ἀκόσμως. * ἀκοσμήτως. *Sans grace.* ἀκόμψως.

INORIOR, iris, ortus ſum, iri. depon. *Naître.* ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, fut. med. γενήσομαι. (V. anom. in γίνομαι.)

INORNATUS, a, um. *Qui n'eſt point orné.* ὁ καὶ ἡ ἀκόσμητος, vel ἄκοσμος, καὶ τὸ ον, ου. *Mal ajuſté.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάσκευος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt ni beau ni joli.* ὁ καὶ ἡ ἀκαλλώπιστος, vel ἄκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

INORUS, a, um. *Qui n'a point de bouche.* ὁ καὶ ἡ ἄστομος, καὶ τὸ μον.

IN-POSTERUM. *Dorénavant, ci-après, à l'avenir.* εἰς τὸ λοιπόν. * εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου. * εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. * τὸ λοιπόν. * ὕστερον μετὰ ταῦτα.

IN-PRÆSENTIA. *Préſentement, maintenant.* ἐν τῷ παρόντι. * ἐν τῷ νυνί. * τανῦν.

IN-PRIMIS. *Principalement, en premier lieu.* εἰς τὰ πρῶτα. * μάλιστα.

INQUAM. verb. defect. *Dis-je, je dis.* ἦν ἐγώ. * φημὶ ἐγώ. *Je diſois, j'ai dit.* ἔφην. Imp. à φημί.

INQUANTUM. adv. *Autant que.* ἐφ' ὅσον. * καθ' ὅσον. || Inquantum maximè poteſt. *Tant qu'il peut.* ὅσον κατ' αὐτόν. *Tant qu'on peut.* εἰς ὅσον ἧκε δυνάμεως.

INQUANTUMCUNQUE. adv. *Tant que l'on pourra.* ἐφ' ὅσον ἄν, vel καθ' ὅσον ἄν. Subjunct.

INQUIES, etis. fœm. *Faute de repos, manque de ſommeil.* ἡ ἀγρυπνία, ας. *Tumulte.* ἡ ταραχή, ῆς.

INQUIES, etis. omn. gen. Vide INQUIETUS.

INQUIETATIO, onis. fœm. *Travail & fâcherie qu'on donne.* ἡ ἐνόχλησις, εως. *Tumulte.* ἡ τάραξις, εως. *Agitation.* ἡ κίνησις, εως.

INQUIETATUS, a, um. *Inquiété, troublé.* διαθορυβηθεὶς, vel ἐκταραχθεὶς, εῖσα, έν. *Tourmenté & fâché.* ἐνοχληθεὶς, εῖσα, έν.

INQUIETE. adv. *Sans repos.* ἀνησύχως. *Sans s'arrêter.* ἀστάτως.

INQUIETO, as, avi, atum, are. *Inquiéter, tourmenter & travailler fort.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. acc. *Troubler.* ἐκταράττω, F. άξω, P. ἐκτετάραχα. acc. * διαθορυβέω, ῶ, F. ήσω, P. διατεθορύβηκα. acc.

INQUIETUDO, inis. fœm. *Inquietude.* ἡ ἐνόχλησις, εως. Vide INQUIES.

INQUIETUS, a, um. *Qui n'a point de repos.* ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne demeure point en repos.* ὁ καὶ ἡ ἄστατος, vel ἀεικίνητος, καὶ τὸ ον, ου.

INQUILINUS, i. maſcul. *Locataire, qui tient à louage.* ὁ ἔνοικος, vel μέτοικος, ου.

INQUINAMENTUM, i. neut. *Ordure.* ἡ μόλυνσις, εως. * τὸ μίασμα, ατος.

INQUINANDUS, a, um. *Qu'on doit ſalir.* μολυντέος, α, ον.

INQUINATE. adv. *Salement.* μιαρῶς. * βδελυρῶς. * *Contre la pureté.* οὐ καθαρῶς.

INQUINATUS, a, um. part. *Souillé, ſali.* μολυνθεὶς, vel μιανθεὶς, θεῖσα, θέν. *Sale.* μιαρὸς, vel βδελυρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui n'eſt pas pur.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, καὶ τὸ ον, ου.

INQUINO, as, avi, atum, are. *Souiller, ſalir.* μολύνω, F. υνῶ, P. μεμόλυγκα. acc. * μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc.

INQUIO, is, it. *Je dis, tu dis, il dit.* φημί, F. φήσω. (V. anom.) Inquiebam, bas, bat, &c. ἔφην, ἔφης, ἔφη.

INQUIRENDUS, a, um. *Qu'on doit rechercher.* ἐπιζητητέος, α, ον.

INQUIRO, is, ſivi, ſitum, ere. *Chercher.* ἐπιζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεζήτηκα. acc. *S'enquerir, s'informer.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *S'informer diligemment, mettre à la queſtion.* βασανίζω, F. ίσω & ιῶ, P. βεβασάνικα. acc. || Inquirere in aliquem. τινὰ ἀνακρίνειν, ίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Inquirere in vitam alicujus. ἐξετάζειν τὸν βίον τινός. * ἀνακρίνειν τινά. || Inquirere alicujus vitia. τὰς ἁμαρτίας τινὸς ἐξετάζειν. || Inquirere curioſiùs in dominum. ἀκριβέστερον δεσπότην ἐξετάζειν. || Res Inquirere curioſè. τὰ πράγματα λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν. * τῶν πραγμάτων ἐξέτασιν ἀκριβῆ ποιεῖν. || Cùm diligentiùs Inquiſitum eſſet. γενομένης ἐξετάσεως ἀκριβεστέρας.

INQUISITIO, onis. fœm. *Recherche.* ἡ ἐξέτασις, vel ἐπιζήτησις, εως. *Information.* ὁ βασανισμὸς, οῦ. * ἡ ἀνάκρισις, εως. || Inquiſitionem agere. ἐξέτασίν τινος ποιεῖν.

INQUISITOR, oris. maſc. *Qui fait information.* ὁ ἐξεταστής, οῦ. * ὁ βασανιστής, οῦ.

INQUISITUS, a, um. part. *Recherché.* ἐξετασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Dont on s'eſt fort informé.* ἀνακριθεὶς, θεῖσα, θέν. *Appliqué à la queſtion.* βασανισθεὶς, θεῖσα, θέν.

INSALUBRIS, & e, is. *Mal-ſain, maladif.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, καὶ τὸ ον, ου. * νοσερὸς, vel νοσηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui rend malade.* ὁ καὶ ἡ νοσοποιὸς, καὶ τὸ ον, ου. *Non ſalutaire.* ὁ καὶ ἡ ἀσωτήριος, καὶ τὸ ον, ου.

INSALUTATUS, a, um. *Qui n'a point été ſalué.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσηγόρητος, καὶ τὸ τον.

INSANABILIS, & e, is. *Incurable, qu'on ne peut guérir.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, vel ἀθεράπευτος, καὶ τὸ ον, ου.

INSANE. adv. *En fou.* μανικῶς. * μανιωδῶς. *Malſainement.* ἀνιάτως. * ἀθεραπεύτως. || Inſanè eſuriens. βουλιμιάων, ῶν, ῶσα, ῶν. * βουλιμιῶττων, ουσα, ον.

INSANIA, æ. fœm. *Folie, manie, furie.* ἡ μανία, ας. * ἡ παραφροσύνη, ης. * ἡ φρενοβλάβεια, είας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Inſania eſt, ſupra vires aliquid conari. μανία ἐστὶν, ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν.

|| Inſaniâ laborare. παραφροσύνῃ ἔχεσθαι. * τῆς διανοίας ἀπολείπεσθαι. * τῇ διανοίᾳ πλανᾶσθαι. * πλάνῃ διανοίας κρατεῖσθαι. || Confeſtim eum Inſania cepit. αὐτίκα ὑπέλαβεν αὐτὸν ἡ μανία. (V. λαμβάνω. in anom.) || Inſaniâ præcipites. οἱ ὑπὸ μανίας παράφοροι. || Inſaniâ laborans, mentis inops. λογισμοῦ ἄμοιρος. * τοῦ λογισμοῦ ἐκπεσών. || Penè ad Inſaniam adegit. μικροῦ ἔξω ἐποίησε τῶν λογισμῶν.

INSANIENS, entis. part. *Troublé d'eſprit.* μαινόμενος, ένη, ενον. || Amore Inſaniens. ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἔκφορος γιγνόμενος.

INSANIO, is, ivi, itum, ire. *Etre en furie.* μαίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. *Etre fou & inſenſé.* παραφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. παραπεφρόνηκα. || Amore, *vel* amoribus Inſanire. *Etre fort épris d'amour.* ἐρωτομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρωτομάνηκα. || Argenti amore Inſanire. ἀργυριομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠργυριομάνηκα. || Ob ſenectutem Inſanit. διὰ τὸ γῆρας ἐξέστηκε τοῦ φρονεῖν, *vel* ἔξω φρενῶν καθέστηκε. (Vide ἵστημι.) || Non enim ita prorſus Inſanit. οὐ γὰρ δὴ οὕτως ἐστὶ μανίας ὑπόπλεως. || Irâ Inſanire. ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἔξω φέρεσθαι. || Amore jam Inſanit. ὑπ' ἔρωτος ἔξω ὢν αὐτοῦ τυγχάνει. || Senio Inſanire, aut prorſus delirare. παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν. || Neceſſe eſt ut Inſanire te fatearis, ſi hoc dicis. ἀνάγκη σε μαίνεσθαι ὁμολογεῖν, εἰ τοῦτο φήσεις. || Omninò Inſanis. κάκιστα φρονεῖς. || Qui Inſaniunt. οἱ κακῶς φρονοῦντες. * οἱ ἀφρόνως διακείμενοι. * οἱ μανικῶς ἔχοντες.

INSANITAS, atis. fœm. Vide INSANIA.

INSANUS, a, um. *Fou, inſenſé.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, *vel* ἔκφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. *Furieux, enragé.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * μανικὸς, κὴ, κόν. *Fort grand.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Inſanum equorum ſtudium. ἡ ἱππομανία, ας. || Inſanus belli amor. ἡ πολεμομανία, ας. || Inſanus amore ludi. ὁ καὶ ἡ παιγνιομανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Inſanus amore mulierum. ὁ καὶ ἡ γυναικομανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Inſanus eſt. ἔξω ἐστὶ τοῦ καθεστηκότος. * ἐξέστη τῶν φρενῶν. || Furioſus ac Inſanus. ἐμμανὴς καὶ ἐξεστηκὼς τὴν διάνοιαν. || Adeò Inſanus eſt. εἰς τοῦτο μανίας ἦλθε. * εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐλήλυθε. * εἰς τοσαύτην μανίαν προήχθη. (V. ἔρχομαι. & ἄγω. in anom.) || Inſanos ac vecordes efficit. ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖ. || Inſanus, ac rationis inops. παράφρων, καὶ λογισμοῦ μετασχεῖν ἥκιστα δυνατός. (V. ἔχω. in anom.) || Hoc homines Inſanos reddit. τοῦτο ἐξίστησιν ἀνθρώπους αὐτῶν. || Inſanior. χεῖρον φρονῶν.

INSATIABILIS, & e, is. *Inſatiable.* ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, *vel* ἀκόρεστος, καὶ τὸ ον, ου. *Gourmand, qui ne ceſſe de manger.* ὁ καὶ ἡ ἀδδηφάγος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſatiabili dicendi cupiditate tenentur. περὶ τοὺς λόγους ἀπλήστως ἔχουσι. || Divitiarum Inſatiabili cupiditate tenetur. πρὸς τὰ χρήματα ἀπλήστως ἔχει. || Inſatiabilis eſt. πολλὴν ἀπληστίαν ἔχει. || Inſatiabiles cupiditates. αἱ ἐπιθυμίαι ἀκόρεστοι. || Nulla eſt ſpecies Inſatiabilior. οὐδεμία ὄψις ἧττον κορεστική.

INSATIABILITER. adv. *Sans ſe pouvoir raſſaſier.* ἀπλήστως. * ἀκορέστως.

INSATIATUS, a, um. *Qui n'eſt point raſſaſié.* ἀκορεσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui ne raſſaſie point.* ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, *vel* ἀκόρεστος, καὶ τὸ ον, ου.

INSATURABILIS, & e, is. Vide INSATIABILIS.

INSATURABILITER. adv. Vide INSATIABILITER.

INSCALPO, is, pſi, ptum, ere. V. INSCULPO.

INSCENDO, is, nſum, ere. *Monter ſur, ou deſſus.* ἐπιβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) acc. cum ἐπί.

INSCENSUS, a, um. part. *Sur qui l'on a monté.* ἀναβαινόμενος, ένη, ενον.

INSCIENS, entis. omn. gen. *Ignorant.* ἀγνοέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν. acc. *Qui n'a point appris.* ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Qui fait ſans y penſer.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσνόητος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſciens feci. ἀγνοῶν ἔπραξα. * δι' ἄγνοιαν ἔπραξα. || Inſciente me abiit. ἐμὲ λαθὼν, ὑπεξῆλθε. * ἔλαθεν ἐμὲ, ὑπεξελθών. (Vide ἔρχομαι & λανθάνω. in anom.) || Inſcientibus omnibus, id fecit. ἅπαντας λέληθε τοῦτο ποιήσας. * ἅπαντας λεληθὼς, τοῦτο ἐποίησε. || Inſcientibus nobis. λάθρα ἡμῶν.

INSCIENTER. adv. *Ignoramment, en ignorant.* ἀνεπιστημόνως. *Sans avoir rien appris.* ἀμαθῶς. *Sans y penſer.* ἀπροσνοήτως.

INSCIENTIA, æ. fœm. *Faute de ſçavoir, ignorance.* ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης. * ἡ ἀμαθία, *vel* ἄγνοια, ας.

INSCITE. adv. *Ignoramment, ſans ſçavoir.* ἀμαθῶς. * ἀνεπιστημόνως. *Sottement, lourdement,* σκαιῶς. * ἀμούσως.

INSCITIA, æ. fœm. *Ignorance.* ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης. * ἡ ἄγνοια, οίας. *pour n'avoir rien appris.* ἡ ἀμαθία, ας. * ἡ ἀπαιδευσία, ας. * ἡ ἀμουσία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnâ Inſcitiâ laborare. ἐν ἀγνοίᾳ πολλῇ εἶναι. || Rerum Inſcitia. τῶν πραγμάτων ἀπειρία. || Eorum Inſcitiam ferre non poſſum. τούτων ἀπαιδευσίαν φέρειν οὐ δύναμαι. || Propter rerum Inſcitiam aberrant. διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν τῶν πραγμάτων, ἐξαμαρτάνουσι. || Summa eſt eorum Inſcitia. τῆς παιδεύσεως ἄπειροι παντελῶς τυγχάνουσιν ὄντες.

INSCITUS, a, um. *Sot, lourd.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, καὶ τὸ λον. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

INSCIUS, a, um. *Ignorant, qui n'a rien appris.* ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Qui n'en ſçait rien.* οὐκ εἰδὼς, (ότος,) υῖα, ός. gen. * ὁ καὶ ἡ ἀγνὼς, ῶτος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rerum omnium Inſcius. πάντων ἀμαθής. * πάντων ἀπείρως ἔχων. || Armorum Inſcius. πρὸς τὰ πολεμικὰ ἀπείρως ἔχων. || Malorum Inſcius. ἄπειρος τοῦ παθεῖν. (Vide πάσχω. in anom.) || Inſcius, quid agatur. ἀγνοῶν, ὅ, τι πράττεται. || Hujus rei Inſcius erat. τοῦτο ἔλαθεν ἐκεῖνον || Neque nos harum rerum Inſcii ſumus. οὐδ' ἐκεῖνο ἡμᾶς ἔλαθε. (V. λανθάνω. in anomal.)

INSCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Ecrire ſur, ou deſſus.* ἐπιγράφω, F. ψω, P. ἐπιγέγραφα. acc. uni. dat. alt. *en, ou dedans.* ἐγγράφω, F. ψω, P. ἐγγέγραφα, acc. uni. dat. alt. *Graver en.* ἐγχαράττω, F. ξω, P. ἐγκεχάραχα. acc. uni. dat. alt. *ſur, ou deſſus.* ἐπιχαράττω, F. ξω, P. ἐπικεχάραχα. acc. uni. dat. alt. || Inſcribere falſo nomine. ψευδεπιγραφεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψευδεπιγράφηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem in catalogo Inſcribere. ἀναγράφειν τινὰ εἰς κατάλογον. || In album Inſcribere. εἰς γραμματεῖον ἐγγράφειν. || In Prætoris albo Inſcribi. ἐγγραφῆναι εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. || Librum ſic Inſcripſit. τὸ βιβλίον οὕτως ἐπέγραψε. || Oratio quæ Panathenaïca Inſcribitur. ὁ Παναθηναϊκὸς ἐπιγραφόμενος λόγος. || Inſcribitur oratio Areopagitica. τοὔνομ᾽ ἔχει, ὁ λόγος Ἀρεοπαγιτικός.

INSCRIPTIO, onis. fœm. *Ecriteau, inſcription.* ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς.

INSCRIPTUM, ti. neut. *Un bulletin, ou billet.* τὸ ἐπιγραπτὸν, οῦ. * τὸ πρόγραμμα, ατος. *Un écriteau.* ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς.

INSCRIPTUS, a, um. part. *Ecrit en, ou dedans.* ἐγγεγραμμένος, η, ον. * ἐγγραφεὶς, (ἔντος,) εῖσα, έν. *Ecrit deſſus, intitulé.* ἐπιγεγραμμένος, η, ον. * ἐπιγραφεὶς, (ἔντος,) εῖσα, έν. || Falsò Inſcriptus. ὁ καὶ ἡ ψευδεπίγραφος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point d'écriteau.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίγραφος, καὶ τὸ φον. || Artes Inſcriptæ Botonis titulo. τέχναι, αἱ ἐγγεγραμμέναι Βότωνος. || Librum edidit Inſcriptum, quòd ſecundùm aliorum Philoſophorum ſententiam non poſſit vita agi. βιβλίον ἐξέδωκεν, ἐπιγράψας, ὅτι κατὰ τὰ τῶν ἄλλων φιλοσόφων δόγματα, οὐδὲ ζῆν ἐστι. || Libri falsò Inſcripti. βιβλία ψευδεπίγραφα, ων.

INSCULPO, is, pſi, ptum, ere. *Graver.* ἐγκολάπτω, F. ψω, P. ἐγκεκόλαφα. accuſ. * ἐγγλύφω, F. ψω, F. ἐγγέγλυφα. acc. *Marquer en, ou dedans.* ἐγχαράττω, F. ξω, P. ἐγκεχάραχα. acc.

INSCULPTUS, a, um. part. *Gravé.* ἐγκεκολαμμένος, η, ον. * ἐγγλυφθεὶς, εῖσα, έν. *Marqué en, ou dedans.* ἐγκεχαραγμένος, η, ον.

INSECABILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit couper.* ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, vel ἄτομος, καὶ τὸ ον, ου. || Serrà Inſecabilis. *Qu'on ne peut ſcier.* ὁ καὶ ἡ ἄπριστος, καὶ τὸ ον, ου.

INSECO, as, cui, ctum, are. *Couper, tailler.* ἐπιτέμνω, F. τμήξω. (V. anom. in τέμνω.) acc. *Diviſer.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. διῄρηκα. acc. || Serrâ Inſecare. ἐμπρίειν, ίω, F. ίσω, P. ἐμπέπρικα. acc.

INSECTANTER. adv. *En pourſuivant.* ἐπιδιωκτικῶς. *En reprochant & injuriant.* ὀνειδιστικῶς.

INSECTATIO, onis. fœm. *Pourſuite.* ἡ ἐπιδίωξις, εως. *en médiſant.* ἡ διαβολὴ, ῆς. *Accuſation.* ἡ κατηγορία, ας.

INSECTATOR, oris. maſc. *Qui pourſuit inſtamment.* ὁ ἐπιδιώκτης, ου. *en médiſant.* ὁ διάβολος, ου.

INSECTATUS, a, um. part. *Pourſuivi inſtamment.* ἐπιδιωχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Injurié.* διαβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui a pourſuivi.* ἐπιδιώξας, ασα, αν. acc. *Qui a injurié & médit.* διαβαλὼν, (όντος,) οῦσα, όν. accuſ.

INSECTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Pourſuivre diligemment & inſtamment.* ἐπιδιώκω, F. ξω, P. ἐπιδεδίωχα. acc. *Accuſer.* κατηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. κατηγόρηκα. acc. perſ. gen. rei. || Lapidibus Inſectari. λιθοβολεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελιθοβόληκα. acc. perſ. || Inſectari conviciis aliquem. διαβάλλειν, άλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Probris Inſectari. λοιδορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc. || Inſectari fêras. θηρεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maledictis alios Inſectari. κακῶς λέγειν τοὺς ἄλλους. * βλασφημίας ἀπορρίπτειν εἰς ἄλλους. || Inſectari injurias nobis ab eo illatas non audemus. ἡμεῖς οὐχ ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν, ἀμύνεσθαι τολμῶμεν αὐτόν.

INSECTUM, i. neut. *Inſecte, toute petite bête qui n'a ni ſang, ni chair, ni nerfs.* τὸ ἔντομον, ου.

INSECTUS, a, um. part. *Ce qu'on occupe.* ὁ καὶ ἡ ἔντομος, καὶ τὸ μον. *Coupé, taillé.* ἐπιτμηθεὶς, εῖσα, έν. *Diviſé.* διαιρεθεὶς, εῖσα, έν.

INSECUTUS, a, um. part. *Qui a ſuivi.* ἐπακολουθήσας, ήσασα, ῆσαν. dat. * ἐφεπόμενος, ένη, ενον. dat.

INSEDABILITER. adv. *Sans ceſſe ni repos.* ἀπαύστως. *Continuellement.* διηνεκῶς. *Inſatiablement.* ἀπλήστως.

INSEDATUS, a, um. *Qui ne ceſſe point.* ἀπεπαυμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, καὶ τὸ ον, ου. *Non poſé ni raſſis, qui n'a point d'arrêt.* ὁ καὶ ἡ ἄστατος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on n'a point appaiſé.* ὁ καὶ ἡ ἀπράϋντος, καὶ τὸ ον, ου.

INSEMINO, as, avi, atum, are. *Semer deſſus.* ἐπισπείρω, F. ερῶ, P. ἐπίσπαρκα. acc. *Semer dedans.* ἐνσπείρω, F. ερῶ, P. ἐνέσπαρκα. acc.

INSENESCO, is, ſenui, ſcere. *Envieillir, employer ſon âge en, ou à.* ἐγγηράσκω, vel ἐγγηράω, ῶ, F. άσω, P. ἐγγεγήρακα. ἐν. dat.

INSENSIBILIS, & e, is. *Inſenſible.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου.

INSENSILIS, & e, is. idem.

INSEPULTUS, a, um. *Qui n'eſt point enſeveli.* ὁ καὶ ἡ ἄταφος, καὶ τὸ ον, ου.

INSEQUENS, entis. omn. gen. *Enſuivant.* ἐφεπόμενος, ένη, ενον. dat.

INSEQUENTER. adv. Vide INCONSEQUENTER.

INSEQUOR, eris, ecutus ſum, equi. *Suivre.* ἐφέπομαι, fut. med. ἐφέψομαι. dat. * ἐπακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηκολούθηκα. dat. *Pourſuivre, perſecuter.* ἐπιδιώκω, F. ξω, P. ἐπιδεδίωχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abeuntem Inſequi. τῷ πορευομένῳ παρακολουθεῖν. || A tergo aliquem Inſequi. τινὶ κατόπιν ἕπεσθαι. || Fugientes Inſequi. τοὺς φεύγοντας διώκειν, vel ἐπιδιώκειν.

INSEQUUTUS, a, um. part. V. INSECUTUS.

INSERENDUS, a, um. ab Inſero, evi. *Qu'on doit ſemer dedans.* ἐνσπαρτέος, α, ον.

INSERENDUS, a, um. ab Inſero, erui. *Qu'on doit inſerer.* ἐμβλητέος, α, ον.

INSERENUS, a, um. *Qui n'eſt point ſerein.* ὁ καὶ ἡ ἀνεύδιος, vel ἀναίθριος, καὶ τὸ ον, ου.

INSERO, is, evi, itum, ere. *Semer en, ou dedans.* ἐνσπείρω, F. ερῶ, P. ἐνέσπαρκα. acc. *Planter en, ou dedans.* ἐμφύω, F. ύσω, P. ἐμπέφυκα. acc. * ἐμφυτεύω, F. εύσω, P. ἐμπεφύτευκα. acc. *Enter.* ἐγκεντρίζω, F. ίσω, P. ἐγκεκέντρικα. acc. || Inſerere vitem. ἐνοφθαλμίζω, F. ίσω, P. ἐνωφθάλμικα. || Locum de vite Inſerere. *Planter de la vigne en quelque lieu.* τὴν ἄμπελον ἐν χωρίῳ τινὶ φυτεύειν.

INSERO, is, erui, ertum, ere. ἐμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Mettre en, ou dedans, inſerer.* ἐντίθημι, F. ήσω, P. ἐντέθεικα. (V. τίθημι.) acc. uni rei. dat. alt.

INSERPO, is, ere. *Se traîner & couler dedans.*

ἐνεςπύζω, F. ύσω, P. ἐνέςπυκα. * ἐφεςπύζω, F. ύσω, P. ἐφεῖςπυκα.

INSERTO, as, are. *Inſerer, ou mettre ſouvent dedans.* πολλάκις ἐμϐάλλω. (V. anom. in βάλλω.) * συχνάκις ἐντίθημι, F. ήσω, P. ἐντιθεικα. (V. τίθημι.) acc. uni. dat. alt.

INSERTUS, a, um. part. *Mis dedans.* ἐντεθεὶς, *vel* ἐμϐληθεὶς, εῖσα, ἐν.

INSERVIO, is, ivi, itum, ire. *Servir.* ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat. * ὑπουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπούργηκα. dat. *Servir, être utile.* λυσιτελέω, ῶ, F. ήσω, P. λελυσιτέληκα. dat. *Pourvoir.* ἀποϐλέπω, F. ψω, P. ἀποϐέϐλεφα. πρὸς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gravatim amicis Inſervire. τοῖς φίλοις ἀηδῶς ὑπουργεῖν. ‖ In his ei Inſerviunt. ταῦτα ἐκείνῳ ὑπουργοῦσι, *vel* ὑπηρετοῦσι. ‖ Libenter aliis Inſervire. προθύμως τοῖς ἄλλοις ὑπηρετεῖν. ‖ Voluptati Inſervire. τῇ ἡδονῇ δουλεύειν, *vel* λατρεύειν. ‖ Commodis ſuis Inſervire. τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ, πάντα ποιεῖν. * ὑπὲρ τῶν αὐτῷ συμφερόντων πάντα ἐπιχειρεῖν. ‖ Aliorum commodis Inſervire. τὸ συμφέρον τῶν ἄλλων σκοπεῖν, *vel* ζητεῖν, *vel* διώκειν. ‖ Inſervire honoribus. εἰς τὰς τιμὰς ἅπαντα συντείνειν. * τὰς τιμὰς ἐπιτηδεύειν. ‖ Valetudini Inſervire. πολλὴν ἐπιμέλειαν περὶ τῆς ὑγιείας ποιεῖσθαι. * μεγάλην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῆς ὑγιείας.

INSERVO, as, are. *Garder dedans.* ἐνφυλάττω, F. ξω, P. ἐνπεφύλαχα. acc. *Entretenir.* ἐπιτηρέω, F. ήσω, P. ἐπιτετήρηκα. acc.

INSESSUS, a, um. *Environné d'embuches & d'eſpions.* ἐφεδρευθεὶς, *vel* ἐνεδρευθεὶς, θεῖσα, θὲν. *Aſſiegé.* πολιορκηθεὶς, εῖσα, έν.

INSIBILO, as, are. *Sifler en, ou dedans.* ἐνσυρίζω, F. ίσω, P. ἐνσεσύρικα.

INSICCATUS, a, um. *Qui n'eſt pas ſec.* ὁ καὶ ἡ ἄξηρος, καὶ τὸ ρον. *Qui n'a pas été ſeché.* ἀξηρανθεὶς, εῖσα, ἐν.

INSIDEO, es, edi, eſſum, ere. *Etre aſſis deſſus.* ἐπικάθημαι, fut. med. καθήσομαι. (Vide anom.) dat. * ἐφέζομαι, fut. med. ἐφεδοῦμαι. aor. 1. med. ἐφησάμην. dat. *Guéter, épier.* ἐφεδρεύω, F. εύσω, P. ἐφήδρευκα. acc. *Aſſieger.* πολιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολιόρκηκα. acc. ‖ Locum aliquem Inſidere. *Se ſaiſir d'un lieu, s'y tenir.* περὶ τὸν χῶρον καθῆσθαι. *s'y mettre en embuſcade.* ἐν χωρίῳ τινὶ ἐφεδρεύειν.

INSIDIÆ, arum. fœm. plur. *Embuches, embuſcades.* ἡ ἐπιϐουλὴ, ῆς. * ἡ ἐνέδρα, ας. * ὁ λόχος, ου. *vel* λοχισμὸς, οῦ. ‖ Inſidiæ fictæ. ἡ ψευδενέδρα, ας. ‖ Inſidiarum ſtructio. ἡ συσκευασία, ας. ‖ Inſidiarum locus. ἡ προδοχὴ, ῆς. ‖ Inſidias parare. ἐπιϐουλεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπιϐεϐούλευκα. dat. ‖ Inſidias ponere, *vel* collocare. λοχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. λελόχικα. ‖ Inſidiis aggredi, *vel* de Inſidiis facere. σκευάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. συνεσκευασάμην. acc. ‖ Inſidiis, de Inſidiis, ex Inſidiis. ἐξ ἐπιϐουλῆς. * τῇ ἐπιϐουλῇ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſidias aliis collocare. ἐνέδρας τίθεσθαι, *vel* καθίζειν, τοῖς ἄλλοις. ‖ Inſidias facere, ſtruere alicui. ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι. ‖ Inſidias moliri, parare aliis. ἐπιϐουλὴν συνίστασθαι, *vel* συσκευάζειν ἄλλοις. ‖ Infinitis Inſidiis circumveniri. μυρίαις ἐπιϐουλευόμενοι ἐπιϐουλαῖς. ‖ Inſidiis aliquem circumvenire. ταῖς ἐνέδραις κυκλοῦν τινα. ‖ Ex Inſidiis aliquem capere. ἐξ ἐνέδρας συλλαμϐάνειν τινά. ‖ Ex Inſidiis captus. ἐξ ἐνέδρας συλληφθείς. ‖ Ex Inſidiis aliquem adoriri. ἐξ ἐνέδρας τινὶ ἐφορμᾷν, *vel* εἰσϐάλλειν εἴς τινα. ‖ Fraternis Inſidiis interfectus eſt. ἐπιϐουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἐδολοφονήθη. ‖ Viro amico Inſidias ſtruere. τὴν ἐπιϐουλὴν καὶ ἐνέδραν συντιθέναι κατ' ἀνδρὸς φίλου. ‖ Ex Inſidiis conſurgere. ὑπανίστασθαι τῆς ἐνέδρας. ‖ Repentè eum ex Inſidiis adortus eſt. ἀφνιδίως αὐτῷ ἐξ ἐνέδρας ἐνέπεσε. (V. πίπτω. in anom.) ‖ Inſidias in eum inſtruxit. ἐπιϐουλὴν συνεστήσατο κατ' αὐτοῦ. ‖ Malus malè periit, ſuis ipſe Inſidiis, quas in alios ſtruxerat, oppreſſus. κακῶς ἀπώλετο, ἃ τοῖς ἄλλοις ἐπεϐούλευε ποιῆσαι, ταῦτα παθὼν αὐτός. ‖ Hujuſmodi Inſidiis à te petitus. ὑπὸ σοῦ τοιαῦτα ἐπιϐεϐουλευμένος. ‖ Inſidiis petitus à Piſiſtrato. ἐπιϐουλευθεὶς ὑπὸ Πεισιστράτου, *vel* ἐνεδρευθείς. ‖ Illi propter opes Inſidiæ ſtruebantur. αὐτὸς διὰ χρήματα ἐπεϐουλεύετο. ‖ Per Inſidias occiſus eſt. ἐπιϐουλευθεὶς ἀνῃρέθη. ‖ Eos in Inſidiis collocat. τούτους λοχίζει. ‖ Concurrunt omnes, qui in Inſidiis diſpoſiti erant. συντρέχουσιν οἱ λοχῶντες. ‖ Ex Inſidiis eum occiderunt. ἐπιϐουλεύσαντες αὐτὸν ἀπέκτειναν.

INSIDIATOR, oris. maſc. *Qui épie, qui guéte.* ὁ ἐπιϐουλευτὴς, οῦ. * ὁ ἐπίϐουλος, ου. ‖ Inſidiator viæ. ὁ ὁδολοχιστὴς, οῦ. * ὁ τὴν ὁδὸν λοχίζων.

INSIDIATUS, a, um. part. *Qui a épié.* ἐπιϐουλεύσας, *vel* ἐφεδρεύσας, ασα, αν. dat. * λοχήσας, ασα, αν. acc. ‖ Thebanis Inſidiatus eſt. τοῖς Θηϐαίοις ἐπεϐούλευσε.

INSIDIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Epier.* ἐφεδρεύω, F. εύσω, P. ἐφήδρευκα. dat. * ἐλλοχάω, F. ήσω, P. ἐλλελόχηκα. acc. *Dreſſer des embuches, ſurprendre.* ἐπιϐουλεύω, F. σω, P. ἐπιϐεϐούλευκα. acc. rei. & dat. perſ. ‖ Inſidiari inſidiantibus. ἀντεπιϐουλεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἀντεπιϐεϐούλευκα. dat. perſ. ‖ Aliquid mali Inſidiari. περιτεχνᾶσθαι, άομαι, futur. med. ήσομαι. aor. 1. med. περιετεχνησάμην. ‖ Imperio Inſidiari. τῇ ἀρχῇ ἐπιϐουλεύειν. ‖ Hoſtibus Inſidior. ἐλλοχῶ τοὺς ἐχθρούς.

INSIDIOSE. adv. *Par embuches & tromperies.* μετ' ἐπιϐουλῆς. * ἐπιϐούλως. ‖ Inſidiosè alicui mortem moliri. ἐπιϐουλεύειν τινὶ θάνατον.

INSIDIOSUS, a, um. *Plein de tromperie.* ἐπιϐουλευτικὸς, κὴ, κόν. *Qui épie, qui ſurprend.* ὁ καὶ ἡ ἐπίϐουλος, *vel* ἔνεδρος, καὶ τὸ ον, ου.

INSIDO, dis, edi, eſſum, ere. V. INSIDEO.

INSIGNE, is. neut. *Enſeigne.* τὸ παράσημον, *vel* τὸ σημεῖον, *vel* σύμϐολον, ου. *Armoirie.* τὸ στέμμα, ατος. *Marque.* ὁ χαρακτὴρ, ῆρος. *Ornement.* τὸ κόσμημα, ατος.

INSIGNIA, ium. neut. plur. *Marques, lieux marqués.* τὰ παράσημα, ων.

INSIGNIO, is, ivi, itum, ire. *Remarquer, rendre remarquable.* ἐπισημαίνω, F. ανῶ, P. ἐπισεσήμαγκα. accuſ. *Orner, parer.* ἀγάλλω, F. αλῶ, P. ἤγαλκα. acc. ‖ Inſignire ſigillo. ἐπισφραγίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐπεσφράγικα. acc.

INSIGNIOR, & ius, oris. comp. *Plus remarquable.* ἐπισημότερος, έρα, ερον.

INSIGNIS, & e, is. *Notable, remarquable.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, *vel* παράσημος, καὶ τὸ μον. *Illuſtre.* ὁ καὶ ἡ ἐκφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. ‖ Inſignis formâ juvenis.

ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſignis fortitudo. ὑπερβάλλȣσα ἀνδραγαθία. || Laus Inſignis. ὑπερβάλλων ἔπαινος. || Inſignis improbitas. ἡ πρὸς ὑπερβολὴν πονηρία. || Inſigne ſtudium. μεγίςην ὑπερβολὴν ἔχȣσα προθυμία. || Virtute Inſignis. ἀρετὰς ὑπερβαλλόντως ἔχων. * ἐπ᾽ ἀρετῇ περίβλεπτος. || Pietate Inſignis. ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ περιφανής. * τῇ εὐσεβείᾳ ἐπίσημος.

INSIGNISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-remarquable.* ἐπισημότατ@, άτη, ατον.

INSIGNITE & INSIGNITER. adv. *Notablement.* παρασήμως. * διασήμως. *Excellemment.* ἐξαιρέτως. *Fort, grandement.* πάνυ. || Inſignitè iniquè. *Fort mal.* πάνυ κακῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſignitè improbus. πρὸς ὑπερβολὴν πονηρὸς ὤν. * τῇ κακίᾳ ἐπίσημος. || Inſigniter impudens. πάνυ ἀναιδής. || Inſigniter amandus. πρὸ πάντων ἀγαπητέ@.

INSIGNITUS, a, um. *Remarquable.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Inſignitus ſigillo. σφραγισθεὶς, θεῖσα, θέν.

INSILIO, is, lui & lii, ultum, ire. *Saillir, ou ſauter deſſus.* ἐπιπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπήδηκα. εἰς. acc. *dedans, ou contre.* εἰσπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. εἰσπεπήδηκα. εἰς. acc. *Se jetter ſur.* εἰσπίπτω, fut. med. πεσȣ̃μαι. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſilire in equum. ἐφ᾽ ἵππον ἀναβαίνειν. * τῷ ἵππῳ ἐπιπηδᾶν, ſeu ἐφάλλεσθαι. || Undis Inſilit. εἰς ὕδατα εἰσπηδᾷ. * ὕδασιν ἐμπηδᾷ.

INSIMUL. adv. *Enſemble.* ἅμα. * ὁμȣ̃.

INSIMULANDUS, a, um. *Qu'on doit blâmer.* ἐγκλητέος, α, ον.

INSIMULATIO, onis. fœm. *Diſſimulation, feinte.* ἡ ὑπόκρισις, εως. *L'action de controuver quelque choſe ſur, ou contre.* ὁ ἐνσκευασμὸς, ȣ̃. *Blâme, accuſation.* τὸ ἔγκλημα, ατ@.

INSIMULATUS, a, um. *Feint.* ὑποκριθεὶς, εῖσα, έν. *Controuvé.* ἐνσκευασθεὶς, εῖσα, έν. *Accuſé.* ἐγκληθεὶς, εῖσα, έν. gen.

INSIMULO, as, avi, atum, are. *Feindre.* ὑποκρίνω, F. ινῶ, P. ὑποκέκρικα. acc. *Contrefaire.* προσποιέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. προσεποιησάμην. acc. *Controuver quelque choſe ſur, ou contre.* ἐνσκευάζω, F. άσω, P. ἐνεσκεύακα. acc. *Accuſer, blâmer.* ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. acc. *vel* gen. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Falſis criminibus Inſimulare aliquem. αἰτίαν ψευδῆ τινὶ ἐπάγειν. * ἐγκλήματα ψευδῆ κατά τιν@ συντιθέναι. || Te proditionis Inſimulant. ἐγκαλȣ̃σί σοι προδοσίαν. * περὶ τῆς προδοσίας, ἐγκαλȣ̃σί σοι. || Inſimulare aliquem avaritiæ. κατηγορεῖν τιν@ τῆς πλεονεξίας. || Inſimulare furti. κατηγορεῖν τινος τὴν κλοπήν. Vide ACCUSO.

INSINUANDUS, a, um. *Qu'on doit inſinuer, ou mettre parmi.* παρεισδυτέ@, α, ον.

INSINUATIO, onis. fœm. *Entrée.* ἡ εἴσκρισις, εως. * ἡ ἔφοδ@, ȣ. *Inſinuation, l'action de s'inſinuer dans l'eſprit de quelqu'un, pour lui perſuader quelque choſe.* ἡ παρείσδυσις, εως.

INSINUATUS, a, um. *Inſinué, mis parmi.* παρεισδυσθεὶς, θεῖσα, θέν. εἰς. acc.

INSINUO, as, avi, atum, are. *Mettre, ou jetter dans le ſein.* ἐγκολπίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐγκεκόλπικα. acc. * ἐγκολπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐγκεκόλπωκα. accuſ. *Inſinuer, mettre dedans.* παρεισδύω, F. ύσω, P. παρεισδέδυκα. || Inſinuare ſe. παρεισπίπτειν, πτω, fut. med. πεσȣ̃μαι, præt. παρεισπέπτωκα. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In alicujus amicitiam ſe Inſinuare. εἰς φιλίαν τινὸς παρεισδύεσθαι. || In familiaritatem alicujus ſe Inſinuare. εἰς οἰκειότητά τινος παρεισάγειν ἑαυτόν. * λεληθότως εἰς εὔνοιάν τινα οἰκειȣ̃ν, *vel* med. οἰκειȣ̃σθαι. * οἰκειότητά τινος λεληθότως κτᾶσθαι. * εὔνȣν τινὰ ἑαυτῷ παρασκευάζεσθαι.

INSIPIDUS, a, um. *Inſipide, qui n'a point de ſaveur.* ὁ καὶ ἡ ἄχυμος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Stupide, qui n'a point d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

INSIPIENS, entis. omn. gen. *Fou.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Sot.* μωρὸς, ρὰ, ρόν. *Non ſçavant.* ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς, καὶ τὸ ἐς, έ@, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè Inſipiens eſt. λίαν κακῶς φρονεῖ. || Inſipiens homo. ὁ νȣ̃ν οὐκ ἔχων. * ἀσόφως ἔχων.

INSIPIENTER. adv. *Follement.* ἀφρόνως. * ἀνοήτως. *Lourdement.* ἀβέλως. *Sotement.* μωρῶς.

INSIPIENTIA, æ. fœm. *Folie.* ἡ ἀφροσύνη, ης. *Lourdiſe.* ἡ ἀβελία, *vel* ἀβελτερία, ας. *Sotiſe.* ἡ μωρία, ας. *Ignorance.* ἡ ἀμαθία, ας.

INSIPIENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus fou.* ἀφρονέστερ@, έρα, ερον. || Inſipientior. ἐλάττω νȣ̃ν ἔχων. * ἀσοφωτέρως διακείμεν@. * χεῖρον φρονῶν.

INSIPIENTISSIMUS, a, um. ſuperl. ἀφρονέστατ@, άτη, ατον. || Inſipientiſſimus. μηδένα νȣ̃ν ἔχων. * ἀσοφωτάτως ἔχων. * κάκιστα φρονῶν. Vide INSANUS.

INSISTO, is, ſtiti, ſtitum, ere. *Se tenir ferme ſur.* ἐπίσαμαι, fut. med. ἐπιςήσομαι. (V. ἵςημι.) dat. *S'arrêter, ou ſe tenir à.* ἐνίσχομαι. aor. 2. ἐνεσχόμην. (V. anom. in ἴσχομαι.) dat. *Pencher ſur.* ἔγκειμαι, fut. med. είσομαι. (V. anom. in κεῖμαι.) dat. *Arrêter.* ἐγκατέχω, F. θέξω, P. ἐγκατέσχηκα. (Vide anom. in ἔχω.) dat. || Inſiſtere veſtigiis alicujus. ἐπιδιώκειν, κω, F. ξω, P. ἐπιδεδίωκα. accuſ. perſ. *Imiter.* ζηλόω, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζήλωκα. acc. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In his rebus Inſiſtit. ἐπὶ τȣ́τοις, *vel* ἐν τȣ́τοις ἐμμένει. || Id agere Inſiſtit. τȣ̃το ποιεῖν διατελεῖ. || Viam Inſiſtere. ὁδὸν βαδίζειν. || Ipſius veſtigiis Inſiſtit. τὰ ἐκείνȣ ἴχνη διώκει. || Cùm paululùm Inſtitiſſet. ἐπ᾽ ἔλαττον ἐπιςάς.

INSITIO, onis. fœm. *L'action de planter.* ἡ ἐμφυτεία, είας. *d'enter.* ἡ ἐμφύλλησις, *vel* ἡ ἐγκέντρισις, εως. || Inſitio mitioris ſurculi in ſylveſtrem. τὸ ἔμβλημα, ατ@.

INSITITIUS, a, um. *Qui ſe plante dedans.* ὁ καὶ ἡ ἔμφυτ@, καὶ τὸ ον, ȣ. *Enté.* ἐμπεφυτευμέν@, η, ον. dat. *Ajouté au naturel.* ἐπιφυεὶς, (ἐντ@,) εῖσα, έν. dat.

INSITIVUS, a, um. Vide INSITITIUS.

INSITOR, oris. maſc. *Qui ente.* ὁ ἐγκεντριςής, ȣ̃.

INSITUM, i. neur. *Une greffe, une ente.* τὸ ἐμφύτευμα, ατ@.

INSITUS, a, um. *Enté.* ἐγκεντρισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Planté & inſeré dedans.* ἐμφυτευθεὶς, θεῖσα, θέν.

|| Naturaliter Inſitus. ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, καὶ τὸ τον. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc omnibus hominibus naturâ Inſitum eſt. τοῦτο πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις φύσει ὑπάρχει. || Quæ tibi & tuo generi Inſita ſunt. ἅ σοι, καὶ τῷ σῷ γένει πρόσεστι, vel ἔνεστι. || Hoc mihi Inſitum eſt. τοῦτό μοι ἐγγίνεται. || Amor novitatis omnibus hominibus Inſitus eſt. τὸ φιλόκαινον πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει. || Inſitus eſt omnibus cognitionis amor. πάντες τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. || Iis Inſitus eſt voluptatis amor. πρὸς τὴν ἡδονὴν πεφύκασιν. || Nobis Inſitum eſt à naturâ, ut jucunda quæramus. ἐγγίνεται ἡμῖν, τὸ ἡδέα ζητεῖν.

INSITUS, ûs. maſc. Vide INSITIO.

INSOCIABILIS, & e, is. *Qui n'eſt point ſociable.* ὁ καὶ ἡ ἀσυνουσίαστος, vel ἀκοινώνητος, καὶ τὸ ον, ου. *Avec qui l'on ne peut faire aucun accord.* ὁ καὶ ἡ ἀσυνάλλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

INSOLABILITER. adv. *Inconſolablement.* ἀπαραμυθικῶς. * ἀπαρακλήτως.

INSOLATIO, onis. fœm. *L'action de ſecher au ſoleil.* ἡ ἡλίασις, vel ἡλίωσις, εως.

INSOLATUS, a, um. part. *Expoſé & ſeché au ſoleil.* ἡλιασμένος, η, ον. * ἡλιωθεὶς, εῖσα, έν. *Où le ſoleil luit bien.* ὁ καὶ ἡ εὐήλιος, καὶ τὸ ον, ου.

INSOLENS, entis. omn. gen. *Inuſité.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. gen. *Rare, non fréquent.* σπάνιος, ία, ιον. *Fier, arrogant.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, καὶ τὸ ὂν, όνος. || Inſolens ſum. *Je ſuis ſuperbe, fier.* ὑπερφρονέω, ῶ, F. ήσω. aor. 1. ὑπερεφρόνησα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſolens aliis obediendi. ἀήθης τοῦ κατακούειν ἄλλων. || Contumeliæ Inſolens. ἀήθης τοῦ προπηλακίζεσθαι. * ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι. || Damnorum Inſolens. ἄπειρος τοῦ ζημιοῦσθαι. || Inſolens bellorum. τοῦ πολεμεῖν ἄπειρος. * ἀπείρως ἔχων τοῦ πολεμεῖν. || Inſolens & ſuperbus. ἀλαζὼν καὶ ὑπερήφανος. || Nimiùm Inſolens eſt. μεῖζον φρονεῖ. || Inſolens nihil hac in oratione reperitur. οὐδὲν ἔξω τῶν νομιζομένων ἐν τουτωὶ τῷ λόγῳ ἐστὶν εὑρεῖν. || Lætitia Inſolens. πλείων τῆς μετρίας ἡδονή. || Inſolens in re alienâ. πρὸς τὰ ἀλλότρια ἀμέτρως ἔχων.

INSOLENTER. adv. *Extraordinairement, contre la coutume.* ἀήθως. *Peu ſouvent.* σπανιάκις. * σπανίως. *Fierement, arrogamment.* ἀλαζονικῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Efferre ſe Inſolenter. ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι. || Propter divitias Inſolenter gloriari. ἐπὶ τῷ πλούτῳ μεγαλαυχεῖσθαι, vel μέγα φρονεῖν. || Inſolentiùs efferre ſe. μεγίστῃ ἀλαζονείᾳ χρῆσθαι. * μεῖζον φρονεῖν τοῦ δέοντος.

INSOLENTIA, æ. fœm. *Faute d'accoutumance.* ἡ ἀήθεια, είας. *Nouveauté, rareté.* ἡ σπανία, ας. *Inſolence, arrogance.* ἡ ἀλαζονεία, είας. || Inſolentiæ plenum facinus. τὸ ἀλαζόνευμα, ατος. || Conſiderate ejus Inſolentiam. σκοπεῖτε, εἰς ὅσον ἀλαζονείας ἦλθε. (Vide ἔρχομαι. in anom.) || Eò Inſolentiæ proceſſit, ut. εἰς τοῦτο ἀλαζονείας προήχθη, ὥστε. || Inſolentia ſermonis. ἡ τοῦ λόγου ἀήθεια, vel τὸ ἀηθές.

INSOLENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus inſolent.* ἀλαζονέστερος, έρα, ερον.

INSOLENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-inſolent.* ἀλαζονέστατος, άτη, ατον.

INSOLESCO, is, ere. *Devenir inſolent.* || Nimiùm Inſoleſcere. ὑπερβαλλούσαις χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις.

INSOLIDO, INSOLIDUM. adv. *Entierement.* ὅλως. *En tout & pour le tout.* εἰς ὁλόκληρον. * καθ' ὁλοκληρίαν.

INSOLIDUS, a, um. *Qui n'eſt point ſolide.* οὐ στερεὸς, ὰ, όν. *Qui n'eſt pas épais.* οὐ παγιος, ία, ιον.

INSOLITUS, a, um. *Non accoutumé, non uſité.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, vel ἀσυνήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. gen. || Inſolitus ad bellum. ὁ καὶ ἡ ἀπειροπόλεμος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Horror Inſolitus. φρίκη ἀήθης. || Inſolitum opus. ἀηθὲς ἔργον. || Labor Inſolitus jam me fatigavit. ὁ πόνος οὐκ εἰωθὼς ὢν, ἤδη μοι παρεῖσθαι πεποίηκε τὴν ἰσχύν. || Inſolitus ſermo. ὁ λόγος ἀήθης. || Inſolitus ad laborem. ἀήθης τοῦ πονεῖν. Vide INSOLENS.

INSOLO, as, avi, atum, are. *Mettre & ſécher au ſoleil.* ἡλιάζω, F. άσω, P. ἡλίακα. acc. * ἡλιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἡλίωκα. acc.

INSOLUBILIS, & e, is. *Indiſſoluble, qu'on ne peut ſoudre.* ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, καὶ τὸ ον, ου. *Difficile à ſoudre, ou délier.* ὁ καὶ ἡ δυσάλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INSOLUTUS, a, um. *Non délié.* ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, vel ἀδιάλυτος, καὶ τὸ ον, ου.

INSOMNIA, æ. fœm. *Faute de dormir, quand on ne dort point.* ἡ ἀϋπνία, vel ἀγρυπνία, ας.

INSOMNIA, orum. neut. plur. *Songes qu'on fait en dormant.* τὰ ἐνύπνια, ίων.

INSOMNIOSUS, a, um. *Qui a de la peine à dormir.* ὁ καὶ ἡ δυσόνειρος, καὶ τὸ ον, ου. *Sujet à ſonger en dormant.* ὁ καὶ ἡ ἐνυπνιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

INSOMNIS, & e, is. *Qui ne dort point; ou qui ſe paſſe ſans dormir, parlant de la nuit.* ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄγρυπνος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præ curis noctem Inſomnem ducere. ὑπὸ φροντίδων, νύκτα ἀγρυπνεῖν. || Noctem Inſomnem ducens. ἄγρυπνος κείμενος. || Sæpe noctem Inſomnem ducit. πολλάκις ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος κεῖται. || Quot noctes fruſtrà Inſomnes traduxit? πόσας νύκτας εἰκῇ ἠγρύπνησε; || Multas Inſomnes noctes traducere. πολλὰς ἀγρύπνους νύκτας διενεγκεῖν.

INSOMNIUM, ii. neut. *Faute de dormir.* ἡ ἀϋπνία, ίας. *Songe, ou viſion qu'on voit en dormant.* τὸ ἐνύπνιον, ίου.

INSONO, as, nui, are. *Sonner dedans.* ἐνηχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνήχηκα. *Sonner, rendre un ſon.* κατηχέω, ῶ, F. ήσω, P. κατήχηκα.

INSONS, ontis. omn. gen. *Innocent.* ἀθῷος, ῴα, ῷον. *Qui n'eſt point coupable.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, vel ἀνεύθυνος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Qui n'a point péché.* ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, καὶ τὸ ον, ου.

INSOPITUS, a, um. *Qui n'eſt point aſſoupi.* ἀκατακοιμηθεὶς, εῖσα, έν. *Qui ne dort point.* ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, καὶ τὸ ον, ου.

INSORTITUS, a, um. *Qui n'eſt point départi par ſort.* ὁ καὶ ἡ ἀκλήρωτος, vel ἄκληρος, καὶ τὸ ον, ου.

INSPECTATIO, onis. fœm. *Conſideration.* ἡ ἐπίσκεψις, εως. *Regard ſur.* ἡ ἐφορία, ας. *Attention à regarder.* ἡ ἐπιστασία, ας.

INSPECTIO, onis. fœm. *Regard ſur.* ἡ ἐφορία, ας.

es. Conſideration. ἡ ἐπίσκεψις, εως. * ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς.

INSPECTO, as, avi, atum, are. *Regarder ſouvent & diligemment.* πολλάκις ἐφοράω, ῶ, fut. med. ἐπόψομαι. (V. in anom. ὁράω.) acc. *Conſiderer ſoigneuſement.* περισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. περιεσκόπηκα. acc. * περισκέπτομαι, fut. med. ψομαι. acc.

INSPECTOR, oris. maſc. *Qui regarde ſur.* ὁ ἐπόπτης, ου. *Qui a l'œil ſur les autres.* ὁ ἐπίσκοπος, ου. * ὁ ἐπιγνώμων, ονος.

INSPECTURUS, a, um. part. *Qui verra & regardera.* ἐποψόμενος, vel ἐπισκεψόμενος, ένη, ενον. acc. *Qui doit venir voir & viſiter.* ὁ ἐπισκοπήσων, ουσα, ον. accuſ.

INSPECTUS, a, um. *Vu & regardé dedans.* ἐνεωραμένος, η, ον. *Conſideré.* ἐπεσκεμμένος, η, ον.

INSPERABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut eſperer, ou qu'on n'eſpere point.* ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄελπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INSPERANS, tis. omn. gen. *Qui n'eſpere point.* ὁ ἀνελπιστέων, ῶν, οῦντος; στοῦσα, οῦσα, ης; στοῦν, οῦν, οῦντος. || Inſperanti mihi hoc accidit. παρ' ἐλπίδα μοι συνέβη τοῦτο. (V. βαίνω. in anom.)

INSPERATUS, a, um. *Qu'on n'eſpere point.* ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt venu ſans y penſer.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt contre l'opinion commune.* ὁ καὶ ἡ ἀδόξαστος, καὶ τὸ ον, ου. || Ex Inſperato. ἀνελπίστως. *Sans qu'on y pensât.* ἐξ ἀπροσδοκήτου. Vide SPES.

INSPERGO, is, rſi, rſum, ere. *Répandre dedans.* ἐμπάσσω, F. άσω, P. ἐμπέπακα. acc. *deſſus.* ἐπιπάσσω, F. άσω, P. ἐπιπέπακα. acc. *parmi.* παρεμπάσσω, F. άσω, P. παρεμπέπακα. acc. *Parſemer dedans.* ἐγκαταστείρω, F. ερῶ, P. ἐγκατέσπαρκα. acc.

INSPERSUS, a, um. part. *Répandu dedans.* ἐμπασθεὶς, εῖσα, έν. *deſſus.* ἐπιπασθεὶς, εῖσα, έν. *parmi.* παρεμπασθεὶς, εῖσα, έν. *Qu'on répand par deſſus.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπαστος, καὶ τὸ ον, ου.

INSPICIENDUS, a, um. *Dans lequel on doit regarder.* ἐμβλεπτέος, α, ον. *Sur qui on doit avoir l'œil.* ἐπισκοπητέος, α, ον.

INSPICIO, is, exi, ectum, cere. *Regarder dedans.* ἐνοράω, ῶ, fut. med. ἐνόψομαι. (V. in anom. ὁράω.) * ἐμβλέπω, F. ψω, P. ἐμβέβλεφα. dat. *Regarder ſur, viſiter.* ἐφοράω, ῶ, fut. ἐπόψομαι. (Vide anom. in ὁράω.) accuſ. * ἐπισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκόπηκα. acc. || Inſpicere attentiſſimè. ἀθρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἤθρηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Imaginem alicujus Inſpicere. εἰκόνα τινὸς θεᾶσθαι. || Inſpicite ejus calliditatem. ὅση δεινότης ἐν τούτῳ ἐστὶ θεάσασθε. || Vultum, *vel* in vultum alicujus Inſpicere. εἰς πρόσωπόν τινος βλέπειν. || Aliquid mente Inſpicere. εἴς τι ἀποβλέπειν ταῖς διανοίαις. * ταῖς διανοίαις ἰδεῖν τι. || Se mutuò Inſpicere. ἀλλήλους ἐπιβλέπειν. * εἰς ἀλλήλους ὁρᾶν. || Deus omnia humana Inſpicit. πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς ἐφορᾷ. || Intentis eum oculis Inſpicit. ἀτενὲς εἰς αὐτὸν ἐφορᾷ. || Naturam Inſpicere. τὴν φύσιν ἐπισκοπεῖν. || Res ſociorum Inſpicere. τὰ τῶν συμμάχων ἐπισκοπεῖν, vel ἐπισκέπτεσθαι. || Inſpicere vitam alicujus. τὸν βίον τινὸς ἐξετάζειν.

INSPICO, as, are. *Aiguiſer en façon d'épi.* σταχυωδῶς ἀποξύνω, F. υνῶ, P. ἀπώξυγκα. acc.

INSPIRATIO, onis. fœm. *Inſpiration.* ἡ ἔμπνευσις, εως.

INSPIRATUS, a, um. part. *Inſpiré.* ἐμπνευσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Soufflé dedans; enflé.* ἐμφυσηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Dans lequel on a ſoufflé.* ὁ καὶ ἡ ἔμπνοος, ου, καὶ τὸ, οον, ου; οῦς, οῦ. || A Deo Inſpiratus. ὁ καὶ ἡ θεόπνευστος, καὶ τὸ ον, ου.

INSPIRO, as, avi, atum, are. *Inſpirer.* ἐπιπνέω, F. εύσω, P. ἐπιπέπνευκα. (V. anom. in πνέω.) *Souffler dedans.* ἐμφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεφύσηκα. *deſſus.* ἐπιφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεφύσηκα. || Inſpirare aliquid litteræ. τὸ γράμμα τι δασύνειν, ύνω, F. υνῶ, P. δεδάσυγκα.

INSPOLIATUS, a, um. *Qu'on n'a point dépouillé, ou volé.* ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, vel ἄσυλος, καὶ τὸ ον, ου.

INSPUO, is, pui, putum, ere. *Cracher ſur.* ἐπιπτύω, F. ύσω, P. ἐπέπτυκα. accuſ. *dedans.* ἐμπτύω, F. ύσω, P. ἐνέπτυκα. dat. *contre.* καταπτύω, F. ύσω, P. κατέπτυκα. acc.

INSPUTO, as, avi, atum, are. *Cracher ſouvent contre.* πολλάκις προσπτύω, F. ύσω, P. προσέπτυκα. accuſ. *dedans.* συχνὰ ἐμπτύω, F. ύσω, P. ἐνέπτυκα. dat.

INSTABILIOR, & ius, oris. comp. *Plus inconſtant.* ἀσταθέστερος, έρα, ερον.

INSTABILIS, & e, is. *Qui ne ſe peut arrêter, inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἄστατος, vel ἀκατάστατος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσταθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Inſtabilis ſum. ἀστατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠστάτηκα. *Je chancele d'un côté & d'autre.* ἑτερορροπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἡτερορρόπηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Infirmus atque Inſtabilis. ἀβέβαιος, καὶ ἀσταθής. || Omnes humanæ res Inſtabiles ſunt. πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀσταθῶς, καὶ εὐκινήτως ἔχει. || Inſtabile regnum. ἡ βασιλεία οὐδένα χρόνον παραμένουσα. || Omninò Inſtabilis homo. οὐδέποτε κατὰ ταὐτὸν μένων. Vide INCONSTANS.

INSTABILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-inconſtant.* ἀσταθέστατος, άτη, ατον.

INSTABILITAS, atis. fœm. *Inſtabilité, inconſtance.* ἡ ἀστασία, vel ἀκαταστασία, ας. * τὸ ἀσταθὲς, έος, οῦς. || Rerum humanarum Inſtabilitas. τὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἀσταθές.

INSTANS, antis. omn. gen. *Qui eſt près, qui s'approche.* ἐνεστὼς, (ῶτος,) στῶσα, στώς. dat. *Qui eſt préſent.* παρὼν, (όντος,) οῦσα, όν. dat. || Periculum Inſtans. ὁ προσιὼν, vel ὁ ἐπικείμενος, vel ὁ ἐνεστὼς κίνδυνος. || Bellum Inſtans. ὁ ἐφεστὼς, vel ἐφεστηκὼς πόλεμος.

INSTANS, antis. neut. *Un inſtant.* τὸ ἀκαρὲς, έος, οῦς. * ὁ ἀκαρὴς, έος, οῦς. (ſubaud. χρόνος.) || Inſtanti temporis. ἀκαρῶς. * ἀκαρεί. || Inſtans præſens. τὸ νῦν. Vide INSTO.

INSTANTER. adv. *Inſtamment.* ἐνστατικῶς. *Avec une pourſuite preſſante.* μετ' ἐπιστασίας.

INSTANTIA, æ. fœm. *Inſtance.* ἡ ἔνστασις, εως. *Pourſuite preſſante.* ἡ ἐπίστασις, εως. * ἡ ἐπιστασία, ας.

INSTAR, neut. indecl. *Comme, à l'exemple.* δίκην, gen. * ὁμοίως. dat. || Inſtar turris. πυργηδόν. || Inſtar crucis. σταυρηδόν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Manant fluviorum Inſtar. ῥέουσι ποταμῶν δίκην. || Pecudis Inſtar.

βοσκήματ⊗ τρόπον. || Latronum Inſtar. ὁμοίως τοῖς λῃςαῖς. || Hoc pati, mortis Inſtar putant. τῷ θανάτῳ ἴσον, *vel* παραπλήσιον, *vel* ὅμοιον ὑπολαμβάνουσι, τὸ ταῦτα παθεῖν. (V. πάσχω. in anom.)

INSTAURANDUS, a, um. *Qu'on doit renouveller.* ἀνακαινωτέ⊗, α, ον. *rajuſter.* ἐπισκευαςέ⊗, ςέα, ςέον. *rétablir.* ἀποκαταςατέος, τέα, τέον.

INSTAURATIO, onis. fœm. *Renouvellement.* ἡ ἀνακαίνισις, εως. *L'action de raccommoder.* ἡ ἐπισκευὴ, *vel* ἀνασκευὴ, ῆς. *Rétabliſſement.* ἡ ἀποκατάςασις, εως.

INSTAURATITIUS, & INSTAURATIVUS, a, um. *Qui ſe renouvelle.* ὁ καὶ ἡ ἀνακαινωτὸς, καὶ τὸ ὂν, ȣ. *Que l'on raccommode.* ὁ καὶ ἡ ἐπισκευαςὸς, καὶ τὸ ὂν, ȣ. *Qu'on rétablit.* ὁ καὶ ἡ ἀποκαταςατὸς, καὶ τὸ ὂν, ȣ.

INSTAURATUS, a, um. part. *Raccommodé, rajuſté.* ἐπισκευασμένος, ένη, ένον. *Remis en état.* ἀποκαθιςάμενος, ένη, ενον. * ἀποκαθεςαμέν⊗, η, ον. *Renouvellé.* ἀνακαινισθεὶς, εῖσα, έν.

INSTAURO, as, avi, atum, are. *Raccommoder, rajuſter.* ἐπισκευάζω, F. άσω, P. ἐπεσκεύακα. acc. *Rétablir.* ἀποκαθίςημι, F. ςήσω, P. ἀποκαθέςακα. (V. ἵςημι.) accuſ. *Rebâtir.* ἀνοικίζω, F. ίσω, & ῶ, P. ἀνῴκικα. acc. *Renouveller.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. acc. * ἀνακαινόω, F. ώσω. * ἀνακαινίζω, F. ίσω. aor. 1. ἀνεκαίνισα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pugnam Inſtaurare. τῆς μάχης πάλιν ἄρχεσθαι. * μάχεσθαι πάλιν ἐγχειρεῖν. || Milites, *vel* aciem Inſtaurare. τοὺς ςρατιώτας ἀναλαμβάνειν. || Vires Inſtaurare. τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναμιν ἀναλαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Viam Inſtaurare. τὴν ὁδὸν ἐπισκευάζειν.

INSTERNO, is, ſtravi, ſtratum, ernere. *Couvrir, étendre deſſus.* ἐπιςρώννυμι, *vel* ἐπιςρωννύω, F. ςρώσω, P. ἐπέςρωκα. (V. ςρώννυμι.) accuſ. *Charger deſſus.* ἐπιςάττω, F. άξω, P. ἐπιςέταχα. acc.

INSTIGATIO, onis. fœm. *L'action de piquer de l'aiguillon.* ἡ ἐπικέντησις, εως. *d'exciter.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ.

INSTIGO, as, avi, atum, are. *Piquer de l'aiguillon.* ἐπικεντέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκέντηκα. acc. *Inciter.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυκα. acc. *Provoquer, irriter.* ἀνερεθίζω, F. ίσω, P. ἀνηρέθικα. acc.

INSTILLATIO, onis. fœm. *L'action de faire diſtiller, ou degoutter dans.* ἡ ἔνςαξις, εως. *ſur, ou deſſus.* ὁ ἐπιςαγμὸς, ȣ.

INSTILLATUS, a, um. *Diſtillé dedans.* ἐνεςαγμένος, ένη, ένον. *deſſus.* ἐπιςαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

INSTILLO, as, avi, atum, are. *Faire diſtiller, ou degoutter dedans.* ἐνςάζω, *vel* ἐνςαλάζω, F. άξω, P. ἐνεςάλαχα. acc. rei. *deſſus.* ἐπιςαλάζω, F. άξω, P. ἐπεςάλαχα. acc. rei.

INSTIMULO, as, are. idem quod INSTIGO.

INSTINCTOR, oris. maſc. *Celui qui pique de l'aiguillon.* ὁ ὀτρυντὴρ, ῆρ⊗. *qui incite.* ὁ παροξυντὴρ, ῆρος.

INSTINCTUS, a, um. part. *Piqué, pouſſé.* ὀτρυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Incité.* παροξυνθεὶς, θεῖσα, θέν. || Divino ſpiritu Inſtinctus. ἐνθουσιάων, ῶν; άουσα, ῶσα; άον, ῶν.

INSTINCTUS, ûs. maſc. *Inſtinct, mouvement.* ἡ κίνησις, εως. *Impulſion.* ὁ παροξυσμὸς, ȣ. *Aiguillon.* τὸ κέντρον, ȣ. || Divinus, *vel* cœleſtis Inſtinctus. ὁ ἐπιθειασμὸς, *vel* ἐνθουσιασμὸς, ȣ. *Inſpiration céleſte.* ἡ ἐπίπνοια, ας.

INSTIPULOR, aris, atus ſum, ari. *Stipuler, demander ſi l'on ne veut pas quelque choſe.* ἐπερωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηρώτηκα. *Accepter.* ἐπερωτώμεν⊗ (pro maſc.) διομολογοῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. διωμολογησάμην. acc.

INSTITA, æ. fœm. *Une bande large couſue au bas d'une robe.* ἡ περίπεζα, ης.

INSTITO, as, are. *Reſiſter contre.* ἀνθίςαμαι, fut. med. ἀντιςήσομαι. dat. * ἀντιμάχομαι, futur. med. έσομαι, *vel* οῦμαι. dat.

INSTITOR, oris. maſc. *Facteur de Marchand.* ὁ ἐπιςάτης, ȣ. * ὁ κάπηλος, ȣ. * ὁ ἔμπορος, ȣ. *Regratier,* ὁ παλιγκάπηλος, ȣ.

INSTITORIUS, a, um. *Qui appartient à un Facteur.* ἐπιςατικὸς, ή, όν. * καπηλικὸς, *vel* ἐμπορικὸς, κή, κόν. || Inſtitoria ars. *Le métier de Facteur.* ἡ ἐμπορικὴ, *vel* καπηλικὴ, ῆς.

INSTITRIX, icis. fœm. *Revendereſſe.* ἡ καπηλὶς, ίδος.

INSTITUENDUS, a, um. *Qu'on doit propoſer de faire.* προαιρετέος, α, ον. *Qu'on doit ordonner.* ἐπιτακτέος, α, ον. *Qu'on doit inſtruire.* παιδευτέος, α, ον.

INSTITUO, is, tui, tutum, ere. *Propoſer & déliberer de faire.* προαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. προῃρησάμην. (V. anom. in αἱρέομαι.) acc. *Commencer.* ἐνίςαμαι, fut. med. ἐνςήσομαι. aor. 1. med. ἐνεςησάμην. (V. ἵςημι.) acc. *Inſtruire, enſeigner.* παιδεύω, F. εύσω, P. πεπαίδευκα. acc. *Inſtituer, ordonner.* ἐπιτάττω, F. ξω, P. ἐπιτέταχα. acc. || Inſtituere in fide. κατηχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκατήχικα. acc. || Inſtituere magno ſtudio. προθυμεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Inſtituere bonis legibus. εὐνομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐνόμηκα. || Inſtituere rudimentis. ςοιχοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐςοιχείωκα. acc. perſ. || Inſtituere mores alicujus, *vel* moribus aliquem. τινὰ ἠθοποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθοποίηκα. || Inſtituere pueros. παιδοτριβεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπαιδοτρίβηκα. * τοὺς παῖδας διδάσκειν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Inſtituere actionem contra alios. κατηγορίαν ποιεῖσθαι κατὰ τῶν ἄλλων. * γραφὴν κατ' ἄλλων ποιεῖσθαι. || Sermonem Inſtituere. ἄρχεσθαι τοῦ λόγου. * τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι. || Sermonem cùm Inſtituiſſem. ἐπιχειρήσας λέγειν. || Negotium aliquod Inſtituere. πρᾶγματί τινι ἐπιχειρεῖν, *vel* ἐφίςασθαι. || Præclarum opus Inſtituit. καλὸν ἔργον, *vel* καλῷ ἔργῳ ἐπιχειρεῖ. || Inſtitui de civitate dicere. ἐπεχείρησα λέγειν περὶ τῆς πόλεως. || Quàm magnum opus Inſtituo. ὅσον ἔργον ἐνίςαμαι τὸ μέγεθ⊗. || Inſtituimus alere peregrinos. ἐπεχειρήσαμεν ξενοτροφεῖν. || Sic Inſtitui facere. οὕτως ποιεῖν ἐπεχείρησα. || Inſtitui abire. προειλόμην, *vel* προῄρημαι ἀπελθεῖν. (V. αἱρέομαι, & ἔρχομαι. in anom.) || Inſtituere juvenes. τοὺς νέους παιδεύειν. || Ad virtutem alios Inſtituere. παιδεύειν ἄλλους εἰς ἀρετήν. || Eos ad dicendum Inſtituo. τούτους παιδεύω λέγειν, *vel* εἰς τὸ λέγειν. || Literis Græcis Inſtituere aliquem. τῇ τῶν Ἑλλήνων παιδείᾳ παιδεύειν τινά. || Quos ad regiam Inſtituit. οὓς εἰς Βασιλικὴν τέχνην παιδεύει. || Iis moribus juvenes Inſtituit. τούτοις ἤθεσι τοὺς νεωτέρους παιδεύει. || Eos im-

mortali doctrinâ Inſtituit. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. || Alios ad fortitudinem Inſtituere. ἄλλους πρὸς ἀνδρείαν παιδεύειν. || Te ad imperandum Inſtituo. παιδεύω σε εἰς τὸ ἄρχειν. * παιδεύω σε ἄρχειν. || Regum filii in arte equeſtri Inſtituuntur. οἱ Βασιλέων υἱεῖς ἱππικὴν παιδεύονται. || Cives ad virtutem Inſtituti ſunt. οἱ πολῖται πρὸς ἀρετὴν ἐπαιδεύθησαν. || Quânam diſciplinâ Inſtitutus. ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ παιδευθείς. || Ab aliquo in Grammaticâ Inſtitui. ὑπό τινος τὰ περὶ τὴν Γραμματικὴν παιδευθῆναι. || Malè Inſtitui. κακῆς παιδείας. *vel* παιδαγωγίας τυχεῖν. (Vide τυγχάνω. in anom.)

INSTITUTIO, onis. fœm. *Entrepriſe, inſtitution.* ἡ ἐπιβολή, *vel* εἰσαγωγή, ῆς. *Inſtruction.* ἡ παίδευσις, εως. * ἡ παιδεία, ας. *Ordonnance.* ἡ ἐπίταξις, εως. || Inſtitutio puerorum. ἡ παιδοτριβία, *vel* παιδαγωγία, ίας. || Inſtitutio Divina. ἡ θεορρημοσύνη, ης. || Inſtitutio prima elementorum. ἡ στοιχείωσις, εως. || Inſtitutio in bonâ arte. ἡ παιδεία, είας.

INSTITUTUM, i. neut. *Entrepriſe, propos.* ἡ προαίρεσις, εως. *Coutume, façon de faire.* τὸ ἔθος, ους. *Inſtruction.* τὸ παίδευμα, ατος. *Profeſſion, ou vacation.* τὸ ἐπιτήδευμα, ατος. *Ordonnance.* τὸ ἐπίταγμα, ατος. || Vitæ Inſtitutum. *Maniere de vie.* ἡ κατὰ τὸν βίον προαίρεσις, εως. || Inſtituta majorum. τὰ προγονικὰ νόμιμα, ων. * τὰ τῶν προγόνων νόμιμα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatis leges atque Inſtituta. τῆς πόλεως νόμοι καὶ ἔθη. || Hæc Inſtituta vitæ expetunt. τούτων τῶν διατριβῶν ἐπιθυμοῦσι. || Si qui id vitæ Inſtitutum ſuſceperunt. εἴ τινες ταύτην προαίρεσιν ἐπανῄρηνται τοῦ βίου. || Vetera Inſtituta ſervare. τοῖς πάλαι νενομισμένοις ἐμμένειν. || Inſtituto decedere. τῆς προαιρέσεως ἐξίστασθαι. || Ab Inſtituto aliquem abducere. τοῦ ἐπιτηδεύματος ἀποστῆσαί τινα.

INSTITUTUS, a, um. part. *Ordonné, établi.* ἐπιτεταγμένος, ένη, ένον. *Inſtruit.* πεπαιδευμένος, ένη, ένον. || Benè Inſtitutus. *Bien inſtruit.* εὖ πεπαιδευμένος, *vel* καλῆς παιδείας τυχών, (ὄντος.) || Sacris literis Inſtitutus. τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος. Vide INSTRUCTUS.

INSTO, as, ſtiti, ſtitum, are. *Preſſer, pourſuivre de près.* ἐφίσταμαι, fut. med. ἐπιστήσομαι. (V. ἵστημι.) dat. *S'approcher, être près ou proche.* ἔγκειμαι, fut. med. κείσομαι. (V. anom. in κεῖμαι.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fugienti Inſtat. τὸν φεύγοντα ἐπιστρέφει. * τῷ φεύγοντι ἐνίσταται. || Alicujus veſtigiis Inſtare. τὰ ἴχνη τινὸς διώκειν. || Propè Inſtat periculum. πλησίον ἐστὶν ὁ κίνδυνος. * ἐπίκειται ὁ κίνδυνος. || Tibi vitæ finis Inſtat. τέλος σοι βίου ἐπίκειται. * ὑπόγυιός σοι ἡ τοῦ βίου τελευτή ἐστι. || Malum hoc omnibus Inſtat. ἐνίσταται πᾶσι τοῦτο κακόν. || Senectus Inſtat. πρόσεισι, *vel* ἐπίκειται τὸ γῆρας. || Nullum à me tibi malum Inſtat. οὐδὲν ὑπό μου πρόσεισι σαυτῷ κακόν.

INSTRAGULUM, i. neut. *Toute ſorte de couverture.* ἡ στρωμνή, ῆς. * τὸ κατάστρωμα, ατος.

INSTRATUM, i. neut. idem.

INSTRATUS, a, um. part. *Couvert, ou étendu par-deſſus.* ἐπεστρωμένος, ένη, ένον. *Orné.* ἐπεσκευασμένος, η, ον.

INSTRENUUS, a, um. *Qui n'a point de cœur ni de courage.* ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, καὶ τὸ ον, ου. *Peu hardi.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, καὶ τὸ ον. * ὁ καὶ ἡ ἀνειργής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ἀργός, τὸ ον, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, καὶ τὸ ον, ου.

INSTREPO, is, pui, pitum, ere. *Faire du bruit.* ἐπιψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεψόφηκα.

INSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Serrer fort, contraindre.* ἐπισφίγγω, F. ίγξω, P. ἐπέσφιγχα. acc. *Deſſerrer.* διασφίγγω, F. ίγξω, P. διέσφιγχα. acc.

INSTRUCTIO, onis. fœm. *L'action d'accommoder ou de préparer; équipage.* ἡ ἐπισκευή, *vel* κατασκευή, ῆς. *Inſtruction, enſeignement.* ἡ παίδευσις, εως. || Inſtructio exercitûs ſeu militum. ἡ πολεμικὴ παρασκευή, ῆς.

INSTRUCTOR, oris. maſc. *Qui prépare, qui équipe.* ὁ κατασκευαστής, *vel* ἐπισκευαστής, οῦ. *Qui inſtruit.* ὁ παιδευτής, οῦ. || Inſtructor convivii. ὁ ἑστιάτωρ, ορος.

INSTRUCTUS, a, um. part. *Fourni, garni.* ἐξηρτυμένος, η, ον. dat. rei. *Préparé, équipé.* ἐπεσκευασμένος, η, ον. *Paré, orné.* διακεκοσμημένος, η, ον. dat. rei. *Inſtruit.* πεπαιδευμένος, η, ον. || Inſtructum magnificè convivium. ἡ εἰλαπίνη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Liberaliter Inſtructus. ἐλευθερίως πεπαιδευμένος. * τῆς ἐλευθερίου παιδείας τυχών. || Artibus ingenuis Inſtructus. ἐλευθέρᾳ παιδείᾳ πεπαιδευμένος. || Doctrinâ Inſtructiſſimus. παιδείας παντελῶς τετυχηκώς. * παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἔχων. || A Philoſophiâ Inſtructiſſimus. τῆς φιλοσοφίας παντελῶς τυχών. || Omni doctrinâ Inſtructus. πάσης παιδείας μετέχων, *vel* μετεσχηκώς. || Rebus omnibus neceſſariis Inſtructus. πάντων ἀναγκαίων εὐπόρως ἔχων. || Inſtructus ad certamen. παρεσκευασμένος πρὸς τὴν μάχην. || Navis rebus omnibus Inſtructa. τὸ πλοῖον πᾶσι κατεσκευασμένον. || His rebus Inſtructus eſſe debes. ταῦτα δεῖ σοι ὑπάρχειν. * τούτων δεῖ σε εὐπορεῖν. || Inſtructus ad aliquid agendum. ἕτοιμος ποιεῖν τι. || Rectè ad pugnandum Inſtructus. ὀρθῶς ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρεσκευασμένος. || Omnibus modis Inſtructus. ἐκ παντὸς τρόπου παρεσκευασμένος. || Inſtructus ad fraudem. παρεσκευασμένος πρὸς τὸ ἐξαπατᾶν. || Inſtructus ad contemnendam mortem. προθύμως ἔχων πρὸς τὸ τοῦ θανάτου καταλολμᾶν.

INSTRUCTUS, ûs. maſc. Vide INSTRUCTIO.

INSTRUENDUS, a, um. *Qu'on doit apprêter, ou équiper.* κατασκευαστέος, α, ον. *Qu'on doit ranger en ordre.* ἐπιτακτέος, α, ον. *Qu'on doit inſtruire.* παιδευτέος, α, ον.

INSTRUMENTUM, i. neut. *Inſtrument.* τὸ ὄργανον, ου. * τὸ τεῦχος, εος, ους. *Outil.* τὸ ἐργαλεῖον, ου. *Equipage, appareil.* τὸ σκεῦος, εος, ους. * ἡ σκευή, ῆς. *Inventaire.* ἡ ἀπογραφή, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſtrumenta bellica. τὰ σκεύη πολεμικά. || Inſtrumenta belli. πολέμου ὄργανα. || Inſtrumenta nautica. ναυτικὰ σκεύη.

INSTRUO, is, uxi, uctum, ere. *Préparer.* κατασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. acc. *Equiper.* κατασκευάζω. * εὐτρεπίζω, F. ίσω & ιῶ, P. εὐτρέπικα. acc. *Ranger en ordre.* ἐπιτάττω, F. ξω, P. ἐπιτέταχα. acc. *Inſtruire, enſeigner.* παιδεύω, F. εύσω, P. πεπαίδευκα. acc. || Inſtruere aciem. καταλοχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. καταλελόχικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Liberalibus arti-

bus Inſtruere juvenes. τοὺς νέους ἐλευθερίῳ παιδείᾳ παιδεύειν. || Inſtruere ad virtutem. εἰς ἀρετὴν παιδεύειν. V. INSTITUO. || Milites Inſtruere. τοὺς ϛρατιώτας κατασκευάζειν. || Ad certamen Inſtruere. πρὸς τὸν ἀγῶνα, *vel* πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι, καταϛκευάζειν. || Cœnam Inſtruere. τὸ δεῖπνον εὐτρεπίζειν. || Epulis menſas Inſtruere. τοῖς βρώμασι τὰς τραπέζας εὐτρεπίζειν. || Exercitum Inſtruere. τὰ τῆς ϛρατιᾶς εὐτρεπῆ ποιεῖν. * τὰ πρὸς πόλεμον εὐτρεπίζειν, *ſeu* παρασκευάζειν. || Inſtruere navem rebus neceſſariis. τὴν ναῦν τοῖς ἀναγκαίοις καταϛκευάζειν. * τὸ πλοῖον σκεύεσιν ἰδίοις κατασκευάζειν.

INSTUPENS, entis. omn. gen. *Etonné.* ὁ καὶ ἡ ἔκπληκτος, *vel* ἔμπληκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a nul ſentiment, inſenſible.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου. *Etourdi.* ὁ καὶ ἡ καταπλὴξ, ῆγος.

INSUASUM, i. neut. *Couleur jaunâtre & enfumée.* τὸ ὤχρον, ου.

INSUAVIS, & e, is. *Non doux, amer.* ὁ καὶ ἡ ἀγλυκὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Deſagréable.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INSUBIDE. adv. *Sans y avoir penſé, inconſidérément.* ἀσκέπτως. *Téméraiment.* ἀβούλως. *Avec précipitation.* προπετῶς.

INSUBIDUS, a, um. *Inconſideré.* ὁ καὶ ἡ ἄσκεπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Téméraire.* ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, καὶ τὸ ον, ου. *Trop précipité.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INSUBTILITER. adverb. *Non ſubtilement, ſans induſtrie.* ἀνευφυῶς. *Lourdement.* σκαιῶς.

INSUCCO, as, are. *Tremper en quelque liqueur.* ἐγχυματίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐγκεχυμάτικα. accuſ. *Mouiller.* ἐμβρέχω, F. ξω, P. ἐμβέβρεχα. acc.

INSUEFACIO, is, feci, actum, acere. *Accoutumer à.* ἐθίζω, F. ίσω, P. εἴθικα. acc. perſ. dat. rei.

INSUEFACTUS, a, um. *Accoutumé à.* ἐνεθισμένος, η, ον. dat.

INSUESCO, is, ſuevi, ſuetum, ere. *S'accoutumer.* ἐνεθίζομαι, fut. paſſ. ἐνεθισθήσομαι, præt. paſſ. ἐνείθισμαι. dat.

INSUETUS, a, um. *Qui n'eſt pas accoutumé à.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. gen. * οὐκ ἐνεθισμένος, η, ον. dat. *Qui n'eſt pas ordinaire.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Par où l'on n'a pas accoutumé de marcher.* ὁ καὶ ἡ ἀτριβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἄτριπτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſuetum opus. ἀηθὲς ἔργον. || Inſuetus labor. ὁ πόνος οὐκ εἰωθὼς ὤν. || Inſuetus laborandi. ἀήθης τοῦ πονεῖν. || Contumeliæ Inſuetus. ἀήθης, *vel* ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι. || Damnorum Inſuetus. ἄπειρος τοῦ ζημιοῦσθαι. || Inſuetus mala ferre. ἀήθης τοῦ κακὰ παθεῖν. (V. πάσχω. in anom.) || His rebus Inſuetus erat. τούτων ἀήθης ἦν. || Id agere Inſuetus eſt. ἀπείρως ἔχει πρὸς τὸ ποιεῖν ταῦτα. || Anteà deliciis dediti, & doloribus quos nunc patiuntur Inſueti. πρότερον μὲν ἐν τρυφῇ διάγοντες, νῦν δὲ καινοτομοῦντες τὸ δυσπαθεῖν.

INSULA, æ. fœm. *Une Iſle.* ἡ νῆσος, ου. *Petite Iſle.* τὸ νησίδιον, *vel* νησίον, ου. *Grande maiſon, qui a des rues tout autour.* ἡ διάλαυρος οἰκία, (ας.) * ἡ περιάμφοδος οἰκία. || Inſulæ præfectus. ὁ νησιάρχης, ου.

INSULARIS, & e, is. *Qui appartient à une Iſle.* νησιωτικὸς, ἡ, ὀν. *Celui qui demeure en une Iſle.* ὁ νησιώτης, ου. pro maſc. *Celle qui habite en une Iſle.* ἡ νησιῶτις, ιδος. pro fœm.

INSULARIUS, ii. maſc. *Concierge d'une maiſon.* ὁ οἰκίας περιαμφόδου ἐπιστάτης, ου. Vide INSULA.

INSULSE. adv. *Sotement.* μωρῶς. * ἀπειροκάλως. *Lourdement.* σκαιῶς.

INSULSITAS, atis. *Sotiſe, impertinence, lourdiſe.* ἡ ἀπειροκαλία, ίας. * ἡ σκαιότης, ητος.

INSULSUS, a, um. *Sans ſaveur.* ὁ καὶ ἡ ἄναλος, καὶ τὸ λον. *Sot.* μωρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui n'a point de grace.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, καὶ τὸ ον, ου.

INSULTATIO, onis. fœm. *Aſſaut.* ἡ ἔφοδος, ου. *Outrage.* ὁ σαρκασμὸς, οῦ. *Inſulte.* ἡ χλευασία, ίας. || Inſultatio malis aliorum. ἡ ἐπιχαιρεκακία, ίας.

INSULTO, as, avi, atum, are. *Danſer ſur.* ἐπιπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπήδηκα. dat. *S'élever, ou aller contre.* ἐπεμβαίνω, fut. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) εἰς. acc. *Outrager, & pourſuivre en ſe moquant.* σαρκάζω, F. άσω, P. σεσάρκακα. acc. * χλευάζω, F. σω. acc. || Inſultare malis. τοῖς κακοῖς ἐπιχαίρειν, αἰρω, fut. med. χαροῦμαι. (V. anom. in χαίρω.) || Qui alienis malis Inſultat. ὁ καὶ ἡ χαιρέκακος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliorum calamitatibus Inſultant. τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασιν ἐπιτίθενται. || Noſtris calamitatibus Inſultare. ἐπιχαίρειν τοῖς κακοῖς ἡμῶν. * τοῖς ἡμῶν συμφοραῖς ἐφήδεσθαι. || Miſerorum hominum fortunis Inſultare. κακοπραγίαις ἀθλίων ἀνδρῶν ἐπεμβαίνειν. || Jacenti Inſultare. ἐνάλλεσθαι τῷ πεσόντι. || Malis meis Inſultat. ταῖς συμφοραῖς ἐμοῦ ἐπιπηδᾷ.

INSULTURA, æ. fœm. *Saut deſſus.* ἡ ἐπιπήδησις, εως. *Aſſaut.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς.

INSUM, ineſt, infui, ineſſe. *Etre en, ou dedans.* ἔνειμι, fut. med. ἐνέσομαι. (V. εἰμί. ſum.) * ἐνυπάρχω, F. ξω, P. ἐνυπῆρχα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oblivio quæ ſenibus Ineſſe ſolet. λήθη εἰθισμένη παραγίνεσθαι τοῖς γέρουσι. || Quæ tibi Inſunt, non mihi. ἃ σοὶ πρόσεστιν, οὐκ ἐμοί. || Quæ Regibus Ineſſe debent. ἃ προσεῖναι τοῖς Βασιλεῦσι πρέπει. || Omnibus Ineſt amor novitatis. τὸ φιλόκαινον πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει. || Hoc omnibus à naturâ Ineſt. τοῦτο πᾶσιν ὑπάρχει φύσει. || Nulla virtutum moralium nobis Ineſt naturâ. οὐδεμία τῶν ἀρετῶν ἠθικῶν φύσει ἡμῖν ἐγγίνεται. || Majora narrat, quàm in eo Inſunt. μείζω λέγει τῶν ἐκείνῳ προσόντων. || Tales tarditates negotiis Ineſſe ſolent. τοιαῦται βραδυτῆτες ἐν τοῖς πράγμασιν ἔνεισι.

INSUMO, is, umpſi, umptum, mere. *Employer.* ἀναλίσκω, futur. λώσω, præt. ἀνήλωκα, *vel* ἠνάλωκα. (Vide anom. in ἁλίσκω.) acc. *Dépenſer.* ἐκδαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκδεδαπάνηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniam in milites Inſumere. χρήματα εἰς ϛρατιώτας ἀναλίσκειν. || Opes ſuas in alios Inſumere. τὴν οὐσίαν εἰς ἄλλους ἀναλῶσαι. (Vide ἀναλίσκω. in anom.) || In hæc non minùs, quàm millia talenta Inſumpſit. εἰς ταῦτα ἀνήλωσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων ταλάντων. || Fruſtrà opes Inſumere. εἰς οὐδὲν δέον τὰ χρήματα ἀναλίσκειν. || Opes omnes in virtutem Inſumere. χρήματα πάντα ὑπὲρ ἀρετῆς ἀναλίσκειν. || Ex propriis bonis Inſumere. ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν. ex alieno. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. || Plus Inſumpſerunt in munera quæ Græcis data ſunt, quàm in ſtipendia

militum. πλέον ἀνήλωσαν εἰς τὰς διδομένας τοῖς Ἕλλησι δωρεὰς, ἢ τὸν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθόν. ‖ Operam Inſumere in res inutiles. πόνον ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις ἀναλῶσαι. ‖ In hæc operam Inſumit. εἰς ταῦτα πόνον ἀναλίσκει. ‖ Bona in res ſupervacaneas Inſumere. τὰ ὑπάρχοντα ἀναλῶσαι πρὸς ἃ μὴ δεῖ. ‖ Fruſtrà pecuniam, in peregrinos Inſumpſit. τὰ χρήματα εἰς τοὺς ξένους μάτην κατηνάλωσε, *vel* κατηνάλωσε. ‖ In hoc quicquid eſt otii Inſume. καταναλίσκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τοῦτο. ‖ Magnos ſumptus in rem aliquam Inſumere. οὐ μικρὰς δαπάνας εἴς τι δαπανᾶν. ‖ Bona ſua in Rempublicam Inſumpſit. τὴν οὐσίαν εἰς τὸ κοινὸν ἐδαπάνησε. ‖ Putato eos qui ſumptus faciunt, de tuis bonis Inſumere. νόμιζε τοὺς δαπανῶντας ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκειν. ‖ Quæ in uſum civitatis Inſumit. ἃ εἰς τὰς χρείας τῆς πόλεως δαπανᾶται. ‖ Quantùm in hoc bellum Inſumptum eſt. ὅσα εἰς τοῦτον πόλεμον δεδαπάνηται. ‖ Ecquam in meam rem tot pecunias Inſumpſit? εἰς τί τῶν ἐμῶν τοσαῦτα χρήματα ἀνήλωκε;

INSUMPTUS, a, um. part. *Employé.* ἀναλωθεὶς, εῖσα, έν. *Dépenſé.* ἐκδαπανηθεὶς, εῖσα, έν.

INSUO, is, ſui, ſutum, ere. *Coudre en, ou dedans.* ἐνράπτω, *vel* ἐρράπτω, F. ψω, P. ἐνέρραφα. acc. *ſur.* ἐπιρράπτω, F. ψω, P. ἐπέρραφα. acc.

INSUPER. *Davantage.* ἔτι. * ἔτι δὲ. *Outre cela, de plus.* πρὸς τούτοις. * προσέτι. *En après,* μετέπειτα. *Deſſus, par-deſſus.* ἐπάνω. gen. ‖ Inſuper aſcribo. προσεγγράφω, F. ψω, P. προσεγγέγραφα. acc. ‖ Inſuper diſtribuo. ἐπιδιανέμω, F. εμῶ, P. ἐπιδιανενέμηκα. acc. ‖ Inſuper aufero. προσαφαιροῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. προσαφῃρησάμην. acc. rei. dat. *vel* gen. perſ. ‖ Inſuper habere. *Négliger.* ἀμελεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen.

INSUPERABILIS, & e, is. *Invincible, qu'on ne peut ſurmonter.* ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, *vel* ἀνυπέρβλητος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Bello Inſuperabilis. ὁ καὶ ἡ ἀκαταμάχητος, *vel* ἀπολέμητος, καὶ τὸ ον, ου.

INSURGO, is, urrexi, urrectum, gere. *S'élever.* ἐπανίστημι, F. ἐπαναστήσω. (V. ἵστημι.) *S'élever contre.* ἀνθίσταμαι. dat. *vel* καθίσταμαι. gen. fut. med. ἀντιστήσομαι, *vel* καταστήσομαι. aoriſt. 1. med. ἀντιστησάμην. *S'éveiller & s'enorgueillir.* φρυάττομαι, futur. med. ξομαι.

INSUSCEPTUS, a, um. *Non reçu, ou qu'on ne reçoit pas.* ὁ καὶ ἡ ἄδεκτος, καὶ τὸ ον, ου.

INSUSURRO, as, avi, atum, are. *Dire tout bas & à l'oreille.* ἐπιψιθυρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐπεψιθύρικα.

INSUTUS, a, um. part. *Couſu dedans.* ἐνερραμμένος, ένη, ένον. *ſur, ou avec,* ἐπερραμμένος, ένη, ένον.

INSYNCERUS, a, um. *Qui n'eſt point pur ni entier.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, καὶ τὸ ον, ου.

INTABESCO, is, abui, ſcere. *Devenir ſec, ſe fondre.* ἐκτήκομαι, futur. paſſ. ηχθήσομαι, præt. paſſ. ἐκτέτηγμαι, præt. med. ἀνατέτηκα. *Se faner ou flétrir.* μαραίνομαι, paſſ. futur. ανθήσομαι, præt. paſſ. μεμάραμμαι.

INTACTILIS, & e, is. *Qu'on ne peut toucher.* ὁ καὶ ἡ ἄψαυστος, *vel* ἄναπτος, καὶ τὸ ον, ου.

INTACTUS, a, um. *A qui on n'a point touché.* ὁ καὶ ἡ ἄθικτος, *vel* ἄψαυστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt encore en ſon entier, non ſouillé ni gâté.* Vide INTAMINATUS.

INTAMINATUS, a, um. *Non ſouillé ni gâté.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, *vel* ἀμόλυντος, καὶ τὸ ον, ου. *Entier.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, καὶ τὸ ον, ου.

IN-TANTUM. adv. *Tant; autant.* ἐπὶ τόσον. * εἰς τοσοῦτον. * τοσοῦτον. ‖ In-tantum, &c. in-quantum. *Avant que.* τοσοῦτον, &c. ὅσον.

INTECTUS, a, um. part. *Couvert.* κεκαλυμμένος, *vel* ἐσκεπασμένος, η, ον.

INTEGER, (gri,) gra, grum. *Entier.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a toutes ſes forces.* ἀκμαῖος, αία, αῖον. *Non corrompu.* ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου. *Pur & net.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. ‖ Integer Judex. *Un Juge qui ne ſe laiſſe corrompre.* ὁ ἀδιάφθαρτος δικαστής, (οῦ.) Vide INCORRUPTUS. ‖ Qui, quæ, quod in Integro eſt. ὁ καὶ ἡ ὁλόκληρος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Integrum mihi eſt. ἐπὶ μοί ἐστι. ‖ Ab Integro, *vel* de Integro. adv. *Une autre fois; de nouveau.* αὖθις. * ἀκμήν. * ἐξ ὑπαρχῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opes Integras ſervare. τὰ ἑαυτοῦ σώζειν, *vel* διασώζειν. ‖ Integer animi. εὐφρόνως ἔχων. * νοῦν ὑγιῆ ἔχων. ‖ Ævi Integer. τελειοτάτην ἡλικίαν ἔχων. * ὁ τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος. * ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ὤν. ‖ Integra ætas. ἡ ἀκμάζουσα ἡλικία. ‖ Integra exiſtimatio. παντέλειος εὔκλεια. ‖ Integra valetudo. σώματος εὐεξία. ‖ Vita Integra. βίος ἀνεγκλήτως ἔχων. * πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. ‖ Integram vitam ducere. ἀνέγκλητον καὶ ἄμεμπτον βίον διάγειν. ‖ Integrum ſe ab omni peccato ſervare. ἁγνὸν ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης τῆς ἁμαρτίας τηρεῖν. ‖ Vitæ Integer. ἀναμαρτήτως ζῆν. * μηδεμιᾶς κακίας μετέχων. ‖ Integram orationem audire. διὰ τέλους ἀκούειν τὸν λόγον. ‖ Rempublicam in Integrum reſtituere. τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθοῦν. * τὴν πόλιν εἰς ταῦτα καταστῆσαι, ἐξ ὧν ἐκπέπτωκε. (V. πίπτω. in anom.) ‖ Civitatem in Integrum reſtituit. τὴν πόλιν εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσε. ‖ Familiam in Integrum reſtituere. τὸν οἶκον εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκαταστῆναι. (V. ἵστημι.) ‖ Hoc facere mihi Integrum eſt. ἔξεστί μοι τοῦτο ποιεῖν. Vide LICET.

INTEGERRIME. adv. ἀκεραιότατα.

INTEGERRIMUS, a, um. ἀκεραιότατος, άτη, ατον. Vide INTEGER.

INTEGO, is, exi, ectum, ere. *Couvrir.* καλύπτω, F. ψω, P. κεκάλυφα, acc. * σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc.

INTEGRASCO, is, ſcere. *Etre remis, ou retourner en ſon entier.* ἀνασκευάζομαι, fut. paſſ. σκευασθήσομαι, præt. paſſ. ἀνεσκεύασμαι. *Se renouveller.* ἀνανεόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἀνανενέωμαι.

INTEGRATUS, a, um. part. *Renouvellé.* ἀνανεωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Remis en ſon entier.* ἀνασκευασθεὶς, εῖσα, έν.

INTEGRE. adverb. *Entierement.* ὁλοκλήρως. * ἀκεραίως. *Purement & chaſtement.* καθαρῶς. *Sans être corrompu par dons ou autrement.* ἀδωροδοκήτως.

INTEGRITAS, atis. fœm. *Integrité.* ἡ ἀκεραιότης, ητος. *De toutes ſes parties.* ἡ ὁλοκληρία, ας. *Pureté.* τὸ καθαρὸν, οῦ. * ἡ καθαρότης, ητος. *Bonne & entiere diſpoſition.* ἡ εὐεξία, ας. ‖ Integritas ſenſuum. ἡ εὐαισθησία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Integritas cor-

poris. ἡ σώματος εὐεξία. || Vitæ Integritas. τὸ τοῦ βίου ἀναμάρτητον. * ἡ ἐν τῷ βίῳ ὁσιότης. Vide INTEGER.

INTEGRO, as, avi, atum, are. *Remettre en ſon premier état.* ἀποκαθίστημι, F. στήσω, P. ἀποκαθέστακα. (V. ἵστημι.) acc. *Renouveller.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. accuſ. *Remettre en ſon entier.* ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc.

INTEGUMENTUM, i. neut. *Couverture.* τὸ ἐγκάλυμμα, *vel* σκέπασμα, ατος.

INTELLECTIO, onis. fœm. *L'action d'entendre; conception.* ἡ νόησις, εως.

INTELLECTIVUS, a, um. *Intellectif, qui peut entendre.* νοητικὸς, κὴ, κόν.

INTELLECTUALIS, & e, is. *Intellectuel.* ὁ καὶ ἡ διανοητὸς, καὶ τὸ ον, οῦ. * νοερὸς, ρὰ, ρόν.

INTELLECTURUS, a, um. part. *Qui entendra, ou qui doit entendre.* ἐννοήσων, ουσα, ον. acc.

INTELLECTUS, a, um. part. *Entendu.* ἐννοηθεὶς, εῖσα, έν. * νενοημένος, η, ον. *Conçu.* καταληφθεὶς [illegible], η, ον.

INTELLECTUS, ûs. maſc. *Eſprit, entendement.* ὁ νόος, νοῦς. gen. νόου, οῦ. * ἡ ἔννοια, ας. *Intelligence, connoiſſance.* ἡ νόησις, *vel* σύνεσις, εως. || Intellectu facilis. *Facile à entendre.* ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, καὶ τὸ ον, ου. || Difficilis Intellectu. ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, καὶ τὸ ον, ου.

INTELLIGENDUS, a, um. *Qu'on doit entendre.* ἐννοητέος, τέα, τέον. *comprendre.* καταληπτέος, α, ον.

INTELLIGENS, entis. omn. gen. *Qui entend, qui conçoit.* ἐννοῶν, ῶν; οῦσα, οῦν. acc. *Intelligent, qui entend bien; ſçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, ονος. gen. *Intelligent, éclairé.* ὁ συνετὸς, οῦ. || Non Intelligens. ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ου. || Intelligens, quod factum erat. συνιεὶς, *vel* in aor. 2. συνεὶς, τὸ πεπραγμένον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Legum Intelligens. τῶν νόμων ἔμπειρος, *vel* ἐμπείρως ἔχων. || In his rebus Intelligens. περὶ τούτων σοφός. || Intelligens homo. ὁ ἀνὴρ πλεῖστον νοῦν ἔχων. * εὐφρόνως, *vel* σοφῶς ἔχων. || Parùm Intelligens. μικρὸν νοῦν ἔχων. || Hunc ſummè Intelligentem exiſtimo. τοῦτον εἰς τὰ ἔσχατα μάλα σοφὸν ἡγοῦμαι. || Valdè Intelligens. πολὺ τοῦ φρονεῖν μετέχων. * πάνυ συνετός. || In primis Intelligens. συνετὸς ἐν τοῖς μάλιστα.

INTELLIGENTER. adv. *Sçavamment.* ἐπιστημόνως. *Intelligiblement.* συνετῶς.

INTELLIGENTIA, æ. fœm. *Intelligence, entendement, faculté d'entendre.* ἡ σύνεσις, εως. * ἡ ἔννοια, οίας. *Intelligence, Ange.* ὁ ἄγγελος, ου. || Sub Intelligentiam cadens, vide INTELLIGIBILIS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnes Intelligentiâ anteit. συνέσει πάντας παρῆλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Magnæ Intelligentiæ eſt, domeſticam rem agere. νοῦν ἔχει πολὺν, οἰκειοπραγεῖν. || Vir ſummâ Intelligentiâ. ἀνὴρ εἰς τὰ ἔσχατα συνετός. || Id in Intelligentiam non cadit. οὐδαμῶς ἐπὶ νοῦν ἀναβαίνει τοῦτο, *i. aſcendit.* * ταῦτα ἀνθρώπινος λογισμὸς οὐ χωρεῖ. * ταῦτα περιβάλλειν τῷ νῷ οὐχ οἷός τ' ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος. || Hæc Intelligentiam noſtram ſuperant. ταῦτά ἐστιν ὑπὲρ ἡμᾶς. || Humana Intelligentia. ὁ τῶν ἀνθρώπων λογισμός. V. INTELLIGO, in phr.

INTELLIGENTISSIMUS, a, um. *Très-intelligent.* || In aliis quoque rebus Intelligentiſſimi ſunt. καὶ τ' ἄλλα σοφώτατοί εἰσι. || Mortalium omnium Intelligentiſſimus erat. πλεῖστον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν.

INTELLIGIBILIS, & e, is. *Intelligible.* νοητὸς, τὴ, τόν.

INTELLIGO, is, exi, ectum, ere. *Entendre.* νοέω, *vel* ἐννοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐννενόηκα. acc. *Connoître.* συνίημι, F. ήσω, P. συνεῖκα. aor. 1. συνῆκα. (Vide anom. ἵημι.) acc. *Ouïr.* ἀκούω, F. ούσω, P. ἤκουκα. gen. *S'appercevoir.* αἰσθάνομαι, futur. med. αἰσθήσομαι. (V. anom.) acc. *Comprendre.* καταλαμβάνω, futur. med. λήψομαι, præt. act. κατείληφα. acc. || Facere ut quis Intelligat. ἐνσημαίνω, αίνω, F. ανῶ, P. ἐνσεσήμαγκα. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intelligo, *vel* intellectu conſequor, *ſeu* capio. τοῦτο συνίημι. * τοῦτο ἐπὶ νοῦν λαμβάνω. * κατὰ νοῦν ταῦτα συλλαμβάνω. * ταῦτα τῷ νῷ περιβάλλω. || Hoc non Intelligit. τοῦτο μὴ συνίησι. || Ut primùm Intellexit, quod erat melius. ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τὸ κρεῖττον. || Intelligo me beneficiis affici. συνίημι εὖ πάσχων. || Intelligunt ſe errare. συνιᾶσιν ἁμαρτάνοντες. || Tum ſe injuſtè feciſſe Intellexit. τότε μὲν συνῆκε παρανομήσας, *vel* ἔγνω ἀδικήσας. || Id ex eorum literis Intelligere licet. τοῦτο ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνων μανθάνειν ἐστί. || Facile eſt Intelligere, rem ita ſe habere. ῥᾷδιον συνιδεῖν, ὡς οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Alicujus animum Intelligere. τὴν τινὸς διάνοιαν διαγνῶναι, *ſeu* διαγινώσκειν. || Intelligo, te ejuſmodi eſſe. ὅτι τυγχάνεις ἂν τοιοῦτος, κατανοῶ. || Intelligere ac noſſe quid æquum & bonum ſit. συνιέναι καὶ γινώσκειν τὰ δίκαια. || Clarè hoc Intelligo. ταῦτα σαφῶς ἐπίσταμαι, *vel* ταῦτα ἐναργῶς, *vel* φανερῶς οἶδα. || Quod quò magis Intelligi poſſet. ὃ δὴ ἵνα καὶ μᾶλλον εἴη μαθεῖν. (V. μανθάνω. in anom.) || Non Intelligitur, quando obrepat ſenectus. οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὁπότε ὑπέλθοι τὸ γῆρας. || Intelligo me vobis jucundum eſſe. ἐμαυτὸν ὑμῖν ἡδὺν αἰσθάνομαι ὄντα. || Intellexi me aberrare à viâ. ᾐσθόμην τῆς ὁδοῦ διαμαρτών. * ἔμαθον ἐξαμαρτὼν τῆς ὁδοῦ. || Intellexi me in hoſtes incidiſſe. ᾐσθόμην, *vel* ἔγνων εἰς πολεμίους ἐμπεσών. || Intelligo ipſum multis indigere. αἰσθάνομαι αὐτὸν δεόμενον πολλῶν. || Intelligo te mentiri. αἰσθάνομαί σου ψευδομένου. || Libros Intelligere. τῆς τῶν βιβλίων διανοίας ἐφικέσθαι. || Ea Intelligere poſſunt. τούτων ἐφικέσθαι ταῖς διανοίαις δύνανται. || Quid loquatur, non Intelligo. τὸν αὐτοῦ λόγον οὐ συννοῶ.

INTEMERANDUS, a, um. *Qu'on ne doit pas ſouiller.* ἀμιαντέος, *vel* ἀμολυντέος, τέα, τέον. *Qu'on ne doit pas corrompre.* ἀφθαρτέος, α, ον.

INTEMERATUS, a, um. Vide INTAMINATUS. *Fait comme il faut.* πρεπόντως τετελεσμένος, ένη, ένον.

INTEMPERANS, antis. omn. gen. *Intempérant, debauché.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Déreglé.* ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intemperans in aliquâ re. ἀκρατῶς ἔχων πρός τι. || Intemperans adoleſcentia effœtum corpus tradit ſenectuti. νεότης ἀκόλαστος σῶμα διάκενον φέρουσα τῷ γήρᾳ παρέδωκε. || Intemperans libido. ἀκόλαστος ἐπιθυμία.

INTEMPERANTER. adv. *Intemperamment.* ἀκο-

λάςως. * ἀκρατῶς. *Dereglément.* ἀμέτρως. || Intemperanter agere, ſe gerere. ἀκολαςαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. ἠκολάςαγκα.

INTEMPERANTIA, æ, fœm. *Intemperance.* ἡ ἀκολασία, ίας. * ἡ ἀκράτεια, είας. *Déreglement.* ἡ ἀταξία, vel ἀσυμμετρία, ίας. *Débauche.* ἡ ἀσωτία, ας.

INTEMPERATE. adverb. Vide INTEMPERANTER.

INTEMPERATUS, a, um. Vide INTEMPERANS.

INTEMPERIÆ, arum. fœm. plur. *Tourmens immoderés, ou furies.* αἱ μανίαι, ῶν. * αἱ εὐμενίδες, ων. *Travaux d'eſprit & de conſcience.* αἱ ἐριννύες, ύων.

INTEMPERIES, iei. fœm. *Mauvaiſe diſpoſition, intemperie.* ἡ δυσκρασία, vel ἀκρασία, ίας.

INTEMPESTAS, atis. fœm. idem. *Mauvaiſe occaſion, ou ſaiſon.* ἡ ἀκαιρία, ίας. *Mauvaiſe heure.* ἡ ἀωρία, ας.

INTEMPESTIVE. adv. *Hors de tems, ou de ſaiſon.* παρακαίρως. * ἀκαίρως. * ἀώρως. || Intempeſtivè aliquid facere. ὑστερίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὑστέρικα acc. || Intempeſtivè id egit. οὐκ ἐν καιρῷ τοῦτο ἐποίησε, vel οὐκ εὐκαίρως. || Intempeſtivè iraſci. οὐκ ἐν δέοντι ὀργίζεσθαι.

INTEMPESTIVUS, a, um. *Qui eſt hors de tems & de ſaiſon, incommode.* ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, καὶ τὸ ον, υ. * ὁ καὶ ἡ ἄωρος, vel ἄνωρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt de mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσιος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quod Intempeſtivum eſt, ubique moleſtum eſt. τὸ ἄκαιρον, πανταχοῦ λυπηρόν. || Intempeſtiva oratio. ὁ μὴ κατὰ καιρὸν λόγος. || Intempeſtivum eſt hæc dicere. ταῦτ' εἰπεῖν ἀπὸ καιροῦ ἐστι. || Intempeſtivus admodùm fui. εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκαιρίας ἐμαυτὸν ἐμβέβληκα. (V. ἐμβάλλω. in anom.)

INTEMPESTUS, a, um. *Hors de ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ παράκαιρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἄωρος, τὸ ον, ου. || Intempeſta nox. *Le tems de la minuit.* ἡ νὺξ ἄωρος. * ἡ νυκτὸς ἀωρία. * ἡ ἀκρονυχία, ας.

INTENDENDUS, a, um. *Qu'on doit tendre, ou étendre.* ἐπιτατέος, vel ἐντατέος, α, ον. || Omnes nervi Intendendi ſunt, ut malitiam fugiamus. διατεταμένως φεύγειν δεῖ τὴν πονηρίαν.

INTENDO, is, ndi, nſum & ntum, ere. *Tendre, bander.* ἐντείνω, F. ενῶ, P. ἐντέτακα. acc. *Etendre.* ἐκτείνω, F. ενῶ, P. ἐκτέτακα. acc. *Augmenter.* ἐπιτείνω, F. ενῶ, P. ἐπιτέτακα. acc. *Viſer.* στοχάζομαι, futur. med. ἄσομαι. aor. 1. med. ἐστοχασάμην. gen. rei. || Intendere animum. προσέχειν, χω, F. ξω, P. προσέσχηκα. dat. || Intendere oculos, vel aciem oculorum in. ἀτενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠτένικα. acc. || Intendere malè chordas. παρανευρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. παρανενεύρικα. || Intendere litem. τὴν δίκην λαγχάνειν. (Vide anom. in λαγχάνω.) dat. *Donner bien des affaires.* πρᾶγμα πράττειν, ττω, F. ξω, P. πέπραχα. || Intendere litem viciſſim. τὴν δίκην ἀντιλαγχάνειν. (Vide anom. in λαγχάνω.) || Intendere crimen. ἐγκαλεῖν, έω, ῶ, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. dat. perſ. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Arcum Intendere. τόξον ἐκτείνειν. || Oculos in aliquid Intendere. ἀτενὲς ἐφορᾶν εἴς τι. || Oculos in me Intendebat. ἀτενὲς ἐφεώρα εἰς ἐμέ. || Animum rebus Intendere. τοῖς πράγμασι προσέχειν τὸν νοῦν. * ἐπὶ τοῖς πράγμασι ἔχειν. || Omnes nervos Intendit ut optima agat. διατείνεται τὰ κάλλιστα πράττειν, vel πρὸς τὸ τὰ κάλλιστα πράττειν. || Omnes nervos in hæc Intendit. διατεταμένως περὶ ταῦτα ἐνεργεῖ. || Intendere animum ad ſcribendum. τῷ γράφειν προσέχειν τὴν διάνοιαν. || Curam alicui rei Intendere. ἐπιμέλειαν περί τινος ποιεῖσθαι. || Studium & diligentiam in aliquid Intendere. σπουδὴν καὶ προθυμίαν ποιεῖσθαι πρός τι. * σπουδὴν ἔχειν περί τινος. || Gloriam Intendere. τὴν δόξαν μείζω ποιεῖν. || Crimen in alios Intendere. αἰτίαν εἰς ἄλλους ἐπάγειν. || Fallaciam in amicum Intendere. ἀπάτην κατὰ τοῦ φίλου συντιθέναι. || Metum aliis Intendere. φόβον ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, vel ἐμποιεῖν. || Spem alicui Intendere. ἐλπίδα τινὶ παραστῆναι. || Periculum Intendere aliis. ἄλλοις κίνδυνον ἐπάγειν. *Menacer.* ἄλλοις κίνδυνον ἀπειλεῖν. Vide INTENTE.

INTENSIO, onis. fœm. *Intenſion, augmentation.* ἡ ἐπίτασις, εως. *Extenſion.* ἡ ἔντασις, εως. || Vocis Intenſio. ἡ τῆς φωνῆς ἔντασις, εως. V. INTENTIO.

INTENSIOR, & ius, oris. compar. ἐπιταλώτερος, έρα, ερον.

INTENSISSIMUS, a, um. ſuperl. ἐπιταλώτατος, άτη, ατον.

INTENSUS, a, um. part. *Tendu, bandé.* ἐπιτεταμένος, η, ον. * ἐπιταθεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * ἐντεταμένος, η, ον. *Etendu.* ἐκτεταμένος, η, ον. || Intenſum frigus. ὁ κρυμὸς, vel κρυμνὸς, οῦ.

INTENTATIO, onis. fœm. *L'action d'étendre vers, ou ſur.* ἡ προσβολὴ, ῆς. * ἡ πρότασις, εως. || Intentatio digitorum. ἡ ἀπείλησις τῶν δακτύλων ἐπηρμένων.

INTENTATUS, a, um. *Qu'on n'a point experimenté ni eſſayé.* ὁ καὶ ἡ ἀπείρασος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on étend ſouvent.* ὁ καὶ ἡ ἐκτενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

INTENTE. adverb. *En étendant.* ἐκτενῶς. *Amplement.* ἀπολαδην. *Attentivement.* προσεχῶς. *Soigneuſement.* προθύμως. || Intentiſſimè. ὁλοψύχως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intentè aliquid Intueri. ἀτενὲς ἐφορᾶν εἴς τι. || Audire aliquem Intentè. προσέχειν τοῖς λόγοις τινός. * τοῖς ὑπό τινος λεγομένοις προσέχειν τὸν νοῦν. || Audire Intentè. προσέχειν διάνοιαν τῇ ἀκοῇ. || Intentè aliquid agere. διατεταμένως περί τι ἐνεργεῖν. Vide INTENTUS.

INTENTIO, onis. fœm. Vide INTENSIO. *Intention, but & fin.* ὁ σκόπος. *Deſſein, volonté.* τὸ θέλημα, ατος. *Soin, diligence.* ἡ ἐπιμέλεια, είας. || Intentio animi. ἡ προσοχὴ, ῆς.

INTENTO, as, avi, atum, are. *Etendre ſouvent vers.* πολλάκις ἐκτείνω, F. ενῶ, P. ἐκτέτακα. acc. *Jetter deſſus.* ἐπιβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Menacer.* ἀπειλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπείληκα. accuſ. rei. dat. perſ. || Mortem alicui Intentare. θάνατόν τινι ἀπειλεῖν. Vide MINOR.

INTENTUS, a, um. part. Vide INTENSUS. *Attentif, ſoigneux.* ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intento opus eſt animo. δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν. * προσεκτέον τὸν νοῦν. || Intento animo aliquid agere. προσεχόντως, vel πάσῃ προθυμίᾳ πράττειν τι. || Intentis oculis inſpicere aliquem. ἀτενὲς ἐφορᾶν εἴς τινα. || Curâ Intentiſſimâ. πάσῃ ἐπι-

μελέτης. * μετὰ πάσης ἐπιμελείας. || Animum alicui rei Intentum habere. ἀτενῶς τὸν νοῦν ἐπέχειν τινί. || Intentum animum, tanquam arcum habere. τὴν ψυχὴν, ὥσπερ τόξον, ἐντεταμένον ἔχειν. || Animus his rebus Intentus. ἡ διάνοια πρὸς ταῦτα διατεταμένη. || Intento animo audire. μετὰ τῆς πάσης προσοχῆς ἀκροάσασθαι. || Intentiores animos diſcipulorum reddit. προσεχεστέρους διδασκομένους παρασκευάζει. || Intentus huic negotio. τούτῳ πράγματι προσέχων τὸν νοῦν. * ἐπὶ τούτῳ πράγματι τὴν διάνοιαν ἔχων. || Ad hæc Intentus. πρὸς ταῦτα διατεινόμενος. * τούτοις προσέχων. * πρὸς τούτοις ὤν. || Negotiis Intentus. ἐπὶ τοῖς πράξεσιν ὤν. || Intentis viribus id conatur. διατείνεται ταῦτα πράττειν. * διατεταμένως τούτοις ἐπιχειρεῖ. || Eorum Intento, i. aucto pretio. ἀναβεβηκυίας τῆς τιμῆς αὐτῶν. * ἐπιτεταμένων αὐτῶν.

INTENTUS, ûs. maſc. Vide INTENSIO.

INTEPEO, es, & INTEPESCO, is, epui, ere. *S'attiédir, devenir tiede.* χλιαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. κεχλίασμαι.

INTER. præp. acc. *Entre.* μεταξύ. gen. *Au milieu.* ἐντός. gen. *En, ou dedans.* ἐν. dat. *Par, au travers.* διά. gen. || Inter ſe diligere. ἀλλήλους φιλεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα. || Inter ſe. *A part ſoi.* πρὸς ἑαυτόν. (in ſing. pro maſc.) πρὸς ἑαυτούς. (in plur. pro maſc.) *A qui mieux mieux, les uns les autres.* πρὸς ἀλλήλους. (pro maſc. plur.) || Inter deos referre. ἀποθεοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποτεθέωκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inter Regem & cives. μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πολιτῶν. || Inter omnes potentiſſimus eſt. πάντων μάλιστα, vel πάντων πολὺ μάλιστα, κρατερός ἐστι. || Inter omnes nobiliſſimus. πάντων μάλιστα εὐγενής. || Inter cives numerari. εἰς πολίτας ἐγγράφεσθαι. || Inter hoſtes numerare. εἰς τοὺς ἐχθροὺς τιθέναι. || Inter dicendum. μεταξὺ λόγων. || Inter ſermones iſtos multùm proceſſimus. μεταξὺ τοιούτων λόγων πολὺ προείομεν. || Inter ſcribendum mihi hoc in mentem venit. τοῦτό μοι μεταξὺ γράφοντι ἐπὶ νοῦν ἦλθε. [id eſt, *Hoc mihi ſcribenti intereà venit in mentem.*] || Hoc inter currendum feci. τοῦτο μεταξὺ τρέχων ἐποίησα. [id eſt, *hoc currens intereà feci.*] || Sæpe Inter dicendum tacebat. πολλάκις μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα. || Inter loquendum titubant. μεταξὺ λέγοντες σφάλλονται. || Me Inter dicendum cohibuit. μὲ ἐπέσχε λέγοντα μεταξύ. || Hunc Inter cœnandum interfecit. τοῦτον μεταξὺ δειπνοῦντα ἐφόνευσε. || Quæ mihi Inter meditandum inciderunt. ὅσα μοι μεταξὺ διανοουμένῳ ἐπῆλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Quæ iis Inter meditandum incidunt. ἅπερ αὐτοῖς μεταξὺ διανοουμένοις ἐπῆλθε. || Inter rem iſtam agendam. μεταξὺ τούτου πραττομένου. * ἐν τῷ ταῦτα πράττεσθαι. || Inter hoc ſcribendum, mortuus eſt. μεταξὺ ταῦτα γράφων, ἀπέθανε. * ἐν τῷ ταῦτα γράφειν, ἀπέθανε. (V. θνήσκω. in anom.) || Inter cœnandum id contigit. ἐν τῷ δειπνεῖν, συνέβη τοῦτο. (V. βαίνω. in anom.) || Inter ſeminandum, i. *dum ſeminarent.* ἐν τῷ σπείρειν αὐτούς. i. *dum ſeminarem.* ἐν τῷ σπείρειν ἐμέ, & *ſic de aliis.* || Inter prandendum, hæc dixi. i. *dum pranderem.* ἐν τῷ ἀριστᾶν, ταῦτα ἔλεγον. i. *dum pranderent.* ἐν τῷ ἀριστᾶν αὐτούς, ταῦτα ἔλεγον. || Inter prandendum, hæc mihi dixit. i. *dum pranderem.* ἐν τῷ ἀριστᾶν ἐμέ, ταῦτα ἔλεγε. (*Additur Accuſativus cum Perſona varia eſt in altero membro, quod explicatur per partic. dum.*) || Inter judicandum. i. *dum judicarent*, id factum eſt. μεταξὺ δικαζόντων αὐτῶν, τοῦτο ἐγένετο. || Inter tuos ſermones id paſſus ſum. μεταξὺ σοῦ λέγοντος, ταῦτα ἔπαθον. (V. πάσχω. in anom.) || Inter pocula. παρὰ ποτόν. || Inter cœnam. παρὰ τὸ δεῖπνον. || Inter convivium. παρὰ τὸ συμπόσιον. || Inter ſe amant. ἀλλήλους φιλοῦσι. || Inter ſe amplexantur. περιβάλλουσιν ἀλλήλους. || Inter ſe calumniantur. καταλλήλων βλασφημίας ποιοῦνται. || Inter ſe differunt. διαφέρουσιν ἀλλήλων. || Inter ſe benevoli ſunt. εὐνοοῦσιν ἀλλήλοις. || Inter ſe bellum gerunt. πολεμοῦσιν ἀλλήλοις. || Inter nos hoſtili animo ſumus. πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς ἔχομεν. || Quid pugnamus Inter nos? τί μαχόμεθα πρὸς ἀλλήλους; || Inter ſe verſantur. μετ' ἀλλήλων εἰσί. || Inter ſe diſtant. ἀλλήλων ἀφίστανται. || Seditiones Inter ſe movent. στάσεις πρὸς ἀλλήλους ποιοῦνται. || Inter ſe diffident. ἀλλήλων διίστανται. * στασιαστικῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. * στασιάζουσιν ἀλλήλοις. || Inter hæc. ἐν τούτοις. || Inter duos Conſulatus decem anni interfuerunt. μεταξὺ τοῖν δυοῖν ὑπατειῶν ἔτη διεγένοντο δέκα. || Inter cœlum & terram hos poſuit. οὐρανοῦ τε καὶ γῆς αὐτοὺς ἐν μέσῳ ἔθη. || Inter noſtros & illorum fines. ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἡμῶν χώρας. || Quantum Inter corpus & animum intereſt, tantum Inter hanc & illam eſt diſcriminis. ὅσον ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μέσον, τοσοῦτον ἐκείνης καὶ ταύτης τὸ διάφορον.

INTERALBICO, as, avi, atum, are. *Etre blanc par endroits.* διαλευκαίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. διαλελεύκασμαι.

INTERANEA, orum. neut. plur. *Les entrailles.* τὰ ἔντερα, ων. * τὰ ἐνδόσθια, ων.

INTERARESCO, is, ere. *Se ſecher.* διαξηραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. διεξήρασμαι.

INTERBIBO, is, bibi, bitum, ere. *Boire tout.* διαπίνω, vel καταπίνω, F. πώσω. (V. anom. in πίνω.) acc.

INTERCALARIS, & e, is. *Qu'on inſere ou ajoute.* ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, καὶ τὸ μον. * ἐμβολιμαῖος, α, ον. * ὁ καὶ ἡ ἐπακτός, καὶ τὸ όν, οῦ. || Intercalares verſus. οἱ ἐπῳδοί, ῶν. || Intercalaris annus. τὸ ἐμβόλιμον, vel ἐμβολιμαῖον ἔτος, (εος, ους.)

INTERCALARIUS, a, um. idem.

INTERCALATIO, onis. fœm. *Intercalation, l'action d'inſerer un mois ou un jour dans l'année.* ὁ ἐμβολισμός, οῦ.

INTERCALO, as, avi, atum, are. *Inſérer.* ἐμβάλλω, F. αλῶ. (V. anom. in βάλλω.) acc. * παρεμβάλλω, F. αλῶ, P. παρεμβέβληκα. acc. *Différer, tarder.* χρονίζω, F. ίσω, P. κεχρόνικα. infin.

INTERCAPEDO, inis. fœm. *Intervalle.* τὸ διάχωρημα, vel διάστημα, ατος. *Entre-deux.* τὸ μεταξύ. gen. τοῦ μεταξύ, (ſupple διάστημα.)

INTERCARPENS, entis. omn. gen. *Qui empoigne & prend par le milieu.* διαλαμβάνων, (οντος) ουσα, ον. acc.

INTERCEDO, is, eſſi, eſſum, dere. *Etre entre deux.* μεσιτεύω, F. εύσω, P. μεμεσίτευκα. *Venir entre deux.* διέρχομαι, fut. med. ελεύσομαι, præt. med. διελήλυθα. (V. anom. in ἔρχομαι.) *Interceder, ou prier, ou demander pour.* ὑπερεντυγχάνω, futur. med. τεύξομαι, præt. act. ὑπερεντετύχηκα. (Vide anom. in τυγχάνω.)

τυγχάνω.) gen. *S'oppoſer à, empêcher.* ἐνίσταμαι, fut. med. ςήσομαι. aor. 1. med. ἐνεςησάμην. dat. *Promettre.* ἐγγυάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἠγγυησάμην. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Interceſſere pauci dies. ὀλίγαι διεγένοντο ἡμέραι μεταξὺ τούτων. || Quæ Intercedit inter nos concordia. ἡ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοια. || Amicitia quæ inter eos Intercedit. ἡ πρὸς αὐτοὺς φιλία. || Mihi cum eo Intercedit amicitia. ἔστι μοι φιλία πρὸς αὐτόν. || Tibi cum iis ſocietas Intercedit. κοινωνία ἐςί σοι πρὸς αὐτούς. || Nulla mihi cum eo familiaritas Intercedit. οὐδεμία μοι πρὸς τοῦτον ἔντευξις ἐγένετο. || Antiqua inter eos amicitia Intercedit. παλαιὰ πρὸς ἀλλήλους ἐςὶ φιλία. || Mutua Intercedit inter nos amicitia. φιλοῦμεν ἀλλήλους. || Inimicitiæ mihi cum illo Intercedunt. δυσαρέςως ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους. * ὑπάρχει μοι πρὸς ἐκεῖνον ἀπέχθεια. || Legi Intercedere. τῷ νόμῳ ἐνίςασθαι, vel ἐναντιοῦσθαι. || Pro aliquo apud judices Intercedere. ὑπέρ τινος τοὺς δικαςὰς ἱκετεύειν.

INTERCEPTIO, onis. fœm. *Surpriſe.* ἡ ἀπόληψις, vel διάληψις, εως.

INTERCEPTOR, oris. maſc. *Qui ſurprend.* ὁ μεσολαβήτης, ου.

INTERCEPTUS, a, um. part. *Surpris.* ἀπειλημμένος, η, ον. * μεσολαβηθείς, εῖσα, έν.

INTERCESSIO, onis. fœm. *Interceſſion, prière pour autrui.* ἡ ὑπερέντευξις, εως. *Oppoſition, empêchement.* ἡ ἔνςασις, εως.

INTERCESSOR, oris. maſc. *Oppoſant.* ὁ ἐνςάτης, ου. *Interceſſeur, médiateur.* ὁ μεσίτης, ου.

INTERCESSUS, ûs. maſc. V. INTERCESSIO.

INTERCIDO, is, cidi, caſum, ere. *Choir entre deux.* παρεμπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι, præt. act. παρεμπέπτωκα. (V. anom. in πίπτω.) *Se gâter & corrompre.* διαφθείρομαι, fut. paſſ. διαφθαρήσομαι, præt. paſſ. διέφθαρμαι.

INTERCIDO, is, cîdi, cîſum, ere. *Entrecouper.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. * διατέμνω, F. τμήξω. (V. anom. in τέμνω.)

INTERCINCTUS, a, um. part. *Entrelacé.* διεζωσμένος, ένη, ένον. *Ceint à l'entour.* περιβεβλημένος, η, ον.

INTERCINO, is, ini, entum, ere. *Chanter entre-deux.* ἐπαυλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηύληκα.

INTERCIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit ſurprendre.* διαληπτέος, α, ον.

INTERCIPIO, is, cepi, ceptum, ere. *Surprendre.* μεσολαβέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεσολάβηκα. * διαλαμβάνω, fut. med. λήψομαι, præt. act. διείληφα. (V. anom. in λαμβάνω.) acc.

INTERCISE. adv. *Par entrecoupures, par incis.* διακεκομμένως. *Par petites parties.* κατὰ λεπτά.

INTERCISIO, onis. fœm. *Entrecoupure.* ἡ διακοπή, ῆς. * ἡ διάκοψις, εως.

INTERCISUS, a, um. *Entrecoupé.* διακοπείς, (ἐντος) εῖσα, έν. * διακεκομμένος, η, ον.

INTERCLUDENDUS, a, um. ἐναποκλειςέος, α, ον.

INTERCLUDO, is, ſi, ſum, dere. *Enclorre, boucher.* ἐγκατακλείω, F. είσω, P. ἐγκατακέκλεικα. acc. * ἐναπολαμβάνω, fut. med. λήψομαι, præt. act. ἐναπείληφα. (V. anom. in λαμβάνω.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viam Intercludere. τὴν ὁδὸν ἀποφράττειν. || Occupavi te, omneſque aditus tuos Intercluſi. προκατείλημμαί σε, καὶ πᾶσαν τὴν σὴν ἀφήρημαι παρείσδυσιν. || Intercludere alicui iter. διακλείειν, vel ἀποκλείειν τινὰ τῆς ὁδοῦ. || Intercludere hoſtibus commeatum. ἀποκλείειν τοῖς πολεμίοις τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου.

INTERCLUSIO, onis. fœm. *L'action de boucher.* ἡ ἐναπόκλεισις, εως. || Animæ Intercluſio. ἡ ἄπνοια, ας. *Parentheſe.* ἡ παρένθεσις, εως.

INTERCLUSUS, a, um. part. *Bouché, enclos.* ἐναποκλεισθείς, vel ἐναποληφθείς, εῖσα, έν.

INTERCOLUMNIUM, ii. neut. *L'eſpace qui eſt entre deux colomnes.* τὸ μεσοςύλιον, ου.

INTERCONCILIO, as, are. *Reconcilier, mettre amitié entre.* προσοικειόω, ῶ, F. ώσω, P. προσῳκείωκα. acc. uni. dat. alt. * προσάγομαι, futur. med. άξομαι. aor. 2. med. προσηγαγόμην. (V. anom in ἄγω.) acc.

INTERCULCO, as, are. *Fouler des pieds entre, ou au milieu.* ἐν τῷ μεταξὺ, vel διὰ μέσον καταπατῶ, έω, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

INTERCURRO, is, urri, rſum, ere. *Courir entre.* μέσος (pro maſc.) διατρέχω, fut. med. διαδραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.) *Survenir.* παρεμπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι, præt. act. παρεμπέπτωκα. (Vide anom. in πίπτω.) dat. *Etre entre-deux.* μεσιτεύω, F. εύσω, P. μεμεσίτευκα.

INTERCURSO, as, avi, atum, are. Vide INTERCURRO. *Se mettre, ou être entre-deux.* παρεμβάλλομαι, fut. paſſ. παρεμβληθήσομαι, præt. παρεμβέβλημαι. (V. anom. in βάλλω.) dat.

INTERCURSUS, ûs. maſc. *L'action de ſurvenir.* ἡ παρέμπτωσις, vel παρένςασις, εως. *Arrivée deſſus, ou ſur.* ἡ ἐπέλευσις, εως.

INTERCUS, utis. omn. gen. *Qui eſt entre cuir & chair.* ὁ, ἡ, τὸ μεταξὺ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ δέρματος. * ὁ καὶ ἡ ὑποδερμάτιος, καὶ τὸ ον, ου. || Aqua Intercus. ὁ ὕδρωψ, ωπος. * ὁ ὕδερος, ου. || Aquâ Intercute laborans. ὑδερικός, ή, όν. || Aquâ Intercute laborare. ὑδεριάω, άω, ῶ, F. άσω, P. ὑδερίακα.

INTERCUTANEUS, a, um. idem quod Intercus.

INTERDATUS, a, um. *Diſtribué.* διανεμηθείς, εῖσα, έν. *Donné, ou mis au milieu.* μεσοδεδομένος, η, ον.

INTERDICENDUS, a, um. ἀπαγορευτέος, τέα, τέον.

INTERDICO, is, xi, ctum, ere. *Défendre quelque choſe à quelqu'un.* ἀπαγορεύω, F. εύσω, P. ἀπείρηκα. (V. anom. in ἀγορεύω.) acc. rei. dat. perſ. *Empêcher.* εἴργω, F. ξω, P. εἶρχα. acc. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ei Gymnaſiis Interdicunt. τούτῳ ἀπαγορεύουσι τὰ γυμνάσια. || Armis eos Interdixit. τὴν τῶν ὅπλων κτῆσιν αὐτοῖς ἀπείρηκε, vel ἀπεῖπε. || Bonis Interdicitur prodigus. τὰ ἀγαθά, ſeu τὴν οὐσίαν ἀπαγορεύεται ὁ ἄσωτος. || Ei bonis Interdicitur, vel ei bona Interdicuntur. ἀπαγορεύεται αὐτῷ τοῖς ἀγαθοῖς χρῆσθαι. || Alicui aquâ & igni Interdicere. εἴργειν τινὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν. || Aquâ & igni Interdicitur. εἴργεται τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν. || Quibus aquâ & igni Interdictum eſt. εἰργμένοι τῆς

ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν. *Quod Græcis* Interdicere foro & ſacris, *id Romanis*, aquâ & igni Interdicere. *Si Romano more loqui velis, ſic exprimas.* || Aquâ & igni Interdicere alicui. πυρὸς καὶ ὕδατος εἴργειν τινά. || Interdico tibi domo meâ. εἴργω σε τῆς οἰκίας μου. || Edicto ſanxit, ut ei igne & aquâ Interdiceretur. διάγραμμα προὔθηκεν εἴργειν πυρὸς καὶ ὕδατος τὸν ἄνδρα. || Hominem (*cui Interdictum eſt*) nec tecto quiſquam excipiebat, nec ignem aut aquam ei porrigebat. τὸν τοιοῦτον οὔτε στέγῃ τις ἐδέχετο, οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινώνει. || Nec in urbem admittere, nec ignem ei accendere. μηδὲ πόλει δέχεσθαι, μηδὲ πῦρ ἐναύειν. || Interdico tibi hoc facere, *vel* ne hoc facias. ἀπαγορεύω σοι, τοῦτο ποιεῖν. * ἀπαγορεύω σοι, μὴ τοῦτο ποιεῖν. * ἀπαγορεύω σοι, ὅπως μὴ τοῦτο ποιῇς. || Lex præceptoribus Interdicit, ne ludos aperiant ante ſolis ortum. ὁ νόμος τοῖς διδασκάλοις ἀπαγορεύει, τὰ διδασκαλεῖα ἀνοίγειν μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. || Lex omnibus Interdicit, ne injuſtè agant. ὁ νόμος ἀπαγορεύει, πάντας ἀδικεῖν. || Interdicit, ne coronent ſubditos. ἀπαγορεύει μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους. || Interdicebas mihi ne hoc reſponderem. ἐμοί γε ἀπηγόρευες, ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην. || Ei lege Interdicebatur, equo uti. ἀπηγορεύετο κατὰ νόμον, ἵππῳ χρῆσθαι. || Servis Interdixerunt, ne hæc agerent. ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν. || Interdico, ne tormentis ille ſubjiciatur. ἀπαγορεύω βασανίζεσθαι τοῦτον. || Philippo Interdixit, ne aſcenderet. ἀπεῖπε Φιλίππῳ μὴ ἐπιβαίνειν. || Interdico tibi ne te moveas. ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι. || Eos, *vel* eis, bonis Interdixerunt. τούτοις τὴν τῶν ἀγαθῶν κλῆσιν ἀπειρήκασι. || Ei Interdictum eſt abire. ἀπείρηται αὐτῷ ἀπιέναι, *vel* ὅπως μὴ ἀπέλθοι. (V. εἶμι & ἔρχομαι. in anom.) || Iis re nauticâ Interdictum erat. ἀπείρητο αὐτοῖς ναύταις εἶναι. || Lacedæmoniis Interdictum erat, ne artem ſordidam exercerent. ἀπείρητο τοῖς Λακεδαιμονίοις τέχνην αἰσχροκερδῆ ἐργάζεσθαι. || Quibus Interdictum eſt, hæc agere. οἷς ἀπερρήθη, ταῦτα ποιεῖν.

INTERDICTIO, onis. fœm. *Défenſe, prohibition.* ἡ ἀπαγόρευσις, εως.

INTERDICTUM, i. neut. *Défenſe.* τὸ ἀπαγόρευμα, *vel* τὸ ἀπόρρημα, ατος.

INTERDICTUS, a, um. part. *Défendu.* ἀπαγορευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Empêché.* εἰργμένος, ένη, ένον. gen. rei. || Interdictum eſt. ἀπείρηται.

INTERDIU. adv. *De jour.* μεθ' ἡμέραν. * δι' ἡμέρας.

INTERDUCTUS, ûs. maſc. *Marque & diſtinction que les Copiſtes faiſoient en certains endroits.* ἡ διαστολὴ, ῆς.

INTERDUM. adv. *Quelquefois.* ἐνίοτε. * ἔσθ' ὅτε. * ἔστιν ὅτε.

INTEREA. adv. *Cependant.* ἐν τῷ μεταξὺ. * ἐν τούτῳ. *Toutefois.* μενοῦν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Intereà ſcribit. ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γράφει. * ἐν τῷ μεταξὺ, *vel* ἐν τοσούτῳ, *vel* μεταξὺ γράφει. || Intereà dum loquor, hæc conſidero. μεταξὺ λέγων, ταῦτα ἐνθυμοῦμαι. || Intereà dum loquebaris, hæc paſſus ſum. μεταξύ σου λέγοντος, ταῦτα ἔπαθον. (*Adverte varietatem ſyntaxeos, quia varia eſt alterius membri Perſona.*) V. INTER.

INTEREMPTIO, onis. fœm. *Meurtre.* ἡ ἀναίρεσις, *vel* θανάτωσις, εως.

INTEREMPTOR, oris. maſc. *Meurtrier.* ὁ ἀναιρετὴς, οῦ. * ὁ φονεὺς, έως. * ὁ φονευτὴς, οῦ.

INTEREMPTUS, a, um. part. *Tué, mis à mort.* ἀναιρεθεὶς, *vel* φονευθεὶς, εῖσα, έν. *Corrompu.* διεφθαρμένος, η, ον. * διαφθαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

INTEREO, is, ivi, *vel* ii, itum, ire. *Se perdre.* ἀπόλλυμαι, fut. ἀπολέσομαι. præt. med. ἀπόλωλα. (V. anom. in ὄλλυμι.) *Mourir.* ἀποθνήσκω, fut. med. θανοῦμαι, præt. ἀποτέθνηκα. (V. anom. in θνήσκω.) *Se corrompre.* διαφθείρομαι, fut. med. διαφθαρθήσομαι, præt. paſſ. διέφθαρμαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ex vulnere Interiit. ἐκ τοῦ τραύματος ἀπέθανε. || Ab eo Interiit. ὑπὸ τούτου ἀπέθανε. || Veneno ab iis Interiit. φαρμάκῳ ὑπ' ἐκείνων ἀπέθανε. || Fame Interire. λιμῷ ἀποθανεῖν. * λιμῷ ἀπόλλυσθαι. * ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἀποθανεῖν.

INTEREQUITO, as, avi, atum, are. *Aller à cheval parmi, ou entr'autres.* διϊππάζω, F. άσω, P. διΐππακα.

INTEREST. imp. *Il importe.* διαφέρει. dat. perſon. *Il y a de la différence.* διαφέρει.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc meâ Intereſt. διαφέρει μοι τοῦτο. || Quid hoc tuâ Intereſt? τί σοι τοῦτο διαφέρει; || Quid illius Intereſt? τί αὐτῷ διαφέρει; || Nihil noſtrâ Intereſt. ἡμῖν οὐδὲν διαφέρει. || Meâ Intereſt, illum ſervari. διαφέρει μοι τὸ σωθῆναι αὐτόν. || Cujus magni Intererat, ut ſervarentur. ᾧ ἐκείνους σωθῆναι, μάλιστα διέφερεν. || Meâ nihil Intereſt, tantum & accipere & dare. διαφέρει μοι οὐδὲν, καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον. || Amicuſne an inimicus ſit, nihil Intereſt. διαφέρει οὐδὲν, φίλον ἢ ἐχθρὸν αὐτὸν γενέσθαι. || Multum Intereſt, teipſum proficiſci Athenas. πολύ γε διαφέρει, αὐτόν σε ἀφικέσθαι Ἀθήναζε. || Quid hoc ad laudem noſtram Intereſt? τί τοῦτο πρὸς ἡμῶν δόξαν διαφέρει; || Nihil Intereſt, utrùm ætate an moribus juvenis ſit. οὐδὲν διαφέρει, εἰ νέος ἐστὶ τὴν ἡλικίαν, ἢ τὸ ἦθος νεαρός. || Non parvi Intereſt, ſic à pueris aſſueſcere, imò plurimum. διαφέρει οὐ μικρὸν, οὕτως ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ παμπολύ. || Omninò Intereſt, id fieri. τὸ πᾶν, *vel* παμπολὺ διαφέρει, τοῦτο πραχθῆναι. || Inter rem ipſam ac ſermonem plurimùm Intereſt. πλεῖστον κεχώρισται τὸ, τε εἶναι, καὶ τὸ φάσκειν. || Inter nolle & non poſſe, permultum Intereſt. τοῦ μὴ βούλεσθαι, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι παμπολὺ διαφέρει. || Inter me, & illos tantùm Intereſt. ἔγωγε ἐκείνων τοσοῦτον διαφέρω, *vel* διενήνοχα. Vide DIFFERO & INTERSUM.

INTERFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire entre-deux.* ἐν τῷ μεταξὺ ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

INTERFARI, (Interfor non dicitur) aris, *vel* are, atur. *Interrompre, parler dans le diſcours d'autrui.* τὸν λόγον τινὸς διακόπτειν, πτω, F. ψω, P. διακέκοφα.

INTERFATIO, onis. fœm. *Interruption d'un diſcours.* ἡ τοῦ λόγου διακοπὴ, ῆς.

INTERFECTIO, onis. fœm. *Meurtre.* ἡ ἀναίρεσις, εως.

INTERFECTOR, oris. maſc. *Meurtrier.* ὁ ἀναιρετὴς, οῦ. * ὁ φονευτὴς, οῦ. * ὁ φονεὺς, έως.

INTERFECTUS, a, um. *Tué.* ἀναιρεθεὶς, εῖσα, έν. * ἀπεκτανμένος, η, ον.

INTERFICIO, is, eci, ectum, ere. *Tuer, faire mourir.* ἀποκτείνω, F. ενῶ, P. ἀπέκτακα. acc. * φονεύω, F. εύσω, P. πεφόνευκα. acc. * ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνήρηκα. accuſ. (V. anom. in αἱρέω.) *Perdre & gâter.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. accuſ. || Interficere gladio. διαχειρίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. aor. 1. med. διεχειρισάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si quis hominem Interfecerit, aut cauſa fuerit cædis. ἐάν τις ἄνδρα κτείνῃ, ἢ αἴτιος ᾖ τοῦ φόνου. || Conſultò aliquem Interficere. ἀποκτείνειν τινὰ ἐκ προνοίας. || Indictâ cauſâ aliquem Interficere. ἀποκτεῖναί τινα ἄνευ κρίσεως. || Ipſos malorum auctores Interfecerunt. αὐτοὺς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν ἀνεῖλον. (Vide αἱρέω. in anom.) || Servos non licet Interficere, etiam improbiſſimos. τῶν οἰκετῶν οὐδὲ τοὺς πονηροτάτους ὅσιόν ἐστι μιαιφονεῖν, *vel* ἀποσφάττειν. || Omnes puberes Interfecti ſunt. ἀπεσφάγησαν πάντες οἱ ἡβῶντες. || Seipſum Interficere. ἀναιρεῖν ἑαυτόν. * διαφθείρειν ἑαυτόν. * ἑκουσίως ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστάναι. * αὑτὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἐξαγαγεῖν. * τὸ ζῆν ἑκουσίως ἀποβαλεῖν. || Interficiunt ſeipſos, vitam fugientes. ἀναιροῦσιν ἑαυτοὺς, φεύγοντες τὸ ζῆν. || Aliquem dolo Interficere. δολοφονεῖν τινα, *vel* κρυφαίως ἀναιρεῖν τινα. || Sciebant illos à parentibus eſſe Interfectos. συνίσασαν τοὺς μὲν ἀπὸ πατέρων ἀνῃρημένους. || Ab aliis Interfectus eſt. ὑφ' ἑτέρων ἀπέθανε, *vel* ἐτελεύτησε. || Manu propriâ hominem Interficere. αὐτοχειρίᾳ τὸν ἄνθρωπον διακτείνειν. || Tyrannum Interficere. φόνον ἐργάζεσθαι τοῦ Τυράννου. || Si ipſum Interficeres. εἰ ἐκεῖνον ἐκποδὼν ποιήσεις. || Interfecerunt eum. ἐκεῖνος ἐκποδὼν αὐτοῖς ἐγένετο. || Gladiis, aut veneno Interfecti ſunt. ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις ἐτελεύτησαν.

INTERFLUO, is, xum, ere. *Paſſer & couler entre.* διαρρέω, F. εύσω, P. διερρύηκα. (V. anom. in ῥέω.)

INTERFLUUS, a, um. *Qui coule par le milieu.* μέσος (pro maſc.) διαρρέων, έουσα, έον. * μεταξὺ ῥέων, ουσα, ον.

INTERFRINGO, is, fregi, fractum, ere. *Entrerompre.* διαρρήγνυμι, F. ρήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.)

INTERFURO, is, ere. *Enrager, être furieux entre.* διαμαίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. aor. 1. med. διεμανάμην.

INTERFUSUS, a, um. *Répandu entre-deux.* διαχυθεὶς, εῖσα, έν. * ἐν μέσῳ διακεχυμένος, η, ον.

INTERFUTURUS, a, um. *Qui doit être entre deux.* μεταξὺ ἐσόμενος, ένη, ενον. *Qui doit être préſent, ou aſſiſter.* παραγενησόμενος, ένη, ενον. dat.

INTERGERINUS, a, um. *Qu'on ſoutient, ou porte entre deux.* μεταξὺ βαστάζων, ουσα, ον. acc. || Intergerinus paries. τὸ διατείχισμα, ατος.

INTERJACEO. es, cui, ere. *Etre couché & étendu entre deux.* παράκειμαι, fut. med. κείσομαι. aor. 1. med. παρεκεισάμην. (V. anom. in κεῖμαι.) dat. *Etre mis entre deux.* παρεντίθεμαι, fut. paſſ. παρεντεθήσομαι. dat.

INTERIBI. adv. *Pendant ce tems, tandis.* ἐν τούτῳ. * ἐν τούτῳ. * ἐν τῷ μεταξύ.

INTERJECTIO, onis. fœm. *Ce que l'on inſere.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς. *Interpoſition.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς. * ἡ παρένθεσις, εως.

INTERJECTUS, a, um. part. *Inſeré.* παρεμβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis entre-deux.* παρεντεθεὶς, θεῖσα, θέν. || Nullo Interjecto intervallo. ἀδιαλείπτως. *Continuellement.* συνεχῶς.

INTERJECTUS, ûs. maſc. V. INTERJECTIO.

INTERJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jetter parmi, ou entre-deux.* παρεμβάλλω, F. αλῶ, P. παρεμβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Interpoſer, mettre entre, ou parmi.* παρεντίθημι, F. θήσω, P. παρεντέθεικα. (V. τίθημι.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inter eos id Interjicit. ἐν μέσῳ τούτων ἐκεῖνο παρεντίθησι, *vel* παρεμβάλλει. || Paucos milites inter eos Interjecit. ὀλίγους στρατιώτας μεταξὺ τούτων συνέστησε.

INTERIM. adv. *Cependant.* ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. * ἐν τῷ μεταξύ. * ἐν τούτῳ. Vide INTEREA.

INTERIMO, is, emi, emptum, ere. *Tuer, faire mourir.* ἀποκτείνω, F. ενῶ, P. ἀπέκτακα. * ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα. acc. Vide INTERFICIO.

INTERIOR, & ius, oris. comp. *Intérieur, qui eſt plus avant, ou plus en dedans.* ἐνδότερος, έρα, ερον. *Tout le dernier.* ἔσχατος, άτη, ατον.

INTERITURUS, a, um. part. *Qui mourra, qui doit mourir.* ἀποθανούμενος, ένη, ενον. *Qui doit périr.* ἀπολεσόμενος, ένη, ενον.

INTERITUS, ûs. maſc. *Deſtruction.* ἡ ἀναίρεσις, εως. *Perdition.* ἡ ἀπώλεια, είας. *Mort.* ὁ θάνατος, ου.

INTERJUNCTUS, a, um. part. *Joint l'un à l'autre.* διεζευγμένος, η, ον.

INTERJUNGO, is, xi, ctum, ere. *Joindre l'un à l'autre.* διαζεύγνυμι, F. εύξω, P. διέζευχα. accuſ. || Interjungere dextras. ἀλλήλους (pro maſc. plural.) δεξιοῦμαι, όομαι, fut. med. ώσομαι.

INTERIUS. adv. *Plus en dedans, plus avant.* ἐνδότερον.

INTERLABOR, eris, apſus ſum, abi. *Tomber entre, ſurvenir.* παρεμπίπτω, futur. med. πεσοῦμαι, præt. παρεμπέπτωκα. (V. anom. in πίπτω.) dat.

INTERLINO, is, ini, *vel* ivi, *vel* evi, itum, nere. *Effacer.* καταλείφω, F. ψω, præt. attic. καταλήλιφα. acc. *Rayer.* περιγράφω, F. ψω, P. περιγέγραφα. acc.

INTERLITUS, a, um. part. *Effacé.* κατηλειμμένος, η, ον. *Rayé.* περιγεγραμμένος, η, ον.

INTERLOCUTIO, onis. fœm. *Propos entremêlé.* ἡ τοῦ λόγου παρεμβολὴ, ῆς. * ἡ λόγου παρένθεσις, εως. *Interruption.* ἡ διακοπὴ, ῆς.

INTERLOQUOR, eris, cutus ſum, loqui. *Parler pendant le diſcours d'un autre.* τὸν λόγον τινὰ παρεμβάλλω, F. αλῶ, P. παρεμβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) *Interrompre quelqu'un.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc.

INTERLUCEO, es, xi, ere. *Luire au milieu.* διαυγάζω, F. άσω, P. διηύγακα. * διαλάμπω, F. ψω, P. διαλέλαμφα.

INTERLUCO, as, avi, atum, are. *Ebrancher.* διακαθαίρω, F. αρῶ, P. διακεκάθαρκα.

INTERLUNIUM, ii. neut. *Le tems d'entre la vieille & la nouvelle Lune.* ἡ συνοδικὴ, σελήνη, (ης.)

INTERLUO, is, lui, lutum, ere. *Couler entre, ou parmi.* παρεμπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι, præt. παρεμπέπτωκα. (V. anom. in πίπτω.) dativ. *Mouiller en paſſant par dedans.* διακλύζω, F. ύσω, P. διακέκλυκα. accuſ.

INTERMANEO, es, ere. *Demeurer entre-deux.* μεlαξὺ παρεμμένω, F. ενῶ, P. παρεμμεμένηκα.

INTERMEDIUS, a, um. *Qui eſt au milieu.* μέσος, ση, σον. *Qui eſt entre-deux.* ὁ, ἡ, τὸ μεlαξὺ. (ſupple ὢν, ὖσα, ὄν.)

INTERMENSTRUUM, i. neut. Vide INTERLUNIUM.

INTERMENSTRUUS, a, um. Vide INTERMESTRIS.

INTERMEO, as, avi, atum, are. *Paſſer entre, ou parmi.* διοδεύω, F. εύσω, P. διώδευκα. *Couler parmi, ou entre.* V. INTERLUO.

INTERMESTRIS, & e, is. Luna Intermeſtris. *La Lune entre le decours & le croiſſant.* ἡ σελήνη συνοδικὴ, (ῆς.)

INTERMICO, as, cui, are. *Luire entre, ou au milieu.* διαλάμπω, F. ψω, P. διαλέλαμφα. * διαςίλβω, F. ψω, P. διέςιλφα.

INTERMINATUS, a, um. *Qui a fort menacé.* ἐπαπειλήσας, ασα, αν. * προσαπειλησάμενος, ένη, ενον. acc. rei. dat. perſ.

INTERMINATUS, a, um. idem quod INTERMINUS.

INTERMINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Menacer fort.* ἐπαπειλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηπείληκα. acc. rei. dat. perſ. *Murmurer fort contre.* ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. præt. med. ἐμβέβριμα. aor. 1. med. ἐνεβριμησάμην.

INTERMINUS, a, um. *Qui n'a ni bornes ni limites : infini.* ὁ καὶ ἡ ἀπέρανlος, vel ἀπέρασος, vel ἄπειρος, καὶ τὸ ον, ου.

INTERMISCEO, es, ſcui, ſtum, ere. *Entremêler.* παρεμμίγνυμι, vel γνύω, F. μίξω, P. παρεμμέμιχα. (V. anom. in μίγνυμι.) acc.

INTERMISSIO, onis. fœm. *Diſcontinuation, interruption.* ἡ διάλειψις, εως. *Ceſſation.* ἡ ἄνεσις, εως. || Sine ullâ Intermiſſione. *Sans ceſſe, continuellement.* ἀδιαλείπlως. * ἀπαύςως. * συνεχῶς. || Intermiſſionem facere à re aliquâ. τὶ διαλείπειν, πω, F. ψω, P. διαλέλειφα. || Intermiſſionem ab opere facio. διαλείπω ἐργαζόμενος. || Nullam Intermiſſionem à Philoſophiæ ſtudio faciunt. οὐ πώποτε διαλείπουσι περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζοντες.

INTERMISSUS, a, um. part. *Diſcontinué.* διαλελειμμένος, η, ον.

INTERMISSUS, ûs. maſc. Vide INTERMISSIO. *Intervalle.* τὸ διάλειμμα, αlος.

INTERMISTUS, a, um. part. *Entremêlé.* παρεμμεμιγμένος, η, ον.

INTERMITTO, is, iſi, iſſum, ere. *Laiſſer pour quelque tems.* διαλείπω, F. ψω, P. διαλέλειφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laborem Intermittere. τὸν πόνον διαλιπεῖν. || Binos dies, ternoſve Intermittit. δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας διαλείπει. || Dare Intermittit. παύεlαι διδοὺς. || Bellum non Intermittunt. οὐ παύονlαι τοῦ πολέμου, vel οὐ παύονlαι πολεμοῦνlες. || Philoſophiæ ſtudium non Intermittit. οὐ παύεlαι φιλοσοφῶν. || Laborem ſi Intermittat. εἰ πόνον παύει. * εἰ παύεlαι τοῦ πονοῦ. * εἰ τῶν πόνων λήγει. || Id facere Intermittit. ταῦτα ποιῶν λήγει. || Contentionem Intermittere. παύεσθαι τῆς φιλονεικίας. || Opus Intermittere. τὸ ἔργον καlαλιπεῖν, vel ἀποθέσθαι. || Conſuetudinem Intermittere. τῶν εἰθισμένων ἀποςῆναι. || Nunquam Intermiſi quærere & diſcere. οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων. || Nullum tempus à labore Intermittunt. οὐδένα χρόνον διαλείπουσι πονοῦντες.

INTERMIXTUS, a, um. V. INTERMISTUS.

INTERMORIOR, eris, rtuus ſum, ori. *Mourir en, ou entre.* ἐναποθνήσκω, fut. med. θανοῦμαι, præt. ἐναποτέθνηκα. (V. anom. in θνήσκω.) *Etre à demi mort.* ἡμιθανὴς (pro maſc. & fœm.) γίνομαι, fut. med. γενήσομαι (V. anom.)

INTERMORITURUS, a, um. *Qui mourra en, ou entre.* ἐναποθανούμενος, η, ον.

INTERMORTUUS, a, um. part. *Qui eſt mort entre, ou dedans.* ἐναποθανὼν, (ὄνlος) οῦσα, όν. *A demi mort.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθανὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἡμιθνὴς, ῆτος.

INTERMUNDIUM, ii. neut. *Eſpace entre pluſieurs mondes.* τὸ μεlακόσμιον, ου.

INTERMURALIS, & e, is. *Qui eſt entre deux murs.* ὁ καὶ ἡ παρεντειχικὸς, καὶ τὸ κον. * ὁ καὶ ἡ μεσότοιχος, καὶ τὸ χον, ου.

INTERNASCOR, eris, natus ſum, aſci. depon. *Naître parmi, ou entre.* παρεμφύομαι, fut. med. ύσομαι, præt. παρεμπέφυκα. dat.

INTERNATUS, a, um. part. *Nai, ou ſurvenu entre-deux.* παρεμφυόμενος, ένη, ενον. dat. || Internatus petris. ὁ καὶ ἡ ἔμπεlρος, καὶ τὸ ον, ου.

INTERNECATUS, a, um. Vide INTERNECTUS.

INTERNECINUS, a, um. *Pernicieux, qui perd & ravage tout.* ὁ καὶ ἡ πανολέθριος, ſeu πανώλεθρος, καὶ τὸ ον, ου. *Martel.* ὁ καὶ ἡ θανατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, καὶ το ον, ου.

INTERNECIO, onis. fœm. *Maſſacre, où l'on fait main baſſe.* ἡ πανολεθρία, vel πανωλεθρία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Internecionem cæſi ſunt. πανωλεθρίᾳ διεφθάρησαν. * πανωλεθρίᾳ ἀπώλοντο. || Omnes ad Internecionem deleti ſunt. πάντες ἄρδην ἀπώλονlο. || Milites univerſâ Internecione delere. ςρατιώτας ἅπανlας ἄρδην ἐκκόπlειν. Vide CÆDES.

INTERNECO, as, cui & cavi, ctum & catum, are. *Tuer tout.* ἐξολοθρεύω, F. εύσω, P. ἐξωλόθρευκα. accuſ. *Faire périr.* ἀπόλλυμι, F. ἀπολέσω, P. ἀπώλεκα. (V. anom. in ὄλλυμι.) acc.

INTERNECTO, is, xui, xum, ere. *Entrelacer.* παρεμπλέκω, F. ξω, P. παρεμπέπλεχα. acc.

INTERNECTUS, a, um. *Tué, ou perdu entierement.* ἐξολοθρευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Enſorte qu'il n'en échape pas un.* πανωλέθρως ἐξαπολλύμενος, ένη, ενον.

INTERNIDIFICO, as, are. *Faire ſon nid entre, ou parmi.* παρεννεοτlεύω, F. εύσω, P. παρεννενεόττευκα. * μεlαξὺ νεοτlεύω.

INTERNIGRANS, antis. omn. gen. *Parſemé de noir.* ὁ ἐν τῷ μεlαξὺ μελανίζων, ουσα, ον.

INTERNITEO, es, tui, ere. idem quod INTERLUCEO.

INTERNODIUM, ii. neut. *Ce qui eſt entre deux nœuds.* τὸ μεσογόνιον, ου. *Ce qui eſt entre deux jointures.* τὸ ὑποκώλιον, ου. || Internodia digitorum. αἱ φάλαγγες, ων.

INTERNOSCO, is, novi, notum, ſcere. Cic.

Connoître entre d'autres. διαγινώσκω, fut. med. γνώσομαι, præt. διέγνωκα. (V. anom. in γινώσκω.) acc. uni. gen. alt. *Diſcerner.* διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc. uni. gen. alt.

INTERNUNCIO, as, avi, atum, are. *Porter les paroles des uns aux autres.* παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. rei.

INTERNUNCIUS, ii. maſc. *Qui fait les meſſages entre deux parties.* ὁ διάγγελος, ου. *Entremetteur, moyenneur.* ὁ διάκτωρ, ορος.

INTERO, is, trivi, tritum, ere. *Broyer dedans, ou parmi.* ἐντρίβω, F. ψω, P. ἐντέτριφα. acc.

INTERORDINIUM, ii. neut. *L'eſpace qu'on laiſſe entre les rangées.* τὸ μεσοστίχιον, ου.

INTERPELLANDUS, a, um. *Qu'on doit interrompre.* διακοπτέος, α, ον. *Qu'on doit aller prier.* παρεντυκτέος, α, ον.

INTERPELLATIO, onis. fœm. *Interruption de propos; l'action d'interrompre.* ἡ ἐνόχλησις, εως. * ἡ διακοπὴ, ῆς. *Empêchement.* ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ. *Interceſſion.* ἡ ὑπερέντευξις, εως.

INTERPELLATOR, oris. maſc. *Qui interrompt le diſcours d'un autre.* ὁ τῷ λέγοντι παρενοχλῶν, οῦντος. * ὁ τοὺς λέγοντας διακόπτων, ουσα, ον. Vide INTERPELLO.

INTERPELLATUS, a, um. part. *Interrompu.* παρενοχληθεὶς, vel διακοπεὶς, εῖσα, έν. *Empêché & troublé.* ἐπιταραχθεὶς, εῖσα, έν. *Prié.* παρεντετυγμένος, η, ον.

INTERPELLO, as, avi, atum, are. *Interrompre.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat. * διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. *Empêcher.* ἐμποδίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἐμπεπόδικα. acc. || Interpellare Deum pro aliquo. τῷ θεῷ τινὸς ὑπερεντυγχάνω, fut. med. τεύξομαι. (V. anom. in τυγχάνω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dicentem Interpellare. λέγοντι παρενοχλεῖν. * λέγοντα διακόπτειν. || Nullus hìc eum Interpellat. ἀνενόχλητος ἐκεῖ διάγει. || Perpetuò me Interpellat. συνεχῶς ἐνοχλεῖ με, vel μοι. || Ab iis Interpellatus. ὑπ' αὐτῶν ἐνοχληθείς.

INTERPENSIVA, orum. neut. plur. *Soupentes, ou ſaillies de maiſons.* τὰ κρεμαστήρια, ων.

INTERPLICO, as, are. *Entrelacer.* παρεμπλέκω, F. ξω, P. παρεμπέπλεχα. acc.

INTERPOLATIO, onis. fœm. *L'action de raccommoder.* ἡ ἐπισκευὴ, ῆς.

INTERPOLATOR, oris. maſc. *Qui raccommode.* ὁ ἐπισκευαστὴς, οῦ.

INTERPOLATRIX, icis. fœm. *Femme qui raccommode.* ἡ ἐπισκευάτρια, ας.

INTERPOLATUS, a, um. V. INTERPOLUS.

INTERPOLIS, & e, is. Vide INTERPOLUS.

INTERPOLO, as, avi, atum, are. *Raccommoder.* ἐπισκευάζω, F. άσω, P. ἐπεσκεύακα. acc.

INTERPOLUS, a, um. *Raccommodé, ou qu'on raccommode.* ὁ καὶ ἡ ἐπισκευαστὸς, καὶ τὸ στὸν, οῦ.

INTERPONENDUS, a, um. *Qu'on doit mettre entre.* παρενθετέος, α, ον.

INTERPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Entremettre, interpoſer, mettre entre.* παρεντίθημι, F. θήσω, P. παρεντέθεικα. dat. uni. acc. alt. *Jetter entre-deux, ou parmi.* παρεμβάλλω, F. αλῶ, P. παρεμβέβληκα. (Vide anom. in βάλλω.) dat. uni. acc. alt. || Interponere juſjurandum. ὀρκόω, όω, ῶ, F. ώσω, P. ὥρκωκα. accuſ. rei. || Interponere fidem. τὴν πίστιν ἀναδέχεσθαι, χομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. ἀνεδεξάμην. || Auctoritatem Interponere. ἀξιωματικῶς ἀνθίσταμαι, futur. paſſ. ἀνθιστήσομαι. (V. ἵστημι.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Interponere ſe alterius audaciæ. τῷ θράσει ἄλλου ἀντιπράττειν. || Nullam moram Interponere. μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι. || Ne mora Interponatur. ἵνα μὴ γίνοιτο ἀναβολή. || Judicium aliquâ de re Interponere. κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος, vel ψῆφον τίθεσθαι.

INTERPOSITIO, onis. fœm. *Interpoſition, ce qu'on met entre.* ἡ παρένθεσις, εως. * ἡ παρεμβολὴ, ῆς. * τὸ παρένθεμα, ατος.

INTERPOSITUS, a, um. part. *Interpoſé, mis entre.* παρεντεθεὶς, θεῖσα, θέν. * παρεμβεβλημένος, η, ον. || Diebus Interpoſitis. *De jours à autres.* δι' ἡμερῶν. || Interpoſitis quinque diebus. πέντε ἡμερῶν διαλιπουσῶν. (διαλιπὼν, οῦσα, όν.) || Parvâ morâ Interpoſitâ, ſurrexit. μικρὰν διατριβὴν ποιησάμενος, ἀνέστη. || Parvo ſpatio Interpoſito, aliam figuram addit. μικρὸν διαλιπὼν, ἄλλο τι σχῆμα ἐπιτίθησι.

INTERPOSITUS, ûs. maſc. Vide INTERPOSITIO.

INTERPREMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Serrer entre.* διαθλίβω, F. ψω, P. διατέθλιφα. acc. * διαπιέζω, F. έσω, P. διαπεπίεκα. acc.

INTERPRES, etis. omn. gen. *Interprête.* ὁ ἑρμηνεὺς, έως. * ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ. *Traducteur.* ὁ μεταφραστὴς, οῦ. *Truchement.* ὁ πρόξενος, ου. *Qui explique.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ. (pro maſc.) *Celle qui interprête.* ἡ ἑρμηνεύουσα, ης. acc. *qui explique.* ἡ ἐξηγουμένη, ης. acc. (pro fœm.) || Interpres portentorum. ὁ τερατοσκόπος, ου. || Interpres ſomniorum. ὁ ὀνειροκρίτης, ου.

INTERPRETAMENTUM, i. neut. Vide INTERPRETATIO.

INTERPRETATIO, onis. fœm. *Interprétation.* ἡ ἑρμηνεία, ας. *Traduction d'une langue en une autre,* ἡ μετάφρασις, εως. *Explication.* ἡ ἐξήγησις, εως. *Conjecture.* τὸ τεκμήριον, ου. || Interpretatio prava. ἡ παρεξήγησις, εως. || Interpretatio nominis. ἡ ἐτυμολογία, ας.

INTERPRETATIVUS, a, um. *Interprétatif.* ἑρμηνευτικὸς, κὴ, κόν.

INTERPRETATUS, a, um. *Qui a interprété.* ἑρμηνεύσας, ασα, αν. acc. *Interprété.* ἑρμηνευθεὶς, εῖσα, έν. *Tourné d'une langue en une autre.* μεταφρασθεὶς, θεῖσα, θέν.

INTERPRETOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Interpréter.* ἑρμηνεύω, F. εύσω, P. ἡρμήνευκα. acc. *Expliquer.* ἐξηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην. acc. *Traduire d'une langue en une autre.* μεταφράζω, F. άσω, P. μεταπέφρακα. acc. *Penſer, juger.* νομίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Conjecturer.* τεκμαίρομαι, fut. med. μαροῦμαι, præt. med. τετέκμηκα. acc. || Interpretari liberiùs. παραφράζειν, άζω, F. άσω, P. παραπέφρακα. acc. || Interpretari perperàm. παρεξηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. παρεξηγησάμην. || Interpretatu difficilis. ὁ καὶ ἡ δυσερμήνευτος, καὶ τὸ ον, ου. || Interpretatu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐερμήνευτος, καὶ τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ad verbum Interpretari. μεθερμηνεύειν τι κατὰ λέξιν. || Stoïcis finis bonorum eſt, conſentire naturæ: quod ita Interpretantur: vivere cum intelligentiâ earum rerum quæ naturâ eveniunt. πέρας ἀγαθῶν τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐστι, τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν: ὅπερ φασὶν ἴσον εἶναι, τῷ κατ' ἐμπειρίαν τῶν φύσει συμβαινόντων ζῆν. || In linguam ſuam aliquid Interpretari. εἰς τὴν αὐτῶν φωνὴν μεταφέρειν τι, vel μεταβαλεῖν. || Hæc nomina ſi Græcè Interpreteris. ταῦτα ὀνόματα μεταληφθέντα εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν. || In bonam partem, quæ dicta erant, Interpretans. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος τὰ εἰρημένα. || Ea quæ in hoc libro ſcripta ſunt, ad voluntatem Interpretantur. τὸν νοῦν τῶν ἐν αὐτῇ βίβλῳ πρὸς τὸ ἑαυτῶν βούλημα ἕλκουσι. || Somnium jucundiſſimè Interpretari. τὸ ὄναρ πρὸς τὸ ἥδιστον ὑποκρίνεσθαι.

INTERPUNCTIO, onis. fœm. *Diſtinction par points.* τὸ διάστιγμα, ατος. * ἡ διαστολή, ῆς.

INTERPUNCTUM, i. neut. idem.

INTERPUNCTUS, a, um. *Diſtingué par points.* διαστιχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ κατάστικτος, καὶ τὸ ον, ου.

INTERPURGO, as, avi, atum, are. *Purger, émonder, ſarcler à l'entour.* περικαθαίρω, F. αρῶ, P. περικεκάθαρκα. acc.

INTERPUTO, as, avi, atum, are. *Emonder.* διακαθαίρω, F. αρῶ, P. διακεκάθαρκα. acc.

INTERQUIESCO, is, ievi, ietum, ere. *Se repoſer par fois.* ἡσυχάζω, F. άσω, P. ἡσύχακα. *Ceſſer.* ἀναπαύομαι, fut. med. αύσομαι. aor. 1. med. ἀνεπαυσάμην. gen.

INTERRADO, is, ſi, ſum, ere. *Racler entre.* διαξέω, ῶ, F. ήσω, P. διέξηκα. acc. *Racler autour.* περιξέω, ῶ, F. ήσω, P. περιέξηκα. acc.

INTERRASILIS, & e, is. *Qui eſt raclé, ou qu'on peut racler.* ὁ καὶ ἡ διάξεστος, καὶ τὸ ον, ου.

INTERRASUS, a, um. idem.

INTERREGNUM, i. neut. *Interregne, le tems entre la mort d'un Roi, & la création d'un autre.* τὸ μεσοβασίλειον, ίου. * ἡ μεσοβασιλεία, είας.

INTERREX, egis. maſc. *Celui qui gouverne pendant qu'il n'y a point de Roi.* ὁ μεσοβασιλεὺς, έως.

INTERRITUS, a, um. *Qui n'eſt point effrayé.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπληκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point de peur.* ὁ καὶ ἡ ἀδεής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

INTERROGANDUS, a, um. *Qu'on doit interroger.* ἐρωτητέος, α, ον.

INTERROGATIO, onis. fœm. *Interrogation.* ἡ ἐρώτησις, εως. * τὸ ἐρώτημα, ατος. || Interrogatio teſtium. ἡ ἀνάκρισις, εως.

INTERROGATIUNCULA, æ. fœm. *Petite interrogation.* τὸ ἐρωτημάτιον, ίου.

INTERROGATIVUS, a, um. *Interrogatif.* ἐρωτηματικὸς, κὴ, κόν.

INTERROGATORIUS, a, um. idem.

INTERROGATUS, a, um. part. *Interrogé.* ἐρωτηθεὶς, εῖσα, έν. || Chilo Interrogatus, Quâ re differrent periti ab imperitis, Bonâ, inquit, ſpe. Χίλων ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, Ἐλπίσιν ἀγαθαῖς. || Ab Andronico Interrogatus, dixit. ἐρομένου αὐτὸν τοῦ Ἀνδρονίκου, εἶπεν.

INTERROGO, as, avi, atum, are. *Interroger.* ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρώτηκα. acc. perſ. & acc. rei. *S'enquerir.* ἀνακρίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα. accuſ. rei. || Interrogare frequenter aliquem. τινὰ ἀποστομίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀπεστόμικα, vel ἀποστομοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπεστόμωκα. || Interrogare iterum ac tertiò. προσεπερωτᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. προσεπηρώτηκα. acc. rei. & acc. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Si Interrogaverit, ubi ſum, dic quod verum eſt, me in finibus eſſe. ἐὰν ἐρωτᾷ, ὅπου εἰμὶ, λέγε τ' ἀληθῆ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ὁρίοις. || Libenter ipſum Interrogarem. ἐρωτήσαιμι αὐτὸν ἡδέως. || Hac de re te Interrogo. ἐρωτῶ σε τοῦτο. || De his me non Interrogaſti. ταῦτά με οὐκ ἠρώτησας. || Cur hoc Interrogas? πρὸς τί, τοῦτο ἐρωτᾷς; || De re difficili Interrogas. δυσαπόκριτον τοῦτο ἐρωτᾷς. || De hoc Interrogo. περὶ τούτου ἐρωτῶ. || Interrogat me, an hoc ſcripſerim. ἐρωτᾷ με, εἰ τοῦτο ἔγραψα. || Interrogo vos, quomodo agendum ſit. ἐρωτῶ ὑμᾶς, πῶς δεῖ ποιεῖν. || Quæcunque ab aliis Interrogabatur, ſtatim ad illa reſpondebat. ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἠρωτᾶτο, ταχὺ ἀπεκρίνετο. || Apollo ad ea de quibus Interrogatus eſt, nihil reſpondit. Ἀπόλλων, περὶ ὧν ἐπηρωτήθη, οὐκ ἀνεῖλεν. (ἀναιρέω, verbum hujus Oraculi proprium.) || Interrogant vos, quid cupitis. διερωτῶσιν ὑμᾶς τί βούλεσθε. || Interrogavit nunquid hi hoſtes eſſent. ἤρετο, ἢ οὗτοι πολέμιοί εἰσι. || Libenter eum Interrogarem. ἡδέως ἂν ἐροίμην αὐτόν. || Si quis Interrogaret Philippum, Dic mihi, &c. Hoc ut arbitror, reſponderet. εἴ τις ἔροιτο Φίλιππον, εἰπέ μοι, &c. τοῦτ' ἂν, οἶμαι, φήσειε. || Socrates eos Interrogabat. Σωκράτης ἐπήρετο αὐτούς. || Interrogat, ex quibus parentibus natus ſit. πυνθάνεται, τίνων εἴη γονέων. || Libenter eos Interrogarem, cur hunc fugiant. ἡδέως ἂν πυθοίμην αὐτῶν, διὰ τί ἐκεῖνον φεύγουσι. || De his me multi Interrogant. ἐκείνων πολλοὶ παρ' ἐμοῦ πυνθάνονται. || Si quis Interroget, quis ſim, ſcio vos reſponſuros, &c. εἴ τις ἀνακρίνοι, οὗτος τίς ἐστιν, εὖ οἶδα ὅτι ἀποκρίναισθ' ἄν, ὅτι. || Interrogabat me, quid in terrâ ageretur. ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων. || Eum Interrogabat, ecquis eſſet, & quam ob cauſam iſta perpetraſſet. τὸν ἄνθρωπον ἀνέκρινε, τίς ἂν, καὶ τί βουλόμενος ταῦτα ἔπραξε.

INTERRUMPO, is, rupi, ruptum, ere. *Rompre par le milieu.* ἀποῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Interrompre.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. Vide INTERPELLO.

INTERRUPTE. adv. *Par interruption.* διεῤῥηγμένως. * ἀποτόμως.

INTERRUPTIO, onis. fœm. *Interruption.* ἡ ἀποτομία, ας. * ἐγκοπή, ῆς.

INTERRUPTUS, a, um. part. *Interrompu.* διαῤῥαγεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. * διακεκομμένος, η, ον.

INTERSCALMIUM, ii. neut. *L'eſpace qui eſt entre deux rames dans une galere.* τὸ τῶν σκαλμῶν μεταξύ.

INTERSCAPULIUM, ii. neut. *L'entredeux des épaules.* τὸ μεταυχένιον, ίου. * τὸ τῶν ὤμων μεταξύ.

INTERSCINDO, is, ſcidi, ſciſſum, ere. *Fendre par le milieu.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc.

INTERSCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Ecrire entre-deux.* παρεγγράφω, F. ψω, P. παρεγγέγραφα. acc.

INTERSECO, as, cui, ctum, are. *Entretailler.*

διατέμνω, F. τμήξω. (Vide anom. in τέμνω.) acc. *Entre-couper.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. *Tailler & mettre en pieces.* διαπρίζω, F. ίσω, P. διαπέπρικα. acc.

INTERSECTIO, onis. fœm. *Entrecoupure.* ἡ διατομὴ, ῆς.

INTERSEPIO, is, pſi, ptum, ire. *Fermer de haies.* διαφράττω, F. ξω, P. διαπέφραχα. acc. *Boucher.* διείργω, F. ξω, P. διεῖρχα. acc.

INTERSEPTUM, i. neut. *Le diaphragme.* τὸ διάφραγμα, ατος.

INTERSEPTUS, a, um. *Fermé.* διαπεφραγμένος, η, ον. * διαφραχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Bouché.* διειρχθεὶς, εῖσα, έν.

1. INTERSERO, is, evi, itum, ere. *Planter, ou ſemer entre-deux.* παρεμφυτεύω, F. εύσω, P. παρεμπεφύτευκα. acc. *Enter entre, ou parmi.* παρεγκεντρίζω, F. ίσω, P. παρεγκεκέντρικα. acc.

2. INTERSERO, is, erui, ertum, ere. *Entremêler, inſerer, mettre entre, ou parmi.* παρεντίθημι, F. ήσω, P. παρεντέθεικα. (V. τίθημι.) acc. * παρεμβάλλω, F. αλῶ, P. παρεμβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc.

INTERSISTO, is, ſtiti, ere. *S'arrêter au milieu, ou entre-deux.* διίσταμαι, futur. paſſ. διασταθήσομαι, med. στήσομαι, præt. paſſ. διέσταμαι. dat. *Se taire.* ἀποσιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποσεσιώπηκα.

INTERSITUS, a, um. *Planté entre, ou parmi.* παρεμπεφυκὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Inſeré, mis entre, ou parmi.* παρεμβεβλημένος, η, ον. * παρεντεθεὶς, εῖσα, έν.

INTERSONO, as, nui, are. *Sonner entre, ou pendant.* διηχέω, ῶ, F. ήσω, διήχηκα.

INTERSPIRATIO, onis. fœm. *Repriſe d'haleine, reſpiration.* ἡ διαπνοὴ, ῆς. ‖ Sine Interſpiratione. *Sans reprendre ſon haleine.* ἀπνευστί.

INTERSPIRO, as, avi, atum, are. *Reprendre ſon haleine, ſouffler par intervalles.* διαπνέω, F. εύσω, P. διαπέπνευκα.

INTERSTERNO, is, ſtravi, ſtratum, nere. *Etendre, ou coucher entre-deux.* διαστρώννυμι, vel διαστρωννύω, F. ρώσω, P. διέστρωκα. acc. (στρώννυμι.) acc.

INTERSTINCTUS, a, um. *Marqueté en divers endroits.* ὁ καὶ ἡ κατάστικτος, καὶ τὸ ον, ου. *Eteint cependant, ou quelquefois.* μεταξὺ σβεσθεὶς, θεῖσα, θέν.

INTERSTITIO, onis. fœm. *Ceſſation, relâche.* ἡ διάπαυσις, vel διάληψις, εως. *Intervalle.* ἡ διάστασις, εως.

INTERSTITIUM, ii. neut. *Eſpace au milieu, intervalle.* τὸ διάστημα, ατος. * ἡ διάστασις, εως. *L'entre-deux de quelque choſe que ce ſoit.* τὸ μεταξὺ. gen. ‖ Interſtitium lunæ. Vide INTERLUNIUM. ‖ Interſtitium parietum. τὸ μεσότοιχον, ου.

INTERSTRATUS, a, um. part. *Etendu, ou couché entre-deux.* διεστρωμένος, η, ον.

INTERSTREPO, is, pui, pitum, ere. *Faire du bruit entre, ou parmi.* διαψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. διεψόφηκα.

INTERSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Serrer, ou étreindre entre.* διασφίγγω, F. ξω, P. διέσφιγχα. acc.

INTERSTRUO, is, xi, ctum, ere. *Bâtir entre.* συσκευάζω, F. άσω, P. συνεσκεύακα. acc. *Joindre enſemble.* συντίθημι, F. ήσω, P. συντέθεικα. acc.

INTERSUM, es, rfui, reſſe. *Aſſiſter, être préſent.* πάρειμι, fut. παρέσομαι. (V. εἰμί.) dat. ‖ Intereſſe comitiis. ἀρχαιρεσιάζειν, άζω. F. άσω; P. ἠρχαιρεσίακα. Vide INTEREST.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corpore & mente concioni Intereſſe. τῷ τε σώματι, καὶ τῇ διανοίᾳ ἐκκλησίᾳ παραγίνεσθαι. ‖ Qui omnibus rebus Interfuerunt, & certò quid actum ſit, ſciunt. οἱ πᾶσι παραγεγενημένοι, καὶ σαφῶς εἰδότες τὰ πραχθέντα. ‖ Cùm tam multi rebus geſtis Interfuiſſent. οὕτω πολλῶν παραγενομένων τοῖς πραχθεῖσι. ‖ Ipſis periculis Intereſſe. ἐν τοῖς αὐτοῖς κινδύνοις παραγίνεσθαι. ‖ Omnibus rebus Intereſſe. παρεῖναι ἐφ' ἅπασι. ‖ Qui his negotiis Interfuit. ἐπὶ τούτῳ πράγματι παρών. ‖ Negotiis Intereſſe. τοῖς πράγμασι παρακολουθεῖν. ‖ Ei ſermoni interfuit. τῷ λόγῳ παρεγένετο. ‖ Sæpè Interfui querelis eorum. πολλάκις περιέτυχον ὀδυρμοῖς αὐτῶν. ‖ Inter duos Conſulatus, decem anni Interfuerunt. μεταξὺ ταῖν δυοῖν ὑπατειαιν ἔτη διεγένοντο δέκα. ‖ Inter primum & ſextum Conſulatum ſex anni Interfuerunt. ἀπό γε τῆς πρώτης ὑπατείας ἐπὶ τὴν ἕκτην ἓξ ἔτη διεγεγόνει. (V. γίνομαι. in anom.)

INTERTEXTUS, a, um. *Entre-tiſſu.* ὁ καὶ ἡ παρύφαντος, καὶ τὸ ον, ου. *Broché, tiſſu enſemble.* συνυφανθεὶς, εῖσα, έν. *Mêlé, ou parſemé entre, ou parmi.* ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

INTERTIGNIUM, ii. neut. *L'entre-deux des chevrons, ou d'autres bois en un édifice.* τὸ μεσοδόκιον, ίου.

INTERTINCTUS, a, um. *Teint parmi.* διαβεβαμμένος, η, ον.

INTERTRAHO, is, xi, ctum, ere. *Attirer d'entre, ou de parmi.* ἐκ τοῦ μεταξὺ ἕλκω, F. ξω, P. εἷλχα. accuſ.

INTERTRIGO, inis. fœm. *Entretaillure, écorchure aux pieds.* τὸ παράτριμμα, ατος.

INTERTRIMENTUM, i. neut. *Déchet.* τὸ διάτριμμα, ατος. *Perte commune.* ἡ κοινὴ βλάβη, (ης.)

INTERTRITURA, æ. fœm. idem.

INTERTURBATIO, onis. fœm. *Trouble, qui ſurvient.* ἡ διατάραξις, εως. *Empêchement.* ἡ παρενόχλησις, εως.

INTERTURBO, as, avi, atum, are. *Interrompre, empêcher.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat. *Troubler.* διαταράττω, F. ξω, P. διατετάραχα. acc.

INTERVACO, as, avi, atum, are. *Etre vuide entre-deux.* διακενόομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. διακεκένωμαι. *Etre vacant.* διασχολάζω, F. άσω, P. διεσχόλακα.

INTERVALLATUS, a, um. *Qui eſt, ou va par intervalles.* διαστηματικὸς, κὴ, κόν. *Qui va & revient.* περιοδικὸς, κὴ, κόν. ‖ Intervallata febris. ὁ πυρετὸς διαλείπων, (οντος.)

INTERVALLUM, i. neut. *Intervalle, eſpace.* τὸ διάστημα, ατος. * ἡ διάστασις, εως. *Diſtance.* τὸ διαχώρημα, ατος. *Un milieu.* τὸ μέσον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intervalla explere. τὰ διαστήματα συμπληροῦν. ‖ Per Intervalla. ἐκ διαστημάτων. *cum intermiſſione.* ἐκ διαλειμμάτων. * ἐκ διαλείψεως. ‖ Per Intervalla id facit. χρόνον

τινὰ διαλιπών τῦτο πράτ]ει. || Ne Intervallo quidem facto, obierunt. μηδένα χρόνον διαλιπόντες, ἐξῆλθον. || Parvo Intervallo facto, aliud addit. μικρὸν διαλιπὼν, ἄλλο ἐπιτίθησι. || Ab æſtate ad ver Intervallum faciunt. ἀπὸ τῦ θέρυς μέχρις ἔαρ⊙ διαλείπυσι. || Eodem Intervallo temporis. ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. || Hoc Intervallo. ἐν τῷ μεῖαξὺ χρόνῳ. * ἐν τῷ μεῖαξύ. || Longo Intervallo. πλεῖσον χρόνον. * ἐπὶ πολὺν χρόνον. * ἐν πολλῷ χρόνῳ. || Ex longo Intervallo. ἐκ πλείον⊙ χρόνυ. || Ex tanto Intervallo. ἐκ τοσούτυ χρόνυ. || Decem menſium Intervallo. δέκα μηνῶν. * δέκα μῆνας.

INTERVELLO, is, velli & vulſi, vulſum, ere. *Arracher d'entre.* παρατίλλω, F. ιλῶ, P. παρατέτιλκα. acc.

INTERVENIO, is, eni, entum, ire. *Survenir.* ἐπέρχομαι, fut. med. ἐπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) dat. *Paroître ſur, ou deſſus.* ἐπιφαίνομαι, fut. paſſ. ἐπιφανθήσομαι, præt. paſſ. ἐπιπέφασμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dum ea fierent, Intervenit. μεῖαξὺ τύτων πραχθένἶων, ἐπῆλθε. || Nullo dolore Interveniente. μηδεμιᾶς λύπης ἐπερχομένης, *vel* παρεμπιπῖύσης. || Dolor rebus lætis Intervenit. ἡ λύπη τοῖς ἡδίσι συνεισέρχεται. || Fortuna quæ ſapienti Intervenit. ἡ σοφῷ παρεμπίπῖυσα τύχη.

INTERVENIUM, ii. neut. *Ce qui eſt entre deux veines.* τὸ μεσοφλέβιον, ίυ. * τὸ μεταξὺ τῶν φλεβῶν.

INTERVENTOR, oris. maſc. *Survenant.* ὁ ἐπερχόμεν⊙, υ. * ὁ παραγινόμεν⊙, υ. *Moyenneur.* ὁ μεσίτης, υ. *Un plége, ou répondant.* ὁ μεσέγ]υ⊙, ύυ.

INTERVENTUS, ûs. maſc. *L'action de ſurvenir.* ἡ παρέμπλωσις, *vel* ἐπέλευσις, εως.

INTERVERSUS, a, um. part. *Souſtrait.* ὑπεξαιρεθεὶς, εῖσα, έν. *Renverſé.* καθαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν.

INTERVERTO, is, rti, rſum, ere. *Souſtraire.* ὑπεξαιρέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ὑπεξῃρησάμην. acc. rei. gen. *vel* dat. perſ. * ὑπεκκλέπῖω, F. ψω, P. ὑπεκκέκλεφα. aor. 2. ὑπεξέκλαπον. *Renverſer.* ἀνασατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεσάτηκα. acc.

INTERVIGILO, as, avi, atum, are. *Veiller à demi.* ὑπογρηγορῶ, έω, F. ήσω, P. ὑπεγρηγόρηκα. *Ne dormir qu'à demi.* ὑπαγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηγρύπνηκα.

INTERVISO, is, ſi, ſum, ere. *Viſiter, aller voir par fois.* ἔσθ' ὅτε ἐπισκέπῖομαι, futur. med. έψομαι, præt. med. ἐπέσκοφα. aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην. acc.

INTERULA, æ. fœm. *Une chemiſe.* ὁ χιτωνίσκος, ου.

INTERVOMO, is, mui, mitum, mere. *Vomir, ou regorger parmi.* μεῖαξὺ ἐμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤμηκα.

INTERUSURIUM, ii. neut. *Ce qui eſt entre deux uſures.* τὸ μεσοτόκιον, ίυ. *Le fruit qu'on retire d'une uſure.* ὁ ἐκ τῦ τόκυ κάρπ⊙, υ.

INTESTABILIS, & e, is. *A qui il n'eſt pas permis de faire teſtament, ou qui n'eſt pas reçu en témoignage.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμ⊙, καὶ τὸ μον. *Déteſtable.* ὁ καὶ ἡ κατάρατος, καὶ τὸ τον.

INTESTATO. adv. *Sans faire teſtament.* ἀδιαθέτως.

INTESTATUS, a, um. *Qui n'a point fait de teſtament.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάθετ⊙, καὶ τὸ ον, υ. *Qui n'eſt pas convaincu par témoins.* ὁ καὶ ἡ ἀμάρ]υρος, καὶ τὸ ρον.

INTESTINUM, i. neut. *Inteſtin, boyau.* τὸ ἔντερον, *vel* σπλάγχνον, υ. || Inteſtinum duodenum. τὸ δωδεκαδάκ]υλον, υ. || Jejunum Inteſtinum. ἡ νῆσις, εως. || Inteſtinum colon. τὸ κῶλον, υ. || Inteſtinum craſſum. τὸ χόριον, ου. || Inteſtinum tenue. τὸ εἰλεὸν, ῦ. || Inteſtinorum dolor. ὁ σρόφος, ῦ. || Inteſtina eximere. ἐξεντερίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξηντέρικα. acc.

INTESTINUS, a, um. *Qui eſt dedans.* ὁ, ἡ, τὸ ἐνῖός. *de dedans.* ὁ, ἡ, τὸ ἔνδοθεν. *interieur.* ἐνῖόσθιος, ία, ιον. *couvert & caché.* ὁ καὶ ἡ ἐνδόμυχ⊙, καὶ τὸ χον, υ. *d'une même nation, des gens d'un même pays; civil.* ὁ καὶ ἡ ἐμφύλιος, καὶ τὸ ον, υ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inteſtinum bellum. ὁ ἐμφύλιος πόλεμ⊙. || Bellum Inteſtinum gerunt. πρὸς σφᾶς αὐτὺς πολεμῦσι. * σφίσιν αὐτοῖς πολεμῦσι. || Malum Inteſtinum. ἐνδομυχῦν κακόν.

INTEXO, is, xui, xtum, ere. *Faire un tiſſu, ou brocher dedans, ou avec.* ἐνυφαίνω, F. ανῶ, P. ἐνύφαγκα. acc. *Inſerer, entrelacer.* ἐμπλέκω, F. ξω, P. ἐμπέπλεχα. acc. *Entortiller.* περιελίσσομαι, fut. med. ίξομαι. aor. 1. med. περιηλιξάμην. acc.

INTEXTUS, a, um. *Tiſſu dedans, ou avec.* ἐνυφασμέν⊙, η, ον. *Entrelacé, ou entortillé.* ἐμπλεχθεὶς, θεῖσα, θέν.

INTIMANDUS, a, um. *Qu'on doit intimer.* παραγ]ελτέ⊙, α, ον.

INTIMATIO, onis. fœm. *Intimation.* ἡ παράγγελσις, εως.

INTIMATUS, a, um. *Intimé,* παραγ]ελθεὶς, θεῖσα, θέν.

INTIME. adv. *Fort avant dedans.* ἐσώτατα. * ἐνδοτάτω. *Du profond du cœur.* προσφιλεςάτως. *Fort familierement.* οἰκειότατα.

INTIMO, as, are. *Intimer, denoncer.* παραγ]έλλω, *vel* ἐπαγ]έλλω, F. ελῶ, P. ἐπήγ]ελκα. acc. || Intimari. *Entrer dedans.* εἰσέρχεσθαι, χομαι, fut. med. εἰσελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.)

INTIMUS, a, um. ſuperl. *Qui eſt fort avant dedans.* ἐνδότα]⊙, *vel* ἐσώτα]⊙, άτη, α]ον. *Le plus ſecret & le plus caché.* μυχαίτα]⊙, άτη, α]ον. *Le plus familier.* οἰκειότα]⊙, *vel* συνηθέςατος, άτη, α]ον. *Fort ami, intime.* φιλικώτα]⊙, άτη, α]ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ei Intimus ſum. αὐτῷ συνηθέςατός εἰμι. || In Intimis ejus eram. αὐτῷ μάλισα συνήθης ἦν. * τῶν αὐτῷ συνηθεςάτων ἦν. || Huic Conſuli Intimus ſum. τύτῳ ὑπάτῳ οἰκειότα]α χρῶμαι. * μεγίςη μοι πρὸς τῦτον ὕπα]ον ὁμιλία ἐςι. || Intimus conſiliis noſtris. τῆς ἡμῶν βυλῆς κοινωνῶν.

INTINCTUS, a, um. part. *Trempé, ſauſſé dedans,* ἐμβεβαμμέν⊙, η, ον. *Teint dedans.* ἐγκεχρωσμέν⊙, η, ον.

INTINCTUS, ûs. maſc. *L'action de tremper dedans.* τὸ ἔμβαμμα, α]⊙. *Sauſſe.* τὸ ἥδυσμα, α]⊙.

INTINGO, is, nxi, ctum, ere. *Tremper dedans.* ἐμβρέχω, F. ξω, P. ἐμβέβρεχα. acc. * ἐμβάπῖω, F. ψω, P. ἐμβέβαφα. acc. *Teindre en couleur.* ἐγχρώννυμι, F. ώσω, P. ἐγκέχρωκα. (V. anom. in χρώννυμι.) acc.

INTOLERABILIOR, & ius, oris. compar. ἀνυποιςότερ⊙, έρα, ερον.

INTOLERABILIS, & e, is. *Intolerable, qu'on ne ſçauroit ſouffrir.* ὁ καὶ ἡ ἀνύποισος, *vel* ἀφόρη]⊙, καὶ τὸ ον, υ. *Difficile à ſupporter.* ὁ καὶ ἡ δύσοισος, καὶ τὸ

τὸ ον, ε. *Très-fâcheux.* χαλεπώτατ@, η, ον.

INTOLERABILITER. adv. *Intolerablement.* ἀφορήτως. * ἀνυποίςως. *Non patiemment.* ἀμενητί.

INTOLERANDUS, a, um. V. INTOLERABILIS.

INTOLERANS, antis. omn. gen. *Qui ne peut porter.* ὁ καὶ ἡ φέρειν ἀδύνατ@, καὶ τὸ ον, ε. acc. Vide IMPATIENS.

INTOLERANTER. adv. *Sans pouvoir ſupporter, avec impatience.* ἀνυποίςως. * ἀδυνάτως.

INTOLERANTIA, æ. fœm. *Impuiſſance.* ἡ ἀδυνασία, ίας. *Impatience.* ἡ ἀνυποισία, ίας. *Inſolence.* ἡ ὑπερηφάνεια, είας.

INTONATUS, a, um. part. *Tonné, plein de tonnerres.* ἐμβροντηθεὶς, ἐῖσα, έν. *Sonné, & declaré haut & clair.* ἐπηχηθεὶς, εῖσα, έν.

INTONDEO, es, di, ſum, ere. *Tondre tout autour.* περικείρω, F. ερῶ, P. περικέκαρκα. acc.

INTONO, as, nui, are. *Tonner.* βροντάω, ῶ, F. ήσω, P. βεβρόντηκα.

INTONSUS, a, um. part. *Qui n'eſt point tondu.* ὁ καὶ ἡ ἄκαρτ@, vel ἄκερ@, καὶ τὸ ον, ε. || Intonſus comas. ὁ ἀκειροκόμης, ε.

INTORQUEO, es, rſi, rtum, ere. *Tordre.* συστρέφω, F. ψω, P. συνέστροφα. acc. *Entortiller.* ἐνειλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνείληκα. acc. *Lancer, jetter de roideur.* προσβάλλω, F. αλῶ, P. προσβέβληκα. (Vide anom. in βάλλω.) acc. || Intorquere fulmen. κεραυνοβολεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκεραυνοβόληκα. εἰς. acc. || Intorquere telum in aliquem. εἴς τινα ἀκοντίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠκόντικα.

INTORTUS, a, um. *Tors, entortillé.* συνεστραμμέν@, η, ον. * συστραφεὶς, (ἔνλος) εῖσα, έν. *Qui ſe tord.* ὁ καὶ ἡ σύστροφ@, καὶ τὸ ον, ε. *Lancé.* προσβληθεὶς, εῖσα, έν. || Intortum telum. τὸ ἀκόντισμα, ατ@. || Intorti capilli, *vel* crines. τὸ πλέγμα, ατ@.

INTRA. præp. acc. *Dans, (pour le lieu & le tems) durant.* ἐντὸς. gen. *Au deçà, ou en dedans.* ἐπὶ. dativ. *Au delà.* παρὰ. acc.

INTRA. adv. *En dedans.* εἴσω. * ἔσω.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Intra mœnia. ἐντὸς τειχῶν. || Intra tela venire. ἐντὸς βελῶν ἐλθεῖν. || Intra breve temporis ſpatium. ἐντὸς ὀλίγε χρόνε. * ἐν τὸς ὀλίγε. * ἐν βραχεῖ χρόνῳ. || Intra decem annos. ἐντὸς δέκα ἐτῶν. * ἐν δέκα ἔτεσι.

INTRACTABILIS, & e, is. *Qu'on ne peut manier.* ὁ καὶ ἡ ἀχείρωτ@, vel ἀμεταχείριστος, καὶ τὸ ον, ε. *Indomtable, qu'on ne peut domter.* ὁ καὶ ἡ ἀδάμαστ@, καὶ τὸ ον, ου. *A qui il eſt difficile de commander.* ὁ καὶ ἡ δύσαρκτ@, καὶ τὸ ον, ε.

INTRACTATUS, a, um. *Qu'on n'a point encore manié.* ὁ καὶ ἡ ἀμεταχείριστ@, καὶ τὸ ον, ε. *Qu'on n'a point encore domté.* ὁ καὶ ἡ ἄδμητος, καὶ τὸ ον, ε.

INTRATUS, a, um. Liv. *Dans lequel on eſt entré.* ἐμβατευθεὶς, vel ἐμπορευθεὶς, εῖσα, έν. || Intratum eſt εἰσήλευται. * ἔμβασις ἐγένετο. εἰς. acc.

INTREMO, is, & INTREMISCO, is, mui, ere. *Trembler.* ἐντρομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐντετρόμηκα. *de froid.* φρίττω, F. ξω, P. πέφριχα.

INTREPIDE. adv. *Sans trembler.* ἀτρόμως. * ἀτρομήτως. *Sans crainte.* ἀφόβως. * ἀδεῶς.

INTREPIDUS, a, um. *Qui ne tremble point.* ὁ καὶ ἡ ἄτρομ@, vel ἀτρόμητ@, καὶ τὸ ον, ε. *Qui ne craint rien.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβ@, καὶ τὸ ον, ε. * ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, καὶ τὸ ες, έος, ες.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ad pericula Intrepidum eſſe. κινδύνων καταφρονεῖν. || Ad omnia pericula Intrepidus. εὐθαρσὴς πρὸς πάντα κίνδυνον ὤν. * ἀδεῶς, *ſeu* ἀνεκπλήκτως ἔχων πρὸς ἅπαντας κινδύνες.

INTRIBUTIO, onis. fœm. *Cotiſation & contribution pour quelque héritage.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς.

INTRICATUS, a, um. part. *Embarraſſé.* ἐπιπεπλεγμέν@, vel ἐμπεπλεγμέν@, η, ον.

INTRICO, as, avi, atum, are. *Embarraſſer.* ἐπιπλέκω, vel ἐμπλέκω, F. ξω, P. ἐμπέπλεχα. acc.

INTRINSECUS. adv. *Par dedans.* ἔσωθεν. * ἔνδοθεν.

INTRITA, æ. fœm. *Mélange des choſes broyées.* τὸ ὑπότριμμα, ατος. *Du ſable broyé avec de la chaux.* ὁ ψάμμος μετ' ἀσβέστε ἐντετριμμέν@.

INTRITUM, i. neut. idem. *Certaine viande d'ails, & d'autres choſes broyées enſemble.* τὸ μυττωτὸν, ε.

INTRITUS, a, um. part. *Broyé.* ἐντετριμμέν@, η, ον.

INTRO. adv. *Dedans jusques.* εἴσω. * ἔνδοθι. *Juſque dedans.* εἰς τὸ ἐντός. || Intrò ſe inſinuare. παρεισδύομαι, futur. paſſ. παρεισδυσθήσομαι, præt. paſſ. παρείσδεδυσμαι.

INTRO, as, avi, atum, are. *Entrer.* εἴσειμι. aor. 2. εἴσιον. (V. anom. in εἶμι.) * εἰσέρχομαι, fut. med. εἰσελεύσομαι. aor. 1. εἰσῆλθον. (V. anom. in ἔρχομαι.) acc. *vel* εἰς. cum acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Intrare in curiam. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθεῖν, vel εἰσιέναι. || Portum Phaſelidis Intrare. ἐπὶ τὸ ἐνδὸν τῆς Φασήλιδος πλεῖν. || Intrare in alicujus familiaritatem. εἰς οἰκειότητα τιν@ εἰσέρχεσθαι. * τινὰ εἰς εὔνοιαν οἰκειεν. * τινὶ συνήθη καὶ φίλον γίνεσθαι.

INTROCLUDO, is, ſi, ſum, ere. Sen. *Enclorre, enfermer dedans.* ἐγκατακλείω, F. είσω, P. ἐγκατακέκλεικα, acc.

INTRODO, as, are. *Donner dedans.* ἐνδίδωμι, F. δώσω, P. ἐνδέδωκα. acc. *Se jetter dedans.* παρεισδύω, F. ύσω, P. παρεισδέδυκα. εἰς. acc.

INTRODUCENDUS, a, um. *Qu'on doit introduire.* εἰσακτέ@, α, ον.

INTRODUCO, is, xi, ctum, ere. *Introduire, mener dedans.* εἰσάγω, F. ξω, P. εἰσῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Mettre en avant.* προσβιβάζω, F. άσω, P. προσβεβίβακα. acc. *Inſtruire.* παιδεύω, F. εύσω, P. πεπαίδευκα. acc.

INTRODUCTIO, onis. fœm. *Introduction.* ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς.

INTRODUCTUS, a, um. part. *Introduit, mené dedans.* εἰσηγμέν@, η, ον.

INTROEO, is, ivi, itum, ire. *Entrer, ou aller dedans.* εἴσειμι. * εἰσέρχομαι. (V. anom. in εἶμι & ἔρχομαι.) εἰς. acc. * εἰσβαίνω, futur. med. εἰσβήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) εἰς. acc.

INTROFERO, fers, tuli, latum, rre. *Porter dedans.* εἰσκομίζω, F. ίσω, P. εἰσκεκόμικα. acc. * εἰσφέρω, fut. med. εἰσοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc.

INTROGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. depon. idem quod INTROEO.

INTROGRESSUS, a, um. part. *Entré dedans.* εἰσελθὼν, (ὄντ☉) οῦσα, όν. * ἐπεμβὰς, (ἀντος) βᾶσα, βάν.

INTROITUS, ûs. maſc. *Entrée.* ἡ ἔμβασις, *vel* εἴσδυσις, εως. *Commencement, entrée.* ἡ εἴσοδ☉, ου.

INTROLATUS, a, um. *Porté dedans.* εἰσκομισθεὶς, *vel* εἰσενεχθεὶς, εῖσα, έν.

INTROMISSUS, a, um. part. *Qui eſt entré dedans.* εἰσελθὼν, (ὄντ☉) οῦσα, όν. *Qu'on a introduit, ou fait entrer.* εἰσαχθεὶς, εῖσα, έν.

INTROMITTO, is, ſi, ſſum, ere. *Mener, ou mettre dedans, introduire.* εἰσάγω, F. ξω, P. εἰσῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. Intromittere in domum. εἰσοικίζω, F. ίσω, P. εἰσῴκικα. acc. *Laiſſer aller dedans.* εἰσαφίημι, F. εἰσαφήσω, P. εἰσαφεῖκα. (Vide anom. in ἵημι.) acc. uni. acc. alt. cum εἰς. *Mettre dedans.* εἰσδέχομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. εἰσεδεξάμην. acc.

INTRORUMPO, is, rupi, ruptum, ere. *Entrer avec violence.* εἰσβιάζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. εἰσεβιασάμην. εἰς. acc. *Se jetter deſſus.* εἰσβάλλω, F. αλῶ, P. εἰσβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc.

INTRORSUM, *vel* INTRORSUS. adv. *En dedans, vers le dedans.* ἔσωθεν. *Par dedans.* κατὰ τὸ ἐντός.

INTROSPECTUS, a, um. part. *Regardé dedans.* ἐμβεβλεμμένος, η, ον. *Conſideré par dedans.* ἐνεσκεμμέν☉, η, ον.

INTROSPICIO, is, exi, ectum, ere. *Regarder dedans.* εἰσοράω, ῶ, fut. med. εἰσόψομαι. (V. anom. in ὁράω.) acc. * ἐμβλέπω, F. ψω, P. ἐμβέβλεφα. acc. *Conſiderer diligemment dedans.* ἐνσκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνεσκόπηκα. acc. * τὰ ἔνδον σκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκόπηκα.

INTROVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller pour faire entrer dedans.* εἰσκαλέω, F. έσω, *vel* ήσω, P. εἰσκέκληκα.

INTRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer dedans.* εἰσωθέω, ῶ, F. εἰσώσω. (V. anom. in ὠθέω.) acc. || Intrudere ſe. *S'ingerer.* αὐτομάτην ἐπιβάλλειν. (neut.) dat.

INTUBACEUS, a, um. *D'endive, ou de chicorée.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς σέρεως.

INTUBUS, i. maſc. *vel* fœm. *vel* INTUBUM, i. neut. *Endive, ou chicorée.* ἡ σέρις, εως.

INTUEOR, eris, tuitus ſum, ueri. *Regarder, voir.* βλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα. acc. * καθοράω, ῶ, fut. med. καθόψομαι. (V. anom. in ὁράω.) acc. *Conſiderer.* σκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκόπηκα. acc. || Intueri fixis oculis. ἀτενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠτένικα. dat. || Intueri tanquam ſcopum. ἀποσκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεσκόπηκα. accuſ. || Intueri contra, *vel* ex adverſo. ἀντοφθαλμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντωφθάλμηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Intuemini ejus calliditatem. ὅση δεινότης ἐν τούτῳ ἐστὶ θεάσασθε. || Studiosè Intueor quid agas. θεῶμαί σε, τί ποιεῖς. || Aliquos certantes Intueri. θεᾶσθαί τινας ἀγωνιζομένους. || Alicujus vultum Intueri. εἰς πρόσωπόν τιν☉ βλέπειν, *vel* ἀποβλέπειν. || Cùm eos Intueor. ἡνίκα εἰς τούτους βλέπω. || Vocem edis, & horum vultum audes Intueri. φθέγγῃ, καὶ βλέπειν εἰς τὰ τουτωνὶ πρόσωπα τολμᾷς. || Audet judicum vultus Intueri. τολμᾷ βλέπειν εἰς τὰ τῶν δικαστῶν πρόσωπα. || Amicè aliquem Intueri. πρός τινα φιλοφρόνως βλέπειν. || Quod juſtum atque utile eſt Intuentur. || πρὸς αὐτὸ τὸ δίκαιον καὶ συμφέρον ἀποβλέπουσι. || Se mutuò Intueri. εἰς ἀλλήλους βλέπειν. * ὁρᾶν ἀλλήλους. || Dum alter alterum Intuetur, multa negligunt. πολλῶν ἀμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους ἀποβλέποντες. || Acrioribus oculis aliquid Intueri. ἀτενὲς ἐφορᾶν εἴς τι. || Intentis oculis me Intuebatur. ἀτενὲς ἐφεώρα εἰς ἐμέ. * ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἐμὲ καθεώρα. || Aliquid animo Intueri. ταῖς διανοίαις ἀποβλέπειν εἴς τι. * ταῖς διανοίαις ἰδεῖν τι. || Acri & intento animo id Intueor. τούτοις προσέχω τὸν νοῦν. * τούτοις τὴν διάνοιαν προσέχω. || Terram Intueri. τὴν γῆν ἐπιβλέπειν. * εἰς γῆν ὁρᾶν. || Cœlum Intueri. ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. || Naturam Intueri. τὴν φύσιν ἐπισκοπεῖν. || Intueri aliorum miſerias. τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπειν. || Libenter ſeſe Intuebantur. ἡδέως ἀλλήλους ἑώρων. || Alios Intueri. πρὸς ἄλλους ὁρᾶν. || Blandis oculis aliquem Intueri. εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς τινα ἰδεῖν. || Aliquem acerbo vultu Intueri. χαλεπῶς ἐμβλέπειν τινί. || Truculento oculo, leonum inſtar, me Intuitus eſt. ἀνέβλεψε πρὸς ἐμὲ γοργὸν ὥσπερ οἱ λέοντες, *vel* ὑπέβλεψέ με, &c. || Animum Intuetur, non dona. ὑποβλέπει πρὸς τὴν ψυχὴν, μὴ πρὸς τὰ δῶρα. || Deus omnia humana Intuetur. πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς ἐφορᾶ. || Te omnes boni Intuebuntur. σὲ πάντες χρηστοὶ περιβλέψονται. || Intueri aliquid, atque id ſibi proponere exemplar. πρός τι βλέπειν, καὶ τοιούτῳ προχρῆσθαι παραδείγματι.

INTUITUS, a, um. part. *Qui a regardé.* καθεωρακὼς, (κότ☉) κυῖα, κός. acc. *Ayant vu.* ἰδὼν, (ὄντ☉) οῦσα, όν. acc.

INTUITUS, ûs. maſc. *Regard, vue.* ἡ πρόσοψις, εως.

INTUMEO, es, mui, ere. *S'enfler.* οἰδέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾤδηκα. * ὀγκόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ὀγκωθήσομαι, præt. paſſ. ὤγκωμαι.

INTUMESCENS, entis. omn. gen. *Qui s'enfle.* οἰδαίνων, ουσα, ον. *Enflé.* ὁ καὶ ἡ ὀγκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Boſſu.* ὀγκηρὸς, ρά, ρόν.

INTUMESCO, is, mui, ere. Vide INTUMEO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nobilitate Intumeſcere, propter divitias efferri, & potentiâ inflari, nemini fas eſt. ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, καὶ φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστί. || Honoribus Intumeſcere. τῇ τιμῇ, *vel* πρὸς τὴν τιμὴν χαυνοῦσθαι. || Rebus proſperis Intumeſcit. τῦφον ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ περιβάλλεται. * ὄγκον πλείονα τοῦ μετρίου περιβάλλεται ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ. || Intumeſcere alicui. θυμοῦσθαί τινι.

INTUMULATUS, a, um. *Qui n'a pas été mis au tombeau.* ὁ καὶ ἡ ἄτυμβ☉, *vel* ἀτύμβευτ☉, καὶ τὸ ον, ου. *ni enſeveli.* ὁ καὶ ἡ ἄθαπτ☉, καὶ τὸ πτον, ου.

INTURBATUS, a, um. *Qui n'eſt point troublé.* ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, *vel* ἀτάραχος, καὶ τὸ ον, ου.

INTURBIDUS, a, um. *Qui n'eſt point troublé.* ὁ καὶ ἡ ἄθολος, *vel* ἀθόρυβος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans trouble.* ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, καὶ τὸ ον, ου.

INTUS. adv. *Dedans.* ἔνδον. * εἴσω. *Par dedans.* ἔνδοθεν. *De dedans.* ἔσωθεν. || Intus latere. ἐνδομυχεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνδομύχηκα.

INTUTUS, a, um. *Qui n'eſt point ſur.* ὁ καὶ

ἐπισφαλὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἔς. * σφαλερὸς, ρὰ, ρόν *Dangereux.* ὁ καὶ ἡ ἐπικίνδυνος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt point gardé.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσφύλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

INTYBUM, INTYBUS. Vide INTUBUM, INTUBUS.

INVADENDUS, a, um. *Qu'on doit attaquer.* ἐπιχειρητέος, α, ον. *Dont on ſe doit rendre maître.* καταληπτέος, α, ον.

INVADO, is, ſi, ſum, ere. *Entrer dedans.* ἐπιβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. anom. in βαίνω.) εἰς. acc. *Aſſaillir, attaquer.* ἐπέρχομαι, fut. med. ἐπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) εἰς. acc. *Se jetter ſus.* ἐμβάλλω, F. αλῶ, P. ἐμβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc. *Se rendre maître, uſurper.* καταλαμβάνω, futur. med. καταλήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. ‖ Invadere cum impetu. ἐφορμάω, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφώρμηκα. dat. *vel* πρὸς. acc. ‖ Invadere curſu. ἐπεκτρέχειν, τρέχω, fut. med. ἐπεκδραμοῦμαι. (V. anom. in τρέχω.) εἰς. acc. ‖ Invadere exercitu. ἐκστρατεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐξεστράτευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invadere in ædes alicujus. εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινός. ‖ Invadere in aliquem. εἰσπηδᾶν πρός τινα. ‖ Invaſit in meas ædes noctu. εἰσεπήδησε πρὸς ἐμὲ νύκτωρ. ‖ In alicujus fortunas Invadere. εἰς ἀγαθά τινος εἰσπηδᾶν. * τὴν οὐσίαν ἀφαιρεῖσθαί τινος, *ſeu* ἀπό τινος. ‖ Invadere in hoſtes. ἐφορμᾶν τοῖς πολεμίοις, *vel* πρὸς τοὺς πολεμίους. ‖ Regionem aliquam Invadere. εἰσβάλλειν εἰς χώραν τινά, *vel* ἐμβάλλειν. ‖ Athenas Invaſerunt. εἰς τὰς Ἀθήνας ἐνέβαλον. ‖ Hoſtium regionem Invadentes. εἰσβαλόντες εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν. ‖ Irâ incitatus, eum Invadit. διὰ θυμὸν ἐπὶ τοῦτον φέρεται. ‖ Imparatos Invadere. τοῖς ἀπαρασκεύοις ἐπιπίπτειν, *vel* ἐπιτίθεσθαι. ‖ Atticam Invadere. ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικῆς, *vel* ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. ‖ Ingentem hominum multitudinem Invadit. πολλαῖς μυριάσιν ἐπιτρέχει. ‖ Perturbatos hoſtes Invadere. εἰς ἀσυντάκτους πολεμίους ἐμβαλεῖν. ‖ Hoſtes acri animo Invadere. ἐπὶ τοὺς πολεμίους ῥώμῃ καὶ θυμῷ ἐμβάλλειν. ‖ Ex Improviſo eos Invaſit. ἐξ ἀπροσδοκήτου τούτοις ἐπέθετο. ‖ Imperium Invadere. εἰς τὴν ἀρχὴν βίᾳ καταστῆναι. ‖ Peſtis Athenienſes Invaſit. ὁ λοιμὸς ἐνέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις. ‖ Invaſit me timor. ἐπῆλθέ μοι δέος. ‖ Omnes terror Invadit. ἐπέρχεται πᾶσι φόβος. ‖ Me cupido Invadit, hoc faciendi. ἐπῆλθέ μοι πόθος τοῦτο ποιεῖν. ‖ Quos hæc cupiditas Invaſit. οὓς ὅδε πόθος ἔλαβε. * οἷς ἐπῆλθεν ὅδε ὁ πόθος.

INVALENTIA, æ. fœm. V. INVALETUDO.

INVALEO, es, & INVALESCO, is, lui, ere. *Se fortifier; reprendre des forces.* ἐπιῤῥώννυμαι, futur. paſſ. ἐπιῤῥωσθήσομαι, præt. paſſ. ἐπέῤῥωμαι. *Revenir à ſoi, & ſe guérir.* ῥαΐζω, F. ίσω, P. ἐῤῥάϊκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ægrotus Invaluit. ὁ ἀσθενὴς ἐῤῥάϊσε, *vel* ἀνέῤῥωσε. ‖ Qui ægrotavit, & Invaluit. ὁ ἀσθενήσας, καὶ πάλιν ῥαΐσας, *vel* ἀναῤῥώσας. ‖ Invaluit hac in urbe conſuetudo, ut peregrini humaniter excipiantur. τοιοῦτον ἔθος παραδέδωκεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, ὥστε τοὺς ξένους φιλανθρώπως ἀναλαμβάνεσθαι. ‖ Invaluit hæc apud eos conſuetudo ut ex aliorum labore, voluptates quærant. τούτοις ἔθος καθέστηκε, τοῖς τῶν ἄλλων πόνοις, ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζειν. (V. ἵστημι. in anom.)

INVALETUDO, inis. fœm. *Mauvaiſe diſpoſition, manque de forces.* ἡ ἀῤῥωστία, *vel* ἀσθένεια, ας.

INVALIDUS, a, um. *Debile.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Malſain, malade.* νοσῶν, ῶν; οῦσα, ούσης; οῦν, οῦντος. Vide INFIRMUS.

INVASOR, oris. maſc. *Qui attaque.* ὁ ἐπεμβάτης, *vel* ἐπελάτης, ου. *Qui a attaqué.* ὁ ἐπελθὼν, όντος. εἰς. acc.

INVASURUS, a, um. part. *Qui attaquera, ou qui doit attaquer.* ἐπελευσόμενος, *vel* ἐπιθησόμενος, ένη, ενον. εἰς. acc.

INVECTIO, onis. fœm. Vide INVECTUS, ûs. *Invective, outrage de paroles.* ἡ στηλιτεία, ας.

INVECTITIUS, a, um. *Qu'on apporte d'ailleurs dedans.* ὁ καὶ ἡ εἰσαγώγιμος, καὶ τὸ μον. *Apporté d'ailleurs dedans.* ἐπαχθεὶς, εῖσα, έν.

INVECTIVUS, a, um. *Par lequel on reprend, ou accuſe.* στηλιτευτικὸς, κὴ, κόν. *Par lequel on ſe plaint.* μεμπτικὸς, κὴ, κόν. ‖ Invectiva oratio. *Une invective.* ἡ στηλίτευσις, εως.

INVECTUS, a, um. part. *Apporté d'ailleurs dedans.* ἐπαχθεὶς, *vel* εἰσκομισθεὶς, θεῖσα, θέν. * εἰσενεχθεὶς, εῖσα, έν.

INVECTUS, ûs. maſc. *L'action d'apporter dedans.* ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς. * τὸ ἐμφόρημα, ατος.

INVEHO, is, xi, ctum, ere. *Porter dedans.* (*cum motu.*) εἰσκομίζω, F. ίσω, P. εἰσκεκόμικα. acc. * εἰσφέρω, F. εἰσοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. (*ſine motu.*) ἐμφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεφόρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invehere frumentum in urbem. εἰς τὴν πόλιν σῖτον εἰσκομίζειν. ‖ Mala in alios invehere. προστιθέναι κακὰ τοῖς ἄλλοις, *vel* φέρειν. ‖ Incommodum alicui Invehere. βλάβην φέρειν τινί. * ζημίαν ἐπάγειν τινί. ‖ Multa mihi incommoda Invexit. πολλήν μοι βλάβην ἐνήνοχε. * πολλά με κακὰ ἐποίησε. ‖ Nullum tibi malum Invexi. μηδέν σε κακὸν εἰργασάμην.

INVEHOR, eris, ctus ſum, hi. paſſ. *S'élever contre.* ἐπιτίθεμαι, fut. paſſ. ἐπιτεθήσομαι. (V. τίθημι.) *Outrager de paroles.* στηλιτεύω, F. εύσω, P. ἐστηλίτευκα. acc. ‖ Multis Invehi in aliquem. *Faire une longue invective contre quelqu'un.* εἴς τινα ἀποτείνεσθαι, τείνομαι, fut. med. τενοῦμαι. aor. 1. med. ἀπετεινάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curru in urbem Invehi. πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς τὴν πόλιν. ‖ Curru Invehi. ἐν ἁμάξῃ, *vel* ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχεῖσθαι. ‖ Equis Invehi. ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχεῖσθαι. ‖ Per forum Invehi. διὰ τῆς ἀγορᾶς ὀχεῖσθαι. ‖ Invehi in alios. ἐπιτίθεσθαι ταῖς τῶν ἄλλων ἁμαρτίαις. * τοῖς ἄλλων ἔργοις ἐπιπλήττειν. ‖ In amicos Invehi. τοῖς φίλοις ἐπιπλήττειν. ‖ Inſectari & Invehi in aliquem acerbiùs. ἐχθρωδῶς διασύρειν τινά. ‖ Vehementer in alios Invehi. τοὺς ἄλλους δεινῶς καὶ χαλεπῶς καταμέμφεσθαι. ‖ Contumelioſè Invehi in aliquem. ὑβρίζειν εἴς τινα. * περιυβρίζειν τινά.

INVENDITUS, a, um. *Qui ne ſe vend point.* ὁ καὶ ἡ ἄπρατος, καὶ τὸ τον. *Qui n'eſt point vendu.* ἀπεπώλημένος, α, ον.

INVENIENDUS, a, um. *Qu'on doit trouver.* εὑρετέος, α, ον.

INVENIO, is, eni, entum, ire. *Trouver, inven-*

ter. εὑρίσκω, fut. εὑρήσω. aor. 1. εὗρον, *vel* εὑρίσκομαι, fut. med. εὑρήσομαι, aor. 1. paſſ. εὑρέθην. (Vide anom.) acc. || Invenire ſolerter. τεχνάζειν, άζω, F. άσω, P. τετέχνακα. acc. || Furtum Invenire. φωρᾷν, άω, F. ήσω, P. πεφώρηκα. acc. || Verum, *vel* veritatem Invenire. ἐπαληθεύειν, F. εύσω, P. ἐπηλήθευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Demonſtrationes non Invenient. ἀποδείξεις οὐχ εὑρήσουσι. || Iniquas rationes Invenire. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρεῖν. || Quâ ratione id agam non Invenio. οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τοῦτο πράξω. * οὐκ οἶδ᾽ ὅν τινα τρόπον ταῦτα ποιήσω. || Quid agam, non Invenio. οὐκ ἔχω, ὅ, τι χρήσομαι τοῖς πράγμασι.

INVENTARIUM, ii. neut. *Inventaire.* ἡ ἀπόφασις, εως. || Suorum bonorum Inventarium dare. τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. ἀποπέφαγκα.

INVENTIO, onis. fœm. *Invention.* ἡ εὕρεσις, εως. * τὸ εὕρημα, *vel* εὕρεμα, ατος. || Inventio verborum. ἡ εὑρεσιέπεια, ας.

INVENTIUNCULA, æ. fœm. *Petite invention.* τὸ εὑρημάτιον, ίου. * τὸ μικρὸν εὕρημα, (ατος.)

INVENTOR, oris. maſc. *Inventeur.* ὁ εὑρετὴς, οῦ. * ὁ εὑρήτωρ, ορος.

INVENTRIX, icis. fœm. *Inventrice.* εὑρητὶς, ίδος.

INVENTUM, i. neut. *Ce qui a été trouvé, ou inventé.* τὸ εὕρημα, ατος. *Penſée, ou opinion.* ἡ ἐπίνοια, ας. *Sentiment.* τὸ ἐνθύμημα, ατος.

INVENTUS, ûs. maſc. Vide INVENTIO. || Inventu difficilis. ὁ καὶ ἡ δυσεύρετος, καὶ τὸ ον.

INVENUSTE. adv. *Sans grace ni beauté.* ἀχαρίτως. * ἀκόσμως. * ἀκόμψως.

INVENUSTUS, a, um. *Qui n'a nulle grace.* ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ αρι, ιτος. * ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, *vel* ἄκομψος, τὸ ον, ου.

INVERECUNDE. adv. *Effrontément.* ἀναιδῶς. * ἀνεπαισχύντως.

INVERECUNDUS, a, um. *Effronté, qui n'a nulle honte.* ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἀνεπαίσχυντος, *vel* ἀναίσχυντος, καὶ τὸ ον, ου.

INVERGO, is, ere. *Incliner vers.* παρεγκλίνω, F. ινῶ, P. παρεγκέκλικα. acc. *Tourner vers.* καταστρέφω, F. ψω, P. κατέστροφα. acc. || Super Invergere. *Verſer deſſus.* ἐπιχέω, F. εύσω. (V. anom. in χέω.) acc.

INVERSIO, onis. fœm. *Renverſement.* ἡ ἀναστροφὴ, ῆς. || Verborum Inverſio. ἡ ἀναστροφὴ, ῆς. *Allégorie, figure de Rhétorique.* ἡ ἀλληγορία, ίας.

INVERSUS, a, um. part. *Renverſé.* ἀνεστραμμένος, η, ον. * ἀναστραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Inverſo ordine. ἀνεστραμμένως.

INVERTO, is, rti, rſum, ere. *Renverſer.* ἀναστρέφω, F. ψω, P. ἀνέστροφα. acc. *Tourner à l'envers.* ἐκστρέφω, F. ψω, P. ἐξέστροφα. acc.

INVESPERASCIT, ebat. Imperſ. *Il ſe fait nuit.* ἑσπέρα γίνεται. * ἑσπεράζει.

INVESTIGABILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit trouver à la trace.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξιχνίαστος, καὶ τὸ ον, ου.

INVESTIGANDUS, a, um. part. *Qu'on doit rechercher.* ἐξεταστέος, α, ον. *Qu'on doit ſuivre à la trace.* ἐξιχνευτέος, α, ον.

INVESTIGATIO, onis. fœm. *Recherche.* ἡ ἐξέτασις, εως. *Suite à la trace.* ἡ ἀνίχνευσις, εως. * ὁ ἐξιχνιασμὸς, οῦ.

INVESTIGATOR, oris. maſc. *Qui recherche.* ὁ ἐξεταστὴς, οῦ. *Qui ſuit à la trace.* ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ. *Qui découvre à force de chercher.* ὁ ἀνερευνητὴς, οῦ.

INVESTIGATUS, a, um. part. *Recherché.* ἐξετασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Suivi à la trace.* ἀνιχνευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Trouvé & découvert.* ἀνερευνηθεὶς, θεῖσα, θέν.

INVESTIGO, as, avi, atum, are. *Chercher, rechercher.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Suivre à la trace.* ἀνιχνεύω, F. εύσω, P. ἀνίχνευκα. acc. *Découvrir & trouver.* ἐξερευνάω, F. ήσω, P. ἐξηρεύνηκα. acc. *Chercher diligemment.* ἐξακριβάζω, F. άσω, F. ἐξηκρίβακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cauſam Inveſtigare. τὴν αἰτίαν πολυπραγμονεῖν, *vel* ἐπιζητεῖν. || Veritatem Inveſtigare. τ᾽ ἀληθὲς ἰχνηλατεῖν. || Diligenter de aliquo Inveſtigare. ἀκριβῶς περί τινος ἐπιζητεῖν. || Quæ nunc Inveſtigo. ἃ νυνὶ ἐξερευνῶ.

INVESTIO, is, ivi, itum, ire. *Vêtir & couvrir.* ἱματίζω, F. ίσω, P. ἱμάτικα. acc. *Inveſtir, entourer.* περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. (Vide anom. in βάλλω.) acc.

INVESTIS, & e, is. *Qui n'a point encore de barbe.* ὁ καὶ ἡ ἄνιουλος, *vel* ἀγένειος, *vel* ἄνηβος, , καὶ τὸ ον, ου.

INVETERASCO, is, ere. *S'envieillir, devenir vieil.* παλαιόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Etre de longue durée.* χρονίζω, F. ίσω, P. κεχρόνικα, *vel* χρονίζομαι, fut. med. ίσομαι. aor. 1. med. ἐχρονισάμην. *Entrer en vigueur.* ἐπιῤῥώννυμαι. (V. anom. in ῥώννυμι.)

INVETERATIO, onis. fœm. *Envieilliſſement.* ἡ παλαιότης, ητος. * τὸ παλαιοῦν, οῦ. *Longue durée.* ὁ χρονισμὸς, οῦ.

INVETERATUS, a, um. *Inveteré.* πεπαλαιωμένος, η, ον. *Vieil & ancien.* παλαιὸς, ὰ, όν.

INVETERO, as, avi, atum, are. *Faire envieillir.* παλαιόω, F. ώσω, P. πεπαλαίωκα. acc. *Garder pour l'arriere ſaiſon.* εἰς ἕτερον χρόνον ἀποθησαυρίζω, F. ίσω, P. ἀποτεθησαύρικα. acc. * εἰς ἀπόθεσιν προπαρασκευάζειν, άζω, F. άσω, P. προπαρεσκεύακα. acc. *S'envieillir.* Vide INVETERASCO.

INVICEM. adverb. *Chacun ſa fois.* ἐναλλάξ. *L'un après l'autre.* πρὸς ἀλλήλους. *Mutuellement.* μετ᾽ ἀλλήλων. (pro maſc.) || Invicem ſeſe corrumpere. *Se corrompre l'un l'autre.* ἀλληλοφθορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλληλοφθόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invicem ſe amant. φιλοῦσιν ἀλλήλους. || Qui inter ſe diligunt, ſibi Invicem bona volunt. οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους, βούλονται τ᾽ ἀγαθὰ ἀλλήλοις. || Sibi Invicem reſiſtunt. ἀλλήλοις ἐναντιοῦνται. || Se Invicem accuſant. κατηγοροῦσιν ἀλλήλων. || Se Invicem oderunt. πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς ἔχουσι. || Invicem ſe intuentur. εἰς ἀλλήλους βλέπουσι. || A ſe Invicem proditi. προδοθέντες ὑπ᾽ ἀλλήλων. || Ad ſe Invicem munera mittunt. δῶρα πέμπουσι πρὸς ἀλλήλους.

INVICTUS, a, um. *Invincible.* ὁ καὶ ἡ ἀνίκητος, *vel* ἀήττητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a pas été vaincu.* ἀνικηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Invictus à labore. *Qui ne ſe laſſe point.* ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, καὶ τὸ ον, ου. * πρὸς πάντα πόνον ἀήττητος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animum Invictum habere. ψυχὴν ἀήττητον ἔχειν. || Hoſtes Invicti. ἀκαταμάχητοι πολέμιοι. || Viribus Invictum eſſe. τὴν ἰσχὺν ἀηττήτως ἔχειν.

INVICTISSIMUS, a, um. ſuperl. ἀηττητότατος, άτη, ατον.

INVIDENTIA, æ. fœm. *Envie.* ὁ φθόνος, ου. *Inclination à l'envie.* τὸ φιλόφθονον, ου.

INVIDEO, es, di, ſum, ere. *Envier, porter envie.* φθονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφθόνηκα. dat. perſ. accuſ. gen. rei. * βασκαίνω, F. ανῶ, P. βεβάσκαγκα. dat. uni. gen. *vel* acc. alt. || Invidere alienis. ἀλλοτριοφθονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλλοτριοφθόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iis Invident, qui felices ſunt. τοῖς εὖ πράττουσι φθονοῦσι. || Bonis ejus Invideo. τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ φθονῶ, *vel* ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ φθονῶ. || Mihi tuam ſalutem Invidiſti. ἐμοὶ τῆς σαυτοῦ σωτηρίας ἐφθόνησας. || Agrum ab eo datum civitati noſtræ Invident. τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ δεδομένης, τῇ ἡμετέρᾳ πόλει φθονοῦσι. || Honorem mihi Invidet. τῆς τιμῆς ἐμοὶ φθονεῖ. || Nemo mihi meritò Invidere poteſt, ſi quid commodi ex iis percepi. οὐδεὶς ἄν μοι δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τούτων πραγμάτων ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα. || Si multa habet, huic non eſt Invidendum. εἰ πολλὰ ἔχει, οὐχὶ δεῖ τούτῳ βασκαίνειν. || Hoc tibi Invideo. βασκαίνω σοι τοῦτο. || Aliis propter felices ſucceſſus Invidet. ἄλλοις ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις βασκαίνει. || Sibi Invicem Invident. φθονερῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. || Aliis Invidet. βασκάνως πρὸς ἄλλους ἔχει. * φθόνῳ χρῆται, πρὸς ἄλλους. * φθόνον ἔχει τοῖς ἄλλοις. || Aliorum felicitati Invidere. λύπην τὴν τῶν ἄλλων εὐπραγίαν τίθεσθαι. * δυσμεναίνειν ἐπὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἀγαθοῖς. || Illis qui prudentiâ, vel aliâ re antecellunt, Invidemus. τοῖς μὲν κατὰ σύνεσιν, ἢ ἄλλό τι προέχουσι, φθονοῦμεν. || Nemini probus Invidet. ἀγαθῷ περὶ οὐδενὸς ἐγγίνεται φθόνος. || Non Invidere. ἀφθόνως ἔχειν. * φθόνον μηδενὶ ἔχειν.

INVIDIA, æ. fœm. *Envie.* ὁ φθόνος, ου. * ἡ βασκανία, ίας. *Haine.* ἡ δυσμένεια, είας. *Emulation.* ὁ ζῆλος, ου. || Invidiæ obnoxius. *Sujet à être envié.* ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, καὶ τὸ ον, ου. || Invidiâ carens. ὁ καὶ ἡ ἀνεπίφθονος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt haï, ni regardé de mauvais œil.* ὁ καὶ ἡ ἀβάσκανος, καὶ τὸ ον, ου. || Invidiâ flagrare, in Invidiâ eſſe. φθονεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. φθονηθήσομαι, præt. paſſ. ἐφθόνημαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invidiam habent, iis invidetur. φθόνον ἔχουσι. * ἐπιφθόνως ἔχουσι. || Invidiâ carere. ἀνεπιφθόνως ἔχειν. || In Invidiâ res eſt. φθόνον ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Invidiâ flagrare, laborare, opprimi: Invidiam pati. φθόνον ἔχειν παρὰ πάντων. || Hujuſmodi facta Invidiæ & odio obnoxia ſunt. τὰ μὲν τοιαῦτα ἔργα φθόνον ἔχει καὶ δυσμένειαν. || Propter ſapientiam, Invidiæ obnoxius. διὰ τὴν σοφίαν φθονηθείς. || Ipſis jam Invidia non adverſatur; extra Invidiam poſiti ſunt. οὐκ ὁ φθόνος αὐτοῖς ἔτι ἐναντιοῦται. || Multorum Invidiâ oppreſſus, quòd. ἐπίφθονος ὢν πολλοῖς, ὅτι. || Abſit verbo Invidia. φθόνος ἀπείη τοῦ λόγου. || Nemo quod reliquum eſt cum Invidiâ audiat. μηδεὶς φθόνῳ τὸ λοιπὸν ἀκούσῃ. || Mutuâ Invidiâ laborare. ἐπιφθόνως πρὸς ἀλλήλους ἔχειν. || Invidia eos ad hoc incitavit. φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνε. || Ex hoc in Invidiam adducar. διὰ τούτων ἐμοὶ φθόνος γενήσεται. || Invidiam ſibi apud omnes hac oratione conflavit. φθόνον τινὰ παρὰ πάντων διὰ τούτου λόγου συνήγαγεν αὐτῷ. (V. ἄγω. in anom.) || Hoc Invidiam acceſſit. τοῦτο φθόνον ἐπισπᾶται. * τοῦτο τῶν φθονερῶν ὀφθαλμοὺς ἐκκαίει. || Quia de ſe magnificè loquebatur, Invidiam ſibi conflavit. διὰ τὸ μεγαλύνειν ἑαυτὸν, φθόνον ἐπήγαγεν. || Aliis Invidiam concitare. φθόνον τοῖς ἄλλοις ἐπάγειν, *vel* ὑποβάλλειν. || Tantæ opes Invidiam ei commovebant. ὁ τοσοῦτος πλοῦτος αὐτῷ φθόνον ἀνεκίνει. || Opum Invidiam à ſe propulſare. τὸν ἐπὶ πλούτῳ φθόνον ἐκκρούειν. || Invidiâ corripi. ἁλίσκεσθαι βασκανίᾳ. * ὑπὸ βασκανίας ἁλίσκεσθαι. || Invidiâ rumpi. ὑπὸ φθόνου διαῤῥήγνυσθαι. || Etiamſi Invidiâ rumpantur eorum aliqui. κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων. || Invidiæ propter illos obnoxius eſt, & odio habetur. φθονεῖται δι' αὐτοὺς καὶ μισεῖται. || Invidiam aliorum ſibi conciliare. τὸν φθόνον παρ' ἄλλων κτήσασθαι. || Sine Invidiâ dicunt. οὐ φθονοῦντες λέγουσι. * οὐ φθονοῦσι τοῦτ' εἰπεῖν. || Sine Invidiâ divitias poſſidet. τὸν πλοῦτον ἀνεπίφθονον ἔχει.

INVIDIOLA, æ. fœm. *Une petite envie.* τὸ φθονάριον, ίου. *Une petite haine, ou inimitié.* τὸ ἐχθίδιον, ίου.

INVIDIOSE. adv. *Par invie.* μετὰ φθόνου. *Etant envié.* ἐπιφθόνως.

INVIDIOSUS, a, um. *Envié, auquel on porte envie.* ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, καὶ τὸ ον, ου. *De qui on eſt jaloux.* ὁ καὶ ἡ ἐπίζηλος, καὶ τὸ λον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Apud omnes Invidioſum iſtud eſt. παρὰ πάντων φθόνον ἔχει τοῦτο. || Civibus Invidioſus eſt. παρὰ τῶν πολιτῶν ἐπιφθόνως ἔχει. || Pecunia Invidioſa. χρήματα φθόνον ἔχοντα. || Hi omnes Invidioſi ſunt. οὗτοι πάντες ἐπιφθόνως διάκεινται. || Id Invidioſum eſt. φθόνον κέκτηται τοῦτο.

INVIDUS, a, um. *Envieux.* φθονερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ βάσκανος, καὶ τὸ ον, ου. * φθονῶν, οῦντος; οῦσα, ης; οῦν, οῦντος. || Aliorum laudis Invidus. τοῖς ἄλλοις τῶν ἐπαίνων φθονῶν. Vide INVIDEO.

INVIGILO, as, avi, atum, are. *Veiller ſoigneuſement.* ἐπαγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηγρύπνηκα. ἐπί. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curis Invigilare. ταῖς φροντίσιν ἐπαγρυπνεῖν. || Studiis Invigilare. ἐν τῇ περὶ τὴν παιδείαν σπουδῇ διανυκτερεύειν, *vel* νύκτα διενεγκεῖν.

INVINIUS, a, um. Apul. *Qui ne boit point de vin.* ὁ καὶ ἡ ἄοινος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne boit que de l'eau.* ὁ καὶ ἡ ὑδροπότης, ου.

INVIOLABILIS, & e, is. *Inviolable.* ὁ καὶ ἡ ἄβιαστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on ne peut rompre ni gâter.* ὁ καὶ ἡ ἄθραυστος, καὶ τὸ ον, ου.

INVIOLATE. adv. *Inviolablement.* ἀνεκβιάστως. *Entierement & ſans corruption.* ἀδιαφθόρως.

INVIOLATUS, a, um. *Qui n'a point été violé, ou forcé.* ὁ καὶ ἡ ἀνεκβίαστος, καὶ τὸ ον, ου. *Non corrompu.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθορος, *vel* ἀδιάφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου. *Non ſouillé.* ὁ καὶ ἡ ἀλώβητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans reproche & ſans blâme.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτος, καὶ τὸ ον, ου.

INVISIOR, & ius, oris. comp. *Plus haï.* μισητότερος, έρα, ερον. || Quis eo civitati Inviſior? τίς αὐτοῦ τῇ πόλει ἐχθίων;

INVISISSIMUS, a, um. ſuperl. *Extrémement haï.* μισητότατος, άτη, ατον.

INVISITATUS, a, um. *Qu'on n'a point viſité.* ἀνεπισκεμμένος, η, ον.

INVISO, is, ſi, ſum, ere. *Viſiter, aller voir.* ἐπισκέπτομαι, fut. med. ψομαι, præt. med. ἐπίσκοπα.

acc. * ἐπισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκόπηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quidam ex illis, qui me Inviſunt. τῶν ἐπισκοπούντων τινές με. || Inviſebat me & curabat. ἐπεσκόπει με καὶ ἐθεράπευε. || Inviſere ægrotantem. ἐπισκέψασθαί τινα ἀσθενήσαντα. || Captivos Inviſere. τοὺς ἐν φυλακῇ ἐπισκέπτεσθαι. || Inviſendi noſtri causâ venis. ἥκεις ἡμᾶς ἐποψόμενος. || Ut ſe habeat, ex vulnere Inviſurus. ἐπισκεψόμενος ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος. || Qui eos Inviſit. ὁ πρὸς αὐτοὺς ἐντυχών.

INVISUS, a, um. *Qu'on n'a point vu.* ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, καὶ τὸ ον, ου. *Odieux, qu'on hait.* μισητὸς, τὴ, τόν. * μισηθεὶς, εῖσα, έν. *Envié.* ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, καὶ τὸ ον, ου. || Inviſus Deo. ὁ καὶ ἡ θεομισὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inviſus Deo & hominibus. ἐχθρὸς θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. || Toti civitati Inviſus. ὅλῃ τῇ πόλει ἐχθρός. || Illis quidem non Inviſus, his verò amicus fies. τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσῃ, τοῖς δὲ φίλος γενήσῃ. || Omnibus Inviſus. μισηθεὶς ὑπὸ πάντων. * ὑφ' ἁπάντων μεμισημένος. || Ei Inviſus ſum. τούτῳ ἀπηχθόμην. || Inviſi ſunt domeſticis. τοῖς οἰκείοις ἀπεχθάνονται. || Omnibus Inviſi ſunt. μῖσος παρὰ πάντων ἔχουσι. || Vulgo Inviſus eſt. μῖσος παρὰ τοῦ πλήθους ἐκτήσατο. || Aliis Inviſus. ἀπέχθειαν παρὰ τῶν ἄλλων ἐνεγκών. || Civibus Inviſus erat. φθόνον ἑαυτῷ παρὰ τῶν πολιτῶν συνήγαγε. (Vide ἄγω. in anom.) || Aliis Inviſum fieri. εἰς μῖσος καθίστασθαι.

INVITABILIS, & e, is. *Attrayant.* ὁ καὶ ἡ προσαγωγὸς, vel ἐπαγωγὸς, καὶ τὸ ον, ου.

INVITAMENTUM, i. neut. *Invitation.* ἡ πρόσκλησις, vel πρόκλησις, εως. *Attrait, ce qui incite.* τὸ ἐνδόσιμον, ου. * ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

INVITANDUS, a, um. *Qu'on doit inviter.* παρακλητέος, vel παραγγελτέος, α, ον.

INVITATIO, onis. fœm. Vide INVITAMENTUM.

INVITATUS, a, um. part. *Invité, convié.* προκληθεὶς, vel παρακληθεὶς, εῖσα, έν. *Attiré.* ἐπαχθεὶς, εῖσα, θέν. || Lucro Invitatus. κέρδει ὑπαχθεὶς, vel ἐπαρθείς.

INVITATUS, ûs. maſc. Vide INVITATIO.

INVITE. adv. *A regret.* ἀκουσίως. || Invitè abiit. ἄκοντι, vel κατὰ τὸ ἀκούσιον, vel παρὰ προαίρεσιν ἀπῆλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.)

INVITIOR, & ius, oris. comp. *Qui fait plus à regret.* ἀκουσιώτερος, έρα, ερον.

INVITISSIME. adv. *Fort à regret.* ἀκουσιώτατα.

INVITISSIMUS, a, um. ſuperl. *Qui fait fort à regret.* ἀκουσιώτατος, άτη, ατον. || Non volens, ſed quàm Invitiſſimus. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων.

INVITIUS. adv. *Plus à regret.* ἀκουσιώτερον.

INVITO, as, avi, atum, are. *Inviter, convier.* προσκαλέω, vel προκαλέω, ῶ, F. έσω, P. προσκέκληκα. acc. * παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. *Attirer.* ἐπάγω, F. ξω, P. ἐπῆχα. (V. anom. in ἄγω.) accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invitare aliquem ad cœnam. καλεῖν τινὰ ἐπὶ δεῖπνον, vel πρὸς δεῖπνον. || Invitari ab aliquo ad cœnam. ἐπὶ δεῖπνον ὑπό τινος κληθῆναι. || Invitari ad convivium. καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον. || Invitare ad dicendum. παρακαλεῖν τινα πρὸς τὸ λέγειν. || Invitare ad virtutem. ἐπεγείρειν πρὸς ἀρετὴν, vel ἐπὶ τὴν ἀρετήν. || Muneribus Invitare ad aliquid. δωρεαῖς ἐπάγειν, vel ὑπάγειν, vel προάγειν οἷς τι. || Et illi quidem ad auferendos mortuos Invitabant. κἀκεῖνοι μὲν παρεκάλουν ἐπὶ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν. || Lucro Invitari ad inferendam injuriam. τῷ κέρδει ὑπάγεσθαι, vel ἐπαίρεσθαι εἰς τὸ ἀδικεῖν. || Spe ad aliquid Invitari. τῇ ἐλπίδι ἐπάγεσθαι πρός τι.

INVITUS, a, um. *Qui fait à regret.* ἄκων, (οντος) ουσα, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, καὶ τὸ ιον, ίου. *ſans, ou contre ſon vouloir.* ὁ καὶ ἡ ἀβούλητος, καὶ τὸ ον, ου. *Contraint, forcé.* βιαῖος, αία, αῖον. || Non Invitus. ἑκὼν, (όντος) οῦσα, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invitus id feci. ἄκων τοῦτο ἐποίησα. || Inviti hæc dixerant. ἄκοντες ταῦτα ἔλεγον. || Id Invitus facere cogitur. ἄκων τοῦτο ποιεῖν ἀναγκάζεται. || Invitis nobis. βίᾳ ἡμῶν. * ἀκόντων ἡμῶν. || Invitis Thebanis. βίᾳ Θηβαίων. || Neque volens, neque Invitus. μήθ' ἑκὼν, μήτ' ἄκων. || Invitus eis ſervit. οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ βιασθεὶς, vel ἀναγκασθεὶς δουλεύει αὐτοῖς.

INVIUS, a, um. *Où il n'y a point de chemin.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, καὶ τὸ ον, ου. *Où l'on ne va point.* ὁ καὶ ἡ ἄβατος, καὶ τὸ ον, ου. *Où l'on va difficilement.* ὁ καὶ ἡ δύσβατος, καὶ τὸ ον, ου. || Invius locus. ἡ ἀνοδία, ας. || Invium iter. ἡ δυσοδία, ας.

INULA, æ. fœm. *Herbe qu'on appelle* Enula campana. τὸ ἑλένιον, ίου.

INULTUS, a, um. *Qui n'a point été vengé.* ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, καὶ τὸ ον, ου. *Impuni.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ejus mortem Inultam relinquit. τὸν αὐτοῦ θάνατον ἀτιμώρητον εἶναι ἐᾷ, vel ἀτιμώρητον ἀφίησι. || Quorum delictum Inultum non reliquit. ὧν τὸ ἁμάρτημα οὐκ ἀνεκδίκητον ἀφῆκεν.

INUMBRO, as, avi, atum, are. *Ombrager.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα. acc. *Conſerver, faire ombre à.* σώζω, F. ώσω, P. σέσωκα. acc.

INUNCATUS, a, um. *Accroché.* ἠγκιστρωμένος, η, ον.

INUNCO, as, avi, atum, are. *Accrocher.* ἀγκυρίζω, F. ίσω, P. ἠγκύρικα. acc. * ἐναγκιστρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐνηγκίστρωκα. acc.

INUNCTIO, onis. fœm. *Onction faite deſſus, ou par deſſus.* τὸ ἐπάλειμμα, vel ἐπίχρισμα, ατος.

INUNCTUS, a, um. part. *Oint par-deſſus.* ἐπαλειφθεὶς, vel ἐπιχρισθεὶς, εῖσα, έν.

INUNDATIO, onis. fœm. *Débordement, inondation.* ἡ πλημμυρὶς, ίδος. * ὁ κατακλυσμὸς, οῦ.

INUNDO, as, avi, atum, are. *Se déborder, ſe répandre.* πλημμυρέω, F. ρῶ, P. πεπλημμύρηκα. *Inonder, noyer.* ἐπικλύζω, F. ύσω, P. ἐπικέκλυκα. acc.

INUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Oindre deſſus, ou par-deſſus.* ἐπιχρίω, F. ίσω, P. ἐπικέχρικα. acc. * ἐπαλείφω, F. ψω, Præt. attic. ἐπαλήλιφα. acc.

INVOCANDUS, a, um. *Qu'on doit invoquer.* ἐπικλητέος, α, ον.

INVOCATIO, onis. fœm. *Invocation.* ἡ ἐπίκλησις, εως.

INVOCATUS, a, um. part. *Invoqué, & appellé au ſecours.* ἐπικληθεὶς, εῖσα, έν. *Qui n'a pas été ap-*

pellé. ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, καὶ τὸ ον, ου.

INVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller dedans.* εἰσκαλέω, ῶ, F. έσω, P. εἰσκέκληκα. accuſ. *Invoquer, appeller au ſecours.* ἐπικαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπικέκληκα. acc. * ἐπικαλέομαι, οῦμαι, futur. med. έσομαι. aor. 1. med. ἐπεκαλεσάμην. accuſ. || Invocare Deum. θεοκλητεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τεθεοκλήτηκα. neut.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ipſe verò Deum Invocabat. αὐτὸς δὲ τὸν Θεὸν ἐπεκαλεῖτο. || Invocare aliquem ad defendendum. παρακαλεῖν τινὰ πρὸς τὸ συνηγορεῖν. || Alios in auxilium Invocare. τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν συμμαχίαν παρακαλεῖν. * συμμαχίαν παρὰ τῶν ἄλλων αἰτεῖν.

INVOLITO, as, are. *Voltiger ſouvent deſſus.* συχνάκις ἐφίπταμαι, fut. med. ἐπιπτήσομαι. aoriſt. 2. ἐπέπτην. (V. anom. in ἵπταμαι.)

INVOLO, as, avi, atum, are. *Voler en, ou ſur.* ἐφίπταμαι, futur. ἐπιπτήσομαι. aor. 2. ἐπέπτην. (Vide anom. in ἵπταμαι.) *Se jetter deſſus.* εἰσπίπτω, futur. med. εἰσπεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc. *Ravir.* ἁρπάζω, F. άξω, P. ἥρπακα. acc. *Oter & dérober.* ἀφαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aoriſt. 2. med ἀφειλόμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Involare in aliquem. εἰσπηδᾶν πρός τινα, vel εἴς τινα. || Involare in aliorum bona. εἰς ἀγαθὰ τῶν ἄλλων εἰσπηδᾶν. * τὴν οὐσίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἄλλων, ſeu ἀπὸ τῶν ἄλλων.

INVOLUCER, (pro maſc.) INVOLUCRIS, (pro maſc. & fœm.) & e, is. *Qui ne vole point.* ὁ καὶ ἡ ἄπτην, ῆνος. *Qui ne peut voler.* ὁ καὶ ἡ ἄπτερος, καὶ τὸ ον, ου.

INVOLUCRE, is. neut. *Le linge que le Barbier étend ſur celui à qui il fait le poil.* τὸ κουρικὸν εἴλιγμα, (ατος.) * τὸ περίβλημα, ατος.

INVOLUCRUM, i. neut. *Envelope, ce qui ſert à enveloper.* τὸ ἔλυτρον, ου. * τὸ ἐνείλημα, ατος. *Couverture.* τὸ περίβλημα, ατος.

INVOLVENDUS, a, um. *Qu'on doit enveloper.* ἐνειλητέος, α, ον.

INVOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Enveloper.* ἐνειλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐνείληκα. acc. *Entortiller à l'entour.* περιειλέω, ῶ, F. ήσω, P. περιείληκα. acc. *Couvrir.* σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. || Obſcuris Involvere. ἐπισκοτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπεσκότηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Involvere ſe litteris. ἑαυτὸν τοῖς λόγοις ἐνδῦναι. || Malis aliquem Involvere. ἐμπλέκειν τινὰ ἐν κακοῖς. || Malis Involvi. ἐν κακοῖς, vel εἰς τὰ κακὰ ἐμπλέκεσθαι. || Curis Involvi. φροντίσιν ἐγκαλινδεῖσθαι.

INVOLVOLUS, i. maſc. *Vereoquin ou Hurbec, petit ver qui s'envelope dans les feuilles des arbres, & de la vigne.* ὁ ἴψ, τοῦ ἰπός.

INVOLUTUS, a, um. part. *Envelopé.* ἐνειλημμένος, vel περιειλημμένος, η, ον. *Entortillé.* συστρεφθεὶς, εῖσα, έν. *Bandé.* εἰλυσθεὶς, εῖσα, έν. || Involutus ære alieno. ὁ καὶ ἡ ὑπέρχρεως, καὶ τὸ εων. gen. εω. || Involuto capite plorabat. ἐγκαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν ἔκλαιε. || Curis Involutus. ταῖς φροντίσιν ἐμπλεχθείς.

INURBANE. adv. *Incivilement.* ἀμούσως. * ἀπειροκάλως. *Ruſtiquement.* ἀγροίκως.

INURBANITAS, atis. fœm. *Incivilité.* ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Meſſéance.* ἡ ἀπρέπεια, είας.

INURBANUS, a, um. *Ruſtique, champêtre.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, καὶ τὸ ον, ου. *Incivil, non courtois.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, vel ἄμουσος, καὶ τὸ ον, ου.

INURGEO, es, ere. *Pouſſer & heurter.* ἐπισπέρχω, F. ξω, P. ἐπέσπερχα. acc. *Pouſſer contre.* προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. acc.

INURINO, as, are. *Se plonger dans l'eau.* ἐγκολυμβάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐγκεκολύμβηκα.

INURO, is, ſſi, ſtum, ere. *Bruler par-deſſus.* ἐπικαίω, F. αύσω, P. ἐπικέκαυκα. acc. *Marquer d'un fer chaud.* καυτηριάζω, F. άσω, P. ακα. accuſ. *Imprimer quelque marque.* προστρίβομαι, fut. med. ψομαι. aor. 2. med. προσετριψάμην. acc. rei. dat. perſ. || Inurere dedecus & notam. καθυβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. καθύβρικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Infamiam, vel dedecus alicui Inurere. αἰσχύνην τινὶ προάπτειν, vel προσάπτειν. || Alicui famam ſuperbiæ Inurere. τῆς ὑπερηφανίας δόξαν παρέχειν τινι. || Dolorem alicujus animo Inurere. ἀλγηδόνα προσάπτειν τινὶ, vel ἐπιφέρειν, vel ἐνιέναι. || Acerbiſſimos dolores Inurere. πικρὰς καὶ δυσιάτους ἀλγηδόνας παρέχειν.

INUSITATE, & INUSITATO. adv. *Contre l'uſage & contre la coutume.* ἀήθως.

INUSITATIOR, & ius, oris. *Plus inuſité.* ἀηθέστερος, έρα, ερον.

INUSITATISSIMUS, a, um. ſuperl. *Tout à fait inuſité.* ἀηθέστατος, άτη, ατον.

INUSITATUS, a, um. *Inuſité, qui eſt contre la coutume.* ὁ καὶ ἡ ἀήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui n'eſt frayé ni battu.* ὁ καὶ ἡ ἀτριβὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui n'eſt plus en uſage.* ἐξηλλαγμένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inuſitatus ſermo. λόγος ἀήθης. || Inuſitata via. ὁδὸς ἀτριβής. || Quæ Inuſitata ſunt. τὰ παρὰ τὸ εἰωθός.

INUSTUS, a, um. part. *Qui n'a pas été brulé.* ὁ καὶ ἡ ἄκαυστος, καὶ τὸ ον, ου. *Brulé & marqué avec un fer chaud.* ἐγκαυσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Imprimé de quelque marque.* προστριβεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν.

INUTILIOR, & ius, oris. compar. ἀχρηστότερος, έρα, ερον. || Aliis Inutilior. τῶν ἄλλων ἀχρηστότερος.

INUTILIS, & e, is. *Inutile.* ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, vel ἀχρεῖος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne profite, & ne ſert de rien.* ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, vel ἀνωφελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. dat. * ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος, καὶ τὸ ρον, ου. dat. || Inutile otium. ἡ κακοσχολία, ίας. || Inutilem reddere. ἀχρειοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἠχρείωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicus quidem Inutilis, utilis verò hoſtis. φίλος μὲν ἀλυσιτελὴς, συμφέρων δ' ἐχθρός. || Rem Inutilem civitati comparant. πρᾶγμ' ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει κατασκευάζουσι. || Ille mihi non Inutilis fuit ad rem familiarem adminiſtrandam. οὗτος ἐμοὶ οὐκ ἄχρηστος ἦν πρὸς τὸ διοικῆσαι. || Inutilia ſociis facietis. ἀσύμφορα τοῖς συμμάχοις διαπράξεσθε. || Inutilis ad aliud agendum. ἀχρεῖος ἄλλο ἔργον πράττειν. || Oratio non Inutilis auditoribus. λόγος οὐκ ἀνωφελὴς τοῖς ἀκούουσι. || Lex & oratio Inutilis. νόμος καὶ λόγος ἀσύμφορος. || Omninò civitati Inutilis. οὐ καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει. * μηδὲν τῇ πόλει χρήσιμος. || Hoc nobis Inutile eſt. τοῦτο μηδεμίαν ἡμῖν ὠφέλειαν παρέχει. * οὐδεμίαν ὄνησιν ἡμῖν φέρει τοῦτο. || Quod Inutile eſt. ὃ μηδεμίαν ὄνησιν ἔχει. || Verborum concertationes Inuti-

ſes. αἱ εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρουσαι λογομαχίαι. || Iis ſtudium Inutile eſt. αὐτοὶ σπουδάζοντες οὐδὲν ἀνύουσι, *vel* οὐδὲν πράττουσι. || Dolor nobis Inutilis eſt. μηδὲν ἐκ τοῦ ἀλγεῖν ἔχομεν πλέον εὑρεῖν. * πλέον οὐδὲν ἡμῖν ἀλγοῦσι. * πλεῖον οὐδὲν ἡμῖν γίνεται ἐκ τῆς ἀλγηδόνος. || Ne tot labores meos Inutiles reddas. μὴ κενώσῃς μου τοσούτους πόνους.

INUTILISSIMUS, a, um. ſuperl. ἀχρηστότατος, άτη, ατον.

INUTILITAS, atis. fœm. *Inutilité.* ἡ ἀχρηστία, ίας.

INUTILITER. adverb. *Inutilement.* ἀχρήστως. * ἀχρείως, *vel* ἀχρεῖον. * ἀλυσιτελῶς. * ἀνωφελῶς. || Inutiliter laborabant. πονοῦντες, οὐδὲν εἰργάζοντο. || Inutiliter laboramus. ἀνήνυτα πράγματα ἔχομεν. * μάτην ἡμῖν πονεῖται.

INVULGO, as, avi, atum, are. *Publier.* διαθρυλλέω, ῶ, F. ήσω, P. διατεθρύλληκα. acc. *Faire paroître.* ἐκφαίνω, F. ανῶ, P. ἐκπέφαγκα. acc.

INVULNERABILIS, & e, is. *Invulnerable, qui ne peut être bleſſé.* ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, τὸ ον, ου.

INVULNERATUS, a, um. *Qui n'a point été bleſſé.* ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, καὶ τὸ ον, ου. *Non corrompu.* ὁ καὶ ἡ ἄθραυστος, καὶ τὸ ον, ου.

I O

IO. interject. dol. *Cri de douleur.* ἰώ. * ἰού. interject. exult. *Cri de joie.* ἰή.

JOCABUNDUS, a, um. *Qui ſe joue : qui fait, ou dit quelque choſe par jeu, ou en raillant.* προσπαίζων, ουσα, ον.

JOCATIO, onis. fœm. *Raillerie.* τὸ παίγνιον, ου. * ἡ παιδιά, ᾶς. *Plaiſanterie.* ὁ χαριεντισμὸς, οῦ. *Brocard.* ἡ κερτομία, ας.

JOCO. adv. *En ſe jouant.* παιδικῶς. * παιγνιωδῶς. *Par jeu, raillerie.* μετὰ παιδιᾶς. * χωρὶς σπουδῆς.

JOCOR, aris, atus ſum, ari. *Se jouer.* παίζω, F. ξω, *vel* σω, P. χα, *vel* κα, *de.* εἰς. accuſ. *vel* κατὰ gen. *avec.* πρὸς. *Se rejouir.* χαριεντίζομαι, fut. med. ίσομαι. *Railler.* ἀστεΐζω, F. ίσω, P. ἠστεΐκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Serió-ne dicit hoc Socrates, an Jocatur? Serió-ne an joco hæc dicit? σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης, ἢ παίζει; || Sic de his Jocabatur, ſimul ſeriò agens. ταῦτα περὶ τούτων ἔπαιζεν, ἅμα σπουδάζων. || Tantus lepos tibi eſt & ſuavitas tam feriis, quàm Jocoſis in rebus. τοσαύτη πειθὼ καὶ χάρις, καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις, ἔστι σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. || Jocari in aliquem. παίζειν εἴς τινα, *vel* κατά τινος. || Ne me putes tecum Jocari. μηδὲ προσπαίζειν με νομίσῃς σεαυτῷ. || In feriis rebus Jocari. ἐν τοῖς σπουδαίοις, *vel* περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν.

JOCOSE. adv. *Par jeu, en ſe jouant.* μετὰ παιδιᾶς. * παιδικῶς. *Par raillerie.* παιγνιωδῶς. *Plaiſamment.* χαριέντως. || Jocosè dicere. ἀστειορρημονεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἠστειορρημόνηκα.

JOCOSUS, a, um. *Joyeux, recréatif.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, καὶ τὸ λον. * χαρίεις, ίεντος: ίεσσα, ίεσσης: ίεν, ίεντος. *Où il y a dequoi railler.* ὁ καὶ ἡ παιδιώδης, *vel* παιγνιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui aime à railler.* ὁ καὶ ἡ φιλοπαίγμων, καὶ τὸ μον, ονος. || Jocoſum eſſe. Vide JOCOR.

JOCULARIS, & e, is. *Joyeux & plein de railleries.* ὁ καὶ ἡ παιγνιώδης, *vel* παιδιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

JOCULARITER. adv. Vide JOCOSE.

JOCULARIUS, a, um. Vide JOCULARIS.

JOCULATOR, oris. maſc. *Railleur.* ὁ παίκτης, ου. * ὁ παιγνήμων, ονος. *Moqueur.* ὁ σκώπτης, ου.

JOCULATORIUS, a, um. Vide JOCULARIS.

JOCULOR, aris, atus ſum, ari. Vide JOCOR, aris.

JOCULUS, i. maſc. *Petite moquerie, ou raillerie.* τὸ σκωμμάτιον, ου.

JOCUS, i. maſc. (in plur. Joci, orum. maſc. *vel* Joca, orum. neut.) *Jeu de paroles.* ἡ παιδιά, ᾶς. *Raillerie.* τὸ παίγνιον, ου. *Riſée.* τὸ γελοῖον, ου. *Moquerie.* τὸ σκῶμμα, ατος. *Badinerie.* ἡ φλυαρία, ίας. || Joci plenus. ὁ καὶ ἡ παιγνιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. Vide JOCOR.

IONIA, æ. fœm. *L'Ionie, region de l'Aſie mineure.* ἡ Ἰωνία, ίας.

IONIUS, a, um. Ut Ionium mare. *La morée, partie de la mer Mediterranée.* τὸ Ἰώνιον πέλαγος, (εος, ους.)

JOPPE, es. fœm. *Port de Jaffet, Ville maritime de la Paleſtine.* ἡ Ἰόππη, ης.

JORDANIS, is. maſc. *Le Jourdain, fleuve de la Paleſtine.* ὁ Ἰορδάνης, ου.

I P

IPSE, ipſa, ipſum: ipſius, ipſi. *Lui, lui-même.* αὐτὸς, αὐτή, αὐτό.

IPSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Moi, toi, ou lui-même.* αὐτότατος, άτη, ατον.

I R

IRA, æ. fœm. *Colere.* ἡ ὀργή, ῆς. * ὁ θυμὸς, οῦ. *Courroux.* ἡ μῆνις, ιδος & ιος. || Ira Divina. ἡ θεομηνία, ίας. || Qui iram celat & diſſimulat. ὁ καὶ ἡ κρυψίχολος, καὶ τὸ λον, ου. || Ira juſta. *Colere pour un juſte ſujet.* ὁ ζῆλος, ου. || Irâ non commotus. ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, καὶ τὸ μον, ου. || Irâ gravi percitus. *Fort en colere.* ὁ καὶ ἡ βαρύθυμος, καὶ τὸ μον, ου. || Ad Iram concito, Irâ accendo. ὀργίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὤργικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Iram provocare alios. εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι τοὺς ἄλλους. * εἰς ὀργὴν προάγειν. * εἰς ὀργὴν καθιστάναι. (V. ἵστημι. in anom.) || Irâ concitari in aliquem. δι' ὀργὴν παροξυνθῆναι κατά τινος. * παροργίζεσθαι πρός τινα. || Ad Iram concitari contra alios, & plus juſto inflammari. παροργίζεσθαι πρὸς ἄλλους, καὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι. || Iram alicujus in alios concitare. ἐξοργίζειν τινὰ πρὸς ἄλλους. || Regem ad acerbam Iram provocavit. τὸν βασιλέα εἰς οὐ μετρίαν ὀργὴν κατέστησε. || Per Iram id fecit. δι' ὀργήν, *vel* ὑπ' ὀργῆς, *vel* μετ' ὀργῆς, *vel* δι' ὀργῆς, *vel* ὀργῇ τοῦτο ἐποίησε. || Irâ graviſſimâ commotus. δεινῶς ὀργισθείς. * χαλεπῶς θυμούμενος. || Ira defervefcit. ὀργὴ παρακμάζει, *vel* παρανθεῖ. || Deſinere ab Ira. παύεσθαι τῆς ὀργῆς. || Qui Iram depoſuerunt. οἱ πεπαυμένοι τῆς ὀργῆς. || Cùm conſenuerit, ac deferbuerit Ira. ὅταν παρακμάζῃ.

μάζῃ καὶ παρανθῇ τὸ τῆς ὀργῆς. || Adeò implacabilem in eos Iram gerunt, *vel* exercent. οὕτως ἀείμνηστον πρὸς αὐτοὺς ὀργὴν ἔχουσι. || Iram exercere in aliquem. ὀργίλως ἔχειν τινί, *vel* πρός τινα. || Iram in me convertit. ἐπ' ἐμοὶ τὴν ὀργὴν ἔτρεψε. || Iram effundere in auctores. τὴν ὀργὴν ἀποσκήπτειν εἰς τοὺς αἰτίους. * τοῖς αἰτίοις, *ſeu* πρὸς τοὺς αἰτίους ἐφιέναι τὴν ὀργήν. || In eos qui nihil injuriarum intulerunt, Iram omnem effundit. εἰς τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας πᾶσαν τὴν ὀργὴν ἐκχεῖ, *vel* ἐπαφίησι. || Ad Iram proclivis. εἰς ὀργὴν ὀξύς. Vide IRACUNDUS. || Iræ imperare neſciens. ἀκρατῶς ἔχων θυμοῦ. * ὀργῆς ἀκρατὴς ὤν. || Ad leviſſimam occaſionem Irâ exardeſcere. ὑπὸ τῆς τυχούσης προφάσεως ἐξάπτεσθαι. || Irâ rationem antevertere. ὀργῇ φθάσαι τὸν λογισμόν. || Gravi Irâ æſtuare. ὀργὴν χαλεπὴν ἔχειν. || Exacerbari, ac juſtâ Irâ affici. πικραίνεσθαι καὶ πληροῦσθαι ὀργῆς δικαίας. || Juſtâ Irâ exſtimulari. πρὸς δικαίαν ὀργὴν ἀκονᾶσθαι. || Irâ in aliquem commoveri. εἰς ὀργὴν πρός τινα καθίστασθαι. || Irâ corripi. ὑπὸ τῆς ὀργῆς κατέχεσθαι. || Immodicâ Irâ efferri. εἰς ὀργὴν ὑπερβάλλουσαν προάγεσθαι. || Iram explere. τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληροῦν. || Irâ affici, occupari. ὀργῇ κρατεῖσθαι, *vel* ἡττᾶσθαι. || Ardebam Irâ, nec jam mei compos eram. ἐφλεγόμην, καὶ οὐκ ἔτι ἐν ἐμαυτῷ ἤμην. || Irâ fervere. ὀργῇ ἐμπίμπρασθαι. * ὑπὸ τῆς ὀργῆς πυροῦσθαι. || Tumeſcebat, ac totus Irâ correptus erat. διῴδει, καὶ μεστὸς ἦν ὀργῆς. || Præ immoderatâ Irâ cæcus. δι' ἀμετρίας ὀργῆς τυφλώττων. || In acerbiſſimam Iram prorupit. εἰς ὑπερβάλλουσαν ὀργὴν προῆλθε, *vel* προήχθη. (V. ἔρχομαι & ἄγω. in anom.) || Præ Irâ nimis efferatus. διὰ τὸν θυμὸν λίαν ἠγριωμένος τὴν ψυχήν. || Irâ inflari, intumeſcere. ὀργῇ ἀνοιδεῖν, *vel* διοιδεῖν, *vel* ἀναφυσᾶσθαι. || Iræ omnia permittere. θυμῷ πάντα ἐπιτρέπειν. || Iræ indulgere. τῇ ὀργῇ ἐνδοῦναι. || Cùm Ira, depulsâ ratione, imperium animæ occupavit. ὅταν ὁ θυμὸς τὸν λογισμὸν παρωσάμενος, τὴν δυναστείαν τῆς ψυχῆς παραλάβῃ. (V. λαμβάνω. in anom.) || Ira mentem tuam ac rationem ſubegit. ὀργή σου τῶν λογισμῶν κατεκράτησεν. || Irâ præcipitem ferri ad flagitioſas actiones. ὑπὸ θυμοῦ ἐκφέρεσθαι πρὸς πράξεις χαλεπάς. || Irâ efferri. εἰς θυμὸν ἐκφέρεσθαι. || Cùm Ira in implacabilem acerbitatem irrupit. τῆς ὀργῆς εἰς τὸ ἀνήκεστον ἐκραγείσης. || Irâ furere. ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἐκμαίνεσθαι. || Acerbiſſimâ in alios Irâ inflammari. πρὸς ἐσχάτην κατὰ τῶν ἄλλων ὀργὴν ἐκκαίεσθαι. || Iram in aliquem effundere, excutere. εἰς τινα τὴν ὀργὴν ἀποσείεσθαι, *vel* ἀποτινάσσειν. || Oculi Irâ perfuſi. θυμοῦ τὸ βλέμμα πληρωθέν. || Suam in me Iram, *vel* Iram quam in me exercet, jamjam comprimet. τῆς πρὸς ἐμὲ ὀργῆς αὐτίκα παύσεται. || Abſtinere Irarum. παύεσθαι θυμοῦ. || Nondum Iram continuit, ſedavit. οὐδέπω τῆς ὀργῆς ἀνεπαύσατο, *vel* πέπαυται. || Iram finire. τοῦ θυμοῦ λήγειν. || Iram non finiunt. οὐ παύονται ὀργὴν ἔχοντες. * οὐ λήγουσι θυμούμενοι. || Nihil remiſerunt de Irâ. οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς. || Illius Iram franges. τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταλύσεις. || Iram in aliquem conceptam, remittere. τινὶ τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι. (V. ἵημι. in anom.) || Iram ſedare, placare. τὸν θυμὸν πραΰνειν. || Extinguo Iram. τὸν θυμὸν σβέννυμι. || Confeſtim Iram fregit. εὐθὺς ἐξέρρηξε τὴν ὀργήν. || Cùm animum Ira linquit. ὅτε ὁ θυμὸς τὴν ψυχὴν ἀνίησι. || Iram remitto. ἀνίημι ὀργιζόμενος. || Ira concoquitur, atque abſcedit. ἡ ὀργὴ πέπαυται, καὶ ἄπεισι. (V. εἶμι. in anom.) || Iram ſopire. ὀργὴν κατακοιμίζειν. || Iram comprimere. καταστέλλειν τὸν θυμόν. || Iræ parcere. θυμῷ φείδεσθαι. || Cohibere Iram. κατέχειν τὴν ὀργήν. || Iræ imperare. τῆς ὀργῆς κατακρατεῖν. || Alicujus Iræ ſe opponere. τινὸς τῇ ὀργῇ ἐμποδὼν γίνεσθαι. || Iram omnium in aliquem commovere. ἅπαντας εἰς ὀργήν τινι καθιστάναι. (V. ἵστημι. in anom.) || Graviſſimam Iram vobis concitare. παμπολὺν ὑμῖν ὀργὴν παραστῆσαι, *vel* ἐμποιεῖν. || Iram alicujus provocare. τὴν ὀργήν τινος ἐκκαλεῖσθαι. || Iram quieſcentem excitare. θυμὸν ἡσυχάζοντα διεγείρειν. || Iram alicujus accendere. θυμόν τινος ἀναφλέγειν, *vel* ὀργὴν ἐκκαίειν. || Irâ ferox. τραχὺς τὴν ὀργήν. || Ad Iram propenſus. πρὸς ὀργὴν εὐχερής. * εἰς ὀργὴν ὀξύς. * πρὸς θυμὸν εὐέμπτωτος. * πρὸς τὴν ὀργὴν εὐκατάφορος. || Ad Iram acerrimus. ὀξύθυμος, καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργήν.

IRACUNDE. adv. *Par colere.* ὀργίλως. * μετ' ὀργῆς. * δι' ὀργῆς. * ἐν ὀργῇ.

IRACUNDIA, æ. fœm. *Colere.* ἡ ὀργή, ῆς. * ὁ θυμός, οῦ. *Le vice de la colere.* ἡ ὀργιλότης, ητος. *Colere ſubite.* ἡ ἀκροχολία, ίας. V. IRA, & IRACUNDUS. || Iracundiæ acri obnoxius. βαρυθυμικός, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iracundiam accuſabat. κατηγόρει τὴν πρὸς ὀργὴν εὐχέρειαν. || Iracundiæ obnoxius. ὀργῆς ἥττων φύσει.

IRACUNDUS, a, um. *Qui eſt colere.* ὀργίλος, λη, λον. *Qui ſemble être fâché, ou ſe fâcher.* ὁ καὶ ἡ θυμοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Iracundum eſſe. πρὸς ὀργὴν ὁρμᾶν. * ὀργίλως ἔχειν. * πρὸς ὀργὴν ῥᾳδίως ἔχειν. * εἰς ὀργὴν εὐχερῶς διακεῖσθαι. * προχείρως εἰς τὴν ὀργὴν καταφέρεσθαι. || Valdè Iracundus. εὔληπτος ὢν ὀργῇ. || Parum Iracundus. πρὸς τὴν ὀργὴν ἤπιος. || Nullomodo Iracundus. τῇ ὀργῇ ἄληπτος. * τῆς ὀργῆς κρείττων.

IRASCOR, eris, atus ſum, aſci. *Se mettre en colere.* ὀργίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. ὤργισμαι. dat. *Etre fâcheux.* χαλεπαίνω, F. ανῶ, P. κεχαλέπαγκα. dat. || Qui non Iraſcitur. ὁ καὶ ἡ ἄοργος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui non ſolet Iraſci. ὁ καὶ ἡ ἀόργητος, καὶ τὸ ον, ου. || Nonniſi juſtè Iraſci. εἰς τὸ δέον χρήσασθαι τῷ θυμῷ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iraſci alicui. θυμοῦσθαί τινι. * ὀργίζεσθαί τινι. * ὀργίλως ἔχειν τινί. * δι' ὀργῆς ἔχειν τινά. * ἐν ὀργῇ τινα ποιεῖσθαι. || Graviter Iraſci. πάνυ θυμοῦσθαι. || Omnium maximè illis Iraſcendum eſt. πάντων μάλιστα ἄξιον τούτοις χαλεπαίνειν. || Vehementer alicui Iraſci. πάνυ, *vel* σφόδρα χαλεπαίνειν πρός τινα. || Juſtè Iraſci. εἰκότως ὀργίζεσθαι. * εἰς τὸ δέον χρήσασθαι τῷ θυμῷ. || Meritò ob hæc Iraſcitur. ἀξίως ὑπὲρ τούτων, *vel* περὶ τούτων ὀργίζεται. || Iraſcitur mihi, quòd hæc faciam. ὀργίζεταί, *vel* ἄχθεταί μοι ταῦτα πράττοντι. || Implacabiliter Iraſci. ἀπαραίτητον ὀργὴν ἔχειν. || Facilè Iraſcitur. πρὸς ὀργὴν ῥᾳδίως, *vel* εὐχερῶς ἔχει. * προχείρως εἰς ὀργὴν καταφέρεται. || Valdè Iraſci. εἰς πολὺ τῆς ὀργῆς προάγεσθαι. * εἰς μεγίστην ὀργὴν καθίστασθαι. || Graviùs quàm par eſt, alicui Iraſci. μᾶλλον τοῦ δέοντος εἴς τινα παροξυνθῆναι. || Ad leviſſimam occaſionem Iraſcens. ὑπὸ τῆς τυχούσης προφάσεως ἐξαπτόμενος. || Immoderatè Iraſci. εἰς ὑπερβάλλουσαν ὀργὴν προελθεῖν. Vide IRACUNDUS, & IRA.

IRATE. adverb. *Par colere.* μετ' ὀργῆς. * δι' ὀργῆς.

Etant en colere. ἐν ὀργῇ.

IRATUS, a, um. part. *Qui eſt en colere.* ὀργιζόμενος, η, ον. * ὀργισθεὶς, εῖσα, έν. dat. * χολωθεὶς, εῖσα, έν. dat. || Iratus ſupra modum. ὁ καὶ ἡ ὑπέρχολος, καὶ τὸ λον. || Iratum reddere. ἐξοργίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξώργικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iratus & offenſus alicui. ὀργὴν ἔχων, *vel* ὀργίλως ἔχων πρός τινα. || Facere judicem Iratum adverſario. τὸν δικαστὴν εἰς ὀργὴν τῷ ἀντιδίκῳ καθιστάναι. * τὸν δικαστὴν παροργίζειν πρὸς τὸν ἀντίδικον. || Iratos eos habet. εἰς ὀργὴν παρ' αὐτῶν καθίστη. (V. ἵστημι. in anom.) || Graviter Iratus. πάνυ θυμούμενος. * χαλεπῶς ὀργισθεὶς. * εἰς ὀργὴν ὑπερβάλλουσαν προελθὼν, *ſeu* προαχθεὶς. Vide IRA.

IRINUS, a, um. *De glayeul, ou de flambe.* ἴρινος, νη, νον.

IRIS, idis. fœm. *L'arc-en-Ciel : c'eſt auſſi une herbe nommée Flambe ou Glayeul.* ἡ θάλπις, ιδος. * ἡ ἶρις, ιδος, *vel* εως.

IRONIA, æ. fœm. *Déguiſement, ironie, figure de Rhétorique.* ἡ εἰρωνεία, είας.

IRRADIO, as, are. *Jetter des rayons.* ἀκτινοβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκτινοβόληκα.

IRRASUS, a, um. *Qui n'eſt point raſé.* ὁ καὶ ἡ ἄξυρος, καὶ τὸ ρον, ου. *Qui n'eſt point tondu.* ὁ καὶ ἡ ἄκαρτος, καὶ τὸ τον, ου.

IRRATIONABILIS, & IRRATIONALIS, & e, is. *Qui eſt ſans raiſon.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, καὶ τὸ γον, ου. *Qui n'uſe point de raiſon.* ἀλόγιστος, καὶ τὸ ον, ου.

IRRAUCESCO, is, cui, ere. *Etre enroué.* ἐμβραγχιάζω, F. άσω, P. ἐμβεβραγχίακα.

IRRAUCIO, is, ſi, ſum, ire. idem.

IRREDIVIVUS, a, um. *Qu'on ne ſçauroit faire revivre.* ἀναβιῶναι οὐχ οἷός τε ὤν, (ὄντος.) pro maſc. *Qu'on ne peut refaire ni réparer.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, καὶ τὸ ον, ου.

IRREDUX, ucis. omn. gen. *D'où l'on ne retourne, ou d'où l'on ne peut revenir.* ὁ καὶ ἡ ἀνόστιμος, καὶ τὸ ον, ου.

IRRELIGATUS, a, um. *Qui n'eſt point lié.* ὁ καὶ ἡ ἄδετος, καὶ τὸ ον, ου. *Délivré.* ἀπαλλαχθεὶς, εῖσα, έν.

IRRELIGIOSE. adv. *Contre la Religion, ſans pieté.* ἀσεβῶς. * ἀνοσίως. *Non exactement.* ἀνακριβῶς.

IRRELIGIOSUS, a, um. *Contraire à la Religion.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, καὶ τὸ ον, ου. *Sans pieté.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

IRREMEABILIS, & e, is. *D'où l'on ne peut revenir, ou ſortir.* ὁ καὶ ἡ ἀδιέξοδος, τὸ ον, ου. Vide IRREDUX.

IRREMEDIABILIS, & e, is. *A quoi l'on ne peut remédier.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, *vel* ἀθεράπευτος, καὶ τὸ ον, ου.

IRREMUNERABILIS, & e, is. *Qu'on ne ſçauroit récompenſer.* ὁ καὶ ἡ ἀναντάλλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

IRREPARABILIS, & e, is. *Irréparable.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, καὶ τὸ ον, ου.

IRREPERTUS, a, um. *Non encore trouvé.* ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀνευρεθεὶς, εῖσα, έν.

IRREPO, is, pſi, ptum, ere. *Remper.* ἐφερπύζω, F. ύσω, P. ἐφείρπυκα. *Se couler doucement, s'inſinuer.* παρεισπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc. * παρεισέρχομαι, fut. med. εισελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc lues in Italiam Irrepſit. αὐτὸς ὁ λοιμὸς τῇ Ἰταλίᾳ ἐνέπεσε, *vel* εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεισέπεσε. || In alicujus amicitiam Irrepere. εἰς φιλίαν τινὸς παρεισέρχεσθαι, *vel* παρεισδύεσθαι.

IRREPREHENSUS, & IRREPRENSUS, a, um. *Qui n'a point été repris, ou qu'on ne peut reprendre.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vita Irreprehenſa. ὁ βίος πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. * ἀνεγκλήτως ἔχων. * πάσης κατηγορίας ἀπηλλαγμένος. || Irreprehenſus amicus. πάσης κατηγορίας κρείττων ὁ φίλος.

IRREPTO, as, are. *Remper, ſe gliſſer peu à peu.* ἐφερπύζω, F. ύσω, P. ἐφείρπυκα. * παρεισπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) εἰς. acc.

IRREQUIETUS, a, um. *Qui n'a point de repos.* ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne ſe laſſe point.* ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, καὶ τὸ ον, ου.

IRRESECTUS, a, um. *Qui n'a point été coupé ni rogné.* οὐκ ἀποτετμημένος, η, ον. * οὐκ ἀποτμηθεὶς, εῖσα, έν.

IRRESOLUTUS, a, um. *Qui n'eſt point délié.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάλυτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'eſt point relâché.* ὁ καὶ ἡ ἄνετος, καὶ τὸ ον, ου.

IRRETIO, is, ivi, itum, ire. *Enveloper en ſes filets.* σαγηνεύω, *vel* ἐπισαγηνεύω, F. εύσω, P. ἐπισεσαγήνευκα. acc. *Entourer.* περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) accuſ. Vide IMPEDIO.

IRRETITUS, a, um. part. *Envelopé, & pris au filet.* σαγηνευθεὶς, εῖσα, έν. *Entouré.* περιβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Entortillé.* περιελιχθεὶς, θεῖσα, θέν.

IRRETORTUS, a, um. *Qui n'eſt tors, ou de travers.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, καὶ τὸ ον, ου. *Droit.* ὀρθὸς, θή, θόν.

IRREVERENTER. adv. *Avec irrévérence, ſans révérence.* ἀναίδην. *Impudemment.* ἰταμῶς. * προπετῶς.

IRREVERENTIA, æ. fœm. *Irrévérence.* ἡ ἀναίδεια, είας. *Impudence.* ἡ προπέτεια, είας. * ἡ ἰταμότης, ητος.

IRREVOCABILIS, & e, is. *Irrevocable, où il n'y a point d'appel.* ὁ καὶ ἡ οὐκ ἀνάκλητος, καὶ τὸ τον. *Qu'on ne peut faire retourner.* ὁ καὶ ἡ ἀναπότρεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

IRREVOCANDUS, a, um. *Qu'on ne doit pas faire retourner.* οὐκ ἀποτρεπτέος, α, ον. *Qu'on ne doit pas revoquer.* οὐκ ἀνακλητέος, α, ον.

IRREVOCATUS, a, um. *Qu'on n'a point fait retourner.* ὁ καὶ ἡ ἀναπότρεπτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on n'a point revoqué.* οὐκ ἀνακαλούμενος, ένη, ενον.

IRREVOLUTUS, a, um. *Qui n'a point été feuilleté.* οὐκ ἀνελιττόμενος, ένη, ενον. *Qu'on n'a point déroulé.* οὐ κεκυλινδημένος, η, ον.

IRRIDENDUS, a, um. *Dont on ſe doit moquer.* καταγελαστέος, α, ον. || Aliquem Irridendum exponere. καταγέλαστόν τινα ποιεῖν.

IRRIDEO, es, ſi, ſum, ere. *Se rire.* καταγελάω, ῶ, F. άσω, P. καταγεγέλακα. gen. *Se moquer.* χλευάζω, F. άσω, P. κεχλεύακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Irridere &

contemnere. καταγελᾷν τῶν ἄλλων, καὶ καταφρονεῖν. || Irridens eos qui hæc faciunt. τῶν ποιέντων ταῦτα καταγελῶν. || Ne nos Irrideri patiamur. μὴ περιορῶμεν ἡμᾶς αὐτὲς καταγελωμένες. || Irridetur ab hoſtibus, hoſtibus irriſui eſt. καταγέλαςος γίνεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. || Hæc irridebat. ταῦτα διεγέλα. || Quantum vos dii Irrident? πόσον τινὰ γέλωτα οἱ θεοὶ καταγελῶσιν ὑμῶν; || Iſta quidem Irrideo. ταῦτα μὲν ἐν γέλωτι ποιῦμαι. || Hominum ſtudia Irridere. γέλωτα τίθεσθαι τὰς ἀνθρώπων σπυδάς. || Omnia hæc Irridet. πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι καὶ παιδιᾷ τίθεται, vel διὰ γέλωτος ποιεῖται. || Ejus calamitatem Irrident. γέλωτα ἡγῦνται τὴν ἐκείνε συμφοράν. || Res terrenas Irridere. τὰ ἐπὶ τῆς γῆς χλεύην τίθεσθαι, vel χλευάζειν. || Aliorum facta Irridere & cavillari. τὰ τῶν ἄλλων ἔργα χλευάζειν καὶ σκώπτειν. || Irriderem utique. εἰχόμην ἂν τῷ γελοίῳ. || Irrideri ab omnibus. γέλωτα παρὰ πάντων ὀφλισκάνειν. || Dignus, qui Irrideatur. γέλωτος, vel χλεύης ἄξιος. || Ab omnibus Irridetur. γέλως ἁπάντων ἐγένετο. * γέλωτός ἐςιν ἀφορμὴ τοῖς ἅπασιν ἀνθρώποις.

IRRIDICULE. *Sans ſe moquer.* ἄνευ χλευασίας. *D'une maniere qui n'eſt pas ridicule.* οὐ γελοίως.

IRRIGATIO, onis. fœm. *Arroſement.* ἡ ἀρδεία, είας. * ἡ ἄρδευσις, εως. || Irrigatio per rivos. ἡ ὀχετηγία, ας.

IRRIGO, as, avi, atum, are. *Arroſer.* ἀρδεύω, F. εύσω, P. ἤρδευκα. acc. *Abreuver.* καταβρέχω, F. ξω, P. καταβέβρεχα. acc. || Irrigare per rivos. ὀχετηγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὠχετήγηκα.

IRRIGUA, orum. neut. plur. *Ruiſſeaux qui arroſent la terre.* τὰ ὀχετηγίδια, ίων.

IRRIGUUS, a, um. *Arroſé d'eaux.* ὁ καὶ ἡ ἐπίῤῥυτος, vel κατάῤῥυτος, καὶ τὸ τον. acc. *Qui arroſe.* ἀρδεύων, ουσα, ον. acc.

IRRISIO, onis. fœm. *Moquerie.* ἡ χλευασία, ίας. * ὁ χλευασμὸς, ῦ. *Riſée.* ὁ καταγελασμὸς, ῦ. || Irriſione aliquem inſectari. τινὰ τωθάζειν, άζω, F. άσω, P. τετώθακα. *Faire ſon jouet de quelqu'un.* τινὰ ἐπισκώπτειν, πτω, F. ψω, P. ἐπέσκωφα.

IRRISOR, oris. maſc. *Moqueur.* ὁ καταγελαςὴς, vel χλευαςὴς, ῦ. * ὁ μῶκος, ε.

IRRISUS, a, um. part. *De qui on ſe rit.* καταγελασθεὶς, εῖσα, έν. *Moqué.* χλευασθεὶς, εῖσα, έν. Vide IRRIDEO. || Hinc diſceſſit, victus & Irriſus. ἐκεῖθεν ἀπῆλθεν, ἡττηθεὶς καὶ καταγελασθείς. (V. ἔρχομαι. in anom.)

IRRISUS, ûs. maſc. Vide IRRISIO. || Qui hæc Irriſui habent. οἷς ἐν γέλωτι τῦτο εἶναι δοκεῖ. * οἷς καταγέλαςον τῦτο εἶναι δοκεῖ. || Hæc Irriſui habet. ταῦτα εἰς γέλωτα ἔχει.

IRRITABILIS, & e, is. *Facile à mettre en colere.* ὁ καὶ ἡ εὐόργητος, καὶ τὸ ον, ε. *Qui ſe pique aiſement.* ὁ καὶ ἡ εὐερέθιςος, καὶ τὸ ον, ε.

IRRITAMEN, inis, & IRRITAMENTUM, i. neut. *Ce qui irrite.* τὸ ἐρέθισμα, ατος. *Un boute-feu.* τὸ ὑπέκκαυμα, ατος. || Amoris Irritamen. τὸ φίλτρον, ε.

IRRITANDUS, a, um. *Qu'on doit irriter.* ἐρεθιςέος, α, ον.

IRRITATIO, onis. fœm. *L'action d'irriter.* τὸ ἐρέθισμα, ατος. * ὁ ἐρεθισμὸς, ῦ. *d'inciter.* ὁ παροξυσμὸς, ῦ.

IRRITATUS, a, um. *Irrité.* ὁ ἐρεθισθεὶς, εῖσα, έν. *Emu, incité.* παροξυνθεὶς, εῖσα, έν. V. IRATUS.

IRRITO, as, avi, atum, are. *Irriter.* ἐρεθίζω, F. ίσω, P. ἠρέθικα. acc. *Inciter.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc. *Provoquer, attaquer.* παρορμάω, ῶ, F. ήσω, P. παρώρμηκα. acc. || Irrito ad iram. παροργίζω, F. ίσω, P. παρώργικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Irritare Dominum in ſervos. ἐξοργίζειν, vel παροξύνειν τὸν δεσπότην πρὸς τὲς δέλες. || Alios in ſe Irritare. τὲς ἄλλους εἰς ὀργὴν πρὸς ἑαυτὸν προάγειν. * τὲς ἄλλες εἰς ὀργὴν ἑαυτῷ καθιςάναι. (V. ἵςημι. in anom.) || Ad iram Irritare. εἰς θυμὸν ἐρεθίζειν. || Irritare ad pugnam. παροξύνειν ἐπὶ μάχην, vel ἐπὶ τὸ μάχεσθαι. || Divitiæ infinita mala Irritant. ὁ πλῦτος μυρία κακὰ ἐρεθίζει.

IRRITUS, a, um. *Qui n'a point d'effet.* ὁ καὶ ἡ ἄθετος, vel ἄπρακτος, καὶ τὸ ον, ε. *Qui n'a point d'autorité.* ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, καὶ τὸ ρον. *Inutile, qui eſt en vain.* κενὸς, ὴ, όν. * μάταιος, αία, αῖον. || Ova Irrita. τὰ ὑπηνέμια ᾠά. || Judicium Irritum. ἡ δίκη ἀντίδικος, (ε.) || Irritum facere. ἀκυροῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἠκύρωκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pactum Irritum. ἡ ἄκυρος διαθήκη. || Irritum decretum. ἄκυρον ψήφισμα. || Irrita lex. ἄκυρος νόμος. || Fœdus Irritum facere. τὴν διαθήκην ἄκυρον ποιεῖν. || Quæ à ſenatu decreta ſunt, Irrita facere. τὰ ὑπὸ τῆς βυλῆς γνωσθέντα, ἄκυρα καθιςάναι. || Syngrapham Irritam facere. ἄκυρον τὴν συγγραφὴν ποιεῖν, vel ποιεῖσθαι. || Audet Irrita facere, quæ pater ejus vivus egit. τολμᾷ ἄκυρα ποιεῖν, ἃ πατὴρ ἔπραξε ζῶν. Vide INUTILIS.

IRROBORO, as, avi, atum, are. *Prendre force & vigueur.* ἐπιῤῥώννυμαι, futur. paſſ. ἐπιῤῥωσθήσομαι, præt. paſſ. ἐπέῤῥωμαι.

IRROGANDUS, a, um. *Qu'on doit impoſer.* ἐπιβλητέος, α, ον.

IRROGATIO, onis. fœm. *Impoſition.* ἐπιβολὴ, ῆς. * ἡ ἐπίθεσις, εως. || Irrogatio multæ. *Impoſition d'amende.* ἡ τῦ τιμήματος ἐπιγραφὴ, ῆς.

IRROGATUS, a, um. part. *Impoſé.* ἐπιβληθεὶς, εῖσα, έν. || Irrogata multa. *L'amende impoſée.* τὸ τιμηθὲν, έντος.

IRROGO, as, avi, atum, are. *Impoſer.* ἐπάγω, F. ξω, P. ἐπῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. * προςρίβομαι, fut. med. ψομαι. aor. 1. med. προσετριψάμην. acc. *Requerir, qu'on impoſe ou qu'on taxe.* ἐπιγράφω, F. ψω, P. ἐπιγέγραφα. acc. *Ordonner.* τάττω, F. τάξω, P. τέταχα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Legem Irrogare. νόμον θεῖναι, vel εἰσφέρειν. || Pœnam alicui Irrogare. τιμωρίαν τάττειν, vel ὁρίζειν τινί. *Punir.* τιμωρίαν λαβεῖν παρά τινος. || Peccatis pœnam Irrogare. τοῖς ἀδικήμασι, ſeu ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι ἐπιτίμιον ὁρίζειν. * τῶν ἁμαρτημάτων τιμωρίαν τάττειν. || Pœnam injurioſis Irrogare. τὸ ἐπιτίμιον τοῖς ἀδικῦσι τάττειν. * ἐπιτίμιον κατὰ τῶν ἀδικέντων ὁρίζειν. || Capitis pœnam alicui Irrogare. θάνατον τινι ζημίαν ὁρίζειν, vel τάττειν.

IRRORO, as, avi, atum, are. *Mouiller de roſée.* ἐπιδροσίζω, F. ίσω, P. ἐπιδεδρόσικα. accuſ. *Verſer goutte à goutte.* ἐπιψεκάζω, F. άσω, P. ἐπιψέκακα. acc. *Humecter par-deſſus.* ἐπινοτίζω, F. ίσω, P. ἐπινενότικα. acc.

IRRUBEO, es, vel IRRUBESCO, is, bui, ere.

Se rougir. καὶερυθραίνομαι, præt. paſſ. ϑερανθήσομαι; præt. paſſ. καὶηρύϑραμμαι.

IRRUCTO, are. *Roter contre.* προσερεύγω, F. ξω, P. attic. προσερήρευχα. πρὸς. acc.

IRRUGIO, is, ire. *Rugir comme un Lion.* βρυχάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

IRRUGO, as, are. *Faire rider.* ἐρρυτιδόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρρυτίδωκα. acc.

IRRUMPO, is, upi, uptum, ere. *Entrer par force.* ἐπεισέρχομαι, fut. med. ἐπεισελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) εἰς. acc. *Rompre tout-à-fait.* ἀποῤῥήγνυμι, F. ῥήξω. (V. anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Se jetter deſſus.* Vide IRRUO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In urbem Irrumpere. εἰς πόλιν ἐμβάλλειν. || Irrumpere in ædes alicujus. εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός. || In tabernaculum Irrumpere. τῇ σκηνῇ ἐπιπηδᾷν. || Irrumpere in Atticam. τῆς Ατ]ικῆς, *vel* ἐπὶ τὴν Ατ]ικὴν ἐπιβαίνειν. || Thraces in noſtram regionem Irruperunt. Θρᾷκες ἐνέβαλον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. || Cùm Lacedæmonii in urbem Irrupiſſent. τῶν Λακεδαιμονίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν πόλιν.

IRRUO, is, rui, rutum, ere. *Se jetter deſſus.* εἰσβάλλω, F. αλῶ, P. εἰσβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) εἰς. acc. * ἐπεισπίπ]ω, fut. med. πεσῦμαι. (V. anom. in πίπ]ω.) εἰς. acc. || Irruere in aliquam regionem. εἰσβάλλειν, *vel* εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἴς τινα χώραν. ||Irruere in aliquem. ὁρμῇ εἴς τινα, *vel* ἐπί τινα φέρεσθαι. * εἰσπηδᾷν πρός τινα. || In hoſtes Irruere. τοῖς πολεμίοις, *vel* πρὸς τὺς πολεμίυς ἐφορμᾷν. || Cùm in hoſtes Irruunt. ὅτε τοῖς πολεμίοις ἐπιτρέχυσι. || Acri impetu in aliquem Irruere. ῥώμῃ καὶ θυμῷ ἐπί τινα ἐμβάλλεσθαι.

IRRUPTIO, onis. fœm. *Entrée avec violence.* ἡ ἐπέῤῥηξις, εως. * ἡ εἰσβολὴ, ῆς.

I S

IS, ea, id. gen. ejus, ei. pron. *Il, lui.* αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό. *Celui-là.* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. *Celui-ci.* ὅδε, ἥδε, τόδε. *Tel.* τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο. || Id eſt. *C'eſt-à-dire.* ὅπερ ἐςί. * τῦτ᾽ ἔςι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Is erat, naturâ & virtute. τοιῦτος ἦν τὴν φύσιν, καὶ τὴν ἀρετήν. || Cùm Ea ſit negotii ratio. τοιύτυ πράγματος ὄντος. || Eum me præbeo, quem me eſſe cupis. παρέχω]οιῦτον ἐμαυτὸν, οἱόνπερ βύλῃ. || Eas virtutes ama, quæ improbis non inſunt. τοιαύτας ἀρετὰς ἀγάπα, ὧν τοῖς φαύλοις οὐ μέτεςι. || Eâ ætate ſum. ἐνταῦθά εἰμι τῆς ἡλικίας. * ἐνταῦθα ἦλθον τῆς ἡλικίας. * ἡλικίας ὕτως ἔχω. || Eâ ætate ſum, ut id agere poſſim. ταύτην ἔχω τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ τῦτο πράτ]ειν δύναμαι. * ἡλικίας ὕτως ἔχω, ὡς τῦτο πράτ]ειν δυνάμενος. || In Ea opinione eſt, ut victoriam ſe jam adeptum eſſe putet. ὕτως ἔχῃ τὴν γνώμην, ὡς ἤδη κεκρατηκώς. || In Ea ſententia eſt, ut doctrinam utiliſſimam eſſe putet. ὡς τῆς παιδεύσεως πλείςην ὠφέλειαν φέρειν δυναμένης, οὕτω διάκειται τὴν γνώμην. || Qui Eâ opinione ſunt. οἱ ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχον]ες. || In Eam infelicitatem devenimus, ut. εἰς τῦτο ἀτυχίας ἥκομεν, *vel* ἥκομεν, ὥςε. || In Eum ſtatum res devenit. εἰς τῦτο περιέςηκε τὰ πράγμα]α, ὥςε. || Ea eſt ejus impudentia, ut dicere audeat. εἰς τῦτο ἀναιδείας ἦλθεν, ὥςε τολμᾷν λέγειν. || Ea eſt illorum inſania, ut. εἰς τοσῦτον μανίας, *vel* εἰς τοσαύτην μανίαν ἐληλύθασιν, ὥςε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Eâ felicitate ſunt, ut. εἰς τοσαύτην εὐδαιμονίας ὑπερβολὴν ἥκυσιν, ὥςε. || Eâ re, quia hæc turpia ſunt. διὰ τὸ αἰσχρὰ εἶναι ταῦτα.

ISAGOGE, es. fœm. *Introduction, commencement & entrée.* ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς.

ISATIS, is. fœm. *Guede, herbe.* ἡ ἰσάτις, ιδος.

ISCHIA, orum. neut. plur. Vide COXENDIX.

ISCHIACUS, *vel* ISCHIADICUS, a, um. *Qui eſt malade de goutte Sciatique.* ἰσχιαδικὸς, κὴ, κόν.

ISCHIAS, adis. fœm. *Goutte Sciatique, maladie.* ἡ ἰσχιὰς, άδος.

ISRAEL, ëlis, *vel* indecl. maſc *Iſraël, nation ou peuple qui ſeul connoiſſoit autrefois le vrai Dieu.* ὁ Ισραὴλ, ῆλος.

ISRAELITÆ, arum. maſc. plur. *Les Iſraëlites, le peuple d'Iſraël.* οἱ Ισραελῖται, ῶν.

ISTE, iſta, iſtud, iſtius. *Celui-ci.* ὗτος, αὕτη, τῦτο. * ὅδε, τῦδε; ἥδε, τῆσδε; τόδε, τῦδε.

ISTER, ſtri. maſc. *Le Danube, fleuve.* ὁ ἴςρος, υ.

ISTHAC. adv. *Par-là où tu es.* τῇδε. * ὧδε.

ISTHACCINE, adv. *Eſt-ce par ici?* πότερον τῇδε; * μῶν ὧδε;

ISTHIC. adv. *Là où tu es.* αὐ]όθι.

ISTHIC, iſthæc, iſthoc, *vel* Iſtic, iſtæc, iſtoc, iſtius. *Celui-ci même.* ὗτος αὐ]ὸς; αὕτη αὐτὴ; τῦτο αὐτό.

ISTHINC. adv. *De-là où tu es.* ἐνθένδε. * αὐτόθεν.

ISTHMIACUS, a, um. *Qui eſt en un détroit.* ἰσθμιακὸς, κὴ, κόν.

ISTHMOS, & ISTHMUS, i. maſc. *Un détroit.* ὁ ἰσθμὸς, ῦ.

ISTAC. adv. Vide ISTHAC.

ISTIC, iſtæc, iſtoc. Vide ISTHIC.

ISTINC. adv. Vide ISTHINC.

ISTIUSMODI. omn. gen. indecl. *vel* Iſtius modi. *Tel.* τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο. *De cette maniere, de telle ſorte.* ὁ καὶ ἡ τοιῦ]ότροπος, καὶ τὸ ον, υ.

ISTO. adv. *Là où tu es.* ἐν]αῦθα.

ISTORSUM. adv. *Vers là où tu es.* πρὸς τόνδε τὸν τόπον. * ἐνταῦθα.

I T

ITA. adv. *Ainſi, tellement.* ὕτως, (ante vocal.) ὕτω, (ante conſon.) *Oui.* ναί. || Ita aiunt. λόγος ἐςί. || Ita loquor, ita inquam. φημὶ ἐγώ. || Ita ſanè. πάνυγε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ita ingenio eſt. ὕτως ἔχῃ τὴν φύσιν. || Ita res eſt. ὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα. || Ita ſe res habent, ut. εἰς τῦτο περιέςηκε τὰ πράγματα, ὥςε. || Si Ita hæc ſunt. εἰ μὲν ὕτως ἔχῃ ταῦτα. || Ita vivit. τῦτον τρόπον βιοῖ. || Ita Græci indignati ſunt, quaſi tota Græcia vaſtata fuiſſet. οἱ μὲν Ελληνες ὕτως ἠγανάκ]ησαν, ὥσπερ ὅλης τῆς Ελλάδος πεπορθημένης. || Ita abſtineo à rebus injuſtis, ut nullus alius civis. οὕτως ἀπέχομαι τῶν ἀδίκων, ὡς ἄλλος τῶν πολιτῶν. || Ita Rempublicam curant, quaſi rem familiarem. ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν οἰκείων μελετῶσι. * παραπλησίως ἐπιμελῦν]αι τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων. || Ita eum amat ut fratrem. τῦτον ὁμοίως ἀδελφῷ φιλεῖ. * τῦτον ὁμοίως ὥσπερ ἀδελφὸν φιλεῖ. || Ita adverſantur, quaſi bellum gererent. ὁμοίως ἐναν]ιῦνται, ὥσπερ ἂν εἰ πολεμῦν]ες τύχοιεν. || Ita lugent, quaſi ſi quis obiiſſet. ὁμοίως πενθῦσιν, ὥσπερανεὶ τεθνεῶτός τινος. || Ita ci-

ment, quaſi ſi in extremo periculo verſarentur. ὁμοίως φοβῦνται, ὥσπερανεὶ τὸν ἔσχατον κίνδυνον κινδυνεύοντες. * οὕτως φοβῦνται, ὡσπερεὶ, &c. || Debet ad liberos ut patrimonii, Ita & amicitiæ paternæ hereditas pervenire. πρέπει τὺς παῖδας ὥσπερ τῆς ὀσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. || Quemadmodùm, &c. Ita. ὥσπερ, &c. ὡσαύτως. || Ne quemadmodùm fœneratores, Ita & vos. μὴ, τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι, οὕτω καὶ ὑμεῖς, &c. || Ut quiſque affectus eſt, Ita judicat. ὡς ἕκαστος ἔχει τὴν ψυχὴν, *vel* τῆς ψυχῆς, οὕτω κρίνει. || Ut benevolentiâ quemque proſequimini, Ita orator ſentire videtur. ὡς ἂν ὑμεῖς πρὸς ἕκαστον ἔχητε εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων δοκεῖ φρονεῖν. || Ut cuique placuerit, Ita ſuffragium ferat. ὅπως ἕκαστος βούλεται, τῷ τρόπῳ τούτῳ περαινέτω τὴν ψῆφον. || Ita probabiliter loquebantur. οὕτω πιθανῶς ἔλεγον. || Ita gloriati ſunt, quaſi nos omnes viciſſent. τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἡμῶν ἐκράτησαν. || Ita his deſtitutus ſum, ut neſciam an alius quiſquam. οὕτως ἐνδεὴς τούτων εἰμὶ, ὡς οὐκ οἶδα, εἴτις ἄλλος τῶν ἀνθρώπων. || Ita Lacedæmonii abſtinuerunt ab actionibus, ut ne quidem quieſcere voluerint. τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ πράττειν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥστ' οὐδ' ἡσυχίαν ἄγειν ἠθέλησαν. || Ita ingratus eſt, ut nolit, &c. οὕτως ἀχάριστός ἐστιν, ὥστε μὴ βούλεσθαι. || Ita ſapè fit, ut qui potentiores ſunt, ab imbecillioribus vincantur. οὕτω πολλάκις γίνεται, ὥστε τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι. pro, ὥστε οἱ μείζω δύναμιν ἔχοντες ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῶσι. || Ita Infelix fuit. εἰς τοῦτο ἀτυχίας ἦλθεν, ὥστε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Ita ſimplex eſt, ut. εἰς τοσοῦτον εὐηθείας προβέβηκεν, ὥστε. || Ita amentes ſunt, ut. εἰς τοσαύτην μανίαν προήχθησαν. * εἰς τοῦτ' ἦλθον ἀνοίας, ὥστε. (V. ἄγω. in anom.) || Ita ſtolidi ſunt, ut. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν ἀφροσύνης ἐληλύθασιν, ὥστε.

ITALIA, æ. fœm. *Italie, region de l'Europe.* ἡ Ἰταλία, ίας.

ITALICUS, a, um. *Qui appartient à l'Italie.* ὁ καὶ ἡ Ἰταλιώτης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ITALUS, a, um. *Italien, qui eſt d'Italie.* Ἰταλὸς, λὴ, λόν.

ITANE. adv. *Eſt-il vrai?* εἶτα;

ITAQUE. conjunct. *C'eſt pourquoi, partant.* διὸ. * διόπερ. * καίτοι. * τοιγαροῦν. *De-là vient que.* ὅθεν δή. || Itáque. *Et ainſi.* καὶ οὕτως. ante vocal. καὶ οὕτω. ante conſon.

ITEM. adv. *Auſſi.* ὡσαύτως. *Pareillement.* παραπλησίως. * ὁμοίως. *Comme auſſi & encore.* ἔτι δὲ. * ἔτι καί.

ITER, itineris. neut. *Chemin.* ἡ ὁδὸς, οῦ. * ἡ πορεία, είας. || Iter commodum. ἡ εὐοδία, ας. || Iter unius diei. ὁ σταθμὸς, οῦ. || Iter nocturnum. ἡ νυκτοπορία, ας. || Iter deflectere. ἐκτρέπεσθαι, πομαι, futur. paſſ. ἐκτρεφθήσομαι, præt. paſſ. ἐκτέτραμμαι. || Iter pedibus faciens. πεζὸς, ἡ, όν. || Itineris dux. ὁ ὁδηγὸς, οῦ. || Iter facere, *vel* tenere. ὁδοιπορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὡδοιπόρηκα. || Iter de nocte facere, *vel* habere. νυκτοπορεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. νενυκτοπόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Idem Iter facere. βαδίζειν τὴν αὐτὴν ὁδόν. || Oſtendit, quod Iter ipſos ingredi oporteat. δείκνυσι ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν. || Pedibus Iter ingredi. πεζῇ βαδίζειν. * πεζῇ πορεύεσθαι. * πεζεύειν. || Per mare Iter Ingredi. πεζεύειν διὰ τῆς θαλάσσης. * τὴν θάλασσαν πεζεύειν. || Equo Iter ingredi. ἐφ' ἵππου πορεύεσθαι, *vel* ὀχεῖσθαι. || Iter unius diei. ἡμερησία ὁδός. || Terreſtria Itinera. αἱ κατὰ γῆν πορεῖαι. || Terrâ Iter facere. κατὰ γῆν πορεύεσθαι. || Longum Iter conficere. πορεύεσθαι μακρὰν ὁδόν. || Trium dierum Iter conficere. ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορεύεσθαι. || Feſtinanter Iter facere. πορείας ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς. || Breve Iter conficere. βραχεῖαν πορείαν ποιεῖσθαι. || Iter ad urbem parare. πορείαν εἰς τὴν πόλιν συσκευάζειν. || Terreſtria Itinera ſuſtinere. τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν. || Ingredi Iter ad mortem. πορείαν εἰς τὴν εἱμαρμένην πορεύεσθαι. || Iter facere per regionem. διὰ τῆς χώρας διαπορεύεσθαι. * διέρχεσθαι χώραν. || Per urbem Iter facere. διαπορεύεσθαι τὴν πόλιν. || Per Italiam Iter facere. τὴν Ἰταλίαν διοδεύειν. || Aperto capite Iter facit. ἀκαλύπτῳ κεφαλῇ ὁδοιπορεῖ. || Cùm Iter confeciſſet. ἀνύσας τὴν ὁδοιπορείαν. || Terreſtri Itinere, aut navigio venire ad aliquem. κατὰ γῆν ἢ ναυσὶ πρός τινα ἐλθεῖν. || Dies noctéſque Iter faciunt. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύουσι. || Cùm Iter in viâ faceret. ὁδεύων ἐν τῇ ὁδῷ. || Aliud Iter inire. καθ' ἑτέραν ὁδὸν πορεύεσθαι. || Per Italiam Iter faciebat. διὰ τῆς Ἰταλίας ὁδὸν ἐποιεῖτο. || Dux Itineris vobis exiſtam. ἡγήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ. || Itineris dux. τῆς ὁδοῦ καθηγεμών. || Totum Iter facile conficere. τὴν ὁδὸν ἅπασαν μετὰ ῥᾳστώνης διαπεραίνειν, *vel* διανύειν. || Longum Iter inire. μακρὰν ἀποδημίαν στέλλεσθαι. || Itineris pericula. οἱ ἐν πορείᾳ γιγνόμενοι κίνδυνοι. || Hùc ducit Iter. ἐκεῖ ἡ ὁδὸς φέρει. * ἐπὶ τοῦτο ἡ ὁδὸς ἄγει. || Rectè vivendi Iter vobis aperuit. ὁδὸν ὑμῖν τῆς καλοκἀγαθίας ἔτεμεν ὀρθῆς. || Iter quo eundum eſt, aperire. ὁδὸν τέμνειν, καθ' ἣν ἰτέον. || Iter intercludere. τὴν ὁδὸν ἀποφράττειν. || Iter hoſtibus, corporibus ſuis, obſtruere. τὴν ἔφοδον τοῖς πολεμίοις, τοῖς σφετέροις σώμασιν ἀντιτάττεσθαι. || Iter capeſſere. τῆς ὁδοιπορίας ἔχεσθαι. || Iter parare: comparare ſe ad Iter. ἔχειν περὶ ἔξοδον. || Iter conficere. τὴν ὁδὸν τελέσαι.

ITERANDUS, a, um. *Qu'on doit reprendre & reïterer.* ἀναληπτέος, α, ον.

ITERATIO, onis. fœm. *Itération, repriſe.* ἡ ἀνάληψις, εως. || Iteratio ſermonis. ἡ ταυτολογία, ας. * ἡ παλιλογία, ας. * ἡ ταυτοέπεια, είας.

ITERATUS, a, um. part. *Reïteré, repris.* ἀνειλημμένος, η, ον. * δευτερωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ITERO, as, avi, atum, are. *Reïterer, reprendre.* ἀναλαμβάνω, futur. med. λήψομαι. Pr. ἀνείληφα. (V. anom. in λαμβάνω.) acc. *Redoubler.* ἐπαναδιπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπαναδεδίπλωκα. acc. *Faire, ou dire pour la ſeconde fois.* δευτεριάζω, F. άσω, P. δεδευτερίακα. acc. * παλιλογέω, ῶ, F. ήσω. aor. 1. ἐπαλιλόγησα. accuſ. || Iterare verba. δισσολογεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδισσολόγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iterare ſermonem. τὸν αὐτὸν τρόπον πάλιν λέγειν. || Iterùm mihi iſthæc Itera. αὖθις ἐξ ἀρχῆς ταῦτα λέγε. || Iterandum eadem iſta mihi. δεύτερον ἐμοὶ ταῦτα ποιητέον.

ITERUM. adv. *Encore; derechef.* αὖ. * αὖθις. * πάλιν. *Secondement.* δίς. *Pour la ſeconde fois.* δεύτερον. || Iterùm conſul. ὁ δισύπατος, ου. || Iterùm puer. ὁ παλίμπαις, αιδος.

ITIDEM. adv. Vide ITEM.

ITINERARIUM, ii. neut. *Carte, ou livre qui ſert à voyager.* τὸ ὁδοιπορικὸν, ȣ.

ITINEROR, aris, atus ſum, ari. *Voyager.* ὁδοιπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡδοιπόρηκα.

ITIO, onis. fœm. *Allée, démarche.* ἡ βάδισις, εως. * ἡ πορεία, ας. || Itio obviam. ἡ ἀπάντησις, εως. * τὸ ἀπάντημα, ατ⊗.

ITO, as, avi, atum, are. *Aller ſouvent.* φοιτάω, ῶ, F. ήσω, P. πεφοίτηκα.

ITUR. imperſ. *On va.* ἡ πορεία, *vel* ἡ ὁδὸς γίνεται.

ITURUS, a, um. part. *Qui ira, qui doit aller.* πορευσόμενος, ένη, ενον.

ITUS, ûs. maſc. Vide ITIO.

J U

JUBA, æ. fœm. *Les crins du cou d'un cheval, ou d'autre bête.* ἡ χαίτα, ης.

JUBAR, aris. neut. *Lueur, ſplendeur.* τὸ σέλας, αϗ⊗. *Lumiere.* τὸ φῶς, ωτός. *L'étoile du jour.* ὁ φωσφόρ⊗, *vel* ἑωσφόρ⊗, ȣ.

JUBATUS, a, um. *Qui a de longs crins.* χαιτήεις, *vel* χαιτόεις, (εντ⊗) όεσσα, ης; όεν, εντ⊗.

JUBEO, es, ſſi, ſſum, ere. *Commander.* κελεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. *Ordonner.* προστάττω, F. ξω, P. προστέταχα. dat. perſ. accuſ. rei. *Arrêter & conclure.* ψηφίζομαι, fut. med. ίσομαι. aor. 1. med. ἐψηφισάμην. acc. || Jubeo abire. ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. || Jubeo afferri. *J'envoie chercher.* μεταπέμπω, F. ψω, P. μεταπέπεμφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Labores Jubebat, ipſe verò ſolus voluptatibus fruebatur. τὸς μὲν πόνȣς προσέταττε, τῶν δ' ἡδονῶν αὐτὸς μόν⊗ ἀπέλαυεν. || Omnia facio, quæ Juſſit. ὅσα προσέταξε, πάντα ποιῶ. || Jubeo re optima agere. ἐπιτάττω σοι, *vel* προστάττω τὰ βέλτιστα πράττειν. || Jubeo te civitates reſtituere. κελεύω σε τὰς πόλεις κατοικίζειν. || Si enim non Juſſiſſent illi eos qui fugiſſent non recipere. εἰ γὰρ μὴ προσέταττον ἐκεῖνοι τὸς φεύγοντας μὴ καταδέχεσθαι. || Id agere ab iis Jubeor. ὑπ' αὐτῶν κελεύομαι τοῦτο ποιεῖν. || Proximorum calamitates propulſare Juſſi ſumus. ταῖς τῶν προσηκόντων συμφοραῖς ἐπαμύνειν ἐκελεύθημεν. || Juſſus canere. ᾄδειν κελευσθείς.

JUBILO, as, avi, atum, are. *S'écrier de joie.* ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, futur. med. άσομαι. aor. 1. med. ἠγαλλιασάμην.

JUBILUM, i. neut. *Cri de joie.* τὸ ἀγαλλίαμα, ατ⊗.

JUCUNDE. adverb. *Plaiſamment.* ἡδέως. *Joyeuſement.* ἱλαρῶς. *Avec recréation.* εὐτερπῶς. || Jucundè olens. ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ εὔοσμ⊗, καὶ τὸ ον, ȣ.

JUCUNDIOR, & ius, oris. comp. ὁ καὶ ἡ ἡδίων, καὶ τὸ ἥδιον, ον⊗.

JUCUNDISSIMUS, a, um. ſuperl. ἥδιστ⊗, ίστη, ιστον.

JUCUNDITAS, atis. fœm. *Réjouiſſance.* ἡ εὐθυμία, ας. *Recréation.* ἡ τερπνότης, ητ⊗. * ἡ τέρψις, εως. *Plaiſir.* ἡ ἡδυπάθεια, είας. * ἡ ἡδονή, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dare ſe Jucunditati. ταῖς ἡδοναῖς ἐνδȣ̃ναι. * ταῖς ἐπιθυμίαις χαρίζεσθαι. * τὰ πρὸς ἡδονὴν ἐπιτηδεύειν. || Jucunditate perfundi. λίαν ἥδεσθαι. || Jucunditate perfuſus. πάσας ἡδόμεν⊗ ἡδονάς. * ἐκπαθὴς ὑπὸ τῆς ἡδονῆς γενόμεν⊗. || Jucunditate aliquem afficere. εὐφροσύνην τινὶ ἐμποιεῖν. * ἡδονήν τινι παρέχειν. || Permulcere Jucunditate. ἐνηδύνειν, *vel* ἀφηδύνειν τινά. * ἡδονὴν φέρειν τινί.

JUCUNDO, as, are. Aug. *Réjouir.* ἡδύνω, F. υνῶ, P. ἥδυγκα. acc.

JUCUNDOR, aris, atus ſum, ari. *Etre réjoui, ou ſe réjouir.* ἡδύνομαι, fut. paſſ. ἡδυνθήσομαι, præt. paſſ. ἥδυσμαι.

JUCUNDUS, a, um. *Plaiſant, joyeux.* ἡδύς, έος; ἡδεῖα, είας; ἡδύ, έος. *Recréatif.* τερπνός, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἐπιτερπής, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. *Bien agréable.* εὐχάριστος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui eſt de bonne humeur.* ὁ καὶ ἡ εὔφρων, καὶ τὸ ον, ον⊗. || Jucundum eſſe. εὐθυμεῖσθαι, ȣ̃μαι, ȣ̃μαι, fut. med. μήσομαι. aor. 1. med. εὐθυμησάμην. *Donner du plaiſir.* ἐπιτέρπειν, πω, F. ψω, P. ἐπιτέτερφα. accuſ. || Jucundus odor. *Une odeur agreable.* ἡ εὐωδία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc eſt auditu Jucundum. τȣ̃τ' ἔστιν ἀκȣ́ειν ἡδύ. || Quæ Jucunda ſunt auditu. τὰ ἀκȣ́ειν ἡδέα. || Jucunda dicere apud populum. πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν. * τȣ̀ς πρὸς ἡδονὴν λόγους ποιεῖσθαι. || Vita Jucunda. ὁ μεθ' ἡδονῆς βί⊗. || Hoc mihi Jucundum eſt. τȣ̃τό μοι καθ' ἡδονὴν γίνεται. * τȣ̃το δι' ἡδονῆς ἐστί μοι. || Jucunda mihi ſunt quæ facis. ἃ ποιεῖς, πρὸς ἡδονήν ἐστί μοι. || Quæ ei Jucunda ſunt, facio. τὰ πρὸς χάριν αὐτῷ ποιῶ. || Valdè omnibus Jucundus. ἅπασι πλεῖστα πρὸς χάριν ὤν. || Jucunda oratio. κεχαρισμέν⊗ ὁ λόγ⊗. || Quomodo Jucunda erit oratio. ὅπως οἱ λόγοι χάριν ἕξȣσι. || Jucunda memoria eſt præteritorum malorum. ἡδύ τι, σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων. || Si vobis ego Jucundus ſim. εἰ ὑμῖν ἐγὼ ἡδὺς ὢν τυγχάνω. * εἰ τὰ πρὸς ἡδονὴν ὑμῖν ποιῶ. || Mihi Jucunda hujus libri confectio fuit. ἐμοὶ ἡ τȣ̃ τοιȣ́τȣ σύνταξις λόγȣ καθ' ἡδονὴν ἐγεγόνει. (V. γίνομαι. in anom.) || Jucundo animo eſſe. ἡδέως ἔχειν.

JUDÆA, æ. fœm. *La Judée ou Paleſtine, region de la Syrie.* ἡ ἰȣδαία, ας. *Une Juive,* ἡ ἰȣδαία, ας.

JUDÆUS, i. maſc. *Un Juif.* ὁ ἰȣδαῖος, αίȣ.

JUDAICUS, a, um. *De Juif ou de Juive, ou de Judée.* ὁ καὶ ἡ ἰȣδαϊκός, καὶ τὸ όν, ȣ.

JUDEX, icis. maſc. & fœm. *Juge.* ὁ κριτής, *vel* δικαστής, ȣ̃. *Eſtimateur.* ὁ τιμητής, ȣ̃.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſtituere aliquem Judicem. δικαστὴν ποιεῖσθαι τινὰ ἐπὶ τὴν κρίσιν. || Judicem de aliquâ re eligere. κριτὴν περί τινος αἱρεῖσθαι. || Judex iniquus. ἀγνώμων κριτής. * ȣ̓ τὰ δίκαια κρίνων. || De hac re Judex ſedet. περὶ τȣ́τȣ δικάζει, *vel* κρίσιν ποιεῖται. || Judex incorruptus. κριτὴς ἀδιάφθορ⊗, *vel* τῆς διαφθορᾶς κρείττων, *vel* ἀδωροδοκήτως κρίνων. || Judex corruptus. δικαστὴς δωροδοκῶν, *vel* διεφθαρμέν⊗ ἐπὶ χρήμασι. || Judex non debet indulgere improbis, nec precibus flecti, aut adulationibus. τὸν δικαστὴν μήτε εἰκός ἐστιν ἐνδιδόναι τοῖς κακούργοις, μήτε πείθεσθαι τὰς δεήσεις, ἢ κολακείας. || Iniquus Judex eſt, qui vel pecuniis corrumpitur, vel amicitiæ tribuit, vel inimicos ulciſcitur, vel potentum virorum animos offendere veretur. ἀδίκως κρίνει, ὅστις ἢ χρήμασι διαφθείρεται, ἢ φιλίᾳ χαρίζεται, ἢ ἔχθραν ἀμύνεται, ἢ δυναστείαν δυσωπεῖται. || Me Ju-

dice. παρ' ἐμοὶ κριτῇ.

JUDICANDUS, a, um. *Qu'on doit juger.* δικαςέος, vel κριτέος, α, ον. || Ex rebus rectè adminiſtratis, Judicandi ſunt felices. ἐκ τοῦ σωφρόνως, χρὴ κρίνειν τοὺς ὡς ἀληθῶς εὖ πράττοντας.

JUDICATIO, onis. fœm. *Jugement, l'action de celui qui juge.* ἡ κρίσις, εως. *Le point dont il s'agit, ce ſur quoi on porte jugement.* τὸ κρινόμενον, ου.

JUDICATO. adv. *Après y avoir penſé.* προκρίτως. *A bon eſcient.* σπουδαίως.

JUDICATUM, i. neut. *Choſe jugée & decidée.* ἡ καταδίκη, ης. *Ce qu'on a jugé & ordonné.* τὸ κριθὲν, έντος.

JUDICATUS, a, um. *Jugé.* κεκριμένος, ένη, ένον. * κριθεὶς, θεῖσα, θέν. *Condamné, jugé.* ὁ καὶ ἡ κατάδικος, καὶ τὸ κον. * καταδικασθεὶς, εῖσα, έν.

JUDICATUS, ûs. maſc. *Pouvoir, ou autorité de juger.* ἡ διαδικασία, ας.

JUDICIALIS, & e, is. *Judiciaire, appartenant aux jugemens.* κριτικὸς, ἡ, όν. *aux procés.* δικανικὸς, ἡ, όν. *aux Juges.* δικαστικὸς, ἡ, όν. || Judiciale forum. ἡ ἀγορὰ, ᾶς.

JUDICIARIUS, a, um. idem.

JUDICIUM, ii. neut. *Jugement.* ἡ κρίσις, εως. * τὸ κρίμα, ατος. *Procès.* ἡ δίκη, ης. *Arbitrage.* ἡ δίαιτα, ης. *Penſée, opinion.* ἡ γνώμη, ης. || Judicii locus. *Où l'on rend la juſtice.* τὸ δικαστήριον, ου. || Judicium rectum, ἡ δικαιοκρισία, ας. || Judicium falſum. ἡ ψευδοκρισία, ας. || Judicium contra numarios & ſordidos. ἡ δωροδοκία, ας. || Judicium dare cum pœnâ. ἀπευθύνειν, ύνω, F. υνῶ, P. ἀπεύθυγκα. || In Judicium vocari. κρίνεσθαι, ίσομαι, fut. paſſ. ιθήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir acri Judicio. ἀνὴρ ὀξὺς τὴν διάνοιαν. * εὐφρόνως ἔχων. || Maximè intelligentis Judicii. συνετὸς ἐν τοῖς μάλιστα. * πλεῖστον νοῦν ἔχων. || Meo Judicio. κατ' ἔμουγε τὴν δόξαν. * τὴν γνώμην ἐμήν. * κατ' ἐμὴν γνώμην. || Meum ſemper Judicium fuit, hoc utile eſſe. ἀεὶ δόξαν εἶχον, τοῦτο λυσιτελεῖν. || Meum Judicium hoc eſt. ταύτην ἔχω γνώμην. * οὕτως ἔχω τὴν γνώμην. * οὕτως ἔχω γνώμης. V. OPINIO. || Judicium facere de aliquâ re. κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος. || Juſtum Judicium ferre. ὁσίαν καὶ δικαίαν τίθεσθαι τὴν ψῆφον. || Rectum Judicium pronunciare. ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. || Judicium ferre. θεῖναι ψῆφον. * τίθεσθαι τὴν κρίσιν. || Rectè Judicium tuliſti. καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας. || Si juſtum Judicium ferre volunt. εἰ τὰ δίκαια δικάζειν ἤθελον. || In alios Judicium ferre. κατὰ τῶν ἄλλων ψῆφον ἐκφέρειν, vel ἐξενεγκεῖν, vel φέρειν. pro aliis. ὑπὲρ ἄλλων. || Æquum Judicium obtinere. ἐπιτυχεῖν τῆς πρεπούσης κρίσεως. (V. τυγχάνω. in anom.) || Juſtum ac verum Judicium pronunciare. τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ κρίνειν. || In te Judicium tuliſti. κατὰ σαυτοῦ τὴν κρίσιν ἤνεγκας. || Juſtum de iis ferre Judicium. δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθαι. || Judicia alicujus rei exercere. τὰς δίκας τινὸς δικάζειν. || Sæpe in Judicio ferendo labi. πολλάκις τὰς κρίσεις ἐπισφαλῶς ποιεῖσθαι. || Judicio cum iis contendit. πρὸς τούτους δίκην ἔχει. * δίκη πρὸς τούτους ἐστὶν αὐτῷ. || In Judicium adducere. εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον. * ὑπάγειν τινὰ εἰς δίκην. * καλεῖν τινα εἰς δικαστήριον. * εἰς δίκην τινὰ καταστῆσαι, *le mettre en procès.* || In Judicium venio, exhibeo me Judicio. καθίστημι ἐμαυτὸν εἰς κρίσιν. || In Judicium adduci. εἰς κρίσιν καθίστασθαι. || Judicio vincere. τὴν δίκην ἑλεῖν. (V. αἱρέω. in anom.) || Omnes qui cum eo Judicio contendebant, vicit. ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητήσαντας ἑαυτῷ ἐνίκησεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. || Cadere in Judicio. δίκην ὀφλεῖν. * κρίσει ἀπολυχεῖν. || Vincire aliquem & tradere Judicio. δῆσαί τινα, καὶ τῷ δικαστηρίῳ παραδοῦναι.

JUDICO, as, avi, atum, are. *Juger.* κρίνω, F. ινῶ, P. κέκρικα. acc. * δικάζω, F. άσω, P. ακα. accuſ. *Eſtimer & penſer.* νομίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. νενόμικα. accuſ. *Condamner.* κατακρίνω, F. ινῶ, P. κατακέκρικα. acc. perſ. gen. crim.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rectè de alicujus vitâ Judicare. κρίσιν τοῦ βίου κρίνειν ὀρθῶς. || Rectè de aliquo Judicare. καλῶς κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος. || Nec iram, nec calumniam ad Judicandum adhibere. μήτε πρὸς ὀργὴν, μήτε πρὸς διαβολὴν, τὸ δίκαιον κρίνειν. || In una duntaxat causâ favore ductus eſt ad Judicandum. αὐτῷ μία τις πρὸς χάριν ἐδικάσθη δίκη. || Perperam Judicatum eſt. ἀδίκως ἐδικάσθη τὸ κριθέν. || Sic de iis hominibus Judico. δόξαν ταύτην ἔχω περὶ τούτων. || Non rectè de hoc Judicas. οὐκ ἀληθῆ δόξαν ἔχεις περὶ αὐτοῦ. || Falsè de eo Judicas. δόξαν ψευδῆ περὶ τούτου ἔχεις. || Qui malè de nobis Judicant. οἱ περὶ ἡμῶν κακῶς φρονοῦσι. || Ut equidem Judico. κατ' ἔμουγε τὴν γνώμην. * ὡς ἔχω τῆς γνώμης. || Ita de iis rebus Judico. οὕτω γινώσκω περὶ τούτων. * διάνοιαν ταύτην ἔχω περὶ τούτων. || De me ex aliis Judicat. ἐκ τῶν ἄλλων, ἐμὲ κρίνει. || Ex divitiis de felicitate Judicare. πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν. || Judicare quid interſit inter probum ac improbum. διαγνῶναι, vel ἀνακρίνειν, τί τοῦ πονηροῦ ὁ ἀγαθὸς διαφέρει. || Malè & injuſtè Judicare. κακῶς καὶ ἀδίκως δικάζειν. || Juſtè Judicare. δικαίως, vel τὰ δίκαια δικάζειν. || Rectè & ſecundùm leges Judicare. καλῶς καὶ νομίμως δικάζειν. * καλῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους κρίνειν. || Ut leges poſtulant, de aliquo Judicare. ἀξίως τῶν νόμων, περί τινος δικάζειν. || De vitâ hominis Judicare. περὶ ψυχῆς ἀνθρώπου δικάζειν. || Judicare de cive. κρίνειν πολίτην, vel περὶ τοῦ πολίτου. || De re aliqua Judicare. περί τινος κρίνειν. || De negotiis Judicare. κρίνειν τὰ πράγματα. || Rectè de vita Judicare. κρίσιν τοῦ βίου κρίνειν ὀρθῶς. || Ad gratiam Judicare. πρὸς χάριν κρίσεις ποιεῖσθαι. || De aliis Judicare. κρίσιν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἄλλων. || Religioſè Judicare. εὔορκον κρίσιν ποιεῖσθαι. * ὁσίαν ψῆφον τίθεσθαι. || Judicaverunt, eam regionem evertendam eſſe. ἔθεντο τὴν ψῆφον, ὡς χρὴ ταύτην χώραν ἐξανδραποδισθῆναι. || Juſtè ac verè Judicare. τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ κρίνειν. || Ex ira Judicare. πρὸς ὀργὴν κρίνειν. || Mercede Judicant. ἐπὶ μισθῷ δικάζουσι. || Favore, vel odio Judicare. πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν δικάζειν. || Cùm judices corruptè Judicant. ὅταν οἱ τῆς δίκης προεστῶτες δωροδοκίᾳ δικάζουσι.

JUGALIS, & e, is. *Du même joug.* ζύγιος, ία, ιον. * ζευκτὸς, τὴ, τόν. *Accouplé, attelé.* ὁ καὶ ἡ σύζυγος, καὶ τὸ γον. * ὁ καὶ ἡ σύζυξ, υγος. *Conjugal, du mariage.* γαμικὸς, ἡ, όν. || Jugale vinculum. τὸ ζυγόδεσμον, ου.

JUGAMENTUM, i. neut. *Toute liaiſon & accouplement.* τὸ ζύγωμα, ατος.

JUGARIUS, ii. maſc. *Celui qui accouple les bœufs*

ou chevaux au joug. ὁ ζευγηλάτης, ου. *Bouvier.* ὁ βοώτης, ου.

JUGATORIUS, a, um. *De joug.* ζύγιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ζύγιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſe met ſous le joug.* ὁ καὶ ἡ ὑποζύγιος, καὶ τὸ ον, ου.

JUGATUS, a, um. *Accouplé à un joug.* ἐζυγωμένος, η, ον. * ζυγωτὸς, ἡ, όν.

JUGERATIM. adv. *Par demi-arpens.* κατὰ πλέθρα.

JUGERUM, i. neut. *Un demi-arpent de terre.* τὸ πλέθρον, vel πλέθρον, ου.

JUGIS, & e, is. *Continuel.* ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, vel διηνεκὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *Qui n'a point de relâche.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, καὶ τὸ ον, ου.

JUGITER. adv. *Continuellement.* διηνεκῶς. * συνεχῶς. *Sans ceſſe.* ἀδιαλείπτως.

JUGLANS, andis. fœm. *Une groſſe noix.* τὸ κάρυον, ύου. *Un noyer.* ἡ καρύα, ύας.

JUGO, as, avi, atum, are. *Accoupler enſemble.* ζυγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζύγωκα. acc. * συζεύγνυμι, F. ζεύξω, P. συνέζευχα. acc.

JUGOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de jougs.* ὁ καὶ ἡ πολύζυγος, καὶ τὸ ον. *de ſommets & coupeaux de montagnes.* ὁ πολυδειρὰς, άδος. (pro maſc.)

JUGULATIO, onis. fœm. *L'action d'égorger.* ἡ ἀπόσφαξις, εως. * ἡ σφαγὴ, ῆς.

JUGULATUS, a, um. part. *A qui l'on a coupé la gorge.* ἀποσφαγεὶς, (εἶσα) εῖσα, έν. *Tué.* φονευθεὶς, θεῖσα, θέν. || Jugulatus à ſeipſo. ὁ καὶ ἡ αὐτοσφαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

JUGULO, as, avi, atum, are. *Egorger.* σφάττω, vel ὑποσφάττω, F. ξω, P. ἀπέσφαχα. acc. *Tuer.* κτείνω, F. ενῶ, P. ἔκτακα. acc. || Jugulare oves. μηλοσφαγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. μεμηλοσφάγηκα. accuſ. || Jugulare homines. ἀνθρωποσφαγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνθρωποσφάγηκα.

JUGULUM, i. neut. & JUGULUS, i. maſc. *La gorge.* ἡ σφαγὴ, ῆς. * ὁ αὐχὴν, ένος. || In agendis cauſis Jugulum petere. εὐθυδικεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐθυδίκηκα. || Jugulum dare. σφαγὴν προτείνειν.

JUGUM, i. neut. *Le ſommet, ou coupeau d'une montagne.* ἡ ἄκρα, ας. * ἡ κορυφὴ, ῆς. *Un joug, un couple.* τὸ ζεῦγος, εος, ους. * τὸ ζυγὸν, vel ὁ ζυγὸς, οῦ.

JULIUS menſis. *Le mois de Juillet.* ὁ ἰούλιος μὴν, (μηνός.)

JUMENTARIUS, a, um. *De juments.* ὁ, ἡ τὸ τῶν ὑποζυγίων, vel τῶν κτηνῶν.

JUMENTUM, i. neut. *Jument, toute bête ſervant à porter ou tirer.* τὸ ὑποζύγιον, ίου. * τὸ κτῆνος, εος, ους. || Jumenta paſco. κτηνοτροφεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐκτηνοτρόφηκα. || Jumentorum pabulum. ἡ κτηνοτροφία, ας.

JUNCETUM, i. neut. *Joncaie, lieu où croiſſent les joncs.* ὁ σχοινὼν, ῶνος. * ἡ σχοινία, ας.

JUNCEUS, a, um. *De joncs,* ὁ καὶ ἡ σχοίνινος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, το ες, εος, ους. *Reſſemblant au jonc.* ὁ καὶ ἡ σχοινοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

JUNCINUS, a, um. idem.

JUNCOSUS, a, um. *Plein de joncs.* ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui porte des joncs.* ὁ καὶ ἡ σχοινοφόρος, καὶ τὸ ρον.

JUNCTIM. adv. *Tout joignant.* ζυγάδην. *De ſuite.* συνεχῶς. *Sans ceſſe.* ἀπαύστως. *Tout enſemble.* Vide SIMUL.

JUNCTIO, onis. fœm. *Conjonction.* ἡ σύζευξις, εως. *Jointure.* ἡ συναφὴ, ῆς. *Ajuſtement avec.* ἡ συναρμογὴ, ῆς.

JUNCTURA, æ. fœm. idem. *Jointure dans les membres.* τὸ ἄρθρον, ου.

JUNCTUS, a, um. part. *Joint, accouplé.* ἐζευγμένος, η, ον. * συναφθεὶς, εῖσα, έν. * συνημμένος, η, ον. dat. *Mis avec.* συντεθειμένος, η, ον. || Juncta matrimonio. ἡ γαμηθεῖσα, ης. pro fœm.

JUNCUS, i. maſc. *Jonc.* ὁ σχοῖνος, ου.

JUNGENDUS, a, um. *Qui doit joindre.* ζευκτέος, α, ον.

JUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Joindre, accoupler.* ζευγνύω, vel ζεύγνυμι, F. ζεύξω, P. ἔζευχα. (V. ζεύγνυμι.) acc. * συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. accuſ. || Jungere connubio. συνοικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. συνῴκικα. acc. * γαμέω, F. ήσω. (V. anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sapientiam cum probitate Jungere ſtudeas. μελέτα τῆς σοφίας μετὰ καλοκἀγαθίας συζυγίαν. || Ut miſericordiam cum Judicio Jungat. ἵνα τὸν ἔλεον ἀνακεράσηται τῇ κρίσει. (ἀνακεράννυμι.) || Verborum blanditiis vim Junxit. τῇ πειθοῖ βίαν ἀνέμιξε. || Jungere mare. τὸν πόντον ζευγνύειν. || Societatem cum aliquo Jungere. συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα. || Fœdus cum aliquo Jungere. συμβόλαιόν τινι συμβάλλειν. || Amicitiam Jungere. φιλίας κοινωνίαν ποιεῖν.

JUNIOR, & ius, oris. comp. *Plus jeune.* νεώτερος, έρα, ερον. || Altero Junior. ἄλλου νεώτερος.

JUNIPERUS, i. fœm. *Genievre, ou genevre, arbriſſeau.* ἡ ἄρκευθος, ου. || Juniperi bacca. ἡ ἀρκευθὶς, ίδος.

JUNIUS, ii. maſc. *Le mois de Juin.* ὁ ἰούνιος, ίου.

JUNIX, icis. fœm. *Une geniſſe.* ἡ δάμαλις, εως. * ἡ δαμάλη, ης.

JUNO, onis. fœm. *Nom d'une Déeſſe des Païens.* ἡ ἥρα, ας.

JUPITER. gen. Jovis. maſc. *Nom d'un faux Dieu des Païens.* ὁ ζεὺς. gen. διός.

JURAMENTUM, i. neut. Vide JUSJURANDUM. || Ejuſmodi Juramentis vos obſtrinxiſtis, ut. τοιούτους ὅρκους ἐποιήσασθε περὶ τούτων, ὥστε. || Juramenta violare. τοὺς ὅρκους παραβαίνειν. || Juramenta nihili ducere. ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους.

JURANDUS, a, um. part. *Dequoi on doit jurer.* ὀμοστέος, α, ον.

JURATIO, onis. fœm. *Jurement, l'action de jurer.* ἡ ὅρκωσις, εως.

JURATO. adv. *Par ſerment.* κατὰ τὸν ὅρκον. *Avec jurement.* μεθ' ὁρκωμοσίας. * σὺν ὅρκῳ.

JURATOR, oris. maſc. *Qui fait ſerment.* ὁ ὀμνύων, ύοντος.

JURATUS, a, um. *Qui a juré.* ὀμωμοκὼς, (ότος) κυῖα, κός. * ὁ καὶ ἡ ὁρκωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Sûr & aſſuré.* πιστευόμενος, ένη, ενον.

JURE. Vide JUS. || Jure. ἐνδίκως. * ἐν δίκῃ. *A bon droit.* εἰκότως. || Jure id ago. δικαίως τοῦτο ποιῶ. * δίκαιόν ἐστί με τοῦτο ποιεῖν. * δίκαιός εἰμι τοῦτο ποιεῖν. || Qui jure ac merito perit. δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι. || Jure meritò laudem conſequitur. ἐπαίνου δίκαιός ἐστι

τυγχάνειν

τυγχάνειν. || Jure hæc poſſidebat. ταῦτα κατὰ τὸ δίκαιον αὐτῷ ὑπῆρχε.

JUREJURO, as, are. Vide JURO.

JUREJURANDO. abl. Vide JUSJURANDUM. || Jurejurando affirmare. διομνύναι, υμι, F. διομόσω, P. διομώμοκα. acc. || Jurejurando excuſare. ἐξόμνυσθαι, μνυμαι, fut. med. μόσομαι. (V. anom. in ὄμνυμι.) acc. || Jurejurando obſtringens, *vel* addicens. ὁ ὁρκωτὴς, οῦ. || Jurejurando obſtrictus, *vel* addictus. ὁ ὁρκωμότης, ου. || Obſtringere ſe alicui Jurejurando. ὅρκους ποιεῖσθαι πρός τινα. || Aliquid Jurejurando firmare. ὅρκους περί τινος ποιεῖσθαι. || Jurejurando aliquem aſtringere. ὁρκίζειν, *vel* ὅρκουν τινα. || Nos Jurejurando adigit, non aliter facturos eſſe. ὁρκοῖ ἡμᾶς, οὕτω ποιεῖν. || Hæc Jurejurando negat. ταῦτα ἠρνεῖται διομνύων, *vel* διομνύμενος. || Quod Jurejurando negabatis. ὃ ἠρνεῖσθε διομνύμενοι. || Jurejurando ſibi dira imprecatur, ſi quid mali de eo dixerit. ὀμνύει κατ' ἐξωλείας, μηδὲν εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ φλαῦρον.

JURGIOSUS, a, um. *Querelleur.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐριστικὸς, ἡ, όν.

JURGIUM, ii. neut. *Querelle, debat.* ἡ φιλονεικία, ας. * ἡ ἔρις, ιδος. *Injure.* ἡ λοιδορία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jurgiis inter ſe contendere. πρὸς ἀλλήλους ἐρίζειν. || Jurgia jactare in aliquem. λοιδορίας τινὶ λοιδορεῖσθαι. || Jurgia, quæ in me jactat. λοιδορίαι, αἷς λοιδοροῦμαι ὑπ' αὐτοῦ. || Linguam in Jurgia ſolvere. τὴν γλῶτταν εἰς λοιδορίαν λύειν.

JURGO, as, avi, atum, are. & JURGOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire une querelle.* φιλονεικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλονείκηκα. *Debattre.* ἐρίζω, F. ίσω, P. ἤρικα. || Jurgari verbis. ἐρεσχελεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠρεσχέληκα. || Jurgari cum domeſticis & familiaribus. ζυγομαχεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐζυγομάχηκα.

JURIDICIALIS, & e, is. *Qui appartient au Juge, ou au jugement.* δικαστικὸς, ἡ, όν. *aux Avocats.* δικαιολογικὸς, ἡ, ον.

JURIDICUS, i. maſc. *Juge.* ὁ δικαστὴς, οῦ. *Avocat.* ὁ δικαιολόγος, ου.

JURIDICUS, a, um. *Juridique, appartenant au droit.* ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, καὶ τὸ κον, ου. || Juridicus dies. ἡ δικάσιμος ἡμέρα, (ας.)

JURISCONSULTUS, i. maſc. *Juriſconſulte.* ὁ δικαστικὸς, ου. *Sçavant dans les Loix.* ὁ νομικὸς, οῦ. *Un Avocat conſultant.* ὁ συμβουλευτικὸς, οῦ.

JURISDICTIO, onis. fœm. *Juriſdiction, puiſſance de juger.* ἡ διοίκησις ἀγοραῖος. *Adminiſtration de la juſtice.* ἡ δικαιοδοσία, ας. * ἡ δικαιολογία, ας. *Juriſdiction, lieu où l'on a droit de juger.* τὸ δικαστήριον, ου. || Juriſdictionem habere. δικαιοδοτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδικαιοδότηκα.

JURISPERITUS, i. maſc. *Juriſconſulte, Legiſte.* ὁ νομικὸς, οῦ. *Sçavant en Droit.* ὁ τῶν δικαίων ἐπιστήμων, ονος.

JURO, as, avi, atum, are. *Jurer, faire ſerment.* ὀμνύω, *vel* ὄμνυμι, F. ὀμόσω. præt. Attic. ὀμώμοκα. (V. anom.) Jurando affirmare. διομνύναι, υμι, F. μόσω, P. διομώμοκα. acc. || Jurare in fœderibus ſanciendis. ὁρκωμοτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ὡρκωμότηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui abſtulerat, Jurabat ſe non habere. Qui autem habebat, Jurabat ſe non abſtuliſſe. ὁ μὲν εἰληφὼς, ὤμνυε, μὴ ἔχειν; ὁ δὲ ἔχων, μὴ εἰληφέναι. || Se id facturos Jurant. ὀμνύουσι ταῦτα πράξειν. || Leges audite, ſecundùm quas vos judicaturos Juraſtis. τῶν νόμων ἀκούετε, καθ' οὓς ὀμωμόκατε δικάσειν. || Jurat rem ita ſe habere. ὀμνύει οὕτως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. * πίστιν δίδωσιν, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει. || Per Deum Jurare. Θεὸν ὀμνύναι. * πίστιν διδόναι ἐπὶ τῷ Θεῷ. || Juro vobis per omnes Deos, me vera dicturum. ὄμνυμι ὑμῖν πάντας τοὺς Θεοὺς, ἐρεῖν τἀληθῆ. || Per integra ſacra Jurare. καθ' ἱερῶν τελείων ὀμνύειν. || Commune jusjurandum Juravit Senatus. κοινὸν ὄμνυεν ὅρκον ἡ Βουλή. || Cùm patrium jusjurandum Jurant. ὅταν ὀμνύωσι τὸν πάτριον ὅρκον. || Sic ubique Jurant. πανταχοῦ ὀμνύουσι τὸν ὅρκον τοῦτον. || Sanctè Jurare. εὐόρκως ὀμνύναι. * ὅσιον ὅρκον διομνύναι. || De aliquâ re Jurare. περί τινος ὅρκον ποιεῖσθαι, *vel* ὅρκον ὀμόσαι. || Per Deos Juro, me neutros amare. ἐγὼ μὲν, μὰ τοὺς Θεοὺς, οὐδετέρους φιλῶ. || Per Jovem Juro. νὴ τὸν Δία. || Jurare, fidei faciendæ causâ. ὀμνύειν πιθανότητος χάριν. || Pravâ conſuetudine, temerè atque ad ſatietatem leves ob cauſas Jurant. ἔθει πονηρῷ, ἀνεξετάστως καὶ κατακόρως ὀμνύουσιν ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι. || Viaticum ſibi deeſſe Juravit. διωμόσατο μὴ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια. || Juravit, ſe omninò ab iis inductum non fuiſſe. ἀπώμοσεν ἦ μὲν, μὴ πεπεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν. || Juravit ſe neſcire. ἀπώμοσε, μὴ εἰδέναι φάσκων.

JURULENTUS, a, um. *Qui eſt cuit avec ſon jus.* ζωμευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui a beaucoup de jus.* ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

JUS, juris. neut. *Du jus, ou bouillon.* ὁ ζωμὸς, οῦ. *Droit, raiſon.* τὸ δίκαιον, ου. * ἡ δίκη, ης. *La loi.* ὁ νόμος, ου. * ὁ θεσμὸς, οῦ. *La juſtice.* ἡ θέμις, ιτος. *Puiſſance, autorité.* ἡ ἐξουσία, ας. *Statut, ordonnance.* τὸ νόμιμον, ου. || Naturæ Jus. ὁ νόμος φυσικός. * τὸ νόμιμον φυσικόν. || Jus gentium. τὸ νόμιμον ἐθνικόν. || Jus civile. τὸ νόμιμον πολιτικόν. || Jus connubiale. ἡ ἐπιγαμία, ας. || Jus exactum, ſtrictum. τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου. || Secundùm Jus ſtrictum agens. ὁ καὶ ἡ ἀκριβοδίκαιος, καὶ τὸ ον, ου. || Jus ſucceſſionis legitimæ. ἡ ἀγχιστεία, ας. || Juris cuſtodia. τὸ νομοφυλάκιον, ίου. || Jus libertatis & veniæ. ἡ ἀσυλία, ας. || Jus ſuum dicere. δικαιολογεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aoriſt. 1. med. ἐδικαιολογησάμην. || De Jure ſuo decedere. δικαίων ἑαυτοῦ, (pro maſc.) ὑφίεσθαι. med. (V. ἵημι, mitto.) || Qui, quæ, quod eſt ſui Juris. ὁ καὶ ἡ αὐτεξούσιος, καὶ τὸ ιον, ου. || Jura reddere. θεμιστεύειν, εύω, F. εύσω, P. τεθεμίστευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secundùm Jus. κατὰ τὸ δίκαιον. * κατὰ τοὺς νόμους. || Contra Jus, & omnem æquitatem. παρὰ πάντα τὰ δίκαια. || Jure optimo id faciunt. δικαιότατοί εἰσι τοῦτο ποιεῖν. || Jure ſuo alicui cedere. τῶν ἑαυτοῦ δικαίων ἐξίστασθαί τινι. || Jus ſuum obtinere. τὴν δίκην ἑλεῖν. * τῶν δικαίων ἑαυτοῦ τυχεῖν. (V. αἱρέω & τυγχάνω, in anom.) || Jure propinquitatis ſibi aliquid vindicare. κατ' ἀγχιστείαν ἀντιποιεῖσθαί τινος. || Jure belli aliquid poſſidere. κατὰ τὸν πόλεμον ἔχειν τι. || Par Jus eſt utriſque. ἴσως ἔχουσιν ἀλλήλοις. || Æquo Jure cum aliquo vivere. τῶν ἴσων τυχεῖν τινι. || Juris ſui defendendi causâ pericula adeunt. ὑπὲρ τῶν δικαίων κινδυνεύουσι. || Juris ſui eſſe. αὐτονομίᾳ χρῆσθαι. * καθ' ἑαυτὸν γίνεσθαι. || Qui Juris ſui eſt. αὐτόνομος ὤν. || De Jure alicui reſponde-

re. τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαι τινι. || Jus dicere de aliquâ re. κρίσιν κρίνειν περί τινος, vel κρίσιν ποιεῖσθαι. || Jus violare. παρὰ τὸ δίκαιον, vel παρὰ τοὺς νόμους ποιεῖν. * τοὺς νόμους παραβαίνειν.

JUSCULUM, i. neut. *Un bouillon.* τὸ ζωμίδιον, ίου.

JUSJURANDUM, jurisjurandi & jusjurandi. neut. *Serment, jurement.* ὁ ὅρκος, ου. * ἡ ὁρκωμοσία, ας. || Leve Jusjurandum. τὸ ὅρκιον, ίου. || Jusjurandum verum, rectum. ἡ εὐορκία, ας. || Falſum Jusjurandum. ἡ ψευδορκία, ας. || Jusjurandum utrobique præſtitum. ἡ ἀμφορκία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Grave Jusjurandum interpoſuit. σεμνὸν καὶ μέγαν ὅρκον διώμοσε. || Jusjurandum interponere de aliquâ re. ὅρκους ὀμόσαι περί τινος. || De hoc, duplici Jurejurando præſtito, judicatis. περὶ τούτου, δύο ὅρκους ὀμόσαντες, δικάζετε. || Jusjurandum conſervare. τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν. || Id interpoſito Jurejurando firmavi. ὅρκοις τοῦτο ἐβεβαίωσα. || Juramenta nihili ducere. ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους. || Ad maximum Jusjurandum eos adegerunt. ὥρκωσαν αὐτοὺς μέγιστον ὅρκον. || Deferre alicui Jusjurandum. ὅρκον διδόναι τινί. || Accipere Jusjurandum. λαβεῖν ὅρκον. || Dare vel accipere Jusjurandum. ἀπολαβεῖν ἢ ἀποδοῦναι ὅρκους.

JUSSUM, i. neut. *Commandement, ordre.* τὸ κέλευσμα, ατος. * τὸ ἐπίταγμα, ατος. * ἡ ἐπιταγὴ, ῆς. * ἡ πρόσταξις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſſa Dei exequi. τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς ἀνύσαι, vel ἐπιτελεῖν. || Juſſa veſtra facio. τὰ ὑφ' ὑμῶν προσαττόμενα ποιῶ. * τὰ ὑμῖν προσταχθέντα πράττω. || Juſſis ejus obtempero. πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐντεταλμένα πειθαρχῶ. || Aliorum Juſſa peragere. τὰ τῶν ἄλλων παραγγέλματα διαπράττειν. || Juſſa exequi. τὰ προστεταγμένα δρᾶν.

JUSSUS, a, um. *A qui l'on a commandé, ou qu'on a commandé.* κελευσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Ordonné.* προσταχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπιτεταγμένος, ένη, ένον.

JUSSUS, ûs. maſc. Vide JUSSUM.

JUSTA, orum. neut. plur. *Les droits, les bonnes coutumes.* τὰ δίκαια, vel νόμιμα, ων. *Cérémonies, funerailles.* τὰ ἐναγίσματα, ων. || Juſta patri facere, peragere, perſolvere. τὸν πατέρα κηδεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſta & honeſta facere. τὰ δίκαια πράττειν. || Juſta mortuo ſolvere. τὰ νομιζόμενα, vel τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι.

JUSTE. adv. *Juſtement.* δικαίως. *Selon les loix.* νομίμως. || Juſtè agere. *Agir ſelon droit & raiſon.* δικαιοπραγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδικαιοπράγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM Juſtè vivere. μετὰ δικαιοσύνης ζῆν. * δικαίως τὸν βίον διάγειν. * τὸν μετὰ δικαιοσύνης βίον διελθεῖν. || Juſtè id factum eſt. κατὰ τὸ δίκαιον, vel κατὰ τοὺς νόμους ταῦτα πέπρακται. || Juſtè vixiſſe. ἐν δίκῃ βιώσασθαι. Vide JUS.

JUSTIFICUS, a, um. *Qui fait droit & juſtice.* δικαιοπραγῶν, ῶν, οῦσα, οῦν.

JUSTIOR, & ius, oris. comp. δικαιότερος, έρα, ερον.

JUSTISSIMUS, a, um. ſuperl. δικαιότατος, άτη, ατον.

JUSTITIA, æ. fœm. *Juſtice.* ἡ δικαιοσύνη, ης. || Qui Juſtitiam exhibet. ὁ δικαιοδότης, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtitiam colere. τὴν δικαιοσύνην ἀσκεῖν. || Juſtitiam ſervare. μετὰ τῆς δικαιοσύνης τὸν βίον διάγειν. * δικαίως ζῆν. * τῷ δικαίῳ ἐμμένειν. * τὰ δίκαια πράττειν. || Juſtitiâ præter alios excellere. πρὸς τὴν δικαιοσύνην διαφέρειν τῶν ἄλλων. || Juſtitiâ præſtans. τὴν δικαιοσύνην ὑπερβάλλοντας ἔχων.

JUSTITIUM, ii. neut. *Vacances du Palais.* ἡ ἀπραξία, ας.

JUSTUM, i. neut. *Choſe juſte.* τὸ δίκαιον, ου. *Choſe digne.* τὸ ἄξιον, ίου. *Droit, cauſe juſte.* ἡ δικαιοκρισία, ας.

JUSTUS, a, um. *Juſte.* δίκαιος, αία, ον. *Qui vit ſelon droit & raiſon.* ὅσιος, ία, ιον. *Raiſonnable.* ὁ καὶ ἡ εὔλογος, καὶ τὸ γον. *Séant & convenable.* πρέπων, (ὄντος) ουσα, ον. *Paſſable, ſuffiſant.* ἱκνούμενος, ένη, ενον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtos honores conſequitur. δίκαιός ἐστι ταύτης τιμῆς τυχεῖν. (Vide τυγχάνω. in anom.) || Juſtum bellum. ὁ πρὸς τὸ δίκαιον πόλεμος. || Homo valdè Juſtus. ὁ ἀνὴρ ἐπιεικῶς διακείμενος, vel πλείστης δικαιοσύνης μετέχων, vel ὁ τὰ δίκαια πράττων. || Æqua ac Juſta eſt veſtra indignatio. εὔλογος καὶ δικαία ἡ ἡμῶν ἀγανάκτησις. || Juſtâ de causâ. μάλα δικαίως. * μάλα ἐν δίκῃ.

JUVAMEN, inis. neut. *Aide.* ἡ βοήθεια, ας. *Utilité.* τὸ ὠφέλημα, ατος.

JUVANDUS, a, um. *Qu'on doit aider.* τῆς βοηθείας ἄξιος, ία, ον. * βοηθητέος, έα, έον.

JUVAT. verb. imperſ. Vide JUVO. || Juvat. *Il y a du plaiſir à.* acc. perſ. *Il eſt convenable.* πρέπει. acc. || Juvat me, hoc feciſſe. λυσιτελεῖ μοι ταῦτα ποιῆσαι. || Juvat me iſta audire. δι' ἐπιθυμίας ἐστὶ μοι ταῦτα ἀκούειν. * ἥδομαι ταῦτα ἀκούων. || Juvat me, quòd adveniſti. ἥδομαι ὅτι ἐπῆλθες.

JUVENCA, æ. fœm. *Geniſſe, jeune vache.* ἡ δάμαλις, εως. * ἡ δαμάλη, ης. * ἡ πόρτις, εως.

JUVENCULA, æ. fœm. vel Juvencula puella. *Une pucelle, une jeune fille.* ἡ νεανὶς, ίδος. * ἡ κόρη, ης.

JUVENCULUS, i. maſc. *Un jeune garçon.* τὸ μειράκιον, ίου. * ὁ μειρακίσκος, vel νεανίσκος, ου.

JUVENCUS, i. maſc. *Un jeune bœuf ou taureau.* ὁ πόρταξ, ακος. * ὁ μόσχος, ου. *Un jeune homme.* ὁ μεῖραξ, ακος. * ὁ νεανίας, ου.

JUVENESCO, is, ere. *Rajeunir.* νεανιάζω, & νεάζω, F. άσω, P. ακα. * νεανόομαι, οῦμαι, futur. paſſ. νωθήσομαι, præt. paſſ. νωμαι. * μειρακιόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. μειρακιωθήσομαι.

JUVENILIS, & e, is. *De jeuneſſe, ou de jeunes gens.* νεανικὸς, ἡ, όν. * νεαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Juvenili decore inſignis. *Beau & jeune.* ὁ καὶ ἡ νεοπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

JUVENIS, & e, is. *Jeune.* νέος, έα, έον. *Jeune homme, garçon.* ὁ νεανίας, ου. (pro maſc.) || Juvenis incipiens pubeſcere. ὁ πρωθήβης, ου. * ὁ ἔφηβος, ου. || Juvenum conventus. ἡ νεολαία, ας. * ἡ νεότης, ητος. * τὸ τῶν νέων πλῆθος, (εος, ους.) || Juvenem eſſe. κουρίζειν, ζω, F. σω, P. κεκούρικα. || Juvenes nutriens. ὁ καὶ ἡ κουροτρόφος, καὶ τὸ φον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Florens ætate Juvenis. ὁ ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν, vel ὁ ἀκμάζων νέος. || In-

ter Juvenes numeratus. εἰς τοὺς νέους κριθείς. || Qui jam Juvenis eſt. ἤδη εἰς νεανίας, vel εἰς νέους ἥκων. || Nobiles Juvenes. εὖ γεγονότες ἤιθεοι. || Admodum Juvenis. σφόδρα νέος ὤν.

JUVENOR, aris, ari. *Dire, ou faire à la façon des jeunes gens.* νεανιάζω, F. άσω, P. ακα. * νεανίζω, F. ίσω, P. ικα.

JUVENTA, æ. fœm. *Jeuneſſe.* ἡ νεότης, ητος. * ἡ ἐφηβία, ας.

JUVENTUS, utis. fœm. idem.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Florens Juventus. ἡ τῆς νεότητος ἀκμή. * ἀκμάζουσα νεότης. || Juventutis nec eadem eſt oratio, nec actio, quæ ſenectutis. ἡ νεότης οὔτε τῶν αὐτῶν λόγων, οὔτε ἔργων ἐστὶ τῷ γήρᾳ. || Ad Juventutem pervenit. εἰς νεότητα κατέστη. * εἰς νέους ἀφίκετο. (V. ἱκνέομαι. in anom.) || Qui nondum Juventutem attigit. οὔπω εἰς νέους ἥκων. * οὔπω εἰς νέους τελῶν. * οὔπω εἰς νέους ἐκβάς. || Res quæ geruntur Juventute & viribus. ὅσα νεότητι πράττεται καὶ ἰσχύϊ.

JUVO, as, juvi, jutum, are. *Servir, être utile.* ὠφελέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠφέληκα. acc. *Aider, ſecourir.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat. * συνεργέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήργηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Prompto animo alios Juvare. προθύμως, vel ἑτοίμως συνεργεῖν τοῖς ἄλλοις. || Juvare & opem ferre. συνεργεῖν καὶ βοηθεῖν. || Me in hac re Juvant. συμπράττουσί μοι τοῦτο. || In nullâ re me Juvat. οὐδὲν ἐμοὶ συμπράττει. || Alium pecuniâ Juvare. χρήμασι συλλαμβάνειν ἄλλῳ. || Nos fortuna Juvat. ἡμῖν ἡ τύχη συλλαμβάνει. * ὠφελεῖ ἡμᾶς ἡ τύχη. || Fortiter aliquem Juvare contra hoſtes. ἐῤῥωμένως βοηθεῖν τινι πρὸς πολεμίους. || Amicum pecuniâ, & quibuſcunque rebus poſſum, Juvabo. τῷ φίλῳ χρήμασι, καὶ πᾶσιν οἷς δύναμαι, βοηθήσω. || Omnibus viribus alios Juvare. παντὶ σθένει, vel κατὰ τὸ δυνατὸν, ἄλλοις βοηθεῖν. || Qui nos Juvant. οἱ βοηθείας ἡμῖν ποιοῦντες. * οἱ ὑπάρχουσιν ἡμῖν βοηθοί. || A nemine Juvari. ἀπορεῖν βοηθῶν. * βοηθῶν ἔρημον εἶναι. || Deus nos Juvabit. ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, vel σὺν ἡμῖν ἔσεται. || Deo Juvante. σὺν τῷ Θεῷ. * Θεοῦ διδόντος. || Me Juvante: operâ meâ. δι' ἐμοῦ. || Promptè amicos Juvare. προθύμως τοῖς φίλοις ἐπικουρεῖν. || Eum ad res benè gerendas Juvi. ἦν αὐτῷ συναίτιος τῶν καλῶς πραχθέντων. || Hæc omnia ad amorem ſubditorum conciliandum Juvant. ταῦτα πάντα εἰς τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων συλλαμβάνει. || Hæc Juvant ad virtutem. ταῦτα συλλαμβάνεται πρὸς ἀρετὴν, vel πρὸς τὸ τῆς ἀρετῆς τυχεῖν. (V. τυγχάνω. in anom.) || Quod ad copiam alimenti Juvat. ὅπερ πρὸς τὴν εὐτροφίαν συνεργεῖ. || Nihil Juvat ad doctrinam conſequendam. οὐδὲν εἰς τὸ τὴν παιδείαν κτᾶσθαι συνεργεῖ. || Quæ Juvant ad mundi interitum. ἃ εἰς τὸ φθείρεσθαι τὸν κόσμον, συνεργεῖ. || Juvat ad fœcunditatem. πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖ. || Robur cum prudentiâ Juvat, ſed abſque prudentiâ, ſæpiùs nocet. ῥώμη μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης, πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. || Mutuò ſe maximè Juvant. ὠφελοῦσιν ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα. || Alios plurimùm Juvare. τοὺς ἄλλους τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. || Juvare aliquem ad eloquentiam. ὠφελεῖν τινα πρὸς ῥητορείαν, vel πρὸς τὸ ῥητορεύειν. || Juvari ad conſequendam virtutem, & ad amicos conciliandos. ὠφελεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν, καὶ πρὸς φίλων κτῆσιν. || Eruditio ad beatam vitam Juvat. ἡ παιδεία πρὸς τὸ ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγειν, ὠφελεῖ. || Multum his Juvamur, ad cognitionem rerum communium capiendam. μεγάλα, vel μέγιστα ὠφελούμεθα ἀπὸ τούτων πρὸς τὴν τῶν κοινῶν ἱστορίαν. || Quid hoc ad virtutem Juvat? τί τοῦτο πρὸς ἀρετὴν συμφέρει; || Quid te Juvit Socrates? τί σε ὤνησε Σωκράτης; || Nihil hoc Juvat ad formam. μηδὲν τοῦτο πρὸς μορφὴν ὀνίνησι. || Juvari ab amicis. τὴν βοήθειαν ἔχειν παρὰ τῶν φίλων. * τῆς βοηθείας παρὰ φίλων τυγχάνειν.

JUXTA. præp. acc. *Auprès.* παρὰ. dat. *Selon.* κατὰ. acc. *A l'entour.* περὶ. acc. *Vers.* πρὸς. acc. *Après.* μετὰ. acc.

JUXTA. adv. *Auprès, tout contre.* ἐγγύς. gen. vel dat. * πλησίον. gen. *Semblablement, de même.* ὡσαύτως. * παραπλησίως.

JUXTIM. adv. *Auprès.* πλησίον. gen.

L A

LABARUM, i. neut. *Etendard de guerre qu'on portoit anciennement devant les Empereurs.* τὸ λάβαρον, ου.

LABASCO, is, ere. *Commencer, ou être prêt à tomber.* ὑπολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπωλίσθηκα. * ὑποφέρομαι, fut. paſſ. ὑπενεχθήσομαι, præt. paſſ. ὑπενήνεγμαι. aor. 1. ὑπενέχθην. (Vide anom. in φέρω.) *Manquer de cœur & de courage.* ἀθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα.

LABECULA, æ. fœm. *Petite tache.* τὸ σπιλίδιον, vel κηλίδιον, ου.

LABEFACIO, is, feci, factum, ere. *Ruiner & perdre.* λυμαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc. *Ruiner, corrompre.* φθείρω, F. ερῶ, P. ἔφθαρκα. acc. *Endommager.* βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. *Affoiblir, rendre lâche.* ἐκθηλύνω, F. υνῶ, P. ἐκτεθήλυγκα. accuſ. *Ebranler.* παρακινέω, ῶ, F. ήσω, P. παρακεκίνηκα. accuſ.

LABEFACTATIO, onis. fœm. *Affront.* ἡ λώβη, ης. *Ruine, dégât.* ἡ λύμη, ης. *Ebranlement.* ἡ παρακίνησις, εως.

LABEFACTATUS, a, um. part. *Affronté.* λελωβημένος, η, ον. *Ruiné & gâté.* λελυμασμένος, η, ον. *Corrompu.* διεφθαρμένος, ένη, ένον. *Ebranlé.* παρακινηθεὶς, εῖσα, έν.

LABEFACTO, as, avi, atum, are. *Affronter.* λωβάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. *Ruiner & gâter.* λυμαίνω, F. ανῶ, P. λελύμαγκα. acc. *Ebranler.* παρακινέω, ῶ, F. ήσω, P. παρακεκίνηκα. *Détourner.* μεταπείθω, F. είσω, P. μεταπέπεικα. acc. perſ. || Labefactare aliquem. *Ebranler ſa conſtance.* τὴν γνώμην τινὸς ἐπικλᾶν, άω, ῶ, F. κλάσω, P. κέκλακα.

LABEFACTUS, a, um. part. Vide LABEFACTATUS.

LABELLUM, i. neut. *Petite lèvre.* τὸ χειλάριον, ου. *Une cuvette.* ἡ λεκάνη, ης.

LABEO, onis. maſc. *Qui a des groſſes lèvres.* ὁ χείλων, ωνος. *Qui a de grandes lèvres.* ὁ πρόχειλος, ου.

LABES, is. fœm. *Dégât, ruine.* ἡ λύμη, ης. *Affront.* ἡ λώβη, ης. *Corruption.* ἡ φθορὰ, ᾶς. *Tache.* ὁ

σπῖλ☉, ȣ. * ἡ κηλὶς, ῖδ☉. *Faiſte, vice.* ἡ πλημμέλεια, είας. *Ouverture de terre.* τὸ χάσμα, ατ☉.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Integris Labem inferre. τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς αἰσχύνην περιποιεῖν. ‖ Labem alicui aſpergere. ἀτιμίαν φέρειν τινί. * αἰσχύνην τινὶ προσάπτειν. * εἰς τὴν αἰσχύνην καταςῆναί τινα. ‖ Labem aſpergere rebus præclarè geſtis. καταρυπαίνειν τὰς πράξεις τὰς κατορθωμένας. ‖ Inferre Labem civibus. ὄνειδ☉ τοῖς πολίταις προςρίπτεσθαι. ‖ Labes Reipublicæ. τῆς πόλεως διαφθορά. ‖ Labes populi. *Qui corrompt les mœurs du peuple.* ὁ τȣ̃ δήμȣ διαφθορεὺς, έως.

LABIUM, ii. neut. Vide LABRUM.

LABO, as, avi, atum, are. *Chanceler, être prêt, ou commencer à cheoir.* ὑποπίπτω, fut. med. ὑποπεσȣ̃μαι. (Vide anom. in πίπτω.) *Vaciller, chanceler.* ὑποφέρομαι, fut. paſſ. ὑπενεχθήσομαι. (Vide anom. in φέρω.) * πταίω, F. σω. aor. 1. ἔπταισα.

LABOR, eris, lapſus ſum, labi. depon. *Tomber.* πίπτω, fut. med. πεσȣ̃μαι. (V. anom.) *Tomber peu à peu, gliſſer.* ὀλισθαίνω, vel ὀλισθέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠλίσθηκα. *Faillir, ſe tromper.* σφάλλομαι, futur. paſſ. σφαλήσομαι, paſſ. *Pécher.* ἁμαρτάνω, F. ήσω. (V. anom.) ‖ Labi facultatibus. πτωχεύειν, F. εύσω, P. ἐπτώχευκα. ‖ Labi mente. παραφρονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. παραπεφρόνηκα. *Perdre l'eſprit.* ἀνοηταίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. ἠνοήταγκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Labi in ſummas calamitates. μεγίσαις συμφοραῖς ἐμπίπτειν. * εἰς μεγίσας συμφορὰς ἐμπίπτειν. ‖ Errore Labi. τῇ γνώμῃ σφάλλεσθαι. * τῆς ἀληθείας διαμαρτάνειν. * τῆς δόξης διαμαρτεῖν. ‖ Labi in aliquâ re. ἐξαμαρτάνειν περί τι. ‖ Somnus in membra Labitur. ὁ ὕπν☉ τοῖς μέλεσιν ἐμπίπτει.

LABOR, oris. maſc. *Travail.* ὁ πόνος. *Peine.* ὁ μόχθ☉, ȣ. * ὁ κόπ☉, vel κάματος, ȣ. ‖ Labor ſupervacuus. ἡ ματαιοπονία, ας. ‖ Labori eſſe alicui. τινὰ λυπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελύπηκα. ‖ Sine Labore. ἀπόνως. * ἀμόχθι. ‖ Nullo Labore. ἀκονιτί. ‖ Laboris patiens. ὁ καὶ ἡ φερέπον☉, vel ἔμπονος, καὶ τὸ ον, ȣ. ‖ Æquo animo Labores ferens. ὁ καὶ ἡ εὐπονοπαθὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ȣ̃ς. ‖ Solis, vel Lunæ Labores. αἱ τȣ̃ ἡλίȣ, vel τῆς σελήνης ἐκλείψεις, εων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laborem inſumere in aliquid. πόνον ἀναλίσκειν εἴς τι, vel ἐπί τινι. ‖ Multos labores ferre. πολλὰ ποιεῖν. ‖ Laborem & ſtudium in re vili ponere. τὴν σπȣδὴν περὶ τὰ φλαῦρα ποιεῖσθαι. ‖ Laborem impendit in has res. τὴν σπουδὴν πρὸς ταῦτα ἔχει. * σπȣδὴν ὑπὲρ τȣ́των τίθεται. ‖ Res eſt facilis, & cum nullo Labore conjuncta. ῥᾴδιον τὸ πρᾶγμα, καὶ πόν☉ ȣ̓δεὶς πρόσεστιν αὐτῷ. ‖ Magno cum Labore operantes, vix habent victum quotidianum. ἐπιπόνως ἐργαζόμενοι, μόλις ἔχȣσι τὸ καθ' ἡμέραν. ‖ Vitam ſummo cum Labore agere. ἐπιπονώτατα ζῆν. * τὸν μετὰ πλείςȣ πόνȣ βίον διάγειν. ‖ Haud magno Labore opus erit. ȣ̓ πολλȣ̃ δεήσει τȣ̃ πόνȣ. ‖ Citra Laborem ac negotium. ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας. ‖ Laboribus frangi. καταμαλακισθῆναι πρὸς τȣ̀ς πόνȣς. ‖ Magnitudine Laborum fractus. τῷ μεγέθει τῶν πόνων ἀπειρηκώς. ‖ Continuis Laboribus confectus ſum. κέκμηκα καὶ ἀπείρηκα πρὸς τȣ̀ς συνεχεῖς πόνους. ‖ Hæc magno Labore egent. ταῦτα χαλεπά ἐστιν, καὶ πόνȣ μεγίςȣ δεόμενα. ‖ Multos labores ſuſtinere. πολλȣ̀ς πόνȣς ὑπομένειν. ‖ Nullus eſt Labor, quem non perferant. οὐκ ἔστιν, ὅντινα πόνον ȣ̓χ ὑπομένȣσι. ‖ Exiguæ voluptatis causâ multos Labores ſubire. βραχείας ἡδονῆς ἕνεκα πολλὰς πραγματείας ὑπομένειν. ‖ Cujus causâ plurimùm Laboris ſuſceptum eſt. οὗ ἕνεκα ἡ πολλὴ πραγματεία γέγονε. (Vide γίνομαι.) ‖ Intolerabilem Laborem ſuſtinere. ἀφόρητόν τινα πόνον ὑφίστασθαι. ‖ Laborem omnem fortiter ferre. πάντα πόνον καρτερῶς ὑποςῆναι. ‖ Tot Labores veſtrâ causâ ſuſtinere. τοσαῦτα ὑπὲρ ὑμῶν πονεῖν. ‖ Laudis adipiſcendæ causâ nullum laborem defugere. ὑπὲρ τȣ̃ τὴν δόξαν λαβεῖν οὐδένα πόνον διαφεύγειν. ‖ Qui tolerandis Laboribus pares ſunt. οἱ δυνάμενοι πόνους καρτερεῖν. ‖ Tot Labores ferre, dieque ac nocte vexari. τοσούτȣς πόνȣς ἀνέχεσθαι, καὶ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ‖ Laboribus ſeipſum conficere. πόνοις ἑαυτὸν κατατρύχειν. ‖ Pro quibus diuturnum Laborem ſuſtinuimus. ὑπὲρ ὧν πεπονήκαμεν πόνον τὸν πολύν. ‖ Multum Laboris adhibere. πόνῳ πολλῷ χρήσασθαι. ‖ In Laboribus diutiſſimè perſeverare. ἐπὶ μήκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς πόνοις. ‖ In perpetuis Laboribus verſari. πόνοις ὁμιλεῖν διηνεκῶς. ‖ Labores perferre graviſſimos πόνȣς χαλεπȣ̀ς διατελεῖν. ‖ Labores exantlare. πόνους ἐξαντλεῖν. ‖ Multis Laboribus ac ſudoribus virtutem conſequi. πολλοῖς πόνοις καὶ ἱδρῶσι τὴν ἀρετὴν κτήσασθαι. ‖ Magnos labores perferre. μεγάλȣς πόνȣς μοχθεῖν. ‖ Pro ea nulli Labori parco. ὑπὲρ ταύτης ȣ̓δένα πόνον ἐλλείπω. ‖ Continuos Labores pro aliquo ſuſcipere. συνεχεῖς πόνους ὑπέρ τιν☉ ἀναδέχεσθαι, vel ἀναιρεῖσθαι. ‖ Huic Labori totum ſe dedere. ὅλον ἑαυτὸν τῷ πόνῳ τȣ́τῳ διδόναι. ‖ Laborum moleſtiam fallere. ὑποκλέπτειν τὸν πόνον. ‖ Totum diem in Laboribus conſumo. δι' ὅλης ἡμέρας πόνοις συζῶ. ‖ Imbecillior, quàm ut adipiſcendæ victoriæ causâ Labores ferre queat. ἀσθενέστερος ὢν, ἢ ὥστε τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν πόνον. (V. φέρω. in anom.) ‖ Eâ eſt corporis valetudine, quæ Labores ferre queat. τὴν τȣ̃ σώματ☉ ἰσχὺν ἱκανὴν ἐπὶ τȣ̀ς πόνȣς ἔχει. ‖ Laboribus Inſuetus. πόνων ἀπαθὴς ὤν. * τῶν πόνων ἀπείρως ἔχων. ‖ Qui nullo Labore frangitur. πρὸς πάντα πόνον ἀήττητ☉. ‖ Inutilem Laborem ſuſcipere. ἀνονήτȣς πόνȣς πονεῖν.

LABORATUS, a, um. part. *Fait avec travail.* διαπονηθεὶς, vel ἀπεργασθεὶς, θεῖσα, θέν. * διαπεπονημέν☉, η, ον.

LABORIFER, (eri) a, um. *Qui ſouffre des travaux.* ὁ καὶ ἡ φερέπον☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ τληπαθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

LABORIOSE. adv. *Avec peine & travail.* ἐπιπόνως.

LABORIOSIOR, & ius, oris. comp. ἐπιπονώτερ☉, έρα, ερον.

LABORIOSISSIME. adv. ἐπιπονώτατα.

LABORIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. ἐπιπονώτατ☉, άτη, ατον.

LABORIOSIUS. adv. ἐπιπονώτερον.

LABORIOSUS, a, um. *Laborieux, penible.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπον☉, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ καματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui travaille fort.* ὁ καὶ ἡ πολύπον☉, vel φιλόπονος, vel διάπον☉, καὶ τὸ ον, ȣ. ‖ Laborioſum eſt hoc negotium. πολὺν ἔχει πόνον τȣ̃το πρᾶγμα. * μέγας τȣ́τῳ πράγματι πόν☉ ἔνεστι, ſeu πρόσεστι.

LABORO, as, avi, atum, are. *Travailler.* πονέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπόνηκα. acc. * κάμνω, F. αμῶ, P. κέκμηκα. acc. *Faire avec travail.* διαπονέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεπόνηκα. acc. *Cultiver.* ἀσκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤσκηκα. acc. *Etre en peine.* ταλαιπωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τεταλαιπώρηκα. *Etre malade.* νοσέω, ῶ, F. ήσω, P. νενόσηκα. *Avoir ſoin, être en peine.* φροντίζω, F. σω, P. πεφρόντικα. gen. || Laborare ad aliquid. περί τινος, *vel* εἴς τι σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. || Avaritiâ Laborare. πλεονεκτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπλεονέκτηκα. * χρημάτων ἡττᾶσθαι. * τῇ φιλοχρηματίᾳ προσετηκέναι. || Laborare annonâ, *vel* re frumentariâ. σιτοδέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. || Laborat è dolore. ὠδίνει. || Laborat è renibus. νεφριτικός ἐστι. || Laborare ex oculis. τὰ ὄμματα νοσεῖν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impensè Laborare ad aliquid. πλεῖστον πόνον ἀναλίσκειν εἴς τι. * πολλὴν σπουδὴν περί τι ποιεῖν. Vide LABOR. || Laboravi, ut id conſequerer. ἐσπούδασα, τούτων. (V. τυγχάνω. in anom.) || Laborandum eſt, ut leges optimæ eſſe videantur. χρὴ σπουδάζειν, ὅπως οἱ νόμοι βέλτιστοι δόξωσιν εἶναι. (V. δοκέω. in anom.) || Labora ut doctos potiùs, quàm divites liberos tuos relinquas. τοὺς υἱοὺς σου σπούδαζε πεπαιδευμένους μᾶλλον, ἢ πλουσίους καταλιπεῖν. || Magis de gloriâ, quàm de vitâ Laborant. μᾶλλον περὶ τῆς δόξης, ἢ τοῦ βίου σπουδάζουσι. || Circa quæ omnes Laborant. περὶ ἃ πάντες σπουδάζουσι. * ὑπὲρ ὧν πάντες σπουδάζουσι. || Ad ea Laborare. πρὸς ταῦτα σπουδάζειν. || De nullâ re ita nobis Laborandum eſt, quàm ne quid turpiter admiſiſſe videamur. ὑπὲρ οὐδενὸς οὕτω σπουδαστέον ἡμῖν, ὡς ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν πράττοντας φανῆναι. || Parum Laboro, an talis videatur. μικρὸν φροντίζω εἰ δόξει τοιοῦτος. || Nihil hac de re Laboro. τούτου οὐδὲν φροντίζω. * περὶ τούτου μηδὲν φροντίζω. || Valdè Laboro, ne id fiat. μάλιστα φροντίζω, ὅπως μὴ τοῦτο γίνοιτο, *vel* γενήσηται. || De iis minimè Laboro. ἥκιστα μέλει μοι τούτων. || Nihil Laboro niſi ut ſalvus fiat. τοῦτο μόνον μέλει μοι ὅπως σωθήσῃ. * οὐδενὸς ἐμοὶ ἄλλου μέλει, πλὴν τοῦ σωθῆναι σεαυτόν. || De hoc Laboro. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου. || Vos de iſto negotio non Laborabitis. ὑμῖν οὐ μελήσει περὶ τούτου πράγματος. || De ejuſmodi hominibus non Laboro. περὶ τοιούτων ἀνθρώπων μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι. || De calumniis nequaquam Laboro. τῶν διαβολῶν οὐδένα λόγον ποιοῦμαι. * τὰς διαβολὰς περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι. || De victu non Laborare. ἀφροντίστως ἔχειν τοῦ βίου. || Levi morbo Laborare. μικρὰν νόσον νοσεῖν. || Laborare gravi morbo. χαλεπὴν νόσον ἀσθενεῖν. || Ex auribus & oculis Laborare. τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα νοσεῖν. || Laborare è dolore. ὑπὸ λύπης νοσεῖν. || Morbo Laborare. νοσερῶς, *vel* ἀσθενῶς ἔχειν. * ἀσθενῶς διακεῖσθαι, *ſeu* διατίθεσθαι. || Inopiâ Laborare. ἐνδεῶς ἔχειν, *ſeu* διακεῖσθαι. * ἐν ἀπορίαις εἶναι. * εἰς ἀπορίας καθίστασθαι. || Triſtitiâ Laborare. ἀθύμως ἔχειν, *ſeu* διακεῖσθαι. * λυπηρῶς διακεῖσθαι. * λύπῃ πιέζεσθαι. || Opinione imperitiæ Laborare. δόξαν ἀμαθίας λαβεῖν παρὰ πάντων. (V. λαμβάνω. in anom.) || Odio Laborare apud cives. μῖσος παρὰ τῶν πολιτῶν ἔχειν, *vel* ἐνεγκεῖν. * εἰς μῖσος παρὰ τῶν πολιτῶν καθίστασθαι. || Ex invidiâ Laborare. *Etre envié.* φθόνον ἔχειν παρά τινος. * ἐπιφθόνως ἔχειν. || Vitiis Laborare. *Etre vicieux.* πονηρῶς ἔχειν. * τῆς πονηρίας ἔχεσθαι. * τῶν πονηριῶν μετέχειν. || Ambitione Laborare. φιλοτιμίας ἡττᾶσθαι. || Ex inſcientiâ Laborare. διὰ τὴν ἄγνοιαν κακοπαθεῖν. (V. πάσχω. in anom.)

LABROSUS, a, um. *Qui a de groſſes lévres, ou bords.* ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, *vel* παχύχειλος, καὶ τὸ ον, ου.

LABRUM, i. neut. *Lévre, le bord de quelque choſe.* τὸ χεῖλος, εος, ους. *Baſſin à recevoir l'eau.* ἡ λεκάνη, ης. *Cuve, baignoire.* ὁ λουτήρ, ῆρος. || Labrum ſuperius. ὁ μύσταξ, ακος. || Labrorum fiſſuræ. ἡ μυστακόρρηξις, εως.

LABRUSCA, æ. fœm. & LABRUSCUM, i. neut. *Vigne ſauvage.* ἡ ἀγριάμπελος, ου. || Labruſcæ uva. ἡ οἰνάνθη, ης.

LABYRINTHUS, i. maſc. *Un labyrinthe.* ὁ λαβύρινθος, ου.

LAC, lactis. neut. τό γάλα, τοῦ γάλακτος. || Lac bibere. γαλακτοποτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. γεγαλακτοπότηκα. || Lactis abundans. ὁ καὶ ἡ πολυγάλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

LACEDÆMON, onis. fœm. *La principale Ville de tout le Peloponneſe, appellée Lacédemone ou Sparte.* ἡ Λακεδαίμων, ονος.

LACEDÆMON, onis. maſc. & fœm. & LACEDÆMONIUS, a, um. *Qui eſt de Lacedémone.* ὁ καὶ ἡ Λακεδαίμων, ονος. * ὁ καὶ ἡ Λακεδαιμόνιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

LACER, (eri) & LACERUS, a, um. *Déchiré.* ῥωγαλέος, λέα, λέον. * ὁ καὶ ἡ ῥακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LACERANDUS, a, um. part. *Qu'on doit déchirer.* σπαρακτέος, α, ον.

LACERATIO, onis. fœm. *L'action de déchirer.* ἡ σπάραξις, *vel* ἄμυξις, εως. *par lambeaux.* ἡ ῥάκωσις, εως. || Laceratio corporis quæ in luctu fiebat. ἡ ἐντομίς, ίδος.

LACERATUS, a, um. part. *Déchiré.* διασπαραχθεὶς, *vel* διαμυχθεὶς, εῖσα, έν. *par lambeaux.* ῥακωθεὶς, εῖσα, έν.

LACERNA, æ. fœm. *Un manteau d'hiver.* ἡ μανδύη, ης. * ὁ φαινόλης, ου.

LACERNATUS, a, um. *Emmantelé.* τὸν φαινόλην ἐνδεδυμένος, η, ον.

LACERO, as, avi, atum, are. *Déchirer.* διαμύσσω, F. ξω, P. διήμυχα. acc. *par lambeaux.* ῥακόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐρράκωκα. acc. || Famam alicujus Lacerare. τινὰ διασύρειν, ύρω, F. υρῶ, P. διασέσυρκα. * βλασφημίαν κατά τινος ποιεῖσθαι. * αἰσχύνην τινὶ περιποιεῖν, *ſeu* προσάπτειν. || Lacerare unguibus. δρύπτειν, πτω, F. ψω, P. δέδρυφα. accuſ. *vel* δρύπτομαι, fut. med. ψομαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem conviciis Lacerare. διασύρειν τινά. * ὀνείδεσί τινα περιβάλλειν. || Doloribus Lacerari. ταῖς ὀδύναις στρεβλοῦσθαι. || Seipſum doloribus Lacerare. κατατείνειν ἑαυτὸν ταῖς ὀδύναις.

LACERTA, æ. fœm. *Léſarde, ſorte d'inſecte.* ἡ σαῦρα, ας.

LACERTOSUS, a, um. *Qui a de gros muſcles.* ὁ καὶ ἡ μυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Vaillant & robuſte.* ῥωμαλέος, α, ον.

LACERTUS, i. maſc. *Un léſard, ſorte d'inſecte.* ὁ σαῦρος, ου. *La ſouris du bras, la partie qui s'étend*

depuis le coude, juſqu'au poignet. ἡ ὠλένη, ης. * ὁ τοῦ βραχίον⟨ος⟩ μῦς, υός. *Le bras.* ὁ βραχίων, ονος.

LACESSENDUS, a, um. *Qu'on doit attaquer.* ἐξορμητέος, α, ον.

LACESSITUS, a, um. part. *Provoqué, incité.* ἐρεθισθεὶς, vel παροξυνθεὶς, εῖσα, έν. *Attaqué.* ἐξορμηθεὶς, εῖσα, έν. || Laceſſitus injuriâ. προηδικημέν⟨ος⟩, η, ον. || Me injuriâ Laceſſitum verberavit. ἄρξας χειρῶν ἀδίκων, ἔτυψέ με.

LACESSO, is, ivi, itum, ere. *Irriter.* ἐρεθίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἠρέθικα. acc. *Provoquer.* προσκαλέω, ῶ, F. έσω, P. προσκέκληκα. acc. *Attaquer.* ἐξορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laceſſere alios ad pugnam. προκαλεῖσθαι τοὺς ἄλλους εἰς μάχην, vel πρὸς μάχην. || Injuriâ alios Laceſſere. ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων εἰς τοὺς ἄλλους. * προαδικεῖν ἄλλους. || Scripto aliquem Laceſſere. τοῦ γράμματ⟨ος⟩ κατάρχειν πρός τινα. || Prior Græcos iniquo bello Laceſſivit. πρῶτ⟨ος⟩ ὑπῆρξεν ἀδίκων ἔργων εἰς τοὺς Ἕλληνας.

LACHANIZO, as, are. *Etre lâche & mou.* λαχανίζω, F. ίσω, P. λελαχάνικα. * βλακεύειν, εύω, F. εύσω, P. βεβλάκευκα.

LACHANOPOLA, æ. maſc. & fœm. *Qui vend des herbes à manger.* ὁ καὶ ἡ λαχανοπώλης, ου.

LACHANOPOLIUM, ii. neut. *Marché aux herbes à manger.* τὸ λαχανοπώλιον, ίου.

LACHANUM, i. neut *Herbe à manger.* τὸ λάχανον, ου.

LACHRYMA. Vide LACRYMA.

LACINIA, æ. fœm. *Le bas d'une robe frangée.* τὸ κράσπεδον, ου. * ἡ παρυφὴ, ῆς.

LACINIATIM. adv. *Par morceaux, ou par lambeaux.* λεπτομερῶς.

LACINIOSUS, a, um. *Découpé.* κλώμεν⟨ος⟩, η, ον. *Qui a des plis.* ὁ καὶ ἡ κολπώδης, τὸ ες, εος, ους.

LACONICUM, i. neut. *Etuve.* τὸ λακωνικὸν, οῦ.

LACONISMUS, i. maſc. *Maniere de parler en peu de mots, comme faiſoient les Lacedémoniens.* ὁ λακωνισμὸς, οῦ.

LACRYMA, æ. fœm. *Larme.* τὸ δάκρυον, ου. * τὸ δάκρυ, υος. || Lacrymæ arborum. οἱ ὀποὶ, ῶν. || Qui, quæ, quod eſt ſine Lacrymis. ὁ καὶ ἡ ἄκλαυστος, καὶ τὸ ον, ου. || Lacrymas effundere. δακρυχεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδακρύχηκα. || Abſque Lacrymis. ἀδακρυτί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Auditis ejus ſermonibus, multi Lacrymas fuderunt, ipſe autem non flevit. πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀνδρὸς, δάκρυα πολλοῖς ἐπῆλθεν, αὐτὸς δ' ἀδακρυς καὶ ἄτεγκτος ἦν. || Nullum diem ſine Lacrymis tranſigere. μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγειν. || Effuſis Lacrymis rogare Judices. μετὰ δακρύων ἱκετεύειν τοὺς δικαστάς. || Lacrymis mors mea ne careat. μή μοι ἄκλαυστος θάνατος γένοιτο. || Oculos Lacrymis impletos, perfuſos habens. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως. || Ejus oculi Lacrymis perfuſi ſunt. δακρύων ἐμπίπλανται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. (V. πίπλημι. in anom.) || Denſas ac calentes Lacrymas fundere. ἐπάλληλα καὶ θερμὰ δάκρυα προχέειν, vel καταχέειν. || Vim Lacrymarum profundit. ἀποχεῖ τὴν δακρύων φορὰν. || Ingens vis Lacrymarum, quæ velut ex fonte quodam perennes manabant. ἡ τῶν δακρύων φορὰ, καθάπερ ἀπὸ πηγῆς ἀπαύστως ἐξεχεῖτο. || Veſtes Lacrymis perfundere. τὰς ἐσθῆτας δάκρυσι φύρειν. || Lacrymis diffluere. δάκρυσι ῥέειν. || Genas Lacrymis perfundere. κατὰ τῶν παρειῶν δάκρυα ἐκχέειν. || In Lacrymas effundi. εἰς δάκρυα προσπεσεῖν. * πρὸς δάκρυα εἰσφέρεσθαι. || Lacrymis ſe tradere. ὑπὸ δακρύων κρατεῖσθαι. || Lacrymas ob delicta fundere non intermittit. οὐ διαλείπει στάζων τὰ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἁμαρτημάτων. || Obortâ magnâ vi Lacrymarum. δακρύων ἀθρόας φορᾶς ἐνεχθείσης. || Adhuc Lacrymis madens, calens. ἔτι θερμὸς ὢν ἐν δάκρυσι. || Mihi quamvis invito Lacrymæ fluebant. ἐμοῦ βίᾳ ἐχώρουν τὰ δάκρυα. || Cum Lacrymis ac manuum verberatione, ſeu planctu ingemiſcere. σὺν δακρύοις, καὶ κρότῳ τῶν χειρῶν στεναγμοὺς ἱέναι. (V. ἵημι. in anom.) || Totos fontes Lacrymarum emiſi. δακρύων ἀφῆκα πηγὰς, vel ἀνῆκα. (V. ἵημι. in anom.) || Quomodo hæc abſque Lacrymis commemorare potero. πῶς ἀδακρυτὶ τὴν τούτων ἐνέγκω μνήμην. || Oculos Lacrymis opplere. ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα. || Multas omnibus Lacrymas movere. πολλὰ πᾶσι δάκρυα κινεῖν. || Ad Lacrymas cogere. εἰς δάκρυα ἄγειν. || Lacrymas nobis exprimit. κλαίειν ἡμᾶς ποιεῖ. || Lacrymas cohibeo. τὰ δάκρυον κατέχω. || Haud ægrè Lacrymas tenuit. ἐπιεικῶς κατεῖχε, τὸ μὴ δακρύειν. || Vim Lacrymarum profundit, deinde faciem abſtergens. ἀποχεῖ τὴν τῶν δακρύων φορὰν, εἶτα ἀπονειψάμεν⟨ος⟩, in medio. vel εἶτα τὴν ὄψιν ἀπομαξάμεν⟨ος⟩. || Lacrymas abſtergere. τὰ δάκρυα ἀπομάσσεσθαι.

LACRYMABILIS, & e, is. *Déplorable, digne d'être pleuré.* ὁ καὶ ἡ κλαυτὸς, vel κλαυστὸς, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on doit bien pleurer.* ὁ καὶ ἡ ἀειδάκρυτος, καὶ τὸ ον, ου.

LACRYMABUNDUS, a, um. *Tout épleuré, pleurant, jettant des larmes.* δακρυρροῶν, οῦσα, οῦν.

LACRYMATIO, onis. fœm. *L'action de pleurer.* τὸ δάκρυμα, ατ⟨ος⟩.

LACRYMATUS, a, um. part. *Pleuré.* δεδακρυμέν⟨ος⟩, η, ον.

LACRYMO, as, avi, atum, are. & LACRYMOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Pleurer.* δακρύω, F. ύσω, P. δεδάκρυκα. *Verſer des larmes.* δακρυρροέω, F. οήσω, P. δεδακρυρρόηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lacrymari, flere, lamentari. δακρύειν, κλαίειν, ὀδύρεσθαι. || An id etiam Lacrymatur? καὶ τοῦτο δακρύει; || Infantulorum inſtar Lacrymari. ὥσπερ τὰ βρεφύλλια δακρυρροεῖν. * βρέφους δίκην ὀλολύζειν. || Ad Lacrymandum alios inducere. εἰς δάκρυα τοὺς ἄλλους ἄγειν. * δακρύειν ἄλλους ποιεῖν.

LACRYMOSE. adv. *En pleurant.* δακρυωδῶς.

LACRYMOSUS, a, um. *Pleureux.* δακρυόεις, (εν⟨τ⟩⟨ος⟩) όεσσα, όεν. *Plein de larmes.* ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, καὶ τὸ κρυ, υ⟨ος⟩. * ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, τὸ ες, ε⟨ος⟩, ους. || Riſus Lacrymoſus. ὁ κλαυσίγελως, ωτος.

LACRYMULA, æ. fœm. *Une petite larme.* τὸ δακρύδιον, ίου.

LACTARIUS, ii. maſc. *Celui qui aſſaiſonne des viandes avec du lait.* ὁ γαλακτουργὸς, οῦ.

LACTARIUS, a, um. *De lait.* γαλακτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui rend du lait.* ὁ καὶ ἡ γαλακτοῦχος, καὶ τὸ χον, ου. || Herba Lactaria. *Tithymale, herbe qui a du lait.* τὸ τιθύμαλον, ου.

LACTATUS, ûs. maſc. *Alaitement.* ἡ τιθήνησις, εως.

LACTENS, entis. part. *Qui téte encore.* ὁ καὶ ἡ θηλαμινὸς, *vel* γαλαθηνὸς, καὶ τὸ ὂν, ȣ̃. || Lactens porcus. ὁ δέλφαξ, ακος. || Lactens porculus. τὸ δελφάκιον, ίȣ.

LACTEO, es, ere. *Téter.* θήλαζω, F. άσω, P. τεθήλακα.

LACTEOLUS, a, um. *Blanc comme lait.* ὁ καὶ ἡ γαλακτοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

LACTES, ium, ibus. fœm. plural. *Les menus boyaux, laitances.* τὰ μεσεντέρια, ίων. * αἱ γαλακτίδες, ίδων.

LACTESCO, is, ere. *Se convertir en lait.* γαλακτόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Rendre du lait.* γαλακτεχεῖν, *vel* γαλȣχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. γεγαλούχηκα.

LACTEUS, a, um. *De lait.* ὁ καὶ ἡ γαλάκτινος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Blanc comme lait.* ὁ καὶ ἡ γαλακτοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. || Lacteus orbis, circulus, *vel* Lactea via. ἡ γαλαξίας, ας. * ὁ γαλαξίας κύκλος, ȣ.

LACTO, as, avi, atum, are. *Alaiter.* τιθηνέω, ῶ, F. ήσω, P. τετιθήνηκα. accuſ. *Avoir, ou rendre du lait.* γαλακτȣχέω, ῶ, F. ήσω, P. γεγαλακτȣ́χηκα. *Attirer, enjoler.* ὑπάγομαι, fut. med. ξομαι. aoriſt. 2. med. ὑπηγαγόμην. acc. * διαβουκολέω, ῶ, F. ήσω, P. διαβεβȣκόληκα. acc.

LACTUCA, æ. fœm. *Laitue, herbe.* ἡ θρίδαξ, ακος.

LACTUCULA, æ. fœm. *Une petite laitue.* τὸ θριδάκιον, ίȣ.

LACUNA, æ. fœm. *Foſſe.* ἡ σήραγξ, αγγος. * τὸ τέναγος, εος, ȣς. *à eau.* ὁ ὑδροδόκος, ȣ.

LACUNATUS, a, um. *Fait comme une foſſe, creux.* ὁ καὶ ἡ τεναγώδης, *vel* σηραγγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

LACUNAR, aris. neut. *Le plancher, ou le lambris du plancher.* τὸ φάτνωμα, ατος. *Le chevron.* τὸ πέτευρον, ȣ.

LACUNO, as, avi, atum, are. *Lambriſſer.* φατνόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφάτνωκα. accuſ. *Plancheyer de pieces creuſes.* σηραγγόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσηράγγωκα. acc.

LACUNOSUS, a, um. Vide LACUNATUS.

LACUS, ûs. maſc. *Un lac.* ἡ λίμνη, ης. *Une foſſe, un creux.* ὁ λάκκος, ου. *Un grand vaiſſeau à recevoir le vin qui coule du preſſoir.* ὁ ληνὸς, ȣ̃. *Le plancher d'une maiſon.* τὸ φάτνωμα, ατος.

LACUSCULUS, i. maſc. *Une petite foſſe.* τὸ λακκίδιον, ίȣ.

LADA, æ. fœm. *L'herbe dont ſe fait le Ladanon.* τὸ λῆδον, ȣ.

LADANUM, i. neut. *Ladanon, certain jus odoriférent.* τὸ λάδανον, ȣ.

LÆDENDUS, a, um. *Qu'on doit bleſſer.* βλαπτέος, α, ον.

LÆDO, is, ſi, ſum, ere. *Bleſſer.* τρώω, ῶ, F. ώσω, P. τέτρωκα. acc. *Offenſer.* βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. *Faire tort.* ἀδικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. acc. *Médire.* λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicos Lædere. τȣ̀ς φίλȣς βλάπτειν. || Valdè alios Lædere. πολλὰ, *ſeu* μεγάλα βλάπτειν ἄλλȣς. || Non me magis Lædetis, quàm vos ipſos. οὐκ ἐμὲ μεῖζω βλάψετε, ἢ ὑμᾶς αὐτȣ́ς. || Non parum me Lædit. οὐκ ὀλίγα βλάπτει με. || Nihil me Lædunt. ȣ̓δέν με βλάπτȣσι. || Si quis injuſtè aliquem Læſerit. ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἀδίκως. || Ab iis lædi. ὑπὸ τῶν ἄλλων βλάπτεσθαι, *vel* βλαβῆναι. * ὑπὸ τῶν ἄλλων κακοπαθεῖν. || Graviter ab eo Læſus ſum. μεγάλα ὑπ' αὐτȣ̃ ἐβλάβην. || Nunquam à nobis vel dicto vel facto Læſus eſt. ὕποτε ὑφ' ἡμῶν ȣ̓́τε ἔργῳ ȣ̓́τε λόγῳ κακὸν ἔπαθεν. (Vide πάσχω. in anom.) || Multi illos oderunt, à quibus nunquam Læſi ſunt. πολλοὶ μισȣ̃σιν ἐκείνȣς, ὑφ' ὧν ȣ̓δὲν κακὸν πεπόνθασι. (V. πάσχω. in anom.) || Nihil à me Læderis. μηδὲν ὑπ' ἐμȣ̃ βλάπτῃ. || In aliquo lædi. βλαβῆναί τι. || Neminem vel privatim, vel publicè Læſi. ȣ̓δένα ȣ̓́τε ἰδίᾳ, ȣ̓́τε δημοσίᾳ, κακὸν εἴργασμαι, *vel* ȣ̓δένα κακὸν ȣ̓δὲν πεποίηκα. || Lædere ac labefactare Rempublicam. λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὴν πόλιν. || Oculos Lædere. λυμαίνεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς. || Atrociter ab aliquo Lædi. δεινὰ παθεῖν ὑπό τινος. || Alios Lædere. τȣ̀ς ἄλλȣς κακὰ ποιεῖν, *vel* κακῶς ποιεῖν. || Nullâ te injuriâ Læſi. μηδὲν σε δεινὸν εἰργασάμην. * ȣ̓δεμίαν ἀδικίαν σαυτὸν ἠδίκησα. || Contumelioſè aliquem Lædere. ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι. * ἐπονειδίστως εἴς τινα ὑβρίζειν. || Alicujus famam Lædere. βλασφημίαν ποιεῖσθαι κατά τινος. * αἰσχύνην, *ſeu* ἀτιμίαν τινὶ περιάπτειν. || Lædere alicujus dignitatem. τὸ ἀξίωμά τινος ἐλαττȣ̃ν ποιεῖν, *ſeu* ποιεῖσθαι.

LÆNA, æ. fœm. *Une ſorte d'habit double pour l'hiver.* ἡ χλαῖνα, ης. || Læna tenuior. ἡ χλανὶς, ίδος.

LÆSIO, onis. fœm. *Bleſſure.* ἡ τρῶσις, εως. *Offenſe, affront.* ἡ ὕβρισις, εως. * ἡ βλάβη, ης. *Médiſance.* ἡ λοιδορία, ας. *Tort fait.* ἡ ἀδικία, ας.

LÆSUS, a, um. part. *Bleſſé.* τρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Offenſé, affronté.* ὑβρισθεὶς, *vel* βλαβεὶς, (ἐντὸς) εῖσα, έν. * βεβλαμμένος, η, ον. *A qui l'on fait tort.* ἀδικηθεὶς, θεῖσα, θέν. *De qui l'on a médit.* λοιδορηθεὶς, εῖσα, έν. || Læſus dente ſerpentis. ὁ καὶ ἡ ὀφιόδηκτος, καὶ τὸ ον, ου. canis, *d'un chien.* ὁ καὶ ἡ κυνόδηκτος, καὶ τὸ ον, ȣ. Vide LÆDO.

LÆTABILIS, & e, is. *Dont on ſe rejouit.* ὁ καὶ ἡ γηθόσυνος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui cauſe de la joie.* χαρτὸς, ή, όν.

LÆTAMEN, inis. neut. *Réjouiſſance.* τὸ χάρμα, ατος. *Recréation.* ἡ εὐφρανσις, *vel* τέρψις. *Fiente pour fumer la terre.* ὁ, *vel* ἡ κόπρος, ȣ.

LÆTANDUS, a, um. part. *De quoi on doit ſe rejouir.* εὐφραντέος, *vel* χαρτέος, α, ον.

LÆTANTER. adv. Vide LÆTE.

LÆTE. adv. *Joyeuſement.* ἱλαρῶς. * ἡδέως. * εὐφραντικῶς. * εὐθύμως.

LÆTIFICO, as, avi, atum, are. *Rejouir.* εὐφραίνω, F. ανῶ, P. εὔφραγκα. acc. *Faire joyeux.* ἱλαρύνω, F. υνῶ, P. ἱλάρυγκα. acc. *Engraiſſer la terre.* κοπρίζω, F. σω, P. κεκόπρικα. acc.

LÆTIFICOR, aris, atus ſum, ari. depon. Vide LÆTOR.

LÆTIFICUS, a, um. *Qui rejouit.* εὐφραντικὸς, *vel* ἡδυντικὸς, κὴ, κόν.

LÆTIOR, & ius, oris. comp. εὐφρονέστερος, *vel* ἱλαρώτερος, έρα, ερον. || Lætior, atque animis alacrior. ἡδίων καὶ εὐθυμότερος γενόμενος.

LÆTISSIMUS, a, um. ſuperl. εὐφρονέστατος, *vel* ἱλαρώτατος, άτη, ατον.

LÆTITIA, æ. fœm. *Réjouiſſance.* ἡ εὐφροσύνη, *vel* γηθοσύνη, ης. *Contentement.* ἡ ἡδυπάθεια, είας. *Plaiſir.* ἡ ἡδονὴ, ῆς. ‖ Inſolens Lætitia. ἡ περιχάρεια, είας. ‖ Lætitiâ perfuſus. ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, καὶ τὸ ες, έος, ȣς. ‖ Lætitiâ extolli, perfundi. περιχαίρειν. (V. anom. in χαίρω.) ‖ Lætitiâ afficere. Vide LÆTIFICO. ‖ Lætitiam dans, afferens. ὁ καὶ ἡ γηθόσυνος, τὸ ον, ου. Vide LÆTUS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lætitiam amicis afferre, *vel* facere. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς φίλοις. ‖ Alios Lætitiâ afficere. ποιεῖν ὅπως οἱ ἄλλοι χαίρωσι. ‖ Me Lætitiâ affecit. ἐποίησεν ὅπως χαίρω. ‖ Magnâ Lætitiâ ſum perfuſus. ἥσθην καὶ περιχαρὴς ἐγενόμην. ‖ Lætitiam vix capere poteſt. οὐκ ἔχει ὅπως χρήσαιτο τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. ‖ Magnâ Lætitiâ affectus. ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενόμενος. ‖ Animos noſtros Lætitiâ perfundere. τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς ἐκπληθεῖν. ‖ Lætitiam nobis attuliſti. τέρψιν ἡμῖν παρεσκεύασας, *vel* ἤνεγκας. (V. φέρω. in anom.) ‖ Lætitiâ nos affecit. εὐφροσύνην ἡμῖν ἐνεποίησε. ‖ Hæc nobis Lætitiam afferunt. ταῦτα εὐφροσύνης ἡμῖν αἰτία γίνεται. ‖ Maximam mihi Lætitiam affert. πλείστην ἐμοὶ παρέχει τέρψιν καὶ ἡδονήν. ‖ Lætitiam dare hoſtibus. ἡδονὴν παρασκευάζειν τοῖς ἐχθροῖς. ‖ Non mediocrem nobis Lætitiam afferunt. οὐ τὴν τυχȣ̃σαν ἡδονὴν ἡμῖν ἐμπαρέχȣσι, *vel* ἐνεργάζονται. ‖ Dici profectò non poteſt, quantum hæc Lætitiæ afferant. τῷ ὄντι ἀμύθητον, ὅσην ἡδονὴν ἔχει ταῦτα. ‖ In Lætitiâ, animique hilaritate verſari. ἐν εὐφροσύναις, καὶ θυμηδίαις εἶναι. * ἐν ἱλαριναῖς διάγειν εὐθυμίαις. ‖ Gaudio ac Lætitiâ plenus. γήθȣς καὶ χαρᾶς ἀνάπλεως. * τὴν ψυχὴν χαρᾶς πληρωθείς. ‖ Lætitiâ exultare. ὑπὸ πλήθȣς καὶ μεγέθους τῆς χαρᾶς ἀνασκιρτᾶν. * χαρᾷ ἀγαλλιᾶσθαι. * ὑπὸ τῆς ἡδονῆς πτερȣ̃σθαι. ‖ Lætitiam ex aliquâ re percipere. ἡδονὴν, *vel* εὐφροσύνην ἔκ τινος καρποῦσθαι. ‖ Lætitiâ diffluere. ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἀναχέεσθαι. ‖ Hoc mihi magnam Lætitiam affert. πάνυ μοι τȣ̃το ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γίνεται. ‖ Summâ Lætitiâ perfuſus erat. μεστὸς ἦν χαρᾶς ἀνυπερβλήτȣ. ‖ Lætitiâ afficiebatur. περὶ τὴν εὐθυμίαν ἐτύγχανεν ὤν. ‖ Lætitiam continere nequit. ἀκρατῶς ἔχει τῆς χαρᾶς. ‖ Lætitiâ efferri. χαρᾷ ἐπαίρεσθαι, *ſeu* ἐπαρθῆναι.

LÆTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se réjouir.* εὐφραίνομαι, fut. paſſ. εὐφρανθήσομαι, præt. paſſ. εὐφραμμαι. * χαίρω, fut. 1. & 2. χαρῶ. & fut. 1. χαιρήσω. med. χαιρήσομαι, Pr. κεχάρηκα, præt. med. κέχαρα aor. 2. paſſ. ἐχάρην. ἐπὶ. dat. *Prendre plaiſir.* ἥδομαι, fut. med. ἥσομαι, præt. paſſ. ἧσμαι. dat. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rebus honeſtis Lætari. τοῖς καλοῖς ἥδεσθαι. * ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἥδεσθαι. ‖ Noſtris miſeriis Lætantur. ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς ἥδονται, *vel* ἐφήδονται. ‖ Lætor me benè audire. ἥδομαι καλῶς ἀκȣ́ων. ‖ Maximè, *vel* toto pectore Lætari. πάσας ἥδεσθαι ἡδονάς. ‖ Bonis amicis Lætor. χαίρω φίλοις ἀγαθοῖς. ‖ Nullâ re ſic Lætor. οὐδενὶ οὕτω χαίρω. ‖ Lætor, cùm audio χαίρω, ὅταν ἀκȣ́ω. * χαίρω ἀκȣ́ων. ‖ Lætantur, cùm laudantur. χαίρȣσιν ἐπαινούμενοι. ‖ His rebus Lætor. τȣ́τοις, *vel* ἐπὶ τȣ́τοις, *vel* ταῦτα χαίρω. ‖ Malis aliorum Lætari. τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς ἐπιχαίρειν. ‖ Admodum Lætatur. πάνυ τὴν ψυχὴν εὐφραίνεται. ‖ Valdè his rebus Lætatus ſum. τȣ́τοις ἥσθην καὶ περιχαρὴς ἐγενόμην. ‖ Intimo pectore Lætatus ſum. ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην. ‖ Incredibiliter Lætari. εἰς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. * ὑπερήδεσθαι. * λίαν χαίρειν.

LÆTUS, a, um. *Joyeux, gai.* ὁ καὶ ἡ εὔφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * ἱλαρὸς, ρὰ, ρόν. * φαιδρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui donne de la joie.* χαρτὸς, ή, όν. *Abondant, fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔφορος, τὸ ον, ου. ‖ Qui, quæ, quod eſt Læti animi. ὁ καὶ ἡ εὔψυχος, *vel* εὔθυμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Dies Lætus. τὰ ἱλάρια, ίων. ‖ Clamor Lætus. ἡ εὐφημία, ας. ‖ Læta indoles. ἡ εὐφυΐα, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lætus lætitiis omnibus. πάσας ἡδόμενος ἡδονάς. ‖ Neque Lætus, neque triſtis nimis videbitur. οὔτε χαίρων, οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται. ‖ Lætus eſt in beneficiis dandis. χαίρει διδȣ́ς. ‖ Valdè Lætus fui. περιχαρὴς ἐγενόμην. ‖ Læto animo eſſe. τὴν ψυχὴν εὐφραίνεσθαι. * εὐθύμως ἔχειν. Vide LÆTITIA. LÆTOR.

LÆVA, æ. fœm. *La main gauche.* ἡ λαιὰ, *vel* σκαιὰ, ᾶς.

LÆVIGANDUS, a, um. *Qu'on doit unir, polir.* λειαντέος, *vel* λειωτέος, α, ον.

LÆVIGATUS, a, um. *Uni, poli.* λειωθεὶς, *vel* λειανθεὶς, εῖσα, έν.

LÆVIGO, as, avi, atum, are. *Applanir, unir, polir.* λειαίνω, F. λειανῶ, P. λελείαγκα. acc. * λειόω, ῶ, F. ώσω, P. λελείωκα. *Polir.* ξέω, F. έσω, P. ἔξεκα. acc.

LÆVIOR, & ius, oris. comp. λειότερος, έρα, ερον.

LÆVISSIMUS, a, um. ſuperl. λειότατος, άτη, ατον.

LÆVIS, & e, is. *Uni, poli, doux au toucher.* λεῖος, εία, εῖον. * ὁ καὶ ἡ λειώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

LÆVITAS, atis. fœm. *Douceur au toucher, poliſſure.* ἡ λειότης, ητος. ‖ Lævitas inteſtinorum. ἡ λειεντερία, ας.

LÆVO, as, avi, atum, are. Vide LÆVIGO.

LÆVOR, oris. maſc. Vide LÆVITAS.

LÆVORSUM. adverb. *A gauche.* πρὸς λαιάν. * ἐπ' ἀριστεράν.

LÆVUS, a, um. *Gaucher, gauche; qui eſt à gauche.* σκαιὸς, *vel* λαιὸς, ὰ, όν.

LAGANUM, i. neut. *Bignet.* τὸ λάγανον, ȣ.

LAGENA, æ. fœm. *Un flacon, ou bouteille.* ὁ καὶ ἡ λάγηνος, *vel* λάγυνος, ȣ.

LAGOPUS, odis. maſc. *Pied de lievre, herbe.* ὁ λαγώπȣς, οδος.

LAGUNCULA, æ. fœm. *Petit flacon, ou petite bouteille.* τὸ λαγήνιον, *vel* λαγύνιον, ίȣ.

LAICUS, a, um. *Laïque.* λαϊκὸς, κὴ, κόν.

LALISIO, onis. maſc. *Petit ânon ſauvage.* τὸ ὀνίδιον ἄγριον, ίȣ. * ὁ τȣ̃ ὀνάγρȣ πῶλος, ȣ.

LALLO, as, are. *Gazouiller comme un enfant à ſa nourrice.* λαλαγέω, ῶ, F. ήσω, P. λελαλάγηκα.

LAMBO, is, bi, ere. *Laper.* λάπτω, F. ψω, P. λέλαφα. acc. *Lecher.* λείχω, F. ξω, P. λέλειχα. accuſ. * λειχμάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

LAMELLA, æ. fœm. *Petite lame.* τὸ μικρὸν ἔλασμα, [illegible].)

LAMENTABILIS, & e, is. *Lamentable.* ὁ καὶ ἡ ἐπίκλαυτος, *vel* πολύθρηνος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui fait pleurer.* γοερὸς, ρὰ, ρόν. ‖ Carmen Lamentabile. ἡ ἐλεγεία, ας. * ὁ ἔλεγος, ȣ.

LAMENTATIO,

LAMENTATIO, onis. fœm. *Lamentation.* ὁ ὀδυρμὸς, ȣ. * ὁ θρῆνος, ȣ. *Chant déplorable.* ἡ θρηνῳδία, ας.

LAMENTATUS, a, um. part. *Lamenté & pleuré.* ὠδυρμένος, vel κεκλαυμένος, η, ον.

LAMENTOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Déplorer.* θρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθρήνηκα. acc. *Se lamenter.* ὀδύρομαι, vel ὀλοφύρομαι, νεῦμαι. aor. 1. med. ὠλοφυράμην. Vide LUGEO.

LAMENTUM, i. neut. Vide LAMENTATIO.

LAMIÆ, arum. fœm. plur. *Sorte de monſtres, ou eſprits malins.* αἱ λαμίαι, ιῶν.

LAMINA, æ. fœm. *Une lame, une table ou bande large de métal.* ὁ ἐλασμὸς, ȣ. * τὸ πέταλον, ȣ. * τὸ ἔλασμα, ατος. || Lamina ferri candentis. μύδρος, ου.

LAMNA, æ. fœm. idem.

LAMPAS, adis. fœm. *Une torche ou flambeau.* ἡ λαμπὰς, άδος.

LAMPSACENUS, *vel* LAMPSACIUS, a, um. *De Labſico.* ὁ καὶ ἡ λαμψακηνὸς, vel λαμψάκιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LAMPSACUM, i. neut. *vel* LAMPSACUS, i. fœm. *Labſico, ville d'Aſie en l'Helleſpont.* τὸ λάμψακον, ȣ, vel ἡ λάμψακος, ȣ.

LAMPYRIS, idis. fœm. *Luſerne, petite mouche, ou ver qui luit de nuit.* ἡ λαμπυρὶς, ίδος.

LANA, æ. fœm. *Laine.* τὸ ἔριον, vel τὸ ταλάσιον, ȣ. || Lanam facere. ἐριουργεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠριούργηκα.

LANARIA, æ. fœm. *Herbe à foulon, herbe.* τὸ στρούθιον, ȣ.

LANARIS, & e, is *Qui a de la laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui porte la laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LANARIUS, a, um. *De laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

LANARIUS, ii. maſc. *Celui qui apprête la laine, ou travaille en laine.* ὁ ἐριουργὸς, vel ταλασιουργὸς, ȣ. *Vendeur de laines.* ὁ ἐριοπώλης, ȣ.

LANATUS, a, um. *Qui a de la laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui porte laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ. *Couvert de laine.* ἠριωμένος, ένη, ένον.

LANCEA, æ. fœm. *Une lance.* ἡ λόγχη, ης.

LANCEARIUS, ii. maſc. *Lancier, piquier.* ὁ λογχήτης, ȣ. * ὁ λογχοφόρος, ȣ.

LANCEATUS, a, um. *Garni de lance.* λογχαῖος, αία, αῖον. *Frapé d'un coup de lance.* ὁ καὶ ἡ λογχωτὸς, καὶ τὸ τόν.

LANCINO, as, avi, atum, are. *Percer, piquer.* νύττω, F. ξω, P. νένυχα. acc. *Piquer.* κεντέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκέντηκα. acc. *Déchirer.* ἀμύσσω, F. ξω, P. ἤμυχα. acc.

LANEUS, a, um. *De laine.* ἐρέεος, ρέα, ρέον, vel ἐριοῦς, ἐριᾶ, ἐριοῦν.

LANGUEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire languir.* μαραίνω, F. ανῶ, P. μεμάραγκα. acc.

LANGUENS, entis. *Languiſſant.* Vide LANGUIDUS.

LANGUEO, es, ere. *Etre languiſſant.* χαλάω, ῶ, F. άσω, P. κεχάλακα. *S'affoiblir.* ἀσθενέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσθένηκα. * ἀτονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠτόνηκα. *Perdre courage.* ἀθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα. *Devenir pareſſeux.* ῥαθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρραθύμηκα. *Perdre ſa vigueur.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Languere morbo. μαλακῶς ἔχειν ὑπὸ τῆς νόσȣ. || Languere è via. ὑπὸ τῆς ὁδȣ ἀπειρηκέναι. (ἀπείρηκα. Præt.) || Otio Languere. ἀργῶς καὶ ἀνειμένως ἔχειν. || Senectute Languere. τῷ γήρᾳ παραχαλᾶν. || Languent ejus vires. ἀσθενῶς καὶ μαλακῶς ἔχει. || Languet amor. ἀρρωστεῖ ὁ ἔρως. || Langueſcunt vires. ἡ ἰσχὺς ἐκλύεται, vel παρακμάζει.

LANGUIDE. adv. *Foiblement.* ἀτενῶς * ἀσθενῶς. *Lâchement.* ὀκνηρῶς. V. LANGUIDUS. || Languidè aliquid facere. ἀργῶς καὶ ἀνειμένως ποιεῖν τι. * ἐπισεσυρμένως ποιεῖν τι.

LANGUIDIOR, & ius, oris. comp. χαλαρώτερος, έρα, ερον.

LANGUIDISSIMUS, a, um. ſuperl. χαλαρώτατος, άτη, ατον.

LANGUIDULUS, a, um. *Un peu lâche.* ὁ καὶ ἡ ὑπόνωθρος, καὶ τὸ θρον. *Foible.* ἀτονώτερος, έρα, ερον.

LANGUIDUS, a, um. *Foible.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς. *Languiſſant.* χαλαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ νωχελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς. *Lâche, pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ὀκνηρὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Senex Languidus. γέρων χαλαρῶς ἔχων, vel ἀσθενῶς διακείμενος. || Labore Languidus. ὑπὸ τȣ πόνȣ ἀσθενῶς ἔχων. || Languidus & iners. χαλαρὸς καὶ ἀργός. || Languidi oculi. οἱ νωθροὶ ὀφθαλμοί. || Languidus homo ad aliquid agendum. ἀργῶς ἔχων πρός τι. || Morbo Languidus. ὑπὸ τῆς νόσȣ μαλακῶς ἔχων. || E via Languidus. ὑπὸ τῆς ὁδȣ ἀπειρηκὼς, vel κεκμηκώς. || Senectute Languidus. τῷ γήρᾳ παραχαλῶν.

LANGUOR, oris. maſc. *Langueur.* ἡ ἀτονία, ας. * παρακμὴ, ῆς. *Foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, vel ἀρρωστία, ας. *Pareſſe.* ἡ ῥαθυμία, ας. *Manque de courage.* ἡ ἀθυμία, ας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Inficere animum Languore. τὴν ψυχὴν ῥαθυμίᾳ διαφθείρειν. || Languori ſe dedit. ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινε. * τῇ ῥαθυμίᾳ ἐνέδω. (ἐνδοῦναι.) || Languore ſolutus. νωθρότητι παρειμένος.

LANIARIUM, ii. neut. *Une boucherie.* τὸ κρεαπώλιον, ȣ.

LANIATUS, a, um. part. *Déchiré.* ἠμυγμένος, η, ον. * σπαραχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Coupé en morceaux, comme on fait à la boucherie.* κρεουργηθεὶς, εῖσα, έν. || Laniatus mortem obiit. διασπασθεὶς, τὸν βίον ἐτελεύτησε.

LANIATUS, ûs. maſc. *L'action de déchirer.* ἡ ἄμυξις, εως. * ἡ σπάραξις, εως. *De couper en pieces, comme à la boucherie.* ἡ κρεουργία, ας.

LANICIUM, ii. neut. Vide LANIFICIUM.

LANIENA, fœm. Vide LANIARIUM.

LANIFER, (eri) a, um. *Qui porte laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

LANIFICA, æ. fœm. *Celle qui file ou apprête les laines.* ἡ ἐριουργὸς, vel ταλασιουργὸς, ȣ.

LANIFICIUM, ii. neut. *L'art, ou l'action de travailler en laines.* ἡ ἐριουργία, vel ταλασιουργία, ας.

LANIFICUS, a, um. *Qui travaille en laines.* ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, vel ταλασιουργὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

LANIGER, a, um. Vide LANIFER.

LANIO, onis. maſc. Vide LANIUS.

LANIO, as, avi, atum, are. *Déchirer.* ἀμύσσω, F. ξω, P. ἤμυχα. acc. * σπαράττω, F. ξω, P. ἐσπάραχα. accuſ. *Couper en morceaux, comme on fait à la boucherie.* κρεουργέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρεούργηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parum abfuit, quin me Laniarent. μικροῦ με διεσπάσαντο. || In multas partes Laniari. εἰς μέρη πολλὰ διασπᾶσθαι. || Capillos Laniare. διασπαράττειν τὴν κόμην. || Veſtem Laniare. τὴν ἐσθῆτα διαῤῥηγνύναι. || Vultum Laniare. τὸ πρόσωπον δρύπτειν.

LANIONIUS, a, um. *De boucher.* κρεουργικὸς, κὴ, κόν.

LANISTA, æ. maſc. *Maître d'eſcrime, maître des Gladiateurs.* ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου.

LANIUS, ii. maſc. *Un Boucher.* ὁ κρεουργὸς, ου. * ὁ κρεοπώλης, ου.

LANOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de laine.* ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LANUGINOSUS, a, um. *Qui a du coton, ou du poil folet.* ὁ καὶ ἡ χνοώδης, vel ἰουλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LANUGO, inis. fœm. *Poil folet, barbe qui commence à venir.* ὁ ἴουλος, ου. *La mouſſe, ou tendre coton qui vient ſur certains fruits, feuilles, ou branches d'arbres ou herbes.* ὁ χνόος, οῦς; όου, οῦ.

LANULA, æ. fœm. *Un petit flocon de laine.* ἡ κροκὶς, ίδος. * τὸ κροκίδιον, ίου.

LANX, ncis. fœm. *Un plat, ou une grande écuelle.* ἡ παροψὶς, ίδος. * ὁ πίναξ, ακος. *Le baſſin d'une balance.* τὸ τάλαντον, ου. * ἡ πλάστιγξ, ιγγος.

LAODICEA, æ. fœm. *Laodicée, ville d'Aſie très-célébre.* ἡ Λαοδίκεια, είας.

LAPATHOS, i. fœm. & LAPATHUM, i. neut. *Oſeille, ou Vinette, herbe.* ἡ λάπαθος, vel τὸ λάπαθον, ου.

LAPICIDA, æ. maſc. *Tailleur de pierres : Tireur de pierres, ou Carrier.* ὁ καὶ ἡ λιθοτόμος, vel λατόμος, καὶ τὸ ον, ου.

LAPICIDINA, æ. fœm. *Une carriere d'où l'on tire des pierres.* ἡ λιθοτομία, vel λατομία, ας.

LAPIDARIUS, ii. maſc. *Carrier, tireur de pierre.* ὁ λιθουλκὸς, ου. *Tailleur de pierre.* ὁ λατόμος, vel λιθοτόμος, ου.

LAPIDARIUS, a, um. *Qui concerne les pierres.* λατομικὸς, κὴ, κόν.

LAPIDATIO, onis. fœm. *L'action de jetter des pierres.* ἡ λιθοβολία, ας. * ἡ λιθοβόλησις, εως.

LAPIDATOR, oris. maſc. *Qui tire, ou qui jette des pierres.* ὁ λιθοβόλος, ου.

LAPIDATUS, a, um. part. *Lapidé, contre lequel on a jetté des pierres.* ὁ καὶ ἡ λιθόβλητος, καὶ τὸ τον, ου.

LAPIDESCO, is, ere. *Se convertir en pierre, devenir dure comme pierre.* λιθόομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. λελίθωμαι.

LAPIDEUS, a, um. *De pierre.* ὁ καὶ ἡ λίθινος, καὶ τὸ ον, ου.

LAPIDO, as, avi, atum, are. *Lapider, jetter des pierres contre.* λιθάζω, F. άσω, P. λελίθακα. acc. * λιθοβολέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιθοβόληκα. acc.

LAPIDOSUS, a, um. *Pierreux, plein de pierres.* ὁ καὶ ἡ λιθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Non Lapidoſus.

ὁ καὶ ἡ ἄλιθος, καὶ τὸ θον, ου.

LAPILLUS, i. maſc. *Petite pierre.* τὸ λιθάριον, vel λιθίδιον, ίου. Vide CALCULUS. || Lapillus pretioſus. τὸ λιθίδιον τίμιον, ίου. * ἡ λίθος τιμία.

LAPIS, idis. maſc. *Une pierre.* ὁ, vel ἡ λίθος, ου. * ὁ πέτρος, ου. * ἡ πέτρα, ας. *Une montagne.* τὸ ὄρος, εος, ους. || Miſſiles Lapides. τὰ βέλη, έων, ῶν. || Lapis molaris. ὁ ὄνος, ου. * ὁ μυλίτης λίθος, ου. || Jactare, vel jacere Lapides, in. λιθοβολεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελιθοβόληκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lapidem omnem movere. πάντα λίθον κινεῖν. || Lapidibus eum obruerunt. βάλλοντες αὐτὸν κατέλευσαν, à λεύω, vel κατελίθασαν, à λιθάζω. || Lapidibus ſtratus. ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, τὸ ον, ου.

LAPPA, æ. fœm. *Bardane, herbe.* τὸ ξάνθιον, ίου.

LAPPACEUS, a, um. *De Bardane.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ξανθίου. *Reſſemblant à de la Bardane.* ὁ καὶ ἡ ξανθιοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

LAPSABUNDUS, a, um. *Prêt à tomber.* ὑποφερόμενος, ένη, ενον.

LAPSIO, onis. fœm. Vide LAPSUS, ûs.

LAPSO, as, avi, atum, are. *Gliſſer, ou choir ſouvent.* παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. παρωλίσθηκα.

LAPSUS, a, um. part. *Tombé.* πεσὼν, (ὄντος) οῦσα, όν. *Gliſſé, coulé.* ὀλισθήσας, ασα, αν. *Déchu, ou qui a failli.* πταίσας, ασα, αν. *Qui a péché.* ἡμαρτηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. || Lapſus animo. ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, καὶ τὸ μον ου.

LAPSUS, ûs. maſc. *Chute.* ἡ πτῶσις, εως. *L'action de gliſſer, ou de couler.* ὁ ὄλισθος, ου. * τὸ ὀλίσθημα, ατος. *Faute.* τὸ σφάλμα, ατος.

LAQUEAR, aris. neut. *Le plancher, ou lambris d'une maiſon.* τὸ φάτνωμα, vel σανίδωμα, ατος.

LAQUEATUS, a, um. *Lambriſſé, ou planché.* ὁ καὶ ἡ φατνωτὸς, vel σανιδωτὸς, καὶ τὸ τὸν, οῦ. *Enlacé.* παγιδευθεὶς, εῖσα, έν.

LAQUEUS, i. maſc. *Lacet, filet.* ἡ παγὶς, ίδος. * ἡ πάγη, ης. *Licou.* ἡ ἀγχόνη, ης. * ὁ βρόχος, ου. *Piége.* ἡ πέδη, ης. || Animam Laqueo claudere. ἀγχονᾶσθαι, άομαι, futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἠγχόνημαι. || Interimere Laqueo. ἀγχονᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγχόνηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eum Laqueo ſuſpendit. αὐτὸν βρόχῳ ἀνάρτᾳ. || Laqueo ſuſpendere. ἐκ βρόχου ἀναρτᾶν, vel κρεμᾶν, ſeu κρεμαννύειν. || Laqueo vitam finivit. τῷ βρόχῳ τὸν βίον κατέστρεψε. * τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρητο. || Vitam Laqueo finire. τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένειν. * βρόχων μόνον θανεῖν. (V. θνήσκω. in anom.) || Laqueo ligare. βρόχῳ δεῖν. || Laqueis irretitum tenere. δικτύοις περιβάλλειν τινά. * ἐντὸς τῶν παγίδων ἔχειν. || Laqueis implicari. τῇ παγίδι συνδεῖσθαι. * ἐν τοῖς παγίσι συμπλέκεσθαι. || Inducere ſe in Laqueos. εἰς παγίδας ἐμπλέκεσθαι.

LAR, aris. maſc. *Le foyer d'une maiſon.* ἡ ἑστία, ας.

LARES, ium, ibus. maſc. plur. *Les Dieux domeſtiques des Païens.* οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, (ῶν.) *Eſprits familiers.* οἱ δαίμονες, ων.

LARDUM, i. neut. *Du lard, du Porc ſalé.* ἡ ταριχία, ας. * τὸ ὕειον λίπος, (εος, ους.)

LARGE. adv. *Liberalement, largement,* δαψιλῶς.

Abondamment. εὐπόρως. *Beaucoup.* λίαν.

LARGIFICUS, a, um. *Qui donne largement.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, *vel* πολύδωρος, καὶ τὸ ον, ου.

LARGILOQUUS, a, um. *Qui parle beaucoup.* ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, *vel* πολύμυθος, καὶ τὸ ον, ου.

LARGIOR, iris, itus ſum, iri. depon. *Donner, faire préſent.* δωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐδωρησάμην. acc. rei. dat. perſ. * χαρίζομαι, fut. med. ίσομαι. aor. 1. med. ἐχαρισάμην. accuſ. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alia multa ei Largitus eſt. ἄλλα πολλὰ αὐτῷ ἐδωρήσατο. || Hæc tibi Largior. δωρέομαί σε τούτοις. || Pecuniam alicui Largiri. ἀργύριόν τινι δωρεὰν δοῦναι. || Majora quàm pro facultatibus alicui Largiri. ὑπὲρ τὴν δύναμιν δωρεῖσθαί τινα. || Magnum munus alicui Largiri. μεγίστην δωρεὰν παρέχειν τινί. * μέγα δῶρον δωρεῖσθαί τινι. || Beneficium Largiri. χάριν διδόναι. * εὐεργεσίαν εὐεργετεῖν. || Amori pluſculum Largiri. ἔρωτι μικρῷ πλέον χαρίζεσθαι. || Si quis mihi Deus Largiatur, ut ex hac ætate repueraſcam. κἄν τις Θεῶν μοι δωρῆται, ἐκ τῆσδε τῆς ἡλικίας ἀνανηπιοῦσθαι.

LARGIOR, & ius, oris. comp. *Plus large.* ὁ καὶ ἡ εὐρύων, καὶ τὸ ιον, ιονος. *Plus liberal.* δαψιλέστερος, έρα, ερον.

LARGISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort large.* εὔριστος, ίστη, ιστον. *Fort liberal.* δαψιλέστατος, άτη, ατον.

LARGITAS, atis. fœm. *Largeſſe, liberalité.* ἡ δαψίλεια, είας. * ἡ μεγαλοδωρία, ας.

LARGITER. adv. Vide LARGE.

LARGITIO, onis. fœm. *Largeſſe, préſent.* ἡ διανομὴ, ῆς. * ἡ δωρεὰ, ᾶς. *Prodigalité en dons.* ἡ πολυδωρία, *vel* μεγαλοδωρία, ας.

LARGITOR, oris. maſc. *Celui qui donne.* ὁ δότης, ου. * ὁ δοτὴρ, ῆρος. *Qui corrompt par préſens.* ὁ δωροδόκος, ου. || Largitor opum. ὁ πλουτοδοτὴρ, ῆρος.

LARGUS, a, um. *Large.* εὐρὺς, (έος) εὐρεῖα, εὐρύ. *Liberal.* ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, καὶ τὸ ον, ου. || Largum alimentum. ἡ εὐτροφία, ας. || Largus lacrymarum. ὁ καὶ ἡ πολυδάκρυτος, καὶ τὸ ον, ου. || Largus opum. ὁ καὶ ἡ εὔπλουτος, *vel* μεγαλόπλουτος, τὸ ον, ου. Vide LIBERALIS.

LARIDUM, i. neut. Vide LARDUM.

LARISSA, æ. fœm. *Nom de pluſieurs Villes.* ἡ λάρισσα, ης.

LARIUS, ii. maſc. *Lac de Come, en Italie.* ὁ λάριος, ίου.

LARIX, icis. fœm. *Arbre ſemblable au Pin, ou Sapin.* ἡ λάριξ, ικος.

LARVA, æ. fœm. *Eſprit qu'on dit aller de nuit, Loup garou.* ἡ λαμία, ας. * ἡ μορμὼν, όνος. *Maſque.* ἡ προσωπὶς, ίδος. *Maſque effroyable.* τὸ μορμολύκειον, ου.

LARVATUS, a, um. *Maſqué.* τὸ μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, η, ον, ου. *Troublé d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ νυμφόληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

LASANUM, i. neut. *Un pot de chambre, un baſſin de ſelle percée.* τὸ λάσανον, ου.

LASCIVIA, æ. fœm. *Laſciveté.* ἡ ἀσέλγεια, *vel* λαγνεία, είας. *Geſtes ou actions folâtres.* τὸ σκίρτημα, ατος.

LASCIVIO, is, ivi, itum, ire. *Folâtrer.* σκιρτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκίρτηκα. *Etre laſcif.* ἀσελγαίνω, *vel* ἀσελγέω, F. ήσω, P. ἠσέλγηκα. * λαγνεύω, F. εύσω, P. λελάγνευκα.

LASCIVIOR, & ius, oris. comp. *Plus laſcif.* ἀσελγέστερος, έρα, ερον.

LASCIVULUS, a, um. *Un peu laſcif.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλαγνος, καὶ τὸ ον, ου. *Un peu folâtre.* μικρὸν σκιρτητικὸς, κὴ, κόν.

LASCIVUS, a, um. *Laſcif, folâtre.* σκιρτητικὸς, ὴ, όν. *Laſcif, débauché.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Efféminé.* * ὁ καὶ ἡ βλὰξ, ακός.

LASER, eris. neut. *Benjoin, jus d'herbe.* ὁ τοῦ σιλφίου ὀπὸς, οῦ.

LASERPIATUS, a, um. *Plein de benjoin.* ὁ καὶ ἡ σιλφιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LASERPICIFER, (eri) a, um. *Qui porte du benjoin.* ὁ καὶ ἡ σιλφιοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

LASERPICIUM, ii. neut. *L'herbe dont on tire le benjoin.* τὸ σίλφιον, ίου.

LASSATUS, a, um. *Laſſé, fatigué.* κοπωθεὶς, εῖσα, έν. * κεκμηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. || Cùm venando Laſſatus fuerit. ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς θήρας κοπωθείη.

LASSESCO, is, ere. *Etre las.* κοπόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. *Se laſſer.* ἀποκάμνω, F. αμῶ, P. ἀποκέκμηκα.

LASSITUDO, inis. fœm. *Laſſitude.* ὁ κόπος, *vel* κάματος, ου. || Laſſitudine opprimi. κοποῦσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

LASSO, as, avi, atum, are. *Laſſer, fatiguer.* κοπόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκόπωκα. acc. * κοπιάω, ῶ F. άσω, P. κεκοπίακα. acc. *à force de travailler.* καταπονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπόνηκα. acc. || Labor inſolitus me Laſſat. ὁ πόνος οὐκ εἰωθὼς ὢν, ἐμοὶ παρεῖσθαι ποιεῖ τὴν ἰσχύν.

LASSUS, a, um. *Las.* καμὼν, (όντος) οῦσα, όν. *de trop travailler.* ὁ καὶ ἡ κατάπονος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De viâ Laſſus. τῇ ὁδοιπορίᾳ κεκμηκώς. || Labore Laſſus. ὑπὸ τοῦ πόνου ἀπειρηκώς. || Aſſiduo itinere Laſſi eramus. κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύσαντες. || Studio venandi Laſſus. τῷ τῆς θήρας ἀγῶνι καμών. || Paulùm Laſſus. ὑποκαμών. * σμικρόν τι καμών.

LATE. adv. *Largement, au large.* πλατέως. * εὐρέως. *Amplement.* διεξοδικῶς. *De toutes parts.* πανταχόσε. || Latè fuſus. *Qui s'étend fort.* πλατὺς, (έος) εῖα, ύ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Latè patent, latè ſe extendunt. ἐπὶ πολὺ ταῦτα διατείνει. || Latiùs patet. ἐπὶ πλεῖον διατείνει. || Latiſſimè patet, & ad totam vitam ſe extendit. ἐπὶ πλεῖστόν ἐστι, καὶ διὰ παντὸς τοῦ βίου διατείνει. || Malum in dies Latiùs vagatur. τὸ κακὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν περαιτέρω βαδίζει. || Vis mali Latè diffuſa. ἡ τοῦ κακοῦ δύναμις πανταχόσε διαχυθεῖσα.

LATEBRA. fœm. *Taniere de bêtes.* ὁ φωλεὸς, οῦ. *Lieu où l'on ſe cache.* ἡ κατάδυσις, εως.

LATEBRICOLA. maſc. & fœm. *Celui qui ſe cache en quelque lieu retiré.* ὁ ἐμφωλεύων, οντος. * ὁ φωλητὴρ, ῆρος. (pro maſc.) *Celle qui ſe cache.* ἡ ἐμφωλεύουσα, ης. (pro fœm.)

LATEBROSE. adv. *En cachette.* κρύβδην. * λάθρα. * λαθραίως.

LATEBROSUS, a, um. *Plein de cachettes & de tanieres.* ὁ καὶ ἡ φωλεώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Secret & caché.* κρυφαῖος, vel λαθραῖος, αία, αῖον.

LATENTER. adverb. *En cachette, ſecrettement.* κρύβδην. * λάθρα. * λεληθότως. * κρυφῇ. *Sans paroître.* ἀδήλως.

LATEO, es, tui, ere. *Etre caché, n'être vu ni connu.* λανθάνω, fut. med. λήσομαι, præt. med. λέληθα. (V. anom.) acc. *Se cacher, ou être caché en une taniere.* φωλεύω, F. εύσω, P. πεφώλευκα. || Latere in inſidiis. ἐλλοχάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐλλελόχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iſta ad hunc uſque diem apud me Latent. ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. || Latens in pectore odium augere. τὸ μῖσος ἐν ἑαυτῷ καλάκλειστον αὔξειν. || In ſylvâ Latere. ἐν τῷ δρυμῷ φωλεῖν. || Domi Latere. οἴκοι κρύπτειν ἑαυτόν. || In vulgi fæce Latere. φέρεσθαι μετὰ τοῦ πλήθους. || Latere in obſcuritate vitæ privatæ. ἐν ἰδιώτου μέρει λεληθότως διάγειν. || Hoc me Latet. τοῦτό με λανθάνει. || Illud eum non Latuit. ἐκεῖνον οὐκ ἔλαθε τοῦτο. || Non me Latet, difficile eſſe. οὐ με λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστι. || Non me Latuit ejus fraus. οὐχὶ λέληθεν ἐμὲ ἐξαπατῶν. || Non me Latet eorum improbitas. οὐκ ἐμὲ λανθάνει τούτων πονηρία. * οὐκ ἐμὲ λανθάνουσιν αὐτοὶ πονηροὶ ὄντες. || Ne tales cùm eſſent naturâ Laterent. ἵνα μὴ τοιοῦτοι γενόμενοι τὴν φύσιν διαλάθοιεν. V. NESCIO.

LATER, eris. maſc. Cic. *Brique, ou tuile.* ἡ πλίνθος, ου.

LATERALIS, & e, is. *Du côté.* πλάγιος, ία, ιον. * ὁ πλευρίτης, ου. * ἡ πλευρῖτις, ιδος. || Lateralis dolor. ἡ πλευρῖτις, ιδος. (ſupple νόσος.)

LATERARIA, æ. fœm. *Une tuilerie, ou lieu où l'on fait des briques.* τὸ πλινθεῖον, είου.

LATERARIUS, a, um. *De côté, ou au côté.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ πλευρᾶς. *Vers le côté.* πρὸς τὴν πλευρὰν κείμενος, ένη, ενον. *De brique.* Vide LATERITIUS.

LATERCULUS, i. maſc. *Petite tuile, ou brique.* τὸ πλινθίον, ίου. * ἡ πλινθὶς, ίδος.

LATERITIUS, a, um. *De tuile, ou brique.* πλίνθινος, ίνη, ινον. * ὁ καὶ ἡ πλινθοφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

LATERNA, æ. fœm. *Lanterne.* ὁ ἰπνὸς, οῦ. * ὁ φανὸς, οῦ.

LATERNARIUS, ii. maſc. *Qui porte la lanterne.* ὁ ἰπνοφόρος, ου.

LATESCO, is, ere. *S'élargir.* πλατύνομαι, futur. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. πεπλάτυμμαι.

LATEX, icis. maſc. *Toute ſorte d'humeur.* τὸ νᾶμα, ατος. *De liqueur.* ἡ χύσις, εως.

LATHYRIS, idis. fœm. *Eſpurge, herbe.* ἡ λαθυρὶς, ίδος.

LATIALIS, & e, is. Vide LATIUS.

LATIBULO, as, are. & LATIBULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se cacher.* φωλάζω, F. άσω, P. πεφώλακα. * φωλεύω, F. εύσω, P. πεφώλευκα.

LATIBULUM, i. neut. *Caverne.* τὸ σπήλαιον, ου. * ὁ χηραμὸς, οῦ. *Taniere.* ὁ φωλεὸς, οῦ. *Cachette, lieu où l'on ſe cache.* ἡ καλάδυσις, εως.

LATICLAVIUS, a, um. *Vêtu d'une chamarre, ou robe de Senateur.* ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, καὶ τὸ ον, ου.

LATIFOLIUS, a, um. *Qui a les feuilles larges.* ὁ καὶ ἡ πλατύφυλλος, καὶ τὸ ον, ου.

LATIFUNDIUM, ii. neut. *Un heritage de grande étendue.* ἡ εὐρυχωρία, ας.

LATINE. adv. *En latin, ou à la façon des Latins.* λατινιστί.

LATINIENSIS, & e, is. Vide LATIUS.

LATINITAS, atis. fœm. *Langue Latine.* ὁ λατινισμὸς, οῦ. * ἡ λατίνη γλῶσσα, ης.

LATINUS, a, um. *Latin, du pays des Latins.* λατῖνος, ίνη, ῖνον.

LATIO, onis. fœm. *L'action de porter.* ἡ φορὰ, ᾶς. || Legum Latio. ἡ νομοθεσία, ας. || Latio ſuffragii. ἡ ψηφοφορία, ας.

LATITATIO, onis. fœm. *L'action de ſe cacher.* ἡ καλάκρυψις, εως. * ἡ κρυπτεία, ας.

LATITO, as, avi, atum, are. *Etre caché, ou ſe cacher.* λανθάνω. (V. anom.) *en une taniere.* φωλεύω, F. εύσω, P. πεφώλευκα. Vide LATEO.

LATITUDO, inis. fœm. *Largeur.* ἡ εὐρύτης, ητος. * ἡ πλατύτης, ητος. * τὸ εὖρος, vel τὸ πλάτος, εος, ους. *Etendue.* ἡ εὐρυχωρία, ας.

LATIUM, ii. neut. *Le pays Latin, partie d'Italie.* τὸ λάτιον, ίου.

LATIUS, a, um. *Du pays Latin.* λατῖνος, ίνη, ῖνον.

LATOMIÆ, vel LATUMIÆ, arum. fœm. plur. *Carrieres à pierre.* αἱ λατομίαι, vel λιθοτομίαι, ῶν.

LATOMUS, i. maſc. *Tailleur de pierre.* ὁ λιθοτόμος, vel λατόμος, ου. * ὁ λατομίας, ίου.

LATOR, oris. maſc. *Porteur.* ὁ φορεὺς, έως. * ὁ κομιστὴς, οῦ. || Lator legis, ſeu legum. Vide LEGISLATOR.

LATRATOR, oris. maſc. *Aboyeur.* ὁ ὑλακτὴς, ῆρος. * ὁ ὑλακτικὸς, οῦ.

LATRATUS, a, um. part. *Aboyé.* ὑλαγμένος, η, ον. * ὑλαχθεὶς, εῖσα, έν.

LATRATUS, ûs, maſc. *Aboiement.* ἡ ὑλακὴ, ῆς. * ὁ ὑλαγμὸς, οῦ. * τὸ ὕλαγμα, ατος.

LATRINA, æ. fœm. *Un retrait, latrine.* ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος. * ὁ ἀπόπατος, ου.

LATRO, as, avi, atum, are. *Aboyer.* ὑλακτέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑλάκτηκα.

LATRO, onis, maſc. & fœm. *Larron.* ὁ λῃστὴς, οῦ. (pro maſc.) *Larronneſſe.* ἡ λῃστρὶς, ίδος. (pro fœm.) || Latro nocturnus. ὁ καὶ ἡ νυκτιλόχος, ου.

LATROCINATIO, onis. fœm. *Larcin, brigandage.* ἡ λῃστεία, ας.

LATROCINIUM, ii. neut. idem.

LATROCINOR, aris, atus ſum, ari. *Voler.* λῃστεύω, F. εύσω, P. λελῄστευκα. acc. *Brigander.* συλεύω, F. εύσω, P. σεσύλευκα. acc.

LATRUNCULATOR, oris. maſc. *Le Prévôt des Maréchaux.* ὁ δικαστὴς τοὺς λῃστὰς κολάζων, (οντος.)

LATRUNCULI, orum. *Echecs.* οἱ πεσσοὶ, ῶν.

LATRUNCULUS, i. maſc. *Larronneau, petit larron.* τὸ λῃστίδιον, ίου.

LATURUS, a, um. part. *Qui portera.* οἴσων, vel φορήσων, vel βαστάξων, ουσα, ον. acc.

1. LATUS, a, um. part. *Porté.* κομισθεὶς, vel βασταχθεὶς, εῖσα, έν. *Etabli, ordonné.* τεθεὶς, θεῖσα, θέν.

2. LATUS, a, um. *Large.* πλατὺς, vel εὐρὺς, έος, εῖα, είας, ὺ, έος. *De grande étendue.* ὁ καὶ ἡ πλατύχωρος, vel εὐρύχωρος, καὶ τὸ ον, ου. || Agri Lati. ἡ εὐρυ-

χωρία, ας. || Latus pectore. ὁ καὶ ἡ πλατύστερνος, *vel* εὐρύστερνος, καὶ τὸ ον, ου.

LATUS, eris. neut. *Le côté.* τὸ πλευρὸν, οῦ. * ἡ πλευρὰ, ᾶς. *Force.* ἡ εὐτονία, ας. *Bonne haleine.* ἡ εὔπνοια, οίας. || A Latere. πλευρόθεν. || Homines à Latere. οἱ ἄνδρες ἀγαπητοὶ, (ῶν.) || Voce magnâ & bonis Lateribus. εὐφώνως καὶ εὐτόνως.

LATUSCLAVUS, i. maſc. *Chamarre, ou robe de Senateur.* τὸ πλατύσημον, ου.

LAVACRUM, i. neut. *Un lavoir.* τὸ λουτρὸν, οῦ. * ὁ πλυνὸς, οῦ.

LAVATIO, onis. fœm. *L'action de ſe laver.* ἡ λοῦσις, *vel* πλύσις, εως. *Bain.* τὸ λουτρὸν, οῦ.

LAUDABILIS, & e, is. *Louable.* ὁ καὶ ἡ ἐπαινετὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Digne de louange.* ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, *vel* ἀξιεπαίνετος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laudabilis vita. ὁ βίος ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, *vel* ἄξιος ἐπαίνου τυχεῖν, *vel* ἄξιος ἔπαινον λαβεῖν. (Vide τυγχάνω. & λαμβάνω. in anom.) || Laudabile opus. πρᾶγμα ἐπαίνου ἄξιον.

LAUDABILITER. adv. *Louablement.* ἐπαινετῶς. * ἀξιεπαίνως.

LAUDANDUS, a, um. *Qu'on doit louer.* ἐπαινετέος, α, ον. || Judices illi Laudandi ſunt. τούτους δικαστὰς ἐπαινετέον.

LAUDATIO, onis. fœm. *Louange, l'action de louer.* ἡ ἐπαίνεσις, εως. *Louange, diſcours fait à la louange.* τὸ ἐγκώμιον, ου. * ἡ εὐλογία, ας.

LAUDATIVUS, a, um. *Qui ſert, ou eſt propre pour louer.* ἐπαινετικὸς, *vel* ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, όν. || Laudativum genus orationis. τὸ ἐγκωμιαστικὸν, οῦ.

LAUDATOR, oris. maſc. *Celui qui loue.* ὁ ἐπαινέτης, ου. * ὁ ἐγκωμιαστὴς, οῦ.

LAUDATRIX, icis. fœm. *Celui qui loue.* ἡ ἐγκωμιαστικὴ, *vel* ἐπαινετικὴ, ῆς.

LAUDATUS, a, um. part. *Loué.* ἐπαινεθεὶς, *vel* ἐγκωμιασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui eſt approuvé.* δοκιμασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui eſt en bonne eſtime.* ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος, καὶ τὸ ον, ου. *De qui l'on parle en bons termes.* ὁ καὶ ἡ εὐλόγητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a été cité.* ἐπαχθεὶς, θεῖσα, θέν. || Homines Laudatos imitari. τοὺς εὐλογουμένους ζηλοῦν.

LAUDO, as, avi, atum, are. *Louer.* ἐπαινέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπήνεκα, *vel* ήσω, ηκα. aor. 1. paſſ. ἐπῃνέθην. acc. * ἐγκωμιάζω, F. άσω, P. ἐγκεκωμίακα. acc. *Chanter les louanges.* ὑμνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὕμνηκα. acc. *Dire du bien.* εὐλογέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐλόγηκα. accuſ. *Citer, produire.* ἐπάγομαι, fut. med. ἄξομαι. aor. 2. med. ἐπηγαγόμην. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Priſer, approuver.* δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vos quidem Laudare oportet, alios verò vituperare. ὑμᾶς μὲν ἐπαινεῖν ἄξιον, ἄλλους δὲ ψέγειν. || Pro dignitate rerum geſtarum eos Laudo. αὐτοὺς ἀξίως τῶν πεπραγμένων ἐπαινῶ. || Propter hæc te Laudo. ἀξιῶ σε ταῦτα, *vel* τούτων. || Propter formam Laudatur. εἰς τὸ κάλλος ἐπαινεῖται. || Viros bonos Laudare. τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας εὐλογεῖν, *vel* εὖ λέγειν, *vel* καλῶς λέγειν. || Imperitè & infra dignitatem Laudare. ἀπείρως, καὶ καταδεεστέρως, *vel* παρὰ τὴν ἀξίαν ἐπαινεῖν. || Præter meritum Laudare. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐπαινεῖν. || Apparatum non parùm Laudare. ἐπαινεῖν οὐκ ὀλίγα τὴν παρασκευήν. || Laudare & admirari. διὰ λόγου καὶ θαύματος ἄγειν. * ἐν ἐπαίνῳ καὶ θαύματι τίθεσθαι. || Virtutem magnificè Laudare. πολλὰ καὶ μεγάλα τὴν ἀρετὴν ἐπαινέσαι. || Laudare Regem. εὐφημίαν λέγειν εἰς Βασιλέα. * εὐφημίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Βασιλεῖ. || Alicujus virtutem ſplendidè Laudare. ἐγκωμιάζειν καλῶς ἀρετήν τινος. || Laudare civitatem ex factis majorum. ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἐκ τῶν πραχθέντων τῶν προγόνων. || Splendidâ oratione Laudare. διὰ καλῶν λόγων ἐγκωμιάζειν. || Valdè alios Laudare. πολλὰ ἐγκωμιάζειν τοὺς ἄλλους. || Hæc nemo ſatis Laudare poſſit. ταῦτα οὐδεὶς ἀξίως ἀνυμνεῖν δύναιτο. * ταῦτα οὐδεὶς ἱκανῶς ἐγκωμιάζειν δυνατὸς γένοιτ' ἄν. || Major eſt, quàm ut à quoquam ſatis Laudari poſſit. μείζων ἐστὶν, ἢ ὡς ὑπὸ ἀνθρώπου τινὸς ἐπαινεθῆναι. || Laudari ab omnibus. εὐδοκιμεῖν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. || Ex factis Laudari. ἐκ τῶν ἔργων, *vel* διὰ τῶν ἔργων εὐδοκιμεῖν. || Præ reliquis omnibus in civitate Laudari. εὐδοκιμεῖν μάλιστα πάντων ἐν τῇ πόλει. || Laudari à ſapientibus. παρὰ τῶν σοφῶν καλῶς ἀκούειν. || Nimis, *vel* ſupra modum Laudare. καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν. || Omnium ore Laudari. διὰ παντὸς στόματος ἐπαινεῖσθαι. || Toto terrarum orbe ab omnibus Laudatur. ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην πολὺς ἐν ἁπάντων ἐστὶ στόμασιν. || Seipſum Laudare. περιαυτολογίᾳ χρῆσθαι. || Carmine aliquem Laudare. δι' ᾠδῆς τινα ἐγκωμιάζειν. Vide LAUS.

LAVER, eris. neut. *Berle, herbe.* τὸ σίον, ου.

LAVO, as, lavi, lautum, lotum & lavatum, are. *Laver.* λούω, F. ούσω, P. λέλουκα. acc. * πλύνω, F. υνῶ, P. πέπλυκα. acc. * νίπτω, F. ψω, P. νένιφα. Propriè λούω dicitur de corpore: νίπτω, de manibus: πλύνω, de pannis, &c. || Lavare manus. χερνίπτειν, πτω, F. ψω, P. κεχέρνιφα. || Lavandi ſtudio geſtire, ardere. φιλολουτρεῖν, όω, ῶ, F. ώσω, P. πεφιλολούτρωκα. || Lavandi cupidus. ὁ καὶ ἡ φιλόλουτρος, καὶ τὸ ον, ου.

LAUREA, æ. fœm. *Laurier.* ἡ δάφνη, ης. *Feuilles de laurier.* τὸ δάφνινον φύλλον, ου. *Chapeau, ou couronne de feuilles de laurier.* ὁ στέφανος δάφνινος, ου.

LAUREATUS, a, um. *Couronné de laurier.* ὁ καὶ ἡ δαφνόκομος, καὶ τὸ μον, ου.

LAUREOLA, æ. fœm. *Petit laurier.* τὸ δαφνίδιον, ου. *Petite couronne, ou guirlande de laurier.* ὁ δάφνινος στεφανίσκος, ου.

LAURETUM, i. neut. *Un lieu planté de lauriers.* ὁ δαφνὼν, ῶνος.

LAUREUS, a, um. Vide LAURINUS.

LAURICOMUS, a, um. *Couronné de lauriers par le ſommet.* ὁ καὶ ἡ δαφνόκομος, καὶ τὸ ον, ου.

LAURIFER, & LAURIGER, (eri) a, um. *Qui porte des lauriers.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, *vel* δαφνηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

LAURINUS, a, um. *De laurier.* ὁ καὶ ἡ δάφνινος, καὶ τὸ ον, ου, *vel* δάφνινος, ίνη, ινον. * δαφνικὸς, ή, όν. *Qui reſſemble au laurier.* ὁ καὶ ἡ δαφνοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Oleum Laurinum. τὸ δαφνέλαιον, ου.

LAURUS, i. fœm. *Laurier, arbre.* ἡ δάφνη, ης.

LAUS, laudis. fœm. *Louange.* ὁ ἔπαινος, ου. * τὸ ἐγκώμιον, ίου. || Laude dignus. ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐπαίνου τυχεῖν ἄξιος. * ἄξιος ἐπαινεῖσθαι. || Laudibus extollere. ὑπερεπαινεῖν, έω, ῶ, F. έσω, P. ὑπερεπῄνεκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus Laudes dicere. ἐγκώμιόν τινος εἰπεῖν, *vel* λέγειν. || De teipſo

ne Laudes habeas. ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμιον. || Laudes Herculis canere. ἐγκώμιον εἰς τὸν Ἡρακλῆ ᾄδειν. || Ex hoc facto Laudem conſecutus ſum. ἐπὶ τούτῳ ἔργῳ ἔπαινον ἔλαβον, *vel* εἴληφα. (Vide λαμβάνω. in anom.) || A vobis Laudem conſecutus ſum. παρ' ὑμῶν ἐμοὶ ἐγίγνοντο ἔπαινοι. || Ex quo Laudem apud alios conſequitur. ἐξ οὗ ἔπαινος παρὰ τῶν ἄλλων αὐτῷ γίγνεται || Laudes virorum illuſtrium funebri oratione celebrare. τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα κοσμεῖν ἐν τοῖς λόγοις ἐπιταφίοις. || Laude frui. ἔπαινον καρποῦσθαι. || Laudem capere ex aliquâ re. ἔκ τινος ἐπαίνους καρπώσασθαι. || Hunc Laudum præconem habuit. αὐτοῦ ἔτυχεν ἐπαινέτου. (V. τυγχάνω. in anom.) || Magnam apud cives Laudem obtinebat. ἔπαινον εἶχεν οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν. || Vulgi Laudem captantes. τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον θηρώμενοι. || Sapientiæ Laude celebres. οἱ ἐπὶ σοφίᾳ ἐπαινούμενοι, *ſeu* διαβεβοημένοι. * ὧν λόγος τίς ἐστιν ἐπὶ σοφίᾳ. || Immeritam Laudem conſequi. εἰς ἔπαινον ἄδικον ἐλθεῖν. * ἀδίκου ἐπαίνου τυχεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Falſam prudentiæ Laudem habere. ψευδῶς ἐπὶ τῷ φρονεῖν ἐπαινεῖσθαι. || Ob hæc ſtudia Laude dignus. τούτων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἄξιος ἐπαινεῖσθαι. || Infinitas ab omnibus Laudes conſequi : Laudes apud homines invenire. μυρίων παρὰ πάντων ἀπολαύειν ἐπαίνων, *vel* τυχεῖν ἐπαίνων. || Eximiis Laudibus aliquem afficere. ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος. || Hoc tibi laudi erit. τοῦτό σοι ἐν ἐπαίνῳ ἔσεται. || Aliquid in Laude ponere. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι τι. || Quæ omnes in Laude ponunt. ἃ πάντες ἐν ἐπαίνῳ τιθέασι, *vel med.* τίθενται. || Deſidiam vitio, laborem verò Laudi ducunt. τὸν μὲν ὄκνον, ψόγον, τὸν δὲ πόνον ἔπαινον ἡγοῦνται. || Laudem alicui afferre. ἔπαινον φέρειν, *vel* παρέχειν, *vel* κατασκευάζειν τινί. || Ea facere, magnam Laudem habet. ταῦτα πράττειν, μέγιστον ἔπαινον ἔχει. || Laudibus Regem efferre ad cœlum. τὸν βασιλέα τῷ λόγῳ εἰς ὕψος αἴρειν. || Laudibus altiſſimè extollere. ἐπὶ μέγα ἐξαίρειν. || Publicis Laudibus ornare benefactorem. πανδήμοις ἐπαίνοις τιμᾶν τὸν εὐεργέτην. || Alicujus memoriam cum Laude colere. τινὰ δι' εὐφήμου μνήμης ἄγειν. || Magnis Laudibus afficere. ἐν μεγίστῳ ἐπαίνῳ, *vel* ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεσθαι. * διὰ πλείστου ἐπαίνου ἄγειν τινά. || Omnium aures tuis Laudibus implevit. τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐνέπλησε τῶν ἐπαίνων τῶν κατὰ σοῦ. || Juſtis Laudibus afficere. ἐν ἐπαίνοις ἄγειν κατὰ τὸ εἰκός. || Laudibus exornare. τοῖς ἐπαίνοις κοσμεῖν. || Omnes eum Laudibus celebrabant. πάντες αὐτὸν ἐν στόματι εἶχον ἐπαινοῦντες. || Quos cives omnes Laudant. οὓς ἅπαντες πολῖται ἐν στόμασιν ἔχουσι. || Infinitis Laudibus decorare. μυρίοις ἐγκωμίοις ἀποσεμνύνειν. || Longam de virtutis Laudibus orationem habere. ἀρετῆς ἔπαινον ἐν μακρῷ διεξελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Laudes alicui impertire. γλῶσσαν εὔφημόν τινι χαρίζεσθαι. * εὐφημίαν ἀναφέρειν τινί. * εὐφημίαν λέγειν εἴς τινα. || Laudes ejus virtutibus exæquare. τοὺς ἐπαίνους ἐξισῶσαι ταῖς ἐκείνου ἀρεταῖς. || Laudibus aliquem infra meritum afficere. παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων τινὸς ἀπολείπεσθαι. * ἐνδεεστέρως ἐπαινεῖν τινα. || Horum Laudes aſſequi dicendo non potuit. πολὺ λίαν ἀπολέλειπται τῶν ἐκείνοις καλῶς πεπραγμένων. || Faciemus, ut Laudes noſtras dignè celebrare non poſſint, qui de rebus à nobis geſtis aliquid dicere aggredientur. ἀπορεῖν ἡμᾶς εὐλογεῖν ποιήσομεν, βουλομένους τι τῶν ἡμῖν πεπραγμένων ἀξίως εἰπεῖν. || Famam Laudibus imminuit, qui nimis quàm par eſt laudat. τὴν δόξαν τοῖς ἐγκωμίοις ἐλαττοῖ, ὁ τῆς ἀληθείας ἐλλείπων, *vel* ὁ μείζω τῶν τινι προσόντων εἰρηκώς. || Nimiis Laudibus efferre. ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος. * μείζω λέγειν τῶν τινι προσόντων, *ſeu* ὑπερεχόντων. || Falſis Laudibus aliquem afficere. ἐψευσμένοις ἐπαίνοις τινὰ πλάττειν. || Laudis expers. ἐπαίνων ἀμέτοχος.

LAUTE. adv. *Magnifiquement.* μεγαλοπρεπῶς. * λαμπρῶς. *Largement & abondamment.* δαψιλῶς. *Honorablement & honnêtement.* περικαλλῶς. || Lautè veſtitus. ὁ καὶ ἡ ἁβροείμων, *vel* λαμπρείμων, καὶ τὸ εἷμον, ονος.

LAUTIA, orum. neut. *vel* LAUTIÆ, arum. fœm. plur. *Preſens qu'on envoyoit aux Ambaſſadeurs des Etrangers.* τὰ λαύτεια, ων. * τὰ τοῖς πρέσβεσι πεμπόμενα ξένια, ων.

LAUTITIA, æ. fœm. *Magnificence en habits ou banquets.* ἡ πολυτέλεια, *vel* μεγαλοπρέπεια, είας.

LAUTUS, a, um. *Lavé & nettoyé.* λελουμένος, η, ον. * πλυθεὶς, εῖσα, έν. *Magnifique & ſomptueux.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, *vel* μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Abondant.* ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Honnête, ſplendide.* λαμπρὸς, ρὰ, ρόν.

LAXAMENTUM, i. neut. *Relâche.* ἡ χάλασις, *vel* ἄνεσις, εως. *Ceſſation.* ἡ ἀνάπαυσις, εως. *Repos.* ἡ ἡσυχία, ας.

LAXATUS, a, um. *Lâché.* χαλασθεὶς, εῖσα, έν. *Relâché.* ἀνεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Elargi.* εὐρυνθεὶς, θεῖσα, θέν. || Laxatus curis. ὁ καὶ ἡ ἀφρόντιστος, καὶ τὸ ον, ου. * τῶν φροντίδων ἐλεύθερος, έρα, ερον. * φροντίδων ἀνεθεὶς, *vel* ἀφεθεὶς, *vel* διαφειμένος, *vel* χαλασθεὶς. Vide LAXO.

LAXE. adv. *Au large.* χαύνως. * ἀνετῶς. * λαύρως.

LAXITAS, atis. fœm. *Etendue, l'argeur.* ἡ χαυνότης, ητος. * ἡ πλατύτης, *vel* εὐρύτης, ητος. || Laxitas viarum. ἡ εὐρυπορία, ας.

LAXO, as, avi, atum, are. *Lâcher.* χαλάω, ῶ, F. άσω, P. κεχάλακα. acc. *Relâcher.* ἀνίημι, F. ἥσω, P. ἀνεῖκα. (V. anom. in ἵημι, mitto.) acc. *Etendre.* χαυνόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαύνωκα. acc. *Elargir.* εὐρύνω, F. υνῶ, P. εὔρυγκα. *Délivrer.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. uni. gen. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laxare alicui habenas. ἀνιέναι τινὶ τὰς ἡνίας. || Laxare animum. ἀνιέναι τὴν ψυχήν. * ἀνεῖναι τὴν διάνοιαν. || Laxare ſeſe. ἀνιέναι ἑαυτόν. || Nimiam contentionem Laxare. τὴν ἄγαν συντονίαν ἀνεῖναι καὶ χαλᾶν. || Curas Laxare. τὰς φροντίδας ἀνεῖναι. || Laxare ſe à Laboribus. τῶν πόνων ἑαυτὸν ἀνιέναι. || Laxari à laboribus. τῶν πόνων ἀφεθῆναι. || Laxare à vinculis. δεσμῶν ἐλεύθερον ἀνεῖναι. || Vincula Laxare. τὰ δεσμὰ χαλᾶν. || Iram Laxare. χαλᾶν τὴν ὀργήν. || Laxare velum. ἱστίον χαλᾶν. || Chordam Laxare. χορδὴν χαλᾶν. || Morbus Laxatur. ἡ νόσος χαλᾷ.

LAXUS, a, um. *Lâche.* χαλαρὸς, ὰ, όν. *Etendu.* χαῦνος, χαύνη, ον. *Large.* πλατὺς, *vel* εὐρὺς, έος; εῖα, είας; ύ, έος. *Qui n'eſt pas épais, rare.* μανὸς, ὴ, όν. *De grande étendue.* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, καὶ τὸ ρον, ου. || Laxum tempus. ἡ πολυχρονία, ας.

L E

LEA, æ, & LEÆNA, æ. fœm. *Lionne.* ἡ λέαινα, ης.

LEBES, etis. maſc. *Chaudron, ou marmite.* ὁ λέβης, ητ☉.

LECTE. adv. *Excellemment.* ἀπολέκτως.

LECTICA, æ. fœm. *Litiere où l'on ſe fait porter.* τὸ φορεῖον, είου. * ὁ κλιντὴρ, ῆρος. ‖ Lecticæ arborum, *ſeu* tori ex frondibus. αἱ ϛοιβάδες, *vel* ϛιβάδες, ων.

LECTICARIUS, ii. maſc. *Qui porte, ou aide à porter la litiere.* ὁ φορειοφόρ☉, ου.

LECTICULA, æ. fœm. *Petite litiere.* τὸ κλινίδιον, ίου. * τὸ μικρὸν φορεῖον, ου.

LECTIO, onis. fœm. *Lecture, ou leçon.* ἡ ἀνάγνωσις, εως. *Elite, choix.* ἡ ἐκλογὴ, ῆς. * ἡ αἵρεσις, εως. *Cueillette, collection.* ἡ συλλογὴ, ῆς. * ἡ σύλλεξις, εως.

LECTISSIME. adv. *Très-excellemment.* ἀπολεκτότατα.

LECTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-excellent.* ἀπολεκτότατ☉, άτη, ατον.

LECTISTERNIATOR, oris. maſc. *Qui fait le lit.* ὁ τοῦ λέκτρου ϛρώτης, ου.

LECTITO, as, avi, atum, are. *Lire & relire ſouvent.* ἐπαναγινώσκω, fut. med. γνώσομαι, P. ἐπανέγνωκα. (V. anom. in γινώσκω.) acc. *Souvent cueillir & amaſſer.* συχνάκις συλλέγω, F. ξω, P. συλλέλεχα. acc.

LECTIUNCULA, æ. fœm. *Petite lecture.* τὸ ἀναγνωσμάτιον, ίου.

LECTIUS. adv. *Plus excellemment.* ἀπολεκτότερον.

LECTOR, oris. maſc. *Lecteur.* ὁ ἀναγνώϛης, ου. *Collecteur, qui fait la cueillette.* ὁ συλλογεὺς, έως.

LECTULUS, i. maſc. *Petit lit.* τὸ κλινίδιον, *vel* κλιντήριον, ίου. * ἡ κλινὶς, ίδ☉.

LECTURUS, a, um. *Qui lira.* ἀναγνωσόμεν☉, ένη, ενον. *Qui cueillera.* συλλέξων, ουσα, ον. acc.

LECTUS, a, um. part. *Lu.* ἀνεγνωσμένος, ένη, ενον. * ἀναγνωσθεὶς, εῖσα, έν. *Cueilli.* συνειλεγμέν☉, η, ον. *Elu, choiſi.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετ☉, καὶ τὸ ον, ου. * ἐκλελεγμέν☉, η, ον.

LECTUS, ûs. maſc. *Choix, élite.* ἡ ἐκλογὴ, ῆς.

LECTUS, i. maſc. *Un lit.* τὸ λέκτρον, ου. * ἡ κλίνη, ης.

LECYTUS, i. maſc. *Une burette à mettre de l'huile.* ὁ λήκυθ☉, ου.

LEGALIS, & e, is. *De la loi, appartenant à la loi.* νομικὸς, κὴ, κόν.

LEGARIUM, ii. neut. Vide LEGUMEN.

LEGATARIUS, a, um. *Legataire à qui on a laiſſé quelque bien par teſtament.* ληγατευόμενος, ένη, ενον, * παρὰ τοῦ διαθεμένου δωρηθεὶς, εῖσα, έν.

LEGATIO, onis. fœm. *Ambaſſade.* ἡ πρέσβευσις, εως. *L'office, ou charge d'un Ambaſſadeur.* ἡ πρεσβεία, ας. ‖ Legationem obire, agere, gerere. πρεσβεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπρέσβευκα. ‖ Legationem mittere. πρεσβεύεσθαι, εύομαι, F. εύσομαι. aoriſt. 1. med. ἐπρεσβευσάμην. ‖ Legatio libera. ἡ πρεσβεία ἀνυπεύθυν☉, *vel* ἀπερίληπτος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Apud Regem Legatione fungi. πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβεύειν, *vel* παρὰ τὸν Βασιλέα. ‖ In Peloponneſum Legationem obire. εἰς Πελοπόννησον πρεσβεύειν. ‖ In Macedoniâ Legatione fungitur. ἐν Μακεδονίᾳ πρεσβεύει. ‖ Sæpè Legationem obierunt Thebas. ἐπρέσβευσαν πολλὰς πρεσβείας εἰς Θήβας. ‖ Qui Legationem obierunt de pace conciliandâ. οἱ πρεσβεύσαντες τὴν εἰρήνην. ‖ Mittere Legationem ad aliquem, quæ dicat, &c. πρεσβείαν πέμπειν πρός τινα, ἥτις ἐρεῖ. ‖ Emittere Legationem de aliquâ re, quæ dicat ipſi, &c. πρεσβείαν ἐκπέμπειν ὑπέρ τιν☉, ἥτις διαλέξεται αὐτῷ. ‖ Mittere Legationem ad aliquem, quæ exponat ea quæ facta ſunt. πρεσβείαν ἀποϛέλλειν πρός τινα, διδάσκουσαν τὰ πραχθέντα. ‖ Quot Legationes ad magnum illum Regem miſimus? πόσας πρεσβείας πρὸς Βασιλέα τὸν μέγαν ἀπεϛείλαμεν; ‖ Obire Legationem pro aliquo. ὑπέρ τιν☉ πρεσβείαν πρεσβεύειν. ‖ Permultis Legationibus functus eſt. πολλὰς πρεσβείας ἐπρέσβευσε. ‖ Legationis munere perperam fungi. παραπρεσβεύεσθαι.

LEGATIVUM, i. neut. *Ce qu'on donne à un Ambaſſadeur pour les frais de ſon voyage.* τὸ πρεσβεῖον, είου.

LEGATOR, oris. maſc. *Teſtateur, qui a laiſſé quelques legs.* ὁ διαθέμεν☉, *vel* διαθέμενος, ου.

LEGATUM, i. neut. *Un legs, ce qu'on laiſſe à quelqu'un par teſtament.* τὸ καταλειπόμενον, ου. * τὸ παρὰ τοῦ διαθεμένου δῶρον, ου.

LEGATUS, i. maſc. *Legat, Ambaſſadeur.* ὁ πρεσβευτὴς, οῦ. * ὁ πρέσβυς, *vel* πρέσβις, εως. *Lieutenant général d'une armée.* ὁ ὕπαρχος, *vel* ὁ ἀντιϛράτηγ☉, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mittere Legatos ad aliquem. πρέσβεις πέμπειν, *ſeu* ἀποϛέλλειν πρός τινα. ‖ Mittere Legatos ad civitates. πρέσβεις ἐκπέμπειν εἰς τὰς πόλεις. ‖ Legatos eligere, *ſeu* decernere. τοὺς πρέσβεις αἱρεῖσθαι, *ſeu* τάττειν. ‖ Legatos excipere. τοὺς πρέσβεις δέχεσθαι. ‖ Legatos hùc miſit de pace. πρέσβεις δεῦρο ἔπεμψεν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ‖ Legati à populo delecti. αἱρεθέντες, *vel* ταχθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου πρέσβεις. ‖ Dimittere Legatos re infectâ. πρέσβεις ἀποπέμπειν ἀπράκτους. ‖ Juſſit Legatos re infectâ abire. τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπιέναι ἐκέλευσεν. (V. εἶμι. in anom.) ‖ Legati re infectâ abierunt. οἱ πρέσβεις ἄπρακτοι ἐπανῆλθον. (V. ἔρχομαι. in anom.) ‖ Ad Regem Legatus profectus eſt. παρὰ Βασιλέα πρεσβεύων ἀφίκετο. (V. ἱκνέομαι. in anom.) ‖ Legatus miſſus eſt. πρεσβευτὴς ἀπεϛάλη. ‖ Legatos creare qui ad Philippum proficiſcantur. πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον.

LEGIBILIS, & e. *Aiſé à lire.* ὁ καὶ ἡ εὐανάγνωϛος, καὶ τὸ ον, ου. *à choiſir.* ὁ καὶ ἡ ἔκλεκτ☉, καὶ τὸ ον, ου. *à cueillir.* ὁ καὶ ἡ σύλλεκτ☉, καὶ τὸ ον, ου.

LEGENDUS, a, um. *Qu'on doit lire.* ἀναγνωϛέ☉, α, ον. *cueillir.* συλλεκτέος, α, ον. *choiſir.* ἐκλεκτέ☉, α, ον.

LEGIFER, (eri) a, um. Vide LEGISLATOR.

LEGIO, onis. fœm. *Une légion.* ὁ λεγεὼν, ῶν☉. * τὸ τάγμα, ατος.

LEGIONARIUS, a, um. *Legionnaire, de la legion.* ταγματικὸς, ὴ, όν. * ὁ, ἡ, τὸ τοῦ λεγεῶν☉.

LEGIONATIM. adv. *Par legions.* κατὰ λεγεῶνας. * κατὰ τάγματα.

LEGIRUPA, æ. & LEGIRUPIO, onis. maſcul. *Celui qui viole les loix.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ου.

LEGISLATOR, oris. maſc. *Légiſlateur.* ὁ νομοθέ-

της, *vel* θεσμοθέτης, ου.

LEGITIME. adv. *Legitimement.* νομίμως.

LEGITIMUS, a, um. *Legitime.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, *vel* ἔνθεσμος, καὶ τὸ ον, ου. *vel* ὁ, ἡ, τὸ κατὰ τοὺς νόμους. *Vrai & légitime.* ὁ καὶ ἡ γνήσιος, καὶ τὸ ον, ου. *Juſte.* δίκαιος, αία, αιον.

LEGIUNCULA, æ. fœm. *Petite legion.* τὸ ταγμάτιον, ίου.

LEGO, as, avi, atum, are. *Envoyer en Ambaſſade.* πρεσβεύομαι, fut. med. εύσομαι. aor. 1. med. ἐπρεσβευσάμην. acc. * διαπρεσβεύω, F. εύσω, P. διαπεπρέσβευκα. acc. *Donner charge & commiſſion.* ἐπιτρέπω, F. ψω, F. ἐπιτέτρεφα. acc. rei. dat. perſ. *Leguer, laiſſer par teſtament.* καταλείπω, F. ψω, P. καταλέλειφα. acc. uni. dat. alt. * διατίθημι, F. θήσω, P. διατέθεικα. acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Legare aliquos ad Regem. πρέσβεις τινὰς πέμπειν πρὸς τὸν Βασιλέα. || Ad eos Legatus eſt. πρὸς αὐτοὺς πρεσβευτὴς ἀπεστάλη. || Legare ſervum aliquo. δοῦλον πέμπειν εἴς τινα τόπον. || Legare alicui negotium aliquod. ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα. || Hoc eis teſtamento Legavit. τοῦτο ἐκείνοις διέθεικε.

LEGO, is, gi, ctum, ere. *Lire.* ἀναγινώσκω, fut. med. γνώσομαι, P. ἀνέγνωκα. (V. anom. in γινώσκω.) acc. *Recueillir.* ἀναλέγομαι, fut. med. ξομαι. aoriſt. 1. med. ἀνελεξάμην. accuſ. *Amaſſer.* συλλέγω, F. ξω, P. συλλέλεχα. acc. *Elire, choiſir.* ἐκλέγω, F. ξω, P. ἐκλέλεχα. acc. *Dérober.* κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Literas Legere. γράμματα ἀναγινώσκειν. * γράμμασι ἐντυγχάνειν. || Librum Legere. γραμματεῖον ἀναγινώσκειν. *evolvere.* ἀνελίττειν. || Flores Legere. ἄνθη ἐκλέγειν.

LEGULA, æ. fœm. *Petite loi.* τὸ νομάριον, ίου.

LEGULEIUS, ei. maſc. *Legiſte.* ὁ νομικὸς, οῦ. *Chicaneur.* ὁ δικογράφος, ου.

LEGULUS, i. maſc. *Qui cueille.* ὁ συλλογεὺς, έως. *Vendangeur.* ὁ τρυγητὴρ, ῆρος. * ὁ τρυγητὴς, οῦ.

LEGUMEN, inis. neut. & LEGUMENTUM, i. neut. *Legume, tout ce qu'on cueille en arrachant de terre.* τὸ ὄσπριον, ίου. * ὁ χέδροψ, οπος. * τὸ χεδροπὸν, οῦ.

LEMA, æ. fœm. *La chaſſie des yeux.* ἡ λήμη, ης.

LEMBUNCULUS, i. maſc. *Un petit bateau.* τὸ λεμβάδιον, ίου.

LEMBUS, i. maſc. *Petit vaiſſeau de mer.* ὁ λέμβος, ου.

LEMMA, atis. neut. *Sujet d'une Epigramme, &c.* τὸ λῆμμα, ατος. *Ce qu'on ſuppoſe.* ἡ ὑπόθεσις, εως.

LEMNISCATUS, a, um. *Lié de rubans.* τοῖς λημνίσκοις διαδεδεμένος, η, ον.

LEMNISCUS, i. maſc. *Ruban: c'eſt auſſi une ligature le linge pour les plaies.* ὁ λημνίσκος, ου.

LEMONIUM, *vel* LIMONIUM, ii. neut. *Bette de pré, ou bette ſauvage, herbe.* τὸ λειμώνιον, ίου.

LEMURES, rum, ribus. maſc. plur. *Eſprits qu'on dit aller de nuit, loups garous.* αἱ μορμόνες, ων. * τὰ μορμολύκεια, ων.

LENA, æ. fœm. *Maquerelle.* ἡ μαστροπὸς, οῦ.

LENIENDUS, a, um. *Qu'on doit adoucir.* πραϋντέος, α, ον.

LENE. adv. Vide LENITER.

LENIMEN, inis. neut. & LENIMENTUM, i. neut. *Adouciſſement.* ἡ πράϋνσις, εως. * τὸ κήλημα, ατος. * τὸ θέλκτρον, ου.

LENIO, is, ivi, itum, ire. *Adoucir, appaiſer.* πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc. * κηλέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκήληκα. acc. *Conſoler.* παρηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηγόρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lenire aliquem precibus. ταῖς ἱκετείαις καταπραΰνειν τινά. || Animum Lenire. τὸν θυμὸν πραΰνειν. || Multitudinem manſuetis verbis Lenire. τοὺς πολλοὺς ἐπιεικέσι λόγοις πραΰνειν. || Eorum mores Leniebant. κατεπραΰνοντο τὰ ἤθη τούτων. || Iram alicujus Lenire. τὴν ὀργήν τινος ἐξιλάσασθαι, *vel* πραΰνειν. || Eum tandem Lenivi. ἐξιλασάμην ποτὲ αὐτόν. || Tigrides Lenire. τοὺς τίγριδας πραΰνειν. || Dolorem Lenire. τὴν λύπην, *vel* ὀδύνην πρᾳοτέραν ποιεῖν. || Hæc ſpes dolorem noſtrum Lenit. τούτων ἐλπὶς ῥάους ἡμᾶς ποιεῖ. || Dolor meus Lenietur. ῥάων ἔσομαι, *vel* γενήσομαι. || Animi dolores Lenit, laxat. τὰς τῆς ψυχῆς ὀδύνας μετρίως ἐπιχαλᾷ. || Mœrorem Lenire, levare. τὴν λύπην κουφίζειν, *ſeu* ἐπικουφίζειν. || Dolores excitare ac Lenire. τὰς ὀδύνας ἐγείρειν, καὶ μαλθακωτέρας ποιεῖν. || Quis non ſperaſſet ſe eos Leniturum? τίς οὐκ ἂν ἤλπισε, ποιήσειν αὐτοὺς ἡμερωτέρους, *vel* αὐτοὺς ἐξημερώσειν; || Exiſtimabam me eos potentiâ meâ Leniturum. ἐνόμιζον πρᾴους αὐτοὺς ποιήσειν τῇ μακροθυμίᾳ. || Iram excitare ac Lenire. θυμὸν ἐγείρειν, καὶ μαλάττειν. || Mœrores Lenire, levare. ἐλαφρίζειν τὰς ἀνίας. || Miſeriam aliorum Lenire. τὰς ἄλλων συμφορὰς ἐπικουφίζειν. || Ægritudinem ſolando Lenire. τὴν λύπην παραμυθεῖσθαι, *vel* παραμυθίᾳ κουφίζειν.

LENIOR, & ius. compar. *Plus doux au toucher.* λειότερος, έρα, ερον. *d'humeur & d'eſprit.* πρᾳότερος, έρα, ερον. || Lenitus, Lenior factus. ἀνεθεὶς πρὸς τὸ μαλακώτερον.

LENIS, & e, is. *Doux au toucher, non rude.* λεῖος, εία, εῖον. *Doux au goût.* γλυκὺς, εῖα, ύ, έος. *Doux d'humeur & d'eſprit.* πρᾶος, πραεῖα, ον. *Paiſible.* ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, καὶ τὸ χον. Vide LENITUDO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lenis erga omnes. πρᾴως ἔχων πρὸς ἅπαντας. || Lenis ſomnus. μαλακὸς ὕπνος. || Lenis amor. ὁ ἔρως πραϋνθείς.

LENISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-doux au toucher.* λειότατος, άτη, ατον. *d'humeur & d'eſprit.* πρᾳότατος, άτη, ατον.

LENITAS, atis. fœm. *Douceur au goût.* ἡ γλυκύτης, ητος. *Au toucher.* ἡ λειότης, ητος. *Douceur d'humeur & d'eſprit, facilité.* ἡ πρᾳότης, ητος. * ἡ προσήνεια, είας. || Vir ſummâ Lenitate. ἀνὴρ πρᾳότατα διακείμενος, *vel* διατεθείς.

LENITER. adv. *Doucement.* πρᾴως. * ἠπίως. *Paiſiblement.* ἡσύχως. *Tout bellement.* ἠρέμα. || Leniter arridens Scipio. ἠπίως προσμειδιῶν ὁ Σκιπίων. || Leniter agere. πρᾴως ἔχειν. * πρᾳότητι χρῆσθαι.

LENITUDO, inis. fœm. *Douceur.* ἡ προσήνεια, είας. * ἡ πρᾳότης, ητος. || Quanta eſt ejus Lenitudo. πόσην ἔχει πρᾳότητα, *vel* προσήνειαν.

LENO, onis. maſc. *Un maquereau.* ὁ μαστροπὸς, *vel* μαστρωπὸς, οῦ. * ὁ πορνοφόρτος, ου.

LENOCINIUM, ii. neut. *Maquerelage.* ἡ μαστροπεία,

πεία, είας. *Attrait.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. * τὸ θέλγητρον, ου. *Atiſement trop recherché.* ἡ κομψότης, ητος. || Omnis Lenocinii ſtudioſus. ὁ καὶ ἡ φιλόκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

LENOCINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre maquereau.* μαστρωπεύω, F. εύσω, P. μεμαστρώπευκα. *Attirer.* θέλγω, F. ξω, P. τέθελχα. acc. *Flater.* κολακεύω, F. εύσω, P. κεκολάκευκα. acc. *Atifer, ou parer.* καλλωπίζω, F. ίσω, P. κεκαλλώπικα. acc.

LENONIUS, a, um. *De maquereau.* μαστροπικὸς, κὴ, κόν.

LENS, ndis. fœm. *Lende, petite vermine.* ἡ κόνις, ιδος.

LENS, entis. fœm. *Lentille.* ἡ φακὴ, ῆς. * ὁ φακὸς, οῦ. || Lenti ſimilis. ὁ καὶ ἡ φακοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

LENTE. adv. *Lentement.* βραδέως. *Tout bellement.* ἠρέμα. * ἠρεμαίως. *Pas à pas.* βάδην. *Lâchement.* ἀργῶς. * ῥαθύμως. *Patiemment.* ἀοργήτως. * πρᾴως. || Lentè ire, *vel* venire. βραδυπορεῖν, έω, F. ήσω, P. βεβραδυπόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lentè agere. ἀργῶς, *vel* ἀνειμένως ποιεῖν. || Lentè incedere. βάδην ἰέναι. || Feſtina Lentè. σπεῦδε βραδέως. || Lentè *ſeu* leniter ferre injurias. πρᾴως καὶ ῥᾳδίως φέρειν τὰς ἀδικίας.

LENTEO, es, ere, & LENTESCO, is, ere. *Etre mou & gluant.* γλισχραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. γεγλίσχραμμαι.

LENTICULA, æ. fœm. *Lentille.* τὸ φακίον, ίου. *Un petit vaiſſeau fait comme une lentille.* ὁ φακὸς, οῦ. *Petite tache au corps.* Vide LENTIGO.

LENTICULARIS, & e, is. *De lentille.* ὁ καὶ ἡ φακοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

LENTIGINOSUS, a, um. *Plein de taches ſemblables à des lentilles.* τοῖς φακοῖς διεστιγμένος, ένη, ενον.

LENTIGO, inis. fœm. *Petite tache rouſſe au corps en forme de lentille.* ὁ φακὸς, οῦ.

LENTISCIFER, (eri) a, um. *Qui porte des lentiſques.* ὁ καὶ ἡ σχινοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

LENTISCINUS, a, um. *De lentiſque.* σχίνινος, η, ον. || Lentiſcinum oleum. τὸ σχινέλαιον, ου.

LENTISCUS, i. fœm. *Lentiſque, arbre.* ὁ σχῖνος, ου.

LENTITIA, æ. fœm. *Molleſſe & facilité à ſe plier.* ἡ γλισχρότης, ητος. * ἡ εὐκαμψία, ας.

LENTITUDO, inis. fœm. *Lenteur.* ἡ βραδύτης, ητος. *Peſanteur.* τὸ βάρος, εος, ους. *Stupidité, lâcheté.* ἡ ἀοργησία, ας.

LENTO, as, are. *Rendre viſqueux.* γλισχρόω, ῶ, F. ώσω, P. γεγλίσχρωκα. acc. *Ployer.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc.

LENTOR, oris. maſc. *Humeur viſqueuſe & gluante.* ἡ γλισχρότης, ητος.

LENTULUS, a, um. *Un peu gluant.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγλισχρος, καὶ τὸ ον, ου.

LENTUS, a, um. *Viſqueux, gluant.* γλίσχρος, ρα, ρον. *Pliant.* ὁ καὶ ἡ λυγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Lent & tardif.* βραδὺς, (έος) εῖα, ύ. *Faineant, ou qui eſt de loiſir.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, καὶ τὸ μον, ου.

LENUNCULUS, i. maſc. *Petit maquereau.* τὸ μαστρόπιον, ίου. *Petit bateau de pêcheur.* τὸ λεμβάδιον, ίου.

LENUS, i. maſc. *Petit maquereau.* τὸ μαστρόπιον, ίου.

LEO, onis. maſc. *Lion.* ὁ λέων, οντος. || Leoni ſimilis. ὁ καὶ ἡ λεοντοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

LEONICIDA, æ. maſc. & fœm. *Celui ou celle qui a tué un Lion.* ὁ καὶ ἡ λεοντοφόνος, ου.

LEONINUS, a, um. *De Lion.* ὁ καὶ ἡ λεόντειος, καὶ τὸ ειον, ου. * ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LEONTICE, es. fœm. Vide CACALIA.

LEONTOPETALON, i. neut. *Pate de Lion, ou Pommelée, herbe.* τὸ λεοντοπέταλον, ου.

LEONTOPHONON, i. neut. *Une petite bête qui mangée du Lion le tue.* τὸ λεοντοφόνον, ου.

LEONTOPODIUM, ii. neut. *Pied de Lion, ou Calendula, herbe.* τὸ λεοντοπόδιον, ίου.

LEOPARDUS, i. maſc. *Leopard, bête cruelle & ſauvage.* ἡ λεοντοπάρδαλις, εως.

LEPIDE. adv. *Plaiſamment, joliment.* γλαφυρῶς. * στωμύλως. *De bonne grace.* χαριέντως.

LEPIDIOR, & ius, oris. comp. χαριέντερος, έρα, ερον.

LEPIDISSIMUS, a, um. ſuperl. χαριεντέστατος, άτη, ατον.

LEPIDIUM, ii. neut. *Poivrette, herbe.* τὸ λεπίδιον, ίου.

LEPIDULE. adv. *Aſſez joliment.* κομψότερον. * χαριεντέστερον.

LEPIDULUS, a, um. *Un peu joli.* μικρὸν χαρίεις, (ίεντος) ίεσσα, ίεν.

LEPIDUS, a, um. *Plaiſant.* ὁ καὶ ἡ στωμύλος, καὶ τὸ λον, ου. *De bonne grace.* χαρίεις, (ίεντος) ίεσσα, ίεν. *Beau parleur.* ὁ καὶ ἡ καλλιεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Gentil, joli.* γλαφυρὸς, ρὰ, ρόν. Vide LEPOR. || Adeò Lepidus eſt. οὕτως ἡδὺς καὶ ἐπιχαρίς ἐστι.

LEPISTA, æ. fœm. *Un vaiſſeau à eau fait en façon de bouteille.* ἡ λεπαστὴ, ῆς.

LEPOR, *vel* LEPOS, oris. maſc. *Politeſſe.* ἡ κομψότης, ητος. *Bonne grace.* ὁ χαριεντισμὸς, οῦ. *Gaillardiſe.* ἡ στωμυλία, ας. || Lepor ſermonis. ἡ αἱμυλία, ας. || Lepor dicendi. ἡ καλλιλογία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnus in jocando Lepos erat in homine. μεγίστη χάρις ἐν τῷ παίζειν, ἦν τῷ ἀνδρί. || Tantus Lepos tibi eſt in jocoſis rebus. τοσαύτη χάρις ἐστί σοι ἐν οἷς παίζεις. || Linguæ facundia & Lepos. τῆς γλώττης εὐστομία καὶ χάρις. || Verborum Lepor. τὸ χαρίεν τῆς φράσεως. || Lepore affluens. χάριτος μεστός.

LEPORARIUM, ii. neut. *Garenne à lievres.* τὸ λαγωτροφεῖον, ου. *Parc à nourrir des liévres, ou autres bêtes ſauvages.* τὸ θηριοτροφεῖον, ου.

LEPORINUS, a, um. *De liévre.* λαγῷος, ῴα, ῷον.

LEPRA, æ. fœm. *Lepre, ladrerie.* ἡ λέπρα, ας. * ἡ ἐλεφαντίασις, εως.

LEPROSUS, a, um. *Lepreux, ou ladre.* λεπρὸς, ρα, ρον.

LEPUS, oris. maſc. *Lievre.* ὁ λαγὼς, ώ. * ὁ λαγωὸς, οῦ.

LEPUSCULUS, i. maſc. *Levraut, petit liévre.* τὸ λαγώδιον, ίου.

LESBIUS, a, um. *De Metelin.* λέσβιος, ία, ιον.

LESBOS, i. fœm. *Iſle en la mer Egée, nommée Metelin.* ἡ λέσβος, ου.

LESBOUS, a, um. *De Metelin.* λεσβῷος, ῴα, ῷον.

LESSUS, ûs. maſc. *Lamentation.* ὁ θρῆνος, ȣ. * ἡ θρηνῳδία, ας.

LETHALIS, & e, is. *Mortel.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, καὶ τὸ μον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ θανατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Pernicieux.* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LETHALITER. adv. *Mortellement.* θανασίμως. *Pernicieuſement.* ὀλεθρίως.

LETHARGIA, æ. fœm. *Léthargie, maladie en laquelle on eſt ſi aſſoupi qu'on oublie tout.* ἡ ληθαργία, ας. * ὁ λήθαργος, ȣ.

LETHARGICUS, a, um. *Qui eſt en léthargie.* ληθαργικὸς, κὴ, κόν. || Lethargicus morbus. Vide LETHARGIA.

LETHARGUS, i. maſc. Vide LETHARGIA.

LETHATUS, a, um. *Tué.* φονευθεὶς, εῖσα, έν. * θανατωθεὶς, εῖσα, ἐν.

LETHIFER, (eri) a, um. *Qui apporte la mort.* ὁ καὶ ἡ θανατηφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ. *Qui fait mourir.* ὁ καὶ ἡ φθοροποιὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

LETHIFICUS, a, um. *Qui fait mourir.* ὁ καὶ ἡ φθοροποιὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

LETHO, as, are. *Tuer.* φονεύω, F. εύσω, P. πεφόνευκα. acc. * θανατόω, ῶ, F. ώσω, P. τεθανάτωκα. acc.

LETHUM, i. neut. *Mort.* ὁ θάνατος, ȣ. * ὁ φόνος, ου.

LEVAMEN, inis, & LEVAMENTUM, i. neut. *Soulagement, adouciſſement.* ὁ κȣφισμὸς, ȣ. * τὸ κούφισμα, ατος. Vide LEVO. || Id nobis Levamentum affert. τȣ̃το ἡμᾶς ῥᾴȣς ποιεῖ. * τȣ̃το ἡμῖν ῥαςώνην φέρει, *ſeu* παρέχει. || Hoc Levamentum quoddam affert. τȣ̃το ἔχει τινὰ ῥαςώνην. || Habet quoddam ægritudinis Levamentum. ἔχει τι βȣκόλημα τῆς λύπης.

LEVATIO, onis. fœm. Vide LEVAMEN.

LEVATUS, a, um. part. *Levé, élevé.* ἀρθεὶς, *vel* μετεωρισθεὶς, εῖσα, έν. *Soulagé, adouci.* κȣφισθεὶς, εῖσα, ἐν. || Levatus curis. φροντίδων κȣφισθεὶς.

LEUCACANTHA, æ. fœm. *Noirprun ou Bourguépine, arbriſſeau.* ἡ λευκάκανθα, ης.

LEUCANTHEMIS, idis. fœm. & LEUCANTHEMUM, i. neut. *Camomille, herbe.* ἡ λευκάνθεμις, ιδος. * τὸ λευκάνθεμον, ȣ.

LEUCARGILLON, i. neut. *Argille blanche, ſorte de terre.* τὸ λευκάργιλλον, ȣ.

LEUCE, es. fœm. *Tremble, arbre : ou ſorte de taches blanches, qui viennent au corps humain.* ἡ λεύκη, ης.

LEUCOION, ii. neut. *Violette blanche.* τὸ λευκόϊον, ίȣ.

LEUCOMA, atis. neut. *Le blanc (de papiers ou regiſtres ;) le blanc de l'œil ou d'un œuf.* τὸ λεύκωμα, ατος.

LEUCOPHÆATUS, a, um. *Vêtu de gris blanc.* ὁ καὶ ἡ λευκοφαιωτὸς, καὶ τὸ τὸν, ȣ.

LEUCOPHÆUS, a, um. *Gris blanc, cendré.* ὁ καὶ ἡ λευκόφαιος, καὶ τὸ αιον, ȣ.

LEUCOTHEA, æ. fœm. Vide MATUTA.

LEVICULUS, a, um. *Un peu leger.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκȣφος, καὶ τὸ φον, ου. *Peu conſtant.* ὁ καὶ ἡ ὑποβέβαιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LEVIDENSA, æ. fœm. *Un habit groſſier & de vil prix.* ἡ εὐτελὴς χιτὼν, ῶνος.

LEVIDENSE munus. *Preſent peu conſiderable.* τὸ κοῦφον, *vel* λεπτὸν δῶρον, ου.

LEVIFIDUS, a, um. *Qui eſt de legere foi.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγόπιστος, *vel* ἄπιςος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui n'eſt point ferme.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LEVIGO, inis. fœm. Vide LÆVIGO.

LEVIOR, & ius, oris. comp. *Plus leger.* κȣφότερος, έρα, ερον. *Plus inconſtant.* ἀςαθέςερος, έρα, ερον. *Moindre.* ὁ καὶ ἡ μείων, καὶ τὸ μεῖον, ονος. || His ſtudiis Levior fit ſeneƈtus. τȣ́τοις ἐπιτηδεύμασιν ἐλαφρότερον γῆρας γίνεται. || Dolorem Leviorem reddere. τὴν ὀδύνην ἐπικȣφίζειν, *vel* κȣφοτέραν ποιεῖν.

LEVIPES, edis. omn. gen. *Leger du pied, qui marche vîte.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπȣς, ποδος.

LEVIR, iri. maſc. *Le beaufrere, ſoit du mari ou de la femme.* ὁ δαὴρ, έρος.

LEVIS, & e, is. *Leger.* κοῦφος, η, ον. * ἐλαφρὸς, ρὰ, ρόν. *Vîte.* ὠκὺς, (έος) κεῖα, κύ. *Petit.* μικρὸς, ρὰ, ρόν. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἀςαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Vil & abjet.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. || Levis armaturæ milites. οἱ γυμνῆται, ῶν. * οἱ γυμνῆτες, ων. || Levia arma. ἡ γυμνητία, ας. || Habere in Levi. ἀμελεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Levis homo. κȣ̃φος καὶ εἰκαῖος ἀνήρ. || Levis ſpes. κȣ́φα ἐλπίς. || Jaƈtura Levis. σμικρὰ βλάβη. || Munus Leve. δῶρον εὐτελὲς, *vel* φαῦλον. || Id in Levi habent. τȣ̃το ἐν ἐλαφρῷ ποιȣ̃νται. || Levi de causâ gaudere. ἐπὶ τῷ τῶν φαύλων χαίρειν. || Levi brachio aliquid agere. ἀργῶς, *vel* ἀνειμένως ποιεῖν τι. || Hæc Levia ſunt. μικρὰν ῥοπὴν ἔχει ταῦτα.

LEVISOMNUS, a, um. *Aiſé à éveiller.* ἐλαφρῶς ὑπνῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν.

LEVISSIME. adv. Utere neutro plur. in (Leviſſimus.)

LEVISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-leger.* κȣφότατος, άτη, ατον. *Fort inconſtant.* ἀςαθέςατος, άτη, ατον.

LEVITAS, atis. fœm. *Legereté.* ἡ κȣφότης, *vel* ἐλαφρότης, ητος. *Legereté, inconſtance.* ἡ ἀςασία, ας. *Vil prix.* ἡ εὐτέλεια, είας. *Viteſſe.* ἡ ταχύτης, *vel* ὠκύτης, ητος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir ſummâ Levitate. ἀνὴρ πολὺ τὸ κȣ̃φον κεκτημένος, *vel* πολλὴν ἔχων κȣφότητα. || Eorum animi Levitas. τὸ τῆς γνώμης αὐτῶν ἀνίδρυτον. || Levitatem ac temeritatem tuam accuſant. εἰκαιότητα καὶ εὐχέρειάν σȣ κατηγορȣ̃σι.

LEVITER. adv. *Legerement.* ἐλαφρῶς. * κούφως. *Soudain.* ὠκέως. *Promptement.* ταχέως. *Briévement.* βραχέως. *Un peu.* μικρόν τι. *A la legere, par ci par là.* παρέργως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Studia Leviter attingere. τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαι. || Leviter prodeſſe. κατὰ μικρὸν ὠφελεῖν. || Leviter inter ſe diſſident. μικρὸν ὅσον διαφέρȣσιν ἀλλήλων. || Literas Leviter deguſtare. παιδείας ἐπὶ βραχὺ, *vel* ἐπ' ὀλίγον, γεύσασθαι. || Literis Leviter imbutus. ἐνδεεςέρως ἔχων πρὸς τȣ̀ς λόγȣς. || Leviter ferre. κȣ́φως φέρειν. * ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι.

LEVIUS. adv. Utere neutro ſingulari in (Levior.) Leviùs dolere. κȣφότερον ἀλγεῖν.

LEVO, as, avi, atum, are. *Lever.* αἴρω, F. ἀρῶ, P. ἦρκα. acc. *Alléger, ſoulager.* κȣφίζω, F. ίσω, P. κεκȣ́φικα. acc. *Conſoler.* παραμυθέομαι, fut. med. ήσομαι.

μαι. aor. 1. med. παρεμυθησάμην. acc. *Adoucir*, *appaiſer*. πραΰνω, F. ϋνῶ, P. πεπράϋγκα. acc. || Levare in ſublime. μετεωρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. μεμετέωρικα. acc. || Auxilio Levare. ἐπιβοηθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπιβεβοήθηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Onere aliquem Levare. φορτίου τινὰ κουφίζειν. || Vinclis Levare aliquem. τῶν δεσμῶν διαλυθέντων κουφίζειν τινά. || Aliorum dolorem Levare. τῶν ἄλλων ὀδύνην κουφίζειν, *vel* ἐπικουφίζειν, *vel* κούφην ποιεῖν. || Cùm calamitates meas apud vos deflevero, multùm Levabor. ἀποδυράμενος τὴν συμφορὰν πρὸς ὑμᾶς, ῥάων ἔσομαι. || Levamur, cùm dolores cum amicis communicamus. ῥάους γινόμεθα, τὰς ἀθυμίας τοῖς φίλοις κοινωσάμενοι. || Dolores Levare aut omni ex parte auferre. τὰ ἀῤῥωστήματα, πρᾳότερα κατασκευάζειν, ἢ ὅλως ἀναιρεῖν, *vel* κουφότερα ποιεῖν. || Calamitates Levare. τὰς συμφορὰς ἐπικουφίσαι. || Eorum calamitatem magna ex parte Levat. τὸ πλεῖστον τὴν αὐτῶν συμφορὰν ἐπικουφίζει. || Dum tibi calamitates noſtras narramus, ægritudine Levamur. ἀποσκευαζόμεθα τῆς λύπης τὸ βάρος, δι᾽ ὧν πρός σε τὰς συμφορὰς διαγγέλλομεν. || Levare alicui onus. ἀποσκευάζειν τινὶ τὸ βάρος. || Curas Levare. τὰς φροντίδας κουφίζειν. || Urbem ab injuſto mandato Levare. τὴν πόλιν ἀνόμου προστάγματος ἐλευθεροῦν. || Invidiâ Levare. φθόνου ἀπαλλάττειν τινά. || Metu alios Levare. φόβου ἄλλους ἀπαλλάττειν. || Invidiâ Levari. φθόνου ἀπαλλάττεσθαι. || Paupertate Levari. ἀπαλλαγῆναι τῆς πενίας. || Seſe infamiâ Levare. τῆς ἀτιμίας ἀπαλλάττειν ἑαυτόν. || Superſtitione Levari. τῆς ἐθελοθρησκείας ἀπαλλάττεσθαι. || Errore Levari. τῆς πλάνης ἀπαλλαγῆναι. || Suſpicionem Levare. τὴν ὑποψίαν ἀνελεῖν, *ſeu* ἀναιρεῖν. (V. αἱρέω. in anom.) || Alicujus auctoritatem Levare. ἀξίωμά τινος ἔλαττον ποιεῖν. || Atrocitatem alicujus rei Levare. ἀπήνειάν τινος μείω, *vel* ἐλάττω ποιεῖσθαι.

LEVOR, LEVUS. Vide LÆVOR, LÆVUS.

LEX, legis. fœm. *Loi*, *ordonnance*. ὁ νόμος, ου. *Condition*. ἡ ὑπόθεσις, εως. *Conſtitution*. ὁ κανών, όνος. *Regle*. ὁ γνώμων, ονος. || Lex non ſcripta. ὁ θεσμὸς, ου. || Tranſgredi, *vel* perfringere Leges. παρανομεῖν, έω, F. ήσω, P. παρανενόμηκα. || Ferre, ponere, ſancire Legem. νομοθετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. νενομοθέτηκα. || Lege ſolvere. ἀνυπευθύνω, F. υνῶ, P. εὔθυγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vetus conſuetudo, & Lex patria. παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριος νόμος. || Rata Lex. κύριος νόμος. irrita. ἄκυρος. || Lege ſancitum eſt, ut juvenis ſeniori viâ cedat. παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ ὁδοῦ, νομίζεται. || Hanc tibi Legem ſanxi, ne iraſcaris. ἔθην σοι νόμον, μὴ ὀργίζεσθαι. || In Locris Lex erat, non vendere quicquam. ἐν Λοκροῖς νόμος ἦν, μὴ πωλεῖν. || Cùm Lex eſſet, ut quinto quoque anno exercitum ducerent. νόμου ὄντος, διὰ πέντε ἐτῶν στρατηγεῖν. || Lex eſt, ut injurioſi puniantur. νόμος ἐστὶ, τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρίαν δοῦναι. || Lex jubet, in concione coronare. κελεύει ὁ νόμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ στεφανοῦν. || Lex vetat, ne quis abeat. νόμος ἀπαγορεύει, μηδένα ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Legem ferre. νόμον τιθέναι, *vel* τίθεσθαι. || Juſtas Leges conſtituere. δικαίους νόμους συστῆσαι, *vel* συνιστάναι. || Præclaras Leges compoſuit. καλοὺς νόμους ἔθετο, *vel in act.* ἔθη. || Difficiliorem Legem ferre. νόμον θεῖναι χαλεπώτερον. || Ejuſmodi Lex ferenda non eſt. μὴ νόμον τοιοῦτον θέσθαι δεῖ. || Leges ſancimus, non injuſti lucri causâ, ſed ipſam tantum juſtitiam & utilitatem ſpectantes. τοὺς νόμους τιθέμεθα, οὔτε κέρδους ἕνεκ᾽ ἀδίκου, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ δίκαιον καὶ συμφέρον βλέποντες. || Duo ſunt, propter quæ omnes Leges conſtituuntur. δύο ἐστὶν, ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται νόμοι. || Latis Legibus utendum eſt, novæ verò temerè ferendæ non ſunt. τοῖς μὲν ὑπάρχουσι νόμοις χρηστέον, καινοὺς δ᾽ εἰκῇ μὴ θετέον. || De rebus juſtis & injuſtis, ac de turpibus & honeſtis Leges condere. περὶ τῶν δικαίων, καὶ τῶν ἀδίκων, καὶ τῶν αἰσχρῶν, καὶ τῶν καλῶν νομοθετεῖν. || Urbi Leges præſcribere. τῇ πόλει νομοθετεῖν. || Juſta Legibus ſancire. τὰ δίκαια νομοθετεῖν. || Legem de aliquâ re ferre. νόμον περί τινος νομοθετεῖν. || Leges in aliquem conſtituere. νομοθετεῖν κατά τινος. || Leges Latæ, conſtitutæ. οἱ νόμοι κείμενοι, *vel* καθεστῶτες. || Lex rectè lata. νόμος καλῶς κείμενος. * ὁ νόμος καλῶς ἔχων. * εὖ κείμενος ὁ νόμος. || Præclaras & accuratas Leges habent: Præclaræ & accuratæ ſunt eorum Leges. αὐτοῖς οἱ νόμοι καλῶς καὶ ἀκριβῶς ἔχουσι. || De his Lex lata eſt. περὶ τούτων νόμος κεῖται. || De iis, de quibus nullæ Leges latæ ſunt, nihil eſt decernendum. περὶ ὧν μὴ νόμοι κεῖνται, οὐδὲ γράφειν τὴν δίκην προσήκει. || Leges qui à Regibus ſancitæ ſunt. οἱ νόμοι, οἱ ὑπὸ τῶν βασιλέων κείμενοι. || Lex pro corporibus noſtris, pro defenſione corporum noſtrorum lata eſt. νόμος κεῖται ὑπὲρ τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων. || Lex eſt ubique in Græcia, ut cives jurent, ſe concordiam ſervaturos. νόμος κεῖται πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι, τοὺς πολίτας ὀμνύναι ὁμονοήσειν. || Lex præclariſſima, & laude digna. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα εὖ ἔχων, καὶ ἐπαίνου ἄξιος. || Legem inducere. νόμον εἰσφέρειν. || Legem ſcribere. γράφειν νόμον. || Legem abrogare, reſcindere. νόμον λύειν, *vel* ἀναιρεῖν. || Leges abrogant illi, qui tulerunt. τοὺς νόμους λύουσιν, οἵπερ καὶ τεθείκασι. || Leges quæ in præſentiâ vos lædunt, abrogate. νόμους εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς, λύσατε. || Leges irritas facere. τοὺς νόμους ἀκύρους ποιεῖν. || Legem confirmare. κύριον τὸν νόμον ποιεῖν. || Violare Leges, tranſgredi. τοὺς νόμους ἀναιρεῖν, *vel* παραβαίνειν. || Leges infringere. νόμους διαλύειν. || Leges ex omni tempore traditas impudenter tranſgredi. νόμιμα ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου παραδεδομένα ἀναιδῶς ὑπερπηδᾶν. || Naturæ Leges contemnere ac proculcare. τὰ τῆς φύσεως νόμιμα παρορᾶν καὶ καταπατεῖν. || Violare Leges matrimonii. τοὺς ἐπὶ γάμοις θεσμοὺς παραβαίνειν. || Naturæ Leges evertere. τῆς φύσεως θεσμοὺς ἀνατρέπειν. || Leges naturæ adulterare. τὰ τῆς φύσεως νόμιμα παρακόπτειν. || Leges ſervare, colere. τοῖς νόμοις ἐμμένειν, *vel* κατὰ τοὺς νόμους ποιεῖν. || Leges ſummâ obſervantiâ colimus. νομιμώτεροι τυγχάνομεν ὄντες. || Legibus obtemperare. πείθεσθαι τοῖς νόμοις. || Ex Legis præſcripto, ut Lex jubet. ἐκ τοῦ νόμου, *vel* κατὰ τὸν νόμον. || Contra Legem. παρὰ νόμον. || Leges violare. εἰς τὰς ἀνομίας ἐμπίπτειν. || Legum auctoritatem firmam ac ſtabilem confirmavit. τοὺς νόμους ἐν βεβαίῳ διεστάσατο. || Leges proferre, citare. τοὺς νόμους προβάλλεσθαι. || Aſtringi legibus. νόμοις κρατύνεσθαι. || Legibus ſuis vivere. αὐτονομίᾳ χρῆσθαι. || Legibus ſuis vivit. ἔξεστιν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βούλοιτο.

* EA LEGE.

Eâ Lege, ut. ἐπὶ τούτῳ, ἐφ᾽ ᾧ. || Eâ Lege. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις. * ἐπὶ τούτῳ, *ſequente*, ἐφ᾽ ᾧ. || Dimitto te eâ Lege quidem ut hæc facias. ἀφίημί σε ἐπὶ τούτῳ μέν τοι, ἐφ᾽ ᾧτε ταῦτα πράττειν. || Eâ Lege, ne ampliùs in his verſeris. ἐπὶ τούτῳ μὲν, ἐφ᾽ ᾧτε μηκέτι ἐν τούτοις διατρίβειν. || Ego hac Lege ingredior, ſi Amor non ingrediatur. ἔγωγε ἐπὶ ταύταις εἰσέρχομαι ταῖς ὁμολογίαις, ὡς ἂν Ἔρως μὴ εἰσέλθῃ. || Lege hac. ἐφ᾽ ὁμολογίαις ταύταις. || Legis lator. Vide LEGISLATOR. || Lege ſolutus. Vide LIBER à Lege.

LEXOVII, *vel* LEXUBII, orum. maſc. plur. *Ceux d'autour de Lizieux.* οἱ λεξόβιοι, ίων.

L I

LIBADIUM, ii. neut. *Centaurée mineure, herbe.* τὸ λιβάδιον, ίου.

LIBAMEN, inis, & LIBAMENTUM, i. neut. *Libation, offrande de vin, ou autre liqueur verſée à l'honneur de quelque divinité.* ἡ λοιβὴ, ῆς. * ἡ σπονδὴ, ῆς. *Offrande d'autres choſes, ſacrifice.* ἡ θυσία, ας.

LIBANDUS, a, um. part. *Qu'on doit offrir en ſacrifice.* λειπτέος, *vel* σπειστέος, α, ον. *Qu'on doit cueillir.* ἀποδρεπτέος, α, ον.

LIBANOTIS, idis. fœm. *Romarin, herbe.* ἡ λιβανωτὶς, ίδος.

LIBANUS, i. maſc. *Liban, montagne en la Syrie.* ὁ λίβανος, ου.

LIBARIUS, ii. maſc. *Celui qui fait des gâteaux.* ὁ μαζοποιὸς, οῦ. *qui vend des gâteaux.* ὁ ψαιστοπώλης, ου.

LIBATIO, onis. fœm. Vide LIBAMEN.

LIBATUS, a, um. part. *Goûté legerement.* Vide DELIBATUS. *Offert en ſacrifice.* λελειμμένος, ένη, ένον. * σπεισθεὶς, εῖσα, έν. *Extrait, ou cueilli.* ἀποδρεφθεὶς, εῖσα, έν.

LIBELLA, æ. fœm. *Une petite balance.* τὸ ζυγάστρον, ου. *Un petit poids d'une livre.* τὸ λίτριον, ίου. *Une petite piece de Monnoie.* τὸ νομισμάτιον, ίου. *Un niveau.* ἡ στάθμη. *Un plommet.* ἡ μολυβδεία, ίας.

LIBELLIO, onis. maſc. *Notaire.* ὁ γραμματεὺς, έως. *Meſſager qui porte des lettres.* ὁ ἀγγελιαφόρος, ου. *Ecrivain.* ὁ βιβλιογράφος, ου.

LIBELLULUS, i. maſc. *Un petit livre.* τὸ βιβλίδιον, ίου.

LIBELLUS, i. maſc. *Livret, petit livre.* τὸ βιβλίδιον, *vel* βιβλάριον, ίου. *Ecriteau, petit écrit.* τὸ γραμμάτιον, ίου. *Un bref, ou memoire.* ὁ δέλτος, ου. *Une requête.* ἡ ἱκετηρία, *vel* ἱκεσία, ας. * ὁ ἱκετικὸς λόγος, ου. || Libelli, orum. τὰ ἐπιστόλια, ίων.

LIBENS, entis. omn. gen. *Qui fait volontiers, de ſon bon gré.* ἄσμενος, ένη, ενον. * ἑκὼν, (όντος) οῦσα, όν. || Libenti animo, *vel* Libentibus animis facere. ποιῶν. (pro maſc.) ἀσμενίζω, F. ίσω, P. ἠσμένικα. Vide LIBENTER. || Libens eum audio. ἡδέως αὐτοῦ λέγοντος ἀκούω. || Ultrò ac ſponte ad pactiones Libens veni. αὐτοκελεύστῳ καὶ ἑκουσίῳ γνώμῃ πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι. (V. ἱκνέομαι. in anom.)

LIBENS. adv. Vide LIBENTER.

LIBENTER. adverb. *Volontiers.* ἀσμένως. * ἑκουσίως. || Libenter & conſultò hæc feci. ἑκουσίως καὶ κατὰ προαίρεσιν τοῦτο πεποίηκα. || Libenter ſcirem quid tandem fecerit. ἡδέως ἂν εἰδείην ὅ, τι ποτ᾽ ἂν ἐποίησε. || Libenter vivere. ἡδέως, *vel* καθ᾽ ἡδονὴν ζῆν.

LIBENTIA, æ. fœm. *Plaiſir.* ἡ ἡδονὴ, ῆς.

LIBENTIOR, & ius, oris. comp. *Qui fait plus volontiers.* ἀσμενέστερος, έρα, ερον.

LIBENTISSIME. adv. ἀσμενέστατα. Vide LIBENTER. || Libentiſſimè aliquem audire. ἥδιστά τινος ἀκούειν.

LIBENTISSIMUS, a, um. ἀσμενέστατος, άτη, ατον.

LIBENTIUS. adv. *Plus volontiers.* ἀσμενέστερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Libentiùs audiam. ταῦτα ἥδιον ἀκούσω. || Voluptatibus bona ætas fruitur Libentiùs. ἀπολαύει τῶν ἡδονῶν ἡ χρηστὴ ἡλικία ἥδιον.

1. LIBER, eri. maſc. *Nom d'un des faux Dieux des Paiens.* ὁ διονύσιος, ίου.

2. LIBER, bri. maſc. *Ecorce.* ὁ φλοιὸς, οῦ. * ἡ λεπὶς, ίδος. *Un livre.* ἡ βίβλος, ου. * τὸ βιβλίον, ίου. *Un tome, une partie des œuvres.* ὁ τόμος, ου. *Regiſtre.* ἡ ἐφημερὶς, ίδος. *Inventaire.* ἡ ἀπογραφὴ, ῆς. || Libros componere. λογογραφεῖν, έω, F. ήσω, P. λελογογράφηκα. * λόγους συντιθέναι. * συγγράμματα συντάττειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Librum evolvere. τὸ βιβλίον ἀνειλίττειν. || Librum aperire. ἀναπτύσσειν βιβλίον. || Librum claudere. τὸ βιβλίον πτύσσειν. || Eſt mihi de iis rebus præclarus Liber compoſitus. ἔστι μοι περὶ αὐτῶν πάγκαλος λόγος συγκείμενος. || Parvum Librum conſcribere. βιβλίδιον συγγράφειν. || Hujus Libri confectio. ἡ τοῦ τοιούτου σύνταξις λόγου.

LIBER, (eri) a, um. *Libre, franc, délivré de.* ἐλεύθερος, έρα, ερον. gen. *Qui ne dépend de perſonne.* ὁ καὶ ἡ αὐτεξούσιος, καὶ τὸ ιον, ου. *Qui fait, ou dit ce qu'il veut.* ὁ καὶ ἡ αὐτογνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. || Liberum arbitrium. τὸ αὐτεξούσιον, ίου. * ἡ τῆς αὐτοπραγίας, ἐξουσία, ας. || Campus Liber. ἡ εὐρυχωρία, ας. || Liber à delictis. ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, καὶ τὸ ον, ου. || Liber à Lege. ὁ καὶ ἡ ἀνυπεύθυνος, καὶ τὸ ον, ου. || Liber ab omni curâ. ἀμελῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. || Liber ab omni metu. ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, καὶ τὸ βον, ου. || Liberâ uti linguâ. V. LIBERE loqui. || Liberum eſt. Vide LICET.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Homo Liber. ὁ τῆς ἐλευθερίας μετέχων. * αὐτονομίαν ἔχων. * αὐτόνομος ὤν. || Liber ac mei juris ſum. ἐμαυτοῦ εἰμι. || Liberum eſſe. ἑαυτοῦ εἶναι. || Græcos Liberos fecit. τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἐποίησε. || Servos Liberos fieri. ἐλευθέρους γίνεσθαι τοὺς οἰκέτας. || Liber, atque immunis. ἐλεύθερος, καὶ ἀτελὴς ὤν. || Liber à metu. ἐλεύθερος φόβου. * φόβου ἀπηλλαγμένος. || Liber à Tyrannis. ἐλεύθερος Τυράννων, *ſeu* ἀπὸ τῶν Τυράννων. || Liber à negotiis. ἀτελὴς τῶν πραγμάτων. * τῶν πραγμάτων ἀτέλειαν ἔχων. || Liber à culpâ. ὁ αἰτίας ἐκτὸς ὤν. || A crimine Liber ſum. παρ᾽ ἐμοὶ οὐδὲν ἀδίκημά ἐστι, *vel* ἔγκλημα οὐκ ἔχω. || Ab omni reprehenſione Liber. πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. * πάσης κατηγορίας ἀπηλλαγμένος. * οὐδεμίαν μέμψιν ἔχων. || A legibus Liber. ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί. || Liber omni curâ. πάσης φροντίδος ἀπαλλαγής. || Liber ab invidiâ. ἀπηλλαγμένος τοῦ φθόνου. || Liber à periculo. ἀκινδύνως ἔχων. *qui periculum fugit.* ἐκ τοῦ κινδύνου διαφυγών.

LIBERALIS, & e, is. Cic. *Liberal, qui donne*

avec liberalité. ὁ καὶ ἡ διαψιλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Franc & liberal.* ὁ καὶ ἡ ἐλευθέριος, (*vel* ιος, ία) καὶ τὸ ιον. *Noble, bien né.* ὁ καὶ ἡ εὐγενής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Liberale ingenium. ἡ εὐφυΐα, ίας. || Qui, quæ, quod eſt Liberali ingenio. ὁ καὶ ἡ εὐφυής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Liberales artes. τὰ προπαίδια, *vel* προπαιδεύματα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Liberales doctrinæ. αἱ ἐλευθέριοι παιδεῖαι. * αἱ ἐλεύθεραι παιδεῖαι. || Liberalia ſtudia. ἐλευθέριοι διατριβαί. || Liberalis admodum homo. ἀνὴρ λίαν ἀφειδῶς ἔχων, *vel* ἐλευθεροπρεπῶς διακείμενος. || In impenſis Liberalem ac magnificum eſſe. ἐν ταῖς δαπάναις ἀφειδῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διακεῖσθαι. || Liberales ſumptus. ἀνειμέναι δαπάναι. || Juvenis Liberali ingenio. νέος φύσει ἐλευθέριος. || Facie Liberali. τῇ ὄψει ἐλευθέριος.

LIBERALIOR, & ius, oris. comp. ἐλευθεριώτερος, έρα, ερον.

LIBERALISSIMUS, a, um. ſuperl. ἐλευθεριώτατος, άτη, ατον.

LIBERALITAS, atis. fœm. *Liberalité.* ἡ διαψίλεια, είας. *Franchiſe.* ἡ ἐλευθεριότης, ητος. *Nobleſſe.* ἡ εὐγένεια, είας.

LIBERALITER. adverb. *Liberalement.* διαψιλῶς. *Franchement.* ἐλευθερίως. * ἐλευθεροπρεπῶς. *Noblement.* εὐγενῶς. || Opes in amicos Liberaliter effundere. τὸν πλοῦτον ἀθρόον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέειν. || Liberaliter educatus. ἐλευθερίως πεπαιδευμένος. || Largè ac Liberaliter. μετὰ πολλῆς τῆς διαψιλείας.

LIBERANDUS, a, um. part. *Qu'on délivrera.* ἐλευθερωθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit mettre en liberté.* ἐλευθερωτέος, α, ον.

LIBERATIO, onis. fœm. *Délivrance.* ἡ ἐλευθέρωσις, εως. * ἀπαλλαγή, ῆς. *Quittance.* ἡ ἀποχή, ῆς. || Liberatio moleſtiæ. ἡ ἀλυπία, ας. * ἡ τῆς λύπης ἀπαλλαγή, ῆς. || Malorum Liberatio. ἡ τῶν κακῶν ἀφαίρεσις, εως.

LIBERATOR, oris. maſc. *Qui délivre.* ὁ ἀπαλλακτήρ, ῆρος. *Qui met en liberté.* ἐλευθερωτής, οῦ.

LIBERATRIX, icis. fœm. *Celle qui met en liberté.* ἡ ἐλευθεροῦσα, ης. acc.

LIBERATUS, a, um. part. *Délivré.* ἀπαλλαγείς, (έντος) εῖσα, έν. gen. rei. *Mis en liberté.* ἐλευθερωθείς, θεῖσα, θέν. *Abſous.* ἀφεθείς, θεῖσα, θέν. || Liberati à malis. ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν. || Errore Liberatus. τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς.

LIBERE. adv. *Librement.* ἐλευθέρως. *Franchement, ſans diſſimuler.* παῤῥησίᾳ. * μετὰ παῤῥησίας. || Liberè graſſari. ἐλευθεριάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠλευθερίακα. || Liberè loqui. παῤῥησιάζεσθαι, άζομαι, futur. med. άσομαι. aor. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην. acc. * παῤῥησίᾳ χρῆσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De rebus veris Liberè loqui. περὶ τῶν ἀληθῶν παῤῥησιάζεσθαι. || Liberè & audacter loquar. μετὰ παῤῥησίας ποιήσομαι τοὺς λόγους. || Ego Liberè dicam vobis quæ vera ſunt, & non diſſimulabo. τἀληθῆ μετὰ παῤῥησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. || Sapientibus facere poteſtatem Liberè loquendi. παῤῥησίαν διδόναι τοῖς εὖ φρονοῦσι. || Hæc Liberè tibi dico. παῤῥησιάζομαι ταῦτα πρός σε. || Liberè aliquid exponere. ποιεῖσθαι παῤῥησίαν περί τινος. || Liberè loqui liceat. ἴσω παῤῥησία.

LIBERI, orum. maſc. plur. *Des enfans.* οἱ παῖδες, ων. * τὰ τέκνα, ων. || Liberis operam dare, *vel* liberos procreare. τεκνοποιεῖν, ῶ, F. ήσω, P. τετεκνοποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Liberi noſtri. οἱ ἐξ ἡμῶν γενόμενοι. * οἱ ἀφ' ἡμῶν γεγονότες. || Herculis Liberi. οἱ ἀφ' Ἡρακλοῦς. || Sine Liberis diſceſſit. ἄπαις ἀπέθανε. || Multos & felices Liberos habuit. πολυπαιδίας ἅμα, καὶ εὐπαιδίας ἔτυχε. (V. τυγχάνω. in anom.) || Liberi maſculi. παῖδες ἄῤῥενες. || Liberi muliebris ſexûs. παῖδες θήλειαι. || Legitimi Liberi. παῖδες γνήσιοι. || Liberos procreare. παῖδας ποιεῖσθαι. || Suſcipere Liberos ex uxore. παῖδας ποιεῖσθαι ἐκ τῆς γυναικός. || Si tibi ex ea Liberi ſunt. εἴ σοι ἐκ ταύτης παῖδές εἰσι. || Cui nulli ſunt Liberi maſculi. ἄπαις ἀῤῥένων παίδων. || Orbus Liberis. ὀρφανὸς παίδων καὶ τέκνων. || Liberos generare. παῖδας γεννᾶν. parere. τίκτειν.

LIBERIOR, & ius, oris. compar. ἐλευθερώτερος, έρα, ερον.

LIBERO, as, avi, atum, are. *Délivrer, abſoudre.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. accuſ. perſ. gen. rei. *Mettre en liberté.* ἀπελευθερόω, F. ώσω, P. ἀπηλευθέρωκα. *Abſoudre en jugement.* ἀφίημι. (V. anom. in ἵημι, mitto.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Liberare aliquem calamitatibus. ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν. || Liberare aliquem metu. ἀπαλλάττειν τινὰ φόβου. || Inopiâ nos Liberavit. ἡμᾶς τῆς ἀπορίας ἀπήλλαξε. || Et reliquas civitates magnis malis Liberabis. καὶ ἄλλας πόλεις πολλῶν κακῶν ἀπαλλάξεις. || Bellis & perturbationibus Liberari. πολέμων καὶ ταραχῆς ἀπαλλαγῆναι. || Alios à periculis Liberare. ἄλλους τῶν κινδύνων ἀπαλλάττειν, *vel* ἐκ κινδύνων διασώζειν, *vel* ἐκ κινδύνων ῥύεσθαι. || Periculis Liberari. ἀπαλλαγέντες κινδύνων. || Fratrem ex periculo Liberavit. τὸν ἀδελφὸν τῶν κινδύνων ἐῤῥύσατο. || A malis Liberare. ἐκσώζειν τῶν κακῶν. * τῶν κακῶν ἀπαλλάττειν. || Ut à majoribus doloribus Liberemur. ἵνα πλειόνων ἀλγηδόνων ἀπαλλαγῶμεν. || Exiſtimo nos ab his malis Liberatum iri. ἡγοῦμαι τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων ἀπαλλαγήσεσθαι. || Liberare aliquem ab accuſationibus. ἐλευθεροῦν τινα τῶν ἐγκλημάτων. || Teipſum turpi crimine Liberans. σεαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων. || Reliquos Græcos Liberavit. τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἠλευθέρωσε. || Urbem ab injuſto mandato Liberare. τὴν πόλιν ἀνόμου προστάγματος ἐλευθεροῦν. || Civitatem à Barbaris Liberare. τὴν πόλιν ἀπὸ βαρβάρων ἐλευθερῶσαι. || Servos Liberare. τοὺς οἰκέτας ἐλευθεροῦν, *vel* εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι. || Ab egeſtate Liberatus eſt. πενίας ἠλευθερώθη, *vel* ἀπηλλάγη. || A priſtinâ ſervitute Liberari. τῆς πρόσθεν δουλείας ἀπαλλάττεσθαι. || Ab invidiâ Liberari. τοῦ φθόνου ἀπαλλαγῆναι. || Ex periculis ab aliquo Liberari. σώζεσθαι ὑπό τινος ἐκ τῶν κινδύνων. || Quâ tandem ratione à præſentibus malis ſe Liberabit. ἢ ποίᾳ μηχανῇ, καὶ τίσι ποτε τρόποις ἐκ τῶν παρόντων κακῶν διαφεύξει;

LIBERRIME. adv. *Très-librement.* ἐλευθερώτατα.

LIBERRIMUS, a, um. ſuperl. *Trop libre.* ἐλευθερώτατος, άτη, ατον.

LIBERTA, æ. fœm. *Affranchie, celle qu'on a miſe en liberté.* ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης. * ἡ ἀπελεύθερος, ου.

LIBERTAS, atis. fœm. *Liberté, franchiſe.* ἡ ἐλευθερία, ας. *de faire ce qu'on veut.* ἡ αὐτονομία, ας. *de dire ce qu'on veut.* ἡ παῤῥησία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Servos in Libertatem aſſerere. τοὺς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφαιρεῖσθαι, *vel* ἐξαιρεῖσθαι. || Cùm famulam in Libertatem vindicaſſet. θεράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν ἀφελόμενος. || Aſſerere in Libertatem. πρὸς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι, vel ἀφελέσθαι. || Dare Libertatem alicui. τὴν ἐλευθερίαν διδόναι τινί. || Cùm ſervi Libertatem aſſequuntur. ὅταν οἰκέται ἐλεύθεροι γίγνονται. || Eis Libertatem donavit. αὐτοὺς ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους ἐποίησε. || In Libertatem aſſeri. εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεθῆναι. || Reducere in Libertatem. εἰς ἐλευθερίαν ἐπαναγαγεῖν. (V. ἄγω. in anomal.) || Libertatem recipere. τὴν ἐλευθερίαν ἀναλαμβάνειν. || Tibi concedit Libertatem. ἐᾷ ἐλεύθερον εἶναί σε. || Libertatem conſequi. τῆς ἐλευθερίας τυχεῖν. (Vide τυγχάνω. in anom.) || Libertatem habere. τῆς ἐλευθερίας μετέχειν. * αὐτονομίαν ἔχειν.

LIBERTAS, i *Facultas.*

Amo Libertatem loquendi. τὴν παῤῥησίαν φιλῶ. || Libertatem aliis dare, iſta faciendi. ἐξουσίαν τοῖς ἄλλοις διδόναι, ταῦτα ποιεῖν. || Iis Libertas data eſt delinquendi. ἐξουσία αὐτοῖς ἐγίνετο, ἁμαρτάνειν. || Libertatem agendi aliquid, accipere. ἐξουσίαν λαμβάνειν, ὥστε ποιεῖν τι. || Libertatem ei dederunt, agendi quod velit. ἐξουσίαν τούτῳ ἔδωκαν, ὥστε ποιεῖν ὅτι βούλεται.

LIBERTINUS, a, um. *Affranchi, mis en liberté.* ὁ καὶ ἡ ἀπελεύθερος, *vel* ἐξελεύθερος, καὶ τὸ ον, ου.

LIBERTUS, i. maſc. *Un affranchi, celui qu'on a mis en liberté.* ὁ ἀπελεύθερος, *vel* ἐξελεύθερος, ου. * ὁ ἀπελευθερωθεὶς, ἐντος. pro maſc. *Né d'un pere affranchi.* ὁ ἀπελευθερικὸς, οῦ.

LIBET, libuit, & libitum eſt. verb. imperſon. *Il plaît.* ἀρέσκει. *Il ſemble.* δοκεῖ. *On a à cœur.* πρὸς θυμοῦ ἐστιν. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non Libet mihi deplorare hanc vitam. οὐ φίλον ἐμοὶ, ὀλοφύρεσθαι τόνδε τὸν βίον. || Non mihi Libet, iſtud agere. οὐκ ἐμοὶ πρὸς θυμοῦ ἐστι, τοῦτο ποιεῖν. * οὐκ ἐμοὶ δι' ἐπιθυμίας ἐστὶ, &c. || Quid de illo augurer, Libet dicere. ὃ μέντοι μαντεύομαι καὶ αὐτοῦ, λέγειν ἐθέλω. || Si hoc tibi Libet. εἰ δοκεῖ σοι τοῦτο. || Libuit mihi, accerſere illos. ἔδοξέ μοι, καταπέμψασθαι τούτους. (V. δοκέω. in anom.) || Iis Libuit bellum gerere. αὐτοῖς ἔδοξε στρατεύειν. || Quod mihi Libitum eſt. τὸ δοκοῦν ἐμοί. || Ad Libitum. κατὰ τὸ δοκοῦν. || Ad eorum Libitum. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. || Facit quod nobis Libet. φίλα ποιεῖ ἡμῖν καὶ κατὰ γνώμην. || Ea agebat, quæ ſibi Liberent. ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ.

LIBIDINOR, aris, atus ſum, ari. verb. depon. *Etre débauché.* ἀκολασταίνω, *vel* ἀκολαστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκολάστηκα. *Etre impudique.* ἀσελγαίνω, F. ανῶ, P. ἠσέλγαγκα. * ἀφροδισιάζω, F. άσω, P. ἠφροδισίακα.

LIBIDINOSE. adv. *Impudiquement.* ἀσελγῶς. *En débauché.* ἀκολάστως. * ἀκρατῶς.

LIBIDINOSUS, a, um. *Débauché.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. *Laſcif, impudique.* ἀφροδισιαστικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

LIBIDO, inis. fœm. *Paſſion dereglée, convoitiſe.* ἡ ἐπιθυμία, ας. *Impudicité.* ἡ ἀσέλγεια, είας. || Furioſa Libido. ἡ ἐρωτομανία, ας. || Libidine. τῇ ἐπιθυμίᾳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dedere ſe Libidinibus. ταῖς ἐπιθυμίαις ἐπιδιδόναι ἑαυτόν. * ταῖς ἡδοναῖς ἐνδοῦναι. || Ad voluptatis Libidines ſe convertere. ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ταῖς ἡδοναῖς χρῆσθαι. || A fœdis Libidinibus victus. ὑπὸ δυσκλείας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττώμενος. || Turpi Libidini animum tradere. παραδοῦναι τὴν ψυχὴν ταῖς οὐ καλαῖς ἡδοναῖς. || Libidines ſequi. τὰς ἡδονὰς διώκειν. || Libidine dominante, temperantiæ non eſt locus. ἀκολασίας κρατούσης σωφροσύνη χώρα οὐχ ὑπάρχει. Vide VOLUPTAS. || Ad aliorum Libidinem. κατὰ τὸ δοκοῦν ἄλλοις. || Ad Libidinem ſuam vivit. ὅ, τι καθ' ἡδονὴν αὐτῷ γίγνεται, ποιεῖ. || Ad eorum Libidinem vivit. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ζῇ. || Si tibi Libido fuerit iis gratificari. εἰ δι' ἐπιθυμίας ἐστί σοι, τούτους εὐεργετεῖν. * εἰ ἐπιθυμία σοί ἐστιν, αὐτοὺς εὐεργετεῖν.

LIBITINA, æ. fœm. *Dépenſe de funerailles.* τὰ ἐπικήδεια, ων. * ὁ κλῆρος, ου. *Métier d'enſevelir : ou ſepulture.* τὰ ἐντάφια, ίων. || Qui Libitinam exercet. Vide LIBITINARIUS.

LIBITINARIUS, ii. maſc. *Celui qui vend tout ce qui eſt néceſſaire pour les funerailles.* ὁ ἐνταφιοπώλης, ου. *Qui prête ce qui y eſt néceſſaire.* ὁ ἐνταφιαστὴς, *vel* κληριστὴς, οῦ.

LIBO, as, avi, atum, are. *Goûter un peu de quelque choſe.* γεύομαι, F. γεύσομαι. aor. 1. ἐγευσάμην. gen. *Offrir en ſacrifice.* λείβω, F. ψω, P. φα. accuſ. * σπένδω, fut. σπείσω. P. ἔσπεικα. accuſ. *Extraire, ou cueillir.* ἀποδρέπω, F. ψω, P. ἀπεδέδρεφα. acc.

LIBITUM. Vide LIBET.

LIBRA, æ. fœm. *Une livre, le poids d'une livre.* ἡ λίτρα, ας. *Une balance.* ὁ ζυγὸς, οῦ. * ὁ σταθμὸς, οῦ. *Le niveau d'un Maçon.* ἡ στάθμη, ης.

LIBRALIS, & e, is. *D'une livre.* λιτραῖος, αία, αῖον.

LIBRAMEN, inis, & LIBRAMENTUM, i. neut. *Trait.* ἡ ῥοπὴ, ῆς. *Contre-poids, équilibre.* ἡ ἰσοῤῥοπία, ίας. *Nivellement.* ἡ στάθμησις, εως.

LIBRARIA, æ. fœm. *Librairie.* ἡ βιβλιοθήκη, ης. *Boutique de Libraire, où l'on vend des livres.* τὸ βιβλιοπωλεῖον, ου.

LIBRARIOLUS, i. maſc. *Un petit Ecrivain de livres.* ὁ βιβλιογραφίσκος, ου. *Un petit Libraire.* ὁ βιβλιοκάπηλος, ου.

LIBRARIUM, ii. neut. *Un garde-livre.* τὸ βιβλιοφυλάκιον, ίου. *Un gros regiſtre.* ἡ ἀπογραφὴ, ῆς.

LIBRARIUS, ii. (à Liber.) maſc. *Ecrivain de livres.* ὁ βιβλιογράφος, ου. *Imprimeur de livres.* ὁ βιβλιοτύπος, ου. * ὁ τυπογράφος, ου. *Marchand Libraire.* ὁ βιβλιοπώλης, ου.

LIBRARIUS, a, um. (à Liber.) *Qui appartient, ou ſert aux livres.* βιβλιακὸς, κὴ, κόν. *aux Libraires.* βιβλιογραφικὸς, κὴ, κόν.

LIBRARIUS, a, um. (à Libra.) Vide LIBRALIS.

LIBRATOR, oris. maſc. *Peſeur, qui peſe.* ὁ ζυγοστάτης, ου. *Qui meſure au niveau.* ὁ σταθμώμενος, ου. acc.

LIBRATORES, um. *Jetteurs de pierres en guerre.* οἱ λιθοβόλοι, ων.

LIBRATUS, a, um. part. *Peſé.* ταλαντευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Branlé pour jetter.* παλλόμενος, ένη, ενον. *Ba-*

lance, σαθμισθεὶς, εῖσα, έν.

LIBRILE, is. neut. *L'anſe d'une balance.* ὁ ζυγὸς, *vel* τὸ ζυγὸν, ου. *Trait de balance.* ἡ ῥοπὴ, ῆς.

LIBRIPENS, endis. maſc. *Qui peſe tenant une balance en ſa main.* ὁ ζυγοςάτης, ου.

LIBRO, as, avi, atum, are. *Peſer.* σαθμάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐσαθμησάμην. acc. * ταλαντεύω, F. εύσω, P. τεταλάντευκα. acc. *Branler, pour jetter, ou lancer.* πάλλω, F. αλῶ, P. πέπαλκα. acc. *Peſer, examiner.* δοκιμάζω, F. σω, P. δεδοκίμακα. acc. *Balancer.* σαθμίζω, F. σω. accuſ. *Egaler.* παρισόω, ῶ, F. ώσω, P. παρίσωκα. acc. uni. dat. alt.

LIBUM, i. neut. *Un gâteau, ou une tarte.* ἡ ψαισὴ μᾶζα, ης. * ὁ ψαισὸς, ου. * τὸ πέμμα, ατος.

LIBURNA, & LIBURNICA, æ. fœm. *Petit navire très-leger & très-vîte.* ἡ λιβυρνὶς, ίδος.

LIBURNUM, i. neut. *Un coche, ou une litiere.* τὸ λίβυρνον, ου.

LIBYA, æ. & LIBYE, es. fœm. *La Libye, ou Afrique, une des quatre parties du monde.* ἡ λιβύη, ης.

LIBYS, yos. maſc. *Un Libyen, ou Africain.* ὁ λίβυς, υος.

LIBYSSA, æ. fœm. *Une Libyenne.* ἡ λίβυσσα, ης.

LICENTER. adv. *Licencieuſement.* ἀδεῶς. * θρασέως. *Librement.* παῤῥησίᾳ. *Avec permiſſion.* ἐξουσιαςικῶς.

LICENTIA, æ. fœm. *Licence, trop grande hardieſſe.* ἡ ἄδεια, είας. *Liberté, permiſſion.* ἡ ἐξουσία, ας. *Diſcours libre, hardieſſe à parler.* ἡ παῤῥησία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Licentiam ſibi datam eſſe putant, quidvis faciendi. αὐτοῖς ἐξουσίαν νομίζουσιν εἶναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βουληθῶσι. || Si iis Licentia conſultandi daretur. εἰ τούτοις ἐξουσία γένοιτο βουλεύσασθαι. || Licentia, quantam quis cupit. ἐξουσία, ὁπόσην βούληταί τις. || Licentia & impunitas aliquid agendi. ἐξουσία καὶ ἄδεια ποιεῖν τι. || Licentia ab iis data. ἐξουσία ὑπ' αὐτῶν διδομένη. || Licentiam aliis dare ſcelera perpetrandi. ἐξουσίαν διδόναι τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. || Licentiam dare ad maledicendum. ἐξουσίαν δοῦναι ὥστε τὸ κακολογεῖν. || Dare alicui Licentiam abeundi. ἐξουσίαν διδόναι τινὶ ἀπελθεῖν. (Vide ἔρχομαι. in anom.)|| Licentiam accepit agendi quicquid velit. ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὥςε ποιεῖν ὅ, τι βούλεται. || Iis Licentia permiſſa eſt, hæc agendi. ἐκείνοις ἐξουσία ἐγένετο, ταῦτα πράττειν. || Magnam Licentiam iis afferemus, qui injuſtè agere volent. τοῖς βουλομένοις εἶναι ἀδίκοις πολλὴν ἐξουσίαν κατασκευάσομεν. || Adeundi ſe Licentiam omnibus dabat. ἑκάςῳ τῶν προσιόντων παρεῖχεν ἐξουσίαν. || Vobis Licentiam dedit, agendi quidquid velitis. κυρίους ὑμᾶς ἀφῆκε τοῦ πράττειν ἃ βούλεσθε.

LICENTIOR, & ius, oris. *Trop licencieux.* ἐξουσιαςικώτερος, *vel* ἀδεέςερος, έρα, ερον. *Plus libre à parler qu'il ne faut.* παῤῥησιαςικώτερος, έρα, ερον.

LICENTIOSUS, a, um. *Licencieux.* ἐξουσιαςικὸς, ὴ, όν. *Trop hardi.* ὁ καὶ ἡ τολμηρὸς, καὶ τὸ ον, ου. *au parler.* παῤῥησιαςὴς, οῦ. (pro maſc.) παῤῥησιασάμενος, ένη, ενον.

LICEO, es, cui, citum, ere. *Etre mis à prix, ou apprecié.* τιμάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præter. paſſ. τετίμημαι. || Pluris Liceo. πλειςηριάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι, præt. paſſ. πεπλειςηρίασμαι.

LICEOR, eris, citus ſum, eri. depon. *Priſer, apprecier.* τιμάω, F. ήσω, P. τετίμηκα. accuſ. *Encherir par-deſſus un autre.* ἀντωνέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ήσομαι. aor. 1. med. ἀντωνησάμην. || Pluris Liceor. πλειςηριάζω, F. άσω, P. πεπλειςηρίακα. acc.

LICET, ebat, cuit, ere. verb. imperſ. *Il eſt licite, il eſt permis.* ἔξεςι. dat. * θέμις ἐςί. *On le peut.* ἐνδέχεται. * ὑπάρχει. || Per me licet. *Je ne l'empêche point.* Vide IMPEDIO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Licet nobis vivere beatis. ἔξεςι ζῆν ἡμῖν εὐδαίμοσι. || Licet mihi facere, quicquid Libuerit. ἔξεςι ποιεῖν ἐμοὶ, ὅ, τι ἂν βουληθῶ. || Cùm Liceat mihi omnia agere ad libitum. λαβὼν ἐξουσίαν, ὥςε ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλομαι. || Ut Philippo Liceat dicere & facere, quæ velit. ὅπως Φιλίππῳ ἐξέςαι καὶ λέγειν καὶ πράττειν ὅ, τι βούλεται. || Nemini Licet injuſtè agere. οὐδενὶ ἔξεςιν ἀδικεῖν. || Oratoribus nihil tale Licet. τοῖς περὶ τοὺς λόγους οὐδὲν ἔξεςι τῶν τοιούτων. || Licet audire. ἔξεςι πυνθάνεσθαι. || Non tamen in præſentiâ mittere Licuit. οὐ μὴν ἐξεγένετο πέμπειν τὸ νῦν ἔχον. || Licebit tibi, & mihi & legibus gratificari. ὑπάρξει σοι, κἀμοὶ καὶ τοῖς νόμοις χαρίσασθαι. || Licet mihi agere, quicquid velim. κύριός εἰμι τοῦ πράττειν ἃ βούλομαι. || Omnia ipſis facere Licet. ἐξουσία ἐςὶν αὐτοῖς, ἅπαντα ποιεῖν. || Licet iis abire. ἐξουσίαν ἔλαβον ἀπιέναι. (V. λαμβάνω & εἶμι in anom.) || Cùm mihi Liceret magnam pecuniam accipere, ne accuſarem, tamen non accepi. πολλὰ μὲν χρήματα ἐξόν μοι λαβεῖν, ὥςε μὴ κατηγορεῖν, οὐκ ἔλαβον. || Quorſum attinet execrari, cùm bene precari Liceat? τί δεῖ καταρᾶσθαι, ἐξὸν εὐφημεῖν; || Iis nihil aliud facere Licet, quàm quid in mandatis habent. οὐδὲν ἐξὸν ἄλλο πράττειν αὐτοῖς, ἢ τὸ προςαττόμενον. || Cùm mihi Licuiſſet, iſtud agere. ἐξὸν ἐμοὶ ταῦτα ποιεῖν.

LICET. conjunct. *Quoique.* κἂν. ſubj. * εἰ καί. indicat. *vel* optat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unumquemque veſtrûm, Licèt probè gnarum, tamen commonefacere volo. ἕκαςον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι. || Licèt iſta non agamus, decet tamen, &c. εἰ καὶ ταῦτα μὴ πράττομεν, προσήκει δήπου. || Licèt propter illa odio non ſit habendus, propter hæc tamen ei fides habenda non eſt. εἰ μὴ καὶ δι' ἐκεῖνα δεῖ μισεῖν, διὰ ταῦτά γε ἀπιςεῖν δήπου προσήκει. || Licèt, &c. εἰ καὶ, *vel* καὶ περ, *vel* καίτοι. cum indic. *vel* κἂν, *cum ſubj. Tamen,* ἀλλά γε, *vel* ἀλλ' οὖν, *vel* ὅμως. || Licèt longè infra veritatem, tamen pro viribus dictum eſt. εἰ καὶ πολλῷ τῆς ἀληθείας ἔλαττον, ἀλλ' οὖν κατὰ τὴν δύναμιν ἡμετέραν εἴρηται. || Licèt nullum alium fructum hæc ſtudia afferrent, tamen abducerent juvenes à multis delictis. καί τοι μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν· ἀλλ' οὖν, ἀποτρέπει γε τοὺς νεωτέρους πολλῶν ἁμαρτημάτων. || Licèt non conſequar, quæ à te peto, tamen non ſuccenſebo. κἂν μὴ τύχω ὧν δέομαί σου, οὐκ ὀργισθήσομαι. (*ſupple* ὅμως, *vel* ἀλλ' οὖν.) || Licèt hæc parva videri poſſunt, magna tamen ſapientibus ſunt. ταῦτ' εἰ καὶ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐςὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι. || Oportet me, Licèt à maledictis abhorream, tamen maximè neceſſaria dicere. δεῖ με, καίπερ οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει, αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν. || Neminem unquam accuſabo, Licèt ſuccenſeam propter injurias populo illatas. οὐδενὸς πώποτ' ἂν ἐξετασθείην κατήγορος, καίτοι ἀγανακ-

τῶν ὑπὲρ ὧν οἱ πολλοὶ πάσχουσι. || Licèt copiâ excedant, cupiditate tamen minora ſunt. κἂν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει, τῆς ἐπιθυμίας ἐστὶν ἐλάττω.

LICHEN, enis. maſc. *Dartre, ou feu volage.* ὁ λειχὴν, ῆνος.

LICITATIO, onis. fœm. *Enchere.* ὁ πλειστηριασμὸς, ȣ. * ἡ ἀντώνησις, εως.

LICITATOR, oris. maſc. *Encheriſſeur.* ὁ πλειστηριαστὴς, ȣ. * ὁ ἀντωνούμενος, ȣ. acc.

LICITOR, aris, atus ſum, ari. V. LICEOR.

LICITUM eſt. *Il eſt permis.* θέμις, *vel* θεμιτόν ἐστι. || Dum Licitum eſt. ἐξόν, *vel* ἕως ἐξῆν. Vide LICET.

LICITUS, a, um. part. *Licite.* ὁ καὶ ἡ θεμιτὸς, καὶ τὸ τὸν, ȣ. *Raiſonnable.* ὁ καὶ ἡ εὔλογος, καὶ τὸ γον, ου. *Légitime.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, *vel* ἔννομος, καὶ τὸ μον, ȣ.

LICIUM, ii. neut. *Le fil de la trame d'un Tiſſerand.* ὁ μίτος, ȣ. * τὸ ῥάμμα, ατος. || Plurimis Liciis textus. ὁ καὶ ἡ πολύμιτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LICTOR, oris. maſc. *Licteur, ſergent.* ὁ ῥαβδοῦχος, ȣ.

LICTORIUS, a, um. *De Licteur, de ſergent.* ῥαβδουχικὸς, ὴ, όν.

LIEN, *vel* LIENIS, is. maſc. *La rate.* ὁ σπλὴν, ηνός.

LIENICUS, a, um. *De rate, ou qui a un mal de rate.* σπληνικὸς, κὴ, κόν. * σπληνιάων, (ῶντος) ῶσα, ῶν.

LIENOSUS, a, um. idem.

LIENTERIA, æ. fœm. *Lienterie, flux de ventre.* ἡ λειεντερία, ας.

LIENTERICUS, a, um. *Lienterique.* λειεντερικὸς, κὴ, κόν.

LIGAMEN, inis, & LIGAMENTUM, i. neut. *Lien.* ὁ δεσμὸς, ȣ. * τὸ ἅμμα, ατος.

LIGATURA, æ. fœm. idem.

LIGATUS, a, um. part. *Lié.* δεθεὶς, *vel* δεσμευθεὶς, εῖσα, έν. * δεδεμένος, η, ον.

LIBELLUM, i. neut. *Petite loge, ou logette.* ἡ καλύβη, ης. * τὸ οἰκίδιον, ίȣ.

LIGER, eris, & LIGERIS, is. maſc. *La Loire, riviere de France.* ὁ λίγειρις, εος.

LIGNARIUS, ii. maſc. *Charpentier, bucheron.* ὁ ξυλωτὴς, ȣ. * ὁ ξυλουργὸς, ȣ.

LIGNATIO, onis. fœm. *Apport, ou coupe de bois.* ὁ ξυλισμὸς, ȣ. * ἡ ξυλεία, ας.

LIGNATOR, oris. maſc. *Celui qui coupe, ou va chercher du bois.* ὁ ξυλοφόρος, ȣ. * ὁ ξυλεὺς, έως.

LIGNEUS, a, um. *De bois.* ξυλικὸς, κὴ, κόν. * ξύλινος, η, ον.

LIGNILE, is. neut. *Un bucher.* τὸ ξυλοδοχεῖον, είȣ.

LIGNOR, aris, atus ſum, ari. *Couper, ou aller chercher du bois.* ξυλίζομαι, fut. med. ίσομαι. * ξυλεύομαι, fut. med. εύσομαι. aor. 1. med. ἐξυλευσάμην.

LIGNOSUS, a, um. *Abondant en bois.* ὁ καὶ ἡ ξυλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Reſſemblant au bois, dur comme bois.* ὁ καὶ ἡ ξυλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς.

LIGNUM, i. neut. *Du bois.* τὸ ξύλον, ȣ.

LIGO, as, avi, atum, are. *Lier.* δέω, F. ήσω, *vel* δήσω, P. δέδεκα. (V. anom.) acc. uni. dat. alt. * δεσμεύω, F. εύσω, P. δεδέσμευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ligare aliquem, & tradere judicio. δῆσαί τινα, καὶ τῷ δικαστηρίῳ παραδοῦναι. || Hunc Ligari jubet. τȣ̃τον κελεύει δεθῆναι. || Catenis Ligare. δεσμοῖς ἐνδύσασθαι. || Compedibus Ligare. ἁλύσεσι πεδῶν, *vel* πέδαις ἐνδύσασθαι. || Vulnera Ligo. τὰς πληγὰς καταδῶ.

LIGO, onis. maſc. *Un boyau.* ἡ δίκελλα, ης. * ἡ σκαπάνη, ης.

LIGULA, æ. fœm. *Languette.* τὸ γλωσσάριον, ίȣ. * ἡ γλωττὶς, ίδος. *Une eſpatule.* τὸ σπάθιον, ίȣ. *Une cuiller.* τὸ κοχλιάριον, ίȣ. *Une aiguillette, ou courroie.* ὁ σφαιρωτὴρ, ῆρος.

LIGUR, & LIGUS, uris. comm. gen. *Qui eſt de Ligurie.* ὁ καὶ ἡ λίγυς, υος.

LIGURIA, æ. fœm. *Ligurie, region d'Italie.* ἡ λιγυρία, ας.

LIGURIO, is, ivi, itum, ire. *Manger en gourmand & en friand.* λιχμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. acc. * λιχνεύω, F. εύσω, P. λελίχνευκα. *Deſirer avec paſſion.* ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gener.

LIGURITIO, onis. fœm. *Gourmandiſe & friandiſe.* ἡ λιχνεία, ας. *Deſir paſſionné.* ἡ ἐπιθυμία, ας.

LIGURITOR, oris. maſc. *Un gourmand & friand.* ὁ λίχνος, ȣ.

LIGUS, uris. comm. gen. Vide LIGUR.

LIGUSTICUM, i. neut. *De la liveche, herbe.* τὸ λιγυστικὸν, ȣ.

LIGUSTRUM, i. neut. *Du troëne, arbriſſeau.* ἡ κύπρος, ȣ.

LILIACEUS, a, um. *De lis.* κρίνινος, *vel* λειρινος, ίνη, ινον. || Liliaceum oleum. τὸ κρινέλαιον, ȣ.

LILIETUM, i. neut. *Lieu où croiſſent les lis.* ὁ κρινὼν, ῶνος.

LILIUM, ii. neut. *Lis, fleur.* τὸ κρίνον, ȣ. * τὸ λείριον, ίȣ.

LIMA, æ. fœm. *Une lime.* ἡ ῥίνη, ης. || Limâ raſus. Vide LIMATUS.

LIMATE. adv. *D'une maniere polie.* ἐξειργασμένως.

LIMATULUS, a, um. *Un peu limé, poli.* μικρόν τι ἐῤῥιμμένος, η, ον.

LIMATURA, æ. fœm. *Limure, limaille.* τὸ ῥίνισμα, *vel* ῥίνημα, ατος.

LIMATUS, a, um. part. *Limé, poli.* ἐῤῥινισμένος, ον. *Fait avec exactitude, poli.* ἐξακριβωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς. || Oratione Limatus atque ſubtilis. ὁ καὶ ἡ ἀκριβολόγος, καὶ τὸ γον, ου.

LIMAX, acis. maſc. *Un limaçon.* ὁ κοχλίας, ȣ.

LIMBOLARIUS, ii. maſc. *Brodeur.* ὁ θυσανοῤῥάπτης, ȣ. * ὁ κρασπεδοποιὸς, ȣ.

LIMBULUS, i. maſc. *Petit bord.* τὸ κροσσίον, ίȣ.

LIMBUS, i. maſc. *Bord, ou bordure.* τὸ κράσπεδον, ȣ. * ὁ κροσσὸς, ȣ.

LIMEN, inis. neut. *Linteau, ou ſeuil de porte.* ὁ οὐδὸς, ȣ. * ὁ βατὴρ, ῆρος. *Entrée.* ἡ εἴσοδος, ȣ. || Limen ſuperum. τὸ ὑπέρθυρον, ȣ. || Limen inferum. τὸ ὑπόθυρον, ου. || Ad Limina ſervus, *vel* cuſtos. ὁ θυρωρὸς, ȣ.

LIMENARCHA, æ. maſc. *Qui préſide aux ports de mer.* ὁ λιμενάρχης, ȣ. * ὁ λιμένα χος, ȣ.

LIMES, itis. maſc. *Frontiere, limite.* ὁ ὅρος, ȣ. * ὁ

* ὁ ὁρισμὸς, ᾶ. *Chemin qui traverſe un champ.* ἡ ἀτραπὸς, ᾶ.

LIMITANEUS, a, um. *Limitrophe, des frontieres.* ὁ καὶ ἡ μεθόριος, καὶ τὸ ριον, ᾶ. * ὁριχὸς, κὴ, κόν.

LIMITATIO, onis. fœm. *Limitation,* ὁ ὁρισμὸς, *vel* ἀφορισμὸς, ᾶ.

LIMITATUS, a, um. *Limité, borné.* περιορισθεὶς, α, ον.

LIMITO, as, avi, atum, are. *Limiter, borner.* περιορίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. περιώρικα. acc. * ἀφορίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἀφώρικα. acc. *Reſtreindre.* καταςέλλω, F. ελῶ, P. κατέςαλκα. acc.

LIMO, as, avi, atum, are. *Limer.* ῥινίζω, F. ίσω, P. ἐῤῥίνικα. acc. * ῥινάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥίνηκα. acc. *Orner & polir un ouvrage.* ἀκριβόω, *vel* διακριβόω, ῶ, F. ώσω, P. διηκρίβωκα. acc.

LIMONIUM, ii. neut. *Beste de pré, herbe.* τὸ λειμώνιον, ᾶ.

LIMOSUS, a, um. *Fangeux, plein de boue.* ὁ καὶ ἡ ἰλυώδης, *vel* τεναγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ᾶς.

LIMOVICI, orum, *vel* LEMOVICES, um. maſc. plur. *Limoſins, peuple de France.* οἱ λεμόβικοι, ων.

LIMPHA, æ. fœm. Vide LYMPHA.

LIMPIDUS, a, um. *Clair, tranſparent.* ὁ καὶ ἡ διαυγὴς, *vel* διαφανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ᾶς. || Vox Limpida. *Voix claire.* ἡ λαμπρὰ φωνή. gen. τῆς λαμπρᾶς φωνῆς.

LIMPITUDO, inis. fœm. *Clarté, tranſparence.* διαυγία, *vel* διαφάνεια, ας. * τὸ διαφανὲς, έος, ᾶς.

LIMULUS, a, um. *Un peu de travers.* ὀλίγον τι πλάγιος, ία, ιον.

LIMUS, i. maſc. *Boue, fange.* ὁ πηλὸς, ᾶ. * τὸ τέναγος, εος, ᾶς. * ἡ ἰλὺς, ύος. || Limo obducere. τεναγίζω, F. ίσω, P. τετενάγικα. acc.

LIMUS, a, um. *Qui eſt de travers.* πλάγιος, ία, ιον. *Tourné.* διεςραμμένος, η, ον. || Limis oculis aſpicere. παραβλέπειν, πω, F. ψω, P. παραβέβλεφα. εἴς τι. || Limis oculis aſpiciens. ὁ καὶ ἡ παράβλωψ, ωπος.

LINAMENTUM, i. neut. *Drapeau, ou charpie.* ὁ μοτὸς, *vel* τιλτὸς, ᾶ.

LINCTUS, ûs. maſc. *Lechement, action de lecher.* τὸ λεῖγμα, ατος.

LINEA, æ. fœm. *Une ligne.* ἡ γραμμὴ, ῆς *Cordeau de Charpentier.* ἡ σπάρτη, ης. * ἡ ςάθμη τεκτονικὴ, ῆς. || Linea media. *Le diametre.* ἡ διάμετρος, ᾶ.

LINEAMENTUM, i. neut. *Trait, lineament.* ἡ γραμμὴ, ῆς. *Premier trait.* ἡ σκιογραφία, ας. || Lineamenta. *Les traits du viſage.* αἱ ὑπογραφαὶ, ῶν.

LINEARIS, & e, is. *Appartenant aux lignes.* γραμμικὸς, κὴ, κόν. || Linearis pictura. ἡ γραφὶς, ίδος.

LINEO, as, avi, atum, are. *Aligner, marquer à la ligne.* διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα. accuſ. *Ebaucher, tirer les premiers traits.* σκιαγραφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσκιαγράφηκα. acc.

LINEOLA, æ. fœm. *Petite ligne.* ἡ μικρὰ γραμμή. gen. τῆς μικρᾶς γραμμῆς.

LINEUS, a, um. *De lin.* λίνεος, νᾶς, ἡ νέα, νᾶ, ὁ νεον, νοῦν.

LINGO, is, nxi, nctum, ere. *Lecher.* λείχω, F. ξω, P. P. λέλειχα. accuſ. *Sucer.* μυζάω, ῶ, F. ήσω, P. μεμύζηκα. accuſa

LINGONES, um. maſc. plural. *La ville, ou les Habitans de la ville de Langres, en France.* οἱ λίγγωνες, ων.

LINGUA, æ. fœm. *Langue.* ἡ γλῶσσα, *vel* γλῶττα, ης. *Langage.* ἡ γλῶσσα, ης. * ἡ φωνὴ, ῆς. *Façon de parler.* ἡ διάλεκτος, ᾶ. || Linguam latam habens. ὁ καὶ ἡ πλατύγλωσσος, καὶ τὸ ον, ᾶ. || Qui, quæ, quod eſt ſine Lingua. ὁ καὶ ἡ ἄγλωττος, καὶ τὸ ον, ᾶ. || Facundia Linguæ. ἡ εὐγλωττία, ας. || Linguam facundam habens. ὁ καὶ ἡ εὔγλωσσος, καὶ τὸ ον, ᾶ. || Edoctus, *vel* qui didicit duas Linguas. ὁ καὶ ἡ δίγλωττος, ᾶ. || Linguam præciſam habens. ὁ καὶ ἡ γλωσσότμητος, καὶ τὸ ον, ᾶ. || Linguam incidere. γλωσσοτομεῖν, έω, F. ήσω, P. γεγλωσσοτόμηκα. || Uſum Linguæ auferre. ἀπογλωττίζειν, ζω, F. σω, P. ἀπογεγλώττικα. acc. perſ. || Effrenis Linguæ incontinentia. ἡ ἀθυρογλωσσία, ας. || Lingua minor. *L'Epiglote.* ἡ ἐπιγλωττὶς, ίδος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Linguâ Græcus. ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. || In Linguâ Latinâ diſertus. ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπροσφορος ἐν λόγοις. || Linguâ Græcus eſt, opinionibus verò Latinus. ἑλληνίζει μὲν τῇ φωνῇ, τοῖς δὲ δόγμασι ῥωμαΐζει. || Linguâ Græcâ nos ſalutabat. ἠσπάζετο ἡμᾶς Ἑλληνικῇ φωνῇ. || Plures Linguas addiſcere. πλείες ἀναμανθάνειν διαλέκτες. || Ad patriam Linguam, Græcæ quoque cognitionem adjunxerant. πρὸς τῇ πατρίᾳ, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπεπαίδευντο γλῶτταν. || Maledicam Linguam acuere. καλήγορον γλῶτταν ἀκονᾶν. || Effrænatâ Linguâ uti. ἀχαλίνῳ γλώττῃ χρῆσθαι. || Linguæ vinculum injicit. τῇ γλώσσῃ δεσμὸν ἐπιτίθησι. || Lingua ad benedicendum prompta. εὔφημος ἡ γλῶττα. || Linguæ gracilitate, ac tarditate laborans. ἰσχνοφώνος καὶ βραδύγλωσσος. || Impura & execrabilis Lingua. ἐπάρατος, καὶ μεμιασμένη γλῶττα. || Linguæ intemperantiâ laborans. ἀπερατολόγος, καὶ γλώσσαλγος. * ἀκρατὴς τᾶ λόγα.

LINGUACULUS, a, um. *Babillard.* ὁ καὶ ἡ μικρὸν γλώσσαργος, καὶ τὸ γον, ᾶ.

LINGUAX, acis. omn. gen. *Babillard.* λάλος, λάλον. * ὁ καὶ ἡ γλώσσαργος, καὶ τὸ γον, ᾶ.

LINGULA, æ. fœm. *Languette.* V. LIGULA.

LINGULACA, æ. fœm. *Sole, poiſſon.* τὸ βούγλωσσον, ου. *Une femme qui a beaucoup de caquet, une babillarde.* ἡ λάλη, ης.

LINGULATUS, a, um. *Qui a une langue.* ὁ καὶ γλωσσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ᾶς. *Reſſemblant à une langue.* ὁ καὶ ἡ γλωσσοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ᾶς.

LINIENDUS, a, um. *Qu'on doit oindre.* χριςέος, α, ον. *Qu'on doit froter doucement.* ἀλειπτέος, α, ον.

LINIGER, (eri) a, um. *Qui porte des habits de lin.* ὁ καὶ ἡ λινοφόρος, καὶ τὸ ρον, ᾶ.

LINIO, is, ivi, itum, ire. *Oindre.* χρίω, F. ίσω, P. κέχρικα. acc. *Froter doucement.* ἀλείφω, F. ψω, P. ἤλειφα. acc.

LINO, is, lini *vel* livi *vel* levi, litum, ere. Vide LINIO. *Orner.* κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκόσμηκα. accuſ.

LINQUENDUS, a, um. *Qu'on doit laiſſer.* λειπτέος, α, ον.

LINQUO, is, liqui, lictum, ere. *Laiſſer.* λείπω, *vel* καταλείπω, F. ψω, P. λέλειφα. acc. *Ceſſer, quitter.* λήγω, F. ξω, P. λέληχα. gen. *vel* part. || Linqui ani-

mo. λειποθυμεῖν, έω, F. ήσω, P. λελειποθύμηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Mœrorem amicis Linquere. καταλείπειν φίλοις ἄλγος. || Immortalem ſui memoriam poſteris Linquere. ἀθάνατον μνήμην τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς τοῖς ἐπιγιγνομένοις καταλιπεῖν. || Ordinem Linquere. τάξιν ἀφιέναι, *vel* λείπειν. || Opus Linquere. ἐργασίαν ἀποθέσθαι. || Linquentem animum revocare. τὴν λειποθυμίαν ἀνακτᾶσθαι.

LINTEARIUS, ii. maſc. *Celui qui travaille en linge.* ὁ λινουργὸς, οῦ. *qui vend du linge.* ὁ ὀθονοπώλης, *vel* λινοπώλης, ου.

LINTEARIUS, a, um. *De Linger, ou de Lingere,* λινουργικὸς, κὴ, κόν. || Lintearia negotiatio. ἡ ὀθονοποιΐα, *vel* λινουργία, ας.

LINTEATUS, a, um. *Vêtu de linge.* ὀθόνην ἐνδεδυκὼς, (ότος) κυῖα, κός. * τὸ λινοῦν ὕφασμα ἐνδεδυμένος, η, ον.

LINTEO, onis. maſc. *Toilier, ou tiſſerand de toile.* ὁ ὀθονοποιὸς, *vel* λινουργὸς, οῦ.

LINTEOLUM, i. neut. *Petit linge.* τὸ ὀθόνιον, ίου. *Petit drapeau.* τὸ λινοῦν ῥάκος, (εος, ους.)

LINTER, tris. maſc. *Petit bateau.* ἡ σκάφη, ης. * τὸ σκάφος, εος, ους.

LINTEUM, i. neut. *Linge.* ἡ ὀθόνη, ης. *Voile de navire.* τὸ ἱστίον, ου.

LINTEUS, a, um. *De toile, ou de lin.* λίνεος, νοῦς; λινέα, νᾶ; λίνεον, νοῦν. *De linge.* ὁ καὶ ἡ ὀθόνιος, καὶ τὸ ιον, ίου. || Lintea veſtis. ἡ σινδὼν, όνος.

LINTRARIUS, ii. maſc. *Batelier.* ὁ σκαφαγωγὸς, οῦ. * ὁ πορθμεὺς, έως.

LINUM, i. neut. *Du lin, fil de lin.* τὸ λίνον, ου.

LIPARA, æ. fœm. *Onguent, ou emplâtre doux.* ἡ λιπαρὰ, ᾶς.

LIPPIO, is, ivi, itum, ire. *Etre chaſſieux.* λημάω, ῶ, F. ήσω, P. λελήμηκα. * γλημάω, *vel* γλαμάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγλήμηκα.

LIPPITUDO, inis. fœm. *Chaſſis, mal des yeux.* ἡ λήμη, ης. * ἡ γλήμη, ης. || Sicca Lippitudo. ἡ ξηροφθαλμία, ας.

LIPPUS, a, um. *Qui a les yeux chaſſieux.* λημάων, *vel* γλημάων, ῶν; άουσα, ῶσα; άον, ῶν. * ὁ λημαλίας, ου. (pro maſc.)

LIQUABILIS, & e, is. *Qui ſe peut fondre.* τηκτὸς, τὴ, τόν.

LIQUAMEN, inis. neut. *Graiſſe, ſain-doux, ou autre choſe fondue.* τὸ τῆγμα, *vel* τὸ χύλισμα, ατος.

LIQUATIO, onis. fœm. *L'action de fondre.* ἡ τῆξις, εως.

LIQUEFACIO, is, feci, factum, ere. *Fondre.* ἐκτήκω, F. ξω, P. ἐκτέτηχα. * διαχέω, F. εύσω, P. διακέχυκα. (V. anom. in χέω.) acc.

LIQUEFACTUS, a, um. part. *Liquifié, fondu.* τετηγμένος, η, ον. * ἐκτακεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

LIQUEFIO, factus ſum, fieri, *vel* LIQUEO, es. & LIQUESCO, is, icui, ere. *Se fondre.* ἐκτήκομαι, fut. paſſ. ἐκτηχθήσομαι. præt. paſſ. ἐκτετήγμαι. || Liqueſcere in aquam. ἐξυδαροῦσθαι, όομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.

LIQUET. verb. imperſ. *Il paroît.* φαίνεται. *Il ſemble.* δοκεῖ. *Il eſt manifeſte.* φανερὸν, *vel* δῆλόν ἐστι. || Liquet inter nos. συμφωνεῖται ἡμῖν. Vide CONSTAT.

LIQUIDE, & LIQUIDO. adverb. *Liquidement,* ὑγρῶς. *Clairement.* διαφανῶς *Apertement.* ἀναφανδόν. *Aſſurément.* ἀκριβῶς.

LIQUIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus liquide.* ὑγρότερος, έρα, ερον. *Plus clair & plus net.* καθαρώτερος, έρα, ερον.

LIQUIDISSIME. adv. verb. neut. plur. in Liquidiſſimus.

LIQUIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-liquide.* ὑγρότατος, άτη, ατον. *Fort clair & fort net.* καθαρώτατος, άτη, ατον.

LIQUIDUM, i. neut. *De l'eau.* τὸ ὕδωρ, ὕδατος. *Toute choſe liquide.* τὸ ὑγρὸν, οῦ.

LIQUIDUS, a, um. *Liquide.* ὑγρὸς, ρὰ, ρόν. *Pur & net.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. *Manifeſte.* φανερὸς, ρὰ, ρόν.

LIQUO, as, avi, atum, are. *Fondre.* τήκω, F. ξω, P. τέτηκα. acc. * διαχεύω, F. εύσω, P. διακέχυκα. (V. anom. in χέω.) acc. *Amollir.* μαλάττω, F. ξω, P. μεμάλαχα. acc.

LIQUOR, oris. maſc. *Liqueur.* τὸ ὑγρὸν, οῦ. *Humeur.* ὁ χυλὸς, οῦ. *Suc.* ὁ ὀπὸς, οῦ.

LIQUOR, eris, liqui. depon. Vide LIQUEFIO.

LIRA, æ. fœm. *Sillon, terre relevée entre deux raies, dans un champ labouré.* τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων ὕψος, (εος, ους.) Sulcus, *la raie, ou le rayon.* ὁ *vel* ἡ αὖλαξ, ακος.

LIRATIM. adv. *Par ſillons.* κατ' αὔλακας.

LIRINUS, a, um. *De lis.* λείρινος, ίνη, ινον.

LIRO, as, avi, atum, are. *Faire des ſillons.* αὔλακας ἐλαύνω, F. ἐλάσω. (V. anom.) * αὔλαξι διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc.

LIS, litis. fœm. *Diſpute, debat.* ἡ ἔρις, ιδος. * ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Procès.* ἡ δίκη, ης. *Differend.* ἡ διαφορὰ, ᾶς. || Cupidus Litium. ὁ καὶ ἡ φιλοδικῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. || Litium dirimere inter aliquos. τινὰς διαλλάττειν, άττω, F. άξω, P. διήλλαχα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Lis conteſtata. ἐνεστηκυῖα δίκη. || Lis conteſtata eſt. ἐνέστηκεν ἡ δίκη. || Litem cum fratre habet. πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκην ἔχει. || Cùm Lis ipſi cum cive quodam intercederet. δίκης αὐτῷ πρός τινα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεστώσης. || Litem aliis intendere. εἰς δίκην ἄλλους καταστῆσαι: *vel* δίκην, *ſeu* ἀγῶνα κατασκευάζειν τινί. || De rebus parvi momenti Litem movere. περὶ τῶν μικρῶν ἀγῶνα κατασκευάζειν. || Litem tutoribus intendere. δίκην τοῖς ἐπιτρόποις τῶν πατρῴων λαγχάνειν, *vel* εἰσάγειν. || Litem utrique movit. ἑκατέρῳ δίκην ἔλαχε. (Vide λαγχάνω. in anom.) || Litem mihi intendit. εἰς ἀγῶνα ἐμὲ κατέστησεν. || Lite cadere, *ſeu* Litem perdere. κρίσει ἀποτυχεῖν, *vel* ἡττᾶσθαι. * δίκην ὀφλεῖν. (Vide τυγχάνω. in anom.) || Lite vincere, Litem obtinere. τὴν δίκην ἑλεῖν. (V. αἱρέω. in anom.) τῶν ἀντιδίκων περιγίνεσθαι. * νικᾶν. τὸν ἀντίδικον. || Litem ſuam facere. ποιεῖν κρίσιν ἰδίαν. || Litem dirimere. τὸν ἀγῶνα διαλύειν. * τὴν ἀμφισβήτησιν καταλύειν.

LISBONA, æ. fœm. *Liſbonne, ville principale de Portugal.* ἡ λεισβώνη, ης.

LITATIO, onis. fœm. *Interprétation de ce qu'on demandoit à Dieu par ſacrifice.* ἡ καλλιέρησις, εως. * τὸ καλλιέρημα, ατος.

LITATO. adv. *Après avoir impetré de Dieu.* κεκαλλιερημένως.

LITATUS, a, um. part. *Appaiſé par ſacrifices.*

καλλιεργηθεὶς, εἶτα, ἐν.

LITERA, æ. fœm. *Lettre*, *A*, *B*, &c. τὸ γράμμα, ατ@. *Cedule*, *brevet*. ἡ σχέδη, ης. *Ecriture*. ἡ γραφὴ, ῆς. || Literæ, arum. plur. *Lettre miſſive*, *épître*. τὰ γράμματα, ων. * ἡ ἐπιστολὴ, ῆς. *Etudes*. αἱ σπȣδαὶ, ῶν. *Sciences*. τὰ γράμματα, ων. * οἱ λόγοι, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Puer Literas doctus. τὰ γράμματα ἐπιστάμεν@ παῖς. || Docere aliquem Literas. τὰ γράμματα διδάσκειν τινά. * παιδεύειν τινὰ τὰ περὶ τὴν γραμματικήν. || Ab infantia Literis Græcis eruditus. ἐκ βρέφȣς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα πεπαιδευμέν@. || Literarum rudis. τῶν γραμμάτων ἄπειρος. || Homines Literis dediti. οἱ ἀμφὶ τȣ̀ς λόγȣς. * οἱ περὶ τȣ̀ς λόγȣς ὄντες. || Literis eruditiſſimus. τῶν γραμμάτων ἐμπείρως ἔχων. * παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς. * τῆς παιδεύσεως τὸ παράπαν μετεσχηκώς. || Literarum ſtudiis incumbere, verſari in ſtudio Literarum. περὶ τὰ γράμματα σπȣδάζειν. * σπȣδὴν περὶ τȣ̀ς ἐλευθερίȣς λόγȣς ἔχειν. * περὶ τὰ γράμματα σπȣδὴν ποιεῖσθαι, ſeu ποιεῖν. || Literarum ſtudium. ἡ περὶ τȣ̀ς λόγȣς σπουδή. * ἡ ἐν τοῖς λόγοις σπȣδή. || Literas ad aliquem ſcribere. γράμματα γράφειν, vel ἐπιστολὴν γράφειν πρός τινα. || Dare alicui Literas ad alium. γράμματα διδόναι τινὶ πρὸς ἄλλον. * ἐπιστολὴν δȣ̃ναί τινι πρὸς ἄλλον. || Literas dare alicui perferendas. γράμματα, ſeu ἐπιστολὰς διδόναι τινὶ ἀπενεγκεῖν. (Vide φέρω. in anom.) || Reddere alicui Literas. γράμματα ἀποδιδόναι τινί. || Literas ad aliquem mittere. γράμματα ἀποστέλλειν, vel ἐπιπέμπειν πρός τινα. || Literas obſignare. γράμματα σημαίνεσθαι, vel σφραγίζειν, vel παρασημαίνειν. || Accipere Literas, & non rectè perferre, ſeu reddere. γράμματα λαβεῖν, καὶ μὴ ὀρθῶς ἀποδιδόναι. (V. λαμβάνω. in anom.) || Expectare Literas. γράμματα προσδοκᾷν. || Accipere Literas ab alio miſſas. γράμματα κομίζεσθαι παρὰ τȣ̃ ἄλλȣ ἀποσταλέντα. || Alicujus Literas accipere. γράμματα λαβεῖν παρά τινος. || Literas perferre. γράμματα διακομίζειν, vel φέρειν. || Aperire Literas. γράμματα ἀνοίγειν. || Literas legere, recitare. γράμματα λέγειν, vel ἀναγινώσκειν. || Deferre Literas ab aliquo ad alium. γράμματα φέρειν παρά τιν@ πρὸς ἄλλον. || Cum feſtinatione ſcribere Literas. διὰ ταχέων τὴν ἐπιστολὴν γράφειν. || Literas ſigillo munire. τοῖς γράμμασι σφραγῖδα ἐπιβάλλειν, vel ἐπιτιθέναι. || Reſignare Literas. ἀποσφραγίζειν ἐπιστολὴν, vel λύειν. || Literas legere. ἐντυγχάνειν γράμμασι. * ἐπιστολὴν διέρχεσθαι. || Mittis ad eum plenas humanitatis Literas. ἐπιστέλλεις αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα. || Literas ad alium mittere. ἐπιστολὴν πρὸς ἄλλον ἐπιστέλλειν. || Has tibi Literas do perferendas. ταύτην ἐπιστολὴν δίδωμί σοι φέρειν. || Literas accipere. ἐπιστολὴν δέχεσθαι. || Secum tacitè Literas legere. ἐπιστολὴν ἀναγινώσκειν σιωπῇ πρὸς ἑαυτόν. || Literas mittere in Macedoniam. ἐπιστολὴν καταπέμπειν εἰς Μακεδονίαν. || Accepi à vobis Literas quibus mihi. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴν, δι' ἧς μοι. || Literis alios alloqui. γράμμασι προσομιλεῖν τοῖς ἄλλοις. || Vicarias pro me Literas ad te mitto. ἀντ' ἐμȣ̃ τὴν ἐπιστολὴν στέλλω πρός σε. || Dionyſius dedit Literas ad Platonem, & is reſcripſit. Διονύσιος ἐπέστειλε Πλάτωνι, καὶ αὐτὸς ἀντεπέστειλε. || Quæ ad te Literis perſcribenda putavi. ἅπερ ᾠήθην ἐπιστεῖλαί σοι. || Per Literas tibi ſignifico, quod ab iis geſtum ſit. ἐπιστέλλω σοι, ὅ, τι πέπρακται αὐτοῖς. || Literas ad te de pugnâ mitto. ἐπιστέλλω σοι περὶ τῆς μάχης. || Mittit ad nos Literas plenas iræ & minarum. ἐπιστέλλει ἡμῖν μεστὰ πάσης ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς. || Literis ad eum ſcriptis, eos Athenienſibus reconciliavit. ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν γέγραφε, πρὸς τȣ̀ς Ἀθηναίȣς ἐκείνȣς διήλλαξε.

LITERIS TRADERE.

Res geſtas Literis prodere. τὰ πεπραγμένα ἱστορεῖν, vel τῇ γραφῇ παραδȣ̃ναι. || Aliquid Literis tradere poſteritati. παραδοῦναί τι τῇ διαδοχῇ τȣ̃ χρόνȣ. * λόγῳ παραδιδόναι τι εἰς μνήμην. || Qui Alexandri res geſtas Literarum monumentis commendarunt. οἱ τὰς Ἀλεξάνδρȣ πράξεις ἱστορήσαντες. * οἱ τὰ Ἀλεξάνδρῳ πεπραγμένα εἰς μνήμην παρέδωκαν.

LITERARIUS, a, um. *Appartenant aux Lettres*. γραμματικὸς, κὴ, κόν. || Ludus Literarius. *Ecole où l'on apprend les Lettres*. τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, εἰȣ.

LITERATE. adv. *Doctement*. παιδευτῶς. * γραμματικῶς. * εὐπαιδεύτως.

LITERATOR, oris. maſc. *Un maître d'Ecole*. ὁ γραμματιστὴς, ȣ̃. *Grammairien*. ὁ γραμματικὸς, ȣ̃.

LITERATURA, æ. fœm. *Literature*, *connoiſſance des belles Lettres ou ſciences*. ἡ γραμματεία, είας. *La Grammaire*. ἡ γραμματικὴ, ῆς.

LITERATUS, a, um. *Lettré*, *ſçavant*. ὁ καὶ ἡ ἐγγράμματος, vel εὐπαίδευτ@, καὶ τὸ ον, ȣ. || Literatum otium. *Loiſir des gens d'étude*. ἡ περὶ τȣ̀ς λόγους σχολὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir admodùm Literatus. ὁ ἀνὴρ παιδείας πάνυ τετυχηκώς, vel τῶν γραμμάτων μετεσχηκώς. || Viri Literati. οἱ περὶ τȣ̀ς λόγους ἐλευθερίȣς. * οἱ ἀμφὶ τȣ̀ς λόγȣς. * οἱ τῶν γραμμάτων ἔμπειροι. || Valdè Literatus eſt. τῶν γραμμάτων ἐμπείρως ἔχει. * πολυγράμματός ἐστι.

LITERULA, æ. fœm. *Petite lettre*. τὸ γραμμάτιον, vel γραμματίδιον, ȣ. || Literulæ, arum. plur. τὸ ἐπιστόλιον, ȣ. *Etudes*. αἱ σπȣδαὶ, ῶν. *Sciences*. τὰ γράμματα, άτων.

LITHARGYRIUM, ii. neut. vel LITHARGYROS, i. maſc. *L'ordure*, *ou écume du vif argent*. ὁ λιθάργυρος, ȣ.

LITHOSPERMUM, i. neut. *Grenil*, *herbe*. τὸ λιθόσπερμον, ȣ.

LITHOSTROTOS, i. maſc. & fœm. & LITHOSTROTUM, i. neut. *Pavé de petites pierres de marbre*. ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ȣ. * τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος, (ε@, ȣς.)

LITICEN, inis. maſc. *Qui ſonne du cor ou cornet*. ὁ σαλπιγκτὴς, ȣ̃.

LITIGATOR, oris. maſc. *Plaideur*. ὁ ἐριστὴς, ȣ̃. *Faiſeur de querelles*. ὁ φιλόνεικος, ȣ.

LITIGATUS, ûs. maſc. *Diſpute*, *debat*. ὁ διαδικασμὸς, ȣ̃.

LITIGIOSUS, a, um. *Litigieux*, *chicaneur*. ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, vel φιλόδικος, καὶ τὸ κον, ȣ. *Controverſé*, *dont on eſt en débat*. ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητήσιμ@, καὶ τὸ μον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἐπίδικ@, τὸ ον, ȣ.

LITIGIUM, ii. neut. *Diſpute*, *debat*. ἡ φιλονεικία, ας. *Procès*. ἡ ἔρις, ιδος. * ἡ δίκη, ης. *Controverſe*. τὸ ἀμφισβήτημα, ατ@.

LITIGO, as, avi, atum, are. *Etre en diſpute*, *en debat*. ἀμφισβητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμφισβήτηκα. *Avoir*

procès. δικάζομαι, fut. med. άσομαι. aoriſt. 1. med. ἐδικασάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui cum eo Litigant. οἱ πρὸς τουτονὶ δικάζονται. || De his rebus cum eo Litigo. περὶ τούτων δίκας δικάζομαι πρὸς αὐτόν. || Litigant inter ſe. δίκην πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. || De mercede cum diſcipulo Litigare. περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικάζεσθαι. || Nemo de hæreditate cum eo Litigat. οὐδεὶς κληρονομίας ἀμφισβητεῖ ἐκείνῳ. || Cum iis Litigat. δίκας ἀμφισβητεῖ τούτοις. || Inter ſe de iis Litigant. ἀλλήλοις περὶ τούτων ἀμφισβητοῦσι.

LITO, as, avi, atum, are: & LITOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Impetrer de Dieu par ſacrifice.* καλλιερέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαλλιέρηκα. acc. rei. dat. perſ.

LITORARIS, & e, is. & LITOREUS, a, um. *Qui eſt ſur le bord du rivage de la mer.* ἀκταῖος, αία, αῖον * ὁ καὶ ἡ ἐπάκτιος, καὶ τὸ ον, ου.

LITOROSUS, a, um. *Qui eſt au bord de la mer.* ὁ καὶ ἡ αἰγιαλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LITTERA, LITTOREUS, LITTUS. Vide LITERA, LITOREUS, LITUS.

LITURA, æ. fœm. *Onction.* ἡ χρῖσις, vel ἐπίχρισις, εως. *Rature, action d'effacer.* ἡ ἀπαλοιφὴ, vel ἐξαλοιφὴ, ῆς. *Rature avec lignes ou traits de plume.* ἡ περιγραφὴ, ῆς. || Lituram facere. Vide LITURO.

LITURO, as, are. *Effacer en frotant.* ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξήλειφα. acc. *Rayer avec des traits.* περιγράφω, F. ψω, P. περιγέγραφα. acc.

LITUS, oris. neut. *Le bord, ou rivage de la mer.* ὁ αἰγιαλὸς, οῦ. * ἡ ἀκτὴ, ῆς. * ἡ ἠιὼν, όνος. *d'une riviere.* ἡ ὄχθη, ης. || Litus arenoſum. ὁ θὶν, vel θὶς, θινός.

LITUS, a, um. part. *Oint, ou froté de liqueurs.* χρισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Tacheté.* ὁ καὶ ἡ κατάστικτος, καὶ τὸ κτον, ου.

LITUUS, i. maſc. *Le baton, ou la verge des Augures.* ὁ λίτυος, ου. * ἡ καμπύλη ῥάβδος, (ου.) *Un cor, ou cornet.* ἡ στρογγύλη σάλπιγξ, ιγγος.

LIVEO, es, ere, & LIVESCO, is, ere. *Etre livide, ſe ternir.* πελιδνόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. πεπελίδνωμαι. *Envier, porter envie.* βασκαίνω, F. ανῶ, P. βεβάσκαγκα. * φθονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφθόνηκα. acc.

LIVIDULUS, a, um. *Un peu livide, ou terne.* ὁ καὶ ἡ ὑποπέλιος, καὶ τὸ λιον, ου. *Un peu envieux.* ὁ καὶ ἡ μικρόν τι βάσκανος, καὶ τὸ νον, ου.

LIVIDUS, a, um. *Livide, parlant d'une meurtriſſure.* σμωδικὸς, κὴ, κόν. *Terne, de couleur de plomb.* πελιδνὸς, νὴ, νόν. * πέλιος, ία, ιον. *Envieux.* ὁ καὶ ἡ βάσκανος, καὶ τὸ νον, ου. * φθονερὸς, ρὰ, ρόν.

LIVOR, oris. maſc. *Couleur livide, tache de meurtriſſure, couleur de plomb.* τὸ πελίωμα, ατος. * τὸ πελίδνωμα, ατος. *Envie.* ἡ βασκανία, ας. || Livor ex percuſſione. ἡ σμῶδιξ, ικος. || Livorem trahere. Vide LIVEO.

LIX, icis. fœm. obſol. *La cendre du foyer.* ἡ μαρίλη, ης. * ἡ κόνις, εως.

LIXA, æ. maſc. *Un Goujat, qui ſert des gens de guerre.* ὁ σκευοφόρος, ου. *Un vivandier.* ὁ τῶν σίτων προπώλης, ου.

LIXABUNDUS, a, um. *Qui ſe met à ſervir dans les choſes viles, pour peu de gain.* τῷ σκευοφοροῦντι ἐοικὼς, (ὅτος) κυῖα, κός.

LIXIVIA, æ. fœm. vel LIXIVIUM, ii. neut. *Leſſive.* ἡ κονία, ας.

LIXIVUS, & LIXIVIUS, a, um. *De leſſive.* ὁ καὶ ἡ κονιορτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Cinis Lixivus. ἡ κονία στακτὴ, (ῆς.) || Lixivum vinum. *Vin qui ſort de la cuve le premier, ſans être foulé.* ὁ οἶνος πρότροπος, ου.

LIXO, as, avi, atum, are. *Faire bouillir en eau.* ἑψάω, ῶ, F. ήσω, P. ἥψηκα. acc.

LIXUS, a, um. *Bouilli.* ὁ καὶ ἡ ἕψητος, καὶ τὸ ον, ου.

L O

LOBA, æ. fœm. *Le tuyau, ou chaume de mil d'Italie.* ἡ λώβη, ης.

LOBUS, i. maſc. *La partie inferieure de l'oreille.* ὁ λόβος, ου.

LOCALIS, & e, is. *Local, de lieu.* τοπικὸς, κὴ, κόν.

LOCALITER. adv. *Localement.* τοπικῶς.

LOCANDUS, a, um. *Qu'on doit poſer en un lieu.* τοπαστέος, α, ον. *Qu'on doit prendre à louage.* μισθαρνητέος, τέα, τέον. *Donner à louage.* μισθωτέος, α, ον.

LOCARIUM, ii. neut. *Louage de maiſon.* τὸ ἐνοίκιον, ίου.

LOCATIO, onis. fœm. *Priſe à louage.* ἡ ἐργολαβία, vel μισθαρνία, ας. *L'action de donner à faire quelque choſe, pour de l'argent.* ἡ μίσθωσις, εως.

LOCATOR, oris. maſc. *Celui qui donne à louage.* ὁ μισθωτὸς, οῦ. * ὁ ἐργοδότης, ου. *Qui prend à louage.* ὁ ἐργολάβος, vel μίσθαρνος, ου.

LOCATUS, a, um. part. *Poſé en quelque lieu.* καθιδρυμένος, vel τετοπασμένος, η, ον. *Loué, ou baillé à louage.* μισθωθεὶς, εῖσα, έν.

LOCELLUS, i. maſc. *Petite bourſe, gibeciere.* τὸ βαλαντίδιον, ίου.

LOCITO, as, are. *Donner ſouvent à louage.* συχνὰ ἀπομισθῶ, F. ώσω, P. ἀπομεμίσθωκα. acc.

LOCO, as, avi, atum, are. *Aſſeoir, mettre en quelque lieu.* τοπάζω, F. άσω, P. τετόπακα. accuſ. * καθιστάω, F. ξω, P. καθέστακα. acc. *Louer, donner à louage.* μισθόω, vel ἀπομισθόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίσθωκα. acc. *Prendre à louage, louer.* μισθαρνέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθάρνηκα. acc. *Marier, donner en mariage.* ἐκδίδωμι, fut. δώσω, præt. ἐκδέδωκα. acc. uni. & dat. alt. vel acc. cum εἰς. || Locare aliquid faciendum. *Entreprendre.* τὶ ἐργολαβεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠργολάβηκα. *Louer, donner quelque choſe à faire.* τὸ ἐργοδοτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠργοδότηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Huic menſam Locavit. αὐτῷ τὴν τράπεζαν ἐμίσθωσε. || Operam ſuam aliis Locat. μισθοῖ ἑαυτόν. || Majori mercede Locare. πλείονος μισθοῦν. || Domum decem mnis Locare. τὴν οἰκίαν δέκα μνῶν μισθοῦν. || Locat ſe ad id agendum. μισθοῖ ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ πράττειν τοῦτο. || Filiam Locare alicui. τὴν θυγατέρα ἐκδιδόναι τινὶ, vel εἰς τινα. || Filiam nuptam alicui Locare. θυγατέρα πρὸς γάμον τινὶ διδοῦναι. || Beneficium apud aliquem Locare. εὐεργεσίαν εἰς τινα καταθέσθαι. * χάριν εἰς τινα κατατίθεσθαι. || Inſidias alicui Locare. ἐνέδρας τινὶ θέσθαι. || Alios in tuto Locare. ἄλλους εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι.

LOCULAMENTUM, i. neut. *Ruche, nid, ou autres tels petits lieux.* ὁ σηκὸς, οῦ. *Petit coffre.* ἡ θήκη, ης.

LOCULATUS, a, um. *Qui a pluſieurs petits lieux*

& trous. ὁ καὶ ἡ πολύσηκ@, καὶ τὸ κεν. * ὁ καὶ ἡ σηκωδης, καὶ τὸ ὀν, οὐ.

LOCULOSUS, a, um. *Plein de petits trous.* ὁ καὶ ἡ πολύτρητ@, καὶ τὸ ον, ου.

LOCULUS, i. maſc. *Petit lieu.* τὸ χωρίον, ίου. *Bourſe, ou gibeciere.* τὸ βαλάντιον, ίου. *Petit trou, comme nid, ruche, ou autre.* ὁ σηκὸς, οῦ. *Cercueil, ou coffre où l'on renferme les corps morts.* ὁ σορὸς, οῦ.

LOCUPLES, etis, omn. gen. *Riche.* πλούσιος, ία, ιον. *Riche en terres.* ὁ καὶ ἡ εὐκλήμων, *vel* πολυκλήμων, καὶ τὸ μον, ον@. *Abondant.* ὁ καὶ ἡ εὔπορ@, καὶ τὸ ρον, ου. *Digne de foi.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιςς@, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Homo Locuples. πολλὰ κλήματα ἔχων. * πολλὰ χρήματα κεκλημένο@. * πλούτους μεγάλους κλησάμενος. * κλημάτων εὐπόρως ἔχων. || Tu me feciſti Locupletem. εὐπορίαν μοι παρεσκεύασας, *vel* παρέσχες. || Locuples copiis civitas. χρημάτων πλήρης ἡ πόλις.

LOCUPLETATUS, a, um. part. *Enrichi.* πλουτισθεὶς, εῖσα, έν. || Argento Locupletatus. χρημάτων εὐπορῶν, *vel* εὐπορήσας. Vide DIVES.

LOCUPLETO, as, avi, atum, are. *Enrichir.* πλουτίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. πεπλούτικα. acc. perſ. gen. rei. || Alios Locupletare fortunis. πλούτους ἄλλοις παρασκευάζειν. * εἰς εὐπορίαν ἄλλους καθιστάναι. || Locupletare eloquentiam. τὴν ἐν τοῖς λόγοις δεινότητα εὐπορωτέραν ποιεῖν. || Voluptas his Locupletatur. ἡδονὴ τούτοις μείζων γίνεται. * ἐκ τούτων ἡδονὴ προσθήκην λαμβάνει.

LOCUS, i. maſc. in ſing. LOCA, orum. neut. in plur. *Lieu.* ὁ τόπος, ου. *Une place.* ὁ χῶρ@, ου. * τὸ χωρίον, ίου. *Occaſion, commodité.* ὁ καιρὸς, οῦ. || Loca abdita. αἱ μυχαὶ, ῶν. * οἱ μυχοὶ, ῶν. || Loca aſpera, *vel* calculoſa. οἱ τραχῶνες, ων. || Loca editiora. τὰ ἄφρυα, ων. || Loco nobili natus. εὐγενῶς γεγονὼς, (ὁ τος) νυῖα, νός. || Primus locus. *Premier rang.* τὰ πρωτεῖα, είων. || Primum Locum tenere. πρωτεύω, F. εύσω, P. πεπρώτευκα. || Loco, *vel* in Loco. ἐν τάξει. || Loco, *vel* in Loco fratris habere. ἐν ἀδελφοῦ τάξει ἔχειν, ἔχω. (Vide anom.) accuſ. || In Loco. καιρῶς. || Primo Loco, ſecundo Loco. Vide PRIMO, SECUNDO, &c.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Locus propè ſitus. ἐγγὺς κείμεν@ ὁ τόπ@. || Locus procul ſitus. τόπ@ πόῤῥω κείμενος. || In eundem Locum convenire. εἰς ταὐτὸν συνελθεῖν. (V. ἔρχομαι, in anom.) || In multis aliis locis. πολλαχῆ μὲν ἄλλη. || Loci illius bona. τὰ ἐκεῖ ἀγαθά.

LOCUS MUNITUS.

Locus captu difficilis. δυσάλωτον χωρίον. * χωρίον χαλεπὸν λαβεῖν. (V. λαμβάνω, in anom.) || Locus munitus. ἰσχυρὸν, *vel* ὀχυρὸν χωρίον. || Locus mirè munitus. χωρίον κατὰ τὴν ἐρυμνότητα θαυμαστόν. || Nullâ vi expugnabilis Locus. χωρίον ἀνάλωτον ἐκ βίας ὑπάρχον. || Locus arte & naturâ munitus. χωρίον ὃ συνελθοῦσα τέχνη καὶ φύσις εἰργάσαντο. || Locus magno vallo cinctus. χῶρ@ μέγαν ἔχων περίβολον.

LOCUM CEDERE.

Locum dare ſeniori. παραχωρεῖν τῷ πρεσβυτέρῳ. || Ubi pauca de his diſſeruero, Locum dabo aliis, ſi qui volunt prætereà conſilium dare. βραχέα περὶ τούτων διαλεχθεὶς, παραχωρήσομαι τοῖς βουλομένοις ἔτι συμβουλεύειν. || Locum dare aliis in viâ. παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις ὁδοῦ. * ἐξίστασθαι ἄλλοις τῆς ὁδοῦ.

LOCO ALTERIUS.

Legatum eligere alterius Loco. πρεσβευτὴν ἄλλον αἱρεῖσθαι ἀντί τιν@. || Ego tuo id loco faciam. ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω. || Loco ſui locupletiorem ſubſtituit. εἰς ἑαυτοῦ τάξιν πλουσιώτερόν τινα καθίστησι. || Eos in illorum Locum ſufficit. τούτους ἐκείνοις ἀντικαθίστησι, *vel* ὑφίστησι. || Suffici in Locum Magiſtratûs. τὸν Ἄρχοντα διαδέχεσθαι || In hujus Magiſtratûs Locum ſuffectus eſt. διάδοχ@ ἀντὶ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς ἐγένετο.

LOCUS PRIMUS, &c.

Princeps Locus in Monarchiis optimo cuique defertur, ſecundus ei qui ſequitur. αἱ Μοναρχίαι πλεῖστον μὲν νέμουσι τῷ βελτίστῳ, δεύτερον δὲ τῷ μετ' ἐκεῖνον. || Qui primum Locum apud illos obtinent. οἱ πρωτεύοντες παρ' αὐτοῖς ἄνδρες. || Primo apud eos in Loco erant. τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο || Primum Locum inter cives tenet. πρωτεύει τῶν πολιτῶν, *vel* ἐν τοῖς πολίταις. || Locum tenet oratoris. εἰς τοὺς δημηγόρους τάσσεται.

LOCO, i. *Inſtar, Quaſi.*

Non eſt nobis Loco Dei colendus. οὐχ ἡμῖν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ κολακευτέ@. || Hæc mihi Loco multorum eſt. αὕτη ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι. || Saturnus appellatus eſt, ſcommatis Loco. Κρόνος ἤκουσεν, ἐν σκώμματ@ μέρει. || Sceleris Loco ducere aliquid. ἐν ἀδικήματ@ μέρει τιθέναι τι. || Hoc virtutis Loco habet. τοῦτο ἐν ἀρετῆς μέρει τίθεται. || Quod maledicti Loco ponit. ὃ κακηγορίας ἐν μέρει τίθεται. || Id accuſationis Loco ducit. τοῦτο ἐν κατηγορίας μέρει ποιεῖται. || In beneficii Loco id numerant. τοῦτο ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμοῦσι. || Muneris & gratiæ Loco iſta præbet. ταῦτα ἐν δωρεᾶς καὶ χάριτ@ μέρει παρέχει. || Id in muneris Loco habet, ſeu putat. τοῦτο ἐν δωρεᾶς τάξει ποιεῖται, *vel* ἡγεῖται. || Iſta ignominiæ loco ponit. ταῦτα ἐν αἰσχύνῃ, *vel* ἐν αἰσχρῷ τίθεται. || Virtutis & ſapientiæ Loco ducere. ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει, *vel* ἐν ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ τιθέναι. || Præceptoris Loco. ἐν διδασκάλου μέρει. || Famuli Locum obtinet. ἐν ὑπηρέτου μέρει γίγνεται. || Fratris Loco mihi eſt. ἐστί μοι ἐν ἀδελφοῦ μέρει. || Eum parentis Loco puto. τοῦτον ἐν πατρὸς μέρει τίθημι * τοῦτον ἐν πατρὸς τάξει ποιοῦμαι. || Famuli Locum, non liberi pueri habet. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς, ἔχει. || Hoſtis Loco aliquem habere. τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς. || In hoſtium Loco ducitur. εἰς τοὺς ἐχθροὺς τίθεται. || Id Loco præmii habet. ἀριστεῖον τοῦτο λαμβάνει. || Hoc criminis Loco ducent. τοῦτο ἐν ἀδικήματι θήσονται. || Locum tenet exordii. ἐστὶν ἀντὶ προοιμίου.

LOCUS, i. *Exiſtimatio.*

Nullo loco eſſe. ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι. || Nullo id Loco habet. ταῦτα ἐν οὐδενὸς μέρει τίθησι, *vel* ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεται. || Quæ nullo Loco numerant. ἃ ἐν οὐδενὸς μέρει ἀριθμοῦσι. || Divitias nullo Loco habeo, duco. τὸν πλοῦτον παρ' οὐδὲν τίθεμαι, *vel* ἡγοῦμαι. || Honores nullo Loco habet. τὰς τιμὰς ἐν οὐδενὸς μέρει ποιεῖται, *vel* παρ' οὐδὲν ποιεῖται. || Nullo ferè id Loco putant. ταῦτα παρ' ἐλάχιστον ἡγοῦνται, *vel* περὶ ἐλαχίστου ποιοῦνται. || Eodem Loco habere. περὶ τοσούτου ποιεῖσθαι.

LOCUS, i. *Status.*

Quo Loco ſunt res adverſariorum? πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων; || Bono Loco res eſt. καλῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Meliore Loco res ſunt. βέλτιον ἔχει τὰ πράγματα.

|| Perbono Loco res erat. κάλλιστα εἶχεν τὸ πρᾶγμα. || Peſſimo Loco res eſt. φαυλότατα ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Res eſt difficili Loco. κακῶς, *vel* φαύλως τὸ πρᾶγμα ἔχει. || Oratorum res bono Loco ſunt. τὰ τῶν δημαγωγῶν πάντα καλῶς ἔχει. || Eo Loco res eſt. οὕτως ἔχει τοῦτο. || Si eo Loco res eſſet. εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ὄν. || Sed res alio Loco eſt. ἀλλ' οὐχ οὕτως ταῦτ' ἔχει. || Quo Loco res veſtræ ſunt? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; || Omnia nunc alio Loco ſunt. πάντα νῦν ἄλλως ἔχει. || In eum Locum res adducta eſt. εἰς τοῦτο καθέστηκε τὸ πρᾶγμα. || Nunc verò in eum Locum res deductæ ſunt, ut. νῦν δ' εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε. || Operæ pretium eſt conſiderare, quo Loco nunc ſint Philippi res. ἄξιον ἐνθυμηθῆναι τὰ πράγματα ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τὰ Φιλίππου. || In eum Locum res devenit, ut. ἐνταῦθα περιέστηκε τὰ πράγματα, ὥστε.

LOCUS, i. *Sujet, occaſion, tems, place.* || Libidine dominante, temperantiæ non eſt Locus. ἀκολασίας κρατούσης σωφροσύνη χώρα μὴ ὑπάρχει. || Nullus iis eſt objurgandi Locus. οὐδέν ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ μέμφονται. || Nullus eſt mihi Locus, ad hunc vituperandum. οὐκ ἔχω, ᾧ τούτῳ ἐπιτιμῶ. * οὐκ ἔχω τούτῳ ἐπιτιμᾶν. * οὐκ ἔχω, τί αὐτῷ ἐπιτιμήσω. || Locum deliberandi dare. διδόναι χρόνον πρὸς τὸ βουλεύεσθαι. || Non habent nunc Locum quæ ſcio, quæ verò nunc Locum habent, neſcio. οἷς μὲν ἐγὼ δεινὸς, οὐκ ὁ νῦν καιρός· οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός. || Nullus iis patet fugæ Locus. ἀποροῦσιν ὅπῃ ἐκφεύγοιεν. * μηδεμίαν ἔχουσιν ἀποστροφήν.

LOCUS, i. maſc. *Paſſage, endroit d'un livre que l'on cite.* τὸ ῥητὸν, οῦ. * ἡ μαρτυρία, ίας. || Loci Rhetorici. *Lieux de Rhetorique.* οἱ τόποι ῥητορικοὶ, (ῶν.)

LOCUSTA, æ. fœm. *Une ſauterelle.* ἡ ἀκρὶς, ίδος.

LOCUTIO, onis. fœm. *Locution, le parler.* ἡ φράσις, *vel* λάλησις, εως. *Parole.* ὁ λόγος, ου. || Recta Locutio. ἡ ὀρθοέπεια, είας.

LOCUTOR, oris. maſc. *Parleur.* ὁ λάλος, ου. *Babillard.* ὁ φλύαρος, ου.

LOCUTULEIUS, ii. maſc. *Grand parleur.* ὁ καὶ ἡ ἀθυρόγλωσσος, ου.

LOCUTURUS, a, um. *Qui parlera.* φήσων, *vel* λαλήσων, ουσα, ον.

LOCUTUS, a, um. part. *Qui a parlé.* εἰπὼν, (όντος) οῦσα, όν. * φάμενος, ένη, ενον.

LODICULA, æ. fœm. *Une petite couverture de lit.* τὸ σισύριον, ου.

LODIX, icis. fœm. *Loudier, groſſe couverture de lit.* ἡ σισύρα, ας. * ἡ σίσυς, υος.

LOGICA, æ. *vel* LOGICE, es. fœm. *Logique, art ou ſcience de bien raiſonner.* ἡ λογικὴ, ῆς.

LOGICA, orum. neut. plur. *Diſputes de Logique qu'on traite ſubtilement.* τὰ λογικὰ, ῶν.

LOGICUS, i. maſc. *Logicien.* ὁ λογικὸς, οῦ.

LOGICUS, a, um. *De Logique, ou de Logicien.* λογικὸς, κὴ, κόν.

LOGISTA, æ. maſc. *Compteur, celui qui calcule, ou priſe.* ὁ λογιστὴς, οῦ.

LOGISTERIUM, ii. neut. *Lieu où l'on paye la montre aux ſoldats en ayant fait la revue. C'eſt auſſi le lieu où ſont aſſis ceux qui comptent & calculent.* τὸ λογιστήριον, ου.

LOGISTICE, es. fœm. *L'art de compter ou calculer.* ἡ λογιστικὴ, ῆς.

LOGODÆDALUS, i. maſc. *Rhetoricien ſubtil & adroit.* ὁ λογοδαίδαλος, ου.

LOGOS, i. maſc. *Parole, raiſon.* ὁ λόγος, ου. || Logi. *Paroles, ou diſcours en l'air.* οἱ λόγοι, ων. * ἡ ματαιολογία, ας.

LOLIACEUS, a, um. *D'ivraie.* αἴρινος, ίνη, ινον.

LOLIARIUS, a, um. *Appartenant à l'ivraie.* αἰρικὸς, κὴ, κόν.

LOLIGO, inis. fœm. *Calmar, ou Taute, poiſſon.* ἡ τευθὶς, ίδος. * ὁ τεῦθος, ου.

LOLIGUNCULA, æ. fœm. *Petit calmar, ou petite taute.* τὸ τευθίδιον, ου.

LOLIUM, ii. neut. *Ivraie, herbe.* ἡ αἶρα, ας. * τὸ ζιζάνιον, ου. || Lolio ſimilis. ὁ καὶ ἡ αἰροειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

LOMENTUM, i. neut. *Farine de féves.* τὸ λείαμα, ατος. * ὁ ἐρεγμὸς, οῦ.

LONCHITIS, idis. fœm. *Long-plantin, ou Lancelée, herbe.* ἡ λογχῖτις, ιδος.

LONGÆVITAS, atis. fœmin. *Vieilleſſe, longue vie.* ἡ μακροβιότης, ητος. * ἡ πολυετία, ας.

LONGÆVUS, a, um. *De longue vie.* ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, καὶ τὸ ιον. * ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

LONGANIMIS, & e, is. *Patient.* ὁ καὶ ἡ μακρόθυμος, καὶ τὸ μον, ου.

LONGANIMITAS, atis. fœm. *Patience.* ἡ μακροθυμία, ας.

LONGANIMITER. adv. *Patiemment.* μακροθύμως.

LONGANO, onis. maſc. Apic. *Le boyau droit.* τὸ ἀπευθυσμένον ἔντερον, ου.

LONGE. adv. *Longuement; loin.* μακρὰν. * μακρῶς. *Loin.* πόρρω. *Beaucoup, de beaucoup.* πολύ. * πολλῷ. * μακρῷ. (ante compar. *vel* ſuperl.) || Longè latéque. διεξοδικῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longè abſunt ab illo loco. πόρρω τόπου ἐκείνου εἰσί. || Longè ab urbe diſtat. πόρρω τῆς πόλεως κεῖται. || A tali ſpe Longè nunc abſumus. πόρρω τοῦ τι τοιοῦτο ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν. || Longè à mercatu. μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου. || Amare illos, qui Longè abſunt. τοὺς μακρὰν ἀπόντας ἀγαπᾶν. || Longè abii. μακρὰν ἀπῆλθον. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Longè melior. μακρῷ ἀμείνων. * πολὺ κρείττων. || Longè optimus. πολὺ βέλτιστος. * πολλῷ ἄριστος. || Longè antè. χρόνῳ συχνῷ πρότερον. || Longè ante tempora Trojana. πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. || Longè antè alios excellere. πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν. * ἐκ πολλοῦ, τοὺς ἄλλους νικᾶν.

LONGINQUITAS, atis. fœm. *Longueur.* ἡ μακρότης, ητος. *Longue diſtance de lieux: éloignement.* τὸ διάστημα, ατος. *Longue durée.* ἡ χρονιότης, ητος. * ὁ χρονισμὸς, οῦ. || Longinquitas vitæ. ἡ μακροβιότης, ητος.

LONGINQUUS, a, um. *Eloigné, qui eſt loin.* ἀπότερος, έρα, ερον. * πόρρω διεστηκὼς, υῖα, ός. *Qui eſt d'autre pays.* ὁ καὶ ἡ ἀλλοδαπὸς, τὸ όν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἀπόδημος, τὸ ον, ου. || Ex Longinquo. μακρόθεν.

LONGIOR, & ius, oris. comp. *Plus long.* μακρότερος, έρα, ερον. || Eò Longiore intervallo eos vincam. τοσούτῳ πλεῖον αὐτοὺς ἀπολείψω. || Longior ora-

τίο. μακρότερος τοῦ δέοντος ὁ λόγος. || Hæc orationem Longiorem efficiunt. ταδὶ μακρότερον ποιεῖ τὸν λόγον. || Longiorem aliquanto orationem habere neceſſe eſt. μηκύνειν τι δεῖ. || In rebus parvis Longiorem eſſe. περὶ σμικρῶν μακρὰ λέγειν, *vel* λίαν μακρολογεῖν. || Longiorem orationem afferre. ἀπομηκύνειν τοὺς λόγους.

LONGIPES, edis. omn. gen. *Qui a de longs pieds.* ὁ καὶ ἡ μακρόπους, οδος.

LONGISSIME. adverb. *Très-loin.* μακροτάτω || Quàm Longiſſimè ab iis fugiendum. ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν φευκτέον. || Longiſſimè nos abducit à negotiis. πορρωτάτω ἡμᾶς ἀπάγει τῶν πραγμάτων || Volens quàm Longiſſimè tales ſuſpiciones à me ſubmovere. βουλόμενος ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν. || Longiſſimè ab oculis removere. πορρωτάτω ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπενέγκειν. || Quàm Longiſſimè à Græciâ. ὅτι πορρωτάτω τῆς Ἑλλάδος.

LONGISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-long.* μακρότατος, ατη, ατον.

LONGITUDO, inis. fœm. *Longueur.* τὸ μῆκος, εος, ους. * ἡ μακρότης, ητος. || Longitudo ſermonis, *vel* orationis. ἡ μακρολογία, ας. || Vitæ Longitudo. ἡ μακροβιότης, ητος.

LONGIUS. adv. *Plus loin.* μακροτέρω. || Ne Longiùs ab inſtituto digrediar. ἵνα μὴ πόρρω τοῦ παρόντος γίνωμαι. * μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανηθῶ. || Longiùs procedere. πορρωτέρω προσελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) * περαιτέρω χωρεῖν. || Ab invidiâ Longiùs abſum. πορρωτέρω εἰμὶ τοῦ φθονερὸς εἶναι. || Longiùs à portis abeſt. πορρωτέρω τῶν πυλῶν γίνεται. || Longiùs procedere in conſiderandis rebus. περὶ τῶν πραγμάτων πορρωτέρω σκοπεῖν. || Longiùs producere orationem. μακρότερον ποιεῖν τὸν λόγον. * διὰ μακροτέρων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. || Longiùs exempla quærere. τὰ πόρρω παραδείγματα ποιεῖσθαι. || Longiùs cernere. διορᾶν πορρωτέρω. || Longiùs quàm utile ſit ſcribit. παρὰ τοῦ χρησίμου γράφει.

LONGIUSCULUS, a, um. *Un peu plus long.* ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LONGULE. adv. *Un peu loin.* μικρῷ πορρώτερον. * μικρῷ πορρωτέρω.

LONGULUS, a, um. Vide LONGIUSCULUS.

LONGUM. adv. *Longuement, long-tems.* μακράν. * εἰς μακράν. * πολὺν χρόνον.

LONGURIUS, ii. maſc. *Une longue perche.* ἡ προμήκης χάραξ, (ακος.)

LONGUS, a, um. *Long.* μακρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || In Longum ducere. ἀναβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. aor. 2. med. ἀνεβαλόμην. (V. anom in βάλλω.) acc. *Allonger.* ἐκτανύω, F. ύσω, P. ἐκτετάνυκα. || Longum eſſe in dicendo. μακρολογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. μεμακρολόγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longo intervallo eos ſuperamus. ἐκ πολλοῦ διαστήματος αὐτοὺς νικῶμεν. * πολλῷ τῷ μέσῳ αὐτῶν διαφέρομεν. || Longus dolor. παραμένων ὁ πόνος. || Breve tempus ætatis ſatis Longum eſt ad benè honeſtéque vivendum. βραχὺς βίου χρόνος ἅλις ἔχει μήκους, πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν. || Longo tempore pòſt. χρόνῳ συχνῷ, *vel* χρόνῳ παμπλήθει ὕστερον. || Longo tempore antè. πολλῷ χρόνῳ πρότερον. || Longo tempore ante hoc bellum. πολλῷ χρόνῳ πρὸ τούτου πολέμου. || Longo tempore durat. πολὺν χρόνον, *vel* πλεῖστον χρόνον διατελεῖ. || Ex Longo tempore. ἐκ πλείονος χρόνου. || Longo jam tempore. πολὺν ἤδη χρόνον. * ἐπὶ παμπολὺν ἤδη χρόνον. || Longo temporis intervallo. ἐν πολλαπλασίῳ χρόνῳ.

LONGUS SUM. *Longum eſt.*

Longâ uti oratione. διὰ μακροτέρων ποιήσασθαι τοὺς λόγους. || Sermones in Longum extendere. μακροὺς λόγους ἀποτείνειν. || Ne ſi Longus ſim, vobis moleſtiam pariam. ἵνα μὴ μακρὰ λέγων λίαν ἐνοχλῶ. || Ne ſingula proſequens ſermonem in Longum producam. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον ἐπιὼν, πολύ τι πλῆθος ἐπάγωμαι τῶν λόγων. || Cavens, ne nimis Longa ſit oratio. φυλαττόμενος μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ. || In ſermones incidere adeò Longos, ut totum diem deſiderent. ἐμπίπτειν εἰς λόγους ἡμερησίους. || Nec in his Longum eſſe oportet. οὐδὲ περὶ τούτων δεῖ μακρολογεῖν. || Longum eſſet Poëtarum dicta recenſere. μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν. || Longum eſſet, magni laboris eſſet, veteres proditiones recenſere. πολὺ ἔργον ἂν εἴη τὰς πάλαι προδοσίας διεξελθεῖν.

LOQUACIOR, & ius, oris. compar. λαλίστερος, έρα, ερον. Vide LOQUAX.

LOQUACISSIMUS, a, um. ſuperl. λαλίστατος, άτη, ατον.

LOQUACITAS, atis. fœm. *Trop long diſcours.* ἡ πολυλογία, ας. *Babil.* ἡ φλυαρία, ας.

LOQUACITER. adv. *En parlant trop: avec beaucoup de paroles.* λαλητικῶς. * ἀδολέσχως.

LOQUACULUS, i. maſc. *Un petit cauſeur.* ὁ λαλίστερος, ου. *Qui babille un peu trop.* ὁ μικρόν τι φλυαρὸς, οῦ.

LOQUAX, acis. omn. gen. *Grand parleur.* ὁ καὶ ἡ λάλος, καὶ τὸ λον. *Cauſeur, jaſeur.* ὁ ἀδόλεσχος, ου. * ὁ ἀδολέσχης, ου. *Babillard.* ὁ φλύαρος, ου.

LOQUELA, æ. fœm. *Le parler, façon de parler.* ἡ λαλιά, ᾶς. *Parole.* ὁ λόγος, ου.

LOQUENDUS, a, um. *Dont on doit parler.* λαλητέος, α, ον.

LOQUOR, eris, locutus ſum, loqui. depon. Cic. *Parler.* λαλέω, ῶ, F. ήσω, P. λελάληκα. * φράζω, F. άσω, P. πέφρακα. || Loqui cum aliquo. τινὶ συνομιλεῖν, έω, F. ήσω, P. συνωμίληκα. || Loqui cum gravitate. σεμνολογεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσεμνολόγηκα. || Loquendi ratio, *vel* genus. ἡ διάλεκτος, ου. || Loquendi circuitus. Vide CIRCUMLOCUTIO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De virtute Loqui ſingulis diebus. περὶ ἀρετῆς ποιεῖσθαι λόγους, ἑκάστης ἡμέρας. || Nunc de ipſo negotio Loquar. ἤδη περὶ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους. || Pro libertate Loqui. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. || Breviter de aliquâ re Loqui. διὰ βραχέων ποιεῖσθαι λόγους περί τινος. || Pluribus verbis de iis Loquitur. πλείους περὶ τούτων λόγους ποιεῖται. || Ad Judices Loqui. πρὸς τοὺς Δικαστὰς ποιεῖσθαι λόγους. || De ſingulis breviter Loqui. ἀναμιμνήσκειν ἕκαστα ἐν βραχέσι. || De bello iiſdem verbis Loquitur, quibus Iſocrates. ἀπομνημονεύει τὸν πόλεμον τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷς εἶπεν Ἰσοκράτης. || Meliùs de iſtis Loquitur. ἄμεινον περὶ ἐκείνων ἐρεῖ. || Et hæc Locutus ſum. καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους. || De iis quæ facta ſunt, Loqui. τὰ γεγενημένα, *vel* περὶ τῶν γεγενημένων ἐρεῖν. || Liberè vobis Loquar.

μετὰ παῤῥησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. || Superbè Loqui. θραϲεῖς λόγους ποιεῖσθαι. || Hæc propter me Locutus eſt. ταύτην τὴν φωνὴν ἀφεῖκε δι' ἐμέ. (V. ἵημι. in anom.) || Præ meditatè Loqui coram aliquo. λόγον ἐσκεμμένον ἐκ παρασκευῆς εἰπεῖν πρός τινα. || Veteri more, de rebus recentibus Loqui. ἀρχαίως περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων εἰπεῖν. || Suaviter & concinnè de aliquâ re Loqui. ἐπιχαρίστως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν περί τινος. || Cum amicis Loqui. τοῖς φίλοις, *vel* πρὸς τοὺς φίλους λαλεῖν. || Pauca Loquens, multa verò audiens. ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων. || Cùm Loqui non poſſit, tacere non poteſt. οὐ λέγειν δεινὸς, ἀλλὰ σιγᾶν ἀδύνατος. || Quæ apud populum Loquor. ἃ λέγω πρὸς δῆμον. || Obſcœna Loqui coram aliis. αἰσχρὰ φθέγγεσθαι ἐναντίον τῶν ἄλλων. || Aliàs de iis Loquar. περὶ τούτων ἄλλος μοι ἔσται λόγος. || Emendatè Loqui. ὀρθῷ λόγῳ χρῆσθαι. || Loqui ad eos debemus, qui talia agere conſueverunt. λόγοι ἡμῖν εἶναι μέλλουσι πρὸς τοὺς εἰθισμένους τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν. || Benè de factis alicujus Loqui. περὶ τῶν τινι πεπραγμένων ἀγαθόν τι λέγειν. || Magnificè de aliquo Loqui. ὑπερβολὰς περί τινος εἰπεῖν. || Loqui multa de pace. διὰ μακροτέρων περὶ τῆς εἰρήνης ποιήσασθαι τοὺς λόγους. || Vera Loqui. τἀληθῆ λέγειν. * ἀληθέσι χρῆσθαι τοῖς λόγοις. || Apertis verbis Loqui. διαῤῥήδην εἰπεῖν. || De his Loquor. περὶ τούτων ἐμὸς ὁ λόγος ὢν τυγχάνει. || Magnificentiùs de eo Loquuntur. ὑπερβολαῖς χρῶνται λέγοντες περὶ αὐτοῦ. || Quid alii de aliis Loquantur, audi. ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων. || Apud ſemetipſum Loqui. ἐν ἑαυτῷ διαλαλεῖν. || Liberè de rebus veris Loquor. μετὰ παῤῥησίας περὶ τῶν ἀληθῶν λόγους ποιοῦμαι. || Sapientibus facere poteſtatem liberè Loquendi. παῤῥησίαν διδόναι τοῖς εὖ φρονοῦσι. || De hoc duce omnes Loquuntur. τοῦτον στρατηγὸν ἅπαντες διὰ στόματος ἔχουσι. || De quo omnes Loquuntur. ἐν ἁπάντων στόμασιν ὤν. || Nemo non de eo Loquitur. πολὺς ἐν ἁπάντων ἐστὶ στόμασι.

LORA, æ. fœm. *Vin de dépenſe, buvette : vin qu'on fait en jettant de l'eau ſur le marc de la vendange, après qu'elle a été foulée & preſſée.* ὁ δευτερίας οἶνος, ου.

LORA, orum. neut. plural. *Eſcourgées dont on fouettoit les Eſclaves.* αἱ ἱμάσθλαι, ῶν. * οἱ ἱμάντες, ων. *Courroies de ſouliers.* αἱ ῥομφεῖς, ῶν. || Loris cædere. ἱμάσσειν, άσσω, F. άξω, P. ίμαχα. acc.

LORAMENTUM, i. neut. Vide LORUM.

LORARIUS, ii. maſc. *Celui qui fouettoit les Eſclaves avec des eſcourgées.* ὁ ἱμάντας, αντος. * ὁ μαστιγοφόρος, ου.

LOREUS, a, um. *De lanieres, ou de courroies de cuir.* ὁ καὶ ἡ ἱμάντινος, καὶ τὸ νον. *Semblable à des lanieres, ou des courroies de cuir.* ὁ καὶ ἡ ἱμαντώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LORICA, æ. fœm. *Halecret, cuiraſſe d'homme d'armes.* ὁ θώραξ, ακος. *Le chapiteau d'une maiſon, l'enchevêtrure.* ὁ θριγκός, οῦ. *Mantelet, ou parapet.* ὁ περίβολος, ου. *Croûte dont on enduit une muraille, &c.* τὸ κονίαμα, ατος.

LORICATIO, onis. fœm. *Crépiſſure de muraille.* ἡ κονίασις, εως.

LORICATUS, a, um. *Armé de cuiraſſe ou de halecret.* τεθωρακισμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ θωρακοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

LORICO, avi, atum, are. *Armer de cuiraſſe, ou de halecret.* θωρακίζω, *vel* ἐπιθωρακίζω, F. ίσω, P. τεθωράκικα. acc.

LORICULA, æ. fœm. *Un petit halecret, ou petite cuiraſſe.* τὸ θωράκιον, ίου. *Mantelet, fortification que font les Aſſiegeans.* τὸ περιβόλιον, ίου. * ἡ προβολή, ῆς.

LORIPES, edis. maſc. & fœm. *Qui a la jambe tortue.* ὁ κυλλοπόδης, ου. * ὁ καὶ ἡ κυλλοποδίων, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἱμαντόπους, οδος.

LORUM, i. neut. *Laniere, eſcourgée, cengle, longue courroie.* ὁ ἱμάς, άντος.

LOTHARINGIA, æ. fœm. *La Loraine.* ἡ λοθαριγγία, ίας.

LOTIUM, ii. neut. *Urine.* τὸ οὖρον, ου. * ὁ οὖρος, ου.

LOTURA, æ. fœm. *L'action de laver.* ἡ πλύσις, *vel* λοῦσις, εως.

LOTUS, a, um. part. *Lavé.* πεπλυμένος, *vel* λελουμένος, η, ον.

LOTUS, *vel* LOTOS, i. fœm. *Aliſier, arbre.* ἡ *vel* ἡ λωτὸς, οῦ.

L U

LUBENS, entis. omn. gen. Vide LIBENS.

LUBENTER. adv. Vide LIBENTER.

LUBET. verb. imperſ. Vide LIBET.

LUBRICE. adv. *En gliſſant.* γλισχρῶς. *Inconſtamment.* ἀστάτως. *D'une maniere trompeuſe.* σφαλερῶς.

LUBRICO, as, avi, atum, are. *Rendre gliſſant.* ὀλισθηρὸν ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc.

LUBRICUM, i. neut. *Lieu gliſſant.* τὸ ὀλισθηρὸν, οῦ.

LUBRICUS, a, um. *Gliſſant.* ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ γλοιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἄστατος, καὶ τὸ ον, ου. *Trompeur, ou douteux & incertain.* σφαλερὸς, ρὰ, ρόν.

LUCANICA, æ. fœm. *Sauciſſe, ou boudin.* ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος.

LUCELLUM, i. neut. *Petit gain, petit profit.* τὸ κερδύφιον, ίου.

LUCEO, es, xi, ere. *Luire.* λάμπω, F. ψω P. λέλαμφα. *Rendre lumiere & clarté.* σελαγέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσελάγηκα. || Lucere facem alicui. τινὶ δαδουχεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδαδούχηκα.

LUCERNA, æ. fœm. *Lampe.* ὁ λύχνος, ου. * ἡ λαμπὰς, άδος. *Lumiere.* τὸ φῶς, φωτός.

LUCERNARIUS, ii. maſc. *Celui qui fait des lampes.* ὁ καὶ ἡ λυχνοποιὸς, οῦ. *Qui veille la nuit au lieu du jour.* ὁ λυχνόβιος, ου.

LUCERNULA, æ. fœm. *Petite lampe.* τὸ λύχνιον, ίου.

LUCESCIT. verb. imperſ. *Il fait clair : il commence à faire jour.* ἡ ἡμέρα ὑπολάμπει, *vel* ὑποφαίνει.

LUCET. verb. imperſ. *Il fait jour.* ἡ ἡμέρα γίνεται.

LUCI. adv. *De jour.* τῆς ἡμέρας.

LUCIDIOR, & ius. *Plus clair.* φωτεινότερος, έρα, ερον.

LUCIDISSIMUS, a, um. φωτεινότατος, άτη, ατον.

LUCIDUS, a, um. *Lumineux, rendant clarté.* φωτεινὸς, νή, νόν. *Luiſant, éclatant.* λαμπρὸς, ρὰ, ρόν.

LUCIFER, eri. maſc. *L'étoile du jour, l'aurore.* ὁ φωσφόρος, ου.

LUCIFER,

LUCIFER, (eri) a, um. *Qui porte, ou qui apporte la lumiere.* ὁ καὶ ἡ φωσφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

LUCIFUGUS, a, um. *Qui fuit la lumiere.* τὸ φῶς φεύγων, ουσα, ον. *Qui aime les tenebres.* ὁ καὶ ἡ φιλόσκιος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui veille la nuit au lieu du jour.* ὁ καὶ ἡ λυχνόβιος, ίου.

LUCRIFACIO, is, feci, factum, ere. Vide LUCROR.

LUCRIFACTUS, a, um. part. *Gagné.* κερδανθεὶς, vel κερδηθεὶς, θεῖσα, θέν.

LUCRIFICABILIS, & e, is. *Qui apporte gain.* κερδαλέος, α, ον. * κερδῷος, ῴα, ῷον.

LUCRIFIO, is, factus ſum, fieri. *Etre gagné.* κερδαίνομαι, fut. paſſ. κερδανθήσομαι, vel κερδηθήσομαι, præt. paſſ. κεκέρδαμμαι, vel κεκέρδημαι.

LUCRIFUGA, æ. maſc. & fœm. *Qui fuit le gain.* ὁ καὶ ἡ μισικερδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

LUCRIO, onis. maſc. & fœm. *Qui gagne, ou cherche à gagner de tous côtés.* ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

LUCROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Gagner.* κερδαίνω, F. ανῶ, vel κερδήσω, P. κεκέρδαγκα, vel κεκέρδηκα, à κερδέω. acc. Vide LUCRUM.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multa & magna Lucrari. πολλὰ καὶ μεγάλα κερδαίνειν. ‖ Tantum pecuniæ Lucrari. τοσαῦτα χρήματα κερδαίνειν. ‖ Magnas pecunias Lucrari. πολλὰ χρήματα ἐργάζεσθαι.

LUCROSUS, a, um. *Lucratif, où il y a du gain à faire.* κερδαλέος, α, ον. * κερδῷος, ῴα, ῷον. *De grand gain & profit.* ὁ καὶ ἡ πολυκερδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

LUCRUM, i. neut. *Gain, profit.* τὸ κέρδος, εος, ους. ‖ Lucri ſtudium, vel cupido. ἡ φιλοκέρδεια, είας. ‖ Lucrum pudendum, vel ſordidum. ἡ αἰσχροκέρδεια, είας. ‖ Ex rebus injuſtis Lucrum facere. ἐξ ἀδικίας κερδαίνειν. ‖ Unde ego nihil Lucri facio. ἀφ' οὗ ἐγὼ κερδαίνω μὲν οὐδέν. ‖ Lucrum delectat. τὸ κερδαίνειν τέρπει. ‖ Magnum Lucrum facere. μέγα κέρδος κερδαίνειν. ‖ In Lucro deputes, quæ gloriam, non quæ opes augeant. κέρδος εἶναι νόμιζε, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις. ‖ Ne Lucrum putetis, hæc accipere. μὴ νομίζετε κέρδος εἶναι τὸ λαβεῖν ταῦτα. (V. λαμβάνω. in anom.) ‖ Id in Lucro putat. τοῦτο ἐν κέρδει ποιεῖται, vel τίθεται ‖ Illiberale Lucrum facere. ἀνελεύθερον ἐργασίαν ἐργάζεσθαι. ‖ Ex Philoſophiâ Lucrum quærere. ἐκ τῆς φιλοσοφίας χρηματίζεσθαι, vel χρηματισμὸν ἐργάζεσθαι. ‖ Injuſta Lucra non divitias, ſed periculum afferunt. οἱ παρὰ τὸ δίκαιον γιγνόμενοι χρηματισμοὶ μὴ πλοῦτον, ἀλλὰ κίνδυνον, ποιοῦσι. ‖ Lucri faciendi cupiditate ardere. φιλοτίμως ἔχειν πρὸς χρηματισμόν. ‖ Lucro ſuo ſervit. ἐστι πρὸς τῷ λήμματι. ‖ Lucrum eſt emori. κέρδος ἐστὶν ὁ θάνατος. ‖ Quâ ſpe Lucri id feciſti? τί μέλλων κερδαίνειν, τοῦτ' ἐποίησας; ‖ Lucro adduci. ὑπὸ κέρδους προάγεσθαι. ‖ Lucro impulſus. τῷ κέρδει ἐπαιρόμενος, vel ἐπαρθείς. ‖ Lucro impellitur ad injuſtè agendum. κέρδει ἐπαίρεται, εἰς τὸ ἀδικεῖν. * τῷ κέρδει ἐξάγεται ἀδικεῖν. ‖ Lucri cau â nihil facere cunctatur. κέρδους ἕνεκα μηδὲν ὀκνεῖ ποιεῖν ‖ Lucri causâ nihil non faceret. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν ὅτος ποιήσειεν. ‖ Pro privatis Lucris, & ſuâ violentiâ dicere audent. ὑπὲρ τῶν ἰδίων κερδῶν, καὶ τῆς ἑαυτῶν βίας λέγειν τολμῶσι. ‖ Magnum Lucrum afferens. μέγα κέρδος φέρων.

LUCTA, æ. fœm. *Lutte.* ἡ πάλη, ης.

LUCTAMEN, inis. neut. Vide LUCTATIO.

LUCTATIO, onis. fœm. *L'action de lutter.* τὸ πάλαισμα, ατος. * ἡ ἄθλησις, εως. *Effort.* ὁ ἆθλος, ου. *Diſpute.* ὁ ἀγὼν, ῶνος.

LUCTATOR, oris. maſc. *Lutteur.* ὁ παλαιστὴς, vel ἀθλητὴς, οῦ.

LUCTATUS, ûs. maſc. Vide LUCTATIO.

LUCTATUS, a, um. part. *Qui a lutté, & s'eſt efforcé.* διαπαλαίσας, ασα, αν.

LUCTIFER, (eri) a, um. *Qui apporte le deuil: qui cauſe des larmes.* ὁ καὶ ἡ γοοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

LUCTIFICUS, a, um. *Qui cauſe de la triſteſſe.* ὁ καὶ ἡ γοώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

LUCTISONUS, a, um. *Lamentable: de qui le ſon ſignifie quelque deuil.* ὁ καὶ ἡ γοόφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

LUCTO, as, are, & LUCTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Lutter.* παλαίω, F. αίσω, P. πεπάλαικα. ſine caſu, vel cum dat. perſ. ‖ Luctari cum aliquo. τινὶ συμπαλαίω, F. αίσω, P. συμπεπάλαικα.

LUCTUOSUS, a, um. *Déplorable, plein de deuil.* ὁ καὶ ἡ γοώδης, vel θρηνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui cauſe grand deuil.* ὁ καὶ ἡ, πολυπενθὴς, vel μεγαπενθὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. ‖ Quod autem omnium eſt Luctuoſiſſimum ὅδε πάντων ἐστὶν ἀλγεινότατον.

LUCTUS, ûs. maſc. *Deuil, affliction, triſteſſe de la mort de ſon ami.* τὸ πένθος, εος, ους. *Pleurs, gemiſſement.* ὁ γόος, vel θρῆνος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Luctu eſſe. πένθος ἄγειν. ‖ In graviſſimo Luctu verſari. βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι. ‖ In magno Luctu jacebat, filio orbatus. ἐν πένθει μεγάλῳ ἐκάθητο. ‖ Magno Luctu affectus eſt. μέγα πένθος ἐποιήσατο. * μέγα πένθος ἀνεδέξατο. ‖ Incidere in maximos Luctus. μεγίστῳ πένθει περιπίπτειν. * εἰς μέγιστα πένθη ἐμπίπτειν. ‖ Cepit civitatem Luctus. πένθος τὴν πόλιν κατεῖχε ‖ Luctus magnus Ægyptios invadit. πένθη μεγάλα τοὺς Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ‖ Luctum immenſum relinquere amicis. πένθος ἀμύθητον τοῖς φίλοις καταλιπεῖν. ‖ Propter quos civitas in publico Luctu fuit. δι' οὓς ἡ πόλις δημόσιον πένθος ἦγε, vel προεθήκατο. ‖ Qui in Luctu verſantur. οἱ πενθικῶς ἔχοντες. * οἱ πενθικῶς διακείμενοι. ‖ Ob fratris mortem in Luctu erat. πενθικῶς εἶχεν τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος. ‖ In magnum Luctum cives conjicere. εἰς μέγα πένθος τοὺς πολίτας ἐμβάλλειν, vel καθιστάναι. ‖ Siciliam in ingentem Luctum conjecit. Σικελίαν πένθει μυρίῳ περιέβαλε. ‖ Præ Luctu capillos laniare, faciem manibus diſcerpere, veſtes lacerare, pectus ferire, in terram ſe provolvere. ὑπὸ πένθους τὰς κόμας σπαράττειν, τὸ πρόσωπον ταῖς χερσὶ τίλλειν, τὴν ἐσθῆτα διαρρηγνύναι, τὰ στέρνα τύπτεσθαι, εἰς τοὔδαφος ἑαυτὸν καταβάλλειν. *Manus ferire.* τὰς χεῖρας συγκροτεῖν. Vide LACRYMA.

LUCUBRATIO, onis. fœm. *Travail fait de nuit à la chandelle.* ἡ πρὸς τὸ φῶς διαπόνησις, εως. *Veille de nuit à la chandelle.* ἡ ἀγρυπνία, ας.

LUCUBRATORIUS, a, um. *Propre pour veiller de nuit, & travailler à la chandelle.* ὁ καὶ ἡ πρὸς τὰς ἀγρυπνίας ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ειον, ου.

LUCUBRO, as, avi, atum, are. *Veiller la nuit.* ἀγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγρύπνηκα. *Compoſer, ou tra-*

vailler de nuit à la chandelle. νυκτογραφέω, ῶ, F. ήσω, P. νενυκτογράφηκα. acc.

LUCULENTE. adverb. *D'une belle maniere, fort bien.* καλῶς. * λαμπρῶς. * τρανῶς. *Clairement.* ἐκδήλως. * φανερῶς.

LUCULENTER. adv. *D'une belle maniere.* λαμπρῶς. Vide LUCULENTE, ſuprà.

LUCULENTUS, a, um. *Fort clair, plein de lumiere.* ὁ καὶ ἡ διαυγὴς, vel περιφανὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, ȣς. *Beau, joli.* λαμπρὸς, ρὰ, ρόν. *Grand.* μέγας, ἄλȣ μεγάλη, άλης ἡ μέγα, άλȣ. *Fort renommé.* ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος, καὶ τὸ μον. *Honorable.* ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LUCUS, i. maſc. *Un petit bois épais conſacré à quelque Divinité.* τὸ ἄλσος, εος, ȣς. * τὸ τέμενος, εος, ȣς.

LUDI, orum. maſc. *Jeux publics.* οἱ ἀγῶνες, ων. ‖ Ludos inſtituere. ἀγωνοθετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγωνοθέτηκα. ‖ Ludorum inſtitutor. ὁ ἀγωνοθέτης, ου. ‖ Ludos facere. *Faire des jeux publics.* πανηγυρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεπανηγύρικα. *Se moquer.* Vide LUDIFICO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sacros Ludos inſtituit. ἱεροὺς ἐνεστήσατο ἀγῶνας. ‖ Ludorum voluptates. αἱ διὰ τῶν ἀγώνων ἡδοναί. ‖ Ludos edere. θέας τελεῖν.

LUDIA, æ. fœm. *Une bâteleuſe, qui danſe.* ἡ ὀρχήστρια, ίας. * ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος.

LUDIBRIUM, ii. neut. *Moquerie.* τὸ χλεύασμα, ατος. * ὁ χλευασμὸς, ȣ. *Jouet.* τὸ χλεύασμα, ατος. * τὸ παῖγμα, vel ἔμπαιγμα, ατος. *De quoi on ne fait que rire.* τὸ καταγέλαστον, ȣ. ‖ Ludibrio eſſe. ἐντρυφάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἐντετρύφημαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Ludibrio habere. ἐμπαίζειν ἄλλοις. fut. σω, & ξω. * ἄλλοις ἐντρυφᾶν. ‖ Quanto vos Ludibrio habent? πόσον τινὰ γέλωτα καταγελῶσιν ὑμῶν; ‖ Rem ejuſmodi Ludibrio habent. τοιȣ̃τον πρᾶγμα ἐν γέλωτι ποιȣ̃νται. ‖ Hoc Ludibrio habeo. τȣ̃το γέλωτα τίθεμαι, vel ἐν γέλωτι τίθεμαι. * τȣ̃το γέλωτα ἡγȣ̃μαι. ‖ Eos Ludibrio habet. αὐτȣ̀ς γέλωτα καὶ παιδιὰν ποιεῖται. * αὐτȣ̀ς ἐν γέλωτι καὶ παιδιᾷ τίθεται. ‖ Quibus hæc Ludibrio ſunt. ὅσοις ταῦτα ἐν γέλωτι εἶναι δοκεῖ. ‖ Civitatem Ludibrio objicit. καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖ. ‖ Ludibrio habetur ab hoſtibus. καταγέλαστος γίνεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ‖ Qui ſic agit, Ludibrio eſt omnibus. ὁ ταῦτα πράττων, γέλωτα παρὰ πάντων ὀφλισκάνει. ‖ Pueris Ludibrio patebat. παίγνιον προέκειτο τοῖς παιδαρίοις. ‖ Ludibrio ſunt omnibus. γέλως ἁπάντων ἐγίνοντο.

LUDIBUNDUS, a, um. *Qui joue & s'ébat.* ὡς παίζων, (οντος) ȣσα, ον.

LUDICER, (cri) a, um. *Appartenant au jeu: qui ſe fait par jeu.* ὁ καὶ ἡ παιγνιώδης, vel παιδιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

LUDICRUM, i. neut. *Jeu plaiſant, jeu de Bâteleur.* τὸ παίγνιον, ίȣ. * τὸ ἄθυρμα, ατος. *Jeux publics.* οἱ ἀγῶνες, ων.

LUDIFICABILIS, & e, is. *Dont on peut ſe jouer.* ὁ καὶ ἡ ἐμπαικτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Dequoi on doit ſe jouer.* ἐμπαικτέος, α, ον.

LUDIFICATIO, onis. fœm. *Moquerie.* τὸ ἔμπαιγμα, ατος. * ὁ χλευασμὸς, ȣ. *Tromperie.* ἡ ἐξαπάτη, ης. *Impoſture.* ὁ παραλογισμὸς, ȣ.

LUDIFICATUS, a, um. part. (activè.) *Qui s'eſt moqué.* καταπαίξας, ασα, αν. acc. *Qui a trompé & abuſé.* ἐξαπατήσας, ασα, αν. acc. perſ. *Qui eſt moqué.* καταπαιχθεὶς, εῖσα, έν. *Trompé & abuſé.* ἐξαπατηθεὶς, εῖσα, έν.

LUDIFICO, as, avi, atum, are. & LUDIFICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Jouer, ſe moquer.* ἐντρυφάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐντετρύφηκα. dat. * καταπαίζω, F. ξω, P. καταπέπαιχα. acc. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. accuſ. *Abuſer par des impoſtures.* παραλογίζομαι, fut. med. ίσομαι. aor. 1. med. παραλογισάμην. acc. Vide LUDIBRIUM.

LUDIMAGISTER, ſtri. maſc. *Maître d'école.* ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ȣ. *Celui qui préſide à un College.* ὁ γυμνασιάρχης, ȣ.

LUDIO, onis, & LUDIUS, ii. maſc. *Joueur.* ὁ παίκτης. *Bâteleur, joueur de farces.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ. *Danſeur, joueur de Moriſques.* ὁ ὀρχηστὴς, ȣ.

LUDO, is, ſi, ſum, ere. *Jouer.* παίζω, F. ξω, vel σω, P. πέπαιχα, vel κα. *Se jouer, ſe moquer.* σκώπτω, F. ψω, P. ἔσκωφα. acc. Vide ILLUDO. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc. ‖ Ludere par impar. ἀρτιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠρτίακα. * τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζειν. ‖ Ludere ſphærâ. σφαιρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐσφαίρικα. ‖ Ludere dolis. *Uſer de fineſſe.* δολȣ̃ν, όω, ῶ, F. ώσω, P. δεδόλωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aleam Ludere. κυβείαν παίζειν. ‖ Ludum Ludere. παιδιὰν παίζειν. ‖ Ludere cum ſociis. συμπαίζειν τοῖς ἑταίροις. ‖ Ludere & jocari cum aliquo. προσπαίζειν τινί. ‖ Hæc de his Ludebat. ταῦτα περὶ τȣ́των ἔπαιζεν.

LUDUS, i. maſc. *Jeu, ébat.* ἡ παιδιὰ, ᾶς. *Jeu à quoi l'on joue.* τὸ παίγνιον, ȣ. *Raillerie.* ἡ παιγνία, ας. * τὸ παίγνιον, ίȣ. *Lieu d'exercice, comme école, &c.* τὸ γυμνάσιον, ίȣ. * τὸ διδασκαλεῖον, ȣ. ‖ Ludus gladiatorius. *Sale d'armes: jeu d'eſcrime.* ἡ παλαιστρομαχία, ης. ‖ Ludus literarius. τὸ διδασκαλεῖον, vel γραμματοδιδασκαλεῖον, vel παιδευτήριον, ȣ. ‖ Ludi literarii Magiſter. ὁ γραμματιστής. ‖ Ludo: per Ludum. μετὰ παιδιᾶς. * ἐν παιδιᾷ. * χωρὶς σπȣδῆς. ‖ Ludus eſt, iſta diſcere. παιδιά ἐστι, ταῦτα μαθεῖν. (V. μανθάνω. in anom.) ‖ Cætera pro Ludo ducunt. παιδιὰν τὰ λοιπὰ ἡγȣ̃νται. ‖ Ut te Ludos facit! ὥς σε γέλωτα καὶ παιδιὰν ποιεῖται.

LUENDUS, a, um. part. *Qu'on doit ſubir par punition.* τιτέος, vel ἀποτιτέος, α, ον.

LUES, is. fœm. *Maladie contagieuſe & peſtilente.* ὁ λοιμὸς, ȣ. *Maladie populaire.* ἡ ἐπιδημικὴ, ῆς. ſupple. νόσος. * τὸ ἐπιδήμιον νόσημα, ατος.

LUGDUNENSIS, & e, is. *Lyonnois.* λȣγδȣναῖος, αία, αῖον.

LUGDUNUM, i. neut. *Lyon, ville de France très-fameuſe, ſur le Rhône.* τὸ λȣ́γδȣνον, ȣ.

LUGENDUS, a, um. *Qu'on doit pleurer.* θρηνητέος, α, ον. *Dont on doit s'affliger.* πενθητέος, τέα, τέον.

LUGEO, es, xi, ctum, ere. *Pleurer fort.* θρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθρήνηκα. acc. *S'affliger, être en deuil de.* πενθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπένθηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suam calamita-

tem Luget. τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν πενθεῖ. || Ego Lugebam illum, ut familiares Lugere, lex eſt. ἐγὼ ἐπένθουν αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς οἰκείους νόμος ἐςί. || Propter quæ cives Lugent. ἐφ' οἷς οἱ πολῖται πενθοῦσι. || Lugentem conſolari. πενθοῦντα παραμυθεῖσθαι. || Mutationem quæ accidit, omnes Lugent. τὴν μεταβολὴν τὴν γεγενημένην πάντες θρηνοῦσι. || Continuò Lugent. θρηνοῦντες διατελοῦσι. || Matrem mortuam Luget. μητέρα θανοῦσαν θρηνεῖ. || Infelicitatem aliorum Lugere. τῶν ἄλλων δυςυχίαν ὀδύρεσθαι. || Tota civitas Luget. ἡ πόλις μεςὴ ὀδυρμῶν ἐςί. || Ob patris mortem Luget. πενθικῶς ἔχει τοῦ πατρὸς τεθνηκότος. Vide LUCTUS.

LUGUBRIA, ium, ibus. neut. plur. *Habits de deuil.* τὰ πενθικὰ ἱμάτια, (ίων.) || Induere Lugubria. μελανειμονεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμελανειμόνηκα. || Lugubribus amictus. ὁ καὶ ἡ μελανείμων, καὶ τὸ ον, ονος.

LUGUBRIS, & e, is. *Lugubre, de dueil.* ὁ καὶ ἡ πένθιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Lugubre carmen. ἡ ἐλεγεία, ας. * τὸ ἐλεγεῖον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veſtis Lugubris. ἐσθὴς πενθική. || Veſtem Lugubrem induere. σχῆμα πενθικὸν ἐνδύειν, *vel* περιβάλλεσθαι. || Lugubrem veſtem geſtare. πενθικὸν ἔνδυμα περικεῖσθαι. || Utrique id Lugubre eſt. ἑκατέρῳ ὀλέθριόν ἐςι.

LUITIO, onis. fœm. *Rachat, payement de rançon.* ἡ τίσις, *vel* ἀπότισις, εως.

LUMA, æ. fœm. *Sorte d'épine.* ἡ ἄκανθα, ης.

LUMBAGO, inis. fœm. *Douleur de reins.* ὁ ὀσφύων, ονος. * τὸ τῆς ὀσφύος ἄλγημα, ατος.

LUMBARE, is. neut. *Brayer.* τὸ περίζωμα, ατος.

LUMBIFRAGIUM, ii. neut. *Rupture de reins.* τὸ ψοάγιον, *vel* ὀσφυάγιον, ίου.

LUMBRICUS, i. maſc. *Ver de terre.* ἡ ἕλμινς, μινθος. * ἡ ἀσκαρὶς, ίδος.

LUMBULUS, i. maſc. *Petit rable.* τὸ ψοάδιον, *vel* ὀσφύδιον, ίου.

LUMBUS, i. maſc. *Le rable, les lombes, les reins.* ἡ ὀσφὺς, ύος. * ἡ ψόα, ας. Lumborum dolor. Vide LUMBAGO.

LUMEN, inis. neut. *Lumiere.* τὸ φῶς, φωτός. * ἡ αὐγὴ, ῆς. * τὸ σέλας, ατος. *Oeil.* ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ. *Eclairciſſement.* ἡ σαφήνεια, είας. || Orbus Lumine. *Aveugle.* τυφλὸς, λὴ, λόν. || Lumina orationis. τὰ τοῦ λόγου σχήματα, ων. || Lumina civitatis. οἱ ἐν τῇ πόλει πρότεροι, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Voluptas omne animi Lumen extinguit. ἡδονὴ πᾶν τὸ φῶς τῆς ψυχῆς ἀποσβέννυσι. || Alterum ille extitiſſet Lumen civitatis. ἕτερον ἂν φέγγος ἐκεῖνος ἀνεφάνη τῆς πόλεως. || In Lumen proferre. εἰς φῶς ἄγειν. || Lumen rebus adhibere. τὰ πράγματα καταφανῆ ποιεῖν. * τὰ πράγματα ἐμφανίζειν. || Iſocrates hujus civitatis Lumen. Ἰσοκράτης τὸ μέγα κλέος ταύτης πόλεως. || Aër Lumine caſſus, *vel* privatus. ἀφάτιςος ἀήρ. * ἀὴρ φωτὸς ἄμοιρος. || Exilit Lumen, ſi lapis lapidem percutiat. πληγῇ τῶν λίθων τὸ πῦρ γεννᾶται. || In clariſſimum ſolem mortale Lumen inferre. ἡλίῳ τὸ φῶς δανείζειν. * λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν. || Pluviam præſagiunt Lumina, cùm vix accenduntur. ἐὰν λύχνος ἅπτεσθαι μὴ ἐθέλῃ, χειμῶνα σημαίνει.

LUMINARE, is. neut. *Un luminaire.* ὁ φωςὴρ, ῆρος. *Lumiere, clarté.* τὸ φῶς, φωτός.

LUMINARIA, ium. plur. *Les braves hommes, les grands perſonnages.* οἱ πρωτεύοντες, ων. pro maſc. plur.

LUMINO, as, are. Mart. *Eclairer.* φωτίζω, F. ίσω, P. πεφώτικα. acc. Vide ILLUMINO.

LUMINOSIOR, & LUMINOSISSIMUS. Vide LUCIDIOR, LUCIDISSIMUS.

LUMINOSUS, a, um. *Lumineux, plein de lumiere.* φωτεινὸς, νὴ, νόν. *Qui porte lumiere.* ὁ καὶ ἡ σελασφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

LUNA, æ. fœm. *La Lune.* ἡ σελήνη, ης. * ἡ μήνη, ης. || Luna nova. *Nouvelle Lune.* ἡ νεομηνία, ας. || Luna plena. *Pleine Lune.* τὸ πανσέληνον, ου. || Luna dimidia. *Quartier de la Lune.* ὁ διχόμηνος, ου. || Luna nulla, *vel* ſilens. *Le tems auquel la Lune ne paroît point.* ἡ σκοτομηνία, *vel* ζοφομηνία, ας. || Luna in cornua incurvata. ἡ μηνοειδὴς σελήνη. *Le croiſſant, ou le decours de la Lune trois jours après la nouvelle Lune, ou après la pleine.* || Luna ſinuata in orbem. ἡ ἀμφίκυρτος σελήνη. *La Lune quand elle eſt plus que demi-pleine, quand elle eſt près d'être pleine.* || Luna immenſa orbe pleno, & circumacta in orbem. *La Lune quand elle eſt pleine.* τὸ πανσέληνον, ου. || Operantur & noctu formicæ, Lunâ plenâ. ἐργάζονται αἱ μύρμηκες καὶ ταῖς νυξὶ ταῖς πανσελήνοις. || Defectus Lunæ. ἡ σεληνιακὴ ἔκλειψις.

LUNARIS, & e, is. *De la Lune.* σεληναῖος, αία, αῖον. * σεληνιακὸς, ή, όν. || Curſus Lunaris. *Le cours de la Lune.* ὁ σεληνιακὸς δρόμος, ου.

LUNATICUS, a, um. *Lunatique, malade par lunes.* ὁ σεληνίτης, ου. (pro maſc.) * σεληνιαζόμενος, ένη, ενον.

LUNATUS, a, um. *Cornu comme la Lune, qui reſſemble à la Lune.* ὁ καὶ ἡ σεληνοειδὴς, *vel* μηνοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

LUNO, as, avi, atum, are. *Faire en forme de croiſſant de Lune.* σεληνοειδὲς, *vel* μηνοειδές. (acc. ſing. maſc. & fœm.) ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc.

LUNULA, æ. fœm. *Petite lune.* ὁ μηνίσκος, ου. * τὸ σεληνίδιον, ίου.

LUO, is, lui, ere. *Payer.* λύομαι, fut. med. ὥσομαι. acc. *Payer, ſouffrir la peine.* ἐκτίννυμι, *vel* ἐκτιννύω, & ἐκτίνω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα. acc. || Luere pœnas. *Etre puni.* κολάζεσθαι, ἄζομαι, fut. paſſ. ἀσθήσομαι. * τὴν τίσιν ἐκτίειν, ίω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Luere æs alienum. τὸ χρέως διαλύειν, *vel* ἐκτίειν. || Peccata Luere. τῶν ἁμαρτημάτων τιμωρίαν δοῦναι, *vel* τίειν. || Scelus Luere. ὑπὲρ τοῦ κακουργήματος τιμωρίαν ὑπομένειν. || Scelerum pœnas Luunt. τῶν ἀδικημάτων δίκας διδόασι. V. PŒNA. || Qui morte Luit collegæ ſui temeritatem. ὃς εἰς θάνατον παραπολέλαυκε τῆς τοῦ συνάρχοντος θρασύτητος.

LUPA, æ. fœm. *Une Louve.* ἡ λύκαινα, ης. *Une femme débauchée.* ἡ πόρνη, ης.

LUPANAR, aris. neut. *Un lieu infame.* τὸ πορνεῖον, *vel* πορνοβοσκεῖον, είου.

LUPANARIS, & e, is. *De lieu infame.* χαμαιτυπικὸς, κὴ, κόν.

LUPANARIUM, ii. neut. Vide LUPANAR.

LUPARIUS, ii. maſc. *Un chaſſeur de Loups.* ὁ λυκοθήρας, ου.

LUPATUM, i. neut. *Un mors ou frein de bride, fort rude.* ὁ χαλινὸς, ȣ̃. * ὁ λύκος, ȣ.

LUPATUS, a, um. *Fait en façon de dents de loup.* ὁ καὶ ἡ λυκοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. || Frena Lupata. *Mors fort rude & piquant.* οἱ λύκοι, ων.

LUPINUM, i. neut. & LUPINUS, i. maſc. *Du lupin, herbe.* ὁ θέρμος, ȣ.

LUPINUS, a, um. *De Loup.* λύκειος, εία, ειον. || Poma illarum arborum Lupinis ſunt ſimilia. οἱ τȣ́των τῶν δένδρων καρποὶ ὅμοιοί εἰσι τῇ ὄψει τȣ̃ θέρμȣ.

LUPULUS, i. maſc. *Houblon, herbe.* τὸ λύκιον, ίου.

LUPUS, i. maſc. *Loup.* ὁ λύκος, ȣ. *Croc de fer.* ὁ ἅρπαξ, αγος. *Loup marin, poiſſon.* ὁ λάβραξ, ακος. * ὁ λύκος, ȣ. || Lupus. *Mors de bride fort rude.* Vide LUPATUM. || Lupo ſimilis. ὁ καὶ ἡ λυκοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

LURCO, onis. maſc. *Gourmand & friand.* ὁ λαίμαργος, vel λίχνος, ȣ.

LURCO, as, are. & LURCOR, aris, ari. depon. *Manger en gourmand.* λαφύσσω, F. ξω, P. λελάφυχα.

LURIDUS, a, um. *Fort pâle.* πελιδνὸς, ὴ, ὸν. * ὠχρὸς, ὰ, ὸν. || Luridum lumen. ζοφερὸν φῶς. || Lurida membra. πελιδνὰ μέλη. || Luridus horror. ὠχρὰ φρίκη. || Luridus pallor. ἡ χλωρὰ ὠχρότης.

LUROR, oris. maſc. *Pâleur.* ἡ ὠχρότης, ητος.

LUSCA, æ. fœm. *Borgneſſe.* ἡ ἑτερόφθαλμος, ȣ.

LUSCINIA, æ. fœm. *Un Roſſignol.* ἡ ἀηδὼν, όνος. * ἡ ἀηδὼ, όος, ȣ̃ς.

LUSCINIOLA, æ. fœm. *Petit Roſſignol.* ἡ ἀηδονὶς, ίδος.

LUSCIOSUS, & LUSCITIOSUS, a, um. *Qui a la vue courte.* ὁ καὶ ἡ μύωψ, ωπος. *Qui ne voit pas le ſoir à la chandelle.* ὁ καὶ ἡ νυκτάλωψ, ωπος.

LUSCUS, i. maſc. *Borgne, qui ne voit que d'un œil.* ὁ ἑτερόφθαλμος, vel μονόφθαλμος, ȣ.

LUSIO, onis. fœm. *Jeu, recréation.* τὸ παῖγμα, ατος. * ἡ παιδιὰ, ᾶς. || Nobis ex Luſionibus multis teſſeras relinquunt & talos. ἡμῖν ἐκ παιγνιῶν πολλῶν πεττȣ́ς τε καὶ ἀστραγάλȣς καταλείπȣσι.

LUSITO, as, avi, atum, are. *Jouer ſouvent.* πολλάκις παίζω, F. ξω, P. πέπαιχα.

LUSOR, oris. maſc. *Joueur.* ὁ παίκτης, ȣ. || Luſor amorum Poëta. *Un Poëte qui écrit de l'amour.* ὁ ἐρωτοδιδάσκαλος, vel ὁ ἐρωτικὰ γράφων ποιητής.

LUSORIUS, a, um. *Appartenant, ou ſervant au jeu.* παικτικὸς, κὴ, κόν.

LUSTRALIS, & e, is. *Qui ſert à purifier.* καθαρτικὸς, vel ἁγνιστικὸς, ὴ, όν. || Aqua Luſtralis. καθάρσιον ὕδωρ. *Certaine eau dont les Païens ſe purifioient avant que de ſacrifier.*

LUSTRAMEN, inis, & LUSTRAMENTUM, i. neut. *Purgation faite par ſacrifice, ou autrement.* ὁ ἁγνισμὸς, vel καθαρισμὸς, ȣ̃.

LUSTRANDUS, a, um. *Autour duquel on doit aller.* περινοστητέος, α, ον. *Dont on doit faire la revue.* ἐξεταστέος, α, ον. *Qu'on doit purger.* καθαριστέος, vel ἁγνιστέος, α, ον.

LUSTRATIO, onis. fœm. V. LUSTRAMEN.

L'action d'aller autour. ἡ περιπόλησις, εως. * ἡ περιοδεία, ας.

LUSTRATUS, a, um. part. *Autour duquel on a été.* περιοδευθεὶς, εῖσα, έν. *Purgé, purifié.* κεκαθαρμένος, η, ον.

LUSTRICUS, a, um. *Qui eſt, ou appartient à la purgation ou expiation.* ὁ καὶ ἡ καθαρτήριος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Luſtrici dies. *Les jours auſquels les Païens donnoient le nom à leurs enfans, & offroient quelque ſacrifice expiatoire.* αἱ καθαρτήριοι ἡμέραι.

LUSTRIFICUS, a, um. Vide LUSTRALIS.

LUSTRO, as, avi, atum, are. *Aller autour.* περινοστέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόστηκα. acc. * περιπολέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπόληκα. acc. *Faire la revue.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Purger, purifier.* καθαίρω, F. καθαρῶ, P. κεκάθαρκα. * καθαρίζω, F. ίσω, P. κεκαθάρικα. acc. * ἁγνίζω, F. σω, P. ἥγνικα. acc. * ἁγνεύω, F. εύσω, P. ἥγνευκα. acc. || Luſtrare oculis. περισκοπέω, F. ήσω, P. περιεσκόπηκα. acc. || Lampade Luſtrare. περιλάμπω, F. ψω, P. περιλέλαμφα. acc. || Luſtrare veſtigia. *Suivre à la trace.* ἰχνεύειν, F. εύσω, P. ἴχνευκα. acc. || Luſtrare animo. ἐξετάζειν, F. άσω, P. ἐξήτακα. accuſ. *Conſiderer ſoigneuſement.* κατανοεῖν, έω, F. ήσω, P. κατανενόηκα. acc. || Ex aſtris alia majorem Luſtrant orbem, alia minorem. ἐκ τῶν ἀστέρων οἱ μὲν ἄλλοι μείζονα κύκλον, οἱ δὲ ἄλλοι ἐλάττω περιίασι. (V. εἶμι. in anom.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm hæc animo Luſtro. ὅταν ταῦτα πρὸς ἐμαυτὸν σκέπτωμαι. || Hæc omnia Luſtrabat animo. πάντα ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν ἐνεθυμεῖτο. || Luſtrare exercitum. ἐξέτασιν ποιεῖσθαι τῶν ὁπλιτῶν. || Ter rogum Luſtrant. τρὶς περιίασι τὸν τάφον, vel περιλαμβάνȣσι.

LUSTROR, aris, ari. depon. *Hanter les lieux infames.* πορνεύω, F. εύσω, P. πεπόρνευκα.

LUSTRUM, i. neut. *Taniere de bêtes.* ὁ φωλεὸς, ȣ̃. *Caverne ou creux.* τὸ σπήλαιον, ȣ. *Un lieu infame.* τὸ πορνεῖον, vel πορνοβοσκεῖον, ȣ. *L'eſpace de cinq ans.* ἡ πενταετία, ας. * ἡ πενταετηρὶς, vel πενταετηρὶς, ίδος.

LUSUS, a, um. part. *Moqué.* παιχθεὶς, εῖσα, έν. *Trompé.* ψευσθεὶς, εῖσα, έν.

LUSUS, ûs. maſc. *Jeu, recréation.* ἡ παιδιὰ, ᾶς. * τὸ παῖγμα, ατος. * τὸ παίγνιον, ίȣ. || Luſum credis. παιδιὰν ἡγῇ.

LUTAMENTUM, i. neut. *Choſe faite de boue, ou de mortier.* τὸ πήλινον, ȣ.

LUTARIUS, a, um. *Qui vit, ou qui demeure dans les bourbiers.* τελματιαῖος, αία, αῖον.

LUTATUS, a, um. part. *Fait, ou couvert de boue.* πηλωθεὶς, εῖσα, έν.

LUTEA, æ. fœm. vel LUTUM, i. neut. *Corneole : herbe dont on faiſoit une couleur jaune.* τὸ λυσιμάχιον, ίȣ. * ἡ λȣ̃τα, ης.

LUTENSIS & hoc Luteuſe. *Qui ſe tient dans la bourbe.* ὁ τελματιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ πηλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

LUTEOLUS, a, um. *Jaunâtre.* ὁ καὶ ἡ ὕπωχρος, vel ὑπομήλινος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LUTESCO, is, ere. *Se convertir en boue.* πηλόομαι, ȣ̃μαι, futur. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. πεπήλωμαι.

LUTETIA, æ. fœm. *Paris, ville très-grande &*

très-fameuſe, principale du Royaume de France, ſituée ſur la Seine. ἡ λευκετία, ας. Vide PARISII.

LUTEUS, a, um. (à Lŭtum.) *Fait de boue, ou de mortier de terre.* πήλιν☉, ίνη, ινον *De vil prix, de peu de valeur.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ μον, ου.

LUTEUS, a, um. (à Lūtum.) *Jaune.* ὠχρὸς, ρὰ, ρὸν. * κρόκινος, η, ον. * μήλινος, η, ον. || Luteum ovi. *Le jaune d'un œuf.* ἡ λέκιθος, ȣ.

LUTO, as, avi, atum, are. *Couvrir, ou faire de boue.* πηλόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπήλωκα. acc. * βορβορόω, ῶ, F. ώσω, P. βεβορβόρωκα. acc.

LUTOSUS, a, um. *Boueux, plein de boue.* ὁ καὶ ἡ πηλώδης, vel βορβορώδης, καὶ τὸ ες, ες☉, ȣς.

LUTRA, æ. fœm. *Une Loutre, bête qui vit en la terre & en l'eau.* ἡ ἔνυδρις, εως.

LUTULENTUS, a, um. V. LUTOSUS. || Diluvio tellus Lutulenta recenti. *La terre encore toute boueuſe du deluge qui avoit été.* ἡ γῆ τεναγώδης ȣσα προσφάτω τῷ κατακλυσμῷ.

LUTUM, i. neut. Cic. *Boue, fange.* ὁ πηλὸς, ȣ. * ὁ βόρβορ☉, ȣ. || Lutum amans. *Qui aime à ſe veautrer dans la boue.* ὁ καὶ ἡ φιλοβόρβορος, καὶ τὸ ρον.

LUTUM. *Herbe.* Vide LUTEA.

LUX, lucis. fœm. *Lumiere.* τὸ φῶς, φωτός. *Clarté.* ἡ αὐγὴ, ῆς. * τὸ φέγγος, εος, ȣς. *Jour.* ἡ ἡμέρα, ας. *Vie.* ἡ ζωὴ, ῆς. * ὁ βίος, ȣ. *Les yeux.* οἱ ὀφθαλμοὶ, ῶν. Luces. plur. *Les étoiles.* οἱ ἀςέρες, ων. || In Lucem editus. *Né, mis au monde.* γεννηθεὶς, εῖσα, έν. || Lucis cupiditas. *Amour qu'on a pour la vie.* ἡ φιλοψυχία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Lucem proferre. εἰς φῶς ἄγειν, vel προενεγκεῖν. || In Lucem prodire. εἰς φῶς προελθεῖν, ſeu προσιέναι. (V. ἔρχομαι. & εἶμι. in anom.) || In Luce, atque in oculis omnium. ἐν τῷ ἐμφανεῖ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁπάντων. || Lux nobis oboritur. ἥκει φῶς ἡμῖν. || Librum in Lucem edo. ἐκδίδωμι βίβλον || Primâ Luce. *Au point du jour.* ὑπὸ πρώτην ἕω. * ἅμα ἡμέρᾳ. || Luce omni. Cic. *Chaque jour.* ἡμέραν πᾶσαν. || Luce. *De jour, en plein jour.* τῆς ἡμέρας. * τὴν ἡμέραν. || Moriens finiit cum Luce dolorem. συνεπέρανε θνήσκων τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνίαν. || Flatu ſecundo novem Lucibus (id eſt, novem diebus) navigavit. ȣρίῳ πνεύματι καλῶς ἡμέρας ἐννέα πέπλευκε. || Nec verò in Luce modò atque in oculis civium magnus, ſed intus domique præſtantior. ȣ̓δ' ἄρα ἐκεῖνός γε ἐν τῷ ἐμφανεῖ μόνον καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ἔνδον τε καὶ οἴκοι βελτίων ἦν.

LUXATUM, i. neut. *Membre demis ou dénoué.* τὸ ςρέμμα, ατ☉.

LUXATUS, a, um. *Démis de ſon lieu & dénoué.* ἐξηρθρωμέν☉, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἔξαρθρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

LUXO, as, avi, atum, are. *Démettre de ſon lieu, dénouer.* ἐξαρθρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήρθρωκα. acc.

LUXURIA, æ. fœm. *Profuſion, dépenſe exceſſive.* ἡ ἀσωτία, ας. *Débauche.* ἡ ἀκολασία, ας. *Luxure, paillardiſe.* ἡ λαγνεία, ας. Vide LIBIDO.

LUXURIES, iei. fœm. idem.

LUXURIO, as, avi, atum, are. & LUXURIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Vivre diſſolument, s'abandonner à toutes ſortes de délices & de débauches.* ἀσωτεύομαι, fut. med. εύσομαι. aor. 1. med. ἠσωτευσάμην. *Pouſſer de l'herbe, des feuilles, du bois en trop grande abondance.* ἐξυβρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐξύβρικα. *Jetter trop de bois & de branches.* ὑλομανέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑλομάνηκα. || Luxuriat tua oratio. πλείω τῶν μετρίων λέγεις. || Ut novus ſerpens poſitâ cum pelle ſenectâ Luxuriare ſolet. ὡς νεαρὸς ὄφις, ἀποθέμεν☉ ἅμα τῇ λεβηρίδι τὸ γῆρας, σφριγᾷν εἴωθε. || Luxuriantur arbores. *Les arbres jettent trop de bois.* τὰ δένδρα ὑλομανȣ̃σι.

LUXURIOSE. adv. *Avec excès & ſuperfluité.* ἀσώτως. *Parlant des arbres qui jettent trop de feuilles ou de bois.* ἐξυβρισμένως. || Luxurioſè vivere. μετὰ τρυφῆς, vel ἐν τρυφῇ διάγειν. * τρυφερῶς ζῆν. V. LUXURIO.

LUXURIOSUS, a, um. *Débauché.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτ☉, vel ἀκόλαςτ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Trop ſomptueux.* ἐπιδεικνύμεν☉, ίνη, ινον. *Qui pouſſe de l'herbe, des feuilles, ou du bois en trop grande abondance.* ἐξυβρίζων, (ουῖος) ȣσα, ον. *Qui jette trop de bois ou de branches.* ὑλομανῶν, (ȣ̃ντος) ȣ̃σα, ȣ̃ν. || Luxurioſam vitam degit. ἀφροδίσιτον βίον διάγει. Vide VOLUPTAS.

LUXUS, ûs. maſc. *Luxe.* ἡ τρυφὴ, ῆς. *Superfluité, excès, débauche.* ἡ ἀσωτία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Luxui ſe dedunt. τῇ τρυφῇ ἐνδιδόασι. * τῇ τρυφῇ ἑαυτȣ̀ς ἐπιδιδȣ̃σι. || Luxui indulgere. τῇ τρυφῇ ἐνδοῦναι. || Luxui perditus. ὑπὸ τῆς τρυφῆς διεφθαρμέν☉. || Maximè ſervile eſt Luxui indulgere, Regium verò laborare. δȣλικώτατον μὲν ἐςὶ τὸ τρυφᾷν, βασιλικώτατον δὲ τὸ πονεῖν. || Corpus Luxui tradere. τὸ σῶμα τῇ τρυφῇ παραδοῦναι. || In Luxum propendent. ἀποκλίνȣσιν εἰς τὸ τρυφᾷν. * πρὸς ἀκόλαςον ἀποκλίνȣσι βίον.

LUXUS. *Trop grande abondance d'herbes, de feuilles, ou de bois.* ἡ ἐξύβρισις, εως.

L Y

LYCHNITES, æ. maſc. *Le marbre blanc, qu'on tailloit à la chandelle.* ὁ λυχνίτης, ȣ.

LYCHNUCHUS, i. maſc. *Un chandelier.* ὁ λυχνȣ̃χ☉, ȣ.

LYCHNUS, i. maſc. *Une lampe.* ὁ λύχνος, ȣ.

LYDIA, æ. fœm. *Lydie, region de l'Aſie mineure.* ἡ λυδία, ας.

LYDIUS lapis. *Pierre de touche.* ἡ λυδία, vel ἡράκλεια λίθ☉. * ἡ βάσανος, ȣ.

LYMPHA, æ. fœm. *Eau.* τὸ ὕδωρ, ὕδατος. * τὸ νᾶμα, ατ☉.

LYMPHATICUS, a, um. *Furieux, troublé.* ὁ καὶ ἡ νυμφόληπτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἐκμανὴς, τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

LYMPHATIO, onis. fœm. *Trouble d'eſprit cauſé par quelque viſion.* ἡ νυμφοληψία, ας.

LYMPHATUS, a, um. Vide LYMPHATICUS.

LYMPHO, as, are. *Troubler l'eſprit, faire devenir fou.* ἐκμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκμέμαγκα. acc. * τὴν νυμφοληψίαν ἐμποιῶ, F. ήσω, P. ἐμπεποίηκα. dativ. perſ.

LYMPHOR, aris, atus ſum, ari. *Avoir l'eſprit troublé, devenir fou.* νυμφόληπτ☉, (pro maſcul. & fœm.) γίνομαι, fut. γενήσομαι. (V. anom.) * νυμφιάω, ῶ, F. άσω. * ἐκμαίνομαι. Vide LYMPHO.

LYMPIDUS, a, um. Vide LIMPIDUS.

LYNCEUS, a, um. *De lynx.* λυγκικός, κή, κόν. * à Lynceo homine fabulis noto, dicitur, λυγκεῖος, εία, εῖον. || Videre Lynceis oculis. τὸ λυγκικὸν βλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα.

LYNCURIUM, ii. neut. *Pierre précieuſe faite de l'urine du Lynx ſechée & endurcie.* τὸ λυγκούριον, ίε.

LYNX, ncis. maſc. vel fœm. *Lynx, eſpece de Cerf, bête.* ὁ vel ἡ λύγξ, γκός.

LYRA, æ. fœm. *Une harpe, un lut.* ἡ λύρα, ας. || Lyræ cantus. *Le ſon de la harpe.* ἡ λυρῳδία, ίας. || Lyrarum opifex. ὁ καὶ ἡ λυροποιός, ȣ. || Lyrâ canere. *Jouer de la harpe.* λυρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. λελύρικα.

LYRICA, orum. neut. plur. *Vers lyriques.* τὰ λυρικὰ, ῶν.

LYRICEN, inis. maſc. Vide LYRISTES.

LYRICUS, a, um. *Lyrique, appartenant à la harpe, ou qu'on joue, ou qu'on chante ſur la harpe.* λυρικός, ή, όν. || Lyrici verſus. Vide LYRICA.

LYRISTES, æ. maſc. *Joueur de harpe, ou de lut.* ὁ λυριστής, ȣ. * ὁ λυρῳδός, ȣ.

LYSIMACHIA, æ. fœm. *Nom d'herbe.* ἡ λυσιμαχία, ας. * τὸ λυσιμάχιον, ίȣ.

LYTTA, æ. fœm. *Un petit ver ſous la langue des Chiens.* ἡ λύττα, vel λύσσα, ης.

M A

MACEDO, onis. maſc. & fœm. *Macédonien, ou Macédonienne.* ὁ καὶ ἡ Μακεδών, όνος.

MACEDONIA, æ. fœm. *La Macédoine, region de la Gréce.* ἡ Μακεδονία, ας.

MACELLARIUS, ii. maſc. *Qui vend des viandes au marché.* ὁ ὀψοπώλης, ȣ.

MACELLARIUS, a, um. *Appartenant au marché, ou au lieu où l'on vend des viandes.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ͂ ὀψοπωλίȣ. || Macellaria taberna. *Boutique où l'on vend des viandes.* ἡ ὀψοπωλία, ας. * τὸ ὀψοπώλιον, ίου.

MACELLUM, i. neut. *Marché où l'on vend de toutes ſortes de viandes.* τὸ ὀψοπώλιον, ίȣ.

MACELLUS, a, um. *Un peu maigre.* ὁ καὶ ἡ ὕπισχνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MACEO, es, cui, ere. *Etre maigre.* ἰσχναίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. ἴσχναμμαι. * λεπτύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. λελέπτυμμαι.

MACER, (cri) cra, crum. *Maigre.* ἰσχνὸς, vel λεπτὸς, ή, όν.

MACERATIO, onis. fœm. *L'action de détremper.* ἡ ἀπόβρεξις, εως. || Maceratio corporis. *Attenuation du corps.* ἡ σαρκότηξις, εως.

MACERATUS, a, um. *Amaigri.* λεπτυνθεὶς, εῖσα, έν. *Qui a trempé dans l'eau.* διαβραχεὶς, εῖσα, έν.

MACERESCO, is, ere. *Se détremper & amollir.* διαβρέχομαι, fut. 1. paſſ. βραχήσομαι, præter. paſſ. διαβέβρεγμαι. * ὑγραίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. ὕγραμμαι.

MACERIA, æ. & MACERIES, iei. fœm. *Une petite muraille ſans mortier.* τὸ τειχίον, ίȣ. * ὁ θριγκὸς, vel θριγγὸς, ȣ.

MACERO, as, avi, atum, are. *Amaigrir, amenuiſer.* ἰσχναίνω, F. ανῶ. * ἰσχνόω, F. ώσω. * λεπτύνω, F. υνῶ, P. λελέπτυγκα. acc. * ἐκτήκω, F. ξω, P. ἐκτέτηκα. acc. *Faire tremper.* διαβρέχω, F. ξω, P. διαβέβρεχα. acc. *Affliger.* ἀποτρύω, F. ύσω, P. ἀποτέτρυκα. acc.

MACESCO, is, ere. *Devenir maigre.* Vide MACEO.

MACHÆRA, æ. fœm. *Un glaive, eſpece de courte épée.* ἡ μάχαιρα, ας.

MACHÆROPHORUS, i. maſc. *Qui porte un glaive.* ὁ μαχαιροφόρος, ȣ.

MACHINA, æ. fœm. *Inſtrument & machine, outil mécanique.* τὸ μηχάνημα, ατος. * ἡ κατασκευὴ, ῆς. * τὸ τέχνασμα, ατος. * ἡ μηχανὴ, ῆς. *Invention, fineſſe.* ἡ μηχανὴ, ῆς. * τὸ μηχάνημα, ατος. || Belli Machina. ἡ ἑλέπολις, εως. || Arietaria Machina. ἡ κριοδόκη, ης.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Omnes adhibeo Machinas ad id perficiendum. μηχανὴν πᾶσαν μηχανῶμαι πρὸς τὸ διαπράττεσθαι ταῦτα. || Omnes adhibent Machinas, ut gloriam adipiſcantur. πάσῃ μηχανῇ σπȣδάζȣσι, τῆς δόξης τυγχάνειν. (V. τυγχάνω. in anom.) || Dolum & Machinam in alios commoliri. μηχανὰς εἰς ἄλλȣς πλέκειν. || Machinam admovere. μηχάνημα προσάγειν.

MACHINALIS, & e, is. *Appartenant aux machines.* μηχανικὸς, κὴ, κόν. || Ars Machinalis. ἡ μηχανικὴ τέχνη, (ης.)

MACHINAMENTUM, i. neut. *Machine, inſtrument.* τὸ μηχάνημα, ατος. * τὸ τέχνασμα, ατος.

MACHINARIUS, ii. maſc. *Faiſeur de machines.* ὁ μηχανοποιὸς, vel μηχανȣργὸς, ȣ.

MACHINARIUS, a, um. V. MACHINALIS.

MACHINATIO, onis. fœm. Vide MACHINAMENTUM.

MACHINATOR, oris. maſc. *Ingenieur, faiſeur de machines.* ὁ μηχανητὴς, ȣ. * ὁ μηχανοποιὸς, vel μηχανȣργὸς, ȣ. *Inventeur de quelque ruſe.* ὁ τεχναστὴς, ȣ. || Scelerum Machinator. ὁ κακεντρεχὴς, ȣ.

MACHINATUS, ûs. maſc. Vide MACHINAMENTUM.

MACHINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Machiner, ſonger quelque fineſſe.* μηχανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐμηχανησάμην. acc. * τεχνάζω, F. άσω, P. τετέχνακα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid moliri & Machinari contra civitatem. πραγματεύεσθαι καὶ μηχανᾶσθαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν. || Perniciem alicui Machinari. ἐξώλειάν τινι σκευάζειν.

MACHINOSUS, a, um. *Fait avec machines, ou avec des reſſors.* μηχανικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ πολυμήχανος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MACIES, iei. fœm. *Maigreur.* ἡ ἰσχνότης, vel λεπτότης, ητος. * ἡ ἰσχνασία, ας.

MACILENTUS, a, um. *Fort maigre.* ἰσχνὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ σφηκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

MACREO, es, & MACRESCO, is, crui, ere. *Devenir maigre.* λεπτύνομαι, futur. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. λελέπτυμμαι. * ἰσχναίνομαι, futur. paſſ.

ἰσχναν θήσομαι. aoriſt. 1. ἰσχνάνθην.
MACRITUDO, inis. fœm. & MACROR, oris. maſc. Vide MACIES.
MACROCOLUM, *vel* MACROCOLLUM, i. neut. *Regiſtre, ou papier royal.* τὸ μακρόκωλον, *vel* μακρόκολλον, ȣ.
MACTANDUS, a, um. part. *Qu'on doit aſſommer.* σφακτέος, α, ον. * θυτέος, α, ον.
MACTATIO, onis. Vide MACTATUS, ûs.
MACTATOR, oris. maſc. *Qui aſſomme.* ὁ σφαγεὺς, ἑως. *Sacrificateur.* ὁ θύτης, ȣ.
MACTATUS, a, um. part. *Aſſommé.* ἐσφαγμένος, η, ον. * σφαγεὶς, (ἔντος) εῖσα, ἐν. *Sacrifié.* τεθυμένος, η, ον. * τυθεὶς, εῖσα, ἐν.
MACTATUS, ûs. maſc. *L'action d'aſſommer.* ἡ σφάξις, εως. * ἡ σφαγὴ, ῆς. *de ſacrifier.* ἡ θύσις, εως.
MACTE, macti. vocat. Vide MACTUS.
MACTEA, æ. fœm. *Viande friande.* ἡ μᾶζα, ης.
MACTO, as, avi, atum, are. *Aſſommer.* σφάττω, F. ξω, P. ἔσφαχα. acc. *Sacrifier.* καταθύω, F. ύσω, P. κατατέθυκα. acc.
MACTRA, æ. fœm. *Une huche, mai à pétrir.* ἡ μάκτρα, ας.
MACTUS, a, um. *Augmenté, amplifié.* ἐπαυξηθεὶς, εῖσα, ἐν. || Macte animo. ἰὴ παιάν. * εὖγε. || Macte virtute eſto. ὄναιο τῆς ἀρετῆς. || Macti eſtote virtute. ὄναισθε τῆς ἀρετῆς.
MACULA, æ. fœm. *Tache.* ὁ σπῖλος, ȣ. * ἡ κηλὶς, ἴδος. *Tache, marque.* τὸ στίγμα, ατος. * τὸ σημεῖον, είȣ. *Tache, deshonneur.* ἡ ἀδοξία, ας. * ἡ δυσφημία, ας. || Afficere Maculâ, inurere Maculam. κηλιδȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. κεκηλίδωκα. acc. * ἀτιμᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. ἠτίμηκα. acc.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civem Maculâ afficere. αἰσχύνην τῷ πολίτῃ περιποιεῖν. || Maculam inurere alteri. αἰσχύνην ἄλλῳ περιάπτειν, *vel* προσάπτειν. || Turpi Maculâ civitatem afficere. εἰς μεγίστην αἰσχύνην καθιστάναι τὴν πόλιν. || Maculam aſpergere rebus antè præclarè geſtis. καταρυπαίνειν τὰς πράξεις τὰς πρότερον κατορθȣμένας. || Turpem Maculam aliis inurit. αἰσχρὸν ὄνειδος ἄλλοις προστρίβεται. || Maculam ignominiæ delere. τὴν ἀδοξίαν ἀποτρίβεσθαι.
MACULATUS, a, um. *Taché.* σπιλωθεὶς, *vel* κηλιδωθεὶς. *Sali, gâté.* ῥυπανθεὶς, εῖσα, ἐν. *Marqué, marqueté.* κατεστιγμένος, η, ον. || Maculatus ſanguine. ὁ καὶ ἡ αἱμοφόρυκτος, *vel* αἱματόφυρτος, καὶ τὸ ον, ȣ.
MACULO, as, avi, atum, are. *Tacher.* σπιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσπίλωκα. acc. * κηλιδόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκηλίδωκα. acc. *Salir, gâter.* ῥυπαίνω, F. ανῶ, P. ἐῤῥύπαγκα. acc. *Marquer.* καταστίζω, F. ξω, P. κατέστιχα. acc. || Dedecore eos Maculat. εἰς ὄνειδος αὐτȣ̀ς καθίστησι. * αὐτȣ̀ς καταισχύνει. || Scelere ſe Maculare. κακȣργήματι ἑαυτὸν καταισχύνειν. || Manus ſuas ſanguine Maculant. χεῖρας αἵματι μιαίνȣσι.
MACULOSUS, a, um. *Plein de taches.* κηλιδωτὸς, *vel* σπιλωτὸς, ἡ, όν. *Sali.* ῥυπαρὸς, ρὰ, ρόν. *Marqueté.* ὁ καὶ ἡ κατάστικτος, καὶ τὸ ον, ȣ.
MADEFACIO, is, feci, factum, ere. *Humecter, mouiller.* διϋγραίνω, F. ανῶ, P. διύγραγκα. acc. * βρέχω, F. ξω, P. βέβρεχα. acc.
MADEFACTUS, a, um. part. *Humecté.* διϋγρανθεὶς, εῖσα, ἐν. *Mouillé.* βραχεὶς, (ἔντος) εῖσα, ἐν. * ὁ καὶ ἡ διάβροχος, καὶ τὸ χον, ου.
MADEFIO, is, factus ſum, fieri. V. MADEO.
MADENS, entis. part. Vide MADIDUS.
MADEO, es, & MADESCO, is, dui, ere. *Etre mouillé.* διαβρέχομαι, fut. 1. paſſ. βραχήσομαι, præt. paſſ. διαβέβρεγμαι. * διϋγραίνομαι, futur. paſſ. διϋγρανθήσομαι, præt. paſſ. διύγραμμαι. || Madere vino. οἰνοβαρεῖν, έω, F. ήσω, P. οἰνοβάρηκα. * οἰνοφλυγεῖν, έω, F. ήσω, P. οἰνοφλύγηκα.
MADIDO, as, are. *Mouiller.* ὑγραίνω, F. ανῶ, P. ὕγραγκα. acc.
MADIDUS, a, um. *Mouillé, moite, humide.* ὁ καὶ ἡ δίυγρος, *vel* διάβροχος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Madidus vino. *Ivre, plein de vin.* ὁ καὶ ἡ οἰνοβαρὴς, *vel* οἰναχθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.
MADIFICO, as, are. Vide MADEFACIO.
MADOR, oris. maſc. *Moiteur, humidité.* ἡ ὑγρότης, ητος. * ἡ ὑγρασία, ας.
MADULSA, æ. maſc. Plaut. *vel* MADUSA, æ. maſc. Feſt. *Ivre.* ὁ πάροινος, ȣ.
MÆNA, æ. fœm. *Mandole, ou Lagarel, ou Fuſcle, poiſſon de mer.* ἡ μαίνη, ης.
MÆOTIS, idis. maſc. *Le Lac Meotis, en Scythie.* ὁ μαιῶτις, ιδος.
MÆREO. V. MŒREO.
MAGALIA, orum. neut. plur. *Metairies, villages.* αἱ κῶμαι, ῶν. *Cabanes de bergers.* αἱ καλύβαι, ῶν.
MAGIA, æ. fœm. *Magie.* ἡ μαγεία, ας. * ἡ μαγικὴ, ῆς. *Enchantement.* ἡ γοητεία, ας. * τὸ γοήτευμα, ατος. || Magia quæ fit ex aquâ. ἡ ὑδρομαντεία, ας. quæ fit per ſpecula. ἡ κατοπτρομαντεία, ας. || Magia, per manuum lineamenta. V. CHIROMANTIA. per lineamenta pedum. V. PEDOMANTIA. per ignem. V. PYROMANTIA.
MAGICE, es. fœm. *Art magique.* ἡ μαγικὴ, ῆς. * ἡ γοητεία, ας.
MAGICUS, a, um. *D'art magique.* μαγικὸς, κὴ, κόν. *D'enchantement.* γοητικὸς, κὴ, κόν. || Magica ars. Vide MAGICE.
MAGIS, idis. fœm. *Un rondeau de pâtiſſier.* ἡ μαγὶς, ίδος.
MAGIS. adv. *Plus, davantage.* μᾶλλον. * πλεῖον. || Magis quàm. μᾶλλον ἤ.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magis quàm par eſt. μᾶλλον τȣ̃ δέοντος. * πλεῖον τȣ̃ προσήκοντος. || Magis ac magis. μᾶλλον καὶ μᾶλλον. * ἀεὶ μᾶλλον. * ἐπιπλεῖον ἐφεξῆς. || In dies Magis magiſque proficiebat. προὐχώρει καθ' ἡμέραν ἀεὶ μᾶλλον.
MAGISTELLUS, i. maſc. *Un petit maître.* ὁ διδασκαλίσκος, ȣ.
MAGISTER, ſtri. maſc. *Maître.* ὁ προστάτης, ου. *Maître qui enſeigne.* ὁ παιδευτὴς, ȣ̃. * ὁ διδάσκαλος, ου. * ὁ παιδαγωγὸς, ȣ̃. || Magiſter dicendi. *Rhetoricien.* ὁ ῥήτωρ, ορος. || Magiſter equitum. ὁ ἵππαρχος, ȣ. || Peditum Magiſter. ὁ πέζαρχος, ȣ. || Navis Magiſter. ὁ ναύαρχος, ȣ. || Artis Magiſter. ὁ τεχνάστης, ȣ̃. || Magiſter Ludi. V. LUDIMAGISTER. || Magiſter pecoris. ὁ ἀγελάρχης, ȣ.
MAGISTERIUM, ii. neut. *Maitriſe & gouvernement.* ἡ προστασία, ας. *Exercice d'enſeigner.* ἡ διδασκαλία, ας.
MAGISTRA, æ. fœm. *Maitreſſe.* ἡ προστάτις, ιδος.

Celle qui enſeigne. ἡ διδάσκαλος, ου.

MAGISTRATUS, ûs. maſc. *Magiſtrat, ou officier.* ὁ ἄρχων, οντος. * ἡ ἀρχὴ, ῆς. || Magiſtratum gerere. πρυτανεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπρυτάνευκα. * ἀρχὴν ἄρχειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui magiſtratus gerunt. οἱ ἐν ἀρχαῖς ὄντες. * οἱ προεστῶτες τοῦ πλήθους. * οἱ κρατοῦντες τῆς πόλεως. * οἱ δυναστείαν ἔχοντες. * οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες. || Ego nullum alium Magiſtratum geſſi in civitate. ἐγὼ ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν ἦρξα ἐν τῇ πόλει. || Magiſtratum inire. εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσιέναι. || Abdicare Magiſtratum. ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, *vel* ἀφεῖναι τὴν ἀρχήν. || Abire Magiſtratu. ἀφιστάναι τῆς ἀρχῆς. || Magiſtratum deponere. τὴν ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι, *vel* παύεσθαι τῆς ἀρχῆς. || Magiſtratibus obedire. τοῖς ἄρχουσιν, *vel* τοῖς ἐν ἀρχαῖς εὐπειθεῖν.

MAGISTRO, as, are. *Maîtriſer.* προεδρεύω, F. εύσω, P. προήδρευκα. gen. * κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen.

MAGMA, atis. neut. *Le marc, ou lie des onguents.* τὸ μάγμα, ατος.

MAGNANIMITAS, atis. fœm. *Magnanimité, grandeur de courage.* ἡ μεγαλοψυχία, *vel* μεγαλοθυμία, ας. || Summâ erat Magnanimitate. θαυμαστὴν μεγαλοψυχίαν ἐκτήσατο.

MAGNANIMUS, a, um. *Qui a grand courage, qui a du cœur.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, *vel* μεγαλόθυμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ μεγαλόφρων, *vel* μεγαλογνώμων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir Magnanimus. ἀνὴρ μέγας τὴν ψυχήν. * μέγιστα φρονῶν. * μεγαλοψύχως ἔχων.

MAGNARIUS, a, um. *Grand negociateur.* ὁ καὶ ἡ μεγαλέμπορος, καὶ τὸ ρον, ου.

MAGNATES, um, ibus. maſc. plur. *Les grands, les nobles, les puiſſans.* οἱ μεγιστᾶνες, ων.

MAGNES, etis. maſc. *Aimant, pierre qui attire le fer.* ὁ μάγνης, ητος. * ἡ μαγνῆτις, ιδος.

MAGNETICUS, a, um. *Magnétique, d'aimant.* μαγνητικὸς, κὴ, κόν.

MAGNIFACIO. Vide FACIO.

MAGNIFICE. adv. *Magnifiquement.* μεγαλοπρεπῶς. * μεγαλοφρόνως. * φιλοτίμως. || Magnificè ſe efferre. μεγαλαυχεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμεγαλαύχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnificè alios excipere. μεγαλοπρεπῶς, *vel* φιλοτίμως δέχεσθαι τοὺς ἄλλους. || Magnificè vivere. μετὰ μεγαλοπρεπείας ζῆν. || Magnificè de ſe ſentire. μέγα φρονεῖν. * μέγιστον φρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ. || Magnificentiùs de eo loquitur. ὑπερβολὰς περὶ τούτου λέγει. * ὑπερβολαῖς χρῆται λέγων περὶ αὐτοῦ.

MAGNIFICENTIA, æ. fœm. *Magnificence.* ἡ μεγαλοπρέπεια, ας. * ἡ μεγαλειότης, ητος. || Magnificentia verborum. ἡ μεγαληγορία, ας. V. MAGNIFICUS.

MAGNIFICENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus magnifique.* μεγαλοπρεπέστερος, *vel* μεγαλειότερος, ερα, ερον.

MAGNIFICENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-magnifique.* μεγαλοπρεπέστατος, *vel* μεγαλειότατος, άτη, ατον.

MAGNIFICO, as, avi, atum, are. *Louer fort: magnifier.* μεγαλύνω, F. υνῶ, P. μεμεγάλυγκα. accuſ. *Elever.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. * ὑψηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑψήλωκα. acc. *Eſtimer beaucoup.* περὶ πλείστου ποιοῦμαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐποιησάμην. acc.

MAGNIFICUS, a, um. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * μεγαλεῖος, εία, εῖον. * ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, καὶ τὸ μον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnificus in impenſis. ἐν ταῖς δαπάναις μεγαλοπρεπῶς ἔχων, *vel* μεγαλοπρεπῶς διακείμενος. || Magnifica verba. μεγαλεῖα ῥήματα. || Magnificis verbis res alicujus geſtas ornare. ὑπερβολαῖς χρῆσθαι ὑπὲρ τῶν τινι πεπραγμένων. || Magnifica verba captat. ἐκ παντὸς τρόπου μεγάλα λέγειν προθυμεῖται. || Summam Magnificentiam adhibere. μεγαλοπρεπέστατα ἔχειν. * πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ χρῆσθαι.

MAGNILOQUENTIA, æ. fœm. *Paroles, ou ſtyle magnifique.* ἡ μεγαληγορία, ας. * ἡ μεγαλορρημοσύνη, ης.

MAGNILOQUUS, a, um. *Qui parle d'un haut ſtyle.* ὁ καὶ ἡ μεγαλήγορος, καὶ τὸ ρον, ου. * ὁ καὶ ἡ μεγαλορρήμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ μεγαλαυχῶν, (οὖτος) οῦσα, οῦν.

MAGNIPENDO, is, ere. *Faire grand état, eſtimer fort.* περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐποιησάμην. acc. V. ÆSTIMO.

MAGNITUDO, inis. fœm. *Grandeur.* τὸ μέγεθος, εος, ους. || Animi magnitudo. *Grandeur de courage.* ἡ μεγαλοψυχία, ας. * ἡ μεγαλοθυμία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir animi Magnitudine præſtans. ὁ ἀνὴρ μέγιστος τὴν ψυχήν. * μέγιστα φρονῶν. * μεγαλοψύχως ἔχων. || Mirâ erat animi Magnitudine. θαυμαστὴν ἐκέκτητο μεγαλοψυχίαν. || Magnitudine animi, immortalia ſpecta. ἀθάνατα φρόνει, τῷ μεγαλόψυχος εἶναι. || Magnitudinem eorum non attingit. εἰς μέγεθος αὐτῶν οὐ προῆλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Magnitudini rerum non reſpondet oratio. τῶν πραγμάτων καταδεέστερος, *vel* ἥττων, ὁ λόγος τυγχάνει. || Magnitudo illarum rerum tanta eſt. ἐκεῖνα τηλικαῦτα τὸ μέγεθος τυγχάνει. || Magnitudine modicâ ſunt. μέγεθος ἔχουσιν ἱκανόν.

MAGNOPERE. adv. *Grandement, fort.* μεγάλως. * μέγα. * σφόδρα. * πάνυ. * λίαν.

MAGNUS, a, um. *Grand.* μέγας, άλου; μεγάλη, άλης; μέγα, άλου. *Long.* μακρὸς, ρὰ, ρόν. *Grand & large.* πλατὺς, (έος) εῖα, ύ. *Grand & haut.* ὑψηλὸς, λὴ, λόν. *Grand & profond.* βαθὺς, (έος) εῖα, ύ. *Fâcheux.* χαλεπὸς, ὴ, όν. *Difficile.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnus numerus. πολὺ πλῆθος. || Non viribus, aut velocitate corporum res Magnæ geruntur. οὐκ ἰσχύϊ, ἢ τάχει σωμάτων τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων κατασκευάζεται. || Magnus in primis & præclarus vir. ἀνὴρ τῶν μεγάλων τε καὶ ἐπιφανῶν εἰς τὰ πρῶτα. || Voce ac contentione Magnâ. εὐφώνως τε, καὶ εὐτόνως. || Magni laboris eſſet, iſta recenſere. πολὺ ἔργον ἂν εἴη ταῦτα διεξελθεῖν. || Res magni pretii. πρᾶγμα πολλοῦ ἄξιον. || Magna promiſſa facere. ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελμάτων ποιεῖσθαι. || Magna voluptas. ὑπερβάλλουσα ἡδονή. * τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἡδονῆς. || Magnum ſatis præmium.

ἱκανὸν

ἱκανὸν ἆθλον. || Magnus vir. πολλοῦ ἄξιος ἀνήρ. * μέγεθος ἔχων ὁ ἀνήρ.

MAGUDARIS, *vel* MAGYDARIS, is. fœmin. *Benjoin, ou la tige d'où il ſort.* ἡ μαγύδαρις, εως.

MAGUS, i. maſc. *Magicien.* ὁ μάγος, ου. *Enchanteur.* ὁ γοητευτής, οῦ. * ὁ γόης, ητος.

MAJALIS, is. maſc. *Un porc châtré.* ὁ χοῖρος τομίας, ου.

MAJESTAS, atis. fœm. *Majeſté.* τὸ ἀξίωμα, ατος. * τὸ ἀξιωματικὸν, οῦ. * ἡ μεγαλειότης, ητος. * ἡ σεμνότης, ητος. * ἡ ἀξιοπρέπεια, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Regum Majeſtas. ἡ τῶν βασιλέων μεγαλειότης. || Vir Majeſtate plenus. ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου. || Quanta eſt in eo Majeſtas! πόσην ἔχει σεμνότητα. || In quo verenda Majeſtas eſt. ᾧ σεβασμία μεγαλειότης πρόσεστι.

MAJOR, & ius, oris. compar. à Magnus. ὁ καὶ ἡ μείζων, καὶ τὸ μεῖζον, ονος. || Major natu. πρεσβύτερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opinione Major. μείζων τῆς δόξης. || Majus id eſt quàm ut aggredi poſſimus. τοῦτο μεῖζόν ἐστιν ἢ καθ' ἡμᾶς. * τοῦτ' ἔστιν ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἡμῶν. * τοῦτ' ἔστιν ὑπὲρ ἡμᾶς. || Major quàm decet. μείζων τοῦ δέοντος. || Majora hæc ſunt, quàm ut aliquis explicare ea verbis poſſit. μείζω ταῦτά ἐστιν, ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. || Major, quàm pro facultatum modo. μείζων κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. || Major eſt, quàm ut ferri poſſit. μείζων ἐστὶν, ἢ ὥστε φέρειν. || Major facinore gloria. μείζων ἢ πρὸς τὸ κατόρθωμα δόξα. || Major eſt natu. ἡλικίᾳ προέχει. * πορρωτέρω τῆς ἡλικίας ἥκει. || Major minori paret. ἄρχεται πρεσβύτερος ὑπὸ νεωτέρου.

MAJORES, um, ibus. maſc. plur. *Les ancêtres.* ὁ πρόγονοι, ων. * οἱ πρότερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sic exiſtimabant Majores noſtri. οὕτως ἐνόμιζον οἱ πρὸ ἡμῶν, *vel* οἱ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν, *vel* οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι, *vel* οἱ προγεγενημένοι. || Patres & Majores. πάτρες καὶ οἱ ἄνω. || Majores mei. οἱ πρό μου. || More Majorum. κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς προγόνοις.

MAIUS, ii. maſc. *Le mois de Mai.* ὁ μάϊος, ίου.

MAJUSCULUS, a, um. *Un peu plus grand.* ὁ καὶ ἡ μικρόν τι μείζων, καὶ τὸ μεῖζον, ονος.

MALA, æ. fœm. *La joue.* ἡ γνάθος, ου. * ἡ σιαγὼν, όνος. * ἡ γένυς, υος.

MALABATRUM, i. neut. Vide MALOBATHRUM.

MALACIA, æ. fœm. *Molleſſe, lâcheté.* ἡ μαλακία, ας. || Malacia maris. *Bonace, calme.* ἡ γαλήνη, ης. || Malacia prægnantium. *Dégoût des femmes groſſes.* ἡ κίττα, *vel* κίσσα, ης. || Malaciâ prægnantium affectus. ὁ καὶ ἡ κισσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Malaciâ laborare. κιττᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. κεκίσσηκα.

MALACISSO, as, are. *Amollir, pêtrir.* μαλακίζω, F. ίσω, P. μεμαλάκικα. acc.

MALACUS, a, um. Plaut. *Mou, délicat.* μαλακὸς, ή, όν.

MALAGMA, atis. neut. *Emplâtre remollitif, fomentation pour amollir.* τὸ μάλαγμα, ατος.

MALASSO, as, are. *Ramollir.* μαλάττω, F. ξω, P. μεμάλαχα. acc.

MALE. adv. *Mal.* κακῶς. *Malicieuſement.* πονηρῶς. * φαύλως. || Malè audire. ἀδοξεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠδόξηκα. || Malè diſpoſitus. ὁ καὶ ἡ ἀνοικονόμητος, καὶ τὸ τον, ου. || Malè figuratus. ὁ καὶ ἡ ἀσχημάτιστος, καὶ τὸ ον, ου. || Malè collocatus. ὁ καὶ ἡ κακοσύνθετος, καὶ τὸ ον, ου. || Malè habere. κακῶς ἔχειν, ἔχω. (V. anom.) gen. || Malè moratus. Vide MORATUS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malè mecum agitur. πράγματά μοι κακῶς ἔχει. || Malè à civibus audiunt. κακῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούουσι. || Malè ſe res habet. κακῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα. * φαύλως ἔχει τοῦτο. pejus. χεῖρον. peſſimè. κάκιστα, *vel* φαυλότατα. || Malè ſe res oratorum habent. τὰ τῶν δημαγωγῶν κακῶς ἔχει. * φαύλως τοῖς δημαγωγοῖς τὰ πράγματα ἔχει. || Malè habet, æger eſt. ἀσθενῶς, *ſeu* ἀῤῥώστως ἔχει. * ἀσθενῶς διάκειται. || Malè loqui de aliis. κακῶς λέγειν ἄλλους. || Malè facere aliis. κακῶς ποιεῖν ἄλλους. * ἄλλους κακὰ ποιεῖν. || Malè fecit mihi. κακῶς ἐποίησέ με. || Malè rebus ſuis conſulere. διανοεῖσθαι κακῶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων. || Malè res ſuas agit. κακῶς τὰ ἑαυτοῦ πράττει. || Qui alios Malè tractant. οἱ τοὺς ἄλλους κακῶς ποιοῦσι. * οἱ τοὺς ἄλλους κακὰ ἐργαζόμενοι. || Malè velle aliis. κακονοεῖν τοῖς ἄλλοις. * δυσμενῶς ἔχειν πρὸς τοὺς ἄλλους. || Malè animo ſum. κακῶς ἔχω τὴν ψυχήν. || Malè iſtis precatur. δεινὰ κατ' αὐτῶν κατεύχεται. * ἀρὰς ποιεῖται κατ' αὐτῶν.

MALEDICE. adv. *En médiſant, avec médiſance.* κακολόγως. * δυσφήμως.

MALEDICENTIA, æ. fœm. *Médiſance, détraction.* ἡ κατηγορία, *vel* κακολογία, *vel* δυσφημία, ας. *Inclination à médire.* ἡ φιλολοιδορία, ας. || Linguam ad omnem Maledicentiam acuunt. τὴν γλῶσσαν πρὸς πᾶσαν ἀκονῶσι λοιδορίαν.

MALEDICENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus médiſant.* κακοῤῥημονέστερος, έρα, ερον.

MALEDICENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-médiſant.* κακοῤῥημονέστατος, άτη, ατον.

MALEDICO, is, xi, ctum, ere. *Médire, ou maudire.* κακολογέω, *vel* κατηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκατηγόρηκα. acc. * λοιδορῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc. * δυσφημέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδυσφήμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sociis Maledicit. τοῖς ἑταίροις λοιδορεῖται. * τοὺς ἑταίρους κακῶς λέγει, *ſeu* κακὰ λέγει. || Mortuo ne Maledicas. μὴ κακῶς λέγε τὸν τεθνεῶτα. || Omnibus Maledicere. κακῶς ἀγορεύειν ἅπαντας. || Quid mihi Maledicis? τί με κακὸν λέγεις; || Alii Maledicere, non eſt indicium virtutis. τοὺς ἄλλους λοιδορεῖν, οὐ σημεῖον ἀρετῆς ἐστι. || Qui amicis Maledicunt. οἱ περὶ τῶν φίλων βλασφημοῦσι. || Aliis audet Maledicere. τολμᾷ βλασφημεῖν κατὰ τῶν ἄλλων, *vel* εἰς ἄλλους. || Inimicis Maledicere. βλασφημίαν λέγειν τοῖς ἐχθροῖς, *vel* κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

MALEDICTIO, onis. fœm. *Détraction, médiſance.* ἡ κακολογία, *vel* κατηγορία, *vel* δυσφημία, ας. * ἡ βλασφημία, ας.

MALEDICTUM, i. neut. *Injure, parole outrageuſe.* τὸ κατηγόρημα, ατος. * ἡ λοιδορία, ας. *Imprécation, malédiction.* ἡ κατάρα, ας. || Maledictis alios inſectatur. λοιδορίας ἄλλοις λοιδορεῖται. || Maledictum quo eum vexavit. λοιδορία ἣν ἐλοιδορήσατο τούτῳ. || Maledicta, quibus ab eo vexatus ſum. λοιδορίαι, αἷς ἐλοιδορήθην ὑπ' αὐτοῦ. || Quot in eos Maledicta conjecit. ὁπόσας λοιδορίας ἐκείνων κατεῖπε. || Maledicta in ma-

profundens. λοιδορίας ἐμοῦ καταχέων. || Maledictis acerbiſſimis nos inſectatur. λοιδορεῖ ἡμᾶς ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ. || Omnia Maledicta in nos conjecerunt; fanda atque infanda in nos dixerunt. ἡμᾶς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. || Audet me graviſſimis Maledictis figere. δεινοὺς λόγους τολμᾷ περὶ ἐμοῦ λέγειν. || Maledictis omnes laceſſit. πάντας ὀνείδεσι περιβάλλει. || In Maledicto objicit ei ignobilitatem. λοιδορεῖται αὐτῷ εἰς δυσγένειαν. || Omnia in Conſulem Maledicta congerit. πᾶσαν βλασφημίαν περὶ τοῦ ὑπάτου βλασφημεῖ. || Plurima in eum Maledicta congerit. βλασφημεῖ πλεῖστα περὶ αὐτοῦ. || Multis Maledictis vexantur. πολλαὶ βλασφημίαι περὶ τούτους γίνονται. || Omnia Maledicta in alios effundere. πᾶσαν βλασφημίαν κατὰ τῶν ἄλλων καταχέειν. || Maledictis eos afficit. βλασφημίας ποιεῖται κατὰ τούτων. || Maledicta in alios conjicere. βλασφημίας εἰς τοὺς ἄλλους ἀποῤῥίπτειν. || Tota Maledictorum plauſtra alter in alterum jactavit. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων. || Maledictum quo me inſectatus eſt. ἡ βλασφημία, ἣ καθ' ἐμοῦ κέχρηται. || Maledictis laceſſere, vexare. λοιδορεῖν, έω, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc. || Omnium Maledictis vexatur. κακῶς ἀκούει ὑπὸ πάντων.

MALEDICUS, a, um. *Médiſant.* ὁ καὶ ἡ κακολόγος, *vel* δύσφημος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ κακοῤῥήμων, τὸ ον, ονος. || Maledicos ſermones adverſus Regem effundere. λόγους βλασφήμους κατὰ τοῦ βασιλέως ἀποῤῥίπτειν. || Maledicus in omnes. πάντας λοιδορῶν.

MALEFACIO, is, feci, factum, ere. *Faire mal, ou faire du mal: nuire.* κακουργέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκακούργηκα. acc. * κακοποιῶ, F. ήσω, P. κεκακοποίηκα. acc. * κακόω, F. ώσω, P. κεκάκωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sociis Malefacere. τοὺς ἑταίρους κακὰ ποιεῖν, *vel* κακὸν ποιεῖν, *vel* κακῶς ποιεῖν, *vel* δεινὰ ποιεῖν. || Nobis Malefecit. ἡμᾶς κακῶς ἐποίησε, *vel* ἡμᾶς κακὰ εἰργάσατο. || Si quo modo tibi Malefeci. εἴ τι κακὸν σαυτὸν ἐποίησα.

MALEFACTUM, i. neut. *Mauvaiſe action.* τὸ κακούργημα, ατος.

MALEFICENTIA, æ. fœm. *Mal, dommage.* ἡ κακοποιΐα, *vel* κακουργία, ας.

MALEFICIOSE. adv. *Malicieuſement.* κακούργως. * ὑβριστικῶς.

MALEFICIUM, ii. neut. *Mauvaiſe action.* ἡ κακουργία, ας. * τὸ κακούργημα, ατος. *Mal, dommage.* ἡ κακοποιΐα, ίας. *Tort.* τὸ ἀδίκημα, ατος. * ἡ ἀδικία, ας.

MALEFICUS, a, um. *Malfaiſant.* ὁ καὶ ἡ κακοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, καὶ τὸ γον. *Nuiſible, qui porte dommage.* βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, καὶ τὸ ιον. *Malfacteur, criminel.* ὁ καὶ κακοῦργος, ου.

MALESUADUS, a, um. *Qui conſeille le mal.* ὁ καὶ ἡ κακόβουλος, καὶ τὸ λον, ου.

MALEVOLENS, entis. omn. gen. *Malveillant, qui veut mal.* κακονοῶν, οῦσα, οῦν. à κακονοέω.

MALEVOLENTIA, æ. fœm. *Malveillance.* ἡ κακόνοια, ας. * ἡ δύσνοια, ας.

MALEVOLUS, a, um. *Malveillant, qui veut mal.* ὁ καὶ ἡ κακόνοος, νους, καὶ τὸ νοον, νουν, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malevolus atque hoſtis eſt toti civitati. κακόνους καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει. || Nullum eſt multitudini Malevolentius genus. γένος οὐδὲν ἐστι κακονούστερον τῷ πλήθει. || Malevolentiſſimus omnium hominum. κακονούστατος ἁπάντων ἀνθρώπων.

MALICORIUM, ii. neut. *L'écorce d'une grenade.* τὸ σίδιον, ου.

MALIFER, (eri) a, um. *Qui porte des pommes.* ὁ καὶ ἡ μηλοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. *Fertile en pommiers.* ὁ καὶ ἡ μηλόσπορος, καὶ τὸ ρον, ου.

MALIGNE. adv. *Malicieuſement.* κακῶς. * πονηρῶς. * κακεντρεχῶς. * κακοθύμως. *Chichement, avec épargne.* φειδωλῶς.

MALIGNIOR, & ius, oris. *Plus malin.* κακοθυμότερος, ρα, ρον. *Plus chiche.* φειδωλότερος, ρα, ρον.

MALIGNISSIMUS, a, um. *Fort malin.* κακοθυμότατος, άτη, ατον. *Très-chiche.* φειδωλότατος, άτη, ατον.

MALIGNITAS, atis. fœm. *Malice, malignité.* ἡ κακοθυμία, ας. *Mechanceté.* ἡ κακότης, ητος. * ἡ κακοήθεια, είας. * ἡ κακεντρέχεια, είας. * ἡ κακουργία, ας. *Chicheté, épargne.* ἡ φειδωλὴ, ῆς. * ἡ φειδωλία, ας. || Fortunæ malignitas. ἡ δυστυχία, ας.

MALIGNUS, a, um. *Malin, malicieux.* ὁ καὶ ἡ κακόθυμος, καὶ τὸ μον, ου. * ὁ καὶ ἡ κακοήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * πονηρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ κακεντρεχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, καὶ τὸ γον, ου. *Chiche, qui épargne trop.* φειδωλὸς, λὰ, λόν. *Difficile, fâcheux.* χαλεπὸς, ὴ, όν. || Mente malignâ facere. κακουργεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακούργηκα. acc.

MALINUS, a, um. *Fait de pommier.* μήλινος, ίνη, ινον.

MALITIA, æ. fœm. *Malice.* ἡ κακία, ας. * ἡ κακότης, ητος. * ἡ ῥᾳδιουργία, *vel* κακουργία, ας. * ἡ πονηρία, ας.

MALITIOSE. adv. *Malicieuſement.* κακούργως. * πονηρῶς. * πανούργως.

MALITIOSUS, a, um. *Malicieux.* ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ, ἡ, ῥᾳδιουργὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * πονηρὸς, ὰ, όν.

MALLEATOR, oris. maſc. *Qui uſe de maillet, ou de marteau.* ὁ σφυροκόπος, ου.

MALLEATUS, a, um. *Battu au marteau.* ὁ καὶ ἡ σφυρήλατος, καὶ τὸ ον, ου.

MALLEOLARIS, & e, is. *De marcotte de vigne, ou ſarment.* μοσχευματικὸς, κὴ, κόν. || Malleolaris virga. τὸ μόσχευμα, ατος.

MALLEOLUS, i. maſc. *Maillet.* τὸ σφυρίον, ίου. *Une marcotte de vigne, ou le ſarment.* τὸ μόσχευμα, ατος. * τὸ μοσχίον, ίου.

MALLEUS, i. maſc. *Maillet, ou marteau.* ἡ σφῦρα, ας. * ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος.

MALLUVIUM, ii. neut. *Baſſin, ou vaiſſeau à laver les mains.* τὸ χειρόνιπτρον, ου.

MALO, mavis, mavult, malui, malle. *Aimer mieux.* μᾶλλον βούλομαι, fut. med. λήσομαι. (V. anomal.) * προαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aoriſt. 2. med. προειλόμην. acc. (V. anom. in αἱρέομαι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malle præſentem pacem, quàm imperium. αἱρεῖσθαι μᾶλλον τὴν παροῦσαν εἰρήνην, ἢ τὴν ἀρχήν. || Multò Malim honeſtatem quàm divitias. πολὺ μᾶλλον, *vel* πολλῷ μᾶλλον αἱροῦμαι τὸ καλὸν, ἢ τὸν πλοῦτον. || Malo mori, quàm iſtud agere

μᾶλλον αἱρῦμαι τεθνάναι, ἢ τῦτο πράτ]ειν. (V. θνήσκω. in anom.) || Malo glorioſam mortem quàm turpem vitam. ἀντὶ τῦ ζῆν αἰσχρῶς, ἀποθνήσκειν εὐκλεῶς αἱρῦμαι. || Virtutem Malo, quàm reliqua omnia. ἀντὶ πάντων αἱρῦμαι τὴν ἀρετήν. || Mortem Malle, quàm vitam. ἀντὶ ζωῆς θάνατον προαιρεῖσθαι.

MALOBATHRUM, & MALABATHRUM, i. neut. *Tembul, arbre: ſorte de parfum, dont ſe ſervoient les Anciens.* τὸ μαλόβαθρον, & τὸ μαλάβαθρ ρ, ου.

MALTHA, æ. fœm. *Une eſpece de colle ou ciment.* ἡ μάλθη, ης.

MALVA, æ. fœm. *Mauve, herbe.* ἡ μαλάχη, ης. || Malvæ ſimilis. Vide MALVACEUS.

MALVACEUS. *De Mauve.* μαλάχινος, ίνη, ινον. * ὁ καὶ ἡ μαλαχοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, εος, ῦς.

MALUM, i. neut. *Une pomme.* τὸ μῆλον, ȣ. || Mala aurea. *Pommes d'or.* τὰ χρυσόμηλα, ων. || Malum granatum. ἡ ῥοιὰ, ᾶς. || Malum citreum. τὸ κίτριον, *vel* μηδικὸν μῆλον. || Malum perſicum. *Une pêche.* τὸ περσικὸν μῆλον.

MALUM, i. neut. *Mal.* τὸ κακὸν, ῦ. * ἡ κακία, ας. *Affliction.* ἡ ταλαιπωρία, ας. || Malum ingens. τὸ πάγκακον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multis me Malis affecit. πολλὰ ἐμὲ κακὰ ἐποίησε, *vel* εἰργάσατο. || Quid tibi Mali feci? τί σε δεινὸν εἰργασάμην; || Nihil illis Mali facio. τύτȣς κακὸν ὐδὲν ποιῶ, *vel* ἐργάζομαι. || Eſt autem non æquale Malum, neque ſimile. ἔςι δ' ὐκ ἴσον κακὸν, ὐδ' ὅμοιον. || Qui ſocios Malis afficiunt. οἱ τὺς ἑταίρους κακὰ ποιῦντες. * οἱ τὺς ἑταίρȣς κακῦντες. || Infinita Mala à prædonibus patiuntur. μυρία κακὰ ὑπὸ τῶν λῃςῶν πάσχȣσι. || Atrocia Mala ab aliquo pati. δεινὰ κακὰ ὑπό τινος παθεῖν. (V. πάσχω. in anom.) || A quibus nihil mali acceperunt. ὑφ' ὧν ὐδὲν κακὸν πεπόνθασι. || Ab aliquo Malis affici. ὑπό τινος κακοπαθεῖν. || Amicos Malis afficere. τὺς φίλȣς κακῶς ποιεῖν. || Malorum Ilias civitatem circumſtat, premit. κακῶν Ιλιὰς τὴν πόλιν περιέςη. || Multis Malis affici, tentari. πολλοῖς κακοῖς συνέχεσθαι. || Tot Malis implicatur. τοσούτοις κακοῖς ἐμπλέκεται. || Malis involvi. κακοῖς ἐνειλεῖσθαι. || Extremis Malis affici. εἰς τὸ ἔσχατον τῦ κακῦ ἀφικέσθαι, *vel* ἐλαύνειν. || Omnia mala nobis inferens. πάντα κακὰ ἡμῖν ἐπιφέρων. || Malum aliis infligere. κακὸν ἄλλοις προςρίψασθαι. || In maxima Mala nos conjecit. εἰς μέγιςα κακὰ ἡμᾶς ἐνέβαλε. || Conjicere ſe in Malum. ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακόν. || Civitatem in multa Mala conjicere. τὴν πόλιν πολλοῖς κακοῖς προβάλλειν. * πόλιν ὑπὸ πολλὰ κακὰ ὑποβάλλειν. || Nos in hæc Mala conjecit. ἡμᾶς εἰς ταῦτα κακὰ καθέςησε.

MALUM. interject. *A la malheure.* φεῦ. * φεῦ τῶν κακῶν.

MALUS, a, um. *Mauvais.* κακὸς, ή, όν. * φαῦλος, λη, λον. || Mala affectatio. ἡ κακοζηλία, ας. || Malus corporis habitus. ἡ καχεξία, ας.

MALUS, i fœm. *Pommier, arbre.* ἡ μηλέα, ας.

MALUS, i. maſc. *Le mât, ou l'arbre d'un navire.* ὁ ἱςὸς, ῦ.

MAMILLA, æ. fœm. *Mammelle.* ὁ μαζὸς, *vel* μαςὸς, ῦ * τὸ τιτθίον, *vel* μαςίδιον, ίȣ.

MAMILLARE, is. neut. *Une gorgerette à couvrir la gorge.* τὸ ἐπιμαςίδιον, ίȣ. *Mouchoir de cou.* τὸ περιςήθιον, ίȣ.

MAMMA, æ. fœm. *Mammelle.* ὁ μαζὸς, *vel* μαςὸς, ȣ. *Tette.* ἡ θηλὴ, *vel* τιτθὴ, ῆς. || Mammæ ſimilis. V. MAMMATUS.

MAMMATUS, a, um. *Qui reſſemble aux mammelles.* ὁ καὶ ἡ μαςοειδὴς, καὶ τὸ, ἐς, έος, ῦς.

MAMMEATUS, a, um. *Mammelu.* ὁ καὶ ἡ μαςωτὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

MAMMOSUS, a, um. *Mammelu, qui a de groſſes mammelles.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόμαςος, τὸ ον, ȣ. *Enflé comme des mammelles* ὁ καὶ ἡ μαςώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * θηλοειδὴς, *vel* μαςθοειδὴς, τὸ ἐς, έος, ῦς.

MAMMULA, æ. fœm. Vide MAMILLA.

MANALIS, & e, is. ut fons Manalis. *Fontaine qui ne tarit point.* ἡ πηγὴ δυςξήρανλος, (ȣ.) || Manalis urceolus. Vide GUTTURNIUM.

MANCEPS, cipis. maſc. & fœm. Cic. *Un fermier de fermes publiques.* ὁ ἐργολάβος, ȣ. *Partiſan.* ὁ τελωνάρχης, ȣ.

MANCIPATIO, onis. fœm. *Saiſie des Eſclaves qu'on a pris en guerre.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, ῦ. * ἡ χείρωσις, εως. *Alienation.* Vide ALIENATIO.

MANCIPATUS, a, um. Cic. *Vendu, ou mis entre les mains de ſon Seigneur.* χειρωθεὶς, *vel* ἀνδραποδισθεὶς, εῖσα, έν.

MANCIPATUS, ûs. maſc. Vide MANCIPATIO.

MANCIPIUM, ii. neut. Cic. *Eſclave & Serf.* τὸ ἀνδράποδον, ȣ. * τὸ ὑποχείριον, ίȣ. || Eſſe Mancipium alicujus. τινὶ ἀνδραποδίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. ἠνδραποδισάμην. || Qui, quæ, quod eſt ſui Mancipii. ὁ καὶ ἡ αὐτεξȣσιος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Libre.* ὁ καὶ ἡ αὐτόνομος, καὶ τὸ μον.

MANCIPIUM, ii. neut. *Droit privilegié de proprieté, dont jouiſſoient les Citoyens Romains.* ἡ δεσποτεία, ας. * ἡ κλῆσις, εως.

MANCIPO, as, avi, atum, are. Cic. *Aſſujettir, faire eſclave.* χειρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχείρωκα. acc. * ὑποχείριον, (pro maſc. & fœm.) ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc. * ἀνδραποδίζω, F. ίσω, P. ἠνδραπόδικα. acc. *Aliener.* Vide ALIENO.

MANCUS, a, um. Cic. *Manchot.* χωλὸς, λὴ, λόν. * κυλλὸς, ή, όν. *Foible.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς.

MANDATARIUS, a, um. *A qui l'on a donné quelque commiſſion à faire.* ἐπιτετραμμένος, ένη, ένον.

MANDATOR, oris. maſc. *Qui donne charge ou commiſſion.* ὁ προςάτ]ων, οντος. acc. * ὁ ἐντελλόμενος, ȣ. acc.

MANDATUM, i. neut. *Mandement, ordre, commiſſion.* τὸ ἐπίταγμα, *vel* πρόςαγμα, ατος. * ἡ ἐντολὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mandatum exequi, perficere. τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν. * τὸ προςεταγμένον πράτ]ειν, *ſeu* διαπράτ]ειν. || Eorum Mandata impigrè gero. τὰ ὑπ' αὐτῶν προςαχθέντα προθύμως ποιῶ. * ἅπερ προςάτ]ουσι, μεθὰ σπουδῆς διαπράτ]ω. || Hæc mihi Mandata dedit. ταῦτά μοι προςέταξε. || A me hoc Mandatum non habebas. ὐκ ἦν σαυτῷ ἐπεςαλμένον ὑπ' ἐμῦ, τῦτο.

MANDATUS, ûs. maſc. *Mandement.* ἡ ἐντολὴ, ῆς. * τὸ ἐπίταγμα, ατος. * ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς.

MANDATUS, a, um. Cicer. *Ordonné, dont on a donné ordre & commiſſion.* ἐπιταχθεὶς, εῖσα, έν. * προσεταγμένος, η, ον.

MANDIBULA, æ. fœm. *La joue.* ἡ γνάθος, ου.

MANDO, as, avi, atum, are. *Donner ordre, ou commiſſion.* ἐπιστέλλω, F. ελῶ, P. ἐπέσταλκα. accuſ. uni. dat. alt. * ἐπιτάττω, F. ξω, P. ἐπιτέταχα. accuſ. rei. dat. perſ. * ἐντέλλομαι, fut. med. ελοῦμαι. aor. 2. med. ἐνεταλόμην. acc. rei. dat. perſ. || Fidei alicujus Mandare. τινὶ πιστεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπίστευκα. acc. rei. || Memoriæ Mandare. εἰς μνήμης ἄγειν, ἄγω, F. ἄξω, P. ἦχα. (V. anom.) acc. || Procul Mandare. *Envoyer bien loin.* ἀποπέμπειν, πω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnia facio quæ Mandavit. ὅσα προσέταξε, πάντα ποιῶ. || Hæc tibi Mando. προστάττω σοι ταῦτα. || Mandavit mihi, ut hoc agerem. προσέταξέ μοι, τοῦτο ποιεῖν. || Negotium alicui Mandare. πρᾶγμα προστάττειν τινί. || Cui aliquod negotium Mandatum eſt. ᾧπερ ἔργον τι προστέτακται. || Mandari ipſis dicebat majora viribus negotia. προστάττεσθαι ἔφη αὐτοὺς μείζω, ἢ κατὰ δύναμιν. || Ea mihi Mandavit. ταῦτα μοι ἐπέτρεψε. || Hoc iis munus Mandat. τοῦτο ἔργον ἐκείνοις ἐγχειρίζει. || Quæ fidei meæ Mandat. ἃ πίστει μου ἐγχειρίζει. || Hæc fidei tuæ Mando. ταῦτά σοι πιστεύω. || Tanta eis negotia Mandare. τηλικαῦτα πράγματα αὐτοῖς πιστεύειν. || Cui cura exercitûs Mandata eſt. πιστευθεὶς τὴν στρατείαν. || Aliis munus publicum Mandare. ἐπὶ τὰ κοινὰ πράγματα τοὺς ἄλλους καθιστάναι. || Huic ſumma munera Mandamus. τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων καθίσταμεν. || Ei ſummum imperium Mandat. ἐμπιστεύει τούτῳ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν. || Aliorum curam tibi Mando. ἐμπιστεύω σοι τῶν ἄλλων ἐπιμέλειαν. || Horum vobis curam & regimen Mando. τούτων ὑμῖν τὴν ἐπιστασίαν ἐγχειρίζω. || Hanc tibi curam Mando. ἀνατίθημί σοι τήνδε τὴν ἐπιμέλειαν. || Publicorum negotiorum cura ei Mandata erat. τεταγμένος ἦν ἐπὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων. || Belli provinciam ipſi Mandat. αὐτῷ τὴν πολέμου ἡγεμονίαν ἐπιτρέπει. || Huic iſta negotia Mandata ſunt. τούτῳ ταῦτα πράγματα ἐπετράπη. || Honores alicui Mandare. τιμὰς νέμειν τινί. || * Literis, *ſeu* ſcriptis aliquid Mandare. τῇ γραφῇ παραδιδόναι τι. || Hæc ſcriptis Mandavit. ταῦτα γραφῇ παρέδω. || Iſta omnia memoriæ Mandavit. ταῦτα πάντα εἰς μνήμην παρέδωκε. || Res geſtas monumentis Mandare. τὰ πεπραγμένα τῇ μνήμῃ παραδοῦναι, *vel* τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου παραδιδόναι. * τὰ πεπραγμένα ἱστορεῖν. || Alicujus facta immortalitati Mandare. τά τινι πεπραγμένα ἀείμνηστα ποιεῖν. * τὰ ἔργα τινὸς εἰς ἀθάνατον μνήμην παραδοῦναι. || Hæc animis Mando. ταῦτα εἰς νοῦν ἐμβάλλομαι. * ταῦτα εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι. * ταῦτα κατὰ νοῦν συλλαμβάνω. || Fugæ ſe Mandat. πρὸς φυγὴν ὁρμᾷ. * εἰς φυγὴν καθίσταται.

MANDO, is, ndi, nſum, ere. *Mâcher.* μασσάομαι, *vel* μασάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. accuſ. * ἐσθίω, F. ίσω, P. ἤσθικα. acc.

MANDO, onis. maſc. *Un grand mangeur.* ὁ φάγος, *vel* ἀδηφάγος, ου. * ὁ λαίμαργος, ου.

MANDRA, æ. fœm. *Etable à Chevaux.* ἡ μάνδρα, ας. * τὸ μάνδρευμα, ατος.

MANDRAGORAS, æ. maſc. *Mandragore, herbe.* ὁ μανδραγόρας, ου.

MANDUCATUS, a, um. *Mâché & mangé.* διαμεμασσημένος, η, ον.

MANDUCO, as. Vide MANDO, is.

MANE. adv. *Le matin, au matin.* πρωΐ. gen. * ἕωθεν. || Mane *Le matin, la matinée.* ἡ πρωΐα, ας. * τὸ πρωῒ τῆς ἡμέρας. || Multo Mane. *De grand matin.* πρωϊαίτατα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui Manè peſſimus, veſperi fuit fortiſſimus. ὃς πρωῒ κάκιστος, ἑσπέρας γέγονε κράτιστος. || Mane, primo diluculo. ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. || A Mane uſque ad veſperum. ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

MANEDUM. adv. *Hola, arrêtez-vous là.* μένε δή. Vide AGEDUM.

MANEO, es, nſi, nſum, ere. *Demeurer, s'arrêter.* μένω, F. ενῶ, P. μεμένηκα. acc. in, ἐν. dat. cum, μετά. gen. * διαμένω, F. ενῶ, P. διαμεμένηκα. || Manere apud aliquem. τινὶ παραμένω, F. ενῶ, P. παραμεμένηκα. || Maneo. *Attendre.* μένω. acc. || Manere, dùm. μένειν, ἕως. indic. *vel* ſubj.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non eſt tutum apud eos Manere. οὐκ ἀσφαλές ἐστι μένειν παρὰ τούτοις. || Cùm ſenſiſſet, nos ibi Manſuros. αἰσθόμενος ὅτι μέλλομεν αὐτοῦ καταμένειν. (V. αἰσθάνομαι. in anom.) || Sed apud me tamdiù Manete. ἀλλά μοι παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον. || Semper in hac regione Manſimus. ταύτην τὴν χώραν ἔχοντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετελέσαμεν. || * Hoſtes ſine metu Manet. τοὺς ἐχθροὺς ἀδεῶς ἀναμένει, *vel* περιμένει. || Maneo dum veniat. ἀναμένω, ὁπότε ἐλεύσεσθαι μέλλει. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Maneo, dùm id fecerit. περιμένω εἰς τ' ἂν ταῦτα ποιῇ. || Hæc diù non Manent. ὀλίγον χρόνον ταῦτα διαμένει. * ταῦτα ὀλίγος χρόνος διαλύει. || Improborum amicitiæ haud diù Manent. τὰς τῶν πονηρῶν φιλίας ὀλίγος ὁ χρόνος διαλύει. || Proborum amicitiæ diù Manent. αἱ τῶν σπουδαίων φιλίαι πλεῖστον χρόνον διαμένουσι. || Semper Manent. ἅπαντα χρόνον διαμένουσι. || Eorum gloria perpetuò Manet. τούτων εὐδοξίαν οὐδ' ἂν ὁ πᾶς χρόνος ἐξαλείψειε. || In eodem ſtatu Manent. κατὰ ταὐτὸν μένουσι. || Manent ingenia ſenibus, modò permaneat ſtudium & induſtria. παραμένει τὸ ἀρχαῖον τοῖς γέρουσιν, ἢν μόνον γε παραμένῃ σπουδὴ καὶ φιλοπονία. || Voluptas abit, turpitudo verò Manet. τὸ μὲν ἡδὺ οἴχεται, τὸ δὲ αἰσχρὸν μένει. || Ad nos iſta Manent. εἰς ἡμᾶς ταῦτα διαμένει. || * Hos tanti regni victoria Manet. τούτους ἡ νίκη τῆς τοσαύτης ἀρχῆς μένει. || Hoc te bonum Manet. τοῦτό σε ἀγαθὸν μένει. || * Manere in vitâ. μένειν ἐν τῷ βίῳ. || In eorum opinionibus Manet. ἐν τοῖς δόγμασιν ἐκείνων μένει. || Mane in iſtis moribus. μένε ἐν τούτοις ἤθεσι. || In illis ſtudiis Manent. ἐπὶ τούτοις ἐπιτηδεύμασι μένουσι, *vel* διαμένουσι. || In illis ipſis negotiis Manent. περὶ αὐτῶν τούτων πραγμάτων μένουσι. || Manere in propoſito. τῇ προαιρέσει ἐμμένειν. || In vitiis Manet. ταῖς κακίαις ἐμμένει. || Si in Philoſophiæ ſtudio Maneas. ἐὰν ἐμμένῃς τῇ φιλοσοφίᾳ. || Conventis Manere. ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. || Manere promiſſis. ταῖς ἐπαγγελίαις, *ſeu* τοῖς λελεγμένοις ἐμμένειν. * τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν. || In officio Manere. τῷ προσήκοντι ἐμμένειν, *vel* τὸ προσῆκον ἐπιτελεῖν, *ſeu* διαπράττειν. || In fide Manere. ταῖς πίστεσιν ἐμμένειν, *vel* πιστὸν ἑαυτὸν παρέχειν. || In fide Manet. πιστὸς

ὂν διατελεῖ. || In conditione Manet. ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένει. * κατὰ τὰς ὁμολογίας ποιεῖ. || Ad extremum uſque diem in peccatis Manent. μέχρι τῆς τελευτῆς ταῖς ἁμαρτίαις παραμένουσι, vel ἐπιμένουσι. || In malè conſultis ne Maneas. μὴ ἐναπομείνῃς τοῖς κακῶς βουλευθεῖσι. || In eodem inſtituto Maneo, quod principio cepi. ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μένω, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην. || In priſtinis moribus Maneo. ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένω, οἷς πρότερον εἶχον. || In primo amicitiæ fœdere Manent. ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις ἐμμένουσι. || In eâdem ſententiâ Manet. τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένει, vel ἐμμένει. * ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἵσταται. * τὴν γνώμην εἰς τέλος διαφυλάττει. * τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεται. || In ſuſcepto ſtudio Manere. τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι. || Eædem ſemper Manent. ἀεὶ αὐταὶ διαμένουσι. || Populo Romano amicus ſemper Manſit. ἀεὶ φίλος τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων διέμεινε. || Ipſi fideles non Manent. πιστοὶ οὐ μὴ διατελοῦσιν ὄντες. || Immotus Manet. ἀμετακίνητος διαμένει. * ἀκίνητος ὢν διατελεῖ.

MANES, ium, ibus. maſc. plur. Cic. *Ames, les Trépaſſés.* αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν. * οἱ ἀποθανόντες, ων. (pro maſc.)

MANGO, onis. maſc. & fœm. *Qui farde ſa marchandiſe.* ὁ κομμωτής, οῦ. * ὁ μαγγανευτής, οῦ. * ἡ κομμωτίς, ίδος. * ἡ μαγγανεύτις, ιδος.

MANGO, onis. maſc. *Marchand d'Eſclaves.* ὁ σωματέμπορος, ου.

MANGONICUS, a, um. *De marchand qui farde ſa marchandiſe.* κομμωτικός, ή, όν. * μαγγανευτικός, ή, όν.

MANGONIUM, ii. neut. *Artifice pour farder la marchandiſe.* ἡ μαγγανεία, ας. * τὸ μαγγάνευμα, ατος. *Vente d'Eſclaves.* σωματεμπορία, ας.

MANGONIZO, as, avi, atum, are. *Parer & farder la marchandiſe.* κομμόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκόμμωκα. acc. * μαγγανεύω, F. εύσω, P. μεμαγγάνευκα. acc.

MANIA, æ. fœm. Cic. *Fureur, folie.* ἡ μανία, ας. || Maniæ. plur. αἱ μανίαι, ῶν.

MANICA, æ. fœm. *Manche.* ἡ χειρίς, ίδος.

MANICÆ. plur. *Gant, gantelet.* αἱ χειροθῆκαι, ῶν. *Menotes, fers aux mains.* αἱ χειροπέδαι, ῶν.

MANICATUS, a, um. Cic. *Qui a des manches.* χειριδωτός, ή, όν.

MANICULA, æ. fœm. *Petite main.* τὸ χειρίον, ου.

MANIFESTARIUS, a, um. *Notoire & manifeſte.* ὁ καὶ ἡ εὔδηλος, vel πρόδηλος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ αὐτόφωρος, καὶ τὸ ον, ου.

MANIFESTE, & MANIFESTO. adv. Cic. *Manifeſtement.* ἐπιδήλως. * σαφῶς. * καταφανῶς. * φανερῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manifeſtè illud vobis oſtendam. ἐναργῶς ὑμῖν τοῦτο δηλώσω. || Probabo & oſtendam Manifeſtè. ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς. || Manifeſtiſſimè iſtud declarat. ἐναργέστατα τοῦτο ἐπιδείκνυσι. || Id Manifeſtè apparet. τοῦτο φανερῶς ἐπιδείκνυται. * φανερόν ἐστι τοῦτο. Vide MANIFESTUS.

MANIFESTO, as, are. *Manifeſter.* ἐκδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδήλωκα. acc. *Declarer.* φανερόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφανέρωκα. acc. || Suam ipſorum perfidiam Manifeſtarunt. τὴν ἑαυτῶν ἀπιστίαν ἐπεδείξαντο.

MANIFESTUS, a, um. Cic. *Manifeſte.* δῆλος, δήλη, λον. * φανερός, ρά, ρόν. * ὁ καὶ ἡ σαφής, vel καταφανής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manifeſtum id vobis faciam. τοῦτο φανερὸν ὑμῖν ποιήσω, vel καταφανὲς ποιήσω. || Vobis Manifeſtum faciam, nos alienas opes non appetere. φανερὸν ὑμῖν ποιήσω, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμοῦμεν ἀλλοτρίων. || Manifeſtum omnibus facere conabor, quo animo erga ipſum fuerim. πειράσομαι πᾶσι ποιῆσαι καταφανές, οἷος περὶ αὐτὸν ἐγενόμην. || Manifeſtum eſt, quòd iſta fecerit. δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐποίησε. * δῆλον, ὡς ταῦτα ἔπραξε. || Omnibus Manifeſtum eſt. ἅπασι φανερόν ἐστι. || Arbitror tibi nunc Manifeſtum eſſe. οἶμαί σοι νῦν γεγενῆσθαι φανερόν. || Ex his, ſi examinentur, Manifeſtum erit, quis eorum auctor ſit. ἀπὸ τούτων ἐξεταζομένων τίς ἐκείνων αἴτιός ἐστι, γενήσεται φανερόν. || Omnibus Manifeſtum eſt, eos majoribus excelluiſſe. παρὰ πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι διήνεγκαν τῶν προγεγενημένων. || Et illud Manifeſtum eſt. κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐστι. || Ex utriuſque factis Manifeſtum erit, uter noſtrûm ſit improbus. ἐκ τῶν ἀμφοῖν πεπραγμένων εὔγνωστον ἔσται, πότερος ἡμῶν ἐσθ' ὁ πονηρός. || Hinc, *ſeu* ex his Manifeſtum eſt, eum non vera dicere. ἐντεῦθεν, *ſeu* ἐκ τούτων φανερὸν γίνεται ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγει. || Eorum malevolentiam Manifeſtam reddidi. τούτων κακόνοιαν φανερὰν κατέστησα, vel πρόδηλον παρέστησα. || Manifeſtum eſt, *me* amicis auxiliari. δῆλός εἰμι, τοῖς φίλοις βοηθῶν. || Manifeſtum eſt, *te* aberrare. δῆλος εἶ ἐξαμαρτάνων. || Manifeſtum eſt, *illum* avarum eſſe. δῆλός ἐστι φιλοχρήματος ὤν. || Manifeſtum eſt, *nos* æquitatem eligere. δῆλοί ἐσμεν, τὸ δίκαιον αἱρούμενοι. || Manifeſtum eſt, *vos* improbos eſſe. δῆλοί ἐστε, πονηροὶ ὄντες. || Manifeſtum eſt, *illos* multa pati. δῆλοι εἰσι, πολλὰ παθόντες. || Eum de induſtria hoc feciſſe, Manifeſtum eſt. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι τοῦτο ποιήσας. || Manifeſtum eſt, eum aliis auxiliaturum eſſe. δῆλός ἐστι, τοῖς ἄλλοις βοηθήσων. || Omnibus Manifeſtum eſt, virtutem divitiis excellere. φανερὸν πᾶσίν ἐστιν ἡ ἀρετή, τῶν χρημάτων διαφέρουσα. || Hæc ſic acta eſſe, Manifeſtum eſt. καταφανῆ ταῦτά ἐστιν οὕτω πραχθέντα. || Manifeſtum eſt, me paratum eſſe ad ea agenda. ὡς προθύμως ἔχω ταῦτα πράττειν, δῆλός εἰμι. || In Manifeſto mendacio deprehenſus eſt. περιφανῶς ἑάλω ψευδόμενος. (V. ἁλίσκω. in anom.) || In Manifeſto ſcelere deprehenſus. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς, *ſeu* ἑαλωκώς, vel εἰλημμένος, *ſeu* ληφθείς. || In Manifeſto ſcelere deprehenſus eſt. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶν εἴληπται. (V. λαμβάνω. in anom.) || In Manifeſto furto deprehenſus eſt. ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων ἐλήφθη. || In Manifeſto ſcelere eum deprehendi. τοῦτον ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικοῦντα ἔλαβον. || Sceleris Manifeſtus. κακουργίας ἁλούς. * ἐπ' αὐτοφώρῳ κακοῦργος.

MANIPULARIS, is. maſc. *Qui eſt de la bande ou compagnie de dix hommes de guerre.* τῆς σπείρας εἷς, ἑνός.

MANIPULATIM. adv. *Par petites bandes.* κατὰ σπείρας. * σπειρηδόν.

MANIPULUS, i. maſc. *Une poignée, une javelle, ou un boteau.* τὸ δράγμα, ατος. * ἡ δράξ, ακός. || Manipulus militum. ἡ σπεῖρα, ας.

MANNA, æ. fœm. *De la Manne, encens en miettes.* ἡ μάννα, ης.

MANNULUS, & MANNUS, i. maſc. *Petit che-*

val. ὁ μάννες, ου. * τὸ ἱππάριον, ίου.

MANO, as, avi, atum, are. *Sortir, couler, ſourdre.* ῥέω, F. ῥεύσω, ἐῤῥύηκα. (V. anom) * προέρχομαι, fut. med. ἐλεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.)

MANSIO, onis. fœm. *Demeure en quelque lieu.* ἡ μονὴ, vel διαμονὴ, ῆς. *Hôtellerie, où l'on s'arrête en faiſant chemin.* ἡ καταγωγὴ, ῆς. * τὸ καταγώγιον, ίου.

MANSISTERNA, æ. fœm. Plaut. Vide URCEUS.

MANSITO, as, avi, atum, are. (à Maneo.) *Demeurer ſouvent.* πολλάκις μένω, F. ενῶ, P. μεμένηκα. acc (à Mando.) * πολλάκις μασσάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι. acc.

MANSUEFACIO, is, feci, factum, ere. *Adoucir.* πραΰνω, F. ϋνῶ, F. πεπράϋγκα. accuſ. * ἡμερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἡμέρωκα. acc. *Apprivoiſer.* τιθασσεύω, F. εύσω, P. τετιθάσσευκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Multitudinem placidis verbis Manſuefacere. τοὺς πολλοὺς ἐπιεικέσι λόγοις πραΰνειν. || Equum Manſuefacere. ἵππον πραΰνειν. || Eos Manſuefecit. ἐκείνους πράους ἐποίησε. || Animos veſtros Manſuefecit. ἡμᾶς κατεπράϋνε.

MANSUEFIO, is, factus ſum, fieri. Cic. *S'apprivoiſer.* τιθασσεύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι, præter. paſſ. τετιθάσσευμαι. *Se domter.* ἡμερόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἡμέρωμαι. *S'adoucir.* πραΰνομαι, futur. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. πεπράϋμμαι. || Senſim Manſuefit. ἠρέμα πραΰνεται, vel πρᾶος γίνεται.

MANSUESCO, is, evi, ere. *Devenir doux & privé.* πρᾶος, πραεῖα, πρᾶον γίνομαι, fut. med. γενήσομαι. (V. anom.) * τιθασσεύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι, præt. paſſ. τετιθάσσευμαι.

MANSUETARIUS, ii. maſc. *Qui apprivoiſe.* ὁ ἡμερωτὴς, vel τιθασσευτὴς, οῦ.

MANSUETE. adverb. Cic. *Doucement.* πράως. * ἠπίως. * ἡσύχως. * εὐμενῶς.

MANSUETUDO, inis. fœm. Cicer. *Douceur.* ἡ πραότης, vel ἠπιότης, ητος. * ἡ ἡμερότης, ητος. * ἡ ἀγαθότης, ητος.

MANSUETUS, a, um. *Doux & facile.* πρᾶος, πραεῖα, πρᾶον. * πραῢς, (έος) εῖα, ύ. * ὁ καὶ ἡ χειροήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Apprivoiſé, privé.* ὁ καὶ ἡ ἥμερος, καὶ τὸ ρον. * ὁ καὶ ἡ τιθασσὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Erga neceſſarios Manſuetus. πρὸς τοὺς οἰκείους πρᾶος. * τοῖς οἰκείοις χειροήθης ὤν. || E fero fit Manſuetum hoc animal, è Manſueto ferum nunquam. ἐξημεροῦται τοῦτο ζῶον, ἅπαξ δὲ ἡμερωθὲν οὐδέποτε ἀγριοῦται. || Manſuetum facere. πρᾶον ποιεῖν. || Manſuetus fit. πρᾶος γίνεται. || Vir admodùm Manſuetus, ſummâ manſuetudine. ἀνὴρ πραότατα ἔχων. * πάνυ πράως διακείμενος. || Omninò Manſuetus eſt. πάσῃ πραότητι χρῆται. * παντάπασι πρᾶον αὐτὸν παρέχει.

MANSUM, i. neut. Cic. *Du mâché, ou mâchis.* τὸ μασηθὲν, ένος. * τὸ μάσημα, ατος.

MANSURUS, a, um. *Qui demeurera.* μενῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. acc.

MANSUS, a, um. part. *Mâché.* μασηθεὶς, εῖσα, έν.

MANTELIUM, ii, & MANTELUM, i. neut. *Eſpece de manteau.* ἡ μανδύη, ης. *Serviette.* τὸ χειρόμακτρον, ου.

MANTES, is. maſc. Vide VATES.

MANTEUM, i. neut. *Le lieu deſtiné pour les Oracles.* τὰ μαντεῖον, είου.

MANTIA, æ. fœm. *Divination.* ἡ μαντεία, ας.

MANTICA, æ. fœm. *Beſace ou biſſac.* ἡ πήρα, ας. *Male, ou valiſe qu'on porte en croupe.* ἡ ἱπποπήρα, ας.

MANTICE, es. fœm. *L'art & ſcience de deviner.* ἡ μαντικὴ, ῆς.

MANTICULA, æ. fœm. *Petite beſace, ou petit biſſac.* τὸ πηρίδιον, ίου.

MANTICULATIO, onis. fœm. *Ruſe & tromperie.* τὸ τέχνασμα, vel κατασκεύασμα, ατος.

MANTICULARIUS, ii. maſc. *Un coupeur de bourſes.* ὁ βαλαντιοτόμος, ου.

MANTICULOR, aris, ari. *Dérober ce qui eſt dans un biſſac.* τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα. *Uſer de fineſſe & de tromperie.* τεχνάομαι, futur. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐτεχνησάμην. acc.

MANTISSA, æ. Lucil. *Addition au prix.* τὸ πρόσδομα, ατος.

MANUALE, is. neut. *Manuel, un livre qu'on porte à la main.* τὸ ἐγχειρίδιον, ίου.

MANUALIS, & e, is. *Qu'on peut empoigner, ou tenir à la main.* χειροπληθιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ χειροπληθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

MANUARIUS, a, um. *Qui appartient à la main.* ὁ καὶ ἡ ἐγχειρίδιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ χειρόκμητος, καὶ τὸ ον, ου.

MANUBIÆ, iarum. fœm. plur. *Dépouille ou butin remporté ſur les ennemis étant encore en vie.* τὰ λάφυρα, ων. * τὰ σκῦλα, ων. || Manubias facere. λαφυραγωγεῖν, έω, F. ήσω, P. λελαφυραγώγηκα. || Qui Manubias hoſtium fert. ὁ καὶ ἡ σκυλοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

MANUBIÆ Jovis. *Les coups de tonnerre.* αἱ κεραυνοβολίαι, ιῶν.

MANUBIALIS, & e, is. ut Manubialis pecunia. *Argent provenu du butin remporté ſur les ennemis.* τὰ ἀπὸ τῶν λαφύρων χρήματα, ων.

MANUBRIOLUM, i. neut. *Petit manche de couteau ou d'outil.* τὸ λαβίον, vel κωπίον, ου.

MANUBRIUM, ii. neut. *Le manche d'un outil.* ἡ κώπη, ης. * ἡ λαβὴ, ῆς.

MANUFACTUS, a, um. Cic. *Fait avec la main.* ὁ καὶ ἡ χειροποίητος, τὸ ον, ου.

MANULEA, æ. fœm. *Une manche.* ἡ χειρὶς, ίδος.

MANULEARIUS, ii. maſc. *Couturier qui fait des habits à manches.* ὁ τῶν χειριδωτῶν χιτώνων ποιητὴς, οῦ.

MANULEATUS, a, um. *Qui a des manches.* χειριδωτὸς, ή, όν.

MANUMISSIO, onis. fœm. Cic. *Délivrance de ſervitude.* ἡ ἄφεσις, εως. * ἡ ἀπελευθέρωσις, εως. || Servorum Manumiſſio. τῶν οἰκετῶν ἀπελευθέρωσις.

MANUMISSUS, a, um. part. *Délivré d'eſclavage.* ἀπαλλαγεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. * ἀπελευθερωθεὶς, εῖσα, έν.

MANUMITTO, is, iſi, iſſum, ere. *Délivrer d'eſclavage, mettre un Eſclave en liberté.* λυτρόω, ῶ, F. ώσω, P. λελύτρωκα. acc. * ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλ-

λαχα. acc. * ἀπελευθερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπηλευθέρωκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Servos Manumittere. τοὺς οἰκέτας ἐλευθερῶσαι, *vel* ἀπελευθέρους ἀφιέναι. (V. ἵημι. in anom.) || Ancillam Manumittit. θεράπαιναν ἐξαφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν.

MANUPRETIUM, ii. maſc. *Le prix, ou ſalaire de quelque travail.* ἡ ἐργολαβία, ας.

MANUS, ûs. fœm. *Main.* ἡ χεὶρ, χειρός. (heteroclit.) *Multitude.* τὸ πλῆθος, εος, ους. *Troupe de ſoldats.* στράτευμα, ατος. || Eſſe ad Manum. πρόχειρον, (pro maſc. & fœm.) εἶναι. V. εἰμί. || Eſſe inter Manus. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εἶναι. || Manus elephanti. ἡ προβοσκὶς, ίδος. || Manu ſcriptum. V. MANUSCRIPTUM. || Ducere aliquem Manu. τινὰ χειραγωγεῖν, έω, F. ήσω, P. κεχειραγώγηκα. || Ingens Manus. ἡ πολυχειρία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manus in eum injiciunt. ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰς χεῖρας. || Violentas Manus ſibi infert. αὐτοχειρίᾳ κτείνει ἑαυτόν. || Violentas ſibi Manus intulit. ἔκτακεν ἑαυτὸν αὐτόχειρος ὤν. || Qui ſuâ Manu cædem patravit. αὐτόχειρ τοῦ φόνου. || Manus alteri inferre. τὰς χεῖρας ἄλλῳ προσφέρειν. || Hoc eis in Manus tradidi. τοῦτο ἐκείνοις ἐνεχείρισα, ab ἐγχειρίζω. || Manum operi admoveo. τῷ ἔργῳ ἐγχειρῶ. * τὸ ἔργον ἐπιχειρῶ. || || In Manus aliquid ſumere. ἐπιχειρεῖν τι. || Quæ mihi in Manus traduntur. ἃ ἐγχειρίζομαι. || In Manibus id habeo. τοῦτο κατὰ χεῖρας ἔχω. || Manibus aliquid tractare. μεταχειρίζειν τι. || In Manus venire. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. || Manibus aliquid capere. χερσὶν ἑλέσθαι τι. || Manus in cœlum attollere. ἀνατείνειν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, *vel* πρὸς τὸν οὐρανόν. || Ne à fratre quidem Manus abſtinuit. τοῦ ἀδελφοῦ μὴ ἀπεσχέτο τὰς χεῖρας. || Manum intra pallium continere. ὑπὸ τρίβωνος χεῖρας ἔχειν. || Admovere Manum alicui. προσάγειν τὴν χεῖρά τινι. || Huic rei Manus adhibuit. τούτῳ τὰς χεῖρας προσήγαγε, *vel* προσήνεγκε. (V. ἄγω & φέρω. in anom.) || Manus ſanguine commaculare. μιαίνειν χεῖρας αἵματι, *vel* φόνῳ. || Manus collidere. τὰς χεῖρας κροτεῖν, *vel* συγκροτεῖν. || Manu confligere cum hoſte. συνάπτειν τῷ πολεμίῳ εἰς χεῖρας. || Antequàm Manus conſererent. πρὶν αὐτοὺς συμβαλεῖν εἰς χεῖρας. || Se dedunt in ejus Manus: dedunt Manus. ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσιν ἐκείνῳ. || Dat Manus. ἑαυτὸν ἐγχειρίζει. || Incidere in Manus hoſtium. εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἐμπίπτειν. (V. πίπτω. in anom.) || Hoc mihi in Manus incidit. τοῦτό μοι εἰς χεῖρας ἦλθε. || Hoc in Manibus, in promptu habeo. τοῦτο πρόχειρον ἔχω. || Id in Manu eſt. τοῦτο πρόχειρόν ἐστι. || In Manu meâ eſt, eos liberare. πρόχειρόν ἐστί μοι, τούτους ἐλευθεροῦν.

MANUSCRIPTUM, i. neut. *Un manuſcrit.* τὸ χειρόγραφον, ου.

MAPALIA, orum. neut. plur. *Logettes, cabanes.* τὰ μαπάλια, ίων.

MAPPA, æ. fœm. *Nappe, linge.* ἡ ἐπιτραπέζιος ὀθόνη. *Serviette.* τὸ χειρόμακτρον, ου.

MARATHRUM, i. neut. *Du fenouil.* τὸ μάραθρον, ου.

MARCEO, es, & MARCESCO, is, arcui, ere. *Etre flétri, devenir lâche.* μαραίνομαι, , futur. paſſ. μαρανθήσομαι, præt. paſſ. μεμάραμμαι * σήπομαι, fut. paſſ. φθήσομαι, præt. paſſ. σέσημμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Flos Marceſcit. τὸ ἄνθος μαραίνεται, *vel* παρακμάζει. || Lilia hæc non Marceſcunt. οὐ ταῦτα κρίνα ἀπομαραίνονται. || Florem Marceſcere facit. τὸ ἄνθος μαραίνει.

MARCIDUS, a, um. *Flétri, fané.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * σαπρὸς, *vel* σαθρὸς, ρὰ, ρόν.

MARCOR, oris. maſc. *Flétriſſure.* ὁ μαρασμὸς, οῦ. * ἡ μάρανσις, εως. *Pourriture.* ἡ σηπεδὼν, όνος. *Langueur & lâcheté.* ἡ χαλαρότης, ητος. *Foibleſſe.* ἡ ἀσθένεια, είας.

MARCULUS, i. maſc. *Un marteau de Chaudronnier.* ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος.

MARE, is neut. *La mer.* ἡ θάλασσα, *vel* θάλαττα, ης. || Adriaticum mare. ὁ Ἀδρίας, ου. || Æſtus Maris. ἡ πλημμυρὶς, ίδος. || Maris æquor. τὸ πέλαγος, εος, ους. || Proxima Maris. τὰ παραθαλάσσια, ίων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mare navigant. τὴν θάλασσαν πλέουσι. || Per Mare navigare. διὰ τῆς θαλάσσης πλεῖν. || Cùm mercatores rei familiaris augendæ gratiâ tanta Maria tranſeant. ἐπειδὴ οἱ ἔμποροι τηλικαῦτα πελάγη διαπερῶσιν, ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. || Mare ingredi, Mari ſe committere. εἰσβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν. || Plurima Maria tranſmiſit. πλεῖστα πελάγη ἐπεραιώσατο. || Maris imperium tenere. τῆς θαλάττης ἄρχειν. * τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν ἔχειν. * τῶν κατὰ θάλατταν ἄρχειν. || Tranquilla ſunt omnia, & pacatum Mare. εὔδια πάντα, καὶ λειοκύμων ἡ θάλασσα. || Mare ſtatim pacatum eſt, & accerſitâ tranquillitate planum ſe præbuit. ἡ θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη, λείαν παρεῖχεν αὑτήν. || Nam erat tranquillitas, & pacatum Mare. καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὖσα, καὶ εὐσταθοῦν τὸ πέλαγος. (V. τυγχάνω. in anom.) || Mare antè procelloſum, reſedit. ἡ τέως ἀγρία κατεστορέσθη θάλαττα. || Dum Mare ſedaretur. ἕως ἀφυβρίσῃ τὸ πέλαγος. || Fluctus Maris ſtratus eſt. τὸ κῦμα τῆς θαλάττης ἔστρωται.

MARGA, æ. fœm. *De la Marne, ſorte de terre.*

MARGARIS, idis. fœm. *Une ſorte de dattes ſemblables aux perles.* ἡ μαργαρὶς, ίδος.

MARGARITA, æ. fœm. *vel* MARGARITUM, i. neut. Cic. *Une perle.* ἡ μαργαρῖτις, ιδος. * ὁ μαργαρίτης, ου.

MARGARITARIUS, ii. maſc. *Vendeur de perles.* ὁ μαργαριτοπώλης, ου.

MARGARITIFER, (eri) a, um. *Fertile en perles.* ὁ καὶ ἡ μαργαριτοφόρος, ου.

MARGINATUS, a, um. *Bordé, qui a un bord.* περιχειλωθεὶς, εῖσα, έν.

MARGINO, as, are. *Border.* περιχειλόω, ῶ, F. ώσω, P. περικεχείλωκα. acc.

MARGO, inis. maſc. *vel* fœm. *Bord d'une riviere, d'un foſſé, &c.* τὸ χεῖλος, εος, ους. * τὸ κράσπεδον, ου. *Extrémité.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς. * τὸ πέρας, ατος. *Marge d'un livre.* τὸ κράσπεδον, ου.

MARINUS, a, um. *De mer, marin.* θαλάσσιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἐνάλιος, καὶ τὸ ιον, ου. *Qui vit en l'eau.* ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, καὶ τὸ ον, ου.

MARISCA, æ. fœm. *Figue folle.* τὸ βούσυκον, ου, * ἡ σύκωσις, εως.

MARISCUM, i. neut. vel MARISCUS, ûs. maſc. *Jonc mariſc.* ὁ, vel ἡ ὁλόσχινος, ου.

MARITA, æ. fœm. *Une femme mariée.* ἡ γαμέτις, ιδος. || Nova Marita. ἡ νεόγαμος, ου.

MARITALIS, & e, is. Col. *Du mariage, du mari.* γαμήλιος, ία, ιον. * γαμικὸς, ἡ, όν.

MARITIMUS, a, um. Cic. *Maritime, qui eſt ou demeure auprès ou ſur le bord de la Mer.* ὁ καὶ ἡ παράλιος, vel ἐπιθαλάττιδιος, καὶ τὸ ον, ου. || Maritimæ urbes. αἱ πόλεις αἱ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.

MARITO, as, avi, atum, are. *Marier.* συνοικίζω, F. ίσω, P. συνῴκικα. acc. uni. & dat. alt.

MARITUS, i. maſc. Cic. *Le mari.* ὁ γαμέτης, ου. * ὁ ἀνὴρ, ἔρος, δρός. || Novus Maritus. ὁ νεόγαμος, ου. || Soror Mariti. ἡ γάλως, ω.

MARITUS, a, um. *Du marié, ou du mariage.* γαμήλιος, ία, ιον. * γαμικὸς, κὴ, κόν. *Joint & lié avec.* ὁ καὶ ἡ σύζυγος, καὶ τὸ γον, ου.

MARMOR, oris. neut. *Marbre.* τὸ μάρμαρον, ου.

MARMORARIUS, ii. maſc. *Qui travaille en marbre.* ὁ μαρμαρογλύφος, ου.

MARMORATIO, onis. fœm. *Bâtiment de marbre.* ἡ μαρμάρωσις, εως.

MARMORATUM, i. neut. *Mortier fait de marbre broyé.* ὁ πηλὸς τῷ λειωθέντι μαρμάρῳ συμπεφυρμένος.

MARMORATUS, a, um. *Pavé, ou revêtu de marbre.* ὁ καὶ ἡ μαρμαρωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

MARMOREUS, a, um. Cic. *De marbre.* μαρμάρεος, έα, εον. * μαρμάρινος, ίνη, ινον.

MARMOROSUS, a, um. *Plein de marbre.* ὁ καὶ ἡ μαρμαρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable à du marbre.* ὁ καὶ ἡ μαρμαροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

MARRA, æ. fœm. *Une marre de Vigneron, eſpece de houe.* τὸ μάῤῥον, ου.

MARRUBIUM, ii. neut. *Du Marrube, herbe.* τὸ πράσιον, ίου.

MARS, artis. maſc. Cic. *Mars.* ὁ ἄρης, ἄρεος, & ἄρεως, & ἄρητος. *Mars, une des ſept planettes du Ciel.* ὁ πυρόεις, εντος. *La guerre.* ὁ πόλεμος, ου. || Suo, vel noſtro Marte. αὐτοχειρί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Adverſo Marte pugnare. περὶ τὴν μάχην δυστυχεῖν. * τὰ περὶ τὴν μάχην ἀτυχεῖν. || Adverſo Marte pugnarunt Lacedæmonii. ἠτύχηται τοῖς Λακεδαιμονίοις ἡ μάχη. || Tam adverſo Marte bellum gerunt. οὕτω τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσι. * οὕτως ἐν τῷ πολέμῳ δυστυχοῦσι. || Secundo Marte pugnare. περὶ τὴν μάχην εὐτυχεῖν. * τὰ τῆς μάχης εὐτυχεῖν || Aperto Marte cum iis dimico. ἐκ τοῦ φανεροῦ πρὸς αὐτοὺς ἀγωνίζομαι.

MARSUPIUM, ii. neut. *Gibeciere, bourſe.* τὸ μαρσύπιον, ίου.

MARTIALIS, & e, is. *Dedié à Mars, martial.* ἄρειος, εία, ειον. * ἀρήϊος, ία, ϊον.

MARTICOLA, æ. comm. gen. *Guerrier.* ὁ πολεμικὸς, οῦ. * ἡ πολεμικὴ, ῆς.

MARTIGENA, æ. maſc. & fœm. *Engendré de Mars.* ὁ καὶ ἡ ἀρεογενὴς, έος, οῦς.

MARTIUS, ii. maſc. *Le mois de Mars.* ὁ μάρτιος, ίου. * ὁ μουνυχιὼν, ῶνος.

MARTIUS, a, um. Cic. *De Mars.* ἄρειος, εία, ειον. * ἀρήϊος, ία, ϊον.

MARTYR, yris. comm. gen. *Martyr, témoin.* ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος.

MARTYRIUM, ii. neut. *Martyre, témoignage.* τὸ μαρτύριον, ίου. * ἡ μαρτυρία, ας.

¶ PHR. Martyrio defungi. μαρτυρίῳ τελευτᾶσθαι. || Martyrii coronam conſequi. τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι. || Martyrii palmam referre. τὸ τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπενεγκεῖν. || Martyrii coronâ exornari. τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ καταχοσμεῖσθαι.

MAS, aris. maſc. *Mâle.* ὁ ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος.

MASCULESCO, is, ere. *Devenir mâle.* ἀῤῥενόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἠῤῥένωμαι.

MASCULINUS, a, um. *Maſculin.* ἀῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, κὴ, κόν.

MASCULUS, a, um. idem. *Viril, genereux.* ἀνδρεῖος, εία, εῖον.

MASCULUS, i. maſc. *Un mâle.* ὁ ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, vel σενος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Liberi Maſculi. οἱ παῖδες ἄῤῥενες. || Sine liberis Maſculis deceſſit. ἐτελεύτησεν ἄπαις ἀῤῥένων παίδων. || Maſculum thus. ὁ ἄῤῥην λίβανος.

MASSA, æ. fœm. *Maſſe.* ἡ μᾶζα, ης. * τὸ φύραμα, ατος. * ὁ ὄγκος, ου.

MASSO, as, are. *Faire en maſſe.* μάττω, F. ξω, P. μέμαχα. acc. * φυράω, ῶ, F. ήσω, P. πεφύρηκα. acc. * πυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπύκνωκα. acc.

MASSULA, æ. fœm. *Petite maſſe.* τὸ μαζίον, ίου. * ἡ μαζίσκη, ης. * τὸ φυραμάτιον, ίου.

MASTICHE, es. fœm. *Du maſtich, ſuc de l'arbre appellé Lentiſque.* ἡ μαστίχη, ης.

MASTIGEUS, i. maſc. &

MASTIGIA, æ. maſc. *Celui qui eſt digne d'avoir le foüet.* ὁ μαστιγίας, ου.

MASTIGOPHORUS, i. maſc. *Celui qui porte un foüet.* ὁ καὶ ἡ μαστιγοφόρος, ου.

MASTIX, igis. maſc. *Un foüet.* ὁ μάστιξ, ιγος.

MASTRUCA, æ. fœm. Cic. *Une ſorte d'habillement à la mode des Sardes.* ἡ μαστρούκη, ης.

MASTRUCATUS, a, um. Cic. *Vêtu de tel habit Sardien.* μαστρουκωτὸς, ἡ, όν.

MASTUS, i. maſc. *Mammelle des bêtes.* ὁ μαστὸς, vel μαζὸς, οῦ.

MATELLA, æ. fœm. & MATELLIO, onis. maſc. *Pot de chambre.* ἡ οὐρητρὶς, ίδος. * τὸ ἀμίδιον, ίου.

MATER, tris. fœm. Cic. *Mere.* ἡ μήτηρ, τέρος, τρός. || Mater trium filiorum. ἡ τρίπαις, αιδος.

MATERCULA, æ. fœm. Cic. *Petite mere.* τὸ μητράριον, vel μητρίδιον, ίου.

MATERFAMILIAS, Matriſfamilias. fœm. Cic. *Mere de famille.* ἡ οἰκοδέσποινα, ης.

MATERIA, æ. fœm. *Matiere.* ἡ ὕλη, ης. *Sujet d'un diſcours, &c.* ἡ ὑπόθεσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Creſcit mihi Materia ſcribendi. ἃ γράφω, πλείω ἔχω. * πλείω ἔχω γράφειν. * μεγάλη τῇ ὑποθέσει μου ἐπίδοσις γίνεται. || Materiam dicendi aliis ſuppeditare. ὑπόθεσιν ἄλλοις παρέχειν. (V. ἔχω. in anom.) || Materiam ſuperbiæ dant opes. ἀφορμὴν τοῦ μέγα φρονεῖν ὁ πλοῦτος δίδωσι. || Materiam, i. occaſionem præbere. πρόφασιν παρέχειν. * καιρὸν παρασκευάζειν.

MATERIALIS, & e, is. *Materiel, composé de matiere.*

tiere. ὁ καὶ ἡ ἔνυλ☉, καὶ τὸ ιν, ου. * μηθεσιαςικὸς, κὴ, κόν.

MATERIALITER. adv. *Materiellement.* μηθεσιαςικῶς.

MATERIARIUS, ii. maſc. *Charpentier.* ὁ ὑλȣργὸς, ȣ̃. * ὁ ὑλοτόμος, ȣ.

MATERIARIUS, a, um. *De matiere.* ὑλικὸς, κὴ, κόν.

MATERIATIO, onis, & MATERIATURA, æ. fœm. *La charpente d'un édifice.* ἡ ξυλεία, ας. * τὸ ὕλημα, ατ☉. * ἡ ὑλȣργία, ας.

MATERIATUS, a, um. Cic. *Qui eſt de matiére.* ὑλικὸς, κὴ, κόν. *Fait de merrin.* ξυλικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ξυλόφρακτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MATERIOR, aris, atus ſum, ari. *Charpenter.* ὑλοτομέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑλοτόμηκα.

MATERIS, is. fœm. *La charpente d'un édifice.* ἡ ὑλότης, ητ☉.

MATERNUS, a, um. Cic. *Maternel.* μητρῷος, ῴα, ῷον. * μητρικὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Avus maternus. πάππος ὁ πρὸς μητρός. || Genus Maternum. τὸ πρὸς μητρὸς γέν☉. || Genere paterno & Materno liber eſt. πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς ἐλεύθερός ἐςι.

MATERTERA, æ. fœm. Cic. *La tante.* ἡ μητραδελφὴ, ῆς. * ἡ τηθὶς, ίδ☉.

MATHEMATICUS, a, um. *Mathématique.* μαθηματικὸς, κὴ, κόν. || Mathematicæ artes. αἱ μαθήσεις, εων. || Mathematicarum artium doctor, *vel* magiſter. ὁ καὶ ἡ μαθηματικοδιδάσκαλ☉, ȣ.

MATHEMATICUS, i. maſc. *Mathématicien.* ὁ μαθηματικὸς, ȣ̃.

MATHESIS, is. fœm. *L'art, ou ſcience des Mathématiques.* ἡ μάθησις, εως.

MATRESCO, is, ere. Pac. *Devenir ſemblable à ſa mere.* μητράζω, F. άσω, P. μεμήτρωκα.

MATRICIDA, æ. maſc. & fœm. Cic. *Homicide & meurtrier de ſa mere.* ὁ καὶ ἡ μητροκτόνος, ȣ. * ὁ καὶ ἡ μητραλοίας, ȣ.

MATRICIDIUM, ii. neut. Cic. *Homicide de ſa mere.* ἡ μητροκτονία, *vel* μητροφονία, ας.

MATRIMONIALIS, & e, is. *De mariage.* γαμικὸς, κὴ, κόν.

MATRIMONIUM, ii. neut. Cic. *Mariage.* ὁ γάμος, ȣ. * ἡ ἐπιγαμία, *vel* συζυγία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hanc in Matrimonium duxit. ταύτην γάμῳ ἔγημε. || Sororem meam in Matrimonium duxit. τὴν ἀδελφήν μȣ γυναῖκα ἔλαβε, *vel* ἠγάγετο. (V. ἄγω & λαμβάνω. in anom.) || Filiam ei in Matrimonium locavit. θυγατέρα πρὸς γάμον αὐτῷ ἔδωκε. || Matrimonio juncti. τῷ γάμῳ συνεζευγμένοι. || Cum viro Matrimonio jungi. ἀνδρὶ συγκαταζεύγνυσθαι. || Hanc in Matrimonio habet. ταύτην ἔχει γυναῖκα. || Quæ recèns in Matrimonium collocatæ fuerunt. αἱ νεωςὶ γεγαμημέναι. || Nondum Matrimonii vinculis aſtrictus. ὄπω τοῖς δεσμοῖς τȣ̃ γάμȣ συνεζευγμέν☉. || Mulierem divitem in Matrimonium ducere. γυναῖκα πλȣσίαν παραλαμβάνειν.

MATRIMUS, a, um. Cic. *De qui la mere eſt encore vivante.* ἔτι μητέρα ζῶσαν ἔχων, ȣσα, ον.

MATRIX, icis. fœm. *Mere, parlant d'une vache, &c.* ἡ μήτηρ, έρος, μητρός. *Matrice.* ἡ μήτρα, ας.

MATRONA, æ. fœm. Cic. *Une femme d'honneur, une mere de famille.* ἡ οἰκοδέσποινα, ης.

MATRONALIS, & e, is. *De mere de famille.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

MATRUELIS, elis. maſc. & fœm. *Neveu du côté de la mere.* ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν. * ἡ ἐκ μητραδελφῶν ἀνεψιά, ᾶς.

MATTA, æ. fœm. *Natte, matelas.* ὁ, *vel* ἡ ψίαθ☉, ȣ. * ὁ φορμὸς, ȣ̃.

MATULA, æ. fœm. Vide MATELLA.

MATURATE. adverb. *En diligence.* ἐπισπερχῶς. * ταχέως. * σπȣδαίως. * σπȣδῇ. || Maturè facere. ὠκέως ἐξεργάζεσθαι, ἄζομαι, fut. med. άσομαι. acc.

MATURATIO, onis. fœm. *Avancement.* ἡ ἔπειξις, εως. * ἡ ἐπισπέρχεια, είας.

MATURATUS, a, um. Cic. *Meuri.* πεπανθεὶς, εῖσα, έν. *Hâté & avancé.* ἐπειγόμεν☉, ένη, ενον.

MATURE. adv. *Murement.* ὡραίως. * πεπείρως. *Promptement.* ἐπισπερχῶς. *A tems.* ὡραίως. * εὐκαίρως.

MATURESCO, is, ere. *Se murir, être meur.* πεπαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. πεπέπαμμαι.

MATURIOR, & ius. compar. *Plus meur.* ὡραιότερος, έρα, ερον. *Plus diligent.* σπȣδαιότερ☉, έρα, ερον.

MATURISSIME, *vel* MATURRIME. adv. *De très-bonne heure.* ὡραιότατα.

MATURISSIMUS, *vel* MATURRIMUS, a, um. ſuperl. *Fort meur.* ὡραιότατ☉, άτη, ατον.

MATURITAS, atis. fœm. Cic. *Maturité.* πέπανσις, εως. *Tems propre.* ἡ ὡραιότης, ητ☉.

MATURO, as, avi, atum, are. *Murir.* πεπαίνω, F. ανῶ, P. πεπέπαγκα. acc. *Hâter, avancer.* ἐπισπεύδω, F. εύσω, P. ἐπέσπευκα. acc. * ἐπισπέρχω, F. ξω, P. ἐπέσπερχα. acc.

MATURUS, a, um. *Meur.* πέπειρ☉, ειρα, ρον. * ὡραῖος, αία, αῖον. *Avancé, hâté.* ὁ καὶ ἡ πρώϊος, καὶ τὸ ον, ου. *Propre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδει☉, καὶ τὸ ειον. dat. *Commode.* ὁ καὶ ἡ εὔκαιρ☉, καὶ τὸ ρον. *Prompt.* ταχὺς, *vel* ὠκὺς, ε͂☉ ; εῖα, ας ; ύ, έος. || Tempus Maturum. ἡ ὥρα, ας. * ἡ εὐκαιρία, ας. || Ævo, *vel* annis Maturus. *Agé.* ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. || Animi Maturus. *Aviſé.* ὁ καὶ ἡ συνετὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃.

MATURUM, i. neut. *Accident venu tout d'un coup.* τὸ ἐξαιφνίδιον, ίȣ.

MATUTA, æ. fœm. Cic. *L'aube du jour.* ἡ λευκοθέα, ας.

MATUTINUM, i. neut. Cic. *Le matin.* τὸ ἑωθινὸν, ȣ̃. * τὸ πρώϊον, ȣ.

MATUTINUS, a, um. *Du matin.* ὁ καὶ ἡ ἑωθινὸς, τὸ ὸν, ȣ̃. * ὁ καὶ ἡ πρώϊ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὄρθριος, ία, ιον.

MAURITANIA, æ. fœm. *La Mauritanie.* ἡ Μαυριτανία, ας.

MAURUS, a, um. *Qui eſt de Mauritanie.* μαῦρος, μαύρα, ρον. * μαυρȣ́σιος, ία, ιον.

MAXILLA, æ. fœm. Cic. *La mâchoire.* ἡ σιαγὼν, όν☉. * ἡ γνάθ☉, ȣ.

MAXILLARIS, & e, is. *Machelier, qui eſt ou appartient à la mâchoire.* ὁ καὶ ἡ γομφί☉, ίȣ. || Dens Maxillaris. Vide DENS.

MAXIMATES, um, ibus. maſc. plur. *Les plus grands & principaux.* οἱ ἄριςοι, ων.

MAXIME. adv. Cic. *Grandement.* εἰς μέγιϛα. * τὰ μάλιϛα. * πλεῖϛον. *Sur-tout.* μάλιϛα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximè alios laudare. ὡς ἔτι μάλιϛα ἐπαινεῖν ἄλλους. * καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν. || Quàm Maximè fieri poteſt. ὡς δυνατὸν μάλιϛα. * ὡς οἷόν τε μάλιϛα. || Homo Maximè dives. ἀνὴρ πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν. * ἀνὴρ τὰ μάλιϛα πλούσιος. || Omnium Maximè quos ego novi. πάντων μάλιϛα, ὧν ἐγὼ οἶδα. * πολὺ μάλιϛα, ὧν ἐγὼ οἶδα. || Omnium Maximè, quos ego novi, iſta curat. πάντων μὲν, ὧν ἐγὼ οἶδα, μάλιϛα τούτων φροντίζει. || Maximè liberaliſſimus. λίαν ἀφειδῶς ἔχων. * εἰς μέγιϛα φιλότιμος. || Cùm omnibus convenit magnifacere ſapientiam, tum Maximè vobis, qui in multos imperium habetis. ἅπασι μὲν προσήκει περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν σοφίαν, μάλιϛα δὲ ὑμῖν τοῖς πλείϛων κυρίοις οὖσι. || Cùm diffidentia omnibus ſalutaris eſt, tum verò Maximè civitatibus contra Tyrannos. ἡ ἀπιϛία πᾶσι μὲν ἐϛιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιϛα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς Τυράννους. || Cùm omnia probra vitanda ſunt, tum Maximè illud. πάντα μὲν ὀνείδη φευκτέον, μάλιϛα δὲ τοῦτο. || Cùm omnis diſciplina ſcientiâ & exercitatione conſtet; tùm Maximè Philoſophia. πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιϛήμης καὶ μελέτης συνέϛηκεν· ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων. || Cùm autem multa ſunt, quæ vitare oporteat, tum illud Maximè cavendum, ne quid effœminatè facere videamur. πολλῶν δὲ ὄντων, ἃ δεῖ φεύγειν, ἐκεῖνο μάλιϛα φυλακτέον, ὅπως μηδὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι. || Cùm te ſæpè anteà beatum prædicavi propter mores, tum vel Maximè, quòd iſtam calamitatem æquo animo feras. πολλάκις μὲν δήπε καὶ πρότερον εὐδαιμόνησα τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιϛα ὡς ῥᾳδίως τὴν νυνὶ συμφορὰν καὶ πρᾴως φέρεις. || Cùm multa me hortentur, ut in his inſtitutis per ſeverem, tum Maximè illud me incitat, quòd πολλῶν μὲν ἐμὲ προτρεπόντων ἐμμένειν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, οὐχ ἥκιϛά με κἀκεῖνο παρεκάλεσεν, ὅτι. || Videntur mihi quidem omnia quæ honeſta ſunt, per exercitationem comparari poſſe, Maximè verò temperantia. πάντα μὲν ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ ἀσκητὰ εἶναι, οὐχ ἥκιϛα δὲ ἡ σωφροσύνη. || Cùm in nullâ aliâ re ſimiles ſint, in hoc Maximè differunt inter ſe. ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖϛον ἀλλήλων διαφέρουσι. || Cùm anteà, tum Maximè eo tempore. καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, τότε δὴ καὶ μάλιϛα.

MAXIMOPERE. adv. *Grandement.* μάλιϛα. * ὅσον πλεῖϛον. * ἐπὶ τὸ πλεῖϛον.

MAXIMUS, a, um. ſuperl. à Magnus. Cic. *Très-grand.* μέγιϛος, ίϛη, ϛον. * πλεῖϛος, είϛη, ϛον. *Fort vieil.* πρεσβύτατος, άτη, ατον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximis laudibus aliquem afficere. ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος. || Honores Maximos accipere. τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Maximæ laudes. οἱ καθ' ὑπερβολὴν ἔπαινοι. || Maximi iſta facit. περὶ πλείϛου ταῦτα ποιεῖται. || Hæc Maxima ſunt. ταῦτα ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει τοῦ ἐν αὐτοῖς μεγέθους. || Natu Maximus. προσωτάτω γενόμενος τῆς ἡλικίας. * ἄλλων πρεσβύτατος.

MAZARA, æ. fœm. *Sorte de dard ancien.*

MAZONOMUM, i. neut. *Grand plat ſervant aux feſtins.* τὸ μαζόνομον, ου. * τὸ μαζονομεῖον, ου.

M E

ME. acc. & ablat. ab Ego. Cic. *Moi.* ἐμέ, & μέ.

MEABILIS, & e, is. *Qu'on peut aiſément paſſer.* βατός, vel πορευτός, ή, όν. * διαβατικός, ή, όν. || Meabilis navibus. ὁ καὶ ἡ ναυσίπορος, καὶ τὸ ον, ου. || Meabilis tranſitus. ὁ πορθμός, ου.

MEAPTE. abl. *Pour moi.* τῇ γέ μου. || Meapte causâ. *Pour moi.* ἔμουγε ἕνεκα, vel χάριν.

MEATUS, ûs. maſc. *Paſſage, par où l'on paſſe.* ἡ πορεία, ίας. * ὁ πόρος, ου. *Mouvement.* ἡ βάσις, vel διάβασις, εως.

MECASTOR. adv. *Sort de jurement des Anciens.* νὴ τὸν Κάϛορα.

MECHANICUS, i. maſc. *Ingenieur, faiſeur de machines.* ὁ μηχανοποιός, οῦ. * ὁ μηχανικός, οῦ.

MECHANICUS, a, um. *Mécanique.* μηχανικός, ή, όν. || Ars Mechanica. βαναυσουργία, ας.

MECONIUM, ii. neut. *Suc de Pavot.* τὸ μηκώνιον, ίου.

MECUM. Cic. *Avec moi.* μετ' ἐμοῦ. * μετά μου.

MEDELA, æ. maſc. Vide MEDICINA. || Medelam adhibere morbo. τῷ ἀρρωϛήματι ἴασιν ἐπάγειν, vel θεραπείαν προσάγειν. || Morborum corporis Medela. θεραπεία τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων. || Medelam afferre morbo. τῇ νόσῳ ἴασιν φέρειν.

MEDEOR, eris, eri. verb. depon. *Remédier.* ἰατρεύω, F. εύσω, P. ἰάτρευκα. acc. * ἀκέω, ῶ, F. έσω, P. ἤκεκα. acc. *Penſer.* θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc *Appaiſer.* πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. *Secourir.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat. || Ars Medendi. ἡ ἰατρική, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oportet priùs auribus veſtris Mederi; corruptæ ſunt enim. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γάρ. || Morbo Mederi. νόσον ἰᾶσθαι, vel θεραπεύειν. || Fami Mederi. λιμὸν ἐξιᾶσθαι. || Ipſis Mederi difficile eſt. δυσχερῶς ἔχουσι πρὸς τὴν θεραπείαν. || Mederi morbo impoſſibile eſt. ἡ νόσος τὴν τῶν ἰατρῶν τέχνην ἐλέγχει. * ἡ νόσος ἀνιάτως ἔχει. || Inopiæ alicujus Mederi. τινὸς πενίᾳ ἐπικουρεῖν. || Morbis Mederi. τοῖν νοσήμασι ἐπικουρεῖν. || Dolori Mederi. τὴν ὀδύνην ἐπικουφίζειν. || Eorum calamitati Medetur. τὰς αὐτῶν συμφορὰς ἐπικουφίζει. i. ſublevat. || Alicujus inſaniæ Mederi. ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονεῖν προάγειν τινά. || Malis iſtis Medetur. ἀπαλλαγὴν ποιεῖται τούτων κακῶν. || Amori Mederi. τὸν ἔρωτα πραΰνειν.

MEDIANUS, a, um. *Qui eſt au milieu.* μεσήτιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, τὸ ον, ου.

MEDIASTINUS, i. maſc. Cicer. *Serviteur.* ὁ μεσαύλιος δοῦλος.

MEDIBILIS, & e, is. Vide MEDICABILIS.

MEDICA, æ. fœm. *Grand Trefle, ou Foin de Bourgogne, herbe.* ἡ μηδική, ῆς.

MEDICABILIS, & e, is. *A quoi l'on peut remédier, qu'on peut guerir.* ἰατρευτός, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἰάσιμος, καὶ τὸ μον, ου. * ὁ καὶ ἡ θεραπεύσιμος, καὶ τὸ μον, ου.

MEDICAMEN, inis; & MEDICAMENTUM, i. neut. Cic. *Une medecine, medicament.* τὸ ἄκεσμα, ατος. * τὸ ἄκος, εος, ους. * τὸ φάρμακον, ου. || Medicamen præſentaneum. τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου.

MEDICAMENTARIUS, ii. maſc. Cic. *Celui qui fait des medicamens, ou medecines.* ὁ φαρμακοποιὸς, ȣ̃. * ὁ φαρμακοτρίϐης, ȣ. * ὁ φαρμακοπώλης, ȣ.

MEDICAMENTARIUS, a, um. *Appartenant aux medicamens, ou à ceux qui les préparent.* φαρμακοποιητικὸς, κὴ, κόν. * φαρμακευτικὸς, κὴ, κόν. ‖ Medicamentaria ars. ἡ φαρμακευτικὴ, ῆς.

MEDICAMENTOSUS, a, um. *Medecinal, portant medecine.* ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * ὁ καὶ ἡ πολυφάρμακος, καὶ τὸ ον, ου.

MEDICATIO, onis. fœm. *Application, ou uſage d'un remede.* ἡ φαρμάκευσις, εως. * ἡ φαρμακεία, vel ἰατρεία, ας. * ἡ ἄκεσις, εως. * ὁ ἀκεσμὸς, ȣ̃.

MEDICATUS, a, um. *Medeciné, ou miſtionné de quelque drogue.* φαρμακευθεὶς, εῖσα, έν. * φαρμακευόμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

MEDICINA, æ. fœm. Cic. *La medecine, l'art de medecine.* ἡ ἰατρικὴ, ῆς. *Medecine, remede.* ἡ ἰατρεία, vel φαρμακεία, ας. * τὸ φάρμακον, ȣ. ‖ Medicinam adhibere, vel facere. θεραπεύειν, εύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Medicinam morbo adhibent. τῇ νόσῳ ἴασιν φέρȣσι, vel φάρμακον ἐπάγȣσι, vel θεραπείαν προσάγȣσι. ‖ Congruentem morbo Medicinam afferre. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρειν. ‖ Celerem morbis Medicinam facere. ταχεῖαν ἐπάγειν τῶν ἀλγημάτων τὴν ἴασιν. ‖ Mœroris Medicinam tibi proponam. ἄκος σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι. ‖ Vix iſte morbus Medicinam admittit. δυσχερῶς ἔχει τȣ̃το ἀῤῥώστημα πρὸς τὴν θεραπείαν. ‖ Mdicinam non admittit. ἀνιάτως ἔχει. * τὴν τῶν ἰατρῶν τέχνην ἐλέγχει. ‖ Medicinæ his faciendæ locus non eſt. ȣ̓κ ἔστιν, ὅπως ταῦτα θεραπείας τεύξεται. * ȣ̓κ ἔστι τȣ́τοις ἴασιν ἐπάγειν. (V. ἄγω & τυγχάνω. in anom.) ‖ Dolori Medicinam afferre. τὴν ὀδύνην καταπραΰνειν, vel ἐπικȣφίζειν. ‖ Incommodis Medicinam afferre. ταῖς συμφοραῖς ἐπικȣρεῖν. ‖ Qui Medicinam tractant. τὴν ἰατρικὴν μεταχειριζόμενοι. ‖ Artem Medicinæ callens. τὴν ἰατρικὴν τέχνην ἐπιστάμενος. ‖ Medicinæ faciendæ expertus. τοῦ ἰατρεύειν ἐμπείρως ἔχων. * πρὸς τὰ τῆς ἰατρικῆς ἔμπειρος.

MEDICINÆ, arum. fœm. plur. *Boutiques de Medecins ou d'Apothicaires.* τὰ ἰατρεῖα, ων. * οἱ φαρμακῶνες, ων.

MEDICINALIS, & e, is. *Medecinal.* ἰατρικὸς, κὴ, κόν.

MEDICO, as, avi, atum, are, & MEDICOR, aris, atus ſum, ari. verb. depon. *Medeciner, remédier.* ἰατρεύω, F. εύσω, P. ἰάτρευκα. acc.

MEDICUS, i. maſc. Cic. *Medecin.* ὁ ἰατρὸς, ȣ̃. * ὁ θεραπευτὴς, ȣ̃.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Medici ſic ſentiunt. οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες οὕτως ἔχουσι τῆς γνώμης. ‖ Medicum introduxerunt, quo multis antè annis utebar. εἰσήγαγον ἰατρὸν, ᾧ πολλὰ ἔτη ἐχρώμην. ‖ Aderat Medicus morbi cauſâ accitus. ὁ ἰατρὸς παρῆν, κατὰ χρείαν τῆς νόσȣ ἐπικληθείς. ‖ Rigidus Medicus, nihil præter uſtiones ac ſectiones ſciens. ἀπότομος ἰατρὸς, ἓν τȣ̃το μόνον εἰδὼς, τὴν καῦσιν, καὶ τομήν. ‖ Medicus, qui cùm aliis mederi tentet, ipſe ulceribus ſcatet. ἰατρὸς, ὁ ἄλλȣς ἰατρεύειν ἐπιχειρῶν, αὐτὸς δὲ βρύων ἕλκεσι. ‖ Medicorum præcepta. τὰ τῶν ἰατρῶν παραγγέλματα.

MEDICUS, a, um. *De Medecin.* ἰατρικὸς, κὴ, κόν. ‖ Ars Medica. ἡ ἰατρικὴ, ῆς. ‖ Medicum malum. V. in MALUM.

MEDIETAS, atis. fœm. Cic. *La moitié.* ἡ μεσότης, ητος. * τὸ μέσον, ȣ.

MEDIMNUM, i. neut. & MEDIMNUS, i. maſc. Cic. *Une mine, meſure de ſix boiſſeaux.* ὁ μέδιμνος, vel τὸ μέδιμνον, ȣ.

MEDIOCRIS, & e, is. *Mediocre, ni trop grand, ni trop petit.* μέτριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, καὶ τὸ ες, έος, ȣ̃ς. * προσήκων, (οντος) ȣσα, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ita Mediocris. μετρίως ἔχων ὀργῇ. ‖ Pœna Mediocris. ἡ ἐντὸς μέτρου τιμωρία. ‖ Mediocris cura. ἡ ἐπιεικὴς ἐπιμέλεια. ‖ Mediocres opes. τὰ ἐν μετρίῳ χρήματα.

MEDIOCRITAS, atis. fœm. Cic. *Mediocrité, ni trop, ni trop peu.* τὸ μέτρον, vel μέτριον, ȣ. * ἡ μετριότης, ητος. * τὸ μέσον, ȣ. * ἡ μεσότης, ητος. * ἡ ἐπιείκεια, είας. Vide MODUS.

MEDIOCRITER. adverb. Cic. *Mediocrement.* μετρίως. * ἐπιεικῶς. * προσηκόντως. ‖ Non Mediocriter. μεγάλως. * ὑπερμέτρως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mediocriter dives. ὁ μέτρια κεκτημένος. * μετρίως ἔχων τῶν χρημάτων. ‖ Mediocriter eruditus ἱκανῶς ἔχων παιδεύσεως. ‖ Mediocriter, intra modum. ἐντὸς τȣ̃ μετρίȣ. ‖ Mediocriter ſe gerere. κατὰ τὸ μέτριον πράττειν. * τȣ̃ μέσου τυγχάνειν. ‖ Mediocriter amare divitias, nihil ſupra modum. μετρίως ἀγαπᾶν τὸν πλȣ̃τον, μηδὲν ὑπερβαλλόντως. ‖ Calamitates Mediocriter ferre. μετρίως φέρειν τὰς συμφοράς. ‖ Non Mediocriter probus eſt, ſed excellenter. ȣ̓ μετρίως ἔχει τὰς ἀρετὰς, ἀλλ' ὑπερβαλλόντως.

MEDIOXIMUS, vel MEDIOXUMUS, a, um. *Qui eſt au milieu.* ὁ καὶ ἡ διάμεσος, καὶ τὸ σον, ȣ. * μέτριος, ία, ιον.

MEDITAMENTUM, i. neut. Vide MEDITATIO.

MEDITATE. adverb. *Après y avoir bien penſé.* ἐσκεμμένως. * ἀκριβῶς. * ἐπιμελῶς. ‖ Meditatè alios lædere. ἐσκεμμένως ἄλλȣς κακῶς ποιεῖν.

MEDITATIO, onis. fœm. Cicer. *Méditation.* ἡ μελέτη, ης. * ἡ φροντὶς, ίδος. * τὸ σκέμμα, ατος. Vide MEDITOR.

MEDITATUS, a, um. (paſſivè.) *Médité.* μεμελετημένος, η, ον. (act.) *Qui a médité.* μεμελετηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. acc. * μελετήσας, ασα, αν. acc. ‖ Meditatus accedo. μελετήσας, vel μεμελετηκὼς προσῆλθον. * ἐσκεμμένος ἥκω. ‖ Meditata & præparata omnia dicit. ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγει.

MEDITERRANEUS, a, um. *Qui eſt au milieu de la terre.* ὁ καὶ ἡ μεσόγαιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MEDITOR, aris, atus ſum, ari. verb. depon. *Méditer.* μελετάω, ῶ, F. ήσω, P. μεμελέτηκα. acc. * φροντίζω, F. ίσω, P. πεφρόντικα. acc. * σκέπτομαι, futur. med. ψομαι. aor. 1. med. ἐσκεψάμην. acc. *S'exercer.* ἀσκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἤσκηκα. acc. *Penſer, avoir deſſein.* βȣλεύω, F. εύσω, P. βεβȣ́λευκα. acc. * ἐπιβȣλεύω, F. εύσω, P. ἐπιβεβȣ́λευκα. dat. vel acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Meditatur defenſionem mendaciorum. μελετᾷ τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν ψευδῶν. ‖ Hoc Meditatum ab adoleſcentiâ debet eſſe,

mortem ut negligamus. ἐκ νέȣ δεῖ ἔχειν μεμελετημένον, θανάτȣ καλαφρονεῖν. || Meditare hoc, & tecum perpende. σκέψαι τȣ̃το, καὶ διέλθε πρὸς σεαυλόν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Meditor, quid in præſentia fieri oporteat. σκέπλομαι τί χρὴ γενέσθαι ἐν τῷ παρόνλι. || Meditor quo pacto civitas ſalvabitur. σκέπλομαι τίνα τρόπον ἡ πόλις σωθήσεται. || De his Meditari. περὶ τȣ́των σκέψασθαι. || Utile aliquid Meditari. χρήσιμόν τι σκέπλεσθαι. || Meditari oportet, quo pacto. σκεπτέον, ὅπως. || Meditamini vobiſcum. λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτȣ́ς. || Secum Meditatur. πρὸς ἑαυτὸν λογίζεlαι. * πρὸς ἑαυτὸν ἐνθυμεῖται. || Hæc animo Meditatur. ταῦτα ἐν νῷ ἔχει. * ταῦτα ἐν νῷ ἔλαβεν. * περὶ ταῦτα τῇ ψυχῇ διατρίβει. || Hæc mecum Meditans, volutans, aſſiduéque in animo verſans. ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν ἀνελίσσων, καὶ συνεχῶς στρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ. || Cogitare aliquid & ſecum Meditari. σκοπεῖν τι καὶ λογίζεσθαι ἐν ἑαυτῷ. || De iiſdem ſæpè Meditatur. περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις τῇ γνώμῃ ἐπισκοπεῖ. || Cùm hæc mecum Meditarer, inveniebam. διεξιὼν ταῦτα πρὸς ἐμαυλὸν, εὕρισκον. || Hæc Meditans. ταῦτα διανοηθείς. || Fugam Meditari. ἀποδρασιν βȣλεύεσθαι. || Pœnam ſecum Meditatur in fratrem. τιμωρίαν καλὰ τὸν ἀδελφὸν βȣλεύεται πρὸς ἑαυλόν.

MEDITULLIUM, ii. neut. Cicer. *Le milieu de quelque choſe.* τὸ μεlαίχμιον, ȣ. * τὸ μέσον, ȣ.

MEDIUM, ii. neut. *Le milieu.* τὸ μέσον, ȣ. * ἡ μεσότης, ητος. * τὸ μεlαξύ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Medio doctrinæ atque inſcitiæ eſt. σοφίας καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστί. || Medium locum tenent inter virtutem & vitium. μέσως ἔχȣσιν ἀρετῆς καὶ κακίας. || In Medio mundi terra ſita eſt. καlὰ τὸ μέσον τοῦ κόσμου γῆ συνέστηκεν. || Eos in Medio loco cœlum inter ac terram poſuit. αὐτȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̃ τε καὶ γῆς ἐν μέσῳ ἔθη. || In Medio regionis. ἐν τῷ μεlαξὺ χώρας. || In Medium proferre. εἰς μέσον ἐκφέρειν, *vel* εἰσφέρειν. || In Medio ponere. ἐν μέσῳ παρατιθέναι. || Venire in Medium. εἰς μέσον ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Hominem è Medio tollere. ἄνθρωπον ἀφανίζειν. || Tollere aliquid è Medio. ἀναιρεῖν τι ἐκ μέσȣ. Vide MODUS.

MEDIUS, a, um. *Qui eſt au milieu.* μέσος, ση, σον. || E Medio tolli. *Mourir.* θνήσκειν, ήσκω, futur. θανȣ̃μαι. (V. anom.) || E Medio tollere. θανατοῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. τεθανάτωκα. acc. * ἀναιρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα. acc. || Medius dies. ἡ μεσημβρία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Medius inter duos metus. μέσος δύω φόβων ἱστάμενος. || Medius inter virtutem & vitium. μέσως ἔχων ἀρετῆς καὶ κακίας. || Per Medium forum. ἀνὰ μέσην ἀγοράν. || In Medio mundo. Vide MEDIUM.

MEDIUSFIDIUS. adv. Cic. *Par ma foi, une ſorte de jurement des Anciens.* νὴ διά. * μὰ δία.

MEDULLA, æ. fœm. *Moëlle.* ὁ μυελὸς, οῦ. * ἡ ἐντεριώνη, ης.

MEDULLITUS. adverb. *Du fond du cœur, affectueuſement.* ἀπὸ, *vel* ἐκ μυελῶν. * ἐκ βαθέων.

MEDULLULA, æ. fœm. *Petite moëlle.* τὸ μυελίδιον, ȣ.

MEGÆRA, æ. fœm. *Megere.* ἡ μέγαιρα, ας.

MEGALESIA, ium, ibus. neut. plur. *Jours & jeux conſacrés par les anciens Païens à la mere des Dieux,* τὰ μεγαλήσια, ίων.

MEGISTANES, um, ibus. maſc. plur. *Maîtres & Gouverneurs, les Principaux.* οἱ μεγιστᾶνες, ων.

MEHERCLE, MEHERCULE, MEHERCULES. adv. Cic. *Par Hercules.* νὴ τὸν ἡρακλέα.

MEI. gen. ab Ego. Cic. *De moi.* ἐμȣ̃. * μȣ̃.

MIEO, mies, minxi, mictum, ere. *Uriner.* οὐρέω, ῶ, F. ήσω, P. οὔρηκα.

MEL, ellis. neut. *Miel.* τὸ μέλι, λιτος.

MELAMPHYLLUM, i. neut. *Une eſpece de branche urſine, herbe.* τὸ μελάμφυλλον, ȣ.

MELAMPODIUM, ii. neut. *Du Veraſtre noir; ſorte d'Hellebore, herbe.* τὸ μελαμπόδιον, ίȣ.

MELANCHOLIA, æ. fœm. Cic. *Mélancolie.* ἡ μελαγχολία, ας.

MELANCHOLICUS, a, um. Cic. *Mélancolique.* μελαγχολικὸς, κὴ, κόν.

MELANCORYPHUS, i. maſc. *Becfigue, oiſeau.* ὁ μελαγκόρυφος, ȣ.

MELANDRYUM, i. neut. *Blé frimé.* τὸ μελάνδρυον, ύȣ.

MELANTHIUM, ii. neut. *De la Poivrette, ou Nielle, herbe.* τὸ μελάνθιον, ίȣ.

MELANURUS, i. maſc. *Negr'œil, poiſſon vivant entre les pierres.* ὁ μελανȣ̃ρος, ȣ.

MELE. neut. plur. *Des chanſons.* τὰ μέλη, ῶν.

MELEAGRIDES, um, ibus. fœm. plur. *Poules d'Afrique.* αἱ μελεάγριδες, ων.

MELICERIA, æ. *vel* MELICERIS, idis. fœm. *Apoſtume dont le pus eſt comme du miel.* ἡ μελικηρὶς, ίδος. * ἡ μελικηρία, ας.

MELICUS, a, um. Cic. *Muſicien, Lyrique.* μελικὸς, κὴ, κόν.

MELILOTUS, i. maſc. *Melilot, herbe.* ἡ μελίλωτος, *vel* τὸ μελίλωlον, ȣ.

MELIMELI. indecl. neut. *Confiture de pommes.* τὸ μηλόμελι, λιτος.

MELIMELUM, i. neut. *Pomme de Paradis, ſorte de pommes douces.* τὸ μελίμηλον, ȣ.

MELINUM, i. neut. *Meliſſe, herbe.* τὸ μέλινον, ȣ. *Eſpece de blanc pour les Peintres.* ἡ μηλία γῆ.

MELINUS, a, um. *De couleur de citron.* μήλινος, ίνη, νον.

MELIOR, & ius, oris. comp. *Meilleur.* ὁ καὶ ἡ ἀμείνων, *vel* κρείτlων, *vel* ἀρείων, *vel* βελτίων, καὶ τὸ ον, ονος. || Melior conditio. τὸ πλεονέκlημα, αlος. || Meliorem facere, *vel* reddere. βελτιόω, ῶ, F. ώσω, P. βεβελτίωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Melius eſt pugnantes mori, quàm fugâ ſaluti ſuæ conſulere. αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένȣς ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγονlας σωθῆναι. || Melius eſt honeſtè mori, quàm turpiter vivere. αἱρετώτερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν αἰσχρῶς. || Mors tali ſalute Melior eſt. ὁ θάνατος τοιαύτης σωτηρίας αἱρετώτερός ἐστι. || Iis Melius eſt ſuperari, quàm vincere. τȣ́τοις αἱρεlώτερόν ἐστιν ἡτlᾶσθαι, ἢ νικᾶν. || Melius eſt beneficium dare, quàm accipere. αἱρετώτερον τὸ εὖ ποιεῖν, ἀντὶ τȣ̃ εὖ παθεῖν. V. UTILE. (& πάσχω. in anomal.) || Sæpè victores non ſunt Meliore conditione, quàm victi. πολλάκις οἱ νικήσαντες οὐδὲν βέλτιον πράτlȣσι, τῶν ἡτlηθέντων. || Meliore conditione eſt. ἄμεινον πράτlει. || Meliore conditione ſumus,

quàm heri. ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν. || Meliores eos reddidit. αὐτοὺς βελτίους ἐποίησε. || Melius donum. ἡ δωρεὰ πλείονος ἀξία. || Ipſis Melioris fortunæ ſpes eſt. αὐτοῖς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβαλεῖν τὰ πράγματα ἐλπίς ἐστι. || Dii Meliora. ἀλλὰ γὰρ οἱ Θεοὶ ταῦτα κρεῖττον διατιθέασι.

MELIORESCO, is, ere. *Devenir meilleur.* βελτιόομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. βεβελτίωμαι.

MELIORO, as, avi, atum, are. *Faire, ou rendre meilleur.* βελτιόω, ῶ, F. ώσω, P. βεβελτίωκα. acc.

MELIPHYLLUM, i. neut. *Meliſſe, herbe.* τὸ μελίφυλλον, *vel* μελισσόφυλλον, ου.

MELIS, is. fœm. *Un Taiſſon ou Blereau, bête.* ἡ μελὶς, ίδος.

MELITA, æ. & MELITE, es. fœm. *Malte, nom de Ville & d'Iſle.* ἡ μελίτη, ης.

MELITÆUS, a, um. & MELITENSIS, & e, is. *Maltois, qui eſt de Malte.* μελιταῖος, αία, αῖον.

MELITITES, æ. maſc. gen. Melitites vinum. *Breuvage fait de moût & de miel.* ὁ οἶνος μελιτίτης, ου.

MELITURGUS, i. maſc. Vide MELLARIUS, ii.

MELIUS. adv. *Mieux.* ἄμεινον. * βελτιόνως. || Paulò Meliùs. adv. Cic. *Un peu mieux.* μικρόν τι ἄμεινον. * ὀλίγον τι βέλτιον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Meliùs ſe res habent. βέλτιον ἔχει τὰ πράγματα. || Meliùs habeo, valeo. ῥᾷον ἔχω. * κουφότερον ἔχω ἐκ τοῦ νοσήματος. || Meliùs de vobis exiſtimant. βέλτιον δόξαν περὶ ὑμῶν ἔχουσι.

MELIUSCULE. adv. Cic. *Un peu mieux.* μικρόν τι ἄμεινον. * ὀλίγον τι βέλτιον.

MELIUSCULUS, a, um. *Un peu meilleur.* ὁ καὶ ἡ μικρόν τι βελτίων. * ὁ καὶ ἡ ὀλίγον ἀμείνων, καὶ τὸ ον, ονος.

MELLACIUM, ii. neut. *Du moût cuit à moitié.* τὸ ἕψημα, ατος.

MELLARIUM, ii. neut. *Ruche.* ὁ μελισσών, ῶνος. * τὸ μελιττοτροφεῖον, ου.

MELLARIUS, ii. maſc. *Celui qui fait le miel.* ὁ μελισσοκόμος, ου.

MELLARIUS, a, um. *Qui ſert, ou appartient au miel.* ὁ καὶ ἡ μελίσσειος, καὶ τὸ ον, ου. || Mellaria vaſa. τὰ μελίσσεια, ων.

MELLATIO, onis. fœm. *Cueillete de miel.* ἡ μελίτωσις, εως. * ἡ μελιτουργία, ας.

MELLATUM, i. neut. *Du moût cuit à la moitié, vin cuit.* τὸ μελίτωμα, ατος.

MELLEUS, a, um. *De miel.* ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

MELLICULUM, i. neut. *Mielet.* τὸ μελίτιον, ου.

MELLIFER, (eri) a, um. *Qui porte miel.* ὁ καὶ ἡ μελιτοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

MELLIFICIUM, ii. neut. *Façon, ou action de faire le miel.* ἡ μελιτουργία, ας.

MELLIFICO, as, avi, atum, are. *Faire du miel.* μελιτουργέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμελιτούργηκα.

MELLIFICUS, a, um. *Qui fait du miel.* ὁ καὶ ἡ μελιτουργός, *vel* μελιτοποιός, καὶ τὸ όν, οῦ. || Mellificum opus. τὸ μελίτωμα, ατος.

MELLIFLUUS, a, um. *D'où découle du miel.* ὁ καὶ ἡ μελίρρυτος, καὶ τὸ ον, ου.

MELLIGENUS, a, um. *Qui a le goût du miel.* μελιτήριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ μελιειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

MELLIGO, inis. fœm. *Le miel amaſſé.* τὸ μελίτωμα, ατος.

MELLILOQUUS, a, um. *Qui n'a que des paroles emmiellées.* ὁ καὶ ἡ μελίφωνος, καὶ τὸ ον, ου.

MELLITUS, a, um. *Emmiellé, doux comme miel.* ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * μελιτήριος, ία, ιον. * μελίχιος, ία, ιον.

MELODES, æ. maſc. *Qui chante mélodieuſement.* ὁ καὶ ἡ μελῳδός, οῦ.

MELODIA, æ. fœm. *Mélodie, chant doux & agreable.* ἡ μελῳδία, ας.

MELONES, um. maſc. plur. *Melons, ſorte de fruits.* οἱ μηλοπέπονες, ων.

MELOPEPONES, um. maſc. plur. Vide MELONES.

MELOS. neut. *Chant doux, mélodie.* τὸ μέλος, εος, ους.

MELOTA, æ. fœm. *Une peau de mouton avec la laine.* ἡ μηλωτή, ῆς.

MEMBRANA, æ. fœm. *Membrane, peau déliée.* ὁ ὑμήν, ένος. * τὸ δερμάτιον, ου. *Parchemin.* ἡ δέρρις, εως. * ἡ διφθέρα, ας. || Membranæ cerebri. αἱ μήνιγγες, ων.

MEMBRANACEUS, a, um. *Reſſemblant à une membrane.* ὁ καὶ ἡ ὑμενώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

MEMBRANEUS, a, um. *De membrane.* ὁ καὶ ἡ ὑμένειος, *vel* ὑμένινος, καὶ τὸ ον, ου. *De parchemin.* ὁ καὶ ἡ διφθέρινος, καὶ τὸ ον, ου.

MEMBRANULA, æ. fœm. Cic. *Petite membrane.* τὸ ὑμένιον, ου. *Petite peau de parchemin.* ἡ διφθέρα εὐτελής, (έος, οῦς.)

MEMBRATIM. adv. *Par membres.* μελεϊστί. * μεληδόν. * μερικῶς.

MEMBRATURA, æ. fœm. *Liaiſon des membres du corps.* ἡ διάρθρωσις, *vel* διαμέλωσις, εως.

MEMBROR, aris, atus ſum, ari. *Etre compoſé de membres.* ἀρθρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἤρθρωμαι.

MEMBROSUS, a, um. *Membru.* ὁ καὶ ἡ μελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

MEMBRUM, i. neut. Cic. *Membre, partie du corps.* τὸ μέλος, εος, ους. * τὸ κῶλον, ου. * τὸ μέρος, εος, ους. * τὸ μέριον, ου. || Membrum orationis. τὸ κῶλον, ου. || Membrorum compoſitio. Vide MEMBRATURA. || Membra ſcindere. κωλοτομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεκωλοτόμηκα. || A Membris ſuis dividi. κωλοτομεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. κεκωλοτόμημαι. || Membris carens. ὁ καὶ ἡ ἄκωλος, καὶ τὸ λον. || Membra diſlocare. ἐξαρθρεῖν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήρθρωκα, acc. || Qui, quæ, quod eſt Membris æqualibus. ὁ καὶ ἡ ἰσόκωλος, καὶ τὸ λον, ου.

MEME. acc. geminatus ab Ego. *Moi moi : & non autre.* ἐμὲ αὐτόν. * ἐμὲ ἐμέ.

MEMENTO. imper. à Memini. *Reſſouviens-toi.* μνήσθητι, aor. 1. paſſ. imper. à μνάομαι. gen. *vel* acc. || Memento te eſſe hominem. μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.

MEMENTOTE. *Reſſouvenez-vous.* μνήσθητε. gen. *vel* acc. || Mementote apud voſmetipſos, quis ille ſit,

ἀναμνήσθητε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, τίς ἐστιν οὗτος.

MEMET. pronom. *Moi-même.* ἐμαυτόν. * ἐμὲ αὐτόν.

MEMINERO. *Il m'en ſouviendra.* μνήσομαι, fut. med. à μνάομαι. gen. *vel* accuſ. *J'en ferai mention.* μνήσομαι. περί. gen.

MEMINI, meminero, iniſſe. verb. defect. *Il me ſouvient.* μέμνημαι, fut. med. μνήσομαι, aor. 1. ἐμνησάμην, aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην. (à μνάομαι.) accuſ. *vel* gen. *Je fais mention.* μέμνημαι. περί. gen.

MEMINISSE. *Avoir ſouvenance.* μνήσασθαι. gen. *vel* acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Horum ſermonum, *vel* hos ſermones Memini. τούτων λόγων, *vel* τούτους λόγους ἐμνήσθην. || Memini me hoc aliquando audire. μέμνημαι ἀκούσας ποτὲ τοῦτο. || Memini eos id feciſſe. μέμνημαι τούτων ἐκεῖνο ποιησάντων. * ἐμνήσθην, ὅτι ἐκεῖνο ἐποίησαν. || Abſentium amicorum Meminiſſe, i. mentionem facere, apud præſentes. τῶν ἀπόντων φίλων μνησθῆναι πρὸς τοὺς παρόντας. || Juſtum eſt Heroum illorum Meminiſſe. ἄξιον καὶ τῶν Ἡρώων τούτων μεμνῆσθαι. || Jam ſupervacaneum eſt illorum Meminiſſe. ἤδη μάτην ἐστὶ τὸ μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. || Nominatim de iis Meminit. ὀνομαστὶ περὶ τούτων μέμνηται. || Breviter illorum Meminit. μέμνηται αὐτῶν διὰ βραχέων. || Hujus negotii Meminit. τούτου πράγματος ἀνεμνήσθη. || Patris inſtituta Meminiſſe. τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθῆναι. || Non Meminit, nos ab eâ ſervari. οὐκ ἀνεμνήσθη, ὅτι ἤδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα ἡμᾶς. || Illorum maximè Memini. τούτων πλείστην μνείαν ἔχω, *vel* μνήμην ἔχω. || Præteritorum Meminiſſe. τῶν παρεληλυθότων, *vel* τὰ παρεληλυθότα μνημονεύειν. || Hæc decet vos Meminiſſe. ταῦτα χρὴ ἡμᾶς μνημονεύειν. || Ea quæ dicta ſunt Memini. τὰ ῥηθέντα μνημονεύω. || Eorum non Memini. τούτων ἀμνημονῶ, *vel* ἠμνημόνησα. * τούτων οὐδεμίαν ἔχω μνήμην. || Optimè Memini. κάλλιστα μνημονεύω. || Hæc accuratè Memini. ἐκείνων ἀκριβῆ μνήμην ἔχω. || Scio ac Memini. οἶδά τε καὶ μέμνημαι. || Beneficiorum Meminiſſe. τῶν εὐεργετημάτων μεμνῆσθαι. || Ob temporis intervallum haud ſatis Memineram. διὰ χρόνου οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην. || Acceptarum ab eo injuriarum Meminit. μνησικακεῖ ὧν ἐπεπόνθειν ὑπ' αὐτοῦ. (Vide πάσχω. in anom.) || Quantum Meminiſſe poſſum. ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω. || Hæc quidem Memini. ταῦτα μὲν διὰ μνήμης ἔχω, *vel* ἐπιμνήμης ἔχω. || Dei ſemper Meminerunt. τοῦ Θεοῦ ἄληστον μνήμην ἔχουσι.

MEMOR, oris. omn. gen. *Qui ſe ſouvient, reconnoiſſant.* μνημονεύων, ουσα, ον. gen. *Qui a de la memoire.* ὁ καὶ ἡ μνήμων, ονος. * μνημονικός, κή, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Illorum Memor. τούτων, *vel* ταῦτα ἀναμνησθείς. || Memor beneficii. τῆς εὐεργεσίας μνημονεύων. || Præteritorum Memor. τῶν παρεληλυθότων μνήμην ἔχων. || Memor illatæ injuriæ. μνησικακῶν ὧν ἔπαθε.

MEMORABILIS, & e, is. *Mémorable.* ὁ καὶ ἡ μνημονευτός, καὶ τὸ όν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, *vel* ἀξιόμνηστος, καὶ τὸ ον, ου. || In æternum Memorabilis. ὁ καὶ ἡ ἀείμνηστος, καὶ τὸ στον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil Memorabile geſſit. οὐδὲν ἄξιον λόγου διέπραξε. || Factum Memorabile. ἔργον τῆς μνήμης ἄξιον. * ἔργον ἄξιον τοῦ μνημονευθῆναι.

MEMORANDUS, a, um. *Dont on doit avoir mémoire.* μνημονευτέος, α, ον. V. MEMORABILIS.

MEMORATOR, oris. maſc. *Celui qui fait reſſouvenir.* ὁ μνημονευτής, οῦ. * ὁ ἐξηγητής, οῦ.

MEMORATUS, a, um. part. *Dont on a fait mémoire.* μνημονευθείς, εῖσα, έν. * ἐξηγηθείς, θεῖσα, θέν.

MEMORIA, æ. fœm. Cic. *Mémoire.* ἡ μνήμη, ης. * μνημοσύνη, ης. * ἡ ἀνάμνησις, εως. || In Memoriâ habeo: Memoriâ teneo, contineo, complector, &c. διὰ μνήμης ἔχω. (V. anom.) accuſ. || In Memoriam redigere, reducere, *vel* revocare. ἀναμιμνήσκειν, μνήσκω, F. μνήσω, P. μέμνηκα. (V. anom. in μιμνήσκω.) acc. *vel* gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc in Memoria habeo. ταῦτα διὰ μνήμης ἔχω. * τούτων μνήμην ἔχω. || Quæ in Memoria habes. ἅπερ διὰ μνήμης ἄγεις, *vel* φέρεις. || Memoriâ cuſtodire, *ſeu* conſervare ea quæ dicta ſunt. μνήμῃ φυλάττειν, *ſeu* διασώζειν τὰ λεχθέντα. || Aliquem Memoriâ circunferre. τινὰ διὰ μνήμης φέρειν, *vel* ἐπὶ μνήμης ἔχειν. || Hoc perpetuò in Memoriâ habebunt. τοῦτο μνήμην ἄληστον ἕξουσι. || Hujus viri recentem ſemper habeo Memoriam. ἀνδρὸς ἐκείνου ἀεὶ νεαρὰν τὴν μνήμην ἔχω. || Apud optimos in Memoria eſt. τοῖς ἀρίστοις διὰ μνήμης ἐστί. || Memoriæ mandare. μνήμῃ ταμιεύεσθαι. || Memoriæ iſta non infigit. οὐ τίθησι ταῦτα εἰς μνήμην. || Vobis hæc in Memoriâ inſident. τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς μνήμην. || Fratris Memoriam colere. δι' εὐφήμου μνήμης ἄγειν τὸν ἀδελφόν. || Memoriâ hæc complector. ταῦτα παρακατέχω τῇ μνήμῃ. || Iſtud Memoriâ teneo. ἐκεῖνο ἐν μνήμῃ ποιοῦμαι. || Urbs poſt hominum Memoriam antiquiſſima. πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις. || Ab omni Memoria. ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου. || Noſtrâ Memoriâ. ἐφ' ἡμῶν. * ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς. || Quod ab omni Memoria durat, noſtrâ ætate abrogabitur. τὸ ἐκ παντὸς παραμένον καταλυθήσεται ἐφ' ἡμῶν. V. TEMPUS. || Ut mea Memoria eſt. ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω. || Haud ſcio an omnia denuò Memoriâ repetere queam. οὐκ οἶδα εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Memoriâ renovare. τῇ μνήμῃ ἀνανεοῦσθαι. || Memoriâ revolvere. τῇ μνήμῃ ἀναπολεῖν. || Diù illis Memoriæ hoc inſedit. ἐπιπολὺ ἐνεφιλοχώρησε τοῦτο μνήμῃ αὐτῶν. || Quorum virtutis Memoria adhuc in animis veſtris inhæret. ὧν τῆς ἀνδρείας ἔτι ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν μνήμη ἐνέστακται. || Hæc Memoriâ teneo. ταῦτα τῇ μνήμῃ κατέχω. || Ut aliquid hujuſmodi rerum in Memoriam ſubeat. ὡς τοιούτων τι εἰσελθεῖν τὴν μνήμην. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Memoriâ hæc repetens. ταῦτα εἰς μνήμην ἀναλαμβάνων. || Non te hæc diſcruciant, cùm Memoriæ occurrunt? οὐ λυπεῖ ταῦτά σε, ὑπὸ μνήμην ἰόντα; || Memoriam præteritorum temporum attentè repetere. τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων προσάπτειν τὴν ψυχήν. || Quæ ad nos dixit, repetebam, ſingula Memoriâ percurrens. ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεπεμπαζόμην, ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα. || Rerum moleſtarum Memoriam refricare. τῶν λυπηρῶν τὴν μνήμην ἀνακινεῖν. || Juvenilem ætatem Memoriâ repetens. ἐπὶ τὴν νεότητα τῇ μνήμῃ ἐπανελθών. || Animos noſtros ad adoleſcentiæ Memoriam revocare. ἡμᾶς ἐπὶ τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπανάγειν, *vel* ἐπεγείρειν. || Etſi corpore abſens, animo tamen ac Memoriâ nobis præſens eſt. ἡμῖν ἀεὶ, καὶ

ἀστῶν, ἐπιδημεῖ τῇ μνήμῃ. || Pauci è multis, quos primùm Memoria mihi ſuggeſſit. ὀλίγοι ἀπὸ πλειόνων, οὓς πρώτους ἡ μνήμη ὑπέβαλε. || Hoc ſemper Memoriæ inſculptum habebo. ἀνάγραπτον ἔσται τῇ μνήμῃ τοῦτο ἔξω. || Hoc mihi in Memoriam venit. τοῦτό μοι εἰς μνήμην ἦλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Quæ mihi in Memoriam revocat. ὧν ἐμὲ ἀναμιμνήσκει. || In eorum Memoriam redeo, quæ oblitus fueram. ὧν ἐπελαθόμην, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχομαι. || Hujus calamitatis Memoriam nobis afferens. ταύτης συμφορᾶς ὑπόμνησιν ἡμῖν φέρων. || In Memoriam eorum nos inducit. εἰς μνήμην τούτων ἡμᾶς ἀνάγει. || In Memoriam tantæ felicitatis redeo. εἰς τοσαύτης εὐδαιμονίας μνήμην ἐπανέρχομαι. || Hæc mihi in Memoriam redeunt. ταῦτά μοι εἰς μνήμην ἐπανῆλθον. || Diligenter ea Memoriæ committo. εἰς ἀκριβῆ μνήμην ταῦτα τίθημι. || In Memoriam vobis revocandum puto, quo pacto Meſſenam conſecuti ſumus. οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπομνῆσαι, δι' ὃν τρόπον ἐκτησάμεθα τὴν Μεσσήνην. || Ideò hæc vobis in Memoriam reducere volui, & commemoravi hos ſermones. τούτου χάριν ταῦτα ὑπέμνησα νῦν ὑμᾶς, καὶ διεξῆλθον τούτους τοὺς λόγους. || Neceſſe eſt veſtros animos ad illorum temporum Memoriam revocare. ὑπομνῆσαι τούτους χρόνους ὑμᾶς ἀνάγκη. || Teipſum in Memoriam revoces humanæ conditionis. σεαυτὸν, ὡς ἄνθρωπος ὢν, ὑπομνήσῃς. || Ne mihi hæc in Memoriam revoces. μὴ ἀναμνήσῃς με ταῦτα. || Revocabo vobis in Memoriam quæ ab illo geſta ſunt. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τούτῳ πεπραγμένα. || Aliis in Memoriam revocare, non eſſe nimis ſapiendum. ἄλλους ὑπομνῆσαι, μὴ μεῖζον φρονεῖν.

MEMORIAM AMITTERE.

Nunquam id ex Memoriâ noſtrâ ejicimus. οὐδέποτε τῆς μνήμης ἡμῶν ταῦτα ἐκβάλλομεν. || Quorum Memoria longinquitate temporis deleta non eſt. ὧν ἡ μνήμη μήκει χρόνου οὐκ ἠφανίσθη. || Memoriam delere. τὴν μνήμην ἀφανίζειν. || Eorum Memoriam amiſi. τούτων μηδεμίαν μνήμην ἔχω. || Multa jam meam Memoriam fugiunt. πλεῖστα ἤδη με τὴν μνήμην διαφεύγει. || Hoc meam Memoriam præteriit. τοῦτο παρέδραμε τὴν ἐμὴν μνήμην. (V. τρέχω. in anom.) || Hoc è Memoriâ effluit. ἀπορρεῖ τοῦτο τῆς μνήμης. || E Memoriâ excidere. τῆς μνήμης ἐκπεσεῖν. (V. πίπτω. in anomal.) || Quorum Memoriam nec ulla quidem temporis longinquitas eripere poteſt. ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται. || Calamitatis Memoriam ei abſtulit. ἀμνήμονα τῆς συμφορᾶς αὐτὸν κατέστησε. || Nullâ prorſus Memoriâ præditus. μνήμην μηδὲ ἡντινοῦν κεκτημένος.

* MEMORIA dignus.

Aliquid Memoriâ dignum gerere. ἄξιόν τι λόγου διαπράττεσθαι. || Nihil Memoriâ dignum geſſit. οὐδὲν ἄξιον λόγου διέπραξε. || Memoriâ dignum facinus. ἔργον ἄξιον μνήμης. * ἔργον ἄξιον μνημονευθῆναι.

* MEMORIAM relinquere.

Perpetuam ingenii ſui ac virtutis Memoriam reliquit. τῆς αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἀρετῆς μνήμην εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατέλιπε. || Poſteris immortalem ſuæ virtutis Memoriam relinquunt. τοῖς ἐπιγιγνομένοις μνήμην τῆς αὐτῶν ἀρετῆς καταλείπουσι. || Immortalem ſui Memoriam relinquere. μνήμην ἀθάνατον περὶ αὐτοῦ καταλιπεῖν. || Tantam ibi Memoriam virtutis ſuæ reliquit. τοσοῦτο μνημεῖον ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐγκατέλιπε.

* MEMORIÆ conſecrare, &c.

Alicujus rei Memoriam immortalem reddere. ἀείμνηστόν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν τι. || Æternæ Memoriæ conſecrare. ἀείμνηστον ποιεῖν. * εἰς ἀθάνατον μνήμην παραδοῦναι. || Nomen ſuum æternæ Memoriæ conſecravit. τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀθάνατον κατέθετο. || Immortalis erit eorum virtutis Memoria. ἀθάνατος μνήμη ἀρετῆς περὶ αὐτῶν ἔσται. || Quæ ipſis nunquam intermoriturum decus ac Memoriam conciliant. ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχει. || Sempiternæ hominum Memoriæ nomen ſuum commendant. εἰς τὸν ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων βίον κλέος αὐτῶν κατατίθενται. || Ut æternæ Memoriæ conſecretur. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονευθήσεται. || Adeò ut ipſius Memoria ad omnes mortales permaneat. ὥστε εἰς πάντας τὴν ἐκείνου μνήμην διελθεῖν. || Quorum ad omnem immortalitatem conſecrata eſt Memoria. ὧν ἀθάνατος ἡ μνήμη τῷ χρόνῳ παντὶ παραδέδοται.

* MEMORIÆ prodere.

Hæc ille Memoriæ prodidit. ταῦτα ἐκεῖνος εἰς μνήμην παρέδωκε. || Res geſtas Memoriæ tradere. τὰ πεπραγμένα τῇ μνήμῃ παραδοῦναι: *vel* τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου παραδιδόναι. || Ejus facta Memoriæ tradidit. τὰ ἐκείνου πραχθέντα ἱστόρησε. || Qui Alexandri res geſtas Memoriæ tradiderunt. οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἱστορήσαντες. || Memoriæ proditum eſt. ἱστόρηται. || Ex hominum Memoriâ delere. ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζειν.

MEMORIALIS, & e, is. *Mémorial, qui appartient à la mémoire.* μνημονικὸς, κὴ, κόν. * ἀπομνημονευτικὸς, κὴ, κόν. || Memorialis liber. τὸ ἀπομνημόνευμα, ατος.

MEMORIOLA, æ. fœm. Cic. *Petite mémoire.* ἡ μικρὰ καὶ εὐτελὴς μνήμη, (ης.)

MEMORIOSUS, a, um. *Qui a bonne mémoire.* μνημονικὸς, *vel* ἀναμνηστικὸς, κὴ, κόν.

MEMORITER. adv. Cic. *Par mémoire, par cœur.* ἀπὸ μνήμης. * μνημονικῶς. || Memoriter dicere, *vel* narrare. ἀποστοματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀπεστομάτικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Totam Iliada Memoriter recitare. Ἰλιάδα ὅλην ἀπὸ στόματος εἰπεῖν. || Hæc ediſcunt pueri, ut Memoriter recitent. ταῦτα ἐκδιδάσκονται, ὥστε ἀπὸ στόματος λέγειν.

MEMORO, as, avi, atum, are. *Remettre en mémoire: faire mention.* μνημονεύω, F. εύσω, P. μεμνημόνευκα. acc. * ἀναμιμνήσκω, F. ήσω, P. ἀναμέμνηκα. (V. anom.) acc. *vel* gen. * διηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. διηγησάμην. acc.

MEMPHIS, is. fœm. *Le grand Caire, principale ville d'Egypte.* ἡ μέμφις, εως.

MEMPHITES, æ. maſc. *Un Citoyen du grand Caire.* ὁ μεμφίτης, ου

MEMPHITIS, idis. fœm. *Citoyenne du grand Caire.* ἡ μεμφῖτις, ιδος.

MENDA, æ. fœm. Cic. *Faute, manque.* τὸ πλαῖσμα, ατος. * ἡ ἁμαρτία, ας. * τὸ ψεῦδος, εος, ους.

MENDACILOQUUS, a, um. *Menteur.* ὁ καὶ ἡ ψευδηγόρος, *vel* ψευδολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

MENDACIOLUM, i. neut. Cic. *Petite menterie.* τὸ ψευδύλλιον, ου.

MENDACIUM, ii. neut. *Menterie, menſonge.* τὸ ψεῦδος, εος, ους. * ἡ ψευδολογία, vel ψευδομυθία, ας. * τὸ ψευδὲς, έος, ους. || Mendacia dicere. ψευδολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐψευδολόγηκα. || Mendacio fallere. ψεύδειν, δω, F. εύσω, P. ἔψευκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ingens Mendacium facere. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ψεύδεσθαι. || Multa & magna Mendacia componere. πολλὰ καὶ μεγάλα ψεύδη συντιθέναι. || Aliis Mendacium dicere. πρὸς ἄλλους ψεύδεσθαι, vel ψεῦδος εἰπεῖν, vel ψεῦδος λέγειν. || Mendacia fingere. τὰ ψεύδη πλάττειν.

MENDAX, acis. omn. gen. Cic. *Trompeur, menteur.* ὁ καὶ ἡ ψευδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. * ὁ ψεύστης, ου. (pro maſc.) * ὁ καὶ ἡ ψευδολόγος, καὶ τὸ γον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Mendax nuncius. ὁ ἄγγελος ψευδῆ λέγων. || Impudenter Mendax. ἀναιδῶς ψευδόμενος. * οὐκ ἐρυθριῶν τοῖς ψεύδεσι.

MENDICABULUM, i. neut. *Mendicité.* ἡ πτωχεία, ας. *Un mendiant, un gueux.* V. MENDICUS

MENDICATIO, onis. fœm. *La quête, l'action de mendier.* ἡ πτώχευσις, εως.

MENDICIMONIUM, ii. neut. *Mendicité.* ἡ πτωχεία, ας. * ἡ πτωχική, ῆς.

MENDICITAS, atis. fœm. Cic. *Mendicité.* ἡ πτωχεία, ας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Mendicitatem eum redegit. αὐτὸν εἰς πτωχείαν κατέστησε, vel καθέστηκε. || Ad Mendicitatem redigi. εἰς πτωχείαν καταστῆναι, ſeu καθίστασθαι, vel ἐλθεῖν. || In Mendicitate vivere. ἐν πτωχείᾳ ζῆν. * τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν προσαιτεῖν.

MENDICO, as, avi, atum, are. *Mendier.* πτωχεύω, F. εύσω, P. ἐπτώχευκα. * προσαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. προσῄτηκα. acc. || Quotidianum cibum Mendicat. τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτεῖ.

MENDICULUS, a, um. Cic. *Petit Mendiant.* πτωχίστερος, έρα, ερον.

MENDICUS, a, um. Cic. *Mendiant.* πτωχὸς, χὴ, χόν. * ὁ ἀγύρτης, ου. * ὁ προσαίτης, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. || Mendicorum fortunam averſari. τὴν μεταιτῶν τύχην ἐκτρέπεσθαι. || Adſtat pro foribus Mendicus. ἐφίσταται ταῖς θύραις ὁ αἰτῶν. || Mendicus exiguam ſtipem ab obvio quoque colligit. ἐράνιον τοὺς ἐντυγχάνοντας αἰτεῖ πτωχός: vel ἐράνιον παρὰ τῶν ἐντυγχανόντων συλλέγεται. || Exiguum victum ab iis qui luxu diffluunt, petere. βραχέα ζωῆς ἐφόδια παρὰ τῶν τρυφώντων αἰτεῖν. || Mendicum acerbè amandare. πικρῶς ἀποπέμψασθαι τὸν πτωχόν. || Mendicus panem duntaxat petit, & exiguum famis ſolatium. ὁ πτωχὸς ἄρτον αἰτεῖ μόνον, καὶ λιμοῦ παραμυθίαν μικράν.

MENDOSE. adv. Cic. *Incorrectement.* πλημμελῶς. * ψευδῶς.

MENDOSUS, a, um. Cic. *Incorrect, plein de fautes.* ὁ καὶ ἡ πλημμελὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

MENDUM, i. neut. Cic. *Une faute.* τὸ πταῖσμα, vel πλημμέλημα, ατος. * τὸ ψεῦδος, εος, ους.

MENIANA, orum. neut. plur. *Saillies de maiſon.* αἱ ἐξῶσται, ῶν.

MENINX, ingis. fœm. *Membrane qui couvre le cerveau.* ἡ μῆνιγξ, ιγγος.

MENS, entis. fœm. Cic. *Eſprit, entendement.* ὁ νόος, ους, ὁ νοῦς, οῦ. * ἡ φρὴν, φρενός. * ἡ γνώμη, ης. || Bona Mens. ἡ εὐγνωμοσύνη, ης. *L'ame.* ψυχὴ, ῆς. *La penſée.* ἡ διάνοια, οίας. || Qui, quæ, quod eſt ſine Mente. ὁ καὶ ἡ ἄνοος, ους, καὶ τὸ οον, ουν. || Mente captus: Mentis inops. ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ου. * τὴν διάνοιαν διεφθαρμένος. || Altâ Mente præditus: Mentis præſtantiâ valens. ὁ καὶ ἡ μεγαλόνοος, ους, καὶ τὸ οον, ουν. || Mentis compos. *Qui eſt en ſon bon ſens.* ὁ λογισμοῦ μετέχων, οντος. * ὁ ἐπὶ λογισμῶν ὤν. * νοῦν ὑγιῆ ἔχων. * εὐφρόνως ἔχων. || Mente agitare. διανοεῖν, έω, F. ήσω, P. διανενόηκα. acc. || Mente concipere. συννοεῖν, έω, F. ήσω, P. συννενόηκα. acc. || Conſentire ſimul Mente. ὁμοφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡμοφρόνηκα. dat. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Mentis particeps. ὁ νοῦ μετέχων. || Mentis impos. τῶν φρενῶν ἐξεστώς. * τὴν διάνοιαν ἐξεστηκώς. * ὁ ἔξω τῶν λογισμῶν ὤν. * ἀφρόνως διακείμενος. * ἐξεστηκὼς τοῦ φρονεῖν. || Mente alienatus. ἔξω αὑτοῦ ὤν. || Mente ſtatim concidit: Mentem demiſit. εὐθὺς εἰς ἀθυμίαν ἐνέπεσε. (V. πίπτω. in anomal.) || Mentem colligere. ἑαυτὸν, vel τὴν ψυχὴν ἀναλαμβάνειν. || Ut Mentem collegit. ἐπειδὴ ἑαυτὸν ἀνέλαβε. (V. λαμβάνω. in anom.) || Mentem his rebus advertunt. τούτοις προσέχουσι τὸν νοῦν. || Huc Mentes advertite. δεῦρο προσέχετε τὸν νοῦν. || Quibus Mentem adjicio. οἷς τὴν διάνοιαν προσέχω. * οἷς τὴν διάνοιαν προστίθημι. || Mente iſtud agito. τοῦτο ἐν τῇ ψυχῇ στρέφω. || Hæc mecum Mente reputo. ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν ἀνελίττω. * ταῦτα πρὸς ἐμαυτὸν σκέπτομαι. * ταῦτα τῇ γνώμῃ ἐπισκοπῶ. || Dum iſta Mente intueor, ſeu conſpicio. ταῖς διανοίαις εἰς ταῦτα ἀποβλέπων. * ταῖς διανοίαις ταῦτα ἰδών. || Mente hoc concipio. κατὰ νοῦν τοῦτο συλλαμβάνω. * τοῦτο εἰς νοῦν ἐμβάλλομαι. * τοῦτο τῷ νῷ περιλαμβάνω. || Mentibus iſta mandant. ταῦτα εἰς τὴν ψυχὴν παρίασι. (παρίημι.) || Ab his rebus Mentem revoco. τούτων ἀφίστημι τὴν διάνοιαν. || Mentem ab iis ſevocare non poteram. ἀποστῆσαι τὴν ἐμὴν διάνοιαν τούτων οὐχ οἷός τ' ἦν. || Mentem ab iis non avocaverim. οὐκ ἂν ἀποσταίην ὧν διενοήθην. || Hoc mentibus noſtris inhæret. τοῦτο ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐνέστακται. || Mentem mihi injecit, ut hæc ſcriberem. ἐνέβαλεν ἐμοὶ ἐπιθυμίαν ταῦτα γράφειν. || Hæc in ejus Mentem non intrant. ταῦτα ἐπὶ νοῦν αὐτοῦ μὴ ἀναβαίνει. * ταῦτα μὴ τὸν αὐτοῦ νοῦν εἰσέρχεται. || Hoc mihi in Mentem venit. τοῦτό μοι ἐπὶ νοῦν ἔρχεται. * τοῦτό μοι ὑπέρχεται. || Si tibi iſta venerunt in Mentem. εἴ σοι ταῦτα ἐπὶ νοῦν ἦλθε. (Vide ἔρχομαι. in anomal.) || Hoc mihi nunquam in Mentem venit. περὶ τούτου μηδεὶς πώποτε λογισμὸς ἐμοὶ εἰσῆλθε. || Subit Mentem ea res. ἐμὲ τοῦτο εἴσεισι. * ἐμοὶ ὑπῆλθε τοῦτο. || Incidit hoc mihi in Mentem. ἐμπίπτει μοι λογισμὸς οὗτος. * τούτου ἔννοια ὑπῆλθεν ἐμοί. || In Mentem mihi venit iſta dicere. ταῦτα εἰπεῖν ἐπὶ νοῦν μοι ἦλθε. || Quicquid iis in Mentem venerit. ὅτι ἂν ἐπέλθοι τούτοις. || In Mentem mihi venit, illius temporis. ὅδε χρόνος μοι εἰς μνήμην ἔρχεται. * τοῦδε χρόνου μνήμη ἐπῆλθέ μοι.

MENS. j. *voluntas, propoſitum.*

Quâ Mente id facis? τίνα γνώμην ἔχων τοδὶ ποιεῖς; || In Mente habeo, navigare. ἐν νῷ ἔχω πλεῖν. || Mens mihi eſt, in Mente mihi eſt abire. ἐν νῷ ἐστί μοι ἀπιέναι. (V. εἰμι. in anom.) || In Mente mihi eſt, ad vos ſcribere. δέδοκταί μοι, πρὸς ὑμᾶς γράφειν. || Sic

in

in Mente habeo. ὅτω ἐλέδοκλαί μοι. Vide ANIMUS.

MENSA, æ. fœm. *Table.* ἡ τράπεζα, ης. * ἡ κλίνη, ης. *Diner.* τὸ ἄριϛον, ȣ. *Feſtin.* τὸ δεῖπνον, ȣ. || Menſarum aſſecla. ὁ τραπεζεὺς, έως. * ὁ καὶ ἡ παράσιτος, ȣ. || Secundæ Menſæ. τὰ τραγήματα, *vel* ἐπιδειπνα, ων. || Tripes Menſa. ἡ μαγὶς, ίδος. || Inſtruere Menſas, *vel* Menſam apponere. ἀριϛοποιεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἠριϛοποίηκα.

MENSARIUS, ii. maſc. Cic. *Un Banquier, argentier, ou changeur.* ὁ τραπεζίτης, *vel* κολλυβιϛὴς, ȣ.

MENSES, ium, ibus. maſc. plur. V. MENSIS.

MENSIO, onis. fœm. Cic. *L'action de meſurer.* ἡ μέτρησις, εως. *Meſure.* τὸ μέτρον, ȣ.

MENSIS, is. maſc. Cic. *Mois.* ὁ μὴν, μηνός. || Menſes. plur. τὰ καταμήνια, *vel* ἔμμηνα, ων.

MENSOR, oris. maſc. Cic. *Meſureur.* ὁ μετρητὴς, ȣ̃. * ὁ γεωμέτρης, ȣ.

MENSTRUA, orum. neut. plur. V. MENSES.

MENSTRUALIS, & e, is. *D'un mois, un.* νιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ καταμήνιος, *vel* ἐπιμήνιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MENSTRUUM, ii. neut. *Ce qui eſt d'un mois.* τὸ μηνιαῖον, αίȣ. * τὸ ἔμμηνον, *vel* ἐμμήνιον, ίȣ.

MENSTRUUS, a, um. Cic. *D'un mois.* ὁ καὶ ἡ ἔμμηνος, καὶ τὸ νον, ȣ. * μηνιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ καταμήνιος, *vel* ἐμμήνιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MENSULA, æ. fœm. *Petite table.* τὸ τραπέζιον, ίου.

MENSURA, æ. fœm. *Meſure.* τὸ μέτρον, ȣ. * ἡ μέτρησις, εως.

MENSUS, a, um. part. Cic. *Meſuré.* μεμετρημένος, η, ον. * μετρηθεὶς, εῖσα, έν.

MENTAGRA, æ. fœm. *Sorte de dartre qui commence par le menton.* ὁ λειχὴν, ῆνος.

MENTASTRUM, i. neut. *Du Pouliot, ou de la Menthe ſauvage, herbe.* τὸ ἡδύοσμον ἄγριον.

MENTHA, æ. fœm. *Menthe, herbe.* ἡ ἡδύοσμος, *vel* τὸ ἡδύοσμον, ȣ. * ἡ μίνθη, ης.

MENTIGO, inis. fœm. *Dartre.* ὁ λειχὴν, ῆνος.

MENTIO, onis. fœm. Cic. *Mention.* ἡ ἀπομνημόνευσις, εως. * ἡ μνήμη, ης. * ἡ μνῆσις, εως. || Mentionem facere. ἀπομνημονεύω, F. εύσω, P. ἀπομεμνημόνευκα. acc. *vel* gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Amicorum abſentium Mentionem facere apud præſentes. τῶν ἀπόντων φίλων μνησθῆναι πρὸς τὺς παρόντας. || Illorum Mentionem fecit. τέτων μέμνηται. || Ut & Barbarorum Mentionem faciamus. ἵνα καὶ τῶν βαρβάρων μνησθῶμεν. || Mentionem fecit de illâ muliere. ἐμνήσθη περὶ ταύτης γυναικός. || Jam inutile eſt eorum Mentionem facere. ἤδη μάτην ἐϛὶ τὸ μνησθῆναι περὶ αὐτῶν. || Nominatim de iis Mentionem facit. ὀνομαϛὶ περὶ τέτων μέμνηται. || Breviter de his Mentionem faciam. τέτων διὰ βραχέων ἐπιμνησθήσομαι. || Non nullam facimus horum Mentionem. ἡμεῖς τέτων ὐδεμίαν ποιύμεθα μνείαν. || De his nullam Mentionem feci. περὶ τέτων ἐγὼ μηδεμίαν ἐποιησάμην.

MENTIOR, iris, itus ſum, iri. verb. depon. Cic. *Mentir.* ψεύδομαι, fut. med. εύσομαι, aoriſt. 1. med. ἐψευσάμην. * ψευδολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψευδολόγηκα. * ὑποκρίνω, F. ινῶ, P. ὑποκέκρικα. acc. || Adversùs aliquem, *vel* in aliquem Mentiri. τινὸς καταψεύδεσθαι, εύδομαι, fut. med. εύσομαι, aor. 1. med. καταψευσάμην.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Impudenter in nos Mentitur. ἀναιδῶς εἰς ἡμᾶς ψεύδεται. || Inſigniter Mentiuntur. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ψεύδονται. || Mentiri Diis fas non eſt. ψεύδεσθαι τοῖς Θεοῖς ὐ θέμις. || Ad aliquem Mentiri. ψεῦδός τι πρὸς ἄλλον ψεύδεσθαι. || De tam manifeſtis rebus Mentiri. ψεύδεσθαι περὶ πραγμάτων ὅτω φανερῶν. || Multa adversùs eos Mentitus eſt. πολλὰ καὶ μεγάλα κατὰ τέτων ἐψεύσατο. || Non Mentiri, ſed verum dicere. ὐ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τ' ἀληθῆ λέγειν. * ὐ ψευδῆ, ἀλλὰ τ' ἀληθῆ λέγειν. || Mentitur ſe eſſe Neoptolemum. ψεύδεται Νεοπτόλεμος εἶναι. || Hoc patrii moris ſacrum eſſe Mentitur. πατρίου ἔθȣς τȣ̃θ' ἱερὸν εἶναι ψεύδεται. || Virum Mentitur. τὸν ἄνδρα ὑποκρίνεται. || Furorem Mentiri, ſimulare. τὴν μανίαν ὑποκρίνεσθαι. || Amicum ſe eſſe Mentitur. προσποιεῖται εἶναι φίλος.

MENTITUS, a, um. part. Cic. *Qui a menti.* ψευσάμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ ψευδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

MENTUM, i. neut. *Le menton.* τὸ γένειον, είȣ. * ὁ ἀνθερεὼν, ῶνος.

MEO, as, avi, atum, are. *Paſſer.* πορεύομαι, futur. med. εύσομαι. * διέρχομαι, futur. med. ελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) *Couler.* μεταῤῥέω, F. εύσω, P. μετεῤῥύηκα. (V. anom. in ῥέω.)

MEPHITICUS, a, um. *Puant, qui ſent les eaux enſoufrées.* μυδαλέος, α, ον.

MEPHITIS, is. fœmin. *Une puanteur de terre.* ἡ θειώδης ἀποφορὰ, (ᾶς.)

MERACIOR, & ius, oris. compar. *Plus pur.* ἀκρατότερος, *vel* ἀκρατέστερος, έρα, ερον.

MERACISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-pur.* ἀκρατότατος, *vel* ἀκρατέστατος, άτη, ατον.

MERACULUS, a, um. *Aſſez pur.* ἀκρατότερος, έρα, ερον. ὁ καὶ ἡ εὔζωρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

MERACUS, a, um. Cic. *Pur.* ζωρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui eſt ſans mixtion.* ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MERCALIS, & e, is. *Qui ſe vend bien.* ὤνιος, ία, ιον.

MERCANDUS, a, um. *Dont on doit faire trafic.* ἐμπορευτέος, α, ον.

MERCATIO, onis. fœm. *Marchandiſe.* ἡ ἐμπορία, ας. * τὸ ἐμπόρευμα, ατος. * ἡ ὤνησις, εως.

MERCATOR, oris. maſc. Cic. *Marchand.* ὁ ἔμπορος, ȣ.

MERCATURA, æ. fœm. Cic. *Marchandiſe, trafic.* ἡ ἐμπορία, ας. * τὸ ἐμπόρευμα, ατος. * ἡ ἐμπορικὴ, ῆς. || Mercaturam facere. ἐπὶ τῆς ἐργασίας εἶναι.

MERCATUS, ûs. maſc. *Marchandiſe.* ἡ ἐμπορία, ας. * ἡ ὤνησις, εως. *Marché, foire.* τὸ ἐμπόριον, ίȣ. * ἡ ἀγορὰ, ᾶς.

MERCATUS, a, um. part. (activè.) *Qui a acheté.* ὠνησάμενος, ένη, ενον. acc. (paſſivè.) *Acheté.* ἐμπορευθεὶς, εῖσα, έν.

MERCEDULA, æ. fœm. Cicer. *Petit ſalaire.* τὸ μισθάριον, ίȣ.

MERCENARIUS, a, um. Cic. *Mercenaire.* ὁ καὶ ἡ μισθαρνὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * μισθωτὸς, τὴ, τόν.

MERCES, edis. fœm. Cic. *Salaire, prix.* ὁ μισθὸς, ȣ̃. || Merces diurna. τὸ ἡμερήσιον, ίȣ. || Merces educationis. τὸ τροφεῖον, ȣ. || Merces domus locatæ. τὸ

ἐνοίκιον, ἰȣ. || Merces ſalutis. τὰ σῶϛρα, ων. || Merces vecturæ. τὸ φόρετρον, vel κόμιϛρον, ȣ. || Mercede carens. ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Mercede conducere. μισθȣ̃ν, όω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίσθωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hos Mercede conducunt, & magnis impenſis alunt. τȣ́τȣς μισθȣ̃νται, καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶνται. || Hunc conducit Mercede Philippus. τȣ̃τον μισθȣ̃ται ὁ Φίλιππος. || Domum ab aliquo Mercede conducere. μισθώσασθαι οἶκον παρά τινος. || Magnâ Mercede aliquid conducere. ὡς πλείϛȣ μισθȣ̃σθαί τι. parvâ Mercede. ὀλίγȣ. || Mercede philoſophari. μισθȣ̃, vel ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν. || Qui Mercede loquuntur & ſcribunt. ἐπὶ μισθῷ λέγοντες καὶ γράφοντες. || Qui aliud quidpiam Mercede agunt. οἱ ἄλλο τι μισθȣ̃ πράττοντες. || Majori Mercede locare. πλείονος μισθȣ̃ν. || Magnâ Mercede eos locat. πολλȣ̃ ἐκείνȣς μισθοῖ. || Mercede ab eo conducti. μισθωθέντες ὑπ' αὐτȣ̃. || Mercede conductus es ad horum commoda evertenda. ἐμισθώθης ἐπὶ τῷ τὰ τȣ́τοις συμφέροντα διαφθείρειν. || Merces curationis. μισθὸς τῆς ἰάσεως. || Mercede inductus. τῷ μισθῷ ἐπαρθεὶς, vel ὑπαχθείς. * ὑπὸ μισθȣ̃ παραχθείς. || Mercede induci ad inferendam injuriam. μισθῷ ἐπαίρεσθαι εἰς τὸ ἀδικεῖν. || Mercedem proponere. τὸν μισθὸν τιθέναι. || Vobis hæc Merces proponitur. ὑμῖν ȣ̃τος ὁ μισθὸς πρόκειται. || Mercedem dare. μισθὸν δȣ̃ναι. || Mercedem accipere. μισθὸν λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.)

MERCIMONIUM, i. neut. Vide MERX.

MERCOR, aris, atus ſum, ari. verb. depon. *Faire marchandiſe, trafiquer.* ἐμπορεύομαι, futur. med. εύσομαι. *Acheter.* ὠνέομαι, fut. med ήσομαι. aoriſt. 1. med. ὠνησάμην. acc. * ἐξαγοράζω, F. άσω, P. ἐξηγόρακα.

MERCURIALIS, is. fœm. *Mercuriale, herbe.* ἡ λινόζωϛις, εως. * τὸ παρθένιον, ἰȣ.

MERCURIALIS, & e, is. *Mercurial, de Mercure.* ἑρμαῖος, vel ἑρμαῖος, αία, αῖον.

MERCURIUS, ii. maſc. *Mercure, Dieu des Païens.* ὁ ἑρμῆς, ȣ.

MERDA, æ. fœm. *Fiente, excrement du ventre.* τὸ σκῶρ, σκατὸς * ὁ μίνθος, ȣ.

MERE. adv. *Purement, ſans mélange.* ἀκράτως. * ἀμίκτως.

MERENDA, æ. fœm. *Le goûter.* τὸ πρόδειπνον, ȣ.

MEREO, es, rui, ere, & MEREOR, eris, itus ſum, eri. depon. *Gagner ſalaire.* μισθαρνέω, F. ήσω, P. μεμισθάρνηκα. acc. * μισθοδοτέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. θήσομαι, præt. paſſ. μεμισθοδότημαι. V. MILITO. *Meriter, être digne.* ἄξιος. (pro maſc.) εἰμί. (Vide anom.) gen. *Acquerir, remporter.* φέρομαι, fut. med. οἴσομαι. (V. anom. in φέρω.) acc. || Bene mereri de aliquo. τινὰ εὐεργετεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐεργέτηκα. || Malè Mereri de aliquo. τινὰ κακῶς ποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc præmium Meretur. ἄξιός ἐϛι τȣ́τȣ γέρατος. * ἄξιός ἐϛι τȣ̃το γέρας λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Meretur ſapientis nomen. ἄξιός ἐϛι κληθῆναι σοφός. || Meretur iſta beneficia. ταύτης εὐεργεσίας ἀπολαύειν ἄξιός ἐϛι. || Prout Meretur. κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτȣ̃. || Ultra quàm Meremur. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. || Laudem Merentur. ἀξίως ἔχȣσι τȣ̃ τυχεῖν ἐπαίνȣ. (Vide τυγχάνω. in anomal.) || Meritus eſt Imperium. τῆς ἀρχῆς ἄξια πεποίηκε. || Gloriam ex factis ſuis Meretur. τοιαῦτα πέπραχεν ἐξ ὧν μέλλει εὐδοκιμήσειν. V. MERITUS. || Ne mihi iraſcaris, nihil Merui. μὴ ὀργίζȣ μοι, ȣ̓δενὸς ὑπ' αἰτίαν εἰμὶ κακȣ̃, vel αἰτίαν ȣ̓κ ἔχω, vel τῇ αἰτίᾳ ȣ̓κ ἔνοχός εἰμι. || Quid Merui, ut. τί ὤφληκα, ὥϛε. infin. || Nihil Merui, ut iſta paterer. μηδὲν ὀφλὼν ταῦτα πάσχω. * παρ' ἀξίαν ταῦτα ἔπαθον. || Quid de te Merui, quâ me causâ perderes. τί περί σε ἐξήμαρτον, διά τι με ἀπόλλυς. * τί σε τοσȣ̃τον κακὸν ἐποίησα, ὥϛε με ἀπολλύναι. || Bene de nobis Meritus eſt. ἀγαθὰ ἡμᾶς ἐποίησε. || Optimè de vobis Meritus ſum. πλείϛων ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γέγονα. * πλεῖϛα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασάμην. || Benè de omnibus Mereri. ἅπαντάς τι πράττειν ἀγαθόν. || De civibus benè Mereri. τȣ̀ς πολίτας εὖ ποιεῖν. || Malè de nobis Meretur. κακῶς ἡμᾶς ποιεῖ, vel κακὰ ποιεῖ ἡμᾶς.

MERETRICIE. adv. *A la façon d'une femme débauchée.* ἑταιρικῶς.

MERETRICIO more. V. MERETRICIE.

MERETRICIUM, ii. neut. *Paillardiſe, vie de femme débauchée.* ἡ ἑταίρησις, εως. * ὁ ἑταιρισμὸς, ȣ̃.

MERETRICIUS, a, um. *De femme débauchée.* πορνικὸς, vel ἑταιρικὸς, κὴ, κόν.

MERETRICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Paillarder, hanter les femmes débauchées.* ἑταιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἡταίρηκα. * πορνεύω, F. εύσω, P. πεπόρνευκα.

MERETRICULA, æ. fœm. *Petite vilaine.* τὸ ἑταιρίδιον, ἰȣ. * ἡ ἑταιρὶς, ίδος.

MERGA, æ. fœm. *Un javelier, ſorte de faulx à couper les bleds.* τὸ θεριϛήριον, ἰȣ.

MERGES, itis. fœmin. *Une poignée, ou javelle d'épis de bled.* τὸ θέριϛρον, vel φακίολον, ȣ.

MERGO, is, rſi, rſum, ere. *Plonger en l'eau.* βαπτίζω, F. ίσω, P. βεβάπτικα. acc. *Couler à fond, enfoncer.* καταποντίζω, F. ίσω, P. καταπεπόντικα. acc. * δύω, F. ύσω, P. δέδυκα. acc. rei uni. & gen. alter. cum κατὰ.

MERGULUS, i. maſc. *La meche de la chandelle.* τὸ ἐλλύχνιον, ἰȣ.

MERGUS, oris. neut. *Sorte de vaiſſeau.* ἡ ὑδρία, ας.

MERGUS, i. maſc. *Plongeon, oiſeau.* αἴθυια, υίας.

MERIBIBULUS, a, um. V. MEROBIBUS.

MERIDIANUS, a, um. *De midi.* ὁ καὶ ἡ μεσημερινὸς, vel μεσημβρινὸς, καὶ τὸ όν, ȣ̃.

MERIDIATIO, onis. fœm. Cic. *Le dormir & repos ſur le midi.* ἡ μεσημβρίασις, εως.

MERIDIES, iei. maſc. *Midi.* ἡ μεσημβρία, ας. *Le milieu du jour.* τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.

MERIDIO, as, avi, atum, are, & MERIDIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Repoſer, & dormir à midi.* μεσημβριάζω, F. άσω, P. μεμεσημβρίακα. * μεσημβρίζω, F. ίσω, P. μεμεσήμβρικα.

MERITISSIMO. adv. Cic. *A très-bon droit.* μάλα εἰκότως. * δικαιότατα.

MERITO. adv. Cic. *A bon droit.* εἰκότως. * ἀξίως. * δικαίως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Meritò laudatur, κατὰ τὴν ἀξίαν, vel κατ' ἀξίαν ἐπαινεῖται. || Meritò hoc

fecit. δίκαιον ἦν τοῦτο ποιεῖν. || Meritò gratia iis habetur. δίκαιοί εἰσι χάριτος τυχεῖν. (V. τυγχάνω. in anom.)

MERITO, as, avi, atum, are. *Mériter, gagner.* μισθοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθοφόρηκα.

MERITORIUM, ii. neut. *Etat de prendre des gens à louage.* τὸ μισθωτικὸν, οῦ. * ἡ μισθαρνία, ας. *Chambre garnie qu'on loue.* τὸ ἀνώγεον μισθώσιμον, ου.

MERITORIUS, a, um. Cicer. *Méritoire, digne.* ἄξιος, ία, ιον. gen. *Qu'on loue à certain prix.* ὁ καὶ ἡ μισθώσιμος, τὸ ον, ου. * μίσθιος, ία, ιον. *Mercenaire.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

MERITUM, i. neut. *Mérite.* ἡ ἀξία, ας. * τὸ ἄξιον, ίου. *Service, plaiſir.* τὸ εὐεργέτημα, ατος. * ἡ εὐεργεσία, ας. Vide BENEFICIUM. *Salaire.* ὁ μισθὸς, οῦ. || Ex Merito, pro Merito. κατ' ἀξίαν. || Præter Meritum. παρὰ τὴν ἀξίαν. || Supra Meritum. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. || Pro Merito munus accepit. ἀξίως ὧν ἐπεπράχει γέρας ἔλαβεν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Non meo Merito id patior. μηδὲν ὀφλῶν ταῦτα πάσχω. || Quodnam tantum Meritum dicere poſſint? τίνα τηλικαύτην εὐεργεσίαν ἔχοιεν ἂν ποιεῖν εἰπεῖν.

MERITUS, a, um. part. *Qui a mérité.* ἄξιος, ία, ιον. gen. *Ce qu'on a mérité.* ὁ, ἡ, τὸ κατ' ἀξίαν. || Meritus ſtipendia. Vide MEREO. || Merita pœna. ἡ κατ' ἀξίαν τιμωρία. * ἡ πρέπουσα ζημία. || Meritas pœnas dat. τὴν ἀξίαν. (ſupple τιμωρίαν,) ὑπέχει. || Meritam laudem conſequitur. ἐπαίνου δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. || Meritas pœnas dedit. ἔπαθεν ἃ προσῆκε αὐτόν. (V. πάσχω. in anom.) || Meritam gloriam conſecutus eſt. τετύχηκε τῆς δόξης ἧς ἦν ἄξιος.

MEROBIBUS, a, um. *Buveur de vin tout pur, ſans eau.* ὁ ἀκρατοπότης, ου.

MEROE, es. fœm. *Nom de Ville & d'Iſle du Nil.* ἡ μερόη, ης.

MEROPS, opis. maſc. *Oiſeau.* ὁ μέροψ, οπος.

MERSITO, as, avi, atum, are. V. MERSO, as.

MERSO, as, avi, atum, are. *Plonger ſouvent.* ἐπιβαπτίζω, F. ίσω, P. ἐπιβεβάπτικα. acc. * πολλάκις καταποντίζω, F. ίσω, P. καταπεποντικα. acc.

MERSUS, a, um. part. *Plongé en l'eau.* βαπτισθεὶς, εῖσα, έν. * καταποντισθεὶς, εῖσα, έν.

MERULA, æ. fœm. Cic. *Un Merle.* ὁ κόττυφος, vel κόσσυφος, ου.

MERUM, i. neut. *Vin pur, ſans eau.* τὸ ἄκρατον. || Merum bibere. ἀκρατοποτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠκρατοπότηκα.

MERUS, a, um. Cic. *Pur.* ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀκέραιος, αία, αιον. * ὁ καὶ ἡ ἀμιγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

MERX, ercis. fœm. Cic. *Marchandiſe.* τὸ ἐμπόρευμα, vel ἐμπόλημα, ατος. * τὸ ὤνιον, ίου.

MESENTERIUM, ii. neut. *Le Meſentere.* τὸ μεσεντέριον, ίου.

MESONAUTA, æ. maſc. *Celui qui eſt au milieu des Nautonniers.* ὁ μεσόχορος, ου.

MESOPOTAMIA, æ. fœm. *Méſopotamie, région d'Aſie.* ἡ μεσοποταμία, ας.

MESPILUM, i. neut. *Une néfle, & quelques-uns, mêle.* τὸ μέσπιλον, ου.

MESPILUS, i. fœm. *Néflier.* ἡ μεσπίλη, ης.

MESSIAS, æ. maſc. *Le Meſſie.* ὁ Χριστὸς, οῦ.

MESSIS, is. fœm. *La moiſſon.* ὁ ἄμητος, ου. * τὸ θέρος, εος, ους. * ὁ θερισμὸς, οῦ. || Meſſis triticea. ὁ πυραμητος, οῦ. * ἡ πυρολογία, ας. *Le tems de la moiſſon.* ὁ ἀμητὸς, οῦ.

MESSOR, oris. maſc. *Moiſſonneur.* ὁ θεριστὴς, οῦ. * ὁ ἀμητὴρ, ῆρος.

MESSORIUS, a, um. Cic. *De Moiſſonneur.* θεριστικὸς, κὴ, κόν. || Falces Meſſoriæ. αἱ ἄμαι, ῶν.

MESSUS, a, um. part. *Moiſſonné.* θερισθεὶς, θεῖσα, θέν.

META, æ. fœm. *Monceau large par en bas, & montant en pointe.* ὁ κῶνος, ου. *Borne, terme.* τὸ τέρμα, ατος. *But.* ὁ σκοπὸς, οῦ. Vide SCOPUS.

METALLICUS, i. maſc. *Qui tire les metaux de terre.* ὁ μεταλλεὺς, έως. * ὁ μεταλλουργὸς, οῦ.

METALLICUS, a, um. *De metal.* μεταλλικὸς, κὴ, κόν. || Metallicum atramentum. ἡ μελαντηρία, ας.

METALLIFER, (eri) a, um. *Qui porte, ou produit quelque metal.* ὁ καὶ ἡ μεταλλοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

METALLUM, i. neut. *Metal.* τὸ μέταλλον, ου. * ἡ μεταλλεία, ας.

METAMORPHOSIS, is. fœm. Vide TRANSFORMATIO.

METAPHORA, æ. fœm. V. TRANSLATIO.

METATIO, onis. fœm. *Alignement, action de compaſſer.* ἡ διάταξις, εως. * ἡ διάθεσις, εως. * ἡ καταμέτρησις, εως.

METATOR, oris. maſc. Cic. *Aligneur, qui fait les alignemens.* ὁ μετρητὴς, οῦ. * ὁ διατάκτης, ου. * ὁ διατάκτωρ, ορος.

METEMPSYCHOSIS, is. fœm. *Tranſmigration des ames d'un corps en un autre.* μετεμψύχωσις, εως.

METEORA, orum. neut. plur. *Meteores.* τὰ μετέωρα, ων.

METEOROSCOPUS, i. maſc. *Qui conſidere, ou regarde les meteores.* ὁ μετεωροσκόπος, ου.

METHODICE. adv. *Méthodiquement.* μεθοδικῶς.

METHODICUS, i. maſc. *Qui fait, ou agit avec methode.* ὁ μεθοδικὸς, οῦ.

METHODICUS, a, um. μεθοδικὸς, ή, όν.

METHODUS, i. fœm. *Methode.* ἡ μέθοδος, ου.

METICULOSUS, a, um. *Craintif, peureux.* ὁ καὶ ἡ δειλήμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ κατάφοβος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Meticuloſior, quàm par ſit. τοῦ δέοντος δειλότερος. || Lepore Meticuloſior. τοῦ λαγὼ δειλότερος. || Ignavus ac Meticuloſus. ἀνάνδρως καὶ περιδεῶς ἔχων.

METIOR, iris, menſus ſum, iri. depon. Cic. *Meſurer.* μετρέω, vel διαμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμέτρηκα. acc. * ὁρίζω, F. ίσω, P. ὥρικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Metiri felicitatem pecuniâ. τὴν εὐδαιμονίαν ἀργυρίῳ μετρεῖν. || Felicitatem fœdis libidinibus Metiuntur. τὴν εὐδαιμονίαν αἰσχίσταις ἡδοναῖς μετροῦσι. || Beatitudinem ventre Metiri. τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ μετρεῖν. || Delectationem amicorum cœtu Metiebar. τὴν τέρψιν πρὸς τὸν χορὸν φίλων ἐκεῖνον: vel τῷ χορῷ φίλων ἐμέτρουν. || Omnia utilitate Metitur. πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐξετάζει: vel εἰς τὸ συμφέρον συντείνει.

METO, is, eſſui, eſſum, ere. *Moiſſonner.* θερίζω,

F. ίσω, P. τεθέρικα. acc. * ἀμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἤμηκα. accuſ.

METONYMIA, æ. fœm. Vide TRANSNOMINATIO.

METOPOSCOPUS, i. maſc. *Un Phyſionomiſte : Devin qui prédit la fortune par le regard du viſage.* ὁ μετωποσκόπος, ου.

METOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Prendre la meſure, meſurer.* διαμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμέτρηκα. acc. * διατάττω, F. ξω, P. διατέταχα. acc. * διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα. accuſ. * ὁρίζω, F. ίσω, P. ὥρικα. || Caſtra Metari. στρατοπεδεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐστρατοπέδευκα.

METRETA, æ. fœm. *Une ſorte de meſure qui tient ſoixante ſetiers.* ἡ μετρητὴ, ῆς. * ὁ μετρητὴς, οῦ.

METRICUS, a, um. *De meſure, ou de vers en poëſie.* μετρικὸς, κὴ, κόν.

METROCOMIA, æ. fœm. *La principale rue, où Village.* ἡ μητροκωμία, ας.

METROPOLIS, is. fœm. *Ville capitale.* ἡ μητρόπολις, εως.

METROPOLITANUS, a, um. *Né de la Ville capitale.* ὁ μητροπολίτης, ου. pro maſc. ἡ μητροπολῖτις, ιδος. pro fœm. * ὁ καὶ ἡ μητροπολίτος, καὶ τὸ ον, ου.

METRUM, i. neut. *Une meſure ; c'eſt auſſi un vers en poëſie.* τὸ μέτρον, ου.

METUENDUS, a, um. part. Cicer. *Qu'on doit craindre.* φοβερὸς, ρὰ, ρόν. || Illis Metuendum eſt, qui cladibus multò ſunt propiores. φοβητέον ὑπὲρ τούτων, οἳ πολὺ τῶν δεινῶν εἰσὶν ἐγγυτέρω. || Hoc in primis Metuendum eſt, ne aberrare videamur. ἐστι τοῦτο μάλιστα δέος, μὴ ἐξαμαρτεῖν δόξωμεν. (V. δοκέω. in anomal.) || Metuendum eſt ne iſtud fiat. φόβος, ὡς οὐ τοῦτο συμβήσεται. * κίνδυνός ἐστι, μὴ τοῦτο γένοιτο. * κίνδυνος, τοῦτο γενήσεσθαι.

METUO, is, tui, ere. Cicer. *Craindre.* δείδω, F. δείσω, præt. med. δέδια. (V. anom.) acc. * φοβέομαι, fut paſſ. ηθήσομαι, præter. paſſ. πεφόβημαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Metuo ne longiùs ab argumento aberrem. δέδοικα, *vel* δέδια, μὴ πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. || Metuo ne nimis abſurdus videar. δέδια, μὴ λίαν ἄτοπος δόξω. Metuo, ne tantam ſapientiam non habeam. δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω τοσαύτην σοφίαν. || Metuo, ne id fiat. δέδια, ὅπως μὴ τοῦτο γενήσεται. || Metuo ut poſſim iſtud accipere. δέδοικα, ὅπως τοῦτο λαβεῖν δυνήσομαι. (Vide λαμβάνω. in anom.) || Metuo ut ne ſuaviter dormiatis. δέδια, ὡς οὐχ ἡδέως καθευδήσητε. || Invidiam Metuit. τὸν φθόνον δέδοικε. || Deum qui metuit, omnia Metuit. ὁ Θεὸν δεδιὼς, πάντα δέδιε. || Reipublicæ Metuo. ὑπὲρ τῆς πόλεως δέδοικα. || De Cyro & filio Metuens. περί τε υἱοῦ, καὶ τοῦ Κύρου δείσας. || Metuo à prædonibus. δέδοικα ὑπὲρ λῃστῶν. || Tibi Metuo. περί σου δέδια. || Crimen Metuere. τὸ ἔγκλημα δεδιέναι. (V. δείδω. in anom.) || Nemo, quem Metuit, diligit. οὐδεὶς, ὃν φοβεῖται, φιλεῖ. || Quem omnes Metuunt, is omnes Metuit. ὃν πάντες φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται. || Metuo periculum & Mare. κίνδυνον καὶ θάλασσαν φοβοῦμαι. || Valdè Metuit. ἐφοβήθη φόβον μέγαν. || De meâ ſervitute Metuo. φοβοῦμαι περὶ τῆς ἐμοῦ δουλείας. || Metuens à rebus futuris. φοβούμενος περὶ τῶν μελλόντων. || De Republicâ valdè Metuo. ὑπὲρ τῆς πόλεως λίαν φοβοῦμαι. || Metuo ne in noſipſos vertatur. φοβοῦμαι ὅπως μὴ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τράποιτο. || Metuo ne nimis propè hoc ſit. φοβοῦμαι μὴ λίαν ἐγγὺς ᾖ τοῦτο. || Metuo ne pœnas irrogem immeritas. φοβοῦμαι τὸ μὴ ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν. (V. φέρω. in anomal.) || Tyrannidi obſtare Metuo. φοβοῦμαι τῇ τυραννίδι ἐναντιοῦσθαι. || Jamdudum illos Metuit. πρὸς τούτους ἐκ πολλοῦ περιδεῶς ἔχει. || Mortem non Metuit. ἀδεῶς, *vel* θαρσαλέως ἔχει πρὸς θάνατον. || Metuo, ne, dum te digna dico, orationem me indignam inſtituere videar. ὀκνῶ μὴ, περί σου τὰ προσήκοντα λέγων, αὐτὸς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. || Decet Metuere nos ne poſtquam receperimus regionem, ad Lacedæmonios deficiamus. ἡμᾶς ἄξιον φοβεῖσθαι μὴ τὴν χώραν κομιζόμενοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀποστῶμεν. || Non Metuam & hoc dicere. οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. || Illud ego Metuo, ne. τοῦτον ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν φόβον, μή. || Semper Metuunt, ne quando. ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ, μή ποτε. || Adeò Metuit. οὕτως ἔχει περιφόβως. || Filio valdè Metuo. περὶ τῷ παιδὶ σφόδρα, *vel* ἰσχυρῶς δέδια.

METUS, ûs. maſc. Cic. *Crainte, peur.* ὁ φόβος, ου, * τὸ δέος, εεος, έους. || Metum incutere, *vel* afferre alicui : *vel* Metu afficere aliquem. τινὰ φοβεῖν, έω, F, ήσω, P. πεφόβηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliis Metum afferre, incutere, *vel* injicere. τοῖς ἄλλοις δέος παρέχειν, *vel* ἐμβάλλειν, *vel* ἐνεργάζεσθαι, *vel* ἐμποιεῖν, *vel* ἐπισείειν. || Tantum ille Metum improbis incuſſit. τοσοῦτον ἐκεῖνος φόβον τοῖς πονηροῖς ἐνειργάσατο. || Metum illa civibus inferunt. δέος τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ ταῦτα, * φόβον τοῖς πολίταις ταῦτα ἐμβάλλει. || Conjicere alios in Metum. ἄλλους εἰς φόβον καθιστάναι, *vel* καταβάλλειν. || Civibus Metum injecit, cives in Metum conjecit. εἰς δέος κατέστησε τοὺς πολίτας. || In Metum adducere. εἰς δέος ἄγειν. || Metum iis attulit. φόβον αὐτοῖς παρεσκεύασε. || Metus me ſubit, inceſſit. εἰσέρχεταί μοι δέος. || Cepit nos Metus. ἔλαβεν ἡμᾶς ὁ φόβος. || In Metu eſſe. διὰ φόβου εἶναι, μή. || Tanto Metu afficitur. οὕτω περιφόβως, *vel* περιδεῶς ἔχει. || Ponere aliquid in Metu. ἐν φόβῳ τίθεσθαί τι. || Metum ac ſtuporem Romanis injecit. δέος καὶ ἔμπληξιν τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέβαλε. || Hoc nos Metu afficit. τοῦτο περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται. || Omnibus hominibus Metum inferre. πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον παρέχειν, *ſeu* παρέχεσθαι. || Efficit ut mulieres pudicitiam Metu tueantur. φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶ τοῦ σωφρονεῖν. || Metu alios concutere. φόβῳ τοὺς ἄλλους κατασείειν. || Metu, quaſi freno quodam, impetum ad vitia cohibere. τῷ φόβῳ ὥσπερ χαλινῷ, τὴν ἐπὶ τὰς κακίας ὁρμὴν κατέχειν. || Animum metu concutit. τὴν διάνοιαν φόβῳ κατασείει. || Metu percellere. φόβῳ καταπλήττειν, *vel* ἐκπλήττειν. || Tantum iis Metum incuſſit. τοσοῦτον αὐτοῖς φόβον ἐνέθηκε. (ἐνθεῖναι.) || His verbis me in Metum conjecit. τοῖς ῥήμασι τούτοις ἔκφοβόν με κατέστησεν, *vel* ἐποίησεν. || Metu plenus. φόβου γέμων, *vel* ἀνάπλεως. || Metu conſternari. φόβῳ ἐκπλήττεσθαι. || Mortis Metu percelli. θανάτου καταπλήττεσθαι. * πρὸς τὸν θάνατον περιδεῶς διακεῖσθαι. || Metu cohorreſcere. εἰς ὀῤῥωδίαν ἀφικέσθαι. || Metu exanimari. ὑπὸ τοῦ δέους θνήσκειν, *ſeu* τεθνάναι. || Metu penè interii. μικροῦ μὲν ἐξέθανεν ὑπὸ τοῦ δέους. (V. θνήσκω. in anom.) || Metu exſtinctum ad

vitam revocaſti. τεθνεῶτα δέος ἐζωπύρησας. || Metu exanimatur, interit. φόβῳ, vel ὑπὸ φόβου ἀπόλλυται. || Metu cohorreſcebat. ὑπὸ δέους ἐπεφρίκει. || Mente alienari præ Metu. ἐξίστασθαι ὑπὸ τοῦ δέους. || Metu obſtupeſcere. φόβῳ ἐκπλήττεσθαι. || Præ metu mihi crines horreſcunt, ac cor ſubſilit. ὀρθαὶ ἵστανταί μου αἱ τρίχες ὑπὸ φόβου, καὶ ἡ καρδία πηδᾷ. || Quo Metu eum affectum eſſe cenſes? ἐν ποίῳ τινὶ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτόν; || Niſi mihi Metus quidam inceſſiſſet. εἰ μή τις ἔσχε με φόβος. || Magnum Metum habere, eſſe in magno Metu. μέγαν ἔχειν φόβον. * μεγίστῳ φόβῳ ἔχεσθαι. || In perpetuo Metu verſari. φόβῳ συζῆν διηνεκῶς. || Hoc Metu dies noctéſque exagitor. τούτῳ τῷ φόβῳ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν σύνειμι. || In graviſſimos Metus incidere. εἰς μεγίστους φόβους ἐμπίπτειν. (V. πίπτω. in anom.) || In Metu ac lacrymis verſabatur. ἐν φόβῳ ἦν καὶ δάκρυσιν. || In Metu, & magnâ animi anxietate erat. ἐν φόβῳ ἦν, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ. || Metus haud parvus nos invaſit. φόβος ἡμᾶς κατέλαβεν οὐ μικρός. || Ingens Metus civitatem invaſit, obſedit. μέγας φόβος περιέστη τὴν πόλιν. || Non jam mortis Metu afficior. οὐκέτι μοι θανάτου δέος ἔνεστι. || In maximo Metu poſiti. ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες. || Si te Metus obſedit. εἴ σοι δέος παρέστηκε. || Inani Metu affici. ἀδεὲς δέος δεδιέναι. (V. δείδω. in anom.) || Extra Metum eſſe, Metu vacare. ἔξω δέους εἶναι. || Metu alios liberare. φόβου τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττειν. || Metu liberari. τοῦ δέους ἀπαλλαγῆναι. || Metum nobis excuſſit. τὸν φόβον ἡμῖν ἐξετίναξε. || Metum excutere. δέος ἀποσείειν. expellere. ἀπωθεῖν, ſeu πόῤῥω βάλλειν.

MEUS, a, um. *Mien, mon*, ἐμός, ἐμή, ἐμόν. Meum eſt. Vide OFFICIUM.

M I

MI, pro mihi. dat. ab Ego. *A moi.* ἐμοί. * μοί.

MI. vocat. *O mon.* ὦ ἐμέ.

MICA, æ. fœm. *Miette, petit morceau.* ἡ ψίχη, ης. * τὸ ψιχίον, ίου. || Mica panis. τὸ ψώμισμα, ατος.

MICATIO, onis. fœmin. *Etincellement, éclat.* ἡ στίλψις, εως. || Micatio digitorum. *Jeu de la moure.* ἡ τῶν δακτύλων ἐπάλλαξις, εως.

MICO, as, are. *Etinceller, éclater, reluire.* στίλβω, F. ψω, P. ἔστιλφα. || Micare, vel Micare digitis. *Jouer à la moure, deviner combien un autre a levé ou abaiſſé de doigts.* δακτύλους ἐπαλλάττειν, ττω, F. ξω, P. ἐπήλλαχα.

MICROCOSMOGRAPHUS, i. maſc. *Qui écrit, ou qui a écrit du petit monde.* ὁ μικροκοσμογράφος, ου.

MICROCOSMUS, i. maſc. *Petit monde, l'homme.* ὁ μικρόκοσμος, ου.

MICTURIO, is, rivi & rii, ritum, rire. *Avoir envie de faire de l'eau.* οὐρητιάω, F. άσω, P. οὐρητίακα.

MIGRATIO, onis. fœm. *Délogement.* ἡ ἀποίκησις, vel μετοίκησις, εως.

MIGRO, as, avi, atum, are. Cic. *Déloger.* ἀποικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῴκηκα. * μετοικέω, ῶ, F. ήσω, P. μετῴκηκα. * μεταβάλλω, F. αλῶ, P. μεταβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) accuſ. || Migrare de vitâ. τὸν βίον μεταλλάττειν, vel ſimpliciter μεταλλάττειν, άττω, F. άξω, P. μετήλλαχα. || Migrandum eſt. *Il faut partir.* μεταστατέον ἐστί. * μεταλλακτέον ἐστί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex aliquo loco Migrare. ἐκ τόπου τινὸς ἀποικεῖν. || In alium locum Migrare. εἰς ἄλλον τόπον ἀποικεῖν. || Relictâ Aſiâ, Maſſaliam Migrarunt. ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίαν, εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν. || Nec injuſſu ejus, ex hominum vitâ Migrandum eſt. καὶ μὴ δίχα προστάγματος τούτου, ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς μεταστατέον.

MIHI. dat. ab Ego. Cic. *A moi.* ἐμοί. * μοί.

MIHIMETIPSI. dat. ab Egometipſe. Cic. *A moi-même.* ἐμαυτῷ. pro maſc.

MILES, itis. maſc. Cic. *Homme de guerre, Gendarme, Soldat.* ὁ στρατιώτης, ου. || Miles armatus. ὁ ὁπλίτης, vel ὁπλίστης, ου. || Milites colligere. στρατολογεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἐστρατολόγηκα. || Miles in curru pugnans. ὁ παραβάτης, ου. || In claſſe pugnans. ὁ ἐπιβάτης, ου. || Miles levis armaturæ. ὁ γυμνήτης, ου. * γυμνὴς, ῆτος. || Milites qui in vallo ſubſiſtunt. οἱ χαρακίαι, ῶν. || Miles Prætorianus, veteranus, ſubſidiarius, &c. Vide PRÆTORIANUS, VETERANUS, SUBSIDIARIUS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Milites conſcribere. στρατιώτας καταγράφειν. colligere. καταλέγειν. || Milites comparare. στρατιώτας παρασκευάζεσθαι. || Magnam Militum vim collegit. πολλὴν στρατιωτῶν δύναμιν συνήγαγε. * στρατιὰν πολλὴν συνέλεγε. || Militibus inſtructus eſt. εὐπορεῖ στρατιωτῶν. || Non parvam Militum copiam habet. ἔχει δύναμιν ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγην. || Paucos Milites habens. μετ' ὀλίγων στρατεύων. || Milites Alexandri. οἱ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου στρατευόμενοι. || Miles adeſt. ὁ στρατὸς πάρεστι.

MILIARIUS, a, um. *De mil, ou de millet.* κέγχρινος, ίνη, ινον. * κεγχριαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ κεγχροειδής, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

MILITARIS, & e, is. *De Soldat.* στρατιωτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ στρατεύσιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Rei Militaris diſciplina, res Militaris. ἡ στρατηγική, ῆς. || Militaris annona. ἡ σιταρκία, ας. || Militaris expeditio. *L'appareil, la marche & la ſortie d'une armée.* ἡ ἐκστράτευσις, εως. || Militaris veſtis. ἡ χλαμὺς, ύδος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rei Militaris expertus. τῶν πολεμικῶν ἐμπείρως ἔχων. || Artem Militarem exercere. τὴν πολεμικὴν τέχνην ἀσκεῖν. || Ad rem Militarem exercitatus. πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις γυμνασθεὶς, ſeu γεγυμνασμένος. * ἀσκηθεὶς τὰ πολεμικά. || Rem Militarem diſcere. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον προσμανθάνειν. * τὰ στρατηγικὰ ἔργα μαθεῖν.

MILITARITER. adv. *En homme de guerre.* στρατιωτικῶς. *En façon de guerre.* στρατευτικῶς.

MILITIA, æ. fœm. Cic. *Guerre.* ὁ πόλεμος, ου. * ἡ στρατιά, ᾶς. * ἡ μάχη, ης. || Gnarus Militiæ. στρατηγικὸς, κὴ, κόν. || Domi, Militiæque. οἴκοι τε καὶ ἐν στρατείαις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Domi Militiæque unâ viximus. ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ συμβεβιώκαμεν. || Labores maximos domi Militiæque ſuſtinere. πόνους μεγίστους οἴκοι τε καὶ ἐν στρατείαις ὑπομένειν. || Militiæ nomen dare. πρὸς στρατείαν ἀπογράφεσθαι. || In Militiam proficiſci. ἔξω στρατεύεσθαι.

MILITO, as, avi, atum, are. *Porter les armes, ſuivre ou faire la guerre.* στρατεύω, F. εύσω, P. ἐστράτευκα. * στρατεύομαι, fut. med. εύσομαι, aor. 1. med.

ἐϛρατευσάμην. || Cum aliquo Militare. τινὶ συϛρατεύεσθαι, εὔομαι, fut. med. εὔσομαι, aor. 1. med. συνεϛρατευσάμην. || Militare ſub aliquo, *vel* ſub ſignis alicujus. τινὶ, *vel* ὑπό τινος ϛρατεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι, aor. 1. ἐϛρατευσάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm ipſe Militare auderet, Dominus Magiſtratuum erat. ϛρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς, δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν. || Sub Cæſare Militant. ϛρατεύονται τῷ Καίσαρι. || Sub Poſtumio Militans. Ποϛουμίῳ ϛρατευόμενος. || Omnibus copiis Militare. πανδημεὶ ϛρατεύεσθαι. || Statutum tempus Militavit. τακτὸν χρόνον ἐϛρατεύσατο. || In omnibus expeditionibus Militavit. ϛρατείας ἁπάσας ἐϛρατεύσατο. || Qui ad Trojam Militabant. οἱ ϛρατευόμενοι ἐπὶ Τροίαν. || Tres annos ſub eo Militavit, meruit. τρία ἔτη αὐτῷ ἐμισθοφόρησε. || Cum altero Militare. συϛρατεύεσθαι ἄλλῳ.

MILIUM, ii. neut. *Du millet.* ὁ κέγχρος, ου.

MILLE. neut. indecl. in ſing. in plur. MILLIA, ium, ibus. *Un millier.* ἡ χιλιὰς, άδος.

MILLE. omn. gen. indecl. plur. Cic. *Mille.* χίλιοι, χίλιαι, χίλια, ίων.

MILLEFOLIA, æ. fœm. *vel* MILLEFOLIUM, ii. neut. *Mille-feuille, herbe.* ἡ μυριόφυλλος, ου. * τὸ μυριόφυλλον, ου.

MILLEPEDA, æ. fœm. *Un Cloporte, petite bête.* ὁ ὄνος, *vel* ὀνίσκος, ου.

MILLESIMUS, a, um. Cic. *Milliéme.* χιλιοϛὸς, ἡ, ὀν.

MILLIARE, is, *vel* MILLIARIUM, ii. neut. Cicer. *Un mille, l'eſpace de mille pas, ou de demilieue.* τὸ μιλιάριον, ίου.

MILLIARIUS, a, um. *De mille.* χιλιαῖος, αία, αῖον. * χίλιος, ία, ιον.

MILLIES. adv. *Mille fois.* χιλιάκις.

MILLUM, i. neut. *vel* MILLUS, i. maſc. *Un collier comme celui qu'on met aux chiens.* ὁ δεραίαμβος, ου.

MILVINUS, a, um. *De Milan.* ἰκτινικὸς, κὴ, κόν.

MILVIUS, ii. *vel* MILVUS, i. maſc. *Un Milan, oiſeau.* ὁ ἰκτὶν, ῖνος. * ὁ ἰκτῖνος, ίνου.

MIMA, æ. fœm. Cic. *Une Comedienne, ou Bâteleuſe: celle qui contrefait les geſtes des autres.* ἡ ὑποκριτὶς, ίδος.

MIMESIS, is. fœm. *Art de contrefaire les geſtes & contenances.* ἡ μίμησις, εως.

MIMICUS, a, um. *De bouffon.* μιμικὸς, κὴ, κόν.

MIMULA, æ. fœm. Cic. *Petite Bâteleuſe.* ἡ εὐτελὴς ὑποκριτὶς, (ίδος.)

MIMUS, i. maſc. Cic. *Un Comedien ou Bâteleur, un bouffon.* ὁ μῖμος, ου. * ὁ ὑποκριτὴς, οῦ.

MINA, æ. fœm. *Une livre de ſeize onces.* ἡ μνᾶ, ᾶς. || Minæ pondus, *vel* pretium æquans. μναιαῖος, *vel* μναῖος, α, ον.

MINACIÆ, arum. fœm. plur. Vide MINÆ.

MINACITER. adverb. *Par menaces.* ἀπειλητικῶς. ¶ Multa arroganter ac Minaciter locutus. πολλὰ ὑπερηφάνως καὶ ἀπειλητικῶς εἰπών.

MINÆ, arum. fœm. plur. *Menaces.* ἡ ἀπειλὴ, ῆς. *Creneaux de murs.* αἱ ἐπάλξεις, εων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Graves Minas iis intentat. μεγάλας ἀπειλὰς ἐπανατείνεται αὐτοῖς. || Minis parce. φείδου ἀπειλῶν. || Quas ei Minas intendit. ὅσας ἐκείνῳ ἀπειλὰς ἐπιτείνει, *vel* ἀπειλεῖ. || Minis alios terrere. ἀπειλαῖς τοὺς ἄλλους ἐκφοβεῖν.

MINANTER. adv. *En menaçant.* ἀπειλητικῶς.

MINATIO, onis. fœm. Cic. *Menace.* ἡ ἀπείλησις, *vel* ἐπαπείλησις, εως.

MINAX, acis. omn. gen. *Qui menace.* ὁ ἀπειλητὴρ, ῆρος. (pro maſc.) ἡ ἀπειλήτειρα, ας. *Plein de menaces.* ἀπειλητικὸς, ἡ, όν.

MINERVA, æ. fœm. Cic. *Minerve, la Déeſſe des Sciences.* ἡ ἀθηνᾶ, ᾶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Craſſiore Minervâ. παχυτέρα Μούσῃ. * παχύτερόν πως. || Invitâ Minervâ aliquid facere. ἐναντιουμένης τῆς φύσεως ποιεῖν τι. || Sus Minervam. (*ſupple* monet.) ὗς τὴν Ἀθηνᾶν.

MINERVAL, lis. *vel* MINERVALE, is. neut. *Le ſalaire qu'on donne au Maître d'Ecole.* τὸ διδακτρον, ου.

MINGO, is. Vide MEIO.

MINIACEUS, a, um. *De vermillon.* ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Miniacea expolitio. ἡ μίλτωσις, εως.

MINIARIA, æ. fœm. *Une mine de vermillon.* ἡ μιλτωρυχία, ας.

MINIARIUS, a, um. *De vermillon.* ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

MINIATULUS, a, um. Cicer. *Un peu rougi de vermillon.* μικρόν τι μεμιλτωμένος, η, ον.

MINIATUS, a, um. part. Cic. *Peint, ou rougi de vermillon.* ὁ καὶ ἡ μιλτοπάρῃος, καὶ τὸ ον, ου. *Fait de vermillon.* μεμιλτωμένος, η, ον.

MINIME. adv. Cic. *Tout au moins, pour le moins.* ἐλάχιϛα. *Non, nullement.* ἥκιϛα. *Non pas.* οὔτοι. || Minimè verò. *Non point.* οὐ μὲν δή.

MINIMUM, i. neut. Cic. *Tant ſoit peu.* τὸ ἐλάχιϛον, ου.

MINIMUM. adv. Cic. *A tout le moins, pour le moins.* ἐλάχιϛον. * ἐπ' ἐλάχιϛον.

MINIMUS, a, um. ſuperl. à parvus. *Le moindre.* ἐλάχιϛος, *vel* ἥκιϛος, ίϛη, ιϛον. *Le plus court.* βραχύτατος, άτη, ατον.

MINIO, as, avi, atum, are. *Peindre, ou rougir de vermillon.* μιλτόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίλτωκα. acc.

MINISTER, ſtri. maſc. Cic. *Serviteur, qui ſert.* ὁ ὑπηρέτης, ου. * ὁ διάκονος, ου. || Miniſter menſæ. *Serviteur de table.* ὁ ἐλεοδύτης, ου. || Miniſter publicus. ὁ λειτουργὸς, οῦ. || Miniſter locum præbens, cedere jubens. ὁ ῥαβδονόμος, ου.

MINISTERIUM, ii. neut. *Charge de faire quelque choſe, maniment.* ἡ διακονία, ας. *Service.* ἡ ὑπουργία, ας. * ἡ ὑπηρεσία, ας. *Bande de Serviteurs.* οἱ ὑπηρέται, ῶν. *de Miniſtres.* οἱ διάκονοι, ων. || Miniſterium publicum. ἡ λειτουργία, ας.

MINISTRA, æ. fœm. Cic. *Femme, celle qui ſert ou aide à faire.* ἡ διάκονος, ου. *Celle qui ſert, ſervante ou chambriere.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος. * ἡ θεράπαινίς, ίδος.

MINISTRANDUS, a, um. *Qu'on doit fournir.* ὑπηρετητέος, α, ον.

MINISTRATOR, oris. maſc. Cic. *Celui qui ſert.* ὁ ὑπηρέτης, ου. *Adminiſtrateur.* ὁ διάκονος, ου.

MINISTRATORIUS, a, um. *Dont on ſe ſert, ou propre pour ſervir.* ὑπηρετικὸς, vel διακονικὸς, κὴ, κόν.

MINISTRATRIX, icis. fœm. Cic. *Celle qui ſert, ſervante.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος. * ἡ ὑπουργική, ῆς. *Celle qui ſert, ou aide.* ἡ διάκονος, ου.

MINISTRO, as, avi, atum, are. *Servir, aider.* διακονέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκόνηκα. dat. perſ. ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. accuſ. rei. dat. perſ. || Miniſtrare arma. V. ARMARE. || Poculum Miniſtrare. οἰνοχοεύειν, εύω, F. εύσω, P. ᾠνοχόευκα. dat. perſ. * τὸν οἶνον διακονεῖσθαι. *Fournir.* παρέχω, F. ξω. (V. anom. in ἔχω.) aliquid alicui. τί τινι.

MINITABUNDUS, a, um. *Menaçant.* ἐπαπειλέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν. acc. * τῷ ἀπειλοῦντι, (pro maſc.) ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κός.

MINITO, as, avi, atum, are. & MINITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Menacer fort.* ἐπαπειλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηπείληκα. accuſ. rei. dat. perſ. Vide MINOR, aris.

MINIUM, ii. neut. *Du vermillon.* ἡ μίλτος, ου. * τὸ μίνυον, ου.

MINOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cic. *Menacer.* ἀπειλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπείληκα. accuſ. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Minatur, & arroganter loquitur. ἀπειλεῖ, καὶ λόγους ὑπερηφάνους λέγει. || Aliis Minari. τοῖς ἄλλοις ἀπειλεῖν. || Mortem eis Minatur. θάνατον αὐτοῖς ἀπειλεῖ. || Ingentes mulctas ei Minitatur, qui non obedierit. μεγάλας ζημίας ἀπειλεῖ, κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούοντος. || Multa Minatus, niſi hæc fecerim. πολλὰ ἀπειλήσας, εἰ μὴ ταῦτα ποιήσαιμι. || Quod Minatus erat, non præſtitit. ἐψεύσατο τὰς ἀπειλὰς ἃς ἠπείλησε. || Minatur abiturum ſe. ἀπειλεῖ ἀπελεύσεσθαι. || Se id factùrum Minatur. ταῦτα ποιήσειν ἀπειλεῖ. || Mortem mihi, ſicubi reperirent, Minabantur. ἠπείλουν μοι, εἴπου λήψοιντο, διαφθερεῖν. || Minaces epiſtolas ad eos mittebat. ἀπειλητηρίους λόγους εἰς αὐτοὺς ἐπέστελλε. * μετὰ πάσης ἀπειλῆς αὐτοῖς ἐπέστελλε.

MINOR, & us, oris. comp. *Moindre, plus petit.* ὁ καὶ ἡ ἐλάττων, vel μείων, καὶ τὸ μεῖον, ονος. gen. *Inferieur, de plus baſſe condition.* ὁ καὶ ἡ ἥττων, καὶ τὸ ἧττον, ονος. || Minor natu. νεώτερος, έρα, ερον. || Minor quàm par eſt. ἐλάττων τοῦ δέοντος. || Minora iis quæ erant dixit. ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἴρηκε. (ἐλάττω. contr. pro ἐλάττονα.) Vide MINUS.

MINUENDUS, a, um. *Qu'on doit diminuer.* ἐλαττωτέος, vel μειωτέος, α, ον.

MINUO, is, nui, nutum, ere. *Amoindrir, diminuer.* μειόω, vel ἐλαττόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλάττωκα. acc. *Amenuiſer.* λεπτύνω, F. υνῶ, P. λελέπτυγκα. acc. *Appetiſſer.* εὐτελίζω, F. ίσω, P. εὐτέλικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Auctoritatem alicujus Minuere. τὸ ἀξίωμά τινος ἐλαττοῦν. || Potentiam Minuere. τὴν δύναμιν ἐλάττω ποιεῖν. || Pœnas Minuere. τὰς τιμωρίας ἐλάττους ποιῆσαι. || Memoria Minuitur. μνήμη ἐλαττοῦται. || Vis amoris Minuitur. μειοῦται ἡ τοῦ ἔρωτος δύναμις. || Minuere Imperium. ἐλάττω ποιεῖν τὴν βασιλείαν. || Bona ſua Minuere. τὰς ἰδίας οὐσίας ἐλάττους, vel μείους ποιεῖν. || Dolorem Minuere, levare. τὴν ὀδύνην κουφοτέραν ποιεῖν, vel κουφίζειν. || Iram Minuere, mitigare. τὴν ὀργὴν πραΰνειν.

MINURIZATIO, onis. fœm. *Chant doux & bas.* ὁ μινυρισμὸς, οῦ.

MINURIZO, as, are. Feſt. *Chanter tout bas.* μινυρίζω, F. ίσω, P. μεμινύρικα.

MINUS, oris. neut. *Moins.* τὸ ἔλαττον, vel ἧττον, ονος.

MINUS. adv. *Moins.* ἔλαττον. * ἧττον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Minùs eos punit, quàm par eſt. ἐνδεεστέρως αὐτοὺς τιμωρεῖται ἢ προσῆκε. || Minùs officioſi, quàm decet. ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικοί. || Multò Minùs felix eſt, quàm tunc erat. πολὺ νῦν καταδεέστερον πράττει, ἢ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. || Rem domeſticam Minorem reliquit, quàm à patre acceperat. τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ ἐλάττω κατέλιπεν, ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβεν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Annos vixit paulò Minùs centum. ἔτη βεβίωκεν ὀλίγῳ τῶν ἑκατὸν ἀποδέοντα. || Paulò Minùs triginta annis. ἐτῶν ὀλίγῳ τῶν τριάκοντα ἀποδεόντων. || Non Minùs triginta anni. οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἔτη. || Paulò Minùs centum anni. μικρὸν ἐλάττω ἑκατὸν ἔτη. || Minùs quindecim dies. ἐλάττους δεκαπέντε ἡμέραι. || Minùs duo millia hominum. ἐλάττους δισχιλίων ἄνθρωποι. || Minus mille domus. ἐλάττους χιλίων οἰκίαι. || Natus annos quinquaginta, aut paulò Minùs. γεγονὼς ἔτη τριάκοντα, ἢ μικρὸν ἐλάττω. || Minùs centum milites. στρατιῶται μείους τῶν ἑκατόν. * στρατιῶται, μεῖον τῶν ἑκατόν. (*ſupple* κατά.) || Paulò Minùs ſexaginta dies. ἡμέραι οὐ πολὺ λείπουσαι τῶν ἑξήκοντα. || Triennium manent, vel paulò Minùs, vel paulò plus. τὴν τριετίαν μένουσιν, ἢ μικρὸν ἐντὸς τούτου, ἢ ὑπὲρ τοῦτο. || Non Minùs, quàm. οὐκ ἔλαττον, ἤ. * οὐδὲν ἧττον, ἤ. || Uno Minùs. παρ' ἕνα. || Minùs minúſque. ἐπ' ἔλαττον ἐφεξῆς. * μετὰ μικρὸν ἧττον.

MINUSCULUS, a, um. *Un peu plus petit.* ὁ καὶ ἡ ὑπελάττων, καὶ τὸ ον, ονος.

MINUTAL, is. neut. *Un pâté en pot, ou hachis.* τὸ μυττωτὸν, οῦ. * τὰ κρέα κνιστά, (ῶν.)

MINUTATIM. adv. *Par le menu.* κατὰ λεπτόν. * λεπτομερῶς. *Petit à petit.* ἠρέμα. || Minutatim divido. κατακερματίζω, F. ίσω, P. κατακεκερμάτικα. acc.

MINUTE. adv. *Bien menu.* λεπτῶς. * λεπτομερῶς. *Petitement.* σμικρῶς. || Minutè tritus. λεπτότατος, άτη, ατον.

MINUTIA, æ. fœm. *Petite choſe menue.* τὸ λεπτὸν, οῦ. * τὸ κερμάτιον, ίου.

MINUTIM. adv. Vide MINUTE.

MINUTIO, onis. fœm. *Diminution.* ἡ μείωσις, vel ἐλάττωσις, εως.

MINUTULUS, a, um. Cic. *Un peu menu.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλεπτος, καὶ τὸ πτον, ου. *Plus menu.* λεπτομερέστερος, έρα, ερον.

MINUTUS, a, um. Cic. *Menu.* λεπτὸς, πτὴ, πτόν. * ὁ καὶ ἡ λεπτομερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Petit.* σμικρὸς, ρὰ, ρόν. *Amoindri.* ἐλαττωθεὶς, θεῖσα, θέν.

MIRABILITAS, atis. fœm. *Qualité admirable.* ἡ θαυμασιότης, ητος.

MIRABILITER. adv. Cic. *Merveilleuſement, admirablement.* θαυμασίως. * θαυμαστῶς.

MIRABUNDUS, a, um. part. *Qui s'émerveille.* θαυμάζων, ουσα, ον. gen. *Qui fait l'étonné.* τῷ θαυμάζοντι, (pro maſc.) ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κός.

MIRACULUM, i. neut. *Miracle, choſe admira-*

ble ou merveilleuſe. τὸ θαῦμα, ατ☉. ‖ Miracula facere. θαυματεργεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθαυματούργηκα. ‖ Miraculorum operator. ὁ καὶ ἡ θαυματεργὸς, οῦ. ‖ Miraculo eſſe. *Paſſer pour une merveille.* θαυμαςόομαι, ȣ̃μαι, aor. 1. paſſ. ἐθαυμαςώθην.

MIRANDUS, a, um. part. *Qu'on doit admirer.* θαυμαςέ☉, α, ον. *Admirable.* θαυμαςὸς, ςὴ, ςόν. ‖ Mirandum in modum. θαυμαςῶς. * θαυμαςὸν ὅσον. ‖ Mirandum eſt ſi quis, &c. ἄξιον θαυμάζειν, εἴ τις.

MIRATIO, onis. fœm. Cic. *Etonnement, admiration.* ὁ θαυμασμὸς, ȣ̃. * ἡ θαύμασις, εως. *Merveille.* τὸ θαῦμα, ατ☉.

MIRATOR, oris. maſc. *Admirateur, qui s'étonne.* ὁ θαυμαςὴς, ȣ̃.

MIRATRIX, icis. fœm. *Celle qui admire, ou qui s'étonne.* ἡ θαυμάζȣσα, ης. gen.

MIRATUS, a, um. part. *Qui a admiré, où s'eſt émerveillé.* θαυμάσας, ασα, αν. gen. * τεθαυμακὼς, (ότος) κυῖα, κός. gen.

MIRE. adv. Cic. *Merveilleuſement.* θαυμασίως. * μεγάλως. Vide MIRUS.

MIRIFICE. adv. Cic. *A merveilles.* θαυμαςικῶς. ‖ Loqui Mirificè. μεγαληγορεῖν, vel μεγαλοῤῥημονεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμεγαλοῤῥημόνηκα.

MIRIFICISSIMUS, a, um. ſuperl. Terent. *Très-merveilleux.* θαυμαςικώτατος, άτη, ατον.

MIRIFICO, as, are. *Faire, ou rendre merveilleux.* θαυματοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθαυματοποίηκα. acc.

MIRIFICUS, a, um. Cicer. *Qui fait merveilles.* ὁ καὶ ἡ θαυματοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Merveilleux.* θαυμαςικὸς, κὴ, κόν.

MIROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Avoir en admiration, admirer.* θαυμάζω, F. άσω, P. τεθαύμακα. gen. rei: gen. vel acc. perſ. *S'émerveiller & s'étonner.* ἐκπλήττομαι, fut. paſſ. χθήσομαι, præt. paſſ. ἐκπέπληγμαι. accuſ. *Eſtimer & priſer.* δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. accuſ. *Imiter.* μιμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐμιμησάμην. acc. ‖ Magnopere Mirari. ἐκπλαγόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐκπεπλάγωμαι. ‖ Mirari ſe. μεγαλαυχεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμεγαλαύχηκα. *S'eſtimer.* μεγαλοφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. φρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hunc ob ſapientiam Mirantur. τȣ̃τον ἐπὶ σοφίᾳ θαυμάζȣσι. * τȣ̃τον τῆς σοφίας θαυμάζȣσι. (ſupple ἕνεκα.) ‖ Hujus ſapientiam Mirantur. τȣ́του τὴν σοφίαν θαυμάζουσι. ‖ Illum Miratur ob dicendi vim. ἐκεῖνον θαυμάζει ἀπὸ τȣ̃ καλῶς λέγειν. ‖ Unum maximè omnium Miror, quòd ἓν μάλιςα ἐθαύματα πάντων, ὅτι. ‖ Miror illos qui hoc animo ſunt. θαυμάζω τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. ‖ Vos Miror, ſi non vobis ipſis opem feratis. ὑμῶν θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς. ‖ Miror, quomodò iſta facere audeat. θαυμάζω πῶς ταῦτα ποιεῖν τολμᾷ. ‖ Eum omnes Mirantur, quòd tranquillo animo vivat. ὑπὸ πάντων θαυμάζεται ἐπὶ τῷ εὐθύμως ζῆν. ‖ Et formam & audaciam Miratur. καὶ τὸ κάλλ☉ θαυμάζει, καὶ τὴν τόλμαν ἄγαται ‖ Miratus eorum virtutem. ἀγασθεὶς τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. ‖ Eos ob ſapientiam Miratur. τȣ́τȣς τῆς σοφίας ἄγαται, vel τȣ́των τῆς σοφίας ἄγαται. ‖ Miror te, quòd. ἄγαμαί σε, ὅτι. ‖ Satis Mirari non poteram. ȣ̓κ ἐξήρκȣν τῷ θαυμάτι. ‖ Miror eum iſta dicere. θαυμάζω αὐτȣ̃ ἐκεῖνα λέγοντ☉. ‖ Aliquis forſan Mirabitur. τάχ' ȣ̃ν ἄν τις θαυμάσειεν. ‖ Quis eorum virtutem non Miretur? τίς ȣ̓κ ἂν ἀγάσαιτο τȣ́των ἀρετῆς; ‖ Mirari ſatis non poſſum. θαυμάζειν ἀποχρώντως ȣ̓κ ἔχω. ‖ Miror, quòd fortitudinem in crimen non vocent. θαυμάζω ὅπως ȣ̓ τὴν ἀνδρείαν κακῶς λέγȣσι.

MIRUS, a, um. *Merveilleux, admirable.* θαυμάσι☉, ία, ιον. ‖ Mira, vel miracula. Vide MIRACULUM. ‖ Mira memorare. τερατολογεῖν, έω, F. ήσω, P. τετερατολόγηκα. ‖ Mira facere. τερατοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. τετερατοποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mirum eſt ſi quis hæc ſperet. ἄξιον θαυμάζειν, εἴτις ταῦτα ἐλπίζῃ. ‖ Mirum eſſet, ſi quis putaret hanc civitatem creſcere poſſe. θαυμάζειν ἄξιον, εἴτις νομίζῃ τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. ‖ Mirum eſt, quòd hæc credant. θαυμαςὸν, ὅτι τȣ́τοις πείθονται. ‖ Nihil Mirum, ſi & nunc tale quid accidat. ȣ̓δὲν θαυμαςὸν, εἰ καὶ νῦν τοιȣ̃τό τι συμβαίνει. ‖ Non eſt Mirum, ſi homines imperiti & ipſi errent, & alios in errorem inducant. τȣ̀ς δὲ μὴ εἰδότας, ȣ̓δὲν θαυμαςὸν αὐτȣ́ς τε σφάλλεσθαι, καὶ ἄλλȣς σφάλλειν. ‖ Res maximè Mira. πρᾶγμα παντὸς θαύματος ἄξιον. ‖ Res Mira viſu. θαυμάσιον ἔργον ὀφθῆναι. * θαῦμα ἰδέσθαι. ‖ Res Mira auditu. θαῦμα ἀκȣ̃σαι. ‖ Quod autem maximè Mirum mihi videtur. ὃ δὲ πάντων θαῦμα μέγιςον εἶναί μοι δοκεῖ. ‖ Mirum fortaſſe nonnullis videbitur, quâ mente ego, &c. τάχ' ȣ̃ν ἄν τινες θαυμάσειαν, τί βȣλόμενος ἐγώ. ‖ Hoc vobis fortaſſe Mirum videbitur. τȣ̃το τυχὸν ὑμῖν θαυμάζειν ἄξιον δόξει. ‖ Quid Mirum eſt in Senibus, ſi infirmi ſint? τί θαυμαςὸν ἐπὶ τῶν γερόντων, εἰ ἀσθενεῖς εἰσι. ‖ Quod magis Mirum eſt. ὃ δὲ μᾶλλόν ἐςι θαυμαςόν. ‖ Mirum in modum. θαυμαςῶς. * θαυμαςὸν ὅσον. ‖ Mirum in modum hæc cupit. θαυμαςὸν ὅσον ταῦτα ποθεῖ. ‖ Mirum quantum iſta curat. θαυμαςὸν ὅσον τȣ́των φροντίζει.

MISCELLANEA, orum. neut. plur. *Mélange de pluſieurs choſes différentes.* τὰ σύμμικτα, ων. * τὰ συμμιγῆ, ῶν.

MISCELLANEUS, a, um. *Mêlé de pluſieurs choſes différentes.* ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Qui eſt de tous pays & nations.* ὁ καὶ ἡ παντοδαπὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃.

MISCELLUS, a, um. *Mêlé de diverſes choſes.* μικτὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, καὶ τὸ ον, ȣ̃.

MISCENDUS, a, um. *Qu'on doit mêler.* μικτέ☉, α, ον.

MISCEO, es, ſcui, ſtum & xtum, ere. *Mêler, mixtionner.* μιγνύω & μίγνυμι, F. μίξω, P. μέμιχα. (V. anom.) acc. uni. dat. alt. *Brouiller.* ἐπιπλέκω, F. ξω, P. ἐπιπέπλεχα. acc. *Servir, ou verſer du vin à table.* κεράννυμι & κεραννύω, F. κεράσω, P. κεκέρακα. (V. anom.) acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vino & melle aquam Miſcens. κεράσας οἴνῳ καὶ μέλιτι τὸ ὕδωρ. ‖ Sanguine ſtagnum Miſcuit. λίμνην αἵματι ἐκεράσατο. ‖ Hæc inter ſe Miſcere. ταῦτα συγκεράσαι. ‖ Verborum blanditiis vim Miſcuit. τῷ πειθοῖ βίαν ἀνέμιξε, vel κατέμιξε. ‖ Utilia honeſtis Miſcere. τὰ συμφέροντα τοῖς καλοῖς παραμιγνύναι. ‖ Miſericordiam cum judicio Miſcere. τὸν ἔλεον ἀνακεράσασθαι τῇ κρίσει. ‖ Civilem vitæ rationem

rationem cum Philoſophia conjungere ac Miſcere. τὴν πολιτικὴν δύναμιν μῖξαι καὶ κεράσαι τῇ φιλοσοφίᾳ.

MISELLUS, a, um. Cic. *Pauvre, quand on parle avec quelque ſorte de compaſſion.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρ@, καὶ τὸ ρον, ȣ.

MISER, (eri) a, um. *Miſerable.* ἄθλιος, vel σχέτλι@, ία, ιον. * τάλας, ανος; λαινα, ης; λαν, αν@. *Malheureux.* ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, καὶ τὸ ες, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ τλησπαθὴς, καὶ τὸ ες, έος, ȣ̃ς. *Pitoyable.* ἐλεινὸς, ἡ, όν. || Miſer ſum. ταλαιπωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τεταλαιπώρηκα. || Me Miſerum. οἴμοι τάλας. (pro maſculin.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Miſer homo. ἄνθρωπος ἀθλίως ἔχων. * ἀθλίως διακείμεν@. || Maxime Miſer. ὁ μάλιστα δυστυχῶν. * δυστυχέστατα πράττων. * κάκιστα πράττων || Miſeri ſemper ſunt. ἅπαντα χρόνον κακοπαθοῦντες διάγουσι. || Omninò Miſerum eſſe. ἐν πάσαις ἀτυχίαις εἶναι. * ἐν πάσῃ ταλαιπωρίᾳ καθεστάσθαι. * ἐν πάσῃ δυστυχίᾳ διάγειν. || Adeò miſer eſt. εἰς τοσαύτην ἀθλιότητα καθέστη, vel ἦλθεν. * εἰς τοῦτο ἀθλιότητος καθέστη. || Miſeros alios reddere. ἀθλίους ποιεῖν τοὺς ἄλλους. * εἰς ἀθλιότητα καθιστάναι τοὺς ἄλλους. || Miſeram vitam ducit. ἐν ἀθλιότητι διάγει τὸν βίον. * κακίστῃ τύχῃ χρῆται. || Penè Miſer eſt. τῆς ἀθλιότητ@ ἐγγυτέρω ἐστί. || Immeritò Miſer eſt. κακῶς πράττει οὐ κατ' ἀξίαν. || Miſeri Thebani. οἱ ταλαίπωροι Θηβαῖοι. || Valdè Miſer. δεινῇ ταλαιπωρίᾳ χρώμενος. * ἐν πολλοῖς κακοῖς ὤν.

MISERABILE. adv. V. MISERABILITER.

MISERABILIOR, & ius, oris: comp. *Plus miſerable.* οἰκτρότερος, έρα, ερον.

MISERABILIS, & e, is. *Miſerable.* οἰκτρὸς, ρὰ, ρόν. * ἐλεεινὸς, νὴ, νόν. || Miſerabilis ſum. οἰκτείρομαι, fut. paſſ. ερθήσομαι, præt. p. ſſ. ᾤκτερμαι.

MISERABILITER. adv. Cic. *Miſerablement.* οἰκτρῶς * ἐλεεινῶς.

MISERANDUS, a, um. part. Cic. *Miſerable, de qui on doit avoir pitié.* οἰκτρὸς, ρὰ, ρόν. * ἐλεεινὸς, νὴ, νόν.

MISERANTER. adv. Vide MISERABILITER.

MISERATIO, onis. fœm. Cic. *Pitié & compaſſion.* ὁ ἔλε@, ȣ. * τὸ ἔλεος, εος, ȣς. *Mouvement de pitié.* ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃. || Miſeratione dignus. V. MISERABILIS. || Miſeratione digniſſimus. οἰκτρότατος, ἡ, ον. || Miſeratione commotus. ἐλεήσας, ασα, αν acc. || Miſerationem alicui movere, vel commovere. ὑπό τιν@ ἐλεεῖσθαι. ἐλεέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἠλέημαι. || Miſerationem verbis, vel oratione commovere. διελεεινολογεῖν, έω, F. ήσω, P. διηλεεινολόγηκα. Vide MISERICORDIA.

MISERATUS, a, um. *Qui a eu pitié & compaſſion.* ἐλεήσας, ασα, αν. acc. * οἰκτείρας, ασα, αν. acc.

MISERE adv. Cic. *Miſerablement.* ἀθλίως. *Malheureuſement.* δυστυχῶς. *Bien pauvrement.* ταλαιπώρως. *Pitoyablement.* ἐλεεινῶς.

MISEREOR, eris, ertus ſum, eri. depon. Cicer. *Avoir pitié & compaſſion.* ἐλεέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλέηκα. acc. * οἰκτείρω, F. ερῶ, P. ᾤκτερκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Æquum eſt, non ſceleratorum Miſereri, ſed injuſtè afflictorum. δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν, οὐ τοὺς ἀδίκους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας. || Alios Miſereri. ἄλλους οἰκτείρειν. || Afflictorum Miſereri. τοῖς ἀτυχοῦσι συναλγεῖν, vel συνάχθεσθαι. || Noſtrûm Miſerere. ἡμῶν οἶκτον λαβέ. (V. λαμβάνω. in anom.)

MISERESCIT, & MISERET. imperſ. *On a pitié & compaſſion.* ἔλε@, vel οἰκτός ἐστι. gen. || Miſeret me illius. ἐκεῖνον (pro maſc.) ἐλεῶ.

MISERESCO, is, ere. *Avoir compaſſion.* οἰκτίζομαι, fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. ᾠκτισάμην. accuſ. || Senectutis illorum te Miſereſcat. ἔλε@ σ' εἰσελθέτω σε γήρως ἀνδρῶν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Inopis te Miſereſcat mei. οἰκτειρόν με ἐπὶ τῇ πονίᾳ. Vide MISERICORDIA.

MISERIA, æ. fœm. Cic. *Miſere.* ἡ ἀθλιότης, ητος. *Malheur.* δυστυχία, ας. *Adverſité.* κακοπάθεια, είας. *Pauvreté & ſouffrance.* ἡ ταλαιπωρία, ας. || Miſeriis coopertus, plenus. ὁ καὶ ἡ παντλήμων, καὶ τὸ ον, ονος. || Eſſe in Miſeriis. ταλαιπωρεῖν, έω, F. ήσω, P. τεταλαιπώρηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. In magnis Miſeriis eſſe. ἐν μεγίσταις ἀτυχίαις εἶναι. * ἐν μεγάλοις κακοῖς εἶναι. || In Miſeriam incidere. εἰς ἀτυχίαν ἐμπίπτειν. * τῇ συμφορᾷ περιπίπτειν. || In maximam Miſeriam devenire, adduci. εἰς μεγίστην ἀτυχίαν ἐλθεῖν, vel καθίστασθαι. || In tantam Miſeriam adductus eſt. εἰς τοσαύτην ἀθλιότητα κατέστη. || Alios in Miſeriam conjicere. ἄλλους εἰς ἀθλιότητα καθιστάναι, vel ἐμβάλλειν. || Ad ultimam Miſeriam redegit eos. εἰς ἐσχάτην ἀτυχίαν αὐτοὺς κατέστησε. || In eam Miſeriam lapſus eſt, ut. εἰς τοῦτο ἀθλιότητος ἐνέπεσεν, ὥστε. (Vide πίπτω. in anom.) || In hanc Miſeriam tuâ causâ devenit. εἰς ταύτην ἀτυχίαν διά σε καθέστηκε. || Miſeriis affici. ἀθλίως πράττειν, vel ἔχειν. * ἀθλίως διακεῖσθαι. * συμφοραῖς χρῆσθαι. || Omnes eum Miſeriæ afficiunt. πᾶσαι αὐτὸν συμφοραὶ κατέλαβον. || Perpetuâ Miſeriâ affici, vexari. συνεχεῖ συμφορᾷ ἔχεσθαι. || In tali Miſeriâ poſitus. ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καθεστηκώς. || Multis Miſeriis affici. πολλὰ δεινὰ πάσχειν. || In extremas Miſerias incidere. ταῖς ἐσχάταις ἀτυχίαις περιπεσεῖν. || Miſeriam noſtram ipſe narrabis. τὴν καταςχοῦσαν ἡμᾶς συμφορὰν διηγήσῃ αὐτός. || Magnis Miſeriis afficitur. ὑπὸ μεγάλων συμφορῶν κατέχεται. || Miſeriis premi. τοῖς κακοῖς πιέζεσθαι. || Sexcentis Miſeriis involvi. μυρίοις δεινοῖς περιβάλλεσθαι. || Multis miſeriis conflictari. πολλῇ μάχεσθαι ταλαιπωρίᾳ. || Miſeriis plenus. κακῶν ἀνάπλεως, vel γέμων || In extremâ Miſeriâ vivit. ἐσχάτῃ συζῇ ταλαιπωρίᾳ. || Ex ſummâ felicitate ad ſummam Miſeriam devenit. ἐκ πολλῆς εὐδαιμονίας ἐκπεσὼν εἰς πλείστην ταλαιπωρίαν ἀφῖκται. (V. ἱκνέομαι. in anom.)

MISERICORDIA, æ fœm. Cicer. *Miſericorde.* ὁ ἔλε@, ȣ. * τὸ ἔλε@, εο@, ȣς. *Pitié & compaſſion qu'on a de la miſere d'autrui.* ὁ οἶκτος, ȣ. * ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃. *Aumône, charité.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης. || Miſericordiâ commotus. Vide Miſeratione commotus, verbo MISERATIO. || Implorare Miſericordiam. καλοικτίζεσθαι, ίζομαι. futur. med. ίσομαι, aor. 1. med. κατῳκτισάμην. accuſ. || Ad Miſericordiam propenſus, pronus. ὁ καὶ ἡ φιλοικτίρμων, καὶ τὸ ον, ον@.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Animum alicujus ad Miſericordiam, ſeu miſerationem inflectere. τὸν θυμόν τινος πρὸς ἔλεον τρέπειν, vel ἐπικάμπτειν. || Judicis Miſericordiam elicere. τοῦ δικαστοῦ ἔλεον ἐλκύειν.

|| Miſericordiam aliis afferre. *τὸν ἔλεον εἰσφέρειν τοῖς ἄλλοις.* || Omnes ad Miſericordiam provocat. *πάντας εἰς ἔλεον προκαλεῖται.* || Judices lacrymis ad Miſericordiam adducit. *τοὺς δικαστὰς τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προάγει*, *vel med.* *προάγεται.* || Miſericordiam afflictis præcludere. *τοῖς ἀτυχοῦσι τὸν ἔλεον ἀποκλείειν.* || Nullam Miſericordiam obtinere poteſt, ademit omnibus Miſericordiam. *ἀνῄρηκε πάντων τὸν ἔλεον.* * *τὸν ἔλεον ἑαυτῷ ἀπέκλεισε.* || Ad fletum & Miſericordiam alios adducere. *εἰς δάκρυα καὶ συμπάθειαν ἄλλους ἄγειν.* || Quot quot aſpiciebant, ad Miſericordiam compulit. *πάντας τοὺς ὁρῶντας ἐποίησε συμπάσχειν αὐτῷ.* || Ad Miſericordiam adduci. *εἰς οἶκτον ἐλθεῖν.* || Miſericordiâ moveri. *οἶκτον λαβεῖν.* || Horum Miſericordiâ commovetur. *τούτων τύχης εἰς οἶκτον ἦλθε.* (V. *ἔρχομαι* in anomal.) || Miſericordiâ capiuntur, qui adſunt. *οἶκτος λαμβάνει τοὺς παρόντας.* || Monet, ut ſuî ipſorum Miſericordiam capiant. *παρακαλεῖ ὡς ἂν ἑαυτῶν οἶκτον λάβοιεν.* || Miſericordiâ dignus eſt. *ἐλεεῖσθαι δίκαιός ἐστι.* || Miſericordiam veſtram imploro. *ἀξιῶ ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν.* || Miſericordiam ab omnibus conſequi. *ἐλεεῖσθαι ὑπὸ πάντων.* * *ἐλέους τυχεῖν παρὰ πάντων.* (V. *τυγχάνω.* in anom.) || Miſericordiam obtinuit. *οἴκτου ἔτυχεν.* || Ad Miſericordiam inflecti. *εἰς ἔλεον ἐπικάμπτεσθαι.* || Hæc calamitas ipſos etiam hoſtes ad Miſericordiam compellit. *αὕτη συμφορὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖ.* || Aliorum miſeriis ad Miſericordiam inflecti. *ταῖς τῶν ἄλλων συμφοραῖς κατακλᾶσθαι.*

MISERICORDITER. adv. *Miſericordieuſement.* *ἐλεημόνως.*

MISERICORS, ordis. omn. gen. *Miſericordieux.* *ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων*, *vel* *οἰκτίρμων*, *καὶ τὸ ον*, *ονος.*

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Miſericors in pauperes. *εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐλεήμων.* || Miſericordem ſe præbere. *ἐλεήμονα παρέχειν ἑαυτόν.* * *ἐλεημόνως ἔχειν.*

MISERITER. adv. Vide MISERE.

MISERIOR, & ius, oris. comp. *Plus miſerable.* *ταλάντερος, έρα, ερον.* *Plus malheureux.* *δυστυχέστερος, έρα, ερον.* || Illo Miſerior eſt. *ἀθλιώτερον τούτου διάγει.*

MISERITUDO, inis. fœm. Vide MISERIA.

MISEROR, aris, atus ſum, ari. depon. Cicer. *Avoir pitié & compaſſion.* *οἰκτείρω, F. ερῶ, P. ᾤκτερκα.* acc. * *κατελεέω, ῶ, F. ήσω, P. κατηλέηκα.* acc. Vide MISEREOR.

MISERRIMUS, a, um. ſuperl. *Très-miſerable.* *ταλάντατος, άτη, ατον.* Vide MISER. || Omnium hominum Miſerrimus eſt. *ἀθλιώτατα πάντων ἀνθρώπων διάκειται.*

MISSICULO, as, are. *Envoyer ſouvent.* *πολλάκις διαπέμπω, F. ψω, P. διαπέπεμφα.* acc.

MISSILE, is. neut. *Toute ſorte de dards.* *τὸ βέλος, εος, ους.* *Tout ce qu'on peut jetter.* *τὸ βλῆμα, ατος.* * *τὸ βλητὸν, οῦ.*

MISSILIA, ium, ibus. neut. plur. *Dons de Rois & de Princes qu'on jette au peuple.* *αἱ βασιλικαὶ ἐπιδόσεις, (εων.)*

MISSILIS, & e, is. *Qu'on envoie, ou qui ſe peut envoyer.* *ὁ καὶ ἡ πόμπιμος, καὶ τὸ ον, ου.* *Qu'on jette, ou qui ſe peut jetter.* *βλητὸς, ή, όν.* * *πόρρωθεν βαλλόμενος, η, ον.* *Qu'on laiſſe aller.* *ὁ καὶ ἡ ἄφετος, καὶ τὸ ον, ου.*

MISSIO, onis. fœm. Cicer. *Envoi.* *ἡ πομπὴ, ῆς.* * *ἡ πέμψις, εως.* *L'action de jetter,* *ἡ βολὴ, ῆς.* *Renvoi.* *ἡ ἄφεσις, εως.* *Saufconduit.* *ἡ ἄδεια, ας.*

MISSITO, as, avi, atum, are. *Envoyer ſouvent.* *προσαναπέμπω, F. ψω, P. προσαναπέπεμφα.* acc.

MISSORIUS, a, um. *Qui laiſſe aller.* *ὁ καὶ ἡ ἀφετήριος, καὶ τὸ ιον.*

MISSUS, a, um. part. Cicer. *Envoyé.* *πεμφθεὶς, εῖσα, έν.* * *σταλεὶς, (έντος) εῖσα, έν.* *Jetté.* *βληθεὶς, εῖσα, έν.* *Renvoyé, qu'on a laiſſé aller.* *ἀφεθεὶς, εῖσα, έν.* || Miſſum facere. *ἀφεῖναι, ἀφίημι.* (V. anom. in *ἵημι.*) acc. * *ἀποπέμπειν, πω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα.* acc. || Miſſum facere aliquid. *τινὸς παύεσθαι, παύομαι*, futur. med. *παύσομαι*, aoriſt. 1. med. *ἐπαυσάμην.*

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hos Miſſos facio. *τούτους ἀφίημι*, *vel* *ἀνίημι.* || Alia Miſſa facio. *τἆλλα ἀφίημι*, *vel* *παρίημι.* || His Miſſis ad morum tuorum accuſationem veniam. *παρεὶς ἐκεῖνα πρὸς αὐτὸ τοῦ τρόπου βαδιοῦμαι κατηγόρημα.* || Minima Miſſa facere. *τὰ μικρότατα παραλιπεῖν.* || Ut hæc Miſſa faciam. *ὡς ταῦτα παραλείπειν*, *vel* *ἀφεῖναι.*

MISSUS, ûs. maſc *Envoi.* *ἡ πέμψις, εως.* * *ἡ πομπὴ, ῆς.* *L'action de jetter.* *ἡ βολὴ, ῆς.* *Service de mets.* *ἡ τῶν ἐδεσμάτων φορὰ, ᾶς.*

MISTARIUS, ii. maſc. *Eguiere.* *ὁ κύαθος, ου.*

MISTURA, æ. fœm. *Mélange, mixtion.* *τὸ μίγμα, ατος.* * *ἡ μίξις, εως.* || Miſtura rerum. *τὸ χάος, εος, ους.*

MISTUS, a, um. part. *Mêlé, mixtionné.* *μεμιγμένος, η, ον.* * *μιχθεὶς, εῖσα, έν.* *Pétri avec, ou enſemble.* *συμπεφυρμένος, η, ον.*

MITE. adv. *Doucement.* *ἠπίως.* * *πρᾴως.* *Paiſiblement.* *ἡσύχως.* *Amiablement.* *εὐμενῶς.* * *ἐπιεικῶς.*

MITELLA, æ. fœm. *Petite mitre.* *τὸ μιτράριον*, *vel* *μιτρίον, ίου.*

MITESCO, is, ere. *Devenir doux, s'appaiſer.* *πραΰνομαι*, fut. paſſ. *υνθήσομαι*, præt. paſſ. *πεπράϋμμαι.* *Devenir traitable, s'apprivoiſer.* *ἡμερόομαι, οῦμαι*, futur. paſſ. *ωθήσομαι*, præt. paſſ. *ἡμέρωμαι.* *Se murir.* *πεπαίνομαι*, fut. paſſ. *ανθήσομαι*, præt. paſſ. *πεπέπαμμαι.* || Senſim Miteſcit. *ἠρέμα πρᾳότερος*, *vel* *ἠπιώτερος γίνεται.*

MITHRIDATICUM antidotum. *Du mithridat.* *τὸ μιθριδατικὸν φάρμακον.* * *μιθριδατικὸν ἀντίδοτον, ου.*

MITIFICO, as, avi, atum, are. Cic. *Appaiſer.* *πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα.* *Rendre doux.* *πρᾷον* (pro maſc.) *ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα.* acc. *Amollir.* *μαλάττω, F. ξω, P. μεμάλαχα.* acc.

MITIGATIO, onis. fœm. Cicer. *Appaiſement, adouciſſement.* *ἡ πραΰνσις, εως.*

MITIGANDUS, a, um. *Qu'on doit appaiſer, ou adoucir.* *πραϋντέος, α, ον.*

MITIGATUS, a, um. *Appaiſé, adouci.* *πραϋνθεὶς, εῖσα, έν.*

MITIGATORIUS, a, um. *Qui a la vertu d'appaiſer, d'adoucir.* *πραϋντικὸς, ή, όν.*

MITIGO, as, avi, atum, are. Cicer. *Appaiſer.* *πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα.* acc. *Adoucir.* *ἐκμειλίσσω, F. ξω, P. ἐκμεμείλιχα.* *Amollir.* *μαλάττω, F. ξω, P. μεμάλαχα.* accuſ. || Iram Mitigare. *τὴν ὀργὴν πραΰνειν*, *vel* *καταπραΰνειν.* || Dolorem Mitigare. *τὴν ὀδύνην πραΰνειν.* || Animum Mitigare. *θυμὸν καταπραΰ-*

ται. ‖ Morbi dolores Mitigare. πραότερα καθασκευάζειν ἀῤῥωςήματα. ‖ Dolores excitare & Mitigare. τὰς ἀλγηδόνας ἐγείρειν, καὶ μαλθακωτέρας ποιεῖν. ‖ Concordiæ ſpes animi noſtri mœrorem Mitigat. ἐλπὶς τῆς ὁμονοίας ῥάους ἡμᾶς ποιεῖ. ‖ Dolor meus Mitigabitur. ῥάων ἔσομαι. ‖ Laborem Mitigare. τὸν πόνον εὐφορητότερον ποιεῖν. ‖ Mitigatur gloriâ labor. εὐφορητότερος διὰ τὴν δόξαν γίνεται πόνος. ‖ Dei iram Mitigare. Θεοῦ τὴν ὀργὴν ἐξιλᾶσθαι, ſeu ἐξιλάσκεσθαι. ‖ Alios ſibi Mitigat, & reconciliat. ἄλλους ἑαυτῷ πρᾳοτέρους καὶ φίλους καθασκευάζει. ‖ Mitigari & exorari non poteſt. πρὸς οὐδεμίαν δέησιν κάμπτεται.

MITIOR, & ius, oris. comp. πρᾳότερος, ἔρα, ερον. ‖ Mitiorem eum faciam. ποιήσω αὐτὸν ἡμερώτερον. * αὐτὸν ἐξημερώσω. ‖ Eum patientiâ meâ Mitiorem reddam. πρᾷον αὐτὸν ποιήσω τῇ μακροθυμίᾳ. ‖ Mitior factus. ἀνεθεὶς πρὸς τὸ πρᾳότερον. ‖ Mitior fit. πρὸς τὸ ἥμερον κάμπτεται.

MITIS, & e, is. *Doux.* πρᾶος, vel πρᾶος πραεῖα, πρᾶον. * πραΰς, (έος) εῖα, ὐ. *Debonnaire.* ὁ καὶ ἡ προσηνὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

MITISSIME. adv. *Avec une très-grande douceur.* πρᾳότατον.

MITISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-doux.* πρᾳότατος, άτη, ατον.

MITIUS. adv. *Plus doucement.* πρᾳότερον.

MITRA, æ. fœm. *Une mitre, eſpece d'habillement de tête, ou de coëffure, dont ſe ſervoient les hommes & les femmes dans l'Aſie Mineure. Ornement d'Evêque.* ἡ μίτρα, ας.

MITTENDUS, a, um. *Qu'on doit envoyer.* πεμπτέος, vel ςαλτέος, α, ον. *Qu'on doit laiſſer aller.* ἀφετέος, α, ον.

MITTO, is, iſi, iſſum, ere. *Envoyer.* πέμπω, F. ψω, P. πέπεμφα. Att. πέπομφα. acc. * ςέλλω, F. ελῶ, P. ἔςαλκα. accuſ. *Jetter.* βάλλω, F. αλῶ, P. βέβληκα. (V. anom.) acc. *Renvoyer, laiſſer aller, quitter.* ἀφίημι, F. ήσω, P. ἀφῆκα. (V. anom. in ἵημι.) acc. *Ecrire, mander.* γράφω, F. ψω, P. γέγραφα. acc. ‖ Mittere ſanguinem. φλεβοτομεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφλεβοτόμηκα. ‖ Sermones Mittere. θρυλεῖν, vel θρυλλεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθρύλληκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Epiſtolam in Macedoniam Mittere. ἐπιςολὴν εἰς Μακεδονίαν πέμπειν. ‖ Hanc orationem ad te Miſi. τόνδε τὸν λόγον πρὸς σεαυτὸν ἔπεμψα. ‖ Mittere alicui pecuniam. πέμπειν τινὶ χρήματα. ‖ Hoc ad bellum Mittit. τούτους ἐπὶ τὸν πόλεμον πέμπει. ‖ Nuncium eâ de re ad vos Miſi. ἄγγελον περὶ τούτων ὑμῖν πέπομφα. ‖ Mille in hanc regionem Mittit. χιλίους εἰς ταύτην χώραν ςέλλει. ‖ Eos ad te Miſit. ἐκείνους πρός σε ἔςειλεν. ‖ Nunc primùm à me Mittitur. νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ ςέλλεται. ‖ Legatos ad Regem Mittit. πρέσβεις πρὸς τὸν Βασιλέα πέμπει, ſeu ἀποςέλλει. ‖ Litteras ad vos Mitto. γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἐπιπέμπω, vel ἐπιςέλλω. ‖ Mittere ſe in mare. ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλατταν. ‖ Mitto alia, nunc de his loquar. τ' ἄλλα ἀφίημι, νῦν δὲ περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους. ‖ Mitto ejus labores. τοὺς αὐτοῦ πόνους ἀφίημι. ‖ Hæc Mitto, & ad illa progredior. ταῦτα παρεὶς, πρὸς ἐκεῖνα βαδίζομαι. ‖ Mitto dicere ejus animi fortitudinem. ἐῶ λέγειν τὴν αὐτοῦ μεγαλοψυχίαν. ‖ Sexcenta alia Mitto dicere. ἀλλά γε μὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων. ‖ Mitte queri. παῦσαι μεμφόμενος. V. DESINO.

MIXTUS, a, um. part. Vide MISTUS. ‖ Mixtum vino odoratiſſimo venenum obtulit. ἐμβαλὼν εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου, οἴνῳ τε κεράσας εὐώδει, δίδωσι. ‖ Mixtum habens potum. κεκραμένον ἔχων πότον. ‖ Vinum aquâ Mixtum. οἶνος ὕδατι κεκραμένος, vel κερασθείς. ‖ Multorum ignorantia cum malitia Mixta eſt. ἡ παρὰ τοῖς πλείςοις ἄγνοια, μέμικται τῇ κακίᾳ. ‖ Voluptas Mixta eſt cum beatitudine. ἡδονὴ παραμέμικται τῇ εὐδαιμονίᾳ.

M N

MNA, æ. fœm. Vide MINA.

MNEMONICA, orum. neut. plur. *Preceptes pour faciliter la mémoire.* τὰ μνημονικὰ, ῶν.

MNEMOSYNON, i. neut. *Un gage qu'on donne, ou qu'on laiſſe en mémoire de ſoi.* τὸ μνημόσυνον, ου.

M O

MOBILIS, & e, is. *Mobile.* κινητὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ εὐμετάβολος, καὶ τὸ λον, ου. *Inconſtant, leger.* ὁ καὶ ἡ ἄςατος, καὶ τὸ ον, ου.

MOBILITAS, atis. fœm. Cic. *Facilité à ſe mouvoir, viteſſe.* ἡ εὐκινησία, ας. *Inconſtance & legereté.* ἡ ἀςασία, ας.

MOBILITER. adv. Cic. *En ſe mouvant.* εὐκινήτως. *Legerement, inconſtamment.* ἀςάτως. *Vîtement.* ταχέως.

MOBILITO, as, are. *Faire, ou rendre mobile.* εὐκίνητον, (pro maſc. & fœm.) ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. *Mouvoir ſouvent.* πολλάκις κινῶ, F. ήσω, P. κεκίνηκα. acc.

MODERABILIS, & e, is. *Qu'on peut aiſément modérer.* ὁ καὶ ἡ εὔτακτος, καὶ τὸ ον, ου. *Modeſte.* κόσμιος, vel μέτριος, ία, ιον.

MODERAMEN, inis. neut. *Gouvernement.* ἡ διοίκησις, vel κυβέρνησις, εως.

MODERATE, & MODERANTER. adv. Cicer. *Modérément.* μετρίως. *Modeſtement.* σωφρόνως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Moderatè calamitates ferre. μετρίως φέρειν τὰς συμφοράς. ‖ Moderatè divitias amare, nihil ſupra modum. μετρίως ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, μηδὲν ὑπερβαλλόντως. ‖ Moderatè agere. ἐντὸς τοῦ μέτρου πράττειν. ‖ Moderatè ſe gerere. σωφρόνως, καὶ κοσμίως ἔχειν.

MODERATIO, onis. fœm. Cic. *Gouvernement.* ἡ κυβέρνησις, vel διοίκησις, εως. *Modération.* ἡ μετριότης, ητος. *Tempérance, modeſtie.* ἡ σωφροσύνη, ης. * ὁ σωφρονισμὸς, οῦ. Vide MODEROR.

MODERATOR, oris. maſc. Cic. *Gouverneur.* ὁ κυβερνητὴρ, ῆρος. * ὁ διοικητὴς, οῦ. ‖ Moderator juventæ, vel puerorum V. PÆDAGOGUS.

MODERATRIX, icis. fœm. Cic. *Gouvernante.* ἡ κυβερνήτειρα, vel διοικήτειρα, ας.

MODERATUS, a, um. Cic. *Moderé.* μέτριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὔτακτος, καὶ τὸ ον, ου. *Modeſte, de ſens raſſis.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, ονος. ‖ Moderatus labor. σύμμετρος ὁ πόνος. ‖ Non Moderatus. πλείων τῆς μετρίας vel τοῦ μέτρου ὤν. ‖ Moderatus vir, neque rebus lætis effertur, neque acerbis conſternatur.

σωφρόνως ἔχων, μήτε ἐπαιρόμενος ἐν ταῖς εὐθυμίαις, μήτε καταπίπτων ἐν ταῖς συμφοραῖς. || Moderatus & non difficilis ſenex. κόσμιος καὶ μὴ δύσκολος γέρων. || Non ſatis Moderatus labor. οὐκ ἱκανῶς σύμμετρος πόνος. * οὐκ ἐπιεικὴς πόνος. || Moderata pœna. ἡ ἐντὸς μέτρου τιμωρία.

MODEROR, aris, atus ſum, ari. depon. & MODERO, as. *Gouverner, donner ordre.* κυβερνάω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυβέρνηκα. acc. * διοικέω, F. ήσω, P. διῴκηκα. acc. *Dreſſer, corriger.* εὐθύνω, F. υνῶ, P. εὔθυγκα. acc. *Reprimer & appaiſer.* καταπραΰνω, F. υνῶ, P. κατεπράϋγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iræ Moderari. τὴν ὀργὴν κατέχειν, *vel* τῆς ὀργῆς κρατεῖν. || Linguæ Moderari. τῆς γλώττης κρατεῖν. * τὴν γλῶτταν κατέχειν. || Sibi Moderari. ἑαυτὸν κατέχειν. || Iracundiæ Moderatur. τὸν θυμὸν κατέχει. || Præ voluptate ſibi Moderari nequeunt. κατέχειν ἑαυτοὺς ὑφ' ἡδονῆς οὐ δύνανται. || Habenas Moderari. τὰς ἡνίας εὐθύνειν. || Rempublicam Moderari. τὴν πόλιν κατευθύνειν. || Domum Moderari. τὴν οἰκίαν διοικεῖν. || Civitatem rectè Moderatur. τὴν πόλιν εὖ, *vel* καλῶς διοικεῖ. || Nam ſic ſanctè, & pulchrè urbem & ſeipſos Moderati ſunt. οὕτω γὰρ ὁσίως καὶ καλῶς καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς διῴκησαν.

MODESTE. adv. *Modeſtement, par meſure.* κοσμίως. * εὐτάκτως. *Moderément.* μετρίως. *Avec modération & retenue.* σωφρόνως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Modeſtè vitam inſtituere. τὸν βίον σωφρόνως διοικεῖν. || Modeſtè ſe gerit. κοσμίως πράττει. * σωφρόνως διάγει. * μετριάζει. || Modeſtè & abſtinenter ſe gerere. κοσμίως καὶ ἐγκρατῶς πράττειν. * κόσμιον καὶ ἐγκρατῆ ἑαυτὸν παρέχειν. || Modeſtè calamitates ferre. μετρίως φέρειν τὰς ἀτυχίας. || Modeſtè Munificus. κατὰ τὸ μέτριον δαψιλής. || Modeſtè ſavere. μέτρια φρονεῖν.

MODESTIA, æ. fœm. Cic. *Modeſtie.* ἡ κοσμιότης, ητος. * ἡ εὐταξία, ας. *Gravité.* ἡ σεμνότης, ητος. *Modération.* ἡ μετριότης, ητος. * ἡ σωφροσύνη, ης.

MODESTIOR, & ius, oris. comp. κοσμιώτερος, έρα, ερον.

MODESTISSIMUS, a, um. ſuperl. κοσμιώτατος, άτη, ατον.

MODESTUS, a, um. *Modeſte.* κόσμιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὔτακτος, καὶ τὸ ον, ου. *Moderé.* μέτριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Grave & arrêté.* σεμνὸς, ή, όν. || Modeſtum eſſe. σωφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσωφρόνηκα. *Etre dans la mediocrité.* μετριάζειν, άζω, F. άσω, P. μεμετρίακα. || Modeſtus vir. ὁ ἀνὴρ κοσμίως ἔχων. || Modeſtus & prudens homo. κόσμιός τε καὶ σώφρων ἀνήρ. || Qui in vitâ Modeſti ſunt. οἱ σωφρόνως ζῶντες. || Modeſtos ſe præbent. κοσμίους, *vel* σώφρονας ἑαυτοὺς παρέχουσι.

MODIALIS, & e, is. *Qui contient un boiſſeau.* μοδιαῖος, αία, αῖον.

MODIATIO, onis. fœm. *Une meſure qui contient un boiſſeau, ou un muid.* τὸ μοδιαῖον μέτρον, ου.

MODICE. adv. *Moderément, médiocrement.* μετρίως. *Peu, aſſez petitement.* ὀλίγον. *Brievement.* βραχέως. *Pas beaucoup.* οὐ μάλα.

MODICELLUS, a, um. *Bien médiocre, bien petit.* μετριώτερος, έρα, ερον. *Un peu médiocre.* ὁ καὶ ἡ ὑπομέτριος, καὶ τὸ ον, ου.

MODICUM, i. neut. *Un petit, ou un peu.* τὸ ὀλίγον, ου. *Médiocrité.* τὸ μέτριον, ίου.

MODICUM. adv. *Un peu, médiocrement.* μέτριον. * ὀλίγον.

MODICUS, a, um. *Moyen, médiocre.* μέτριος, ία, ιον. *Petit.* μικρὸς, ρὰ, ρόν. * ὀλίγος, η, ον. *Court, bref.* βραχὺς, (έος) εῖα, ύ. || Modico contentus. *Content de peu.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Modico victu contentus. ὁ καὶ ἡ ὀλιγοδίαιτος, καὶ τὸ ον, ου. V. MODERATUS.

MODIFICATIO, onis. fœm. *L'action de meſurer: meſure.* ἡ μέτρησις, εως. *Médiocrité, modération.* ἡ μετριότης, ητος.

MODIFICOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cic. *Meſurer.* διαμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμέτρηκα. acc. *Ajuſter avec ordre.* διατάττω, F. άξω, P. διατέταχα. acc. *Modérer.* μετριοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμετριοποίηκα. acc.

MODIOLUS, i. maſc. *Petit boiſſeau.* ἡ χοινίκη, ης. * ἡ χοινικὶς, ίδος. *Le moyeu d'une roue.* τὸ χοινίκιον, ίου. * ἡ χοινίκη, ης. * ἡ πλήμνη, ης. *Inſtrument de Chirurgien.* τὸ χοινίκιον, ίου. * ἡ χοινικὶς, ίδος.

MODIPERATORES, um. maſc. plur. *Ceux qui préſidoient aux banquets.* οἱ συμποσίαρχαι, ῶν.

MODIUS, ii. maſc. *Un muid.* ὁ μέδιμνος, *vel* μέδιμνος, ου. *Un boiſſeau.* ὁ μόδιος, ίου.

MODO. adv. Cic. *Maintenant.* νῦν. *Nagueres.* ἀρτίως. * ἄρτι. *Tout incontinent.* αὐτίκα. *Seulement.* μόνον. *Au moins.* γε, ἀλλάγε. *Pourvu que.* γε δή. poſt dictionem. *Quelquefois.* ποτέ. || A Modo. ἀπὸ τούτου. || Modò hoc, Modò illud. ὅτε μὲν τοῦτο, ὅτε ἐκεῖνο.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Modò felix, Modò infelix eſt. τότε μὲν εὖ, τότε φαύλως πράττει. || Modò ad orientem, Modò ad occaſum. τότε μὲν πρὸς ἕω, τότε δὲ πρὸς ἑσπέραν. || Viciſſim Modò felicior, Modò infelicior eſt. ἐναλλὰξ τότε μὲν χεῖρον, τότε δὲ βέλτιον πράττει. || Sitque Modò dives, Modò beatus. καὶ γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος. || Modò ambitioſum laudamus, Modò non ambitioſum. ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον. || Modò jocatur, Modò ſeriò loquitur. ἐνίοτε παίζει, ἄλλοτε σπουδάζει. || Modò id agunt. ἐν τῷ νυνὶ ταῦτα πράττουσι. || Modò *i. Nuper* pax facta eſt. ἄρτι ἡ εἰρήνη γέγονε. || Modò ad nos venit. ἔναγχος, *vel* νεωστὶ πρὸς ἡμᾶς ἥκει. || Manent ingenia ſenibus, Modò permaneat ſtudium & diligentia. παραμένει τὸ ἀγχίνουν τοῖς γέρουσιν, ἢν μόνον γε παραμείνῃ σπουδὴ καὶ φιλοπονία. || Modò iſta perficias. εἴγε μόνον ταῦτα διατελέσῃς. V. CONDITIO. || Non Modò impios ipſos, ſed etiam eorum poſteros punit Deus. οὐ μόνον τοὺς ἀσεβεῖς αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιγινομένους αὐτῶν κολάζει ὁ Θεός. * οὐχ ὅτι τοὺς ἀσεβεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιγινομένους. * οὐχ ὅπως τοὺς ἀσεβεῖς, ἀλλὰ τοὺς ἐπιγινομένους, &c. * μὴ μόνον, &c. ἀλλὰ καί. || Non Modò non eum vituperavit, ſed etiam laudavit. οὐχ ὅπως ἐκεῖνον ἐπετίμησεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐπῄνεσε. || Non Modò non amicos, ſed nec parentes ſublevat. οὐχ ὅτι τοῖς φίλοις, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς γονεῦσι βοηθεῖ. || Modò non dilaceratus ſum. μονονοὺ, *vel* μονονουχὶ διεσπάσθην. * ὅσον οὐ διεσπάσθην.

MODULAMEN, inis. neut. *Un air, ou un chant harmonieux.* τὸ μέλος, εος, ους.

MODULATE. adv. *Harmonieuſement*. ἐμμελῶς.

MODULATIO, onis. idem. *Chant harmonieux*. ἡ μελῳδία, ας.

MODULATOR, oris. maſc. *Un Chantre, un Muſicien*. ὁ μελῳδός, ȣ̃.

MODULATUS, a, um. *Chanté mélodieuſement*. μελῳδηθεὶς, εῖσα, έν.

MODULATUS, ûs. Vide MODULATIO.

MODULOR, aris. depon. *Chanter harmonieuſement*. μελῳδέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμελῴδηκα.

MODULUS, i. maſc. *Meſure*. τὸ μέτρον, ȣ.

MODUS, i. maſc. *Façon, maniere*. ὁ τρόπ☉, ȣ. *Meſure*. τὸ μέτρον, ου. *Médiocrité*. ἡ μετριότης, ητ☉. *Bornes*. ὁ ὅρ☉, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. *Façon*. Eodem Modo omnes ſolent calumniari. τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντές εἰσιν εὐθισμένοι συκοφαντεῖν. || Eodem Modo quo priùs. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον. || Eodem Modo, quo paulò antè. τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ὀλίγῳ πρότερον. || Eodem Modo quo paulò antè diſſerui, de his nunc diſſerere conabor. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ὀλίγῳ πρότερον διῆλθον, πειράσομαι νῦν περὶ τȣ́των διελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anom.) || Hoc autem Modo inſtituit accuſationem. τȣ̃τον δὲ τρόπον ἐποίησε τὴν κατηγορίαν. || Eodem Modo ſcribere non poſſum, quo priùs editæ orationes confectæ erant. μὴ δύναμαι τὸν αὐτὸν τρόπον γράψαι τοῖς πρότερον ἐκδεδομένοις λόγοις. || Hæc eodem Modo ſe habent, quo illa. ἐκεῖνα τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει τȣ́τοις. || Eodem Modo ſe gerit, quo gubernator. τὸν αὐτὸν τρόπον πράττει τῷ κυβερνήτῃ. || Semper eodem Modo manet. ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν μένει. || Videndum eſt quo Modo civitas miniſtretur. σκεπτέον, τίνα τρόπον ἡ πόλις διοικεῖται. || Multi non eo quo decet Modo, res ſuas agunt. πολλοὶ ȣ̓κ ὃν προσήκει τρόπον, τὰ ἑαυτῶν πράττȣσι. || Nemo eo Modo vivit, quo ipſe cupit. βιοῖ ȣ̓δεὶς, ὃν προαιρεῖται τρόπον. || Quo Modo ille bellum infert, eodem vos propulſate. ὃν ἐκεῖν☉ τρόπον πολεμεῖ, τȣ̃τον ὑμῖν ἀμύνεσθε. || Non licet eo quo quis vult Modo, Deum colere. ȣ̓κ ἔξεστιν, ὃν τις βȣ́ληται τρόπον, τὸν Θεὸν τιμᾶν. || Aut alio quovis Modo quærere. ἢ ἄλλῳ ὅτῳ τρόπῳ ζητεῖν. || Omnibus Modis. πάντα τρόπον. * ἐκ παντὸς τρόπȣ. || Ad hunc Modum. κατὰ τȣ̃τον τρόπον. || Alio Modo. ἕτερον τρόπον. * ἄλλῳ τρόπῳ. || Hoc ferè Modo. ὧδέ πως. || Quolibet Modo. ὅπως ἔτυχε. * ὁπωσȣ̃ν. || Quovis Modo iſtud factum ſit. ὁποτέρως. τȣ̃το συμβέβηκε. || Novo Modo. καινὸν τρόπον. * καινῶς. || Multis Modis. πολὺν τρόπον. * πολλαχῶς. || Nullo Modo. μηδένα τρόπον. * ȣ̓δαμῶς. || Pecudis Modo. ἐν τρόπῳ βοσκήματ☉. || Græcum in Modum. κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον. || Hoſtis in Modum. ἐχθροῦ τρόπον. || Majorem in Modum. πολὺ μᾶλλον. * καθ' ὑπερβολήν. * ὑπερφυῶς. || Mirum in Modum. θαυμαστῶς. * θαυμαστὸν ὅσον. || Miſerabilem in Modum. σχετλιαστικῶς. || Modo meo. τὸν ἐμὸν τρόπον. * τὸν ἐμȣ́γε τρόπον. || Vivendi Modus. ὁ τȣ̃ βίȣ τρόπος.

* MODUS, *Mediocritas*.

Hi ſumptus Modum excedunt. αὗται δαπάναι πλείȣς τῆς μετρίας εἰσί. || Ne Modum tranſeam. μὴ τῆς μετρίας τῆς συντεταγμένης ἔξω φέρωμαι. || Modum tenere. τȣ̃ μέσȣ τυγχάνειν. * μετριάζειν. * τȣ̃ μετρίȣ ἐρᾶν. || Modum excedere. τὸ μέτριον ὑπερβάλλειν. * τὴν συμμετρίαν ἐκβαίνειν. || Supra Modum. πέρα τȣ̃ μετρίȣ, *ſeu* μέτρȣ. || Præter Modum. παρὰ τὴν συμμετρίαν. || Intra Modum. ἐντὸς τȣ̃ μετρίȣ. || Supra Modum timidus. λίαν δειλός. || Supra Modum laudare. καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν. * ὑπερβάλλοντας ἐπαίνȣς ποιεῖσθαι. || Laus Modum excedens. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἔπαιν☉. || Supra Modum iſta exaggeravit. μείζω τȣ̃ δέοντ☉ ἐποιήσατο λόγȣς. * ἀμελήσας τȣ̃ μετριάζειν τȣ̀ς λόγȣς πεποίηται. || Præter Modum orationem producere. πέρα τȣ̃ δέοντ☉ ἐκμηκύνειν τὸν λόγον. || Prodigus in largiendo Modum tranſit, & accipiendo ab eodem abeſt. ὁ μὲν ἄσωτος ἐν μὲν προΐεσθαι ὑπερβάλλει, ἐν δὲ λήψει ἐλλείπει. || Majorem in Modum: nimiùm. πέρα τȣ̃ μέτρου. * ἀνυπερβλήτως. * καθ' ὑπερβολήν. || Servandus eſt Modus in rebus ſecundis. δεῖ μετριάζειν ἐν ταῖς εὐπραγίαις. || Modo & ratione omnia facere. μετρίως καὶ σωφρόνως πάντα ποιεῖν.

* MODUS, *i. finis*.

Modum ac finem mœrori imponere. μέτρον καὶ ὅρον τῇ λύπῃ ἐπιθεῖναι. || Nullus eſt laborum Modus. ȣ̓δὲν πέρας τῶν πόνων φαίνεταί ποτε. || Nullus his Modus eſt. ȣ̓δὲν πέρας ταῦτα ἔχει. || Doloribus non eſt Modus. ȣ̓δὲν πέρας ταῖς ὀδύναις ἐστί. * ȣ̓δὲν πέρας ἔχȣσιν ὀδύναι.

MŒCHA, æ. fœm. *Femme adultere*. μοιχὴ, ῆς. * ἡ μοιχαλὶς, ίδος.

MŒCHISSO, as, are. *Commettre adultere*. μοιχάζω, F. άσω, P. μεμοίχακα. * μοιχεύω, F. εύσω, P. μεμοίχευκα.

MŒCHOR, aris, atus ſum, ari. depon. *idem*.

MŒCHUS, i. maſc. *Un homme adultere*. μοιχὸς, οῦ.

MŒNIA, orum. neut. plur. *Les murs d'une Ville*. τὰ τείχεα, η. gen. ῶν. *Le circuit d'une Ville*. τὸ περίβολον, *vel* ὁ περίβολ☉, ȣ. || In Mœnibus excubans. ὁ καὶ ἡ τειχοφύλαξ, ακ☉. || Mœnia condere. τειχοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. τετειχοποίηκα. || Inſtaurare Mœnia. ἀνατειχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀνατετείχικα. accuſ. || Mœnibus cingere. τειχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. τετείχικα. acc.

MŒNITUS, a, um. *Enclos de murs*. τετειχισμένος, η, ον.

MŒREO, es, rui *vel* œſtus ſum, ere. Cic. *Etre triſte*. λυπέομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. λυπήσομαι, præt. paſſ. λελύπημαι. *Déplorer*. ὀδύρομαι, futur. med. ὀδυρȣ̃μαι, aor. 1. med. ὠδυράμην. acc. * πενθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπένθηκα. acc. *S'affliger*. δυσχεραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. δεδυσχέραμμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lugere ac Mœrere. πενθεῖν καὶ ἀλγεῖν. || Dolore amicorum Mœreo. τῇ λύπῃ τῶν φίλων ἀλγῶ. || Alienis bonis Mœrere. τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἀλγεῖν. * ἐπὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἀγαθοῖς λυπεῖσθαι, *ſeu* ἀλγεῖν. || Ego autem lugens ac Mœrens, atque undique fractus. ἐγὼ δὲ θρηνῶν καὶ σκυθρωπάζων, καὶ παρειμέν☉ πάντοθεν. || Caſum tuum Mœreo. ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ σȣ συνάχθομαι. * ταῖς σȣ συμφοραῖς συναλγῶ. || Hoc mala Mœret. ἐπὶ τȣ́τοις κακοῖς λυπεῖται.

MŒROR, oris. maſc. Cic. *Triſteſſe*. ἡ λύπη, ης. * ἡ ἀλγηδὼν, όν☉. *Fâcherie*. ἡ ἀνία, ας. *Deuil, affliction*. τὸ πένθ☉, ε☉, ȣς. || Mœrori deditus λυπητικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ φιλόλυπ☉, καὶ τὸ ον. || Qui,

quæ, quod eſt ſine Mœrore. ὁ καὶ ἡ ἄλυπος, καὶ τὸ ον, ου. Vide MŒSTUS.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ob hæc Mœrore affectus. ἐπὶ τούτοις λυπηρῶς ἔχων. * λυπηρῶς διακείμενος. || Intolerabilem Mœrorem hauſi. ἐλυπήθην λύπην οὐκ ἀνεκτήν. || Summo Mœrore affligi. τὰς ἐσχάτας λυπεῖσθαι λύπας. || In Mœrorem incidere. ἐπὶ τῇ λύπῃ συμπίπτειν. * εἰς λύπην καταπεσεῖν. * τῇ λύπῃ περιπίπτειν. || Magnum mihi Mœrorem intulit. μεγίστην ἐμοὶ λύπην ἐνεποίησε, *vel* παρέσχε. || Omnibus attulit Mœrorem. ἅπασι λύπην ἐπήγαγε, *vel* ἐπήνεγκε. (V. ἄγω & φέρω. in anom.) || Animus Mœrore fractus atque afflictus. ψυχὴ ἐπὶ τῇ λύπῃ συμπεπτωκυῖα. || Mœrore deprimi. ὑπὸ λύπης κάμπτεσθαι. || Animum luctu ac Mœrore conficere. τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν. || Totos ſeſe Mœrori dedunt. ἐκδότες αὐτοὺς τῇ λύπῃ ποιοῦσι. || Mœrore affici. ἀηδῶς, *vel* λυπηρῶς διατίθεσθαι. || In maximis Mœroribus jacere. μεγίσταις λύπαις συνεῖναι.* ἐν ἐσχάταις ἀνίαις εἶναι. || Ob ea Mœrore affectus. ἐπὶ τούτοις ἀνιαθεὶς, καὶ περιαλγήσας. || Mœrore confectus. ταῖς λύπαις τετρυχωμένος. || Mœrore opprimi. λύπῃ πιέζεσθαι. || Mœrores eum nunquam deſerunt. οὐδέποτε δυσθυμίαι αὐτὸν ἐπιλείπουσι. || Gravi Mœrore confici. λίαν ἀδημονεῖν. || Mœrorem levare. τὴν λύπην κουφίζειν. || Alios Mœrore levare. ἄλλους τῆς λύπης κουφίζειν. || Mœrorem pellere ex animo. τὴν λύπην ἀπωθεῖν τῆς ψυχῆς. || Mœrorem auferre. λύπην ἀφαιρεῖν τινι. || Mœrorem aliis adimere. ἄλλους τῆς λύπης ἀφαιρεῖσθαι. * ἄλλων ἀφαιρεῖσθαι τὴν λύπην. || Alios à Mœrore liberare. ἄλλους ἀπαλλάττειν τῆς λύπης. || Mœrores lenire. τὰς ἀνίας καταπραΰνειν.

MŒSTE. adv. *Avec douleur & triſteſſe.* λυπηρῶς.

MŒSTIOR, & ius, oris. comp. *Plus triſte.* σκυθρωπότερος, ρα, ρον.

MŒSTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort triſte.* σκυθρωπότατος, άτη, ατον.

MŒSTITER. adv. Vide MŒSTE.

MŒSTITIA, æ. & MŒSTITUDO, inis. fœm. Cic. *Triſteſſe.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος. * ἡ λύπη, ης. *Triſteſſe qu'on fait paroître au viſage.* ἡ κατήφεια, είας. * ὁ σκυθρωπασμὸς, οῦ. || Mirum quantum Mœſtitiâ affectus ſim. θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην. || Mœſtitiam aliis inferre. τὴν λύπην ἄλλοις φέρειν, *ſeu* ἐπιφέρειν, *vel* ἐπάγειν, *vel* παρέχειν, *vel* ἐμποιεῖν. || Animum inceſſit Mœſtitia. τὴν ψυχὴν λαμβάνει ἡ λύπη. || Hos Mœſtitia invadit. εἰσέρχεται αὐτοῖς ἀλγηδών.

MŒSTUS, a, um. *Triſte.* λυπηρὸς, ρὰ, ρόν. *Abattu de triſteſſe, triſte de viſage.* ὁ καὶ ἡ κατηφὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ σκυθρωπὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. || Valdè Mœſtus ſum. σφόδρα κατηφῶ καὶ ἄχθομαι. * σφόδρα λυπηρῶς ἔχω.

MOGUNTIA, æ. fœm. *Mayence, ville d'Allemagne.* ἡ Μογοντία, ας.

MOLA, æ. fœm. *Une meule.* ἡ μύλη, ης. * ὁ μύλος, ου. || Mola ſalſa, æ. fœm. *Farine avec du ſel, que les Païens jettoient ſur les victimes.* αἱ οὐλαὶ, ῶν.

MOLARIS, & e, is. *De meule, ou propre à faire meule.* μυλικὸς, ἡ, όν.

MOLARIS, is. maſc. *La dent mâcheliere.* ὁ μυλίτης ὀδοὺς, (όντος.)

MOLARIUS, a, um. *De meule, ou appartenant à meule.* μυλικὸς, κὴ, κόν.

MOLENDINARIUS, a, um. *Qui eſt de moulin.* μυλωθρικὸς, ἡ, όν.

MOLES, is. fœm. *Grandeur.* τὸ μέγεθος, εος, ους. *Peſanteur.* τὸ βάρος, εος, ους. *Maſſe.* ὁ ὄγκος, ου. *Digue.* τὸ χῶμα, ατος.

MOLESTE. adverb. Cic. *Fâcheuſement.* χαλεπῶς. *Avec ennui & fâcherie.* δυσχερῶς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hanc calamitatem Moleſtè ferunt. ἀνιαρῶς φέρουσι ταύτην συμφοράν. || Graviter id & Moleſtè fert. βαρέως τοῦτο καὶ λυπηρῶς φέρει. * χαλεπῶς καὶ δυσφόρως τοῦτο φέρει. || Iſta Moleſtè fero. ταῦτα δυσχεραίνω, *vel* τούτοις δυσχεραίνω. * δυσχερῶς ἔχω πρὸς ταῦτα. || Moleſtè fero iſta audire. χαλεπῶς φέρω ταῦτα ἀκούων. || Moleſtè fero, eos iſta conſecutos eſſe. δυσχεραίνω, τούτους ἐκείνων τυχεῖν. (V. τυγχάνω. in anom.) || Moleſtè fero, quòd abierit. ἀγανακτῶ καὶ βαρέως φέρω, ὅτι ἀπῆλθεν. (Vide ἔρχομαι. in anom.) || Moleſtè ferrem, ſi pejores ſuis majoribus eſſent. ἠγανάκτουν ἂν, εἰ χείρους τῶν προγόνων ἦσαν. || Hoc Moleſtè ferunt. τοῦτο ἐν χαλεπῷ τίθενται: *vel* ἐν δεινῷ ποιοῦνται. || Iſta Moleſtiſſimè fero. πολὺ μάλιστα ὑπὲρ τούτων ἀγανακτῶ. || Hunc abiiſſe, Moleſtè fero. λυπηρῶς φέρω, τοῦτον ἀπελθεῖν. || Moleſtè fert ſe ex morbo convaleſcere. χαλεπῶς φέρει πρὸς τὴν ἐπάνοδον. || Moleſtè fert contumeliam. χαλεπῶς φέρει, ἐφ' οἷς ὑβρίσθη. || Objurgari Moleſtè ferunt. ἐπιτιμᾶσθαι χαλεπῶς φέρουσι. || Moleſtè fert, ſe tam longè abeſſe. ἐν δεινῷ ποιεῖται, τὸ οὕτως μακρὰν ἀπεῖναι. || Paupertatem Moleſtè ferunt. τὴν πενίαν λυπηρῶς φέρουσι. * δυσχεραίνουσιν ἐν πενίᾳ ὄντες. || Hoc Moleſtè fero. ἐπὶ τούτῳ, *vel* ὑπὲρ τούτου, *vel* διὰ τοῦτο ἀγανακτῶ. || Iſta probra Moleſtiùs ferunt, quàm alia mala. ταύτας αἰσχύνας χαλεπώτερον τῶν ἄλλων φέρουσι.

MOLESTIA, æ. fœm. Cic. *Fâcherie.* ἡ ἀνία, ας. * ὁ ὄχλος, ου. *Ennui.* ἡ δυσχέρεια, ας. *Triſteſſe.* ἡ λύπη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multum mihi Moleſtiæ exhibuit. πολλὰ ἐμοὶ πράγματα παρεῖχε. || Incommoda & Moleſtias immenſas aliis exhibent. κακὰ καὶ πράγματα ἀμύθητα τοῖς ἄλλοις παρέχουσι. || Infinitas vobis Moleſtias exhibet. μυρίας ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει, *vel* κατασκευάζει. || Multas Moleſtias ſuſtinui, dum hæc corrigerem. πολλὰ πράγματα ἔσχηκα, ταῦτα ἐπανορθῶν. || Nos iſtud Moleſtiâ afficit. βαρύνει ἡμᾶς τοῦτο. || Non parvâ Moleſtiâ nos hæc afficiunt. οὐ μικρῶς ἡμᾶς λυπεῖ ταῦτα. || Ne auditoribus Moleſtiam pariam. ἵνα μὴ τοῖς ἀκούουσι, *vel* τοὺς ἀκούοντας ἐνοχλῶ. || Vereor ne vobis Moleſtiam afferam. ὀκνῶ ὑμῖν ὄχλον παρέχειν. || Plurimum Moleſtiæ mihi exhiberem. πολὺν ὄχλον ἐμαυτῷ ἂν παρέχοιμι. || Multas mihi Moleſtias exhibet. πολλήν μοι δυσχέρειαν, *vel* δυσκολίαν παρέχει. || Ex ejus incommodis Moleſtiam capio. ἐκ τῆς αὐτοῦ συμφορᾶς λύπην ἤνεγκα. * ἐπὶ τῇ αὐτοῦ συμφορᾷ λυπηρῶς ἔχω. || Tantam habeo Moleſtiam. οὕτω λυπηρῶς διάκειμαι. || Habeo etiam illam Moleſtiam, quòd ἐμὲ καὶ λυπεῖ τοῦθ' ὅτι. * λυποῦμαι δὲ τοῦθ' ὅτι. || Maximam Moleſtiam habeo. μεγίστην λύπην λυποῦμαι. || Summis Moleſtiis affici. ἐσχάτας λυπεῖσθαι λύπας. || Moleſtias aliis afferre. ἄλλους εἰς λύπας καθιστάναι. || Moleſtiam omnibus aſpergit. λύπην πᾶσι παρέχει, *vel* ἐπιφέρει, *vel*

ἐμποιεῖ. || Quantâ me Moleſtiâ afficit. ὅσην μοι λύπην ἐμποιεῖ. || Gravem hoc nobis Moleſtiam attulit. χαλεπὴν ἡμῖν τοῦτο λύπην ἐπήνεγκε. (V. φέρω. in anom.) || Moleſtiâ affici. λυπηρῶς διατίθεσθαι. || Eſſe in Moleſtiis, ἐν ἀνίαις εἶναι. * λύπαις συνεῖναι. || In maximas Moleſtias incidere. μεγίσταις λύπαις περιπίπτειν, ſeu περιπεσεῖν. * εἰς μεγίστας λύπας καταπεσεῖν. (Vide πίπτω. in anom.) || Gravi Moleſtiâ afflictus. δεινῇ λύπῃ συμπεπτωκώς. || Mille Moleſtias ſuſtinere. μυρίας τὰς ἀηδίας ἀνέχεσθαι. || Si qua animum Moleſtia inceſſit. εἴ τις τὴν ψυχὴν λαμβάνοι λύπη. || Nunquam me Moleſtiæ deſerunt. οὐδέποτέ με ἀνίαι ἐπιλείπουσι. || Moleſtiis frangi. ὑπὸ τῶν λυπῶν κάμπτεσθαι. || Moleſtias aliis auferre. λύπας ἄλλοις ἀφαιρεῖν, vel ἄλλων ἀφαιρεῖν τὰς λύπας, vel ἄλλους ἀφαιρεῖν τῶν λυπῶν. || Moleſtiis vos liberabo. ὑμᾶς ἀπαλλάξω τῶν λυπῶν. || Moleſtiam levare. τὴν ἀνίαν ἐπικουφίζειν. || Alios Moleſtiis levare. τοὺς ἄλλους τῶν ἀνιῶν κουφίζειν. || Moleſtiis lenire. τὰς ἀνίας καταπραΰνειν, vel πραέας ποιεῖν. || Moleſtias abſtergere. τὰς ἀνίας ἀπομάσσεσθαι, vel ἀφαιρεῖσθαι. || Moleſtiam ex animo pellere. τὴν λύπην ἀπωθεῖν τῆς ψυχῆς. || Moleſtiis opprimi. λύπαις πιέζεσθαι. || Moleſtiis confectus. ταῖς ἀνίαις τετρυχωμένος * ὑπὸ τῶν λυπῶν ἀπειρηκώς.

MOLESTIOR, & ius, oris. comp. *Plus fâcheux.* ὀχληρότερος, vel χαλεπώτερος, ερα, ερον. || Quid Moleſtius, quàm in perpetuo metu vivere? τί γὰρ ἄλγιον, ἢ ζῆν ἀεὶ δεδιότα.

MOLESTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-fâcheux.* ὀχληρότατος, vel χαλεπώτατος, άτη, ατον. || Omnium eſt Moleſtiſſimum. πάντων ἐστὶν ἀνιαρώτατον, vel δυσχερέστατον, vel χαλεπώτατον, vel ἀηδέστατον. || Quod autem omnium Moleſtiſſimum eſt. ὃ δὲ πάντων ἐστὶ δεινότατον, vel βαρύτατον.

MOLESTO, as, avi, atum, are. *Moleſter, fâcher.* ὀχλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὤχληκα. acc. * ἀνιάω, ῶ, F. άσω, P. ἠνίακα. accuſ. *Attriſter.* λυπέω, ῶ, F. ήσω, P. λελύπηκα. acc.

MOLESTUS, a, um. *Fâcheux.* ὀχληρὸς, vel ἀνιαρὸς, ρὰ, ρόν * χαλεπὸς, πὴ, πόν. *Qui attriſte.* λυπηρὸς, ρὰ, ρόν. *Ennuyeux.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc mihi valdè Moleſtum eſt. τοῦτό με πολλὰ λυπεῖ. || Id omnibus Moleſtum eſt. λύπην ἅπασιν ἐμποιεῖ τοῦτο, vel παρέχει τοῦτο. || Ne tibi Moleſtus ſim. ἵνα μὴ τὸν ὄχλον σοι παρέχω. || Auditoribus Moleſtus eſt. τοὺς ἀκούοντας, vel τοῖς ἀκούουσιν ἐνοχλεῖ. || Si mihi diutiùs Moleſtus eſſe pergas. εἴ μοι ἐπὶ πλέον ὀχλήσειας. || Forſan Moleſtus vobis eſſe videor. ἴσως ὀχληρὸς ὑμῖν εἶναι δοκῶ. || Moleſtum fortaſſe eſt nominatim iſtorum mentionem facere. ἀηδὲς μὲν οὖν ἴσως ἐστὶν, ὀνομαστὶ περὶ τούτων μεμνῆσθαι. || Moleſtum eſt patri orbari liberis. χαλεπὸν πατρὶ, παίδων στερηθῆναι. || Moleſtum & grave id putant. λυπηρὸν τοῦτο καὶ ἐπαχθὲς ἡγοῦνται. || Moleſtum negotium. ἀνιαρὸν, vel δυσχερὲς, vel ὀχληρὸν πρᾶγμα.

MOLETRINA, æ. fœm. *Un moulin.* τὸ μυλωθρὸν, οῦ. * ὁ μύλων, ωνος, vel μυλὼν, ῶνος. *Moulin à eau.* τὸ ὑδρομύλιον, ίου.

MOLILE, is. neut. *Inſtrument ſervant à ceux qui tournent la meule d'un moulin.* τὸ μυλιτικὸν ὄργανον, (ου.)

MOLIMEN, inis, & MOLIMENTUM, i. neut. *Effort.* τὸ μηχάνημα, vel ἐπιχείρημα, ατος. *Eſſai.* ἡ πεῖρα, ας. *Diſpoſition à.* τὸ κατασκεύασμα, ατος.

MOLIOR, iris, itus ſum, iri. dep. Cic. *Mouvoir avec peine.* ἀποκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκίνηκα. acc. *Machiner.* μηχανάομαι, ῶμαι, fut. med ήσομαι. aor. 1. med. ἐμηχανησάμην. accuſ. *Entreprendre de faire.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. acc. *Faire.* κατασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Moliri aliquid in cives. ἐπιβουλεύειν τοῖς πολίταις. || Moliri aliquid in Imperium. ἐπιβουλεύειν τῇ Ἀρχῇ. || Mortem iis Molitur. θάνατον αὐτοῖς ἐπιβουλεύει. || Furtivam abitionem Molitur. ἐπιβουλεύει τὴν ἀποχώρησιν. || Si unum ex iſtis quæ Moliebatur, effeciſſet. εἰ μόνον ἓν, ὧν ἐπεβούλευσε, κατώρθωσεν. || Malus malè periit, ea paſſus ipſe, quæ in alios Moliebatur. κακὸς κακῶς ἀπώλετο, ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευε ποιῆσαι, ταῦτα παθὼν αὐτός. || Multa in civitatem Molitur. πολλὰ πραγματεύεται καὶ μηχανᾶται ἐπὶ τὴν πόλιν. || Nunc iſta Molior. ταῦτα νυνὶ πραγματεύομαι. || Dolos Moliri. τέχνας μηχανᾶσθαι, vel συσκευάζειν. || Fugam Moliri. ἀπόδρασιν συσκευάζειν. * δρασμῷ ἐπιχειρεῖν. || Magnum opus Moliri. χαλεπὸν ἔργον ἐπιχειρεῖν. Vide CONOR.

MOLITIO, onis. fœm. Vide MOLIMEN.

1. MOLITOR, oris. maſc. *Meûnier.* ὁ μυλωθρὸς, οῦ.

2. MOLITOR, oris. maſc. *Qui machine.* ὁ μηχανητὴς, οῦ. * ὁ σκευαστὴς, οῦ.

1. MOLITRIX, icis. fœm. *Meûniere.* ἡ μυλωθρὶς, ίδος.

2. MOLITRIX, icis. fœm. *Celle qui entreprend.* ἡ σκευαστὶς, ίδος.

MOLITURA, æ. fœm. *Mouture.* ὁ ἄλετος, ου, vel ἀλετὸς, οῦ.

1. MOLITUS, a, um. part. *Moulu.* ἀληλεσμένος, η, ον.

2. MOLITUS, a, um. part. Cic. *Qui a machiné.* μηχανησάμενος, η, ον. acc. *Qui s'eſt efforcé, ou a tâché de faire.* ἐπιχειρήσας, ασα, αν. acc.

MOLLEFACIO, is, ere. Vide MOLLIFICO.

MOLLESCO, is, ere. *S'amollir.* μαλακιάω, ῶ, F. άσω, P. μεμαλακίακα. *Etre amolli.* μαλακίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. μεμαλάκισμαι.

MOLLESTRA, æ. fœm. *Peau de brebis ou de mouton.* ἡ μηλωτὴ, ῆς.

MOLLICELLUS, & MOLLICULUS, a, um. *Mollet, douillet.* μαλάκιος, ία, ιον. *Un peu mou.* ὁ καὶ ἡ ὑπομάλακος, καὶ τὸ ον, ου.

MOLLICINA, æ. fœm. *Vêtement douillet.* τὸ μαλακὸν ἱμάτιον, ίου.

MILLIFICO, as, are. *Amollir.* μαλάττω, & μαλάσσω, F. ξω, P. μεμάλαχα. acc. *Rendre mou.* μαλακοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμαλακοποίηκα. acc.

MOLLIMENTUM, i. neut. *Amolliſſement.* ἡ μάλαξις, εως.

MOLLIO, is, ivi, itum, iri. Cic. *Amollir.* μαλακίζω, F. ίσω & ιῶ, P. μεμαλάκικα. acc. * μαλάσσω & μαλάττω, F. άξω, P. μεμάλαχα. accuſ. *Murir.* πεπαίνω, F. ανῶ, P. πεπέπαγκα. acc. *Rendre lâche & efféminé.* θηλύνω, F. υνῶ, P. τεθήλυγκα. acc. *Appaiſer, adoucir.* πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Cor durum & indomitum Mollire. τὴν ἀδάμαστον καρδίαν μαλάσσειν.

|| Animum Mollire. ψυχὴν πρὸς τὸ μαλακὸν ἀνεῖναι. || Iram Mollire. τὴν ὀργὴν πραΰνειν. || Eos patientiâ Molliam. τέτους πρᾳέας ποιήσω τῇ μακροθυμίᾳ. || Quibus homines Molliuntur. ὅσοις οἱ ἄνθρωποι κάμπτονται πρὸς τὸ ἥμερον. || Senſim Mollitur. ἠρέμα μαλακώτερος γίνεται. || Laborem Mollire. πόνον εὐφορητότερον ποιεῖν.

MOLLIPES, edis. omn. gen. Cic. *Qui a le pied mou.* ὁ καὶ ἡ μαλακόπες, οδος. *Qui a le pied tendre.* ὁ καὶ ἡ ἁβρόπες, οδος.

MOLLIOR, & ius, oris. comp. *Plus mou.* μαλθακώτερος, ἑρα, ερον. || Mollior factus. ἀνεθεὶς πρὸς τὸ μαλακώτερον. || Molliores eos reddidit. ἡμερωτέρους αὐτὲς ἐποίησε.

MOLLIS, & e, is. *Mou.* μαλακὸς, *vel* μαλθακὸς, ἡ, όν. *Delicat.* τρυφερὸς, ρὰ, ρόν. *Tendre.* ἁβρὸς, ρὰ, ρόν. Vide MOLLIO.

MOLLISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-mou.* μαλακώτατος, *vel* μαλθακώτατος, ατη, ατον.

MOLLITER. adv. Cic. *Mollement.* μαλακῶς. * μαλθακῶς. *Delicatement.* τρυφερῶς. *Tendrement.* ἁβρῶς. *Doucement.* πρᾴως. || Molliter vivere, *vel* ſe gerere. τρυφᾷν, άω, ῶ, F. ήσω, P. τετρύφηκα.

MOLLITIA, æ, & MOLLITIES, iei, & MOLLITUDO, inis. fœm. Cicer. *Molleſſe.* ἡ μαλακότης, *vel* μαλθακότης, ητος. *Delicateſſe.* ἡ τρυφερότης, ητος. *Delices, vie delicieuſe.* ἡ ἁβρότης, ητος. || Mollitia animi. ἡ μαλακία, ας. * ἡ ἀνανδρία, ας. || Mollities lecti. ἡ μαλθακευνία, ας.

MOLLITUS, a, um. part. *Amolli.* μαλακισθεὶς, *vel* μαλθακισθεὶς, εῖσα, έν.

MOLLUSCA, æ. fœm. *Une ſorte de groſſe noix qui a la coquille tendre.* τὸ κάρυον μαλακοδέρμον, ε.

MOLLUSCUM, i. neu. *L'une de deux ſortes de trufles d'un Erable.* τὸ ὕδνον τῇ σφενδάμνῳ ἐπιφυόμενον.

MOLO, is, lui, litum, ere. *Moudre.* ἀλέω, ῶ, F. έσω, P. ἤλεκα. acc. * ἀλήθω, F. σω, P. ἤληκα. att. ἀλήλεκα. * μύλλω, F. υλῶ, P. μέμυλκα. acc.

MOLOCHINARIUS, ii. maſc. *Qui teint en couleur tirant ſur le pourpre.* ὁ μολοχινοποιός, ε.

MOLOCHINUS, i. maſc. *Couleur tirant ſur le pourpre.* τὸ μολοχινοειδὲς χρῶμα, ατος.

MOLOSSUS, i. maſc. *Un dogue, un gros mâtin.* ὁ μολοσσὸς, ε.

MOLY. neut. indecl. *Une certaine herbe ſervant contre tout poiſon.* τὸ μῶλυ, υος.

MOLYBDÆNA, æ. fœm. *Une veine de plomb & d'argent enſemble.* ἡ μολύβδαινα, ης.

MOLYBDITIS, idis. fœm. *Ecume de plomb.* ἡ μολυβδῖτις, ιδος.

MOMEN, inis. neut. Vide MOMENTUM.

MOMENTARIUS, a, um. *Qui n'eſt que d'un moment.* ὁ καὶ ἡ ἀκαρής, καὶ τὸ ές, έος, ες.

MOMENTANEUS, a, um. *Caduque, de fort peu de durée.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγοχρόνιος, *vel* πρόσκαιρος, καὶ τὸ ον, ε.

MOMENTOSUS, a, um. *De grande importance, ou conſequence.* μεγάλην ῥοπὴν ἔχων, εσα, ον. *Qui n'eſt que d'un moment.* ὁ καὶ ἡ πρόσκαιρος, καὶ τὸ ον, ε.

MOMENTUM, i. neut. Cic. *Moment, petit eſpace de tems.* τὸ ἀκαρὲς, έος, ες. *Poids.* τὸ βάρος, εος, ες. *Puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. *Importance, avantage.* ἡ ῥοπὴ, ῆς. *Petit morceau, petite partie: tant ſoit peu de quelque choſe.* τὸ μόριον, ε. || Momento. ἐν ἀκαρεῖ. || Momento temporis. ἐν βραχεῖ χρόνῳ. * ἐν μιᾷ καιρῦ ῥοπῇ. * ἐν ἀκαρεῖ τῦ χρόνε. * ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Momentum temporis. ῥοπὴ χρόνε. || Minimis Momentis. ἐν μιᾷ καιρῦ ῥοπῇ. || Negotii Momentum. ῥοπὴ τῦ πράγματος. || Hoc nihil habet Momenti ad beatam vitam. τῦτο μηδεμίαν ῥοπὴν ἔχει πρὸς τὸ εὐδαιμονεῖν. || Multum in iis Momenti eſt ad faciendam fidem. ταῦτα μεγάλην ἔχει ῥοπὴν εἰς πίστιν. || Plus ad virtutem conſequendam affert Momenti. πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν πλείω ῥοπὴν φέρει. || Hoc nullum Momentum affert ad vitam. τῦτο ἐ ποιεῖ ῥοπὴν τῆς ζωῆς. || Hæc non parum Momenti ad felicitatem afferunt. ἐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεται ταῦτα πρὸς εὐδαιμονίαν. || Quod ad virtutem conſequendam alicujus Momentum eſt, aliquid Momenti affert. ὁ πρὸς τὸ τῆς ἀρετῆς τυχεῖν, ῥοπήν τινα συμβάλλεται. || Res maximi Momenti. πολλῦ λόγε ἄξιον πρᾶγμα. || Nihil amiſit quod alicujus Momenti ſit. ἐδὲν ἀπολώλεκεν ἄξιον λόγε. || Plurimum Momenti habent in vitâ, pax & bellum. μεγίστην ἔχεσιν ἐν τῷ βίῳ δύναμιν, εἰρήνη καὶ πόλεμος. || Maximum Momentum apud eos habet juſtitia. πλεῖστον παρὰ τέτοις ἰσχύει τὸ δίκαιον. || Nullus apparatus apud judices plus habere debet Momenti quàm leges & juſtitia. ἐδεμίαν δεῖ παρασκευὴν παρὰ τοῖς δικασταῖς ἰσχύειν μεῖζον, τῶν νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης. || Adeò minùs apud eos Momenti habet juſtitia, quam audacia. ὅτως ἔλαττον παρὰ τέτοις τὸ δίκαιον ἰσχύει, τῆς παρρησίας. || Plus apud nos Momenti habet virtus, quam poteſtas. πλέον παρ' ἡμῖν ἰσχύει ἡ ἀρετὴ, τῆς δυνάμεως. || Plus apud eos calumnia Momenti habet, quam veritas. ἰσχύει παρ' αὐτοῖς μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή. || Res nullius Momenti. τι τῶν φαύλων.

MONACHUS, i. maſc. *Moine, ſolitaire.* ὁ μόναχος, ε.

MONARCHA, æ. maſc. *Monarque qui gouverne tout ſeul.* ὁ μονάρχης, ε. * ὁ μόναρχος, ε.

MONARCHIA, æ. fœm. *Monarchie, le regne ou gouvernement d'un ſeul.* ἡ μοναρχία, ας.

MONAS, adis. fœm. Vide UNITAS.

MONASTERIUM, ii. neut. *Monaſtere, couvent.* τὸ μοναστήριον, ε.

MONAULOS, i. fœm. *Flûte ſimple, qui n'a qu'un cornet ou tuyau.* τὸ μοναύλιον, ε.

MONEDULA, æ. fœm. *Choüette, oiſeau.* ὁ κολοιὸς, ε.

MONENDUS, a, um. *Qu'on doit avertir.* νουθετητέος, α, ον.

MONEO, es, nui, nitum, ere. *Avertir.* νεθετέω, ῶ, F. ήσω, P. νενεθέτηκα. acc. perſ. acc. rei. *Exhorter, remontrer.* παραινέω, ῶ, F. έσω, P. παρῄνεκα. dat. perſ. acc. rei.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Quæcunque nos Monet, facimus. ὁπόσα ἡμῖν παραινεῖ, ποιῦμεν. || Hoc adoleſcentes Moneo. τῦτο τοῖς νεωτέροις παραινῶ. || Moneo te ut philoſopheris. παραινῶ σοι φιλοσοφεῖν. || Admodùm benevolè alios monet. μετὰ πολλῆς εὐνοίας παραινεῖ τοῖς ἄλλοις. || Omnes ad Monendum ſapientes ſunt.

ſunt, ipſi verò errata ſua non cognoſcunt. ἅπαντες μὲν εἰς τὸ νȣθετεῖν σοφοὶ, αὐτοὶ δὲ ἁμαρτάνοντες ȣ̓ γινώσκȣσι. || De his te Moneo. νȣθετῶ σε ταῦτα. || Ideò accedo, ut vos hæc Moneam. τοιγαρȣ̃ν ἥκω, ταῦτα ὑμᾶς νȣθετήσων. || Amicè & benevolè alios Moneo. ἐπ᾽ εὐνοίᾳ, *vel* μετὰ πολλῆς εὐνοίας ἄλλȣς νȣθετῶ. || Decet nos, eos qui cum fructu, *ſeu* utiliter Monent, laudare. προσήκει ἡμᾶς, τȣ̀ς ἐπ᾽ ὠφελείᾳ νουθετȣ̃ντας ἐπαινεῖν. || Ab aliis Moneor. νȣθετȣ̃μαι ὑπὸ τῶν ἄλλων. || Fruſtrà illos Mones. τηνάλλως ποιεῖς τὴν πρὸς αὐτȣ̀ς νουθεσίαν. || Optimè Monenti obtempera. εὖ παραινοῦντος ὑπόλαβε τὸν λόγον. || Eum monet, ut periculum fugiat. αὐτῷ ὑποτίθησι, τὸν κίνδυνον διαφεύγειν. || Vera Monens. τἀληθῆ ὑποθέμενος. V. HORTOR.

MONETA, æ. fœm. *Monnoie.* τὸ νόμισμα, ατος. * τὸ κέρμα, ατος. || Monetam cudere. νόμισμα κόπτειν. || Proba Moneta. δόκιμον νόμισμα. || Adulterina Moneta. ἀδόκιμον νόμισμα. || Monetam adulterare. νόμισμα παρακόπτειν, *vel* κιβδηλεύειν.

MONETALIS, & e, is. *Appartenant au fait de la monnoie.* κερματιστικὸς, *vel* νομισματικὸς, κὴ, κόν.

MONETARIUS, ii. maſc. *Un monnoyeur.* ὁ κερματιστὴς, ȣ̃. *Banquier.* ὁ τραπεζίτης, ȣ. *Un changeur d'argent.* ὁ ἀργυραμοιβὸς, οὐ. *Qui bat la monnoie.* ὁ καὶ ἡ ἀργυροκόπος, ȣ.

MONILE, is. neut. *Une bague qu'on pend au cou.* ὁ ὅρμος, *vel* ὁρμίσκος, ȣ. *Collier, carcan.* τὸ περιδέραιον, *vel* πλόκιον, ίȣ. *Un pendant d'oreilles.* τὸ ἐνώτιον, ίȣ.

MONIMENTUM, i. neut. *Ce qui eſt fait pour conſerver la memoire de quelque choſe.* τὸ μνημεῖον, ȣ. * τὸ μνημόσυνον, ȣ. *Signe ou marque.* τὸ σημεῖον, ȣ. *Monument ou ſepulcre.* ὁ τάφος, ȣ. Vide MONUMENTUM.

MONITIO, onis. fœm. *Avertiſſement.* ἡ νȣθέτησις, εως. * τὸ νȣθέτημα, ατος. *Remontrance.* ἡ παραίνεσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Monitionibus offendi. πρὸς τὰς νȣθεσίας ἀηδῶς ἔχειν. || Monitiones injuriæ ducit. πρὸς ὕβρεως τὰς νȣθεσίας λαμβάνει. || Monitionibus noſtris opus habes. δεῖ σοι τῆς ἡμῶν νȣθεσίας. || Monitionem alicui adhibere. νȣθεσίαν πρός τινα ποιεῖσθαι. || Liberas Monitiones adhibere. πεπαρρησιασμέναις χρῆσθαι ταῖς νȣθεσίαις. || Monitionem patienter accipere. τὴν νȣθεσίαν καρτερικῶς λαμβάνειν.

MONITOR, oris. maſc. *Qui avertit.* ὁ νȣθετητὴς, ȣ̃. *Qui donne conſeil.* ὁ παραινέτης, ȣ.

MONITORIUS, a, um. *Qui ſert à avertir.* νȣθετητικὸς, κὴ, κόν. *A remontrer.* παραινετικὸς, κὴ, κόν.

MONITUM, i. neut. *Avertiſſement.* ἡ νουθεσία, ας. * ἡ νȣθέτησις, εως. * τὸ νȣθέτημα, ατος. *Remontrance.* ἡ παραίνεσις, εως. || Cœleſte Monitum. τὸ θέσφατον, ȣ. Vide MONITIO. || Monitu tuo. *Par ton avis.* ὑπομιμνήσκοντός σȣ. * ὑποβάλλοντός σȣ.

MONITUS, a, um. part. Cic. *Averti.* νȣθετηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Remontré.* παραινεθεὶς, θεῖσα, θέν.

MONITUS, ûs. maſc. Cic. V. MONITUM.

MONOCEROS, otis. fœm. *Une Licorne.* ἡ μονόκερως, ωτος, *vel* ω, 4. decl.

MONOCHORDON, i. neut. *Un manicordion, inſtrument de muſique.* τὸ μονόχορδον, ȣ.

MONOGRAMMUS, a, um. Cicer. *Portrait de ſimples traits.* ὁ καὶ ἡ μονόγραμμος, καὶ τὸ ον, ου.

MONOMACHIA, æ. fœm. *Combat de ſeul à ſeul.* ἡ μονομαχία, ας.

MONOPODIUM, ii. neut. *Table qui n'a qu'un pied.* τὸ μονοπόδιον, ίȣ.

MONOPOLIUM, ii. neut. *Monopole, permiſſion de pouvoir vendre ſeul quelque choſe.* τὸ μονοπώλιον, ίȣ. * ἡ μονοπωλία, ας. || Monopolium inſtituere. μονοπωλεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμονοπώληκα.

MONOXYLUS, a, um. *Fait d'une ſeule piece de bois cavé.* ὁ καὶ ἡ μονόξυλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MONS, ntis. maſc. Cic. *Une montagne.* τὸ ὄρος, εος, ους. || Montis caput, vertex, *vel* cacumen. ἡ ἀκρώρεια, ας. || Montis latera. ἡ ὑπώρεια, ας. || Pes, *vel* ima pars Montis. τὸ τέρμα, ατος. || Montis radix. ἡ πρυμνώρεια, είας.

MONSTRABILIS, & e, is. *Digne d'être montré & connu.* τῆς ἐπιδείξεως ἄξιος, ία, ιον. *Qu'on peut montrer.* δεικτὸς, ὴ, όν.

MONSTRANDUS, a, um. *Qu'on doit montrer.* δεικτέος, α, ον.

MONSTRATIO, onis. fœm. *L'action de montrer.* ἡ δεῖξις, εως. *Enſeignement.* ἡ ἐπίδειξις, εως.

MONSTRATOR, oris. maſc. *Qui montre.* ὁ δείκτης, ȣ. || Monſtrator hoſpitii. ὁ προξενητὴς, ȣ̃.

MONTRATUS, a, um. part. *Montré.* δειχθεὶς, εῖσα, έν. * δεδειγμένος, η, ον.

MONSTRATUS, ûs. maſc. V. MONSTRATIO.

MONSTRIFER, (eri) a, um. *Monſtrueux.* ὁ καὶ ἡ τερατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui produit des monſtres.* ὁ καὶ ἡ τερατοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MONSTRIFICE. adv. *Monſtrueuſement.* τερατωδῶς.

MONSTRIFICUS, a, um. *Monſtrueux.* ὁ καὶ ἡ τερατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui produit des monſtres.* ὁ καὶ ἡ τερατȣργὸς, καὶ τὸ ον, ȣ̃.

MONSTRO, as, avi, atum, are. *Montrer.* δείκνυμι, *vel* δεικνύω, F. δείξω, P. δέδειχα. (V. anom.) acc. *Declarer.* δηλόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδήλωκα. acc. *Enſeigner.* διδάσκω, F. ξω, P. δεδίδαχα. (V. anom.) acc.

MONTROSE. adv. Cic. *Monſtrueuſement, contre l'ordre de la nature.* τερατωδῶς.

MONSTROSUS, a, um. Cic. *Monſtrueux, qui eſt contre nature.* ὁ καὶ ἡ τερατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Monſtroſus partus. ἡ τερατοτοκία, ας.

MONSTRUM, i. neut. Cicer. *Monſtre.* τὸ τέρας, ατος. *Choſe qui arrive contre l'ordre de la nature.* τὸ τεράστιον, ίου. *Signe, ou enſeignement.* τὸ φάσμα, ατος. || Monſtra dicere, *vel* narrare. τερατολογεῖν, έω, F. ήσω, P. τετερατολόγηκα.

MONTANUS, a, um. *De montagne.* ὀρεινὸς, νὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ ὄρειος, καὶ τὸ ον, ου.

MONTICOLA, æ. maſc. & fœm. *Celui qui habite dans les montagnes.* ὁ ὀρέστης, ȣ. * ὁ ὀρέστερος, ου. *qui va par les montagnes.* ὁ ὀρεσιβάτης, ȣ. *Celle qui habite dans les montagnes.* ἡ ὀρεστιὰς, άδος. * ἡ ὀρεσ[illegible], ας.

MONTICULUS, i. *Petite montagne.* ὁ βȣνὸς, ȣ̃.

MONTIGENA, æ. maſc. & fœm. *Né, ou engendré dans les montagnes.* ὁ καὶ ἡ ὀρεσιγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς.

MONTIVAGUS, a, um. Cic. *Errant par les montagnes.* ὁ καὶ ἡ ὀρεσίπολος, καὶ τὸ λον, ȣ. *Qui court*

par les montagnes. ὁ καὶ ἡ ὀρειδρόμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MONTOSUS, a, um. *Montagneux, plein de montagnes.* ὁ καὶ ἡ ὄρειος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MONUMENTUM, i. neut. *Tout ce qui nous avertit, & nous fait reſſouvenir du paſſé, comme ſepulcres, hiſtoires, images, &c. Monument, mémorial.* τὸ μνημεῖον, ȣ. * τὸ μνημόσυνον, ου. * τὸ μνῆμα, ατος. * τὸ ὑπόμνημα, ατος. *Sepulcre.* τὸ σῆμα, ατος. * τὸ μνῆμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnia antiquitatis Monumenta recolligo. τὰ τῶν παλαιῶν πάντα ὑπομνήματα συλλέγω. || Amoris Monumentum. μνημεῖον τȣ̃ ἔρωτος. || Magnum virtutis ſuæ Monumentum reliquit. μέγα μνημεῖον τῆς ἑαυτȣ̃ ἀρετῆς καταλέλοιπε. || In Patria Monumenta reponere. εἰς μνήματα πατρῷα θάπτειν.

MORA, æ. fœm. *Demeure.* ἡ διατριβὴ, *vel* διαμονὴ, ῆς. *Retardement, delai.* ἡ μέλλησις, εως. * ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *Remiſe de jour à autre.* ἡ ὑπερημερία, ας. || Sine Mora. *Sans delai; ſans retarder.* ἀμελλητί. * ἀτρεμεί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Moram facere. διατριβὴν ποιεῖσθαι. * διατριβὴν χρόνȣ ποιεῖν. || Moram dare alicui. διατριβὴν παρέχειν τινί. || Nullam Moram interponere. μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι. || Semper aliquid prætexere, & Moras nectere. ἀεί τι προφασίζεσθαι, καὶ ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. || Ut Mora fiat. ἵνα γένοιτο ἀναβολή. || Si qua Mora accidat. εἴ τις ἀναβολὴ συμβαίνῃ. || Nullam Moram interpoſui. ȣ̓δεμίαν διατριβὴν ἐποιησάμην. || Haud magnâ Morâ hæc opus habent. ȣ̓ πολλῆς, *ſeu* μακρᾶς διατριβῆς ταῦτα δεῖται. || Res iſta cunctationem ac Moram minimè fert. τὸ πρᾶγμα μέλλησιν καὶ διατριβὴν οὐκ ἀνέχεται. || Non ſinit ut in his rebus longiorem Moram faciam. τὴν ἐπὶ πλέον ἐν τȣ́τοις διατριβὴν ȣ̓κ ἐπιτρέπει. || Moras & cunctationes afferre. διατριβὰς καὶ μελλήσεις ἐμποιεῖν. || Moras adhibere, interponere ταῖς ἀναβολαῖς χρῆσθαι. || Moram pœnæ afferre. ἀναβολὴν ποιεῖσθαι τῆς τιμωρίας. || Nuptiarum Moram affert. ἀναβολὴν τῶν γάμων ποιεῖται. || Moras rumpere. σπεύδειν. || Moram alicui inferre. κατέχειν, *vel* ἀναβάλλειν τινά. Vide IMPEDIO.

MORALIS, & e, is. Cicer. *Moral, appartenant aux mœurs.* ἠθικὸς, ἡ, όν.

MORALITAS, atis. fœm. *Moralité.* ἡ ἠθοποιΐα, ας.

MORALITER. adv. *Moralement.* ἠθικῶς.

MORAMENTUM, i. neut. Vide MORA.

MORATOR, oris. maſc. *Qui retarde.* ὁ μελλητὴς, ȣ̃. *Qui empêche & retient.* ὁ ἐφεκτικὸς, ȣ̃.

MORATORIUS, a, um. *Qui retarde.* μελλητικὸς, ὴ, όν. *Qui differe.* ὑπερθετικὸς, ὴ, όν.

1. MORATUS, a, um. part. *Qui a retardé.* μελλήσας, ασα, αν. *Qui s'eſt arrêté, qui a ſéjourné.* χρονίσας, ασα, αν.

2. MORATUS, a, um. Cic. *Moriginé, qui a de bonnes ou mauvaiſes mœurs.* ἠθοποιηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Accoutumé.* ἐνεθισθεὶς, εῖσα, έν. *Moral.* ἠθικὸς, ἡ, όν. || Benè Moratus. χρηστὸς τὸ ἦθος, *vel* τὰ ἤθη. * δίκαιος τὸν τρόπον. (*ſupple* κατά.) Vide MORES.

MORBIDUS, a, um. *Malade, mal-ſain.* νοσερὸς, ρὰ, ρόν. *Sujet à maladie.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MORBIFICUS, a, um. *Qui rend malade.* ὁ καὶ ἡ νοσοποιὸς, καὶ τὸ ον, ȣ.

MORBOSUS, a, um. *Maladif.* ὁ καὶ ἡ νοσηρίατος. δης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Sujet à maladie.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MORBUS, i. maſc. *Maladie.* ἡ νόσος, ȣ. * τὸ νόσημα, ατος. || Morbus caducus, *vel* comitialis. Vide COMITIALIS. || Morbo laborare, affici. νοσεῖν, έω, F. ήσω, P. νενόσηκα. || Morbos curare. νοσοκομεῖν, έω, F. ήσω, P. νενοσοκόμηκα. || Morbus animi. τὸ πάθος, εος, ȣς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Levi Morbo laborare. νοσεῖν μικρὰν νόσον. || Gravi Morbo laborat. χαλεπὴν νόσον ἀσθενεῖ. * μεγάλα καὶ σφόδρα νοσεῖ. * πάνυ πονηρῶς διατίθεται. || Morbus ex quo interiit. νόσος, ἐξ ἧς ἀπέθανε. (V. θνήσκω. in anom.) || Longo Morbo affici. μακρὰν ἀσθένειαν ἀσθενεῖν. || Morbo tentatus. νοσερῶς, *vel* ἀσθενῶς ἔχων. * ἀῤῥώστως διακείμενος. || Morbo affici. ἀσθενῶς διακεῖσθαι, *ſeu* διατίθεσθαι. || In Morbum incidere. εἰς νόσον πίπτειν. * εἰς ἀσθένειαν ἐμπεσεῖν. * νόσῳ περιπεσεῖν. || Ne repente in aliquem Morbum incidam. ὡς μὴ ἐξαπίνης νοσήματι περιπίπτω. || Morbo corripi. νόσῳ ληφθῆναι. (V. λαμβάνω. in anom.) || Tanto Morbo correptus ſum, ut ferè mortem obiiſſem. τοιαύτῃ νόσῳ ἐλήφθην, ἐξ ἧς παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. || Morbus eos invadit. νόσος αὐτȣ̀ς καταλαμβάνει. || Morbi corporis. τὰ ἐν σώματι ἀῤῥωστήματα. * τὰ περὶ σῶμα νοσήματα. || Morbo mederi. νόσον θεραπεύειν, *vel* ἰᾶσθαι. || Curationem conſequi in Morbo. θεραπείας τυχεῖν ἐν νόσῳ. (V. τυγχάνω. in anom.) || Morborum corporis medela. θεραπεία τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων. || Ex Morbo convaleſcere. ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀναστῆναι. || E diuturno Morbo exurgere. ἐκ νόσȣ μακρᾶς ἀνίστασθαι. * τῆς ἀῤῥωστίας ἀναφέρειν. || Qui ægrotavit, & rursùs ex Morbo convaluit. ὁ ἀσθενήσας, καὶ πάλιν ῥαΐσας. || Statim è Morbo recreabitur. αὐτίκα ῥαΐσει, *vel* ῥᾴων γενήσεται. || Ex Morbo recreari. ἐκ τῆς ἀσθενείας ἑαυτὸν ἀναλαβεῖν. * ἐκ νόσȣ ἀναλαμβάνειν. || Gravi morbo liberari. τῆς χαλεπῆς νόσȣ ἀπαλλαγῆναι, *vel* παύσασθαι. || E morbo evadere. ἀποφυγεῖν τῆς νόσȣ. || Morbo levari. λωφᾶν ἐκ τῆς νόσȣ. || Morbus remittit, ſedatur. ἡ νόσος χαλᾷ. || Ex gravi Morbo in ſanitatem reſtitui. πρὸς ὑγείαν ἐκ τῆς χαλεπῆς ἀῤῥωστίας ἀποκαταστῆναι. || Miteſcit Morbus. ῥᾴων ἡ νόσος γίνεται. || Meliùs ſe habet ex Morbo. ῥᾴων ἐστί. * ῥᾷον ἔχει. || Nonnihil remittit Morbus. μικρὸν ἐνδίδωσι νόσος. || Morbo laxatus eram. τῆς νόσȣ ἀνειμένος ἐτύγχανεν. || Langvere Morbo. μαλακῶς ἔχειν, ὑπὸ τῆς νόσȣ. || Morbo laborant. χαλεπῶς ἔχȣσιν, ὑπὸ τȣ̃ νοσήματος. || Morbo affici, affligi. κάμνειν, καὶ μοχθηρῶς διακεῖσθαι. || Moleſto ac difficili Morbo conflictatur. χαλεπῷ νοσήματι προσπαλαίει. * νόσῳ χαλεπῇ μάχεται. || Morbo laborant, corporéque ægro ſunt. κάμνȣσι ἀῤῥωστίαν, καὶ πονηρῶς τȣ̃ σώματος ἔχȣσι. || Morbo confici, abſumi. ὑπὸ τῆς νόσȣ δαπανᾶσθαι. || Gravis Morbus Græciam invaſit. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. (Vide πίπτω. in anom.) || Jamdiù Morbo laborat. πολὺν ἤδη χρόνον κάμνει ἐξ ἀῤῥωστίας. || In Morbos aliquem conjicere. νόσοις περιβάλλειν τινά. || Morbo implicitus tenetur. νόσῳ περιβάλλεται. || Magnis corporis Morbis tenetur. μεγάλοις νοσήμασι κατὰ τὸ σῶμα συ-

γίγεται. || Gravi Morbo tentatus. χαλεπῷ πάθει συνεχόμενος. || Periculoſo Morbo affecti. οἱ τὰ σώματα κάμνοντες ἐπισφαλῶς. * οἷς κάμνει τὰ σώματα ἐπισφαλῶς. || Corpus ejus Morbo affectum erat. ἔκαμνεν αὐτῷ τὸ σῶμα, καὶ διέκειτο πονηρῶς. || Morbo premi. ὑπὸ νόσου πιέζεσθαι. || Vehementiùs in dies Morbo gravari. καθ' ἡμέραν ἀεὶ μᾶλλον τῇ νόσῳ βαρύνεσθαι. || Graviſſimo Morbo laborans. ἀσθενῶν νόσῳ βαρυτάτῃ. || Maximis Morbis urgeri. μεγίστοις νοσήμασιν ἐνισχεῖσθαι. || Oborto mihi Morbo. ἐπιγενομένου μοι νοσήματος. || In magnis ac periculoſis Morbis ſunt. ἐν μεγάλαις καὶ ἐπισφαλέσι νόσοις εἰσί. || Gravis Gaio Morbus ingruit. βαρεῖα νόσος Γαΐῳ κατασκήπτει. || Atrox me Morbus invaſit. δεινή με νόσος ἔλαβε. (Vide λαμβάνω. in anom.) || In extremo Morbo verſari. ἐν ἐσχάτῃ ἀρρωστίᾳ διάγειν. || Morbis implicari. νόσοις περιπλέκεσθαι. || Morbo fractus. νόσῳ συντετριμμένος. || Maximis Morbis impliciti, miſerrimè interierunt. μεγίστοις ἀρρωστήμασι περιπλακέντες, ἀπέθανον οἰκτίστως. || Morbus ingraveſcebat. ἡ νόσος ἐπετείνετο. || Adeò gravi Morbo laborat, ut. οὕτως ἀσθενῶς διάκειται, ὥστε. || Tam gravi Morbo affligitur, ut mortem ſingulis penè horis exſpectet. οὕτω χαλεπῇ νόσῳ πιέζεται, ὥστε μόνον οὐκ ἐφ' ἑκάστης ὥρας τὸν θάνατον ἐκδέχεσθαι. || In vitæ ac mortis confinio eſt. ἐν μεθορίοις ἐστὶ ζωῆς καὶ θανάτου. || Ejuſmodi Morbus, ex quo in extremum vitæ diſcrimen veni. τοιαύτη νόσος, ἐξ ἧς εἰς τοὔσχατον ἦλθον, *vel* ἐξ ἧς παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. || Morbum contrahere. νόσον κτήσασθαι. || Corporibus Morbos afferunt. τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι, *vel* ἐπιφέρουσι. || Quòd ſi quis Morbus acciderit. ἂν δὲ ἀρρώστημά τι συμβῇ. || Morbus ſanatu facilis, & curationi patens. νόσος εὐίατος, καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ἀναπεπταμένη. || Si Morbus eos attingat. εἰ νόσος ἐπιψαύσειεν αὐτῶν. || Levis eum Morbus attigit. μικρὰ αὐτοῦ ἥψατο ἀρρωστία. || Ex Morbo decem totos menſes in lecto jacere. ὑπὸ τῆς νόσου δέκα μῆνας συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κεῖσθαι, *vel* κατακεῖσθαι ἐπὶ κλίνης. || Præ Morbo, ne corpus quidem in lecto verſare poteſt. ὑπὸ τῆς νόσου στρέφεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης ἐνδεῶς ἔχει. || Morbo quaſi compedibus aſtrictus jacebam. ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας πεπεδημένος ἐκείμην. || Lecto eos Morbus affigit. τῇ κλίνῃ προσδέονται ἀεὶ ὑπὸ πολλῆς ἀρρωστίας. || Lethali Morbo laborat. ἀνιάτῳ νόσῳ μάχεται. * ἀνηκέστως ἀρρωστεῖ. * νοσεῖ μέχρι τελευτῆς. || Morbus humanæ ſolertiæ incurabilis. ἀρρώστημα ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις ἀνίατον. || Adeo ut perditi nec propinqui, nec medicorum ullus ſpem haberent fore, ut è Morbo evaderem. ὥστε πολὺν χρόνον μήτε τοὺς οἰκείους, μήτε τῶν ἰατρῶν μηδένα περιφεύξεσθαί με προσδοκᾶν. || Haud magna ſpes erat, eum è Morbo emerſurum. οὐ πολλὴ ἐλπὶς ἦν αὐτὸν περιγενήσεσθαι. || Cùm audiviſſet eam Morbo laborare, deque eâ actum eſſe. ἀκούσας, ὅτι ἀσθενοίη, καὶ οὐδὲν ἔκετι εἴη ἡ ἄνθρωπος. || Lethali Morbo laborabat. ἔκαμνε καὶ ἐπιθάνατος ἦν αὐτός. || Morbo affectus erat, nec ullam ſpem vitæ habebat. πονηρῶς διέκειτο, καὶ οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχε τοῦ βίου. || Morbus incurabilis, atque artis Medicæ terminos excedens. νόσημα ἀνήκεστον, καὶ ὑπερβεβηκὸς τοὺς ὅρους τῆς τέχνης. || Morbo profligando impares ſe eſſe fatebantur. ἥττους εἶναι ὡμολόγουν τῆς νόσου, *vel* ἡττᾶσθαι τῆς νόσου. || Morbus eum de medio tollit. ἀπέφερεν αὐτὸν ἡ νόσος. || Articulari Morbo vexari. ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλεῖσθαι. * κακῶς ἔχειν ὑπὸ ἀρθρίτιδος. * νοσεῖν τὴν ἀρθρίτιδα νόσον. || Hoc Morbo tres annos integros conflictatus ſum. τούτῳ νοσήματι διετέλεον τριετῆ μαχόμενος. || Longo Morbo fractus. ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκώς. || Gravis & diuturnus Morbus. χαλεπὴ καὶ μηκίστη ἀρρωστία σώματος. || Diuturno Morbo laborare. πολυχρονίῳ νόσῳ νοσεῖν, *ſeu* ἀσθενεῖν. * ἐπὶ πολὺ νοσεῖν. || Quinquageſimum jam diem in Morbo verſor. πεντηκοστὴν τὴν ἡμέραν ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ ἄγω. || Longo ac difficili Morbo implicari. νόσῳ μακρᾷ καὶ δυσαπαλλάκτῳ προσηλεῖσθαι. || Impietatis Morbo laborans. τὰ περὶ τοὺς θεοὺς πάνυ νοσῶν. || Avaritiæ Morbo tenetur. φιλαργυρίαν νοσεῖ.

MORDACITAS, atis. fœm. *Apreté mordante.* τὸ δηκτικὸν, οῦ. * ἡ δηκτικὴ τραχύτης, ητος.

MORDAX, acis. omn. gen. *Mordant, piquant.* δηκτικὸς, κή, κόν. *Mordant, qui pique les autres par des paroles de moquerie.* ὁ σκωπτικός, οῦ. *Parlant d'un diſcours.* δηκτήριος, ία, ον. *Detracteur.* ὁ καὶ ἡ κέρτομος, καὶ τὸ ον, ου.

MORDEO, es, momordi, morſum, ere. *Mordre, piquer.* δάκνω, F. δήξω, P. δέδηχα. (V. anom.) acc. *Se moquer.* σκώπτω, F. ψω, P. ἔσκωφα. acc. *Injurier de paroles.* λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc.

MORDICO, as, avi, atum, are. *Mordre.* δάκνω, F. δήξω, P. δέδηχα. (V. anom.) acc.

MORDICUS. adv. *En mordant.* δηκτικῶς. *Avec les dents.* ὀδάξ.

MORES, um, ibus. maſc. plur. *Les mœurs.* ἦθος, εος, ους. * τὰ ἤθη, ῶν. || Qui, quæ, quod eſt bonis Moribus, ὁ καὶ ἡ εὐήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Mores inſtituere, *vel* effingere. ἠθοποιεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἠθοποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non Mores, ſed locum mutavit. οὐ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξε. || Non poterat ille eorum Moribus delectari. οὐκ ἠπίστατο τοῖς αὐτῶν τρόποις ἀρέσκειν. || Adoleſcens planè integris Moribus. νέος πάνυ δίκαιος τὸν τρόπον. || Optimis Moribus præditus. χρηστὸς τὰ ἤθη, *vel* χρηστὸς τὸ ἦθος. || Morum integritas. καλοκἀγαθία τῶν τρόπων. || Civitatis leges & Mores. τῆς πόλεως νόμοι καὶ ἤθη. || Antiquos Mores ſervare. τοῖς πάλαι ἤθεσιν ἐμμένειν. || Non illepidus eſt, nec malignis Moribus. οὐκ ἄχαρίς ἐστιν, οὔτε κακοήθει ἔοικεν. || Morum facilitas. τὸ ἥμερον τοῦ τρόπου. || Benignis erat Moribus. τὸ ἦθος φιλάνθρωπος ἦν. || Morum aſperitas. ἡ τρόπων χαλεπότης. || Vir acerbis Moribus. τὸν τρόπον, *vel* τῷ τρόπῳ πικρός. * χαλεπὸς τὸ ἦθος. || Moribus inamœnis erat. σκυθρωπὸς ἦν τὸ ἦθος, *vel* τὰ ἤθη.

MORETUM, i. neut. *Un gâteau, tarte ou tourteau.* τὸ μορητὸν, οῦ. *Mets compoſé d'aulx, & d'autres choſes.* τὸ μυττωτὸν, οῦ.

MORIBUNDUS, a, um. Cic. *Qui ſe meurt.* ἀποθνήσκων, ουσα, ον. * τῷ ἀποθνήσκοντι, (pro maſc.) ἐοικώς, (ότος) κυῖα, κός.

MORIGERO, as, are, & MORIGEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire au gré.* χαρίζομαι, futur. med. ἴσομαι, aoriſt. 1. med. ἐχαρισάμην. dat. *Obéir.* πείθομαι, fut. med. πείσομαι, præt. p. ſſ. πέπεισμαι. dat. * ὑπακούω, F. ούσω, P. ὑπήκουκα. gen.

MORIGERUS, (eri) a, um. *Obéiſſant.* πειθήνιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, καὶ τὸ ον, ου. dat. *vel* ſæpiùs gen.

MORIO, onis. maſc. *Un fou.* ὁ μωρὸς, οῦ, *vel* ὁ μῶρος, ου. *Qui folâtre.* ὁ μωραίνων, οντος.

MORIOR, eris, mortuus ſum, mori. depon. *Mourir.* θνήσκω, fut. θανοῦμαι, præt. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον. (V. anom.) * τελευτάω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεύτηκα. neut. *vel* βίον τελευτῶ. ‖ Moriar, ſi. τεθναίην, εἰ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex illo morbo Mortuus eſt. ἐκ ταύτης νόσου ἀπέθανε. ‖ Omnibus fatali neceſſitate Moriendum eſt. τὸ μὲν τελευτῆσαι πάντων ἡ πεπρωμένη κατέκρινε. ‖ Mori ante fatum, ante diem. πρὸ μοίρας τελευτᾷν, *vel* τελευτῆσαι. ‖ Orpheus diſcerptus Mortuus eſt. Ὀρφεὺς διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε. ‖ Cùm Antigonus Mortuus eſt. ὅταν Ἀντίγονος τὸν βίον ἐτέλεσε, *vel* τὸν βίον μετήλλαξε. ‖ Moritur ſenex γέρων μεταλλάττει, (ſupple βίον.) *vel* τὸν βίον καταστρέφει, τὸν βίον καταλύει. ‖ Pro patre Mori. ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀποθνήσκειν, *vel* ὑπεραποθνήσκειν τοῦ πατρός. ‖ Senio confectus Moritur. γήρᾳ τελευτᾷ τὸν βίον. ‖ Honeſtè Mori. καλῶς τεθνάναι. ‖ Riſu Mori. γέλωτι θνήσκειν. ‖ Metu Mori. φόβῳ, *ſeu* δέει θνήσκειν. ‖ Ex vulnere Mortuus eſt. ἐκ τοῦ τραύματος ἀπέθανε. ‖ Ictu aliquo Mori. τελευτᾷν ἐκ πληγῆς τινός. ‖ Fame Mori. λιμῷ ἀποθανεῖν. * ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἀποθνήσκειν. * λιμῷ ἀπόλλυσθαι. ‖ A fratre Mortuus eſt. *Son frere l'a fait mourir.* ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπέθανε. ‖ Mori, *vitâ fungi.* βίου ἀπαλλάττεσθαι. * τοῦ σώματος ἀπαλλαγῆναι. * ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλάξασθαι. * ἐξ ἀνθρώπων μεταλλάττειν. ‖ Mori, *animam emittere.* τὴν ψυχὴν ἀφιέναι. ‖ Mori, *vitam abjicere.* βίον προΐεσθαι. ‖ Mori, *è vitâ diſcedere.* ἐκ τοῦ βίου ἀπελθεῖν. * ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν. ‖ Mori, *vitam relinquere.* καταλιπεῖν, *vel* ἐκλιπεῖν τὸν βίον. *extremum diem claudere.* τὸν βίον καταστρέφειν. *vitam cum morte commutare.* μεταλλάττειν τὸν βίον. *è vitâ migrare.* μετανίστασθαι τοῦ βίου. *vitâ privari.* τοῦ ζῆν ἀποστερεῖσθαι. *ad vitæ finem accedere.* πρὸς τὸ τέλος ἀφικέσθαι τοῦ βίου. *vitam finire.* βίον τελευτᾷν, *vel* τελεῖν. * βίου παύεσθαι. ‖ Mori, *ab hac vitâ ſejungi.* τοῦ τῇδε βίου χωρίζεσθαι. *à corpore ſejungi.* ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν ποιεῖσθαι. *vinculis corporis liberari.* τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος ἀπολυθῆναι. ‖ Mori, *ex hominum numero deleri.* ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζεσθαι. ‖ Penè Mortuus eſt. μικροῦ δεῖν, ἀφῆκεν αὐτὸν ἡ ψυχή. ‖ Fulminis ictu Mortuus eſt. κεραυνῷ βληθεὶς ἀπέθανε. ‖ Morſu aſpidis moritur. δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀποθνήσκει. ‖ Ex ignominiæ mœrore Mortuus eſt. διὰ τὴν αἰσχύνην λυπηθεὶς μετέστη τοῦ βίου. ‖ Obſcurè atquè inglorìè Mori. ἀσήμως καὶ ἀδόξως τελευτῆσαι. Vide MORTUUS.

MOROLOGUS, a, um. *Qui parle ſotement.* ὁ καὶ ἡ μωρολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

MOROR, aris, atus ſum, ari. depon. Cic. *Tarder.* διαμένω, F. ενῶ, P. διαμεμένηκα. *Retenir, retarder.* ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (Vide anom. in ἔχω.) acc. *Amuſer.* βραδύνω, F. υνῶ, P. βεβράδυγκα. acc. *Séjourner.* χρονίζω, F. ίσω, P. κεχρόνικα. ‖ Non Moror hæc. οὐδέν μοι μέλει τούτων. (V. anom. in μέλει.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longiùs in his Moratur. πλείω χρόνον περὶ ταῦτα διατρίβει. ‖ Ne in ſingulis recenſendis Morer. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίψω. ‖ Quid opus eſt me in ſingulis recenſendis Morari? τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγοντα διατρίβειν; ‖ Diù in aliquâ re Morari. πολὺν χρόνον, *vel* πλεῖστον χρόνον κατά τι, *ſeu* περί τι διατρίβειν. ‖ In civitate Morari. ἐν τῇ πόλει διατρίβειν. ‖ Apud eum Moratur. μετὰ τούτου διατρίβει. ‖ Pluribus in hac re dicendâ Moratur. πλείους λόγους περὶ τούτων ποιεῖται. * διὰ μακροτέρων ποιεῖται τοὺς λόγους, περὶ τούτου. * πλείω χρόνον ἐν τούτοις διατρίβει. ‖ Morari non oportet. οὐ δεῖ ποιεῖσθαι διατριβήν. ‖ Nullatenus Morari. οὐδεμίαν διατριβὴν ποιήσασθαι. ‖ Semper Moratur. ἀεὶ διατριβὴν χρόνου ποιεῖ. ‖ In his potiſſimum Moratur. πλείστην ἐν τούτοις διατριβὴν ποιεῖται. ‖ In iis non Morabor. οὐδεμίαν περὶ ταῦτα διατριβὴν ποιήσομαι. ‖ Me diutiùs in hac oratione Morari non ſinit. τὴν ἐπὶ πλέον ἐν τούτοις διατριβὴν οὐκ ἐπιτρέπει. ‖ Nos Moratur. ἡμᾶς κατέχει, *vel* ἀναβάλλει.

MOROR, aris, ari. depon. *Folâtrer.* μωραίνω, F. ανῶ, P. μεμώραγκα.

MOROSE. adv. *Par mauvaiſe humeur, avec chagrin.* δυσαρέστως. * δυσκόλως. *Fâcheuſement.* χαλεπῶς. *Difficilement.* δυσχερῶς.

MOROSITAS, atis. fœm. Cic. *Humeur fâcheuſe, chagrine, difficile à contenter.* ἡ δυσκολία, ας. * τὸ δυσάρεστον, ου. * ἡ δυσαρεστία, ας.

MOROSUS, a, um. Cic. *De mauvaiſe humeur: difficile à ſervir ou à contenter: chagrin.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, *vel* δυσάρεστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ κακοήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Moroſus acceſſuque difficilis. δυσχερὴς ὢν, καὶ ἀπρόσιτος. ‖ Senex Moroſus. ὁ γέρων δυσκόλως ἔχων. ‖ Vir Moroſus. ἀνὴρ χαλεπὸς τὸν τρόπον, *vel* τὰ ἤθη χαλεπός, *vel* ἀγροῖκος τὸ ἦθος.

MORS, rtis. fœm. Cic. *La mort.* ὁ θάνατος, ου. * ἡ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, ῆς. ‖ Damnatus Morti. *Condamné à la mort.* ὁ καὶ ἡ ἐπιθάνατος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Mortem inferre, *vel* afferre, *vel* conſciſcere. φονεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεφόνευκα. acc. *Faire mourir.* θανατοῦν, όω, F. ώσω, P. τεθανάτωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Morte functus. τὸ χρεὼν ἀποτείνας. * βίου ἀπαλλαγείς. ‖ Morte fungi. τὸ χρεὼν ἀποτίνειν. * τὸ χρεὼν ἀποπλῆσαι. ‖ Alacri animo ad Mortem ire. εἰς τὸ χρεὼν εὐθύμως ἰέναι. (V. εἶμι. in anom.) ‖ Mortem oppetere. ἀποθνήσκειν. * θανάτῳ περιπίπτειν. * τὸν βίον προΐεσθαι. ‖ Mortem pro patriâ oppetere. ἐξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ‖ Extremum diem Morte claudere. τὸν βίον καταστρέφειν. ‖ Vitam cum Morte commutare. τὸν βίον μεταλλάττειν, *vel ſimpl.* μεταλλάττειν. ‖ Ad Mortem accedere. πρὸς τὸ τέλος ἀφικέσθαι τοῦ βίου. ‖ Morti propinquus eſt. ἐπιθανάτως ἔχει. * πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν. * ἐγγύς ἐστι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς. ‖ Pro foribus Mors eſt. ἐν προθύροις ἡ τελευτή. ‖ Cùm Mors inſtaret ei. ὑπογυίου αὐτῷ τῆς τελευτῆς οὔσης. ‖ Mors eis impendet. αὐτοῖς βίου τέλος ἐπίκειται. ‖ Inevitabilis Mors imminet. ἀφύκτως ἐπικρέμαται θάνατος. ‖ Horrendâ Morte interire. δεινῷ θανάτῳ περιπίπτειν. ‖ Naturali Morte interire. θανάτῳ τῷ κατὰ φύσιν διαφθείρεσθαι. ‖ Sic Mortem obiit. τοιαύτης ἔτυχε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς.

(V. τυγχάνω. in anom.) || Ad mortem uſque. μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς. || Mors eſt diſceſſus è vitâ. ὁ θάνατος, ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου. || Morti vicinus, & alterum pedem in tumulo habens. ὁ ἐγγὺς θανάτου, καὶ τὸν ἕτερον πόδα ἤδη ἐν τῷ σορῷ ἔχων. || Morti propinquus, & extremos ſpiritus ducens. ἐπιθάνατος, καὶ τὰ τελευταῖα πνέων. * ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς ὤν. || In Mortis periculo eſſe. ἐπιθανάτως ἔχειν. || Mortem ſibi conſciſcere. ἐξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου. * ἀναιρεῖν ἑαυτόν. * αὐτὸν διαφθείρειν. || Sibi ipſi Mortem conſciſcit. αὑτὸν ἐκ τοῦ ζῆν μεθίστησι, vel ἐξάγει. || Sibi ipſis Mortem conſciſcunt. προΐενται τὸν ἑαυτῶν βίον. * ἑαυτοὺς τοῦ ζῆν παραλύουσι. || Seipſum violentâ Morte interficere. ἑαυτὸν διεργάζεσθαι, vel διαχρήσασθαι. * ἑαυτοῦ φόνον ἐργάζεσθαι. || Sibi ipſe Mortem intulit. ἑαυτόν αὐτόχειρος ἔκτακε. || Voluntariam Mortem obire. τὸ ζῆν ἑκουσίως ἀποβαλεῖν. * ἑκουσίως ἐκ τοῦ ζῆν μεταστῆναι. || Juſtitia Morte functos celebres reddit. ἡ δικαιοσύνη τοῖς τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει. || Improbis formidabilis Mors eſſe debet. δεῖ εἶναι φοβερὰν τοῖς φαύλοις τὴν τοῦ βίου τελευτήν. || Cùm Mors advenerit. ὅταν ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος. || Præmatura Mors. ἄωρος θάνατος. || Inediâ ſibi Mortem accerſivit. ἀποσχόμενος σιτίων ἐτελεύτησεν. || Præclaram Mortem obire. καλῶς ἀποθανεῖν. || Pulcherrimam ac præſtantiſſimam Mortem conſequi. τελευτῆς ἀρίστης τε καὶ καλλίστης τυχεῖν. || Meliorem Mortem obire. ἀμείνονι τελευτῇ χρήσασθαι. || Piam Mortem obire. ὁσίῳ τέλει τὸν βίον καταλύειν. || Luculentiſſima Mors ei obtigit. τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη αὐτῷ ἐπεγένετο. || Æquiſſimo animo Mortem oppetit. ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ τελευτᾷ τὸν βίον. * ἀλυπότατα τὸν βίον μεταλλάττει. || Cum infamiâ Mortem obiit. ἐπονειδίστως τὸν βίον ἐτελεύτησεν. || Fœdiſſimâ Morte ſceleſtam & impuram vitam clauſit. αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μιαρὸν καὶ βέβηλον κατέλυσε βίον. || Morte alios mulctare. ἄλλους θανάτῳ ζημιοῦν. || Morte mulctari. θανάτῳ ζημιοῦσθαι. Vide DAMNO & PŒNA. || Morte glorioſâ obiit. ἐν δόξαις ὢν ἐτελεύτησε τὸν βίον. || Morte turpi obiit. ἐν ταῖς ἀτιμίαις ὢν ἔθανε. (Vide θνήσκω. in anom.) || Famæ poſt Mortem conſequendæ gratiâ obierunt. ὑπὲρ τῆς δόξης, ἧς ἔμελλον τελευτήσαντες ἕξειν, ἀπέθανον. || Mortem alicui Moliri. θάνατόν τινι ἐπιβουλεύειν. || Conſultò aliis Mortem inferre. ἐκ προνοίας ἄλλους ἀποκτείνειν, vel μιαιφονεῖν. || Ei Mortem intulit. τούτου φόνον εἰργάσατο. || Mortem reformidare. θάνατον καταπλήσσειν. * πρὸς θάνατον περιφόβως ἔχειν. || Mortem non reformido. ἀδεῶς, vel θαρσαλέως ἔχω πρὸς θάνατον. || Mortem deſpicere. καταπολμᾶν τοῦ θανάτου. || Mortem hæc afferunt Principibus. οἱ δυναστεύοντες ἀπόλλυνται διὰ ταῦτα. || Mortem in omnibus horis impendentem timens, quis tranquillo potuit anima conſiſtere? τὸν ὅσαις ὥραις ἐπηρτημένον θάνατον δεδιὼς, τίς ἂν ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν οἷός τ' εἴη.

MORSICATIM. adv. *Avec les dents.* ὀδάξ. *Par morſure.* δηκτικῶς.

MORSIUNCULA, æ. fœm. *Petite morſure.* τὸ δηγμάτιον, ίου.

MORSUS, a, um. part. *Qui eſt mordu.* δηχθεὶς, εῖσα, έν. * δεδηγμένος, η, ον. || Morſus à rabioſo. ὁ καὶ ἡ λυσσόδηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

MORSUS, ûs. maſc. Cic. *Morſure.* τὸ δῆγμα, ατος. * δῆξις, εως. *Envie.* ὁ φθόνος, ου. *Détraction, médiſance.* ἡ κερτομία, ας. *Injure, parole injurieuſe.* ἡ λοιδορία, ας. || Morſus animi. *Fâcherie, douleur.* ἡ δυσθυμία, ας.

MORTALIS, & e, is. Cic. *Mortel, ſujet à la mort.* θνητὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Corruptible, ſujet à la corruption.* φθαρτὸς, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mortalem ejus ſortem immortalitate mutavit. αὐτὸν ἀντὶ θνητοῦ ἀθάνατον ἐποίησε. || Mortalem ſuam conditionem immortalitate commutavit. ἀντὶ θνητοῦ ἀθάνατος ἐγένετο. || Mortalem conditionem deſeruit. τῆς ἀθανασίας ἔτυχε. (V. τυγχάνω. in anom.)

MORTALES, ium, ibus. maſc. plur. Cicer. *Les hommes mortels.* οἱ βροτοὶ, ῶν. * οἱ ἄνθρωποι.

MORTALIOR, & ius, oris. comp. *Plus mortel, plus ſujet à la mort.* θνητότερος, έρα, ερον.

MORTALITAS, atis. fœm. Cic. *Mortalité, condition ſujette à la mort.* τὸ θνητὸν, οῦ. *Les hommes mortels.* οἱ θνητοὶ ἄνθρωποι, ων.

MORTARIOLUM, i. neut. *Petit mortier.* τὸ θυείδιον, vel ἰγδίον, ίου.

MORTARIUM, ii. neut. *Un mortier.* ἡ ἴγδη, ης. * ἡ θυεία, vel θυΐα, ας.

MORTICINA caro. *Chair de bêtes qui ſont mortes d'elles-mêmes.* τὰ κενέβρεια, ων.

MORTICINUS, a, um. *Qui eſt mort de ſoi-même, ſans avoir été tué.* θνησιμαῖος, αία, αῖον.

MORTIFER, (eri) a, um. *Qui apporte, ou cauſe la mort.* ὁ καὶ ἡ θανατηφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Mortel, qui fait mourir.* ὁ καὶ ἡ θανατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * φονευτικὸς, ή, όν.

MORTIFERE. adv. *En faiſant mourir.* θανατικῶς. * ὀλεθρίως.

MORTUALE, is. neut. *Mortuaire.* τὸ νεκρικὸν, οῦ.

MORTUUS, a, um. Cic. *Qui eſt mort.* ἀποθανὼν, (όντος) οῦσα, όν. * τεθνηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. * νεκρὸς, ρά, ρόν. || Mortuus dudum. ὁ καὶ ἡ ἑωλόνεκρος, καὶ τὸ ον, ου. || Mortuus nuper. ὁ καὶ ἡ νεωθανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Mortuum mare. *Lac en Syrie.* ὁ ἀσφαλτίτης, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mortuus, *à fato correptus.* ὑπὸ τῆς πεπρωμένης κατεχόμενος. || Mortuis gloriam comparare. τοῖς τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζειν. || Ante diem Mortuus. πρὸ μοίρας τελευτήσας. || Inediâ Mortuus eſt. διὰ τοῦ τῶν ἀναγκαίων μὴ ἔχειν, ἔθανε. || Mortuum efferre. τὸν νέκυν, vel τὸν ἀποθανόντα ἐκφέρειν. || Mortuos ſepelire. τοὺς νεκροὺς θάπτειν. * τοὺς τετελευτηκότας κατάπτειν. || Mortuo juſta perſolvere. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι. * τὰ συνήθη ποιεῖν. || Mortuos defodere. τοὺς νεκροὺς κατορύττειν. || Effodere mortuos. τοὺς νεκροὺς ἀνορύττειν.

MORUM, i. neut. *Une mure.* τὸ μῶρον, ου. * τὸ συκάμινον, ου.

MORUS, i. fœm. *Un meurier.* ἡ συκαμινέα, vel μορέα, ας. * ἡ συκάμινος, ου.

MOS, oris. maſc. Cic. *Coutume.* τὸ ἔθος, εος, ους. *Façon & maniere de faire, ou de vivre.* ὁ τρόπος, ου. * ἡ συνήθεια, ας. || Moris eſt. *C'eſt la coutume.* νομίζεται. || Ut Mos eſt. *Comme c'eſt la coutume.* ὡς φιλεῖ. * ὥσπερ ἔθος ἐστί. * ὡς ἔστιν ἔθος. * ὡς ἔθος καθέστηκε. || Morem gero. *Faire au gré.* χαρίζομαι, fut.

med. ἴσομαι. *Obéir.* πείθομαι, futur. med. πείσομαι, prat. paſſ. πέπεισμαι. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Patrius Mos. πάτριον ἔθος. || Juſtus Mos. δίκαιον ἔθος. || Pravus Mos. φαῦλον, *vel* πονηρὸν ἔθος. || Novus Mos. καινὸν ἔθος. || Vetus Mos, antiquus. παλαιὸν ἔθος. * τὸ πάλαι ἔθος. || Tyrannis Mos eſt, ex aliorum labore & incommodis ſibi voluptates quærere. τοῖς Τυράννοις ἔθος καθέστηκε, τοῖς μὲν ἄλλων πόνοις καὶ κακοῖς, ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζειν. || Mos eſt omnibus hominibus, ſic agere. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ταῦτα πράττειν. * ἔθος ἐστὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, &c. || Mos illi eſt in media oratione concludere. ἔθος ἐκείνῳ ἐστὶν ἐν μέσοις λόγοις ἐπιλογίζεσθαι. || Mos ipſi eſt, pauca loqui, multa verò audire. ἔθος ἔχει, ὀλίγα λαλεῖν, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι. || Mos mihi eſt, hæc agere. εἴθισμαι ταῦτα ποιεῖν. * φιλῶ ταῦτα ποιεῖν. * εἴωθα ταῦτα ποιεῖν. || Moris eſt Græcorum. τοῖς Ἕλλησιν ἔθος καθέστηκε. || Moris eſt patrii, *vel* Mos eſt patrius, laboribus virtutem comparare. πάτριόν ἐστιν, ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι. || Nobis patrius Mos eſt, bellum gerere. πάτριον ἡμῖν ἐστι, πολεμεῖν. || In More poſitum eſt, iis beneficia largiri. ἔθος καθέστηκε, τούτους εὖ ποιεῖν. || Ut juvenis ſeniori obvio cedat, ubique Moris eſt. παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι, πανταχοῦ νομίζεται. || Moris eſt, nos pro illis ſententiam ferre. εἰθισμένοι ἐσὶν, ἡμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν. || Hoc in More poſitum erat. τοῦτο ἐν ἔθει ἐγένετο. || In More habeo. ἔθος ἔχω. || Patrio More. καθ' ὃ πάτριόν ἐστι. * κατὰ τὸ πάτριον ἔθος. || Conſueto More. κατὰ τὸ εἰωθός. * κατὰ τὸ ἔθος. || Præter Morem. παρὰ τὸ εἰωθός. || More meo. κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐμοί. * τὸν ἐμὸν τρόπον. || More noſtro. τὸν ἡμέτερον ἔθος. || Pro, *vel* ex More. κατὰ τὸ ἔθος. || Suo More. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ. * τὸν αὐτοῦ τρόπον. || More Pauli. κατὰ τὸ εἰωθὸς Παύλῳ. || Quod nunc de More omnes facimus. ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν. || Conſulto More agere. κατὰ τὸ εἰωθὸς ποιεῖν. * τὸ εἰωθὸς διαπράττεσθαι. || Pythagoreorum More. Πυθαγορείῳ ἔθει. || More pecudis. ἐν τρόπῳ βοσκήματος. * βοσκήματος τρόπον. || More Græcorum. κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον. || Latronum More vivere. ὁμοίως τοῖς λῃσταῖς βιοῦν. || Fluminis More. ποταμοῦ δίκην. || Vetus Mos & lex patria. παλαιὸν ἔθος, καὶ πάτριος νόμος. || Hunc Morem nobis tradiderunt. τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν παρέδοσαν, *vel* παρέδωκαν. || Morem hunc aliis civitatibus tradent. τοιοῦτον ἔθος εἰς τὰς ἄλλας πόλεις παραδώσουσι. || Is Mos in Rempublicam noſtram irrepſit, ut leges irritæ inter ratas leges ſcriptæ ſint. τοιοῦτον ἔθος παραδέδωκεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. || Pravum Morem inducere. ἔθος πονηρὸν εἰσάγειν. || Difficile eſt veterem Morem corrigere. χαλεπὸν, συνήθειαν μακρὰν ἰάσασθαι, *vel* ἐπανορθοῦν. || Longus & inveteratus Mos. μακρὸν καὶ χρόνιον ἔθος. || Hoc in More poſitum eſt. ἔθος τοῦτ' ἐστὶν. || Morem ſuum retinent. ἅπερ εἰώθασι διαπράττονται. || Mos ipſi erat domi manere. δι' ἔθους εἶχεν, οἴκοι καταμένειν. || Mos, qui apud eos invaluit. ἡ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα συνήθεια. || Pro More agit. τὰ συνήθη, *vel* τὰ εἰωθότα ποιεῖ. || Hoc eſt præter Morem. τοῦτ' ἐστιν ἔξω τῶν νομιζομένων.

* MOREM GERERE.

Aliorum cupiditatibus Morem gerere. ταῖς ἄλλων ἐπιθυμίαις συναγορεύειν, *vel* χαρίζεσθαι. || Eorum voluntati Morem gerit. πρὸς χάριν αὐτοῖς ποιεῖ. * αὐτοῖς πάντα ποιεῖ πρὸς ἡδονήν. || Tuæ voluntati Morem geram. ἐμαυτὸν εὐπειθῆ παρέξω σοι. * ἑτοίμως σοι ὑπακούσω.

MOSA, æ. maſc. *La Meuſe, riviere entre la France & l'Allemagne.* ἡ μῶσα, ης.

MOSAICUS, a, um. *Moſaïque, de Moyſe.* μωϋσικὸς, κὴ, κόν.

MOSCHATA, æ. fœm. *Noix muſcade, ſorte de fruit.* ἡ μοσχάτη, ης.

MOSCHUS, i. maſc. *Muſc, petite bête.* ὁ μόσχος, ου.

MOSES, ſis. maſc. *Moyſe, nom d'un grand & ſaint Prophète.* ὁ Μωσῆς, *vel* Μωϋσῆς, οῦ.

MOTACILLA, æ. fœm. *Hochequeue, oiſeau.* ἡ σεισοπυγὶς, ίδος. * ἡ σείσουρα, ας.

MOTIO, onis. fœm. Cic. *Mouvement.* ἡ κίνησις, εως. * τὸ κίνημα, ατος. *Le port.* ἡ φορὰ, ᾶς.

MOTIUNCULA, æ. fœm. *Petit mouvement.* τὸ κινημάτιον, ίου.

MOTIVUS, a, um. *Motif, qui a le pouvoir de mouvoir.* κινητικὸς, ὴ, όν.

MOTO, as, avi, atum, are. *Remuer ſouvent.* κινητίζω, F. ίσω, P. κεκινήτικα. accuſ. * ἐνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἤνωκα. acc. *Branler.* σείω, F. σείσω, P. σέσεικα. acc.

MOTOR, oris. maſc. *Moteur.* ὁ κινητὴς, οῦ.

MOTUS, a, um. part. *Mu, ému.* κινηθεὶς, εῖσα, έν. * κεκινημένος, η, ον. *Remué.* ἀποκεκινημένος, η, ον.

MOTUS, ûs. maſc. Cicer. *Mouvement.* ἡ κίνησις, εως. *Cauſe.* ἡ αἰτία, ας. *Trouble ou tumulte.* ἡ ταραχὴ, ῆς. || Motus animi. ἡ ὁρμὴ, ῆς. * τὸ πάθος, εος, ους. || Motum afferre alicui rei. κινεῖν, έω, ῶ, F. κινήσω, P. κεκίνηκα. acc. || Sine Motu. ἀκινήτως. * ἀμετακινήτως. || Motus terræ. ὁ γῆς σεισμὸς, οῦ. || Motu vacuus. ἀμετακινήτως ἔχων.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatis Motus. οἱ τοῦ ἄστεος θόρυβοι. || In tantis Motibus verſamur. ἐν τοσαύταις ταραχαῖς ἐσμέν. || Tanti nos Motus invaſerunt. τοσαύτη ἡμᾶς ταραχὴ κατέλαβεν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Motus ſedare. τοὺς θορύβους καθίσασθαι. || Motum afferre Reipublicæ. ταραχὰς, *vel* θορύβους ἐν τῇ πόλει ποιεῖσθαι. * τὴν πόλιν εἰς θορύβους ἐμβάλλειν.

MOVENDUS, a, um. *Qu'on doit mouvoir.* κινητέος, α, ον.

MOVEO, es, movi, motum, ere. *Remuer, mouvoir.* κινέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκίνηκα. acc. *Exciter.* ἐγείρω, F. ερῶ, P. ἐγήγερκα. acc. *Oter, chaſſer, faire quitter.* ἐκβάλλω, F. αλῶ, P. ἐκβέβληκα. (V. anomal. in βάλλω.) acc. uni. gen. alt. *Branler, ſecouer.* σείω, F. σείσω, P. σέσεικα. acc. || Movere caſtra. ἀναστρατοπεδεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἀνεστρατοπέδευκα. *Plier bagages.* ἀνασκευάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. || Qui, quæ, quod ſemper Movetur. ὁ καὶ ἡ ἀεικίνητος, τὸ ον, ου. || Movere loco. *Faire changer de place.* ἀποκινεῖν. acc. || Movere ſe ex aliquo loco. *Partir de quelque lieu.* κινεῖσθαι. ἐκ, gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ſemper Movere. κινεῖν ἀεί τι. || Illi enim in alienam terram exercitum Moventes ſupplicabant vobis. αὐτοὶ γὰρ

ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν στρατεύοντες ἱκέτευεν ὑμᾶς. (ſubaud γῆν, *vel* γαῖαν, terram.) || Lapidem omnem Movere πάντα λίθον κινεῖν. || Moveri non poteſt. ἀμετακινήτως, *ſeu* ἀκινήτως ἔχει. || Iram alicui Movere. ὀργὴν ἐμποιεῖν τινι.* ὀργήν τινος ἐγείρειν. || Quid tibi riſum Movet? τί σε κινεῖ γελᾶν; || Riſum omnibus Movit. γέλωτα πᾶσι κεκίνηκε. V. *Nomina huic verbo juncta.*

MOX. adv. *Tout incontinent.* αὐτίκα. * παραυτίκα. *Tout auſſi-tôt.* εὐθύς. *Enſuite, après.* εἶτα.

MOYSES, is. maſc. Vide MOSES.

M U

MUCEO, es, & MUCESCO, is, cui, ere. *Se moiſir.* εὐρωτιάω, ῶ, F. άσω, P. εὐρωτίακα. * σήπομαι, fut. 2. paſſ. σαπήσομαι.

MUCIDUS, a, um. *Moiſi.* ὁ καὶ ἡ εὐρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * σαπρὸς, ρὰ, ρόν.

MUCOR, oris. maſc. *Moiſiſſure.* ὁ εὐρὼς, ῶτος. * ἡ σαπρότης, ητος.

MUCOSUS, a, um. *Moiſi.* ὁ καὶ ἡ εὐρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Morveux.* ὁ καὶ ἡ κορυζώδης, *vel* μυξώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Niais, & qui n'a pas bon nez.* ὁ καὶ ἡ ἀναγχίνοος, ου, καὶ τὸ οον, ουν; όου, ου.

MUCRO, onis. maſc. *La pointe, ou le bout aigu de quelque choſe.* ἡ ἀκωκὴ, *vel* ἀκμὴ, ῆς. *Une épée.* τὸ ξίφος, εως, ους.

MUCRONATIM. adv. *En pointe.* ὀξέως.

MUCRONATUS, a, um. *Pointu.* ὀξὺς, (ύς) εῖα, ύ.

MUCUS, i. maſc. *Morve.* ἡ κόρυζα, ης. * ἡ μύξα, ης.

MUGIL, *vel* MUGILIS, is. maſc. *Cabot ou Sarre, ou Muge ou Mulet, poiſſon.* ὁ κεστρεὺς, έως. * ὁ κέφαλος, ου.

MUGINOR, aris, ari. depon. *Murmurer.* γογγύζω, F. ύσω, P. γεγόγγυκα.

MUGIO, is, ivi, itum, ire. *Meugler, crier comme un bœuf ou une vache.* μυκάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐμυκησάμην.

MUGITUS, ûs. maſc. Cic. *Mugiſſement.* ὁ μυκηθμὸς, οῦ. * τὸ μύκημα, ατος.

MULA, æ. fœm. *Une Mule.* ἡ ἡμίονος, ου.

MULARIS, & e, is. *Qui appartient à Mule ou Mulet.* ὁ καὶ ἡ ἡμιόνειος, καὶ τὸ ειον. * ὀρεικὸς, κὴ, κόν.

MULCEDO, inis. fœm. *Adouciſſement.* ἡ κήλησις, εως. *Attrait.* τὸ θέλγητρον, ου.

MULCENDUS, a, um. *Qu'on doit adoucir.* κηλητέος, α, ον.

MULCEO, es, lſi, lſum, ere. *Adoucir, appaiſer.* κηλέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκήληκα. acc. *Flater.* καταψάω, ῶ, F. ήσω, P. κατέψηκα. acc. *Amadouer.* θέλγω, F. ξω, P. τέθελχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Feras Mulcere. τὰ θηρία πραΰνειν. || Manſuetis verbis alios Mulcere. ἐπιεικέσι λόγοις τοὺς ἄλλους πραΰνειν, *vel* καταπραΰνειν. || Adulationibus alios Mulcere. ταῖς κολακείαις ἄλλους ψυχαγωγεῖν.

MULCTA, æ. *Amende, peine.* ἡ ζημία, ας. * τὸ τίμημα, ατος. * τὸ ἐπιτίμιον, ου. * ἡ τιμὴ, ῆς. * ἡ τίσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mulctam alicui irrogare. ζημίαν ἐπάγειν τινί. || Mulctam eis imponit. τίμημα αὐτοῖς ἐπιτίθησι. || Improbis Mulctam & pœnam irrogare. τοῖς ἀδικοῦσι ζημίαν καὶ δίκην ἐπιφέρειν. Mulctam ſolvere. τίμημα ἐκτίνειν, *ſeu* ἐκτίνειν. || Mulctam centum talentorum impoſui i. ſis. τίμημα ἐπέθηκεν αὐτοῖς ἑκατὸν τάλαντα. || Magnam Mulctam ſolvere. ζημίαν μεγάλην ἐκτῖσαι, *vel* καταβάλλειν. || Duplam Mulctam ſolvere. τὸ τιμηθὲν διπλάσιον τεῖσαι. || Mediocrem Mulctam ſubire. μετρίῳ τιμήματι περιπεσεῖν. * μέτριον τίμημα ὑπέχειν.

MULCTANDUS, a, um. *Qu'on doit condamner à l'amende.* ὁ ζημιωτέος, α, ον.

MULCTATIO, onis. *Condamnation à l'amende.* ἡ ζημίωσις, εως. * ἡ τίμησις, εως.

MULCTATITIUS, a, um. *Qui provient des amendes.* ὁ καὶ ἡ πρόσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

MULCTATUS, a, um. *Condamné à l'amende.* ζημιωθεὶς, εῖσα, έν. * ἐζημιωμένος, η, ον.

MULCTO, as. *Condamner à l'amende.* ζημιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζημίωκα. acc. *Punir.* τιμωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐτιμωρησάμην. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mulctavit eum. publicatione bonorum. ἐζημίωσε τοῦτον δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων. || Pecuniâ eos Mulctat. αὐτοὺς ἀργυρίῳ, *vel* χρήμασι ζημιοῖ. || Quinque talentis eos Mulctavit. πέντε ταλάντοις ἐζημίωσεν αὐτούς. || Exilio aliquem Mulctare. ζημιοῦν τινα φυγῇ. || Perpetuo exilio Mulctare. ἀειφυγίᾳ ζημιῶσαι. || Morte Mulctare. θανάτῳ ζημιοῦν. || Eos carcere Mulctat. τιμᾷ δεσμοῦ ἐκείνους. || Mulctare mulctâ & pœnâ aliquem. ζημίαν καὶ δίκην ἐπιφέρειν, *ſeu* ἐπάγειν τινί. || Pecuniâ Mulctari. ἀργυρίου τιμηθῆναι. || Exilio Mulctare. φυγῆς ζημίᾳ τιμᾶν τινα. || Quòd ſi Mulcta pecuniaria ei indicta fuerit, in vinculis detineatur, donec ſolverit. ἐὰν ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. || Capite Mulctare. θανάτου τιμᾶν. || Amore juſtitiæ morte Mulctantur. μετὰ δικαιοσύνης θανάτῳ ζημιοῦνται. || Pecuniis vel morte Mulctare. τιμᾶσθαι χρημάτων, ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι.

MULCTRA, æ. fœm. *La traite, ou l'action de traire le lait.* ἡ ἄμελξις, εως. *Le pot dans lequel on tire le lait.* ἡ πέλλη, ης.

MULCTRALE, is. neut. *Le vaiſſeau dans lequel on tire le lait.* ἡ πέλλη, ης.

MULCTRUM, i. neut. idem.

MULCTUS, ûs. maſc. *L'action de traire le lait.* ἡ ἄμελξις, εως.

MULGEO, es, lſi *vel* lxi, lſum *vel* lctum, gere. *Tirer le lait d'une mammelle.* ἀμέλγω, F. ξω, P. ἤμελχα. acc.

MULGO, as, are. Plaut. Vide DIVULGO.

MULIEBRIA, ium, ibus. neut. plur. V. MENSTRUA, orum. neut. plur.

MULIEBRIS, & e, is. *De femme, qui appartient aux femmes.* γυναικεῖος, εία, εῖον.

MULIEBRITAS, atis. fœm. *Lâcheté efféminée.* τὸ γυναικῶδες, εος, ους.

MULIEBRITER. adv. Cic. *En femme.* γυναικείως. *A la mode & maniere des femmes.* γυναικικῶς. || Muliebriter agere, *vel* ſe gerere. γυναικίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ικίσομαι, aor. 1. med. ἐγυναικισάμην.

MULIER, eris. fœm. Cicer. *Femme.* ἡ γυνὴ. gen.

γυναικὸς. dat. γυναικὶ. acc. γυναῖκα. voc. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξὶ, ab inuſitato γύναιξ.

MULIERARIUS, a, um. V. MULIEROSUS.

MULIERCULA, æ. fœm. Cicer. *Petite femme.* τὸ γυναικάριον, *vel* γύναιον, ȣ.

MULIERO, as, avi, atum, are. *Rendre effeminé & lâche comme les femmes.* θηλύνω, F. υνῶ, P. τεθήλυγκα. acc. * γυναικίζω, F. ίσω, P. γεγυναίκικα. acc.

MULIEROSITAS, atis. fœm. *Trop grand amour pour les femmes.* ἡ φιλογονία, ας, *vel* φιλογυνεία, ας.

MULIEROSUS, a, um. Cic. *Trop adonné aux femmes, trop amoureux de femmes.* ὁ καὶ ἡ φιλογυνὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ φιλογύναιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULIO, onis. maſc. *Muletier, celui qui penſe, qui nourrit des Mulets.* ὁ ὀρεοκόμος, ȣ. *qui conduit les Mulets.* ὁ ἀστραβηλάτης, ȣ. *C'eſt auſſi une ſorte de moucheron qui a des ailes.* ἡ ἐμπὶς, ίδος.

MULIONIUS, a, um. Cic. *De Muletier.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ ὀρεοκόμȣ. *Appartenant, ou ſervant aux Muletiers.* τῷ ἀστραβηλάτῃ ἁρμόδιος, ία, ιον.

MULLEUS, i. maſc. *Des ſouliers à la façon des Rois d'Albanie, & puis après des enfans des Senateurs de Rome.* ἡ βασιλὶς, ίδος.

MULLULUS, i. maſc. Cic. *Un Barbillon, poiſſon.* τὸ τριγλάριον, ίȣ.

MULLUS, i. maſc. *Barbeau, poiſſon.* ἡ τρίγλη, ης.

MULSEUS, a, um. *Emmiellé.* ὁ καὶ ἡ μελιηδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. || Mulſea aqua. Vide Mulſa aqua. *in* MULSUS.

MULSUM, i. neut. *Vin miellé ou emmiellé, du moût.* τὸ οἰνόμελι, ιτος.

MULSUS, a, um. *Emmiellé, doux comme miel.* μελιτήρεος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ μελιηδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. || Mulſa aqua. τὸ ὑδρόμελι, έλιτος.

MULTA, æ. fœm. *Amende.* ἡ ζημία, ας. * τὸ τίμημα, ατος. *Punition.* ἡ τιμωρία, ας. Vide MULCTA.

MULTANGULUS, a, um. *Qui a pluſieurs coins ou angles.* ὁ καὶ ἡ πολύγωνος, *vel* πολυγώνιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTESIMUS, a, um. *De pluſieurs l'un.* πολλοστὸς, ἡ, όν. || Multeſima pars. *Une petite portion de pluſieurs.* τὸ πολλοστημόριον, ίȣ.

MULTIBARBUS, a, um. Apul. *Qui a beaucoup de barbe.* ὁ καὶ ἡ πολυγένειος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTIBIBUS, a, um. *Grand buveur.* ὁ καὶ ἡ πολύποτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTICAVATUS, a, um. *Qui a beaucoup de trous.* ὁ καὶ ἡ πολύτρητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTICAULIS, & e, is. *Qui a pluſieurs tiges.* ὁ καὶ ἡ πολύκαυλος, καὶ τὸ ον, ου.

MULTICAVUS, a, um. Vide MULTICAVATUS.

MULTICEPS, cipis. omn. gen. *Qui a beaucoup de têtes.* ὁ καὶ ἡ πολυκέφαλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTICOLOR, oris. omn. gen. *De beaucoup, ou de pluſieurs couleurs.* ὁ καὶ ἡ πολύχροος, ȣς, καὶ τὸ ȣν, ȣν.

MULTIFACIO, is, feci, factum, ere. *Priſer beaucoup, faire grand état.* περὶ πολλȣ̃ ποιέομαι, ȣ̃μαι, Fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἐποιησάμην. acc.

MULTIFARIAM & MULTIFARIE. adv. Cic. *En pluſieurs, ou diverſes manieres & façons.* πολυτρόπως. * πολλαχῶς. * πολυειδῶς.

MULTIFARIUS, a, um. *De diverſes ſortes & manieres.* ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTIFER, (eri) a, um. *Qui porte, & produit pluſieurs & diverſes choſes.* ὁ καὶ ἡ πολυφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui porte beaucoup de fruit.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTIFIDUS, a, um. *Fendu en pluſieurs parts.* ὁ καὶ ἡ σχιδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

MULTIFORATILIS, & e, is. V. MULTIFORIS.

MULTIFORIS, & e, is. *Qui a force trous.* ὁ καὶ ἡ πολύτρητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTIFORMIS, & e, is. *Qui eſt de diverſes formes.* ὁ καὶ ἡ πολύμορφος, καὶ τὸ ον, ȣ. *De pluſieurs manieres ou façons.* ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTIFORMITER. adv. *En diverſes ſortes & manieres.* πολυτρόπως. *En pluſieurs & diverſes formes.* πολυμόρφως.

MULTIGENERIS, & e, is. V. MULTIGENUS.

MULTIGENUS, a, um. *De pluſieurs genres ou ſortes.* ὁ καὶ ἡ πολυγενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

MULTIJUGIS, & e, is, *vel* MULTIJUGUS, a, um. Cic. *De diverſes ſortes.* ὁ καὶ ἡ πολλαπλάσιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTILOQUIUM, ii. neut. *Trop parler, beaucoup de diſcours.* ἡ πολυέπεια, ας. * ἡ πολυλογία, ίας.

MULTILOQUUS, a, um. *Grand parleur, qui parle beaucoup.* ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTIMODUS, a, um. *De pluſieurs & diverſes ſortes.* ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTINUBA, æ. maſc. & fœm. *Qui a été marié pluſieurs fois.* ὁ καὶ ἡ πολύγαμος, ȣ.

MULTINUMUS, a, um. *Qui rapporte beaucoup d'argent.* ὁ καὶ ἡ πολυκερδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

MULTIPARTITUS, a, um. *Fendu en pluſieurs parts.* ὁ καὶ ἡ πολυφυὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Qui a pluſieurs parties.* ὁ καὶ ἡ πολυμερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

MULTIPEDA, æ. fœm. *Un Cloporte, petite bête.* ἡ πολύπȣς, οδος.

MULTIPES, edis. omn. gen. *Qui a pluſieurs pieds.* ὁ καὶ ἡ πολύπȣς, καὶ τὸ πȣν, ποδος.

MULTIPLEX, icis. omn. gen. Cic. *Qui a pluſieurs plis.* ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, *vel* πολύπτυχος, καὶ τὸ ον, ȣ. *De pluſieurs & diverſes ſortes.* πολλαπλάσιος, ία, ιον.

MULTIPLICABILIS, & e, is. Cic. *Qui ſe plie, ou entortille en pluſieurs plis.* ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui ſe multiplie.* πολλαπλασιαστὸς, ἡ, όν.

MULTIPLICANDUS, a, um. *Qu'on doit multiplier.* πληθυντέος, α, ον.

MULTIPLICATIO, onis. fœm. *Multiplication.* ὁ πολλαπλασιασμὸς, ȣ̃. * ἡ πολλαπλασίασις, εως. *Accroiſſement.* ἡ αὔξησις, εως.

MULTIPLICATUS, a, um. Cic. *Multiplié.* πληθυνθεὶς, εῖσα, έν. * πολλαπλασιασθεὶς, εῖσα, έν.

MULTIPLICITER. adv. *En diverſes ſortes & manieres.* πολλαπλασίως. *En pluſieurs parties.* πολυμερῶς.

MULTIPLICO, as, avi, atum, are. Cic. *Multiplier.* πληθύνω, F. υνῶ, P. πεπλήθυγκα. acc. *Redoubler & augmenter de pluſieurs parts.* πολλαπλασιάζω, F. άσω, P. πεπολλαπλασίακα. acc.

¶ PHR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Paterna bona Multiplicare. τὴν πατρῴαν ἐσίαν πολλαπλασίαν ποιῶν. || Gloriam Multiplicare. τὴν δόξαν πλείω ποιεῖν, *vel* ποιεῖσθαι.

MULTIPOTENS, entis. omn. gen. *Qui peut beaucoup.* ὁ καὶ ἡ πολυδύναμος, τὸ ον, ȣ.

MULTISONORUS, a, um. *Qui rend pluſieurs ſons.* ὁ καὶ ἡ πολύθροος, *vel* πολύφωνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTITIA, orum. neut. plur. *Draps de ſoie dont le tiſſu eſt fort délié & ſubtil.* τὰ πολύμιτα, ων.

MULTITUDO, inis. fœm. Cicer. *Multitude.* τὸ πλῆθος, εος, ȣς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ingens hominum Multitudo. θρόον πλῆθος. * πολλοὶ ἀριθμὸν ἄνθρωποι. || Innumerabilis Multitudo collecta eſt. ὅμιλος ἄφθονος συνελέγη. || Ingentem horum Multitudinem inveniunt. πολλὴν τέτων ἀφθονίαν εὑρίσκȣσι. || Ingens Multitudo ad Regiam confluit. πολὺ τὸ πλῆθος εἰς τὰ Βασίλεια συῤῥεῖ, *vel* συνέῤῥει. || Tanta Multitudo confluxit. τοσȣ̃τον πλῆθος συνεῤῥύηκε || Tantam navigiorum Multitudinem & tam ingentes exercitus tradidit. τοσαῦτα τὸ πλῆθος πλοῖα, καὶ τηλικαύτας τὸ μέγεθος δυνάμεις παραδέδωκε. || Tanta militum Multitudo. τοσȣ̃τοι τὸ πλῆθος στρατιῶται. || Cùm tanta ſit hominum Multitudo. τοσȣ́των τὸ πλῆθος ὄντων τῶν ἀνθρώπων.

MULTIVAGUS, a, um. *Vagabond qui court en pluſieurs endroits.* ὁ καὶ ἡ πολύπλανος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ πολυπλανὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς.

MULTIVOLUS, a, um. *Qui a diverſes volontés.* ὁ καὶ ἡ πολύβȣλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MULTO, as. Vide MULCTO.

MULTO. adv. *De beaucoup.* πολλῷ. * πολύ. *Davantage.* μᾶλλον. || Multò antè quàm. πολλῷ πρίν. infin. || Multò magis. πολλῷ μᾶλλον. || Multò maximè. πολλῷ μάλιστα * πολὺ μάλιστα.

MULTOPERE. adv. *Fort.* πάνυ. *Beaucoup.* πολύ.

MULTOTIES. adv. Cic. *Pluſieurs fois.* συχνάκις. * πολλάκις.

MULTUM. adv. *Beaucoup.* πολύ. *Fort, grandement.* πάνυ. * σφόδρα. *Beaucoup de tems.* πολὺν χρόνον. *Souvent.* πολλάκις.

MULTUS, a, um. Cic. *Beaucoup.* πολὺς, πολλȣ̃; πολλὴ, ῆς; πολὺ, πολλȣ̃. *Qui arrive ſouvent, fréquent.* συχνὸς, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multa certamina. πολλοὶ ἀριθμὸν ἀγῶνες. || Multas ob cauſas. πολλῶν ἕνεκα. || Multo tempore. πολὺν χρόνον. || Multum laboris. πολὺς πόνος. || Multum ſtudii. πολλὴ σπȣδή. || Et Multa prætereà alia. καὶ πολλὰ πρὸς τȣ́τοις ἕτερα. || Multus de hac re ſermo fuit. πολὺς λόγος περὶ τȣ́τȣ ἐγίνετο. || Multus eſt in omnium ore. πολὺς ἐν ἁπάντων ἐστὶ στόμασι. || Multis laudare aliquem. διὰ μακροτέρων ἐπαινεῖν τινα. || Ne Multus ſim. ἵνα μὴ μακρὰ λέγω. || Multi ſunt in his dicendis. ταῦτα διελθόντες, πολύ τι πλῆθος ἐπάγȣσι τῶν λόγων. * διὰ μακροτέρων ποιȣ̃νται τȣ̀ς λόγȣς περὶ τȣ́των. || Multi laboris eſſet, iſta recenſere. πολὺ ἔργον ἂν εἴη ταῦτα διεξελθεῖν. || Quod multis civium noſtrorum propter inopiam contigit. ὃ πολλοῖς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν διὰ ἀπορίας συμβέβηκε.

MULUS, i. maſc. *Un Mulet.* ὁ ἡμίονος, ȣ. || Mulus clitellarius. ὁ ὀρεὺς, έως.

MUNDANDUS, a, um. *Qu'il faut nettoyer.* καθαρτέος, α, ον.

MUNDANUS, a, um. Cicer. *Mondain. du monde.* κοσμικὸς, κὴ, κόν.

MUNDITER. adv. *Nettement.* καθαρῶς.

MUNDITIA, æ, & MUNDITIES, iei. fœm. *Netteté.* ἡ κοσμιότης, *vel* καθαρότης, ητος.

MUNDO, as, avi, atum, are. *Nettoyer.* καθαρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. κεκαθάρικα. acc. * καθαίρω, F. καθαρῶ, P. κεκάθαρκα. acc. *Rendre, ou faire beau & joli.* καλλωπίζω, F. ίσω, P. κεκαλλώπικα. acc.

MUNDULUS, a, um. *Un peu net.* καθαριώτερος, έρα, ερον. *Un peu mignon & joli.* ὁ καὶ ἡ ὑποκαλλώπιστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MUNDUS, a, um. *Net, pur.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. * καθάριος, ία, ιον. *Beau & joli.* κόσμιος, α, ον.

MUNDUS, i. maſc. *Monde.* ὁ κόσμος, ȣ. *L'univers.* τὸ πᾶν, παντός. || Mundi rector, *vel* gubernator. ὁ κοσμοκράτωρ, ορος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mundus proditoribus refertus eſt. πᾶσα οἰκȣμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. (V. γίνομαι in anom.) || Mundi ortus. ἡ τοῦ παντὸς γένεσις. || In Mundo nihil eſt, quod. ἐδὲν τῶν ὄντων ἐστὶν, ὅ, τι.

MUNERALIS, & e, is. *Qui eſt de don.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ δώρȣ. || Muneralis lex. ὁ νόμος περὶ δώρων.

MUNERARIUS, a, um. *Qui appartient aux dons.* δωρηματικὸς, ή, όν. *Le maître & diſtributeur des dons, des jeux de l'eſcrime, ou d'autres paſſe-tems.* ὁ ἀγωνοθέτης, *vel* ἀθλοθέτης, ȣ.

MUNERO, as, avi, atum, are, & MUNEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire préſent, donner.* γεραίρω, F. αρῶ, P. γεγέραρκα. acc. perſ. * δωρέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι, aor. I. med. ἐδωρησάμην. acc.

MUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Moucher.* μύττω, F. ύξω, P. μέμυχα, *vel* μύσσομαι, fut. med. ύξομαι, aor. I. med. ἐμυξάμην. acc.

MUNIA, orum. neut. plur. *La charge & l'office.* ἡ λειτȣργία, ας. *Le devoir.* τὰ προσήκοντα, *vel* καθήκοντα, ων.

MUNICEPS, cipis. maſc. & fœm. Cic. *Bourgeois.* ὁ πολίτης, ȣ. *Bourgeoiſe.* ἡ πολῖτις, ιδος. *Celui qui jouit des mêmes privileges.* ὁ συντελεστὴς, ȣ̃. *Celle qui jouit des privileges d'une Ville.* ἡ συντελέστρια, ίας.

MUNICIPALIS, & e, is. *Appartenant au bourgeois d'une Ville; de bourgeoiſie.* πολιτικὸς, κὴ, κόν. *Qui eſt de baſſe condition.* ἰδιωτικὸς, κὴ, κόν.

MUNICIPATIM. adv. *De ville en ville.* κατὰ πόλεις.

MUNICIPIUM, ii. neut. Cic. *Ville privilegiée.* ἡ κωμόπολις, εως.

MUNIFEX, icis. maſc. & fœm. *Qui fait ſa charge & ſon devoir.* ὁ καὶ ἡ λειτȣργὸς, *vel* ἐνεργὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Qui eſt ſujet d'aller à ſes dépens à la guerre pour quelque tems.* ὁ καὶ ἡ εἰς μάχην συντελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

MUNIFICE. adv. Cicer. *Largement, liberalement.* δαψιλῶς. *En faiſant de grands dons.* μεγαλοδώρως. *Honorablement.* μεγαλοπρεπῶς.

MUNIFICENTIA, æ fœm. *Magnificence.* ἡ μεγαλοδωρία, *vel* μεγαλοπρέπεια, είας. *Largeſſe & li-*

beralité ἡ δαψίλεια, ας.

MUNIFICENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus liberal.* μεγαλοπρεπέστερος, *vel* δαψιλέστερος, έρα, ερον.

MUNIFICENTISSIMUS, a, um. ſuperl. Cicer. *Très-liberal.* μεγαλοπρεπέστατος, *vel* δαψιλέστατος, άτη, ατον.

MUNIFICO, as, are. *Faire des dons & préſens.* δαψιλῶς δωρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aoriſt. 1. med. ἐδωρησάμην. acc. *Enrichir.* πλουτίζω, F. ίσω, P. πεπλούτικα. acc.

MUNIFICUS, a, um. *Large & liberal.* ὁ καὶ ἡ δαψιλής, *vel* μεγαλοπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Liberal en dons & préſens.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, *vel* πολύδωρος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vir admodùm Munificus. ἀνὴρ πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν προθύμως ἔχων. * λίαν μεγαλοπρεπῶς διακείμενος. || Munifici ſumptus. ἐλευθεροπρεπεῖς δαπάναι.

MUNIMEN, inis, & MUNIMENTUM, i. neut. *Fortification, rempart.* τὸ ὀχύρωμα, *vel* ἰσχύρωμα, ατος. * τὸ ἔρυμα, ατος. * τὸ ἐπιτείχισμα, ατος.

MUNIO, is, ivi, itum, ire *Fortifier.* ὀχυρόω, *vel* ὀχυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὠχύρωκα. acc. *Munir, renfermer.* περιφράττω, F. ξω, P. περιπέφραχα. acc. || Viam Munire. ὁδοποιέω, έω, F. ήσω, P. ὡδοποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatem præſidiis Munire. κρατύνειν πόλιν φρουραῖς. || Mœnia Munire. τὰ τείχη κρατύνειν. || Caſtra Munire. τὰ στρατόπεδα τειχίζειν. || Regionem muris & vallis Munire. τὴν χώραν τείχεσι τειχίζειν. || Arces præſidio Munire. τὰς ἀκροπόλεις φρουρεῖν. || Viam Munire. ὁδὸν ποιεῖσθαι. * ὁδὸν τέμνειν. || Viam nobis ad rectè vivendum Muniit. ὁδὸν ἡμῖν τῆς καλοκαγαθίας ἔτεμεν ὀρθῆς. || A frigore Munire. κατὰ τοῦ κρύους ἰσχυροποιεῖν.

MUNITIO, onis. fœm. *Fortification.* ἡ ὀχυρότης, *vel* ἐρυμνότης, ητος. *Fortification, rempart, défenſe.* τὸ ὀχύρωμα, *vel* ἰσχύρωμα, ατος. * τὸ ἔρυμα, *vel* ἐπιτείχισμα, ατος.

MUNITOR, oris. maſc. *Qui fortifie & munit.* ὁ ὀχυρωτής, οῦ. *Travailleur, qui travaille aux Fortifications.* ὁ τῶν ὀχυρωμάτων κατασκευαστής, οῦ.

MUNITUS, a, um. part. Cicer. *Muni & garni.* ὀχυρωθεὶς & ἰσχυρωθεὶς, εῖσα, έν. || Caſtella Munita. τὰ φρούρια, ίων. || Nilo veluti muro firmiſſimo Munita regio. χώρα τῷ Νείλῳ ὥσπερ ὀχυρωτάτῳ τείχει τετειχισμένη. || Præſidiis probè Munita & cincta civitas. φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις. || Loco Munito ſe credere. ὀχυρῷ χωρίῳ πιστεύειν ἑαυτόν. || Locus Munitus, & captu difficilis. χωρίον ἰσχυρὸν, καὶ χαλεπὸν λαβεῖν. (V. λαμβάνω. in anom.) || Locus extremo ambitu quàm tutiſſimè Munitus. χωρίον ταῖς ἔξωθεν περιβολαῖς εἰς τὸ ἀσφαλέστατον περιπεφραγμένον. || Urbs altâ foſſâ, & fluminis eluvie Munita. πόλις τάφρῳ βαθεῖ, καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ποταμοῦ τενάγεσιν ὠχυρωμένη. || Urbs mirè Munita & nullâ vi expugnabilis. πόλις κατὰ τὴν ἐρυμνότητα θαυμαστὸς, καὶ ἐκ βίας ἀνάλωτος. || Partim naturâ, partim manuum operâ miſè Munitus. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἐκ τῶν χειρῶν κατασκευῆς θαυμαστῶς ὠχυρωμένος. Vide CINGO.

MUNUS, eris. neut. *Don, préſent.* τὸ γέρας, ατος, ως, ως. * τὸ δῶρον, ου. *Office & devoir.* τὸ προσῆκον, οντος. * τὸ ἔργον, ου. || Munus publicum. ἡ λειτουργία, ας. || Munus munere penſare. *Récompenſer un préſent par un autre.* ἀντιδωρεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. ἀντεδωρησάμην. || Munere ſuo perperam fungi. ἀκοσμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκόσμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Munus publicum gerere. τὴν λειτουργίαν λειτουργεῖν. || Ei Munus publicum committunt. τούτους ἐπὶ τὰ κοινὰ πράγματα καθιστᾶσι. || Conſtituere aliquem in magnis Muneribus. τινὰ καθιστάναι εἰς τὰ μέγιστα πραγμάτων || Sapientiſſimum huic Muneri præficiunt. τὸν φρονιμώτατον τούτων πραγμάτων ἐφιστᾶσι. * τῷ φρονιμωτάτῳ τούτων πραγμάτων ἐπιστασίαν ἐγχειρίζουσι. || Alicui Muneri præeſſe. πραγμάτων τινῶν ἐπιστατεῖν *vel* προϊστάναι. || Qui Munera publica gerunt. οἱ δυναστείαν ἔχοντες. * οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες. * οἱ προεστῶτες τοῦ πλήθους. * οἱ ἐν ἀρχαῖς. || Munus hoc geſſit. ταύτην ἀρχὴν ἦρξε. || Munere ſuo fungi. τὸ προσῆκον ποιεῖν. || Omnia Regis Munera exequi. πάντα τοῦ Βασιλέως ἔργα εὖ ἐπιτελεῖν, *vel* ἀποτελεῖν. || Munere perfungi. τὰ καθήκοντα πράττειν. || Munus hominum mercenariorum obit. ἀνθρώπων μισθοφόρων ἔργον ποιεῖ, *ſeu* διαπράττει. || Fratris Munere fungitur. τὸ ἔργον ἀδελφοῦ ποιεῖ. || Munere non fungi. παρὰ τὸ προσῆκον ποιεῖν, *vel* παρὰ τὸ καθῆκον πράττειν. || Viri boni Munus obire. ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου πράττειν. || Munus officii exequi, & tueri. κατορθοῦν τοῦ καθήκοντος ὑπουργίαν καὶ φυλάσσειν. || Ad omne officii Munus adoleſcentes inſtruere. εἰς ἅπαν καθῆκον τοὺς νέους ἄγειν. || Munus ejus ingenii & virium eſt. αὐτοῦ τὸ ἐπιτήδευμα ἀγχινοίας καὶ εὐτονίας ἐστί. || Hoc tibi Muneri do. δωροῦμαί σοι τοῦτο. * δωροῦμαί σε τούτῳ. * τοῦτο σοι δωρεὰν δίδωμι. || Non præſtantius Munus à Deo datum eſt. οὐ μεῖζον ἀγαθὸν ἐδωρήθη ἐκ Θεοῦ || Magno Munere donatus. μεγίστῃ δωρεᾷ δωρηθείς. || Magna Munera ab alio accipere. μεγάλας δωρεὰς παρά τινος λαβεῖν, *vel* δέχεσθαι. || Singulare Munus civitati afferre. ἔξοχον δωρεὰν τῇ πόλει παρέχειν, *vel* παρασκευάζειν. || Hæc munera iis largitur. ταύτας δωρεὰς ἐκείνοις δωρεῖται. || Multis Muneribus alios ornare. πολλῶν δωρεῶν ἀξιοῦν τοὺς ἄλλους. * πολλαῖς δωρεαῖς τοὺς ἄλλους τιμᾶν. || Munera fortunæ. τὰ παρὰ τῆς τύχης δωρηθέντα. || Munera diis offerre. δῶρα θεοῖς ἀνατίθεσθαι. || Munera quæ nobis dedit. αἱ παρ' ἐκείνου δωρεαί. || Accipiunt Munera, & pecuniâ corrumpuntur. δωροδοκοῦσι, καὶ διαφθείρονται ἐπὶ χρήμασι.

MUNUS EST.

Tuum Munus eſt, iſta perficere. τὸν ἔργον ἐστὶ, ταῦτα ἐξανύειν. || Meum Munus eſt. ἐμὸν ἔργον ἐστί. || Veſtrum Munus eſt. ὑμέτερον ἔργον ἐστί. || Magiſtratuum Munus eſt, ſubditos beatiſſimos efficere. τῶν ἀρχόντων ἐστὶ, τοὺς ἀρχομένους ποιεῖν εὐδαιμονεστάτους. || Sapientis viri Munus eſt, de rebus iſtis deliberare. ἔστιν ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον, ὑπὲρ τούτων βουλεύεσθαι. || Veſtri Muneris eſt, eum punire. ὑμέτερόν ἐστι, τοῦτον τιμωρήσασθαι. || Mei Muneris eſt, illa diſſerere. ἐμόν ἐστι, ταῦτα διεξελθεῖν. (Vide ἔρχομαι. in anom.) || Veſtri Muneris eſt pietatem colere. πρὸς ὑμῶν ἐστιν εὐσεβεῖν. || Munus peculiare prudentum eſt, ut de his judicent. τὸ τῶν εὖ φρονούντων ἴδιόν ἐστι, τὸ περὶ αὐτῶν κρίσιν ποιεῖσθαι.

MUNUSCULUM, i. neut. Cicer. *Petit don, pe-*

ût préſent. τὸ ἀλωρημάτιον, ίου.

MURÆNA, æ. fœm. Cic. *Murene, poiſſon.* ἡ μύραινα, *vel* σμύραινα, ης.

MURÆNULA, æ. fœm. *Chainette d'or pour l'ornement des femmes.* ἡ μυραινὶς, ίδος.

MURALIS, & e, is. *De mur, ſervant, ou appartenant à murs ou murailles.* τειχικὸς, ἡ, όν. || Herba Muralis. ἡ ἑλξίνη, ης.

MURATUS, a, um. *Muré, qui a des murailles.* τετειχισμένος, η, ον.

MURCIDUS, a, um. *Morne.* νωθρὸς, ὰ, όν. * ὁ καὶ ἡ νωθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Sot & étourdi.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, καὶ τὸ ον, ου.

MURCUS, a, um. *Poltron.* ἀβληχρὸς, ὰ, όν.

MUREX, icis. maſcul. *Le poiſſon qui ſervoit à la teinture de pourpre.* ὁ μύαξ, ακος. * ὁ κήρυξ, υκος *Du pourpre.* ἡ πορφύρα, ας. *Une chauſſe-trape.* ὁ τρίβολος, ου.

MURIA, æ. fœm. *Saumure.* ἡ ἅλμη, ης. * τὸ τάριχος, εος, ους. || Muriâ condire *Garder en ſaumure.* ταριχεύειν, εύω, F. εύσω, P. τεταρίχευκα. acc.

MURIATICUS, a, um. *Qui ſent la ſaumure.* ταριχηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui a été long-tems dans la ſaumure.* ταριχευτὸς, ἡ, όν.

MURICA, *vel* MYRINA, æ. fœm. *Hypocras, ſorte de vin épicé.* ἡ μυρίνη, *vel* μυῤῥίνη, ης.

MURICATIM. adv *En façon de coquille de porcelaine.* κογχυλοειδῶς. *En tortillant.* γυροειδῶς.

MURICATUS, a, um. *Fait & pointu en façon de chauſſes-trapes.* ὁ καὶ ἡ τριβολοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

MURIES, iei. fœm. Vide MURIA.

MURINUS, a, um. *De rat, ou de ſouris.* μύιος, ία, ιον * ὁ καὶ ἡ μυώδης, τὸ ες, εος, ους. || Murinum fimum. Vide MUSCERDA

MURMUR, uris. neut. Cic. *Bruit.* ὁ ψόφος, ου. * ὁ βρόμος, ου *Murmure.* ὁ θρύλλος, ου

MURMURABUNDUS, a, um. *Qui ſemble murmurer.* τῷ μορμυρίζοντι, pro maſc. ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κυῖς.

MURMURATIO, onis. fœm. *Murmure, bruit.* ὁ μορμυρισμὸς, οῦ *Quand on gronde.* ὁ γογγυσμὸς, οῦ.

MURMURILLUM, i. neut. *Petit bruit.* ὁ μυγμὸς οῦ.

MURMURO, as, avi, atum, are. *Murmurer, contredire.* μορμυρίζω F. ίσω, P. μεμορμύρικα. * μορμύρω, F υρῶ, P. μεμόρμυρκα. *Faire bruit.* βρέμω, F μῶ, præt. med βέβρομα. *Dire quelque choſe tout bas.* μύζω, F. ξω. *Gronder.* γογγύζω, F. σω.

MURRHA, æ fœm. *Une ſorte de pierre dont on faiſoit des coupes ou taſſes à boire.* ἡ μύῤῥα, ας

MURRHINUS, a, um. *Fait de telle pierre.* μύῤῥινος ίνη, ινον.

MURUS, i. maſc. Cic. *Mur, muraille.* τὸ τεῖχος εος, ους. || Muros ædificare, muris cingere. τειχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. τετείχικα. acc. || Muros deſtruere *Abattre les murailles.* ἀποτειχίζειν, ίζω F. ίσω, P. ἀποτετείχικα. || Muros defendere. τειχοφυλακεῖν, έω. F. ήσω, P. τετειχοφυλάκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Muros munire τείχη κρατύνειν, *vel* κρατύνεσθαι. || Muris urbem munire. τὴν πόλιν τείχεσι τειχίζειν. || Aheneis & adamantinis Muris regionem cinxit. χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσι τὴν χώραν ἐτείχισε. || Urbem Muris circundare. τῇ πόλει τείχη περιβάλλεσθαι. * τεῖχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν. || Firmus Murus. ὁ χυρὸν, *vel* ἰχυρὸν τεῖχος. || Urbem triplici vallo magno, ac ſublimibus Muris cingunt. τὴν πόλιν τάφροις τριπλαῖς μεγάλαις, καὶ τειχῶν ὑψηλῶν κατασκευαῖς περιλαμβάνουσι, *vel* περιέχουσι. || Maximo & valido Muro cincta. τείχει μεγίστῳ καὶ γενναίῳ περιβεβλημένη. || Firmo Muro cincta. ὀχυρῷ τείχει τετειχισμένη.

MUS, uris. maſc. *Un Rat, ou une ſouris.* ὁ μῦς, υός. nom. plur. οἱ μύες, *vel* μύες, & μῦς

MUS araneus. *Une ermine, une Muſareigne.* ἡ μυογάλη, *vel* μυγάλη, ης.

MUSA, æ. fœm. Cic. *Muſe.* ἡ μοῦσα, ης. *Chanſon.* ἡ ᾠδὴ, ῆς. *Science liberale.* ἡ παιδεία, είας.

MUSÆUM, i. neut. *Un lieu propre à étudier, une étude.* τὸ μουσεῖον, είου.

MUSCA, æ. fœmin. *Une mouche.* ἡ μυῖα, υίας. || Muſca canina. *Mouche canine.* ἡ κυνομυῖα, υίας.

MUSCARIUM, ii. neut. *Un éventoir.* ἡ μυιοσόβη, ης. || Muſcarium herbarum. *Le haut bout, ou la tête des herbes.* ὁ κῶνος, ου.

MUSCARIUS, a, um. *De mouche.* μυϊκὸς, κὴ, κόν. || Araneus Muſcarius. *Araigne qui chaſſe aux mouches.* ὁ ἀράχνης μύαγρος, ου.

MUSCERDA, æ. fœm. *Crote de rat ou de ſouris.* τὸ μυόχοδον, ου.

MUSCIPULA, æ. fœm. *Souriciere ou ratiere.* ἡ μυάγρα, ας.

MUSCOSUS, a, um. *Mouſſeux.* ὁ καὶ ἡ βρυώδης, *vel* μνιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

MUSCULOSUS, a, um. *Qui a des muſcles.* ὁ καὶ ἡ μυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

MUSCULUS, i maſc. Cic. *Petit rat, ou petite ſouris.* τὸ μυάριον, ου. * ὁ μύσκος, ου. *Muſcle, partie du corps charnue, composée de chair, nerfs, veines & arteres.* ὁ μυὼν, ῶνος. * ὁ μῦς, υός.

MUSCUS, i. maſc *Mouſſe.* τὸ μνίον, *vel* τὸ βρύον, ου.

MUSICA, æ. *vel* MUSICE, es. fœm. Cic. *Muſique.* ἡ μουσικὴ, ῆς.

MUSICA, orum. neut. plur. *Ce qui ſert ou appartient à la muſique.* τὰ μουσικὰ, ῶν.

MUSICE. adv. *En muſique.* μουσικῶς. *Artiſtement.* πολυτελῶς *Delicatement.* τρυφερῶς.

MUSICUS, i. maſc. Cic *Muſicien.* ὁ μουσικὸς, οῦ.

MUSICUS, a, um. *De muſique.* μουσικὸς, κὴ, κόν.

MUSIMON, onis. maſc. *Une ſorte de chevaux nains.* ὁ μουσιμὼν, ῶνος.

MUSSITABUNDUS, a, um. *Qui parle entre ſes dents.* μύζων, ουσα, ον.

MUSSITO, as, avi, atum, are. *Parler bas & entre ſe dents.* πολλάκις μύζω, F. ύξω, P. μέμυχα.

MUSSO, as, avi, atum, are *Parler entre ſes dents.* μύζω F. ύξω, P. μέμυχα. *Murmurer.* μορμυρίζω, F. σω, P μεμορμύρικα. *N'oſer dire mot, ſe taire.* σιωπᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. σεσιώπηκα.

MUSTACEUM, i. neut. & MUSTACEUS, i. maſc. *Un gâteau fait avec du moût.* ἡ οἰνοῦττα, ης.

MUSTARIUS, a, um. *Propre à mettre du moût.* ὁ καὶ ἡ τῷ γλεύκει ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου.

MUSTELA, æ. fœm. *Une belette.* ἡ γαλῆ, ῆς, ἴκτις.

ης. *Une Marte ou Fouine.* ἡ ἰκτὶς, ἴδος. *Une Lamproie, poiſſon.* ὁ γαλεὸς, ȣ.

MUSTELINUS, a, um. *De Belette.* ὁ καὶ ἡ γαλεώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Reſſemblant à une Belette.* ὁ καὶ ἡ γαλεοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

MUSTEUS, a, um. *Doux comme moût.* γλεύκινος, ίνη, νον. *Nouveau fait.* νεαρὸς, ὰ, όν.

MUSTULENTUS, a, um. *Doux comme moût, ou qui ſent le moût.* ὁ καὶ ἡ γλευκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

MUSTUM, i. neut. *Du moût, vin doux qui vient de la cuve.* τὸ γλεῦκος, εος, ȣς. * ὁ νέος οἶνος, ȣ.

MUSTUS, a, um. *Nouveau fait.* νεαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ νεοθλιβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

MUTABILIS, & e, is. *Muable, ſujet au changement.* ὁ καὶ ἡ εὐμετάβολος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Mobile.* κινητὸς, ὴ, όν. *Qui peut être changé.* ὁ καὶ ἡ εὐαλλοίωτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Changeant, inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἀσαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Moribus Mutabilis. τὸν τρόπον εὐμετάβολος. ‖ Juvenum mores valdè Mutabiles ſunt. τὰ τῶν νέων ἤθη πολλὰς μεταβολὰς μεταβάλλει. ‖ Valdè Mutabilis eſt. πολλαῖς μεταβολαῖς ὑπόκειται. * ῥαδίως ἄλλος γίγνεται. ‖ Adeò Mutabilis eſt. εἰς τοσȣ̃τον ἦλθεν εὐκινησίας. ‖ Semper Mutabilis. ȣ̓δέποτε κατὰ ταὐτὸν μένων.

MUTABILITAS, atis. fœm. Cic. *Mutabilité.* τὸ εὐμετάβολον, ȣ. *Inconſtance.* ἡ ἀσασία, ας. *Facilité à ſe mouvoir.* ἡ εὐκινησία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mutabilitas morum. τὸ εὐμετάβολον τοῦ τρόπου. ‖ Humanæ naturæ Mutabilitas. τὸ τρεπτὸν καὶ ἀλλοιωτὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. ‖ Tanta in eo eſt Mutabilitas. ȣ̓́τως ἀσαθῶς ἔχει. Vide MUTABILIS.

MUTANDUS, a, um. *Qu'on doit changer.* μεταβλητέος, α, ον. *prendre au lieu de.* ἀλλακτέος, τέα, τέον.

MUTATIO, onis. fœm. Cic. *Changement.* ἡ μεταβολὴ, ῆς. * ἡ ἀλλοίωσις, εως. *Priſe de l'un pour l'autre.* ἡ ἀντάλλαξις, εως. ‖ Mutatio conſilii. ἡ μετάνοια, οίας. ‖ Mutatio ſedis. ἡ μετανάστασις, εως. * ἡ μεταφυτεία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fortunæ Mutatio. τροπὴ τῆς τύχης. ‖ Mutationes ſuſcipere. τροπὰς καὶ μεταβολὰς δέχεσθαι. ‖ Crebris Mutationibus obnoxium eſſe. πολλαῖς μεταβολαῖς ὑποκεῖσθαι. ‖ Tantam Mutationem expertus eſt. τοσαύτης ἐπειράθη τῆς μεταβολῆς. * εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθε. (V. ἔρχομαι. in anom.) ‖ Tantam Mutationem feci. τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολήν.

MUTATUS, a, um. part. *Changé.* μεταβληθεὶς, εῖσα, έν. * ἀλλοιωθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quantùm à ſe ipſo Mutatus eſt! ὅσον αὐτὸς ἑαυτȣ̃ διέστηκεν! ‖ In pejus Mutatus. ἐπὶ τὸ χεῖρον τετραμμένος. ‖ Valdè Mutatus. εἰς μεγάλην μεταβολὴν καταστάς.

MUTEO, es, & MUTESCO, is, ere. *Se taire tout court.* φιμόομαι, ȣ̃μαι, fut paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. πεφίμωμαι.

MUTILATUS, a, um. *Rogné.* κολοβωθεὶς, vel πηρωθεὶς, εῖσα, έν. *Coupé.* διακοπεὶς, (ἐνδεὴς) εῖσα, έν.

MUTILO, as, avi, atum, are. *Rogner.* κολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκολόβωκα. acc. * πηρόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπήρωκα. acc. *Couper par le bout.* ἀκρωτηριάζω, F. άσω, P. ἠκρωτηρίακα. acc.

MUTILUS, a, um. Cic. *Coupé, rogné.* κολοβὸς, βὴ, βόν. * πηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui n'eſt pas entier.* ὁ καὶ ἡ ἀνάπηρος, vel ἔμπηρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

MUTIO, is, ivi, itum, ire. *Parler entre ſes dents.* μύζω, F. ύξω, P. μέμυχα. *Gronder.* γρύζω, F. ύξω, P. γέγρυχα.

MUTO, as, avi, atum, are. *Changer.* μεταβάλλω, F. αλῶ, P. μεταβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Prendre l'un pour l'autre.* ἀλλάττομαι, fut. med. άξομαι, aor. 1. med. ἠλλαξάμην. acc. uni. & gen. alt. cum ἀντί. *Rendre tout autre.* ἀλλοιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλλοίωκα. acc. *Faire des échanges.* μεταμείβω, F. ψω, P. μετήμειφα. acc. ‖ Mutare ſe aliò μετοικίζειν, ίζω, F. ίσω, P. μετῴκικα. ‖ Mutare in formam. μεταμορφόω, F. ώσω, P. μεταμεμόρφωκα. acc. ‖ Vitæ rationem Mutare. μεταδιαιτᾶν, έω, F. ήσω, P. μεταδεδιαίτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multi qui peregrinati ſunt, non mores, ſed locum tantùm Mutarunt. πολλοὶ ἀποδημήσαντες, ȣ̓ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετήλλαξαν. ‖ Periculum eſt ne Mutentur. κίνδυνός ἐστι μὴ μεταβάλωνται. ‖ Non erubeſcis alias leges Mutare, alias mutilare. ȣ̓κ αἰσχύνῃ, νόμȣς τȣ̀ς μὲν μεταποιεῖν, τȣ̀ς δὲ ἀφαιρεῖν. ‖ Si politiam Mutaverimus. ἢν μεταβαλώμεθα, vel μεταβάλωμεν τὴν πολιτείαν. ‖ Si mores Mutaverimus. ἢν μεταβαλώμεθα τὸν τρόπον. ‖ Suam faciem in varias formas Mutare. τὸ ἑαυτȣ̃ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς ἀλλάττειν. ‖ Cùm fortuna Mutata eſt. ὅταν μεταπέσῃ ἡ τύχη. (Vide πίπτω. in anomal.) ‖ Tres tantùm ſententiæ Mutatæ ſunt. τρεῖς μόνον μετέπεσον τῶν ψήφων. ‖ Adeò Mutatus eſt. εἰς τοσαύτην μεταβολὴν κατέπεσε, vel ἦλθε, vel κατέστη. (V. ἔρχομαι. in anom.) ‖ Valdè Mutari. εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἐλθεῖν, vel καταστῆναι, ſeu καθίστασθαι. ‖ Subinde terram Mutare. ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης ἀμείβειν. * ἄλλην ἐξ ἄλλης γῆς ἀμείβειν. ‖ Aliam atque aliam civitatem Mutare., *vel potiùs* ſubinde civitatem Mutare. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβεσθαι. * ἄλλην ἄλλοτε πόλιν ἀμείβειν. ‖ Mutari non poteſt, & ſemper idem manet. ἀμετακινήτως ἔχει, καὶ μένει ἀεὶ κατὰ ταὐτόν. * ἀκινήτως διάκειται, καὶ ἀεὶ αὐτὸς ὢν διατελεῖ. ‖ Veſtem Mutare. μεταμφιεννύειν, vel μεταμφιέννυσθαι. * ἔνδυμα μεταλαμβάνειν. ‖ Formam Mutare. τὴν μορφὴν μεταμείβειν. ‖ Colores ſubinde Mutare. ἄλλας ἄλλοτε χρόας μεταλαβεῖν. ‖ In quot formas me Mutavi! εἰς ὅσα ἐμαυτὸν μετεποίησα! ‖ Naturam Mutare. τὴν φύσιν μεταβάλλειν. ‖ Uſque adeò periculis Mutatus eſt. τοσȣ̃τον ἤλλακται, ſeu ἐξήλλακται ὑπὸ τῶν δεινῶν. ‖ Sic Mutatus eſt. τοσαύτης ἐπειράθη τῆς μεταβολῆς. ‖ Sæpe Mutari. πυκνὰς μεταβολὰς δέχεσθαι, ſeu λαμβάνειν. ‖ Sic me Mutavi. τοσαύτην πεποίημαι μεταβολήν. ‖ Unà cum temporibus Mutari. καιροῖς συμμεταβάλλεσθαι. ‖ Sententiam Mutare. γνώμην ἐναντίαν μεταλαμβάνειν. * ἄλλην διάνοιαν λαβεῖν. * ἑτέραν γνώμην μεταλαβεῖν. * τὴν γνώμην μεταβάλλειν. ‖ Sententiam ſtatim Mutavi. ἄλλην εὐθέως ἔλαβον γνώμην. * ἐξαίφνης μεταβέβλημαι. ‖ Adeò mentes hominum Mutaſti. τοσȣ̃τον μετήλλαξας τὰς τῶν ἀνθρώπων διανοίας. ‖ Mutari in melius. ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπεσθαι. ‖ In pejus Mutare. ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπειν. ‖ Mutari in pe-

ῃς. ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταπίπτειν. ‖ Fortunâ in pejus Mutatâ. μεταπεσέσης τῆς τύχης ἐπὶ τὸ χεῖρον. ‖ Eos in melius Mutavit. τέτες ἀμείνες ἐκ χειρόνων ἐποίησε; vel ἀπετέλεσε, vel ἀπειργάσατο. ‖ Mutare vitam in melius. πρὸς βελτίω ζωὴν μεταβαλεῖν. ‖ Multi cùm virtutem coluiſſent, ad extremum Mutati ſunt, *i. ab eâ deſciverunt.* πολλοὶ ἀσκηταὶ γενόμενοι τῆς ἀρετῆς, ἐπὶ τέλες μετέβαλον. ‖ Singulis annis in pejus Mutari. καθ᾽ ἕκαςον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀεὶ φέρεσθαι. ‖ Vitam multùm Mutare. πολλαῖς καὶ μεγάλαις χρῆσθαι ταῖς τῦ βίυ μεταβολαῖς. * μεγάλην τῦ βίυ μεταβολὴν ποιεῖσθαι. ‖ Odium in benevolentiam Mutare. τὴν ἀπέχθειαν εἰς εὔνοιαν μεταφέρειν, *ſeu* μετενεγκεῖν. (V. φέρω. in anom.) ‖ Formam ſuam Mutare in taurum. τὸ εἶδος εἰς ταῦρον ἀμείβεσθαι.

M U T A R E cum.

Argentum auro Mutare. ἀργύριον χρυσῦ ἀλλάττειν. ‖ Libertatem regno non Mutaret. ἐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν βασιλείαν. ‖ Voluptates cum æquitate Mutare. ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων ἀλλάττεσθαι. ‖ Cum iis vitam non Mutabo; eâ jacturâ vitæ non emam. ἐκ ἂν ἀλλάξαιμι πρὸς ταῦτα τὸν ἐμαυτῦ βίον. ‖ Hoc operibus meis omnibus Mutavi. τῦτο πάντων ὧν εἶχον, ἀντηλλαξάμην. ‖ Gloriam nullo quæſtu Mutare. τὴν εὐδοξίαν ἐδενὸς κέρδες ἐναλλάττειν.

MUTUATIO, onis. fœmin. *Emprunt.* ἡ δάνεισις, εως. * ὁ δανεισμὸς, ῦ.

MUTUATITIUS, a, um. *Prêté ou emprunté.* ὁ καὶ ἡ δανεισικὸς, καὶ τὸ ὂν, ῦ.

MUTUATUS, a, um. *Qui a emprunté.* δανεισάμενος, ένη, ενον.

MUTUE. Plaut. & MUTUO. adverb. Cic. *L'un l'autre.* ἀλλήλως. * ἐναλλάξ. *Mutuellement.* ἀμοιβαίως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Mutuò ſe amant. φιλῦσιν ἀλλήλες. ‖ Mutuò ſe accuſant. κατηγορῦσιν ἀλλήλων. ‖ Sibi Mutuò benevoli ſunt. εὐνοῦσιν ἀλλήλοις. ‖ Se Mutuò calumniantur. κατ᾽ ἀλλήλων βλασφημίας ποιῦνται. ‖ Mutuò à ſe differunt. διαφέρουσιν ἀλλήλων. ‖ Mutuò ſe aſpiciunt. πρὸς ἀλλήλες βλέπεσι. [* *Varia eſt conſtructio, pro Verbi regimine.*]

MUTUO dare. *Prêter.* Vide MUTUO, as. ‖ Indigentibus nemo Mutuò dat. τοῖς ἀπόροις ἐδεὶς δανείζει. ‖ Non parum pecuniæ iis Mutuò dedit. ἀργύριον ἐκ ὀλίγον αὐτοῖς ἐδάνεισε. ‖ Pecunia Mutuò data. ἀργύριον δεδανεισμένον. ‖ Grandem pecuniam aliis Mutuò dare. πολλὰ χρήματα τοῖς ἄλλοις χρῆσαι. ‖ Pecuniam ei Mutuò dedit. ἀργύριον αὐτῷ κέχρηκε.

MUTULUS, i. maſc. *Corbeau, appui d'une poutre, &c. Capparole, poiſſon.* ὁ μύτλος, ου. * τὸ μεύτλον, ῦ.

MUTUO accipere. Vide MUTUOR. ‖ Quæ ab eo Mutuò accepi. ὅσα κατακέχρημαι παρὰ τύτυ.

MUTUO, as, avi, atum, are. *Prêter, donner à uſure.* δανείζω, F. είσω, P. δεδάνεικα acc.

MUTUOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cicer. *Emprunter.* δανείζομαι, fut. med. είσομαι, aoriſt. 1. med. ἐδανεισάμην. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc ab iis Mutuatus eſt. τῦτο παρ᾽ ἐκείνων ἐχρήσατο, vel ἐδανείσατο. ‖ Reddit, quæ Mutuatus eſt. ἃ ἐχρήσατο, ἀποδίδωσι. ‖ A divitibus pecuniam Mutuari. ἀργύριον ἀπὸ τῶν πλεσίων δανείζεσθαι. * παρὰ τῶν πλεσίων χρήματα ἐπιδανείζεσθαι.

MUTUS, a, um. *Muet.* κωφὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἄλαλος, *vel* ἄφωνος, καὶ τὸ ον, ῦ.

MUTUUM, i. neut. Cic. *Emprunt.* τὸ δάνειον, ῦ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Mutuum repetere. τὸ δάνειον ἀπαιτεῖν. ‖ Mutuum reddit. τὸ δάνειον ἀποδίδωσι. ‖ Mutuum recipere. τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.

MUTUUS, a, um. *Mutuel.* ἀμοιβαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ προσάλληλος, καὶ τὸ ον, ῦ. *Prêté ou emprunté.* δανεισθεὶς, εῖσα, έν. ‖ Mutuus amor. ἡ φιλαλληλία, ας. ‖ Odium Mutuum. ἡ μισαλληλία, ας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Mutua concordia. ἡ πρὸς ἀλλήλες ὁμόνοια. ‖ Mutuum munus. τὰ πρὸς ἀλλήλες δῶρα. ‖ Mutuis beneficiis ſe afficiunt. ἀλλήλες εὖ ποιῦσι. ‖ Mutuo munera ad ſe mittunt. δῶρα πέμπυσι πρὸς ἀλλήλες. Vide MUTUO. adv.

M Y

MYOPARO, onis. maſc. Cic. *Un galion ou brigantin, ſorte de navire.* ὁ μυοπάρων, ωνος.

MYOPES, um, ibus. maſc. plur. *Ceux qui ont la vue courte.* οἱ μύωπες, ων.

MYOPIA, æ. *Maladie de l'œil.* ἡ μυωπία, ας. * ἡ μυωπίασις, εως.

MYRIAS, adis. fœm. *Dix mille.* ἡ μυριὰς, άδος.

MYRICA, æ. *vel* MYRICE, es. fœm. *De la bruyere.* ἡ μυρίκη, ης.

MYRIOPHYLLUM, i. neut. *Mille-feuille, herbe.* τὸ μυριόφυλλον, ῦ.

MYRISTICUS, a, um. Ut Myriſtica nux. *Noix muſcade.* τὸ μυρισικὸν κάρυον, (ῦ.)

MYRMECIUM, ii. neut. *Une ſorte de verrue qui demange fort.* τὸ μυρμήκιον, ίυ.

MYRMECOLEO, onis. maſc. *Petit animal ennemi des fourmis.* ὁ μυρμηκολέων, έοντος.

MYROBALANUM, i. neut. *Myrabolan, ſorte de fruit.* τὸ μυροβάλανον, ῦ. *vel* ἡ μυροβάλανος, ῦ.

MYROPOLA, æ. maſc. *Vendeur de ſenteurs, ou de parfums.* ὁ μυροπώλης, ῦ.

MYROPOLIUM, ii. neut. *Le lieu où l'on vend des ſenteurs & des parfums.* τὸ μυροπώλιον, ίυ.

MYROTHECIUM, ii. neut. Cic. *Une boëte, ou autre lieu à mettre des ſenteurs, ou des parfums.* τὸ μυροθήκιον, ίυ.

MYRRHA, æ. fœm. *Myrrhe, ſuc d'arbre fort odoriferent.* ἡ σμύρνα, ης.

MYRRHEUS, a, um. & MYRRHINUS, a, um. *Fait de myrrhe.* σμύρνινος, ίνη, νον.

MYRTACANTHA, æ. fœm. *Myrte ſauvage.* ἡ μυρτάκανθα, ας.

MYRTATUS, a, um. *Mêlé avec du myrte.* μυρρινωτὸς, ή, όν.

MYRTETUM, i. neut. *Un lieu planté de myrtes.* ὁ μυῤῥινὼν, *vel* ὁ μυρσινὼν, ῶνος.

MYRTEUS, a, um. & MYRTINUS, a, um. *De myrte.* μύρτινος, ίνη, νον.

MYRTIDANUS, a, um. Ut Myrtidanum vinum, *vel* MYRTIDANUM, i. neut. *Vin dedans lequel il y a du myrte.* τὸ μυρτίδανον, ῦ.

MYRTINUM oleum. *Huile de myrte.* τὸ μυρσινέλαιον, ου.

MYRTITES vinum. *Vin de myrte.* ὁ μυρτίτης οἶνος, ου.

MYRTOSUS, a, um. *Qui eſt, ou appartient au myrte.* ὁ καὶ ἡ μυρρινώδης, vel μυρσινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant au myrte.* ὁ καὶ ἡ μυρσινοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

MYRTUS, i. fœm. *Myrte, arbre.* ἡ μυρρίνη, vel ἡ μυρσίνη, ης. * ἡ μύρτος, ου.

MYSTA, æ. maſc. *Celui qui apprend les Myſteres d'une Religion.* ὁ μύστης, ου.

MYSTAGOGUS, i. maſc. Cic. *Qui enſeigne les myſteres, qui montre ce qui eſt de beau.* ὁ μυσταγωγός, οῦ.

MYSTERIUM, ii. neut. Cic. *Myſtere, ſecret.* τὸ μυστήριον, ου.

MYSTICUS, a, um. *Myſtique.* μυστικός, κή, κόν.

MYTHOLOGIA, æ. fœm. *Mythologie, explication des fables.* ἡ μυθολογία, ας.

MYTHOLOGUS, a, um. *Qui explique les Fables.* ὁ καὶ ἡ μυθολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

N A

NABLIUM, ii. neut. *Un Pſalterion, inſtrument de muſique.* τὸ ναύλιον, ου. * ὁ ναῦλας, ου.

NACTUS, a, um. part. Cic. *Qui a trouvé.* εὑρών, (όντος) οῦσα, όν. acc. *Qui a rencontré.* τυχών, (όντος) οῦσα, όν. gen. *Qui a recouvré.* καταλαβών, (όντος) οῦσα, όν. acc.

NÆ. adv. *Certes, en verité.* ναί. * ναὶ δή. *Oui.* νὴ Δία.

NÆNIA, æ. fœm. Cic. *Un chant de deuil ſur le monument d'un trépaſſé.* ἡ ἐπικήδειος μονῳδία, (ας.)

NÆVOSUS, a, um. *Qui a des taches ſur la peau.* ὁ καὶ ἡ σπιλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NÆVULUS, i. maſc. *Petite tache.* τὸ κηλίδιον, ου.

NÆVUS, i. maſc. Cicer. *Tache.* ὁ σπῖλος, ου. * ἡ κηλὶς, ῖδος.

NAIADES, um. fœm. plur. *Les Nymphes des fontaines & des rivieres.* αἱ ναϊάδες, ων.

NAM. conjunct. *Car.* γάρ. poſt dictionem. *D'autant que.* ἐπεί.

NAMQUE conjunct. Cic. *Car, certes.* καὶ γάρ. * τοιγαροῦν. *Mais.* ἀλλά.

NANCISCOR, eris, nactus ſum, nanciſci, dep. *Rencontrer.* τυγχάνω, fut. τεύξομαι, præt. τετύχηκα. (V. anom.) gen. *Trouver.* εὑρίσκω, F. εὑρήσω, aor. 2. εὗρον (V. anom.) acc. *Recouvrer.* καταλαμβάνω, fut. λήψομαι, P. κατείληφα. (V. anom. in λαμβάνω.) accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Utilitatem Nanciſci. τοῦ συμφέροντος τυχεῖν, *ſeu* ἐπιτυγχάνειν. || Judicem æquum Nanciſci. εὐγνώμονι δικαστῇ περιτυχεῖν, *vel* συντυχεῖν. || Aliquem otioſum Nanciſci. σχολάζοντί τινι περιτυχεῖν. * σχολὴν ἄγοντι ἐντυγχάνειν. || Cùm otium Nactus ero. ὅταν ὑπάρξῃ μοι σχολή.

NANUS, a, um. *Un nain.* ὁ καὶ ἡ νάννος, καὶ τὸ ον, ου.

NAPHTHA, æ. fœm. *La fleur très-ſubtile du Bitume.* ἡ νάφθα, ης.

NAPINA, æ. fœm. *Une navetiere.* ὁ βουνιῶν, ῶνος.

NAPUS, i. maſc. *Navet, ou naveau.* ἡ βουνιὰς, άδος. * τὸ βούνιον, ου.

NARCISSINUS, a, um. *De Narciſſe.* ναρκίσσινος, ίνη, ινον. || Narciſſinum oleum. *Huile de narciſſe.* τὸ ναρκισσέλαιον, ου. * τὸ ναρκίσσινον ἔλαιον, ου.

NARCISSUS, i. maſc. *Narciſſe, fleur.* ὁ νάρκισσος, ου.

NARCOTICA, orum. neut. plural. *Medicamens qui engourdiſſent.* τὰ ναρκωτικὰ, ῶν.

NARDINUS, a, um. *De nard.* νάρδινος, ίνη, ινον.

NARDUM, i. neut. & NARDUS, i. fœm. *Nard, herbe odoriferente.* ἡ νάρδος, ου * τὸ νάρδον, ου.

NARIS, is. fœmin. *Narine.* ἡ ῥίν, vel ῥίς, ῥινός. || Qui, quæ, quod eſt emunctæ Naris. *Qui a bon odorat.* εὐωδιαζόμενος, ένη, ενον. *Qui a bon nez, prudent & ſage.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, ους; καὶ τὸ οον, ουν; όου, οῦ.

NARRABILIS, & e, is. *Qu'on peut reciter.* ὁ καὶ ἡ διηγητὸς, καὶ τὸ ον, οῦ.

NARRANDUS, a, um. *Qu'on doit raconter.* διηγητέος, α, ον.

NARRATIO, onis. fœm. Cic. *Recit, l'action de raconter.* ἡ διήγησις, εως. *Conte, hiſtoire.* ἡ ἱστορία, ας. || Repetita Narratio. *Narration repetée.* ἡ ἐπιδιήγησις, εως. V. de NARRO.

NARRATIUNCULA, æ. fœmin. *Petit conte.* τὸ διηγημάτιον, ου.

NARRATOR, oris. maſc. Cic. *Qui raconte, qui fait un recit.* ὁ διηγητὴς, οῦ.

NARRATUS, ûs. maſc. Vide NARRATIO.

NARRATUS, a, um. part. *Recité, raconté.* διηγηθεὶς, εῖσα, έν.

NARRO, as, avi, atum, are. *Raconter.* διηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι, aor. 1. med. διηγησάμην acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc vobis paulò antè Narravi. ταῦτα ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν διηγησάμην. || Ab initio vobis ea quæ facta ſunt Narrabo. ἐξ ἀρχῆς τὰ πεπραγμένα ὑμῖν διηγήσομαι. || Narrat res infeliciter geſtas, ut geſtæ ſunt. διηγεῖται τὰ δυστυχῶς γεγενημένα, ὡς ἐπράχθη. || De illis Narrare incipiam. περὶ τούτων ἄρξομαι διηγεῖσθαι. || Omnia Narrabo. πάντα ἐξηγήσομαι. || Omnia Narrat, & nihil omittit. ἐξηγεῖται πάντα, καὶ οὐδὲν παραλείπει. || Quod autem nuper accidit, tibi Narrabo. || ὃ δ' οὖν νεωστὶ συνέβη, τοῦτό σοι διηγήσομαι. || Ecquod tempus omnibus Narrandis ſufficerit? τίς ἐξαρκέσει χρόνος πάντα διηγήσασθαι. || Nota & pervulgata Narrat. διαβεβοημένα ἐπιδιηγεῖται. || Hæc Narrare conabor. ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν, *vel* διεξελθεῖν. (V. ἔρχομαι. in anomal.) || Volo & ea quæ reſtant, Narrare. βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἐχομένων, διελθεῖν. || Plurima de aliquo Narrare. πλεῖστα περί τινος διελθεῖν. || Ordine ea Narrat. ἐφεξῆς ταῦτα διεξέρχεται. || Hæc ab initio ordine Narrant. ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταῦτα διεξιόντες. || Ab initio uſque ad finem omnia Narrare. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πάντα μέχρι τῆς τελευτῆς διεξελθεῖν. || Aliquid de omnibus Narrare. διεξελθεῖν τι περὶ πάντων. || Accuratè veterum civium hiſtoriam Narrare. ἀκριβῶς, *vel* δι' ἀκριβείας τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν διελθεῖν. || Singula Narrare. ἕκαστα λόγῳ ἐπεξελθεῖν. || Quorſum attinet his contraria Narrare. τἀναντία τούτων τί δεῖ διε-

ξιέναι, *vel* ἐπεξιέναι. || Omnia quæ unquam fecit, Narro. πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε διέξειμι. || Singulatim & tot tantas res Narrare, dementiæ fuerit. καθ' ἕκαςον περὶ τῶν τοιέτων, καὶ τοσέτων τὸ πλῆθος, διεξιέναι, ἀνόητόν ἐςι. || Hæc apud eos Narrant. ταῦτα πρὸς ἐκείνες διεξίασι. || Si omnia Narrem. εἰ πάντα διεξιοίμην, *vel* διεξίοιμι. || Pluribus ea Narrabo. διὰ μακροτέρων ταῦτα διηγήσομαι. || Paucis ea Narravi. διὰ βραχέων ταῦτα διηγησάμην. || Breviter ſingula Narrat. ἐν βραχέσι ἕκαςα ἀναμιμνήσκει, *vel* ὑπομιμνήσκει. || Hæc accuratè Narrare non poſſum. ταῦτα κατὰ τὸ ἀκριβὲς διεξελθεῖν ἐχ οἷός τ' εἰμί. * ταῦτα ἀκριβεῖ λόγῳ ἐφικέσθαι ἐ δύναμαι. || Ut Narrant. ὥς φασι. * ὥσπερ λέγεσι. * ὡς λέγεται. * ὡς λόγος ἔχει. * ὡς λόγος. || Narrant, res ita ſe habere in illâ regione. λέγεσιν, ἔτως ἔχειν τὰ πράγματα ἐν τῇδε χώρᾳ. || Ut omnes Narrant. κατὰ τὸν ἁπάντων λόγον. Vide FAMA.

NARTHECIA, æ. fœm. *La petite ferule, herbe.* ἡ ναρθηκία, ας.

NARTHECIUM, ii. neut. Cic. *Boëte à garder des medicamens.* τὸ ναρθήκιον, ἰε.

NASCOR, eris, natus ſum, naſci. depon. Cicer. *Naître.* γίγνομαι, *vel* γίνομαι, fut. γενήσομαι. (Vide anom.) *Venir, ou croître.* φύομαι, fut. med. φύσομαι, præt. med. πέφυα, *vel* πέφυκα. || Naſcitur Sol. ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. || Naſcuntur alia ſydera. τὰ ἄλλα ἄςρα ἐπιτέλλει.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Qui ex nobis Nati ſunt. οἱ ἐξ ἡμῶν γεγονότες, *vel* πεφυκότες. || Unuſquiſque noſtrûm non ſibi ſoli Natus eſt. ἕκαςος ἡμῶν ἐχ ἑαυτῷ μόνῳ γέγονε. || Quilibet ex majoribus noſtris putabat ſe non patri & matri ſolùm parum eſſe, ſed etiam patriæ. ἡγεῖτο ἕκαςος ἐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. || Honeſto loco Naſci. γίγνεσθαι καλῶς. || Nobiliori genere Naſci. βέλτιον γεγονέναι. || E civibus veſtris Nati ſumus. ἐκ πολιτίδων ὑμετέρων γεγόναμεν. || Qui poſteà Naſcentur. οἱ ἐπιγενησόμενοι. * οἱ ἔπειτα γενησόμενοι. || Qui ante nos Nati ſunt. οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. * οἱ προγεγενημένοι. * οἱ πρὸ ἡμῶν. || Liberi ei Naſcuntur. παῖδες αὐτῷ γίγνονται. || Id nec Naſci poteſt, nec mori. τέτο ἔτ' ἀπόλλυσθαι ἔτε γίγνεσθαι δυνατόν. V. NATUS. || Hinc iſta inimicitia Nata. ἐκεῖθεν αὕτη ἔχθρα συνέβη, *vel* συμβέβηκε. || Hinc bella, hinc patriæ proditiones Naſcuntur. ἐντεῦθεν οἱ πόλεμοι, ἐντεῦθεν προδοσίαι πατρίδος ἀναφύονται.

NASITERNA, æ. fœm. *Vaſe à eau avec anſes.* ἡ ὑδρία, ας.

NASSA, æ. fœm. Cic. *Une naſſe, vaiſſeau de Pêcheur.* ὁ κύρτος, ε.

NASTURTIUM, ii. neut. *Naſitort, Creſſon alenois, herbe.* τὸ κάρδαμον, ε.

NASUS, i. maſc. Cic. *Le nez.* ὁ μυκτὴρ, ῆρος. * ἡ ῥὶν, *vel* ῥὶς, ῥινός. *Moquerie.* τὸ σκῶμμα, ατ@. *Prudence & ſageſſe.* ἡ ἀγχίνοια, ας. || Naſo ſuſpendere. *Se moquer.* μυκτηρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. μεμυκτήρικα. acc.

NASUTUS, a, um. *Qui a un grand nez.* ὁ καὶ ἡ εὔρριν, ινος. *Moqueur & railleur.* ἡ μυκτηριςὴς, ε.

NATA, æ. fœm. *Une fille.* ἡ παῖς, αιδός. * ἡ θυγάτηρ, ατέρος, ατρός.

NATABULUM, i. neut. Apul. *Lieu où l'on nage.* τὸ νηχεῖον, ίου.

NATALES, ium, ibus. neut. plur. *Ceux qui ſont de la race, les parens.* οἱ γεννηταὶ, ῶν. *Le parentage, la race ou lignée.* τὸ γένος, εος, ες.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Natalibus clarus. καλῶς γεγονώς. || Natalium ſplendore ſuperbit. ἐπὶ τῷ κάλλιον γεγονέναι, μέγα φρονεῖ. || Natalibus illuſtris. κατὰ γένος περιφανής. || Claris Natalibus oriundus. γένες εὐδοκιμωτάτε ὤν. * ἐκ γένες περιφανῦς ὤν.

1. NATALIS, is. maſc. *vel* NATALE, is. neut. Cic. *Le jour de la naiſſance.* τὰ γενέθλια, *vel* γενέσια, ίων.

2. NATALIS, & e, is. Cic. *De la naiſſance.* γενέθλιος, *vel* γενέσι@, ία, ιον. || Natalis dies. ἡ γενέθλιος ἡμέρα. || Natale ſolum, *vel* Natalis locus. *Le lieu, ou pays de la naiſſance.* ἡ πατρὶς, ίδος.

NATALITIUM, ii. neut. Vide NATALIS. 1.

NATALITIUS, a, um. Cicer. *Appartenant à la naiſſance.* γενεθλιακὸς, ἡ, ὀν. || Natalitium ſydus. *La conſtellation qui domine à la naiſſance.* ἡ γένεσις, εως.

NATATILE, is. neut. *Le lieu où nagent les poiſſons, canes ou canards.* ἡ κολυμβήθρα, ας.

NATATILIS, & e, is. *Qui peut nager.* νευςικὸς, *vel* νηκτικὸς, ἡ, όν.

NATATIO, onis. fœmin. & NATATUS, ûs. maſc. *L'action de nager.* ἡ νῆξις, *vel* κολύμβησις, εως.

NATATOR, oris. maſcul. *Nageur.* ὁ κολυμβητὴς, *vel* νηκτὴς, ε.

NATES, is. fœm. *La feſſe.* ἡ πυγὴ, ῆς. * ὁ γλουτὸς, ε.

NATES, ium. plur. *Les feſſes.* αἱ πυγαὶ, ῶν. * οἱ γλετοὶ, ῶν.

NATIO, onis. fœm. *Une nation.* τὸ ἔθνος, εος, ες. *Une race ou lignée.* τὸ γέν@, εος, ες. || Qui, quæ, quod eſt Nationis ejuſdem. ὁ καὶ ἡ ὁμόφυλ@, καὶ τὸ ον, ε. || Nationis diverſæ. ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, καὶ τὸ ον, ε.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Syrus Natione. Σύρος τὸ γένος. || Natione Italus. Ιταλὸς τὸ γένος. || Fama hæc ad omnes Nationes pervenit. ὅδε λόγος εἰς ἅπαντα ἔθνη δίδωκε, *vel* διεδόθη. || Hic mos apud omnes Nationes receptus eſt. τέτο ἔθ@ πᾶσιν ἔθνεσι καθέςηκε.

NATIVITAS, atis. fœm. *Nativité, naiſſance.* ἡ γέννησις, *vel* γένεσις, εως. * ἡ γενετὴ, ῆς.

NATIVUS, a, um. Cicer. *Naïf.* γνήσιος, ία, ιον. *Naturel.* φυσικὸς, ἡ, όν. *Qui vient de la nature.* ὁ καὶ ἡ σύμφυτ@, καὶ τὸ ον, ου. *Qui vient de ſoi-même.* ὁ καὶ ἡ αὐτοφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ῦς.

NATO, as, avi, atum, are. Cic. *Nager en l'eau.* νήχομαι, fut. med. ξομαι, aor. 1. med. ἐνηξάμην. * νέω, F. νήσω, P. νένηκα. * νεύω, F. νεύσω, P. νένευκα.

NATRIX, icis. fœm. Cic. *Sorte de ſerpent.* ὁ ὕδρος, ου.

NATURA, æ. fœm. Cic. *La nature, le naturel.* ἡ φύσις, εως. *Nature ou genre.* τὸ γένος, εος, ες. *Force, vertu.* ἡ δύναμις, εως. || Naturæ ſatisfacere, *vel* concedere. *Mourir.* θνήσκειν, σκω, futur. med. θανέμαι. (V. anom.) || Naturæ ratio, *vel* inveſtigatio. *Phyſiologie, intelligence des ſecrets de la nature.* ἡ φυσιολογία, ας. || Naturæ explorator, *vel* interpres. *Naturaliſte, qui recherche, ou diſcourt de la nature.*

ὁ φυσιολόγ@, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Egregiâ Naturâ præditus. τῇ εὐφυΐᾳ, *vel* χρηςῇ φύσει κεκοσμημέν@. || Admirabili eſt ad dicendum Naturâ. θαυμαςὸν ὅσον πρὸς τὸ λέγειν πεφυκὼς εἶναι δοκεῖ. || Naturâ liberalis. ἐλευθέριος τὴν φύσιν. || Benignus Naturâ. χρηςὸς τὴν φύσιν, *vel* τὸ ἦθος. || Solerti Naturâ præditus. φύσεως ἔχων δεξιῶς. || Felicem Naturam ſortitus. εὐμοίρε φύσεως λαχών. (Vide λαγχάνω. in anom.) || Natura ad ſtudia litterarum apta. φύσις πρὸς τὰ μαθήματα ἐπιτηδείως ἔχουσα. || Eximiam naturam nanciſci. φύσιν ἔξοχον κλήσασθαι. || Simplicem Naturam nactus eſt. φύσεως ἁπλῆς μεμοίρηται. || Naturæ præſtantia. ἡ φύσεως εὐμοιρία. * φύσεως εὐκληρία. * εὐφυΐα. || Admirabili Naturâ præditus. τὴν εὐφυΐαν θεσπέσι@. || Naturæ felicitate conſilia ipſa prævertens. εὐμοιρία φύσεως τὰς ἀφηγήσεις φθάνων. || Naturâ propenſus eſt ad Philoſophiam. κατὰ φύσιν ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν. || Parum à Naturâ comparatus ad hujuſmodi ſtudia. οὐχὶ τῶν πεφυκότων κατὰ ταῦτα ἐπιτηδεύματα ἂν ἀνθρώπων. || Mediocri ad dicendum Naturâ. καταδεεςέραν τὴν φύσιν ἔχων πρὸς τὸ λέγειν. || Naturæ durities. ἡ φύσεως σκληρότης || Tardâ eſſe Naturâ. νωθεῖ ψυχῇ κεχρῆσθαι. || Naturâ minus valere. τῇ φύσει ἐλαττοῦσθαι. || Indocili Naturâ adoleſcens. δυσμαθῶς ἔχων ὁ νέ@. || Naturâ excellentior. τὰ τῆς φύσεως ἀμείνων. || Qui Naturâ benè comparati ſunt ad res agendas. οἱ πρὸς τὰ πράγματα εὐφυεῖς. * οἱ εὐφυῶς ἔχοντες. || Si ampliores progreſſus Natura impedieverit. ἐὰν ἐμποδὼν ᾖ τοῦ ἐπιδόσεις ἀμείνους λαβεῖν ἡ φύσις. (V. λαμβάνω in anom.) || Naturâ repugnante. ἐναντιουμένης τῆς φύσεως. || Ut mea fert Natura. ὡς ἔχω φύσεως. || Ut fert Natura. κατὰ φύσιν. || Naturæ convenienter vivere. ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν. || Præter Naturam. παρὰ τὴν φύσιν. || Quæ ſunt contra Naturam. τὰ παρὰ τὴν φύσιν. || Nobis Naturâ inſitum eſt, ut jucunda quæramus φύσει ἡμῖν ἐγγίνεται, τὰ ἡδέα ζητεῖν. || Hoc omnibus hominibus Naturâ ineſt. τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις φύσει ὑπάρχει. || Omnes à Natura ſcire deſiderant. πάντες τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. || Ad voluptates Naturâ propendent. πρὸς τὰς ἡδονὰς πεφύκασι. || A Naturâ eos odimus. πρὸς αὐτοὺς ἐχθρῶς πεφύκαμεν ἔχοντες. || Alii ad alia Naturâ habiles ſumus. ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν, *vel* εὐφυεῖς ἐσμέν. || Adeò improbus eſt à Naturâ. οὕτω κακῶς πέφυκε. || Naturâ ineptus ad res gerendas ἀφυὴς πρὸς τὸ πράγματα πράττειν. || Hæc à Naturâ habemus. ταῦτα ἔχοντες πεφύκαμεν. || Sic à Naturâ comparatus ſum. οὕτως ἔχω φύσεως. * οὕτω πέφυκα. * οὕτω τὴν φύσιν διατίθεμαι, *vel* τοῦτον τρόπον πέφυκα. || Comparata ita eſt hominum Natura. ταύτην ἔχουσι φύσιν οἱ ἄνθρωποι. || Ita ſunt à Naturâ comparati ut facilè credant. ἔχουσι τὴν φύσιν, ὡς εὐπίςως διακείμενοι. || Rerum Naturam inquirere. τίς ποτ' ἂν εἴη τῶν πραγμάτων ἡ φύσις, ἐπιζητεῖν. || Naturam inſpicere. τὴν φύσιν ἐπισκοπεῖν. || E rerum Naturâ tollere. ἀφανίζειν, *vel* ἐκ μέσου ἀναιρεῖν. || Natura ea eſt ſermonis. τοιαύτην ἔχει τὴν φύσιν ὁ λόγος. * οὕτως πέφυκεν ὁ λόγος || Naturâ loci ad maris imperium apta eſt hæc regio. ἥδε χώρα πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης εὐφυῶς ἔχει.

NATURALIS, & e, is. *Naturel.* φυσικός, κή, κόν. *Naïf; qui n'eſt point artificiel, ni fardé.* γνήσιος, ία, ιον. *Qu'on a de nature.* ὁ καὶ ἡ συμφυής, καὶ τὸ ές, έος, ές. * ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, *vel* ἔμφυτος, τὸ ον, ου. || Naturalis ſcientia. Vide PHYSICA.

NATURALITER. adv. *Naturellement.* φυσικῶς. *Selon la nature.* κατὰ φύσιν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Naturaliter iſta quærimus. ταῦτα ζητεῖν πεφύκαμεν. || Naturaliter hoc appetimus. τούτου ἐπιθυμία φύσει ἡμῖν ἐγγίνεται, *ſeu* ὑπάρχει. || Naturaliter improbus eſt. κακῶς πέφυκε. * πρὸς τὴν κακίαν πέφυκε.

NATUS, i. maſc. *Un enfant.* ὁ παῖς, παιδός. *Un fils.* ὁ υἱός, οῦ.

NATUS, a, um. part. Cicer. *Qui eſt né.* γεγονὼς, (ὄτος) υῖα, ός. *Engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Ex Deo natus. *Né, ou engendré de Dieu.* ὁ καὶ ἡ θεότοκος, καὶ τὸ ον, ου. || Natus poſtremò. ὁ καὶ ἡ ὑστερογενής, καὶ τὸ ές, έος, ές. || Recenter Natus. *Nouveau-né.* ὁ καὶ ἡ νεόγον@, ου. || E re Natâ. *L'occaſion s'étant préſentée.* ἐκ τῶν παρόντων. || Natus eſt ad bene vivendum. πρὸς τὸ καλῶς βιοῦν πέφυκε. || Natus annos quinquaginta. ὁ καὶ ἡ πεντηκοντaέτης, καὶ τὸ ές, έ@, ές.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex claris parentibus Nati. οἱ ἐκ τῶν πατέρων εὐδοκιμούντων γεγονότες. || Erechthonius ex Vulcano Natus. Ἐριχθόνιος ὁ φὺς ἐξ Ἡφαίςου. || Ab Hercule Nati. ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκότες. || A Jove Natus. ἀπὸ Διὸς ὤν. || Natus eſt Archidamus ex Ageſilao. τοῦ Ἀγησιλάου ἐςὶν ὁ Ἀρχίδαμος. || Qui ex nobis Nati ſunt. οἱ ἐξ ἡμῶν γεγονότες. || Nobili genere Natus. ἐκ γένους περιφανοῦς ὤν. || Patre Natus locuplete & ſapiente. πατρὸς ὢν πλουσίου καὶ σοφοῦ. || Bono patre Natus. πατρὸς ἀγαθοῦ γεγονώς. || Ab Hercule Natus. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους γέν@ ἕλκων. || Eo ſe Natum prædicat. εἰς τοῦτον ἀναφέρει τὸ γένος. || Summo loco Natus. ἐξ οἰκίας μεγίςης ὤν. || Splendidâ familiâ Natus. ἐξ οἰκίας λαμπρᾶς καὶ ὑπερβλέπτου. || Obſcuro loco Natus. οἰκίας ἀφανοῦς ὤν. || Laudabili genere Natus. γένους εὖ ἥκων. || Qui clariſſimis majoribus Natus erat. ὃς ἐκ τῶν προγόνων λαμπρότατος ἦν. || Illuſtri genere Natus. γένους εὐδοκιμωτάτου ὤν. || Ignobili loco Natus. ἐξ ἀσήμου γένους. || Honeſto loco Natus. καλῶς γενόμενος. || Nobiliore genere Natus, quàm alii. βέλτιον γεγονὼς τῶν ἄλλων. || Simul atque Nati ſumus. εὐθὺς ἐκ γενετῆς || Ita Nati ſumus, ut ea diligamus. ταῦτα φιλοῦντες πεφύκαμεν. * πεφύκαμεν ταῦτα φιλεῖν. || Ita Natus eſt, ut facilè credat. οὕτως ἔχει τὴν φύσιν, ὡς εὐπίςως διακείμεν@. * οὕτως πέφυκε ὡς εὐπίςως ἔχων. || Ita Natus ſum. οὕτως ἔχω τῆς φύσεως. * οὕτω τὴν φύσιν διατίθεμαι. || Natus animo leni. πράως πεφυκώς. * πρὸς τὴν πραότητα πεφυκώς. || Natus ad res magnas. πρὸς τὰ μεγάλα εὐφυής, *vel* εὐφυῶς ἔχων.

* NATU.

Natu grandis. μέγας τὴν ἡλικίαν. * εὖ μάλα πρεσβύτης. * πόῤῥω γενόμεν@ τῆς ἡλικίας. * εἰς ἡλικίαν μακρὰν προελθών. * πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὤν. || Natu major. ἡλικίᾳ προέχων. * πρεσβύτερ@. || Aliis Natu major eſt. ἄλλων τῇ ἡλικίᾳ προέχει. || Omnium natu maximus. πάντων ἡλικίᾳ προέχων. * πάντων πρεσβύτατος. * τῇ ἡλικίᾳ μάλιςα προβεβηκώς. || Natu minor. ἡλικίᾳ ὕστερ@ * ἐν τοῖς κατὰ γέννησιν χρόνοις ὑςερίζων. * τὴν ἡλικίαν νεώτερος.

* NATUS *annos*, *&c.*

Annos triginta Natus. ἔτη τριάκοντα γεγονὼς, *vel* βιὺς, *vel* βιώσας. || Puella quatuordecim annos Nata. κόρη τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη γεγονυῖα. || Natus annos ampliùs ſexaginta. ἔτη γεγονὼς πλείω ἑξήκοντα. || Annos Natus nonaginta. ἔτη βιὺς ἐννενήκοντα. || Alexander, triginta tres annos Natus, mortuus eſt. Ἀλέξανδρος, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὢν ἐτελεύτησε. || Annos ampliùs quinquaginta Natus. πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν ὤν. * ἔτη ὢν ὑπὲρ πεντήκοντα. * ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονώς. || Natus erat annos ultra octoginta. ἦν βεβιωκὼς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη. || Annos decem nondum Natus erat. ὔπω δεκάτυ ἔτυς ἐπεβεβήκει. || Annos ferè centum Natus. ἔτη γεγονὼς ἑκατὸν, ὀλίγων δεόντων. * ἔτη βεβιωκὼς ἑκατὸν, ὀλίγων δέοντα.

NAVALE, is. neut. Cic. *Un havre.* τὸ ναύλοχον, ὐ. *Le lieu où l'on fait les navires.* τὸ ναυπήγιον, ίυ. *Une flotte abordée au bord.* ὁ ναύσταθμος, ὐ. || Navale conſtruere. ναυλοχοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. νεναυλοχοποίηκα.

NAVALIS, & e, is. *De navires.* ναυτικὸς, κὴ, κόν. || Navalis pugna. ἡ ναυμαχία, ας. * ἡ κατὰ θάλασσαν μάχη. || Navali pugnâ vincere. ναυκρατεῖν, έω, F. ήσω, P. νεναυκράτηκα. || Navalem pugnam committere. ναυμαχεῖν, έω, F. ήσω, P. νεναυμάχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Navale bellum. ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τὴν θάλατταν. || Navali prœlio Barbaros vicerunt. ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς Βαρβάρους || Contra Barbaros Navali pugnâ certare. πρὸς τοὺς Βαρβάρυς ναυμαχεῖν. || Prælio Navali vincens, Lacedæmonios ex regno ejecit. νικήσας τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμονίυς μὲν τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε.

NAVARCHIS, idis, fœm. *Le navire d'un Préteur.* ἡ ναυαρχὶς, ίδος. *d'un Capitaine.* ἡ στρατηγὶς, ίδος.

NAVARCHUS, i. maſc. Cic. *Le Pilote, ou Patron du navire.* ὁ ναύαρχος, ὐ.

NAUCI. indecl. *La coquille d'une noix, choſe de nulle valeur.* τὸ περίψημα, ατος. || Homo non Nauci. *Un homme de néant.* ὁ φαῦλος ἄνθρωπος, ὐ.

NAUCIFACIO, is, feci, factum, ere. *N'eſtimer rien.* παρ' ὐδὲν τίθεμαι, fut. med θήσομαι. aoriſt. 1. med. ἐθηκάμην. acc. *Ne tenir compte.* περὶ ὀλίγυ ποιέομαι, ῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐποιησάμην. acc.

NAUCLERIACUS, a, um. & NAUCLERIUS, a, um. *Appartenant à un Patron de Galere.* ναυκληρικὸς, ἡ, όν.

NAUCLERUS, i. maſc. *Pilote de Navire.* ὁ ναύκληρος, ὐ.

NAUFRAGIUM, ii. neut. Cic. *Naufrage, perte de Navire.* τὸ ναυάγιον, ίυ. * ἡ ναυαγία, ας. *Mauvaiſe fin & iſſue.* ὁ ὄλεθρος, ὐ. *Perte, dommage.* ἡ φθορὰ, ᾶς. || Naufragium facere. Vide NAUFRAGOR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nauta abductus in altum, Naufragium facit. ὁ ναύτης ἀπαχθεὶς ναυαγεῖ. || Naufragium facere. τὸ πλοῖον ναυαγῆσαι. * τῇ ναυαγίᾳ χρῆσθαι. || Naufragio omnia amittere. ναυαγίῳ πάντα ἀποβαλεῖν.

NAUFRAGOR, aris, ari. neut. *Briſer ſon navire, faire naufrage.* ναυαγέω, ῶ, F. ήσω, P. νεναυάγηκα.

NAUFRAGUS, i. maſc. Cic. *Qui a fait naufrage: qui eſt échapé du naufrage, après avoir perdu ſon navire.* ὁ ναυαγὸς, ῦ.

NAUFRAGUS, a, um. *Qui fait faire naufrage.* ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, καὶ τὸ ὄν, ῦ. *Qui a fait naufrage.* ναυαγήσας, ασα, αν. *Perilleux.* ὁ καὶ ἡ κινδυνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ὐς. *Qui s'eſt ruiné par ſes débauches.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, καὶ τὸ ον, ὐ.

NAVICULA, æ, & NAVICELLA, æ. fœmin. *Nacelle.* τὸ πλοιάριον, *vel* τὸ σκαφίδιον, ίυ.

NAVICULARIA, æ. fœm. Cic. *L'art & connoiſſance de gouverner un navire.* ἡ ναυτιλία, ας. *Gouvernement de navire.* ἡ ναυκληρία, ας.

NAVICULARIS, & e, is. Vide NAUTICUS.

NAVICULARIUS, ii. maſc. *Gouverneur de Navire.* ὁ ναυκράτωρ, ορος. *Pilote, ou Patron de Navire.* ὁ ναύκληρος, ὐ.

NAVICULATOR, oris. maſc. *idem.*

NAVICULOR, aris, atus ſum, ari. neut. *Naviger.* ναυτίλλομαι, fut. med. ιλῦμαι. aor. 1. med. ἐναυτιλάμην. *Conduire, ou gouverner un Navire.* ναυκληρέω, ῶ, F. ήσω, P. νεναυκλήρηκα.

NAVIFRAGUS, a, um. Vide NAUFRAGUS.

NAVIGABILIS, & e, is. *Navigable, qui porte bateau.* ὁ καὶ ἡ πλωτὸς, *vel* πλόϊμος, *vel* πλοϊκὸς, καὶ τὸ ὄν, ῦ. *Sur quoi on peut aller avec navires.* ὁ καὶ ἡ ναυσίπορος, καὶ τὸ ον, ὐ.

NAVIGATIO, onis. fœm. Cicer. *Navigation.* ἡ ναυτιλία, *vel* ναυστολία ας. *Voyage par mer.* ὁ πλόος, οῦς, όυ, οῦ. || Secunda Navigatio. ἡ εὔπλοια, ας. || Navigatio quæ fit velo & remige. ἡ ἱστιοκώπη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secunda Navigatio. πλῦς ὔριος. || Proſperam Navigationem conſequi. καλῦ πλῦ ἐπιτυχεῖν. || Subductâ anchorâ Navigationem ineunt. τὸ ἀγκύριον ανασπάσαντες, ἀποπλέυσι.

NAVIGER, (eri) a, um. *Portant navire.* ὁ καὶ ἡ ναυφόρος, *vel* πλοιοφόρος, καὶ τὸ ον, ὐ.

NAVIGIOLUM, i. neut. *Une barque.* τὸ πλοιάριον, *vel* σκαφίδιον, ίυ.

NAVIGIUM, ii. neut. *Toutes ſortes de navires.* τὸ πλοῖον, ὐ. *Navigation.* ἡ ναυτιλία, ας. || Navigiis utilis. ὁ καὶ ἡ ναυπηγήσιμος, καὶ τὸ ον, ὐ.

NAVIGO, as, avi, atum, are. Cic. *Naviger, aller ſur mer.* πλέω, F. εύσω, P. πέπλευκα. (V. anom.) || Navigare tardè. *Aller lentement ſur l'eau en un navire.* βραδυπλέω, ῶ, F. εύσω, P. βεβραδύπλευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propter tempeſtatem non poſſunt Navigare. διὰ χειμῶνα ὐ δύνανται πλεῦσαι. || Mare Navigare. πλεῖν τὴν θάλασσαν. || Per mare Navigare. διὰ τῆς θαλάσσης πλεῖν. || Deo favente, etiam vimine Naviges. θεῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. * σὺν τῷ θεῷ πλῶν, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. *Alias pro* πλῶν, *rectiùs dicitur* πλέων. || Quæſtûs causâ totum orbem circum Navigare. δι' ἐργασίαν περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκυμένην. || Navigantes in Ægyptum. διαπλέοντες εἰς Αἴγυπτον. || In Lyciam Navigans. εἰς Λυκίαν ἐκπλεύσας. || Secundo vento Navigare. καλῦ πλῦ ἐπιτυχεῖν. * ὐρίῳ ἀνέμῳ τὸν πλῦν ποιεῖσθαι. * ἐξ ὐρίας πλεῖν. * κατ' ὖρον φέρεσθαι. || Adverſo vento Navigare. σκαιῷ ἀνέμῳ πλεῖν, *ſeu* ἀποφέρεσθαι. || Quandiù ſecundo vento Navigas, timeto naufragium. ἕως ἐξ ὐρίας πλέεις, φοβήθητι τὸ ναυάγιον. || Perſæpè Na-

vigavit, ac pluria maria trajecit. πολλάκις πέπλευκε, καὶ πλεῖστα πελάγη ἐπεραιώσατο. || Uſque in Siciliam proſperè Navigavimus. μέχρι Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν. || In Peloponneſum Navigare. εἰς Πελοπόννησον ποιήσασθαι τὸν πλοῦν. || Inſignis Navigandi peritia. ἡ ἄγαν περὶ τὸν πλοῦν ἐμπειρία. || Feliciſſimè Navigare. εὐπλοίᾳ χρῆσθαι, *vel* καλλίστῳ πλῷ χρήσασθαι.

NAVIS, is. fœm. *Navire.* ἡ ναῦς, ναὸς, *vel* νεώς. dat. νηΐ. acc. τὴν ναῦν. Pl. nom. αἱ νῆες. gen. νεῶν. dat. ναυσί. acc. ναῦς. || Navis oneraria. *Navire propre à porter.* ἡ ὁλκὰς, άδος. || Navis piſcatoria. ἡ ἐπακτρὶς, ίδος. piratica. πειρατικὴ ναῦς. || Navis pars anterior. Vide PRORA. Pars poſterior. Vide PUPPIS. Pars media. Vide CARINA. || Rector Navis. ὁ ναύαρχος, ου. || Navis regimen. ἡ ναυαρχία, ας. || Navi ducere, *vel* vehere. ναυστολεῖν, έω, F. ήσω, P. νεναυστόληκα. accuſ. || Navim conſcendere. ἐπιβατεύω, F. εύσω, P. ἐπιβεβάτευκα. || Navim frangere. ναυαγέω, ῶ, F. ήσω, P. νεναυάγηκα. || Navem fabricari. ναυπηγεῖν, έω, F. ήσω, P. νεναυπήγηκα. || Navium fabricator. ὁ ναυπηγὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Naves aſcendere. εἰς τὰς ναῦς εἰσβαίνειν. * νεῶν ἐπιβαίνειν. || Navem conſcendere. τὴν ναῦν ἐμβαίνειν. * τοῦ πλοίου ἐπιβαίνειν. || E Navi exſcendere. ἐκ νεὼς ἐκβαίνειν. || Navibus in Siciliam venire. πλοίοις ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν Σικελίαν. || Navis ſecundo vento fertur. ἡ ναῦς ἐξ οὐρίας φέρεται, *vel* κατ' οὖρον φέρεται. || Navis adverſo vento fertur. ἡ ναῦς ἐναντίῳ ἀνέμῳ φέρεται. || Navis imam partem frangere. διακόπτειν τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. || Naves ſæpiùs everſæ. νῆες πολλάκις ἀνατραπεῖσαι. || Navem frangere. τὴν ναῦν καταλύειν. || Evertere Navem. ἀνατρέπειν τὴν ναῦν. || Navem deprimere. καταδύειν τὸ πλοῖον. || Nave undis obrutâ. καταδύσης τῆς νεώς. || Navi jamjam peſſum iturâ. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα. || Simul cum Nave, mari obrui. καταδύεσθαι μετὰ τοῦ πλοίου. || Ad rupem, aut ſcopulum Navem effringere. πρὸς πέτραν ἢ σκόπελον περιρρηγνύναι τὴν ναῦν. || In ipſo portu fractâ Nave. πρὸς αὐτοῖς τοῖς λιμέσι διαρραγέντος τοῦ πλοίου. || Naves unà cùm vectoribus ad ſcopulos latentes alliſæ perierunt. αὔτανδροι νῆες ὑφάλοις σκοπέλοις προσαχθεῖσαι διεφθάρησαν. || Navem ſolvere, *è portu.* λύειν, *vel* αἴρειν, *ſeu* ἀπαίρειν. || Nave ſolutâ in Italiam navigant. ἀπάραντες, εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀποπλέουσι.

NAVITAS, atis. fœm. Cic. *Promptitude.* ἡ ἐπισπέρχεια, είας. *Diligence & ſoin.* ἡ σπουδὴ, ῆς.

NAVITER. adv. *Promptement.* ἐπισπερχῶς. *Diligemment.* σπουδαίως. *Avec ſoin.* ἐπιμελῶς.

NAULA, æ. fœm. *Inſtrument de muſique, qu'on appelle Pſalterion.* ἡ ναῦλα, ης.

NAULUM, i. neut. *Le ſalaire qu'on donne au Maître du Navire, pour le paſſage ou tranſport.* τὸ ναῦλον, *vel* ὁ ναῦλος, ου. || Perdere Naulum. τὸ ναῦλον παραπολλύναι, παραπόλλυμι. (V. anom. in ὄλλυμι.)

NAUMACHIA, æ. fœm. *Guerre ſur mer, ou par mer.* ἡ ναυμαχία, ας.

NAUMACHIARIUS, ii. maſc. *Combattant ſur mer.* ὁ ναύμαχος, ου.

NAUMACHIARIUS, a, um. *Servant aux combats ſur mer.* ὁ καὶ ἡ ναύμαχος, καὶ τὸ ον, ου.

NAVO, as, avi, atum, are. *Faire diligemment.* ἐπιμελῶς ἐργάζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. εἰργασάμην. acc. *S'employer à faire.* σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. περί. acc. || Navare operam. ὑπηρετεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat. perſ. acc. rei.

NAUSEA, æ. fœm. *Envie de vomir.* ἡ ναυτία, ας. *Vomiſſement.* ὁ ἔμετος, ου. || Nauſeam facere. ἐμεῖν, έω, F. ήσω, P. ἤμηκα. acc. || Nauſeâ laborare. Vide NAUSEO.

NAUSEATOR, oris. maſc. *Celui qui a envie de vomir.* ὁ ναυτιαστὴς, οῦ.

NAUSEO, as, avi, atum, are. Cic. *Avoir envie de vomir.* ναυτιάω, ῶ, F. άσω, P. νεναυτίακα. *Mépriſer.* καταφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen. *Regarder par mépris, ne tenir compte.* ὑπερορᾶν, άω, fut. med. ὑπερόψομαι. (V. anom. in ὁράω.) gen. *vel* accuſ.

NAUSEOLA, æ. fœm. Cic. *Petit vomiſſement.* τὸ ἐμετίδιον, ίου.

NAUSEOSUS, a, um. *Qui provoque à vomir.* ὁ καὶ ἡ ναυτιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NAUTA, æ. *vel* NAVITA, æ. maſc. & fœmin. *Matelot.* ὁ ναύτης, ου. * ὁ ναυτίλος, ου. *Batelier.* ὁ ναυβάτης, ου.

NAUTEA, æ. fœm. *Eau puante & infecte de Navire.* ἡ ἀντλία, ας. * ὁ ἄντλος, ου.

NAUTICUS, a, um. *De Nautonnier.* ναυτικὸς, κὴ, κόν. || Ars nautica, ἡ περὶ τὰς ναῦς τέχνη. * ἡ περὶ τὸν πλοῦν τέχνη.

NAVUS, a, um. Cic. *Agiſſant.* δραστήριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, καὶ τὸ μον, ου. *Diligent, ſoigneux.* σπουδαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Prompt.* ὁ καὶ ἡ ἐπισπερχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

NAZARETH. neut. indecl. *Nazareth, petite ville de Galilée dans la Paleſtine.* ναζαρὲθ. indecl.

NAZARÆUS, *vel* NAZARENUS, a, um. *De Nazareth.* ναζαραῖος, *vel* ναζωραῖος, αία, αῖον.

N E

NE. adv. *Ne, non.* μή. * οὐχί. * οὐ. ante conſon. οὐκ. ante vocal. lenem. οὐχ. ante vocal. aſperam. || Ne. *A ſçavoir ſi.* πότερον. || Rectè-ne? an. πότερον ὀρθῶς ἢ;

NE. conjunct. *De peur que.* μήπως. ſubjunct. *Afin que ne.* ἵνα μή. ſubjunct.* ὡς μή. * ὡς ἂν μή. ſubjunct. || Ne multa. ὡς συλλήβδην εἰπεῖν. || Néve hoc, néve illud. μήτε τοῦτο, μήτε ἐκεῖνο. || Ne quidem. μηδέ. * οὐδέ. * οὐδὲ νῦν γε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ne quid aliud dicam. ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω. || Ne omnes dicam. ἵνα μὴ πάντας λέγω. || Ne ſingula commemoremus. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγοντες διατρίβωμεν. || Stolidiores ſunt diſcipulis, ne dicam ſervis. ἀφρονέστεροί εἰσι τῶν μαθητῶν, ἵνα μὴ λέγω τῶν οἰκετῶν, *vel* ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν τῶν οἰκετῶν. || Magiſtratus, aut certè, (Ne omnes dicam,) quidam illorum nullam officii partem exequuntur. οἱ ἄρχοντες, ἤ τινες αὐτῶν, (ἵνα μὴ πάντας λέγω) μηδὲν τῶν καθηκόντων ποιοῦσι. || Ne idem tibi accidat, quod amicis meis. ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃς τοῖς φίλοις ἐμοί. (V. πάσχω.) || Ne tyrannis exiſtat. ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα. || Ne id agatur. ὑπὲρ τοῦ μὴ ταῦτα πράττεσθαι. || Ne in itinere deerrent. ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξαμαρτεῖν αὐτοὺς τῆς ὁδοῦ. (V. ἁμαρτάνω. in anom.)

¶ Paratus ſum quidvis pati, Ne quod mandatur faciam. ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν πάσχειν, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, vel ὥστε μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. || Ne iſta patiar. ὅπως μὴ ταῦτα πάσχοιμι. || Ne iſtud audiamus. ὅπως μὴ ταῦτα ἀκούσωμεν. || Ne multa. ὡς συντόμως εἰπεῖν.

NEAPOLIS, is. fœm. *Naples, ville d'Italie.* ἡ Νεάπολις, εως.

NEAPOLITANUS, a, um. *Néapolitain.* ὁ Νεαπολίτης, ου.

NEBRIDES, um. fœm. plur. *Peaux de Daims & de Cerfs.* αἱ νεβρίδες, ων.

NEBULA, æ. fœm. *Une broüée.* ἡ νεφέλη, ης. *Un brouillard.* ἡ ὁμίχλη, ης. * τὸ νεφέλιον, ίου. *Nuée.* τὸ νέφος, εος, ους. *Nuage, obſcurité.* τὸ σκότος, εος, ους. * ὁ σκότος, ου.

NEBULO, onis. maſc. Cicer. *Un vaurien.* ὁ οὐτιδανὸς, οῦ. * ὁ ἀδολέσχης, ου.

NEBULOSUS, a, um. Cic. *Plein de broüée ou de brouillard.* ὁ καὶ ἡ νεφώδης, vel ὁμιχλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble à un nuage,* ὁ καὶ ἡ νεφελοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

NEC. conjunct. Cic. *Ni.* οὐδὲ. * μηδὲ. * οὔτε. * μήτε. *Non.* οὐ μή. || Nec-ne. ἢ οὔ. || Nec adhuc. V. NECDUM.

NECATUS, a, um. part. *Tué.* φονευθεὶς, vel κλαθεὶς, εῖσα, ὲν.

NECDUM. adv. Cicer. *Non point encore.* οὐδέπω. * μηδέπω.

NECESSARIE, & NECESSARIO. adv. Cic. *Néceſſairement.* ἀναγκαίως. *Par néceſſité.* ἀνάγκῃ. V. NECESSE.

NECESSARIUS, a, um. Cicer. *Néceſſaire.* ἀναγκαῖος, αία, αῖον. *Parent & allié.* οἰκεῖος, εία, εῖον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ignis vitæ hominum Neceſſarius τὸ πῦρ ἀναγκαῖον τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων. || Res ſingulis diebus Neceſſariæ. τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκαῖα. || Pauca, ſed maximè Neceſſaria ὀλίγα μὲν, ἀλλὰ ὡς ἀναγκαιότατα. || Res ad vivendum Neceſſariæ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα. * τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου. * τὰ πρὸς τὸν βίον. * τὰ καθ' ἡμέραν ἀναγκαῖα. * τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια. * τὰ καθ' ἡμέραν. || Victu Neceſſario indigent, Neceſſariis vitæ præſidiis indigent. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων ἀποροῦσι. * ἐν ἀπορίαις εἰσὶ περὶ τὴν τροφὴν, τὴν καθ' ἡμέραν. * τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἀπόρως ἔχουσι. || Nullæ ipſis leges Neceſſariæ ſunt. οὐδενὸς δέονται νόμου. || Hoc mihi neceſſarium eſt. *J'ai beſoin.* τούτου δέομαι. * προσδεῖ μοι τούτου * χρείαν ἔχω τούτου. * τούτου ἐνδεῶς ἔχω, ſeu διάκειμαι. *Je ſuis néceſſité.* τοῦτο ἀναγκαίως ἔχει μοι. V. NECESSE. || Propinqui ac Neceſſarii. οἱ προσήκοντες καὶ ἀναγκαῖοι. || Familiaris ac Neceſſarius. οἰκεῖος καὶ ἐπιτήδειος.

NECESSE, vel Neceſſum eſt. indecl. *Il eſt néceſſaire.* ἐπάναγκες, vel ἀναγκαῖόν ἐστι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neceſſariò abeundum eſt. κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἀπιτέον. || Eos qui diſcendi cupidi ſunt, Neceſſe eſt laboris eſſe amantes. ἀνάγκη, τοὺς φιλομαθεῖς εἶναι φιλοπόνους. || Neceſſe eſt mihi hoc facere. ἀναγκαῖόν μοι, τοῦτο ποιεῖν. * ἀναγκαῖόν ἐστί μοι, τοῦτο ποιεῖν. || Neceſſe eſt filio, patrem alere. ἐπάναγκές ἐστιν υἱῷ, τρέφειν τὸν πατέρα. || Vides Neceſſariò futurū, ut hic humilis ſit. ὁρᾷς ἀναγκαῖον αὐτῷ γενέσθαι ταπεινῷ. || Erit nobis Neceſſe, omnia quæ nolumus facere. γενήσεται ἡμῖν ἀνάγκη, πάνθ' ὅσα μὴ βουλόμεθα ποιεῖν. || Neceſſe eſt, ut breviter de his dicam. ἀναγκαῖόν ἐστι, βραχέα περὶ τούτων εἰπεῖν. || Quid Neceſſe eſt dicere quantùm alias calamitates ſuperaverit? τί δεῖ λέγειν ὅσον τὰς ἄλλας συμφορὰς ὑπερβέβηκε; || Neceſſariò quodammodò hoc agit. ἐξ ἀνάγκης, τρόπον τινὰ, τοῦτο ποιεῖ. || Neceſſe habeo hæc facere. ἀναγκαίως ἔχω, ταῦτα ποιεῖν. || Omninò Neceſſe eſt, eum qui radiis ſolaribus fruitur, tenebras vitare. ἀνάγκη πᾶσα, τὸν τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος ἀπολαύοντα, διαφεύγειν τὸ σκότος. || Quæ cùm ita ſint, Neceſſe eſt, iſtis aſſentiri. τούτων δὲ ὑπαρχόντων, πᾶσα ἀνάγκη τούτοις ὁμογνωμονεῖν. || Si quando Neceſſe ſit, peregrè proficiſci. ἐὰν ἄρα ποτὲ γίγνηται ἀνάγκη ἀποδημεῖν. || Quid Neceſſe eſt in iſtis immorari? ποία ἀνάγκη κατὰ ταῦτα διατρίβειν; || Semel Neceſſe eſt mori. κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἅπαξ ἀποθανεῖν δεῖ. || Nihil Neceſſe eſt. μηδεμία ἀνάγκη ἐστί. || Neceſſe eſt abire. τῶν ἀναγκαίων ἐστὶν, ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι in ano. || Duorum alterum facere Neceſſe eſt. θάτερον τῶν δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν. || Nobis hæc omnia facere Neceſſe erat. ἐξ ἀνάγκης ἦν ποιεῖν ἡμῖν πάντα ταῦτα. || Horum nomina non Neceſſe habeo dicere. τούτων τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. || Quorum Neceſſe habeo mentionem facere. ὧν δέομαι μνείαν ποιεῖσθαι. || Nemo Neceſſe habet ad ſeipſum clamare. οὐδεὶς πρὸς αὐτὸν δεῖται βοᾶν. || Quid loqui Neceſſe eſt? τί δεῖ λόγου; || Nihil Neceſſe eſt iſta commemorare. οὐδὲν ἐπιδεῖ ταῦτα ὑπομιμνήσκειν. || Quid Neceſſe eſt pluribus in iſtis immorari? τί δεῖ πλείω διατριβὴν ἐν τούτοις ποιήσασθαι; || Valdè Neceſſe eſt. πολλὴ ἀνάγκη ἐστί. || Si quid neceſſe eſt pati. εἴ τι δεῖ πάσχειν.

NECESSITAS, atis. Fœm. Cic. *Néceſſité.* ἡ ἀνάγκη, ης. * ἡ χρεία, ας. *Familiarité.* ἡ συνήθεια, είας. *Alliance, parenté.* ἡ οἰκειότης, ητος. || Fatalis Neceſſitas. *Néceſſité, fatale deſtinée.* ἡ εἱμαρμένη, ης. || Neceſſitate aſtringi, cogi. ἀναγκάζεσθαι, άζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι, præt. paſſ. ἠνάγκασμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex Neceſſitate. ἐξ ἀνάγκης, || Neceſſitate cogor hæc facere. ἀναγκάζομαι ταῦτα πράττειν. * ἀναγκαίως ἔχω ταῦτα ποιεῖν. * ἀναγκαίως ἔχει μοι, ταῦτα ποιεῖν. * ἐξ ἀνάγκης ταῦτα ποιῶ. || Quæ Neceſſitatem habent. ἅπερ ἀναγκαίως ἔχει. || In Neceſſitatem veni, ſic agendi. εἰς ἀνάγκην ἦλθον, τοῦ πράττειν οὕτως. || In Neceſſitatem adducere. εἰς ἀνάγκην ἄγειν, ſeu ἄγειν, vel καθιστάναι. || Neceſſitatem afferre. ἀνάγκην ἐπιφέρειν. || Imponere Neceſſitatem. ἀνάγκην ἐπιτιθέναι. || Neceſſitate aſtringi. ὑπ' ἀνάγκης ἔχεσθαι. || Neceſſitatem adhibere. ἀνάγκην παρέχειν, vel ἐφιστάναι, ſeu ἐπιστῆσαι. || Neceſſitatem eis attulit, auxilium petendi. τὴν ἀνάγκην αὐτοῖς ἐπέστησε τοῦ ἐπικουρίαν αἰτεῖν. || Faciamus, ut quod Neceſſitatis eſt, voluntatis noſtræ ſit. ὃ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ, ποιῶμεν τῆς προαιρέσεως εἶναι τῆς ἡμετέρας. || Neceſſitas quotidiana de victu comparando. τὸ ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἑκάστην ἀγωνίζεσθαι τὴν ἡμέραν. || In Neceſſitatem periculi ſubeundi adducti ſumus. εἰς ἀνάγκην καθίσταμεν, ſeu καθέστημεν, ὥστε κινδυνεύειν. || Juſtam iraſcendi Neceſſitatem habent. δικαίαν ὀργὴν τῆς ἀνάγκης ἔχουσι. || Extremâ Neceſſitate coactus. ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ βιασθείς. * ἐσχάτως διακείμενος.

NECESSITUDO, inis. Fœm. *Néceſſité.* ἡ ἀνάγκη,

ης. *Parenté & alliance.* ἡ οἰκειότης, ητ☉. || Neceſſitudine conjuncti. οἱ οἰκεῖοι, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cum iis Neceſſitudinem habet. οἰκεῖός ἐςι τούτοις. || Qui cum eo Neceſſitudinem & cognationem habent. οἱ αὐτῷ κατὰ γένος προσήκουσι. * οἱ αὐτῷ, τῷ γένει προσήκοντ☉. || Nullam cum iis Neceſſitudinem habeo. οὐδὲν αὐτοῖς προσήκω. || Nullâ mihi Neceſſitudine juncti. οἱ οὐδὲν ἐμοὶ προσήκοντες. || Attingit eos ſummâ Neceſſitudine. ἄγχιςα αὐτῶν ἐςι τῷ γένει. * ἐγγυτάτω τούτων ἐςὶ τῷ γένει. || Qui ſummâ Neceſſitudine ſe attingunt. οἱ ἔγγιςα τοῦ γένους ὄντες. * οἱ ἐγγυτάτω τῷ γένει ὄντες. || Summâ Neceſſitudine eum attingo. ἄγχιςά εἰμι αὐτῷ γένους. * ἐγγύτατα γένους αὐτῷ εἰμι. || Neceſſitudine juncti. οἱ ὑπὸ ἀγχιςείας ἡνωμένοι. * οἱ κατ' ἀγχιςείαν προσήκοντες. || Nullâ cum eo Neceſſitudine junctus ſum. μηδὲν προσήκων αὐτῷ τυγχάνω. Pro familiaritate. Vide FAMILIARITAS.

NECO, as, cavi, *vel* cui, catum & ctum, are. *Tuer.* κτείνω, F. νῶ, F. ἔκτακα. acc. *Mettre à mort.* θανατόω, ῶ, F. ώσω, P. τεθανάτωκα. acc. *Corrompre.* φθείρω, F. ερῶ, P. ἔφθαρκα.

NECROMANTIA, æ. Fœm. Cic. *Nécromance, divination par l'invocation des eſprits des morts.* ἡ νεκρομαντία, ας.

NECTAR, aris. Neut. Cic. *Un vin fait de moût & de miel : nectar, boiſſon fabuleuſe des Dieux des Païens.* τὸ νέκταρ, αρ☉.

NECTAREUS, a, um. *Qui eſt de nectar.* νεκτάρε☉, ία, ιον. * νεκτάρε☉, έα, εον.

NECTENDUS, a, um. *Qu'on doit nouer.* πλεκτέ☉, α, ον.

NECTO, is, xui, xum, ctere. *Attacher, nouer.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc. * εἴρω, F. ἐρῶ, P. εἶρκα. acc. *Lier enſemble.* δέω, *vel* συνδέω, F. ήσω, *vel* ήσω, P. δέδεκα, *vel* δέδηκα. (Vide anom. in δέω.) accuſ. || Qui dolos Nectit. ὁ καὶ ἡ δολοπλόκ☉, ου. || Nectere dolum. ἐπιβουλεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπιβεβούλευκα. dat. perſ. acc. rei. || Nectere coronam. *Faire une couronne.* ςέφανον πλέκειν.

NECUBI. adv. *De peur que en quelque lieu.* ἵνα μήπου. * ὅπως μήπου. || Necubi. V. NUSQUAM.

NECUNDE. adv. *De peur que de quelque part.* ἵνα μήποθεν.

NECYDALUS, i. Maſc. *Le ver duquel s'engendre le ver qui fait la ſoie.* ὁ νεκύδαλ☉, ου.

NECYOMANTIA, æ. Fœm. V. NECROMANTIA.

NEDUM. Conjunct. Cic. *Non-ſeulement.* οὐχ ὅτι. * μήτι δή. * μήτι. * μήτιγε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Diis inviſus, Nedum hominibus. Θεοῖς ἐχθρὸς, οὐ μόνον ἀνθρώποις. || Ne homini quidem convenit, Nedum Deo. οὐδὲ ἀνθρώπῳ προσήκει, μὴ ὅτι δὴ τῷ Θεῷ. || Jam ne intueri quidem te ſuſtinet, Nedum tibi benè facere. οὐκ ἂν ἔτι σε προσβλέψειαν, οὐχ ὅπως εὖ ποιήσαι. || Ne memor quoque poſtridie erit, Nedum in tantam iram exardebit. οὐδὲ μνημονεύσει εἰς τὴν ὑςεραίαν, οὐχ ὅπως καὶ τοσοῦτον ἀγανακτήσει. || Hanc ne aſpicere quidem ſuſtinuit, Nedum oſculari. ταύτην οὐδὲ προσβλέπειν ἠνείχετο, οὐχ ὅπως καταφιλεῖν. || Ne coactus quidem, Nedum libenter. οὐδὲ βιασθεὶς, οὐχ ὅπως ἑκών. || Nedum erubeſcunt, ſed etiam hoc facinore gloriantur. οὐχ ὅπως αἰσχύνονται, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τῷ πράγματι. || Nedum iter facit, ſed ne è cubiculo quidem prorepit. οὐχ ὅπως ὁδοιπορεῖ, ἀλλ' οὐδὲ ἐξέρπυζει τοῦ κοιτοῦ. || Non homo, Nedum Deus. οὐδὲ ἂν ἄνθρωπ☉, μήτοιγε Θεός.

NEFANDUS, a, um. Cic. *Qui n'eſt point à dire.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Illicite.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιςος, *vel* ἀθέμιτ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Méchant & impie.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσι☉, καὶ τὸ ον, ου. || Nefandum facinus. τὸ κακούργημα, ατος. * τὸ ἀνόσιον ἔργον, ου. * ἡ ἀνοσιουργία, ας.

NEFARIE. adverb. Cic. *Fort méchamment.* ἀνοσίως.

NEFARIUS, a, um. *Plein de toute méchanceté.* ὁ καὶ ἡ πάγκακ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Impie.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσι☉, καὶ τὸ ον, ου. *Exécrable.* ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, οῦς. || Facinus Nefarium. V. Nefandum facinus.

NEFAS. neut. indecl. *Choſe illicite.* τὸ ἀθέμιτον, ου. *Qui n'eſt point à dire.* τὸ ἄῤῥητον, ου. *Grande méchanceté.* τὸ ἀνόσιον, ίου. || Nefas committere. κακοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακοποίηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fas & Nefas confundere. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα συγκυκᾶν. * τὰ εὐσεβῆ καὶ ἀσεβῆ συμμίξαι. || Nefas eſt dicere, eos victos eſſe. οὐ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν. || Quod dictu Nefas eſt. ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐςί.

NEFASTUS, a, um. V. NEFARIUS. Nefaſti dies. *Jours malheureux & dangereux.* αἱ ἀποφράδες ἡμέραι. *auxquels il ne faut rien faire, ſelon l'opinion des Païens.* αἱ ἄπρακτοι ἡμέραι.

NEFRENS, endis. dub. gen. *Petit cochon ſevré.* ὁ *vel* ἡ νεβρὸς, οῦ. * τὸ χοιρίον μηκέτι θηλαμινὸν, (οῦ.)

NEGABUNDUS, a, um. *Qui ſemble nier.* τῷ ἐξαρνοῦντι (pro Maſc.) ἐοικὼς, (ότ☉) κυῖα, κός.

NEGANDUS, a, um. Part. *Qu'on doit nier.* ἀρνητέ☉, α, ον. *Qu'il faut refuſer.* ἀπαρνητέος, τέα, τέον.

NEGANTIA, æ. Fœm. Cic. &

NEGATIO, onis. Fœm. Cic. *Négation.* ἡ ἄρνησις, *vel* ἀπόφασις, εως.

NEGATIUNCULA, æ. Fœm. *Petite négation.* τὸ ἀρνήτιον, ίου.

NEGATIVUS, & NEGATORIUS, a, um. *Négatif.* ἀρνητικὸς, κὴ, κόν.

NEGATUS, a, um. Part. *Nié ou dénié.* ἀρνηθεὶς, εῖσα, έν. * ἠρνημέν☉, η, ον. *Refuſé.* ἀπηρνημέν☉, η, ον.

NEGITO, as, avi, atum, are. *Nier ſouvent.* πολλάκις ἀρνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἠρνησάμην. acc. * πολλάκις ἀπόφημι. (Vide anom. in φημί.) acc.

NEGLECTIO, onis. fœm. V. NEGLIGENTIA.

NEGLECTUS, ûs. Maſc. *Négligence.* ἡ ὀλιγωρία, ας. * ἡ ἀμέλεια, είας. *Mépris.* ἡ καταφρόνησις, εως.

NEGLECTUS, a, um. Part. Cic. *Négligé.* ὀλιγωρηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mépriſé.* καταφρονηθεὶς, εῖσα, έν. V. NEGLIGO.

NEGLIGENS, entis. Omn. gen. *Qui néglige.* ἀμελῶν, *vel* ἀλογῶν, (οῦντος) οῦσα, οῦν. gen. *Négligent, pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, καὶ τὸ ον, ου. V. NEGLIGO.

NEGLIGENTER. adv. *Négligemment.* ὀλιγώρως. * ἀμελῶς. *Par mépris.* καταφρονητικῶς. *Par maniere d'acquit.* ἐκ παρέργου.

NEGLIGENDUS, a, um. *Qu'on doit négliger.* ὀλιγωρητέος, *vel* ἀμελητέος, α, ον.

NEGLIGENTIA, æ. Fœm. *Négligence.* ἡ ἀμέλεια, είας. * ἡ ὀλιγωρία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios in Negligentiam adducit. ἄλλους ἀπεργάζεται ὀλιγώρως ἔχοντας. || Negligentiâ tuâ non feci. οὐκ ὀλιγωρῶν σου πεποίηκα. || Corrumpit animum Negligentia. διαφθείρει τὴν ψυχὴν τὸ ὀλιγωρεῖν. V. DESIDIA.

NEGLIGENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus négligent.* ἀμελέστερος, έρα, ερον.

NEGLIGENTISSIMUS, a, um, ſuperl. *Très-négligent.* ἀμελέστατος, άτη, ατον.

NEGLIGO, is, exi, ectum, ere. Cic. *Négliger.* ἀμελέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen. * ὀλιγωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠλιγώρηκα. gen. *Mépriſer.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abſentes amicos Negligere. τῶν φίλων ἀπόντων ὀλιγωρεῖν. || Virtutem Negligunt. τῆς ἀρετῆς ὀλιγωροῦσι. * Nemo ea Negligat. μηδεὶς ὀλιγώρως ἔχῃ τούτων. || Omnia prorsùs Negligunt. πρὸς πάντα ὀλιγώρως ἔχουσι. || Amicos nimis Negligit. τῶν φίλων λίαν ἀμελεῖ. || Communia negotia Negligere. τῶν κοινῶν πραγμάτων ἀμελεῖν. || Dico quòd oporteat te nequaquam tua Negligere. φημὶ χρῆναί σε τῶν ἰδίων μηδενὸς ἀμελῆσαι. || Iſta Negligo. ἀμελῶ περὶ τούτων. || Bonorum hominum res non Negliguntur à Deo. οὐκ ἀμελεῖται ὑπὸ Θεοῦ τὰ ἀνδρῶν ἀγαθῶν πράγματα. || Non poteſtis Negligere ea quæ ſupplicatum venimus. οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἀμελῆσαι περὶ ὧν ἐληλύθαμεν δεησόμενοι. (V. ἔρχομαι. in ano. || Mirum eſſet, ſi omninò Negligeretur. θαυματὸν ἂν γένοιτο, εἰ ἀμεληθείη τὸ παράπαν. || Quæ ab aliis Neglecta ſunt. τὰ ἠμελημένα ὑπὸ τῶν ἄλλων. || Talia Negligit. τούτων, *vel* πρὸς ταῦτα ἀμελῶς ἔχει. || Eos Negligit. τούτων καταμελεῖ, *vel* παραμελεῖ. || Iſta Negligenda ſunt. τῶν τοιούτων ἀμελητέον. || Niſi quis propter tenuitatem Neglectus fuerit. πλὴν εἴ τις διὰ σμικρότητα παρεμελήθη. || Negligunt iſta. εἰς ἀμέλειαν τούτων καθίσανται. || Adeò propria Negligunt. εἰς τοῦτο καθέστησαν τῶν οἰκείων ἀμελείας. || Negligitur, & nullo loco eſt. παρορᾶται, καὶ ἐν οὐδενὸς μέρει ἐστί. || Quæ omnes Negligunt. ἃ πάντες παρ' οὐδὲν ἡγοῦνται, *ſeu* τίθενται, *vel* ποιοῦνται. || Divitias Negligit, & nihili facit. τὰ χρήματα παρορᾷ, καὶ περὶ μηδενὸς ποιεῖται. || Iſta Negligo. ταῦτα ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι. || Amicos Negligit. πρὸς τοὺς φίλους ἀμελὴς γίγνεται. || Animam Negligere. τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀμελῶς ἔχειν. * περὶ τὴν ψυχὴν ἀμελῶς διακεῖσθαι. || Honores Negligit. ὀλιγώρως πρὸς τὰς τιμὰς διάκειται. || Veritatem Negligis. οὐδέν σοι τῆς ἀληθείας μέλει. || Rempublicam Negligitis. μηδὲν μέλει ὑμῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων. || Pravos Negligo. ἥκιστα μέλει μοι τῶν φαύλων. || Hoc Neglexi. περὶ τούτου οὐδὲν ἐμοὶ ἐμέλησε. * οὐδὲν ἐμέλησέ μοι ὑπὲρ τούτου. || Salutem ſuam Negligunt. οὐδὲν αὐτοῖς μέλει, ὅπως σωθήσωνται, *vel* σωθῶσι. || Publicam ſalutem Negligit. τῆς κοινῆς σωτηρίας οὐδὲν φροντίζει. * οὐδὲν φροντίζει περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. || Iſta omninò Negligo. μηδεμίαν τούτων ἐπιμέλειαν ἔχω. || Sanitatem Negligit. οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ἔχει τῆς ὑγιείας. || Domum Negligere. μηδεμίαν τοῦ οἴκου ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. || Omnia Negligit. μηδεμίαν περὶ οὐδενὸς ἐπιμέλειαν ποιεῖται. || Laudem Negligo. τοῦ ἐπαίνου λόγον οὐκ ἔχω. * τοῦ ἐπαίνου μηδένα λόγον ποιοῦμαι. || Vitam Negligit. ἀφροντίστως ἔχει τοῦ βίου. || Utilitatem Negligit. οὐδεμίαν πρόνοιαν τοῦ συμφέροντος ποιεῖται, *vel* ἔχει. || Pietatem Negligere. μηδεμίαν ὑπὲρ, *vel* περὶ τῆς εὐσεβείας πρόνοιαν ἔχειν.

NEGO, as, avi, atum, are. *Nier.* ἀρνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἠρνησάμην. acc. *Se dédire.* ἀπόφημι, F. ήσω. aor. 2. ἀπέφην. (V. anom. in φημί.) acc. *Refuſer, denier.* ἀπαρνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀπηρνησάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil eorum quæ dicta ſunt Negarim. οὐκ ἂν τῶν εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην. || Quia manifeſta res erat, non poterat Negare, ſed fatebatur. οὐκ ἠδύνατο ἀρνηθῆναι διὰ τὴν περιφάνειαν, ἀλλὰ προσωμολόγησε. || Jurejurando hæc Negat. διομνύμενος ταῦτα ἐξαρνεῖται. || Jurejurando Negavit rem ita ſe habere. διωμόσατο μὴ οὕτως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. || Non Nego me ea facere. οὐκ ἀρνοῦμαι ταῦτα πράττειν. || Negat ſe accepiſſe. λαβὼν ἐξαρνεῖται. || Nimis impudenter hoc Negans. λίαν ἀναιδῶς ἐξαρνούμενος τοῦτο. || Nego me iſta poſuiſſe. ἔξαρνός εἰμι μὴ τεθεικέναι ταῦτα. || Negat apud illos, ſe quicquam de meis rebus habere. ἔξαρνος γίνεται πρὸς αὐτοὺς, μηδὲν ἔχειν τῶν ἐμῶν. || Nego rem ita ſe habere. ἔξαρνος γίνομαι, ὡς οὐχ οὕτω τὸ πρᾶγμα ἔχει. || Miror, ſi quæ in confeſſo ſunt, Negent. θαυμάζω, εἰ ἔξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογούμενα. || Quomodò poſſumus Negare, quod honeſtum non ſit honeſtum. πῶς ἂν τολμῷμεν ἔξαρνοι εἶναι, τὸ καλὸν μὴ καλὸν εἶναι. || Duo talenta reddit, tertiū verò Negat. τὰ μὲν δύο τάλαντα ἀποδίδωσι, τοῦ δὲ τρίτου ἔξαρνος γίνεται. || Statim Negaverunt. εὐθὺς ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθον. (V. ἔρχομαι in anom.) || Nomen non Nego. οὔτε ἀπαρνοῦμαι τὸ ὄνομα. || Nego me hæc dixiſſe. ἔξαρνος γίνομαι, ὡς οὐκ εἶπον ταῦτα. || Quæ Negare non poterunt. ἃ οὐ δυνήσονται ἔξαρνοι γίνεσθαι. || Ne iſta Negent. ὡς ἂν μὴ ἔξαρνοι γίνωνται τούτων. || Negare non poſſunt, quin illa fecerint. οὐκ ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, τοῦ μὴ ταῦτα ποιῆσαι. || Negare nullo modo poſſunt. οὐδεμία ἄρνησις αὐτοῖς ἐστι, *vel* καταλείπεται.

NEGOTIALIS, & e, is. Cic. *Qui concerne les charges ou affaires.* πραγματικὸς, κὴ, κόν.

NEGOTIATIO, onis. Fœm. *Trafic.* ἡ πραγματεία, ας. *Marchandiſe.* ἡ ἐμπορία, ας.

NEGOTIATOR, oris. Maſc. *Qui trafique.* ὁ πραγματευὺς, έως. *Marchand.* ὁ ἔμπορος, ου.

NEGOTIATORIUS, a, um. *Appartenant à celui qui trafique.* πραγματευτικὸς, κὴ, κόν. *à un marchand.* ἐμπορητικὸς, κὴ, κόν.

NEGOTIOLUM, i. Neut. Cic. *Petite affaire, petite charge.* τὸ πραγμάτιον, ίου.

NEGOTIOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cic. *Trafiquer.* πραγματεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐπραγματευσάμην. *Exercer la marchandiſe.* ἐμπορεύω, F. εύσω, P. ἐμπεπόρευκα. *Etre occupé en quelques affaires.* ἀσχολέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἠσχολησάμην. || Negotiari civiliter. *Avoir le maniement des affaires publiques, être en charge.* πολιτεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπολίτευκα.

NEGOTIOSUS, a, um. *Fort affairé.* ὁ καὶ ἡ πραγματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui a beaucoup d'affaires.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Qui con-*

cerne les affaires. πραγματικὸς, ἡ, όν.

NEGOTIUM, ii. neut. Cic. *Affaire.* τὸ πρᾶγμα, ατος. *Charge, occupation.* ἀσχολία, ας. *Soin, travail & fâcherie.* ἡ πραγματεία, ας. *Choſe.* τὸ χρῆμα, ατος. || Nullo Negotio. ἀκονιτὶ, *vel* ἀκονιτῶς. *Facilement.* ῥᾳδίως. || Negotia aliena agere. ἀλλοτριοπραγεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠλλοτριοπράγηκα. || Negotium faceſſere, facere, exhibere. πραγματεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπραγμάτευκα. acc. *Fâcher & tourmenter.* παρενοχλεῖν, έω, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat. || Mihi Negotium exhibetur. πολυπραγμονέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. πεπολυπραγμόνημαι. || Negotium habere cum aliquo. τινὶ συμπλέκεσθαι, κομαι, fut. paſſ. εχθήσομαι, præt. paſſ. συμπέπλεγμαι. || Nihil mihi cum eo Negotii eſt. *Je n'ai rien à démêler avec lui.* οὐδὲν ἔχω πρᾶγμα, *vel* οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς αὐτόν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Negotiis occupari. ἀσχολίαν ἄγειν. || Negotium alicui faceſſere, *ſeu* exhibere. ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν. || Si magnis Negotiis occupatus es. εἴ τις σαυτῷ μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα. || Negotia prætexere, cauſari. ἀσχολίαν προφασίζεσθαι. || Negotia ſuſtinemus, ut otium agere poſſimus. ἀσχολούμεθα, ἵνα σχολάζωμεν. || Hoc Negotio occupor. ἀσχολοῦμαι ὑπὲρ τούτου, *vel* περὶ τοῦτο, *vel* πρὸς τοῦτο. || Aliquo domeſtico Negotio occupatus. περί τι τῶν οἰκείων ἀσχολούμενος. || Huic Negotio vacat. ἄσχολος γίνεται πρὸς τούτῳ. * ἀμφὶ τοῦτό ἐστι. * περὶ τοῦτό ἐστι. || In maximis Negotiis ſpectatus. ἐν πράξεσι μεγίσταις ἐξετασθείς. || Publica Negotia. αἱ κοιναὶ πράξεις. * τὰ κοινὰ πράγματα. || Negotia domeſtica. τὰ ἔνδον ἔργα. || Nihil mihi tecum Negotii eſt. οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρός σε. * μηδὲν ἐστί μοι καί σοι πρᾶγμα. || Nihil cum iis Negotii habeo. οὐδὲν ἔχω πρᾶγμα πρὸς αὐτούς. || Negotiorum turba. ὄχλος πραγμάτων. || Tot Negotia eos undique urgent. τοσαῦτα πράγματα περιέστηκε τούτους. || Multa Negotia ſuſtinere. πολλὰ πράγματα ὑπομένειν. || Urbis Negotia rectè conſtituere. τὰ κατὰ τὴν πόλιν καλῶς διατίθεσθαι, *vel* καθιστάναι. || Negotia benè conſtituta ſunt. εὖ τὰ πράγματα καθέστηκε. || Sic ſe Negotium habet. οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Rectè ſe habent eorum Negotia. καλῶς ἔχει τὰ τούτων πράγματα. * καλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ πράγματα. || Malè ſe Negotium habet. κακῶς, *vel* φαύλως ἔχει τὸ πρᾶγμα. pejus. χεῖρον. peſſimè. φαυλότατα, *ſeu* κάκιστα. || Negotia civitatis optimè ſe habent. κάλλιστα ἔχει τὰ τῆς πόλεως. || Meliùs ſe habent oratorum Negotia. βέλτιον ἔχει τὰ τῶν δημαγωγῶν πράγματα. || Negotia Reipublicæ in eo loco ſunt, ut. εἰς τοῦτο τὰ τῆς πόλεως πράγματα καθέστηκεν, ὥστε. || Negotium ſuſcipere. ἐπιχειρεῖν τῷ πράγματι, *vel* τὸ πρᾶγμα. || Multa Negotia ſuſcipere. πολλὰ πράγματα ἐγχειρεῖν. * πολλῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι. || Negotium aggredi. ἅπτεσθαι τοῦ πράγματος. || Multis Negotiis implicare ſe. πολυπραγμονεῖν περὶ πολλῶν, *vel ſimpl.* πολυπραγμονεῖν. || Negotia gerere, adminiſtrare, agere. τὰ πράγματα πράττειν, *vel* διοικεῖν. || Rectè Negotia ſua gerere. τὰ ἑαυτοῦ καλῶς διοικεῖν. * τὰ ἑαυτοῦ πράγματα καλῶς πράττειν. || Aliorum Negotia curare. τὰ τῶν ἄλλων πράττειν. * ἀλλότρια πράγματα διοικεῖν. || Publica Negotia adminiſtrare. τὰ κοινὰ διοικεῖν. * τὰ κοινὰ πράγματα πράττειν. || Negotia pecuniis geruntur. τὰ πράγματα πράττεται χρήμασι. || Aliis Negotia ſua committere. τοῖς ἄλλοις τὰ ἑαυτοῦ πράγματα πιστεύειν, *vel* ἐμπιστεύειν. || Negotiorum curam alteri mandare. τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν ἄλλῳ ἐγχειρίζειν. || Negotiis præficere. τοῖς πράγμασι ἐφιστάναι τινά. || Negotiis præeſſe. τῶν πραγμάτων ἐπιστατεῖν, *vel* προϊστάναι. || Sapientiſſimum Negotiis gerendis præficere. τὸν φρονιμώτατον τοῖς πράγμασιν ἐφιστάναι. || Maximorum Negotiorum curam alicui committere. καθιστάναι τινὰ ἐπὶ τὰ μέγιστα. || Maximis Negotiis præfectus. μεγίστων πραγμάτων προστάς. || Negotium hoc recuſat. ἀρνεῖται ταύτην χρείαν. || Multum mihi Negotii exhibuit. πολλὰ ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν. || Negotium nobis exhibent, quò minus ſcribamus. παρέχει ἡμῖν ἀσχολίαν γράφειν. || Ne tibi Negotium faceſſat. ἵνα μή σοι ἔργον τι παρέχῃ. || Aliis Negotium accerſere. ἄλλοις ἀσχολίαν κατασκευάζειν. || Vereor ne tibi Negotium exhibeam. ὀκνῶ σοι ὄχλον παρέχειν. || Plurimum Negotii mihi exhibuit. πολὺν ὄχλον ἐμαυτῷ παρέσχε. (V. ἔχω in ano.) || Negotia quæ quotidie occurrunt. πράγματα τὰ περὶ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προσπίπτοντα. || Multum Negotii ſuſtinui, in iſtis corrigendis. πολλὰ πράγματα ἔσχον ταῦτα ἐπανορθῶν. || Res maximi Negotii. ἔργον πολλὴν πραγματείαν ἔχον. || Oratio hæc plurimum habet Negotii. ὁ λόγος τοιοῦτος πολλὴν ἔχει πραγματείαν. || Multum ipſis Negotii hoc exhibuit. περὶ τοῦτο πολλαὶ αὐτοῖς ἐγένοντο πραγματεῖαι. || Nihil Negotii eſt, iſta perficere. οὐδὲν ἔργον, ταῦτα ἐκτελεῖν. || Nullo labore ac Negotio. ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας. || Nihil Negotii eſt, iſtud agere. πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι.

NEMO, inis. maſc. & fœm. Cic. *Perſonne : nul.* ὁ οὐδεὶς, ενός. pro maſc. οὐδεμία, ᾶς. pro fœm. *Pas un.* ὁ μηδαμὸς, οῦ. *Pas une.* μηδαμὴ, ῆς. || Non Nemo. *Quelques-uns.* οἱ καὶ αἱ τινὲς, ὧν * οἱ ἔνιοι, καὶ αἱ ἔνιαι, ίων. || Nemo non videt. *Tous voient.* ὁρῶσιν ἅπαντες.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nemo eſt, qui non præferat reliquis ſtudiis pietatem erga Deos. οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων προκρίνει τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ τοὺς Θεούς. || Nemo adeò ſtolidus eſt, qui non iſta reddat. οὐδεὶς οὕτως ἠλίθιός ἐστιν, ὅστις οὐ ταῦτα ἀποδοίη. || Nemo eſt eorum, qui ipſo familiariter uſi ſunt, quem non deceperit. οὐδείς ἐστιν, ὅντινα οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος, τῶν αὐτῷ χρησαμένων. || Nemo eſt, qui hoc damnum non agnoſcat. οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ αὐτὴν καταγνοίη τὴν ζημίαν. || Nemo homo. οὐδεὶς τῶν ὄντων.

NEMORALIS, & e, is. *Qui eſt dans les bois.* ὁ καὶ ἡ ἀλσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *De bois, bocager.* ὑλικὸς, ἡ, όν.

NEMORENSIS, & e, is. *De bois & forêts.* ὑλικὸς, κὴ, κόν.

NEMORIVAGUS, a, um. *Qui va & court par les bois.* δι' ἄλση πλανώμενος, ένη, ενον. *Vagabond par les bois & forêts.* ὁ ὑλοκοίτης, ου.

NEMOROSUS, a, um. *Plein de bois, bocageux.* ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, *vel* ἀλσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Où il y a beaucoup d'arbres.* ὁ καὶ ἡ πολύδενδρος, καὶ τὸ ον, ου.

NEMPE, adv. *Certes, certainement.* δηλαδή. * ἢ[illegible]

λονότι. *C'eſt à ſçavoir.* ἀμέλ. *Oui fort bien.* πάνυγε. * πάνυ μὲν.

NEMUS, oris. neut. *Bois ou forêt.* ἡ ὕλη, ης. *Bois de plaiſance.* τὸ νέμος, εος, ους. *Bois épais.* τὸ ἄλσος, εος, ους.

NEO, nes, nevi, netum, ere. *Filer.* νήθω, F. νήσω, P. νένηκα. * κλώθω, F. σω, P. κέκλωκα. acc.

NEOGAMUS, i. maſc. *Nouveau marié.* ὁ νεόγαμος, ου.

NEOPHYTUS, a, um. *Nouvellement planté, ou converti depuis peu à la foi.* ὁ καὶ ἡ νεόφυτος, καὶ τὸ ον, ου.

NEOTERICUS, a, um. V. RECENTIOR.

NEPA, æ. fœm. Cic. *Un ſcorpion.* ὁ σκορπίος, ου.

NEPETA, æ. fœm. *Pouliot ſauvage, ou herbe à chat, herbe.* ἡ ἑτέρα καλαμίνθη, (ης.).

NEPHRITICUS, a, um. *Néphritique, malade de douleur néphritique.* νεφριτικός, ή, όν.

NEPHRITIS, idis. fœm. *Douleur néphritique, maladie de reins.* ἡ νεφρῖτις, ιδος.

NEPOS, otis. maſc. Cic. *Petit fils, le fils du fils.* ὁ υἱωνός, οῦ. *Neveu.* ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ. ‖ Ex filia Nepos. *Fils de la fille.* ὁ θυγατριδοῦς, οῦ. ‖ Fratris aut ſororis Nepos. ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ. ‖ Nepotes. *La poſterité.* οἱ ἀπόγονοι, ων. *Jeunes gens perdus & débauchés.* οἱ ἄσωτοι νέοι, ων.

NEPOTATUS, ûs. maſc. *Débauche & prodigalité.* ἡ ἀσωτία, ας.

NEPOTINUS, a, um. *De petit fils, qui appartient à un petit fils.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ υἱωνοῦ. *Appartenant à des débauchés ou prodigues de leur bien.* τοῖς ἀσώτοις ἴδιος, ία, ιον. *Deſordonné.* ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, καὶ τὸ ον, ου.

NEPOTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se comporter en prodigue & débauché.* ἀσωτεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἠσωτευσάμην. * ἀκολασταίνω, F. ανῶ, P. ἠκολάσταγκα. *Faire de folles dépenſes.* περὶ τὰς δαπάνας ἀτακτῶ, έω, ήσω, P. ἠτάκτηκα.

NEPOTULUS, a, um. *Petit neveu, le petit fils du fils.* τὸ υἱωνίδιον, ίου.

NEPTIS, is. fœm. Cic. *La fille du fils ou de la fille.* ἡ υἱωνή, ῆς. ‖ Neptis ex filia. *Fille de la fille.* ἡ θυγατριδῆ, ῆς. ‖ Neptis ex fratre aut ſorore. *La niéce, la fille du frere ou de la ſœur.* ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς.

NEPTUNUS, i. maſc. *Faux Dieu des anciens Païens.* ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

NEPTUNIUS, a, um. *De Neptune.* Ποσειδώνιος, ία, ιον.

NEQUA. Vide NEQUIS.

NEQUA. adv. *De peur que par quelque lieu, ou par quelque moyen.* μή πη.

NEQUAM. omn. gen. *Un vaurien, méchant.* φαῦλος, αύλη, λον. *Inutile.* ὁ καὶ ἡ ἀχρεῖος, καὶ τὸ εῖον, ου. *Débauché.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ου.

NEQUANDO. adv. Cic. *De peur que quelquefois, ou en quelque temps.* μήποτε.

NEQUAQUAM. adv. *Nullement.* οὐδαμῆ. * οὐδαμῶς. *Non, point du tout.* μὴ δῆτα. * ἥκιστα. * οὔτοι.

NEQUE. conjunct. *Ni.* οὐδὲ. * μηδὲ. * οὔτε. * μήτε. ‖ Neque antè, Neque pòſt. οὔτε πρόσθεν, οὔτε ὕστερον.

NEQUEO, is, ivi, itum, ire. Cic. *Ne pouvoir.* οὐ δύναμαι, fut. med. ήσομαι. (V. anom.) οὐχ οἷός (pro maſc.) εἰμί. * ἀδυνατῶ, ῶ, F. ήσω, P. ἠδυνάτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nequeo iſta facere. οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ταῦτα ποιεῖν. ‖ Nequit ſcribere. οὐχ οἷός τ' ἐστὶ γράφειν. ‖ Si Nequis. εἰ οὐχ οἷός τ' εἶ. ‖ Nequimus iſta credere. οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν τούτοις πείθεσθαι. ‖ Nequeunt iſta diù ſibi conſtare. οὐχ οἷά τ' ἐστὶ πολὺν χρόνον κατὰ ταὐτὸν μένειν. ‖ Urbi noſtræ perſuadere Nequiverunt. τὴν πόλιν ἡμῶν πείθειν οὐχ οἷοί τ' ἦσαν. ‖ Iſta conſequi Nequeo. τούτων ἐπιτυχεῖν οὐκ οἷός τε γίνομαι: *vel* οὐχ οἷός εἰμι. ‖ Hæc nequit perficere. ταῦτα ἀποτελεῖν οὐχ οἷος γίνεται. V. POSSUM.

NEQUICQUAM. Cic. *Pour néant.* μηδοτιοῦν. *En vain.* ματαίως. * μάτην. ‖ Nequid. V. NEQUIS,

NEQUIOR, & ius, oris. comp. Cic. *Plus méchant.* ὁ καὶ ἡ κακίων, καὶ τὸ ον, ονος. *Plus malicieux.* μοχθηρότερος, έρα, ερον. *De plus mauvaiſe vie.* ἀχρηστότερος, έρα, ερον.

NEQUIS, nequa, nequid, *vel* nequod. *Qu'aucun ne.* ὁ καὶ ἡ μήτις, καὶ τὸ μήτι. gen. μήτινος. ‖ Nequid nimis. μηδὲν ἄγαν.

NEQUISSIME. adv. *Très-méchamment.* κάκιστα.

NEQUISSIMUS, a, um. ſuperl. Cicer. *Très-méchant, le plus méchant.* κάκιστος, ίστη, ιστον. * πονηρότατος, άτη, ατον.

NEQUITER. adv. Cic. *Méchamment.* κακῶς. * ἀχρήστως. *Malicieuſement.* κακούργως. *En homme débauché.* ἀκολάστως.

NEQUITIA, æ. & Nequities, iei. fœm. Cicer. *Méchanceté.* ἡ μοχθηρία, *vel* πονηρία, ας. *Malice.* ἡ κακουργία, *vel* κακοτεχνία, ας. *Débauche & diſſolution.* ἡ ἀκολασία, ας.

NEQUIUS. adv. *Plus méchamment.* φαυλότερον.

NEREIDES, um. fœm. plur. *Nymphes de la mer.* αἱ νηρηΐδες, ων.

NERITA, æ. maſc. *Une eſpece de conque.* ὁ νηρίτης, ου.

NERIUM, ii. neut. *Oléandre, roſagine, arbriſſeau.* τὸ νήριον, ίου. * τὸ ῥοδόδενδρον, ου.

NERVIA, æ. fœm, *vel* NERVIUM, ii. neut. *Corde d'inſtrument de muſique.* ἡ χορδή, ῆς.

NERVICEUS, a, um. *De nerf, ou appartenant à nerf.* νεύρινος, ίνη, νον.

NERVICUS, a, um. *Qui a une douleur de nerfs, ou mal aux nerfs.* νευρικός, κή, κόν.

NERVOSE. adv. Cic. *Vigoureuſement.* νευρωδῶς. *Puiſſamment.* ἰσχυρῶς.

NERVOSITAS, atis. fœm. *Vigueur.* τὸ νευρῶδες, εος, ους. *Force & vertu.* ἡ δύναμις, εως.

NERVOSUS, a, um. Cicer. *Nerveux, plein de nerfs.* ὁ καὶ ἡ νευρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Vigoureux & robuſte.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, καὶ τὸ ον, ου.

NERVULUS, i. maſc. Cic. *Petit nerf.* τὸ νευρίον, ίου.

NERVUS, i. maſc. Cic. *Nerf.* τὸ νεῦρον, ου. *Force & puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. *Corde d'arc ou d'inſtrument de muſique.* ἡ νευρά, ᾶς. ‖ Nervos ſeptem habens. *Qui eſt à ſept cordes.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάφθογγος, καὶ τὸ ον, ου. *Cep, ou lien de fer qu'on met au cou.* ὁ κύφων, ωνος. *qu'on met aux pieds d'un malfaicteur.* ἡ ποδοκάκη, ης. ‖ Nervorum diſſenſio. Vide CONVULSIO. ‖ Nervos contendere. V. CONTENDO.

NESCIO, is, ivi, itum, ire. *Ne ſçavoir.* οὐκ οἶδα, præt. med. ab εἴδω. acc. * οὐκ ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. (Vi-

de verba in μι.) accuſ. *Ignorer.* ἀγνοέω, ῶ, F. P. ἠγνόηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Neſciunt. ταῦτα, *vel* περὶ τούτων ἀγνοοῦσι. || Quis adeò ſocors eſt, qui Neſciat bellum inde ad nos venturum. τίς οὕτως εὐήθης ἐςὶν, ὅςις ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα. || Neſcio eum abiiſſe. ἀγνοῶ, ὅτι ἀπῆλθεν. || Neſcio quomodò. οὐκ οἶδα, ὅπως.* οὐκ οἶδ', ὅπως. * οὐκ οἶδ' ὄντινα τρόπον. || Neſcio quomodò iſta peregit. οὐκ οἶδ' ὅπως ταῦτα ἀπετέλεσεν. || Cùm Neſcio quid impendet. ἐπειδή τι, οὐκ οἶδ' ὅ, τι, ἐπίκειται. || Neſcio quare. οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου. || Latinè Neſcit. ἀπείρως ἔχει τοῦ λατινισμοῦ. || Hæc Neſcit. ἐν ἀγνοίᾳ τούτων ἐςί. || Cùm reſpondiſſem me Neſcire. ἀποκριναμένου μου ὅτι οὐκ εἰδείην. || Iſta Neſciens. ταῦτα οὐκ εἰδώς.* τούτων οὐδὲν οὐκ εἰδώς. || Hoc Neſcio. τοῦτό με λανθάνει. || Illa quidem Neſciunt. ταῦτα δὲ αὐτοὺς λανθάνει. || Has fraudes Neſciunt. αὗται ἐκείνους ἀπάται λανθάνουσι. || Quæ Neſcivi. ἃ διέλαθεν ἐμέ. || Neſcit, ea difficilia eſſe. λανθάνει αὐτὸν, ὅτι χαλεπά ἐςι ταῦτα. || Neſcit, rem ita geſtam eſſe. λέληθεν ἐκεῖνον, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὕτω πέπρακται. || Neſcio, eos abiiſſe. ἔλαθον ἐμὲ, ἀπελθόντες. || Hunc adeſſe, Neſcio. λανθάνει με παρών. || Tot eſſe viros Neſciebam. λελήθασιν ἐμὲ τοσοῦτοι ὄντες ἄνθρωποι. || Neſcit, ſe id conſecutum eſſe. ἔλαθεν αὐτὸν, ταῦτα κτησάμενος. || Neſcio, quid agam. ἀπορῶ, τί ποιήσω.* ἀπορῶ ὅ, τι ποιήσω. || Quid agendum ſit, Neſcio. ἀπορῶ τί χρὴ δρᾶν. || Quid dicam Neſcio. ἀπορῶ ποίοις λόγοις χρώμενος τυγχάνω. || Quid agerent, Neſciebant. οὐκ εἶχον, ὅ, τι χρήσονται τοῖς πράγμασι. || Equitare Neſcit. οὐκ ἐπίςαται ἱππεύειν. * κακῶς ἐπίςαται ἱππεύειν. || Servire Neſcitis. οὐκ ἐπίςασθε δουλεύειν. || Artes iſtas Neſcit. οὐκ ἐπίςαται τὰς δὲ τὰς τέχνας. * περὶ ταύτας τέχνας ἀπείρως ἔχει. || Iraſci Neſcit. ἀήθης ἐςὶ, τοῦ ὀργίζεσθαι.

NESCIUS, a, um. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἀγνὼς, ῶτος. *Non ſçavant.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιςήμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Qui ne ſçait ou ne connoît point.* οὐκ εἰδὼς, (ότος) υῖα, ός. acc. *Inconnu.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωςος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Harum rerum Neſcius. ταῦτα οὐκ εἰδώς. * ταῦτα ἀγνοῶν. || Haud Neſcius ſuæ imbecillitatis. τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν εὖ εἰδώς. || Militare Neſcius. οὐκ ἐπιςάμενος ςρατεύειν. || Rerum gerendarum Neſcius. τῶν πραγμάτων ἀπείρως ἔχων. * πρὸς τὰ πράγματα ἀπείρως ἔχων. || Tolerandi Neſcius. ἄπειρος τοῦ παθεῖν. * ἀήθης τοῦ πάσχειν. || Vinci Neſcius. τοῦ ἡττᾶσθαι ἀήθης. || Neſcius ſum, iſta ſic ſe habere. ἀγνοῶ ταῦτα οὕτως ἔχοντα. * οὐκ οἶδ' ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει. || Me Neſcio abiit. ἐμὲ λαθὼν, ἀπῆλθε. || Nobis Neſciis, id egerunt. ἡμᾶς λαθόντες, τοῦτο ἐποίησαν. * λάθρα ἡμῶν, τοῦτο πεποιήκασι.

NESSOTROPHIUM, ii. neut. *Le lieu où les canes ſont nourries.* τὸ νησσοτροφεῖον, ου.

NEU. adv. Vide NEVE.

NEVE. *Et ne; ou ne.* καὶ μή. *Pour que, ne.* ἵνα μή. ſubjunct. *Que non, ni.* μήτε.

NEVOLO. Vide NOLO.

NEURICUS, a, um. *Qui a mal aux nerfs.* νευρικὸς, ή, όν. *Qui a mal aux jointures, goutteux.* ἀρθριτικὸς, ή, όν.

NEUROBATA, æ. maſc. Jul. *Danſeur ſur cordes.* ὁ νευροβάτης, ου.

NEUROSPASTUM, i. neut. *Petite figure qu'on fait mouvoir par quelque reſſort ou corde cachée.* τὸ νευρόσπαςον ἄγαλμα, (ατος.)

NEUTER, tra, trum. gen. trius. Cic. *Ni l'un ni l'autre.* οὐδέτερος, *vel* μηδέτερος, έρα, ερον. || Neutram in partem motus. *Indifférence.* ἡ ἀδιαφορία, ας. || Quorum Neutrum facitis. ὧν ὑμεῖς οὐδέτερον τυγχάνετε ποιοῦντες. (V. τυγχάνω. in anom.)

NEUTIQUAM. adv. *Nullement.* μηδαμῶς. * οὐδαμῆ.

NEUTRALIS, & e, is. *Neutre.* οὐδέτερος, έρα, ερον.

NEUTRO. adv. *Ni d'un côté ni d'autre.* οὐδετέρωσε. * μηδετέρωσε.

NEUTROBI. adverb. *Ni en un lieu, ni en l'autre.* οὐδετέρωθι. * μηδετέρωθι.

NEX, necis. fœm. Cic. *Mort.* ὁ θάνατος, ου. *Meurtre.* ὁ φόνος, ου. || Necem ſuam appetere. θανατᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. τεθανάτηκα, *vel* θανατιάω, ῶ, F. άσω, P. τεθανατίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui Necem afferre, *ſeu* inferre. φόνον τινὸς ἐργάζεσθαι. * ἀποκτείνειν, *ſeu* μιαιφονεῖν τινα. || Alicujus Necem patrare. φόνον τινὸς ἐργάσασθαι. || Sibi Necem conſciſcere. αὐτοχειρίᾳ ἀποκτείνειν ἑαυτόν. || Sibi ipſe Necem conſcivit. ἔκτακεν ἑαυτὸν αὐτόχειρος ὤν, *vel* αὐτόχειρ ἄν.

NEXILIS, & e, is. *Qu'on peut nouer.* πλεκτὸς, τὴ, τόν.

NEXO, as, avi, atum, are. *Attacher, nouer.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc. * εἴρω, F. ἐρῶ, P. εἶρκα. acc.

NEXUS, a, um. part. Cic. *Noué, attaché.* πεπλεγμένος, η, ον. *Entortillé.* συνεςπειραμένος, η, ον. *Lié.* δεθεὶς, εῖσα, έν. || Nexus ob æs alienum, *vel* crimen. ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμος, καὶ τὸ ον, ου.

NEXUS, ûs. maſc. *Entortillement, nœud.* ἡ πλοκὴ, *vel* συμπλοκὴ, ῆς. *Liaiſon.* ὁ δεσμὸς, οῦ.

N I

NI. conjunct. *Sinon, ſi ne.* εἰ μή. indic. *vel* ſubjunct. *Que, ſinon.* ὅτι μή. V. NISI.

NICETERIA, orum. neut. plur. *Le prix des victorieux.* τὰ νικητήρια, ίων.

NICOTIANA, æ. fœm. *Nicotiane, ou herbe à la Reine, herbe.* ἡ νικοτιάνη, ης.

NICTATIO, onis. fœm. *Clignement des yeux.* ἡ σκαρδάμυξις, εως.

NICTO, as, avi, atum, are. & NICTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Cligner les yeux.* σκαρδαμύττω, F. ύξω, P. ἐσκαρδάμυχα.* βλεφαρίζω, F. ίσω.

NIDAMENTUM, i. neut. *Lieu où les oiſeaux font leurs nids.* ἡ νεοττεία, ας.

NIDEO, es, dui, ere. Vide RENIDEO.

NIDIFICO, as, avi, atum, are. *Faire ſon nid.* νεοττοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. νενεοττοποίηκα.

NIDIFICUS, a, um. *Qui fait des nids.* ὁ καὶ ἡ νεοττοποιὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

NIDOR, oris. maſc. *L'odeur d'une choſe qui cuit au feu, ou qui brûle.* ἡ κνίσσα, ης.

NIDULOR, aris, atus ſum, ari. *Nicher, faire ſon nid.* νεοττεύω, F. εύσω, P. νενεόττευκα. *Couver ſes œufs dans le nid.* ἐπωάζω, άσω, P. ἠπώακα.

NIDULUS, i. maſc. Cic. *Petit nid.* τὸ νεοττίδιον, *vel* νεόττιον, ίου.

NIDUS,

NIDUS, i. maſc. *Un nid, ou trou ſemblable à un nid.* ἡ νεοττιὰ, vel ιὰ, vel ιὰ. * ἡ καλιὰ, ᾶς. *Pouſſin, le petit d'un oiſeau.* ὁ νεοσσὸς, vel ὁ νεοττὸς, ȣ. || Nidi. *Caſſettes.* οἱ οἰκίσκοι, ων. || Nidos ſtruere. V. NIDIFICARE.

NIGELLA, æ. fœm. *Nielle, herbe.* τὸ μελάνθιον, ȣ.

NIGELLUS, a um. *Noirâtre.* ὑπομέλας, (ανος) λαινα, λαν.

NIGER, (gri) a, um. *Noir.* μέλας (ανος) λαινα, λαν. *Qui a l'ame noire & méchante.* ὁ καὶ ἡ κακόνοος, ȣς; καὶ τὸ ουν, ȣν; οὸ, ȣ. || Niger color. V. NIGREDO. || Qui, quæ, quod eſt Nigris oculis. ὁ καὶ ἡ μελανόφθαλμος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Nigro capillitio. ὁ καὶ ἡ μελανοκόμης, ȣ. || Nigrâ veſte indutus. ὁ καὶ ἡ μελανείμων, καὶ τὸ μον, ονος.

NIGRIOR, & ius, oris. comp. *Plus noir.* μελάντερος, έρα, ερον.

NIGERRIMUS, a, um. ſuperl. *Très-noir.* μελάντατος, άτη, ατον.

NIGREDO, inis. fœm. *Noirceur.* ἡ μελανία, ας. * ἡ μελανότης, ητος.

NIGREFACIO, is, feci, factum, ere. *Noircir.* μελαίνω, F. ανῶ, P. μεμέλαγκα. acc.

NIGREFIO, is, fieri, & NIGREO, es, *vel* NIGRESCO, is, grui, ere. *Devenir noir.* μελανίζω, F. ίσω, P. μεμελάνικα. *Etre noir, ſe noircir.* μελαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. μεμέλαμμαι.

NIGRICO, as, are. *Etre un peu noir, ou tirer ſur le noir.* ὑπομελαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. *Se noircir.* μελανίζω, F. ίσω, P. μεμελάνικα.

NIGRITIA, æ. & NIGRITIES, iei, & NIGRITUDO, inis. fœm. V. NIGREDO.

NIGRO, as, are. *Noircir.* μελαίνω, F. ανῶ, P. μεμέλαγκα. acc.

NIGROR, oris. maſc. V. NIGREDO.

NIHIL. neut. indecl. *Rien,* τὸ ȣ̓δὲν, vel μηδὲν, ενός. *Non, point.* ȣ̓κȣ̃ν. * ȣ̓δέν τι. || Nihil quicquam. μηδὲν. * μηδοτιȣ̃ν. * ȣ̓δοτιȣ̃ν. * ȣ̓δὲν ὁτιȣ̃ν. || Nihil dum. V. NONDUM. || Nihil minùs. μηδαμῶς. || Nihil non. τὰ ἅπαντα, ων. || Propius nihil factum eſt, quàm. παρ' ȣ̓δὲν ἦλθον. (ab ἔρχομαι.) infin. || Quod Nihil ad nos pertinet. τὸ ȣ̓δὲν πρὸς ἡμᾶς. || Nihil mihi & Petro. ȣ̓δὲν ἐςί μοι καὶ τῷ Πέτρῳ πρᾶγμα. || Homo Nihili. ὁ ἄνθρωπος ȣ̓δαμινὸς, vel μηδαμινός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil ad rem. οὐδὲν πρὸς ἔπος. || Nihil ampliùs reliquum eſt, niſi ut Deus fiat. ȣ̓δὲν ἐςι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. * λοιπὸν ȣ̃ν ἐςὶν ȣ̓δὲν, πλὴν γενέσθαι θεόν. || Nihil aliud poſſunt, quàm inſidiari. μηδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν, δύνανται. || Nihil eſt omninò, quod magis cavendum ſit, quàm permittere, ut aliquis ex vulgo creſcat. οὐκ ἔςιν, ὅ, τι τῶν πάντων μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, μείζω τινὰ τῶν πολλῶν γίνεσθαι. || Nihil aliud curant, niſi quod utile eſt. μηδενὸς ἄλλȣ φροντίζȣσι, πλὴν τȣ̃ συμφέροντος, vel πλὴν ὅ, τι συμφέρει. || Nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat. μηδὲν ἄλλο σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει. || Nihil niſi divitias laudant. ȣ̓δὲν ἐπαινȣ̃σιν, ἀλλ' ἢ τὸν πλȣ̃τον. || Nihil negotii mihi tecum eſt. οὐδὲν πρᾶγμά ἐςί μοι πρός σε. || Nihil laboris. ȣ̓δεὶς πόνος. || Nihil facere, quòd æquum ſit, ȣ̓δὲν τῶν προσηκόντων ποιεῖν.

NIHILIFACIO, is, feci, factum, ere. *Ne tenir compte: n'eſtimer rien.* παρ' ȣ̓δὲν ποιέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. aor. 1. med. ἐποιησάμην. acc. * ἐξȣθενέω, vel ἐξȣδενόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξȣθένωκα. acc. *Mépriſer.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen. Vide FACERE.

NIHILIPENDO, is, ndi, nſum, ere. *Idem.*

NIHILUM, i. neut. Cicer. *Rien.* τὸ ȣ̓θὲν, vel μηδὲν, vel ȣ̓δὲν, ενός. || Nihilo minùs. *Néanmoins, ce nonobſtant.* ȣ̓δὲν ἧττον. || Ad Nihilum. εἰς ȣ̓δέν. || Pro Nihilo habere. Vide NIHILIFACIO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihilo minùs quàm anteà. ȣ̓δὲν ἧττον, ἢ τὸ πρότερον. || Nihilo magis. ȣ̓δὲν μᾶλλον. || Nihilominus tamen. ἀλλ' ὅμως.

NIL. neut. indecl. V. NIHIL.

NILUM, i. neut. V. NIHILUM.

NILUS, i. maſc. *Le Nil, fleuve d'Egypte.* ὁ Νεῖλος, ȣ.

NIMBIFER, (eri) a, um. *Qui améne une groſſe pluie.* ὁ καὶ ἡ ὀμβροφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

NIMBOSUS, a, um. *Pluvieux.* ὁ καὶ ἡ ὀμβρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Plein de nuages.* ὁ καὶ ἡ νεφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

NIMBUS, i. maſc. Cic. *Une ondée de pluie venue tout à coup.* ὁ ὄμβρος, ȣ. * ἡ ὀμβρία, ας. *Nuage.* τὸ νέφος, εος, ȣς. *Vent.* ὁ ἄνεμος, ȣ.

NIMIE. adv. *Trop, beaucoup.* ἄγαν. *Outre meſure.* ὑπερβεβλημένως. || Nimiè amari. ὑπερφιλεῖσθαι, έομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ὑπερπεφίλημαι. V. NIMIS.

NIMIETAS, atis. fœm. *Superfluité.* ἡ περισσεία, ας. * τὸ περισσὸν, ȣ. * ἡ περισσότης, ητος. *Trop grande abondance.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς.

NIMIOPERE. adv. Cic. V. NIMIE.

NIMIRUM. adv. Cic. *Certainement, ſans doute.* ἀμέλει. * δῆτα. *C'eſt à ſçavoir.* δήπȣ. * δήπȣθεν.

NIMIS, Nimiùm. adverb. Cic. *Trop.* ἄγαν. *Fort, grandement.* λίαν. * σφόδρα. || Nimis, vel nimiùm citò. τάχιον.

NIMIUS, a, um. Cic. *Trop grand.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν. *Exceſſif.* ὑπερβολικὸς, ή, όν. || Nimius animi. ὁ καὶ ἡ θυμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Nimis ſermonis. λάλος, λη, λον. * ὁ καὶ ἡ ἀθυρόγλωσσος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nimis juvenis. ὁ ἄγαν νέος. || Nimia libertas. ἡ ἄγαν ἐλευθερία. || Nimis vehemens ſtudium. ἡ ἄγαν σπȣδή. || Nimiæ familiaritates. αἱ λίαν ὁμιλίαι. || Solet aliquando Nimia felicitas homines intolerabiles facere. κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν. || Nimis accuratè. λίαν ἀκριβῶς. || Nimis aliquem laudare. ὑπερβάλλοντας ἐπαινεῖν τινα. * καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν, vel πέρα τȣ̃ μετρίȣ. || Nimiæ laudes. ὑπερβάλλοντες ἔπαινοι. * οἱ καθ' ὑπερβολὴν ἔπαινοι. || Nimis, pluſquàm decet. παρ' ὃ δεῖ. * πέρα τȣ̃ δέοντος. * παρὰ τὸ δέον. * μᾶλλον τȣ̃ προσήκοντος. * πλέον, vel πλεῖον τȣ̃ δέοντος. || Nimiùm ſeſe efferre. μείζω τοῦ δέοντος φρονεῖν. || Nimiùm exaggerare res. μείζους ποιεῖσθαι τȣ̀ς λόγȣς ἢ κατ' ἀξίαν. || Nimis multi. λίαν πολλοί.

NINGO, vel Ninguo, is, nxi, ere. *Neiger.* νίφω, F. ψω, P. νένιφα.

NINGUIDUS, a, um. *Neigeux.* ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Plein de Neiges.* ὁ καὶ

ἡ νιφοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ͂ος, οῦς.

NINGUIS, is. V. NIX.

NISI. conjunct. *Si non, ſi ne.* εἰ μὴ. indic. *vel* ſubjunct. * ἐὰν μὴ. ſubjunct. *Que ſi non.* ὅτι μή. *Excepté.* πλήν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil aliud ſpectat, Niſi ut avaritiam ſuam expleat. μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει. ‖ Nihil, Niſi quod. οὐκ ἄλλο τι, πλὴν ὅ, τι. ‖ Nihil aliud curant, Niſi quod utile eſt. μηδενὸς ἄλλε φροντίζουσι, πλὴν ὅ, τι συμφέρει, *vel* πλὴν τοῦ συμφέροντος. ‖ Nulla horum utilitas eſt, Niſi de reliquis etiam dextrè conſultemus. οὐδὲν ὄφελός ἐστι τούτων, ἢν μὴ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. ‖ Nihil aliud reſtat, Niſi ut Deus fiat. οὐδέν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. ‖ Non eſt poteſtas, Niſi à Deo. οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ. ‖ Non aliâ ratione, Niſi ſcribatur oratio. οὐκ ἄλλως, πλὴν εἰ γραφείη λόγος. ‖ Quis ſemetipſum in evidens periculum conjiceret, Niſi fortè aliquis planè deſperatus? τίς ἂν ἑαυτὸν εἰς πρόδηλον κακὸν ἐμβάλλοι, πλὴν εἰ μή τις παντάπασιν ἀπονενοημένος ἐστί. ‖ Nihil volentes laudare, Niſi divitias. οὐδὲν ἐθέλοντες, ἐπαινεῖν, ἀλλ᾽ ἢ τὸν πλοῦτον. ‖ Arcana nemini dicas, Niſi tibi conferat. περὶ τῶν ἀπορρήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν σαυτῷ συμφέρῃ. ‖ Niſi à bonis gloria parari non poteſt. οὐχ οἷόν τ᾽ ἐστίν, ἀλλ᾽ ἢ τοὺς ἀγαθοὺς, κτήσασθαι τὴν δόξαν. ‖ Niſi jam anteà vera dixiſſem. μὴ οὐχὶ πρότερον ἀληθῆ ἔλεξα.

NISUS, i. maſc. Cic. *Un épervier.* ὁ νῖσος, ου.

NISUS, ûs. maſc. Cic. *Effort.* ἡ πεῖρα, ας. *Eſſai avec diligence.* ἡ σπουδὴ, ῆς.

NITEDULA, *vel* NITELA, æ. fœm. Cic. *Un ver luiſant.* ἡ λαμπουρὰ, ᾶς. * ἡ λαμπουρὶς, ίδος. *Eſpece de petit rat ou de ſouris qui ſe cache dans les buiſſons.* ὁ μῦς ἀρουραῖος.

NITELLA, æ. fœm. *Inſtrument d'atournereſſe, ou coëffeuſe.* τὸ κάλλυντρον, ου.

NITEO, es, ere, & NITESCO, is, tui, ere. *Etre poli & net.* καλλύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. κεκάλλυμμαι. *Reluire de netteté.* στίλβω, F. ψω, P. ἔστιλφα.

NITIBUNDUS, a, um. *Qui ſemble s'efforcer.* πειρωμένῳ, (pro maſc.) ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Qui ſemble s'appuyer.* τῷ ἐπισκηπτομένῳ, (pro maſc.) ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κός.

NITIDE. adv. *Nettement.* καθαρῶς.

NITIDIOR, & ius, oris. compar. *Plus net, plus poli.* λαμπρότερος, έρα, ερον.

NITIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-net, très-poli.* λαμπρότατος, άτη, ατον.

NITIDIUSCULE. adv. *Un peu nettement.* καθαριώτερον.

NITIDO, as, are. *Rendre net & luiſant.* καλλύνω, F. υνῶ, P. κεκάλλυκα. acc. *Embellir.* καλλωπίζω, F. ίσω, P. κεκαλλώπικα. acc.

NITIDUS, a, um. Cic. *Net.* καθαρὸς, ὰ, όν. *Poli.* λαμπρὸς, ρὰ, ρόν. *Luiſant.* ὁ καὶ ἡ διαυγὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐος, οῦς.

NITOR, oris. maſc. *Netteté.* ἡ καθαριότης, *vel* καθαρότης, ητος. *Beauté.* τὸ καλλώπισμα, ατος. *Lueur, ſplendeur, éclat.* ἡ στιλπνότης, ητος. * ἡ λαμπρότης, ητος.

NITOR, eris, xus, *vel* ſus ſum, niti. *S'efforcer & prendre peine.* πειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι, aor. I. med. ἐπειρασάμην. gen. * σπουδάζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα. περὶ. gen. εἰς. acc. *S'appuyer.* ἐρείδομαι, fut. med. είσομαι. aor. I. med. ἠρεισάμην. dat. *Se fier.* ἰσχυρίζομαι, fut. med. ίσομαι. aor. I. med. ἰσχυρισάμην. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Baculo Nititur. βακτηρίᾳ ἐρείδεται. ‖ Haſtâ Nixus. τῷ δόρατι ἐρεισθείς. ‖ Apparatu & largitionibus Niti. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασι ἐπερείδεσθαι, *vel* ἐπισκήπτεσθαι, *vel* ἰσχυρίζεσθαι. ‖ Prudentiâ Niti. ἐπὶ τῇ συνέσει θαῤῥεῖν. ‖ Potentiâ Nixus. τῇ δυνάμει πιστεύων. * ἐπὶ τῇ δυνάμει θαῤῥῶν, *ſeu* τεθαῤῥηκώς. ‖ Seipſo Niti. αὐτῷ πεποιθέναι. ‖ Conſilio alicujus Niti. συμβουλίᾳ τινὸς πεποιθέναι. ‖ Ad gloriam omni ope Nituntur. πάσῃ μηχανῇ τὴν δόξαν περιποιεῖσθαι σπουδάζουσι. * πάντα ποιοῦσιν εἰς δόξαν. ‖ Nititur ad virtutem conſequendam. διατείνεται τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. * εἰς τὴν ἀρετὴν ἐπείγεται. ‖ Hoc conſequi Nitor. ἐπείγομαι τούτου τυχεῖν.

NITRARIA, æ. fœm. *Le lieu où croît le nitre.* ἡ νιτρία, ας. *Le lieu où l'on tire le nitre de terre.* τὸ νιτρωρυχεῖον, ου.

NITRATUS, a, um. *Nitreux.* ὁ καὶ ἡ νιτρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Avec lequel il y a du nitre.* νιτρωτὸς, ὴ, όν.

NITROSUS, a, um. *Nitreux, plein de nitre.* ὁ καὶ ἡ νιτρώδης, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

NITRUM, i. neut. *Nitre, eſpece de ſel.* τὸ νίτρον, ου.

NIVALIS, & e, is. *De neige.* ὁ καὶ ἡ χιονώδης, *vel* νιφελώδης καὶ τὸ ες, εος, ους.

NIVARIUS, a, um. *Où l'on met la neige.* τῆς χιόνος δεκτικὸς, κὴ, κόν.

NIVATUS, a, um. *Rafraichi avec de la neige.* ὁ καὶ ἡ νιφοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

NIVEUS, a, um. *De neige.* ὁ καὶ ἡ χιόνεος, καὶ τὸ εον. * χιονικὸς, ὴ, όν. *Plein de neige.* ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, *vel* χιονώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Blanc comme neige.* ὁ καὶ ἡ νίφαργος, καὶ τὸ ον, ου.

NIVOSUS, a, um. *Abondant en neige.* ὁ καὶ ἡ χιονώδης, *vel* νιφετώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NIX, nivis. fœm. *Neige.* ἡ χιὼν, όνος. * ὁ νιφετὸς, οῦ. * ἡ νιφὰς, άδος.

NIXOR, aris, ari. Vide NITOR.

NIXURIO, is, ire. *Avoir envie de s'efforcer.* φιλονεικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλονείκηκα.

NIXUS, a, um. part. *Qui a eſſayé, qui s'eſt efforcé.* πειραθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui s'eſt appuyé.* ἐρεισθεὶς, εῖσα, έν.

NIXUS, ûs. maſc. *Peine & travail, effort.* ἡ πεῖρα, ας. *Peine & travail d'enfant.* ἡ ὠδὶν, *vel* ὠδὶς, ῖνος.

N O

NO, as, avi, atum, are. Cic. V. NATO.

NOBILIOR, & ius, oris. comp. *Plus noble.* εὐγενέστερος, έρα, ερον.

NOBILIS, & e, is. *Noble.* ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Illuſtre.* λαμπρὸς, ὰ, όν. *Fort eſtimé & renommé.* ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος, *vel* ἔνδοξος, καὶ τὸ ον, ου. *Connu.* ὁ καὶ ἡ γνώριμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Nobili genere natus. ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ εὐγένειος, καὶ τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nobili genere natus. ἐκ γένους περιφανοῦς ὤν. * ἀπὸ δοκιμωτάτων γονέων τυγχάνων. * ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων γεγονώς. || Nobili genere oriundum eſſe. καλῶς γίγνεσθαι, ſeu γεγονέναι. || Ex Nobili familia oriundus. ἐξ οἰκίας ἐπιφανεστάτης ὤν. || Ex familia totius civitatis Nobiliſſima eſt. γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει ἐστί. || Nobili patre natus. εὐδοκιμωτάτου πατρὸς ὤν. * πρὸς πατρὸς εὐγενής. || Nobili genere oriundus. κατὰ γένος περιφανής. * τὸ γένος ἐπιφανέστατος. * ἐκ τῶν προγόνων λαμπρὸς ὤν.

NOBILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-noble.* εὐγενέστατος, άτη, ατον.

NOBILITANDUS, a, um. *Qu'on doit ennoblir, ou eſtimer.* δοξαστέος, α, ον.

NOBILITAS, atis. fœm. Cic. *Nobleſſe.* ἡ εὐγένεια, ας. *Excellence, qualité illuſtre.* ἡ λαμπρότης, ητος. *Réputation, renommée.* ἡ ἐνδοξία, vel εὐδοξία, ας. || Nobilitate clarus. V. Nobili genere natus.

NOBILITATUS, a, um. Part. Cic. *Ennobli.* εὐγενὴς (pro maſc.) γενόμενος, ένη, ενον. *Bien connu.* γνωρισθεὶς, εῖσα, ἐν. *Qui eſt en réputation & en eſtime.* εὐδοκιμηθεὶς, εῖσα, ἐν.

NOBILITER. adv. *Noblement.* εὐγενῶς. *Excellemment.* ἐξαιρέτως. *Avec eſtime.* ἐνδόξως.

NOBILITO, as, avi, atum, are. Cic. *Ennoblir.* εὐγενῆ (pro maſc. & fœm.) ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc. *Mettre en réputation & en eſtime.* εὐδόκιμον (pro maſc. & fœm.) ποιῶ. accuſ. *Faire connoître.* γνωρίζω, F. ίσω, P. ἐγνώρικα. acc.

NOBIS. dat. ab Ego. *A nous.* ἡμῖν. || Nobiſcum. *Avec nous.* μεθ' ἡμῶν. * σὺν ἡμῖν.

NOCENS, entis. omnis gen. Cic. *Qui nuit.* βλάπτων, ουσα, ον. acc. *Dommageable, nuiſible.* βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπιβλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Accuſé, criminel.* ἐγκληθεὶς, εῖσα, έν. *Méchant, criminel.* κακὸς, ή, όν.

NOCENTER. adv. *Avec dommage, d'une maniere qui nuit.* βλαβερῶς. * ἐπιβλαβῶς. *Pour nuire.* βλαπτικῶς. *Méchamment.* κακῶς.

NOCENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus nuiſible.* βλαβερώτερος, έρα, ερον.

NOCENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-nuiſible.* βλαβερώτατος, άτη, ατον.

NOCEO, es, cui, citum, ere. Cic. *Nuire, porter dommage.* βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. *Faire tort.* ἀδικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Niſi quis Nocuerit. ἢν μή τις βλάπτῃ. || In multis rebus mihi Nocuit. πολλά με ἔβλαψε. || Haud parum aliis Nocet. οὐκ ὀλίγα τοὺς ἄλλους βλάπτει. || Nihil tibi Nocebo. οὐδέν σε βλάψω. || Si quis volens alteri Nocuerit. ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκών. || Aliis Nocere. ἄλλους κακῶς ποιεῖν. || Nemini unquam Nocuit. οὐδέποτε οὐδένα κακῶς ἐποίησε. || Qui vobis Nocet. ὃς ὑμᾶς κακὰ ἐργάζεται. || Nemini Noceo. μηδὲν μηδένα ζημιῶ. || Civitati Nocere. λυμαίνεσθαι τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει. || Nihil ei Nocuit. οὐδὲν ἐλυμήνατο αὐτόν. || Nemini vel privatim vel publicè Nocui. οὐδένα οὔτε ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ, κακὸν οὐδὲν εἴργασμαι. || Ne quid tibi Noceant. μή σε κακόν τι ποιήσειαν.

NOCIVUS, a, um. *Nuiſible & dommageable.* βλαπτικὸς, κή, κόν.

NOCTE. adv. *De nuit.* νυκτός. || Nocte dieque. νυχθήμερον. || Nocte ire. νυκτοπορεύειν, F. εύσω, P. νενυκτοπόρευκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Nocte dieque. τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. || Interdiu modeſtus es, Noctu autem ea quæ capitalia ſunt, facis. μεθ' ἡμέραν εἶ σώφρων, τὴν δὲ νύκτα, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. || Noctu furari. νύκτωρ κλέπτειν. || Totam Noctem. ὅλην τὴν νύκτα.

NOCTESCIT. imperſ. *Il eſt nuit, il fait nuit.* νὺξ γίνεται. ab anom. γίνομαι.

NOCTIFER, (eri) a, um. *Qui apporte ou amene la nuit.* ὁ καὶ ἡ νυκτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

NOCTIFUGA, æ. maſc. & fœm. *Qui fuit la nuit.* νυκτοφυγῶν, οῦντος. M. ἡ νυκτοφυγοῦσα, ης. F. τὴν νύκτα φεύγων, ουσα, ον.

NOCTILUCA, æ. *La lune qui luit de nuit.* ἡ νυκτολαμπὶς, ίδος.

NOCTIVAGUS, a, um. *Qui va & court de nuit.* ὁ καὶ ἡ νυκτιπλανὴς, τὸ ἐς, έος, οῦς.

NOCTU. adverb. Cic. *De nuit, par nuit.* νύκτωρ. * νυκτός. Vide NOCTE.

NOCTUA, æ. fœm. *Hibou, ou Chat-huant, oiſeau de nuit.* ἡ γλαὺξ, αυκός.

NOCTURNUS, a, um. *De la nuit, de nuit.* νυκτερινὸς, ή, όν. || Nocturna pugna. *Combat donné de nuit.* ἡ νυκτομαχία, ας. || Nocturnum iter. ἡ νυκτοπορία, ας. || Nocturna actio. *Action faite de nuit.* ἡ νυκτερεία, ας.

NOCUMENTUM, i. neut. *Nuiſance, dommage.* ἡ βλάβη, ης. * τὸ βλάβος, εος, ους.

NOCUUS, a, um. Cic. *Nuiſible.* βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. *Dommageable.* ὁ καὶ ἡ ἐπιβλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

NODO, as, avi, atum, are. *Nouer.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc. *Lier.* δεσμεύω, F. εύσω, P. δεδέσμευκα. accuſ.

NODOSUS, a, um. *Plein de nœuds.* ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, καὶ τὸ ον, ου.

NODULUS, i. maſc. *Petit nœud.* τὸ συνδέσμιον, vel ἀμμάτιον, ου. *Petit oignon de lis.* τὸ βόλβιον, ου.

NODUS, i. maſc. Cic. *Un nœud.* ὁ δεσμὸς, οῦ. * τὸ ἅμμα, ατος. || Articulorum Nodi. *Les jointures.* οἱ κόνδυλοι, ων. || Nodus capillorum. ἡ πλοκαμὶς, ίδος.

NOLO, non vis, non vult, nolui, nolle. *Ne vouloir point.* οὐ βούλομαι, fut. λήσομαι. (V. anom.) οὐ θέλω, vel οὐκ ἐθέλω, F. ήσω, P. ἠθέληκα. (V. anom.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Quis hoc Nolit? τίς οὐκ ἂν ἐθελήσειε ταῦτα; || Hoc facere Noli. τοῦτο ποιεῖν μὴ θέλε. || Nolens id feci. ἄκων τοῦτο πεποίηκα. * παρὰ προαίρεσιν τοῦτο πεποίηκα.

NOMÆ, arum. fœm. plur. *Ulceres corroſifs.* αἱ νομαὶ, ῶν.

NOMEN, inis. neut. *Nom.* τὸ ὄνομα, ατος. *Réputation, renommée.* ἡ φήμη, ης. *Bonne réputation.* ἡ εὐφημία, ας. * ἡ εὐδοξία, ας. || Qui, quæ, quod eſt ſine Nomine. ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans honneur ou renom.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, καὶ τὸ ον, ου. || Magni Nominis. ὁ καὶ ἡ πολύδοξος, καὶ τὸ ον, ου. || Nobile, vel clarum Nomen. ἡ εὐδοξία, ας. || Nomen ignobile. ἡ ἀδοξία, ας. || Nomen aſſequi, vel adipiſci. εὐδοκιμεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐδοκίμηκα. * ἐνδοξεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνδόξηκα. || Nomen commutare. μετονομά-

ζειν, άζω, F. άσω, P. μετωνόμακα. || Meo Nomine. παρ' ἐμοῦ. *A cauſe de.* ἐμοῦ ἕνεκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nomen alicui imponere. ὄνομα τιθέναι τινί. || Patris Nomen maximo natu filio imponit. τοῦ πατρὸς ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ υἱῷ τίθησι. || Ecquod enim aliud Nomen quiſquam imponere poſſit? τί γὰρ ἄν τις ἄλλο θεῖτο ὄνομα; || Ei hoc Nomen dedit. τούτῳ τοιοῦτον ὄνομα ἔθω. || Quidam adoleſcens, Nomine Petronius. νέος τις, τοὔνομα Πετρώνιος, *vel* ὁ Πετρώνιος ἐπικληθείς. || Salaminem condidit, ejuſdem Nominis cum antiqua ſua patria. Σαλαμῖνα κατῴκησεν, ὁμώνυμον τῆς πρότερον αὐτοῦ πατρίδος οὔσης. || Nomine cum appellat. ὀνομαστὶ τοῦτον καλεῖ. || Nullo alio Nomine iſta appellare poſſum. οὐδὲν ἄλλο ἔχω ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιούτοις. || Avi ſui Nomen gerens. τοῦ πάππου τοῦ ἑαυτοῦ ὄνομα ἔχων. || Has vobis Nomine proferemus. ταύτας ὑμῖν κατ' ὄνομα ἐροῦμεν. || Nomen quidem in obſcuro jaceat. τὸ μὲν ὄνομα ἐν ἀφανεῖ κείσθω. || Vel quocunque alio Nomine id quiſpiam appellare malit. ἢ ὅπως τοῦτο ὀνομάζειν ἑτέρῳ φίλον. || Admeto Nomen erat. ἦν δὲ ὄνομα αὐτῷ Ἄδμητος. || A Romulo Nomen conſecuti. ἀπὸ Ρωμύλου τοὔνομα λαβόντες, *vel* τῆς ἐπωνυμίας τυχόντες. || Benigni Nomen à moribus accepit. τὸ χρηστὸς ἐπίκλησιν ἐκ τῶν ἠθῶν ἤνεγκε. || Corvini Nomen hinc traxit. Κορβῖνος ἐντεῦθεν ἐπεκλήθη. || Hoc Nomine Philoſophus ille vocabatur. τοῦτο ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο. * Militiæ Nomen dare. πρὸς στρατείαν ἀπογράφεσθαι, *vel* καταλέγεσθαι. * ἑαυτὸν ἀπογράφειν ἐν τοῖς στρατιώταις. * Magnum in hac regione Nomen ejus erat. μέγα ἦν αὐτοῦ ὄνομα ἐν τῇδε χώρᾳ. || Alexandri Nomen apud omnes vigebat. τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου πολὺ παρὰ πᾶσιν ἦν. || Cujus celeberrimum apud omnes homines ob ſapientiam Nomen erat. οὗ μέγιστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπὶ σοφίᾳ ὄνομα ἦν. || Magnam apud nos, ob juſtitiam, Nominis celebritatem aſſecutus eſt. μέγα παρ' ἡμῖν ἔλαβεν ὄνομα ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ. (V. λαμβάνω in anom.) || Cujus ob virtutem Nomen celebre eſt. ὀνομαστὸς παρὰ πᾶσιν ἂν δι' ἀρετήν. * οὗ ὄνομα μέγα λέγεται ἐπὶ τῇ ἀρετῇ. * μέγα ὄνομα παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ ἀρετῇ ἔχων. || Sempiternæ gloriæ Nomen ſuum commendant. ὀνομαστοὶ γίνονται, καὶ κλέος αὐτῶν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταιθέασι. || Nominis ſui famâ urbes omnes implevit. πάσας πόλεις τοῦ ὀνόματος ἑαυτοῦ ἐνέπλησε. || Nomen ſuum poſteritati tradere. τοὔνομα αὐτοῦ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου παραδοῦναι. * τοὔνομα εἰς μνήμην παραδιδόναι. || Nomine ſapientiæ celebris. μέγιστον ὄνομα ἐπὶ σοφίᾳ ἔχων. * ἐπὶ τῇ σοφίᾳ εὐδοκιμῶν. || Hoc Nomine accuſor. ἐπὶ τούτῳ αἰτίαν ἔχω. || Hoc uno Nomine. τούτου μόνου ἕνεκα.

NOMINA, um, ibus. neut. plur. *Dettes.* τὰ χρέα, εῶν. * τὸ χρέος, έος, ους. * τὸ χρέως, ω. *Débiteur.* ὁ χρεώστης, ου. * ὁ ὑπόχρεως, ω. || Nomina ſolvere. *Payer ſes dettes.* τὰ χρέα διαλύω, F. σω, P. διαλέλυκα. || Nomina facere. *S'endetter, faire des dettes.* ὑπόχρεως γίνομαι. * δανείζομαι, F. είσομαι. Aor. 1. ἐδανεισάμην. * δάνεισμα ποιέομαι, οῦμαι.

NOMENCLATIO, onis. fœm. *L'action de nommer.* ἡ ὀνομασία, ας. *Dénombrement par noms & ſurnoms.* ἡ ὀνοματολογία, ας.

NOMENCLATOR, oris. maſc. Cic. *Qui donne le nom.* ὁ ὀνοματοποιός, οῦ. *Qui appelle par le nom,* ὁ ὀνοματοκλήτωρ, ορος. *Qui dénombre par noms & ſurnoms.* ὁ ὀνοματολόγος, ου.

NOMENCLATURA, æ. fœm. Vide NOMENCLATIO.

NOMINALIS, & e, is. *Qui appartient aux noms.* ὀνομαστικός, ή, όν.

NOMINANDUS, a, um. *Qu'on doit nommer.* ὀνομαστέος, α, ον.

NOMINATIM. adv. *Par nom.* ὀνομαστί. *Par nom & ſurnom.* ἐξονομακλήδην. *Nommément, expreſſément.* διαρρήδην. *Principalement.* μάλιστα.

NOMINATIO, onis. fœm. Cic. *Nomination.* ἡ κλῆσις, εως. *L'action d'appeller par nom & ſurnom.* ἡ ὀνομασία, ας. *Dénombrement par noms.* ἡ ὀνοματολογία, ας.

NOMINATIVUS, a, um. ut Nominativus caſus. *Nominatif cas.* ἡ ὀνομαστικὴ πτῶσις, (εως.)

NOMINATOR, oris. maſc. *Qui nomme.* ὁ ὀνομαστής, οῦ.

NOMINATUS, a, um. part. *Nommé.* ὠνομασμένος, η, ον. *Appellé.* κληθείς, εῖσα, έν. *Renommé.* ὀνομαστός, ή, όν.

NOMINO, as, avi, atum, are. *Appeller.* καλέω, ῶ, F. έσω, P. κέκληκα. accuſ. *nommer.* ὀνομάζω, F. άσω, P. ὠνόμακα. acc. *donner le nom.* ἐξονομάζω, F. άσω, P. ἐξωνόμακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alterum Remum, alterum Romulum Nominavit. τὸν μὲν Ρῶμον, τὸν δὲ Ρώμυλον προσηγόρευσε. || Eos adulatores Nominamus. τούτους κόλακας ἀποκαλοῦμεν. || Ariſtides, qui juſtus Nominabatur. Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἐπικληθείς. || Ex ſagacitate ſagaces Nominamur. κατὰ τὴν σύνεσιν λεγόμεθα συνετοί. || Sapiens Nominatur. σοφὸς ἀκούει. || Juſtus, ab omnibus Nominatur. δίκαιος παρὰ πάντων ἀκούει. || Ex eo Nominatus eſt. ἀπὸ τούτου ἔλαβεν ὄνομα, *vel* ὄνομα ἔσχε. (V. λαμβάνω & ἔχω.) || Servatores, & non vaſtatores Nominari. σωτῆρες, ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι.

NOMOPHYLAX, cis. maſc. Vide LEGIS cuſtos.

NOMOTHETA, æ. maſc. V. LEGISLATOR.

NON. adv. *Non, ne, pas, point.* οὐχί, μή. * οὐ. ante conſon. οὐκ. ante vocal. len. οὐχ. ante vocal. aſpir. Non modò, verùm etiam. οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. || Non multò pòſt. αὐτίκα. || Non queo. Vide NEQUEO. || Non quidem. οὐδαμῶς. || Non aliquo modo. μηδοτιοῦν. || Non aliunde. οὐδαμόθεν. || Non ampliùs. μηκέτι. || Non adhuc. Vide NONDUM.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non ampliùs in eo delinquit. οὐκ ἔτι, *vel* οὐκέτι τοῦτο ἀδικεῖ. || Non diù eſt, ex quo. οὐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ. || Non verbis, ſed re. οὐ λόγῳ, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ. || Non quin illorum meminiſſem. οὐκ ἀμνημονῶν ἐκείνων. Vide voces huic Particulæ adjunctas.

NONÆ, arum. fœm. plur. Cic. *Les nones du mois.* αἱ νόναι, *vel* νόνναι, ων.

NONAGENARIUS, a, um. *De quatre-vingt-dix ans.* ὁ καὶ ἡ ἐνενηκοντaέτης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Nonantiéme.* ἐνενηκοστός, ή, όν.

NONAGESIMUS, a, um. Cic. *Nonantiéme.* ἐνενηκοστός, ή, όν.

NONAGIES. adverb. Cic. *Nonante fois, quatre-vingt-dix fois.* ἐνενηκοντάκις.

NONAGINTA. omn. gen. indecl. plur. *Nonante, quatre-vingt-dix.* οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ ἐννενήκοντα. || Nonaginta annos natus. V. NONAGENARIUS.

NONARIUS, a, um. *De neuf jours, ou de neuf heures.* ἐννεαδικὸς, ἡ, όν. || Nonarius numerus. *Le nombre de neuf.* ἡ ἐννεὰς, άδος.

NONDUM. *Non encore.* οὔπω. * οὐδέπω. * μήπω. * μηδέπω.

NONGENTI, æ, a. plur. Cic. *Neuf cens.* ἐννεακόσιοι, ιαι, ια.

NONINGENTI, æ, a. *Idem.*

NONNE. adv. interr. *Ne?* οὐχὶ; * μῶν μὴ; * οὐκοῦν;

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nonne vides, quantum opus mandes? ἢ οὐχ ὁρᾷς, ὅσον ἔργον προστάττεις; || Nonne omnium impudentiſſimi ſunt? πῶς οὐχ ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; || Nonne talis eſt? οὐχὶ τοιοῦτος; || Nonne peſſimus eſt? πῶς οὐ κάκιστος; || Nonne abſurdum eſt? οὐκ οὖν ἄτοπον; || Nonne impius eſt? nonne crudelis? οὐκ ἀσεβής; οὐκ ὠμός;

NONNIHIL. indecl. neut. *Quelque choſe.* τὶ, τινός. *Un peu.* σμικρόν τι. Nonnihil boni. ἀγαθόν τι.

NONNULLUS, a, um, ullius. Cicer. *Aucun, quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ τὶς, τινός, τὸ τὶ, τινός. *Il y a quelqu'un qui.* ἔστιν ὃς, ἔστιν ἣ, ἔστιν ὅ.

NONNUNQUAM. adverb. *Quelquefois.* ἐνίοτε. * ποτέ, (Enclit.)

NONNUSQUAM. adv. *En quelque lieu.* ἐνιαχοῦ. * πῆ. (Enclit.) *En quelques lieux.* ἔν τισι τόποις.

NONUS, a, um. *Neuviéme.* ἔνατος, άτη, ατον.

NORMA, æ. fœm. *Une équierre.* ὁ γνώμων, ονος. *Une régle.* ὁ κανὼν, όνος.

NORMALIS, & e, is. *Qui eſt ſelon les régles.* κανονικὸς, ἡ, όν.

NORMATUS, a, um. *Fait à l'équierre.* πρὸς τὸν γνώμονα ἐξειργασμένος, η, ον.

NOS, ſtrûm, *vel* ſtrî, bis. plur. maſc. & fœmin. Cic. *Nous.* οἱ, *vel* αἱ ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.

NOSCITABUNDUS, a, um. *Qui ſemble reconnoître.* τῷ διαγινώσκοντι (pro maſc.) ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Qui reconnoît.* ἐπιγνοὺς, (όντος) οῦσα, όν. accuſ.

NOSCITO, as, avi, atum, are. *Connoître ou reconnoître.* ἐπιγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. præt. ἐπέγνωκα. (V. anom. in γινώσκω.) acc.

NOSCO, is, novi, notum, ſcere. Cic. *Connoître.* γινώσκω, fut. med. γνώσομαι, præt. ἔγνωκα. Aor. 2. ἔγνων. (V. anom.) acc. *Sçavoir.* ἐπίσταμαι, fut. med. στήσομαι. (V. anom. in μι.) acc. || Benè te novi. εὖ οἶδά σε, præt. med. ab εἴδω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hominem non novi. οὐ γινώσκω ἄνθρωπον, τίς ἐστι. || Non Novi te. οὐ γινώσκω σε, τίς εἶ. || Faciem alicujus Noſſe. τὴν ὄψιν τινὸς γνῶναι. || Novi, qualis ſit. γινώσκω αὐτὸν, ὁποῖός ἐστι. || Hoc accuratè Novi. τοῦτο ἀκριβῶς ἔγνων. || De nomine Noſſe. ἐξ ὀνόματος εἰδέναι. || De facie eum Novi. ἐξ ὄψεως αὐτὸν οἶδα, *vel* ἔγνων. || Qui me & te probè Norunt. οἱ ἐμὲ καί σε σαφῶς ἴσασι. || Nullo prorſus modo eos Noveram. οὐδὲ ὁπωσοῦν ἐγνώριζον αὐτούς. || Plurimi me Noverunt. γνωρίμως ἔχω πλείστοις. || Noſmetipſos Noſcere difficillimum eſt. ἡμᾶς αὐτοὺς γνῶναι, χαλεπώτατον. V. COGNOSCO. SCIO.

NOSMET, *vel* noſipſi, noſmetipſi, noſipſæ, noſmetipſæ. plur. Cic. *Nous-mêmes.* ἡμεῖς αὐτοί. pro maſc.

NOSOCOMIUM, ii. neut. *Hôpital.* τὸ νοσοκομεῖον, ου.

NOSTER, (ſtri) a, um. *Nôtre.* ἡμέτερος, έρα, ερον.

NOSTRAS, atis. omn. gen. *De notre pays.* ὁ καὶ ἡ ἡμεδαπὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

NOTA, æ. fœm. *Marque: ſigne.* τὸ σημεῖον, ου. * τὸ σύμβολον, ου. * τὸ τεκμήριον, ου. *Note, trait, ou chifre fait pour abreger.* τὸ σημεῖον, ου. *Marque imprimée avec le fer chaud, ou autrement.* τὸ στίγμα, ατος. *Infamie.* ὁ ψόγος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civi turpem Notam inurere. τῷ πολίτῃ αἰσχύνην περιάπτειν, *ſeu* προσάπτειν, *vel* περιποιεῖν. || Turpiſſimâ Notâ eos deformavit. μεγίστην αὐτοῖς αἰσχύνην περιῆψε. || Notam inurere probo viro. ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄνειδος προστρίβεσθαι. || Notam abſtergere, delere. τὴν αἰσχύνην ἀπολείβεσθαι, *vel* ἐξαλείφειν.

NOTABILIS, & e, is. *Qu'on peut connoître.* γνωστὸς, ἡ, όν. *Remarquable.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, καὶ τὸ μον. *Qu'on peut voir & appercevoir.* ὁρατὸς, τὴ, τόν. *Evident.* ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Digne de blâme.* ὁ καὶ ἡ ἐπίψογος, καὶ τὸ ον, ου.

NOTABILITER. adverb. *Notablement.* ἐπισήμως. *Evidemment.* ἐναργῶς.

NOTANDUS, a, um. part. *Qu'on doit noter ou remarquer.* σημειωτέος, α, ον.

NOTARIUS, ii. maſc. *Notaire, écrivain.* ὁ γραμματεὺς, έως. *Ecrivain par notes & abbréviations.* ὁ σημειογράφος, ου. || Notarius velox. *Ecrivain diligent à écrire.* ὁ ταχυγράφος, ου.

NOTATIO, onis. fœm. Cic. *Remarque, annotation.* ἡ διάκρισις, *vel* σημείωσις, εως. *Diſcernement.* ἡ διαγνώρισις, εως. *Obſervation.* ἡ παρατήρησις, εως.

NOTATUS, a, um. part. Cic. *Noté.* σημειωθεὶς, εῖσα, έν. *Marqué.* σεσημειωμένος, η, ον. * κεχαραγμένος, η, ον *Remarqué.* διακριθεὶς, εῖσα, έν. *Obſervé.* παρατετηρημένος, η, ον. *Deshonoré.* ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Diſcerné.* διαγνωρισθεὶς, εῖσα, έν. *Tacheté.* στικτὸς, ἡ, όν.

NOTESCO, is, ere. *Venir en connoiſſance, être connu.* γνωρίζομαι, futur. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. ἐγνώρισμαι.

NOTHIA, orum. neut. plur. *La part qui pouvoit écheoir par teſtament aux bâtards.* τὰ νοθεῖα, είων.

NOTHUS, i. maſc. *Bâtard.* ὁ νόθος, ου. * ἡ νόθη, ης.

NOTIFICANDUS, a, um. *Qu'on doit donner à connoître.* γνωριστέος, α, ον.

NOTIFICATUS, a, um. *Donné à connoître.* γνωρισθεὶς, εῖσα, έν.

NOTIFICO, as, avi, atum, are. *Donner à connoître.* γνωρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐγνώρικα. accuſ. rei. *Faire paroître, déclarer.* δηλόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδήλωκα. acc. rei. *Divulguer.* δημοσιεύω, F. εύσω, P. δεδημοσίευκα.

NOTIO, onis. fœm. Cic. *Connoiſſance.* ἡ νόησις, *vel* γνῶσις, εως. *Intelligence.* τὸ νόημα, ατος. * ἡ ἔννοια, ας. || Notio in animis inſita. τὸ ἐννόημα, ατος.

NOTIOR, & ius, oris. comp. *Plus connu.* γνωϛότερ😊, έρα, ερον.

NOTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-connu.* γνωϛότατος, άτη, ατον.

NOTITIA, æ, & NOTITIES, iei. fœm. *Connoiſſance.* ἡ νόησις, *vel* γνῶσις, εως. || Notitiam habere. V. NOSCO. || Notitiam præbere. Vide NOTIFICO. || Notitiam præbens. γνωριϛικὸς, κὴ, κόν. V. COGNITIO.

NOTO, as, avi, atum, are. Cic. *Noter, marquer.* σημειόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσημείωκα. acc. * χαράττω, F. άξω, P. κεχάραχα. acc. *Donner à connoître.* γνωρίζω, F. ίσω, P. ἐγνώρικα. accuſ. *Deshonorer.* ἀτιμόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠτίμωκα. acc. *Remarquer.* διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc. V. NOTA.

NOTORIUS, a, um. *Notoire, manifeſte.* δῆλ😊, δήλη, δῆλον.

NOTUS, a, um. part. *Qui a été connu.* γνωσθεὶς, εῖσα, έν. *Connu, qu'on connoît.* γνωϛὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ γνώριμος, καὶ τὸ ον, ου. *Clair & manifeſte.* ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, καὶ τὸ ον, ου. || Notum facere. Vide NOTIFICO. || Benè Notus. ὁ καὶ ἡ εὔγνωϛος, καὶ τὸ ον, ου. *Honorable.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ον, ου. || Notus alibi. ὁ καὶ ἡ ἀλλόγνωϛος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Id omnibus Notum eſt. τοῦτο πᾶσιν εὔγνωϛόν ἐϛι. * ἅπασι φανερόν ἐϛι, *ſeu* δῆλόν ἐϛι. || Arbitror omnibus Notum eſſe. οἶμαι πᾶσι γεγενῆσθαι φανερόν. || Omnibus Notum eſt, quòd. παρὰ πᾶσι φανερὸν γίνεται, *ſeu* ἐγένετο, ὅτι. || Et illud Notum eſt. κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐϛι. || Omnibus Notum eſt eos errare. φανεροὶ πᾶσίν εἰσι, διαμαρτάνοντες. || Omnibus Notum eſt, me iſta facere. ἅπασι δῆλός εἰμι, ταῦτα ποιῶν. || Mihi Notum eſt, cum iſta facere. ἐμοὶ δῆλός ἐϛι, ταῦτα ποιῶν. || Civibus Notum eſt, rem ſic actam eſſe. τοῖς πολίταις δῆλόν ἐϛι τὸ πρᾶγμα, οὕτω πραχθέν. || Hæc ſic ſe habere, Notnm eſt. φανερὰ ταῦτά ἐϛιν, οὕτως ἔχοντα. || Notum id omnibus faciam. ἅπασι τοῦτο φανερὸν, *vel* καταφανὲς ποιήσω. || Notum feci, eos ſic ſentire. φανερόν ἐποίησα, τοῦθ' ὅτι τοιαύτην ἔχουσι γνώμην. * φανερὸν ἐποίησα, ὡς τοιαύτην ἔχουσι γνώμην. V. COGNITUS.

NOVACULA, æ. fœm. Cic. *Un raſoir.* ὁ ξυρὸς, ου. *Un couteau.* τὸ μαχαίριον, ίου. || Novacularum theca. ἡ ξυροθήκη, ης.

NOVALIS, is. fœm. *vel* NOVALE, is. neut. *Gueret, terre labourée en laquelle on ne ſéme rien un an durant.* ἡ νεατὴ, ῆς. * ἡ νέα, ας. * τὸ νέωμα, ατος.

NOVATOR, oris. maſc. *Celui qui renouvelle.* ὁ νεωτεριϛὴς, οῦ. *qui fait de nouveau.* ὁ καινοτόμος, ου.

NOVATRIX, icis. fœm. *Celle qui renouvelle.* νεωτερίϛρια, ας. *Celle qui fait de nouveau.* ἡ καινοτόμ😊, ου.

NOVATUS, a, um. part. Cic. *Renouvellé.* νεωθεὶς, εῖσα, έν.

NOVE. adv. *Nouvellement, de nouveau.* καινῶς, * νέως. *Contre la coutume.* παρὰ τὸ ἔθ😊.

NOVELLETUM, i. neut. *Un lieu planté de jeunes ou de nouvelles vignes.* τὸ νεόφυτον, ου. *Nouvelles vignes, ou nouvellement plantées.* αἱ νεόφυτοι ἄμπελοι, ων.

NOVELLO, as, avi, atum, are. *Faire tout nouveau, ou planter de nouveau.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. acc.

NOVELLUS, a, um. *Nouveau,* νέος, α, ον. * νεαρὸς, ὰ, όν. *Nouveau planté, ou produit.* ὁ καὶ ἡ νεόφυτ😊, καὶ τὸ ον, ου.

NOVEM. omn. gen. indecl. plur. Cic. *Neuf.* οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα.

NOVEMBER, bris. maſc. Cic. *Le mois de Novembre.* ὁ νοέμβρι😊, ίου.

NOVENARIUS, a, um. *Neuviéme.* ἔνατος, άτη, ατον. *Qui eſt de neuf.* ἐννεαδικὸς, ἡ, όν. || Novenarius numerus. *Le nombre de neuf.* ἡ ἐννεὰς, άδ😊. *Qui eſt de la neuviéme partie.* ὁ καὶ ἡ ἐννεάμοιρος, καὶ τὸ ον, ου.

NOVENDIALIS, & e, is. *De neuf jours après.* ἐνναταῖ😊, αία, αῖον.

NOVENDIUM, ii. neut. *L'eſpace de neuf jours.* αἱ ἐννέα ἡμέραι, (ῶν.)

NOVENI, æ, a. plur. *Neuf.* οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα.

NOVERCA, æ. fœm. *Marâtre.* ἡ μητρυιὰ, ᾶς.

NOVERCALIS, & e, is. *De marâtre.* μητρυιακὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ μητρυιώδης, τὸ ες, εος, ους.

NOVERCOR, aris, ari. *Faire ou ſe comporter à la façon des marâtres.* μητρυιάζω, F. άσω, P. μεμητρυίακα.

NOVIES. adv. *Neuf fois.* ἐννεάκις.

NOVISSIME. adv. Cic. *Enfin.* ἐπὶ τέλει. * ἐσχάτως. *Dernierement, il n'y a pas longtemps.* νεωϛί.

NOVISSIMUS, a, um. ſuperl. à Novus. *Tout le dernier.* ὕϛατος, *vel* ἔσχατ😊, άτη, ατον.

NOVITAS, atis. fœm. Cic. *Nouveauté.* ἡ νεότης, *vel* καινότης, ητ😊. *Baſſe condition, ou extraction.* ἡ ἀγένεια, είας. || Rei Novitas. ἡ καινοπραγία, ας. || Novitatis cupidus. ὁ καὶ ἡ φιλόκαιν😊, καὶ τὸ ον, ου.

NOVITER. adv. *Nouvellement.* καινῶς. *Tout de nouveau.* νεαρῶς. *Dernierement, n'aguères.* νεωϛί.

NOVITIUS, a, um. *Tout nouveau.* νεαρὸς, ρὰ, ρόν. *Elevé à une dignité, à laquelle il n'avoit pas de droit par ſa naiſſance.* ὁ νεώτερος, ου. *Novice de religion.* ὁ καὶ ἡ νεοσύϛας😊, ου.

NOVO, as, avi, atum, are. Cicer. *Renouveller.* νεωτερίζω, F. ίσω, P. νενεωτέρικα. acc. *Faire de nouveau.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, ἀνανενέωκα. acc. * καινοτομέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαινοτόμηκα. acc. *Changer.* μεταβάλλω, F. αλῶ, P. βέβληκα. (V. anom. in βάλλω) acc.

NOVUNCIUM, ii. neut. *Poids ou meſure de neuf onces.* ἡ τριμοιρία, ας.

NOVUS, a, um. *Nouveau.* καινὸς, νὴ, νόν. * νέος, α, ον. * νεαρὸς, ὰ, όν. *Etrange & incroyable.* ὁ καὶ ἡ παράδοξος, καὶ τὸ ον, ου. *Admirable, étonnant.* θαυμάσιος, ία, ιον. *Elevé à quelque dignité à laquelle il ne pouvoit aſpirer par ſa naiſſance.* ὁ νεώτερος, ου. *Iſſu de parens de baſſe extraction.* ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui n'a aucune réputation.* ὁ καὶ ἡ ἄσημ😊, καὶ τὸ ον, ου. || Nova Luna. Vide NOVILUNIUM. || Novas res moliri. νεωτερίζειν, F. ίσω, *vel* καινουργεῖν, F. ήσω.

NOX, noctis. fœm. *Nuit.* ἡ νὺξ, νυκτός. *Mort.* ὁ θάνατ😊, ου. || Nox animi. ἡ ἄγνοια, ας. || Noctem agere inſomnem. παννυχίζειν, ίζω, F. ίσω, P. πεπαννύχικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Totâ Nocte dormire. ὅλην εὕδειν, *vel* καθεύδειν τὴν νύκτα. || Totam No-

Item vigilavit. ὅλην τὴν νύκτα διηγρύπνησε. || Mediâ Nocte. νυκτὸς μέσης. || Nocte ingruente. τῆς νυκτὸς ἤδη ἐπιλαβούσης. || Altâ jam Nocte. βαθείας ἤδη νυκτός. || Ad multam Noctem. πόῤῥω τῆς νυκτός.

NOXA, æ. fœm. Cicer. Nuiſance, dommage. ἡ βλάβη, ης. * ἡ ζημία, ας. Faute. τὸ σφάλμα, ατος. Crime. τὸ ἁμάρτημα, ατος. Danger. ὁ κίνδυνος, ου. Peine. ἡ τιμωρία, ας. || Noxâ ſolutus. ὁ καὶ ἡ ἀνέγκλητος, καὶ τὸ ον, ου. || Noxæ eſſe, vel Noxam facere. βλάπτειν, πτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. || Vaco omni Noxâ. ἀναίτιος, (pro maſc. & fœm.) εἰμι. V. CULPA.

NOXALIS, & e, is. De crime. ἐγκληματικός, ή, όν. Dommageable. βλαβερός, ά, όν.

NOXIA, æ. fœm. Faute, offenſe. ἡ αἰτία, ας. * τὸ ἔγκλημα, ατος.

NOXIUS, a, um. Dommageable, nuiſible. Vide NOCUUS. Qui a commis quelque faute, criminel, ἐν αἰτίαις ὤν, (ὄντος) οὖσα, ὄν.

N U

NUBECULA, æ. fœm. Cic. Petite nuée. τὸ νεφέλιον, ου.

NUBES, is. fœm. Cic. Nuée. ἡ νεφέλη, ης. * τὸ νέφος, εος, ους. || Qui, quæ, quod eſt ſine Nubibus. ὁ καὶ ἡ ἀνέφελος, καὶ τὸ ον, ου.

NUBIFER, (eri) a, um. Qui apporte les nuées. ὁ καὶ ἡ νεφεληφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

NUBIFUGUS, a, um. Qui fuit les nuées. ὁ καὶ ἡ φυγονεφής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. Qui fait fuir, ou qui chaſſe les nuées. ὁ καὶ ἡ νεφεληλάτης καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUBIGENA, æ. maſc. & fœm. Engendré d'une nuée. ὁ καὶ ἡ νεφελογενής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

NUBILAR, aris, vel NUBILARIUM, ii. neut. Un lieu couvert où l'on ſerre le bled à demi battu de peur de la pluie. τὸ ὑπονέφιον, ου. * τὸ ὑπονέφελον σιτοβόλιον, ου.

NUBILIS, & e, is. Cic. Mariable, prêt à marier. ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, καὶ τὸ ον, ου. V. NUBO.

NUBILO, as, are. Obſcurcir de nuées. ζοφόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐζόφωκα. acc. Obſcurcir. σκοτίζω, F. ίσω, P. ἐσκότικα. acc. Etre couvert de nuées, parlant de l'air. ἐπινεφέομαι, οῦμαι.

NUBILUM, i. neut. Nuée. τὸ νέφος, εος, ους. Obſcurité. ὁ ζόφος, ου. * τὸ σκοτεινόν, οῦ.

NUBILUS, a, um. Nubileux ou nébuleux. ὁ καὶ ἡ νεφελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. Couvert de nuées. ὁ καὶ ἡ ζοφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. Obſcur, ténébreux. σκοτεινός, ή, όν. * σκοταῖος, αία, αῖον. Nubilum reddo. V. NUBILO.

NUBO, is, pſi, ptum, ere. Voiler, cacher. καλύπτω, F. ψω, P. κεκάλυφα. acc. Se marier. γαμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 2. ἐγημάμην. (V. anom.) dat. Prendre mari. νυμφεύομαι, futur. med. εύσομαι, Aor. 1. med. ἐνυμφευσάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nubilem ætatem attingere. λαβεῖν ἡλικίαν πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι. (V. λαμβάνω in anom.) || Cùm Nubilis facta eſſet. ταύτης πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι λαβούσης τὴν ἡλικίαν || Nubilis filia. ἡ θυγάτηρ ἡλικίαν ἔχουσα τοῦ γάμου. || Æneæ Nupta. γαμισθεῖσα τῷ Αἰνείᾳ. || Alteri Nupta. ἑτέρῳ γεγαμημένη. || Alteri viro Nubere. δευτέρῳ ἀνδρὶ ὁμιλεῖν.

NUCAMENTUM, i. neut. La fleur des noyers, coudres, & autres ſemblables. ὁ κύτταρος, ου.

NUCETUM, i. neut. Un lieu planté de noyers ou de coudriers. ὁ καρυών, ῶνος.

NUCEUS, a, um. De noix ou de noyer. καρύϊνος, ίνη, ϊνον. * ὁ καὶ ἡ καρυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUCLEUS, i. maſc. Noyau, cerneau de noix. ὁ πυρήν, ῆνος. || Nucleo ſimilis. ὁ καὶ ἡ πυρηνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUCULA, æ. fœm. Petite noix. τὸ καρυάριον, ου.

NUDATUS, a, um. Mis nud, découvert, dépouillé. γυμνωθείς, εῖσα, έν.

NUDE. adv. Nuement, à découvert. ψιλῶς. Simplement. ἁπλῶς.

NUDIPEDALIA, ium. neut. plur. Sorte de ſolemnités chez les Juifs. τὰ γυμνοπόδεια, είων.

NUDITAS, atis. fœm. Nudité. ἡ γυμνότης, ητος. Pauvreté. ἡ πενία, ας.

NUDIUSQUARTUS. adverb. Il y a aujourd'hui quatre jours. τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε τετάρτῃ.

NUDIUSQUINTUS. adv. Il y a cinq jours. ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ.

NUDIUSSEXTUS. adv. Il y a ſix jours. πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην.

NUDIUSTERTIUS. adv. Cic. Devant hier, il y a trois jours. πρόχθες. * τῆς ἡμέρας πρὸ τῆσδε τρίτης.

NUDO, as, avi, atum, are. Mettre nud, découvrir. γυμνόω, vel ἀπογυμνόω, ῶ, F. ώσω, P. γεγύμνωκα. acc. Déclarer. δηλόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδήλωκα. acc. Donner à connoître. γνωρίζω, F. ίσω, P. ἐγνώρικα. acc.

NUDUS, a, um. Cic. Nud: clair, & à découvert. ψιλός, ή, όν. || Nudus enſis. τὸ πρόκωπον ξίφος, (εος, ους.) || Nudus amicus. ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, καὶ τὸ ον, ου. || Nudus pede. ὁ καὶ ἡ γυμνόπους, οδος. || Nudis pedibus incedere. γυμνοποδεῖν, έω, F. ήσω, P. γεγυμνοπόδηκα.

NUGÆ, arum. fœm. plur. Cic. Rêveries: ſonges. ὁ λῆρος, ου. Bourdes. αἱ γέῤῥαι, ῶν. Paroles vaines & frivoles. ἡ φλυαρία, ας. || Nugas agere. φλυαρεῖν, έω, F. ήσω, πεφλυάρηκα. Rêver. ληρεῖν, έω, F. ήσω, P. λελήρηκα. || Nugas effutire. βαττολογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. βεβαττολόγηκα.

NUGALIS, & e, is. Plein de badineries. ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. de rêveries. ὁ καὶ ἡ ληρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUGAMENTA, orum. neut. plur. V. NUGÆ.

NUGATOR, oris. maſc. Badin. ὁ ἀδολέσχης, ου. Jaſeur, babillard. ὁ φλύαρος, ου.

NUGATORIE. adverb. En badin, par badinerie. φλυαρωδῶς. Sotement. ληρωδῶς.

NUGATORIUS, a, um. Cic. Plein de rêveries. ὁ καὶ ἡ ληρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. Plein de badineries, de paroles vaines & frivoles. ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUGAX, acis, omn. gen. Badin, ou babillard. ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUGIGER, (eri) era, erum. Cic. Qui apporte des badineries. ὁ καὶ ἡ ὑθλοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

NUGIGERULUS, a, um. Un peu badin ou babillard. ὁ καὶ ἡ μικρόν τι φλυαρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

NUGIVENDUS, i. maſc. Un vendeur de bourdes. ὁ λεκιθοπώλης, ου. * ὁ φλυαρολόγος, ου.

NUGOR, aris, atus ſum, ari. depon. Dire des

bourdes ou ſotiſes. φλυαρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα. *Réver.* ληρέω, ῶ, F. ήσω, P. λελήρηκα. *Badiner.* ἀδολεσχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδολέσχηκα.

NULLATENUS. adv. *En aucune façon.* οὐδαμόσε. * μηδαμόσε. * οὐδέποτε.

NULLIBI. adv. *En nul lieu, en aucun endroit.* οὐδαμοῦ.

NULLUS, a, um. Cic. *Nul.* οὐδεὶς, *vel* μηδεὶς, ενός; οὐδεμία, *vel* μηδεμία, ᾶς; οὐδὲν, *vel* μηδὲν, ενός. * ὁ καὶ ἡ οὔτις, καὶ τὸ οὔτι, οὔτινος. ‖ Nullo modo. μηδαμῶς. ‖ Nullo negotio, nullo pacto, nullâ ratione. V. NEGOTIUM. PACTUM. RATIO.

NULLUSDUM. adv. *Perſonne juſqu'à préſent ne, nul encore juſques ici.* οὐδείσπω.

NUM, numnam. adv. *N'eſt-ce pas? N'eſt-il pas?* οὔτοι; * μῶν; * ἆρα;

NUMARIUS, a, um. Cic. *De monnoie.* χρηματιστικὸς, ἡ, όν. * ὁ, ἡ, τὸ τῶν νομισμάτων.

NUMARIUS, ii. maſc. *Celui qui eſt adonné à l'argent, ou corrompu par argent.* ὁ χρηματιστὴς, οῦ. * δωροδοκέων, ῶν, οῦντος.

NUMATIO, onis. fœm. *Abondance d'argent.* ἡ πολυχρηματία, ας. * ἡ πολυχρημοσύνη, ης.

NUMATUS, a, um. Cic. *Riche en argent.* ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, καὶ τὸ ον, ου.

NUMELLA, æ. fœm. *Carcan, eſpece de collier, pour punir les malfaicteurs.* ὁ κύφων, ωνος.

NUMEN, inis. neut. *La volonté de Dieu.* τὸ τοῦ Θεοῦ θέλημα, ατος. *La puiſſance de Dieu.* ἡ Θεοῦ δύναμις, εος. *La Divinité.* τὸ Θεῖον, ου. *Dieu.* ὁ Θεὸς, οῦ. ‖ Numine afflatus. V. AFFLATUS.

NUMERABILIS, & e, is. *Qu'on peut nombrer.* ἀριθμητὸς, ἡ, όν. *Aiſé à nombrer.* ὁ καὶ ἡ εὐαρίθμητος, καὶ τὸ ον, ου.

NUMERALIS, & e, is. *Qui appartient aux nombres.* ἀριθμητικὸς, ἡ, όν.

NUMERANDUS, a, um. part. *Digne d'être nombré.* ἀριθμητέος, α, ον.

NUMERATIM. adv. *Par nombre.* κατ' ἀριθμόν.

NUMERATIO, onis. fœm. *L'action de compter: compte.* ἡ ἀρίθμησις, εως.

NUMERATO. adv. Cic. V. NUMERATIM.

NUMERATOR, oris. maſc. *Nombreur, qui compte.* ὁ ἀριθμητὴς, οῦ.

NUMERATRIX, icis. fœm. *Celle qui nombre.* ἡ ἀριθμητὶς, ίδος.

NUMERATUS, a, um. part. Cic. *Nombré: compté.* ἠριθμημένος, ένη, ένον. * ἀριθμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

NUMERO, as, avi, atum, are. *Nombrer, compter.* ἀριθμέω, F. ήσω, P. ἠρίθμηκα. acc. * καταλέγω, F. ξω, P. καταλέλεχα. ‖ Nullo loco numerare. ἀδοκιμάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠδοκίμακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In beneficii loco Numerare. ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν. ‖ Mortem in beneficii parte Numerant. τὸν θάνατον ἐν δωρεᾶς μέρει ἀριθμοῦσι. ‖ In hoſtibus Numerare. ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἀριθμεῖν. ‖ Inter maxima mala Numerant harum rerum privationem. ἐν ταῖς μεγίσταις ζημίαις ἀριθμοῦσι τὸ τούτων ἀποστερεῖσθαι. ‖ Numero me inter illos qui cupiunt facillimè vivere. ταύτῃ ἐμαυτὸν εἰς τοὺς βουλομένους ῥᾶστα διατρίβειν. ‖ Inter fœneratores aliquem Numerare. εἰς τοὺς δανειστὰς τιθέναι τινά, *vel* ἀριθμεῖν τινα. ‖ Nullo loco Numerare. ἐν οὐδενὸς μέρει ἀριθμεῖν.

NUMEROSE. adv. Cic. *Par meſure.* ῥυθμικῶς. * κατὰ μέτρον. *Par nombre.* κατὰ ῥυθμόν. *Avec nombre & cadence.* εὐρύθμως.

NUMEROSUS, a, um. *Qui eſt en grand nombre.* ὁ καὶ ἡ πολυπληθὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Beaucoup.* πολὺς, πολλοῦ; πολλὴ, ῆς; πολὺ, πολλοῦ. *Fait ou qui va par meſure, ou en cadence.* ῥυθμικὸς, κὴ, κόν.

NUMERUS, i. maſc. Cic. *Nombre.* ὁ ἀριθμὸς, οῦ. *Meſure.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ. *Mélodie.* τὸ μέλος, εος, ους. ‖ Numerus denarius. ἡ δεκὰς, άδος. ‖ Numerus duodenarius. ἡ δυοδεκὰς, άδος. ‖ Numerus ternarius, &c. Vide TERNARIUS, &c. ‖ Qui, quæ, quod eſt nullo Numero. ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Aliquo Numero, *vel* in aliquo Numero habere. δοξάζειν, άζω, F. άσω, P. δεδόξακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Numero infinitus. ἄπειρος κατὰ τὸ πλῆθος. * ἄπειρος τὸ πλῆθος. ‖ Numero decem ſunt. δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν. ‖ Tot Numero ſunt. τοσοῦτοι τὸ πλῆθός εἰσι. * τοσοῦτοι τὸν ἀριθμόν εἰσι. ‖ Græcis ſimiles Numero. παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν. ‖ In Numero hoſtium reponere. εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἀριθμεῖν, *ſeu* τιθέναι. ‖ In Numero aliquo eſſe. ἔν τινος μέρει εἶναι. ‖ Nullo Numero ſunt. ἐν οὐδενὸς μέρει εἰσί. ‖ Infinitus hominum Numerus. ἀπέραντος ἀριθμὸς ἀνθρώπων. ‖ Multitudo, quæ vix Numero comprehendi poteſt. ὅμιλος οὐ ῥᾴδιος ἀριθμηθῆναι. ‖ Numerum omnem excedunt. ἀριθμὸν ὑπερβαίνουσι. ‖ Quarum tanta eſt multitudo, ut Numerum omnem effugiat. αἱ τοσαῦται μέν εἰσι τὸ πλῆθος, ὡς καὶ ἀριθμὸν διαφεύγειν. ‖ Plures, quàm ut Numerari poſſint. πλείους ἢ ἀριθμῆσαι, *vel* ἢ ὡς ἀριθμῆσαι. ‖ Tantus eſt eorum Numerus. τοσοῦτοι τὸ πλῆθός εἰσι. ‖ Eorum in Numero eſt. τούτων μὲν εἷς ἐστι. ‖ Quorum in Numero eſſe nolim. ὧν μήποτε γενοίμην ἐγώ. ‖ Numero haud illis pauciores. οὐκ ἐλάττους πλήθει τούτων. ‖ Etſi hominum Numero longè impar. καίπερ πολλῷ λειπόμενος τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων. ‖ Copiæ noſtræ ſuis Numero longè inferiores. τὸ πλῆθος ἡμῶν πολὺ ἐνδεέστερον τοῦ ἑαυτῶν.

NUMIDIA, æ. fœm. *Numidie, région d'Afrique.* ἡ Νομαδικὴ, ῆς.

NUMISMA, atis. neut. *Piece de monnoie.* τὸ νόμισμα, ατος.

NUMMUS, i. maſc. Vide NUMUS.

NUMULARIUS, ii. maſc. *Banquier.* ὁ τραπεζίτης, ου. *Qui bat la monnoie.* ὁ καὶ ἡ ἀργυροκόπος, καὶ τὸ ον, ου.

NUMULUS, i. maſc. Cic. *Petite piece de monnoie.* τὸ νομισμάτιον, ίου. * τὸ κερμάτιον, ίου.

NUMUS, *vel* NUMMUS, i. maſc. Cic. *Piece de monnoie.* τὸ νόμισμα, ατος. *Monnoie d'une piece, comme quand on demande la monnoie d'un Louis d'or.* τὸ κέρμα, ατος. *Piece de dix deniers tournois.* ὁ νοῦμμος, ου.

NUNC. adv. Cic. *Maintenant.* νῦν. * νυνί. * ἐν τῷ νῦν. *Pour le préſent.* ἐπὶ τοῦ παρόντος. ‖ Nunc nuper. *Tout maintenant.* νῦν ἄρτι. *Il n'y a guéres.* νεωστί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nunc ſic ſe res habent. ἐν τῷ παρόντι, *vel* εἰς τὸ παρὸν, *vel* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, οὕτως ἔχει τὰ πράγματα. ‖ Nunc iſta ſcribo. ἐν τῷ νυνὶ, *vel* τανῦν ταῦτα γράφω. ‖ Nunc aliter ſentio. ἐν τῷ νῦν παρόντι χρόνῳ, *vel* ἐν τῷ νῦν παρόντι, ἄλλην γνώμην ἔχω.

NUNCIA, æ. fœm. *Meſſagere.* ἡ ἄγγελος, ȣ. *Une porte-nouvelle.* ἡ ἀγγελιαφόρος, ȣ.

NUNCIANDUS, a, um. *Qu'on doit annoncer.* ἀγγελτέος, α, ον.

NUNCIATIO, onis. Fœm. Cicer. *L'action d'annoncer.* ἡ ἀγγελία, ας. * τὸ ἄγγελμα, ατος.

NUNCIATOR, oris. maſc. *Celui qui annonce, ou porte-nouvelle.* ὁ ἀγγελίας, ȣ.

NUNCIO, as, avi, atum, are. *Porter nouvelle, annoncer.* ἀγγέλλω, F. ελῶ, P. ἤγγελκα. acc. *Raconter.* μηνύω, F. ύσω, P. μεμήνυκα. acc. V. NUNCIUS.

NUNCIUM, ii. neut. *Nouvelle.* ἡ ἀγγελία, ας. * τὸ ἄγγελμα, ατ☉. || Nuncium bonum & fauſtum. τὸ εὐαγγέλιον, ȣ.

NUNCIUS, ii. maſc. *Meſſager.* ὁ ἄγγελος, ȣ. *Meſſager envoyé.* ὁ ἀπόστολος, ȣ. *Une poſte.* ὁ ἄγγαρ☉, ȣ. *Nouvelle.* ἡ ἀγγελία, ας. * τὸ ἄγγελμα, ατ☉.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bona Nunciare aliis. ἀγαθὰ τοῖς ἄλλοις ἀγγέλλειν, vel ἀπαγγέλλειν. || Civitatem captam eſſe Nunciat. ἀγγέλλει, ὡς ἡ πόλις καλείληπται. * ἀγγέλλει τὴν πόλιν καταληφθῆναι. || Nunciatum venit civitati recentem victoriam. ἀγγέλλει τὴν νίκην τὴν νεωστὶ εἰς τὴν πόλιν. * ἧκει ἀγγέλλων, &c. || Pueri mortem patri Nunciare. ἀπαγγέλλειν τῷ πατρὶ περὶ τῆς παιδὸς τελευτῆς. || Hoc dignum eſt, quod Nuncietur. ἐπιτήδειόν ἐστι τȣ̃το ἀπαγγελθῆναι. || Referebant Præfecti ea quæ ſibi Nunciata fuerant. ἀπήγγειλαν οἱ Πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα ἑαυτοῖς. || Res tuas mihi Nunciat. ἀπαγγέλλει μοι τὰ παρά σȣ. || Hoc mihi pro certo Nunciatur. τȣ̃το ἐξαγγέλλεταί μοι σαφῶς. || Gravem Nuncium alicui afferre. χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν ἀγγελίαν φέρειν τινί, ſeu πρός τινα. * ἐπαγγελίαν ἐπαχθῆ κομίζειν πρός τινα. || Felix Nuncium accipere ab aliquo. εὐτυχῆ ἀγγελίαν παρά τιν☉ λαβεῖν, vel κομίζεσθαι. || Nuncio accepto de iis quæ acta erant Romæ. ἀπαγγελθέντων τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ. || Quamprimum nactus fuero, qui Nuncium ferat. ἐπειδὰν τάχιστα τύχω τȣ̃ ἀγγελίαν κομιȣ̃ντ☉. || Si Nuncios inveneris, qui ad nos veniant. ἐὰν εὕροις τȣ̀ς πρὸς ἡμᾶς ἀφικνȣμένȣς ἀγγέλȣς. (V. εὑρίσκω.)

NUNCUBI. adv. *Eſt-il arrivé qu'en quelque lieu,* μὴ ȣ̃ν πȣ. * ἆρα μή πȣ.

NUNCUPANDUS, a, um. *Qu'on doit appeller.* ὀνομαστέος, α, ον.

NUNCUPATIO, onis. fœm. *L'action de nommer.* ἡ ὀνομασία, ας. *Déclaration expreſſe par paroles.* ἡ προσαγόρευσις, εως.

NUNCUPO, as, avi, atum, are. Cic. *Nommer.* ὀνομάζω, F. άσω, P. ὠνόμακα. acc. *Donner un nom.* ἐπονομάζω, F. άσω, P. ἐπωνόμακα. acc. *Dire expreſſément.* προσαγορεύω, F. εύσω, P. προσηγόρευκα. accuſ. || Nuncupare vota. εὐχὰς ποιεῖσθαι, ἔομαι, futur. med. ήσομαι. * εὔχεσθαι, χομαι, fut. med. εὔξομαι.

NUNDINÆ, arum. plur. Cic. *Foire.* ἡ πανήγυρις, εως. *Marché.* ἡ ἀγορά, ᾶς.

NUNDINALIS, & e, is. *De foire.* πανηγυρικὸς, ἡ, όν. *De marché.* ἀγοραῖος, αία, αῖον.

NUNDINARIUS, a, um. *idem.* Nundinarium forum. *Le marché & lieu où ſe tient la foire.* ἡ ἀγορά, ᾶς. *Le lieu où l'on étale & vend.* τὸ πωλητήριον, ȣ.

NUNDINATIO, onis. fœm. Cic. *Trafic.* ἡ ἐμπορία, ας. *Vente ou achat.* ἡ καπηλεία, είας. * ἡ ἐμπολή, ῆς. * ἡ ἐμπώλησις, εως. *Fréquentation des foires ou marchés.* ἡ ἀγόρασις, εως. * ὁ ἀγορασμὸς, ȣ̃.

NUNDINATOR, oris. maſc. *Marchand qui fréquente les foires.* ὁ πανηγυριστὴς, vel ἀγοραστὴς, ȣ̃.

NUNDINOR, aris, atus ſum, ari. Cic. *Trafiquer, faire marchandiſe.* ἐμπορεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aoriſt. 1. med. ἐμπορευσάμην. acc. *Mettre en vente; ou acheter.* καπηλεύω, F. εύσω, P. κεκαπήλευκα. acc. *Hanter ou fréquenter les foires.* ἀγοράζω, F. άσω, P. ἠγόρακα. * πανηγυρίζω, F. ίσω, P. πανηγύρικα.

NUNQUAM. adv. Cic. *Jamais.* ȣ̃ποτε. * ȣ̓δέποτε. * μηδέποτε. || Nunquam non. *Toujours.* διὰ παντός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Nunquam intermittebat. ταῦτα ȣ̓δένα πώποτε χρόνον διέλιπεν. || Nunquam deſtiti quærere & diſcere. οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων. || Nunquam non militant. ȣ̓δένα χρόνον διαλείπȣσι στρατεύοντες. || Nunquam ejuſmodi caſus nobis contingit. τοιȣ̃τόν τι ȣ̓κ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ ἡμῖν γέγονε. || Nunquam poſſem ejus omnia facta enumerare. ἐπιλίποι δ' ἄν ἐμὲ ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνȣ πράξεις καταριθμήσαιμι. || Nunquam deſinas Deum colere. μηδεμίαν ἡμέραν διαλίπῃς ȣ̓κ εὐσεβῶν τὰ πρὸς τὸν Θεόν.

NUNQUANDO. adv. Cic. *A ſçavoir ſi quelquefois.* μῶν ποτε. * πότερόν ποτε.

NUNQUID. adv. interr. Cic. *N'y a-t-il point quelque choſe ?* μή τι; *Sçavoir s'il y a quelque choſe.* πότερον. * ἆρ' ἔτι.

NUNQUIS, nunqua, nunquod, vel nunquid. Cic. *Sçavoir ſi quelqu'un ne ?* μῶν τις; maſc. & fœm. μῶν τι; neut. *N'y a-t-il point quelqu'un ?* μήτις; M. F. μήτι; N.

NUNTIO. V. NUNCIO.

NUO, is, nui, nutum, ere. *Déclarer ſa volonté par quelque ſigne de tête.* νεύω, F. εύσω, P. νένευκα.

NUPER. adv. Cic. *Naguéres, il n'y a pas longtemps.* ἄρτι. * ἀρτίως. *Dernierement.* νεωστί. || Nuper donatus civitate. ὁ νεοπολίτης, ȣ. || Nuper abſolutus. ὁ καὶ ἡ νεοτελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. || Nuper ditatus. ὁ καὶ ἡ νεόπλȣτ☉, ȣ. || Nuper mortuus. ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ab initio, cùm Nuper pax facta eſſet. ἐξ ἀρχῆς, ἄρτι τῆς εἰρήνης γεγενυίας. || Nuper ad nos venerunt. ἧκον πρὸς ἡμᾶς ἔναγχος. || Civibus Nuper inſidias ſtruxit. τοῖς πολίταις ἐπεβȣ́λευε πρώτην. || De rebus quæ Nuper acciderunt vetuſto more loqui. περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεῖν. || Nuper id ſcripſi. πρὸ βραχέος χρόνȣ, vel πρὸ βραχέος, vel πρὸ μικρȣ̃, vel πρὸ ὀλίγȣ τȣ̃το πεποίηκα.

NUPERRIME. adv. Cic. *Depuis fort peu de temps,* πρὸ μικροτάτȣ. *Tout fraîchement.* νεώτατον.

NUPERUS, a, um. *Récent, nouveau.* καινὸς, ἡ, όν. * νέος, α, ον. * ὁ, ἡ, τὸ νεωστί.

NUPTA, æ. fœm. *Une épouſe, nouvelle mariée.* ἡ νύμφη, ης. *Femme mariée.* ἡ γαμετὴ, ῆς.

NUPTIÆ, arum. fœm. plur. Cic. *Noces.* ὁ γάμος, ȣ. || Multarum Nuptiarum mulier. ἡ γύνη πολύγαμ☉. || Nuptiarum expers. ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, vel ἄνυμφος, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nuptias cum opulenta filia contrahere. γαμεῖν πλȣσίαν θυγατέρα. ||

Nuptias cum illâ contrahit. ταύτην γάμῳ γαμεῖ. || Nuptiis alligati. οἱ γεγαμηκότες. * οἱ ἐν συζυγίαις. || Mulier alligata Nuptiis. ἡ ὑπὸ ζυγόν. * ἡ τῷ ζυγῷ τοῦ γάμου κατεχομένη. || Nuptias alicujus ambire. τινὸς γάμον διώκειν, *vel* γάμον μνηστεύειν. || Nuptias recuſare. γάμον παραιτεῖσθαι. || Invitam ad Nuptias pertrahere. πρὸς γάμον ἕλκειν ἀπαξιοῦσαν. || Nuptias alicujus poſtulare. αἰτεῖν τινα πρὸς γάμον. || Nuptias cum altera contrahere. ἑτέραν λαβεῖν γυναῖκα. (V. λαμβάνω in anom.) || Nuptias contrahere. σύζευξιν, *vel* γάμον ποιεῖσθαι. || Ætatem habet Nuptiis aptam. ἡλικίαν ἔχει τοῦ γάμου. * ἡλικίαν ἔλαβε πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι. || Contrahere Nuptias cum puella. συνάπτειν γάμον σὺν τῇ κόρῃ. || Nuptias celebrare. γάμους συντελεῖν.

NUPTIALIS, & e, is. *De noces, nuptial.* γαμικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ γαμήλιος, καὶ τὸ ον, ου.

NUPTIALITER. adverb. *En façon de noces.* γαμικῶς.

NUPTIALITIUS, a, um. V. NUPTIALIS.

NUPTURIO, is, ire. *Avoir envie d'être marié.* γαμησείω, F. είσω, P. γεγαμήσεικα.

NUPTUS, i. maſc. *Le marié.* ὁ γαμήσας, αντος. *Epoux,* ὁ νύμφιος, ου.

NUPTUS, a, um. *Marié, épouſé.* γεγαμημένος, η, ον.

NUPTUS, ûs. maſc. *L'action de marier.* ἡ γάμησις, εως. *Mariage.* ὁ γάμος, ου. || Nuptui collocare. *Marier une fille.* ἐκδίδωμι, *vel* πρὸς γάμον δίδωμι. acc.

NURUS, ûs. fœm. Cic. *Bru, la femme du fils.* ἡ ἐννυὸς, οῦ.

NUSQUAM. adv. *En nul lieu, nulle part.* μηδαμῆ. * μηδαμόσε. * οὐδαμοῦ. || Nuſquam non. πανταχοῦ.

NUTATIO, onis. fœm. *L'action de branler la tête.* ἡ νεύστασις, εως.

NUTO, as, avi, atum, are. *Faire ſigne en baiſſant la tête.* νευστάζω, F. άσω, P. νενεύστακα. *Pancher, & être prêt à tomber.* ὑποφέρομαι, fut. paſſ. ὑπενεχθήσομαι. (V. anom. in φέρω.) *Chanceler en ſon opinion, douter.* ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, F. ἠπόρηκα.

NUTRICATIO, onis. fœm. & NUTRICATUS, ûs. maſc. *Nourriture.* ἡ ἐκτροφὴ, ῆς. *Entretenement de vivres.* ἡ τιθήνησις, εως.

NUTRICO, as, avi, atum, are. & NUTRICOR, aris, atus ſum, ari. dep. Cic. Vide NUTRIO.

NUTRICULA, æ. fœm. Cic. *Petite nourrice.* ἡ τιθηνήτειρα, ας.

NUTRIMEN, inis, & NUTRIMENTUM, i. neut. Cic. *Nourriture.* τὸ τρόφιμον, ου. * ἡ τροφὴ, ῆς. * ὁ σιτισμὸς, οῦ.

NUTRIO, is, ivi, itum, ire. *Nourrir.* τρέφω, F. θρέψω, P. τέτρεφα. (V. anom.) acc. *Alimenter.* τιθηνέω, ῶ, F. ήσω, P. τετιθήνηκα. acc. || Aquâ Nutrire. *Nourrir d'eau.* ὑδατοτροφεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑδατοτετρόφηκα. acc. || Malè Nutrire. κακοτροφεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακοτρόφηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In deliciis aliquem Nutrire. ἐν τρυφῇ τινα τρέφειν. || Nutrire ſe. ἑαυτῷ τροφὴν παρέχειν. || Morbum Nutrire. τὴν νόσον τρέφειν. || Spe Nutrire. ἐν ἐλπίδι τρέφειν. || Hac ſpe Nutritur. ταύτῃ τρέφεται ἐλπίδι.

NUTRIA, orum. neut. plur. *Le ſalaire d'avoir nourri.* τὸ θρεπτήριον, *vel* τὸ τροφεῖον, ου.

NUTRITOR, oris. maſc. *Qui nourrit.* ὁ τροφεύς, έως. * ὁ θρεπτὴρ, ῆρος. || Nutritor pupillorum. ὁ ὀρφανοτρόφος, ου. Hoſpitum. *d'étrangers.* ὁ ξενοτρόφος, ου.

NUTRITUS, a, um. *Nourricier, qui nourrit.* τρεπτικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, καὶ τὸ ον, ου.

NUTRITUS, a, um. part. *Nourri.* τραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Qu'on nourrit.* ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Nutritus domi. ὁ καὶ ἡ οἰκοτραφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Benè Nutritus. εὐτραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

NUTRITUS, ûs. maſc. *Nourriture.* ἡ τροφὴ, ῆς.

NUTUS, ûs. maſc. *Signe d'yeux ou de tête pour ſignifier quelque choſe.* τὸ νεῦμα, ατος. * ἡ νεῦσις, εως. *Inclination d'une choſe qui panche.* ἡ ῥοπὴ, ῆς. *Chute.* τὸ πτῶμα, ατος.

NUX, nucis. fœm. *Tout fruit qui a l'écorce dure: une noix.* τὸ κάρυον, ου. *Un noyer.* ἡ καρύα, ας. || Nux pontica, avellana. τὸ λεπτοκάρυον, ου. || Caſtaneæ Nuces. τὰ κάστανα, ων. || Nuces græcæ, *vel* amaræ. αἱ ἀμυγδαλαὶ πικραὶ, ῶν. || Nuces pineæ. οἱ στρόβιλοι, ων.

N Y

NYCTALOPS, opis. maſc. & fœm. *Qui voit mieux de nuit que de jour, qui a la vue courte,* ὁ καὶ ἡ νυκτάλωψ, ωπος.

NYCTICORAX, acis. maſc. *Une Chouette, oiſeau.* ὁ νυκτικόραξ, ακος.

NYMPHA, æ. fœmin. *Nymphe.* ἡ νύμφη, ης. *Nymphe des montagnes.* ἡ ὀρεστιὰς, άδος. || Nympharum ſpiritu correptus. V. FANATICUS.

NYMPHÆA, æ. fœm. *Nénuphar, lis d'étang, herbe.* ἡ νυμφαία, ας.

NYMPHÆUM, i. neut. *Un lavoir ou baignoir, étuve de femmes.* τὸ νυμφαῖον, αίου.

O B

O Interject. O. ὦ. voc. || O me fortunatum! *Ah, que je ſuis heureux!* ὦ τῆς ἐμῆς εὐδαιμονίας! || O me miſerum! *O malheureux que je ſuis!* ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος! || O utinam. *O plût à Dieu que.* εἴθ' ὤφελον. (pro primâ perſ.) infinit.

OB. præpoſ. *Pour, à cauſe de.* διὰ. acc. *Sur.* ἐπὶ. dat. *Contre, ou ſur.* πρὸς. acc. *Devant.* πρὸ. gen.

OBACERBO, as, are. *Faire, ou rendre plus aigre.* παραπικραίνω, F. ανῶ, P. παραπεπίκραγκα. acc. *Rengreger.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc. *Irriter.* παροργίζω, F. ίσω & ιῶ, P. παρώργικα. acc. *Fâcher & tourmenter.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat.

OBACERO, as, are. Feſt. παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat. perſ.

OBÆRATUS, a, um. *Endêté.* ὁ καὶ ἡ ὑπόχρεως, *vel* κατάχρεος, καὶ τὸ χρέω, εω.

OBAMBULATIO, onis. fœm. *L'action de marcher, ou de ſe promener à l'entour.* ἡ περιπάτησις, εως.

OBAMBULO, as, avi, atum are. *Marcher, aller à l'entour.* περιπατέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπάτηκα. * περιοδεύω, F. εύσω, P. περιώδευκα.

OBARESCO, is, ere. *Se ſécher à l'entour.* περιξηραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. περιεξήραμμαι.

OBARMO, as, are. *Armer de pied en cap.* καθοπλίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. καθώπλικα. acc.

OBARO, as, avi, atum, are. *Labourer autour.* περιαρόω, ῶ, F. όσω, P. περιήροκα. acc.

OBATER, (tri) a, um. *Noirâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπομέλας, καὶ τὸ λαν, ανος.

OBAUDIO, is, ivi, itum, ire. *Ecouter mal, ou à regret, deſobéir.* παρακούω, F. ούσω, P. παρήκουκα. gen.

OBAUDITIO, onis. fœm. *L'action d'écouter à regret, deſobéiſſance.* ἡ παρακοὴ, ῆς.

OBBA, æ. fœm. *Un grand vaiſſeau à boire.* ἡ ὄϐη, ης.

OBBIBO, is, bibi, bitum, ere. Cic. *Boire tout à fait.* καταπίνω, fut. πώσω. Aor. 2. κατέπιον. (V. anom. in πίνω.) acc.

OBBRUTEO, es, & OBBRUTESCO, is, tui, ere. *S'abrutir, devenir brutal.* ἄλογος (pro maſc. & fœm.) γίνομαι, F. γενήσομαι. (V. anom.) * ἐκθηριόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐκτεθηρίωμαι.

OBCÆCO, as, are. Vide OCCÆCO.

OBCALEO, es, ere. Vide OCCALEO.

OBDO, is, didi, ditum, ere. *Mettre à l'encontre, ou au devant.* ἐπιπροσθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπρόσθηκα. accuſ. *Mettre deſſus, ou contre.* ἐπιτίθημι, F. ήσω, P. ἐπιτέθεικα. acc. uni. dat. alteri. || Forem Obdere. *Fermer la porte.* τὴν θύραν κλείειν, (κλείω, F. σω. || Peſſulum foribus Obdere. *Fermer la porte avec le verou.* θύραν μοχλοῦν, (μοχλόω, ῶ, F. ώσω.)

OBDORMIO, & OBDORMISCO. Cic. *Dormir.* V. DORMIO. *Dormir deſſus.* ἐπικαθεύδω, F. εύσω, P. ἐπικεκάθευκα. dat.

OBDUCO, is, xi, ctum, ere. Cic. *Mettre au devant.* ἐπεισάγω, F. ξω, ἐπεισῆχα. (V. anom. in ἄγω.) acc. *Couvrir, ou étendre contre.* προσπλάττω, F. άσω, P. προσπέπλακα. accuſ. || Tenebras Obducere. ἐπισκοτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκότηκα. acc. vel dat. || Obducere cicatricem. *Fermer une plaie.* τὸ τραῦμα ἀπουλοῦν, όω, ῶ, F. ώσω. || Obducere frontem. *Rider le front.* τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν, άω, ῶ, F. άσω.

OBDUCTIO, onis. fœm. *L'action de couvrir.* ἡ περιβολὴ, ῆς. *Environnement.* ἡ περικάλυψις, εως.

OBDUCTO, as, avi, atum, are. *Mettre ſouvent au devant.* πολλάκις ἐπεισάγω. V. OBDUCO.

OBDUCTUS, a, um. part. Cicer. *Couvert.* κεκαλυμμένος, η, ον. *Entouré.* περιβεβλημένος, η, ον. *Enduit à l'entour.* περιπλασθεὶς, εῖσα, έν. || Cicatrix Obducta. *Une plaie fermée.* τὸ τραῦμα ἀπουλωμένον.

OBDULCESCO, is, ere. *S'adoucir, devenir doux.* περιγλυκαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præter paſſ. περιγεγλύκαμμαι.

OBDUREO, es, & OBDURESCO, is, rui, ere. Cicer. *S'endurcir.* σκληρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. ἐσκλήρυμμαι. || Ad hæc Obduruit. ἀναισθήτως ἔχει πρὸς ταῦτα. V. ASSUESCO.

OBDURO, as, avi, atum, are. *Endurcir.* σκληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσκλήρωκα. acc. * πωρόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπώρωκα. accuſ. *Devenir dur, s'endurcir.* σκληρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. ἐσκλήρυμμαι.

OBEDIENS, entis. omn. gener. *Obéiſſant.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, καὶ τὸ οον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. dat. || Obediens Principibus. πειθαρχικὸς, ή, όν. || Obediens ſum. εὐπειθέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐπεπείθηκα. || Legibus ſeſe Obedientes præbent. παρέχουσιν ἑαυτοὺς τοῖς νόμοις εὐπειθεῖς. || Mandato Obediens. καταπειθὴς γινόμενος τῷ προστάγματι.

OBEDIENTER. adv. *Avec obéiſſance.* εὐπειθῶς. * πειθηνίως *En obéiſſant.* πειθομένως.

OBEDIENTIA, æ. fœm. Cic. *Obéiſſance.* ἡ εὐπείθεια, ας. * ἡ ὑπακοὴ, ῆς. || Obedientia quæ fit principibus. *Obéiſſance qu'on rend aux Princes.* ἡ πειθαρχία, ας.

OBEDIENTIOR, & ius, oris, comp. *Plus obéiſſant.* εὐπειθέστερος, έρα, ερον.

OBEDIENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-obéiſſant.* εὐπειθέστατος, άτη, ατον.

OBEDIO, is, ivi, itum, ire. *Obéir.* ὑπακούω, F. ούσω, P. ὑπήκουκα. gen. * πείθομαι, fut. med. πείσομαι. præt. paſſ. πέπεισμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deo magis Obediam, quàm vobis. πείσομαι τῷ Θεῷ μᾶλλον, ἢ ὑμῖν. || Obedire, & obſequi duci. πείθεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ στρατηγῷ. || Recordari ea quæ dicta ſunt, & iis Obedire. μνημονεύειν τὰ ῥηθέντα, καὶ πειθαρχεῖν αὐτοῖς. || Obedire mandatis. πείθεσθαι τοῖς ἐπιταττομένοις. || Neque enim alteri Obedirem. οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ ὑπακούσαιμι. || Promptè alicui Obedire. ἑτοίμως ὑπακούειν τινί. || Magiſtratibus Obedire. παρέχειν ἑαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι. || Regi Obedit. εὐπειθὴς τῷ Βασιλεῖ γίνεται, vel ἐστί. || Veſtris voluntatibus Obedire. τοῖς ὑμετέροις πείθεσθαι βουλήμασι.

OBEDO, is, ere. *Manger, ou ronger autour.* περιτρώγω, fut. med. περιφαγοῦμαι. (V. ano. in τρώγω.) accuſ.

OBELISCUS, i. maſc. *Un obeliſque: petite colomne de pierre allant en pointe comme une aiguille.* ὁ ὀβελίσκος, ου.

OBELUS, i. maſc. *Une broche.* ὁ ὀβελὸς, οῦ.

OBEO, is, ivi, itum, ire. *Aller autour.* ἐφοδεύω, F. εύσω, P. ἐφώδευκα. acc. * περιέρχομαι, fut. med. ελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) accuſ. *Parfaire, achever, exécuter.* ἐπιτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπιτετέλεκα. acc. *Finir, mourir.* τελευτάω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεύτηκα. acc. || Obire comitia. ἀρχαιρεσιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἠρχαιρεσίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Munus Obire, exequi. τὸ καθῆκον ἀποτελεῖν. * τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν. || Munus publicum Obire, gerere. τὴν λειτουργίαν λειτουργεῖν. * ἀρχὴν ἄρχειν. * ἀρχὴν τελεῖν. || Munus mercenariorum Obeunt. ἔργον ἀνθρώπων μισθοφόρων ποιοῦσι, vel πράττουσι. || Fratris munus Obit. τὰ ἔργα ἀδελφοῦ ποιεῖ.

OBEQUITO, as, avi, atum, are. *Aller à cheval autour.* περιιππάζω, F. άσω, P. περιίππακα.

OBERRO, as, avi, atum, are. *Aller çà & là.* περινοστέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόστηκα. * περιπολέω, ῶ,

F. ήσω, P. περιπεπόληκα. *Manquer, faire une faute.* ἁμαρτάνω, F. ήσω, P. ἡμάρτηκα. Vide anom.

OBESCO, as, are. *Apâter.* δελεάζω, F. άσω, P. δεδελέακα. acc. *Donner à manger.* πιαίνω, F. ανῶ, P. πεπίακα. acc.

OBESITAS, atis. Fœm. *Embonpoint d'une perſonne graſſe.* ἡ λιπαρότης, vel πιότης, ητος. * ἡ εὐσαρκία, ας.

OBESO, as, are. *Engraiſſer.* λιπαίνω, F. ανῶ, P. λελίπαγκα. acc. * πιαίνω, F. ανῶ, P. πεπίαγκα. acc.

OBESUS, a, um. *Gras.* λιπαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ πιμελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OBEUNDUS, a, um. part. *Qui ſera environné.* ἐφοδευθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on exécutera.* ἐπιτελεσθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit faire.* πρακτέος, α, ον.

OBEX, icis. maſc. vel fœm. *Ce qu'on met au devant pour empêcher le paſſage.* ὁ ἐπιβλὴς, ῆτος. *Obſtacle, empêchement.* τὸ ἐμπόδιον, ου. *Une barre, vérou, ou ſerrure de porte.* ὁ μοχλὸς, οῦ. * τὸ κλεῖθρον, ου.

OBFIRMANDUS, a, um. *Qu'on doit affermir.* διαβεβαιωτέος, α, ον.

OBFIRMATE. adv. *Fermement.* βεβαίως. *Obſtinément.* αὐθαδῶς, vel αὐθάδως.

OBFIRMATIO, onis. fœm. *Affermiſſement.* ἡ διαβεβαίωσις, εως.

OBFIRMATUS, a, um. Cic. *Affermi.* ἐπεστηριγμένος, η, ον. *Ferme.* βέβαιος, αία, αιον. *Obſtiné.* ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. V. OBSTINATUS.

OBFIRMO, as, avi, atum, are. *Affermir, ou attacher ferme.* ἐπιστηρίζω, F. ίξω, P. ἐπεστήριχα. acc. * διαβεβαιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. Aor. 1. med. διεβεβαιωσάμην. acc. || Obfirmare vecte, vel repagulo. μοχλεύειν, εύω, F. εύσω, P. μεμόχλευκα. acc.

OBFUSCATIO, OBFUSCATUS, OBFUSCO. V. OFFUSCATIO, OFFUSCATUS, OFFUSCO.

OBGANNIO, is, ivi, itum, ire. *Crier aux oreilles de quelqu'un, le fâcher de paroles.* ἐπικνυζάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐπεκνυζησάμην. dat. * ἐπιψελλίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐπεψελλισάμην. dat.

OBHÆREO, es, hæſi, hæſum, ere. *Tenir à, ou contre.* προσίσχομαι, fut. προσέξομαι. Aor. 2. προσεσχόμην. (Vide anom. in ἴσχω.) dat.

OBHERBESCO, is, ere. Feſt. *Devenir en herbe, ou tout entouré d'herbes.* περιβοτανόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. περιβεβοτάνωμαι.

OBHORREO, es, rrui, ere. *Etre tout hériſſonné.* ἐπιφρίσσω, F. ξω, P. ἐπιπέφρικα. *Etre horrible & épouvantable.* φρικώδης, (pro maſc. & fœm.) εἰμί.

OBJACEO, cui, ere. *Etre couché près, ou au devant.* παράκειμαι, fut. med. κείσομαι. Aor. 1. med. παρεκεισάμην. (V. anom. in κεῖμαι.) *à l'entour.* περίκειμαι. *contre.* ἀντίκειμαι.

OBJECTACULUM, i. neut. *Ce qu'on met ou jette au devant, pour arrêter ou empêcher de paſſer.* τὸ πρόβλημα, ατος. * ἡ προβολὴ, ῆς. *Empêchement.* τὸ ἐμπόδιον, ου.

OBJECTAMENTUM, i. neut. V. OBJECTIO.

OBJECTATIO, onis. fœm. *Obſtacle.* τὸ πρόβλημα, ατος. *Reproche.* τὸ ὀνείδισμα, ατος. * ὁ ὀνειδισμὸς, οῦ.

OBJECTIO, onis. fœm. *Oppoſition, l'action de mettre au devant.* ἡ προβολὴ, ῆς. *Objection, contredit.* ἡ ἀντιλογία, ας.

OBJECTO, as, avi, atum, are. *Mettre ſouvent au devant.* πολλάκις προβάλλω, F. αλῶ, P. προβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Reprocher ſouvent.* συχνάκις ὀνειδίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc.

OBJECTUM, i. neut. *Objet.* τὸ ὑποκείμενον, ου.

OBJECTUS, a, um. part. Cic. *Jeté & mis au devant.* προβεβλημένος, η, ον. * προβληθεὶς, εῖσα, έν. *Oppoſé.* ἀντικείμενος, ένη, ενον. dat. *Objecté, apporté pour objection.* ἀντεισενεχθεὶς, εῖσα, έν. *Qui s'eſt offert & préſenté.* προσενεχθεὶς, εῖσα, έν. *Reproché.* ὀνειδισθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Objectus beſtiis. παραβληθεὶς τοῖς ζώοις. || Ventis Objectus. πρὸς τοὺς ἀνέμους ἐκκείμενος. || Soli Objectus. πρὸς ἥλιον τετραμμένος.

OBJECTUS, ûs. maſc. V. OBJECTIO.

OBJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jeter, ou mettre au devant.* προβάλλω, F. αλῶ, P. προβέβληκα. (Vide anom. in βάλλω.) acc. *Oppoſer, objecter.* ἀνθίστημι, F. ήσω, P. ἀνθέστακα. acc. uni. dat. alt. *Mettre en avant.* προφέρω, fut. προοίσω. (V. anom. in φέρω.) dat. perſ. acc. rei. *Reprocher,* ὀνειδίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Beſtiis Objicere. ζώοις παραβάλλειν. || Objicit ſe periculis. ἐπιρρίπτει ἑαυτὸν κινδύνοις. * δίδωσι αὑτὸν εἰς κινδύνους. || Temerè ſe periculis Objiciunt. προπετῶς κινδύνοις ἐπιρρίπτουσιν ἑαυτούς. || Pro gloriâ & honore ſemetipſos periculis Objiciunt. ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς τοῖς δεινοῖς αὑτοὺς διδόασι. || Omnes ſe periculis Objiciunt. πάντες πρὸς κινδύνους ὁρμῶσι. * Falſum crimen alteri Objicere. αἰτίαν ψευδῆ ἄλλῳ ἐπάγειν, vel ἐπιφέρειν. || Hoc probri loco aliis Objiciunt. τοῦτο ὡς ὄνειδος ἄλλοις προφέρουσι. || Nemini calamitatem probri loco Objicias. μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. || Sæpè mihi fugam patris Objicit. πολλάκις ἐμοὶ τὴν φυγὴν τοῦ πατρὸς ὀνειδίζει. || Illi cæcitatem Objicit. τούτῳ ὀνειδίζει ὅτι τυφλὸς ἐστι. vel ἐπὶ τῷ τυφλὸν εἶναι. * τούτῳ ὀνειδίζει ὡς τυφλῷ. || Cum Æſopo à quodam Objiceretur vultûs deformitas. Αἴσωπος ὀνειδισθεὶς ὑπό τινος ἐπὶ τῷ χαλεπὴν ἔχειν τὴν ὄψιν. || Cùm Demoſthenı Objiceretur, quòd cum malis verſaretur. Δημοσθένης ὀνειδιζόμενος, ὅτι πονηροῖς συνδιατρίβει ἐκεῖνος. || Omne beneficium, ſi Objiciatur, moleſtum eſt, & gratiam amittit. πᾶσα ὀνειδιζομένη χάρις, ἀπεχθὴς, καὶ ἄχαρις.

OBINANIS, & e, is. *Vuide.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, καὶ τὸ ον, ου.

OBIRATUS, a, um. *Qui eſt en colère contre.* προσοργισθεὶς, εῖσα, έν.

OBITER. adv. *En paſſant.* ἐν παρόδῳ. *Par maniere d'acquit.* παρέργως.

OBITUS, a, um. part. *Fait, parfait.* ἐπιτελεσθεὶς, εῖσα, έν. *Fini,* περανθεὶς, εῖσα, έν.

OBITUS, ûs. maſc. *Mort, décès.* ὁ θάνατος, ου. * ἡ τελευτὴ, ῆς. *Achévement, fin.* τὸ πέρας, ατος. * ἡ τελευτὴ, ῆς. *Environnement.* ἡ περίοδος, ου. *Rencontre, action d'aller au devant.* ἡ ἀπάντησις, εως. || Stellarum obitus. ἡ τῶν ἀστέρων δύσις, εως.

OBJURGATIO, onis. fœm. Cic. *Réprimande.* ἡ ἐπιτίμησις, εως. *Outrage de paroles.* τὸ λοιδόρημα, ατος.

¶ Sine Objurgatione dimittendi non ſunt. ἐκείνες ἐκ ἀφετέον ἀνεπιτιμήτες.

OBJURGATOR, oris. maſc. Cic. *Qui reprend, ou fait des réprimandes.* ὁ ἐπιτιμητὴς, ȣ. *Qui outrage de paroles.* ὁ λοιδορητὴς, ȣ.

OBJURGATORIUS, a, um. Cic. *Qui concerne les réprimandes.* ἐπιτιμητικὸς, ἡ, όν. *Outrageux de paroles.* λοιδορητικὸς, ἡ, όν.

OBJURGO, as, are. *Reprendre, faire des réprimandes.* ἐπιτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. accuſ. rei. dat. perſ. *Outrager de paroles.* λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Delinquentes ſeverè Objurgandi ſunt. δεῖ τοῖς ἁμαρτάνȣσιν ἐῤῥωμένως ἐπιτιμᾷν. ‖ Aliorum facta Objurgare. τοῖς ἄλλων ἔργοις ἐπιτιμᾷν. ‖ De his me Objurgat. ταῦτα ἐμοὶ ἐπιτιμᾷ. ‖ Objurgandi ſunt, ſi. ἐπιτιμητέον αὐτοῖς, εἰ. ‖ Amicos Objurgare. τοῖς φίλοις ἐπιπλήττειν. ‖ Facta Objurgare. τοῖς ἔργοις ἐπιπλήττειν. ‖ Aliquem de ingratitudine Objurgare. διαμέμφεσθαί τινα τῆς ἀχαριςίας. ‖ Philoſophos Objurgare. τȣ̀ς φιλοσοφȣ̃ντας διαμέμφεσθαι. ‖ Aliquem apud alios Objurgare. τινὰ μέμφεσθαι πρὸς ἄλλȣς. ‖ Ego eos qui multùm delinquunt, Objurgo. ἐγὼ δὲ πολλὰ ἐξαμαρτάνοντας μέμφομαι.

OBJURO, as, are. *Prendre à ſerment.* ἐξομόω, ῶ, F. όσω, P. ἐξώμοκα. acc.

OBLÆDO, is, ſi, ſum, ere. *Bleſſer, offenſer.* βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. *Tronquer, affoiblir.* πηρόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπήρωκα. acc.

OBLANGUEO, es, gui, ere. Cicer. Vide LANGUEO.

OBLATRATOR, oris. maſcul. *Criard, qui crie contre.* ὁ προσυλακτῶν, ȣ̃ντος.

OBLATRATRIX, icis. fœm. *Criarde, qui crie contre.* ἡ προσυλακτȣ̃σα, ης.

OBLATRO, as, are. *Aboyer contre.* καθυλακτέω, ῶ, F. ήσω, P. καθυλάκτηκα. gen. *Crier après.* προσυλακτέω, ῶ, F. ήσω, P. προσυλάκτηκα. acc.

OBLATUM, i. neut. *Ce qui eſt offert.* τὸ προενεχθὲν, ἐντος. *Un préſent.* τὸ δῶρον, ȣ. *Une offrande.* ἀνάθημα, ατος. * ἡ προσφορὰ, ᾶς.

OBLATUS, a, um. part. Cic. *Préſenté.* προενεχθεὶς, εῖσα, ἐν. *Offert, mis pour offrande.* ἀνατεθειμένος, η, ον.

OBLECTAMEN, inis. & OBLECTAMENTUM, i. neut. Cic. V. OBLECTATIO.

OBLECTATIO, onis. fœm. Cicer. *Récréation.* ἡ τέρψις, εως. *Réjouiſſance.* ἡ χαρὰ, ᾶς. ‖ Oblectatio animi. ἡ ψυχαγωγία, ας. * ἡ εὐφροσύνη, ης. corporis. ἡ ἡδονὴ, ῆς.

OBLECTO, as, avi, atum, are. & OBLECTOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cicer. *Récréer, réjouir.* ἐπιτέρπω, F. ψω, P. ἐπιτέτερφα. acc. *Récréer l'eſprit.* ψυχαγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψυχαγώγηκα. acc. *Donner du plaiſir.* ἡδύνω, F. υνῶ, P. ἥδυγκα. acc. ‖ Oblectari. *Se divertir.* εὐπαθεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐπάθηκα. *Se plaire.* ἥδεσθαι, ἥδομαι, fut. med. ἥσομαι, præt. paſſ. ἧσμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Muſicâ alios Oblectare. τῇ μȣσικῇ ἄλλȣς τέρπειν. ‖ His rebus Oblector. τȣ́τοις ἥδομαι. ‖ In rebus bonis Oblector. ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἥδομαι. ‖ Alios Oblectare. ἡδονὴν τοῖς ἄλλοις ποιεῖν. ‖ Oblectare ſe agricultione. γεωργίᾳ ἑαυτὸν τέρπειν. ‖ Eos Oblectabo. ποιήσω ὅπως χαίρωσι. ‖ Hic me hortus Oblectat. ὅδε με κῆπος εὐφραίνει, vel ἐπιτέρπει. V. VOLUPTAS.

OBLENIO, is, nivi, & nii, ire. V. LENIO.

OBLICIO, is, ire. V. OBLECTO.

OBLIDO, is, ſi, ſum, ere. *Heurter contre, offenſer.* προσκρȣ́ω, F. ȣ́σω, P. προσκέκρȣκα. dat. *Diminuer, rogner autour.* περικόπτω, F. ψω, P. περικέκοφα. acc. *Suffoquer.* πνίγω, F. ξω, P. πέπνιχα. acc.

OBLIGATIO, onis. fœm. *L'action de lier autour.* ἡ ἐπίδεσις, εως. *Obligation.* ἡ ἀνάρτησις, εως. *Engagement.* ἡ ἐνοχὴ, ῆς.

OBLIGATUS, a, um. *Lié autour.* ἐπιδεθεὶς, εῖσα, ἐν. *Obligé.* ἀνηρτημένος, η, ον. *Par bienfait.* εὐπαθὼν, (όντος) ȣ̃σα, όν.

OBLIGO, as, avi, atum, are. *Lier autour, envelopper.* ἐπιδέω, F. έσω, P. ἐπιδέδεκα. (Vide anom. in δέω) acc. * καταδεσμεύω, F. εύσω, P. καταδεδέσμευκα. *Obliger par quelque ſervice ou bienfait.* ἀναρτάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνηρτησάμην. acc. ‖ Obligare ſe ſcelere. V. OBSTRINGO.

OBLIGURIO, is, ivi, itum, ire. Cic. *Dépenſer tout en bonne chere.* καταλιχνεύω, F. εύσω, P. καταλελίχνευκα. acc. *à prendre ſes plaiſirs.* καθηδυπαθέω, ῶ, F. ήσω, P. καθηδυπάθηκα.

OBLIMO, as, avi, atum, are. Cic. *Emplir, ou couvrir de boue ou de limon.* κατιλύω, F. ύσω, P. κατίλυκα. acc. *Engraiſſer la terre.* τῷ πηλῷ πιαίνω, F. ανῶ, P. πεπίαγκα. acc.

OBLINIO, is, ivi, itum, ire; & OBLINO, is, ivi, vel evi, itum, ere. *Oindre & frotter autour.* περιαλείφω, F. ψω, P. περιήλειφα. acc. * περιχρίω, F. ίσω, P. περικέχρικα. acc. *par-deſſus.* ἐπαλείφω, F. ψω, P. ἐπήλειφα. acc. * ἐπιχρίω, F. ίσω, P. ἐπικέχρικα. ‖ Oblinere cerâ. καταχηρȣ̃ν, ῶ, F. ώσω, P. καταχεκήρωκα. acc.

OBLIQUATIO, onis. fœm. *Biaiſement.* ἡ σκολίωσις, vel ςρέβλωσις, εως.

OBLIQUE. adv. Cic. *De côté.* πλαγίως. *De travers* λοξῶς. * σκολιῶς. ‖ Qui it Obliquè. ὁ λοξοβάτης, ȣ.

OBLIQUITAS, atis. fœm. *Situation de côté.* ἡ πλαγιότης, ητος. *Tortuoſité.* ἡ σκολιότης, ητος. *Courbure.* ἡ καμπυλότης, ητος.

OBLIQUO, as, avi, atum, are. *Faire aller, ou tourner de travers & de côté.* πλαγιάζω, F. άσω, P. πεπλαγίακα. acc. * ςρεβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐςρέβλωκα. acc. *Courber.* ἐπικάμπτω, F. ψω, ἐπικέκαμφα. acc. *Détourner.* διαςρέφω, F. ψω, P. διέςροφα. acc.

OBLIQUUS, a, um. Cic. *Qui eſt, ou qui va de travers & de côté.* πλάγιος, ία, ιον. *Tortu.* σκολιὸς, ὰ, όν. ‖ Obliquus aſpectus. ὁ ςραβισμὸς, ȣ.

OBLITERANDUS, a, um. part. *Qu'on doit effacer.* ἀπαλειπτέος, α, ον. *abolir.* ἀφανιςέος, τέα, τέον.

OBLITERATIO, onis. fœm. *Effacement.* ἡ ἐξάλειψις, εως. *Abolition.* ὁ ἀφανισμὸς, ȣ.

OBLITERATUS, a, um. part. *Effacé.* ἀπαλειφθεὶς, εῖσα, έν. *Aboli.* ἀναιρεθεὶς, εῖσα, ἐν.

OBLITERO, as, avi, atum, are. Cicer. *Effacer.* ἀπαλείφω, F. ψω, P. ἀπήλειφα. accuſ. *Abolir.* ἀφανίζω, F. ίσω, P. ἠφάνικα. accuſ. * ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω.

P. ἀνήρηκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Memoriam alicujus Obliterare. τὴν μνήμην τινὸς ἀφανίζειν. || Quorum nulla vetuſtas memoriam Obliteravit. ὧν ὐδὲ ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνισε. || Eorum memoriam Obliteravit. τύτων λήθην ἐνεποίησε.

OBLITESCO, is, tui, ere. V. LATEO.

OBLITUS, a, um. part. ab Obliviſcor. *Qui a oublié, ou qui s'eſt oublié.* ἐπιλαθόμενος, ένη, ενον. gen. * ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, καὶ τὸ ον, ονος. *Oublié, mis en oubli.* λήθῃ παραδοθεὶς, εῖσα, έν.

OBLITUS, a, um. part. ab Oblinor. *Froté, ou oint à l'entour.* περιχρισθεὶς, εῖσα, έν.

OBLIVIO, onis. fœm. & OBLIVIA, orum. neut. plur. *Oubliance, oubli.* ἡ λήθη, ης. * ἡ λησμονὴ, ῆς. * ἡ ἀμνηςία, ας. || Oblivioni dare, Oblivionem inducere. ἐπιλήθειν, F. ήσω, P. ἐπιλέληκα. acc. || Malorum Oblivio. ἡ ἀμνησικακία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tanta eos capit Oblivio. τοσαύτη τύτυς ἔχει λήθη. || Putas tu omnes tanto veterno & Oblivione teneri, ut non meminerint verborum. ἡγῇ τοσῦτον ἅπαντας ὕπνον καὶ λήθην ἔχειν, ὥςε μὴ μεμνῆσθαι τὺς λόγυς. || Sed hanc totam partem Oblivioni tradidi. ἀλλὰ τὸ μέρος τῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκα. || Oblivione dare. τῇ λήθῃ παραδιδόναι. || Oblivionem alicujus rei afferre. ἐμποιεῖν λήθην τινος. || Nulla unquam Oblivio eorum facta eſt deletura. ὐδεὶς χρόνος δύναται λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. || Errata quæ antè commiſſa ſunt, Oblivione delent. τῶν πρότερον πεπλημμελημένων λήθην ἐμποιῦσι. || In Oblivionem venire. εἰς λήθην ἐλθεῖν, *vel* καθίςασθαι, *vel* περιίςασθαι. || Neque in Oblivionem rerum domeſticarum venio. ὐδὲ εἰς λήθην τῶν οἴκοι περιίςαμαι. || Eorum Oblivionem capit. τύτων λήθην λαμβάνει. || Hæc omnia Oblivione delere. τύτων πάντων λήθην ποιεῖσθαι. || Oblivione obruere, obſcurare. λήθῃ συγκαλύπτειν. || In ipſius naturæ Oblivionem venit. αὐτῆς φύσεως εἰς λήθην ἔρχεται. || Amicitia hæc ob locorum intervallum Oblivionem non admittit. αὕτη φιλία τῇ διαςάσει μὴ δέχεται τὴν λήθην. || In Oblivionem alicujus rei injicere. εἰς λήθην τινὸς ἐμβάλλειν. || Oblivionem alicui afferre. λήθην ἐμποιεῖν, *vel* παρέχειν τινι. || In Oblivione jacere. ἐν λήθῃ κεῖσθαι. || Ecquod enim tantum temporis intervallum, ejuſmodi beneficiorum Oblivionem animo meo afferre poterit? τί γὰρ ἂν γένοιτο τοσῦτον χρόνυ διάςημα, ὃ τῇ ἐμῇ ψυχῇ λήθην τῶν τηλικύτων εὐεργεσιῶν ἐμποιῆσαι δυνήσεται. || Alicujus facta Oblivione delere. τὰ τινος ἔργα ἐξίτηλα ποιεῖν. || Hæc calamitas nullâ unquam Oblivione delebitur. αὕτη συμφορὰ ὐδέποτε ἐξίτηλος γενήσεται. || Amicorum Oblivione eum afficit. τῶν φίλων ἐπιλήσμονα ποιεῖ, *vel* ἀπεργάζεται. || Negotiis me ad Oblivionem abſtrahentibus. τῶν πραγμάτων ἀφελκόντων με εἰς λήθην. || Quæ nulla unquam obſcurabit Oblivio. ἃ ὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος. || Non me tanta tenet Oblivio. ὐ με τοσαύτη λήθη ἔχει. * ὐ τοσαύτην ἔχω λήθην. || Oblivione quodammodò laboro. ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος. V. MEMORIA.

OBLIVIOSUS, a, um. *Qui oublie incontinent.* ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος. *Qui fait oublier.* ληθαῖος, αία, αῖον.

OBLIVISCOR, eris, oblitus ſum, iſci. depon. *Oublier.* ἐπιλανθάνομαι, futur. med. ἐπιλήσομαι. Aor. 2. ἐπελαθόμην. (Vide anom. in λανθάνω.) acc. *vel* gen. || Malorum Obliviſci. ἀμνησικακεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠμνησικάκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Horum non Oblitus ſum propter mutationem. τύτων ὐκ ἐπελαθόμην διὰ τὴν μεταβολήν. || Quorum nunquam potero Obliviſci. ὧν ὐδέποτ' ἂν ἐπιλαθέσθαι δυνηθείην. || Non decet nos illorum Obliviſci. ὐ τύτων ἀμνημονεῖν πρέπει. || Solum hoc Obliviſci non poſſum. μόνον τῦτο ὐκ οἷός τ' εἰμὶ ἀμνημονῆσαι, *vel* ἐπιλαθέσθαι. || Ne Obliviſcamini, quorum parentum liberi ſitis. μὴ ἐπιλανθάνεσθε, οἵων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐςε. || Nequando Obliviſci naturæ tibi contingat. μήποτε πρὸς λήθην ἔλθῃς τῆς φύσεως. || Naturæ quoque Obliviſcitur. καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει. || Eorum Oblitus ſum. τύτων ἔχει με λήθη. * μηδεμίαν τύτων ἔχω.

OBLIVIUM, ii. neut. V. OBLIVIO.

OBLOCO, as, are. *Alouer à faire.* μισθόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίσθωκα. acc. * μισθαρνέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθάρνηκα. acc. *Donner en mariage.* ἐκδίδωμι, F. ώσω, P. ἐκδέδωκα. acc. uni. dat. alt. * συνοικίζω, F. ίσω, P. συνῴκικα. acc. uni dat. alt.

OBLOCUTIO, onis. fœm. *Médiſance.* ἡ διαβολία, ας. *Interruption, ou importunité qu'on donne à force de parler.* ἡ παρενόχλησις, εως. *Contradiction.* ἡ ἀντιλογία, ας.

OBLOCUTOR, oris. maſc. *Médiſant.* ὁ διάβολος, υ. *Qui parle contre.* ὁ καταλάλος, υ.

OBLOCUTUS, a, um. *Qui a parlé contre.* καταλαλήσας, (αντος) ασα, αν.

OBLONGUS, a, um. *Long.* ὁ καὶ ἡ προμήκης, *vel* ἐπιμήκης, καὶ τὸ ες, εος, υς. || Oblongior. προμηκέςερος, έρα, ερον.

OBLOQUOR, eris, quutus, *vel* cutus ſum, loqui. depon. Cic. *Parler contre, contredire.* ἀντιλαλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιλελάληκα. dat. *Médire.* καταλαλέω, ῶ, F. ήσω, P. καταλελάληκα. gen. *Importuner, ou interrompre à force de parler.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat.

OBLUCTATIO, onis. fœmin. *Effort, action de lutter contre.* ἡ ἀντιπάλαισις, εως. *Réſiſtance.* ἡ ἀντίςησις, εως.

OBLUCTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Lutter contre.* ἀντιπαλαίω, F. αίσω, P. ἀντιπεπάλαικα. *Réſiſter, faire effort contre.* ἀνθίςαμαι, fut. med. ἀντιςήσομαι. Aor. 1. med. ἀντεςησάμην. dat. *Etre contraire.* ἐναντιόομαι, ῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἠναντίωμαι. dat.

OBLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Se jouer avec.* συμπαίζω, F. ξω, P. συμπέπαιχα.

OBMANENS, entis. omn. gen. Feſt. *Permanent.* διαμένων, (οντος) υσα, ον.

OBMOLIOR, iris, itus ſum, iri. depon. *Mettre au-devant à force, ou avec effort.* προβάλλω, F. αλῶ, P. προβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Boucher & étouper.* ἐπιβύω, F. ύσω, P. ἐπιβέβυκα. acc. *Faire une contre-batterie.* ἀντιμηχανάομαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀντεμηχανησάμην.

OBMONEO, es, nui, nitum, ire. Vide ADMONEO.

OBMURMURO, as, are. *Murmurer contre*

προσμορμύρω, F. υρῶ, P. προσμεμόρμυρκα. * καταγογγύζω, F. σω.

OBMUTESCO, is, tui, ere. Cic. *Se taire comme muet.* κωφάομαι, ῶμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. κεκώφημαι. * καλασιωπάω, F. ήσω, P. καλασεσιώπηκα. *N'etre plus en uſage.* τῆς χρείας ἐκπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. anom. in πίπτω.) || Qui, quæ, quod Obmutuit. ὁ καὶ ἡ ἄφων⊙, καὶ τὸ ον, ȣ.

OBNATO, as, are. *Nager contre.* ἀντινήχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀντενηξάμην.

OBNATUS, a, um. *Né auprès, ou contre.* προσφυόμεν⊙, ένη, ενον. *Né autour.* περιφυόμενος, ένη, ενον.

OBNECTO, is, ere. *Lier tout autour.* περιενείρω, F. ερῶ, P. περιενεῖρκα. acc.

OBNIGER, (gri) a, um. *Fort noir.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμέλας, καὶ τὸ λαν, αν⊙. *Noirâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπομέλας, καὶ τὸ λαν, αν⊙.

OBNITOR, eris, xus, *vel* ſus ſum, niti. depon. *Réſiſter contre.* ἀνθίσαμαι, fut. med. ἀντισήσομαι. (V. ἵσημι.) dat. *Tenir ferme contre.* ἀντερείδω, F. είσω, P. ἀντήρεικα. dat.

OBNIXE. adv. *En s'efforçant contre.* διαλεταμένως. *De toute ſa force, de tout ſon pouvoir.* ἐντόνως. *Fermement.* βεβαίως.

OBNIXUS, a, um. part. *Qui s'eſt appuyé contre.* ἀντιρείσας, (ανῖος) ασα, αν. *Qui a réſiſté contre.* ἀντισησάμεν⊙, ένη, ενον. dat.

OBNOXIE. adv. *Avec ſujétion.* ὑπευθύνως. *Servilement.* δȣλικῶς. * ὑπηρετικῶς. *Avec crainte.* μετὰ φόβȣ.

OBNOXIUS, a, um. *Digne d'être puni, ou condamné.* ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, *vel* καλάδικος, καὶ τὸ ον, ου. *Sujet.* ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος, *vel* ἔνοχ⊙, καὶ τὸ ον, ȣ. dat. *Endêté, redevable.* ὁ καὶ ἡ ὑπόχρεως, ω. dat. *Maladif.* νοσηματικὸς, ἡ, όν. *Nuiſible.* βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. *Obéiſſant.* ὁ καὶ ἡ ὑπάκο⊙, καὶ τὸ οον, όȣ. gen. || Obnoxius crimini. ὁ καὶ ἡ ὑπαίτι⊙, καὶ τὸ ον, ȣ. || Obnoxius invidiæ. ὁ καὶ ἡ ἐπίφθον⊙, καὶ τὸ ον, ȣ. || Morti Obnoxius. *Sujet à la mort.* θανάτῳ ὑπεύθυνος, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mutationi Obnoxius. πολλὰς μεταβολὰς λαμβάνων. * μεταβολαῖς ὑποκείμενος. || Injuriis Obnoxius. ταῖς ὕβρεσιν ὑπεύθυνος. * ῥᾴσος ὑβρίζεσθαι. || Huic crimini Obnoxius eſt. ταύτῃ αἰτίᾳ ὑπεύθυνός ἐσι, *vel* ἔνοχός ἐσι || Iſtis pœnis Obnoxius erat. τȣ́τοις ἐπιτιμίοις ἔνοχος ἦν. || Carceri Obnoxius. τῷ δεσμωτηρίῳ ἔνοχ⊙.

OBNUBILO, as, avi, atum, are. V. NUBILO.

OBNUBILUS, a, um. V. NUBILUS.

OBNUBO, is, ipſi, ptum, ere. *Couvrir & envelopper autour.* περικαλύπτω, F. ψω, P. περικεκάλυφα. acc.

OBNUNCIATIO, onis. fœm. Cicer. *L'action de parler de mauvaiſes nouvelles.* ἡ καταγγελία, ας.

OBNUNCIO, as, avi, atum, are. Cic. *Annoncer, ou porter de mauvaiſes nouvelles.* καταγγέλλω, F. γελῶ, F. κατήγγελκα. acc.

OBOLEO, es, olui, ere. *Sentir.* ἀπόζω, F. όσω, P. ἀπῶδα. (Vide anom. in ὄζω.) *Rendre mauvaiſe odeur.* δυσώδης (pro maſc. & fœm.) εἰμί.

OBOLUS, i. maſc. *Une obole, eſpece de monnoie.* ὁ ὀβολὸς, ȣ̃.

OBORIOR, iris, *vel* eris, rtus ſum, iri. depon. *Se lever & naître.* ἀνίσχω, F. ξω, P. ἀνέσχηκα. (Vide anom. in ἔχω.) *Survenir.* ἐπέρχομαι, fut. med. ἐπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.)

OBORTUS, a, um. part. *Né par-deſſus.* ἐπιγεγενημένος, η, ον. *Qui s'eſt levé.* ἀνασχὼν, (όντος) ȣ̃σα, όν. *Survenu.* ἐπελθὼν, (όντ⊙) ȣ̃σα, όν.

OBREPO, pſi, ptum, ere. *Se couler & traîner doucement.* παρερπύζω, F. ύσω, P. παρήρπυκα. *Survenir, ou arriver ſans qu'on y penſe.* ὑπέρχομαι, fut. med. ὑπελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) * ὑποδύομαι, futur. med. ύσομαι. Aor. 1. med. ὑπεδυσάμην. *Surprendre & tromper finement.* παρακρȣ́εσθαι, ȣ́ομαι. futur. med. ȣ́σομαι. Aor. 1. med. παρεκρȣσάμην. acc.

OBREPTIO, onis. fœm. *Fine & ſubtile entrée.* ἡ ὑπόδυσις, εως. * τὸ κλέμμα, ατος.

OBREPTO, as, avi, are. *Se couler ſecrettement, & petit à petit.* ἠρέμα καὶ λάθρα ὑποδύομαι. V. OBREPO.

OBRETIO, is, ire. *Envelopper.* ἐμπλέκω, F. ξω, P. ἐμπέπλεχα. acc. *Environner de rets.* περισαγηνεύω, F. εύσω, P. περισεσαγήνευκα. acc.

OBRIGEO, es, gui, ere. *Etre tout roide de froid.* καταῤῥιγόω, ῶ, F. ώσω, P. καταῤῥίγωκα.

OBRIZUM, i. neut. *Or fin, or affiné.* τὸ ὄβριζον, *vel* ὄβρυζον, ȣ.

OBRODO, is, ſi, ſum, ere. *Ronger tout à l'entour.* περιτρώγω, fut. med. περιφαγȣ̃μαι, (Vide anom. in τρώγω.) acc.

OBROGO, as, avi, atum, are. Cic. *Interrompre le diſcours.* παρενείρω, F. ερῶ, P. παρενεῖρκα. accuſ. || Legem Obrogare. τὸν νόμον παραγράφειν, φω, F. ψω, P. παραγέγραφα, *vel* παρεισφέρειν, ἔρω, futur. παρεισοίσω. (V. anom. in φέρω.)

OBROSUS, a, um. part. *Rongé à l'entour.* περιβρωθεὶς, εῖσα, έν.

OBRUMPO, is, ere. V. RUMPO.

OBRUO, is, rui, rutum, ere. Cic. *Couvrir de quelque choſe.* συγκαλύπτω, F. ψω, P. συγκεκάλυφα. acc. *Abattre & accabler.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. || Obruere vino. καλοινȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. καλῴνωκα. acc. || Obruere aggere. καταχώννυμι, *vel* ύω, F. ώσω, P. καλακέχωκα. (V. anom. in χώννυμι.) acc. || Aquis Obruere. καλακλύζειν, ύζω, F. ύσω, P. καλακέκλυκα. acc. || Lapidibus Obruere. καλαλιθάζειν, άζω, F. άσω, P. καλαλελίθακα. * καλαλιθȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. καλαλελίθωκα. acc. || Obruere falſis teſtibus. καλαψευδομαρτύρεσθαι, ύρομαι, fut. med. υρȣ̃μαι. Aor. 1. med. καλεψευδομαρθυράμην. acc. V. OPPRIMO.

OBRUTUS, a, um. part. *Couvert de quelque choſe.* περικαλυφθεὶς, εῖσα, έν. *Enfoui, & accablé.* καλαβληθεὶς, εῖσα, έν. V. OBRUO.

OBRYZUM, i. neut. V. OBRIZUM.

OBSÆVIO, is, ivi, itum, ire. V. SÆVIO.

OBSATURO, as, are. *Souler entiérement.* καλακορέννυμι, F. έσω, P. καλακεκόρεκα. (Vide anom. in κορέννυμι.) acc.

OBSCŒNE. adv. Cic. *Vilainement, deshonnêtement.* αἰσχρῶς. *Impudiquement.* ἀσελγῶς.

OBSCŒNITAS, atis. fœm. Cic. *Vilenie, deshonnêteté.* ἡ αἰσχρότης, ητος. *Impudicité.* ἡ ἀσέλγεια, είας. || Obſcœnitas orationis. αἰσχρολογία, ας.

OBSCŒNO, as, are. *Apporter, ou dénoncer un mauvais augure.* ἀπαισιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπησίωκα. acc. *Souiller.* μολύνω, F. υνῶ, P. μεμόλυγκα. acc. *Faire une vilaine action.* αἰσχροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾐσχροποίηκα.

OBSCŒNUS, a, um. Cicer. *Qui apporte, ou qui ſignifie malheur.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσιος, καὶ τὸ ιον, ίου. *Qui eſt de mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, καὶ τὸ ον, ου. *Sale, vilain.* αἰσχρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ ον, ονος. *Impudique & deshonnête.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Obſcœna cantare. ἐπικωμάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐπικεκώμακα. || Obſcœna loqui. αἰσχρὰ φθέγγεσθαι.

OBSCURANDUS, a, um. part. *Qu'on doit obſcurcir.* ἀφανιστέος, vel σκοτιστέος, έα, ον. *Qu'on doit cacher.* καλυπτέος, α, ον.

OBSCURATIO, onis. fœmin. *Obſcurciſſement.* ὁ σκοτισμὸς, οῦ. * ἡ σκότωσις, ſeu σκότισις, vel ἀφάνισις, εως.

OBSCURATUS, a, um. partic. *Obſcurci.* ἀφανισθεὶς, vel σκοτισθεὶς, εῖσα, έν. *Couvert.* κεκαλυμμένος, η, ον. *Mis à l'ombre.* ἐπισκιασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Caché.* ἀποκρυφθεὶς, (ένὸς) εῖσα, έν.

OBSCURE. adverb. Cic. *Obſcurément.* ἀμαυρῶς. * σκοτεινῶς. *En cachette.* λαθραίως. * κρυφίως. * *Non clairement.* ἀσαφῶς. || Obſcurè loqui. αἰνίττεσθαι, ττομαι, fut. med. ίξομαι. Aor. 1. med. ᾐνιξάμην.

❡ PHR. ISOCR. & DEM. Obſcurè hunc innuebat. ὑπηνίττετο τοῦτον. || Oraculum Obſcurè editum. χρησμὸς ᾐνιγμένος. || Per hoc Obſcurè aërem ſignificat. αἰνίττεται τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. || Obſcurè Euripidem innuit, αἰνίττεται εἰς Εὐριπίδην. || Eos Obſcurè ſignificat. τούτους αἰνίττεται. || Non Obſcurè, ſed clarè. οὐ δι' αἰνιγμῶν, ἀλλ' ἐναργῶς. * οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλὰ σαφῶς.

OBSCURIOR, & ius, oris. comp. *Plus obſcur.* σκοτεινότερος, έρα, ερον.

OBSCURISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-obſcur.* σκοτεινότατος, άτη, ατον.

OBSCURITAS, atis. fœm. Cicer. *Obſcurité.* ἡ ἀμαυρότης, ητος. *Ténébres.* τὸ σκότος, εος, ους. *Obſcurité d'un diſcours.* ἡ ἀσάφεια, ας. *Baſſe condition ou extraction.* ἡ ἀγένεια, είας. || Nominis Obſcuritas. ἡ ἀδοξία, ας.

OBSCURO, as, avi, atum, are. Cic. *Obſcurcir.* ἀμαυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμαύρωκα. acc. * σκοτίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐσκότικα. acc. *Cacher.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc. *Faire diſparoître.* ἀφανίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἠφάνικα. acc.

❡ PHR. ISOCR. & DEM. Honeſtam ſpeciem utilitatis Obſcurat. τὸ καλὸν τὸ σχῆμα τοῦ χρησίμου ἀποκρύπτει, vel ἀμαυροῖ. || Alicujus Nobilitatem Obſcurare. τὴν εὐγένειαν, vel εὐδοξίαν τινὸς ἐπισκιάζειν. || Veritatem Obſcurare. τὴν ἀλήθειαν ἀφανῆ ποιεῖν.

OBSCURUS, a, um. *Obſcur.* σκοτεινὸς, ὴ, όν. *Qui eſt ſans lumiere & clarté.* ὁ καὶ ἡ ἀφώτιστος, καὶ τὸ ον, ου. || Obſcura quæſtio. τὸ αἴνιγμα, ατος. || Non Obſcura iſta ſunt, ſed omnibus nota. οὐκ ἀφανῆ ταῦτά ἐστιν, ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα. || Obſcurum non eſt, eos id feciſſe. οὐκ ἄδηλον, ὅτι τοῦτο πεποιήκασι. * οὐκ ἄδηλοί εἰσι, τοῦτο ποιήσαντες. V. LATET. || Obſcurum genus. ἄσημον γένος. || Obſcurus vir. ἀφανὴς ἀνὴρ. || Res Obſcura ignobilitate virorum. πρᾶγμα ἥκιστα ἐπίσημον τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀφανείᾳ.

OBSECRANDUS, a, um. part. *Qu'il faut prier affectueuſement.* λιπαρητέος, α, ον. * ἀντιβολητέος, α, ον.

OBSECRATIO, onis. fœm. Cic. *Priere affectueuſe.* ἡ προσλιπάρησις, vel ἀντιβόλησις, εως.

OBSECRO, as, avi, atum, are. *Prier affectueuſement.* λιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιπάρηκα. acc. * ἀντιβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠντιβόληκα. *Recommender comme fait un homme mourant.* ἐπισκήπτω, F. ψω, P. ἐπέσκηφα.

❡ PHR. ISOCR. & DEM. Per liberos te Obſecro. δέομαί σου πρὸς παίδων. || Pro illis te Obſecro. ὑπὲρ τούτων δέομαί σου. || Obſecro te, ut id agas. δέομαί σου, τοῦτο ποιεῖν. || Obſecro vos, ut ſalutem conſequar. δέομαι ὑμῶν, σωθῆναι. || Oro vos atque Obſecro, ut me audiatis. δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω ἀκοῦσαί μου. || Obſecro te, ut illos reducas. ἀξιῶ σε, τούτους κατάγειν, vel ἵνα τούτους κατάγῃς. || Suppliciter Deos Obſecrat, ut dominos bonos nanciſcatur. ἱκετεύει τοὺς Θεοὺς, δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν. || Obſecro te, ut mihi iſta des. αἰτοῦμαί σε διδόναι μοι ταῦτα, vel ſimplic. αἰτοῦμαι ταῦτα παρά σου, vel αἰτῶ σε ταῦτα. || Obſecro te, ut facias. παραιτοῦμαί σε, ποιεῖν. || Obſecrat Deos, ut dent. εὔχεται τοῖς Θεοῖς, διδόναι. * εὔχεται εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, δοῦναι.

OBSECUNDO, as, avi, atum, are. *Complaire, & faire au gré.* καταχολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. κατηκολούθηκα. dat. * ὑπουργιάζω, F. άσω, P. ὑπουργίακα. dat. *Aider, ou ſecourir.* συνεργέω, ῶ, F. ήσω, P. συνήργηκα. dat.

OBSEPIO, is, pſi, ptum, ire. *Environner & clorre de haies.* περιφράττω, F. ξω, P. περιπέφραχα. acc. *Boucher le paſſage à quelqu'un.* ἀντιφράττω, F. ξω, P. ἀντιπέφραχα. dat. perſ. *Empêcher.* ἐμποδίζω, F. ίσω, P. ἠμπόδικα. acc.

OBSEQUELA, æ. fœm. V. OBSEQUENTIA.

OBSEQUENS, entis. omn. gen. *Obéïſſant, ſerviable.* ὑπηρετῶν, vel ὑπουργῶν, ῶν; οῦσα, οῦσα; οῦν, οῦν. *Qui fait au gré d'autrui.* χαριζόμενος, ένη, ενον. dat. || Principum edictis Obſequens. πειθαρχικὸς, ὴ, όν.

OBSEQUENTER. adv. *En obéïſſant.* θεραπευτικῶς. *Par obéïſſance & ſervice.* ὑπουργικῶς. * ὑπηρετητικῶς.

OBSEQUENTIA, æ. fœm. V. OBSEQUIUM.

OBSEQUENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus obéïſſant.* ὑπηρετικώτερος, έρα, ερον.

OBSEQUENTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-obéïſſant.* ὑπηρετικώτατος, άτη, ατον.

OBSEQUIBILIS, & e, is. *Serviable.* θεραπευτικὸς, κὴ, κόν. *Qui eſt prêt à faire plaiſir & ſervice.* ὑπουργικὸς, vel ὑπηρετικὸς, ὴ, όν.

OBSEQUIOSUS, a, um. *Idem.*

OBSEQUIUM, ii. neut. *Plaiſir ou ſervice.* ἡ ὑπηρεσία, vel ὑπουργία, vel θεραπεία, ας. || Ad Obſequium obſtrictus. *Redevable, tenu d'obéïr, ou de ſervir.* ὁ καὶ ἡ ὑπόχρεως, καὶ τὸ εων, εω.

OBSEQUOR, eris, quutus, vel cutus ſum, equi. depon. *Obéïr, & ſervir.* ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat. * ὑπουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπούργηκα. dat. * θεραπεύω, F. ευσῶ, P. τεθεράπευκα. acc. *Complaire, faire au gré.* χαρίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med.

med. ἐχαριςάμην. dat. *Obéir.* πείθομαι, fut. med. πείσομαι, præt. paſſ. πέπεισμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gravatim amicis Obſequi. ἀηδῶς τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν. || Lubenti animo iis Obſequitur. προθύμως ὑπηρετεῖ τούτοις. || In hac re tibi Obſecutus ſum. ὑπηρέτηκά σοι τοῦτο. || Mandatis Obſequi. τοῖς ἐπιτασσομένοις ὑπηρετεῖν. || Duci Obſequi. ἀκολουθεῖν τῷ στρατηγῷ. || Deo Obſequi. ἑαυτὸν εὐπειθῆ τῷ Θεῷ παρέχειν. || Qui Deo Obſequuntur. οἱ εὐπειθεῖς τῷ Θεῷ γίγνονται, *vel* εἰσί. || Alicujus voluntati Obſequi. τινὸς βουλήματι πείθεσθαι. || Cupiditatibus alicujus Obſequi. ἐπιθυμίαις τινὸς συναγορεύειν, *vel* χαρίζεσθαι. || In omnibus ei Obſequuntur. πάντα αὐτῷ πρὸς ἡδονὴν, *vel* πρὸς χάριν ποιοῦσι. || Tempori Obſequi. καιρῷ δουλεύειν.

OBSERO, as, avi, atum, are. *Fermer au vérou, ou à la clef.* μοχλεύω, F. εύσω, P. μεμόχλευκα. acc. *Clorre à l'entour.* περικλείω, F. είσω, P. περικέκλεικα. acc.

OBSERO, is, ſevi, ſitum, ere. *Semer auprès.* παρασπείρω, F. ερῶ, P. παρέσπαρκα. acc. *Planter à l'entour.* περιφυτεύω, F. εύσω, P. περιπεφύτευκα. acc.

OBSERVABILIS, & e, is. *Digne de reſpect.* ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on peut aiſément garder.* ὁ καὶ ἡ εὐφύλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

OBSERVANDUS, a, um. *Qu'on doit obſerver, garder.* παρατηρητέος, α, ον.

OBSERVANS, ntis. omn. gen. *Qui a une affection reſpectueuſe pour quelqu'un, qui le ſert & l'honore.* θεραπεύων (οντος) ουσα, ον. acc. *Qui obſerve & conſidere.* σκεπτόμενος, η, ον. acc. *Qui obſerve, & obéit à un commandement, &c.* πειθόμενος, η, ον. dat. * φυλάττων, ουσα, ον. acc. || Obſervans alicujus. περί τινα ἐσπουδακώς, (ότος) κυῖα, κός.

OBSERVANTER. adverb. *Avec égard.* εὐλαβῶς. *Avec ſoin & diligence.* σπουδαίως.

OBSERVANTIA, æ. fœm. *Obſervance, ſervice.* ἡ θεραπεία, *vel* ὑπηρεσία, ας. *Reſpect, révérence.* ἡ αἰδὼς, όος, οῦς. *Egard.* ἡ εὐλάβεια, είας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Obſervantiâ colere. ἄλλους ἐν θεραπείᾳ ἔχειν, *vel* διὰ τιμῆς ἄγειν, *vel* ἐν τιμῇ ἄγειν, *vel* δι' αἰδοῦς ἄγειν. || Summâ eos Obſervantiâ colit. αὐτοὺς διὰ μεγίστης τιμῆς ἄγει, *vel* ἐν μεγίστῃ θεραπείᾳ ἔχει. || Coli ab aliquo magnâ Obſervantiâ. πολλῆς θεραπείας παρά τινος τυγχάνειν. || Omni Obſervantiâ nos colit. θεραπεύει ἡμᾶς πάσῃ θεραπείᾳ. * πᾶσαν θεραπείαν ἡμῶν ποιεῖται. || Obſervantia quæ ſenibus à junioribus exhibetur. θεραπεία τῶν νεωτέρων περὶ τοὺς πρεσβυτέρους. * θεραπεία τῶν πρεσβυτέρων παρὰ τῶν νεωτέρων. || Magnâ Obſervantiâ aliquem diligere. μετὰ πολλῆς θεραπείας φιλεῖν τινα.

OBSERVANTIOR, & ius, oris. compar. θεραπευτικώτερος, έρα, ερον. V. OBSERVANS.

OBSERVANTISSIMUS, a, um. ſuperl. θεραπευτικώτατος, άτη, ατον.

OBSERVATIO, onis. fœm. *Obſervation.* ἡ παρατήρησις, *vel* ἐπιτήρησις, εως. *Egard à faire, ou dire.* ἡ εὐλάβεια, είας.

OBSERVATUS, a, um. *Obſervé, gardé.* παρατηρηθεὶς, εῖσα, έν. *Reſpecté.* αἰδεσθεὶς, εῖσα, έν.

OBSERVITO, as, avi, atum, are. Cic. *Obſerver pluſieurs fois.* συχνάκις παρατηρέω. V. OBSERVO.

OBSERVO, as, avi, atum, are. *Obſerver.* παρατηρέω, ῶ, F. ήσω, P. παρατετήρηκα. acc. *Prendre garde, conſidérer.* ἐφοράω, F. άσω, P. ἐφεώρακα. (Vide anom. in ὁράω) acc. * ἐπισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκόπηκα. acc. *Garder.* φυλάττω, F. ξω, P. πεφύλαχα. acc. *Epier.* ἐφεδρεύω, F. εύσω, P. ἐφήδρευκα. dat. *Honorer & ſervir.* θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Obſervare illa quæ à vulgo fiunt. παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν γιγνόμενα. || Regem Obſervare, quid agat. παραφυλάττειν τὸν Βασιλέα. || Obſervare temporum articulos. τοὺς καιροὺς τηρεῖν, *vel* παρατηρεῖν. || Occaſionem Obſervare. παρατηρεῖν τὸν καιρόν. || Obſervat occaſionem lædendi nos. καιροφυλακεῖ, *vel* καιροφυλακτεῖ ἡμᾶς. || Hoc tantùm Obſervant, ne patria ſtatuta violent. ἐκεῖνο μόνον τηροῦσιν, ὅπως μηδὲν τῶν πατρίων καταλύσωσι. || Leges Obſervare. τοὺς νόμους τηρεῖν. || Eum Obſervo & colo. τοῦτον ἐν θεραπείᾳ καὶ τιμῇ ἔχω. || Hunc cives peramanter Obſervant. ἐκεῖνον οἱ πολῖται μετὰ πολλῆς εὐνοίας θεραπεύουσι. || Obſervat, quando morietur. προσέχει, ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον. || Diligenter iſta Obſervate. τούτοις προσέχετε τὸν νοῦν. * ἐπὶ τούτοις τὴν διάνοιαν ἔχετε.

OBSES, idis. maſc. & fœm. Cic. *Un ôtage.* ὁ ὅμηρος, ου. *Gage.* τὸ ὅμηρον, ου. || Obſidem eſſe. *Etre en ôtage.* ὁμηρεύειν, εύω, F. εύσω, P. ὡμήρευκα.

OBSESSIO, onis. fœm. Cic. *Siége, ou action d'aſſiéger.* ἡ πολιόρκησις, εως. * ἡ πολιορκία, ας.

OBSESSOR, oris. maſc. *Qui aſſiége.* ὁ πολιορκητής, οῦ. *Qui épie, ou guéte.* ὁ ἐνεδρευτής, οῦ.

OBSESSUS, a, um. part. *Aſſiégé, environné.* πολιορκηθεὶς, εῖσα, έν. *Epié & guété.* ἐνεδρευθεὶς, εῖσα, έν.

OBSIDENDUS, a, um. *Qu'on doit aſſiéger.* πολιορκητέος, α, ον.

OBSIDEO, es, ſedi, ſeſſum, ere. *Aſſiéger, environner.* περικάθημαι, fut. med. ἥσομαι. (V. anom. in κάθημαι.) acc. * πολιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολιόρκηκα. acc. *S'aſſeoir.* καθίζω, fut. ίσω. præt. κεκάθικα. *Arrêter en entourant.* περιέχομαι, fut. med. ἕξομαι. aor. 2. med. περιεσχόμην. (V. anom. in ἔχω.) accuſ. || Obſidere Obſidentes. *Aſſiéger les aſſiégeans.* ἀντιπολιορκεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀντιπεπολιόρκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui Obſident, ſæpè ab obſeſſis interficiuntur. οἱ πολιορκοῦντες ὑπὸ τῶν κεκλεισμένων πολλάκις διαφθείρονται. || Civitatem Obſidere. τὴν πόλιν πολιορκεῖν. || Obſeſſâ patriâ, nemo eſt, qui non pro viribus opituletur. τῆς πατρίδος πολιορκουμένης, οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐκ βοηθήσειεν ἄν. || Maluit cum illis Obſideri. ᾑρεῖτο μετ' αὐτῶν πολιορκεῖσθαι. || Undique Obſidere deſidentes. κυκλῷ πανταχοῦ τειχίζεσθαι τοὺς καθημένους. || Ingentibus copiis eorum mœnia Obſident. αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει περικαθίζονται, *vel* περικάθηνται. || Magnâ vi urbem Obſidebat. πολλῇ δυνάμει περιεκάθητο τὴν πόλιν. || Militaribus copiis Obſidere. τῷ στρατοπέδῳ κυκλῶσαι. || Caſtris poſitis, urbem Obſidebat. προσκαθεζόμενος, τὴν πόλιν ἐπολιόρκει. || Urbem Obſidere. προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει.

OBSIDIÆ, arum. fœm. plur. V. INSIDIÆ.

OBSIDIO, onis. fœm. Cic. & OBSIDIUM, ii.

neut. ἡ πολιόρκητις, εως. * ἡ πολιορκία, ας. || Obſidione capere. *Prendre par ſiége.* ἐκπολιορκεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐκπεπολιόρκηκα. acc. * πολιορκίᾳ αἱρεῖν, *vel* ἁλῶσαι. (V. αἱρέω & ἁλίσκω in anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Urbē Obſidione cingere. πόλιν πολιορκεῖν. * πόλιν τῷ στρατοπέδῳ κυκλοῦν, *ſeu* κυκλῶσαι. || Obſidione premi. τῇ πόλει ἐγκλείεσθαι. * πολιορκεῖσθαι. || Obſidione capi. πολιορκίᾳ ἁλίσκεσθαι. || Obſidionē ſolvere. τὴν πολιορκίαν λύειν, *ſeu* καταλύειν. || Obſidione cinguntur. εἰς πολιορκίαν καθίστανται. || Obſidione cinctus à Carthaginenſibus, cùm nulla ſpes ſalutis oſtenderetur. κατασὰς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδόνων, ὐδεμιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ἀπολειπομένης. || Cùm videbunt urbes ſuas Obſidione premi. ὅταν ἴδωσι τὰς πόλεις αὐτῶν εἰς πολιορκίαν καθεστακυίας. || Extremam Obſidionem ſuſtinere. τὰς ἐσχάτας ὑπομένειν πολιορκίας. || Undecim menſes Obſidionem ſuſtinuit. ἕνδεκα μῆνας ἐπέμεινε τὴν πολιορκίαν. || Ceſſare ab Obſidione. παύεσθαι τῆς πολιορκίας. || Decem annorum ſpatio urbem vix Obſidione expugnarunt. ἐν ἔτεσι δέκα μόλις τὴν πόλιν ἐξεπολιόρκησαν. || Urbs Obſidione capta eſt. ἡ πόλις ἐξεπολιορκήθη. || Forti animo Obſidionem ſuſtinere. τὴν πολιορκίαν εὐρώστως ὑπομεῖναι, *vel* ἐῤῥωμένως ὑποστήσασθαι. || Obſidione nihil moventur. λόγον ἔχουσι τῆς πολιορκίας οὐδένα. * οὐδὲν τῆς πολιορκίας φροντίζουσι. || Cives paucis diebus Obſeſſos vi cepit. τοὺς πολίτας ἐν βραχεῖ χρόνῳ πολιορκηθένθας κατακράτος εἷλεν. || Nullam civitatem nec Obſidione capi, nec vi expugnari. μηδεμίαν πόλιν ἁλῶναι πολιορκίᾳ, μηδ᾽ ἐκ προσβολῆς κατὰ κράτος. || Obſidione abſiſtere. τῆς πολιορκίας ἀφίστασθαι. || Re infectâ Obſidionem ſolvit. ἄπρακτος γενόμενος, ἔλυσε τὴν πολιορκίαν. || Obſidione liberare. πολιορκίας ἀπαλλάττειν.

OBSIDIONALIS, & e, is. *Qui appartient à un ſiége de ville.* πολιορκητικὸς, ὴ, όν.

OBSIDIOR, aris, atus ſum, ari. depon. V. INSIDIOR.

OBSIDO, is, ſedi, ere. Vide OBSIDEO.

OBSIGILLO, as, avi, atum, are. *Sceller & cacheter, ſigner ou ſouſſigner.* Vide OBSIGNO. *Cacher, & tenir ſecret.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα.

OBSIGNATOR, oris. maſc. Cic. *Qui ſcelle, ou cachete.* ὁ ἐπισφραγιστὴς, οῦ. *Qui ſigne, ou ſouſſigne.* ὁ ἐπισημηνάμενος, ου.

OBSIGNATUS, a, um. part. Cic. *Scellé.* ἐπισφραγισθεὶς, εῖσα, έν. *Signé, marqué.* ἐπισημανθεὶς, εῖσα, έν. * ἐπισεσημασμένος, η, ον.

OBSIGNO, as, avi, atum, are. Cic. *Signer.* ἐπισημαίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. aor. I. med. ἐπισημηνάμην. acc. *Sceller, cacheter.* ἐπισφραγίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐπεσφράγικα, *vel* ἐπισφραγίζομαι, futur. med. ίσομαι. aor. I. med. ἐπισφραγισάμην. accuſ. || Signis adulterinis Obſignare. παρασημαίνομαι, futur. med. ανοῦμαι. aor. I. med. παρεσημηνάμην. acc. *Sceller, ou cacheter d'un faux ſcel ou cachet.* παρασφραγίζειν, ίζω, F. ίσω, P. παρεσφράγικα. acc.

OBSISTO, is, ſtiti, ſtitum, ere. Cicer. *Réſiſter.* ἀνθίσαμαι, fut. med. ἀντιστήσομαι. (Vide ἵστημι.) dat. *S'oppoſer, être contraire.* ἐναντιόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἠναντίωμαι. dat. V. OBSTO.

OBSITUS, a, um. part. *Saiſi & environné.* περιειλημμένος, η, ον. *Planté à l'entour.* περιφυτευθεὶς, εῖσα, έν. || Tenebris Obſitus. σκοτεινὸς, ή, όν.

OBSOLEFIO, is, factus ſum, fieri. V. OBSOLEO.

OBSOLEO, es, & OBSOLESCO, is, lui & levi, letum, ere. Cic. *Devenir, ou être hors d'uſage.* ἀπαρχαιόομαι, οῦμαι. * παλαιόομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. πεπαλαίωμαι. *Perdre ſa grace, ſon éclat & ſa vigueur.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα. *Devenir ſale.* ῥυπαίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. ἐῤῥύπασμαι.

OBSOLETE. adv. Cic. *Hors d'uſage.* ἀπηρχαιωμένως. *Hors de coutume.* ἀήθως. *Salement.* ῥυπαρῶς. *Sans luſtre & éclat.* παρακμαστικῶς.

OBSOLETUS, a, um. Cic. *Qui eſt hors d'uſage.* ἀπηρχαιωμένος, η, ον. * ἀρχαῖος, αία, αῖον. *Qui a perdu ſa grace & vigueur.* παρακμάζων, ουσα, ον. *Taché, ord & ſale.* ῥυπαρὸς, ά, όν. *Vieux & uſé.* κατατετριμμένος, η, ον.

OBSONATOR, OBSONO, OBSONIUM. Vide OPSONATOR, OPSONO, OPSONIUM.

OBSONO, as, are. V. RESONO.

OBSONUS, a, um. *Qui ſonne mal.* ὁ καὶ ἡ δυσηχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

OBSORBEO, es, bui, & pſi, ere. Vide ABSORBEO.

OBSORDEO, es, *vel* OBSORDESCO, is, dui, ere. *Devenir tout ſale.* καταῤῥυπαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. κατεῤῥύπασμαι.

OBSTACULUM, i. neut. *Obſtacle.* τὸ ἐμπόδισμα, ατος. *Empêchement.* τὸ κώλυμα, ατος. V. OBSTO.

OBSTANS, antis. omn. gen. *Qui ſert d'obſtacle.* κωλύων, ουσα, ον.

OBSTATURUS, a, um. *Qui s'oppoſera.* ἐναντιωθησόμενος, η, ον.

OBSTETRICATUS, ûs. maſc. *L'office, ou le métier de ſage-femme.* ἡ μαιεία, ας. *L'action d'une ſage-femme.* ἡ μαίευσις, εως. || Obſtetricatûs præmium. τὰ μαίωτρον, ου.

OBSTETRICO, as, are. & OBSTETRICOR, aris, ari. depon. *Faire l'office de ſage-femme.* μαιεύομαι, fut. med. εύσομαι. aor. I. med. ἐμαιευσάμην.

OBSTETRIX, icis. fœm. *Une ſage-femme.* ἡ μαιεύτρια, ίας. * ἡ μαιευτικὴ, ῆς.

OBSTINATE. adv. *Obſtinément.* ἀνενδότως. *Fermement.* βεβαίως.

OBSTINATIO, onis. fœm. Cic. *Obſtination.* τὸ ἀνένδοτον, ου. * ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης.

OBSTINATUS, a, um. part. *Obſtiné, qui ne veut point céder.* ὁ καὶ ἡ ἀνένδοτος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ne veut point changer d'opinion,* ὁ καὶ ἡ ἀμετάπιστος, καὶ τὸ ον, ου. *ni de deſſein.* ὁ καὶ ἡ ἀμετανόητος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mentis Obſtinatio. ἡ τῆς γνώμης ἀμεταβλησία. * τὸ τῆς ψυχῆς ἀμετάπιστον. || In ſententiâ Obſtinatus. τῆς γνώμης ἀμεταβλήτως ἔχων. * ἀμεταπείστως ἔχων. * ἀνενδότως διακείμενος τὴν γνώμην. || Obſtinatus mori. τῆς τοῦ θανάτου προαιρέσεως ἰσχόμενος.

OBSTINO, as, are. *Tenir ferme.* διαβεβαιόω, ῶ, F. ώσω, P. διαβεβαίωκα. acc. || Obſtinare animo. *S'opiniâtrer.* εἰς νοῦν ἀμεταπείστως ἐμβάλλειν. (V. anom. in βάλλω.) acc.

OBSTIPO, as, avi, atum, are. *Boucher.* καλασύφω, F. ψω, P. καλέσυφα. acc. *Enclorre.* πεειφεάτlω, F. ξω, P. πεειπέφεαχα. acc.

OBSTIPUS, a, um. *Qui penche la tête, qui a la tête de travers.* ἐπικεκυφώς, *vel* ἐγκεκυφώς, (ότος) φυῖα, φός.

OBSTO, as, ſtiti, ſtitum, & ſtatum, are. *Réſiſter.* ἀνθίςαμαι, fut. med. ἀντισήσομαι. * ἐνίςαμαι, futur. med. ἐνσήσομαι. (V. ἵςημι.) dat. *Empêcher.* ἐμποδίζω, F. ίσω, P. ἡμπόδικα. acc. || Obſto ne id facias. ἐπέχω σε τȣ́τȣ. (V. anom. in ἔχω.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitas civitati Obſiſtit, *ſeu* Obſtat. πόλις ἀντιτάτlεται πρὸς πόλιν ἑτέραν. * πόλις ἀντιτάσσεlαι πόλἑ. || In hac re tibi Obſiſto, *vel* Obſto. ἐναντιȣ̃μαί σοι εἰς τȣ̃το, *vel* πρὸς τȣ̃το. || Obſtat nobis ne id faciamus. ἐναντιȣ̃ται ἡμῖν, ταῦτα ποιεῖν. || Obſto vobis ne Rempublicam capeſſatis. ἐναντιȣ̃μαι ὑμῖν, τὰ πολιτικὰ πράτlειν. || Non valdè iis quæ dicuntur Obſtant. ȣ̓κ ἐῤῥωμένως τοῖς λεγομένοις ἐναντιȣ̃νται. || Sibi mutuò Obſtant. ἀλλήλοις ἀντίκεινται. || Obſtare alicujus ambitioni. τῇ φιλοτιμίᾳ τινὸς ἑαυτὸν ἀντιτάτlειν, *vel* πρὸς τὴν φιλοτιμίαν. || Nihil Obſtat, quominùs colloquamur. ȣ̓δὲν κωλύἑ διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλȣς. || Quid Obſtat quominùs omnes probi ſint? τί κωλύἑ ἅπανlας εἶναι ἀγαθȣ̀ς; || Mihi Obſtat ne videam. κωλύἑ ἐμὲ τȣ̃ ὁρᾷν. || Obſtat ei ne regnum occupet. κωλύἑ αὐτὸν, λαβεῖν ἀρχήν. * κωλύἑ αὐτὸν, μὴ λαβεῖν ἀρχήν. || Obſto, ne multa iniqua in civitate fiant. διακωλύω πολλὰ ἄδικα ἐν τῇ πόλἑ γίγνεσθαι. || Mihi abire volenti Obſtat. καlακωλύἑ με, ἀπιέναι βȣλόμενον. || Huic Obſto ne ea agat. ἐμποδὼν αὐτῷ γίνομαι πρὸς τὸ ταῦτα δρᾷν. || Cupiditatibus ejus Obſtant. ἐμποδὼν γίνονlαι ταῖς αὐτȣ̃ ἐπιθυμίαις. || His Obſto. τȣ́τοις ἐμποδών εἰμι. || Ne caperet urbem, hoc Obſtitit. τȣ̃ μὴ λαβεῖν τὴν πόλιν, τȣ̃τ' ἐμπόδιον καθέςη. (Vide λαμβάνω. anom.) || Uxor Obſtat ne philoſophemur. γυνὴ ἐμπόδιόν ἐςι, τȣ̃ φιλοσοφεῖν. || Niſi quid tibi Obſtet. εἰ μὴ ἐμπόδισμά τι σαυτῷ ᾖ.

OBSTRAGULUM, i neut. *Couverture.* τὸ περίβλημα, αlος. *Couverture de lit.* τὸ ςρῶμα, αlος. * ἡ ςρωμνὴ, ῆς.

OBSTREPO, is, pui, pitũ, ere. *Faire du bruit pour empêcher, interrompre.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat. *Bourdonner, & faire grand bruit contre.* καlαψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. καlεψόφηκα. *S'oppoſer à.* ἐναντιόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἠναντίωμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Semper mihi Obſtrepit. ἀεί μοι θορυβεῖ. || Nemo mihi Obſtrepat. μοὶ μηδεὶς θορυβήσῃ. || Loquenti Obſtrepere. τῷ λέγοντι παρενοχλεῖν.

OBSTRICTUS, a, um. part. *Serré à l'entour.* περιεσφιγμένος, η, ον. *Lié étroitement.* καlαδεδεμένος, η, ον. || Obſtrictus ære alieno. *Endetté.* ὁ καὶ ἡ καlάχρεως, καὶ τὸ χρέων, ω. V. OBSTRINGO.

OBSTRICTUS, ûs. maſc. *L'action de ſerrer à l'entour.* ἡ περίσφιγξις, εως. *étroitement.* ἡ ςενοχωρία, ας.

OBSTRIGILLO, as, are. *S'oppoſer, réſiſter.* ἀντιπίπlω, F. πεσȣ̃μαι. (V. anom. in πίπlω.) dat. *Médire.* βλασφημέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλασφήμηκα. acc.

OBSTRINGENDUS, a, um. *Qu'on doit ſerrer.* περισφιγκlέος, έα, έον. *Qu'on doit obliger.* ἐξαρτητέος, α, ον.

OBSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Serrer à l'entour.* περισφίγγω, F. ξω, P. περιέσφιγκα. acc. *Lier étroitement.* καlαδέω, F. δήσω, P. καlαδέδεκα. (Vide anom.) acc. || Obſtringere ſibi amicitiâ. *Obliger, gagner par des bienfaits.* ἑαυτȣ̃ (pro maſc.) ἐξαρτᾷν, άω, F. ήσω, P. ἐξήρτηκα. acc. || Obſtringere jurejurando. *Obliger par ſerment.* ἐξορκȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. ἐξώρκωκα. * ἐξορκίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξώρκικα. acc. || Prædibus Obſtringere. καlεγγυᾷν, άω, F. άσω, P. καlηγγύακα. acc. || Obſtringere ſe ſcelere. κακȣργεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακȣ́ργηκα. * φαῦλόν τι πράτlειν. * ἀνοσίῳ ἔργῳ παραπίπlειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicos beneficiis Obſtringit. τȣ̀ς φίλȣς ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὑτῷ ποιεῖται. || Lege Obſtringere alios. εἰς νόμον ἄλλȣς ἐνδέειν. || Jurejurando Obſtringere ſe. ὅρκοις ἐνδεδέσθαι, *vel* αὐτὸν ἐνδέειν. || Vinculis Obſtringo. τοῖς δεσμοῖς διαλαμβάνω. || Voluptatibus Obſtringi. ταῖς ἡδοναῖς καlαδεῖσθαι.

OBSTRUCTIO, onis. fœm. Cic. *Obſtruction.* ἡ ἔμφραξις, *vel* ἐπίφραξις, εως.

OBSTRUCTUS, a, um. part. Cic. *Bouché.* ἐπιφραχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐμπεφραγμένος, ένη, ένον.

OBSTRUENDUS, a, um. *Qu'on doit boucher.* ἐπιφρακlέος, α, ον.

OBSTRUO, is, xi, ctum, ere. Cic. *Boucher.* ἐμφράτlω, *vel* ἐπιφράτlω, F. ξω, P. πέφραχα. accuſ. || Obſtruere luminibus. *Oter le jour & la lumiere.* ἐπιπροσθεῖν τοῖς φωσίν, (έω, ῶ, F. ήσω,) *Mettre à l'ombre.* συσκιάζειν, άζω, F. άσω, P. συνεσκίακα. acc. || Vias Obſtruere. τὰς ὁδȣ̀ς ἐμφράτlειν. || Oſtium Obſtruere. τὴν θύραν ἀνοικοδομεῖν.

OBSTUPEFACIO, OBSTUPESCO. Vide STUPEFACIO, STUPESCO, &c.

OBSUM, obes, obeſt, obfui, obeſſe. *Réſiſter.* ἀνθίςαμαι, fut. med. ἀντισήσομαι. Aor. 1. med. ἀντεςησάμην. dat. *Nuire.* βλάπlω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. *Etre contraire.* ἐναντιόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἠναντίωμαι. dat. *Empêcher.* ἐμποδίζω, F. ίσω, P. ἡμπόδικα. acc. *Défendre, & ne vouloir permettre.* κωλύω, F. ύσω, P. κεκώλυκα. acc. Vide OBSTO.

OBSUO, is, ere. V. CIRCUNSUO.

OBSURDESCO, is, dui, ere. *Etre, ou devenir ſourd.* ἐκκωφόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐκκεκώφωμαι. *Faire le ſourd, ne vouloir pas ouïr.* νηκȣςεῖν, έω, F. ήσω, P. νενηκȣ́σηκα. gen. *Déſobéir.* παρακȣ́ω, F. ȣ́σω, P. παρήκȣκα. gen.

OBTEGO, is, xi, ctum, ere. Cic. *Couvrir diligemment.* καlαςεγάζω, F. άσω, P. καlεςέγακα. accuſ. * περιςέγω, F. ξω, P. περιέςεχα. accuſ. *Cacher.* ἐπικαλύπlω, F. ψω, P. ἐπικεκάλυφα. acc.

OBTEMPERATIO, onis. fœm. Cic. *Obéiſſance.* ἡ ὑπακοὴ, ῆς. * ἡ εὐπείθεια, ας.

OBTEMPERO, as, avi, atum, are. *Obéir.* ὑπακȣ́ω, F. ȣ́σω, P. ὑπήκȣκα. gen. *vel* dat. * εὐπειθέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐπείθηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mandatis Obtemperare. τοῖς ἐπιτασσομένοις πείθεσθαι, *vel* πειθαρχεῖν. || Cupiditati alterius Obtemperare. τῇ ἐπιθυμίᾳ τινὸς συ-

ναγορεύειν, *vel* χαρίζεσθαι. || Magiſtratui Obtemperant. τῷ ἄρχοντι εὐπειθεῖς ἑαυτοὺς παρέχουσι, *vel* εὐπειθεῖς εἰσι. || Deo Obtemperat. τῷ Θεῷ εὐπειθὴς γίνεται. || Legibus Obtemperare. τοῖς νόμοις πείθεσθαι, *vel* εὐπειθεῖν.

OBTENDICULUM, i. neut. *Ce qu'on met au-devant.* τὸ πρόβλημα, ατος.

OBTENDO, is, ndi, nſum, & ntum, ere. *Tendre au-devant.* ἐπιπροσθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπρόσθηκα. dat. *Oppoſer.* προβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. (V. anom. in βάλλω.) acc. uni & gen. alt. cum πρὸ. *Couvrir, mettre au-devant.* προΐσχομαι, fut. προέξομαι. Aor. 2. προεσχόμην. (V. anom. in ἔχω) acc. uni. gen. alt. cum πρὸ.

OBTENEBRATIO, onis. fœmin. ut Obtenebratio Lunæ. *Obſcurciſſement ou éclipſe de Lune.* ἡ σκοτομηνία, ας.

OBTENEBRESCO, is, ere. *Etre tout ébloui.* σκοτοδινιάω, ῶ, F. άσω, P. ἐσκοτοδινίακα.

OBTENEBRO, as, are. *Mettre à l'ombre.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα. acc. *Mettre devant, oppoſer.* ἐπιπροσθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπρόσθηκα. dat. *Obſcurcir.* ἐπισκοτίζω, F. ίσω, P. ἐπεσκότικα. acc.

OBTENTO, as, are. Cic. *Retenir ſouvent,* πολλάκις ἐπέχω, *vel* κατέχω, F. καθέξω, P. κατέσχηκα. (V. anom. in ἔχω.) acc.

OBTENTUS, a, um. part. (ab Obtendor.) *Tendu au-devant.* προβεβλημένος, η, ον.

OBTENTUS, a, um. part. (ab Obtineor.) *Obtenu.* ἐσχημένος, η, ον. *Accordé.* συγχωρηθεὶς, εῖσα, έν.

OBTENTUS, ûs. maſc. *L'action de tendre, ou mettre au-devant.* πρότασις, εως. *Couverture.* τὸ καταπέτασμα, ατος. *Prétexte.* ἡ μύνη, ης. * ἡ πρόφασις, εως.

OBTERO, is, trivi, tritum, ere. Vide CONTERO.

OBTESTATIO, onis. fœm. Cic. *L'action d'appeller à témoin.* ἡ ἐπιμαρτυρία, ας. *Contrainte par ſerment à dire, ou à faire.* ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ. *Priere en conjurant.* ἡ προσλιπάρησις, εως.

OBTESTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Appeller à témoin.* ἐπιμαρτύρομαι, fut. med. υροῦμαι. Aor. 1. med. ἐπεμαρτυράμην. acc. *Prier, ou demander en conjurant quelqu'un.* προσλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. προσλελιπάρηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Precibus omnibus eos Obteſtatur. πάσας εὐχὰς τούτοις εὔχεται. || Obteſtamur deos, ut dent. εὐχόμεθα τοῖς θεοῖς, διδόναι. || Deos Obteſtari. τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι. * τοὺς θεοὺς ἐπιμαρτύρεσθαι. || Obteſtor vos, ut me audiatis. δέομαι ὑμῶν, ἀκούειν μου. || Oro & Obteſtor vos, ut ſerventur illi. δέομαι ὑμῶν καὶ ἀξιῶ, τούτους σωθῆναι. || Obteſtor te, ut hoc facias. ἀξιῶ σε, τοῦτο ποιεῖν, *vel* ἵνα τοῦτο ποιῇς. || Obteſtor vos, ut veniam detis. ἀντιβολῶ ὑμᾶς, συγγνώμην δοῦναι.

OBTEXO, is, xui, xtum, ere. Vide CIRCUNTEXO.

OBTHURAMENTUM, i. neut. *Bouchon.* τὸ πῶμα, ατος. *Bondon.* τὸ ἐπιστόμιον, ίου. *Clôture.* ὁ φραγμὸς, οῦ.

OBTHURATIO, onis. fœm. *L'action de boucher.* ἡ πώμασις, εως. *Clôture.* ἡ ἐπίκλεισις, εως.

OBTHURO, as, avi, atum, are. *Boucher.* πωμάζω, F. άσω, P. πεπώμακα. acc. *Clorre.* ἐπικλείω, F. είσω, P. ἐπικέκλεικα. acc. *Mettre un bondon.* ἐπιστομίζω, F. ίσω, P. ἐπεστόμικα. acc. || Obthurare os. ἀποστομεῖν, όω, F. ώσω, P. ἀπεστόμακα. acc.

OBTICENTIA, æ. fœm. V. RETICENTIA.

OBTICEO, es, cui, ere. V. RETICEO.

OBTINEO, es, nui, entum, ere. Cic. *Avoir, tenir.* ἔχω, F. ἕξω, P. ἔσχηκα. (Vide anom.) acc. *Retenir, ou détenir.* ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. * κατέχω, F. καθέξω, P. κατέσχηκα. (V. anom. in ἔχω.) acc. *Obtenir, impétrer ce qu'on demande.* τυγχάνω, fut. med. τεύξομαι. (V. anom.) gen. || Obtinere primatum. πρωτεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπρώτευκα || Maris imperium Obtinere. θαλαττοκρατεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθαλαττοκράτηκα. || Obtinere victoriam equeſtribus copiis. ἱπποκρατεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἱπποκράτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poteſtatem Obtinere. τῆς ἐξουσίας τυχεῖν. (τυγχάνω. V. anom.) || Maximam gloriam Obtinere. μεγίστης δόξης τυγχάνειν. || Hoc à Græcis Obtinuit. τούτου παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔτυχε. || Maximum munus ab iis Obtinuit. μεγίστης δωρεᾶς παρὰ τούτων ἔτυχεν. || Si jus meum apud vos Obtinuero. εἰ τῶν δικαίων παρ' ὑμῖν τεύξομαι. || Omnia Obtinuit, quæ petiit. πάντων ἔτυχεν, ὧν ἐδεήθη. || Veniam Obtinere à judice. τῆς συγγνώμης παρὰ τοῦ δικαστοῦ τυχεῖν. || Famam Obtinere. τῆς εὐδοξίας ἐπιτυγχάνειν. || Benevolentiam omnium Obtinere. εὔνοιαν παρὰ πάντων κτᾶσθαι. || Honorem non Obtinuit quem decebat eum conſequi. διήμαρτε τῆς τιμῆς, ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτόν. || Gratiam hanc non Obtinuit. ταύτης δόξης ἀπέτυχε. || Maximam gloriam Obtinet. μεγίστην δόξαν ἔχει. || Hoc nomen Obtinet. τοῦτο ὄνομα ἔχει. || Imperium Obtinere. * *V. Nomina huic verbo juncta.*

OBTINGIT. imperſ. *Il arrive.* συμβαίνει. * ὑπάρχει. || Obtigit. *Il eſt arrivé.* συνέβη.

OBTORPEO, es, & OBTORPESCO, is, pui, ere. V. TORPEO.

OBTORQUEO, OBTORTUS. V. CONTORQUEO, CONTORTUS.

OBTRECTATIO, onis. fœm. Cic. *Détraction, médiſance.* ὁ διασυρμὸς, οῦ. *Calomnie.* ἡ διαβολὴ, ῆς. *Jalouſie.* ἡ ζηλοτυπία, ας.

OBTRECTATOR, oris. maſc. Cicer. *Médiſant, détracteur.* ὁ διασυρτὴς, οῦ. *Jaloux.* ὁ ζηλότυπος, ου. *Calomniateur.* ὁ διάβολος, ου.

OBTRECTATUS, ûs. maſc. V. OBTRECTATIO.

OBTRECTO, as, avi, atum, are. Cic. *Médire, détracter.* διασύρω, F. υρῶ, P. διασέσυρκα. acc. *Calomnier.* διαβάλλω, F. αλῶ, P. διαβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) acc. *Blâmer, injurier.* λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λελοιδόρηκα. acc. *Mépriſer.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus laudes, *vel* laudibus Obtrectare. δόξαν τινὸς διαβάλλειν. || Hæc omnia Obtrectat. πάντα ταῦτα διαβάλλει. || Obtrectare abſentibus. τοὺς ἀπόντας κακῶς λέγειν. || Civibus ne Obtrectes. μὴ κακῶς λέγε τοὺς πολίτας.

OBTRITUS, a, um. part. Cic. Vide CONTRITUS.

OBTRITUS, ûs. maſc. *L'action d'écacher.* ἡ κατάτριψις, εως. *de fouler aux pieds.* ἡ καταπάτησις, εως.

OBTRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer vers, ou contre.* ὠθίζω, F. ίσω, P. ὤθικα. accuſ. *vel* ὠθίζομαι, fut. med. ίσομαι. acc. *Faire prendre par force, offrir, ou donner à celui qui ne veut pas prendre.* ὑποβάλλω, F. αλῶ, P. ὑποβέβληκα. (Vide anom. in βάλλω.) acc. rei. dat. perſ.

OBTRUNCATIO, onis. fœm. *L'action de couper.* ἡ διακοπὴ, *vel* ἀποκοπὴ, ῆς. *de couper à l'entour.* ἡ περίτμησις, εως.

OBTRUNCATUS, a, um. part. *Coupé.* ἀποκοπεὶς, (ἐντ@) εῖσα, έν. *Décapité.* ἀπαυχενισθεὶς, εῖσα, έν.

OBTRUNCO, as, avi, atum, are. *Couper.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc. *Couper à l'entour.* περικόπτω, F. ψω, P. περικέκοφα. accuſ. *Décapiter, trancher la tête.* ἀπαυχενίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἀπηυχένικα. acc. *Couper en partie.* κολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκολόβωκα. acc. || Obtruncare per ignominiam extremas partes corporis. μασχαλίζω, F. ίσω, P. μεμασχάλικα. acc.

OBTRUSUS, a, um. *Pouſſé contre.* ὠθισθεὶς, εῖσα, έν. *Caché.* V. ABSTRUSUS.

OBTUEOR, eris, utus ſum, ueri, & OBTUOR, eris, uitus, *vel* utus ſum, tui. depon. *Regarder fermement.* ἐμβλέπω, F. ψω, P. ἐμβέβλεφα. dat. * προσοράω, F. άσω, P. προσεώρακα. (V. anom. in ὁράω.) acc. *Arrêter ſa vue ſur.* ἐνατενίζω, F. ίσω, P. ἠνατένικα. dat. * ἀντοφθαλμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντωφθάλμηκα. dat.

OBTUNDO, is, udi, uſum, ere. *Emouſſer.* ἀμβλύνω, *vel* ἐξαμβλύνω, F. υνῶ, P. ἤμβλυκα. accuſ. *Etourdir, & importuner.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηνώχληκα. dat. || Obtundere aures. ὠτοκοπεῖν, έω, F. ήσω, P. ὠτοκόπηκα. * τὰ ὦτα περιηχεῖν. || Obtundi loquacitate. περιλαλεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. περιλελάλημαι. *Rompre la tête, en répétant toujours les mêmes choſes.* κόπτω, F. ψω, P. κέκοφα. accuſ. perſ. || Ingenium Obtundere. *Emouſſer la pointe de l'eſprit.* τὴν διάνοιαν καταμβλύνειν.

OBTURBO, as, avi, atum, are. *Troubler fort.* διαταράττω, F. ξω, P. διατετάραχα. acc. *Importuner & fâcher.* παρενοχλέω, ῶ, F. ήσω, F. παρηνώχληκα. dat. *Interrompre.* διακρούω, F. ούσω, P. διακέκρουκα. acc.

OBTURAMENTUM, OBTURO. V. OBTHURO.

OBTUSE. adv. Cicer. *Lourdement.* ἀμβλέως. *Sans eſprit.* ἀμέσως. || Obtuſè videre. ἀμβλυώττω, F. ξω, P. ἠμβλύωχα.

OBTUSUS, a, um. part. *Emouſſé,* ἀμβλυνθεὶς, εῖσα, έν. * ἀμβλὺς, (ἐ@) λεῖα, λύ. || Qui, quæ, quod eſt Obtuſo angulo. ὁ καὶ ἡ ἀμβλυγώνι@, καὶ τὸ ον, ου. || Aures Obtuſæ. *Oreilles battues de quelques diſcours.* τὰ ὦτα κεκομμένα, ων.

OBTUTUS, ûs. maſc. *Ferme regard.* ἡ πρόσοψις, εως. * ὁ ἀτενισμὸς, οῦ.

OBVAGIO, ivi, itum, ire. V. VAGIO.

OBVALLO, as, avi, atum, are. Cicer. V. CIRCUNVALLO.

OBVARICATOR, oris. maſc. Feſt. *Qui détourne un autre de ſon chemin.* ὁ πλάνο@, ου.

OBVARO, as, are. V. DEPRAVO.

OBVELO, as, are. V. CIRCUNVELO.

OBVENIO, is, eni, ntum, ire. *Rencontrer.* ἀπαντάω, F. ήσω, P. ἀπήντηκα. dat. *Venir au-devant.* προσέρχομαι, fut med. ελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) *Survenir.* ἐπιγίνομαι, fut. med. γενήσομαι. Aor. 2. ἐπεγενόμην. (Vide anom. in γίνομαι.) dat. *Echoir.* ὑπάρχω, F. ξω, P. ὑπῆρχα. dat. *Venir par ſucceſſion.* ἐπιβάλλω, F. αλῶ, P. ἐπιβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) dat. perſ. V. ACCIDO.

OBVENTIO, onis. fœm. *Venue.* ἡ πρόσοδ@, ου. *Succeſſion.* ἡ κληρονομία, ας.

OBVERSATIO, onis. fœm. Cic. *L'action de paſſer & repaſſer par-devant.* ἡ παράστασις, εως. *Allée & venue à l'entour.* ἡ περιστροφὴ, *vel* περιαγωγὴ, ῆς.

OBVERSO, as, are. *Tourner ſouvent contre.* πολλάκις ἀντιστρέφω, F. ψω, P. ἀντέστρεφα. acc.

OBVERSOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cicer. *Aller, ou venir ſouvent en.* ἐνδιατρίβω, F. ψω, P. ἐνδιατέτριφα. acc. *Se tourner ſouvent, ou être devant.* παρίσταμαι, fut. med. παραστήσομαι. (V. ἵστημι.) dat. *Etre toujours à l'entour.* περιΐσταμαι, fut. med. περιστήσομαι. (V. ἵστημι.) acc.

OBVERSUS, a, um. *Tourné contre.* ἀντεστραμμέν@, η, ον. * ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφ@, καὶ τὸ ον, ου. *Tourné vers.* ὁ καὶ ἡ παράστροφ@, καὶ τὸ ον, ου.

OBVERTO, is, rti, rſum, ere. *Tourner vers, ou contre.* ἀντιστρέφω, F. ψω, P. ἀντέστρεφα. acc.

OBVIAM. adv. *Au-devant.* εἰς ἀπάντησιν. * εἰς συνάντησιν. || Obviam ire. ἀπαντᾶν, άω, F. ήσω, ἀπήντηκα. dat. || Itio Obviam. *L'action d'aller au-devant.* ἡ ἀπάντησις, εως. * τὸ ἀπάντημα, ατ@.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iis Obviam it. τούτοις ἀπαντᾷ, *vel* ἀντιάζει. || Amico fit Obviam. τῷ φίλῳ ἀπαντᾷ. * τῷ φίλῳ παρατυγχάνει, *ſeu* ἐντυγχάνει. || Obviam ire periculis. ὁμόσε χωρεῖν τοῖς κινδύνοις. || Si nihil tibi Obviam fit. εἰ μηδέν σοι ἐμποδὼν γένοιτο.

OBVIBRO, as, are. *Jeter contre.* ἐπισείω, F. είσω, P. ἐπισέσεικα. acc. uni. acc. alt. cum ἐπί.

OBVIATIO, onis. fœm. V. OBVIAM.

OBVIO, as, are. V. Obviam ire.

OBVIUS, a, um. *Qui va au-devant, ou qui rencontre.* ἀπαντάων, ῶν, ἀωσα, ῶσα; άον, ῶν. dat. *Qu'on trouve, ou rencontre.* ἐπιτυχὼν, (όντ@) οῦσα, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Se mihi Obvium dedit. ἐμοὶ ἀπήντησε, *vel* ἐνέτυχε. || Mihi venit Obvius. ἐμοὶ ἀπαντᾷ.

OBUMBRATIO, onis. fœm. *L'action d'ombrager.* ἡ ἐπισκίασις, εως. *Ombrage.* τὸ ἐπισκίασμα, ατ@.

OBUMBRATUS, a, um. *Ombragé.* ἐπισκιασθεὶς, θεῖσα, θέν.

OBUMBRO, as, avi, atum, are. *Ombrager.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα. dat. *vel* acc. *Offuſquer.* ἀμαυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμαύρωκα. accuſ. *Obſcurcir.* ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπισκίακα. acc.

OBUNCUS, a, um. *Crochu.* ἀγκύλ@, η, ον. || Qui, quæ, quod eſt roſtro Obunco. ὁ καὶ ἡ ἀγκυλοχείλης, καὶ τὸ ες, ε@, ους.

OBUNDO, as, are. *Se déborder près, ou contre,*

ἐπικυμαίνω, F. ανῶ, P. ἐπικεκύμαγκα. *à l'entour.* περικυμαίνω, F. ανῶ, P. περικεκύμαγκα.

OBVOLVO, is, lvi, lutum, vere. Cic. *Entortiller à l'entour.* περιειλέω, ῶ, F. ήσω, P. περιείληκα. acc. *Cacher, & couvrir tout autour.* περικαλύπτω, F. ψω, P. περικεκάλυφα. acc.

OBVOLUTIO, onis. fœm. *Entortillement.* ἡ περιείλησις, εως.

OBVOLUTUS, a, um. *Entortillé.* περιειλημένος, ου, ον. *Couvert tout autour.* περικεκαλυμμένος, η, ον.

OBUSTUS, a, um. *Brulé à l'entour.* περικαεὶς, (ἐντος) εῖσα, ἐν. * περικεκαυσμένος, η, ον.

OCC

OCCA. fœm. *Une herſe.* ἡ σφῦρα βωλοτόμος. gen. τῆς σφύρας βωλοτόμου.

OCCÆCATUS, a, um. part. *Aveuglé.* ἐκτυφλωθεὶς, εῖσα, έν.

OCCÆCO, as, avi, atum, are. *Aveugler.* ἀποτυφλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποτετύφλωκα. acc.

OCCALLATUS, a, um. *Endurci en durillons.* ἀποτυλωθεὶς, *vel* ἀποσκιῤῥωθεὶς, θεῖσα, θὲν. *Plein de durillons.* τυλωτὸς, ἡ, όν.

OCCALLEO, es, ere, *vel* OCCALLESCO, is, llui, ere. *S'endurcir en durillons.* ἀποτυλόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. τυλωθήσομαι. Aor. 1. ἐτυλώθην. * ἀποσκιῤῥόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἀπεσκίῤῥωμαι. *Etre, ou devenir inſenſible.* ἀναισθήτως ἔχω, F. ἕξω. (V. anom.)

OCCASIO, onis. fœm. Cic. *Occaſion.* ὁ καιρὸς, οῦ. *Temps propre & convenable, commodité.* ἡ εὐκαιρία, ας. *Occaſion, moyen, ou prétexte.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. * ἡ πρόφασις, εως. || Occaſionem capere. *Prendre l'occaſion, prendre ſon temps.* καιρὸν λαβεῖν. (Vide anom. in λαμβάνω.) *Prendre prétexte.* προφασίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. προεφασισάμην. || Imminere Occaſioni. καιροφυλακτεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκαιροφυλάκτηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hanc Occaſionem arripui, quòd per nos ipſis ſalus contingit. ἀφορμὴν ἔλαβον, τὴν διὰ ἡμῶν αὐτοῖς γενομένην σωτηρίαν. || Commodam Occaſionem nanciſci. ἁρμόττοντα καιρὸν λαβεῖν. * καιροῦ τυχεῖν εὐκαίρου. * εὐκαιρίας τυχεῖν τῆς προσηκούσης. || Nunc commodam Occaſionem nactus eſt, amicos adjuvandi. νῦν ἁρμόττοντα καιρὸν εἴληφε τοῦ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. || Occaſionē obſervare. τὸν καιρὸν παρατηρεῖν. || Obſervandæ ſunt Occaſiones, quibus incolumes eſſe poſſimus. παρατηρητέον τοὺς καιροὺς, ὅτε ἔνεστι σώζεσθαι. || Occaſionem negligere, amittere. καιρὸν προΐεσθαι, *vel* ἀφιέναι, *ſeu* ἀφεῖναι. || Non negligenda eſt Occaſio. οὐκ ἀφετέον τὸν καιρόν. || Turpe eſt, neglectâ, *ſeu* amiſsâ Occaſione, votis revocare, quod præterit. αἰσχρὸν, τὸν παρόντα καιρὸν προεμένους, ὕστερόν ποτ' ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν. || Omnes Reipublicæ utiles Occaſiones amiſit, *vel* neglexit. ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως καιρούς. || Occaſionem prætermittere. καιρὸν παραλείπειν. || Nullam Occaſionem prætermiſi. οὐδένα καιρὸν ἀφῆκα, *vel* παρέλιπον. || Occaſio rei gerendæ oblata non eſt negligenda. οὐ δεῖ τὸν παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι. || Occaſionem expectat, in quâ. περιμένει τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς. || Occaſionem aliis præbere. τὸν καιρὸν ἄλλοις παρασκευάζειν. || Occaſionem habent, id agendi. καιρὸν ἔχουσι τοῦτο πράττειν. || Occaſionem obſervat, in quâ. καιρὸν παραφυλάττει, ἐν ᾧπερ. || Idoneam Occaſionē captare. ἐπιτήδειον καιρὸν λαβεῖν. (λαμβάνω V. anom.) opportunā... εὐκαιρίαν λαβεῖν. || Occaſionem nos lædendi captat. καιροφυλακτεῖ ἡμᾶς. || Captat contra nos Occaſiones, nec quicquam æquum cogitat. καιροφυλακεῖ ἡμᾶς, καὶ οὐδὲν ἔγνωκε ποιεῖν ἴσον. || Commodam Occaſionem habere. σύμμετρον καιρὸν ἔχειν. || Cùm Occaſio aliqua offertur, *vel* incidit. ὅταν ὁ καιρὸς παραπίπτει, *vel* συμβαίνει. || Oblatæ Occaſiones. συμβάντες καιροί. || Rerum Occaſio præteriit. ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς παρελήλυθε. || Bona, melior, optima Occaſio. καλὸς, καλλίων, κάλλιστος καιρός. || Occaſionem redimere. τὸν καιρὸν ἐξαγοράζειν. || Occaſionibus uti. καιροῖς χρῆσθαι. || Occaſione datâ. ἐν καιρῷ. || Occaſione datâ ipſis ſcribendi, venit. ἅμ' ἔσχε τὸν τοῦ γράψαι καιρὸν, καὶ ἦλθε. || Occaſionem arripere ad objurgandum. τὸν καιρὸν ἁρπάζειν εἰς ἐπιτίμησιν. || Belli gerendi Occaſionibus uti. τοῖς πολέμου καιροῖς ἀκολουθεῖν. || Ubi ſe Occaſio tulerit. ἐάν που ὁ καιρὸς παραστῇ. || Quoties obtigerit Occaſio. ὁσάκις ἂν ἐμπίπτῃ καιρός. || Si Occaſionē nanciſcar. ἐὰν λάβωμαι καιροῦ. || Si ſe Occaſio dederit: ſi fert Occaſio. εἰ καιρὸς ἐνδιδῷ. || Quâcunque Occaſione. ὅπῃ παράσχῃ. * παράσχόν. * παρατυχόν. || Quâvis Occaſione, hæc dicit. παρατυχὸν, ταῦτα λέγει. || Occaſio, anſa. ἀφορμὴ, *vel* πρόφασις, *vel* λαβή. || Occaſionem & anſam præbere. λαβὴν διδόναι, *vel* παρέχειν. || Occaſionem præbere. ἀφορμὴν διδόναι. || Inſolentia rerum ſecundarum, Occaſionem dat ſuperbiæ ſtolidis hominibus. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν, ἀφορμὴ τοῦ μέγα φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. || Aliis maledicendi Occaſionē præbet. παρέχει ἀφορμὰς τοῖς κακηγορεῖν ἐθέλουσιν. || Minores ad eam rem Occaſiones habebat. ἐλάττους εἶχε τὰς εἰς τοῦτο ἀφορμάς. || Offerente ſe Occaſione. ἐγχωρούσης εὐθὺς ἀφορμῆς. || Libens Occaſionem arripui. ἀσμένως τὴν ἀφορμὴν ἥρπακα. || Nullam Occaſionem iis porrigamus, qui nobis obtrectare ſolent. μηδὲν ἐνδῶμεν τοῖς εἰθισμένοις ἡμᾶς κακολογεῖν. || Sæpe parvæ Occaſiones magnorum malorum cauſæ fuerunt. μικραὶ προφάσεις πολλάκις μεγάλων κακῶν αἰτίαι γεγόνασι. || Hanc Occaſionem inimicitiæ captans. πρόφασιν ταύτην τῆς ἔχθρας ποιούμενος. || Omnis maledicendi Occaſio ipſis præciditur. πᾶσα αὐτοῖς κακηγορίας ἐκκόπτεται πρόφασις. || Occaſionem amovere. πρόφασιν ἀφαιρεῖν, *ſeu* ἀφαιρεῖσθαι. || Cùm Occaſio id faciendi aderit. ἐπειδὰν τάχιστα ἐγχωρῇ ἡ ὥρα τοῦτο ποιεῖν. || Fortunæ faventi, & Occaſioni deeſt. ἑαυτὸν, εἰς ἃ βούλεται αὐτὸν παραγαγεῖν ἡ τύχη, μὴ παρέχει. || Occaſionem iraſcendi non habetis. οὐκ ἔχετε τῆς ὀργῆς ὑπόθεσιν, *ſeu* ἀφορμήν. || Video & fortunam nos adjuvare, & Occaſionem nobis favere. ὁρῶ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν καιρὸν παρόντα συναγωνιζόμενον. || Occaſionem aucupari, imminere Occaſioni. τὸν καιρὸν θηρεύειν, *vel* ἀναζητεῖν.

OCCASIUNCULA, æ. fœmin. *Petite occaſion.* τὸ ἀφορμίδιον, ίου. * ἡ μικρὰ πρόφασις. Vide OCCASIO.

OCCASURUS, a, um. part. Cicer. *Qui mourra.*

ἐατέμενος, ένη, ενον.

OCCASUS, ûs. maſc. Cic. *Fin, mort.* ἡ τελευτὴ, ῆς. *Chute, perte.* ἡ πῶσις, εως. *Le coucher d'un aſtre.* ἡ δύσις, vel κατάδυσις, εως.

OCCATIO, onis. fœm. *Herſement de terre pour rompre les mottes.* ἡ βωλοκοπία, ας.

OCCATOR, oris. maſc. *Herſeur, qui rompt les mottes avec la herſe.* ὁ βωλοκόπος, ου. * ὁ βωλοκοπέων, ῶν; έοντος, ῶντος.

OCCATORIUS, a, um. *Qui appartient au herſement.* βωλοκοπικὸς, ή, όν.

OCCATUS, a, um. part. Cic. *Herſé.* βωλοκοπηθεὶς, εῖσα, έν.

OCCENTO, as, are. *Chanter devant: crier contre.* κατάδω, F. άσω, P. κατῇκα. dat. *Chanter haut & clair, & reprocher.* καταλαλέω, ῶ, F. ήσω, P. καταλελάληκα. acc. vel gen.

OCCENTUS, ûs. maſc. *Chant.* ἡ ἐπῳδὴ, ῆς. *Son.* ὁ ἦχος, ου. * ὁ ψόφος, ου.

OCCIDENS, entis. maſc. *L'Occident.* ἡ δύσις, εως. || Qui ad Occidentem habitant. οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες. || Semper ad Occidentem progreditur. βαδίζει ἀεὶ ἐς τὸ πρὸς ἑω. || Ab Oriente ad Occidentem. ἀπ' ἀνατολῆς μέχρι δύσεως.

OCCIDENS, entis. omn. gen. *Qui ſe couche, parlant du Soleil, & des autres choſes.* δυόμενος, η, ον. *Mourant.* τελευτάων, ῶν, ῶσα, ῶν.

OCCIDENTALIS, & e, is. *Occidental, de l'Occident.* δυτικὸς, ή, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex partibus Occidentalibus. ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μερῶν. || Occidentalis regio. ἡ πρὸς ἑσπέραν χώρα.

OCCIDIO, onis. fœm. Cicer. *Tuerie, meurtre.* φόνευσις, vel ἀναίρεσις, εως. *Défaite entiere.* ἡ πανωλεθρία, ας. || Occiſione occiderunt. πανωλεθρίᾳ ἀπώλοντο.

OCCIDO, is, idi, iſum, ere. *Tuer.* ἀποκτείνω, F. ενῶ, P. ἀπέκτακα. acc. * φονεύω, F. εύσω, P. πεφόνευκα. acc. *Faire mourir, mettre à mort.* θανατόω, ῶ, F. ώσω, P. τεθανάτωκα. acc. || Hominem Occidere. ἀνθρωποκτονεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνθρωποκτόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſultò aliquem Occidere. ἐκ προνοίας ἀποκτείνειν τινά. || Indictâ causâ aliquem Occidere. ἀποκτεῖναί τινα ἀκρίτως. || Civem Occidere. τὸν πολίτην ἀναιρεῖν, vel μιαιφονεῖν. || Horum malorum auctores Occidit. τούτων κακῶν αἰτίους ἀνεῖλεν, vel ἀπέσφαξε. || Omnes puberes Occiſi ſunt. ἀπεσφάγησαν πάντες οἱ ἡβῶντες. V. INTERFICIO.

OCCIDO, is, idi, aſum, ere. Cic. *Choir.* πίπτω, vel καταπίπτω, F. πεσοῦμαι. (Vide anom. in πίπτω.) *Se coucher.* δύω, vel καταδύω, F. ύσω, P. δέδυκα. *Mourir.* τελευτᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεύτηκα. *Se perdre, ou gâter.* διαφθείρομαι, futur. paſſ. φθαρήσομαι, præt. paſſ. διέφθαρμαι. || Occidi. *Ah! je ſuis mort.* διεφθάρην. Aor. 1. paſſ. à διαφθείρομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ne genus humanum Occidat. ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἀνθρώπων γένος. || Nunquam Occidit, ſeu corrumpitur. διαφθορᾶς κρείττων ἐστί. || Ab Achille Occidit. πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως πέπτωκε. * ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἐτελεύτησε, vel ἔθανε (θνήσκω V. ano.)

OCCIDUUS, a, um. *Prêt à choir.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *D'Occident; Occidental.* δυτικὸς, ή, όν.

OCCINO, is, inui, entum, ere. *Chanter près, ou contre.* κατάδω, F. άσω, P. κατῇκα.

OCCIPIO, is, epi, eptum, ere. *Commencer.* κατάρχομαι, fut. med. ξομαι. gen. *Prendre poſſeſſion.* ἐπιβάλλομαι, fut. αλοῦμαι. Aor. 2. ἐπιβαλλόμην. (Vide anom. in βάλλω.) acc.

OCCIPITIUM, ii. neut. *Le derriere de la tête.* τὸ ἰνίον, ου. || In Occipitio. *Au derriere.* ὄπισθεν.

OCCIPUT, pitis. neut. *Idem.*

OCCISIO, onis. fœm. Cic. *Tuerie.* ἡ ἀναίρεσις, vel φόνευσις, εως. *Meurtre.* ὁ φόνος, ου. || Occiſio patris. ἡ πατροκτονία, ας. || Occiſio hoſpitum. ἡ ξενοκτονία, ας. || Ad unum Occiſione perire. πανωλεθρίᾳ διαφθείρεσθαι, είρομαι, fut. paſſ. φθαρήσομαι, præt. paſſ. διέφθαρμαι. V. CÆDES.

OCCISOR, oris. maſc. *Meurtrier.* ὁ φονεὺς, έως. * ὁ ἀναιρετὴς, οῦ.

OCCISUS, a, um. part. Cic. *Tué, mis à mort.* ἀναιρεθεὶς, vel φονευθεὶς, εῖσα, έν. *Défait.* καθειργασμένος, η, ον. || Occiſus à patre. *Tué par ſon pere.* ὁ καὶ ἡ πατροκτόνος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑπὸ τοῦ πατρὸς τελευτήσας.

OCCLAMITO, as, are. *Crier contre.* καταβοάω, ῶ, F. ήσω, P. καταβεβόηκα. *Faire du bruit auprès.* ἐπιθορυβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθορύβηκα.

OCCLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Enfermer.* κατακλείω, F. είσω, P. κατακέκλεικα. acc. *Clorre, & environner.* περικλείω, F. είσω, P. περικέκλεικα. acc.

OCCLUSUS, a, um. part. Cic. *Enfermé, enclos.* κατακλεισθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ κατακλειστὸς, καὶ τὸ τὸν, οῦ. *Caché.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ενον.

OCCO, as, avi, atum, are. *Herſer, rompre les mottes avec la herſe.* βωλοκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβωλοκόπηκα. acc.

OCCOECO, as, are. V. OBCÆCO.

OCCUBO, as, bui, bitum, are. V. OCCUMBO. *Mourir.* ἀποθνήσκειν, θνήσκω, fut. med. θανοῦμαι. (V. anom. in θνήσκω.)

OCCULCO, as, are. *Fouler.* καταπατέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

OCCULO, is, lui, ltum, ere. Cic. *Cacher.* καλύπτω, vel ἐπικαλύπτω, F. ψω, P. ἐπικεκάλυφα. acc. *Céler.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc. *Dérober.* κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα. acc.

OCCULTANDUS, a, um. *Qu'on doit cacher, céler.* ἀποκρυπτέος, α, ον.

OCCULTATE. adv. Cic. V. OCCULTE.

OCCULTATIO, onis. fœm. Cic. *L'action de cacher.* ἡ κρύψις, vel κατάκρυψις, εως.

OCCULTATOR, oris. maſc. Cicer. *Qui cache.* ὁ κατακαλυπτὴς, οῦ. *Receleur.* ὁ ἀποκρυπτὴς, οῦ.

OCCULTATUS, a, um. part. Cic. *Caché.* κεκαλυμμένος, ένη, ενον. *Célé.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ενον. || Tenebris Occultatus. ἐπισκοτισθεὶς, εῖσα, έν.

OCCULTE. adv. Cic. OCCULTO. adv. *Secrettement.* λαθραίως. * λάθρα. *En cachette.* κρύβδην. * κρυφῇ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non Occultè aliquid facere, ſed manifeſtè. οὐ λάθρα ποιεῖν τι, ἀλλὰ φανερῶς. || Occultè, & nobis neſcientibus abit. λάθ

θρα ἡμῶν ἀπέρχεται. * ἡμᾶς λαθὼν ἀπέρχεται. * ἡμᾶς λανθάνει ἀπελθών. || Occultè id egerunt. λελήθασι τοῦτο ποιοῦντες. * λαθόντες τοῦτο ἐποίησαν.

OCCULTO, as, avi, atum, are. *Cacher.* καλακρύπτω, F. ψω, P. καλακέκρυφα. acc. *Céler.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm tibi adverſi aliquid accidit, Occulta, ne hoſtes tuos gaudio afficias. δυςυχῶν, κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς. || Mulier factum non Occultat. ἡ γυνὴ οὐ κρύπτει τὸ πρᾶγμα. || Hoc aliis Occultat. κρύπτει τοῦτο τοὺς ἄλλους. || Abſurdum eſt, opes quidem domi Occultare, animum verò apertum gerere. ἄτοπον, τὴν μὲν οὐσίαν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀποκρύπτειν, τὴν δὲ διάνοιαν φανερὰν ἔχειν. || Nihil tibi Occulto. οὐδὲν σε ἀποκρύπτω. * μηδὲν πρός σε ἀποκρύπτω. || Nihil tibi Occultans, omnia dicit. οὐδέν σε ἀποκρυψάμενος ἅπαντα διηγεῖται. || De juſtitia quid ſentiret, non Occultabat. περὶ τοῦ δικαίου οὐκ ἀπέκρυπτεν, ἣν εἶχε γνώμην. || Occultare aliorum miſericordiam. τῶν ἄλλων συμφορὰν συγκρύψαι. || Hæc apud me Occulto. ταῦτα παρ' ἐμαυτῷ κρύπτω. || Pectore odium Occultat. τὸ μῖσος ἐν αὐτῷ καλάκλειστον ἔχει. * τὸ μῖσος ἐν ἑαυτῷ κατέχει, *vel* στέγει. || Fugam Occultavit. ἔλαθεν ἀποφυγών. * λαθὼν ἀπέφυγε. || Iracundiam ad tempus Occultat. τὴν ὀργὴν ἄχρι καιρῶν ὑποκρίνεται. || Sub clementiæ ſpecie crudelitatem Occultat. κλέπτει τῆς ὠμότητα ἐν ἐπιεικείας πλάσματι. || Sub pietatis ſpecie altè conditam improbitatem Occultare. ἐν τῷ προσχήματι τῆς εὐλαβείας βαθέως κατεσκευασμένην τὴν πονηρίαν καλακρύπτειν.

OCCULTUS, a, um. Cic. *Caché.* κεκαλυμμένος, η, ον. *Célé.* ἀποκεκρυμμένος, η, ον. * ἀποκρυβεὶς, (ἐντος) βεῖσα, βέν. *Secret.* ὁ καὶ ἡ ἐπίκρυφος, τὸ ον, ου. * λαθραῖος, αία, αῖον. *Obſcur, qui n'eſt pas évident.* ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Non Occultus. ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, καὶ τὸ ον, ου. || Ex Occulto. λάθρα.

OCCUMBO, is, ubui, ubitum, ere. Cic. *Mourir.* τελευτάω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεύτηκα. * ἀποθνήσκω, , fut. med. θανοῦμαι. (V. anom. in θνήσκω.) V. MORIOR.

OCCUPATIO, onis. fœm. Cic. *L'action de s'emparer, ou de ſe ſaiſir.* ἡ καλάληψις, *vel* καλάσχεσις, εως. *Occupation, empêchement.* ἡ ἀσχολία, ας. *Etude.* ἡ σπουδὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Moleſtiſſimæ Occupationes. χαλεπώτατα πράγματα || Aliquâ Occupatione diſtineri. πράγματί τινι καλέχεσθαι. * ἀσχολίαν τινὰ ἔχειν. || Occupationibus implicari. εἰς τὰ πράγματα ἐμπλέκεσθαι. || In maximis Occupationibus eſſe. πολλὴν ἀσχολίαν ἄγειν. || Occupationibus prohibeor iſta facere. ἀσχολίαν ἔχω ταῦτα πράττειν. || Occupationes prætexere. τὴν ἀσχολίαν προφασίζεσθαι. || Si Occupatio nulla te diſtineat. εἰ μή τίς σοι ἀσχολία τυγχάνει οὖσα. || Occupatione aliquem impedire. ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν. || Tot Occupationibus implicatur. τοσαῦτα αὐτὸν πράγματα περιέστηκε. || Occupationes tuas non ignoro. περὶ ἃ τυγχάνεις διατρίβων, εὖ οἶδα. || Variis Occupationibus diſtrahi. ὑπὸ πολλῶν ἀσχολιῶν περισπᾶσθαι. || Multis Occupationibus involvi. πολλαῖς ἀσχολίαις ἐγκυλινδεῖσθαι, *vel* περιέχεσθαι. * εἰς πολλὰς ἀσχολίας ἐμπλέκεσθαι.

OCCUPATITIUS, a, um. ut Occupatitius ager. *Canton, qui ayant été abandonné de ſes habitans, eſt occupé de quelques autres.* τὸ κατειλημμένον χωρίον, ου.

OCCUPATUS, a, um. Cic. *Occupé, empêché.* ἀσχοληθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ ἄσχολος, τὸ ον, ου. *Saiſi, dont on s'eſt emparé.* καλειλημμένος, *vel* προειλημμένος, η, ον. *Détenu.* ὁ καὶ ἡ καλάσχετος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui in his rebus animum occupatum habent. οἱ ἐν τούτοις τὸν νοῦν ἔχουσι. || Multum Occupatus. *Qui a bien des affaires.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, καὶ τὸ ον, ονος. * πολλὰ πράγματα ἔχων. V. OCCUPO.

OCCUPO, as, avi, atum, are. Cic. *Se ſaiſir, s'emparer.* καλαλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. anom. in λαμβάνω.) accuſ. *Prévenir, ſurprendre.* προσκαλαλαμβάνω. accuſ. *Occuper, empêcher.* ἀσχολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσχόληκα. acc. *Détenir.* καλέχω, F. καθέξω, P. καλέσχηκα. (V. anom. in ἔχω.) || Occupari circa aliquid. περί τι σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM Vehementer Occupatur. μεγίστην ἀσχολίαν ἄγει, *ſeu* ἔχει. || Hac in re Occupatus eſt. ἀσχολίαν ἐν τούτῳ ἄγει. || Ita Occupatur, ut id perficere non poſſit. ἀσχολίαν ἔχει ταῦτα ἐπιτελεῖν. || Alios Occupare & diſtinere. ἀσχολίαν τοῖς ἄλλοις παρέχειν. * ἔργον, *ſeu* πράγματα τοῖς ἄλλοις σκευάζειν. || Abſente Occupatoque Severo. ἀπόντος καὶ ἀσχολουμένου Σεβήρου. || Solus ita Occupatus ſum, ut alios omnes occupationibus liberem. μόνος ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀσχολοῦμαι σχολῆς. || In aliquo negotio Occupari. περί τι πρᾶγμα ἀσχολεῖσθαι. || In hac re Occupo. πρὸς τοῦτο ἀσχολοῦμαι. || In aliquo domeſtico negotio Occupatur. περί τι τῶν οἰκείων ἀσχολεῖται. || In Dei cultu Occupantur. ἀσχολοῦνται περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Θεοῦ. || In his operibus Occupati ſunt. ἄσχολοί εἰσι πρὸς τούτοις ἔργοις. * διὰ ταῦτα ἔργα ἄσχολοι γίνονται. || Qui his rebus Occupantur. οἱ ἀμφὶ ταῦτα ὄντες. * οἱ περὶ ταῦτα ὄντες. || Niſi quid es Occupatus. εἰ μή τίς σοι ἀσχολία τυγχάνει οὖσα. || Tunc autem Occupatus erat, ſolvere è portu parans. τότε δὲ ἀσχόλως εἶχε, περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν. || Vehementer Occupari. ἐν μυρίαις ἀσχολίαις εἶναι. || Quia Occupatus erat, per occupationem. δι' ἀσχολίαν. || In nullâ aliâ re Occupatur. μηδεμίαν ἄλλην ἀσχολίαν ἔχει. || Hoc negotio Occupatur. πράγματι τούτῳ καλέχεται. || Tot negotiis Occupatur. τοσαῦτα πράγματα αὐτὸν περιέστηκε. || Domeſticis curis Occupatus. ταῖς κατ' οἰκονομίαν φροντίσιν ἀπασχολούμενος, *vel* ἀπησχολημένος. || In his rebus Occupatur. περὶ ταῦτα καλασχολεῖται. || Ita Occupatus, ut ne aurem quidem, ut aiunt, ſcalpere vacet. οὐδὲ ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς, φασὶ, σχολὴν ἄγων. || Ita negotiis Occuparis, ut ad amicos ſcribere non vacet. οὐκ ἄγεις σχολὴν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὄχλου, γράμμασι τιμᾶν τοὺς φίλους. || Sic Occupor, ut otium mihi non ſit ad philoſophandum. ὑπὸ τῶν πραγμάτων οὐδεμίαν ἔχω σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. || His rebus Occupabatur. ἦν δὲ πρὸς τούτοις. || In colligendis vaſis Occupatur. ἀμφὶ τὴν συσκευασίαν ἔχει. || Dando conſilio Occupatur. γίνεται περὶ τὸ συμβουλεύειν. || In deliberando Occupantur. ἐν τῷ βουλεύεσθαι διατρίβουσι. || Qui in his rebus Occupantur. οἱ περὶ ταῦτα διατρίβοντες, *vel* καλὰ ταῦτα. || Per totam vitam in his rebus Occupantur. πάντα βίον διατρίβουσιν ἐν τούτοις. || Diutiùs in aliquâ re Occupari. πλείω διατρίβειν

τὴν ποιεῖσθαι περί τι. || Occupatur orationibus forenſibus ſcribendis. ἡ τέτε διατριβὴ περὶ δικογραφίαν ὅσα τυγχάνει. || Scio, in quibus rebus Occuparis. περὶ ἃ τυγχάνεις διατρίβων, οἶδα. || Animum Occupare in aliquâ re. τὸν νῦν προσέχειν τινὶ πράγματι. || Animum Occupabat in rebus majoris momenti. τὸν νοῦν εἶχεν ἐν ἑτέροις πλείον⊙ ἀξίοις. || Cùm animus iracundiâ Occupatur. ὅταν ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ὀργῆς κατέχεται, *vel* τῇ ὀργῇ κρατεῖται. || Occupat eos timor. ἀπέχεται αὐτοῖς φόβ⊙. * αὐτὸς ἀπέχεται δέος. * αὐτοὺς λαμβάνει δέ⊙. || Tremor artus Occupat. τρόμος τὰ μέλη κατέχει, *vel* ἐπέχει, *vel* καταλαμβάνει. || Occupavi te, fortuna, atque cepi. προκατείλημμαί σε, ὦ τύχη. || Niſi priùs antevertens eos Occupaverit. ἄν περ μὴ φθάσῃ λαβὼν αὐτές. || Levitatem fortunæ Occupare. προφθάνειν τὴν ἀγνώμονα τύχην. || Eos Occupavit, ac cepit. τέτες ἔφθη λαβών. || Regnum Occupare. *S'emparer.* ἐπὶ τὴν ἀρχὴν βίᾳ προελθεῖν. || Urbem Occupare. τὴν πόλιν καταλαμβάνειν, *vel* κατὰ κράτ⊙ ἑλεῖν. || Tyrus ab hoſtibus Occupata eſt. Τύρ⊙ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατείληπται.

OCCURRO, is, rri, rſum, ere. Cic. *Rencontrer. venir au-devant.* ἀπαντάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήντηκα. dat. *Venir en la penſée.* ἐπέρχομαι, fut. med. ελεύσομαι (V. anom. in ἔρχομαι.) dat. *Réſiſter.* ἀνθίσταμαι, F. ἀντιστήσομαι. (V. ἵστημι.) dat. *Se préſenter.* προσβάλλω, F. αλῶ, P. προσβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicis Occurrere. τοῖς φίλοις συναντᾶν, *vel* ὑπαντιάζειν || Mihi Occurrit. ἐμοὶ ἀπήντησε. || Periculis Occurrere. ὁμόσε χωρεῖν τοῖς κινδύνοις. || Occurrere alicujus expectationi. τινὸς ἐλπίδα προλαμβάνειν, *vel* προφθάνειν. || Eorum facinori Occurram. τέτων κακέργημα φθάσω. || Alicujus ambitioni Occurrere. τῇ φιλοτιμίᾳ τινὸς ἐναντιοῦσθαι. * πρὸς τὴν φιλοτιμίαν τινὸς ἐναντιοῦσθαι. || Illud mihi Occurrit, animo Occurrit. τοῦτο ὑπέρχεταί μοι. * τοῦτό μοι εἰς νοῦν ἔρχεται. || Hoc mihi dum ſcriberem, Occurrit. τοῦτό μοι γράφοντι, ἐπῆλθε, *vel* εἰς νοῦν ἦλθε. (V. ἔρχομαι.)

OCCURSATIO, onis. fœm. Cic. *Courſe, ou allée au-devant.* ἡ ἀπάντησις, εως. * τὸ ἀπάντημα, ατος. *Brigue de quelque charge, ou magiſtrature.* ἡ παραγγελία, ας.

OCCURSO, as, avi, atum, are. *Rencontrer, ou aller ſouvent au-devant.* πολλάκις ἀπαντάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήντηκα; dat. *Survenir, ou venir ſouvent en la penſée.* συχνάκις ἐπέρχομαι, futur. med. ελεύσομαι. (V. anom. in ἔρχομαι.) dat. *Prier & ſupplier.* εὔχομαι, fut. med. εὔξομαι. Aor. 1. med. ηὐξάμην. dat.

OCCURSUS, ûs. maſc. *Rencontre.* ἡ ἀπάντησις, εως. * τὸ ἀπάντημα, ατ⊙. || Infauſtus Occurſu. *De mauvaiſe rencontre.* ὁ καὶ ἡ δυσάντητ⊙, καὶ τὸ ον, ε.

OCEANUS, i. maſc. *La grande mer, l'Océan.* ὁ ὠκεανὸς, ϐ.

OCELLATUS, a, um. *Qui a pluſieurs petits yeux.* ὁ καὶ ἡ πολυόμματ⊙, καὶ τὸ ον, ε. *Qui a beaucoup de petits trous.* ὁ καὶ ἡ πολύτρητ⊙, καὶ τὸ ον, ε.

OCELLUS, i. maſc. *Petit œil.* τὸ ὀμματίδιον, *vel* ὀφθαλμίδιον, ίε.

OCHRA, æ. fœm. *De l'ochre.* ἡ ὤχρα, ας.

OCIMUM, i. neut. *De la dragée aux chevaux, herbe.* τὸ ὤκιμον, ε.

OCIOR, OCIOSE, OCIOSUS, OCIUM. Vide OTIOR, OTIOSE, OTIOSUS, OTIUM.

OCIUS. adv. Vide OCYUS.

OCREA, æ. fœm. *Bottes, ou armures de jambes & de cuiſſes.* ἡ κνημὶς, ῖδ⊙.

OCREATUS, a, um. *Botté, ou armé par les jambes.* ὁ καὶ ἡ κνημιδοφόρ⊙, καὶ τὸ ον, ε.

OCTANGULUS, a, um. *Qui a huit angles.* ὁ καὶ ἡ ὀκτάγων⊙, καὶ τὸ ον, ε.

OCTAVO, OCTAVUM. adv. *Pour la huitiéme fois, en huitiéme lieu.* ὄγδοον.

OCTAVUS, a, um. *Huitiéme.* ὄγδο⊙, όη, οον.

OCTIES. adv. Cic. *Huit fois.* ὀκτάκις.

OCTIMESTRIS, & e, is. *Qui eſt de huit mois, ou qui a huit mois.* ὁ καὶ ἡ ὀκταμήνι⊙, ια, ιον.

OCTINGENARIUS, a, um. *De huit cents.* ὀκτακοσιοστὸς, ή, όν.

OCTINGENTESIMUS, a, um. Cic. *Huitcentiéme.* ὀκτακοσιοστὸς, ή, όν.

OCTINGENTI, æ, a, plur. Cic. *Huit cents.* ὀκτακόσιοι, ιαι, ια.

OCTIPES, edis. omn. gen. *Qui a huit pieds.* ὁ καὶ ἡ ὀκτάπους, καὶ τὸ πουν, οδ⊙.

OCTO. omn. gen. indecl. plur. *Huit.* οἱ, αἱ, τὰ ὀκτώ.

OCTOBER, bris. maſc. *Le mois d'Octobre.* ὁ ὀκτώβρι⊙, ίε.

OCTOGENUS, a, um. & OCTOGESIMUS, a, um. Cic. *Le quatre-vingtiéme.* ὀγδοηκοστὸς, ή, όν.

OCTOGIES. adv. Cic. *Quatre-vingt fois, octante fois.* ὀγδοηκοντάκις.

OCTOGINTA. omn. gen. indecl. plur. Cic. *Octante, ou quatre-vingt.* οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα.

OCTOJUGIS, & e, is. *Accouplé huit à huit.* ὁ καὶ ἡ ὀκτάζυγ⊙, καὶ τὸ ον, ε.

OCTONARIUS, a, um. *De huit.* ὀγδοαδικὸς, ή, όν. Octonarius numerus. *Un huitain.* ἡ ὀγδοὰς, άδ⊙.

OCTONI, æ, a. plur. *Huit.* οἱ, αἱ, τὰ, ὀκτώ.

OCTOPHORUM, i. neut. Cic. *Une litiere portée de huit.* τὸ ὀκταφόρον, ε.

OCTUPLICATUS, a, um. *Redoublé huit fois.* ὀκταπλασιασθεὶς, εῖσα, έν.

OCTUPLUS, a, um. Cic. *Huit fois autant, redoublé huit fois.* ὀκταπλάσιος, ια, ιον. || Octupla pars, *La ſeiziéme partie au regard de deux.* ἡ ὀκταπλασία, ας.

OCTUSSIS, is. maſc. *Une piece de monnoie de huit ſols.* τὸ ὀκτάμοιρον νόμισμα, (ατ⊙.)

OCULARIUS, a, um. *Qui appartient aux yeux.* ὀφθαλμικὸς, κή, κόν.

OCULATUS, a, um. part. *Qui a des yeux.* ὀμματωθεὶς, εῖσα, έν. *Qui a pluſieurs yeux.* ὁ καὶ ἡ πολυόμματ⊙, καὶ τὸ ον, ε. *Qui a bonne vue, qui voit clair.* ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, καὶ τὸ ὲς, έ⊙, ῦς. *Qui a vu de ſes propres yeux.* ὁ αὐτόπτης, ε. || Oculatiſſimus locus. *Lieu qui eſt en belle vue, ou paſſage que tous peuvent entendre.* ὁ τόπ⊙ πάνοπτ⊙, ε.

OCULEUS, a, um. *Qui appartient aux yeux.* ὀφθάλμι⊙, ια, ιον. *Plein d'yeux.* ὁ καὶ ἡ πολυόμματος, καὶ τὸ ον, ε *Qui voit fort clair.* ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, καὶ τὸ ὲς, έ⊙, ῦς.

OCULITUS. adv. *Du profond des yeux.* ὀφθαλμό-

θεν. *Comme un œil, ou comme ſes yeux.* ὀφθαλμηδόν.

OCULO, as, are. *Donner des yeux, illuminer.* ὀμματόω, F. ώσω, P. ὠμμάτωκα. acc.

OCULUS, i. maſc. Cic. *Oeil.* ὁ ὀφθαλμὸς, ȣ. *Vue.* τὸ ὄμμα, ατος. || Album in Oculo. *Une tache blanche à l'œil.* τὸ λεύκωμα, ατος. || Oculis cognitus. *Connu à l'œil.* ὀφθεὶς, θεῖσα, θέν. || Oculi circulus circa pupillam. *L'iris, ou petit cercle à l'œil qui eſt autour de la prunelle.* ἡ ἶρις, ιδος. || Oculi canthus, *vel* angulus. V. CANTHUS oculi. || Oculorum concavitas. *Concavité des yeux.* ἡ κοιλοφθαλμία, ας. || Colluſtrare Oculis. *Regarder tout autour.* περιορᾶν, άω, futur. περιοράσω. (Vide anom. in ὁράω.) acc. || Oculis conniventibus. σκαρδαμυκτί. || Oculos cæſios habens. V. CÆSIUS. || Oculos magnos, *vel* latos habens. *Qui a l'œil grand ou large.* ὁ καὶ ἡ εὐρύωψ, ωπος. || Intentis, immotis, *vel* acrioribus Oculis intueri. *Regarder de près fort attentivement.* ἐνατενίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠνατένικα. dat. || Oculorum vertigo. V. VERTIGO. || Oculorum acie valens. *Qui a la vue fort bonne & perçante.* ὁ καὶ ἡ ὀξυωπὸς, καὶ τὸ ὀν, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc præ Oculis habens. ταῦτα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων, *vel* ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχων. || Quorum in Oculis interierunt. ὧν ἐν ὄψει ἀπώλοντο. || In Oculis omnium venire. εἰς ὄψιν πάντων ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι.) || Ejus pulchritudo omnium Oculos in ipſum convertebat. ἐκείνȣ τὸ κάλλος ἁπάντων εἷλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν. || Firmiſſimâ Oculorum acie præditus. ὁ ἐῤῥωμένως ἔχων τὴν ὄψιν. || Oculos comprimere. τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐπιμύειν. || Quod ego his Oculis accepi. ὃ δὴ καὶ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς παρέλαβον. || Oculos effodere. τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐξορύττειν. || Acutos Oculos habere. ὀξύτερον βλέπειν. * ὀξὺ ὁρᾶν. || Obtuſis eſſe Oculis. ἀμβλύτερον βλέπειν, *vel* ἀμβλὺ ὁρᾶν. || Oculos perſtringere. πλήττειν τὰς ὄψεις. * τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς περιαστράπτειν. || Placidus Oculorum obtutus. ὀφθαλμοὶ γαλήνην βλέποντες. || Oculis compertum habeo. αὐτοψίᾳ ἔμαθον. || Fixis Oculis non intuetur. ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορᾷ. * ἀτενὲς ἐφορᾷ εἰς ἡμᾶς. || Oculos in mulierem conjicere. ἐποφθαλμιᾶν τῇ γυναικί. || Defixos, intentos in me Oculos habebat. ἀτενὲς ἀφεώρα εἰς ἐμέ. || Oculos humi demittit, nec quemquam ex omnibus adverſâ fronte proſpicit. κάτω κύπτει, καὶ μηδένα τῶν ἁπάντων ἐξ ἐναντίας προσβλέπει. || Oculis patebat maris proſpectus. ἡ ὄψις εἶχε τὴν θάλατταν. || In eam Oculos perpetuò defigere. ἐπ' αὐτὴν διηνεκῶς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπερείδειν. || Ipſius pulchritudo omnium Oculos in ſe convertit. ἡ ὥρα τȣ́τȣ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρέφει. || Diu in eum Oculos conjectos habuerunt. ἐπὶ πολὺν χρόνον πρὸς ἐκεῖνον ἔβλεψαν. || Oculorum aciem in alios tendere. τὰς ὄψεις ἐπὶ τȣ̀ς ἄλλȣς τείνειν. || Oculos in cœlum tollere. τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν ἀνατείνειν. || Horrendum ac ferinum quiddam in Oculis ferre. δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπειν. || Quid me limis Oculis intueris? τί με πλαγίαις ὄψεσι παραβλέπεις; || Torvis Oculis amicos aſpicere. βλέμματι δριμεῖ εἰς τȣ̀ς φίλȣς ἀφορᾶν. || Truculentis Oculis eos aſpicit. ἀναβλέπει πρὸς αὐτȣ̀ς γοργόν. || Omnium Oculos in ſe convertit. πάντας πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιεῖ. || Mentis Oculis aliquid intueri. ταῖς διανοίαις ἀποβλέπειν εἴς τι. * τῇ διανοίᾳ ἰδεῖν τι. || Eò Oculos convertit. εἰς τȣ̃το ἀποβλέπει. || Oculos in alium conjicere. πρὸς ἄλλον ὁρᾶν. || Oculos in cœlum attollere. ἀναβλέπειν εἰς τὸν ȣ̓ρανόν. || Oculis hæc omnia luſtrar. πάντα ταῦτα ἐφορᾷ. || Alicui rei Oculum adjicere. ἐπέχειν τὸν ὀφθαλμόν τινι. * ἐποφθαλμιᾶν τινι. || Oculos circunferre. πάντῃ περιβλέπειν. || Per omnia Oculos circunferre. πάντα ἐν κύκλῳ παραθεᾶσθαι. || Oculis captus. τὰς ὄψεις ἠμαυρωμένος. || Oculos ab aliqua re avertere. τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἀποτρέπειν τινός. || Ante Oculos. ἐν ὀφθαλμοῖς. * ἐν ὄψει. || Ante Oculos adducere. εἰς ὄψιν, *vel* εἰς ὀφθαλμȣ̀ς ἄγειν, *ſeu* προσάγειν.

OCYMUM, i. neut. V. OCIMUM.

OCYOR, & yus, yoris. compar. *Plus vîte.* ὠκύτερος, ἐρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ ὠκίων, *vel* ταχίων, καὶ τὸ ον, ονος.

OCYSSIME. adv. *Très-vîte.* ὠκύτατα. * τάχιστα.

OCYSSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-vîte.* ὠκύτατος, άτη, ατον. * ὤκιστος, *vel* τάχιστος, στη, στον.

OCYUS. adv. *Plus vîte, plus promptement.* ὠκύτερον. * ταχύτερον. || Ocyùs ire. *Aller plus vîte.* ὠκυτεροπορεῖν, έω, F. ήσω, P. ὠκυτεροπόρηκα.

O D

ODA, æ. Fœm. *Ode, chant, chanſon.* ἡ ᾠδὴ, ῆς.

ODEUM, i. neut. *Le lieu en un théâtre, ou échafaud pour les Chantres.* τὸ ᾠδεῖον, ȣ.

ODI, odiſti, odit, odiſſe. verb. defect. Cicer. *Avoir en haine, haïr.* μισέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμίσηκα. acc. * ἐχθαίρω, F. αρῶ. Aoriſt. 2. ἤχθηκα. accuſ. || Hunc Oderunt, atque averſantur. τȣ̃τον μισȣ̃σι, καὶ ἀποστρέφονται. || Hos valdè Odi. τȣ́τοις λίαν ἐχθραίνω. || Qui civem hunc Oderunt. οἱ πρὸς τȣ̃τον πολίτην ἀπεχθῶς διακείμενοι. || A naturâ eos Odimus. ἐχθρῶς πρὸς αὐτȣ̀ς πεφύκαμεν.

ODIBILIS, & e, is. *Digne d'être haï.* ὁ καὶ ἡ ἀξιομίσητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ODIOSE. adv. *Odieuſement.* μισητῶς. * ἀπεχθῶς. *Fâcheuſement.* δυσχερῶς. * ἐπαχθῶς.

ODIOSUS, a, um. *Odieux.* μισητὸς, *vel* στυγερὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ μισώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Fâcheux & ennuyeux.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, *vel* ἐπαχθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. * λυπηρὸς, ρὰ, ρόν. || Odioſus Deo. *Odieux à Dieu.* ὁ καὶ ἡ Θεοστυγὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Odioſus Deo & hominibus. ἐχθρὸς Θεῷ καὶ ἀνθρώποις. || Odioſus toti civitati. ὅλῃ τῇ πόλει ἐχθρός. || His quidem Odioſus non eris. τȣ́τοις μὲν ȣ̓κ ἀπεχθὴς ἔσῃ. || Odioſa & moleſta res. ἀπεχθὲς καὶ χαλεπὸν πρᾶγμα. || Omnium Odioſiſſimum iſtud eſt. πάντων ἐχθρότατον τȣ̃τό ἐστι. *V. infrà* Odio eſſe.

ODIUM, i. neut. Cic. *Haine.* τὸ μῖσος, *vel* ἔχθος, εος, ȣς. * τὸ μίσημα, ατος. *Fâcherie & ennui.* ἡ δυσχέρεια, είας. * ἡ λύπη, ης. *Importunité.* ἡ ἐνόχλησις, εος. || Odium Dei. *Haine de Dieu.* ἡ Θεοστυγία, ας. || Odium in bonos. *Haine ou averſion contre les bons.* ἡ μισαγαθία, ας. || Odium mutuum. *Haine mutuelle, de l'un contre l'autre.* ἡ μισαλληλία, ας. || Odii ſemina. *Le commencement, ou la cauſe d'une haine.* τὸ μίσητρον, ȣ. || Odio dignus. *Digne d'être haï.* ὁ καὶ ἡ ἀξιομίσητος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Dignus eſt

eſt Odio. μισεῖσθαι ἄξιός ἐστι. || Odio habendus. *Qu'on doit haïr.* μισητέος, τέα, τέον. || Odio eſſe, *vel* haberi. *Etre haï.* μισεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. -ηθήσομαι, præt. paſſ. μεμίσημαι. || Odio haberi ab aliis. ἄλλοις διὰ μῖσος γίνεσθαι. || Odio habere. μισέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμίσηκα. acc. * ἐχθαίρω, F. αρῶ. Aor. 1. ἤχθηρα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Odium in nos habet, ἐχθρῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς, *vel* ἐχθρῶς διατίθεται, *vel* ἐχθρῶς διάκειται. || Odio eos habet. ἐχθρῶς ἔχει τούτοις. || In omnes Odium habet. πρὸς ἅπαντας ἀπεχθῶς, *vel* δυσμενῶς, *vel* ἀλλοτρίως, *vel* δυσκόλως, *vel* μισητικῶς ἔχει. || Hunc in omnium Odium adduxit. τοῦτον εἰς μῖσος παρὰ πάντων κατέστησε. || Omnibus Odiũ concitavit in hunc civem. πάντας εἰς μῖσος τούτῳ πολίτῃ κατέστησε. || Concitare Odium alicui in alios. εἰς μῖσος καθιστάναι τινα, πρὸς τοὺς ἄλλους. * εἰς μῖσος καταστῆναί τινα τοῖς ἄλλοις. || Concitare alicui Odium aliorum. εἰς μῖσος καθιστάναι τινα παρὰ τῶν ἄλλων. || Odium alicui afferre. μῖσός τινι συνάγειν, *vel* ἐπάγειν. || Odium alicujus excitare. μῖσός τινι ἐμποιεῖν. || Te Odio habebat. δυσκόλως πρός σε εἶχεν. || Eum Odio habuerunt. πρὸς αὐτὸν δυσκόλως διετέθησαν. || Perpetuum in eos Odium habet. ἄληκτον μῖσος πρὸς αὐτοὺς ἔχει. || Immane in eos Odium gerebant. ἄγριον μῖσος πρὸς τούτους εἶχον. || Quibus implacabile adverſus homines Odium à natura ineſt. οἷς ἀδιάλλακτον ἐκ φύσεως ἐνυπάρχει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὸ μῖσος. || Hunc in aliorum Odium adduxit. αὐτὸν ὑφ' ἑτέρων μισεῖσθαι πεποίηκε. || Odium aliorum incurrere. εἰς ἔχθραν ἄλλων πίπτειν. * εἰς τὸ παρὰ τῶν ἄλλων μῖσος ἑαυτὸν καταστῆναι. || Odio flagrare alicujus. *Haïr.* ἔχθραν ἔχειν τινὶ, *vel* πρός τινα. *Etre haï.* μῖσος ἔχειν παρά τινος. || Omnibus in Odio eſt. παρὰ πάντων μῖσος ἔχει. * ὑπὸ πάντων μισεῖται. || Qui eſt in Odio, & contemptu apud omnes. μεμισημένος καὶ καταπεφρονημένος σφόδρα ὑφ' ἁπάντων. || Apud omnes Odio habitus. ὑπὸ πάντων μισηθείς. || Cùm Naturâ ipſis ineſſet paternum in vos Odium. φύσει τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας αὐτοῖς ὑπαρχούσης πατρικῆς. || Odium in aliquem augere. τὸ μῖσος πρός τινα μεῖζον ποιεῖν. || Odio quodam mihi falſum crimen impingit. πρὸς ἔχθραν ἐμοὶ ψευδῆ αἰτίαν ἐπάγει. || Odium deponere. ἔχθραν, *vel* μῖσος ἀποτίθεσθαι. * τοῦ μίσους παύσασθαι. || Mutuo Odio flagrant. εἰς ἔχθραν, *ſeu* μῖσος, ἀλλήλοις καθίστανται. * μῖσος πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. || Irreconciliabile atque implacabile Odium. ἀσύμβατος καὶ ἀκατάλλακτος ἔχθρα. || Mutuum Odium iis concitavit. ἐχθροὺς ἀλλήλους ἐποίησε. || Amicitiam in Odium convertit. τὴν φιλίαν εἰς ἔχθραν τρέπει. || Magiſtratus Odio & invidiæ obnoxius. ἡ ἀρχὴ μῖσος καὶ φθόνον ἔχουσα. || Majus opinione Odium tuli. παρὰ γνώμην πλείω ἀπέχθειαν ἤνεγκον. (Vide anom. in φύω.) || Hominum Odia libenter ſuſcipere, ſubire. ἑτοίμως προάγειν ἑαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν. || Odio alios habere. ἄλλους διὰ μίσους, *vel* δι' ἀπεχθείας, *vel* δι' ὀργῆς ἔχειν. || Ex omnibus hi apud ipſum maximo Odio ſunt. ἐκ πάντων οὗτοι μάλιστα αὐτῷ δι' ἀπεχθείας ἐγένοντο. || Odio es apud omnes ob immanem improbitatem. μῖσος παρὰ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ. || Vulgi Odium ſibi conflavit. μῖσος παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐκτήσατο. || Omnium Odium ſibi accerſere. πρὸς ἁπάντων μῖσος ἐφέλκειν. || His in Odium venit. τούτοις πρὸς ὀργὴν ἦλθε. || Iis in Odio erat. ἐν ὀργῇ ἦν αὐτοῖς. || Odium in alios transferre. τὸ μῖσος εἰς τοὺς ἄλλους μεταφέρειν. || Odio illorum id fecit. τούτους μισήσας ἐκεῖνο πεποίηκε. || Odium ſtudiorum iſta faciunt. τοῦτο τὰ ἐπιτηδεύματα μισηθῆναι ποιεῖ.

ODONTAGRA, æ. fœm. *Tire-dent, inſtrument de Chirurgien.* ἡ ὀδοντάγρα, ας.

ODONTALGIA, æ, fœm. *Douleur de dents.* ἡ ὀδονταλγία, ας.

ODOR, oris. maſc. *Odeur.* ἡ ὀδμὴ, *vel* ὀσμὴ, ῆς. || Qui, quæ, quod eſt ſine Odore. *Qui n'a aucune odeur, qui ne ſent rien.* ὁ καὶ ἡ ἄοδμος, *vel* ἄοσμος, καὶ τὸ ον. || Qui, quæ, quod eſt Odore jucundo. *Qui ſent bon.* ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Odor ſuavis, *vel* Odorum ſuavitas. *Bonne odeur.* ἡ εὐωδία, ας. || Odores. *Senteurs, ou parfums.* τὰ ἀρώματα, ων.

ODORABILIS, & e, is. *Qui peut ſentir, ou flairer.* ὀσφραντὸς, ἡ, όν.

ODORAMEN, inis; & ODORAMENTUM, i. neut. *Odeur.* ὁ ὀσμὸς, οῦ. * ἡ ὀδμὴ, *vel* ὀδμὴ, ῆς. *Bonne ſenteur.* ἡ εὐωδία, ας. *Parfum.* τὸ ἄρωμα, ατος.

ODORARIUS, ii. maſc. *Qui fait & vend des odeurs.* ὁ ἀρωματοπώλης, ου.

ODORARIUS, a, um. *De bonne odeur, ou parfums.* μυρεψικὸς, *vel* ἀρωματικὸς, ἡ, όν.

ODORATIO, onis. fœm. *Le flairer, l'action de flairer.* ἡ ὄσφρησις, εως.

ODORATIVUS, a, um. *Qui ſuit les Odeurs, ou qui rend odeur.* ὀσφραντικὸς, ή, όν.

ODORATOR, oris. maſc. *Qui ſent & flaire.* ὁ ὀδωδὼς, ότος.

ODORATUS, a, um. *Plein d'odeurs.* ὁ καὶ ἡ ὀδμώδης, *vel* ὀσμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui ſent bon.* ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ εὔοδμος, *vel* εὔοσμος, καὶ τὸ ον, ου.

ODORATUS, ûs. maſc. *L'odorat, le flairer.* ἡ ὄσφρησις, εως. * τὸ ὀσφραντικὸν, οῦ. *Odeur.* ἡ ὀσμὴ, ῆς.

ODORIFER, (eri) a, um. *Odoriférent.* ὁ καὶ ἡ ἀρωματοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Abondant en odeur.* ὁ καὶ ἡ πολύοσμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui rend bonne odeur.* ὁ καὶ ἡ εὔοσμος, καὶ τὸ ον, ου.

ODORO, as, avi, atum, are. *Donner bonne odeur, faire ſentir bon.* ἀρωματίζω, F. ίσω, P. ἠρωμάτικα. acc. * εὐωδιάζω, F. άσω, P. εὐωδίακα. acc.

ODOROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Sentir & flairer.* ὀσφραίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. Aor. 1. med. ὠσφρηνάμην. gen. * ὀσφρέομαι, οῦμαι, F. ὀσφρήσομαι, P. ὤσφρημαι. gen. *Connoître, appercevoir.* γινώσκειν, σκω, fut. γνώσομαι. Aor. 2. ἔγνων. acc.

ODORUS, a, um. *Qui rend bonne odeur.* ὁ καὶ ἡ εὔοσμος, *vel* εὔοδμος, καὶ τὸ ον, ου. *Aromatique, odoriférent.* ὁ καὶ ἡ ἀρωματώδης καὶ τὸ ες, εος, ους.

Œ

ŒCONOMIA, æ. fœm. Cicer. *Œconomie, le gouvernement & la conduite d'une maiſon.* ἡ οἰκονομία, ας.

ŒCONOMICUS, a, um. Cic. *Œconomique, qui ſçait, enſeigne, ou ſert à conduire les affaires d'une maiſon.* οἰκονομικὸς, ἡ, όν.

ŒCONOMUS, i. maſcul. *Maître d'Hôtel, Procureur, Dépenſier.* ὁ οἰκονόμος, ου.

ŒCUMENICUS, a, um. *Œcuménique, univerſel.* οἰκουμενικὸς, ἡ, όν.

ŒDEMA, atis. neut. *Œdéme, apoſtume phlegmatique.* τὸ οἴδημα, ατος.

ŒNANTHE, es. fœm. *La fleur de la vigne ſauvage, ou lambruſche.* ἡ οἰνάνθη, ης.

ŒNANTHINUS, a, um. *Fait avec cettedite fleur.* οἰνάνθινος, ίνη, ινον.

ŒNOMELI. neut. indecl. *Breuvage fait de miel & de vin.* τὸ οἰνόμελι, ιτος.

ŒNOPHORUM, i. neut. *Un vaiſſeau à porter du vin.* τὸ οἰνοφόρον, ου.

ŒNOPHORUS, i. maſc. *Celui qui ſert, ou porte du vin.* ὁ οἰνοφόρος, ου.

ŒNOPOLA, æ. maſc. *Tavernier, vendeur de vin.* ὁ οἰνοπώλης, ου.

ŒNOPOLIUM, ii. neut. *Taverne, le lieu où l'on vend du vin.* τὸ οἰνοπώλιον, ίου.

ŒSOPHAGUS, i. maſc. *L'œſophage, le conduit par où l'on avale.* ὁ οἰσόφαγος, ου.

ŒSTRUM, i. neut. *vel* ŒSTRUS, i. maſc. *Un taon, ou tan, groſſe mouche qui tourmente les bêtes en été: c'eſt auſſi une mouche à miel qui gâte les autres.* ὁ οἶστρος, ου.

ŒSYPUM, i. neut. *Suin de laine, la graiſſe & craſſe de la laine non encore lavée.* ὁ οἴσυπος, ου. * τὸ οἴσυπον, ου.

O F

OFFA, æ. fœm. *Maſſe, ou piece.* ἡ μάζα, ης. *Un morceau de pain, ou de chair.* ὁ ψωμὸς, *vel* ζωμὸς, οῦ.

OFFARIUS, ii. maſc. *Cuiſinier.* ὁ μαζοποιὸς, οῦ.

OFFATIM. adv. *Par pieces & morceaux.* λεπτομερῶς.

OFFECTOR, oris. maſc. *Teinturier.* ὁ βαπτιστὴς, οῦ.

OFFELLA, æ. fœmin. *Petit morceau de quelque viande que ce ſoit.* τὸ ψωμίον, *vel* ζωμίδιον, ίου.

OFFENDICULUM, i. neut. *Choſe à quoi on ſe heurte, ou qui arrête.* τὸ προσκομμάτιον, ίου. *Petite choſe qui offenſe.* τὸ σκάνδαλον, ου. ‖ Offendiculum. σκανδαλίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. ἐσκανδάλισμαι.

OFFENDO, is, ndi, nſum, ere. *Offenſer.* βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc. *Rencontrer.* ἐντυγχάνω, fut. med. τεύξομαι. (V. anom. in τυγχάνω.) dat. *Se heurter à, ou contre.* προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. dat. *Broncher.* περιπίπτω, fut. med. (V. anom. in πίπτω.) *Faillir, manquer.* ἁμαρτάνω, futur. ήσω. (Vide anom.) *Faire tort.* ἀδικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pedem Offendere ad ſaxum. προσκόπτειν πρὸς λίθον τὸν πόδα. * τῷ λίθῳ τὸν πόδα προσκόπτειν. ‖ Ne ſæpiùs ad eundem lapidem Offendas. μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν. ‖ Alicujus animum Offendere. προσκρούειν τινί. * προσκόπτειν τινί. ‖ Lacedæmonios Offendit. τοῖς Λακεδαιμονίοις προσέκρουσε. ‖ Ad lapidem Offendere. λίθῳ προσπταίειν. ‖ Populum Offendunt. τῷ δήμῳ προσπταίουσι. ‖ Ne amicos Offendas. μὴ προσκρούσῃς τοῖς φίλοις. ‖ Scopulum, *vel* ad ſcopulum Offendere. σκοπέλῳ προσπταίειν. * εἰς σκόπελον ἐξοκέλλειν. ‖ In arrogantiam Offendere. εἰς ὑπερόπτικὸν λόγον ἐξοκέλλειν. ‖ Offendit eos hic labor. πρὸς τοῦτον πόνον χαλεπῶς ἔχουσι. ‖ Animus meus multis rebus Offenditur. πρὸς πολλὰ δυσμενῶς ἔχω. * πολλά μοι ἀπαρέσκει. ‖ Hoc eorum animos Offendit. τοῦτο ἐκείνους λυπεῖ. ‖ Auditores Offendit. ἐνοχλεῖ τοῖς ἀκούουσι.

* *F A I L L I R.*

In aliquo Offendere. ἔν τινι πταίειν, *vel* πταίειν τι. ‖ In multis Offendit. πολλὰ πταίει. * πολλὰ σφάλλεται. * ἐν πολλοῖς πταίει. ‖ Si in his paululum Offenſum eſt. εἴ τι σμικρὸν πταῖσμα ἐν τούτοις ἐγένετο.

* *R E N C O N T R E R.*

Fortè amicum Offendi. τυχὸν φίλῳ ἐντετύχηκα. ‖ Adverſarium Offendere. τῷ ἐχθρῷ περιτυχεῖν, *vel* ἐντυγχάνειν. ‖ Me Offenderunt, propter ædes meas. ἐπέτυχόν μοι πλησίον ὄντι τῆς οἰκίας.

OFFENSA, æ. fœm. Cic. *Offenſe.* ἡ βλάβη, ης. *Faute.* τὸ ἁμάρτημα, *vel* σφάλμα, ατος. *L'action de ſe heurter contre.* ἡ πρόσκρουσις, εως. *Rencontre qui bleſſe.* τὸ παράπτωμα, ατος. ‖ Gravem Offenſam ſubire. εἰς μεγίστην ἔχθραν πίπτειν. ‖ Magiſtratuum Offenſam ſuſcipere. εἰς ἔχθραν τῶν ἀρχόντων ἐλθεῖν. * τοῖς ἄρχουσι πρὸς ὀργὴν ἐλθεῖν. ‖ Eſſe in offenſa apud alios. ἐν ὀργῇ τοῖς ἄλλοις δι' ἀπεχθείας γίνεσθαι.

OFFENSACULUM, i. neut. *Choſe contre laquelle on chope, ou l'on ſe heurte.* τὸ πρόσκομμα, *vel* πρόσκρουμα, ατος.

OFFENSATIO, onis. fœm. V. OFFENSIO.

OFFENSATOR, oris. maſc. *Qui bronche ſouvent.* ὁ προσκρουστικὸς, οῦ. *Qui s'arrête ſouvent.* ὁ ἐφιστάμενος, ου. * ὁ προσπταίων, ουσα, ον.

OFFENSIO, onis. fœm. Cicer. Vide OFFENSA. *Malveillance.* ἡ δύσνοια, ας. * ἡ ἔχθρα, ας. ‖ Offenſioni eſſe. *Fâcher.* λυπεῖν, έω, F. ήσω, P. λελύπηκα. accuſ. ‖ Offenſioni expoſitus. ὁ καὶ ἡ εὐέλαπτος, καὶ τὸ πτον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Concitare alicui Offenſionem. ἔχθραν τινὶ συνάγειν, *vel* ἐπάγειν. ‖ In Offenſionem incurrere. εἰς ἔχθραν, *vel* μῖσος ἐμπίπτειν. ‖ Offenſioni eſſe aliis. ἀπαρέσκειν τοῖς ἄλλοις. * ἄλλοις διὰ μίσους γίνεσθαι. V. ODIUM.

OFFENSIUNCULA, æ. fœm. Cic. *Petite offenſe.* τὸ βλαβίδιον. * ἡ μικρὰ πρόσκρουσις, (εως.)

OFFENSO, as, avi, atum, are. *Se heurter ſouvent contre.* πολλάκις προσκρούω, F. ούσω, P. προσκέκρουκα. dat. *Choper pluſieurs fois.* πολλάκις προσπταίω, F. αίσω, P. προσέπταικα.

OFFENSUS, a, um. part. *Heurté.* προσκεκρουμένος, ένη, ένον. *Bleſſé, offenſé.* βλαβεὶς, (έντος) εῖσα, έν. ‖ Qui, quæ, quod eſt Offenſo animo. ὁ καὶ ἡ δύσθυμος, καὶ τὸ ον, ου. Vide IRATUS.

OFFENSUS, ûs. maſc. Vide OFFENSIO.

OFFERCIO, is, rſi, rſum, ire. *Remplir.* ἐμπλήθω, F. ήσω, P. ἐμπέπληκα. acc. uni & gen. alt. *Entaſſer, ou farcir.* ἐμφράττω, F. ξω, P. ἐμπέφραχα. acc.

OFFERENDUS, a, um. *Qu'on doit offrir.* προσενεκτέος, α, ον.

OFFERO, fers, obtuli, oblatum, ere. *Préſenter, offrir.* προσφέρω, fut. προσοίσω. (V. anom. in φέρω.)

acc. rei. dat. perſ. || Crimen Offerre. *Accuſer.* διαϐάλλειν, άλλω, F. αλῶ, P. διαϐέϐληκα. (V. anom. in βάλλω.) accuſ. || Offerre ſe liti. ἀντιδικεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠντιδίκηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Offerre ſe periculis. δοῦναι ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις. || Beneficium alicui Offerre. προσφέρεσθαί τινι χάριν. || Metum aliis Offerre, *ſeu* inferre. φόϐον τοῖς ἄλλοις ἐπιφέρειν, *vel* ἐπάγειν. || Mortem hoſtibus Offerre. τοὺς ἐχθροὺς ἀναιρεῖν, *vel* τῶν ἐχθρῶν φόνον ἐργάζεσθαι, *ſeu* δρᾶν. || Ultrò ſeſe felicitas Obtulit. συμϐέϐηκεν εὐτύχημα ἀπὸ ταὐτομάτου. || Ut ſe ſingula Offerebant. ὡς ἕκαστον συνέπιπτε τῷ καιρῷ. || Cùm ſe Offert occaſio. ὅταν ἐμπίπτῃ καιρός. * ὅταν ἐνδῷ καιρός.

OFFERTUS, a, um. partic. *Rempli.* ὁ καὶ ἡ ἔμπλεως, *vel* ἐπίπλεως, καὶ τὸ πλεών, εω. gen. *Farci.* κορεσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ κατακορὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

OFFICIALIS, & e, is. *Qui appartient à l'office, ou devoir.* ὁ, ἡ, τὸ περὶ τοῦ καθήκοντος. || Officialis. *Official.* ὁ τοῦ Ἐπισκόπου κριτὴς, οῦ.

OFFICINA, æ. fœm. Cic. *Boutique, lieu où les artiſans travaillent.* τὸ ἐργαστήριον, *vel* δημιουργεῖον, ου. || Ærariorum Officina. τὸ χαλκεῖον, *vel* τὸ χαλκουργεῖον, ου. || Officina argentaria. τὸ ἀργυρεῖον, ου. || Officina chartaria. τὸ χαρτοπώλιον, ίου.

OFFICINATOR, oris. maſc. *Artiſan, ouvrier.* ὁ ἐργάτης, ου. * ὁ ἐργαστὴρ, ῆρος.

OFFICIENDUS, a, um. *Qu'on doit empêcher, en ſe mettant au-devant.* ἐμποδιστέος, α, ον. *A qui l'on doit nuire.* βλαπτέος, α, ον.

OFFICIO, is, eci, ctum, ere. Cic. *Faire contre.* ἀντιπράττω, F. ξω, P. ἀντιπέπραχα. dat. *Nuire.* βλάπτω, F. ψω, P. βέϐλαφα. acc. *S'oppoſer contre.* ἀντιφέρομαι, futur. paſſ. ἀντενεχθήσομαι. (V. anom. in φέρω.) *Empêcher.* ἐμποδίζω, F. ίσω, P. ἠμπόδικα. dat. *Se mettre au-devant.* ἐπιπροσθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπρόσθηκα. dat. Vide OBSTO.

OFFICIOSE. adv. Cicer. *En faiſant ſon devoir.* καθηκόντως. *Serviablement.* ὑπηρετικῶς.

OFFICIOSUS, a, um. Cic. *Officieux, ſerviable.* ὑπηρετικὸς, ἡ, όν. *Diligent à faire ſon devoir.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, *vel* ἐπισπερχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Officioſus in te ſum. σοὶ σπουδάζω, F. σω, P. ἐσπούδακα. || Valdè Officioſus. πρὸς τὰς ἐνεργεσίας προθύμως ἔχων. || In omnes Officioſus. πρὸς πάντας σπουδαίως ἔχω. * πρόθυμος εὖ ποιεῖν πάντας. V. BENEFICIUM.

OFFICIUM, i. neut. Cic. *Office, devoir.* τὸ καθῆκον, οντος. * τὸ ἔργον, ου. *Service.* ἡ ὑπηρεσία, *vel* θεραπεία, ας. *Plaiſir, bienfait.* τὸ εὐεργέτημα, ατος. *Action qui eſt ſelon droit & raiſon.* τὸ κατόρθωμα, ατος. || Deeſſe Officio. *Manquer à, ou ne faire pas ſon devoir.* ῥᾳδιουργεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐρρᾳδιούργηκα. * τὸ καθῆκον ἐγκαταλείπειν. || Officiis mutuò reſpondere. *Se faire plaiſir les uns aux autres.* ἀλλήλους. (pro maſc. plur.) εὐεργετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐεργέτηκα. || Officium noſtrum, *vel* Officii noſtri eſt. πρὸς ἡμῶν ἐστι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Officia paratus, promptus. εὖ ποιεῖν ἄλλους πρόθυμος ὤν. || Mei Officii eſt, meum eſt iſta agere. ἐμὸν ἔργον ἐστὶ τοῦτο ποιεῖν, *vel* ἐμόν ἐστι || Tui Officii eſt, illos objurgare. σόν ἐστι, *vel* σὸν ἔργον ἐστὶ, τούτοις ἐπιτιμᾶν. || Noſtri Officii eſt. ἡμέτερον ἐστι. || Veſtri Officii eſt. ὑμέτερόν ἐστι. || Veſtri Officii eſt pietatem colere. πρὸς ὑμῶν ἐστιν, εὐσεϐεῖν. || Veſtri Officii eſt, eum punire. ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, τοῦτον τιμωρήσασθαι. || Hoc proborum hominum Officium eſt. τοῦτο τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργον ἐστί. || Magiſtratuum Officium eſt, ſuo ſtudio & curâ ſubditos beatiſſimos efficere. τῶν ἀρχόντων ἔργον ἐστὶ, τοὺς ἀρχομένους ταῖς ἑαυτῶν ἐπιμελείαις ποιεῖν εὐδαιμονεστάτους. || Sapientis viri Officium eſt, de his rebus deliberare. ἐστὶν ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον, ὑπὲρ τούτων βουλεύεσθαι. || Meum Officium eſt, hunc morem inducere. ἐμόν ἐστι, τοῦτον τρόπον εἰσάγειν. || Officio ſuo perfungi. τὸ καθῆκον, *vel* τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν. * τοῦ καθήκοντος ἀπαλλαγῆναι. || Officium ſuum exequi, implere. τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν. * τὰ καθήκοντα πράττειν. * τὸ προσῆκον ποιεῖν. || Officio planè fungi. πάντα τὰ δέοντα πράττειν. * πάνθ' ἃ καθήκει ποιεῖν. || Boni viri Officio fungi. ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου διαπράττειν. * πράττειν ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. || Officium colere. τὸ καθῆκον θεραπεύειν. || Contra Officium. παρὰ τὸ προσῆκον. || Ex Officio. κατὰ τὸ προσῆκον. || Fratris Officium obire. τὰ ἔργα ἀδελφοῦ ποιεῖν. || Sedulò quiſque quæ ſui Officii ſunt, obit. πράττει ἕκαστος ἐπιμελῶς, ἐφ' οἷς ἐφέστηκε. || Præſtantis atque ſolertis ducis Officium implere. ἔργον καὶ καθῆκον ἀποτελέσαι ἐξέχοντός τινος, καὶ δεξιοῦ στρατηγοῦ. || Officium tantillum deſerere. τὸ καθῆκον καὶ μικρὸν ἐλλείπειν. || Officii mei eſſe duxi. πρὸς τοῦ καθήκοντος τοῦ ἐμοῦ ᾠήθην εἶναι. || Munus Officii exequi. κατορθοῦν τοῦ καθήκοντος ὑπουργίαν. || Ad omne Officium adoleſcentes inſtruere. εἰς ἅπαν καθῆκον τοὺς νέους ἄγειν. || Officio ſuo erga omnes fungitur. περὶ πάντας τὰ δέοντα ποιεῖ. || Ab Officio longè recedere πολὺ τοῦ καθήκοντος διαμαρτάνειν. || Officium negligere. τί τῶν δεόντων μὴ ποιεῖν. * τοῦ καθήκοντος ἀμελεῖν. || Nullam Officii rationem habent, μηδεμίαν περὶ τοῦ καθήκοντος ἐπιμέλειαν ἔχουσι, *vel* ποιοῦνται.

OFFIGO, is, xi, xum, ere. *Ficher contre.* προσπηγνύω, F. ήξω. (V. anom. in πηγνύω.) acc.

OFFIRMO. V. OBFIRMO.

OFFLECTO, is, xi, xum, ere. *Tourner vers, ou contre.* ἐπικάμπτω, F. ψω, P. ἐπικέκαμφα. acc.

OFFOCO, as, are. *Suffoquer.* διαπνίγω, F. ξω, P. διαπέπνιχα. acc.

OFFRINGO, is, regi, ractum, ere. *Rompre tout autour.* περιῤῥήγνυμι, *vel* περιῤῥηγνύω, F. ῥήξω. (Vide anom. in ῥήγνυμι.) acc. *Rebriſer.* ἀνακλάω, ῶ, F. άσω, P. ἀνακέκλακα. acc.

OFFUCIÆ, arum. fœm. plur. *Fard.* ἡ φενακία, ας. * ἡ παρεύρεσις, εως. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης.

OFFULA, fœm. V. OFFELLA. || Offúla carnis. *Piéce de chair.* τὸ τῶν κρεῶν τέμαχος, εος, ους.

OFFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Répandre contre.* καταχέω, F. εύσω, P. κατακέχυκα. (V. anom. in χέω.) acc. *Deſſus.* ἐπιχέω, F. εύσω. acc. || Offundere terrorem. καταπλήττειν, ττω, F. ξω, P. καταπέπληχα. acc. || Tenebras Offundere. ἐπισκοτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπισκότηκα. acc. || Offundere errorem. ἐξαπατᾶν, άω, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc.

OFFUSCO, as, are. *Offuſquer, obſcurcir.* ἀφανίζω, F. ίσω, P. ἠφάνικα. acc. * ἀμαυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμαύρωκα. acc. *Mettre à l'ombre, ombrager.* ἐπισ-

κιάζω, F. σω, P. ἐπεσκίακα. accuſ. *vel* dat. *Noircir.* ὑπομελαίνω, F. ανῶ, P. ὑπομεμέλαγκα. acc.

OFFUSUS, a, um. part. Cic. *Epars contre.* καταχυθεὶς, εῖσα, έν. *Répandu par-deſſus.* ἐπιχυθεὶς, θεῖσα, θέν.

O G

OGGANNIO, is, ire. V. OBGANNIO.

OGGERO, is, eſſi, eſtum, ere. *Porter contre.* ἀντιφέρω, fut. ἀντοίσω. (V. anom. in φέρω.) acc. uni. dat. alt.

OGGRASSOR, aris, ari. depon. *Aller contre.* ἐγκατασκήπτω, F. ψω, P. ἐγκατέσκηφα.

O H

OH. O, *ha; cri.* ὦ ἆ ὢ ἄ. *Hélas.* οἴ.

OHE. adv. *Hola.* εἶα. *Or ſus.* εὖγε.

O L

OLEA, æ. fœmin. *Olivier ou olive.* ἡ ἐλαία, ας. || Oleæ per ordinem conſitæ. *Des oliviers plantés par rang.* αἱ στοιχάδες, ων. || Circa Oleas laborare, Oleas colere. ἐλαΐζειν, ζω, F. σω, P. ἠλάϊκα.

OLEACEUS, a, um. *Semblable à l'olivier.* ἐλαιόεις, (ἐντὸς) όεσσα, όεν.

OLEAGINUS, OLEAGINEUS, a, um. *D'olivier* ἐλάϊνος, ίνη, νον. *Qui appartient à l'olivier.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OLEARIS, & e, is. *D'olivier, ou d'huile.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Appartenant à l'huile.* ἐλαϊκὸς, ἡ, όν. *Servant à porter l'huile.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

OLEARIUS, a, um. ut Olearia cella. *Cellier à l'huile.* ὁ ἐλαιὼν, ῶνος. || Olearia officina. *Boutique à l'huile.* τὸ ἐλαιοπώλιον, ίου.

OLEARIUS, ii. maſc. *Qui fait de l'huile.* ὁ ἐλαιοποιὸς, οῦ. *Qui vend de l'huile.* ὁ ἐλαιοπώλης, ου.

OLEASTELLUS, i. maſc. *Petit olivier ſauvage.* ἡ χαμελαία, ας.

OLEASTER, ſtri. maſc. *Olivier ſauvage.* ἡ ἀγριελαία, ας.

OLEITAS, atis. fœm. Cic. *Le temps de cueillir les olives, & en faire l'huile.* ἡ ἐλαιουργία, ας.

OLEO, es, olevi, & olui, oletum, & olitum, ere. *Sentir & rendre odeur.* ὄζω F. ὄσω, & ὀζήσω, P. ὦδα. (V. anom.) gen. *vel* acc. || Malè Olere. *Sentir mauvais.* δυσώδης. (pro maſc. & fœm.) εἰμί (V. anom. in μι.) * κακωδεστέραν ὀσμὴν ἔχειν. || Benè Olere. *Sentir bon.* εὐοσμέω, ῶ, F. ήσω. * εὐώδης, *vel* pro neut. εὐῶδες, εἰμί.

OLEOSUS, a, um. *Huileux.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OLERACEUS, a, um. *Semblable aux herbes qu'on mange.* ὁ καὶ ἡ λαχανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OLESCO, is, ere. V. OLEO, es.

OLETUM, i. neut. *Un lieu planté d'oliviers.* τὸ ἐλαιόφυτον, ου. *Excrément humain.* τὸ σκῶρ, σκατός. * ἡ κόπρος, ου.

OLEUM, i. neut. *Huile.* τὸ ἔλαιον, ου. || Oleo irrigatus. *Arroſé d'huile.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιόβρεκτος, καὶ τὸ ον, ου. || Locus ubi Oleum conficitur. τὸ ἐλαιοτριβεῖον, ου. || Oleum cum aquâ mixtum. V. HYDRELÆUM. || Fæx Olei. Vide AMURCA. || Oleum picinum. τὸ πισσέλαιον, ου. || Oleum quo athletæ perungebantur. τὸ κήρωμα, ατος. || Oleum & operam perdere. *Perdre ſa peine.* μάτην κάμνειν, ω, F. καμῶ, P. κέκμηκα.

OLFACIO, is, eci, actum, ere. *Flairer & ſentir.* ὀσφραίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. Aor. 1. med. ὠσφρηνάμην. gen. * ὀσφράομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὠσφρησάμην. gen. Pr. ὤσφρημαι.

OLFACTATRIX, icis. fœm. *Celle qui flaire & ſent.* ἡ ὀσφραντική, *vel* ὀσφρητική, ῆς.

OLFACTO, as, avi, atum, are. *Flairer & ſentir ſouvent.* πολλάκις ὀσφραίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. Aor. 1. med. ὠσφρηνάμην. gen.

OLFACTORIUM, ii. neut. *Une pomme de ſenteurs.* ὀσφραντικὸν, *vel* ὀσφρητικὸν, οῦ.

OLFACTUS, ûs. Maſcul. *Le flairer, l'action de flairer.* ἡ ὄσφρησις, *vel* ὄσφραντις, εως.

OLIDUS, a, um. *Qui ſent fort.* ὁ καὶ ἡ ὀζώδης, *vel* ὀδμώδης, *vel* ὀσμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Benè Olidus. *Qui ſent bon.* ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OLIGARCHIA, æ. fœm. *Etat, ou gouvernement dans lequel il y en a peu qui commandent.* ἡ ὀλιγαρχία, ας.

OLIM, adv. *Autrefois.* πάλαι. * ἐκ τοῦ παλαιοῦ. *Quelquefois.* ἐνίοτε. *Auparavant, par ci-devant.* ἔμπροσθεν. *Il n'y a pas long-temps.* οὐ πρὸ πολλοῦ. || Olim, olim jam, *vel* Olim quondam. πρόπαλαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Olim id fiebat. τὸν ἄλλον χρόνον, τοῦτο ἐπράττετο. || Olim res ita gerebantur. οὕτως ἔσχε τὸ παλαιόν. * ἐν τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις, οὕτως ἔσχε τὰ πράγματα. || Olim virtutē quiſque conſectabatur. ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις, τὴν ἀρετὴν ἕκαστος ἐδίωκεν. || Jam Olim. ἐκ τοῦ παλαιοῦ. * ἐκ τοῦ πάλαι. * ἐκ παλαιοῦ χρόνου.

OLITOR, oris. maſc. *Jardinier d'herbes à manger.* ὁ λαχανοπώλης, ου.

OLITORIUS, a, um. *De jardin.* κηπουρικὸς, ἡ, όν. *D'herbes à manger.* λαχανικὸς, ἡ, όν. || Olitorium forum. τὸ λαχανοπωλεῖον, ου.

OLIVA, æ. fœm. *Olivier, ou olive.* ἡ ἐλαία, ας. || Oliva ſylveſtris. *Olive ſauvage.* τὸ ἀγριέλαιον, ου.

OLIVARIS, & e, is. V. OLEARIS.

OLIVARIUS, a, um. *D'olivier, ou d'olive.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ἐλάϊνος, ίνη, νον. *Qui ſert à porter l'huile.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιοφόρος, *vel* ἐλαιοδόχος, ου.

OLIVETUM, i. neut. Cic. *Lieu planté d'oliviers.* ὁ ἐλαιὼν, ῶνος. *où croiſſent les oliviers.* τὸ ἐλαιόφυτον, ου.

OLIVIFER, (eri) a, um. *Qui porte ou produit des oliviers.* ὁ καὶ ἡ ἐλαιοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

OLIVINA, æ. fœm. *Abondance d'olives.* ἡ ἐλαιοφορία, ας.

OLIVITAS, atis. fœm. *La ſaiſon de cueillir les olives.* ὁ τῶν ἐλαιῶν ἄμητος, ου. *Fertilité d'olives.* ἡ ἐλαιοφορία, ας.

OLIVO, as, avi, atum, are. *Cueillir, & vendanger les olives.* ἐλαιολογέω, F. ήσω, P. ἠλαιολόγηκα.

OLIVUM, i. neut. *Huile d'olive.* τὸ ἔλαιον, ου.

OLLA, æ. fœm. *Un pot.* τὸ χύτρον, ου. * ἡ χύτρα,

ας. || Olla fictilis. *Un pòt de terre.* τὸ κεραμεῖον, ȣ. || Ollarum ſuſtentaculum. ὁ χυῖρόπȣς, οδ☉.

OLLARIS, & e, is. *De pot.* ὀςράκιν☉, ίνη, νον. *De marmite.* χυτρεαῖος, αία, αῖον.

OLLI. dat. ſing. Ollis. dat. plur. V. ILLI, illis.

OLLIC. adv. V. ILLIC.

OLLULA, æ. fœm. *Petit pot de terre.* τὸ χυῖρίδιον, *vel* λοπάδιον, ίȣ.

OLOR, oris. maſc. *Un Cygne.* ὁ κύκν☉, ȣ.

OLORINUS, a, um. *De cygne.* ὁ καὶ ἡ κύκνειος, καὶ τὸ κύκνειον, ȣ.

OLUS, oleris. neut. *Herbe bonne à manger.* τὸ λάχανον, ȣ. || Olera colligere. λαχανίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐλαχανισάμην. || Locus Oleribus conſitus. *Lieu planté d'herbes à manger.* ἡ λαχανία, ας.

OLUSATRUM, i. neut. *Ache, herbe.* τὸ ἱπποσέλινον, *vel* σμύρνιον, ȣ.

OLUSCULUM, i. neut. Cic. *Petites herbes bonnes à manger.* τὸ λαχανάριον, ίȣ.

OLYMPIA, æ. fœm. *Ville en la Morée, auprès de laquelle ſe célébroient les jeux Olympiques.* ἡ ὀλυμπία, ας.

OLYMPIA, iorum. neut. plur. *Les jeux Olympiques.* τὰ ὀλύμπια, ίων.

OLYMPIACUS, a, um. OLYMPICUS, a, um. *Olympique.* ὁ καὶ ἡ ὀλύμπι☉, καὶ τὸ ιον, ιȣ.

OLYMPIAS, adis. fœm. *Olympiade.* ἡ ὀλυμπιὰς, άδ☉.

OLYMPUS, i. maſc. *Nom de quatre Montagnes.* ὁ ὄλυμπ☉, ȣ.

O M

OMASUM, i. neut. *La pance, ou le gros boyau.* ὁ ἐχῖν☉, ȣ.

OMEN, inis neut. Cic. *Préſage, augure.* ὁ οἰωνὸς, *vel* οἰωνισμὸς, ȣ̃. || Bonum Omen. *Bon préſage,* ὁ εὐφημισμὸς, ȣ̃. * τὸ δεξιὸν οἰώνισμα, ατ☉. || Malum Omen. *Mauvais préſage.* τὸ φαῦλον οἰώνισμα, ατ☉.

OMENTATUS, a, um. *Rempli d'une peau, ou coëffe bien graſſe.* ὁ καὶ ἡ ἐπιπλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OMENTUM, i. neut. *La coëffe, ou peau graſſe qui couvre les inteſtins.* τὸ ἐπίπλοον, όȣ.

OMINATOR, oris. maſc. *Qui tire des préſages.* ὁ οἰωνιςὴς, ȣ̃. * ὁ οἰωνοσκόπος, ȣ.

OMINATUS, a, um. part. *De mauvais augure, qui porte malheur.* οἰωνισθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ ἀπαίσι☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

OMINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Tirer quelque préſage.* οἰωνοπολέω, ῶ, F. ήσω, P. οἰωνοπόληκα. * φημίζω, F. ίσω, P. ικα. * μαρ̃ῖεύομαι, fut. med. εύσομαι. acc. || Meliùs Ominare. *Dites mieux.* εὐφήμει.

OMINOSUS, a, um. *Qui porte malheur.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσι☉, καὶ τὸ ον, ȣ. *De mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ δυσοιώνις☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ δύσορνις, καὶ τὸ νι, ιθ☉.

OMISSIO, onis. fœm. *Omiſſion.* ἡ παράλειψις, *vel* πάρεσις, εως.

OMISSUS, a, um. part. *Omis.* παραλειφθεὶς, εῖσα, έν. * παραλελειμμέν☉, η, ον. *Laiſſé, délaiſſé.* ἀφεθεὶς, εῖσα, έν. * ἀφειμέν☉, η, ον. || Longè plura à me Omiſſa ſunt, quàm dicta. πολὺ πλείω παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐςί.

OMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit omettre.* ἀφετέ☉, α, ον.

OMITTO, is, iſi, iſſum, ere. *Omettre.* παραλείπω, F. ψω, P. παραλέλειφα. acc. *Laiſſer, délaiſſer.* ἀφίημι, F. ἀφήσω. (V. anom. in ἵημι.) accuſ. *Ceſſer* παύομαι, fut. med. παύσομαι. (V. anom.) gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm multa alia de eo dicere poſſim, Omittam. πολλὰ τοίνυν ἕτερα ἔχων λέγειν περὶ αὐτȣ̃, παραλείψω. || Etſi infinita alia dicere habeam, tamen Omitto. μυρία ἕτερα εἰπεῖν ἔχων, παραλείπω. || Minima Omittere. τὰ μικρότατα παραλείπειν. || Oratione id Omitto. τȣ̃το λόγῳ παραλείπω. || Sexcenta alia Omitto dicere. ἀλλὰ δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων. || Omitto iſta dicere. ἐῶ ταῦτα λέγειν. || Alias pugnas Omitto. τὰς ἄλλας μάχας ἐῶ. || Quæ autem occupaverit Philippus, Omittam. ἃ μὲν προὔλαβε Φίλιππος, ἐάσω. || Nunquam Omitto diſcere. ȣ̓ διαλείπω μανθάνων. || Nunquam Omiſi quærere & diſcere. ȣ̓ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων. || Nunquam Omittunt diſputare. ȣ̓δένα χρόνον διαλείπȣσι διαλογιζόμενοι. || Illud autē Platonis dictū Omittendum non eſt. τὸ δὲ τȣ̃ Πλάτωνος ȣ̓ παραλειπτέον. || Nullū libidinis & contumeliæ genus Omiſerūt. ἀσελγείας καὶ ὕβρεως ȣ̓δὲν ἀπέλιπον. * ȣ̓δὲν ἀσελγείας καὶ ὕβρεως εἶδος παραλελοίπασι. || Nullū impietatis genus Omiſit. ȣ̓δὲν εἶδος ἀσεβείας ἐνέλιπεν. || Nihil eorum quæ dicenda erant Omiſi. ȣ̓δὲν τῶν λεκτέων παρῆκα, *vel* ἀφῆκα. || Ejus labores Omitto. τȣ̀ς ἐκείνȣ πόνȣς ἀφίημι. || Omnia Omitto dicere. πάντα καταλείπω λέγειν. || Omitto de his accuratè diſputare. ἐῶ τὸ διακριβȣ̃σθαι περὶ τȣ́των. || His Omiſſis, ad alia progrediar. ἐκεῖνα παρεὶς, *vel* παραλιπὼν, πρὸς ἄλλα βαδιȣ̃μαι.

OMNIFARIAM. adv. *En toutes manieres.* πανῖάπασι. * πανῖαχῆ.

OMNIFARIUS, a, um. *Qui eſt en toutes manieres.* πανῖοῖ☉, οία, οῖον.

OMNIFER, (eri) a, um. *Portant toutes choſes.* ὁ καὶ ἡ παντοφόρ☉, *vel* πάμφορ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

OMNIFORMIS, & e, is. *Qui a toutes formes.* ὁ καὶ ἡ πανῖόμορφ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

OMNIGENUS, a, um. *De toutes ſortes, ou manieres.* πανῖοδαπὸς, πὴ, πόν. * πανῖοῖος, οία, οῖον.

OMNIMODE, omnimodis. adv. V. OMNIFARIAM.

OMNIMODUS, a, um. *De toutes manieres.* ὁ, ἡ, τὸ πανῖὸς πρέπȣ.

OMNIMORBUS, a, um. *Qui remédie à toutes ſortes de maladies.* ὁ καὶ ἡ πανακὴς, καὶ τὸ ές, έ☉, ȣ̃ς.

OMNINO. adv. Cic. *Entiérement.* πάνῖως. * ὅλως. *En toutes ſortes, ou manieres.* πανῖελῶς. * πανῖάπασι. || Nihil Omninò. ȣ̓δὲν πάνυ. || Omninò malus. ὁ καὶ ἡ πάγκακ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Vis, injuria, & Omninò quod obfuturum eſt. βία, ἀδικία, καὶ ὅλως πάντα τὰ βλαβησόμενα. || Omninò id in ſenectute neſcio quo pacto elucet. ὅλως ἐκεῖνο ἐν τῷ γήρᾳ ȣ̓κ οἶδ' ὅπως ἐκλάμπει. || In equum Omninò non aſcendere. ἐφ' ἵππον τὸ παράπαν ȣ̓κ ἀναβαίνειν. || Nec Omninò priùs id contingit. ὅλως δ' ȣ̓ τȣ̃το πρότερον συμβαίνει.

|| Omninò modicè. πάνυ μετρίως. || Omninò accuratè. λίαν ἀκριβῶς. || Omninò ſapiens. εἷς τέλος σοφὸς ὤν. || Omninò ſapienter. πάνυ σοφῶς.

OMNIPARENS, entis. omn. gen. *Qui engendre toutes choſes.* ὁ καὶ ἡ παντοτόκος, καὶ τὸ ον, -ου.

OMNIPOTENS, entis. omn. gen. *Tout-puiſſant.* ὁ καὶ ἡ παντοκράτωρ, ορος. *Qui peut tout.* ὁ καὶ ἡ πανσθενής καὶ τὸ ές, έος, ους.

OMNIPOTENTIA, æ. fœm. *Toute-puiſſance.* ἡ παντοδυναμία, ας.

OMNIPUDENS, entis. omn. gen. *Qui a honte de tout.* ὁ καὶ ἡ πανταιδήμων, καὶ τὸ ον, ονος.

OMNIS, & e, is. Cic. *Tout.* πᾶς, (παντὸς) ᾶσα, ᾶν. * ἅπας, (αντος) ασα, αν. || Omnes ad unum. οἱ ἀπαξάπαντες, ων. || In Omnibus terris. πολλαχοῦ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Omnes, qui hac lege utuntur. πάντες ὅσοι τούτῳ νόμῳ χρῶνται. || Omnes, quotquot populo imperant. πάντες, ὅσοιπερ τοῦ δήμου ἄρχουσι. || Omnia quæcunque probrum afferunt. πάντα ὅσα, vel πάνθ' ὅσα ὄνειδος φέρει. || Omnia probra. πάνθ' ὅσα ἐστὶ τὰ ὀνείδη. || Omnia potiùs quàm iſta: quidvis potiùs, quàm iſtud. πάντα μᾶλλον, ἢ ταῦτα. || Ex principio oriuntur Omnia. ἐξ ἀρχῆς πᾶν τὸ γινόμενον γίνεται. || Omnibus annis. ἀνὰ ἕκαστον ἐνιαυτόν. || Mortem Omnibus horis timet. ὅσαι ἡμέραι, θάνατον δέδιε. || Omni, toto anno. ὅλον τὸν ἐνιαυτόν. || Omni tempore. πάντα χρόνον. * τὸν ἀεὶ χρόνον. || Omni modo. πάντα τρόπον. || Omnia pericula ſuſtinuit. οὐκ ἔστιν ὅντινα τὸν κίνδυνον οὐχ ὑπέμεινε. || Omnes Rhetores, id experientiâ comprobatum habent. οὐδεὶς οἷόσπερ τῶν σοφιστῶν τούτου οὐκ ἔμπειρος ἐστί.

OMNISCIUS, a, um. *Qui ſçait tout.* ὁ καὶ ἡ παντοδαής, καὶ τὸ ές, έος, ους.

OMNITENENS, entis. omn. gen. ὁ καὶ ἡ παντοκράτωρ, ορος.

OMNI-VAGUS, a, um. *Vagabond par tout.* ὁ καὶ ἡ παντοπλανής, καὶ τὸ ές, έος, ους.

OMNIVALENS, entis. omn. gen. Vide OMNIPOTENS.

OMNIVORUS, a, um. *Qui dévore tout.* ὁ καὶ ἡ παμφάγος, καὶ τὸ ον, ου.

OMOPLATÆ, arum. maſc. plur. *Les omoplates, gros os des épaules.* οἱ ὠμοπλάται, ων.

OMPHACES, um, ibus. fœm. plur. *Grapes non mûres.* αἱ ὄμφακες, ων.

OMPHACINUS, a, um. *Fait d'un fruit qui n'eſt pas mûr.* ὀμφάκινος, ίνη, ινον. || Oleum Omphacinum. *Huile faite d'olives qui n'étoient pas mûres.* τὸ ὀμφάκινον, ου.

OMPHACIUM, ii. neut. *Du verjus: ſuc tiré des raiſins, avant qu'ils ſoient mûrs.* τὸ ὀμφάκιον, ου.

ON

ONÆ, arum. fœm. plur. *Figues fort douces.* αἱ ὦναι, ῶν.

ONAGER, gri. maſc. *Ane ſauvage.* ὁ ὄναγρος, ου. || Onagrorum pelles. αἱ ὄζαι, ῶν.

ONERARIUS, a, um. *Qui ſert à porter.* φορτικός, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ φορτηγός, καὶ τὸ όν, οῦ. || Onerariæ naves. *Navires de charge, ou de voiture.* αἱ φορτηγίδες, vel ὁλκάδες, ων.

ONERATUS, a, um. part. *Chargé.* πεφορτισμένος, ένη, ένον. * φορτισθείς, vel βαρυνθείς, θεῖσα, θέν.

ONERO, as, avi, atum, are. *Charger.* βαρύνω, F. υνῶ, P. βεβάρυγκα. acc. * φορτίζω, F. ίσω, P. πεφόρτικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Frumento navem Onerare. τὴν ναῦν σίτου γεμίσαι. || Injuriis alios Onerare. περιυβρίζειν ἄλλους. * πολλὰ καθυβρίζειν ἄλλους. || Laudibus aliquem Onerare. ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους περί τινος ποιεῖσθαι. || Judicem Onerare. βαρύνειν τὸν δικαστήν.

ONEROSUS, a, um. *Qui peſe beaucoup, peſant.* βαρύς, (έος) εῖα, ύ. * ὁ καὶ ἡ ἐμβριθής, καὶ τὸ ές, έος, ους. *Qui ſert à porter.* φορτικός, κή, κόν. *Fâcheux & ennuyeux.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθής, καὶ τὸ ές, έος, ους.

ONISCUS, i. maſc. *Une cloporte, ou une chenille.* ὁ ὀνίσκος, ου.

ONOCENTAURUS, i. maſc. *Sorte de monſtre.* ὁ ὀνοκένταυρος, ου.

ONOCROTALUS, i. maſc. *Un cormorant, oiſeau.* ὁ ὀνοκρόταλος, ου.

ONOMATOPŒIA, æ. fœm. *Fiction de nom, figure.* ἡ ὀνοματοποιΐα, ας.

ONONIS, idis. fœm. *Arrête-bœuf, herbe.* ἡ ἀνωνίς, vel ἀνωνίς, ίδος.

ONUS, eris. neut. *Charge.* τὸ φορτίον, ίου. * ὁ φόρτος, ου. *Fardeau ou faix.* τὸ βάρος, vel βρίθος, εος, ους. *Charge, ou devoir.* ἡ ἐπιτροπή, ῆς. *Soin.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. || Onera humeris imponens. ὁ καὶ ἡ ὠμαχθής, καὶ τὸ ές, έος, ους. || Onus ſuſcipere. ἐπιτροπεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐπιτετρόπευκα. acc. vel gen. *Prendre le ſoin.* ἐπιμελεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐπεμελησάμην. || Majus viribus Onus ſuſcipere μεῖζον τῆς δυνάμεως ἀναδέξασθαι φορτίον. || Onera ſuperponere. ἐπισκευάζειν, ζω, F. σω, F. ἐπισκεύακα. acc. rei.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Onus alicui imponere. τὸ φορτίον ἐπιτιθέναι τινί. || Onus levare. φορτίον, ſeu βάρος ἀποσκευάζειν. || Cadet, qui Onus majus viribus ſuis ſuſcepit. πλάσει, ὁ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν ἀράμενος. || Gravius Onus quàm pro viribus meis ſuſtineo. μεῖζον φορτίον, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ἄραμαι. || Onera Omnia humeris ſuſtineo. τὰ πάντα φορτία ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀναβαίνω. || Hæc Onera humeris meis impoſita gero. ταῦτα κατωμαδὸν ἀράμενος φέρω. || Onere deprimi. ὑπὸ βάρους συνθλίβεσθαι. || Onus abjicere, de onere, excutere. τὸ φορτίον ἀποσκευάζεσθαι, ὑποτίθεσθαι ἀπ... || Ipſa ſibi Oneri eſt. αὐτὴ ἑαυτῇ πρὸς βάρους ἐστί. || Oneri cedere, ſuccumbere. ὑποπεσεῖν, ſeu ἀποπίπτειν τῷ φορτίῳ.

ONUSTUS, a, um. Cicer. *Chargé.* πεφορτισμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ ἐμβριθής καὶ τὸ ές, έος, ους.

ONYX, ychis. maſc. & fœm. *Cornaline, pierre précieuſe.* ὁ ὄνυξ, υχος. * τὸ ὀνύχιον, ίου. *Boëte où l'on met des parfums.* ὁ ὄνυξ, υχος. *Sorte de marbre, albâtre.* ὁ ὀνυχίτης, ου.

ONYCHINUS, a, um. *Fait de Cornaline.* ὁ ὀνύχινος, ίνη, ινον. *Reſſemblant à la Cornaline.* ὁ καὶ ἡ ὀνυχοειδής, καὶ τὸ ές, έος, ους.

OP

OPACITAS, atis. fœmin. *Ombrage, obſcurité.* τὸ

τὸ ἐπίσκιον, ȣ. * ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ.

OPACO, as, avi, atum, are. *Ombrager.* ἐπισκιάζω, F. σω, P. ἐπεσκίακα. acc. *Obſcurcir.* σκοτίζω, F. ίσω, P. ἐσκότικα. accuſ. *Cacher.* καλύπτω, F. ψω, P. κεκάλυφα. acc.

OPACUS, a, um. *Ombrageux.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσκιος, καὶ τὸ ιον. *Obſcur, ténébreux.* σκοτεινὸς, νὴ, νόν. *Nuageux.* ὁ καὶ ἡ ὁμιχλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *où le Soleil ne donne point.* ὁ καὶ ἡ ἀνήλιος, καὶ τὸ λιον, ȣ.

OPALUS, i. maſc. *Une opale, ſorte de pierre précieuſe.* ὁ ὄπαλος, ȣ.

OPE, & OPEM. V. OPIS.

OPELLA, æ. fœm. *Petit travail, petite affaire.* τὸ πραγμάτιον, ȣ.

OPERA, æ. fœm. *Travail, peine.* ὁ πόνος, ȣ. * ἡ ἐργασία, ας. *Ouvrage.* τὸ ἔργον, ȣ. || Datâ, *vel* deditâ Operâ. *De deſſein formé, prémedité.* ἐξεπίτηδες. * ἐκ προαιρέσεως. * ἐκ προνοίας. * κατὰ προαίρεσιν. || Operam dare, navare, *vel* ponere. σπȣδάζειν, ζω, F. σω, P. ἐσπȣδακα. περὶ. acc. || Operam navare. *Aider.* V. ADJUVO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Meâ Operâ multas præclaras res geſſit. πολλὰ καλὰ κατώρθωσε δι᾽ ἐμȣ̃. || Literis operam dare. περὶ τὰ γράμματα σπȣδάζειν. || In his rebus Operam ponunt. περὶ τȣ́των, *vel* περὶ ταῦτα, *vel* ἐπὶ τȣ́τοις, *vel* ὑπὲρ τȣ́των σπȣδάζȣσι. || Operam dant, ut leges optimæ eſſe videantur. σπȣδάζȣσιν ὅπως οἱ νόμοι βέλτιστοι δόξωσιν εἶναι. || Operam do, ut virtutem conſequar. σπȣδάζω, τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. || Rebus divinis Operam dare. περὶ τὰ τῶν θεῶν σπȣδάζειν. || Juſtitiæ Operam dare. περὶ τὴν δικαιοσύνην σπȣδάζειν. || Juris civilis ſtudio Operam dare. περὶ τὰ τῶν πολιτῶν νόμιμα σπȣδάζειν. || In his præcipuè Operam poſuerunt. ἐπὶ τȣ́τοις μάλιστα ἐσπȣδάσαν. || In his Opera ponenda eſt, & animus intendendus. σπȣδάζειν ὑπὲρ τȣ́των χρὴ, καὶ προσέχειν τὸν νȣ̃ν. || Opera danda eſt, ne quid turpiter admittamus. σπȣδαστέον ἡμῖν, ὑπὲρ τȣ̃ μηδὲν αἰσχρὸν πράττειν. || Medici multùm Operæ in cognitione corporis ponunt. ἰατροὶ πολλὰ πραγματεύονται περὶ τὴν τȣ̃ σώματος γνῶσιν. || Negotiis maximam Operam dare. πάσῃ σπȣδῇ τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι. || Operam dare alicui rei. περί τινος, *vel* περί τι, *vel* πρός τι, *vel* ἐπί τινι σπȣδὴν ἔχειν, *ſeu* σπȣδὴν ποιεῖσθαι, *vel* σπȣδὴν ποιεῖν. || Multùm Operæ his rebus impendebant. πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπȣδήν. || Modeſtiæ Operam dare. σπȣδὴν ἔχειν πρὸς τὸ σωφρονεῖν. || Nunc Operam dat, ut alios calumniatores tollat. νῦν σπȣδὴν ἔχει, τȣ̀ς ἄλλȣς συκοφάντας ἀναιρεῖν, *vel* πρὸς τὸ ἄλλȣς συκοφάντας ἀναιρεῖν. || Operam do, ut id perficiam. σπȣδὴν ἔχω ταῦτα ἐκτελεῖν. * σπȣδὴν ποιȣ̃μαι, ταῦτα ἐκτελεῖν. * σπȣδὴν ποιȣ̃μαι, ὅπως ταῦτα διατελέσω. || Omni Operâ incumbit, ut magnificè vivat. σπȣδὴν ποιεῖται πᾶσαν, ὅπως εἰκήσῃ μεγαλοπρεπῶς. || Multùm Operæ confert, ut id conſequatur. πολλὴν σπȣδὴν ποιεῖται, τȣ́τȣ τυχεῖν βȣλόμενος (V. τυγχάνω in anom.) || Plus Operæ iis impertiunt. πλείω σπȣδὴν περὶ τȣ́των ποιȣ̃νται. || Omnem Operam in rebus parvis inſumere. πᾶσαν σπȣδὴν καὶ προθυμίαν περὶ τὰ μικρὰ ποιεῖσθαι. || Huic rei adhibita eſt Opera. σπȣδὴ γέγονε περὶ τȣ̃το. (V. γίνομαι in anom.) || Digna ſunt hæc, in quibus Operam tuam ponas. σπȣδῆς ἄξια σαυτῷ ταῦτά ἐστι. || Opera quæ in rebus honeſtis ponitur. ἡ περὶ τὰ καλὰ σπȣδή. || Qui Operam dant Philoſophiæ. οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπȣδάζοντες. * οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες. || Qui Eloquentiæ dant Operam. οἱ περὶ τȣ̀ς λόγȣς διατρίβοντες. || Opera quæ in orationibus ponitur. ἡ περὶ τȣ̀ς λόγȣς σπȣδὴ, *vel* διατριβή. || Propriis rebus Operam dant. περὶ τὰ οἰκεῖα, *vel* ἐπὶ τοῖς οἰκείοις διατρίβȣσι. || Per totam vitam huic rei Operam dedit. πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τȣ́τῳ. || Operam & laborem in aliquam rem impendere. πόνον προσκαταλίσκειν εἴς τι. || Operam perdit. μηδὲν πρȣ̃ργον ποιεῖ. || In his potiſſimum Operam collocant. μάλιστα περὶ ταῦτα πονȣ̃σι. || In dando conſilio Operam ponit. γίνεται περὶ τὸ συμβȣλεύειν. || Colligendis vaſis Operam navat. ἀμφὶ τὴν συσκευασίαν ἐστὶ, *vel* ἔχει. || His rebus Operam dat. πρὸς τȣ́τοις ἐστί. || Unâ Operâ. διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας.

OPERÆ, arum. fœm. plur. Cic. *Ouvriers.* οἱ ἐργάται, ῶν. *Facteurs.* οἱ ἐργαστῆρες, ων. *Artiſans loués.* οἱ ἀντȣργοὶ, ῶν. || Qui urget Operas. ὁ ἐργότρυς, νος.

OPERÆ PRETIUM, ii. neut. *Le profit du travail.* ὁ τȣ̃ ἔργȣ μισθὸς, ȣ̃. *Ce qui eſt utile.* τὸ ὠφέλιμον, ȣ. *Qui eſt honnête.* τὸ καλὸν, ȣ̃. *Qui eſt néceſſaire à faire.* τὸ ἀναγκαῖον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Operæ pretium eſt, iſta cognoſcere. πρȣ̃ργȣ ἐστὶ, ταῦτα διαγνῶναι. (Vide γινώσκω in anom.) || Operæ pretium eſt, iſta conſiderare. ἄξιον, ταῦτα ἐννοῆσαι.

OPERARIA, æ. fœm. *Ouvriere.* ἡ ἐργάτις, ιδος. * ἡ ἐργαστικὴ, ῆς.

OPERARIUS, ii. maſc. *Ouvrier.* ὁ ἐργάτης, ου. * ὁ ἐργαστὴρ, ῆρος. *Manœuvre qui ſe loue.* ὁ ἐργολάβος, ȣ.

OPERARIUS, a, um. *Qui ſert aux ouvriers.* ἐργαστήριος, ία, ιον. *Qui appartient à un ouvrier.* ἐργαστικὸς, ὴ, όν.

OPERATIO, onis. fœm. *Ouvrage, travail.* ἡ ἐργασία, *vel* ἐνέργεια, ας. *Sacrifice.* ἡ ἱερȣργία, ίας.

OPERATUS, a, um. *Qui a travaillé.* ἐργασάμενος, ένη, ενον. *A quoi l'on a travaillé.* εἰργασμένος, η, ον. * ἐργασθεὶς, εῖσα, έν.

OPERCULO, as, avi, atum, are. *Couvrir d'un couvercle.* πωμάζω, F. σω, P. πεπώμακα. acc.

OPERCULUM, i. neut. *Couvercle.* τὸ πῶμα, ατος. *Couverture.* τὸ ἐπικάλυμμα, *vel* ἐπίθημα, ατος.

OPERIMENTUM, i. neut. *Couverture.* τὸ σκέπασμα, *vel* περίβλημα, ατος.

OPERIO, is, erui, ertum, ire. *Couvrir.* σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc. *Cacher.* καλύπτω, F. ψω, P. κεκάλυφα. acc. *Enfermer, enclorre.* ἐπικλείω, F. είσω, P. ἐπικέκλεικα. acc. *Céler.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc.

OPEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Opérer, travailler, faire.* ἐργάζομαι, fut. med. άσομαι. aor. 1. med. εἰργασάμην. acc. *Sacrifier.* ἱερȣργέω, F. ήσω, P. ἱερȣ́ργηκα. acc. || Manu Operari. χειρȣργεῖν, έω, F. ήσω, P. κεχειρȣ́ργηκα.

OPEROSE. adv. Cic. *Avec peine & travail.* ἐπιπόνως. * περιέργως.

OPEROSITAS, atis. fœm. *Travail, grand'peine.* τὸ ἐπίπονον, ȣ. * ἡ περιεργία, ας.

OPEROSUS, a, um. Cicer. *De grand travail.*

ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Pénible; laborieux.* ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, *vel* ἐργώδης, καὶ τὸ ες, εΘ, ες. *Qui travaille fort.* ὁ καὶ ἡ πολύεργος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Fâcheux, & difficile.* χαλεπὸς, πὴ, πόν. V. DIFFICILIS.

OPERTANEUS, a, um. *Qu'on fait à couvert, & en ſecret.* καλυπτήριος, ία, ιον.

OPERTE. adv *Couvertement.* κρυφίως.

OPERTO, as, are. *Couvrir ſouvent.* πολλάκις σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc.

OPERTORIUM, ii, neut. V. OPERIMENTUM.

OPERTUS, a, um. partic. *Couvert.* σκεπασθεὶς, εῖσα, ἐν. *Caché.* καλυφθεὶς, εῖσα, ἐν. *Non manifeſte.* ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, καὶ τὸ λον. *Fermé.* κεκλεισμένΘ, η, ον. || Frigore adducitur ut capite Operto ſit. ψύχει προσάγεται τὴν κεφαλὴν καλύψαι.

OPES, um, ibus. fœm. plur. Cic. *Biens & richeſſes.* ὁ πλȣ̃τος, ȣ * τὰ ὑπάρχοντα, ων. *Puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. || Magnis Opibus præditus. ὁ καὶ ἡ ὑπέρπλȣτΘ, καὶ τὸ ον, ȣ. || Opum infanda cupido. ἡ πλȣτομανία, ας. || Opum largitor. ὁ πλȣτοδότης, ȣ. V. DIVITIÆ.

OPHIASIS, is. fœm. *Maladie à la tête, principalement des enfans.* ἡ ὀφίασις, εως.

OPHTHALMIA, æ. fœm *Ophthalmie, maladie de l'œil avec rougeur & douleur.* ὀφθαλμία, ας. *Nigr'-œil, poiſſon.* ὁ μελάνȣρος, ȣ.

OPHTHALMICUS, i. maſc. *Oculiſte: Médecin des yeux.* ὁ ὀφθαλμικὸς, ȣ.

OPICUS, a, um. *Sale & vilain.* ὀπικὸς, κὴ, κόν.

OPIFER, (eri) a, um. *Qui donne ſecours.* βοηθητικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκȣρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

OPIFEX, icis. maſc. & fœm. Cic. *Ouvrier, ou ouvriere.* ὁ καὶ ἡ δημιȣργὸς, οῦ. *Un artiſan.* ὁ ἐργάτης, η. || Optimus Operis artifex. ὁ ἀριστοτέχνης, ȣ. || Opifex ejuſdem operis. *Qui travaille d'un même ouvrage.* ὁ καὶ ἡ ὁμότεχνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

OPIFICINA, æ. fœm. *Boutique, où l'on travaille.* τὸ ἐργαστήριον, *vel* δημιȣργεῖον, ȣ.

OPIFICIUM, ii. neut. *Ouvrage.* τὸ δημιȣ́ργημα, ατΘ.

OPILIO, onis. maſc. *Un berger, paſteur de brebis.* ὁ ποιμὴν, ένΘ.

OPIME. adverb. *Graſſement.* πιοτέρως. * λιπαρῶς. *Richement.* πλȣσίως. *Fertilement.* πολυτελῶς.

OPIMIOR, & ius, oris. comp. *Plus gras.* πιότερος, έρα, ερον.

OPIMITAS, atis. fœm. *Abondance.* ἡ εὐπορία, ας.

OPIMO, as, are. *Engraiſſer.* πιαίνω, F. ανῶ, P. πεπίαγκα. acc.

OPIMUS, a, um. *Gras.* ὁ καὶ ἡ πίων, καὶ τὸ ον, ονΘ. * ὁ καὶ ἡ πιμελὴς, τὸ ὲς, έΘ, οῦς. * λιπαρὸς, ρὰ, ρόν. *Riche.* πλȣ́σιος, ία, ιον. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, καὶ τὸ ρον. || Habitus corporis Opimus. εὐεξία, ας.

OPINABILIS, & e, is. Cic. *De quoi l'on a, ou l'on peut avoir opinion.* δοξαστὸς, ἡ, όν.

OPINATIO, onis. fœm. Cicer. *Opinion.* ἡ δόξα, ης. *Jugement non aſſuré.* τὸ δόξασμα, ατΘ. * ἡ οἴησις, εως.

OPINATOR, oris. maſc. Cicer. *Qui a opinion.* ὁ δοξαστὴς, ȣ̃. *Qui n'aſſure rien.* ὁ δοξαστικὸς, ȣ̃.

OPINIO, onis. fœm. Cic. *Opinion, ſentiment: eſtime, réputation.* ἡ δόξα, ης. *Sentence.* ἡ γνώμη, ης. *Jugement.* ἡ οἴησις, εως. * τὸ οἴημα, ατΘ. *Soupçon.* ἡ ὑπόληψις, εως. || Opinio recta. ἡ ὀρθοδοξία, ας. dubia. ἀμφιβολία, ας. || Qui, quæ, quod eſt Opinionis ejuſdem. ὁ καὶ ἡ ὁμόδοξος, καὶ τὸ ξον, ȣ. diverſæ. ὁ καὶ ἡ ἀντιφρων, καὶ τὸ ον, ονΘ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opinio mea hæc eſt. In hac Opinione ſum. ȣ̃τως ἔχω γνώμην. * ȣ̃τως ἔχω γνώμης. * ȣ̃τως τὴν γνώμην διάκειμαι, *ſeu* διατίθεμαι. * ἃ γινώσκω, ταῦτ' ἐστι. || Eamdẽ de his rebus Opinionẽ habeo. τὴν αὐτὴν περὶ τȣ́των γνώμην ἔχω. || In eadem Opinione ſum, quâ cæteri. τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις γνώμην ἔχω. * ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἔχω τὴν γνώμην, *vel* τῇ γνώμῃ. || In ea Opinione eſt, ut ſe jam viciſſe putet. ȣ̃τως ἔχει τὴν γνώμην, ὡς ἤδη κεκρατηκώς. || In ea Opinione eſt, ut doctrinam omnium maximè animo noſtro prodeſſe credat. ὡς τῆς παιδεύσεως τὴν ἡμετέραν ψυχὴν μάλιστα πάντων εὐεργετȣ́σης, ȣ̃τω διάκειται τὴν γνώμην. || Hanc de iſtis rebus Opinionem habeo. ȣ̃τω γινώσκω περὶ τȣ́των. || Ejuſdem Opinionis ſum. τῆς αὐτῆς γνώμης εἰμί. || Ut Opinio mea fert. ὡς ἔχω γνώμης. * κατ' ἐμȣ́γε γνώμην. * κατ' ἐμὴν δόξαν. || Quam de his rebus Opinionem habes. τίνα περὶ τȣ́των διάνοιαν ἔχεις. || In hac Opinione ſum, quod iſtud utile ſit. δόξαν ἔχω, τȣ̃το λυσιτελεῖν. || Opinionibus inter ſe diſſentiunt. ταῖς δόξαις διαφέρȣσιν ἀλλήλων. || Hanc de Rege Opinionem habeo. ταύτην περὶ τὸν Βασιλέα, *vel* περὶ τοῦ Βασιλέως ἔχω γνώμην. || Quam de me Opinionem habes? τίνα περί μȣ δόξαν ἔχεις; || Falſam de aliquo habere Opinionem. ψευδῆ περί τινος δόξαν ἔχειν. || Ne Opinionem imperitiæ mihi accerſam. ἵνα μὴ δόξαν ἀγνοίας ἐμοὶ παράσχωμαι. || Opinionem ſuperbiæ contrahunt. τῆς ὑπερηφανείας δόξαν ἑαυτοῖς παρέχουσι. || Opinionem aliis affert, rem ſic actam eſſe. δόξαν ἄλλοις παρέχει, ȣ̃τως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. || Opinionem attulit exteris, ſe minimè imperium affectare. δόξαν παρεῖχε τοῖς ἐκτὸς, μὴ ἀντιποιεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, *vel* ὡς ȣ̓κ ἀντιποιεῖται τῆς ἀρχῆς. || Eam de ſe Opinionem movit, nihil à ſe innovari. ἐγέννησε περὶ αὐτȣ̃ δόξαν, ὡς ȣ̓δὲν νεωτερίζοντΘ. || In Opinionem adducere. εἰς δόξαν ἄγειν, *vel* ὑπάγειν. || In Opinionem venire. εἰς δόξαν ἐλθεῖν. (Vide in anom. ἔρχομαι.) || Opinio eſt, me hæc facturum. ἐπίδοξός εἰμι, ταῦτα ποιήσειν. || Ex Opinione. κατὰ γνώμην, *vel* δόξαν. || Præter Opinionem. παρὰ γνώμην, *ſeu* δόξαν. || Id præter Opinionem accidit. τȣ̃το παρὰ δόξαν συμβαίνει, *vel* γίνεται. || Celeriùs Opinione. θᾶττον ἐλπίδΘ. || Hoc iis præter Opinionem accidit. παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη τȣ̃το. || Major Opinione. μείζων τῆς δόξης. || Imperitiæ Opinione laborare. ἀπειρίας δόξαν ὀφλεῖν. || Viri gravis Opinionem obtinet. δόξαν ἔχει ἀνδρὸς σεμνȣ̃. || Hanc apud omnes Opinionem obtinebat. ταύτην παρὰ πᾶσι δόξαν εἶχε. || Sapientis Opinionem apud omnes obtinet. παρὰ πᾶσι ταύτην ἔχει δόξαν, ὡς σοφός ἐστι. || Hanc Perſæ Opinionem obtinebant, ut navali prælio invicti eſſe putarentur. δόξαν εἶχον οἱ Πέρσαι, ἄμαχοι εἶναι κατὰ θάλατταν. || Bonâ Opinione florere. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχειν. || Magnâ apud omnes Opinione florebat, ut qui præclariſſimè Rempublicam adminiſtraret. εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν, ὡς κάλλιστα τὴν πόλιν διοικῶν. || Eloquentiæ Opi-

nionem ac laudem referunt. τῷ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται. || Qui fortitudinis Opinionem habent: οἱ ἐν ὑπολήψει ὄντες ἀνδρείας. || Hoc Scipioni arrogantiæ Opinionem intulit. τῷ Σκιπίωνι τοῦτο ὑπεροψίας δόξαν ἤνεγκε. (Vide φέρω in anom.) || Magna erat Opinio de rebus Aſiæ. δόξα ἦν τῶν ἐν Ἀσίᾳ πραγμάτων, ὡς μεγάλων. || Contentioſi hominis, *vel* contentionis Opinionem ſuſcipere. φιλονείκου, *ſeu* φιλονεικίας δόξαν λαμβάνειν. || Siniſtrâ Opinione laborare. πονηρᾶς δόξης εἶναι. * πονηρὰν δόξαν ἔχειν. || Hanc Opinionem adoleſcentibus attulit. τοῖς νέοις ταύτην δόξαν παρεσκεύασε. || Hanc Opinionem in animo inſculpere. ταύτην τὴν ὑπόληψιν ἐνσφραγίζειν τῇ διανοίᾳ. || Aliquam de aliis Opinionem accipere. δόξαν τινὰ περὶ τῶν ἄλλων, *vel* ὑπὲρ τῶν ἄλλων λαμβάνειν. || Priorem de aliquo Opinionem habere. τὴν χείρω περί τινος δόξαν ἔχειν. || Opinionem deponere. τὴν γνώμην, *ſeu* δόξαν μετατίθεσθαι, *vel* ἀποτίθεσθαι. || Opinionem depoſuit. τὴν γνώμην μετέθετο. || Hanc Opinionem abjecit. ταύτην γνώμην ἔχων ἐπαύσατο. || Illos ab ejuſmodi Opinione abducam. ἐκείνους παύσω τοιαύτην γνώμην ἔχοντας. || Ab Opinione recedere. ἀφίστασθαι, *vel* ἀποστῆναι τῆς δόξης. * τῆς δόξης ἀφίεσθαι. || A veteri Opinione diſcedere. τῆς πάλαι δόξης ἀφίστασθαι. || Aliquâ Opinione occupari. τινὶ δόξῃ προκαταληφθῆναι. || Opinionem mutare. γνώμην μεταβάλλειν. * τὴν ἄλλην γνώμην μεταλαβεῖν. * γνώμην ἑτέραν λαβεῖν. (Vide λαμβάνω.) || Meliorem Opinionem ſumere. βελτίονα γνώμην μεταλαβεῖν. || A priori Opinione deſciſcere. τὴν προτέραν γνώμην μεταθέσθαι. || Ab Opinione alios abducere. ἄλλους μεταπείθειν. || Ab Opinione abduci. μεταπείθεσθαι. || In hanc me Opinionem adduxit. αὕτη μοι ὑπ' ἐκείνου δόξα γεγένηται. || Opinionem ab aliquo amovere. μεθιστάναι τινὰ τῆς δόξης. * τὴν δόξαν μεθιστάναι τινός. || Hæc eos invaſit Opinio. τούτοις ὑπῆλθεν ἥδε δόξα. * τούτοις ἐπὶ νοῦν ἦλθεν αὕτη δόξα. || Opinione falli. διαμαρτάνειν τῆς δόξης. || Multùm Opinione falluntur. πλεῖστον διαψεύδονται τῆς δόξης. * πόρρω λίαν ἀληθοῦς δόξης τυγχάνουσιν ὄντες. || Noſtram de ſe conceptam Opinionem fefellit. ἡμᾶς τῆς ἐπ' αὐτῷ γιγνομένης ὑπολήψεως ἐψεύσατο. || Fallit me, quam de te concepi, Opinio. διαμαρτάνω τῆς δόξης, ἣν ἔχων περί σου τυγχάνω. || Noſtram Opinionem vicit. κρείττων διεφάνη τῆς ἡμῶν δόξης. * κρείττων ἐγένετο τῆς ἡμετέρας δόξης. || Factis Opinionem de ſe conceptam vicit. τοῖς ἔργοις τὴν περὶ αὐτοῦ γιγνομένην δόξαν ἐνίκησε. || Opinioni de ſe conceptæ reſpondet. ἐξισοῦται τῇ περὶ αὐτοῦ δόξῃ. || Opinioni non reſpondet. οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὴν δόξαν. * τῆς δόξης ἐλάττον ἐστί.

OPINOR, aris, atus ſum, ari. verb. depon. *Avoir opinion.* οἴομαι & οἶμαι. Aor. 1. ᾠήθην. (V. de anom.) acc. *Penſer, eſtimer.* νομίζω, F. ίσω & ιῶ, P. νενόμικα. accuſ. *Sembler.* δοκέω, ῶ, F. δόξω. (Vide anom.) || Rectè Opinari. ὀρθοδοξεῖν, έω, F. ήσω, P. ὀρθοδόξηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut Opinor. ὡς ἔχω γνώμης, *vel* κατ' ἐμήν γε δόξαν || Sic equidem Opinor. οὕτως ἔχω τῆς γνώμης. * τοιαύτην ἔχω γνώμην. || De aliquo Opinari. κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος. * περί τινος κρίνειν. || At, Opinor, iſti meliùs ſe habent. ἀλλ' οἶμαι, βέλτιον ἔχουσιν οὗτοι.

OPINUS, a, um. *Dequoi l'on a opinion.* δοξαστὸς, ή, όν. || Non Opinus. ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, *vel* ἀπροσδόκητος, καὶ τὸ ον, ου.

OPIPARE. adv. *Largement, abondamment.* πολυτελῶς. * δαψιλῶς. *Richement.* πλουσίως. *Magnifiquement.* μεγαλοπρεπῶς.

OPIPARUS, a, um. *Somptueux.* ὁ καὶ ἡ πολυτελής, *vel* δαψιλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Riche.* πλούσιος, ια, ιον.

OPIS, opem, ope, ab inuſit. Ops. *Aide, ſecours.* ἡ ἐπικουρία, ας. *Puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. || Opem ferre. *Aider.* ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω. || Ope meâ. *Par mon moyen.* δι' ἐμοῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliis Opem libenter fero. προθύμως ἄλλοις συνεργῶ. || Nihil Opis eſt in ipſis ad beatè vivendum. οὐδὲν εἰς τὸ εὐδαιμόνως ζῆν συνεργοῦσι, *vel* συλλαμβάνουσι. * ἐπικουρία παρ' αὐτοῖς οὐδεμία ἐστὶ πρὸς τὸ ζῆν μακαρίως. || Quid Opis hæc afferunt ad virtutis poſſeſſionē? τί ταῦτα συνεργεῖ πρὸς τὴν ἀρετῆς κτῆσιν; || Ego venio vobis Opē laturus. ἐγὼ δ' ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. || Promptè nobis Opem fert. ἑτοίμως ἡμῖν ἐπικουρεῖ. || Morbis Opem ferre. τοῖς νοσήμασιν ἐπικουρεῖν. || In hac re iis Opem fero. συμπράττω ἐκείνοις τοῦτο. || In nulla re mihi Opem fert. οὐδὲν ἐμοὶ συμπράττει. || Decet me Opem ferre amicis, ſed uſque ad aras. δεῖ με συμπράττειν τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μέχρι βωμῶν. || Ei pro viribus Opem fert. τούτῳ κατὰ τὸ δυνατὸν, *vel* παντὶ σθένει βοηθεῖ. || Injuriâ oppreſſis Opem ferre. τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. || Opem iis tuli contra Barbaros. αὐτοῖς ἐβοήθησα πρὸς βαρβάρους. || In juſtis rebus, amicis Opem fero. βοηθῶ τοῖς φίλοις τὰ δίκαια. || Maximam Opem aliis afferre. μεγίστην βοήθειαν ποιεῖσθαι τοῖς ἄλλοις || Opem ab aliis conſequi, obtinere. τῆς βοηθείας παρὰ τῶν ἄλλων τυγχάνειν. || Opem tibi feram. ὑπάρξω σοι βοηθὸς, καὶ σύμμαχος. || Nullus ei Opem fert. ἀπορεῖ τῶν βοηθῶν. * ἔρημός ἐστι βοηθῶν. || Deus nobis Opem feret. μεθ' ἡμῶν, *vel* σὺν ἡμῖν ἔσται ὁ Θεός. || Qui ei Opem ferunt. οἱ μετὰ τούτου ὄντες. || Pecuniâ & conſilio alicui Opem ferre. χρήμασι καὶ βουλαῖς τινι συλλαμβάνειν. || Ad hoc negotium iis Opem fero. εἰς τοῦτο πρᾶγμα ἐκείνοις συλλαμβάνω. || Hæc ad virtutem conſequendam Opem ferunt. ταῦτα συλλαμβάνει, *vel* συλλαμβάνεται πρὸς ἀρετήν. || Qui aliis Opem ferunt, *ſeu* navant. οἱ ἄλλοις συναγωνιζόμενοι. || Civibus Opē fero. τοῖς πολίταις ἀμύνω. || Patriæ Opem ferre. τῇ πατρίδι συναίρεσθαι || Ei Opem tuli ad hæc agenda. τούτῳ συνεργὸς, *vel* ἐπίκουρος ἦν πρὸς ταῦτα πράττειν. || Opem haud parvam afferunt. βοήθειαν οὐ σμικρὰν συμβάλλονται, *vel* παρέχουσι. || Ope tuâ adjutus. συνεργῷ σοι χρώμενος. || Uti Ope alicujus. βοηθῷ τινι χρῆσθαι. || Indigentibus Opem ferre. τοῖς ἐν ἀπορίαις οὖσιν βοήθειαν παρέχειν. * τῶν δεομένων ἀπορίαις ἐπαμύνειν. || Aliorum Opem implorare. ἄλλων ἐπικουρίαν ἐπικαλεῖσθαι. * ἄλλους ἐπικούρους ἐπικαλεῖσθαι. || Vicinorum Opem implorarunt. ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. || Ab aliis Opem expoſcere. τοὺς ἄλλους βοήθειαν παραιτεῖσθαι. * ἐπικουρίαν, *ſeu* συμμαχίαν αἰτεῖν παρ' ἄλλων. || Quam poſſum Opem præſto. ὅτι δύναμαι συνεργῶ. || Quam nobis Opem tulit? τίνα ἡμῖν βοήθειαν ἤνεγκε. (V. in anom. φέρω.)

OPISTHOGRAPHUS, a, um. *Ecrit au dos, ou*

par derriere : écrit des deux côtés. ὁ καὶ ἡ ὀπισθόγραφος, καὶ τὸ ον, ου.

OPISTHOTONICUS, a, um. *Qui a le cou penché ſur les épaules, & qui ne ſe peut tourner.* ὀπισθοτονικὸς, κὴ, κόν.

OPISTHOTONUS, i. maſcul. *Douleur du cou quand on ne le peut tourner.* ὁ ὀπισθότονος, ου.

OPITULATOR, oris. maſcul. *Celui qui aide.* ὁ βοηθὸς, οῦ. * ὁ ἐπίκουρος, ου.

OPITULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Aider, ſecourir.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat. * ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκούρηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opitulari civibus. τοῖς πολίταις ἐπικουρεῖν, *vel* βοηθεῖν. || Nihil nobis Opitulantur. οὐδὲν ἡμῖν συνεργοῦσι. || Promptè aliis Opitulari. προθύμως ἄλλοις βοήθειαν φέρειν, *vel* βοήθειαν παρέχειν. V. OPIS.

OPITULUS, a, um. Feſt. *Qui aide au beſoin.* ὁ καὶ ἡ ἀλεξιτήριος, καὶ τὸ ιον, ίου.

OPIUM, ii. neut. *Le ſuc de la tige des pavots.* τὸ ὄπιον, ίου.

OPOBALSAMUM, i. neut. *Le ſuc de l'arbre appelé Baume.* τὸ ὀποβάλσαμον, ου.

OPOPANAX, acis. maſc. *Le ſuc de l'herbe appelée Panax Héraclion.* ὁ ὀποπάναξ, ακος.

OPORINUS, a, um. *De l'automne.* ὀπωρινὸς, ὴ, όν.

OPOROTHECA, æ. fœm. *Le lieu où l'on garde les fruits cueillis en Automne.* ἡ ὀπωροθήκη, ης.

OPORTET, tebat, tuit. verb. imperſ. Cicer. *Il faut.* δεῖ, *vel* χρή. || Illum eſſe malum Oportet. οὗτος μέλλει κακὸς εἶναι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oportet te iſta facere. δεῖ σε ταῦτα πράττειν. || Oportebat. ἔδει. * ἐχρῆν, *vel* χρῆν. || Oportuit. ἐδέησε. * ἐχρῆσε. || Oportebit. δεήσει. * χρήσει. || Oportere. δεῖν. * χρῆναι. || Oportet nos iſtis credere. χρὴ ἡμᾶς τούτοις πείθεσθαι. || Cùm Oporteat eos amare. δέον τούτους φιλεῖν. || Cùm Oportuiſſet iſta curare. δεῆσαν ταῦτα θεραπεύειν. || Quæ me facere Oportet. ἃ ποιεῖν μέλλω. || Hoc jampridem factum eſſe Oportuit. τοῦτο πρὸ πολλοῦ πραχθῆναι ἔδει. || Quid Oportet iſta commemorare ? τί δεῖ ταῦτα διηγεῖσθαι ; || Oportet me iſta dicere. δέομαι ταῦτα λέγειν. || Horum me facere mentionem non Oportet. τούτων οὐδὲν δέομαι μεμνῆσθαι. * τούτων μνείαν ποιήσασθαι μηδὲν δέομαι. || Conveniſtis enim quaſi Oporteat vos ex omnibus dictis eligere quod eſt optimum. συνεληλύθατε μὲν γὰρ ὡς δέον ὑμᾶς ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων ἐκλέξασθαι τὸ βέλτιστον. Vide NECESSE.

OPPANGO, is, pegi, pactum, ere. *Ficher près, ou contre.* προσπηγνύω, *vel* πήγνυμι, F. πήξω. (Vide anom. in πηγνύω.) acc.

OPPEDO, is, ere. *Peter contre.* ἀνταποπέρδω, F. σω, P. ἀνταποπέπερκα. dat. *Contrédire.* ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. dat.

OPPERIOR, iris, ertus ſum, iri. Cic. *Attendre.* περιμένω, F. μενῶ, P. περιμεμένηκα. dat. perſ. *vel* acc. rei.

OPPESSULATUS, a, um. *Fermé au vérou.* μοχλωθεὶς, *vel* μοχλευθεὶς, εῖσα, έν.

OPPETO, is, tivi, *vel* tii, itum, ere. *Mourir.* τελευτάω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεύτηκα. *Aller mourir.* ἀποθνήσκω, fut. θανοῦμαι. (V. anom. in θνήσκω.)

OPPICO, as, are. Vide PICO.

OPPIDANUS, a, um. *De ville.* ἀστυκὸς, *vel* πολιτικὸς, κὴ, κόν.

OPPIDANUS, i. maſc. *Habitant.* ὁ πολίτης, ου. * ὁ οἰκήτωρ, ορος.

OPPIDATIM. adv. *De ville en ville.* κατὰ πόλεις.

OPPIDICUS, ci. maſc. *Qui demeure en ville.* ὁ τὴν πόλιν ἐνοικῶν, οῦντος.

OPPIDO. adv. *Beaucoup, fort.* κομιδῆ. * πάνυ. *Entiérement, tout-à-fait.* παντελῶς. * ὅλως.

OPPIDULUM, i. neut. Cicer. *Petite ville.* τὸ πολισμάτιον, ίου.

OPPIDUM, i. neut. Cic. *Une ville.* ἡ πόλις, εως. *Une ville moyenne.* τὸ πόλισμα, ατος. *Un grand bourg fermé.* ἡ κωμόπολις, εως.

OPPIGNERO, as, avi, atum, are. Cic. *Engager.* ἐνεχυράζω, F. άσω, P. ἠνεχύρακα. acc. *vel* ἐνεχυριάζω, F. άσω, P. ἠνεχυρίακα. acc. *Soumettre, rendre ſujet.* ὑποτίθημι, F. ήσω, P. ὑποτέθεικα. acc. uni. dat. alt.

OPPILATIO, onis. fœm. *Oppilation, étoupement.* ἡ ἔμφραξις, εως.

OPPILO, as, avi, atum, are. Cic. *Boucher.* ἐμφράττω, F. ξω, P. ἐμπέφραχα. acc. * ἐμπολέω, F. ήσω, P. ἐμπεπόληκα. acc.

OPPLEO, es, evi, etum, ere. V. REPLEO.

OPPLORO, as, avi, atum, are. *Tourmenter, ou étourdir à force de pleurer* καταδύρομαι, futur. med. υροῦμαι. Aor. 1. med. κατωδυράμην.

OPPONO, is, ſui, ſitum, ere. Cic. *Mettre audevant.* ἀντιτίθημι, F. ήσω, P. ἀντιτέθεικα. acc. uni. dat. alt. * προβάλλομαι, fut. med. βαλοῦμαι. (V. anom. in βάλλω.) acc. uni. gen. alt. *Oppoſer.* ἀνθίστημι, F. ἀντιστήσω, P. ἀνθέστηκα. Aor. 1. ἀντέστησα. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multis ſe illis Opponunt. πλεῖστοι ἀντιτάττονται πρὸς αὐτούς, *vel* αὐτοῖς πολλοὶ ἀντιτάσσονται. || Hos exercitui Opponit. τούτους προβάλλεται τῆς στρατιᾶς, *vel* κατὰ τῆς στρατιᾶς. || Hæc pro Atticâ Oppoſui. ταῦτα προυβαλόμην πρὸ τῆς Ἀττικῆς. || Impudentiæ legem Opponere. τὸν νόμον πρὸς τὴν ἀναίδειαν ἀντιτάττειν. || Mentem ſuam Opponit tam profuſis apparatibus. ἀντιτάττει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην πρὸς τὰς οὕτως ὑπερμεγέθεις παρασκευάς. || Civitati civitatem Opponere. πόλιν πρὸς πόλιν ἑτέραν ἀντιτάττειν. || Sibi mutuò Opponi. ἀλλήλοις ἀντικεῖσθαι. || Hæc inter ſe Opponuntur. ταῦτα ἀλλήλοις ἀντίκειται. || Manum fronti Opponit. τὴν χεῖρα τῷ μετώπῳ ἐπιτίθησι. || Clypeum Opponit. τὴν ἀσπίδα προβάλλεται, *vel* ἀνθίστησι. V. EXPONO.

OPPORTUNE. adv. *En temps & lieu, à propos.* εὐκαίρως. * πρὸς καιρόν. *Quand il eſt beſoin.* ἐν δέοντι, *vel* εἰς δέον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opportunè id feci. ἐν καιρῷ, *vel* κατὰ καιρὸν, *vel* ἐπὶ καιροῦ, *vel* ἐν τῷ δέοντι, τοῦτο πεποίηκα. || O hoſpes, non Opportunè uteris re opportunâ. ὦ ξένε, οὐκ ἐν δέοντι τῷ δέοντι χρῇ. || Quod Opportunè fit. τὸ ἐν καιρῷ γιγνόμενον. || Opportunè venis. εὐκαίρως ἦλθες. (V. ἔρχομαι.) Opportunè adeſt. ἐς αὐτὸν καιρὸν πάρεστι. * καιρῷ ἐφήκει. || Opportunè adveni. εἰς καιρὸν ἐφῆκα. || Opportunè id ac-

cidit. εὐτυχῶς, *vel* καλῶς συνέβη τοῦτο.

OPPORTUNITAS, atis. fœm. Cic. *Commodité.* ἡ ἐπιτηδειότης, ητος. * *Commodité, utilité.* ἡ ὠφέλεια, είας. *Temps commode.* ἡ εὐκαιρία, ας. * ὁ καιρὸς, ου. ‖ Opportunitas temporis. *Commodité du temps.* ἡ εὐκαιρία, ας. ‖ Opportunitas loci. *Avantage d'un lieu.* ἡ εὐκαιρία τόπου. * ὁ ἐπιτήδειος τόπος, ου. * ἡ χωρίου ἐπιτηδειότης. ‖ Oblatæ temporum Opportunitates. συμβάντες οἱ καιροί. ‖ Opportunitatem captare, obſervare. καιρὸν παρατηρεῖν. ‖ Habere Opportunitatem aliquid agendi. καιρὸν ἔχειν, πράττειν τι. Vide OCCASIO ‖ Tantas amicitia Opportunitates habet. τοσαύτας ὠφελείας ἔχει, *vel* παρέχει φιλία. Vide COMMODUM.

OPPORTUNUS, a, um. Cic. *Commode.* ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, *vel* ἔγκαιρος, καὶ τὸ ον, ου. *Propre & convenable.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Opportunum eſſe. εὐκαιρεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐκαίρηκα. acc. ‖ Opportunum tempus. ἐπιτήδειος καιρός. * ὁ καιρὸς εὔκαιρος. * ὁ τοῦ ἔργου καιρός.

OPPOSITIO, onis. fœm. Cic. *Oppoſition.* ἡ ἀντίθεσις, εως. * τὸ ἀντίθετον, ου. *Contrarieté.* ἡ ἐναντίωσις, εως.

OPPOSITUS, a, um. part. Cic. *Mis au-devant ou contre, oppoſé.* ἀντιτεθεὶς, *vel* ἀντιταθεὶς, εῖσα, έν. dat. *Contraire.* ἐναντίος, ία, ίον. V. OPPONO. ‖ Soli Oppoſitus. ἡλίῳ ἀντικείμενος, η, ον.

OPPOSITUS, ûs. Maſc. Cic. Vide OPPOSITIO.

OPPRESSIO, onis. fœm. Cic. *Oppreſſion.* ἡ κατάθλιψις, *vel* καταβλησις, εως. *L'action de fouler.* ἡ καταπίεσις, εως. *Violence.* ἡ βία, ας.

OPPRESSIUNCULA, æ. fœm. *Petite oppreſſion.* τὸ θλίψιον, ίου.

OPPRESSOR, oris. maſc. Cicer. *Qui opprime.* ὁ καταθλίπτης, ου. * ὁ καταβλητὴς, οῦ. *Qui foule, ou preſſe.* ὁ καταπιεστὴς, οῦ.

OPPRESSUS, a, um. part. *Oppreſſé.* κατατριβεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Accablé.* καταβληθεὶς, εῖσα, έν. * καταβεβλημένος, η, ον. *Foulé, preſſé.* καταπιεσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Prévenu.* ἀντειλημμένος, ένη, ένον. ‖ Oppreſſus ære alieno. ὁ καὶ ἡ κατάχρεως, καὶ τὸ εων, εω. ‖ Oppreſſus gravi ſomno. καρωθεὶς, εῖσα, έν. Vide OPPRIMO.

OPPRIMENDUS, a, um. *Qu'on doit opprimer.* καταθλιπτέος, α, ον. *fouler.* πιεστέος, α, ον. *prévenir.* καταληπτέος, α, ον.

OPPRIMO, is, eſſi, eſſum, ere. Cic. *Opprimer, accabler.* καταθλίβω, F. ψω, P. κατατέθλιφα. accuſ. *Abbatre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. in anom. βάλλω) acc. *Fouler.* καταπιέζω, F. σω, P. καταπεπίεκα. acc. *Prévenir.* καταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. in anom. λαμβάνω.) acc. *Violer.* βιάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐβιασάμην. acc. *Céler, ou cacher.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc. *Serrer, preſſer.* συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα. accuſ. *Surprendre.* παραλυγχάνω, futur. παρατεύξομαι. (Vide in anom. τυγχάνω.) dat. ‖ Os alicujus Opprimere. τινὰ ἐπιστομίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐπεστόμικα. ‖ Malis Opprimi. κακοπαθεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακοπάθηκα. ‖ Opprimere contumeliis. περιϋβρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. περιΰβρικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pudore Opprimi. ὑπὸ τῆς αἰσχύνης καταδύεσθαι. ‖ Mœrore Opprimi. τῇ λύπῃ καταδύεσθαι. * τῇ λύπῃ καταποθῆναι. ‖ Aliquem contumeliis Opprimere. τινὰ περιϋβρίζειν, *vel* καθυβρίζειν. ‖ Quoties illum nox Oppreſſit cùm manè cœpiſſet? ὁσάκις αὐτὸν ἡ νὺξ ἐπέσχεν, ἀρξάμενον ἕωθεν. ‖ Vires recreare, non Opprimere. τὴν ἰσχὺν ἀναλαμβάνειν, ἀλλὰ μὴ συμπιέζειν. ‖ Os alicui Opprimere. τὸ στόμα τινὸς ἐπισχεῖν. ‖ Cùm aquæ multitudine flammæ vis Opprimitur. ὅταν πλησμονῇ ὕδατος ἡ φλογὸς καταπιέζηται δύναμις. ‖ Doloribus Opprimi περιωδυνίαις πιέζεσθαι. ‖ Invidiâ Opprimi. λίαν ἐπιφθόνως ἔχειν.

OPPROBRAMENTUM, i. neut. Vide OPPROBRIUM.

OPPROBRATIO, onis. fœm. *Reproche.* ὁ ὀνειδισμὸς, οῦ. * ἡ ὀνείδισις, εως. *Outrage par paroles.* ἡ λοιδόρησις, εως.

OPPROBRIUM, ii. neut. *Reproche.* τὸ ὄνειδος, εος, ους. * τὸ ὀνείδισμα, ατος. *Parole injurieuſe.* ἡ λοιδορία, ας. * ὁ ψόγος, ου. *Honte & infamie.* τὸ αἶσχος, εος, ους. ‖ Dignus Opprobriis. ὁ καὶ ἡ ἐπίψογος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opprobrium alicui inferre. εἰς ὄνειδος καθιστῆσαί τινα. ‖ Opprobria in alios conjicere. λοιδορίας ἄλλοις λοιδορεῖσθαι. ‖ Hoc nobis Opprobrio eſt. τοῦτο ἡμῖν ὄνειδός ἐστι. ‖ Tu parentibus Opprobrio es. σὺ τοῖς τοκεῦσιν ὄνειδος εἶ. ‖ Patriæ Opprobrium. τῆς πατρίδος ὄνειδος. V. PROBRUM.

OPPROBRO, as, avi, atum, are. *Reprocher.* ὀνειδίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc. *vel* dat. *Dire des paroles injurieuſes.* λοιδορέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐλοιδορησάμην. dat.

OPPUGNANDUS, a, um. *Qu'on doit aſſiéger.* πολιορκητέος, α, ον. *Aſſaillir.* προσβλητέος, α, ον

OPPUGNATIO, onis. fœm. *Aſſaut.* ἡ διαμάχη, ης. * ἡ προσβολὴ, ῆς. *Siége d'une ville, &c.* ἡ πολιόρκησις, εως. ‖ Sine Oppugnatione. ἀμαχεί. * ἀμαχητί. ‖ Oppugnatio muri. ἡ τειχομαχία, ας. ‖ Cùm Oppugnationi inſtat. ὅταν ποιῆται τὰς προσβολάς. ‖ Urbe multis Oppugnationibus tentatâ, multos è ſuis amiſit. τῇ πόλει προσβολὰς πυκνὰς ποιούμενος, συχνοὺς ἀπέβαλε τῶν ἰδίων. ‖ In murorum Oppugnatione, multos milites amiſit. ἐν ταῖς τειχομαχίαις πολλοὺς στρατιώτας ἀπέβαλε. ‖ Oppugnationem ſuſtinere. προσβολὴν ὑπομένειν.

OPPUGNATOR, oris. maſc. Cic. *Qui attaque, qui donne l'aſſaut.* ὁ προσβλητὴς, οῦ. *Combatant contre.* ὁ καταμαχητὴς, οῦ. *Qui aſſiége.* ὁ πολιορκητὴς, οῦ

OPPUGNATUS, a, um. *Aſſiégé.* πολιορκηθεὶς, εῖσα, έν. *Attaqué, aſſailli.* προσβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

OPPUGNO, as, avi, atum, are. *Battre, ou donner l'aſſaut.* προσβάλλω, F. αλῶ, P. προσβέβληκα. (V. anom. in βάλλω.) dat. *Combattre contre.* διαμάχομαι, fut. med. χήσομαι, & χέσομαι, & χοῦμαι. (V. anom. in μάχομαι.) dat. *vel* acc. cum πρός. *Aſſiéger.* πολιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολιόρκηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aciem inſtructam Oppugnare. πρὸς φάλαγγα συντεταγμένην μάχεσθαι. ‖ Urbem Oppugnare. τῇ πόλει προσβάλλειν. ‖ Muros Oppugnare. προσβολὰς ποιεῖσθαι τῷ τείχει. ‖ Dum ſtrenuè Oppugnaret. ἐνεργῶς αὐτοῦ ταῖς προσβολαῖς χρωμένου. ‖ Oppugnare commoda patriæ. ἐναντιοῦσθαι

τοῖς τῇ πόλει συμφέρουσι. || Apertè nos pecuniâ Oppugnat. ἐκ τοῦ προφανοῦς χρήμασιν ἡμῖν μάχεται.

OPPUTO, as, are. *Couper les branches ſuperflues.* ἐπικλαδεύω, F. εύσω. P. ἐπικεκλάδευκα. acc. *Emonder autour.* περικαθαίρω, F. αρῶ, P. περικεκάθαρκα. acc.

OPS. nom. inuſitatum. V. OPIS.

OPSONATOR, oris. maſcul. *Un dépenſier, qui achéte les viandes.* ὁ ὀψώνης, ου.

OPSONATUS, ûs. maſc. *Achat, ou proviſion de viandes.* ἡ ὀψωνία, ας.

OPSONIUM, ii. neut. *Tout ce qui ſe mange avec le pain, comme viande, poiſſon, &c.* τὸ ὀψώνιον, ίου. * τὸ ὄψον, ου. *Sauce.* ἡ ἁλμαία, ας. || Opſonii copia. ἡ πολυοψία, ας. || Opſonii egeſtas. ἡ ὀψόδεια, ειας. || Opſonii venditor. ὁ ὀψοπώλης, ου.

OPSONO, as, avi, atum, are, *vel* OPSONOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Acheter, ou faire proviſion de viandes.* ὀψωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠψώνηκα.

OPTABILIS, & e, is, OPTABILIOR, ſubſt. maſc. OPTABILIUS. n. comp. *Deſiderable.* εὐκταῖος, αία, ον, * ποθεινὸς, ή, όν. V. OPTANDUS. || Libero homini Optabilius eſt, ne talem ſervum habeat. ἐλευθέρῳ μὲν ἀνδρὶ εὐκτόν ἐστι, μὴ τυχεῖν δούλου τοιούτου. (Vide τυγχάνω in anom.) || Optabilius eſt nobis. αἱρετώτερον ἡμῖν ἐστι μᾶλλον. || Mori Optabilius eſt, quàm ſic vivere. θάνατον ἀντὶ τοιαύτης ζωῆς προαιρετέον ἐστί. || Hoſtibus fugere Optabilius eſt, quàm manere. τοῖς πολεμίοις τὸ φεύγειν, ἢ τὸ μένειν, αἱρετώτερον. || Bonis viris Optabilius eſt honeſtè mori, quàm turpiter vivere. τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀγαθοῖς αἱρετώτερόν ἐστι, καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν αἰσχρῶς. || Mors tali ſalute Optabilior eſt. ὁ θάνατος τοιαύτης αἱρετώτερός ἐστι. || Optabilius eſt pugnantes mori, quàm fugâ ſaluti ſuæ conſulere. αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι. || Vita tranquilla, Optabilis eſt. ὁ βίος ἄλυπος, αἱρετός.

OPTABILITER. adv. Cicer. *A ſouhait.* εὐκτῶς. * εὐκταίως. *Agréablement.* ἡδέως.

OPTANDUS, a, um. part. Cic. *Qu'on doit deſirer, ou ſouhaiter.* ποθητέος, *vel* εὐκτέος, α, ον. *Qu'il faut choiſir.* αἱρετέος, α, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil delinquere in hac ætate, omnibus Optabile, *vel* Optandum eſt. τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν ἐν ταύτῃ ἡλικίᾳ, ἅπασιν εὐκτόν ἐστι. || Quod autem maximè Optandum eſt. ὃ δὲ μάλιστα πάντων αἱρετώτατόν ἐστι.

OPTATIO, onis. fœm. Cic. *Souhait.* ἡ εὐχὴ, ῆς. *Choix.* ἡ αἵρεσις, εως. *Les paroles par leſquelles on exprime un ſouhait.* ὁ εὐκτικὸς λόγος, ου.

OPTATISSIMUS, a, um. *Fort deſiré.* ὁ καὶ ἡ τριπόθητος, καὶ τὸ ον, ου.

OPTATIVUS, a, um. *Optatif.* ποθητικὸς, κὴ, κόν.

OPTATO. adv. *A ſouhait.* κατ' εὐχήν. * πρὸς εὐχήν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Optatò id ſucceſſit. πρὸς εὐχὴν τοῦτο προυχώρησε. || Optatò ei omnia accidunt. πάντα αὐτῷ ὡς βούλεται συμβαίνει. || Res ei Optatò ſuccedunt. προχωρεῖ ἐκείνῳ τὰ πράγματα ᾗ βούλεται.

OPTATUM, i neut. Cicer. *Ce qu'on deſire.* τὸ εὐκταῖον, ου. *Souhait.* ἡ εὐχὴ, ῆς.

OPTATUS, a, um. Cic. *Deſiré.* πεποθημένος, η, ον. * ποθηθεὶς, εῖσα, έν. *Souhaité.* ηὐγμένος, η, ον. *Choiſi.* ᾑρημένος, η, ον.

OPTICE, es. fœm. *L'optique, partie de Mathématique.* ἡ ὀπτικὴ, ῆς.

OPTICUS, a, um. *Optique, viſuel.* ὀπτικὸς, κὴ, κόν.

OPTIMATES, um, ibus. maſc. plur. Cicer. *Les principaux d'une ville.* οἱ ἀριστεῖς, ῶν. * οἱ ἄριστοι, ων. || Optimatum principatus. ἡ ἀριστοκρατεία, είας. || In Optimatum ſtatu vivere. ἀριστοκρατεῖσθαι, οῦμαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι.

OPTIME. adv. Cic. *Très-bien.* ἄριστα. * κάλλιστα. * πάνυ εὖ.

OPTIMITAS, atis. fœm. *Utilité, ou commodité.* τὸ εὐχρήστημα, ατος.

OPTIMUS, a, um. Cicer. *Très-bon.* ἄριστος, *vel* κράτιστος, *vel* βέλτιστος, η, ον. || Optimum eſſe. κρατιστεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεκρατίστευκα. || Ex Optimis delectus. ὁ, ἡ, τὸ ἀριστίνδην.

OPTIO, onis. fœmin. *Choix.* ἡ αἵρεσις, εως. * ἡ ἐκλογὴ, ῆς. || Optionem dare. αἵρεσιν διδόναι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Optionem vobis do, quidnam primum audire velitis. αἵρεσιν ὑμῖν δίδωμι, τί πρῶτον βουλομένοις ὑμῖν ἐστιν ἀκούειν. || Optionem huic feci, ut ex duabus partibus, utram vellet, acciperet. δέδωκα αἵρεσιν αὐτῷ, ὁποτέραν βούλεται τῶν μερίδων λαβεῖν (V. λαμβάνω.) || Si quis mihi Opinionem proponeret, ubi mallem honore florere, in patria an apud exteros, &c. εἴ τις αἵρεσιν ἐμοὶ προυτίθει, ποῦ μᾶλλον βουλοίμην εὐδοκιμεῖν, ἐν τῇ πατρίδι, ἢ παρὰ τοῖς ἐκτός. || Optio mihi data eſt, utrum velim. αἵρεσίς μοι προυτίθη, πότερον βούλομαι. || Cùm mihi Optio data eſſet. αἱρέσεώς μοι δοθείσης.

OPTIVUS, a, um. V. ADOPTIVUS.

OPTO, as, avi, atum, are. *Souhaiter.* εὔχομαι, futur. med. εὔξομαι. Aor. 1. med. εὐξάμην. dat perſ. acc. rei. *Deſirer.* ποθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπόθηκα. acc. *Choiſir, élire.* αἱρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 2. εἱλόμην. (V. anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A Deo Opto, ut id fiat. εὐχὰς εὔχομαι τῷ Θεῷ, ταῦτα γενέσθαι. || Opto, ut Deus vobis omnibus adſit. εὔχομαι τοῦτο, παρεῖναι τὸν Θεὸν πᾶσιν ὑμῖν. || Incrementum Optare à Deo. εὔχεσθαι τῷ Θεῷ τὴν ἐπίδοσιν. || Videntur tantum accepiſſe incrementum, quantum non auſi fuiſſent Optare à Diis. φαίνονται τοσαύτην εἰληφότες τὴν ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἂν εὔξασθαι τοῖς Θεοῖς ἠξίωσαν. || Viros optimos quamplurimos eſſe apud nos Optarim. ἄνδρας ἀρίστους καὶ πλείστους εἶναι παρ' ἡμῖν εὐξαίμην. || Cur Optaret aliquis, his privatus, vivere? τίνος ἕνεκα ἄν τις εὔξαιτο, τούτων στερηθεὶς ζῆν; || Majora bona non Opto. ἀγαθὰ μείζω οὐκ εὔχομαι. || Optabant ei multa bona. εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ ἀγαθά. || Tibi felicitatem Opto. τὴν εὐτυχίαν ἐπεύχομαί σοι. || A Diis Optavit, ut citò Romanos pœniteret. ἐπεύξατο τοῖς Θεοῖς, ταχὺ Ρωμαίους μετανοῆσαι. || Rerum copiam iis Optat. ἐπεύχεται αὐτοῖς, ὥστε εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ. || Quod votis omnibus Optat. ὅπερ ἐστὶν εὐκταιότατον αὐτῷ. Vide UTINAM. || Hoc conſequi Optat. τοῦτο τυχεῖν εὔχεται, *vel* ἐπεύχεται. || Optat mori potiùs, quàm ſic vivere. αἱρεῖται μᾶλλον ἀποθνήσκειν, ἢ οὕτως ζῆν. * τὸ ἀποθ-

νήσκειν ἀντὶ τοῦ τοῦτον τρόπον ζῆν αἱρεῖται. * θάνατον ἀντὶ τοιαύτης ζωῆς προαιρεῖται. || Multò magis Opto in patria laudari, quàm apud exteros. πολλῷ μᾶλλον αἱροῦμαι ἐν τῇ πατρίδι εὐδοκιμεῖν, ἢ παρὰ τοῖς ἐκτός. || Honeſtatem præ omnibus Optare. τὸ καλὸν ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι. || Hunc ex reliquis omnibus amicum Opto. τοῦτον μάλιστα φίλον ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων προαιροῦμαι.

OPULENTER. adverb. *Richement.* πλουσίως. *En grande abondance.* εὐπόρως.

OPULENTIA, æ. fœm. *Richeſſe.* ὁ πλοῦτος, ου. *Grande abondance.* ἡ εὐπορία, ας. Vide DIVITIÆ.

OPULENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus riche.* πλουσιώτερος, έρα, ερον.

OPULENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-riche.* πλουσιώτατος, άτη, ατον.

OPULENTO, as, are. *Enrichir.* πλουτίζω, F. ίσω, P. πεπλούτικα. acc.

OPULENTUS, a, um. Cic. *Riche.* πλούσιος, ία, ιον. *Abondant en argent.* ὁ καὶ ἡ εὐχρήματος, καὶ τὸ ον, ου. *en richeſſes.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, καὶ τὸ ον, ου. || Opulentus auro. ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, καὶ τὸ ον, ου. V. DIVES.

OPULESCO, is, ere. *Devenir riche, & opulent.* πλουτέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπλούτηκα.

OPULUS, i. fœm. *Obier, ou opier, arbre.* ὁ ὄπουλος, ου.

1. OPUS, eris. neut. Cic. *Œuvre.* τὸ ἔργον, ου. *Ouvrage.* ἡ ἐργασία, ας. *Travail.* ὁ πόνος, ου. || Operum perfectio. ἡ τελεσιουργία, ας. || Operis comes, *vel* ſocius. ὁ συμπράκτωρ, ορος. || Operum patiens. ὁ καὶ ἡ ταλαεργός, καὶ τὸ όν, οῦ. * τλητικός, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ φερόπονος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opus aggredi, manum Operi admovere. ἔργον ἐπιχειρεῖν, *vel* ἔργῳ ἐγχειρεῖν. || Magnum Opus aggredi. μέγα ἐπιχείρημα ἐπιχειρεῖν. || Opus pulcherrimum efficere. ὅτι κάλλιστον ἔργον ἀπεργάζεσθαι, *vel* ἀποτελεῖν. || Opere & verbo. ἔργῳ καὶ λόγῳ. || Opera ſermonibus conſentanea. λόγοις ἔργα ἀκόλουθα. || Præclaris ſermonibus honeſta Opera conjungere. λόγοις ἐπαινετοῖς σπουδαῖα ἔργα συνυφαίνειν. || Verbis conſentanea Opera præbere. ἔπεστι τὰ ἔργα παρέχειν ὅμοια. || Quod dicit, Operibus præſtat. τὸ λεγόμενον εἰς ἔργον ἄγει. * αὐτοῦ ὁ λόγος εἰς ἔργον προέρχεται.

2. OPUS. nom. indecl. omn. gen. *Qui eſt de beſoin, néceſſaire.* ἀναγκαῖος, αία, αῖον. *Néceſſité.* ἡ χρεία, ας. || Opus mihi eſt virtute. ἀναγκαία μοί ἐστιν ἡ ἀρετή.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. His quoque mihi Opus eſt. καὶ τούτων ἐμοὶ χρεία ἐστί. || Quibus rebus ſapienti Opus eſt. ὧν χρεία τῷ σοφῷ. || Iſtis Opus habeo. τούτων χρείαν ἔχω. * τούτων χρήζω. || Nihil iſtis Opus habeo. οὐδὲν τούτων χρήζω. || Omnibus rebus Opus habent. πάντων ἐν χρείᾳ εἰσί. * εἰς χρείαν ἁπάντων ἦλθον. (V. in anom. ἔρχομαι.) || Hac re Opus habeo. τούτου ἐνδεῶς ἔχω. * ἐν ἐνδείᾳ τούτου εἰμὶ, *ſeu* καθίσταμαι. || Nullâ lege Opus habent. οὐδενὸς δέονται νόμου. || Conſilio Opus habet. συμβουλῆς δεῖται. || Si quâ re à nobis Opus habes. εἴ τινος δέῃ παρ᾽ ἡμῶν. || Fortuitis bonis Opus non habebit. οὐ δεήσεται τυχηρῶν ἀγαθῶν. || Inſuper Opus eſt iſtud. προσδεῖ τούτου. || Opus eſt inſuper, imò omnino commeatus deeſt. προσδεῖ, μᾶλλον δ᾽ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. || Exiſtimant ſibi doctrinâ Opus non eſſe. νομίζουσιν οὐδὲν προσδεῖσθαι παιδείας. || Favente fortunâ, quid amicis Opus eſt? ὅταν ὁ Δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων; || In adverſis magis amicis Opus eſt, quàm in ſecundis. ἐν ἀτυχίαις μᾶλλον δεῖ φίλων, ἢ ἐν εὐτυχίαις || Quid tibi meâ operâ Opus eſt? χρεία τίς σοι ἐμοῦ; || Quid verbis Opus eſt? τί δεῖ λόγου; || De his, nihil ampliùs verbis Opus eſt. περὶ τούτων, οὐδὲν ἐπιδεῖ λόγου. || Pecuniâ ſanè Opus eſt, nec ſine hac præclarum quicquā geri poteſt. δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. || Verbis ampliùs nihil Opus eſſe arbitror. οὐ λόγου προσδεῖν ἡγοῦμαι. || Nihil iis amico Opus eſt. οὐδὲν φίλου δεῖ αὐτοῖς. || Bonis viris Opus non erit multis rebus. τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει πραγμάτων πολλῶν. || Tēperantibus nullo Opus eſt commeatu. τοῖς φειδομένοις οὐδενὸς προσδεῖ πόρου. || Mihi ad ea gerenda pecuniis Opus eſt. ἐμοὶ δεῖ χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν ταῦτα. || Ad quæ pecuniâ Opus non eſt. εἰς ἃ μηδὲν δεῖ χρημάτων. || Hæc dicere Opus habeo. ταῦτα δέομαι λέγειν. || Illorum mentionem facere Opus non habeo. τούτων μεμνῆσθαι οὐδὲν δέομαι. || Iſta dicere Opus eſt. δεῖ ταῦτα λέγειν. || Opus erat ea commemorare. ἔδει ταῦτα ἀναμιμνήσκειν. || Quid Opus erit, eos expellere? τί δεήσει, τούτους ἐκβάλλειν; || Opus non eſt militibus. οὐ δεῖ στρατιωτῶν. || Quid facto Opus eſt? τί δεῖ ποιεῖν; * τί χρὴ δρᾶν; || Quibus rebus alii indigent, ille omninò Opus non habet. ὧν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρείᾳ τυγχάνει. || Si quando iis Opus habeat. εἴ ποτε εἰς χρείαν τούτων ἔλθῃ, *vel* ἀφίκηται. || Sed quid Opus eſt plura? ἀλλὰ τί δεῖ πλειόνων;

OPUSCULUM, i. neut. Cicer. *Petit ouvrage.* τὸ μικρὸν ἔργον, ου. * τὸ ποιημάτιον, ίου.

O R

ORA, æ. fœm. *Extrémité.* ἡ ἐσχατιά, ᾶς. *La fin, le bout.* τὸ πέρας, ατος. *Borne & limite.* ὁ ὅρος, ου. *Le bord d'un habit.* τὸ κράσπεδον, ου. *Les environs.* ἡ περιφέρεια, είας. *Pays, ou région.* ἡ χώρα, ας. || Ora maritima. ἡ ἀκτή, ῆς.

ORACULUM, i. neut. Cic. *Oracle.* ὁ χρησμός, οῦ. * τὸ χρηστήριον, ίου. || Oraculum divinum, *vel* datum ab ipſo Deo. ἡ θεοπροπία, ας, *vel* τὸ θεοπρόπιον, ίου. || Oraculum vatum. τὸ μάντευμα, ατος. || Reddere falſa Oracula. ψευδομαντεύεσθαι, εύομαι, futur. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐψευδομαντευσάμην. || Oracula fundere. χρησμῳδεῖν, έω, F. ήσω, P. κεχρησμῴδηκα. * χρησμολογέω, ῶ, F. ήσω. Aor. 1. ἐχρησμολόγησα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oraculum conſulere. τὸ χρηστήριον ἐρωτᾶν. * τοῦ χρησμοῦ πυνθάνεσθαι. || Oraculum edere, reddere. χρησμὸν λέγειν. * χρησμὸν θεσπίζειν. * χρησμοδοτεῖν. || Qui omnium ſapientiſſimus Apollinis Oraculo judicatus eſt. ὃς χρησμῷ τοῦ Ἀπόλλωνος σοφώτατος κέκριται πάντων. || Oraculum Apollinis adeunt. πρὸς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος χρηστήριον ἔρχονται.

ORANDUS, a, um. part. *Qu'on doit prier, qui ſera prié.* δεηθησόμενος, ένη, ενον. *Que l'on doit prier.* λιπαρητέος, *vel* προσευκτέος, α, ον.

ORATA, æ. fœm. *Orade, ou Dorade, poiſſon.* ὁ χρύσοφρυς, υος.

ORATIO, onis. fœm. Cic. *Oraiſon, ou harangue.* ὁ λόγος, ου. *Priere, oraiſon.* ἡ προσευχὴ, ῆς. || Oratio ad populũ. ἡ δημηγορία, ας. in Senatu. ἡ ἀγορὰ, ᾶς, || Orationis gravitas. ἡ δεινολογία, ας. || Oratio gravis & ſplendida. τὸ σεμνολόγημα, ατος. || Oratio miſerationem movens. ἡ οἰκτρολογία, ας. perſuaſibilis. ἡ πιθανολογία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Funebrem Orationem habere apud ſepulcra. λόγον ἐπιτάφιον εἰπεῖν ἐπὶ τῶν μνημάτων. || In Orationibus funebribus illuſtrium virorum facta celebrare. ἐν λόγοις ἐπιταφίοις κοσμεῖν τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. || Orationem his de rebus habuit. λόγους ἐποιήσατο περὶ τούτων. || Brevi Oratione uti. διὰ βραχέων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. || Multam de aliquâ re habere Orationem. διὰ μακροτέρων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους περί τινος. || Longiorem de his habuit Orationem. πλείους περὶ τούτων ἐποιήσατο τοὺς λόγους. || Longiorem Orationem habuit, quàm res geſta poſtulabat. μείζους ἐποιήσατο λόγους, ἢ κατ' ἀξίαν τῶν γεγενημένων. || In hunc Orationem habui. κατὰ τούτου λόγον, vel λόγους ἐποιησάμην. || Orationem habere ad judices. ποιεῖσθαι τοὺς λόγους πρὸς δικαστάς. || Pro civibus Orationē habuit. ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἐποιήσατο τοὺς λόγους. || Non poſſum omnia Oratione complecti. οὐ δύναμαι πάντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν. || Aliquam Lycurgi Orationem recenſere. ἀπομνημονεύειν τινὰ Λυκούργου λόγον. || Contra Philippum ſcripta Oratio. ὁ κατὰ Φιλίππου λόγος. || Majores ſunt res geſtæ, quàm ut quiſquam eas Oratione proſequi poſſit. ἐστι μείζω τὰ ἔργα, ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. || Orationem præmeditatam cum apparatu coram judicibus habere. λόγον ἐσκεμμένον ἐκ παρασκευῆς ἐπὶ τῶν δικαστῶν εἰπεῖν. || Duas Orationes tolerabiliter habuit, de eodem argumento. δύο λόγους ἀνεκτῶς περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν εἶπε. || Oratione omnia proſequi. πάντα τῷ λόγῳ διελθεῖν, ſeu διεξέρχεσθαι, vel διεξελθεῖν. || Ejus acta ordine ab initio Oratione percurrere. τὰς αὐτοῦ πράξεις ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς τῷ λόγῳ διεξιέναι. || Oratione aliquid declarare. λόγῳ δηλῶσαί τι. || Oratione ea conſequi. λόγῳ ἐφικέσθαι τούτων. || Quænam Oratio ejus fœditatem aſſequi poſſit? ποῖος λόγος ἐφικέσθαι τῆς αἰσχρότητος αὐτοῦ δύναιτ' ἄν; || Hæc Oratione exprimi non poſſunt. τοῦ λόγου κρείττω ἐστὶ ταῦτα. || Rebus geſtis Orationem æquare. τῶν πεπραγμένων ἀξίως εἰπεῖν. || Maximam Orationis partem conſumere in aliquâ re. πλείστους λόγους περί τινος ἀναλίσκειν. || Quam Orationem habuit? ποίῳ κέχρηται τῷ λόγῳ; || Oratio ſoluta. πεζὸς λόγος. || Solutam Orationem ſcribo. πεζογραφέω. || Solutæ Orationis ſcriptor. ὁ πεζογράφος. || Solutæ Orationis ſcripta. τὰ καταλογάδην συγγράμματα. || Stricta Oratio. λόγος ἔμμετρος. * τὸ κατὰ μέτρου ποίημα. || Elaboratam Orationem habere. διαπεπονημένως λέγειν. || Elegantem Orationem habere. χαριέντως, ſeu ἐπιχαρίτως λέγειν. || Summo ſtudio elaboratæ Orationes. πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένοι λόγοι. || Oratio benè habita, maximum apud nos ſapientiæ ſignum eſt. τὸ λέγειν ὡς δεῖ, τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποιούμεθα. || Recta, præclara Oratio. ὁ λόγος καλῶς ἔχων. || Orationes malè elaboratæ. οἱ λόγοι φαύλως ἔχοντες. || Forenſes Orationes. οἱ λόγοι οἱ ἐν δικαστηρίοις. * οἱ λόγοι οἱ ἀμφὶ τὴν ἀγορὰν ὄντες. || Multæ ſunt in ejus Oratione ſententiæ. πολύς ἐστι λέγων ἐν ταῖς γνώμαις. || Vis Orationis. ἡ λόγου δεινότης, vel δύναμις. || Oratio externo lepôre prædita. λόγος κομψείαν ἔχων τὴν ἔξωθεν. || Politam ac lepidam Orationem habere. γλαφυρῶς καὶ κόμψως λέγειν. || Oratio, quam habuimus. ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν. || Progrediens noſtra Oratio cò devenit. λόγος εἰς τοῦτο προϊὼν ἡμῖν ἀπέβη. || Orationem perquàm lenem ad omnes habebat. λόγους ἐπιεικεῖς πάνυ ἐποιεῖτο πρὸς πάντας. || Scripſit Orationem & publicavit. γράψας τὸν λόγον ἐξέδωκε. || Prior Oratio publicata. ὁ πρότερος ἐκδοθεὶς λόγος. || Orationem edere. λόγον διαδοῦναι. || Orationem ſupprimere. λόγον ἀφανίζειν... delere. ἐξαλείφειν... comburere. κατακαίειν. || Orationem conficere, componere. λόγον συντιθέναι. || Orationem emendare. λόγον ἐπανορθοῦν. || Perficere Orationem. λόγον ἀπεργάζεσθαι. || Jucundam Orationem habere. λόγον κεχαρισμένον λέγειν, vel εἰπεῖν. || Oratio, quæ Panathenaïca inſcribitur. ὁ Παναθηναϊκὸς ἐπιγραφόμενος λόγος. || Longiorem Orationem facere. διὰ μακροτέρων εἰπεῖν. * λίαν μακρολογεῖν. || Quid longiori Oratione opus eſt? τί δεῖ πλείω λέγειν; || Orationem producere. λόγον μηκύνειν, vel ἀπομηκύνειν. || Orationis prolixitas. μῆκος τῶν λόγων. || Æquo prolixior naſcitur Oratio. ἄκαιρον μῆκος τῷ λόγῳ γίγνεται. || Prolixa Oratio. μακρὸς ὁ λόγος. || Orationem longam habere. μακροὺς λόγους ἀποτείνειν. || Longa mihi Oratio comparanda eſſet, ſi. μακρός μοι λόγος γενήσεται, εἰ. || Orationi finem impono. παύω τὸν λόγον. * παύομαι λόγου. * παύομαι λέγων. || Orationem elaborare, elucubrare. λόγον φιλοπονεῖν. * τὰ περὶ τὸν λόγον πραγματεύεσθαι. || Orationem ad populum habere. λόγον δημηγορεῖν.

ORATIUNCULA, æ. fœm. Cic. *Petite oraiſon, ou harangue.* τὸ λογάριον, vel λογίδιον, ου.

ORATOR, oris. maſc. Cic. *Orateur.* ὁ ῥήτωρ, ορος. *Avocat plaidant.* ὁ δημηγόρος, ου. *Ambaſſadeur.* ὁ πρεσβευτής, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oratores, qui orationibus habendis vacant. οἱ λόγων ποιηταί. * οἱ λογογράφοι. * οἱ λογοποιοῦντες, ſeu λογοποιοί. * οἱ περὶ τοὺς λόγους ὄντες, ſeu οἱ περὶ τοὺς λόγους. || Orator peritus. λόγων ἔμπειρος. vehemens & facundus. δεινὸς λέγειν. vel περὶ τοὺς λόγους δεινὸς ὤν. vel δεινὸς εἰπεῖν. eloquens. λέγειν ἐπιστάμενος, ſeu δυνάμενος εἰπεῖν. vel εὐπρόσφορος ἐν λόγοις. || Orator infans. ῥήτωρ ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, vel λέγειν ἀφυής, vel φαῦλος ὢν ἐν τοῖς λόγοις.

ORATORIA, æ, & ORATRIX, icis. fœmin. *L'art de la Rhétorique.* ἡ ῥητορική, ῆς.

ORATORIE. adv. Cicer. *En Orateur.* ῥητορικῶς.

ORATORIUS, a, um. Cic. *D'Orateur, ou de Rhétorique.* ῥητορικός, κή, κόν. || Oratoria vis. ἡ ῥητορική, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oratoria facultas. ἡ περὶ λόγους δεινότης. vel ἡ δεινότης ἡ ἐν τοῖς λόγοις. || Ornatus Oratorius. ὁ κόσμος ὁ περὶ τοὺς λόγους. * ἡ τῶν λόγων κομψεία, vel τὸ κάλλος.

ORATUM, i. neut. *Ce dequoi on prie.* τὸ δεηθὲν, έντος. *Priere.* ἡ δέησις, εως. * τὸ δέημα, ατος.

ORATUS, a, um. part. *Prié.* δεηθεὶς, vel λιπαρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ORATUS, ûs. maſcul. *Priere, ou l'action de prier; requête.* ἡ δέησις, εως. * ἡ προσευχὴ, ῆς.

ORBANDUS,

ORBANDUS, a, um. *Qu'on doit priver de ce qu'il tient cher.* ἀποϛερητέ@, α, ον.

ORBATIO, onis. fœm. *Privation de pere, ou de mere.* ἡ ὀρφάνισις, εως. *Privation de ce qu'on tenoit cher.* ἡ ϛέρησις, εως.

ORBATOR, oris. maſc. *Celui qui prive de ce qu'on tenoit cher.* ὁ ἀποϛερητὴς, ȣ̃. *Qui ôte à un pere ſes enfans, ou à des enfans leur pere & leur mere.* ὁ ὀρφανιϛὴς, ȣ̃. * ὁ ὀρφανιϛὴς, ῆρος.

ORBATUS, a, um. part. Cic. *Qui a été privé de ce qu'il tenoit cher.* ἀπεϛερημένος, η, ον. *Qui a perdu ſes enfans, ou qui a perdu ſon pere & ſa mere.* ὀρφανισθεὶς, εῖσα, ἐν. || Orbatus natis. ὁ καὶ ἡ ἄπαις, αιδος. || Orbatus omni laude. ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, καὶ τὸ ον. || Orbatum eſſe. ὀρφανίζεσθαι, ίζομαι, futur. paſſ. ισθήσομαι. || Uxore Orbatus. τῆς γυναικὸς ἐϛερημένος.

ORBEFACIO. Vide ORBO.

ORBICULARIS. *Orbiculaire, circulaire.* V. ORBICULATUS & ORBICUS.

ORBICULATIM. adv. *En rond.* κύκλῳ. *A l'entour.* πέριξ.

ORBICULATUS, a, um. *Qui eſt fait en rond.* ὁ καὶ ἡ κυκλοτερὴς, *vel* σφαιροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

ORBICULUS, a, um. *Petit cercle.* ὁ κυκλίσκος, ȣ. *Petit rond.* ὁ τροχίσκος, ȣ. *Petit globe.* τὸ σφαίριον, ίȣ.

ORBICUS, a, um. *De rond.* κυκλικὸς, ὴ, όν. *Qui eſt fait en rond.* ὁ καὶ ἡ κυκλοτερὴς, *vel* σφαιροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

ORBILE, is, neut. *Le rond & tour d'une roue.* ἡ τȣ̃ τροχȣ̃ περιφέρεια, ας.

ORBIS, is. maſc. *Cercle, rond.* ὁ κύκλος, ȣ. *Circuit.* ἡ περιφέρεια, είας. *Le monde.* ὁ κόσμος, ȣ. * ἡ οἰκȣμένη, ης. *L'année.* ὁ ἐνιαυτὸς, ȣ̃. *Pays & région.* ἡ χώρα, ας. || In Orbem. ἐν κύκλῳ. *Tout à l'entour.* πέριξ. || In Orbem agere. κυκλοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκυκλοφόρηκα. acc. *Arrondir autour.* περικυκλȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. περικεκύκλωκα. acc.

ORBITA, æ. fœm. Cic. *Une roue, ou un tour de roue.* ὁ τροχὸς, ȣ̃. *Une orniere.* ἡ τροχιὰ, ᾶς. * ἡ ἁρματοτροχία, ας.

ORBITAS, atis. fœm. Cicer. *Perte de choſe qu'on tient chere.* ἡ ὀρφανία, ας. *Perte d'enfans.* ἡ ἀτεκνία, *vel* ἀπαιδία, ας. *Perte de la vue.* ἡ τυφλότης, ητος. * ἡ τῆς ὄψεως ἀποϛέρησις, εως. *Privation.* ἡ ϛέρησις, εως.

ORBO, as, avi, atum, are. Cicer. *Priver de ce qu'on tient cher.* ἀποϛερέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεϛέρηκα. acc. perſ. gen. rei. *Oter le pere & la mere à quelqu'un.* ὀρφανίζω, F. ίσω, P. ὠρφάνικα accuſ. * ὀρφανόω, ῶ, fut. ώσω.

ORBUS, a, um. Cic. *Qui a perdu ſes parens.* ὀρφανὸς, ὴ, όν. *Privé.* ἐϛερημένος, η, ον. gen. * ἀποβαλὼν, (ὄντος) ȣ̃σα, όν. acc. || Orbus natis. *Qui a perdu ſes enfans.* τῶν παίδων ὀρφανός. *Qui a perdu la vue.* τυφλὸς, ὴ, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pater orbatus, *vel* Orbus liberis. ὀρφανὸς παίδων ὁ πατὴρ, *vel* τέκνων ὀρφανός. || Filius patre Orbus. παῖς ὀρφανὸς τȣ̃ πατρός. || Triſte eſt liberis, Orbis eſſe patre. λυπηρὸν παισὶν, ὀρφανοῖς γεγενῆσθαι πατρός.

ORCA, æ. fœm. *Epaulart, grand poiſſon de mer.* ἡ ὄρκη, ης. *C'eſt auſſi un vaiſſeau gros par le milieu, & étroit par haut & par bas.* ὁ ὄρκαθος, ȣ.

ORCHESTRA, æ. fœm. Cic. *Le lieu en un théâtre où ſont les Chantres & Muſiciens, ou les perſonnes les plus conſidérables pour mieux voir.* ἡ ὀρχήϛρα, ας.

ORCHIS, is. fœm. *Satyrion, herbe, ou ſorte de poiſſon.* ἡ ὄρχις, εως.

ORCINUS, *vel* ORCIUS, a, um. *D'enfer.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ ᾅδου.

ORCULA, æ. fœm. *Un petit vaiſſeau gros par le milieu, & étroit par les bouts.* τὸ ὀρκάδιον, ίȣ.

ORCUS, i. maſc. Cic. *Enfer, ou l'obſcurité des enfers.* ὁ ᾅδης, ȣ.

ORDEACEUS, ORDEARIUS, ORDEUM. V. HORDEACEUS, HORDEARIUS, HORDEUM.

ORDINANDUS, a, um. *Qu'on doit mettre par ordre.* διατακτέος, α, ον.

ORDINARIUS, a, um. *Ordinaire.* ὁ τακτὸς, ἡ, όν. *Légitime.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, τὸ ον, ȣ. *Mis par rangs, ou par ordre.* τεταγμένος, η, ον.

ORDINATE, & ORDINATIM. adv. Cic. *Par ordre.* τεταγμένως. * τακτῶς. * εὐτάκτως. *Par rangs.* ϛοιχηδόν.

ORDINATIO, onis. fœm. *Ordonnance, diſpoſition.* ἡ διάταξις, εως. *Ajuſtement.* ὁ εὐτρεπισμὸς, ȣ̃.

ORDINATOR, oris. maſc. *Qui met par ordre.* ὁ διατάκτης, ȣ.

ORDINATUS, a, um. part. *Ordonné, mis par ordre.* τεταγμένος, ένη, ένον. * διαταχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Bien rangé.* ὁ καὶ ἡ εὔτακτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

ORDINO, as, avi, atum, are. Cic. *Ordonner, mettre par ordre.* τάττω, *vel* διατάττω, F. άξω, P. διατέταχα. acc. *Ajuſter.* εὐτρεπίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. V. ORDO.

ORDIOR, iris, orſus ſum, iri. verb. depon. *Ourdir une toile.* ὑφαίνω, F. ανῶ, P. ὕφαγκα. acc. *Commencer.* ἄρχομαι, *vel* κατάρχομαι, fut. med. ξομαι. aor. 1. med. κατηρξάμην. gen. Vide INCIPIO.

ORDO, dinis. maſc. *Ordre.* ἡ τάξις, εως. * τὸ τάγμα, ατος. *Rang, rangée.* ὁ ϛοῖχος, ου. *Bel ordre.* τὸ εὔτακτον, ȣ. * ἡ εὐταξία, ας. || Ordines. *Les rangs, parlant d'une armée rangée en bataille.* αἱ τάξεις, εων. * οἱ ϛοῖχοι, ων. || Ordo. *Rang, qualité, état.* ἡ τιμὴ, ῆς. || Ordine movere. ἐκφυλλοφορεῖσθαι, έομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. acc. || Conſervare Ordinem ſuum. εὐτακτεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. εὐτάκτηκα. || Eundem Ordinem habere. συϛοιχεῖν, έω, F. ήσω, P. συνεϛοίχηκα. || Sine Ordine. ἀτάκτως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ordine omnia ab initio ad finem recenſere. ἐφεξῆς πάντα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξελθεῖν. || Ordinem ſervare. τὴν τάξιν τηρεῖν. * μένειν ἐν τῇ τάξει. || Ordinem deſerere. λείπειν τὴν τάξιν. || Sine Ordine ferri. ἀτάκτως φέρεσθαι. || In Ordinem omnia diſponere. πάντα εἰς τάξιν καθιϛάναι, *vel* κατὰ τρόπον τάττειν. || Nullo in Ordine eſſe. ἀτάκτως ἔχειν. * ἀτάκτως διακεῖσθαι. || Dum præclarus ille Ordo vigebat. ἐπ' ἐκείνης τῆς εὐταξίας. || Aciem in Ordinem explicare. εἰς παράταξιν τὸν ϛρατὸν καταϛῆναι. || In concinnum Ordinem adducere. ἡρμοσμένως ἐκτάξαι. || Ordine ſuo ſe movere. ἐκ τῆς τάξεως κινεῖσθαι. || In Ordinem redigere. εἰς τάξιν ἄγειν.

|| Ordine quiſque ſuo. ἐκ περιόδου. * ἐκ περιτροπῆς. || Perturbatus Ordo. ἀταξία. || Ordine. ἐν τάξει. || Poſitæ ex Ordine gemmæ. στοιχηδὸν κείμενοι λίθοι.

OREA, æ. fœm. *Le frein, ou mors d'une bride.* τὸ στόμιον, ίου. * ὁ κημὸς, οῦ.

OREON. neut. *La Corigiole, ou Sanguinaire de montagne, herbe.* τὸ ὄρειον, ου.

OREOSELINUM, i. neut. *Perſil, ou ache de montagne.* τὸ ὀρεοσέλινον, ου.

OREXIS, is. fœm. *Appétit de manger.* ἡ ὄρεξις, εως.

ORGANARIUS, ii. maſc. *Faiſeur d'inſtrumens de muſique.* ὁ ὀργανοποιὸς, οῦ. *Faiſeur d'outils.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ.

ORGANICE. adv. *Par orgues, ou inſtrumens de muſique.* ὀργανικῶς. *Par machines.* μηχανικῶς.

ORGANICUS, a, um. *D'inſtrumens de muſique, d'orgues.* ὀργανικὸς, κὴ, κόν. *D'outils ou inſtrumens.* μηχανικὸς, κὴ, κόν.

ORGANICUS, i. maſc. *Organiſte.* ὁ ὀργανικὸς, οῦ.

ORGANUM, i. neut. Cicer. *Organe: outil: inſtrument de muſique, orgues.* τὸ ὄργανον, ου. || Organum ſentiendi. τὸ αἰσθητήριον, ίου.

ORIA, æ. fœm. *Une nacelle de pêcheur.* ἡ ὁρία, ας.

ORICHALCUM, i. neut. Cic. *Cuivre, ou laiton.* ὁ ὀρείχαλκος, ου.

ORICULARIUS, ii. maſc. V. AURICULARIUS.

ORIENS, entis. maſc. *L'Orient.* ἡ ἀνατολὴ, ῆς. *Le Soleil levant.* ὁ ἥλιος ἀνασχὼν, vel ἀνατέλλων (οντος.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Orientales partes. τὰ πρὸς ἕω μέρη. || Orientales populi. οἱ πρὸς ἕω οἰκοῦντες. || Ab Oriente ad Occidentem. ἀπ' ἀνατολῆς μέχρι δύσεως. || It ad Orientem. βαδίζει ἐς τὸ πρὸς ἕω.

ORIFICIUM, ii. neut. *L'orifice, la bouche & ouverture.* τὸ στόμα, ατος.

ORIGANUM, i. neut. *Origan, herbe.* τὸ ὀρίγανον, vel ἡ ὀρίγανος, ου.

ORIGINALIS, & e, is. *Originel, qu'on a de nature.* ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, καὶ τὸ ον, οῦ.

ORIGINATIO, onis. fœm. *L'origine, & ſource d'un mot, Etymologie.* ἡ ἐτυμολογία, ας.

ORIGO, inis. fœm. *Origine, naiſſance.* ἡ γένεσις, εως. *Commencement, principe.* ἡ ἀρχὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Origo boni. ἀρχὴ τοῦ ἀγαθοῦ. || Si Originem ſpectemus. ἐὰν ἀπ' ἀρχῆς σκοπῶμεν. || Originem capere non poteſt. τούτῳ ἀδύνατον γένεσιν ἔχειν. || Hæc fuit malorum omnium Origo. ἐκεῖθεν πάντα κακὰ συνέβη. * τοῦτο πάντα κακὰ ἡμῖν ἤνεγκε. (Vide φέρω in anom.) || Id multorum malorum Origo erit. μεγίστην φορὰν κακῶν οἴσει τοῦτο. * πολλῶν κακῶν αἴτιον τοῦτο γενήσεται. (V. γίνομαι in an.) || Hæc bellorum Origo fuit. τοῦτο τῶν πολέμων αἴτιον ἐγένετο. || Plurium malorum Origo fuerunt illi. αὐτοὶ πλειόνων κακῶν αἴτιοι ἐγένοντο. || Hæc inimicitiæ Origo fuit. ἔχθρα ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. || Accipere Originem ab aliquo. ἔκ τινος γίνεσθαι. || Qui à nobis Originem acceperunt. οἱ ἐξ ἡμῶν γεγονότες. || Originem ab iis ducit. ἀπὸ τούτων ἕλκει τὸ γένος.

ORIOR, iris, vel eris, ortus ſum, iri. depon. Cic. *Se lever.* ἀνατέλλω, F. ελῶ, P. ἀνατέταλκα. *Naître.* γίνομαι, fut. γενήσομαι. Aor. 2. ἐγενόμην. * φύομαι, fut. med. φύσομαι, præt. med. πέφυκα, vel πέφυκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hinc Oritur ſuperbia. ἐντεῦθεν, vel ἐκ τούτου γίνεται ἡ ὑπερηφανία. || Ex principio Oriuntur omnia. ἐξ ἀρχῆς πᾶν τὸ γιγνόμενον γίνεται. || Hinc patriæ proditiones, hinc rerum publicarum everſiones Oriuntur. ἐντεῦθεν προδοσίαι πατρίδων, ἐντεῦθεν πολιτειῶν ἀνατροπαὶ ἀναφύονται. || Hinc inimicitiæ Ortæ ſunt. ἔχθραι ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο πρῶτον γενέσθαι.

ORIUNDUS, a, um. part. *Iſſu, ou deſcendu de la race.* ὁ καὶ ἡ ἀπόγονος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ ἐκγενέτης, ου. *Qui eſt né.* γεννηθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Oriundus ab Hercule. ἐξ Ἡρακλέους γεγονώς. * ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκώς. || Liberis parentibus Oriundus. ἐκ τῶν πατέρων ἐλευθερίων γεγονὼς, vel ὤν. || A Jove Oriundus. ἀπὸ Διὸς ὤν. || Bono patre Oriundus. πατρὸς ἀγαθοῦ ὤν. || Illuſtri familiâ Oriundus. ἐξ οἰκίας λαμπρᾶς καὶ ἀποβλέπτου ὤν. || Syriâ Oriundus. Σύρος τὸ γένος.

ORIX, ORIZA. V. ORYX, ORYZA.

ORNAMENTUM, i. neut. Cicer. *Ornement.* ὁ κόσμος, ου. * τὸ κόσμημα, vel καλλώπισμα, ατος. *Honneur.* ὁ κόσμος, ου. || Ornamentum aurium. *Ornement d'oreille.* τὸ παρώτιον, ίου. brachiorum. *Braſſelet.* τὸ βραχιόνιον, ίου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc nobis Ornamento & honori eſt. τοῦτο ἡμῖν ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ ἐστι. || Iſocrates, patriæ Ornamentum. Ἰσοκράτης τὸ μέγα κλέος τῆς πατρίδος. || Verborum, *ſeu* orationis Ornamentum. ἡ διὰ λόγων ἐπικόσμησις. * ὁ κόσμος ὁ ἐν τοῖς λόγοις. * τὸ τῶν λόγων κάλλος. || Ornamenta corporis. τὰ περὶ τὸ σῶμα κοσμήματα. * οἱ περὶ τὸ σῶμα κόσμοι. || Triumphi Ornamentum. ὁ τοῦ θριάμβου κόσμος.

ORNANDUS, a, um. part. *Qu'on doit orner.* κοσμητέος, α, ον.

ORNATE. adv. Cic. *Avec ornement.* κοσμίως. * εὐκόσμως. *Honnêtement, avec éclat.* λαμπρῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ornatè & eleganter dicere. κοσμίως καὶ χαριέντως λέγειν. * καλῶς εἰπεῖν. || Ornatè ac ſplendidè. κοσμίως καὶ λαμπρῶς. || Ornatè facere. κατὰ κόσμον ποιεῖν.

ORNATOR, oris. maſc. ὁ κοσμητὴς, οῦ.

ORNATRIX, icis. fœm. *Celle qui orne.* ἡ κοσμήτρια, ίας. * ἡ κομμώτρια, ίας.

ORNATUS, a, um. Cic. *Orné: honoré.* κεκοσμημένος, η, ον. * κοσμηθεὶς, εῖσα, έν. || Ornatus pulchris veſtibus. ὁ καὶ ἡ εὐείματος, καὶ τὸ ον, ου.

ORNATUS, ûs. maſc. *Ornement.* ὁ κόσμος, ου. *Appareil.* ἡ σκευὴ, ῆς. * ἡ διασκευὴ, ῆς. || Ornatus ſuperfluus. ὁ κομμὸς, οῦ. || Ornatus verborum. ἡ καλλιέπεια, ας. || Ornatus orationis. τὸ τοῦ λόγου σχῆμα, ατος. * ὁ ἐν τοῖς λόγοις κόσμος. * τὸ τῶν λόγων κάλλος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ornatus corporis. ὁ περὶ τὸ σῶμα κόσμος. || In Ornatu corporis delicias quærere. τοῖς περὶ τὸ σῶμα κόσμοις τρυφᾶν. || Ornatum exhibens in veſtitu. τὸ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος ὤν. || Ornatum verborum ubique ſectatur. τὴν εὐέπειαν, *ſeu* καλλιέπειαν ἐκ παντὸς διώκει. || Oratorius Ornatus. ἡ διὰ λόγων ἐπικόσμησις. || Afferunt hæc magnum Ornatum orationi. ταῦτα μέγιστον τῷ λόγῳ κόσμον παρέχει, vel παρασκευάζει.

ORNITHIÆ, arum. maſc. plur. *Vents de biſe qui ſoufflent au commencement du Printemps.* οἱ ὀρνιθίαι ἄνεμοι.

ORNITHON, onis. ORNITHOTROPHIUM. Vide AVIARIUM.

ORNO, as, avi, atum, are. Cic. *Orner.* κοσμέω, *vel* διακοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκόσμηκα. accuſ. *Ajuſter.* καλλωπίζω, F. ίσω, F. κεκαλλώπικα. acc. un. rei. & dat. alt. *Apprêter.* σκευάζω, F. άσω, P. ἐσκεύακα. acc. || Ornare curioſiùs. κομμωτίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κεκομμώτικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pudor virginem Ornat. ἡ αἰδὼς τῇ παρθένῳ ἐν κόσμῳ ἐστί. || Laudibus aliquem Ornare. ἐπαίνοις τινὰ κοσμεῖν. || Honore & gloriâ aliquem Ornare. τιμῇ καὶ δόξῃ τινὰ τιμᾷν. || Exquiſitiſſimis honoribus Ornare. τιμαῖς ἐξαιρέτοις τιμᾷν. || Hunc valdè Ornavit. τὰ περὶ αὐτὸν λίαν ἐκόσμησε. || Singularibus beneficiis aliquem Ornare. ἐξαιρέτοις εὐεργεσίαις τιμᾷν τινα. || Ornare Orationem. τὸν λόγον, *vel* τὰ περὶ τὸν λόγον κοσμεῖν. || Novo aliquid ornatu Ornare. καινὸν κόσμον τινὶ παρασκευάζειν, *vel* παρέχειν.

ORNUS, i. fœm. *Un frêne ſauvage.* ἡ βυμελία, ας.

ORO, as, avi, atum, are. Cic. *Prier.* δέομαι, F. δεήσομαι. (V. anom.) gen. * λιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιπάρηκα. acc. * εὔχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. εὐξάμην. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc te Oro. δέομαί σου τοῦτο. * αἰτῶ σε τοῦτο. * αἰτῶ τοῦτο παρὰ σοῦ. * αἰτοῦμαι, *ſeu* παραιτοῦμαί σε τοῦτο. * τοῦτό σοι εὔχομαι. || Rem juſtam Oro. περὶ δικαίων δέησιν ποιοῦμαι. * δικαίαν αἴτησιν ποιοῦμαι. * δίκαια αἰτῶ, *ſeu* αἰτοῦμαι. || Hoc Oro. ταύτην δέησιν ποιοῦμαι. || Oro vos, ut id agatis. δέομαι ὑμῶν, τοῦτο ποιεῖν. || Oro, ut huic opē feras. ἀξιῶ, ἵνα βοηθήσῃς αὐτῷ. || Oro te, ut des mihi librum. ἀξιῶ σε, δοῦναί μοι τὸ βιβλίον. || Oro vos, ut ei condonetis. ἀντιβολῶ ὑμᾶς, συγγνώμην ἐκείνῳ δοῦναι. || Per Deos te Oro. πρὸς τῶν Θεῶν δέομαί σου. || Oro te per liberos & uxorem. δέομαί σου πρὸς παίδων καὶ γυναικός. || Pro fratre vos Oro. ὑπὲρ ἀδελφοῦ δέομαι ὑμῶν. || Tantum à vobis Oro, *ſeu* vos Oro. τοσόνδε ὑμῶν δέομαι. || Rogo vos, Oroque, ut me audiatis. δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω, ἀκοῦσαί μου. || Rogo, Oro, atque obteſtor, ut ſerver, *vel* ſalutem obtineam. δέομαι, καὶ ἱκετεύω, καὶ ἀξιῶ, σωθῆναι. || Oro, ne lædar. δέομαι, μὴ βλαβῆναι. || Pro ſalute eorum etiam atque etiam te Orant. ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν πολλὰς δεήσεις καὶ ἱκετηρίας ποιοῦνται. || Oramus vos & obſecramus. ἱκετεύομεν ὑμᾶς καὶ ἀντιβολοῦμεν. || Suppliciter Deos Orat, ut dominos bonos nanciſcatur. ἱκετεύει τοὺς Θεοὺς, δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν. ((Vide in anom. τυγχάνω.) || Pro vobis apud judices Oro. ἱκετεύω τοὺς δικαστὰς ὑπὲρ ὑμῶν. || Deum Orare. Θεῷ εὔχεσθαι. * εὐχὰς εὔχεσθαι τῷ Θεῷ. * τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι. * προσευχὰς τῷ Θεῷ προσφέρειν, *ſeu* προσάγειν. * ἱκετείας ποιεῖσθαι Θεῷ.

OROBANCHE, es. fœm. *Teigne, herbe.* ἡ ὀροβάγχη, ης.

ORPHANOTROPHIUM, ii. neut. *Lieu où l'on nourrit les Orphelins.* τὸ ὀρφανοτροφεῖον, είου.

ORPHANOTROPHUS, i. maſc. *Celui qui nourrit les Orphélins.* ὁ ὀρφανοτρόφος, ου.

ORPHANUS, i. maſc. *Orphelin, qui n'a ni pere ni mere.* ὁ ὀρφανὸς, οῦ.

ORSUS, a, um. part. Cic. *Qui a commencé.* ἀρξάμενος, ένη, ενον. gen. *Qui s'eſt pris à.* ἐνστησάμενος, ένη, ενον. *Qui a commencé à parler.* εἰπεῖν ἀρξάμενος, ένη, ενον.

ORSUS, ûs. maſc. Cic. *Commencement.* ἡ καταρχὴ, ῆς. *Boutade.* ἡ ἐπιβολὴ, ῆς.

ORTHODOXIA, æ. fœm. *Bonne ou vraie opinion.* ἡ ὀρθοδοξία, ας.

ORTHODOXUS, a, um. *Orthodoxe, de bonne ou de vraie opinion.* ὁ καὶ ἡ ὀρθόδοξος, καὶ τὸ ον, ου.

ORTHOGONIUS, a, um. *Qui a les angles droits.* ὁ καὶ ἡ ὀρθογώνιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

ORTHOGONUS, i. maſc. *Un angle droit.* ὁ ὀρθόγωνος, ου.

ORTHOGRAPHIA, æ. fœm. *Orthographe, la maniere de bien écrire.* ἡ ὀρθογραφία, ας. || Orthographia inverſa. ὁ παραγραμματισμὸς, οῦ.

ORTHOGRAPHUS, i. maſc. *Qui écrit bien, qui ſçait l'orthographe.* ὁ ὀρθογράφος, ου.

ORTHOPNŒA, æ. fœm. *Difficulté de reſpirer, ſi on ne tient le cou tout droit, maladie.* ἡ ὀρθόπνοια, οίας. || Orthopnœâ laborare. ὀρθοπνεῖν, έω, F. εύσω, P. ὠρθόπνευκα.

ORTHOPNOICUS, a, um. *Qui a cette difficulté de reſpirer.* ὀρθοπνοϊκὸς, ὴ, όν.

ORTHOSTATA, æ. maſc. *Un poteau droit, un pilaſtre.* ὀρθοστάτης, ου.

ORTHRAGORISCUS, i. maſc. *Lune, Molebout, ou Porc marin, poiſſon.* ὁ ὀρθραγορίσκος, ου.

ORTUS, a, um. part. Cicer. *Né, iſſu.* γεγονὼς (ότος) υῖα, νός. * γενόμενος, ένη, ενον. *Levé.* ἀνατείλας, είλασα, εῖλαν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex claris parentibus Ortus. ἐκ τῶν πατέρων τῶν εὐδοκιμούντων γεγονώς. || Ab iis majoribus Ortus. ἀπὸ τούτων προγόνων πεφυκώς. || A Diis Ortus, ſatu Deorum Ortus. ἐκ Θεῶν φὺς, *vel* ἀπὸ Θεῶν ὤν. || Ortus honeſto loco. καλῶς γεγονώς. || Claro loco Ortus. ἐξ οἰκίας περιφανοῦς ὤν. || Obſcuro loco Ortus. ἐξ οἰκίας ἀσήμου, *vel* ἀφανοῦς ὤν.

ORTUS, ûs. maſc. Cic. *Naiſſance, génération.* ἡ γένεσις, εως. *L'Orient.* ἡ ἀνατολὴ, ῆς. V. ORIENS. || Nobilis ortu. *Noble de race.* ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * κατὰ γένος περιφανής. * ἐκ γένους περιφανοῦς ὤν. *Origine, commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Statim ab Ortu, à primo Ortu. εὐθὺς ἐκ γενετῆς. || Ab iis Ortum ducit. ἀπὸ τούτων ἕλκει τὸ γένος. || Ortu Samius. Σάμιος τὸ γένος. || Quæ Ortum habent. ἃ γένεσιν ἔχει. * ἃ γεννητά ἐστι. || Non ſolùm nobis nati ſumus; Ortûſque noſtri partem patria vindicat, partem parentes, partem amici. ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὑτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν, τὸ μέν τι πατρὶς μερίζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ λοιπὸν φίλοι.

ORTYGIA, æ. fœm. *Nom de pluſieurs Iſles.* ἡ ὀρτυγία, ας.

ORTYX, ygis. fœm. V. COTURNIX.

ORYX, ygis. maſc. *Une bête ſemblable à une chévre.* ὁ ὄρυξ, υγος.

ORYZA, æ. fœm. *Du riz.* ἡ ὄρυζα, ης. * τὸ ὀρύζον, ου.

OS

OS, oris. neut. *La bouche.* τὸ στόμα, ατος. *Viſage.* τὸ πρόσωπον, ου. *Gueule.* ἡ προτομὴ, ῆς. *Bec.* τὸ ῥάμφος, εος, ους. || Oris decor & gravitas. ἡ σεμνοπροσωπία, ας. || Ora duo habens. ὁ καὶ ἡ δίστομος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui, quæ, quod eſt Oris pulchri. *Qui a une belle bouche.* ὁ καὶ ἡ εὔστομος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a un beau viſage.* ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc ſemper in Ore habet. τοῦτο ἀεὶ διὰ στόματος ἔχει. || In Ore habet Ariſtotelem. διὰ στόματος ἔχει τὸν Ἀριστοτέλην, *vel* ἐν στόματι ἔχει. || In Ore ſunt omnium. διὰ στόματός εἰσι πάντων. || Id tibi valdè ſolet in Ore eſſe. σοὶ διὰ στόματος εἶναι φιλεῖ τοῦτο. || Quæ omnes in Ore habent. ἃ πάντες θρυλλοῦσι. || Hoc in omnium Ore verſatur. τοῦτο ὑπὸ πάντων θρυλλεῖται. || Vigent in Ore illi. πολλοί εἰσιν διὰ στόματος ἁπάντων οὗτοι. * μέγα ὄνομα ἔχουσι. * πολυθρύλλητοί εἰσιν οὗτοι. || Vir Ore duriſſimo. ἀνὴρ ἀνερυθριάστως ἔχων, *vel* οὐκ ἐπιστάμενος ἐρυθριᾶν. || Uno Ore. ἀφ' ἑνὸς στόματος. || In Ore atque oculis omnium. ἐν ὄψει πάντων. || Ore venuſtus. καλὸς τὴν ὄψιν.

OS, oſſis. neut. *Un os.* τὸ ὀστέον, οῦν; ἔου, οῦ.

OSCEDO, inis. fœm. *Bâillement.* ἡ χάσμη, ης. * τὸ χασμῶδες, εος, ους.

OSCILLUM, i. neut. *Petite bouche.* τὸ στομίδιον, ίου. *Petite ouverture.* τὸ στόμιον, ου. *Maſque, viſage emprunté.* τὸ πρόσωπον, ου.

OSCINIS, *vel* OSCEN, inis, maſc. & fœm. Cic. *Un oiſeau par le chant duquel on devinoit.* ὁ οἰωνὸς, οῦ.

OSCINIUM, ii. neut. *Augure par les oiſeaux.* ἡ οἰωνοπολία, ας.

OSCITANS, antis. omn. gen. Cic. *Bâillant.* χασμώμενος, ένη, ενον. *Lâche & pareſſeux.* ὀκνηρὸς, ρὰ, ρόν.

OSCITANTER. adv. Cic. *En bâillant.* χασμωδῶς. *Négligemment.* ἀφροντίστως. *Lâchement.* ὀκνηρῶς.

OSCITATIO, onis. fœm. *Bâillement.* ἡ χάσμη, ης. *Négligence.* ἡ ὀκνηρία, ας.

OSCITO, as, avi, atum, are. & OSCITOR, aris, ari. *Bâiller de ſommeil.* χασμάω, ῶ, F. ήσω, P. κεχάσμηκα & χασμάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐχασμησάμην.

OSCULATIO, onis. fœm. Cic. *Baiſer, action de baiſer.* ἡ φίλησις, *vel* καταφίλησις, εως.

OSCULOR, aris, atus ſum, ari. depon. Cic. φιλέω, *vel* καταφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφίληκα. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicum Oſculari. τὸν φίλον καταφιλεῖν. || Amplecti aliquem & Oſculari. περιβάλλειν τινὰ καὶ φιλῆσαι. || Ore Oſculari. τοῖς στόμασι φιλεῖν. || Arctè aliquem Oſculari. τινὰ προσφυῶς φιλεῖν. || Dextram Oſculari. κύσαι τὴν δεξιάν.

OSCULUM, i. neut. *Petite bouche.* τὸ στόμιον, ίου. *Un baiſer.* τὸ φίλημα, ατος. || Dextræ Oſculum admovere. τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν. || Si dextram Oſculandam dederit. εἰ δεξιὰν προτείνων δοίη καταφιλεῖν. || Ad dextræ manûs Oſculum eos admittit. προτείνει αὐτοῖς καταφιλεῖν τὴν δεξιάν. || Mutua Oſcula jungebant. ἀλλήλους ἐφίλουν. || Proditorem ad Oſculum admittit. δέχεται τοῖς χείλεσι τὸν προδότην. || Oſcula dare. φιλήματα δοῦναι.

O SI. adv. *Plût à Dieu que.* εἴθε. * ὤφελον. Vide UTINAM.

OSOR, oris. maſc. *Qui hait.* ὁ μισητὴς, οῦ. *Ennemi.* ὁ ἐχθρὸς, οῦ. || Oſor mulierum. ὁ καὶ ἡ μισογυνὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. V. ODI.

OSSEUS, a, um. *D'os.* ὀστέϊνος & ὄστινος, νη, νον. *Dur comme un os.* ὁ καὶ ἡ ὀστώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à un os.* ὁ καὶ ἡ ὀστοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

OSSICULUM, i. neut. *Petit os.* τὸ ὀστάριον, ου.

OSSIFRAGA, æ. fœmin. *vel* OSSIFRAGUS, i. maſc. *Un aigle qui a le bec extrémement fort.* ἡ φήνη, ης. * ἡ φίνις, ιδος.

OSSIFRAGUS, a, um. *Qui rompt, ou caſſe les os.* ὁ καὶ ἡ ὀστοκόπος, καὶ τὸ ον, ου.

OSSILEGIUM, ii. neut. *L'action d'amaſſer des os.* ἡ ὀστολογία, ας.

OSSILEGUS, a, um. *Qui amaſſe des os.* ὁ καὶ ἡ ὀστολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

OSSUARIA, æ. fœm. *Lieu où l'on met les os des morts.* ἡ ὀστοθήκη, ης. * τὸ ὀστοδοχεῖον, είου.

OSTENDENDUS, a, um. *Qu'on doit montrer.* δεικτέος, α, ον.

OSTENDO, is, endi, enſum, & entum, ere. Cic. *Montrer.* δείκνυμι, *vel* δεικνύω, F. δείξω. (V. anom.) * φαίνω, F. ανῶ, P. πέφαγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Luci Oſtendere. ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς. * εἰς φῶς ἄγειν. || Manifeſtiſſimè id Oſtendam. ἐναργέστατα τοῦτο δηλώσω. || Apertè Oſtendere. σαφῶς, *vel* ἐναργῶς δηλοῦν. || Vobis Oſtendam, quòd. δηλώσω πρὸς ὑμᾶς, ὅτι. || Animum ſuum Oſtendere. τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν δηλῶσαι. || Sententiam ſuam Oſtendunt. τὴν ἑαυτῶν γνώμην δηλοῦσι, *vel* φανερὰν ποιοῦσι. || Facilè hoc vobis Oſtendam. ῥᾳδίως ὑμῖν τοῦτο φανερὸν ποιήσω. || Oſtendam vobis, quo animo erga illum affectus fuerim. ὑμῖν ποιήσω φανερὸν, οἵως πρὸς αὐτὸν εἶχον. || Manifeſtè vobis Oſtendam, hoc ſecùs ſe habere. ἀποδείξω καὶ φανερὸν ὑμῖν ποιήσω, ὅτι τοῦτο ἄλλως ἔχει. || Oſtenditis & patefacitis omnibus, vos non alienas opes appetere. ἐπιδείκνυτε καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερὸν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσαντες ἀλλοτρίων. || Conabor tibi Oſtendere, quòd maximè in utroque illi aberraverint. πειράσομαι ποιῆσαι καταφανὲς, ὅτι πολὺ ἐν ἀμφοτέροις οὗτοι διήμαρτον. || Quæ omninò mentitur, facilè me vobis Oſtenſurum puto. ἃ δ' ὅλως ψεύδεται, ῥᾳδίως οἶμαι φανερὰ ὑμῖν ποιήσειν. || Dilucidiſſimè Oſtendere. ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι. || Maximè Oſtendit benevolentiam, quâ eum proſequebatur. μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν. || Ex his Oſtendam omnibus, quòd. πᾶσι δείξω ἐκ τούτων, ὅτι. || Virum bonum ſe Oſtendit. ἑαυτὸν ἀγαθὸν ἄνδρα παρέχει. || Oſtendit ſe malè habere. δηλοῖ πονηρῶς ἔχων. || Oſtendunt ſe id moleſtè ferre. δηλοῦσι, τοῦτο χαλεπῶς φέροντες. || Magnum amorem Oſtendit. πολὺν ἐμφαίνει τὸν ἔρωτα. || Cùm hæc omnia jam Oſtenſa ſint. τούτων πάντων δηλωθέντων. || Quòd enim optima quæque egerim, ſatis ex illis quæ dicta ſunt, à me Oſtenſum eſſe arbitror. τὸ γὰρ ὡς ἄριστα ἔπραττον, ἱκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων δεδηλῶσθαί μοι νο-

μίζω. || Probabo & Oſtendam manifeſtè. ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς. || Oſtendam eum errare. δείξω, τοῦτον ἁμαρτάνοντα. || Jam Oſtendendum eſt, quomodò cum Barbaris congreſſi ſimus. τὰ πρὸς Βαρβάρους, ὡς ἑκάτεροι προσηνέχθημεν, δηλωτέον. || Oſtendunt, præceptores fruſtrà docere. ἐπιδεικνύουσι μάτην μελετῶντας τοὺς διδασκάλους. || Clariùs aliqua Oſtendere. φανερώτερόν τινα ἀποδεῖξαι, *vel* ἐπιδεῖξαι, *vel* ἀποδεικνύναι. || Honorando & ornando conſiliario, maximè Oſtendunt, ſe conſiliorum non pœnitere. τῷ τιμᾶν καὶ κοσμεῖν τὸν σύμβουλον, μάλιστα ἀποδείκνυνται τὸ μὴ μεταμέλεσθαι τοῖς βεβουλευμένοις. || Id Oſtendere non poteſt. τοῦτο δείκνυσθαι οὐκ ἔχει. || Oſtende te maximis rebus occupatũ eſſe. ἐνδείκνυσο περὶ τὰ μέγιστα σπουδάζων. || Ita apertè id Oſtendi ut nemo ſit qui illis quæ dicta ſunt, contradicere poſſit. οὕτω σαφῶς ὑπέδειξα τοῦτο, ὥστε μηδένα ἀντειπεῖν δύνασθαι τοῖς ῥηθεῖσι. || Breviter id Oſtendam. διὰ βραχέων ταῦτα ἐπιδείξω. || Atque apertè Oſtenſum eſt, illa hanc vim habere. καίτοι φανερῶς ἐπιδέδεικται, ἐκεῖνα ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν. || Quo res geſta ſit modo, Oſtendetur. ὃν τρόπον γέγονε τὸ πρᾶγμα, ἐπιδειχθήσεται. || Satis à me Oſtenſum eſſe arbitror, me hujus calamitatis cauſam non eſſe. ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω, ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι τῆς συμφορᾶς ταύτης. || His Oſtenſis, nemo eſt, qui. τούτων προαποδειχθέντων, οὐκ ἔστιν, ὅστις. || Si hoc Oſtendero. εἰ τούτου ἀπόδειξιν ποιήσομαι. || Hoc Oſtendere non poſſunt. τούτων ἀπόδειξιν οὐκ ἔχουσι. || Sapientiam ſuam Oſtendere. τῆς σοφίας ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι, *vel* ἐκφέρειν. || Magnis indiciis, ac manifeſtis argumentis Oſtendere. μεγάλοις σημείοις καὶ φανεροῖς ἐλέγχοις δεῖξαι. || Multis ſignis poſſem Oſtendere, hunc calumniari, ſed maximè omnium hoc argumento eſſe poteſt quòd. πολλὰ σημεῖα ἔχω δεικνύναι, τοῦτον συκοφαντεῖν, τεκμήριον δὲ μέγιστον ἁπάντων ἐστὶ τοῦτο, ὅτι. || Indolem ſuam omnibus Oſtendunt. τὴν ἑαυτῶν φύσιν γνώριμον πᾶσι καθιστᾶσι. || Animi acerbitatem & malevolentiam Oſtendens. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν, καὶ κακόνοιαν φανερὰν καταστάς. || Te palàm inimicum meum Oſtendis. δῆλος εἶ, πρὸς ἐμὲ ἐχθρῶς ἔχων, *vel* δηλοῖς ἐχθρῶς μοι ἔχων. || Hæc palàm Oſtenduntur. ταῦτα εἰς τοὐμφανὲς ἔρχονται. || Hæc, quis ſis Oſtendunt. καταφανῆ σε ταῦτα ποιεῖ. || Ejus ſapientiam hoc Oſtendit. τὴν τοῦ ἀνδρὸς σοφίαν τοῦτο κατηγορεῖ. || Hoc res ipſa Oſtendit. δῆλον τοῦτο ἐκ τῶν ἔργων.

OSTENTABUNDE. adv. *Comme en ſe montrant, & faiſant paroître.* ἐπιδεικτικῶς. *Par vaine gloire & vanterie.* σοβαρῶς.

OSTENTATIO, onis. fœmin. Cic. *Montre.* ἐπίδειξις, εως. *Vanterie, oſtentation.* τὸ ἀλαζόνευμα, ατος. * ἡ ἀλαζονεία, είας. * ὁ κομπασμὸς, οῦ. || Oſtentationis causâ hæc dicit. ἐπίδειξιν ποιούμενος τοῦτον λέγει τὸν λόγον.

OSTENTATOR, oris. maſc. *Vanteur.* ὁ κομπαστὴς, οῦ. * ὁ ἀλαζὼν, όνος.

OSTENTATUS, a, um. part. *Montré évidemment.* ἐπιδεδειγμένος, ένη, ένον. * ἐπιδειχθεὶς, εῖσα, έν.

OSTENTIFER, (eri) a, um. *Qui porte, ou apporte des monſtres.* ὁ καὶ ἡ τερατοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

OSTENTO, as, avi, atum, are. *Montrer ſouvent.* πολλάκις ἐπιδεικνύω, *vel* ἐπιδείκνυμι, F. δείξω, P ἐπιδέδειχα (V. in anom. δείκνυμι.) acc. *Montrer par vaine gloire.* κομπάζω, F. άσω, P. κεκόμπακα. acc. *Faire parade.* λαμπρύνω, F. υνῶ, P. λελάμπρυγκα. accuſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Vires ſuas Oſtentare. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ῥώμης. || Oſtentare divitias. τὰς τοῦ πλούτου ἐπιδείξεις ποιεῖσθαι. || Ingenium Oſtentare. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ἀγχινοίας.

OSTENTOSUS, a, um. *Monſtrueux.* τεράστιος, ία, ιον.

OSTENTUM, i. neut. *Monſtre, prodige.* τὸ τέρας, ατος. * τὸ τεράστιον, ίου.

OSTENTUS, a, um. part. *Montré.* δειχθεὶς, εῖσα, έν. * ἐπιδεδειγμένος, η, ον. || Soli Oſtentus. *Expoſé au Soleil.* ὁ καὶ ἡ προσήλιος, *vel* ἀνθήλιος, καὶ τὸ ον, ου.

OSTENTUS, ûs, maſc. *Moquerie.* ἡ χλευασία, ας. * ὁ χλευασμὸς, οῦ. || Oſtentui eſſe. *Etre montré au doigt, ſervir de riſée.* χλευάζεσθαι, F. άσομαι, futur. paſſ. ασθήσομαι, præt. perf. κεχλεύασμαι.

OSTIARIUS, ii. maſc. *Portier.* ὁ θυρωρὸς, οῦ.

OSTIATIM. adv. Cic. *De porte en porte.* κατὰ θύρας. *Par le menu.* κατὰ λεπτά.

OSTIGO, inis. fœm. *Dartre, ou gale.* ὁ λειχὴν, ῆνος.

OSTIOLUM, i. neut. *Petite porte.* τὸ θύριον, ίου. * ἡ θυρὶς, ίδος.

OSTIUM, ii. neut. *Porte.* ἡ θύρα, ας. * τὸ θύρετρον, ου. *Entrée.* ἡ εἴσοδος, ου. || Oſtii cardo. ὁ στροφεὺς, έως. * ὁ στρόφιγξ, γος. || Oſtia fluminum. *Les embouchures des fleuves.* αἱ τῶν ποταμῶν ἐμβολαὶ, *vel* ἐκβολαὶ, ῶν, *vel* προχοαὶ, ῶν. || Oſtium portûs. *L'entrée d'un port.* τὸ στόμα, ατος. (τοῦ λιμένος.)

OSTRACIAS, æ. & OSTRACITES, æ. maſcul. *Oſtracite, pierre précieuſe.* ὁ ὀστρακίας, ίου. * ὁ ὀστρακίτης, ου.

OSTRACISMUS, i. maſc. *Sorte de banniſſement, chez les Athéniens.* ὁ ὀστρακισμὸς, οῦ.

OSTRACIUM, ii. neut. *Une coquille : c'eſt auſſi une pierre précieuſe nommée Cornaline.* τὸ ὀστράκιον, *vel* ὄστρακον, ου.

OSTREA, æ. fœm. & OSTREUM, i. neut. *Huître, ou autre poiſſon en écaille.* τὸ ὄστρεον, *vel* ὄστρειον, ου.

OSTREARIA, æ. fœm. *Le lieu où ſe nourriſſent les huîtres, ou autres poiſſons en écaille.* τὸ ὀστρεοτροφεῖον, ου.

OSTREARIUS, a, um. *D'huître, ou d'autre poiſſon en écaille.* ὁ καὶ ἡ ὄστρειος, καὶ τὸ ειον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὀστρακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

OSTREATUS, a, um. *Dur comme la coquille d'une huître.* ὁ καὶ ἡ ὀστρειώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable à une huître.* ὁ καὶ ἡ ὀστρειοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

OSTREOSUS, a, um. *Abondant en huîtres.* ὁ καὶ ἡ τῶν ὀστρέων εὔπορος, καὶ τὸ ον, ου.

OSTRIFER, (eri) a, um. *Fertile en huîtres, ou en pourpre.* ὁ καὶ ἡ ὀστροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

OSTRINUS, a, um. *De couleur de pourpre.* ὁ καὶ ἡ ὄστρειος, καὶ τὸ ον, ου. *Teint en écarlate.* ὁ καὶ ἡ κοκκινοβαφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Reſſemblant au pourpre.* ὁ καὶ ἡ πορφυροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

OSTRUM, i. neut. *Pourpre, ou écarlate.* τὸ ὄστρον,

ου. * τὸ ὄστρειον, είου. * τὸ τῶν πορφυρῶν ἄνθος, (εος, ους.)

OSURUS, a, um. part. fut. *Qui doit haïr, qui haïra.* μισήσων, ουσα, ον, acc.

OSUS, a, um. part. *Qui a haï.* μισήσας, ασα, αν. * μεμισηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. acc.

O T

OTIATOR, oris. maſc. *Oiſeux, qui ne fait rien.* ὁ σχολαστὴς, οῦ.

OTIOR, aris, atus ſum, ari, depon. *Qui eſt de loiſir.* σχολάζω, F. άσω, P. ἐσχόλακα. *Se repoſer.* ἡσυχάζω, F. άσω, P. ἡσύχακα. *Ne faire rien.* ἀεργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠέργηκα. *Etre pareſſeux.* ῥᾳθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥαθύμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Otiari ab omnibus. σχολάζειν ἀπὸ πάντων. || Ad illum qui interrogabat, an Otiaretur; Nunquam, inquit, hoc mihi contingat. πρὸς τὸν πυνθόμενον, εἰ σχολάζοι: μηδέποτε (εἶπε) ἐμοὶ τοῦτο συμβαίη. || Per totam vitam Otiari. πάντα τὸν βίον σχολάζειν. V. OTIUM.

OTIOSE. adv. *A loiſir.* ἐν σχολῇ. *Sans ſouci.* ἀμελετί. * ἀμελῶς. *Sans rien faire, lâchement.* ἀργῶς. *Petit à petit.* ἠρέμα. * ἠρεμαίως.

OTIOSUS, a, um. *Oiſif.* σχολαῖος, αία, αῖον. *Qui eſt en repos.* ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt lent & tardif.* ὁ καὶ ἡ ἤρεμος, καὶ τὸ ον, ου. || Verbum Otioſum. ἡ ἀργολογία, ας. || Otioſus. σχολὴν ἄγων. * ἡσυχίαν ἔχων. || Otioſum aliquem nanciſci. σχολάζοντί τινι ἐντυγχάνειν. || Valdè Otioſus. πολλὴν σχολὴν ἄγων. * πολλῆς σχολῆς ἀπολαύσας. * πολλὴν καρπούμενος σχολήν.

OTIS, idis. fœm. *Outarde, oiſeau.* ἡ ὠτὶς, ίδος. * ὁ ὠτὸς, οῦ.

OTIUM, ii. neut. *Loiſir.* ἡ σχολὴ, ῆς. *Quand on ne fait rien.* ἡ ἀπραγμοσύνη, ης. *Repos.* ἡ ἡσυχία, ας. || In Otio langueſcere. ῥαστωνεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἐῤῥαστώνευκα. || Otium eſt mihi. εὐκαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐκαίρηκα. || Otia ducere. V. OTIOR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Otium agere. σχολὴν ἄγειν. || Hæc per Otium ſcripſi. σχολὴν ἄγων ταῦτα ἔγραψα. * κατὰ σχολὴν, ſeu ἐπὶ σχολῆς, vel καθ' ἡσυχίαν, ταῦτα ἔγραψα. || Otium agere ab omnibus. σχολὴν ἄγειν ἀπὸ πάντων. || Ab his rebus Otium habeo. τούτων, vel ἀπὸ τούτων σχολὴν ἄγω. || Mihi opus eſt Otio ad iſta facienda. δέομαι σχολὴν ἄγειν ἐπὶ τῷ πράττειν ταῦτα. || Otium his rebus impendit. σχολὴν ἄγει τούτοις. * σχολὴν ποιεῖται πρὸς ταῦτα. || Otium non habeo ad hæc conficienda. σχολὴν οὐκ ἄγω, ταῦτα ἀπεργάζεσθαι. || Otium mihi non eſt ad philoſophandum. οὐδεμίαν ἔχω σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. || Otium non habeo, ad litteras ſcribendas. ὑπὸ τῶν πραγμάτων οὐκ ἄγω σχολὴν, τὰ γράμματα γράφειν. || Scribendi mihi non eſt Otium. οὐ μοι σχολὴ γίνεται, γράφειν, vel οὐκ ἔστι μοι σχολὴ γράφειν, vel οὐκ ὑπάρχει μοι σχολὴ γράφειν. || Per hanc occupationem Otiũ mihi non fuit, quicquam rerum civilium agendi. ὑπὸ ταύτης τῆς ἀσχολίας, οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαί μοι σχολὴ γέγονε (V. γίνομαι in anom.) || Ei neceſſe eſt ſuppetere Otium vacandi rebus neceſſariis. αὐτῷ δεῖ, τὴν τῶν ἀναγκαίων ὑπάρχειν σχολήν. || In juventute exercendi in literis Otium non erat. ἐν τῇ νεότητι σχολὴ οὐκ ἦν περὶ τὰ γράμματα γυμνάζεσθαι. || Otiũ quidem nobis eſt ad philoſophandum, non eſt autem ad malefaciendum. ἡμῖν γάρ ἐστι σχολὴ μὲν φιλοσοφεῖν, ἀσχολία δὲ κακουργεῖν. || Otium non eſt ſervis. οὐ σχολὴ δούλοις. || Cùm in Otio ſum, id facio. κατὰ σχολὴν, τοῦτο πράττω. || Otii abundantia. περιουσία τῆς σχολῆς. || Otio abundare. εὖ ἔχειν σχολῆς. * σχολῆς εὐπορεῖν. || Otio frui. ἀπολαύειν τῆς σχολῆς. * τὴν σχολὴν καρποῦσθαι. || Detur Otium. ἐγγένηταί μοι σχολή. || Otium conſumere in aliquâ re. σχολὴν ἀναλίσκειν εἴς τι. || Totum vitæ Otium in his conſumit. πάντα τὸν βίον ἐν τούτοις σχολάζει. * τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τοῦτο καταναλίσκει. || Quomodo viro iſti Otium fuit moriendi in tot & tantis negotiis? πῶς ἐσχόλασεν ἀνὴρ ἀποθανεῖν, ἐν τοσούτοις πράγμασι. || Otium habeo ad audiendum. σχολάζω ἀκροᾶσθαι. || Nullum mihi eſt ad iſta Otium. ἐμοὶ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἐστι σχολή. || Si mihi tantum Otii ſupereſſet, ut tibi oſtenderem. εἰ ἐμοὶ τοσοῦτον περιῆν σχολῆς, ἵνα σοι δείξω. || Mei causâ Otium agit. ἐμοῦ ἕνεκα σχολὴν ποιεῖ. || Satis mihi Otii erat. σχολὴν ἱκανὴν ἦγον. || Si tibi Otium eſt. εἰ σχολάζων τυγχάνεις. || Commodo mihi Otio frui videris. δοκεῖς μοι ἐν καλῷ τῆς σχολῆς εἶναι. || Per Otium conſiderare. ἐπὶ σχολῆς ἐπισκέπτεσθαι. || Cùm primùm per Otium licuerit. ὁπηνίκα τάχιστα ἡ σχολὴ τοῦτο ἐγχωρῇ. || Bellum nobis Otium non dat iſta faciendi. σχολὴν ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι, τοῦ ποιεῖν ταῦτα. || Otium mihi imperabo, ut te audiam. ποιήσομαι σχολὴν, ἀκροᾶσθαί σου. || Otium afferre alicui. σχολὴν παρέχειν τινί. || In Otio eſſe. ἐν σχολῇ εἶναι. || Otio involvi. σχολῇ ἐνειλεῖσθαι, vel ἐναλινδεῖσθαι. || Alto quodam Otio involvi. βαθείᾳ τινὶ ἐναλινδεῖσθαι σχολῇ. || Otio languere. σχολῇ παραχαλᾶν. || Otio torpere. νωθρῶς, vel ἀργῶς ἔχειν. * ῥᾳθύμως διακεῖσθαι. || Otio ſe dare. ἀποκλίνειν εἰς τὸ ῥᾳθυμεῖν. || Confidere in Otio. ὄκνῳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ χρήσασθαι. || Totos ſe Otio dedunt. ἑαυτοὺς ἐνδιδοῦσι τῇ ῥᾳθυμίᾳ, vel πρὸς τὴν ῥᾳθυμίαν ἐνδιδοῦσι. V. TEMPUS.

O V

OVALIS, & e, is. *De petit triomphe.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ πεζοῦ θριάμβου.

OVANS, antis. omn. gener. *Triomphant.* πεζῇ θριαμβεύων, οντος. *Se réjouiſſant & ſautant de joie.* παρασκιρτάων, ῶν; άουσα, ῶσα; άον, ῶν.

OVATIO, onis. fœmin. *Petit triomphe.* ὁ πεζὸς θρίαμβος, ου. *Le temps auquel les poules pondent.* ὁ ὠασμὸς, οῦ.

OVATUS, a, um. *Qui eſt d'œuf.* ὁ καὶ ἡ ᾠώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable à un œuf.* ὁ καὶ ἡ ᾠοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

OVATUS, ûs. maſc. *Cri de joie, comme celui d'une armée victorieuſe.* ὁ ἀλαλαγμὸς, οῦ. V. OVATIO.

OVIARIA, æ. fœm. *Bergerie.* ἡ προβατικὴ, ῆς. * ἡ προβατεία, ας. *Troupeau de brebis.* ἡ ποίμνη προβατική.

OVIARICUS, a, um. *De brebis, ou moutons.* προβατικὸς, ή, όν.

OVICULA, æ. fœm. *Petite brebis.* τὸ προβάτιον, ίου.

OVIFER, (eri) a, um. *Qui pond des œufs.* ὁ καὶ ἡ ᾠοτόκος, καὶ τὸ ον, ου.

OVIFORMIS, & e, is. Vide OVATUS.

OVILE, is. neut. *Bergerie, étable à brebis.* τὸ ποίμνιον, ίου. * ἡ αὐλὴ, ῆς.

OVILLUS, & OVINUS, a, um. *De brebis, ou moutons.* ὁ καὶ ἡ προβάτειος, *vel* οἰάτειος, καὶ τὸ ειον, ου.

OVIPARUS, a, um. V. OVIFER.

OVIS, is. fœm. Cicer. *Brebis.* ἡ ὄϊς, ὄϊος. * ἡ οἶς, οἰός. * τὸ πρόβατον, ου. || Ovium venditor. ὁ προβατοκάπηλος, ου. || Ovium proventus. ἡ πρόβασις, εως. || Oves jugulare. μηλοσφαγεῖν, έω, F. ήσω, P. μεμηλοσφάγηκα. || Ovibus fœcundus. ὁ καὶ ἡ πολυπρόβατος, καὶ τὸ ον, ου.

OVO, as, avi, atum, are. *Triompher d'un petit triomphe.* πεζῇ θριαμβεύω, F. σω, P. τεθριάμβευκα. *Crier de joie.* ἀλαλάζω, F. άσω, P. ἠλάλαχα. *Sauter de joie.* ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. I. med. ἠγαλλιασάμην.

OVUM, i. neut. Cic. *Un œuf.* τὸ ᾠὸν, οῦ. || Ovi albumen. *Blanc d'œuf.* τοῦ ᾠοῦ τὸ λευκὸν, οῦ. || Ovi luteum. *Jaune d'œuf.* τὸ τοῦ ᾠοῦ ὠχρὸν, οῦ. * ἡ λέκιθος, ου. || Ova parere, *vel* edere. τὰ ᾠὰ τίκτειν. (Vide anom.) * ᾠοτοκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω. P. ᾠοτόκηκα. || Ova cuſtodire. *Garder des œufs.* ᾠοφυλακεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ᾠοφυλάκηκα.

O X

OXALIS, idis. fœm. *Oſeille ou ſurelle champêtre, herbe.* ἡ ὀξαλὶς, ίδος.

OXYGALUM, i. neut. *Lait aigre.* τὸ ὀξὺ γάλα, (ακτος.)

OXYGARUM, i. neut. *Du garon aigre.* τὸ ὀξύγαρον, ου.

OXYLAPATHUM, i. neut. *Parelle, ou Surelle, petite & pointue.* τὸ ὀξυλάπαθον, ου.

OXYMEL, llis. neut. *vel* OXYMELI. neut. indecl. *Oxymel, compoſition faite de miel, eau & vinaigre.* τὸ ὀξύμελι, μέλιτος.

OXYPOROPOLA, æ. maſc. *Vendeur de viandes confites en vinaigre.* ὁ ὀξυποροπώλης, ου.

OXYPORUM, i. neut. *Toute ſauce de vinaigre; c'eſt auſſi tout médicament qui pénétre bientôt.* τὸ ὀξύπορον, ου.

OXYRRHODINUM, i. neut. *Breuvage fait de vinaigre & d'eau de roſe.* τὸ ὀξυῤῥόδινον, ου.

OXYSACCHARUM, i. neut. *Breuvage fait de ſucre & de vinaigre.* τὸ ὀξυσάκχαρον, ου.

O Z

OZÆNA, æ. fœmin. *Polype, poiſſon; c'eſt auſſi une maladie du nez.* ἡ ὄζαινα, ης.

OZYMUM, i. neut. V. OCIMUM.

P A

PABULARIS, & e, is. *Qu'on donne aux bêtes pour pâture.* νομαδικὸς, κὴ, κόν.

PABULATIO, onis. fœmin. *Pâture.* ἡ προνομὴ, ῆς. *Fourrage.* ὁ χορτασμὸς, οῦ.

PABULATOR, oris. maſc. *Fourrageur.* ὁ προνομεὺς, έως. * ὁ χορτατὴς, οῦ.

PABULATORIUS, a, um. *Qui ſert aux fourrages.* ὁ καὶ ἡ τῷ χορτασμῷ ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου.

PABULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Paître.* νέμω, F. νεμῶ, P. νενέμηκα. accuſ. *vel* νέμομαι, fut. med. μοῦμαι, paſſ. νεμηθήσομαι, præt. νενέμημαι, præt. med. νένομα. acc. *Fourrager.* χορτάζω, F. άσω, P. κεχόρτακα. acc.

PABULUM, i. neut. *Pâture.* ἡ νομὴ, ῆς. *Fourrage.* ὁ χόρτος, ου. * τὸ χόρτασμα, ατος. *Entretien.* ἡ φορβὴ, ῆς.

PACALIS, & e, is. *De paix, qui concerne la paix, pacifique.* ἱλαστικὸς, *vel* εἰρηνικὸς, ὴ, όν.

PACATE. adv. *Paiſiblement.* εἰρηναίως. * εἰρηνικῶς.

PACATOR, oris. maſc. *Qui appaiſe.* ὁ ἱλαστήριος, ίου. *Qui fait la paix.* ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ.

PACATUS, a, um. Cic. *Appaiſé.* εὐμενισθεὶς, εῖσα, έν. *Pacifié.* εἰρηνευθεὶς, εῖσα, έν. * εἰρηνευόμενος, ένη, ενον. *Paiſible.* εἰρηνικὸς, ὴ, όν. *Calme & tranquille.* γαληναῖος, αία, αῖον.

PACIFER, (eri) a, um. *Qui porte la paix.* ὁ καὶ ἡ εἰρηνοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PACIFICATIO, onis. fœm. Cic. *Pacification.* ἡ εἰρηνοποιΐα, ας.

PACIFICATOR, oris. maſc. Cic. *Pacificateur, qui fait la paix entre des ennemis.* ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ. *Qui garde la paix.* ὁ εἰρηνοφύλαξ, ακος.

PACIFICATORIUS, a, um. Cic. *Appartenant, ou ſervant à faire la paix.* εἰρηνοποιητικὸς, ὴ, όν. *à mettre d'accord.* διαλλακτικὸς, ὴ, όν.

PACIFICO, as, avi, atum, are. Cicer. *Faire la paix.* εἰρηνοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. εἰρηνοποίηκα. *Accorder.* διαλλάττω, F. ξω, P. διήλλαχα. acc. V. PAX.

PACIFICUS, a, um. Cic. *Pacifique, qui fait la paix.* ὁ καὶ ἡ εἰρηνοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Paiſible, de paix.* εἰρηνικὸς, ὴ, όν.

PACISCOR, eris, pactus ſum, iſci. depon. Cic. *Faire un pacte, contracter.* ὁμολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμολόγηκα. dat. * συναλλάττω, F. ξω, P. συνήλλαχα. dat. *Promettre, ou accorder en mariage.* ἐγγυάω, F. ήσω, P. ἠγγύηκα. acc. perſ. dat. alt. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hâc de re tecum Paciſcor. συμφωνῶ σοι περὶ τούτου. || Hæc inter nos Paciſcimur. ταῦτα συντιθέμεθα, *vel* συνομολογούμεθα. || Hæc cum aliis Paciſcor. ταῦτα πρὸς ἄλλους συντίθεμαι. || Ut mea ſit, Paciſcor. συμφωνῶ, ταύτην ἐμὴν εἶναι. || Paciſcor tecum, me id facturum. συντίθεμαι πρός σε, ταῦτα πράξειν. || Præmium à te Paciſcor. συντίθεμαι πρός σε, μισθὸν λαβεῖν. pro iſto. ὑπὲρ τούτου. || Hoc inter ſe Paciſcuntur, ut ſi calamitas aliqua contingat, ſe mutuò juvent. ποιοῦνται συνθήκας, ἂν συμφορά τις συμβαίνῃ, βοηθεῖν ἀλλήλων. || Quæ cum aliis Paciſcimur. ἃ τοῖς ἄλλοις συμβάλλομεν. || Filiam ali-

cui Paciſci. ἐγγυᾷν τινι τὴν θυγατέρα.

PACO, as, avi, atum, are. Cic. *Pacifier.* εἰρηνοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. εἰρηνοποίηκα. *Appaiſer.* εὐμενίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. εὐμενισάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ferocem Pacare. ἄγριον ἐξημερῶσαι. || Pacare cives. τοὺς πολίτας καταπραΰνειν. || Iram Dei pacare. Τὴν Θεοῦ ὀργὴν ἐξιλάσκεσθαι.

PACTILIS, & e, is. *Qui s'entaſſe.* πηκτὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

PACTIO, onis. fœm. Cic. *Paction, pacte, traité.* ἡ ὁμολογία, ας. * τὸ ὁμολόγημα, ατος. *Compoſition.* ἡ συνθεσία, ας. * τὸ σύνθημα, ατος. *Accord.* ἡ διαλλαγή, ῆς. || Pactiones facio. V. PACISCOR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pactiones facere cum aliis. συνθήκας ποιεῖσθαι πρὸς ἄλλους. || De aliquâ re Pactionem facere. περί τινος ποιεῖσθαι συνθήκας. || Sed manifeſtum eſt, quòd has Pactiones fecimus. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι ταύτας τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθα. || De dimiſſione Pactionem facere oportet. περὶ τῆς ἀφέσεως δεῖ τὴν συνθήκην ποιεῖσθαι. || Iniquas Pactiones facere. ἄδικα, *vel* ἄπιστα συμβόλαια ποιεῖσθαι. || Pactionem conſtituere cum aliquo. συμβόλαιον ποιεῖσθαι πρός τινα. || Unde Pactio illi cum iis ſancita eſt. ὅθεν τὸ συμβόλαιον αὐτῷ πρὸς ἐκείνους γεγένηται. || Nullam cum eo Pactionem feci. οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν συμβόλαιον ἐγένετο, *vel* γέγονεν. || Pactiones cum multis faciunt. συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλουσι, *vel* συνθήκας πολλοῖς συντίθενται. || Ad Pactionem accedere. ὁμολογεῖν ταῖς συνθήκαις. || Pactionem ſervare. V. PACTUM.

PACTITIUS, a, um. *Qui appartient à une paction.* συνθηματικὸς, ἡ, όν. *à une convention.* συμβατικὸς, κὴ, κόν. *à un accord.* συναλλαγματικὸς, κὴ, κόν.

PACTOR, oris. maſc. Cic. *Faiſeur de traités & accords, entremetteur.* ὁ διαλλακτὴς, οῦ. * ὁ καταρτιστὴς, ῆρος.

PACTUM, i. neut. *Pacte, paction, traité, accord.* ἡ συνθήκη, ης. * τὸ σύνθημα, ατος. * ἡ ὁμολογία, ας. * τὸ συμβόλαιον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pacto convenire cum aliquo. συνθήκην τινὶ συντίθεσθαι. * συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα. V. PACTIO. || Pactum ſervare. τὴν συνθήκην φυλάττειν, *vel* διαφυλάττειν. || In Pactis manere. ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν. * ἐν ταῖς ὁμολογίαις μένειν. * τοῖς συντεθεῖσι, *ſeu* ὡμολογημένοις ἐμμένειν. || Ex Pacto. κατὰ τὴν ὁμολογίαν. || Pacta præſtare, implere. τὰ συντεθέντα ἐπιτελεῖν, *vel* πληροῦν. || Præter ea quæ Pacta ſunt, agere. παρὰ τὰ ὡμολογημένα ποιεῖν. * παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν. * τῶν ἐν συνθήκαις μηδὲν ποιεῖν. || Pacta violare. τὰς συνθήκας παραβαίνειν. || Pactum cum iis initū violat. τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑπαρχούσας συνθήκας παραβαίνει. * τὴν πρὸς αὐτοὺς συνθήκην παραβαίνει. || Nihil eorum quæ Pacta ſunt, exequi. μηδὲν τῶν ὡμολογημένων συντελεῖν. || Pactum, quod nobiſcum inierat. ἡ αὐτῷ γεγενημένη πρὸς ἡμᾶς συνθήκη. || Pactum irritum eſt. ἄκυρός ἐστιν ὁμολογία. || Pactum irritum facere. τὴν συνθήκην ἄκυρον ποιεῖν. || Ratum Pactum. κύριος συνθήκη. || Pacta ſolvere. τὰς ὁμολογίας λύειν. * τὰς συνθήκας παραλύειν. || Stare Pacto. ἐπὶ τῆς ὁμολογίας στῆναι. * ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν. Pro modo. V. MODUS.

PACTUS, a, um. part. *Dont on eſt convenu, arrêté, accordé.* ὁμολογηθεὶς, *vel* συντεθεὶς, εῖσα, έν. * διαλλαγεὶς, (ένος) εῖσα, έν. *Promis.* ἐγγεγυημένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pacta dies. συντεθειμένη ἡμέρα. * τεταγμένη ἡμέρα. || Pacto die, ad Pactum diem. * πρὸς ἡμέραν τεταγμένην. * πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. * ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ.

PADUA, æ. fœm. *Padoue, ville d'Italie.* τὸ πατάβιον, ίου.

PADUS, i. maſc. *Le Pô, fleuve d'Italie.* ὁ ἠριδανὸς, οῦ.

PÆAN, anis. maſcul. *Hymne, ou chanſon à la louange d'Apollon.* ὁ παιὰν, ᾶνος.

PÆDAGOGIUM, ii. neut. *La chambre des enfans, ou ſerviteurs.* τὸ παιδαγωγεῖον, είου.

PÆDAGOGUS, i. maſc. Cic. *Pédagogue, qui a la charge & conduite d'un enfant.* ὁ παιδαγωγὸς, οῦ.

PÆDEROS, otis. *Eſpece de branche urſine, herbe.* ὁ παιδέρως, ωτος.

PÆDIA, æ. fœm. *Inſtruction, enſeignement.* ἡ παιδεία, ας.

PÆDOR, oris. maſc. Cic. *Craſſe, ordure, ſaleté.* ὁ ῥύπος, ου.

PÆON, onis. maſcul. *Un certain pied de vers à quatre ſyllabes.* ὁ παιὼν, ῶνος.

PÆONIA, æ. fœm. *Pivoine, herbe.* ἡ παιονία, ας.

PÆTUS, a, um. *Qui regarde en haut, ayant les yeux de travers.* παιτὸς, ἡ, όν.

PAGANALIA, orum. neut. plur. *Fêtes de Village.* τὰ παγανάλια, ίων. * τὰ κωμητικὰ, ῶν.

PAGANICUS, a, um. *De village.* κωμητικὸς, *vel* παγανικὸς, ἡ, όν. *Champêtre, ruſtique.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, καὶ τὸ ον, ου.

PAGANUS, i. maſc. Cicer. *Payſan, villageois.* ὁ κωμήτης, ου. *Païen.* ὁ παγανὸς, *vel* ἐθνικὸς, οῦ.

PAGANUS, a, um. V. PAGANICUS.

PAGATIM. adv. *De village en village.* κατὰ κώμας.

PAGELLA, æ. & PAGINULA, æ. fœm. Cicer. *Petite page.* τὸ σελίδιον, *vel* σχεδάριον, ίου.

PAGINA, æ. fœm. Cicer. *Une page.* ἡ σελὶς, ίδος.

PAGO, is, pepigi, pactum, ere. V. PACISCOR.

PAGRUS, i. maſc. *Pagre, poiſſon.* ὁ πάγρος, *vel* φάγρος, ου.

PAGURUS, i. maſc. *Squavanchon, ſorte de grande écreviſſe.* ὁ πάγουρος, ου.

PAGUS, i. maſc. *Un gros village, ou bourg.* ἡ κώμη, ης. *Un pays, un canton.* ἡ χώρα, ας.

PALA, æ. fœm. *Une pelle.* ἡ μακέλλη, *vel* σκάφη, ης. || Pala annuli. *Le chaton d'un anneau.* ἡ τοῦ δακτυλίου σφενδόνη, ης.

PALÆSTINA, æ. fœm. *La Paleſtine, région de Syrie.* ἡ Παλαιστίνη, ης.

PALÆSTRA, æ. fœm. Cicer. *La lutte.* ἡ παλαίστρα, ας. * ἡ παλαισμοσύνη, ης.

PALÆSTRICE. adv. Cicer. *A la mode des Lutteurs.* παλαιστικῶς. * παλαιστρικῶς.

PALÆSTRICUS, i. maſc. *Lutteur.* ὁ παλαιστρικὸς, οῦ.

PALÆSTRICUS, a, um. Cic. *Qui appartient à la lutte.* παλαιστρικὸς, *vel* παλαιστικὸς, κὴ, κόν. || Ars Palæſtrica. *L'art de lutter.* ἡ παλαιστρικὴ, ῆς.

PALÆSTRITA, æ. maſc. Cic. *Lutteur.* ὁ παλαιστής, vel παλαιστρίτης, ȣ.

PALAM. adv. *Publiquement.* προφανῶς. *Ouvertement.* φανερῶς. *Devant tout le monde.* διαῤῥήδην. || Palam facere. *Déclarer.* φανερȣ̃ν, όω, ῶ, F. ώσω, P. πεφανέρωκα. acc. *Publier.* σαφηνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Palam & in oculis omnium. ἐν τῷ ἐμφανεῖ, κἂν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁπάντων. || Palam & ante oculos omnium. ἐν τῷ φανερῷ καὶ ἐν ὄψει πάντων. || Palam honoratur. ἐν τῷ φανερῷ γίγνονται αὐτῷ αἱ τιμαί. || Clam & Palam milites conſcribere. συλλέγειν στρατιώτας, ὥστε καὶ λαθεῖν, καὶ ὀφθῆναι. || Et illud Palam eſt. κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐστι. * πᾶσι δὲ φανερόν ἐστι τȣ̃το. || Palam eſt, eos aberrare. δῆλον, ὅτι ἁμαρτάνȣσι. * δῆλοί εἰσιν ἁμαρτάνοντες. Vide MANIFESTUS.

PALANGÆ, arum. fœm. plur. *Rouleaux qu'on met ſous les navires pour les tirer dedans ou dehors l'eau.* αἱ φάλαγγες, ων. vel αἱ φαλάγγαι, ῶν.

PALARIS, & e, is. ut Palaris ſylva. *Forêt où l'on fait des paiſſeaux ou échalas.* ἡ τῶν χαράκων ὕλη, ης.

PALATHA, æ. fœm. *Un cabas* ἡ παλάθη, ης.

PALATIM. adv. *En allant çà & là.* πλανητικῶς.

PALATINUS, a, um. *Du palais.* παλατῖνος, ίνη, ῖνον.

PALATIO, onis. fœm. *L'action d'enfoncer des pilotis, ou pieux,* ἡ χαράκωσις, εως.

PALATIUM, ii. neut. *Un palais.* τὸ παλάτιον, ίȣ. *Maiſon Royale.* τὸ βασίλειον, ȣ. * ἡ βασιλικὴ, ῆς. *Impériale.* τὸ ἀρχεῖον, ȣ.

PALATUM, i. neut. & PALATUS, i. maſc. *Le palais de la bouche.* ὁ ȣ̓ρανὸς, ȣ̃. * ἡ ὑπερῴα, ας. * τὸ ὑπερῷον, ȣ.

PALATUS, a, um. part. *Epars çà & là, ſans ordre.* πεπλανημένος, η, ον. * πλανηθεὶς, εῖσα, έν. *Semé par-ci par-là.* διεσπαρμένος, η, ον.

PALEA, æ. fœm. Cic. *Paille.* τὸ ἄχυρον, ȣ. * ἡ ἄχνη, ης. * τὸ κάρφος, εος, ȣς. || Palea galli gallinacei. *La barbe d'un coq.* τὸ κάλλαιον, ȣ.

PALEAR, ris. neut. *Le fanon d'un bœuf, ou d'une vache.* τὸ ἐσγόναλον, ȣ.

PALEARIUM, ii. neut. *Un pailler.* ὁ ἀχυρὼν, ῶνος. * ἡ ἀχυρμιὰ, ᾶς. *Lieu à réſerver la paille.* ἡ ἀχυροδόχη, ης.

PALEATUS, a, um. *Empaillé.* ἀχυρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Plein de paille.* ἀχυρωτὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PALILLOGIA, æ. fœm. *Répétition, figure de Rhétorique.* ἡ παλιλλογία, ας.

PALIMPISSA, æ. fœm. *Poix recuite.* ἡ παλίμπισσα, ας.

PALIMPSESTUS, i. maſc. Cic. *Carte, parchemin, ou tablette, où l'on pouvoit effacer ce qu'on y avoit écrit, pour y écrire quelque choſe de nouveau.* ὁ παλίμψηστος χάρτης, ȣ.

PALINODIA, æ. fœm. Cicer. *Chant contraire, ou dédit.* ἡ παλινῳδία, ας. || Palinodiam canere, vel cantare. παλινῳδεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπαλινῴδηκα. * τὴν παλινῳδίαν ποιεῖν.

PALITANS, antis. omn. gen. *Qui erre çà & là, qui s'égare.* ὁ ἀλήμων, ονος. V. ERRO, onis.

PALIURUS, i. maſc. *Aube-épine, ou Jonc-marin.* ὁ παλίȣρος, ȣ.

PALLA, æ. fœm. *Longue robe, propre des femmes.* τὸ φᾶρος, εος, ȣς.

PALLADIUS, a, um. *De Pallas.* Παλλάδιος, ία, ιον.

PALLAS, adis. fœm. *Une Déeſſe des Païens.* ἡ Παλλὰς, άδος.

PALLEO, es, & PALLESCO, is, llui, ere. Cic. *Pâlir, devenir pâle, être pâle.* ὠχριάω, ῶ, F. άσω, P. ὠχρίακα.

PALLIASTRUM, i. neut. *Un manteau groſſier, & d'étoffe peu chere.* τὸ τριβώνιον, ίȣ.

PALLIATUS, a, um. Cic. *Vêtu d'une robe longue.* ὁ καὶ ἡ τριβωνοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PALLIDUS, a, um. *Pâle.* ὠχρὸς, ὰ, όν.

PALLIOLATUS, a, um. *Qui porte une petite robe.* ὁ καὶ ἡ τριβωνιοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PALLIOLUM, i. neut. *Une petite, ou courte robe.* τὸ τριβώνιον, ίȣ. *Couverture de tête.* τὸ πιλίδιον, ίȣ.

PALLIUM, ii. neut. *Une robe longue, un manteau.* ὁ τρίβων, ωνος.

PALLOR, oris. maſc. Cic. *Couleur pâle.* ἡ ὠχρότης, ητος. * τὸ ὦχρον, ȣ̃. * ἡ ὠχρίασις, εως.

PALLULA, æ. fœm. *Petit hoqueton, petite robe de femme.* τὸ χλαίνιον, vel φάριον, ίȣ. * τὸ μικρὸν φᾶρος, (εος, ȣς.)

PALMA, æ. fœm. Cic. *La paume de la main.* ἡ παλάμη, ης. * τὸ θέναρ, αρος. *Le dedans de la main.* ἡ κοίλη χεὶρ, (χειρός.) *Palme, palmier, ou datte, fruit du palmier.* ὁ φοῖνιξ, ικος. *Victoire.* ἡ νίκη, ης. *Le prix.* τὸ ἄθλον, ȣ. * τὸ νικητήριον, ίȣ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Palmam, i. e. præmium referre. ἄθλον κομίζεσθαι, vel ἄρασθαι, vel ἀπολαβεῖν, vel αἱρεῖσθαι. || Palmam ambire. τȣ̃ ἄθλȣ, vel τῆς νίκης ἀντιποιεῖσθαι. || Palmam, i. e. victoriam reportare. νίκην αἱρεῖσθαι, vel ἄρασθαι, vel ἀποφέρεσθαι. * τὰ νικητήρια φέρεσθαι.

PALMARIS, & e, is. Cicer. *Qui appartient à la victoire.* ὁ καὶ ἡ ἐπινίκιος, καὶ τὸ κιον, ίȣ. * νικητήριος, ία, ιον. *Qui mérite d'emporter le prix.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόνικος, καὶ τὸ ον. *Qui a remporté le prix.* ὁ καὶ ἡ καλλίνικος, τὸ ον, ȣ. *Haut, long ou large de la paume de la main.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον.

PALMARIUM, ii. neut. *Le prix de la victoire.* τὸ νικητήριον, vel ἐπινίκιον, ίȣ.

PALMARIUS, a, um. *Digne de remporter le prix.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόνικος, καὶ τὸ ον, ȣ. V. PALMARIS.

PALMATUS, a, um. *Figuré en palme, entouré de palmes.* ὁ καὶ ἡ περιφοίνικος, καὶ τὸ ον, ȣ. *De triomphe, ou de victoire.* νικητικὸς, ὴ, όν. *Marqué de la paume de la main.* τῇ παλάμῃ σεσημασμένος, η, ον. *Frapé de la paume de la main.* θεναρισθεὶς, εῖσα, έν.

PALMES, itis. maſc. *Le ſarment, ou le pampre de la vigne.* τὸ κλῆμα, ατος. || Palmes gravidus. *Pampre de vigne plein de raiſins.* ἡ οἰναρὶς, ίδος. *Une branche de palmier.* ἡ σπάθη, ης.

PALMETUM, i. neut. *Lieu planté de palmes.* τὸ φοινικόφυλον, ȣ. * ὁ φοινικὼν, ῶνος.

PALMEUS, a, um. *De palmes, ou de dattes.*

φοινίκινος, νη, νον. *D'une paume de long.* σπιθαμιαῖος, *vel* παλαιςιαῖος, αία, αῖον.

PALMIFER, (eri) a, um. *Qui porte des palmiers ou palmes.* ὁ καὶ ἡ φοινικοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PALMIPEDALIS, & e, is. *Qui eſt d'un pied & d'une paume.* σπιθαμηποδιαῖος, αία, αῖον. * ποδιαῖος καὶ παλαιςιαῖος, αία, αῖον.

PALMIPES, edis. omn. gen. *Qui a les pieds plats.* ὁ καὶ ἡ ςεγανόπȣς, ποδος. V. PALMIPEDALIS.

PALMO, as, avi, atum, are. *Marquer de la paume de la main.* παλάμῃ σημαίνω, F. ανῶ, P. σεσήμαγκα. acc. *Lier enſemble.* ἐπιδέω, F. ήσω, *vel* έσω. (V. anom. in δέω.) acc.

PALMOSUS, a, um. *Plein, ou abondant en palmes.* ὁ καὶ ἡ φοινικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PALMULA, æ. fœm. *Le fruit d'une palme, une datte.* ἡ βάλανος, ȣ. * ὁ φοῖνιξ, ικος.

PALMUM, i. neut. V. PALMUS.

PALMUS, i. maſc *Un palme, meſure qui contient quatre doigts, ou quatre pouces.* ἡ παλαιςὴ, ῆς. * ἡ παλαιςὶς, ίδος. || Palmus major. *Palme qui contient douze doigts.* ἡ σπιθαμὴ, ῆς.

PALO, as, avi, atum, are. *Echalaſſer.* χαρακίζω, F. ίσω, P. κεχαράκικα. accuſ. *Garnir de pieux.* πατταλεύω, F. εύσω, P. πεπατταλευκα. acc.

PALOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Aller par-ci par-là, parmi les champs.* ἀλάομαι, *vel* πλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐπλανησάμην.

PALPATIO, onis. fœm. *Maniment doux.* ἡ ψηλάφησις, εως. *Flaterie.* ἡ κολακεία, ας.

PALPATOR, oris. maſc. *Qui manie doucement.* ὁ ψηλαφητὴς, ȣ. *Flateur.* θωπευτὴς, *vel* κολακευτὴς, ȣ.

PALPEBRÆ, arum. fœm. plur. Cic. *Les paupieres des yeux.* τὰ βλέφαρα, ων. * αἱ βλεφαρίδες, ων. || Palpebrarum pili. *Le poil des paupieres.* αἱ τῶν βλεφάρων τρίχες, ων. * αἱ τρίχες αἱ ἐν βλεφάροις. || Palpebrarum fucus. τὸ καλλιβλέφαρον, ȣ. || Palpebræ ſuperiores. αἱ κοιλίδες, ων. || Palpebrarum defluvia. ἡ μίλφωσις, εως.

PALPITATIO, onis. fœm. *Palpitation, treſſaillement, tremblement.* ὁ παλμὸς, ȣ. * ὁ σκαρθμὸς, ȣ.

PALPITO, as, avi, atum, are. Cicer. *Palpiter, treſſaillir continuellement.* ἀσπαίρω, F. αρῶ, P. ἤσπαρκα. * πάλλομαι, F. παλȣμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ei cor Palpitabat. αὐτῷ ἡ καρδία ἐπήδα, *vel* ἀνεπάλλετο. || Sic Palpitat. ȣ̃τως ἀσπαίρει. || Salit, Palpitatque. πηδᾷ καὶ ἀναπάλλεται.

PALPO, onis. maſc. *Flateur,* ὁ θὼψ, θωπός.

PALPO, as, avi, atum, are. & PALPOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Manier doucement.* ψηλαφάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψηλάφηκα. accuſ. *Flater.* κολακεύω, F. εύσω, P. κεκολάκευκα. acc. * θωπεύω, F. εύσω, P. τεθώπευκα. acc.

PALPUM, i. neut. V. PALPATIO.

PALUDAMENTUM, i. neut. *Une cotte d'armes, ou hoqueton de guerre.* ἡ χλαίνα, ης. * ἡ ἐφεςρὶς, ίδος. * ἡ ςρατικὴ χλαμὺς, (ύδος.)

PALUDATUS, a, um. Cicer. *Vêtu d'une cotte d'armes, ou d'un hoqueton de guerre.* χλαμυδωτὸς, ὴ, όν. * τὴν ἐφεςρίδα περιβεβλημένος, ένη, ένον.

PALUDOSUS, a, um. *Marécageux.* ὁ καὶ ἡ ἑλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PALUMBES, is. maſc.-fœm. *Ramier, pigeon ſauvage.* ὁ φάττος, ου. pro maſc. ἡ φάσσα, *vel* φάττα, ης. (pro fœm.)

PALUMBINUS, a, um. *De pigeon ramier.* ὁ καὶ ἡ φάττειος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PALUMBUS, i. maſc. V. PALUMBES.

PALUS, udis. fœm. *Un marais.* τὸ ἕλος, εος, ȣς. * ἡ λίμνη, ης.

PALUS, i. maſc. *Un pau, ou pieu.* ὁ πάσσαλος, ȣ. * ὁ σκόλοψ, οπος. *Un échalas.* ἡ χάραξ, *vel* κάμαξ, ακος.

PALUSTER, & ſtris, & e, is. *De marais.* λιμναῖος, αία, αῖον * ὁ καὶ ἡ ἕλειος, καὶ τὸ λειον. *Marécageux.* ὁ καὶ ἡ τελματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PAMPINACEUS, a, um. *Reſſemblant au pampre.* ὁ καὶ ἡ οἰναροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * οἰνάρεος, έα, εον. *à une branche de vigne.* ὁ καὶ ἡ κληματώδης, τὸ ες, εος, ȣς.

PAMPINARIUS, a, um. V. PAMPINEUS.

PAMPINATIO, onis. fœm. *Ebourgeonnement de vigne, l'action d'épamprer la vigne.* ὁ οἰναρισμὸς, ȣ̃. * ἡ κλάδευσις, εως.

PAMPINATOR, oris. maſc. *Qui épampre, ou ébourgeonne la vigne.* ὁ οἰναριςὴς, *vel* κλαδευτὴς, ȣ̃. *Vigneron qui taille la vigne.* ὁ ἀμπελȣργὸς, ȣ̃.

PAMPINATUS, a, um. V. PAMPINACEUS.

PAMPINEUS, a, um. *De pampre, ou de feuilles de vigne, ou de bourgeons.* κληματικὸς, *vel* οἰναρικὸς, ὴ, όν.

PAMPINO, as, avi, atum, are. *Ebourgeonner, & épamprer la vigne.* οἰναρίζω, F. ίσω, P. ᾠνάρικα. acc. *Ebrancher.* βλαςολογέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλαςολόγηκα. acc.

PAMPINOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de pampres.* ὁ καὶ ἡ οἰναρώδης, *vel* κληματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Fort feuillu.* ὁ καὶ ἡ πολύφυλλος, καὶ τὸ λον, ου.

PAMPINUS, i. maſc. Cicer. *Pampre de vigne.* τὸ οἴναρον, ȣ. * ἡ οἰναρὶς, ίδος. *Le jeune bois avec la feuille & le bourgeon.* τὸ κλῆμα, ατος.

PAN, anis. maſc. *Nom d'un faux Dieu des anciens: c'eſt auſſi un fantôme qui fait peur de nuit.* ὁ Πὰν, πανός.

PANACEA, æ. fœm. & PANACES, is. neut. & PANAX, acis. maſc. *Panacée, herbe qui guérit toute ſorte de maux.* ἡ πανάκεια, είας. * τὸ πάνακες, εος.

PANARETUS, a, um. *Qui a toutes ſortes de vertus.* ὁ καὶ ἡ πανάρετος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PANARIOLUM, i. neut. *Petit panier, ou corbeille à porter le pain.* ἡ μικρὰ ἀρτοθήκη, (ης.)

PANARIUM, ii. neut. *Le lieu où l'on garde le pain: corbeille, ou panier à mettre le pain.* ἡ ἀρτοθήκη, ης.

PANCHAIA, æ. fœm. *Région d'Arabie.* ἡ παγχαΐα, ας.

PANCHRESTUM, i. neut. Cicer. *Médicament bon à toutes ſortes de maux.* τὸ πάγχρηςον φάρμακον, ου.

PANCRATIASTES, æ. maſc. *Lutteur, qui ſe ſert*

de toutes ſortes de moyens pour renverſer ſon adverſaire. ὁ παγκρατιαςὴς, ȣ.

PANCRATICE. adv. *Robuſtement.* παγκρατικῶς.

PANCRATIUM, ii. neut. *Lutte en laquelle on ſe ſert de tous moyens pour vaincre.* τὸ παγκράτιον, ἰȣ.

PANCRATIUS, ii. maſc. Vide PANCRATIASTES.

PANDATIO, onis. fœm. *Courbure, ou courbement en bas.* ἡ κύρτωσις, vel κύφωσις, εως.

PANDECTÆ, arum. fœm. plur. *Pandectes, livres qui comprennent tout le Droit.* οἱ πανδέκται, ῶν.

PANDICULARIS, & e, is. ut Pandicularis dies. *Jour auquel on ſacrifioit communément à tous les faux Dieux.* ἡ πάνθεος ἑορτὴ, (ῆς.)

PANDICULATIO, onis. fœm. *L'action de s'étendre, ou de s'allonger comme on fait en bâillant.* ὁ σκορδινισμὸς, ȣ.

PANDICULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *S'étendre & s'allonger en bâillant.* σκορδινάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσκορδινησάμην. * σκορδινίζω, F. ίσω, P. ἐσκορδίνικα.

PANDO, as, avi, atum, are. *Courber.* κυρτόω, ῶ, F. ώσω. P. κεκύρτωκα. acc. * κυφόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύφωκα. acc. *Se courber.* κάμπτομαι, F. καμφθήσομαι, P. κέκαμμαι.

PANDO, is, andi, anſum, andere. *Ouvrir.* περιπτύσσω, F. ύξω, P. περιέπτυχα. acc. * ἀνοίγω, F. οίξω. (Vide anom.) acc. *Etendre.* πετάννυμι, & πεταννύω, F. άσω (Vide anom.) acc.

PANDOCHIUM, ii. neut. *Hôtellerie.* Τὸ πανδοχεῖον, εἰȣ.

PANDUS, a, um. *Courbé contre bas.* κυρτὸς, vel κυφὸς, ἡ, όν. * κεκαμμένος, η, ον.

PANEGYRICUS, a, um. *Fait en pleine aſſemblée.* πανηγυρικὸς, ἡ, όν.

PANEGYRICUS, i. maſc. (ſupp. ſermo.) *Un Panégyrique.* ὁ πανηγυρικὸς λόγος, (ȣ.)

PANEGYRIS, is. fœm. *Une aſſemblée publique: louange faite à l'honneur de quelqu'un.* πανήγυρις, εως.

PANGO, is, nxi, ctum, ere. *Ficher.* πηγνύω, vel πήγνυμι, F. πήξω. (V. anom.) acc.

PANICULA, æ. fœm. *La fleur du panis, les chatons du noyer, ou ce qui vient au noyer avant la fleur.* ἡ ἀνθήλη, ης. * ὁ κύτταρος, ȣ.

PANICUM, i. neut. *Du panis, petit grain.* ὁ ἔλυμος, ȣ. * ἡ μελίνη, ης. ‖ Panicum, vel Panicus terror. τὸ πανικὸν, ȣ.

PANIFEX, ficis. maſc. *Boulanger.* ὁ ἀρτοποιὸς, ȣ.

PANIFICIUM, ii. neut. *L'art & la façon de faire le pain.* ἡ ἀρτοποιΐα, ας.

PANIS, is. maſc. *Du pain.* ὁ ἄρτος, ȣ. ‖ Panis cibarius. *Pain de ménage, pain bis.* ὁ αὐτόπυρος, ου. ‖ Panis fermentatus. *Pain levé.* ὁ ζυμήτης, ȣ. ‖ Panis in clibano coctus. ὁ κλιβανίτης, vel κριβανίτης, ȣ.

PANNEUS, a, um. *De drap.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τȣ̃ ὑφάσματος.

PANNICULARIA, orum. neut. plur. *Les habits, & autres choſes d'un priſonnier, quand il eſt mis en priſon.* τὰ ῥάκη, ῶν.

PANNICULUS, i. maſc. *Petit haillon.* τὸ ῥάκιον, ἰȣ. *Piece, ou morceau de drap.* τὸ ὑφασμάτιον, ἰȣ.

PANNOSUS, a, um. *Habillé, ou couvert de haillons.* ὁ καὶ ἡ ῥακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PANNUCEUS, vel PANNUCIUS, a, um. Vide PANNOSUS. ‖ Pannucia veſtis. *Robe faite de haillons.* τὸ ῥάκωμα, ατος.

PANNUELIUM, ii. neut. *Petit mouchoir.* τὸ ῥάκιον, vel καψιδρώτιον, ἰȣ.

PANNUS, i. maſc. *Drap, ou drapeau.* τὸ ὕφασμα, ατος. *Haillon, piece de vieux drap.* τὸ ῥάκος, εος, ȣς. *Lange, ou drapeau d'enfant.* τὸ σπάργανον, ȣ. *Charpi qu'on met aux plaies.* τὸ ἔμμοτον, ȣ.

PANSA, æ. maſc. *Celui qui a les pieds larges.* ὁ πλατύπȣς, ποδος.

PANTHER, eris. maſcul. vel PANTHERA, æ. fœm. *Panthere, bête ſauvage & fort cruelle.* ὁ πάνθηρ, ηρος.

PANTHERINUS, a, um. *De Panthere, moucheté comme une Panthere.* πανθήρινος, η, ον.

PANTHERON, vel PANTHERUM, i. neut. *Un rets ſaillant.* τὸ πάνθηρον, ȣ.

PANTOMIMUS, i. maſc. *Bâteleur qui ſçait tout contrefaire.* ὁ παντόμιμος, ȣ.

PANURGIA, æ. fœm. *Fineſſe, ruſe.* ἡ πανȣργία, ας.

PANUS, i. Maſc. *Un peloton de fil.* ἡ ἀγαθὶς, ίδος. *Un flegmon, eſpece de tumeur.* τὸ φύγεθλον, ȣ. * ὁ βȣβὼν, ῶνος.

PAPÆ. interject. *Cri d'admiration.* βαβαί.

PAPAVER, eris. neut. *Du pavot.* ὁ μήκων, ωνος. ‖ Papaver nigrum. *Pavot noir.* τὸ μελάνθιον, ἰȣ. ‖ Papaveris ſuccus. *Le ſuc de pavot.* τὸ μηκώνιον, ȣ.

PAPAVERATUS, a, um. *Fait en forme de pavot.* μηκωνοειδῶς πεφυφασμένος, η, ον. *Reſſemblant au pavot.* ὁ καὶ ἡ μηκωνοειδὴς, καὶ τὸ ες, ἐος, ȣ̃ς.

PAPAVEREUS, a, um. *De pavot.* μηκωνικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ μηκώνειος, καὶ τὸ ειον, ȣ.

PAPILIO, onis. maſc. *Un papillon.* ἡ ψύχη, ης.

PAPILLA, æ. fœm. *Le tetin, le petit bout de la mammelle.* ἡ θηλὴ, ῆς. *Petit tuyau de fontaine.* ὁ σωλὴν, ῆνος.

PAPILLATUS, a, um. *Fait en façon de mammelle.* ὁ καὶ ἡ θηλοειδὴς, καὶ τὸ ες, ἐος, ȣ̃ς.

PAPPAS, æ. maſc. *Le pere, ou celui qui nourrit un petit enfant.* ὁ πάππας, ȣ.

PAPPO, as, are. *Appeler ſon pere papa, comme les enfans.* παππάζω, F. άσω, P. πεπάππακα.

PAPPUS, i. maſc. *La fleur des herbes, qui reſſemble au poil follet; le coton des chardons, &c.* ὁ πάππος, ȣ. * ἡ ἀνθήλη, ης. *Un grand pere, ou aïeul.* ὁ πάππος, ȣ. *Seneçon, herbe.* ὁ ἠριγέρων, οντος.

PAPULA, æ. fœm. *Puſtule, bouton qui vient au viſage.* τὸ φῦμα, vel ἐξάνθημα, ατος.

PAPYRACEUS, a, um. *Qui eſt de papier.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς παπύρȣ.

PAPYRIFER, (eri) a, um. *Qui porte, ou qui produit le papier.* ὁ καὶ ἡ παπυροφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PAPYRUS, i. fœm. & PAPYRUM, i. neut. *Papier, arbriſſeau qui croît en Egypte.* ὁ, vel ἡ πάπυρος, ȣ. *Papier à écrire.* ὁ χάρτης, ȣ.

PAR, aris. neut. *Une paire, ou une couple.* τὸ ζεῦγος, εος, ȣς. * ἡ ξυνωρὶς, ίδος.

PAR, aris. omn. gen. *Pareil.* ἴσος, ση, σον. *Pair.*

ἄρτιος, ία, ιον. || Par & impar. τὸ ἄρτιον, καὶ τὸ περιττόν. || Par ſuffragium. ἡ ἰσοψηφία, ας. || Pares in ſuffragiis. οἱ ἰσόψηφοι, ων. || Parem eſſe. *Etre ſuffiſant.* ἀρκεῖν, έω, ῶ, F. έσω, P. ἤρκεκα. dat. || Par pari referre. ἀντιποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀντιπεποίηκα. dat. perſ. * ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν. * ἴσα ἴσοις ἀμείβεσθαι. * τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι. || Par pari reddere, *vel* Parem gratiam referre. *Rendre la pareille.* τὴν ἀξίαν ἀνταποδιδόναι, δίδωμι, F. ώσω, P. ἀνταποδέδωκα. (V. δίδωμι.) dat. perſ. || Par eſt. *Il eſt raiſonnable.* εἰκός. *Il faut.* δεῖ. * χρή. *Il convient.* πρέπει.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pari jure eſſe cum aliquo. ἴσον ἔχειν τινί. * ἴσων τυχεῖν τινι. (V. τυγχάνω in anom.) || Pari jure cum aliis vivere. ἐξ ἴσου τοῖς ἄλλοις συζῆν. || Pari jure vivebat in Republicâ cum aliis. τῆς πολιτείας, ἴσον αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις μετῆν. || Pari loco cum Heroïbus habetur. ἐξ ἴσου τοῖς Ἥρωσι τιμᾶται. || Pari jure. ἐπὶ τῇ ἴσῃ. * ἀπὸ τοῦ ἴσου. || Pari modo. ἐκ τοῦ ὁμοίου. || Pari celeritate. τάχει ὁμοίῳ. || Hos ſibi Pares æſtimat. ἐκείνους ἐξ ἴσου αὐτῷ ποιεῖ, *vel* ἄγει. || Huic rei Par ſum. ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο, *vel* πρὸς τοῦτο. * ἀρκέω τούτῳ. || Quomodo poterit civitas Par eſſe tantis apparatibus? πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ ταύτην παρασκευήν; || Non ſum Par magnitudini negotii. οὐκ ἀρκῶ πρὸς τὸ τοῦ πράγματος μέγεθος. * οὐκ ἀρκῶ τῷ τοῦ πράγματος ἔργῳ. || Huic rei gerendæ Par ſum. ἱκανός εἰμι τοῦτο ποιεῖν. * πρὸς τοῦτο πρᾶγμα ἱκανός εἰμι.

PAR EST.

Par eſt nos eorum miſereri. εἰκός ἐστιν, ἡμᾶς ἐλεεῖσθαι τούτων. || Ut Par eſt. ὡς εἰκός. * ὥσπερ εἰκός. * κατὰ τὸ προσῆκον. || Par eſt eos magni facere. εἰκὸς, αὐτοὺς περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, *vel* προσῆκόν ἐστι. || Pluſquam Par eſt. μᾶλλον τοῦ προσήκοντος. || Ultrà quàm Par eſt. πλεῖον τοῦ δέοντος. || Plures quàm Par eſt. πλείους τοῦ προσήκοντος. || Contrà quàm Par eſt. παρὰ τὸ προσῆκον. || Minùs quàm Par eſt. ἔλαττον τοῦ προσήκοντος. || Pauciores quàm Par eſt. ἐλάττονες τοῦ δέοντος. || Plura dixit, quàm Par erat. μείζω τοῦ προσήκοντος εἴρηκε. || Imbecillior quàm par eſt. ἀρρωστότερος τοῦ δέοντος.

PARABILIS, & e, is. *Aiſé à trouver.* ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, καὶ τὸ ον, ου.

PARABOLA, æ. fœm. *Parabole, comparaiſon.* ἡ παραβολή, ῆς.

PARABOLANUS, i. maſc. *Celui qui étoit pour ſervir toute ſa vie au labourage : C'eſt auſſi un ſerviteur d'Hôpital ou d'Egliſe.* ὁ παραβάλανος, ου.

PARACHLAMYS, ydis. fœm. *Sorte de vêtement.* παράχλαμυς, υδος.

PARACLETUS, i. maſc. *Avocat, conſolateur, interceſſeur.* ὁ παράκλητος, ου.

PARACLYTUS, i. maſc. *Infame, de mauvaiſe réputation.* ὁ παράκλυτος, ου.

PARACOPE, es. fœm. V. DELIRIUM.

PARADISUS, i. maſc. *Un jardin de plaiſance, paradis.* ὁ παράδεισος, ου.

PARADOXUM, i. neut. *Paradoxe, ſentence contre l'opinion commune.* τὸ παράδοξον, ου.

PARADROMIS, idis. fœm. *Une galerie découverte.* ἡ παραδρομίς, ίδος.

PARAGAUDA, æ. fœm. *vel* PARAGAUDES, is. fœm. *Sorte de vêtement.* ἡ παραγαύδα, ας.

PARALLELUS, a, um. *Parallele, répondant l'un à l'autre en égale diſtance.* ὁ καὶ ἡ παράλληλος, καὶ τὸ ον, ου.

PARALOGISMUS, i. maſc. *Raiſonnement faux & captieux.* ὁ παραλογισμὸς, οῦ.

PARALYSIS, is. fœm. *Paralyſie, perte de ſentiment, & de mouvement en quelque partie du corps.* ἡ παράλυσις, εως.

PARALYTICUS, a, um. *Paralytique.* παραλυτικὸς, ή, όν.

PARANDUS, a, um. *Qu'on doit préparer.* σκευαστέος, α, ον. *acquerir.* κτητέος, α, ον.

PARANYMPHUS, i. maſc. *Celui qui méne, ou joint l'époux & l'épouſe enſemble.* ὁ παράνυμφος, ου.

PARAPHERNA, *vel* PARAPHERNALIA, orum. neut. plur. *Ce qu'on donne à l'époux outre la dot de ſon épouſe.* τὰ παράφερνα, ων.

PARAPHRASIS, is. fœm. *Paraphraſe, explication de quelque choſe d'une maniere plus étendue.* ἡ παράφρασις, εως.

PARARIUS, a, um. *Donné, ou rendu pour la pareille, mutuel.* ὁ καὶ ἡ ἀντάξιος, *vel* ἀμοιβαῖος, αία, αῖον. *Un courtier, qui fait prêter de l'argent.* ὁ καὶ ἡ πρόξενος, ου. * ὁ προξενητής, οῦ. * ὁ μεσίτης, ου.

PARASANGA, æ. fœm. *L'eſpace de trente ſtades.* ὁ παρασάγγης, ου.

PARASCEVE, es. fœmin. *Préparation.* ἡ παρασκευή, ῆς.

PARASITA, æ. fœm. *Une écornifleuſe.* ἡ παράσιτος, ου.

PARASITASTER, ſtri. maſc. *Qui veut imiter les écornifleurs.* ὁ παρασιτόμιμος, ου.

PARASITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Ecornifler.* παρασιτέω, ῶ, F. ήσω, P. παρασεσίτηκα. *Flater.* κολακεύω, F. εύσω, P. κεκολάκευκα. acc.

PARASITUS, i. maſc. *Un Ecornifleur.* ὁ παράσιτος, ου.

PARASTATÆ, arum. maſc. plur. *Des arcs-boutans à un pilier ou muraille.* οἱ παραστάται, ῶν.

PARATE. adv. *Etant prêt.* προχείρως. * ἑτοίμως. *Avec préparation.* κατεσκευασμένως.

PARATIOR, & ius. comp. *Plus prêt.* ἑτοιμότερος, έρα, ερον. Ad illa Paratior. προθυμότερος ὢν, *vel* προθυμοτέρως ἔχων πρὸς ταῦτα.

PARATISSIME. adv. ἑτοιμότατα.

PARATISSIMUS, a, um. ſuperl. *Tout prêt.* ἑτοιμότατος, άτη, ατον.

PARATIUS. adv. ἑτοιμότερον.

PARATUS, a, um. part. *Apprêté, préparé.* παρεσκευασμένος, η, ον. *Qui s'eſt préparé.* ἑτοιμασθεὶς, εῖσα, έν. *Prêt.* ἕτοιμος, η, ον. infin.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnibus modis Paratus & inſtructus. ἐκ παντὸς τρόπου παρεσκευασμένος. || Parati ad pugnam milites. στρατιῶται ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρεσκευασμένοι. || Parati omnes ſunt, tecum pugnare contra hoſtes. ὑπάρχουσί σοι πάντες ἕτοιμοι συμπολεμεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους. || Quidvis pati Paratus eſt. ἕτοιμός ἐστιν ὁτιοῦν πάσχειν. || Paratus ad dicendum. ἕτοιμος λέγειν. || Paratus eſt, inducias facere. ἕτοιμός ἐστι, ποιεῖσθαι ἀνοχάς. || Ad omnia promptus & Paratus. πρὸς πάντα πρόθυμος καὶ ἕτοιμος ὤν. || Paratus

ſum, iſta facere. πρόθυμός εἰμι, ταῦτα ποιεῖν. || Ad hæc Paratus ſum. πρὸς ταῦτα προθύμως, vel ἑτοίμως ἔχω. || Paratus eſt ad accipienda beneficia. προχείρως ἔχει πρὸς τὰς εὐεργεσίας. || Ad vim Paratus. πρὸς βίαν εὐτρεπής. || Mori pro eo Paratus ſum. ἀποθανεῖν ὑπὲρ τούτου ἑτοίμως ἔχω. || Parata Oratio. παρεσκευασμένος ὁ λόγος. || Paratum bellum. ἐνεστὼς ὁ πόλεμος.

PARATUS, ûs. maſc. *Appareil, préparatif.* ἡ παρασκευή, ῆς. *Préparation.* ἡ ἑτοιμότης, ητος.

PARAZONIUM, ii. neut. *Une épée qu'on porte à la ceinture.* τὸ παραζώνιον, ίου.

PARCA, æ. fœm. *Une parque.* ἡ μοῖρα, ας. * ἡ αἶσα, ης.

PARCE. adv. *En épargnant, avec épargne.* φειδομένως. *Chichement.* φειδωλῶς.

PARCENDUM eſt. *Il faut épargner.* φειστέον ἐστί. gen. *Il faut pardonner.* συγγνωστέον ἐστί. dat. perſ.

PARCIOR, & ius, oris. comp. *Plus ménager.* φειδωλότερος, έρα, ερον.

PARCISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ménager.* φειδωλότατος, άτη, ατον.

PARCITAS, atis. fœm. *Epargne.* ἡ φειδώ, όος, οῦς. * ἡ φειδωλή, ῆς. * ἡ φεισμονή, ῆς.

PARCO, is, peperci, & parſi, parſum, ere. *Epargner.* φείδομαι, fut. med. φείσομαι. Aor. 1. med. ἐφεισάμην. gen. *Pardonner.* συγγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. (V. anom. in γιγνώσκω.) dat. * συγγνωμονέω, ῶ, F. ήσω, P. συνεγνωμόνηκα. dat. || Parcere vitæ. *Aimer, ou épargner ſa vie.* φιλοψυχεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφιλοψύχηκα. || Qui vitæ parcit. *Qui aime, ou épargne ſa vie.* ὁ καὶ ἡ φιλόζωος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parcere tempori. φείδεσθαι τοῦ χρόνου. || Pecuniis parcere. φείδεσθαι χρημάτων. || Nemini Parcendum eſt. οὐδενός ἐστι φειστέον. || Præclarè Olynthiis Pepercit Philippus. καλῶς Ὀλυνθίων ἐφείσατο Φίλιππος. || Liberis Parcere patria lex eſt. παίδων φείδεσθαι πάτριος νόμος. || Pecuniis non Parcere. χρημάτων ἀφειδεῖν. vel πρὸς τὰ χρήματα ἀφειδῶς ἔχειν. Vide ABSTINEO. || Aliis Parcere, condonare. παρὰ τῶν ἄλλων δίκην μὴ λαβεῖν. || Oro te, ut Parcas mihi. δέομαί σου, συγγνώμην ἔχειν μοι. || Sociis Parcere. τοῖς ἑταίροις συγγνώμην δοῦναι. || Dignus cui Parcatur. ἄξιος συγγνώμης τυχεῖν. || Si mihi Parcatis. εἰ συγγνώμης παρ' ὑμῶν τυγχάνω. || Pueris ac puellis Pepercerunt. παισὶ καὶ παρθένοις συνέγνωσαν.

PARCUS, a, um. *Ménager, épargnant.* ὁ καὶ ἡ φειδωλὸς, καὶ τὸ όν. *Petit.* σμικρὸς, ρὰ, ρόν. || Parcus comitatu. *Qui a peu de gens.* ὀλιγοστὸς, στὴ, στόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parcus ac tenax. φειδωλῶς ἔχων, καὶ τῶν ἑαυτοῦ μηδοτιοῦν προϊέμενος. || Parcus opum. πρὸς τὰ χρήματα φειδωλῶς διακείμενος. || Pœnæ Parcus. τῆς τιμωρίας φειδόμενος.

PARDALIANCHES, is. neut. *Pardalianche, poiſſon.* τὸ παρδαλιαγχὲς, έος, οῦς.

PARDALIS, is. fœm. *Léopard, bête farouche.* ἡ πάρδαλις, εως. * ὁ πάρδος, ου.

PARDUS, i. maſc. *idem.*

PARENS, entis. maſc. & fœm. *Le pere.* ὁ γονεὺς, vel τοκεὺς, έως. * ὁ πατὴρ, τέρος, τρός. *La mere.* ἡ μήτηρ, τέρος, τρός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parentes noſtri. οἱ ἡμᾶς γεννήσαντες. || Parens, i. e. pater, ὁ γεννήσας. mater. ἡ γεννήσασα. || Parens hujus univerſitatis. ὁ πατὴρ τοῦδε τοῦ παντός.

PARENTALIA, orum. neut. plur. *Funérailles, ou banquets pour les morts.* τὰ ἐναγίσματα, vel κτερίσματα, ων.

PARENTALIS, & e, is. *Appartenant, ou propre aux funérailles.* ὁ καὶ ἡ τοῖς ἐναγίσμασιν ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου. *A qui on fait les funérailles.* τῶν κτερισμάτων λαχὼν, (όντος) οῦσα, όν.

PARENTELA, æ. fœm. *Parenté.* ἡ συγγένεια, ας.

PARENTHESIS, is. fœmin. *Paranthèſe, figure d'oraiſon, ou marque pour ſignifier un ſens à part.* ἡ παρένθεσις, εως.

PARENTICIDA, æ. maſc. & fœm. *Homicide de ſon pere.* ὁ καὶ ἡ πατροκτόνος, ου. *de ſa mere.* ὁ μητροκτόνος, ου.

PARENTO, as, avi, atum, are. & PARENTOR, aris, ari. *Faire les funérailles des morts.* ἐναγίζω, F. ίσω, P. ἠνάγικα. * κτερίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐκτέρικα. dat. perſ. acc. rei. V. JUSTA.

PAREO, es, rui, ere. *Obéir.* πείθομαι, fut. med. πείσομαι, præt. paſſ. πέπεισμαι. dat. * πειθαρχέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπειθάρχηκα. gen. *Paroître.* φαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. πέφασμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magiſtratibus Parere. τοῖς ἐν ἀρχαῖς πείθεσθαι. || Parere alacriter. ἑτοίμως ὑπακούειν τινί. || Conſiliis Parere. ταῖς βουλαῖς πείθεσθαι. || Mandatis Parere. τοῖς ἐπιταττομένοις πειθαρχεῖν. || Regi Parere. ἑαυτὸν εὐπειθῆ παρέχειν τῷ Βασιλεῖ. || Qui Regi Parent. οἱ τῷ Βασιλεῖ εὐπειθεῖς ὄντες. || Parere & obſequi duci. πείθεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ στρατηγῷ. || Aliorum voluntati Parere. τοῖς ἄλλων βουλήμασι πείθεσθαι. || Mandato Parens. κατα πειθὴς γινόμενος τῷ προστάγματι. || Legibus Parent. τοῖς νόμοις εὐπειθεῖς ἑαυτοὺς παρέχουσι. * εὐπειθῶς πρὸς τοὺς νόμους ἔχουσι. || Dictis alicujus Parere. ὑπακούειν ἄλλῳ.

PARERGUM, i. neut. *Ce qu'on ajoute à l'ouvrage principal qu'on a entrepris.* τὸ πάρεργον, ου.

PARIATIO, onis. fœm. *Egalité de compte auquel on trouve autant mis que reçu.* εὐθυνῶν ἰσότης, (ητος.)

PARIATOR, oris. maſc. *Celui qui rend cedit compte.* ἴσας εὐθύνας διδοὺς, (όντος.)

PARICIDA, PARICIDALIS, PARICIDIUM. Vide PARRICIDA, PARRICIDALIS, PARRICIDIUM.

PARIES, etis. maſc. *Une muraille.* ὁ τοῖχος, ου. * τὸ τειχίον, ίου. *Mur qui environne.* τὸ περίφραγμα, ατος. || Paries communis. τὸ μεσότοιχον, ου. || Parietum angulus. ὁ γωνιασμὸς, οῦ. || Parietes perfodere. τοιχωρυχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τετοιχωρύχηκα.

PARIETARIA, æ. fœm. *Pariétaire, herbe.* τὸ παρθένιον, ίου.

PARIETINA, æ. fœm. *Vieux mur, maſure.* ὁ τοῖχος ἠφανισμένος, ου.

PARILIS, & e, is. *Pareil, égal.* ὁ καὶ ἡ πάρισος, καὶ τὸ σον. * ἴσος, η, ον. *Semblable.* ὅμοιος, οία, οιον.

PARILITAS, atis. fœm. *Egalité.* τὸ πάρισον, ου. * ἡ ἰσότης, ητος. *Pareille condition.* ἡ ἰσοτέλεια, ας. * τὸ ἰσοστάσιον, ίου. *Similitude.* ἡ ὁμοιότης, ητος.

PARIO, as, are. *Rendre des comptes auxquels on trouve autant mis que reçu.* ἴσας εὐθύνας δίδωμι, F. δώσω, P. δέδωκα.

PARIO, is, peperi, partum, ere. *Enfanter.* τίκτω, F. τέξω. (V. anom.) acc. *Engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγέννηκα. acc. *Acquerir.* περιποιέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. περιεποιησάμην. accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pariunt menſe decimo. δεκάτῳ μηνὶ τίκτουσι. || Dolorem Parere. ἀλγηδόνα παρέχειν. || Tot mala hoc Peperit. τοῦτο τοσούτων κακῶν αἴτιον ἐγένετο. || Gloriam aliis Parere. τὴν δόξαν ἄλλοις παρασκευάζειν, *vel* φέρειν.

PARISII, iorum. maſc. plur. *Les habitans de la ville de Paris.* οἱ Παρίσιοι, ίων.

PARISINUS, a, um. *Pariſien,* παρισῖνος, ίνη, ῖνον.

PARITER. adv. *Egalement.* ἐξ ἴσου. * ἴσως. * ἐπίσης. *Enſemble, avec.* ὁμοῦ. * κατὰ ταυτά. *Semblablement.* ὁμοίως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pariter cum iis creſcunt. κατὰ ταὐτὰ ἐκείνοις συναύξονται. || Id Pariter cum omni animante naſcitur. τοῦτο ἐνυπάρχει παντὶ ζώῳ, ἅμα τῷ γεννηθῆναι. || Pariter cum aliis periclitari. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν. || Id Pariter atque ego ſcitis. τοῦτο ἐπίσης, *ſeu* ἐξίσης ἐμοὶ ἐπίστασθε.

PARITUDO, inis. & PARITURA, *vel* PARTURA, æ. fœm. Vide PARTUS.

PARMA, æ. fœm. *Bouclier de gens de pied.* ἡ πέλτη, *vel* πάρμη, ης. * ἡ ἀσπὶς, ίδος. V. PELTA.

PARMATUS, a, um. *Qui a un bouclier.* ἀσπιδωτὸς, *vel* πελτωτὸς, τὴ, τόν. *Qui porte un bouclier.* ὁ καὶ ἡ πελτοφόρος, *vel* ἀσπιδοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

PARMULA, æ. fœm. *Petit bouclier.* τὸ πελτάριον, *vel* ἀσπίδιον, ίου.

PARMULARIUS, ii. maſc. *Qui porte un bouclier.* ὁ πελτάστης, ου.

PARNASSUS, i. maſc. *Montagne de la Phocide en Grece, conſacrée par les Paiens aux Muſes.* ὁ παρνασσὸς, οῦ.

PARO, as, avi, atum, are. *Apprêter.* εὐτρεπίζω, F. ίσω, P. εὐτρέπικα. accuſ. *Préparer.* σκευάζω, *vel* παρασκευάζω, F. σω, P. παρεσκεύακα. acc. *Acquérir.* κτάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι, præt. paſſ. κέκτημαι. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parare illa quæ ad bellum neceſſaria ſunt. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευάζειν. || Parare ſe ad certamen. παρασκευάζεσθαι αὐτὸν πρὸς ἀγῶνα. * ἑαυτὸν πρὸς τὴν μάχην παρασκευάζειν. || Cœnam Parare. τὸ δεῖπνον ἑτοιμάζειν, *vel* εὐτρεπίζειν. || Bellorum inſtrumenta Parare. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἕτοιμα ποιεῖν. * τὰ τῆς στρατείας εὐτρεπῆ ποιεῖν. || Parare ſe in ſingulos dies ad migrandum ex hac vitâ. παρασκευάζειν ἑαυτὸν ἐφ' ἡμέραν πρὸς τὴν ἐνθένδε ἀποδημίαν. || Parabat eum ſpoliare. ἐν παρασκευαῖς ἦν τοῦτον συλᾶν. || Potentiam alicui parare. δύναμίν τινι παρασκευάζειν. || Amicos Parare. φίλους κτᾶσθαι. || Gloriam ſibi Parare. δόξαν κτᾶσθαι. aliis Parare. δόξαν ἄλλοις παρασκευάζειν. || Sibi aliorum benevolentiam Parare. κτᾶσθαι εὔνοιαν παρὰ τῶν ἄλλων. || Sæpe videtur difficilius eſſe bona ſervare, quàm Parare. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ, τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι. || Honorem ſibi ex hoc facinore Paravit. τιμὴν ἐκ τούτου ἐκτήσατο. || In omne flagitium ſe Paravit. πρὸς ἅπαν κακούργημα ἑαυτὸν ἑτοίμασε, *vel* ηὐτρέπισε. || Hæc ita Parantur. διὰ τούτου αἱ τούτων κτήσεις εἰσί.

PARO, onis. maſc. *Un brigantin, ou gallion.* ὁ πάρων, ωνος. * ἡ παρώνη, ης.

PAROCHIA, æ. fœm. V. PARŒCIA.

PAROCHUS, i. maſc. *Pourvoyeur : C'eſt auſſi celui qui accompagne les épouſées.* ὁ πάροχος, ου.

PARŒCIA, æ. fœm. *Paroiſſe.* ἡ παροικία, ας.

PARŒCUS, i. maſc. *Paroiſſien.* ὁ καὶ ἡ πάροικος, ου.

PARONYCHIA, æ. fœm. *vel* PARONYCHIUM, ii. neut. *Apoſtume qui vient à la racine des ongles.* ἡ παρωνυχία, ας.

PAROTIS, idis. fœm. *Apoſtume à l'entour, ou derriere l'oreille.* ἡ παρωτὶς, ίδος.

PARRA, æ. fœm. *Un oiſeau de mauvais augure.* ἡ ὄρνις ἀπαίσιος.

PARRICIDA, æ. maſc. & fœm. *Parricide, qui a tué ſon pere.* ὁ καὶ ἡ πατροκτόνος, *vel* πατροφόνος, ου. *Qui a tué ſa mere.* ὁ καὶ ἡ μητροκτόνος, ου.

PARRICIDALIS, & e, is. *Appartenant à un parricide.* πατροκτονικὸς, ή, όν.

PARRICIDIUM, ii. neut. *Parricide, meurtre de ſes parens.* ἡ πατροκτονία, ας.

PARS, rtis. fœm. *Part, partie.* τὸ μέρος, εος, ους. * ἡ μοῖρα, ας. *Partie adverſaire.* ὁ καὶ ἡ ἀντίδικος, ου. || Partes primæ. τὰ πρωτεῖα, ων. ſecundæ. τὰ δευτερεῖα, ων. || In ſex partes. ἑξαχῇ. || Omnibus Partibus conſtans. ὁ καὶ ἡ ὁλομερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Nullâ ex Parte. οὐδαμόθεν. || Hâc Parte. τῇδε, *vel* ταύτῃ. (ſupple μοίρᾳ.) Vide HINC. || Ab omni Parte. πανταχόθεν. || Aliquâ ex Parte. ἐκ μέρους. * μέρος τι. (ſupple κατά. || Neutrâ ex Parte. οὐδετέρᾳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pars Aſiæ quæ ad Orientem ſpectat. τῆς Ἀσίας ἡ πρὸς τὰς ἀνατολάς. || Regionis Pars altera Septentrionalis eſt, altera Meridionalis. τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον ἐστὶ, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν. (ſupple μέρος.) || Dimidiâ ex Parte Deum eſſe, alterâ Parte dimidiâ eſſe mortuum. ἐξ ἡμισείας μὲν θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει. || Id in beneficii Parte numerat. τοῦτο ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖ, *vel* τίθεται. || Illorum Pars magna fui. τούτων δὴ καὶ πλεῖστον μέρος γέγονα. (V. γίνομαι in anom.) || Pro meâ virili Parte. τὸ ἐμόν γε μέρος. * ὅσον ἔμοιγε μέρος ἐπιβάλλει. * εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος. * τό μοι ἐπιβάλλον. || Græcorum Pars ferè maxima. οἱ πλεῖστοι σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων. || In multas Partes diſtribuere. εἰς πλείω μερίζειν. || In bonam Partem interpretari. πρὸς τὸ εὔφημον, *ſeu* πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγεῖσθαί τι. || In deteriorem Partem accipere. ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν. || In meliorem Partem accipere. ἐπὶ τὸ βέλτιον, *vel* ἐπὶ τὸ εὐφημότερον ὑπολαμβάνειν. || In meliorem Partem vertere. ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. || Ab alicujus Partibus eſſe, Partes alicujus tueri. μετά τινος εἶναι. || Hoſtium Partes tenere. ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι. || Primas Partes ferre, tenere. τὰ πρῶτα φέρεσθαι. || Primas obtinere. τὸ πρωτεῖον καρποῦσθαι. * τοῦ πρωτείου, *ſeu* τῶν πρώτων τυχεῖν. * τὰ πρωτεῖα ἔχειν. * τῶν πρωτείων τυγχάνειν. || Secundas Partes obtinere. τὰ δεύτερα ἔχειν. * τῶν δευτέρων τυχεῖν. (V. τυγχάνω in anom.) || Primas Partes dare. τὰ πρωτεῖα διδόναι, *vel* νέμειν. || Primas ei Partes in dicendo concedit. τὰ πρωτεῖα αὐτῷ ἐν τῷ λέγειν νέμει. || Primas Partes affectant. τῶν πρωτείων, *vel* τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται.

|| Meæ Partes ſunt. ἐμὸν ἔργον ἐστί. * ἐμόν ἐστι. || Tuæ ſunt Partes. σόν ἐστι. || Illius ſunt Partes. τούτου ἐστί. || Noſtræ ſunt Partes. ἡμέτερόν ἐστι. || Veſtræ ſunt Partes. ὑμέτερόν ἐστι. || Illorum ſunt Partes. τούτων ἐστί. * ἔστι τούτων. || Meæ Partes ſunt, id agere. ἐμόν ἐστι, τοῦτο ποιεῖν. || Partes ejus obeo, *vel* ago. ἔργον αὐτοῦ ποιῶ. || Meas Partes obis. τὰ ἔργα μου διαπράττεις. || Veſtræ Partes ſunt, urbem conſervare. πρὸς ἡμῶν ἐστι τὴν πόλιν διαφυλάττειν. || Non ſunt meæ Partes, id agere. οὐ τοὐμὸν μέρος ἐστί. * οὐ μέρος ὅσον ἐπί μοι γέγονε. * οὐ κατ' ἐμὸν μέρος ἐστί.

PARSIMONIA, æ. fœm. *Epargne.* ἡ φειδωλὴ, ῆς. * ἡ φειδωλία, ας.

PARTIARIUS, ii. maſc. *Qui eſt à moitié.* ὁ συμμεριστὴς, οῦ. *Qui a part à quelque choſe.* ὁ κοινωνὸς, οῦ.

PARTICEPS, cipis. omn. gen. *Participant.* ὁ καὶ ἡ μέτοχος, ου. gen. rei. Vide PARTIARIUS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veſtræ amicitiæ Particeps. τῆς φιλίας τῆς ὑμετέρας μετέχων. || Sceleris Particeps. τοῦ κακουργήματος μετέχων. || Periculorum Particeps. τῶν κινδύνων μετέχων, *vel* μετεσχηκώς. || Calamitatis Particeps. τῆς συμφορᾶς μετέχων. || Periculi Particeps, τοῦ κινδύνου κοινωνῶν. || Imperii Particeps. τῆς ἀρχῆς κοινωνῶν. || Bonorum Particeps. τῶν ἀγαθῶν κοινωνῶν. || Victoriæ Particeps, *vel* ſocius. τῆς νίκης μετέχων. || Quis non expetat, ut Particeps fiat ſocietatis veſtræ? τίς οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε μετασχεῖν τῆς ὑμῶν συμμαχίας. || Periculorum & laborum Participes ſunt. τῶν κινδύνων καὶ πόνων μετέχουσι. || Ut cum ipſis negotiorũ Particeps eſſet. ἵνα μετέχῃ τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. || Plurimorum periculorum Particeps fuit. τῶν κινδύνων πλεῖστον μέρος μετέσχε. || Tibi negotiorum, *vel* in negotiis Particeps fuit. σοὶ τῶν πραγμάτων ἐκοινώνησε. || Alienarum rerum Participes ſunt. τῶν ἀλλοτρίων κοινωνοῦσι. || Hujus voluptatis omnes Participes feci. ταύτης ἡδονῆς μετέδωκα πᾶσι. || Bonorum Participes amicos facit. τῶν ἀγαθῶν μεταδίδωσι τοῖς φίλοις. || Magiſtratûs te Participẽ facio. μεταδίδωμί σοι τῆς ἀρχῆς. || Patriæ veſtræ nos Participes feciſtis. ἡμῖν μετέδοτε τῆς πατρίδος τῆς ὑμετέρας. || Civitatis Participem facere. μεταδιδόναι τῆς πόλεως. || Malorum Participem facere. τῶν κακῶν μεταδοῦναι. || Hos illius rei Participes facit. τούτους τοῦγε συμμεριστὰς ποιεῖ. || Bonorum ſuorum Participes alios facit. καλεῖ ἐπὶ μετουσίαν τοὺς ἄλλους. * ἄλλους τῶν ὄντων κοινωνοὺς ποιεῖ. || Vitii Participem eſſe. τῆς κακίας μεταλαβεῖν. || Curarum Participem eſſe. τῶν φροντίδων μετεῖναι. || Ut laborum meorum Particeps fiat. ὥστε μεριστὴν, *vel* κοινωνὸν γενέσθαι τῶν ἐμῶν πόνων. || Me facinoris Participem facere volunt. κοινωνὸν ἐμὲ λαβεῖν ἐθέλουσι τοῦ θελήματος. || Inſidiarum ſocius ac Particeps. τῆς ἐπιβουλῆς συναίτιος καὶ κοινωνός. || Morbi Particeps fit. τῆς ἀῤῥωστίας κοινωνὸς γίνεται. * τῆς ἀῤῥωστίας μετέχει.

PARTICIPATIO, onis. fœm. *Participation.* ἡ μετοχὴ, ῆς.

PARTICIPO, as, avi, atum, are. *Participer, être participant.* μετέχω, F. θέξω (V. ἔχω. in anom.) gen. *vel* acc. *Rendre participant.* συμμερίζω, F. ίσω, P. συμμεμέρικα. acc. rei. dat. perſ. * μεταδίδωμι, F. δώσω, F. μεταδέδωκα. dat. perſ. gen. *vel* acc. rei. || Idem imperium Participat. τῆς αὐτῆς ἀρχῆς μετέχει. || Laudes Participare. τῶν ἐπαίνων μετασχεῖν. || Honorẽ Participare. τῆς τιμῆς μετέχειν. || Capite malè affecto, corpus reliquum imbecillitatem Participat. κεφαλῆς κακῶς διακειμένης, μεταλαγχάνει τὸ σῶμα τῆς ἀσθενείας. || Conſilium cum alio Participare, participem conſilii alium facere. τῆς βουλῆς ἄλλῳ μεταδιδόναι.

PARTICULA, æ. fœm. *Petite partie.* τὸ τμῆμα, ατος. || Particulæ ſimiles inter ſe. αἱ ὁμοιομέρειαι, ῶν. * τὰ ὁμοιομερῆ, ῶν.

PARTICULATIM. adv. *Par parcelles, par pieces.* κατὰ μόριον. * κατὰ μέρος. * κατὰ μέρη. * μερικῶς. *Par le menu, en détail.* ἀναλεπτά.

PARTICULO, onis. maſc. *Cohéritier.* ὁ συμμέτοχος, ου.

PARTIM. adv. *En partie.* πῇ μὲν, πῇ δὲ. * ταύτῃ μὲν, ταύτῃ δὲ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Partim ſuperbè, partim abjectè, partim libidinosè vitam inſtituit. τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκράτως τὸν βίον διάγει. || Orationes Partim ipſe recitabat, partim aliis dabat. τῶν λόγων τοὺς μὲν αὐτὸς ἀπεγίνωσκε, τοὺς δ' ἑτέροις ἐδίδου. || Decem montes cælaverat, Partim argento, partim auro. δέκα ὄρη διεχάραξε, πῇ μὲν ἀργύρῳ, πῇ δὲ χρυσῷ. || Partim ſpe, partim metu. τὸ μὲν ὑπ' ἐλπίδος, τὸ δὲ ὑπὸ δέους.

PARTIO, onis. fœm. V. PARTUS, ûs.

PARTIOR, iris, itus ſum, iri. depon. *Mettre, ou ſéparer en pluſieurs parties.* μερίζω, F. ίσω & ιῶ, P. μεμέρικα. acc. *Départir.* διανέμω, F. εμῶ, P. διανενέμηκα. *Diviſer.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. διῄρηκα. acc. *Découper.* διατέμνω, F. τμήξω. (V. τέμνω in anom.) accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatem in vicos Partiri, & regionem in tribus. διαιρεῖσθαι τὴν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους. || Trifariam regnum Partiri. τριχῇ τὴν βασιλείαν διελέσθαι. || In tot membra Partiri. εἰς τοσαῦτα μέρη διαιρεῖσθαι, *vel* διανέμειν. || Ea Partiri & ſeparare. ταῦτα μερίζειν καὶ χωρίζειν. * ταῦτα διαμερίζειν. || Partiri pecuniam. ἀργύριον διαιρεῖν, *ſeu* διελεῖν. * ἀργύριον εἰς μέρη διαιρεῖν. || Præclarè omnia Partiri. καλῶς πάντα διελεῖν. || In octo partes totam multitudinem Partitus. εἰς ὀκτὼ μέρη διελὼν τὸ πᾶν πλῆθος. || Agrum cum aliquo Partiri. χώραν πρός τινα διανέμειν. || Mala cum aliquo Partiri. τῶν κακῶν μεταδιδόναι τινί. || Laborem cum iis Partitur. τῶν πόνων μεταδίδωσι τούτοις. || Periculum ex æquo Partiuntur. τοῦ κινδύνου κοινωνοῦσι. || Officia inter ſe Partiuntur. τὰ ἔργα πρὸς ἀλλήλους διανέμουσι.

PARTITE. adverb. *Par parties.* μεμερισμένως. *Diſtinctement.* διακεκριμένως. * εὐδιαιρέτως.

PARTITIO, onis. fœm. *Partition, diviſion.* ὁ μερισμὸς, οῦ. *Diſtinction.* ἡ διαίρεσις, εως.

PARTITOR, oris. maſc. *Celui qui ſépare en pluſieurs parties, qui diviſe.* ὁ μεριστὴς, οῦ. * ὁ διαιρετὴς, οῦ. *qui départ.* ὁ διανεμητὴς, οῦ.

PARTITUS, a, um. part. *Qui a diviſé.* μερισάμενος, ένη, ενον. acc. * διαιρήσας, ασα, αν. acc. *Qui eſt diviſé.* μερισθεὶς, εῖσα, έν. * διῃρημένος, ένη, ένον.

PARTOR, oris. maſc. *Qui a engendré.* ὁ τοκεὺς, έως. *Qui a acquis.* ὁ κτήτωρ, ορος.

PARTURIO, is, ivi, itum, ire. *Etre en travail d'enfant.* ὠδίνω, F. ινῶ, P. ὤδικα, *vel* ὠδινήσω, ὠδίνηκα.

PARTUS, a, um. part. *Enfanté.* τεχθεὶς, εῖσα, ἐν. *Engendré.* γεννηθεὶς, εῖσα, ἐν. *Acquis.* περιπεποιημένος, *vel* κεκλημένος, η, ον.

PARTUS, ûs. maſc. *Enfantement.* ἡ τέξις, εως. * ὁ τόκος, ου. * ὁ τοκετὸς, οῦ. *L'action d'engendrer.* τὸ γέννημα, ατος. * ἡ γέννησις, εως. *L'enfant qu'une femme porte dans ſon ventre, & dont elle accouche.* ὁ τόκος, ου. || Partum edere. V. PARIO. || Partui ineptus. ὁ καὶ ἡ ἀνέγκυος, καὶ τὸ ον, ου. || Partum gemellum eniti. διτλογονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδιτλογόνηκα.

PARVIDUCO, is, xi, ctum, ere. V. PARVIFACIO.

PARVIFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire peu d'état.* περὶ ὀλίγου ποιέομαι, οῦμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐποιησάμην. acc. *Négliger.* ὀλιγωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠλιγώρηκα. gen. V. ÆSTIMO.

PARVIPENDO, is, ere. *Idem.*

PARVITAS, atis. fœm. *Petiteſſe.* ἡ μικρότης, *vel* σμικρότης, ητος.

PARUM. adv. *Un peu.* μικρὸν, *vel* σμικρόν. * ὀλίγον. || Parum abeſt. ὀλίγου δεῖ. || Parum abfuit, quin. παρὰ μικρὸν ἐγένετο. (V. γίνομαι. in anom.) Parùm modeſtus. ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, καὶ τὸ ον, ου. || Parùm prudens. ὁ καὶ ἡ ὀλιγόφρων, καὶ τὸ φρον, ονος. * φρονήσεως ἐπ' ὀλίγον ἔχων. * ἐπ' ὀλίγον φρόνιμος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parũ eruditus. οὐ πάνυ πεπαιδευμένος. || Parùm eloquens. ἐνδεεστέρως ἔχων πρὸς τοὺς λόγους. || Parùm felix. ἐπ' ὀλίγον ἥκων εὐδαιμονίας. || Parùm id prodeſt. μικρῶς ὠφελεῖ τοῦτο. || Non Parùm iſta proſunt. οὐ μικρὸν ὠφελεῖ ταῦτα. || De his Parùm laboro. τούτων βραχύς μοι λόγος. || Parùm iſta curat. ὀλίγον, *vel* μικρὸν τούτων φροντίζει. (ſupple κατά.) || Hoc non Parùm excitat homines ad virtutem. τοῦτο οὐχ ἥκιστα παρορμᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὴν ἀρετήν. || Non Parùm momenti afferunt ad felicitatem. οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλονται πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. || Parùm abfuit, quin interire. παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. (V. ἔρχομαι & θνήσκω in anom.) || Parùm abfuit, quin interiret. παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν. V. ABSUM.

PARUMPER. adv. *Quelque peu de tempss.* ὁ ὀλίγον χρόνον. * εἰς μικρόν. * παρὰ μικρόν. *Peu à peu.* ἠρέμα.

PARVULUM. adv. *Le moins du monde.* ἥκιστα.

PARVULUS, a, um. *Fort petit.* ἄγαν, *vel* λίαν μικρὸς, ρὰ, ρόν. *Un enfant.* τὸ παιδίον, ίου.

PARVUS, a, um. *Petit.* μικρὸς, *vel* σμικρὸς, ρὰ, ρόν. *Court.* βραχὺς, (ἐος) χεῖα, χύ. *De peu.* ὀλίγος, γη, γον. || Qui, quæ, quod eſt Parvi animi. *De peu d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, καὶ τὸ ον, ου. *De peu de courage.* ὁ καὶ ἡ μικρόθυμος, καὶ τὸ ον. || Parvi æſtimo. V. PARVIFACIO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parva merces. σμικρὸς ὁ μισθός. || Parvus labor. μικρὸς πόνος. || Parvus animus. ἡ μικρὰ ψυχή. || Parvum temporis ſpatium. μικρὸς χρόνος. * ὀλίγος χρόνος. * βραχὺς χρόνος. || Parvo temporis ſpatio. δι' ὀλίγου.

PASCALIS, & e, is. *Qui paît ça & là.* σιτιστὸς, ἡ, όν. * νομαδικὸς, ἡ, όν.

PASCENDUS, a, um. *Qu'on doit paître.* νεμητέος, *vel* χορταστέος, α, ον.

PASCEOLUS, i. maſc. *Petite bourſe, ou bourſeron de cuir.* τὸ μαρσύπιον, ίου.

PASCHA, æ. *vel* PASCHA, atis. neut. *Paſque* τὸ πάσχα. gen. τοῦ πάσχα.

PASCHALIS, & e, is. *De Paſque, qui eſt ou appartient à la ſolemnité de Paſque.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ πάσχα.

PASCITO, as, are. *Repaître, paître ſouvent.* πολλάκις νέμω, F. νεμῶ, P. νενέμηκα. acc.

PASCO, is, pavi, paſtum, ere. *Paître.* νέμω, F. νεμῶ, P. νενέμηκα. accuſ. *Paître, nourrir.* σιτίζω, F. ίσω, P. σεσίτικα. acc. *Repaître.* χορτάζω, F. άσω, P. κεχόρτακα. acc. *Donner à manger.* βόσκω, F. βοσκήσω. (V. anom.) acc. *Traiter quelqu'un.* ἑστιάω, ῶ, F. άσω, P. εἱστίακα. acc. || Paſcere, *vel* paſtorem eſſe. νομεύειν, F. εύσω, P. νενόμευκα.

PASCOR, eris, paſtus ſum, ſci. depon. *vel* paſſ. *Se repaître.* νέμομαι, fut. med. οῦμαι. *Prendre nourriture.* ἐπισιτίζομαι, futur. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐπεσιτισάμην.

PASCUUM, i. neut. Vide PASTIO.

PASCUUS, a, um. *Qui ſert de pâturage.* ὁ καὶ ἡ ἔννομος, καὶ τὸ ον, ου.

PASSER, eris. maſc. *Paſſereau, moineau.* ὁ στρουθὸς, οῦ. *Plie, carrelet, ou limande, poiſſons.* ἡ ψῆττα, ης.

PASSERCULUS, i. maſc. *Petit paſſereau, ou moineau.* τὸ στρουθίον, ίου.

PASSIM. adverb. *Par tout.* πανταχοῦ. * πανταχῆ. * πάντη. *De tous côtés.* πανταχόθεν. * πανταχόσε.

PASSIO, onis. fœm. *Paſſion.* τὸ πάθος, εος, ους.

PASSIVUS, a, um. *Paſſif.* παθητικὸς, ἡ, όν.

PASSUM, i. neut. *Du vin cuit, vin doux.* τὸ γλυκὺ, έος.

1. PASSUS, a, um. nom. *Adouci à force de meurir.* γλυκαινόμενος, ένη, ενον. || Uvæ Paſſæ. *Grappes de raiſin doux.* αἱ σταφίδες, ων.

2. PASSUS, a, um. (part. à Pando.) *Etendu.* πεταςθεὶς, εῖσα, ἐν. * πεταννύμενος, ένη, ενον. (à Patior.) *Qui a ſouffert & enduré.* πεπονθὼς, (ότος) θυῖα, θός. acc. * παθὼν, (όντος) οῦσα, όν. acc. || Nullum Paſſus jugum. ὁ καὶ ἡ ἄζυξ, υγος. * ὁ καὶ ἡ ἄζυγος, καὶ τὸ ον, ου.

PASSUS, ûs. maſc. *Un pas.* τὸ βῆμα, ατος.

PASTILLUS, i. maſc. *Petite maſſe, ou trochiſque.* ὁ τροχίσκος, ου. * ὁ ἀρτίσκος, ου.

PASTINACA, æ. fœm. *Panais, racine.* ὁ σταφυλῖνος, ου. *Certain poiſſon vénimeux.* ἡ τρυγὼν, όνος.

PASTINATIO, onis. fœm. & PASTINATUS, ûs. maſc. *L'action de remuer la terre avec la houe.* ἡ βωλοστροφία, ας. * ἡ σκαφὴ, ῆς.

PASTINATOR, oris. maſc. *Houeur, qui travaille ou laboure avec la houe.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

PASTINATUS, a, um. part. *Houé & labouré.* ἐσκαμμένος, η, ον. * περισκαφεὶς, εῖσα, ἐν.

PASTINO, as, avi, atum, are. *Houer, labourer avec la houe.* σκάπτω, F. ψω, P. ἔσκαφα. acc.

PASTINUM, i. neut. *Une houe de vigneron.* τὸ σκαφεῖον, ου. * ἡ σκαπάνη, ης.

PASTIO, onis. fœm. *Pâturage.* ἡ νομὴ, ῆς. * ὁ νομὸς, οῦ. *Nourriture de bêtes.* ἡ τροφὴ, ῆς.

PASTOMIS, idis. fœm. *Inſtrument propre à retenir des chevaux fougueux.* ἡ πασομὶς, ίδος.

PASTOR, oris. maſc. *Paſteur.* ὁ νομεὺς, έως. *Berger.* ὁ ποιμὴν, ένος.

PASTORALIS,

PASTORALIS, & e, is. & PASTORITIUS, & PASTORIUS, a, um. Cic. *De paſteur.* νομευτικὸς, ἡ, όν. *De berger.* ποιμενικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ποιμένιος, καὶ τὸ ον, ȣ. *De pâture.* βοληγικὸς, ἡ, όν.

PASTUS, a, um. part. *Qui a repu.* νεμηθεὶς, vel νομευθεὶς, εῖσα, ἐν. *Raſſaſié.* χορτασθεὶς, εῖσα, έν.

PASTUS, ûs. maſc. V. PASTIO.

PATEFACIO, is, eci, actum, ere. *Ouvrir, donner entrée.* ἀνοίγω, F. οίξω. (V. anom.) acc. *Découvrir.* ἀνακαλύπτω, F. ψω, P. ἀνακεκάλυφα. acc. *Donner à connoître,* σαφηνίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc. *Déclarer.* ἐκδηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκδεδήλωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viam Patefacere improbitatis. ὁδὸν πρὸς τὴν πονηρίαν ἀνοίγειν. || Januam famæ hoc illi Patefacit. τόδε τὴν εὐδοξίας θύραν ἀνέῳξε τούτῳ. || Aditum Patefacere. πρόσοδον ἀνοίγειν. || Inſidias Patefacere. τὴν ἐπιβουλὴν φανερὰν, vel καταφανῆ ποιεῖν. || Omnia Patefacere. πάντα εἰς φῶς ἄγειν, ſeu ἐκφέρειν. || Veritatem Patefaciam. τὴν ἀλήθειαν φανερὰν ποιήσω. * ἀλήθειαν δηλώσω. * τῆς ἀληθείας ἀπόδειξιν ποιήσομαι. || Obſcura Patefacere. τὰ ἄδηλα σαφηνίζειν. || Iſta vobis Patefeci. ταῦτα ὑμῖν καταφανῆ, vel φανερὰ πεποίηκα. || Ejus ſuperbiam vobis Patefaciam. ποιήσω φανερὸν ὑμῖν, ὡς μεῖζον φρονεῖ τοῦ δέοντος, vel ὅτι, &c. || Mentem ſuam Patefaciunt. τὴν ἑαυτῶν γνώμην δηλοῦσι. * τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν σαφῶς ἐπιδεικνύουσι. || Indolem ſuam omnibus Patefaciunt. τὴν ἑαυτῶν φύσιν γνώριμον πᾶσι καθιστᾶσι. || Odium Patefaciens. τὴν ἔχθραν φανερὰν καταστάς. * τὴν δυσμένειαν ἄντικρυς ἀπογραφόμενος. || Maximè Patefecit benevolentiam, quâ nos proſequebatur. μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς ἡμᾶς. || Patefaciam ejus errorem. δείξω τοῦτον ἐξαμαρτάνοντα. || Morbum ſuum Patefacit. δηλοῖ πονηρῶς ἔχων. || Inimicitiam ſuam Patefaciunt. δηλοῦσι ἐχθρῶς ἔχοντες. || Hæc Patefaciunt, quis ſis. καταφανῆ σε ποιεῖ ταῦτα. || Hæc ſi quis Patefaciat. ταῦτα εἴ τις εἰς τοὐμφανὲς ἄγῃ.

PATEFACTIO, onis. fœm. *L'action de découvrir.* ἡ ἀνακάλυψις, εως. *Ouverture.* ἡ ἄνοιξις, εως. *Déclaration.* ἡ δήλωσις, vel φανέρωσις, εως.

PATEFACTUS, a, um. part. *Découvert.* ἀνακεκαλυμμένος, ένη, ένον. *Ouvert.* ἀνεῳγμένος, ένη, ένον. *Révélé, déclaré.* δεδηλωμένος, η, ον. || Cùm hæc omnia jam Patefacta ſint. τούτων ἤδη πάντων δηλωθέντων.

PATEFIO, is, ieri. V. PATEO.

PATELLA, æ. fœm. *Petit vaſe, dans lequel on faiſoit cuire les viandes, & on les ſervoit ſur la table.* τὸ λεκάνιον, vel λοπάδιον, ίȣ. *Brulure du Soleil, vice des arbres.* ἡ λοπὰς, άδος.

PATENA, æ. fœm. V. PATINA.

PATENS, entis. omn. gen. *Ouvert.* ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Patens locus. ἡ εὐρυχωρία, ας. || Patens omnibus. ὁ καὶ ἡ πάνδοχος, vel πάνδοκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PATENTER. adv. *Ouvertement.* ἀνοικτί. *Manifeſtement.* φανερῶς. *A découvert.* ἀνακεκαλυμμένως.

PATEO, es, tui, ere. *S'ouvrir, être ouvert.* ἀνοίγομαι, præt. paſſ. ἀνέῳγμαι. Aor. 1. paſſ. ἀνεῴχθην. (Vide anom.) *Paroître.* φαίνομαι, fut. paſſ. φανθήσομαι, præt. paſſ. πέφασμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Huc tibi aditus non Patet. δεῦρό σοι πάροδος οὐκ ἀνέῳκται. || Nullus ei ad honores aditus Patet. ἄβατοι αὐτῷ γίγνονται αἱ τιμαί. || Nullus nobis ad Græciam aditus Patet. ἄβατος ἡμῖν ἐστιν ἡ Ἑλλάς. || Aditus ad cœlum Patet. ὁδὸς πρὸς τὴν εἰς οὐρανὸν ἄνοδον ἀναπέπταται. || Patent hæc omnibus ad videndum. πρόκειται ταῦτα ἐν τῷ ἐμφανεῖ, κἂν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁπάντων. || Id omnibus Patet. τοῦτο πᾶσι φανερόν ἐστι. * ἅπασι πρόδηλόν ἐστι τοῦτο. || Ut omnibus Pateat. ἵνα πᾶσι φανερὸν γένηται. || Sed omnibus Patet, eos inferiores eſſe. ἀλλὰ παρὰ πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι ἐλαττοῦνται. || Patet, quis malorum auctor ſit. φανερὸν ἐγένετο, τίς κακῶν αἴτιός ἐστι. || Patet cum ſic acturum. δῆλον ὅτι, vel δῆλον ὡς οὕτω ποιήσει. || Hinc Patet. ἐντεῦθεν, vel ἐκ τούτων φανερόν ἐστι. || Ex utriuſque factis cuilibet Patebit uter noſtrûm ſit improbus. ἐκ τῶν ἀμφοῖν πεπραγμένων, πᾶσι εὔγνωστον ἔσται, πότερος ποθ' ἡμῶν ἐσθ' ὁ πονηρός. || Hinc facilè Patet, eum falſa dicere. ἐκ τούτων ῥᾴδιον μαθεῖν, ὡς ψευδῆ λέγει (V. in anom. μανθάνω.) || Ex his Patet, quòd. ἐκ τούτων καταδῆλόν ἐστιν, ὅτι. || Mens eorum omnibus Patet. πᾶσι φανερὰ γίνεται τούτων διάνοια. * αὐτῶν ἡ γνώμη πᾶσι γνώριμος καθέστη. || Patet, eum prava ſentire. δῆλός ἐστι, κακῶς φρονῶν. * Patet eum hoc feciſſe. δῆλός ἐστι, τοῦτο ποιήσας. || Patet eos aberrare. δῆλοί εἰσιν, ἁμαρτάνοντες. || Nos æquitatem eligere, Patet. δῆλοί ἐσμεν, τὸ δίκαιον αἱρούμενοι. || Patet, vos iſta curare. φανεροὶ ἐστὲ τούτων φροντίζοντες. || Patet illos nobis favere. δῆλοι, vel φανεροὶ οὗτοί εἰσι, τὰ ἡμέτερα φρονοῦντες. || Hæc ſic acta eſſe, Patet. φανερὰ ταῦτά ἐστιν, οὕτως πραχθέντα. || Patet cives ad iſta paratos eſſe. δῆλοί εἰσιν οἱ πολῖται, πρὸς ταῦτα ἑτοίμως ἔχοντες. || Patet ejus ſapientia. δῆλος γίνεται, σοφὸς ὤν. || Hoc latè Patet. τοῦτο ἐπὶ πολὺ διατείνει. || Hæc per totam vitam latè Patent. ταῦτα διατείνει διὰ παντὸς τοῦ βίου. || Malum in dies latiùs Patet. τὸ κακὸν ἤδη καθ' ἡμέραν περαιτέρω βαδίζει, vel ἐπὶ πλεῖον διατείνει.

PATER, tris. maſc. *Pere.* ὁ πατὴρ, τέρος, τρός. * ὁ γεννήτωρ, ορος. * ὁ γεννήτας, αντος. || Patres. *Les ancêtres.* οἱ πατέρες, ων. * οἱ πρόγονοι, ων. || Patres Conſcripti. οἱ Πατέρες συγγεγραμμένοι, ων. || Patre carens. ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, ορος.

PATERA, æ. fœm. *Une coupe, ou taſſe à boire.* ὁ κρατὴρ, ῆρος.

PATER-familias, patris-familias, vel patris-familiæ. maſc. *Pere de famille.* ὁ οἰκοδεσπότης, ȣ.

PATERNUS, a, um. *Paternel, de pere.* πατρῷος, ῴα, ῷον. * πατρικὸς, ἡ, όν. || Avus Paternus. ὁ πατροπάτωρ, ορος. || Paterna hæreditas. V. PATRIMONIUM.

PATERPATRATUS, i. maſc. V. FECIALIS.

PATESCO, is, atui, ere. V. PATEO.

PATIBILIS, & e, is. Cic. *Qui peut endurer.* παθητὸς, τὴ, τόν. *Qu'on peut endurer.* παθητικὸς, κὴ, κόν. *Aiſé à porter ou endurer.* ὁ καὶ ἡ εὐφόρητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PATIBULATUS, a, um. part. *Crucifié.* σταυρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis au gibet.* πατταλευθεὶς, εῖσα, έν.

PATIBULUM, i. neut. *Un gibet.* ὁ πάσσαλος, vel πάτταλος, ȣ. *Une croix.* ὁ σταυρὸς, ȣ. || Patibulo affigere. προσπασσαλεύειν, εύω, F. εύσω, P. προσπεπασσάλευκα. acc.

PATIENS, entis. part. (à Patior.) *Qui endure.* πάσχων, vel ὑπομένων, (οντος) ουσα, ον. acc.

PATIENS, entis. adj. omn. gen. *Patient.* ὑπομονικὸς, *vel* καρτερικὸς, ἡ, όν. gen. || Patiens in adverſis. ὁ καὶ ἡ ταλασίφρων, καὶ τὸ ον, ονος. || Patiens ſum. καρτερέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαρτέρηκα. dat. cum ἐν, aut cum ἐπὶ, *vel* part.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laboris Patiens. τοὺς πόνους καρτερικῶς φέρων. * πρὸς τὸν πόνον καρτερικῶς ἔχων. * ἐπὶ τοῖς πόνοις καρτερῶν. * ἐν τῷ πόνῳ καρτερῶν. * πρὸς πόνους καρτερῶν. * πόνους καρτερῶν. * ὁ καὶ ἡ φερέπονος, καὶ τὸ ον, ου. || Patiens eſt dolorum. τὰς ὀδύνας καρτερικῶς φέρει. * ἐπὶ ταῖς ὀδύναις καρτερεῖ. * καρτερεῖ ὀδυνώμενος. || Æſtus & frigoris Patientem eſſe. καρτερεῖν πρὸς καύματα καὶ ψῦχος.

PATIENTER. adv. *Patiemment.* ὑπομονητικῶς. * καρτερικῶς. || Id Patienter audit. καρτερεῖ ταῦτα ἀκούων. || Verbera Patienter ſuſtinet. καρτερεῖ τυπτόμενος. || Patienter ferunt, ſe injuriâ affici. καρτεροῦσιν ἀδικούμενοι.

PATIENTIA, æ. fœm. *Souffrance, l'action d'endurer.* καρτέρησις, *vel* τλῆσις, εως. *Patience.* ἡ ὑπομονὴ, ῆς. * ἡ καρτερία, ας. || Quanta eſt ejus Patientia. ὅσην ἔχει μακροθυμίαν. || Eum Patientiâ ſuâ lenit. πρᾶον αὐτὸν ποιεῖ τῇ μακροθυμίᾳ. * αὐτὸν πραΰνει καρτερῶν. || Patientia victa malis. ἡ καρτερία τοῖς κακοῖς νικηθεῖσα. || Incredibili Patientiâ utitur. θαυμαστὸν ὅσον καρτερικῶς ἔχει. * θαυμαστῇ καρτερίᾳ χρῆται. || Obduruit in Patientiâ. ἀναισθήτως ἔχει διὰ καρτερίαν.

PATIENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus patient.* καρτερικώτερος, έρα, ερον.

PATIENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-patient.* καρτερικώτατος, άτη, ατον.

PATINA, æ. fœm. *Plat à ſervir ſur la table, ou à faire cuire,* ἡ λοπὰς, άδος. * ἡ λεκάνη, ης.

PATINARIUS, ii. maſcul. *Un friand, ou gourmand.* ὁ ὀψοφάγος, ου. *Un leche-plat.* ὁ λοπαδοφυσητὴς, οῦ.

PATINARIUS, a, um. *Cuit, ou mis dans un plat.* ὁ καὶ ἡ λεκανόθετος, καὶ τὸ ον, ου.

PATIOR, teris, ſſus ſum, pati. depon. *Endurer, ſouffrir.* πάσχω, fut. πείσομαι. Aor. 2. ἔπαθον. (Vide anom.) accuſ. * ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. acc. *Etre en ſouffrance.* ἀλγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤλγηκα. || Pati gravia. δεινοπαθεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδεινοπάθηκα. || Jacturam Pati. ζημιοῦσθαι, όομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐζημίωμαι. * ζημίαν πάσχειν, *vel* φέρειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multa mala à vobis Patitur. πολλὰ κακὰ ὑφ' ὑμῶν πάσχει. || Acerbiſſima mala Pati. δεινότατα παθεῖν. || Infinita mala à bello & prædonibus Pati. μυρία κακὰ ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῶν λῃστῶν παθεῖν. || Atrocia ab aliquo Pati. δεινὰ πάσχειν ὑπό τινος. || Graviſſima corporis mala Pati. σφόδρα κακοπαθεῖν τῷ σώματι. || Malum ab inimico Pati. κακῶς παθεῖν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. || Quidvis Pati. ὁτιοῦν πάσχειν. || Paratus ſum quidvis Pati, ne iſtud agam. ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν παθεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα. || Pati & facere. πάσχειν καὶ δρᾶν. || Acerbiſſimos dolores Pati. ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν. || Mala quæ Patiuntur, & quæ aliis inferunt. τὰ κακὰ ἅπερ ἔχουσι, καὶ ἃ τοῖς ἄλλοις παρέχουσι. || Repulſam Pati. ἄρνησιν ὑποστήσασθαι, *vel* ὑφίστασθαι. || Pati toleranter. καρτερικῶς φέρειν. || Dolores toleranter Patitur. καρτερεῖ πρὸς τὰς ὀδύνας. Vide PATIENS.

|| Pati æquo animo. ἐπιεικῶς φέρειν. * ἀνεπαχθῶς φέρειν. || Iniquo animo Pati. δυσκόλως, *vel* χαλεπῶς φέρειν. || Moleſtè Pati. ἀνιαρῶς φέρειν. V. MOLESTE. || Forti animo Pati. ἀνδρείως φέρειν. * γενναίως φέρειν. || Pati animo tranquillo. ἀνεπαχθῶς, *vel* πρᾴως φέρειν. || Non feram, non Patiar, non ſinam. οὐκ οἴσω, οὐκ ἐάσω, οὐκ ἐπιτρέψω. || Ne populum contumeliâ affici Patiaris. μὴ τὸν δῆμον ὑβρίζεσθαι ἐᾶς. || Me à ſe abire non Patitur. ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ ἐᾷ με ἀπιέναι (V. ἵημι in anom.) || Non Patiar te injuriâ affici. οὐκ ἀδικούμενόν σε περιόψομαι. || Non Paſſus eſt eos contemni. οὐ προσώρα τούτους καταφρονουμένους. || Socios Pati eſſe indigentes. τοὺς ἑταίρους ἀπορουντας περιορᾶν, *vel* περιιδεῖν, *vel* περιόπτεσθαι. || Patiebantur urbes dirui. περιεώρων τὰς πόλεις ἀναστάτους γενομένας. || Ne nos, tempore pacis, everti Patiamini. ὡς μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς, εἰρήνης οὔσης, ἀναστάτους γινομένους. || Omninò hoc eſt peſſimum, ſi civitates illas Patiamini à Thebanis ſubverti. πάντων σχετλιώτατον, εἰ τὰς πόλεις ταύτας περιόψεσθε νῦν ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἀπολλυμένας.

PATOR, oris. maſc. *Ouverture.* τὸ χάσμα, ατος.

PATRANDUS, a, um. *Qu'on doit faire.* διαπρακτέος, α, ον.

PATRATOR, oris. maſc. *Celui qui fait.* ὁ διαπράκτης, ου.

PATRATUS, a, um. partic. *Fait & accompli.* ὁ καὶ ἡ τέλειος, καὶ τὸ ον, ου. * τετελεσμένος, η, ον. *Fait & commis.* διαπεπραγμένος, η, ον.

PATRIA, æ. fœm. *Le pays, le lieu où l'on eſt né.* ἡ πατρὶς, ίδος. || Patriæ amans. ὁ φιλόπατρις, ιδος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patriæ defendendæ causâ, pericula ſubire. ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τοὺς κινδύνους ὑπομένειν. || Patriam ſuam relinquere. τὴν ἑαυτοῦ ἐκλιπεῖν. (ſupple πατρίδα.) Patriâ aliquem expellere. ἐκβάλλειν τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος. * ἐκ τῆς πατρίδος φυγαδεύειν. || Procul à Patriâ errare. πόῤῥω τῆς πατρίδος ἀποπλανᾶσθαι.

PATRIARCHA, æ. maſc. *Patriarche.* ὁ πατριάρχης, ου.

PATRICIATUS, ûs, maſc. *L'état, ou dignité des Patriciens.* ἡ τῶν εὐπατριδῶν τιμὴ, (ῆς) *vel* τάξις, (εως.) * ἡ τῶν πατρικίων τιμὴ, ῆς.

PATRICIE. adv. *A la façon des Patriciens.* εὐπατριδῶν δίκην. *Noblement.* εὐγενῶς.

PATRICIUS, a, um. *De Patricien.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν πατρικίων.

PATRICIUS, ii. maſc. *Patricien, de la race des Sénateurs à Rome.* ὁ πατρίκιος, ίου. * ὁ εὐπατρίδης, ου.

PATRICIDA. V. PARRICIDA.

PATRIE. adv. *Paternellement, comme pere.* πατρικῶς. *Selon la mode du pays.* κατὰ τὰ πάτρια.

PATRIMONIUM, ii. neut. *Patrimoine, héritage.* τὰ πατρῷα, ων. *Succeſſion de pere au fils.* ἡ πατρῴα οὐσία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patrimonium pulcherrimum liberis relinquere. κτῆμα κάλλιστον τοῖς παισὶ καταλείπειν. || Patrimonium flagitioſè perdere. τὴν πατρῴαν οὐσίαν αἰσχρῶς ἀναλῶσαι. * τὴν καταλειφθεῖσαν οὐσίαν αἰσχρῶς ἀναλίσκειν. || Patrimonium devorare. τὰ πατρῷα κτήματα καταφαγεῖν. * τὰ πατρῷα κατεσθίειν. || Patrimonium conficere. τὰ πατρῷα καταφθείρειν.

PATRIMUS, i. maſc. & PATRIMA, æ. fœmin. *Celui ou celle qui a encore ſon pere.* οὗ, vel ἧς ὁ πατὴρ ζῇ. *Qui a encore pere & mere.* ὁ καὶ ἡ ἀμφιθαλὴς, έος, οῦς.

PATRISSO, as, are. *Reſſembler à ſon pere, ou faire comme ſon pere.* πατριάζω, F. άσω, P. πεπατρίακα. * πατρώζω, F. ώσω, P. πεπάτρωκα.

PATRITUS, a, um. *Venu de pere en fils, paternel.* πατρῷος, ῴα, ῷον. Vide PATRIUS.

PATRIUS, a, um. *De pere, paternel.* πατρικὸς, κὴ, κόν. *Du pays.* πάτριος, ία, ιον. *Natif du pays.* ὁ καὶ ἡ ἐπιχώριος, καὶ τὸ ον, ου.

PATRO, as, avi, atum, are. *Commettre, faire.* δράω, ῶ, F. άσω, P. δέδρακα. acc. * διαπράττομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεπραξάμην. acc. || Patrare ſcelus, crimen. *Commettre un crime.* πλημμελέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπλημμέληκα. V. CRIMEN.

PATROCINIUM, ii. neut. *Protection, ſauvegarde.* ἡ προστασία, vel προστατεία, ας. *Défenſe.* ἡ συνηγορία, ας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus Patrocinium ſuſcipere. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος. || Peto ut amicorum aliquis meum Patrocinium ſuſcipiat. ἀξιῶ τῶν φίλων μοί τινα συνειπεῖν.

PATROCINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Défendre.* συνηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. συνηγόρηκα. dat. vel acc. vel gen. cum ὑπὲρ. *Soutenir ſon droit.* συνδικέω, ῶ, F. ήσω, P. συνδεδίκηκα. dat. || Simulant ſe juſtitiæ Patrocinari. προσποιοῦνται μὲν ὑπὲρ τοῦ δικαίου συνηγορεῖν. || Amicis Patrocinari. τοῖς φίλοις συνηγορεῖν, vel συναγορεύειν, vel συνερεῖν, vel συνειπεῖν, vel συνδικεῖν, vel συμπαρεῖναι. || Contra hos vobis Patrocinari cogitur. κατὰ τούτων ὑμῖν συνδικεῖν ἀναγκάζεται. || Aliis Patrocinari. ἄλλων ὑπερειπεῖν. * ὑπὲρ ἄλλων λέγειν.

PATRONA, æ. fœmin. *Protectrice.* ἡ προστάτις, ιδος. *Celle qui défend, ou intercede pour.* ἡ συνήγορος, ου.

PATRONALIS, & e, is. *Qui appartient à un patron.* ὁ καὶ ἡ πατρώνειος, καὶ τὸ ον.

PATRONATUS, ûs. maſc. Vide PATROCINIUM.

PATRONUS, i. maſcul. *Patron.* ὁ πάτρων, ωνος. *Protecteur, défenſeur.* ὁ προστάτης, ου. *Avocat qui parle pour.* ὁ συνήγορος, vel σύνδικος, ου.

PATRONYMICUS, a, um. *Fait, ou formé de nom paternel.* πατρονυμικὸς, ἡ, όν.

PATRUELIS, is. maſc. & fœm. *Couſin germain,* ὁ ἀνεψιός, οῦ. *Couſine germaine.* ἡ ἀνεψιά, ᾶς.

PATRUELIS, & e, is. *De couſin germain.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἀνεψιοῦ. * ἐξαδελφικὸς, ἡ, όν.

PATRUUS, i. maſc. *Oncle paternel, le frere du pere.* ὁ πατράδελφος, ου.

PATRUUS, a, um. *Qui appartient à un oncle.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ πατραδέλφου.

PATULUS, a, um. *Large.* πλατὺς, (έος) εῖα, ύ. *Grand.* μέγας, μεγάλη, μέγα, (άλου.) *Ouvert.* ἀνεωγὼς, (ότος) γυῖα, γός.

PAVA, æ. fœmin. *La femelle d'un paon.* ἡ ταὼν, ῶνος.

PAUCIES. adv. *Peu de fois.* ὀλιγάκις. * παυράκις.

PAUCILOQUIUM, ii. neut. *Peu de paroles.* ἡ βραχυλογία, vel παυροέπεια, ας.

PAUCIOR, & ius, oris. comp. *Moins.* ὀλιγίστερος, έρα, ερον. || Non Pauciores ſeptem millibus. οὐκ ἐλάττους ἑπτακισχιλίων. || Multò Pauciores numero. πολλῷ ἐλάσσονες πλήθει. || Non Pauciores, quàm triginta anni. οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἔτη. || Non Pauciores quàm centum ſocii. οὐκ ἐλάττους τῶν ἑκατὸν ἑταῖροι. || Equites habebit, non Pauciores viginti millibus. ἱππέας ἕξει, οὐκ ἐλάττους δισμυρίων. || Equites non Pauciores ſex millibus. ἱππεῖς μηδὲν λείποντες τῶν ἑξακισχιλίων. * ἱππεῖς ἑξακισχίλιοι, μηδενὸς λείποντος. * ἱππεῖς ἑξακισχίλιοι, μηδενὸς δέοντες. * ἱππεῖς μηδὲν ἀποδέοντες τῶν ἑξακισχιλίων. * ἱππεῖς μηδενὸς δέοντες ἑξακισχίλιοι. || Annos vixit multò Pauciores centum. ἔτη πολὺ λείποντα τῶν ἑκατὸν, βεβίωκε. vel ἔτη πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατόν. vel ἔτη, πολλῶν δέοντα ἑκατόν. || Milites recipiunt, paulò Pauciores duobus millibus. ὁπλίτας δέχονται, ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας. * ὀλίγον δέοντας, δισχιλίους ὁπλίτας δέχονται. || Naves paulò Pauciores ducentis. αἱ νῆες ὀλίγῳ διακοσίων ἀποδέουσαι. vel νῆες διακόσιαι, ὀλίγων δέουσαι. || [* Λείπω, id eſt, Diſto, Abſum à : vel Deficio. Ἀποδέω, id. Abſum. Diſto. || Δέω, id. Egeo : vel Deficio, deſum.] || Natus annos triginta, aut paulò Pauciores. γεγονὼς ἔτη τριάκοντα, ἢ μικρὸν ἐλάττω. || Non Pauciores annos quàm triginta natus ſum. οὐκ ἔλαττον ἢ τριάκοντα ἔτη, γέγονα.

PAUCISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort peu.* ὀλίγιστος, ίστη, ιστον. || Oratoris eſt, civilia errata in Pauciſſima contrahere. ῥήτορος ἔργον ἐστὶ, τὰ πολιτικὰ ἁμαρτήματα εἰς ὡς ἐλάχιστον συστεῖλαι. || Quàm Pauciſſima habere negotia cum aliis. ὡς ἐλάχιστα πράγματα ἔχειν πρὸς ἄλλους. || Pauciſſimis contigit iſta audire. ὀλιγίστοις συνέβη ταῦτα ἀκοῦσαι. || Diſceptationes facient quàm Pauciſſimas. τὰς ἀμφισβητήσεις ὡς ὀλιγίστας ποιήσουσι. || Utor quàm poſſum Pauciſſimis. χρῶμαι ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις.

PAUCITAS, atis. fœm. *Petit nombre.* ἡ ὀλιγότης, ητος. || Amicorum Paucitas. ἡ ὀλιγοφιλία, ας. annorum. ἡ ὀλιγοετία, ας.

PAUCULUS, a, um. *Fort peu.* πάνυ ὀλίγος. * λίαν ὀλίγος, η, ον. || Pauculi. ὀλίγοι ὅσοι, αι, α.

PAUCUS, a, um. *Peu.* ὀλίγος, η, ον. || Paucorum imperium. *Gouvernement où peu commandent.* ἡ ὀλιγαρχία, ας. || Paucorum imperio parere. ὀλιγαρχεῖσθαι, έομαι, futur. paſſ. ὠλιγάρχημαι. || Qui, quæ, quod eſt Paucorum annorum. ὁ καὶ ἡ ὀλιγοετής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Paucis egens. ὁ καὶ ἡ ὀλιγοδεής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pauca de his commemoravi. μικρὰ διῆλθον περὶ τούτων. Pauca percurram de multis. μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι περὶ αὐτῶν, πολλῶν ὄντων. || Ut rem in pauca contraham ἵνα πάντα συνελὼν εἴπω, vel τῷ συνελόντι φάναι. || Ut Paucis abſolvam. συνελόντι δὲ εἰπεῖν. * ὡς συντόμως εἰπεῖν. || Paucis oſtendam, quid hoc ſibi velit. διὰ βραχέων δηλώσω, τὰ περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. || Paucis conabor percurrere. διὰ βραχέων πειράσομαι ἐπιδραμεῖν. || Paucis iſta recenſere. διὰ βραχέων ταῦτα διελθεῖν. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Paucis omnia commemorare. διὰ βραχυτάτων πάντα διηγεῖσθαι. || Paucis orationem abſolvam, conficiam. διὰ βραχέων ποιήσομαι τοὺς λόγους. || Paucis ſingula commemorare, ἐν βραχέσι ἕκαστα ἀναμιμνήσκειν. || Volo unum atque alterum ex

illis quæ geſta ſunt recenſere, idque Paucis. βέλομαι ἐν καὶ δύο τῶν πεπραγμένων διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχέσι, *vel* ἐν βραχυτάτοις. || Paucis docere magnas res. συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων. || Paucis iſta dicam. συντόμως, *vel* συντομώτατα ταῦτα ἐρῶ. || Paucis aliquid complecti. βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν τι. (V. λαμβάνω in anom.) || Paucis reſponde. σύντεμνέ μοι τὰς ἀποκρίσεις. || His Paucis diebus Pontifex maximus factus eſt. ὀλίγων ἡμερῶν τῶνδε μέγιστος ἀπεδείχθη ἀρχιερεύς. || Paucis diebus poſt pugnam. ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, *vel* ἡμέραις οὐ πολλαῖς ὕστερον. || Pauco tempore interjecto. διελθόντος χρόνου βραχέος.

PAVEFACTUS, a, um. part. *Epouvanté.* ἐξεπτοηθείς, θεῖσα, θέν. * καταπλαγείς, (έντος) εῖσα, έν. *A qui l'on a fait peur.* καταφοβηθείς, εῖσα, έν.

PAVEFIO, is, actus ſum, fieri. V. PAVEO.

PAVENDUS, a, um. part. *Qu'on doit craindre.* φοβητέος, α, ον.

PAVEO, es, & PAVESCO, is, pavi, ere. *Avoir grand'peur.* περιφοβέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. πεφόβημαι. *Etre effrayé.* καταπλήττομαι, fut. 2. paſſ. πλαγήσομαι. Aor. 2. paſſ. κατεπλάγην. * ἐκπτοέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἐξεπτόημαι.

PAVICULA, æ. fœm. *Une batte, inſtrument de quoi on bat les aires.* τὸ ἐργαλεῖον κυλινδροειδές, (έος, οῦς.) *Une hie à enfoncer le pavé.* ὁ ὁμαλιστήρ, ῆρος.

PAVIDE. adv. *Avec épouvante.* περιδεῶς. * καταδεῶς. * φοβερῶς.

PAVIDUS, a, um. *Peureux.* ὁ καὶ ἡ περιδεής, *vel* καταδεής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Fort craintif.* ὁ καὶ ἡ περίφοβος, *vel* ὑπέρφοβος, καὶ τὸ ον, ου.

PAVIMENTATUS, a, um. V. PAVITUS.

PAVIMENTO, as, are. *Paver.* ἐδαφίζω, F. ίσω, P. ἠδάφικα. acc.

PAVIMENTUM, i. neut. *Un pavé, ou le pavé d'une cour, &c.* τὸ ἔδαφος, εος, ους. * τὸ δάπεδον, ου.

PAVIO, is, ire. *Paver.* ἐδαφίζω, F. ίσω, P. ἠδάφικα. acc. *Dreſſer le pavé.* τὸ ἔδαφος ὁμαλίζω, F. ίσω, P. ὡμάλικα.

PAVITATIO, onis. fœm. *Peur, épouvante.* ὁ φόβος, ου. * ἡ διαπτόησις, εως.

PAVITO, as, are. V. PAVEO.

PAVITUS, a, um. part. *Pavé.* ἐδαφισθείς, θεῖσα, θέν.

PAULATIM. adv. *Petit à petit.* κατὰ μικρόν. * κατὰ βραχύ. * κατ' ὀλίγον. *Doucement.* ἠρέμα.

PAULISPER. adv. *Un peu.* ὀλίγον. * ἐς μικρόν. *Un peu de temps.* ὀλίγον χρόνον.

PAULO. adv. *Un peu.* μικρόν. Paulò antè. μικρῷ πρότερον. * ὀλίγον ἔμπροσθεν. || Paulò major. ὁ καὶ ἡ μικρῷ μείζων, καὶ τὸ μεῖζον, ονος. || Paulò minor. ὁ καὶ ἡ μικρῷ ἐλάττων, καὶ τὸ ον, ονος. || Paulò minùs. ὀλίγον ἧττον. || Paulò pòſt. ὀλίγον, *vel* ὀλίγῳ ὕστερον. * μικρῷ ὕστερον. * μετ' ὀλίγον. * μετὰ χρόνον οὐ πολύν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Paulò anteà. ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ πρότερον. * μικρὸν πρότερον. || Paulò ante bellum. μικρῷ πρότερον τοῦ πολέμου. || Paulò poſt captam urbem. μικρῷ ὕστερον τῆς ἁλώσεως. || Paulò longiùs. ὀλίγῳ μακρότερον. || Paulò plus. μικρῷ πλέον. || Paulò majorem potentiam habere. ὀλίγῳ μείζω δύναμιν ἔχειν. || Paulò plures. ὀλίγῳ πλείους. || Paulò pauciores. μικρῷ ἐλάττους. || Paulò ante nos. ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν. || Paulò ante illos. μικρὸν πρὸ τούτων. || Paulò pòſt videbimus. ἐν βραχεῖ μέλλομεν εἰδέναι. || Paulò pòſt id feci. μικρὸν χρόνον διαλιπών, τοῦτο πεποίηκα.

PAULULUM. adv. *Bien peu.* τυτθόν. * ὀλίγιστον.

PAULULUS, a, um. *Fort peu.* ὀλίγιστος, η, ον. * ὀλίγος ὅσος; ὀλίγη ὅση; ὀλίγον ὅσον. *Qui eſt de peu d'effet.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγοδρανής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Paululo contentus. ὁ καὶ ἡ λίαν ὀλιγαρκής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PAULUM. adv. *Un peu.* μικρόν.

PAULUS, a, um. *Peu.* ὀλίγος, η, ον. *Petit.* σμικρός, *vel* μικρός, ρά, ρόν. *Court.* βραχύς, (έος) χεῖα, χύ.

PAVO, onis. maſc. *Un paon, oiſeau.* ὁ ταών, ῶνος. * ὁ τάως, *vel* ταῶς, ῶ.

PAVONINUS, & PAVONIUS, a, um. *De paon.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ταῶνος.

PAVOR, oris. maſcul. *Frayeur.* ἐκπληξία, *vel* πτοία, ας. * ἡ φρίκη, ης. *Grande crainte.* ἡ περίδεια, ας. *Peur.* τὸ δέος, εος, ους. * ὁ φόβος, ου.

PAUPER, eris. omn. gen. *Pauvre.* ὁ καὶ ἡ πένης, ητος. *Indigent.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ τὸ ον. || Argenti & auri pauper. ὁ καὶ ἡ ἀνάργυρος, καὶ ἄχρυσος, καὶ τὸ ον, ου. || Pauper argenti. ἀργυρίου ἀπορῶν. || Pauper civis. πολίτης ἐνδεῶς, *vel* ἀπόρως, *vel* πενέστατα ἔχων. || Pauperes cives. οἱ ταῖς οὐσίαις καταδεέστεροι πολῖται, *vel* οἱ καταδεέστερον πράττοντες. || Maximis copiis affluentes, Pauperes facti ſunt. μεγίστους πλούτους παραλαβόντες, εἰς ἀπορίαν καθεστήκασι, *vel* κατέστησαν. || Valdè Pauperes ſunt. λίαν ἐνδεῶς διάκεινται. * οὐδὲν κέκτηνται. * μηδὲν ἔχουσι. || Omninò Pauperes. οἱ οὐδὲν κεκτημένοι. || Pauperes & errones fuerunt. ἐνδεεῖς καὶ πλανῆται καθεστήκασι.

PAUPERCULUS, a, um. *Un peu pauvre.* πενιχρός, ρά, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ὀλίγον τι πένης, ητος. *Un mendiant.* ὁ πτωχός, οῦ.

PAUPERIES, iei. fœm. Vide PAUPERTAS.

PAUPERIOR, & ius, oris. comp. *Plus pauvre.* πενέστερος, *vel* πτωχότερος, έρα, ερον.

PAUPERRIMUS, a, um. ſuperl. *Très-pauvre.* πενέστατος, *vel* πτωχότατος, άτη, ατον. || Pauperrimi cives. οἱ ἀπορώτατοι τῶν πολιτῶν.

PAUPERO, as, are. *Appauvrir.* πένητα, *vel* ἄπορον. (acc. maſc. & fœm.) ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc.

PAUPERTAS, atis. fœm. *Pauvreté.* ἡ πενία, ας. * ἡ πτωχεία, ας. *Diſette, indigence.* ἡ ἔνδεια, ας. * ἡ ἀπορία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maximâ Paupertate premi. ἐν μεγίσταις ἀπορίαις εἶναι. * ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. * ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις εἶναι. * ἐν μεγίστῃ πενίᾳ εἶναι. || Propter cultum divinum Paupertate conflictor. ἐν πενίᾳ εἰμὶ διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ λατρείαν. || In ſummâ Paupertate eſſe. ἐν μεγίστῃ πενίᾳ καθίστασθαι. || Ad Paupertatem alios redigere. εἰς πενίαν ἄλλους καθιστάναι, *ſeu* καθίστασθαι. || Paupertatem ſubire, *vel* pati. πενεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπένηκα. || Ad Paupertatem redigi. εἰς πενίαν καθίστασθαι. * εἰς πενίαν ἐλθεῖν. (Vide ἔρχομαι in anom.) || In extremam Paupertatem incidere. εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν ἐλθεῖν. * τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ περιπίπτειν. || Putaverunt, ſi eos iſta deficerent, ipſos ad extremam Paupertatem redactum iri. ἐνόμισαν, αὐτοὺς, ἂν ἀποστερήσωσι τῶν ὑπαρχόντ-

των, εἰς ἐσχάτην πενίαν καλαςήσεσθαι. || Paupertate premi. πενίᾳ πιέζεσθαι, vel συνέχεσθαι.

PAUPERTINUS, a, um. V. PAUPERCULUS.

PAUSA, æ. fœm. *Pauſe, repos pour un temps.* ἡ παῦσις, εως. * ἡ παῦλα, ης. * ἡ πανσωλὴ, ῆς.

PAUSARIUS, ii. maſc. *Celui qui avertit les mariniers quand il faut faire pauſe.* ὁ κελευςὴς, ῦ.

PAUSO, as, are. *Faire une pauſe, ou ſe repoſer.* παύομαι, fut. med. παύσομαι. Aor. 1. med. ἐπαυσάμην. gen.

PAVUS, i. maſc. V. PAVO.

PAUXILLATIM, & PAUXILLULATIM. adv. *Peu à peu, petit à petit.* κατ' ὀλίγον. * κατὰ μικρὸν, vel σμικρόν.

PAUXILLISPER. adv. *Idem.*

PAUXILLULUS, a, um. *Très-peu.* ὀλίγος ὅσ☉. * ὀλίγος, η, ον.

PAX, acis. fœm. *Paix.* ἡ εἰρήνη, ης. *Repos.* ἡ ἡσυχία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pacis tempore. εἰρήνης ὅσης. || In Pace vivere. εἰρήνην ἄγειν. || Pacem habere cum aliis. εἰρήνην ἄγειν πρὸς ἄλλȣς. || Sub hoc Senatu cum aliis omnibus Pacem coluerunt. ταύτης τῆς βȣλῆς προςατȣ́σης, πρὸς τȣ̀ς ἄλλȣς ἅπαντας εἰρήνην ἦγον. || Stabilem, firmam Pacem habere. εἰρήνην βεβαίαν ἔχειν. || Pacem facere. εἰρήνην ποιεῖν, vel ποιεῖσθαι, vel πράττειν. || Pacem facere cum hominibus. εἰρήνην ποιεῖν πρὸς τȣ̀ς ἀνθρώπȣς. || Altiſſima Pax cum iis erat. εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνȣς ἦν. || Pace frui. εἰρήνης ἀπολαύειν. || Nunquam diuturnâ ac certâ Pace potitus. ȣ̓δεπώποτε μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκώς. || Nunc Pace fruitur Phrygia. εἰρήνη τὸ νῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν. || Pacem inter ſe ſanxerunt. εἰρήνην πρὸς ἀλλήλȣς ἐποιήσαντο. || Pacem cum Rege componere. εἰρήνην πρὸς τὸν Βασιλέα συντίθεσθαι. || Perpetuam Pacem cum Rege fecerunt. εἰρήνην εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον συνεγράψαντο πρὸς τὸν Βασιλέα. || Quibuſlibet conditionibus Pacem componere. ἐφ' οἷς ἂν δυνατὸν συνθέσθαι τὴν εἰρήνην. || Temerè ſe in fœdas Pacis conditiones injicere. προπετῶς ἑαυτȣ̀ς ἐμβάλλειν εἰς αἰσχρὰς ὁμολογίας. || De Pace agere. περὶ τῆς εἰρήνης λόγȣς, vel συμβατικȣ̀ς λόγȣς ποιεῖσθαι. || Pacem cum Barbaris optabant. ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς Βαρβάρȣς ὥρμων. || Pacem petit. αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν (V. ἔρχομαι in anom.) || Pacem pecuniâ, non armis redemit. τὴν εἰρήνην χρήμασιν, οὐχ ὅπλοις ἐκτήσατο. || Pecuniâ Pacem redimere. τοῖς χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνεῖσθαι. || Pacem rumpere. τὴν εἰρήνην λύειν. || Pacem facere, & bellum comprimere. πράττειν εἰρήνην, καὶ πόλεμον καταλύειν. || Pacem inter ſe colunt. εἰρηνικῶς πρὸς ἀλλήλȣς ἔχȣσι. || Pax arva colit. τὰ περὶ τὴν χώραν εἰρήνη ἄγει. || Eſſe in Pace. τῆς εἰρήνης μετέχειν. || De Pace paciſci. τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ποιεῖσθαι. || Pax ſit rebus. εἰρήνη ἔσω τοῖς πράγμασι. || Liceat mihi hoc referre, Pace Regis. ἐξέσω μοι τ' ἀληθῆ λέγειν, ἵλεως δ' ὁ Βασιλεὺς εἴη.

PAXILLUS, i. maſc. *Un pal, ou un pieu.* ὁ πάτταλ☉, vel πάσσαλ☉, ȣ.

P E

PECCAMINOSUS, a, um. *Vicieux.* ὁ καὶ ἡ πλημμελὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ȣ̃ς.

PECCATUM, i. neut. *Péché.* ἡ ἁμαρτία, ας. * τὸ ἁμάρτημα, ατ☉. *Faute:* τὸ σφάλμα, vel πλημμέλημα, ατ☉. || Peccatum meum non eſt. ȣ̓δὲν ἡμάρτηκα. * παρ' ἐμοὶ ȣ̓κ ἀδίκημά ἐςι. * τȣ́τȣ αἴτιον ȣ̓κ ἔςιν ἐν ἐμοί. || Tam multa, ſive tot & tanta Peccata. τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα. || Peccata quæ alii in alios commiſerunt. τὰ εἰς ἀλλήλȣς πεπλημμελημένα. || Peccata Peccatis attexere. ἁμαρτήματα ἁμαρτήμασι συμβάλλειν καὶ ἀνάπτειν. || A Peccato ægrè abſtrahi. δυσαποσπάςως ἔχειν τῆς ἁμαρτίας. || In Peccatum labi. εἰς ἁμαρτίαν ὑπολισθεῖν, vel παρολισθεῖν, vel καταπεσεῖν. (V. πίπτω in anom.) || Animum omni Peccato contaminatum habent. τὴν ψυχὴν ἀπὸ πλημμελείας ἁπάσης ἀκάθαρτον ἔχȣσι. || Peccatis ſcatere. ἁμαρτημάτων γέμειν. || Innumera Peccata admiſiſti. μυρία σοι εἴργασται δεινὰ, καὶ πεπλημμέληται. || Populi Peccata ſeverè expendere. τȣ̃ δήμȣ ἁμαρτήματα λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν. || Mens noſtra cùm ad aliena Peccata perſpicienda mirè acuta ſit, tamen ad cognoſcenda ſua vitia hebes ac tarda eſt. ὁ νόος ἡμῶν ὀξέως τὸ ἀλλότριον ἁμάρτημα καταβλέπων, βραδύς ἐςι πρὸς τὴν τῶν οἰκείων ἐλαττωμάτων ἐπίγνωσιν. || In alienis Peccatis perſpicax, in ſuis caligat. ὀξὺς περὶ τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, πρὸς τὰ ἑαυτȣ̃ ἀποτυφλȣ̃ται.

PECCO, as, avi, atum, are. *Pécher.* ἁμαρτάνω, F. τήσω. Aor. 2. ἥμαρτον. (V. anom.) *Faillir.* πλημμελέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπλημμέληκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eadem Peccat. τὰ αὐτὰ ἁμαρτάνει. || Non licet in bello bis Peccare. οὐκ ἔσιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν. || Multa Peccat. πολλὰ ἁμαρτάνει. || In deos Peccare. εἰς θεȣ̀ς παρανομεῖν. * εἰς θεȣ̀ς ἀσεβεῖν. || Peccare in Deos, & parentes. ἁμαρτεῖν εἰς τȣ̀ς Θεȣ̀ς καὶ γονεῖς. || Si quid in te Peccavi. εἴ τι περί σε ἥμαρτον. || Multa in nos Peccavit. πολλὰ εἰς ἡμᾶς ἡμάρτηκε. || Impoſſibile eſt me erga multos Peccaſſe. ȣ̓ δυνατὸν ἐμὲ περὶ πολλȣ̀ς ἡμαρτηκέναι. || Hæc in eos Peccavit. ταῦτα εἰς ἐκείνȣς ἐξήμαρτε. || Graviſſimè in nos Peccavit. μέγιςα περὶ ἡμᾶς ἐξημάρτηκε. || In hos maximè Peccaverunt. περὶ τȣ́τȣς τὰ μέγιςα τυγχάνȣσιν ἐξημαρτηκότες. || Et verbis & facto, vel & ſermone & reipsâ in Deos Peccat. εἰς Θεȣ̀ς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνει. || Ignorantiâ Peccant. ἀγνοίᾳ ἐξαμαρτάνȣσι. || In Patriam nihil Peccat. εἰς τὴν πατρίδα οὐδὲν παρανομεῖ. || In nos Peccaſti. εἰς ἡμᾶς ἐπλημμέλησας. || Alter in alterum Peccat. εἰς ἀλλήλȣς πλημμελȣ̃σι. || In Deum Peccare. εἰς τὸν Θεὸν πλημμελεῖν. || Graviter Peccare, gravia peccata committere. μέγιςα καὶ ἀνοσιώτατα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν. || Effrenatè Peccare. ἀκρατῶς πλημμελεῖν. || Leviter Peccare. κȣ́φως ἀδικεῖν. || Si quid Peccatum eſt. εἴ τι πλημμεληθῇ. || Non quia anteà ſæpe Peccatum eſt, nunc quoque ideò delinqui debet. ȣ̓χ ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται δήπȣ πρότερον, διὰ τȣ̃το ἐξαμαρτητέον καὶ νῦν. || Quæcumque à Lacedæmoniis Peccata ſunt. πάνθ' ὅσα ἐξημάρτηται τοῖς Λακεδαιμονίοις.

PECORARIUS, ii. maſc. *Le fermier d'un bétail.* ὁ προβατοκάπηλ☉, ȣ.

PECOREUS, & PECORINUS, a, um. *De bétail.* προβατικὸς, ὴ, όν.

PECOROSUS, a, um. *Abondant en bétail.* ὁ καὶ ἡ προβατώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ȣς.

PECTEN, inis. maſc. *Un peigne.* ὁ κτεὶς, ενός. * τὸ κτένιον, ȣ.

PECTINATIM. adverb. *En façon de dents de*

p[illegible] κλινοειδῆς. * τρόπον κλινός.

PECTINATUS, a, um. *Peigné.* κλενισθεὶς, εῖσα, έν. *Fait en façon de peigne.* ὁ καὶ ἡ κλενοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έ©, ὲς.

PECTINO, as, are. *Peigner.* κλενίζω, F. ίσω, P. κεκλένικα. acc.

PECTITUS, a, um. *Peigné, ou cardé.* κλενισθεὶς, εῖσα, έν. * ἐκλενισμέν©, η, ον.

PECTO, is, xi, & xui, xum, ere. *Peigner, carder.* κλενίζω, F. ίσω, P. ἐκτένικα. acc.

PECTORALE, is. neut. *Armure de la poitrine.* τὸ περιστήθιον, *vel* προστερνίδιον, ίȣ.

PECTORALIS, & e, is. *Appartenant à la poitrine.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήθιδι©, καὶ τὸ ιον, ίου.

PECTOROSUS, a, um. *Qui a une grande & large poitrine.* ὁ καὶ ἡ πλατύστερν©, *vel* εὐρύστερν©, καὶ τὸ ον, ȣ.

PECTUNCULUS, i. maſc. *Petoncle, ou Hannon, poiſſon à coquille.* τὸ κτένιον, ίȣ.

PECTUS, oris. neut. *La poitrine.* τὸ στέρνον, ου. * τὸ στῆθ©, ε©, ȣς. *Le cœur.* ἡ καρδία, ας. || Pectoris intima. τὰ ἐνδοστηθίδια, ίων. || Pectoris concavitas. τὸ ἀντικάρδιον, *vel* ὑποκάρδιον, ίȣ. || Pectus tundere. στερνοτυπεῖσθαι, όομαι, fut. med. ώσομαι. Aor. 1. med. ἐστερνοτυπωσάμην. || Amare toto Pectore. ἐκ καρδίας φιλεῖν.

PECTUSCULUM, i. neut. *Petite poitrine.* τὸ στερνίδιον, ίȣ.

PECU. neut. indecl. V. PECUS.

PECUARIA, æ. fœm. *La maniere de nourrir le bétail.* ἡ κτηνοτροφία, ας. *Pâturage.* ἡ νομευτικὴ, *vel* προβατικὴ, ῆς. *Le lieu où ſe nourrit le bétail.* τὸ κτηνοτροφεῖον, ȣ.

PECUARIA, orum. neut. plur. *Troupeau de bétail.* τὰ βοσκήματα, ων. * τὰ βοτὰ, ῶν.

PECUARIUS, ii. maſc. *Celui qui nourrit le bétail.* ὁ προβατεὺς, έως.

PECUARIUS, a, um. *Servant au bétail.* ὁ καὶ ἡ βοσκηματώδης, καὶ τὸ ες, ε©, ȣς. || Pecuarius canis. ὁ κύων τῶν βοσκημάτων φύλαξ, (ακ©.)

PECULATOR, oris. maſc. Cicer. *Concuſſionnaire, celui qui dérobe l'argent du Public.* ὁ τῶν δημοσίων κλέπτης, ȣ, *vel* κλοπεὺς, έως.

PECULATUS, ûs. maſc. *Concuſſion, larcin du bien public.* τὸ τȣ̃ δημοσίȣ κλέμμα, ατ©.

PECULIARIS, & e, is. *Particulier.* ἴδιος, ία, ιον. * ἰδιωτικὸς, ὴ, όν. || Peculiarem facere. *Se faire propre.* ἰδιοῦσθαι, όομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ώσομαι. accuſ. Aor. 1. med. ἰδιωσάμην

PECULIARITER. adv. *Particulierement.* ἰδίως. * ἰδίᾳ.

PECULIARIUS. adv. comp. Ulp. *Plus particulierement.* ἰδιαίτερον.

PECULIATUS, a, um. *Argentier.* ὁ ἀργυρίτης, ȣ. *Riche en argent.* ὁ καὶ ἡ χρηματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PECULIO, as, are. *Punir de quelque ſomme d'argent d'amende.* τȣ̃ ἀργυρίȣ τιμάω, ῶ, F. ήσω, P. τετίμηκα. acc. perſ.

PECULIOLUM, i. neut. *Un peu d'argent.* τὸ ἀργυρίδιον, ίȣ. *Petit bien propre.* τὸ μικρὸν ἰδιόκτητον, ȣ.

PECULIOSUS, a, um. *Qui a bien de l'argent.* ὁ καὶ ἡ πολυχρήματ©, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui a beaucoup acquis en ſon particulier.* πολλὰ ἰδιοποιούμεν©, ένη ενον.

PECULIUM, ii. neut. *Le bien propre : ce qu'on a amaſſé, ou acquis en ſon particulier.* τὸ ἴδιον, ίȣ. * τὸ ἰδιόκτητον, ȣ. *Acquiſition.* τὸ κτῆμα, ατ©.

PECULOR, aris, atus ſum, ari. *Faire des concuſſions, dérober l'argent public.* τὸ δημόσιον κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα.

PECUNIA, æ. fœm. *De l'argent.* τὰ χρήματα, ων. *Piéce de monnoie.* τὸ νόμισμα, ατ©. || Pecuniarum contemptus. ἡ ἀφιλοχρηματία, ας. || Pecuniæ deſiderio flagrans. ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματ©, καὶ τὸ ον, ȣ. || Pecuniâ abundans. ὁ καὶ ἡ πολυχρήματ©, καὶ τὸ ον, ȣ. || Pecuniâ carens. ὁ καὶ ἡ ἀχρήματ©, καὶ τὸ ον, ȣ. || Pecuniam quærere, colligere. ἀργυρολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠργυρολόγηκα. || Pecuniâ redimere. ἀπολυτρȣ̃ν, όω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπολελύτρωκα. acc. || Pecuniâ emptus. ὁ καὶ ἡ ἀργυρώνητ©, καὶ τὸ ον, ȣ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Proba Pecunia. δόκιμον ἀργύριον. * τὰ δόκιμα χρήματα. || Pecuniam promptè conferre. εἰσφέρειν χρήματα προθύμως. || Pecuniâ abundare. εὐπορεῖν χρημάτων. || Indigere Pecuniâ. χρημάτων ἀπορεῖν. || Pecuniâ inſtructiſſimum eſſe. ἀργυρίȣ, *vel* νομίσματ© πλȣτεῖν. * ἀργυρίȣ εὐπόρως ἔχειν. || Multâ Pecuniâ dives. πολλὰ χρήματα ἔχων. * πολλὰ χρήματα κεκτημέν©. * πολλῶν χρημάτων ἀνήρ. || Pecuniis abundans. τοῖς χρήμασι περιῤῥεόμεν©. * τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ περιῤῥεόμεν©. || Vir Pecuniâ maximè abundans. πολύχρυσ© ἐν τοῖς μάλιστα ὤν. || Pecuniam undique conflare. χρήματα πανταχόθεν συνάγειν. * πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι. || Pecuniæ inopiâ laborare. ἐν σπάνει χρημάτων εἶναι. * χρημάτων ἐνδεῶς ἔχειν. || Pecuniis ſuperari non poteſt. κρείττων ἐστὶ τῶν χρημάτων. || Pecuniam accipere ab aliquo. χρήματα λαμβάνειν παρά τιν©. *vel* χρήματα δέχεσθαι. || Pecuniâ corrumpere. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρειν. || Pecuniis corruptus id fecit. ἐπὶ χρήμασι διαφθαρεὶς, *ſeu* διεφθαρμέν©, *vel* χρήματα λαβὼν, τȣ̃το πεποίηκε.

PECUNIARIS, & e, is, & PECUNIARIUS, a, um. *Qui appartient à l'argent.* χρηματικὸς, *vel* χρηματιστικὸς, ὴ, όν.

PECUNIOLA, æ. fœm. *Un peu d'argent, ou petite piece de monnoie.* τὸ ἀργυρίδιον, ίȣ.

PECUNIOSUS, a, um. *Qui a beaucoup d'argent.* ὁ καὶ ἡ πολυχρήματ©, καὶ τὸ ον, ȣ. V. PECUNIA.

PECUS, oris. neut. *Bétail.* τὸ βόσκημα, ατ©. *Toute ſorte de bêtes.* τὸ θηρίον, ίȣ. *Tout animal qu'on nourrit.* τὸ θρέμμα, ατ©. *Une brebis.* τὸ πρόβατον, ȣ. || Pecoris dominus. ὁ ἀγελάρχης, ȣ.

PEDALIS, & e. *D'un pied.* ποδιαῖος, αία, αῖον.

PEDAMEN, inis, & PEDAMENTUM, i. neut. *Un échalas.* τὸ χαράκωμα, ατ©. *Un appui ou ſoutien.* τὸ ἀπόδλημα, ατ©.

PEDANEUS, a, um. V. PEDALIS.

PEDARIUS, ii. maſc. *Qui va à pied.* ὁ πεζίτης, ȣ. *Juge ſubalterne, qui paſſe du côté de celui duquel il approuve l'opinion.* ὁ τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ ἀκολȣθῶν, ȣ̃ντ©.

PEDATIM. adv. *Pas à pas.* κατὰ πόδα. * κατὰ πόδας. * βάδην.

PEDATIO, onis. fœm. *Echalaſſement de vigne* ἡ χαράκωσις, εως.

PEDES, itis. maſc. & fœm. *Piéton.* ὁ πεζὸς, ῦ.

PEDESTER, ſtris, ſtre, *vel* PEDESTRIS, & e, is. *Qui va à pied.* πεζὸς, ἡ, όν. *De gens à pied.* πεζικὸς, *vel* πεζευτικὸς, ἡ, όν. || Pugna Pedeſtris. ἡ πεζομαχία, ας. || Pedeſtris oratio. *Diſcours en proſe.* ὁ πεζὸς λόγος, ȣ.

PEDETENTIM. adv. *Petit à petit.* βάδην. * κατὰ πόδας. * ἠρέμα. * ἠρεμαίως.

PEDICA, æ. fœm. *Piége.* ἡ πέδη, ης. *Lacet à prendre par les pieds.* ἡ ποδοκάκη, ης. * ἡ ποδοστράβη, ης.

PEDICOSUS, *vel* PEDICULOSUS, a, um. *Pouilleux, plein de poux.* ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PEDICULARIS, & e, is. *De poux.* ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. || Pedicularis morbus. ἡ φθειρίασις, εως. || Herba Pedicularis. ἡ σαφὶς ἀγρία, gen. σαφίδος ἀγρίας.

PEDICULOSUS. Vide PEDICOSUS.

PEDICULUS, i. Maſc. *Un petit pied.* τὸ ποδίον, ίȣ. * ὁ ποδίσκος, ου. || Pediculus fructuum. *Queue d'une poire, &c.* ὁ μίσχος, ȣ.

PEDICULUS. *Pou, vermine.* ὁ φθεὶρ, ειρός.

PEDISEQUA, æ. fœm. *Fille de chambre, ſuivante.* ἡ ἀκόλȣθος, ȣ. *Une ſervante.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος.

PEDISEQUUS, i. maſc. *Un valet qui va après ſon maître.* ὁ ἀκόλȣθος, ȣ. * ὁ θεράπων, οντος.

PEDITATUS, ûs. maſc. *Bande, ou armée de gens de pied : infanterie.* τὸ πεζὸν, ȣ̃. * τὸ πέζευμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Peditatum ducere. πεζικὴν δύναμιν ἄγειν. * πεζὴν στρατιὰν ἄγειν. || Peditatus aderat. πεζὸς στρατὸς παρῆν. || Innumerabilis Peditatus. ἄπειρος τὸ πλῆθος πεζικὴ στρατιά. * πεζὴ στρατιὰ ἀναρίθμητος.

PEDO, as, avi, atum, are. *Aller, marcher.* ἀναποδίζω, F. ίσω, P. ἀναπεπόδικα. *Echalaſſer.* χαρακόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαράκωκα. acc.

PEDO, is, pepedi, ere. *Péter.* πέρδω, F. σω, P. πέπερκα. * βδέω, F. έσω, P. ἔβδεκα.

PEDUM, i. neut. *Une houlette.* ἡ καλαύροψ, οπος. * ἡ ῥάβδος ποιμενική.

PEGMA, atis. neut. *Machine de théâtre.* τὸ πῆγμα, ατος.

PEJERO, as, avi, atum, are. Cic. *Se parjurer.* ἐπιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιώρκηκα. * ἐπόμνυμι, F. μόσω. (Vide ὄμνυμι in anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quod jusjurandum ſi juravit Leocrates, manifeſtè Pejeravit. ὃν ὅρκον, εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεωκράτης, φανερῶς ἐπιώρκηκε. || Pejerare auſus eſt Jovem. τὸν Δία ἐπιορκεῖν ἐτόλμησε. || Pejerare aſſuetus. ὅρκȣς ἐπιορκεῖν, *vel* ὅρκȣς ψεύδεσθαι, ἐθισθείς.

PEJOR, & jus, joris. comp. *Pire, plus mauvais.* ὁ καὶ ἡ κακίων, *vel* χείρων, καὶ τὸ χεῖρον, ονος. || Ex quibus omnes Pejores eſſe vos exiſtimabunt. ἐξ ὧν ἅπαντες χείρȣς εἶναι νομιȣ̃σιν ὑμᾶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Negotia in Pejus ruunt. πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιῤῥεῖ. || In Pejus recidere. ἐπὶ τὸ χεῖρον, *vel* εἰς τὸ χεῖρον μεταπίπτειν. || In Pejus ferri. ἐπὶ τὸ χεῖρον φέρεσθαι. || In Pejus verti. ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπεσθαι. || In Pejus inclinare. εἰς τὸ χεῖρον, *vel* ἐπὶ τὸ χεῖρον κλίνειν. || Hæc Reſpublica ſingulis annis in Pejus fertur. αὕτη ἡ πολιτεία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον φέρεται. || In Pejus vertebatur. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτρέπετο.

PEJUS. adv. comp. *Pis.* κάκιον. * χεῖρον. * χειρόνως.

PELAGICUS, & PELAGIUS, a, um. *De mer.* ὁ καὶ ἡ πελάγειος, *vel* πελάγιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PELAGUS, i. maſc. & neut. *La haute mer.* τὸ πέλαγος, εος, ȣς.

PELAMIS, idis. fœm. *Thon, ou Pélamide, poiſſon.* ἡ πηλαμὶς, ίδος.

PELECHINUS, i. maſc. *Cornuette, herbe.* ὁ πελέκινος, ȣ. * τὸ ἡδύσαρον.

PELICANUS, i. maſc. *Pélican, oiſeau.* ὁ πελεκὰς, ᾶνος.

PELLACIA, æ. fœm. *Flaterie trompeuſe.* ἡ ἐπαγωγὴ, *vel* ὑπαγωγὴ, ῆς.

PELLAX, acis. omn. gen. *Qui trompe par de belles paroles.* ὁ καὶ ἡ ἐπαγωγὸς, *vel* προσαγωγὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Trompeur.* ἀπατητικὸς, ἡ, όν.

PELLENDUS, a, um. *Qu'on doit pouſſer.* ὠθιστέος, α, ον. *chaſſer.* ἐλατέος, α, ον.

PELLEX, icis. maſc. & fœm. Cicer. *Celui qui abuſe d'une femme mariée.* ὁ παλλακὸς, ȣ̃. *Concubine.* ἡ παλλακὴ, ῆς. * ἡ παλλακὶς, ίδος.

PELLICATOR, oris. maſc. *Flateur.* ὁ προσαγωγεὺς, έως. *Trompeur ſous beau ſemblant.* ὁ τεχνασὴς, *vel* σοφιστὴς, ȣ̃. *Trompeur malin & ruſé.* ὁ πανȣ̃ργος, ȣ.

PELLICATUS, ûs. maſc. *Sollicitation d'une femme mariée : concubinage.* τὸ παλλάκευμα, ατος. * ἡ παλλακεία, ας.

PELLICEUS, a, um. *De peau.* δερμάτινος, η, ον. *De cuir, ou de peaux de cuir.* σκύτινος, η, ον. || Pellicea veſtis. *Vêtement de cuir.* ἡ σπολὰς, άδος.

PELLICIO, is, exi, ectum, ere. *Attirer par de belles paroles, par flaterie.* ἐπάγω, F. ἐπάξω, P. ἐπῆχα. acc. * προσάγω, F. άξω, P. προσῆχα. (Vide ἄγω in anom.) acc.

PELLICULA, æ. fœm. *Petite peau.* τὸ δερμάτιον, ίου.

PELLICULO, as, avi, atum, are. *Couvrir de peau.* δέρματι περικαλύπτω, F. ψω, P. περικεκάλυφα. acc. *Boucher de peau.* δέρμασι πωμάζω, F. άσω, P. πεπώμακα.

PELLIO, onis. maſc. *Pelletier.* ὁ σκυτοδέψης, ου. * σκυτεὺς, έως.

PELLIS, is. fœm. *Une peau.* τὸ δέρμα, ατος. * τὸ σκύτος, εος, ȣς. || Pellis caprina. ἡ αἰγέη, *vel* αἰγῆ, ῆς. || Pellis leonina. ἡ λεοντέη, *vel* λεοντῆ, ῆς.

PELLITUS, a, um. *Qui eſt couvert de peau.* ὁ καὶ ἡ δερματοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PELLO, is, pepuli, pulſum, ere. *Pouſſer.* ὠθέω, F. ὤσω, P. ἔωκα. (V. anom.) acc. *Chaſſer.* ἐλαύνω, F. ἐλάσω. (Vide anom.) accuſ. *Repouſſer.* ἀποστρέφω, ῶ, F. ήσω. P. ἀπεστρόφηκα. acc. *Faire ſortir dehors.* ἐκβάλλω, F. αλῶ, P. ἐκβέβληκα. (V. βάλλω in an.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Reges Pellit, alios verò reſtituit. τȣ̀ς μὲν ἐκβάλλει, τοὺς δὲ καθίστησι. || Pellere aliquem ex regno. ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. * ποιεῖν τινα ἐμπίπτειν τῆς ἀρχῆς. || Ex regno, ex patriâ eos Pepulit. τȣ́τȣς ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς πατρίδος ἐξέβαλε. || Pulſus è regno. ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς ἀρχῆς. || Ex Græciâ pellere. ἐξ Ἑλλάδος ἐλαύνειν. || Pel-

lere alios à ſe. ἄλλυς ἀφ' ἑαυτῦ ἀπελαύνειν. || A imperio Pelli. ἀπελαύνεσθαι τῆς ἀρχῆς. || Bellum ex regione Pellere. τὸν πόλεμον ἐκ τῆς χώρας ἐξελαύνειν. || Convivio Pellere. ἀπωθεῖν τῦ συμποσίυ. || Urbe Pellere. ἀπείργειν τῆς πόλεως. || Pelli regno. τῆς ἀρχῆς ἐκπίπτειν.

PELLOS, *vel* PELLUS, i. maſc. *Une eſpece de heron.* ὁ πέλλος, ȣ.

PELLUCEO, es, xi, ere. *Etre tranſparent.* διαφαίνομαι, fut. paſſ. ἀνθήσομαι, præt. paſſ. διαπέφασμαι.

PELLUCIDUS, a, um. *Tranſparent.* ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς.

PELLUS. Vide PELLOS.

PELLUVIA, æ. fœmin. & PELLUVIUM, ii. neut. *Un baſſin à laver les pieds.* ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος. * τὸ ποδόνιπτρον, ȣ.

PELOPONNESUS, i. fœm. *Le Péloponneſe, région d'Europe, preſque toute entourée d'eau.* ἡ Πελοπόννησος, ȣ.

PELORIS, idis. fœm. *Palourde, poiſſon.* ἡ πελωρὶς, ίδος. * ἡ πελωρία, ας.

PELTA, æ fœmin. *Sorte de petit bouclier échancré.* ἡ πέλτη, ης. * τὸ πέλτον, ȣ. V. PARMA.

PELTATUS, a, um. *Armé d'un petit bouclier échancré.* ὁ πελταςὴς, ȣ. * ὁ καὶ ἡ πελτοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PELTIFER, (eri) a, um. Vide PELTATUS & PARMATUS.

PELVIS, is. fœm. *Un baſſin.* ἡ λεκάνη, ης. *à laver les pieds.* τὸ ποδόνιπτρον, ȣ. *Un lavoir.* ὁ λουτὴρ, *vel* νιπτὴρ, ῆρος.

PENARIUM, ii. neut. *Un garde-manger, une dépenſe, ou cellier à garder les proviſions.* τὸ ταμεῖον, *vel* ταμίειον, ȣ.

PENARIUS, & PENUARIUS, a, um. *Qui appartient à la proviſion d'une maiſon.* ταμιευτικὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ταμίειος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Cella Penaria. V. PENARIUM.

PENATES, ium, ibus. maſc. plur. *Petits dieux domeſtiques ſelon les Païens.* οἱ θεοὶ ἐφέστιοι, (ων.) *Le foyer d'une maiſon.* ἡ ἑςία, ας. *Une famille, ou maiſon.* ἡ οἰκία, ας.

PENATOR, oris. maſc. *Un dépenſier, pourvoyeur, maître de la dépenſe.* ὁ ταμίας, ȣ.

PENDENDUS, a, um. *Qu'on doit peſer.* ςαθμιςέος, α, ον. *payer.* ἐκτιτέος, α, ον.

PENDEO, es, pependi, penſum, ere. *Etre pendant, pendre.* κρέμαμαι, fut. paſſ. κρεμασθήσομαι, præt. paſſ. κεκρέμαμαι. * ἀπαιωρέομαι, ȣμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἀπῃώρημαι. *Dépendre.* ἐξαρτάομαι, *vel* ἀναρτάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ἀναρτηθήσομαι, præt. ἀνήρτημαι. ἐκ, *vel* ἐξ gen. *Etre en ſuſpens & en doute.* ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Filo Pendere. ἀπὸ τῦ νήματος κρέμασθαι. || Non Pendet à lege. ȣ̓χ ὑπεύθυνός ἐςι τῷ νόμῳ. * τῦ νόμȣ μεῖζον δύναται. || Ex ejus arbitrio Pendet. ὑπὸ τȣ́τῳ ἐςί. * ὑπ' αὐτῷ γίνεται. || Qui ex te Pendent. οἱ ὑπό σοι γενόμενοι. * οἱ ἐπί σοι ὄντες. || Id ab ariolis Pendet. ἐπὶ τοῖς μάντεσι τȣ̃τ' ἐςί. || Eorum exitus Pendet à juſtitiâ. κατὰ τὸ δίκαιον λαμβάνȣσι τὸ τέλος. || Pendere ſpe. Vide SPERO. || Pendeo animi. V. DUBITO.

PENDO, is, pependi, penſum, ere. *Priſer, ou peſer.* ςαθμάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι Aor. 1. med. ἐςαθμησάμην. acc. * ςαθμίζω, F. ίσω, P. ἐςάθμικα. acc. *Payer.* ἐκτιννύω & ἐκτίω, F. ίσω, P, ἐκτέτικα. accuſ. || Nihil Pendere. παρ' ȣ̓δὲν, *vel* περὶ ȣ̓δενὸς ποιεῖσθαι, *vel* ἡγεῖσθαι, έομαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἡγησάμην, acc.

PENDULUS, a, um. *Qui pend.* ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Penchant.* ὁ καὶ ἡ κατάντης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Pendu en l'air.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PENE. adv. *Preſque.* σχεδόν. *A peu-près.* παρ' ὀλίγον. *Peu s'en faut.* μικρȣ̃ δεῖν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Penè dixi. μονονȣ̓, *vel* μονονȣχὶ εἴρηκα. || Penè interiit. μικρȣ̃ δεῖν, *vel* μικρȣ̃ ἀπέθανε. || Penè effugit. παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποφυγεῖν, *vel* ὀλίγȣ ἀπέφυγε. || Penè urbs expugnata eſt. μικρὸν ἀπέλιπεν ἡ πόλις ἐκπολιορκεῖσθαι. V. PROPE.

PENES. præp. acc. *Auprès.* παρὰ. acc. || Penes me eſt. *Il eſt en ma puiſſance.* ἐπί μοί ἐςι, *vel* πρόσεςι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc penes me eſt. ἐπ' ἐμοὶ τȣ̃τ' ἐςι. || Penes nos eſt, agere vel non agere. ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν, καὶ τὸ μὴ πράττειν. || Virtus Penes nos eſt. ἐφ' ἡμῖν ἡ ἀρετή. || Penes me eſt dare. ἐπ' ἐμοί ἐςι, δȣ̃ναι. || Penes Deum eventus hujus rei fuit, non penes me. ἐν τῷ Θεῷ τȣ́τȣ τέλος ἦν, ȣ̓κ ἐν ἐμοί.

PENETRABILIS, & e, is. *Qu'on peut pénétrer.* ὁ καὶ ἡ διαβατὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃. *Qui pénétre.* περαιωτικὸς, ἡ, όν.

PENETRAL, alis. neut. V. PENETRALE.

PENETRALE, is. neut. *Le dedans.* τὸ ἔσω. * τὸ ἔνδον. *Le lieu le plus ſecret & retiré.* ὁ μυχὸς, ȣ̃.

PENETRALIS, & e, is. *Qui eſt au dedans & au fond.* ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον, *vel* ἔσω. *au lieu le plus retiré.* ὁ καὶ ἡ ἔμμυχος, *vel* ἐνδόμυχος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Penetrales dii. V. PENATES.

PENETRALIUS. adv. *Plus au-dedans.* ἐνδότερον.

PENETRANDUS, a, um. *Qu'on doit pénétrer.* διαπαρτέος, α, ον.

PENETRATUS, a, um. *Pénétré.* διαπαρθεὶς, εῖσα, έν.

PENETRO, as, avi, atum, are. *Pénétrer, percer, paſſer au-delà.* διαπείρω, F. ερῶ, P. διαπέπαρκα. acc. * διαπεραιόω, ῶ, F. ώσω, P. διαπεπεραίωκα. acc. *Entrer dedans bien avant.* εἰσδύνω, *vel* εἰσδύω, F. εἰσδύσω, P. εἰσδέδυκα. acc. * ἐμβατεύω, F. εύσω, P. ἐμβεβάτευκα. acc. cum εἰς.

PENICILLUM, i. neut. & PENICILLUS, i. maſc. *Un torchon.* τὸ σμῆμα, *vel* σμῆγμα, ατος. * τὸ σπογγίον, ȣ. * ὁ σπόγγος, ȣ. *Une tente à mettre dans une plaie.* τὸ μοτὸν, ȣ̃. * ὁ μοτὸς, ȣ̃. *Un pinceau.* ἡ γραφὶς, ίδος. * τὸ γραφεῖον, ȣ.

PENICULAMENTUM, i. neut. *La queue d'une robe.* ὁ κροσσὸς, ȣ̃.

PENICULUM, i. neut. & PENICULUS, i. maſc. V. PENICILLUM.

PENINSULA, æ. fœm. *Preſqu'iſle, péninſule, iſle qui tient par un bout à la terre ferme : lieu preſque tout environné d'eau.* ἡ χερρόνησος, *vel* χερσόνησος, ȣ.

PENIS, is. maſc. *Queue.* ὁ κέρκος, ου. * ἡ οὐρὰ, ᾶς.

PENITIOR,

PENITIOR, & ius, oris. comp. *Qui eſt plus au dedans, intérieur.* μυχαίτεϱ☉, vel ἐσώτερος, έρα, ερον.
PENITISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſecret & retiré.* μυχαίτατος, άτη, ατον. *Qui eſt fort au dedans, intime.* ἐσώτατος, vel ἐνδότατ☉, άτη, ατον.
PENITUS, a, um. *Qui eſt au dedans, au fond.* ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον.
PENITUS. adv. *Totalement, tout-à-fait.* διόλου. * διαμπάξ. * ἄρδην. *Bien avant.* ἐντός. & cum motu, εἰς τὸ ἐντός. *Juſqu'au fond.* ἐκ βαθέων. *Avec attention & diligence.* ἀκριβῶς. *Loin.* πόῤῥω.
PENNA, æ. fœm. *Groſſe plume d'oiſeau.* τὸ πτερὸν, ȣ.
PENNARIUM, ii. neut. *Ecritoire, ou autre lieu à mettre des plumes.* ἡ καλαμοθήκη, ης.
PENNATUS, a, um. *Empenné, qui a des ailes, ou des plumes.* πτερωτὸς, ὴ, όν.
PENNIGER, (eri) a, um. *Qui a des plumes & des ailes.* ὁ καὶ ἡ πτεροφόρ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.
PENNIPES, edis. omn. gen. *Qui a des ailes aux pieds.* ὁ καὶ ἡ πτερόπȣς, οδ☉.
PENNIPOTENS, entis. omn. gen. *Qui a de puiſſantes ailes.* ὁ καὶ ἡ πτεροκράτωρ, ορ☉. *Bien empenné.* ὁ καὶ ἡ πτερυγώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ȣς. * ὁ καὶ ἡ εὐπτερώτος, καὶ τὸ ον, ȣ.
PENNULA, æ. fœm. *Petite plume d'aile, ou petite aile.* τὸ πτέριον, vel πτερύγιον, ίȣ.
PENSATOR, oris. maſc. *Peſeur.* ὁ σαθμητὴς, vel ταλαντευτὴς, ȣ̃.
PENSICULATE. adverb. *Avec poids & meſure.* ἀκριβῶς. * ἐξεταστικῶς.
PENSICULATOR, oris. maſc. *Celui qui examine de près.* ὁ ἐξεταςὴς, ȣ̃. * ὁ ἐξερευνητὴς, ȣ̃.
PENSICULO, as, are. Vide PENSITO.
PENSILIS, & e, is. *Pendu en l'air.* κρεμαςὸς, ςὴ, ςόν. *Elevé en haut.* ὁ καὶ ἡ μετέωρ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.
PENSIO, onis. fœm. *Penſion.* ἡ καταβολὴ, ῆς. * ἡ ἀποφορὰ, ᾶς. *Payement.* ἡ ἔκτισις, εως. * τὸ ἔκτισμα, ατ☉.
PENSITATIO, onis. fœm. *Récompenſe.* ἡ ἀνάμειψις, εως. *Payement.* ἡ ἔκτισις, εως.
PENSITATOR, oris. maſc. V. PENSATOR & PENSICULATOR.
PENSITATUS, a, um. *Bien peſé.* ἐπισαθμηθεὶς, εῖσα, έν. *Examiné.* ἐξετασθεὶς, vel ἐξερευνηθεὶς, εῖσα, έν.
PENSITO, as, are. *Payer une penſion.* ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποτετέλεκα. acc. * ἀποφέρω, fut. ἀποίσω. (V. φέρω in anom.) acc. || Vectigal Penſitare. *Payer un tribut, ou autre droit.* τὸ τέλος τελεῖν, έω, F. έσω, P. τετέλεκα. V. PENSO.
PENSIUNCULA, æ. fœm. *Petite penſion.* τὸ ἀποφόριον, ίȣ. *Petit payement.* τὸ ἐκτισμάτιον, ίȣ.
PENSO, as, avi, atum, are. *Peſer.* σαθμάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσαθμησάμην. acc. *Eſtimer & priſer.* τιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐτιμησάμην. acc. *Peſer & conſidérer diligemment.* ἐξετάζω, F. σω, P. ἐξήτακα. acc. *Récompenſer.* ἀμείβομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἠμειψάμην. acc.
PENSUM, i. neut. *Tâche.* τὸ τεταγμένον, ȣ. *Ce qui eſt peſé.* τὸ σαθμηθὲν, έντος. *Ce qui eſt diligemment conſideré.* τὸ ἐσκεμμένον, ȣ. || Nihil Penſi habere aliquid. *Ne ſe ſoucier pas de quelque choſe.* ἀμελεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμέληκα. gen.
PENSUS, a, um. part. *Peſé.* σαθμηθεὶς, vel ταλαντευθεὶς, εῖσα, έν.
PENTADORUS, a, um. *Qui a cinq palmes, ou cinq empans en tout ſens.* ὁ καὶ ἡ πεντάδωρος, καὶ τὸ ον, ȣ.
PENTAPHYLLUM, i. neut. *Quinte-feuille, herbe.* τὸ πεντάφυλλον, ȣ.
PENTAPHYLLUS, a, um. *Qui a cinq feuilles.* ὁ καὶ ἡ πεντάφυλλος, καὶ τὸ ον, ȣ.
PENTATHLUS, i. maſcul. *Celui qui a gagné le prix de pluſieurs jeux d'exercice.* ὁ πένταθλ☉, ȣ.
PENTECOSTE, es. fœm. *Pentecôte.* ἡ πεντηκοςὴ, ῆς.
PENTIREMIS, is. fœm. V. QUINQUEREMIS.
PENUARIUS, a, um. V. PENARIUS.
PENULA, æ. fœm. *Un manteau.* ὁ φαινόλης, ȣ. * ἡ μανδύη, ης.
PENULARIUM, ii. neut. *Lieu où l'on met des manteaux.* ἡ φαινολοθήκη, ης.
PENULATUS, a, um. *Couvert d'un manteau.* τὴν μανδύην, vel τὸν φαινόλην ἐνδεδυμέν☉, ένη, ένον.
PENUM, i. neut. V. PENUS.
PENURIA, æ. fœm. *Diſette.* ἡ ἔνδεια, vel ἀπορία, ας. * ἡ ἐπίλειψις, vel σπάνις, εως. * ἡ σπανία, ας. || Penuria virorum. ἡ λειπανδρία, vel ὀλιγανδρία, ίας.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſilii Penuria. ἀπορία. || Amicorum Penuria. φίλων ἀπορία. || Alicujus rei Penuriâ laborare. τινὸς ἀπόρως, ſeu ἐνδεῶς ἔχειν. || Harum rerum Penuriâ laborant. τȣ́των ἀπόρως ἔχȣσι. * ἐν σπάνει τȣ́των εἰσί. || Frumenti Penuria. σπάνις τȣ̃ σίτȣ. || Auri in urbe Penuria erat. χρυσίȣ ἦν σπάνις ἐν τῇ πόλει. || Annonæ Penuriâ laborant. ἐν σιτοδείᾳ καθίςανται. || Rerum neceſſariarum Penuriâ laborant. τῶν ἀναγκαίων ἐν ἀπορίᾳ εἰσί. * εἰς ἀπορίαν τῶν καθ' ἡμέραν καθέςησαν. V. INOPIA.
PENUS, i. maſc. vel PENUS, ûs. maſc. vel fœm. & PENUS, noris. neut. & PENU. indecl. neut. *La dépenſe, lieu où l'on met les proviſions.* τὸ ταμίειον, vel ταμεῖον, είȣ. *Les proviſions, les vivres.* τὰ σῖτα ων.
PEPLION, vel PEPLIUM, ii. neut. *Pourpier ſauvage.* τὸ πέπλιον, ίȣ. * ἡ πεπλὶς, ίδ☉.
PEPLUM, i. neut. vel PEPLUS, i. maſc. *Voile, ou autre habit.* τὸ πέπλον, vel ὁ πέπλος, ȣ.
PEPO, onis. maſc. *Un melon.* ὁ πέπων, ον☉.
PEPTICUS, a, um. *Qui aide à faire digeſtion.* πεπτικὸς, ή, όν.
PER. præp. acc. *Par.* διὰ. gen. ἀνὰ, vel κατὰ. acc. ἐξ. gen.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Per ætatem non poſſum iſta exequi. ȣ̓ δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν ταῦτα διαπράττεσθαι. || Per imprudentiam id fecit. δι' ἄγνοιαν τȣ̃το ἐποίησε. || Per partes. ἀνὰ μέρ☉. || Per intervalla. ἐκ διαλειμμάτων. || Per vices. ἐξ ἀμοιβῆς. || Per accidens. κατὰ συμβεβηκός. || Omnis improbus Per ſe infirmus eſt. ἀσθενὴς μέν ἐςι πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν. || Eſt autem vita illa Per ſe jucunda. ἔςι δὲ ὁ βίος αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἡδύς. || Actiones virtutis ſunt jucundæ Per ſe. αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις, εἰσὶν ἡδεῖαι καὶ καθ' αὑ-

τάς. || Hoc per ſe eligendum eſt. τῦτο καθ' αὑτὸ αἱρετέον. || Quæ per ſe amantur. τὰ καθ' αὑτὰ ἀγαπώμενα. || Per literas aliquid ſignificare. δηλῦν τι δι' ἐπιςολῆς. || Per vim. βίᾳ. vel μετὰ βίας. || Per ſummum dedecus. μετὰ πολλῆς αἰσχύνης. || Per odium. πρὸς ἔχθραν. || Per iram. δι' ὀργήν. * ὑπ' ὀργῆς. * δι' ὀργῆς. * μετ' ὀργῆς. * ὀργῇ. || Per malitiam. διὰ κακεργίαν, ſeu κακεργίας. || Per inſidias. ἐξ ἐπιβυλῆς. || Per otium. σχολῇ. * ἐπὶ σχολῆς. * κατὰ σχολήν. || Per ſomnium. καθ' ὕπνυς. * ἐν ὕπνῳ. || Per totum diem. ὅλην τὴν ἡμέραν. || Per Deos. πρὸς Θεῶν. || Per totum vitæ tempus. δι' ἅπαντος ὖ βιότοιο. || Per me hoc obtinuit. δι' ἐμῦ, τῦτο ἐκτήσατο.

PERA, æ. fœm. *Une beſace.* ἡ πήρα, ας.

PERABSURDUS, a, um. *Fort abſurde.* ὁ καὶ ἡ λίαν, vel πάνυ ἄτοπ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERACER, & cris, & cre, is. *Fort âpre.* πάνυ, vel λίαν ὀξὺς, (ἑος) εῖα, ύ.

PARACERBUS, a, um. *Fort âpre & aigre.* σφόδρα στρυφνὸς, νὴ, νόν. *Fort rude.* πάνυ αὐστηρὸς, ρὰ, ρόν.

PERACESCO, is, acui, ere. *Devenir fort aigre.* σφόδρα ὀξίζω, F. ίσω, P. ὤξικα. *Etre fort aigre.* πολὺ ὀξύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. ὤξυμμαι.

PERACTIO, onis. fœm. *Accompliſſement.* ἡ τελείωσις, εως. *Achevement.* ἡ ἀπεργασία, ας.

PERACTUS, a, um. *Achevé, parfait.* τετελεσμέν☉, vel διαπεπραγμέν☉, η, ον. *Accompli.* ἀπειργασμέν☉, η, ον.

PERACUO, is, acui, ere. *Aiguiſer fort.* σφόδρα ὀξύνω, vel ἀποξύνω, F. υνῶ, P. ἀπώξυγκα. acc. * ἐξακονάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηκόνηκα. acc.

PERACUTE. adv. *Fort aiguement.* λίαν ὀξέως. * ὀξύτατα. *Ingénieuſement.* ἀγχινόως.

PERACUTUS, a, um. *Fort aigu.* λίαν ὀξὺς, (ἑος) εῖα, ύ. *Fort ſubtil.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἀγχίνο☉, ȣς, καὶ τὸ νοον, νȣν; όȣ, ȣ̃.

PERÆDIFICO, as, are. *Achever de bâtir.* καῖοικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. καῖῳκοδόμηκα. acc.

PERÆQUE. adv. *Fort également.* ἐπίσης. * πάνυ ἐξ ἴσȣ. *Autant l'un que l'autre.* ὡσαύτως.

PERÆQUO, as, avi, atum, are. *Faire bien égal.* ἐξισόω, vel παρισόω, ῶ, F. ώσω, P. παρίσωκα. accuſ. *Bien unir.* ἐξομαλίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐξωμάλικα. accuſ.

PERÆQUUS, a, um. *Fort égal.* ὁ καὶ ἡ πάρισ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERAGITO, as, are. *Agiter & émouvoir violemment.* διακινέω, F. ήσω, P. διακεκίνηκα. acc. *Secoüer.* διασείω, F. είσω, P. διασέσεικα. acc.

PERAGO, is, egi, actum, ere. *Achever, accomplir.* τελέω, vel ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποτετέλεκα. acc. *Parfaire.* διαπράττω, F. ξω, P. διαπέπραχα, & διαπράττομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεπραξάμην. acc.

PERAGRATIO, onis. fœm. *L'action de voyager.* ἡ περινόστησις, vel περιόδευσις, εως. * ἡ ἀποδημία, vel περιοδεία, ας.

PERAGRATUS, a, um. *Qu'on a parcouru.* περιελευθεὶς, εῖσα, ἐν.

PERAGRO, as, are. *Aller, ou paſſer par un pays, parcourir.* περινοστέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόστηκα. acc. * περιέρχομαι, fut. περιελεύσομαι. (Vide ἔρχομαι in anom.) acc.

PERAMANTER. adv. *Très-affectueuſement, en bon ami.* πάνυ φιλίως. * προσφιλῶς. *Amoureuſement.* φιλοφρόνως.

PERAMBULO, as, are. *Paſſer à travers.* διοδεύω, F. εύσω, P. διώδευκα. * παρέρχομαι, fut. παρελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in anom.) *Cheminer à travers.* διαβαίνω, fut. med. διαβήσομαι. (V. βαίνω in anom.)

PERAMO, as, are. *Aimer fort.* ὑπερφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεφίληκα. acc.

PERAMPLUS, a, um. *Fort ample.* πάνυ πλατὺς, vel λίαν εὐρὺς, (έ☉) εῖα, ύ. *De fort grande étendue.* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERAMPUTO, as, are. *Couper tout-à-fait.* πάνυ κόπτω, F. ψω, P. κέκοφα. acc.

PERANGUSTE. adv. *Fort étroitement.* σφόδρα στενῶς.

PERANGUSTUS, a, um. *Fort étroit & ſerré.* ὁ καὶ ἡ στενόπορος, vel στενόχωρ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * πάνυ στενὸς, ή, όν.

PERANNO, as, are. *Durer un an.* ἀπενιαυτίζω, F. ίσω, P. ἀπηνιαύτηκα.

PERANTIQUUS, a, um. *Fort ancien.* πάνυ παλαιὸς, αιὰ, αιόν. *Fort vieilli.* παραγεγηρακὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Beaucoup âgé.* ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

PERAPPOSITUS, a, um. *Fort propre & convenable.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἔυθετος, τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ λίαν ἁρμόδι☉, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui convient fort bien avec.* ὁ καὶ ἡ κατάλληλ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERARDUUS, a, um. *Fort mal-aiſé.* ὁ καὶ ἡ πολυχάλεπος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Difficile.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

PERARESCO, is, rui, ere. *Devenir tout ſec.* ἀφαυαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. ἀφηύασμαι. * ἀποξηραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. ἀπεξήρασμαι.

PERARGUTUS, a, um. V. PERACUTUS.

PERARIDUS, a, um. *Tout ſec.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρξηρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERARO, as, are. *Labourer par tout.* διαρόω, ῶ, F. όσω, P. διήροκα. acc. * διαυλακίζω, F. ίσω, P. διηυλάκικα. *Graver, égratigner.* διαχαράττω, F. ξω, P. διακεχάραχα. acc.

PERASPER, (eri) a, um. *Fort âpre & rude.* πάνυ τραχὺς, (έ☉) εῖα, ύ. *Fort dur & cruel.* ὁ καὶ ἡ πολύσκληρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERASTUTE. adv. *Fort finement.* πολυμηχάνως. * δολερῶς. * πολυπλόκως.

PERASTUTUS, a, um. *Fort fin.* ὁ καὶ ἡ πολυμήχαν☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERATTENTE. adv. *Fort attentivement.* πάνυ προσεχῶς. *Fort ſoigneuſement.* σφόδρα ἐπιμελῶς.

PERATTENTUS, a, um. *Fort attentif.* ἐπιμελῶς προσέχων, (οντ☉) ȣσα, ον. dat. *Qui écoute bien.* ὁ καὶ ἡ φιλήκο☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERBACCHOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Vivre fort diſſolument.* διαβακχεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. διεβακχευσάμην.

PERBEATUS, a, um. *Fort heureux.* ὁ καὶ ἡ πα-

νόλβιος, *vel* πολύολβος, καὶ τὸ ον, ου.

PERBELLE. adv. *Fort bien.* πάνυ καλῶς. * παγκάλως. *Proprement.* ἐπιεικῶς.

PERBELLUS, a, um. *Fort beau, fort joli.* ὁ καὶ ἡ πάγκαλος, *vel* περίκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

PERBENE. adv. εὖ μάλα. V. PERBELLE.

PERBENIGNE. adv. *Fort bénignement.* παγχρήστως. *Fort gracieuſement.* φιλοφρόνως.

PERBIBO, is, ere. *Boire tout-à-fait.* καταπίνω, *vel* ἐκπίνω, F. πώσω. (V. πίνω in anom.) acc.

PERBLANDUS, a, um. *Fort affable & doux en paroles.* ὁ καὶ ἡ προσηνής, καὶ τὸ ές, έος, ές.** ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, καὶ τὸ ον, ου.

PERBONUS, a, um. *Fort bon.* λίαν ἀγαθὸς, ἡ, όν * βέλτιστος, ίστη, στον. *Fort honnête.* ὁ καὶ ἡ πάγκαλος, καὶ τὸ ον, ου.

PERBREVIS, & e, is. *Fort court.* πάνυ βραχὺς, (έος) εῖα, ύ. * βραχύτατος, άτη, ατον.

PERBREVITER adv. *Fort briévement.* πάνυ βραχέως. *En bien peu de paroles.* βραχυλόγως. * δι' ὀλιγίστων.

PERCA, æ. fœm. *Perche, poiſſon.* ἡ πέρκη, ης. * ἡ περκὶς, ίδος.

PERCALEFACTUS, a, um. part. *Fort échauffé.* διαθερμανθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ ὑπέρθερμος, *vel* πολύθερμος, καὶ τὸ ον, ου.

PERCALEO, es, & PERCALESCO, is, lui, ere. *Etre, ou devenir fort chaud.* ὑπερθερμαίνομαι, futur. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. ὑπερτεθέρμασμαι.

PERCALLEO, es, llui, ere. *Avoir des calus à force de travailler.* ἀποσκιῤῥόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἀπεσκίῤῥωμαι. *Sçavoir par expérience.* σφόδρα ἐμπείρως ἔχω, F. ἕξω. V. EXPERIENTIA. *Entendre bien.* ἀκριβῶς διαγινώσκω, fut. med. γνώσομαι, præt. act. διέγνωκα. (V. γινώσκω in anom.) acc.

PERCANDIDUS, a, um. *Fort blanc.* ὁ καὶ ἡ διάλευκος, *vel* ἔκλευκος, καὶ τὸ ον, ου.

PERCANTATRIX, icis, fœm. V. INCANTATRIX.

PERCAUTUS, a, um. *Fort fin & aviſé.* σφόδρα προφυλακτικὸς, ἡ, όν. *Fort prudent.* φρονιμώτατος, άτη, ατον. *Fait avec prudence.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, τὸ ές, έος, ές.

PERCELEBRO, as, are. *Publier par tout.* εὐφημέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐφήμηκα. acc.

PERCELER, leris, lere, is. *Fort ſoudain, fort prompt.* πάνυ ταχὺς, *vel* σφόδρα ὠκὺς, (έος) εῖα, ύ.

PERCELLO, is, culi, culſum, ere. *Fraper.* ἐκπλήττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc. *Etonner fort.* ἐκταράττω, F. ξω, P. ἐκτετάραχα. acc. *Abbatre, renverſer.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (Vide βάλλω in anom.)

PERCENSEO, es, ſui, ere. *Nombrer.* ἀριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρίθμηκα. acc. καταριθμέομαι, οῦμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. κατηριθμησάμην. acc. * καταλέγω, F. ξω, P. καταλέλεχα. acc.

PERCEPTIO, onis. fœm. *L'action d'entendre, conception.* ἡ κατάληψις, εως. *Récolte.* ἡ κατάλεξις, εως.

PERCEPTUM, i. neut. *Ce qu'on a compris, ou entendu.* τὸ καταληπτὸν, οῦ. * θεώρημα, ατος.

PERCEPTUS, a, um. part. *Compris, entendu.* καταληφθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ καταληπτὸς, καὶ τὸ όν. *Recueilli.* καταλεχθεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

PERCIEO, es, civi, citum, ere. *Emouvoir fort.* διακινέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκίνηκα. acc. *Agiter.* περιδονέω, ῶ, F. ήσω, P. περιδεδόνηκα. acc.

PERCINGO, is, nxi, nctum, ere. *Ceindre à l'entour.* περιζωννύω, F. ώσω, P. περιέζωκα. (V. ζώννυμι in anom.) acc. *Environner tout autour.* περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. (V. βάλλω in anom.) acc.

PERCIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit prendre, ou comprendre.* καταληπτέος, α, ον. *Recevoir.* ὑποδεκτέος, α, ον.

PERCIPIO, is, cepi, ceptum, ere. *Comprendre, concevoir.* καταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (Vide λαμβάνω in anom.) acc. *Recevoir.* ὑποδέχομαι, fut. med. δέξομαι. Aor. 1. med. ὑπεδεξάμην. acc. *Cueillir, recueillir.* συλλέγω, F. ξω, P. συλλέλεχα. acc. *Tirer avantage d'une choſe & en jouir.* ἀπολαύω, F. λαύσω, P. ἀπολέλαυκα. gen. *vel* acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex aliquâ re gloriam Percipere. ἔκ τινος δόξαν καρποῦσθαι, *vel* λαβεῖν. || Fructum Percipere. καρποὺς κομίζεσθαι, *vel* καρποῦσθαι. || Quis fructus Percipiet? τίς καρπώσεται; || Fructum anni Percipere. καρποῦσθαι ἐνιαυτόν. || Ex Reipublicæ calamitatibus fructum Percipere. τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς καρποῦσθαι. || Percipere mala pro bonis. καρποῦσθαι τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν. || Lætitiam Percipere. ἡδονὴν καρποῦσθαι. || Animo Percipere, concipere. Vide CONCIPIO. || Percipere, addiſcere. V. ADDISCO.

PERCITUS, a, um. *Fort ému.* διακινηθεὶς, εῖσα, έν. *Tout tranſporté.* ἐξελασθεὶς, *vel* ὁρμηθεὶς, εῖσα, έν. || Percitus inſaniâ, furore. ἐκμανεὶς (έντος), εῖσα, έν. || Irâ Percitus. ὀργισθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ ὑπέρθυμος, καὶ τὸ ον, ου.

PERCLAMO, as, are. *Crier fort.* καταβοάω, ῶ, F. ήσω, P. καταβεβόηκα.

PERCOARCTO, as, are. *Serrer fort.* καταστενοχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. κατεστενοχώρηκα. acc.

PERCOCTUS, a, um. partic. *Fort cuit.* ὁ καὶ ἡ δίεφθος, καὶ τὸ ον, ου. * καθεψηθεὶς, εῖσα, έν.

PERCOGNITUS, a, um. part. *Fort connu.* διεγνωσμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ διαγνωστὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

PERCOGNOSCO, is, gnovi, gnitum, ſcere. *Connoître parfaitement.* διαγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. (V. γινώσκω in anom.) acc.

PERCOLO, as, are. V. COLO, as.

PERCOLO, is, olui, ultum, lere. *Honorer, reſpecter.* εὐσεβέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐσέβηκα. acc. *vel* περὶ accuſ.

PERCOMIS, & e, is. *Fort doux.* λίαν, *vel* πάνυ πραῢς, πραεῖα, πραΰ. *Fort plaiſant.* ὁ καὶ ἡ σφόδρα εὐτράπελος, καὶ τὸ ον, ου.

PERCOMMODE. adv. *Fort commodément.* λίαν ἐπιτήδες. *Fort bien à point.* πάνυ εὐκαίρως. *Fort bien.* παγκάλως.

PERCOMMODUS, a um. *Fort commode.* ὁ καὶ ἡ λίαν εὔκαιρος, καὶ τὸ ον, ου.

PERCONDITUS, a, um. *Fort caché.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, *vel* ἀπόκρυπτος, καὶ τὸ ον, ου.

PERCONTATIO, onis. fœm. *Enquête.* ἡ ἀνάκρισις, *vel* πύστις, εως.

PERCONTATOR, oris. maſc. *Enquêteur, qui s'informe.* ὁ πευθὴν, ῆνος.* ὁ ἀνακρίνων, οντ☉. acc.

PERCONTATUS, a, um. part. *Qui s'eſt enquis.* ἀνακρινὼν, (όντος) ῦσα, όν. acc. * πεπυσμένος, η, ον. accuſ.

PERCONTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *S'enquérir, s'enquêter.* διαπυνθάνομαι, fut. med. πεύσομαι, præt. paſſ. διαπέπυσμαι. (Vide πυνθάνομαι in anom.) acc. rei. gen. perſ. * ἀνακρίνω, F. ινῶ, P. ἀνακέκρικα. acc. rei. & acc. perſ. *Demander, interroger.* ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρώτηκα. acc. rei. & acc. perſ. V. INTERROGO.

PERCONTUMAX, acis. omn. gen. *Fort rebelle & arrogant.* ὁ καὶ ἡ μάλα αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PERCOPIOSUS, a, um. *Fort abondant.* ὁ καὶ ἡ λίαν εὔπορ☉, καὶ τὸ ον, ου.

PERCOQUO, is, oxi, octum, ere. *Cuire parfaitement.* διέψω, F. ήσω, P. διέψηκα. acc. *Achever de cuire.* καθέψω, F. ήσω, P. καθήψηκα. acc. Vide COQUO.

PERCREBRESCO, is, brui, ere. *Se divulguer fort.* διαθρυλλέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. διατεθρύλλημαι. V. FAMA.

PERCREPO, as, pui, pitum, are. *Faire grand bruit.* διαλακέω, ῶ; F. ήσω, P. διαλελάκηκα.

PERCRUCIO, as, are. *Tourmenter fort.* διαλυπέω, F. ήσω, P. διαλελύπηκα. acc.

PERCRUDUS, a, um. *Fort cru, ou cruel.* πάνυ ὠμὸς, ή, όν. *Non mur.* ὁ καὶ ἡ ἀπέπαντος, vel ἀπέπειρ☉, καὶ τὸ ον, ου.

PERCUDO, is, udi, uſum, ere. *Achever de forger.* ἐκκολάπτω, F. ψω, P. ἐκκεκόλαφα. acc.

PERCULSUS, a, um. part. *Epouvanté.* καταπληγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. V. METUS.

PERCULTUS, a, um. part. *Bien orné.* διακεκοσμημέν☉, η, ον.

PERCUNCTATIO, PERCUNCTOR. V. PERCONTATIO, PERCONTOR.

PERCUPIDUS, a, um. *Qui ſouhaite fort.* ἐπιθυμητικὸς, ή, όν. gen.

PERCUPIO, is, pivi, pitum, ere. *Deſirer fort.* ὑπερεπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερεπιτεθύμηκα. gen.

PERCURIOSUS, a, um. *Fort curieux, ou ſoigneux,* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, καὶ τὸ ον, ονος. * ἐπιμελέστατ☉, άτη, ατον. gen. rei.

PERCURO, as, are. *Achever de guérir.* καταθεραπεύω, F. εύσω, P. κατατεθεράπευκα. acc.

PERCURRO, is, ere. *Courir à travers.* διατρέχω, fut. διαθρέξω. (V. τρέχω in anom.) || Oratione Percurrere. *Dire en peu de paroles, parcourir.* διεξελθεῖν. Aor. 2. à διέρχομαι. (Vide ἔρχομαι in anom.) acc. || Paucis Percurrere. διὰ βραχέων ἐπιδραμεῖν τι. Aor. 2. ab ἐπιτρέχω.

PERCURSATIO, onis. fœm. *Courſe à travers.* ἡ διαδρομὴ, ῆς. * ὁ ἐπιτροχασμὸς, οῦ. *Courſe à la hâte.* ἡ καταδρομὴ, ῆς.

PERCURSIO, onis. fœm. V. PERCURSATIO.

PERCURSO, as, are. *Faire des courſes parmi, ou à travers.* διεκθέω, F. εύσω. (V. θέω in anom.) * διεξέρχομαι, futur. διεξελεύσομαι. (Vide ἔρχομαι in anom.) acc.

PERCURSUS, a, um. part. *Par qui l'on a couru & paſſé légerement.* διοδευθεὶς, εῖσα, έν.

PERCUSSIO, onis. fœmin. *L'action de fraper.* ἡ πλῆξις, εως. * τὸ πλῆγμα, ατ☉. *de battre.* τὸ τύμμα, ατ☉. * ἡ τυπὴ, ῆς.

PERCUSSOR, oris. maſc. *Qui frape.* ὁ πλήκτης, ου. *Qui bat.* ὁ τύπτης, ου. *Meurtrier.* ὁ φονεὺς, έως.

PERCUSSUS, a, um. part. *Frapé.* πληχθεὶς, εῖσα, έν. * πεπληγμένος, η, ον. *Battu.* τυφθεὶς, εῖσα, έν. * τετυμμέν☉, η, ον.

PERCUSSUS, ûs. maſc. V. PERCUSSIO.

PERCUTIENDUS, a, um. *Qu'on doit fraper.* βλητέος, vel πληκτέος, α, ον.

PERCUTIO, is, uſſi, uſſum, ere. *Fraper.* πλήττω, F. ξω, P. πέπληχα. acc. *Battre.* τύπτω, F. ψω, P. τέτυφα. acc. * βάλλω, F. αλῶ, P. βέβληκα. (Vide anom.) acc. *Donner un grand coup.* πατάσσω, F. ξω, P. πεπάταχα. acc. || Lapide Percutere. *Fraper d'une pierre.* λιθοβολεῖν, έω, F. ήσω, P. λελιθοβόληκα. acc. * πετροβολεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπετροβόληκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Saxo ejus caput Percuſſit. ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ. || Manu aliquem Percutere. χειρί τινα πατάξαι. || Securi Percutere. πελέκει πατάσσειν, vel πλήττειν. || Enſe Percuſſit. τῷ ξίφει ἐπάταξε. || Timore Percuti. φόβῳ ἐκπλήττεσθαι, vel καταπλήττεσθαι.

PERDECORUS, a, um. *Fort beau & honnête.* ὁ καὶ ἡ λίαν εὔκοσμ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Fort ſéant & convenable.* ὁ καὶ ἡ πάνυ εὐπρεπὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

PERDENDUS, a, um. *Qu'on doit perdre.* ἀποβλητέ☉, α, ον. *corrompre, ou gâter.* διαφθαρτέος, α, ον.

PERDENSUS, a, um. *Fort épais.* λίαν δασὺς, (έος) εῖα, ύ. * πυκνὸς, ή, όν.

PERDESPUO, is, ere. *Cracher contre par mépris.* καταπτύω, F. ύσω, P. κατέπτυκα. gen.

PERDICIUM, ii. neut. *Pariétaire, herbe.* τὸ περδίκιον, ίου. * ἡ ἑλξίνη, ης.

PERDIFFICILIS, & e, is. *Fort difficile.* ὁ καὶ ἡ παγχάλεπος, καὶ τὸ ον, ου. * δυσχερέστατ☉, άτη, ατον.

PERDIFFICILITER, vel PERDIFFICULTER. adv. *Fort difficilement.* δυσχερεστάτως, vel δυσχερέστατα.

PERDIGNUS, a, um. *Fort digne.* ἀξιώτατος, άτη, ατον. gen.

PERDILIGENS, entis. omn. gen. *Fort diligent.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. *à ſon travail.* ὁ καὶ ἡ φιλόπον☉, καὶ τὸ ον, ου.

PERDILIGENTER. adv. *Fort diligemment.* πάνυ ἐπιμελῶς. * ἐπιμελέστατα.

PERDISCO, is, didici, ere. *Apprendre parfaitement, ou entiérement.* καταμανθάνω, F. καταμαθήσω, P. καταμεμάθηκα. Aor. 2. κατέμαθον, fut. med. μαθήσομαι. (V. μανθάνω in anom.) acc.

PERDITE. adv. *Méchamment.* κακούργως. *Outre meſure.* ἀκολάστως. || Perditè amare. *Aimer éperduement.* ἐρωτομανεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠρωτομάνηκα.

PERDITIO, onis. fœm. *Perdition.* ἡ ἀπώλεια, vel ἐξώλεια, είας. *Perte, dommage.* ἡ ἀποβολὴ, ῆς. * ἡ βλάβη, ης.

PERDITIOR, & ius, oris. comp. *Plus débauché.* ἀκολαστότερος, έρα, ερον.

PERDITISSIMUS, a, um. *Fort débauché.* ἀκολαστότατ☉, άτη, ατον. * κάκιστα ἀπολούμεν☉.

PERDITOR, oris. maſc. *Qui perd, ou qui gâte.* ὁ ὀλεθρευτὴς, ȣ̃. * ὁ ὀλεθὴρ, ῆρος.

PERDITUS, a, um. part. *Perdu.* ἀποϐεϐλημένος, η, ον. * ἀπολωλὼς, (ότος) υῖα, ός. *Gâté, corrompu.* διαφθαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Perdita recuperare. τὰ ἀπολωλότα κομίζεσθαι. || Metu Perditus erat. ἀπολώλει τῷ φόϐῳ. || Amore Perditus. ὑπ᾽ ἔρωτος ἀπολλύμενος, *vel* ἀπολωλώς. || Propter ea quæ Perdita ſunt, dolere. ἐπὶ τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνιᾶσθαι.

PERDITUS, a, um. nomen. *Méchant.* ὁ καὶ ἡ κακȣ̃ργος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Débauché & diſſolu.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαςος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Homo Perditus. *Un méchant homme.* ὁ ἀπολλύμενος ἄνθρωπος.

PERDIU. adv. *Fort long-temps.* πολὺν χρόνον.

PERDIVES, vitis. omn. gen. *Fort riche.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόπλȣτος, καὶ τὸ ον, ȣ. * πλουσιώτατος, άτη, ατον.

PERDIUS, a, um. *Qui dure tout le jour.* ὁ καὶ ἡ [illegible], *vel* πανημέριος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERDIUTURNUS, a, um. *Qui dure fort long-temps.* ὁ καὶ ἡ πολυήμερος, *vel* πολυχρόνιος, καὶ τὸ ον, ου.

PERDIX, icis. maſc. *vel* fœm. *Une perdrix, oiſeau.* ὁ, *vel* ἡ πέρδιξ, ικος.

PERDO, is, didi, ditum, ere. *Perdre.* ἀποϐάλλω, F. αλῶ, P. ἀποϐέϐληκα. (V. βάλλω in anom.) accuſ. *Perdre, ruiner.* ἀπόλλυμι, *vel* ύω, F. ἀπολέσω, præt. med. ἀπόλωλα. (V. ὄλλυμι in anom.) acc. *Corrompre, gâter.* φθείρω, *vel* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Socios Perdere & corrumpere. τȣ̀ς ἑταίρȣς ἀπολλύειν καὶ διαφθείρειν. || Hoc civitates ſervat, illud verò Perdit & evertit. τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις, τὸ δὲ ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει. || Animam non mors, ſed mala vita Perdit. ψυχὴν θάνατος ȣ̓κ ἀπόλλυσιν, ἀλλὰ κακὸς βίος. || Funditùs aliquem Perdere. ἀπολλύναι τινὰ ἄρδην, *vel* παντελῶς. || A Potentioribus Perdi. ὑπὸ τῶν κρειττόνων ἀπόλλυσθαι. || Ex ejus navibus tres Perditæ ſunt. αὐτȣ̃ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπώλοντο. || Ipſi noſtras urbes Perdidimus. τὰς ἡμετέρας αὐτῶν πόλεις ἀπολωλέκαμεν || Multi ſæpè majora expetentes, præſentia Perdiderunt. πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμȣ̃ντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. || Qui nihil Perdidit. ȣ̓δὲν ἀπολωλεκώς. || Perdere uxorem & liberos. ἀπόλλυσθαι γυναῖκα καὶ παῖδας. || Tempus perdere. καιρὸν ἀπολλύειν. || Dii malum malè Perdant. θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς. || A Diis precari, ut Perdant aliquem. θεοῖς εὔχεσθαι, ἐξώλη ποιεῖσθαί τινα. || Ne nos Perdat. μὴ ἡμᾶς ἐξώλεις ποιῇ. || Dii te Perdant. ἐξώλης ἀπόλοιο. || Juvenes Perdere. τȣ̀ς νέȣς διαφθείρειν. || Civitatem Perdere. τὴν πόλιν ἀνάςατον ποιεῖν.

PERDOCEO, es, cui, ctum, ere. *Enſeigner parfaitement.* ἐκδιδάσκω, F. δάξω. (V. διδάσκω in an.) acc.

PERDOCTE. adv. *Fort ſçavamment.* πάνυ ἐμπείρως. * εὐπαιδεύτως. * πολυμαθῶς.

PERDOCTUS, a, um. *Fort ſçavant.* ὁ καὶ ἡ πολυμαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ πολυγράμματος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Bien expert.* ὁ καὶ ἡ πολύπειρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PERDOLEO, les, lui, litum, ere. *Etre fort fâché.* ὑπεραλγέω, F. ήσω, P. ὑπερήλγηκα, ἐπὶ. dat.

PERDOMITUS, a, um. part. *Domté tout-à-fait.* καταδαμασθεὶς, εῖσα, έν.

PERDOMO, as, mui, mitum, are. *Domter entiérement.* καταδαμάζω, F. σω, P. καταδεδάμακα. acc.

PERDORMISCO, is, ere. *Achever ſon ſommeil.* καθεύδω, F. καθευδήσω.

PERDUCENDUS, a, um. *Qu'on doit mener juſques, &c.* διακτέος, α, ον. ad finem. *achever.* πληρωτέος, α, ον.

PERDUCO, is, xi, ctum, ere. *Mener juſques à, &c.* διάγω, F. ξω, P. διῆχα. (V. ἄγω in anom.) acc. || Perduco ad finem, ad exitum. πληρόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπλήρωκα. acc. * εἰς τέλος ἄγω. (V. anom.)

PERDUCTO, as, avi, atum, are. *Conduire ſouvent juſques à, &c.* πολλάκις διάγω, F. ξω, P. διῆχα. (Vide ἄγω in anom.) acc.

PERDUCTOR, oris. maſc. *Conducteur, qui méne.* ὁ προσαγωγεὺς, έως. * ὁ ἐπαγωγὸς, ȣ̃.

PERDUCTUS, a, um. part. *Mené juſques à, &c.* διαχθεὶς, *vel* προσαχθεὶς, εῖσα, έν. ad finem. *Achevé.* πληρωθεὶς, εῖσα, έν.

PERDUDUM. Vide DUDUM, JAMPRIDEM.

PERDUELLIO, onis. maſc. *Crime de léſe-Majeſté.* ἡ συνωμοσία, ας. * ἡ ἀσέϐεια, είας.

PERDUELLIS, is. maſc. *Ennemi mortel.* ὁ πολέμιος, ȣ. *Rebelle contre le Roi, ou contre la République.* ὁ προδότης εἰσαγγελλόμενος, ȣ.

PERDURATUS, a, um. *Fort endurci.* διασκληρυνθεὶς, εῖσα, έν.

PERDURESCO, is, urui, ſcere. *Devenir fort dur.* σκληρύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. ἐσκλήρυμμαι.

PERDURO, as, are. *Durer long-temps.* διαχρονίζω, F. ίσω, P. διακεχρόνικα. *Endurer.* διακαρτερέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκαρτέρηκα. acc.

PEREDO, es, *vel* edis, eſſe, *vel* edere. *Manger tout.* περιτρώγω, fut. 2. med. περιφαγȣ̃μαι. (Vide τρώγω in anom.) acc. * διαϐιϐρώσκω, F. διαϐρώσω. (V. βιϐρώσκω in anom.) acc.

PEREGRE. adv. *Hors du pays.* ἐπὶ ξένης. || Peregrè eſſe, *vel* agere. *Etre dans un pays étranger.* ξενȣ̃σθαι, όομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐξένωμαι. * ξένην οἰκεῖν. || Peregrè hinc in alium locum abire. ἀποδημεῖν ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. || Peregrè omninò nuſquam proficiſci. μὴ ἀποδημεῖν τὸ παράπαν. || Peregrè in longinquas terras abiens. πρὸς τὰς μακρὰς ἀποδημίας ἀπαίρων.

PEREGRINABUNDUS, a, um. *Qui eſt en voyage dans un pays étranger.* ἀποξενιτεύων, (οντος) εύȣσα, εῦον.

PEREGRINATIO, onis. fœm. *Pélerinage.* ἡ ἀποξένωσις, εως. * ἡ ἀποδημία, ας. || Longam Peregrinationem inire. μακρὰν ἀποδημίαν στέλλεσθαι. || Cauſa mihi Peregrinationis fuit animi curioſitas. αἰτία μοι τῆς ἀποδημίας, ἡ τῆς διανοίας περιεργία.

PEREGRINATOR, oris. maſc. *Voyageur.* ὁ ἀποδημητὴς, ȣ̃.

PEREGRINITAS, atis. fœm. *Demeure en pays étranger.* ἡ ξενία, ας. *La condition & l'état de ceux qui demeurent en un pays étranger.* τὸ ξενικὸν, ȣ̃.

PEREGRINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Voyager, aller dans un pays étranger.* ἀποδημέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποδεδήμηκα. * ἀποξενόομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ώσομαι. * ξενιτεύω, F. εύσω, P. ἐξενίτευκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Cupiens aliò Peregrinari. ἐπιθυμῶν ἄλλοσέ ποι ἀποδημεῖν. || Peregrinari à patriâ. ἀποδημεῖν ἀπὸ τῆς πατρίδος. || Multi Peregrinantes non mores, ſed locum mutant. πολλοὶ ἀποδημήσαντες οὐ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν.

PEREGRINUS, a, um. *Etranger.* ξένος, νη, νον. *De pays étranger.* ὁ καὶ ἡ ἔκφυλος, vel ἔκτοπος, καὶ τὸ ον, ου. || Peregrinorum amans. ὁ καὶ ἡ φιλόξενος, καὶ τὸ ον, ου. || Peregrinis rebus delectari plurimùm. ξενομανεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξενομάνηκα.

PERELEGANS, antis. omn. gen. *Bien poli & orné.* ὁ καὶ ἡ εὔκοσμος, vel εὔκομψος, καὶ τὸ ον, ου.

PERELEGANTER. adv. *De fort bonne grace.* εὐκοσμίως. *Fort bien.* παγκάλως.

PERELOQUENS, entis. omn. gen. *Bien éloquent.* λογιώτατος, άτη, ατον.

PEREMPTORIUS, a, um. *Peremptoire, qui ſert à ruiner, ou détruire.* ἀναιρετικός, ή, όν. || Peremptorium venenum. τὸ δηλητήριον, ίου.

PEREMPTUS, a, um. part. *Tué, ou défait.* ἀναιρεθείς, εῖσα, έν.

PERENDIE. adv. *Après-demain.* μεταύριον.

PERENDINUS, a, um. *Qui eſt d'après demain.* ὁ, ἡ, τὸ μεταύριον

PERENNE. adv. *Perpétuellement.* ἀϊδίως.

PERENNIS, & e, is. *Perpétuel.* ἀΐδιος, ία, ιον.

PERENNISERVUS, i. maſc. *Serviteur perpétuel.* ὁ καὶ ἡ ἀείδουλος, ου.

PERENNITAS, atis. fœm. *Perpétuité.* ἡ ἀϊδιότης, ητος.

PERENNO, as, are. *Etre de longue durée.* διαγίνομαι, fut. med. γενήσομαι. Aor. 2 διεγενόμην. (V. γίνομαι in anom.) *Durer toute l'année.* ἐνιαυτίζω, F. ίσω, P. ἠνιαύτικα.

PEREO, is, rivi, & rii, ritum, ire. *Périr, ſe perdre.* ἀπόλλυμαι, fut. med. ἀπολοῦμαι, præt. med. ἀπόλωλα. (V. ὄλλυμι in anom.) *Se corrompre & gâter, mourir.* φθείρομαι, fut. 2. paſſ. φθαρήσομαι, præt. med ἔφθορα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Malus malè Perit, Periit. κακὸς κακῶς ἀπόλλυται, ἀπώλετο. || Periit à Sphinge. ὑπὸ τῆς σφιγγὸς ἀπώλετο. || Malus malè Pereat. κακὸς κακῶς ἀπόλλοιτο. || Jamdudum metu Perierat. πάλαι ἀπολώλει τῷ φόβῳ. || Dignus eſt, qui millies Pereat. μυριάκις ἀπολωλέναι ἄξιός ἐστι. || Statim Periremus ob victûs quotidiani penuriam. εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα, διὰ τὴν ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν. || Perierunt infelices. ἀπολώλασιν οἱ δείλαιοι. || Decem naves Perierunt. δέκα νῆες ἀπώλοντο, vel διεφθάρησαν || Peream ſi pejero. ἐξώλης ἀπολοίμην, εἰ ἐπιορκῶ. * ἀπολοίμην κάκιστα, εἰ ἐπιορκῶ. || Citò Pereunt improborum conſuetudines. τὰς τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διαλύει. * αἱ τῶν φαύλων συνήθειαι ὀλίγον χρόνον διαμένουσι.

PEREQUITO, as, are. *Aller à cheval tout à travers.* διιππάζω, F. άσω, P. διίππακα.

PERERRATUS, a, um. part. *A l'entour duquel on a marché.* περιοδευθείς, vel περινοσηθείς, εῖσα, έν

PERERRO, as, avi, atum, are. *Aller çà & là à l'entour.* περιπλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι Aor. 1. med. περιεπλανησάμην. *Tournoyer, ou courir tout autour.* περινοστέω, ῶ, F. ήσω, P. περινενόστηκα. accuſ.

PERERUDITUS, a, um. V. PERDOCTUS.

PERESUS, a, um. part. *Fort mangé & rongé.* καταβεβρωμένος, ένη, ένον. * καταβρωθείς, θεῖσα, θέν.

PEREXCRUCIO, as, are. *Tourmenter & fâcher fort.* διανιάω, ῶ, F. σω, P. διηνίακα. acc.

PEREXIGUUS, a, um. *Fort petit.* πάνυ μικρός, vel σμικρός, ά, όν. *Bien court.* λίαν βραχύς, (έος) εῖα, ύ.

PEREXILIS, & e, is, *Fort mince, fort menu.* πάνυ λεπτός, ή, όν * ὁ καὶ ἡ σφόδρα λεπτομερής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PEREXPEDITUS, a, um. *Fort aiſé à trouver, &c.* προχειρότατος, άτη, ατον. *Tout prêt.* προθυμότατος, άτη, ατον.

PERFABRICO, as, are. *Achever de faire.* κατασκευάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. κατεσκευασάμην. acc.

PERFACETE. adv. *Fort plaiſamment.* πάνυ εὐτραπέλως *Fort agréablement.* εὐχαρίτως.

PERFACETUS, a, um. *Fort récréatif.* ὁ καὶ ἡ πάνυ εὐτράπελος, καὶ τὸ λον, ου. *Fort plaiſant.* λίαν χαρίεις, ιεσσα, ιεν. * ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ αρι, ιτος.

PERFACILE. adv. *Fort facilement.* εὐχερῶς. * εὐκόλως.

PERFACILIS, & e, is. *Fort facile.* πάνυ ῥᾴδιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὐχερής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PERFAMILIARIS, & e, is. *Fort familier.* συνηθέστατος, vel οἰκειότατος, άτη, ατον.

PERFATUUS, a, um. *Fort ſot.* μωρότατος, άτη, ατον.

PERFECTE. adv. *Parfaitement.* τελέως. * ἐντελῶς. *Totalement.* ὅλως. * ὅλον.

PERFECTIO, onis. fœm. *Accompliſſement.* ἡ τελείωσις, εως. *Perfection.* ἡ τελειότης, ητος.

PERFECTIOR, & ius, oris. comp. *Plus parfait.* τελειότερος, έρα, ερον.

PERFECTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-parfait.* τελειότατος, άτη, ατον.

PERFECTOR, oris. maſc. *Celui qui acheve.* ὁ τελεστής, vel τελειωτής, οῦ.

PERFECTUS, a, um. part. *Achevé, accompli.* τετελεσμένος, ένη, ένον. *Parfait.* τέλειος, vel τέλεος, εία, ειον. * ὁ καὶ ἡ παντελής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Perfectus homo. τέλειος ἀνήρ. || Ex omni parte Perfectus. κατὰ πάντα τέλειος. || Omni eruditione Perfectus. κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος. * πάσης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον προελθών. * τῆς πάσης παιδεύσεως ἐπὶ τέλει ὤν. || Scientiâ Perfectus. τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τέλει ὤν. || Ingenio perfectus. τῆς εὐφυΐας ἐπὶ πλεῖστον ἔχων. * τῇ εὐφυΐᾳ μάλιστα κεκοσμημένος. || Moribus Perfectus. τέλειος τὰ ἤθη.

PERFERENDUS, a, um. *Qu'on doit porter.* διοιστέος, τέα, τέον. *ſupporter.* ὑπομενητέος, τέα, τέον.

PERFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Porter.* διαφέρω, Fut. διοίσω, P. διήνεγκα. (V. φέρω in anom.) acc. *Souffrir & endurer.* ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Dolorem Perferre. τὰς ὀδύνας καρτερῶς φέρειν, vel καρτερικῶς φέρειν. || Labores Perferre. πρὸς τοὺς πόνους καρτερικῶς ἔχειν. * ἐπὶ τοῖς πόνοις καρτερεῖν. * πρὸς πόνους καρτερεῖν. * πόνους καρτερεῖν. || Laborem conſtanter Perfert. καρτερεῖ πο-

ναν. || Dolorem Perfert. καρτερεῖ ὀδυνώμενος. || Æſtus ac frigora Perferunt. καρτεροῦσι πρὸς καύματα καὶ ψῦχος. || Injurias Perferunt. καρτεροῦσιν ἀδικούμενοι. || Famem Perfert. καρτερεῖ πεινῶν. || Sitim Perfert. καρτερεῖ διψῶν. || Perferre famem, ſitim, & vigilias. καρτερεῖν λιμὸν, καὶ δίψαν, καὶ ἀγρυπνίαν. || Oportet præſentem rerum ſtatum Perferre, & de rebus futuris confidere. δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, καὶ θαρρεῖν περὶ τῶν μελλόντων. || Labores Perferre non exiguos. ὑπομένειν πόνους οὐ σμικρούς. || Audacter pericula Perferre. θαρσαλέως ὑπομένειν κινδύνους. || Medicorum uſtiones & ſectiones Perferre. τὰς τῶν Ιατρῶν καύσεις καὶ τομὰς ὑπομένειν. || Ejus orationem Perferre non poſſum. τούτου λόγον ὑπομένειν οὐχ οἷος τ' εἰμί. * οὐ καρτερῶ τούτου ἀκούων. || Tempeſtates, & pericula adipiſcendæ gloriæ causâ Perferre. χειμῶνας καὶ κινδύνους ὑπομεῖναι ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν δόξαν. || Multa mala & res difficiles Perferre. κακὰ πολλὰ, καὶ δυσχερῆ πολλὰ ἀνέχεσθαι. || Omnes cœli injurias Perferre. πάσας τὰς τοῦ ἀέρος κακοπαθείας σὺν πολλῇ μακροθυμίᾳ φέρειν, *vel* ἀνέχεσθαι. || Sermones alicujus Perferre. λόγους τινὸς ἀνέχεσθαι. || Literas Perferre ad aliquem. γράμματα διακομίζειν, *vel* φέρειν πρός τινα.

PERFERVIDUS, a, um. *Fort ardent.* ὁ καὶ ἡ ζαθερής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Fort chaud.* ὁ καὶ ἡ πολύθερμος, καὶ τὸ ον, ου.

PERFICIENDUS, a, um. *Qu'on doit achever.* ἀποτελεστέος, *vel* τελειωτέος, α, ον. || Sed tamen non ideò deſiſtendum eſt, imò Perficiendum. ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον ἀποστατέον ἐστὶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπιτελεστέον.

PERFICIO, is, feci, fectum, ere. *Achever, accomplir.* ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποτετέλεκα. acc. * διατελέω, ῶ, F. έσω, P. διατετέλεκα. acc. * τελειόω, ῶ, F. ώσω, P. τετελείωκα. accuſ. || Opus Perficere. *Achever un ouvrage.* τελεουργεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τετελεούργηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tardè deliberes, Perficias autem citò quæ decreviſti. βουλεύου βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. || Reipsâ aliquid Perficere. τοῖς ἔργοις ἐπιτελεῖν τι. || Majora & difficiliora Perficere. μείζω καὶ χαλεπώτερα διατελεῖν. || Perfectâ hac oratione. ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου. || Ille cum omnia Perfeciſſet, abiit. οὗτος ἅπαντα διαπραξάμενος, ἀπῆλθε. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Non Perfecit, quod conatus eſt. οὐ διεπράξατο, ὅπερ ἀπεχείρησε. || Perfecit, ut id obtineret. διεπράξατο, ὥστε τούτου τυχεῖν. * διεπράξατο, τούτου τυχεῖν. (Vide τυγχάνω in anom.) || Perfeci, ut ingrederetur. διεπραξάμην, ὅπως εἰσέλθοι. || Perfecta ſunt, quæ nec majorum quiſquam Perfeciſſet. διαπέπρακται, ὃ τῶν προγόνων οὐδεὶς πώποτε. || Magnanimos eſſe puta, illos qui Perficere poſſunt ea quæ aggrediuntur. μεγαλόφρονας εἶναι νόμιζε, τοὺς ἐξεργάζεσθαι δυναμένους, οἷς ἂν ἐπιχειρῶσι. || Iſtud Perfecit. τοῦτο ἐπιτελὲς ἐποίησε. || Perficere inceptum. τὸ ἐγχείρημα εἰς ἔργον ἄγειν. || Ne iſta Perficiantur. μὴ ταῦτα ἐπιτελῆ γίνεσθαι. * μὴ ταῦτα εἰς ἔργον προελθεῖν. || Mandata alicujus Perficere. τὰς ἐντολάς τινος εἰς ἔργον ἄγειν. || Ne Perficiatur ejus incœptum. μὴ εἰς ἔργον ἀχθῆναι τὴν ἀνδρὸς ἐπιχείρησιν. || Inchoatum ſermonem Perficere. ὑφηγημένον λόγον ἐξανύειν, *vel* περαίνειν. * τῷ λόγῳ τέλος ἐπιθεῖναι. || Rem Perficere. τὸ ὅλον συντελεῖν πρᾶγμα. || Perficiuntur hæc. ταῦτα μέλλει λαβεῖν τὸ τέλος. (Vide λαμβάνω in anom.) || Perfectæ ſunt res. τέλος ἔλαβε τὰ πράγματα.

PERFIDELIS, & e, is. *Fort fidéle.* ὁ καὶ ἡ πολύπιστος, καὶ τὸ ον, ου.

PERFIDIA, æ. fœm. Cic. *Perfidie, infidélité.* ἡ ἀγνωμοσύνη, ης. * ἡ ἀπιστία, ας. || Perfidiæ cumulum addit. ἐπιθήκην τῆς ἀπιστίας προστίθησι. || Perfidiâ pactum violavit. τῇ ἀπιστίᾳ, *vel* δι' ἀπιστίαν τὴν ὁμολογίαν παραβέβηκε.

PERFIDIOSE. adv. *Avec perfidie.* ἀπίστως. * παρασπόνδως.

PERFIDIOSUS, a, um. & PERFIDUS, a, um. *Perfide, infidéle.* ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, *vel* ἄσπονδος, καὶ τὸ ον, ου. || Perfidus ſocius. ἑταῖρος ἀπίστως ἔχων.

PERFIXUS, a, um. part. *Transpercé, traverſé.* διαπεπαρμένος, η, ον.

PERFLABILIS, & e, is. *Aiſé à être ſoufflé: ouvert à tous vents.* ὁ καὶ ἡ διαπνευστὸς, *vel* διαπνευστὸς, καὶ τὸ ὂν, οῦ.

PERFLATUS, ûs. maſc. *Vent qui ſouffle librement, & de tous côtés.* ἡ διάπνευσις, εως.

PERFLO, as, avi, atum, are. *Souffler par tout.* πνέω, F. εύσω, P. διαπέπνευκα. (V. πνέω in anom.)

PERFLUCTUO, as, are. *Floter parmi.* διακυμαίνω, F. ανῶ, P. διακεκύμαγκα.

PERFLUO, is, xi, xum. *Couler à travers, ou parmi.* διαῤῥέω, F. εύσω, P. διεῤῥύηκα. (V. ῥέω in anom.)

PERFODIO, is, fodi, foſſum, ere. *Fouir à travers, ou fort avant.* διορύττω, F. ξω, P. διώρυχα. acc. *Transpercer.* διαπείρω, F. ερῶ, P. διαπέπαρκα. acc.

PERFORATUS, a, um. part. *Percé tout à travers.* διαπεπαρμένος, η, ον. *Troué d'outre en outre.* διατετρημένος, η, ον.

PERFORMIDATUS, a, um. *Fort craint.* πάνυ φοβερὸς, ρὰ, ρόν. *Fort redoutable.* ὁ καὶ ἡ λίαν φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PERFORMO, as, are. *Achever de former.* διαμορφόω, ῶ, F. ώσω, P. διαμεμόρφωκα. acc.

PERFORO, as, are. *Percer d'outre en outre.* διαπείρω, F. ερῶ, P. διαπέπαρκα. acc. *Trouer tout à travers.* διατρέω, ῶ, F. ήσω, P. διατέτρηκα. acc.

PERFORTITER. adv. *Très-vaillamment.* μάλα γενναίως. *En vaillant homme.* ἀνδρείως.

PERFOSSUS, a, um. part. *Percé d'outre en outre.* διαπεπαρμένος, η, ον. *Foüi bien avant.* διορυγεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν.

PERFRACTE. adv. *Obſtinément.* αὐθαδῶς, *vel* αὐθάδως.

PERFRACTUS, a, um. part. *Tout rompu & briſé.* διαῤῥαγεὶς, *vel* διακλασθεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν.

PERFREMO, is, mui, mitum, ere. *Faire un grand bruit.* λίαν βρέμω, F. εμῶ, P. βεβρέμηκα. * διαφρυάττομαι, fut. med. άξομαι. Aor. 1. med. διεφρυαξάμην.

PERFRETO, as, avi, are. *Paſſer un bras de mer.* διαπορθμεύω, F. εύσω, P. διαπεπόρθμευκα.

PERFRICO, as, cui, ctum, are. *Froter fort.* τρίβω, F. ψω, P. τέτριφα. acc. * διαψώχω, F. ξω, P. διέψωχα. acc. || Perfricare frontem, faciem, *vel* os. *Perdre toute honte.* ἀναιδεύεσθαι, εύομαι, futur. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἠναιδευσάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Frontem Perfricuit. αἰδῶ ἔλυσε. * πᾶσαν αἰδῶ ἀπέβαλε. || Os unguento Perfricare. τὴν ὄψιν μύρῳ περιχρίειν.

PERFRICTIO, onis. fœm. *L'action de froter.* ἡ ἀνάτριψις, εως. *Grand refroidiſſement.* ἡ κατάψυξις, εως. *Grande froidure.* τὸ κρύος, εος, ους. * ὁ κρυμὸς, οῦ.

PERFRICTUS, a, um. part. *Froté fort.* κατατετριμμένος, η, ον. || Qui, quæ, quod eſt Perfrictæ mentis. *Qui n'a plus de honte.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, *vel* ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου. || Perfrictæ frontis eſt. οὐκ ἐπίσταται ἐρυθριᾷν. * ἀναιδῶς ἔχει. * ἀναισχύντως ἔχει.

PERFRIGEO, es, xi, ctum, ere. *Avoir grand froid.* ψυχοῤῥαγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψυχοῤῥάγηκα. *Trembler de froid.* φρικιάω, ῶ, F. άσω, P. πεφρικίακα. *Etre tout morfondu.* κρυμνέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρύμνηκα.

PERFRIGERO, as, are. *Refroidir fort.* καταψύχω, *vel* διαψύχω, F. ξω, P. διέψυχα. acc.

PERFRIGESCO, is, ere. *Se refroidir.* καταψύχομαι, *vel* διαψύχομαι, futur. paſſ. ψυχθήσομαι, præt. paſſ. διέψυγμαι.

PERFRIGIDUS, a, um. *Fort froid.* ψυχρότατος, άτη, ατον. *Tout gelé & tranſi.* κρυερὸς, ρὰ, ρόν.

PERFRINGO, is, fregi, fractum, ingere. *Rompre & briſer en pieces.* διαῤῥήγνυμι, & διαῤῥηγνύω, F. ρήξω, P. διέῤῥηχα. (Vide ῥήγνυμι in anom.) acc.

PERFRUOR, eris, fruitus ſum, frui. depon. *Jouir pleinement.* καταπολαύω, F. αύσω, P. καταπολέλαυκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bonis Perfrui. τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύειν. || Viro bono perfrui. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἀπολαύειν. || Suis rebus Perfrui. τὰ ἑαυτῶν καρποῦσθαι. || Gaudio Perfrui. ἡδονὴν καρποῦσθαι. || Gloriâ Perfrui. δόξαν καρποῦσθαι. * δόξης ἀπολαύειν. || Voluptatibus Perfrui. τῶν ἡδονῶν ἀπολαύειν.

PERFUGA, æ. maſc. & fœm. *Fugitif, transfuge, déſerteur, rebelle.* ὁ καὶ ἡ αὐτόμολος, ου. * ὁ καὶ ἡ πρόσφυξ, υγος.

PERFUGIO, is, gi, gitum, ere. *Se refugier en, ou vers.* καταφεύγω, F. ξω, P. καταπέφευγα. πρὸς, *vel* ἐπί. acc.

PERFUGIUM, ii. neut. *Refuge.* ἡ καταφυγὴ, ῆς. * τὸ καταφύγιον, ίου. *Aſyle, lieu propre pour ſe ſauver.* τὸ ἄσυλον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perfugium nullum habent. καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχουσι. || Tutiſſimum Perfugium habet. καταφυγὴν ἀσφαλεστάτην ἔχει. || Hoc Perfugium nactus. ταύτην καταφυγὴν εὑράμενος. || Nullum habet Perfugium. μηδεμίαν ἔχει ἀποστροφήν.

PERFULCIO, is, ire. *Appuyer, & ſoutenir bien.* διαστηρίζω, F. ίσω, P. διεστήριχα. acc. * διερείδω, F. ίσω, P. διήρεικα. acc.

PERFULGURO, as, are. V. FULGURO.

PERFUNCTIO, onis. fœm. *L'action de s'acquitter de ſon devoir.* ἡ λειτουργία, *vel* ἐνέργεια, είας. *de faire quelque choſe par maniere d'acquit.* ἡ ἀφοσίωσις, εως. || Perfunctio laborum. ἡ τῶν πόνων ὑπομονὴ, ῆς.

PERFUNCTORIE. adv. *Par maniére d'acquit.* παρέργως. * πρὸς ἀφοσίωσιν.

PERFUNCTORIUS, a, um. *Achevé, ou fait par maniere d'acquit.* ἀφοσιούμενος, η, ον. || Perfunctorium opus. τὸ πάρεργον, ου.

PERFUNCTUS, a, um. part. *Qui a fait ſon devoir.* λειτουργήσας, ασα, αν. * ἀφοσιωσάμενος, ένη, ενον. acc. *Qui s'eſt acquitté de faire ce qu'il devoit, délivré.* ἀπαλλαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. gen. || Conſulatu Perfunctus. ὑπατεύσας, ασα, αν. V. PERFUNGOR.

PERFUNDENDUS, a, um. *Qu'on doit verſer deſſus.* ἐπιχυτέος, α, ον. *Qu'on doit remplir de.* πληρωτέος, α, ον. gen. rei.

PERFUNDO, is, udi, uſum, undere. *Verſer une liqueur par-deſſus.* διαχέω, F. εύσω, P. διακέχυκα. (V. χέω in anom.) acc. *Mouiller, tremper.* ἐπιβρέχω, F. ξω, P. ἐπιβέβρεχα. acc. *Remplir.* ἐμπλήθω, F. ήσω, P. ἐμπέπληκα. acc. um. gen. al. || Perfundi gaudio. περιχαίρειν, ρω. (V. χαίρω in anom.)

PERFUNGOR, eris, nctus ſum, ngi. depon. *Faire ſon devoir.* λειτουργέω, ῶ, F. ήσω, P. λελειτούργηκα. *Achever.* ἐπιτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπιτετέλεκα. accuſ. *Faire par maniere d'acquit.* ἀφοσιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. Aor. 1. med. ἀφωσιωσάμην. acc. *Etre délivré.* ἀπαλλάττεσθαι, άττομαι, fut. paſſ. αχθήσομαι, præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Munere ſuo Perfungi. τοῦ καθήκοντος ἀπαλλαγῆναι. * τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν. * τὸ ἔργον ἐπιτελεῖν. * τὰ καθήκοντα ποιεῖν. || Boni viri officio Perfungi. ἔργον χρηστοῦ ἀνδρὸς διαπράττειν. * πράττειν ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. || Moleſtiâ Perfungi. τῆς λύπης ἀπαλλάττεσθαι. || Periculis Perfungi. τῶν κινδύνων ἀπαλλαγῆναι.

PERFURO, is, ere. *Etre furieux.* καταμαίνομαι, fut. 2. paſſ. ανήσομαι. Aor. 2. paſſ. κατεμάνην.

PERFUSIO, onis. fœm. *L'action de verſer quelque liqueur par-deſſus.* ἡ ἐπίχυσις, εως.

PERFUSORIE. adv. *Confuſément.* συγκεχυμένως. *Péle-méle.* χύδην. * φύρδην.

PERFUSUS, a, um. *Trempé, mouillé.* διαβεβρεγμένος, η, ον. *Sur quoi on a répandu quelque liqueur.* ὁ καὶ ἡ δίυγρος, καὶ τὸ ον, ου.

PERGAUDEO, es, gaviſus ſum, ere. *Se réjouir fort.* ὑπερχαίρω, fut. χαρήσομαι. (V. χαίρω in anom.) *Etre bien-aiſe.* εὐφραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. εὔφραμμαι.

PERGIGNO, is, ere. V. GIGNO.

PERGO, is, rrexi, rrectum, ere. *Aller.* πορεύομαι, fut. med. εύσομαι, P. πεπόρευμαι. * εἶμι. (Vide μι in anom.) *Se hâter.* σπεύδω, F. εύσω, P. ἔσπευκα. acc. *Continuer, perſévérer.* διατελέω, ῶ, F. έσω, P. διατετέλεκα. partic.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eâdem viâ Pergere. κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορευθῆναι. || Iter Pergere. ὁδὸν πορεύεσθαι. || Pergere in urbem. εἰς πόλιν πορεύεσθαι. || Per Italiam Pergere. διὰ τῆς Ἰταλίας πορεύεσθαι, *vel* ὁδὸν ποιεῖσθαι. || Domum Pergit. βαδίζει πρὸς οἰκίαν. || Ad alia Pergam. πρὸς ἄλλα βαδιοῦμαι. || Perge iſta facere. ταῦτα ποιῶν διατέλει. V. PERSEVERO.

PERGRACILIS, & e, is. V. PEREXILIS.

PERGRÆCOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Vivre, ou faire à la façon des Grecs.* ἑλληνίζω, F. ίσω, P. ἑλλήνικα. *Faire grand'chere.* ὑπερτρυφάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερτετρύφηκα.

PERGRANDIS, & e, is. *Fort grand.* μεγαλεῖος, εία, εῖον. || Pergrandis natu. ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PERGRAPHICUS, a, um. *Fort bien fait.* πάνυ γραφικὸς, κὴ, κόν. *Fort bien travaillé.* διαπονηθεὶς, εῖσα, έν.

PERGRATUS, a, um. *Fort agréable.* ὁ καὶ ἡ πάνυ εὔχαρις, *vel* λίαν ἐπίχαρις, καὶ τὸ ρι, ιτος.

PERGRAVIS, & e, is. *Fort grief.* ὁ καὶ ἡ πάνυ βαρὺς, (εος) εῖα, ύ. *Fort difficile.* δυσχερέστατος, άτη, ατον.

PERGRAVITER. adv. *Fort griévement.* πάνυ βαρέως.

PERGULA, æ. fœm. *Une ſaillie de maiſon, ou galerie.* τὸ πρόθυρον, ου. * ἡ προβολὴ, ῆς. *Lieu où l'on étale la marchandiſe.* ὁ πρόδομος, *vel* τὸ πρόδομον, ου. || Pergula vitis. *Treille.* ὁ ὄρχος, ου. * ὁ ὄρχατος, ου. * ἡ σκηνὴ, ῆς.

PERGULANUS, a, um. ut Purgulana vitis. *Une vigne en treille.* ἡ ἄμπελος κατ' ὄρχους διαμεμερισθεῖσα, (ης.)

PERHIBEO, es, bui, bitum, ere. *Dire & aſſurer.* βεβαιόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. Aor. 2. med. ἐβεβαιωσάμην. acc. * κατάφημι, F. ήσω. (V. φημί in anom.) acc

PERHONORIFICE. adv. *Fort honorablement.* πολυτίμως. * πολυδόξως.

PERHONORIFICUS, a, um. Cicer. *Fort honorable.* ὁ καὶ ἡ πολύτιμος, καὶ τὸ ον, ου. * τιμιώτατος, άτη, ατον.

PERHORREO, es, & PERHORRESCO, is, rrui, ere. *Avoir grande frayeur.* πάνυ ὀρρωδέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠῤῥώδηκα. *Trembler de peur.* περιφρίσσω, F. ξω, P. περιπέφρικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perhorreſco, cùm iſtud animo voluto. φρίττω ἐννοῶν ταῦτα. || Hoc facere Perhorreſco. φρίττω ποιῆσαι τοῦτο. || Corpore Perhorreſcere. τὸ σῶμα, *vel* τῷ σώματι φρίττειν. || Totâ mente Perhorreſco. νοῦν καὶ διάνοιαν φρίττω. || Alicujus potentiam Perhorreſcere. δύναμίν τινος ὀῤῥωδεῖν.

PERHORRIDUS, a, um. *Fort hideux & hériſſé.* ὁ καὶ ἡ πάνυ φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Fort horrible & effroyable.* λίαν φρικτὸς, τὴ, τόν.

PERHOSPITALIS, & e, is. *Qui reçoit volontiers les hôtes, ou étrangers.* ὁ καὶ ἡ πολύξενος, καὶ τὸ ον, ου.

PERHUMANUS, a, um. *Fort humain.* φιλανθρωπότατος, άτη, ατον.

PERHYEMO, as, are. *Paſſer, ou demeurer tout l'hyver.* διαχειμάζω, Fut. άσω, P. διακεχείμακα.

PERICARPIUM, ii. neut. *Tout ce qui enveloppe le fruit ou la ſemence.* : *C'eſt auſſi un braſſelet, ornement du bras.* τὸ περικάρπιον, ου.

PERICLITATIO, onis. fœm. *Expérience, danger, péril.* τὸ κινδύνευμα, ατος.

PERICLITATUS, a, um. part. *Qu'on a entrepris avec danger.* παρακινδυνευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qu'on a éprouvé,* πειρασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui s'eſt mis en danger.* παρακινδυνεύσας, (αντος) ασα, αν.

PERICLITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre en péril, ſe mettre en danger.* κινδυνεύω, F. εύσω, P. κεκινδύνευκα. *Eſſayer, éprouver.* ἀποπειράομαι, futur. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἀπεπειρασάμην. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm Periclitatur, vitæ ſuæ non parcit. ὅταν κινδυνεύῃ, ἀφειδὴς τοῦ βίου ἐστί. || De vitâ Periclitatur, mori Periclitatur. περὶ τῆς σωτηρίας κινδυνεύει· ἀποθανεῖν κινδυνεύει. * περὶ τῆς σωτηρίας κίνδυνον κινδυνεύει. || Periclitari vires. ἀποπειρᾶσθαι τῆς δυνάμεως. || Periclitari aliquid. ἀποκινδυνεύειν περί τινος. * ἀποπειρᾶσθαί τινος. || Periclitatur, quid poſſit. ἀποπειρᾶται, τίνα δύναμιν ἔχει. || Periclitari & experiri amicos. διαπειρᾶσθαι τῶν φίλων. * τῶν φίλων διάγνωσιν λαβεῖν. * πεῖραν λαμβάνειν τῶν φίλων. Vide PERICULUM.

PERICULOSE. adv. *Avec péril & danger.* ἐπικινδύνως. * κινδυνευτικῶς.

PERICULOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus dangereux.* κινδυνωδέστερος, έρα, ερον.

PERICULOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-dangereux.* κινδυνωδέστατος, άτη, ατον

PERICULOSUS, a, um. *Périlleux, dangereux.* ὁ καὶ ἡ κινδυνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἐπικίνδυνος, καὶ τὸ ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Periculoſum apud nos erat, epiſtolam in Macedoniam mittere. ἐπικίνδυνον παρ' ἡμῖν ἦν, εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολήν. || Urbi quidem tutum eſt, ſua agere; tibi verò Periculoſum. τῇ πόλει μὲν ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. || Videte ne hoc vobis Periculoſum ſit. ὁρᾶτε μὴ τοῦτο ὕστερον ὑμῖν ἐπικίνδυνον ᾖ. || Homini improbo poteſtatem dare, Periculoſum. μοχθηρῷ δύναμιν δοῦναι, ἐπισφαλές. || Periculoſum eſt tantas res unius viri fortunæ credere. ἐπισφαλές ἐστι, πιστεύειν ἀνδρὸς ἑνὸς τύχῃ τηλικαῦτα πράγματα. || Hoc maximè Periculoſum eſt. ἔχει τοῦτο μέγιστον κίνδυνον.

PERICULUM, i. neut. *Péril, danger.* ὁ κίνδυνος, ου. *Eſſai.* ἡ πεῖρα, ας. || Periculum facere. Vide PERICLITOR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnum Periculum ſubire. μέγαν κίνδυνον κινδυνεύειν. || In extremo Periculo verſatur. τὸν ἔσχατον κίνδυνον κινδυνεύει. || In mortis Periculo verſatur. κινδυνεύει ἀποθανεῖν. (V. θνήσκω in anom.) || Romæ Periculum imminebat, ne caperetur. ἐκινδύνευσεν ἡ Ῥώμη κατὰ κράτος ἁλῶναι. (V. ἁλίσκω in anom.) || In Periculo fortunarum verſari. κινδυνεύειν περὶ χρημάτων. || Venit in Periculum, ne videatur injuſtè agere. κινδυνεύει περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδίκως ποιεῖν. || Cùm aliis Periculum ſubit. μετ' ἄλλων κινδυνεύει. || Periculum fortunarum ſubit. κίνδυνον περὶ τῶν χρημάτων κινδυνεύει. || Pro amicis Pericula adeo. κινδυνεύω ὑπὲρ τῶν φίλων. * ὑπερκινδυνεύω τῶν φίλων. || In capitis, *ſeu* vitæ Periculum venire, incurrere pro aliis. τῷ σώματι ὑπὲρ ἄλλων προκινδυνεύειν. || Contra hoſtes Pericula ſubeo. κινδυνεύω πρὸς τοὺς πολεμίους, *vel* διακινδυνεύω. || Pro patriâ Periculum adeundum eſt. κινδυνευτέον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. || In omnium facultatum Periculo verſatur. περὶ τῶν ἁπάντων κινδυνεύει. || Periculo vicinum eſſe. πρὸς κίνδυνον ἤδη χωρεῖν. * ἐγγὺς τοῦ κινδύνου γίνεσθαι, *ſeu* εἶναι, *vel* ἐλθεῖν. || Procul abeſſe à Periculis. πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι, *vel* γίνεσθαι. || In Periculum libertatis venio. καταλαμβάνει με κίνδυνος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. || Si in ſalutis Periculum veniant. ἂν σωτηρίας κίνδυνός τις αὐτοὺς καταλαμβάνῃ. || Civitas in magno Periculo verſatur. μέγας κίνδυνος κατείληφε τὴν πόλιν. || Tutò ac ſine Periculo. ἀσφαλῶς καὶ ἀκινδύνως. || Hoc cum ma-

ximis Periculis conjunctum eſt. ἔχει τοῦτο μεγίστους κινδύνους. || Duobus Periculis imminentibus, neceſſe eſt alterum ſubire. δυοῖν κινδύνοιν ἐπικειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρου μετασχεῖν. || In extremum Periculum venire. εἰς ἐσχάτους κινδύνους ἐλθεῖν, *vel* ἀφικέσθαι. (Vide ἔρχομαι & ἱκνέομαι in anom.) || Extra Periculum eſſe. ἔξω τῶν κινδύνων εἶναι. || A quibus Pericula longè aberant. οἷς ἦσαν πορρωτέρω οἱ κίνδυνοι. || In Periculis eſſe. ἐν κινδύνοις εἶναι. || Cùm civitas in Periculis verſaretur. τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὔσης. || In extremis Periculis verſari. ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις εἶναι. || In Propinquo, *vel* propè erat Periculum. ὁ κίνδυνος πλησίον ἦν. || Civitas in Periculo verſatur. ἡ πόλις ἐπικινδύνως ἔχει. *vel* ἐπισφαλῶς διάκειται. || Extra omne Periculum ſunt. ἀκινδύνως ἔχουσι. *vel* ἐν ἀκινδύνῳ καθίστανται. || Qui eſt extra omne Periculum. ἐν ἀκινδύνῳ καθεστώς. || Fieri non poteſt, ut gloriam ſine Periculo conſequamur. οὐκ ἔστι τυχεῖν δόξης ἀκινδύνως. || In Periculo Sicilia verſatur. κατέχει κίνδυνος τὴν Σικελίαν. || Periculum non vulgare incidit. κίνδυνος οὐχ ὁ τυχὼν ἐνέπεσε. (Vide πίπτω in anom.) || Huic extremum Periculum impendet. τούτῳ ἔσχατος ὁ κίνδυνος ἐπίκειται. || In Periculis haud exiguis eſſe. ἐν κινδύνοις εἶναι οὐ σμικροῖς. || In maximo Periculo verſari. ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ καταστῆναι. || In Periculum adduci. εἰς κίνδυνον καταστῆναι. || In maximum Periculum adductus ſum. εἰς μέγιστον κίνδυνον καθέστηκα. || In ſummo vitæ Periculo poſitus. ἐν ἀγῶνι μεγίστῳ καθεστηκὼς περὶ τοῦ σώματος. || In extrema Pericula ab eo adducti ſumus. εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ. || Quo in Periculo verſer. οἷ κινδύνου καθέστηκα. || Magnis Periculis implicari. μεγάλοις κινδύνοις συνέχεσθαι. || Non advertis, quantum in Periculum veneris. οὐκ ἐνθυμῇ, παρ' ὅσον ἦλθες κινδύνου, *vel* εἰς ὅσον ἥκεις κινδύνου. || Maximum Periculum civitatem obſeſſit. μέγιστος κίνδυνος περιέστη τὴν πόλιν. || Maximum eos Periculum inceſſit. μέγιστος αὐτοὺς κατέλαβε κίνδυνος. (V. λαμβάνω in anom.) || In Periculum vocari. εἰς κίνδυνον κατακαλεῖσθαι. || In Periculum incidere. εἰς κίνδυνον ἐμπίπτειν. * κινδύνοις περιπίπτειν. || In Periculum mille drachmarum adductus ſum. ἐμοὶ ἐν χιλίαις ἐστὶν ὁ κίνδυνος. || Hoc facere, Periculo non vacat. ποιεῖν τοῦτο, οὐκ ἀποσφαλές. || Quod quanti Periculi ſit, omnes ſcitis. ὅπερ ἡλίκον ἔχει κίνδυνον, ἴστε πάντες.

PERICULUM EST, NE.

Periculum eſt, ne hoc accidat. κίνδυνός ἐστι, τοῦτο συμβῆναι. || Periculum eſt, ne plebi infenſus videar. κίνδυνός ἐστι, μὴ μισόδημος εἶναι δόξω. || Periculum eſt, ne abeat. κίνδυνος, αὐτὸν ἀπελθεῖν. || Quod ne tibi accidat, Periculum eſt. ὃ σοὶ παθεῖν κίνδυνος. (V. πάσχω in anom.) || Periculum eſt mihi, ne priver omnibus. κινδυνεύω στερηθῆναι πάντων. || Periculum eſt, ne urbs evertatur. κινδυνεύει ἡ πόλις διαφθαρῆναι.

PERICULUM SUSCIPIO, in Pericula me conjicio.

Pericula pro libertate ſuſcipere. κινδύνους ἄρασθαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. || Maximum Periculum ſuſcipere. μέγιστον κίνδυνον προσλαμβάνειν. || Periculum ſibi facere, Periculum adire. κίνδυνον ποιεῖσθαι. || In juſtâ causâ Periculum adire. κίνδυνον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου. || Periculum ſuſtinere pro libertate. κίνδυνον ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. || Bellum multa Pericula ſuſtinere cogit. ὁ πόλεμος πολλοὺς κινδύνους ὑπομεῖναι ἀναγκάζει. || Nullum Periculum detrectare. οὐδένα κίνδυνον ὀκνεῖν. || Conjicere ſe in Pericula. εἰς κινδύνους ἑαυτὸν ἐμβάλλειν. * ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις. || Offerre ſe Periculis. δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους. * δοῦναι ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις. || Sapientum virorum eſt, non temerè ſe in Pericula conjicere: generoſorum autem, ſi offeruntur Pericula, fortiter ea ferre. σωφρόνων ἀνδρῶν, τὸ μὴ κινδύνοις ἐπιῤῥίπτειν αὑτούς. γενναίων δὲ τοὺς ἐμπεσόντας φέρειν ἀνδρείως. || Pro gloriâ & honore ſemetipſos Periculis offerre volebant. ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὑτοὺς διδόναι, *vel* ἐνδιδόναι. || Pro hujus ſalute quodvis Periculum ſuſtineo. πᾶν ὑπομένω δεινὸν ἕνεκα τῆς τούτου σωτηρίας. || Pericula omnia ſubire. πάντας κινδύνους κινδυνεύειν.. || In Pericula ſe conjicit. ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς κινδύνους. || Nullum unquam Periculum defugerunt. οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. || Pericula audacter adire. τοῖς δεινοῖς παραβάλλεσθαι. || Periculis ſeſe audacter objiciunt. τοῖς δεινοῖς τολμῶσι παραβάλλεσθαι. || Magnum Periculum ſubire. μέγαν κίνδυνον ὑφίστασθαι. || In apertum Periculum ſeipſos conjicere. εἰς πρόὔπτον κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν. || In quantum me Periculum conjeci. οἷ κινδύνου προβέβηκα. || Pro gloriâ periculum ſuſcipere. ὑπὲρ δόξης κίνδυνον ἀναιρεῖσθαι, *vel* ἀναλαμβάνειν. || Periculum vitæ pro meâ ſalute neglexit. τοῦ ζῆν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ἐμῆς σωτηρίας ἀνέῤῥιψε. || Quodvis Periculum negligere. πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίπτειν, *vel* ἀναῤῥιπτεῖν. || Extrema Pericula pro victoriâ ſubire. τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπὲρ τῆς νίκης ἀναδέξασθαι. || Ultrò Pericula adire. ἑκουσίως ἐπὶ τοὺς κινδύνους χωρεῖν. || Periculis obviam ire. ὁμόσε χωρεῖν τοῖς κινδύνοις. || Corpora ſua Periculis objicere. τὰ σώματα παρακατατίθεσθαι.

IN PERICULUM CONJICIO, Periculum injicio.

Alios in Periculum conjicere. ἄλλους εἰς κίνδυνον καθιστάναι. || In Periculum conjici. εἰς κίνδυνον καταστῆναι. || In extrema Pericula nos conjecit. εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ἡμᾶς καθέστηκε, *vel* κατέστησε. || In magna Pericula conjecti ſumus. εἰς μεγάλους κινδύνους κατέστημεν. || Civitati Periculum afferre. κίνδυνον τῇ πόλει φέρειν, *vel* εἰσφέρειν, *vel* ἐπάγειν. || His vitæ Periculum creavit. τούτοις περὶ ψυχῆς ἀπήγαγε κίνδυνον. (V. ἄγω in anom.) || In extrema Pericula conjicere. εἰς ἐσχάτους κινδύνους ἐμβάλλειν. * ἐσχάτοις κινδύνοις περιβάλλειν. || In Periculum adducere. εἰς κίνδυνον ἄγειν.

EX PERICULO LIBERO.

Amicos ex Periculis liberare. τοὺς φίλους κινδύνων ἀπαλλάττειν, *vel* ἀπολύειν. || Periculis liberari. τῶν κινδύνων ἀπαλλαγῆναι. || Alios ex Periculis eripere. ἄλλους ἐκ κινδύνων ἐξαιρεῖν. || Servare incolumes à Periculis. ἐκ κινδύνων σώζειν, *vel* διασώζειν. || Ab amico ex maximis Periculis ſervari. ὑπὸ φίλου ἐκ μεγίστων κινδύνων σώζεσθαι. || Periculo omnes eximere.

πάντας ἐν ἀκινδύνῳ καθιςάναι. || Civitati imminens Periculum propulſare. ἐφεςηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύειν, vel ἀπωθεῖν || Imminentia Pericula propellere. τοὺς ἐπικρεμασθέντας κινδύνους ἀπώσασθαι. || Illatum ab hoſtibus Periculum fortiter depellere. τὸν προςιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώςως ἀπώσασθαι. || Periculum redimere τὸν κίνδυνον ὠνεῖσθαι. || Periculum effugere. κίνδυνον διαφεύγειν.

PERICULUM FACIO.

Periculum facere virium. ἀποπειρᾶσθαι τῆς δυνάμεως, *vel* πεῖραν λαβεῖν τῆς δυνάμεως. (Vide λαμβάνω in anomalib.) || Amicorum Periculum facere, *ſeu* amicos experiri. τῶν φίλων πεῖραν λαβεῖν. * τῶν φίλων διάγνωσιν, *vel* δοκιμασίαν ποιεῖσθαι, *ſeu* ποιεῖν. || Facio Periculum, an poſſitis. πεῖραν ὑμῶν λαμβάνω, εἰ δύνασθε. || Licet hujus rei Periculum facere. πάρεςι τούτου πεῖραν λαμβάνειν. || Aliorum voluntatis, *ſeu* conſilii Periculum facere. πεῖραν λαβεῖν τῆς γνώμης ἄλλων. || In aliquâ re Periculum facere. πεῖραν λαβεῖν ἐπί τινος, *vel* ἔν τινι. || Periculum facere, quid poſſit. πεῖραν λαμβάνειν, τί δύναται.

PERIDONEUS, a, um. *Fort propre.* ἐπιτηδειότατος, άτη, ατον. dat. * πάνυ ἐπιτήδειος, η, ον.

PERILLUSTRIS, & e, is. Cic. *Très-célébre.* ὁ καὶ ἡ πολύκλειτος, *vel* πολυώνυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort illuſtre.* λαμπρότατος, άτη, ατον. * ἐπιφανέςατος, η, ον. *Fort apparent.* εὐσημότατος, άτη, ατον.

PERIMBECILLIS, & e, is. *vel* PERIMBECILLUS, a, um. *Fort foible.* ἀσθενέςατος, άτη, ατον.

PERIMENDUS, a, um. *Qu'on doit tuer, ou détruire.* ἀναιρετέος, α, ον.

PERIMO, is, emi, emptum, ere. *Tuer.* ἀποκτείνω, F. ενῶ, P. ἀπέκτακα. acc. * φονεύω, F. εύσω, P. πεφόνευκα. accuſ. *Anéantir, détruire.* ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα. acc.

PERINCERTUS, a, um. *Fort incertain.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἄδηλος, καὶ τὸ ον, ου.

PERINCOMMODE. adv. *Fort mal à propos.* πάνυ ἀκαίρως. *Bien incommodément.* λίαν ἀνεπιτηδείως.

PERINCOMMODUS, a, um. *Fort incommode.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἀνεπιτήδειος, καὶ τὸ ον. dat. *Qui eſt, ou vient fort mal à propos.* ὁ καὶ ἡ λίαν ἄκαιρος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort fâcheux.* χαλεπώτατος, η, ον.

PERINCONSEQUENS, entis. omn. gener. *Fort abſurde.* ἀνακολουθότατος, άτη, ατον.

PERINDE. adverb. *Ainſi.* οὑτωσί. *Pareillement.* ὁμοίως. *Comme.* ὥσπερ. || Perinde ac ſi. *Comme ſi.* ὥσπερ ἂν εἰ. Optat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rempublicam curare, Perinde ut rem familiarem. ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν οἰκείων. || Perinde ac ſi quis Medicus ægrotis non dicat, quibus remediis morbum evaſuri ſint. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, ἀσθενοῦσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον. || Perinde adverſamini, ac ſi bellum gereretis. ὁμοίως ἐναντιοῦσθε, ὥσπερ ἂν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε. (Vide τυγχάνω in anom.) || Clamor tantus erat, Perinde ac ſi quis obiiſſet. βοὴ τοσαύτη ἦν, ὡσπερανεὶ τεθνεῶτός τινος. || Perinde atque captâ urbe. ὡσπερανεὶ τῆς πόλεως ἁλούσης. || Perinde feceris, ac ſi piſcem ex aquâ traheres. ταὐτὸ ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγαγες. || Amicos Perinde ac ſe, curat. ὁμοίως τῶν φίλων, ὥσπερ ἑαυτοῦ μελετᾷ. || De veſtrâ ſalute Perinde atque de meâ ſollicitus ſum. φροντίζω τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ. || Perinde perditi ſunt, ac ſi contra omnes bellum geſſiſſent. ὁμοίως διεφθάρησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας ἐπολέμησαν. || Perinde turpe eſt, ut ſi. ὁμοίως ἂν ἄτοπον εἴη, ὥσπερ ἂν εἰ, *vel* ὡσπερανεί. || Bonis viris Perinde turpe eſt, mentiri & pejerare. τοῖς ἀγαθοῖς ὁμοίως ἐςὶν αἰσχρὸν, τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν. || Nihil Perinde ut æquitas, curanda eſt. μηδενὸς οὕτως, ὡς τοῦ δικαίου δεῖ φροντίζειν. || Quod omnes noſtis Perinde atque ego. ὃ πάντες ἴςε ὁμοίως ἐμοί. || Perinde faciunt ac ſi eriperent. ὁμοίως ποιοῦσι τοῖς ἀφαιρουμένοις. || Perinde facit ac ſi occideret. ταὐτὸ ποιεῖ τῷ ἀποκτείνοντι. * παραπλήσιον ποιεῖ τῷ ἀποκτείνοντι. || Perinde utilitatis atque juſtitiæ rationem habere. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὥσπερ τοῦ δικαίου. || Perinde faciunt, ut ſi quis auderet. παραπλήσιον ποιοῦσιν ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμῴη. || Perinde atque alii, Periclitatur. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύει. || Perinde te geras erga delinquentes, ut alios erga te delinquentem ſe gerere optas. παραπλησίως ἔχε πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς σαυτὸν ἁμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσειας. || Scio enim vos hæc ſcire, Perinde ut ego ſcio. οἶδα γὰρ ὑμᾶς ταῦτα ἐπίσης ἐπιςαμένους. || Non eſt cui tua laus Perinde curæ ſit, ac mihi. μηδείς ἐςιν, ὅτῳ μέλει τῆς σῆς εὐδοκιμήσεως, ἐξίσης ἐμοί. || Nihil mihi Perinde eſt in votis. οὐδὲν ἂν περὶ τοσούτου ποιησαίμην.

PERINDULGENS, entis. omn gen. *Qui pardonne, ou permet beaucoup.* πολλὰ χαριζόμενος, ένη, ενον. *Qui ſe plait fort à pardonner.* φιλοςεργότατος, άτη, ατον.

PERINFAMIS, & e, is. *Fort infâme.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἄδοξος, καὶ τὸ ξον, ου. *Qui a fort mauvaiſe réputation.* ὁ καὶ ἡ λίαν δυσώνυμος, καὶ τὸ ον, ου.

PERINFIRMUS, a, um. Vide PERIMBECILLUS, a, um.

PERINGENIOSUS, a, um. *Fort ingénieux.* ὁ καὶ ἡ λίαν ἀγχίνοος, ους, καὶ τὸ οον, ου. *Fort induſtrieux.* ὁ καὶ ἡ πολυδαίδαλος, καὶ τὸ ον, ου.

PERINIQUUS, a, um. *Fort injuſte.* ὁ καὶ ἡ μεγάδικος, καὶ τὸ ον, ου.

PERINSIGNIS, & e, is. V. PERILLUSTRIS.

PERINTEGER, (gri) gra, grum. *Fort entier.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἀκέραιος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a toutes ſes parties.* ὁ καὶ ἡ ὁλόκληρος, καὶ τὸ ον, ου.

PERIOCHA, æ. fœm. *Argument, ou ſommaire.* ἡ περιοχὴ, ῆς.

PERIODICUS, a, um. *Périodique, qui revient en certain temps.* περιοδικὸς, ή, όν.

PERIODUS, i. fœm. *Une période, partie d'oraiſon.* ἡ περίοδος, ου.

PERIOSTIUM, ii. neut *Perioſte, petite membrane qui couvre tous les os.* τὸ περιόςιον, ίου.

PERIPATETICUS, i. maſc. *Péripateticien, Philoſophe de la ſecte d'Ariſtote.* ὁ περιπατητικὸς, οῦ.

PERIPETASMA, atis. neut. *Tapiſſerie.* τὸ περιπέτασμα, ατος.

PERIPHERIA, æ. fœm. Vide CIRCUMFERENTIA.

PERIPHRASIS, is. fœmin. *Circonlocution, péri-*

phraſe. ἡ περίφρασις, εως.

PERIPNEUMONIA, æ. fœm. *Inflammation, ou exulcération des poumons, maladie.* ἡ περιπνευμονία, ας.

PERIPNEUMONICUS, a, um. *Qui a cette maladie.* περιπνευμονικὸς, ἡ, όν. || Peripneumonicus morbus. Vide PERIPNEUMONIA.

PERIRATUS, a, um. *Fort en colère.* λίαν ὀργισθεὶς, εῖσα, έν.

PERISCELIS, idis. fœm. *Haut-de-chauſſes.* ἡ περισκελὶς, ίδος.

PERISSOLOGIA, æ. fœm. *Diſcours ſuperflu.* ἡ περισσολογία, ας.

PERISTEREUS, i. fœm. *vel* PERISTEREON, i. neut. *Verveine, herbe.* ἡ περιστέρεος, ου. * ὁ περιστερεὼν, ῶνος.

PERISTROMA, atis. neut. *Tapiſſerie.* τὸ περίστρωμα, ατος.

PERISTYLIUM, ii. neut. *vel* PERISTYLUM, i. neut. *Périſtyle, lieu environné de piliers ou de colomnes.* τὸ περιστύλιον, *vel* περίστυλον, ου.

PERITE. adv. *Sçavamment.* ἐπιστημόνως. *En homme expert.* ἐμπείρως.

PERITIA, æ. fœm. *Expérience.* ἡ ἐμπειρία, ας. * ἡ πεῖρα, ας. *Sçavoir, ou ſcience.* ἡ ἐπιστήμη, ης. || Rerum bellicarum magnam Peritiam habent. περὶ τὸν πόλεμον πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχουσι. || Peritiam belli exercere. τὴν περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίαν ἀσκεῖν. || Belli Peritiam ſibi comparare. τὴν τοῦ πολέμου ἐμπειρίαν κτᾶσθαι. || Peritiam conſequi. ἐμπειρίαν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in anom.) || Peritia ex actionibus oritur. γίνεται ἐκ τῶν πράξεων ἐμπειρία. || Harum rerum Peritiam Philoſophia tradit. τούτων ἐμπειρίαν ἡ Φιλοσοφία παραδίδωσι. || Si qua eſt in me hujuſmodi Peritia. εἰ δ' οὖν ἐστι παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη.

PERITIOR, & ius, oris. comp. *Plus expert.* ἐμπειρότερος, έρα, ερον.

PERITISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-expert.* ἐμπειρότατος, άτη, ατον. || Peritiſſimus rei militaris τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἐμπειρότατος.

PERITUS, a, um. *Expert.* ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος, καὶ τὸ ον, ου. gen. *Sçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, *vel* εἰδήμων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus rei Peritum eſſe. τινὸς ἐμπειρίαν ἔχειν. * ἐμπείρως ἔχειν τινὸς, *ſeu* πρός τι. || Valdè harum rerum Peritus eſt. πολλὴν ἔχει τούτων ἐμπειρίαν. || Horum Peritum eſſe oportebat. τούτων ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι. (V. γίνομαι in anom.) || Peritus rei bellicæ ac certaminum. ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων. || Vir admodum Peritus. πολλῶν ἔμπειρος ἀνήρ. || Negotiorum civilium Peritus. πρὸς τὰ τῆς πολιτείας ἔμπειρος ὤν. || Harum rerum Peritus non eſt. τούτων ἀπείρως ἔχει. * πρὸς ταῦτα ἀπείρως ἔχει. || Peritus dicendi. ἔμπειρος τοῦ λέγειν. * ἐμπείρως ἔχων πρὸς τοὺς λόγους. * δεινὸς λέγειν.

PERJUCUNDE. adv. *Fort agréablement.* πάνυ ἡδέως. * λίαν χαριέντως.

PERJUCUNDUS, a, um. *Fort agréable.* ἥδιστος, *vel* χαριέστατος, άτη, ατον.

PERJURATIO, onis. fœm. V. PERJURIUM.

PERJURATIUNCULA, æ. fœm. *Petit parjure.* τὸ ἐπιορκίδιον, ου.

PERJURIOSUS, a, um. *Qui ſe parjure ſouvent, ou volontiers.* ἐπιορκητικὸς, ἡ, όν.

PERJURIUM, ii. neut. *Parjure, action de ſe parjurer.* ἡ ἐπιορκία, ας * ἡ ἐπιόρκησις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verbis Perjurium addit. τοῖς λόγοις ἐπιορκίαν προστίθησι. || Sceleratorum hominum Perjuria. τῶν ἀνοσίων ἐπιορκίαι.

PERJURO, as, are. *Se parjurer.* ἐπιορκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιώρκηκα. Vide PEJERO.

PERJURUS, a, um. *Parjure, qui ſe parjure.* ὁ καὶ ἡ ἐπίορκος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a fauſſé ſon ſerment.* ὁ καὶ ἡ ψευδόρκος, καὶ τὸ ον, ου.

PERIZOMA, atis. neut. Vide SUBLIGACULUM.

PERLABOR, eris, pſus ſum, labi. depon. *Couler & gliſſer parmi.* διολισθαίνω & διολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. διωλίσθηκα. *Tomber peu à peu.* διαπίπτω, F. πεσοῦμαι. (Vide πίπτω in anom.)

PERLÆTUS, a, um. *Fort joyeux.* ὁ καὶ ἡ πάνυ εὔφρων, καὶ τὸ εὖφρον, ονος.

PERLATE. adv. *Fort largement.* πάνυ πλατέως. * σφόδρα εὐρέως.

PERLATUS, a, um. *Fort large.* εὐρύτατος, *vel* πλατύτατος, άτη, ατον.

PERLATUS, a, um. part. *Tranſporté.* διενεχθεὶς, *vel* διακομισθεὶς, εῖσα, έν.

PERLECEBRA, æ. fœm. *Attrait.* τὸ θέλκτρον, *vel* θέλγητρον, ου. *Ce qui trompe ſous un beau ſemblant.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

PERLECTO, as, are. V. PERLICIO.

PERLECTUS, a, um. part. *Lu entiérement, achevé de lire.* ἐπιλεχθεὶς, εῖσα, έν.

PERLEGO, is, legi, lectum, ere. *Achever de lire.* ἐπιλέγομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐπελεξάμην. acc.

PERLEPIDUS, a, um. *Fort plaiſant.* χαριέστατος, άτη, ατον.

PERLEVIS, & e, is. *Fort léger.* κουφότατος, άτη, ατον.

PERLEVITER. adv. *Fort légerement.* κουφοτάτως.

PERLIBENS, entis. omn. gen. V. PERLUBENS.

PERLIBENTER. adv. *Fort volontiers.* πάνυ ἀσμένως.

PERLIBERALIS, & e, is. *Fort libéral, ou digne d'un homme libre.* ἐλευθεριώτατος, άτη, ατον. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * δαψιλέστατος, άτη, ατον.

PERLIBERALITER. adv. *Fort libéralement.* ἐλευθεροπρεπῶς. * πάνυ δαψιλῶς.

PERLIBRO, as, are. *Niveler.* διασταθμίζω, F. ίσω, P. διεστάθμικα. acc. * κατασταθμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. κατεσταθμησάμην. acc.

PERLICIO, is, lexi, lectum, ere. *Attirer par flaterie, &c.* ἐπάγομαι, futur. med. ξομαι. Aor. 2. med. ἐπηγαγόμην. (V. ἄγω in anom.) acc.

PERLIGO, as, are. *Lier Fort.* διαδέω, F. ήσω, *vel* έσω, P. διαδέδηκα. * ἐπιδεσμεύω, F. εύσω, P. ευκα, accuſ.

PERLINIO, is, ivi, itum, ire: & PERLINO, is, ini, ivi, & evi, itum, ere. *Oindre fort.* διαχρίω, F. ίσω, P. διακέχρικα. acc. * διαλείφω, F. ψω, P. διήλιφα. acc.

PERLITO, as, are. *Obtenir aiſément ce qu'on demande par ſacrifices.* πάνυ καλλιερέω, ῶ, F. ήσω. P. κεκαλλιέρηκα. dat. perſ.

PERLONGE. adv. *Fort loin.* μακρότατα.

PERLONGINQUUS, a, um. *Fort éloigné.* πάνυ μακρὰν ἀπών, (όντος) ὖσα, όν.

PERLONGUS, a, um. *Fort long.* εὐμηκέστατος, *vel* μακρότατος, άτη, ατον.

PERLUBENS, entis. omn. gen. *Qui fait quelque choſe fort volontiers.* ἄσμενος, η, ον. * ἑκών, (όντος) ὖσα, όν. * ἑκούσιος, α, ον.

PERLUBET, bebat, buit, bitum eſt. *Il plaît fort.* πάνυ ἀρέσκει. (Vide ἀρέσκω in anom.) *On prend fort grand plaiſir.* πολὺ πρὸς θυμοῦ ἐστιν.

PERLUCEO, es, lui, luxi, ere. *Rendre grande lueur.* διαλάμπω, F. ψω, P. διαλέλαμφα. *Etre ſi clair qu'on voie à travers.* διαφαίνομαι, fut. 2. paſſ. φανήσομαι, præt. paſſ. διαπέφασμαι.

PERLUCIDULUS, a, um. *Aſſez clair.* διαφανέστερος, έρα, ερον.

PERLUCIDUS, a, um. *Fort clair & luiſant.* ὁ καὶ ἡ πολυφεγγής, *vel* ζαφεγγής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *A travers de qui on voit.* ὁ καὶ ἡ διαφανής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PERLUCTUOSUS, a, um. *Fort déplorable.* ὁ καὶ ἡ πολυπενθής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PERLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Jouer un jeu entier.* διαπαίζω, F. ξω, P. διαπέπαιχα.

PERLUO, is, lui, lutum, ere. *Laver & nettoyer bien.* καταπλύνω, F. υνῶ, P. καταπέπλυγκα. accuſ. * καταλούω, F. ούσω, P. καταλέλουκα. acc.

PERLUSTRO, as, are. *Parcourir, aller à l'entour.* περιοδεύω, F. εύσω, P. περιώδευκα. acc. * περιπολέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπόληκα. acc. *Conſidérer de tous côtés.* περισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. περιεσκόπηκα. acc.

PERLUTUS, a, um. part. *Fort lavé & nettoyé.* καταλελουμένος, η, ον.

PERMACER, (cri) cra, crum. *Fort maigre.* ἰσχνότατος, άτη, ατον.

PERMADEO, es, *vel* PERMADESCO, is, dui, ere. *Etre fort mouillé, fort humide.* διυγραίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. διύγραμμαι.

PERMAGNUS, a, um. *Fort grand.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * μεγαλεῖος, εία, εῖον.

PERMANANS, antis. omn. gen. *Qui paſſe de l'un à l'autre, qui coule juſques à.* καταρρέων, ῶν, (έοντος, οῦντος) έουσα, οῦσα; έον, οῦν.

PERMANANTER. adv. *En paſſant de l'un à l'autre.* διαρρεόντως.

PERMANEO, es, nſi, nſum, nere. *Demeurer juſques à la fin.* διαμένω, F. ενῶ, P. διαμεμένηκα. *Perſévérer, continuer.* διατελέω, F. έσω, P. διατετέλεκα. partic.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In propoſito Permanere. ἐν τῇ προαιρέσει ἐμμένειν. * τῇ προαιρέσει ἐμμένειν. || In iiſdem moribus Permanere. ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔθεσι μένειν, *vel* διαμένειν. || In Philoſophiâ Permanere. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ μένειν. * περὶ τῆς φιλοσοφίας μένειν. * τῇ φιλοσοφίᾳ ἐμμένειν. || In malitiâ Permanere. τῇ κακίᾳ ἐμμένειν. * ἐπὶ κακίᾳ ἐμμένειν. * τῇ κακίᾳ παραμένειν, *ſeu* ἐπιμένειν. || In malè conſultis ne Permaneas. μὴ ἐναπομείνῃς τοῖς κακῶς βουλευθεῖσι. || In eodem inſtituto Permaneo, quod principiò cepi. ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μένω, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην. || In priſtinis moribus Permanet. ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένει, οἷς πρότερον εἶχεν. || In priſtino amicitiæ fœdere Permanere. ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις ἐμμένειν. || In propoſito Permaneo. ἐμμένω οἷς προειλόμην. || In amicitiâ eorum Permanſit. τούτοις φίλος διέμεινε. || In eâdem ſententiâ Permanere. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἵστασθαι κρίσεως. * τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένειν, *ſeu* ἐμμένειν. * τὴν γνώμην εἰς τέλος διαφυλάττειν. * τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεσθαι. || In ſuſcepto ſtudio Permanere. τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι. * τῇ ἐνεστηκυίᾳ σπουδῇ ἐμμένειν. || In irâ Permanere. ἐμμένειν τῇ ὀργῇ. * ἀμετάθετον φυλάττειν τὴν ὀργήν. || Eædem ſemper Permanent. ἀεὶ αἱ αὐταὶ διαμένουσι. || In eodem ſtatu Permanent. ἀεὶ κατὰ ταὐτὸ μένουσι. || In fide Permanet. τῇ πίστει ἐμμένει, *ſeu* ἐπιμένει. * πιστὸς ὢν διατελεῖ. || Nos quam-diutiſſimè vobiſcum Permanſimus. ἡμεῖς τὸν πλεῖστον χρόνον μεθ' ὑμῶν ὄντες διατετελέκαμεν. || Ipſi non fideles Permanent. αὐτοὶ πιστοὶ οὐ μὴ διατελοῦσιν ὄντες. || In his actionibus Permanent. ταῦτα πράττοντες διατελοῦσι. || In triſtitiâ Permanſit. λυπηρῶς ἔχων διετέλεσεν. || In amicitiâ Permanent. φίλοι ὄντες διατελοῦσι. * φίλοι διαμένουσι. || Divitiæ ſtatim deficiunt, gloria verò ſemper Permanet. τὰ μὲν χρήματα ταχέως ἀπολείπει, ἡ δὲ δόξα πάντα τὸν χρόνον παραμένει. || Nunc adhuc Permanet illa conſuetudo. νῦν τοῦτο μὲν ἔθος ἔτι διαμένει. || Hoc diutiſſimè Permanet. τοῦτο πλεῖστον χρόνον διαμένει. || Ad nos uſque hæc Permanſerunt. εἰς ἡμᾶς ταῦτα διέμεινε. || Quæ ſtabilia ſunt & Permanent. ἃ βεβαίως ἔχει καὶ παραμένει. || Permanet in oratione, nec ab eâ divelli poteſt. τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖ, καὶ ἀναποσπάστως ἔχει ταύτης.

PERMANESCO, is, ere, & PERMANO, as, avi, atum, are. *Couler parmi; deſcendre juſques à; venir à la connoiſſance.* διαρρέω, F. εύσω. (V. ῥέω in anom.) * διαβρύω, F. ύσω, P. διαβέβρυκα. || Permanare ad aures alicujus. *Venir aux oreilles de quelqu'un.* εἰς ὦτά τινος φέρεσθαι.

PERMANSIO, onis. fœm. *Perſévérance.* ἡ διαμονή, ῆς.

PERMATURESCO, is, rui, ere. *Achever de ſe murir.* καταπεπαίνομαι fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. καταπέπαμμαι.

PERMEDIOCRIS, & e, is. *Fort médiocre.* ὁ καὶ ἡ πολυμέτριος, καὶ τὸ ον, ου. *Bien modéré & meſuré.* ὁ καὶ ἡ εὔμετρος, καὶ τὸ ον, ου.

PERMENSUS, a, um. part. *Qui a tout meſuré.* διαμετρήσας, ασα, αν. acc. *Qui eſt tout meſuré.* διαμετρηθείς, εῖσα, έν.

PERMEO, as, are. *Paſſer outre, ou parmi.* διαβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. βαίνω in anom.) * διαδύνω, F. ύσω, P. διαδέδυκα. (Vide δύνω in anom.) acc.

PERMEREO, es, rui, ere. *Gagner beaucoup, ou de bons gages.* πολλάκις μισθαρνέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθάρνηκα. V. MEREO.

PERMETIOR, iris, menſus ſum, iri. depon. *Meſurer tout-à-fait.* διαμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. διαμεμέτρηκα. acc.

PERMETUO, is, ere. *Craindre fort.* πάνυ καταφοβέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. καταπεφόβημαι. acc.

PERMINUTUS, a, um. *Fort menu.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

PERMIRUS, a, um. *Fort merveilleux.* θαυμασιώτατος, άτη, ατον.

PERMISCENDUS, a, um. *Qu'on doit méler.* διαμικτέος, α, ον.

PERMISCEO, es, ſcui, ſtum, & xtum, ere. *Méler, mixtionner.* διαμιγνύω, F. ίξω, P. διαμέμιχα. (V. μιγνύω in anom.) acc. V. MISCEO.

PERMISSIO, onis. fœm. *Permiſſion.* ἡ συγχώρησις, εως. * τὸ συγχώρημα, ατος. *Congé.* ἡ ἄφεσις, εως.

PERMISSUS, a, um. part. *Permis.* συγχωρηθεὶς, εῖσα, έν. * ἀνειμένος, η, ον.

PERMISSUS, ûs. maſc. V. PERMISSIO.

PERMISTE. adv. *Péle-méle, l'un parmi l'autre.* μίγδην. * ἀναμίγδην.

PERMISTIO, *vel* PERMIXTIO, onis. fœmin. *Miſtion, mélange.* ἡ κρᾶσις, *vel* κατάμιξις, εως.

PERMISTUS, *vel* PERMIXTUS, a, um. part. *Mélé parmi.* διαμιγεὶς, καταμιγεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν.

PERMITIS, & e, is. *Fort doux.* μειλιχώτατος, *vel* μειλιχιώτατος, άτη, ατον.

PERMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit permettre.* συγχωρητέος, α, ον.

PERMITTO, is, ſi, ſſum, ere. *Permettre, & laiſſer faire.* συγχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεχώρηκα. acc. *Donner congé.* ἀφίημι, F. ήσω, P. ἀφεῖκα. (Vide ἵημι in anom.) acc. *Donner, ou charger, mettre entre les mains.* ἐπιτρέπω, F. ψω, P. ἐπιτέτροφα. acc. rei. dat. perſ. *Mettre à la merci.* παραδίδωμι, F. δώσω, P. παραδέδωκα. acc. rei. & dat. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Amicorum arbitrio rem Permittere. τοῖς οἰκείοις τὸ πρᾶγμα ἐπιτρέπειν. || Horum tibi arbitrium Permitto. ἐπιτρέπω σοι περὶ τούτων. V. COMMITTO. || Permiſit populo ut leges ferret. ἐπέτρεψε τῷ δήμῳ νόμους θέσθαι. || Si quis hoc agere velit, ne Permittite. ἢν δέ τις τοῦτο ποιεῖν βούληται, μὴ ἐπιτρέπετε. || Permitto hoc, & nihil reſiſto. ἐῶ τοῦτο, καὶ μηδὲν ἐναντιοῦμαι. || Ne Permittas eum injuriâ affici. μὴ τοῦτον ὑβρίζεσθαι ἐᾷς. * μὴ τοῦτον ὑβριζόμενον περιορᾷς. || Non Permittunt me abire. οὐκ ἐῶσί με ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι in an.) || Non Permittam te contemni. οὐ περιόψομαι σαυτὸν καταφρονούμενον. * οὐ περιοράσω, &c. || Permiſit, urbes dirui. περιεώρακε, τὰς πόλεις ἀναστάτους γενομένας. || Non Permittere, ut cives pereant. μὴ περιιδεῖν τοὺς πολίτας ἀπολλυμένους. || Luctum triginta dierum ipſis Permittit. τριάκοντα ἡμέρας πενθῆσαι αὐτοῖς ἀφίησι, καὶ ἐπιτρέπει. || Medicis totos ſe Permittunt. ἰατροῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσι, *vel* ἐκδότως ἑαυτοὺς πιστεύουσι, *vel* ἐκδότως ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσι. || Permitto tibi ut abeas. συγχωρῶ σοι ἀπιέναι. (V. εἶμι in anom.) || Hoc tibi nullo modo Permitto. συγχωρῶ σοι τοῦτο ἔγωγε οὐδαμῇ. || Tyranno Permiſſum eſt agere quicquid libet. συγκεχώρηται τῷ τυράννῳ ὅ, τι βούλεται. || Vobis Permiſſum non eſt à Græcis, ut hoc faceretis. ὑμῖν οὐδέποτε συνεχωρήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ποιεῖν ταῦτα. || Tempus non permittit alium ſortiri. ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι. || Permiſit eis ut abirent. τούτοις παρέδωκεν ἀπελθεῖν. || Si nobis Permittitur iſta dicere. εἰ ἔξεστιν ἡμῖν ταῦτα εἰπεῖν. || Permitto tibi id agas. ἐξουσίαν δίδωμί σοι τοῦτο ποιεῖν. V. LICENTIA.

PERMODESTUS, a, um. *Fort modeſte.* ἐπιεικέστατος, άτη, ατον.

PERMODICE. adv. *Fort peu.* ὀλιγίστως. *Fort médiocrement.* πάνυ μετρίως.

PERMOLESTE. adv. *Fort fâcheuſement.* χαλεπώτατον.

PERMOLESTUS, a, um. *Fort fâcheux.* χαλεπώτατος, άτη, ατον.

PERMOTIO, onis. fœm. *Emotion.* ἡ παρόρμησις, *vel* κατακίνησις, εως. || Permotiones animi. τὰ πάθη, ῶν.

PERMOTUS, a, um. part. *Fort ému.* διακινηθεὶς, εῖσα, έν. * διακεκινημένος, η, ον. || Mente Permotus. ἐκστατικὸς, κὴ, κόν. * ἐξεστηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Inſenſé.* ἐκμανεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

PERMOVENDUS, a, um. *Qu'on doit émouvoir.* διακινητέος, α, ον.

PERMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Emouvoir fort.* διακινέω, ῶ, F. ήσω, P. διακεκίνηκα. acc. * ἐξορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. acc. *Mettre hors de ſens.* ἐξίστημι, F. ἐκστήσω, P. ἐξέστακα. acc.

PERMULCEO, es, lſi, lſum, & ctum, ere. *Froter en careſſant.* καταψάω, ῶ, F. ήσω, P. κατέψηκα. acc. *Flater fort.* κατακηλέω, ῶ, F. ήσω, P. κατακεκήληκα. acc. *Adoucir.* καταμειλίσσω, F. ξω, P. καταμεμείλιχα. acc. Vide MULCEO.

PERMULCTUS, & PERMULSUS, a, um. part. *Adouci.* καταμειλιχθεὶς, εῖσα, έν. *Flaté.* κατακηληθεὶς, εῖσα, έν.

PERMULTUS, a, um. *Beaucoup.* ὁ καὶ ἡ πάμπολυς, όλλου; καὶ τὸ πάμπολυ, όλλου. * πλεῖστος, είστη, ον.

PERMUNDUS, a, um. *Fort net.* καθαριώτατος, *vel* καθαρώτατος, άτη, ατον.

PERMUNIO, is, ivi, itum, ire. *Fortifier bien.* διατειχίζω, F. ίσω & ιῶ, P. διατετείχικα. acc. * καταφράττω, F. ξω, P. καταπέφραχα. acc.

PERMUNITUS, a, um. part. *Fort bien fortifié.* διατειχισθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ εὐτειχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

PERMUTANDUS, a, um. *Qu'on doit échanger.* διαλλακτέος, α, ον. || Publica ſalus cum eloquentiâ Permutanda non eſt. μὴ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλακτέον τῶν λόγων. || Exiſtimo mihi meam erga vos liberalitatem nullo lucro Permutandam eſſe. νομίζω οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους.

PERMUTATIO, onis. fœm. *Echange.* ἡ ἀνταλλαγὴ, ῆς. * ἡ διάλλαξις, εως. || Permutationem facere. V. PERMUTO.

PERMUTATUS, a, um. *Echangé.* διαλλαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

PERMUTO, as, avi, atum, are. *Echanger, troquer.* διαλλάττω, F. ξω, P. διήλλαχα. acc. * διαμείβομαι, fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. διεμειψάμην. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Permutare aurum argento. ἀλλάττειν χρυσοῦ ἀργύριον. * χρυσῷ ἀργύριον ἀλλάττειν. || Regnum hoc libertate Permutare. τῆς ἐλευθερίας ταύτην βασιλείαν ἀλλάττεσθαι. || Voluptates rebus juſtis Permutare. ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων ἀλλάττεσθαι. || Victum cum alio nummis Permutare. ἀλλάττεσθαί τινι τροφὰς ἀντὶ νομισμάτων. || Mortale corpus immortali gloriâ Permutare. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάν-

ταῖον δόξαν ἀντικαταλλάττεσθαι. || Bonorum benevolentiam nullâ aliâ gratiâ Permutare. μηδεμιᾶς χάριτ☉ τὴν εὔνοιαν τῶν ἀγαθῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. || Alterum altero Permutare. ἑτέρον ἀνθ' ἑτέρȢ ἀντικαταλλάττεσθαι. || Vitam nullâ aliâ re Permutare. τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου μηδενὸς ἀντικαταλλάξασθαι. || Aurea æreis Permutare. χρύσεα χαλκείων ἀμείβειν. || Nomen ſuum alio Permutat. ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος ἀμείβει. || Cœlum cum terrâ Permuto. ἀμείβομαι τὴν γῆν τȢ̃ οὐρανȢ̃. || Veſtes cum aliquo Permutare. τὰ ἱμάτιά τινι ἀμείβεσθαι. * τὰ ἱμάτια πρός τινα ἀμείβεσθαι. || Omnia nobiſcum pecuniâ Permutant. πάντα πρὸς ἀργύριον ἡμῖν ἀμείβονται. * πάντα ἀντὶ ἀργυρίȢ πρὸς ἡμᾶς ἀμείβονται. || Virtute divitias Permutare. τὸν πλȢ̃τον τῆς ἀρετῆς ἀμείβεσθαι.

PERNA, æ. fœmin. *Un jambon.* ἡ πέρνα, ης. * ὁ κωλὴν, ῆνος. * ὁ πέλατων, ῶν☉.

PERNAVIGO, as, are. *Naviger tout le long.* παραπλέω, vel διαπλέω, F. εύσω, P. διαπέπλευκα. (V. πλέω in anom.) acc.

PERNECESSARIUS, a, um. *Fort néceſſaire.* ἀναγκαιότατ☉, άτη, ατον. *Fort allié & grand ami.* οἰκειότατος, άτη, ατον.

PERNEGO, as, avi, atum, are. *Nier fortement.* ἐξαρνέομαι, Ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐξηρνησάμην. acc.

PERNEO, es, evi, etum, ere. *Achever de filer.* ἐκνήθω, F. ήσω, P. ἐκνένηκα. acc.

PERNICIABILIS, & PERNICIALIS, & e, is. V. PERNICIOSUS.

PERNICIES, iei. fœm. *Perte, ruine, deſtruction.* ἡ φθορὰ, ᾶς. * ὁ ὄλεθρος, Ȣ. || Pernicies domûs & familiæ. ὁ φθορεοικὸς, Ȣ̃.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perniciem alicui inferre. ἐξώλειάν τινι καταϲκευάζειν. * ἐξώλη τινὰ ποιεῖν. * ὄλεθρον φέρειν τινί. || Omnibus Perniciem attulit. ἐξώλεις πάντας ἐποίησε. || Perniciem alicui moliri. ἐξώλειάν τινι ἐπιβȢλεύειν. || Adoleſcentium communis Pernicies. ἡ κοινὴ νέων διαφθορά. * ὁ λυμεὼν πάντων νέων. || Reipublicæ Perniciem inferre. τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει λυμαίνεσθαι. || Citra Perniciem. ἄνευ βλάβης. || Cum omnium Pernicie. μετὰ πάντων ζημίας. V. DAMNUM.

PERNICIOSE. adv. *Pernicieuſement.* ὀλεθρίως. * βλαβερῶς.

PERNICIOSIOR, & ius, oris. comp. *Plus pernicieux.* ὀλεθριώτερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Calumniatoribus non aliud genus Pernicioſius eſt. τῶν συκοφαντȢ̃ντων γένος ἐξωλέστερον Ȣ̓δὲν ἐστι, vel ὀλεθριώτερον Ȣ̓δὲν ἐστι.

PERNICIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-pernicieux.* ὀλεθριώτατος, άτη, ατον.

PERNICIOSUS, a, um. *Pernicieux.* ὀλέθριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, καὶ τὸ ες, εος, Ȣς. || Pernicioſæ ſunt malorum conſuetudines. βλαβεραὶ αἱ πρὸς τοὺς κακȢ̀ς συνȢσίαι. || Id omnibus Pernicioſum eſt. ἅπασι βλαβερὸν τȢ̃το. * ἅπασι τȢ̃το βλάβην φέρει. || Quàm id Pernicioſum eſt. ὅσην βλάβην ἔχει τȢ̃το. * ὅσης βλάβης αἴτιόν ἐστι τȢ̃το.

PERNICITAS, atis. fœm. *Viteſſe.* ἡ ὠκύτης, vel ταχύτης, ητ☉.

PERNICITER. adv. *Vitement.* ὠκέως. * ταχέως.

PERNIGER, (gri) gra, grum. *Fort noir.* μελάντατ☉, άτη, ατον. * ὑπέρμελας, λαινα, λαν.

PERNIMIUM. adv. *Trop.* ὑπερλίαν. * ὑπεράγαν. *Plus qu'il ne faut.* ὑπεραποχρώντως. * ὑπερμέτρως.

PERNIO, onis. maſc. *Une mule au talon, ou engelure.* τὸ χίμεθλον, vel χείμεθλον, Ȣ.

PERNIUNCULUS, i. maſc. *Une petite mule, ou engelure aux talons.* τὸ χιμέθλιον, ίȢ.

PERNIX, icis. omn. gen. *Vîte, prompt.* ὠκὺς, vel ταχὺς, έ☉ ; εῖα, ας ; ύ, έ☉.

PERNOBILIS, & e, is. *Fort noble.* ὁ καὶ ἡ ὑπερευγενὴς, καὶ τὸ ές, έ☉, Ȣ̃ς. *Fort illuſtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπερδόκιμ☉, vel πολυώνυμ☉, καὶ τὸ ον, Ȣ.

PERNOCTO, as, avi, atum, are. *Demeurer toute la nuit.* παννυχίζω, F. ίσω & ιῶ, P. πεπαννύχικα. *Paſſer la nuit.* διανυκτερεύω, F. εύσω, P. διανενυκτέρευκα.

PERNOSCO, is, novi, notum, ere. *Connoître parfaitement.* διαγινώσκω, fut. med. γνώσομαι, præt. act. διέγνωκα. (V. γινώσκω in anom.) acc.

PERNOTESCO, is, notui, ere. *Se faire, ou donner à connoître.* γνωρίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. ἐγνώρισμαι.

PERNOX, octis. omn. gen. *Qui dure toute la nuit.* ὁ καὶ ἡ παννύχιος, vel πάννυχος, καὶ τὸ ον, Ȣ.

PERNUMERO, as, are. *Achever de nombrer.* διαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. διηρίθμηκα. acc.

PERO, onis. maſc. *Guêtres.* αἱ ἀσκέραι, ῶν. * ἡ ἀρβύλη, ης.

PEROBSCURUS, a, um. *Fort obſcur.* ἀσαφέστατος, vel σκοτεινότατ☉, άτη, ατον.

PERODIOSUS, a, um. *Fort odieux.* πάνυ μισητὸς, ή, όν. *Fort ennuyeux & fâcheux.* ἐπαχθέστατ☉, άτη, ατον.

PEROLEO, es, lui, & levi, ere. *Sentir fort, rendre une odeur forte.* σφόδρα, vel ἰσχυρῶς ὄζω, F. ὄσω, & ὀζήσω, P. ὦδα, vel ὄδωδα. (V. anom.) gen. vel accuſ.

PERONATUS, a, um. *Chauſſé de guêtres.* τὰς ἀσκέρας ὑποδησάμεν☉, η, ον.

PEROPPORTUNE, PEROPPORTUNUS. Vide PERCOMMODE, PERCOMMODUS.

PEROPUS eſt. *Il eſt fort néceſſaire.* πάνυ δεῖ. gen. * εὖ μάλα δέον ἐστί. gen.

PERORATIO, onis. fœm. *La fin, la concluſion d'une oraiſon, d'un plaidoyé.* ὁ ἐπίλογ☉, Ȣ.

PERORIGA, æ. maſc. *Le maître d'un haras.* ὁ βȢβαστὴς, Ȣ̃. * ὁ ἱππογνώμον, ον☉. * ὁ ἱπποκόμος, Ȣ.

PERORNATUS, a, um. partic. *Fort bien orné.* διακεκοσμημένος, ένη, ον.

PERORNO, as, avi, atum, are. *Orner bien.* διακοσμέω, F. ήσω, P. διακεκόσμηκα. acc.

PERORO, as, avi, atum, are. *Finir, ou conclure ſon diſcours.* ἐπιλέγω, F. ξω, P. ἐπιλέλεχα. acc.

PEROSUS, a, um. *Qui haït fort.* πάνυ ἐχθαίρων, (οντ☉) Ȣσα, ον. * ὑπερμισέων, vel διαμισέων, ῶν ; (Ȣ̃ντ☉) έȢσα, Ȣ̃σα ; έον, Ȣ̃ν. acc. *Qui a en grande haine.* ὁ καὶ ἡ λίαν δυσμενὴς, καὶ τὸ ές, έ☉, Ȣ̃ς.

PERPACO, as, are. *Rendre fort paiſible.* εἰρηνοποιῶ, F. ήσω, P. εἰρηνοποίηκα. acc. *tranquille.* γαληνόω, ῶ, F. ώσω, P. γεγαλήνωκα. acc.

PERPALLIDUS, a, um. *Fort pâle & terni.* ὠχρότατ☉, άτη, ατον.

PERPARCE. adv. *Avec trop d'épargne.* πάνυ φειδωλῶς. * μικροπρεπέστατα.

PERPARUM. adv. *Fort peu.* πάνυ ὀλίγον. * ὀλίγιστον.

PERPARVULUS, a, um. *Fort petit.* σμικρότατος, vel ὀλίγιστος, η, ον.

PERPARVUS, a, um. *Très-petit.* πάνυ μικρὸς, vel σμικρὸς, ρὰ, ρόν.

PERPAUCULUS, & PERPAUCUS, a, um. *Fort peu.* ὀλίγιστος, ίστη, στον.

PERPAVEFACIO, is, feci, factum, ere. *Epouvanter fort.* καταπλήσσω, ῶ, F. ήσω, P. καταπέπληχα. acc * περιφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεφόβηκα. acc.

PERPAULULUM. adv. *Fort peu.* ὀλίγιστον. *Si peu que rien.* ὡς ὀλίγιστον.

PERPAULUM. adv. V. PERPARUM.

PERPAUPER, eris. omn. gen. *Fort pauvre.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρπτωχος, καὶ τὸ ον, ου.

PERPAUXILLUM. adv. V. PERPAULULUM.

PERPELLO, is, puli, pulſum, ere. *Pouſſer.* διωθέω, ῶ, F. ώσω, P. διέωκα. (V. ὠθέω in anom.) acc. *Induire à faire.* ἐπάγω, F. ξω, P. ἐπῆχα. (V. ἄγω in anom.) accuſ. *Contraindre.* ἐπαναγκάζω, F. άσω, P. ἐπηνάγκακα. acc.

PERPENDICULARIS, & e, is. *Perpendiculaire, droit de haut en bas.* ὁ καὶ ἡ ἐπικάθετος, καὶ τὸ ον, ου.

PERPENDICULUM, i. neut. *Le plomb d'un maçon, ou charpentier.* ἡ κάθετος, ου. * ἡ στάθμη, ης. || Perpendiculum nauticum. V. BOLIS.

PERPENDO, is, ndi, nſum, ere. *Peſer bien.* ἐπισταθμάομαι, vel καταστανθμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. κατεσταθμησάμην. accuſ. *Examiner diligemment.* διεξετάζω, F. άσω, P. διεξήτακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iſta dum Perpendo diligentius. ὅταν ταῦτα ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβῶς σκέπτομαι. || Alii hæc apud ſe Perpendunt. ἄλλοι πρὸς ἑαυτοὺς ταῦτα σκέπτονται. || Tecum ipſe Perpende, διέλθε πρὸς σεαυτόν. || Multa ſecum Perpendere. πολλὰ διελθεῖν, ſeu διεξιέναι πρὸς ἑαυτόν. || Hæc animo Perpendo. ταῦτα διανοοῦμαι, vel ἐνθυμοῦμαι, vel τῇ διανοίᾳ διέρχομαι. || Diem illum animo Perpendere. ἔννοιαν λαμβάνειν, vel εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν ταύτης ἡμέρας. || Rem juſtè Perpendunt τὸ πρᾶγμα δι' ἀληθείας σκοποῦνται. || Diligenter iſta Perpendo. ἀκριβῶς ταῦτα ἐξετάζω. || Negotia Perpendere. τὰ πράγματα ἐξετάζειν.

PERPENSA, æ. fœm. *Cabaret, herbe.* ἡ βάκχαρις, εως.

PERPENSE. adv. *Après avoir bien examiné.* ἐξηκριβωμένως.

PERPENSUS, a, um. part. *Bien peſé.* καταστανθμηθεὶς, εῖσα, έν. *Examiné diligemment* ἐξετασθεὶς, εῖσα, έν.

PERPERAM. adv. *Mal.* φαύλως. * πονηρῶς. *Mal-à-propos.* πλημμελῶς. || Perperam facere. πλημμελεῖν, έω, ῶ, Fut. ήσω, P. πεπλημμέληκα. || Perperam loqui. παραφθέγγεσθαι, έγγομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. παρεφθεγξάμην. *Mal parler.* βαρβαρίζειν, ίζω, F. ίσω, P. βεβαρβάρικα. || Perperam videre. παρορᾶν, άω, fut. παροράσω. (V. ὁράω in anom.) accuſ. || Perperam interpretari. παρερμηνεύειν, F. εύσω, P. παρηρμήνευκα. acc. || Perperam judicare, ſtatuere. παραγινώσκειν, fut. med. γνώσομαι. (V. γινώσκω in an.) acc.

PERPERUS, a, um. *Ignorant, étourdi.* πέρπερος, ερα, ερον.

PERPES, petis. omn. gen. *Continuel.* ὁ καὶ ἡ διηνεκὴς, vel συνεχὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. *Tout entier.* ὅλος, η, ον.

PERPESSSIO, onis. fœm. *Souffrance.* ἡ πάθη, ης. * ἡ ὑπομονὴ, ῆς. * τὸ πάθος, εος, ους.

PERPESSITIUS, a, um. *Fort endurant, patient.* ὁ καὶ ἡ περιπαθὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους.

PERPESSUS, a, um. part. *Qui a ſouffert & enduré.* ὑπομείνας, (αντος) είνασα, είναν. acc. * πεπονθὼς, (ότος) υῖα, ός. acc.

PERPETIM. adv. *Continuellement.* διηνεκῶς. * συνεχῶς. *Sans ceſſe.* ἀναλείπτως. *Pour toujours.* εἰς ἀεί.

PERPETIOR, eris, eſſus ſum, eti. dep. om. *Souffrir fort, ou entiérement.* περιπαθῶς ἔχω. (V. anom.) gen. * πάνυ, vel πολὺ πάσχω. (V. anom.) acc. Vide PATIOR.

PERPETRO, as, avi, atum, are. *Achever, mettre fin.* διαπράττομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεπραξάμην. acc. *Commettre.* δράω, ῶ, F. άσω, P. δέδρακα. acc. * πράττω, F. ξω, P. χα.

PERPETUALIS, & e, is. *Général & univerſel.* καθολικὸς, ή, όν.

PERPETUARIUS, a, um. *Perpétuel.* ἀΐδιος, ία, ιον.

PERPETUITAS, atis. fœm. *Perpétuité.* ἡ ἀϊδιότης, ητος. *Continuation.* ἡ ἐνδελέχεια, είας. *Immortalité.* ἡ ἀθανασία, ας.

PERPETUO. adv. *A jamais, perpétuellement.* ἀϊδίως. *Toujours.* ἀεί. * ἐσαεί. *Continuellement.* διηνεκῶς. * ἐνδελεχῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perpetuò laborat. ἀεὶ πονῶν διατελεῖ. * διηνεκῶς τοῖς πόνοις προσκαρτερεῖ. || Perpetuò ſcribunt. ἀεὶ γράφοντες διατελοῦσι. || Perpetuò fidelis manet. ἀεὶ πιστὸς ὢν διατελεῖ. * τῇ πίστει ἐμμένει. || Hæc Perpetuò fecerunt. ἀεὶ τοῦτο πράττοντες διετέλεσαν. || Perpetuò quærit. ἐκ παντὸς διώκει. || Perpetuò imperavit. ἅπαντα τὸν χρόνον ἄρχων διετέλεσε. || Perpetuò diſcit. οὐ διαλείπει μανθάνων. || Perpetuò militant. οὐδένα χρόνον διαλείπουσι στρατεύοντες.

PERPETUO, as, avi, atum, are. *Rendre perpétuel.* ἀϊδίζω, F. ίσω, P. ἠΐδικα. acc. *Continuer.* ἐνδελεχίζω, F. ίσω, P. ἠνδελέχικα. acc.

PERPETUUM. adv. V. PERPETUO.

PERPETUUS, a, um. *Perpétuel.* ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, καὶ τὸ ιον. *Continu & entier.* ὁ καὶ ἡ ἐνδελεχὴς, vel συνεχὴς, vel διηνεκὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. || Perpetuam ſervant amicitiam. ἅπαντα τὸν χρόνον φίλοι διαμένουσι. * πάντα χρόνον φίλοι διατελοῦσιν ὄντες. || Perpetuo dolore afficitur. ἀλλήλοις ὀδύναις συνέχεται. * συνεχεῖς ὀδύνας πάσχει. || Perpetua bella in nos gerunt. πολεμοῦντες ἡμῖν διατελοῦσι. || Perpetuo metu illos liberavit. ἐκείνους τοῦ φόβου τοῦ ἀεὶ παραγιγνομένου αὐτοῖς ἀπήλλαξε.

PERPICTUS, a, um. *Bien peint.* ὁ καὶ ἡ διάγραπτος, καὶ τὸ ον, ου.

PERPLACEO, es, ere. V. PLACEO.

PERPLEXABILIS, & e, is. V. PERPLEXUS.

PERPLEXABILITER, & PERPLEXE. adv. *Ambiguement.* πολυπλόκως. *En doutant.* ἀπόρως.

PERPLEXIM. adv. *Idem.*

PERPLEXOR, aris, ari. *Entremêler & brouiller enſemble.*

enſemble. διαπλέκω, F. ξω, P. διαπέπλεχα. acc. *Rendre douteux.* ἐν ἀπόρῳ παρέχω. (Vide ἔχω in anom.) accuſ.

PERPLEXUS, a, um. *Entremêlé & brouillé parmi.* διαπεπλεγμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, καὶ τὸ ον, ου. *Incertain, qui eſt en peine.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, καὶ τὸ ον, ου. || Perplexus hæſito. ἀμηχανέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμηχάνηκα. acc. || Perplexus ſum. ἀπορέω, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen.

PERPLICATUS, a, um. *Entremêlé.* ἐπιπεπλεγμένος, η, ον.

PERPLUO, is, ere. *Pleuvoir fort.* διαβρέχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεβρεξάμην.

PERPLURES, ium, ibus. plur. *Beaucoup plus.* οἱ καὶ αἱ συμπλείονες, ους; καὶ τὰ συμπλείονα, ων.

PERPLURIMUM. adv. *Très-fort, extrémement.* ὡς πλεῖστον.

PERPOLIO, is, ivi, itum, ire. *Polir fort bien, accomplir.* ἐξεργάζομαι, futur. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐξειργασάμην. acc.

PERPOLITIO, onis. fœm. *Poliſſure, l'action de polir, & d'achever.* ἡ ἐξεργασία, ας.

PERPOLITUS, a, um. *Bien poli, accompli.* ὁ καὶ ἡ ἐξέργαστος, καὶ τὸ ον, ου. || In dicendo Perpolitus. διαπεπονημένως λέγων, οντος.

PERPOPULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Piller.* διαπορθέω, ῶ, F. ήσω, P. διαπεπόρθηκα. accuſ.

PERPOTATIO. fœm. *Ivrognerie, excès à boire.* ἡ πολυποσία, ας.

PERPOTO, as, are. *Boire avec excès.* διαπίνω, fut. διαπώσω. (V. πίνω in anom.)

PERPREMO, is, ere. *Preſſer fort.* πάνυ πιέζω, F. έσω, P. πεπίεκα. acc.

PERPRURISCO, is, ere. *Se démanger fort.* καταχνήθομαι, fut. paſſ. χθήσομαι, præt. paſſ. καταχέκνησμαι.

PERPULCHER, (chri) chra, chrum. *Fort beau.* ὁ καὶ ἡ ὑπερκαλλής, καὶ τὸ ές, έος, ους.

PERPULCHRE. adv. *Fort bien.* παγκάλως.

PERPURGO, as, are. *Purger entiérement.* ἐκκαθαίρω, F. αρῶ, P. ἐκκεκάθαρκα. acc.

PERPUSILLUM. adv. V. PERPAULULUM.

PERPUSILLUS, a, um. V. PERPAULULUS.

PERPUTO, as, are. *Donner bien à entendre.* ἀποφαίνω, F. ανῶ, P. ἀποπέφαγκα. acc. *Tailler net.* διακαθαίρω, F. αρῶ, P. διακεκάθαρκα. acc.

PERQUAM. adv. *Bien fort.* πάνυ. * σφόδρα. * εὖ μάλα.

PERQUIRENDUS, a, um. *Qu'on doit chercher diligemment.* διαζητέος, α, ον.

PERQUIRO, is, iſivi, iſitum, ere. *Chercher diligemment.* διαζητέω, ῶ, F. ήσω, P. διεζήτηκα. accuſ. *S'enquerir ſoigneuſement.* διεξετάζω, F. άσω, P. διεξήτακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Undique Perquirere homines. πανταχόθεν ἐπιζητεῖν ἀνθρώπους. || Cauſam Perquirere. τὴν αἰτίαν ἀναζητεῖν. * τὴν αἰτίαν πολυπραγμονεῖν. || Perquirere ex aliquo. πυνθάνεσθαι παρά τινος, *vel* ἐρωτᾷν. V. QUÆRO.

PERQUISITE. adv. *Avec une exacte recherche.* ἐξητασμένως.

PERQUISITOR, oris. maſc. *Celui qui cherche, ou s'enquête diligemment.* ὁ διεξεταστής, οῦ.

PERQUISITUS, a, um. *Cherché diligemment.* διαζητηθεὶς, εῖσα, έν. *Dont on s'eſt bien enquis.* διεξετασθεὶς, εῖσα, έν.

PERRARO. adv. *Fort rarement.* πάνυ σπανίως.

PERRARUS, a, um. *Fort rare.* πάνυ σπάνιος, ία, ιον.

PERREPO, is, pſi, ptum, ere. *Remper, ou ſe gliſſer à travers.* καθερπύζω, F. ύσω, P. καθείρπυκα.

PERREPTO, as, are. *Remper ſouvent.* πολλάκις καθερπύζω. V. PERREPO.

PERRIDICULE. adv. *Fort ridiculement.* καταγελαστοτάτως.

PERRIDICULUS, a, um. *Fort ridicule.* καταγελαστότατος, άτη, ατον.

PERRODO, is, ere. *Ronger tout-à-fait.* διακνάω, ῶ, F. ήσω, P. διακέκνηκα. acc.

PERROGO, as, are. *Demander l'opinion aux aſſiſtans, Juges ou Conſeillers.* ἀνερωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνηρώτηκα. dupl. acc.

PERRUMPO, is, upi, uptum, umpere. *Rompre, briſer entiérement.* διαρρήγνυμι, *vel* ῥηγνύω, fut. ῥήξω (V. ῥήγνυμι in an.) acc. *Se jeter avec impétuoſité parmi.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. accuſ. *Sortir, ou s'échaper.* διεξέρχομαι, fut. διελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in anom.)

PERSÆPE. adv. *Fort ſouvent.* πάνυ πολλάκις. * ὡς τὰ πολλά.

PERSALSE. adv. *Avec beaucoup de ſel.* πάνυ ἁλμυρῶς. *Très-finement.* λίαν χαριέντως.

PERSALSUS, a, um. *Fort ſalé.* πάνυ ἁλμυρὸς, ρὰ, ρόν. *Très-fin, très-gracieux.* λίαν χαρίεις (ιεντος) ιεσσα, ιεν.

PERSALUTO, as, are. *Saluer avec amitié, ou diligemment.* φιλοφρόνως, *vel* ἐπιμελῶς ἀσπάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἠσπασάμην. accuſ. * προσαγορεύω, F. εύσω, P. προσηγόρευκα. acc.

PERSANCTE. adverb. *Fort ſaintement.* εὐαγῶς. * πάνυ ὁσίως.

PERSANO, as, avi, atum, are. *Guérir entiérement.* ἐξιάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐξιασάμην. acc.

PERSAPIENS, entis. omn. gen. *Fort ſage.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρσοφος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πολύφρων, καὶ τὸ ον, ονος.

PERSAPIENTER. adv. *Fort ſagement.* πάνυ σοφῶς.

PERSCIENTER. adv. *Fort ſçavamment.* πάνυ ἐπιστημονικῶς.

PERSCINDO, is, ere. *Couper par le milieu.* διατέμνω, fut. τμήξω. (Vide τέμνω in anom.) acc.

PERSCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Ecrire tout au long.* διαγράφω, F. ψω, P. διαγέγραφα. acc. *Enregiſtrer.* ἀναγράφω, F. ψω, P. ἀναγέγραφα. acc.

PERSCRIPTIO, onis. fœm. *Enregiſtrement, ou acte public.* ἡ διαγραφὴ, *vel* ἀναγραφὴ, ῆς.

PERSCRIPTOR, oris. maſc. *Greffier, ou Notaire.* ὁ διαγραφεὺς, *vel* ἀναγραφεὺς, έως.

PERSCRIPTUS, a, um. part. *Ecrit tout au long.* διαγραφεὶς, εῖσα, έν. *Enregiſtré.* ἀναγεγραμμένος, ένη, ένον.

PERSCRUTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Chercher diligemment.* διερευνάω, ῶ, F. ήσω, P. διη-

ρεύνηκα. acc. * ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. accuſ. || Perſcrutari curioſè. πολυπραγμονεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολυπραγμόνηκα. acc.

PERSECO, as, are. *Trancher & couper tout-à-fait.* διατέμνω, F. τμήξω. (Vide τέμνω in anom.) acc.

PERSECTOR, aris, ari. depon. *Pourſuivre ſouvent.* πολλάκις καταδιώκω, F. ξω, P. καταδεδίωχα. acc. *Chercher diligemment.* παρεξετάζω, F. άσω, P. παρεξήτακα. acc.

PERSECUTIO, onis. fœm. *Pourſuite, perſécution.* ἡ καταδίωξις, εως. *Suite après.* ἡ ἐπακολούθησις, εως.

PERSECUTUS, a, um. part. *Qui a perſecuté, ou pourſuivi.* καταδιώξας, ασα, αν. acc. *Qui a ſuivi après.* ἐπακολουθήσας, ασα, αν. dat.

PERSEDEO, es, ere. *Etre toujours aſſis.* καθέζομαι, fut. εδοῦμαι. (V. ἕζομαι in anom.)

PERSENEX, enis. omn. gen. *Fort vieux.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ρω. *Fort âgé.* ὁ καὶ ἡ ὑπερῆλιξ, ικος.

PERSENTIO, is, ire; & PERSENTISCO, is, ere. *Se douter, ou s'appercevoir.* διαισθάνομαι. (V. αἰσθάνομαι in anom.) gen. aliquando acc.

PERSEQUOR, eris, cutus ſum, equi. depon. *Pourſuivre, ſuivre après.* παρακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηκολούθηκα. dat. *Pourſuivre, ou perſécuter.* καταδιώκω, F. ξω, P. καταδεδίωχα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Fugientes Perſequi. τοὺς φεύγοντας διώκειν, *vel* καταδιώκειν. || Celerrimè Perſequi. ὀξέως διώκειν. || Veſtigia alicujus Perſequi, veſtigiis ipſius aliquem Perſequi. τά τινος ἴχνη διώκειν. || Feras perſequi. τὰ θηρία θηρεύειν, *vel* θηρᾶν. || Incœpta Perſequi. τὴν ἐγχείρησιν ἀνύειν, *vel* ἀνύτειν. * τῇ ἐγχειρήσει ἐμμένειν. || Jus ſuum Perſequi. τὰ ἑαυτοῦ δίκαια διώκειν, *vel* ἐκδικεῖν. || Injuriam Perſequi. τὴν ἀδικίαν ἀμύνεσθαι, *vel* τῆς ἀδικίας δίκην λαβεῖν (V. λαμβάνω in anom.) || Injuriam mihi illatam Perſequor. ἐκδικῶ ἐμαυτόν. * ἐκδικῶ τοὺς ἀδικήσαντάς με. || Verbis Perſequi. τῷ λόγῳ διεξελθεῖν. Vide RECENSEO. || Fortunam Perſequi: Succeſſus urgere ſuos. τῇ παρούσῃ τύχῃ ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom.)

PERSEVERANTER. adverb. *Avec perſévérance.* καρτερικῶς. * ἐπιμόνως. * διηνεκῶς.

PERSEVERANTIA, æ. fœm. *Perſévérance.* ἡ ἐπιμονή, ῆς. * ἡ καρτερία, ας.

PERSEVERO, as, avi, atum, are. *Perſévérer, continuer.* διατελέω, ῶ, F. έσω, P. διατετέλεκα. part. * διαγίγνομαι. (Vide γίνομαι in anom.) part. *Etre conſtant.* καρτερέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαρτέρηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. In virtute Perſeverare. ἐν τῇ ἀρετῇ μένειν. * τῇ ἀρετῇ ἐμμένειν. * ἐν τῇ ἀρετῇ ἐμμένειν. || In vitiis Perſeverare. ἐν ταῖς κακίαις μένειν. * ταῖς κακίαις ἐπιμένειν, *ſeu* παραμένειν, *vel* ἐναπομένειν. || In eodem ſtudio Perſeverare. ἐν τῇ αὐτῇ σπουδῇ παραμένειν, *vel* διαμένειν, *vel* ἀναμένειν. || In propoſito Perſevero. ἐν τῇ προαιρέσει ἐμμένω. * ἐμμένω οἷς προειλόμην. || In eadem ſententiâ Perſeverat. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἵσταται κρίσεως. * τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεται. * τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένει. || In iiſdem moribus Perſeverat. τοῖς αὐτοῖς ἤθεσιν ἐμμένει. || In priſtinis moribus Perſeverat. ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένει, οἷς πρότερον εἶχε. || In eodem inſtituto Perſevero, quod principiò cepi. ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μένω, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην. || In priſtino amicitiæ fœdere Perſeverant. ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις ἐμμένουσι. || In eorum amicitiâ Perſeveravit. φίλος τούτοις διέμεινε. * τούτοις φίλος ὢν διετέλεσε. || In Philoſophiæ ſtudio Perſeverat. τῇ φιλοσοφίᾳ ἐμμένει. * ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ, *vel* περὶ τῆς φιλοσοφίας μένει. * φιλοσοφῶν διατελεῖ. || Ne in iſtis Perſeveres. μὴ ἐναπομείνῃς τούτοις. || In conſtantiâ Perſeverant. εὐσταθῶς ἔχοντες διατελοῦσι. || In fide Perſeverat. πιστὸς ὢν διατελεῖ. || In labore Perſeverant. πονοῦντες διατελοῦσι. * τοῖς πόνοις προσκαρτεροῦσι. || In ſuſcepto ſtudio Perſeverare. τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι. * τῇ ἐνεστηκυίᾳ σπουδῇ ἐμμένειν. || In irâ Perſeverat. ἐμμένει τῇ ὀργῇ. * ἀμετάθετον φυλάττει τὴν ὀργήν. || In eadem opinione Perſeverat. τὴν γνώμην εἰς τέλος διαφυλάττει. || In precibus Perſeverant, nec ab iis divelli poſſunt. τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦσι, καὶ ἀναποσπάστως ἔχουσι ταύτης. || Conſtantes illos puta, qui in his Perſeverant. καρτερικοὺς εἶναι νόμιζε, τοὺς ἐν τούτοις ἐμμένοντας. || In ſuis actionibus conſtanter Perſeverat. ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεσι συνεχῶς ἐπιμένει. || Perſevera hoc facere. τοῦτο πράττων διάμενε. * τόδε πράττων διατέλει. || Sed tamen neque illud quidem habebunt dicere quòd iis quibuſcum fuerint fideles eſſe Perſeverent. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε ἕξουσι λέγειν ὡς αὐτοῖς μὲν μεθ' ὧν ἂν γένωνται πιστοὶ διατελοῦσιν ὄντες.

PERSEVERUS, a, um. *Fort ſévere.* πάνυ αὐστηρός, ρά, ρόν.

PERSA, æ. maſc. *Un Perſan.* ὁ Πέρσης, ου.

PERSIA, æ, & PERSIS, idis. fœmin. *La Perſe, Royaume d'Aſie.* ἡ Περσίς, ίδος.

PERSICA, æ. fœm. *Pêcher, arbre.* ἡ περσική, ῆς.

PERSICUS, a, um. *De Perſe.* Περσικός, κή, κόν. || Perſicum malum. *Une Pêche, fruit.* τὸ περσικὸν μῆλον.

PERSIDEO, es, ere. Plin. *Perſiſter, demeurer long-temps* διακαθέζομαι, fut. εδοῦμαι. (V. ἕζομαι in anom.)

PERSIDO, is, ere. *Pénétrer bien avant.* εἰσδύω, F. ύσω, P. εἰσδέδυκα. εἰς. acc.

PERSIGNO, as, are. *Signer, ou ſceller.* κατασημαίνω, F. ανῶ, P. κατασεσήμαγκα. acc.

PERSIMILIS, & e, is. *Fort ſemblable.* πάνυ ὅμοιος, οία, οιον. dat. * ὁ καὶ ἡ πανόμοιος, τὸ ον, ου.

PERSISTO, is, ſtiti, ſtitum, ere. *Perſiſter, perſévérer.* διαγίνομαι, fut. γενήσομαι. Aor. 2. διεγενόμην. (V. γίνομαι in anom.) *Demeurer, ou perſévérer juſques à la fin.* ἐμμένω, F. ενῶ, P. ἐμμεμένηκα. dat. V. PERSEVERO.

PERSOLATA, æ. fœm. V. PERSONATA.

PERSOLIDO, as, are. *Endurcir, affermir.* στερεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστερέωκα.

PERSOLVENDUS, a, um. *Qu'on doit achever de payer.* ἐκτιτέος, α, ον.

PERSOLVO, is, olvi, olutum, ere. *Achever de payer.* ἐκτίνω & ἐκτίω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pœnas aliis Perſolvere. τίσιν ἀποτίειν ἄλλοις. * τίσιν ἄλλοις ἐκτίειν. || Pecuniam Perſolvere. ἀργύριον ἀποτίειν. || Pœnas meritas pro ſceleribus Perſolvere. δίκην ἀξίαν δοῦναι ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων. || Gratiam Perſolvere. χάριν ἐκτίειν. * χάριν ἀποδοῦναι. || Promiſſa Perſolvere. τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.

PERSONA, æ. fœm. *Quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, τινός. *Une perſonne.* ὁ ἄνθρωπ☉, ȣ. *Perſonnage de Comédie, ou Tragédie.* τὸ πρόσωπον, ȣ. *Un maſque.* τὸ προσωπεῖον, είȣ. * τὸ προσώπιον, ίȣ. * ἡ προσωπὶς, ίδος. *Faux viſage.* τὸ μορμολύκειον, ȣ. *Dignité.* ἡ ἀξία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perſonam induere. σχῆμα ὑποκρίνεσθαι. ‖ Quam vult quiſque Perſonam induit. ἕκαστ☉ ὃ βȣ́λεται σχῆμα ὑποκρίνεται. ‖ Ulyſſis Perſonam ferre. τὸν Ὀδυσσέα ὑποκρίνεσθαι. ‖ Alienam Perſonam capere. ἄλλον ὑποκρίνεσθαι. ‖ Amicorum Perſonam adumbrant. προσποιȣ̃νται εἶναι φίλοι. vel φίλȣς ὑποκρίνονται. ‖ Perſonam aliquam abjicere. προσωπεῖον, vel προσώπιόν τι ἀφελεῖν. (Vide αἱρέω in anom.) ‖ Perſonam ſuſtinere. πρόσωπον ἀναλαμβάνειν.

PERSONALIS, & e, is. *Perſonnel.* προσωπικὸς, κὴ, κόν.

PERSONATA, æ. fœm. *Bardane, herbe.* τὸ ἄρκειον, είȣ.

PERSONATUS, a, um. *Maſqué.* τὸ προσωπεῖον ἐνδεδυμέν☉, η, ον.

PERSONO, as, are. *Réſonner, retentir fort.* διηχέω, ῶ, F. ήσω, P. διήχηκα. ‖ Auribus meis iſta Perſonant. κατήχȣ̃μαι ταῦτα. * ταῦτα παρ' ἐμοὶ διαθρυλλεῖται.

PERSONUS, a, um. *Retentiſſant, réſonnant.* κατηχȣ́μενος, vel ἐξηχȣ́μεν☉, ένη, ενον.

PERSORBEO, es, ere. *Humer tout.* ἀπορροφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπερρόφηκα. acc.

PERSPECTE. adverb. *Diligemment & doctement.* ὀξυδερκῶς. *Après avoir bien vu.* διεσκεμμένως.

PERSPECTO, as, are. V. PERSPICIO.

PERSPECTUS, a, um. *Vu & apperçu.* περιεσκεμμέν☉, vel καθεωραμέν☉, η, ον. *Bien connu.* ὁ καὶ ἡ πολύγνωστος, καὶ τὸ ον, ȣ. ‖ Perſpectus. *Eprouvé.* δοκιμασθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ δόκιμ☉, τὸ ον, ȣ. ‖ Perſpecta virtus. ἡ δόκιμ☉ ἀρετή. ‖ Perſpectus. *Certain.* δῆλ☉, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Id Perſpectum habeo. δόκιμον ἔχω τȣ̃το. * τȣ̃το σαφῶς οἶδα. * ἐμπείρως τȣ́τȣ ἔχω. ‖ Ejus probitatem jampridem Perſpectam habeo. πεῖραν ἀκριβῆ τῆς αὐτȣ̃ καλοκἀγαθίας ἐκ μακρῶν χρόνων ἔλαβον. (V. λαμβάνω in anom.) ‖ Ejus indolem Perſpectiſſimam habeo. τῆς ἐκείνȣ φύσεως ἀκριβεστάτην πεῖραν ἔχω. ‖ Vita Perſpectiſſima. βί☉ δοκιμώτατ☉. ‖ Mentem eorum Perſpectam habere. τὴν αὐτῶν διάνοιαν διαγνῶναι. (V. γιγνώσκω in anom.) ‖ Perſpecta amicitia. δεδοκιμασμένη φιλία. ‖ Perſpectum omnibus facere. φανερὸν ἅπασι ποιεῖν.

PERSPECULOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Conſidérer ſoigneuſement.* περισκοπέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. περιεσκοπησάμην. acc.

PERSPERGO, is, ere. *Répandre par tout.* καταπάσσω, F. άξω, P. καταπέπαχα. acc. *Arroſer fort.* διυγραίνω, F. ανῶ, P. διύγραγκα. acc.

PERSPICACIA, æ. fœm. & PERSPICACITAS, atis. fœm. *Bonne & claire vue.* ἡ ὀξυδέρκεια, ας. * τὸ συνοπτικὸν, ȣ̃. *Bonté & ſubtilité d'eſprit.* ἡ εὐστοχία, ας.

PERSPICACIOR, & ius, oris. comp. *Plus clair-voyant.* ὀξυδερκέστερ☉, έρα, ερον. *Plus intelligent.* εὐσυνετώτερ☉, έρα, ερον. ‖ Longè Perſpicacior eſt aliis. ποῤῥωτέρω τῶν ἄλλων τῇ διανοίᾳ καθορᾷ.

PERSPICACISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-clair-voyant.* ὀξυδερκέστατ☉, άτη, ατον. *Fort intelligent.* εὐσυνετώτατ☉, άτη, ατον.

PERSPICAX, acis. omn. gen. *Qui eſt clair-voyant.* ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * συνοπτικὸς, κὴ, κόν. *Intelligent, ſubtil.* ὁ καὶ ἡ εὐσύνετ☉, vel εὔστοχος, καὶ τὸ ον, ȣ. ‖ Ad omnia Perſpicax. πρὸς πάντα ὀξυδερκής.

PERSPICIENTIA, æ. fœm. *Claire vue, ou viſion.* ἡ διόψις, εως. *Claire connoiſſance.* ἡ εὐσυνεσία, vel θεωρία, ας.

PERSPICIENDUS, a, um. *Qu'on doit voir clairement.* ὀξυδερκητέ☉, τέα, τέον. *bien entendre.* διαγνωστέ☉, α, ον.

PERSPICIO, is, exi, ectum, cere. *Voir clairement.* διοράω, vel καθοράω, fut. καθοράσω. Aor. 2. κατεῖδον. (V. ὁράω in an.) acc. *Appercevoir manifeſtement.* διασκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. διεσκόπηκα. acc. *Bien connoître & entendre.* διαγνώσκω, fut. γνώσομαι. (V. γινώσκω in anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnam in eo benevolentiam erga me Perſpexi. πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμέ. ‖ Atque hinc facilè Perſpici poteſt eorum animus. κἀκεῖθεν ῥᾴδιον τὴν αὐτῶν διάνοιαν διαγνῶναι. ‖ Facile eſt hoc Perſpicere. ῥᾴδιον τȣ̃το συνιδεῖν. ‖ Ex quo illud Perſpici poteſt. ἐξ ȣ̃ τȣ̃το κατανοῆσαι δυνατόν. ‖ Quòd ego talis ſim, hinc facilè Perſpicere poteſtis. ὅτι ἐγὼ τυγχάνω ὢν τοιȣ̃τ☉, ἐνθένδε ἂν κατανοήσαιτε. V. COGNOSCO. EXPLORO.

PERSPICUE. adv. *Evidemment.* ἐναργῶς. * εὐδήλως. *Clairement.* διαφανῶς. * φανερῶς. * σαφῶς.

PERSPICUITAS, atis. fœmin. *Evidence, clarté.* ἡ διαφάνεια, vel σαφήνεια, vel ἐνάργεια, είας.

PERSPICUUS, a, um. *Clair, tranſparent, à travers de qui on peut voir.* ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Evident.* ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Fort clair & manifeſte.* ὁ καὶ ἡ εὔδηλος, vel πρόδηλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perſpicuum illud eſt omnibus. πᾶσι τȣ̃το φανερὸν, vel πρόδηλον, vel καταφανές. ‖ Perſpicuum vobis faciam. φανερὸν ὑμῖν ποιήσω. * ὑμῖν ποιήσω καταφανές. ‖ Perſpicuum periculum. προὖπτ☉ κίνδυν☉.

PERSTERNO, is, ere. *Couvrir & paver entiérement.* διαστρώννυμι, F. στρώσω. (Vide στρώννυμι in an.) accuſ.

PERSTIMULO, as, are. Vide STIMULO.

PERSTO, as, are. V. PERSISTO.

PERSTREPO, is, ere. *Faire grand bruit.* διαψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. διεψόφηκα.

PERSTRATUS, a, um. part. à Perſterno. *Tout couvert & pavé.* διαστρωθεὶς, εῖσα, έν.

PERSTRICTUS, a, um. *Fort ſerré, lié étroitement.* προσδεδημέν☉, η, ον. *Touché en paſſant.* προσημμέν☉, η, ον. *Repris.* ἐπικωμῳδηθεὶς, θεῖσα, θέν.

PERSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Serrer fort.* συνείργω, F. ρξω, P. συνεῖρχα. acc. *Toucher en paſſant.* προσάπτομαι, fut. med. ἅψομαι. Aor. 1. med. προσηψάμην. gen. *Reprendre.* ἐπικωμῳδέω, F. ήσω, P. ἐπικεκωμῴδηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Perſtringere oculos. περιαστράπτειν τοὺς ὀφθαλμούς. || Voluptas mentis Perſtringit oculos ἡδονὴ τὰ τοῦ νοῦ καταστράπτει ὄμματα. || Alios Perſtringere verbis. ἄλλων καθάπτεσθαι.

PERSTUDIOSUS, a, um. *Fort ſtudieux, fort affectionné à.* σπουδαιότατος, άτη, ατον.

PERSUADENDUS, a, um. *Qu'on doit perſuader.* πειστέος, α, ον.

PERSUADEO, es, ſi, ſum, ere. *Perſuader.* πείθω, *vel* ἀναπείθω, F. σω, P. πέπεικα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc tibi Perſuadeo. πείθω σε τοῦτο. || Neque mihi Perſuadebis. οὐδέ με πείσεις. || Ut mihi ipſe Perſuadeo. ὡς ἐμαυτὸν πείθω. || Aliquid civitati Perſuadere. πείθειν τι τὴν πόλιν. || Hoc mihi gratiâ & amicitiâ Perſuadent. τοῦτό με χάριτι καὶ φιλίᾳ πείθουσι. || Perſuadeo tibi, ut rectè ſapias. πείθω σε, εὐφρονεῖν. || Si his Perſuadeas, ut rempublicam curent. εἰ τούτους τῆς πόλεως ἐπιμελεῖσθαι πείσῃς. || Junioribus Perſuaſit, ut omiſſis voluptatibus in Geometriâ ſe exercerent. τοὺς νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν, ἐν Γεωμετρίᾳ διατρίβειν ἔπεισεν. || Nullo modo potuerunt vobis Perſuadere. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν δυνηθεῖεν μεταπεῖσαι ὑμᾶς. || Studebat vobis Perſuadere. μεταπείθειν ὑμᾶς ἐζήτει. || Conatur vobis aliud Perſuadere. μεταπείθειν ὑμᾶς ζητεῖ. || Auditis his Athenienſes, aliud ſibi Perſuaſerunt. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, μετεπείσθησαν. || Stulta populo Perſuades. ἀβέλτερα τὸν δῆμον ἀναπείθεις. || Irridebit inſcitiam eorum qui ſibi hoc Perſuaderi paſſi ſunt. γελάσεται τὴν ἀμαθίαν τῶν ταῦτα πεισθέντων. || Lacedæmoniis Perſuaderi ampliùs non poteſt. Λακεδαιμόνιοι νῦν ἔτι δυσπειστως ἔχουσι. || Sapientum dictis Perſuadeor. πείθομαι σοφῶν λόγοις. || Certò mihi Perſuaſeram, rem ita ſe habere. ἐπεπείσμην, τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχειν. || Perſuadere id nemo vobis poteſt. οὐδεὶς ἂν ὑμᾶς τοῦτο λέγων πείσειε. || Sic ſibi Perſuadent. οὕτως εἰσὶ τὰς γνώμας παρεσκευασμένοι. * οὕτω διάκεινται τὴν γνώμην. * οὕτως ἔχουσι τῆς γνώμης. || Mihi nunquam Perſuaderi potuit, ἔγωγε οὐδέποτ' ἐπείσθην, *vel* οὐδέποτε πέπεισμαι.

PERSUASIBILIS, & e, is. *Qu'on peut perſuader.* ὁ καὶ ἡ εὔπειστος, καὶ τὸ ον, ου. * πιθανὸς, ή, όν.

PERSUASIBILITER. adv. *D'une maniere propre à perſuader.* εὐπείστως. * πιθανῶς.

PERSUASIO, onis. fœmin. *Perſuaſion.* ἡ πεῖσις, εως. * ἡ πειθὼ, όος, οῦς.

PERSUASOR, oris. maſc. *Celui qui perſuade.* ὁ πειστὴρ, ῆρος.

PERSUASORIUS, a, um. *Perſuaſif.* πειστήριος, ία, ιον. * πειστικὸς, κὴ, κόν.

PERSUASUS, a, um. *Perſuadé.* πεπεισμένος, η, ον. V. PERSUADEO. || A nobis Perſuaſi. ὑφ' ἡμῶν πεισθέντες. || Perſuaſum habeo, eos ſolos rebus neceſſariis abundare. ἐγὼ πέπεισμαι, μόνους τούτους, ὧν δεῖ, πλεονεκτεῖν. || Niſi Perſuaſum hoc habueritis. εἰ μὴ τοῦτο πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς.

PERSUBTILIS, & e, is. *Fort ſubtil.* ὀξύτατος, άτη, ατον. * λεπτότατος, άτη, ατον.

PERSULTO, as, are. *Sauter comme de joie.* ὑπερπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεπήδηκα.

PERTÆDET, debit, tæduit, *vel* æſum eſt. imperſ. *Etre ennuyé.* ἀδημονεῖ, F. ήσει, P. ἠδημόνηκε V. TÆDET.

PERTÆSUS, a, um. *Ennuyé.* ἠδημονήσας, ήσασα, ῆσαν. || Vitam Pertæſus. τὸν βίον δυσχεράνας, (ασα, αν.) *vel* δυσχεραίνων, ουσα, ον.

PERTEGO, is, texi, tectum. act. *Couvrir entiérement.* περιστεγάζω, F. σω, P. περιεστέγακα. acc.

PERTENDO, is, ere. *Etendre.* διατείνω, F. ενῶ, P. διατέτακα. acc. *Comparer avec.* ἀντεξετάζω, F. άσω, P. ἀντεξήτακα. acc. uni. dat. alt. *Achever, finir, terminer.* ἀποτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποτετέλεκα. acc.

PERTENTO, as, are. *Eprouver ſouvent.* ἀποπειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἀπεπειρασάμην. gener. *Surprendre, s'emparer.* ἐπιλαμβάνω, fut. ἐπιλήψομαι. (V. λαμβάνω in anom.) gen.

PERTENUIS, & e, is. V. TENUISSIMUS.

PERTEREBRO, as, are. *Percer avec une tariere d'outre en outre.* διατρυπάω, ῶ, F. ήσω, P. διατετρύπηκα. acc.

PERTERGO, is, ere. *Eſſuyer, nettoyer bien.* ἐκμάσσω, F. άξω, P. ἐκμέμαχα. acc.

PERTERO, is, ere. *Bien broyer.* κατατρίβω, F. ψω, P. κατατέτριφα. acc.

PERTERREFACIO, is, feci, factum, ere; & PERTERREO, es, rrui, rritum, ere. *Epouvanter fort.* καταπλήττω, F. ξω, P. καταπέπληχα. acc.

PERTERRICREPUS, a, um. *Qui rend un bruit ou ſon épouvantable.* ὁ καὶ ἡ ἐρίκτυπος, καὶ τὸ ον, ου.

PERTERRITUS, a, um. *Fort épouvanté.* καταπλαγεὶς, εῖσα, έν.

PERTEXO, is, xui, xtum, ere. *Achever un tiſſu.* διυφαίνω, F. ανῶ, P. διύφαγκα. acc. *Parfaire, achever.* διαπράττομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεπραξάμην. acc.

PERTICA, æ. fœm. *Perche, long bâton.* ὁ, *vel* ἡ κάμαξ, ακος. * ὁ πάτταλος, *vel* πάσσαλος, ου.

PERTICALIS, & e, is. *Propres à faire des perches.* ὁ καμακίας, ίου. * ὁ καὶ ἡ κάμαξιν ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ον, ου.

PERTIMEO, es & PERTIMESCO, is, ere. *Craindre fort.* περιδείδω, F. είσω, præt. med. περιδέδια. (Vide δείδω in anom.) acc.

PERTINACIA, æ. fœm. *Obſtination.* ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης. * ἡ αὐθάδεια, είας. *Perſévérance.* τὸ ἀμετακίνητον, *vel* ἐπίμονον, ου.

PERTINACITER. adv. *Avec perſévérance, conſtamment.* ἐπιμόνως. * ἀμετακινήτως. *Obſtinément.* ἰσχυρογνωμόνως.

PERTINAX, acis. omn. gen. *Obſtiné.* ὁ καὶ ἡ ἰσχυρογνώμων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Perſévérant.* ὁ καὶ ἡ ἐπίμονος, καὶ τὸ ον, ου. *Que l'on ne ſçauroit faire changer d'opinion.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, καὶ τὸ ον, ου.

PERTINEO, es, tinui, tentum, ere. *S'étendre juſques.* διατείνομαι, fut. paſſ. διαταθήσομαι, præt. paſſ. διατέταμαι. *Atteindre juſques à, parvenir.* διήκω, F. ξω. Aor. 1. δίηξα. (V. ἥκω in anom.) * ἐξικνέομαι, οῦμαι, fut. med. ίξομαι (V. ἱκνέομαι in anom.) acc. cum πρὸς, *vel* εἰς. *Appartenir.* προσήκειν. || Pertinet. προσήκει. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Quæcunque ad victum hominum Pertinent. ὅσα τείνει εἰς ἀνθρώπων τροφήν. || Nunc dicam quod caput eſt, & quò omnia ſuperiora Pertinent. κεφάλαιον δὲ πάντων ἐκεῖνο ἔχω

λέγειν, εἰς ὃ πάντα τὰ προειρημένα συντείνει. || Quæ ad virtutem Pertinent. τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετήν. || Hæc ad veritatem Pertinent. πρὸς ἀλήθειαν τείνει ταῦτα. || Ducis facta magis ad te Pertinent, quàm ad me. πρός σε τείνει τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα μᾶλλον, ἢ πρὸς ἐμέ. || Quæ ad ſcopum propoſitum Pertinent. τὰ πρὸς τὸν ὑποτιθέντα σκοπὸν συντείνοντα. || Quæ ad valetudinem Pertinent. τὰ πρὸς ὑγίειαν φέροντα, *vel* ὄντα. || Negotia quæ ad rem præſentem nihil Pertinent. πράξεις οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν φέρουσαι. || Hæc per totam vitam Pertinent. διατείνει ταῦτα διὰ παντὸς τοῦ βίου. || Quò uſque Pertinet contemplatio. ἐφ᾽ ὅσον διατείνει ἡ θεωρία. || Eò uſque Pertinet. ἐπὶ τοσοῦτον διατείνει. * μέχρι τούτου διατείνει. || Longè Pertinet. διατείνει ἐπὶ πολύ. || Putabat ſe nihil habere, quod ad eos Pertineret. μηδὲν αὐτοῖς προσῆκον ἔχειν ἐνόμιζεν. || Quæris de rebus quæ nihil ad te Pertinent. περὶ τῶν οὐδέν σοι προσηκόντων πυνθάνῃ. || Nemo putet hanc laudationem ad vos Pertinere. μηδεὶς οἰέσθω τὴν εὐλογίαν ταύτην προσήκειν ὑμῖν. || Hæc ad me Pertinent. προσήκει μοι τούτων. || Nihil hoc ad nos Pertinet. τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι. || Quod ad me Pertinet. τὸ κατ᾽ ἐμέ. * τὸ πρὸς ἐμέ. || Invicta eſt civitas, quod ad me Pertinet. ἀήττητος ἡ πόλις, τὸ κατ᾽ ἐμέ. || Horum nihil ad me Pertinet. οὐδὲν τούτων πρὸς ἐμέ. || Hæreditas ad me Pertinet. προσήκει μοι κληρονομεῖν. || Quæ ad vitam Pertinent. τὰ πρὸς τὸν βίον. * τὰ κατὰ τὸν βίον. * τὰ περὶ τὸν βίον. || Quantum Pertinet ad hoc. ὅσον γε εἰς τοῦτο. * τὸ πρὸς τοῦτο. || Gloria quæ Pertinere vix ad unius anni partem exiguam poteſt. δόξα ἣ μόλις πρὸς ἑνὸς ἐνιαυτοῦ μέρος ὀλίγον δύναται ἀφικέσθαι.

PERTINGO, is, tigi, tactum, ere. *Atteindre, s'étendre juſques à, parvenir.* V. PERTINEO.

PERTOLERO, PERTORQUEO. V. TOLERO, TORQUEO.

PERTRACTATIO, onis. fœmin. *Maniement.* ἡ μεταχείρησις, εως. *d'affaires.* ἡ πραγματεία, είας. περὶ. acc. *Action d'étudier, de lire, &c.* ἡ διατριβὴ, ῆς. περὶ. acc.

PERTRACTATUS, a, um. *Bien manié.* χειραπτασθεὶς, εῖσα, έν. *Dont on a bien traité.* πραγματευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Diſcouru.* διαλεχθεὶς, θεῖσα, θέν.

PERTRACTIO, onis. fœm. *L'action d'attirer.* ἡ ἔφελξις, εως.

PERTRACTO, as, are. *Manier ſouvent.* χειραπτάζω, F. σω, P. κεχειράπτακα. acc. *Manier.* μεταχειρίζω, F. ίσω, P. μετακεχείρικα. *Travailler avec ſoin.* πραγματεύομαι, futur. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐπραγματευσάμην. acc. *Traiter, diſcourir de.* διαλέγομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διελεξάμην. περὶ. gen.

PERTRACTUS, a, um. *Attiré.* ἐφελχθεὶς, θεῖσα, θέν.

PERTRAHO, is, xi, ctum, ere. *Attirer.* ἐφέλκω, F. ξω, P. ἐφεῖλχα. acc.

PERTRANSEO, is, ivi, itum, ire. *Paſſer outre.* διαβαίνω, F. βήσομαι. (V. βαίνω in anom.)

PERTRIBUO, is, ere. V. TRIBUO.

PERTRISTIS, & e, is. V. TRISTISSIMUS.

PERTRITUS, a, um. *Bien broyé.* κατατριβεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

PERTUMULTUOSE, PERTUMULTUOSUS. Vide TUMULTUOSISSIME, TUMULTUOSISSIMUS.

PERTUNDO, is, ere. *Fraper fort.* κατακόπτω, F. ψω, P. κατακέκοφα. acc.

PERTURBATE. adv. *Etant troublé.* τεταραγμένως. *Confuſement.* συγκεχυμένως.

PERTURBATIO, onis. fœm. *Trouble.* ἡ διαταραχὴ, ῆς. * ἡ τάραξις, εως. *Confuſion.* ἡ σύγχυσις, εως. || Animi Perturbatio. τὸ πάθος, εος, ους.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Perturbatione incitatus. ὁ καὶ ἡ ἐμπαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Animi Perturbatione ac tumultu plenus. θορύβου καὶ ταραχῆς τὴν γνώμην ἐμπεπλησμένος. || Perturbatione ſuperari. ὑπὸ τοῦ πάθους κρατεῖσθαι. || Perturbatione commotus. ὁ ἐν πάθει ὤν. * ἐμπαθῶς ἔχων. || Animi Perturbationem vincere. τοῦ πάθους περιγίνεσθαι, *vel* κρατεῖν. || Ab animi Perturbationibus rationem in ſervitutem redigi. ὑπὸ τῶν παθῶν ἐξανδραποδισθῆναι τὸν λογισμόν. || Perturbationes rationis imperio ſubjicere. τὰ πάθη δοῦλα ποιεῖν τῷ λογισμῷ. || Ab omni Perturbatione remotus. παντὸς πάθους ἀπηλλαγμένος. || Adversùs Perturbationes ignavè ſe gerere. πρὸς τὰ πάθη ἀγεννῶς διακεῖσθαι. || Perturbationibus imperans. τῶν παθῶν κρείττων, *vel* κρατῶν. || Perturbationibus imperare. τῶν παθῶν κρατεῖν. || Succumbere Perturbationibus. ἡττᾶσθαι τῶν παθῶν. || A Perturbationibus victus. τῶν παθῶν ἥττων, *vel* ἡττώμενος. || Perturbationes ſedare. τὰ πάθη καθαστορεῖν.

PERTURBATOR, oris. maſc. *Perturbateur.* ὁ ταρακτὴς, οῦ.

PERTURBATRIX, icis. fœm. *Celle qui trouble.* ἡ ἐπιταράττουσα, ης. acc.

PERTURBATUS, a, um. *Troublé.* τεταραγμένος, η, ον. * ἐπιταραχθεὶς, εῖσα, έν. || Magno animi motu Perturbatus. σφόδρα τὴν ψυχὴν τεταραγμένος. || Ob id animo Perturbatus ſum. ὑπὲρ τούτου διατετάραγμαι τὴν γνώμην. || Perturbata & inconſtantia quæque efficere. τὸ τυχὸν ἄτακτον ἑκάστοτε ἐργάζεσθαι.

PERTURBO, as, are. *Troubler fort.* διαταράττω, *vel* ἐπιταράττω, F. ξω, P. ἐπιτετάραχα. acc. || Animo Perturbari. τὴν ψυχὴν ταράττεσθαι. || Hæc eum Perturbant. ταῦτα ἐκεῖνον θορυβοῦσι, *vel* ταράττουσι.

PERTURPIS, & e, is. Vide TURPISSIMUS.

PERTUSUS, a, um. *Fort frapé.* κατακοπεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Percé.* ὁ καὶ ἡ διάτρητος, τὸ ον, ου.

PERVADO, is, ſi, ſum, ere. *Aller & paſſer outre.* διαβαίνω, fut. βήσομαι. (Vide βαίνω in anom.) accuſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fama eam urbem Pervaſit. εἰς τὴν πόλιν ἡ φήμη διῆλθε. || Poſtquàm eum adeſſe, Pervaſit rumor. ἐπειδὴ περὶ αὐτοῦ διῆλθε λόγος, ὡς παρείη. (V. ἔρχομαι in an.) || Pervaſit opinio per animos hominum. τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ νοῦν ἦλθε δόξα. || Dolor omnia membra Pervadit. καθ᾽ ἅπαν σῶμα διατείνει ὀδύνη.

PERVAGATUS, a, um. *Qui a parcouru tout.* περιενεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Divulgué.* παραδοθεὶς, θεῖσα, θέν.

PERVAGOR, aris, ari. depon. *Parcourir çà & là.* περιφέρομαι, fut. paſſ. περιενεχθήσομαι. (Vide φέρω in anom.) V. VAGOR.

PERVAGUS, a, um. *Fort vagabond.* ὁ καὶ ἡ πολυπλανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ περίφορος, καὶ τὸ ον, ου.

PERVALIDUS, a, um. V. VALIDISSIMUS, a, um.

PERVARIUS, a, um. *Fort divers.* ποικιλώτατος, άτη, ατον.

PERVARIE. adv. *Fort diverſement,* πολυειδῶς.

PERVASTO, as, are. V. VASTO.

PERVECTUS, a, um. *Tranſporté, charroyé.* διακεκομισμένος, η, ον.

PERVEHO, is, xi, ctum, ere. *Porter, conduire, charroyer juſques en quelque lieu.* διακομίζω, F. ίσω, P. διακεκόμικα. acc.

PERVELLO, is, vulſi, vulſum, ere. *Arracher tout-à-fait.* κατατίλλω, F. ιλῶ, P. κατατέτιλκα. acc.

PERVENIO, is, eni, ntum, ire. *Parvenir.* ἀφικνέομαι, οῦμαι, fut. med. ίξομαι. Aor. 2. med. ἀφικόμην. (V. ἱκνέομαι anom.) gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad virilem ætatem Pervenire. εἰς ἄνδρας ἀφικέσθαι. || Ad ætatis florem Pervenire. εἰς ἀκμὴν καταστῆναι. || Pervenire ad ſenectutem. εἰς γῆρας προελθεῖν. || Ad maximam doctrinam Pervenire. εἰς μεγίστην παιδείαν ἀφικνεῖσθαι. || Ad honores Pervenire. εἰς τιμὰς ἀφικέσθαι. * τῶν τιμῶν ἐπιτυχεῖν. * τιμῶν ἐφικέσθαι. || Ad virtutem Pervenire. τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι, *ſeu* τυχεῖν. (V. τυγχάνω in anom.) || Flumina in mare Perveniunt. οἱ ποταμοὶ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξικνοῦνται. || Ad aures Pervenire. πρὸς ἀκοὰς ἐλθεῖν. || Fama ad hanc urbem Pervenit. εἰς ταύτην πόλιν ἡ φήμη διῆλθε.

PERVERSE. adv. *Tout à rebours, contre l'ordre.* διαστρόφως. *Malicieuſement.* κακεντρεχῶς. * κακοήθως. *Mal.* κακῶς.

PERVERSITAS, atis. fœm. *Malignité.* ἡ κακεντρέχεια, είας. *Mauvaiſe humeur, ou naturel.* ἡ κακοήθεια, είας. *Déſordre & confuſion quand tout eſt contre l'ordre.* ἡ διαστροφὴ, *vel* παραστροφὴ, ῆς.

PERVERSUS, a, um. *Tourné à rebours.* διεστραμμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ διάστροφος, καὶ τὸ ον, ου. *Malicieux.* ὁ καὶ ἡ κακεντρεχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *De mauvaiſe humeur.* ὁ καὶ ἡ παράτροπος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ κακοήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PERVERTENDUS, a, um. *Qu'on doit renverſer.* παραστρεπτέος, α, ον.

PERVERTO, is, rti, rſum, ere. *Renverſer ſens-deſſus-deſſous.* διαστρέφω, *vel* παραστρέφω, F. ψω, P. παρέστρεφα. acc. *Ruiner & détruire.* παρασύρω, F. υρῶ, P. παρασέσυρκα. acc. *Corrompre, pervertir.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc.

PERVESTIGATIO, onis. fœm. *Recherche exacte.* ἡ ἀνίχνευσις, εως.

PERVESTIGO, as, are. *Chercher avec ſoin.* ἀνιχνεύω, F. εύσω, P. ἀνίχνευκα. acc.

PERVETUS, teris. omn. gen. *Fort vieux.* ὁ καὶ ἡ πολύχρονος, καὶ τὸ ον, ου.

PERVETUSTUS, a, um. *Idem.*

PERVICACIA, PERVICACITER, PERVICAX. Vide PERTINACIA, PERTINACITER, PERTINAX.

PERVIDEO, es, ſi, ſum, ere. *Voir clairement.* διοπτεύω, F. εύσω, P. διώπτευκα. acc.

PERVIGEO, es, ere. V. VIGEO.

PERVIGIL, ilis. omn. gen. *Qui veille toujours.* ὁ καὶ ἡ παννύχιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

PERVIGILATIO, onis. fœm. *Veille continuelle.* ἡ διηνεκὴς ἀγρυπνία, (ας.)

PERVIGILIUM, ii. neut. *Veille de toute la nuit.* ὁ παννυχισμὸς, οῦ.

PERVIGILO, as, are. *Veiller toute la nuit.* παννυχίζω, F. ίσω & ιῶ, P. πεπαννύχικα.

PERVILIS, & e, is. V. VILISSIMUS.

PERVINCO, is, ici, ictum, ere. *Vaincre entiérement.* ὑπερβάλλω, *vel* ὑπερέχω. (V. βάλλω & ἔχω in anom.) gen. perſ.

PERVIUS, a, um. *Par où l'on paſſe aiſément.* ὁ καὶ ἡ διάβατος, *vel* διοδεύσιμος, *vel* εὐπρόσοδος, καὶ τὸ ον, ου. *Où l'on peut bien aller.* ὁ καὶ ἡ βάσιμος, *vel* πορεύσιμος, καὶ μον, ου. || Pervium facere. ὁδοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ὡδοποίηκα.

PERULA, æ. fœm. *Petite beſace.* τὸ πηρίδιον, ίου.

PERUNCTIO, onis. fœm. *Onction.* ἡ κατάχρισις, εως.

PERUNCTUS, a, um. *Oint par tout.* κατακεχρισμένος, η, ον.

PERUNGO, is, ere. *Oindre par tout.* καταχρίω, F. ίσω, P. κατακέχρικα. acc.

PERVOLITO, as, are. *Voler promptement & ſouvent.* πολλάκις διαπέτομαι.

PERVOLO, as, are. *Voler au travers.* διαπέτομαι. (V. πέτομαι in anom.) * διίπταμαι. (V. anom.) accuſ.

PERVOLO, is, velle. *Vouloir avec empreſſement.* προθυμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προεθυμησάμην. gen. *vel* infin.

PERVOLUTO, as, are. *Rouler, ou feuilleter ſouvent.* πολλάκις ἀνελίττω, F. ξω, P. ἀνήλιχα. acc.

PERVOLUTUS, a, um. *Roulé ou feuilleté.* ἀνελιχθεὶς, θεῖσα, θέν.

PERURBANUS, a, um. V. URBANISSIMUS.

PERURO, is, ere. *Bruler tout-à-fait, entiérement.* διακαίω, F. καύσω. (V. καίω in anom.) acc.

PERUSTUS, a, um. *Brulé tout-à-fait.* διακεκαυμένος, ένη, ένον. * ὁ καὶ ἡ περίκαυστος, καὶ τὸ ον, ου.

PERUTILIS, & e, is. V. UTILISSIMUS.

PERVULGATUS, PERVULGO, V. DIVULGATUS, DIVULGO.

PES, pedis. maſc. *Un pied.* ὁ ποῦς, ποδός. || Pedes. plural. *Les cordes avec leſquelles on tend les voiles de navire.* οἱ πόδες, ῶν. || Pedibus manibuſque. τετραποδιστί. || Pedem ferre. παραστατεῖν, έω, F. ήσω, P. παρεστάτηκα. dat. || Ad Pedes abjicere. προσκυνεῖν, έω, F. ήσω, P. προσκεκύνηκα. dat. perſ. * πρὸς τοὺς πόδας προσπίπτειν τινί. || Pedibus ire. πεζεύειν, εύω, F. εύσω, P. πεπέζευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pedibus huc proficiſci. πεζῇ δεῦρο βαδίζειν. || Pedibus ire domum. πεζῇ βαδίζειν πρὸς οἰκίαν. || Pedibus ire facere. τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι. || Pedibus per mare ambulare. διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύειν. * θάλασσαν πεζεύειν.

PESSIME. adv. *Très-mal.* κάκιστα. *Fort méchamment.* πονηρότατα.

PESSIMUS, a, um. ſuperl. à malus. *Très-mauvais.* κάκιστος, *vel* χείριστος, η, ον. *Fort méchant.* πο-

ϋηςότατ@, *vel* φαυλότατ@, άτη, ατον.

PESSULUS, i. maſc. *Un vérou.* ὁ μοχλὸς, ȣ. * τὸ μόχλιον, ίȣ.

PESSUM. adv. *En bas, au fond.* κάτω. *A terre.* χαμαί. || Peſſum abire. χαμαὶ πίπ]ειν, πίπ]ω. (Vide in anom.) *Se perdre, aller bien mal.* καλαφέρεσθαι, φέρομαι. paſſ. (V. φέρω in anom.)

PESSUNDO, as, dedi, datum, are. *Mettre en bas.* καλαφέρω, F. καλοίσω. (V. φέρω in anom.) accuſ. *Jeter en bas.* καλαβάλλω, Fut. αλῶ, P. καλαβέβληκα. (V. βάλλω in anom.) acc. *Fouler aux pieds.* καλαπατέω, ῶ, F. ήσω. P. καλαπεπάτηκα. acc.

PESTIFER, (eri) a, um. *Peſtilenciel, contagieux.* V. PESTILENS. *Mortel.* ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, καὶ τὸ ες, ε@, ȣς.

PESTIFERE. adv. *Pernicieuſement.* ἐξωλῶς. * ὀλεθρίως. *En cauſant, ou apportant la mort.* θανατηφόρως.

PESTILENS, entis. omn. gen. *Peſtilenciel, contagieux.* ὁ καὶ ἡ λοιμώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ȣς. * λοιμικὸς, κὴ, κόν.

PESTILENTIA, æ. & PESTILITAS, atis. fœm. *Peſte.* ὁ λοιμὸς, ȣ. *Conſtitution peſtilencieuſe.* ἡ λοιμικὴ καλάςασις, (εως.)

PESTIS, is. fœm. *Peſte.* ὁ λοιμὸς, ȣ. *Perte ou ruine.* ὁ φθορὰ, ᾶς. *Un méchant homme, qui corrompt les autres.* ὁ φθορὸς, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. Sociorum Peſtis ἑταίρων λυμεὼν, *vel* λοιμός. || Peſtis ſecundò Athenienſes invaſit. ὁ λοιμὸς τὸ δεύτερον ἐνέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις. (V. πίπ]ω in anom.) || Peſtem aliis conferre. εἰς ἄλλȣς λοιμὸν διαδιδόναι.

PETASATUS, a, um. *Qui porte un chapeau, ou bonnet à l'Arcadienne.* πέτασον ἐνδεδυμέν@, η, ον. * πέτασον ἔχων, (ον]@) ȣσα, ον.

PETASIO, *vel* PETASO, onis. maſc. *Un jambon.* ὁ κωλὴν, ῆν@. * ὁ πε]ασὼν, ῶν@. * ἡ πλέρνα, ης.

PETASUNCULUS, i. maſc. *Un petit jambon.* τὸ πλερνίδιον, ίȣ.

PETASUS, i. maſc. *Un chapeau, ou bonnet à l'Arcadienne.* ὁ πέτασ@, ȣ.

PETAURISTA, æ. maſc. *Voltigeur, danſeur de cordes.* ὁ πε]αυριςὴς, ȣ.

PETAURUM, i. neut. *Corde de Voltigeur : machine pour les vols de théatre.* τὸ πέταυρον, ȣ.

PETESSO, *vel* PETISCO, is, ere. *Demander fort inſtamment.* αἰτίζω, F. ίσω, P. ἤτικα. acc. * αἰτιάζω, F. άσω, P. ἠτίακα. acc.

PETIGO, inis. fœm. V. IMPETIGO.

PETIOLUS, i. maſc. *La queue des fruits.* ὁ μίσχος, ȣ. *Petit pied.* τὸ πεδάριον, ίȣ. * τὸ πόδιον, ίȣ.

PETITIO, onis. fœm. *Demande.* ἡ αἴτησις, εως. * τὸ αἴτημα, αl@. *Brigue, pourſuite.* ἡ παραγ]ελία, ας. *Aſſaut, attaque.* ἡ ἐφόρμησις, εως. * ἡ εἰσβολὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtam Petitionem facere. δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν αἴτησιν. * δίκαιον αἴτημα ποιήσασθαι. || Petitioni concedere. αἴτημά τινι χαρίζεσθαι. || Petitio conſulatûs. ἡ παραγ]ελία ὑπατείας.

PETITOR, oris. maſc. *Demandeur, qui demande.* ὁ αἰτητὴς, ȣ. *Celui qui pourſuit.* ὁ διώκlης, ȣ.

PETITORIUS, a, um. *Qui ſert à demander.* αἰτηlικὸς, κὴ, κόν.

PETITUM, i. neut. V. PETITIO.

PETITUS, ûs. maſc. V. PETITIO.

PETITUS, a, um. part. *Demandé.* αἰτηθεὶς, εῖσα, έν. * ἠτημέν@, η, ον. *Cherché.* ζητηθεὶς, εῖσα, έν.

PETO, is, tivi, & tii, titum, ere. *Demander, requérir.* αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤτηκα. acc. uni. & acc. alter.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc à te Peto. αἰτῶ σε τȣ̃το. * αἰτῶ τȣ̃το παρά σȣ. * παραιτȣ̃μαί σε τȣ̃το. || Peto à te cibum & pecuniam. αἰτῶ σε σῖτον καὶ χρήμαlα. || Peto bona à Deo. αἰτῶ τὸν Θεὸν ἀγαθά. || Peto potum, Peto bibere. αἰτῶ πιεῖν. (Vide πίνω in anom.) || Peto à te, ut venias. αἰτῶ παρά σȣ, ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom.) || Multis precibus aliquid Petere. πολλὰς δεήσεις ποιεῖσθαι περί τιν@. * πολλὴν ἱκεσίαν ποιεῖσθαι. || Æqua & juſta Peto. μέτρια καὶ δίκαια αἰτȣ̃μαι. * δικαίας αἰτήσεις ποιȣ̃μαι. || Peto à te, ut hoc mihi des. αἰτȣ̃μαί σε, δȣ̃ναί μοι τȣ̃το. || Non juſta Petere. αἴτησιν ποιεῖσθαι ȣ̓ δικαίαν. || Peto à te, ut facias. παραιτȣ̃μαί σε, ποιεῖν. || Suppliciter Petiit. ἱκέτης καlαςὰς τὴν δέησιν ἐποιήσαlο. || Honorem & gloriam Petere. τὴν τιμὴν καὶ δόξαν ζητεῖν. || Petere aliquem lapide. βάλλειν τινὰ λίθῳ. || Initium Petere à Deo. ἀπὸ Θεȣ̃ ἀρχὴν λαμβάνειν. || Exemplis ab aliis Petere. παραδείγμα ἀπὸ τῶν ἄλλων λαβεῖν. Vide Nomina adjuncta.

PETORITUM, i. neut. *Un chariot branlant.* τὸ φορεῖον Κελτικόν. *Chariot à quatre roues.* τὸ ὄχημα τέτταρας τροχȣ̀ς ἔχον.

PETRA, æ. fœm. *Une pierre, caillou, roche, ou rocher.* ἡ πέτρα, ας. * ὁ πέτρ@, ȣ.

PETRICOSUS, *vel* PETROSUS, a, um. *Pierreux.* ὁ καὶ ἡ πε]ρώδης, *vel* λιθώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ȣς.

PETROSELINUM, i. neut *Perſil, ou l'ache qui croît parmi les pierres.* τὸ πετροσέλινον, ȣ.

PETULANS, antis. omn. gen. *Injurieux.* ὑβριςικὸς, κὴ, κόν. *Inſolent en actions & en paroles.* ὁ καὶ ἡ προπε]ὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς. *Effronté.* ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς.

PETULANTER. adv. *Injurieuſement.* ὑβριςικῶς. *Effrontément.* ἀναισχύν]ως. * ἀναιδῶς. * προπε]ῶς. *Impudemment.* ἀσελγῶς.

PETULANTIA, æ. fœm. *Effronterie.* ἡ προπέτεια, ας. * ἡ ὕβρις, εως. *Impudence.* ἡ ἀσέλγεια, ας.

PETULCUS, a, um. *Qui ne fait que heurter les autres.* ὁ καὶ ἡ κακεντρεχὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς. *Qui frape de la corne.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγόκερως, τὸ ων. gen. ω.

PETUS, i. maſc. V. PŒTUS.

PEXATUS, a, um. *Vêtu d'une robe à long poil.* μαλλωlὸς, ὴ, όν.

PEXITAS, atis. fœm. *Tiſſure.* τὸ ὕφασμα, αl@. *Entrelacement de laine.* τὸ τȣ̃ ἐρίȣ διάπλεγμα, αl@. *Poil long d'une étoffe non tondue.* ὁ χνὸ@, όȣ.

PEXUS, a, um. part. *Peigné.* ἐκlενισμένος, *vel* διεκτενισμέν@, η, ον. || Pexa veſtis. *Robe d'étoffe à long poil, & non tondue.* ἡ μαλλωτὴ ἐσθὴς, (ῆτ@.)

PEZITA, æ. maſc. *Champignon, qui n'a point de tige, mouſſeron.* ὁ πεζίτης, ȣ.

PH

PHÆCASIATUS, a, um. *Chauſſé de ſouliers blancs.* τὸν φαικάσιον ὑποδεδεμένος, ένη, ένον.

PHÆCASIUS, ii. maſcul. *Une ſorte de ſouliers blancs.* ὁ φαικάσιος, vel τὸ φαικάσιον, ίου.

PHAGEDÆNA, æ. fœm. *Farcin, ſorte de gale, ou d'ulcère qui ronge juſqu'aux os.* ἡ φαγέδαινα, ης.

PHAGEDÆNICUS, a, um. *De farcin.* φαγεδαινικὸς, κὴ, κόν.

PHALACROCORAX, acis. maſc. *Cormorant, oiſeau.* ὁ φαλακροκόραξ, ακος.

PHALÆ, arum. fœm. plur. *Tours de bois.* αἱ φάλαι, ῶν.

PHALANGÆ, arum. plur. V. PALANGÆ.

PHALANGARIUS, a, um. ut Phalangarii milites. *Fantaſſins, infanterie Macédonienne.* οἱ φαλαγγῖται, ῶν.

PHALANGITÆ, arum. maſc. plur. *Idem.*

PHALANGITES, æ. maſc. & PHALANGIUM, i. neut. *Eſpece de bourg-épine.* τὸ φαλάγγιον, ίου. * ὁ φαλαγγίτης, ου.

PHALANGIUM, ii. neut. *Tarentule, ſorte d'araignée, dont la morſure eſt venimeuſe.* τὸ φαλάγγιον, ίου.

PHALANX, angis. fœm. *Phalange, corps d'infanterie Macédonienne de huit mille fantaſſins.* ἡ φάλαγξ, γγος.

PHALARICA, æ. fœm. *Une machine de guerre qu'on jetoit du haut des tours.* ἡ φαλαρικὴ, ῆς.

PHALARIS, idis. fœm. *Une eſpece d'herbe : c'eſt auſſi un oiſeau de riviere, ou de mer.* ἡ φαλαρὶς, ίδος.

PHALERÆ, arum. fœm. plur. *Caparaçons.* τὰ φάλαρα, ων. *Ornement de Cavaliers.* τὸ ἱππικὸν κόσμημα, (ατος.)

PHALERATUS, a, um. *Bardé, caparaçonné.* φαλαρωτὸς, τὴ, τόν. * τοῖς φαλάροις κεκοσμημένος, ένη, ένον.

PHANTASIA, æ. fœm. *Fantaiſie.* ἡ φαντασία, ας.

PHANTASMA, atis. neut. *Fantôme, viſion.* τὸ φάντασμα, ατος.

PHANTASTICUS, a, um. *Fantaſtique.* φανταστικὸς, ὴ, όν.

PHARETRA, æ. fœm. *Un carquois, une trouſſe de fléches.* ἡ φαρέτρα, ας. * ἡ βελοθήκη, vel τοξοθήκη, ης.

PHARETRATUS, a, um. *Qui porte un carquois.* ὁ καὶ ἡ φαρετροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PHARIAS, æ. maſc. *Une eſpece de ſerpent à longue queue.* ὁ φαρίας, ίου.

PHARISÆUS, i. maſc. *Un Phariſien.* ὁ φαρισαῖος, ου.

PHARMACOPOLA, æ. maſc. *Apothicaire qui prépare les médicamens, qui les vend.* ὁ φαρμακοπώλης, ου.

PHARMACUM, i. neut. *Reméde, médecine.* τὸ φάρμακον, ου.

PHASELUS, i. maſc. *Chaloupe, petite barque.* ὁ φάσηλος, ου.

PHASELINUS, a, um. *De phaſeoles.* φασιολινὸς, ὴ, όν.

PHASEOLUS, i. maſc. *Phaſéoles, ſorte de pois.* ὁ φασίολος, ου.

PHASIANA, æ. fœm. *Un faiſan, la femelle du faiſan, oiſeau.* ἡ φασιανὴ, ῆς.

PHASIANARIUS, ii. maſc. *Qui nourrit des faiſans.* ὁ φασιανοτρόφος, ου.

PHASIANUS, i. maſc. *Un faiſan, oiſeau.* ὁ φασιανὸς, οῦ.

PHASMA, atis. neut. *Viſion, prodige.* τὸ φάσμα, ατος.

PHIALA, æ. fœm. *Une fiole.* ἡ φιάλη, ης.

PHIDITIA, orum. neut. plur. *Feſtins publics des Lacédémoniens dans leſquels on ne faiſoit pas grande dépenſe.* τὰ φιδίτια, vel φειδίτια, ων.

PHILANTHROPIA, æ. fœm. *Humanité, amour des hommes.* ἡ φιλανθρωπία, ας.

PHILANTHROPUS, a, um. *Qui aime les hommes.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, καὶ τὸ ον, ου.

PHILARGYRIA, æ. fœm. *Amour pour l'argent.* ἡ φιλαργυρία, ας.

PHILAUTIA, æ. fœm. *Amour de ſoi-même.* ἡ φιλαυτία, ας.

PHILIPPEUS, *vel* PHILIPPUS, i. maſc. *Une monnoie d'or ancienne, un Philippe.* ὁ φιλίππειος, είου.

PHILOGRÆCUS, i. maſc. *Qui aime les Grecs, ou le langage des Grecs.* ὁ καὶ ἡ φιλέλλην, ηνος.

PHILOLOGIA, æ. fœm. *Amour des belles lettres, ou des études.* ἡ φιλολογία, ας.

PHILOLOGUS, a, um. *Qui aime les belles lettres & les études.* ὁ καὶ ἡ φιλολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

PHILOMELA, æ. fœm. V. LUSCINIA.

PHILOMUSUS, i. maſc. *Qui aime les Muſes, ou la Poëſie, & les belles lettres.* ὁ φιλόμουσος, ου.

PHILOSOPHASTER, ſtri. maſc. *Qui fait le Philoſophe.* ὁ σοφιστὴς, οῦ.

PHILOSOPHIA, æ. fœm. *Philoſophie, amour, ou étude de la ſageſſe.* ἡ φιλοσοφία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Philoſophiæ operam dare. περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδὴν ποιεῖσθαι. * ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ σπουδὴν ποιεῖσθαι || Philoſophiæ ſtudium. ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή. * ἡ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδή. || Philoſophiæ ſtudioſi. οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες, ſeu σπουδάζοντες. || Philoſophiæ vacare. περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβειν.

PHILOSOPHICUS, a, um. *Appartenant à la Philoſophie, ou aux Philoſophes.* φιλοσοφικὸς, κὴ, κόν.

PHILOSOPHOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Diſputer en Philoſophe : étudier en Philoſophie.* φιλοσοφέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοσόφηκα.

PHILOSOPHUS, i. maſc. *Un Philoſophe.* ὁ φιλόσοφος, ου.

PHILTRUM, i. neut. *Breuvage enchanté pour faire aimer.* τὸ φίλτρον, ου.

PHILURA, *vel* PHILYRA, æ. fœm. *Tilleul ou Teil, plante.* ἡ φίλυρα, ας.

PHLEBOTOMIA, æ. fœm. *Saignée.* ἡ φλεβοτομία, ας.

PHLEBOTOMUM, i. neut. *Lancette.* τὸ φλεβότομον, ου.

PHLEGMA, atis; PHLEGMATICUS. Vide PITUITA, PITUITOSUS.

PHLEGMONE

PHLEGMONE, es. fœm. *Tumeur enflammée.* ἡ φλεγμονὴ, ῆς.

PHOCA, æ. fœm. *Un bœuf marin, ou veau de mer, poiſſon.* ἡ φώκη, ης.

PHŒNICEUS, a, um. *De couleur rouge, de pourpre, ou écarlate.* ὁ καὶ ἡ φοινίκεος, ου; καὶ τὸ κεον, ου: ἐυ, οῦ.

PHŒNICOPTERUS, i. maſc. *Un oiſeau qui a les ailes rouges comme écarlate.* ὁ φοινικόπτερος, ου.

PHŒNIX, icis. maſc. *Un Phénix, oiſeau.* ὁ φοῖνιξ, ικος.

PHONASCUS, i. maſc. *Un maître qui montre à chanter.* ὁ φωνασκὸς, οῦ.

PHRASIS, is. fœm. *Phraſe, ſtyle, ou maniere de parler.* ἡ φράσις, εως.

PHRENESIS, is. fœm. *Frénéſie.* ἡ φρενῖτις, ιδος. * ἡ φρενιτίασις, εως. || Phreneſi laborare. φρενιτιάω, ῶ, F. άσω, P. πεφρενιτίακα.

PHRENETICUS, a, um. *Frénétique.* φρενιτικὸς, κὴ, κόν.

PHRYGIO, onis. maſcul. *Brodeur, ou tapiſſier.* ὁ φρυγίων, ωνος. * ὁ βελονοποικίλτης, ου.

PHRYGIANUS, a, um. *Brodé, fait de broderie.* φρυγιανὸς, ὴ, όν.

PHTHIRIASIS, is. fœm. *Maladie pédiculaire.* ἡ φθειρίασις, εως.

PHTHISICUS, i. maſc. *Qui a un ulcère aux poumons.* ὁ φθισικὸς, οῦ.

PHTHISIS, is. fœmin. *Ulcération des poumons, phthiſie, maladie.* ἡ φθίσις, εως.

PHTHONGUS, i. maſc. *Un ſon, un ton de muſique.* ὁ φθόγγος, ου.

PHTHORIUM medicamentum. *Qui tue, ou fait avorter.* τὸ φθόριον, ου.

PHYCIS, is, *vel* idis. fœm. *Mole, poiſſon.* ἡ φυκὶς, ίδος. * τὸ φύκιον, & φυκίδιον, ου.

PHYGETHLON, i. neut. *Une eſpece de phlegmon qui vient ſous les bras, ou aux flancs, & reſſemble à un petit pain.* τὸ φύγεθλον, ου.

PHYLACA, æ. fœm. *Une priſon.* ἡ φυλακὴ, ῆς.

PHYLACISTA, æ. maſc. *Geolier.* ὁ φυλακιστὴς, οῦ.

PHYSETER, eris. maſc. *Peis mular, ou Sedenette, grand poiſſon.* ὁ φυσητὴρ, ῆρος.

PHYSICA, æ. fœmin. *La Phyſique, ſcience des choſes naturelles.* ἡ φυσικὴ, ῆς.

PHYSICA, orum. neut. plur. *Livres qui traitent des choſes naturelles.* τὰ φυσικὰ, ῶν.

PHYSICE. adv. *Naturellement.* φυσικῶς.

PHYSICUS, a, um. *Phyſicien; naturel.* φυσικὸς, κὴ, κόν.

PHYSIOGNOMIA, æ. fœm. *Phyſionomie, connoiſſance du naturel d'un chacun, à le voir.* ἡ φυσιογνωμονία, ας.

PHYSIOGNOMON, onis. maſc. *Qui connoît le naturel des hommes à les voir.* ὁ φυσιογνώμων, ονος.

PHYSIOLOGIA, æ. fœm. *Raiſon naturelle, ou diſpute des choſes naturelles.* ἡ φυσιολογία, ας.

PHYSIOLOGUS, i. maſc. *Qui diſpute, ou diſcoure des choſes naturelles.* ὁ φυσιολόγος, ου.

PI

PIABILIS, & e, is. *Qu'on peut expier.* ὁ καὶ ἡ εὐκάθαρτος, καὶ τὸ ον, ου.

PIACULARIS, & e, is. *Qui ſert à expier.* καθαρτήριος, ία, ιον. *Qui ſert à ſatisfaire à quelque faute, ou offenſe.* ἀγνευτικὸς, *vel* ἀγνιστικὸς, κὴ, κόν.

PIACULUM, i. neut. *Expiation d'un crime.* τὸ κάθαρμα, ατος. *Péché qu'il faut expier.* τὸ ἄγος, εος, ους. *Le ſacrifice, ou autre ſatisfaction pour un crime.* τὸ ἐνάγισμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Horrendum Piaculum. δεινὸν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα. || Piaculum committere. ἀσέβημα ἐργάζεσθαι, *vel* πράττειν. * παρανομίαν παρανομεῖν. || Atrox Piaculum admittere. δεινὸν ἀδίκημα πράττειν.

PIAMEN, inis; & PIAMENTUM, i. neut. & PIATIO, onis. fœmin. *Expiation.* τὸ κάθαρμα, *vel* ἄγνευμα, ατος. *Crime, ou ſati faction, & ſacrifice pour un crime.* τὸ ἄγος, εος, ους.

PIATRIX, icis. fœm. V. EXPIATRIX.

PICA, æ. fœm. *Pie, oiſeau.* ἡ κίττα, ης.

PICATUS, a, um. *Enduit de poix.* πισσωθεὶς, εῖσα, έν. * πισσωτὸς, ὴ, όν. *Noir comme la poix.* ὁ καὶ ἡ πισσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PICEA, æ. fœm. *L'arbre d'où découle la poix.* ἡ πίτυς, υος. * ἡ πεύκη, ης.

PICEASTRUM, i. neut. *Un poiſſier, ou pin ſauvage, arbre.* ἡ πεύκη ἀγρία.

PICEATUS, a, um. V. PICATUS.

PICEUS, a, um. *De poix.* ὁ καὶ ἡ πισσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Semblable à la poix.* ὁ καὶ ἡ πισσοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

PICINUS, a, um. *De poix.* πισσηρὸς, ρὰ, ρόν. || Picinum oleum. τὸ πισσέλαιον, ου.

PICO, as, avi, atum, are. *Enduire de poix.* πισσόω, *vel* πιττόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπίττωκα. acc.

PICRIS, is. fœm. *Laitue amere, ou chicorée ſauvage, herbe.* ἡ πικρὶς, ίδος.

PICTOR, oris. maſc. *Peintre.* ὁ γραφεὺς, έως. * ὁ ζωγράφος, ου.

PICTURA, æ. fœmin. *Peinture.* ἡ γραφὴ, ῆς. * ἡ ζωγραφία, ας.

PICTURATUS, a, um. *Peint, brodé.* ὁ καὶ ἡ πολύχρωος, καὶ τὸ οον, ου; όυ, οῦ.

PICTUS, a, um. part. *Peint.* γεγραμμένος, η, ον. * ζωγραφηθεὶς, εῖσα, έν. *Tacheté.* ὁ καὶ ἡ καλάσιρτος, καὶ τὸ ον, ου.

PICUS, i. maſc. *Pivert, ou pic, oiſeau.* ὁ δρυοκολάπτης, ου.

PIE. adv. *Religieuſement.* εὐσεβῶς. *envers Dieu.* θεοσεβῶς. * θεοφιλῶς. * ὁσίως. *envers ſes pere & mere.* γονεοσεβῶς. || Piè vivere. μετ' εὐσεβείας ζῆν.

PIETAS, atis. fœm. *Pieté, religion.* ἡ εὐσέβεια, ας. * ἡ ὁσιότης, ητος. *envers Dieu.* ἡ θεοσέβεια, ας. *envers ſes pere & mere.* ἡ γονεοσέβεια, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pietatem colere. τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν. || Pietas Deo debita viget. τὰ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβῶς ἔχει. || Pietas erga Deum. ἡ περὶ τὸν Θεὸν εὐσέβεια. || Pietas erga parentes. ἡ πρὸς γονεῖς εὐσέβεια. || Pietas & cultus erga Deos. ἡ εὐσέβεια καὶ

περὶ τοὺς Θεοὺς θεράπεια. || Pietatem Deo exhibere. εὐσέβειαν πρὸς τὸν Θεὸν παρέχειν. || Mirâ Pietate prædi-tus. θαυμαστὸς εἰς εὐσέβειαν. || Pietate ardens. θερμὸς εἰς εὐσέβειαν. || Pietatem retinere. τῆς εὐσεβείας ἀντέχεσθαι. || Pietatis amans. ὁ εὐσεβείας ἐραστής. * θεοφιλῶς ἔχων.

PIGER, (gri) gra, grum. *Pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀργὸς, ἡ, όν. *Tardif à faire.* νωθρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ νωθὴς καὶ τὸ ές, έος, ους. Vide DESES.

PIGERRIMUS, a, um. ἀργότατος, άτη, ατον.

PIGET, guit, ere. imperſ. *Il ennuie.* μεταμέλει. dat. perſ. acc. rei. *Il fâche.* λυπεῖ. acc. perſ. V. DOLEO. || Piget me. *Je ſuis pareſſeux.* ὀκνέω, F. ήσω, P. ὤκνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Piget me legere. κατοκνῶ ἀναγινώσκειν. || Ne te Pigeat longum iter ingredi ad eos, qui ſe utilia docturos eſſe profitentur. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς χρήσιμόν τι διδάσκειν ἐπαγγελλομένους. || Ne te Pigeat longiſſimas inire vias, ut hanc gratiam conſequaris. μὴ κατοκνήσῃς μηδ᾽ ὁδοῦ μῆκος, ὥστε τυχεῖν ταύτης χάριτος. * μὴ ὀκνηρῶς ἔχε πρὸς ὁδοὺς μακροτάτας. (V. τυγχάνω in anom.) || Hujus me Piget. τούτου μεταμέλει μοι. || Piget me feciſſe. μεταμέλει μοι ποιῆσαι. * μεταμέλει μοι ποιήσαντι. V. PŒNITET.

PIGMENTARIUS, a, um. *Vendeur de fard.* ὁ μυροπώλης, ου. *de couleurs.* ὁ χρωματοπώλης, ου.

PIGMENTATUS, a, um. *Fardé.* πεφαρμαγμένος, η, ον.

PIGMENTUM, i. neut. *Fard.* τὸ φῦκος, εος, ους. * τὸ μύρον, ου. *Peinture.* ἡ γραφὴ, ῆς. *Couleur.* τὸ χρῶμα, ατος. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης. *Impoſture.* ὁ φενακισμὸς, οῦ. || Pigmenta orationis. τὰ σχήματα, ων.

PIGNERATIO, onis. fœm. *Engagement.* ὁ ἐνεχυριασμὸς, οῦ. * τὸ ἐνεχύρασμα.

PIGNERATITIUS, a, um. *Engagé.* ὁ καὶ ἡ ὑπόβολος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐνεχυραζόμενος, ένη, ενον.

PIGNERATOR, oris. maſc. *Qui prend des gages.* ὁ ἐνεχυριαστὴς, οῦ.

PIGNERO, as, avi, atum, are. *Donner, mettre en gage, engager.* ἐνεχυράζομαι, futur. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐνεχυρασάμην. acc. rei. * ὑποτίθημι, F. ήσω, P. ὑποτέθεικα. acc. rei.

PIGNEROR, aris, atus ſum, ari. dep. *Prendre en gage.* ἐνεχυράζω, F. άσω, P. ἠνεχύρακα. acc. rei. * ἐνεχυριάζω, F. άσω, P. ἠνεχυρίακα. acc. rei.

PIGNUS, oris. *Gage, aſſurance.* τὸ ἐνέχυρον, vel ὅμηρον, ου. * ἡ ὑποθήκη, ης. *Gage ou témoignage.* τὸ τεκμήριον, ίου. *Ce qu'on donne pour faire ſouvenir.* τὸ μνημόσυνον, ου. *Des arrhes.* ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος. || Pignori poſitus. ὁ καὶ ἡ ὑπόβολος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Libros ſuos Pignori dat. τὰ ἑαυτοῦ βιβλία ὑποτίθησιν ἐνέχυρα, vel ἐνεχυράζει. || Hæc Pignori dat. ταῦτα ἐπ᾽ ἐνεχύρῳ δίδωσι. || Tradere alicui Pignus. ἐνέχυρόν τινι παραδοῦναι, vel παρέχειν. || Firmum Pignus. βέβαιον ἐνέχυρον. || Pignori accipio. ἐπ᾽ ἐνεχύρῳ, vel εἰς ἐνέχυρον λαμβάνω. * ἐνεχυράζω. || Amicitiæ Pignora. τὰ τῆς φιλίας ἐνέχυρα. || Puerum & navem ei pro argento Pignori dat. τὸν παῖδα καὶ τὴν ναῦν ὑπὲρ τοῦ ἀργυρίου αὐτῷ κατεγγυᾷ. || Pignori poſitus. ἐνέχυρον ὑποτεθείς. * εἰς ἐνέχυρον δοθείς.

PIGRE. adv. *Avec pareſſe.* ὀκνηρῶς. * ῥαθύμως.

PIGRESCO, is, ere. *Devenir pareſſeux.* ὀκνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὤκνηκα. * ῥαθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥαθύμηκα.

PIGRITIA, æ. fœm. *Pareſſe.* ἡ ὀκνηρία, vel ῥαθυμία, vel ἀργία, ας. V. DESIDIA.

PIGRITIES, ei. PIGREDO & PIGRITUDO, inis, & PIGRITAS, atis. fœm. *Idem.*

PIGROR, aris, ari. depon. V. PIGRESCO.

PILA, æ. fœm. *Une boule, pelote, balle ou éteuf.* ἡ σφαῖρα, ας. * τὸ σφαιρίον, ίου. *Un pilon de mortier.* ἡ ἴγδη, ης. *Un pilier.* ἡ σφαιροειδὴς στῦλος, (ου.) || Pilæ ludus. ἡ σφαιρομαχία, ας. || Pilâ ludere. *Jouer à la paume.* σφαιρίζειν, F. ίσω, P. ἐσφαίρικα. * σφαιρομαχεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἐσφαιρομάχηκα.

PILANUS, i. maſc. *Capitaine de ſoldats armés de javelots.* ὁ πιλοφορικὸς στρατηγὸς, οῦ.

PILARIUS, ii. maſc. *Joueur de paſſe-paſſe, de gobelets, ou d'autres jeux.* ὁ σφαιριστὴς, οῦ.

PILATIM. adv. *Par piliers & colomnes.* κατὰ στήλας. * στήληδον. *A la balle.* κατὰ σφαίρας.

PILATUS, a, um. *Qui porte un javelot ou dard.* ὁ καὶ ἡ πιλοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PILEATUS, a, um. *Qui porte un chapeau.* ὁ καὶ ἡ πιλοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PILENTUM, i. maſc. *Voiture ſuſpendue, litiere.* τὸ μετέωρον ὄχημα, ατος.

PILEOLUM, i. neut. & PILEOLUS, i. maſcul. *Un petit chapeau, ou bonnet.* τὸ πιλίδιον, ίου. * ὁ πιλίσκος, ου.

PILEUM, i. neut. & PILEUS, i. maſc. *Un chapeau, ou bonnet.* ὁ πῖλος, ου. * πιλίον, ου.

PILO, as, are. *Produire du poil.* τριχοφυέω, ῶ, F. ήσω, P. τετριχοφύηκα. *Dépiler.* ἀποτριχόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποτετρίχωκα. acc.

PILOSUS, a, um. *Velu, couvert de Poil.* ὁ καὶ ἡ τριχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πολύτριχος, καὶ τὸ ον, ου.

PILULA, æ. fœmin. *Petite pelote, petite balle.* τὸ σφαιρίον, vel σφαιρίδιον, ίου. *Pilule.* τὸ καταπότιον, ίου.

PILUM, i. neut. *Un javelot.* ὁ πῖλος, ου. * ὁ ὑσσὸς, οῦ.

PILUS, i. maſc. *Un pilon dont on broie en un mortier.* ὁ ὕπερος, ου. * τὸ κόπανον, ου. *Poil, ou cheveu.* ἡ θρὶξ, τριχός. || Pili depexi. *Cheveux peignés.* αἱ πλοκάδες, ων. || Hoc Pili, vel Pilo non facio. παρ᾽ οὐδὲν ἐστι τοῦτο.

PINACOTHECA, æ. fœm. *Le lieu où l'on garde des tableaux.* ἡ πινακοθήκη, ης.

PINASTER, ſtri. maſc. *Un pin ſauvage, arbre.* ἡ πεύκη ἀγρία, (ας.)

PINCERNA, æ. maſc. *Un Echanſon.* ὁ οἰνοχόος, όου.

PINDO, is, ere. Vide PINSO.

PINEA, æ. fœm. V. PINUS.

PINETUM, i. neut. *Un lieu planté de pins.* ὁ πευκὼν, vel πιτυὼν, ῶνος.

PINEUS, a, um. *De pin.* πεύκινος, vel πιτύϊνος, η, ον. || Pineus nucleus, vel pinea nux. ὁ στρόβιλος, ου. || ἡ πηνὶς, ίδος.

PINGO, is, nxi, nctum, ere. *Peindre.* γράφω, F. ψω, P. γέγραφα. acc. || Pingere ad exemplar. ἀπεικάζειν, άζω, F. άσω, P. ἀπείκακα. acc. * ἀπεικονίζω,

F. ίσω, P. ἀπεικόνικα. acc. || Acu Pingo. *Broder, travailler à l'aiguille.* βελόναις ποικίλω. acc.

PINGUE, is. neut. V. PINGUEDO.

PINGUEDO, inis. fœm. *Graiſſe.* ἡ πιμελὴ, ῆς. * τὸ λίπος, εος, ους.

PINGUEFACIO, is, feci, factum, ere. *Engraiſſer.* πιαίνω, F. ανῶ, P. πεπίαγκα. acc. * λιπαίνω, F. ανῶ, P. λελίπαγκα. acc.

PINGUEO, es, & PINGUESCO, is, ere. *S'engraiſſer, devenir gras.* πιαίνομαι, *vel* λιπαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. λελίπασμαι.

PINGUIARIUS, ii. maſc. *Qui aime les choſes graſſes.* ὁ καὶ ἡ φιλοπίμελος, *vel* φιλόλιπος, καὶ τὸ ον, ου.

PINGUIS, & e, is. *Gras.* ὁ καὶ ἡ πίων, καὶ τὸ ον, ονος. * λιπαρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ πιμελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ους. *Epais.* παχὺς, εῖος (εῖα, ύ.

PINGUITER. adv. *Graſſement.* λιπαρῶς. *Groſſiérement.* παχέως. * παχυλῶς.

PINGUITUDO, inis. fœm. V. PINGUEDO.

PINIFER, (eri) a, um. *Abondant en pins.* ὁ καὶ ἡ πιτυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πιτυοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PINNA, æ. fœm. *Une plume.* ἡ πτέρυξ, υγος. *Nacre, ſorte de coquillage.* ἡ πίννη, *vel* πίννα, ης. || Pinnæ Piſcium. τὰ πτερύγια, ίων. || Pinna muri. Vide PINNACULUM.

PINNACULUM, i. neut. *Créneau de muraille.* ἔπαλξις, εως. *Sommet de maiſon.* τὸ ἀκρωτήριον, ίου.

PINNATUS, PINNIGER, PINNULA. Vide PENNATUS, PENNIGER, PENNULA.

PINNIRAPUS, i. maſc. Juven. *Sorte de Gladiateur.* ὁ πτερυγολάβος, ου.

PINSITUS, a, um. part. V. PISTUS.

PINSO, is, nſi, & nſui, nſum, nſitum, & iſtum, ere. *Piler en un mortier.* μάττω, *vel* ἀπομάττω, *vel* ἄσσω, F. ξω, P. ἀπομέμαχα. acc. *Broyer.* λειοτριβέω, ῶ, F. ήσω, P. λελειοτρίβηκα. acc.

PINSO, as, avi, atum, are. *Idem.*

PINSOR, oris. maſc. *Pileur, ou broyeur.* ὁ μάκτης, ου. * ὁ μακτὴρ, ῆρος.

PINUS, ûs; & PINUS, i. fœm. *Un pin, arbre.* ἡ πεύκη, ης. * ἡ πίτυς, υος.

PIO, as, avi, atum, are. *Faire ſon devoir envers Dieu & ſes parens.* εὐσεβέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐσέβηκα. *Purger.* καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. acc.

PIPER, eris. neut. *Poivre.* τὸ πέπερι, εως.

PIPERATUS, a, um. ut Piperatum vinum. ὁ οἶνος πεπερίτης, ου. *Où l'on a mis du poivre.* τῷ πεπέρει συμμιχθεὶς, εῖσα, έν.

PIPERITIS, idis. fœm. *Poivrette, plante.* ἡ πεπερῖτις, ιδος.

PIPILO, as, are. *Crier comme les moineaux.* στρουθίζω, F. ίσω, P. ἐστρούθικα.

PIPIO, is, ivi, ere. *Piailler, crier comme les pouſſins.* πιππίζω, F. ίσω, P. πεπίππικα.

PIPIO, onis. maſc. *Un pigeonneau.* τὸ περιστερίδιον, ίου.

PIRATA, æ. maſc. *Pirate, écumeur de mer.* ὁ πειρατὴς, οῦ. || Piratarum ſedes. τὸ πειρατήριον, ίου.

PIRATICA, æ. fœm. *Piraterie, métier de pirate.* ἡ πειρατικὴ, ῆς. * ἡ πειρατεία, ας.

PIRATICUS, a, um. *Appartenant aux Pirates.* πειρατικὸς, ή, όν.

PIRUM, & PIRUS. V. PYRUM, & PYRUS.

PISCARIA, æ. fœm. *Poiſſonnerie, ou pêcherie.* τὸ ἰχθυοπωλεῖον, ου.

PISCARIUS, ii. maſc. *Marchand de poiſſon.* ὁ ἰχθυοπώλης, ου.

PISCARIUS, a, um. *De pêcheur, ou de poiſſon.* ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρόν. || Forum Piſcarium. V. PISCARIA.

PISCATOR, oris. maſc. *Pêcheur.* ὁ ἁλιεὺς, έως. * ὁ ἰχθυουλκὸς, οῦ.

PISCATORIUS, a, um. *Qui eſt, ou appartient à pêcheurs, ou à poiſſons.* ἁλιευτικὸς, κὴ, κόν. || Piſcatoriū forum. V. PISCARIA.

PISCATRIX, icis. fœm. *Pêcheuſe.* ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς. * ἡ ἰχθυουλκὸς, οῦ. *Pêchereau, ou Baudrier, poiſſon.* ὁ βάτραχος ἁλιεὺς, (έως.)

PISCATUS, ûs. maſc. *Pêcherie, la pêche.* ἡ ἁλιεία, ας. *L'induſtrie de prendre du poiſſon.* ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς.

PISCICULUS, i. maſc. *Petit poiſſon.* τὸ ἰχθύδιον, ίου.

PISCINA, æ. fœm. *Vivier, réſervoir à mettre du poiſſon.* τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου. *Piſcine, réſervoir d'eau pour ſe baigner.* ἡ κολυμβήθρα, ας.

PISCINALIS, & e, is. *Qui appartient au poiſſon.* ἰχθυϊκὸς, ή, όν. * ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρόν.

PISCINARIUS, ii. maſc. *Qui a un vivier, ou réſervoir à poiſſons.* ὁ ἰχθυοτροφικὸς, οῦ.

PISCIS, is. maſc. *Un poiſſon.* ὁ ἰχθὺς, ύος. || Piſcis nuper captus. ὁ ἰχθὺς νεάλωτος.

PISCOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Pêcher.* ἰχθυάω, ῶ, F. άσω, P. ἰχθύακα. * ἁλιεύω, F. εύσω, P. ἡλίευκα. acc.

PISCOSUS, a, um. *Plein de poiſſons.* ὁ καὶ ἡ ἰχθυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Abondant en poiſſons.* ὁ καὶ ἡ ἰχθυοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PISCULENTUS, a, um. *Idem.*

PISO, is, ere; & PISO, as, are. V. PINSO.

PISSASPHALTUS, i. fœm. *Poix mêlée avec du bitume.* ἡ πισσάσφαλτος, ου.

PISSELÆON, i. neut. *Huile de poix.* τὸ πισσέλαιον, ου.

PISSOCERUS, i. fœm. *Cire mêlée avec de la poix, ou gomme des mouches à miel.* ἡ πισσόκηρος, ου.

PISTACIUM, ii. neut. *Piſtache, ſorte de poix en Syrie.* τὸ πιστάκιον, ίου.

PISTILLUM, i. neut. *Un pilon à piler dans un mortier.* ὁ ὕπερος, ου.

PISTOR, oris. maſc. *Celui qui pétrit.* ὁ μάκτης, ου. * ὁ μαγεὺς, έως. *Boulanger.* ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ. * ὁ ἀρτοκόπος, ου.

PISTORICUS, & PISTORIUS, a, um. *Qui appartient à un boulanger.* ἀρτοποιητικὸς, ή, όν.

PISTRINA, æ. fœm. V. PISTRINUM.

PISTRINENSIS, & e, is. *Appartenant à un moulin à bras.* μυλικὸς, ή, όν.

PISTRINUM, i. neut. *Lieu à piler le bled.* ἡ μάκτρα, ας. *à pétrir le pain.* τὸ ἀρτοκοπεῖον, ου. *Moulin à bras.* ὁ μύλων, ωνος. * ἡ χειρομύλη, ης.

PISTRIX, icis. fœm. *Boulangere.* ἡ ἀρτοποιὸς, οῦ. *C'eſt auſſi une baleine, poiſſon de mer, ou ſigne Céleſte.* τὸ κῆτος, εος, ους. V. PRISTIS.

PISTURA, æ. fœm. *Boulangerie.* ἡ ἀρτοκοπία, *vel* ἀρτοποιία, ας.

PISTUS, a, um. part. *Pilé, batu.* μεμαγμένος, η, ον. * ἀπομαχθεὶς, εῖσα, έν. *Broyé dans un mortier.* λειοτριβηθεὶς, εῖσα, έν.

PISUM, i. neut. *Un pois.* τὸ πίσον, ου.

PITISSO, as, are. *Goûter peu à peu.* ἀπογεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἀπεγευσάμην. genit. rei.

PITTACIUM, ii. neut. *Un bandeau, ou fronteau.* τὸ πιττάκιον, ου.

PITUITA, æ. fœm. *Flegme, ou pituite.* τὸ φλέγμα, ατος. *Catarrhe.* ὁ κατάῤῥοος, ου; οῦς, οῦ. || Pituita per nares è cerebro defluens. ἡ κόρυζα, ης.

PITUITARIA, æ. fœm. *L'herbe aux poux.* ἡ κόρυζα, ης. * ἡ σαφὶς ἀγρία.

PITUITOSUS, a, um. *Flegmatique.* ὁ καὶ ἡ φλεγματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PITYOCAMPA, æ. fœmin. *Chenille de pin.* ἡ πιτυοκάμπη, ης.

PITYUSA, æ. fœm. *Turbith, herbe.* ἡ πιτύουσα, ης.

PIUS, a, um. *Pieux, religieux & dévot.* ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *envers Dieu.* ὁ καὶ ἡ θεοσεβὴς, *ſeu* θεοφιλὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Erga Deum Pius eſt. πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβῶς ἔχει. * τὰ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβῶς διοικεῖ. * τὰ πρὸς Θεὸν ὁσίως καὶ εὐσεβῶς διακείμενος.

PIX, picis. fœm. *De la poix.* ἡ πίττα, *vel* πίσσα, ης. || Pix bis coćta. ἡ παλίμπισσα, ης.

P L

PLACABILIS, & e, is. *Aiſé à appaiſer.* ὁ καὶ ἡ εὐίλατος, *vel* ἐξίλαστος, καὶ τὸ ον, ου. *à accorder.* ὁ καὶ ἡ εὐδιάλλακτος, καὶ τὸ ον, ου.

PLACABILITAS, atis. fœm. *Facilité d'être appaiſé.* ἡ πραΰπάθεια, ας. * ἡ εὐαρέστησις, εως. *Douceur.* ἡ εὐμένεια, ας. * τὸ εὐμενὲς, έος, οῦς. * ἡ πραότης, ητος.

PLACAMEN, inis; & PLACAMENTUM, i. neut. *Ce qui appaiſe.* τὸ ἐξίλασμα, ατος. * ὁ ἐξιλασμὸς, οῦ.

PLACANDUS, a, um. part. *Qu'on doit appaiſer.* ἱλαστέος, *vel* ἐξιλαστέος, α, ον.

PLACATE. adv. *Paiſiblement.* ἡσύχως. *Sans s'émouvoir.* ἀταράκτως. *Doucement.* πράως. * εὐμενῶς.

PLACATIO, onis. fœmin. *L'action d'appaiſer.* ὁ ἱλασμὸς, οῦ. * ἡ ἐξίλασις, εως.

PLACATUS, a, um. *Appaiſé.* ἐξιλασμένος, η, ον. * ἐξιλασθεὶς, εῖσα, έν. *Doux & paiſible.* ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PLACENDUS, a, um. part. *Qui doit plaire.* ἀρεστέος, α, ον.

PLACENTA, æ. fœm. *Gâteau.* ὁ πλακόεις, οῦς; κόεντος, οῦντος.

PLACEO, es, cui, citum, ere. *Plaire.* ἀρέσκω, F. έσω, P. ἤρεκα. (Vide anom.) dat. || Placet, cebat, *vel* citum eſt. imperſ. *Il plaît.* ἀρέσκει. dat. perſ. *Il ſemble.* δοκεῖ. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc nullo modo mihi Placuit. τοῦτο οὐδαμῆ οὐδαμῶς με ἤρεσε, *vel* μοι ἤρεσε. || Vulgo Placere, ſapientibus diſplicere eſt. τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, τοῖς σοφοῖς ἀπαρέσκειν ἐστί. || Omnibus Placere, difficillimum eſt. πᾶσιν ἀρέσαι, δυσχερέστατόν ἐστι. || Hoc ei ſupra modum Placet. ἐκείνῳ τοῦτο καθ' ὑπερβολὴν ἀρέσκει. || Placet mihi progredi ad exercitum. ἀρέσκει μοι, προσελθεῖν ἐπὶ τὸν στρατόν. || Non Placet mihi ludere. ἀπαρέσκει μοι παίζειν. || Quæ tibi Placeant, facio. ὅσα δι' ἡδονῆς ἐστί σοι ποιῶ. * πάντα σοι πρὸς χάριν ποιῶ. || Hoc mihi Placet. τοῦτο δι' ἡδονῆς ἐστί μοι. * τοῦτο πρὸς ἡδονήν ἐστί μοι. * ἡδέως ἔχω ἐπὶ τούτῳ. || Placent mihi quæ facis. ἀρεσκόντως μοι ταῦτα ποιεῖς. || Quicquid ipſi Placebat. ὅ, τι καθ' ἡδονὴν αὐτῷ ἐγίγνετο, *vel* ἦν. || Facere quæ aliis Placent. φίλα ποιεῖν ἄλλοις καὶ κατὰ γνώμην. || Ita tibi præ cæteris Placuit. οὕτω σοι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἤρεσε. || Hoc Regi maximè Placebat. τῷ Βασιλεῖ τοῦτο ὑπερφυῶς ἤρεσκε. || Ut Placet, utere. ὡς εὐάρεστόν ἐστί σοι, χρῶ. || Si Placet. εἰ δοκεῖ. || Hæc Ciceroni Placent. ἔδοξε ταῦτα Κικέρωνι. || Iis Placuit bellum gerere. τούτοις ἔδοξε στρατεύειν. || Quod aliis Placet. τὸ δοκοῦν ἄλλοις. || Prout aliis Placet. κατὰ τὸ δοκοῦν ἄλλοις. || Quæ mihi placent. ἅ ἐστί μοι ἡδόμενα. || Quæ aliis Placent. ἃ τοῖς ἄλλοις πρὸς χάριν ἐστί.

PLACIDE. adv. *Paiſiblement.* ἡσύχως. * εὐμενῶς. *Doucement.* πράως.

PLACIDITAS, atis. fœm. *Tranquillité.* ἡ ἡσυχία. *vel* εὐθυμία, ας. *Douceur.* ἡ πραότης, ητος.

PLACIDUS, a, um. *Paiſible.* ἥσυχος, χη, χον. *Doux.* πρᾶος, πραεῖα, ᾶον. * ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

PLACITO, as, are. *Plaire ſouvent.* πολλάκις ἀρέσκω, F. ἀρέσω, P. ἤρεκα. (Vide anom.) dat.

PLACITUM, i. neut. *Ce qui a plu.* τὸ ἀρεστὸν, οῦ. *Ordonnance, arrêt, ou decret.* τὸ ψήφισμα, ατος. *Maxime de Philoſophie, &c.* τὸ δόγμα, *vel* ἀξίωμα, ατος.

PLACITUS, a, um. part. *Qui a plu.* ἀρεστὸς, στὴ, στόν.

PLACO, as, avi, atum, are. *Appaiſer, adoucir.* ἱλάσκω, F. άσω, P. ἵλακα. acc. * πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulgus Placare. τοὺς πολλοὺς πραΰνειν, *vel* καταπραΰνειν. || Manſuetis verbis Placare. ἐπιεικέσι λόγοις καταπραΰνειν. || Iram Placare. ὀργὴν ἐξιλάσασθαι. || Deum precibus Placare. Θεὸν ταῖς ἱκεσίαις ἱλάσκεσθαι, *vel* ἵλεων ποιεῖν. || Judicem Placare. τὸν δικαστὴν πρᾶον ποιεῖν. || Donis Placare. δώροις ἐξαρέσασθαι. || Facilè Placatur. ῥᾳδίως ἵλεως γίνεται. || Deum Placabunt. εὐμενείας τεύξονται τῆς ἐξ ἵλεω Θεοῦ.

PLAGA, æ. fœm. *Plaie.* ἡ πληγὴ, ῆς. * τὸ πλῆγμα, ατος. *Climat.* τὸ κλίμα, ατος. * ἡ ζώνη, ης. *Région, pays.* ἡ χώρα, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Plagas injicere alicui. πληγὰς ἐμβάλλειν τινί. || Plagam intendere. πληγὴν ἐκτείνειν. || Quas mihi Plagas intendit. ἃς ἐμοὶ προσενέτεινε πληγάς. || Plagam infligere. πληγὴν ἐνθρίβειν, *vel* προστρίβειν. || Plagas multas ei incuſſit. πολλὰς πληγὰς ἐνέτριψεν αὐτῷ. || Mortiferam Plagam inferre. πληγὴν ἐπιφέρειν καίριον. || Altam Plagam facere. βαθεῖαν πληγὴν ἐργάζεσθαι. || Plagas accipere. πληγὰς λαβεῖν, *vel* δέχεσθαι. V. VULNUS.

PLAGÆ, arum. fœm. plur. *Rets, ou filets.* αἱ ἄρκυες, ύων. * τὰ ἄρκυα, ύων. *Piéces de tapiſſeries.* οἱ τάπητες, ων. * τὰ περιστρώματα, ων.

PLAGIARIUS, ii. maſc. *Celui qui détient en ſervage un homme libre, ou qui ſuborne le ſerf d'autrui pour le retirer.* ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ. *Plagiaire, qui pille les ouvrages d'autrui, & ſe les attribue,* ὁ τῶν λόγων φὼρ, ωρός.

PLAGIUM, ii. neut. *Le crime de cette détention, ou ſubornation.* τὸ ἐλευθεροπράσιον, ίου.

PLAGOSUS, a, um. *Grand fouetteur, ou faiſeur de plaies.* πληκτικὸς, ἡ, όν. *Plein de plaies.* ὁ καὶ ἡ πληγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PLAGULA, æ. fœm. *Careau de tapiſſerie.* τὸ περιστρωμάτιον, *vel* ταπήτιον, ίου.

PLANCA, æ. fœm. *Une planche.* ἡ πλὰξ, ακός.

PLANCTUS, ûs. maſc. *L'action de ſe fraper la poitrine en ſigne de deuil.* ἡ στερνοτυπία, ας. *Grand deuil.* ὁ κοπετὸς, οῦ. * ὁ θρῆνος, ου.

PLANCUS, a, um. *Qui a le pied tout plat & uni par-deſſus.* ὁ καὶ ἡ λειόπους, ποδός.

PLANE. adv. *D'une maniere unie & égale.* ὁμαλῶς. *Clairement.* φανερῶς. *Totalement.* παντελῶς. * πάντως. *Certainement.* ἀκριβῶς.

PLANETA, æ. maſc. *Planéte, étoile errante.* ὁ πλανήτης, ου.

PLANGO, is, nxi, nctum, gere. *Fraper.* κόπτω, F. ψω, P. κέκοφα. acc. *Se lamenter.* θρηνέω, F. ήσω, P. τεθρήνηκα. acc. ‖ Plangere pectus. στερνοτυπέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐστερνοτυπησάμην. * τὰ στέρνα τύπτειν.

PLANGOR, oris. maſc. *Grand deuil.* ὁ ὀλοφυρμὸς, οῦ.

PLANILOQUUS, a, um. *Qui dit nettement ce qu'il penſe.* ὁ καὶ ἡ φανερολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

PLANIPES, edis. maſc. & fœm. *Qui a les pieds unis par-deſſous.* ὁ καὶ ἡ λειόπους, ποδός.

PLANITIES, iei. fœm. *Applaniſſement.* ἡ λειότης, *vel* ὁμαλότης, ητος. *Un lieu égal & uni: une plaine.* τὸ ἐπίπεδον, *vel* ἰσόπεδον, ου.

PLANITUDO, inis. fœm. *Idem.*

PLANTA, fœm. *La plante des pieds.* τὸ τύλωμα, *vel* πίλημα, ατος. *Une plante d'arbre, ou d'herbe.* τὸ φυτὸν, οῦ. *Un plan, un arbriſſeau bon à planter.* τὸ φύτευμα, ατος.

PLANTAGO, inis. fœm. *Plantain, herbe.* τὸ ἀρνόγλωσσον, ου.

PLANTARIUM, ii. neut. *Une pépiniere.* τὸ φυτευτήριον, *vel* φυτώριον, ίου. *Plante d'arbre, ou d'herbe.* τὸ φυτὸν, οῦ.

PLANTATIO, onis. fœm. *L'action de planter.* ἡ φυτεία, ας. * ἡ φύτευσις, εως.

PLANTIGER, (eri) a, um. *Qui porte, ou produit des plantes.* ὁ καὶ ἡ φυτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

PLANTO, as, avi, atum, are. *Planter.* φυτεύω, F. εύσω, P. πεφύτευκα. acc.

PLANUS, a, um. *Plat.* πλατὺς, (έος) εῖα, ύ. *Bien uni.* ὁμαλὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίπεδος, *vel* ἰσόπεδος, καὶ τὸ ον, ου. *Evident & clair.* ὁ καὶ ἡ σαφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * δῆλος, λη, λον. ‖ Planum facere. *Déclarer.* σαφηνίζειν, ίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc. * δηλοῦν, όω, F. ώσω, P. δεδήλωκα. acc.

PLANUS, i. maſc. *Un Affronteur.* ὁ πλάνος, ου.

PLASMA, atis. neut. *Eſpece de breuvage.* τὸ πλάσμα, ατος. *Emplâtre.* τὸ ἔμπλαστρον, ου.

PLASTES, æ. maſc. V. FIGULUS.

PLASTICE, es. fœm. *L'art de poterie, ou de faire des ouvrages de terre élevés en boſſe.* ἡ πλαστικὴ, ῆς.

PLATALEA, *vel* PLATEA, æ. fœm. *Pélican, oiſeau de mer.* ὁ πελεκὰν, ᾶνος. * ὁ πελεκᾶνος, ου.

PLATANETUM, i. neut. *Lieu planté de plans.* ὁ πλατανὼν, ῶνος.

PLATANINUS, a, um. *De plan, ou de plane.* πλατάνινος, νη, νον.

PLATANUS, i. fœm. *Plan, ou plane, arbre.* ἡ πλάτανος, ου.

PLATEA, æ. fœm. *Place, grande & large rue.* ἡ πλατεῖα, είας. *Un pélican.* V. PLATALEA.

PLAUDO, is, ſi, ſum, ere. *Fraper des mains en ſigne de joie.* κροτέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρότηκα. accuſ. * κροταλίζω, F. ίσω, P. κεκροτάλικα acc.

PLAUSIBILIS, & e, is. *Plauſible, favorable.* κροτητὸς, ἡ, όν. *Louable.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ξον, ου. *Agréable.* ἀρεστὸς, τὴ, τόν.

PLAUSITO, as, are. *Fraper ſouvent.* πολλάκις κροταλίζω, F. ίσω, P. κεκροτάλικα. acc.

PLAUSOR, oris. maſc. *Celui qui frape des mains en ſigne de joie.* ὁ κροτητὴς, οῦ.

PLAUSTELLUM, i. neut. *Petit char.* ἡ ἁμαξὶς, ίδος. *Petit chariot.* τὸ ἁμαξίδιον, ίου.

PLAUSTRARIUS, a, um. *Qui appartient à un char, ou à un chariot.* ἁμαξικὸς, ἡ, όν.

PLAUSTRARIUS, ii. maſc. *Charretier.* ὁ ἁμαξεὺς, έως.

PLAUSUS, a, um. part. *Frapé l'un contre l'autre, ou à cauſe de quoi l'on a frapé.* κροτηθεὶς, εῖσα, έν. * κροτούμενος, ένη, ενον.

PLAUSUS, ûs. *Batement de mains en ſigne de joie.* ὁ κρότος, ου. * τὸ κρότημα, ατος. * ἡ κρότησις, εως.

PLEBECULA, æ. fœm. *Le menu peuple, la populace.* τὸ δημίδιον, ίου. * τὸ πλῆθος, εος, ους.

PLEBEIUS, a, um. *Du menu peuple.* δήμιος, ία, ιον. * δημοτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ δημώδης, τὸ ες, εος, ους. *Vulgaire.* τυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. * κοινὸς, ἡ, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si is qui iſta fecit, unus ex Plebeiis eſſet. εἰ μὲν ὁ ταῦτα πράξας, εἷς ἦν τῶν τυχόντων. ‖ Homines Plebeii. ἄνθρωποι τυχόντες, *vel* ἐκ μέσου δήμου ὄντες.

PLEBICOLA, æ. maſc. *Qui ſoutient le menu peuple.* ὁ δημοκηδὴς, έος, οῦς. *Qui favoriſe le menu peuple.* ὁ δημαγωγὸς, οῦ.

PLEBISCITUM, i. neut. *Ordonnance faite par le peuple.* τὸ ψήφισμα, ατος * ἡ ἀποχειροτονία, ας. ‖ Plebiſcito rejici. ἀποχειροτονεῖσθαι, έομαι, οῦμαι. futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἀποκεχειροτόνημαι.

PLEBS, plebis. fœmin. *Le peuple.* ὁ δῆμος, ου. * ὁ λαὸς, οῦ. Atticè, ὁ λεὼς, ώ. *La multitude.* τὸ πλῆθος, εος, ους. *La populace* ὁ ὄχλος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Summa rerum eſt penes Plebem. τὸ πλῆθος κύριόν ἐστι τῶν πραγμάτων. ‖ E Plebe unus. πολλοστὸς ὤν. * εἷς τῶν πολλῶν.

PLECTO, is, xui, xum, ere. *Entrelacer, entreméler.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc. * ἐνείρω, *vel* συνείρω, F. ερῶ, P. συνεῖρκα. acc.

PLECTO, is, xi, *vel* xui, xum. *Batre & fraper.* πλήττω, *vel* πλήσσω, F. ξω, P. πέπληχα. accuſ.

Punir. τιμωρέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐτιμωρησάμην. acc.

PLECTRUM, i. neut. *Archet.* τὸ πλῆκτρον, ȣ.

PLENE. adv. *Pleinement.* ἐκπλέως. * ἐμπλέως. *Entiérement.* ὁλοκλήρως. * τελείως. || Plenè fortunatus. ὁ καὶ ἡ πανευδαίμων, καὶ τὸ αῖμον, ονος.

PLENILUNIUM, ii. neut. *Pleine lune.* τὸ πανσέληνον, ȣ.

PLENITUDO, inis. fœm. *Plénitude.* τὸ πλήρωμα, ατος. *Pleine quantité.* ἡ πληροφορία, ας.

PLENUS, a, um. *Plein.* ὁ καὶ ἡ ἔμπλεως, ω. * μεστὸς, στὴ, στόν. * ὁ καὶ ἡ πλήρης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. gen. *Entier & parfait.* τέλειος, εία, ειον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Libri Pleni ſunt ejuſmodi ſermonum. βιβλία γέμει τȣ́των τῶν λόγων. || Animus plenus vanâ ſpe. ψυχὴ ματαίων ἐλπίδων γέμȣσα. || Videbat juniores Plenos eſſe pravis cupiditatibus. ἑώρα τȣ̀ς νεωτέρȣς, πλείστων γέμοντας ἐπιθυμιῶν. || Plenum eſt theatrum. ἐπληρώθη τὸ θέατρον. || Militum Plena navis. ἡ ναῦς ὁπλιτῶν πληρωθεῖσα. || Urbs tumultibus Plena. πόλις ταραχῶν μεστός. || Malorum Plena eſt vita. μεστός ἐστιν κακῶν ὁ βίος. * γέμει κακῶν ὁ βίος. || Magnâ invidiâ Plenus. μεγάλȣ φθόνȣ μεστός. || Ambitione Plenus. φιλοτιμίας μεστός. || Plenus ſpe. ἐλπίδων μεστὸς ὤν. || Affectuum Plena eſt oratio. πολὺ τὸ παθητικὸν ἔχει ὁ λόγος.

PLERIQUE, ræque, raque. plur. *Pluſieurs.* πολλοὶ, λαὶ, λά. *La plus grande partie.* πλεῖστοι, σται, στα. * ὁ καὶ ἡ πάμπολλοι, καὶ τὰ λλα, ων.

PLERUMQUE. adv. *Le plus ſouvent.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον. * ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. *Quelquefois.* ἐνίοτε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Plerumque id fit. ὡς ἐπὶ πολὺ, *vel* ὡς πολὺ τȣ̃το γίνεται. || Ex ultimo eventu id Plerumque judicatur. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τȣ̃το ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. || Æquales Plerumque verſantur cum æqualibus. ὡς τὸ πολὺ οἱ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι.

PLEURITIS, idis. fœm. *Pleuréſie, ou douleur de côté, maladie.* ἡ πλευρῖτις, ιτιδος.

PLEURITICUS, a, um. *Malade de pleureſie.* πλευριτικὸς, κὴ, κόν.

PLEXUS, a, um. partic. *Entrelacé, entre-mêlé.* πεπλεγμένος, η, ον. * πλεχθεὶς, εῖσα, έν.

PLICATILIS, & e, is. *Pliant, qui ſe plie.* πλεκτὸς, ὴ, όν.

PLICATURA, æ. fœm. *Pliure.* πλοκὴ, ῆς.

PLICO, as, cavi, & cui, catum, & citum, are. *Plier, ou pliſſer.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc.

PLODO, is. V. PLAUDO.

PLORABUNDUS, a, um. *Qui pleure.* κλαυθμυριζόμενος, ένη, ενον. *Tout éploré.* ὁ καὶ ἡ κλαυθμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PLORANDUS, a, um. part. *Qu'on doit pleurer, ou déplorer.* κλαυτέος, *vel* οἰμωκτέος, *vel* ὀδυρτέος, α, ον.

PLORATOR, oris. maſc. *Pleureur.* ὁ οἰμωκτὴς, ȣ̃.

PLORATUS, a, um. *Pleuré.* ὀλοφυρθεὶς, θεῖσα, έν.

PLORATUS, ûs. maſc. *Pleurs, ou l'action de pleurer.* ἡ οἰμωγὴ, ῆς. * ὁ κλαυθμὸς *vel* ὀδυρμὸς, ȣ̃.

PLORO, as, avi, atum, are. *Pleurer.* κλαίω, *vel* κλάω, F. αύσω, κέκλαυκα. (Vide anom.) acc. * οἰμώζω, F. ώξω, P. ᾤμωχα. acc. * ὀλοφύρομαι, futur. med. ȣ̃μαι. Aor. 1. med. ὠλοφυράμην. acc. Vide LACRYMOR. LUGEO.

PLOSTELLUM, PLOSTRARIUS, PLOSTRUM, V. PLAUSTELLUM, PLAUSTRARIUS, PLAUSTRUM.

PLUMA, æ. fœm. *Duvet, plume dont les oiſeaux ſont couverts.* τὸ πτίλον, ȣ. * ὁ χνόος, ȣ̃ς; όȣ, ȣ̃. *Plume.* τὸ πτέρον, ου. || Plumis obductus. πτιλωτὸς, *vel* πτερωτὸς, τὴ, τόν.

PLUMARIUS, ii. maſc. *Qui travaille en plume, brodeur.* ὁ πυλυφάντης, ȣ.

PLUMARIUS, a, um. *Fait de plume.* πτίλινος, νη, νον.

PLUMATILIS, & e, is. *Idem.*

PLUMATUS, a, um. *Emplumé.* πτερωτὸς, τὴ, τόν.

PLUMBAGO, inis. fœm. *Une veine de plomb & d'argent mêlés enſemble.* ἡ μολύβδαινα, ης.

PLUMBARIUS, a, um. *De plomb.* μολύβδινος, νη, νον. || Plumbaria officina. τὸ μολυβδȣργεῖον, ȣ.

PLUMBATA, æ. fœm. *Une plombée.* ἡ μολυβδὶς, ίδος.

PLUMBATURA, æ. fœm. *Soudure de plomb.* ἡ μολύβδωσις, εως. * τὸ μολίβδωμα, ατος.

PLUMBEUS, a, um. *De plomb.* μολύβδινος, νη, νον. * ὁ καὶ ἡ μολίβδεος, ȣ̃ς; καὶ τὸ εον, ȣ̃ν; έȣ, ȣ̃.

PLUMBO, as, avi, atum, are. *Plomber, ſouder de plomb.* μολυβδόω, *vel* μολιβδόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμολίβδωκα. acc.

PLUMBOSUS, a, um. *Plombeux, plein de plomb.* ὁ καὶ ἡ μολυβδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PLUMBUM, i. neut. *Plomb.* ὁ μόλυβδος, *vel* μόλιβδος, ȣ.

PLUMESCO, is, ere. *Commencer à avoir des plumes.* πτερόομαι, ȣ̃μαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐπτέρωμαι. * πτεροφυέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπτεροφύηκα.

PLUMEUS, a, um. V. PLUMARIUS.

PLUMIGER, (eri) a, um. *Qui porte des plumes.* ὁ καὶ ἡ πτιλοφόρος, *vel* πτεροφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Couvert de plumes.* πτερωτὸς, ὴ, όν.

PLUMIPES, edis. omn. gen. *Qui a des plumes aux pieds.* ὁ καὶ ἡ πτιλόπȣς, ποδος.

PLUMO, as, are. V. PLUMESCO. *Broder.* ὑφαίνω, F. ανῶ, P. ὕφαγκα. acc.

PLUMULA, æ. fœm. *Duvet, petite plume.* τὸ πτίλιον, ίȣ.

PLUO, is, pluvi, & plui, plutum, ere. *Pleuvoir.* ὕω, F. ὕσω, P. ὗκα. * ὀμβρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὤμβρηκα.

PLURES, & plura, ium. plur. *Plus, ou davantage de.* οἱ καὶ αἱ πλείονες, είȣς; καὶ είονα, είω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non plures quàm quinque dies. ȣ̓ πλείȣς ἢ πέντε ἡμέραι. || Plures ſeptem millibus. πλείȣς ἑπτακισχιλίων. || Plures quàm triginta annos cum audivit. ἔτη τȣ́τȣ ἀκήκοε πλείω τριάκοντα. V. PLUS. || Pluribus verbis de eo dicam. διὰ μακροτέρων περὶ τȣ́τȣ λέξω. * διὰ μακροτέρων ποιήσομαι τȣ̀ς λόγȣς περὶ τȣ́τȣ. || Pluribus id oſtendam. διὰ μακροτέρων τȣ̃το δηλώσω. || Pluribus verbis aliquid petere. πολλὰς δεήσεις ποιεῖν.

PLURIFARIAM. adv. *En pluſieurs ſortes.* πλεοναχῶς.

PLURIFARIUS, a, um. *De pluſieurs ſortes.* ὁ καὶ ἡ πολύχοος, ȣς, όȣ, ȣ̃.

PLUTEALIS, & e, is. *Appartenant à un pupitre.* ὁ, ἡ, τὸ ἄϐαξ, τȣ̃ ἄϐακος. *Enlacé entre de petits ais.* ἐν ταῖς πίναξι ἐγκαλακλεισθεὶς, θεῖσα, θέν.

PLURIMUM. adverb. *Beaucoup.* πλεῖϛον. *En très grand nombre.* ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖϛον.

PLURIMUS, a, um. ſuperl. *Beaucoup, qui eſt en très-grand nombre.* πλεῖϛος, η, ον.

PLUS, pluris. neut. *Plus, davantage.* τὸ πλέον, *vel* πλεῖον, ονος. à maſc. & fœm. ὁ καὶ ἡ πλείων, ονος. || Plus æquo dictum aut factum. τὸ πλεοναζόμενον, ȣ. || Plus ſatis. ὑπερεπαρχρόντως. || Plus poſſidere. πλεονεκτεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπλεονέκτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pluris iſta facio. πλείονος ταῦτα ποιȣ̃μαι. || Pluris facere gloriam, quàm divitias. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι δόξαν ἢ πλȣ̃τον. || Pluris facio virtutem, quàm divitias. τιμῶ τὴν ἀρετὴν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *vel* πρὸ πολλῶν χρημάτων. || Plus æquo. πλεῖον τȣ̃ δέοντος. * μᾶλλον τȣ̃ προσήκοντος. || Plus, quàm decet. πλέον ἢ προσήκει. * πλέον τȣ̃ προσήκοντος. || Plus minus. πλέον ἔλαττον. || Plus viginti annos regnare. πλέον εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχειν. * πλέον ἢ εἴκοσιν ἔτη ἄρχειν. || Plus quàm decem annos ſuperſtitem eſſe. πλέον ἢ δέκα ἔτη ἐπιϐιȣ̃ν. || Plus anno. πλέον ἐνιαυτȣ̃. || Pluſquàm duplici honore dignus. πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος. || Naufragio pereunt Plus trecenta corpora. ἀπόλλυται ναυαγȣ̃ντα πλέον ἢ τριακόσια σώματα.

PLUSCULUM, i. neut. *Un peu plus.* σμικρόν τι πλεῖον, ονος. * μικρῷ πλέον, ονος.

PLUSCULUS, a, um. *Un peu plus.* ὁ καὶ ἡ μικρῷ, *vel* ὀλίγῳ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, ονος.

PLUTEUS, i. maſc. *Une machine de guerre, faite de claies, en forme de voûte.* ἡ ἑλέπολις, εως. *Un pupitre, lieu élevé.* ἡ θυμέλη, ης. *Pupitre à mettre des livres.* τὸ θηκίον, ίȣ. *Pupitre ſur lequel on écrit.* ὁ ἄϐαξ, ακος. * τὸ λογεῖον, είȣ. *Un chevet de lit.* τὸ προσκεφάλαιον, αίȣ.

PLUVIA, æ. fœm. *Pluie.* ὁ ὑετὸς, ȣ̃. * ὁ ὄμϐρος, ȣ. * ἡ ὕη, ης. || Pluviâ perfundi. ὕεσθαι, ὕομαι, futur. paſſ. ὑσθήσομαι, præt. paſſ. ὕσμαι. || Pluviæ penuria. ἡ ἀνομϐρία, ας. || Pluviæ futuræ prænuntius. ὁ ὑετόμαντις, εως.

PLUVIALIS, & PLUVIATILIS, & e, is. *vel* PLUVIOSUS, & PLUVIUS, a, um. *De pluie.* ὑέτιος, ία, ιον. * ὀμϐρηρὸς, ρὰ, ρόν. * ὄμϐριος, ία, ιον. *Pluvieux.* ὁ καὶ ἡ ὑετώδης, *vel* ὀμϐρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

P N

PNEUMA, atis. neut. *Eſprit, ſouffle.* τὸ πνεῦμα, ατος.

PNEUMATICUS, a, um. *De vent, ou de ſouffle.* πνευματικὸς, ἡ, όν.

PNEUMATICUS, a, um. *Malade du poumon.* ὁ πνευμονικὸς, ȣ̃.

P O

POCILLATOR, oris. maſc. V. PINCERNA.

POCILLUM, i. neut. *Petite coupe, petit verre,* τὸ κυλίκιον, *vel* ἐκπωμάτιον, ίȣ.

POCULENTUS, a, um. *Bon à boire.* ὁ καὶ ἡ πότιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ποτὸς, ἡ, όν.

POCULUM, i. neut. *Toute ſorte de vaiſſeau à boire.* τὸ ἔκπωμα, ατος. * ὁ κύλιξ, ικος. * τὸ ποτήριον, ίȣ. *Breuvage.* τὸ πόμα, ατος. || Pocula miniſtrare. *Servir à boire.* οἰνοχοέω, F. ήσω, P. ᾠνοχόηκα. acc. rei. & dat. perſ.

PODAGER, (gri) gra, grum. Vide PODAGRICUS.

PODAGRA, æ. fœm. *La goutte aux pieds.* ἡ ποδάγρα, ας. || Podagrâ laborare. ποδαγριᾶν, άω, ῶ, fut. άσω, *vel* ποδαγρᾶν, άω, ῶ, F. ήσω, P. πεποδάγρηκα.

PODAGRICUS, & PODAGROSUS, a, um, *Goutteux, qui a la goutte aux pieds.* ποδαγρικὸς, *vel* ποδαλγικὸς, ἡ, όν. * ὁ ποδαγρὸς, ȣ̃. * ὁ καὶ ἡ ποδαλγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

PODEX, icis. maſcul. *L'anus, le fondement.* ὁ πρωκτὸς, ȣ̃. * ἡ πυγὴ, ῆς. * ἡ ἕδρα, ας.

PODIUM, ii. neut. *Une ſaillie, ou projet de maiſon.* τὸ πόδιον, ίȣ.

POEMA, atis. neut. *Poëme, poëſie.* τὸ ποίημα, ατος. * τὸ μετὰ μέτρȣ ποίημα.

PŒNA, æ. fœm. *Peine.* ἡ ποινὴ, ῆς. * τὸ ἐπίτιμον, ȣ. *Punition.* ἡ τιμωρία, ας. || Pœnâ dignus. ὁ καὶ ἡ ἐμποίνιμος, καὶ τὸ ον. || Pœnas dare, Pœnam luere. *Être puni.* κολάζεσθαι, άζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι, præt. paſſ. κεκόλασμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pœnas ſumere de aliquo. τιμωρίαν λαϐεῖν παρά τινος. (V. λαμϐάνω in anom.) || Licet ipſi graviſſimas de te Pœnas ſumere. ἔξεστιν αὐτῷ τὴν μεγίστην περὶ σȣ̃ λαϐεῖν τιμωρίαν. || Acerbas & iniquas exigere Pœnas pro aliquo crimine. δεινὰς καὶ ἀνόμȣς ποιεῖσθαι τιμωρίας ὑπὲρ ἐγκλήματος. || De eo me Pœnas ſumere convenit. παρ' αὐτȣ̃ λαϐεῖν δίκην προσήκει μοι. || De iis quæ facta ſunt, Pœnas ſumere. δίκην λαϐεῖν τῶν γεγενημένων. || Pœnam ab aliis expetere. δίκην, *ſeu* τιμωρίαν ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν ἄλλων. * δίκην ἀπαιτεῖν ἄλλȣς. || Pœnam decernere alicui. ἀπονέμειν τινὶ τιμωρίαν. || Maximâ Pœnâ afficere. μεγίστῃ τιμωρίᾳ κολάζειν, *ſeu* ζημιȣ̃ν. || Quibus eos Pœnis affecit. αἷς αὐτȣ̀ς τιμωρίαις ἐκόλασε. || Gravi Pœnâ afficere. δεινῇ ζημίᾳ κολάζειν. || Extremis Pœnis eos afficiunt. τȣ́τȣς ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζȣσι. || Mortis Pœnâ alios afficere. ἄλλȣς θανάτῳ ζημιῶσαι. * θανάτȣ τιμᾶν ἄλλοις. || His mortis Pœna conſtituta eſt. τȣ́τοις θάνατός ἐστι ζημία. || Ea facere, quæ capitis Pœnam merentur. ποιεῖν οἷς θάνατός ἐστι ζημία. || Corporibus Pœnam inferre. εἰς τὰ σώματα τὰς τιμωρίας ποιεῖσθαι. || Pœnam ab aliquo exigere. τιμωρίαν εἰσπράττειν παρά τινος. * δίκην εἰσπράττειν τινά. || Juſtâ Pœnâ afficere alios. κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγμένων κολάζειν ἄλλȣς. || Juſtam Pœnam ſumere. τὴν κατ' ἀξίαν δίκην λαϐεῖν. * ἀξίαν τιμωρίαν λαϐεῖν. * τὴν ἀξίαν λαϐεῖν. || Digna ſceleribus Pœna. ἡ κατ' ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων τιμωρία. || Dignam pro ſcelere Pœnam inferre. δίκην ἀξίαν ἀπονέμειν ὑπὲρ τȣ̃ ἀδικήματος. * ἀξίως τȣ̃ ἀδικήματος κολάζειν, *vel* τιμωρεῖσθαι, *ſeu* τιμωρεῖν. || Parem tantæ impietati Pœnam excogitare nemo potuiſſet. ἰσόρροπον ἐπινοῆσαι, πρὸς τοσαύτην ἀσέϐειαν, κόλασιν ἄνθρωπος ȣ̓κ ἂν ἴσχυσε. || Conſiderate, quænam Pœna adhiberi poſſit, quæ tantis criminibus par eſſe videatur. σκοπεῖτε, τί τίμημα ἐστι, ὃ ταύτην ἕξει τὴν ἀξίαν, ὥστε τοσȣ́των ἀδι-

χημάτων ἀξιόχρεων φαίνεσθαι. || Quæ Pœna ſceleri par eſſe poteſt? τίς ἐξαρκέσει δίκη πρὸς τὸ κακοῦργημα; || Dignas audaciâ Pœnas repetere. τῦ θράσους ἀξίαν δίκην εἰσπράττειν. || Leviori Pœnâ afficere, quàm par eſt. τιμωρεῖσθαι ἐνδεεστέρως, ἢ προσῆκε. || Extremam Pœnam CONSTITUERE de aliquo ſcelere. τιμωρίαν ἐσχάτην ὁρίζειν, *vel* τάττειν περὶ τῦ ἀδικήματος. || Æqualem Pœnam ſtatuere de corpore & de pecuniâ. τιμωρίαν ἴσην ποιεῖσθαι περὶ τῦ σώματος καὶ τῶν χρημάτων. || Cogitate an æquum ſit, ob ea crimina, tam acerbas Pœnas exigere. ἐνθυμεῖσθε εἰ δίκαιόν ἐστιν ὑπὲρ τύτων ἐγκλημάτων ὕτως δεινὰς ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας. || Quòd delictorum non voluntariorum minor Pœna, quàm voluntariorum ſanciatur, juſtum eſt. τῶν ἀκυσίων ἁμαρτημάτων τιμωρίαν ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκυσίων τάττειν, δίκαιον. || Pœnam capitalem conſtituere. θάνατον ζημίαν τάττειν. || De his leges extremas Pœnas conſtituunt. περὶ τύτων οἱ νόμοι ἐσχάτας τιμωρίας ὁρίζυσι. || Pœnam contra injurioſos conſtituere. ἐπιτίμιον κατὰ τῦς ἀδικῦντας ὁρίζειν. || Delinquentibus Pœnæ definitæ ſunt. τοῖς ἁμαρτάνυσι ζημίαι ὡρισμέναι εἰσί. || Capitis Pœnam in alios conſtituere. θάνατον ζημίαν τοῖς ἄλλοις ὁρίζειν, *vel* ἐκτάττειν. || In injurioſos carceris Pœnam ſanxit. τοῖς ἀδικῦσι δεσμὸν ἔταξε τὐπιτίμιον. || Pœnæ quæ à legibus huic flagitio vindicando conſtitutæ ſunt. τὰ προστιμήματα τὰ ἐπὶ τύτῳ ἀδικήματι ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένα. || Ultimas Pœnas impoſuerunt. τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προστεθείκασι, *vel* ἐπιτεθείκασι. || Minor delictis Pœna. ἔλαττον τῶν ἀδικημάτων τὸ ἐπιτίμιον. || Pœnas DARE. τιμωρίαν δῦναι. * δίκην διδόναι. || Reipsâ Pœnas dederunt. τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν. || Huic Pœnas dedit. τύτῳ τιμωρίαν ἔδω. || Dare Pœnas peccatis dignas. τιμωρίαν δῦναι κατ' ἀξίαν τῶν ἁμαρτημάτων. || Maximam Pœnam ſubire. μεγίστην τιμωρίαν ὑποσχεῖν. ſufferre. ὑπομένειν. || Dant Pœnas Diis & hominibus. ὑπομένυσι τὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς παρὰ τῶν Θεῶν τιμωρίας. || Meritas ei Pœnas ſolves. τιμωρίαν αὐτῷ προσήκυσαν τίσεις. || Pœnas luere. τιμωρίαν τίειν, *vel* ἀποτίνειν, *vel* ἐκτίνειν. || Pœnas ſuſcipere. τιμωρίαν ἀναδέχεσθαι. || Meritas Pœnas ſubire. τὴν ἀξίαν ὑπέχειν (ſupple τιμωρίαν.) || Publicâ Pœnâ dignus eſt. δημοσίας τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. || Maximis Pœnis affici. μεγίσταις τιμωρίαις κολάζεσθαι. ab aliquo ὑπό τινος. || Pœnas effugiunt, fugiunt ne dent Pœnas. διαφεύγυσι τὸ δίκην διδόναι. || Aliis Pœnas dare. ἄλλοις δίκην δῦναι. || Peccatorum Pœnas dare. τῶν ἁμαρτημάτων δίκην δοῦναι. * ὑπὲρ τῶν ἁμαρτημάτων δίκην διδόναι. || Pro his ſceleribus meritas Pœnas dedit. ὑπὲρ τύτων παρανομιῶν δίκην ἔδω. || Pro ſceleribus Pœnas nobis dedit. ὑπὲρ τῶν πονηριῶν ἔδωκεν ἡμῖν δίκας. || Pœnam idoneam exolvi. ἱκανὴν δίκην ἐκτέτικα. || Iniquitatis Pœnas ſuſtinet. παρανομίας δίκην ὑπέχει. || Bonis *ſeu* facultatibus Pœnas luunt. τοῖς χρήμασι δίκην ὑπέχυσι. || Pœnas luet, quæ adverſùs injurioſos conſtitutæ ſunt. τὴν κατ' ἀδικύντων δίκην ἀποτίσει. || Graviſſimis Pœnis affici. μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν. || Extremâ Pœnâ affici. τοῖς ἐσχάτοις κολάζεσθαι, *vel* ζημιῦσθαι. || Iiſdem Pœnis coërceri. τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. || Maximas Pœnas luere. μεγίστας τιμωρίας τίνειν. || Veterum criminum Pœnas expendere. παλαιῶν ἁμαρτημάτων δίκας ἐκτίνειν. || Dignam pro facinore Pœnam ſubire. δίκην ὑπέχειν κατ' ἀξίαν τῦ τετολμημένυ. * τὴν κατ' ἀξίαν τῦ ἀδικήματος τιμωρίαν ὑποσχεῖν. || Flagitioſæ cupiditatis Pœnas ſubire. παρανόμυ ἐπιθυμίας δίκην ὑφίστασθαι. || In graviori Pœna verſari. ἐν χαλεπωτέρᾳ εἶναι τιμωρίᾳ. || Dignus eſt, qui Pœna afficiatur. ἄξιός ἐστι τῆς τιμωρίας τυχεῖν. (Vide τυγχάνω in anom.) || Pœna ab iis afficiuntur. τιμωρίας τυγχάνυσι παρὰ τύτων. || Ab eo Pœnâ impietatis repetitur. ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας ἀπαιτεῖται δίκην, *vel* εἰσπράττεται τιμωρίαν. || Flagitiorum Pœnas ſolvere. τῶν ἀδικημάτων ποινὰς τίνειν. || Meritâ Pœnâ affectus. ἀξίαν τιμωρίαν δύς. || Iiſdem Pœnis obnoxius eſt. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ἐνέχεται, *vel* ἔνοχός ἐστι. || Pœnæ ſe obnoxium reddere. τιμωρίᾳ ὑπεύθυνον ἑαυτὸν καθιστᾶν, *ſeu* καθιστάναι. || Dignâ Pœnâ affici. ἀξίως τῆς πονηρίας τιμωρεῖσθαι. || Pœnam effugiunt. τὸ δίκην δῦναι διαφεύγυσι, *vel* διακρύονται. || Ita Pœnam effugiet. τύτῳ τὸ δίκην δῦναι διακρύσεται. || Pœnâ ſolutus, qui Pœnam effugit. τὸ δίκην δῦναι διαφυγών. Vide IMPUNITUS.

PŒNALIS, & e, is. *vel* PŒNARIUS, a, um. *De peine.* ποιναῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ποίνιμος, καὶ τὸ μον, υ. *De punition.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτίμιος, καὶ τὸ ιον, ιυ.

PŒNITENDUS, a, um. *Dont on doit ſe repentir.* μεταμελητέος, α, ον. || Non Pœnitendus. *Dont on n'a pas ſujet de ſe repentir, qui n'eſt pas à mépriſer.* ὐκ ἀμελητέος, τέα, τέον.

PŒNITENS, entis. omn. gen. *Qui ſe repent.* μετανοέων, ῶν; ῦσα, ῦσα; έον, ῦν. * μεταμελόμενος, ένη, ενον. gen. rei.

PŒNITENTIA, æ. fœm. *Repentance.* ἡ μεταμέλεια, *vel* μετάνοια, ας. || Geſtæ rei Pœnitentia oritur. μεταμέλεια γίνεται τῦ πεπραγμένυ. || Cujus animum peccatorum ſubit Pœnitentia. ὃν ἁμαρτημάτων εἰσέρχεται μεταμέλεια. || Peccata Pœnitentiâ delere. ἐξαλείφειν τῇ μετανοίᾳ τὰς ἁμαρτίας. || Deus Pœnitentiæ tempus indulget. ὁ Θεὸς ἡμῖν προθεσμίαν τῆς μετανοίας δίδωσι.

PŒNITET, ere. imperſ. *Se repentir.* μεταμέλει. gen. rei. dat. perſ. || Pœnitebit. μεταμελήσει. || Pœnituit. μετεμέλησε, *vel* μετέμελε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hujus me Pœnitet. μεταμέλει μοι τύτυ. || Eos factorum Pœnitet. αὐτοῖς μεταμέλει τῶν πεπραγμένων. || Pœnituit illos omnium quæ dicta erant. μετέμελεν δ' αὐτοῖς τῶν εἰρημένων. || Arbitror fore, ut te horum Pœniteat. οἴομαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν. || Pœnitet me facti. μεταμέλομαι, *vel* μεταμελῦμαι τῦ γενομένυ. * μεταμέλει μοι τὸ πραχθέν. || Me Pœnitet, id dixiſſe. μεταμέλει μοι, τῦτο εἰρηκέναι. * μεταμέλει μοι, τῦτο εἰρηκότι. || Neque nunc me Pœnitet, quòd ita reſponderim. ὔτε νῦν μοι μεταμέλει ὕτως ἀποκρινάμενος. || Adeò ut multos Pœniteat, quòd. ὥστε μεταμέλειν πολλοῖς, διότι. || Nec eum vixiſſe Pœnitet. ὐδ' αὐτὸν τῦ ζῆσαι μεταμέλειά τις ἔχει. || Faciam, ne eum Pœniteat ad urbem iter feciſſe. ποιήσω, μήποτε μεταμελῆσαι αὐτῷ τῆς πρὸς τὴν πόλιν ὁδῦ. || Mox eos Pœnitet. αὐτίκα εἰς μεταμέλειαν ἐμπίπτυσι, *vel* μεταμέλειαν ποιῦνται. || Vereor, ne poſteà eum Pœniteat. δέδια μὴ ὕστερον μετανοήσηται. || Nunquam te virtutis Pœnitebit. σὲ δὲ

ὐδέποτε

οὐδέποτε μεταμελήσῃ τῆς ἀρετῆς. || Neminem Pœnituit tacuiſſe, plurimos autem quòd locuti eſſent. σιωπήσας μὲν οὐδεὶς μετενόησε, λαλήσαντες δὲ παμπληθεῖς. | Eum Pœnitet facti. μετανοεῖ ἐφ' ᾧ ἐποίησεν. * ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ μετανοεῖ. || Pœnitet eos, quòd hoc vitæ genus reliquerint. πάνυ μετανοοῦσιν ἐπὶ τῷ καταλιπεῖν ταύτην δίαιταν. || Peccati eum Pœnitet. μεταγινώσκει ἐφ' οἷς ἥμαρτεν. * ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι μετέγνω.

POESIS, is. fœm. *La Poëſie, l'art de faire des vers.* ἡ ποίησις, εως.

POETA, æ. maſc. *Poëte.* ὁ ποιητής, οῦ.

POETICA, æ. & POETICE, es. fœm. *La Poëſie, l'art de compoſer des vers.* ἡ ποιητική, ῆς.

POETICE. adv. *A la façon des Poëtes, poëtiquement.* ποιητικῶς.

POETICUS, a, um. *De Poëte, poëtique.* ποιητικός, κή, κόν.

POETRIA, æ. fœm. *Celle qui ſçait faire, ou compoſer des vers.* ἡ ποιήτρια, ίας.

POGONIAS, æ. maſcul. *Une cométe barbue, ou chevelue.* ὁ πωγωνίας, ου.

POL. adv. *Par Pollux, jurement ancien.* νὴ τὸν Πολυδεύκη.

POLEMONIA, æ. fœm. *Sauge ſauvage, herbe.* τὸ πολεμώνιον, ίου.

POLENTA, æ. fœm. *Farine d'orge ſéchée au feu.* τὸ ἄλφιτον, ου.

POLENTARIUS, a, um. *De farine d'orge.* ὁ καὶ ἡ ἀλφίτειος, καὶ τὸ ον, ου.

POLIA, æ. fœm. *Haras ou troupeau de chevaux, ou bien l'état de celui qui les traite.* ἡ πωλεία, είας.

POLIO, is, ivi, itum, ire. *Polir.* ξέω, F. έσω, P. ἔξεκα. acc. *Unir, rendre uni.* λειαίνω, F. ανῶ, P. λελείαγκα. acc. *Orner.* κοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκόσμηκα. acc. *Achever, mettre la derniere main.* ἐξεργάζομαι, F. άσομαι. Aor. 1. ἐξειργασάμην.

POLITE. adv. *Poliment.* ἐξειργασμένως. * ἐξεσμένως. *Nettement.* γλαφυρῶς. *Avec ornement.* εὐκόσμως.

POLITIA, æ. fœm. *Gouvernement de ville, ou de république, police.* ἡ πολιτεία, ας.

POLITICUS, a, um. *Politique, appartenant au gouvernement d'une ville, ou d'une république.* πολιτικός, κή, κόν.

POLITULUS, a, um. *Aſſez poli.* γλαφυρώτερος, *vel* εὐξεστότερος, έρα, ερον.

POLITURA, æ. fœm. *Poliſſure.* ἡ ἐξεργασία, ας. * ἡ διάξεσις, εως.

POLITUS, a, um. part. *Poli.* ἐξεσμένος. *Achevé.* ἐξειργασμένος, η, ον. *Bien poli.* ὁ καὶ ἡ εὔξεστος, καὶ τὸ ον. *Orné.* κοσμηθείς, εῖσα, έν.

POLIUM, ii. neut. *Pouliot, herbe.* τὸ πόλιον, ου.

POLLEN, inis. neut. & POLLIS, inis. maſc. *La fleur de la farine.* ἡ γύρις, εως. * ἡ παιπάλη, ης.

POLLENS, entis. omn. gener. *Qui a du pouvoir, puiſſant.* ἰσχύων, (οντος) ουσα, ον. * δυνάμενος, ένη, ενον.

POLLENTIA, æ. fœm. *Puiſſance.* ἡ ἰσχύς, ύος. * τὸ κράτος, εος, ους. *Grand pouvoir.* ἡ πολυδυναμία, ας.

POLLEO, es, llui, llere. *Pouvoir* V. POSSUM. *Avoir puiſſance & autorité.* ἰσχύω, F. ύσω, P. ἴσχυκα. * κατευημερέω, ῶ, F. ήσω, P. κατευημέρηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Maximâ auctoritate Pollere. μεγίστην δύναμιν ἔχειν, ſeu κτᾶσθαι. || Id plurimùm Pollet. μεγίστην δύναμιν ἔχει τοῦτο. || Qui potentiâ Pollent. οἱ μεγίστην δύναμιν κεκτημένοι. || Plus apud eos Pollet juſtitia, quàm eloquentia. μεῖζον παρ' αὐτοῖς ἰσχύει δικαιοσύνη τῆς λογιότητος. || Id multùm Pollet ad faciendam fidem. πλεῖστον ἰσχύει τοῦτο πρὸς πίστιν. * μεγίστην ἔχει τοῦτο ῥοπὴν εἰς πίστιν.

POLLEX, icis. maſc. *Le pouce de la main.* ὁ ἀντίχειρ, ειρος. *du pied.* ὁ μέγας δάκτυλος.

POLLICARIS, & e, is. *D'un pouce.* ἀντιχειραῖος, αία, αῖον.

POLLICEOR, eris, icitus ſum, eri. depon. *Promettre.* ὑπισχνέομαι, οῦμαι, fut. med. ὑποσχήσομαι. Aor. 2. med. ὑπεσχόμην. acc. rei. dat. perſ. * ἐπαγγέλλομαι, fut. med. ελοῦμαι. Aor. 1. med. ἐπηγγειλάμην. dat. perſ. acc. rei. V. PROMITTO.

POLLICITATIO, onis. fœm. *Promeſſe.* ἡ ὑπόσχεσις, εως. * ἡ ἐπαγγελία, ας.

POLLICITOR, aris, atus ſum, ari. *Promettre pluſieurs fois.* πολλάκις ὑπισχνοῦμαι, *vel* ἐπαγγέλλομαι. V. POLLICEOR.

POLLICITUM, i. neut. V. POLLICITATIO.

POLLICITUS, a, um. part. *Qui a promis.* ὑποσχησάμενος, *vel* ἐπαγγειλάμενος, ένη, ενον. acc. *Qui eſt promis.* ὑπεσχημένος, η, ον. * ἐπαγγελθείς, εῖσα, έν. * ἐπηγγελμένος, η, ον.

POLLINARIUS, a, um. *Qui appartient, ou ſert à la fleur de la farine.* ὁ καὶ ἡ τῷ παιπαλήματι ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ειον.

POLLINCIO, is, nxi, nctum, ere. *Embaumer, & enſevelir un mort.* κτερίζω, F. ίσω, P. ἐκτέρικα. acc. * ἐνταφιάζω, F. άσω, P. ἐνταφίακα. acc.

POLLINCTOR, oris. maſcul. *Qui enſevelit les morts.* ὁ ἐνταφιαστής, οῦ. * ὁ κτεριστής, οῦ.

POLLINCTURA, æ. fœm. *L'action d'enſevelir les morts.* ὁ ἐνταφιασμός, οῦ. * τὸ κτέρισμα, ατος.

POLLINTOR, oris. maſc. *Bluteur ou ſaſſeur.* ὁ ἀλευροποιός, οῦ.

POLLUBRUM, i. neut. *Un baſſin à laver les mains.* ὁ χέρνιψ, ιβος.

POLLUCEO, es, xi, ctum, ere. *Sacrifier, ou faire des feſtins dans les ſacrifices.* ἀποθύω, F. ύσω, P. ἀποτέθυκα. acc. rei. dat. perſ. *Faire des oblations.* ἱερουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἱερούργηκα. acc. rei. dat. perſ.

POLLUCIBILIS, & e, is. *Somptueux.* ὁ καὶ ἡ πολυτελής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

POLLUCIBILITER. adv. *Somptueuſement.* πολυτελῶς. *Magnifiquement.* μεγαλοπρεπῶς.

POLLUCTUM, i. neut. *Un feſtin ſomptueux & magnifique.* ἡ πανδαισία, *vel* πανθοινία, ας.

POLLUO, is, llui, llutum, ere. *Souiller.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. * μολύνω, F. υνῶ, P. μεμόλυγκα. acc. || Manus ſuas cæde Polluere. χεῖρας φόνῳ μιαίνειν. || Turpibus libidinibus Pollui. αἰσχραῖς ἐπιθυμίαις μολύνεσθαι.

POLLUTIO, onis. fœm. *Pollution.* ὁ μιασμός, *vel* μολυσμός, οῦ.

POLLUTUS, a, um. part. *Souillé.* μεμιασμένος, η, ον. * μολυνθείς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omni ſcelere Pollutam animam habens. τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκάθαρτον ἔχων. || Omni ſcelere pollutus. πάσῃ πονηρίᾳ μεμολυσμένος. * ἁπασῶν τῶν πονηριῶν μεστὸς ὤν.

POLUBRUM, i. neut. V. POLLUBRUM.

POLUS, i. maſc. *Le Pole (dans le Globe céleſte.)* ὁ πόλος, ου.

POLYANTHEMON, i. neut. *Ulcéraire, herbe.* τὸ Πολυάνθεμον, ου.

POLYGONA, æ. fœm. & POLYGONUM, i. neut. *L'herbe ſaint Innocent, ou Corrigeole, herbe.* τὸ πολύγονον, ου.

POLYGONATON, i. neut. *Cachet de Salomon, herbe.* τὸ πολυγόνατον, ου.

POLYGONIUS, a, um. *Polygone, qui a pluſieurs angles.* ὁ καὶ ἡ πολυγώνιος, τὸ ον, ου.

POLYMITUS, a, um. *Tiſſu de fils de diverſes couleurs.* ὁ καὶ ἡ πολύμιτος, καὶ τὸ ον, ου.

POLYMYXUS, i. maſc. *Qui a pluſieurs méches.* ὁ καὶ ἡ πολύμυξος, ου.

POLYPODIUM, ii. neut. *Polypode, ou petite fougere, herbe.* τὸ πολυπόδιον, ίου.

POLYPOSUS, a, um. *Celui qui a un polype au nez.* ὁ καὶ ἡ πολυπώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

POLYPUS, i, *vel* odis. maſc. *Polype, maladie au nez.* ὁ πολύπους, ποδος.

POLYSYNDETON, i. neut. *Figure de rhétorique, par laquelle les mots ſont liés par le moyen de pluſieurs conjonctions.* τὸ πολυσύνδετον, ου.

POLYTHRIX, ichis. fœmin. *vel* POLYTRICHON, i. neut. *Cheveux de Vénus, herbe.* ἡ πολύθριξ, τριχός.

POMARIUM, ii. neut. *Jardin, ou verger planté de pommiers.* ὁ μηλών, ῶνος. *Un grenier à pommes, ou ſerre de fruit.* ὁ ὀπωρώτης, ου. * ἡ ὀπωροθήκη, ης.

POMERIDIANUS, a, um. *D'après-midi.* δειλινός, ή, όν. || Pomeridianum tempus. *L'après-dinée.* ἡ δείλη, ης.

POMERIUM, ii. neut. V. POMŒRIUM.

POMIFER, (eri) a, um. *Portant des pommes, abondant en pommes, ou autres fruits.* ὁ καὶ ἡ ὀπωροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

POMILIO, onis. maſc. *Nain.* ὁ νάνος, *vel* νάννος, ου.

POMŒRIUM, ii. neut. *L'eſpace qui eſt tant au-dedans qu'au-dehors les murs d'une ville.* τὸ πωμήριον, ίου. *vel* τὸ πωμοίριον, ίου.

POMOSUS, a, um. *Plein de pommes.* ὁ καὶ ἡ ὀπωρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

POMPA, æ. fœm. *Pompe, grand appareil.* ἡ πομπή, ῆς. || Pompam ducere. *Faire grand appareil.* πομπεύειν, F. εύσω, P. πεπόμπευκα. || Pompæ decus. ὁ κόσμος τῆς πομπῆς.

POMPHOLYX, ygis. fœmin. *Bouteille d'eau.* ἡ πομφόλυξ, υγος.

POMUM, i. neut. *Tout fruit bon à manger.* ἡ ὀπώρα, ας. *Une pomme.* τὸ μῆλον, ου.

POMUS, i. fœm. *Tout arbre fruitier.* τὸ δένδρον ὀπωροφόρον, ου. *Un pommier.* ἡ μηλέα, ας.

PONDERO, as, avi, atum, are. *Peſer.* σταθμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐστάθμηκα. accuſ. * σταθμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσταθμησάμην. *Conſidérer, examiner.* στοχάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐστοχασάμην. gen.

PONDEROSIOR, & ius, oris. comp. *Plus peſant.* βαρύτερος, έρα, ερον.

PONDEROSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-peſant.* βαρύτατος, άτη, ατον.

PONDEROSUS, a, um. *Peſant.* βαρὺς, (έος) εῖα, ύ. *Qui peſe fort.* ὁ καὶ ἡ ὑπερβριθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

PONDO. neut. indec. *Le poids d'une livre.* ἡ μνᾶ, ᾶς. * ἡ λίτρα, ας. * ἡ ὁλκὴ, ῆς.

PONDUS, eris. neut. *Poids, peſanteur.* τὸ βάρος, *vel* τὸ ἄχθος, εος, ους. *Poids à peſer.* ὁ σταθμὸς, οῦ. *Conſéquence.* ἡ ῥοπὴ, ῆς. *Autorité.* ἡ ἐξουσία, ας. || Pondere æqualis. ὁ καὶ ἡ σύσταθμος, τὸ ον, ου. Vide MOMENTUM.

PONDUSCULUM, i. neut. *Petit poids.* τὸ σταθμίον, ίου. *Choſe qui ne peſe gueres.* τὸ μικρὸν βάρος. gen. τοῦ μικροῦ βάρους.

PONE. adv. *Par derriere.* ὀπίσω. * ὄπισθεν. * κατόπιν.

PONE. præp. acc. *Après.* μετά. acc.

PONENDUS, a, um. *Qu'on doit poſer.* θετέος, α, ον. *mettre bas.* ἀποθετέος, α, ον.

PONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre, poſer.* τίθημι, F. θήσω, P. τέθεικα. acc. * ἵστημι, F. στήσω, P. ἕστακα. acc. *Mettre bas.* ἀποτίθημι, F. θήσω, P. ἀποτέθεικα. accuſ. || Ponere onus. ἀποσκευάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἀπεσκευασάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. Operam, *vel* ſtudium in aliquâ re Ponere. σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι. || Tempus Ponere in his rebus. χρόνον περὶ ταῦτα διατρίβειν. V. TEMPUS. || In beneficii loco Ponere. ἐν εὐεργεσίας μέρει τιθέναι. * ἐν εὐεργεσίας τάξει ποιεῖσθαι. || In numero hoſtium aliquem Ponere. τιθέναι τινὰ εἰς ἐχθρούς. || In Oratorum numero Ponere. τιθέναι εἰς τοὺς δημηγόρους. * εἰς τοὺς δημηγόρους τάττειν. || Ignominiæ loco Ponere. ἐν αἰσχύνης μέρει, *vel* ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι. || In vitio Ponere. ἐν αἰσχρῷ, *vel* ψόγῳ τιθέναι. || In laude Ponere. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι. || In lucro Ponere. ἐν κέρδει τιθέναι. || Hoc in lucro Ponit. τοῦτο κέρδος νομίζει, *vel* ἡγεῖται, *ſeu* ποιεῖται. || In lucro Ponas, non quæ opes, ſed quæ gloriam augeant. κέρδος εἶναι νόμιζε, μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις, ἀλλὰ δι' ὧν εὐδοκιμήσεις. || Hoc in admiratione Ponit. τοῦτο θαῦμα ποιεῖται. || Summum bonum in virtute Ponunt. τὸ ἄριστον ἐν τῇ ἀρετῇ ὑπολαμβάνουσι. * τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας ποιοῦνται τὴν ἀρετήν. * τὸ ἄριστον τὴν ἀρετὴν τίθενται. || Felicitatem in pecuniâ Ponere. τὴν εὐδαιμονίαν ἐν ἀργυρίῳ ὑπολαμβάνειν. * πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν. * τὴν εὐδαιμονίαν τῷ ἀργυρίῳ μετρεῖν. || In dubio Ponere. ἐν ἀπόρῳ τιθέναι. || Beneficium apud aliquem Ponere. χάριν εἴς τινα κατατίθεσθαι. *V. nomina adjuncta huic verbo.*

PONS, ntis. maſc. *Un pont.* ἡ γέφυρα, ας. || Jungere Ponte. γεφυροῦν, όω, ῶ, F. ώσω, P. γεγεφύρωκα. accuſ.

PONTICULUS, i. maſc. *Un petit pont.* τὸ γεφύριον, ου. * ἡ σμικρὰ γέφυρα, ας.

PONTICUS, a, um. *De mer.* ποντικὸς, ή, όν.

PONTIFEX, icis. maſc. *Pontife, Pape, grand*

Prêtre, grand Sacrificateur. ὁ ἀρχιερεὺς, έως. * ὁ ἱεράρχης, ου.

PONTIFICALIS, & e, is. *De Pontife, Pontifical.* ἀρχιερατικὸς, ή, όν. * ἱεραρχικὸς, ή, όν.

PONTIFICATUS, ûs. maſc. *Pontificat, dignité du Pontife.* ἡ ἀρχιερωσύνη, ης. * ἡ ἱεραρχία, ας.

PONTIFICIA, orum. neut. plur. *Livres des cérémonies des Pontifes.* τὰ ἱεροφαντικὰ, ῶν.

PONTIFICIUM, ii. neut. *La puiſſance & la charge du Pontife.* τὸ ἱεραρχικὸν, *vel* ἀρχιερατικὸν, οῦ.

PONTIFICIUS, a, um. V. PONTIFICALIS.

PONTO, onis. maſc. *Un bac à paſſer riviere.* τὸ πορθμεῖον, είου. * τὸ πόριον, ου.

PONTUS, i. maſc. *La mer.* ὁ πόντος, ου.

PONTUS, i. fœm. *Le Pont, région de l'Aſie mineure.* ἡ πόντος, ου.

POPA, æ. maſc. *Qui mange tout.* ὁ λαφύστιος, ίου. *Qui ſacrifioit & égorgeoit les victimes.* ὁ θύτης, ου.

POPANUM, i. neut. *Sorte de gâteau qu'on offroit aux dieux.* τὸ πόπανον, ου. * ὁ ψαιστὸς, οῦ.

POPELLUS, i. maſc. *La menue populace.* τὸ δημίδιον, ίου.

POPINA, æ. fœm. *Rotiſſerie, ou cuiſine.* τὸ ὀπτανεῖον, ου. *Cabaret.* τὸ καπηλεῖον, ου.

POPINALIS, & e, is. *De cabaret.* καπηλικὸς, κὴ, κόν.

POPINATIO, onis. fœm. *Ivrognerie, gourmandiſe.* ἡ λιχνεία, *vel* ἀσωτία, ας.

POPINATOR, oris. maſc. *Cabaretier.* ὁ κάπηλος, ου.

POPINO, onis. maſc. *Qui fréquente les cabarets.* ὁ ἄσωτος, *vel* λίχνος, ου.

POPINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Fréquenter les cabarets.* λιχνεύω, F. εύσω, P. λελίχνευκα. * ἀσωτεύω, F. εύσω, P. ἠσώτευκα.

POPLES, itis. maſcul. *Le jarret.* ἡ ἰγνὺς, ύος. * ἡ ἰγνύα, ας.

POPPYSMA, atis. neut. & POPPYSMUS, i. maſc. *Un ſon de bouche ou de mains, pour flater un cheval farouche.* τὸ πόππυσμα, ατος. * ὁ πωππυσμὸς, οῦ.

POPULABILIS, & e, is. *Qui peut être pillé.* πορθητὸς, *vel* δηωτὸς, ή, όν.

POPULABUNDUS, a, um. *Qui pille, qui ravage.* λαφυραγωγέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν.

POPULANDUS, a, um. part. *Qu'on doit piller.* δηωτέος, *vel* ἐκπορθητέος, α, ον.

POPULARIS, & e, is. *Populaire, de peuple.* δημοτικὸς, *vel* λαϊκὸς, ή, όν. *Qui honore le peuple.* ὁ καὶ ἡ δημοκηδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Vil, bas.* ὁ τυχὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Qui eſt de même pays.* ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Qui gagne les bonnes graces du peuple.* ὁ καὶ ἡ δημαγωγὸς, καὶ τὸ όν. * ὁ καὶ ἡ δημοκόπος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Populare imperium. *L'empire, ou gouvernement du peuple.* ἡ δημοκρατία, ας. ‖ Popularem eſſe. *Gagner le peuple par de belles paroles.* δημαγωγεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδημαγώγηκα. *Par des préſens, par des jeux, par des feſtins.* δημοκοπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδημοκόπηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Popularis benevolentia. ἡ παρὰ τῶν πολλῶν εὔνοια. ‖ Popularis honor. ἡ παρὰ τοῖς πλήθεσι τιμή. ‖ Opinio Popularis. ἡ τῶν πολλῶν δόξα. ‖ Popularis meus. ὁ μετ' ἐμοῦ δημοτευόμενος. ‖ Popularis ſtatus. τὸ δημοκρατεῖσθαι.

POPULARITAS, atis. fœm. *Aſſection pour le peuple.* ἡ δημαγωγία, *vel* δημεραστία, ας. *pour ſes compatriotes.* τὸ δημοτικὸν, οῦ.

POPULARITER. *Populairement.* δημοτικῶς. *Comme le peuple, communément.* κοινῶς. *Avec les bonnes graces du peuple.* δημοτερπῶς.

POPULATIM. adv. *De peuple en peuple.* κατὰ δήμους. *Par tout le peuple.* πανδημεί.

POPULATIO, onis. fœm. *Dégât.* ἡ πόρθησις, εως.

PUPULATOR, oris. maſc. *Qui ravage, qui pille.* ὁ ἐκπορθήτωρ, ορος. * ὁ πορθητὴς, οῦ.

POPULATRIX, icis. fœm. *Celle qui pille.* ἡ ἐκπορθητὶς, ίδος. *Celle qui gâte & détruit tout.* ἡ ὀλοθρεύτρια, *vel* ὀλέτειρα, ας.

POPULATUS, a, um. part. *Qui eſt pillé.* πεπορθημένος, η, ον. *Qui a pillé.* πορθήσας, ασα, αν. acc.

POPULATUS, ûs. maſc. V. POPULATIO.

POPULETUM, i. neut. *Un lieu planté de peupliers.* ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.

POPULEUS, a, um. *De peuplier.* αἰγείρινος, *vel* λεύκινος, νη, νον.

POPULIFER, (eri) a, um. *Qui porte des peupliers.* ὁ καὶ ἡ αἰγειροφόρος, *vel* λευκοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

POPULNEUS, & POPULNUS, a, um. Vide POPULEUS.

POPULO, as, are. *Acquerir l'amitié du peuple.* δημαγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδημαγώγηκα.

POPULOR, aris. & POPULO, as. *Ravager, piller.* ἐκπορθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεπόρθηκα. accuſ. *Détruire & perdre.* καθαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. καθῄρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lacedæmonios Populatus eſt. τοὺς Λακεδαιμονίους ἀναστάτους ἐποίησε. ‖ Civitates Populari. τὰς πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν. ‖ Urbes Populantur. *Paſſ.* ἀνάστατοι πόλεις γίγνονται. ‖ Patriam Populari. τὴν πατρίδα πορθεῖν. ‖ Agros Populari. τὰς χώρας ἀναστάτους ποιῆσαι. * ἀγροὺς πορθεῖν. ‖ Civitates & urbes Populari. τὰς πόλεις καὶ χώρας κακῶς ποιεῖν.

POPULOSUS, a, um. *Plein de peuple.* ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπος, καὶ τὸ ον, ου.

POPULUS, i. fœm. *Peuplier, arbre.* ἡ λεύκη, ης. * ἡ αἴγειρος, ου.

POPULUS, i. maſc. *Le peuple.* ὁ δῆμος, ου. * ὁ λαὸς, οῦ. Atticè. ὁ λεὼς, ώ. *La populace.* τὸ πλῆθος, εος, ους.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Populi benevolentiam ſibi comparare. τὴν παρὰ τοῦ δήμου εὔνοιαν κτᾶσθαι. ‖ Honorem acquirere apud Populum. τιμῆς παρὰ τῷ δήμῳ τυχεῖν (V. τυγχάνω in anom.) ‖ Cum Populo agere. ἐν τῷ δήμῳ χρηματίζειν.

PORCA, æ. fœm. *Une truie.* ἡ ὗς, ὑός. ‖ Porca lactens. *Une petite truie de lait.* ἡ δέλφαξ, ακος. *C'eſt auſſi un ſillon.* ἡ αὖλαξ, ακος.

PORCARIUS, a, um. *De pourceau, ou de truie.* χοίρινος, ίνη, ινον.

PORCARIUS, ii. maſc. *Porcher, qui nourrit des porcs.* ὁ χοιροβόσκος, ου.

PORCELLUS, i. maſc. V. PORCULUS.

PORCETRA, æ. fœm. *Une jeune truie.* ἡ χοῖρος, ου.

PORCINARIUS, ii. maſc. *Qui vend de la chair de pourceau, Charcutier.* ὁ χοιροπώλης, ου.

PORCINUS, a, um. *De pourceau.* χοίρειος, *vel* χοῖρεος, *vel* χοίριος, α, ον.

PORCULATIO, onis. *Nourriture de pourceaux.* ἡ χοιροτροφία, ας.

PORCULATOR, oris. maſc. *Porcher, celui qui nourrit des pourceaux.* ὁ χοιροβοσκός, ου.

PORCULETUM, i. neut. *Un ſillon.* Vide PORCA.

PORCULUM, i. neut. *Une ſorte de machine*

PORCULUS, i. maſc. *Cochon.* τὸ χοιρίδιον, *vel* δελφάκιον, ίου. || Porculus marinus. *Marſouin, poiſſon.* ἡ σύαινα, *vel* ὕαινα, ης.

PORCUS, i. maſc. *Un pourceau.* ὁ χοῖρος, ου.

PORPHYRA, æ. fœm. V. PURPURA.

PORPHYRETICUS, a, um. *Fait de pierre de porphyre.* πορφυρητικὸς, ή, όν.

PORPHYRIO, onis. maſc. *Sorte d'oiſeau qui a le bec & les jambes rouges.* ὁ πορφυρίων, ονος.

PORPHYRIS, idis. fœm. *Habit de pourpre.* ἡ πορφυρὶς, ίδος.

PORPHYRITES, is. maſcul. *Pierre de porphyre, ſorte de marbre rouge.* ὁ πορφυρίτης, ου.

PORRACEUS, a, um. *De poreau.* πράσιος, ία, ιον. * πράσινος, ίνη, νον. *Qui reſſemble à un poreau.* ὁ καὶ ἡ πρασοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους.

PORRECTIO, onis. fœm. *Extenſion.* ἡ πρότασις, *vel* ἔκτασις, εως.

PORRECTUS, a, um. *Etendu.* προτεταμένος, η, ον. *Donné, préſenté.* ἐμβληθεὶς, εῖσα, έν. || Porrecta frons. τὸ ἀνεῖτον πρόσωπον, ου.

PORRIGENDUS, a, um. *Qu'on doit étendre.* ἐκτατέος, α, ον.

PORRIGO, is, exi, ectum, ere. *Etendre.* προτείνω, *vel* ἐκτείνω, Fut. ενῶ, P. ἐκτέτακα. accuſ. *Donner, préſenter.* παραφέρω, fut. παροίσω. (V. φέρω in anom.) accuſ. * ἐμβάλλω, F. αλῶ, P. ἐμβέβληκα. (V. βάλλω in anom.) acc. rei. dat. perſ. || Porrigo frontem. τὸ πρόσωπον ἀνίημι. (V. ἵημι, mitto.)

PORRIGO, inis. fœm. *La teigne.* ἡ λεπὶς, ίδος. *Craſſe de la tête.* ἡ πιτυρίασις, εως.

PORRINA, æ. fœm. *Couche, planche de poreaux.* ὁ πρασὼν, ῶνος.

PORRO. adv. *En outre.* πόῤῥω. *Plus avant.* ποῤῥωτέρω. *Certainement.* καὶ. * γὲ μὴν. (poſtpoſit. part. quarum γε eſt enclitica.) δή. * δὲ. (Poſtpoſ.) *Au reſte.* τοίνυν. (poſtpoſ.) *Or.* καὶ μὴν. *Mais.* μέντοι. *En après.* ἔπειτα. *Bien ou beaucoup.* κομιδῆ. *Bien devant.* πόῤῥω ἔμπροσθεν. *Bien après.* ἀπωτέρω.

PORRUM, i. neut. & PORRUS, i. maſc. *Poreau.* τὸ πράσον, ου.

PORTA, æ. fœm. *La porte.* ἡ πύλη, ης. * τὸ θύρετρον, ου.

PORTENDO, is, endi, entum, ere. *Signifier devant.* προσημαίνω, F. ανῶ, P. προσεσήμαγκα. accuſ. *Prédire quelque choſe.* προφαίνω, F. ανῶ, P. προπέφαγκα. acc.

PORTENTIFICUS, a, um. *Qui fait des choſes prodigieuſes.* ὁ καὶ ἡ τερατοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, ου.

PORTENTOSUS, a, um. *Merveilleux ou monſtrueux.* ὁ καὶ ἡ τερατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * τεράστιος, ία, ιον. || Portentoſa mendacia. *Menſonges ſurprenants.* αἱ τερατολογίαι, ῶν.

PORTENTUM, i. neut. *Prodige, monſtre, ſigne de quelque bonheur, ou malheur.* τὸ τέρας, ατος. * τὸ τεράστιον, ίου. *Choſe terrible.* ἡ τερατουργία, *vel* τερατεία, ας. || Portentorum interpres. *Celui qui conſidere, ou déclare les ſignes prodigieux.* ὁ τερατοσκόπος, ου.

PORTENTUS, a, um. *Signifié auparavant.* προσεσημασμένος, ένη, ένον. *Prédit.* προφανθεὶς, θεῖσα, θέν.

PORTHUMEUS, i. maſc. *Celui qui paſſe les autres dans ſa nacelle ou barque, Batelier.* ὁ πορθμεὺς, έως.

PORTICULA, æ. fœm. *Petite galerie, ou promenoir.* τὸ παστάδιον, ίου. * ἡ βραχεῖα στοὰ, (ᾶς.)

PORTICUS, i. fœm. *Portique, galerie.* ἡ στοὰ, ᾶς. *Promenoir.* ἡ παστὰς, άδος.

PORTIO, onis. fœm. *Part, portion.* ἡ συμμορία, ας. *Partie.* ἡ μερὶς, ίδος. * τὸ μέρος, εος, ους.

PORTISCULUS, i. maſc. *Comite de galere, celui qui exhorte les rameurs.* ὁ κελευστὴς, οῦ.

PORTITOR, oris. maſc. *Garde, ou fermier d'un port: ou batelier.* ὁ πορθμεὺς, έως. * ὁ πορθμευτὴς, οῦ.

PORTIUNCULA, æ. fœm. *Petite portion.* ἡ μερὶς, ίδος.

PORTO, as, avi, atum, are. *Porter.* φέρω, fut. οἴσω. (V. in anom.) acc. * κομίζω, F. ίσω, P. κεκόμικα. acc.

PORTORIUM, ii. neut. *Le péage, ou impôt qu'on paye aux ports.* τὸ πόρθμιον, ίου. * ὁ ναῦλος, ου. *vel* τὸ ναῦλον, ου.

PORTULA, æ. fœm. *Petite porte.* ἡ πυλὶς, ίδος.

PORTULACA, æ. fœm. *Pourpier, herbe.* ἡ ἀνδράχνη, ης.

PORTUOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de ports.* ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ εὐλίμενος, καὶ τὸ ον, ου.

PORTUS, ûs. maſc. *Un port.* ὁ λιμὴν, ένος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Portu ſolvere. ἐκ λιμένος αἴρειν, *ſeu* ἀπαίρειν, *ſive* λύειν. *aut ſimplic.* αἴρειν, *ſeu* λύειν. *vel* ἐξορμίζειν, *vel* ἀνάγεσθαι. || Ad Portum appellere. ὁρμίζεσθαι εἰς λιμένα. * εἰς λιμένα κατάγεσθαι. * πρὸς λιμένα προσορμίζεσθαι. || Conſcenſis navibus è Portu ſolvimus. ἐμβάντες ἀναγόμεθα, *vel* ἐξορμίζομεν, *vel* ἀπαίρομεν. || Sextâ die ad Portum appellimus. τῇ ἕκτῃ καταγόμεθα, *vel* ὁρμιζόμεθα. || Ad tranquillum Portum appellere. ἐν λιμέσιν εὐδίοις ὁρμίζεσθαι. || Ex Syriæ Portu ſolvere. τῆς Συρίας ἀπαίρειν. *vel* ἀπὸ τῆς Συρίας ἀπαίρειν. || Appellere ad Siciliæ Portum. ὁρμίζεσθαι πρὸς τὸν τῆς Σικελίας λιμένα. || Ex longâ navigatione in Portum venire. ἐκ μακροῦ πλοῦ εἰς λιμένα καταίρειν.

PORUS, i. maſc. *Durillon qui renoue & rejoint les os caſſés ou rompus.* ὁ πῶρος, ου. *Pore, ou petit conduit.* ὁ πόρος, ου.

POSCA, æ. fœmin. *Breuvage fait d'eau & de vinaigre, oxycrat.* τὸ ὀξύκρατον, ου. *Buvette, ou vin de dépenſe.* ὁ δευτερίας, οἶνος, ου.

POSCO, is, popoſci, poſcitum, ſcere. *Demander.* ἀξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠξίωκα. acc. perſ. gen. rei. * αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾔτηκα. acc. V. PETO.

POSITIO, onis. fœm. *Situation, aſſiette.* ἡ θέσις, εως. *Poſition.* τὸ θέμα, ατος. * ἡ θέσις, εως.

POSITIVUS, a, um. *Poſitif.* θετικὸς, κή, κόν.

POSITOR, oris. maſcul. *Celui qui met & poſe.* ὁ θέτης, ου. *Fondateur.* ὁ κτίστης, ου. *Qui bâtit.* ὁ οἰκιστὴς, οῦ.

POSITURA, æ. fœm. *Aſſiette, ſituation.* ἡ κατάθεσις, *vel* διάθεσις, εως.

POSITUS, a, um. part. *Mis, poſé.* τεθειμένος, η, ον. * τεθεὶς, εῖσα, έν.

POSITUS, ûs. maſc. *Situation, aſſiette.* ἡ θέσις, εως. *Situation de lieu.* ἡ τοποθεσία, ας.

POSSESSIO, onis. fœm. *Poſſeſſion.* ἡ κτῆσις, εως. * τὸ κτῆμα, ατος.

POSSESSIUNCULA, æ. fœm. *Un petit héritage.* τὸ κτησίδιον, *vel* κτημάτιον, ου.

POSSESSIVUS, a, um. *Poſſeſſif.* κτητικὸς, κὴ, κόν.

POSSESSOR, oris. maſc. *Poſſeſſeur.* ὁ κτήτωρ, ορος. *Qui jouit.* ὁ ἀπολαυτὴς, οῦ.

POSSESSUS, a, um, part. *Poſſedé, qu'on poſſede.* κτηθεὶς, εῖσα, έν. * κεκτημένος, η, ον.

POSSIBILIS, & e, is. *Poſſible.* δυνατὸς, τὴ, τόν. ‖ Poſſibile eſt. *Il ſe peut faire.* ἐνδέχεται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil horum Poſſibile eſt. οὐδὲν τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γινέσθαι. ‖ Eos hæc facere, Poſſibile eſt. τούτους ἐκεῖνο πράττειν, δυνατόν ἐστι. ‖ Mihi Poſſibile eſt, iſta exequi. δυνατὸν ἐμοὶ ταῦτα ἐκτελεῖν. ‖ Quantum Poſſibile eſt. ὅσον οἷόν τε, * καθ' ὅσον δυνατόν. V. POSSUM.

POSSIBILITAS, atis. fœm. *Poſſibilité.* ἡ δυνατότης, ας.

POSSIDENDUS, a, um. *Qu'on doit poſſéder.* κτητέος, α, ον.

POSSIDEO, es, edi, eſſum, ere. *Poſſéder.* κτάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι, præt. paſſ. κέκτημαι. acc. *Avoir en ſa puiſſance.* ἔχω, F. ἕξω, P. ἔσχηκα. (V. anom.) acc. * κατέχω, F. καθέξω, & κατασχήσω, P. κατέσχηκα. Aor. 2. κατέσχον. acc. *Jouir d'une choſe.* ἀπολαύω, F. αύσω, P. ἀπολέλαυκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multum auri Poſſidens. πολὺ χρυσίον κεκτημένος. * πολλὰ χρήματα, *ſeu* κτήματα ἔχων. ‖ Multa ex alienis bonis Poſſidere. πλεῖστα τῶν ἀλλοτρίων κατέχειν. ‖ Vi imperium Poſſidere. τὴν ἀρχὴν βίᾳ κατέχειν. ‖ Maris imperium Poſſidere. τὴν θάλασσαν κατέχειν, *vel* τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν ἔχειν. ‖ Sua ſecurè Poſſidere. τὰ ἑαυτοῦ ἀδεῶς κτᾶσθαι. ‖ Multa bona Poſſident. πολλὰς οὐσίας κέκτηνται. ‖ Hanc regionem juſtè Poſſidetis. ταύτην τὴν χώραν δικαίως κέκτησθε. ‖ Multas urbes vi Poſſident. πολλὰς πόλεις κατὰ κράτος ἔχουσι, *ſeu* κατέχουσι. ‖ Magnam pecuniam Poſſidet. πλείστων τῶν χρημάτων κύριός ἐστι.

POSSUM, es, tui, ſſe. *Pouvoir.* δύναμαι, δύνῃ, δύναται. Imperf. ἐδυνάμην. Att. ἠδυνάμην. Præſ. ſubjunctiv. δύνωμαι, ῃ, ηται. Præſ. infin. δύνασθαι. fut. 1. δυνήσομαι. præt. paſſ. δεδύνημαι. Aor. 1. paſſ. ἐδυνήθην. *Avoir puiſſance.* ἰσχύω, F. ύσω, P. ἴσχυκα. V. POTENTIA.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſſum iſta facere. οἷός τ' εἰμὶ ταῦτα πράττειν. * *Sic autem Variatio fit pro variis Perſonis & numeris.*

Maſculin.

οἷός τ' { εἰμὶ. Poſſum. / εἶ. Potes. / ἐστὶ. Poteſt. } Dicitur etiam, { οἷός εἰμι.

οἷοί τ' { ἐσμὲν. Poſſumus. / ἐστὲ. Poteſtis. / εἰσὶ. Poſſunt.

Fœminin.

οἷά τ' εἰμί. Poſſum, &c.
οἷαί τ' ἐσμέν. Poſſumus.

Neutr.

οἷόν τ' εἰμί. Poſſum, &c.
οἷά τ' ἐσμέν. Poſſumus.
οἷά τ' ἐστέ. Poteſtis.
οἷά τ' ἐστί. Poſſunt.

* Loco εἰμί, uſurpatur verbum γίνομαι, in hunc modum.

οἷός τε { γίνομαι, Poſſum. / γίνῃ, Potes. / γίνεται, Poteſt, &c.

Hæc ut Potui exactiſſimè vobis recenſui. ταῦτα ὡς ἀκριβέστατα οἷός τ' ἦν, ὑμῖν εἴρηκα. ‖ Quomodocunque Potero de iis diſſeram. οὕτως ὁποίως ἂν οἷός τ' ὦ, πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. ‖ Quis igitur de Buſiridis nobilitate facilè dicere non Poſſit? περὶ μὲν οὖν τῆς Βουσίριδος εὐγενείας τίς οὐκ ἂν δυνηθείη ῥᾳδίως εἰπεῖν; ‖ Urbi noſtræ perſuadere non Potuerunt. τὴν πόλιν ἡμῶν πείθειν οὐχ οἷοί τ' ἦσαν. ‖ Mentem meam avertere non Potui. ἀποστῆσαι τὴν διάνοιαν οὐχ οἷός τ' ἦν. ‖ Id Imperia regia faciliùs, quàm aliæ politiæ, efficere Poſſunt. τοῦτο αἱ τυραννίδες μᾶλλον, τῶν ἄλλων πολιτειῶν παρασκευάζεσθαι οἷαί τ' εἰσί. ‖ Civitatem adminiſtrare Potuerunt. οἰκῆσαι τὴν πόλιν οἷοί τε γεγόνασι. (Vide γίνομαι in anom.) ‖ Ut, ſi Potero, obſtruam ora obtrectatorum. ἵν' ἢν πῶς οἷός τε γίγνωμαι, παύσω τοὺς βλασφημοῦντας. ‖ Hercules non Potuit Helenam adipiſci. ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν τὴν Ἑλένην λαβεῖν. (V. λαμβάνω in anom.) ‖ Nihil horum fieri Poteſt. οὐδὲν τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γινέσθαι. *V. infrà artic.* POTEST FIERI. ‖ Iſta facere non Potuit. ταῦτα ποιεῖν οὐκ ἐδυνήθη. ‖ Quæ omnes facere Poſſunt. ἃ πάντες ποιεῖν δυνατοί εἰσι, *vel* ἱκανοί εἰσι. ‖ Res ejuſmodi gerere Poteſt. τοιαῦτα πράγματα διοικεῖν ἱκανός ἐστι. ‖ Tacere non Poteſt. ἀδύνατός ἐστι σιγᾶν. ‖ Aſſiduè laborare non Poſſunt. ἀδυνατοῦσι, *vel* ἀδύνατοί εἰσι συνεχῶς πονεῖν. * οὐκ ἀρκοῦσι πρὸς τὸ συνεχῶς πονεῖν. ‖ Tantos labores ferre non Poteſt. πρὸς τοσούτους πόνους οὐκ ἀρκεῖ. * τοσούτους πόνους φέρειν οὐχ ἱκανός ἐστι. ‖ Parem gratiam referre Poteſt. χάριν ἀποδοῦναι ἱκανός ἐστι. ‖ Poſſumus agere, vel non agere. ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν καὶ τὸ μὴ πράττειν. ‖ Hoc Poſſum. ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο. ‖ Ut Poterimus. ὡς ἂν οἷοί τε ὦμεν. * καθ' ὅσον οἷοί τ' ἐσόμεθα. ‖ Si Poſſim. ἐὰν δυνατῶς ἔχω. * ἐὰν οἷός τε ὦ. * ἐὰν ἄρα δύνωμαι. ‖ Quantũ Poſſum. καθ' ὅσον δύναμαι. ‖ Quantum ſinguli Poſſunt. καθ' ὅσον ἂν ἕκαστοι δύνωνται. ‖ Quantum Potes. ὅσον ἐστὶν ἐπὶ σοί. ‖ Quoad Poſſum. τὸ ἐπ' ἐμοί. * τὸ κατ' ἐμέ. ‖ Quantum Poſſumus. καθ' ἡμῶν δύναμιν. * εἰς δύναμιν ἡμετέραν. ‖ Ut Potero modeſtiſſimè dicam. ὡς ἂν δύνωμαι μετριώτα-

τα λέξω. || Ut Poteſtis. κατὰ τὴν ὑμετέραν δύναμιν. || Quantum conſequi Poſſum. καθόσον ἐμοὶ ἐφικτόν. || Fugere non Poteſt. οὐκ ἔχει ὅπως διαφεύγῃ. || Multa adhuc dicere Poſſem. πολλὰ ἔτι λέγειν ἔχω. || Ipſis ſaluti eſſe non Potuit. οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς πρὸς σωτηρίαν. || Hæc conſequi non Poſſunt. τούτων τυχεῖν οὐκ αὐτοῖς ὑπάρχει, ſeu ἔξεστι. (Vide τυγχάνω in anom. || Quin cum oderim, facere non Poſſum. τοῦτον μὴ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην. || Poſſum eos felices reddere. δύναμιν ἔχω τούτους εὐδαίμονας ποιεῖν. || Quæ facere poſſum. ἃ ποιεῖν ἐστί μοι δυναμένῳ. || Quis hæc ſcribere poſſit? τίς ἂν ἱκανὸς γίνοιτο τάδε γράφειν. || Hæc juvare nos Poſſunt. ταῦτα τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥσθ' ἡμᾶς ὠφελῆσαι.

POTEST FIERI.

Non Poteſt fieri ut ſine juſtitiâ bonus civis ſit. οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ, vel οὐχ οἷόν τε, ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. || Non poteſt fieri, ut qui honeſtè educati ſunt, virtutem non conſequantur. οὐχ οἷόν τε, τοὺς καλῶς τρεφομένους, οὐ τῆς ἀρετῆς τυχεῖν. || Non videbatur Legiſlatori fieri Poſſe ut idem homo & privatim improbus, & publicè bonus eſſet. οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ Νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. || Non Poſſunt orationes eſſe præclaræ, niſi temporis & decoris in illis ratio habeatur. τοὺς λόγους οὐχ οἷόν τε καλῶς ἔχειν, ἢν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πρέποντος μετάσχωσι. || Hæc aliter ſe habere non Poſſunt. ταῦτα οὐχ οἷον τ' ἄλλως ἔχειν. || Talem honorem nemo, niſi prudentiâ præſtans conſequi Poteſt. τοιαύτης τιμῆς τυχεῖν οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τὸν πολὺ τῇ συνέσει διαφέροντα. || Neque enim abire Poteram. οὐ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν ἐμοί. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Non Poteſt fieri, ut rectè aliquid gerant. οὐδὲν οἷόν τε καλῶς ποιεῖν αὐτοῖς. || Quæ etiam improbi homines efficere Poſſunt. ἃ καὶ τοῖς πονηροῖς ποιεῖν δυνατόν ἐστι. || Fieri non poteſt, ut virtute præditi, apud omnes benè audiant. οὐ δυνατὸν, τοὺς ἐν ἀρετῇ ὄντας, παρὰ πάντων καλῶς ἀκούειν. || Non Potes hoc facere. ἀδύνατόν σοι τοῦτο ποιεῖν. || Hæc conſervare Poterant. ταῦτα ἦν αὐτοῖς σῶσαι. || Quæ facere Poſſum. ἃ ποιεῖν ἐστί μοι. || Fieri non Poteſt, ut qui injuſtè agit, ſtabilē potentiā conſequatur. οὐκ ἔστι τὸν ἀδικοῦντα, δυνάμεως βεβαίας τυχεῖν. (Vide τυγχάνω in anom.) || Non Poteſt fieri, ut militibus imperet, qui ſtipendia non ſolvit. οὐκ ἔστιν ἄρχειν τῶν στρατιωτῶν μὴ διδόντα μισθόν. || Fieri non poteſt, quin virtutis ſtudioſi multos habeant hoſtes. οὐκ ἔστι τῆς ἀρετῆς ἐπιμελουμένους μὴ πολλοὺς ἔχειν ἐχθρούς. || Fieri non Poteſt, ut qui tam ſordidè avarus eſt, vir bonus ſit. τὸν οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν. || Fieri non poteſt, ut majus à Deo munus accipiamus. Majus à Deo munus accipi non Poteſt. δῶρον ἄλλο μεῖζον οὐκ ἔστι παρὰ θεοῦ λαβεῖν. || Non Poſſumus exteros hoſtes ſuperare, niſi domeſticos hoſtes puniverimus. οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατεῖν, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσωμεν ἐχθρούς. || Non Poteſt fieri ut quiſquam ſit prudens, qui non idem bonus ſit. οὐκ ἔστιν, ὅπως ἄν τις φρόνιμος εἴη, μὴ ἀγαθὸς ὤν. || Nullo modo id facere Poterunt. οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν τοῦτο δυνηθεῖεν ποιεῖν. || Fieri non Poteſt, ut iis benè velint. οὐκ ἔστιν ὅπως τούτοις εὔνοι γίνοιντ' ἄν. || Non Poteſt fieri, ut homo curioſus tranquillitatem colat. οὐκ ἔστιν ὅπως πολυπράγμων, ἡσυχίαν σχήσει. || Non poteſt fieri, quin juſtus videaris. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δίκαιος δόξῃς. || Fieri non Poteſt, ut felix ſit, qui nihil agit. ἀδύνατον τὸν μηδὲν πράττοντα, πράττειν εὖ. || Non Poſſunt iſta ediſci. ἀμήχανον ταῦτα παιδευθῆναι. || Quantum fieri Poteſt. καθ' ὅσον οἷόν τε. * καθ' ὅσον δυνατόν. * κατὰ τὸ δυνατόν. * εἰς ὅσον δυνατόν. || Optarem, ſi quidem fieri Poſſet. εὐξαίμην ἂν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ. || Quantum humana natura aſſequi Poteſt. ὡς ἐφικτὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει. || Imperium expetimus, quod ne quidem contingere Poteſt. ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν οὔτε γενέσθαι δυνατῆς. || Hoc fieri non Poteſt. ἐν τῶν ἀδυνάτων τοῦτο. * τοῦτο τῶν ἀμηχάνων ἐστί. || Fieri hoc Poteſt. τοῦτο τῶν δυνατῶν ἐστι. || Quî fieri Poteſt, quin omninò eveniant quæ prædicta ſunt. τίς μηχανὴ, μὴ οὐχὶ πάντως ἐκβῆναι τὰ προῤῥηθέντα. || Multùm Poſſe. πολλὴν δύναμιν ἔχειν. *V. mox Potentia.*

POST. præp. acc. *Après, depuis.* μετὰ. acc. *Derriere.* κατόπιν. gen.

❡ PHR. ISOCR. & DEM. Paucis diebus Poſt pugnam. ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης. || Poſt hæc autem factâ quæ ſecuta eſt expeditione. μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὕστερον στρατείας. || Uno Poſt pugnam die. ὕστερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. || Non multò Poſt. οὐ πολλῷ ὕστερον. * χρόνου οὐ πολλοῦ διελθόντος. || Paulo Poſt. ὀλίγῳ ὕστερον. * χρόνου βραχέος διελθόντος. * μικρῷ ὕστερον. || Triduò Poſt. τρισὶν ἡμέραις ὕστερον. || Non multis annis Poſt. οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον. || Non multò Poſt victoriam. οὐ μετὰ τὴν νίκην ὕστερον χρόνῳ παμπλήθει. || Multo tempore Poſt ejus mortem. πολλοῦ χρόνου μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον διελθόντος. || Poſt exiguum temporis ſpatium. μετ' οὐ πολὺν χρόνον. * διελθόντος χρόνου βραχέος. || Paulò Poſt ejus mortem. μικρῷ ὕστερον τῆς αὐτοῦ τελευτῆς. * μετ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς χρόνον. || Poſt mortem laudatus fuit. τελευτήσας ἐπῃνέθη. || Poſt mortem Cyri. τοῦ Κύρου τελευτήσαντος. || Poſt Alexandri victoriam. τοῦ Ἀλεξάνδρου νικήσαντος. || Poſt homines natos. ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. * ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου. || Paulò, vel aliquantò Pòſt. *Un peu après.* μικρὸν, vel μικρῷ, vel ὀλίγον ὕστερον. *Enſuite.* εἶτα. * ἔπειτα.

POST. adv. *Après.* ὕστερον.

❡ PHR. ISOCR. & DEM. Poſteà verò. χρόνῳ δ' ὕστερον. || Multis diebus Pòſt. πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. || Multo tempore Pòſt, multo Pòſt tempore. πολλῷ χρόνῳ ὕστερον. * παμπλήθει μετὰ ταῦθ' ὕστερον χρόνῳ. * μετὰ πολὺν τὸν χρόνον. || Multò Pòſt, quàm emiſit. πολλῷ ὕστερον, ἢ ἐξέπεμψε. || Paulo Pòſt abiit. μικρὸν χρόνον διαλιπὼν, ἀπῆλθε. (Vide ἔρχομαι in anom.) || Paulo Pòſt, id fecerunt. ὀλίγον χρόνον διαλιπόντες τοῦτο ἐποίησαν. || Non multò Pòſt, urbs Legatos miſit. οὐ πολὺν διαλιποῦσα χρόνον ἡ πόλις πρέσβεις ἀπέσταλκε.

POSTEA. adv. *Après cela.* μετὰ ταῦτα. *Enſuite.* ἔπειτα. * μετέπειτα.

❡ PHR. ISOCR. & DEM. Poſteà pacem colunt. εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, vel εἰς τὸ λοιπὸν, vel τὸ λοιπὸν, vel ὕστερον μετὰ ταῦτα, vel εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, εἰρήνην ἄγουσι. || Qui Poſteà naſcentur. οἱ ἔπειτα γενησόμενοι. || Hoc Poſteà dicetur. τοῦτο ἐν τοῖς ὕστερον, ῥηθήσεται.

POSTEAQUAM. adv. V. POSTQUAM.

POSTERI, orum. maſc. plur. *Succeſſeurs.* οἱ μεταγενεῖς, έων, ῶν. * οἱ ἐπίγονοι, ῶν. *La poſtérité, ceux qui viennent après.* οἱ μετέπειτα. * οἱ ὕστερον. (ſupple ἐσόμενοι, *vel* γενόμενοι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſteri has leges ſervabunt. οἱ ἐπιγενόμενοι, τούτους νόμους διαφυλάξουσι. || Poſteri eadem facient. ταῦτα ποιήσουσιν οἱ ἐπιγενησόμενοι, *vel* οἱ μεθ' ἡμᾶς γενησόμενοι, *vel* οἱ ἔπειτα γενόμενοι, *vel* οἱ μεθ' ἡμᾶς. || Poſteris immortalem ſuæ virtutis gloriam rélinquunt. τοῖς ἐπιγινομένοις ἀθάνατον μνήμην τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς καταλείπουσι. || Poſteritati relinquere. εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον καταλιπεῖν. || Tantum virtutis ſuæ monimentum Poſteritati reliquit. τοσοῦτον μνημεῖον τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς τοῖς ὕστερον ἐγκατέλιπε, *vel* τοῖς ἔπειτα κατέλιπε. || Res geſtas Poſteritati tradere. τὰ πεπραγμένα τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου παραδοῦναι. || Ad memoriam Poſteritatis. εἰς μνήμην τῶν ἐπιγενομένων. || Poſteri noſtri. οἱ ἀφ' ἡμῶν. || Poſteri ejus. οἱ ἀπ' ἐκείνου γεγονότες. * οἱ ἐξ αὐτοῦ γενησόμενοι. (*Pro tempore.*) || Nomen ſuum Poſteritati commendare. κλέος αὐτοῦ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον καταθέσθαι. * τὸ ὄνομα αὐτοῦ τῷ μέλλοντι χρόνῳ παραδοῦναι.

POSTERIOR, & ius, oris. comparat. *Poſtérieur, qui vient après.* ὕστερος, έρα, ερον. *Second.* δεύτερος, έρα, ερον. *De derriere.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν. || Poſteriores ferre. δευτεριάζειν, άζω, F. άσω, P. δεδευτερίακα. || Poſterior ætate. νεώτερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſterior periodus. ἡ μετ' ἐκείνην περίοδος. || Poſteriores ferre. δεύτερα, *vel* δευτερεῖα φέρεσθαι. || Poſteriores cogitationes, ut aiunt, ſapientiores ſolent eſſe. αἱ δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι. || Tempore Poſterior. ὕστερος χρόνῳ.

POSTERITAS, atis. fœm. *La poſtérité.* οἱ ὕστεροι, ων. *Ceux qui viendront après nous.* οἱ μεθ' ἡμᾶς. * οἱ μετέπειτα. V. POSTERI.

POSTERIUS. adv. comp. *Après, puis après.* ὕστερον. * δεύτερον. * ἔπειτα.

POSTERUS, a, um. *Qui ſuit, ou vient après.* ὁ, ἡ, τὸ μετέπειτα. * ὕστερος, έρα, ερον. *De derriere.* ὀπίσθιος, ία, ιον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Poſterum diem. εἰς αὔριον (*ſupple* ἡμέραν.) Poſtera dies. ἡ αὔριον. || In Poſterum. (*ſupple* tempus.) εἰς τὸ λοιπόν. * εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου. * εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. * ὕστερον μετὰ ταῦτα. * τὸ λοιπόν. *ſeu unico verbo.* τολοιπόν. || Poſtera nox. δευτέρα νύξ. * ἡ ὕστερον νύξ. *vel* ἡ ἐπιοῦσα νύξ. Vide POSTERI.

POSTFERO, fers, tuli, latum, ferre. Vide POSTPONO.

POSTGENITUS, a, um. *Né, ou engendré après.* ὁ καὶ ἡ ἐπίγονος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ μεταγενής, *vel* ὑστερογενής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

POSTHABEO, es, bui, bitum, ere. V. POSTPONO.

POSTHAC. adv. *Dorénavant.* μετὰ ταῦτα. * εἰσαῦθις. * μετέπειτα. V. POSTEA.

POSTHINC. adv. *Après cela, enſuite.* ἑξῆς. * ἐφεξῆς.

POSTHUMUS, a, um. *Né après la mort de ſon pere.* ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, καὶ τὸ ον, ου.

POSTICA, & POSTICULA, æ. fœm. POSTICULUM, & POSTICUM, i. neut. *Appartement, porte de derriere.* τὸ ὀπίσθιον, ίου. * ἡ ὄπισθεν θύρα, ας.

POSTICUS, a, um. *Qui eſt derriere.* ὁ καὶ ἡ ὀπίσθιος, καὶ τὸ ιον. * ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν. || Poſtica domus, Poſtica pars domûs. ὁ ὀπισθόδομος, ου.

POSTILENA, æ. fœm. *Une croupiere de cheval.* ἡ ὑπουρίς, ίδος.

POSTILLA. adv. V. POSTEA.

POSTIS, is. maſc. *Le poteau, ou jambage d'une porte.* ἡ παραστάς, άδος. * ἡ παραστάθμις, ίδος.

POSTLIMINIUM, ii. neut. *Droit de reprendre ce qu'on avoit perdu.* τὸ ἀναπόμπιμον, ου. * ἡ ὑποστροφή, ῆς.

POSTMERIDIANUS, a, um. V. POMERIDIANUS.

POSTMITTO, is. V. POSTPONO.

POSTMODO, & POSTMODUM. adv. *Après cela.* ὕστερον. *Puis après.* μετέπειτα.

POSTOMIS, idis. fœm. *Moraille, inſtrument à retenir les chevaux fougueux par les narines.* ἡ ἐπιστομίς, ίδος.

POSTPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Eſtimer moins.* ὕστερον τίθεμαι, fut. med. θήσομαι. * ὕστερον ποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. acc. uni. gen. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vos ei Poſtponere auſus eſt. ὑμῖν τὰ δεύτερα τούτου δοῦναι ἐτόλμησε. || Voluptatem honeſtati Poſtponere. τὸ τερπνὸν ἐν δευτέρῳ τοῦ καλοῦ ἡγεῖσθαι. || Mihi illos Poſtpoſuit. ἐμοῦ ὑστέρους τούτους ἐποιήσατο. || Pecuniam gloriæ Poſtponere. τὰ χρήματα ὕστερα τίθεσθαι τῆς δόξης. || Dei amori vitam Poſtponere. δευτέραν τίθεσθαι ψυχὴν τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης. || Lucrum virtuti Poſtponere. τὸ κέρδος ἐν δευτέρᾳ τάξει τίθεσθαι τῆς ἀρετῆς.

POSTQUAM. adv. *Après que, depuis que.* ἐπειδή. indic. * ἐπειδάν, *vel* ὁπόταν. ſubj.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſtquàm illa bona acquiſivit, tùm. ἐπειδὴ ταῦτα ἀγαθὰ ἐκτήσατο, τηνικαῦτα. || Poſtquàm perſonarum reſpectum ſuſtuleritis, tùm quærite, &c. ἐπειδὰν τὴν προσωποληψίαν λύσητε, τηνικαῦτα ζητεῖτε. || Poſtquàm beneficia acceperimus, tùm. ἐπειδὰν εὖ πάθωμεν, τότε. (V. πάσχω in anom.) || Poſtquàm ad virilem ætatem pervenimus. ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα. || Poſtquàm hæc conſecutus eſt, abiit. τούτων τυχὼν ἀπῆλθε. (V. ἔρχομαι in anom.) || Poſtquàm tot periculis defunctus eſt, pacem egit. τοσούτων κινδύνων ἀπαλλαγεὶς, εἰρήνην ἐποιήσατο.

POSTREMO, & POSTREMUM. adv. *Finalement, enfin.* τελευταῖον. * τελευταῖα. *Pour la derniere fois.* ὕστατα. * ἐσχάτως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſtremò dedit. τὸ τελευταῖον, *vel* τὰ τελευταῖα ἔδωκε. || Poſtremò exceſſit. τελευτῶν δὲ ἀπεχώρησε. || Primùm, deinde, Poſtremò. πρῶτον μὲν, εἶτα, τὸ δὲ σύνολον.

POSTREMUS, a, um. *Tout le dernier.* ὕστατος, *vel* ἔσχατος, άτη, ατον. * τελευταῖος, α, ον.

POSTRIDIE. adv. *Le lendemain.* τῇ ὑστεραίᾳ. * τῇ ἐπιούσῃ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dixit ſe Poſtridie renunciaturum. ἔφη εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν. || Poſtridie veniens. τῇ μετὰ ταῦτα ἡμέρᾳ ἐλθών. || Poſtridie mane. τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν. || Poſtridie pugnæ,

τῇ ὑϛεραίᾳ τῆς μάχης. * ὕϛερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. || Poſtridie quàm. τῇ ὑϛεραίᾳ ἤ.

POSTRIDUO. adverb. Plaut. *Idem quod* Poſtridie.

POSTVENIO, is, eni, entum, ire. *Venir après.* ὕϛερος, (pro maſc.) ἔρχομαι, futur. med. ἐλεύσομαι. (V. anom.) ἐρχόμενος (pro maſc.) ὑϛερίζω, F. ίσω, P. ὑϛέρικα.

POSTULATIO, onis. fœm. *Demande, requête.* αἴτησις, εως. *Plainte.* ἡ αἰτίασις, εως.

POSTULATITIUS, a, um. *Demandé, requis.* αἰτητὸς, ὴ, όν.

POSTULATOR, oris. maſc. *Demandeur, qui requiert.* ὁ αἰτητὴς, οῦ.

POSTULATORIUS, a, um. *Poſtulatoire.* αἰτητικὸς, κὴ, κόν.

POSTULATUM, i. neut. V. POSTULATIO.

POSTULATUS, a, um. part. *Demandé.* αἰτηθεὶς, εῖσα, έν. *Accuſé.* αἰτιαθεὶς, εῖσα, έν.

POSTULATUS, ûs. maſc. V. POSTULATIO.

POSTULO, as, avi, atum, are. *Demander, requerir.* αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾔτηκα. acc. * ἀπαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῄτηκα. acc. rei. acc. perſ. *vel* gen. perſ. cum παρὰ. * ἀξιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠξίωκα. acc. perſ. gen. rei. *Accuſer.* κατηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. κατηγόρηκα. acc. perſ. gen. rei. * αἰτιάομαι, futur. med. άσομαι. Aor. 1. med. ᾐτιασάμην. acc. perſ. gen. rei.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Tempus illud opulentos viros Poſtulabat. ἐκεῖνος ὁ καιρὸς πλουσίους ἄνδρας ἐκάλει. || Hoc quidem tempus maximam curam Poſtulat. ὁ μὲν παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος δεῖται. || Id haud magnum laborem Poſtulat. τοῦτο οὐ πολλοῦ δεῖται πόνου. || Vis ingenii ad hæc Poſtulatur. τῆς εὐφυΐας δεῖ πρὸς ταῦτα. || Hoc à te Poſtulo. δέομαί σου τοῦτο. * αἰτῶ παρά σου τοῦτο. * ἀπαιτῶ σε τοῦτο. V. PETO. || Nec Poſtulantur vires à ſenectute. οὐδ' ἀπαιτεῖται τὸ γῆρας ἰσχύν. || Quod uſus Poſtulat. ὅπερ ἀπαιτεῖ τὰ τῆς χρείας. || Poſtulare aliquem repetundarum. ἁρπαλίων δίκην γράφειν τινί. || Poſtulare aliquem furti. ἐγκαλεῖν τινι κλοπήν. V. ACCUSARE.

POTANDUS, a, um. part. *Qu'on boira.* ποθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit boire.* ποτέος, τέα, τέον.

POTATIO, onis. fœm. *L'action de boire.* ἡ φιλοποσία, *vel* πολυποσία, ας.

POTATOR, oris. maſc. *Buveur.* ὁ φιλοπότης, *vel* ὁ πότης, ου. *Ivrogne.* ὁ ποτικὸς, οῦ.

POTATUS, a, um. part. *Bu.* ποθεὶς, εῖσα, έν.

POTENS, entis. omn. gen. *Qui peut.* δυνάμενος, ένη, ενον. *Puiſſant.* δυνατὸς, τὴ, τόν. * ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui a en ſa puiſſance.* ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Parum Potens. ὁ καὶ ἡ ὀλιγοδρανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Potens opibus. *Qui a de grandes richeſſes, puiſſant en richeſſes.* χρήμασι δυνατὸς, ὴ, όν. V. POTENTIA.

POTENTATUS, ûs. maſc. *Puiſſance, domination.* ἡ δυναστεία, ας.

POTENTER. adv. *Puiſſamment.* δυνατῶς, * κρατερῶς.

POTENTIA, æ. fœm. *Puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. * ἡ ἰσχὺς, ύος. * τὸ κράτος, εος, ους. *Force.* ἡ ῥώμη, ης. *Autorité.* τὸ κῦρος, εος, ους. || Potentiâ æqualis. ὁ καὶ ἡ ἰσοκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Maximam habere Potentiam. δύναμιν μεγίστην ἔχειν. || In vitâ maxima eſt Potentia belli & pacis. μεγίστην ἔχουσιν ἐν τῷ βίῳ δύναμιν, πόλεμος καὶ εἰρήνη. || Magnam Potentiam adipiſci, *ſeu* conſequi. μεγάλην δύναμιν κτᾶσθαι. || Qui Potentiâ valent. οἱ μεγίστην δύναμιν κεκτημένοι. || Tanta eſt eorum Potentia. τοσαύτην ἔχουσι δύναμιν. || Ad tantam Potentiam provecti ſunt. εἰς τοῦτο δυνάμεως προήχθησαν, *vel* ἦλθον. || Maximâ Potentiâ circumdari, muniri. μεγίστην δύναμιν περιβάλλεσθαι. || Tantâ Potentiâ munitus erat. τοσαύτην δύναμιν περιεβάλετο. || Ad magnam Potentiam pervenire. ἐπὶ μέγα τῆς δυνάμεως προελθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom.) || In civitate magna illi erat Potentia. μέγα ἐδύνατο ἐν τῇ πόλει. || In magna Potentiâ eſſe. μεγίστης δυνάμεως μετέχειν. * μέγα ἰσχύειν. || Sæpe major eſt calumniæ quàm veritatis Potentia. ἰσχύει πολλάκις μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή. || Juſtitia apud eos maximam habet Potentiam, plurimum poteſt. πλεῖστον παρὰ τούτοις ἰσχύει δικαιοσύνη.

POTERIUM, ii. neut. *Un vaiſſeau à boire.* τὸ ποτήριον, ου.

POTESTAS, atis. fœm. *Pouvoir, puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. * ἡ ἐξουσία, ας. *Autorité, ſeigneurie.* τὸ κῦρος, εος, ους. || Quod eſt in meâ Poteſtate. τὸ ἐπ' ἐμοί. || Poteſtatem habere. ἐξουσιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐξουσίακα. || Poteſtatem facere. *Donner permiſſion.* ἐξουσίαν ποιεῖσθαι, *vel* διδόναι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Magnam Poteſtatem accipere. μεγίστην δύναμιν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in anom.) || Summam habere Poteſtatem. μεγίστην ἔχειν δύναμιν. V. POTENTIA. || Alios in Poteſtatem redigere. ἄλλους ὑφ' ἑαυτῷ, *vel* ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι. || Has urbes in ſuam Poteſtatem redegit, ſuæ Poteſtati ſubjecit. ταύτας πόλεις ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο. || Regionem in Poteſtatem ſuam redigere. τὴν χώραν ἑαυτῷ ὑποτάττειν. || Urbem redegit in ſuam Poteſtatem. τὴν πόλιν ἑαυτῷ ὑπέταξε. || Cives in Poteſtatem ſuam redigere. τοὺς πολίτας ὑπηκόους ποιεῖσθαι || Dedere ſe in alterius Poteſtatem. ἑαυτὸν ὑποβάλλειν ἑτέρῳ. || Urbes in Alexandri Poteſtatem tradunt. τὰς πόλεις Ἀλεξάνδρῳ ἐγχειρίζουσι, *vel* ἐνδιδοῦσι. || Ipſe ſe in Poteſtatem hoſtium tradidit. αὐτὸς ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέδωκε. || Totam civitatem in hoſtium Poteſtatem tradidit. ὅλην τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις ἔκδοτον ἐποίησε. || Se in hoſtium Poteſtatem tradunt. ἑαυτοὺς τοῖς πολεμίοις ἐκδότους ποιοῦσι. || Eos Barbarorum Poteſtati ſubjecerunt. τούτους ἐκδότους τοῖς βαρβάροις ἐποίησαν. || Urbs quæ Græcis anteà imperavit, jam ſub aliorum Poteſtate eſt. ἡ πόλις τῶν Ἑλλήνων ἄρξασα, ὑφ' ἑτέροις ἐστί. || Sperabant omnes Græcos ſub ſua Poteſtate futuros. ἤλπισαν ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας ὑφ' αὐτοῖς ἔσεσθαι, *vel* γενήσεσθαι. || Cùm reliquæ urbes Barbarorum in Poteſtate eſſent. τῶν ἄλλων πόλεων ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γενομένων. || Facilè urbs muro non cincta, hoſtium Poteſtati ſubjicitur. ἀτείχιστος πόλις ῥᾳδίως ἂν ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γένοιτο. || Alii in noſtrâ Poteſtate ſunt. ἄλλοι ἐφ' ἡμῖν εἰσι. || In hoſtium Poteſtate eſſe. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γίνεσθαι. || In Poteſtatem urbes ſuſcipere. κυρίως παραλαμβάνειν τὰς πόλεις. || In noſtrâ Poteſtate eſt, ut agamus & non agamus. ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν καὶ

τὸ

τὸ μὴ πράττειν. || Hoc in meâ Poteſtate eſt. ἐπ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστι. || In noſtra Poteſtate eſt, id agere. ἐφ' ἡμῖν ἐστι τοῦτο ποιεῖν. || Hoc in meâ Poteſtate non eſt. οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ τοῦτο. || In Populi Poteſtate ſita eſt noſtra ſalus. τὸ πλῆθος κύριόν ἐστι τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. || Quod eſt in aliorum Poteſtate. ὧν ἄλλοι κύριοι τυγχάνουσιν ὄντες. || In Poteſtate populi eſt, ut eligat. ὁ δῆμος κύριός ἐστιν αἱρεῖσθαι. || Sub Poteſtate Regum ſumus: Reges nos in ſua Poteſtate habent: in nos Poteſtatem habent Reges. ἡμῶν κύριοι γίγνονται οἱ Βασιλεῖς. * ὑπὸ τοῖς Βασιλεῦσίν ἐσμεν. || Poteſtate maximâ præditus. μεγίστης ἐξουσίας κύριος ὤν. || In nos Poteſtatem habet. ἡμῶν κύριος καθέστηκεν, *ſeu* καθίστη, *vel* ἐγένετο. || Ei Poteſtas data eſt ut eligat, Poteſtatem accepit eligendi. ἐξουσίαν ἔλαβε τοῦ ἑλέσθαι. || Hanc iis Poteſtatem concedimus. τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐκείνοις συγχωροῦμεν. || Poteſtas mihi eſt quidlibet faciendi. ἐμοὶ ἐξουσία ἐστὶ ποιεῖν ὅ, τι βούλομαι. || Si iis Poteſtas fiat abeundi. εἰ αὐτοῖς ἐξουσία γίνεται ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι in anom.) || Si mortuis daretur Poteſtas redeundi. εἰ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐξουσία γένοιτο ἐπανελθεῖν. || Poteſtatem accepit judicandi de his omnibus. ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὥστε κρίνειν περὶ τούτων πάντων. (V. λαμβάνω in anom.) || Poteſtatem dare agendi. ἐξουσίαν διδόναι ποιεῖν. || Huic Poteſtatem dedit, iſta faciendi. τούτῳ ἐξουσίαν ἔδωκε ταῦτα ποιεῖν. || Poteſtatem permittere. ἐξουσίαν ἐφεῖναι. || Iis Poteſtatem fecit, ea dicendi. τούτοις ἐκεῖνα λέγειν ἐξουσίαν ἐφῆκε. (ἐφίημι.) || Poteſtas à fortunâ data. ἐξουσία διδομένη ὑπὸ τῆς τύχης. || Poteſtas quantam quiſque vult. ἐξουσία, ὁπόσην ἕκαστος βούληται. || Nemini Poteſtas eſt, injuſtè agendi. οὐδενὶ ἔξεστιν ἀδικεῖν. || Putant ſibi Poteſtatem eſſe faciendi, quicquid libuerit. ὑπολαμβάνουσιν ἐξεῖναι ποιεῖν αὐτοῖς ὅ, τι ἂν βουληθῶσι. || Remanſi, cùm mihi Poteſtas eſſet abeundi. ἀνέμεινα, ἐξόν μοι ἀπελθεῖν. || Poteſtatem facere. ἐξουσίαν ποιεῖσθαι. || Omnibus me interrogandi Poteſtatem facio. πᾶσι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν. || Exiſſe de Poteſtate. ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν, *vel* ἐξεστηκέναι τῶν φρενῶν.

POTIO, onis. fœm. *Breuvage.* ἡ πόσις, εως. * τὸ πόμα, ατος.

POTIONO, as, are. *Donner à boire, ou un breuvage à prendre.* ποτίζω, F. ίσω, P. πεπότικα. acc.

POTIOR, & ius, ioris. comp. à potis. *Meilleur.* ὁ καὶ ἡ κρείττων, *vel* βελτίων, *vel* ἀρείων, καὶ τὸ ον, ονος. *Plus fort.* ἰσχυρότερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Potior eſt natura ad conſtituendam amicitiam, quàm lex. πρὸς φιλίαν πολλῷ κρείττων ἡ φύσις τοῦ νόμου τυγχάνει. || Honeſta mors turpi vitâ Potior. ὁ καλὸς θάνατος αἰσχρᾶς ζωῆς αἱρετώτερος. * αἱρετώτερόν ἐστι τὸ καλῶς ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν αἰσχρῶς. (V. θνήσκω in anom.) || Virtutem Potiorem divitiis duco. τὴν ἀρετὴν προτιμῶ τῶν χρημάτων. * προὐργιαιτέραν ποιοῦμαι τὴν ἀρετὴν τῶν χρημάτων. * τὴν ἀρετὴν τοῦ πλούτου προτιμοτέραν ἡγοῦμαι. || Nihil Potius duxi, quàm ad te ſcribere. οὐδὲν ἐποιησάμην προὐργιαίτερον, ἢ πρός σε γράφειν. || Nihil mihi Potius fuit. οὐδέν μοι γέγονε προὔργου μᾶλλον.

POTIOR, iris, itus ſum, iri. depon. *Prendre poſſeſſion.* ἐπιτυγχάνω. gen. (Vide τυγχάνω in anom.) * κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen. *Jouir.* ἀπολαύω, F. αύσω, P. ἀπολέλαυκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bonis Potiri. τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύειν, *vel* ἐπιτυχεῖν (Vide τυγχάνω in anom.) || Potiri regni. τῆς ἀρχῆς τυχεῖν. * τὴν ἀρχὴν κτᾶσθαι. || Pecuniis Potiri. τῶν χρημάτων κύριον εἶναι, *ſeu* γίνεσθαι. || Rerum Potiuntur. κύριοι τῶν πραγμάτων τυγχάνουσι. * τῶν πραγμάτων κύριοι κατέστησαν, *ſeu* καθεστήκασι. || Urbis Potiri. τῆς πόλεως ἄρχειν. * τῆς πόλεως κύριον εἶναι. * τῆς πόλεως κρατεῖν. || Magnâ auctoritate Potitur. μεγίστης ἐξουσίας κύριός ἐστι. || Potitur prædâ ſuâ. ἃν εἴληφεν ἀπολαύει.

POTIS, & e, is. *Qui peut.* δυνατὸς, ἡ, όν. * δυνάμενος, ένη, ενον. *Bon.* ἀγαθὸς, ἡ, όν.

POTISSIME, & POTISSIMUM. adv. *Principalement.* μάλιστα. V. PRÆCIPUE.

POTISSIMUS, a, um. *Le meilleur.* κράτιστος, *vel* ἄριστος, η, ον. *Le principal.* πρῶτος, πρώτη, ον.

POTITO, as, are. *Boire ſouvent.* πολλάκις, *vel* συχνάκις πίνω. (Vide anom.) acc. totius, gen. partis.

POTITUS, a, um. part. *Qui a pris poſſeſſion.* τυχὼν, (όντος) οῦσα, ον. gener. * κρατήσας, ασα, αν. gen. *Qui a joui.* ἀπολαύσας, ασα, αν. gen.

POTIUNCULA, æ. fœm. *Petit breuvage.* τὸ πομάτιον, ίου.

POTIUS. adv. *Plutôt.* μᾶλλον. * ἐπὶ μᾶλλον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Potiùs pacem eligere, quàm imperium. αἱρεῖσθαι μᾶλλον εἰρήνην, ἢ τὴν ἀρχήν. || Virtutem exopto Potiùs, quàm divitias. τὴν ἀρετὴν αἱροῦμαι πολὺ μᾶλλον, ἢ χρήματα. || Potiùs mori, quàm ſic vivere. πολλῷ μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ ἐκείνως ζῆν (ζάω.) || Eligo honeſtatem Potiùs, quàm utilitatem. τὸ καλὸν αἱροῦμαι ἀντὶ τοῦ συμφέροντος. || Potiùs accipere quàm dare. λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι. Thucyd.

POTO, as, avi, *vel* POTUS ſum, atum, *vel* POTUM, are. *Boire.* πίνω, fut. πώσω, & πίομαι. Aor. 2. ἔπιον. (Vide anom.) *Aimer à boire.* φιλοποτέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλοπότηκα.

POTOR, oris. maſc. *Biberon, buveur.* ὁ πότης, *vel* φιλοπότης, ου. || Aquæ Potor. ὁ ὑδροπότης, ου.

POTORIUM, ii. neut. *Vaiſſeau à boire.* τὸ ποτήριον, ίου.

POTORIUS, a, um. *Qui ſert à boire.* ποτήριος, ία, ιον.

POTULENTUS, a, um. *Bon à boire.* ὁ καὶ ἡ πότιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ποτὸς, ἡ, όν.

POTUS, a, um. *Qui a bien bu.* πεπωκὼς, (ότος) κυῖα, κός. * πιὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Qu'on a bu.* ποθεὶς, εῖσα, έν.

POTUS, ûs. maſc. *Le boire, la boiſſon.* τὸ πόμα, ατος. * τὸ ποτὸν, οῦ. * ἡ πόσις, εως.

PR

PRACTICUS, a, um. *Qui agit, ou qui conſiſte en l'action.* πρακτικὸς, ἡ, όν.

PRÆ. præp. Abl. *Devant.* πρὸ. gen. *Au prix, en comparaiſon de.* παρὰ. dat. * πρὸς. acc. *A cauſe.* ὑπὸ. gen. διὰ. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliorum felicitas Præ ejus gloriâ parva videtur. ἡ ἄλλων εὐτυχία πρὸς τὴν αὐτοῦ δόξαν μικρὰ φαίνεται. || Præ ſe alios contemnit. ἄλλους παρ' ἑαυτῷ ἐξευτελίζει. || Honorem Præ divitiis eligere. τὴν τιμὴν πρὸ τῶν χρημάτων αἱρεῖσθαι.

|| Præ dolore vigilat. ὑπὸ λύπης ἀγρυπνεῖ. || Præ gaudio. ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. || Præ curâ. ὑπὸ φροντίδος. || Præ doloribus. ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν. || Præ manibus habeo. διὰ χειρὸς ἔχω. * μετὰ χεῖρας ἔχω. || Triſtitiam Præ ſe fert. δηλοῖ ἐπίλυπος ὤν. * λύπην ἐμφαίνει.

PRÆACCEPTIO, onis. fœm. *Figure de Rhétorique.* Vide PRÆSUMPTIO.

PRÆACCIPIO, is, ere. *Prendre devant, anticiper.* προλαμβάνω, futur. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in anom.) acc.

PRÆACUO, is, ere. *Aiguiſer par le bout.* προθήγω, F. ξω, P. προτέθηχα. acc.

PRÆACUTUS, a, um. *Aiguiſé, fort aigu.* ὀξὺς, (έος) ὀξεῖα, ὀξύ. *Aigu par le bout.* ἔμπροσθεν ὀξὺς, (έος) εῖα, ύ.

PRÆALTUS, a, um. *Fort haut.* πάνυ ὑψηλὸς, λὴ, λόν. *Fort profond.* πάνυ βαθὺς, (έος) εῖα, ύ.

PRÆBENDA, orum. neut. *Fourniture de tout ce qui étoit néceſſaire aux Magiſtrats, aux Ambaſſadeurs,* ἡ παροχὴ, ῆς.

PRÆBENDUS, a, um. *Qu'on doit donner.* παρεσχητέος, τέα, τέον. *fournir.* χορηγητέος, τέα, τέον.

PRÆBEO, es, bui, bitum, ere. *Donner, fournir, préſenter.* παρέχω, F. έξω, P. παρέσχηκα. (V. ἔχω in anom.) acc. uni. dat. alt. *Donner.* δίδωμι, F. δώσω, P. δέδωκα. (Vide Verba in μι.) acc. rei. dat. perſ. *Fournir.* χορηγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχορήγηκα. accuſ. rei. dat. perſ. *Montrer.* δείκνυμι, F. δείξω. (V. an.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniam Præbere. τὰ χρήματα παρέχειν, *vel* πορίζειν. || Victum aliis Præbere. τροφὴν ἄλλοις πορίζειν. || Commeatum Præbere, ſuppeditare. τὰς παρασκευὰς χορηγεῖν. || Alicui pecuniam Præbere ad bellum. τινὶ χρήματα παρέχειν εἰς τὸν πόλεμον. || Præbere ſpem. ἐλπίδα παρέχειν. *V. Nomina huic verba adjuncta.* || Præbere ſe virum bonum. παρέχειν ἑαυτὸν ἀγαθὸν ἄνδρα. || Obedientem ſe Magiſtratibus Præbet. ἑαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς Ἄρχουσι παρέχει || Se frugi homines Præbent ἑαυτοὺς χρησίμους παρέχουσι. || Adeò me virum probum Præbui. οὕτω χρηστὸν ἐμαυτὸν παρέσχον. || Præbet ſe aliis utendum. παρέχει ἑαυτὸν χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις. || Præbent ſe benevolos ad audiendum. παρέχουσιν ἑαυτοὺς ἐθέλοντας ἀκούειν. || Iis ſe attentos Præbent. παρέχουσιν αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν ἐκείνοις. || Æquum ſe auditorem Præbet. ἑαυτὸν ἀκροατὴν ἴσον παρέχει. || Talem te Præbe qualem communia fœdera præcipiunt. τοιοῦτόν σε παρέχης, οἷον ἂν αἱ κοιναὶ συνθῆκαι προστάττωσι. || Dignū ſe Præbet virtute majorum. ἑαυτὸν ἄξιον παρέχει τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. || Præbent ſe tantâ fortunâ indignos. ἑαυτοὺς καθιστᾶσι τοσαύτης εὐδαιμονίας ἀναξίους. || Conſtantes ſe præbuerunt. εὐσταθεῖς σφᾶς αὐτοὺς κατέστησαν. * Talem te Præbeas erga tuos parentes, quales erga te tuos liberos eſſe optares. τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἵους ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σαυτοῦ παῖδας. || Benignum te Præbe erga omnes. ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας. || Difficilem ſe Præbet in omnes. χαλεπῶς ἔχει, *vel* χαλεπῶς διατίθεται πρὸς ἅπαντας. || Iis adjutorem ſe Præbet. ὑπάρχει, *vel* γίνεται αὐτοῖς βοηθός.

PRÆBITIO, onis. fœm. *L'action de donner.* ἡ παροχὴ, ῆς. *de fournir.* ἡ χορηγία, ας.

PRÆBITOR, oris. maſc. *Qui donne, qui fournit.* ὁ πάροχος, ου. * ὁ χορηγὸς, οῦ.

PRÆBITUS, a, um. part. *Donné, fourni.* ποριστεὶς, *vel* χορηγηθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆCALVUS, a, um. *Chauve par-devant.* ἔμπροσθεν φαλακρὸς, ρὰ, ρόν. *Fort chauve.* φαλακρώτατος, άτη, ατον.

PRÆCANTATIO, PRÆCANTATRIX, *vel* PRÆCANTRIX. V. INCANTATIO, INCANTATRIX.

PRÆCANUS, a, um. *Dont les cheveux ont blanchi avant le temps.* ἀώρως πολιὸς, ιὰ, ιόν.

PRÆCARUS, a, um. *Fort cher.* τιμιώτατος, άτη, ατον.

PRÆCAVEO, es, ere. *Se donner de garde, ou pourvoir auparavant.* προφυλάττομαι, futur. med. άξομαι. Aor. 1. med. προεφυλαξάμην. acc.

PRÆCAUTUS, a, um. *A quoi l'on a pourvu.* προφυλαχθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆCEDO, is. *Précéder, aller devant.* προέρχομαι, fut. 1. med. προελεύσομαι. Aor. 2. Act. προῆλθον. (V. ἔρχομαι in anom.) gen. * προβαίνω.* προάγω. (V. ἄγω & βαίνω in anom.) * προηγοῦμαι, futur. 1. med. προηγήσομαι gen. *Etre devant.* προγίνεσθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viri Præcedunt, mulieres verò ſequuntur. οἱ μὲν ἄνδρες βαδίζουσι πρόσθεν, αἱ δὲ γυναῖκες ὄπισθεν. || Præcedunt aut ſequuntur. προγίνονται, ἢ παρακολουθοῦσι. || Qui nos Præceſſerunt. οἱ προγεγονότες ἡμῶν. * οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. || In iis quæ Præceſſerunt. ἐν τοῖς πρότερον. Vide PRÆCELLO & ANTECEDO.

PRÆCELER, eris. V. PERCELER.

PRÆCELERO, as, are *Se hâter.* πρότερος, (pro maſcul.) ἐπιταχύνω, F. υνῶ, P. ἐπιτετάχυγκα. *Courir devant.* προτρέχω, fut. προθρέξω. Aor. 2. προέδραμον. (V. τρέχω in anom.)

PRÆCELLENS. Vide ANTECELLENS.

PRÆCELLO, is. *Exceller.* προέχω (Vide ἔχω in anom.) gen. * ὑπερέχω. gen. * ὑπερβάλλω. acc.* ὑπερβαίνω. gen. *vel* acc. * παρέρχομαι. acc (V. anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Genere aliis Præcellunt. τῷ γένει προὔχουσι τῶν ἄλλων. || Eloquentiâ Præcellere. λογιότητι ὑπερβαίνειν. V. ANTECELLO.

PRÆCELSUS, a, um. *Fort haut,* ὁ καὶ ἡ ὑπερμήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PRÆCENTIO, onis. fœm. *L'entrée du chant, l'action de commencer le chant, intonation, prélude.* τὸ προοίμιον, ίου.

PRÆCENTOR, oris. maſc. *Celui qui commence le chant.* ὁ χοροστάτης, ου.

PRÆCEPS, cipitis. omn. gen. *Penchant, d'où il eſt aiſé de tomber.* ὁ καὶ ἡ κρημνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ παράκρημνος, καὶ τὸ ον, ου. *Précipité, inconſidéré.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eum demiſſo capite ex rupe Præcipitem dat. ἀφίησιν αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας. || E ſaxo Præcipitem dare. ἐκ τῆς πέτρας ῥίπτειν. || Præcipitem ſe in mare dedit. ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν ἔρριψε. || Jacere aliquem in Præceps. ἀπὸ κρημνοῦ ὠθεῖν τινα. || E muro Præcipitem agere. τοῦ τείχους ἀποκρημνίζειν. || Seipſum è turri prono capite in Præceps demiſit. ἀφῆκεν ἑαυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. || Præcipitem ſe in mare dare. κατὰ

τῆς θαλάτ]ης ἑαυτὸν ὠθεῖν. || Ita Præcipites in vitium ruebant. οὕτω κρημνεῖς κατὰ τῆς κακίας ἐφέροντο.

PRÆCEPTIO, onis. fœm. *Précepte, enſeignement.* τὸ δίδαγμα, ατος. *Inſtruction.* τὸ παράγγελμα, ατος.

PRÆCEPTIVUS, a, um. *Qui donne, ou ſert à donner des préceptes.* δογματικὸς, ἡ, όν.

PRÆCEPTO, as, are. *Commander ſouvent.* συχνάκις παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc.

PRÆCEPTOR, oris. maſc. *Précepteur, qui inſtruit & enſeigne.* ὁ διδάσκαλος, ου. *Conducteur.* ὁ καθηγητὴς, οῦ.

PRÆCEPTRIX, icis. fœm. *Celle qui enſeigne.* ἡ διδάσκαλος, ου. *qui conduit.* ἡ καθηγητὶς, ίδος.

PRÆCEPTUM, i. neut. *Ce qu'on a pris d'avance.* τὸ πρόλημμα, ατος. *Commandement, ordre.* ἡ ἐντολὴ, ῆς. * τὸ παράγγελμα, ατος. *Enſeignement, inſtruction.* τὸ δίδαγμα, ατος. * ἡ ὑποθήκη, ης. *Précepte.* ὁ λόγος, ου. * τὸ ἐπιτήδευμα, ατος. || Præceptum artis. τὸ τεχνικὸν θεώρημα, (ατος.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præcepta tradere. ἐντολὰς παραδοῦναι. || Præceptis parere. πείθεσθαι τοῖς ἐντεταγμένοις. || Præcepta exequi. τὰ προστάγματα ποιεῖν.

PRÆCEPTUS, a, um. *Anticipé, pris d'avance.* προληφθεὶς, εῖσα, έν. *Commandé.* ἐντεταλμένος, *vel* παρηγγελμένος, η, ον.

PRÆCERPO, is, pſi, ptum, ere. *Cueillir auparavant, recueillir le premier fruit.* προδρέπομαι, fut. med. έψομαι. Aor. 1. med. προεδρεψάμην. acc. rei.

PRÆCERTATIO, onis. fœm. *Commencement de combat, le premier aſſaut.* ὁ προαγὼν, ῶνος.

PRÆCIDANEUS, a, um. *Qu'on coupe, ou qu'on ſacrifie auparavant.* προθυόμενος, ένη, ενον.

PRÆCIDO, is, îdi, iſum, ere. *Couper, retrancher.* ἀποκόπτω, F. ψω, P. ἀποκέκοφα. acc. * ἀποτέμνω, F. τμήξω. (V. τέμνω in anom.) acc.

PRÆCINCTUS, a, um. *Ceint à l'entour.* περιεζωσμένος, η, ον.

PRÆCINGO, is, ere. *Environner.* περιβάλλω. (V. βάλλω in anom.) acc. uni. dat. alt. || Præcingere littus muro. τῷ αἰγιαλῷ τεῖχος περιβάλλειν. || Enſe præcingi. τὸ ξίφος διαζώννυσθαι. Vide CINGO.

PRÆCINO, is, inui, entum, ere. *Chanter auparavant, ou commencer le chant.* προάδω, F. άσω, P. προῇκα. acc. *Prédire.* προμηνύω, F. ύσω, P. προμεμήνυκα. acc.

PRÆCIPIENDUS, a, um. *Qu'on doît prendre d'avance.* προληπτέος, α, ον. *commander.* ἐπιτακτέος, *vel* ἐνταλτέος, α, ον. *enſeigner.* καθηγητέος, α, ον.

PRÆCIPIO, is, epi, eptum, ere. *Prendre le premier, préoccuper, prendre par avance.* προλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in anom.) accuſ. *Commander.* ἐντέλλομαι, fut. ελοῦμαι. Aor. 1. med. ἐνετειλάμην. acc. rei. * παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. rei. *Conduire.* καθηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. καθηγησάμην. acc. *Inſtruire, enſeigner.* διδάσκω, F. διδάξω. (V. an.) acc. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc tibi Præcipio. ταῦτά σοι προστάττω, *vel* ἐπιτάττω. || Præcipio tibi, ut iſta agas. ἐπιτάττω σοι ταῦτα πράττειν. || Aliquid contra leges Præcipere. προστάττειν τι παρὰ τοὺς νόμους. || Sæpe tibi de iiſdem rebns Præcipio. πολλάκις σοι περὶ τῶν αὐτῶν διακελεύομαι.

PRÆCIPITANDUS, a, um. *Qu'on doit précipiter, jeter de haut en bas.* καταχρημνιστέος, τέα, τέον.

PRÆCIPITANTER. adv. *Précipitamment, inconſidérément.* περιπετῶς. *Sans ordre.* ἀτάκτως.

PRÆCIPITANTIA, æ. fœm. *Chute impétueuſe.* ἡ κατακρήμνισις, εως. *Précipitation inconſidérée.* ἡ προπέτεια, είας.

PRÆCIPITATIO, onis. fœm. *Idem.*

PRÆCIPITATUS, a, um. part. *Précipité, jeté de haut en bas.* κατακρημνισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

PRÆCIPITIUM, ii. neut. *Un lieu haut & dangereux, un précipice.* τὸ απόκρημνον, ου. * ὁ κρημνὸς, οῦ.

PRÆCIPITO, as, avi, atum, are. *Précipiter, jeter de haut en bas.* κρημνίζω, F. ίσω, P. κεκρήμνικα. acc. *Faire trop à la hâte.* αὐτοσχεδιάζω, F. άσω, P. ηὐτοσχεδίακα. acc. *Tomber de haut en bas.* καταφέρομαι, fut. paſſ. κατενεχθήσομαι. (V. φέρω in anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex alto Præcipitare. ἀπὸ κρημνοῦ ὠθεῖν. V. PRÆCEPS. || In calamitatem Præcipitari. εἰς συμφορὰν ἐμπίπτειν. * τῇ συμφορᾷ περιπίπτειν. || In ſumma mala Præcipitari. εἰς μέγιστα κακὰ ἐμπίπτειν, *ſeu* ἐμπεσεῖν.

PRÆCIPUE. adverb. *Principalement.* ἐξαιρέτως. * προκρίτως. * μάλιστα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præcipuè, ſi amicus ſit. ἄλλως τ' ἐὰν φίλος ᾖ. * ἄλλως τε κἂν φίλος ᾖ. * ἄλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη. || Præcipuè cùm. ἄλλως τε καὶ ἐπειδή. * ἄλλως τε ἐπειδή. || Perſuadent multis, & Præcipuè illis qui poteſtate vigent. πείθουσι πολλοὺς, καὶ τὰ μάλιστα τοὺς πολλὴν δύναμιν ἔχοντας || Præcipuè verò, ut. μάλιστα δὲ, ἵνα. || Omnes artes, Præcipuè verò Philoſophia. πᾶσαι παιδεῖαι, ἡ δὲ φιλοσοφία μᾶλλον τῶν ἄλλων. || Præcipuè virtutem honora. πρὸ πάντων τὴν ἀρετὴν τίμα.

PRÆCIPUUS, a, um. *Le principal.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, *vel* πρόκριτος, καὶ τὸ ον, ου. *Souverain.* κύριος, ία, ιον. *Le plus excellent.* κράτιστος, ίστη, ιστον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præcipuæ orationis partes. τὰ κύρια τοῦ λόγου. || Præcipuæ partes corporis. τὰ κυριώτατα μέρη τοῦ σώματος. || Locus Præcipuus. κυριώτατος τόπος. || Præcipuæ res. τὰ κυριώτατα τῶν πραγμάτων. || Præcipuum decus. ἐξαίρετον καλλώπισμα. || Præcipuæ laudes. ἐξαίρετοι ἔπαινοι. || Honores Præcipui. τιμαὶ ἐξαίρετοι.

PRÆCISE. adv. *Préciſément.* ἀποτόμως. * ἀποκεκομμένως.

PRÆCISIO, onis. fœm. *L'action de couper, de retrancher.* ἡ ἀποτομὴ, *vel* διακοπὴ, ῆς.

PRÆCISUS, a, um. partic. *Coupé, rogné.* ἀποκεκομμένος, η, ον. * ἀποτμηθεὶς, εῖσα, έν. *Abbregé.* ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆCLAMITO, as, are. *Crier ſouvent devant.* πολλάκις προβοάω, ῶ, F. ήσω, P. προβεβόηκα.

PRÆCLAMITOR, oris. maſc. *Un avant-crieur.* προβοητὴς, οῦ.

PRÆCLAMO, as, are. *Proclamer, crier devant.* προβοάω, ῶ, F. ήσω, P. προβεβόηκα.

PRÆCLARE. adv. *Fort clairement.* καταφανῶς. *Honorablement.* εὐκλεῶς. *Fort bien.* παγκάλως. * ὑπέρευ. *Avec éclat, ſplendidement.* λαμπρῶς. * μεγαλοπρεπῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præclarè ſe res habent. καλῶς ἔχει τὰ πράγματα. || Præclarè ſe gerere in bello. ἀριστεύειν ἐν τῷ πολέμῳ, *vel* καλῶς πράττειν. || Præclarè mori. καλῶς ἀποθανεῖν. * καλλίστης καὶ ἀρίστης τελευτῆς τυχεῖν. (V. τυγχάνω in anom.) || Præclarè mecum agitur. καλῶς ἐμοὶ τὰ πράγματα ἔχει.

PRÆCLARUS, a, um. *Fort clair.* ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έ☉, ἕς. *Illuſtre,* ὁ καὶ ἡ εὐκλεὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἕς. *Eclatant.* λαμπρὸς, ρὰ, ρόν. *Fort honnête.* ὁ καὶ ἡ πάγκαλ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Noble, généreux.* ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἕς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præclarus eſt ille conatus. τόδε ἐγχείρημα καλῶς ἔχει. || Quo quidem opere quid poteſt eſſe Præclarius? τούτου δὲ ἔργου τί περιφανέστερον γένοιτ' ἄν; || Multa in noſtro collegio Præclara cognovi. ἐν τῷ ἡμετέρῳ συλλόγῳ πολλὰ τῶν ἀξιολογωτάτων ἐστὶν ἰδεῖν. || Præclarum munus ætatis. λαμπρότατον ἡλικίας δῶρον.

PRÆCLAVIUM, ii. neut. *Bande de la robe des Sénateurs.*

PRÆCLUDO, PRÆCLUSUS. V. OCCLUDO, OCCLUSUS.

PRÆCO, onis. maſc. *Un crieur public.* ὁ κλήτωρ, ορ☉. * ὁ κήρυξ, υκος. *Un Trompete public.* ὁ σαλπιγκτὴς, ῆρος. *Un héraut.* ὁ κήρυξ, υκ☉. || Præconis officio fungi. κηρυκεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεκηρύκευκα.

PRÆCOGITO, as, are. *Penſer auparavant.* προνοέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προενοησάμην. acc.

PRÆCOGNITUS, a, um. *Connu auparavant.* προεγνωσμέν☉, η, ον.

PRÆCOGNOSCO, is, ere. *Connoître auparavant.* προγινώσκω, fut. med. γνώσομαι (Vide γινώσκω in anom.) acc.

PRÆCOLO, is, ere. *Cultiver auparavant.* προεργάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. προειργασάμην. acc. *Orner auparavant.* προκαλλωπίζω, F. ίσω, P. προκεκαλλώπικα. accuſ.

PRÆCOMPOSITUS, a, um. *Préparé auparavant.* προκατεσκευασμέν☉, η, ον.

PRÆCONCEPTUS, a, um. *Conçu auparavant.* προκυηθεὶς, εῖσα, έν. *de penſée.* προκαταλημμένος, η, ον.

PRÆCONIUM, ii. neut. *Criée d'un Crieur public.* τὸ κήρυγμα, ατ☉. * ἡ ἀνακήρυξις, εως. *Louange publique.* τὸ ἐγκώμιον, ίου. *Publication.* ἡ ἀναγόρευσις, εως.

PRÆCONSUMO, is, ere. *Conſumer auparavant.* προαναλίσκω, fut. λώσω. (V. ἀναλίσκω in anom.) acc.

PRÆCONSUMPTUS, a, um. *Conſumé auparavant.* προαναλωθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆCONTRECTO, as, are. *Manier, toucher auparavant.* προψηλαφάω, ῶ, F. ήσω, P. προεψηλάφηκα. acc.

PRÆCOQUO, is, ere. *Cuire auparavant.* προεψέω, ῶ, F. ήσω, P. προέψηκα. acc.

PRÆCOQUUS, a, um. V. PRÆCOX.

PRÆCORDIA, orum, neut. plur. *Les parties autour du cœur.* τὰ περικάρδια, ίων. * αἱ φρένες, ῶν. *Les entrailles.* τὰ σπλάγχνα, ων.

PRÆCORRUMPO, is, ere. *Corrompre auparavant.* προδιαφθείρω, F. ερῶ, P. προδιέφθαρκα. acc.

PRÆCORRUPTUS, a, um. *Corrompu auparavant.* προεφθαρμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ πρόφθαρτος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆCOX, ocis, *vel* oquis. omn. gen. *Précoce, prématuré, meur avant la ſaiſon, ou avant le temps.* ὁ καὶ ἡ πρόωρος, *vel* πρώϊμος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆCRASSUS, a, um. *Fort gros & épais.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρπαχυς, καὶ τὸ χυ, εος, ους.

PRÆCULTUS, a, um. *Cultivé, ou orné auparavant.* προειργασμένος, η, ον.

PRÆCURRO, ris, curri, curſum, ere. *Courir devant, dévancer, prévenir.* προτρέχω, fut. προδραμοῦμαι. (V. τρέχω in anom.) gen.

PRÆCURSIO, onis. fœm. *Courſe devant.* ἡ προδρομὴ, ῆς. * τὸ προδρόμημα, ατ☉.

PRÆCURSOR, oris. maſc. *Avant-coureur, précurſeur, poſtillon.* ὁ πρόδρομος, ου.

PRÆCURSUS, ûs. maſc. V. PRÆCURSIO.

PRÆDA, æ. fœm. *Proie.* ἡ λεία, ας. *Pillage.* ἡ ληλασία, ας. * τὸ λάφυρον, ου. *Butin.* ἡ ἄγρα, ας. *Gain.* τὸ κέρδος, εος, ους.

¶ PHR. ISOCR. Prædas agere. λείαν ἄγειν, *ſeu* ἀπάγειν, *vel* ποιεῖν, *vel* ἐλαύνειν. || Prædam capere. λείαν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in anom.) || Draconi Præda dabitur. τῷ δράκοντι λεία δοθήσεται. || Prædâ potitur. ὧν εἴληφεν ἀπολαύει. || Prædâ vivere. ἀπὸ λείας τὸν βίον ἔχειν.

PRÆDABUNDUS, a, um. *Qui ne fait que piller.* λαφυραγωγέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν.

PRÆDACEUS, & PRÆDATITIUS, a, um. *Venu de pillage, ou de la dépouille des ennemis.* ληστρικὸς, ή, όν. * ληϊστὸς, ή, όν.

PRÆDAMNO, as, are. *Condamner de penſée quelqu'un avant le jugement.* προκατακρίνω, F. ινῶ, P. προκατακέκρικα. acc.

PRÆDATOR, oris. maſc. *Pilleur.* ὁ λαφυραγωγὸς, οῦ. *Brigand, voleur.* ὁ ληστὴς, *vel* ληϊστὴς, οῦ.

PRÆDATORIUS, a, um. *De pilleur, ou de voleur.* ληστρικὸς, *vel* ληστικὸς, ή, όν. * ληϊστήριος, ία, ιον.

PRÆDATRIX, icis. fœm. *Celle qui vole.* ἡ ληστρὶς, ίδος. *Celle qui pille.* ἡ λαφυραγωγὸς, οῦ.

PRÆDATUS, a, um. part. *Qui a pillé.* ληλατήσας, *vel* συλήσας, ασα, αν. acc. *Qui a volé.* ληστεύσας, ασα, αν.

PRÆDELASSO, as, are. *Laſſer auparavant.* προκαμάω, ῶ, F. άσω, P. προκεκαμάτωκα. acc.

PRÆDENSATUS, a, um. *Rendu fort épais.* πάνυ πυκνωθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆDENSUS, a, um. *Fort épais.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρπυκνος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆDES, um. maſc. plur. V. PRÆS.

PRÆDESTINATIO, onis. fœm. *Prédeſtination.* ὁ προορισμὸς, οῦ. * ἡ προόρισις, εως.

PRÆDESTINATUS, a, um. *Prédeſtiné.* προωρισμένος, η, ον.

PRÆDESTINO, as, are. *Prédeſtiner.* προορίζω, F. ίσω, P. προώρικα. acc.

PRÆDIATOR, oris. maſc. *Sçavant dans les loix qui concernent les fonds & les héritages.* ὁ χωριονόμος, ου.

PRÆDIATORIUS, a, um. *Qui concerne les héritages.* χωριονομικὸς, ή, όν.

PRÆDIATUS, a, um. *Riche en héritages.*

ὁ καὶ ἡ πολυκλήμων, καὶ τὸ ἧμον, ον⊙.

PRÆDICABILIS, & e, is. *Digne de louanges publiques.* ὁ καὶ ἡ ἀξιοκήρυκτ⊙, *vel* ἀξιεπαίνετος, καὶ τὸ ον, ου. *Dequoi on doit faire mention.* ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆDICAMENTUM, i. neut. *Prédicament, catégorie.* ἡ κατηγορία, ας.

PRÆDICANDUS, a, um. *Qu'on doit publier.* κηρυκτέος, τέα, τέον. *louer.* ἐπαινετέ⊙, τέα, τέον.

PRÆDICATIO, onis. fœm. *Publication.* ἡ κήρυξις, εως. * τὸ κήρυγμα, ατος. *Louange publique.* ἡ εὐφημία, ας. * ὁ ἔπαιν⊙, ου.

PRÆDICATOR, oris. maſc. *Crieur public.* ὁ κήρυξ, υκ⊙. * ὁ κηρυκτής, οῦ. *Celui qui louë.* ὁ ἐπαινέτης, ου.

PRÆDICATUM, i. neut. *Ce qu'on attribue à un autre.* τὸ προσθετον, ου.

PRÆDICATUS, a, um. *Publié.* κηρυχθεὶς, εῖσα, έν. *Loué.* ἐπαινεθεὶς. *Attribué.* προστεθεὶς.

PRÆDICO, as, avi, atum, are. *Publier.* κηρύττω, F. ξω, P. κεκήρυχα. *Dire en public, annoncer.* ἀναγορεύω, F. εύσω (V. ἀγορεύω in anom.) acc. *Louer publiquement.* ἐπαινέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπῄνεκα acc. * ὑμνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὕμνηκα. acc. *Attribuer.* προστίθημι, F. ήσω, P. προστέθεικα. acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Prædicare magna de aliquo. ὑπερβολὰς περί τιν⊙ εἰπεῖν. || Tanta de ſe Prædicare poſſunt. τοιαύτας ὑπερβολὰς περὶ αὐτῶν ἔχουσιν εἰπεῖν. || Victoriâ Prædicant, *vel* victores ſe Prædicant. τὴν νίκην αὐχοῦσι * αὐχοῦσι νικῆσαι. * τῇ νίκῃ μεγαλαυχοῦνται. || Vera de ſe Prædicat. τ' ἀληθῆ περὶ αὑτοῦ κηρύττει. || Sæpiſſimè de virtute ſuâ Prædicat. ἑαυτοῦ τὴν ἰσχὺν πολλάκις ὑμνεῖ. || Virtutem alicujus optimè Prædicare. τινὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν καλῶς ἐγκωμιάζειν, *vel* διὰ καλῶν λόγων ἐγκωμιάζειν. || Multa Prædicare de aliis. πολλὰ τοὺς ἄλλους ἐγκωμιάζειν. || Miris laudibus aliquem Prædicare. ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους περί τιν⊙ ποιεῖσθαι. || Hoc omnium voce Prædicatur. πᾶσι τοῦτο διὰ στόματός ἐστι. * τοῦτο ὑπὸ πάντων θρυλλεῖται. || Prædicari & nominari. ἔπαινον καὶ ὄνομα λαβεῖν. (Vide λαμβάνω in anom.)

PRÆDICO, is, xi, ctum, cere. *Prédire.* προλέγω, F. λέξω, P. λέλεχα. * προαγορεύω, F. εύσω, P. προείρηκα. Aor. 2. προεῖπον. * πρόφημι, fut. 1. φήσω. Aor. 2. ἔφην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæ olim Prædicta ſunt, nunc reipsâ explentur. τὰ πάλαι προειρημένα ἔργοις νυνὶ πληροῦται. || Ventura Prædicere. τὰ μέλλοντα προειπεῖν. || Futura verè Prædicere. περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν. || Omnia quæ ipſis Prædixiſtis, evenerunt. πάντα ἐκβέβηκεν ἃ προείπατε αὐτοῖς. || Quod futurum eſt, Prædicere aliis. προειπεῖν ἄλλοις τὸ μέλλον συμβαίνειν.

PRÆDICTIO, onis. fœm. *Prédiction.* ἡ πρόῤῥησις, εως. *Prophétie.* ἡ προφητεία, ας.

PRÆDICTUM, i. neut. *Idem.*

PRÆDICTUS, a, um. *Prédit.* προειρημένος, η, ον. * προῤῥηθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆDIOLUM, i. neut. *Un petit héritage.* τὸ χωρίδιον, *vel* κτημάτιον, ου.

PRÆDISCO, is, didici, ere. *Apprendre auparavant.* προμανθάνω, fut. med. μαθήσομαι. (Vide μανθάνω in anom.) acc.

PRÆDITUS, a, um. *Qui a.* ἔχων, (οντ⊙) ουσα, ον. acc. * τυχὼν, (όντ⊙) οῦσα, όν. gen *Doué, orné.* διατεθεὶς, *vel* κοσμηθεὶς, θεῖσα, θέν. dat. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Virtute Præditus. τῆς ἀρετῆς μετέχων. || Magnâ virtute Præditus. πολλὴν ἀρετὴν ἔχων. * μεγίστην ἀρετὴν κεκτημέν⊙. || Summâ poteſtate Præditus. μεγίστην δύναμιν ἔχων. || Prudentiâ Præditus. ὁ νοῦν ἔχων. * ὁ τὸν νοῦν κεκτημέν⊙. * εὐφρόνως ἔχων. || Exiguâ prudentiâ Præditus. μικρὸν τοῦ φρονεῖν μετέχων. || Mente ſanâ Præditus. νοῦν ὑγιῆ ἔχων. || Bonâ indole Præditus. φύσεως ἔχων δεξιῶς. * εὐφυΐᾳ κεκοσμημένος. * φύσιν εὔμοιρον κτησάμεν⊙. || Bonis moribus Præditus. χρηστὸς ὢν τὰ ἤθη. || Animo generoſo Præditus. τὸ φρόνημα γενναῖος. || Mirabili virtute Præditus. θαυμάσιος τὴν ἀρετήν. || Magnâ ſapientiâ Præditus erat. πολλὴν σοφίαν ἐκτήσατο, *vel* ἐκέκτητο. || Quantâ ſubtilitate Præditus eſt? ὅσην κέκτηται ἀγχίνοιαν; || Honore præditus. τῆς τιμῆς τυχών. || Doctrinâ Præditus. τῆς παιδείας μετέχων, *vel* τυχὼν, *ſive* μετεσχηκὼς, *vel* τετυχηκώς. || Senſu Præditus. αἰσθήσεως μετέχων, *vel* αἰσθητικός. Vide Voces adjunctas.

PRÆDIVES, itis. omn. gen. *Fort riche.* ὁ καὶ ἡ ὑπερπλούσιος, *vel* παμπλούσιος, καὶ τὸ ιον, ιου.

PRÆDIVINATIO, onis. fœm. *Divination faite auparavant.* ἡ προμαντεία, ας. *préſentement.* ἡ πρόγνωσις, εως.

PRÆDIVINATUS, a, um. *Déviné auparavant.* προμαντευθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆDIVINO, as, are. *Déviner auparavant.* προμαντεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. προεμαντευσάμην. acc.

PRÆDIVINUS, a, um. *Fort divin.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρθε⊙, *vel* ζάθε⊙, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆDIUM, ii. neut. *Un héritage.* τὸ χωρίον, ου. * τὸ κτῆμα, ατ⊙.

PRÆDO, onis. maſc. *Pilleur.* ὁ λαφυραγωγὸς, οῦ. *Voleur.* ὁ λῃστὴς, *vel* λῃϊστὴς, οῦ. *Ecumeur de mer.* ὁ πειρατὴς, οῦ. || Prædones templorum. οἱ ἱερόσυλοι, ων.

PRÆDOMO, as, mui, mitum, are *Domter auparavant.* προδαμάζω, F. άσω, P. προδεδάμακα. acc.

PRÆDONIUS, a, um. *De brigand, de voleur.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ λῃστοῦ. *De Pirate, d'écumeur de mer.* πειρατικὸς, ή, όν.

PRÆDONULUS, i. maſc. Vide Parvus prædo.

PRÆDOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Piller.* λεηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. λελεηλάτηκα. acc. *Voler.* λῃστεύω, F. εύσω, P. λελῄστευκα. acc. *Butiner.* λαφυραγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. λελαφυραγώγηκα. acc.

PRÆDUCO, is, ere. *Mener devant.* προάγω, F. άξω, P. προῆχα. (V. ἄγω in anom.) acc.

PRÆDULCIS, & e, is. V. PERDULCIS.

PRÆDURO, as, are. *Endurcir fort.* ὑπερσκληρύνω, F. υνῶ P. ὑπερεσκλήρυγκα. acc.

PRÆDURUS, a, um. V. PERDURUS.

PRÆEO, is, ire. V. PRÆCEDO.

PRÆFACILIS, & e, is. V. PERFACILIS.

PRÆFARI, fatus ſum. *Faire une préface, ou un avant-propos.* προοιμιάζω, F. άσω, P. προῳμίακα. accuſ. * προλέγω, F. ξω, P. προλέλεχα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc ideò Præfatus ſum. τούτου ἕνεκα ταῦτα προεῖπον. || Propter novitatem, neceſſe eſt cauſas Præfari. διὰ τὴν καινότητα, ἀναγκαῖόν ἐστι προειπεῖν τὰς αἰτίας. || Pauca de hac oratione Præfari. μικρὰ περὶ τοῦ λόγου τούτου προειπεῖν. || Quæ igitur Præfari volui, hæc ſunt. ἃ μὲν οὖν ἠβουλήθην προειπεῖν ταῦτά ἐστι. || Ac de me quidem hæc Præfari volui. περὶ μὲν οὖν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω. || Volo pauca de me ipſo Præfari, & de illis qui ſic erga me affecti ſunt. βούλομαι οὖν προδιαλεχθῆναι περί τε ἐμαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν οὕτω πρός με διακειμένων. || Nihil de aliquo Præfari. οὐδὲν προδιαλεχθῆναι περί τινος. || Ille autem cùm pauca Præfatus eſſet. ὁ δὲ ὀλίγα προοιμιασάμενος. || Ac de auditore quidem hæc Præfatus ſum. καὶ περὶ μὲν ἀκροατοῦ ταῦτά μοι πεφροιμιάσθω. (Atticè φροιμιάζω, pro προοιμιάζω.)

PRÆFATIO, onis. fœmin. *Préface, prologue.* τὸ προοίμιον, ίου. * ὁ πρόλογος, ου.

PRÆFECTORIUS, a, um. *De Préfet, ou de Prevôt.* προστατικὸς, ἡ, όν. * προστατήριος, ία, ιον.

PRÆFECTURA, æ. fœmin. *Petite Juriſdiction, Prevôté.* ἡ προστατεία, vel προστασία, ας. * ἡ ἐπαρχία, ας.

PRÆFECTUS, i. maſc. *Prevôt, Préfet.* ὁ ἔπαρχος, ου. * ὁ προστάτης, ου. *Commis, qui a la charge.* ὁ προεστὼς, ῶτος. gen. || Præfectus annonæ. ὁ ἀγορανόμος, ου. || Præfectus urbis. ὁ ἀστυνόμος, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Magnæ civitati Præfectus. μεγάλης πόλεως προεστώς. || Maximis negotiis Præfectus. μεγίστων πραγμάτων προστάς. * ἐπὶ τὰ μέγιστα πράγματα καθεστώς. || Sacris Præfectus. ἐπὶ ταῖς ἱερωσύναις καθεστὼς, ſeu καταστάς. * τῶν ἱερωσυνῶν ἐπιστάτης, ſeu προστάτης || Populo Præfectus. τοῦ δήμου ἐπιστατῶν, ſeu προστὰς, vel προστάτης. || Regioni Præfectus. τῆς χώρας ἐπιστατῶν. || Reconciliationibus Præfectus. ταῖς διαλλαγαῖς ἐπιστατῶν. || Negotiis Præfectus. τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκώς. || Exercitui Præfectus. τοῦ στρατεύματος προστατῶν.

PRÆFERENDUS, a, um. *Qu'on doit porter devant.* προκομιστέος, τέα, τέον. *Qu'on doit préférer, eſtimer plus.* προκριτέος, τέα, τέον. gen. alt. perſ.

PRÆFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Porter devant.* προφέρω, F. προοίσω, P. προήνεγκα. (Vide φέρω in anom.) acc. *Préférer, priſer plus.* προκρίνω, F. ινῶ, P. προκέκρικα. acc. uni. gen. alt.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Juſtitiam Regno Præferre. τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας προτιμᾶν, vel προκρίνειν. || Juſtum eſt Præferre veritatem. ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν. || Quid eſt, quòd nobis Præferantur? καὶ τί ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ προτιμῶνται ἡμῶν; || Semper oſtendas te veritatem Præferre. διὰ παντὸς τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν, ſeu προκρίνων. || Virum frugi diviti Præferre. τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προκρίνειν. || Quos illi ſibiipſis in imperio Præferunt. οὓς ἑαυτοὶ ἑαυτῶν ἐν τῇ ἀρχῇ προκρίνουσι. || Gloriam pecuniæ Præferre. δόξαν τῶν χρημάτων προαιρεῖσθαι. * δόξαν αἱρεῖσθαι πρὸ τῶν χρημάτων. * αἱρεῖσθαι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἢ τὰ χρήματα. || Virtutem honori Præferre. τὴν ἀρετὴν ἀντὶ τῆς τιμῆς αἱρεῖσθαι, ſeu προαιρεῖσθαι. || Mortem honeſtam turpi vitæ Præferre. καλὸν θάνατον ἀντὶ τῆς ζωῆς αἰσχρᾶς προαιρεῖσθαι. || Bellum paci Præferre. αἱρεῖσθαι πρὸ εἰρήνης πόλεμον. || Omnibus rebus virtutem Præferre. αἱρεῖσθαι ἀντὶ πάντων ἀρετήν. || Mortem Præfero turpi vitæ. αἱροῦμαι τελευτᾶν μᾶλλον, ἢ αἰσχρῶς ζῆν. * αἱροῦμαι ἀντὶ τοῦ αἰσχρῶς ζῆν, ἀποθανεῖν. (V. θνήσκω in anom.) || Publicum privato Præferre. τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου τίθεσθαι. || Seipſum aliis Præfert. ἑαυτὸν ἄλλων προτίθησι. || Sapientiam rebus omnibus Præfert. τὴν σοφίαν ὑπὲρ ἄλλα πάντα τίθησι. || Virtutem pecuniæ Præferre. ἀγαπᾶν τὴν ἀρετὴν ἀντὶ χρημάτων. * τὴν ἀρετὴν πρὸ τοῦ πλούτου τιμᾶν. * περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὴν ἀρετὴν ἢ τὰ χρήματα. * τὴν ἀρετὴν πρὸ τῶν χρημάτων ποιεῖσθαι. * περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὴν ἀρετὴν τῶν χρημάτων. || Gloriã voluptatibus Præfert. τὴν δόξαν τῶν ἡδονῶν προτιμοτέραν ἡγεῖται. || Laudẽ divitiis Præfert. τὸν ἔπαινον τοῦ πλούτου προτιμότερον τίθεται, ſeu ποιεῖται. || Voluptatem temperantiæ Præferre. τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφροσύνης ἄγειν. * τὴν ἡδονὴν ἔμπροσθεν ἄγειν τῆς σωφροσύνης. || Gloriam virtuti Præferunt. τὴν δόξαν προτέραν ἡγοῦνται τῆς ἀρετῆς. || Temporalia æternis Præferre. τὰ πρόσκαιρα τῶν αἰωνίων προτάσσειν. || Præclaram mortem Præferre ſervituti. ἀντὶ τῆς δουλείας ἀλλάττεσθαι τὸν εὐκλεῆ θάνατον. || Lucrum Præfert honori. τὸ κέρδος προὐργιαίτερον ἡγεῖται, ſeu ποιεῖται τῆς τιμῆς. || Divitias Præfert virtuti. προὐργιαίτερον ἡγεῖται τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἀρετήν. || Mors tali ſaluti Præferenda eſt. ὁ θάνατος τοιαύτης σωτηρίας αἱρετώτερός ἐστι. || Mors fugæ Præferenda eſt. αἱρετώτερόν ἐστιν ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγειν.

PRÆFERRATUS, a, um. *Ferré par le bout.* ὁ καὶ ἡ σιδηρόδετος, καὶ τὸ ον, ου. * κατ' ἄκρον σεσιδηρωμένος, η, ον.

PRÆFESTINATIM. adv. V. PRÆFESTINE.

PRÆFESTINATUS, a, um. *Fort hâté.* ὑπερεσπουδασμένος, η, ον.

PRÆFESTINE. adv. *Fort à la hâte, très-précipitamment.* ὑπερεσπουδασμένως. * τάχιστα.

PRÆFESTINO, as, are. *Se hâter fort.* πάνυ σπεύδω, F. εύσω, P. ἔσπευκα. acc.

PRÆFICA, æ. fœm. *Pleureuſe de Funérailles, femme qu'on louoit autrefois pour pleurer les morts.* ἡ ἐγχύτρια, vel θρηνήτρια, ας.

PRÆFICIO, is, eci, ectum, ere. *Commettre, donner la charge & le commandement ſur.* ἐφίστημι, F. ἐπιστήσω, P. ἐφέστακα. acc. perſ. dat. rei.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Sapientiſſimum rebus gerendis Præficere. τὸν φρονιμώτατον τοῖς πράγμασιν ἐφιστάναι. || Præficere alicui pædagogũ. ἐφιστάναι τινὶ παιδαγωγόν. || Huic Præfecit cuſtodem. τούτῳ ἐπέστησε φύλακα. || Negotiis Præficere aliquem. ἐφιστάναι τινὰ ἐπὶ τὰ πράγματα, vel καθιστάναι. || Illum maximarum rerum adminiſtrationi Præficimus. τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων καθίσταμεν. || Præficere aliquem ſacris. καθεστάναι τινὰ ἐπὶ ταῖς ἱερωσύναις. || Ducem bello Præficere. στρατηγὸν τοῦ πολέμου προϊστάναι. || Populo Præficere. τοῦ δήμου προστῆναι. || Regioni Præficere. τῆς χώρας προΐστασθαι. || Operibus Præficere. τοῖς ἔργοις ἐφιστάναι. || Senatum Præficere inſpectioni morum. τὴν βουλὴν καθιστάναι ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας. || Ducem Græcis Præficere. τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνα καθιστάναι. * τὸν ἡγεμόνα τοῖς Ἕλλησιν ἐφιστάναι. || Ob illa facta, Græcis dux Præfectus eſt. ἐξ ἐκείνων μὲν ἔργων, ἡγεμὼν κατέστη τῶν Ἑλλήνων. || Regno Præficere. εἰς ἀρχὴν καθιστάναι τινά. || Priuſquam regno

Præficeretur. πρὶν εἰς ἀρχὴν καθαςῆναι. || Græciæ Præfecti ſunt. κύριοι κατέςησαν τῶν Ἑλλήνων. || Hunc cuſtodem urbi Præficit. τοῦτον ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφίςαται φυλάττειν. || Præficere aliquem urbi. τινὰ δεσπότην τῇ πόλει καθιςάναι. * τινὰ πόλεως προςάτην ποιεῖν.

PRÆSIDENS, entis. omn. gen. Vide CONFIDENS.

PRÆFIDO, is, ere. *Se fier fort en ſoi.* περιθαῤῥέω, F. ήσω, P. περιτεθάῤῥηκα.

PRÆFIGO, is, ere. *Attacher, ficher au-devant.* προπήγνυμι, F. πήξω. (Vide πήγνυμι in anom.) acc.

PRÆFIGURO, as, are. *Repréſenter.* ὑποτυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποτετύπωκα. acc.

PRÆFINIO, is, ire. *Preſcrire, limiter devant.* προορίζω, F. ίσω, P. προώρικα. acc.

PRÆFINITO. adv. *Par limitation, déterminément.* προωρισμένως.

PRÆFINITUS, a, um. *Préfix, limité.* προωρισμένος, *vel* διωρισμένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præfinita dies. ὡρισμένη, *vel* τεταγμένη, ἡμέρα. || Præfinito die. ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ. || Ad Præfinitam diem. πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. || Præfinito tempore. ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ. * ἐν διωρισμένῳ χρόνῳ.

PRÆFIXUS, a, um. *Attaché, fiché au-devant.* προπηχθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆFLOREO, es, ere. *Fleurir auparavant.* προανθέω, ῶ, F. ήσω, P. προήνθηκα.

PRÆFLORO, as, are. *Oter, cueillir la premiere fleur.* προαπανθίζω, F. ίσω, P. προαπήνθικα. acc.

PRÆFLUO, is, ere. *Couler par-devant.* προῤῥέω, F. εύσω, P. προεῤῥύηκα. (V. ῥέω in anom.)

PRÆFLUXUS, ûs. maſc. & PRÆFLUVIUM, i. neut. *Cours d'eau par-devant.* ὁ πρόῤῥοος, ου; οῦς, οῦ.

PRÆFOCATIO, onis. fœm. *Suffocation de matrice.* ὁ πνιγμὸς ὑςερικὸς, οῦ.

PRÆFOCATUS, a, um. *Malade de ſuffocation de matrice.* ὑςερικὸς, ή, όν. * ὑςερικῶς πνιγόμενος, η, ον. (uſu tantùm fœmininum eſt.)

PRÆFOCO, as, are. V. SUFFOCO.

PRÆFODIO, is, ere. *Creuſer, fouir par-devant.* προορύσσω, F. ξω, P. προώρυχα. acc.

PRÆFŒCUNDUS, a, um. V. FŒCUNDISSIMUS.

PRÆFORMIDO, as, are. *Craindre par avance.* προφοβέομαι, οῦμαι, futur. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. προπεφόβημαι. acc.

PRÆFORMO, as, are. *Former, ou façonner auparavant.* προτυπόω, ῶ, F. ώσω, P. προτετύπωκα. accuſ.

PRÆFRACTE. adv. *Opiniâtrement, obſtinément.* αὐθάδως, *vel* αὐθαδῶς. *Rigoureuſement.* ἀνενδότως. * ἰσχυρογνωμόνως.

PRÆFRACTUS, a, um. *Fort rompu, ou rompu par-devant.* προκαταγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Rigoureux.* ὁ καὶ ἡ ἀνένδοτος, καὶ τὸ ον, ου. *Obſtiné.* ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PRÆFRIGIDUS, a, um. V. FRIGIDISSIMUS.

PRÆFRINGO, is, ere. *Rompre par-devant.* προκαταῤῥήγνυμι. F. ῥήξω. (V. ῥήγνυμι. in Anom.) acc.

PRÆFULCIO, is, ire. *Affermir, appuyer, étayer.* προςηρίζω, F. ίξω, P. προεςήριχα. accuſ.

PRÆFULGEO, es, ere. *Réluire fort, être fort brillant.* περιςίλβω, F. ψω, P. περιέςιλφα.

PRÆFURNIUM, ii. neut. *Bouche, l'entrée d'un four, ou d'une fournaiſe.* τὸ προπνιγεῖον, ου.

PRÆGELIDUS, a, um. V. GELIDISSIMUS.

PRÆGERMINO, as, are. *Germer auparavant.* προβλαςάνω, *vel* προβλαςέω, ῶ, F. ήσω, P. προβεβλάςηκα.

PRÆGESTIO, is, ire. *Avoir de grands mouvemens, des tranſports de joie.* ὑπερπροθυμέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὑπερπροεθυμησάμην.

PRÆGIGNO, is, ere. *Engendrer auparavant.* προγεννάω, Fut. ήσω, P. προγεγέννηκα. acc.

PRÆGNANS, antis. omn. gen. *Groſſe d'enfant, enceinte.* ὁ καὶ ἡ ἐγκύμων, ονος. * ὁ καὶ ἡ ἔγκυος, ου.

PRÆGNATIO, onis. fœm. *Groſſeſſe d'enfant, ou de petits.* ἡ κύησις, εως. * τὸ κύημα, ατος.

PRÆGRANDIS, & e, is. *Fort grand.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρμεγας, καὶ τὸ εγα, εγάλου.

PRÆGRAVIS, & e, is. *Très-lourd, fort peſant.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρβαρυς, καὶ τὸ ρυ, εος.

PRÆGRAVO, as, are. *Appeſantir, rendre plus peſant.* ὑπερβαρύνω, F. υνῶ, P. ὑπερβεβάρυγκα. acc. *Peſer plus.* ὑπερβαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερβεβάρηκα. gen. rei.

PRÆGREDIOR, eris, edi. *Marcher devant, précéder, ſurpaſſer.* προβαίνω, fut. med. βήσομαι (Vide βαίνω in anom.) gen.

PRÆGRESSIO, onis fœm. *L'action de précéder.* ἡ πρόβασις, *vel* προπόρευσις, εως.

PRÆGUSTATOR, oris. maſc. *Celui qui goûte & fait l'eſſai des viandes.* ὁ προγευςής, οῦ.

PRÆGUSTATUS, a, um. *Goûté auparavant.* προγευσθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆGUSTO, as, are. *Goûter auparavant.* προγεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. προεγευσάμην. gen.

PRÆHENDO, is, ere. *Prendre.* λαμβάνω. (Vide anom.) acc. V. PREHENDO.

PRÆHENSUS, a, um. *Pris.* ληφθεὶς, εῖσα, έν. V. PREHENSUS.

PRÆJACEO, es, ere. *Etre étendu, couché devant.* πρόκειμαι. (V. κεῖμαι in anom.)

PRÆJACIO, is, ere. *Jeter devant, oppoſer.* προβάλλω, F. αλῶ, P. προβέβληκα. (V. βάλλω in anom.) accuſ.

PRÆJUDICATIO, onis. fœm. V. PRÆJUDICIUM.

PRÆJUDICATUS, a, um. *Préjugé, jugé auparavant.* προκριθεὶς, θεῖσα, θέν. * προκατεγνωσμένος, η, ον.

PRÆJUDICIUM, ii. neut. *Jugement donné auparavant.* ἡ προκατάγνωσις, εως. * τὸ πρόκριμα, ατος. *Préjudice, dommage, ou tort.* ἡ ἀδικία, ας.

PRÆJUDICO, as, are. *Préjuger, juger auparavant.* προκρίνω, F. ινῶ, P. προκέκρικα. acc *Préjudicier, nuire.* ἀδικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδίκηκα. acc.

PRÆJURO, as, are. *Juger auparavant.* προόμνυμι, F. μόσω. (V. ὄμνυμι in anom.)

PRÆJUVO, as, are. *Aider auparavant.* προ-

βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. προβεβοήθηκα. dat.

PRÆLABOR, eris, abi. *Tomber, ou couler petit à petit.* παραῤῥέω, F. εύσω, P. παρεῤῥύηκα. (V. ῥέω in anom.)

PRÆLAMBO, is, ere. *Lecher devant.* προλείχω, F. ξω P. προλέλειχα.

PRÆLARGUS, a, um. V. LARGISSIMUS.

PRÆLECTIO, onis. fœmin. *Lecture, expoſition.* ἡ προανάγνωσις, εως.

PRÆLECTOR, oris. maſc. *Lecteur, ou maître qui explique.* ὁ προαναγνώστης, ου.

PRÆLECTUS, a, um. *Lu & expoſé.* προαναγνωσθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆLEGO, as, are. *Préléguer, laiſſer par teſtament en premier lieu.* πρότερον διατίθεμαι, fut. med. διαθήσομαι. Aor. 1. med. διεθησάμην. accuſ. rei. dat. perſ.

PRÆLEGO, is, ere. *Lire, ou expoſer en enſeignant.* προαναγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. (V. γινώσκω in anom.) acc. *Paſſer outre.* ὑπερβαίνω, fut. βήσομαι. (V. βαίνω in anom.) gen.

PRÆLIARIS, & e, is. *De combat.* μαχικὸς, κὴ, κόν.

PRÆLIBO, as. *Goûter auparavaut.* προλείβω, F. ψω, P. προλέλειφα. acc.

PRÆLICENTER. adv. *Fort licencieuſement.* ὑπερραθύμως.

PRÆLIGANEUS, a, um. *Le premier cueilli.* ὁ καὶ ἡ πρόλεκτος, vel πρωτόλογος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆLIGO, as, are. *Lier par-devant, bander.* προδέω, F. δήσω. (V. δέω in anom.) acc. προδεσμεύω, F. εύσω, P. προδεδέσμευκα. acc.

PRÆLIOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Combattre.* μάχομαι, fut. med. οῦμαι, vel ήσομαι, vel έσομαι. (V. anom.) || Pedibus Præliari. πεζομαχεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπεζομάχηκα.

PRÆLIUM, ii. neut. *Combat, ou bataille.* ἡ μάχη, ης.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Prælium facere. μάχην μάχεσθαι. * μάχην ποιεῖσθαι. || Prælium committere. μάχην συνάπτειν, vel μάχην συνίστασθαι. *cum hoſte,* τῷ πολεμίῳ. || Prælium inire. διὰ μάχης ἐλθεῖν, vel εἰς μάχην καθίστασθαι. *cum aliquo,* τινί. || Præliũ committere cum aliquo. εἰς μάχην καταστῆναί τινι. || Manibus Prælium facere. χειρὸς τὴν μάχην ποιεῖσθαι. || Prælio dimicare cum aliquo. μάχεσθαί τινι, vel πρός τινα. V. PUGNA.

PRÆLONGO, as, are. *Allonger fort.* μηκύνω, F. υνῶ, P. μεμήκυγκα. acc.

PRÆLONGUS, a, um. *Fort long.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PRÆLOQUOR, eris, loqui. *Parler le premier, ou devant.* προλαλέω, ῶ, F. ήσω, P. προλελάληκα. V. PRÆFARI.

PRÆLUCEO, es, ere. *Eclairer à quelqu'un.* προφαίνω, F. ανῶ, P. προπέφαγκα. *Porter le flambeau devant.* δᾳδουχέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδᾳδούχηκα. *Eclater, ou exceller par-deſſus les autres.* ὑπερλάμπω, F. ψω, P. ὑπερλέλαμφα. gen.

PRÆLUCIDUS, a, um. *Fort luiſant, fort brillant.* ὁ καὶ ἡ προφανὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. * λαμπρότατος, η, ον.

PRÆLUDIUM, ii. neut. *Prélude, eſſai à jouer ou à diſcourir.* τὸ προοίμιον, ίου. *à ſonner de la flute* τὸ προαύλιον, ίου.

PRÆLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Jouer, ou faire un coup d'eſſai.* προπαίζω, F. ξω, P. προπέπαιχα, vel F. σω, P. κα. *Faire l'avant-propos.* προοιμιάζω, F. άσω, P. προῳμίακα. *S'eſſayer avant que de combattre.* ἀκροβολίζω, F. ίσω, P. ἠκροβόλικα.

PRÆLUSIO, onis. fœm. *Un eſſai de combat.* ὁ ἀκροβολισμὸς, οῦ. * ὁ προαγὼν, ῶνος.

PRÆLUMBO, as, are. *Rompre les reins.* ἀποσφύζω, F. ύσω, P. ἀπώσφυκα. acc.

PRÆLUO, is, ere. *Laver devant.* προκλύζω, F. ύσω, P. προκέκλυκα. acc. *Couler outre.* Vide PRÆTERLUO.

PRÆLUSTRIS, & e, is. *Fort illuſtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρλαμπρος, τὸ ον, ου.

PRÆMANDO, as, are. *Mander ou commander auparavant.* προεπιτάττω, F. ξω, P. προεπιτέταχα. acc.

PRÆMANDO, is, ere. *Mâcher auparavant.* προμασσάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aoriſt. 1. med. προεμασσησάμην. acc.

PRÆMATURE. adv. *Avant le temps, trop tôt.* πρὸ καιροῦ. * προώρως. * πρὸ ὥρας.

PRÆMATURUS, a, um. *Meur avant la ſaiſon, ou avant le temps.* ὁ καὶ ἡ πρώϊμος, τὸ ον, ου. *Qui arrive, ou qui ſe fait avant le temps.* ὁ καὶ ἡ πρόωρος, τὸ ον, ου.

PRÆMEDICATUS, a, um. *Médeciné auparavant.* προφαρμακευθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆMEDITATIO, onis. fœm. *Préméditation.* ἡ προμελέτησις, εως.

PRÆMEDITATUS, a, um. *Prémédité.* προμελετηθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆMEDITOR, aris, ari. depon. *Préméditer.* προμελετάω, ῶ, F. ήσω, P. προμεμελέτηκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. De immortalitate aliquid Præmeditati. περὶ τῆς ἀθανασίας προσκέπτεσθαι. || Hæc Præmeditati erant. ταῦτα πρότερον αὐτοῖς προέσκεπτο. || Præmeditatus venit. ἐσκεμμένος ἥκει. || Præmeditata dicit omnia. προεσκεμμένα πάντα λέγει. || Præmeditatè alios lædere. ἐσκεμμένως ἄλλους κακῶς ποιεῖν.

PRÆMERCOR, aris, ari. *Acheter, ou marchander devant.* προωνέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προεωνησάμην. acc.

PRÆMETIOR, iris, iri. depon. *Meſurer auparavant.* προμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. προμεμέτρηκα. acc.

PRÆMETUO, is, ere. *Craindre auparavant.* προφοβέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προεφοβησάμην. acc.

PRÆMIATOR, oris. maſc. *Qui donne le prix.* ὁ γεραστὴς, vel βραβευτὴς, οῦ.

PRÆMIGRO, as, are. *Déloger devant.* προμετοικίζω, F. ίσω, P. προμετῴκικα. acc.

PRÆMIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Récompenſer.* γεραίρω, F. αρῶ, γεγέραρκα. acc. *Gagner.* V. LUCROR.

PRÆMIOSUS, a, um. *Fort riche en dons & préſens.* ὁ καὶ ἡ πολύδωρος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆMISSUS, a, um. *Envoyé devant.* προπεμφθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆMITTO.

PRÆMITTO, is, ere. *Envoyer devant.* προπέμπω, F. ψω, P. προπέπεμφα. acc.

PRÆMIUM, ii. neu. *Salaire, prix.* τὸ γέρας, ατος. *Le prix du jeu, ou du combat.* τὸ ἆθλον, ου. * τὸ βραβεῖον, είου. || Præmium victoriæ. τὸ νικητήριον, ίου. || Præmium liberationis. τὸ σῶστρον, ου. * τὸ ζωάγριον, ίου. || Præmio afficere. ἐπιγεραίρειν, αίρω, F. αρῶ, P. ἐπιγεγέραρκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præmia proponere, conſtituere. ἆθλα προτιθέναι. || Proponere Præmium, de quo certent. τιθέναι ἆθλον, ὑπὲρ οὗ ἀγωνίζωνται. || Victoribus Præmia propoſita ſunt. ἆθλα τοῖς νικῶσι πρόκειται. || Propoſitum Præmium. τὸ προκείμενον ἆθλον. || Præmia nulla peto. οὐδὲν αἰτῶ γέρας. || Pietatis cape Præmium. δέξαι τῆς εὐσεβείας ἆθλον. || Auctoritatis Præmia. τὰ τοῦ ἀξιώματος γέρατα. || Præmium reportare, ferre, ſeu referre. ἆθλον κομίζεσθαι, vel αἴρεσθαι, ſeu ἄρασθαι, vel αἱρεῖσθαι, vel ἀποφέρεσθαι. || Præmium accipere. ἆθλον, ſeu γέρας ἀπολαβεῖν (V. λαμβάνω in anom.) || Pietatis Præmium referunt. τῆς εὐσεβείας γέρατος καρποῦνται. || Præmium ſalutis alicui perſolvere. σῶστρόν τινι ἐκτίνειν. || Probitatis Præmium ferre. τῆς καλοκἀγαθίας ἆθλον ἄρασθαι. || Laborum quos pro vobis tuli, Præmium habeo. ἐπιχειρούντων ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχω. || Conſentanea ſocordiæ Præmia ab ipſis refert. ἀκόλουθα τῆς ῥαθυμίας τἀπίχειρα παρ' αὐτῶν κομίζεται. || Nos magnis Præmiis donabit. μεγάλοις ἡμᾶς γέρασι δωρήσεται. || Digna periculis Præmia propoſita. ἄξια τῶν κινδύνων ἆθλα προσκείμενα.

PRÆMODEROR, aris, ari. depon. *Gouverner, ou régler auparavant.* προρρυθμίζω. F. ίσω, P. προερρύθμικα. acc.

PRÆMODUM. adv. *Outre meſure.* παρὰ τὸ μέτρον. * ὑπὲρ τὸ μέτρον.

PRÆMOLESTIA, æ. fœm. *Chagrin qu'on prend d'un accident qui n'eſt pas encore arrivé.* ἡ προλυπία, ας.

PRÆMOLLIO, is, ire. *Amollir auparavant.* προμαλάττω, F. ξω, P. προμεμάλαχα. acc.

PRÆMOLLIS, & e, is. *Fort mol.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμάλακος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆMONENDUS, a, um. *Qu'on doit avertir auparavant.* προπαραγγελτέος, α, ον.

PRÆMONEO, es, nui, nitum, ere. *Avertir auparavant.* προπαραγγέλλω, F. ελῶ, P. προπαρήγγελκα. acc.

PRÆMONITUS, a, um. *Averti auparavant.* προπαραγγελθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆMONITUS, ûs. maſc. *Avertiſſement, fait auparavant.* τὸ προπαράγγελμα, ατος.

PRÆMONSTRATOR, oris. maſcul. *Celui qui montre, ou inſtruit auparavant.* ὁ προδείκτης, ου.

PRÆMONSTRATUS, a, um. *Montré & enſeigné auparavant.* προδειχθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆMONSTRO, as, avi, atum, are. *Montrer & enſeigner auparavant.* προδείκνυμι, F. δείξω. (V. δείκνυμι in anom.) acc.

PRÆMORDEO, es, ere. *Mordre auparavant.* προκαταδάκνω, F. δήξω. (Vide δάκνω in anom.) acc.

PRÆMORIOR, iris, rtuus ſum, ori. *Mourir avant le temps.* προαποθνήσκω, futur. med. θανοῦμαι. (Vide θνήσκω in anomal.)

PRÆMUNIENDUS, a, um. *Qu'on doit munir & fortifier auparavant.* προασφαλιστέος, τέα, τέον.

PRÆMUNIO, is, ivi, itum, ire. *Munir, fortifier auparavant.* προασφαλίζω, F. ίσω, P. προησφάλικα. acc.

PRÆMUNITIO, onis. fœm. *Fortification faite auparavant.* προτείχισις, εως.

PRÆMUNITUS, a, um. *Muni ou fortifié auparavant.* προασφαλισθεὶς, vel προτειχισθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆNATO, as, are. *Nager auparavant.* προνήχομαι, fut. med. ήξομαι. Aor. 1. med. προενηξάμην.

PRÆNAVIGO, as, are. *Naviger outre, ou auprès.* παραπλέω, F. εύσω. (V. πλέω in anom.)

PRÆNIMIS adv. V. PERNIMIUM.

PRÆNITEO, es, ere. *Reluire fort, être brillant.* ὑπερλάμπω, F. ψω, P. ὑπερλέλαμφα.

PRÆNOMEN, inis. neut. *Avant-nom, qu'on acquiert par dégré, honneur ou office.* ἡ προωνυμία, ας. *Nom propre, qui ſe mettoit le premier, comme* Titus, *ou* Marcus, &c. τὸ προσηγορικὸν ὄνομα, ατος.

PRÆNOSCO, is, ere. *Connoître auparavant.* προγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. (Vide γινώσκω in anom.) acc.

PRÆNOTIO, onis. fœm. *Prévoyance.* ἡ πρόγνωσις, εως.

PRÆNOTO, as, are. *Noter, ou marquer auparavant.* προσημειόομαι, οῦμαι, fut. med. ώσομαι. Aor. 1. med. προεσημειωσάμην. acc.

PRÆNUBILUS, a, um. *Très-ſombre, chargé de nuages.* ὁ καὶ ἡ ὑπερζοφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PRÆNUNTIO, as, are. *Annoncer devant.* προαγγέλλω, F. ελῶ, P. προήγγελκα. acc. V. PRÆDICO.

PRÆNUNTIUS, a, um. *Qui prédit, ou annonce une choſe à venir.* ὁ καὶ ἡ προάγγελος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆOCCIDO, is, ere. *Tuer auparavant.* προαποκτείνω, F. ενῶ, P. προαπέκτακα. acc.

PRÆOCCUPATIO, onis, fœm. *Anticipation.* ἡ προκατάληψις, εως.

PRÆOCCUPATUS, a, um. *Anticipé, dont on s'eſt ſaiſi auparavant.* προκαταληφθεὶς, εῖσα, θέν.

PRÆOCCUPO, as, are. *Anticiper, ſe ſaiſir auparavant.* προκαταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (Vide λαμβάνω. in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opinione aliquâ Præoccupari. δόξῃ τινὶ προκαταληφθῆναι. || Difficile eſt eos qui contrariis Sententiis Præoccupati ſunt, aliò inflectere. τὸ μεταπείθειν τοὺς προκαταληφθέντας ἐναντίαις δόξαις, ἀργαλέον.

PRÆOPTO, as, are. *Deſirer fort ou mieux.* προαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προειλόμην. (V. αἱρέομαι in anom.) acc. rei. Vide PRÆFERO.

PRÆPANDO, is, ere. *Ouvrir par-devant.* προπετάννυμι, F. τάσω. (V. πετάννυμι. in anom.) acc.

PRÆPARANDUS, a, um. *Qu'on doit préparer.* παρασκευαστέος, α, ον. || In tranquillitate Præparanda ſunt, quæ in tempeſtate uſui eſſe poſſint. ἐν εὐδίᾳ τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα προσήκει παρασκευάζειν.

PRÆPARATIO, onis. fœm. *Préparation, appareil.* ἡ παρασκευὴ, vel κατασκευὴ, ῆς. * τὸ παρασκεύασμα, ατος.

PRÆPARATO. adv. *Avec préparation.* ἐκ παρασκευῆς. * προητοιμασμένως.

PRÆPARATUS, a, um. partic. *Préparé.* κατεσκευασμένος, *vel* προητοιμασμένος, η, ον. * παρεσκευασθεὶς, εῖσα, έν. V. PARATUS.

PRÆPARATUS, ûs. maſc. V. PRÆPARATIO.

PRÆPARCUS, a, um. *Fort chiche, avare.* ὁ καὶ ἡ ὑπερφείδωλος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆPARO, as, avi, atum, are. *Préparer.* παρασκευάζω, F. άσω, P. παρεσκεύακα. acc. * προετοιμάζω, F. άσω, P. προητοίμακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res neceſſarias Præparare. τὰ ἀναγκαῖα παρασκευάζειν. ‖ Præparare inſtrumenta bellica. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευάζειν, *vel* ἕτοιμα ποιεῖν. ‖ Præparare ſe ad certamen. παρασκευάζειν ἑαυτὸν πρὸς ἀγῶνα. ‖ Prandium Præparare. τὸ ἄριστον ἑτοιμάζειν. ‖ Cœnam Præparare. δεῖπνον εὐτρεπίζειν. V. PARARE.

PRÆPEDIMENTUM, i. neut. *Empêchement.* τὸ ἐμπόδιον, ίου. * ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ.

PRÆPEDIO, is, ivi, itum, ire. *Empêcher.* ἐμποδίζω, F. ίσω, P. ἐμπεπόδικα. dat. *Empêcher, défendre.* κωλύω, F. ύσω, P. κεκώλυκα. infin.

PRÆPENDEO, es, ndi, nſum, ere. *Pendre audevant.* προαιωρέομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προηωρησάμην.

PRÆPES, etis. omn. gen. *Léger à voler.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπτερος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ ὠκυπέτης, ου.

PRÆPILATUS, a, um. *Arrondi par le bout.* ὁ καὶ ἡ στρογγύλος, καὶ τὸ ον, ου. *Ferré par la pointe.* ὁ καὶ ἡ σιδηρόδετος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆPINGUIS, & e, is. *Fort gras.* ὁ καὶ ἡ ζαπίμελος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐλιπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * πάνυ πίων, ονος. maſc. & fœm. πῖον, ονος. neut.

PRÆPOLLEO, es, ere. *Avoir grand pouvoir ou puiſſance.* ὑπερισχύω, F. ύσω, P. ὑπερίσχυκα. genit. *Avoir plus de pouvoir, ſurpaſſer.* ὑπερέχω, F. έξω. (V. ἔχω in anom.) gen.

PRÆPONDERO, as, avi, atum, are. *Peſer plus.* ὑπερβαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερβεβάρηκα. gen. *Etre de plus grand prix & eſtime.* προτιμάομαι, ῶμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προετιμησάμην. gen. *Surpaſſer, être plus à priſer.* ὑπερφέρω, fut ὑπεροίσω. (V. φέρω in anom.) accuſ.

PRÆPONENDUS, a, um. *Qu'on doit préférer,* προτιμητέος, α, ον.

PRÆPONO, is, ere. V. PRÆFERO.

PRÆPORTO, as, are. *Porter devant.* προφορέω, ῶ, F. ήσω, P. προπεφόρηκα. acc.

PRÆPOSITIO, onis. fœm. *Prépoſition.* ἡ πρόθεσις, εως.

PRÆPOSITUS, a, um. part. *Prépoſé, mis devant, ou en avant.* προτεθεὶς, θεῖσα, θέν. dat. *Préféré.* προτιμηθεὶς, *vel* προκριθεὶς, θεῖσα, θέν. gen. *A qui on a donné charge.* προστὰς (άντος) στᾶσα, στάν. * ὁ προστάτης, ου. (pro maſc.) gen. Vide PRÆFECTUS.

PRÆPOSSUM, otes, otui, oſſe. Vide PRÆPOLLEO.

PRÆPOSTERE. adv. *A rebours.* πρωθύστερον. * ἀντεστραμμένως *Tout au contraire.* τοὐναντίον.

PRÆPOSTERUS, a, um. *Fait, dit, ou mis tout à rebours.* πρωθύστερος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆPOTENS, entis. omn. gen. *Fort puiſſant.* ὁ καὶ ἡ πολυδύναμος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort riche.* ὁ καὶ ἡ πολυπλήσιος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆPROPERE. adv. *Fort, ou trop à la hate.* σφόδρα ταχέως. * λίαν ὠκέως.

PRÆPROPERUS, a, um. *Fort prompt.* ὁ καὶ ἡ ὑπερσπουδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Précipité.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

PRÆPUTIUM, ii. neut. *Le prépuce.* ἡ ἀκροβυστία, ας. * ἡ πόστη, ης.

PRÆRADIO, as, are. *Reluire, briller, éclater.* ὑπερλάμπω, F. ψω, P. ὑπερλέλαμφα.

PRÆRADO, is, ere. *Tondre, ou racler.* ἀποξέω, F. έσω, P. ἀπέξεκα. acc.

PRÆRANCIDUS, a, um. *Fort moiſi & rance, ſuranné* πάνυ σαπρὸς, ρὰ, ρόν.

PRÆRAPIDUS, a, um. *Fort vîte, très-prompt.* πάνυ ταχὺς, (έος) χεῖα, χύ.

PRÆREPTUS, a, um. *Ravi auparavant.* προαρπασθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆRIPIO, is, ere. *Ravir auparavant.* προαρπάζω, F. άσω, P. προήρπακα. acc.

PRÆRODO, is, ere. *Ronger tout-à-fait.* κατατρώγω, F. ξω. (V. τρώγω in anom.) acc.

PRÆROGATIVA, æ. fœm. *Prérogative & avantage.* τὸ πλεονέκτημα, ατος. * τὸ προτέρημα, ατος.

PRÆROGATIVUS, a, um. *Avantagé, qui a de l'avantage* πλεονεκτέων, (οῦντος) οῦσα, οῦν.

PRÆROSUS, a, um. *Rongé tout-à-fait.* κατατραγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

PRÆROGO, as, avi, atum, are. *Payer avant le terme échu.* προεκτίω, F. ίσω, P. προεκτέτικα. acc.

PRÆRUMPO, is, rupi, ruptum, ere. *Rompre pardevant.* προῤῥηγνύω & ήγνυμι, F. ῥήξω. (V. ῥήγνυμι in anom.) acc.

PRÆRUPTE. adv. *Mal aiſément pour monter.* ἀποτόμως. * κρημνωδῶς.

PRÆRUPTUS, a, um. *Rompu par-devant.* ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥωξ, ωγος. *Eſcarpé, dangereux à monter, inacceſſible.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆS, prædis. omn. gen. *Pleige, caution.* ὁ ἐγγυητὴς, οῦ. *Répondant.* ὁ καὶ ἡ ὑπέγγυος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆSAGIO, is, ivi, itum, ire. *Appercevoir auparavant.* προαισθάνομαι, fut. med. προαισθήσομαι. (V. αἰσθάνομαι in anom.) gen. *Prévoir.* προοράω, ῶ. (Vide ὁράω in anom.) acc. *Prédire, deviner.* προμαντεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. προεμαντευσάμην. acc.

PRÆSAGITIO, onis. fœm, &

PRÆSAGIUM, ii. neut. *Prévoyance de l'avenir.* ἡ προαίσθησις, *vel* πρόοψις, εως. *Divination.* ἡ προμαντεία, ας.

PRÆSAGUS, a, um. *Qui ſent, ou apperçoit ce qui doit arriver.* προαισθόμενος, ένη, ενον. gen. *Qui devine.* προμαντευόμενος, ένη, ενον. *Prophéte.* ὁ προφήτης, ου. *Prophéteſſe.* ἡ προφῆτις, ιδος.

PRÆSANASCO, is, ere. *Se guérir le premier.* προϋγιάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι, præt. paſſ. προϋγίασμαι.

PRÆSANATUS, a, um. *Guéri auparavant,* προθεραπευθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆSCATEO, es, ere. *Sourdre en très-grande abondance.* ὑπερϐλύζω, Fut. ύσω, P. ὑπερϐέϐλυκα. *Abonder.* πλεονάζω, F. άσω, P. πεπλεόνακα. gen.

PRÆSCIENTIA, æ. fœm. *Préſcience, ſcience des choſes à venir.* ἡ πρόγνωσις, εως.

PRÆSCIO, is, ivi, itum, ire. *Sçavoir, ou connoître auparavant.* προγινώσκω, fut. med. γνώσομαι. (V. γινώσκω in anom.) acc. * προεπίσταμαι, futur. med. ισήσομαι. (V. ἐπίσαμαι in anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Futura Præſcire. τὰ μέλλοντα προγινώσκειν, *vel* προειδέναι. || Cùm bellum Præſciret. τὸν πόλεμον προειδώς. || Quæ ille Præſcivit. ἃ οὗτος προεπεσήσατο.

PRÆSCITA, orum. neut. plur. *Pronoſtics, ce que l'on ſçait touchant l'avenir.* τὰ προγνωστικὰ, ῶν.

PRÆSCIUS, a, um. *Qui ſçait auparavant.* προειδὼς, (ότος) δυῖα, δός. acc.

PRÆSCRIBENDUS, a, um. *Qu'on doit écrire devant.* προγραπτέος, α, ον.

PRÆSCRIBO, is, ere. *Ecrire devant.* προγράφω, F. ψω, P. προγέγραφα. acc. *Exempter.* παραγράφω, F. ψω, P. παραγέγραφα. accuſ. *Preſcrire, ordonner, commander.* ὑπογράφω, F. ψω, P. ὑπογέγραφα. acc.

PRÆSCRIPTIO, onis. fœm. *L'action d'écrire devant.* ἡ προγραφὴ, ῆς. *Exemption.* ἡ παραγραφὴ, ῆς. *Ordre, mandement.* ἡ διάταξις, εως.

PRÆSCRIPTUM, i. neut. *Ordonnance, régle.* ἡ ὑπογραφὴ, ῆς. *Ordre, ce qui eſt preſcrit.* τὸ διάταγμα, ατος.

PRÆSCRIPTUS, a, um. *Ecrit devant.* προγραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Exempt.* παραγραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

PRÆSECO, as, are. *Couper, ou rogner auparavant.* προτέμνω, fut. τμήξω. (Vide τέμνω in anom.) accuſ.

PRÆSEGMINA, um. neut. plur. *Rognures.* τὰ ἀποκόμματα, ων.

PRÆSENS, entis. omn. gen. *Préſent.* παρὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Propice & favorable.* ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Nemo Præſens adfuit. οὐδεὶς παρεγένετο. || Præſens adeſt. πάρεστιν αὐτός. || Præſens vidi. παρὼν ἑώρακα. || Si Præſens erat. εἰ παρὼν ἐτύγχανε. || Præſente amico. παρόντος φίλου. || Præſens cùm fuero dicam. παραγενόμενος μέλλω εἰπεῖν. || Huic ſpectaculo Præſens aderat. τῇ θέᾳ ταύτῃ παρὼν ἐτύγχανε, *ſeu* ἔτυχε. || Et alii qui Præſentes aderant. καὶ ἄλλοι οἱ παρατυγχάνοντες. || Animo Præſens. τῷ θυμῷ παριστάμενος.

PRÆSENSIO, onis. fœm. *Prévoyance, preſſentiment de l'avenir.* ἡ προαίσθησις, εως.

PRÆSENSUS, a, um. part. *Apperçu auparavant, que l'on a preſſenti.* προῃσθημένος, ένη, ένον.

PRÆSENTANEUS, a, um. *Préſent, efficace, qui agit promptement.* ὁ καὶ ἡ ἐνεργὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui fait mourir ſur le champ.* ὁ καὶ ἡ ὠκύμορος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆSENTARIUS, a, um. *Préſent, & compté.* ὁ καὶ ἡ ἀριθμητὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

PRÆSENTATUS, a, um. *Préſenté.* παρεσταμένος, ένη, ένον. *Repréſenté.* παρεμφανθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆSENTIA, æ. fœm. *Préſence.* ἡ παρουσία, ας. || Præſentia animi. *Bon courage.* τὸ παράστημα, ατος. * τοῦ θυμοῦ τὸ παράστημα. *Hardieſſe.* τὸ θάρρος, *vel* θάρσος, εος, ους. || In Præſentia. ἐν τῷ παρόντι. * ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς.

PRÆSENTIO, is. *Preſſentir.* προαισθάνομαι, futur. med. προαισθήσομαι. (Vide αἰσθάνομαι in anom.) gen. *vel* acc. *Prévoir.* προορᾷν. (Vide ὁράω in anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Fraudem aliquã Præſentio. ἀπάτην τινὰ προαισθάνομαι. || Hæc Præſenſi. ταῦτα προῃσθόμην. || Præſentio adventum exercitûs. τοῦ στρατοῦ προαισθάνομαι, *vel* αἴσθησιν προλαμϐάνω.

PRÆSENTO, as, are. *Préſenter.* παρίστημι, F. παραστήσω, P. παρέστακα. acc. *Repréſenter.* παρεμφαίνω, F. ανῶ, P. παρεμπέφαγκα. acc.

PRÆSEPE, is. neut. *vel* PRÆSEPIS, is. fœmin. *vel* PRÆSEPIUM, ii. neut. *Une créche, ou mangeoire.* ἡ φάτνη, *vel* κάπη, ης.

PRÆSEPIO, is, ire. *Environner tout autour.* περιφράττω, F. ξω, P. περιπέφραχα. acc.

PRÆSERTIM. adv. *Principalement.* μάλιστα δέ. * καὶ μάλιστα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præſertim ſi præter hoc etiam audaces ſint. ἄλλως τ' ἐὰν πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ὦσι. || Præſertim ſi urbes finitimæ ſint. ἄλλως τε κἂν αἱ πόλεις χώραν ὅμορον ἔχωσι. || Præſertim ſi amicus ſit. ἄλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη. || Præſertim cùm, Deo juvante, dicere facile ſit. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν Θεῷ, εἰπεῖν ῥᾴδιόν ἐστι. || Præſertim cùm orationem hanc de principatu inſtituerim. ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ τὸν λόγον καθεστησάμην περὶ τῆς ἡγεμονίας. || Et quid opus eſt ſingulis me immorari, Præſertim cùm paucis de me ipſo poſſim rem explicare? καὶ τί δεῖ καθ' ἕκαστόν με διατρίϐειν, ἄλλως τε καὶ συντόμως ἔχοντα δηλῶσαι περὶ ἐμαυτοῦ; || Quid rides me de fortitudine verba facientem audiens, Præſertim cùm Rex ſis? τί γελᾷς, περὶ ἀνδρείας λέγοντος ἀκούων, καὶ ταῦτα βασιλεὺς ὤν; || Perſuadent multis, & Præſertim iis, qui magnam gratiam habent. πείθουσι πολλοὺς, καὶ τὰ μάλιστα τοὺς πολλὴν χάριν ἔχοντας. || Præſertim verò, ut. μάλιστα δὲ, ἵνα.

PRÆSERVIO, is, ire. *Rendre ſervice.* ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat. perſ.

PRÆSES, idis. maſc. & fœm. *Préſident.* ὁ προστάτης, *vel* ἐπιστάτης, ου. * ὁ προεδρεύων, οντος. gen. *Capitaine.* ὁ ἡγεμὼν, όνος. *Défenſeur.* ὁ ἀρωγὸς, οῦ.

PRÆSIDEO, es, edi, eſſum, ere. *Préſider.* προΐσταμαι, fut. med. προστήσομαι. Aor. 1. med. προεστησάμην. *Avoir la garde.* προστατεύω, F. εύσω, P. προεστάτευκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rebus urbanis Præſidere. τοῖς τῆς πόλεως ἐπιστατεῖν. || Populo Præſidere. τοῦ δήμου ἐπιστατεῖν, *ſeu* προστῆναι. || Templo Præſidere. τῷ ἱερῷ, *vel* τοῦ ἱεροῦ ἐπιστατεῖν. || Senatui Præſidere. τῆς βουλῆς προεδρεύειν. Vide PRÆSUM.

PRÆSIDERATIO, onis. fœm. *L'hyver, ou le mauvais temps qui s'avance trop.* ὁ προσροϐολισμὸς, οῦ.

PRÆSIDIARIUS, a, um. *Qui eſt en garniſon.* φρουρὸς, ρὰ, ρόν. || Præſidiarii milites. οἱ φρουροὶ, ῶν. * ἡ φρουρὰ, ρᾶς.

PRÆSIDIUM, ii. neut. *Une garniſon.* τὸ φρούριον, ίου. * ἡ φρουρὰ, ᾶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Templa Præſidio tueri. τοὺς νεὼς φρουρεῖν. || Urbem Præſidiis munire. τὴν πόλιν φρουραῖς κρατύνειν. || Præſidium collocare. φρουρὰν καθιστάναι, vel ἐγκαθιστάναι. || Præſidium introducere. φρουρὰν εἰσάγειν. || Arces Præſidio tutari. τὰς ἀκροπόλεις φρουραῖς κρατύνεσθαι. || Præſidia civitati imponere. φρουρὰς ἐν τῇ πόλει καθιστάναι, vel τῇ πόλει ἐγκαταστῆσαι. || Præſidia in arcem inducere. φρουρὰς εἰσάγειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. * φρουρὰς εἰς τὴν ἀκρόπολιν καθιστάναι. || Educi ex urbe Præſidia jubet. ἐξιέναι ἐκ τῆς πόλεως φρουρὰς κελεύει. || Præſidium ejicere. φρουρὰν ἐκβάλλειν. || Præſidia recipere. φρουρὰν ὑποδέχεσθαι. || Urbem Præſidio tenere. φρουρᾷ κατέχειν πόλιν. || Eſſe in Præſidio. ἐν φρουρᾷ εἶναι. || Præſidium ferre, &c. V. AUXILIUM.

PRÆSIGNIFICO, as, are. *Signifier auparavant.* προσημαίνω, F. ανῶ, P. προσεσήμαγκα. acc.

PRÆSIGNIS, & e, is. *Fort notable.* ὁ καὶ ἡ περίσημος, vel ἐπίσημος, vel ὑπέροχος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆSIGNO, as, are. *Marquer auparavant.* προσημειόω, ῶ, F. ώσω, P. προσεσημείωκα. acc.

PRÆSILIO, is, ire. *Sauter devant.* προπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. προπεπήδηκα.

PRÆSPARGO, is, ere. *Répandre devant.* προπάσσω, F. ξω, P. προπέπαχα. acc.

PRÆSTABILIS, & e, is. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος, vel ἔξοχος, καὶ τὸ χον, ου.

PRÆSTANS, antis. omn. gen. *Qui tient le premier lieu.* προϊστάμενος, ἡ, ενον. *Qui eſt au-deſſus des autres.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ον, ου. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος, vel ἔξοχος, καὶ τὸ χον, ου. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longè aliis Præſtans. πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρων. || In aliquâ re Præſtans. ἔν τινι, vel ἐπί τινι, vel πρός τι διαφέρων. || Virtute Præſtans. τῇ ἀρετῇ, vel πρὸς ἀρετὴν διαφέρων. || Aliis felicitate Præſtans. τοὺς ἄλλους εὐδαιμονίᾳ ὑπερβάλλων, vel ὑπερβαίνων. || Aliis eloquentiâ Præſtans. τῶν ἄλλων προὔχων, ſeu προέχων τῇ λογιότητι. || Sagacitate Præſtantior. συνέσει κρείττων. || Virtute aliis Præſtantior. τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων κρείττων. * τῶν ἄλλων ἀνωτέρω ὢν κατ' ἀρετήν. V. PRÆSTO, as.

PRÆSTANTIA, æ. fœm. *Excellence.* ἡ ἐξοχή, vel ὑπεροχή, ῆς. * ἡ ὑπερβολή, ῆς. V. PRÆSTO, as.

PRÆSTATIO, onis. fœm. *L'action de donner ou de fournir.* ἡ παροχή, ῆς. *de rendre.* ἡ ἀπόδοσις, εως. *Payement.* ἡ ἀπότισις, εως.

PRÆSTEGA, æ. fœm. *Un lieu couvert devant une maiſon.* τὸ προστέγιον, ου. * τὸ πρόστεγον, ου.

PRÆSTERNO, is, ſtravi, ſtratum, ere. *Etendre devant.* προστρωννύω & στρώννυμι, F. ώσω, P. προέστρωκα. (V. στρώννυμι in anom.) acc. *Préparer, tenir tout prêt.* προκατασκευάζω, F. σω, P. προκατεσκεύακα. acc.

PRÆSTES, itis. V. ANTISTES.

PRÆSTIGIÆ, arum. fœm. plur. *Preſtiges, enchantemens, ou jeux de paſſe-paſſe.* ἡ γοητεία, vel τερθρεία, ας. *Tromperie.* ἡ ἀπάτη, ης.

PRÆSTIGIATOR, oris. maſc. *Enchanteur, ſorcier, ou joueur de paſſe-paſſe.* ὁ γόης, ητος. * ὁ τερθρεύς, έως. *Bateleur.* ὁ ἀγύρτης, ου.

PRÆSTIGIATRIX, icis. fœmin. *Sorciere, ou joueuſe de paſſe-paſſe.* ἡ γοητική, ῆς. *Bateleuſe.* ἡ ἀγύρτις, ιδος.

PRÆSTITUO, is, tui, tutum, ere. *Ordonner & arrêter.* ἀποτάττω, F. ξω, P. ἀποτέταχα. acc. *Déterminer auparavant.* προορίζω, F. ίσω, P. προώρικα. acc. *Aſſigner.* περιγράφω, F. ψω, P. περιγέγραφα. acc.

PRÆSTO. omn. gen. indecl. *Préſent.* παρών, οῦσα, όν. * παρεστώς, ῶσα, ώς. *Tout prêt.* ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, καὶ τὸ ον, ου. || Præſto ſum. *Me voici.* πάρειμι. (V. εἰμί.) * παρίσταμαι. (Vide ἵστημι.) || Præſto es. πάρει. * παρέστασαι. || Præſto eſt. πάρεστι. * παρίσταται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præſto hæc nobis ſunt. ταῦτα ἡμῖν ὑπάρχει. || Hoc mihi Præſto eſt. τοῦτο πρόχειρον ἔχω. || Ad diem conſtitutam Præſto eſt. πρὸς ῥητὴν ἡμέραν παρατυγχάνει, vel παρίσταται. || Præſto eſſe amicis. τοῖς φίλοις παρεῖναι.

PRÆSTO, as, ſtiti, ſtitum, & ſtatum, are. *Préſenter.* παρίστημι, F. παραστήσω, P. παρέστακα. accuſ. *Donner.* παρέχω, F. ξω, P. παρέσχηκα. (Vide ἔχω in anom.) accuſ. *Exécuter, accomplir.* ἐπιτελέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπιτετέλεκα. acc. *Surpaſſer, exceller.* ὑπερβάλλω. (V. βάλλω in anom.) acc. * διαφέρω. (V. φέρω in anom.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnum amorem Præſtat. πολὺν ἐμφαίνει τὸν ἔρωτα. || Benevolentiam in nos Præſtat, oſtendit. δηλοῖ εὔνοιαν ἔχων ἡμῖν. || Gravitatem Præſtare, gravem ſe Præſtare. σεμνὸν ἑαυτὸν παρέχειν. || Virum bonum ſe Præſtat. παρέχει ἑαυτὸν ἀγαθὸν ἄνδρα. || Adeò ſe juſtos Præſtiterunt. οὕτω δικαίους ἑαυτοὺς παρέσχον. || Fidem Præſtare. πίστιν τηρεῖν. * πιστὸν ἑαυτὸν παρέχειν. * πιστῶς ἔχειν. || Talem te Præſta, qualem pater præcipit. τοιοῦτόν σε παρέχης, οἷον ἂν ὁ πατὴρ προστάττῃ. || Dignum ſe Præſtat majorum virtute. ἄξιον ἑαυτὸν παρέχει τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. || Benignum te in omnes Præſta. ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας. || Juſtum ſe Præſtare. δικαίως πράττειν. || Pietatem Præſtare. εὐσεβῶς ἔχειν, πρὸς. acc. || Spem alicui Præſtare. ἐλπίδα τινὶ παρέχειν. || Voluptatem Præſtare. ἡδονὴν παρέχειν. || Tot bona nobis Præſtat. τοσαῦτα ἀγαθὰ ἡμῖν παρέχει. || Honorem alicui Præſtare. ἀπονέμειν τινὶ τιμήν. || Præmium Præſtare. γέρας νέμειν. || Robur Præſtare. ἰσχὺν παρέχειν. Vide nomina verbo adjuncta. || Officium Præſtare. τὸ καθῆκον ἐπιτελεῖν, vel τὰ καθήκοντα πράττειν. || Officium fratris Præſtare. τὸ ἔργον ἀδελφοῦ ποιεῖν. || Promiſſa Præſtare. τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν. * τοῖς λελεγμένοις ἐμμένειν. || Incolumem ſe Præſtare. σῶον ἑαυτὸν παρέχειν. || Rempublicam incolumem Præſtare. τὴν πόλιν σώζειν, vel διαφυλάττειν. || Eventum Præſtare. ἐγγυᾶσθαι τὸ μέλλον. || Præſtare culpam. τὴν αἰτίαν εἰς ἑαυτὸν ἀναδέχεσθαι. || Præſtare impenſas. δαπάνας ἀποδιδόναι.

PRÆSTARE, *Præcellere.*

Nemo pietate ei Præſtat. οὐδεὶς διαφορώτερος αὐτοῦ τὴν εὐσέβειαν. || Qui ingenio Præſtat. τῇ φύσει ὑπερέχων. || Non magis Præſtat in armis, quàm in togâ. οὐκ ἐν ὅπλοις ὑπέρτερος ὢν ἢ ἐν τηβέννῳ δοκεῖ. || Qui plurimùm doctrinâ Præſtant. οἱ πολὺ τῇ παιδείᾳ διενεγκόντες. || Plurimùm aliis ingenio Præſtant. πολὺ τῶν ἄλλων τῇ εὐφυΐᾳ διαφέρουσι, vel ὑπερφέρουσι. || In arte aliquâ Præſtare. ἐν τέχνῃ τινὶ διαφέρειν. || Virtute Præſtare. ἐπὶ ἀρετῇ, vel πρὸς ἀρετήν, vel εἰς ἀρετὴν διαφέρειν. || Æqualibus ſapientiâ Præſtare. τῶν ἡλικιωτῶν ἐπὶ σο-

ϕέρει διαφέρειν. || Naturæ indole Præſtare. τὴν φύσιν διενεγκεῖν. || Melius eſt, parùm Præſtare in magnis, quàm multùm eminere in parvis. πολὺ κρεῖττόν ἐστιν, μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις, ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς. || Quantò aliis honore Præſtas, tantò virtutibus antecelles. ὅσονπερ τῇ τιμῇ τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς διοίσεις. || Qui aliis ſapientiâ Præſtant. οἱ τῶν ἄλλων κατὰ τὴν σοφίαν προέχουσι. || In dicendo aliis Præſtat. τῶν ἄλλων προέχει περὶ τοὺς λόγους. || Juſti bonâ ſpe injuſtis Præſtant. οἱ δίκαιοι ἀγαθαῖς ἐλπίσι τῶν ἀδίκων ὑπερέχουσι. || Civibus virtute Præſtare. πρωτεύειν ἀρετῇ τῶν πολιτῶν. || Adeò felicitate Præſtant. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς εὐδαιμονίας ἦλθον. (Vide ἔρχομαι. in anom.) Aliis doctrinâ longè Præſtat. μεγάλην ὑπερβολὴν ποιεῖται τῶν ἄλλων τῆς αὐτοῦ παιδείας. * μεγίστην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς ἄλλους τῇ αὐτοῦ παιδείᾳ. || Præſtat omnibus induſtriâ. πάντας τῇ φιλοπονίᾳ ὑπερβάλλει * πάντων ὑπερβάλλεται τῇ φιλοπονίᾳ. || Dignitate Regibus Præſtat. ἐστὶ κρείττων τῶν βασιλέων ἀξίας. || Quâ re Præſtat homo cæteris animalibus ? τί ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζώων ὑπερβαίνει, ſeu ὑπερβέβηκεν ; || Virtute omnibus Præſtare. πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαίνειν ἀρετῇ. || Aliis ſapientiâ longè Præſtant. πολὺ ἀπολελοίπασι περὶ τὸ φρονεῖν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. || Eloquentiâ cæteris Præſtitit. τοὺς ἄλλους τῇ λογιότητι παρῆλθε. || Omnibus felicitate Præſtare. παρελθεῖν πάντας εὐδαιμονίᾳ. || In hoc nobis Præſtant. ἐν τούτῳ, vel περὶ τοῦτο ἡμῶν πλεονεκτοῦσι. || Aliis peritiâ militari Præſtat. τὰς περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίας τῶν ἄλλων μᾶλλον ἔχει. || In his mihi Præſtat. ἐν τούτοις ἐμοῦ πλέον ἔχει. || Quâ re tibi Præſtat ? τί σοῦ πλεονεκτεῖ ; || Tanto omnibus prudentiâ Præſtat. τοιοῦτον ὑπεραίρει πάντας τῇ συνέσει. || Tanto aliis Præſtat virtute. ἐπὶ τοσοῦτον κρατεῖ τῶν ἄλλων τῇ ἀρετῇ, vel κατακρατεῖ τῶν ἄλλων ἀρετήν. || Qui aliis virtute Præſtant. ὅσοι τῶν ἄλλων ἀνωτέρω εἰσὶ κατ' ἀρετήν, vel ὅσοι τοὺς ἄλλους κάτω τιθέασι. || Omnibus virtutibus, & iis qui tunc erant, & iis qui nunc ſunt Præſtiterunt. ἁπάσαις ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τῶν τότε, καὶ τῶν νῦν διήνεγκαν. || Præſtat bello pax. ἡ εἰρήνη τοῦ πολέμου κρείττων ἐστί, vel ἀμείνων ἐστί.

Præstat, ſtabat, ſtitit, ſtare. *Il vaut mieux.* κρεῖττόν ἐστι. * ἄμεινόν ἐστι. gen. *Il importe.* διαφέρει. *Il eſt plus expédient.* προὐργιαίτερόν ἐστιν. gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Præſtat honeſtè mori, quàm turpiter vivere. αἱρετώτερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν αἰσχρῶς. || Præſtat, pugnantes mori, quàm fugâ ſalutem conſequi. αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθανεῖν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι. || Tacere Præſtat Philoſophis, quàm loqui. σιωπᾶν αἱρετώτερον τοῖς φιλοσόφοις, ἢ λαλεῖν. || Emori potiùs, quàm ſervire Præſtat. τὸ ἀποθνήσκειν τοῦ δουλεύειν προὐργιαίτερον.

PRÆSTOLOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Attendre.* περιμένω, F. ενῶ, P. περιμεμένηκα. acc.

PRÆSTRINGO, is, inxi, ictum, ere. *Serrer de près.* περισφίγγω. F. ξω, P. περιέσφιγχα. acc. *Etreindre.* κατασφίγγω, F. ελῶ, P. κατέσταλκα. acc. *Eblouir.* ἐξαμβλύνω, F. υνῶ, P. ἐξήμβλυγκα. acc.

PRÆSTRUCTUS, a, um. *Bâti.* προκατασκευασθείς, εῖσα, έν.

PRÆSTRUO, is, ere. *Bâtir, ou édifier devant.* προκατασκευάζω, F. άσω, P. προκατεσκεύακα. acc.

PRÆSUDO, as, are. *Suer auparavant.* προϊδρόω, F. ώσω, P. προΐδρωκα.

PRÆSUL, ulis. maſc. *Prélat.* ὁ κορυφαῖος, ου. *Préſident* ὁ προστάτης, ου. *Le premier Prêtre.* ὁ ἀρχιερεύς, έως.

PRÆSULSUS, a, um. *Fort ſalé.* ὁ καὶ ἡ πάνυ ἁλικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * πάνυ ἁλμυρός, ά, όν.

PRÆSULTO, as, are. *Sauter, ou danſer devant.* προπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. προπεπήδηκα.

PRÆSULTOR, oris. maſcul. *Celui qui méne la danſe.* ὁ χοροστάτης, ου.

PRÆSUM, præs, fui, eſſe. *Préſider.* προΐσταμαι, fut. med. προστήσομαι. (V. ἵστημι.) *Avoir la charge & la conduite.* προηγοῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προηγησάμην. gen. * προστατέω, ῶ, F. ήσω, P. προεστάτηκα. gen.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Negotiis Præeſſe. τῶν πραγμάτων ἐπιστατεῖν, ſeu τοῖς πράγμασι. * τῶν πραγμάτων προϊστάναι. || Qui negotiis Præſunt. οἱ τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες. || Populis Præeſſe. τῶν λαῶν ἐπιστατεῖν, ſeu προστῆναι. || Omnibus artificibus Præeſſe. πᾶσι τοῖς τεχνίταις ἐπιστατεῖν. || Reconciliationibus Præeſſe. ταῖς διαλλαγαῖς ἐπιστατῆσαι. || Rebus civilibus Præeſſe. τοῖς τῆς πόλεως πράγμασιν ἐπιστατεῖν, vel ἐφιστάναι. || Sacris Præeſſe. ἐπὶ ταῖς ἱεροσύναις καθίστασθαι. || Tot negotiis Præfuit. ἐπὶ τοσαῦτα πράγματα κατέστη, vel καθέστηκε. || Urbi Præeſſe. τῆς πόλεως προϊστάναι, ſeu προστατεῖν. * πόλεως ἡγεῖσθαι. || Militibus Præeſſe. τῶν στρατιωτῶν ἡγεῖσθαι. || Negotiis gerendis Præeſt. ἐφίσταται τὰ πράγματα διοικεῖν. || Qui Præeſt. ἐπιστατῶν. dat. vel gen. * ἐφιστάς, ſeu in Aoriſt. 2. ἐπιστάς, vel ἐφεστηκώς, ſeu ἐφεστώς. dat. * προεστατῶν, ſeu προστάς, vel προεστώς. gen. * καταστάς, ſeu καθεστηκώς, ἐπὶ cum acc. vel dat. || Qui negotiis Præeſt. τῶν πραγμάτων ἐπιστατῶν, vel ἐφεστώς, vel προεστώς. * ἐπὶ τὰ πράγματα καθεστηκώς. || Templo Præeſt ἐπὶ τῷ ἱερῷ καθέστηκε.

PRÆSUMENDUS, a, um. *Qu'on doit prendre devant.* προληπτέος, α, ον.

PRÆSUMO, is, ere. *Prendre devant, ou préſumer.* προλαμβάνω, fut. med. λήψομαι, præt. προείληφα. (V. λαμβάνω in anom.) acc.

PRÆSUMPTIO, onis. fœm. *L'action de prendre par avance : préſomption.* ἡ πρόληψις, εως.

PRÆSUMPTUS, a, um. *Pris devant, ou par avance.* προληφθείς, εῖσα, έν.

PRÆSUO, is, ere. *Coudre devant.* προῤῥάπτω, F. ψω, P. προέῤῥαφα. acc.

PRÆTEGO, is, ere. *Couvrir par-devant.* προκαλύπτω, F. ψω, P. προκεκάλυφα. acc.

PRÆTENDO, is, di, ſum, & tum, ere. *Mettre & tendre au-devant.* προτείνομαι, fut. med. ενοῦμαι. Aor. 1. med. προετεινάμην. acc. V. PRÆTEXTO.

PRÆTENER, (eri) era, erum. *Fort tendre.* πάνυ ἁπαλός, ή, όν.

PRÆTENTATUS, ûs. maſc. *Eſſai, l'action de tâter.* ὁ προπειρασμός, οῦ.

PRÆTENTO, as, are. *Tâter, eſſayer auparavant.* προπειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. προεπειρασάμην. gen.

PRÆTENTUS, a, um. *Mis & tendu au-devant.* προταθείς, εῖσα, έν.

PRÆTENUIS, &c, is. *Fort mince & délié.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρλεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆTEPEO, es, ere. *Etre tiéde auparavant.* προχλιαίνομαι, fut. paſſ. ανθήσομαι, præt. paſſ. προκεχλίασμαι.

PRÆTER. præp. acc. *Outre.* πρὸς. dat. *Excepté.* πλὴν. gen. *Sans.* χωρὶς. gen. *Contre, ou auprès.* παρά. accuſ.

PRÆTER. adv. V. PRÆTERQUAM.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præter hæc. πρὸς τούτοις. * χωρὶς τούτων. || Præter morem. παρὰ τὸ εἰωθός. || Præter opinionem. παρὰ δόξαν. * παρὰ γνώμην. || Præter ſpem. παρ' ἐλπίδα, *vel* ἀνελπίστως. || Nunc Præter ſpem aliquid evenit. ἤδη τι παρ' ἐλπίδα ἐξέβη. || Non accidit hoc mihi Præter expectationem. οὐκ ἀνέλπιστόν μοι γέγονε τοῦτο. (Vide γίνομαι in anom.) || Hæc Præter expectationem acciderunt. ἀπροσδόκητα συνέβη ταῦτα. * ἐξ ἀπροσδοκήτου συνέβη ταῦτα. || Præter expectationem. ἀπροσδοκήτως. || Præter ſuum meritum hoc patitur. παρὰ τὴν αὑτοῦ ἀξίαν τοῦτο πάσχει. || Præter meritum dives eſt. παρὰ τὴν ἀξίαν, *ſeu* παρ' ἀξίαν πλουτεῖ. || Præter, ultra meritum. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. || Præter æquum. παρὰ τὸ προσῆκον. || Præter modum. παρὰ τὸ μέτριον. * πέρα τοῦ μέτρου. || Præter decorum. παρὰ τὸ δέον. * πέρα τοῦ δέοντος. || Præter naturam. παρὰ τὴν φύσιν. || Præter rem. ἔξω τοῦ πράγματος. * οὐδὲν πρὸς ἔπος. || Nam præter ea quæ dicta ſunt & potentiam illorum æqualem Diis fecit. πρὸς γὰρ τοῖς εἰρημένοις καὶ δύναμιν αὐτῶν ἰσόθεον πεποίηκε.

PRÆTERAGO, is, ere. *Mener outre.* παραπέμπω, F. ψω, P. παραπέπεμφα. acc.

PRÆTEREA. adv. *Davantage.* ἔτι. * προσέτι. *Outre cela.* πρὸς τούτοις. * ἐπὶ τούτοις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Prætereà verò. πρὸς δὲ τούτοις. * χωρὶς δὲ τούτων. || Et Prætereà multa alia. καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα. || Quid Prætereà? τί πρὸς τούτοις ἔτι.

PRÆTERDUCO, is, ere. *Mener ou faire paſſer outre.* παράγω, F. ξω, P. παρῆχα (V. ἄγω. in Anom.) acc.

PRÆTEREO, is, ivi, itum, ire, *Paſſer outre.* παρέρχομαι, fut. παρελεύσομαι. (V. ἔρχομαι. in Anom.) acc. * παραβαίνω, fut. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.) acc. *Eviter.* ἐκφεύγω, F. ξω, P. ἐκπέφευγα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præteriit tempus. παρελήλυθεν ὁ χρόνος. || Tempus quod Præteriit. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος. || Præterit dies. παρατρέχει ἡμέρα. || Aliquid oratione Præterire. παραλείπειν τι τῷ λόγῳ. || Cùm multa alia dicere habeam, Prætereo. πολλὰ τοίνυν ἕτερα ἔχων λέγειν, παραλείπω. || Minima Prætereo. τὰ μικρότατα παραλείπω. || Alias pugnas Prætereo. τὰς μὲν ἄλλας μάχας ἐῶ, *vel* ἀφίημι. || Hæc ſilentio Prætereunt. ταῦτα παραλείπουσι. || Reliquos Præteribo. τοὺς λοιποὺς ὑπερβήσομαι. || Labores ejus ſilentio Prætereo. τοὺς ἐκείνου πόνους ἐῶ λέγειν. || Hoc me Præterit. τοῦτό με διαφεύγει.

PRÆTEREQUITO, as, are, *Paſſer outre à cheval.* παριππεύω, F. εύσω, P. παρίππευκα.

PRÆTERFEROR, eris, ferri. paſſ. *Etre porté outre.* παραφέρομαι, fut. paſſ. παρενεχθήσομαι, præt. paſſ. παρήνεγμαι.

PRÆTERFLUO, is, ere. *Couler outre ou auprès.* παραρρέω, ῶ, F. εύσω, P. παρερρύηκα. (V. ῥέω. in Anom.)

PRÆTERGREDIOR, eris, edi. *Paſſer outre.* παραβαίνω, fut med. βήσομαι. (V. βαίνω. in Anom.)

PRÆTERITUS, a, um. *Paſſé* παρεληλυθώς (ότος) θυῖα, θός.

PRÆTERLABOR, eris, apſus ſum, abi. V. PRÆTERFLUO.

PRÆTERMEO, are. V. PRÆTERFLUO.

PRÆTERMISSIO, onis. Fœm. *Omiſſion.* ἡ παράλειψις, εως.

PRÆTERMISSUS, a, um. *Délaiſſé, omis.* παραλειφθείς, εῖσα, έν.

PRÆTERMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit laiſſer, omettre.* παραλειπτέος, α, ον.

PRÆTERMITTO, iſi, iſſum, ere. *Laiſſer ou omettre*, παραλείπω, F. ψω, P. παραλέλειφα, acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nullam occaſionem Prætermiſi ad te ſcribendi. οὐδένα καιρὸν παρέλιπον τοῦ πρός σε γράφειν. || Occaſionem Prætermittere. καιρὸν παραλείπειν, *vel* ἀφιέναι, *vel* παριέναι. || Nullum tempus Prætermittam, quin diſcam aliquid. οὐδένα χρόνον διαλείψω μανθάνων τι. || Nullum nuncium Prætermiſi. οὐδένα ἄγγελον ἀφῆκα. || Nullum ſcelus Prætermittere. οὐδεμίαν ἀδικίαν ἐλλείπειν. || Nihil impudentiæ Prætermittere. οὐδὲν ἐλλείπειν ἀναισχυντίας || Nullum libidinis genus Prætermiſit. ἀσελγείας οὐδοτιοῦν ἀπέλιπε. || Nullum impietatis genus Prætermiſerunt. οὐδὲν ἀσεβείας εἶδος παραλελοίπασι. || Nihil horum Prætermiſit. οὐδὲν τούτων ἐνέλιπε. || Hæc ſilentio Prætermitto. ταῦτα ἐῶ λέγειν, *vel* ταῦτα ἐῶ. * ταῦτα παραλείπω. || Prætermitto hanc pugnam. ταύτην μάχην ἀφίημι. || Ejus victorias Prætermitto. τούτου νίκας ἐῶ λέγειν. || Minima Prætermitto. μικρότατα παραλείπω. || Alia multa quæ habeo dicere, Prætermitto. ἄλλα πολλὰ ἔχων λέγειν, παραλείπω, *vel* παρίημι. || His Prætermiſſis, ad alia progrediar. ταῦτα παρεὶς, πρὸς ἄλλα βαδιοῦμαι.

PRÆTERNAVIGATIO, onis. *Navigation au de-là, ou devant.* ἡ παράπλευσις, εως.

PRÆTERNAVIGO, as, are. *Naviger outre, ou auprès.* παραπλέω, F. εύσω. (V. πλέω. in Anom.)

PRÆTERQUAM. adv. *Excepté que.* πλὴν ἤ. * πλήν. || Præterquàm quòd. πλὴν ὅτι. || Præterquàm quod ſapiens eſt, etiam pius eſt. οὐ μόνον σοφός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εὐσεβής.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil aliud curant, Præterquàm quod utile eſt. μηδενὸς ἄλλου φροντίζουσι, πλὴν ὅ, τι συμφέρει, (*ſupple* τούτου.) || Nullus Præterquàm ille. οὐδεὶς πλὴν ὅδε. || Omnes amat, Præterquàm vos. πάντας φιλεῖ, πλὴν ὑμᾶς. * πᾶσι φίλος ἐστὶ, πλὴν ὑμῖν. || Hujus calamitatis nullam video cauſam Præterquàm bellum. οὐδὲν ἄλλο τούτου αἴτιον ὁρῶ, πλὴν τὸν πόλεμον. || Nihil Præterquàm ea quæ delegi. οὐδὲν, πλὴν ἃ προειλόμην. || Nihil laudare volunt, Præterquàm divitias. οὐδὲν ἐθέλουσιν ἐπαινεῖν, πλὴν ἢ τὸν πλοῦτον. || Præterquam ſi. πλὴν εἰ. * πλὴν ἐάν. || Præterquàm quòd contumelioſè acceptus ſum, etiam victoriam amiſi. χωρὶς ὧν ὑβρίσθην, καὶ τῆς νίκης ἀπεστερήθην. || Præterquàm quod id utile putant, mirificè etiam gaudent, &c. χωρὶς τοῦ νομίζειν ὠφελεῖσθαι τοῦτο, ὑπερφυῶς ὡς χαίρουσι. * πλὴν τοῦ νομίζειν, &c.

PRÆTERRADO, is, ere. *Racler en paſſant.*

παραξύω, F. ύσω, P. παρέξυκα. acc.

PRÆTERVECTIO, onis, Fœm. *Tranſport outre, ou par devant.* ἡ παρακομιδὴ, ῆς.

PRÆTERVECTUS, a, um. *Tranſporté outre, ou par devant.* παρακομισθεὶς, εῖσα, έν.

PRÆTERVEHO, is, ere. *Tranſporter au de-là, ou devant.* παρακομίζω, F. ίσω, P. παρακεκόμικα. acc.

PRÆTERVOLO, as, are. *Voler au de-là.* παραπέτομαι. (V. πέτομαι. in Anom.)

PRÆTEXO, is, xui, xtum, ere. *Border.* προϋφαίνω, F. ανῶ, P. προϋφαγκα. acc. *Couvrir à l'entour.* προκαλύπτω, F. ψω, P. προκεκάλυφα. acc. *Excuſer, couvrir de quelque prétexte.* προφασίζομαι, fut. med. ίσομαι, præt. paſſ. προεφασισάμην. acc.

¶. PHR. ISOCR. & DEM. Prætexit, *vel* prætendit ætatem ſuam. τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν προτείνει. || Libertatem ſuam Prætexebant. τὴν ἑαυτῶν αὐτονομίαν προὐτείνοντο. || Morbum Prætexit. τὴν ἀῤῥωστίαν προφασίζεται. * προφασίζεται ἀῤῥωστεῖν. || Prætexit quidem pacis nomen, reverâ autem bellum gerit. προβάλλεται τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης, τοῖς δ' ἔργοις τοῦ πολέμου χρῆται. || Specioſo imperii nomine latrocinium Prætexere. σεμνῷ τῆς ἀρχῆς ὀνόματι λῃστείαν ἐπικρύπτειν. || Falſo pietatis obtentu improbitatem Prætexere. ἐν τῷ προσχήματι τῆς εὐσεβείας τὴν πονηρίαν κατακρύπτειν.

PRÆTEXTA, æ. Fœm. *La prétexte, longue robe, bordée de pourpre tout autour,* ἡ ἐσθὴς περιπόρφυρος.

PRÆTEXTATUS, a, um. Part. *Vêtu de cette ſorte de robe.* τὴν περιπόρφυρον ἐνδεδυμένος, ένη, ένον. (*ſupple* ἐσθῆτα.) * ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆTEXTUM, i. Neut. & PRÆTEXTUS, ûs. Maſc. *Brodure ou couverture par deſſus.* τὸ προὔφασμα, ατος. *Prétexte, excuſe.* ἡ πρόφασις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pietatis Prætextus. πρόσχημα τῆς εὐσεβείας. || Prætextu boni, malè facere. ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακὸν ποιεῖν. || Corruptelæ hic Prætextus eſt. τῆς δωροδοκίας αὕτη πρόφασίς ἐστι.

PRÆTIMEO, es, mui, ere. *Craindre fort.* περιδείδω, F. δείσω, P. περιδέδικα. (V. δείδω in Anom.) acc.

PRÆTINGO, is, nxi, nctum, ere. *Teindre auparavant.* προβάπτω, F. ψω, P. προβέβαφα. acc.

PRÆTOR, oris. Maſc. *Préteur.* ὁ πραίτωρ, ωρος. * ὁ ἔπαρχος, ου. *Capitaine, ou Général d'armée.* ὁ στρατηγὸς, οῦ. * ὁ ἡγεμὼν, όνος.

PRÆTORIANUS, & PRÆTORITIUS, a, um. *Qui appartient ou ſert au Préteur.* πραιτωριανὸς, ἡ, όν. *à un General d'Armée.* στρατηγικὸς, *vel* ἡγεμονικὸς, ἡ, όν.

PRÆTORIUM, ii, Neut. *Le logis du Préteur.* τὸ πραιτώριον, ίου. *du Général d'armée.* τὸ στρατηγεῖον, ου. *du gouverneur ou commandant.* τὸ ἀρχεῖον, είου.

PRÆTORIUS, a, um. *Du Préteur,* πραιτώριος, ία, ιον. *De Général d'armée.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ στρατηγοῦ.

PRÆTORTUS, a, um. *Fort tortu.* πάνυ στρεβλὸς, ἡ, όν.

PRÆTUMIDUS, a, um, *Fort enflé.* πάνυ οἰδαλέος, α, ον.

PRÆTURA, æ, Fœm. *Préture, office ou dignité de Préteur.* ἡ πραιτοῦρα, ας, * ἡ ἐπαρχία, ας. *de Général d'armée.* ἡ στρατηγία, ας.

PRÆVALEO, es, & PRÆVALESCO, is, lui, ere. *Etre le plus fort.* ὑπερισχύω, F. ύσω, P. ὑπερίσχυκα. gen. *Exceller.* ὑπερέχω, F. έξω, P. ὑπερέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) gen. *Dominer.* κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα gen.

PRÆVALENTIA, æ. Fœm. *Puiſſance ou excellence par deſſus,* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς.

PRÆVALIDE. adverb. *Puiſſamment, avec beaucoup de force.* ὑπερισχύρως.

PRÆVALIDUS, a, um. *Fort puiſſant.* ὁ καὶ ἡ ὑπερίσχυρος, καὶ τὸ ον, ου.

PRÆVARICATIO, onis. Fœm. *Prévarication,* ἡ καθύφεσις, εως. *Trahiſon faite ſous main.* ἡ ὑποστολὴ, ῆς.

PRÆVARICATOR, oris, Maſc. *Prévaricateur,* ὁ καθυφιέμενος, ου. acc. *Traître.* ὁ προδότης, ου.

PRÆVARICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Prévariquer, trahir ſon client ou ſa cauſe.* καθυφίεμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. καθυφιεσάμην. acc. *Ne vouloir pas bien faire.* ἐθελοκακέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθελοκάκηκα.

PRÆVEHO, is, ere. *Porter ou tranſporter devant.* προκομίζω, F. ίσω, P. προκεκόμικα. acc.

PRÆVELLO, is, ere. *Arracher auparavant.* προτίλλω, F. ιλῶ P. προτέτιλκα. acc.

PRÆVELO, as, are. *Voiler par devant.* προκαλύπτω, F. ψω, P. προκεκάλυφα. acc.

PRÆVELOX, ocis. Omn. gen. *Fort léger & vîte.* πάνυ ὠκὺς, (έος) κεῖα, κύ.

PRÆVENIO, is, eni, entum, ire. *Venir devant, prévenir.* προφθάνω. (V. φθάνω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viſus auditum Prævenit. ἡ ὄψις προλαμβάνει τὴν ἀκοήν. || Fortunam Prævenire. τὴν τύχην προφθάνειν. || Niſi Prævenerit. ἂν μὴ πρότερον φθάσῃ. || Eos Prævenit, & occupavit. τούτους ἔφθη λαβών. || Mors ejus imperium Prævenit. ἔφθη ἀποθανὼν, πρὶν ἄρχειν. V. PRIUS. || Multorum lingua cogitationem Prævenit. πολλοῖς ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας. || Si alii vos dicendo Prævenerint. ἂν ἄλλοι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς. || Eos dicendo Prævenit. τούτους φθάνει λέγων. || Obſequii celeritate juſſa Prævenire. ὀξύτητι τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς προστάξεις φθάνειν. || Diem fati Prævenire. φθάνειν τὸν θάνατον.

PRÆVERTO, is, rti, rſum, ere, & PRÆVERTOR, eris, rſus ſum, erti. depon. *Aller devant ou plus vîte : prévenir.* προφθάνω. (V. φθάνω in Anom.) *Surmonter* ὑπερβάλλω, F. αλῶ, P. ὑπερβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) gen. *Surprendre.* προκαταλαμβάνω, fut med. λήψομαι. (Vide λαμβάνω in Anom.) acc.

PRÆVETO, as, are. *Défendre auparavant.* προαπαγορεύω, F. εύσω, P. προαπηγόρευκα, acc.

PRÆVIDENDUS, a, um. *Qu'on doit prévoir,* προορατέος, α, ον.

PRÆVIDEO, es, di, ſum, ere. *Prévoir, voir auparavant.* προοράω, ῶ, fut. med. προόψομαι, præt. προεώρακα. (V. ὁράω in Anom.) || Futura Prævidere. τὰ μέλλοντα προϊδεῖν, *vel* τῇ διανοίᾳ καθορᾶν.

PRÆVINCIO, is, ire. *Lier auparavant.* προδέω, F. ήσω. (V. δέω in Anom.) acc.

PRÆVISUS, a, um. *Prévu.* προνοηθεὶς, θεῖσα, θέν.

PRÆVITIO, as, are. *Gâter & corrompre auparavant.* προμιαίνω, F. ανῶ, P. προμεμίαγκα. acc.

PRÆUMBRO, as, are. *Obſcurcir par devant.* προσκιάζω, F. σω, P. προεσκίακα.

PRÆVOLO, as, are. *Voler devant.* προπέτομαι. (V. πέτομαι in Anom.)

PRÆURO, is, uſſi, uſtum, ere. *Bruler par devant, ou auparavant.* προκατακαίω, F. καύσω. (V. καίω in Anom.)

PRÆUSTUS, a, um. *Brulé par devant, ou par le bout.* προκατακαυσθεὶς, εῖσα, έν.

PRAGMATICUS, a, um. *Praticien, qui fait les loix & les coutumes.* πραγματικὸς, κὴ, κόν.

PRANDEO, es, ndi, & nſus ſum, nſum, ere. *Diner.* ἀριστάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρίστηκα. * ἀριστοποιοῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med ἠριστοποιησάμην.

PRANDICULUM, i. Neut. *Petit diner.* τὸ ἀριστίδιον, ίου. *Le déjeuner.* τὸ ἀκράτισμα, ατος.

PRANDIOLUM, i. Neut. *Idem.*

PRANDIUM, ii. Neut. *Le diner.* τὸ ἄριστον, ου. ‖ Prandium parare. ἀριστοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠριστοποίηκα.

PRANSITO, as, are. *Diner ſouvent.* πολλάκις ἀριστάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρίστηκα.

PRANSOR, oris. Maſc. *Celui qui dine.* ὁ ἀριστῶν, ῶν, ῶντος. *A qui l'on donne à diner.* ὁ ἀριστοποιούμενος, ου.

PRANSORIUS, a, um. *Qui appartient au diner, qui ſert à diner.* ἀριστητικὸς, ή, όν.

PRANSUS, a, um. *Qui a diné.* ἀριστήσας, ήσασα, ῆσαν.

PRASINUS, a, um. *Verd.* πράσινος, ίνη, ινον.

PRATENSIS, & e, is, *De pré.* λειμώνιος, ία, ιον.

PRATULUM, i. Neut. *Un petit pré.* τὸ λειμώνιον, ίου.

PRATUM, i, Neut. *Un pré.* ὁ λειμὼν, ῶνος.

PRAVE. adv. *Méchamment.* πονηρῶς. *D'une maniere tortue.* στρεβλῶς.

PRAVITAS, atis. Fœm. *Mechanceté.* ἡ πονηρία, ας. * ἡ φαυλότης, ητος. *Tortuoſité.* ἡ διαστροφὴ, ῆς. * ἡ στρεβλότης, ητος. *Difformité, mauvaiſe conformation.* ἡ δυσμορφία, ας.

PRAVUS, a, um. *Méchant, mauvais.* πονηρὸς, ὰ, όν. * φαῦλος, η ον. *Tortu.* στρεβλὸς, λὴ, λόν. * ὁ καὶ ἡ διάστροφος, καὶ τὸ ον, ου. *Mal fait.* ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, τὸ ον, ου.

PRAXIS, is, Fœm. *Action, négoce.* ἡ πρᾶξις, εως.

PRECARIO adverb. *Par priere.* μετὰ δεήσεως. *Par emprunt.* δανείσματι. ‖ Precariò rogare. δανείζεσθαι, εἴζομαι, fut med. είσομαι. Aor. 1. med. ἐδανεισάμην. acc.

PRECARIUS, a, um. *Obtenu par prieres pour quelque temps.* δεήσεσι δανεισθεὶς, εῖσα, έν.

PRECATIO, onis. Fœm. *Action de prier.* ἡ δέησις, εως. *Priere.* ἡ εὐχὴ, vel προσευχὴ, ῆς. *Supplication.* ἡ ἱκετεία, ας.

PRECATOR, oris, Maſc. *Interceſſeur, qui prie.* ὁ δεητὴς, οῦ. *Qui ſupplie.* ὁ ἱκέτης, ου.

PRECIS, ci, cem, ce. ſingul. & PRECES, um. plur. Fœm. *Priere.* ἡ εὐχὴ, vel προσευχὴ, ῆς. *Supplication.* ἡ ἱκεσία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Multas preces adhibere. πολλὰς δεήσεις ποιεῖσθαι. ‖ Multis Precibus aliquid petere. πολλὰς ἱκεσίας ποιεῖσθαι περί τινος. ‖ Precibus à Deo poſtulare, ut det. εὐχὰς εὔχεσθαι τῷ Θεῷ, διδόναι. ‖ Deo Preces offerre. εὐχὰς ποιεῖσθαι Θεῷ. * εὐχὰς προσάγειν, ſeu προσφέρειν Θεῷ. ‖ Cum Precibus Deum orare. εὐχαῖς τὸν Θεὸν λιπαρεῖν. ‖ Preces ad Deum adhibere pro aliquo. δεήσεις ποιεῖσθαι Θεῷ, vel ἱκετείας ποιεῖσθαι Θεῷ ὑπέρ τινος. ‖ In Precibus noctu atque diù perſtare. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ταῖς δεήσεσι προσμένειν, vel ταῖς εὐχαῖς προσκαρτερεῖν. ‖ Ad Preces & ſupplicationes ſe convertit. πρὸς δεήσεις καὶ ἱκεσίας τρέπεται. ‖ Juſtas Preces fundere. δικαίας δεήσεις, ſeu ἱκετηρίας ποιεῖσθαι. * ἱκεσίας ποιεῖσθαι περὶ δικαίων. ‖ Ad Preces venire, deſcendere. ἐπὶ τὴν ἱκεσίαν ἐλθεῖν (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ Obnixis ac ſupplicibus Precibus vix ab eo impetravi, ut viam mihi præire vellet. δεηθεὶς καὶ ἱκετεύσας μόλις ἔτυχον παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅτῳ βούλοιτο, καθηγήσασθαί μοι τῆς ὁδοῦ. ‖ Multis Precibus ægrè id conſequi potui. μόλις τούτου ἔτυχον πολλὰ ἱκετεύσας. ‖ Precibus Deum flectere. κάμπτειν ταῖς ἱκεσίαις τὸν Θεόν. ‖ Precibus annuere. ταῖς ἱκεσίαις ἐπινεύειν. * πρὸς τὰς δεήσεις ἐπινεύειν. ‖ Preces noſtras exple. πλήρωσον ἡμῶν τὴν εὐχήν. ‖ Preces admittere. τὴν ἱκεσίαν προσίεσθαι. ‖ Precibus cedere. ἐνδιδόναι ταῖς ἱκεσίαις vel εἴκειν. ‖ Flecti Precibus. πρὸς δεήσεις κάμπτεσθαι. ‖ Preces implere. εἰς πέρας ἄγειν τὰς δεήσεις. ‖ Precibus vinci. τῶν ἱκεσιῶν ἡττᾶσθαι. ‖ Preces libenter ſuſcipere, excipere. τὰς δεήσεις ἀσμένως προσδέχεσθαι. ‖ Preces denegare. ἀπαρνεῖσθαι τὴν δέησιν. ‖ Precibus nihil conſequitur. πολλὰ δεηθεὶς, οὐδενὸς τυγχάνει. ‖ Multis Precibus reſiſtere. πολλὰς δεήσεις ὑπομένειν. ‖ Irritas Preces adhibuiſſe. ἀποτυγχάνειν, ſeu ἀποτυχεῖν τῶν δεήσεων. * ἀτελῆ ἱκετείαν ποιήσασθαι ‖ Preces aſpernari. δέησιν ὑπερειδεῖν. ‖ Precibus abnuere. πρὸς τὴν εὐχὴν ἀνανεύειν. ‖ Obnixis Precibus reſiſtere. ἐναντιοῦσθαι πρὸς λιπαρεστέρας δεήσεις. ‖ Preces averſari. τὴν δέησιν ἀποστρέφεσθαι. ‖ Precibus ſuis fruſtrari. τῶν δεήσεων ἀποτυχεῖν, vel διαμαρτάνειν. ‖ Preces exaudire. τῶν δεήσεων ἀκούειν. V. PRECOR.

PRECIUS, a, um. *Qui eſt mur avant le temps.* ὁ καὶ ἡ πρόωρος, καὶ τὸ ον, ου.

PRECOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Prier.* δέομαι, F. δεήσομαι. (V. Anom.) gen. * εὔχομαι, fut med. εὔξομαι. Aor. 1. med. εὐξάμην. dat. *Supplier.* ἱκετεύω, F. εύσω, P. ἱκέτευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quidquid ab eo Precatus ſum, obtinui. ἔτυχον παρὰ τούτου, ὅσων ἐδεήθην. ‖ Hoc à te Precor. δέομαί σου τὴν δέησιν τήνδε. ‖ Majorem in modum Precari. δέησίν τινα ἰσχυρὰν δεῖσθαι. ‖ Deum Precari. Θεὸν ἱκετεύειν. ‖ Deum Precatur, ut virtutem conſequatur. Θεὸν ἱκετεύει, τῆς ἀρετῆς τυχεῖν, (V. τυγχάνω. in Anom.) ‖ Pro aliis Deum Precari. ὑπὲρ ἄλλων ἱκετεύειν τὸν Θεόν. ‖ Deum Precabatur, ut civibus ſuppetias ferret. ἱκέτευε τὸν Θεὸν, τοῖς πολίταις βοηθεῖν. ‖ Multùm Precari. πολλὰς δεήσεις ποιεῖσθαι.

ποιεῖσθαι. || Precor Deum ut hæc vobis det. εὔχομαι εὐχὰς τῷ Θεῷ, διδόναι ταῦτα ὑμῖν. || Precor, ut Deus vobis omnibus adſit. εὔχομαι τοῦτο, παραστῆσαι τὸν Θεὸν πᾶσιν ὑμῖν. || Incrementum à Deo Precari. ἐπίδοσιν τῷ Θεῷ εὔχεσθαι. || Deum Precaturus. προσευξόμενος τῷ Θεῷ. || Nos intentiſſimè Precatur. συντεταμένως δεῖται ἡμῶν. || Obnixè Precatur, ut veniam. λιπαρῶς δεῖται, προσελθεῖν ἐμέ. || Precor, ut me audiatis. δέομαι ὑμῶν, ἀκούειν μου. || Supplicibus verbis Precari. ἱκετεύειν καὶ καταλιπαρεῖν. || Precor, quæſo, & obteſtor. δέομαι, καὶ ἱκετεύω, καὶ ἀξιῶ. || Precor, oro, atque obteſtor vos. ἱκετεύω, καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἀξιῶ ὑμᾶς. || Per ſalutem noſtram te Precor, ut. πρὸς ἡμῶν σωτηρίας δέομαί σου. Infin. || Per liberos Precor. πρὸς παίδων ἱκετεύω. || Abjectus ipſi ad pedes, Precatur. προσπεσὼν αὐτῷ, ἱκετεύει. || Ipſi ad genua procumbit, & cum lacrymis Precatur, &c. προσπίπτει αὐτῷ πρὸς γόνατα, καὶ δάκρυσι ἱκετεύει. || Juſta Precor. τὰ δίκαια παραιτοῦμαι. * δικαίας δεήσεις ποιοῦμαι. V. PRECES.

PRECOR ALICUI.

Multa bona ei Precatur. εὔχεται αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθά. || Felicitatem Imperatori Precari. τὴν εὐτυχίαν τῷ Αὐτοκράτορι εὔχεσθαι, *vel* ἐπεύχεσθαι. || Fauſtam navigationem nobis Precari. εὔπλοιαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι. || Felicem ſibi diem Precantur. εὐημερίαν αὐτοῖς ἐπεύχονται. || Bona multa tibi Precor. (*in Dialogo*) πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτό σοι. || Rerum copiam illis Precatur. ἐπεύχεται αὐτοῖς, ὥστε εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ. * εὔχεται, αὐτοὺς εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ. || Mortem iis Precatur. εὔχεται αὐτοὺς ἀποθανεῖν. * θάνατον αὐτοῖς ἐπεύχεται. || Mala Precari alicui. κακὰ ἐπεύχεσθαί τινι. || Ei interitum Precatur. τούτῳ ἐπεύχεται ἐξώλη αὐτὸν εἶναι. * εὔχεται, ἐξώλη αὐτὸν εἶναι. * ἐξώλειαν αὐτῷ ἐπαρᾶται. || Dira alicui Precari. ἀρὰς ἐπαρᾶσθαί τινι. * ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος. * ἀρὰς τίθεσθαι ἐπί τινα. || Atrociſſima aliis Precari. μεγίστας ἀρὰς ἐπαρᾶσθαί τινι. * δεινότατα κατὰ τῶν ἄλλων εὔχεσθαι, *ſeu* κατεύχεσθαι. || Nihil tibi acerbum Precatus ſum. οὐδὲν κατά σου δεινὸν εὐξάμην. || Quæ patriæ Precatus eſt, ea nunc in ejus caput convertere oportet. ἃ κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ταῦτα νῦν εἰς κεφαλὴν αὐτῷ δεῖ τρέψαι. || Precabatur ipſis, ut neque terra fructum ferret, neque mulieres liberos parerent parentibus ſimiles, ſed monſtra. ἐπεύχετο αὐτοῖς, μηδὲ γῆν καρποὺς φέρειν, μηδὲ γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα.

PRECOR, NE.

Precor, ne malum hoc videam. ἀπεύχομαι μὴ ἰδεῖν κακὸν τοῦτο. * ἀπεύχομαι ἰδεῖν τοῦτο κακόν. || Precor, ne id fiat. ἀπεύχομαι, μὴ γενέσθαι τοῦτο. || Precor, ne id amicis accidat. ἀπεύχομαι τοῦτο τοῖς φίλοις. || Abſit, Precor, ut nobis quicquam ejuſmodi accidat. μὴ γένοιτό, τι τοιοῦτο παθεῖν ἡμᾶς. (V. πάσχω.) || Abſit, Precor, ut naturam obliviſcamur. μὴ γένοιτό τι τοιοῦτο πάσχειν ἡμᾶς, ὥστε ἐπιλανθάνεσθαι τῆς φύσεως. * μὴ γένοιτο, ἡμᾶς ἐπιλανθάνεσθαι τῆς φύσεως. || Id, Precor, eveniat. γένοιτο τοῦτο. V. UTINAM.

PREHENDO, is, *Prendre, ſaiſir.* λαμβάνω, fut. med. λήψομαι, præt. εἴληφα. Aoriſt. 2. ἔλαβον. acc. * καταλαμβάνω. acc. * ἁλίσκω. (Vide Anom.) acc. * λαμβάνομαι. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manu aliquem Prehendere. ἐπιλαμβάνεσθαί τινος τῇ χειρί. * τινὸς λαμβάνεσθαι τῆς χειρός. || Manu me Prehendens. μου λαβόμενος τῆς χειρός. || Veſtem Prehendere. τοῦ ἱματίου λαμβάνεσθαι || Crinibus Prehendere. ἐπιλαβέσθαι τῶν τριχῶν. || Furem Prehendere. τὸν κλέπτην ἐπιλαμβάνεσθαι, *vel* ἁλῶσαι. V. DEPREHENDO.

PREHENSUS, a, um. *Pris, ſaiſi.* ληφθείς, *ſeu* καταληφθείς, εῖσα, έν. * ἁλούς, οῦσα, όν.

PREHENSO, *ſeu* PRENSO, as. *Prendre ſouvent, tâcher de prendre.* πυκνὰ ἐπιλαμβάνω. acc. *vel* ἐπιλαμβάνομαι. gen. * δράσσω, *ſeu*, δράττω, F. ξω, P. χα. acc. *vel* δράσσομαι. gen. *Prendre la main, briguer.* δεξιόομαι, οῦμαι, futur. med. ἐδεξιωσάμην. acc.

PREHENSATIO, *ſeu* PRENSATIO, onis. Fœm. *Supplication en prenant la main : brigue.* ἡ δεξίωσις, εως. * ἡ παραγγελία, ας.

PRELUM, i. Neut. *Un preſſoir, ou une preſſe.* ὁ ληνός, οῦ * ὁ πιεστήρ, ῆρος.

PREMENDUS, a um. *Qu'on doit preſſer, fouler.* πιεστέος, α, ον.

PREMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Preſſer, fouler.* πιέζω, F. έσω, P. πεπίεκα. acc. *Serrer, étreindre.* σφίγγω, F. ξω, P. ἔσφιγγα. acc. *Etre toûjours après.* ἐπίκειμαι, fut. med. ἐπικείσομαι. (Vide κεῖμαι. in Anom.) dat. *Pourſuivre.* διώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. acc. *Affliger.* ἀνιάω, F. σω, P. ἠνίακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Malis Premi. κακοῖς πιέζεσθαι. Doloribus Premi. ταῖς περιωδυνίαις πιέζεσθαι. || Miſeriis Premi. ἀθλίως ἔχειν. * οἰκτρῶς διακεῖσθαι. || Indignâ fortunâ Premi. παρὰ τὴν ἀξίαν κακῶς πράττειν. *V. Nomina Verbo adjuncta.*

PRENDO, PRENSATIO, PRENSO, PRENSUS. V. PREHENDO, PREHENSATIO. PREHENSO, PREHENSUS.

PRESBYTER, eri. Maſc. *Vieillard.* ὁ πρεσβύτερος, ου. *Un Prêtre*, ὁ ἱερεύς, έως.

PRESSE. adverb. *D'une maniere ſerrée.* συνεσταλμένως. *Briévement.* βραχέως. *Succinctement.* συντόμως.

PRESSO, as, are. *Preſſer pluſieurs fois.* πολλάκις πιέζω, *vel* καταπιέζω, F. έσω, P. πεπίεκα, acc.

PRESSORIUS, a, um. *Qui ſert à preſſer.* πιεστήριος, ία, ιον. *Qui appartient au preſſurage.* πιεστικός, κή, κόν.

PRESSURA, æ. Fœm. *Preſſurage.* ἡ πίεσις, εως. *Suc de ce qui eſt preſſé.* τὸ πίεσμα, ατος.

PRESSUS, a, um. Part. *Preſſé*, πιεσθείς, εῖσα, έν, * πιεστός, ή, όν. *Foulé* τεθλιμμένος, η, ον. *Serré* συσταλείς, (ἐντὸς) εῖσα, έν.

PRESSUS, ûs. Maſc. *L'action de preſſer.* ἡ πίεσις, εως. * τὸ πίεσμα, ατος. *de fouler.* ἡ θλίψις, εως.

PRESTER, eris. Maſc. *Dipſade, Serpent, dont la morſure fait mourir de ſoif.* ὁ πρηστήρ, ῆρος. * ἡ διψάς, άδος. *Typhon, tourbillon de vent qui enflamme l'air.* ὁ πρηστήρ, ῆρος.

PRETIOSE. adv. *Précieuſement.* τιμίως. * ἐν τίμωσι *Richement.* πλουσίως.

PRETIOSIOR, oris, comp. *Plus précieux.* τιμιώτερος, έρα, ερον.

PRETIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-précieux.* τιμιώτατος, άτη, ατον.

PRETIOSUS, a, um. *Precieux.* τίμιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Riche & de grande valeur.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Hæc Pretioſa videntur. ταῦτα φαίνεται πολλοῦ ἄξια.

PRETIUM, ii. Neut. *Prix.* ἡ τιμὴ, ῆς. *Salaire, récompenſe.* ὁ μισθὸς, οῦ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Melius eſt habere unum amicum, qui magni Pretii ſit, quàm multos Pretii nullius. κρεῖττόν ἐστιν, ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. || Magni Pretii eſt ejuſmodi amicus. πολλοῦ ἄξιος ὁ τοιοῦτος φίλος. || Res magni Pretii. πρᾶγμα πολλοῦ ἄξιον. majoris. πλείονος. maximi. πλείστου. || Multi putant ſe aliquid eſſe, cùm nullius Pretii ſint. πολλοὶ οἴονταί τι εἶναι, ὄντες οὐδενὸς ἄξιοι. || Vir quantivis Pretii. ἄξιος τοῦ παντός. || Eſſe in Pretio. πολλοῦ ἄξιον εἶναι. * ἐν τιμῇ εἶναι. * διὰ τιμῆς εἶναι. || Habere in Pretio. ἐν τιμῇ ἔχειν, vel ἄγειν. * διὰ τιμῆς ἔχειν ſeu ἄγειν. * ἐν τιμῇ ποιεῖσθαι. * ἐν τιμῇ τίθεσθαι. || Vir magni Pretii apud omnes. ἀνὴρ πολλῆς τιμῆς παρὰ πᾶσι τυγχάνων. * σφόδρα παρὰ πᾶσιν ἔντιμος. || Quæ ſummo in Pretio ſunt apud mortales. ἃ πλείστου ἄξιά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. * ἃ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. || Id nullius Pretii æſtimat. τοῦτο οὐδενὸς ἀξιοῖ. || Hæc ejuſdem Pretii judicat. ταῦτα ἀξιοῖ τῆς αὐτῆς τιμῆς. || Pretium eorum æſtimat. ποιεῖται τίμημα τούτων. || Sex mille talentorum eſt Pretium agri. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐστὶν ἑξακισχιλίων ταλάντων. || Non majoris Pretii eſt libellus, quàm duorum obolorum. οὐ πλείονος ἄξιόν ἐστι βιβλίον, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν. || Qui magno Pretio conſtat. πολλῆς τιμῆς ὤνιος, vel uno verbo ἔντιμος, ſeu τίμιος. || Si frumentum carum ſit, aut vilis Pretii. εἰ τίμιος ἢ ὁ σῖτος, ἢ εὔωνος. || Magno aut vili Pretio. τιμίως, ἢ εὐώνως. * πολλῆς ἢ σμικρᾶς τιμῆς. || Pretium libelli dare. τιμὴν διδόναι τοῦ βιβλίου. || Pretium ſolvere, pendere. τιμὴν διαλύειν, vel ἀποτίειν. || Pretium accipere eorum quæ venduntur. τῶν πιπρασκομένων τιμὴν λαμβάνειν. || Pretia frumenti imminuuntur. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον βαδίζουσι. || Frumenti Pretium creſcit. ἀναβαίνει ἡ τιμὴ τοῦ σίτου. || Juſto Pretio vendere. πωλεῖν τι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. || Omnia vili Pretio vendere. πάντα ἀντίπροικα πωλεῖν. || Æquali Pretio melius aliquid emere. ἴσης τιμῆς πρίασθαί τι βέλτιον. || Juſtum Pretium. δίκαιον τίμημα. || Quod eſt Pretium, quanto Pretio vendis? τίς ἡ τιμή; || Pretium redemptionis, ſeu liberationis. σῶστρον, vel λύτρον.

PRIDEM. adv. *Autrefois.* πάλαι. *Il y a long-temps.* ἐκ πολλοῦ. * πρόπαλαι. * πάλαι ποτέ. Jam pridem. V. JAMPRIDEM.

PRIDIANUS, a, um. *Du jour de devant.* χθιζὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἕωλος, καὶ τὸ ον, ου.

PRIDIE. adv. *Le jour de devant, la veille.* τῇ προτεραίᾳ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Pridie pugnæ. τῇ προτεραίᾳ τῆς μάχης. || Pridie quàm abiret. τῇ προτεραίᾳ ἢ ἀπῆλθε. (V. ἔρχομαι in Anom.) Pridie quàm exceſſit è vita. τῇ προτέρᾳ ὅτε ἐτελεύτησεν. * προτεραίᾳ ἡμέρᾳ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

PRIMÆ, arum. Fœm. plur. (*ſupple* partes.) *L'avantage : le premier rang.* τὰ πρωτεῖα, είων. || Primas habere. πρωτεύειν, F. εύσω, P. πεπρώτευκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. || Primas tenere. πρῶτα, *ſeu* τὰ πρωτεῖα ἔχειν. || Primas ferre. τὰ πρῶτα φέρεσθαι, *ſeu* αἱρεῖσθαι. || Primas obtinere. τὸ πρωτεῖον καρποῦσθαι. * τῶν πρωτείων τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Primas ſibi vindicare. τῶν πρώτων μεταποιεῖσθαι. || Primas alicui dare. τὰ πρῶτα νέμειν τινί. || Tibi Primas defert. τῶν πρωτείων παραχωρεῖ σαυτῷ. * ἐξίστασθαί σοι τῶν πρώτων. || Eruditionis ei Primas concedit. τῶν πρωτείων τῶν κατὰ παιδείαν, *vel* τῶν τῆς παιδείας πρωτείων, αὐτῷ παραχωρεῖ. || Felicitatis Primas tenent. τὰ πρῶτα πάντων εἰς εὐδαιμονίαν φέρονται. || Strenuitatis Primas tulit. τὸ πρωτεῖον τῆς ἀνδραγαθίας ἀπηνέγκατο. (V. φέρω in Anom.) || In re militari Primas ferre. ἐν στρατηγίαις τὰ πρῶτα ἐνέγκασθαι. || Omnium conceſſu Primas ſapientiæ tulit. ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὸ πρωτεῖον τῆς σοφίας ἐκαρπώσατο. || Primas mereri. τῶν ἀριστείων ἀξιοῦσθαι. || Omnes quidem Primas tenere expetunt. τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες. || Primas eloquentiæ tenet. τῇ τῶν λόγων δεινότητι πρωτεύει. || Primas in ſapientiâ ac virtute tenent. ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ, πάντων πρωτεύουσι. || Primas inter cives tenere. πρωτεύειν τῶν πολιτῶν.

PRIMÆVUS, a, um. *Plus âgé, d'un âge plus avancé.* ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, καὶ τὸ ον, ου.

PRIMANUS, i. Maſc. *De la premiere légion.* ὁ καὶ ἡ πρωτόταγος, καὶ τὸ ον, ου.

PRIMARIUS, a, um. *Premier.* πρῶτος, η, ον. *Principal.* ὁ προστάτης, ου. *Qui eſt un des premiers.* ὁ, ἡ, τὸ ἐν τοῖς πρώτοις. || Primario loco. προηγουμένως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Primario loco eſſe inter cives. τῶν πολιτῶν πρωτεύειν. || Primarii apud illos viri. οἱ πρωτεύοντες παρ' αὐτοῖς ἄνδρες. || Primariæ mulieres in urbe. πρωτεύουσαι ἐν τῇ πόλει γυναῖκες. || Primarius vir genere & opibus. πρῶτος γένει καὶ πλούτῳ ἀνήρ. || Gloriâ inter cives Primarius. πρῶτος τῶν πολιτῶν τῇ δόξῃ.

PRIMATES, um. Maſc. plur. *Les premiers, les principaux.* οἱ προεστεύοντες, ων. * οἱ πρῶτοι, ων.

PRIMATUS, ûs. Maſc. plur. *Le premier lieu.* τὸ πρωτεῖον, ου. *Principauté.* ἡ προστατεία, *vel* προστασία, ας. *L'excellence.* τὸ ἀριστεῖον, ου. V. PRIMÆ.

PRIMIGENIUS, & PRIMIGENUS, a, um. *Premier né.* ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, καὶ τὸ ον, ου. *Premier engendré.* ὁ καὶ ἡ πρωτότοκος, καὶ τὸ ον, ου. *Premier créé ou fait.* ὁ καὶ ἡ πρωτόπλαστος, καὶ τὸ ον, ου.

PRIMIPARA, æ. Fœm. *Qui accouche de ſon premier enfant.* ἡ πρωτοτόκος, *vel* πρωτογόνος, ου.

PRIMIPILARIS, & e, is. *Qui appartient au Capitaine de la premiere bande.* ὁ πριμοπιλάριος, ίου. || Primipilaris miles. V. PRIMIPILUS.

PRIMIPILUS, i. Maſc. *Capitaine de la premiere bande.* ὁ πριμόπιλος, *vel* πριμίπιλος, ου.

PRIMITER. adv. V. PRIMITUS.

PRIMITIÆ, arum. Fœm. plur. *Prémices, les premiers fruits de l'année qu'on offre à Dieu.* αἱ ἀπαρχαὶ, ῶν. * τὰ ἀκροθίνια, ίων.

PRIMITIUS, a, um. *Qui eſt des premiers,* ὁ, ἡ,

τὸ ἐν τοῖς πρώτοις. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PRIMITIVUS, a, um. *Primitif.* ὁ καὶ ἡ πρωτότυπος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Premier.* πρῶτος, ώτη, ῶτον.

PRIMITUS. adv. *Premierement.* πρῶτον, * πρώτιςα.

PRIMO. adv. *Premierement, en premier lieu.* πρῶτον. * πρῶτα

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Primò, deinde. πρῶτον μὲν, ἔπειτα. ‖ Primò quidem, poſteà verò. πρῶτον μὲν ȣ̃ν, μετὰ δὲ τȣ̃το.

PRIMOGENITUS, a, um. *Premier né.* ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, καὶ τὸ ον, ȣ.

PRIMORDIUM, ii, Neut. *Commencement.* ἡ ἀρχὴ, vel καταρχὴ, ῆς. V. PRINCIPIUM.

PRIMORES, um, ibus. Maſc. plur. V. PRIMATES. ‖ Primoribus labris. τοῖς ἄκροις χείλεσι. ‖ In Primori acie. ἐν πρώτῃ τάξει.

PRIMULUM. adv. *Tout préſentement.* νῦν πρῶτον. *Tout maintenant.* αὐτίκα δή.

PRIMUM. adverb. *Premierement.* πρῶτα. * πρῶτον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Primùm, deinde, poſteà, poſtremò. πρῶτον μὲν, ὕςερον δὲ, ἔπειτα, τὸ τελευταῖον. ‖ Primùm quidem, poſteà verò. πρῶτα μὲν, μετὰ δὲ ταῦτα. ‖ Nunc Primùm. νυνὶ πρῶτον. ‖ Quam-Primùm. ὅτι τάχιςα. * ὡς τάχιςα. ‖ Ut Primùm acceſſit. ἅμα τε προσῆλθε. * ὡς προσῆλθε τάχιςα. ‖ Ut Primùm diluxit. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.

PRIMUS, a, um. *Premier.* πρῶτος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Primus, medius, & ultimus. πρῶτος, μέσος, καὶ ὕςατος, vel τελευταῖος. ‖ A poſtremo Primum ordiri. ἀπὸ τȣ̃ τελευταίȣ πρῶτον ἄρχεσθαι. ‖ Primâ luce, Primo diluculo. ἀρχομένης τῆς ἡμέρας. * πρωὶ τῆς ἡμέρας. * ὑπὸ πρώτην ἕω. * εὐθὺς ἡμέρας. ‖ Primo quoque tempore. ὅταν τάχιςα ἐγχωρῇ. ‖ Primâ quaque occaſione. ἐγχωρȣ́σης εὐθὺς ἀφορμῆς. ‖ Primo aſpectu, tacuit. εὐθὺς ἰδὼν, ἐσιώπησε. ‖ Primo aſpectu, exclamarunt. εὐθὺς ἰδόντες ἀνεβόησαν. ‖ Primâ facie, id deforme videtur. εὐθὺς ἰδȣ̃σι τȣ̃το φαίνεται δύσμορφον. ‖ Primo quidem aditu. εὐθὺς μέν. * αὐτίκα. ‖ Primo acceſſu, *ſeu* impetu, litteras legit. εὐθὺς ἐπελθὼν τὴν ἐπιςολὴν ἀναγινώσκει. ‖ Prima tempora. ὁ ἀπ' ἀρχῆς χρόνος. ‖ Prima verba. τὰ ἐν ἀρχῇ ῥηθέντα. Ii Primi orationes inſtituerunt. ȣ̃τοι πρῶτοι ἤρξαντο τῶν λόγων. ‖ Hi Primi bellum geſſerunt. ȣ̃τοι ὑπῆρξαν τȣ̃ πολέμȣ. ‖ Qui Primi benefaciunt. οἱ προϋπάρχοντες τȣ̃ εὖ ποιεῖν. ‖ Primus peccavit. προϋπῆρξε τῶν ἁμαρτημάτων. ‖ Qui Primi civitatem adminiſtrarunt. οἱ ἐν ἀρχῇ τὴν πόλιν διοικήσαντες. ‖ Primas litteras diſcere. τὰ ἀπ' ἀρχῆς γράμματα μανθάνειν. ‖ Primi (*tempore*) cives. οἱ ἐξ ἀρχῆς τὴν πόλιν οἰκήσαντες. ‖ Primi (*dignitate*) cives. οἱ πρῶτοι πολῖται. ‖ Genere & virtute urbis facilè Primus. γένει καὶ ἀρετῇ τῆς πόλεως πολὺ πρωτεύων. ‖ Primus vir, genere & opibus. πρῶτος ἀνὴρ γένει καὶ πλȣ́τῳ. ‖ Primus inter cives. πρῶτος τῶν πολιτῶν. ‖ Sapientiâ Primus inter Philoſophos. τῇ σοφίᾳ πρωτεύων τῶν φιλοσόφων. ‖ Civitatis Primus. τῆς πόλεως πρῶτος. * ἐν τῇ πόλει πρωτεύων. ‖ In Primis. ἐν τοῖς μάλιςα. * εἰς τὰ πρῶτα. ‖ In Primis ſagax. ἐν τοῖς μάλιςα συνετός. ‖ Magnus in Primis & præclarus vir. ἀνὴρ τῶν μεγάλων τε καὶ ἐπιφανῶν εἰς τὰ πρῶτα. ‖ In Primis, præcipuè. τὰ μάλιςα. * μάλιςα * πρὸ πάντων * μάλιςα πάντων. ‖ Quo in genere in Primis eſt ſenectus. οἷον καὶ τὸ γῆρας τυγχάνει μάλιςα ὄν. ‖ Virtutem in Primis honora. τὴν ἀρετὴν πρὸ πάντων τίμα, vel περὶ παντὸς ποίȣ. ‖ Hoc in Primis cavere. τȣ̃το μάλιςα πάντων εὐλαβεῖσθαι. ‖ Primi honores. αἱ ἀρχαὶ τῶν τιμῶν. ‖ A Primo. τὴν πρώτην. * ἀπὸ πρώτης. * ἐξ ἀρχῆς.

PRINCEPS, cipis. Maſc. & Fœm. *Prince ou Princeſſe.* ὁ καὶ ἡ ἀρχηγὸς, ȣ̃. *Le premier.* ὁ πρῶτος, ȣ. *La premiere.* ἡ πρώτη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Princeps ad omnia pericula. πρῶτος εἰς τȣ̀ς κινδύνȣς. ‖ Princeps prælium inibat. πρῶτος εἰς μάχην ὥρμα. ‖ Princeps Philoſophorum. ὁ τῶν Φιλοσόφων πρωτεύων. * ὁ ἡγεμὼν τῶν Φιλοσόφων. ‖ In Patriâ virtutibus Princeps floruit. ἐν τῇ πατρίδι ταῖς ἀρεταῖς ἐπρώτευσε. ‖ Doctrinâ Princeps aliorum. πρῶτος τῶν ἄλλων τῇ παιδείᾳ. * τὰ τῆς παιδείας πρωτεῖα ἔχων. ‖ Civitatis longè Princeps. τῶν πολιτῶν πολὺ πρωτεύων. ‖ Eloquentiæ Princeps. περὶ τὴν λογιότητα πρωτεύων. * τῆς λογιότητος τὰ πρῶτα ἔχων. ‖ In Aſtrologiâ Princeps. ἐν τῇ Ἀςρολογίᾳ πρῶτος, vel πρωτεύων. ‖ Principes fœminæ. πρωτεύȣσαι γυναῖκες. ‖ Conſilii Princeps. ὁ τῆς βȣλῆς προεςὼς, *ſeu* προςάτης. ‖ Græciæ Principes. οἱ τῆς Ἑλλάδος προςάται. ‖ Urbis Princeps. τῆς πόλεως προςατῶν. * τῆς πόλεως ἡγεμών. belli. τȣ̃ πολέμȣ ἡγεμών. ‖ Principem locum tenere. τὰ πρῶτα ἔχειν. * πρωτεύειν.

PRINCIPALIS, & e, is. *Principal.* κύριος, ία, ιον. *Du Prince.* ἀρχικὸς, ὴ, όν.

PRINCIPALITER. adverb. *Principalement.* κυρίως. * προηγȣμένως. *En Prince.* ἀρχικῶς.

PRINCIPATUS, ûs. Maſc. *Principauté.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Commandement.* ἡ ἡγεμονία, ας. * τὸ κράτος, εος, ȣς. *Excellence.* ἡ ἐξοχὴ, ῆς. *Seigneurie.* ἡ δυναςεία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicui Principatum belli ferre. εἰς τὴν ἡγεμονίαν τȣ̃ πολέμȣ τινὰ καθιςάναι. ‖ Principatum aliorum tenere. ἡγεμονεῖν τῶν ἄλλων. ‖ Ut quiſque ætate antecedit, ita ſententiæ Principatum tenet. ὡς ἕκαςος ἡλικίᾳ προέχει, ȣ̃τω καὶ τὸ περὶ τὰς γνώμας κράτος ἀνήρηται. ‖ Principatum illi dedit. κράτος ἔδωκεν αὐτῷ. ‖ Ortus eſt ab aliquo temporis Principatu. γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς τινος ἀρξάμενος. V. PRIMÆ. PRINCIPIUM.

PRINCIPIALIS, & e, is. *De principe, ou de commencement.* ἀρχικὸς, κὴ, κόν.

PRINCIPIO. adv. *Au comencement.* τὴν ἀρχήν. * ἀπ' ἀρχῆς. * ἐξ ἀρχῆς. *Premierement.* πρῶτον.

PRINCIPIUM, ii. Neut. *Principe, commencement.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Principe, fondement d'art ou de ſcience.* τὸ ςοιχεῖον, ȣ. ‖ Principium eſſe. ἄρχειν, χω, F. ξω, P. ἦρχα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Principium rectè conſtituere. τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. ‖ Altiùs Principium ducere. ἄνωθεν, vel πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. ‖ Principium, *ſeu* initium à Deo ducere. λόγον ἄρχεσθαι ἀπὸ Θεȣ̃. * ἀρχὴν τȣ̃ λόγȣ ποιεῖσθαι Θεόν. ‖ Principium, *ſeu* genus ab aliquo ducere. τὸ γένος ἀπό τινος ἕλκειν. ‖ A Principio. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. * ἐξ ἀρχῆς. ‖ Volo autem vobis quæ facta

ſunt narrare à Principio. βούλομαι δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν διηγήσασθαι τὰ πραχθέντα. || Ordine omnia à Principio ad finem commemorare. ἐφεξῆς πάντα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξελθεῖν.

PRIOR, & ius, oris, compar. *Le premier de deux.* πρότερος, έρα, ερον.

§ PHR. ISOCR, & DEM. Prior oratio, ὁ πρὸ τούτου, *vel* πρὸ τοῦ λόγος. * ὁ πρότερον λόγος. || Priora tempora. οἱ πρότερον χρόνοι. || Prior potentia. ἡ πρότερον ὑπάρχουσα δύναμις. || Prior pugnam ineo. ἄρχω τῆς μάχης. || Prior percuſſit. ἦρξε χειρῶν ἀδίκων. || Prior infert injuriam. προϋπάρχει τῆς ἀδικίας. || In eum beneficia Prior contulit. προϋπῆρξε τῆς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας.

PRISCE. adv. *A la vieille mode, à l'antique, à la façon des Anciens.* ἀρχαϊκῶς. *Anciennement.* παλαιῶς. * ἀρχαίως.

PRISCUS, a, um. *Ancien, du vieil temps.* ἀρχαϊκὸς, ή, όν. * ἀρχαῖος, αία, αῖον. * παλαιὸς, ὰ, όν.

PRISTINUS, a, um. *Qui étoit auparavant.* ὁ, ἡ, τὸ πάλαι, *vel* πρόσθεν. *Ancien, vieilli.* παλαιὸς, ὰ, όν. * ἀρχαῖος, αία, αῖον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Priſtinam dignitatem recuperare. τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν ἀναλαμβάνειν. || Priſtina potentia. ἡ πρότερον δύναμις. || Priſtinum imperium. ἡ ἀρχὴ ἡ ἐξ ἀρχῆς. || Priſtini mores. τὰ πάλαι ἤθη. || Priſtinam gloriam amplificavit. τὴν πρότερον αὐτῷ ὑπάρχουσαν δόξαν μείζω ἐποίησε. || Priſtinum honorem recuperavit. τὴν τιμὴν ἀντέλαβεν, ἣν πρότερον εἶχε. || In Priſtinum dignitatis locum eos reſtituit. αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσον. (V. πίπτω in Anom.) || In Priſtinos honores aliquem reſtituere. τινὰ εἰς τὰς πρότερον τιμὰς ἐπαναγαγεῖν. || In Priſtinum ſtatum reſtituo. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *vel* ἀποκαθίστημι. || Priſtinum imperium recuperare. τὴν πρότερον ὑπάρξασαν ἀρχὴν ἀπολαβεῖν. (V. λαμβάνω.) || Decet nos imperium Priſtinum recuperare. ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἣν πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες. || In Priſtinum ſtatum recidere. εἰς τὸ ἀρχαῖον μεταπίπτειν. * πρὸς ταὐτὸ ἐπιῤῥεῖν.

PRISTIS, is. Maſc. *Un grand poiſſon, de l'eſpéce des baleines.* ὁ πρίστης, ου.

PRIVANDUS, a, um. *Qu'on doit priver.* ἀποστερητέος, α, ον.

PRIVATE. adv. &

PRIVATIM. adv. *A part, en particulier.* ἰδίᾳ.

PRIVATIO, onis. Fœm. *Privation.* ἡ στέρησις, *vel* ἀποστέρησις, εως.

PRIVATIVUS, a, um. *Privatif.* στερητικὸς, κὴ, κόν.

PRIVATUS, a, um. Part. *Privé.* ἐστερημένος, η, ον. * στερηθεὶς, εῖσα, έν. gen. rei. || Uno die omnibus rebus néceſſariis Privati. ἐν μιᾷ στερηθέντες ἡμέρᾳ πάντων τῶν ἀναγκαιοτάτων. || Ab eo bonis Privatus. ὑπὸ τούτου τἀγαθὰ ἀφῃρημένος, *vel* ἀφαιρεθεὶς || Honoribus Privatus. τὰς τιμὰς ἀφαιρεθείς. || Viſu Privatus. ἀφαιρεθεὶς τὴν ὄψιν. *vel* διεφθαρμένος τὴν ὄψιν. || Honore Privatus, dejectus eſt. τῆς τιμῆς καθῃρέθη. || Citò hoc principatu Privati fuerunt. ταχέως ἐκείνης τῆς ἡγεμονίας ἐστερήθησαν.

PRIVATUS, a, um. Nomen. *Privé ou propre.* ἴδιος, ία, ιον. *Appartenant à un chacun en particulier.* ἰδιωτικὸς, ή, όν. *Qui n'a aucun office.* ἰδιωτεύων, (οντος) ουσα, ον.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Privatum commodum, τὸ ἰδίᾳ συμφέρον. || Privata commoda. τὰ ἰδίᾳ συμφέροντα. || Privatorum commodorum causâ omnia facere. ὑπὲρ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων πάντα ποιεῖν. || Communia aut Privata bona. τὰ κοινὰ ἢ τὰ ἑκάστου. || Privati contractus. τὰ ἰδίᾳ συνηλλαγμένα. || Privati ſumptus. αἱ ἐκ τῶν ἰδίων δαπάναι. || Reipublicæ ſtudio Privatos labores ſuſcipere. ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονεῖν. || Privatorum hominum vita. ὁ ἀνδρῶν ἰδιωτῶν βίος. * ὁ βίος ἰδιώτης. || Privatam vitam degere. ἰδιωτεύειν.

PRIVIGNA, æ. Fœm. *Une belle-fille ou bru.* ἡ προγόνη, ης.

PRIVIGNUS, i. Maſc. *Le beau fils.* ὁ πρόγονος, ου.

PRIVILEGIARIUS, a, um. *Privilégié.* τῷ προνομίῳ χρώμενος, ένη, ενον.

PRIVILEGIUM, ii. Neut. *Privilege.* τὸ προνόμιον, ίου.

PRIVO, as, avi, atum, are. *Priver, ôter à quelqu'un.* στερέω, *vel* ἀποστερέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεστέρηκα. acc. perſ. gen. rei.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Privare alios bonis. ἄλλους ἀποστερεῖν τῶν ἀγαθῶν. || Bellum nos his omnibus Privavit. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἁπάντων τούτων ἀπεστέρηκε. || Privat eos pecuniâ. ἀποστερεῖ αὐτοὺς τὰ χρήματα. || Eos mercede Privavit. τούτους τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. || Ab aliquo facultatibus Privari. ὑπό τινος ἀποστερεῖσθαι τὴν οὐσίαν. || Ab aliquo bonis Privari. ὑπὸ τοῦ ἄλλου τῶν χρημάτων, *vel* τὰ χρήματα ἀποστερεῖσθαι. || Oculis Privari. τῶν ὀμμάτων ἀποστερεῖσθαι. || Privari civitate. στερεῖσθαι τῆς πόλεως. || Vitâ Privari. στερηθῆναι τῆς ψυχῆς. || Hunc bonis Privat. ἀφαιρεῖ τούτου τὰ ἀγαθά. *vel* τοῦτον ἀφαιρεῖ τὰ ἀγαθά. *vel* ἀφαιρεῖ τἀγαθὰ τούτῳ. || Bonis Privari. τὰ ἀγαθὰ ἀφαιρεῖσθαι. || Regno Privari ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν. || Dignitate Privavit. τῆς τιμῆς καθεῖλε. || Regis benevolentiâ Privari. τῆς τοῦ Βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσεῖν. (V. πίπτω in Anom.)

PRIUS. adv. *Devant.* πρότερον. * πρόσθεν. *Auparavant.* πρὸ τοῦδε.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Priùs orto Sole. πρὸ ἡλίου ἀνασχόντος. * πρὶν τὸν ἥλιον ἀνασχεῖν. || Qui Priùs amici nobis fuerunt. οἱ πρὸ τοῦ ἡμῖν φίλοι ὄντες. (ſupple χρόνου.) || Nam Priùs etiam, in extrema diſcrimina adductus eſt. καὶ γὰρ τὸ πρότερον εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστη. || De quibus Priùs dixi. περὶ ὧν ἐν τοῖς προτέροις, *vel* ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ἔλεγον. || Priùs quidem hæc dixi. πρὸ τοῦδε μὲν ταῦτα εἴρηκα. || Priùs quidem, nunc verò. πρότερον μὲν, νῦν δέ. || Priùs, *ſeu* prior injuriam intulit. ἦρξε τῆς ἀδικίας. V. PRIOR. || Priùs advênit, i. citiùs. θᾶσσον προσῆλθε. || Priùs aſcendit. φθάνει ἀναβάς. || Priùs accurrunt. φθάνουσι προσεισέχοντες.

PRIUSQUAM. adv. *Premier que.* πρότερον ἤ. *Devant que.* πρὶν ἤ. * πρινή. infin. opt. *vel* indic. πρὶν ἄν. opt. || Non abibo, Priuſquàm eos audiverim. οὐκ ἀπελεύσομαι, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι ἐκείνων. || Priuſquàm teſtes aſcendant, pauca narrabo. πρὸ

δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας, βραχέα διαλέξομαι. || Priùs poſtulare ſolent omnes, quàm in foro contendere. πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται ἅπαντες, ἢ δικάζονται. || Non Priùs abierunt, quàm illum fame necarent. οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ τοῦτον ἀπέκτειναν. || Uno die Priùs, quàm urbs caperetur. ἡμέρᾳ πρότερον τῆς ἁλώσεως. * πρὸ τοῦ τὴν πόλιν ἁλῶναι. (V. ἁλίσκω in Anom.) || Priuſquàm abeat. πρὶν ἂν ἀπέλθῃ. || Priuſquàm didiceris. πρὶν ἂν μάθῃς. || Non Priuſquàm vicerit. μὴ πρότερον πρὶν ἂν νικήσῃ. || Priuſquàm venirem. πρὶν ἂν ἔλθοιμι. || Priuſquàm reddidit. πρὶν ἀπέδωκε. || Priùs privati fiunt, quàm iſta intelligant. πρότερον ἰδιῶται γίγνονται, αἰσθέσθαι ταῦτα. || Priuſquàm illi convenirent. πρὶν συνελθεῖν αὐτούς. || Nihil Priùs feci, quàm ut tibi gratularer. οὐδὲν πρότερον ἐποίησα, πρὶν συνησθῆναί σοι, vel πρὶν ἂν συνησθῶ σοι. || Priùs moritur, quàm ſapientiam ſit conſecutus. φθάνει ἀποθανὼν πρὶν τῆς σοφίας τυχεῖν. || Priùs mortuus eſt, quàm id obtineret. ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἢ τοῦτο ἀπολαβεῖν. || Priùs imperant, quàm juſtam ætatem adepti ſint. φθάνουσιν ἄρχειν πρὶν ἡλικίαν προσήκουσαν λαβεῖν.

PRIVUS, a, um. *Privé, propre & particulier.* ἴδιος, ία, ιον. * ἰδιωτικὸς, ή, όν.

PRO. Interject. O, *helas.* ὦ. vocat. * ὢ. gen. rei.

PRO. præp. *Pour.* ὑπὲρ gen. *Au lieu.* ἀντὶ. gen. *Selon.* κατὰ. acc. *Devant.* πρὸ. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pro parvis magna beneficia conferre. ἀντὶ μικρῶν μεγάλα εὐεργετεῖν. || Etiam Pro parvis gratiam rependunt. καὶ ἀντὶ μικρῶν ἴσασι χάριν. || Pro venuſto Medico malus Poëta dici cupis. ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς Ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς. || Unus Pro multis eſt. εἷς ἀντὶ πολλῶν γίνεται. || Hoc Pro te, i. tuo loco faciam. ἀντί σου τοῦτο ποιήσω. vel ὑπὲρ σοῦ. || Pro te orationem habeo. ὑπέρ σου λέγω. || Pro ſalute communi. ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. || Pro gloriâ & honore, ſe periculis offerre. ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς, τοῖς κινδύνοις ἑαυτὸν διδόναι. || Quod maximè pro hoſtibus erat. ὃ μάλισθ᾽ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἦν. || Pro aliquo delicto pœnam dare. ὑπὲρ ἁμαρτίας τινὸς δίκην δοῦναι. || Pro hac virtute, *ſeu* ob hanc virtutem honoratur. ἀντὶ ταύτης ἀρετῆς τιμᾶται. || Pro illorum arbitrio. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. || Pro conſuetudine. κατὰ τὸ εἰωθός. || Pro dignitate. κατὰ τὴν ἀξίαν. || Pro facultatibus dare. κατὰ τὴν οὐσίαν δοῦναι. || Pro viribus. κατὰ τὸ δυνατόν. * κατὰ δύναμιν. || Pro facultatum modo. κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. * ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. || Prò meâ virili parte. τὸ κατ᾽ ἐμέ. * καθ᾽ ὅσον δύναμαι. * τὸ ἐπ᾽ ἐμοί. || Pro ſe quiſque. καθ᾽ ὅσον ἂν ἕκαστος δύνηται. * ἕκαστος τὸ καθ᾽ αὑτὸν μέρος. * τὸ ἐφ᾽ αὑτῷ ἕκαστος. * ὡς ἕκαστος εἶχε ῥώμης. || Incerta Pro veris habere. τὰ ἄδηλα ἀντὶ προδήλων λαμβάνειν. || Pro nihilo ducere. παρ᾽ οὐδὲν ἡγεῖσθαι. * περὶ μηδενὸς ποιεῖσθαι.

PROAUCTOR, oris Maſc. *Premier auteur.* ὁ γενάρχης, ου.

PROAVIA, æ. Fœm. *La biſaïeule, la mere du grand pere, ou de la grand'mere* ἡ προμάμμη, ης.

PROAVITUS, a, um. *Du biſaïeul, du grand pere.* προπαππικὸς, ή, όν.

PROAVUS, i. Maſc. *Le pere du grand pere : le biſaïeul.* ὁ πρόπαππος, ου. || Atavi Proavorum. *Les peres des Biſaïeuls.* οἱ ἐπίπαπποι, ων.

PROBABILIOR, & ius, oris. comp. *Plus probable.* δοκιμαστότερος, έρα, ερον.

PROBABILIS, & e, is. *Probable.* δοκιμαστὸς, ή, όν. *Vrai-ſemblable.* πιθανὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ εὔλογος, καὶ τὸ ον, ου.

PROBABILITAS, atis. Fœm. *Probabilité.* ἡ πιθανότης, ητος.

PROBABILITER. Adverb. *Probablement.* πιθανῶς. * εὐλόγως.

PROBANDUS, a, um. *Qu'on doit approuver.* δοκιμαστέος, α, ον.

PROBATIO, onis. Fœm. *Approbation.* ἡ δοκιμασία, ας. *Preuve.* ἡ ἀπόδειξις, εως. *Epreuve.* ἡ ἀποπείρασις, εως. || Probationes invenire. τὰς ἀποδείξεις εὑρίσκειν. || De hiſce contractibus quænam firmior Probatio eſſe poteſt? περὶ τούτων συμβολαίων, τίς ἂν ἔλεγχος ἰσχυρότερος γένοιτο. || Sine Probatione. ἄνευ ἀποδείξεως, *ſeu* ἐλέγχου. || Probationem afferre. ἀπόδειξιν παρέχειν, vel ἐπάγειν. || Nullis certis Probationibus adhibitis. πρὸ ἐναργῶν ἀποδείξεων. * οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως φανερᾶς, οὐδ᾽ ἐλέγχου γενομένου. || Probationes ab aliquo poſtulare. ἐλέγχους ἀπαιτεῖν παρά τινος.

PROBATOR, oris. Maſc. *Qui approuve.* ὁ δοκιμάστης, ου. *Qui loue.* ὁ ἐπαινέτης, ου.

PROBATUS, a, um. Part. *Prouvé.* ἀποδειχθεὶς, εῖσα, έν. *Approuvé.* δοκιμασθεὶς, εῖσα, έν. *Bien eſtimé.* ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Eprouvé.* ἀποπειρασθεὶς, εῖσα, έν.

PROBE. adverb. *Bien.* καλῶς. * εὖ. * ὀρθῶς. *Aſſurément.* ἀκριβῶς. || Probè civitatem adminiſtrare. τὴν πόλιν εὖ διοικεῖν, vel καλῶς διοικεῖν. || Id Probè ſcio. εὖ, vel καλῶς, vel σαφῶς, vel ἀκριβῶς οἶδα τοῦτο. || Qui me & te Probè norunt. οἱ ἐμὲ καί σε σαφῶς ἴσασι.

BROBITAS. atis. Fœm. *Bonté.* ἡ ἀγαθότης, ητος. *Prud'hommie.* ἡ καλοκἀγαθία, ας.

PROBLEMA, atis, Neut. *Probleme, propoſition, queſtion.* τὸ πρόβλημα, ατος.

PROBO, as, avi, atum, are. *Approuver* δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. acc. *Louer.* ἐπαινέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπήνεκα. acc. *Prouver, démontrer.* ἀποδεικνύω, F. δείξω. (V. δεικνύω. in Anom.) acc. *Eprouver, eſſayer.* ἀποπειράω, ῶ, F. άσω, P. ἀποπεπείρακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præconem oportet Probare, & an vocalis ſit videre. κήρυκα δεῖ δοκιμάζειν, καὶ εἰ εὔφωνός ἐστι, σκοπεῖν. || Proba amicos in rebus adverſis. δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας. || Aurum igne Probamus, amicos verò in rebus adverſis dignoſcimus. τὸ μὲν χρυσίον τῷ πυρὶ δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγινώσκομεν. || Amicos Probare. τῶν φίλων ποιεῖσθαι δοκιμασίαν. || Probo vos an poſſitis. πεῖραν ὑμῶν λαμβάνω, εἰ δύνασθε. || Virtutem Probare. τῆς ἀρετῆς πεῖραν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Alicujus animum Probare. τῆς γνώμης τινὸς πεῖραν λαβεῖν. || Reipsâ id Probavit. τούτου πεῖραν ἔργῳ ἔλαβε.

|| Probare diligentiam ſuam. τῆς σπουδῆς ἀπόδειξιν διδόναι *ſeu* ποιεῖν. || Id Probabo. τούτου ἀπόδειξιν ποιήσομαι. || Hæc Probare non poſſunt. τούτων ἀπόδειξιν οὐκ ἔχουσι. || Manifeſtis argumentis aliquid Probare. ἀποδεῖξαί τι φανεροῖς ἐλέγχοις. || Maximè ſuam virtutem Probat. μέγιστον ἔλεγχον τῆς ἀρετῆς δίδωσι. || Id inſcitiam eorum Probat. τοῦτο ἔλεγχος γίνεται τῆς αὐτῶν ἀπαιδευσίας. || Ea de quibus dubitatur Probare. ἔλεγχον λαμβάνειν τῶν ἀμφισβητουμένων. || Multis argumentis poſſum id Probare. πολλοὺς ἐλέγχους ἔχω δεικνύναι. * πολλὰ τεκμήρια ἔχω ἀποδεῖξαι. || Factum Probare. ἐξελέγχειν τὸ ἔργον. || Hæc falſa eſſe probat. ταῦτα ψευδῆ ὄντα ἐλέγχει. || Probare non poſſunt, ſe non iniquè agere. οὐκ ἔχουσιν, ὅτι οὐκ ἀδικοῦσι, δεῖξαι. || Probabo & oſtendam manifeſtè, eum nihil veri renunciaſſe. ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς, τοῦτον μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα. V. OSTENDO. || Verba alicujus Probare, *ſeu* approbare. τοὺς λόγους τινὸς ἀποδέχεσθαι. || Probare & æmulari alios. ἀποδέχεσθαι καὶ ζηλοῦν ἄλλους. || Hoc mihi Probatur. τοῦτό με ἀρέσκει, *vel* ἀρέσκει μοι τοῦτο. || Hoc mihi non Probatur. ἀπαρέσκει μοι τοῦτο. || Hæc aliis Probantur. ἔδοξε ταῦτα τοῖς ἄλλοις. || Et agebat, quæ ei Probarentur. καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ. || Senem, in quo aliquid eſt adoleſcentis, Probo. γέροντα ἐν ᾧ τι νεανισκόν ἐστιν, ἐπαινῶ. || Ab omnibus Probantur iſti. παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμοῦσιν οὗτοι.

PROBOSCIS, idis. Fœm. *La trompe d'un élephant.* ἡ προβοσκὶς, ίδος.

PROBROSUS, a, um. *Plein d'injures & de reproches.* ὁ καὶ ἡ ἐπονείδιστος, καὶ τὸ ον, ου. V. INFAMIS.

PROBRUM, i. Neut. *Deshonneur, choſe honteuſe.* τὸ ὄνειδος, εος, ους. *Vilenie.* τὸ αἶσχος, εος, ους. *Infamie.* ἡ αἰσχύνη, ης.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Alios Probro afficere. αἰσχύνην ἄλλοις περιποιεῖν. || Probrum inferre aliis. ἄλλοις αἰσχύνην περιάπτειν, *ſeu* προσάπτειν. || Maximum Probrum nobis inuſſit. μέγιστον ὄνειδος ἡμῖν περιῆψε. || Socios Probro afficere. εἰς ὄνειδος, *vel* εἰς αἰσχύνην τοὺς ἑταίρους καταστῆναι, *ſeu* καθιστάναι. || Maximo Probro civitatem afficere. εἰς τὴν μεγίστην αἰσχύνην τὴν πόλιν καταστῆναι. || Hoc tibi Probro eſt. τοῦτό ἐστί σοι ὄνειδος. || Patriæ Probro ſunt. τῇ πατρίδι ὀνειδός εἰσι. || Probrum inurere civibus. τοῖς πολίταις ὄνειδος προστρίβεσθαι. || Eſſe in Probro. εἰς ὄνειδος καταστῆναι, *ſeu* καθίστασθαι. || Probrum & infamiam civitati afferre. εἰς ὀνείδη τὴν πόλιν καθιστάναι. || Probra & dedecora metuere patrium vobis eſt. τὰς ἀδοξίας καὶ τὰς αἰσχύνας φοβεῖσθαι πάτριον ὑμῖν ἐστι. || Romanorum nominis Probra. μεγάλα κατὰ τῆς τῶν Ρωμαίων φήμης ὀνείδη. || Mihi hoc ut Probrum objicit. τοῦτό μοι, ὡς ὄνειδος προφέρει. * τοῦτο μοι ὀνειδίζει. || Ei deformitatem ut Probrum objicit. τούτῳ ὀνειδίζει, ὅτι χαλεπὴν ἔχει τὴν ὄψιν, *vel* ἐπὶ τῷ χαλεπὴν ἔχειν τὴν ὄψιν, *vel* ὡς χαλεπὴν ἔχοντι τὴν ὄψιν. || Ei Probri loco objicit, quòd pauper ſit. ἐκείνῳ ὀνειδίζει, ὡς πένητι ὄντι. * αὐτῷ λοιδορεῖται εἰς πενίαν. || His Probri loco objicitur natalium obſcuritas. ὀνειδίζονται ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμων εἶναι, *vel* ὡς γονέων ἀσήμων ὄντες. || Huic ab aliis ut Probrum timiditas objicitur. ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνειδίζεται ὡς δειλός. || Probra jacere in alios. λοιδορίαν τοῖς ἄλλοις λοιδορεῖσθαι. * ἄλλους λοιδορεῖν. || Probra quæ in me conjecit. λοιδορίαι, αἷς ὑπὸ τούτου ἐλοιδορήθην. || Acerbiſſimum Probrum conjicere in aliquem. λοιδορεῖν τινα ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ. V. MALEDICTUM.

PROBUS, a, um. *Bon.* χρηστὸς, ἡ, όν. *Homme de bien, de probité.* καλὸς κἀγαθὸς, θή, θόν. * καλοκἀγαθός. *Bien eſtimé.* ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος, καὶ τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Vir Probis moribus. ἀνὴρ χρηστὸς τὰ ἤθη. || Proba pecunia. δόκιμον ἀργύριον. || Probus artifex. δόκιμος δημιουργός.

PROCACITAS, atis. Fœm. *Inſolence.* ἡ ὕβρις, εως. * ἡ ἀσέλγεια, είας. *Effronterie, impudence.* ἡ ἀναίδεια, *vel* ἀναισχυντία, ας. *Incontinence.* ἡ ἀκράτεια, είας.

PROCACITER. adv. *Effrontément.* ἀναιδῶς. * ἀναισχύντως. *Inſolemment.* ὑβριστικῶς. * ἀσελγῶς.

PROCAX, acis. Omn. gen. *Qui demande effrontément* ἀναιδῶς αἰτῶν, (οὗτος) οῦσα, οῦν. *Effronté, impudent.* ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Inſolent, prompt à mal faire.* ὑβριστικὸς, κή, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Procacior, ius, oris. Comp. ἀσελγέστερος, έρα, ερον. || Procaciſſimus, a, um. ſuperl. ἀσελγέστατος, άτη, ατον.

PROCEDO, is, eſſi, eſſum, ere. *Marcher outre, s'avancer en marchant.* προβαίνω, futur. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.) * προχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. προκεχώρηκα. *Profiter.* προκόπτω, F. ψω, P. προκέκοφα. *Proceder, ſortir de.* ἐξέρχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐξηρξάμην.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Longiùs Procedere. περαιτέρω χωρεῖν, *ſeu* προελθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Obviam alicui Procedere. εἰς συνάντησίν τινι προχωρεῖν. || Ad littus Procedit. πρὸς τὸν αἰγιαλὸν πρόεισι, *vel* προέρχεται. || Domo Procedere. προϊέναι τοῦ οἴκου. * προέρχεσθαι τῆς οἰκίας. * προβαίνειν τῆς οἰκίας. || Lentè Procedere. βραδέως βαδίζειν. || Ætate Procedere. τῇ ἡλικίᾳ προβαίνειν, *vel* προέρχεσθαι, *ſeu* προελθεῖν. || Longè ætate Proceſſit. εἰς μακρὰν ἡλικίαν προῆλθε, *ſeu* προβέβηκε. * πολὺ προβέβηκε τῇ ἡλικίᾳ, * πόῤῥω ἐγένετο τῆς ἡλικίας. || Uſque ad conſulatum meum Proceſſit ætate. προβέβηκε ζῶν ἄχρις ἐμῆς ὑπατείας. || Procedente ætate. προϊούσης τῆς ἡλικίας. || Procedente tempore. προϊόντος χρόνου. * προβαίνοντος χρόνου. || Eò inſolentiæ Proceſſit. εἰς τοῦτο ἀλαζονείας προῆλθε, *vel* προέβη, *ſeu* προβέβηκε. || Cùm eò temeritatis Proceſſiſſet. εἰς τοσοῦτον προπετείας προελθὼν, *vel* προβὰς, *ſeu* προβεβηκώς. || Longè ad virtutem Procedere. ἐπὶ πλεῖστον προελθεῖν ἀρετῆς. * πόῤῥω τῆς ἀρετῆς ἐλαύνειν. || Virtute Procedere. τῇ ἀρετῇ προβαίνειν. || In virtute Procedunt. ἐν τῇ ἀρετῇ προκόπτουσι. || In Philoſophiâ Procedere. ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ προκοπὴν ποιεῖν. || Multùm in Philoſophia Proceſſit. ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχει προκοπήν. || Benè res Procedit. ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖ τὸ πρᾶγμα. * καλῶς προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα. V. SUCCEDO. || His omiſſis, ad ejus victorias Procedam. παρεὶς ἐκεῖνα, πρὸς τὰς αὐτοῦ νίκας βαδιοῦμαι, *vel* προβήσομαι. || Longiùs Procedere in rebus conſiderandis. περὶ τῶν πραγμάτων πορρωτέρω σκοπεῖν. || Multum temporis Proceſſit. πολὺς διῆλθε χρόνος.

PROCELLA, æ. Fœm. *Orage, tempête de vents.* ἡ ἄελλα, ης. * ἡ καταιγὶς, ίδος.

PROCELLO, is, culi, culſum, ere. *Batre & fraper fort.* καταπλήττω, F. ξω, P. καταπέπληχα. acc. *Abbatre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. *Renverſer.* καταστρέφω, F. ψω, P. κατέστρεφα. acc.

PROCELLOSUS, a, um. *Orageux, plein de tempêtes & de vents.* ὁ καὶ ἡ ἀελλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PROCERE. adv. *En haut.* προμηκῶς. * εὐμηκῶς. * ὑψηλῶς.

PROCERES, um, ibus. Maſc. plur. *Les gouverneurs.* οἱ προστάται, ῶν. *Les principaux.* οἱ ἀριστεῖς, έων, ων. *Les plus grands.* οἱ μεγιστᾶνες, ων. * οἱ δυνάσται, ων. *Les têtes des poutres qui ſortent & avancent.* οἱ πρόβολοι, ων.

PROCERITAS, atis. Fœm. *Longueur & hauteur.* τὸ πρόμηκες, *vel* εὔμηκες, εος, ους. *Grandeur.* τὸ μέγεθος, εος, ους.

PROCERUS, a, um. *Fort long.* ὁ καὶ ἡ προμήκης, *vel* εὐμήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Fort haut.* ὑψηλότατος, άτη, ατον.

PROCESSIO, onis. Fœm. &c.

PROCESSUS, ûs. Maſc. *L'action de s'avancer en marchant.* τὸ πρόβημα, ατος. * ἡ προχώρησις, εως. *Avancement, progrès.* ἡ ἐπίδοσις, εως, * ἡ προκοπὴ, ῆς. V. PROGRESSUS.

PROCIDENTIA, æ. Fœm. *Chute, deſcente.* ἡ πρόπτωσις, εως.

PROCIDO, is, cidi, caſum, ere. *Choir, tomber.* καταπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.) *Se proſterner.* προσπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.) dat. *vel* πρὸς. acc.

PROCIDUUS, a, um. *Qui tombe facilement.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, *vel* εὐκατάπτωτος, καὶ τὸ ον, ου.

PROCIEO, es, civi, citum, ere. *Faire venir.* προκαλέω, ῶ, F. έσω, P. προκέκληκα. acc. *Provoquer, exciter.* V. EXCITO.

PROCINCTUS, a, um. *Equipé, tout prêt à combattre.* ὁ καὶ ἡ εὔζωνος, καὶ τὸ ον, ου. * ἐξωπλισμένος, η, ον.

PROCINCTUS, ûs. Maſc. *Appareil, préparation.* ἡ παρασκευὴ, ῆς. *La diſpoſition d'une armée qui va donner le choc.* ἡ προβολὴ, ῆς. ‖ In Procinctu ſtare. ἐν τῇ προβολῇ καταστῆναι.

PROCINGO, is, ere. *Préparer.* παρασκευάζω, F. άσω, P. παρεσκεύακα. acc.

PROCLAMATOR, oris. Maſc. *Un crieur.* ὁ κήρυξ, υκος. *Grand criard.* ὁ ἀνακηρυκτὴς, οῦ.

PROCLAMATUS, a, um. *Crié devant.* προκηρυχθεὶς, εῖσα, έν.

PROCLAMO, as, avi, atum, are. *Crier devant, crier fort.* προβοάω, ῶ, F. ήσω, P. προβεβόηκα. *Faire une criée, publier.* ἀνακηρύττω, F. ξω, P. ἀνακεκήρυχα. acc.

PROCLINATIO, onis, Fœm. *Pente.* ἡ ἔγκλισις, εως. *Deſcente.* ἡ καταφορὰ, ᾶς.

PROCLINO, as, avi, atum, are. *Pencher.* ἐγκλίνω, *vel* κατακλίνω, F. ινῶ, P. κατακέκλικα.

PROCLIVIS, & e, is. & PROCLIVUS, a, um. *Penchant, qui va en pente.* ὁ καὶ ἡ καταντὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Enclin.* ὁ καὶ ἡ ἐπιρρεπὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους. ἐπὶ, acc. * ὁ καὶ ἡ καταφερὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Facile.* ὁ καὶ ἡ εὐχερὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους. ‖ Proclivior, & ius, oris, comp. ἐπιρρεπέστερος, έρα, ερον. ‖ Procliviſſimus. ſuperl. ἐπιρρεπέστατος, άτη, ατον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Proclivis ad voluptates. ἀποκλίνων πρὸς ἡδονὰς, *vel* εἰς ἡδονάς. ‖ Ad iracundiam Proclivis. πρὸς ὀργὴν εὐέμπτωτος, *vel* εὐκατάφορος. ‖ Adoleſcens ad cupiditates Proclivior eſt. πρὸς ἐπιθυμίας εὐεμπτωτότερος μᾶλλόν ἐστιν ὁ νέος. ‖ Procliviores ſunt ad intemperantiam, quàm ad modeſtiam. εὐκατάφοροί εἰσι μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν, ἢ πρὸς κοσμιότητα. ‖ Ad hæc naturâ ſuâ Proclivis. πρὸς ταῦτα πεφυκώς.

PROCLIVITAS, atis, Fœm. *Facilité de tomber.* ἡ εὐεμπτωσις, εως. *Inclination.* ἡ εὐκαταφορία, ας. * ἡ καταφέρεια, είας.

PROCLIVITER. adv. *Etant facile à choir.* ἐπιρρεπῶς. * εὐεμπτώτως. *Aiſément.* εὐχερῶς. * εὐκόλως. * ῥᾳδίως.

PROCLIVIUS. Adv. *Plus aiſément.* ῥᾷον.

PROCO, as, are. *Demander effrontement.* ἀναιδῶς αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾔτηκα. acc.

PROCOETON, onis. Maſc. *Une avant-chambre.* τὸ προκοίτιον, ου.

PROCONSUL, ulis. Maſc. *Lieutenant de Conſul.* ὁ ἀνθύπατος, ου.

PROCONSULARIS, & e, is. *Qui appartient au Lieutenant d'un Conſul.* ἀνθυπατικὸς, κὴ, κόν.

PROCONSULATUS, ûs. Maſc. *L'office, ou dignité d'un Lieutenant de Conſul.* ἡ ἀνθυπατεία, ας.

PROCRASTINATIO, onis. Fœm *Delai, remiſe de jour à autre.* ἡ ὑπερημερία, ας. * ἡ ὑπέρθεσις, εως.

PROCRASTINO, as, avi, atum, are. *Différer, remettre de jour à autre.* ὑπερημερεύω, F. εύσω, P. ὑπερημέρευκα. acc. * ἀναβάλλομαι, futur. med. αλοῦμαι. (V. βάλλω in Anom.) accuſ. * ὑπερτίθεμαι. (V. τίθημι.) acc. V. DIFFERO.

PROCREATIO, onis. Fœm. *Génération.* ἡ γέννησις, εως.

PROCREATOR, oris. Maſc. *Qui engendre, pere.* ὁ γεννήτωρ, ορος. * ὁ γεννητὴς, οῦ. *Créateur.* ὁ δημιουργὸς, οῦ. * ὁ κτιστὴς, οῦ.

PROCREATRIX, icis. Fœm. *Celle qui engendre, mere.* ἡ γεννήτειρα, ας. * ἡ γεννητικὴ, ῆς.

PROCREATUS, a, um. Part. *Engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Créé & produit.* κτισθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROCREO, as, avi, atum, are. *Engendrer, produire.* γεννάω, F. ήσω, P. γεγέννηκα. acc. *Créer.* δημιουργέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδημιούργηκα. acc. * κτίζω, F. σω, P. ἔκτικα. acc.

PROCRESCO, is, crevi, cretum, ere. *Croître & s'augmenter.* ἐπαύξω, F. ήσω. (V. αὔξω in Anom.) accuſ.

PROCUBITOR, oris, Maſc. *Qui fait le guet de nuit.* πρόκοιτος, ου.

PROCUBO, as, bui, bitum, are. *Faire le guet de nuit.* προκοιμάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσο-

μαι. Aor. 1. med. πϱοσκοιμησάμην. *Se coucher.* V. PROCUMBO.

PROCUDO, is, udi, uſum, ere. *Aiguiſer en forgeant.* ἐπικολάπτω, F. ψω, P. ἐπικεκόλαφα. acc. *Forger.* ἐπιχαράττω, *vel* ἐγχαράττω, F. ξω, P. ἐγκεχάραχα, acc.

PROCUL. adv. *De loin.* ἄποθεν & ἄπωθεν. * πόρρωθεν. *Loin.* πόρρω. gen.

¶. PHR. ISOCR. & DEM. Procul ſitus locus. πόρρω κείμενος τόπος. || Procul abeſſe à periculis. πόρρω τῶν κινδύνων εἶναι. || Procul ab aliquo loco diſtare. πόρρω κεῖσθαι τόπου τινός. || Procul abſum à tali ſpe. πόρρω εἰμὶ τοῦ ταῦτα ἐλπίζειν. || Ne nimis Procul à propoſito digrediar. ἵνα μὴ λίαν πόρρω τῆς ὑποθέσεως γένωμαι. || Haud Procul abeſt à morte. οὐ πόρρω θανάτου ἐστί. || Procul voluptates ſpectare. τὰς ἡδονὰς πόρρω θεᾶσθαι.

PROCULDUBIO. adv. *Sans doute.* ἀναμφιβόλως. * ἀναμφιδόξως. *Certainement.* ὄντως. * τῷ ὄντι.

PROCULCO, as, avi, atum, are. *Fouler aux pieds.* καταπατέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

PROCUMBO, is, ubui, ubitum, ere. *Etre couché.* κατάκειμαι, *vel* πρόσκειμαι, fut. med. κείσομαι. (V. κεῖμαι in Anom.) *Se proſterner.* προσπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.) dat.

PROCURATIO, onis, Fœm. *La charge.* ἡ ἐπιτροπή, ῆς. * ἡ ἐπιτροπεία, ας. *Soin.* ἡ ἐπιμέλεια, είας. *Gouvernement.* ἡ διοίκησις, εως.

PROCURATOR, oris, maſc. PROCURATRIX, icis fœm. *Procureur, celui à qui on donne la charge.* ὁ καὶ ἡ ἐπίτροπος, ου. *Qui a le ſoin.* ὁ καὶ ἡ κηδεμών, όνος.

PROCURATORIUS, a. um. *Qui appartient à un Procureur.* ἐπιτροπικός, κή, κόν. *à un gouverneur.* διοικητικός, ή, όν.

PROCURO, as, avi, atum, are. *Avoir ſoin.* κήδομαι, fut. med. κήσομαι. Aor. med. ἐκησάμην. gen. *Procurer, avoir la charge.* ἐπιτροπεύω, F. εύσω, P. ἐπιτετρόπευκα. gen. *vel* acc. *Gouverner & adminiſtrer.* διοικέω, ῶ, F. ήσω, P. διῴκηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliorum negotia Procurare. τῶν πραγμάτων ἀλλοτρίων ἐπιμελεῖσθαι. || Tuas rationes Procuro. ὑπὲρ τῶν πραγμάτων σαυτοῦ ἐπιμελοῦμαι. * τῶν σῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι. || Domum Procurare. ἐπιμέλειαν τοῦ οἴκου ποιεῖσθαι. || Valetudinem Procurare. τῆς ὑγιείας ἐπιμέλειαν ἔχειν.

PROCURRO, is, curri, curſum, ere. *Courir devant.* προτρέχω, fut. med. προδραμοῦμαι. (V. τρέχω in Anom.

PROCURSATIO, onis, Fœm. *Courſe ſur les ennemis.* ἡ προδρομή, *vel* ἐκδρομή, ῆς.

PROCURSIO, onis, Fœm. *Courſe.* ἡ παρέκβασις, εως.

PROCURSO, as, are. *Courir, faire des courſes ſur.* καταθέω, F. εύσω. (V. θέω in Anom.) acc. * ἐπιτρέχω, F. θρέξω. (V. τρέχω in Anom.)

PROCURSUS, ûs, Maſc. V. PROCURSATIO.

PROCURVUS, a, um. *Courbé par devant.* ὁ καὶ ἡ προκάμπυλος, καὶ τὸ ον, ου.

PROCUS, i. Maſc. *Celui qui demande, ou recherche en mariage.* ὁ μνηστήρ, ῆρος.

PROCYON, yonis. Maſc. V. ANTECANIS.

PRODEO, is, divi, *vel* dii, ditum, dire. *Sortir.* προέρχομαι, fut. med. προελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) *Aller dehors.* ἐκβαίνω, fut. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In publicum Prodire. εἰς τὸ δημόσιον προσελθεῖν, *ſeu* προσιέναι, *vel* προελθεῖν. || In medium Prodire. εἰς μέσον παρελθεῖν. || Domo Prodire. προϊέναι τοῦ οἴκου. * τῆς οἰκίας προέρχεσθαι, *ſeu* προβαίνειν. || Ad aliquem Prodire. πρός τινα προσελθεῖν. || Obviam alicui Prodire. εἰς συνάντησίν τινι προχωρεῖν.

PRODICTATOR, oris. Maſc. *Dictateur extraordinaire.* ὁ προδικτάτωρ, ωρος.

PRODIGE. adv. *Prodigalement.* ἀσώτως. || Prodigè vivere. *Vivre en prodigue.* ἀσωτεύεσθαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἠσωτευσάμην.

PRODIGENTIA. *Prodigalité.* ἡ ἀσωτία, ας.

PRODIGIALIS, & e, is. *Prodigieux.* τεράστιος, ία, ιον.

PRODIGIALITER. adv. *Prodigieuſement.* τεραστικῶς.

PRODIGIATOR, oris. Maſc. *Qui conſidere & interprete les prodiges.* ὁ τερατοσκόπος, ου.

PRODIGIOSE. adv. *Prodigieuſement.* τερατωδῶς. * τεραστίως.

PRODIGIOSUS, a, um. *Prodigieux, merveilleux.* ὁ καὶ ἡ τερατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * τεράστιος, ία, ιον.

PRODIGITAS, atis. Fœm. *Prodigalité.* ἡ ἀσωτία, ας.

PRODIGIUM, ii. Neut. *Prodige, monſtre.* τὸ τέρας, ατος. * τὸ τεράστιον, ίου. *Signe prodigieux du Ciel.* ἡ διοσημεία, ας.

PRODIGO, is, egi, ere. *Abandonner.* προΐεμαι, fut. med. ήσομαι. (V. ἵημι mitto. in Anom.) acc. *Prodiguer & dépenſer follement.* διασπαθάω, ῶ, F. ήσω, P. διεσπάθηκα. acc. * καταναλίσκω, fut. λώσω. (V. ἀναλίσκω in Anom.) acc. *Chaſſer bien loin.* ἀπάγω, F. ξω, P. ἀπῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc.

PRODIGUS, a, um. *Prodigue.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, *vel* ἀκόλαστος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Homo largitor ac Prodigus. ἀνὴρ ἀσώτως πρὸς τὰ χρήματα διακείμενος, *vel* ἀσώτως ἔχων. || Impenſarum Prodigus. ἐν ταῖς δαπάναις ἀφειδῶς διακείμενος. || Opum ſuarum in omnes Prodigus. ἀθρόον τὸν πλοῦτον εἰς εὐεργεσίαν τῶν τυχόντων ἐκχέων.

PRODITIO, onis. Fœm. *Trahiſon.* ἡ προδοσία, ας.

PRODITOR, oris, Maſc. *Traître.* ὁ προδότης, ου.

PRODITUS, a, um, Part. *Trahi.* προδοθείς, εῖσα, έν. *Révélé.* ἀποκαλυφθείς, εῖσα, έν. *Divulgué.* ἐκφανείς, (ἐντος) εῖσα, έν.

PRODO, is, didi, ditum, ere. *Trahir.* προδίδωμι. F. δώσω, P. προδέδωκα. acc. *Révéler.* ἀποκρύπτω, F. ψω. P. ἀποκέκρυφα. acc. *Divulguer.* ἐκφαίνω, F. ανῶ, P. ἐκπέφαγκα. acc. *Abandonner.* προΐεμαι, fut. med. ήσομαι. (V. ἵημι mitto. in Anom.) acc. *Différer.* ἀναβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. Aor. 2. med.

med. ἀνεϐαλόμην. accuſ. *Faire entendre, déclarer.* παραδίδωμι, F. δώσω, P. παραδέδωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Litteris Prodere. γραφῇ παραδιδόναι τι. || Memoriæ Prodere. τῇ μνήμῃ, *vel* εἰς μνήμην παραδοῦναι. || Res geſtas litteris Prodere. τὰ πεπραγμένα ἱϛορεῖν. || Ut memoriæ Proditum eſt. ὡς ἱϛόρηται. * ὡς ἱϛοροῦσι. * ὡς παραδίδοται εἰς μνήμην. || Socios Prodere. τοὺς ἑταίρους προδιδόναι. || Urbem hoſti Prodere. τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις προδοῦναι. || Qui patriam Prodidit. προδοὺς τὴν πατρίδα.

PRODROMUS, i. Maſc. *Avant-coureur.* ὁ πρόδρομος, ου.

PRODUCENDUS, a, um. *Qu'on doit produire, ou mettre en avant.* παρακτέος, τέα, τέον. *produire, engendrer.* φυτέος, α, ον. *prolonger.* παρατατέος, α, ον.

PRODUCO, is, xi, ctum, ere. *Produire, engendrer.* φύω, F. ύσω, P. πέφυκα. acc. *Produire, mettre en avant.* παράγω, F. ξω, P. παρῆχα. (V. ἄγω. in Anom.) acc. *Prolonger, alonger.* παρατείνω, F. ενῶ, P. παρατέτακα. *Jetter, mettre ou tirer hors.* ἐξάγω, F. ξω, P. ἐξῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sermonem in multam noctem Producere. τὴν ὁμιλίαν πόῤῥω τῆς νυκτὸς προάγειν. || Convivium vario ſermone ad multam noctem Producere. τὸ συμπόσιον διαφόροις λόγοις πόῤῥω νυκτὸς συμπαρατείνειν. || Ad centeſimum annum vitam Producere. εἰς ἔτος ἑκατοϛὸν παρατείνειν τὸ ζῆν. || Teſtes Producere, *ſeu* adducere. μάρτυρας παρέχεσθαι, *vel* προϐάλλεσθαι. || Teſtes fide dignos Producere. μάρτυρας πιϛοὺς ἐπάγεσθαι. || In judicium Producere. εἰς δικαϛήριον ὑπάγειν. || In jus Producere. εἰς δίκην ὑπάγειν. || E carcere Producere. ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἐξάγειν. || In lucem Producere. εἰς φῶς ἄγειν, *ſeu*, προάγειν.

PRODUCTE. adv. *Longuement.* μακρῶς.

PRODUCTILIS, & e, is. *Qui ſe peut alonger.* ἐλατὸς, ἡ, όν.

PRODUCTIO, onis, Fœm. *Production.* ἡ παραγωγὴ, ῆς. *Prolongement, alongement.* ἡ παράτασις, *vel* ἔκτασις, εως.

PRODUCTUS, a, um. Part. *Produit, mis en avant.* παραχθεὶς, εῖσα, έν. *Prolongé.* παρατεταμένος, η, ον. *Long.* μακρὸς, ρὰ, ρόν.

PROFANATIO, onis, Fœm. *Profanation.* ἡ βεϐήλωσις, εως.

PROFANATUS, a, um. *Profané.* βεϐηλωθεὶς, εῖσα, έν.

PROFANO, as, avi, atum, are. *Profaner.* βεϐηλόω, ῶ, F. ώσω, P. βεϐεϐήλωκα. acc.

PROFANUS, a, um. *Profane.* βέϐηλος, λη, λον. *Qui n'eſt pas conſacré ni dédié.* ὁ καὶ ἡ ἀνίερος, καὶ τὸ ον, ου. *Laïc.* ὁ καὶ ἡ ἀμύητος, τὸ ον, ου.

PROFARI, fatus ſum, fari. *Prédire.* προλέγω, F. λέξω, P. προλέλεχα. acc. * πρόφημι, F. φήσω. (V. φημὶ in Anom.) acc. *Prophétiſer.* προφητεύω, F. εύσω, P. προπεφήτευκα. acc.

PROFATUM. Neut. *Maxime, propoſition générale.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

PROFATUS, ûs. Maſc. *Prédiction.* ἡ πρόῤῥησις, εως. *Prophétie.* ἡ προφητεία, ας.

PROFECTIO, onis. Fœm. *Allée.* ἡ πορεία, ας. * ἡ ὁδοιπορία, ας. *Sortie.* ἡ ἔξοδος, ου.

PROFECTO. adv. *Certes, certainement.* δήπου. * ὄντως. * ἀμέλει. *Vraiment.* ἀληθῶς.

PROFECTUS, ûs. Maſc. *Profit, avancement.* ἡ προκοπὴ, ῆς. * ἡ ἐπίδοσις, εως. V. PROFICIO.

PROFECTUS, a, um. Part. *Qui eſt allé, parti.* πορευθεὶς, θεῖσα, θέν. *venu.* προελθὼν, (ὄντος) οῦσα, όν.

PROFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Proferer.* προφέρω, fut. προοίσω. (V. φέρω in Anom.) acc. *Alonger, étendre loin.* παρατείνω, F. ενῶ, P. παρατέτακα. acc. *Mettre en avant.* προτείνω, F. ενῶ, P. προτέτακα. acc. *Différer.* ἀναϐάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. Aor. 2. med. ἀνεϐαλόμην. (V. βάλλω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sed quid iſta Proferam? ἀλλὰ τί ταῦτα ἐπαγγελῶ, *ſeu* λέξω; || Vocem Proferre. φωνὴν ἀφιέναι. || Hanc vocem Protulit. ταύτην τὴν φωνὴν ἀφεῖκε. || Nomen Proferre. ὄνομα φθέγγεσθαι. || Teſtes Proferre. μάρτυρας παρέχεσθαι, *vel* ἐπάγεσθαι. || Exempla Proferre. παραδείγματα παρασχεῖν. || Gaudium Profert. ἐμφαίνει τὴν χαράν. || In aſpectum Proferre. εἰς ὄψιν προάγειν. V. PRODUCO. EXTENDO.

PROFESSIO, onis, Fœm. *Profeſſion.* ἡ ἐπαγγελία, ας. *Profeſſion, art.* ἡ τέχνη, ης. * ἡ διάλεξις, ης. *Dénombrement.* ἡ ἀπογραφὴ, ῆς. *Confeſſion faite franchement.* ἡ ἐξομολόγησις, εως.

PROFESSOR, oris, Maſc. *Qui fait profeſſion.* ὁ ἐπαγγελτὴς, οῦ. *Profeſſeur, Lecteur ou Maître public.* ὁ διδάσκαλος, ου. || Grammaticus Profeſſor. ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ου.

PROFESSORIUS, a, um. *Qui appartient à un Profeſſeur ou Lecteur public.* διδασκαλικὸς, κὴ, κόν.

PROFESSUS, a, um. Part. *Qui a fait profeſſion.* ἐπαγγειλάμενος, ένη, ενον. accuſ. *Qui a confeſſé publiquement.* διομολογησάμενος, ένη, ενον. accuſ.

PROFESTUS, a, um. *Non fêté.* ὁ καὶ ἡ ἀνέορτος, καὶ τὸ ον. *Ouvrier.* ὁ καὶ ἡ ἐργάσιμος, καὶ τὸ μον, ου.

PROFICIO, is, feci, factum, ere. *Profiter, faire du profit.* προκόπτω, F. ψω, P. προκέκοφα. acc. *Tirer profit.* ὠφελέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὠφελησάμην. accuſ. *Gagner.* κερδαίνω, F. ανῶ, P. κεκέρδαγκα. acc. *Etre utile.* ὠφελέω, F. ήσω, P. ὠφέληκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil hac celeritate Profeci. οὕτω σπεύδων οὐδὲν ἔπραξα. || Crebro impetu nihil Proficit. πολλάκις προσϐαλὼν οὐδὲν ἀνύει. || Querelis iſtis nihil Proficit. ταύταις μέμφεται, *vel* ταῦτα μεμφόμενος, οὐδὲν ἐργάζεται. || Nihil ex illâ re Proficio. ἐκ τούτου πλέον οὐδὲν ἐϛί μοι. * ἐκ τούτου πλέον μοι γίγνεται μήτε ἕν. || Nihil ex labore Proficit. μηδὲν ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχει πλέον εὑρεῖν. * οὐδὲν ἐκ τοῦ πονεῖν πλέον αὐτῷ γίνεται. * οὐδὲν αὐτῷ πονοῦντι πλέον ἐϛί. || Quid per jurgia Profecit? τί διὰ τῆς λοιδορίας ἤνυσε. || Hæc ad virtutem Proficiunt. ταῦτα πρὸς ἀρετὴν προὔργου γίνεται, *vel* ἐϛί. || Id magis ad ſapientiam Proficit. τοῦτο εἰς σοφίαν προὐργιαίτερόν ἐϛι.

|| Hoc nihil ad fœcunditatem Proficit. τῦτο πρὸς εὐτεκίαν ὐδὲν συνεργεῖ. || Quod morbis Proficit. ὃ τοῖς νόσοις ἐπικρεῖ. || In melius Proficere. ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδῦναι, *ſeu* ἐπιδιδόναι. || Si in ſtudio ſapientiæ, tantùm Profeceris, quantùm hactenus celeriter talis evades, qualem te eſſe decet. ἐὰν πρὸς τὴν φιλοσοφίαν τοσῦτον ἐπιδιδῷς, ὅσονπερ νῦν, ταχέως γενήσῃ τοιῦτος, οἷόν σε προσήκει. || Multum in virtute Proficere. πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδῦναι, *vel* εἰς ἀρετήν. * ἐν τῇ ἀρετῇ πολλὴν προκοπὴν ποιεῖν. || Profectum in ſcientiis facere. προκοπὴν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις προκόπτειν. * ἐπίδοσιν λαμβάνειν πρὸς τὰς ἐπιστήμας. || Valdè Proficere. μεγίστην ἐπίδοσιν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Qui multùm in Philoſophiâ Profecit. ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπήν. || Brevi multum Profecerat. παμπολὺ ἐπεδεδώκει ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. || Auctoritate ampliùs Proficere non poteſt. μηκέτι ἐπίδοσιν ἔχει εἰς μεῖζον ἀξίωμα.

PROFICISCOR, eris, fectus ſum, ficiſci. depon. *Partir.* πορεύομαι, fut. med. εύσομαι. (V. Anom.) *Aller.* εἶμι. (V. μι in Anom.) *Venir.* ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. (V. Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Proficiſci ad domum. πρὸς οἰκίαν βαδίζειν. || Proficiſci ad Perſas. εἰς Πέρσας πορεύεσθαι. || Ex civitate Proficiſci. ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχεσθαι, *ſeu* ἐξελθεῖν. || Ad eum cœtum Proficiſcar. παρὰ τῦτον ὅμιλον ἄπειμι, *vel* πορεύσομαι. || His omiſſis ad alia Proficiſcar. παρεὶς ταῦτα, πρὸς ἄλλα βαδιῦμαι. V. ORIOR.

PROFINDO, is, idi, iſſum, ere. *Fendre.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc. *Couper en fendant.* διατέμνω, fut. τμήξω. (Vide τέμνω in Anom.) acc.

PROFITEOR, eris, eſſus ſum, eri. depon. *Faire profeſſion.* ἐπαγγέλλομαι, fut. med. ελῦμαι. Aor. 1. med. ἐπηγγειλάμην. acc. *Dire franchement & confeſſer devant tous.* διομολογέομαι, ῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. διωμολογησάμην. acc. *Enſeigner.* διδάσκω, F. άξω. (Vide Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Libens iſta Profitetur. ἑκὼν προσομολογεῖ ταῦτα. || Virtutem Profiteri. ἀρετὴν ἐπαγγέλλεσθαι. || Profitentur ſe iſta docturos. ταῦτα διδάξειν ἐπαγγέλλονται. || Hæc ſe ſcire Profitetur. ταῦτα εἰδέναι προσποιεῖται. || Suum ſtudium Profiteri, *ſeu* polliceri. τὴν ἑαυτῦ σπουδὴν ἐπαγγέλλεσθαι.

PROFLATUS, ûs. Maſc. *Souffle, vent.* ἡ κατάπνευσις, εως.

PROFLIGANDUS, a, um. *Qu'on doit terraſſer.* καταβλητέος, α, ον.

PROFLIGATOR, oris. Maſc. *Celui qui a tout perdu & dépenſé.* ὁ διασπαθήτης, ῦ. *Un débauché.* ὁ ἄσωτος, ῦ.

PROFLIGATUS, a, um. *Détruit & gâté.* διαφθαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Débauché.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, *vel* ἄσωτος, καὶ τὸ ον, ῦ. *Preſque achevé.* εἰς τέλος ἀχθεὶς, εῖσα, έν.

PROFLIGO, as, avi, atum, are. *Terraſſer, renverſer par terre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom) acc. *Détruire, gâter.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. *Dépenſer.* διασπαθάω, ῶ, F. ήσω, P. διεσπάθηκα. acc. *Achever.* τέλος ἐπιτίθημι, F. ήσω, P. ἐπιτέθεικα. dat.

PROFLO, as, avi, atum, are. *Souffler, faire fondre en ſoufflant.* ἐκπνέω, F. εύσω. (V. πνέω in Anom.) acc. *Souffler dehors.* διαχωνεύω, F. εύσω, P. διακεχώνευκα. acc.

PROFLUENS, entis. Maſc. *Le courant d'une riviere.* τὸ ῥεῖθρον, ῦ. * τὸ ῥεῦμα, ατος.

PROFLUENS, entis. Omn. gen. *Coulant en abondance.* προῤῥέων, ῶν; έυσα, ῦσα; έον, ῦν.

PROFLUENTER, adveb. *Abondamment.* ἐπιῤῥεόντως. *Largement.* δαψιλῶς.

PROFLUENTIA, æ, Fœm. *Abondance.* ἡ ἐπίῤῥοια, ας. *Largeſſe.* ἡ δαψίλεια, ας.

PROFLUO, is, xi, xum, ere. *Couler hors.* προῤῥέω, F. εύσω. (V. ῥέω in Anom.) *Découler.* ἐκρέω, F. εύσω.

PROFLUVIUM, ii. Neut. *Flux.* ἡ καταῤῥοὴ, *vel* ἐπιῤῥοὴ, ῆς. || Alvi profluvium. *Flux de ventre.* ἡ διάῤῥοια, ας. || Sanguinis profluvium. *Flux de ſang.* ἡ αἱμόῤῥοια, *vel* αἱμοῤῥαγία, ας.

PROFLUUS, a, um. *Qui coule toûjours.* ὁ καὶ ἡ ἐπίῤῥυτος, καὶ τὸ ον, ῦ.

PROFUGIO, is, gi, gitum, ere. *S'enfuir loin, échapper.* προφεύγω, F. ξω, P. προπέφευγα. acc.

PROFUGIUM, ii. Neut. *Refuge.* ἡ καταφυγὴ, ῆς. * τὸ καταφύγιον, ίυ.

PROFUGUS, a, um. *Fugitif.* ὁ καὶ ἡ φυγὰς, άδος. * ὁ καὶ ἡ πρόσφυξ, υγος.

PROFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Verſer, répandre en abondance.* προχέω, F. εύσω. (V. χέω in Anom.) acc. *Dépenſer, prodiguer.* καταναλίσκω, F. λώσω. (V. ἀναλίσκω in Anom.) accuſ.

PROFUNDUM, i. Neut. *Profondeur.* ὁ βυθὸς, ῦ. * τὸ βαθὺ, έος. *Gouffre.* τὸ βάραθρον, ῦ. *La mer.* ἡ θάλασσα, ης. * τὸ πέλαγος, εος, ῦς.

PROFUNDUS, a, um. *Profond, creux.* βαθὺς, (έος) εῖα, ύ. * βύθιος, ία, ιον.

PROFUSE. adv. *En grande abondance.* καταχεχυμένως. *Abondamment.* δαψιλῶς. *Exceſſivement.* ἀφειδῶς.

PROFUSIO, onis, Fœm. *Profuſion.* ἡ πρόχυσις, εως.

PROFUSUS, a, um. *Verſé, répandu en abondance.* προχυθεὶς, εῖσα, έν. *Abondant.* ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Profuſi ſumptus. ἀνειμέναι δαπάναι. || In impenſis Profuſus. ἐν ταῖς δαπάναις ἀφειδῶς ἔχων, *ſeu* διακείμενος. || Profuſus homo. ἀσώτως πρὸς τὰ χρήματα διακείμενος.

PROGEMMO, as, avi, atum, are. *Bourgeonner devant.* προβλαστάνω, F. ήσω, P. προβεβλάστηκα. (V. βλαστάνω in Anom.) *parlant des vignes.* προοφθαλμίζω, F. ίσω, P. προωφθάλμικα.

PROGENER, eri. Maſc. *Le pere du gendre.* ὁ ἀντίγαμβρος, ῦ.

PROGENERATIO, onis. Fœm. *Génération.* ἡ προγέννησις, εως.

PROGENERO, as, avi, atum, are. *Engendrer.* προγεννάω, ῶ, F. ήσω, P. προγεγέννηκα. acc.

PROGENIES, iei. Fœm. *Lignée, race.* ἡ γενεὰ, ᾶς. * τὸ γέννημα, ατος. * τὸ γένος, εος, ῦς. *Un enfant.* τὸ τέκνον, ῦ.

PROGENITOR, oris, Maſc. *Aïeul, grand pere.* ὁ προγεννήτωρ, ορος. * ὁ πρόγονος, ου.

PROGENITUS, a, um. *Engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROGERMINO, are. *Germer ou bourgeonner auparavant.* προβλαστάνω, F. ήσω, P. προβεβλάστηκα. (V. βλαστάνω in Anom.)

PROGERO, is, ere. *Porter ou mettre hors.* ἐκφέρω, F. ἐξοίσω. (V. φέρω in Anom.) acc.

PROGIGNO, is ere. *Engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγέννηκα. acc.

PROGNARITER. adv. *Vaillamment.* γενναίως.

PROGNATUS, a, um. *Engendré.* γεννηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Prognati. τὰ τέκνα, ων.

PROGNOSTICON, i. Neut. *Pronoſtic, prédiction, ce qu'on juge auparavant ou prédit.* τὸ προγνωστικὸν, ου.

PROGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. *Aller ou marcher devant.* προβαίνω, fut. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.) * προπορεύομαι, fut. med. εύσομαι. (V. πορεύομαι in Anom.) *Sortir hors.* ἐξέρχομαι, fut. ἐξελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) || In aliquâ re Progredi. ἐπί τινι προκόπτειν, πτω, F. ψω, P. προκέκοφα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Lentè Progredi. βραδέως βαδίζειν. || Ad urbem Progreditur. πρὸς τὴν πόλιν βαδίζει, *vel* πρόεισι, *vel* προέρχεται. || Domo Progredi. τοῦ οἴκου προϊέναι. * τῆς οἰκίας προβαίνειν, *ſeu* προελθεῖν. || Longiùs Progredi. περαιτέρω προελθεῖν, *ſeu* προχωρεῖν. || In aquam Progredi. εἰς ὕδωρ εἰσελθεῖν. || In aliquam regionem Progredi. εἰς χώραν τινὰ προχωρεῖν. || Ad alia nunc Progrediar. πρὸς ἄλλα νυνὶ βαδιοῦμαι, *vel* μεταβήσομαι. || Ad omnia Progredi. πρὸς πάντα προελθεῖν. || Sic ejus oratio Progreditur. οὕτως ἐκείνου λόγος προῆλθεν, *ſeu* προέρχεται, *vel* πρόεισι. || Eò temeritatis Progreſſus eſt. εἰς τοῦτο τῆς προπετείας προῆλθε, *vel* προβέβηκε. || Eò uſque Progreditur, ut. εἰς τοῦτο προβαίνει, ὥστε. || Quoad Progredi poteſt. εἰς ὅσον προελθεῖν δύναται. || In virtute Progredi. ἐν τῇ ἀρετῇ προκόπτειν, *vel* προκοπὴν ποιεῖν. || Doctrinâ longè Progredi. παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον προελθεῖν. * πόῤῥω τῆς παιδείας ἐλαύνειν. || Ætate Progredi. τῇ ἡλικίᾳ προβαίνειν. || Longè ætate Progreſſus eſt. πολὺ προβέβηκε τῇ ἡλικίᾳ. * εἰς μακρὰν ἡλικίαν προῆλθε. || Progrediente ætate. προϊούσης τῆς ἡλικίας. || Progrediente tempore. προβαίνοντος, *vel* προϊόντος χρόνου. || Videte, quò petulantiæ Progreſſus eſt. ὁρᾶτε, ἢ προελήλυθεν ἀσελγείας. || Quò tandem Progreſſus fuiſſet? ὅποι προῆλθεν ἄν;

PROGRESSIO, onis. Fœm. *L'action de marcher dehors, ſortie.* ἡ πρόβασις, εως. * τὸ πρόβημα, ατος. *Avancement.* ἡ προκοπὴ, ῆς. * ἡ ἐπίδοσις, εως.

PROGRESSUS, a, um. Part. *Paſſé outre, ſorti.* προϊὼν, *vel* προελθὼν (όντος) οῦσα, όν. *Avancé.* προκόψας, ασα, αν.

PROGRESSUS, ûs. Maſc. V. PROGRESSIO. || Progreſſum facere in aliquâ re. ἐπί τινι προκόπτειν, πτω, F. ψω, P. προκέκοφα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Progreſſum in virtute facere. προκοπὴν ἐν τῇ ἀρετῇ ποιεῖν. || Magnum in Philoſophiâ Progreſſum habet. ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχει προκοπήν. || Magnos Progreſſus in virtute facere. μεγίστην ἐπίδοσιν λαμβάνειν πρὸς τὴν ἀρετήν. * πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι. * πολὺ ἐπὶ τῇ ἀρετῇ προκόπτειν. || Progreſſum in ſcientiis facere. προκοπὴν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἔχειν, *vel* ἐπίδοσιν λαμβάνειν. || Progreſſus ad virtutem. προκοπὴ ἐπ' ἀρετῇ. || Progreſſu ætatis. προϊούσης τῆς ἡλικίας. || Temporis Progreſſu. προβαίνοντος χρόνου. * προϊόντος χρόνου. || Progreſſu orationis. προϊόντος λόγου. || Orationis Progreſſu apertiùs de his audietis. προϊόντος λόγου περὶ τούτων σαφέστερον ἀκούσετε.

PROGYMNASMA, atis. Neut. *Exercice qu'on fait auparavant.* τὸ προγύμνασμα, ατος.

PROH. interject. *O, cri de colere & d'indignation.* ὦ. vocat. ὦ. gen. rei.

PROHIBENDUS, a, um. *Qu'on doit empêcher.* κωλυτέος, α, ον. gen.

PROHIBEO, es, bui, bitum, ere. *Empêcher.* κωλύω, F. ύσω, P. κεκώλυκα. acc. uni. gen. alt. *Chaſſer.* ἀπείργω, F. ξω, P. ἀπεῖρχα. acc. *Retenir.* ἐπέχω, F. ἐφέξω. (V. ἔχω in Anom.) acc. *Détourner.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτροφα. acc. uni. gen. alt. *Défendre.* ἀπαγορεύω, F. εύσω, P. ἀπηγόρευκα. gen. V. VETO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil Prohibet, iſta fieri, *ſeu* quin iſta fiant. οὐδὲν κωλύει, ταῦτα πράττεσθαι. || Nihil Prohibet, quominùs colloquantur. οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους. || Quid Prohibet, quominùs omnes improbi ſint? τί κωλύει ἅπαντας εἶναι πονηρούς. || Prohibere alios à rebus turpibus. κωλύειν ἄλλους ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν. || Metus Prohibet à vitiis. φόβος κωλύει τῶν ἀδικημάτων. || Prohibet nos videre, *vel* ne videamus. κωλύει ἡμᾶς τοῦ ὁρᾶν. || Legiſlator Prohibuit, nequis ſervos etiam contumeliâ afficeret. ὁ νομοθέτης ἐκώλυσε μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. || Prohibeo, ne multa iniqua in civitate fiant. διακωλύω πολλὰ ἄδικα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι. || Ne te Prohibeam, jam abire volentem. μή σε κατακωλύω, ἀπιέναι ἤδη βουλόμενον. || Acceſſum Prohibere. πρόσοδον εἴργειν. || Aditu Prohibere. ἀπείργειν τῆς εἰσόδου. || A pugnâ alios Prohibere. ἀπείργειν ἀπὸ τοῦ μάχεσθαι. || Urbe aliquem Prohibere. ἀπείργειν τινὰ τῆς πόλεως. || Ludo Prohibeo. τοῦ παίζειν κωλύω, *vel* ἀπείργω. || Alios à calamitate Prohibere. ἄλλους ἀπὸ τῆς συμφορᾶς φυλάττειν, *vel* ἐκ τῆς συμφορᾶς σώζειν. || Amicos ab imminenti periculo Prohibere. τοὺς φίλους τοῦ ἐνεστῶτος κινδύνου διακωλύειν. * τοῖς φίλοις τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον ἀμύνειν.

PROHIBITORIUS, a, um. *Qui empêche.* κωλυτικὸς, ή, όν. *Qui chaſſe.* ἀπειρκτικὸς, κή, κόν. *Qui défend.* ἀπαγορευτικὸς, κή, κόν.

PROHIBITUS, a, um. *Empêché.* κωλυθεὶς, εῖσα, έν. *Défendu.* ἀπαγορευθεὶς, εῖσα, έν. || Prohibitus ſum, quominus navigarem. κατεκωλύθην ἐκπλεῦσαι.

PROJECTIO, onis. Fœm. *L'action de jetter devant, projection.* ἡ προβολὴ, ῆς. *d'étendre devant.* ἡ πρότασις, εως.

PROJECTITIUS, a, um. *Qu'on jette dehors.* ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, *vel* ἔκβλητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on a jetté.* ἐῤῥιμμένος, η, ον.

PROJECTUM, i. Neut. *Galerie, ou lieu couvert dépendant de la maiſon.* τὸ προβεβλημένον, ου.

PROJECTURA, æ. Fœm. *Avance, ſaillie en de-*

hors dans un bâtiment. ἡ προβολὴ, ῆς. * ἡ ἐκφορὰ, ᾶς.

PROJECTUS, a, um. Part. *Jetté au loin.* ἀπεῤῥιμμένος, *vel* ἀποβεβλημένος, η, ον.

PROJECTUS, ûs, Maſc. V. PROJECTIO.

PROJICIENDUS, a, um. *Qu'on doit jetter hors.* ἐκβλητέος, α, ον.

PROJICIO, is, jeci, jectum, ere. *Jetter hors.* προβάλλω, F. αλῶ P. προβέβληκα. (Vide βάλλω in Anom.) acc. *Mettre hors.* ἀποῤῥίπτω, F. ψω, P. ἀπέῤῥιφα. acc. V. CONJICIO. EJICIO.

PROIN. adverb. *Parquoi.* διό. * διόπερ. * τοιγαροῦν.

PROINDE. adv. Pourquoi. V. PROIN. *De même.* οὑτωσί. * καθάπερ. * ὥσπερεί. || Non Proinde. οὐχ ὅλως, ὡς.

PROLABOR, eris, pſus, ſum, abi. *Gliſſer.* ἀπολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπωλίσθηκα. *Tomber devant.* προπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ex equo Prolabi. ἀφ' ἵππου καταπίπτειν. || In deteriorem ſtatum Prolabi. ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταπίπτειν. || Facilè in hoc vitium Prolabuntur. ῥᾳδίως εἰς ταύτην κακίαν ἐξολισθαίνουσι, *vel* καταλισθαίνουσι. || In flagitia Prolabi. πρὸς τὰ ἁμαρτήματα καταφέρεσθαι, *vel* ἐκφέρεσθαι.

PROLAPSIO, onis. Fœm. *Chute.* ἡ πρόπτωσις, εως. *Chute en gliſſant.* ὁ ὄλισθος, ου. * τὸ ὀλίσθημα, ατος.

PROLAPSUS, a, um. Part. *Tombé.* καταπεσὼν, (όντος) οῦσα, ον. *Gliſſé.* ἀπολισθήσας, ασα, αν. || In eam ſtultitiam Prolapſus eſt. εἰς τοσαύτην μανίαν προέπεσε.

PROLATATIO, onis, Fœm. *Elargiſſement.* ὁ ἀνευρυσμὸς, οῦ. *Délai, remiſe.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς. * ἡ ὑπέρθεσις, εως.

PROLATATUS, a, um. *Elargi.* ἀνευρυνθεὶς, εῖσα, έν. *Prolongé, differé.* ἀναβληθεὶς, εῖσα, έν. * ἀναβεβλημένος, η, ον.

PROLATIO, onis, Fœm. *L'action de tirer hors, de produire.* ἡ προφορὰ, ᾶς. *Délai.* ἡ ὑπέρθεσις, εως. * ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

PROLATO, as, are. *Elargir.* ἀνευρύνω, F. υνῶ, P. ἀνεύρυγκα. acc. *Differer.* ἀναβάλλομαι, fut. med. βαλοῦμαι. Aor. 2. med. ἀνεβαλόμην. (Vide βάλλω in Anom.) acc.

PROLATUS, a, um. Part. *Tiré hors, produit.* προενεχθεὶς, *vel* προτεθεὶς, εῖσα, έν. *Differé, ou étendu.* ἀναβληθεὶς, εῖσα, έν.

PROLECTIBILIS, & e, is. *Attrayant.* ὁ καὶ ἡ ἐπαγωγὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

PROLECTO, as, are. V. PROLICIO.

PROLEPSIS, is, Fœm. *Anticipation ou préoccupation.* ἡ πρόληψις, εως.

PROLES, is. Fœm. V. PROGENIES.

PROLETANEUS, & PROLETARIUS, a, um. *De pauvre & baſſe condition.* θητικὸς, κὴ, κόν. *Qui eſt du commun peuple.* δημοτικὸς, ἡ, όν.

PROLIBO, as, are. *Goûter tant ſoit peu devant.* προγεύομαι, fut. med. εύσομαι Aor. 1. med. προεγευσάμην. gen. *Verſer dans les ſacrifices.* V. LIBO.

PROLICIO, is, exi, ectum. ere. *Induire.* ἐπάγομαι, *vel* ὑπάγομαι, F. ξομαι. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Attirer.* ἐφέλκομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐφελξάμην. acc. Vide ALLICIO.

PROLIXE. Adv. *Longuement.* προμηκῶς. * μακρῶς. *Largement, amplement.* δαψιλῶς.

PROLIXIOR, & ius, oris. comp. *Plus long.* εὐμηκέστερος, έρα, ερον. *Très-libéral.* ἐλευθεριώτατος, άτη, ατον.

PROLIXISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort long.* εὐμηκέστατος, άτη, ατον. *Fort libéral.* ἐλευθεριώτατος, άτη, ατον.

PROLIXUS, a, um. *Long.* μακρὸς, ρὰ, ρόν. V. LONGUS. *Large, ample.* ὁ καὶ ἡ προμήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἐκτενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Libéral.* ἐλευθέριος, ία, ιον.

PROLOGUS, i. Maſc. *Prologue, ou préface.* ὁ πρόλογος, ου.

PROLONGO, as, are. *Prolonger, alonger.* ἐπιμηκύνω, F. υνῶ, P. ἐπιμεμήκυγκα. acc.

PROLOQUIUM, ii. Neut. *Propoſition, maxime.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

PROLOQUOR, eris, cutus ſum, oqui. depon. *Dire ce qu'on a dans la penſée.* ἀποφθέγγομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀπεφθεγξάμην. acc. *Déclarer.* ἐξαγορεύω, F. εύσω, P. ἐξηγόρευκα. acc.

PROLUBIUM, ii. Neut. *Deſir.* ἡ ἐπιθυμία, ίας.

PROLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Jouer devant.* προπαίζω, F. ξω, P. προπέπαιχα. *S'eſſayer avant le combat.* προαγωνίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. προηγωνισάμην. *Faire un coup d'eſſai dans l'exercice.* προγυμνάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. προεγυμνασάμην.

PROLUDIUM, ii. Neut. *L'eſſai qu'on fait avant le combat.* τὸ προαγώνισμα, ατος. * ὁ προαγὼν, ῶνος. *Le coup d'eſſai.* τὸ προγύμνασμα, ατος. *Prologue ou préface.* τὸ προοίμιον, ου.

PROLUGEO, es, xi, ctum, ere. *Pleurer, ou porter le deuil fort long-temps.* ἐπιθρηνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθρήνηκα. acc.

PROLUO, is, ere. *Laver fort.* ἀποκλύζω, F. ύσω, P. ἀποκέκλυκα. acc.

PROLUSIO, onis. Fœm. V. PROLUDIUM.

PROLUTUS, a, um. *Fort lavé.* ἀποκλυσθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROLUVIES, iei. Fœm. *Lavage.* τὸ κλύμα, ατος. *Ravine d'eau.* ἡ κατάκλυσις, εως. *Débordement.* ὁ ἐκκλυσμὸς, οῦ. *L'immondice & ordure qui s'en va dans l'eau.* τὸ χλῖδος, εος, ους. *Flux.* ἡ ῥεῦσις, εως.

PROLUVIUM, ii. Neut. *Idem. Prodigalité & dégât de biens.* ἡ καταδαπάνησις, εως.

PROMERCALIS, & e, is *Qui eſt à vendre.* ὤνιος, ία, ιον. * ὠνητὸς, ἡ, όν.

PROMEREO, es, rui, ritum, ere. & PROMEREOR, eris, ritus ſum, eri. depon. *Mériter, être digne.* ἄξιος (pro Maſc.) εἰμί. *Faire plaiſir, rendre ſervice.* εὐεργετέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐεργέτηκα. acc. V. MEREO.

PROMERITUM, i. Neut. *Mérite.* τὸ ἄξιον, ίου. * τὸ μισθοφορηθὲν, έντος. *Plaiſir ou bienfait.* τὸ εὐεργέτημα, ατος.

PROMICO, as, are. *Etendre.* ἀνατείνω, F. ενῶ, P. ἀνατέτακα. acc.

PROMINENS, entis. Omn. gen. *Elevé, fort apparent.* προέχων, (οντος) ουσα, ον.

PROMINEO, es, inui, ere. *Se montrer, être éminent.* ἐξέχω, vel προέχω, F. ξω. (Vide ἔχω in Anom.) *S'étendre en long vers quelque lieu.* προπίπτω, fut. πεσοῦμαι. (Vide πίπτω in Anom.) εἰς. acc.

PROMISCUE. adv. *Pêle-mêle, confuſément.* ἐπιμίξ. * μίγδην. *Sans différence.* ἀδιαφόρως. *Communément, en commun.* κοινῶς. * κοινῇ.

PROMISCUUS, a, um. *Mis pêle-mêle.* ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἐπίμικτος, καὶ τὸ ον, ου. *Commun à pluſieurs.* ὁ καὶ ἡ ἐπίκοινος, καὶ τὸ ον, ου.

PROMISSIO, onis, Fœm. *Promeſſe.* ἡ ἐπαγγελία, ας. * ἡ ὑπόσχεσις, εως.

PROMISSUM, i. Neut. *Promeſſe.* τὸ ἐπάγγελμα, ατος. *Ce qu'on a promis.* τὸ ἐπαγγελθὲν, vel ὑποσχεθὲν, έντος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Promiſſa efficere, facere, *ſeu* conficere, *vel* præſtare. τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν. || Promiſſa ſervare. τῇ ὑποσχέσει ἐμμένειν. || Promiſſa complere. τὰς ὑποσχέσεις ἀναπληροῦν. || Exequi Promiſſa. τὰ ἐπαγγέλματα, *ſeu* τὰ ἐπηγγελμένα πράττειν. * τὰς ἐπαγγελίας διαπράξασθαι. || Promiſſa perficere. τὰς ἐπαγγελίας εἰς τέλος ἄγειν, *vel* ἐπιτελεῖς ποιεῖν. || Da operam, ut Promiſſa mihi præſtes, reddas. πειρῶ τὴν ὑπόσχεσίν μοι ἀποδοῦναι. || Rebus ipſis Promiſſa firmare. τοῖς ἔργοις τὰς ὑποσχέσεις βεβαιώσασθαι. * τοῖς ἔργοις κυρῶσαι τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν. || Vetus Promiſſum ſolvere. παλαιὰν ὑπόσχεσιν ἐκτίνειν. * παλαιᾶς ὑποσχέσεως ἐκτίνειν χρέος. || Promiſſa plenè exequi. τὴν ὑπόσχεσιν ὁλοκλήρως παρέχεσθαι. || Promiſſi munere defungi. τῆς ὑποσχέσεως ἀπαλλάττεσθαι. || Stare Promiſſis. τοῖς ἐπηγγελμένοις ἐμμένειν. || Vetera Promiſſa exigere, repoſcere. ἀπαιτεῖν τὰ πάλαι ἐπηγγελμένα. || Alios Promiſſis ſuſpenſos tenere. ἄλλους ἐπαγγελίαις μετεωρίζειν. || Promiſſa proponere, dare. ὑποσχέσεις ὑποτείνειν, *vel* ποιεῖσθαι. || Omnia iſta Promiſſa effluxerunt. πᾶσαι δὴ ἐκεῖναι ὑποσχέσεις ἐκκεχυμέναι εἰσί. || Contra Promiſſum cunctari. παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν μηκύνειν. || Promiſſi fidem fallere. τὴν ὑπόσχεσιν ψεύδεσθαι. || Promiſſa mutare, retractare, revocare. τὴν ὑπόσχεσιν ἀναδύεσθαι, *vel* ἀνακαλεῖν. || Promiſſis fruſtrari. σφάλλεσθαι τῶν ὑποσχέσεων. || Promiſſa non dare. ὑπεσχημένα μὴ δοῦναι.

PROMISSUS, a, um. Part. *Promis.* ὁ ἐπαγγελθεὶς, *vel* ὑποσχεθεὶς, εῖσα, έν. * ἐπηγγελμένος, η, ον.

PROMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit promettre.* ὑποσχετέος, α, ον.

PROMITTO, is, iſi, iſſum, ere. *Promettre.* ὑπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι. (V. Anom.) acc. uni. dat. alt. *Envoyer devant.* προπέμπω, F. ψω, P. προπέπεμφα. * προΐημι, *vel* προΐεμαι. (V. ἵημι in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliis felicitatem Promittere. τοῖς ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνεῖσθαι, *vel* ὑποσχέσθαι. || Promittit ſe id facturum. ὑπισχνεῖται τοῦτο ποιήσειν. || Qui ſe nobis benefacturos Promittunt. οἵπερ ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ὑπισχνοῦνται. || Verbis quidem multa Promittit, reipsâ verò nihil præſtat. πολλὰ μὲν ὑπισχνεῖται λόγῳ, ἔργῳ δὲ μηδὲν ποιεῖ. || Majora Promittit, quàm poſſit præſtare. ὑποσχέσεις ποιεῖται μείζους, ἢ δύναται ἐπιτελεῖν. || Aliqua Promittere. ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνεῖσθαι. || Non ita audacter id Promitterem. οὐκ οὕτω τολμηρῶς τοῦτ' ἂν ὑπεσχόμην. || Memor ſis quoque eorum ſermonum, quibus Promittebas, te citò ad nos venturum. μέμνησο δὲ καὶ λόγων, ἐν οἷς ὑποσχέσεις ἦσαν, θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Ex iis quæ Promittebat. ἐκ τῶν ὑποσχέσεων ἃς ὑπέτεινεν. || Omnia facere quæ Promittebat. ποιεῖν πάντα ὅσαπερ ὑπισχνεῖτο, καὶ ἀνεδέχετο. || Ego tibi Promitto ac recipio, eos venturos. ἐγώ σοι ἀναδέχομαι, ἥξειν αὐτούς. || Patri ſe hæc confecturum Promiſit. ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσεσθαι. || Eorum quæ Promiſerat, nihil fecit. ὧν ὑπέσχετο οὐδὲν ἐποίησε. || Majora Promittunt, quàm quæ confecturi erant. μείζους ποιοῦνται τὰς ὑποσχέσεις, ὧν ἔμελλον ἐπιτελεῖν. || Nihil eorum quæ Promiſerat, effecit. οὐδὲν, ὧν ἐπηγγείλατο, διεπράξατο. || Multa Promittere, pauca præſtare. ἐπαγγέλλεσθαι πολλὰ, πράττειν ὀλίγα. || Specimen horum quæ Promittunt, edunt. ἐν αὐτοῖς, οἷς ἐπαγγέλλονται, τὴν ἀπόδειξιν ποιοῦσι. || Aliquid boni ſe docturos eſſe Promittunt. διδάξειν τι χρήσιμον ἐπαγγέλλονται.

PROMO, is, mpſi, mptum, mere. *Mettre ou tirer hors.* προφέρω, fut. προοίσω. (V. φέρω in Anom.) acc. *Déclarer.* σαφηνίζω, F. ίσω, P. σεσαφήνικα. acc. || Promere caput. *Montrer la tête.* ἀνακύπτω, F. ψω, P. ἀνακέκυφα.

PROMONTORIUM, ii. Neut. *Promontoire*, ἡ ἄκρα, ας. * τὸ ἀκρωτήριον, ίου.

PROMOTUS, a, um. Part. *Avancé.* προηγμένος, η, ον. * προαχθεὶς, εῖσα, έν.

PROMOVENDUS, a, um. *Qu'on doit avancer.* προακτέος, α, ον.

PROMOVEO, es, ovi, otum, ere, *Avancer.* προάγω, F. ξω, P. προῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Prolonger.* παρεκτείνω, F. ενῶ, P. παρεκτέτακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eum ad hanc dignitatem Promovit. αὐτὸν εἰς ἀξίωμα τοῦτο προήγαγε. || Ad imperium Promovere. εἰς ἀρχὴν προάγειν. || Promovet ſucceſſus noſtros. ἄμεινον ἡμᾶς πράττειν ποιεῖ.

PROMPTARIUS, a, um. V. PROMPTUARIUS.

PROMPTE. adv. *Promptement.* προχείρως. * προθύμως.

PHR. ISOCR. & DEM. Promptè iſta conficiam. ἑτοίμως ταῦτα διαπράξομαι, *vel* ἐξ ἑτοίμου. || Promptè ac celeriter. μετὰ σπουδῆς. *vel* διὰ σπουδῆς. || Promptiſſimè pericula adire. προθυμότατα, *vel* ἑτοιμότατα εἰς κινδύνους ὁρμᾶν. || Promptiſſimè, celerrimè. μετὰ πολλῆς σπουδῆς.

PROMPTIOR, & ius, oris. comp. *Plus prompt.* προθυμότερος, έρα, ερον. || Promptior ad pugnam. προθυμότερος ἂν πρὸς τὴν μάχην.

PROMPTISSIMUS, a, um, *Très-prompt.* προθυμότατος, η, ον. || Quod Promptiſſimum eſt facit. τὸ προχειρότατον ποιεῖ.

PROMPTUARIUM, ii, Neut. *Un célier, dépenſe, lieu où l'on garde les proviſions.* τὸ ταμιεῖον, & ταμεῖον, ου.

PROMPTUARIUS, a, um. *Propre pour reſſerrer ou retirer.* ταμιεῖος, εία, ειον. || Cella Promptuaria. V. PROMPTUARIUM.

PROMPTUS, a, um. Part. à Promor. *Mis ou tiré hors.* προενεχθεὶς, εῖσα, έν.

PROMPTUS, a, um. Nomen. *Prompt.* ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, *vel* πρόθυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Prêt.* ἕτοιμος, η, ον. inf. *Facile.* ῥᾴδιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ εὐχερὴς, καὶ τὸ ές, έος, ους. *Clair, manifeſte.* ὁ καὶ ἡ κατάδηλος, καὶ τὸ ον, ου. || Promptus ingenio. ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, ους; καὶ τὸ οον, ουν; όου, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Promptus ad pericula. πρόθυμος πρὸς τοὺς κινδύνους. * προθύμως ἔχων πρὸς τοὺς κινδύνους. || Promptus ad bella. πρὸς τὸν πόλεμον πρόθυμος. || Ad benefaciendum Promptus. πρόθυμος εὖ ποιεῖν. || Animo Prompto ſunt ad hæc facienda. προθύμως ἔχουσι πρὸς τὸ ποιεῖν ταῦτα. || Promptus, *ſeu* paratus ad dicendum. ἕτοιμος λέγειν. || Ad diſcendum Promptus. ἕτοιμος μαθεῖν. (V. μανθάνω in Anom.) || Ad quodvis malum ſub eundum Promptus. ἑτοίμως ἔχων, ὁτιοῦν πάσχειν. || Prompti ſunt omnes, ut te bello juvent. ὑπάρχουσί σοι πάντες ἕτοιμοι συμπολεμεῖν. || Prompti tibi ſunt Theſſali. ὑπάρχουσι δέ σοι Θετταλοὶ ἕτοιμοι. || Prompti ſunt ad accipienda beneficia. προχείρως ἔχουσι πρὸς τὰς εὐεργεσίας. || Facilis & Prompta oratio. ῥᾴδιος καὶ πρόχειρος ὁ λόγος. || Prompta & expedita beneficia. πρόχειρα, *ſeu* προκεχειρισμένα καὶ ἕτοιμα ἀγαθά.

PROMPTUS, ûs. Maſc. in ablat. uſitat. ſic, In Promptu habere. *Avoir tout prêt.* πρόχειρον ἔχειν. acc. || Qui, quæ, quod in Promptu eſt. ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hunc librum in Promptu habeo. τοῦτο βιβλίον πρόχειρον ἔχω. || In Promptu & memoriâ habendum eſt illud Simonidis dictum. δεῖ πρόχειρον ἔχειν καὶ μνημονεύειν τὸν Σιμωνείδιον. || Oratio eſt in Promptu. πρόχειρος ὁ λόγος ἐστί. || Hæc dicere mihi in Promptu eſt. ἐμοὶ πρόχειρόν ἐστι ταῦτα λέγειν * ἐξ ἑτοίμου μοι γίνεται ταῦτα λέγειν. || Quæ in Promptu ſunt, & explicari facilè poſſunt. τὰ πρόχειρα, καὶ ἃ ῥᾴδιόν ἐστι διελθεῖν.

PROMULGANDUS, a, um. *Qu'on doit publier.* δημοσιευτέος, α, ον.

PROMULGATIO, onis. Fœm. *Publication.* ἡ δημοσίευσις, εως. *Criée en public.* ἡ ἀνακήρυξις, εως.

PROMULGATOR, oris. Maſc. *Qui publie.* ὁ δημοσιευτὴς, οῦ.

PROMULGATUS, a, um. *Publié.* δημοσιευθεὶς, εῖσα, έν. *Crié en public.* ἀνακηρυχθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROMULGO, as, avi, atum, are. *Publier.* δημοσιεύω, F. εύσω, P. δεδημοσίευκα. acc. *Crier en public.* ἀνακηρύττω, F. ξω, P. ἀνακεκήρυχα. acc.

PROMULSIS, idis, Fœm. *Breuvage fait de vin & de miel.* τὸ οἰνόμελι, ιτος.

PROMURALE, is. Neut. Vide ANTEMURALE.

PROMUS, i. Maſc. *Dépenſier.* ὁ ταμίας, ου.

PROMUSCIS, idis, Fœm. Vide PROBOSCIS.

PRONECTO, is, xui, xum, ere. *Attacher ou entrelacer l'un à l'autre en long.* διαπλέκω, F. ξω, P. διαπέπλεχα. acc. * καταπλέκω, F. ξω, P. καταπέπλεχα. acc.

PRONEPOS, otis, Maſc. *Le fils du petit-fils, l'arriere-petit-fils.* ὁ ἐπίγονος, ου.

PRONEPTIS, is. Fœm. *La fille du petit fils, l'arriere-petite-fille.* ἡ προεγγόνη, ης.

PRONITAS, atis, Fœm. *Inclination, pente.* τὸ πρανὲς, έος, ους. * ἡ καταφέρεια, είας. *Facilité à tomber.* ἡ εὐέμπτωσις, εως.

PRONUBA, æ. Fœm. *Celle qui méne & conduit l'épouſe en la maiſon du mari.* ἡ προμνήστρια, ας. *Celle qui a la charge de l'épouſe.* ἡ νυμφεύτρια, ας.

PRONUNCIATIO, onis, Fœm. *Prononciation.* ἡ ἐκφώνησις, εως. * ἡ προφορὰ, ᾶς.

PRONUNCIATOR, oris, Maſc. *Qui prononce.* ὁ ἐκφωνητὴς, οῦ. *Crieur public.* ὁ κήρυξ, υκος. *Qui raconte ou récite.* ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ.

PRONUNCIATUM, i. Neut. *Une choſe qu'on a prononcée.* τὸ ἐκφωνηθὲν, έντος. *Une propoſition, ou maxime.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

PRONUNCIATUS, a, um. Part. *Prononcé.* ἐκφωνηθεὶς, εῖσα, έν. *Déclaré, ou publié.* ἀναγορευθεὶς, εῖσα, έν.

PRONUNCIATUS, ûs. Maſc. V. PRONUNCIATIO.

PRONUNCIANDUS, a, um. *Qu'on doit prononcer.* ἐκφωνητέος, α, ον. *déclarer.* ἀναγορευτέος, α, ον.

PRONUNCIO, as, avi, atum, are. *Prononcer.* ἐκφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφώνηκα. acc. *Déclarer.* ἀναγορεύω, F. εύσω, P. ἀνηγόρευκα. acc. *Dire par cœur.* ἀποστοματίζω, F. ίσω, P. ἀπεστομάτικα. acc.

PRONUPER. adv. *Il y a aſſez long-temps.* ἀρτίως σφόδρα. * πρὸ πολλοῦ.

PRONURUS, ûs, Fœm. *La femme du petit-fils.* ἡ προέγγονος, ου. * ἡ τοῦ υἱωνοῦ γυνὴ, (γυναικός.)

PRONUS, a, um. *Enclin.* ὁ καὶ ἡ πρανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Penchant ou courbé en devant.* ὁ καὶ ἡ καταφερὴς, *vel* καταρρεπὴς, καὶ τὸ ές έος, οῦς. *Facile.* ῥᾴδιος, ία, ιον.

PROŒMIOR, aris, ari. depon. *Commencer une oraiſon.* προοιμιάζω, F. άσω, P. προῳμίακα, *vel* φροιμιάζω, F. άσω, P. πεφροιμίακα.

PROŒMIUM, ii. Neut. *Exorde, préface.* τὸ προοίμιον, ου.

PROPAGATIO, onis. Fœm. *Provignement, l'action de provigner.* ἡ παράφυσις, εως. *d'étendre.* ἡ παρέκτασις, εως. *Augmentation.* ἡ ἐπαύξησις, εως.

PROPAGATOR, oris. Maſc. *Qui étend & augmente.* ἐπαυξητὴς, οῦ.

PROPAGATUS, a, um. *Provigné.* παραφυθεὶς, εῖσα, έν. *Augmenté.* ἐπαυξηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Prolongé.* παραταθεὶς, εῖσα, έν.

PROPAGO, as, avi, atum, are. *Provigner.* παραφύω, F. ύσω, P. παραπέφυκα. acc. *Etendre.* παρατείνω, F. ενῶ, P. παρατέτακα. acc. *Dilater.* εὐρύνω, F. υνῶ, P. εὔρυγκα. acc. *Augmenter.* ἐπαυξάνω, *vel* ἐπαύξω, F. ήσω, P. ἐπηύξηκα. (V. αὐξάνω in Anom.) acc.

PROPAGO, inis. Fœm. *Un provin de vigne.* ἡ παραφυὰς, άδος. *Race, lignée.* τὸ γεννηθὲν, έντος. * τὸ γένος, εος, ους.

PROPALAM. adv. *Devant tous, publiquement.* προφανῶς. *Manifeſtement.* ἐπιδήλως.

PROPATRUUS, i. Maſc. *Grand oncle.* ὁ προπάτρως, ου.

PROPATULUS, a, um. *Qui eſt à la vue d'un chacun.* ὁ καὶ ἡ προφανὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Fort plat & découvert.* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, καὶ τὸ ον, ου.

PROPE. præp. acc. *Près, auprès.* παρὰ, dat. ἐγγὺς. gen. * πλησίον. gen. || Prope civitatem evertit. παρὰ μικρὸν ἦλθε τὴν πόλιν ἀναιρεῖν. * παρὰ μικρὸν τὴν πόλιν ἀνεῖλε. * ἐγγὺς ἦλθε τὴν πόλιν ἀνελεῖν. || Prope templum. ἔγγυστα, *vel* ἐγγυτάτω τοῦ νεῶ.

PROPE. Adverb. *Près.* πλησίον. * ἐγγύς. *Preſque.* σχεδόν. * παρ' ὀλίγον. *Peu s'en faut.* ὀλίγου δεῖν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propè ab urbe ſunt. ἐγγὺς τῆς πόλεώς εἰσι. || Propè factum eſt, *vel* Propè fuit, ut vos omnes perderet. ἐγγὺς ἦλθεν ἀπολέσαι πάντας ὑμᾶς. || Propè à calamitatibus eſſe. ἐγγὺς τῶν συμφορῶν γίνεσθαι. || Mala Propè videre. ἰδεῖν ἐγγύθεν τὰ δεινά. || Ad illa Propè accedit. ἐγγύς ἐστι τῶν ἐκείνων. || Cùm periculum Propè adeſſet. τοῦ κινδύνου πλησίον ὄντος. || Propè ſitus locus. ἐγγὺς κείμενος τόπος. V. PROPIUS. || Propè hæc dixi. ταῦτα σχεδὸν εἴρηκα. * μονονοὺ, *ſeu* μονονουχὶ ταῦτα εἴρηκα. || Propè interiit. μικροῦ δεῖν, *vel* ὀλίγου δεῖν, *vel* μικροῦ, *ſeu* ὀλίγου ἀπέθανε. (V. θνήσκω in Anom.) || Propè in extremas miſerias incidit. μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπίπτειν. * μικρὸν διαλιπὼν ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιέπεσε. (V. πίπτω in Anom.) || Propè ipſis gratias ago. ὀλίγου δέω χάριν τούτοις ἔχειν. || Anni Propè triginta. ἔτη μικρὸν ἀπολείποντα τῶν τριάκοντα. || Anni Propè viginti. ἔτη μικρὸν ἀποδέοντα τῶν εἴκοσι. || Anni Propè centum. ἔτη ἑκατὸν, ὀλίγων δέοντα. * ὀλίγων δεόντων, ἑκατὸν ἔτη. || Dies Propè quinquaginta. ἡμέραι μικρὸν ἀπολείπουσαι τῶν πεντήκοντα. * ὀλίγων δέουσαι πεντήκοντα ἡμέραι.

PROPEDIEM. adv. *En peu de temps.* ἐν βραχεῖ. *Bientôt.* αὐτίκα μάλα.

PROPELLO, is, puli, pulſum, ere. *Chaſſer ou pouſſer loin.* προωθέω, ῶ, F. ωθήσω, *vel* ώσω, P. προέωκα. (V. ὠθέω in Anom.) acc. *Repouſſer, rebuter.* ἀποθέω, ῶ. acc. * ἀποκρούω, F. ούσω, P. ἀποκέκρουκα. acc.

PROPEMODUM. adverb. *Preſque.* σχεδόν. *Peu s'en faut.* ὀλίγου δεῖν, V. PROPE.

PROPENDEO. es, endi, enſum, dere. *Pencher en devant.* ἐπιῤῥέπω, F. ψω, P. ἐπέῤῥεφα. * προκύπτω, F. ψω, P. προκέκυφα. *Etre enclin.* καταῤῥέπω, F. ψω, P. κατέῤῥεφα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In voluptates Propendere. ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς. || Propendere ad pacem. εἰς εἰρήνην ἀποκλίνειν.

PROPENSE. adv. *D'affection.* προθύμως.

PROPENSIO. onis. Fœm. *Inclination.* ἡ προθυμία, ας. *Pente.* ἡ ἐπιῤῥοπὴ, ῆς.

PROPENSIOR, & ius, oris. compar. *Plus enclin.* ἐπιῤῥεπέστερος, έρα, ερον. ἐπὶ. acc. || Ad iracundiam Propenſior. πρὸς ὀργὴν μᾶλλον εὐέμπτωτος. || Propenſiores ſunt ad intemperantiam. εὐκατάφοροί εἰσι πρὸς ἀκολασίαν.

PROPENSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-enclin.* ἐπιῤῥεπέστατος, άτη, ατον. ἐπὶ. acc.

PROPENSUS, a, um. *Penchant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιῤῥεπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Enclin & prompt.* ὁ καὶ ἡ καταφερὴς, καὶ τὸ ές. πρὸς. acc. || Ad diſcendum Propenſus. ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. || Ad ignoſcendum Propenſus. εὐγνωμονικὸς, κὴ, κόν. || Ad voluptates Propenſus. ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, καὶ τὸ ον, ου. || Ad miſericordiam Propenſus. ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad hoc Propenſus. πρὸς τοῦτο εὐέμπτωτος, *vel* εὐκατάφορος. || Hunc in ejuſmodi ſermones Propenſum nactus. ἐκεῖνον πρὸς τοιούτους λόγους ὡρμηκότα λαβών. || Ad hæc naturâ Propenſi ſumus. πρὸς ταῦτα πεφύκαμεν. || Alii ad alia Propenſi ſunt inclinatione naturæ. ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκασι. || Naturâ ſuâ ad voluptates Propenſus eſt. οὕτως ἔχει φύσεως, ὡς πρὸς τὰς ἡδονὰς ὡρμηκώς. || Ad levitatem Propenſus. εἰς τὴν πρᾳότητα ἀποκλίνων. || Ad diſcendum Propenſus. εἰς τὸ μαθεῖν ἀποκλίνων. * πρὸς τὸ μαθεῖν ὡρμηκώς. || Ad verſutiam Propenſus eſt. ῥέπει πρὸς τὴν πανουργίαν. || Propenſo in eos animo erat. ἐπιῤῥεπῆ τὴν γνώμην εἶχε πρὸς αὐτούς. || Propenſus ad ignaviam. ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀποκλίνων. || Ad benefaciendum Propenſus. προθύμως ἔχων πρὸς τὸ εὖ ποιεῖν. * πρόθυμος ὢν εὖ ποιεῖν. || Propenſo animo aliquid facere. προθύμως ποιεῖν τι.

PROPERANDUS, a, um. Part. *Qu'on doit hâter, avancer.* ἐπεκτέος, *vel* σπευστέος, τέα, τέον. || Properandum eſt, & nulla mora interponenda. δεῖ σπεύδειν, καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν.

PROPERANS, antis. Omn. gen. *Qui ſe hâte.* σπουδαῖος, αία, αῖον.

PROPERANTER. adv. *A la hâte.* μετὰ σπουδῆς. *Vitement, vîte.* ταχέως.

PROPERANTIA, æ. Fœm. *Hâte.* ἡ σπουδὴ, ῆς. *Viteſſe.* τὸ τάχος, εος, ους.

PROPERATIM. Adv. V. PROPERANTER.

PROPERATIO, onis. Fœm. *Hâte.* ἡ σπουδὴ, ῆς. *Avancement.* ἡ ἔπειξις, *vel* κατέπειξις, εως.

PROPERATO. adv. V. PROPERANTER.

PROPERATUS, a, um. Part. *Avancé.* ἠπειγμένος, η, ον. *Hâté, fait à la hâte.* ἐσπευσμένος, η, ον. *Qui eſt ou vient devant le temps.* ὁ καὶ ἡ πρόωρος, καὶ τὸ ον, ου. || Properato opus eſt. σπευστέον ἐστί.

PROPERE. adv. *Vitement, vîte.* ταχέως. * ἐπισπερχῶς. *Avec hâte.* σπουδῇ.

PROPERO, as, avi, atum, are. *Se hâter.* σπεύδω, F. σω, P. ἔσπευκα. acc. * ἐπισπέρχομαι, futur. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐπισπερξάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad amicum Properare. πρὸς τὸν φίλον σπεύδειν. || Properare ad exitum. ἐπὶ τὸ τέλος σπεύδειν. || Properat occaſionem occupare. σπεύδει τὸν καιρὸν προλαβεῖν. || Huc ad vos venire Propero. δεῦρο πρὸς ὑμᾶς σπεύδω παραγενέσθαι.

PROPERUS, a, um. *Qui ſe hâte.* ὁ καὶ ἡ ἐπισπερχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Prompt, vîte.* ταχύς, (έος) εῖα, ύ.

PROPEXUS, a, um. *Peigné.* ἀπεκτενισμένος, η, ον. * ὁ καὶ ἡ κατακτενιστὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Ajuſté.* κεκαλλωπισμένος, η, ον.

PROPHANUS, a, um. V. PROFANUS.

PROPHETA, æ. Maſc. *Un Prophéte.* ὁ προφήτης, ου.

PROPHETIA, æ. Fœm. *Prophêtie.* ἡ προφητεία, ας.

PROPHETIS, idis. Fœm.

PROPHETISSA, æ. Fœm. *Une Prophéteſſe.* ἡ προφῆτις, ιδος.

PROPHETO, as, are. *Prophétiſer.* προφητεύω, F. εύσω, P. προπεφήτευκα.

PROPINATIO, onis. Fœm. *L'action d'inviter à boire, de boire à la ſanté.* ἡ πρόποσις, εως. * ὁ προποτισμὸς, οῦ.

PROPINATOR, oris. Maſc. *Qui boit à la ſanté, ou qui invite à boire.* ὁ προπότης, ου. * ὁ προπίνων, οντος.

PROPINO, as, avi, atum, are. *Boire à la ſanté, inviter à boire.* προπίνω, fut. πώσω. (V. πίνω in Anom.)

PROPINQUE. adv. *Tout auprès.* πλησίον. * ἐγγὺς.

PROPINQUITAS, atis, Fœm. *Voiſinage.* ἡ ἐγγύτης, ητος. *Parenté.* ἡ ἀγχιστεία, ας. * ἡ οἰκειότης, ητος. V. COGNATIO.

PROPINQUO, as, are. *Approcher.* πλησιάζω, F. άσω, P. πεπλησίακα. acc. * ἐγγίζω, vel προσεγγίζω, F. ίσω, P. προσήγγικα. acc.

PROPINQUUS, a, um. *Prochain, voiſin.* ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, vel ἐγγύς. *Un parent.* ὁ ἀγχιστεὺς, έως. *Parent, & allié.* οἰκεῖος, εία, ον. * ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Propinquo periculum eſt. ὁ κίνδυνος πλησίον ἐστί. ‖ In Propinquo mors eſt. ἐγγύς ἐστι θάνατος. ‖ Propinqui & affines mei. οἱ ἐγγυτάτω μου, vel μοι ὄντες. ‖ Genere mihi Propinqui. τῷ γένει ἐγγυτάτω μου ὄντες. * ἐμοὶ ἐγγύτατα τοῦ γένους ὄντες. * τῷ γένει ἐγγυτάτω μοι ὄντες. ‖ Eſt mihi genere Propinquiſſimus τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν. ‖ Nullus ei genere Propinquior erat. οὐδεὶς ἦν ἄλλος αὐτῷ γένει ἐγγυτέρω. ‖ Qui iis genere Propinquior eſt. ὃς αὐτοῖς ἐγγυτέρω ἐστὶ κατὰ γένος. ‖ Iis genere Propinquus eſt. τούτοις τῷ γένει προσήκει.

PROPIOR, & ius, oris, Comp. *Qui eſt plus près.* ἐγγύτερος, έρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ ἐγγίων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil eſt Propius, *ſeu* vicinius morti, quàm ſomnus ἐγγύτερον τῷ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου. ‖ Ab illis jam Propior eſt. ἐγγύτερός ἐστιν ἤδη τῶν ἐκεῖ. ‖ Quæ Propiora ſunt. τὰ ἐγγυτέρω ὄντα. ‖ Sunt enim Periculis multò Propiores. πολὺ γὰρ τῶν κινδύνων εἰσὶν ἐγγυτέρω.

PROPITIABILIS, & e, is. Enn. *Enclin à pardonner.* ἱλαστὸς, ὴ, όν.

PROPITIATORIUM, ii. Neut. *Un Propitiatoire, ce qui rend propice.* τὸ ἱλαστήριον, ίου.

PROPITIO, as, are. *Appaiſer.* ἱλάσκω, F. άσω, P. ἵλακα. acc. & ἱλάσκομαι, fut. med. άσομαι. (V. Anom.) acc. V. PLACO.

PROPITIUS, a, um. *Paiſible.* ὁ καὶ ἡ ἵλαος, καὶ τὸ ον, ου. Atticè ἵλεως, ων. gen. ω. *Qui favoriſe.* ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

PROPIUS. adv. comp. *Plus près.* ἐγγύτερον. * ἔγγιον. * πλησιαίτερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad urbem Propiùs accedit. ἐγγυτέρω τῆς πόλεως γίνεται. * ἐγγυτέρω τῇ πόλει ἐστί. ‖ Propiùs mala videre. ἰδεῖν ἐγγύθεν τὰ δεινά. ‖ Propiùs ab aliquo loco ſtare. ἐγγυτέρω τόπου τινὸς κεῖσθαι. ‖ Abeſſe Propiùs à morte. ἐγγυτέρω τοῦ θανάτου εἶναι, vel γίνεσθαι. * ἧσσον πόῤῥω τοῦ θανάτου ἀφιστάναι. ‖ Ad eorum virtutem Propiùs accedit. τῆς ἐκείνων ἀρετῆς ἐγγυτέρω γίνεται. * ἐγγυτέρω τούτοις ἐστὶν ἀρετῇ. ‖ Propiùs ad mortem accedere. ἐγγύτερον προσελθεῖν τῷ θανάτῳ. ‖ Propiùs nihil factum eſt, quàm ut occideretur. ἐγγύτατα ἦλθεν τοῦ ἀποθανεῖν. ‖ Ad vitam ſapientis Propiùs accedunt. πρὸς βίον σοφοῦ ἐγγυτέρω παραγίνονται.

PROPLASMA, atis, Neut. *Un moule à faire des vaiſſeaux ou autres ouvrages de terre.* τὸ πρόπλασμα, ατος.

PROPLASTICE, es. Fœm. *L'art de faire des moules à faire des ouvrages de terre.* ἡ προπλαστικὴ, ῆς.

PROPNIGEON, i. Neut. *L'entrée, l'ouverture d'un fourneau ou d'une fournaiſe.* τὸ προπνιγεῖον, ου.

PROPOLA, æ. Maſc. *Revendeur & regrattier, qui achéte pour revendre.* ὁ προπώλης, ου. * ὁ μαγγανευτὴς, οῦ. * ὁ κάπηλος, ου.

PROPOLIS, is. Fœm. *Une matiere gluante à l'entrée des ruches des abeilles.* ἡ πρόπολις, εως.

PROPONENDUS, a, um. *Qu'on doit propoſer,* προβλητέος, vel προθετέος, α, ον.

PROPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Propoſer, mettre devant, ou audevant.* προτίθημι, F. προθήσω, P. προτέθεικα. acc. * προβάλλω, F. αλῶ, P. προβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. ‖ Animo Proponere. *Déliberer de.* προαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προῃρησάμην. (V. αἱρέομαι in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præmia proponere. ἆθλα προτιθέναι, vel τιθέναι. ‖ Proponitur tibi præmium. ἐπίκειταί σοι ἆθλον. ‖ Tibi Proponitur optio. ἐπίκειταί σοι αἵρεσις. ‖ In medium Proponere. εἰς μέσον προάγειν, vel προβάλλειν. ‖ Exemplar aliis Proponere. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις παρασχεῖν. ‖ Hanc mihi orationem Propoſui. τοῦτον λόγον προειλόμην. ‖ Aliquid animo Proponere. λογισμὸν λαβεῖν περί τινος. * σκέπτεσθαί τι πρὸς ἑαυτὸν. * ταῖς διανοίαις ἀποβλέπειν εἴς τι. ‖ Conditiones Proponere. τὰς συνθήκας προτείνειν, vel ὑποτείνειν. V. Nomina huic verbo adjuncta ‖ Propoſui hæc dicere. προειλόμην ταῦτα λέγειν.

PROPORRO, adv. *Plus avant, plus outre.* ποῤῥωτέρω.

PROPORTIO, onis. Fœm. *Proportion.* ἀναλογία, ας. * τὸ ἀνάλογον, ου.

PROPOSITIO, onis. Fœm. *Propoſition, propos.* ἡ πρόθεσις, εως. *Sujet de diſcours.* ἡ ὑπόθεσις, εως.

PROPOSITUM.

PROPOSITUM, i. Neut. *Choſe propoſée.* τὸ προτεθὲν, *vel* ὑποτεθὲν, ἐντος. *Choſe déliberée.* τὸ προαιρεθὲν, ἐντος. *Propoſition.* ἡ πρόθεσις, *vel* ὑπόθεσις, εως. *Déliberation.* ἡ προαίρεσις, εως. *Intention.* τὸ βούλημα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propoſiti tenax. ὁ καὶ ἡ ἰσχυρογνώμων, καὶ τὸ μον, ονος. || In eodem Propoſito manet. ἐπὶ προαιρέσεως γίνεται τῆς αὐτῆς. * τῇ αὐτῇ προαιρέσει ἐμμένει. || Aliena à Propoſito. τὰ ἔξω λόγου. * τὰ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ. * τὰ πόῤῥω τοῦ πράγματος. || A Propoſito declinare. ἀφίστασθαι τῆς προαιρέσεως. || Deſciſcere à Propoſito. τῆς προαιρέσεως ἐξίστασθαι. || Extra Propoſitum. ἔξω τῶν προκειμένων. || Veror ne longiùs à Propoſito aberrem. δέδοικα, μὴ πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. || Digredi à Propoſito. ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν. * ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν. * ἀπὸ τοῦ προτιθέντος λόγου πλανᾶσθαι. || A Propoſito alios deducere. ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἄλλους ἀποπλᾶν. * τῆς προαιρέσεως ἀφιστάναι τοὺς ἄλλους.

PROPOSITUS, a, um. Part. *Propoſé, mis au devant.* προτεθειμένος, ένη, ένον. *Expoſé.* ὑποτεθεὶς, *vel* προτεθεὶς, *vel* προβληθεὶς, θεῖσα, θέν. || Scopus Propoſitus. προκείμενος σκοπός. || De re Propoſitâ verba facere. περὶ τῶν προκειμένων διελθεῖν.

PROPRÆTOR, oris, Maſc. *Propréteur, Lieutenant de Préteur.* ὁ ἀντιστρατηγὸς, οῦ.

PROPRIE. adverb. *Particulierement.* ἰδίᾳ. * ἰδίως. *Proprement.* κυρίως.

PROPRIETARIUS, a, um. *Propriétaire, à qui appartient la ſeigneurie.* κύριος, ία, ιον.

PROPRIETAS, atis, Fœm. *Propriété & appartenance.* ἡ ἰδιότης, ητος.

PROPRIUS, a, um. *Propre & particulier.* ἴδιος, ία, ιον. dat. * οἰκεῖος, εία, εῖον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Proprium nomen. κύριον ὄνομα. || Jam ad ea veniam, quæ Propria ſunt orationis. καὶ δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου τρέψομαι. || Propria curare. τῶν ἰδίων φροντίζειν. || Propriis aut alienis exemplis uti. οἰκείοις ἢ ἀλλοτρίοις παραδείγμασι χρῆσθαι. || Propria negligere. τῶν ἑαυτοῦ ἀμελεῖν. || Propriâ voce exterritus. τῇ ἑαυτοῦ φωνῇ ἐκπεπληγμένος. || Proprium eſt oratoris dicere, &c. κύριόν ἐστι τοῦ ῥήτορος λέγειν, &c. || Commune bellum proprium facientes. τὸν κοινὸν πόλεμον ἴδιον ποιησάμενοι.

PROPTER, propoſ. acc. *A cauſe.* διὰ acc. παρὰ acc. * ἕνεκα, *vel* χάριν. gen. (poſtp.) *Auprès.* ἐγγύς. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propter duas cauſas. δυοῖν ἕνεκα. || Propter virtutem eum populus aureâ coronâ redimit. ἀρετῆς ἕνεκα τοῦτον ὁ δῆμος χρυσῷ στεφάνῳ στεφανοῖ. || Propter quàm cauſam. οὗπερ ἕνεκα. || Propter virtutem. δι' ἀρετήν. || Propter gloriam hæc agit. ὑπὲρ τῆς τιμῆς ταῦτα πράττει. || Duæ ſunt cauſæ, Propter quas. δύο ἐστὶν, ὧν ἕνεκα. || Propter multas cauſas, πολλῶν ἕνεκα. || Propter eam cauſam. διὰ τοῦτο.

PROPTEREA. adverb. *A cette cauſe, pourtant, pour cela, c'eſt pourquoi.* διὰ ταῦτα. * διὰ τοῦτο. * τούτων ἕνεκα. * τούτου χάριν. || Propterea quòd. *Parce que.* διὰ τοῦτο, ὅτι. * διότι. || Propterea ut. *Afin que.* διὰ τοῦτο, ἵνα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propterea virtutem laudamus quòd pulcherrima ſit. τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν, ὅτι καλλίστη ἐστί. || Hæc Propterea præfatus ſum, quòd. τούτων ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι. || Propterea quòd condidiſti homines. ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους. || Propterea quòd abiit. διότι ἀπῆλθεν. Vide IDEO.

PROPUDIOSUS, a, um. *Infame & ſans honneur.* ὁ καὶ ἡ αἰσχρουργὸς, *vel* αἰσχροποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Effronté.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, καὶ τὸ ον, ου.

PROPUDIUM, ii. Neut. *Deshonneur, infamie.* τὸ αἶσχος, εος, ους. * ἡ αἰσχύνη, ης. *Choſe honteuſe.* τὸ αἰσχροποιὸν, οῦ.

PROPUGNACULUM, i. Neut. *Un boulevard ou fortereſſe.* τὸ ἔρυμα, *vel* πρόβλημα, ατος. * ὁ πρόβολος, ου.

PROPUGNATIO, onis. Fœm. *Défenſe.* ὁ ὑπερασπισμὸς, οῦ.

PROPUGNATOR, oris. Maſc. *Qui combat pour.* ὁ πρόμαχος, ου. *Défenſeur.* ὁ ὑπερασπιστὴς, οῦ.

PROPUGNATUS, a, um. *Défendu.* ὑπερασπισθεὶς, εῖσα, έν.

PROPUGNO, as, avi, atum, are. *Combattre pour.* προμάχομαι, fut. med. χοῦμαι, *vel* χήσομαι. Aor. 1. med. προεμαχεσάμην. gen. *Défendre.* ὑπερασπίζω, F. ίσω, P. ὑπερήσπικα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pro amicis Propugnare. ὑπερμαχεῖν τῶν φίλων. || Pro communi libertate Propugnans. ὑπερμαχῶν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. || Ut pro te Propugnet. ἵνα ὑπερασπίσῃ σοῦ.

PROPULSATIO, onis, Fœm. *L'action de repouſſer.* ἡ ἐξώθησις, εως. * ὁ διωθισμὸς, οῦ. *de chaſſer.* ἡ δίωξις, εως.

PROPULSATOR, oris, Maſc. *Qui repouſſe.* ὁ διακρούστης, οῦ.

PROPULSO, as, avi, atum, are. *Repouſſer.* διωθέω, ῶ. (V. ὠθέω in Anom.) *vel* διωθέομαι. acc. * διακρούω, *vel* διακρούομαι, fut. med. ούσομαι. Aor. 1. med. διεκρουσάμην. acc. *Chaſſer.* διώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Irruentes hoſtes Propulſare. τοὺς ἐπιόντας πολεμίους ἀμῦναι. || Periculum ab urbe Propulſare. τὸν κίνδυνον τῇ πόλει ἀμῦναι. || Ab ingreſſu Propulſare. ἀπείργειν τῆς εἰσόδου, *vel* ἀπωθεῖν.

PROPULSUS, a, um. Part. *Repouſſé.* ἀποκρουσθεὶς, εῖσα, έν. *Chaſſé.* διωσθεὶς, εῖσα, έν.

PROPULSUS, ûs. Maſc. *L'action de pouſſer dehors.* ἡ πρόωσις, εως. *de repouſſer.* ὁ διωθισμὸς, οῦ.

PROPYLÆUM, i. Neut. *Parvis, place devant un temple ou autre édifice.* τὸ προπύλαιον, ου.

PROQUÆSTOR, oris. Maſc. *Proqueſteur, Lieutenant de Thréſorier.* ὁ ἀντιταμίας, ου.

PRORA, æ. Fœm. *La proue d'un navire.* ἡ πρῶρα, ας.

PROREPO, is, pſi, ptum, ere. *Remper hors.* ἐξερπύζω, F. ύσω, P. ἐξείρπυκα. *Sortir dehors.* ἐξορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα.

PRORETA, æ. Maſc. *Le gouverneur de la proue d'un navire.* ὁ πρωρεὺς, έως. * ὁ πρωράτης, ου.

PRORIPIO, is, ipui, eptum, ere. *Ravir.* ἀναρπάζω, *vel* ἐξαρπάζω, F. άξω, P. ἐξήρπαχα. accuſ. Proripere ſe ab. *Se jetter vitement hors de quelque lieu.* ἐκθορεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐκτεθόρηκα. gen. * ἐξορμᾶν, άω, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα. gen.

PRORITO, as, avi, atum, are. *Provoquer, exciter.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα, acc. * παρορμάω, F. ήσω, P. παρώρμηκα. acc. * ἐρεθίζω, F. ίσω, P. ἠρέθικα. acc.

PROROGATIO, onis. Fœm. *Prolongation.* ἡ ὑπέρθεσις, εως.

PROROGO, as, avi, atum, are. *Prolonger.* παρατείνω, F. ενῶ, P. παρατέτακα. acc. * ὑπερτίθεμαι, fut. med. ὑπερθήσομαι. Aor. 1. med. ὑπερεθηκάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bellum Prorogare. μακρὸν ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον. ‖ Dies paucos Prorogare. ὀλίγας ἡμέρας ἀναβάλλεσθαι

PRORSUM, & PRORSUS, Adv. *Du tout, tout à fait.* πάνυγε. * παντελῶς. * παντάπασι. Prorſus non. *Nullement.* οὐδαμῶς. *Tout droit.* εὐθεῖα.

PRORUMPO, is, upi, uptum, ere. *Rompre en ſortant.* ἐκρηγνύω, *vel* διαῤῥηγνύω, & ἥγνυμι, F. ῥήξω. (V. ῥήγνυμι in Anom.) acc. *Sortir impétueuſement.* διαῤῥάσσω, *vel* διαράττω, F. άξω, P. διήραχα. *Jetter dehors avec impétuoſité.* ἀπωθέω (V. ὠθέω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eò Prorupit audaciæ. εἰς τοῦτο προῆλθε τόλμης. ‖ Eò Prorupit hominum cupiditas, ut. εἰς τοῦτο προῆλθεν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμία, ὥστε.

PRORUO, is, rui, rutum, ere. *Jetter par terre, abbatre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc.

PRORUPTUS, a, um. *Forcé & rompu.* καταῤῥαγεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν.

PRORUTUS, a, um. *Abbatu, mis par terre.* καταβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROSA, æ. Fœm. *Proſe.* ὁ πεζὸς λόγος, ου.

PROSAICUS, a, um. *Qui eſt en proſe.* πεζικὸς, κὴ, κόν.

PROSAPIA, æ, Fœm. *Génération, lignée.* ἡ γενεὰ, ᾶς. * τὸ γένος, εος, ους.

PROSCENIUM, ii. Neut. *L'avant-ſcéne, eſpace devant la ſcene d'un théâtre.* τὸ προσκήνιον, ου.

PROSCINDO, is, idi, iſſum, dere. *Couper bien avant.* κατατέμνω, F. τμήξω, (V. τέμνω in Anom.) acc. *Fendre fort.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc.

PROSCISSIO, onis. Fœm. *L'action de couper & de briſer.* ἡ διακοπὴ, *vel* διατομὴ, ῆς. *de labourer avec la charrue.* ἡ ἄροσις, εως.

PROSCISSUS, a, um. Part. *Coupé & briſé.* κατακοπεὶς, *vel* διατμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Labouré avec la charrue.* ἀροθεὶς, εῖσα, έν. *Blâmé, de qui on a médit.* διασυρθεὶς, *vel* διαβληθεὶς, θεῖσα, έν.

PROSCRIBENDUS, a, um. *Qu'on doit mettre en vente.* ἀπογραπτέος, τέα, τέον. *bannir.* φυγαδευτέος, τέα, τέον.

PROSCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Proſcrire, mettre en vente.* προγράφω, F. ψω, P. προγέγραφα. acc. * ἀπογράφομαι, Fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἀπεγραψάμην. acc. *Publier.* δημεύω, F. εύσω, P. δεδήμευκα. acc. *Proſcrire, bannir.* ὀστρακίζω, F. ίσω, P. ὠστράκικα acc. * ἐξορίζω, F. ίσω, P. ἐξώρικα. acc. *Mettre en criée.* κηρύττω, F. ξω, P. κεκήρυχα. acc.

PROSCRIPTIO, onis. Fœm. *Proſcription, l'action de mettre en vente.* ἡ προγραφὴ, *vel* ἀπογραφὴ, ῆς. *Publication.* ἡ δήμευσις, εως. *Banniſſement.* ὁ ὀστρακισμὸς, *vel* ἐξορισμὸς, οῦ.

PROSCRIPTOR, oris. Maſc. *Qui met en vente & criée.* ὁ προγράπτης, ου. *Qui bannit.* ὁ φυγαδευτὴς, *vel* ὀστρακιστὴς, οῦ.

PROSCRIPTURIO, is, ire. *Avoir envie de proſcrire* προγραψείω, F. είσω, P. προγεγράψεικα. *de bannir.* φυγαδεύειν ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα.

PROSCRIPTUS, a, um. *Proſcrit, mis en vente.* προγεγραμμένος, ένη, ένον. * δημευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Banni.* πεφυγαδευμένος, ένη, ένον. * ἐξορισθεὶς, εῖσα, έν.

PROSECO, as, cui, ctum, are. *Couper, trancher.* διατέμνω, F. τμήξω, P. διατέτμηκα. (V. τέμνω in Anom.) acc.

PROSECTUM, i. Neut. *Ce qu'on coupoit des entrailles des bêtes pour ſacrifier.* τὸ τέμαχος, εος, ους. * τὸ ἀπόκομμα, ατος.

PROSECTUS, a, um. *Tranché, rogné.* ἀποκεκομμένος, ένη, ένον. * ἀποκοπεὶς, (ἔντος) εῖσα, έν.

PROSELYTUS, i. Maſc. *Proſélyte, converti à une Religion.* ὁ προσήλυτος, ου.

PROSEMINO, as, are. *Sémer par-ci par-là.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc. *Répandre de côté & d'autre.* διασκεδάννυμι, *vel* διασκεδάζω, F. άσω, P. διεσκέδακα. (V. σκεδάννυμι in Anom.) acc.

PROSEQUOR, equeris, cutus ſum, equi. *Suivre après.* κατακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. κατηκολούθηκα. dat. *Pourſuivre.* διώκω, *vel* ἐπιδιώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. acc. *Conduire.* προπέμπω, *vel* παραπέμπω, F. ψω, P. παραπέπεμφα. acc. ‖ Amore Proſequi. V. AMOR.

PROSERPO, is, pſi, ptum, ere. *Se trainer ou gliſſer, remper.* ἐφέρπω, *vel* καθέρπω, F. ψω, P. καθεῖρφα.

PROSILIO, is, lui, livi, & lii, ultum, ire. Cic. *Sauter, ſortir en ſautant.* ἐκπηδάω, ῶ. F. ήσω, P. ἐκπεπήδηκα. * ἐκθορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτεθόρηκα. *Se jetter dehors avec impétuoſité.* ἐξορμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξώρμηκα.

PROSOCER, eri. Maſc. *Le pere du beau-pere.* ὁ ἀντιπένθερος, *vel* πρόκηδος, ου.

PROSODIA, æ. Fœm. *La quantité, l'accent, la proſodie, ou la régle de prononcer les mots ou les ſyllabes.* ἡ προσῳδία, ίας.

PROSOPOPŒIA, æ. Fœm. *Proſopopée, figure d'oraiſon, par laquelle on feint qu'une perſonne parle, ou fait quelque choſe.* ἡ προσωποποιΐα, ας.

PROSPECTE. Adv. *Conſidérément.* ἐκ προνοίας.

PROSPECTO, as, avi, atum, are. *Regarder ſouvent de loin.* πολλάκις προοράω, ῶ, Fut. med. προόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc. *Regarder fort.* περιβλέπω, F. ψω, P. περιβέβλεφα. acc.

PROSPECTUS, ûs, Maſc. *Regard, vue.* ἡ ἄποψις, εως. *Vue de loin.* ἡ πρόοψις, εως.

PROSPER (eri) a, um. *Qui fait proſpérer.* ὁ καὶ ἡ εὐήμερος, καὶ τὸ ρον, ου. *Qui porte bonheur.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * αἴτιος, ία, ιον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Proſperâ fortunâ uti. εὖ πράττειν. * καλῶς πράττειν. * μακαρίως ſeu εὐδαιμόνως πράττειν. || Proſpero fortunæ flatu uti. ἄριστα, *vel* κάλλιστα, *ſeu* εὐτυχέστατα πράττειν. || Fortunâ Proſperiore uti. βέλτιον, *vel* ἄμεινον πράττειν. || Proſperâ omninò fortunâ uti. βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι. || Proſpera nimis fortuna. τὸ λίαν εὐτυχεῖν. || In Proſperis rebus. ἐν τῇ εὐτυχίᾳ. * ἐν ταῖς εὐπραξίαις, *ſeu* εὐπραγίαις. || Proſperis ſucceſſibus bellum conficere. τὰ περὶ τὸν πόλεμον εὐτυχεῖν. * ἐν τῷ πολέμῳ εὐτυχεῖν. * τὸν πόλεμον κατορθοῦν.

PROSPERE. Adverb. *Heureuſement, avec bonheur.* εὐδαιμόνως. * εὐτυχῶς. * εὐημέρως. || Proſperè id accidit. εὐτυχῶς, *vel* καλῶς τοῦτο συμβέβηκε. || Cùm res Proſperè ſuccedunt. ὅταν τὰ πράγματα δεξιῶς προχωρεῖ. || Proſperè multa gerere. πολλὰ κατορθοῦν. * εὖ πράττειν ἐν πολλοῖς.

PROSPERGO, is, ere. V. ASPERGO.

PROSPERITAS, atis. Fœm. *Proſpérité.* ἡ εὐημερία, ας. *Bonne iſſue, quand tout vient à ſouhait.* ἡ εὐπραγία, ίας. *Bonheur.* ἡ εὐτυχία, ίας. || Obortâ ipſis præter ſpem Proſperitate. προσπεσούσης αὐτοῖς παρὰ τὴν ἐλπίδα εὐτυχίας. || Proſperitas à Deo eſt. ἡ εὐδαιμονία ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

PROSPERO, as, avi, atum, are. *Faire proſpérer.* ὀλβιόω, ῶ, F. ώσω, P. ὠλβίωκα. * εὐήμερον. (pro Maſc. & Fœm.) ποιέω, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc. *Faire proſpérer en richeſſes.* εὐπορίζω, F. ίσω, P. εὐπόρικα. acc.

PROSPERUS, a, um. V. PROSPER.

PROSPICIENTER. Adverb. *En prévoyant de loin.* προορατικῶς. *Conſidérément.* προεσκεμμένως. *Sagement.* φρονίμως.

PROSPICIENTIA, æ. Fœm. *Prévoyance,* ἡ πρόνοια, οίας.

PROSPICIO, is, exi, ectum, ere. *Regarder de loin.* προοράω, Fut. med. προόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc. * προβλέπω, F. ψω, P. προβέβλεφα. acc. *Pourvoir, ou prévoir.* προνοέω, ῶ, F. ήσω, P. προνενόηκα. acc.

PROSPICUUS, a, um. *Prudent & aviſé.* ὁ καὶ ἡ προμηθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *Qu'on voit aiſément de loin.* ὁ καὶ ἡ εὐσύνοπτος, *vel* περίβλεπτος, καὶ τὸ πτον, ου. *Clair & apparent.* ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, *vel* καταφανὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

PROSPIRO, as, are. *Souffler de loin.* διαπνέω, F. εύσω, P. διαπέπνευκα. (V. πνέω in Anom.)

PROSTERNO, is, ſtravi, ſtratum, ere. *Etendre à terre.* καταστρωννύω, F. ώσω, P. κατέστρωκα. (V. στρώννυμι in Anom.) acc. *Mettre par terre, abbatre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc.

PROSTIBULUM, i. Neut. *vel* PROSTIBULA, æ. Fœm. *Une proſtituée.* ἡ χαμαιτύπη, *vel* πόρνη, ης. *Un lieu infâme.* τὸ χαμαιτυπεῖον, *vel* πορνεῖον, ου.

PROSTITUO, is, tui, tutum, ere. *Proſtituer.* προαγωγεύω, F. εύσω, P. προηγώγευκα. acc.

PROSTO, as, ſtiti, ſtitum, are. *Etre devant & s'arrêter.* προΐσταμαι. Fut. paſſ. προσταθήσομαι. Præt. paſſ. προέσταμαι. *Se proſtituer & s'abandonner.* προαγωγεύομαι. Fut. paſſ. ευθήσομαι. Præt. paſſ. προηγώγευμαι.

PROSTRATUS, a, um. Part. *Etendu par terre.* καταστρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis bas, abbatu:* καταβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Vaincu.* νικηθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROSUBIGO, is, egi, actum, ere. *Fraper des pieds & creuſer.* ὑπορύττω, F. ξω, P. ὑπώρυχα. acc.

PROSUM, prodes, prodeſt, profui, prodeſſe. Cic. *Profiter.* ὠφελέω, F. ήσω, P. ὠφέληκα. accuſ. *Aider & ſervir.* λυσιτελέω, ῶ, F. ήσω, P. λελυσιτέληκα. dat. * συμφέρω, Fut. συνοίσω, (V. φέρω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Robur cum prudentiâ Prodeſt, ſed abſque prudentiâ ſæpiùs obeſt. ῥώμη μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης, πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. || Aliis Prodeſſe. ἄλλους ὠφελεῖν. || Mutuò ſibi maximè Prodeſſe. ὠφελεῖν ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα. * ἀλλήλους ὠφελεῖν τὰ μέγιστα. || Quid hoc iis Prodeſt? τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτούς. || Plurimùm aliis Prodeſſe. πολλὰ, *vel* πλεῖστα ἄλλους ὠφελεῖν. || Non parum Prodeſſe. οὐ μικρὸν, *vel* μικρῶς ὠφελεῖν. || Quæ communiter Proſunt. ἃ κοινῇ ὠφελεῖ. || Plurimùm id civitati Prodeſt. τὴν πόλιν μέγιστα ὠφελεῖ τοῦτο. || Hoc ad eloquentiam Prodeſt. ὠφελεῖ τοῦτο πρὸς ῥητορείαν. || Quæ valdè omnibus Proſunt. ἃ σφόδρα πᾶσι συμφέρει. || Tibi Proderit hæc reticere. σαυτῷ συνοίσει, ταῦτα σιωπᾶν, *vel* ταῦτα σιωπῶντι. || Quod Reipublicæ Profuturum eſt. ὃ τῇ πόλει συνοίσειν μέλλει. * τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. || Quod Reipublicæ Prodeſt. τὸ τῇ πόλει συμφέρον. || Publicè Prodeſt, peccata punire. κοινῇ συμφέρει τὰ ἁμαρτήματα κολάζειν. || Hoc ad virtutem Prodeſt. χρήσιμόν ἐστι τοῦτο πρὸς ἀρετήν. || Amicis ſuis Proderat. ἐλυσιτέλει τοῖς φίλοις. || Maximè alicui Prodeſſe. μάλιστα λυσιτελεῖν τινι. || Hæc fieri Prodeſt. ταῦτα γίνεσθαι λυσιτελεῖ. || Iſtud maximè nobis Prodeſt. τοῦτο μεγίστην ἡμῖν ὄνησιν, *vel* τοῦτο ἡμῖν μεγίστην ὠφέλειαν παρέχει, *vel* πλείστην ὠφέλειαν φέρει. || Hoc nihil Prodeſt. τοῦτο εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρει. || Maximè aliis Prodeſſe. πλείστας καὶ μεγίστας χρείας παρέχεσθαι τοῖς ἄλλοις. || Ad vitæ actiones non minimùm Prodeſt. πρὸς τὰς τοῦ βίου πράξεις οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεται, *vel* οὐκ ἐλαχίστην συμβάλλεται μοῖραν. || Hoc multùm ad felicitatem Prodeſt. τοῦτο πρὸς εὐδαιμονίαν μεγάλην ἔχει ῥοπήν. || Multum ille vir civitati Prodeſt. πλείστου ἄξιον ἑαυτὸν παρέχει τῇ πόλει. * χρήσιμον ἑαυτὸν τῇ πόλει παρέχει. || Maximè amicis Profui. χρησιμώτατος τοῖς φίλοις ἐγενόμην. || Nihil hoc ad virtutem Prodeſt. οὐδὲν ὀνίνησι τοῦτο πρὸς ἀρετήν. Vide PROFICIO.

PROTECTUM, i. Neut. *Une ſoupente ou ſaillie.* τὸ προστέγιον, ου.

PROTECTUS, a, um. Part. *Couvert, caché.* σκεπασθεὶς, θεῖσα, θέν. * κεκαλυμμένος, ένη, ένον.

PROTEGO, is, exi, ectum, ere. *Couvrir.* σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc. *Protéger, garder, défendre.* ὑπερασπίζω, F. ίσω, P. ὑπερήσπικα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios à malis Protegere. ὑπερασπίζειν τῶν ἄλλων * ἄλλοις τὰ κακὰ ἀμύνειν. * ἄλλοις ἐπαμύνειν. || Miſeros Protego. τῶν ἀθλίως διακειμένων ὑπερασπίζω. || Hos ſuo pectore Protegit. τούτοις τῷ ἑαυτοῦ στήθει ἐπήμυνε. || Ægide fratrem Protegit. τῇ αἰγίδι τὸν ἀδελφὸν σκέπει.

PROTELO, as, are. *Chaſſer ou rejetter loin.* ἀπελαύνω, F. ἀπελάσω. (V. ἐλαύνω in Anom.) acc. *Différer, prolonger.* ἀναβάλλομαι. Fut. med. αλοῦμαι. Aor. 2. med. ἀνεβαλόμην. (V. βάλλω in Anom) acc.

PROTELUM, i. Neut. *Coup de trait, ſuite, pourſuite.* ἡ συνέχεια, ας.

PROTENDO, is, ndi, nſum, & ntum, dere. *Etendre & allonger.* προτείνω, F. ενῶ, P. προτέτακα. acc.

PROTENTUS, a, um. Part. *Etendu.* προτεταμένος, ένη, ένον. * προταθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROTENUS. Adv. Virg. *Loin.* τηλόθι.

PROTERMINO, as, are. *Prolonger le terme.* τοὺς ὅρους παρεκτείνω, F. ενῶ, P. παρεκτέτακα. gen.

PROTERO, is, trivi, tritum, ere. *Ecraſer, écacher.* κατατρίβω, F. ψω, P. κατατέτριφα. accuſ. *Fouler aux pieds.* καταπατέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπάτηκα. acc.

PROTERREO, es, rrui, ere. *Effrayer*, καταπλήσσω, vel ἐκπλήσσω, vel ἥττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc. *Faire peur.* καταφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφόβηκα. acc.

PROTERVE. Adv. *Inſolemment.* προπετῶς * ἰταμῶς. *Arrogamment.* ἀλαζονικῶς.

PROTERVIA, æ, & PROTERVITAS, atis. Fœm. Cic. *Inſolence.* ἡ ἰταμότης, ητος. * ἡ προπέτεια, ας.

PROTERVIO, is, ire. *Etre inſolent.* ἀσελγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠσέλγηκα.

PROTERVUS, a, um. *Inſolent.* ἰταμὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ προπετὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

PROTESTATIO, onis. Fœm. *Proteſtation.* ἡ διαμαρτυρία, ίας.

PROTESTOR, aris, ari. Depon. *Proteſter.* διαμαρτύρομαι, fut. med. αροῦμαι. Aor. 1. med. διεμαρτυράμην. acc.

PROTHYRUM, i. Neut. *Le devant de la porte d'une maiſon.* τὸ πρόθυρον, ου.

PROTINUS. Adv. *Soudainement, auſſi-tôt.* αὐτίκα. * παραυτίκα. *Tout de ſuite.* εὐθέως

PROTOLLO, is, proſuſtuli, lere. *Lever haut.* ἐξαίρω, F. αρῶ, P. ἐξῆρκα. acc. *Prolonger.* ἀναβάλλομαι. Fut. med. αλοῦμαι. (V. βάλλω in Anom.) acc.

PROTONO, as, are. *Crier à haute voix devant.* προβοάω, ῶ, F. ήσω, P. προβεβόηκα.

PROTOPLASTUS, i. Maſc. *Premier formé.* ὁ καὶ ἡ πρωτόπλαστος, ου.

PROTOTOMUS, a, um. *Qu'on coupe le premier.* ὁ καὶ ἡ πρωτότομος, καὶ τὸ μον, ου.

PROTOTYPON. Neut. *Prototype, original, premier exemplaire.* τὸ πρωτότυπον, ου.

PROTRAHO, is, axi, actum, ere. *Mettre & tirer hors par force.* παρέλκω, vel ἐφέλκω, F. ξω, P. ἐφεῖλχα. acc. *Prolonger.* ἀναβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. Aor. 2. med. ἀνεβαλόμην. (V. βάλλω in Anom.) acc.

PROTRIMENTUM, i. Neut. *Une andouillette, un hachis, de la chair hachée.* τὸ τεμμάχιον, vel τεμάχιον, ίου.

PROTRITUS, a, um. Part. *Ecraſé, écaché*, κατατριβεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Foulé aux pieds.* καταπατηθεὶς, εῖσα, έν.

PROTROPUS, a, um. *Qui coule avant que d'être preſſé ou preſſuré.* ὁ καὶ ἡ πρότροπος, vel πρωτόστακτος, καὶ τὸ ον, ου. Protropum muſtum. *La mere-goutte du vin.* τὸ πρότροπον γλεῦκος, (εος.)

PROTRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer en avant.* προωθέω, F. προώσω, P. προέωκα. (V. ὠθέω in Anom.) acc.

PROTRUSUS, a um, *Pouſſé en avant.* προωσθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

PROTURBO, as, avi, atum, are. *Jetter hors par terre.* ἐξελαύνω. Fut. ἐξελάσω. (Vide ἐλαύνω in Anom.) acc. *Repouſſer.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτροφα. acc. * ἀπωθέομαι, οῦμαι, fut. med. ἀπώσομαι. (V. ὠθέω in Anom.) acc.

PROVECTUS, a, um. part. *Porté devant.* προκομισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Pouſſé outre.* προαχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Avancé.* προβεβηκὼς, (ότος) κυῖα, κός. || Nox erat Provecta. νὺξ ἤδη πολλὴ προεληλύθει.

¶. PHR. ISOCR. & DEM. Ætate Provectus. ὁ καὶ ἡ παρῆλιξ, ικος. vel Provectâ ætate homo. ἀνὴρ προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. || Longiùs ætate Provectus. ὁ μάλιστα τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκώς. * πόῤῥω τῆς ἡλικίας. ὢν * πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων. * εἰς μακρὰν ἡλικίαν προελθών. * ἐπ' ἔσχατον γῆρας ἐλάσας. * εὖ μάλα πρεσβύτης. || Multùm Provectus ætate. προήκων εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας. || Serò & admodùm ætate Provectâ Latinis literis operam dare. ὀψέ ποτε, καὶ πόῤῥω τῆς ἡλικίας Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἐντυγχάνειν. || Provecta ſenectus. ἔσχατον γῆρας.

PROVEHO, is, xi, ctum ere. *Porter devant.* προκομίζω, F. ίσω, P. προκεκόμικα. acc. *Pouſſer en avant.* προάγω, F. ξω, P. προῆχα. (Vide ἄγω in Anom.) acc. || Provehor. προέρχομαι. * προβαίνω. (V. ἔρχομαι & βαίνω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicum ad dignitatem Provehere. τὸν φίλον εἰς ἀξίωμα προάγειν. || Ad tantum honorem ac potentiam ab eo Provectus eſt. εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ ἐξουσίας ὑπ' αὐτοῦ προήχθη. || Ad maximam poteſtatem Provehi. εἰς μεγίστην δύναμιν προάγεσθαι, vel ἀναβαίνειν. || Ex infimâ ſorte ad ſummum cacumen Provehere, provectumque rurſùs dejicere. ἐκ τῆς μεγίστης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἆραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥῖψαι. || Eò temeritatis Provectus eſt. εἰς τοῦτο προπετείας. προήχθη, vel προβέβηκε, ſeu προῆλθε. || Eò uſque infelicitatis Provectus eſt. εἰς τοῦτο ἀτυχίας προῆλθε. || Eò Provectus eſt audaciæ. εἰς τοσοῦτον τόλμης προέβη, vel προελήλυθε. || Longiùs Provecta eſt oratio. πορρωτέρω προῆλθεν ὁ λόγος. || Longiùs Provectus ſum, quàm propoſita ratio poſtulat. διὰ μακροτέρων, ἢ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἐποιησάμην τοὺς λόγους. * διὰ μακροτέρων ταῦτα διῆλθον. || Alicujus amore Provehi. τῷ πόθῳ ἐξαίρεσθαι. || Studio rerum ruſticarum Provectus ſum. σπουδῇ τῶν ἀμφὶ τοὺς ἀγροὺς προῆγμαι. || Provexit me hæc ſpes. ταύτῃ ἐλπίδι ἐξήρθην. || Quorum uſque ad extremum ſpiritum Provecta

eſt prudentia. οἷς μίχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς ἐπιδίδωκε τὸ φρονεῖν.

PROVENIO, is, eni, entum, ire. *Venir en avant.* προέρχομαι, fut. προελεύσομαι. Aor. 2. προῆλθον. (V. ἔρχομαι in Anom.) *Naître.* φύομαι, fut. med. ύσομαι. Aor. 1. med. ἐφυσάμην. gen. cum. ἐκ *Croître.* αὐξάνω, F. ξήσω, P. ηὔξηκα. (V. Anom.) *Arriver.* ἀποβαίνω. (V. βαίνω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tot bona è conventibus Proveniunt. τοσαῦτα ἀγαθὰ διὰ τὰς συνόδες γίγνεται, *vel* ἐκ τῶν συνόδων ἀναφύεται. || Roſa in his locis Provenit. τὸ ῥόδον ἐν τοῖς δὲ τοῖς τόποις φύεται, *vel* γίνεται. || Proveniebant Oratores novi. παρῆσαν ῥήτορες νέοι.

PROVENTUS, ûs. Maſc. *Revenu.* ἡ πρόσοδος, εως. * ἡ πρόσοδος, ȣ. *Abondance.* ἡ εὐπορία, ίας. *Succès.* τὸ εὐτύχημα, ατ☉.

PROVERBIUM, ii. Neut. *Un proverbe.* παροιμία, ίας. || Tritum ſermone Proverbium. *Un commun Proverbe.* ἡ θρυλλουμένη παροιμία, (ίας.) || In Proverbio eſt, *vel* Ceſſit in Proverbium. *Cela a paſſé en Proverbe.* ἐν τῇ παροιμίᾳ λέγεται.

PROVIDE. Adv. *Avec prévoyance.* μετὰ προνοίας. * προεωραμένως. * προνοητικῶς. *Soigneuſement, diligemment.* ἐπιμελῶς.

PROVIDENS, entis, Omn. gen. V. PROVIDUS.

PROVIDENTER. Adv. V. PROVIDE.

PROVIDENTIA, æ. Fœm. *Providence.* ἡ πρόνοια, *vel* προμήθεια, ας.

PROVIDENTIOR, & ius, oris. *Qui a plus de Prévoyance.* Comparat. προμηθέστερος, έρα, ερον.

PROVIDENTISSIMUS, a, um. *Qui a beaucoup de prévoyance.* Superlat. προμηθέστατ☉, άτη, ατον.

PROVIDEO, es, idi, iſum, ere. *Prévoir de loin.* προοράω, fut. προόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc. *Pourvoir.* προνοέω, ῶ, F. ήσω, P. προνενόηκα. acc. * προμηθέομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προεμηθησάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Futura Providere. τὰ μέλλοντα προορᾶν, *vel* τῇ διανοίᾳ καθορᾶν. || Animo Providere aliquid. τῇ διανοίᾳ εἴς τι ἀποβλέπειν. || Provide, ne id fiat. σκόπει, μὴ τȣ̃το γενήσηται. || Illud Providendum eſt, ne hujus amici eſſe videamur. δεῖ τȣ̃το σκοπεῖν ἡμᾶς, ὅπως μὴ τȣ́τȣ φίλοι εἶναι δόξωμεν. || Providete, ne verba tantùm illi proferant. σκοπεῖσθε τȣ̃το, ὅπως μὴ λόγȣς ἐρῶσι μόνον. || Provide, ne id accidat. εὐλαβȣ̃, μὴ τȣ̃το συμβήσηται. * εὐλαβȣ̃ τȣ̃το μὴ συμβήσεσθαι. || Judicibus Providendum eſt, ne iſta facere videantur. τȣ̀ς δικαςὰς εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ὅπως μὴ τȣ̃το ποιȣ̃ντες φαίνωνται. V. CAVEO. || Commodis alicujus Providere. τὰ συμφέροντά τινι σκοπεῖν *vel* σκοπεῖσθαι. || Sibi Providere. τὰ ἑαυτȣ̃ σκοπεῖν. * σκέπτεσθαι τὸ ἑαυτῷ συμφέρον. * τῶν ἑαυτȣ̃ πρόνοιαν ἔχειν.

PROVIDUS, a, um. *Pourvoyant à ſes affaires.* ὁ καὶ ἡ προμηθὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. * προνοητικὸς, κὴ, κόν. *Diligent & ſoigneux.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ές, έος, ȣ̃ς. *Prévoyant de loin, ou auparavant.* προβλέπων, (όντ☉, ȣσα, ον. acc.

PROVINCIA, æ, Fœm. *Province.* ἡ ἐπαρχία, ίας. *Charge, commiſſion.* V. MANDATUM.

PROVINCIALIS, & e, is. *De Province, Provincial.* ἐπαρχικὸς, κὴ, κόν.

PROVINCIALIS, is. Maſc. *Provincial, natif d'une Province.* ἐπαρχιώτης, ȣ.

PROVINCIATIM. Adverb. *Par Provinces, de Province en Province.* κατ' ἐπαρχίας.

PROVISIO, onis, Fœm. *Prévoyance.* ἡ πρόοψις, *vel* πρόγνωσις, εως. * ἡ πρόνοια, ας.

PROVISO, is, ſi, ſum, ere. *Aller voir ou viſiter devant.* ἐπισκεψόμενος, (pro Maſc.) προέρχομαι, fut. ελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) acc.

PROVISOR, oris. Maſc. *Pourvoyeur.* ὁ ἐπιμελητὴς, ȣ̃. *Qui prévoit.* ὁ προόπτης, ȣ. * ὁ προνοητὴς, ȣ̃.

PROVISUS, a, um. part. *Prévu.* προεωραμένος, η, ον. * προνοηθεὶς, θεῖσα, θέν. *A quoi on a pourvu.* ἐπιμεληθεὶς, θεῖσα, θέν.

PROVISUS, ûs, maſc. V. PROVISIO.

PROVIVO, is, ere. *Prolonger ſa vie.* ἐπιβιώσκω, fut. med. βιώσομαι. (V. βιώσκω in Anom.)

PROVOCATIO, onis. Fœm. *L'action d'appeller de loin.* ἡ ἔκκλησις, εως. *Appel à un combat, défi.* ἡ πρόκλησις εως. *Appel pardevant un Juge.* ἡ ἔφεσις, εως. *L'action d'irriter.* ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃.

PROVOCATOR, oris. Maſc. *Qui provoque au combat, qui défie.* ὁ προκλητὴς, ȣ̃. *Qui irrite.* ὁ παροξυντὴς, ȣ̃.

PROVOCATORIUS, a, um. *Qui appartient à un défi.* ὁ καὶ ἡ προκλητήριος, καὶ τὸ ιον, ȣ.

PROVOCATUS, a, um. Part. *Appellé de loin.* ἐκκληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Provoqué, défié.* προκληθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἡ πρόκλητος, καὶ τὸ τον, ȣ.

PROVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller de loin.* ἐκκαλέω, F. έσω, P. ἐκκέκληκα. acc. *Provoquer, défier.* προκαλέω, ῶ, F. έσω, P. προκέκληκα. acc. *Appeller pardevant un Juge ſupérieur.* ἐπικαλέομαι, fut. med. έσομαι. Aor. 1. med. ἐπεκαλεσάμην. acc. * ἐφίημι. (V. ἵημι, mitto in Anom.) ἐπὶ, acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios ad certamen Provocare. ἄλλȣς προκαλεῖσθαι εἰς ἀγῶνα. || Ad pugnam Provocare. πρὸς μάχην προκαλεῖσθαι. || Hoſtium bellicoſiſſimum Provocare. τὸν ἀριςεύοντα τῶν πολεμίων προκαλεῖσθαι || Alios injuriâ Provocare. ἄλλȣς προαδικεῖν. || Me injuriâ Provocavit. προὐπῆρξε, *vel* ὑπῆρξε τῆς εἰς ἐμὲ ἀδικίας. || Provocare judicium. ἐκκαλεῖσθαι τὴν κρίσιν, *ſeu* δίκην. * ἐφιέναι τὴν δίκην. || Provocare ad Tribunos plebis. ἐπικαλεῖσθαι τȣ̀ς δημάρχȣς. * εἰς τȣ̀ς δημάρχȣς ἐφιέναι. || Provocare ad alios judices. εἰς ἕτερον δικαςήριον ἐφιέναι || Provocare à Conſulibus ad populum. ἐπικαλεῖσθαι τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν ὑπάτων.

PROVOLO, as, avi, atum, are. *S'envoler, s'en aller promptement.* ἀφίπταμαι, fut. ἀποπτήσομαι. (V. ἵπταμαι in Anom.)

PROVOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Rouler devant.* προκυλινδέω, ῶ, F. ήσω, P. προκεκυλίνδηκα. acc. * προκυλίω, F. ίσω, P. προκεκύλικα. acc. || Provolvere ſe ad pedes. *Se jetter aux pieds.* τοῖς ποσὶ προσπίπτω. (V. πίπτω in Anom.)

PROUT. Adv. *Selon que, ainſi que.* ὡς γε. * ὥσπερ.

PROXENETA, æ. Maſc. *Un courtier, un entremetteur, un intriguant.* ὁ προξενητὴς, οῦ.

PROXIME. adv. *Tout auprès, tout contre.* ἔγγιστα. * ἐγγύτατα. * πλησιαίτατα. *Dernierement, n'agueres.* νεωστί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad vitam ſapientis Proximè accedunt. πρὸς βίον σοφοῦ ἐγγυτάτω παραγίνονται. || Proximè ad Phaſelidem. ἔγγιστα Φασήλιδος. || Proximè ad eum ſapientiâ & virtute accedit. ἐγγύτατα ἐκείνου τῇ σοφίᾳ τε καὶ τῇ ἀρετῇ τυγχάνει ὤν.

PROXIMITAS, atis, Fœm. *Voiſinage.* ἡ ἐγγύτης, ητος. *Parenté.* ἡ ἀγχιστεία, ας.

PROXIMO, as, are. *Etre fort prochain, s'approcher.* ἐγγίζω, F. ίσω, P. ἤγγικα. dat. *vel* πρὸς, acc. *Etre voiſin.* ὁμορέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡμόρηκα. dat. *Etre parent.* ἀγχιστεύω, F. εύσω, P. ἠγχίστευκα, dat.

PROXIMUS, a, um. Superlat. *Fort prochain, fort près.* ἐγγύτατος, άτη, ατον. * ἔγγιστος, η, ον. *Parent de bien près.* ἄγχιστος, ίστη, στον. || Eorum regioni Proximus erat. ἐγγυτάτω ἦν τῇ ἐκείνων χώρᾳ, *vel* τῆς ἐκείνων χώρας. || Sunt hæc inſaniæ Proxima. ἐγγυτάτω μανίας ἐστὶ ταῦτα. || Proxima pericula. οἱ πλησίον κίνδυνοι. * οἱ ἐγγύτατα κίνδυνοι. || Mihi genere Proximus. ἐμοὶ ἐγγύτατα γένους ὤν. * τῷ γένει ἐγγύτατά μου, *ſeu* μοι, ὤν. || Qui Proximo gradu ſe attingunt. οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες. * οἱ ἔγγιστα τοῦ γένους ὄντες. * οἱ κατὰ γένος προσήκοντες. || Eum Proximo gradu contingo. τοῦτῳ ἐγγυτάτω εἰμὶ κατὰ γένος. || Ætas morti Proxima. ἡλικία θανάτου ἐγγυτάτω οὖσα. || Interitui Proximus. τοῦ ὀλέθρου ἐγγύτατα γινόμενος. * ἔγγιστα ἐλθὼν ἀπολέσαι. || Qui Proximus ante me Conſul creatus eſt. ὁ ἐγγυτάτω πρὸ ἐμοῦ ὕπατος αἱρεθείς. || Proximum eſt ut de his diſſeram. ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ τούτων.

PRUDENS, entis. Omn. gen. *Prudent & ſage.* Συνετὸς, τή, τόν. *Expert & ſçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Prudens & ſciens. εἰδὼς καὶ ἑκών. * ἐκ προνοίας. * ἐκ προαιρέσεως. || Prudens juvenis. ὁ νέος νοῦν ἔχων, *vel uno verbo*, νουνέχων. * ὁ νέος εὔφρονῶν, *vel* εὐφρόνως ἔχων. || Maximè Prudens, maximâ prudentiâ præditus. πλεῖστον νοῦν ἔχων. * πλεῖστον νοῦν κεκτημένος. * συνετὸς ἐν τοῖς μάλιστα. || Prudentem eſſe. φρενῶν εὖ ἥκειν, *ſeu* ἔχειν.

PRUDENTER. adv. *Prudemment.* φρονίμως. * συνετῶς. *Sçavamment.* ἐπιστημόνως. || Commodè ac Prudenter omnia dixiſti. εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν, *ſeu* νουνεχόντως, σὺ πάντα εἶπες. || Prudenter admodum. μετὰ πολλῆς φρονήσεως.

PRUDENTIA, æ. Fœm. *Prudence, ſageſſe.* ἡ φρόνησις, *vel* σύνεσις, εως. *Prévoyance.* ἡ προμήθεια, ας. || Vel exiguâ Prudentiâ præditus. καὶ μικρὸν τοῦ φρονεῖν μετέχων. || Prudentiâ omnibus præſtare. τῇ Συνέσει πάντων προέχειν. || Etiamſi plurimùm Prudentiâ proceſſerit. κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται Συνέσεως. || Magnæ Prudentiæ eſt, privatam rem agere. νοῦν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγεῖν. || Majori Prudentiâ præditus. φρονιμωτέρως, *ſeu* φρονιμώτερον διακείμενος.

PRUDENTIOR, & ius, oris. Compar. *Plus prudent.* φρονιμώτερος, έρα, ερον. || Prudentior aliis. τῶν ἄλλων ἄμεινον φρονῶν.

PRUDENTISSIMUS, a, um. Superl. *Très-prudent.* φρονιμώτατος, άτη, ατον.

PRUINA, æ. Fœm. *Gelée*, ἡ πάχνη, ης. * ὁ πάγος, ου.

PRUINOSUS, a, um. *Sujet à la gelée.* ὁ καὶ ἡ παχνώδης, *vel* παγώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PRUNA, æ. Fœm. *Braſier, charbon ardent.* ἡ ἀνθρακιὰ, ιᾶς. * ἡ ἀνθρακὶς, ίδος. || In prunâ toſtus. *Rôti ſur les charbons.* ἀνθρακισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

PRUNETUM, i. Neut. *Lieu planté de pruniers.* ὁ κοκκυμηλών, ῶνος.

PRUNUM, i. Neut. *Une prune.* τὸ κοκκύμηλον, ου.

PRUNUS, i. Fœm. *Un prunier.* ἡ κοκκυμηλέα, ας. * ἡ κοκκύμηλος, ου. || Pruni ſilveſtres. αἱ ἀγριοκοκκύμηλοι, ων.

PRURIGO, inis, Fœm. *Démangeaiſon.* ὁ κνισμὸς, *vel* κνησμὸς, *ſeu* κνηθμὸς, οῦ.

PRURIO, is, ivi, itum, ire. *Démanger.* κνήθομαι, fut. paſſ. κνησθήσομαι * κνησσιάω, ῶ, F. άσω, κεκνησίακα.

PRURITUS, ûs. Maſc. V. PRURIGO.

PRYTANEUM, ei. Neut. *Lieu fort renommé à Athenes, où les Magiſtrats faiſoient leurs conſultations.* τὸ πρυτανεῖον, ίου.

P S.

PSALLO, is, ere. *Chanter ou jouer du lut, de la harpe, &c.* ψάλλω, F. αλῶ, P. ἔψαλκα.

PSALLOCITHARISTA, æ. Maſc. *Celui qui chante en jouant du lut, &c.* ὁ ψαλλοκιθαριστὴς, οῦ.

PSALMODIA, æ. Fœm. *Pſalmodie, chant.* ἡ ψαλμωδία, ίας.

PSALMUS, i. Maſc. *Un Pſeaume, ou Cantique.* ὁ ψαλμὸς, οῦ.

PSALTERIUM, ii. Neut. *Un Pſalterion, inſtrument de muſique, à cordes.* τὸ ψαλτήριον, ίου.

PSALTES, is. Maſc. *Un Chantre.* ὁ ψάλτης, ου.

PSALTRIA, æ. Fœm. *Une Chanteuſe.* ἡ ψάλτρια, ίας.

PSEGMA, atis. Neut. *Limaille de cuivre ou d'or.* τὸ ψῆγμα, ατος.

PSEPHISMA, atis. Neut. *Arrêt, décret.* τὸ ψήφισμα ατος.

PSEUDOGRAPHIA, æ. Fœm. *L'art des Fauſſaires, fauſſe écriture, ou compoſition de choſe feinte.* ἡ ψευδογραφία, ας.

PSEUDOPROPHETA, æ. Maſc. *Faux Prophête.* ὁ ψευδοπροφήτης, ου.

PSEUDOMENUS, i. Maſc. *Un ſophiſme, un argument ou concluſion ſophiſtique.* ὁ ψευδόμενος, ου.

PSEUDOTHYRUM, i. Neut. *Fauſſe-porte.* τὸ ψευδόθυρον, ου.

PSILOTHRUM, i. Neut. *Dépilatoire; onguent ou autre drogue pour ôter le poil.* τὸ ψίλωθρον, ου.

PSIMMYTHIUM, ii. Neut. *De la céruſe.* τὸ ψιμμύθιον, ίου.

PSITTACUS, i. Maſc. *Un perroquet, oiſeau; ou papegai.* ὁ ψίττακος, ου.

PSORA, æ. Fœm. *Gale, rogne.* ἡ ψώρα, ας.

PSORICUS, a, um. *Galeux, rogneux.* ψωρικὸς, κὴ, κόν.

PSYCHOMANTIUM, ii. Neut. *Le lieu où l'on évoquoit les ames des morts*, τὸ ψυχομαντεῖον, είου.

PSYLLION, ii. Neut. *L'herbe aux puces.* τὸ ψύλλιον.

P T

PTE, ſyllaba quæ adjungitur ablativis caſibus pronominum. *Même.* γε. * περ. || Meapte causâ. ἔμουγε ἕνεκα.

PTERNA, æ. Fœm. *La partie inférieure, le pié d'un mât de navire.* ἡ πτέρνα, ης.

PTERYGIUM, ii. Neut. *Excreſcence de chair, qui couvre une partie de l'ongle.* τὸ πτερύγιον, ίου.

PTISANA, æ. Fœm. *Tiſane, ſorte de breuvage.* ἡ πτισσάνη, vel πτισάνη, ης.

PTOCHOTROPHIUM, ii. Neut. *Un hôpital pour nourrir les pauvres.* τὸ πτωχοτροφεῖον, είου.

PTYAS, adis, Fœm. *Une eſpéce d'aſpic, ſerpent venimeux.* ἡ πτύας, αδος.

P U

PUBEO, es, bui, ere. *Etre dans la fleur de l'âge, de douze à quatorze ans.* ἡβάω, ῶ, F. ήσω, P. ἥβηκα. * ἐφηβάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐφήβηκα.

PUBER, eris, Omn. gen. *Qui eſt en l'âge de douze à quatorze ans.* ὁ καὶ ἡ ἔφηβος, καὶ τὸ βον, ου. V. ADOLESCENS.

PUBERTAS, atis. Fœm. *L'âge de puberté, qui eſt à quatorze ans aux mâles, & à douze aux filles.* ἡ ἥβη, ης. * ἡ ἐφηβία, ίας.

PUBES, is. Fœm. *Le poil folet.* ἡ ἥβη, ης.

PUBESCO, is, ere. *Commencer à avoir barbe, venir en l'âge de quatorze ans.* ἡβάσκω, vel ἡβάω, ῶ, F. ήσω, P. ἥβηκα.

PUBLICANUS, i. Maſc. *Un partiſan, un fermier public.* ὁ τελώνης, ου.

PUBLICATIO, onis. Fœm. *Confiſcation.* ἡ δήμευσις, εως.

PUBLICE & PUBLICITUS. Adverb. *Publiquement.* δημοσίως. * δημοσίᾳ. *Devant tout le monde.* πανδημεί. || Publicè prodeſt, peccata punire. κοινῇ συμφέρει τὰ ἁμαρτήματα κολάζειν. || Publicè ratas leges facere. δημοσίᾳ κυρίους τοὺς νόμους ποιεῖν.

PUBLICO, as, avi, atum, are. *Publier, confiſquer.* δημεύω, F. εύσω, P. δεδήμευκα. acc. * δημοσιόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδημοσίωκα. acc.

PUBLICUS, a, um. *Public.* ὁ καὶ ἡ ἐπίδημος, vel ἐπιδήμιος, καὶ τὸ ον, ου. *Commun & appartenant à tous.* κοινὸς, νὴ, νόν. *Où paſſe le peuple.* ὁ καὶ ἡ λεωφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. || In Publico eſſe. ἐπιδημεῖν, ίω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιδεδήμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Publicum ædificium. δημόσιον οἰκοδόμημα. || Publica utilitas. τὸ κοινῇ συμφέρον. || Publica commoda propter privatas ſordes deſerere. τὰ κοινῇ συμφέροντα τῆς ἰδίας αἰσχροκερδείας ἕνεκα προΐεσθαι. || In Publicum prodire. εἰς τὸ δημόσιον προελθεῖν.

PUDEFACIO, is, feci, factum, ere. *Rendre honteux, faire honte.* αἰσχύνω, F. υνῶ, P. ᾔσχυγκα. acc.

PUDEFACTUS, a, um. *Qui a honte.* αἰσχυνθεὶς, vel αἰδεσθεὶς, θεῖσα, θέν.

PUDEFIO, is, factus ſum, fieri. *Avoir honte.* αἰσχύνομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι. Præt. paſſ. ᾔσχυμμαι.

PUDENDUS, a, um. Part. *De quoi on doit avoir honte.* αἰσχυντέος, τέα, τέον. *Honteux.* ὁ καὶ ἡ ἐπαισχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * αἰσχυντηλὸς, λὴ, λόν. * αἰσχύνης ἄξιος, ία, ιον.

PUDENS, entis. Omn. gen. *Qui a honte*, αἰσχυνόμενος, ένη, ενον. dat. *Honteux.* ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

PUDENTER. adverb. *Honteuſement.* αἰδημόνως. *Avec honte.* μετ' αἰδοῦς.

PUDEO, es, det, duit, ere. Imperſ. Pudet me *J'ai honte.* αἰσχύνομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι. dat. vel acc. rei, vel Partic. vel Infinitiv. *Rougir de honte.* ἐρυθριάω, ῶ, F. άσω, P. ἠρυθρίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pudet me de me ipſo loqui. αἰσχύνομαι περὶ ἐμαυτοῦ λέγειν, vel frequentiùs, περὶ ἐμαυτοῦ λέγων. || Pudet me eis contradicere. αἰσχύνομαι τούτοις ἀντιλέγων. || Vos non Pudet ea facere. ὑμεῖς οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα ποιοῦντες. || Et non Puduit eum, patriæ ſuæ calamitatem, ſuam ſalutem, appellare. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη, τῆς πατρίδος ἀτυχίαν, αὑτοῦ σωτηρίαν, προσαγορεύσας. || Puderet me, ſi viderer horum aliquid prætermiſiſſe. αἰσχυνθείην ἂν, εἰ φανήσομαί τι τούτων παραλιπών. || Pudet me illorum quæ turpiter facta ſunt. αἰσχύνομαι ἐπὶ τοῖς αἰσχρῶς πεπραγμένοις. * αἰσχύνομαι τοῖς αἰσχρῶς πεπραγμένοις. || Pudet me illorum quæ peccavi. αἰσχύνομαι ἐφ' οἷς ἡμάρτηκα. || Eos Puduit ſuæ temeritatis. ᾐσχύνοντο μὲν ἐφ' οἷς ἐθρασύνοντο. || Incœpti eum Pudet. αἰσχύνεται ἐφ' ᾧ ἐνεχείρησεν. || Pudet me factorum. αἰσχύνομαι ἐν τοῖς ἔργοις. || Nullius me Pudet. ἐν οὐδενὶ αἰσχύνομαι. || Hujus me Pudet. καταισχύνομαι τοῦτο. || Cùm eos puderet virtutis noſtrorum. καταισχυνθέντες τὴν ἀρετὴν τῶν ἡμετέρων. || Hoc nos Pudet, vel hujus nos Pudet. πρὸς αἰσχύνης ἡμῖν ἐστι τοῦτο. || Nec eum Pudet malum eſſe. οὐδ' αἰδεῖται κακὸς εἶναι. V. PUDOR.

PUDIBUNDE. adverb. *Honteuſement.* αἰσχυντηλῶς.

PUDIBUNDUS, a, um. *Honteux.* αἰσχυντηλὸς, λὴ, λόν. * ὁ καὶ ἡ αἰσχήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

PUDICE. adv. *Pudiquement.* σωφρόνως. * ἁγνῶς, *Avec honte.* μετ' αἰδοῦς.

PUDICITIA, æ. Fœm. *Chaſteté* ἡ σωφροσύνη, ης. * ἡ ἁγνεία, ας. * ἡ ἁγνότης, ητος.

PUDICUS, a, um. *Pudique, chaſte.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ ον, ονος. * ἁγνὸς, νὴ, νόν.

PUDOR, oris, Maſc. *Honte.* ἡ αἰδὼς, όος, οῦς. * ἡ αἰσχύνη, ης. *Chaſteté.* ἡ ἁγνεία, ας. *Virginité*, ἡ παρθενία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pudor eſt mihi hæc dicere. πρὸς αἰσχύνης ἐστί μοι ταῦτα λέγειν. || Pudori erat. δι' αἰσχύνης ἦν. || Præ pudore. ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. || Sine ullo Pudore. ἀναισχύντως. || Pudorem excutere. λύειν τὴν αἰδῶ, vel αἰδώ. || Pudore oppleri

uſque ad ruborem. αἰδȣ̃ς ἐμπίμπλασθαι ὥςε ἐρυθριᾷν. || Cujus animum nec hominum, nec Deorum Pudor afficit. ὧ μηδὲ ἀνθρώπων, μηδὲ Θεῶν αἰδώς τις ἔρχεται. || Pudore à dicendo refugio. ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ὀκνῶ λέγειν, *vel* αἰσχύνομαι λέγειν. || Pudorem mihi mors non affert. ȣ̓ φέρ{ει} μοι αἰσχύνην τὸ ἀποθανεῖν. || Pudore opprimi. ὑπὸ τῆς αἰσχύνης καταδύεσθαι, *ſeu* κατὰ γῆς δῦναι, *vel* κατὰ γῆς καταδύεσθαι. || Pudore ſuffundi ob res malè geſtas. κατ' αἰδῶ τῶν κακῶς πεπραγμένων πάνυ ἐρυθριᾷν. || Pudorem neſcit, Pudorem depoſuit. ȣ̓κ' ἐπίςαται ἐρυθριᾷν. || Pudore affici ob peccata. ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι ἐρυθριᾷν. || Pudore penè emori. ὀλίγȣ δεῖν ὑπ' αἰδȣ̃ς ἐκθανεῖν. (V. θνήσκω in Anom.) Pudore non afficietur, ſi. ȣ̓δεμίαν αἰσχύνην ὀφλήσει, εἰ. || Gravi Pudore affici. ἐν αἰσχύνῃ δεινῶς ἔχειν. || Omnem Pudorem depoſuit, abjecit. ȣ̓δὲν μετέχει τȣ̃ αἰσχύνεσθαι. || Pudorem omnem abſtergere à fronte, frontem perfricare. τὸ ἐρυθριᾷν τȣ̃ προσώπȣ παντελῶς ἀποξύειν. || Ad ipſam ſcelerum recordationem Pudore ſuffundi. ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν ἁμαρτιῶν ἐγκαλύπτεσθαι, *vel* δυσωπεῖσθαι, *vel* ἐντρέπεσθαι. || Alios Pudore afficere. ἄλλȣς δυσωπεῖν, *vel* ἐντρέπειν. || Ei Pudorem incuſſit. ἐρυθριᾷν ἐποίησεν αὐτόν.

PUELLA, æ. Fœm. *Une fille.* ἡ κόρη, ης. * ἡ παῖς, παιδός. *Petite fille.* τὸ κοράσιον, ίȣ. * τὸ κόριον, ȣ. * ἡ παιδίσκη, ης. * ἡ κορίσκη, ης.

PUELLARIS, & e, is. *De jeune fille.* ὁ καὶ ἡ κορασιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui reſſemble à une petite fille.* ὁ καὶ ἡ κοριοίδης, καὶ τὸ ες, έος, ȣ̃ς.

PUELLARITER, adv. *En jeune fillette.* κορασιωδῶς.

PUELLARIUS. V. PUELLATORIUS.

PUELLASCO, is, ere. *Redevenir jeune fille.* κȣρίζω, F. ίσω, P. κεκȣ́ρικα. *Devenir efféminé.* θηλύνομαι, fut. paſſ. νθήσομαι. Præt. paſſ. τεθήλυμμαι.

PUELLATORIUS, *vel* PUELLARIUS, a, um. *De jeune fille.* παιδικὸς, κὴ, κόν. *De vierge.* παρθενικὸς, κὴ, κόν.

PUELLULA, æ. Fœm. *Une petite fille.* τὸ κορίδιον, ίȣ. * ἡ κορίσκη, ης.

PUELLUS, i. Maſc. *Petit enfant.* τὸ παιδάριον, ίȣ.

PUER, (eri) Maſc. *Enfant, petit garçon.* ὁ παῖς, παιδός. * τὸ παιδίον, ίȣ. *Serviteur.* ὁ παῖς, παιδός. * ὁ δȣ̃λος, ȣ. || A Puero. *Dès l'enfance.* ἐκ παιδός. * ἐκ παίδων.

PUERA, æ. Fœm. *Fille.* ἡ παῖς, παιδός. *Petite fille.* ἡ παιδίσκη, *vel* κορίσκη, ης.

PUERASCO, is, ere. *Devenir enfant, entrer en enfance.* νηπιάζω, F. άσω, P. νενηπίακα.

PUERILIS, & e, is. *Puerile, d'enfant.* παιδικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ παιδαριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

PUERILITAS, atis. Fœm. *Enfance, l'âge d'enfant.* ἡ παιδικὴ ἡλικία. *Actions ou mœurs d'enfant.* τὸ παιδαριῶδες, εος, ȣς.

PUERILITER. adv. *En enfant.* παιδαριωδῶς.

PUERITIA, æ. Fœm. *Enfance.* ἡ παιδικὴ ἡλικία, (ίας.) * ἡ νηπιότης, ητ☉. || A Pueritiâ. *Dès l'enfance.* ἐκ νηπίȣ. * ἐκ παίδων. * ἐκ παιδός. * εὐθὺς ἐκ παίδων. * ἐκ παιδαρίȣ.

PUERPERA, æ. Fœm. *Femme qui a enfanté.* ἡ παιδοτόκ☉, ȣ. *Une accouchée.* ἡ λεχὼ, gen. λεχό☉, χȣ̃ς.

PUERPERIUM, ii. Neut. *Enfantement, accouchement.* ἡ παιδοτοκία, ίας, * ἡ λοχεία, ας. *L'enfant dont une femme eſt accouchée.* τὸ λόχευμα, ατ☉.

PUERPERUS, a, um *Qui produit ou fait enfanter.* ὁ καὶ ἡ παιδοτόκος, καὶ τὸ κον, ȣ.

PUERULUS, i. Maſc. *Petit enfant.* τὸ παιδάριον, ίȣ.

PUERUS, i. Maſc. V. PUER.

PUGIL, ilis. Maſc. & Fœm. *Athléte, qui s'exerce ou ſe bat à coups de poings.* ὁ καὶ ἡ πυγμάχ☉, ȣ. * ὁ πύκτης, ȣ. *Combatant.* ὁ ἀγωνιςὴς, ȣ̃.

PUGILATIO, onis, F. & PUGILATUS, ûs. Maſc. *L'exercice de ceux qui ſe batoient à coups de poings.* ἡ πυγμαχία, ίας. * ἡ πυγμὴ, ῆς.

PUGILLAR, aris. Neut. *Tablette à écrire.* τὸ πινακίδιον, *vel* πυκτίον, ίȣ.

PUGILLARES, ium, ibus. Maſc. plur. *Tablettes à écrire.* τὰ πινακίδια, ίων.

PUGILLARIS, & e, is. *Qui fait une poignée, ou gros comme le poing.* δρακικῖ☉, αία, αῖον.

PUGILLATORIUS, a um. *Qu'on bat à coups de poings.* πυγμαῖ☉, αία, αῖον. *Digne d'être batu à coups de poings.* κονδύλων ἄξι☉, ία, ιον.

PUGILLUS, i. Maſc. *Une poignée.* τὸ δράκιον, ίȣ. * ὁ δρὰξ, ακός.

PUGIO, onis. Maſc. *Un poignard.* τὸ ξιφίδιον, ίȣ.

PUGIUNCULUS, i. Maſc. *Un petit poignard.* τὸ μαχαιρίδιον, ίȣ.

PUGNA, æ. Fœm. *Combat.* ἡ μάχη, ης. || Pedeſtris & navalis Pugna. *Bataille par mer & par terre.* ἡ πεζομαχία καὶ ναυμαχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pugnam pedeſtrem committere. πεζομαχεῖν. navalem. ναυμαχεῖν. || Contra Barbaros navali Pugnâ decertare. πρὸς τȣ̀ς βαρβάρȣς ναυμαχεῖν. || Pugna committitur. γίγνεται μάχη, *vel* ἀγών. || Pugnam committere, conſerere. μάχην συνάπτειν. || Provocare ad Pugnam. εἰς μάχην προκαλεῖσθαι. || Pugnam memoriâ dignam edere. μάχην ἀξίαν λόγȣ μάχεσθαι. || Acris Pugna commiſſa eſt. μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γίγονε. (V. γίνομαι in An.) || Memorabiles Pugnæ, αἱ μάχαι αἱ ἄξιαι μνημονευθῆναι. || Cum iis Pugnam inire. διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς. * εἰς μάχην καθίστασθαι τȣ́τοις. || Cum Romanis ad Pugnam venit. τοῖς Ῥωμαίοις ἐς μάχην κατέστη. || Cum magno clamore in Pugnam ruunt. μετὰ πολλῆς βοῆς συνέρρηξαν ἐς μάχην. || Venit res ad Pugnam. ἄχρι μάχης ἦλθε τὸ πρᾶγμα. * ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. || Antequam Pugnam miſcerent, ac manus confererent. πρὶν συμμῖξαι, καὶ συμβαλεῖν εἰς χεῖρας. || Acerrimam Pugnam committere, καρτερὰν μάχην συνίστασθαι. || Manu Pugnam capeſſere. τὴν μάχην ἐκ χειρὸς συστήσασθαι. || Pugnam facere. μάχην ποιήσασθαι. || Ad pugnam milites educere. τȣ̀ς στρατιώτας εἰς μάχην ἐξάγειν. || Nullus cum iis Pugnam geſſit. ȣ̓δεὶς ἐς μάχην αὐτοῖς ἠντιάσθη. || Acri Pugnâ decertare. ἰσχυρᾷ μάχῃ διαγωνίζεσθαι. || Omnibus copiis Pugnæ aleam ſubire. μάχαις πανδημεὶ διακινδυνεύειν. || Confertâ jam acri ac diuturnâ Pugnâ,

Pugnâ, cedebat noſtra acies, ac perrumpebatur. γενομένης ἐπιπολὺ μάχης καρτερᾶς, ἐνεδίδε ἤδη ἡμετέρα παράταξις, καὶ παρεῤῥήγνυτο. || Pugnâ abſiſtere. ἀφίστασθαι τῆς μάχης. || Bellum Pugnâ decernere. τῇ μάχῃ κρῖναι τὸν πόλεμον. || Ingraveſcente Pugnâ ſecedere. τῆς μάχης βαρησάσης ἀναχωρεῖν. || Perdiù anceps Pugna fuit, & periculum nunc huc, nunc illuc propendebat. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἰσόῤῥοπος ἦν ἡ μάχη, καὶ ὁ κίνδυνος δεῦρο κἀκεῖσε τὰς ῥοπὰς ἐλάμβανε. || Pugna diu cùm anceps fuiſſet. ἰσοῤῥόπε γενομένης ἐπιπολὺ τῆς μάχης. || Dubia Pugna. ἀμφιστηλήσιμος μάχη. || Incertâ ſpe victoriæ Pugna pendebat. ὁ ἀγὼν ἀμφιδοξουμένας εἶχε τὰς ἐλπίδας τῆς νίκης. || Cùm Pugna anceps eſſet. ἀγχωμάλε τῆς μάχης γινομένης. || Primùm quidem anceps Pugna fuit, ad extremum tamen victoria à nobis ſtetit. τὰ μὲν πρῶτα ἀγχώμαλα, τὸ δ' ὖν τέλος τῆς νίκης καθ' ἡμᾶς γέγονε. || Commiſſa acri Pugnâ multiſque ex utraque parte trucidatis, tandem neutrâ ex parte victoriam adepti, noctis interventu dirempti ſunt. μάχης καρτερᾶς γενομένης, καὶ πεσόντων ἀμφοτέρωθεν πολλῶν, τέλος ὐδέτεροι νικήσαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελθέσης.

PUGNACIOR, & ius, oris. compar. *Plus âpre au combat.* μαχιμώτερος, ἑρα, ερον.

PUGNACISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-âpre au combat.* μαχιμώτατος, άτη, ατον.

PUGNACITAS, atis. Fœm. *Apreté au combat, ardeur à combattre.* τὸ μάχιμον, ε. * ἡ δριμύτης, ητος.

PUGNACITER. Adverb. *Avec âpreté, ou ardeur au combat.* μαχίμως. *Opiniâtrément.* φιλονείκως.

PUGNACULUM, i. Neut. V. PROPUGNACULUM.

PUGNATOR, oris. Maſc. *Combatant.* ὁ μαχητὴς, ε. * ὁ μαχήμων, ονος.

PUGNATUS, a, um. *Combatu.* μεμαχημένος, ένη, ένον.

PUGNAX, acis. Omn. gen. *Apre, ardent au combat.* ὁ καὶ ἡ μαχήμων, καὶ τὸ μον, ονος. * ὁ καὶ ἡ μάχιμος, καὶ τὸ μον, ε.

PUGNO, as, avi, atum, are. *Combatre, ſe batre.* μάχομαι. fut. med. χέσομαι, χήσομαι & χεμαι. (V. Anom.) dat. *Etre contraire & repugnant.* ἐναντιόομαι, εμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἠναντίωμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Æquo Marte Pugnare. ἰσοῤῥόπως ἀπομάχεσθαι, vel ἰσοκρατῶς. || Adverſo Marte Pugnare. δυστυχεῖν ἐν τῇ μάχῃ. * ἀτυχεῖν ἐν τῇ μάχῃ. * περὶ τὴν μάχην δυστυχεῖν * τὰ τῆς μάχης ἀτυχεῖν. || Adverſo marte Pugnarunt Lacedæmonii. ἠτύχηται τοῖς Λακεδαιμονίοις ἡ μάχη. || Secundo Marte Pugnare. τὰ τῆς μάχης εὐτυχεῖν * περὶ τὴν μάχην εὐτυχεῖν. || Feliciter Pugnatur. τὰ τῆς μάχης εὐτυχεῖται. || Aperto Marte Pugnare. ἐκ τε φανερε, vel ἐκ τε ἐμφανες μάχεσθαι. || Pugnare cum hoſtibus. μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις. || Difficile eſt cum amore Pugnare. ἔρωτι μάχεσθαι, χαλεπόν. || Cum fame & ſiti Pugnare. λιμῷ καὶ δίψει μάχεσθαι. || Adverſus Gigantes Dii inter ſe pugnarunt. πρὸς τὲς Γίγαντας οἱ Θεοὶ μετ' ἀλλήλων ἐμαχήσαντο. || Pro aliquo Pugnare. περί τινος, vel ὑπέρ τινος μάχεσθαι. || De hac re Pugnant. περὶ τέτε μάχονται. || Cùm cives pro regione contra alios bellare deberent, intra mœnia inter ſe Pugnant. οἱ πολῖται, ἀντὶ τε πρὸς ἑτέρες περὶ τῆς χώρας πολεμεῖν, ἐντὸς τείχες πρὸς ἀλλήλες μάχονται. || Adversùs inſtructam aciem Pugnare. πρὸς φάλαγγα συντεταγμένην μάχεσθαι. || Pro juſtitiâ Pugnant. ὑπὲρ τε δικαίε μάχονται. || Contra Barbaros claſſe Pugnare. πρὸς τὲς βαρβάρες ναυμαχεῖν. || Pro Dominis Pugnare. ὑπερμαχεῖν τῶν δεσποτῶν. || Pro communi libertate Pugnare. τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ὑπερμαχεῖν. || Fortiter Pugnare contra hoſtes. ἐῤῥωμένως τοῖς πολεμίοις, vel πρὸς τὲς πολεμίες διαμάχεσθαι. || Pro re familiari Pugnare. ὑπὲρ τῆς ἐσίας διαμάχεσθαι. || In acie Pugnare ἐν ταῖς μάχαις ἀγωνίζεσθαι. || De primatu, honore & gloriâ Pugnare. περὶ πρωτείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης ἀγωνίζεσθαι. || Pro tuenda libertate Pugnandum eſt. ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δεῖ. || Pugnant, ne ea facere cogantur. ἀγωνίζονται ὑπὲρ τε μὴ ποιεῖν ταῦτα. || Unà cum alio Pugnare. μετ' ἄλλε τινὸς ἀγωνίζεσθαι. || Pro patria fortiter Pugnare. ἐῤῥωμένως ὑπὸ τῆς πατρίδος ἀμῦναι, vel ἀμύνεσθαι. || De hac re Pugnatur. ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τέτε ἐστί. || Pugnabimus in umbra. ὑπὸ σκιᾶς ἔσται ἡμῖν ἡ μάχη. || Non erat illis in animo Pugnare. μαχήσασθαι ἐκ ἐποιεῦντο βελήν. || Apertis viribus Pugnare. ἐκ τε φανερε μάχην ποιήσασθαι, vel μάχην μάχεσθαι. V. PUGNA.

PUGNUS, i. Maſc. *Le poing.* ὁ δρὰξ, ακός. * ἡ πυγμὴ, ῆς. * ὁ κόνδυλος, ε.

PULCHELLUS, a, um. *Joli, aſſez beau.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκαλος, καὶ τὸ λον, ε.

PULCHER, (chri) a, um. *Beau.* καλὸς, λὴ, λόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pulcher admodum. πλεῖστον κάλλος ἔχων. || Pulcher juvenis. νέος εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ὤν. vel τε κάλλες μετεσχηκώς. || Pulcher aſpectu. καλὸς ἰδεῖν. || Admodum Pulcher. κάλλιστα ἔχων τὴν ὄψιν. * πάνυ ὡραῖος. || Pulchrâ formâ præditus. καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. * καλὸς ἰδεῖν. * μορφῆς εὖ ἥκων. * τὴν ὥραν λαμπρός. || Procerus ac Pulcher. εὐμήκης καὶ χαρίεις ἰδεῖν. || Satis Pulcher. τὴν ὄψιν ἱκανός. || Pulchrum opus. καλὸν ἔργον. || Pulcher eſt ille conatus. τόγε ἐγχείρημα καλῶς ἔχει.

PULCHERRIMUS, a, um. ſuperl. *Très-beau.* κάλλιστος, ίστη, στον. || Pulcherrimâ formâ præditus. τὸ εἶδος πάγκαλος. || Pulcherrimum igitur hoc de Theſeo habeo dicere. κάλλιστον μὲν ὖν περὶ Θησέως τῦτο εἰπεῖν ἔχω.

PULCHRE. adverb. *D'une belle maniere.* καλῶς. *Honnêtement.* εὐπρεπῶς. || Pulchrè factum. καλῶς πεπραγμένον, ſeu πραχθέν. || Mihi Pulchrè eſt. καλῶς ἔχω. * καλῶς ἔχει μοι τὰ πράγματα. || Pulchrè valet. καλῶς ἔχει τὸ σῶμα. || Si Pulchrè valent. εἰ καλῶς ἔχεσι τὸ σῶμα.

PULCHRIOR, & ius, ioris. comparat. *Plus beau.* ὁ καὶ ἡ καλλίων, καὶ τὸ κάλλιον, ονος. || Aliis Pulchrior. πλεῖον τῶν ἄλλων κάλλος ἔχων. * τε κάλλες πλεῖον τῶν ἄλλων μετέχων.

PULCHRITUDO, inis. Fœm. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ες. * ἡ καλλονὴ, ῆς. * ἡ εὐμορφία, ίας. || Eximiâ Pulchritudine fœmina. πλείστε κάλλες με-

τέχουσα γυνή. || Maximâ Pulchritudine præditus. μέγιστον κάλλ@ κεκτημέν@. || Pulchritudine longè aliis præſtans. κάλλος τῆς παρὰ πᾶσιν εὐμορφίας παμπολὺ διαφέρων. || Fœmina eleganti Pulchritudine. γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδής. || Ingenti Pulchritudine ac venuſtate præſtans. ὁ μάλα εὐπρόσωπ@, καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπής. || Eximiâ Pulchritudine mulier. γυνὴ ὑπερφυὴς τὸ κάλλ@. || Ad ſummam Pulchritudinem pervenire. ἐπ' ἄκρον ἐλθεῖν εὐμορφίας. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Pulchritudine conſpicuus. τῷ κάλλει περίβλεπτ@. || Eximiâ Pulchritudine homo. ἀνὴρ εἰς ὑπερβολὴν πάγκαλ@. || Corporis Pulchritudo. τῆ σώματ@ εὐμορφία, vel ὥρα, vel κάλλ@. || Oris Pulchritudo. τῆς ὄψεως κάλλ@. || Eximia Pulchritudo. κάλλος ἔξοχον, vel ἐξαίρετον. Suavis. ἡδύ. amabilis. ἀξιέραστον. || Pulchritudinis haud expers. μετρίως τῆ κάλλες μετειληφώς, vel μετεσχηκώς.

PULEGIUM, ii, *vel* PULEIUM, ii. Neut. Cic. *Pouliot, herbe.* ὁ βλήχων, vel γλήχων, ον@.

PULEX, icis. Maſc. *Une puce.* ἡ ψύλλα, ης.

PULICOSUS, a, um. *Plein de puces.* ὁ καὶ ἡ ψυλλώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ες.

PULLARIUS, ii, Maſc. *Celui qui nourrit des poulets.* ὁ ὀρνιθοτρόφ@, vel νεοσσοτρόφ@, ε. *qui en vend.* ὁ ὀρνιθοκάπηλ@, ε.

PULLASTER, ſtri. Maſc. *Un jeune coq.* ὁ νέ@ ἀλεκτρυὼν, (όνος.) *Un poulet.* τὸ νεόσσιον, ιε.

PULLASTRA æ. Fœm. *Une jeune poule.* ἡ νέα ἀλεκτορὶς, (ίδ@.) *Une poulette.* τὸ νεόσσιον, ιε.

PULLATIO, onis. Fœm. *Nichée ou couvée de pouſſins.* ἡ νεοττεία, ας. * ἡ νεόττευσις, εως; * ἡ νεοσσοποιΐα, ας. *Nourriture de pouſſins.* ἡ νεοσσοτροφία, ιας.

PULLATUS, a, um. *Vêtu de robe de deuil, ou de noir.* ὁ καὶ ἡ μελανείμων, καὶ τὸ ον, ον@.

PULLESCO, is, ere. V. PULLULASCO.

PULLICENUS, i. Maſc. *Petit poulet.* τὸ νεόττιον, ιε.

PULLIGO, inis. Fœm. *Noirceur, ou couleur enfumée.* ἡ φαιότης, ητ@.

PULLINUS, a, um. *De Poulin.* πωλικὸς, ἡ, ον.

PULLITIES, iei, Fœm. V. PULLATIO.

PULLULASCO, is, ere. *Bourgeonner.* βλαστάνω & βλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβλάστηκα. *Produire des rejettons.* μοσχεύω, F. εύσω, P. μεμόσχευκα.

PULLULO, as, are. *Idem.*

PULLULUS, i. Maſc. *Un petit pouſſin.* τὸ νεόττιον, ιε. *Rejetton d'une plante.* τὸ μοσχίον, ιε.

PULLUS, i. Maſc. *Pouſſin.* ὁ νεοσσὸς, vel νεοττὸς, ε. *Poulin.* ὁ πῶλ@, ε. *Rejetton de plante.* ὁ μόσχ@, ε.

PULLUS, a, um. Noir, *gris enfumé.* φαιὸς, ὰ, όν.

PULMENTARIS, & e, is. *Qui concerne les viandes qu'on ſert ſur table.* ὁ καὶ ἡ εἰς παρόψημα ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ειον, ου. * τῶν ὄψων ἴδι@, ία, ιον.

PULMENTARIUM, ii. Neut. *Potage, ce qu'on mange avec ſon pain.* τὸ προσφάγιον, ιε. *Toute ſorte de viande.* τὸ ὀψάριον, ιε.

PULMENTUM. i. Neut. *Potage* τὸ προσόψημα, ατ@. * τὸ προσφάγιον, ιε. *Toute ſorte d'autres viandes.* τὸ ὄψον, ε. * τὸ ὄψημα, vel παρόψημα, ατ@.

PULMO, onis. Maſc. *Le poumon.* πνεύμων, ον@. || Pulmo marinus. ὁ ἁλιπνεύμων, ον@.

PULMONARIUS, a, um. *Qui a mal au poumon, poumonique.* πνευμονικὸς, κὴ, κόν.

PULMUNCULUS, i. Maſc. *Un petit poumon.* ὁ μικρὸς πνεύμων. *Quelque petite choſe reſſemblante à un poumon.* (μικρόν τι πνευμονοειδὲς, (έ@, οῦς.)

PULPA, æ. Fœm. *Chair tendre & ſans os.* ὁ μυὼν, ῶν@.

PULPAMENTUM, i. Neut. *Chair délicate & friande.* τὸ ἡδύκρεων, εω.

PULPITUM, i. Neut. *Pupitre, ou chaire.* ἡ θυμέλη, ης. * τὸ λογεῖον, ε. *Un échafaud.* τὸ ἀνάβαθρον, ε.

PULS, ltis, Fœm. *Nourriture faite de farine, d'eau, de miel, ou de fromage & d'œufs : bouillie.* ὁ πόλτ@, ε. * ἡ ἀθάρα, ας.

PULSANDUS, a, um. part. *Qu'il faut pouſſer.* ἀνακρουστέ@, στέα, στέον. *Qu'on doit fraper.* βλητέ@. τέα, τέον.

PULSATIO, onis. Fœm. *L'action de pouſſer,* τὸ κροῦσμα, ατ@. * ἡ κροῦσις, εως. *de fraper.* ἡ βλῆσις, vel τύψις, εως.

PULSATOR, oris Maſc. *Qui pouſſe.* ὁ κρεστὴς, ε. || Pulſator citharæ. *Joueur de lut.* ὁ κιθαριστὴς, vel ὁ κιθαρῳδὸς, ε.

PULSATUS, a, um. part. *Pouſſé.* κρεσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Frapé.* βληθεὶς, θεῖσα, θέν.

PULSIO, onis. Fœm. V. PULSUS, ûs.

PULSO, as, avi, atum, are. *Pouſſer, heurter.* κρέω, F. έσω, P. κέκρεκα. acc. * ὠθέω, F. ώσω, P. ἔωκα. (V. Anom.) acc. *Fraper.* παίω, F. αίσω, P. πέπαικα. acc. *Chaſſer.* ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω. (V. ἐλαύνω in Anom.) acc. || Pulſare citharam. κίθαραν κρέειν, vel κρέκειν, κω, F. ξω, P. κέκρεχα. || Pulſare fores. θυροκοπεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθυροκόπηκα. * θύραν κόπτειν, πτω, F. ψω, P. κέκοφα. || Qui pulſat januam. ὁ θυροκόπ@, ε. * ὁ θυροκοπήτης, ε.

PULSUS, a, um. part. *Pouſſé.* κρεσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Frapé.* βληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Chaſſé.* ἐξελασθεὶς, θεῖσα, θέν.

PULSUS, ûs. Maſc. *L'action de pouſſer.* ὁ ὠθισμὸς, ε. * ἡ κροῦσις, εως. *Batement, l'action de batre.* ἡ βλῆσις, εως. *de chaſſer.* ἡ ἐξέλασις, εως. *Le pouls.* ὁ σφυγμὸς, ε.

PULTARIUS, ii. Maſc. *Vaiſſeau à faire de la bouillie.* τὸ ἑψητήριον, vel χυτρίδιον, ιε.

PULTICULA, æ. Fœm. *Un peu de bouillie, petit mets fait avec de la farine, de l'eau, du miel, ou du fromage & des œufs.* τὸ πολτάριον, ιε.

PULTIPHAGUS, a, um. *Mangeur de cette bouillie.* ὁ καὶ ἡ πολτοφάγ@, καὶ τὸ γον, ε.

PULTO, as, avi, are. V. PULSO.

PULVERATIO, onis. Fœm. *Pulvériſation.* ἡ κονιόρτωσις, εως.

PULVEREUS, a, um. *Poudreux, de pouſſiere,* ὁ καὶ ἡ κονιώδης, vel κονιορτώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ους.

PULVERO, as, avi, atum, are. *Pulvériſer, mettre en poudre.* κονίζω, F. ίσω, P. κεκόνικα. acc. * κονιορτόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκονιόρτωκα. acc.

PULVERULENTUS, a, um. *Poudreux.* ὁ καὶ ἡ κονιώδης, vel κονιορτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PULVILLUS, i. Maſc. *Un petit oreiller.* τὸ μικρὸν προσκεφάλαιον, ου. *Un petit couſſin.* τὸ ςτρωμάτιον, ου. * τὸ ὑπαγκώνιον, ίου.

PULVINAR, aris. Neut. *Un oreiller.* τὸ προσκεφάλαιον, ου. *Un couſſin.* τὸ ὑπαγκώνιον, ίου.

PULVINARIUM, ii. Neut. V. PULVINAR. *Lit dans les Temples, ſur lequel les Païens mettoient les ſtatues de leurs Dieux.* ἡ κλίνη, ης.

PULVINATUS, a, um. *Mou comme la plume ou le duvet.* ὁ καὶ ἡ μνοώδης, vel χνοώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Fait en façon d'oreiller.* ὁ καὶ ἡ προσκεφαλαιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PULVINULUS, i. Maſc. *Un petit oreiller.* τὸ μικρὸν προσκεφάλαιον, ου. *Un petit couſſin.* τὸ ςρωμάτιον μικρὸν, ου. *Une petite planche ou couche de jardin.* ἡ μικρὰ πρασιὰ, ᾶς.

PULVINUS, i. Maſc. V. PULVINAR. *Une planche, ou couche de jardin.* ἡ πρασιὰ, ᾶς.

PULVIS, eris. Maſc. vel Fœm. *Poudre.* ὁ κονιορτὸς, οῦ. * ἡ κόνις, εως. || Sine Pulvere, citra Pulveris jactum. ἀκονιτί. V. PULVERO.

PULVISCULUS, i. Maſc. & PULVISCULUM, i. Neut. *Poudre, ou pouſſiere fort menue.* τὸ κονίτρον, ου.

PUMEX, icis. Maſc. & aliquando Fœm. *Pierre-ponce, ſorte de pierre.* ἡ κίσσηρις, vel κίσηρις, εως. * ἡ κισσηρὶς, ίδος.

PUMICATUS, a, um. *Poli avec une pierre de ponce.* κισσήρει σμηχθεὶς, εῖσα, έν.

PUMICEUS, a, um. *Plein ou abondant en pierres ponces.* ὁ καὶ ἡ κισσηρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble à des pierres ponces.* ὁ καὶ ἡ κισσηροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

PUMICO, as, avi, atum, are. *Poncer, nétoyer avec une pierre-ponce.* τῇ κισσήρει σμήχω, F. ξω. P. ἔσμηχα. vel καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. acc. *Polir avec une pierre ponce.* τῇ κισσηρίδι λεαίνω, F. ανῶ, P. λελέαγκα. acc.

PUMICOSUS, a, um. V. PUMICEUS.

PUMILIO, onis, & PUMILIUS, ii, & PUMILO, onis, & PUMILUS, i. Maſc. *Un nain.* ὁ νάνος, vel νάννος, ου.

PUNCTIM. adverb. *De pointe, d'eſtoc.* στίγδην. *En piquant,* κεντρηδόν.

PUNCTIO, onis. Fœm. *Piquure.* ἡ κέντησις, εως. * τὸ νύγμα, ατος. * ὁ νυγμὸς, οῦ.

PUNCTIUNCULA, æ. Fœm. *Petite piquure.* τὸ νυγμάτιον, ίου.

PUNCTUM, i. Neut. & PUNCTUS, i. Maſc. *Un point.* ἡ στιγμὴ, ῆς. || Punctum temporis. τὸ ἀκαρὲς τοῦ χρόνου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Puncto temporis. ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου. * ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. vel ἐν ἀκαρεῖ. * ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ. || Ne Punctum quidem temporis μηδ' ἀκαρὲς τοῦ χρόνου. || Punctum attingere. τῇ στιγμῇ ἐφάπτεσθαι.

PUNCTUS, a, um. Part. *Piqué.* νενυγμένος, vel κεκεντημένος, ένη, ένον. * στιχθεὶς, θεῖσα, θέν.

PUNCTUS, ûs. Maſc. V. PUNCTIO.

PUNGENDUS, a um. *Qu'on doit piquer.* στικτέος, vel νυκτέος, τέα, τέον.

PUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Piquer.* στίζω, F. ίξω, P. ἔστιχα. acc. * νύττω, F. ξω, P. νένυχα. acc. * κεντέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκέντηκα. acc.

PUNICEUS, a, um. *De couleur d'écarlate, rouge éclatant.* φοινίκεος, εία εον, vel φοινίκεος, οῦς: έα, ῆ: εον, οῦν.

PUNICUM Malum. *Pomme de grenade.* ἡ ῥοὰ, vel ῥοιὰ, ᾶς.

PUNIENDUS, a, um. Part. *Qu'on doit punir, digne d'être puni.* κολαστέος, vel τιμωρητέος, τέα, τέον. * ὁ καὶ ἡ ἀποτίμητος, καὶ τὸ ον, ου.

PUNIO, is, ivi, itum, ire. *Punir.* κολάζω, F. άσω, P. κεκόλακα. acc. * τιμωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τετιμώρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Leviùs improbos Punire quàm par eſt. ἐνδεεστέρως τιμωρεῖν τοὺς πονηροὺς, ἢ προσήκει. || Graviter Punire. δειναῖς τιμωρίαις κολάζειν. * μεγίστῃ τιμωρίᾳ κολάζειν. || Graviſſimo ſupplicio eum Punivit. ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις αὐτὸν ἐκόλασε. || Calumniatores pariter ac delinquentes Punire. τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας ταῖς αὐταῖς ζημίαις κολάζειν, ὥσπερ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας. || A judice Puniri. ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κολάζεσθαι. * παρὰ τοῦ δικαστοῦ τιμωρίαν δοῦναι. || Puniri propter peccata. ὑπὲρ τῶν ἁμαρτημάτων τιμωρίαν δοῦναι, vel δίκην δοῦναι. || Pro ſceleribus Puniri. τῶν πονηριῶν τιμωρίαν ὑποσχεῖν, vel δίκην ὑπέχειν. || Peccata aliorum Punire. τιμωρίαν λαβεῖν, vel δίκην λαβεῖν τῶν ἄλλοις ἡμαρτημένων. || Graviter alios Punire. τὴν μεγίστην παρὰ τῶν ἄλλων τιμωρίαν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Morte aliquem Punire. ζημιοῦν τινα θανάτῳ. || Perpetuo exilio Puniri. ἀειφυγίᾳ ζημιῶσαι. || Publicatione bonorum Punire. δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦν. || Qui amore juſtitiæ Puniuntur. οἱ μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντες. || Carcere aliquem Punire. τιμῆσαί τινι δεσμοῦ. V. PŒNA.

PUNITIO, onis. Fœm. *Punition.* ἡ τιμωρία, ίας.

PUNITOR, oris. Maſc. *Puniſſeur, qui punit.* ὁ κολαστὴς, vel τιμωρητὴς, οῦ.

PUNITUS, a, um. *Puni.* κολασθεὶς, vel τιμωρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

PUPA, æ. Fœm. *Une petite fille.* τὸ κοράσιον, vel κόριον, ίου. *Une poupée.* τὸ ἀγαλμάτιον παρθενοειδές. * τὸ κόριον, ίου.

PUPILLA, æ. Fœm. *La prunelle de l'œil.* ἡ κόρη, ης. *C'eſt auſſi une fille mineure.* ἡ ὀρφανὴ, ῆς.

PUPILLARIS, & e, is. *De pupille, de mineur.* ὀρφανικὸς, κὴ, κόν.

PUPILLUS, i. Maſc. *Un pupille, ou mineur.* ὁ ὀρφανὸς, οῦ.

PUPPIS, is Fœm. *La poupe, l'arriere d'un vaiſſeau.* ἡ πρύμνα, ης.

PUPULA. æ. Fœm. *La prunelle de l'œil.* ἡ κόρη, ης. *Petite poupée.* τὸ παιδισκάριον, ίου.

PUPULUS, i. Maſc. *Petit poupon, petit enfant.* τὸ βρεφύλλιον, ίου. * τὸ παιδάριον, ίου.

PUPUS, i. Maſc. *Petit enfant, poupon.* τὸ παιδάριον, ίου.

PURE. adv. *Purement, nettement.* καθαρῶς. * καθαρίως. *Chaſtement.* ἁγνῶς. *Entierement.* εἰλικρινῶς.

PURGABILIS, & e, is. *Aiſé à nettoyer.* ὁ καὶ ἡ εὐκάθαρτος, καὶ τὸ τον, ου.

PURGAMEN, inis, & PURGAMENTUM, i. Neut. *Ordure, vuidange, immondice qu'on nettoie.* τὸ ἀποκάθαρμα, *vel* περίψημα, ατος.

PURGATIO, onis. Fœm. *Purgation.* ἡ κάθαρσις, εως. *Excuſe.* ἡ ἀπολογία, ίας.

PURGO, as, avi, atum, are. *Purger, nettoyer.* καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. acc. * ἀποκαθαίρω, F. αρῶ, P. ἀποκεκάθαρκα. acc. * καθαρίζω, F. ίσω, P. κεκαθάρικα. acc. || Crimen, *vel* Crimine ſe purgare. ὑπὲρ τοῦ ἐγκλήματος ἀπολογεῖσθαι, έομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀπελογησάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Maculas Purgare. τὰς κηλῖδας καθαίρειν. || Crimen Purgare, diluere, refutare. τὸ ἔγκλημα διαλύειν, *ſeu* διαλύεσθαι. * πρὸς τὰ ἐγκλήματα ἀντειπεῖν, *ſeu* ἀπολογεῖσθαι. || Crimina iſta per litteras Purgat. ταύταις κατηγορίαις διὰ γραμμάτων ἀπολογεῖται. || Quomodò ſe Purgat? τίνι ἀπολογίᾳ χρῆται; || Purgare ſe de iis quæ objiciuntur. ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ κατηγορημένα. || Purgabit ſe. ἀπολογήσεται ὑπὲρ αὐτοῦ.

PURIFICATIO, onis. Fœm. *Purification, purgation.* ὁ ἁγνισμὸς, οῦ. * ὁ καθαρισμὸς, οῦ.

PURIFICO, as, avi, atum, are. *Purifier, expier, purger.* ἁγνίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἥγνικα. acc. * καθαρίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. κεκαθάρικα. acc.

PURITAS, atis. Fœm. *Pureté.* ἡ ἁγνεία, είας. * ἡ καθαρότης, ητος.

PURITER. adverb. V. PURE.

PURPURA, æ. Fœm. *Pourpre, le poiſſon, ou la teinture qu'on en tire.* ἡ πορφύρα, ας.

PURPURARIUS, a, um. *Appartenant à ceux qui teignent en pourpre.* πορφυρευτικὸς, κὴ, κόν. || Purpurariæ officinæ. τὸ πορφυροβαφεῖον, ου.

PURPURASCO, is, ere. *Devenir, ou être de couleur de pourpre.* πορφυρίζω, F. ίσω, P. πεπορφύρικα.

PURPURATUS, a, um. *Vêtu de pourpre.* ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, καὶ τὸ ρον, ου. * πορφυρίσας, ίσασα, ίσαν.

PURPUREUS, a, um *De pourpre.* πορφύρεος, οῦς; έη, ῆ; εον, οῦν.

PURPURISSO, as, are. *Teindre avec de la craie de mine d'argent empourprée.* τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω, F. ίσω, P. κέχρικα. acc.

PURPURISSUM. i. Neut. *Craie de mine d'argent teinte en pourpre.* τὸ ἀνδρείκελον, ου.

PURPURO, as, are. *Teindre en couleur de pourpre.* πορφύρω, F. υρῶ, P. πεπόρφυρκα. acc. *Etre rouge comme de la pourpre.* πορφυρίζω, F. ίσω, P. πεπορφύρικα.

PURULENTE. adv. *Avec du pus, ou ordure d'apoſtume.* ἐμπύως. * ὑποπύως. * μετὰ πύου.

PURULENTIA, æ. Fœm. *Plénitude de pus.* τὸ πυῶδες, εος, ους.

PURULENTUS, a, um. *Plein de pus, & d'ordure d'apoſtume.* ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, *vel* διάπυος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ πυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Purulenta excreatio. τὸ ἐμπύημα, *vel* διαπύημα, ατος.

PURUS, a, um. *Pur, net.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. * καθάριος, ία, ιον. *Chaſte.* ἁγνὸς, νὴ, νόν.

PUS, puris, Neut. *Du pus, la boue & l'ordure qui ſort d'une apoſtume, ou d'un ulcere.* τὸ πύος, εος, ους. * τὸ πύον, ύου. || Pus movens, faciens. ὁ καὶ ἡ πυοποιὸς, καὶ τὸ ὸν οῦ.

PUSILLANIMIS, & e, is. PUSILLANIMUS, a, um. *Craintif.* δειλὸς, λὴ, λόν. *Qui a peu de courage.* ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, καὶ τὸ ον, ου.

PUSILLANIMITAS, atis. Fœm. *Puſillanimité, peu de courage.* ἡ μικροψυχία, ίας.

PUSILLANIMITER. adverb. *Lâchement, ſans courage.* μικροψύχως.

PUSILLUS, a, um. *Petit.* σμικρὸς, *vel* μικρὸς, ρὰ, ρόν, * ὀλίγος, γη, γον. || Qui, quæ, quod Puſilli animi eſt. V. PUSILLANIMIS.

PUSIO, onis. Maſc. *Petit enfant.* τὸ παιδίον, ίου.

PUSTULA, æ. Fœm. *Une ampoule, ou puſtule qui vient ſur la peau.* ἡ φλύκταινα, ης. * ἡ φλυκτὶς, ίδος. * τὸ ἐξάνθημα, ατος. *Ampoule de brulure.* τὸ ἔγκαυμα, ατος.

PUSTULATUS, a, um. *Ampoulé.* φλυκταινωθεὶς, θεῖσα, θέν.

PUSTULOSUS, a, um. *Plein de puſtules, ou ampoules,* ὁ καὶ ἡ φλυκταινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PUSULA, æ. Fœm. *Ampoule, ou puſtule.* ἡ φλυκτὶς, ίδος. *Le feu ſauvage, ou de ſaint Antoine, maladie.* τὸ ἐρυσίπελας, ατος.

PUSULOSUS, a, um, *Plein de puſtules, ou ampoules.* ὁ καὶ ἡ φλυκταινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Couvert ou malade du feu ſaint Antoine.* ὁ καὶ ἡ ἐρυσιπελατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

PUTA. adv. *A ſçavoir, par exemple.* δηλαδή.

PUTAMEN, inis. Neut. *Tout le ſuperflu qu'on coupe & ôte de quelque choſe.* τὸ ἀπόκομμα, *vel* ἀποκάθαρμα, ατος. *Coquille, écaille.* τὸ κέλυφος, *vel* λέπος, εος, ους. *Coquille ou écaille d'huître, ou d'autre poiſſon.* τὸ ὄστρακον, ου.

PUTATIO, onis. Fœm. *L'action d'émonder les arbres.* ἡ ἀποκάθαρσις, *vel* κλάδευσις, εως. *de tailler la vigne.* ἡ ἀμπελουργία, ίας. *Eſtime, réputation.* ἡ εὐδοκιμία, ίας. * ἡ δόξα, ης.

PUTATOR, oris. Maſc. *Emondeur d'arbres.* ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος. *Qui taille la vigne.* ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ.

PUTATORIUS, a, um. *Qui ſert à émonder les arbres, ou à tailler la vigne.* κλαδευτήριος, α, ον.

PUTATUS, a, um. *Emondé, taillé.* κλαδευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Penſé, eſtimé.* νομισθεὶς, θεῖσα, θέν.

PUTEAL. Neut. *Le ſiége du Préteur, ou le parquet où il juge.* τὸ βῆμα, ατος.

PUTEALIS, & e, is. *De puits.* φρεατιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ φρεάτειος, καὶ τὸ ον, ου.

PUTEANUS, a, um. *Idem.*

PUTEARIUS, ii. Maſc. *Qui fait des puits.* ὁ φρεατορύκτης, ου.

PUTEO, es, tui, ere. PUTESCO, is, ere. *Etre puant, exhaler une mauvaiſe odeur.* βρωμέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβρώμηκα. * δυσώδης. (pro Maſc. & Fœm.) εἰμί.

PUTEUS, i. Maſc. *Un puits.* τὸ φρέαρ, ατ☉.

PUTIDE. adv. *Puamment, ſentant mauvais.* δυσωδῶς. *D'une façon trop affectée, & déſagréable.* κακοζήλως. * ἀηδῶς. *Salement & vilainement.* αἰσχρῶς.

PUTIDIUSCULUS, a, um. *Sentant un peu mauvais.* σμικρόν τι δυσωδέστερ☉, έρα, ερον. *Un peu deſagréable.* σμικρόν τι ἀηδέστερ☉, έρα, ερον.

PUTIDULUS, a, um. *Un peu puant.* δυσωδέστερ☉, έρα, ερον. *Aſſez déplaiſant.* ἀηδέστερ☉, έρα, ερον.

PUTIDUS, a, um. *Puant, qui ſent mauvais.* ὁ καὶ ἡ δυσώδης, vel βρωμώδης, vel βρωματώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ους. *Trop affecté, & qui pour cela même déplaît aux perſonnes d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ κακόζηλ☉, τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀηδής, καὶ τὸ ές, έ☉, ῦς. *Déſagréable à entendre, odieux.* μυσαρὸς, ρὰ, ρόν.

PUTO, as, avi, atum, are. *Couper les choſes ſuperflues.* ἀποκαθαίρω. F. αρῶ, P. ἀποκεκάθαρκα. acc. *Emonder ou tailler.* κλαδεύω, vel ἀποκλαδεύω, F. εύσω, P. ἀποκεκλάδευκα. acc. || Putare vitem. ἀμπελουργεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ἠμπελούργηκα.

PUTO. *Penſer, juger.* ὑπολαμβάνω, fut. λήψομαι. (V. λαμβάνω in An.) * νομίζω, F. ίσω, P. νενόμικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut Puto. ὡς οἴομαι, ſeu οἶμαι. * ὡς δ' ἐγὼ οἴομαι. * ὥσπερ οἴομαι. || At, Puto, iſti præſtant. ἀλλ' οἶμαι, προέχουσιν. οὗτοι. || Eum ſapientem Putant. τοῦτον σοφὸν νομίζουσι, vel ὑπολαμβάνουσι, vel ἡγοῦνται. || Putatur prudens. συνετὸς ὑπολαμβάνεται, vel νομίζεται. * συνετὸς εἶναι. δοκεῖ. * συνετοῦ δόξαν ἔχει. || Ab omnibus ſapiens Putatur. παρὰ πᾶσι σοφοῦ δόξαν ἔχει. * παρὰ πάντων σοφοῦ δόξαν ἔλαβεν. * πᾶσι σοφὸς δοκεῖ εἶναι. || Qui prudentiſſimus Putabatur. ὁ δόξας εἶναι φρονιμώτατ☉. || Id non parvum Putant. τοῦτο οὐ μικρὸν ὑπολαμβάνουσι, ſeu ἡγοῦνται. || Nec Putandum eſt, ea licere. μηδὲ νομιστέον, vel συνετέον, vel ἡγητέον, ταῦτα ἐξεῖναι. || Sic equidem Puto. οὕτως ἔχω τῆς γνώμης. * οὕτω γινώσκω. || Putant, ſe jam viciſſe. οὕτως ἔχουσι τὴν γνώμην, ὡς ἤδη κεκρατηκότες. || Idem Puto. τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχω. || Rectè Putas. ὀρθῶς γινώσκεις. * καλῶς φρονεῖς. || Celeriùs quàm Putabat. θᾶττον τῆς δόξης. || Contra quàm Putabat. παρὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην vel παρὰ δόξαν. || Putat doctrinam animo nihil prodeſſe. ὡς τῆς παιδεύσεως τὴν ψυχὴν οὐ ἐνεργετεῖν οὐ δυναμένης, οὕτως ἔχει τὴν γνώμην. || Qui diſſimulat quod Putat, ſeu ſentit. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ. || Quis hoc Putaret. τίς τοῦτο νομίσειε. || In facinus juraviſſe Putes. πάντας ἂν εἰς τὸ κακὸν οἰηθείης ὀμόσαι. || Putant in rebus expetendis eſſe voluptatem. ὑπολαμβάνουσιν ἐν αἱρετοῖς εἶναι τὴν ἡδονήν. || Putant felicitatem in divitiis ſitam eſſe. τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τοῖς χρήμασιν ὑπολαμβάνουσι. || Summum bonum Putant in voluptate ſitum. τὸ ἄριστον τὴν ἡδονὴν τίθενται, vel ποιοῦνται. * τὸ ἄριστον ἐν τῇ ἡδονῇ τίθενται. || Id probroſum Putant. τοῦτο ἐν αἰσχύνῃ τίθενται || Quod omnes honeſtum Putant. ὃ πάντες ἐν καλῷ τιθέασι. || Hæc turpia Putat. ταῦτα ἐν αἰσχρῷ τίθησι. || Iſtud laudabile Puto. τοῦτο ἐν ἐπαίνῳ τίθημι. || In numero amicorum me Putat. τίθησί με εἰς τοὺς φίλους. * ἐν τοῖς φίλοις ἀριθμεῖ. || Hæc inter ſumma mala Putat. ταῦτα ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς ἀριθμεῖ. || Id in beneficii loco Putat. τοῦτο ἐν εὐεργεσίας μέρει τίθησι, vel ἀριθμεῖ, vel ἡγεῖται. || Aliquo in numero Putare. ἔν τιν☉ μέρει τιθέναι. || Nullo in numero Putari. ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι. || Parvi putare. παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι. || Pro nihilo Putare. παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαί τι. || Magni Putare. παρὰ πολὺ ἡγεῖσθαι. * περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. || Minoris Putare divitias. παρ' ἔλαττον ἡγεῖσθαι τὰ χρήματα. || Minimi Putare. παρ' ἐλάχιστον ἡγεῖσθαι. * περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. V. ÆSTIMO.

PUTOR, oris, Maſc. *Puanteur, infection.* ἡ δυσωδία, ίας. *Mauvaiſe grace.* ἡ ἀηδία, ίας.

PUTREDO, inis. Fœm. *Pourriture, corruption.* ἡ σαπρότης, ητ☉. * ἡ σηπεδών, όν☉. * ἡ σῆψις, εως.

PUTREFACIO, is, feci, factum, ere. *Faire pourrir.* σήπω, F. ψω, P. σέσηφα. Aor. 2. ἔσαπον. acc. *Corrompre & gâter.* ἀποσήπω, F. ψω, P. ἀποσέσηφα. acc.

PUTREFACTUS, a, um. part. *Pourri.* κατασαπεὶς (έντ☉) εῖσα, έν.

PUTREFIO, is, ere. V. PUTREO.

PUTREO, es, & PUTRESCO, is, trui, ere. *Se pourrir.* σήπομαι, vel ἀποσήπομαι, futur. 2. paſſ. σαπήσομαι. Præt. paſſ. ἀποσέσημμαι.

PUTRIDUS, a, um. PUTRIS, & e, is. *Pourri.* σαπρὸς, vel σαθρὸς, ρὰ, ρόν. *Puant.* μυδαλέ☉, λέα, λέον.

PURUS, a, um. *Pur, purgé.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. *Sans mixtion, entier.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραι☉, vel ἄκρατ☉, καὶ τὸ ον, ου.

P Y.

PYCTA, æ, *vel* PYCTES, is. V. PUGIL.

PYCTACIUM, ii. Neut. *Un petit cahier, tablettes.* τὸ πυκτάκιον, ίου.

PYGARGUS, i. Maſc. *Une ſorte de Chevreuil, bête.* ὁ πύγαργ☉, ου. *C'eſt auſſi une ſorte d'aigle, oiſeau.* ὁ ἀετὸς πύγαργ☉.

PYGMÆUS, æi. Maſc. *Un pygmée.* ὁ πυγμαῖ☉, αίου.

PYLA, æ. Fœm. *Porte.* ἡ πύλη, ης.

PYLORUS, i. Maſc. *Pylore, le conduit par où le ventricule ſe décharge.* ὁ πυλωρ☉, ου.

PYRA, æ. Fœm. *Un bucher, un monceau de bois, ſur lequel on bruloit les corps des morts.* ἡ πυρὰ, ᾶς.

PYRALIS, idis. Fœm. *Une petite bête ou petit oiſeau qui s'engendre & vit dans le feu.* ἡ πυραλίς, ίδ☉.

PYRAMIDATUS, a, um. *Pyramidal, fait en pyramide, large par le bas, & montant en pointe.* πυραμιδωτὸς, τή, τόν. *Semblable à une pyramide.* ὁ καὶ ἡ πυραμιδοειδής, καὶ τὸ ές, έ☉, οῦς.

PYRAMIS, idis. Fœm. *Pyramide, une colomne large par le bas, & pointue par le haut.* ἡ πυραμὶς, ίδ☉.

PYRETHRUM, i. Neut. *Pyrethre, pied d'Alexandre, herbe.* πύρεθρον, ου.

PYRGUS, i. Maſc. *Cornet à jouer aux dez.* ὁ πύργος, ου.

PYRITES, æ. Maſc. *Une pierre à feu.* ὁ πυρίτης, ου.

PYROMANTIA, æ. Fœm. *Divination par le feu.* ἡ πυρομαντεία, είας.

PYROPUS, i. Maſc. *Un rubis ou eſcarboucle, pierre précieuſe.* ὁ πυρωπὸς, οῦ.

PYRRHICHA, æ. *vel* PYRRHICHE, es. Fœm. *La Pyrrhique, certain exercice d'armes en ſautant.* ἡ πυῤῥίχη, ης.

PYRRHOCORAX, acis. Maſc. *Certain oiſeau comme un corbeau ayant le bec jaune.* ὁ πυῤῥοκόραξ, ακος.

PYRUM, i. Neut. *Une poire.* τὸ ἄπιον, ίου.

PYRUS, i. Fœm. *Un poirier.* ἡ ἄπιος, ου.

PYTHON, onis. Maſc. *Sorte de ſerpent : c'étoit auſſi un eſprit qui faiſoit prédire l'avenir.* ὁ πυθὼν, ῶνος.

PYXIDATUS, a um. *Emboëté : mis & ſerré dans une boëte.* πυξίδι ἐναποτεθεὶς, θεῖσα, θέν.

PYXIDULA, *vel* PYXIDICULA, æ. Fœm. *Petite boëte.* τὸ πυξίον, *vel* πυξίδιον, ίου.

PYXIS, idis. Fœm. *Une boëte.* ἡ πυξὶς, ίδος.

QU

QUA. adverb. *Par où.* πῇ. * ᾗ. * ὅπῃ. *En tant que.* ἐφ' ὅσον. *Comment, par quel moyen.* πῶς. || Quà quà. *Tant, que : ou en partie, en partie.* πῇ, πῇ. || Quâ de causâ. *Pourquoi.* διὰ τί.

QUACUNQUE. adv. *Par quelque lieu que ce ſoit.* ᾗ ἄν. * ὅπῃ ἄν.

QUADANTENUS. adverb. *Par quelque lieu ou moyen.* ἔστιν ᾗ. * ὅπῃ.

QUADRA, æ. Fœm. *Un tailloir.* ὁ πίναξ, ακος. *Un quarré.* τὸ τετράγωνον, ου. *Un quartier, ou morceau.* τὸ περίκομμα, *vel* τὸ κλάσμα, ατος.

QUADRAGENARIUS, a, um. *Qui a vécu quarante ans.* ὁ τεσσαρακοντούτης, ου.

QUADRAGENI, æ, a. Plur. num. *Quarante.* οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *vel* τετταράκοντα.

QUADRAGESIMA, æ. Fœm. *Le Carême, la quarantaine.* ἡ τεσσαρακοστὴ, ῆς.

QUADRAGESIMUS, a, um. *Quarantiéme.* τεσσαρακοστὸς, *vel* τετταρακοστὸς, στὴ, στόν. * τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον.

QUADRAGIES. adv. *Quarante fois.* τεσσαρακοντάκις.

QUADRAGINTA. Omn. gen. indecl. plur. *Quarante.* οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *vel* τετταράκοντα. || Quadraginta annos natus. V. QUADRAGENARIUS.

QUADRANGULUS, a, um. *Quadrangulaire, qui a quatre coins.* ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, καὶ τὸ νον, ου.

QUADRANS, antis. Maſc. *Le quart, la quatriéme partie.* τὸ τεταρτημόριον, ίου.

QUADRANTAL, alis. Neut. *Une pierre quarrée en tout ſens.* ὁ κύβος, ου. *C'eſt auſſi une meſure de trois ou de quatre boiſſeaux, ou de quatre ſetiers & quatre pintes.* ὁ ἀμφορεὺς, έως.

QUADRANTALIS, & e, is. *De trois doigts, de trois pouces.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον.

QUADRANTARIUS, a, um. *Qu'on auroit pour un liard, de trois mailles.* τριωβολιμαῖος, αία, αῖον. *De petite valeur.* οὐτιδανὸς, νὴ, νόν. *Qui eſt à bon marché, à vil prix.* ὁ καὶ ἡ εὔωνος, καὶ τὸ ον, ου.

QUADRARIUS, a, um. *Quarré.* ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, καὶ τὸ νον, ου.

QUADRATARIUS, ii. Maſc. *Un tailleur, un équarriſſeur, qui équarrit les pierres.* ὁ τετραγωνίζων λιθογλύφος, ου.

QUADRATIO, onis. Fœm. V. QUADRATURA.

QUADRATURA, æ. Fœm. *Quarrure, quadrature.* ὁ τετραγωνισμὸς, οῦ.

QUADRATUS, a, um. *Equarri.* τετραγωνισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Quarré.* ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, καὶ τὸ ον, ου. || Quadratus lapis. *Pierre de taille, pierre taillée en quarré.* ὁ τετετραγωνισμένος λίθος, ου.

QUADRICENUS, a, um. V. QUADRINGENUS.

QUADRIDENS, entis, Omn. gen. *Qui a quatre dents.* ὁ καὶ ἡ τετρόδους, καὶ τὸ δουν, όδοντος.

QUADRIENNIUM, ii. Neut. *L'eſpace de quatre ans.* ἡ τετραετία, ίας.

QUADRIFARIAM. adv. *En quatre parties, ou ſortes.* τετραχῇ. * τετραχῶς.

QUADRIFIDUS, a, um. *Qui a quatre fourchons.* ὁ καὶ ἡ τετρασχιδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

QUADRIFORIS, & e, is. *Qui a quatre portes.* ὁ καὶ ἡ τετράθυρος, καὶ τὸ ρον, ου.

QUADRIFORMIS, & e, is. *Qui a quatre formes.* ὁ καὶ ἡ τετράμορφος, καὶ τὸ ον, ου.

QUADRIGA, æ. Fœm. *Char ou chariot à quatre chevaux.* ὁ τέθριππος, ου. * τὸ τέθριππον, ου.

QUADRIGARIUS, ii. Maſc. *Celui qui conduit un chariot à quatre chevaux.* ὁ τεθριππηλάτης, ου.

QUADRIGARIUS, a, um. *Appartenant à un chariot tiré par quatre chevaux, ou à quatre chevaux atelés.* ὁ καὶ ἡ τέθριππος, καὶ τὸ τέθριππον, ου.

QUADRIGATUS, a um. *Marqué d'un chariot à quatre chevaux.* τὸ τέθριππον ἐγκεχαραγμένος, η, ον.

QUADRIGEMINUS, a, um. *Multiplié par quatre.* ὁ καὶ ἡ τετραπλοῦς, καὶ τὸ πλοῦν, οῦ.

QUADRIGENARIUS, a, um. *Du nombre de quarante.* τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον.

QUADRIGENUS, a um. V. QUADRINGENUS.

QUADRIGULA, æ. Fœm. *Petit char à quatre chevaux.* τὸ τεθρίππιον, ίου.

QUADRIJUGIS, & e, is. & QUADRIJUGUS, a, um. *Atelé à un joug de quatre.* ὁ καὶ ἡ τετράζυξ, υγος * ὁ καὶ ἡ τετράζυγος, καὶ τὸ γον, ου.

QUADRILATERUS, a, um. *Qui à quatre côtés.* ὁ καὶ ἡ τετράπλευρος, καὶ τὸ ον, ου.

QUADRILIBRIS, & e, is. *Peſant quatre livres, de quatre livres.* ὁ καὶ ἡ τέτραλιτρος, καὶ τὸ τρον, ου.

QUADRILINGUIS, & e, is. *Qui a quatre langues.* ὁ καὶ ἡ τετράγλωσσος, καὶ τὸ ον, ου.

QUADRIMATUS, ûs. Maſc. *L'âge de quatre ans.* ἡ τετραετία, ίας.

QUADRIMANUS, a, um. *Qui a quatre mains,* ὁ καὶ ἡ τετράχειρ, ειρος.

QUADRIMEMBRIS, & e, is. *Qui a quatre membres.* ὁ καὶ ἡ τετραμερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

QUADRIMESTRIS, & e, is. *De quatre mois.* ὁ καὶ ἡ τετράμηνος, καὶ τὸ ον, ου.

QUADRIMULUS, a, um. *Qui vient ſur les quatre ans.* ὁ καὶ ἡ ὀλίγου δεῖν τετράενος, καὶ τὸ νον. * ὁ καὶ ἡ πλησίον τετραετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

QUADRIMUS, a, um. *De quatre ans.* ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, καὶ τὸ, ὲς, έος, ους.

QUADRINGENI, *vel* QUADRIGENI, *vel* QUADRICENI, æ, a. V. QUADRAGINTA.

QUADRINGENTESIMUS, a, um. *Quatrecentiéme.* τεσσαρακοσιοστὸς, στὴ, στόν.

QUADRINGENTI, æ, a. *Quatre cens.* τετρακόσιοι, ιαι, ια.

QUADRINGENTIES. adverb. *Quatre cens fois.* τετρακοσιάκις.

QUADRINGENUS, a, um. *Quatre cens.* τεσσαρακόσιος, ία, ιον.

QUADRINI, æ, a. *Quatre en nombre.* οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, ων.

QUADRINOCTIUM, ii. Neut. *Le temps ou eſpace de quatre nuits.* τὸ τετρανύκτιον, ίου.

QUADRIPARTITUS, & QUADRIPERTITUS. a, um. *Diviſé en quatre parties.* ὁ καὶ ἡ τετραμερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

QUADRIPERTIOR, iris, iri. Depon. *Diviſer en quatre parties.* τετραχῶς μερίζω, F. ίσω, P. μεμέρικα. acc.

QUADRIREMIS, is. Fœm. *Navire ayant quatre rames par banc.* ἡ τετρήρης, εος, ους.

QUADRIVIUM, ii. Neut. *Un carrefour ayant quatre chemins.* ἡ τετράοδος, ου.

QUADRO, as, avi, atum, are. *Equarrir.* τετραγωνίζω, F. ίσω, P. τετετραγώνικα. acc. *Convenir & s'accorder.* ἐφαρμόζω, F. όσω, P. ἐφήρμοκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rectè iſta Quadrant. καλῶς ἁρμόττει ταῦτα. || Hoc in eos Quadrat. τοῦτο ἐκείνοις ἁρμόττει. || Iſtud certè ad multa Quadrat. τοῦτο ἀληθῶς πρὸς πολλὰ ἁρμόττει, *vel* προσαρμόττει. || Res legibus Quadrant. πράγματα τοῖς νόμοις ἐφαρμόττει.

QUADRUM, i. Neut. *Un quarré.* τὸ τετράγωνον, ου.

QUADRUPEDANS, antis, Omn. gen. *Qui va à quatre pieds.* τετραποδίζων, (οντος) ουσα, ον.

QUADRUPES, edis, Omn. gen. *Qui a quatre pieds.* ὁ καὶ ἡ τετράπους, καὶ τὸ πουν, ποδος.

QUADRUPLATOR, oris. Maſc. *Un accuſateur pour avoir, ou qui a déja la quatriéme partie des biens confiſqués.* ὁ ἐνδείκτης, ου. * ὁ φιλεγκλήμων, ονος. * ὁ συκοφάντης, ου.

QUADRUPLEX, icis, Omn. gen. *Quadruple, multiplié par quatre.* τετραπλάσιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ τετραπλόος, οῦς, καὶ τὸ όον, οῦν.

QUADRUPLICATIO, onis. Fœm. *Multiplication par quatre.* ὁ τετραπλασιασμὸς, οῦ. * ἡ τετραπλασίασις, εως.

QUADRUPLICATO. adv. *Au quadruple.* τετραπλασίως.

QUADRUPLICO, as, are. *Multiplier par quatre.* τετραπλασιάζω, F. άσω, P. τετετραπλασίακα. acc.

QUADRUPLO, adv. V. QUADRUPLICATO.

QUADRUPLOR, aris, ari. Depon. *Accuſer quelqu'un de crime pour avoir une quatriéme partie de ſes biens.* ἐνδείκνυμι, *vel* δεικνύω, fut. ἐνδείξω. (V. δείκνυμι in Anom.) acc. * συκοφαντέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσυκοφάντηκα. acc.

QUADRUPLUM, i. Neut. *Le quadruple.* τὸ τετραπλοῦν, οῦ. * τὸ τετραπλάσιον, ίου.

QUADRUPLUS, a, um. *Quadruple, quatre fois autant.* ὁ καὶ ἡ τετραπλασίων, καὶ τὸ ον, ονος.

QUÆ, cujus, cui. Fœm. V. QUI.

QUÆRENDUS, a um. part. *Qu'il faut ou qu'on doit chercher.* ζητέος, τέα, τέον.

QUÆRITO, as, are. *Demander ſouvent ou inſtamment.* ἐπιζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεζήτηκα. acc.

QUÆRO, is, ſivi, ſitum, ere. *Chercher.* ζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐζήτηκα. acc. * ἐρευνάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρεύνηκα. acc. *S'enquêter, interroger.* πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι. (V. Anom.) acc. uni. & gen. alt. cum. περὶ. * ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρώτηκα. acc. *S'informer.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Acquérir.* περιποιέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. περιεποιησάμην. acc. *Demander.* αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾔτηκα. acc. unius, & acc. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cauſas Quærere morborum. νοσημάτων αἰτίας ἐπιζητεῖν, *vel* πολυπραγμονεῖν. || Hæc à ſenibus non Quæruntur. ταῦτα οὐχ' ὑπὸ γερόντων ἐπιζητεῖται. || Commodum ſuum Quærere. τὸ ἑαυτῷ συμφέρον ζητεῖν. || Voluptates Quærere. τὰς ἡδονὰς διώκειν. || De injuriis Quærere, inquirere. περὶ τῶν ἀδικημάτων ζητεῖν. || Non rectè Quæritis. οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε. || Quærere in aliquem. τινὰ ἐξετάζειν. || Quærendo invenies. εὑρήσεις ζητῶν. || Aditum Quærit. ζητεῖ εἰσιέναι. || Latebras Quærit. ζητεῖ λαθεῖν. (λανθάνω.) || Locum injuriæ Quærit. ζητεῖ ἀδικεῖν. || Quæritur, utrùm in rebus adverſis magis amico opus ſit, quàm in proſperis. ἐπιζητεῖται πότερον ἐν ἀτυχίαις μᾶλλον δεῖ φίλου, ἢ ἐν εὐτυχίαις. || Id ex illo Quærit. τοῦτο παρ' ἐκείνου πυνθάνεται. || Quærebat ex quibus parentibus natus eſſet. ἐπυνθάνετο, τίνων εἴη γονέων. || Libenter ex eo Quærerem. ἡδέως ἂν πυθοίμην αὐτοῦ, *vel* παρ' αὐτοῦ. || Mirabantur, & cauſam Quærebant. ἐθαύμαζον καὶ ἐπυνθάνοντο τὴν αἰτίαν. || De naturâ Quærit. περὶ τῆς φύσεως πυνθάνεται. || Verbis aliquid ab aliis Quærere. λόγῳ τι παρὰ τῶν ἄλλων πυνθάνεσθαι. V. INTERROGO.

QUÆSITIO, onis. Fœm. *Recherche.* τὸ ζήτημα, ατος.

QUÆSITIOR, & ius, oris. comp. *Plus exquis.* ἀκριβέςερος, έρα, ερον.

QUÆSITISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-exquis.* ἀκριβέςατος, άτη, ατον.

QUÆSITOR, oris. Maſc. *Qui cherche.* ὁ ζητητής, ȣ. *Enquêteur.* ὁ ἐξεταςής, ȣ. *Juge qui a la connoiſſance des crimes.* ὁ δικαςής, ȣ.

QUÆSITUM, i. Neut. *Une queſtion, une demande.* τὸ ζητηθὲν, ἐντος. * τὸ ζήτημα, ατος. *Ce qu'on a amaſſé ou acquis.* τὸ κτηθὲν, ἐντος.

QUÆSITUS, a, um. part. *Cherché.* ζητηθεὶς, *vel* ἐρευνηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Acquis, conquis.* κτηθεὶς, *vel* πορισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

QUÆSITUS, ûs, Maſc. *Recherche.* ἡ ζήτησις, εως.

QUÆSO. *Je prie.* δέομαι. (V. Anom.) Quæſumus. *Nous prions.* δεόμεθα. gen. perſ.

QUÆSTICULUS, i. Maſc. *Petit gain.* τὸ κερδύφιον, ίȣ. *Petit profit.* τὸ λημμάτιον, ίȣ.

QUÆSTIO, onis. Fœm. *Recherche.* ἡ ζήτησις, εως. *Queſtion, demande.* τὸ ζήτημα, *vel* πρόβλημα, ατος. *Doute, queſtion.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως. *Information.* ἡ ἐξέτασις, εως. *Torture.* ὁ βάσανος, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Proponere Quæſtionem. ἐρώτημα προβάλλειν. || Quæ res in Quæſtione verſatur. ὅπερ ἐν ἀμφιβόλῳ γίνεται. || De hoc Quæſtio eſt. τȣ̃το ἀμφισβητεῖται. || Habere Quæſtionem de aliquâ re. ἀμφισβητεῖν περί τινος. || Habere Quæſtionem de viri morte. *Informer.* περὶ τȣ̃ θανάτȣ ζητεῖν. || Habere Quæſtionem de iis quæ geſta ſunt. ἐξέτασιν ποιεῖν τῶν πεπραγμένων. || In Quæſtionem puerum dare. τὸν παῖδα παραδοῦναι βασανίζειν, *ſeu* εἰς βάσανον. || Cùm ſervi Quæſtioni ſubjecti eſſent. δȣ́λων βασανισθέντων.

QUÆSTIUNCULA, æ. Fœm. *Petite queſtion.* τὸ ζητημάτιον, *vel* προβλημάτιον, ίȣ.

QUÆSTOR, oris. Maſc. *Queſteur : Thréſorier.* ὁ ταμίας, ίȣ. * ὁ ταμιȣ̃χος, ȣ. *Enquêteur ou juge en matiere criminelle.* ὁ ἀνακρίτης, ȣ.

QUÆSTORIUM, ii. Neut. *Thréſor.* τὸ ταμεῖον, είȣ.

QUÆSTORIUS, a, um. *Qui appartient au Queſteur, ou Thréſorier.* ταμιευτικὸς, κὴ, κόν.

QUÆSTUARIUS, a, um. *Qui fait pour gagner.* ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Mercenaire.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

QUÆSTUOSE, adv. *Avec profit.* κερδαλέως.

QUÆSTUOSUS, a, um. *Qui gagne beaucoup.* κερδῷος, ῴα, ῷον. * κερδαλέος, λέα, λέον. *Qui eſt d'un grand gain.* ὁ καὶ ἡ πολυκερδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

QUÆSTURA, æ. Fœm. *La dignité, charge ou office de Queſteur, ou de Thréſorier.* ἡ ταμιεία, ας.

QUÆSTUS, ûs, Maſc. *Gain.* τὸ κέρδος, εος, ȣς. *Profit.* τὸ λῆμμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæſtum facere in aliquâ re. κερδαίνειν ἀπό τινος. || Magnos Quæſtus facere. πολλὰ καὶ μεγάλα κερδαίνειν. * πολλὰ χρήματα κερδαίνειν. * μέγα κέρδος κερδαίνειν. || Ex rebus injuſtis Quæſtum facere. ἐξ ἀδικίας κερδαίνειν. || Hæc Quæſtui habet. ταῦτα ἐν κέρδει τίθησι. * ταῦτα κέρδος εἶναι νομίζει. || Illiberales Quæſtus facere. ἀνελευθέρȣς ἐργασίας ἐργάζεσθαι. || Maximos Quæſtus facere. μέγιςα χρήματα ἐργάζεσθαι. || Ex Philoſophiâ Quæſtus facere. χρηματίζεσθαι ἐκ τῆς φιλοσοφίας. || Injuſti Quæſtus. οἱ παρὰ τὸ δίκαιον γιγνόμενοι χρηματισμοί. || Quæſtus cupiditate ferri. φιλοτίμως ἔχειν πρὸς χρηματισμόν. || Quæſtui ſerviunt. εἰσὶ πρὸς τῷ λήμματι. * τὸ κέρδος διώκȣσι. || Quod Quæſtum affert. ὁ κέρδος φέρει. || Quæſtûs causâ nihil cunctatur facere. κέρδȣς ἕνεκα μηδὲν ὀκνεῖ ποιεῖν. || Quæſtûs causâ nihil non faceret. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν ȣ̃τος ποιήσειεν. || Pecuniam in Quæſtu ponere. τὰ ἑαυτȣ̃ χρήματα ἐνεργὰ καθιςάναι.

QUALIBET, *vel* QUALUBET. adv. *Par où tu voudras.* ὅπῃ ȣ̃ν. * ὅπηπερ ἄν.

QUALIS, & e, is. Cic. *Quel.* ὁποῖος, οία, οῖον, *Quel.* ποῖος, ποία, ποῖον. || Qualis talis. *Quel, tel.* οἷος, τοιȣ̃τος. pro Maſc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vobis declarabo, Qualis erga eum fuerim. ὑμῖν ποιήσω φανερὸν, οἷος περὶ αὐτὸν ἐγενόμην. || Res adverſæ oſtendunt, Qualis quiſque ſit. αἱ δυσπραξίαι καταφανεῖς ποιȣ̃σι, οἷοί περ ἕκαςοι τυγχάνȣσιν ὄντες. || Oſtendam, Quales oporteat eſſe viros bonos. ὑποδείξω, ὁποίους εἶναι χρὴ τȣ̀ς ἄνδρας τȣ̀ς ἀγαθȣ́ς. || Conſiderare oportet, Quales leges ſint. χρὴ τȣ̀ς νόμȣς, ὁποῖοί τινές εἰσι, σκοπεῖν. || Qualium conſuetudine uti debeat. ὁποίοις τισὶν ἀνθρώποις ὁμιλεῖν δεῖ αὐτόν. || Negotium conſiderandum eſt, Quale ſit. δεῖ σκοπεῖν τὸ πρᾶγμα, ὁποῖόν τι τὸ γενόμενον. || Ignotum erat, Quales homines eſſent. ἄδηλον ἦν ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανον. || Studeas cognoſcere, Quales ſint qui dicunt. πειρῶ γνωρίζειν τȣ̀ς λέγοντας, ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσί. || Qualis quiſque exiſtimandus ſit, ipſi non dijudicatis. ποῖόν τινα ἕκαςον δεῖ νομίζειν, ȣ̓κ αὐτοὶ θεωρεῖτε. || Quales laudes expectandæ ſunt? ποίȣς τινὰς χρὴ προσδοκᾶν τȣ̀ς ἐπαίνȣς; || Qualia hæc dicis.? τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις; || Quales gubernatores ſunt, tales plerumque & ſubditi eſſe ſolent. ὁποῖοί τινες ἂν οἱ προςάται εἰσὶ, τοιȣ̃τοι καὶ οἱ ὑπ' αὐτȣ̀ς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνονται. || Quale hominis ingenium eſt, talis eſt & ejus oratio. ὁποία ἡ φύσις τȣ̃ ἀνθρώπȣ, τοιȣ̃τός ἐςι καὶ ὁ λόγος. || Qualis quiſque eſt, talem conſequitur & exitum. ὁποῖός ποθ' ἕκαςός ἐςι, τοιȣ̃το καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ. || Qualia officia parentibus tuis exhibueris, talia tu in ſenectute à liberis exſpecta. οἵȣς ἂν ἐράνȣς ἐνέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιȣ́τȣς αὐτὸς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχȣ.

QUALISCUNQUE, & ecunque. *Quel qu'il ſoit.* ὁποιοσȣ̃ν, οιαȣ̃ν, οιονȣ̃ν. * ὁποιοσδὴ, οιαδὴ, οιονδή.

QUALITAS, atis. Fœm. *Qualité, ſorte & maniere.* ἡ ποιότης, ητος.

QUALITER. adverb. *De la même façon que.* οἷα. * οἵως. * ὁποίως. * ὁποῖα. *Comme.* ὡς, ὥσπερ.

QUALITERCUNQUE. adv. *Tellement, quellement.* ὁποιωσȣ̃ν. * ὁποιωσδή. *En quelque maniere que ce ſoit.* ὁποιωσδήποτε.

QUALUM, i. Neut. & QUALUS, i. Maſc. *Un panier d'oſier.* ὁ κάλαθος, ȣ. * ὁ ταρρὸς, *vel* ταρσὸς, ȣ̃. * ὁ κόφινος, ȣ.

QUAM, conjunct. *vel* adv. *Que.* ἢ (poſt compar.) * ὅσον, (poſt τοσȣ̃τον.) * ὡς, ante compar. *vel* ſuperl.

¶ PHR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil tam nos exhilárare ſolet, Quàm bona conſcientia & bona ſpes. οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν ἡμᾶς εἴωθεν, ὡς τὸ συνειδὸς καθαρὸν, καὶ ἐλπὶς ἀγαθή. || Deus nullâ re tam delectatur, quàm hominis ſalute. οὐδενὶ τοσοῦτον χαίρει ὁ Θεὸς, ὅσον ἀνθρώπου σωτηρίᾳ. || Tam ſolliciti ſunt de rebus communibus, Quàm de privatis. ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετῶσι. || Nihil magis cavendum eſt, Quàm permittere ut aliquis ex vulgo creſcat. οὐδὲν μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν μείζω τινὰ τῶν πολλῶν γίγνεσθαι. || Major Quàm pro humanâ conditione. μείζων ἢ καθ' ἄνθρωπον. || Major quàm ut poſſit ferri. μείζων ἢ ὥστε φέρειν. || Plura Quàm ut quis dicere queat. πλείω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. || Majora, Quàm par eſt. μείζω τοῦ δέοντος. || Magis Quàm par eſt. μᾶλλον τοῦ προσήκοντος. || Video, Quàm hoc difficile ſit. ὁρῶ μὲν, ὡς χαλεπὸν τοῦτ' ἐστι. || Quàm moleſta res eſt. ὡς ἀργαλέον πρᾶγμά ἐστι. || Quid igitur molitur? videte Quàm bene? τί οὖν ἐπιχειρεῖ; θεάσασθε ὡς εὖ; || Quàm graviter? πῶς δυσχερῶς; || Quàm doctus ſit, ignoro. παιδείας ὅπως ἔχει, οὐκ οἶδα. || Quàm maximè unum efficit. ὅτι μάλιστα ἓν ποιεῖ. || Quàm maximè laudare. ὡς ὅτι μάλιστα ἐπαινεῖν. || Quàm maximè fieri poteſt. ὡς οἷόν τε μάλιστα. * ὡς δυνατὸν μάλιστα. || Quàm potero modeſtiſſimè dicam. ὡς ἂν δύναμαι μετριώτατα λέξω. V. QUANTUM.

QUAMDUDUM. adv. *Qu'il y a long-temps!* πόσον χρόνον.

QUAMLIBET. adv. V. QUANTUMLIBET.

QUAMOBREM. adverb. *Pourquoi? pour quelle raiſon?* διὰ τί; * οὗ ἕνεκα; *C'eſt pourquoi.* διὸ, *vel* δι' ὃ, *vel* διόπερ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Libenter audirem, Quamobrem benè dicendi ſtudioſos fugiant. ἡδέως ἂν πυθοίμην, διὰ τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι. || Quamobrem non deponat imperium. διὰ τί οὐκ ἀποτίθεται τὴν ἀρχήν. || Quamobrem id facimus. διὰ τίνα αἰτίαν τοῦτο ποιοῦμεν, *vel* τίνος ἕνεκα. || Neſcio Quamobrem. οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου. V. QUARE.

QUAMPRIDEM. adv. *Combien y a-t-il de temps que.* διὰ πόσου χρόνου.

QUAMPRIMUM. adv. *Au plûtôt.* ὅτι τάχιστα. * ὡς τάχιστα.

QUAMVIS, conjunct. *Bien que, quoique.* καίτοι. * καίπερ. * εἰκαὶ. * ἂν καὶ. * κἂν, Subj. & Optat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unumquemque veſtrûm Quamvis probè gnarum, tamen commonefacere volo. ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι. || Prætérita ætas, Quamvis longa. ὁ παρεληλυθὼς βίος, κἂν μακρὸς. || Quamvis iſta fecerit, decet tamen, &c. εἰ καὶ ταῦτα ἐποίησε, προσήκει δήπου. * ἂν καὶ ταῦτα ποιήσῃ, ὅμως προσήκει, *ſeu* ἀλλά γε προσήκει, *vel* ἀλλ' οὖν προσήκει. || Quamvis nullum alium fructum hæc ſtudia afferrent, tamen abducerent juvenes à multis delictis. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖ ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει γε τοὺς νεωτέρους πολλῶν ἁμαρτημάτων. || Quamvis non conſequar, tamen non ſuccenſebo. κἂν μὴ τύχω, ὅμως οὐκ ὀργισθήσομαι. (V. τυγχάνω in Anom.) || Quamvis hæc parva videri poſſunt, magna ſapientibus ſunt. ταῦτα εἰ καὶ σμικρὰ εἶναι δοκεῖ, μεγάλα ἐστὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι. || Neminem accuſabo, Quamvis ſuccenſeam propter publica mala. οὐδενὸς ἂν ἐξετασθείην κατήγορος, καίτοι ἀγανακτῶν ὑπὲρ ὧν οἱ πολλοὶ πάσχουσι. || Quamvis propter ea odio perſequendus non ſit, nulla tamen ei fides habenda eſt. εἰ καὶ μὴ δι' ἐκεῖνα δεῖ μισεῖν, ἀπιστεῖν γε δήπου προσήκει. || Quamvis callidè facere. ὡς ὅτι δεινότατα, *vel* ὡς οἷόντε δεινότατα, ποιεῖν.

QUANDIU. adverb. *Combien long-temps.* ὅσον χρόνον. * εἰς ὅτου. * ἕως. *Juſques à quand.* ἄχρις οὗ * μέχρι πότε. *Combien long-temps?* ἕως ποτέ; * μέχρι τίνος; *Combien y a-t-il de temps que?* ἐκ πόσου χρόνου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tandiù jucundi ſunt, Quandiù ſperant aliquid. ἐπὶ τοσοῦτον ἡδεῖς εἰσιν, ἐφ' ὅσον ἐλπίδας ἔχουσι. || Quandiù ipſis viſum eſt. μέχρις οὗ αὐτοῖς ἐδόκει. || Quandiù vixit. ἕως ἔζη. * ἐφ' ὅσον χρόνον βεβίωκε. || Quandiù incolumes ſumus. ἕως ἂν σῶοι ὦμεν. || Quandiù felices ſunt. τέως, ἕως ἂν εὖ πράττωσι. * ἕως ἂν εὖ πράττωσιν. || Quandiù eſt? πόσος χρόνος ἐστί; || Quandiù bellum geſſerunt? πόσον χρόνον ἐπολέμησαν; *citra interrogationem.* ὅσον χρόνον. || Quandiù in his perſeverarunt? μέχρι που; *vel* μέχρι πόσου, ἐν τούτοις διέμειναν;

QUANDO. adv. *vel* conjunct. *Quand.* ὅτε. * ὁπότε, Indic. ὅταν. Subjunct. *Quand ſera ce?* πότε; Indic. *vel* Subjunct. || Quando. *Puiſque.* ἐπειδή. * ἐπειδάν. Indic. Optat. & Subjunct. V. QUANDOQUIDEM.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Quando Romani bellum gerebant. ἐν οἷς καιροῖς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπολέμουν, *vel* ἐν οἷς χρόνοις. || Quando & quandiù voluit. ὅτε καὶ ὁπόσον χρόνον ἔθελε. || Quando Italia everſa eſt. ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέγονε. (V. γίνομαι in Anom.) || Quando Lacedæmonii imperabant. κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμόνιοι ἦρχον. || Quando Conon vivebat. ἐν τοῖς τότε καιροῖς, ἡνίκα ἔζη Κόνων. || Beatus eſt, Quando moritur. εὐδαίμων ἐστὶ τότε, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ. * ἔστι τότε εὐδαίμων, ὅτε ἀποθνήσκει.

QUANDOCUNQUE. adverb. *Toutes fois & quantes, toutes les fois que.* ὁποτεοῦν. * ὁτεδήποτε. * ὁσάκις.

QUANDOCUNQUE. adverb. *Quelquefois.* ἔστιν ὅτε, *vel* ἔσθ' ὅτε. * ἐνίοτε.

QUANDOQUE. adv. *Quelquefois.* ἐνίοτε.

QUANDOQUIDEM. conjunct. *Puiſque.* ἐπειδή. * ἐπειδήπερ. * ἐπεί. indicat. optat. & ſubjunct.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quandoquidem ita placet. ἐπειδὴ οὕτως δοκεῖ. || Quandoquidem ignavi eſtis. ἐπειδήπερ ἀργῶς ἔχετε. || Quandoquidem res ita ſe habent. ἐπεὶ δὲ τὰ πράγματα οὕτως ἔχει. * τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων.

QUANQUAM. conjunct. *Quoique, bien que, nonobſtant que.* καίτοι. * καίπερ. * εἰκαί. V. QUAMVIS.

QUANTILLUM, i. Neut. V. QUANTULUM.

QUANTILLUS, a, um. *Combien petit.* σμικρὸς ὅσος, σμικρὰ ὅση, σμικρὸν ὅσον. * ὡς μικρὸς, ά, όν.

QUANTISPER. adverb. *Combien de temps.* μέχρις οὗ.

QUANTITAS, atis. Fœm. *Quantité.* ἡ ποσότης, *vel* πηλικότης, ητ☉.

QUANTO. adv. *D'autant plus que.* ὅσῳ. *vel* ὅσον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quantò mitiùs cum illo agebam, tantò magis me contemnebat. ὅσῳ πρᾳότερον εἶχον πρὸς αὐτὸν τοσέτῳ μᾶλλόν με καλεφρόνει. || Si multi multa paſſi ſunt, Quantò juſtiùs nos, &c. εἰ πολλοὶ πολλὰ πεπόνθασι, πόσῳ δικαιότερον ἡμεῖς; || Quantò ad altiùs faſtigium honoris aſcendit Rex, tantò majorem cogetur reddere rationem. ὅσον πρὸς μείζονα ὄγκον τῆς ἀρχῆς ἀναβέβηκεν ὁ βασιλεὺς, τοσῦτον πλείονα ἀπαιτηθήσεται λόγον.

QUANTOPERE. adverb. *Combien grandement.* εἰς ὅσον γε. * ἐφ' ὅσον. V. QUANTUM.

QUANTULUM, i. Neut. *Combien peu.* ὅσον σμικρόν. * ὀλίγον ὅσον.

QUANTULUMCUNQUE, icunque. Neut. *Quelque peu qu'il y ait.* ὁπηλικεν μικρόν.

QUANTULUS, a, um. *Combien petit.* σμικρὸς ὅσος, σμικρὰ ὅση, σμικρὸν ὅσον. * ὡς ὀλίγος, η, ον.

QUANTULUSCUNQUE, acunque, umcunque. *Quelque petit qu'il ſoit.* ὁπηλικεν μικρὸς, ρὰ, ρόν.

QUANTUM. adv. *Combien.* ὅσον. * ὡς. Et interrog. πόσον; || Quantùm, tantùm. *Autant que.* ὅσον, τοσῦτον. || Quantum in me eſt. ὅσον ἐπ' ἐμοί. || Quanti. *Combien, à quel prix.* ὅσυ. Et interrog. πόσυ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quantùm alios dignitate ſuperas, tantùm etiam virtute ipſis antecelles. ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. || Neſcio Quantùm amicus ſit. ὐκ' οἶδα, πῶς φίλ☉ ἐςί. || Ego enim dabo Quantùm alius quiſpiam dedit. ἐγὼ γὰρ δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλ☉ πλεῖςον ἔδωκε. || Video Quantùm difficile ſit. ὁρῶ, ὡς χαλεπόν ἐςι. || Quantum ad nos attinet. ὅσον ἐςὶν ἐφ' ἡμῖν. * τὸ καθ' ἡμᾶς. * ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς. * τὸ ἡμέτερον μέρος. * ὡς ἔχει τὰ ἡμέτερα. || Quantum ad me. τόγ' ἐμόν. * τὸ κατ' ἐμέ. * κατὰ τὐμόν. * ὅσον κατ' ἐμέ. * τὐμὸν μέρος. * κατὰ τὸ ἐμὸν μέρ☉. || Quantum in me eſt. τὸ ἐπ' ἐμοί. || Quantum in nobis eſt. ὅσον ἐςὶν ἐφ' ἡμῖν. || Quantum ad eos attinet. κατὰ τὸ τύτων μέρος. * τὸ ἐκείνων μέρος. * ὅσον κατ' αὐτὺς. || Quantum poſſum. κατ' ὅσον δύναμαι. * εἰς ὅσον οἷός τ' εἰμί. || Quantum fieri poteſt. καθ' ὅσον δυνατόν. * καθ' ὅσον οἷόν τε. * κατὰ τὸ δυνατόν. * εἰς δύναμιν. * κατὰ δύναμιν. || Quantum in illo fuit. ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ. * τόγε ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι. || Quantum citiſſimè potero. ὡς ἂν δύνωμαι τάχιςα. * ὡς ἂν οἷος ὦ τάχιςα. || Quantum in nobis ſitum eſt. ὅσον ἐφ' ἡμῖν. || Quantum quiſque poterat. καθ' ὅσον ἕκαςος οἷός τ' ἦν. || Quantum rei natura patitur. ἐπὶ τοσῦτον, ἐφ' ὅσον ἡ τῦ πράγματ☉ φύσις ἐπιδέχεται. || Quantum conjicere licebat. ὡς ἐνῆν τεκμαίρεσθαι. || Quantum ego ſentio. ὡς ἐγὼ γινώσκω. || Quantum temporis elapſum eſt, ex quo. πόσος χρόνος ἐςὶν, ἐξ ὗ.

QUANTI.

|| Quanti iſtud eſt? πόσυ ἐςὶ τῦτο; || Quanti emiſti domum tuam? πόσυ ἠγόρασας τὸν οἶκόν σου; || Quanti docet? πόσυ διδάσκει; || Quanti illa faciam, dixi. περὶ ὅσυ ταῦτα ποιῦμαι εἴρηκα. || Quanti? περὶ πόσυ;

QUANTUMCUNQUE. adv. & QUANTUMVIS. adv. *Autant qu'on voudra, ou pourra.* ὁποσονδήποτε. * ὁποσονοῦν.

QUANTUS, a, um. *Combien grand.* ὅσος, η, ον. * ὁπόσος, η, ον. * ἡλίκος, η, ον. * *Combien?* πόσος, ση, σον. * πηλίκος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non ignoro, Quantum opus aggrediar. ὐκ' ἀγνοῶ ὅσον τὸ μέγεθος ἔργον ἐνίςαμαι. || Quis ignorat, ex Quantis miſeriis in Quantam felicitatem pervenerint? τίς ὐκ' οἶδεν, ἐξ οἵων συμφορῶν εἰς ὅσην εὐδαιμονίαν κατέςησαν; || In Quantis fuerit perturbationibus, ex ejus epiſtola cognoſcetis. ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς, ἐκ τῶν ἐπιςολῶν τῶν ἐκείνυ μαθήσεσθε. (V. μανθάνω in Anom.) || O Quantus foret tumultus, ſi. πηλίκος ἂν εἴη, θόρυβος, εἰ. || Commemorat Quanta commoda ex pace exiſtant. διέξεισιν ἡλίκα ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίνεται. || Quantam ego benevolentiam conſervo, tantam. ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην. V. QUANTUM.

QUANTUSCUNQUE, tacunque, tumcumque.

QUANTUSQUANTUS (pro Maſc.)

QUANTUSLIBET, talibet, tumlibet. *vel*

QUANTUSVIS, tavis, tumvis. ὁποσοσῦν, ὁποσηῦν, ὁποσονῦν. * ὁπηλικοσῦν, κηῦν, κονῦν.

QUAPROPTER. adv. *vel* conjunct. V. QUAMOBREM.

QUAQUA. adv. *Par quelque endroit que ce ſoit.* ὅπηπερ ἄν. * ᾗ ἄν.

QUAQUAVERSUM. adverb. *De toutes parts.* πανταχόσε.

QUARE. adv. *Pourquoi?* διὰ τί; * τίνος ἕνεκα; * τίνος χάριν; *C'eſt pourquoi.* διό. * διόπερ. * τοιγαροῦν. *Pour quelle cauſe.* ἀνθ' ὅτυ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quare id egit? διὰ τί τῦτο ἔπραξε; || Neſcio Quare. ὐκ' οἶδ' ἀνθ' ὅτυ. || Rectè conſiderate, Quare hæc dixerit. συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔλεγεν. || Quare enim omnes bellum fugiunt? τίνος γὰρ ἕνεκα πάντες φεύγυσι τὸν πόλεμον; || Quare? quia. διὰ τί; ὅτι. || Contigit ut nos Philippus aggrederetur; Quare hi civitates inter ſe committebant. συνέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις ὗτοι συνέκρυν. || Quare id feciſti? τί ποτ' ἐςὶν ὁ παθὼν τῦτο ἐποίησας; || Neſcio quare id prætermiſit. ὐκ' οἶδα, ὅτι παθὼν ταῦτα παρέλιπε. || Quare eis ſuccenſes? τίνος ἕνεκα ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; || Quid cauſæ eſt Quare? τί ἐςιν ἐφ' ὅτῳ; || Nihil cauſæ eſt, Quare. ὐδέν ἐςιν, ἐφ' ὅτῳ. || Quare adeſt? τίνα χρείαν ἔχων πάρεςι; * τίνος χάριν πάρεςι;

QUARTADECIMANUS, i. Maſc. *Soldat de la quatorziéme légion.* ὁ τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, ὐ.

QUARTANUS, a, um. *Quart, ou quatriéme.* τεταρταῖος, αία, αῖον.

QUARTARIUS, ii. Maſc. *Une quarte, ou un quart, meſure.* τὸ τεταρτημόριον, ίυ.

QUARTO, & QUARTUM. adv. *Pour la quatriéme fois.* τετάρτως. * τετράκις. * τέταρτον.

QUARTUS, a, um. *Quatriéme.* τέταρτος, τη, τον. * τεταρταῖος, αία, αῖον.

QUARTUSDECIMUS, a um. *Quatorziéme.* τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, τον.

QUASI. adverb. *Comme.* ὡσεί. * οἱονεί. * ὡς. * καθάπερ. Quaſi verò. *Oui vraiment.* ὥσπερ νὴ δία. * ὡς δῆθεν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bonis Quaſi limes ad cœli aditum patet. τοῖς ἀγαθοῖς οἱονεὶ ὁδὸς πρὸς τὴν εἰς οὐρανὸν ἄνοδον ἀναπέπταται. || Tanta Quaſi titillatio. τοσοῦτος οἷον γαργαλισμός. || Quaſi in currum. ὡς εἰς ὄχημα. || Tantus clamor apud nos erat, Quaſi Rex mortuus eſſet. βοὴ τοσαύτη παρ' ἡμῖν ἦν, ὡσπερανεὶ τεθνεῶτος βασιλέως, *vel* ὥσπερ ἂν εἰ ἀποθάνῃ ὁ βασιλεύς. || Hæc vobis habetis Quaſi depoſitum. ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς ὥσπερ παρακαταθήκην. || Quaſi viciſſes, ſic affectus eſto. ὡς, *ſeu* ὡσπερεὶ κεκρατηκὼς, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην. || Quaſi doctrina nihil proſit, divitias tantùm ſectatur. ὡς τῆς παιδεύσεως οὐδὲν ὠφελούσης, τὰ χρήματα μόνον διώκει. || Proditores Quaſi benefactores colebant. τοὺς προδότας ὥσπερ εὐεργέτας ἐθεράπευον. || Meam fortunam Quaſi malam accuſas. τῆς ἐμῆς τύχης ὡς φαύλης κατηγορεῖς. || Perinde Quaſi bellum gerat. ὥσπερ ἂν εἰ πολεμῇ, *vel* πολεμεῖ, *ſeu* πολεμοῖ.

QUASILLUM, i, & QUASILLUS, i. Maſc. *Un panier d'oſier.* ὁ καλαθίσκος, ου.

QUASSATUS, a, um. part. *Ebranlé.* διασαλευθεὶς, *vel* διασεισθεὶς, εῖσα, έν. *Caſſé & briſé.* συντετριμμένος, ένη, ένον. *Rompu.* κατεαγὼς, (ὅλος) γυῖα, γός.

QUASSO, as, avi, atum, are. *Ebranler.* διασείω, F. είσω, P. διασέσεικα. acc. *Secouer.* ἐκτινάσσω, F. άξω, P. ἐκτετίναχα. acc. *Caſſer.* διαθραύω, F. αύσω, P. διατέθραυκα. acc.

QUASSUS, a, um. V. QUASSATUS.

QUASSUS, ûs. Maſc. *Ebranlement.* ὁ σεισμὸς, *vel* τιναγμὸς, οῦ. *Briſement.* ἡ διάθραυσις, εως.

QUATEFACIO, is, eci, actum, ere. V. QUATIO.

QUATENUS. adverb. *Juſques où.* μέχρις οὗ. * μέχρι τίνος. *En tant que.* καθ' ὅσον. * ἐφ' ὅσον. *Puiſque.* ἐπειδήπερ. indicat. optativ. & ſubjunct.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quatenus poſſunt. ἐφ' ὅσον δύνανται, *vel* εἰς ὅσον. *vel* καθ' ὅσον. || Quatenùs ſinguli poſſunt. καθ' ὅσον ἂν ἕκαστοι οἷοί τ' ὦσι. V. QUANTUM. || Quatenùs haberem. μέχρι τίνος ἂν εἶχον.

QUATER. adv. *Quatre fois.* τετράκις.

QUATERNARIUS, a, um. *Du nombre de quatre.* τετραδικὸς, κὴ, κόν. * τεταρταῖος, αία, αῖον. || Quaternarius numerus. *Le nombre de quatre.* ἡ τετρὰς, άδος.

QUATERNI, æ, a. plur. V. QUATUOR.

QUATERNIO, onis. Maſc. *Nombre de quatre.* ἡ τετρὰς, άδος. *Un cahier.* τὸ τετράδιον, ίου.

QUATIENDUS, a, um. *Qu'on doit ébranler.* σειστέος, τέα, τέον.

QUATIO, is, aſſi, aſſum, tere. *Ebranler.* σείω, F. σείσω, P. σέσεικα. acc. * σαλεύω, F. εύσω, P. σεσάλευκα. acc. *Agiter.* κλονέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκλόνηκα. acc. *Remuer.* κρούω, F. ούσω, P. κέκρουκα. acc. *Secouer.* τινάσσω, F. άξω. P. τετίναχα. accuſ. *Caſſer.* θραύω, F. αύσω, P. τέθραυκα. acc.

QUATRIDUO. adverb. *En quatre jours.* τετάρτῃ ἡμέρᾳ.

QUATRIDUUM, i. Neut. *L'eſpace de quatre jours.* τὸ τετραήμερον, ου.

QUATUOR. Omn. gen. indecl. plur. *Quatre.* οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, *vel* τέτταρες, καὶ τὰ τέσσαρα, *vel* τέτταρα, άρων.

QUATUORDECIES. adv. *Quatorze fois.* τεσσαρεσκαιδεκάκις.

QUATUORDECIM. Omn. gen. indecl. *Quatorze.* οἱ καὶ αἱ δεκατέσσαρες, καὶ τὰ δεκατέσσαρα, άρων.

QUATUORVIRATUS, ûs. Maſc. *Quadrumvirat. Gouvernement de quatre.* ἡ τετραρχία, ίας.

QUATUORVIRI, orum. Maſc. plur. *Quadrumvirs. Quatre Seigneurs ou Magiſtrats qui gouvernent une République.* οἱ τετράρχαι, ῶν.

Q U E.

QUE. conjunct. *Et, auſſi.* (τε, poſt dict.) * καί.

QUEMADMODUM. adv. *Comme.* ὡς. * ὥσπερ. * καθάπερ. * *Comment.* ὃν τρόπον. * πῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quemadmodum jam dictum eſt. καθάπερ ἤδη εἴρηται. * ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται. || Videndum eſt, Quemadmodum civitas adminiſtretur. σκεπτέον, τίνα τρόπον ἡ πόλις διοικεῖται. || Quemadmodum decet, ὃν προσήκει τρόπον. || Quemadmodum vult. ὃν βούλεται τρόπον. || Quemadmodum fœneratores, ſic & vos. τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανεισταί, οὕτω καὶ ὑμεῖς. V. UT.

QUEO, quis, quivi, quitum, ire. *Pouvoir.* δύναμαι, fut. δυνήσομαι. Aor. 1. ἐδυνήθην. V. Anom. *Avoir pouvoir & puiſſance.* οἷός τε, (pro Maſc.) εἰμὶ, fut. ἔσομαι. V. εἰμὶ. Sum.

QUERCERUS, a, um. *Froid avec tremblement.* ὁ καὶ ἡ φρικώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Febris quercera. ὁ καύσων, ωνος.

QUERCETUM, i. Neut. *Une chênaie, un bois de chênes.* ὁ δρυμὼν, ῶνος.

QUERCEUS, & QUERCICUS, a, um. *De chêne.* δρύϊνος, νη, νον.

QUERCIUS, & QUERCULANUS, a um. *Idem.*

QUERCUS, ûs, Fœm. *Chêne.* ἡ δρῦς, υός.

QUERELA, æ. Fœm. *Plainte.* ἡ μεμψιμοιρία, ίας. * ἡ μέμψις, εως. * ἡ μεμφὴ, ῆς. *Lamentation.* ὁ ὀδυρμὸς, οῦ. || Hoc Querelam non habet. τοῦτο μέμψιν οὐκ' ἔχει. || Sæpe interſui eorum Querelis. πολλάκις περιέτυχον ὀδυρμοῖς αὐτῶν. || Ejuſmodi Querelarum in moribus eſt culpa. τούτων μεμψιμοιριῶν τὸ αἴτιον ἐν τῷ τρόπῳ ἐστί. || Querelas ſiſtere. τὰς καταμέμψεις ἱστάναι.

QUERENDUS, a, um. part. *Qui eſt à plaindre.* μεμπτέος, τέα, τέον. *à déplorer.* θρηνητέος, τέα, τέον.

QUERIBUNDUS, a, um. *Plaintif: Qui ſe lamente.* ὀδυρτικὸς, κὴ, κόν.

QUERIMONIA, æ. Fœm. V. QUERELA.

QUERITOR, aris, ari. *Se plaindre ſouvent.* πολλάκις μέμφομαι, fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐμεμψάμην. acc. rei, dat. perſ. * μεμψιμοιρέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεμψιμοίρηκα. dat. perſ. *Se lamenter*

ſouvent. συχνὰ ὀδύρομαι, fut med. υροῦμαι. Aor I. med. ὠδυράμην. gen. rei, acc. perſ.

QUERNEUS, & QUERNUS, a, um. *De chêne.* δρύϊν☉, νη, νον.

QUEROR, eris, queſtus ſum, queri. depon. *Se plaindre.* μέμφομαι, fut. med. ψομαι. Aor. I. med. ἐμεμψάμην. acc. rei, dat. perſ. * μεμψιμοιρέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεμψιμοίρηκα. dat. perſ. *Se lamenter.* ὀδύρομαι, fut. med. υρῦμαι. Aor. I. med. ὠδυράμην. acc.

¶. PHR. ISOCR. & DEM. Queritur de te apud amicos. μέμφεταί σε πρὸς τὺς φίλυς. || Iſta Queritur. ταῦτα μέμφεται, *vel* καταμέμφεται. || De quo nemo Queri poteſt. πάσης μέμψεως ἀπηλλαγμένος. * πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. || De quibus nemo Queſtus eſt. ὧν ὐδεὶς ἐμέμψατο. || De fortunâ Queritur. τῆς τύχης καταμέμφεται. || Queritur ſe injuriâ affici. μέμφεται ἀδικύμενος, *vel* ὡς ἀδικύμενος. || Queror, quod leges violet. μέμφομαι αὐτὸν παραβαίνοντα τὺς νόμυς. * μέμφομαι, ὡς αὐτῦ τὺς νόμυς παραβαίνοντ☉. || De ſuâ calamitate Queri. τὴν συμφορὰν ὀδύρεσθαι. * ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἀγανακτεῖν.

QUERQUEDULA, æ. Fœm. *Cercéle, oiſeau.* ἡ κερκιθαλὶς, ίδος.

QUERQUERUS, a, um. V. QUERCERUS.

QUERULUS, a, um. *Qui ne fait que ſe plaindre.* ὁ καὶ ἡ μεμψίμοιρος, καὶ τὸ ρον, υ. * μεμπτικὸς, κὴ, κόν. *que ſe lamenter.* ὀδυρτικὸς, κὴ, κόν. *que pleurer.* θρηνητικὸς, κὴ, κόν. *que faire des plaintes, & accuſer.* ἐγκληματικὸς, κὴ, κόν.

QUESTUS, a, um. part. *Qui s'eſt plaint.* μεμψάμενος, ένη, ενον. acc. rei, dat. perſ.

QUESTUS, ûs. Maſc. V. QUERELA.

QUI, Quæ, Quod, *vel* Quid, cujus, cui, pron. relat. *Qui, lequel.* ὃς, ὗ; ἣ, ἧς; ὃ, ὗ. poſt anteced. ὅςις, ὗ τιν☉; ἥτις, ἧς τιν☉; ὅ, τι, ὗ τινος.

QUI amat, qui amavit, qui amabit, &c. exprime per participia ejuſdem temporis. Idem obſerva in aliis verbis.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deus, Qui eſt in cœlo. ὁ Θεὸς ὁ ἐν τῷ ὐρανῷ. (ſupple ὤν.) || Is Qui eſſet optimus. ὁ ἄριςος ὤν. || Qui olim fuerunt. οἱ πάλαι. || Via Quæ ad ſalutem ducit. ἡ ὁδὸς ἡ πρὸς τὴν σωτηρίαν. || Ea ſpecies Quæ ſemper eadem eſt. ἡ ἰδέα ἡ κατὰ τ' αὐτὸν ἔχυσα. || Quæ ad valetudinem pertinent. τὰ πρὸς ὑγίειαν ὄντα, *ſeu* φέροντα. || Quod ad me attinet. τὸ κατ' ἐμέ. * τὰ πρὸς ἐμέ. || Quæ cùm ita ſint. τύτων ὖν ὕτως ἐχόντων. || Qui ita affectus eſt, is omnia benevolè dicet. ὁ μὲν ὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, ὗτος ἐπ' εὐνοίᾳ πάντ' ἐρεῖ. || Non ea Quæ vult, facit. ὐχ ὅσα βύλεται, ποιεῖ. || Quo quid fieri poteſt turpius? ὗ τί γένοιτ' ἂν αἴσχιον; || Omnes Qui. πάντες ὅσοι. * ὅσοιπερ. || Omnia Quæ. πάντα ὅσα. * πάνθ' ὅσα. || Qui ex vobis probi videntur, hi omnium improbiſſimi ſunt. ὅσοι ὑμῶν ἀγαθοὶ δοκῦσι, ὗτοι πονηρότατοι τυγχάνυσιν ὄντες. || Quâ de cauſâ. ἀνθ' ὅτυ. * ἀνθ' ὧν. * ὧν ἕνεκα. || Quo modo. ὃν τρόπον. || Miſerunt legatos, Qui rogent. ἔπεμψαν πρέσβεις, οἵτινες ἀξιώσυσι. || Præmittere caduceatorem, Qui. κήρυκα προαποςέλλειν, ὅςις. || Quod felix & fauſtum ſit. ἀγαθῇ τύχῃ. * σὺν ἀγαθῇ τύχῃ. || Sed Quod felix fauſtumque ſit, hic incipiat. ἀλλ' ἀγαθῇ τύχῃ καταρχέτω ὗτος. V. QUIS.

QUI. adverb. *Comment.* πῶς. * ὅπως. *Par quel moyen.* τίνα τρόπον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quî fit, ut ego neſciam? πῶς ἂν ὐ νοοῖμι; || Quî fieri poterat? πῶς ἂν τῦτο γένοιτο; || Quî iſtud faciat? τίνα τρόπον ταῦτα ποιήσειεν.

QUIA. conjunct. *Parce que, à cauſe que.* ὅτι. * διότι. *Puiſque.* ἐπεί. * ἐπειδή. * ἐπειδήπερ. indicat. optat. & ſubjunct.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quia vobis non expedit, ideò reprehendo. ὅτι ὑμῖν ὐχὶ συμφέρει, διὰ τῦτο ἐπιτιμῶ. || Quia hæc conſecutus es. ἐπειδὴ τύτων ἔτυχες. * ἐπεὶ δὲ τύτων ἔτυχες. (V. τυγχάνω in Anom.) || Eò virtutem laudamus, Quia pulcherrima eſt. τὴν ἀρετὴν διὰ τῦτο ἐπαινῦμεν, ὅτι καλλίςη ἐςί. || Hæc ideò præfatus ſum, Quia. τύτων ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι. || Quia condidiſti homines. ἀνθ' ὧν ἔπλασας τὺς ἀνθρώπυς. || Quia bellum erat. διὰ τὸ πόλεμον εἶναι. || Quia nihil ejuſmodi factum ſit. διὰ τὸ μὴ γεγενῆσθαι τοιῦτον μηδέν. || Quia ſæpè vicerunt. διὰ τὸ πολλάκις νενικηκέναι. || Quia meliores videntur. διὰ τὸ δοκεῖν κρείττυς εἶναι. || Quia malè utuntur. διὰ τὸ μὴ καλῶς χρῆσθαι.

QUICQUAM, cujuſquam. Neut. *Quelque choſe.* τὶ, τινός. V. QUIDQUAM.

QUICQUE. Neut. *Chaque choſe* V. QUIDQUE.

QUICQUID. Neut. *Tout ce que.* V. QUIDQUID.

QUICUM. adv. *Avec qui, avec lequel.* μεθ' ὗ. * σὺν ᾧ. (pro Maſc. & Neut.)

QUICUNQUE, Quæcunque, Quodcunque, cujuſcunque. *Quiconque.* ὅςις, ἥτις, ὅ, τι. * ὃς ἄν, ἣ ἄν, ὃ ἄν. optat. *vel* ſubjunct. V. QUISQUIS. || Quamcumque urbium voluerint evertere. ἥν τινα πορθεῖν ἂν βύλωνται τῶν πόλεων.

QUID, cujus, cui. Neut. *Quelle choſe, quoi.* τί, τίνος, τίνι? *Laquelle choſe, ce qui.* τὶ, τινός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut cognoſcerem, Quid mihi agendum ſit. ἵνα εἰδείην, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν. || Neſcio Quid dicendum ſit. ἀπορῶ ὅ, τι χρὴ εἰπεῖν. * ἀπορῶ τί χρὴ ποιεῖν. || Quid tandem egiſti? τί ποτε ἔπραξας. * τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας. || Quid fecerit, honeſtè à me dici non poteſt. ὅ, τι μὲν ἔπραξε, μηδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. || Delibero, Quid nobis agendum ſit. βυλεύομαι, ὅ, τι χρὴ ἡμᾶς ποιεῖν. || V. QUI. || Quid dicas, non intelligo. ὅ, τι λέγεις, ὐκ οἶδα. || Quid multis verbis opus eſt? τὰ πολλὰ τί δεῖ λέγειν; || Quid eſt hoc, niſi? τί ἐςι τῦτο, πλήν; || Quid aliud reſtat, niſi ut Deus fiat? τί γὰρ ἔςαι λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι; || Quid pluribus verbis opus eſt? καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν; V. QUIS.

QUIDAM, Quædam, Quoddam, *vel* Quiddam, cujuſdam. *Quelqu'un.* ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα. (V. Heterocl.) ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, τινός. || Alius Quidam. ἄλλος τις.

QUIDEM. adv. *Certes, certainement.* μέν. * γέ. * γῦν, poſt dictionem.

QUIDNAM. adv. *Pourquoi.* διὰ τί.

QUIDNAM, cujuſnam. Neut. *Quoi, quelle choſe.* τί ποτε; * τί δήποτε; V. QUID.
QUIDNI. adv. *Pourquoi non?* πῶς οὔ; * τί μή;
QUIDPIAM, cujuſpiam. Neut. *Quelque choſe.* τὶ, τινός. || Si Quidpiam egerit. εἴ τι πράξειεν.
QUIDQUAM, cujuſquam. Neut. *Quelque choſe.* τὶ, τινός. || Nihil quidquam. *Rien du tout.* μηδ' ὁτιοῦν. || Nihil quidpiam aliud. οὐδὲν ἄλλό τι. || Nec Quidquam. μηδέν. * μηδὲ ἕν.
QUIDQUE, & QUICQUE, cujuſque. Neut. *Chaque choſe.* τὸ ἕκαστον. V. QUISQUE.
QUIDQUID. Neut. *Tout ce que.* πᾶν ὅσον. * ὅ, τι ἄν. *cum Subj. vel Optat.* * ὁτιοῦν.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Decet nos Quidquid Deus dederit, generosè ferre. δεῖ ἡμᾶς φέρειν, ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ, γενναίως. || Quidquid non juſtè actum eſt. ὅ, τι ἂν μὴ δικαίως ᾖ πεπραγμένον. || Quidquid mihi optimum videbitur. ἅπαν, ὅ, τι ἂν δοκῇ ἐμοὶ ἄριστον εἶναι. || Quidquid dicturus es, priùs tecum diligenter conſidera. πᾶν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ. || Quidquid ipſis in mentem venerit. ὅ, τι ἂν ἐπέλθοι τούτοις. (V. ἔρχομαι in Anom.) || De hoc Quidquid ſtatueritis. περὶ τούτου ὅ, τι ἂν βουλεύσησθε. || Quidquid agit. ὁτιοῦν πράττει. Quidquid libet, facit. ποιεῖ ὅ, τι ἂν βούλοιτο. || Quidquid erat. πᾶν ὅσον ἦν.
QUIDVIS, cujuſvis. Neut. *Tout ce que tu veux, ou tu voudras.* ὁτιοῦν, genitiv. οὑτινοσοῦν.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quidvis agere, Quidvis pati. ὁτιοῦν πράττειν, ὁτιοῦν πάσχειν. || Paratus ſum Quidvis pati, ne iſta faciam. ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν παθεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα. || Quidvis potiùs quàm hoc. πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα.
QUIdum. adv. *Comment donc?* πῶς οὖν; * πῶς ἄν;
QUIES, etis. Fœm. *Repos.* ἡ ἡσυχία, *vel* ἠρεμία, ας. *Silence.* ἡ σιωπή, ῆς. *Ceſſation.* ἡ ἀνάπαυσις, εως. *Sommeil.* ὁ ὕπνος, ου. *Serenité.* ἡ εὐδία, ας.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quietem afferre. ἀνάπαυσιν φέρειν. || Quiete frui. ἡσυχίαν ἄγειν. || Quietem à labore concedere aliis. τῶν πόνων ἀναπαύειν ἄλλους. || Animum Quiete relaxare. τὴν διάνοιαν δι' ἡσυχίαν ἀνιέναι, *ſeu* ἀνεῖναι. || Laborum Quietem concedere. ἄνεσιν πόνων καὶ ῥᾳστώνην δοῦναι. || Nullâ Quiete fruuntur. οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀνάπαυλαν, *ſeu* ἀνάπαυσιν. || Tempus ad Quietem dare. καιροὺς εἰς ἀνάπαυλαν δοῦναι. || Quieti ſe dare. εἰς ἡσυχίαν ἀνίεσθαι.
QUIESCO, is, ievi, ietum, ſcere. *Se repoſer.* ἠρεμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρέμηκα. * ἡσυχάζω, F. άσω, P. ἡσύχακα. *Ceſſer.* παύομαι, *vel* ἀναπαύομαι. Fut. med. παύσομαι. Aor. 1. med. ἀνεπαυσάμην. gen. *vel* part. *Dormir.* καθεύδω. Imp. ἐκάθευδον, *vel* καθηῦδον, F. εύσω, P. κεκάθευκα. *Ne ſe ſoucier.* μὴ μελετάω, F. ήσω, P. μεμελέτηκα. acc. *vel* genit. *Permettre & laiſſer faire.* ἐάω, ῶ, F. ἐάσω. Aor. 1. εἴασα. || A bellis Quieſcere. τῶν πολέμων ἀναπαύεσθαι, *vel* λήγειν. || Vis venti Quievit. ἔληξε τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος. || Planè Quieſcere. ἡσυχίαν πολλὴν ἄγειν, *ſeu* ἔχειν. || Dum Quieſcebant. αὐτῶν ἡσυχίαν ἀγόντων. || Nec poteſt Quieſcere. καὶ οὐχ οἷός τε ἐστὶν ἡσυχάζειν. || A labore Quieſcere. τοῦ πόνου ἀναπαύσασθαι. || Paucos dies Quieſcere. ὀλίγας ἡμέρας διαναπαύεσθαι. V. OTIOR.

QUIETE. adv. *En repos.* ἡσύχως. *En paix & tranquillité.* ἠρέμα. * ἀτρέμα. || Inter ſe Quietè vivunt. ἡσυχίαν πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι.
QUIETUS, a, um. *Qui eſt en repos.* ἥσυχος, χη, χον. * ἡσύχιος, ία, ιον. *Tranquille.* ἠρεμαῖος, αία, αῖον.
QUILIBET, Quælibet, Quodlibet, cujuſlibet. *Qui que ce ſoit.* ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁτιοῦν. *Le premier venu.* τυχών, (όντος) οῦσα, όν. *Chacun.* ἕκαστος, τη, τον.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non iſta Quilibet poteſt exequi. οὐχ ὁ τυχὼν ταῦτα δύναται διατελεῖν. || A Quolibet pecuniam accipere. παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνειν. || Quilibet alius. ἄλλος ὁστισοῦν. || Quidlibet agere. ὁτιοῦν πράττειν. || Quolibet modo. πάντα τρόπον.
QUIMATUS, ûs. Maſc. *L'âge de cinq ans.* ἡ πενταετία, ας. * ἡ πενταετηρίς, ίδος.
QUIN. adv. *Que ne.* ὅτι μή. * μή. *Pourquoi ne.* τί γὰρ ἂν μή; Optat. * τί οὐχί; || Quin potiùs. *Mais bien plutôt.* μᾶλλον δέ.
¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nec enim Hector interfici poterat, Quin Troia ſimul cum eo rueret. οὐ γὰρ ἂν Ἕκτωρ ἀνῃρέθη, μὴ οὐχὶ καὶ Τροίας αὐτῷ συμπεσούσης. || Fieri non poteſt, Quin eruditionis compos fiat. οὐκ ἐνδέχεται, μὴ οὐ τῆς παιδείας ἐπιτυχεῖν αὐτόν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Non dubito, Quin feceris. μηδαμῶς ἀμφισβητῶ, ὡς οὐκ ἂν σὺ ποιήσειας. || Nullum tempus prætermittit, Quin aliquid diſcat. οὐδένα χρόνον διαλείπει, μανθάνων.
QUINARIUS, a, um. *De cinq.* πενταδικός, κή, κόν. *Contenant cinq.* πεμπταῖος, αία, αῖον. || Quinarius numerus. *Le nombre de cinq.* ἡ πεντάς, άδος.
QUINCUNCIALIS, & e, is. *Contenant cinq onces.* οὐγκίας πέντε κατέχων. (οντος) ουσα, ον.
QUINCUNX, uncis. Maſc. *Cinq onces.* αἱ πέντε οὐγκίαι (ῶν.) *Rang de cinq en cinq.* ἡ πεντάς, άδος.
QUINCUPEDAL, alis. Neut. *Meſure de cinq pieds.* τὸ πεντεποδιαῖον, ου.
QUINCUPLEX, plicis. Omn. gen. *Multiplié par cinq.* ὁ καὶ ἡ πεντάπλοος, ους; καὶ τὸ οον, ουν; όου, οῦ.
QUINDECIES. adv. *Quinze fois.* δεκαπεντάκις. * πεντεκαιδεκάκις.
QUINDECIM. Omn. gen. indecl. plur. *Quinze.* οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, *vel* πεντεκαίδεκα.
QUINDECIMVIR, iri. Maſc. *Un des quinze Magiſtrats qui gouvernent.* ὁ πεντεκαιδεκάρχος, ου. * ὁ πεντεκαιδεκάρχης, ου.
QUINDENI, æ, a. V. QUINDECIM.
QUINETIAM, conjunct. *Bien plus, qui plus eſt.* ἔτι δέ. * ἀλλὰ μήν. * καὶ μὴν καί.
QUINGENARIUS, a, um. *Peſant cinq cens livres.* πεντακοσιοσταῖος, αία, αῖον.
QUINGENI, æ, a. plur. *Cinq cens.* πεντακόσιοι, αι, α.
QUINGENTESIMUS, a, um. *Le cinq-centiéme.* πεντακοσιοστός, τή, τόν.
QUINGENTI, æ, a. plur. V. QUINGENI.
QUINGENTIES. adv. *Cinq cens fois.* πεντακοσιάκις.
QUINI, æ, a. plur. *Cinq.* οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
QUINIMO, conjunct. *Mais qui plus eſt.* ἀλλὰ δή. * ἀλλὰ δὴ καί. * καὶ μὴν καί.

QUINQUAGENARIUS, a, um. *De cinquante, composé de cinquante.* πεντηκοσταῖος, αία, αῖον. * ὁ πεντηκοντέτης, ου. || Homo Quinquagenarius. ὁ ἄνθρωπος πεντηκονταετὴς, έος, οῦς. || Quinquagenaria cohors. ἡ πεντηκοστὺς, ύος.

QUINQUAGENI, æ, a. *Cinquante.* οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα.

QUINQUAGESIMUS, a, um. *Cinquantiéme.* πεντηκοστὸς, στὴ, στόν.

QUINQUAGIES. adv. *Cinquante fois.* πεντηκοντάκις.

QUINQUAGINTA. Omn. gen. indecl. plural. *Cinquante.* οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα.

QUINQUE. Omn. gen. indecl. plural. *Cinq.* οἱ, αἱ, τὰ πέντε.

QUINQUEFOLIUM, ii. Neut. *Quinte-feuille, plante.* τὸ πεντάφυλλον, ου.

QUINQUELIBRALIS, & e, is. *Peſant cinq livres.* μνᾶς πέντε βαρὺς, (έος) εῖα, ύ. * ὁ καὶ ἡ πεντάλιτρος, τὸ ον, ου.

QUINQUEMESTRIS, & e, is. *De cinq mois.* ὁ καὶ ἡ πεντάμηνος, καὶ τὸ ον, ου. * πενταμηναῖος, αία, αῖον.

QUINQUENNALIS, & e, is. *Qui dure cinq ans.* πεντετηρικὸς, *vel* πενταετηρικὸς, κὴ, κόν.

QUINQUENNIS, & e, is. *Qui a cinq ans.* ὁ καὶ ἡ πενταέτης, *vel* πεντέτης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πενταέτηρος, καὶ τὸ ρον.

QUINQUENNIUM, ii. Neut. *L'eſpace de cinq ans.* ἡ πενταετηρὶς, *vel* πεντετηρὶς, ίδος. * ἡ πενταετία, ίας.

QUINQUEPARTITO. adverb. *En cinq parties.* πενταμερῶς.

QUINQUEPARTITUS, *vel* QUINQUEPERTITUS, a, um. Cic. *Partagé en cinq.* ὁ καὶ ἡ πενταμερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

QUINQUERCIO, onis. Maſc. *Athléte qui s'éxerçoit aux cinq ſortes de combats.* ὁ πένταθλος, ου.

QUINQUERCIUM, ii. Neut. *Les cinq ſortes de combats des anciens.* πένταθλον, ου.

QUINQUEREMIS, is. Fœm. *Galere de cinq rames pour banc.* ὁ καὶ ἡ πεντήρης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

QUINQUEVIR, iri. Maſc. *L'un des cinq Magiſtrats qui gouvernent.* ὁ πένταρχος, ου. * ὁ πεντάρχης, ου.

QUINQUEVIRATUS, ûs. Maſc. *La dignité ou l'office d'un des cinq Magiſtrats.* ἡ πενταρχία, ίας.

QUINQUIES. adv. *Cinq fois.* πεντάκις.

QUINQUIPLICO, as, avi, atum, are. *Multiplier cinq fois.* πενταπλασιάζω, F. άσω, P. πεπενταπλασίακα. acc.

QUINTANUS, a, um. *Cinquiéme.* πεμπταῖος, αία, αῖον.

QUINTILIS, is. Maſc. *Le mois de Juillet.* ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος. * ὁ πέμπτος μὴν, gen. τοῦ πέμπτου μηνός.

QUINTO, & QUINTUM. adv. *Pour la cinquiéme fois.* τὸ πέμπτον. * πεντάκις.

QUINTUS, a, um. *Cinquiéme.* πέμπτος, πτη, πτον.

QUINTUSDECIMUS, a, um. *Quinziéme.* πεντεκαιδέκατος, τη, τον.

QUIPPE. adverb. *A ſçavoir, certes.* ἅτε, δή. * ἅτε οὖν. *Attendu que.* ἐπεί. * ἐπειδή. * ἐπειδήπερ. Indicat. Optat. & Subjunct. *Car.* γὰρ, poſt dictionem. || Ille Quippe qui bonus eſt. οὗτος, ἅτε ὢν ἀγαθὸς ὤν.

QUIRINALIS, & e, is. ut Quirinalis collis. *Le mont Quirinal.* κυρίνεος λόφος, ου.

QUIRITATIO, onis. Fœm. & QUIRITATUS, ûs. Maſc. *Cri en ſe plaignant.* ἡ ἐλεεινολογία, ίας. *en demandant ſecours.* ὁ σχετλιασμὸς, οῦ. *Plainte.* ἡ μεμψιμοιρία, ίας.

QUIRITES, tium, *vel* tum. Maſc. plur. *Nom des Romains.* οἱ κυρῖται, ῶν.

QUIRITO, as, avi, atum, are, & QUIRITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Crier en ſe plaignant.* ἐλεεινολογέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἠλεεινολογησάμην. *Crier en demandant ſecours.* σχετλιάζω, F. άσω, P. ἐσχετλίακα. *Se plaindre.* μέμφομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐμεμψάμην. dat. perſ. acc. rei.

QUIS, Quæ, Quid, cujus. *Qui?* ὁ καὶ ἡ τίς, καὶ τὸ τὶ, τίνος. * ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quis adeò ſimplex eſt, qui hæc ignoret? τίς οὕτως εὐηθής ἐστιν, ὅστις ἀγνοεῖ; || Quis adeò rerum præteritarum imperitus eſt, qui ſperet? τίς οὕτω τῶν προγεγενημένων πραγμάτων ἄπειρος, ὅστις ἐλπίζει; || Quis his conſentiret, niſi fortè aliquis planè inſanus? τίς ἂν ὁμολογήσειεν, πλὴν εἰ μή τις παντάπασι ἀπονενοημένος ἐστί; || Qui harum rerum auctores ſint, interrogabimus. τοὺς αἰτίους, οἵ τινές εἰσι τούτων, ζητήσομεν. || Quis hanc domum inhabitabit, neſcio. ὅστις ταύτην οἰκίαν οἰκήσει, οὐκ οἶδα. || Quid agam neſcio. ἀπορῶ τι δράσω. V. QUID. || Quis tandem iſta credet? τίς ποτε πείσεται τούτοις; || Dic, Quam mercedem perſolves? εἰπὲ, ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις; || Cognoſces, Quæ inſtituta exiſtiment honeſtiſſima. γνώσῃ, ὁποῖα τῶν ἐπιτηδευμάτων κάλλιστα ἂν νομίζωσιν εἶναι. || Et me urgeas, Quam ob virtutem mihi honorem poſtulem. καί με ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι. || Potes igitur dicere, Quis homo pius ſit. ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις ὁ εὐσεβὴς ἐστιν. || Cogitate, Quâ voce, Quo animo, Quâ fronte, ſupplicationes faciet. σκοπεῖτε, ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεται. || Quo pacto? τίνα τρόπον;

QUISNAM, Quænam, Quodnam, cujuſnam. ὁ καὶ ἡ τίς, τὸ τὶ, τίνος. || An Putas illos ignorare, Quiſnam ſit? οὐχ ἡγῇ γινώσκειν αὐτοὺς, ὅστις εἴη; || Quæſtionem propoſuit, Quiſnam ſit optimus. ἐρώτημα προὔβαλεν, ὅστις ἄριστος ἂν εἴη. || Conſiderans, Quoſnam dicam prudentes. θεωρήσας, τίνας δὴ λέγω τοὺς φρονίμους. || Quænam civitas in Peloponneſo tale bellum ſuſtinuit? ποία τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε;

QUISPIAM, Quæpiam, Quodpiam, *vel* Quidpiam, cujuſpiam. *Quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, τινός. || Ego enim dabo, quantum alius Quiſpiam unquam dedit. ἐγὼ δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε.

QUISQUAM, Quæquam, Quodquam, cujuſquam. *Quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, τινός.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Prudens eſt, ſi Quiſquam alius. φρόνιμός ἐστιν, εἴ τις ἄλλος. || Ita ipſum colui, ut non ſciam an Quiſquam alius alium unquam. οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος ἕτερον. || Neque illorum Quiſquam ſe accuſat. οὐδὲ τούτων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ. || Neque Quiſquam poteſt de eo queri. καὶ μηδεὶς ἔχει μηδὲν ἐγκαλεῖται αὐτῷ. || Nec mali Quidquam bono viro evenit. οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδέν.

QUISQUE, Quæque, Quodque, cujuſque. *Chacun, un chacun.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι. * ἕκαστος, τη, τον. || Optimus Quiſque. τῶν βελτίστων ἕκαστος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res adverſæ oſtendunt, qualis Quiſque ſit. αἱ δυσπραξίαι καταφανεῖς ποιοῦσι, οἱοίπερ ἕκαστοι τυγχάνουσιν ὄντες. || Qualis Quiſque ſit. οἷόσπερ ἕκαστός ἐστι. || Quantum Quiſque poteſt. καθ' ὅσον ἂν ἕκαστος δύνηται. || Suam Quiſque rem curat. τὰ ἑαυτοῦ ἕκαστος διοικεῖ. || Quæ Quiſque novit, de iis rectè judicat. ἃ γινώσκει ἕκαστος, καλῶς κρίνει. || Sapientiſſimus Quiſque. τῶν σοφῶν ἕκαστος. * πᾶς σοφώτατος. || Ordine Quiſque ſuo. ἕκαστος ἐκ περιόδου. || Suo Quæque loco diſpoſuimus. εἰς τὰς χώρας τὰς προσηκούσας ἕκαστα διηνέγκαμεν. || Tertio Quoque die. διὰ τρίτης ἡμέρας. * κατὰ τρίτην ἡμέραν. || Quinto Quoque anno. δι' ἔτους πέμπτου. || Tertio Quoque menſe. παρὰ μῆνα τρίτον. || Quarto Quoque die. παρὰ τετάρτην ἡμέραν. || Quinto & ſeptimo Quoque die. παρ' ἡμέρας πέντε, καὶ παρ' ἡμέρας ἑπτά.

QUISQUILIÆ, arum. Fœm. plur. *Balayûres.* τὰ ἀποκαθάρματα, vel περιψήματα, ἀτων. *Brindelles, petites branches, ou autres choſes de peu de valeur.* ὁ συρφετὸς, οῦ.

QUISQUILIATUS, a, um. ut Veſtis Quiſquiliata. *Robe d'écarlate.* ἡ ἐσθὴς ὁλοπόρφυρος. (οῦ.)

QUISQUILIUM, ii. Neut. *Arbriſſeau qui porte la graine d'écarlate.* ἡ κόκκος, ου.

QUISQUIS, cujuſcujus. Maſc. *Quiconque.* ὅστις, ἥτις, ὅ, τι. * ὃς ἂν, ἣ ἂν, ὃ ἄν. Subj. * ὁστισοῦν, Gen. οὑτινοσοῦν. * πᾶς ὅστις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quiſquis aderat. πᾶς ὅστις παρῆν. || Quiſquis acceſſerit. ὅστις ἂν προσέλθῃ.

QUIVIS, Quævis, Quodvis: cujuſvis. *Quiconque, un chacun, qui que ce ſoit.* ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁτιοῦν. Gen. οὑτινοσοῦν, ἡστινοσοῦν. * πᾶς, πᾶσα, πᾶν. * ὁ τυχὼν, οῦσα, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quoſvis potiùs, quàm me accuſabit. πάντων μᾶλλον κατηγορήσει, ἢ μοῦ. || Iram cohibere, non Cujuſvis hominis eſt. τὸ τῆς ὀργῆς κατακρατεῖν, ἀνδρὸς οὐ τοῦ τυχόντος ἐστί. || A Quovis pecuniam accipere. παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Reprehendere facile & Cujuſvis eſt. τὸ ἐπιτιμᾶν ῥᾴδιον καὶ παντὸς ἐστί. || Quævis ligna & animantia venerari. ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι.

QUO

QUO. adv. *Où, en quel lieu?* ποῖ;

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quò confugiam? ποῖ καταφεύγω; || Quò terrarum? ποῖ γῆς; || Quò tandem & unde? ποῖ δὴ καὶ πόθεν; || Eundi Quò vellent, libertatem acceperunt. τοῦ πορεύεσθαι ὅπου βουληθεῖεν, ἐξουσίαν ἔλαβον. || Quò ne accedere quidem ipſi licebat. οἷ μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ.

QUO. conjunct. *Afin que.* ὡς. infinit. * ἵνα. Indicat. & Subjunct. *Pourquoi.* διότι. * ἐφ' ᾧ. *A quoi bon.* πρὸς τί. || Quò, eò. ὅσῳ, τοσούτῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quò ego mitior ſum, eò magis me contemnit. ὅσῳ πρᾳότερός εἰμι, τοσούτῳ μᾶλλόν μου καταφρονεῖ. || Quò magis omni virtute inſtructus eſt, eò moleſtiùs hæc feret. ὅσῳ μᾶλλον τὴν ἀρετὴν ἔχει πᾶσαν, μᾶλλον ἐπὶ τούτοις λυπήσεται. || Quò minùs, &c. hoc. ὅσῳ ἔλαττον, τοσούτῳ. * ὅσον ἔλαττον, τοσοῦτον. || Quò vel ut ſis alacrior. ἵν' εὐθυμότερος εἴης. || Quò minùs dubites. ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς. V. UT.

QUOAD. adverb. *Juſques à quand.* μέχρι τίνος. *Juſques à ce que, tant que.* ἕως οὗ. * ἕως ἄν. || Quoad fieri poteſt. κατὰ τὸ δυνατόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quoad imperavit. ἕως ἦρξε. * ἕως ἂν ἄρξῃ. * μέχρις ἂν ἄρξῃ. * ἐφ' ὅσον ἦρξε. || Quoad ejus fieri poteſt καθ' ὅσον οἷόν τε. * καθ' ὅσον δυνατόν. || Quoad facere potui. ἐφ' ὅσον οἷός τ' ἦν. * ὅσον ἦν ἐπ' ἐμοί. * ὅσον σθένος.

QUOCIRCA. conjunct. *C'eſt pourquoi.* τοιγαροῦν. * διὸ δή. * διὸ καί.

QUOCUNQUE. adverb. *En quelque lieu que ce ſoit.* ὅποι ἂν ποτε. (hìc eſt motus.) || Progreditur Quocunque vult. βαδίζει ὅποι βούλεται.

QUOD, cujus. Neut. *Lequel? qui?* τί, τίνος. *Quelque choſe.* τὶ, τινός. *Ce qui.* ὅ, τι. Quod eſt. *Ce qui eſt.* τὸ ὂν, ὄντος. V. QUI.

QUOD. conjunct. *Que.* ὅτι. (poſt verbum.) *Pourvu que.* ἐπεί. * ἐπειδή. * ἐπειδήπερ. *Parce que.* διό. * διότι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quòd autem abierit, id ego feliciter accidiſſe puto. τὸ δὲ αὐτὸν ἀπελθεῖν, εὐτυχῶς νομίζω συμβεβηκέναι. || Scio, Quòd ſcribis. εὖ οἶδα, ὅτι, vel ὡς γράφεις. || Quòd ſi. εἰ μὲν οὖν. || Quòd iſta feceram. διὰ τὸ ποιῆσαι ταῦτα. V. QUIA.

QUODAMMODO. Neut. *En quelque façon, En quelque ſorte.* τρόπον τινά. * πως. * πῶς. Enclit.

QUODCUNQUE, cujuſcunque. Neut. Vide QUICUNQUE.

QUODPIAM, Quodvis. V. QUISPIAM, QUIVIS.

QUOMINUS. adverb. *Que ne.* μὴ οὐ. * μὴ οὐχί. Indicat. ὥστε μή. Infinit. || Nihil impedit Quominùs id faciamus. οὐδὲν ἡμᾶς κωλύει τοῦτο ποιεῖν. * οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς ὥστε μὴ τοῦτο ποιεῖν.

QUOMODO. adv. *Comment.* ὅπως. *En quelle maniere.* τίνα τρόπον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quomodo decet. ὃν προσήκει τρόπον. || Nemo vivit, Quomodo cupit.

βιοῖ ἐδεὶς, ὃν προαιρεῖται τρόπον. || Videndum eſt, Quomodo civitas adminiſtretur. Σκεπτέον, τίνα τρόπον ἡ πόλις διοικεῖται. || Quomodo autem non vobis ipſis contraria facere videbimini? πῶς δ' ἐχὶ τἀναντία φανήσεσθε πράττοντες ὑμῖν αὐτοῖς;

QUOMODOCUNQUE. adv. *En quelque maniere que ce ſoit.* ὁπωσῦν. * ὁπωσδήποτε.

QUOMODONAM. adverb. *Mais comment?* πῶς δή;

QUONAM. adv. *En quel lieu? où?* ποῖ δή; * ποῖ ἔν;

QUONDAM. adverb. *Anciennement, autrefois.* πάλαι. * πάλαι ποτέ. *Il ſera un temps que.* ἔσαι ποτέ.

QUONIAM. conjunct. *Que.* ὅτι. *Puiſque.* ἐπεί. * ἐπείπερ. * ἐπειδή. Indicat. Optat. & Subjunct.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quoniam animam immortalem nactum eſt. ἐπειδὴ ἀθανάτε ψυχῆς ἔτυχε. (V. τυγχάνω in Anom.) || Quoniam ignavi ſumus. ἐπειδήπερ ἀργῶς διακείμεθα. || Sed Quoniam iſta elegit. ἐπεὶ δὲ ταῦτα προαιρεῖται. || Quoniam igitur hoc negotium ſuſceptum eſt. ἐπεὶ ἔν ἡ παρῦσα πραγματεία ἐπεχειρήθη. || Quoniam creaſti hominem. ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἄνθρωπον. V. QUIA.

QUOPIAM, & QUOQUAM. adv. *En quelque lieu.* εἴς τινα τόπον. * πῃ. Enclit.

QUOQUE, conjunct. *Auſſi.* ἔτι. *Davantage.* πρὸς τύτοις. *Et.* τὲ, (poſt. dict.) καί.

QUOQUO. adv. *En quelque lieu que ce ſoit.* ὅποιπερ ἄν * ὅποι ποτέ.

QUOQUOMODO. Vide QUOMODOCUNQUE.

QUOQUOVERSUM, *vel* QUOQUOVERSUS. adv. *De tous côtés.* πανταχόσε. * ἑκασταχόσε. * πανταχοῖ.

QUORSUM, & QUORSUS. adv. *Vers quel lieu, de quel côté.* ποῖ. * πρὸς τίνα τόπον. *A quel propos, à quelle fin.* τίνος ἕνεκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quorſum attinet cætera enumerare? καὶ τί δεῖ τὰ λοιπὰ καταριθμεῖν; || Quorſum attinet vetera narrare? τί δεῖ τὰ παλαιὰ λέγειν; || Quorſum hæc? τῦ δ' ἕνεκα ταῦτα; * τί δὲ ταῦτα; || Quorſum hæc ſpectat oratio? πρὸς τί γε τείνει τοιῦτος ὁ λόγος.

QUOT. Omn. gen. indecl. plur. *Combien?* πόσοι, πόσαι, πόσα. Et ſine interrog. ὁπόσοι, σαι, σα. * ὅσοι, αι, α. || Quot annis? ἀμφὶ πόσα ἔτη; || Quot modis. ὁποσαχῆ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quot ſunt cives? πόσοι εἰσὶ πολῖται; || Quot erant? πόσοι τὸν ἀριθμὸν ἦσαν; || Tot, Quot. τοσῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοι. V. TOT.

QUOTANNIS. adv. *Tous les ans; chaque année.* κατ' ἐνιαυτόν. * κατ' ἕκαστον ἔτος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quotannis pugnant. καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν μάχονται. || Quotannis abit. ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀπέρχεται. || Semel Quotannis ἅπαξ τῦ ἐνιαυτῦ.

QUOTENI, æ, a. plur. V. QUOT.

QUOTIDIANUS, a, um. *Journalier, quotidien.* καθημερινὸς, *vel* ἐφημερινὸς, νὴ, νόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cibus Quotidianus. ἡ καθ' ἡμέραν ἐδωδή. || Quotidiana exercitia. τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα. || Quotidiani ſumptus. τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα.

QUOTIDIANO. adv. V. QUOTIDIE.

QUOTIDIE. adv. *Tous les jours: chaque jour.* ὁσημέραι. * καθ' ἡμέραν, *vel* καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

QUOTIES. adv. *Combien de fois.* ποσάκις. *Toutes les fois que.* ὁσάκις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quoties de his verba facio. ὁσάκις περὶ τύτων ποιῦμαι τὺς λόγυς. || Quoties tumultuati eſtis, omnes noviſtis. ὁσάκις ἐθορυβεῖτε, πάντες ἐπίστασθε. || Quoties, toties. ὁσάκις, τοσαυτάκις.

QUOTIESCUNQUE. adv. *Toutes les fois que.* ὁσάκις. toties. τοσαυτάκις.

QUOTQUOT. Omn. gen. indecl. plur. *Tout autant qu'il y a.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, δήποτε. * ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, ἄν. || Quotquot ſumus, eſtis, ſunt. ὅσοι δή. || Omnes Quotquot. πάντες ὅσοι.

QUOTUPLEX, icis. Omn. gen. *De combien de ſortes.* ὁ καὶ ἡ ποσαπλάσιος, καὶ τὸ ον, ε.

QUOTUS, a, um. *Le quantiéme.* πόστος, στη, στον. || Quoto die? ποσταῖος, αία, αῖον. *Le quantiéme* (ſine interrog.) ὁπόστος, η, ον.

QUOTUSCUNQUE, tacunque, tumcunque. *Lequel que ce ſoit.* ὁποστοσῦν, ὁποστησῦν, ὁποστονῦν.

QUOTUSQUISQUE, taquæque, tumquodque. *Le quantiéme de tous.* ὁποστοσῦν, στησῦν, στονῦν. *Combien peu.* ὡς ὀλίγοι, αι, α.

QUOVIS. adverb. *Où tu voudras.* ὁποίποτε. * ὁποιῦν.

QUOUSQUE. adv. *Juſques à quand.* ἕως ἄν. * μέχρι τίνος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quouſque tandem. εἰς ὅσον ποτὲ χρόνον. * μέχρις ὗ. || Quouſque, eouſque. ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσῦτον.

QUUM. adverb. *Quand.* ὅτε. * ὅταν. * ὁπότε. V. CUM.

R A

RABIDE. adv. *En enragé, avec rage.* λυσσωδῶς. * λυσσομανῶς. *En furieux.* μανικῶς. * μανιωδῶς.

RABIDUS, a um. *Enragé.* ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Furieux.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ λυσσομανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

RABIES, iei. Fœm. *La rage.* ἡ λύσσα, *vel* ἡ λύττα, ης. *Fureur.* ἡ μανία, ίας. V. FUROR.

RABIOSE. adv. V. RABIDE.

RABIOSULUS, a, um. *Un peu enragé.* ὁ καὶ ἡ ὑπολυσσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Un peu furieux.* σμικρόν τι μανιώδης. V. RABIOSUS.

RABIOSUS, a, um. *Enragé.* ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ες. * λυσσῶν, ῶσα, ῶν. *Furieux.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ες. || A Rabioſo cane morſus. ὁ καὶ ἡ λυσσόδηκτος, καὶ τὸ κτον, ε.

RABULA, æ. Maſc. & Fœm. *Un Avocat ou Procureur qui ne fait que crier en plaidant.* ὁ καὶ

ἡ τόμαχγος, vel σπερμολόγος, ου. *Un plaideur ou chicaneur.* ὁ καὶ ἡ δικορράφος, ου.

RACEMARIUS, a, um. *De grapage.* βοτρυηρὸς, ρὰ, ρόν.

RACEMATIO, onis. Fœm. *Grapage.* ἡ βοτρύωσις, εως. *L'action de cueillir les grapes qui reſtent après les vendanges.* ἡ βοτρυολογία, ας.

RACEMATUS, a, um. *Qui a des grapes, ou comme des grapes.* βοτρυωθεὶς, θεῖσα, θέν. V. RACEMOSUS.

RACEMIFER, (eri) a, um. *Qui porte des grapes.* ὁ καὶ ἡ βοτρυοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

RACEMOSUS, a, um. *Plein de grapes.* ὁ καὶ ἡ βοτρυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RACEMUS, i. Maſc. *Grape.* ὁ βότρυς, υος. *Le grain de la grape.* ὁ καὶ ἡ ῥὰξ, αγός.

RADENDUS, a, um. *Qu'on doit racler, ratiſſer.* ξυστέος, τέα, τέον.

RADIATIO, onis. Fœm. *Lueur éclatante.* ἡ αὐγὴ, ῆς. * ἡ στιλπνότης, ητος. *Jet de rayons.* ἡ ἀκτινοβολία, ίας.

RADIATUS, a, um. *Qui a des rayons.* ἀκτινωτὸς, τὴ, τόν. *Qui a comme des rayons, ou qui eſt ſemblable à des rayons.* ὁ καὶ ἡ ἀκτινοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Entouré de rayons.* τοῖς ἀκτῖσι περικυκλούμενος, η, ον. *Qui a des rais, parlant d'une roue.* τὰς κνήμας ἔχων, (οντος) ουσα, ον.

RADICATUS, a, um. *Enraciné.* ἐρριζωμένος, ένη, ένον. * ῥιζωθεὶς, θεῖσα, θέν.

RADICESCO, is, ere. *S'enraciner, prendre racine.* ῥιζοβολέω, vel ῥιζοφυέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρριζοφύηκα.

RADICITUS, adverb. *Depuis la racine.* ῥιζόθεν. *Juſques à la racine.* πρόρριζον. *Totalement.* παντελῶς. || Radicitùs excutere. πρόρριζον ἐκρίπτειν. acc.

RADICO, as, & RADICOR, aris, atus ſum, ari. *S'enraciner.* ῥιζόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἐρρίζωμαι. *Jetter ou prendre racine.* ῥιζοβολεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐρριζοβόληκα. * ῥιζοφυεῖν, έω, F. ήσω, P. κα.

RADICOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de racines.* ὁ καὶ ἡ ῥιζώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πολύρριζος, καὶ τὸ ζον, ου.

RADICULA, æ. Fœm. *Petite racine.* τὸ ῥιζίον. ίου. *L'herbe à foulon.* τὸ στρούθιον, ίου. *Un raifort, une rave.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος. * ὁ ῥάφανος, ου.

RADIO, as, avi, atum, are. *Jetter des rayons.* ἀκτινοβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκτινοβόληκα. *Reluire.* στίλβω, vel ἀποστίλβω, F. ψω, P. ἀπέστιλφα.

RADIOLUS, i. Maſc. *Une petite navette de tiſſerand.* τὸ κερκίδιον, ίου.

RADIOSUS, a, um. *Qui jette beaucoup de rayons.* ὁ καὶ ἡ ἀκτινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἀκτινοβόλος, καὶ τὸ λον, ου.

RADIUS, ii. Maſc. *Rayon du Soleil, ou autre lumiere.* ὁ ἀκτὶς, vel ἀκτὶν, ῖνος. *Lueur brillante.* ἡ ἀμαρυγὴ, ῆς. * ἡ αὐγὴ, ῆς. || Radius geometricus. *Une verge de Mathématicien.* ἡ ῥάβδος, ου. * τὸ ῥαβδίον, ίου. || Radius textorum. *Navette de tiſſerand.* ἡ κερκὶς, ίδος. * τὸ πηνίον, ίου. || Radius brachii, vel tibiæ, ἡ κερκὶς, ίδος. || Radius rotæ. ἡ κνήμη, ης. * ἡ κνημὶς, ίδος.

RADIX, icis. Fœm. *Une racine.* ἡ ῥίζα, ης. || Radix linguæ. ἡ ὑπογλωσσὶς, ίδος. || Radix montis. ἡ ὑπώρεια, είας.

RADICES agere. V. RADICO.

RADO, is, ſum, ere. *Racler, ôter en raclant.* ξέω, F. έσω, P. ἔξεκα. acc. * ξύω, F. ύσω, P. ἔξυκα. acc. *Rayer, effacer.* ἐξαλείφω, F. ψω, P. ἐξήλειφα. acc. *Raſer, tondre.* κείρω, F. ερῶ, P. κέκαρκα. acc. * ξυρεύω, F. εύσω, P. ἐξύρευκα. acc. || Radere littora. παραπλεῖν, έω, F. εύσω, P. παραπέπλευκα. (V. πλέω. in Anom.) acc.

RADULA, æ. Fœm. *Ratiſſoire.* τὸ ξύστρον, ου. * ἡ ξύστρα, ας.

RAIA, æ. Fœm. *Raie, poiſſon de mer.* ἡ βάτος, ου. * ἡ βατὶς, ίδος.

RALLUM, i. Neut. *Inſtrument avec lequel on nétoie le ſoc de la charrue.* ἡ ξύστρα, ας.

RAMALE, is. Neut. *Une petite branche ſéche.* ὁ κλαδίσκος, ου. *Une branche inutile coupée d'un arbre.* ὁ κλάδος ἄχρηστος.

RAMENTUM, i. Neut. *Limaille, toute ſorte de raclure.* τὸ ξύσμα, vel ἀπόξυσμα, ατος. * τὸ ῥίνισμα, ατος.

RAMEUS, a, um. *De branches.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν κλάδων, vel ἐκ τῶν κλάδων.

RAMEX, icis, Maſc. *Rupture, hergne.* ἡ κήλη, ης. || Qui ramice laborat. ὁ κηλήτης, ου.

RAMICOSUS, a, um. *Qui a une hergne, ou hernie.* ὁ καὶ ἡ κηλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RAMOSUS, a, um. *Branchu, qui a quantité de branches.* ὁ καὶ ἡ κλαδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RAMULOSUS, a, um. *Qui a de petites branches.* ὁ καὶ ἡ κλωναριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à de petites branches.* ὁ καὶ ἡ κλωνοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

RAMULUS, i. Maſc. *Petite branche, rameau, ramille.* ὁ κλαδίσκος, ου. * τὸ κλωνάριον, ίου. * τὸ κλωνίον, ίου.

RAMUS, i. Maſc. *Rameau, branche.* ὁ κλάδος, ου. * ὁ κλὼν, ωνός. *Surgeon, rejetton.* τὸ ἔρνος, εος, ους. * ὁ ὄζος, ου. || Ramis abundans. ὁ καὶ ἡ πολύκλαδος, καὶ τὸ δον, ου.

RAMUSCULUS, i. Maſc. *Petite branche.* τὸ κλωνίον, ίου. * ὁ κλαδίσκος, ου.

RANA, æ. Fœm. *Une grenouille : C'eſt auſſi une tumeur ſous la langue des Bœufs.* ὁ βάτραχος, ου. || Rana piſcatrix. ὁ βάτραχος ἁλιεύς.

RANCENS, ntis. Omn. gen. part. à Ranceo quod non eſt in uſu. V. RANCIDUS.

RANCIDE. adv. *D'une maniere dégoutante, déſagréable.* αἰσχρῶς. *Avec moiſiſſure.* σαπρῶς.

RANCIDULUS, a, um. *Un peu rance, gâté, corrompu.* σμικρόν τι εὐρωτιῶν, ῶσα, ῶν. *Un peu moiſi ou pourri.* ὁ καὶ ἡ ὑπόσαπρος, καὶ τὸ προν, ου. *Qui va ſe moiſir.* σαπρίζων, (οντος) ουσα, ον.

RANCIDUS, a, um. *Rance.* εὐρωτιῶν, ῶσα, ῶν. *Moiſi, pourri.* σαπρὸς, ρὰ, ρόν.

RANCOR, oris. Maſc. *Ranciſſure.* ὁ εὐρὼς, ῶτος. *Moiſiſſure.* ἡ σαπρότης, ητος.

RANUNCULUS, i. Maſc. *Petite grenouille.* τὸ βατράχιον, ίου. *Renoncule, ou baſſinets, ſorte de fleur.* τὸ βατράχιον, ίου.

RAPA, æ. Fœm. *Rave, racine.* ἡ γογγύλη, ης. * ἡ γογγυλὶς, ίδος.

RAPACITAS, atis. Fœm. *Inclination à ravir le bien d'autrui.* τὸ ἁρπακτικὸν, ȣ̃.

RAPAX, acis. Omn. gen. *Raviſſant, raviſſeur, qui ravit.* ἁρπακτικὸς, κὴ, κόν.

RAPHANINUS, a, um. *Fait de rave ou de raifort.* ῥαφάνινος, ίνη, ινον.

RAPHANITIS, idis. Fœm. *Eſpéce de glayeul,* ἡ ῥαφανῖτις, ιδος.

RAPHANUS, i. Maſc. *Rave ou raifort.* ὁ ῥάφανος, ȣ.

RAPICIA, orum. Neut. plur. *Les feuilles des raves.* τὰ γογγυλίδων φύλλα, ων.

RAPIDE. adv. *Avec rapidité, ou impétuoſité.* ὁρμητικῶς. *Soudainement, vîtement.* ὀξέως. * ὠκέως.

RAPIDITAS, atis. Fœm. *Rapidité, impétuoſité.* τὸ ὁρμητικὸν, ȣ̃. *Viteſſe.* ἡ ταχύτης, ητος. * ἡ ὠκύτης, ητος.

RAPIDUS, a, um. *Rapide, impétueux.* ὁρμητικὸς, κὴ, κόν. * ὀξὺς, έος; εῖα, ας; ὺ, έος. *Violent.* ὁ καὶ ἡ βίαιος, καὶ τὸ αιον, ȣ.

RAPIENDUS, a, um. part. *Qu'on doit ravir, qui ſera ravi.* ἁρπακτέος, τέα, τέον.

RAPINA, æ. Fœm. *Rapine.* ἡ ἁρπαγὴ, ῆς. *Raviſſement.* ὁ ἁρπαγμὸς, ȣ̃. *Rabiere, lieu où croiſſent les raves.* ὁ γογγυλιὼν, ῶνος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Rapinam ſe convertere. ἐφ' ἁρπαγὴν τρέπεσθαι.

RAPIO, is, pui, ptum, ere. *Ravir.* ἁρπάζω, F. άσω, P. ἥρπακα. vel ξω, χα. acc. *Emmener par force.* βίᾳ παραιρέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. παρειλάμην. acc. (V. αἱρέομαι. in Anom.) *Forcer.* βιάζομαι. fut. med. σομαι. Aor. 1. med. ἐβιασάμην. acc. || Undâ Rapi. τῷ ὕδατι ἀναρπάζεσθαι. || Rapi immaturo fato. πρὸ ὥρας ἀναρπαγῆναι. V. ERIPIO.

RAPTATUS, a, um. *Traîné.* εἱλκυσμένος, ένη, ένον.

RAPTIM. adv. *Avec rapine, ou par rapine.* μεθ' ἁρπαγῆς. * ἁρπακτικῶς. *A la hâte, & comme à la dérobée,* ἁρπακτικῶς. * ταχέως. * ὀξέως.

RAPTIO, onis. Fœm. *Raviſſement, enlévement.* ἡ ἅρπαξις, εως. * ὁ ἁρπαγμὸς, ȣ̃. * ἡ ἁρπαγὴ, ῆς.

RAPTO, as, avi, atum, are. *Ravir pluſieurs fois.* πολλάκις ἁρπάζω, F. άσω, P. ἥρπακα. acc. *Forcer ſouvent.* συχνάκις βιάζομαι. fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐβιασάμην. acc.

RAPTOR, oris. Maſc. *Raviſſeur, qui ravit, ou enleve.* ὁ ἁρπακτὴρ, ῆρος. * ὁ ἁρπακτὴς, ȣ̃.

RAPTUM, i. Neut. *Choſe ravie.* τὸ ἁρπαχθὲν, έντος. *Rapine.* τὸ ἅρπαγμα, ατος.

RAPTURA, æ. Fœm. V. RAPTUS, ûs.

RAPTUS, a, um. part. *Ravi, emporté par force.* ἡρπαγμένος, ένη, ένον. * ἁρπαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

RAPTUS, ûs. Maſc. V. RAPTIO.

RAPULUM, i. Neut. *Petite rave.* τὸ γογγύλιον, ȣ. * ἡ γογγυλὶς, ίδος.

RAPUM, i. Neut. *Rave, racine.* ἡ γογγύλη, ης.

RAPUNCULUS, i. Maſc. *Des raiponces, herbe à ſalade.* ἡ ἀγρία γογγυλὶς, (ίδος.)

RARE. adv. *Clair, ſans être dru ni épais.* ἀραιῶς. * μανῶς. V. RARO.

RAREFACIO, is, eci, actum, ere. *Raréfier, éclaircir une choſe trop épaiſſe.* ἀραιόω, F. ώσω, P. ἠραίωκα. acc. * μανόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμάνωκα. acc.

RAREFACTIO, onis. Fœm. *Raréfaction.* ἡ ἀραίωσις, vel μάνωσις, εως.

RAREFACTUS, a, um. part. *Raréfié, éclairci.* ἀραιωθεὶς, θεῖσα, θέν.

RAREFIO, is, factus ſum, fieri. *Se raréfier, s'éclaircir, & devenir non épais.* ἀραιόομαι, ȣ̃μαι. Fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἠραίωμαι. * μανόομαι, ȣ̃μαι. Fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. μεμάνωμαι.

RARENTER. adv. V. RARO.

RARESCO, is, ere. *S'éclaircir, ſe raréfier.* V. RAREFIO. *Devenir rare.* σπανίζομαι, F. ίσομαι, vel σπανίζω, F. ίσω, vel ιῶ, P. ἐσπάνικα.

RARIOR, & ius, oris. comp. *Plus rare, moins épais.* ἀραιότερος, vel μανώτερος, έρα, ερον. *Plus rare, moins fréquent.* σπανιώτερος, έρα, ερον.

RARIPILUS, a, um. *Qui a peu de cheveux.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγόθριξ, τριχος. * ψεδνὸς, νὴ, νόν. *Qui a les cheveux clairs.* ὁ καὶ ἡ ἀραιόθριξ, τριχος.

RARISSIME. adv. *Fort rarement.* σπανιώτατα.

RARISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort rare, fort peu épais.* ἀραιότατος, vel μανώτατος, άτη, ατον. *Fort rare, fort peu fréquent.* σπανιώτατος, άτη, ατον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alcyonem videre Rariſſimum eſt. πάντων καὶ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυόνα ἐστί.

RARITAS, atis, Fœm. & RARITUDO, inis. Fœm. *Rareté, quand une choſe eſt claire & non épaiſſe.* ἡ μανότης, vel ἀραιότης, ητος. *Rareté, quand une choſe n'eſt pas fréquente.* ἡ σπανιότης, ητος. * ἡ σπάνις, εως.

RARO. adv. *Rarement.* σπανίως. * σπανιάκις. *Peu ſouvent, gueres.* ὀλιγάκις.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non Rarò. οὐκ ὀλιγάκις. * οὐ σπανίως. || Hoc Rarò accidebat. τοῦτο ἦν σπάνιον.

RARO, as, are. V. RAREFACIO.

RARUS, a, um. *Non dru ni épais, clair.* μανὸς, ὴ, όν. * ἀραιὸς, ὰ, όν. *Rare, non fréquent.* ὁ καὶ ἡ σπανιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. * σπάνιος, ία, ιον. || Vides habitari in terrâ, Raris & anguſtis in locis. ὁρᾷς πάντως τὴν γῆν σποράδην καὶ στενοῖς οἰκουμένην χωρίοις.

RASILIS, & e, is. *Raclé, aiſé à racler.* ξυστὸς, vel ξεστὸς, στὴ, στόν.

RASITO, as, avi, atum, are. *Raſer ſouvent.* πολλάκις ξυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξύρηκα. acc. * συχνάκις ξυρεύω, εύσω, ἐξύρευκα. acc.

RASOR, oris. Maſc. *Racleur.* ὁ ξυστὴρ, ῆρος. *Raſeur.* ὁ κουρεὺς, έως.

RASORIUS, a, um. *De racleur.* ὁ καὶ ἡ ξυστήριος, καὶ τὸ ον, ȣ. *De raſeur.* κουρικὸς, κὴ, κόν.

RASTELLUM, i. Neut. *Un petit rateau.* τὸ λιστρίον, ίȣ.

RASTRUM, i. Neut. *Un rateau.* τὸ ξύστρον, vel λίστρον, ȣ. *Un hoyau.* ἡ σκαπάνη, ης.

RASURA, æ. Fœm. *Raclure.* ὁ ξυσμὸς, ȣ̃. * ἡ ξέσις, εως. *Raſure.* ἡ ξύρησις, εως.

RASUS, a, um. part. *Raſé.* ξυρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

Raclé. ξεσθεὶς, *vel* ξυσθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐξεσμένος, ένη, ένον. *Effacé.* ἐξαλειφθεὶς, θεῖσα, θέν.

RATIARIUS, ii. Maſc. *Un bâtelier qui conduit une nacelle.* ὁ τῆς σχεδίας ἀγωγεὺς, έως.

RATIFICO, as, are. *Ratifier, approuver ce qui a été fait.* συγκατατίθεμαι. fut. med. καταθήσομαι. Aor. 1. med. συγκατεθηκάμην. acc.

RATIO, onis. Fœm. *Raiſon.* ὁ λόγος, ου. *Raiſonnement.* ὁ λογισμὸς, οῦ. *La faculté de l'ame qui raiſonne.* τὸ λογιστικὸν, λογικὸν, οῦ. *Maniere, méthode.* ἡ μέθοδος, ου. *Maniere, façon de faire.* ὁ τρόπος, ου. * τὸ ἐπιτήδευμα, ατος. *Compte, ſupputation.* ὁ λογισμὸς, οῦ. || Ratio diſſerendi. ἡ λογικὴ, ῆς. || Ratio belli. τὰ τοῦ πολέμου. || Rationis expers. ὁ καὶ ἡ ἄλογος, καὶ τὸ γον, ου. * μὴ λόγου μετέχων. * ὁ λογίζεσθαι, μὴ δυνάμενος. || Rationem habere. *Avoir égard.* ἐπιβλέπειν, πω, F. ψω, P. ἐπιβέβλεφα, ἐπὶ, acc. || Rationem habere cum aliquo. συμπραγματεύεσθαι, εύομαι. fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. συνεπραγματευσάμην. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ratione præditus. ὁ λόγου μετειληφὼς, *ſeu* μετεσχηκώς. * ὁ λόγου μετέχων. || Cum Ratione. κατὰ λόγον. * εὐλόγως. || Sine Ratione. ἄνευ λόγου. * ἀλόγως. || Labi à verâ Ratione. ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς λόγου ἐξαμαρτάνειν. || Nec me ſolum Ratio ac diſputatio impulit ut ita crederem. οὐ μόνον λόγος τε καὶ διάλεξις οὕτω με πείθεσθαι ἀναγκάζει. || Rationibus certis aliquid demonſtrare. ὑπόδειξιν ποιεῖσθαί τινος. || Rationibus certis eorum oratio non confirmatur. ἄνευ ἀποδείξεων ἀναγκαίων λέγουσι. || Sine certa Ratione. ἄνευ ἀποδείξεως. || Privatæ vitæ Rationem reddere. τοῦ ἰδίου βίου παντὸς λόγον δοῦναι. || Rerum geſtarum Rationem ab aliquo accipere. λόγον τῶν ἔργων λαμβάνειν παρά τινος. || Exigere ab aliis Rationem. λόγον ζητεῖν παρὰ τῶν ἄλλων. || Rationem repoſcere. λόγον ἀπαιτεῖν. || Exigebam Rationem adventûs. λόγον ἀπῄτουν τῆς ἀφίξεως. || Rationes conferre cum ſervis. λόγον συναίρειν μετὰ τῶν δούλων. || Rerum noſtrarum Rationem tibi libenter reddimus. λόγον σοι ὑπέχομεν ἡδέως τῶν ἡμετέρων. || Pecuniarum quas tractaſti, Rationem referes. λόγον δώσεις, ὧν μετεχείρισας χρημάτων. || Palam vobis adminiſtrationis Rationem reddere. δημοσίᾳ ὑπέχειν ὑμῖν τὰς εὐθύνας, ὧν διῳκήσαμεν. || Muneris ſui Rationem reddere. εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς. || Adminiſtratæ pecuniæ Ratio repoſcitur. διοικήσεως χρημάτων λόγος ἀπαιτεῖται. || Ab aliis Rationem repoſcere eorum quæ fiunt. τοὺς ἄλλους ἀπαιτεῖν εὐθύνας τῶν γινομένων. || Nondum referendarum Rationum dies advenit. οὔπω τοῦ λογοθεσίου ἐφέστηκεν ἡμέρα. || Rationi reddendæ non obnoxius. ἀνυπεύθυνος. obnoxius. ὑπεύθυνος. || Rationem reddere, afferre. τὴν αἰτίαν ἀποδιδόναι. * λόγον ἐπάγειν. || Invenire Rationem, cur. αἰτίαν εὑρεῖν, δι' ἥν. || Quâ Ratione. τίνι λόγῳ. || Eâdem Ratione. κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. || Eadem eſt utriuſque Ratio. ὁμοίως ἀμφότερον ἔχει. V. CAUSA, MODUS. || Rationem commodi ducere, *ſeu* habere. τῶν συμφερόντων πρόνοιαν ἔχειν, *ſeu* ποιεῖσθαι. || Salutis habere Rationem. πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας. || Nullam Rationem honeſtatis aut turpitudinis habent. πρόνοιαν οὐδεμίαν ποιοῦνται τῶν καλῶν ἢ τῶν αἰσχρῶν. || Magnam Rationem virtutis habet. πλείστην πρόνοιαν ποιεῖται περὶ τῆς ἀρετῆς. || Æquè Rationem habet utilitatis, ac juſtitiæ. ἴσην πρόνοιαν ἔχει τοῦ συμφέροντος, ὅσηνπερ τοῦ δικαίου. || Magna Ratio pietatis habenda eſt. πολλὴν δεῖ πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν. || Tantam habet juſtitiæ Rationem. τοσαύτην ποιεῖται τῆς δικαιοσύνης πρόνοιαν. || Rationem habere gloriæ, & poſteritatis. λόγον ἔχειν τῆς δόξης, καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. || Majorem eorum Rationem habet. μείζω λόγον ποιεῖται τούτων. || Imprimis Rationem habere commodi civium. πλεῖστον λόγον ποιεῖσθαι τοῦ συμφέροντος πολίταις. || Æquitatis Ratio habenda eſt. τοῦ δικαίου δεῖ λόγον ποιεῖσθαι. || Nobilitatis maximè Ratio habenda eſt. τῆς εὐγενείας πλεῖστον λόγον ποιητέον. || Valetudinis Ratio habenda eſt. λόγον ὑγιείας ἑκτέον. || Si ullam mei Rationem habes. εἴ τινα λόγον ἐμοῦ ποιῇς, *vel* ἔχεις.

RATIOCINATIO, onis. Fœm. *Raiſonnement. diſcours, diſpute.* ὁ λογισμὸς, οῦ.

RATIOCINATIVUS, a, um. *Qui ſert à raiſonner, ou qui procéde par raiſonnement.* συλλογιστικὸς, κὴ, κόν.

RATIOCINATOR, oris. Maſc. *Qui raiſonne bien.* ὁ λογιστὴς, οῦ.

RATIOCINIUM, ii. Neut. *Calcul, compte.* ὁ λογισμὸς, *vel* ἀναλογισμὸς, οῦ.

RATIOCINOR, aris, atus ſum, ari, depon. *Diſputer avec raiſon.* λογίζομαι, F. ίσομαι. *Conclure par raiſon, raiſonner.* συλλογίζομαι, F. ίσομαι. *Compter, calculer.* ἀναλογίζομαι, F. ίσομαι.

RATIONALIS, & e, is. *Raiſonnable, qui uſe de raiſon.* λογικὸς, *vel* λογιστικὸς, κὴ, κόν. *Qui raiſonne, qui conclut par raiſon.* συλλογιστικὸς, κὴ, κόν.

RATIONARIUS, a, um. *De compte, de regiſtre,* λογιστήριος, ία, ιον.

RATIS, is. Fœm. *Une nacelle, bateau.* ἡ σχεδία, ίας.

RATIUNCULA, æ. Fœm. *Petite raiſon.* τὸ λογίδιον, ίου. *Petit compte.* τὸ λογάριον, ίου.

RATUS, a, um. part. à Reor. *Qui a eſtimé, penſé.* νομίσας, ίσασα, ίσαν. * οἰηθεὶς, εῖσα, έν. || Ratus eſt. *Il a penſé, il a cru.* ἡγήσατο.

RATUS, a, um. nom. *Certain & authentique.* κύριος, ία, ιον. *Ferme & arrêté.* βέβαιος, αία, αῖον. *Approuvé ou confirmé.* κυρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Eſtimé, cru & penſé.* νενομισμένος, ένη, ένον. || Ratum facere. *Ratifier.* κυρόω, F. ώσω, P. κεκύρωκα. acc. || Ratum habere. *Confirmer.* βεβαιοῦν, όω, F. ώσω, P. βεβαίωκα. acc. || Ratâ fide teſtis. ὁ μάρτυρ ἀξιώτατος, *vel* ἀξιόπιστος, ου. || Pro Ratâ, *vel* pro Ratâ parte. ἀναλογάδην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rata lex. κύριος νόμος. || Ratum fœdus. κυρία συνθήκη. || Ratum decretum. κύριον ψήφισμα. || Rata ſententia. κυρία γνώμη. || Legem Ratam facere. τὸν νόμον κύριον ποιεῖν. || Hæc Rata & firma erunt. ταῦτα δὲ κύρια, καὶ ἰσχυρὰ ἔσται. || Ratum facere decretum. κύριον ποιεῖσθαι τὸ ψήφισμα. || Verba Rata facere. κύρια ῥήματα ποιῆσαι. || Ut hoc Ratum ſit. ὅστε τοῦτο κύριον καὶ βέβαιον ὑπάρχειν.

RAUCA, æ. Fœm. *Un ver qui gâte la racine du chêne.* ἡ βραγχὶς, ίδος.

RAUCEO, es, & RAUCESCO, is, cui, ere: & RAUCIO, is, ſi, ſum, ire. *Etre enroué.* βραγχιάζω, F. άσω, P. βεβραγχίακα.

RAUCISONUS, a, um. *Qui rend un ſon enroué.* ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui a le ſon ou la voix rude, âpre.* ὁ καὶ ἡ τραχύφωνος, καὶ τὸ νον, ου. *Qui fait un grand bruit.* ὁ καὶ ἡ ἐρίβρομος, καὶ τὸ μον, ου.

RAUCITAS, atis. Fœm. *Enrouement.* τὸ βράγχος, εος, ους.

RAUCUS, a, um. *Enroué.* ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui s'enroue.* βραγχιῶν, ῶσα, ῶν. * βραγχιάζων, (οντος) ουσα, ον. *Qui réſonne avec un grand bruit.* ὁ καὶ ἡ πολύφλοισβος, καὶ τὸ ον, ου.

RAVIS, is. Fœm. *Enrouement, cauſé par quelque accident.* ὁ βραγχιασμὸς, οῦ.

RAVIDUS, a, um. *Bleu, azuré, de couleur céleſte.* χαροπὸς, ὴ, όν.

RAVUS, a, um. *Idem.* Rava vox. *Une voix entrecoupée & enrouée.* ἡ τῆς φωνῆς ἀποκοπὴ, ῆς.

R E

READOPTO, as, avi, are. *Adopter de nouveau, prendre pour ſon fils*, εἰσαῦθις παῖδα εἰσποιέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. εἰσεποιησάμην. acc.

REÆDIFICO, as, avi, atum, are. *Rebâtir.* ἀνοικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῳκοδόμηκα. acc. * ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc. *Refaire.* ἀνακτίζω, F. ίσω, P. ἀνέκτικα. acc.

REAPSE. *En effet, réellement.* τῷ ὄντι. * τῷ ἔργῳ.

REATUS, ûs, Maſc. *La condition & l'état de ceux qui ſont accuſés.* τῶν ἐνόχων κατάστασις, εως. * ἡ ἐνοχὴ, ῆς. *Crime, accuſation.* ἡ αἰτία, ίας. || In Reatu eſſe. *Etre accuſé, être pourſuivi pour une action criminelle.* κατηγορεῖσθαι, έομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ηθήσομαι. Præt. paſſ. κεκατηγόρημαι. * κινδυνεύειν, εύω, F. εύσω, P. κεκινδύνευκα. * αἰτιᾶσθαι, άομαι, ῶμαι. fut. paſſ. αθήσομαι. Præt. paſſ. ᾐτίαμαι.

REBELLATOR, oris. Maſc. *Celui qui ſe rebelle.* ὁ ἀντιμαχόμενος, ου. *Un déſobéïſſant.* ὁ ἀφηνιαστὴς, οῦ. *Apoſtat, qui quitte un parti.* ὁ ἀποστάτης, ου.

REBELLATRIX, icis. Fœm. *Celle qui ſe rébelle.* ἡ ἀντιμαχομένη, ης. *Celle qui déſobéit.* ἡ ἀφηνιάζουσα, ης.

REBELLIO, onis. Fœm. *Rebellion.* ἡ ἀντιμαχία, ίας. *Déſobéïſſance.* ὁ ἀφηνιασμὸς, οῦ. *Révolte, apoſtaſie.* ἡ ἀποστασία, ίας.

REBELLIS, & e, is. *Rebelle.* ἀποστατικὸς, κὴ, κόν. *Déſobéïſſant & arrogant.* ἀφηνιαστικὸς, κὴ, κόν.

REBELLIUM, ii. Neut. V. REBELLIO.

REBELLO, as, avi, atum, are. *Se rebeller, ſe révolter.* ἀντιμάχομαι, fut. χέσομαι, & χοῦμαι. (V. μάχομαι in Anom.) dat. *Quitter le parti.* ἀφίσταμαι. fut. med. ἀποστήσομαι. gen. *Ne vouloir pas obéir.* ἀφηνιάζω, F. άσω, P. ἀφηνίακα. || Rebellat vulnus. ἀνανεῦται τραῦμα.

REBOO, as, are. *Retentir de mugiſſemens.* ἀναμυκάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνεμυκησάμην.

RECALCITRO, as, are. *Regimber, ruer.* ἀναλακτίζω, F. ίσω, P. ἀναλελάκτικα.

RECALCO, as, are. *Refouler aux pieds.* ἀναπατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναπεπάτηκα. acc.

RECALEFACIO, is, ere. *Réchauffer.* ἀναθερμαίνω, F. ανῶ, P. ἀνατεθέρμακα. acc.

RECALEO, es, ere. *Etre réchauffé, ſe réchauffer.* πάλιν θέρομαι. fut. paſſ. θερθήσομαι. Præt. paſſ. τέθαρμαι.

RECALESCO, is, ere. *Se réchauffer.* ἀναθερμαίνομαι. fut. paſſ. μανθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνατεθέρμαμμαι.

RECALVASTER, ſtri. Maſc. V. RECALVUS.

RECALVUS, a, um. *Chauve par devant.* ὁ ἀναφαλαντίας, ίου.

RECANDEO, es, & RECANDESCO, is, ere. *Etre reblanchi par le feu.* ἀνεκπυρόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνεκπεπύρωμαι. *Se fâcher de nouveau.* ἀνοργίζομαι. || Ira ejus Recanduit. *Sa colère ſe ralluma.* ὑπὸ τῆς ὀργῆς πάλιν ἐξεκαύθη.

RECEDO, is, eſſi, eſſum, dere. *Se reculer, ou ſe retirer.* ἀναχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. *S'éloigner de.* ἀφίσταμαι. fut. med. ἀποστήσομαι. Aor. 1. med. ἀπεστησάμην. gen. *S'en retourner, s'en aller.* ἐπανέρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. (V. ἔρχομαι. in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A vitiis Recedere. τῶν πονηριῶν ἀφίστασθαι, *vel* ἀποστῆναι. || Ab armis Recedere. τῶν πολέμων ἀποστῆναι. || A ſententiâ Recedere. ἀφίστασθαι τῆς δόξης. || Longè ab officio Recedere. πολὺ τοῦ προσήκοντος διαμαρτάνειν. || In aliquem locum Recedere. εἴς τινα τόπον ἀναχωρεῖν. || Ne à me ipſo Recedam. ἵνα μὴ αὐτὸς ἀπ' ἐμαυτοῦ ἀποχωρῶ.

RECELLO, is, lui, ere. *Fouler & preſſer.* πιέζω, F. έσω, P. πεπίεκα. acc. *Abbaiſſer.* ταπεινόω, ῶ, F. ώσω, P. τεταπείνωκα. acc.

RECENS, entis. Omn. gen. *Récent, frais, nouveau.* νεαρὸς, ρὰ, ρόν. * νεοχμὸς, ὴ, όν. * ὁ, ἡ, τὸ νεωστί. *Nouvellement fait, récent.* ὁ καὶ ἡ πρόσφατος, καὶ τὸ τον, ου. || Recenti dolore ſaucius. ὁ καὶ ἡ νεοκηδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

RECENS. adv. *De nouveau, naguères.* προσφάτως. * νεωστί. * νεοχμῶς.

RECENSEO, es, ſui, ſum, ere. *Faire une revue.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα. acc. *Compter, nombrer.* ἀπαριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπηρίθμηκα. acc. *Raconter, réciter.* καταλέγω, F. ξω, P. καταλέλεχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Milites Recenſere. κατάλογον ποιεῖσθαι τῶν στρατιωτῶν. || Hæc conabor Recenſere. ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. || Accuratè omnia Recenſuit. πάντα ἀκριβῶς διῆλθεν. || Ordine ab initio uſque ad finem omnia Recenſere. ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς πάντα διεξελθεῖν. || Omnia facta Recenſere. πάσας τὰς πράξεις διεξελθεῖν, *vel* διεξιέναι. || Singulatim tot & tantas res Recenſere, dementiæ fuerit. καθ' ἕκαστον περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων τὸ πλῆθος διεξιέναι, ἀνόητόν ἐστι. || Hæc vobis Recenſere conabor. ταῦτα ὑμῖν, *vel* πρὸς ὑμᾶς διεξιέναι πειράσομαι.

RECENSIO, onis. Fœm. *Revue.* ἡ ἐξέτασις, εως. * ὁ κατάλογος, ου. *Compte, dénombrement.* ἡ ἀπαρίθμησις, εως.

RECENSITUS, a, um. part. RECENSUS, a, um. part. *Revu.* ἐξετασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Compté.* καταλεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Denombré.* ἀπαριθμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

RECENSUS, ûs. Maſc. *Revue.* ἡ ἐξέτασις, εως. *Dénombrement.* ὁ κατάλογος, ου. * ἡ κατάλεξις, εως. * ἡ ἀπαρίθμησις, εως.

RECENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus récent, plus nouveau.* νεώτερος, έρα, ερον.

RECENTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Fort récent, fort nouveau.* νεώτατος, άτη, ατον.

RECEPTACULUM, i. Neut. *Réceptacle, lieu où l'on retire quelque choſe.* ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, * τὸ ἐκδοχεῖον, είου.

RECEPTIO, onis. Fœm. *Recélement, l'action de reprendre ou recéler chez ſoi.* ἡ ὑποδοχὴ, vel εἰσδοχὴ, ῆς.

RECEPTITIUS, a, um. *Ce qu'on a excepté, ou retenu en contractant.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, καὶ τον, ου.

RECEPTO, as, avi, atum, are. *Recevoir ſouvent, & recéler chez ſoi.* πολλάκις ὑποδέχομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ὑπεδεξάμην. acc.

RECEPTOR, oris. Maſc. *Recéleur.* ὁ ὑποδέκτης, ου.

RECEPTRIX, icis. Fœm. *Recéleuſe.* ἡ εἰσδεχομένη, vel ὑποδεχομένη, ης.

RECEPTUM, i. Neut. *Promeſſe.* ἡ ἐπαγγελία, ίας. * ἡ ὑπόσχεσις, εως. *Choſe reçue.* τὸ ἀναδεχθὲν, ένος. *Choſe recélée.* τὸ εἰσδεχθέν.

RECEPTUS, a, um. part. *Reçu.* ἀναδεχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Retiré chez ſoi, recélé.* εἰσδεδεγμένος, vel ὑποδεδεγμένος, ένη, ένον. || Receptus in civitatem. ἀναγεγραμμένος ὁ πολίτης, ου.

RECEPTUS, ûs. Maſc. *Retraite, rendez-vous.* ἡ εἰσδοχὴ, vel ὑποδοχὴ, ῆς. *Refuge.* ὁ καταφυγὴ, ῆς. *L'action de faire la retraite.* ἡ ἀναχώρησις, εως. || Receptui canere. τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. σεσήμαγκα. *Se retirer.* ἀναχωρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα.

RECESSIM. adv. *En reculant.* ἀναδρομάδην. *Sur ſes pas.* ἐπὶ πόδα. *En arriere.* εἰς τοὔπισθεν.

RECESSUS, ûs. Maſc. *Enfoncement.* ἡ ἀναχώρησις, εως. *Eloignement.* ἡ ἀποχώρησις, εως. *Ligue, rébellion.* ἡ ἀπόστασις, εως. *Retraite.* ἡ εἰσδοχὴ, ῆς *Lieu retiré & caché.* ὁ μυχὸς, οῦ. * ἡ ἀναχώρησις, εως. * τὸ ἀναχώρημα, ατος.

RECIDIVUS, a, um. *Qui après être tombé s'eſt relevé.* ἀνορθωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui revient, qui retourne après être paſſé.* ὁ καὶ ἡ ὑπότροπος, vel ὑπότροφος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui retombe.* ὁ καὶ ἡ ἀναπλάσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ἀναπεπτωκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

RECIDO, is, di, aſum, ere. *Retomber.* ἀναπίπτω. fut. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.) || Recidere in morbum. ἀνανοσέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνανενόσηκα. || Eò Recidere. εἰς τοῦτο περιήκειν, ήκω, F. ήξω, (V. ἥκω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In pejus omnia Recidunt. πάντα ἐπὶ τὸ χεῖρον καταπίπτει. || Ad nihilum Recidere. εἰς τὸ μὴ ὂν διαλύεσθαι. || Eò Reciderunt negotia. εἰς τοῦτο περιέστηκε τὰ πράγματα.

RECIDO, is, îdi, îſum, ere. *Couper.* ἀποτέμνω, F. τμήξω. (V. τέμνω in Anom.) acc. *Rogner.* ἀποκόπτω, F. ψω, P. ἀποκέκοφα. acc.

RECINCTUS, a, um. part. *Déceint.* ἀπεζωσμένος, ένη, ένον.

RECINGO, is, xi, ctum, ere. *Déceindre.* ἀποζωννύω, F. ζώσω, P. ἀπέζωκα. acc.

RECINO, is, cinui, centum, ere. *Rechanter.* ἀντᾴδω, F. ᾄσω, P. ἀντῇκα. *Répondre au chant d'un autre.* ἀντιφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιπεφώνηκα. *Retentir.* ἀντηχέω, F. ήσω, P. ἀντήχηκα.

RECIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit recevoir, recouvrer.* ἀναληπτέος, vel ὑποδεκτέος, τέα, τέον.

RECIPIO, is, epi, eptum, ere. *Recevoir, reprendre.* ἀναδέχομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀνεδεξάμην. acc. * ἀναλαμβάνω. fut. λήψομαι (Vide λαμβάνω in Anom.) acc. *Admettre.* ἀποδέχομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀπεδεξάμην. acc. *Recouvrer.* ἀνακτάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Præt. paſſ. ἀνακέκτημαι. acc. *Promettre de faire, ſe charger.* ὑπισχνέομαι. fut. med. ὑποσχήσομαι. (V. ἰσχνέομαι in Anom.) acc. V. PROMITTO. *Rappeller.* ἀνακαλέω, F. έσω, P. ἀνακέκληκα. acc. *Approuver.* δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. *Mettre en lieu de ſureté, délivrer.* ἐπανάγω, F. άξω. (V. ἄγω in Anom.) || Recipere ſe. ἑαυτὸν. (pro Maſc. ſing.) παραλαβεῖν (V. λαμβάνω in Anom.) || Se recipere in aliquem locum. ἀναχωρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. * εἴς τινα τόπον ἀναχωρεῖν. || Receptum eſt, vel Uſus Recepit. νομίζεται. *On a coutume, c'eſt la coûtume.* ἐθίζεται.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Recipere exercitum in civitatem. δέχεσθαι στρατιὰν εἰς τὸ ἄστυ. || Recipere hoſpites. τοὺς ξένους δέχεσθαι, vel ἀναλαμβάνειν, vel ὑποδέχεσθαι. || Omnes humaniter Recipit. πάντας φιλανθρώπως δέχεται, ſeu ἀναλαμβάνει. || Recipere amicum in domum. φίλον εἰς τὴν οἰκίαν ἀναλαβεῖν. || Libenter ac benevolè Recipere. ἀσμένως καὶ εὐνοϊκῶς δέχεσθαι. || In manus Recipere. εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν, vel ὑποδέχεσθαι. || Exules Recipere. τοὺς φυγάδας προσδέχεσθαι. || Vires Recipere. τὴν ἰσχὺν, vel δύναμιν ἀναλαμβάνειν. || Priſtinum robur Recepit. τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναμιν ἀνέλαβε. || Recipere ſe calamitatibus. ἑαυτὸν ἐκ συμφορῶν ἀναλαμβάνειν. || Ut me Recepi. ὡς ἐμαυτὸν ἐπανέλαβον. || Facultates Recipere. τὰς κτήσεις κομίζεσθαι. || Aliquid ab alio Recipere. κομίζεσθαί τι παρὰ τοῦ ἑτέρου. || Hoc in me Recipio. τοῦτο δέχομαι ἐπ' ἐμαυτῷ. * τοῦτο εἰς ἐμαυτὸν ἀναδέχομαι. V. voces Verbo adjunctas.

RECIPROCATIO, onis. Fœm. *Retour.* ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς. *Au lieu d'où l'on eſt ſorti.* ἡ παλινδρομία, ίας. || Fluctû, Reciprocatio. ἡ παλίῤῥοια, οίας. * ἡ ἄμπωτις, ιδος.

RECIPROCO, as, avi, atum, are. *Retourner.* ἀντιστρέφω, F. ψω, P. ἀντέστροφα. *D'où l'on eſt ſorti, ou venu.* παλινδρομέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπαλινδρόμηκα. || Mare Reciprocat. ἡ παλίῤῥοια γίνεται.

RECIPROCUS, a, um. *Réciproque.* ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, καὶ τὸ φον, ου. *Qui retourne d'où il eſt ſorti.* ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, καὶ τὸ μον, ου.

RECISAMENTUM, i. Neut. *Rognure, retaille, petit morceau.* τὸ ἀπόκομμα, *vel* ἀπότμημα, ατος.

RECISIO, onis. Fœm. *L'action de rogner.* ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. *de couper.* ἡ ἀποτομὴ, ῆς. * ἡ ἀπότμησις, εως.

RECISUS, a, um. part. *Rogné.* ἀποκεκομμένος, ένη, ένον. * ἀποκοπεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Coupé.* ἀποτετμημένος, ένη, ένον.

RECITANDUS, a, um. *Qu'on doit réciter.* ἀναγνωστέος, τέα, τέον.

RECITATIO, onis. Fœm. *Lecture, récit à haute voix.* ἡ ἀνάγνωσις, εως. * ἡ ἀναγγελία, ίας.

RECITATOR, oris. Maſc. *Qui lit ou récite tout haut, lecteur.* ὁ ἀναγνώστης, ου.

RECITATUS, a, um. *Récité.* ἀναγνωσθεὶς, θεῖσα, θέν.

RECITO, as, avi, atum, are. *Réciter, lire à haute voix.* ἀναγινώσκω. fut. med. γνώσομαι. (V. γινώσκω in Anom.) *Dire par cœur.* ἀποστομάζω, F. άσω, P. ἀπεστόμακα. accuſ. * ἀπὸ στόματος λέγειν. acc.

RECLAMATIO, onis. Fœm. *Oppoſition.* ἡ ἀντιλογία, ίας. *L'action de crier contre.* ἡ ἀντιβόησις, εως. *Répugnance.* ἡ ἀντίστασις, εως.

RECLAMITO, as, avi, atum, are. *Crier contre fort ſouvent.* συχνὰ ἀντιβοάω, F. ήσω, P. ἀντιβεβόηκα. dat. *Contredire ſouvent.* πολλάκις ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. dat.

RECLAMO, as, avi, atum, are. *Crier contre.* ἀντιβοάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιβεβόηκα. dat. *Contre dire.* ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. dat.

RECLINATUS, RECLINO. V. INCLINATUS, INCLINO.

RECLIVIS, & e, is. *Couché ou penchant en bas,* ὁ καὶ ἡ κατακλινὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

RECLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Ouvrir.* ἀνοίγω, F. ξω. (V. Anom.) acc. * ἀναπετάννύω, F. άσω, P. ἀναπεπέτακα. (V. πετάννυμι in Anom.) acc. *Rouvrir.* ἀνακλείω, F. κλείσω, P. ἀνακέκλεικα. acc. *Déclarer.* φανερόω, ῶ, F. ώσω, P. πεφανέρωκα. acc.

RECLUSUS, a, um. part. *Ouvert.* ἀνεωγμένος, ένη, ένον. * ἀναπεταςθεὶς, σθεῖσα σθέν. *Rouvert.* ἀνακλεισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

RECOCTUS, a, um. *Recuit.* ὁ καὶ ἡ δίσεφθος, καὶ τὸ ον, ου.

RECOGITO, as, are. *Repenſer.* ἀναλογίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἀνελογισάμην. acc.

RECOGNITIO, onis, Fœm. *Reconnoiſſance, revue.* ἡ ἀνάγνωσις, *vel* ἀναγνώρισις, εως. * ἡ ἐξέτασις, εως.

RECOGNOSCO, is, ovi, itum, ere. *Reconnoître.* ἀναγινώσκω. fut. med. γνώσομαι. (V. γινώσκω in Anom.) acc. * ἀναγνωρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἀνεγνώρικα. acc. *Viſiter, revoir.* ἐφοράω. fut. med. ἐπόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc. *Faire une revue.* ἐφοδεύω, F. εύσω, P. ἐφώδευκα. acc. *Corriger.* διορθόω, ῶ, F. ώσω, P. διώρθωκα. acc.

RECOLLIGO, is, egi, ectum, ere. *Recueillir.* ἀναλέγομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀνελεξάμην. acc. *Ramaſſer.* συναγείρω, F. ερῶ, P. συναγήγερκα. acc. || Recolligere ſe à valetudine. *Relever d'une maladie.* ῥαΐζειν, ζω, F. ίσω, P. ἐῤῥάϊκα. V. CONVALESCO. * ἐξ ἀῤῥωστίας ἐξαναφέρειν, έρω. (V. φέρω in Anom.) || Recolligere animum alicujus. τινὰ καταπραΰνειν, ύνω, F. υνῶ, P. καταπεπράϋγκα. Vide RECIPIO.

RECOLO, is, olui, ultum, ere. *Cultiver une ſeconde fois la terre.* ἀναρόω, ῶ, F. όσω, P. ἀνήροκα. acc. *Rappeller en ſa mémoire.* ἀναλογίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἀνελογισάμην. acc. * ἀναμιμνήσκω. (V. μιμνήσκω in Anom.) gen. || Ingenium Recolere. *Cultiver l'eſprit.* τὸν νοῦν ἀσκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἤσκηκα.

RECOMMINISCOR, eris, iſci. depon. *Remettre en mémoire.* ἀναμιμνήσκω. (V. μιμνήσκω in An.)

RECOMPONO, is, ere. *Rajuſter.* πάλιν διατάττω F. ξω, P. διατέταχα. acc. * πάλιν εὐθετέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθέτηκα. acc.

RECONCILIATIO, onis. Fœm. *Réconciliation.* ἡ οἰκείωσις, εως. *Accord.* ἡ διαλλαγὴ, *vel* καταλλαγὴ, ῆς.

RECONCILIATOR, oris. Maſc. *Entremetteur, qui reconcilie.* ὁ διαλλάκτης, ου.

RECONCILIATUS, a, um. part. *Reconcilié, accordé.* διαλλαγεὶς, *vel* συναλλαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Cum eo Reconciliatus. πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγεὶς, *vel* διηλλαγμένος.

RECONCILIO, as, avi, atum, are. *Reconcilier.* συνοικειόω, ῶ, F. ώσω, P. συνῳκείωκα. acc. uni. dat. alt. *Accorder.* διαλλάττω, F. ξω, P. διήλλαχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Regi civitatem Reconciliare. τὴν πόλιν τῷ Βασιλεῖ διαλλάττειν. || Urbes inter ſe Reconciliare. τὰς πόλεις ἀλλήλαις καταλλάττειν. || Amicos inter ſe Reconciliare. τοὺς φίλους πρὸς ἀλλήλους καταλλάττειν. || Ut ei Reconciliaret Demoſthenem. ὅπως ἂν διαλλάξῃ αὐτῷ Δημοσθένη. || Populum ſibi Reconciliare. τὸν δῆμον ἑαυτῷ συστῆσαι. || Cùm iis Reconcilior. τούτοις διαλλάττομαι. || Si Reconciliati fuerimus inter nos. ἐὰν διαλλαγῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. || Eos in priſtinam gratiam Reconciliavit. αὐτοὺς εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὔνοιαν ἀποκατέστησε. || In Gratiam Reconciliare. εἰς εὔνοιαν, *vel* φιλίαν καταστῆσαι. || Filios in amicitiam Reconciliare. τοὺς παῖδας εἰς φιλίαν συνάγειν. || Reconciliavit eos inter ſe. κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους. || Ut hoſtes ſibi Reconciliaret. ἵνα τοὺς ἐχθρῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένους ἑαυτῷ καταλλάξῃ. || Cum aliquo in Gratiam Reconciliari. ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι πρός τινα. || Voluit, ut cum ipſo in Gratiam Reconciliarer. τὴν ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι ἠξιώθη πρὸς αὐτὸν ἐμέ. || Concordiam inter cives Reconciliare. εἰς ὁμόνοιαν ἀποκαταστῆσαι τοὺς πολίτας. || Reconciliari inter ſe. τὰς πρὸς ἀλλήλους διαλλαγὰς ποιήσασθαι.

RECONCINNATUS, V. RECOMPOSITUS.

RECONCINNO, V. RECOMPONO.

RECONDITUS, a, um. part. *Serré, réſervé,* ὁ καὶ ἡ ἀπόθετος, *vel* ἐναπόθετος, καὶ τὸ ον, ου. *Couvert, caché.* κρύφιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυπτος, καὶ τὸ πτον, ου. *Mis comme en thréſor.* θησαυρισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

RECONDO, is, didi, ditum, ere. *Serrer, reſerver.* ἀποτίθημι, F. θήσω, P. ἀποτέθεικα. accuſ. *Cacher.* κρύπτω, F. ψω, P. κέκρυφα. acc.

RECONDUCO, is, ere. *Relouer, reprendre à louage.* ἀναμισθόω, F. ώσω, P. ἀναμεμίσθωκα. acc.

RECONFLO, as, are. *Refondre.* ἀναχωνεύω, F. εύσω, P. ἀνακεχώνευκα.

RECOQUO, is, ere. *Recuire.* ἀνεψέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνέψηκα. acc. *Réformer, corriger.* μεταῤῥυθμίζω, F. ίσω, P. μετεῤῥύθμικα. acc.

RECORDATIO, onis. Fœm. *Souvenir.* ἡ ἀνάμνησις, εως.

RECORDOR, aris, atus ſum, ari. Cic. *Se ſouvenir.* ἀναμιμνήσκομαι. fut. med. ἀναμνήσομαι. (V. μιμνήσκω in Anom.) gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc apud me Recordor. ταῦτα παρ' ἐμαυτῷ ἀναμιμνήσκομαι. ‖ Patris inſtituta Recordatur. τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμιμνήσκεται. ‖ Nec hujus negotii Recordari vult. μηδὲ τούτου πράγματος ἀναμνησθῆναι βούλεται. ‖ Neque injuriarum vobis illatarum Recordati eſtis. οὐδ' ὧν ἠδίκησθε, ἀνεμνήσθητε. ‖ Recordatur ſe olim hæc dixiſſe. ἀναμιμνήσκεται ταῦτα πάλαι λέξας. V. MEMORIA.

RECORRIGO, is, ere. *Corriger.* ἐπανορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. acc.

RECRASTINO, as, are. *Différer au lendemain.* πάλιν αὐρίζω, F. ίσω, P. ηὔρικα.

RECREANDUS, a, um. part. *Qu'on doit recréer, ou créer de nouveau.* ἀνακτιστέος. *Qu'on doit recouvrer, ou renouveller.* ἀνακλητέος, τέα, τέον. *Qui doit être renforcé.* ἀναληπτέος, τέα, τέον. ‖ Viribus recreandis. ἀναληπτικῶς.

RECREATIO, onis. Fœm. *Création nouvelle.* ἡ ἀνάκτισις, εως. *Recouvrement, renouvellement.* ἡ ἀνάκλησις, εως. *L'action de reprendre ſes forces.* ἡ ἀνάληψις, εως. * ἡ ἀποκατάστασις, εως. ‖ Egeo Recreatione aliquâ. δέομαι ἀναψυχῆς τινος.

RECREATUS, a, um. part. *Créé de nouveau.* ἀνακτισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * *Remis en vigueur, qui a repris ſes forces.* ἀναληφθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀνεῤῥωσμένος, η, ον. ‖ Recreatus à morbo. *Convaleſcent, relevé de maladie.* ῥαΐσας, ῥαΐσασα, σαν.

RECREMENTUM, i. Neut. *Ordure.* τὸ ἀποκάθαρμα, ατος. *Fondrille.* τὸ ὑπόστημα, ατος. *Ecume.* ἡ σκωρία, ίας. *Choſe ſuperflue.* ἡ ὑποστάθμη, ης. ‖ Recrementum plumbi. ἡ σκωρία τοῦ μολίβδου.

RECREO, as, avi, atum, are. *Créer de nouveau.* ἀνακτίζω, F. ίσω, P. ἀνέκτικα. acc. *Remettre en vigueur.* ἀνακτάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνεκτησάμην. acc. *Relever le courage.* ἀναζωπυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεζωπύρηκα. acc. *Récréer, réjouir, donner du plaiſir.* ψυχαγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψυχαγώγηκα. acc. * ἱλαρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἱλάρωκα, vel ἱλαρύνω, F. υνῶ, P. ἱλάρυγκα. acc. ‖ Recreor à vel ex morbo. ῥαΐζω, F. ίσω, P. ἐῤῥάϊκα. * ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς νόσου. * ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀνακομίζομαι, ſeu ἀνίσταμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animum alicujus Recreare. ἀναψύχειν τινά. ‖ Cibo & potu Recreare. σίτῳ καὶ ποτῷ ἀναψύξαι. ‖ Recreati ſunt ſocii. ἀνεψύχθησαν οἱ σύμμαχοι. ‖ Vires Recreare. τὰς δυνάμεις ἀνακτᾶσθαι, vel ἀναλαμβάνειν. ‖ Cujus ego nomine ipſo Recreor. οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι. ‖ Exercitum Recreare. τὸν στρατὸν διαναπαύειν. V. RELAXO.

RECREPO, as, are. *Retentir.* ἀναψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναψόφηκα.

RECRESCO, is, ere. *Recroître.* πάλιν αὐξάνω, (V. Anom.)

RECRUDESCO, is, ere. *S'empirer, ſe renouveller,* ἐξαμβλόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἐξώμβλωμαι.

RECTA. adv. *Tout droit.* εὐθεία. * καθ' εὐθεῖαν. * εὐθύ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rectâ nos Babylonem ducit. εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἡμᾶς ἄγει. (ſup. ὁδόν.) ‖ Rectâ Pentapolin navigans. εὐθὺ Πενταπόλεως πλέων. ‖ Rectâ ferri. καθ' εὐθεῖαν φέρεσθαι. ‖ Rectâ procedere. εὐθεία πορεύεσθαι.

RECTANGULUS, i. Maſc. *Un rectangle.* ὁ ὀρθόγωνος, ου.

RECTE. adverb. *Droitement, à droit.* ὀρθῶς. *Bien.* εὖ. * καλῶς. * ὀρθῶς. *A bon droit, à juſte cauſe.* δικαίως. *Tout droit.* V. RECTA. *Aſſûrément.* ἀσφαλῶς.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Rectè ſentis. ὀρθῶς γινώσκεις. ‖ Negotia Rectè gerere. τὰ πράγματα καλῶς πράττειν. ‖ Rectè facta. τὰ καλῶς πραχθέντα. ‖ Omnia Rectè habent. καλῶς ἔχει πάντα. ‖ Rectè & juſtè pronunciare. ὀρθῶς καὶ δικαίως κρίνειν vel καλῶς καὶ δικαίως. ‖ Rectè & ſecundùm leges. ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους.

RECTIO, onis. Fœm. *Gouvernement.* ἡ κυβέρνησις, vel διοίκησις, εως.

RECTIOR, & ius, oris. compar. *Plus droit.* ὀρθότερος, έρα, ερον. *Plus droit, moins oblique.* εὐθύτερος, έρα, ερον.

RECTISSIME. adv. *Très-bien.* ἄριστα, vel κάλλιστα. V. RECTE.

RECTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort droit.* ὀρθότατος, άτη, ατον. *Fort droit, nullement oblique.* εὐθύτατος, άτη, ατον.

RECTOR, oris. Maſc. *Gouverneur.* ὁ κυβερνήτης, ου. * διοικητής, οῦ.

RECTRIX, icis. Fœm. *Gouvernante, qui gouverne.* ἡ κυβερνήτειρα, vel διοικήτειρα, ας.

RECTUM, i. Neut. *Ce qui eſt droit.* τὸ ὀρθὸν, οῦ. * τὸ καθόρθωμα, ατος. *Ce qui eſt honnête & raiſonnable.* τὸ καλὸν, οῦ. *Ce qui eſt juſte & raiſonnable.* τὸ δίκαιον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rectum ſervare. δίκαιον τηρεῖν. colere. ἀσκεῖν. ‖ Rectum utili præponere. τὸ δίκαιον τοῦ συμφέροντος προτιμᾶν.

RECTUS, a, um. part. *Gouverné.* κυβερνηθεὶς, vel διοικηθεὶς, θεῖσα, θέν.

RECTUS, a, um. nom. *Droit.* ὀρθὸς, ή, όν. * εὐθὺς, έος; εῖα, είας; ύ, έος. *Bon.* ἀγαθὸς, vel καλὸς, ή, όν. *Juſte.* δίκαιος, αία, αιον.

RECUBITUS, ûs, Maſc. *L'action de ſe coucher.* ἡ ἀνάκλισις, vel κατάκλισις, εως.

RECUBO, as, bui, bitum, are. V. RECUMBO.

RECUDO, is, di, ſum, ere. *Reforger.* ἀναχαλκεύω, F. εύσω, P. ευκα. acc.

RECULA, æ. Fœm. *Petite choſe.* τὸ πραγμάτιον, ίȣ.

RECULTUS, a, um. part. *Relabouré, cultivé de nouveau.* πάλιν ἀσκηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Terra Reculta. *Terre déja labourée.* ἡ γῆ ἀρȣμένη.

RECUMBO, is, bui, bitum, ere. *Être couché.* ἀνάκειμαι, fut. κείσομαι. (Vide κεῖμαι in Anom.) *Se repoſer, étant couché.* ἀνακλίνομαι, *vel* κατακλίνομαι. fut. paſſ. ιθήσομαι. Præt. paſſ. κατακέκλιμαι.

RECUPERATIO, onis. Fœm. *Recouvrement.* ἡ ἀνάκτησις, εως. * ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς. * ἡ ἀνάληψις, εως.

RECUPERATOR, oris. Maſc. *Juge ou Commiſſaire délégué pour recouvrer ce qu'on auroit perdu.* ὁ δικαστὴς τὰ ἰδιωτικὰ ἀμφισβητήματα διαιρῶν, (ȣ̃ντ@.) *Arbitre établi pour porter jugement.* ὁ διαιτητὴς, ȣ̃.

RECUPERATORIUS, a. um. *Qu'on peut recouvrer.* ἀνακτητικὸς, κὴ, κόν. * ἀναληπτικὸς, κὴ, κόν.

RECUPERATUS, a, um. *Recouvré.* ἀνακτηθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀναληφθεὶς, θεῖσα, θέν.

RECUPERO, as, avi, atum, are. *Recouvrer.* ἀνακτάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνεκτησάμην. acc. *Reprendre.* ἀναλαμβάνω, fut. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vires Recuperare. τὴν ἰσχὺν, *vel* τὰς δυνάμεις ἀναλαβεῖν. || Priſtinas vires Recuperavit. τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναμιν ἀνέλαβε. || Imperium & gloriam Recuperare. τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δόξαν πάλιν ἀναλαμβάνειν. || Civitas noſtra partem aliquam antiquæ gloriæ Recuperavit. ἡ πόλις ἡμῶν τῆς παλαιᾶς δόξης μέρ@ τι πάλιν ἀνέλαβε. || Decet nos imperium Recuperare, quod priùs habuimus. ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἣν πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες. || Imperium Recuperare. πάλιν τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. || Potentiam Recuperare. τὴν δύναμιν ἀνακτᾶσθαι. || Poſſeſſiones Recuperare. τὰς κλήσεις ἀνακομίζεσθαι, *vel* πάλιν κομίζεσθαι. || Ab amicis aliquid Recuperare. ἀνακομίζεσθαί τι παρὰ τῶν φίλων. || Eandem dignitatem Recuperavit, unde exciderat. τὴν αὐτὴν δόξαν ἀνέλαβεν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσεν. (V. πίπτω in Anom.) || Recuperare Principatum. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πάλιν ἐπανελθεῖν. || Et potentiam Recuperabimus quam priùs habebamus. καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἣν καὶ πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες. || Bona ſua Recuperare. εἰς τὴν αὐτὴν ȣ̓σίαν καταστῆναι.

RECUPIO, is, ere. *Deſirer fort.* ἐπιθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτεθύμηκα. gen.

RECURO, as, are. *Soigner de nouveau.* πάλιν ἐπιμελέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐπεμελησάμην. gen. *Guérir de nouveau.* πάλιν θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc.

RECURRO, is, ere. *Recourir.* ἀνατρέχω. (V. τρέχω in Anom.) V. CONFUGIO.

RECURSO, as, are. *Recourir ſouvent.* πολλάκις ἀνατρέχω. (V. τρέχω in Anom.)

RECURSUS, ûs. Maſc. *Retour en courant.* ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.

RECURVATUS, a, um. *Recourbé.* ἀνακαμφθεὶς, θεῖσα, θέν.

RECURVO, as, are. *Recourber.* ἀνακάμπτω, F. ψω, P. ἀνακέκαμφα. acc.

RECURVUS, a, um. *Recourbé.* καμψὸς, ὴ, όν.

RECUSATIO, onis. Fœm. *Refus, en s'excuſant.* ἡ παραίτησις, εως. *Refus, en ne voulant pas accepter.* ἡ ἄρνησις, εως. * ἡ ἐξάρνησις, εως. *Défenſe.* τὸ ἀπηγόρημα, ατ@.

RECUSATUS, a, um. *Refuſé.* ἀνανθεὶς, θεῖσα, θέν.

RECUSO, as, avi, atum, are. *Refuſer.* ἀναίνομαι. fut. med. ἀνανȣ̃μαι. Aor. 1. med. ἠνηνάμην. acc. *vel* ἀπαναίνομαι. fut. med. ἀνανȣ̃μαι. Aor. 1. med. ἀπηνηνάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Munus aliquod Recuſare. ἀρνεῖσθαι χρείαν τινά. || Valde hoc Recuſarem. σφόδρα ἂν τȣ̃το παραιτοίμην. || Imperium Recuſare. τὸ κελευόμενον ἀναίνεσθαι. || Hoc Recuſat ferre. τȣ̃το παραιτεῖται ὑπομένειν. || Parêre Recuſat. ὑπείκειν ἀναίνεται.

RECUSSUS, a, um. *Ebranlé, ſécoué.* ἀποσεισθεὶς, *vel* κατασεισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

RECUSSUS, ûs. Maſc. *Secouſſe.* ὁ ἀποσεισμὸς, ȣ̃. * κατάσεισις, εως.

RECUTITUS, a, um. *Circoncis.* ἀπεψωλημένος, ένη, ένον.

REDACTUS, a, um. part. *Reduit.* περιαχθεὶς, *vel* κατασταθεὶς, θεῖσα, θέν. V. REDIGO. || Ad tantam egeſtatem Redactus. εἰς τοσαύτην πενίαν καθεστηκὼς, *vel* ἐληλυθώς.

REDABSOLVO, is, ere. V. ABSOLVO.

REDADOPTO, as, are. V. READOPTO.

REDAMBULO, as, are. *Retourner.* ἐπανήκω. (V. ἥκω in Anom.)

REDAMO, as, avi, are. *Aimer celui qui aime.* ἀντιφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιπεφίληκα. acc. * ἀντεράω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντήρηκα. *Aimer de nouveau.* ἀναφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναπεφίληκα. acc.

REDARGUO, is, gui, gutum, ere. *Reprendre, convaincre.* ἐλέγχω, F. ξω, P. ἤλεγχα. acc. *Corriger.* ἀπευθύνω, F. υνῶ, P. ἀπεύθυγκα. acc.

REDAUSPICOR, aris, ari. *Recommencer.* πάλιν κατάρχομαι. V. AUSPICOR.

REDDENDUS, a, um. *Qu'on doit rendre.* ἀποδοτέος, τέα, τέον. *faire.* ποιητέος, τέα, τέον.

REDDITIO, onis. Fœm. *Reddition.* ἡ ἀπόδοσις, εως.

REDDITUS, a, um. part. *Rendu.* ἀποδοθεὶς, θεῖσα, θέν.

REDDO, is, didi, ditum, ere. *Rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. uni. dat. alt. * ἀνταποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀνταποδέδωκα. accuſ. uni. dat. alter. *Rendre, faire.* ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc. *Repréſenter.* παρεμφαίνω, F. ανῶ, P. παρεμπέφαγκα. acc. || Reddere aliquem. *Reſſembler à quelqu'un.* ἐοικέναι τινί. Præter. infinit. ab εἴκω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alios felices Reddere. ἄλλȣς εὐδαίμονας ποιεῖν. || Mortem id Reddit optabiliorem. τȣ̃το θάνατον αἱρετώτερον καθίστησι. || Infelicem Reddere. εἰς τὴν ἀτυχίαν καθιστάναι. || Alium potentem Reddere. πλείστην δύναμιν ἄλλῳ περιποιεῖν. || Debitum Reddere. ἀποδȣ̃ναι τὸ χρέος. || Beneficium Reddere. τὴν εὐεργεσίαν ἀποδιδόναι, *vel* ἀνταποδιδόναι. || Gratiam Reddere alicui. τινὶ χάριν ἀποδȣ̃ναι. || Nec unquam ſine uſurâ Reddit quod accipit. ȣ̓δ᾽ ἔστιν

ὅτε

ὅτε χωρὶς τόκȣ ἀποδιδῶσι τὸ ληφθέν. || Rurſus Reddere. πάλιν ἀποδιδόναι. Vide nomina huic Verbo adjuncta.

REDEMPTIO, onis. Fœm. *Rachat, rançon.* ἡ λύτρωσις, vel ἀπολύτρωσις, εως. *Entrepriſe de faire pour certain prix.* ἡ ἐργολαβία, ίας.

REDEMPTOR, oris. Maſc. *Redempteur, qui rachéte ou délivre.* ὁ λυτρωτὴς, ȣ̃. *Entrepreneur de quelque affaire.* ὁ ἐργολάβος, ȣ. *Fermier des tributs publics.* ὁ τελώνης, ȣ.

REDEMPTURA, æ. Fœm. *Ferme, priſe à ferme des tributs qui ſe levent.* ἡ τελωνεία, είας. *Entrepriſe de faire pour certain prix.* ἡ ἐργολαβία, ίας. * ἡ ἐκμίσθωσις, εως.

REDEMPTUS, a, um. part. *Racheté.* λυτρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Entrepris à faire pour certain prix.* ἐργολαβηθεὶς, θεῖσα, θέν.

REDEO, is, ivi, & ii, itum, ire. *Retourner, revenir.* ἐπανέρχομαι. fut. ελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) * ἐπανήκω, F. ξω. Aor. 1. med. ἐπανῆξα. (V. ἥκω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Redire ex legatione. ἀπὸ τῆς πρεσβείας ἐπανελθεῖν. || Sed illuc Redeo. ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπανέρχομαι. || Redire ad inſtitutum. ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν || Eò Redire volo, unde digreſſus ſum. ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην, ἐπανελθεῖν βούλομαι. || Redeo ad ea, unde digreſſus ſum. ἐπάνειμι ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. * ἔνθεν εἰς τȣ̃τον ἐξέβην τὸν λόγον, ἐπάνειμι. || Domum Redire. οἴκαδε ἐπανελθεῖν. * ἐπ' οἴκȣ ἀναχωρεῖν. * οἴκαδε ἐπανήκειν. || Redire ad aliquem locum. εἰς τόπον τινὰ ἐπανελθεῖν. || Redeo Delphis. ἐκ Δελφῶν ἐπάνειμι. || Ex Chalcide Rediit. ἐκ τῆς Χαλκίδος ἧκεν ἀναστρέψας. || Retrorſum Redire. εἰς τȣ̃πισθεν ἀναχωρεῖν. * ὀπίσω χωρεῖν. || Eò Redeunt, unde digreſſi ſunt. ἐπανέρχονται πάλιν, ὅθεν ὡρμήθησαν. || Ad ineptias Redire. εἰς ἀτοπίας ἀνατρέχειν. || Ad conſuetam improbitatem Redierunt. πάλιν εἰς τὴν συνήθη κακίαν ἀνέδραμον. || Ad eandem immanitatem Redit. ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὠμότητα ἐπάνεισι, vel ἐπανέρχεται. || Exiguo tempore interjecto ad mores, ſeu ingenium Rediit. μικρὸν διαλιπὼν χρόνον ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτȣ̃ φύσιν. * μικρὸν ἀνεθεὶς, εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν ἐπανῆλθε. || Citò Redire. ταχυτέραν ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον. || In gratiam cum aliquo Redire. εἰς χάριν τινὶ ἐπανήκειν. || In memoriam Redeo mortuorum. εἰς μνήμην ἐπανάγω τῶν ἀπογενομένων. || Redire ad ſe. ἀναλαβεῖν ἑαυτόν. || Ut ſemel fuerat perturbatus, ad ſe Redire non potuit. ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, ȣ̓κ ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἐδυνήθη. || Ad ſe Rediit. καθέστησεν ἑαυτὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἕξιν. || Ut mens Rediit. ὡς λογισμὸς ἐπανῆλθε.

REDHIBEO, es, bui, bitum, ere. *Recouvrer & reprendre.* ἀνακτάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνεκτησάμην. acc. *Rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. rei, dat. perſ.

REDHIBITIO, onis. Fœm. *Recouvrement.* ἡ ἀνάληψις, vel ἀνάκτησις, εως. *Reſtitution.* ἡ ἀντικατάστασις, εως.

REDIGO, is, egi, actum, ere. *Reduire.* περιάγω, F. άξω, P. περιῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. * καθίστημι, F. καταστήσω, P. καθέστηκα. acc. *Amaſſer enſemble.* συναθροίζω, F. σω, P. συνήθροικα. acc. *Repouſſer.* ὠθέω, F. ὤσω. (V. Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Ordinem Redigere. εἰς τάξιν ἄγειν, vel διενεγκεῖν. || Ad extremam paupertatem alios Redigere. εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν ἄλλȣς καθιστάναι. || Ad inopiam Redigere. εἰς ἀπορίαν καταστῆσαι. || Ad ſummas miſerias Redigi. εἰς μεγίστας συμφορὰς καθίστασθαι, ſeu καταστῆναι, vel ἐλθεῖν. || Rurſus ad eandem inopiam Redactus eſt. πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστη. || In anguſtias Redigere. εἰς στενὸν καθιστάναι, vel συνελαύνειν. * εἰς ἐσχάτας ἀπορίας καθιστάναι. || Alios in ſuam Poteſtatem Redigere. ἄλλȣς ὑφ' ἑαυτὸν, vel ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. || Hanc urbem ſub imperium Romanum Redegit. ταύτην πόλιν ἔκδοτον τοῖς Ῥωμαίοις ἐποίησε. || In ſervitutem Redigere. εἰς δȣλείαν καταστῆναι. || Redigi in ſervitutem. καθίστασθαι εἰς δȣλείαν. || Ad pauca Redigere. εἰς ὀλίγα συνάγειν. || In unum Redigere. εἰς τ' αὐτὸ ἀθροίζειν.

REDIMENDUS, a, um. *Qu'on doit racheter.* λυτρωτέος, τέα, τέον. *entreprendre de faire pour certain prix.* ἐργολαβητέος, τέα, τέον.

REDIMICULUM, i. Neut. *Ornement de tête pour les femmes.* τὸ κάλλυντρον, ȣ. * ἡ ἀναδέσμη, ης.

REDIMIO, is, ivi, ire. *Environner, couronner.* ταινιόω, F. ώσω, P. τεταινίωκα. acc. * ἀναδέω, vel διαδέω, F. δήσω. (V. δέω in Anom.) acc.

REDIMO, is, emi, emptum, ere. *Racheter, délivrer.* λυτρόω, ῶ, F. ώσω, P. λελύτρωκα. acc. * ἀπολυτρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπολελύτρωκα. acc. *Entreprendre quelque ouvrage à prix fait.* μισθόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμίσθωκα. acc. * ἐργολαβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠργολάβηκα. acc. *Prendre à louage.* μισθόομαι, ȣ̃μαι. fut. μισθώσομαι. Aor. 1. ἐμισθωσάμην. acc. *Acheter de nouveau.* ἀνωνέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνωνησάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Redimere captivos ſuis ſumptibus. τȣ̀ς αἰχμαλώτȣς ἐκ τῶν ἰδίων λυτρώσασθαι || A miſeriis alios Redimere, vel miſerias ab aliis Redimere. ἄλλȣς λυτρȣ̃σθαι ἀπὸ τῶν συμφορῶν. || Culpam hanc à paupere viro talento Redemit. ταύτην ἀδικίαν παρὰ τȣ̃ πένητος ἀνδρὸς ταλάντȣ ὠνήσατο. || Aliorum exitio ſalutem ſuam Redimere. τῇ τῶν ἄλλων ἀπωλείᾳ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ἀλλάξασθαι. || Victoriam auro Redimere. τὴν νίκην χρυσῷ, vel χρυσȣ̃ ἐξωνεῖσθαι. || A calamitatibus Redimere. τῶν συμφορῶν ἀπαλλάττειν τινά. || Redimere aliquid faciendum. μισθȣ̃σθαι, ἔργον τι ποιεῖν.

REDINTEGER, (gri) a, um. *Remis en ſon entier.* ἀποκατασταθεὶς, εῖσα, έν. *Recommencé & refait tout entier.* ἀνανεωθεὶς, εῖσα, έν.

REDINTEGRATIO, onis. Fœm. *L'action de remettre en ſon entier.* ἡ ἀποκατάστασις, εως. *Renouvellement.* ἡ ἀνανέωσις, εως.

REDINTEGRO, as, avi, atum, are. *Remettre en ſon entier.* ἀποκαθίστημι, fut. ἀποκαταστήσω, Præt. ἀποκαθέστηκα. (V. ἵστημι.) acc. *Renouveller, recommencer.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. accuſ. *Refaire, rebâtir.* ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Prælium Redintegrare. τὴν μάχην ἀνανεȣ̃σθαι. || Memoriam Redin-

tegrare. τὴν μνήμην ἀνανεώσασθαι. || Vires Redintegrare. τὰς δυνάμεις ἀναλαβεῖν. || Animum Redintegrare. τὴν ψυχὴν ἀναλαμβάνειν.

REDIPISCOR, eris, eptus ſum, iſci. *Recouvrer, reprendre.* ἀναλαμβάνω. fut. med. λήψομαι. (Vide λαμβάνω in Anom.) acc. * ἀνακτάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνεκτησάμην. acc.

REDITIO, onis. Fœm. *Retour.* ἡ ἐπάνοδος, ου. * ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς. * ἡ ἀναχώρησις, εως.

REDITUS, ûs. Maſc. *Retour.* ἡ ἐπάνοδος, *vel* πρόσοδος, ου. * ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς. * ἡ ἀναχώρησις, εως. *Rente, revenu.* τὰ ἐνιαύσια ὄντα, ων. * τὰ ἐτήσια κτήματα, ων. * τὰ προσιόντα, ων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reditus in patriam. ἄφιξις εἰς πατρίδα. || Reditum in patriam ferre. τὴν ἐπάνοδον εἰς πατρίδα ποιήσασθαι. || Reditus in gratiam cum aliquo. διαλλαγὴ, *vel* καταλλαγὴ πρός τινα. || Duplo majores Reditus carpit. διπλασίας προσόδους λαμβάνει. || Quantos Reditus affert domino ſingulis annis. ὁπόσον ἀποφέρει τῷ δεσπότῃ κατ᾽ ἔτος ἕκαστον.

REDIVIA, *vel* Reduvia. Fœm. *Envie, quand la peau ſe ſépare des ongles.* ἡ παρωνυχία, ίας.

REDIVIUS, ii. Maſc. *Tique, inſecte qui s'attache aux animaux, & ſuce leur ſang juſqu'à crever.* ὁ κρότων, ωνος.

REDIVIVUS, a, um. *Retourné en vie, reſſuſcité.* ὁ καὶ ἡ παλίμβιος, *vel* παλίμψυχος, καὶ τὸ ον, ου. *Remis en bon point, en ſon entier.* ἀποκαταστὰς, (άντος) ᾶσα, άν.

REDOLENS. *Qui a une bonne odeur.* ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

REDOLEO, es, lui, *vel* levi, litum, *vel* letum, ere. *Rendre une odeur, ſentir.* ἀπόζω, fut. ἀποζέσω. (V. ὄζω in Anom.) gen.

REDONO, as, are. *Redonner.* ἀναδίδωμι. F. δώσω, P. ἀναδέδωκα. acc. uni. dat. alter. *Rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. uni. dat. alt.

REDORDIOR, iris, orſus ſum, iri. *Devider, déſourdir.* ἀναπηνίζω, F. ίσω, P. ἀναπεπήνικα. acc. *Défaire une trame.* τὸ ὑφανθὲν ἀναλύω, F. σω, P. ἀναλέλυκα. *Ourdir de nouveau.* ἀνυφαίνω, F. ανῶ, P. ἀνύφαγκα. acc.

REDORMIO, is, ivi, itum, ire. *Se rendormir*, πάλιν καθεύδω. V. DORMIO.

REDUCENDUS, a, um. *Qu'on doit reconduire.* ἀνακτέος, *vel* ἐπανακτέος, τέα, τέον.

REDUCO, is, xi, ctum, ere. *Reconduire, remener.* ἀνάγω, F. ξω, P. ἀνῆχα. * ἐπανάγω, F. ξω, P. ἐπανῆχα. (V. ἄγω in Anom) acc. *Ramener.* κατάγω, F. ξω, P. κατῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Reſſerrer.* καταστέλλω, F. ελῶ, P. κατέσταλκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In lucem Reducere. ἐπανάγειν εἰς τὸ φῶς, *vel* πρὸς τὸ φῶς. || Reducere in viam. πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπανάγειν. || A malis Reducere. ἀπὸ τῶν κακῶν ἐπαναγαγεῖν. || Domum aliquem cum plauſu Reducere. τινὰ οἴκαδε κρότῳ παραπέμπειν. || In concordiam Reducere. εἰς ὁμόνοιαν ἐπανάγειν. || Hic quidem ex Orco mortuos reducebat, ille autem ante fatum viventes occidebat. ὁ μὲν ἐξ ᾅδου τοὺς τεθνεῶτας ἀνῆγεν, ὁ δὲ πρὸ μοίρας τοὺς ζῶντας ἀπώλλυε.

REDUCTIO, onis. Fœm. *L'action de reconduire, ou de ramener.* ἡ ἀναγωγὴ, *vel* ἐπαναγωγὴ, ῆς. *de ramener.* ἡ καταγωγὴ, ῆς.

REDUCTITIUS, a, um. *Qui ſe reduit.* ἀνακτικὸς, κὴ, κόν.

REDUCTOR, oris. Maſc. *Celui qui remene, reconduit.* ὁ ἀναγωγὸς, οῦ. * ὁ ἀναγωγεὺς, έως. *Qui ramene.* ὁ καταγωγεὺς, έως.

REDUCTUS, a, um. part. *Remené, reconduit,* ἀναχθεὶς, *vel* ἐπαναχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Ramené.* καταχθεὶς, θεῖσα, θέν.

REDULCERO, as, avi, atum, are. *Renouveller une plaie.* ἀνελκόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνήλκωκα. acc.

REDUNCUS, a, um. *Crochu.* ὁ καὶ ἡ ἀνακαμπὴς, *vel* ἐπικαμπὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

REDUNDANS, antis. part. *Abondant.* πλεονάζων, (οντος) ουσα, ον. *Superflu.* περισσεύων, (οντος) ουσα, ον. * περισσὸς, σσὴ, σσόν. *Regorgeant.* ὑπερκυμαίνων, (οντος) ουσα, ον.

REDUNDANTER. adv. Plin. *Avec ſuperfluité, avec excès.* περισσῶς.

REDUNDANTIA, æ. Fœm. REDUNDATIO, onis. Fœm. *Abondance.* ὁ πλεονασμὸς, οῦ. *Superfluité,* ἡ περισσεία, είας. *Regorgement.* ἡ ὑπερκυμασία, ίας.

REDUNDO, as, avi, atum, are. *Abonder.* πλεονάζω, F. άσω, P. πεπλεόνακα. *Etre ſuperflu.* περισσεύω, F. εύσω, P. πεπερίσσευκα. *Regorger.* ὑπερκυμαίνω, F. ανῶ, P. ὑπερκεκύμαγκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In auctorem Pœna redundat. εἰς τὸν αἴτιον ἡ τιμωρία τρέπεται. || Ut facinus in tuum caput Redundet, precor. τρέπεσθαι εἰς κεφαλήν σου τὸ κακούργημα εὔχομαι. || Infamia ad eos Redundat. οὗτοι τῆς αἰσχύνης μετέχουσι.

REDUX, ucis. Omn. gen. *Revenu.* ὁ καὶ ἡ παλίνοστος, καὶ τὸ στον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἐπάγωγὸς, καὶ τὸ γόν, οῦ. *Revenu ſain & ſauf.* ἀνασωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Ramené.* καταχθεὶς, θεῖσα, θέν.

REFECTIO, onis. Fœm. *L'action de raccommoder.* ἡ ἐπισκευὴ, *vel* ἀνασκευὴ, ῆς. *Recouvrement.* ἡ ἀνάκτησις, εως. *Guériſon.* ἡ ἄκεσις, εως. *Refection, repas.* ἡ ἑστίασις, εως.

REFECTOR, oris. Maſc. *Qui refait ou raccommode.* ὁ ἐπισκευαστὴς, *vel* ἀνασκευαστὴς, οῦ. *Qui guérit.* ὁ ἀκέστης, ου.

REFECTUS, a, um. part. *Refait & raccommodé.* ἐπεσκευασμένος, *vel* ἀνεσκευασμένος, ένη, ένον. *Guéri.* ἀκεσθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REFECTUS, ûs. Maſc. *Réfection, repas.* ἡ νομὴ, ῆς.

REFELLO, is, elli, ere. *Réfuter.* διελέγχω, F. ξω, P. διήλεγχα. acc. * ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc.

REFERCIO, is, rſi, rtum, ire. *Remplir, combler.* ἀναπίμπλημι, fut. πλήσω. (V. πίμπλημι in Anom.) acc.

REFERENDUS, a, um. *Qu'on doit rapporter.* ἀνενεκτέος, τέα, τέον. *rendre.* ἀποδοτέος, τέα, τέον.

REFERIO, is, ire. *Rendre coup pour coup.* ἀντιτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιτετύπηκα. acc.

REFERO, ſers, tuli, latum, ferre. *Rapporter, ou faire ſon rapport de.* ἀναφέρω, fut. ἀνοίσω. (Vide φέρω in Anom.) acc. *Rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. rei, dat. perſ. *Remporter.* αἴρομαι. fut. med. ἀροῦμαι. Aor. 1. med. ἠράμην. acc. *Repréſenter.* παρεμφαίνω, F. ανῶ, P. παρεμπέφαγκα. acc. || Referre pedem. ἀναποδίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἀναπεπόδικα. || Referre. *Raconter.* ἐπαναφέρω, fut. ἐπανοίσω. (V. φέρω in Anom.) acc. uni. dat. alt. * ἐπαγγέλλω, F. ελῶ, P. ἐπήγγελκα. acc. uni. dat. alt. || Acceptum aliquid alicui referre. τινί τι προσλογίζεσθαι, ίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. προσελογισάμην. *Imputer à quelqu'un quelque choſe.* τινί τι ἐλλογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλλόγηκα. || Acceptum Referre. *Reconnoître qu'on eſt redevable de quelque choſe à quelqu'un.* ἀνατιθέναι, τίθημι, F. θήσω, P. ἀνατέθεικα. acc. rei. dat. perſ. || Referre gratiam. ἀντιχαρίζεσθαι, ίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἀντεχαρισάμην. dat. * χάριν ἀποδιδόναι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Referre ad populum. προσάγειν, *vel* εἰσφέρειν πρὸς τὸν δῆμον. || Referre ad Senatum. ἀναφέρειν, *vel* ἀνάγειν πρὸς τὴν Σύγκλητον. || Referre aliquem inter Deos. ἀνάγειν τινὰ εἰς Θεούς. || Referre ſui generis originem ad Æneam. ἀναφέρειν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν εἰς Αἰνείαν. || In catalogum Referre. ἀναγράφειν εἰς τὸν κατάλογον. || Referre in Oratorum numerum. ἐν τοῖς δημηγόροις ἀριθμεῖν. * εἰς τοὺς δημαγωγοὺς τιθέναι, *ſeu* τάττειν. || Eò ſua negotia Refert. εἰς τοῦτο τὰ ἑαυτοῦ συντείνει. || Ad quod omnia Referunt. εἰς ὃ πάντα συντείνουσι. || Præſentia ad optimum finem Referre. τὰ παρόντα πρὸς τὸ κάλλιστον τέλος κατευθύνειν, *vel* ἐξετάζειν. || Referuntur ad id omnia. ἐπ' αὐτὸ πάντα ἀναφέρεται. || Referre de re aliquâ. περί τινος ἀναφέρειν. || Hæc nobis Refert. ταῦτα ἡμῖν ἐπαγγέλλει. V. NARRO.

REFERT, Retulit. imperſ. *Il importe, on a à faire.* διαφέρει (V. φέρω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc meâ Refert. διαφέρει μοι τοῦτο. || Hoc illius Refert. ἐκείνῳ διαφέρει τοῦτο. || Quid hoc tuâ Refert? τί σοι τοῦτο διαφέρει; || Meâ Refert illum ſervari. διαφέρει μοι τὸ σωθῆναι αὐτόν. || Cujus magni Referebat, ut illi abirent. ᾧ ἐκείνους ἀπελθεῖν, μάλιστα διέφερεν. || Magni noſtrâ Refert. μάλιστα ἡμῖν διαφέρει. || Meâ nihil Refert tantum accipere & dare. οὐδὲν ἐμοὶ διαφέρει λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον. || Amicus-ne an inimicus ſit, nihil Refert. οὐδὲν διαφέρει φίλον ἢ ἐχθρὸν αὐτὸν γενέσθαι. || Multum Refert te ipſum proficiſci Athenas. πολὺ μὲν διαφέρει αὐτόν σε ἀφικέσθαι Ἀθήναζε. || Utrùm antecedat opinio electionem, an conſequatur, nihil Refert. διαφέρει οὐδὲν, εἰ προγίνεται δόξα τὴν προαίρεσιν, ἢ παρακολουθεῖ. || Omninò Refert. παμπολὺ, *vel* τὸ πᾶν διαφέρει. || Non parvi Refert hoc an illo pacto à pueris conſuefiamus. οὐ μικρὸν διαφέρει τὸ οὕτως ἢ οὕτως ἐκ νέων ἐθίζεσθαι.

REFERTUS, a, um. *Plein, rempli, farci.* ὁ καὶ ἡ ἀνάμεστος, καὶ τὸ ον, ου. gen. * ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεως, καὶ τὸ πλεων, ω. V. PLENUS.

REFERVEO, es, & REFERVESCO, is, bui, ere. *rebouillir, recommencer à bouillir.* ἀναζέω, F. ῶ, ἔσω, P. ἀνέζεκα. *Se refroidir.* ἀποψύχομαι. fut. paſſ. ψυχθήσομαι. Præt. paſſ. ἀπέψυγμαι.

REFIBULO, as, are. *Déboucler.* ἀποπορπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποπεπόρπηκα. acc.

REFICIENDUS, a, um. *Qu'on doit refaire.* ἐπισκευαστέος, τέα, τέον. *repaître, recréer.* ἑστιατέος, τέα, τέον.

REFICIO, is, eci, ectum, ere. *Refaire.* ἐπισκευάζω, F. άσω, P. ἐπεσκεύακα. acc. * καταρτίζω, F. ίσω, P. κατήρτικα. acc. *Remettre en état & en vigueur.* ἀναλαμβάνω. fut. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc. * ἀναζωπυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεζωπύρηκα. acc. *Repaître, recréer.* ἑστιάω, ῶ, F. άσω, P. ἡστίακα. acc. || Refici. ἀναρρώννυσθαι, ῥώννυμαι. fut. paſſ. ἀναρρωσθήσομαι. præt. paſſ. ἀνέρρωμαι. (V. ῥώννυμι in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Muros Reficere. τὰ τείχη, ἀνασκευάζειν, *vel* ἐπισκευάζειν. || Hoc me Reficit & recreat. τοῦτό με ἀναζωπυρεῖ, καὶ ἀναψύχει. || Tu me Reficis & foves. σύ με ἀνακτᾷς, καὶ ἀναψύχεις. || Eum victum Refeci. τοῦτον νικηθέντα πάλιν ἀνεκτησάμην. || Reficere ſe ab imbecillitate. ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, *vel ſimpl.* ἀναλαμβάνειν. || Vires Reficere. τὴν ἰσχὺν ἀναλαβεῖν. * τὰς δυνάμεις ἀνακτᾶσθαι. || Exercitum Reficere. τὸν στρατὸν ἀναπαύειν. || Reficere ſe ex laboribus. ἐκ τῶν πόνων ἀναπαύεσθαι. * ἀνάπαυλαν τῶν πόνων ἔχειν.

REFIGO, is, ere. *Arracher ce qui eſt attaché.* ἀποκαθηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀποκαθήλωκα. acc. *Détacher.* ἀπολύω, F. σω, P. ἀπολέλυκα. acc.

REFLAGITO, as, are. *Redemander avec inſtance.* ἀναλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναλελιπάρηκα. acc.

REFLATUS, ûs. Maſc. *Souffle ou vent contraire.* ἡ ἀντίπνοια, οίας.

REFLECTO, is, ere. *Refléchir, recourber.* ἀνακάμπτω, F. ψω, P. ἀνακέκαμφα. acc.

REFLEXIO, onis. Fœm. *L'action de replier, de recourber.* ἡ ἀνάκαμψις, εως.

REFLEXUS, a, um. *Refléchi, recourbé.* ἀνακαμφθεὶς, θεῖσα, θέν.

REFLO, as, are. *Souffler contre, être contraire.* ἀντιπνέω, F. εύσω. (V. πνέω in Anom.)

REFLORESCO, is, ere. *Refleurir.* ἀπανθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήνθηκα.

REFLUO, is, ere. *Refluer.* ἀναρρέω, ῶ, fut. ῥεύσω. (V. ῥέω in Anom.)

REFLUUS, a, um. *Qui retourne en coulant, qui reflue.* ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, καὶ τὸ ον, ου.

REFOCILLO, as are. *Reſtaurer, récréer, faire revenir d'une défaillance.* ἀναζωπυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεζωπύρηκα. acc.

REFODIO, is, ere. *Tirer de terre, déterrer.* ἐξορύττω, F. ξω, P. ἐξώρυχα. acc.

REFORMIDATIO, onis. Fœm. *Grande crainte.* ὁ φόβος, ου.

REFORMIDATUS, a, um. *Fort redouté.* περιπεφοβηκὼς, (ότος) κυῖα, κός.

REFORMIDO, as, are. *Craindre, appréhender, redouter fort.* περιφοβέομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ηθήσομαι, Præt. paſſ. περιπεφόβημαι, acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mortem Reformidare. περιδεῶς ἔχειν πρὸς θάνατον. || Mortem non Reformidare. θαρσαλέως ἔχειν πρὸς θάνατον. || Alicujus potentiam Reformidare. δύναμίν τινος ὀῤῥωδεῖν. || Pericula Reformidare. τῶν κινδύνων καταπλήττειν. || Latronum impetum Reformidare. λῃστῶν ἐφόδους καταπλήττειν. || Hoc valdè Reformido. τοῦτο ἰσχυρῶς δέδοικα. * περιφόβως ἔχω περὶ ταῦτα. V. TIMEO.

REFORMATOR, oris. Maſc. *Qui redonne la même forme.* ὁ ἀναπλάστης, ου. *Réformateur, qui corrige.* ὁ διορθωτὴς, οῦ.

REFORMATUS, a, um. *Reformé, refaconné.* ἀνατυπωθεὶς, θεῖσα, θέν.

REFORMO, as, are. *Reformer, refaçonner.* ἀνατυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνατετύπωκα. acc *Reformer, corriger.* ἐπανορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. acc.

REFOVEO, es, ere. *Réchauffer.* ἀναθάλπω, F. ψω, P. ἀνατέθαλφα. acc.

REFRACTARIOLUS, a, um. *Un peu rebelle & obſtiné.* αὐθαδέστερος, vel ἀπειθέστερος, έρα, ερον.

REFRACTARIUS, a, um. *Opiniâtre, obſtiné.* ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Rebelle & refractaire.* ὁ ἀφηνιαστὴς, οῦ.

REFRACTUS, a, um. *Briſé.* ἀνακλασθεὶς, vel ἀναθραυσθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REFRÆNATIO, onis. Fœm. *Retenue, modération.* ὁ σωφρονισμὸς, οῦ.

REFRÆNATUS, a, um. part. *Bridé.* ἀναχαιτισθεὶς, vel χαλινωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Retenu.* σωφρονισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REFRÆNO, as, avi, atum, are. Cic. *Brider.* ἀναχαιτίζω, F. ίσω, P. ἀνακεχαίτικα. acc. *Retenir, modérer.* σωφρονίζω, F. ίσω, P. σεσωφρόνικα. acc. * ἐπέχω, acc. ἐφέξω. (V. ἔχω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iram Refrænare. τὴν ὀργὴν κατέχειν, vel ἐπέχειν. || Cupiditates Refrænare. τὰς ἐπιθυμίας κατέχειν. || Refrænare & coërcere adoleſcentum impetum. κατέχειν καὶ δεσμεύειν τὰς τῶν νέων ὁρμάς. || Iram Refrænare non cujuſvis hominis eſt. τὸ τῆς ὀργῆς, κατακρατεῖν, ἀνδρὸς οὐ τοῦ τυχόντος ἐστί.

REFRAGOR, aris, atus ſum, ari dep. *Donner ſon ſuffrage contre.* ἀντιχειροτονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντικεχειροτόνηκα. dat. *S'oppoſer.* ἀνθίσταμαι, fut. med. ἀντιστήσομαι. Aor. 1. med. ἀντεστησάμην. dat. *Contredire.* ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. dat.

REFRICO, as, cui, catum, are. *Refroter.* ἀνακνίζω, F. ίσω, P. ἀνακέκνικα. acc. * ἀνατρίβω, F. ψω, P. ἀνατέτριφα. acc. *Renouveller.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. acc.

REFRIGERATIO, onis, Fœm. *Refroidiſſement.* ἡ ἀνάψυξις, εως. *Rafraichiſſement.* ἡ κατάψυξις, εως.

REFRIGERATOR, oris. Maſc. *Qui refroidit.* ὁ ἀναψυκτὴς, οῦ.

REFRIGERATORIUS, a, um. *Refrigératif, qui rafraîchit.* ἀναψυκτικὸς, κὴ, κόν.

REFRIGERATRIX, icis. Fœm. *Celle qui refroidit.* ἡ ἀναψύκτειρα, ας.

REFRIGERATUS, a, um. *Refroidi.* ἀναψυχθεὶς, vel ἀποψυχθεὶς, εῖσα, έν.

REFRIGERO, as, avi, atum, are. *Refroidir.* ἀναψύχω, F. ξω, P. ἀνέψυχα. acc. * καταψύχω, F. ξω, P. κατέψυχα. acc.

REFRIGESCO, is, ixi, ere. *Se refroidir, devenir froid.* ἀναψύχομαι. fut. præt. υχθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνέψυγμαι.

REFRINGO, is, egi, actum, ere. *Briſer.* ἀνακλάω, F. άσω, P. ἀνακέκλακα. acc. * ἀναθραύω, F. σω, P. ἀνατέθραυκα. acc.

REFUGA, æ. Maſc. & Fœm. *Fugitif.* ὁ καὶ ἡ αὐτόμολος, καὶ τὸ λον, ου.

REFUGIO, is, gi, gitum, ere. *S'enfuir, ſe retirer.* ἀποφεύγω. fut. med. ξομαι. Aor. 2. ἀπέφυγον. (V. φεύγω in Anom.) *Eviter.* φεύγω. fut. med. ξομαι. (V. Anom.) acc. *Refuſer.* ἀναίνομαι. fut. med. ἀνανοῦμαι. Aor. 1. med. ἠνηνάμην. acc. vel. infinit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Periculum Refugere. τὸν κίνδυνον διαφεύγειν vel ἀποφεύγειν. || A negotiis Refugere. ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδρᾶν, vel ἀποδράναι. || Hæc dicere Refugio, ὀκνῶ ταῦτα εἰπεῖν. || Refugere ad amicum. πρὸς φίλον, ſeu ἐπὶ φίλον, vel εἰς φίλον καταφεύγειν. || Ad fratrem Refugere. πρὸς ἀδελφὸν ἀποδρᾶν, vel ἀποδράναι. || Ad nos omnes Refugerunt, multùm ſupplicantes & deprecantes. ἅπαντες ἐφ' ἡμᾶς καταφεύγουσι, πολλὰς ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ποιούμενοι.

REFUGIUM, i. Neut. *Refuge.* ἡ καταφυγὴ, ῆς. *Retraite d'un lieu.* ἡ ἀναχώρησις, εως. || Hoc Refugium nactus. ταύτην καταφυγὴν εὑράμενος. || Nullum Refugium habent. καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχουσι. || Tutiſſimum Refugium habere. ἀσφαλεστάτην καταφυγὴν ἔχειν.

REFUGUS, a, um. *Fuyard.* ἀποδρὰς, (ἀντος) δρᾶσα, δράν. *Qui s'enfuit.* ἀποφεύγων, (οντος) οῦσα, ον.

REFULGEO, es, ſi, ere. V. FULGEO.

REFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Répandre ou verſer de nouveau.* ἀναχέω, F. χεύσω. (V. χέω in Anom.) acc.

REFUSE. adverb. *En regorgeant.* ἀνακεχυμένως. *Abondamment.* ἀφθόνως.

REFUSUS, a, um. *Répandu.* ἀναχυθεὶς, θεῖσα, θέν.

REFUTATIO, onis, Fœm. REFUTATUS, ûs. Maſc. *Réfutation.* ἡ ἀνασκευὴ, vel ἀποσκευὴ, ῆς.

REFUTATUS, a, um. *Réfuté.* ἀνασκευασθεὶς, vel ἀποσκευασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Convaincu.* ἐξελεγχθεὶς, θεῖσα, θέν.

REFUTO, as, avi, atum, are. *Réfuter.* ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ἀνεσκεύακα. acc. * ἀποσκευάζω, F. άσω, P. ἀπεσκεύακα. acc. *Reprendre & convaincre.* ἐξελέγχω, F. ξω, P. ἐξήλεγχα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnas calumnias brevi tempore Refutare. μεγάλας διαβολὰς ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαλύεσθαι, vel ἀπολύεσθαι. || Crimen Refutare. τὸ ἔγκλημα διαλύεσθαι. || Omnes Refutavit. ἐξήλεγξεν ἅπαντας.

REGALIOLUS, i. Maſc. *Un Roitelet, petit oiſeau.* ὁ τροχίλος, ου.

REGALIS, & e, is, *Royal, de Roi.* βασιλικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ βασίλειος, καὶ τὸ ειον, ου.

REGALITER. adv. *Royalement.* βασιλικῶς.

REGELO, as, are. *Dégeler.* ἀποκρυσταλλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀπεκρυστάλλωκα. acc. * τὸν πάγον τήκω. F. ξω, P. τέτηχα.

REGENERO, as, are. *Engendrer de nouveau, régénérer, reproduire.* ἀναγεννάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναγεγέννηκα. acc.

REGENDUS, a, um. *Qu'on doit régir ou gouverner.* κυβερνητέος, *vel* διοικητέος, τέα, τέον.

REGERMINATIO, onis. Fœm. *Reproduction de germe.* ἀναβλάστησις, εως.

REGERMINO, as, are. *Regermer, repouſſer.* ἀναβλαστάνω, *vel* ἀναβλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναβεβλάστηκα.

REGERO, is, ere. *Reporter.* ἀνακομίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκόμικα. acc. *Rejeter.* ἀναβάλλω, F. αλῶ, (V βάλλω in Anom.) ace.

REGESTUS, a, um. *Rapporté.* ἀνακομισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Rejeté.* ἀναβληθεὶς, εῖσα, έν.

REGIA, æ. Fœm. *Un palais, ou maiſon Royale.* τὸ βασίλειον, *vel* ἀρχεῖον, ου.

REGIE. adverb. REGIFICE. adv. *Royalement, en Roi.* βασιλικῶς. *Magnifiquement.* μεγαλοπρεπῶς.

REGIFICUS, a, um. V. REGIUS.

REGIGNO, is, ere. V. REGENERO.

REGILLA, æ. Fœm. V. TRABEA.

REGIMEN, inis. Neut. REGIMENTUM, i. Neut. *Gouvernement.* ἡ κυβέρνησις, *vel* διοίκησις, εως.

REGINA, æ. Fœm. *Reine.* ἡ βασίλισσα, *vel* ἄνασσα, ης. *Dame, maîtreſſe.* ἡ δέσποινα, ης.

REGIO, onis. Fœm. *Pays, région, contrée.* ἡ χώρα, ας. || Regiones. *Les bornes.* οἱ ὅροι, ων. *Les quartiers d'une ville.* αἱ μοῖραι, ῶν.

REGIONATIM. adv. *Par régions.* κατὰ χώρας. *Par contrées.* κατὰ κλίματα. *Par quartiers, parlant d'une ville.* κατὰ μοίρας.

REGIUS, a, um. *De Roi, royal.* βασιλικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ βασίλειος, καὶ τὸ ειον, ου. || Regius morbus. *La jauniſſe, les pâles couleurs.* ὁ ἴκτερος, ου.

REGLUTINO, as, are. *Décoller, arracher ce qui eſt collé.* ἀποκολλάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκόλληκα. acc.

REGLUTINOSUS, a, um. *Fort gluant.* ὁ καὶ ἡ κολλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

REGNATOR, oris. Maſc. *Qui regne* βασιλεύων (οντος) ουσα, ον. * ὁ βασιλευτὴς, οῦ. *Seigneur & maître.* ὁ δεσπότης, ου.

REGNATRIX, is. Fœm. *Celle qui regne.* ὁ βασιλεύτρια, ίας. *Dame & maîtreſſe.* ἡ δέσποινα, ης.

REGNO, as, avi, atum, are. *Regner.* βασιλεύω, F. εύσω, P. βεβασίλευκα. * ἀνάσσω, F. ξω, P. ἤναχα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui in civitatibus Regnant. οἱ βασιλεύοντες ἐν πόλεσι. || In qua regione Regnas. ἧς χώρας ἄρχεις. || Tunc inter Græcos Regnabat. τότε ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐδυνάστευε.

REGNUM, i. Neut. *Regne.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Royaume.* ἡ ἀρχὴ βασιλικὴ, ῆς. *Royauté.* ἡ βασιλεία, είας. *Domaine.* ἡ δεσποτεία, ας. || Regnum affectare. βασιλιᾷν, άω, F. άσω, P. βεβασιλίακα. || Sub regno eſſe. βασιλεύεσθαι, εύομαι. fut. paſſ. βεβασίλευμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Regnum tenere, gerere. τὴν βασιλείαν ἔχειν. * τῇ βασιλείᾳ χρῆσθαι. || Regnum adipiſci. τῆς βασιλείας τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Regnum alicui deferre. τινὰ καθιστάναι βασιλέα. * τινὰ εἰς τὴν βασιλείαν καταστῆναι.

REGO, is, xi, ctum, ere. *Gouverner.* κυβερνάω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυβέρνηκα. acc. * διοικέω, ῶ, F. ήσω, P. διῴκηκα. acc. *Mener ou tenir droit.* ἰθύνω, F. υνῶ, P. ἴθυγκα. acc. || Ratione Regere. κρατεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rem familiarem bene vel malè Regere. τὸν οἶκον εὖ ἢ κακῶς διοικεῖν. || Civitatem optimè Regere. τὴν πόλιν ἄριστα διοικεῖν. || Rempublicam legitimè ac juſtè Regere. νομίμως καὶ δικαίως τὴν πόλιν διοικεῖν. || Regnum juſtiſſimè Regere. τὴν βασιλείαν δικαιότατα διοικεῖν. || Cum pietate & humanitate civitatem Regere. θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως τὴν πόλιν διοικεῖν. || Tyrannicè Regere. τυραννικῶς διοικεῖν. || Quàm peſſimè civitatem Regere. ὡς κάκιστα τὴν πόλιν διοικεῖν. || Rem aliquam prudenter Regere. πρᾶγμά τι φρονίμως διοικεῖν. || Tota vita humana legibus Regitur. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος νόμοις διοικεῖται. || Rempublicam Regere. τὰ τῆς πόλεως πολιτεύεσθαι, *vel* διαθεῖναι. || Meipſum Rego. τὰ ἐμαυτοῦ, *vel* τὸν ἐμαυτοῦ βίον οἰκονομέω. || Mores ſuos Regere. τὸν ἑαυτοῦ τρόπον διιθύνειν. || Mundus mente & providentiâ Regitur. ὁ κόσμος διοικεῖται κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν. || Exemplo ſuo mores aliorum Regit. τῷ ἑαυτοῦ ὑποδείγματι τὰ τῶν ἄλλων ἤθη ῥυθμίζει. || Motus animi ratione Regere. τῶν παθημάτων τῷ λογισμῷ κρατεῖν. || Hunc mundum tuetur ac Regit. τήν δε τὴν τῶν ὅλων τάξιν συγκρατεῖ.

REGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi, depon. *Retourner, reculer.* ἐπανέρχομαι, fut. ἐπανελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) * ἀναχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. *Se retourner.* ἐπαναστρέφω, F. ψω, P. ἐπανέστρεφα. V. REDEO.

REGRESSUS, ûs. Maſc. *Retour, l'action de reculer.* ἡ ἀναχώρησις, *vel* ἀναπόδισις, εως. * ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς.

REGULA, æ. Fœm. *Une regle.* ὁ κανὼν, όνος. * ὁ γνώμων, ωνος.

REGULARIS, & e, is. *Canonique, régulier.* κανονικὸς, κὴ, κόν.

REGULARITER. adv. *Régulierement, réglément.* κανονικῶς.

REGULUS, i. Maſc. *Un Roi de quelque petit pays, un Roitelet.* ὁ βασιλίσκος, ου.

REGUSTO, as, avi, atum, are. *Regoûter, goûter de nouveau.* ἀναγεύομαι. fut. med. γεύσομαι. Aor. 1. med. ἀναγευσάμην. gen.

REJECTANEUS, a, um. *Rejeté, ou que l'on rejette.* ἀποπροηγμένος, ένη, ένον.

REJECTIO, onis. Fœm. *L'action de rejeter.* ἡ ἀποβολὴ, ῆς. *Vomiſſement.* ἡ ἀναγωγὴ, ῆς. *L'action de repouſſer* ἡ ἀπώθησις, εως.

REJECTO, as. *Rejeter ſouvent.* συχνάκις ἀναβάλλω. V. REJICIO.

REJECTUS, a, um. *Rejeté.* ἀποβληθεὶς, θεῖσα, θέν. * ὁ καὶ ἀπόβλητος, καὶ τὸ τον, ου. V. REJICIO.

REJECTUS, ûs. Maſc. *Vomiſſement, quand on rejette par la bouche.* ἡ ἀναγωγὴ, ῆς. * ὁ ἔμετος, ου.

REJICIENDUS, a, um. *Qu'on doit rejeter, ou jeter de nouveau.* ἀναβλητέος, τέα, τέον. *Qu'on doit rejeter, rebuter.* ἀποβλητέος, τέα, τέον. *Quon doit rejeter & ne pas approuver.* ἀποδοκιμαστέος, τέα, τέον.

REJICIO, is, eci, ectum, ere. *Rejeter, jeter de nouveau.* ἀναβάλλω, F. αλῶ, P. ἀναβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. *Rejeter, rebuter.* ἀποβάλλω, fut. αλῶ. acc. * ἀποτίθεμαι. fut. med. θήσομαι. (V. τίθημι) acc. *Rejeter par la bouche.* ἀνάγω, F. ξω, P. ἀνῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Rejeter, ne pas approuver.* ἀποδοκιμάζω, F. άσω, P. ἀποδεδοκίμακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoſtem ab aliquo loco Rejicere. τὸν ἐχθρὸν ἐκ τόπου τινὸς ἐξελαύνειν. *vel* τόπου τινὸς ἀπελαύνειν, *ſeu* ἐκβάλλειν. || Veſtem ex humeris Rejicere. τὸν ἐσθῆτα τῶν ὤμων ἀποθέσθαι. || Nihil Rejicere, *ſeu* ſpernere. μηδὲν ἀθετεῖν. || Orationem Rejicere, improbare. τὸν λόγον ἀποδοκιμάζειν. || Nullam ætatem Rejicere. μηδεμίαν τῶν ἡλικιῶν ἀποδοκιμάζειν. || Hoc in alios Rejicit. τοῦτο εἰς ἄλλους ἀναφέρει. || Culpam in te Rejicit. αἰτίαν σοι ανατίθησι, *vel* εἰς σε ἀναφέρει. || In poſterum diem Rejicere. εἰς ὑστεραίαν ἀναβάλλεσθαί τι. || In aliquod tempus Rejicere. εἰς τινα καιρὸν ἀναβάλλεσθαι.

REJICULUS, a, um. *Rejeté, qu'il faut rejeter.* ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, καὶ τὸ τον, ου. *Refuſé, non approuvé.* ὁ καὶ ἡ ἀποδόκιμος, καὶ τὸ μον, ου.

REITERATIO, REITERO. V. REPETITIO, REPETO.

RELABOR, eris, pſus ſum, abi. depon. *Retomber.* ἀναπίπτω. fut. med. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.) V. RECIDO.

RELANGUEO, es, & RELANGUESCO, is, gui, ere. *Retomber en langueur.* ἀπασθενέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπησθένηκα. *Défaillir.* ἐκλύομαι. fut. paſſ. λυθήσομαι. Præt. paſſ. ἐκλέλυμαι.

RELATIO, onis. Fœm. *Relation.* ἡ ἀναφορὰ, ᾶς. *Rapport.* ἡ ἐπαναφορὰ, ᾶς. *Recit.* ἡ διήγησις, εως.

RELATIVUS, a, um. ἀναφορικὸς, κὴ, κόν.

RELATOR, oris. Maſc. *Rapporteur.* ὁ ἀπάγγελευς, εως. *Qui rapporte ou fait le récit.* ὁ διηγητὴς, οῦ.

RELATUS, a, um. part. *Rapporté.* ἀνενεχθεὶς, εῖσα, έν. *Récité, dont on a fait le récit.* διηγημένος, ένη, ένον.

RELATUS, ûs. Maſc. V. RELATIO.

RELAXATIO, onis. Fœm. *Relâche.* ἡ ἄνεσις, εως. || Laborum Relaxationem & quietem concedere. ἄνεσιν πόνων καὶ ῥαστώνην δοῦναι.

RELAXO, as, are. *Relâcher.* χαυνόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαύνωκα. acc. * χαλάω, ῶ, F. άσω, P. ακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vincula Relaxare. τὰ δεσμὰ χαλᾶν, *vel* ἀνιέναι. || Aliquem vinculis Relaxare. τινὰ δεσμῶν ἀνιέναι. || Relaxat morbus. χαλᾷ ἡ νόσος. || Animum Relaxare. τὴν ψυχὴν ἀνιέναι. || Relaxare ſe. ἑαυτὸν ἀνεῖναι. || Mentem Relaxare, & ad ſequentem laborem vegetiorem reddere. ἀνεῖναι τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς τὴν ἔπειτα κάματον ἀκμαιοτέραν κατασκευάζειν. || Fractum laboribus animum Relaxare. τὴν διάνοιαν ἀπειρηκυῖαν ὑπὸ τῶν πόνων ἀνεῖναι. || Nimiam contentionem Relaxare. τὴν ἄγαν συντονίαν ἀνεῖναι καὶ χαλᾶν. || Animum à curis Relaxare. τὴν διάνοιαν τῶν φροντίδων ἀνεῖναι. || Curis Relaxatus. τῶν φροντίδων ἀνεθείς. || Relaxare animos, & dare ſe jucunditati. τῶν φροντίδων χαλᾶσθαι, καὶ εἰς ἡδονὰς ἀνίεσθαι. || A labore ſe Relaxare. ἐκ πόνων ἀναπαύεσθαι. || Nunquam à labore Relaxantur. οὐδεμίαν τῶν πόνων ἀνάπαυλαν ἔχουσι.

RELAXUS, a, um. *Fort lâche.* χαῦνος, χαύνη, χαῦνον.

RELEGATIO, onis. Fœm. *Renvoi.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. * ἡ ἀπόπεμψις, εως. *Banniſſement.* ὁ ἐξορισμὸς, *vel* ἐξοστρακισμὸς, οῦ.

RELEGATUS, a, um. part. *Renvoyé.* ἀποπεμφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Chaſſé, banni.* ἐξορισθεὶς, ἐξοστρακισθεὶς, εῖσα, έν.

RELEGO, as, avi, atum, are. *Renvoyer, releguer en quelque lieu éloigné.* ἀποπέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα. *Bannir.* ἐξορίζω, F. ίσω P. ἐξώρικα. acc. * ἐξοστρακίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐξωστράκικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In exilium Relegare. ἐκ τῆς πόλεως ἀποπέμπειν, *vel* φυγαδεύειν. || In ultimas terras Relegare. εἰς τὰς ἐσχάτας χώρας ἀποπέμπειν. V. EXPELLO.

RELEVO, as, are. *Relever.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. *Soulager.* ἀνακουφίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκούφικα. acc. *Délivrer.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Caſum Relevare. τὴν ἀτυχίαν ἐπικουφίζειν. || A moleſtiis Relevare. τῆς λύπης ἐπικουφίζειν. || Laborem aliorum Relevare. τῶν ἄλλων πόνους κουφοτέρους ποιεῖν. || Relevatur æger. ῥᾴων γίνεται ὁ νοσῶν. V. LEVO.

RELICTIO, onis. Fœm. *Délaiſſement.* ἡ κατάλειψις, *vel* ἐγκατάλειψις, εως.

RELICTUS, a, um. *Laiſſé, délaiſſé.* ἐγκαταλειφθεὶς, *vel* ἀπολειφθεὶς, θεῖσα, θέν. || Relictis rebus omnibus hæc age. πάντα τ' ἄλλα ἀφεὶς, ταῦτα πρᾶττε. || Decebat illos omnibus rebus Relictis, deliberare. ἐχρῆν αὐτοὺς ἁπάντων ἀφεμένους, συμβουλεύειν. || His Relictis, ad alia progredior. ταῦτα ἀφεὶς, *vel* τούτων ἀφέμενος, πρὸς ἄλλα βαδίζομαι.

RELIGATIO, onis. Fœm. *L'action de lier.* ἡ ἀνάδεσις, εως.

RELIGATUS, a, um. *Lié.* ἀναδεθεὶς, θεῖσα, θέν.

RELIGIO, onis. Fœm. *Religion, dévotion.* ἡ εὐσέβεια, ας. *Culte que l'on rend à Dieu.* ἡ θεοσέβεια, ας. *Sainteté.* ἡ ὁσιότης, ητος. *Scrupule de conſcience.* ἡ ὀττεία, είας. || Religio officii. ἡ περὶ τὰ καθήκοντα σπουδὴ, (ῆς) *vel* ἀκρίβεια, είας. || Habere Religioni, in Religionem vertere. *Faire ſcrupule de.* ἐνθύμιον. (pro Maſc. & Fœm.) ποιεῖσθαι, ἔομαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐποιησάμην. * ὀττεύομαι. fut. med. ὀττεύσομαι. Aor. 1. ὠττευσάμην. acc. || Religio eſt iſta dicere. *Je fais conſcience de dire cela.* εὐλαβοῦμαι τοῦτο λέγειν. * εὐλαβῶς ἔχω τοῦ ταῦτα εἰπεῖν.

RELIGIOSE. adverb. *Religieuſement.* εὐσεβῶς * θεοσεβῶς. *Soigneuſement.* ἀκριβῶς. * σπουδαίως.

RELIGIOSIOR, & ius. compar. *Plus dévot.* εὐσεβέστερος, έρα, ερον. *Plus ſcrupuleux.* εὐλαβέστερος, έρα, ερον. *Plus ſuperſtitieux.* δεισιδαιμονέστερος, έρα, ερον.

RELIGIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort dévot.* εὐσεβέστατος, άτη, ατον. *Fort ſcrupuleux.* εὐλαβέστατος, άτη, ατον. *Fort ſuperſtitieux.* δεισιδαιμονέστατος, άτη, ατον.

RELIGIOSUS, a, um. *Religieux, pieux, dévot.* ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῦς. *Saint.* σεβαστὸς, στὴ, στόν. * ὅσιος, ία, ιον. *Craignant & honorant Dieu.* ὁ καὶ ἡ θεοσεβὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῦς. *Scrupuleux.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, τὸ ές, έος, ῦς. *Superſtitieux.* ὁ καὶ ἡ δεισιδαίμων, καὶ τὸ ον, ονος.

RELINO, is, evi, & ini, itum, ere. *Déboucher un vaſe enduit de cire, &c.* ἀποχρίω, F. ίσω, P. ἀποκέχρικα. acc. *Déboucher, ouvrir,* ἀνοίγω, fut. ξω, (V. Anom.) acc. *Découvrir.* ἀναστομόω, F. ώσω, P. ἀνεστόμωκα. acc.

RELINQUO, is, iqui, ictum, ere. *Délaiſſer, laiſſer.* ἀπολείπω, F. ψω, P. ἀπολέλειφα. acc. * καταλείπω, F. ψω, P. καταλέλειφα. acc. *Laiſſer aller.* ἀνίημι, ήσω, ἀνεῖκα. (V. ἵημι in Anom.) acc. || Relinquere teſtamento. V. LEGO, as.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Opus Relinquere. τὸ ἔργον καταλείπειν, *vel* ἀποθέσθαι, *vel* ἀφίεσθαι. || Conſuetudinem Relinquere. τοῦ ἤθους ἀποστῆναι. || Reliquit eum ſolum. ἕνα, αὐτὸν εἴασε. || Cætera Relinquo. τ' ἄλλα ἀφίημι. * τῶν ἄλλων ἀφίεμαι. || Veram rerum geſtarum hiſtoriam poſteris Relinquere. τὸν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολείπειν τοῖς ὕστερον. || Ordinem Relinquere. τὴν τάξιν ἀφεῖναι. || Pulcherrimum liberis patrimonium Relinquere. τοῖς παισὶ κτῆμα κάλλιστον καταλείπειν. || Pater multum pecuniæ Reliquit. ὁ πατὴρ πολλὰ χρήματα κατέλιπε. || Virtutis ſuæ perpetuum monumentum Relinquere. τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ μνήμην εἰς ἅπαντα χρόνον καταλιπεῖν. || Poſteris immortalem ſuæ virtutis memoriam Relinquere. τοῖς ἐπιγινομένοις ἀθάνατον μνήμην τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καταλείπειν. || Immortalem ſui memoriam Relinquere. ἀθάνατον μνήμην περὶ αὐτοῦ καταλιπεῖν. || Virtutis ſuæ perpetuum monimentum Reliquit. τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ μνημεῖον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατέλιπε. || His qui tanta commiſerunt, nulla excuſatio Relinquitur. τούτοις οὐδεὶς λόγος ὑπολείπεται τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξημαρτηκόσι. || Nulla ratio nobis, nulla excuſatio, quò minùs officio noſtro fungi velimus, Relinquitur. οὐδὲ λόγος, οὐδὲ σκῆψίς ἐσθ' ἡμῖν τοῦ μὴ τὸ προσῆκον ποιεῖν ἐθέλειν, ὑπολείπεται. V. RELIQUUS.

RELIQUA, orum. *Le reliqua, ce qui reſte dû, les arrérages.* αἱ λοιπάδες, άδων. * ἡ λοιπὰς, άδος.

RELIQUATIO, onis. Fœm. *Arrérages.* τὸ λοίπασμα, ατος.

RELIQUIÆ, arum. Fœm. plur. *Le reſte.* τὸ περίλειμμα, ατος. *Reliques, ou reliquaires.* τὰ λείψανα, ων. || Parietinas ac Reliquias conſpicere. τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα ἰδεῖν. || Avi Reliquias perſequi. τὰ λείψανα μεταδιώκειν τοῦ πάππου. || Reliquiæ, ſi quæ ſunt. τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα, εἴ τινά ἐστι.

RELIQUOR, aris, ari. *Demeurer en reſte, être en arrérage.* λοιπάζομαι. fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. λελοίπασμαι.

RELIQUUS, a, um. *Qui eſt de reſte, ou qui reſte.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλοιπος, καὶ τὸ πον, ου. λοιπὸς, πὴ, πόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reliquum tempus. ὁ λοιπὸς χρόνος. * τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου. || In reliquum tempus. εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. * εἰς τὸ λοιπόν. || Reliqua vita, Reliquum vitæ. λοιπὸς βίος. * τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. * ὁ λοιπόμενος βίος. * ὁ μετὰ ταῦτα βίος. || Reliqua pars diei. τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας. || Quantum ex illo eſt Reliquum. ὅσον ἐστὶν ἐπίλοιπον τούτου. || Nihil Reliquum eſt. οὐδὲν περίλοιπόν ἐστι. * οὐδὲν περιγίνεται. || Reliquum mihi eſt, ut de noſtrâ civitate diſſeram. λοιπὸν ἐμοὶ ἔτι περὶ τῆς πόλεως διαλεχθῆναι τῆς ἡμετέρας. || Nihil aliud Reliquum eſt, niſi ut redeam ad eum locum unde digreſſus ſum. λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξ οὗπερ ἐξέβην. || Unum adhuc Reliquum eſt. ἓν ἔτι λοιπόν. || De eo Reliquum eſt, ut dicam. περὶ τούτου εἰπεῖν λοιπόν. || Hoc enim adhuc Reliquum eſt. ἔτι γὰρ τοῦτο λοιπόν. || Nihil Reliquum eſt, non domus, non villa, non aliud quicquam. λοιπὸν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐκ οὐδὲν ἄλλο. || Ne veſtigium quidem Reliquum eſt. οὐδὲ ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτοῦ. || Quod mihi Reliquum eſt vitæ, conficere. ὁπόσον ἔτι μοι λοιπὸν τοῦ βίου καταβιῶναι.

RELOCO, as, are. *Relouer.* πάλιν ἐκμισθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκμεμίσθωκα. acc.

RELUCEO, es, xi, ere. *Reluire.* ἐκλάμπω, F. ψω, P. ἐκλέλαμφα. * ἀποστίλβω, F. ψω, P. ἀπέστιλφα.

RELUCTOR, aris, ari. depon. *Se battre contre.* ἀντιμάχομαι. fut. med. ήσομαι, έσομαι, *vel* οῦμαι. Aor. 1. med. ἀντεμαχησάμην. (V. μάχομαι in Anom.) dat. *Réſiſter.* ἀντέχω, F. ἀνθέξω, P. ἀντέσχηκα, (V. ἔχω in Anom.) dat. V. RESISTO.

REMACRESCO, is, ere. V. MACRESCO.

REMALEDICO, is, ere. *Dire injure pour injure.* ἀντικακολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντικεκακολόγηκα. acc.

REMANDO, is, ere. *Remâcher.* ἀναμασσάομαι, ῶμαι. fut. med. ἀναμασσήσομαι. Aor. 1. med. ἀνεμασσησάμην. acc.

REMANEO, es, nſi, nſum, ere. *Demeurer.* καταμένω, F. ενῶ. Aor. 1. κατέμεινα. (V. μένω in Anom.) V. MANEO.

REMANO, as, are. *Refluer.* ἀναρρέω, F. εύσω. (V. ῥέω in Anom.)

REMANSIO, onis. Fœm. *Demeure.* ἡ ἀναμονὴ, *vel* καταμονὴ, ῆς.

REMEATUS, ûs. Maſc. *Retour.* ἡ ἐπάνοδος, ου. * ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς.

REMEDIUM, ii. Neut. *Remede.* ἡ θεραπεία, ας. * τὸ ἄκος, εος, ους. *Aide, ſoulagement.* τὸ βοήθημα, ατος. *Contre-poiſon.* τὸ ἀντιφάρμακον, *vel* ἀντίδοτον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Morborum Remedium. τῶν νοσημάτων θεραπεία. || Mœroris Remedium tibi proponam. ἄκος σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι. || Congruentia morbo Remedia afferre. τὰ πρόσ-

φορᾶ τῇ νόσῳ φέρειν. || Remedium morbo adhibere. φάρμακον ἐπάγειν τῷ ἀῤῥωστήματι. || Promptum Remedium afferre. ταχεῖαν ἴασιν ἐπάγειν, *vel* προάγειν. || Omne Remedii genus adhibere. πάντα τὰ εἰς θεραπείαν ἥκοντα προσάγειν. || Periculoſis uti Remediis. διακεκινδυνευμένοις φαρμάκοις χρῆσθαι.

REMENDO, as, are. *Corriger, amender.* ἀνορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνώρθωκα. acc.

REMENSUS, a, um. part. *Qui a remeſuré.* ἀναμετρήσας, ασα, αν. *Qui eſt remeſuré.* ἀναμετρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

REMEO, as, avi, atum, are. V. REDEO.

REMETIOR, iris, menſus ſum, tiri. depon. *Remeſurer.* ἀναμετρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναμεμέτρηκα. acc.

REMEX, igis. Maſc. *Rameur, forçat, galerien, qui tire à l'aviron ou à la rame.* ὁ ἐρέτης, *vel* κωπηλάτης, ου.

REMIGATIO, onis. Fœm. REMIGIUM, ii. Neut. *L'action de tirer à la rame.* ἡ ἐρεσία, ίας. * ἡ κωπηλασία, ίας.

REMIGO, as, avi, atum, are. *Ramer, tirer à l'aviron, ou à la rame.* ἐρέσσω, *vel* ἐρέττω, F. ξω, P. ἤρεχα. * κωπηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκωπηλάτηκα.

REMIGRO, as, avi, atum, are. *Revenir ou retourner en ſon premier domicile.* πάλιν μετοικῶ, έω, F. ήσω, P. μετῴκηκα.

REMINISCENTIA, æ. Fœm. *Réminiſcence, ſouvenir.* ἡ ἀνάμνησις, εως.

REMINISCOR, eris, iſci. depon. V. RECORDOR.

REMISCEO, es, ſcui, iſtum, *vel* ixtum, ſcere. *Remêler, mêler de nouveau.* ἀναμιγνύω, & ἀναμίγνυμι, F. μίξω. (V. μίγνυμι in Anom.) acc.

REMISSA, æ. Fœm. *Rémiſſion, pardon.* ἡ συγγνώμη, ης.

REMISSE. adv. *Lâchement.* ἀνειμένως. * ἀτόνως. *Baſſement, humblement.* ταπεινῶς.

REMISSIO, onis. Fœm. *Abbaiſſement.* ἡ ἄνεσις, *vel* ἄφεσις, εως. *Relâche.* ἡ ἄνεσις, εως. *Recréation.* ἡ ἄνεσις, εως. *Lâcheté.* ἡ ἄνεσις, εως. *Rémiſſion, pardon.* ἡ συγγνώμη, ης.

REMISSIOR, & ius, oris. compar. *Plus lâche, moins véhément.* ἀνετώτερος, έρα, ερον.

REMISSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-lâche.* ἀνετώτατος, άτη, ατον.

REMISSUS, a, um. part. *Lâche.* ἀνειμένος, *vel* ἀφειμένος, ένη, ένον. * ἀνεθεὶς, *vel* ἀφεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Pardonné, remis.* συγγνωσθεὶς, θεῖσα, θέν. *Abbaiſſé, humilié.* ταπεινωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui n'eſt point véhément.* ὁ καὶ ἡ ἄνετος, *vel* ἄτονος, καὶ τὸ ον, ου. *Détendu.* κεχαλασμένος, η, ον.

REMISTUS, a, um. part. *Remêlé.* ἀναμεμιγμένος, ένη, ένον. * ἀναμιγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

REMITTENDUS, a, um. *Qu'on doit envoyer de nouveau.* ἀναπεμπτέος, τέα, τέον. *renvoyer.* ἀποσταλτέος, τέα, τέον. *Relâcher.* ἀνετέος, τέα, τέον. *remettre, pardonner.* συγγνωστέος, τέα, τέον.

REMITTO, is, ſi, ſſum, ttere. *Envoyer de nouveau.* ἀναπέμπω, F. ψω, P. ἀναπέπεμφα. acc. *Renvoyer.* ἀποστέλλω, F. στελῶ, P. ἀπέσταλκα. accuſ. ἀνίημι, F. ήσω, P. ἀνεῖκα. (V. ἵημι in Anom.) acc. *Remettre, ou pardonner.* συγγινώσκω, F. γνώσομαι, P. συνέγνωκα. acc. rei, dat. perſ. *Lâcher, débander.* χαλάω, ῶ, F. άσω. Aor. 1. ἐχάλασα, P. κεχάλακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Remittere debitum. τὸ χρέος ἀφιέναι. || Civibus jusjurandum Remittere. τοῖς πολίταις τὸν ὅρκον ἀφεῖναι. || Noxam alicui Remittere. τὴν αἰτίαν τινὶ ἀφεῖναι. || Crimen Remittere. τὸ ἔγκλημα ἀφιέναι. * τοῦ ἐγκλήματος ἄνεσιν δοῦναι. || Habenas Remittere. τὰς ἡνίας ἀνιέναι. || Frontem Remitttere. τὸ πρόσωπον ἀνεῖναι. || Remittere iram. τὴν ὀργὴν ἀνεῖναι. || De irâ Remittere. ὑφιέναι τι τῆς ὀργῆς. || Nihil de irâ Remittit. τῆς ὀργῆς οὐδὲν ἀφίησι, *vel* ἀνίησι. || De litterariis laboribus nihil Remitto. τῆς περὶ λόγους σπουδῆς οὐδὲν ὑφίημι. || Animum Remittere. τὴν ψυχὴν ἀνιέναι. * τὴν διάνοιαν ἀνεῖναι. || Animum Remittere ac relaxare. τὴν διάνοιαν ἀνεῖναι καὶ χαλᾶν. || Remittit ſe morbus. χαλᾷ ἡ νόσος. V. RELAXO.

REMOLIOR, iris, iri. V. AMOLIOR.

REMOLLESCO, is, ere. *Se ramollir.* ἐκμαλάττομαι. fut. paſſ. χθήσομαι. Præt. paſſ. ἐκμεμαλάγμαι. *Etre ou devenir doux & paiſible.* καταπραΰνομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι. Præt. paſſ. καταπεπράϋμμαι.

REMOLLIO, is, ivi, itum, ire. *Ramollir.* ἀναμαλάττω, F. ξω, P. ἀναμεμάλαχα. acc. V. EMOLLIO.

REMOLLITUS, a, um. part. *Ramolli.* ἀναμαλακισθεὶς, *vel* ἀπομαλαχθεὶς, εῖσα, έν.

REMORA, æ Fœm. *Remore, petit poiſſon qui arrête les navires.* ἡ ἐχενηῒς, ΐδος. *Retardement.* ἡ ἐποχὴ, ῆς. * ἡ ὑπέρθεσις, εως.

REMORBESCO, is, ere. *Retomber malade.* ἀνανοσέω, F. ήσω, P. ἀνανενόσηκα.

REMORDEO, es, mordi, morſum, dere. *Remordre.* ἀντιδάκνω, F. δήξω. (V. δάκνω in Anom.) acc.

REMOROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Retarder.* ἀναβάλλω, F. αλῶ, P. ἀναβέβληκα. (V. βάλλω. in Anom.) acc. *Retenir.* ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. *Différer.* ὑπερτίθεμαι. fut. med. θήσομαι. Aor. 1. med. ὑπερεθηκάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. His verbis Remoratur vos. ἐκ τοιούτων λόγων ὑμᾶς ἀναβάλλει. || Me his Remoratur. κατέχει με τούτοις. V. MOROR & IMPEDIO.

REMOTIO, onis. Fœm. *L'action de repouſſer.* ὁ ἀποσεισμὸς, οῦ. * ἡ ἀποκίνησις, *vel* ἄπωσις, εως. *Eloignement.* ἡ ἀποχώρησις, εως.

REMOTUS, a, um. part. *Eloigné.* ἀποκινηθεὶς, *vel* ἀποχωρισθεὶς, εῖσα, έν. *Repouſſé.* ἀπωσθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Longè Remotus eſt ab amicitiâ. πλεῖστον ἀποδεῖ τῆς φιλίας. || A divinandi arte Remotus. τῆς μαντικῆς ἀποδέων. || Ab oculis Remotus. ἐξ ὀφθαλμῶν γενόμενος. || Remotus eſt à mendaciis. ἀπέχει τοῦ τὰ ψευδῆ λέγειν. || Adeo Remotus ſum ab injuriis. τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἀδικεῖν. || Remotum eſſe à functionibus publicis. πόῤῥω τῶν πολιτικῶν πραγμάτων εἶναι. || Ab omni reprehenſione

ne Remotus. πόῤῥω μέμψεως ἀπάτης γενόμεν☉. * πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. || Longè à ſuſpicione Remotus. πόῤῥω τῆς ὑποψίας ὤν. * ἐδεμίαν ὑποψίαν ἔχων. || A cupiditate Remotus. πολὺ ἀπέχων τȣ̃ ἐπιθυμεῖν. * ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιθυμίας. ||Cauſâ Remotâ. χωρὶς αἰτίας. || Joco Remoto χωρὶς παιδιᾶς. || Remotâ curâ. ἄνευ φροντίδ☉.

REMOVENDUS, a, um. *Qu'on doit éloigner ou reculer.* ἀποκινητέ☉, τέα, τέον.

REMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Eloigner, reculer.* ἀποκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκίνηκα. acc. uni. gen. alter. cum ἀπό. * ἀφίστημι F. ἀποστήσω, P. ἀφέστακα. *Repouſſer.* ἀπωθέω, ῶ, F. ἀπώσω, P. ἀπέωκα. (V. ὠθέω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Removere de medio. ἐκ μέσȣ ἀναιρεῖν. || Diſciplinas ex urbe Removit. τὰς παιδείας ἐκ τῆς πόλεως ἀνεῖλε. || Ab alicujus amicitiâ ſe Removere. ἀφίεσθαι τῆς φιλίας τινὸς, *vel* τῆς φιλίας ἀποστῆναι. || Me ſceleris miniſterio Removeo. μεθίστημι ἐμαυτὸν, τὴν λειτȣργίαν τȣ̃ δόλȣ ἀφείς. || Removere ſe à negotiis publicis. τὰ πολιτικὰ πράγματα ἀφεῖναι. || Removere ſe à ſuſpicionibus. ἑαυτὸν πόῤῥω ποιεῖν τῶν ὑποψιῶν. || Suſpicionem Removere. ὑποψίαν ἀνελεῖν. || Curas Removere τὰς φροντίδας ἀναιρεῖν, *vel* ἀπωθεῖν. || A re familiari Removere. ἀφιστάναι τῶν οἰκείων πραγμάτων.

REMUGIO, is, ivi, itum, ire. *Meugler, retentir.* ἀντιμυκάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀντεμυκησάμην. * ἀντιβρύχω, F. ξω, P. ἀντιβέβρυχα.

REMULCEO, es, ere. *Radoucir.* ἀνακηλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεκήληκα. acc. * ἀναθέλγω, F. ξω, P. ἀνατέθελχα. acc.

REMULCO, as, are. *vel* Remulco (in ablat) navim ſubmerſam abſtrahere. *Remorquer, tirer un navire avec un eſquif à force de rames.* ῥυμȣλκέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥυμȣ́λκηκα.

REMUNERATIO, onis. Fœm. *Récompenſe.* ἡ ἀντιδωρεία, ίας. * τὸ ἀντευεργέτημα, ατ☉.

REMUNERATUS, a, um. *Récompenſé.* ἀντιδωρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

REMUNERO, as, avi, atum, are, & Remuneror, aris, atus ſum, ari. depon. *Récompenſer.* ἀντιδωρέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. ἀντεδωρησάμην. dat. * ἀντευεργετέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντευεργέτηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnificis eum donis Remuneror. ἀμείβομαι αὐτὸν δώροις μεγαλοπρεπῶς. || Beneficia beneficiis Remuneror. ἀμείβομαι εὖ δρῶν. || Te Remunerabor. χάριν σοι ἀποδώσω. || Bene meritos Remunerari. τȣ̀ς εὖ ποιȣ̃ντας ἀντευεργετεῖν. || Remuneror te ob iſtam æquitatem. ἀμείβομαί σε τῆσδε τῆς δικαιοσύνης. || Tua beneficia Remunerabor. ἀμοιβὴν σοι ἀποδώσω τῶν εὐεργεσιῶν.

REMURMURO, as, are. *Murmurer.* ἀντιμορμύρω, F. υρῶ, P. ἀντιμεμόρμυρκα.

REMUS, i. Maſc. *Aviron, rame.* ὁ ἐρετμὸς, ȣ̃. * ἡ κώπη, ης. Remos ago. V. REMIGO.

REMUTO, as. *Rechanger.* ἀνταλλάττω, F. ξω, P. ἀντήλλαχα. acc.

REN, renis. Maſc. *Le rein,* ὁ νεφρὸς, ȣ̃.

RENARRO, as, are. *Raconter de nouveau.* πάλιν ἐξηγέομαι. V. NARRO.

RENASCOR, eris, aſci. *Renaître.* ἀναφύομαι. fut. paſſ. ὑσθήσομαι. Aor. 2. ἀνέφυν.

RENATUS, a, um. *Reproduit.* ἀναπεφυκὼς, (ότ☉) κυῖα, κός.

RENAVIGO, as, are. *Retourner, revenir par mer.* ἀναπλέω, fut. εύσω, (V. πλέω in Anom.)

RENIDEO, es, RENIDESCO, is, dui, ere, & RENITEO, es, tui, ere. *Reluire.* ἀποστίλβω, F. ψω, P. ἀπέστιλφα.

RENITOR, eris, iſus, *vel* ixus ſum, iri. depon. *S'efforcer contre.* ἀντερείδω, F. είσω, P. ἀντήρεικα. *Réſiſter.* ἀνθίσταμαι. fut. med. ἀντιστήσομαι. dat.

RENIXUS, ûs. Maſc. *Réſiſtance, effort contre.* ἡ ἀντέρεισις, εως. * ἡ ἀντιλυπία, ας.

RENO, as, are. *Renager.* ἀνανήχομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀνενηξάμην.

RENO, onis. Maſc. *La dépouille d'une bête, peau de brebis.* τὸ κῴδιον, ίȣ.

RENODO, as, are. *Renouer.* πάλιν δεσμόω, fut. ώσω. Præt. paſſ. δεδέσμωσμαι.

RENOVAMEN, inis. Neut. &

RENOVATIO, onis. Fœm. *Renouvellement.* ἀνανέωσις, *vel* ἀνακαίνωσις, εως.

RENOVATUS, a, um. *Renouvellé.* ἀνακαινωθεὶς, θεῖσα, θέν.

RENOVELLO, as, are. &

RENOVO, as, avi, atum, are. *Renouveller.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veterem amicitiam Renovare. τὴν φιλίαν τὴν πρότερον ὑπάρχȣσαν ἀνανεȣ̃σθαι. || Hoſpitium Renovare. τὴν ξενίαν ἀνανεώσασθαι. || Renovare inimicitiam cum illo. ἀνακαινίζειν τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἐκεῖνον. || Veterem inimicitiam tot pôſt ſæculis Renovavit. τὴν παλαιὰν ἔχθραν τοσαύταις γενεαῖς ὕστερον ἐκαίνωσε. || Malum olim excitatum Renovare. τὸ κακὸν πάλαι κινηθὲν ἀνανεȣ̃σθαι. || Priſtina bella Renovare. τȣ̀ς παλαιȣ̀ς πολέμȣς ἀνανεȣ̃ν.

RENUMERO, as, are. *Recompter, compter de nouveau.* ἐπαναριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπανηρίθμηκα acc.

RENUNCIATIO, onis. Fœm. *Dénonciation, rapport.* ἡ ἀπαγγελία, ίας. *Rénonciation.* ἡ ἀπόταξις, εως.

RENUNCIATUS, a, um. *Rapporté.* ἀπαγγελθεὶς, θεῖσα, θέν. *Renoncé.* ἀποταχθεὶς, θεῖσα, θέν.

RENUNCIO, as, are. *Faire rapport.* ἀπαγγέλλω, F. ελῶ, P. ἀπήγγελκα. acc. rei. *Dénoncer, déclarer.* ἀναγορεύω, F. εύσω, P. ἀνηγόρευκα. acc. rei. *Renoncer & quitter.* ἀποτάττομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἀπεταξάμην. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem Renunciare Conſulem. τινὰ ὕπατον ἀναγορεύειν, *vel* ἀναιρεῖσθαι. || Renunciatus eſt Conſul. ἀνεῤῥήθη ὕπατ☉. || Ad nos Renunciavit, hunc eſſe mortuum. ἀπήγγειλε εἰς ἡμᾶς, αὐτὸν τεθνεῶτα. || Mundo Renunciare. τῷ κόσμῳ ἀποτάττεσθαι. || Amicitiam alicui Renunciare. ἀπολάττεσθαί τινι τῆς φιλίας. * ἀπειπεῖν τὴν πρός τινα φιλίαν.

RENUNCIUS, ii. Maſc. *Rapporteur, dénonciateur.* ὁ ἀπαγγελτὴρ, ῆρ☉.

RENUO, is, nui, nutum, ere. *Refuſer en faiſant quelque ſigne.* ἀνανεύω, F. εύσω, P. ἀνανένευκα. acc.

RENUTUS, ûs. Maſc. *Refus en faiſant quelque ſigne.* ἡ ἀνάνευσις, εως.

REOR, reris, ratus ſum, reri. depon. *Penſer, eſtimer.* νομίζω, F. ίσω, P. νενόμικα. acc. οἴομαι, *vel* οἶμαι, fut. οἰήσομαι. (V. Anom.) V. PUTO.

REPAGULUM, li. Neut. *La barre d'une porte.* ὁ μοχλὸς, οῦ. * τὸ ἔμβολον, ου. *Une barriere.* ἡ βαλβὶς, ίδος.

REPANDUS, a, um. *Recourbé.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσιμος, *vel* ἀνάκυρτος, καὶ τὸ τον, ου.

REPANGO, is, egi, & anxi, actum, angere. *Reficher.* ἀναπηγνύω, F. πήξω, P. ἀναπέπηχα. (V. πήγνυμι in Anom.) acc.

REPARABILIS, & e, is. *Qu'on doit réparer.* ἐπισκευαστὸς, *vel* ἀποκαταστατὸς, ἡ, όν.

REPARAMEN, inis. Neut. *Réparation.* ἡ ἐπισκευασία, ίας.

REPARANDUS, a, um. *Qu'on doit réparer.* ἐπισκευαστέος, *vel* ἀνακαινιστέος, τέα, τέον.

REPARATIO, onis, Fœm. *Réparation.* ἡ ἐπισκευὴ, ῆς. * ἡ ἐπισκευασία, ίας. *Reſtitution.* ἡ ἀποκατάστασις, εως.

REPARATOR, oris. Maſc. *Réparateur.* ὁ ἐπισκευαστὴς, οῦ.

REPARATUS, a, um. part. *Réparé, raccommodé.* ἐπισκευασθεὶς, *vel* ἀκεσθεὶς, εῖσα, έν. *Renouvelé.* ἀνακαινισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Reſtitué.* ἀποκατασταθεὶς, θεῖσα, θέν.

REPARCO, is, arſi, arſum, rcere. *Epargner.* ἀναφείδομαι. fut. med. ἀναφείσομαι. Aor. 1. med. ἀνεφεισάμην. gen.

REPARO, as, avi, atum, are. *Réparer, rajuſter.* ἐπισκευάζω, F. άσω, P. ἐπισκεύακα. acc. *Remettre en état, reſtituer.* ἀποκαθίστημι, F. ἀποκαταστήσω, P. ἀποκαθέστακα, *vel* ηκα. acc. *Renouveler.* ἀνακαινίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκαίνικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vires Reparare. τὰς δυνάμεις ἀναλαμβάνειν ‖ Corpus labori Reparare. τὸ σῶμα πρὸς πόνον ἀνανεοῦν. ‖ Ex aliis alias Reparat figuras. ἐξ ἑτέρων ἑτέρας μορφὰς ἀνασκευάζει.

REPASTINATIO, onis. Fœm. *Seconde façon qu'on donne à la vigne.* ἡ βωλοστροφία, ίας.

REPASTINO, as, avi, atum, are. *Biner, donner une ſeconde façon à la vigne.* βωλοστροφέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβωλοστρόφηκα.

REPECTO, is, ere. *Repeigner.* ἀνακτενίζω, F. ίσω, P. ἀνεκτένικα. acc.

REPEDO, as, avi, atum, are. *Retourner ſur ſes pas.* ἀναποδίζω, F. ίσω, P. ἀναπεπόδικα.

REPELLENDUS, a, um. *Qu'on doit repouſſer.* ἀνωθιστέος, τέα, τέον. *Repouſſer, chaſſer.* ἀπωθιστέος, τέα, τέον.

REPELLO, is, puli, pulſum, pellere. *Repouſſer.* ἀνωθέω, ῶ, F. ἀνώσω, P. ἀνέωκα. (V. ὠθέω in Anom.) acc. *Pouſſer, chaſſer loin.* ἀπωθέω, F. ἀπώσω, P. ἀπέωκα. (V. ὠθέω in Anom.) acc. *Renvoyer.* ἀναστέλλω, F. ελῶ, P. ἀνέσταλκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ab aditu Repellere. τῆς εἰσόδου ἀπείργειν. ‖ Hoſtem Repellere. τὸν πολέμιον ἀπωθεῖν. ‖ Ab arâ Repellere. τοῦ βωμοῦ ἀπελαύνειν. ‖ Repellere ab imperio. τῆς ἀρχῆς ἀπελαύνειν. ‖ Ab imperio Repelli. ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν. ‖ A ſe Repellere. ἀπωθεῖν αὐτοῦ. ‖ Bellum Repellere. τὸν πόλεμον ἔξω ποιεῖν. ‖ Impetum Repellere. τὴν ὁρμὴν ἀποκρούσασθαι.

REPENDO, is, ndi, nſum, dere. *Récompenſer.* ἀνταποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀνταποδέδωκα. acc. uni. & dat. alt. *Rendre au lieu ou en la place.* ἀμείβομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἠμειψάμην. acc. *Rendre autant peſant.* ἀντισταθμίζω, F. ίσω, P. ἀντιστάθμικα. acc. uni. & dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gratiam alicui Rependere. χάριν ἀποδοῦναι. ‖ Beneficia beneficiis Rependo. ἀμείβομαι εὖ ποιῶν. ‖ Cum fœnore Beneficium Rependere. ἀμείβεσθαι σὺν ἐπικαρπίᾳ. ‖ Vices Rependere. τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι. * ἴσοις ἴσα ἀμείψασθαι. ‖ Hanc mihi pro conſilio gratiam Rependis. ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδως τοῦ βουλεύματος. ‖ Hoc illo Rependo. ἀντικαταλλάττομαι τοῦτο ἐκείνου.

REPENS, ntis. Omn. gen. V. REPENTINUS.

REPENSO, as, are. V. REPENDO.

REPENSUS, a, um. part. *Donné en récompenſe.* ἀνταποδοθεὶς, εῖσα, έν. *Donné autant peſant.* ἀντισταθμισθεὶς, εῖσα, έν.

REPENTE. adv. REPENTINO. adv. *Soudainement, ſubitement.* ἐξαίφνης. * αἰφνιδίως. * ἐξαπιναίως. * ἐξ αἰφνιδίου. *Au dépourvu, à l'improviſte.* ἀπροσδοκήτως.

REPENTINUS, a, um. *Soudain, ſubit.* ὁ αἰφνίδιος, ία, ιον. * ὁ, ἡ, τὸ ἐξαίφνης.

REPERCUSSUS, a, um. *Refrapé.* ἀντιπληγεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Refléchi, par réverbération.* ἀντανακλώμενος, η, ον. * ἀντανακλασθεὶς, εῖσα, έν.

REPERCUSSUS, ûs. Maſc. *L'action de refraper.* ἡ ἀντιτυπία, ίας. *Réverbération.* ἡ ἀντανάκλασις, εως.

REPERCUTIO, is, ſſi, ſſum, ere. *Refraper.* ἀντιτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιτετύπηκα. acc. *Repercuter, refléchir.* ἀντανακλάω, ῶ, F. άσω, P. ἀντανακέκλακα. acc. *Rebatre.* ἀντιπαίω, F. αίσω, P. ἀντιπέπαικα. acc.

REPERIO, is, eri, ertum, ire. *Trouver.* εὑρίσκω, fut. ήσω. (V. Anom.) acc. V. INVENIO.

REPERTITIUS, a, um. *Qui a été trouvé.* εὑρεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui ſe trouve.* εὑρετὸς, τὴ, τόν.

REPERTOR, oris. Maſc. *Inventeur, qui a inventé, ou trouvé.* ὁ εὑρετὴς, *vel* ἐφευρετὴς, οῦ.

REPERTORIUM, ii. Neut. *Inventaire, répertoire.* ἡ ἀπογραφὴ, ῆς. * ἡ ἀπόφασις, εως.

REPERTUS, a, um. part. *Trouvé, inventé.* εὑρεθεὶς, θεῖσα, θέν.

REPETENDUS, a, um. part. *Qu'on doit redemander.* ἀπαιτητέος, τέα, τέον.

REPETITIO, onis. Fœm. *Nouvelle demande.* ἡ ἀπαίτησις, εως. *Répétition.* ἡ ἐπανάληψις, εως.

REPETITOR, oris. Maſc. *Qui redemande.* ὁ ἀπαιτητὴς, οῦ. *Maître.* V. PRÆCEPTOR.

REPETITUS, a, um. part. *Redemandé.* ἀπαιτηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Répété.* ἐπανειλημμένος, ένη, ένον.

REPETO, is, tivi, *vel* tii, titum, ere. *Redemander.* ἀπαιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήτηκα. acc. uni.

& acc. alt. *Répéter.* ἐπαναλαμβάνω. fut. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc. *Retourner.* ἀνήκω, F. ξω. (V. ἥκω in Anom.) πρός. acc. *Chercher.* ζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐζήτηκα. acc. || Memoriâ repetere. ἀναμιμνήσκεσθαι, μνήσκομαι (V. μιμνήσκω in Anom.) gen. || Repetere pœnas ab aliquo. ἐπὶ τιμωρίᾳ τινὰ ἐξαιτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐξήτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Licet Repetere, quod dedit. ἔστιν, ὃ ἔδωκε, πάλιν ἀναλαβεῖν. (Vide λαμβάνω in Anom.) || Pecuniam Repetere ab aliquo. χρήματα παρά τινος ἀπαιτεῖν. || Mercedem ab aliis Repetere. τὸν μισθὸν ἄλλους ἀπαιτεῖν. || A debitore debitum Repetere. ὀφειλέτην τὸ χρέος ἀπαιτεῖν, *vel* εἰσπράττειν. || Paucis ea Repetere. διὰ βραχέων ταῦτα ἐπανελθεῖν. || Repetamus ab initio, quæ fuerit accuſatio. ἀναλάβωμεν ἐξ ἀρχῆς, τίς ἡ κατηγορία. || Altiùs aliquid Repetere. ἄνωθέν τινος ἄρχεσθαι. * πόῤῥωθεν τὴν ἀρχήν τινος ποιεῖσθαι. || Propoſitum opus Repetere. τὸ προκείμενον ἔργον ἀναλαμβάνειν.

REPETUNDARUM, *vel* REPETUNDIS. *Ut* De Repetundis pecuniis, *vel* Repetundarum aliquem accuſare. *Accuſer quelqu'un de concuſſion.* κρίνειν τινὰ κακώσεως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Repetundarum eum accuſavit. ἔκρινεν αὐτὸν κακώσεως ἐπαρχίας. || Repetundarum damnari. εὐθύνας ὀφλῆσαι. || Repetundarum damnatus. τὰς εὐθύνας ὠφληκώς.

REPEXUS, a, um. part. *Repeigné.* ἀνακτενισθεὶς, εῖσα, έν. *Peigné ſoigneuſement.* ὁ καὶ ἡ εὔκομος, καὶ τὸ μον, ου.

REPIGNERO, as, avi, atum, are. *Dégager des gages.* ἀνενεχυριάζω, F. σω, P. ἀνηνεχυρίακα. acc.

REPLENDUS, a, um. *Qu'on doit remplir.* ἀναπληρωτέος, *vel* ἀναπληστέος, τέα, τέον.

REPLEO, es, evi, etum, ere. *Remplir.* ἀναπληρόω, ῶ, F. ώσω. P. ἀναπεπλήρωκα. acc. * ἀναπίμπλημι, *vel* ἀναπλήθω, F. ήσω, P. ἀναπέπληκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Repletum eſt Theatrum. ἐπληρώθη τὸ θέατρον. || Urbem tumultibus Replere. τὴν πόλιν ἐμπλήθειν ταραχῶν, *vel* ἀναπλήθειν, *ſeu* ἀναπιμπλάναι. || Replere naves militibus. τὰς ναῦς τῶν ὁπλιτῶν πληρῶσαι. || Replentur multis bonis. πολλῶν ἀγαθῶν γέμουσι. || Civitatem ſeditionibus Replere. τὴν πόλιν μεστὴν ποιεῖν στάσεων. || Frumento naves Replere. σίτου τὰς ναῦς γεμίζειν.

REPLETUS, a, um. *Rempli.* ἀναπληρωθεὶς, *vel* ἀναπλησθεὶς, σθεῖσα, σθέν. || Tumultibus Repletus. τῶν ταραχῶν γέμων, *vel* μεστὸς, *vel* ἀναπληρωθείς.

REPLICATIO, onis. Fœm. *Révolution, repli.* ἡ ἀνάπτυξις, εως. * ἡ ἀναπλοκὴ, ῆς. *Replique.* ἡ ἀνάληψις, εως.

REPLICATUS, a, um. *Replié.* ἀναπτυχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Repliqué.* ἐπαναληφθεὶς, εῖσα, έν. *Redoublé.* ἐξαπλωθεὶς, εῖσα, έν.

REPLICO, as, cui, citum, are. *Replier.* ἀναπτύσσω, F. ύξω, P. ἀνέπτυχα. acc. *Redoubler.* ἐξαπλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐξήπλωκα. acc. *Repliquer.* ἐπαναλαμβάνω. fut. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in An.) fut.

REPLUMBO, as, are. *Deſſouder.* ἀναμολυβδόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀναμεμολύβδωκα. acc.

REPO, is, pſi, ptum, ere. *Remper, ſe traîner.* ἑρπύζω, F. ύσω, P, εἵρπυκα.

REPOLIO, is, ire. *Repolir.* ἀναξύω, F. ύσω, P. ἀνέξυκα. acc.

REPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Remettre, poſer de nouveau.* ἀνατίθημι, F. ἀναθήσω, P. ἀνατέθεικα. acc. *Reſerrer.* ἀποτίθημι, F. ἀποθήσω, P. ἀποτέθεικα. acc. * ταμιεύω, F. εύσω, P. τεταμίευκα. acc. *Mettre comme en thréſor pour garder.* θησαυρίζω, F. ίσω, P. τεθησαύρικα. acc.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Omnia in eo Reponit. πάντα αὐτῷ ὑπερτίθεται. || In Deos aliquem Reponere. τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς Θεούς. || Spem ſalutis in te Reponit. ἐλπίδα σωτηρίας ἐν σαυτῷ ἔχει. || Omnem ſpem in eo Reponit. πάσας τίθεται ἐπὶ τούτῳ τὰς ἐλπίδας.

REPORTO, as, are. *Reporter ou rapporter.* ἀνακομίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκόμικα. acc.

REPOSCO, is, ere. *Redemander.* V. REPETO.

REPOSITORIUM, ii. Neut. *Reſervoir.* ἡ ἀποθήκη, ης. *Bufet.* τὸ ταμεῖον, ου. * ὁ ἄβαξ, κος.

REPOSITUS, a, um. part. *Remis.* ἀνατεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Serré & gardé.* ἀποτεθεὶς, *vel* ἐναποτεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis comme en thréſor.* ἀποθησαυρισθεὶς, εῖσα, έν. V. REPONO.

REPOTIA, orum. Neut. plur. *Les feſtins qu'on fait le lendemain des noces.* τὰ ἐπαύλια, ίων.

REPRÆSENTATIO, onis. Fœm. *Repréſentation.* ἡ ὑποτύπωσις, *vel* παρέμφασις, εως. *Offre, ou payement d'argent.* τὸ προκατάβλημα, ατος. * ἡ προκαταβολὴ, ῆς.

REPRÆSENTATIVUS, a, um. *Repréſentatif.* ὑποτυπωτικὸς, *vel* παρεμφαντικὸς, κὴ, κόν.

REPRÆSENTATUS, a, um. *Repréſenté.* ὑποτυπωθεὶς, *vel* παρεμφανθεὶς, θεῖσα, θέν.

REPRÆSENTO, as, are *Repréſenter.* ὑποτυπόω, F. ώσω, P. ὑποτετύπωκα. * παρεμφαίνω, F. ανῶ, P. παρεμπέφαγκα. acc. *Offrir de l'argent.* παρίστημι, F. παραστήσω, P. παρέστακα, *vel* στηκα, acc.

REPREHENDO, is, ndi, nſum, dere. *Prendre par derriere.* ἐπικαταλαμβάνω, fut. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc. *Reprendre.* ἐλέγχω, F. ξω, P. ἤλεγχα. acc. *Blâmer.* ἐπιτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα acc. rei, dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Jure eos Reprehendimus. ἄξιον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν || Hoc rectè in Socrate Reprehendunt. καλῶς ἐπιτιμῶσι καὶ τοῦτο Σωκράτει. || Illos in eo reprehendit. ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς τοῦτο. || Peccata Reprehendere. τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐπιτιμᾶν. || Reprehendere illa quæ fiunt. τοῖς γιγνομένοις ἐπιτιμῆσαι. || Severè Reprehendendi ſunt. τούτοις ἐῤῥωμένως ἐπιτιμᾶν δεῖ. || Sed quid hæc Reprehendo ? ἀλλὰ τί ταῦτα ἐπιτιμῶ ; || Reprehendendi ſunt, ſi. ἐπιτιμητέον αὐτοῖς, εἰ. || Alicujus ingratitudinem Reprehendere. διαμέμφεσθαί τινα τῆς ἀχαριστίας. || Reprehendere aliquem apud amicos. μέμφεσθαί τινα πρὸς τοὺς φίλους. || Antè acti Reprehendere. τὰ πρὸ τοῦ καταμέμφεσθαι. || Hæc Reprehendit. ταῦτα ἐν ψόγῳ τίθεται. || Ne patiamur, quod in aliis Reprehendimus. μὴ πάσχωμεν, ὃ πολλοῖς ἐπιτιμῶμεν. || Cavebo, ne idem mihi accidat, quod in aliis Reprehendo. φυλάξομαι, ὃ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶ μὴ παθεῖν αὐτός.

|| Quibus ipſi obnoxii ſunt, hæc in aliis Reprehendere audent. οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἔνοχοι, ταῦτα τοῖς ἄλλοις τολμῶσιν ἐπιτιμᾶν. || Reprehendi non poſſunt. κρείττους εἰσὶ τῆς μέμψεως.

REPREHENSIO, onis Fœm. *Repréhenſion.* ἐπιτίμησις, εως. * ὁ ἔλεγχος, ου. || Citra Reprehenſionem vivere. ἀνεγκλήτως ζῆν. * ἀνέγκλητον βίον διάγειν. || Vita ejus ab omni Reprehenſione abeſt. ἀνεγκλήτως ἔχει ὁ βίος αὐτοῦ. * πάσης κατηγορίας, *ſeu* μέμψεως ἐκτός ἐστι. || Vita ab omni Reprehenſione remota. βίος πάσης μέμψεως πόῤῥω γενόμενος. * βίος ἁπάσης ἐπιτιμήσεως ἀπηλλαγμένος. || Reprehenſione dignus. μέμψεως ἄξιος. || Plerumque Reprehenſionem id habet. πολλάκις μέμψιν ἔχει τοῦτο. || In juſtam Reprehenſionem incurrere. μέμψεως δικαίως τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Hoc Reprehenſionem non habet. τοῦτο μέμψιν οὐκ ἔχει. || Invenire aliquid Reprehenſione dignum. ἐπιτιμήσεως ἄξιον εὑρίσκειν τι. || Reprehenſionem ſubire. μέμψιν ὑπομένειν, *vel* ὑποστήσασθαι. || Hoc Reprehenſionem nobis afferet. τοῦτο ἡμῖν κατηγορίαν οἴσει.

REPREHENSO, as, are. *Reprendre ſouvent.* πολλάκις ἐλέγχω, F. ξω, P. ἤλεγχα. acc. *Blâmer pluſieurs fois.* συχνὰ ἐπιτιμάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιτετίμηκα. acc. rei. dat. perſ.

REPREHENSOR, oris. Maſc. *Qui reprend.* ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ. *Qui blâme.* ὁ ψέκτης, ου.

REPREHENSUS, a, um. *Repris.* ἐλεγχθεὶς, *vel* ἐπιτιμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

REPRESSOR, oris. Maſc. *Qui réprime & fait ceſſer.* ὁ ἀναστάλτης, ου. *Qui empêche & retient.* ὁ ἐφεκτικὸς, οῦ.

REPRESSUS, a, um. part. *Réprimé.* ἀνασταλεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Retenu.* ἐπισχεθεὶς, θεῖσα, θέν.

REPRIMENDUS, a, um. *Qu'on doit réprimer* ἀνασταλτέος, *vel* ἐπισχετέος, τέα, τέον.

REPRIMO, is, eſſi, eſſum, ere. *Réprimer.* ἀναστέλλω, F ελῶ, P. ἀνέσταλκα. *Retenir.* ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. *Faire ceſſer.* καταπαύω, F. αύσω, P. καταπέπαυκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iracundiam Reprimere. τῆς ὀργῆς κατακρατεῖν. * ὀργὴν κατέχειν. || Impetum Reprimere. τὴν ὁρμὴν κατέχειν, *vel* ἐπισχεῖν. || Ejus impetum Reprimet. τὴν αὐτοῦ ὁρμὴν ἐφέξει. || Audaciam Reprimere. τὴν θρασύτητα ἐπέχειν. || Eum Repreſſi, ne iſtud ageret. τοῦτον κατέσχον, ὥστε μὴ τοῦτο ποιεῖν. * ἐπέσχον αὐτὸν, τοῦ ταῦτα ποιεῖν. || Curioſitatem Reprimere. τὴν περιεργίαν ἀναστέλλειν. || Arrogantiam Reprimere. τὴν ὑπερηφανίαν ἀναστέλλειν, *vel* καταστέλλειν. || Inſolentiam Reprimere. τὸ θράσος ἀναστεῖλαι. || Reprimere ſe. κατέχειν ἑαυτόν. || Alios à loquacitate Reprimere. ἄλλους ἐπισχεῖν τῆς φλυαρίας.

REPROBATUS, a, um. *Réprouvé.* ἀποδοκιμασθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REPROBO, as, avi, atum, are. *Réprouver.* ἀποδοκιμάζω, F. άσω, P. ἀποδεδοκίμακα. acc. * ἀποκρίνω, F. ινῶ, P. ἀποκέκρικα. acc.

REPROMISSIO, onis. Fœm. *Promeſſe faite par ſtipulation.* ἡ ἀνεγγύησις, εως. * ἡ ἐπαγγελία, ίας.

REPROMITTO, is, iſi, iſſum, ttere. *Promettre & s'obliger par ſtipulation.* ἀνεγγυάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνηγγύηκα. acc. * ἐπαγγέλλομαι. fut. med. ελοῦμαι. Aor. 1. med. ἀπηγγειλάμην. acc.

REPTABUNDUS, a, um. *Qui rempe & ſe traîne.* παρερπύζων, ουσα, ον. *Qui ſe coule peu à peu.* ὑποδυόμενος, ένη, ενον.

REPTATUS, a, um. part. *Sur lequel on s'eſt ſouvent traîné.* πολλάκις ἑρπυσθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REPTATUS, ûs. Maſc. *L'action de remper.* ὁ ἑρπυσμὸς, οῦ.

REPTILIS, & e, is. *Reptile, qui rempe & ſe traîne ſur le ventre.* ἑρπυστικὸς, κὴ, κόν. * ἑρπετὸς, τὴ, τόν.

REPTITIUS, a, um. *Qui ſe gliſſe peu-à-peu.* παρεισιὼν, *vel* παρεισελθὼν, (όντος) οῦσα, όν.

REPTO, as, avi, atum, are. *Remper, ſe traîner.* πολλάκις ἑρπύζω, F. ύσω, P. εἵρπυκα. * πολλάκις ἕρπω, F. ψω, P. εἷρφα.

REPUBESCO, is, bui, ere. *Rajeunir.* ἀνηβάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνήβηκα.

REPUDIATIO, onis. Fœm. *Répudiation, refus. L'action de rejetter, ou de refuſer.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. * ἡ ἀπόπεμψις, εως. * ἡ ἄπωσις, εως.

REPUDIATUS, a, um. *Répudié, refuſé.* ἀποπεμφθεὶς, θεῖσα, θέν. *Rejeté.* ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν.

REPUDIO, as, avi, atum, are. *Répudier, refuſer, renvoyer.* ἀποπέμπω, F. ψω, P. ἀποπέπεμφα, acc. *Rejeter.* ἀποβάλλω, F. αλῶ, P. ἀποβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. *N'approuver pas.* ἀποδοκιμάζω, F. άσω, P. ἀποδεδοκίμακα. acc.

REPUDIOSUS, a, um. *Qu'on rejette.* ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, καὶ τὸ τον, ου. *Exécrable, infâme.* βδελυρὸς, ρὰ, ρόν.

REPUDIUM, ii. Neut. *Divorce, répudiation, ſéparation de mariage.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. || Repudium remittere. V. REPUDIO, as.

REPUERASCO, is, ere. *Revenir en enfance.* ἀνανηπιόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνανενηπίωμαι.

REPUGNANTER. adv. *D'une maniere oppoſée:* ἐναντίως. *Avec contrariété.* ἀντιλογικῶς. *Avec répugnance, à regret.* ἀκουσίως.

REPUGNANTIA, æ. Fœm. *Répugnance, contrariété.* ἡ ἐναντιότης, ητος. *Répugnance, contradiction.* ἡ ἀντιλογία, ίας.

REPUGNAX, acis. Omn. gen. *Qui répugne.* ὁ καὶ ἡ ἀντίμαχος, *vel* ἀντίτυπος, καὶ τὸ ον, ου. dat. *Qui eſt contraire.* ἐναντίος, ία, ιον. dat.

REPUGNO, as, are. *Réſiſter.* ἀντιμάχομαι, fut. med. χοῦμαι. (V. μάχομαι in Anom.) dat. *Contredire.* ἀντιλέγω, fut. ξω, Præt. ἀντιλέλεχα. dat. *Etre contraire.* ἐναντιόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἠναντίωμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Improbis Repugnare. τοῖς πονηροῖς ἀντιτάττεσθαι. || Contra aliquem Repugnare. πρός τινα ἀντιτάττεσθαι. || In hac re tibi Repugno. εἰς τοῦτο, *vel* περὶ τούτου ἐναντιοῦμαί σοι. || Huic rei Repugno. τούτῳ ἐναντιοῦμαι. * πρὸς τοῦτο ἐναντιοῦμαι. || Repugno illis, ne quid faciant contra leges. ἐναντιοῦμαι αὐτοῖς μηδὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς νόμους. || Repugno vobis, ne Rempublicam geratis. ἐναντιοῦμαι ὑμῖν τὰ πολιτικὰ πράττειν. || Fortiter iis Repugnat. ἐῤῥωμένως αὐτοῖς ἐναντιοῦται. || Repugnare ra-

tioni. τῷ λόγῳ ἐναντιοῦσθαι, *vel* ἀντιτείνειν. || Hæc ſibi mutuò Repugnant. ταῦτα ἀλλήλοις ἀντίκειται. || Amori fœdo Repugnare. ἔρωτι αἰσχρῷ διαμάχεσθαι.

REPULLULASCO, is, ſcere, & REPULLULO, as, avi, atum, are. *Repulluler, rejeter des bourgeons.* ἀναβλαστάνω & ἀναβλαστέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναβεβλάστηκα.

REPULSA, æ. Fœm. *Refus.* ἡ ἀπότευξις, εως. * τὸ ἀπότευγμα, ατος. || Repulſam accipere, pati. ἀποτυγχάνειν, χάνω, fut. τεύξομαι. (V. τυγχάνω in Anom.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nullam Repulſam paſſus eſt. οὐδεμίαν ἄρνησιν ὑπέστη. || Nullam patiere Repulſam. οὐκ ἔστιν ἣν ἀνάνευσιν ὑποστήσῃ. || Repulſam ferre. ἀπότευξιν φέρειν.

REPULSO, as, are. *Repouſſer.* ἀπωθίζω, F. ίσω, P. ἀπεώθικα. acc.

REPULSUS, a, um. part. *Repouſſé.* ἀπωσθεὶς, *vel* ἀποκρουσθεὶς, *vel* ἀπωθισθεὶς, *vel* ἀποσεισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REPULSUS, ûs. Maſc. *L'action de repouſſer.* ἡ ἀπόκρουσις, *vel* ἄπωσις, εως. *de refraper.* ἡ ἀντίπληξις, εως. *Réflexion, refléchiſſement.* ἡ ἀντίκαμψις, εως.

REPUMICATIO, onis. Fœm. *Poliſſement avec une pierre-ponce.* ἡ διὰ τῆς κισσήρεως λείωσις, εως.

REPUMICO, as, are. *Polir avec une pierre-ponce.* τῇ κισσήρει λειαίνω, F. ανῶ, P. λελείακα, *vel* λειόω, F. ώσω, P. λελείωκα. acc.

REPUNGO, is, pupugi, & nxi, nctum, ere. *Repiquer.* ἀντικεντρίζω, F. ίσω, P. ἀντικεκέντρικα. acc.

REPURGO, as, avi, atum, are. *Repurger.* ἀνακαθαίρω, F. αρῶ, P. ἀνακεκάθαρκα. acc.

REPUTATIO, onis. Fœm. *Conſidération.* ἡ ἐπίσκεψις, εως. *Compte, calcul.* ὁ ἀναλογισμὸς, οῦ.

REPUTATUS, a, um. *Réputé, eſtimé.* νομισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Conſidéré, compté.* ἀναλογισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Racourci.* ἀποτμηθεὶς, εῖσα, έν.

REPUTO, as, avi, atum are. *Penſer, conſidérer.* ἀναλογίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἀνελογισάμην. acc. * ἐπισκέπτομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην. acc. *Réputer, eſtimer.* νομίζω, F. ίσω, P. νενόμικα. acc. *Racourcir.* ἀποτέμνω, F. τμήξω. (V. τέμνω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Hæc mecum Reputo. ταῦτα πρὸς ἐμαυτὸν λογίζομαι. * ταῦτα παρ' ἐμαυτῷ σκοπῶ. || Iſta animo Reputo. ταῦτα τῇ γνώμῃ ἐπισκοπῶ, *vel* πρὸς ἐμαυτὸν ἐννοῶ. || Hæc inter ſumma mala Reputat. ταῦτα εἰς τὰ μέγιστα κακὰ τίθησι. * ταῦτα ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς τίθησι, *ſeu* ἡγεῖται. V. PUTO.

REQUIES, iei. Fœm. *Repos.* ἡ ἀνάπαυλα, ης. * ἡ ἀνάπαυσις, εως. *Relâche.* ἡ ἄνεσις, εως. Vide QUIES.

REQUIESCO, is, ievi, ietum, ere. *Se repoſer.* ἀναπαύομαι. fut. med. παύσομαι. Aor. 1. med. ἀνεπαυσάμην. gen. nom. *vel* part. verbi. *S'endormir.* καθεύδω, F. εύσω, P. κεκάθευκα. Vide QUIESCO. ACQUIESCO.

REQUIETUS, a, um. part. *Qui s'eſt un peu repoſé.* διαπαυσάμενος, ένη, ενον. *Repoſé.* πεπαυμένος, ένη, ένον. *Qui a dormi.* καθεύσας, ασα, αν.

REQUIRO, is, ſivi, ſitum, ere. *Rechercher.* ἀναζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεζήτηκα. acc. *Demander, requérir.* ἀνερωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνηρώτηκα. acc. *Deſirer.* ἐπιποθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιπεπόθηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ultra Requirere. ἔτι πέρα ζητεῖν τι. || Voluptates Requirere. τὰς ἡδονὰς ἐπιζητεῖν. || Aliquid ab amicis Requirere. δεῖσθαί τι τινος. || Requirere auxilium à ſociis. βοήθειαν παρὰ τῶν ἑταίρων ἀπαιτεῖν. || Requirere, percontari ab aliquo. πυνθάνεσθαι παρά τινος. V. INTERROGO. || Hoc magnam curam Requirit. τοῦτο πολλῆς φροντίδος δεῖται. || Hæc tempora ſapientem virum Requirunt. ἐκεῖνος ὁ καιρὸς σοφὸν ἄνδρα καλεῖ. || Ad hæc agenda major prudentia Requiritur. πρὸς ταῦτα ποιεῖν, μείζονος φρονήσεως δεῖ. * τὸ ποιεῖν ταῦτα πλείονός ἐστι προνοίας δεόμενον.

REQUIRITO, as, are. *Rechercher ſouvent.* πολλάκις ἀναζητέω. V. REQUIRO.

REQUISITUS, a, um. *Requis, recherché.* ἀναζητηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Demandé.* ἀνερωτηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Deſiré.* ἐπιπεποθημένος, ένη, ένον.

RES, rei. Fœm. *Choſe, affaire.* τὸ πρᾶγμα, ατος. *Biens & richeſſes.* ἡ οὐσία, ίας, * τὰ ὑπάρχοντα, ων. Plur. *Poſſeſſion.* ἡ κληρονομία, ίας. || Re ipſâ. τῷ ἔργῳ. * ὄντως. || Pro, *vel* è re natâ. *Tout ſur le champ.* ἐκ τοῦ παραχρῆμα. || Res familiaris. τὰ οἰκεῖα, είων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Res ipſa hoc indicat. αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ. * τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἔλεγχον δίδωσι. || Res familiaris. τὰ ἐν οἰκίᾳ. * τὰ οἴκοι. * τὰ τῆς οἰκίας. || Rem familiarem vendere. τὰ οἴκοι πωλεῖν. || Res ſuas gerere. τὰ ἑαυτοῦ διοικεῖν. || Aliorum Res. τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, *vel* τὰ τῶν ἄλλων. || Res tuas gere. τὰ σαυτοῦ διοίκει. || Res Græcorum. τὰ τῶν Ἑλλήνων. || Res bellicæ. τὰ τοῦ πολέμου. * τὰ πρὸς τὸν πόλεμον. * τὰ περὶ τὸν πόλεμον. || Res politicæ. τὰ τῆς πολιτείας. || Res ſecundæ. αἱ εὐπραγίαι, *vel* εὐπραξίαι. || Res adverſæ. αἱ δυσπραξίαι, *vel* δυσπραγίαι. || Res ad vivendum neceſſariæ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα. * τὰ κατὰ τὸν βίον. || Res civilis. τὰ τῆς πόλεως. || Res gerere. τὰ πράγματα πράττειν. || Pulchras Res gerere. καλὰ πράττειν. || Suam Rem agere. τὰ ἑαυτοῦ πράγματα, *vel* τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. || Rem ſuam augere. τὰ ἑαυτοῦ πλείω ποιεῖν. || Rem facere. ἐργασίαν ἐργάζεσθαι. || Docendo Philoſophiam, Rem facit. ἐκ τῆς φιλοσοφίας χρηματίζεται. || Vir magnam Rem habens. πολλῶν χρημάτων ἀνήρ. * πολλὰ χρήματα ἔχων. || Res preclarè geſtæ. τὰ καλῶς πραχθέντα. || Res ad Thebas geſtæ. τὰ περὶ Θήβας πραχθέντα. || Quid hoc ad Rem? τοῦτο τί πρὸς ἔπος; || Nihil ad Rem. οὐδὲν πρὸς ἔπος. || Si ad Rem hoc pertinet. εἰ πρὸς λόγον τοῦτ' ἐστι. || Hoc abs Re eſt. ἔξω τοῦ πράγματός τοῦτ' ἐστι. || Bene Res habet. καλῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα. || Re infectâ abit. ἄπρακτος ἀπέρχεται. || Re infectâ redierunt. ἄπρακτοι ἐπανῆλθον. || Eos Re infectâ dimittit. τούτους ἀπράκτους ἀποπέμπει. || Re ipſâ edoctus. ἔργῳ διδαχθείς. || Re ipſâ aliquid planum facere. τῷ ἔργῳ φανερόν τι ποιεῖν. || Verbis & Re ipſâ. λόγῳ καὶ ἔργῳ. || Non verbis ſolùm, ſed Re ipſâ. οὐ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ. || Verbis quidem multa promittit, Re ipſâ verò non præſtat. ὑπισχνεῖται μὲν τῷ λόγῳ πάντα,

ἔργῳ δ᾽ οὐ ποιεῖ. || Dicta Res probat. τοὺς λόγους ἔργα κυροῖ. || Rebus ipſis promiſſa firmare. τοῖς ἔργοις τὰς ὑποσχέσεις βεβαιῶσαι. || Ob eam Rem. τούτου ἕνεκα. || Multas ad Res utilis. πρὸς πολλὰ συμφέρων.

RESÆVIO, is, ire. *Rentrer en fureur, redevenir furieux.* πάλιν ἀγριαίνω, F. ανῶ, P. ἠγρίαγκα.

RESALUTO, as, avi, atum, are. *Reſaluer, ſaluer celui qui ſalue.* ἀντασπάζομαι. fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἀντησπασάμην. acc. *Saluer de nouveau.* ἀνασπάζομαι. fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἀνησπασάμην. acc.

RESARCIO, is, rſi, rtum, ire. *Raccommoder, rajuſter.* ἀκέομαι, οῦμαι. fut. med. έσομαι. Aor. 1. med. ἠκεσάμην. acc. * ἐπισκευάσω, F. άζω, P. ἐπεσκεύακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Damnum Reſarcire. τὴν βλάβην ἀκεῖσθαι. || Dirupta Reſarcire. τὰ διερρωγότα ἀκεῖσθαι.

RESARRIO, is, ivi, itum, ire. *Reſarcler.* ἀνασκαλεύω, F. εύσω, P. ἀνεσκάλευκα. acc.

RESCINDO, is, idi, iſſum, ndere. *Couper, rogner.* ἀποτέμνω, fut. τμήξω, (V. τέμνω in Anom.) acc. * ἀποκόπτω, F. ψω, P. ἀπ[illegible]κοφα. acc. *Abolir, détruire.* ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα, acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Acta alicujus Reſcindere. τὰ τινος ἔργα ἄκυρα ποιεῖν. || Reſcindere quæ à Senatu decreta ſunt. τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς γνωσθέντα ἄκυρα ποιῆσαι. || Leges Reſcindere. τοὺς νόμους ἀκύρους ποιεῖν. * τοὺς νόμους ἀναιρεῖν, ſeu ἀνελεῖν. * τοὺς νόμους καταλύειν. || Pacem Reſcindere. λύειν τὴν εἰρήνην. || Pacta Reſcindere. τὰς συνθήκας καταλύειν.

RESCIO, is, ivi, itum, ire. & RESCISCO, is, ivi, itum, ire. *Sçavoir, apprendre, être averti.* ἐπιγινώσκω. fut. med. γνώσομαι. P. ἐπέγνωκα. (V. γινώσκω in Anom.) acc. * ἀναγνωρίζω, F. ίσω, P. ἀνεγνώρικα acc. V. COGNOSCO.

RESCISSIO, onis. Fœm. *Abolition, reſciſion,* ἡ ἀναίρεσις, *vel* ἀκύρωσις, εως.

RESCISSUS, a, um. *Coupé, rogné.* ἀποτμηθεὶς, *vel* ἀποκοπεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Aboli.* ἀναιρεθεὶς, εῖσα, έν.

RESCRIBO, is, pſi, ptum, bere. *Récrire ce qui eſt écrit.* ἀναγράφω, F. ψω, P. ἀναγέγραφα. acc. *à celui qui a auparavant écrit.* ἀντιγράφω, F. ψω, P. ἀντιγέγραφα. acc. rei, dat. perſ. * ἀντεπιστέλλω, F. ελῶ, P. ἀντεπέσταλκα. acc. rei, dat. perſ.

RESCRIPTUM, i. Neut. *Reſcription.* τὸ ἀντίγραφον, ου. * ἡ ἀντιγραφὴ, ῆς.

RESECATUS, a, um. *Coupé, rogné.* ἀποτμηθεὶς, εῖσα, έν. *Aboli, détruit.* ἀναιρεθεὶς, θεῖσα, θέν.

RESECO, as, cui, ctum, are. V. RESCINDO.

RESECRO, as, are. *Reprier.* ἀντιλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιλελιπάρηκα. acc. perſ. *Faire des prieres contraires.* ἀντιλιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιλελιπάρηκα. acc. perſ.

RESECTIO, onis. Fœm. *Rognure, coupure.* ἡ ἀποτομὴ, *vel* ἀποκοπὴ, ῆς.

RESECTUS, a, um. part. *Rogné, coupé.* ἀνακοπεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. * ἀποτετμημένος, ένη, ένον.

RESEDO, as, are. *Appaiſer, faire ceſſer.* ἀναπαύω, F. αύσω, P. ἀναπέπαυκα. acc. perſ.

RESEGMEN, inis, Neut. *Rognure.* τὸ ἀπόκομμα, ατος. || Unguium Reſegmina. τὰ ἀπονυχίσματα, ων.

RESEMINO, as, are. *Reſemer.* ἀνασπείρω, F. ερῶ, P. ἀνέσπαρκα. acc.

RESEQUOR, eris, cutus ſum, equi, depon. *Suivre.* ἀνακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνηκολούθηκα. dat. *Parler après, répondre.* ἀμείβομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἠμειψάμην. acc. perſ. dat. rei.

RESERATUS, a, um. *Débarré.* ἀναμοχλευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Ouvert.* ἀνεωγμένος, η, ον.

RESERO, as, avi, atum, are. *Débarrer.* ἀναμοχλεύω, F. εύσω, P. ἀναμεμόχλευκα. acc. *Ouvrir.* ἀνοίγω, fut. ξω. (V. Anom.) acc.

RESERO, ſevi, ſatum, ere. *Replanter.* ἀναφυτεύω, F. εύσω, P. ἀναπεφύτευκα. acc. *Reſemer.* ἀνασπείρω, F. ερῶ, P. ἀνέσπαρκα. acc.

RESERVATUS, a, um. *Réſervé.* διατηρηθεὶς, θεῖσα, θέν.

RESERVO, as, avi, atum, are. *Sauver, conſerver.* ἐκσώζω, F. ώσω, P. ἐκσέσωκα. acc. *Réſerver.* ταμιεύω, F. εύσω, P. τεταμίευκα. acc. * διατηρέω, ῶ, F. ήσω, P. διατετήρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc tibi Reſervatur. τοῦτό σοι ταμιεύεται. || Hanc palmam tibi Superi Reſervant. τοῦτο τρόπαιον ταμιεύουσι σαυτῷ οἱ Θεοί. || Quæſita Reſervare. τὰ κτηθέντα φυλάσσειν. || Hæc in aliud tempus Reſervabo. ταῦτα εἰς ἄλλον χρόνον ἀναθήσομαι.

RESES, idis. Omn. gen. *Demeuré par lacheté.* ἀποκαθήμενος, ένη, ενον. *Oiſif, pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ νωθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Croupiſſant.* ὁ καὶ ἡ στάσιμος, τὸ ον, ου.

RESEX, ecis. Maſc. *Le maître brin qu'on laiſſe en taillant la vigne.* ἡ ἀποτομὰς, άδος. * τὸ τῆς ἀμπέλου κλῆμα ἀπότομον.

RESIDEO, es, ſedi, ere. *Se raſſeoir.* ἀποκάθημαι. fut. med. θεδοῦμαι. (V. ἧμαι in Anom.) * καθίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐκαθισάμην. V. SITUS.

RESIDO, is, ſedi, dere. V. RESIDEO.

RESIDUUM, i. Neut. *Le reſte, le reſtant.* τὸ λοιπὸν, οῦ. * τὸ ὑπόλοιπον, ου.

RESIDUUS, a, um. *Réſidu, demeuré de reſte.* λοιπὸς, πὴ, πόν. * ὁ καὶ ἡ ὑπόλοιπος, *vel* ἐπίλοιπος, καὶ τὸ ον, ου.

RESIGNO, as, are. *Décacheter & ouvrir.* ἀποσφραγίζω, F. ίσω, P. ἀπεσφράγικα. acc. *Ouvrir une porte, &c.* ἀποπετάννυω, fut. τάσω. (V πετάννυμι in Anom.) acc. * ἀναπτύσσω, F. ξω, P. ἀνέπτυχα. acc. *Abolir.* ἀναιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνῄρηκα. acc. *Réſigner, rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. uni. dat. alt. *Fermer.* κλείω, F. είσω, P. κέκλεικα. acc.

RESILIO, is, lui, livi, & lii, ultum, ire. *Rejaillir, ſauter en arriere.* ἀναθρώσκω, F. ώσω, P. ἀνατέθρωκα. (V. θρώσκω in Anom.) * ἀποπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποπεπήδηκα.

RESIMUS, a, um. *Qui a le nez camus & retrouſſé.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσιμος, καὶ τὸ μον, ου.

RESINA, æ. Fœm. *Réſine.* ἡ ῥητίνη, ης.

RESINACEUS, a, um. *Reſſemblant à la réſine.* ὁ καὶ ἡ ῥητινοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ους.

RESINATUS, a, um. *Froté de réſine.* ῥητινίζων, (οντος) ουσα, ον.

RESINOSUS, a, um. *Réſineux, plein de réſine.* ὁ καὶ ἡ ῥητινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RESIPIO, is, pui, ere. *Sentir, ou flairer.* ἀπόζω, F. ἀποζέσω, P. ἀπῶδα. (V. ὄζω in Anom.) gen

RESIPISCO, is, pui, ere. *Retourner à ſon bon ſens.* ἀνανήφω, F. ψω, P. ἀνανένηφα. * ἀναφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀναπεφρόνηκα. * πρὸς τὴν φρόνησιν μεταχωρῶ, έω, F. ήσω, P. ηκα. *Rentrer en ſoi même.* ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν, νω, F. λήψομαι, P. ἀνείληφα. (V. λαμβάνω in Anom.)

RESISTO, is, ſtiti, ſtitum, ſtere. *S'arrêter.* ἐνίσχομαι, fut. ἐνισχεθήσομαι. (V. ἴσχομαι in Anom.) dat. *Réſiſter.* ἀντέχω, F. ἀνθέξω, P. ἀντέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) dat. * ἀνθίσαμαι. fut. med. ἀντιστήσομαι. Aor. 1. med. ἀντεστησάμην. (V. ἵστημι.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cupiditatibus Reſiſtere. ταῖς ἐπιθυμίαις ἀνθίσασθαι. || Improbis Reſiſtere. τοῖς πονηροῖς ἀντιτάττεσθαι, *vel* πρὸς τοὺς πονηρούς. || Huic fortiter Reſiſtit. πρὸς αὐτὸν ἐρρωμένως ἀντιτάττεται. || Civibus Reſiſtere. τοῖς πολίταις ἐναντιοῦσθαι. || Iis Reſiſto, ne vos lædant. τούτοις ἐναντιοῦμαι μὴ ἀδικεῖν ὑμᾶς. || Aliis Reſiſtit, ne Rempublicam gerant. ἄλλοις ἐναντιοῦται τὰ πολιτικὰ πράττειν. || Somno Reſiſtere. ἀντιπράττειν τῷ ὕπνῳ. || Rationi Reſiſtere. τῷ λόγῳ ἀντιτείνειν. || Eorum impudentiæ Reſiſtit. ἀντιτάττει ἑαυτὸν πρὸς τὴν ἐκείνων ἀναίδειαν. || Hoſtibus Reſiſtere. τοὺς πολεμίους ὑφίστασθαι. * τὴν τῶν πολεμίων ὁρμὴν ὑποστῆναι. || Tantis copiis Reſiſtere. πρὸς τοσαύτην δύναμιν ἀντέχειν. || Nemo illi Reſiſtere poſſet. οὐδεὶς ἂν ἔστη πρὸς τὴν ἰσχὺν ἐκείνου. || Reſiſtere inimicis. τοῖς ἐχθροῖς ἀντικαταστῆναι. || Voluptati fortiter Reſiſtere. πρὸς τὴν ἡδονὴν καρτερῶς ἵστασθαι. || Peccato ad extremum uſque diem Reſiſtere. μέχρι θανάτου πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαθίστασθαι.

RESOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Reſoudre.* ἀναλύω, F. ύσω, P. ἀναλέλυκα. *Délier, rompre & briſer.* διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc. *Déceindre.* ἀποζωννύω, F. ώσω, P. ἀπέζωκα. (V. ζώννυμι in Anom.) acc. *Réfuter.* ἐλέγχω, F. ξω, P. ἔλεγχα. acc. *Abſoudre.* ἀπολύω, F. ύσω, P. ἀπολέλυκα. acc. perſ. gen. rei.

RESOLUTIO, onis. Fœm. *Réſolution.* ἡ ἀνάλυσις, εως. *L'action de délier, ou défaillance.* ἡ ἔκλυσις, εως.

RESOLUTUS, a, um. part. *Reſous.* ἀναλυθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀναλελυμένος, ένη, ένον. *Délié.* διαλυθεὶς, θεῖσα, θέν.

RESONABILIS, & e, is. *Reſonnant, retentiſſant.* ἠχητικὸς, κὴ, κόν.

RESONANS, ntis. Omn. gen. *Reſonnant, qui retentit.* ἀντηχῶν, ῶν, οῦσα, οῦν.

RESONO, as, nui, are. *Reſonner, retentir.* ἀντηχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντήχηκα.

RESONUS, a, um. V. RESONANS.

RESORBEO, es, bui, ere. *Ravaler.* ἀναρροφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνερρόφηκα. acc.

RESPECTO, as, are. *Regarder ſouvent.* πολλάκις καθοράω, ῶ, F. κατόψομαι, P. καθεώρακα. (V. ὁράω in Anom.) acc.

RESPECTUS, ûs. Maſc. *Regard, vue,* ἡ πρόσοψις, εως. *Conſidération.* ἡ ἐπίσκεψις, εως. *Spectacle.* τὸ θέαμα, ατος. *Reſpect, égard.* ἡ ἐπιστροφὴ, ῆς. || Reſpectu mei. ἐμοῦ ἕνεκα.

RESPERGO, is, rſi, rſum, gere. *Arroſer de quelque liqueur.* ῥαίνω, F. ῥανῶ, P. ἔρραγκα. acc. uni. dat. alter. *Répandre çà & là.* ἀποσκεδαννύω, F. δάσω, P. ἀπεσκέδακα. (V. σκεδάννυμι in Anom.) acc. V. ASPERGO.

RESPERSIO, onis. Fœm. *Arroſement.* ἡ διάρρανσις, εως. * ὁ ῥαντισμὸς, οῦ.

RESPERSUS, a, um. *Arroſé.* ἐπιρρανθεὶς, *vel* διαρρανθεὶς, θεῖσα, θέν.

RESPERSUS, ûs. Maſc. V. RESPERSIO

RESPICIENDUS, a, um. *Qu'on doit regarder.* ἀφορατέος, έα, έον.

RESPICIO, is, exi, ectum, cere. *Regarder.* ἀποβλέπω, F. ψω, P. ἀποβέβλεφα. acc. * ἀφοράω, ῶ, F. ἀπόψομαι, P. ἀφεώρακα. (V. ὁράω in Anom.) acc. *Avoir égard.* λόγον ποιέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. gen. *Prendre ſoin, & aider.* ἐφοράω, ῶ, F. ἐπόψομαι, P. ἐφεώρακα. acc. || Se reſpicere. *Prendre garde à ſoi.* ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν. (pro Maſc. ſing.) || Reſpicere ad. ἐπιβάλλειν, βάλλω, (Vide βάλλω in Anom.) dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad alios Reſpicit. πρὸς ἄλλους, *vel* εἰς ἄλλους βλέπει. || Ad iſta Reſpicio. πρὸς ταῦτα, *vel* εἰς ταῦτα ἀποβλέπω. || Reſpicere ad aliorum miſerias. τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπειν.

RESPIRAMEN, inis. Neut. *Le conduit par où l'on reſpire, reſpiration,* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς.

RESPIRATIO, onis. Fœm. & RESPIRATUS, ûs. Maſc. *Reſpiration.* ἡ ἀνάπνευσις, εως. * ἡ ἀναπνοὴ, ῆς. || Largiri nobis aliquam à diuturnis laboribus Reſpirationem. χαρίσασθαι ἡμῖν τινὰ τῶν μακρῶν πόνων ἀναπνοήν.

RESPIRO, as, avi, atum, are. *Reſpirer.* ἀναπνέω, F. εύσω, P. ἀναπέπνευκα. (V. πνέω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut à laboribus nonnihil Reſpiremus. ἵνα μικρόν τι τῶν πόνων ἀναπνεύσωμεν. || A labore me Reſpirare non ſinit. οὐδένα χρόνον ἀναπνεῖν δίδωσί μοι ἐκ τοῦ πόνου. || Paululum ab occupationibus, quibus diſtinemur, Reſpirare. βραχείας ἀναπνοῆς ἐκ τῶν κατεχουσῶν ἡμᾶς ἀσχολιῶν ἐπιτυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.)

RESPLENDEO, es, dui, ere. *Reluire, briller.* ἐκλάμπω, F. ψω, P. ἐκλέλαμφα. * ἀναστίλβω, F. ψω, P. ἀνέστιλφα.

RESPONDENDUS, a, um. *Qu'on doit répondre.* ἀποκριτέος, τέα, τέον.

RESPONDEO, es, ndi, nſum, dere. *Répondre.* ἀποκρίνομαι fut. med. νοῦμαι. Aor. 1. med. ἀπεκρινάμην. dat. perſ. acc. rei. * ἀπαμείβομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἀπημειψάμην. acc. rei, dat. perſ. *Correſpondre, être égal.* ἁρμόζω, F. όσω, P. ἥρμοκα. dat. *Etre vis-à-vis.* κεῖσθαι ἐξ ἐναντίας. (Vide κεῖμαι. in Anom.) || Maledictis Reſpondere. ἀντιλοιδορεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀντιλελοιδόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reſponde, bone vir: lex enim jubet Reſpondere. ἀπόκριναι, ὦ ἀγαθέ· καὶ γὰρ ὁ νόμος κελεύει ἀποκρίνεσθαι. || Ad hæc tibi Reſpondeo. πρὸς ταῦτά σοι ἀποκρίνομαι. || Hæc ad ejus verba Reſpondeo. ταῦτα πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον ἀποκρίνομαι. || Ad omnia Reſpondere. πρὸς ἕκαστα ἀποκρίνεσθαι. || Legitimè Reſpondere. νομίμως ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι. * νόμιμον ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαι. || Reſpondere ad amici epiſtolam. ἀπόκρισιν γράφειν πρὸς ἐπιστολὴν τοῦ φίλου. || Pro aliquo Reſpondere in judicio. ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος, *vel* ἀπολογίαν ποιεῖσθαι. || Reſpondere illis quæ dicta ſunt. τοῖς εἰρημένοις ἀντειπεῖν. * πρὸς τὰ εἰρημένα ἀντειπεῖν. || Alicui pro aliquo Reſpondere. τινὶ ὑπέρ τινος ἀντειπεῖν. || Hæc ei Reſpondet. ταῦτα ἐκείνῳ ἀπαντᾷ. || Quibus non eſt difficile Reſpondere. πρὸς οὓς μὴ χαλεπὸν ἀπαντῆσαι. || Exclamabant alii, ipſe verò Reſpondebat. ἀνεβόησαν οἱ λοιποί, αὐτὸς δὲ ἠμείψατο. || Reſponde mihi ad quæſtionem haud difficilem. ἀπόκριναί μοι πρός τινα οὐ χαλεπὴν ἐρώτησιν. || In promptu habeo, quid ad hanc quæſtionem Reſpondeam. πρὸς ταύτην ἐρώτησιν ἔχω προχείρως ἀποκρίνεσθαι. || His qui bellè interrogant, libenter Reſpondeo. καλῶς ἐρωτῶσι χαίρω ἀποκρινάμενος. || Quid Reſpondit? οἵαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο; || Non habeo quid tibi Reſpondeam. οὐκ ἔχω ὅ, τί σοι ἀποκρίνωμαι. || Legatis Reſpondere. τοῖς Πρεσβεῦσιν ἀπόκρισιν διδόναι, *vel* ἀποδοῦναι. || Breviter Reſpondere. σύντομον τὴν ἀπόκρισιν παρέχεσθαι. || Nec dignatur ei Reſpondere. οὐδὲ ἀποκρίσεως αὐτὸν ἀξιοῖ. || Amore alteri Reſpondere. ἕτερον ἔρωτι ἀμείβεσθαι. || In beneficiis amico Reſpondere. ταῖς εὐεργεσίαις τὸν φίλον ἀμείψασθαι. || Huic in beneficiis Reſpondeo. τοῦτον ἀμείβομαι εὖ ποιῶν. || Facta dictis Reſpondent. συμφωνεῖ τὰ ἔργα τοῖς λόγοις, *vel* ἁρμόττει. || Fructus labori Reſpondens. ἰσόρροπος τοῦ πόνου καρπός. * ἴσος τῷ πόνῳ καρπός. || Quænam dicendi facultas tantis virtutibus Reſpondeat? ποῖος ἂν λόγος ἐξισωθείη τοσαύταις ἀρεταῖς; || Oratio argumento Reſpondens. λόγος τῇ ὑποθέσει ἐξισούμενος. || Laudibus Græcorum Reſpondere. ταῖς ἀρεταῖς τῶν Ἑλλήνων ἐξισοῦσθαι. || Eventus ad ſpem Reſpondet. τὸ πρᾶγμα κατ' ἐλπίδα προχωρεῖ. || Optatis meis fortuna Reſpondet. κατὰ τὴν εὐχὴν πράγματά μοι ἀπαντᾷ.

RESPONSIO, onis. Fœm. *Réponſe.* ἡ ἀπόκρισις, εως. *Réponſe pour défenſe.* ἡ ἀπολογία, ίας.

RESPONSITO, as, avi, are. *Répondre ſouvent.* πολλάκις ἀποκρίνομαι. V. RESPONDEO. || De jure Reſponſitare. δικαιολογεῖν, *vel* δικολογεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδικολόγηκα.

RESPONSO, as, are. *Répondre au contraire.* ἀνταποκρίνομαι. fut. med. ινοῦμαι. Aor. 1. med. ἀνταπεκρινάμην. dat. *Contredire.* ἀντιλέγω, F. ξω, P. ἀντιλέλεχα. dat. *S'oppoſer.* ἀνθίσταμαι. fut. med. ἀντιστήσομαι. (V. ἵστημι.) dat.

RESPONSOR, oris. Maſc. *Répondant, garant, caution.* ὁ ἐγγυητής, οῦ.

RESPONSUM, i. Neut. *Réponſe.* ἀπόκρισις, εως. *Oracle.* ὁ χρησμός, *vel* χρηματισμός, οῦ. *Réponſe divine.* τὸ θέσπισμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reſponſum ad amicum ſcribere. ἀπόκρισιν πρὸς φίλον γράφειν. || Reſponſum facere, *vel* dare alicui. ἀπόκρισίν τινι ποιεῖσθαι, *vel* ἀποκρίνεσθαι. || Quale Reſponſum dedit? οἵαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο; || Reſponſum legatis dare. ἀπόκρισιν δοῦναι τοῖς Πρεσβεῦσι. || Reſponſa reddere. ἀποκρίσεις ἀποδιδόναι. || Breve Reſponſum dare. σύντομον τὴν ἀπόκρισιν παρέχεσθαι. || Reſponſo eos non dignatur. οὐδὲ ἀποκρίσεως αὐτοὺς ἀξιοῖ. || Reſponſum ab aliquo accipere. ἀπόκρισιν παρά τινος λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.)

RESPONSUS, ûs. Maſc. *Correſpondance, ſymmétrie.* ἡ συμμετρία, ίας. *Proportion.* ἡ ἀναλογία, ίας.

RESPUBLICA, æ. Fœm. *La république.* τὸ κοινόν, οῦ. * τὰ κοινά, ῶν. *Gouvernement d'une République.* ἡ πολιτεία, είας. *Le bien public.* τὸ κοινόν, οῦ. * τὸ δημόσιον, ου. || Gerere, *vel* adminiſtrare Rempublicam. πολιτεύεσθαι, εύομαι. fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐπολιτευσάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rempublicam gerere. τὰ τῆς πόλεως πράττειν. * τὰ κοινὰ πράττειν. || Rempublicam capeſcere. ἅπτεσθαι τῆς πολιτείας. * τῶν κοινῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι. || Accedere ad Rempublicam. ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως. || Rempublicam amplificare. τὴν πόλιν μείζω ποιεῖν. * τὰ τῆς πόλεως μείζω ποιεῖν. || Labefactare Rempublicam. τὰ τῆς πόλεως λυμαίνεσθαι. || Malè Rempublicam adminiſtrare. κακῶς προΐστασθαι τῶν κοινῶν. || Reipublicæ præeſſe. τῶν κοινῶν προεστάναι. || Quàm optimè Rempublicam adminiſtrare. ὑπὲρ εὖ κοινὰ πολιτεύεσθαι. || Rectè, prudenter, juſtè Rempublicam gerere. καλῶς, σωφρόνως, δικαίως τὴν πόλιν πολιτεύεσθαι. || Non æqualiter Rempublicam regere. τὰ κατὰ τὴν πόλιν οὐκ ἴσως πολιτεύεσθαι. || Saluti Reipublicæ conſulere. τὰ κοινὰ σώζειν. || Curam Reipublicæ ſuſcipere. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνειν. || Attingere Rempublicam. τῶν κοινῶν πραγμάτων ἅπτεσθαι.

RESPUO, is, pui, putum, ere. *Recracher.* ἀναπτύω, F. ύσω, P. ἀνέπτυκα. acc. *Rejetter.* ἀποβάλλω, F. αλῶ, P. ἀποβέβληκα. (V. βάλλω in An.) acc.

RESTAGNATIO, onis. Fœm. *Débordement d'eau.* ἡ πλημμύρα, ας. * ἡ πλημμυρίς, ίδος.

RESTAGNO, as, are. *Se déborder.* πλημμυρέω, ῶ, F. ήσω, πεπλημμύρηκα. * ἐκκυμαίνω, F. ανῶ, P. ἐκκεκύμαγκα.

RESTAURO, as, are. V. REPARO. RESTITUO.

RESTIBILIS, & e, is. *Qui rapporte tous les ans.* ὁ καὶ ἡ παλίμβλαστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ παλιμφυής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

RESTICULA, æ. Fœm. *Ficelle, petite corde.* τὸ σχοινίον, ου.

RESTINCTIO, RESTINCTUS, RESTINGUO. V. EXTINCTIO, EXTINCTUS, EXTINGUO.

RESTIO, onis. Maſc. *Un cordier, faiſeur de cordes.* ὁ σχοινοστρόφος, ου.

RESTIPULATIO, onis. Fœm. *Stipulation réciproque.* ἡ ἀνθομολόγησις, εως.

RESTIPULOR, aris, ari. depon. *Stipuler réciproquement.* ἀνθομολογέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀνθωμολογησάμην. acc. * ἀντεπερωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντεπηρώτηκα. acc.

RESTIS, is. Fœm. *Une corde.* ὁ σχοῖνος, ου.

RESTITO, as, avi, atum, are. *S'arrêter ſouvent en chemin.* πολλάκις ἐφίσταμαι. fut. med. ἐπιστήσομαι. (V. ἵστημι.)

RESTITUENDUS, a, um. *Qu'on doit reſtituer.* ἀποδοτέος, τέα, τέον. *rétablir.* ἀποκαταςατέος, τέα, τέον.

RESTITUO, tui, tutum, ere. *Rendre, reſtituer.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. rei, dat. perſ. *Remettre en ſon premier état, rétablir.* ἀποκαθίστημι, F. ἀποκαταστήσω, P. ἀποκαθέστηκα. (V. ἵστημι.) acc. *Corriger.* ἐπανορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitatem in integrum Reſtituere. τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθοῦν. || Rempublicam corrigere, & in priſtinum dignitatis gradum Reſtituere. κατορθῶσαι τὴν πόλιν, καὶ εἰς ταῦτα καταστῆσαι ἐξ ὧνπερ ἐκπέπτωκε. (V. πίπτω in Anom.) || Civitatem in eundem dignitatis locum Reſtituit, unde exciderat. τὴν πόλιν εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσεν. || Reſtituere aliquem in convenientem honoris gradum. ἐπανάγειν τινὰ πάλιν εἰς τὰς τιμὰς προσηκούσας. || Eos in priſtinum ſtatum Reſtituere. αὐτοὺς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγειν, *vel* προάγειν, *vel* ἐπανάγειν, *vel* ἀποκαθιστάναι. || Hunc in antiquum ſtatum Reſtituit. τοῦτον εἰς τὸν ἀρχαῖον ἀποκατέστησε. || Sanitatem alicui Reſtituere. τὴν ὑγίειάν τινι ἐπανάγειν. || Se Reſtituere. ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.

RESTITUTIO, onis. Fœm. *Reſtitution, rétabliſſement.* ἡ ἀποκατάστασις, εως. *Reſtitution, reddition.* ἡ ἀπόδοσις, εως.

RESTITUTOR, oris. Maſc. *Qui remet en ſon premier état.* ὁ ἀποκαταστάτης, ου. *Qui rend & reſtitue.* ὁ ἀποδοτής, οῦ.

RESTITUTORIUS, a, um. *Reſtitutoire, par lequel on remet en ſon premier état.* ἀποκαταστατικός, κή, κόν. *Par lequel on rend.* ἀποδοτικός, κή, κόν.

RESTITUTUS, a, um. *Reſtitué.* ἀποδοθείς, θεῖσα, θέν. *Rétabli.* ἀποκαταςαθείς, θεῖσα, θέν. || In antiquam dignitatem Reſtitutus. εἰς τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν ἀποκαταςαθείς.

RESTO, as, ſtiti, ſtitum, are. *Reſter.* ὑπολείπομαι, *vel* ἐπιλείπομαι. fut. paſſ. φθήσομαι. *S'arrêter en quelque lieu.* ἐφίσταμαι. fut. med. ἐπιστήσομαι. (V. ἵστημι.) *Réſiſter.* ἀνθίσταμαι. fut. med. ἀντιστήσομαι. (V. ἵστημι.) dat. || Reſtat ut. *Il ne reſte que.* ὑπόλοιπον, *vel* λοιπόν ἐστι. Infinit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quo minus viæ Reſtat, eò plus viatici quærere. ἡ ἐλάσσων ὁδὸς καταλείπεται, ταύτῃ πλείω ζητεῖν ἐφόδια. || Nihil aliud Reſtat, niſi ut ad ea redeam, unde digreſſus ſum. λοιπόν ἐστιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξ οὗπερ ἐξέβην. || Reſtat nobis adhuc, ut de imperio diſſeramus. λοιπὸν ἡμῖν ἔτι περὶ τῆς ἀρχῆς λέγειν. || Nihil Reſtat, non domus, non villa, non aliud quicquam. λοιπὸν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐκ ἄλλο οὐδέν. || Hoc enim adhuc Reſtat. ἔτι γὰρ τοῦτο λοιπόν. || Unum Reſtat. ἓν ἔτι λοιπόν. || Nihil Reſtat ex iis quæ propoſui, niſi ut de meipſo diſſeram. λοιπὸν οὐδὲν ἐστιν ὧν προεθέμην, πλὴν περὶ ἐμαυτοῦ διελθεῖν. || Quod de iis Reſtat. τὸ λοιπὸν τούτων. || Quarta Reſtat cauſa. λοιπὴ ἡ τετάρτη τῶν αἰτιῶν. || Ne veſtigium quidem ipſius Reſtat. οὐδὲ ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς. || Nihil ei ad felicitatem Reſtat. οὐδὲν αὐτὸν ἐλλείπει πρὸς εὐδαιμονίαν.

RESTRICTE, & RESTRICTIM. adv. *Etroitement.* στενῶς. *Chichement.* φειδωλῶς

RESTRICTUS, a, um. part. *Reſtreint, reſſerré.* καταςαλείς, *vel* περισφιγχθείς, εῖσα, έν. *Chiche.* φειδόμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ φειδωλός, τὸ όν, οῦ. *Réſervé.* ὁ καὶ ἡ σμικρολόγος, καὶ τὸ γον, ου.

RESTRINGO, is, nxi, ictum, gere. *Reſtreindre, reſſerrer.* περισφίγγω, F. ξω, P. περιέσφιγχα. acc. καταστέλλω, F. ελῶ, P. κατέσταλκα. acc. *Epargner.* φείδομαι. fut. med. φείσομαι. Aor. 1. med. ἐφεισάμην. gen.

RESULTO, as, avi, atum, are. *Rejaillir ſouvent.* πολλάκις ἀποπηδάω. V. RESILIO. *Retentir.* V. RESONO.

RESUMO, is, mpſi, ptum, ere. *Reprendre.* ἀναλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. Præt. act. ἀνείληφα. (V. λαμβάνω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Reſumere vires. ἀναλαμβάνειν τὴν ἰσχύν. || Alimenta Reſumere. ἀναλαμβάνειν τροφήν.

RESUMPTIO, onis. Fœm. *Repriſe.* ἡ ἀνάληψις, εως.

RESUMPTUS, a, um. *Repris.* ἀναληφθείς, θεῖσα, θέν.

RESUO, is, ſui, ſutum, ere. *Recoudre.* ἀναῤῥάπτω, F. ψω, P. ἀνέῤῥαφα. acc. *Découdre.* διαῤῥάπτω, F. ψω, P. διέῤῥαφα. acc.

RESUPINO, as, are. *Renverſer le ventre en haut.* ἐξυπτιάζω, F. άσω, P. ἐξυπτίακα. acc. *Renverſer & abatre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα, (V. βάλλω in Anom.)

RESUPINUS, a, um. *Renverſé le ventre en haut, couché ſur le dos.* ὕπτιος, ία, ιον. * ἀνακύπτων, (οντος) ουσα, ον.

RESURGO, is, rrexi, rrectum, gere. *Se relever.* ἀνίσταμαι. fut. paſſ. ἀνασταθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνέσταμαι. * ἀνεγείρομαι. fut. paſſ. ἀνεγερθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνεγήγερμαι. V. RESUSCITO. *Recroître.* ἀναβλαστάνω, & ἀναβλαστέω, F. ήσω, P. ἀνεβλάστηκα.

RESUSCITO, as, avi, atum, are. *Reſuſciter, faire relever.* ἀνεγείρω, F. ερῶ, P. ἀνήγερκα. Anom. ἀνεγήγερκα. Aor. 1. ἀνήγειρα. acc. * ἀνίστημι, F. ἀναστήσω, P. ἀνέστηκα. (V. ἵστημι.) acc.

RETARDATIO, onis. Fœm. *Retardement.* ὁ βραδυσμός, οῦ. * ἡ μέλλησις, εως. * ἡ διατριβή, ῆς.

RETARDATUS, a, um. *Retardé.* ἀναβληθείς, *vel* βραδυνθείς, θεῖσα, θέν.

RETARDO, as, avi, atum, are. *Retarder.* βραδύνω, F. υνῶ, P. βεβράδυγκα. acc. *Retenir, arrêter.* κατέχω. fut. καθέξω. (V. ἔχω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. His me Retardat. τούτοις με κατέχει.* τούτοις μέλλησιν παρέχει. || Impetum hoſtium Retardare. τὴν τῶν πολεμίων ὁρμὴν κατέχειν. || Alicujus loquacitatem Retardare. τὴν φλυαρίαν τινὸς ἐπέχειν, *ſeu* ἐπισχεῖν. || Ad hæc agenda nos Retardat. ἐπὶ τὸ πράττειν ταῦτα ἡμᾶς βραδυτέρους ποιεῖ.

RETAXO, as, are. *Reprendre celui qui reprend.* ἀντεγκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἀντεγκέκληκα. dat. perſ. * ἀντεπιλαμβάνομαι. F. λήψομαι. (Vide λαμβάνω in Anom.) gen.

RETE, is. Neut. *Un filet, ou rets à pêcher ou à chaſſer.* τὸ δίκτυον, ȣ. * τὸ ἀμφίβληςρον, ȣ. * ὁ γρῖπος, ȣ.

RETECTUS, a, um. part. *Découvert.* ἀνακαλυφθεὶς, θεῖσα, θέν.

RETEGO, is, xi, ctum, gere. *Découvrir.* ἀποσκάπτω, F. ψω, P. ἀπέσκαφα. acc. * ἀνακαλύπτω, F. ψω, P. ἀνακεκάλυφα. acc.

RETENDO, is, ndi, nſum, ndere. *Détendre, débander.* ἀναχαλάω, ῶ, F. άσω, P. ἀνακεχάλακα. acc. *Lâcher.* ἀνίημι, F. ἀνήσω, P. ἀνεῖκα. (V. ἵημι.) acc.

RETENTIO, onis. Fœm. *Retenue, l'action de retenir.* ἡ ἐποχὴ, ῆς. * ἡ ἐπίσχεσις, εως.

RETENTO, as, are. *Tenter & eſſayer de nouveau.* ἀναπειράομαι. med. *vel* ἀναπειράω, ῶ, F. άσω, P. ἀναπεπείρακα. Infinit. *Retenir fort & ſouvent.* πολλάκις ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc.

RETENTUS, a, um. part. (à Retineor.) *Retenu, arrêté.* κατασχεθεὶς, *vel* ἐπισχεθεὶς, θεῖσα, θέν. (à Retendor.) *Détendu.* χαλασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * κεχαλασμένος, ένη, ένον.

RETERO, is, trivi, tritum, ere. *Rebroyer, repiler.* ἀνατρίβω, F. ψω, P. ἀνατέτριφα. acc.

RETEXO, is, xui, xtum, ere. *Défiler, déſourdir une toile ou un tiſſu.* ἀναλύω, F. σω, P. ἀναλέλυκα acc. || Retexere orationem. παλινῳδίαν ᾄδειν, ᾄδω, F. ᾄσω, P. ᾖκα.

RETIARIUS, ii. Maſc. *Gladiateur, qui ſe ſervoit en ſe battant d'un filet, pour envelopper ſon adverſaire.* ὁ δικτυοφόρος, *vel* δικτυοβόλος, ȣ.

RETICENTIA, æ. Fœm. *Silence, quand on tait ce qu'on devroit dire.* ἡ ἀποσιώπησις, εως.

RETICEO, es, cui, ere. *Se taire.* ἀποσιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποσεσιώπηκα. acc. *Celer.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Arcana Reticere τὰ ἀπόῤῥητα σιωπᾶν. || Alia Reticeo, etſi multa haberem dicenda. τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. || Hæc Reticuit. ταῦτα σιωπῇ παρῆλθεν. Vide SILEO.

RETICULATUS, a, um. *Fait en façon de rets, de réſeau.* δικτυωτὸς, ὴ, ὀν.

RETICULUM, li. Neut. & RETICULUS, i. Maſc. *Un petit rets.* τὸ δικτύδιον, ἰȣ. * τὰ ἄρκυα, ύων. *Une coëffe.* τὸ δικτύδιον, ἰȣ. * ἡ ἄρκυς, υος. * ὁ κεκρύφαλος, ȣ. *Une raquette.* τὸ δικτυωτὸν, ȣ̃.

RETINACULUM, i. Neut. *Arrêt, ce dont on ſe ſert pour arrêter.* τὸ ἔχμα, ατος. * τὸ πεῖσμα, ατος. || Retinacula navium. τὰ ἀπόγαια, *vel* ἀπόγεια, ων.

RETINENDUS, a, um. *Qu'on doit retenir.* ἐπισχετέος, τέα, τέον.

RETINEO, es, tinui, tentum, ere. *Retenir.* ἐπέχω. fut. ἐφέξω, *vel* κατέχω, F. καθέξω, P. κατέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. *Arrêter.* καθείργω, F. ξω, P. κατεῖρχα. acc. *Conſerver, garder.* διασώζω, F. σώσω, P. διασέσωκα. acc. * διατηρέω, ῶ, F. ήσω, P. διατετήρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Currentem Retinere. τὸν τρέχοντα κατέχειν. || Lacrymas Retinere. τὰ δάκρυα κατέχειν. || Lacrymas Retinere non potuerunt. ȣ̓χ οἷοί τ' ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν. || Hunc Retinui, ne id ageret. τȣ̃τον κατέσχον, ὥςε μὴ ταῦτα ποιεῖν. || Hos Retinui, ne abirent. ἐκείνȣς ἐπέσχον τȣ̃ ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) Vix ſe Retinens, quin eum feriret. μόλις ἀπεχόμενος τȣ̃ μὴ παίσειν αὐτόν. || Hoc Regis iram Retinuit. τȣ̃το τὴν τȣ̃ βασιλέως ὀργὴν κατέςειλε. || Impetum hoſtium Retinere. τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων κατέχειν. || Jus ſuum Retinere. τῶν δικαίων ἀντέχεσθαι. || Patrium decus Retinere. τῆς πατρῴας δόξης ἔχεσθαι.

RETINGO, is, ere. *Reteindre, retremper.* ἀναβάπτω, F. ψω, P. ἀναβέβαφα. acc.

RETIS, is. Maſc. V. RETE.

RETONDEO, es, ere. *Retondre.* ἀνακείρω, F. ερῶ, P. ἀνακέκαρκα. acc.

RETONO, as, are. *Retentir.* ἀντιβροντάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιβεβρόντηκα.

RETORQUEO, es, ere. *Retordre.* ἀντιςρέφω, F. ψω, P. ἀντέςροφα. acc. V. CONVERTO.

RETORREO, es, orrui, oſtum, ere. *Rendre ſec & aride.* καταξηραίνω, F. ανῶ, P. κατεξήραγκα, acc. *Rôtir entierement.* καταφρύγω, F. ξω, P. καταπέφρυχα. acc.

RETORRESCO, is, ere. *Devenir ſec & aride.* ἀναξηραίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνεξήραμμαι. *Etre tout rôti.* καταφρύγομαι. fut. paſſ. φρυχθήσομαι. Præt. paſſ. καταπέφρυγμαι.

RETORRIDE. adv. *Etant ſec & aride.* καταξήρως.

RETORRIDUS, a, um. *Tout rôti & hâlé.* κατακεκαυμένος, *vel* καταπεφρυγμένος, ένη, ένον. *Tout ſec & aride.* ὁ καὶ ἡ κατάξηρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

RETORTUS, a, um. *Retors, tourné en arriere.* ὁ καὶ ἡ ἀντίςροφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

RETOSTUS, a, um. part. V. RETORRIDUS.

RETRACTATIO, onis. Fœm. *L'action de revoir, de retoucher, & de corriger.* ἡ ἐπανόρθωσις, εως. *Difficulté à faire quelque choſe.* ὁ ἐνδοιασμὸς, ȣ̃. || Sine ulla Retractatione. ἀνενδοιάςως.

RETRACTATUS, a, um. *Revu & recorrigé.* πάλιν διορθωθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπανορθωθεὶς, εῖσα, έν.

RETRACTO, as, are. *Retirer ſouvent en arriere.* πολλάκις ἀνθέλκω, F. ξω, P. ἀνθεῖλχα. accuſ. *Traiter de nouveau.* ἀναπραγματεύομαι. fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἀνεπραγματευσάμην. περὶ. gen. *Remanier.* ἀναμεταχειρίζω, F. ίσω, P. ἀναμετακεχείρικα. acc. *Revoir, retoucher, corriger.* ἐπανορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐπανώρθωκα. acc. *Renouveller.* ἀνανεόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνανενέωκα. acc. || Se, *vel* dicta Retractare. παλινῳδεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεπαλινῴδηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verbum Retractare. τὴν παλινῳδίαν ᾄδειν, *vel* ποιεῖν. || Aliquid animo Retractare. τὶ ἐπὶ νȣ̃ν ἀνελίττειν. || Dicta Retracto. τὰ εἰρημένα ἀνατίθεμαι.

RETRACTUS, a, um. part. *Retiré en arriere.* ἀνθελχθεὶς, θεῖσα, θέν.

RETRAHO, is, xi, ctum, ere. *Retirer en arriere.* ἀνθέλκω, F. ξω, P. ἀνθείλχα. acc. * ἀντισπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀντέσπακα. acc. *Retirer de.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτροφα. acc. perſ. gen. rei, cum ἀπό.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manum Retraxit. τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε. || Retrahere ſe ab ictu. ἀνελκεῖν ἑαυτὸν τῆς βολῆς. || Me proficiſcentem haud facilè quis Retraxerit. προχωροῦντά με οὐδεὶς ἂν εὐχερῶς ἀποτρέψειε.

RETRIBUO, is, bui, butum, ere. *Rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. acc. rei, dat. perſ. *Récompenſer.* ἀμείβω, F. ψω, P. ἤμειφα. acc.

RETRIMENTUM, i. Neut. *Lie, & autre excrément.* τὸ ἔκκριμα, ατος. *L'humeur qu'on preſſure en broyant.* τὸ διάτριμμα, ατος. *Toute choſe ſuperflue.* τὸ περίσσωμα, ατος.

RETRO. adv. *Derriere.* ὀπίσω. * κατόπιν. gen. *En derriere.* εἰς τοὐπίσω. *Vis-à-vis.* τοὐναντίον. * ἔμπαλιν.

RETROAGO, is, egi, actum, ere. *Recourber.* ἐπανακάμπτω, F. ψω, P. ἐπανακέκαμφα. acc. *Renverſer.* ἐπαναστρέφω, F. ψω, P. ἐπανέστροφα. acc. *Rejetter derriere.* εἰς τοὐπίσω ἄγω. (V. Anom.) acc.

RETROCEDO, is, ſſi, ſſum, dere. *Reculer.* ἀναποδίζω, F. ίσω, P. ἀναπεπόδικα. *Aller en arriere, aller à reculons.* ὀπισωπορεύομαι. fut. med. εύσομαι. (V. Anom.) * εἰς τοὔπισθεν ἀναχωρεῖν.

RETROEO, is, ivi, itum, ire. *Idem.*

RETROFERO, fers, tuli, ferre. *Porter derriere.* εἰς τοὐπίσω φέρω. (V. Anom.) acc.

RETROGRADIOR, eris, greſſus ſum, gradi. V. RETROCEDO.

RETROGRADUS, a, um. *Qui va en arriere, ou à reculons.* ὁ καὶ ἡ ὀπισθόπορος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὀπισθοβάμων, καὶ τὸ μον, ονος.

RETRORSUM, *vel* RETRORSUS, & RETROVERSUM. adv. *En arriere, à reculons.* εἰς τοὔπισθεν. * εἰς τοὐπίσω. * τοὔμπαλιν.

RETRUDO, is, ſi, ſum, dere. *Repouſſer.* ἀνωθέω, F. ἀνώσω, P. ἀνέωκα. (V ὠθέω in Anom.) acc. *Cacher.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc.

RETRUSUS, a, um. *Rejeté en arriere.* ἀνωσθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Caché.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυπτος, καὶ τὸ πτον, ου.

RETUNDO, is, udi, uſum, undere. *Emouſſer, reboucher, refouler.* ἀπαμβλύνω, F. υνῶ, P. ἀπήμβλυγκα. acc. * ἀποστομίζω, F. ίσω, P. ἀπεστόμικα. acc. *Réprimer.* V. REPRIMO.

RETUSUS, a, um. *Emouſſé, rebouché, refoulé.* ἀμβλυνθεὶς, *vel* ἀπαμβλυνθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀποστομισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

REVALESCO, is, lui, ere. *Recouvrer la ſanté.* ἀναῤῥώννυμαι. fut. paſſ. ἀναῤῥωσθήσομαι. Præt. paſſ. ἀνέῤῥωμαι.

REVANESCO, is, nui, ere. *S'évanouir de nouveau.* πάλιν ἀφανίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. Præt. paſſ. ἠφάνισμαι.

REVEHO, is, xi, ctum, ere. *Ramener, ou remener.* ἀνάγω, F. ξω, P. ἀνῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Rapporter, ou reporter.* ἀνακομίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκόμικα. acc. * ἀναφέρω, fut. ἀνοίσω. (V. φέρω in Anom.) acc.

REVELATIO, onis. Fœm. *Révélation.* ἡ ἀποκάλυψις, εως.

REVELATUS, a, um. *Révélé, découvert.* ἀποκαλυφθεὶς, θεῖσα, θέν.

REVELLO, is, velli, & vulſi, vulſum, vellere. *Arracher.* ἀποσπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀπέσπακα. acc. *Arracher de nouveau.* ἀνασπάω, ῶ, F. άσω, P. ἀνέσπακα. acc.

REVELO, as, are. *Recouvrir.* ἀνακαλύπτω, F. ψω, P. ἀνακεκάλυφα. acc. *Révéler, découvrir.* ἀποκαλύπτω, F. ψω, P. ἀποκεκάλυφα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Arcana Revelare. τὰ ἀπόῤῥητα ἐξαγορεύειν. || Arcanum vobis Revelabo. ἐκλαλήσω πρὸς ὑμᾶς πᾶν τὸ ἀπόῤῥητον. || Occulta Revelare. τὰ κρυπτὰ, ἀποκαλύπτειν.

REVENIO, is, veni, ventum, venire. *Revenir.* ἐπανέρχομαι. fut. ἐπανελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) * ἐπανήκω, F. ξω. (V. ἥκω in Anom.)

REVERA. *Véritablement.* ἀληθῶς. * τῇ ἀληθείᾳ. * ὡς ἀληθῶς. *En effet.* ὄντως. * τῷ ὄντι.

REVERBERATIO, onis. REVERBERO. Vide REPERCUSSUS, ûs. REPERCUTIO.

REVERENDUS, a, um. part. *Révérend, reſpectable.* αἰδοῖος, οία, οῖον. * ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, καὶ τὸ μον, ου.

REVERENS, entis. Omn. gen. *Reſpectueux, qui révere.* ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, *vel* εὐλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

REVERENTER. adv. *Reſpectueuſement, avec révérence.* αἰδεσίμως. * εὐλαβῶς.

REVERENTIA, æ. Fœm. *Révérence.* ἡ αἰδὼς, οος, οῦς. * ἡ εὐλάβεια, είας. *Crainte reſpectueuſe.* ἡ ἐντροπὴ, ῆς. || Magnam alicui Reverentiam exhibere. τινὰ διὰ πολλῆς αἰδοῦς ἄγειν.

REVEREOR, eris, ritus ſum, reri. *Révérer, reſpecter.* αἰδέομαι, οῦμαι. fut. med. έσομαι, *vel* ήσομαι. Aor. 1. med. ᾐδεσάμην, *vel* ᾐδησάμην. acc. * ἐντρέπομαι. fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐνετρεψάμην. acc. *Craindre & honorer.* εὐλαβέω, ῶ F. ήσω, P. εὐλάβηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sapientes Revereri. τοὺς σοφοὺς δι' αἰδοῦς ἄγειν. || Amicos Revereri. τοὺς φίλους αἰδεῖσθαι. || Turpitudinem Revereri. τὴν αἰσχύνην αἰσχύνεσθαι.

REVERSIO, onis. Fœm. *Retour.* ἡ ἀναστροφὴ, *vel* ἐπαναστροφὴ, ῆς. * ἡ ἀναχώρησις, εως.

REVERTO, is, rti, rſum, ere. & REVERTOR, eris, rſus ſum, rti. depon. *Retourner.* ἀναστρέφω, F. ψω, P. ἀνέστροφα. *Revenir.* ἀναχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. * ἀνήκω, F. ξω. (V. ἥκω in Anom.) V. REDEO. || Attamen neque in veſtram Urbem ipſis Revertendi facultas eſt. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν ἐπανελθεῖν αὐτοῖς οἷόν τ' ἐστί.

REVILESCO, is, lui, ere. *Devenir vil & mépriſable.* ἀπευωνίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. Præt. paſſ. ἀπευώνισμαι.

REVINCIO, is, nxi, nctum, ire. *Relier.* ἀναδέω, F. δήσω. (V. δέω in Anom.) acc. * ἀναδεσμεύω, F. εύσω, P. ἀναδεδέσμευκα. acc.

REVINCO, is, ici, ictum, ncere. *Convaincre.* ἐξελέγχω, F. ξω, P. ἐξήλεγχα. acc.

REVIRESCO, is, rui, ere. *Reverdir.* ἀναθάλλω, F. αλῶ, P. ἀνατέθαλκα.

REVISITO, as, are. *Revenir voir ſouvent.* πολλάκις ἀνεπισκέπτομαι. acc. V. REVISO.

REVISO, is, ſi, ſum, ere. *Retourner voir.* ἀνεπισκέπτομαι fut. med. ψομαι. Aor. I. med. ἀνεπεσκεψάμην. acc. * ἐπισκεπτόμενος. (pro Maſc. ſing.) ἐπανέρχομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.)

REVIVISCO, is, vixi, victum, ſcere. *Revivre.* ἀναβιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀναβεβίωκα. *Revenir à ſon premier état.* ἑαυτὸν (pro Maſc. ſing.) ἀναλαμβάνειν, fut. λήψομαι (V. λαμβάνω in Anom.) *Reprendre haleine.* ἀναπνέω, F. εύσω, P. ἀναπέπνευκα. (Vide πνέω in Anom.)

REUNCTOR, oris. Maſc. *Serviteur de Chirurgien ou Médecin, qui oint les malades.* ὁ ἰατραλείπτης, ου.

REVOCABILIS, & e, is. *Révocable, qui peut être rappellé.* ὁ καὶ ἡ ἐπανάκλητος, vel ἀνάκλητος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on peut faire revenir.* ὁ καὶ ἡ ἀπότρεπτος, καὶ τὸ τον, ου.

REVOCAMEN, inis. Neut. V. REVOCATIO.

REVOCATIO, onis. Fœm. *Révocation, rappel.* ἡ ἀνάκλησις, vel ἐπανάκλησις, εως.

REVOCATUS, a, um. part. *Révoqué, rappellé.* ἀνακληθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπανακεκλημένος, ένη, ένον.

REVOCO, as, avi, atum, are. *Révoquer, rappeller.* ἀνακαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἀνακέκληκα. accuſ. *Retirer de.* ἀποτρέπω, F. ψω, P. ἀποτέτρεφα. acc. perſ. gen. rei. || Gradum, *vel* pedem Revocare. ἀναχωρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. || Se, *vel* dicta Revocare, V. RETRACTO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In memoriam aliquid Revocare. εἰς μνήμην ἐπαναγαγεῖν τι. || In priorem dignitatem Revocare. εἰς τὰς πρότερον τιμὰς ἐπαναγαγεῖν. || Ab exilio Revocari. ἐκ τῆς φυγῆς ἀνακαλεῖσθαι. || Ab officio Revocare. τοῦ προσήκοντος παρατρέπειν, *vel* ἀφιστάναι. || Animum ab his Revocare non poteram. τὴν ἐμὴν διάνοιαν τούτων ἀποστῆσαι, οὐχ οἷός τ' ἦν. || A conſuetudine Revocare. τοῦ ἔθους ἀπάγειν. || Huc omnia Revocat. εἰς τοῦτο πάντα συντείνει.

REVOLO, as, avi, atum, are. *Revoler, ou retourner en volant.* ἀναπέτομαι, (V. πέτομαι. in Anom.) * ἀνάπτημι, fut. πτήσω. (V. πτῆμι in Anom.)

REVOLUBILIS, & e, is. *Qu'on peut rouler, ou feuilleter.* ὁ καὶ ἡ ἀνέλικτος, τὸ ον, ου. *Qui peut retourner en reculant.* ἀναστρεπτος, πτη, πτόν.

REVOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Rouler de nouveau.* ἀνακυλίω, F. ίσω, P. ἀνακεκύλικα. acc. * ἀναστρέφω, F. ψω, P. ἀνέστροφα. acc. *Refeuilleter.* ἀνελίττω, F. ξω, P. ἀνέλιχα. acc.

REVOLUTUS, a, um. part. *Révolu, retourné.* περιστραφεὶς, vel ἀναστραφεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. *Roulé.* ἀνελιχθεὶς, εῖσα, έν. *Refeuilleté.* ἀνελιχθεὶς, εῖσα, έν. *Ouvert, ou découvert.* ἀναπτυχθεὶς, εῖσα, έν.

REVOMO, is, mui, mitum, ere. *Revomir, rejeter en vomiſſant.* ἐξεμέω, ῶ, F. έσω, P. ἐξήμεκα. acc. *Vomir de nouveau.* ἀνεμέω, ῶ, F. έσω, P. ἀνήμεκα. acc.

REUS, a, um. *Coupable.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, vel ὑπαίτιος, καὶ τὸ ον, ου. *Défendeur en juſtice.* ὁ διωκόμενος, ου. * ὁ φεύγων, οντος. || Reum facere, agere, poſtulare. διώκειν, κω, F. ξω, P. δεδίωχα. acc. perſ. gen. rei. * ἐγκαλεῖν, έω, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. dat. perſ. acc. rei. V. ACCUSO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnium ſcelerum Reus. πάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχος ὤν. || Earumdem pœnarum Reus. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ἔνοχος. || Accuſator & Reus. ὁ διώκων, καὶ ὁ φεύγων. || Reum defendere. ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογεῖσθαι.

REVULSIO, onis. Fœm. *L'action d'arracher.* τὸ ἀπόσπασμα, ατος. * ἡ ἀπόσπασις, εως.

REVULSUS, a, um. part. *Arraché, ôté par force.* ἀποσπασθεὶς, vel ἀνασπασθεὶς, θεῖσα, θέν.

REX, regis. Maſc. *Roi.* ὁ βασιλεὺς, έως.

R H

RHABARBARUM, *vel* Ponticum. *Rhubarbe, racine.* ἡ ῥᾶ, ῥᾶς.

RHAGADES, um, ibus. Fœm. plur. RHAGADIA, orum. Neut. plur. *Crevaſſes, fentes aux mains, aux pieds, ou aux lévres, cauſées par le froid, ou autrement.* αἱ ῥαγάδες, ων. * τὰ ῥαγάδια, ίων.

RHAGION, *vel* RHAGIUM, ii. Neut. *Eſpéce d'araignée venimeuſe.* τὸ ῥάγιον, ίου.

RHAMNUS, i. Maſc. *Nerprun, arbriſſeau.* ὁ ῥάμνος, ου.

RHEDA, æ. Fœm. *Une ſorte de carroſſe leger, ou de litiere.* τὸ ῥαῖδον, ου. * τὸ ῥαίδιον, ίου. * ἡ ἀπήνη, ης.

RHEDARIUS, ii. Maſc. *Cocher.* ὁ τοῦ ῥαιδίου ἡνίοχος, ου.

RHEDARIUS, a, um. *Qui tire un char.* ῥαίδιον ἕλκων, (οντος) ουσα, ον.

RHENO, onis. Maſc. *Une robe fourrée.* ἡ διφθέρα, vel σίσυρα, ας.

RHENUS, i. Maſc. *Le Rhin, fleuve d'Allemagne.* ὁ ῥῆνος, ου.

RHETOR, oris. Maſc. *Rhétoricien, Orateur.* ὁ ῥήτωρ, ορος. V. ORATOR.

RHETORICA, orum. Neut. plur. Cic. *Livres ou préceptes de Rhétorique.* τὰ ῥητορικὰ, ῶν.

RHETORICA, æ, *vel* RHETORICE, es. Fœm. *La Rhétorique.* ἡ ῥητορικὴ, ῆς.

RHETORICE. adverb. *En Rhétoricien.* ῥητορικῶς.

RHETORICOR, aris, ari. V. RHETORISSO.

RHETORICUS, a, um. *De Rhétorique, Rhétoricien.* ῥητορικὸς, κὴ, κόν.

RHETORISSO, as, are. *Parler en Rhétoricien.* ῥητορίζω, F. ίσω, P. ἐῤῥητόρικα.

RHEUMA, atis. Neut. *Rhume, fluxion, catarre.* τὸ ῥεῦμα, ατος.

RHEUMATICUS, a, um. *Qui eſt attaqué d'un rhume, d'un catarre.* ῥευματικὸς, κὴ, κόν.

RHEUMATISMUS, i. Maſc. *Rhumatiſme, fluxion.* ῥευματισμὸς, οῦ.

RHINOCEROS, otis, Maſc. *Un Rhinoceros, ſorte de bête qui a une corne ſur le nés.* ὁ ῥινοκέρως, ωτος.

RHODANUS, i. Maſc. *Le Rhône, Fleuve de France.* ὁ ῥόδανος, ου.

RHODINUS, a, um. *De roſes.* ῥόδινος, η, ον.

RHODUS, i. Fœm. *Rhodes, Iſle & Ville.* ἡ ῥόδος, ου.

RHOMBUS, i. Maſc. *Un rouet à filer.* ὁ ῥόμβος, ου. *Turbot.* ἡ ψῆττα, ης. * ὁ ῥόμβος, ου.

RHOMPHÆA, æ. Fœm. *Eſpadon, une ſorte de longue épée.* ἡ ῥομφαία, ας.

RHONCHISONUS, a, um. *Qui rend un ſon ſemblable au ronflement.* ῥογχάζων, ουσα, ον. * ῥοχθέον, ῶν, οῦσα, οῦν.

RHONCHISSO, as, are. *Ronfler.* ῥέγχω, F. ξω, P. ἔῤῥεγχα. * ῥογχάζω, F. άσω, P. ἐῤῥόγχακα. * ῥοχθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥόχθηκα.

RHONCHUS, i. Maſc. *Ronflement.* ὁ ῥόγχος, ου. * ἡ ῥέγξις, εως.

RHUBARBARUM, i. Neut. V. RHABARBARUM.

RHYTHMICUS, a, um. *De rime, mis en rime.* ῥυθμικὸς, κή, κόν.

RHYTHMUS, i. Maſc. *Rime.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ.

R I

RICA, æ. Fœm. *Une ſorte de voile de tête à l'uſage des femmes Romaines.* ἡ μίτρα τῶν γυναικῶν ῥωμαίων. *Un voile, ou bandeau.* ἡ ταινία, ας.

RICINIUM, ii, *vel* RICINUM, i. Neut. *Habit uſé.* τὸ τριβώνιον, ου.

RICINUS, i. Maſc. *Idem. C'eſt auſſi un inſecte appellé Tique, ou Tiquet.* ὁ κυνοῤῥαιστὴς, οῦ. * ὁ κρότων, ωνος.

RICINUS, i. Fœm. *C'eſt un arbriſſeau d'Egypte, appellé.* Palma Chriſti. τὸ κίκι, εως. * ὁ κρότων, ωνος.

RICTUS, ûs. Maſc. *L'ouverture de la bouche quand on rit.* ὁ γελασῖνος, ου. *Quand on rit, ou qu'on eſt en colère.* ὁ σεσηρὸς, οῦ. *Gueule.* τὸ ῥύγχος, εος, ους. *Grande ouverture.* τὸ χάσμα, ατος.

RICULA, æ. Fœm. *Un petit voile ou bandeau.* τὸ ταινίδιον, ου.

RIDENDUS, a um. part. *De qui on doit rire.* γελαστέος, τέα, τέον. * γελαστὸς, ή, όν.

RIDEO, es, ſi, ſum, ere. *Rire.* μειδιάω, ῶ, F. άσω, P. μεμειδίακα. *Se rire, ſe moquer.* γελάω, ῶ, F. άσω, P. γεγέλακα, dat. *vel* ἐπὶ, dat. * καταγελάω, ῶ. F. άσω, P. καταγεγέλακα. dat. *vel* gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè ſuaviter Ridere. μάλα ἡδὺ γελᾶν. || Secum Ridere. ἐφ' ἑαυτοῦ γελᾶν. || De his rebus cogor Ridere. ἐπὶ τούτοις ἀναγκάζομαι γελᾶν. || Quid Rides? τί γελᾷς; || Ridere aliquem. καταγελᾶν τινος. || Rideri ab hoſtibus. ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καταγελᾶσθαι, *vel* καταγέλαστον γίνεσθαι, V. IRRIDEO.

RIDIBUNDUS, a, um. *Tout riant.* τῷ γελῶντι ἐοικὼς (ότος) κῦα, κός. *Ne faiſant que rire.* πολὺν γέλωτα γελῶν, λῶσα, λῶν.

RIDICA, æ. Fœm. *Un échalas de vigne.* ἡ χάραξ, ακος.

RIDICULARIUS, a, um. V. RIDICULUS.

RIDICULE. adv. *Par raillerie.* γελοίως.

RIDICULUM, i. Neut. *Mot pour rire, raillerie.* τὸ γελοῖον, οίου.

RIDICULUS, a, um. *Ridicule, dont on ſe rit.* γελοῖος, οία, οῖον. * ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Illud mihi maximè Ridiculum videtur. τοῦτο εἶναί μοι δοκεῖ καταγελαστότατον. || Res maximè omnium Ridicula. πρᾶγμα πάντων καταγελαστότατον. || In Ridiculo eſſe, *vel* haberi. καταγέλαστον γίνεσθαι. * ἐν γέλωτι εἶναι. || In Ridiculo habere. ἐν γέλωτι τίθεσθαι. * εἰς γέλωτα ἔχειν. || Cui aliquid Ridiculi accidit. καταγέλαστόν τι παθών. V. RISUS.

RIGATIO, onis. Fœm. *Arroſement.* ὁ ῥαντισμὸς, οῦ. * ἡ διάβρεξις, εως. * ἡ ἄρδευσις, εως.

RIGEO, es, & RIGESCO, is, gui, ere. *Etre roide de froid.* ῥιγόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐῤῥίγωκα, *vel* ῥιγέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥίγηκα. *Etre endurci, ou s'endurcir.* σκληρύνομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι. Præt. paſſ. ἐσκλήρυμμαι.

RIGIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus roide de froid.* ῥιγιώτερος, έρα, ερον. *Plus roide & plus dur.* σκληρότερος, έρα, έρον.

RIGIDOR, aris, ari. V. RIGEO.

RIGIDUS, a, um. *Roide de froid.* ῥίγιος, ία, ιον. *Glacé.* κρυερὸς, ρά, ρόν. *Roide & dur.* σκληρὸς, ρά, ρόν. *Qu'on ne peut fléchir.* ὁ καὶ ἡ ἀτεράμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Rude & âpre.* ὀξὺς, (έος) εῖα, ύ. *Farouche.* ἄγριος, ία, ιον. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. *Haut, droit & difficile à monter.* ὁ καὶ ἡ ἀνάντης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RIGO, as, avi, atum, are. *Arroſer.* ἀρδεύω, F. εύσω, P. ἤρδευκα. acc.

RIGOR, oris. Maſc. *Froid extrême.* τὸ ῥῖγος, εος, ους. *Roideur, dureté.* ἡ σκληρότης, ητος. || Rigor juris. τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου. || Rigor nervorum. ὁ σπασμὸς, οῦ. * ὁ τέτανος, ου.

RIGORATUS, a, um. part. *Roide.* σκληρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Affermi & endurci.* παγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

RIGUUS, a, um. *Moite & arroſé d'eaux de ſource.* ὁ καὶ ἡ ἐπίῤῥυτος, *vel* κατάῤῥυτος, καὶ τὸ τον, ου.

RIMA, æ. Fœm. *Fente, crevaſſe.* ὁ ῥωγμὸς, οῦ. * τὸ ῥῆγμα, ατος. * ἡ ῥαγὴ, ῆς.

RIMOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Fendre & couper.* διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc. *Fouiller par tout.* ἐρευνάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρεύνηκα, acc. *Chercher diligemment.* ἐκζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξεζήτηκα. acc.

RIMOSUS, a, um. *Plein de fentes & de crevaſſes.* ὁ καὶ ἡ πολυῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * πολλὰ ῥήγματα ἔχων, ουσα, ον.

RIMULA, æ. Fœm. *Petite fente ou crevaſſe.* τὸ ῥηγμάτιον, ου.

RINGO, is, inxi, ictum, ngere, *vel* RINGOR, eris, ictus ſum, ingi. *Rechigner.* σήρω, F. σαρῶ. Præt. med. σέσηρα. *Tourner & rider le nés.* τὴν ῥῖνα συστέλλω, F. ελῶ, P. συνέσταλκα.

RIPA, æ. Fœm. *Rive, rivage, bord d'une riviere.* ἡ ὄχθη, ης.

RIPARENSIS, & e, is. Ut Riparenſis miles. *Garde-côte, Soldat qui garde les frontieres.* ὁ στρατιώτης προπολεύων, (ου.)

RIPARIUS, a, um. *Qui ſe tient ſur les rivages.* ὀχθηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui eſt proche les rivieres.* παραποτάμιος, ία, ιον.

RIPULA, æ. Fœm. *Un petit rivage.* τὸ ὀχθίδιον, ίου.

RISCUS, i. Maſc. *Un petit papier couvert d'une peau.* ὁ ῥίσκος, ου.

RISIO, onis. Fœm. *Ris, l'action de rire.* ἡ μειδίασις, εως. * τὸ γέλασμα, *vel* μειδίασμα, ατος.

RISOR, oris. Maſc. *Rieur, railleur.* ὁ γελαστὴς, *vel* μειδιαστὴς, οῦ.

RISUS, ûs. Maſc. *Ris.* ὁ γέλως, ωτος. * τὸ μειδίασμα, *vel* γέλασμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid Riſui habere. ἔχειν τι εἰς γέλωτα. * ἐν γέλωτι τίθεσθαί τι. || Riſum movere alicui. γέλωτα παρέχειν, τινί. * γέλωτα κατασκευάζειν τινί. || Magnum riſum fecit. ἐποίησε γέλωτα πολύν. || Civitatem Riſui objicere. καταγέλαστον ποιεῖν τὴν πόλιν. || Ab aliis Riſui haberi. καταγέλαστον γίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων. || Riſum ſibi ex aliorum calamitatibus fingere. τὰς ἄλλων συμφορὰς γέλωτα ἡγεῖσθαι. || Hæc digna Riſu exiſtimo. ταῦτα γέλωτα τίθεμαι, *vel* ἐν γέλωτι τίθεμαι.* ταῦτα ἐν γέλωτι ποιοῦμαι. || In Riſum incurrere. γέλωτα ὀφλισκάνειν. * τῷ γελοίῳ ἔχεσθαι. || Omnibus materiam Riſûs præbet. πᾶσι γέλωτός ἐστιν ἀφορμή. || Probro ac Riſui omnibus erat. αἰσχύνη καὶ γέλως πάντων ἐγένετο. || In Riſum ſolvi. εἰς γέλωτα τραπέσθαι. || Magnus Riſus factus eſt. γέλως μέγιστος, ἐγένετο. || Hoc Riſum facit. πολὺν τὸν γέλωτα ἔχει τοῦτο. || Aliquem Riſu excipere. τινὸς μέγιστον γέλωτα καταγελᾶν. || Riſum continere. τὸν γέλωτα κατέχειν. || Riſum compeſcere. ἀποσβῆσαι τὸν γέλωτα. || Effuſus Riſus. ὁ ἔκχυτος γέλως.

RITE. adv. *Selon la coûtume.* κατὰ θεσμόν. * πρὸς τρόπου. *Bien.* καλῶς. *Comme il faut.* προσηκόντως. * πρεπόντως.

RITUALIS, & e, is. *Qui contient ou enſeigne les cérémonies ſacrées.* περὶ τῶν τελετῶν γεγραμμένος, η, ον.

RITUS, ûs. Maſc. *Coûtume.* ὁ θεσμὸς, οῦ. * τὸ ἔθος, εος, ους. *Façon.* ὁ τρόπος, ου. *Cérémonie ſacrée.* ὁ θεσμὸς ἱερὸς, οῦ. * ἡ τελετὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patrio Ritu. κατὰ τὸ πάτριον ἔθος. * κατὰ τὸν τρόπον πάτριον. || Barbarorum Ritu. τῶν Βαρβάρων τρόπον. || Pecudum Ritu. τῶν βοσκημάτων τρόπον. * ἐν τρόπῳ βοσκημάτων. * βοσκημάσιν ὁμοίως.

RIVALIS, is. Maſc. *Rival.* ὁ ἀντεραστὴς, οῦ. * ὁ ἀντίζηλος, ου. *Jaloux.* ὁ ζηλότυπος, ου. || Rivalem alicujus eſſe. ἀντερᾶν τινι.

RIVALIS, & e, is. *De ruiſſeau, qui vit ou eſt dans les ruiſſeaux.* ἐν ῥείθροις διαιτάμενος, ένη, ενον.

RIVALITAS, atis. Fœm. *Jalouſie entre deux rivaux.* ἡ ζηλοτυπία, ίας.

RIVINUS, i. Maſc. V. RIVALIS.

RIVULUS, i. Maſc. *Petit ruiſſeau.* τὸ ῥυάκιον, ου. * τὸ μικρὸν ῥεῖθρον, ου.

RIVUS, i. Maſc. *Ruiſſeau.* ὁ ῥύαξ, ακος. * τὸ ῥεῖθρον, ου. * ὁ ὀχετὸς, οῦ.

RIXA, æ. Fœm. *Débat, querelle.* ἡ ἔρις, ιδος, * τὸ νεῖκος, εος, ους. * ἡ φιλονεικία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rixam injicere inter amicos. ἔριν ἐμβάλλειν πρὸς ἀλλήλους τοῖς φίλοις. || Mutua inter eos eſt Rixa. φιλονείκως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. || Rixæ committere. εἰς φιλονεικίαν καταστῆναι.

RIXOR, aris, atus ſum, ari. *Quereller, être en débat.* ἐρίζω, F. ίσω, P. ἤρικα. * φιλονεικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλονείκηκα. || Rixantur inter ſe. πρὸς ἀλλήλους ἐρίζουσι. || De re minimâ Rixari. περὶ φαύλου τινὸς ἐρίζειν.

RIXOSUS, a, um. *Querelleur.* ἐριστικὸς, κὴ, κόν, * ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, καὶ τὸ κον, ου.

RO

ROBIGO, & Rubigo, inis. Fœm. *Rouille des bleds.* ἡ ἐρυσίβη, ης.

ROBOREUS, a, um. *Fait de bois de rouvre.* δρύινος, ίνη, ινον.

ROBORO, as, avi, atum, are. V. CORROBORO.

ROBUR, oris. Neut. *Rouvre, eſpéce de chêne fort dur.* ἡ δρῦς, δρυός. *Poids, appui, ou autorité.* τὸ κῦρος, εος, ους. *Le principal point, le point de l'affaire.* τὸ κεφάλαιον, ου. *Valeur, grand cœur, ou courage.* ἡ εὐανδρία, *vel* εὐψυχία, ίας. *Force.* ἡ ἰσχὺς, ύος. * ἡ ῥώμη, ης. * τὸ σθένος, εος, ους

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Robur ætatis. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. || Roboris expers. ἀσθενῶς ἔχων.

ROBURNEUS, *vel* ROBUSTEUS, a, um. V. ROBOREUS.

ROBUSTIOR, & ius, oris. compar. *Plus robuſte.* ῥωμαλεώτερος, *vel* ἰσχυρότερος, ρα, ρον.

ROBUSTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-robuſte.* ῥωμαλεώτατος, *vel* ἰσχυρότατος, άτη, ατον.

ROBUSTUS, a, um. *Robuſte.* ῥωμαλέος, έα, έον. *Fort, & ferme.* ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ εὔτονος, *vel* εὔρωστος, καὶ τὸ ον, ου. || Robuſtum corpus. τὸ σῶμα εὔρωστον. || Valdè Robuſtus. πολλὴν ἰσχὺν ἔχων. * μάλα εὐρώστως ἔχων. || Corpore Robuſto juvenis. τὸ σῶμα εὐρώστως διακείμενος ὁ νέος. || Robuſtus animus. ἡ ψυχὴ εὐρώστως ἔχων.

RODO, is, ſi, ſum, rodere. *Ronger.* τρώγω, *vel* κατατρώγω. (V. Anom.) acc.

ROGALIS, & e, is. *Qui concerne le bucher.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς πυρᾶς. * ὁ, ἡ, τὸ τῆς πυρκαιᾶς.

ROGANDUS, a, um. part. *Qu'on doit prier.* δεητέος, τέα, τέον. *Qu'on priera.* δεηθησόμενος, ένη, ενον.

ROGATIO, onis. Fœm. *Priere, requête.* ἡ δέησις, εως. * ἡ ἱκεσία, ίας. * ἡ λιτανεία, είας. *Interrogation, demande.* ἡ ἐρώτησις, εως. *Loi, ou ordonnance faite par le peuple.* τὸ ψήφισμα, ατος.

ROGATIUNCULA, æ. Fœm. *Petite priere.* τὸ δεημάτιον, ου. * ἡ εὐτελὴς δέησις, (εως.)

ROGATOR, oris. Maſc. *Qui demande.* ὁ αἰτητὴς, οῦ. *Qui prie.* ὁ δεητικὸς, οῦ. *Suppliant.* ὁ ἱκέτης, ου.

ROGATUS, a, um. *Prié.* δεηθεὶς, εῖσα, έν. *Demandé.* αἰτηθεὶς, εῖσα, έν. *Interrogé.* ἐρωτηθεὶς, θεῖσα, θέν.

ROGATUS, ûs. Maſc. V. ROGATIO.

ROGITATIO, onis. Fœm. *Requête ſouvent préſentée.* ἡ ἱκεσία, ίας. * ἀντιβόλησις, εως. *Ordonnance faite par le peuple.* τὸ ψήφισμα, ατος.

ROGITO, as, are. *Prier ſouvent.* πολλάκις, vel συχνάκις δέομαι. *Demander.* πολλάκις αἰτέω. *Interroger.* πολλάκις ἐρωτάω.

ROGO, as, avi, atum, are. *Prier.* δέομαι. fut. δεήσομαι. (V. Anom.) gen. perſ. acc. rei. * ἀντιβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠντιβόληκα. acc. perſ. *Demander.* αἰτέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc. perſ. acc. rei. *Interroger.* ἔρομαι. (V. Anom.) vel ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc à te Rogo. δέομαί σου τοῦτο. || Pro amicis aliquem Rogare. ὑπὲρ τῶν φίλων τινὸς δεῖσθαι. || Per Jovem omneſque Deos te Rogo. δέομαί σου πρὸς Διὸς καὶ πάντων τῶν Θεῶν. || Rogo vos Oroque, ut iſta audiatis. δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω ταῦτα ἀκοῦσαι. || Precor, ſupplico, & Rogo, me ſervari. δέομαι καὶ ἱκετεύω, καὶ ἀξιῶ σωθῆναι. || Rogo vos, Judices, ut ex æquo utrumque noſtrum audiatis. δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ταύτην δέησιν, ἐξ ἴσου ἡμῶν ἀμφοτέρων ἀκοῦσαι. || Rogo vos, ut huic opem feratis. ἀξιῶ ὑμᾶς, βοηθεῖν αὐτῷ. || Multis precibus aliquid Rogare. πολλὰς δεήσεις περί τινος ποιεῖσθαι. || Rem juſtam Rogare. δικαίαν δέησιν δεῖσθαι. * αἴτησιν ποιεῖσθαι δικαίαν. || Rogo vos atque oro, ut iſta faciatis. ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ταῦτα ποιεῖν. || Per liberos & uxores vos Rogo. πρὸς παίδων καὶ γυναικῶν ὑμᾶς ἱκετεύω.

ROGUS, i. Maſc. *Un bucher, pile de bois pour bruler les corps des morts.* ἡ πυρὰ, vel πυρκαιὰ, ᾶς.

ROMA, æ. Fœm. *Rome, Ville d'Italie, principale de la Chrétienté, autrefois capitale de tout le monde.* ἡ Ῥώμη, ης.

ROMANICUS, a, um. *Qu'on fait à Rome.* ῥωμαϊκὸς, κὴ, κόν.

ROMANUS, a, um. *Romain, de Rome.* ῥωμαῖος, αία, αῖον. || Romano more. ῥωμαϊκῶς.

RONCHUS. V. RHONCHUS.

RORALIS, & e, is. *De Roſée.* δροσερὸς, ρὰ, ρόν. *De roſée, ſemblable à la roſée.* ὁ καὶ ἡ δροσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RORARIUS, a, um. ut Rorarii milites. *Soldats armés à la légere.* οἱ γυμνῆται, ῶν. vel οἱ ψιλοὶ, ῶν.

RORATIO, onis, Fœm. *Chute de la roſée.* ὁ δροσισμὸς, οῦ. *Coulure des vignes.* ἡ ῥοὰς, άδος.

RORATUS, a, um. part. *Arroſé, mouillé de roſée.* ῥαντισθεὶς, vel δροσισθεὶς, εῖσα, έν. || Rorata pruina. ἡ δροσοπάχνη, ης.

RORESCO, is, ere. *Etre arroſé, ou mouillé de roſée.* δροσίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. Præt. paſſ. δεδρόσισμαι.

RORIFER, (eri) a, um. *Qui apporte la roſée.* ὁ καὶ ἡ δροσοφόρος, vel δροσοβόλος, καὶ τὸ ον, ου.

RORO, as, avi, atum, are. *Faire ou jeter de la roſée.* δροσίζω, F. ίσω, P. δεδρόσικα. acc. *Arroſer.* ῥαίνω, F. ανῶ, P. ἔρραγκα. acc. * ῥανίζω, F. ίσω, P. ἐρράνικα. acc. *Diſtiller goutte à goutte.* σταλάζω, F. άξω, P. ἐστάλαχα. || Rorat. *Il fait roſée.* δροσίζει.

RORULENTUS, a, um. *Couvert ou plein de roſée.* ὁ καὶ ἡ δροσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πολύδροσος, καὶ τὸ σον, ου.

ROS, roris. Maſc. *Roſée.* ἡ δρόσος, ου. || Rori ſimilis. *Semblable à la roſée.* ὁ καὶ ἡ δροσοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

ROSA, æ. Fœm. *Une roſe, fleur.* τὸ ῥόδον, ου. *Roſier.* ἡ ῥόδη, ης. || Roſarum liquor. τὸ ῥοδόσταγμα, ατος.

ROSACEUM, ei. Neut. *De l'huile roſat.* ἡ ῥοδωνία, ίας. * τὸ ἔλαιον ῥόδινον, ου.

ROSACEUS, a, um. *De roſes.* ῥόδινος, ίνη, ινον.

ROSARIUM, ii. Neut. *Roſier : lieu où il y a des roſiers plantés.* ὁ ῥοδὼν, ῶνος. * ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς. *Chapelet.* ὁ τῶν ἀγγελικοπροσφωνημάτων στέφανος, ου.

ROSCIDUS, a, um. *Mouillé de roſée.* δροσερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ δροσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Sur lequel il y a de la roſée.* ὁ καὶ ἡ ἔνδροσος, καὶ τὸ σον, ου. || Roſcida pruina. V. RORATUS.

ROSETUM, i. Neut. *Un lieu planté de roſiers.* ὁ ῥοδὼν, ῶνος.

ROSEUS, a, um. *De roſes.* ῥόδινος, ίνη, ινον. * ῥόδιος, ία, ιον. *Vermeil comme roſes.* ῥοδωπὸς, πὴ, πόν. *Reſſemblant aux roſes.* ὁ καὶ ἡ ῥοδοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

ROSIO, onis. Fœm. *L'action de ronger.* ἡ βρῶσις, εως. *Morſure.* ὁ δηγμὸς, οῦ. * τὸ δῆγμα, ατος.

ROSMARINUS, Roriſmarini : & ROSMARIS, Roriſmaris. Maſc. *Romarin, herbe.* ἡ λιβανωτὶς, ίδος.

ROSTELLUM, i. Neut. *Un petit bec.* τὸ ῥαμφίδιον, ίου. *Muſeau, groin.* τὸ ῥυγχίον, ίου.

ROSTRATUS, a um. *Qui a un bec.* ῥυγχωτὸς, τὴ, τόν. || Roſtratæ naves. χαλκέμβολοι νῆες.

ROSTRO, as, are. *Bequeter, piquer ou donner du bec.* ῥαμφόω, ῶ, ώσω, ἐρράμφωκα. acc. *du muſeau ou groin.* ῥυγχόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐρρύγχωκα. acc.

ROSTRUM, i. Neut. *Bec.* τὸ ῥάμφος, εος, ους. *Muſeau, groin.* τὸ ῥύγχος, εος, ους. * ἡ προτομὴ, ῆς. *L'éperon, le bout de la proue d'un navire.* ἡ ἔμβολος, vel τὸ ἔμβολον, ου. Roſtra. τὰ ἔμβολα, ων. || Roſtro fodere. ῥαμφορύττω, F. ύξω, P. ἐρραμφόρυχα. acc. *Fouir avec le muſeau ou groin.* ῥυγχορύττειν, ττω, F. ξω, P. ἐρρυγχόρυχα. acc.

ROTA, æ. Fœm. *Une roue.* ὁ τροχὸς, οῦ. || Rotæ ſimilis. ὁ καὶ ἡ τροχοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Rotas facere. τροχοποιεῖν, έω, F. ήσω, P. τετροχοποίηκα.

ROTALIS, & e, is. *Qui appartient à une roue.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ τροχοῦ. *Rond comme une roue.* τροχιαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ περιφερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

ROTATIM. adv. *En rond.* κύκλῳ. *Comme une roue.* τροχοειδῶς.

ROTATIO, onis. Fœm. *L'action de tourner en rond.* ἡ γύρωσις, εως. * ἡ κύκλωσις, εως.

ROTATUS, a, um. part. *Tourné en rond.* γυρωθεὶς, vel κυκλωθεὶς, θεῖσα, θέν.

ROTO, as, avi, atum, are. *Faire tourner en rond.* γυρόω, ῶ, F. ώσω, P. γεγύρωκα. acc. * κυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύκλωκα. acc. *Rouler, ou*

tourner autour. περιστρέφω, F. ψω, P. περιέστρεφα. acc. * περιελίττω, F. ξω, P. περιείλιχα. acc. *Tourner en façon de roue.* περιδινέω, ῶ, F. ήσω, P. περιδεδίνηκα. acc.

ROTULA, æ. Fœm. *Petite roue.* τὸ τροχίλιον, ἰυ. * ὁ τροχίσκος, ου.

ROTUNDATIO, onis. Fœm. *Arrondiſſement.* ἡ στρογγύλωσις, εως. *Tour en rond.* τὸ γύρωμα, ατος.

ROTUNDE. adv. *Rondement, en rond.* στρογγύλως. * κυκλοτερῶς. *Bien, juſtement.* κόμψως.

ROTUNDITAS, atis. Fœm. *Rondeur.* ἡ στρογγυλότης, ητος. * ἡ περιφέρεια, ας.

ROTUNDO, as, avi, atum, are. *Arrondir, faire rond.* στρογγυλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστρογγύλωκα. acc. * κυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύκλωκα. acc. || Ad volubilitatem Rotundare. εὔκυκλον ποιεῖν.

ROTUNDUS, a, um. *Rond.* στρογγύλος, λη, λον. * ὁ καὶ ἡ κυκλοτερὴς, *vel* περιφερὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Rotundo ambitu. κυκλῷ. || Qui, quæ, quod eſt Rotundâ facie. ὁ καὶ ἡ στρογγυλοπρόσωπος, καὶ τὸ πον. || Ore Rotundo loqui. στρογγυλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐστρογγύλικα. || Rotundo ſimilis. ὁ καὶ ἡ στρογγυλοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

R U

RUBEDO, inis. Fœm. V. RUBOR.

RUBEFACIO, is, feci, factum, ere. *Rougir, rendre rouge.* ἐρυθραίνω, F. ανῶ, P. ἠρύθραγκα. acc. * φοινίσσω, F. ξω, P. πεφοίνιχα. acc.

RUBEFACTIO, onis. Fœm. *Rougiſſement.* ἡ ἐρύθρανσις, εως. * ἡ φοίνιξις, εως.

RUBEFACTUS, a, um. part. *Rougi.* ἐρυθρανθεὶς, θεῖσα, θέν.

RUBELLIO, onis. Maſc. *Rouget, poiſſon.* ὁ ἐρυθρῖνος, ου, *vel* ἐρύθρινος, ου.

RUBELLUS, a, um. *Tirant ſur le rouge, rougeâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρυθρος, καὶ τὸ ον, ου. || Rubellum vinum, *vel* Rubellum. ὁ κιῤῥὸς οἶνος.

RUBEO, es, bui, ere. *Etre rouge, devenir rouge.* ἐρυθραίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. Præt. paſſ. ἠρύθραμμαι. * ἐρευθιάω, ῶ, F. άσω, P. ἠρευθίακα.

RUBER, (bri) bra, brum. *Rouge.* ἐρυθρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἐνερευθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Qui, quæ, quod eſt capillis Rubris. ὁ καὶ ἡ ἐρυθρόθριξ, τριχος. || Rubro ſimilis. ὁ καὶ ἡ ἐρυθροειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Rubro colore inficere. ἐρυθραίνω, F. ανῶ, P. ἠρύθραγκα. acc. || Rubro colore tinctus. ὁ καὶ ἡ ἐρυθροβαφὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

RUBESCO, is, ere. V. RUBEO.

RUBETA, æ. Fœm. *Grenouille venimeuſe, qui vit dans les buiſſons.* ὁ φρῦνος, ου.

RUBETUM, i. Neut. *Un lieu où croiſſent les ronces, buiſſonniere.* ἡ βατὼν, ῶνος.

RUBEUS, a, um. *Rouge.* V. RUBER. *De ronce.* βάτινος, ίνη, νον.

RUBIA, æ. Fœm. *Garance, herbe.* τὸ ἐρυθρόδανον, *vel* τὸ ἐρευθέδανον, ου. || Rubiæ radice tinctus. ἐρυθροδανωμένος, ένη, ενον.

RUBICUNDULUS, a, um. *Un peu rouge.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρυθρος, καὶ τὸ θρον, ου.

RUBICUNDUS, a, um. *Fort rouge.* ἐρυθραῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ὑπερέρυθρος, καὶ τὸ θρον, ου.

RUBIDUS, a, um. *Rougeâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρυθρος, καὶ τὸ θρον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἐνερευθὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

RUBIGINOR, aris, ari. *Se rouiller.* ἰόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἴωμαι.

RUBIGINOSUS, a, um. *Rouillé.* ὁ καὶ ἡ ἰώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Gâté, ou plein de nielle.* ὁ καὶ ἡ ἐρυσιβώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RUBIGO, inis. Fœm. *Rouille.* ὁ ἰὸς, ἰοῦ. *Nielle, rouille des bleds.* ἡ ἐρυσίβη, ης. || Rubiginem contrahere. ἰοῦσθαι, όομαι. fut. paſſ. ιωθήσομαι. Præt. paſſ. ἴωμαι. || Rubiginem ſentire. ἐρυσιβοῦσθαι, όομαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἠρυσίβωμαι.

RUBOR, oris. Maſc. *Rougeur.* τὸ ἔρευθος, εος, ους. * τὸ ἐρύθημα, ατος. || Rubore ſuffundi. ἐρυθριᾷν, άω, F. άσω, P. ἠρυθρίακα. V. ERUBESCO. *Avoir honte.* αἰσχύνομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι. Præt. paſſ. ᾔσχυμμαι. || Rubore inficio. ἐρυθραίνω. V. RUBER.

RUBRICA, æ. Fœm. *Terre rouge.* ἡ μίλτος, ου. || Rubricâ notare. μιλτοῦν, όω, F. ώσω, P. μεμίλτωκα. acc. || Rubricæ ſimilis. ὁ καὶ ἡ μιλτοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

RUBRICETA, æ. Fœm. *Du fard, du vermillon.* ὁ ἀνδρείκελος, ου.

RUBRICOSUS, a, um. *Où il y a quantité de terre rouge, ou vermillon.* ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RUBUS, i. Maſc. *vel* Fœm. *Une ronce.* ἡ βάτος, ου. || Rubis plenus. ὁ καὶ ἡ βατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. || Idæus Rubus. ἡ βάτος ἰδαία.

RUCTATOR, oris. Maſc. *Un roteur, qui rotte.* ὁ ἐρεύγων, (οντος) ουσα, ον.

RUCTATRIX, icis. Fœm. *Celle qui rotte.* ἡ ἐρεύγουσα, ης. *Qui fait roter.* ἡ ἐρευκτικὴ, ῆς.

RUCTATUS, a, um. part. *Rotté, jetté en rottant.* ἀπερευχθεὶς, *vel* ἀπερυγεὶς, εῖσα, έν.

RUCTO, as, avi, atum, are, & RUCTOR, aris, atus ſum, ari. *Roter.* ἐρεύγω, F. ξω, P. ἤρευχα. acc. * ἐρεύγομαι fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἠρευξάμην. acc.

RUCTUOSUS, a, um. *Qui fait ſouvent roter.* ὁ καὶ ἡ ἐρευγματώδης, *vel* ἐρυγματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RUCTUS, ûs. Maſc. *Rot.* ἡ ἐρυγὴ, ῆς. * ὁ ἐρυγμὸς, *vel* ἐρευγμὸς, οῦ. || Qui, quæ, quod Ructus movet. V. RUCTUOSUS.

RUDENS, entis. Maſc. *vel* Fœm. *Cable, groſſe corde qui prend du haut du mât à la poupe du navire.* ὁ κάλως, ω, (4. decl.) *vel* ωος, (5. declin.) * τὸ πρότονον, ου. *vel* ὁ πρότονος, ου. *La groſſe corde avec laquelle on attache le navire au bord.* τὸ πρυμνήσιον, ἰου. *Une groſſe corde.* τὸ πεῖσμα, ατος. || Rudentes intorquens. ὁ καὶ ἡ καλωστρόφος, καὶ τὸ φον, ου. || Rudentem omnem movere. πάντα κάλων σείειν, σείω, F. σείσω, P. σέσεικα.

RUDERATIO, onis. Fœm. *Bourdage, pavé fait de pierres de quelque vieux bâtiment ruiné, pilées avec de la chaux & du ſable.* ἡ ἐρειπίωσις, εως.

RUDERATUS, a, um. *Pavé de cette maniere.* ἐρειπιωτὸς, τὴ, τόν. * ἐρειπιωθεὶς, θεῖσα, θέν.

RUDERO,

RUDERO, as, avi, atum, are. *Paver de cette maniere.* V. RUDERATIO. ἐρειπιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρειπίωκα. acc.

RUDETUM, i. Neut. *Un lieu plein de décombres, de platras.* ὁ ἐρειπιώδης τόπος.

RUDIARIUS, ii. Maſc. *Qui a eu ſon congé, (parlant d'un gladiateur).* ὁ ἀπολαξάμενος, ου.

RUDICULA, æ, Fœm. *Une petite verge, ou ſpatule.* τὸ σπαθίδιον, ίου. * ἡ σπαθὶς, ίδος.

RUDIMENTUM, i. Neut. *Les premiers commencemens ou principes de quelque art.* ἡ προπαιδεία, είας. * τὸ προπαίδευμα, ατος. * τὰ στοιχεῖα, είων. || Rudimentum ponere. στοιχειοῦσθαι, όομαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἐστοιχείωμαι. || Aliquem Rudimentis inſtituere, inſtruere. στοιχειοῦν, όω, F. ώσω, P. ἐστοιχείωκα. acc. perſ. || Rudimentis literarum inſtructus. προπαιδευθεὶς, εῖσα, έν.

RUDIOR, & ius, oris. compar. *Plus groſſier, plus ignorant.* ἀπειρότερος, έρα, ερον. * ἀδαέστερος, έρα, ερον. gen. *Plus groſſier, plus mal travaillé.* ἀκατεργαστότερος, έρα, ερον.

RUDIS, is. Fœm. *Une verge, ou ſpatule de bois non polie.* ἡ σπάθη, ης.

RUDIS, & e, is. *Rude, non ajuſté.* ὁ καὶ ἡ αὐτόσκευος, καὶ τὸ ον. * ὁ καὶ ἡ ἀσκεύαστος, καὶ τὸ στον. *Non poli.* ὁ καὶ ἡ ἄξεστος, καὶ τὸ στον, ου. *Ignorant.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, καὶ τὸ ρον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀδαὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, καὶ τὸ ον, ονος. gen. *Ruſtique.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, καὶ τὸ κον, ου. *Rude, ſevere & cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Non travaillé.* ὁ καὶ ἡ ἀκατέργαστος, καὶ τὸ στον, ου. *Qui eſt ſans forme.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, καὶ τὸ φον, ου. *ſans ordre.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, καὶ τὸ στον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Literarum Rudis. τῶν γραμμάτων ἄπειρος. || Artium Rudis. τῆς παιδείας ἀπείρως ἔχων. || Aliarum rerum rudis. τῶν ἄλλων ἀπείρως ἔχων. || Rerum omnium Rudis. πάντων πραγμάτων ἄπειρος. || Rudis ad bellum. πρὸς τοὺς πολέμους ἄπειρος, *ſeu* ἀπείρως ἔχων. || In Jure Rudis. περὶ τοῦ δικαίου ἀπείρως ἔχων. || Rudis & indigeſta moles. ἀνάρμοστος καὶ ἀνεξέργαστος ὄγκος.

RUDISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-groſſier.* Vide in RUDIOR, mutando (ερος) in (ατος) ut ἀπειρότατος, άτη, ατον.

RUDITAS, atis. Fœm. *Ignorance.* ἡ ἀπειρία, ίας.

RUDO, is, ere. *Braire comme un âne.* ὀγκάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὠγκησάμην.

RUDUS, deris, Neut. *Moilons, platras, ruines de bâtimens, &c.* τὸ ἐρείπιον, ίου.

RUFEO, es, & RUFESCO, is, ere. *Devenir roux.* πυῤῥιάζω, F. άσω, P. πεπυῤῥίακα. * πυῤῥίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. Præt. paſſ. πεπύῤῥισμαι.

RUFITAS, atis, Fœm. V. RUFUS color.

RUFO, as, avi, atum, are. *Rouſſir, rendre roux.* πυῤῥίζω, F. ίσω, P. πεπύῤῥικα. acc.

RUFULUS, a um. *Un peu roux.* ὁ καὶ ἡ ὑπόπυῤῥος, καὶ τὸ ον, ου.

RUFUS, a, um. *Roux.* πυῤῥὸς, ῥὰ, ῥόν. * ξανθὸς, θὴ, θόν. || Rufus color. ἡ πυῤῥότης, ητος. || Qui, quæ, quod eſt Rufis pilis, *vel* crinibus. *Qui a le poil roux.* ὁ καὶ ἡ πυῤῥότριχος, καὶ τὸ χον, ου. * ὁ καὶ ἡ πυῤῥόθριξ, τριχος.

RUGA, æ. Fœm. *Ride.* ἡ ῥυτὶς, ίδος. *Pli.* ἡ πτυχὴ, ῆς. || Rugam, *vel* Rugas trahere, *vel* contrahere. Vide RUGO, as. || Rugæ veſtium αἱ τῶν ἐσθήτων φλιδόνες, ων, *vel* πτυχαὶ, ῶν.

RUGATUS, a, um. part. *Ridé.* ἐῤῥυτιδωμένος, ένη, ένον. * ῥυτιδωτὸς, τὴ, τόν. *Qui eſt plié.* ὁ καὶ ἡ πτυχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RUGIO, is, givi, *vel* gii, gitum, ire. *Rugir comme un Lion.* βρυχάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. ἐβρυχησάμην.

RUGITUS, ûs, Maſc. *Rugiſſement.* ὁ βρυχηθμὸς, οῦ. || Rugitus edere. *Idem* quod RUGIO.

RUGO, as, avi, atum, are. *Se rider.* ῥυτιδόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἐῤῥυτίδωμαι. *Se plier.* πτυχάομαι, ῶμαι. fut paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἐπτύχωμαι.

RUGOSUS, a, um. *Plein de rides, ridé.* ὁ καὶ ἡ ῥυτιδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui a des plis.* ὁ καὶ ἡ πτυχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

RUIDUS, *vel* RUVIDUS, a, um. *Apre, mal poli.* ὁ καὶ ἡ ἄξεστος, καὶ τὸ ον, ου. * τραχὺς, (έος) χεῖα, χύ.

RUINA, æ. Fœm. *Ruine, chute.* ἡ πτῶσις, *vel* κατάπτωσις, εως. * τὸ κατάπτωμα, ατος. *Mort.* ὁ ὄλεθρος, ου. *Perdition.* ἡ ἐξώλεια, ας. *Calamité.* ἡ συμφορὰ, ᾶς. *Ruine d'un vieux bâtiment.* τὰ ἐρείπια, ίων. || Ruinam agere, facere. V. RUO.

RUINOSUS, a, um. Cic. *Ruineux.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, καὶ τὸ μον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὔπτωτος, καὶ τὸ τον, ου.

RULLA, æ. Fœm. *Curette, inſtrument de fer qui ſert à nétoyer le ſoc de la charrue.* τὸ σκεῦος γεωργικὸν βελοειδές.

RUMA, æ. Fœm. *Mammelle.* ἡ θηλὴ, ῆς. * ὁ μαστὸς, οῦ.

RUMEN, inis. Neut. *Le haut du ventricule des bêtes qui ruminent.* ὁ κεκρύφαλος, ου. V. RUMA.

RUMENTUM, i. Neut. V. ABRUPTIO.

RUMEX, icis. Maſc. *Oſeille, & Patience, herbe.* τὸ λάπαθον, ου.

RUMIFERO, & RUMIGERO, as, are. *Faire courir un bruit.* διαθρυλλέω, ῶ, F. ήσω, P. διατεθρύλληκα. acc. * διαφημίζω, F. ίσω, P. διαπεφήμικα. acc.

RUMIGO, as, are. V. RUMINO.

RUMINATIO, onis. Fœm. *L'action de ruminer, ou remâcher.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ. *de ruminer ou repaſſer dans ſon eſprit.* ἡ ἀναμάστησις, εως.

RUMINO, as, avi, atum, are, & RUMINOR, aris, ari. *Ruminer.* μηρυκάζω, F. άσω, P. μεμηρύκακα. *Repaſſer dans ſon eſprit, ruminer.* ἀναμασάομαι, ῶμαι. fut. ήσομαι. Aor. 1. ἀνεμασησάμην.

RUMIS, is. Fœm. V. RUMA.

RUMO, as, are. (*Obſoletum*) *Donner la mammelle.* θηλάζω, F. άσω, P. ακα. acc.

RUMOR, oris. Maſc. *Renommée, bruit de ville.* ὁ θρύλλος, ου. * ἡ φήμη, ης. * ὁ θρόος, οῦς; όου, οῦ. *Faveur.* ἡ σπουδὴ, ῆς. || Rumor eſt. *Le bruit eſt, ou court que.* λόγος ἐστί. Infinit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rumor ſpargitur, eum interiiſſe. φήμη κατασκεδάννυται περὶ αὐτοῦ, ὡς τεθνεῶτος. || Rumor percrebuit, Regem extinctum eſſe. διέδωκεν ἡ φήμη, ὡς τέθνηκεν ὁ Βασιλεύς. || Statim Rumor emerſit, quòd. ταχὺ προῆλθε φήμη, ὡς. || Manat Rumor. φήμη ῥέει. || Hic Rumor per urbem vagatur. φήμη αὕτη κατὰ πόλιν πλανᾶται. || Rumor eſt de iſtis inſidiis. ταύτης ἐπιβουλῆς φήμη γίνεται. || Rumorem ſpargere. φήμην κατασκεδάσαι, *vel* διασκεδάζειν. * λόγον διαδιδόναι. || Rumor ſine auctore. ἀδέσποτος φήμη. || Multus erat Rumor circa Theſſaliam & ubique. πολὺς ἦν λόγος κατὰ Θετταλίαν, καὶ πανταχοῦ. || Accepimus illum Rumorem atque famam. παρειλήφαμεν τόνδε τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην. || Rumorem de aliquo diſſeminare. φήμην περί τινος ἐγκατασπείρειν || Ut Rumor eſt. ὡς λόγος. || Rumor in civitate ſparſus eſt. λόγος διεδόθη εἰς τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῇ πόλει ἐσκεδάσθη. || Quem in luctu verſari Rumor eſt. ὃν λόγος ἔχει πένθος ἄγειν. || Hunc Rumorem per totam Græciam fudit. τοῦτον λόγον εἰς πᾶσαν Ἑλλάδα διέδωκε. || Multus Rumor hac de re excitatus eſt. πολὺς λόγος περὶ τούτου ἐγήγερται. || Rumor hic ex Corintho fluxit. κατέβη ἐκ Κορίνθου ὁ λόγος. || Urbes omnes hujuſmodi Rumoribus implevit. ἁπάσας πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησε. || Hic Rumor ad nos manavit. εἰς ἡμᾶς διεφοίτησεν ὅδε ὁ λόγος. || Vulgi Rumores ſequi. ταῖς τῶν πολλῶν ἕπεσθαι φήμαις. || Rumor ad nos pervenit. προσέπεσεν ἡμῖν ἡ φήμη.

RUMPO, is, rupi, ruptum, mpere. *Rompre.* ἄγνυμι. (V. Anom.) acc. * ῥηγνύω, F. ῥήξω. (V. Anom.) acc. *Caſſer.* θραύω, F. αύσω, P. τέθραυκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Invidiâ Rumpi, ὑπὸ φθόνου διαῤῥήγνυσθαι. || Etiamſi Rumpantur horum nonnulli. κἂν διαῤῥαγῶσί τινες αὐτῶν. || Fœdus Rumpere. τὴν συνθήκην λύειν, *vel* διαλύειν. || Moram Rumpere. τὴν βραδυτῆτα ῥῆξαι. || Veterum decreta Rumpere. τὰς τῶν πάλαι ψήφους διαῤῥῆξαι. || Silentium Rumpere. τὴν σιωπὴν λύειν, *vel* ῥηγνύειν.

RUMUSCULUS, i. Maſc. *Petit bruit.* τὸ θρυλλίδιον, *vel* λογίδιον, ίου.

RUNA, æ. Fœm. *Une ſorte de dard large par la pointe.* τὸ ἀκόντιον πλάταιχμον, ου.

RUNCA, & RUNCINA, æ. Fœm. *Une ſcie.* ὁ πρίων, ονος.

RUNCATIO, onis. Fœm. *L'action de ſarcler.* ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

RUNCATOR, oris. Maſc. *Sarcleur.* ὁ βοτανιστὴς, οῦ.

RUNCO, as, avi, atum, are. *Sarcler.* βοτανίζω, F. ίσω, P. βεβοτάνικα.

RUO, is, rui, ruitum, ere. *Tomber.* πίπτω, fut. πεσοῦμαι (V. Anom.) *Tomber de haut en bas.* καταφέρομαι. fut paſſ. κατενεχθήσομαι. (V. φέρω in Anom.) *Tomber en ruine.* καταβάλλομαι. fut. paſſ. καταβληθήσομαι. (V. βάλλω in Anom.) *Se jetter avec impétuoſité.* ὁρμάω, ῶ, F. ήσω, P. ὥρμηκα. *Jetter par terre, démolir.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. * καταῤῥίπτω, F. ψω, P. κατέῤῥιφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ruere in deterius. πρὸς τὸ χεῖρον ἐπιῤῥεῖν. * ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταπίπτειν. * εἰς χεῖρον φέρεσθαι. || Ita præcipites in vitium Ruebant. οὕτω πρηνεῖς κατὰ τῆς κακίας ἐφέροντο.

RUPES, is. Fœm. *Une roche, un rocher.* ἡ πέτρα, ας. *Rocher rompu & eſcarpé.* ἡ ῥαχία, ίας. * ἡ ἀποῤῥὼξ, ῶγος.

RUPICAPRA, æ. Fœm. *Un chamois.* ἡ αἴξ, (αἰγὸς) ἀγρία.

RUPTIO, onis. *Rupture.* ἡ ῥῆξις, *vel* διάῤῥηξις, εως. *Fracture.* ἡ κλάσις, εως.

RUPTOR, oris. Maſc. *Qui rompt.* ὁ διαῤῥηκτὴς, οῦ. *Qui caſſe.* ὁ κλαστὴς, οῦ.

RUPTUS, a, um. part. *Rompu.* διαῤῥαγεὶς, *vel* ῥαγεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * ἐῤῥωγὼς, (ότος) γυῖα, γός, *Caſſé.* κλασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Rompu ou incommodé d'une deſcente de boyau.* κηλητικὸς, κὴ, κόν.

RUPUS, i. Maſc. *Avantin de vigne.* ὁ ὦσχος, ου. * ἡ ὤσχη, ης. * τὸ ὠσχίον, ίου.

RURESTRIS, & e, is. V. RURALIS.

RURALIS, & e, is. *Rural, des champs.* ἀγροικικὸς, κὴ, κόν.

RURICOLA, æ. Fœm. *Qui demeure en campagne.* ὁ καὶ ἡ ἄγραυλος, ου. *Un Villageois.* ὁ ἄγροικος, *vel* ἀγροῖκος, ου. * ὁ ἀγρότης, ου. *Un laboureur.* ὁ γεωργὸς, οῦ.

RURIGENA, æ. Maſc & Fœm. *Qui demeure aux champs.* ὁ καὶ ἡ ἄγραυλος, *vel* ἄγροικος, ου.

RURO, as, & RUROR, aris, ari. V. RUSTICOR.

RURSUM, & RURSUS. adv. *De nouveau.* αὖθις. * εἰσαῦθις. * πάλιν. *Derriere.* ὀπίσω.

RUS, ruris. Neut. *Les champs, la campagne.* ὁ ἀγρὸς, οῦ. *Maiſon de campagne.* ἡ ἀγροικία, ίας. || Ruri habitare, *vel* eſſe. εἶναι ἀγρόθι, *vel* ἐν ἀγρῷ. V. RUSTICOR. || Redire Rure. ἀγρόθεν, *vel* ἐξ ἀγροῦ ἐπανελθεῖν. || Ire Rus. ἀγρόνδε, *vel* εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι. || Qui, quæ, quod Ruri manet. ὁ καὶ ἡ ἀγρονεμὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

RUSCARIUS, a, um. Ruſcaria falx. *Faucille à couper le myrte ſauvage.* ἡ δρεπάνη ὀξυμυρσινοτόμος.

RUSCUM, i. Neut. & RUSCUS, i. Maſc. *Bruſc, Myrte ſauvage, arbriſſeau.* ἡ ὀξυμυρσύνη, *vel* χαμαιμυρσύνη, ης.

RUSPOR, aris, ari. depon. *Chercher diligemment.* ἐρευνάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρεύνηκα. acc.

RUSSUS, & RUSSEUS, a, um. *Rougeâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑποπύῤῥος, καὶ τὸ ον, ου.

RUSTICANUS, a, um. *Ruſtique, des champs.* ἀγροικικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἀγροδίαιτος, καὶ τὸ τον, ου. || Vir Ruſticanus. ὁ ἄγροικος ἀνήρ.

RUSTICARIUS, a, um. *Appartenant aux laboureurs.* γεωργικὸς, κὴ, κόν.

RUSTICATIM. adv. *Ruſtiquement.* ἀγροίκως. * ἀγροικικῶς. *Par les champs ou villages.* κατ' ἀγρούς.

RUSTICATIO, onis. Fœm. *Demeure aux champs.* ἡ ἀγροικία, *vel* ἀγραυλία, ίας.

RUSTICE. adverb. *En villageois, en payſan.* ἀγροίκως. * ἀγροικικῶς. *Lourdement, ruſtiquement.* σκαιῶς.

RUSTICITAS, atis. Fœm. *Ruſticité.* ἡ ἀγρότης, *vel* ἀγριότης, ητος. *Lourdiſe.* ἡ σκαιότης, ητος. *Incivilité.* ἡ ἀπειροκαλία, ας.

RUSTICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se tenir ou demeurer aux champs.* ἀγραυλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγραύληκα.

RUSTICULA, æ. Fœm. *Beccaſſe, oiſeau.* ὁ σκολόπαξ, ακος.

RUSTICULUS, a, um. *Un peu ruſtique.* ὁ καὶ ἡ ὑπάγροικος, καὶ τὸ κον, ȣ.

RUSTICUS, a, um. *Ruſtique, des champs.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Lourdaut.* σκαιὸς, ὰ, όν. || Res ruſticæ. τὰ τῶν ἀγροίκων. * τὰ ἐν ἀγρῷ ὄντα. || Ruſtica mulier. *Une payſanne.* ἡ ἄγροικος γυνή. * ἡ ἀγροτέρα γυνή.

RUSTICUS, i. Maſc. *Un payſan.* ὁ ἄγροικος, ȣ. ὁ ἀγρότερος, ȣ.

RUTA, æ. Fœm. *Rue, herbe.* τὸ πήγανον, ȣ. || Rutæ ſimilis. *Semblable à la rue.* ὁ καὶ ἡ πηγανοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

RUTABULUM, i. Neut. *Un fourgon.* τὸ τȣ̃ ἀρτοποιȣ̃ πυροκαυϛικόν. * τὸ σκάλευθρον, *vel* σκάλαθρον, ȣ.

RUTACEUS, a, um. *De rue.* ὁ καὶ ἡ πηγανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

RUTATUS, a, um. *Mêlé avec de la rue.* πηγανωτὸς, τὴ, τόν.

RUTELLUM, i. Neut. *Pelle de bois.* τὸ σκαφίδιον, ίȣ.

RUTILLATUS, a, um. *Jauni comme l'or.* ξανθισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

RUTILESCO, is, ere. *Reluire comme l'or.* πυῤῥιάω, ῶ, F. άσω, P. πεπυῤῥίακα. * ξανθίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. Præt. paſſ. ἐξάνθισμαι.

RUTILO, as, avi, atum, are. *Faire reluire comme l'or, jaunir.* ξανθίζω, F. ίσω, P. ἐξάνθικα. acc. *Jetter une lueur comme l'or, reluire.* πυῤῥίζω, F. ίσω, P. πεπύῤῥικα. * ξανθίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. Præt. paſſ. ἐξάνθισμαι.

RUTILUS, a, um. *De couleur jaune comme l'or, reluiſant.* πυῤῥὸς, ὰ, όν. * ξανθὸς, θὴ, θόν. *Rouge.* ἐρυθρὸς, θρὰ, θρόν. *Rouge & enflammé.* πυρόεις, (ἔντος) όεσσα, όεν.

RUTRUM, i. Neut. *Rabot, pour remuer le mortier.* τὸ σκαφεῖον, ȣ. * τὸ σκάλευθρον, ȣ.

S A

SABBATUM, i. Neut. *Le Sabbat, fête des Juifs : le Samedi.* τὸ σάββατον, ȣ.

SABBATARIUS, ii. Maſc. *Qui obſerve le Sabbat.* ὁ σαββατίζων, οντος.

SABBATISMUS, i. Maſc. *Célébration du Sabbat.* ὁ σαββατισμὸς, ȣ̃.

SABBATIZO, as, are. *Célébrer, ou obſerver le Sabbat.* σαββατίζω, F. ίσω, P. σεσαββάτικα.

SABINA, æ. Fœm. *Sabine, herbe.* τὸ βράθυ, εος. * τὸ βάραθρον, ȣ. * ἡ βράθυς, υος.

SABUCUS, i. Fœm. V. SAMBUCUS.

SABULETUM, i. Neut. *Sablonniere.* ὁ ἀμαθὼν, *vel* ψαμαθὼν, ῶνος.

SABULO, onis. Maſc. *Du ſable.* ἡ ψάμμος, *vel* ἄμμος, ȣ. * ἡ ψάμαθος, *vel* ἄμαθος, ȣ.

SABULOSUS, a, um. *Sablonneux.* ὁ καὶ ἡ ἀμμώδης, *vel* ψαμμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

SABULUM, i. Neut. V. SABULO.

SABURRA, æ. Fœm. *Gros ſable dont on charge le fond d'un navire, pour l'affermir contre la tempête.* τὸ ἕρμα, ατος.

SABURRATUS, a, um. part. *Chargé de ſable contre la tempête & les vents.* ἑρματισθεὶς, εῖσα, έν. *Qui a le ventre plein, ſaoul.* σίτȣ πλησθεὶς, εῖσα, έν.

SABURRO, as, avi, atum, are. *Charger de ſable contre les vents & tempêtes.* ἑρματίζω, F. ίσω, P. ἡρμάτικα. acc.

SACCARIA, æ. Fœm. *Métier de vendre des ſacs.* ἡ σακκοπωλικὴ, ῆς.

SACCARIUS, a, um. *Qui porte un ſac.* ὁ καὶ ἡ σακκοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SACCATUS, *vel* SACCELLATUS, a, um. part. *Paſſé par un ſac.* σεσακκισμένος, ένη, ένον.

SACCELLO, as, are. *Couler ou paſſer par un ſac.* σακκίζω, F. ίσω, P. σεσάκκικα. acc.

SACCHARUM, i. Neut. *Du ſucre.* τὸ σάκχαρον, ȣ.

SACCIPERIUM, ii. Neut. *Beſace, ou bougette.* ἡ σακκοπήρα, ας. *Gibeciere.* τὸ μαρσύπιον, ίȣ.

SACCULARIUS, ii. Maſc. *Coupeur de bourſes.* ὁ βαλαντιοτόμος, ȣ.

SACCULUS, i. Maſc. *Sachet, petit ſac.* τὸ σακκίον, ίȣ. *Petite bourſe.* τὸ θυλάκιον, *vel* βαλάντιον, ίȣ. *Petite poche.* τὸ πηράτιον, ίȣ.

SACCUS, ci, Maſc. *Sac.* ὁ σάκκος, ȣ. * ὁ θύλακος, ȣ. *Poche.* ἡ πήρα, ας. || Saccum, *vel* Saccos ferens, V. SACCARIUS.

SACELLUM, i. Neut. *Un petit temple, une chapelle.* τὸ ναΐδιον, ίȣ.

SACER, (cri), a, um. *Sacré, dédié à Dieu.* ἱερὸς, ρὰ, ρόν. *Saint.* ὅσιος, ία, ιον. *Déteſtable, exécrable.* ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ κατάρατος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Ignis Sacer. *Ereſipele, maladie.* τὸ ἐρυσίπελας, ατος. || Morbus Sacer. V. COMITIALIS morbus.

SACERDOS, otis. Maſc. & Fœm. *Prêtre.* ὁ ἱερεύς, έως. *Sacrificateur.* ὁ ἱεροφάντης, ȣ. *Une Religieuſe.* ἡ ἱέρεια, ας.

SACERDOTALIS, & e, is. *Sacerdotal, de Prêtre.* ἱερατικὸς, κὴ, κόν. *De ſacrificateur.* ἱεροφαντικὸς, κὴ, κόν.

SACERDOTISSA, æ. Fœm. *Prêtreſſe* ἡ ἱέρεια, είας.

SACERDOTIUM, ii. Neut. *Sacerdoce, Prêtriſe.* ἡ ἱεροσύνη, ης. * ἡ ἱερατεία, ας.

SACOMA, atis. Neut. *Equivalent.* τὸ σήκωμα, ατος. *Contre-poids.* τὸ ἀντίῤῥοπον, ȣ.

SACRAMENTUM, i. Neut. *Serment.* ὁ ὅρκος, ȣ. *Serment religieuſement fait.* ἡ ὁρκομωσία, ίας. *Sacrement:* τὸ ἱερὸν, ȣ̃. || Adigere Sacramento. *Contraindre par ſerment à dire ou à faire.* ἐξορκȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. ἐξώρκωκα. acc. * ἐξορκίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐξώρκικα. acc.

SACRANDUS, a, um. *Qu'on doit ſacrer.* ἱερωτέος, τέα, τέον. *conſacrer.* καθιερωτέος, *vel* καθοσιωτέος, τέα, τέον.

SACRARIUM, ii. Neut. *Le lieu où l'on ſerre les choſes ſacrées.* τὸ ἱεροφυλάκιον, ιȣ. *Petite chapelle, ou autre lieu retiré & ſecret en un Temple.* τὸ ἄδυτον, ȣ. *Lieu ſaint & ſacré.* τὸ ἱερὸν, ȣ̃.

SACRATIO, onis. Fœm. *L'action ou la cérémonie de ſacrifier.* ἡ ἱέρωσις, εως.

SACRATUS, a, um. part. *Sacré.* ἱερωθεὶς, εῖσα, ἐν. *Dedié, conſacré.* καθιερωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SACRES. plur. ut Sacres porci. *Petits porcs, ou cochons de lait propres à immoler.* οἱ ἁγνοὶ χοῖροι, (ων)

SACRICOLA, æ. Maſc. & Fœm. *Qui fait des ſacrifices.* ὁ καὶ ἡ ἱεροποιὸς, *vel* ἱερȣργὸς, ȣ̃. *Qui ſert aux ſacrifices.* ὁ καὶ ἡ ἱερόδȣλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SACRIFER, (eri) a um. *Qui porte des choſes ſacrées.* ὁ καὶ ἡ ἱεροφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SACRIFICALIS, & e, is. *Appartenant aux ſacrifices.* ἱερȣργικὸς, κὴ, κόν.

SACRIFICATIO, onis. Fœm. *L'action de ſacrifier.* τὸ ἱερȣ́ργημα, αλ۞. * ἡ ἱερȣργία, ίας.

SACRIFICIUM, ii. Neut. *Sacrifice.* τὸ θῦμα, ατος. * ἡ θυσία, ίας. * τὸ ἱερὸν, ȣ̃. ‖ Sacrificium facere. *Faire un ſacrifice.* ἱεροποιεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. ἱεροποίηκα.

SACRIFICO, as, avi, atum, are. *Sacrifier, offrir en ſacrifice, immoler.* θύω, F. θύσω, P. τέθυκα. acc. *Faire un ſacrifice.* ἱεροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἱεροποίηκα. * ἱερȣργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἱερȣ́ργηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deo Sacrificare. τῷ Θεῷ θύειν. ‖ Victimam Sacrificare. ἱερεῖον θῦσαι. ‖ Diis Sacrificare. τοῖς Θεοῖς θυσίαν θύειν. ‖ Pro Regno Sacrificare. ὑπὲρ τῆς Βασιλείας θυσίαν ποιεῖν, *vel* θυσίαν τελεῖν. ‖ Seipſum pro patriâ Sacrificare. διδόναι ἑαυτὸν σφάγιον ὑπὲρ τῆς πατρίδ۞.

SACRIFICUS, i. Maſc. *Sacrificateur.* ὁ ἱεροφάντης, ȣ. * ὁ θύτης, ȣ. *Qui fait des ſacrifices.* ὁ ἱεροποιὸς, ȣ̃.

SACRIFICUS, a, um. *Appartenant aux ſacrifices, ou aux choſes ſacrées.* ἱερατικὸς, κὴ, κόν. *aux ſacrificateurs.* ἱερȣργικὸς, κὴ, κόν. *De quoi on ſacrifie.* θυτικὸς, κὴ, κόν. ‖ Ara Sacrifica. τὸ θυσιαστήριον, ίȣ.

SACRILEGIUM, ii. Neut. *Sacrilége, larcin de choſes ſacrées.* ἡ ἱεροσυλία, ίας. ‖ Sacrilegium committere, facere. ἱεροσυλεῖν, έω, F. ήσω, P. ἱεροσύληκα.

SACRILEGUS, a, um. *Un ſacrilége, qui prend les choſes ſaintes.* ὁ καὶ ἡ ἱερόσυλος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Impie.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, καὶ τὸ ες, έος, ȣ̃ς.

SACRO, as, avi, atum, are. *Sacrer.* ἱερόω, ῶ, F. ώσω, P. ἱέρωκα. acc. *Conſacrer, dédier.* καθιερόω, ῶ, F. ώσω, P. καθιέρωκα. acc. * καθοσιόω, ῶ, F. ώσω, P. καθωσίωκα. acc. *Maudire.* καταράομαι. fut. med. ἐρήσομαι. Aor. 1. κατηρησάμην. dat. rei, *vel* perſ.

SACRO SANCTUS, a, um. *Saint & ſacré.* ὁ καὶ ἡ πανάγιος, ία, ιον. *Qu'il n'eſt pas permis de violer.* ἐκλεθειασμένος, ένη, ένον.

SACRUM, i. Neut. *La Meſſe, ou le Temple.* τὸ ἱερὸν, ȣ̃. *Le ſacrifice.* τὸ ἱερὸν, ȣ̃. * τὸ θῦμα, ατ۞.

SÆCULUM, i. Neut. V. SECULUM.

SÆPE, SÆPENUMERO. adv. *Souvent, pluſieurs fois.* πολλάκις. * συχνάκις.

SÆPISSIME. adv. *Fort ſouvent, le plus ſouvent.* ὡς τὰ πλεῖστα.

SÆPIUS. adv. compar. *Plus ſouvent.* πλεονάκις. ‖ Omnes ſolemus Sæpiùs errare quàm aliquid rectè agere. πάντες πλείω πεφύκαμεν ἐξαμαρτάνειν, ἢ κατορθȣ̃ν.

SÆPIUSCULE. adv. *Aſſez ſouvent.* θαμινὰ, *vel* θαμινῶς.

SÆVIDICUS, a, um. *Qui uſe de paroles cruelles & rigoureuſes.* ὁ καὶ ἀγριόφωνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SÆVIO, is, ivi, & ii, itum, ire. *Etre cruel, ou uſer de cruauté.* χαλεπαίνω, F. ανῶ, P. κεχαλέπαγκα. dat. * ἀγριαίνω, F. ανῶ, P. ἠγρίαγκα. acc. cum πρός.

SÆVITER, adverb. *Cruellement.* ὠμῶς. * ἀπηνῶς. *D'une maniere farouche.* ἀγρίως. *Sans pitié.* ἀνηλεῶς.

SÆVITIA, æ. Fœm. *Cruauté.* ἡ χαλεπότης, ητος. * ἡ ἀπήνεια, ας. * ἡ ὠμότης, ητος.

SÆVUS, a, um. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. * ὠμὸς, *vel* δεινὸς, ὴ, όν. *Sauvage.* ἄγριος, ία, ιον. *Rigoureux, qui eſt ſans pitié.* ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Furieux.* ὁ καὶ ἡ ἐκμανὴς, καὶ τὸ ες, έος, ȣ̃ς. *Fort grand.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρμεγας, καὶ τὸ γα, άλȣ. *Fort puiſſant.* ὁ καὶ ἡ ὑπερίσχυρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SAGA, æ. Fœm. *Sorciere.* ἡ φαρμακεύτρια, ίας. *Enchantereſſe.* ἡ ἐπῳδὸς, ȣ̃.

SAGACIOR, & ius, oris. compar. *Qui a le nez plus fin, l'odorat plus ſubtil.* εὐρινότερ۞, έρα, ερον. *Plus prudent & aviſé, plus fin.* ἀγχινέστερος, έρα, ερον.

SAGACISSIMUS, a, um. ſuperlat. *De très-bon odorat.* εὐρινότατος, άτη, ατον. *Fort fin & aviſé.* ἀγχινέστατ۞, άτη, ατον.

SAGACITAS, atis. Fœm. *Bon odorat.* ἡ τȣ̃ ῥινηλατεῖν δύναμις, εως. *Subtilité.* ἡ εὐμηχανία, ίας. *Bon eſprit pour prévoir & appercevoir.* ἡ ἀγχίνοια, ας. ‖ Sagacitas ſenſuum. ἡ εὐαισθησία, ίας.

SAGACITER. adv. *Sagement.* ἀγχινόως. *Subtilement & finement.* εὐμηχάνως.

SAGANA, æ. Fœm. *Un mortier.* ἡ θυεία, ας.

SAGARIA, æ. Fœm. *Métier de vendre des ſaies,* ἡ σαγοκαπηλία, ίας. ‖ Sagariam exercere. σαγοκαπηλεύειν, F. εύσω, P. σεσαγοκαπήλευκα.

SAGARIUS, ii. Maſc. *Vendeur de ſaies & hoquetons.* ὁ σαγανοπώλης, *vel* σαγοπώλης, ȣ.

SAGATUS, a, um. *Vêtu d'une ſaie.* ὁ καὶ ἡ σαγηφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. ‖ Sagatum eſſe. σαγηφορεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσαγηφόρηκα.

SAGAX, acis. Omn. gen. *Qui flaire bien la trace.* ὁ καὶ ἡ εὔριν۞, καὶ τὸ ον, ȣ. *Sage & prudent.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, ους; καὶ τὸ νοον, νουν; όȣ, οῦ. *Fin & adroit.* ὁ καὶ ἡ εὐμήχανος, καὶ τὸ ον, ου.

SAGENA, æ. Fœm. *Un grand filet à pêcher.* ἡ σαγήνη, ης.

SAGINA, æ. Fœm. *Graiſſe qui provient de bonne nourriture.* ὁ σιτισμὸς, ȣ. *Graiſſe ſuperflue.* τὸ πῖος, *vel* λίπος, εος, ȣς. * ἡ πιμελὴ, ῆς.

SAGINARIUM, ii. Neut. *Le lieu où l'on engraiſſe les bêtes, mue.* τὸ σιτιςήριον, ίȣ.

SAGINATIO, onis. Fœm. *L'action d'engraiſſer.* ὁ πιασμὸς, *vel* σιτισμὸς, ȣ. * ἡ σίτισις, εως.

SAGINATUS, a, um. *Engraiſſé.* σιτισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SAGINO, as, avi, atum, are. *Mettre en mue, engraiſſer.* πιαίνω, F. ανῶ, P. πεπίαγκα. acc. * σιτίζω, F. ίσω, P. σεσίτικα. acc.

SAGIO, is, ivi, itum, ire. *Sentir & flairer fort bien.* ῥινηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥινηλάτηκα. acc.

SAGITTA, æ. Fœm. *Une fléche, un trait à tirer de l'arc.* τὸ βέλος, εος, ȣς. * τὸ τόξον, ȣ. ‖ Confodere, *vel* configere Sagittis. καταΐοξεύειν, εύω, F. εύσω, P. καταΐεΐόξευκα. acc. ‖ Sagittas arcu expellere, *vel* emittere. οἰςεύειν, εύω, F. εύσω, P. ὤϊςευκα. acc.

SAGITTARIUS, ii. Maſc. *Archer, qui tire de l'arc : C'eſt auſſi un ſigne du Ciel appellé Sagittaire.* ὁ τοξότης, ȣ.

SAGITTARIUS, a, um. *Appertenant aux fléches.* τοξευτικὸς, κὴ, κόν. *Propre à faire des fléches.* τοξικὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ πρὸς τὰ τόξα ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ειον, ȣ.

SAGITTIFER, (eri) a, um. *Qui porte des fléches.* ὁ καὶ ἡ βελοφόρος, *vel* τοξοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SAGITTIPOTENS, entis. Omn. gen. V. SAGITTARIUS.

SAGITTO, as, are. *Décocher, ou tirer des fléches.* τοξεύω, F. εύσω, P. τετόξευκα.

SAGMEN, inis. Neut. *Verveine, herbe.* ἡ ἱεροβοτάνη, ης.

SAGULUM, i. Neut. *Petite ſaie.* τὸ χλαμύδιον, ίȣ. * τὸ μικρὸν σάγον, ȣ.

SAGUM, i. Neut. *Une ſaie ou hoqueton.* τὸ σάγον, *vel* σάγανον, ȣ. * ὁ σάγος, ȣ. *Un corcelet.* τὸ περιθωρακίδιον, ίȣ.

SAL, ſalis. Maſc. & Neut. *Du ſel.* ὁ ἅλς, ἁλός. ‖ Sale, *vel* ſalem aſpergere. *Saupoudrer.* ἁλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἥλικα. acc.

SAL, ſalis. Maſc. *Sageſſe.* ἡ σοφία, ίας. *Prudence.* ἡ φρόνησις, εως. *Plaiſanterie, raillerie.* ἡ ἀςειότης, ητ☉. * οἱ ἅλες, ῶν. *Mot piquant.* τὸ σκῶμμα, ατος. ‖ Salibus uti. ἀςειολογεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠςειολόγηκα.

SALACITAS, atis. Fœm. *Inclination à l'impureté.* τὸ ἀφροδισιαςικὸν, ȣ. *Incontinence.* ἡ ἀκολασία, ίας.

SALAMANDRA, æ. Fœm. *Salamandre, ſorte de ſerpent.* ἡ σαλαμάνδρα, ας.

SALARIUM, ii. Neut. *Salaire, ou loyer.* ὁ μισθὸς, ȣ. *Appointement.* τὸ σιτηρέσιον, ίȣ.

SALARIUS, ii. Maſc. *Qui vend du ſel.* ὁ ἁλμευτὴς, ȣ.

SALARIUS, a, um. *De ſel.* ἁλικὸς, κὴ, κόν.

SALAX, acis. Omn. gen. *Fort enclin à l'impureté.* ἀφροδισιαςικὸς, κὴ, κόν. *Incontinent.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SALEBRA, æ. Fœm. *Lieu mal-uni, haut & bas.* ἡ ῥωγμὴ, ῆς. * τὸ ἔκρηγμα, ατ☉.

SALEBROSUS, a, um. *Mal-uni, qui va haut & bas.* καταῤῥωγὼς, (ότος) γῦα, γός.

SALGAMA, orum. Neut. plur. *Toutes choſes ſalées & confites.* τὰ σάλγαμα, ων.

SALGAMARIUS, ii. Maſc. *Vendeur de confitures, ou de ſalines.* ὁ σαλγαμάριος, ίȣ.

SALICASTRUM, i. Neut. *Vigne ſauvage, lambruche, qui croît dans les ſauſſaies.* ἡ ἄμπελος ἀγρία.

SALICETUM, & SALICTUM, i. Neut. *Une ſauſſaie.* ὁ ἰτεὼν, ῶνος.

SALIENS, entis. Maſc. *Le bout des tuyaux de fontaine par où l'eau ſort.* ὁ κρουνὸς, ȣ, * ὁ σίφων, ωνος.

SALIGNEUS, & SALIGNUS, a, um. *Qui eſt de ſaule.* ἰτέϊνος, νη, νον

SALILLUM, i. Neut. *Une petite ſaliere.* τὸ ἁλίδιον, ίȣ.

SALINA, æ. Fœm. *Saline.* ἡ ἁλυκὶς, ίδ☉.

SALINUM, i. Neut. *Saliere.* τὸ ἁλεδοχεῖον, εῖȣ.

SALIO, is, ii, itum, ire. *Saillir, ou ſauter.* πηδάω, ῶ, F. ήσω, P. πεπήδηκα. * σκιρτάω, F. ήσω, P. ἐσκίρτηκα.

SALIO, is, ivi, itum, ire. *Saler.* ἁλίζω, F. ίσω, P. ἥλικα. acc.

SALITURA, æ. Fœm. *Salure.* ἡ ἅλισις, εως. * ὁ ἁλισμὸς, ȣ. *Salure, confiture avec ſel.* ἡ ταριχεία, ας.

SALITUS, a, um. part. *Salé.* ἁλισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SALIVA, æ. Fœm. *Salive.* τὸ πτύελον, ȣ. * τὸ σίαλον, ȣ. ‖ Salivæ ſimilis. ὁ καὶ ἡ σιαλοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς.

SALIVARIUS, a, um. *Qui appartient à la ſalive.* ὁ καὶ ἡ σιαλοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς. *Qui reſſemble à la ſalive.* σιαλικὸς, κὴ, κόν.

SALIUNCA, æ. Fœm. *Nard-celtique, lavande.* ἡ νάρδος κελτικὴ, (ῆς.)

SALIVO, as, are. *Jetter de la ſalive.* σιαλόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσιάλωκα. *Cracher.* πτύω, F. ύσω, P. πέπτυκα.

SALIVOSUS, a, um. *Plein de ſalive.* ὁ καὶ ἡ πτυαλώδης, *vel* σιαλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à la ſalive.* ὁ καὶ ἡ σιαλοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣς.

SALIX, icis. Fœm. *Saule, arbre.* ἡ ἰτέα, έας.

SALLIO, is, ivi, itum, ire. SALLO, is, ſi, lſum, ere. *Saler.* ἁλίζω, F. ίσω, P. ἥλικα. acc.

SALMO, onis. Maſc. *Saumon, poiſſon.* ὁ σαλμὼν, ῶνος.

SALNITRUM, i. Neut. *Salpêtre, ſel nitre.* τὸ ἁλόνιτρον, ȣ.

SALPA, æ. Fœm. *Merlus ou merluche, poiſſon.* ἡ σάλπη, ης.

SALSAMENTARIUS, a, um. *Appartenant à ſaline, ou ſauce.* ταριχηρὸς, ρὰ, ρόν. * ταριχευτικὸς, κὴ, κόν.

SALSAMENTARIUS, ii. Maſc. gen. *Charcutier.* ὁ ταριχευτὴς, ȣ̃. *Vendeur de ſalures.* ὁ ταριχοπώλος, ȣ.

SALSAMENTUM, i. Neut. *Toute ſalure, ou choſe ſalée.* ὁ τάριχος, ȣ. * τὸ τάριχος, εος, ους.

SALSE. adv. *Avec bon ſel.* ἁλμυρῶς. *En piquant de paroles.* σκωπτικῶς. *Gaillardement, plaiſamment.* ἀστείως. * ἀστικῶς. *Agréablement.* χαριέντως. || Salſè dicere. χαριεντίζεσθαι, ίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐχαριεντισάμην. *Dire des paroles piquantes.* σκώπτειν, πτω, F. ψω, P. ἔσκωφα. acc.

SALSEDO, inis. V. SALSUGO.

SALSILAGO, & SALSITUDO, inis. V. SALSUGO.

SALSUGO, inis. Fœm. *Salure.* ἡ ἁλμυρότης, ητος. *Saumure, liqueur ſalée.* ἡ ἅλμη, ης. * ἡ ἁλμυρὶς, ίδος.

SALSUM, i. Neut. *Mot pour rire, ou parole piquante.* τὸ σκῶμμα, ατος.

SALSURA, æ. Fœm. *Salure, ou action de ſaler.* τὸ ταρίχευμα, ατος. * ἡ ταρίχευσις, εως.

SALSUS, a, um. *Salé.* ἁλμυρὸς, ρὰ, ρόν, * ἁλικὸς, κὴ, κόν. *Qui a le goût de ſel, ou qui reſſemble au ſel.* ὁ καὶ ἡ ἁλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Plaiſant & récréatif.* ὁ καὶ ἡ ἀστεῖος, καὶ τὸ εῖον. *Qui ſe moque, ou qui pique de paroles.* σκωπτικὸς, κὴ, κόν.

SALTATIO, onis. Fœm. *Danſe, action de danſer.* ἡ ὄρχησις, εως. * τὸ ὄρχημα, ατος. *Danſe, bal.* ἡ χορεία, είας. || Saltatio mimica. παντόμιμος ὄρχησις.

SALTATOR, oris, Maſc. *Danſeur, ſauteur.* ὁ ὀρχηστὴς, ȣ̃.

SALTATORIUS, a, um. *De danſeur, ou de danſes.* ὀρχηστικὸς, κὴ, κόν.

SALTATRICULA, æ. Fœm. *Petite danſeuſe.* ἡ σμικρὰ ὀρχηστρὶς, ίδος.

SALTATRIX, icis. Fœm. *Danſeuſe, ſauteuſe.* ἡ ὀρχήστρια, ίας. * ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος.

SALTATUS, ûs. Maſc. V. SALTATIO.

SALTEM, conjunct. *Au moins, à tout le moins.* ἀλλά γε. * ἀλλὰ γȣ̃ν. * γεμὴν. * γȣ̃ν.

SALTATIM. adv. V. SALTUATIM.

SALTO, as, avi, atum, are. *Sauter, danſer.* ὀρχέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὠρχησάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Saltantes in aureis veſtibus. ἐν χρυσοῖς ἱματίοις ὀρχȣ́μενοι. || Saltabant ad eum modum, quem vereor exponere. ὠρχȣ̃ντο τοιαῦτα, οἷάπερ ὀκνῶ ὀνομάζειν. || Ad tibiarum, fiſtularumque, & tympanorum ſonitus Saltabant concinnè. πρός τε αὐλȣ̀ς καὶ σύριγγας, τυμπάνων τε ἤχȣς ἐσκιρτων εὐρύθμως.

SALTUARIS, & e, is. *De ſaut.* πηδητικὸς, vel ἁλτικὸς, κὴ, κόν. *De danſe.* ὀρχηστικὸς, κὴ, κόν.

SALTUARIUS, ii. Maſc. *Maître, ou Sergent de forêts.* ὁ ὑλωρὸς, ȣ̃. *Garde de bois.* ὁ καὶ ἡ δρυμοφύλαξ, ακος.

SALTUATIM. adverb. *En ſautant, de ſaut en ſaut.* πηδητικῶς. * ἁλτικῶς. *En danſant.* ὀρχηστικῶς.

SALTUOSUS, a, um. *Plein de forêts, ou bocages* ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, vel δρυμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

SALTURA, æ. Fœm. V. SALTATIO.

SALTUS, ûs, Maſc. *Un ſaut.* τὸ ἅλμα, vel πήδημα, ατος. *L'action de ſauter.* ἡ πήδησις, vel ἅλσις, εως. *Une forêt.* ἡ ὕλη, ης. *Un bois épais.* τὸ ἄλσος, εος, ους. *Un lieu planté de toutes ſortes d'arbres.* ὁ δρυμὸς, ȣ̃. * ὁ δρυμὼν, ῶνος.

SALVANDUS, SALVATOR, SALVATUS. V. SERVANDUS, SERVATOR, SERVATUS.

SALUBER, bris, bre, is. *Salutaire.* σωτήριος, ία, ιον. *Qui donne ſanté.* ὁ καὶ ἡ σωτηριώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Sain.* ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Utile.* χρηστὸς, ὴ, όν. || Salubri corpore. ὑγιεινὸς τὸ σῶμα.

SALUBERRIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſalutaire.* σωτηριώτατος, vel σωτηριωδέστατος, άτη, ατον.

SALUBRIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſalutaire.* σωτηριώτερος, vel σωτηριωδέστερος, έρα, ερον.

SALUBRIS, & e, is. V. SALUBER.

SALUBRITAS, atis. Fœm. *Santé.* ἡ ὑγίεια vel ὑγεία, είας. *Salut, conſervation.* ἡ σωτηρία, ίας.

SALUBRITER. adv. *Sainement.* ὑγιεινῶς. *Salutairement.* σωτηρίως.

SALVE. verb. defect. *Je te ſalue.* χαῖρε. *Bon jour.* εὖ πράττε. || Salvete. *Je vous ſalue.* χαίρετε.

SALVEO, ſalvebo, ſalve, ere. Verb. defect. *Je me porte bien.* χαίρω, (V. Anom.) *Mes affaires vont bien.* εὖ πράττω, F. ξω, P. πέπραχα. * εὐτυχέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐτύχηκα. *Je ſuis ſain.* ὑγιαίνω, F. ανῶ, P. ὑγίαγκα.

SALVIA, æ. Fœm. *De la ſauge.* ὁ ἐλελίσφακος, vel τὸ ἐλελίσφακον, ȣ.

SALVIATUM, i. Neut. *Un breuvage où il y a de la ſauge.* τὸ ἐλελισφακωτὸν, ȣ̃.

SALVIO, as, are. *Faire boire un breuvage où il y a de la ſauge.* ἐλελίσφακον ποτίζω, F. ίσω, P. πεπότικα.

SALUM, i. Neut. *La mer.* ἡ ἅλς, ἁλός. * ἡ θάλασσα, ης.

SALVO, as, are. *Sauver.* σώζω, F. σω, P. σέσωκα. acc.

SALUS, utis. Fœm. *Salut, conſervation.* ἡ σωτηρία, ίας. || Salutem dicere. *Donner le bon jour.* χαίρειν προσειπεῖν. (V. ἔπω in Anom.) acc. perſ. V. SALUTO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Salutem deſperare. τὴν σωτηρίαν ἀπογινώσκειν. * ἀπογινώσκειν τȣ̃ σώζεσθαι. || Salutem aliis afferre. τὴν σωτηρίαν ἄλλοις παρέχειν, vel ἐμποιεῖν. || Salutis tibi auctor extiti. αἴτιός σοι τῆς σωτηρίας ἐγενόμην. || Pro Reipublicæ Salute pugnare. ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας μάχεσθαι. || Saluti ſuæ conſulere. σκοπεῖν τὴν ἑαυτȣ̃ σωτηρίαν. || Saluti Reipublicæ conſulere. τὰ κοινὰ σώζειν.

SALUTARIS, SALUTARITER. V. SALUBER. SALUBRITER.

SALUTATIO, onis. Fœm. *Salutation.* ὁ ἀσπασμὸς, ȣ̃. * ἡ προσηγορία, ίας.

SALUTATOR, oris. Maſc. *Qui ſalue.* ὁ προσαγορευτὴς, vel ἀσπαστὴς, ȣ̃.

SALUTATORIUS, a, um. *Propre à ſaluer.* προσαγορευτικὸς, vel ἀσπαστικὸς, κὴ, κόν.

SALUTATUS, a, um. *Salué.* ἀσπασθεὶς, vel προσαγορευθεὶς, θεῖσα, θέν.

SALUTIFER, SALUTIGER, (eri) a, um. V. SALUBER.

SALUTIGER, (eri) a, um, *vel* SALUTIGERULUS, a, um. *Qui porte, ou va donner le bon jour de la part d'un autre.* ὁ καὶ ἡ ἀσπασμοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SALUTO, as, avi, atum, are. *Saluer, donner le bon jour.* ἀσπάζομαι. fut. med. ἀσομαι. Aor. 1. med. ἠσπασάμην. acc. * προσαγορεύω, F. εύσω, P. προσηγόρευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amicos Salutare. τοὺς φίλους ἀσπάζεσθαι. || Saluta illum meis verbis. ἄσπασαι τοῦτον παρ' ἐμοῦ. || Meis verbis eum Saluta. χαίρειν αὐτὸν κέλευσον παρ' ἐμοῦ. || Generum Salutant. χαίρειν κελεύουσι τῷ γαμβρῷ. || Hos omnes Salutat. πάντας τούτους προσαγορεύει.

SALVUS, a, um. *Sain & ſauf.* σῶος, σώα, σῶον. *Hors de danger.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Sain, non malade.* ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Salvus ſis. V. SALVE. || Salvi eſtote. V. SALVE. || Salvum eſſe, σώζεσθαι, σώζομαι. fut. paſſ. σωθήσομαι. Præt. paſſ. σέσωσμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Salvâ pietate. σωζομένης τῆς εὐσεβείας. || Noſtra ſunt ſalva & integra. τὰ ἡμέτερα σῶά ἐστι. || Suas res Salvas conſervare. τὰ ἑαυτοῦ διασώζειν. || Patriam Salvam præſtare. τὴν πατρίδα σώζειν, *vel* διασώζειν.

SAMBUCA, æ. Fœm. *Une harpe, inſtrument de Muſique : C'eſt auſſi une machine de guerre.* ἡ σαμβύκη, ης. * ἡ σάμβυξ, υκος.

SAMBUCEUS, a, um. *Du ſureau.* ἄκτινος, ον.

SAMBUCINA, æ. & SAMBUCISTRIA, æ. *Joueuſe de harpe.* ἡ σαμβυκίστρια, ίας.

SAMBUCUS, i. Fœm. *Sureau, arbre.* ἡ ἀκτὴ, ῆς. * ἡ ἀκτὶς, ίδος.

SAMERA, æ. Fœm. *La ſemence, ou graine d'un Orme.* τὸ τῆς πτελέας σπέρμα, ατος.

SAMIOLUM, i. Neut. *Un petit vaiſſeau de terre de Samos.* τὸ κεραμίδιον, ίου.

SAMIUM, ii. Neut. *Un vaiſſeau de terre de Samos.* τὸ κεράμιον, ίου.

SAMPSA, æ. Fœm. *Le noyau d'une Olive.* ἡ σάμψη, *vel* πυρήνη, ης.

SAMPSUCHINUS, a, um. *De marjolaine.* σαμψύχινος, ίνη, ινον.

SAMPSUCHUM, i. Neut. *vel* SAMPSUCHUS., i. Maſc. *Marjolaine.* τὸ σάμψυχον, ου.

SANABILIS, & e, is. *Facile & aiſé à guerir.* ὁ καὶ ἡ εὐίατος, καὶ τὸ ον, ου. *A quoi on peut remédier.* ὁ καὶ ἡ θεραπεύσιμος, καὶ τὸ ον, ου. || Non *vel* minimè Sanabilis. ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, *vel* ἀθεράπευτος, καὶ τὸ ον, ου.

SANATIO, onis. Fœm. *Guériſon.* ἡ ἴασις, *vel* ὑγίανσις, εως.

SANATUS, a, um. *Guéri.* ἰαθεὶς, *vel* ὑγιανθεὶς, θεῖσα, θέν.

SANCIO, is, civi & xi, citum & ctum, ire. *Ordonner & établir.* διατάττομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεταξάμην. acc. *Confirmer par autorité.* κυρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρωκα. *Etablir quelque loi.* νομοθετέω, ῶ, F. ήσω, P. νενομοθέτηκα. acc.

SANCITUS, a, um. part. *Ordonné & établi.* νενομοθετημένος, ένη, ένον. *Confirmé par autorité.* κυρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SANCTE. adverb. *Saintement.* ὁσίως. * ἁγίως. *Fermement.* βεβαίως. *Par ordonnance & autorité.* κυρίως.

SANCTIMONIA, æ. Fœm. *Sainteté.* ὁ ἁγιασμὸς, οῦ. * ἡ ἁγιότης, *vel* ὁσιότης, ητος. * ἡ ἁγιαστεία, είας.

SANCTIO, onis. Fœm. *Ordonnance faite ſous quelque peine.* τὸ νομοθέτημα, ατος. * ὁ νομοθεσία, ίας.

SANCTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſaint.* ὁσιώτερος, έρα, ερον.

SANCTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-ſaint.* ὁσιώτατος, άτη, ατον.

SANCTITAS, atis, & SANCTITUDO, inis. Fœm. *Sainteté.* ἡ ἁγιότης, *vel* ὁσιότης, ητος.

SANCTOR, oris. Maſc. *Qui établit ou ordonne.* ὁ νομοθέτης, ου.

SANCTUARIUM, ii. Neut. *Sanctuaire.* τὸ ἁγιαστήριον, ίου. *Un lieu ſaint & retiré.* τὸ ἄδυτον, ου.

SANCTUS, a, um. part. *Ordonné.* V. SANCITUS.

SANCTUS, a, um. *Saint.* ἅγιος, *vel* ὅσιος, ία, ιον. *Sacré.* ἱερὸς, ρὰ, ρόν.

SANDALIGERULUS, a, um. *Qui porte des ſandales.* ὁ καὶ ἡ σανδαλοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SANDALIUM, ii. Neut. *Sandales, ſorte de chauſſure, ou de ſouliers.* τὸ σάνδαλον, ου.

SANDAPILA, æ. Fœm. *Une biere, un cercueil.* τὸ νεκροφόρον, ου.

SANDARACHA, æ. Fœm. *Une eſpéce de minéral qu'on trouve dans les mines d'or & d'argent, appellé Sandarach.* ἡ σανδαράχη, ης.

SANDARACHATUS, a um. *Mêlé de Sandarach.* σανδαραχωτὸς, τὴ, τόν.

SANDARACHINUS, a, um. *De Sandarach, ou de couleur de Sandarach.* σανδαράχινος, ίνη, ινον.

SANDIX, ycis. Maſc. & Fœm. *Une couleur faite de céruſe, & de terre rouge brulée.* ἡ σάνδυξ, υκος.

SANE. adv. *Sainement.* ὑγιῶς. * ὑγιεινῶς. *Certes, vraiment.* ὄντως. * μέντοι. *Beaucoup, grandement.* μάλα. || Sanè quàm, *vel* Sanequàm. θαυμαστῶς. || Sanè quidem. πάνυ γε.

SANESCO, is, ere. *Se guérir.* ὑγιαίνω, F. ανῶ, P. ὑγίαγκα. * ὑγιάζομαι. fut. paſſ. ασθήσομαι. Præt. paſſ. ὑγίασμαι.

SANGUCULUS, i. Maſc. *Petit ſang, ou un peu de ſang.* τὸ αἱμάτιον, ίου. *Une viande faite de ſang de chevreau.* ἡ αἱματία, ίας.

SANGUINALIS, & e, is. V. SANGUINEUS. Sanguinalis herba. *Herbe qu'on appelle vulgairement* Centinodia. τὸ πολύγονον, ου.

SANGUINARIUS, a, um. *Sanguinaire, cruel.* ὁ καὶ ἡ φιλαίματος, καὶ τὸ ον, ου. *Meurtrier.* φονικὸς, κὴ, κόν. || Sanguinaria herba. V. SANGUINALIS.

SANGUINEUS, a, um. *De ſang.* αἱματικὸς, κὴ, κόν. *Sanguin.* ὁ καὶ ἡ ἔναιμος, καὶ τὸ ον, ου. *

αἱμάτινος, νη, νον. *Souillé de ſang.* ὁ καὶ ἡ μιαιφόνος, καὶ τὸ ον, ου.

SANGUINO, as, avi, are. *Etre ſanglant.* αἱματίζομαι. fut. paſſ. σθήσομαι. * αἱμάττομαι. fut. paſſ. χθήσομαι. *Saigner, jetter du ſang.* αἱμοῤῥοέω, *vel* αἱμοῤῥαγέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

SANGUINOLENTUS, a, um. *Sanglant.* ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Plein de ſang.* ὁ καὶ ἡ πολύαιμος, καὶ τὸ ον, ου. * αἱματηρὸς, ρὰ, ρόν.

SANGUIS, inis. Maſc. *Sang.* τὸ αἷμα, ατος. || Sanguis, cognatus Sanguis. *Lignée, race.* τοὔμφυλον αἷμα, (ατος.) *Ceux qui ſont de même ſang, parens.* οἱ πρὸς αἵματος ὄντες, ων.

SANGUISUGA, æ. Fœm. *Une ſangſue.* ἡ βδέλλα, ης.

SANIES, iei. Fœm. *Sang gâté & pourri.* ὁ ἰχὼρ, ῶρος. * τὸ λύθρον, ου.

SANIOSUS, a, um. *Qui jette du ſang pourri.* ἰχωῤῥοῶν, (οῦντος,) οῦσα, οῦν. * ὁ καὶ ἡ λυθρώδης, *vel* πυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SANITAS, atis. Fœm. *Santé.* ἡ ὑγίεια, *vel* ὑγεία, είας. *Bonne diſpoſition.* ἡ εὐεξία, ίας. *Vigueur, force.* ἡ εὐρωστία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sanitatem tueri. τὴν ὑγίειαν σώζειν. || Sanitatem corpori reddere. ὑγιὲς ποιεῖν τὸ σῶμα. || Sanitati reſtituere. εἰς τὴν ὑγίειαν ἐπανάγειν. || Sanitatem recuperare. τὴν ὑγίειαν ἀναλαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Amiſſam Sanitatem revocare. ὑγείαν ἀπελθοῦσαν ἀνακαλέσασθαι. || Quæ ad Sanitatem conferunt. τὰ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέροντα. || Sanitati aliquem reſtituere. πρὸς ὑγείαν ἀποκαταστῆσαί τινα. || Ad Sanitatem redire. πρὸς ὑγείαν ἐπανελθεῖν, *vel* de mente. ὑγιῆ νοῦν ἀναλαβεῖν

SANNA, æ. Fœm. *Moquerie.* ἡ χλεύη, ης.

SANNIO, onis. Maſc. *Moqueur, bouffon.* ὁ χλευαστὴς, οῦ. * ὁ γελωτοποιὸς, οῦ. * ὁ μῶκος, ου.

SANO, as, avi, atum, are. *Guérir.* ὑγιάζω, F. άσω, P. ὑγίακα. acc. * ἰάομαι, ῶμαι. fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἰασάμην. acc. *Panſer, ou médicamenter.* θεραπεύω, F. εύσω, P. τεθεράπευκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corpus Sanare. τὸ σῶμα ὑγιὲς ποιεῖν. || Morbos Sanare. τὰς ἀῤῥωστίας ἰάσασθαι. * τῶν νόσων ἴασιν ποιεῖσθαι. || Ægrum Sanare. τὸν νοσοῦντα πρὸς ὑγείαν ἀποκαθιστάναι. V. SANITAS.

SANUS, a, um. *Sain.* ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὑγιεινὸς, νὴ, νόν. *Non malade.* ὁ καὶ ἡ ἄνοσος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tam naturâ, quàm probâ vitæ ratione Sanus. φύσει τε, καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχων. || Qui Sano corpore eſt. ὑγιεινὸς τὸ σῶμα. * ὑγιεινῶς ἔχων τῷ σώματι. || Sano corpore ſum. εὖ ἔχει μοι τὸ σῶμα. || Admodùm Sanus. μεγίστης ὑγιείας μετεσχηκώς. * τὴν ἕξιν ἐῤῥωμένος. || Sanum facere. ὑγιῆ ποιεῖν. || Ægrum Sanum facere. τὸν ἀσθενοῦντα ὑγιῆ ποιῆσαι. || Corpus Sanum facere. τὸ σῶμα ὑγιὲς ποιεῖν. || Sanus fit. ὑγιὴς γίνεται. || Ex morbo Sanum fieri. ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας ἀναστῆναι, *vel* ἀναλαβεῖν. || Hæc corpus Sanum efficiunt. τοῖς σώμασι τὴν ὑγίειαν, *ſeu* εὐεξίαν ἐμποιεῖ τοῦτο. * τοῦτο τὰ σώματα εὖ ἔχειν ποιεῖ. || Mente Sanâ præditus. νοῦν ὑγιῆ ἔχων. || Homo Sanæ mentis. ὁ ἀνὴρ ὑγιῆ νοῦν κεκτημένος. || Mentis Sanæ vix compos. μόλις τῆς φρονήσεως μετέχων. || Ad Saniorem mentem deducere. ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονεῖν προάγειν τινά.

SAPA, æ. Fœm. *Du vin cuit.* τὸ ἕψημα, ατος, * ὁ σείραιος οἶνος, ου.

SAPERDA, æ. Maſc. *Saperde, poiſſon.* ὁ σαπέρδης, ου.

SAPIDUS, a, um. *Savoureux.* ὁ καὶ ἡ εὔχυλος, *vel* εὔχυμος, καὶ τὸ ον, ου.

SAPIENS, entis. Omn. gen. *Sage.* σοφὸς, φὴ, φόν. *Prudent.* ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, καὶ τὸ μον, ου. *Bien aviſé.* συνετὸς, τὴ, τόν. *Sçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Conſilium Sapiens. βουλὴ συνετή. || Sapientis naturæ cauſas conquirere. τῆς ἔμφρονος φύσεως αἰτίας ἐπιζητεῖν. || Admodùm Sapiens. πολλῆς σοφίας μετέχων.

SAPIENTER. adv. *Sagement.* σοφῶς. *Prudemment.* φρονίμως.

SAPIENTIA, æ. Fœm. *Sageſſe.* ἡ σοφία, ίας. *Prudence.* ὁ φρόνησις, εως. || Sapientiæ ſtudioſus. ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, καὶ τὸ ον, ου. || Sapientiâ præſtans. τῇ σοφίᾳ προέχων. * εὐφρόνως ἔχων. * σοφῶς ἔχων.

SAPIENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſage.* σοφώτερος, έρα, ερον.

SAPIENTIPOTENS, entis. Omn. gen. *Puiſſant par ſa ſageſſe.* τῇ σοφίᾳ κρατιστεύων, ουσα, ον.

SAPIENTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-ſage.* σοφώτατος, άτη, ατον. || Sapientiſſimus ad omnia. βέλτιστα φρενῶν πρὸς ἅπαντα. V. PRUDENS.

SAPINEUS, a, um. *De ſapin.* ἐλάτινος, νη, νον.

SAPINUS, i. Fœm. *Un ſapin.* ἡ ἐλάτη, ης.

SAPIO, is, pivi, & pui, pitum, ere. *Avoir quelque ſaveur.* χυμίζω, F. ίσω, P. κεχύμικα. *Sentir, avoir le goût de.* ὄζω, fut. όσω, *vel* ὀζήσω, (V. Anom.) gen. *vel* acc. *Etre ſage.* φρονέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sapit ille puer. εὖ φρονεῖ παῖς οὗτος. || Rectè Sapit. καλῶς φρονεῖ. || Rectiùs Sapit. βέλτιον φρονεῖ. || Palatus ei Sapit. εὐαίσθητος αὐτῷ ἐστιν ἡ ὑπερῴα. || Sapit ei cor. ἐκείνῳ ἡ καρδία εὐαίσθητός ἐστι.

SAPO, onis. Maſc. *Du ſavon.* ὁ σάπων, ωνος.

SAPOR, oris. Maſc. *Goût, ou ſaveur.* ὁ χυλὸς, *vel* χυμὸς, οῦ.

SAPPHIRATUS, a, um. *Couvert de ſapphirs.* σαπφειρωτὸς, τὴ, τόν.

SAPPHIRINUS, a, um. *De ſapphir.* σαπφείρινος, νη, νον. || Sapphirinus lapis. V. SAPPHIRUS.

SAPPHIRUS, i. Fœm. *Sapphir, pierre précieuſe.* ὁ σάπφειρος, ου.

SAPRUM, i. Neut. *Sorte de breuvage.* τὸ σάπρον, ου.

SARCIMEN, inis. Neut. V. SUTURA.

SARCINA, æ. Fœm. *Bagage.* ἡ ἀποσκευὴ, ῆς. *Charge, fardeau.* τὸ ἐπίσαγμα, ατος. *Paquet qu'on porte.* τὸ φορτίον, ίου. || Sarcinas colligere. συσκευάζεσθαι, άζομαι. fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. συνεσκευασάμην.

SARCINARIUS,

SARCINARIUS, a, um. *Qui porte le bagage.* ὁ καὶ ἡ σκευοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſert à porter.* φορτικὸς, κὴ, κόν.

SARCINATOR, oris. Maſc. *Ravaudeur.* ὁ ἀκεστὴς, οῦ. * ὁ σκευαστὴς, οῦ.

SARCINATRIX, icis. Fœm. *Ravaudeuſe.* ἡ ἀκέστρια, ας.

SARCINATUS, a, um. part. *Qui porte ſon paquet, chargé de hardes.* σκευοφορέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν.

SARCINO, as, are. *Paqueter.* σκευάζω, F. άσω, P. ἐσκεύακα.

SARCINULA, æ. Fœm. *Petit fardeau, ou petit paquet.* τὸ μικρὸν φορτίον, ίου. *Menu bagage.* τὸ σκευάριον, ίου.

SARCIO, is, rſi, rtum, ire. *Raccommoder, refaire.* ἀκέομαι. fut. med. έσομαι. Aor. 1. med. ἠκεσάμην. accuſ. * ἀνασκευάζω, F. άσω, P. ακα. accuſ. *Reparer (une perte* τὴν ζημίαν*)* ἀκέομαι.

SARCOCOLLA, æ. Fœm. *Sarcocolle, gomme d'un arbre.* ἡ σαρκοκόλλα, ης.

SARCOPHAGUS, i. Maſc. *Un tombeau.* ὁ σαρκοφάγος, ου.

SARCULATIO, onis. Fœm. *Sarclement, ſarclage.* ἡ σκάλισις, *vel* σκάλσις, εως. * ὁ σκαλισμὸς, οῦ.

SARCULO, as, avi, atum, are. *Sarcler.* σκαλίζω, F. ίσω, P. ἐσκάλικα. acc. * σκάλλω, F. λῶ, P. ἔσκαλκα. acc.

SARCULUM, i. Neut. *Sarcloir.* ἡ σκαλὶς, ίδος.

SARDA, æ. Fœm. *Cornaline, pierre précieuſe rouge.* τὸ σάρδιον, ίου. * ἡ σαρδὼ, όος, οῦς.

SARDINA, æ. Fœm. *Sardine, poiſſon.* ἡ τριχὶς, ίδος. * ὁ τριχίας, ου. * ἡ θρίσσα, ης.

SARDOA, æ. Fœm. *L'herbe Sardonienne,* ἡ σαρδώνιος πόα, (ας.)

SARDONYCHATUS, a, um. *Orné de Sardoines.* σαρδονυχωτὸς, τὴ, τόν.

SARDONYCHUS, i. Maſc. & SARDONYX, ychis. Maſc. *vel* Fœm. *Sardoine, pierre précieuſe rouge & blanchâtre.* ὁ σαρδόνυξ, υχος.

SARGUS, i. Maſc. *Sarge, poiſſon.* ὁ σάργος, ου.

SARISSA, æ. Fœm. *Une longue lance, ou pique à la Macédonienne.* ἡ σάρισσα, ης.

SARMENTITIUS, a, um. *De ſarment.* κλημάτινος, ίνη, ινον.

SARMENTOSUS, a, um. *Plein de ſarments.* ὁ καὶ ἡ κληματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SARMENTUM, i. Neut. *Sarment de vigne.* τὸ κλῆμα ατος. * ἡ κληματὶς, ίδος.

SARPTA, æ. Fœm. *Vigne taillée.* ἡ ἄμπελος, τμηθεῖσα, (ης.)

SARRACUM, i. Neut. *Un chariot, ou charrette.* ἡ ἅμαξα, ης.

SARRIO, is, ivi, itum, ire. *Sarcler, ou biner.* σκάλλω, F. αλῶ, P. ἔσκαλκα. * σκαλίζω, F. ίσω, P. ἐσκάλικα. * σκαλεύω, F. εύσω, P. ἐσκάλευκα. acc.

SARRITIO, onis. Fœm. *Sarclement, ou binement.* ἡ σκάλσις, *vel* σκάλισις, *vel* σκάλευσις, εως.

SARRITOR, oris. Maſc. gen. *Sarcleur, ou bineur.* ὁ σκαλευτὴς, οῦ. * ὁ σκαλεὺς, έως.

SARRITURA, æ. Fœm. *Sarclure, binure.* V. SARRITIO.

SARRITUS, a, um. *Sarclé.* σκαλθεὶς, *vel* σκαλισθεὶς, *vel* σκαλευθεὶς, θεῖσα, θέν.

SARTAGO, inis. Fœm. gen. *Poële à frire.* τὸ τήγανον, ου.

SARTE. adv. *Entierement.* ἀκεραίως.

SARTOR, oris. Maſc. *Ravaudeur.* ὁ ῥάπτης, ου. * ὁ ἀκεστὴς, οῦ. *Sarcleur,* V. SARRITOR.

SARTRIX, icis. Fœm. *Ravaudeuſe.* ἡ ἀκέστρια, ίας.

SARTURA, æ. Fœm. V. SARRITURA.

SARTUS, a, um. *Refait, raccommodé.* ἐπισκευασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * ἀκεσθεὶς, εῖσα, έν. Sartus tectus, a, um. *Entretenu de toutes réparations.* ἐπισκευασθεὶς, εῖσα, έν.

SAT. adv. *Aſſez.* ἅλις. * ἱκανῶς. * ἅδην.

SATAGO, is, tegi, ere. *Etre fort en peine.* πολυπραγμονέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπολυπραγμόνηκα. (περὶ) gen. *Se tourmenter & travailler.* διαπονέομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ηθήσομαι. *S'appliquer avec ſoin, employer toutes ſortes de moyens.* σκευωρέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσκευωρησάμην.

SATAN, indecl. *vel* SATANAS, æ. Maſc. *Adverſaire.* ὁ σατάνας, ου.

SATELLES, itis. Maſc. & Fœm. *Garde du corps.* ὁ καὶ ἡ σωματοφύλαξ, ακος. *Sergent, Archer.* ὁ καὶ ἡ δορυφόρος, ου. *Satellite, Miniſtre.* ὁ θεράπων, οντος. Fœm. ἡ θεράπαινα, ης.

SATIABILIS, & e, is. *Aiſé à raſſaſier, ou qu'on peut raſſaſier.* κοριστὸς, ὴ, όν. ‖ Non ſatiabilis. V. INSATIABILIS.

SATIATUS, a, um. part. *Aſſouvi, raſſaſié.* κορεσθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * ὁ καὶ ἡ διακορὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SATIES, iei. Fœm. V. SATIETAS.

SATIETAS, atis. Fœm. *Satieté, raſſaſiement.* ὁ κόρος, ου. *Replétion.* ἡ πλήρωσις, εως. ‖ Ad Satietatem bibere. εἰς κόρον πιεῖν. (πίω) ‖ Satietatem capere. κόρον λαμβάνειν. ‖ Rerum omnium Satietas, vitæ facit Satietatem. ὁ περὶ ἑκάστην σπουδὴν κόρος, καὶ βίου ἐναπεργάζεται κόρον. ‖ Ob nimiam Satietatem. διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κόρου. ‖ Ultra Satietatem. πέρα κόρου. ‖ Tenet me hujus rei Satietas. ἔχει με τούτου κόρος. * τούτου κόρον ἔχω. ‖ Satietas affluens. ἡ πλησμονὴ, ῆς. ‖ Ad Satietatem. εἰς κόρον. * ἀφειδῶς.

SATIO, as, avi, atum, are. *Aſſouvir, raſſaſier.* κορέννυμι, & κορεννύω, F. ρέσω, P. κεκόρεκα. (V. Anom.) acc. * *Remplir.* ἐμφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεφόρηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Abundè Satiati ſumus. ἱκανῶς ἐκορέσθημεν. ‖ Satiari delectatione non poſſum. κόρον εὐφροσύνης λαβεῖν οὐχ οἷός τ' εἰμί. (V. λαμβάνω in Anom.) ‖ Epulis Satiari. σιτίων ἐμπίμπλασθαι, *vel* ὑπερεμπίμπλασθαι, *vel* ἐμφορεῖσθαι. ‖ Satiari, Satietatem capere. εἰς κόρον ἐλθεῖν. * κατακόρως ἔχειν. (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ His Satiari non poteſt. τούτων ἀκορέστως ἔχει.

SATIO, onis. Fœm. V. SATUS, ûs.

SATIS. adv. *Aſſez.* ἅλις. *Suffiſamment.* ἱκανῶς. * ἅδην, *vel* ἄδδην. * ἀποχρώντως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non Satis eſt. οὐχ ἅλις. || Satis longum eſt hoc tempus ad benè honeſtéque vivendum. χρόνος οὗτος ἅλις ἔχει μήκους πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν. || Admirari Satis non poſſum. θαυμάζειν ἀποχρώντως οὐκ ἔχω. * οὐκ ἐξαρκῶ τῷ θαύματι. || Non Satis hoc eſt. οὐκ ἀπόχρη τοῦτο. * οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο. || Satis poteſt virtus ad beatè vivendum. αὐτάρχης ἐστὶν ἡ ἀρετὴ πρὸς εὐδαιμονίαν. || Nunquam Satis id laudari poteſt. οὐ μήποτε ἱκανῶς πρὸς ἀξίαν τοῦτο ἐγκωμιάζειν γένηται. || Iſtorum mihi Satis eſt. ἀρκεῖ μοι ταῦτα. || Non Satis fuit illis, deliquiſſe. οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς ἐξαμαρτάνειν. || Hæc ad illud Satis ſunt. ἀρκεῖ ταῦτα πρὸς ἐκεῖνο. || Ad dicendum Satis eſt temporis. ἀρκεῖ χρόνος πρὸς τὸ λέγειν. || Ad res dicendas Satis eſt temporis. ὁ χρόνος τοῖς λεγομένοις ἀρκεῖ. || Ad Seniores brevis oratio Satis eſt. πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἐξαρκεῖ βραχὺς λόγος. || Non ei Satis fuit tantis injuriis civitatem affeciſſe. οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι. || Improbis utilitas Satis eſt; bonis verò honeſtas quoque accedere debet. τοῖς μὲν φαύλοις ἐξαρκεῖ τὸ λυσιτελὲς, τοῖς δὲ σπουδαίοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ. || Non ei Satis fuit hoc, verùm etiam magiſtrum corrupit. οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸν διδάσκαλον διέφθειρε. || Satis mihi eſt hoc accepiſſe. ἀπόχρη μοι τοῦτο λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Satis ſunt ea quæ dicta ſunt. ἀπόχρη τὰ εἰρημένα. || Satis mihi eſt tantùm, ſi poſſim ſimpliciter has res exponere. ἀπόχρη μοι τοσοῦτον, ἢν ἁπλῶς αὐτὰς τὰς πράξεις δυνηθῶ διελθεῖν. || Si ipſi hæc Satis non ſint. εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσει ταῦτα. || Satis eſt ad formæ præſtantiam. ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν. || Hæc Satis ſunt. ταῦτα αὐτάρκως, *vel* ἱκανῶς, *vel* ἀρκούντως ἔχει. || Virtutem habere cognitam non Satis eſt. τὸ τὴν ἀρετὴν εἰδέναι οὐχ ἱκανόν. || Satis otii ei reliquit ad faciendum. αὐτῷ σχολὴν παρέλιπεν ὅσην ποιεῖν. || Sed de rebus ejuſmodi Satis. περὶ τῶν μὲν οὖν τοιούτων ἅλις. || Satis jam de illis dictum eſt. ἐξαρκούντως νῦν εἴρηται περὶ τούτων. || Ac de his Satis dictum ſit. καὶ περὶ τῶν μὲν τούτων ἱκανῶς εἰρήσθω. || Satis multo tempore incorruptum manet. ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένει χρόνον ἄνευ φθορᾶς. || Satis ſuperque. ὑπερκόρως.

SATIOR, & ius, oris. compar. *Meilleur.* ὁ καὶ ἡ κρείττων, *vel* βελτίων, καὶ τὸ ον, ονος. V. MELIOR.

SATISACCEPTIO, onis Fœm. *Caution priſe de quelqu'un.* ἡ ἱκανοῦ ἐγγυητοῦ λῆψις, εως.

SATISACCIPIO, is, cepi, ceptum, ere. *Prendre caution & répondant.* ἱκανὸν (pro Maſc. ſing.) λαμβάνω. fut. λήψομαι (V. Anom.) acc.

SATISDATIO, onis. Fœm. *L'action de donner caution.* ἡ κατεγγύησις, εως. * ἡ ἱκανοδοσία, ας.

SATISDATUM, i. Neut. *Ce qui a été donné pour caution.* τὸ ἱκανοδοθὲν, έντος.

SATISDATUS, a, um. *Donné par caution.* ἱκανοδοθεὶς, θεῖσα, θέν.

SATISDO, as, dedi, datum, are. *Donner caution, cautionner.* κατεγγυάω, F. ήσω, P. κατηγγύηκα. acc. τὰς ἐγγύας παρέχω, fut. ἕξω, (V. ἔχω in Anom.) dat.

SATISFACIO, is, feci, factum, ere. *Satisfaire, contenter.* ἐξαρκέω, ῶ, F. έσω, P. ἐξήρκεκα. dat. *Faire ſon devoir.* ἱκανόν τι ποιῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Payer.* ἐκτίνω, F. ινῶ, P. ἐκτέτικα. acc. *Rendre.* ἀποδίδωμι, F. δώσω, P. ἀποδέδωκα. (V. Verba in μι) acc. rei, dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Satisfacio aliis omnibus, mihi ipſe nunquam ſatisfacio. τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἐξαρκῶ, ἐμαυτῷ δὲ οὐδέποτε ἐξαρκέσαι ἔχω. || Officio ſuo Satisfacere. τὸ καθῆκον ἀποτελεῖν, *vel* ἀναπληροῦν. || Promiſſis Satisfacere. τὰς ὑποσχέσεις ἀναπληρῶσαι. || Amicitiæ Satisfacere. τὸ νενομισμένον τῇ φιλίᾳ ἀποδιδόναι.

SATISFACTIO, onis. Fœm. *Satisfaction, contentement.* ἡ ἐξάρκεσις, εως. *Payement.* ἡ ἔκτισις, εως.

SATISPRÆSTO, as, are. V. SATISDO.

SATIUS. adv. *Mieux.* κρεῖττον. * κάλλιον. * βέλτιον. V. MELIUS.

SATIVUS, a, um. *Qu'on ſéme, ou bon à ſemer.* ὁ καὶ ἡ σπόριμος, καὶ τὸ ον, ου. *Cultivé, non ſauvage.* ὁ καὶ ἡ ἥμερος, καὶ τὸ ον, ου.

SATOR, oris. Maſc. *Semeur.* ὁ σπορεὺς, έως. *Qui plante.* ὁ φυτευτὴς, οῦ. *Auteur, ou pere.* ὁ πατὴρ, έρος. *Créateur.* ὁ κτιστὴς, οῦ.

SATORIUS, a, um. *Appartenant aux ſemeurs.* σπορευτικὸς, κὴ, κόν.

SATRAPA, *vel* SATRAPES, æ. Maſc. *Satrape, Gouverneur d'un Pays, ou Province, chez les Perſes.* ὁ σατράπης, ου.

SATRAPIA, æ. Fœm. gen. *Une Province gouvernée par un Satrape.* ἡ σατραπεία, ας.

SATULLO, as, are. *Raſſaſier un peu.* σμικρόν τι κορεννύω, F. έσω, P. κεκόρεκα. (V. Anom.) acc.

SATULLUS, a, um. *Un peu raſſaſié.* ὁ καὶ ἡ διάκορος, καὶ τὸ ον, ου. *Un peu plein.* ὁ καὶ ἡ ὑπόπλεως, ω.

SATUM, i. Neut. *Ce qui eſt ſemé.* τὸ σπαρὲν, έντος. *Sémence.* ὁ σπόρος, ου. *Bled en terre.* τὸ σπόριμον, ου.

SATUR, a, um. *Saoul.* ὁ καὶ ἡ κατακορὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Plein.* ὁ καὶ ἡ κατάπλεως, ω. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, καὶ τὸ ον, ου. *Chargé, (parlant d'une couleur.)* ὁ καὶ ἡ κατακορὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SATURATUS, a, um. part. *Saoulé, raſſaſié.* κορεσθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * κεκορεσμένος, ένη, ένον.

SATUREIA, æ. Fœm. *Sariette, plante.* ἡ θύμβρα, ας.

SATURIO, onis. Maſc. *Saoul.* ὁ διακορὴς, *vel* κατακορὴς, έος, οῦς.

SATURITAS, atis. Fœm. V. SATIETAS.

SATURO, as, avi, atum, are. V. SATIO.

SATUS, a, um. part. *Semé.* σπαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Planté.* φυτευθεὶς, θεῖσα, θέν.

SATUS, ûs. Maſc. *L'action de ſemer.* ἡ σπορὰ, ᾶς. * ὁ σπόρος, ου. *de planter.* ἡ φύτευσις, εος.

SATYRA, æ. Fœm. *Satyre, une poëſie qui reprend les vices.* τὸ σατυρικὸν ποίημα, (ατος.)

SATYRIA, æ. Fœm. *Sorte de corbeau.* ὁ κόραξ, ακος.

SATYRICE. adv. *Satyriquement.* σατυρικῶς. *En médiſant.* λοιδορικῶς.

SATYRICUS, a, um. *Satyrique.* σατυρικὸς, κὴ, κόν. *Médiſant.* λοιδορικὸς, κὴ, κόν.

SATYRUS, i. Maſc. *Satyre.* ὁ σάτυρος, ου.

SAUCIATIO, onis. Fœm. *Bleſſure.* ἡ κατάτρωσις, εως. * τὸ τραῦμα, ατος.

SAUCIATUS, a, um. part. *Bleſſé.* τρωθεὶς, *vel* τραυματισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SAUCIO, as, avi, atum, are. *Bleſſer.* τιτρώσκω, fut. τρώσω. (V. Anom.) acc. * τραυματίζω, F. ίσω, P. τετραυμάτικα. acc.

SAUCIUS, a, um. *Bleſſé.* ὁ τραυματίας, ίου. * τρωθεὶς, θεῖσα, θέν. || Sævo amore Saucius. ὁ καὶ ἡ ἐρωτοπλὴξ, ῆγος.

SAXATILIS, & e, is. *Qui eſt parmi les pierres.* πετραῖος, αία, αῖον.

SAXETARIUS, a, um. *Qui ſe tient parmi les pierres.* πετραῖος, αία, αῖον. *Pierreux & âpre.* ὁ καὶ ἡ πετρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SAXETUM, i. Neut. *Un lieu pierreux,* ὁ πετρώδης τόπος.

SAXEUS, a, um. *De cailloux, ou de pierres, dur comme pierre.* πέτρινος, *vel* λίθινος, νη, νον.

SAXIFICUS, a, um. *Qui change en pierre, ou qui endurcit comme la pierre.* ὁ καὶ ἡ πετροποιὸς, *vel* λιθοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

SAXIFRAGUM, i. Neut. *vel* Saxifraga, aut Saxifragia, æ. Fœm. *Saxifrage, plante.* τὸ σαξίφραγον, ου.

SAXIFRAGUS, a, um. *Qui ſe rompt contre les cailloux, ou froiſſe contre les pierres.* ὁ καὶ ἡ πετρο῾ῥαγὴς, *vel* λιθοῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SAXOSUS, a, um. *Pierreux* ὁ καὶ ἡ πετρώδης, *vel* λιθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SAXULUM, i. Neut. *Petite pierre, ou petit caillou.* τὸ πετρίδιον, *vel* λιθίδιον ίου.

SAXUM, i. Neut. *Caillou.* ἡ πέτρα, ας. * ὁ πέτρος, ου. *Pierre.* ὁ λίθος, ου. *Roche, ou rocher.* ἡ πέτρα, ας. * ὁ σκόπελος, ου. *Montagne.* τὸ ὄρος, εος, ους.

S C

SCABELLUM, i. Neut. *Petit banc, eſcabeau.* τὸ ὑποβαθρίον, ίου. * τὸ ὑποπόδιον, ίου. *Siége,* τὸ θρανίον, ίου.

SCABER, (bri) bra, brum. *Rude & âpre à manier.* τραχὺς, (έος) χεῖα, χύ. * ὁ καὶ ἡ τραχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Galeux* ψωραλέως, έα, έον, * ὁ καὶ ἡ ψωρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SCABIES, iei. Fœm. *Gale, rogne.* ἡ ψώρα, ας. *Teigne,* ἡ ψωρίασις, εως.

SCABILE, is. Neut. *Petit banc, ou eſcabeau.* τὸ ὑποπόδιον, ίου. * τὸ ὑπόβαθρον, ου. *Siége.* τὸ θρανίον, ίου.

SCABIOSUS, a, um. *Galeux, rogneux.* ὁ καὶ ἡ ψωρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ψωραλέος, λέα, λέον.

SCABO, is, bi, ere. *Galer, grater.* κνάω, ῶ, F. ήσω, P. κέκνηκα, * κνίζω, F. ίσω, P. κέκνικα. acc.

SCABRATUS, a, um. *Qui eſt âpre à manier.* τραχυνθεὶς, θεῖσα, θέν.

SCABRE. adv. *Rudement, âprement.* τραχέως. * τραχωδῶς.

SCABREDO, inis. Fœm. V. SCABRITIA.

SCABRITIA, æ. & SCABRITIES, iei. Fœm. *Apreté, & dureté au toucher.* ἡ τραχύτης, ητος.

SCABROSUS, a, um. *Rude & âpre à manier.* ὁ καὶ ἡ τραχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SCABRUM, i. Neut. *Choſe rude & âpre.* τὸ τραχὺ, έος.

SCÆVA, æ. Fœm. *La main gauche.* ἡ σκαιὰ, ᾶς.

SCÆVUS, a, um. *Gauche, mal adroit.* σκαιὸς, ὰ, όν. || Scæva manus. V. SCÆVA.

SCALA, æ. Fœm. *Echelle.* ἡ κλίμαξ, ακος. * ἡ ἀναβάθρα, ας.

SCALMUS, i. Maſc. *La cheville d'un navire, à laquelle on attache l'aviron.* ὁ σκαλμὸς, οῦ.

SCALPELLUM, i. Neut. & SCALPELLUS, i. Maſc. *Un petit burin, petit couteau ou raſoir, lancette.* τὸ σμιλίον, ίου.

SCALPER, pri. Maſc. V. SCALPRUM.

SCALPO, is, pſi, ptum, ere. *Grater.* κνίζω, F. ίσω, P. κέκνικα. *Tailler, ou graver.* γλύφω, F. ψω, P. γέγλυφα. acc. * κολάπτω, F. ψω, P. κεκόλαφα. acc. *Egratigner.* ἐπικνίζω, F. ίσω, P. ἐπικέκνικα. acc.

SCALPRATUS, a, um. *Fait en forme de raſoir.* ὁ καὶ ἡ σμιλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SCALPRUM, i. Neut. *Raſoir, couteau, burin, canif, lancette.* ἡ σμίλη, ης. *Un burin.* ὁ ἐγκοπεὺς, έως. * τὸ γλυφεῖον, είου. *Raſoir.* ὁ ξυρὸς, οῦ. || Scalprum chirurgicum. *Lancette à ſaigner.* τὸ φλεβοτόμον, ου. || Scalprum ſutorium. *Un tranchet de cordonnier.* τὸ σμιλίον, ίου.

SCALPTOR, oris. Maſc. *Graveur.* ὁ κολαπτὴρ, ῆρος * ἡ γλυφεὺς, έως.

SCALPTURA, æ. Fœm. *Gravure.* ἡ γλυφὴ, ῆς.

SCALPTURATUS, a, um. *Gravé de diverſes gravures.* ποικίλως διαγεγλυμμένος, ένη, ένον.

SCALPTURIGO, inis. Fœm. *Démangeaiſon.* ὁ ἐπικνισμὸς, οῦ.

SCALPTURIO, is, ivi, itum, ire. *Avoir envie de ſe grater.* ἐπικνίζω, F. ίσω, P. ἐπικέκνικα.

SCALPTUS, a, um. *Gravé, taillé.* ἐγκεκολαμμένος, ένη, ένον. * γλυφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

SCAMMONEA, *vel* SCAMMONIA, æ. Fœm. & SCAMMONIUM, ii. Neut. *Scammonée, plante.* ἡ σκαμμωνία, ίας. * τὸ σκαμμώνιον, ίου.

SCAMNUM, i. Neut. *Un banc.* τὸ βάθρον, ου. *Un marchepied.* ἡ ὑποβάθρα, ας. * τὸ ὑποπόδιον, ίου.

SCANDALIZO, as, are. *Scandaliſer, donner du ſcandale.* σκανδαλίζω, F. ίσω, P. ἐσκανδάλικα. acc. *Offenſer, heurter contre.* προσκόπτω, F. ψω, P. προσκέκοφα. dat.

SCANDALUM, i. Neut. *Scandale* τὸ σκάνδαλον, ου. *Offenſe.* τὸ πρόσκομμα, ατος.

SCANDIX, icis. Fœm. *Une herbe bonne à manger, ſemblable au cerfeuil.* ἡ σκάνδιξ, ικος.

SCANDO, is, ndi, nſum, ere. *Monter en haut.* ἀναβαίνω, fut. βήσομαι (V. βαίνω in Anom.) εἰς. acc. *Monter ſur.* ἐπιβαίνω. fut. βήσομαι. gen.

SCANDULA, æ. Fœm. *Bardeau à couvrir les maiſons.* ἡ σχίδαξ, ακος.

SCANDULACA, æ. Fœm. V. CONVOLVOLUS.

SCANSILIS, & e, is. *Aiſé à monter.* ἀναβατὸς, vel ἐπιβατὸς, τὴ, τόν.

SCAPHA, æ. Fœm. *Nacelle, eſquif.* ἡ σκάφη, ης.

SCAPHIUM, ii. Neut. *Un baſſin de chaiſe percée.* τὸ σκαφίον, ίου. *Une gondole, vaſe à boire.* τὸ σκαφίον, ίου.

SCAPTENSULA, æ. Fœm. *Mine, lieu d'où on tire les métaux* τὸ μεταλλεῖον, ου.

SCAPULA, æ. Fœm. *L'épaule* ὁ ὦμος, ου. *Les deux os gros & larges du dos qui joignent les épaules.* αἱ ὠμοπλάται, ων.

SCAPULARIS, & e, is. *Qui appartient aux épaules.* ὠμαῖος, αία, αῖον.

SCAPUS, i. Maſc. *Le corps, la verge d'une colomne, inſtrument de tiſſerand.* ὁ σκάπος, ου. * ὁ στύλος, ου. *La tige des herbes.* ὁ τύρσος, ου. * ὁ καυλὸς, οῦ.

SCARABEUS, i. Maſc. *Eſcarbot.* ὁ κάνθαρος, ου. * ὁ κάραβος, ου.

SCARIFICATIO, onis. Fœm. *Scarification, inciſion.* ὁ σχασμὸς, οῦ.

SCARIFICO, as, avi, atum, are. *Scarifier, faire de petites inciſions.* σχάζω, F. άσω, P. ἔσχακα. acc.

SCARUS, i. Maſc. *Scare, ou Sargot, poiſſon.* ἡ σκάρος, ου.

SCATEBRA, æ. Fœm. *Une ſource.* ὁ βλυσμὸς, οῦ. * ἡ πίδαξ, ακος. * ἡ πηγὴ, ῆς.

SCATEO, es, tui, ere. *Bouillonner, jetter de l'eau, parlant d'une ſource.* βλύζω, F. ύσω, P. υκα. * ἀναβράζω, F. άσω, P. ακα. *Abonder.* βρύω, F. ύσω, P. υκα. *Regorger.* περισσεύειν, F. εύσω, P. ευκα.

SCATURIGINOSUS, a, um. *Plein de ſources.* ὁ καὶ ἡ πολυπίδακος, καὶ τὸ ον, ου.

SCATURIGO, inis. Fœm. V. SCATEBRA.

SCATURIO, is, ivi, ire. V. SCATEO.

SCAURIPEDA, æ. Fœm. *Femme qui a les talons gâtés.* ἡ στρεβλόπους, ποδος.

SCAURUS, i. Maſc. *Qui a les talons gros.* ὁ σκαῦρος, ου.

SCELERATE. adv. *Méchamment.* μοχθηρῶς. * μιαρῶς. *En impie & ſcélerat.* ἀνοσίως.

SCELERATUS, a, um. *Scélérat, coupable de crimes.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν. *Impie.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Méchant.* μοχθηρὸς, ρὰ, ρόν. || Qui Sceleratam vitam degunt. οἱ ἐν κακίαις ζῶντες. || Omnium hominum Sceleratiſſimus. τῶν ὄντων ἁπάντων πονηρότατος, vel φαυλότατος. || Sceleratiſſimus homo. ὁ πονηρότατα ἔχων ἄνθρωπος * πονηρὸς ὡς οὐδεὶς ἀνθρώπων.

SCELERO, as, avi, are *Faire de grandes méchancetés.* ἀνοσιουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Souiller de crime.* μιαίνω, F. ανῶ, P. αγκα acc.

SCELEROSUS, a, um. *Plein de méchanceté.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, καὶ τὸ ον, ου. V. SCELERATUS.

SCELESTE. adv. V. SCELERATE.

SCELESTUS, a, um. V. SCELERATUS.

SCELETUS, i. Maſc. *Un ſquélette.* ὁ σκελετὸς, ου.

SCELUS, eris. Neut. *Méchanceté, méchante action.* τὸ κακούργημα, ατος. * ἡ κακουργία, ίας. * τὸ μύσος, εος, ους. * ἡ μοχθηρία, vel μιαρία, ίας. *Action impie.* τὸ ἀνοσιούργημα, ατος. *Peché.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. || Scelus committere. κακουργεῖν, έω, F. ήσω, P. κεκακούργηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Atrox Scelus committere. δεινὸν ἀδίκημα πράττειν, vel ἐργάζεσθαι. || Tanta Scelera perpetrare. τοσαῦτα κακὰ ἐργάζεσθαι. || Horrendum Scelus facere. σχέτλιον ἀσέβημα διαπράττεσθαι. || Tam atrox Scelus admittere. παρανομίαν παρανομεῖν τηλικαύτην. || Grave Scelus admiſſum eſt. δεινὸν ἀδίκημα ἐγένετο. || Scelus aliquod committere contra patriam. φαῦλόν τι πράττειν κατὰ τῆς πατρίδος. || Omni Scelere refertus. πάσης κακίας μεστός. || In ſumma Scelera prolabi. πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς κακίας ὑποφέρεσθαι. * εἰς ἐσχάτας πονηρίας καταπεσεῖν. (Vide πίπτω in anom.) || Sceleribus inquinari. πονηρίαις μολύνεσθαι. || Omni ſcelere præditus. ἁπασῶν τῶν κακιῶν μετέχων. || Per omne Scelus graſſari. πᾶν εἶδος κακίας διεξελθεῖν. || Nullum Scelus omiſerant. οὐδὲν αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυγε. || Omni Scelere aſtrictus. ἔνοχος ὢν ταῖς πάσαις ἀδικίαις. || Omni Scelere contaminatam animam habent. ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκάθαρτον τὴν ψυχὴν ἔχουσι. || Scelus Scelere cumulare. προστιθέναι τῷ μύσει μύσος. || Edere Scelus in aliquem. ἀδικεῖν εἴς τινα. || Maximum Scelus in nos admiſit. μεγίστην ἀδικίαν εἰς ἡμᾶς ἠδίκησε.

SCENA, æ. Fœm. *Scene d'un théatre, ou échafaud couvert.* ἡ σκηνὴ, ῆς.

SCENALIS, & e, is. SCENATILIS, & e, is. SCENATICUS, a, um. V. SCENICUS.

SCENICE. adv. *En comédien.* σκηνικῶς.

SCENICUS, a, um. *De ſcène.* σκηνικὸς, κὴ, κόν.

SCENICUS, i. Maſc. *Comédien.* ὁ σκηνικὸς, οῦ.

SCEPTRIFER, (eri) a, um. *Qui perte un ſceptre.* ὁ καὶ ἡ σκηπτροφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

SCEPTRUM, i. Neut. *Sceptre, bâton royal.* τὸ σκῆπτρον, ου.

SCHEDA, æ. Fœm. *Feuille de papier, ou de parchemin, tablette.* ἡ σχέδη, ης. * τὸ σχεδάριον, ίου.

SCHEDIA, æ. Fœm. *Train de piéces de bois liées l'une ſur l'autre.* ἡ σχεδία, ίας.

SCHEDULA, æ. Fœm. *Petite feuille de papier.* τὸ σχέδιον, ίου. V. SCHEDA.

SCHEMA, æ. Fœm. & Schema, atis. Neut. *Figure d'Oraiſon.* τὸ σχῆμα, ατος.

SCHIDIA, orum. Neut. plur. *Copeaux de charpentiers, éclats de bois.* τὰ σχίδια, ίων.

SCHINUS, i. Fœm. *Lentiſque, arbre.* ὁ σχῖνος, ου.

SCHISMA, atis. Neut. *Diviſion, ſchiſme.* τὸ σχίσμα, ατος.

SCHISMATICUS, a, um. *Schiſmatique.* σχισματικὸς, κὴ, κόν. || Eſſe Schiſmaticum. σχισματίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἐσχισμάτικα.

SCHŒNOBATES, æ. Fœm. *Bâteleur, ou danſeur de corde.* ὁ σχοινοβάτης, ου.

SCHŒNOBATICUS, a, um. *Qui appartient aux danſeurs de cordes, ou à l'art de danſer ſur la corde.* σχοινοβατικὸς, κὴ, κόν.

SCHŒNUS, i. Maſc. *Une corde de jonc.* ἡ σχοῖνος, ου.

SCHOLA, æ. Fœm. *Une école.* ἡ σχολὴ, ῆς. * τὸ διδασκαλεῖον, ου.

SCHOLASTERIUM, i. Neut. *Ecole.* τὸ σχολαστήριον, ίου.

SCHOLASTICUS, i. Maſc. *Un écolier.* ὁ σχολαστὴς, οῦ. * ὁ σχολαστικὸς, οῦ.

SCHOLASTICUS, a, um. *Scholaſtique, d'école.* σχολαστικὸς, κὴ, κόν.

SCHOLIUM, i. Neut. *Une gloſe.* τὸ σχόλιον, ίου.

SCIAMACHIA, æ. Fœm. *Jeu d'eſcrime.* ἡ σκιαμαχία, ίας.

SCIATHERAS, æ. Maſc. *L'aiguille d'un quadran, qui montre les heures par ſon ombre.* ὁ σκιαθήρας, ου.

SCIATHERICUS, a, um. ut Sciathericum horologium. *Un quadran ſolaire.* τὸ ὡρολογεῖον σκιαθηρικόν.

SCIENS, entis. Omn. gen. *Qui ſçait.* εἰδὼς, (ότος) δυῖα, δός. *Sçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, καὶ τὸ μον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sciens & volens id feci. εἰδὼς καὶ ἑκὼν, τοῦτο ἔπραξα. ‖ Omnibus Scientibus. πάντων εἰδότων. ‖ Nobis Scientibus hoc ſuſcepit. δῆλος ἦν ἡμῖν τοῦτο ἐπιχειρῶν.

SCIENTIA, æ. Fœm. *Science.* ἡ ἐπιστήμη, *vel* ἐπιστημοσύνη, ης. *Connoiſſance.* ἡ γνῶσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magnâ Scientiâ inſtructus. πολλῆς ἐπιστήμης μετέχων, *ſeu* μετεσχηκώς. ‖ Multâ Scientiâ ornatus. πλείους ἐπιστήμας ἔχων, *ſeu* κεκτημένος. ‖ Scientiam adipiſci, conſequi. τὴν ἐπιστήμην κτᾶσθαι. * τῆς ἐπιστήμης τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) ‖ Scientia præſtans. τῇ ἐπιστήμῃ προέχων. * ἐπιστήμης ἐπὶ πλεῖστον ἔχων. ‖ Scientiâ longè provectus. πόῤῥω τῆς ἐπιστήμης ἐλαύνων. * εἰς μεγίστην ἐπιστήμην προελθών. ‖ Scientiarum culmen attingere. τῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ τέλει εἶναι. * πάσης ἐπιστήμης εἰς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖσθαι. ‖ Quamvis Scientiâ longè proceſſerit. κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται οὗτος ἐπιστήμης. ‖ In Scientiâ magnoperè provectus. μεγάλην ἐν ταῖς ἐπιστήμαις προσκοπὴν ἔχων. ‖ Omni Scientiæ genere refertus. πάσης ὢν ἐπιστήμης ἀνάπλεως. ‖ Summâ rerum divinarum Scientiâ præditus. ἄκραν, ὡς εἰπεῖν, ἐπιστήμην ἐν Θεολογίᾳ προβεβλημένος. ‖ Legum Scientia. ἡ τῶν νόμων ἐπιστήμη. ‖ Rei militaris Scientia. ἡ τοῦ πολέμου ἐμπειρία. ‖ Benè dicendi Scientia. ἡ ἐμπειρία τοῦ δεινῶς λέγειν. ‖ Morum Scientia. ἡ τῶν τρόπων, *ſeu* ἠθῶν ἐπιστήμη. ‖ Omnia Scientiæ genera percurrere. ἅπασαν ἐπιστήμην μετελθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ Omni Scientiâ perfectè excultus. κατὰ πᾶσαν ἐπιστήμην εἰς ἄκρον ἐξησκημένος. ‖ In ignorationis ac Scientiæ quaſi confinio eſſe. μεταξὺ ἀγνοίας καὶ ἐπιστήμης εἶναι. ‖ Scientiæ omninò expers. τῆς ἐπιστήμης εἰς ἅπαν ἄγευστος, *vel* ἄμοιρος, *vel* ἄπειρος. ‖ Scientiis haud multùm imbutus. ἐνδεεστέρως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιστήμας. ‖ Rei militaris Scientiam habens. πολέμου ἐμπείρως ἔχων, *ſeu* ἐμπειρίαν ἔχων. * περὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐμπείρως ἔχων. ‖ Belli Scientiam exercere. τὴν περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίαν ἀσκεῖν.

SCIENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſçavant.* ἐπιστημονέστερος, έρα, ερον.

SCIENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſçavant.* ἐπιστημονέστατος, άτη, ατον. gen.

SCILICET, adv. *Certainement, certes.* ἀμέλει. * δήπου. *A ſçavoir ſi.* ἆρα. * ἆρα δή. *C'eſt-à-dire, je veux dire.* τοῦτ' ἔστι, *vel* τουτέστι.

SCILLA, æ. Fœm. *Squille, ou Oignon marin.* ἡ σκίλλα, ης.

SCILLINUS, & SCILLITICUS, a, um. *De ſquille.* σκιλλιτικὸς, κὴ, κόν.

SCILLITES, æ. Maſc. *Du vin de ſquille.* ὁ σκιλλίτης, ου.

SCIMPODIUM, ii. Neut. *Petit lit.* τὸ σκιμπόδιον, ίου.

SCINCUS, i. Maſc. *Crocodile terreſtre.* ὁ σκίγκος, ου.

SCINDO, is, idi, iſſum, indere. *Diviſer, fendre.* σχίζω, F. ίσω, P. ἔσχικα. acc. * διασχίζω, F. ίσω, P. διέσχικα. acc. *Trancher, couper.* τέμνω, F. τμήξω. (V. Anom.) acc.

SCINTILLA, æ. Fœm. *Etincelle.* ὁ σπινθὴρ, ῆρος.

SCINTILLATIO, onis. Fœm. *Etincellement.* ὁ σπινθηρισμὸς, οῦ.

SCINTILLO, as, are. *Etinceller* σπινθηρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἐσπινθήρικα.

SCINTILLULA, æ. Fœm. *Petite Etincelle.* τὸ σπινθηρίδιον, ίου.

SCIO, is, ivi, itum, ire. *Sçavoir.* ἐπίσταμαι, fut. med. στήσομαι. (V. Anom.) acc. * εἴδω. Præt. med. οἶδα (V. Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnes hoc Sciunt, quòd. ἴσασι πάντες τοῦτο, ὅτι. ‖ Scimus ſanè, quòd. ἴσμεν δήπου τοῦθ' ὅτι. ‖ Qui tumultus tùm fuerit in civitate excitatus, Scitis omnes. τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον, ἴστε μὲν ἅπαντες. ‖ Juſta Scire ac noviſſe. τὰ δίκαια συνιέναι καὶ γινώσκειν. ‖ Ea quæ accuratè Sciunt, dicere. ὅσα ἴσασιν ἀκριβῶς, λέγειν. ‖ Probè Scito, experientiam oriri ex actionibus. εὖ ἴσθι, τὴν ἐμπειρίαν γενομένην ἐκ τῶν πράξεων. ‖ Scito, nos invitos delinquere. εὖ ἴσθ' ὅτι ἄκοντες ἁμαρτάνομεν. ‖ Sciendum eſt, hæc nobis licere. ἰστέον, ὅτι ταῦτα ἡμῖν ἔξεστι. ‖ Iſta probè Sciebam. ταῦτα εὖ ᾔδειν. ‖ Sciebant, quòd. ἠπίσταντο, ὅτι. ‖ Eum venire, probè Scio. ὅτι ἥκει ἐπίσταμαι σαφῶς. ‖ Omnes Scitis, opem iis eſſe ferendam. πάντες ἐπίστασθε, ὡς βοηθητέον αὐτοῖς. ‖ De quibus pauci Sciunt. περὶ ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπίστανται. ‖ Scio, ut. ἐπίσταμαι, ὡς. ‖ Parere Scit. πειθαρχεῖν ἐπίσταται. ‖ Parere ſi didiciſti, imperare etiam Scies. ἄρχεσθαι μαθὼν, ἄρχειν ἐπιστήσῃ. ‖ Certò hoc Scio. ἴσημι, *vel* ἐπίσταμαι, *vel* οἶδα τοῦτο σαφῶς. ‖ Artes Scire. τέχνας ἐπίστασθαι. ‖ Rectè aliquid Scire. ὀρθῶς εἰδέναι τι. præclarè. καλῶς. manifeſtè. φανερῶς, *vel* ἐναργῶς. ‖ Accuratiùs Scire. ἀκριβέστερον εἰδέναι. ‖ Scire aliquid, & omnium optimè noviſſe. εἰδέναι τι, καὶ μάλιστα πάντων ἐπίστασθαι. ‖ Scient, quid faciendum ſit. ἃ πρακτέον ἐστὶν εἴσονται. ‖ Hæc inde Scire facile eſt. ταῦτα ἐκεῖθεν εἰδέναι ῥᾴδιον. ‖ Neque vos, ſat Scio, hoc mihi concedetis. οὔτ' ἂν ὑμεῖς, εὖ οἶδ' ὅτι, συγχωρήσετε. ‖ Qui verè & accuratè iſta Scit. ὁ ἀληθῶς καὶ

ἀκριβῶς ταῦτα εἰδώς. || Scio ac memini. οἶδά τε, καὶ μέμνημαι. || De poteſtate haud Scio an quis apertiùs dicere poſſit. περὶ μὲν τῆς δυναςείας ȣ̓κ' οἶδ' ὅπως ἂν τις σαφέςερον λέγειν δυνηθείη. || Non Scio quomodo ambobus placere poſſim. ȣ̓κ' οἶδ' ὅπως ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυνηθείην. || Non Scio an deceat multa de his verba facere. ȣ̓κ' οἶδα, ὅτι δεῖ μακρολογεῖν περὶ τȣ́των. || Ita harum rerum deſtitutus fuit, ut haud Sciam an alius quiſquam civium. ȣ̔́τως ἐνδεὴς τȣ́των ἐγένετο, ὡς ȣ̓κ' οἶδα, εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν. || Sciebam eum abiiſſe. ȣ̓κ' ἐμὲ ἔλαθεν, ὅτι αὐτὸς ἀπῆλθε. * ȣ̓κ' ἐμὲ διέλαθεν αὐτὸς ἀπελθών. || Scio eos inſidiari. ȣ̓ λανθάνȣσιν ἐμὲ ἐπιβȣλεύοντες. || Sciebat ſe iſta præſtitiſſe. ȣ̓κ' ἔλαθεν αὐτὸν ταῦτα ἀπειργασάμενος. || Omnes hoc Sciunt. πᾶσι φανερόν ἐςι τȣ̃το. || Jampridem Scis me iſta negligere. πάλαι σοι δῆλός εἰμι τȣ́των ὀλιγωρῶν. || Scio eos errare. δῆλοι μοί εἰσιν ἁμαρτάνοντες. || Scire artem militarem. τȣ̃ πολέμȣ ἐμπείρως ἔχειν. || Multa Scire. πολλὰς ἐπιςήμας ἔχειν. V. SCIENTIA.

SCIOLUS, i. Maſc. *Un peu ſçavant.* ὁ ὑπομαθὴς, έος, ȣ̃ς. *Un apprenti.* ὁ πρωτόπειρος, ȣ.

SCIOMANTIA, æ. Fœm. *Divination par l'ombre.* ἡ σκιομαντία, ίας.

SCIOTHERICUM horologium, ii. Neut. *Un horloge ſolaire, un quadran au ſoleil.* τὸ σκιόθηρον, ȣ.

SCIPIO, onis. Maſc. *Un bâton à s'appuyer.* ὁ σκίμπων, vel σκίπων, ωνος. * ἡ βακτηρία, ας.

SCIRPEA, æ. Fœm. vel Scirpea crates. *Un panier de jonc.* ὁ τάλαρος, ȣ.

SCIRPEUS, a, um. *Qui eſt fait de jonc.* σχοίνινος, ίνη, ινον. * σπάρτινος, ίνη, ινον.

SCIRPICULA, æ. Fœm. *Serpette, faucille.* τὸ δρεπάνιον, vel ἁρπίδιον, ȣ.

SCIRPICULUM, i. Neut. *Un petit panier de jonc.* τὸ σπάρτινον σκευάριον. * ὁ κάλαθος σχοίνινος, ȣ.

SCIRPULUS, i. Maſc. *Petit jonc.* τὸ σπαρτίον, ίȣ.

SCIRPO, as, are. *Lier avec du jonc.* σπαρτόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσπάρτωκα. acc.

SCIRPUS, i. Maſc. *Du jonc.* ὁ σχοῖνος, ȣ. * τὸ σπάρτον, ȣ.

SCIRRHOMA, atis. Neut. *Un durillon qui vient au corps.* τὸ σκίῤῥωμα, ατος.

SCIRRHUS, i. Maſc. *Apoſtume dure.* ὁ σκίῤῥος, ȣ.

SCISCITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *S'informer.* πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι. Aor. 2. med. ἐπυθόμην. (V. Anom.) acc. rei, gen. perſ. *Interroger.* ἐρωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρώτηκα. acc. *Rechercher.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ακα. acc. V. INTERROGO.

SCISCO, is, ſcivi, ſcitum, ere. *Ordonner.* νομοθετέω, ῶ, F. ήσω, P. νενομοθέτηκα. acc. *Confirmer & autoriſer.* κυρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρωκα. acc. *Sçavoir.* ἐπίςαμαι. fut. med. ςήσομαι. (V. ἵςαμαι in Anom.) acc. *Apprendre.* μανθάνω, fut. ήσω. (V. Anom.) acc. || Sciſcere legem. *Faire une loi, ou une ordonnance.* νομοθετεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. νενομοθέτηκα.

SCISSILIS, & e, is. *Facile à fendre.* σχιςὸς, ή, όν.

SCISSIO, onis. Fœm. *Diviſion.* ἡ σχίσις, εως.

SCISSURA, æ. Fœm. *Fente, diviſion.* ἡ σχισμὴ, ῆς. * τὸ σχίσμα, ατος. || Qui, quæ, quod eſt ſine Sciſſura. ὁ καὶ ἡ ἄσχιςος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SCISSUS, a, um. *Fendu.* ἐσχισμένος, ένη, ένον. *Diviſé.* διῃρημένος, ένη, ένον. *Coupé.* τμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

SCISSUS, ûs. Maſc. V. SCISSIO.

SCITAMENTUM, i. Neut. *Une choſe galante & faite avec eſprit.* τὸ κόμψευμα, ατος. *Mets de bon goût.* τὸ ἥδυσμα, ατος.

SCITE. adv. *Sçavamment.* ἐπιςημόνως. *Avec grace.* κομψῶς. *Avec adreſſe.* συνετῶς.

SCITOR, aris, ari. depon. V. SCISCITOR.

SCITULUS, a, um. *Un peu joli.* κομψότερος, έρα, ερον. * ὁ καὶ ἡ ὑπόκομψος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SCITUM, i. Neut. *Une ordonnance.* τὸ ψήφισμα, ατος. *Opinion, ou ſentence.* τὸ δόγμα, ατος.

SCITUS, a, um. *Qui ſçait.* εἰδὼς, (ότος,) δυῖα, δός. *Sçavant.* ὁ καὶ ἡ ἐπιςήμων, καὶ τὸ μον, ονος. gen. *Bien appris.* ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. *Joli.* κομψὸς, ψὴ, ψόν. *Agréable*, χαρίεις, (εντος) ίεσσα, ιεν. *Adroit.* συνετὸς, ὴ, όν.

SCIURUS, i. Maſc. *Un écureuil, petite bête.* ὁ σκίȣρος, ȣ.

SCOBINA, æ. Fœm. *Une rape, une lime.* ἡ ῥίνη, ης.

SCOBS, vel SCOBIS, is. Fœm. *Limure, ou raclure.* τὸ ῥίνισμα, vel περίψημα, ατος. *Sciure.* τὸ πρίσμα, ατος.

SCOLOPENDRA, æ. Fœm. *Chenille terreſtre, ou marine : C'eſt auſſi la marine appellée Scolopendre.* ἡ σκολόπενδρα, ας.

SCOLOPENDRIUM, ii. Neut. *Du ſcolopendre, herbe.* τὸ σκολοπένδριον, ίȣ.

SCOMBER, bri. Maſc. *Maquereau, poiſſon.* ὁ σκόμβρος, ȣ.

SCOMMA, atis. Neut. *Brocard.* τὸ σκῶμμα, ατος. V. DICTERIUM.

SCOPÆ, arum. Fœm. plur. *Un balai, ou vergettes à nétoyer.* τὸ σάρωθρον, vel κόρηθρον, ȣ. *Scions, qu'on coupe des arbres, ou herbes.* τὰ δράγματα, ων. || Scopa regia. *L'herbe aux charpentiers.* ἡ σιδηρῖτις, ιδος. * τὸ βȣ́νιον, ίȣ.

SCOPARIUS, ii. Maſc. *Balayeur.* ὁ σαρωτὴρ, ῆρος.

SCOPULA, æ. Fœm. *Un petit balai.* τὸ σαρώθριον, vel κορήθριον, ȣ.

SCOPULOSUS, a, um. *Plein de rochers.* ὁ καὶ ἡ σκοπελώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

SCOPULUS, i. Maſc. *Un rocher.* ὁ σκόπελος, ȣ. * ἡ σπιλὰς, άδος. *Petit but.* τὸ σκοπίον, ίȣ.

SCOPUS. Maſc. *Blanc, ou but où l'on viſe.* ὁ σκοπὸς, ȣ̃.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Scopum attingere. βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπόν. * σκοπȣ̃ ἐπιτυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Aberrare à Scopo. τȣ̃ σκοπȣ̃ ἐξαμαρτάνειν. * τȣ̃ σκοπȣ̃ ἀποτυγχάνειν. || Collimare ad Scopum. ςοχάζεσθαι τȣ̃ σκοπȣ̃. || Jaculum ad Scopum dirigere. τόξον σκοπῷ ἐπέχειν. * τόξον πρὸς τὸν σκοπὸν κατευθύνειν. * κατὰ σκοπȣ̃ τοξεύειν. || Hic ora-

tionis noſtræ Scopus eſt. εἰς τοῦτό που ὁ λόγος ἡμῶν συντείνει. || Hunc unum Scopum ſibi proponens, ut me quovis modo interimeret. ἕνα ὅρον τιθέμενος, παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν. || In illum Scopum actiones omnes referre. ἐπὶ τοῦτο τὰς πράξεις ἁπάσας ἀναφέρειν.

SCORDIUM, ii. Neut. *Du Scordion, ou Chamaras, herbe.* τὸ σκόρδιον, ίου.

SCORIA, æ. Fœm. *Ecume de métal.* ἡ σκωρία, ίας.

SCORPÆNA, æ. Fœm. *Scorpene, ou Scorpena, poiſſon.* ἡ σκόρπαινα, ης.

SCORPIO, onis, *vel* SCORPIUS, ii. Maſc. *Scorpion, bête venimeuſe : C'eſt auſſi un poiſſon venimeux nommé Raſcaſſe.* ὁ σκορπίος, ου. *Arbaleſtre, ou autre machine de guerre.* τὸ σκορπίδιον, ίου. || A Scorpione ictus. *Piqué d'un Scorpion.* ὁ καὶ ἡ σκορπιοπληκτὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SCORPIONIUS, a, um. *De Scorpion.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ σκορπίου. *Semblable au Scorpion.* ὁ καὶ ἡ σκορπιοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Plein de Scorpions.* ὁ καὶ ἡ σκορπιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SCORPIURUM, i. Neut. *Queue de Scorpion, herbe.* τὸ σκορπίουρον, ου.

SCORTATOR, oris. Maſc. *Impudique.* ὁ πόρνος, ου.

SCORTEUS, a, um. *De cuir, de peaux.* σκύτινος, νη, νον.

SCORTILLUM, i. Neut. *Une impudique.* τὸ πορνίδιον, *vel* παλλάκιον, ίου.

SCORTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre impudique.* πορνεύω, F. εύσω, P. ευκα. * παλλακεύομαι. fut. med. εύσομαι.

SCORTUM, ti. Neut. *Cuir épais.* τὸ σκύτος, εος, ους. *Une impudique.* ἡ πόρνη, ης.

SCOTOMA, atis. Neut. V. VERTIGO.

SCREABILIS, & e, is. *Qu'on peut cracher.* χρεμπτὸς, ὴ, όν.

SCREATOR, oris. Maſc. *Cracheur.* ὁ ἀποχρεμπτὴρ, ῆρος.

SCREATUS, ûs. Maſc. *Crachement, l'action de cracher.* ἡ χρέμψις, *vel* ἀπόχρεμψις, εως.

SCREO, as, avi, atum, are. *Cracher.* χρέμπτομαι, *vel* ἀποχρέμπτομαι, fut. ψομαι.

SCRIBA, æ. Maſc. *Ecrivain, ou Greffier.* ὁ γραμματεὺς, έως.

SCRIBLIGO, inis. Fœm. V. STRIBLIGO.

SCRIBLITA, æ. Fœm. *Une tarte, ou gâteau feuilleté.* ὁ πλακοῦς, οῦντος.

SCRIBENDUS, a, um. *Qu'on doit écrire, peindre, compoſer.* γραπτέος, τέα, τέον.

SCRIBO, is, pſi, ptum, ere. *Ecrire, peindre, compoſer.* γράφω, F. ψω, P. γέγραφα. acc. || Scribere notis. σημειογραφεῖν, ήσω, ηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Litteras ad amicum Scribere. γράμματα πρὸς τὸν φίλον γράφειν. || Librum Scribere. βίβλον συγγράφειν. || Acta Scribere. τὰ πεπραγμένα ἀναγράφειν, *vel* γραφῇ παραδοῦναι, *vel* ἱστορεῖν.

SCRINIUM, ii. Neut. *Un écrin, ou coffret, une caſſette.* ἡ κιβωτὸς, οῦ. * τὸ κιβώτιον, ίου. * ἡ κίστη, ης. *Cabinet où l'on garde des papiers.* τὸ χαρτοφυλάκιον, ίου.

S C R

SCRIPTIO, onis. Fœm. *Ecriture.* ἡ γραφὴ, *vel* συγγραφὴ, ῆς.

SCRIPTITO, as, avi, atum, are. *Ecrire ſouvent.* συχνάκις γράφω, F. ψω, P. φα, acc.

SCRIPTOR, is. Maſc. *Ecrivain, ſécretaire.* ὁ γραφεὺς, έως. *Auteur.* ὁ συγγραφεὺς, έως. || Scriptor legum. V. LEGISLATOR.

SCRIPTORIUS, a, um. *Servant à écrire.* γραφικὸς, κὴ, κόν.

SCRIPTUM, i. Neut. *Un écrit.* τὸ γράμμα, *vel* σύγγραμμα, ατος. *Ecriture.* γραφὴ, *vel* συγγραφὴ, ῆς. || Scriptis mandare. γραφῇ παραδιδόναι. acc.

SCRIPTURA, æ. Fœm. *Ecriture.* ἡ συγγραφὴ, ῆς. *Style d'écriture.* ὁ χαρακτὴρ, ῆρος.

SCRIPTURIUS, ii. Maſc. *Un clerc.* ὁ γραμματεὺς, έως.

SCRIPTUS, a, um, part. *Ecrit.* γεγραμμένος, ένη, ένον. * γραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

SCRIPTUS, ûs. Maſc. V. SCRIPTIO.

SCROBICULUS, i. Maſc. *Petite foſſe.* τὸ ταφρίδιον, *vel* βοθρίον, ίου.

SCROBS, bis. Fœm. *Une foſſe.* ἡ τάφρος, ου. * ὁ βόθρος, ου.

SCROFA, æ. Fœm. *Une truie.* ἡ γρομφὰς, άδος, * ἡ ὗς, ὑός.

SCROFIPASCUS, i. Maſc. *Porcher, qui nourrit des truies.* ὁ ὑοτρόφος, ου. *Qui paît des pourceaux.* ὁ χοιροβόσκος, ου.

SCROFULA, æ. Fœm. *Ecrouelles, maladie.* ἡ χοιρὰς, άδος.

SCROTUM, i. Neut. *La bourſe des teſticules.* ἡ ὀσχέα, ας. * ὁ ὄσχεος, *vel* τὸ ὄσχεον, ου.

SCRUPEUS, a, um. *De pierre.* λίθινος, νη, νον. * *De gravois.* ψήφινος, νη, νον. *Pierreux.* ὁ καὶ ἡ λιθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SCRUPOSUS, a, um. *Plein de petites pierres.* ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui a beaucoup de gravois.* ὁ καὶ ἡ πολύψηφος, καὶ τὸ ον, ου.

SCRUPULARIS, & e, is. *Qui appartient au poids d'un ſcrupule.* γραμματιαῖος, αία, αῖον.

SCRUPULATIM. adv. *Par ſcrupules.* κατὰ γραμμάτια.

SCRUPULOSE. adv. *Scrupuleuſement.* ὑπερακριβῶς. * περιέργως. *Avec difficulté.* δυσχερῶς.

SCRUPULOSITAS, atis. Fœm. *Diligence ſcrupuleuſe.* τὸ ὑπερακριβὲς, έος, οῦς. *Difficulté.* ἡ δυσχέρεια, ας.

SCRUPULOSUS, a, um. *Plein de petites pierres.* ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Graveleux, qui a beaucoup de gravois.* ὁ καὶ ἡ πολύψηφος, καὶ τὸ ον, ου. *Scrupuleux.* ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ περίεργος, καὶ τὸ ον, ου. *Plein de difficultés.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SCRUPULUM, i. Neut. *Un ſcrupule, poids qui vaut deux oboles.* τὸ γράμμα, ατος.

SCRUPULUS, i. Maſc. *Une petite pierre.* ὁ λίθαξ, ακος. *Un petit gravois.* ἡ ψηφὶς, ίδος. *Difficulté.* ἡ δυσχέρεια, είας. *Doute.* ἡ ἀπορία, ίας. *Scrupule.* ἡ περιεργία, ίας. *Un ſcrupule, poids de la troiſiéme partie d'une drachme.* τὸ γραμμάτιον, ίου.

SCRUPUS, i. Maſc. *Une petite pierre.* ὁ λίθαξ, ακος. *Du gravois.* ἡ ψῆφος, ου. *Enigme.* τὸ αἴνιγμα, ατος. || Scrupi. *Dames avec quoi l'on joue ſur le damier.* αἱ ψῆφοι, ων.

SCRUTA, orum. Neut. plur. *Vieux fers, ou vieux drapeaux.* τὰ γρύτεα, η, έων, ῶν. * τὰ γρυτάρια, ίων.

SCRUTARIA, æ. Fœm. *Vente de vieux fers.* ἡ γρυτοπωλεία, είας.

SCRUTARIUS, ii. Maſc. *Revendeur de vieux drapeaux, ou de vieille ferraille.* ὁ γρυτοπώλης, ου.

SCRUTATIO, onis. Fœm. *L'action de fouiller.* ἡ ἐρεύνησις, εως. *de chercher.* ἡ ἐξέτασις, εως.

SCRUTATOR, oris. Maſc. *Qui fouille.* ὁ ἐρευνητὴρ, ῆρος. *Qui cherche.* ὁ ἐξεταστής, οῦ.

SCRUTATUS, a, um. *Qui a fouillé.* ἐρευνήσας, ήσασα, ῆσαν. acc. *Qui a cherché diligemment.* ἐξετάσας, άσασα, άσαν. acc.

SCRUTINIUM, ii. Neut. V. SCRUTATIO.

SCRUTOR, atus ſum. depon. *Fouiller* ἐρευνάω, *vel* διερευνάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠρεύνηκα. acc. *Chercher ſoigneuſement.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ακα. acc. || Veſtigia Scrutari. *Chercher la trace.* ἀνιχνεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cauſas rerum Scrutari. τὰς τῶν πραγμάτων αἰτίας πολυπραγμονεῖν. || Veſtigia Scrutari. τὰ ἴχνη θηρᾶσθαι. || Peccata alicujus diligenter Scrutari. τὰς ἁμαρτίας τινὸς λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν.

SCULPO, is, pſi, ptum, ere. *Tailler.* γλύφω, *vel* κολάπτω, F. ψω, P. φα. acc. *Graver.* χαράττω, F. ξω, P. χα. acc.

SCULPONEA, æ. Fœm. *Un ſoulier fait de laine.* τὸ ἐρεοῦν ὑπόδημα, (ατος) *fait de bois, comme les ſabots.* τὰ κρουπέζια, ίων.

SCULPONEATUS, a, um. *Chauſſé de ſouliers de laine.* τὸ ἐρεοῦν ὑπόδημα ὑποδησάμενος, ένη, ενον. *de ſabots.* τὰ κρουπέζια ὑποδησάμενος, η, ον.

SCULPTILIS, & e, is. *Gravé, taillé.* γλυπτὸς, πτὴ, πτόν.

SCULPTOR, oris. Maſc. *Sculpteur, Graveur.* ὁ γλύπτης, ου. * ὁ γλυφεὺς, έως.

SCULPTURA, æ. Fœm. *Sculpture, gravure.* ἡ γλυφὴ, ῆς.

SCULPTUS, a, um. part. *Taillé, ou gravé,* ἐγγεγλυμμένος, ένη, ένον. * γλυφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

SCURRA, æ. Maſc & Fœm. *Un bouffon.* ὁ καὶ ἡ βωμολόχος, ου. *Qui dit des mots pour rire.* ὁ καὶ ἡ γελωτοποιὸς, οῦ.

SCURRILIS, & e, is. *De bouffon.* βωμολοχικὸς, κὴ, κόν. *Qui fait rire.* γελωτοποιητικὸς, κὴ, κόν.

SCURRILITAS, atis. Fœm. *Plaiſanterie & bouffonnerie.* ἡ βωμολοχία, ίας. * ἡ γελωτοποιΐα, ας.

SCURRILITER, adv. *En bouffon.* βωμολοχικῶς. *En faiſant rire.* γελωτοποιητικῶς.

SCURROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Bouffonner, faire le boufon.* βωμολοχέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα. *Dire des mots pour rire.* γελωτοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

SCUTARIUS, a, um. *De bouclier, ou d'écu.* ὁ καὶ ἡ ταῖς ἀσπίσιν ἐπιτήδειος, καὶ τὸ ειον, ου. || Fabrica ſcutaria. ἡ ἀσπιδουργία, ίας.

SCUTARIUS, ii. Maſc. *Faiſeur de boucliers & écus.* ὁ ἀσπιδοποιὸς, οῦ.

SCUTATUS, a, um. *Garni & armé de bouclier.* ὁ ἀσπιδιώτης, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ἀσπιδοῦχος, καὶ τὸ ον, ου.

SCUTELLA, æ. Fœm. *Ecuelle.* τὸ πινάκιον, *vel* παροψίδιον, ίου. * ὁ πινακίσκος, ου.

SCUTICA, æ. Fœm. *Eſcourgée.* ἡ σκυτάλη, ης. *Un fouet.* ἡ μάστιξ, ιγος. || Scuticâ dignus. *Digne du fouet.* ὁ καὶ ἡ μαστιγώσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

SCUTULA, æ. Fœm. *Une écuelle, un petit plat,* ἡ παροψὶς, ίδος. * τὸ πινάκιον, ίου. * ὁ πινακίσκος, ου. *Un écuſſon qu'on fait aux arbres qu'on ente en écuſſon.* ὁ στρόγγυλος, ου.

SCUTULATUS, a, um. *Fait en rond comme une écuelle.* τῆς παροψίδος σχῆμα ἔχων, χουσα, χον. *Pommelé.* ὁ καὶ ἡ διάστικτος, καὶ τὸ ον, ου.

SCUTULUM, i. Neut. *Petit bouclier.* τὸ ἀσπίδιον, ίου. *Petit écu, ou écuſſon.* τὸ ὁπλάριον, ίου.

SCUTUM, i. Neut. *Bouclier, ou rondelle.* ἡ ἀσπὶς, ίδος. * ὁ θυρεὸς, οῦ. *Ecu, ou écuſſon.* τὸ ὅπλον, ου. || Scuto protegere. ὑπερασπίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ικα. gen.

SCYMNUS, i. Maſc. *Un lionceau.* ὁ σκύμνος, ου.

SCYPHUS, i. Maſc. *Un verre, ou taſſe à boire.* ὁ σκύφος, ου.

SCYTALE, es. Fœm. *Une muſaraigne, ſerpent venimeux.* ἡ σκυτάλη, ης.

S E

SE. acc. à ſui. *Soi.* ἑαυτόν. * αὐτόν.

SEBO, as. V. SEVO.

SEBUM, i. Neut. V. SEVUM.

SECALE, is. Neut. *Du ſegle, bled.* ἡ σικάλη, ης.

SECAMENTUM, i. Neut. *Rognure de bois qu'on ſcie.* τὸ πρίσμα, *vel* ἐπίκομμα, ατος. *qu'on fend.* τὸ διάσχισμα, ατος.

SECEDO, is, ſſi, ſſum, ere. *Se retirer à part, ou à l'écart.* ἀναχωρέω, *vel* ἀποχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνακεχώρηκα. gen. *S'en aller.* ἀπέρχομαι. fut. ἀπελεύσομαι. (V. Anom.) V. RECEDO.

SECERNO, is, crevi, cretum, rnere. *Séparer, mettre à part.* ἐκκρίνω, *vel* ἀποκρίνω, F. ινῶ, P. κέκρικα. acc. *Diſtinguer.* ἀφορίζω, F. ίσω, P. ικα. acc. *Séparer, ou retirer d'avec.* ἀποχωρίζω, F. ίσω, P. ἀποκεχώρικα. gen. V. SEPARO.

SECESPITA, æ. Fœm. *Sorte de couteau dont ſe ſervoient les ſacrificateurs.* ἡ ἱερουργικὸς κοπὶς, (ίδος.)

SECESSIO, onis. Fœm. SECESSUS, ûs. Maſc. *Séparation.* ἡ ἐκχώρησις, εως. *Retraite à part.* ὁ ἀναχωρισμὸς, οῦ. *Départ ou éloignement.* ἡ διάστασις, εως.

SECIUS. adv. *Moins.* ἧττον, *vel* ἧσσον. || Nihilo ſecius. οὐδενὸς ἧττον, *vel* οὐδὲν ἧττον.

SECLUDO,

SECLUDO, is, ſi, ſum, ere. *Enfermer à part.* ἀποκλείω, *vel* ἐκκλείω, F. είσω, P. ἐκκέκλεικα. acc. *Mettre à part.* ἐκχωρίζω, *vel* ἀποχωρίζω, F. ίσω, P. ἀποκεχώρικα. acc.

SECLUSORIUM, ii. Neut. *Lieu où l'on enferme à part.* τὸ ἀποκλειστήριον, *vel* ἐκκλειστήριον, ίου.

SECLUSUS, a, um. *Mis à part, ſéparé.* ἀποκλεισθεὶς, *vel* ἀποχωρισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SECO, as, cui, ſectum, are. *Couper, trancher.* κόπτω, F. ψω, P. κέκοφα. acc. * τέμνω, fut. τμήξω. (V. Anom.) acc. *Scier.* πρίω, *vel* διαπρίω, F. ίσω, P. πέπρικα. acc. *Diſtinguer.* διορίζω, F. ίσω, P. διώρικα. acc.

SECORDIA, SECORS. V. SOCORDIA, SOCORS.

SECRETIO, onis. Fœm. *Séparation.* ἡ ἔκκρισις, *vel* ἀπόκρισις, εως.

SECRETIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſecret.* κρυφαιότερος, έρα, ερον.

SECRETO. adv. *En ſecret.* κρύφα. * ἀποῤῥήτως. *A part.* ἰδίᾳ, * κατ' ἰδίαν. || Secretò loqui. ἰδιολογεῖσθαι, έομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἰδιολογησάμην.

SECRETUM, i. Neut. *Un ſecret.* τὸ ἀπόῤῥητον, ου. *Un lieu retiré & ſecret.* τὸ ἀναχώρημα, ατος. * τὸ ἀπόκρυφον, ου. *Choſe ſacrée & ſecrette.* τὸ μυστήριον, ίου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secreta reticere. τὰ ἀπόῤῥητα σιωπᾶν. || Secreta revelare. τὰ ἀπόῤῥητα ἐξαγορεύειν, *vel* ἐκλαλεῖν. || Secreta detegere. τὰ κρυπτὰ ἀποκαλύπτειν. || Secreta alicui communicare. κοινωνεῖν τινι τῶν ἀποῤῥήτων. || Nemoris Secreta. τὰ τοῦ νέμους ἀπόκρυφα.

SECRETUS, a, um. *Séparé & mis à part.* ἀποκεκριμένος, *vel* ἀποκεχωρισμένος, ένη, ένον. *Secret & caché.* κρυφαῖος, αία, αῖον.

SECTA, æ. Fœm. *Une, ſecte, une opinion contraire à la commune.* ἡ αἵρεσις, εως. *Parti.* ἡ μερὶς, ίδος.

SECTARIUS, a, um. *Qui va devant le troupeau.* ὁ καὶ ἡ ἡγεμὼν, όνος.

SECTATOR, oris. Maſc. *Qui ſuit.* ὁ ἀκόλουθος, ου. * ὁ ἀκολουθητικὸς, οῦ. *Sectateur.* ὁ αἱρετικὸς, οῦ. || Sapientiæ ſectator. ὁ φιλόσοφος, ου.

SECTILIS, & e, is. *Qui peut ſe couper.* τμητὸς, *vel* κοπτὸς, ὴ, όν. *ſe ſcier.* διαπριστὸς, ὴ, όν. *ſe fendre.* σχιστὸς, τὴ, τόν.

SECTIO, onis. Fœm. *Coupure.* ἡ τομὴ, ῆς. *Rognure.* ἡ διακοπὴ, *vel* ἀποκοπὴ, ῆς. *Sciure.* τὸ πρίσμα, ατος. *Confiſcation de biens.* ἡ δήμευσις, εως.

SECTITIUS, a, um. V. SECTILIS.

SECTIVUS, a, um. *Qui ſe coupe & fend.* σχιστὸς, στὴ, στόν. *Qui ſe ſcie.* πριστὸς, ὴ, όν. *Coupé & fendu*, σχισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SECTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Suivre ſouvent.* πολλάκις ἀκολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκολούθηκα. dat. * πολλάκις ἕπομαι. fut. med. ἕψομαι. Aor. 1. med. ἡψάμην. dat. *Pourſuivre.* διώκω. F. ξω, P. δεδίωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Leporem Sectari. τὸν λαγὼ θηρεύειν. || Voluptates Sectari. τὰς ἡδονὰς θηρεύειν, *vel* διώκειν. || Aliquem Sectari. τινὰ θηρεύειν, *vel* θηρᾶν. || Lucrum Sectari. τὸ κέρδος θηρᾶν, *vel* θηρεύειν. || Honeſta Sectari. τὰ καλὰ ἐπιτηδεύειν. || Vitia Sectari. τὰς κακίας ἐπιτηδεύειν.

SECTURA, æ. Fœm. V. SECTIO.

SECTUS, a, um. part. *Taillé.* τετμημένος, ένη, ένον. * τμηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Coupé.* κεκομμένος, ένη, ένον. *Fendu.* ἐσχισμένος, ένη, ένον. *Scié.* πρισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SECUBITUS, ûs. Maſc. *L'action de coucher à part.* ἡ ἀποκοίτησις, εως.

SECUBO, as, bui, bitum, are. *Coucher à part.* ἀποκοιτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκοίτηκα. * ἀποκοιμάομαι, ῶμαι. Aor. 1. med. ἀπεκοιμησάμην.

SECULA, æ. Fœm. *Faucille.* ἡ κοπὶς, *vel* δρεπανὶς, ίδος.

SECULARIS, & e, is. *Séculaire, qui ſe fait de cent ans en cent ans.* κατ' αἰῶνα γιγνόμενος, ένη, ενον. || Secularis homo. *Qui vit dans le ſiécle, ſéculier.* ὁ ἄνθρωπος ἀμύητος.

SECULUM, i. Neut. *Siécle, l'eſpace de cent ans.* ὁ αἰὼν, ῶνος. * ἡ γενεὰ, ᾶς.

SECUM. adverb. *Avec ſoi.* μετ' ἑαυτοῦ. * σὺν ἑαυτῷ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secum aliquid reputare. διεξιέναι τι πρὸς ἑαυτόν. * παρ' ἑαυτῷ σκοπεῖν τι. || Secum loqui. σὺν ἑαυτῷ λαλεῖν. * ἑαυτῷ διαλέγεσθαι. || Dives cùm moritur, non poteſt divitias Secum auferre. ὁ πλούσιος ἀποθνήσκων μὴ δύναται λαβεῖν τὸν πλοῦτον σὺν ἑαυτῷ. (V. λαμβάνω in Anom.) || Bonæ valetudinis poteſtatem homines Secum habent. τῆς ὑγιείας δύναμιν ἄνθρωποι παρ' ἑαυτοῖς ἔχουσι. || Secum pugnare. καθ' ἑαυτὸν μάχεσθαι. * ἑαυτῷ μάχεσθαι.

SECUNDÆ, arum. Fœm. plur. *La peau de laquelle eſt envelopé l'enfant au ventre de ſa mere, l'arriere-faix.* τὰ δεύτερα, έρων. V. SECUNDUS.

SECUNDANUS, a, um. *Du ſecond ordre, ou bande.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς δευτέρας τάξεως. *Qui tient le ſecond rang.* δευτερεύων, (οντος) ουσα, ον.

SECUNDARIUS, a, um. *Qui a le ſecond rang.* δευτερεῖος, *vel* δευτεραῖος, αία, αῖον. *Second après le premier.* δεύτερος, έρα, ερον. || Panis ſecundarius. ὁ ἄρτος πιτυρίας, *vel* δευτερίας ίου.

SECUNDO, as, avi, atum, are. *Donner proſpérité & bonheur.* αἰσιόω, F. ώσω, P. ἠσίωκα. acc. *Seconder & ſecourir.* ἐπουρίζω, F. ίσω, P. ἐπούρικα. acc.

SECUNDO, & Secundùm. adv. *Secondement, pour la ſeconde fois.* δεύτερον. * τὸ δεύτερον.

SECUNDUM. Præp. acc. *Selon.* κατά. acc. *Après.* μετά. acc. *Auprès.* παρά. acc. *Pour.* πρός. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secundùm hanc diem. τῇ αὔριον ἡμέρᾳ. * ὕστερον ταύτης ἡμέρας. * μετὰ ταύτην ἡμέραν. || Secundùm amicos judicare. ὑπὲρ τῶν φίλων ψηφίζεσθαι. || Secundùm gratiam judicare. κατὰ χάριν, *vel* πρὸς χάριν κρίνειν. || Secundùm leges. κατὰ τοὺς νόμους. || Secundùm mores. κατὰ τὰ ἤθη. || Secundùm jus. κατὰ τὸ δίκαιον.

SECUNDUS, a, um. *Second, deuxiéme.* δεύτερος, έρα, ερον. *Favorable.* ὁ καὶ ἡ εὐήμερος, καὶ τὸ ον, ου. * αἴσιος, ία, ιον. *Heureux.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Secundas agere. δευτεραγωνιστεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. δεδευτεραγωνίστηκα. || Secunda fortuna. ἡ εὐτυχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secundâ fortunâ uti. βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι. || Si aura Secunda ipſi afflaverit. εἰ ἐκείνοις αὔρα τις καταπνεύσειεν εὐπραγίας || Flatus Secundus. οὔριον πνεῦμα. * οὐρία πνοή. || Secundo vento ferri. κατ' οὖρον, *vel* ἐξ οὐρίας φέρεσθαι. || Secundis avibus. ὄρνισιν αἰσίοις. || Res Secundæ. αἱ εὐτυχίαι, *vel* εὐπραγίαι. || Secundo numine. σὺν Θεῷ. || Secundas ab Alexandro ferre. τὰ δεύτερα μετ' Ἀλέξανδρον ἐνέγκασθαι. (V. φέρω in Anom.) || Secundas à Deo obtinere. τὰ δεύτερα μετὰ Θεὸν ἔχειν. || A Rege Secundus. τεταγμένος τὴν μετὰ Βασιλέα τάξιν. || Secundas ſibi arrogare. δευτέρων μεταποιεῖσθαι. || Secundas alicui tribuere. τὰ δεύτερά τινι νέμειν.

SECURE adv. *Surement.* ἀσφαλῶς. * μετ' ἀσφαλείας. *Avec un eſprit aſſuré.* εὐθύμως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Securiſſimè vivere. μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ζῆν. || Securè ſua poſſidere. ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, *vel* ἀσφαλῶς κτᾶσθαι.

SECURICLA, æ. Fœm. *Une tringle, ou queue d'aronde.* V. SUBSCUS.

SECURICULA, æ. Fœm. *Une petite hache.* τὸ πελέκιον, *vel* πελεκύδιον, ου.

SECURIFER, *vel* SECURIGER, (eri) a, um. *Qui porte une hache, ou coignée.* ὁ καὶ ἡ πελεκυφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SECURIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſeur.* ἀσφαλέστερος, έρα, ερον. *Qui a l'eſprit plus aſſuré.* εὐθυμότερος, έρα, ερον. || Nunc Securior eſt. νυνὶ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας ἐστί.

SECURIS, is. Fœm. *Une hache, ou coignée.* ὁ πέλεκυς, εως. * ἡ ἀξίνη, ης. || Securi ferire, percutere. διαπελεκίζειν, F. ίσω, P. διαπεπελέκικα. acc.

SECURISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſeur.* ἀσφαλέστατος, άτη, ατον. *Qui a l'eſprit fort aſſuré.* εὐθυμότατος, άτη, ατον.

SECURITAS, atis. Fœm. *Sureté.* ἡ ἀσφάλεια, *vel* ἄδεια, ας. *Aſſurance, repos & tranquillité d'eſprit.* ἡ εὐθυμία, ίας. || In ſecuritatem compoſitus. εἰς ἄδειαν καταστάς. || Securitatem aliis parere. ἄδειαν τοῖς ἄλλοις παρέχειν. || Securitatem alteri præſtare, ne quid mali patiatur. ἄδειαν, *ſeu* ἀσφάλειαν ἑτέρῳ διδόναι, τοῦ μὴ παθεῖν τι δεινόν. (V. πάσχω in Anom.) || In Securitate degere. ἐν ἀσφαλείᾳ διάγειν. || In omni Securitate verſari. ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ εἶναι. * πρὸς πάντα ἀδεῶς ἔχειν.

SECURUS, a, um. *Sûr.* ὁ καὶ ἡ ἀσφαλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Aſſuré, qui a l'eſprit tranquille.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Négligent.* ὁ καὶ ἡ ὀλίγωρος, καὶ τὸ ον, ου. gen. || Securum reddere. ἀσφαλεύειν, F. εύσω, P. ἠσφάλευκα. acc. * ἐπ' ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι. || Amicos Securos reddere. τοὺς φίλους εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι, *ſeu* καταστῆναι. || Securus ſum. ἀσφαλῶς, *vel* ἀδεῶς ἔχω. || Securi animi homo. ἀδεῶς καὶ εὐθύμως ἔχων ὁ ἀνήρ. || Ab hoc periculo Securus eſt. ἀδεῶς, *vel* ἀσφαλῶς ἔχει πρὸς τοῦτον κίνδυνον. || Securus eſt ab omni malo. ἐν ἀσφαλεῖ ἐστι τοῦ μὴ παθεῖν. || Harum rerum Securus eſt. πρὸς ταῦτα ἀφροντίστως ἔχει.

SECUS, Præp. acc. *Près, auprès.* παρά. dat. * ἐγγύς. gen.

SECUS. adv. *Autrement.* ἄλλως. * ἑτέρως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnia nunc Secùs habent, quàm putabam. πάντα νῦν ἄλλως ἔχει, ἢ ὡς ᾤμην. || Secùs atque initio dixi. ἄλλως ἢ ὡς ἐν τοῖς πρότερον ἔλεγον. || Secùs ac decet. παρὰ τὸ δέον. * παρὰ τὸ προσῆκον. || Secùs atque alii ſentio. ἄλλως τοῖς ἄλλοις γινώσκω. * οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἔχω τὴν γνώμην. || Non Secùs atque alii periclitatur. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύει. || Amicorum negotia non Secùs atque res proprias gerere. τὰ τῶν φίλων πράγματα, ὥσπερ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. * ὁμοίως τὰ τῶν φίλων πράγματα, ὥσπερ, &c. || Amat eum, non Secùs ac ſi frater eſſet. ὁμοίως αὐτὸν ἀγαπᾷ, ὥσπερ ἂν εἰ ἀδελφὸς εἴη. * ὁμοίως αὐτὸν ἀγαπᾷ ὡσπερανεὶ ἀδελφὸν ὄντα. * αὐτὸν ἐξίσου τῷ ἀδελφῷ φιλεῖ.

SECUTUS, a, um. part. *Qui a ſuivi.* ἀκολουθήσας, ήσασα, ῆσαν. dat. *Qui ſuit.* ἑπόμενος, ένη, ενον. dat.

SED, conjunct. *Mais.* ἀλλά. * δέ. * μέντοι. (poſt dict.)

SEDATE. adv. *Doucement.* ἠρεμαίως. *Paiſiblement.* ἡσύχως. *Sans trouble.* ἀταράχως.

SEDATIO, onis. Fœm. *L'action d'appaiſer.* ἡ ἠρέμησις, *vel* καταπράϋνσις, εως.

SEDATUS, a, um. part. *Appaiſé.* καταπεπαυμένος, ένη, ένον. * καταστάς, (ἄντος) ᾶσα, άν. *Paiſible.* ἡσυχαῖος, αία, αῖον. *Poſé & raſſis.* πρᾶος, πραεῖα, πρᾶον. || Poſtquàm Sedatus eſt tumultus. ἐπειδὴ κατέστη ὁ θόρυβος. || Tumultus Sedatus eſt. ἔτυχε τῆς καταστολῆς ἡ ταραχή.

SEDECULA, æ. Fœm. *Un petit ſiége.* τὸ ἑδρίον, καθέδριον, ου.

SEDENTARIUS, a, um. *Qu'on fait étant aſſis.* ἑδραῖος, αία, αῖον.

SEDENTARIUS, ii. Maſc. *Sédentaire, qui fait quelque choſe étant aſſis.* ὁ ἑδραῖος, ου.

SEDEO, es, di, ſſum, ere. *S'aſſeoir, ou être aſſis.* καθέζομαι, fut. καθεδοῦμαι. (V. Anom.) * καθίζω, F. ίσω, P. κεκάθικα. *Ne faire rien.* ἀργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤργηκα. *S'arrêter.* τὸν δρόμον ἐπέχειν, ἐπέχω. (V. ἔχω in Anom.) || Sedere domi. οἰκουρεῖν, έω, F. ήσω, P. ᾠκούρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In cathedrâ Sedere. ἐπὶ καθέδρας καθίζειν. || In equis Sedere. καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων. || Sedere ad focum. καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. || In toro Sedere. ἐπὶ τῇ κλίνῃ καθέζεσθαι.

SEDES, is. Fœm. *Siége.* ἡ ἕδρα, ας. *Chaiſe.* ἡ καθέδρα, ας. *Séjour, logis.* ὁ οἶκος, ου. *Sépulcre.* ὁ τάφος, ου. *Siége de l'homme.* ὁ γλουτός, οῦ.

SEDILE, is. Neut. *Siége, juchoir d'oiſeaux.* τὸ ἑδραῖον, ου.

SEDIMENTUM, i. Neut. *Affaiſſement.* ἡ ὑπόστασις, εως. *Lorſque quelque choſe s'affaiſe.* τὸ ἵζημα, ατος.

SEDITIO, onis. Fœm. *Sédition.* ὁ στασιασμός, οῦ. * ἡ στάσις, εως. *Mutinerie.* ἡ διχοστασία, ας. || Seditionem ciere, concitare. *Emouvoir une ſédition.* στασιάζω, F. άσω, P. ἐστασίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Seditionem concitare. εἰς στάσιν εἰσβάλλειν. || Seditiones in civitate facere. στάσεις ἐν τῇ πόλει ποιεῖσθαι. || Seditiones inter ſe movere. στάσεις ποιήσασθαι πρὸς ἀλλήλους. || Seditionibus agitantur inter ſe. στασιαστικῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. || Veterem Seditionem redintegrare.

τὴν παλαιὰν στάσιν εὐθὺς στασιάζειν. || Seditionem incendere. στάσιν ἐξάπτειν, *vel* ἐκκαίειν. || Haud levem Seditionem excitarunt. στάσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐξῆψαν, *vel* ἐξέκαυσαν. || Seditionem excitare. στάσιν ἀναῤῥιπίζειν. || Seditionibus urbem implere. στάσεως τὴν πόλιν ἐκπληροῦν. || Seditionem Sedare. στάσιν καταστέλλειν, *vel* καθιστάναι.

SEDITIOSE. adv. *Séditieuſement.* στασιαστικῶς. * στασιωδῶς. *Avec débat.* ἐριστικῶς.

SEDITIOSUS, a, um. *Séditieux, mutin.* ὁ καὶ ἡ στασιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * στασιαστικὸς, κὴ, κόν.

SEDO, as, avi, atum, are. *Appaiſer.* πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc. * καταπαύω, F. αύσω, P. καταπέπαυκα. acc. *Réprimer.* καταστέλλω, F. ελῶ, P. κατέσταλκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tumultum Sedare. καταστορέσαι τὸν τάραχον. || Animi tumultus ratione Sedare. τοὺς ἐγγινομένους τῇ ψυχῇ θορύβους κοιμίζειν τῷ λογισμῷ. || Fluctus Sedare. τὰ κύματα καταστέλλειν. || Plebem Sedare. τοὺς πολλοὺς πραΰνειν. * τοὺς πολλοὺς πρὸς ἡσυχίαν μεταβάλλειν. || Famem Sedare. θεραπεύειν τὴν πεῖναν. || Sitim Sedare. τὴν δίψαν καταστέσαι.

SEDUCO, is, xi, ctum, ere. *Mener à part.* ἀπάγομαι. fut. med. ξομαι. Aor. 2. med. ἀπηγαγέμην. (Vide ἄγω in Anom.) acc. *Seduire, tromper.* φενακίζω, F. ίσω, P. πεφενάκικα. acc. * πλανᾷν, άω, F. ήσω, P. ηκα. acc.

SEDUCTIO, onis. Fœm. *L'action de détourner, ou de tirer à part.* ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. *Séduction, tromperie.* ἡ ἀπάτη, *vel* ἐξαπάτη, ης.

SEDUCTUS, a, um. part. *Tiré à l'écart.* ἀπαχθεὶς, θεῖσα, θέν. * παρασεσυρμένος, ένη, ένον. *Seduit, trompé.* ἐξαπατηθεὶς, θεῖσα, θέν.

SEDUCTUS, ûs. Maſc. *L'action de retirer à part.* ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. * ὁ ἀποχωρισμὸς, οῦ. *Retraite.* ἡ ἀναχώρησις, εως.

SEDULE. adv. *Soigneuſement.* ἐπιμελῶς. *Diligemment.* σπουδαίως. * ἐπισπερχῶς.

SEDULITAS, atis. Fœm. *Soin.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. *Diligence.* ἡ ἐπισπέρχεια, ας. * ἡ σπουδὴ, ῆς.

SEDULO. adv. V. SEDULE.

SEDULUS, a, um. *Diligent.* σπουδαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἐπισπερχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Soigneux.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Soigneux de ſon affaire.* ὁ καὶ ἡ φίλεργος, καὶ τὸ ον, ου.

SEDUM, i. Neut. *Joubarbe, plante.* τὸ ἀείζωον, ου.

SEGES, etis. Fœm. *Grains, ou bleds en terre.* τὸ λήϊον, ίου. *Terre labourée.* ἡ ἀροτὴ γῆ, ῆς.

SEGESTRE, is. Neut. *Serpilliere, enveloppe, ou maculature.* τὸ στέγαστρον, ου.

SEGMEN, inis. Neut. *Rognure, piece ou morceau.* τὸ ἀπόκομμα, ατος. * ἡ ἀποτομὴ, ῆς. || Unguium Segmina. *Les rognures des ongles.* τὰ ἀπονυχίσματα, ων.

SEGMENTATUS, a, um. *Fait de pluſieurs piéces de diverſes couleurs.* ἐκ ποικίλων μερῶν πεποιημένος, ένη, ένον.

SEGMENTUM, i. Neut. V. SEGMEN.

SEGNIPES, edis. Omn. gen. *Qui va lentement.* ὁ καὶ ἡ βραδύπους, καὶ τὸ πουν, ποδος.

SEGNIS, & e, is. *Lâche, pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὀκνηρὸς, ρὰ, ρόν. *Lent, tardif.* βραδὺς, (έος) δεῖα, δύ. || Segnis ad aliquid. ἀργῶς ἔχων, *vel* ῥαθύμως διακείμενος πρός τι.

SEGNITAS, atis. Fœm. V. SEGNITIA.

SEGNITER. adv. *Avec pareſſe.* νωθρῶς. * ῥαθύμως. *Lentement.* βραδέως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Segniter & remiſsè aliquid facere. ἀργῶς καὶ ἀνειμένως ποιεῖν τι.

SEGNITIA, æ. *vel* SEGNITIES ei. Fœm. *Pareſſe.* ἡ νωθρότης, ητος. * ἡ ῥαθυμία, ίας. *Lenteur.* ἡ βραδύτης, ύτητος. || Segnitiei ſe dedidit. ἐπέκλινεν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν. * τῇ ῥαθυμίᾳ ἐνέδω.

SEGREGATUS, a, um. *Séparé.* ἀποχωρισθεὶς, *vel* διαχωρισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SEGREGO, as, avi, atum, are. *Mettre hors du troupeau.* ἐξ ἀγέλης χωρίζω, F. ίσω, P. κεχώρικα. acc. *Mettre à part, ſéparer.* διΐστημι, F. διαστήσω, P. διέστακα. acc. *Diſcerner, diſtinguer.* ἐκκρίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκρικα. acc.

SEGREX, egis. Maſc. & Fœm. *Séparé hors du troupeau.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμαγέλας, ου.

SEJUGI, orum, *vel* Sejuges, um. Maſc. plur. *Six atelés enſemble.* οἱ ἑξάζυγες, *vel* ἑξάζυγοι, ων.

SEJUGO, as, avi, atum, are. *Disjoindre, ſéparer.* ἀποζευγνύω, F. ζεύξω, P. ἀπέζευχα, (V. ζεύγνυμι in Anom.) acc.

SEJUNCTIO, onis Fœm. *Disjonction.* ἡ ἀπόζευξις, εως. *Séparation.* ἡ ἀποχώρισις, * ὁ ἀποχωρισμὸς, οῦ.

SEJUNCTUS, a, um. part. *Disjoint.* ἀποζευχθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀπεζευγμένος, ένη, ένον. *Séparé.* ἀποκεχωρισμένος, ένη, ένον.

SEJUNGO, is, nxi, nctum, ere. *Disjoindre,* ἀποζεύγνυμι, *vel* νύω, F. ζεύξω, P. ἀπέζευχα. (V. ζεύγνυμι.) *Séparer.* διΐστημι, F. διαστήσω, P. διέστακα. acc. * χωρίζω, F. ίσω, P. κεχώρικα. acc. V. SEPARO.

SELECTIO, onis. Fœm. *Elite & choix.* ἡ ἐκλογὴ, ῆς. *Diſcernement.* ἡ ἀπόκρισις, εως.

SELECTUS, a, um. part. *Elu & choiſi.* ἐξειλεγμένος, ένη, ένον. *Diſcerné, ou mis à part.* ἐκκεκριμένος, ένη, ένον. * ἐκλεχθεὶς, θεῖσα, θέν.

SELIBRA, æ. Fœm. *Demi-livre.* τὸ ἡμίλιτρον, ου.

SELIGENDUS, a, um. *Qu'on doit élire & choiſir.* ἐκλεκτέος, τέα, τέον. *Mettre à part.* ἀποκριτέος, τέα, τέον.

SELIGO, is, egi, ectum, ere. *Elire.* ἐκλέγω, F. ξω, P. ἐκλέλεχα. acc. *Mettre à part, diſcerner.* ἐκκρίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκρικα. acc. * ἀποκρίνω, F. ινῶ, P. ἀποκέκρικα. acc. V. ELIGO.

SELLA, æ. Fœm. *Une ſelle, ou banc.* ὁ δίφρος, ου. *Un ſiége.* τὸ φορεῖον, ου.

SELLARIA, æ. Fœm. *Un lieu en la maiſon où il y a des ſiéges arrangés de tous côtés.* ἑδραιὼν, ῶνος.

SELLULARIUS, ii. Maſc. *Qui travaille étant aſſis.* ὁ ἑδραῖος, αίου.

SEMEL. adv. *Une fois, tout à une fois.* ἅπαξ. * ἐφάπαξ. * εἰς τὸ ἅπαξ. || Semel in anno. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

SEMEN, inis. Neut. *Semence.* τὸ σπέρμα, ατος. * ὁ σπόρος, ου.

SEMENTICUS, a, um. *Bon à ſemer.* ὁ καὶ ἡ σπόριμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMENTINUS, *vel potiùs* Sementivus, a, um. *Qui dure juſques au tems des ſemailles.* καθ' ὥραν σπόρȣ ἀκμάζων, (οντος) ȣσα, ον.

SEMENTIS, is. Fœm. *Semaille.* ἡ σπορὰ, ᾶς. * σπόρος, ȣ. *Bled debout en terre.* τὸ λήιον, ίȣ. ‖ Sementem facere. καταβάλλειν τὸν σπόρον.

SEMENTO, as, are. *Jetter & produire de la ſemence.* σπερματίζω, F. ίσω, P. ἐσπερμάτικα. * σπερμοβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσπερμοβόληκα.

SEMESTRIS, & e, is. *De ſix mois.* ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMET. acc. à Suimet. V. SE.

SEMI. indcl. *La moitié.* ἥμισυ.

SEMIAMINIS, & e, is. *A demi mort.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθνὴς, ῆτος, * ὁ καὶ ἡ ἡμιθανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMIAPERTUS, a, um. *A demi ouvert.* ὁ καὶ ἡ ἡμιάνοικτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIASSUS, a, um. *A demi rôti.* ὁ καὶ ἡ ἡμίοπτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIBOS, ovis. Maſc. *Demi-beuf.* ὁ καὶ ἡ ἡμίβȣς, οος.

SEMICAPER, pri. Maſc. *Demi-bouc.* ὁ καὶ ἡ ἡμίτραγος, ȣ.

SEMICINCTUM, i. Neut. *Un demi-ceint.* τὸ ἡμιζώνιον, ίȣ.

SEMICIRCULARIS, & e, is. *A demi rond.* ὁ καὶ ἡ ἡμικύκλιος, καὶ τὸ ιον, ίȣ.

SEMICIRCULUS, i. Maſc. *Demi-cercle.* τὸ ἡμικύκλιον, ίȣ. * τὸ ἡμίκυκλον, ȣ.

SEMICOCTUS, a, um. *A demi cuit.* ὁ καὶ ἡ ἡμίεφθος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMICREMATUS, & SEMICREMUS, a, um. *A demi brulé.* ὁ καὶ ἡ ἡμιφλεγὴς, *vel* ἡμιδαὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMICRUDUS, a, um. *A demi crud.* ὁ καὶ ἡ ἡμίωμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMICUBITALIS, & e, is. *De demi-coudée.* ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον.

SEMIDEUS, a, um. *Demi-dieu.* ὁ καὶ ὁ ἡμίθεος, ȣ.

SEMIDOCTUS, a, um. *A demi ſçavant.* ὁ καὶ ἡ ἡμιμαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἡμίσοφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIARMIS, & e, is. *A demi armé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίοπλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIFACTUS, a, um. *A demi fait.* ὁ καὶ ἡ ἡμίεργος, *vel* ἡμίπρακτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *A demi-parfait.* ὁ καὶ ἡ ἡμιτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMIFER (eri) & SEMIFERUS, a, um. *A demi ſauvage.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθήριος, *vel* ἡμιάγριος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIFORMIS, & e, is. *A demi formé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίμορφος, *vel* ἡμιμόρφωτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIFULTUS, a um. *A demi appuyé.* ὁ καὶ ἡ ἡμιστήρικτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIGRÆCUS, a, um. *A demi Grec.* ὁ καὶ ἡ ἡμιέλλην, καὶ τὸ λὲν, ῆνος.

SEMIGRAVIS, & e, is. *A démi peſant.* ὁ καὶ ἡ ἡμιβαρὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMIGRO, as, avi, atum, are. *Se retirer, partir & aller demeurer en un autre lieu.* χωρὶς ἀποικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῴκηκα. * ἐκτὸς ἀποικίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 2. med. ἀπῳκισάμην.

SEMIHOMO, minis. Maſc. & Fœm. *Demi-homme.* ὁ καὶ ἡ ἡμιάνθρωπος, ȣ.

SEMIHORA, æ. Fœm. *Une demi-heure.* τὸ ἡμιώριον, ίȣ.

SEMIJUGERUM, i. Neut. *Demi-arpent de terre.* τὸ ἡμίπλεθρον, ȣ.

SEMILACER, (eri) a, um. *A demi déchiré.* ὁ καὶ ἡ ἡμιῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMILIBER (eri) a, um. *A demi libre.* ὁ καὶ ἡ ἡμιελεύθερος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIMADIDUS, a, um. *A demi mouillé, ou trempé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίβροχος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἡμιβρεχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMIMARINUS, a, um. *A demi marin.* ὁ καὶ ἡ ἡμιάλιος, *vel* ἡμιθαλάσσιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIMAS, aris, Maſc. *A demi mâle.* ὁ καὶ ἡ ἡμιάῤῥην, καὶ τὸ ῤεν, ενος.

SEMIMORTUUS, a, um. *A demi mort.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

SEMINALIS, & e, is. *De ſemence.* σπερματικὸς, κὴ, κόν. *Servant à ſemer, ou que l'on ſeme.* ὁ καὶ ἡ σπόριμος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMINANIS, & e, is. *A demi vuide.* ὁ καὶ ἡ ἡμίκενος καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMINARIUM, i. Neut. *Une pepiniere.* τὰ φυτευτήριον, *vel* φυτώριον, ίȣ.

SEMINARIUS, a, um. V. SEMINALIS.

SEMINATIO, onis. Fœm. *L'action de ſemer.* ὁ σπερματισμὸς, ȣ̃. *Semaille.* ἡ σπορὰ, ᾶς. * ὁ σπόρος, ȣ.

SEMINATOR, oris. Maſc. *Semeur.* ὁ σπορεὺς, έως.

SEMINECIS, ci, cem. Anom. Omn. gen. Vide SEMIMORTUUS.

SEMINIUM, ii. Neut. *Semence.* V. SEMEN.

SEMINO, as, avi, atum, are. *Semer, enſemencer.* σπείρω, F. σπερῶ, P. ἔσπαρκα. acc. *Divulguer.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα, acc.

SEMINUDUS, a, um. *A demi nud.* ὁ καὶ ἡ ἡμίγυμνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIOBOLUS, i. Maſc. *Demi-obole, ſorte de poids.* τὸ ἡμιωβόλιον, ίȣ.

SEMIPAGANUS, a, um. *A demi ruſtique.* ὁ ἡμικωμήτης, ȣ̃. * ὁ καὶ ἡ ἡμιάγροικος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIPATER, tris. Maſc. *Demi-pere.* ὁ ἡμιγεννήτωρ, ορος.

SEMIPEDALIS, & e, is. *De demi-pied.* ἡμιποδιαῖος, αία, αῖον.

SEMIPES, edis. Maſc. *Demi-pied.* ὁ ἡμίπȣς, ποδος.

SEMIPLAGIUM, ii. Neut. *Petit filet.* τὸ ἡμιδίκτυον, ȣ.

SEMIPLENUS, a, um. *A demi-plein.* ὁ καὶ ἡ ἡμίπλεως, καὶ τὸ πλεὼν, ω. * ὁ καὶ ἡ ἡμιπλήρης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

SEMIPUTATUS, a, um. *A demi taillé.* ἐξ ἡμίσȣς κλαδευθεὶς, εῖσα, έν. *A demi-émondé.* ὁ καὶ ἡ ἡμικάθαρτος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEMIRASUS, a, um. *A demi tondu, ou raſé.* ὁ καὶ ἡ ἡμιξύρητος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMIREDUCTUS, a, um. *A demi retiré.* ἐξ ἡμίσεως ἀνεχθεὶς, εῖσα, έν.

SEMIREFECTUS, a, um. *A demi refait.* καθ' ἥμισυ ἀνεσκευασμένος, ένη, ένον.

SEMIRUTUS, a, um. *A demi ruiné.* ὁ καὶ ἡ ἡμίπτωτος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMIS, & Semi. indecl. *Demi.* ἥμισυς, (εος) ἴσεια, ισυ.

SEMISENEX, nis. Maſc. *A demi vieux.* ὁ καὶ ἡ ἡμιγέρων, οντος.

SEMISEPULTUS, a, um. *A demi enſeveli.* ὁ καὶ ἡ ἡμίθαπτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἡμιταφὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

SEMISOMNUS, a, um. *vel* Semiſomnis, & e, is. *A demi endormi.* ὁ καὶ ἡ ἡμίυπνος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMISOPITUS, a, um. *A demi aſſoupi.* ὁ καὶ ἡ ἡμικοίμητος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMISPATHIUM, ii. Neut. *Une demi-épée, un couteau de chaſſe.* τὸ ἡμισπάθιον, ίου.

SEMISSALIS, & e, is. *Appartenant à la moitié de quelque choſe.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἡμιλίτρου.

SEMISSARIUS, a, um. *Idem.*

SEMISSIS, is. Maſc. *La moitié de quelque choſe, comme une demi-livre.* τὸ ἡμίλιτρον, ου. *La moitié de la livre Romaine, ou de l'As.* τὸ τοῦ ἀσσαρίου ἥμισυ, εος, ους.

SEMISSIS, & e, is. *Qui ne vaut pas grand choſe.* ἡμιοβολιαῖος, αία, αῖον.

SEMISUPINUS, a, um. *A demi renverſé, le viſage en haut.* ὁ καὶ ἡ ἡμιύπτιος, καὶ τὸ ιον, ίου.

SEMITA, æ. Fœm. *Un ſentier, ou chemin étroit.* ἡ τρίβος, ου. * ἡ ἀτραπὸς, οῦ.

SEMITARIUS, a, um. *Qui eſt ſouvent parmi les chemins.* ὁδοιπορικὸς, κὴ, κόν.

SEMITO, as, are. *Faire un chemin étroit.* ὁδοποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ὡδοποίηκα.

SEMITRITUS, a, um. *A demi broyé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίτριπτος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMIVIETUS, a, um. *A demi fané.* ὁ καὶ ἡ ἡμιμαρασμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SEMIVIR, iri. Maſc. *Demi-homme.* ὁ ἡμίανδρος, ου.

SEMIVIVUS, i. Maſc. *A demi vif.* ὁ καὶ ἡ ἡμίζωος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMIUSTULANDUS, a, um. *Qu'on doit bruler à demi.* ἡμιφλεκτέος, τέα, τέον.

SEMIUSTULATUS, a, um. *A demi brulé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίφλεκτος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMIUSTUS, a, um. part. *A demi brulé.* ὁ καὶ ἡ ἡμίκαυστος, καὶ τὸ ον, ου.

SEMODIUS, ii. Maſc. *Un demi-boiſſeau.* τὸ ἡμιμέδιμνον, ου. * τὸ ἡμιμόδιον, ίου.

SEMOTUS, a um. part. *Retiré.* ἀπηλλαγμένος, ένη, ένον.

SEMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Retirer à part.* ἀποκινέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀποκεκίνηκα. acc. * ἀποχωρίζω, F. ίσω, P. ἀποκεχώρικα. acc. *Chaſſer ou mettre dehors.* ἀπελαύνω, fut. ἀπελάσω. (V. ἐλαύνω in An.) acc. V. REMOVEO.

SEMPER. adv. *Toujours, à jamais.* ἀεί.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Semper, perpetuò. ἐν ἅπαντι χρόνῳ. * ἐν τοῖς πᾶσι χρόνοις. * διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου. * διὰ παντός. * ἐπὶ πάντα χρόνον. * πάντα χρόνον. || Semper, in perpetuum. εἰς ἅπαντα χρόνον. * εἰς τὸν ἅπαντα μετὰ ταῦτα χρόνον. * εἰς πάντα τὸν χρόνον. || Semper fideles permanent. ἅπαντα τὸν χρόνον πιστοὶ διατελοῦσιν ὄντες. || Semper ſtudent virtuti. πάντα χρόνον περὶ τὴν ἀρετὴν σπουδάζοντες διατελοῦσι. || Semper eadem dictitat. οὐδέποτε παύεται ταυτὰ λέγων. || Semper pugnant. οὐδένα χρόνον διαλείπουσι πολεμοῦντες. || Semper aliquid didici. οὐπώποτε διέλιπον μανθάνων τι. || Semper Deum cole. μηδεμίαν ἡμέραν διαλίπης οὐκ εὐσεβῶν τὰ πρὸς τὸν Θεόν. || Semper alios juvant. οὐδένα καιρὸν διαλείπουσι βοηθοῦντες τοῖς ἄλλοις.

SEMPERVIVUM, i. Neut. *De la Joubarbe, plante.* τὸ ἀείζωον, ου.

SEMPITERNUS, a, um. *Eternel.* αἰώνιος, *vel* ἀΐδιος, ία, ιον.

SEMUNCIA, æ. Fœm. *Une demi-once.* τὸ ἡμιούγκιον, ίου.

SEMUNCIALIS, & e, is. & SEMUNCIARIUS, a, um. *De demi-once.* ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἡμιουγκίου.

SEMUSTUS, a, um. V. SEMIUSTUS.

SENACULUM, i. Neut. *Palais, le lieu où s'aſſemblent les Sénateurs.* τὸ βουλευτήριον, ίου.

SENARIOLUS, a, um. Ut Senarioli verſus. *Petits vers de ſix pieds; trimetres.* τὰ στιχίδια τρίμετρα, ων.

SENARIUS, a, um. *Qui a ſix, ou qui eſt de ſix.* ἑξαδικὸς, κὴ, κόν. || Verſus Senarii. *Vers de ſix pieds.* οἱ στίχοι τρίμετροι, ων.

SENATOR, oris. Maſc. *Sénateur, Conſeiller.* ὁ βουλευτὴς, οῦ. || Senatorum Concilium. ἡ συγκλησία, ίας. * ἡ σύγκλητος, ου. * ἡ σύγκλητος βουλή.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Prudens Senator. φρόνιμος γερουσιαστής. || Senatorum dignitatem ſortiri. λαγχάνειν τοῦ βουλεύειν.

SENATORIUS, a, um. *De Sénateur.* βουλευτικὸς, κὴ, κόν. *De Senat.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς γερουσίας.

SENATUS, ûs. Maſc. *Le Senat.* ἡ γερουσία, ίας. * ἡ βουλὴ, ῆς. *Aſſemblée, ou compagnie de Sénateurs & Conſeillers.* ἡ συγκλησία, ίας. * ἡ σύγκλητος βουλὴ, (ῆς.) || Eligi in Senatum. ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν. || A Senatu ejicere. τῆς συγκλήτου ἐκβάλλειν. || Refero in Senatum. πρὸς τὴν σύγκλητον ἀναφέρω. * πρόσειμι τῇ βουλῇ. || Summum Conſilium majores noſtri Senatum appellarunt. τὴν μεγάλην βουλὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γερουσίαν ἐκάλεσαν.

SENATUSCONSULTUM, i. Neut. *La délibération ou le décret des Sénateurs & Conſeillers.* τὸ προβούλευμα, ατος.

SENECIO, onis. Maſc. *Seneçon, herbe.* ὁ ἠριγέρων, οντος.

SENECTUS, utis, Senecta, æ. Fœm. *Vieilleſſe.* τὸ γῆρας, ατος, αος, ῶς. *Peau que les ſerpens quittent tous les ans.* ἡ λεβηρὶς, ίδος.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Senectutem adipiſci. εἰς γῆρας προσελθεῖν. || Immodicâ Senectute teneri. γήρᾳ ὑπερμέτρῳ ξυνέχεσθαι. || Homo jam ultimâ Senectute. γέρων ἤδη εἰς τὸ ἔσχατον, *ſeu* ὕστατον. || Antequam extremæ Senectutis rugæ accurrerint. πρὶν ἢ

τὴν ἐσχάτην ξυλίδα τῦ γήρως ἐπιδραμεῖν. || Ad ſummam Senectutem cum integerrimâ valetudine pervenit. εἰς ἀκρότατον γῆρας σὺν ὑγιείᾳ παντελεῖ ἦλθεν. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Senectute plurimùm progreſſus. πορρωτάτω γήρως προβεβηκὼς, vel ἥκων, ſeu προήκων. || Ad longiſſimam Senectutem proceſſerunt. ἄχρι μακροτάτε γήρως προέτειναν. || Senectute opprimi. γήρᾳ βαρύνεσθαι. || Homo extremâ Senectute, atque omnibus ſenſibus præ temporis longinquitate captus. ἐσχατογήρως, καὶ ταῖς ὅλαις αἰσθήσεσι διὰ τὸν χρόνον παραλελυμένος. || Ad extremam Senectutem provectus. εἰς τὸ γῆρας ἔσχατον ἐλάσας, vel προβεβηκὼς, vel προελθών. || Senectute ac morbo teneri. γήρᾳ καὶ ἀῤῥωστίᾳ κρατεῖσθαι. || Qui jam Senectutem attigit. ἤδη γήρως ἐπιβαίνων. * εἰς γέροντας τελῶν, ſeu ἐκβὰς, vel ἀφικόμενος, ſeu ἥκων. || Senectutem excutere. τὸ γῆρας ἀποσείεσθαι. abradere. ἀποξῦσαι. || Senectute provectior. πορρωτέρω γήρως προβεβηκώς.

SENECTUS, a, um. *Vieilli, vieux.* γηραιὸς, vel γεραιὸς, αιὰ, αιόν. * γηραλέος, έα, έον.

SENEO, es, & SENESCO, is, nui, ere. *Vieillir, devenir vieux.* γηράσκω, F. άσω, P. γεγήρακα. (V. Anom.) *Etre en ſon déclin.* παρακμάζω, F. άσω, P. παρήκμακα. || Morbus Seneſcit. ἡ νόσος παρακμάζει. || Senſim ſine ſenſu ætas Seneſcit. ἠρέμα καὶ ἀνεπαισθήτως ἡλικία γηράσκει. || Ævo Seneſcere. τὴν ἡλικίαν παρακμάσαι.

SENEX, ſenis. Omn. gen. *Vieillard.* ὁ καὶ ἡ γέρων, καὶ τὸ ρον, οντος. * ὁ πρεσβύτης, ου. *Vieux.* γηραιὸς, αιὰ, αιόν. || Senex jam viribus captus. γέρων ἀδυνάτως ἤδη ἔχων. || Valde Senex. πάνυ γεγηρακώς. || Senex, vel in Senectute moritur. μακρὸν βίου διελθὼν χρόνον, τελευτᾷ. || Senex valdè canus. ὁ γέρων σφόδρα πολιός. || Admodum Senex. προήκων εἰς βαθὺ τοῦ γήρως.

SENI, æ, a. plur. *Six en nombre.* οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.

SENILIS, & e, is. *De vieillard.* γεροντικὸς, vel πρεσβυτικὸς, κή, κόν.

SENILITER. adv. *En vieillard.* γεροντικῶς. * πρεσβυτικῶς

SENIO, onis. Maſc. *Sixain.* ἡ ἑξὰς, άδος. * τὸ ἑξάδιον, ίου. || Talus Senionem continens. ὁ κύβος ἑξαστικός, ου.

SENIOR, & ius, ioris. compar. *Plus vieux.* γεραιότερος, vel πρεσβύτερος, έρα, ερον. || Aliis viginti annis Senior. τῶν ἄλλων εἴκοσιν ἔτεσι πρεσβύτερος.

SENIUM, ii. Neut. Senio confectus. τῷ γήρᾳ ἀπειρηκώς.

SENSIBILIS, vel Senſilis, & e, is. *Senſible.* αἰσθητὸς, τὴ, τόν.

SENSICULUS, i. Maſc. *Petit ſens.* τὸ αἰσθημάτιον, ίου. *Petit ſentiment.* τὸ νοημάτιον, vel ἐνθυμημάτιον, ίου.

SENSIFER, (eri) a, um. *Qui porte le ſentiment avec ſoi.* ὁ καὶ ἡ αἰσθηματηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SENSIFICUS, a, um. *Idem. Qui fait ſentir, qui donne le ſentiment.* αἰσθηματήριος, α, ον.

SENSIM. Adverb. *Doucement.* ἠρεμαίως, *Peu à peu.* κατ' ὀλίγον. * κατὰ μικρόν. *En cachette.* λεληθότως. || Senſim ſine ſenſu. ἠρέμα καὶ ἀνεπαισθήτως.

SENSUM, i. Neut. *Ce qu'on ſent, ou apperçoit. conception.* τὸ διανόημα, vel ἐνθύμημα, ατος.

SENSUS, ûs. Maſc. *Sens, ou ſentiment.* ἡ αἴσθησις, εως. * τὸ αἴσθημα, ατος. || Senſum effugit oculorum. *Il eſt inviſible.* ἀόρατός ἐστι. || Remotus à Senſu: Qui, quæ, quod ſuffugit Senſum. ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Senſu præditum eſſe αἴσθησιν ἔχειν. || Senſum amittere. τὴν αἴσθησιν ἀποβάλλειν. || Senſu carere. αἰσθήσεως οὐ μετέχειν. * ἀναισθητεῖν. || Earum rerum Senſu affici. τούτων αἴσθησιν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Alicujus rei Senſu non affici. τινὸς ἀναισθήτως ἔχειν, vel ἀναισθητεῖν. || Si quis Senſus eſt iis qui ibi ſunt earum quæ hîc fiunt, rerum. εἴ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων. (V. γίνομαι in Anom.) || Alicui Senſum auferre. τινὸς ἀφαιρεῖν τὴν αἴσθησιν. || Ad meum Senſum. κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ſeu διάνοιαν. * ὡς ἔχω τῆς γνώμης. || Unus Senſus eſt bonorum omnium. πάντες ἀγαθοὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχουσι. || Quis autem verborum Senſus eſt? τίνα νοῦν ἔχει ὁ λόγος; || Senſus epiſtolæ. ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς. || Malè accepiſti Senſum epiſtolæ. κακῶς ἐξεδέξω τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς.

SENTENTIA, æ. Fœm. *Sentence.* ἡ γνώμη, ης. *Penſée.* ἡ διάνοια, ας. *Opinion.* τὸ δόγμα, ατος. *Sentence de Juge.* ἡ ψῆφος, ου. || In eâ eſſe Sententiâ. οὕτω γνώμης ἔχειν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Eorum Sententiæ ſum, qui. τῆς αὐτῆς γνώμης εἰμὶ, τοῖς. || In eadem ſum Sententiâ, quâ cæteri. τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις γνώμην ἔχω. || In eâ ſum Sententiâ. ταύτην γνώμην ἔχω. * οὕτως ἔχω τῆς γνώμης. * οὕτως ἔχω τὴν γνώμην. || Hæc mea Sententia eſt de iſtis rebus. ταύτην περὶ ἐκείνων γνώμην ἔχω. || In eâ ſum Sententiâ, me non poſſe, &c. οὕτως ἔχω τὴν γνώμην, ὡς μὴ δυνάμενος. || In eâ ſum Sententiâ, doctrinam animo multùm prodeſſe. ὡς τῆς παιδεύσεως πολὺ τὴν ψυχὴν εὐεργετούσης, οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην. || Prout mea Sententia eſt. ὡς ἔχω γνώμης. || Qui in eâ Sententiâ ſunt. οἱ ταύτην διάνοιαν ἔχοντες, vel δόξαν ἔχοντες. || In eâ Sententiâ ſum, quòd proſit. δόξαν ἔχω, λυσιτελεῖν. || Ex animi Sententiâ. κατὰ γνώμην. || Meâ quidem Sententiâ. κατ' ἐμὴν γνώμην. * κατ' ἐμοῦγε γνώμην. * ὡς ἔχω γνώμης. || Contra animi Sententiam. παρὰ γνώμην. || Sententiam ſuam declarare. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην δηλῶσαι. * τὴν διάνοιαν φανερὰν ποιεῖν. || Sententiam proferre. τὴν γνώμην ἐκφέρειν. || Meam de his rebus Sententiam in medium afferre. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων, εἰς μέσον θεῖναι. || Sententiam mutare. ἄλλην γνώμην, vel ἑτέραν διάνοιαν λαβεῖν. * γνώμην ἐναντίαν μεταλαβεῖν. * διάνοιαν μεταλλάττειν. || Subitò mutavi Sententiam. ἐξαίφνης μεταβέβλημαι. || Aliquem de Sententiâ deducere. ἀφιστάναι τινὰ τῆς διανοίας. * τῆς γνώμης ἀποτρέπειν. * τινὰ μεταπείθειν. || A priori Sententiâ deſciſcere. τῆς προτέρας διανοίας ἀποστῆναι. * τὴν προτέραν γνώμην μεταθέσθαι. || Sententiam retexo. τὴν γνώμην μετατίθεμαι. || In Sententiâ manere. τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένειν. * τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεσθαι. || Eandem Sententiam conſtanter tenet. τὴν αὐτὴν γνώμην εἰς τέλος διαφυλάττει. || In eadem Sententiâ perſtare. ἐπὶ τῆς

αὐτῆς ἵςαϑαι κρίσεως. || Eos ab illâ Sententiâ deducam. αὐτοὺς παύσω τοιαύτην γνώμην ἔχοντας. || Ab eâ Sententiâ diſceſſerunt. ἐπαύσαντο ἐκείνην τὴν γνώμην ἔχοντες. || Sententiam ſuam dicere. τὴν αὐτοῦ κρίσιν προεκφέρειν. * γνώμην ἀποφαίνεσθαι. * γνώμην εἰσηγεῖσθαι. * τὸ φαινόμενον λέγειν. || Sententiam dicere, ferre, de re aliquâ. ψῆφον φέρειν, *vel* τίθεσθαι περί τινος. || Juſtam Sententiam ferre. δικαίαν θέσθαι ψῆφον. * δικαίως θέσθαι ψῆφον. * ψῆφον εὔορκον φέρειν. || Sententiam tulerunt, hanc regionem evertendam eſſe. ἔθεντο τὴν ψῆφον ὡς χρὴ ταύτην χώραν ἐξανδραποδισθῆναι. || Contrariam Sententiam tulit. ψῆφον ἐναντίαν ἔθετο. || Aliis permittere, ut Sententiam ferant. ψῆφον τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν. || Sententia abſolutoria. ἡ σώζουσα ψῆφος. || Sententiam ferre de iſtis. κρίσιν ποιεῖσθαι περὶ τούτων. || Huic abire Sententia eſt. δέδοκται αὐτῷ ἀπελθεῖν. * ἐν νῷ ἔχει ἀπιέναι. (V. ἔρχομαι & εἶμι in Anom.)

SENTENTIOLA, æ. Fœm. *Petite ſentence.* τὸ γνωμίδιον, *vel* νοημάτιον, ίου.

SENTENTIOSE. adverb. *Sententieuſement.* γνωμολογικῶς.

SENTENTIOSUS, a, um. *Sententieux.* γνωμολογικὸς, κὴ, κόν. *Plein de beaux mots.* ἀποφθεγματικὸς, κὴ, κόν.

SENTICETUM, i. Neut. *Un lieu plein d'épines.* ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

SENTICOSUS, a, um. *Epineux.* ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SENTINA, æ. Fœm. *La ſentine d'un navire.* τὸ ἄντλον, ου, * ἡ ἀντλία, ίας. * ὁ ἄντλος, ου. || Sentinam urbis exhaurire. τὴν πόλιν ἀποκαθαίρειν αἴρω, F. αρῶ, P. ἀποκεκάθαρκα.

SENTIO, is, nſi, nſum, ire. *Sentir, appercevoir.* αἰσθάνομαι. fut. paſſ. αἰσθήσομαι. Aor. 2. ᾐσθόμην. (V. Anom.) gen. *vel* acc. *Flairer, ſentir.* (V. ODOROR.) *Avoir un ſentiment, ou opinion.* φρονέω, ῶ, F. ήσω P. πεφρόνηκα. acc. || Sentire animo. προγινώσκειν, σκω. fut. med. προγνώσομαι, P. προέγνωκα. (V. γιγνώσκω in Anom.) acc. || Sentire cariem. εὐρωτιᾶν, άω, F. άσω, P. εὐρωτίακα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sentio frigus. αἰσθάνομαι τοῦ ψύχους. || Sentio meam imbecillitatem. τῆς περὶ ἐμαυτὸν ἀσθενείας αἰσθάνομαι. || Sentio te abiturum eſſe. αἰσθάνομαι ὅτι μέλλεις ἀπελθεῖν * αἰσθάνομαί σου ἀπελευσομένου. || Sentio te mentiri. αἰσθάνομαί σου ψευδομένου. || Sentio me aberraſſe. αἰσθάνομαι διαμαρτών. || Me id habiturum Sentio. αἰσθάνομαι ταῦτα ἕξων. || Sentio me extra propoſitum ferri. αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω τοῦ σκοποῦ. || Sentio ipſum multis indigere. αἰσθάνομαι αὐτοῦ δεομένου πολλῶν. * αἰσθάνομαι αὐτὸν δεόμενον πολλῶν. || Hanc fraudem antè Senſerant ταύτην ἀπάτην, *vel* ταύτης ἀπάτης προῄσθηντο. || Arroganter de ſe Sentire. μεῖζον φρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ. || Abjectè de ſe Sentire. μικρὸν φρονεῖν. * ταπεινοφρονεῖν. || Propter hæc magnificè de ſe Sentit ἐπὶ τούτοις μέγα, *vel* μέγιστον φρονεῖ. || Quid de morte Sentiam, dicere audeo. τί αὐτὸς φρονῶ περὶ θανάτου τολμῶ λέγειν. || Malè de aliis Sentire. φαύλην δόξαν περὶ τῶν ἄλλων ἔχειν. || Falsè de aliquo Sentire. δόξαν ψευδῆ περί τινος ἔχειν. || Rectè Sentis. ὀρθῶς γινώσκεις. malè. κακῶς. || Sic Sentio. οὕτω γινώσκω. || Ita Sentio de his rebus. οὕτω γινώσκω περὶ τούτων. * ταῦτα γινώσκω περὶ ἐκείνων. || Sic equidem Sentio. οὕτως ἔχω τῆς γνώμης. * οὕτος ἔχω τὴν γνώμην. * οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην. * ταύτην γνώμην, *ſeu* διάνοιαν, *ſive* δόξαν ἔχω. || Ut Sentio. ὡς ἔχω τῆς γνώμης. * κατ' ἐμοῦ δόξαν. * κατ' ἐμὴν γνώμην. || De iis vera Sentit. περὶ τούτων ἀληθῆ δόξαν ἔχει. || Haud cum illo Sentio. οὐ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ γνώμην ἔχω. || Qui diſſimulat, quod Sentit. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ. || Non eadem & Sentit & dicit. μὴ ταῦτα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει. || Non rectè Sentit. οὐ καλῶς φρονεῖ.

SENTIS, is, Maſc. *vel* Fœm. *Epine.* ἡ βάτος, ου. * ἡ ἄκανθα, ης.

SENTISCO, is, ere. V. SENTIO.

SENTUS, a, um. *Epineux.* αὐχμηρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SEORSUM, adverb. *A part, ſéparément.* χωρίς. *A par ſoi.* ἰδίᾳ.

SEORSUS, a, um. *Séparé.* ὁ, ἡ, τὸ καθ' αὐτόν.

SEPARABILIS, & e, is. *Aiſé à ſéparer.* χωριστὸς, ἡ, όν.

SEPARATE, & SEPARATIM. adv. *Séparément.* διῃρημένως. *A part.* χωρίς. *En particulier.* ἰδίᾳ.

SEPARATIO, onis. Fœm. *Séparation.* ἡ χώρισις, εως, * ὁ χωρισμὸς, οῦ.

SEPARANDUS, a, um. *Qu'on doit ſéparer.* ἀποχωριστέος, τέα, τέον. gen.

SEPARATUS, a, um. part. *Séparé, mis à part.* διακεχωρισμένος, ένη, ένον. * χωρισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Diviſé.* διῃρημένος, ένη, ένον. * διαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. || Virtus ipſa per ſe, Separatâ etiam utilitate, laudabilis. ἡ ἀρετὴ δι' αὐτὴν, καὶ χωρὶς τοῦ λυσιτελοῦς, ἐπαινετός.

SEPARO, as, avi, atum, are. *Séparer.* ἀποχωρίζω, F. ίσω P. ἀποκεχώρικα. acc. *Diviſer.* διαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. διῄρηκα. acc. *Diſcerner, diſtinguer.* διακρίνω, F. ινῶ, P. διακέκρικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Separare animum à corpore. τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρίζειν. || Cives à civibus Separantur. πολῖται χωρίζονται ἀπὸ πολιτῶν. || A ſe invicem Separantur. ἀπ' ἀλλήλων χωρίζονται. || Omnis ſcientia, quæ Separata eſt à juſtitiâ & cæteris virtutibus, calliditas potiùs, quàm ſapientia eſſe videtur. πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία μᾶλλον, ἢ σοφία φαίνεται. || Plurimùm à ſe invicem Separantur. πλεῖστον ἀλλήλων κεχώρισται.

SEPELIBILIS, & e, is. *Qui eſt enſeveli, ou qui peut être enſeveli.* θαπτὸς, ή, όν. *Qui doit être enſeveli.* θαπτέος, τέα, τέον.

SEPELIO, is, ivi, ultum, ire. *Enſevelir.* θάπτω, fut. ψω. Aor. 2. ἔταφον. (V. Anom.) acc. * ἐνταφιάζω, F. άσω, P. ἐντεταφίακα. acc. *Chaſſer, ôter.* ἀλεξέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠλέξηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sepeliverunt eum in foro. ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ. || Mortuos Sepelire. τοὺς νεκροὺς, *ſeu* ἀποθανόντας θάπτειν. || Domi Sepeliri. οἴκοι ταφῆναι.

SEPES, is. Fœm. *Une haie.* ὁ φραγμὸς, οῦ. * ὁ δρύφρακτος, ου. *Un buiſſon.* ἡ αἱμασιά, ᾶς.

SEPIA, æ. Fœm. *Une ſéche, poiſſon.* ἡ σηπία, ίας.

SEPIMENTUM, i. Neut. *Clôture de haies.* τὸ φράγμα, ατος. * ὁ θριγκὸς, *vel* θριγγὸς, ȣ.

SEPIO, is, pivi, *vel* pſi, ptum, ire. *Fermer, clorre des haies.* φράττω, F. ξω, P. χα. acc. *Environner.* περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. (Vide βάλλω in Anom.) acc.

SEPIOLA, æ. Fœm. *Petite ſéche.* τὸ σηπίδιον, ίȣ.

SEPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre à part.* ἀποτίθημι, F. θήσω, P. ἀποτέθεικα. acc. *Séparer.* ἀποχωρίζω, F. ίσω, P. ἀποκεχώρικα. acc. *Réſerver.* ταμιεύω, F. εύσω, P. τεταμίευκα. acc. V. SEPARO.

SEPOSITUS, a, um. *Mis à part.* ἀποτεθειμένος, ένη, ένον. * ἀποτεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Retiré, ſéparé.* ἀποκεχωρισμένος, ένη, ένον. *Réſervé.* ταμιευθεὶς, θεῖσα, θέν.

SEPS, pis, Fœm. V. SEPES.

SEPS, pis. Maſc. *Eſpéce d'aſpic, petit ſerpent.* ὁ σήψ, πός.

SEPTA, orum. Neut. plur. *Chauſſées pour arrêter les eaux.* τὰ προβλήματα, ων. * οἱ πρόβολοι, ων. * αἱ προβολαὶ, ῶν. *Enclos.* τὸ περίφρακτον, ȣ.

SEPTANGULUS, i. Maſc. *Figure à ſept angles.* ὁ ἑπτάγωνος, ȣ.

SEPTEM, indecl. plur. Omn. gen. *Sept.* οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.

SEPTEMBER, bris. Maſc. *Le mois de Septembre.* ὁ σεπτέμβριος, ίȣ.

SEPTEMDECIM. Omn. gen. indecl. plur. *Dix-ſept.* οἱ, αἱ, τὰ ἑπτακαίδεκα. *vel* δεκάεπτα.

SEPTEMFLUUS, a, um. *Qui coule par ſept canaux.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάρροος, ȣς; καὶ τὸ οον, ȣν. * ὁ καὶ ἡ ἑπτάπορος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEPTEMGEMINUS, a, um. *Multiplié par ſept.* ὁ καὶ ἡ ἑπταπλάσιος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ ἑπταπλασίων, καὶ τὸ ον, ονος. *Qui a ſept embouchures.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάστομος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEPTEMPEDALIS, & e, is. *Qui à ſept pieds.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάπȣς, καὶ τὸ πȣ, ποδος. *De ſept pieds.* ἑπταποδιαῖος, αία, αῖον.

SEPTEMPLEX, icis. Omn. gen. *Multiplié par ſept.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάπλοος, καὶ τὸ οον.

SEPTEMVIR, iri. Maſc. *Un des Septemvirs, Magiſtrats, ou gouverneurs.* ὁ ἑπτάρχης, ȣ.

SEPTEMVIRALIS, & e, is. *Qui appartient aux Septemvirs.* ἑπταρχικὸς, κὴ, κόν. * ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.

SEPTEMVIRATUS, ûs, Maſc. *Le Septemvirat, la dignité de Septemvir.* ἡ ἑπταρχία, ίας.

SEPTENARIUS, a, um. *Contenant ſept.* ἑπταδικὸς, κὴ, κόν. || Septenarius numerus. ἡ ἑβδομὰς, άδος. || Septenarius verſus. ὁ ὑπερκατάληκτος, ȣ.

SEPTENI, æ, a. plur. *Sept en nombre.* οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.

SEPTENNIS, & e, is. *Agé de ſept ans.* ὁ καὶ ἡ ἑπταέτης καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

SEPTENNIUM, i. Neut. *L'eſpace de ſept ans.* ἡ ἑπταετία, ίας.

SEPTENTRIO, onis. Maſc. *Septentrion.* ἡ ἄρκτος, ȣ. * τὸ ἀρκτικὸν μέρος, (εος, ȣς.)

SEPTENTRIONALIS, & e, is. SEPTENTRIONARIUS, a, um. *De Septentrion.* ἀρκτικὸς, κὴ, κόν. || Venti Septentrionales. οἱ ἀπαρκτίαι ἄνεμοι.

SEPTENUS, a, um. V. SEPTENI, æ, a.

SEPTICOLLIS, & e, is. *Qui a ſept collines.* ὁ καὶ ἡ ἑπτάλοφος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SEPTICUS, a, um. *Qui fait pourrir.* σηπτικὸς, κὴ, κόν.

SEPTIES. adv. *Sept fois.* ἑπτάκις.

SEPTIFARIAM. adv. *En ſept ſortes.* ἑπταχῆ.

SEPTIMUM. adv. *Pour la ſeptiéme fois.* τὸ ἕβδομον. *Sept fois.* ἑπτάκις.

SEPTIMUS, a, um. *Septiéme.* ἕβδομος, μη, μον.

SEPTIGENARIUS, a, um. *Du nombre de ſept cents.* ἑπτακοσιαῖος, αία, αῖον.

SEPTINGENTESIMUS, a, um. *Le ſeptcentiéme.* ἑπτακοσιοστὸς, στὴ, στόν.

SEPTINGENTI, æ, a. plur. *Sept cens.* ἑπτακόσιοι, ιαι, ια.

SEPTUAGENI, æ, a. plur. *Soixante & dix.* οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα.

SEPTUAGENUS, a, um. *Soixante & dixiéme.* ἑβδομηκοστὸς, στὴ, στόν.

SEPTUAGIES. adv. *Soixante & dix fois.* ἑβδομηκοντάκις.

SEPTUAGINTA. Omn. gen. indecl. plur. *Septante, ſoixante & dix.* οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα.

SEPTUM, i. Neut. *Parc, ou clôture de haies.* τὸ φράγμα, ατος. * ὁ φραγμὸς, ȣ. *Levée, chauſſée de riviere ou d'étang.* ὁ περίβολος, ȣ. * τὸ περίβλημα, ατος.

SEPTUNCIALIS, & e, is. *De ſept onces.* ἑπτȣγκιαῖος, αία, αῖον.

SEPTUOSE, adv. Liv. V. OBSCURE.

SEPTUNX, uncis. Maſc. *Sept onces.* τὸ ἑπτȣ́γκιον, ίȣ.

SEPTUS, a, um. part. *Fermé, clos de haies.* πεφραγμένος, ένη, ένον. * φραχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Environné.* περιβληθεὶς, εῖσα, έν.

SEPULCRALIS, & e, is. *De Sépulcre.* ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, καὶ τὸ ιον, ίȣ.

SEPULCRETUM, i. Neut. *Un lieu plein de ſépulcres, un cimetiere.* ὁ τόπος τάφων μεστός.

SEPULCRUM, i. Neut. *Sépulcre, tombeau.* ὁ τάφος, ȣ. * ὁ τύμβος, ȣ. *Monument.* τὸ μνῆμα, ατος. || Inane Sepulcrum. τὸ κενοτάφιον, ίȣ. || Sepulcra eruere. τυμβωρυχεῖν, έω, ήσω, τετυμβωρύχηκα. || Condere Sepulcro. ἐνταφιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐντεταφίακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In parentum Sepulcro conditur. τῷ τάφῳ τῶν πατέρων δίδοται. || Qui in Sepulcro jacent. οἱ ἐν τῷ τάφῳ κείμενοι. || Sepulcrum extruere. τάφον, *vel* χῶμα χωννύναι || In Sepulcro jacere. ἐν τάφῳ, *ſeu* μνήματι κεῖσθαι. || Eodem ambos Sepulcro condere. κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον. || Carmen inciſum in Sepulcro. ἔπος ἐπικεχαραγμένον τῷ τάφῳ. || Corpus Sepulcro condere. τὸ σῶμα τάφῳ καλύπτειν.

SEPULTURA, æ. Fœm. *Sepulture, enterrement.* ὁ ἐνταφιασμὸς, ȣ. || Sepulturâ aliquem afficere. ποιεῖν τινι ταφήν. || Ut ei Sepultura fiat. ἵν' αὐτῷ ταφὴ ποιῆται, *vel* γίνηται. || Mortuos Sepulturâ prohibere. τȣ̀ς τεθνεῶτας ταφῆς εἴργειν. || Cujus interitum ne crudeliſſimus quidem hoſtis honore Sepulturæ

carere

carere paſſus eſt. ὃν ἀναιρεθέντα ἀπηνέςατός γε πολέμιος τιμῆς ςερεῖσθαι ἐπιταφίȣ ȣκ᾽ ἠνέσχετο.

SEPULTUS, a, um. part. *Enſeveli, enterré.* ἐνταφιασθεὶς, vel ταφεὶς, εῖσα, έν.

SEPUM, i. Neut. V. SEVUM.

SEPATIUS, a, um. *Fait de ſuif.* ςεάτινος, η, ον.

SEQUAX, acis. Omn. gen. *Qui ſuit facilement.* ἀκολȣθητικὸς, κὴ, κόν. *Viſqueux, gluant.* κολλητικὸς, ἡ, όν.

SEQUELA, æ. Fœm. *Suite, conſéquence.* ἡ ἀκολȣθία, ίας. * ἡ ἀκολȣ́θησις, εως.

SEQUENS. Eò Sequentes, q. ò ille præierit. ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκεῖνος ὑφηγεῖται. || Ego autem à tergo Sequens, ei hærebam. εἱπόμην δ᾽ ἐγὼ, κατόπιν ἐχόμενος αὐτȣ̃. || Sequens periodus. ἡ μετὰ ταῦτα περίοδ☉. || Id & quæ Sequentia eſſent. τό δὲ καὶ ὅσα ἀκόλȣθα ἐκείνοις.

SEQUESTER (ſtri) ſtra, ſtrum; vel Sequeſter, ſtris, ſtre; & hic & hæc Sequeſtris, & hoc, e, is. *Gardien de biens, ou dépoſitaire.* ὁ καὶ ἡ μεσέγγυ☉, vel μεσόδικος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Médiateur.* ὁ μεσίτης, ȣ.

SEQUESTRARIUS, a, um. *Apartenant à un dépoſitaire de Juſtice.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ μεσεγγύȣ. *à un médiateur.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ μεσίτȣ.

SEQUOR, eris, ſequutus ſum, ſequi. depon. *Suivre.* ἕπομαι. fut. med. ἕψομαι. (V. Anom.) dat. * ἀκολȣθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκολȣ́θηκα. dat. *Obéïr.* πείθομαι. fut med. πείσομαι. Aor. 1. med. ἐπεισάμην. dat. *Imiter.* μιμέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐμιμησάμην. acc. *Pourſuivre.* διώκω, F. ξω, P. δεδίωχα. acc. || Quod ex his Sequitur. τὰ τȣ́τοις ἐφεξῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viri præcedunt, mulieres verò Sequuntur. οἱ μὲν ἄνδρες βαδίζȣσι πρόσθεν, αἱ δὲ γυναῖκες ὄπισθεν. || Turpiter alios Sequitur. αἰσχρῶς ἀκολȣθεῖ ἑτέροις. || Corpore quidem illos Sequi cogebatur, animo autem nobiſcum erat. τῷ μὲν σώματι μετ᾽ ἐκείνων ἀκολȣθεῖν ἠναγκάζετο, τῇ δὲ εὐνοίᾳ μεθ᾽ ἡμῶν ἦν. || Illum adversùs nos Sequentur. μεθ᾽ ἐκείνȣ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἀκολȣθήσȣσι. || A tergo Sequi aliquem. ἐπακολȣθεῖν τινὶ ὄπισθεν. || In acie Sequi. ἐπακολȣθεῖν ἐν τάξει. || Ipſum abeuntem Sequuntur. παρακολȣθȣ̃σιν αὐτῷ πορευομένῳ. || Res & negotia Sequi ἀκολȣθεῖν τοῖς πράγμασι. || Deſidiam Sequitur egeſtas. τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν. || Honor virtutem Sequitur. τῇ ἀρετῇ ἕπεται ἡ τιμή. || Voluptatem triſtitia Sequi ſolet. ἕπεσθαι τοῖς τερπνοῖς εἴωθε τὰ λυπηρά. || Rectè ducentem è veſtigio Sequi. κατὰ πόδας ἕπεσθαι τῷ καλῶς ὁδηγȣ̃ντι. || Hos à tergo Sequitur. τȣ́τοις κατόπιν ἕπεται. || Fugientes Sequi. τȣ̀ς φεύγοντας διώκειν. vel τοῖς φεύγȣσιν ἕπεσθαι. || Præeunte te, pone Sequebar. προάγοντός σȣ ἐφεπόμην. || Præceptorem veſtigiis ſequi. κατ᾽ ἴχνος τȣ̃ διδασκάλȣ βαίνειν. || Veſtigiis aliquem Sequi. τὰ ἴχνη τιν☉ διώκειν. || Alicujus conſilia Sequi. ἐμμένειν οἷς τις συμβȣλεύει. || Sequi parentis ordinem. τῇ τȣ̃ πατρὸς τάξει πείθεσθαι. || Officium Sequi. κατὰ τὸ προσῆκον ποιεῖν. || Naturam Sequi. κατὰ τὴν φύσιν πράττειν. || Conſuetudinem Sequi. τοῖς εἰθισμένοις ἐμμένειν. * κατὰ τὸ εἰωθὸς ποιεῖν. || Hoſtium partes Sequi. μετὰ τῶν πολεμίων εἶναι. || Honores Sequi. τὰς τιμὰς διώκειν. || Virtutem Sequi. τὴν ἀρετὴν ἐπιτηδεύειν. || Voluptates Sequi. τὰς ἡδονὰς θηρεύειν. || Sequitur, ut de electione dicam. περὶ προαιρέσεως ἕπεται διελθεῖν. * ἑπόμενόν ἐςι περὶ προαιρέσεως διελθεῖν. || Quæ Sequitur oratio. ὁ ἐφεξῆς λόγ☉. * ὁ μετὰ τȣ́των λόγ☉.

SEQUUTOR, oris. Maſc. *Qui ſuit.* ὁ ἀκόλȣθος, ȣ.

SERA, æ. Fœm. *Une ſerrure, ou un cadenas.* ἐπικλὴς, ῆτος. * τὸ κλεῖθρον, ȣ. *Une barre, un verrou de porte.* ὁ μοχλὸς, ȣ̃. * ὁ ὀχεὺς, έως.

SERAPIS, is. Maſc. *Un ſerpent du Nil.* ὁ σεράπις, εως.

SERAPIAS, adis. Fœm. *Du Satyrion, herbe.* ἡ σεραπιὰς, άδ☉.

SERENATUS, a, um. *Rendu clair & ſerein.* αἰθριασμένος, ένη, ένον.

SERENIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſerein.* εὐδιώτερος, vel αἰθριώτερος, έρα, ερον.

SERENISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-ſerein.* εὐδιώτατ☉, vel αἰθριώτατ☉, άτη, ατον.

SERENITAS, atis. Fœm. *Sérénité.* ἡ αἰθρία, ίας. *Beau temps.* ἡ εὐδία, vel εὐαερία, ίας.

SERENO, as, avi, atum, are. *Rendre clair & ſerein.* εὐδιάζω, F. άσω, P. εὐδίακα. acc. * αἰθριάζω, F. άσω, P. ἠθρίακα. acc.

SERENUM, i. Neut. V. SERENITAS.

SERENUS, a, um. *Clair & ſerein.* ὁ καὶ ἡ εὔδι☉, καὶ τὸ ον, ȣ. * αἴθριος, ία, ιον. *Sans nuages.* ὁ καὶ ἡ ἀνέφελ☉, καὶ τὸ ον, ȣ. *Tranquille.* ὁ καὶ ἡ γαληνὸς, καὶ τὸ νόν. *Gai, gaillard.* ἱλαρὸς, ρὰ, ρόν.

SERESCO, is. ere. *Se tourner en lait clair.* ὀῤῥόομαι, ȣ̃μαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ὤῤῥωμαι. *Devenir ſec.* ξηραίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. Præt. paſſ. ἐξήραμμαι.

SERIA, æ. Fœm. *Un vaſe de terre un peu long, à mettre du vin, ou de l'huile.* ἡ κάλπη, ης. *Baril.* ὁ πίθος, ȣ.

SERICARIUS, ii. Maſc. *Ouvrier en ſoie.* ὁ σηρικοπλόκ☉, ȣ.

SERICATUS, a, um. *Vêtu de ſoie.* ὁ καὶ ἡ σηρικοφόρ☉, καὶ τὸ ον, ȣ.

SERICULUM, i. Neut. *Petit baril.* τὸ πιθίδιον, ίȣ.

SERICUM, i. Neut. *De la ſoie.* σηρικὸν, ȣ̃.

SERICUS, a, um. *De ſoie.* σηρικὸς, κὴ, κόν.

SERIES, iei. Fœm. *Suite.* ὁ εἱρμὸς, ȣ̃. * ἡ τάξις, εως. *Continuation.* ἡ συνάφεια, vel συνέχεια, ας. *Ordre bien continué.* ἡ σύνταξις, εως.

SERIO. adv. *Attentivement.* σπȣδῇ. * σπȣδαίως. *Sans ſe moquer.* χωρὶς παιδιᾶς. || Seriò-ne an joco hæc dicit? σπȣδάζει ταῦτα, ἢ παίζει; || Hæc de his ludebat, ſimul Seriò rem agens. ταῦτα μὲν περὶ τȣ́των ἔπαιζεν, ἅμα σπȣδάζων. || Seriò dicere. μετὰ σπȣδῆς, vel ὑπὸ σπȣδῆς, vel μετὰ σπȣδὴν λέγειν.

SERIOLA, æ. Fœm. *Petit baril.* τὸ πιθίδιον, ίȣ. *Petit vaſe de terre.* τὸ καλπίδιον, ίȣ.

SERIPHIUM, ii. Neut. *Abſinthe de mer, herbe.* τὸ σερίφιον, ίȣ.

SERIS, is. Fœm. *Chicorée blanche, ou ſcariette, herbe.* ἡ σέρις, εως.

SERISSIME. Adv. ſuperl. *Fort tard.* ὀψιαίτατα.

SERIUS. adv. compar. *Plus tard.* ὀψιαίτερον.

SERIUS, a, um. *Serieux, grave.* σπουδαῖος, αία, αῖον. *Fait avec attention.* κατὰ σπουδὴν πεποιημένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verborum deliciæ in re Seriâ commiſerationi adverſantur. χαριεντισμὸς ἐν σπουδῇ πολεμιώτατος τῷ ἐλέῳ τυγχάνει. ‖ In ridiculis Seria agere. σπουδάζειν περὶ τὰ γελοῖα, *vel* ἐν τοῖς γελοίοις. ‖ Neque in rebus ludicris Serias res agere, neque in Seriis rebus, ridiculis gaudere. μηδὲ περὶ τὰ γελοῖα σπουδάζειν, μηδὲ περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν. ‖ Illos qui in rebus jocoſis Seria tractarent, dicebat in rebus Seriis fore ridiculos. τοὺς σπουδάζοντας ἐν τοῖς γελοίοις, ἔλεγεν ἐν τοῖς σπουδαίοις ἔσεσθαι καταγελάστους.

SERMO, onis. Maſc. *Parole, diſcours.* ὁ λόγος, ου. *Entretien.* ὁ διάλογος, ου. * ἡ ὁμιλία, ίας. ‖ Dignus Sermone. ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, καὶ τὸ ον, ου. ‖ Conferre Sermonem. κοινολογεῖσθαι, έομαι, fut. 1. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐκοινολογησάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sermonem habere de aliquâ re. λόγον, *ſeu* λόγους ποιεῖσθαι περί τινος. ‖ De virtute multum Sermonem habere. πλείους περὶ τῆς ἀρετῆς λόγους ποιεῖσθαι. ‖ Habere Sermonem ad aliquos. λόγους ποιήσασθαι πρός τινας. ‖ Sermonem habere cum amicis. τοῖς φίλοις εἰς λόγους ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ Sermonem conferre cum aliquo. κοινωνεῖν λόγων. ‖ Sermonem in multam noctem producere. τὴν ὁμιλίαν πόῤῥω τῆς νυκτὸς προάγειν ‖ Convivium ad multam noctem vario Sermone producunt. συμπόσιον πόῤῥω νυκτὸς λόγοις συμπαρατείνουσι διαφόροις. ‖ Hoc Sermone eos detinebat. ἐκείνους τοιούτοις λόγοις κατεῖχεν. ‖ Sermones perquàm lenes atque optimæ ſpei plenos ad omnes habebat. λόγους ἐπιεικεῖς πάνυ, καὶ χρηστῶν ἐλπίδων μεστοὺς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας. ‖ Sermo, quem habuimus. ὁ λόγος, ὃν διειληλύθαμεν. ‖ De te multus eſt ſermo. περί σου πολὺς ἐστιν ὁ λόγος. ‖ De illo maximâ ex parte Sermones habentur. περὶ τούτου οἱ πλεῖστοι τῶν λόγων εἰσί. ‖ Non enim exiguus de te Sermo eſt inter æquales noſtros. οὐ γὰρ ὀλίγος σου λόγος ἐστὶν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡλικιώταις. ‖ De noſtris libris multum Sermonem fluxiſſe video. περὶ τῶν ἡμετέρων συνταγμάτων πολὺν λόγον ὁρῶ ῥυέντα. ‖ De his rebus Sermo incidit. περὶ τούτων ὁ λόγος ἐνέπεσεν. (V. πίπτω in Anom.) ‖ In hunc Sermonem incidere. εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν, *ſeu* ἐμπεσεῖν. ‖ Devenit in hunc Sermonem. ἀφίκετο εἰς τόνδε τὸν λόγον. ‖ Inſueto Sermone uti. ἀήθεσι λόγοις χρῆσθαι, *ſeu* χρήσασθαι. ‖ Multos Sermones aliis rebus commemorandis inſumpſit. πολλοὺς λόγους τ' ἄλλα διεξιὼν ἀνάλωσε. (V. ἀναλίσκω in Anom.) ‖ Neque te Sermonibus vulgi dederis. μηδὲ σεαυτὸν τοῖς τοῦ δήμου θρύλλοις ἐκδῷς. ‖ Celebritas Sermonis hominum. ἡ εὔκλεια ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων φήμης. ‖ Sermonem diſpergere. λόγον κατασκεδάζειν, *vel* διαδιδόναι. ‖ Sermo in civitate ſparſus eſt. διεδόθη εἰς τὴν πόλιν ὁ λόγος. * κατεσκεδάσθη ἐν τῇ πόλει λόγος. ‖ Ut Sermo eſt. ὡς λόγος. ‖ Sermo eſt eum abiiſſe. λόγος ἐστὶ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀπελθόντος. * τοῦτον ἀπελθεῖν λόγος ἔχει. ‖ Hujuſmodi Sermo fluxit. λόγος ἐῤῥύη τοιοῦτος, ὡς. ‖ De tuâ juſtitiâ frequens per totam Græciam Sermo erat. ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τῆς σῆς δικαιοσύνης πολὺς ἦν ὁ λόγος. ‖ Sermo per civitatem datus eſt. διεδόθη εἰς τὴν πόλιν ὁ λόγος. ‖ Hoc in Sermone omnium eſt. τοῦτο πᾶσι διὰ στόματός ἐστι. * τοῦτο πάντες διὰ στόματος, *ſeu* ἐν στόμασιν ἔχουσι. * τοῦτο ὑπὸ πάντων θρυλλεῖται. ‖ Sermo ſparſus eſt, divulgatus eſt, me obiiſſe. περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος, ὡς τεθνεὼς εἴην, *vel* ὡς τεθνεῶτος. ‖ Sermo hic per totam civitatem diſſeminatus eſt. εἰς ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη τοιοῦτος λόγος. ‖ Sermonem hunc per totam Græciam fudit. διέδωκε τόνδε τὸν λόγον εἰς πάντας Ἕλληνας. ‖ Multus Sermo hac de re excitatus eſt. πολὺς λόγος περὶ τούτου ἐγήγερται. ‖ Fluxit ex Corintho Sermo. κατέῤῥη ἐκ Κορίνθου λόγος. ‖ Multus Sermo tunc circumferebatur. πολὺς τότε περιεφέρετο λόγος.

SERMOCINATIO, onis. Fœm. *Entretien.* ἡ ὁμιλία, ίας. *L'action de diſcourir.* ἡ διάλεξις, εως.

SERMOCINATRIX, icis. Fœm. *La dialectique, l'art ou ſcience de bien diſputer & de bien diſcourir.* ἡ διαλεκτικὴ, ῆς.

SERMOCINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Parler, diſcourir.* διαλέγομαι. fut med. ξομαι. Aor. 1. med. διελεξάμην. *S'entretenir.* καθομιλέω, ῶ, F. ήσω, P. καθωμίληκα. dat. *vel* acc.

SERMUNCULUS, i. Maſc. *Petit diſcours.* τὸ λογίδιον, *vel* λογάριον, ίου. *Petit bruit de ville.* τὸ θρυλλίδιον, ίου.

SERO, is, rui, rtum, ere, *Approcher.* συνείρω, F. ερῶ, P. συνεῖρκα. acc. uni. dat. alt.

SERO, is, ſevi, ſatum, ere. *Semer.* σπείρω, F. ερῶ, P. ἔσπαρκα. acc. *Planter* φυτεύω, F. εύσω, P. πεφύτευκα. acc. *Engendrer.* γεννάω, ῶ, F. ήσω, P. γεγέννηκα. acc.

SERO, as, avi, atum, are. *Fermer.* κλείω, F. είσω, P. κέκλεικα. acc.

SERO. adv. *Au ſoir, tard.* ὀψέ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Serò quidem ſed tamen reſipuimus. ὀψὲ μὲν σοφώτεροι, ἀλλὰ νῦν ἐσχήκαμεν. ‖ Eodem die Serò. ὀψὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. ‖ Admodum Serò id fit. ὀψιαίτατα γίνεται τοῦτο. ‖ Serò hæc didiciſti. ὀψιμαθὴς τούτων γέγονας.

SEROTINUS, a, um. *Du ſoir, tardif.* ὁ καὶ ἡ ὄψιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ὄψιος, ία, ιον.

SERPENS, entis. Omn. gen. partic. ἕρπων, *vel* ἑρπύζων, ουσα, ον.

SERPENS, entis. Maſc. & Fœm. *Serpent.* ἡ ὄφις, ιος. *Toute bête qui rempe & ſe traîne ſans pieds.* τὸ ἑρπετὸν, οῦ. * ὁ ἑρπετός. * ὁ ἑρπυστὴς, οῦ. ‖ A Serpente morſus, ictus. ὁ καὶ ἡ ὀφιόδηκτος, καὶ τὸ ον, ου. *De quelque bête rempante.* ὁ καὶ ἡ ἑρπετόδηκτος, καὶ τὸ ον, ου.

SERPENTIGENA, æ. Maſc. & Fœm. *Engendré d'un ſerpent.* ὁ καὶ ἡ ὀφιογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SERPENTIGER (eri) a, um. *Qui porte des ſerpens.* ὁ καὶ ἡ ὀφιοῦχος, *vel* ὀφιοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SERPENTINUS, a, um. *Serpentin, de ſerpent.* ὀφιακὸς, κὴ, κόν.

SERPO, is, pſi, ptum, ere. *Se traîner, remper.* ἕρπω, F. ψω, P. εἷρφα. * ἑρπύζω, F. ύσω, P. εἵρπυκα.

SERPYLLUM, i. Neut. *Serpolet, herbe.* τὸ ἕρπυλλον, *vel* ὁ ἕρπυλλος, ου.

SERRA, æ. Fœm. *Une ſcie.* ὁ πρίων, ονος. || Serrâ ſecare. διαπρίειν, ίω, F. ίσω, P. διαπέπρικα. acc.

SERRATA, æ. Fœm. *Germandrée, herbe.* ἡ πριονοειδὴς πόα.

SERRATULA, æ. Fœm. *Betoine, herbe.* τὸ κέστρον, *vel* ψυχότροφον, ου.

SERRATUS, a, um. *Fait en façon de ſcie.* πριονωτὸς, τὴ, τόν. *Qui a des dents comme une ſcie.* ὁ καὶ ἡ πριονοειδὴς, καὶ τὸ ές, έ☉, οῦς.

SERRO, as, avi, atum, are. *Scier.* πρίω, F. ίσω, P. πέπρικα. acc. * διαπρίω, F. ίσω, P. διαπέπρικα. acc.

SERRULA, æ. Fœm. *Petite ſcie.* τὸ πριόνιον, ίου.

SERTULA, æ. Fœm. *Melilot, herbe.* ὁ μελίλωτ☉, ου.

SERTUM, i. Neut. *Un bouquet.* τὸ ἐξ ἀνθῶν πλέγμα, ατ☉. *Une couronne, ou chapeau de fleurs,* τὸ στεφάνωμα, ατ☉.

SERTUS, a, um. *Entrelacé.* πλεκτὸς, τὴ, τόν.

SERVA, æ. Fœm. *Servante, eſclave.* ἡ δούλη, ης. * ἡ δουλὶς, ίδ☉.

SERVABILIS, & e, is. *Qu'on doit garder.* ὁ καὶ ἡ φυλάκτιμ☉, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on peut ſauver.* ὁ καὶ ἡ σώσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on doit ſauver.* σωτέος, τέα, τέον.

SERVANDUS, a, um. *Qui ſera ſauvé.* σωθησόμεν☉, ένη, ενον. *Qui doit être ſauvé.* σωτέ☉, τέα, τέον. *Qu'on doit garder.* φυλακτέ☉, *vel* τηρητέ☉, τέα, τέον.

SERVATILIS, & e, is. *Qui ſe conſerve.* ὁ καὶ ἡ σώσιμ☉, καὶ τὸ ον, ου.

SERVATOR, oris. Maſc. *Sauveur, qui ſauve.* ὁ σωτὴρ, ῆρος. *Conſervateur.* ὁ φύλαξ, ακ☉.

SERVATRIX, icis. Fœm. *Celle qui ſauve.* ἡ σώτειρα, ας. *Conſervatrice.* ἡ φύλαξ, ακ☉.

SERVATUS, a, um. *Gardé.* τετηρημένος, ένη, ένον. * φυλαχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Sauvé & délivré.* σεσωμένος, ένη, ένον. * σωθεὶς, εῖσα, έν.

SERVIA, æ. Fœm. *Bouquet de fleurs.* V. SERTUM.

SERVILIS, & e, is. *D'eſclave, ou de ſerviteur.* δούλειος, εία, ειον. * δουλικὸς, κὴ, κόν, *Servile, méchanique.* ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

SERVILITER. adverb. *Servilement.* δουλικῶς. *En eſclave, ou ſerviteur.* δουλοπρεπῶς.

SERVIO, is, ivi, itum, ire. *Servir.* δουλεύω, F. εύσω, P. δεδούλευκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Propter parvas ratiunculas Serviunt. μικρῶν ἕνεκα συμβολαίων δουλεύουσι. || Quos omnes ſcimus plurimo tempore Lacedæmoniis Serviiſſe. οὓς πάντες ἴσμεν πλεῖστον χρόνον δεδουλευκότας τοῖς Λακεδαιμονίοις. || Servire voluptatibus. ταῖς ἡδοναῖς δουλεύειν. || Deo & legibus Servire. Θεῷ καὶ νόμοις δουλεύειν. || In aliquâ re aliis Servire. ὑπουργεῖν τι τοῖς ἄλλοις. || Tempori Servire. καιρῷ δουλεύειν. || Formæ Servire. τῷ κάλλει λατρεύειν. || Voluptati Servire λατρεύειν τῇ ἡδονῇ. * ὑπὸ τῆς ἡδονῆς κρατεῖσθαι || Commodis ſuis Servire. τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα σκοπεῖν, *vel* ζητεῖν. || Gloriæ Servire. τῇ δόξῃ λατρεύειν, *ſeu* δουλεύειν. * πάντα εἰς τὴν δόξαν συντείνειν.

SERVITIUM, ii. Neut. *Service, ſervitude.* δουλεία, ας. *Eſclave.* τὸ ἀνδράποδον, ου. * ὁ δοῦλ☉, ου.

SERVITUS, utis. & SERVITUDO, inis. Fœm. *Servitude, eſclavage.* ἡ δουλεία, ας. * ἡ δουλοσύνη, ης. || Addicere in Servitutem. δουλαγωγεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδουλαγώγηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Graviſſimam ſervire Servitutem. δουλεύειν χαλεπωτάτην δουλείαν. || Turpiſſimam Servitutem ſerviunt. αἰσχίστην δουλείαν δουλεύουσι. || Homines incontinentes peſſimam Servitutem ſerviunt. τὴν κακίστην δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δουλεύουσι. || Hoſtes in Servitutem redigere. τοὺς πολεμίους δουλοῦν, *vel* καταδουλῶσαι. || Totam inſulam Servituti Regis ſubjecit. νῆσον τῷ Βασιλεῖ ὅλην καταδεδούλωκε. || Hos in Servitutem redigit. τούτους εἰς δουλείαν καθίστησι. || In Servitutem redigi. εἰς δουλείαν καθίστασθαι. || Hoſtes in Servitutem adducere. τοὺς πολεμίους εἰς δουλείαν ὑπάγειν. || In Servitutem redigi, mitti. εἰς δουλείαν μεταπίπτειν, *ſeu* μεταπεσεῖν. || Liberos & conjuges in Servitutem redigere. τοὺς παῖδας, καὶ τὰς γυναῖκας ἀνδραποδίζειν. || Acerbiſſimam Servitutem ſuſtinebant. πικρὰν δουλείαν ὑπέμενον. || Servitutis jugum, ſervile jugum ferre. δούλειον ὑπομένειν ζυγόν. || Voluntariam Servitutem ſubit. ἑκὼν ὑποτίθεται τὴν αὐχένα τῷ ζυγῷ. || Turpem Servitutem ſuſcipere. ἀγεννῆ δουλείαν, *ſeu* λατρείαν ἐπαναιρεῖσθαι || In Servitutem abduci. εἰς δουλείαν ἄγεσθαι. || Cives hoſtibus in Servitutem addixit. τοὺς πολίτας δούλους τοῖς ἐχθροῖς ὑπέθη. || Spontaneam ſibi Servitutem adſciſcere. αὐθαίρετον ἑαυτῷ δουλείαν ἐπάγεσθαι || Ultrò ſeſe in tam perſpicuam Servitutem immiſit. ἑκὼν ἑαυτὸν εἰς δουλείαν οὕτω περιφανῆ ἐνῆκε.

SERUM, i. Neut. *Le ſoir.* ἡ ὀψία, ίας. * ἡ δείλη, ης. *Lait clair.* ὁ ὀῤῥὸς, οῦ.

SERVO, as, avi, atum, are. *Garder.* τηρέω, ῶ, F. ήσω, P. τετήρηκα. acc. *Sauver.* σώζω, F. σώσω, P. σέσωκα. acc. *Conſerver.* φυλάττω, F. ξω, P. πεφύλαχα. acc. *Réſerver & garder.* ἀποτίθημι, F. θήσω, P. ἀποτέθεικα. acc. *Obſerver & garder.* διατηρέω, ῶ, F. ήσω, P. διατετήρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ego te Servavi incolumem. ἐγὼ μέν σε ἔσωσα. || Sua ſervare τὰ ἑαυτοῦ σώζειν. || Rempublicam ſervare. τὴν πόλιν σώζειν. || Ex periculis incolumem Servare. ἐκ τῶν κινδύνων σώζειν *vel* διασώζειν. || Pauci ex multis Servati ſunt. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν. || Civitatem Servare. τὴν πόλιν διαφυλάττειν. || Leges Servare. νόμους φυλάττειν, *vel* διατηρεῖν. || Præcepta Servare. τὰς ἐντολὰς τηρεῖν. || Mores majorum Servare. τὰ τῶν προγόνων ἐπιτηδεύματα διαφυλάττειν, *vel* διατηρεῖν. || Conſuetudinem Servare. τοῖς εἰθισμένοις ἐμμένειν. V. RESERVO.

SERUS, a um. *Tardif.* ὄψι☉, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ὄψιμος, καὶ τὸ ον, ου.

SERVULA, æ. Fœm. *Petite eſclave.* τὸ δουλάριον, *vel* θεραπαινίδιον, ίου. * ἡ δουλὶς, ίδ☉.

SERVULUS, i. Maſc. *Petit eſclave, ou ſerviteur.* τὸ δουλάριον, ίου.

SERVUS, a, um. *Servant, qui ſert.* δουλεύων, (οντ☉) ουσα, ον. *De condition ſervile.* δοῦλος, λη, λον.

SERVUS, i. Maſc. *Eſclave.* ὁ δοῦλος, ου. *Serviteur.* ὁ οἰκέτης, ου. * ὁ θεράπων, οντος.

SESAMA, æ. Fœm. & SESAMUM, i. Neut. *Seſame, ou Jugioline, eſpéce de blé d'Inde.* ἡ σησάμη, ης.

SESAMINUS, a um. *De ſeſame, ou de jugioline.* σησάμινος, ίνη, ινον.

SESAMIS, idis. Fœm. *Gâteau fait de ſeſame, & de miel.* σησαμὶς, ίδος.

SESAMOIDES, is. Neut. *Plante qui reſſemble au ſeſame.* τὸ σησαμοειδὲς, έος, ους.

SESAMUM. V. SESAMA.

SESCUNCIA, æ. Fœm. & Seſcunx, uncis. Maſc. *Une once & demie.* τὸ τριημιούγκιον, ου.

SESCUNCIALIS, & e, is. *Contenant une once & demie.* ὁ καὶ ἡ δωδεκάδραχμος, καὶ τὸ ον, ου. * τριημιουγκιαῖος, αία, αῖον.

SESCUPLUM, i. Neut. *Qui contient une fois & demie autant.* τὸ ἡμιόλιον, ίου.

SESE. acc. à Sui. V. SE.

SESELIS, is. Fœm. *Saxifrage majeure, herbe.* τὸ σέσελι, vel ἡ σέσελις, εως.

SESQUI. indecl. *Une fois & demie.* ἡμιόλιος, ία, ιον.

SESQUIALTER, a, um. *Idem.*

SESQUICULEARIS, & e, is. *Qui contient une fois & demie la meſure appellée* Culeus. ἡμιόλιον κουλεὸν δεχόμενος, ένη, ενον.

SESQUIHORA, æ. Fœm. *Une heure & demie.* ἡ ἡμιολία ὥρα, ας.

SEQUIJUGERUM, i. Neut. *Un arpent & demi.* τὸ τριημίπλεθρον, ου.

SESQUILIBRA, æ. Fœm. *Une livre & demie.* τὸ τριημίλιτρον, ου.

SESQUIMENSIS, is. Maſc. *Un mois & demi.* τὸ τριημίμηνον, ου.

SESQUIPLUM. V. SESCUPLUM.

SESQUIMODIUM, ii. Maſc. *Muid & demi.* ὁ τριημιμέδιμνος, ου.

SESQUIOBOLUS, i. Maſc. *Une obole & demie.* τὸ τριημιωβόλιον, ίου.

SESQUIOCTAVUS, a, um. *Qui vaut un huitiéme & demi.* ὁ καὶ ἡ ἐπόγδοος, καὶ τὸ ον, ου.

SESQUIOPERA, æ. Fœm. *Une journée & demie d'ouvrier.* τὸ ἔργον ἡμιόλιον, ου.

SESQUIOPUS, (eris.) Neut. *Tâche & demie d'un ouvrier par jour.* τὸ ἡμιόλιον ἔργον, ου.

SESQUIPEDALIS, & e, is. SESQUIPEDANEUS, a, um. *D'un pied & demi.* τοῦ ποδιαίου ἡμιόλιος, ία, ιον.

SESQUIPES, edis. Maſc. *Un pied & demi.* τὸ τριημιπόδιον, ίου.

SESQUIPLEX, icis. *Valant une fois & demie autant.* ἡμιόλιος, ία, ιον.

SESQUITERTIUS, a, um. *Qui vaut un troiſiéme & demi.* ὁ καὶ ἡ ἐπίτριτος, καὶ τὸ τον.

SESSIBULUM, i. Neut. *Siége, ſelle.* τὸ ἕδρασμα, ατος. * ἡ καθέδρα, ας.

SESSILIS, & e, is. *Qui eſt aſſis.* ἑδραῖος, ἑδραία, αῖον. *Qui eſt propre à s'aſſeoir.* ὁ καὶ ἡ εὐκάθεδρος, καὶ τὸ ον, ου.

SESSIO, onis. Fœm. *Lieu à s'aſſeoir.* τὸ ἕδρασμα, ατος. *L'action de s'aſſeoir.* ἡ ἐφέδρευσις, εως. *Siége, chaiſe.* ἡ ἕδρα, καθέδρα, ας.

SESSITO, as, avi, atum, are. *S'aſſeoir ſouvent.* πολλάκις καθέζομαι, fut. καθεδοῦμαι. (V. Anom.)

SESSOR, oris. Maſc. *Qui eſt aſſis.* ὁ ἐφεδρευτὴς, οῦ.

SESTANS, SESTANTARIUS. V. SEXTANTARIUS.

SESTERTIUM, ii. Neut. & SESTERTIUS, ii. Maſc. *Un ſeſterce.*

SETA, æ. Fœm. *Soie des animaux.* ἡ χαίτη, ης. * ἡ λάχνη, ης.

SETIGER, (eri) a, um. *Couvert de ſoies.* ὁ καὶ ἡ φριξαύχην, καὶ τὸ εν, ενος.

SETOSUS, a, um. *Plein de ſoies.* χαιτήεις, vel λαχνήεις, εσσα, εν.

SEU, conjunct. *Ou.* ἤ. *Ou bien.* ἤτοι. *Soit que.* ἤτε. V. SIVE.

SEVERE. adv. *Séverement, rigoureuſement.* σεμνῶς. * αὐστηρῶς. *Sans vouloir céder.* ἀνενδότως.

SEVERIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſévere.* αὐστηρότερος, vel σεμνότερος, έρα, ερον.

SEVERISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſévere.* αὐστηρότατος, vel σεμνότατος, άτη, ατον.

SEVERITAS, atis. Fœm. & SEVERITUDO, inis. *Rigueur, ſévérité.* ἡ σεμνότης, vel αὐστηρότης, ητος.

SEVERITER. adv. V. SEVERE.

SEVERUS, a, um. *Sévere, rigoureux.* σεμνὸς, ή, όν. * αὐστηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui ne veut point céder.* ὁ καὶ ἡ ἀνένδοτος, καὶ τὸ τον, ου.

SEVO, as, avi, atum, are. *Suiver, enduire de ſuif.* στεατόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστεάτωκα. acc. * στεατίζω, F. ίσω, P. ἐστεάτικα. acc.

SEVOCO, as, avi, atum, are. *Appeller à part.* ἀποκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἀποκέκληκα. acc. * ἐκκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐκκέκληκα. acc. *Retirer.* ἀποστρέφω, F. ψω, P. ἀπέστροφα. acc. V. REVOCO.

SEVOSUS, a, um. *Plein de ſuif.* ὁ καὶ ἡ στεατώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à du ſuif.* ὁ καὶ ἡ στεατοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SEVUM, i. Neut. *Suif.* τὸ στέαρ, ατος.

SEX. Omn. gen. indecl. plur. *Six.* οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.

SEXAGENI, æ, a. plur. *Soixante.* οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.

SEXAGIES. adv. *Soixante fois.* ἑξηκοντάκις.

SEXAGINTA. Omn. gen. indecl. plur. *Soixante.* οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.

SEXANGULATUS, a, um. *Qui eſt écarté en ſix angles.* ἑξαγωνιαῖος, αία, αῖον.

SEXANGULUS, a, um. *Qui a ſix angles.* ὁ καὶ ἡ ἑξάγωνος, vel ἑξαγώνιος, καὶ τὸ ον, ου.

SEXCENI, & SEXCENTENI, æ, a. plur. V. SEXCENTI.

SEXCENTESIMUS, a, um. *Sixcentiéme.* ἑξακοσιοστὸς, στὴ, στόν.

SEXCENTI, æ, a. plur. *Six cens.* ἑξακόσιοι, ιαι, ια.

SEXCENTIES. adverb. *Six cens fois.* ἑξακοσιάκις.

SEXDECIES. adv. *Seize fois.* ἑκκαιδεκάκις.

SEXDECIM. indecl. plur. *Seize.* οἱ, αἱ, τὰ ἑκκαίδεκα.

SEXENNIS, & e, is. *Agé de ſix ans.* ὁ καὶ ἡ ἑξαέτης, καὶ τὸ ες, εος, ους, *vel* ὁ ἑξαέτης, ου.

SEXENNIUM, i. Neut. *L'eſpace de ſix ans.* ἡ ἑξαετία, ίας.

SEXIES. adv. *Six fois.* ἑξάκις.

SEXTANS, ntis, Maſc. *La ſixiéme partie d'un As Romain, ou de la livre Romaine.* τὸ ἑκτημόριον, ίου.

SEXTANTARIUS, a, um. *Du poids de deux onces.* ἑκτημοριαῖος, αία, αῖον.

SEXTARIUS, ii. Maſc. *Un ſetier.* ἡ κοτύλη, ης.

SEXTILIS, is. Maſc. *Le mois d'Août.* ὁ Αὔγουστος, ου.

SEXTULA, æ. Fœm. *La ſixiéme partie d'une once.* τὸ τῆς οὐγκίας ἕκτον μέρος.

SEXTUM, adv. *Pour la ſixiéme fois.* ἑξάκις.

SEXTUS, a, um. *Sixiéme.* ἕκτος, η, ον.

SEXUS, ûs. Maſc. *Sexe.* τὸ γένος, εος, ους. || Qui, quæ, quod eſt ejuſdem Sexûs. ὁ καὶ ἡ ὁμογένιος, καὶ τὸ ον, ου. alterius. ὁ καὶ ἡ ἑτερογένιος, καὶ τὸ ον, ου.

S I

SI. conjunct. *Si.* εἰ. indic. ἐὰν, *vel* ἄν. optat. ſubjunct. *Puis que.* εἴπερ. * ἐάνπερ. ſubjunct. || Si igitur & contraria eſſent omni facturi. εἰδ' οὖν καὶ τἀναντία μέλλοιεν ἅπαντα πράξειν.

SIBI, dat. à Sui. V. in SUI.

SIBILO, as, avi, atum, are. *Sifler.* συρίζω, & συρίττω, F. ξω, P. σεσύριχα. * ποππύζω, P. ύσω, P. πεπόππυκα.

SIBILUS, i. Maſc. & in plur. Sibili. Maſc. *vel* Sibila. Neut. *Siflement.* ὁ συριγμὸς, οῦ. || Sibilo conſectari. καταςυρίττειν, ίττω, F. ίξω, P. κατασεσύριχα. gen.

SIBILUS, a, um. *Qui ſifle.* συρίττων, (οντος) ουσα, ον.

SIBYLLA, æ. Fœm. *Sibylle, prophéteſſe.* ἡ Σίβυλλα, ης. || Sibyllarum more vaticinari. σιβυλλαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. αγκα. * σιβυλλιᾷν, άω, F. άσω, P. ακα.

SIBYLLINUS, a, um. *De Sibylle.* σιβυλλινὸς, νὴ, νόν.

SIBYLLISTRA, æ. Maſc. *Un devin, ou qui rend des oracles.* ὁ σιβυλλιςὴς, οῦ.

SIC. adverb. *Ainſi.* οὕτω. ante conſon. οὕτως. ante vocal. *En cette façon.* τόνδε τὸν τρόπον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sic Sentio. οὕτως ἔχω τῆς γνώμης. * γνώμην ταύτην ἔχω. || Sic ſum οὕτως πέφυκα. * οὕτως ἔχω φύσεως. || Sic ago. οὕτως εἴωθα ποιεῖν. || Sic ut poſſum. ὡς δύναμαι. || Sic ut modeſtiſſimè poſſum. ὡς ἂν δύνωμαι μετριώτατα. || Sic ſe res habet, ut narro. οὕτως μὲν ἔχει πρᾶγμα, ὡς λέγω, *vel* ὥσπερ λέγω. || Sic bonus eſt. οὕτως ἀγαθὸς ἐςι. || Sic benignè ſe gerit, ut neſciam an quiſquam alius. οὕτω πράως διάκειται, ὡς οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος. || Sic ingratus eſt, ut nolit. οὕτως ἀχάριςός ἐςιν, ὥςε μὴ βούλεσθαι.

SICA, æ. Fœm. *Une dague.* ἡ κοπὶς, ίδος. *Un poignard.* τὸ ξιφίον, *vel* ξιφίδιον, ίου.

SICARIUS, ii. Maſc. *Un meurtrier, un aſſaſſin.* ὁ ξιφήρης, εος, ους. * ὁ μιαιφόνος, ου.

SICCANEUS, a, um. & SICCANUS, a, um. *Sec.* ὁ καὶ ἡ κατάξηρος, καὶ τὸ ον, ου. *Seché.* ἐξικμασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. * ἐξικμασμένος, ένη, ένον.

SICCATUS, a, um. part. *Seché.* ξηρανθεὶς, *vel* αὐανθεὶς, θεῖσα, θέν.

SICCE. adv. *Séchement.* ξηρῶς. * αὐανηκῶς. * αὐχμηρῶς.

SICCESCO, is, ere. *Se ſécher, devenir ſec.* ξηραίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. Præt. paſſ. ἐξήραμμαι. * αὐαίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι, ηὐαίναμμαι.

SICCINE. adverb. interr. *Eſt-ce ainſi ?* πότερον οὕτως ; * ἆρά γε οὕτω ;

SICCIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſec.* ξηρότερος, *vel* αὐχμηρότερος, έρα, ερον.

SICCISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſec.* ξηρότατος, *vel* αὐχμηρότατος, άτη, αῖον.

SICCITAS, atis. Fœm. *Séchereſſe.* ἡ ξηρότης, ητος. * ὁ αὐχμὸς, οῦ.

SICCO, as, avi, atum, are. *Sécher.* ξηραίνω, F. ανῶ, P. ἐξήραγκα. acc. * αὐαίνω, F. ανῶ, P. ηὔαγκα. acc.

SICCUS, a, um. *Sec.* ξηρὸς, *vel* αὐχμηρὸς, ρὰ, ρόν. *Non humide.* ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, *vel* ἄνυγρος, καὶ τὸ ον, ου. *Sobre.* ὁ καὶ ἡ νηφάλιος, καὶ τὸ ον, ου.

SICELIUM, ii. Neut. *L'herbe aux puces.* τὸ ψύλλιον, ίου.

SICERA, æ. Fœm. *Biere, Cervoiſe, & autre breuvage.* ἡ σικέρα, ας.

SICILIA, æ. Fœm. *Iſle appellée la Sicile.* ἡ σικελία, *vel* σικανία, ίας.

SICILICUM. Neut. *Le poids de deux dragmes.* τὸ δίδραχμον, ου.

SICILISSO, is, ere. *Parler ou faire comme les Siciliens.* σικελίζω, F. ίσω, P. σεσικέλικα.

SICILIMENTUM, i. Neut. *Regain des prés.* τὸ τοῦ ἀπολειφθέντος χόρτου συνάθροισμα, ατος.

SICILIO, is, ivi, itum, ire. *Refaucher, ou recueillir ce que les faucheurs ont laiſſé à faucher.* χόρτον ἀπολελειμμένον κόπτω, F. ψω, P. κέκοφα.

SICLUS, i. Maſc. *C'étoit une once chez les Hébreux, maintenant ce ſont deux dragmes.* ὁ σίκλος, ου.

SICUBI. adv. *Si en quelque lieu.* εἴπου.

SICULA, æ. Fœm. *Une petite dague, un petit poignard.* τὸ μαχαιρίδιον, *vel* ξιφίδιον, ίου.

SICULUS, a, um. *Sicilien.* σίκανος, η, ον.

SICUNDE. adv. *Si de quelque part, ou de quelque lieu.* εἴποθεν.

SICUT, SICUTI. adv. *Comme, tout ainſi que,* ὡς. * ὥσπερ. * καθάπερ.

SIDE, es. Fœm. *Une grenade, ou un grenadier,* ἡ σίδη, ης.

SIDERALIS, & e, is. *Qui appartient aux aſtres,* ἀςρικὸς, κὴ, κόν. *A l'aſtrologie.* ἀςρονομικὸς, *vel* ἀςρολογικὸς, κὴ, κόν. || Sideralis ſcientia. *La ſcience d'aſtrologie.* ἡ ἀςρονομία, *vel* ἀςρολογία, ίας.

SIDERATIO, onis. Fœm. *Maladie, ou corruption des arbres qui ſe fait par le mauvais temps.* ὁ ἀςροβολιςμὸς, ȣ̃. * ἡ ἀςροβολία, ίας.

SIDERATUS, a, um. part. *Gâté par le mauvais temps.* ὁ καὶ ἡ ἀςροβλὴς, ῆτος. * ὁ καὶ ἡ ἀςροβόλητος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SIDEREUS, a, um. *D'aſtres, ou d'étoiles.* ἀςρῷος, ῴα, ῷον. * ἀςέριος, ία, ιον.

SIDERITES, is, Maſc. *Une eſpéce de diamant, ou d'aimant.* ὁ σιδηρίτης, ȣ.

SIDERITIS, idis. Fœm. *Pariétaire, herbe.* ἡ σιδηρῖτις, ιδος.

SIDEROR, aris, atus ſum, ari. *Etre gâté par le mauvais temps.* ἀςροβολέομαι, ȣ̃μαι. fut paſſ. ηθήσομαι. Præt. paſſ. ἠςροβολήμαι.

SIDO, is, edi, eſſum, ere. *S'aſſeoir.* καθιζάνω, fut. ζήσω (V. ἰζάνω in Anom.) *Deſcendre en bas.* καταφέρομαι. fut. paſſ. κατενεχθήσομαι. (V. φέρω in Anom.) *Aller à fond.* καταδύομαι. fut. paſſ. υσθήσομαι. Præt. paſſ. καταδέδυσμαι.

SIDUS, eris. Neut. *Aſtre, étoile.* τὸ ἄςρον, ȣ. * ὁ ἀςὴρ, έρος.

SIGILLARIA, orum. Neut. plur. *Petites figures.* τὰ ἀγαλμάτια παιγνιώδη.

SIGILLARIS, & e, is. *De ſceau, ou de cachet.* σφραγιςήριος, ία, ιον.

SIGILLATIM. adv. *Un à un.* καθ' ἕνα. *Chacun à part.* καθ' ἕκαςον. *A part ſoi.* ἰδίᾳ. V. SINGULATIM.

SIGILLATUS, a, um. *Scellé, ou cacheté.* σφραγισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SIGILLO, as, avi, atum, are. *Cacheter.* σφραγίζω, F. ίσω, P. ἐσφράγικα. acc. * ἐπισφραγίζω, F. ίσω, P. ἐπεσφράγικα. acc. *Marquer.* σημαίνομαι. fut. med. ανȣ̃μαι. Aor. 1. med. ἐσημηνάμην. acc.

SIGILLUM, i. Neut. *Cachet, ſceau.* ἡ σφραγὶς, ίδος. * τὸ σφραγίδιον, ίȣ. *Une petite figure de relief.* τὸ ἀγαλμάτιον, ίȣ.

SIGMA, atis. Neut. *Une table en façon de croiſſant.* τὸ σίγμα, ατος.

SIGNACULUM, i. Neut. *Petit ſceau, ou cachet.* ἡ σφραγὶς, ίδος.

SIGNANDUS, a, um. part. *Qu'on doit marquer.* σημειωτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit ſigner ou ſceller.* σφραγιςέος, τέα, τέον.

SIGNATIO, onis. Fœm. *L'action de marquer.* ἡ σημείωσις, *vel* ἀποσημείωσις, εως. *de ſceller.* ἡ σφράγισις, εως.

SIGNATOR, otis. Maſc. *Qui ſigne, marqueur.* ὁ σημάντωρ, ορος. *Qui ſcelle, ou cachete.* ὁ σφραγιςὴς, *vel* ἐπισφραγιςὴς, ȣ̃.

SIGNATORIUS, a, um. *Qui ſert à marquer.* σημαντικὸς, κὴ, κόν. *Qui ſert à ſceller, ou cacheter.* σφραγιςήριος, ία, ιον. * σφραγιςικὸς, κὴ, κόν.

SIGNATURA, æ. Fœm. *Signature.* ἡ σημασία, ίας. *Signe.* τὸ σήμαντρον, ȣ. Vide SIGNATIO.

SIGNATUS, a, um. *Marqué, ſigné.* σεσημασμένος, *vel* σεσημειωμένος, ένη, ένον. *Cacheté.* σφραγισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SIGNIFER, (eri) a, um. *Porte-enſeigne.* ὁ καὶ ἡ σημειοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SIGNIFICANTER. adv. *Intelligiblement* ἐμφαντικῶς. *Manifeſtement.* φανερῶς. *Par ſigne.* σημαντικῶς.

SIGNIFICATIO, onis. Fœm. SIGNIFICATUS, ûs. Maſc. *Signification.* ἡ σημασία, ίας. *Avertiſſement.* ἡ ἔμφασις, εως. *Apparence.* τὸ σημεῖον, είȣ.

SIGNIFICATUS, a, um. *Signifié.* σημανθεὶς, θεῖσα, θέν. *Déclaré.* δηλωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SIGNIFICO, as, avi, atum, are. *Signifier, faire ſigne.* σημαίνω, F. ανῶ, P. σεσήμαγκα. acc. * μηνύω, F. ύσω, P. μεμήνυκα. acc. *Montrer, donner à connoître.* ἀποδεικνύω, F. δείξω, P. ἀποδέδειχα. (V. δείκνυμι in Anom.) acc. *Déclarer.* δηλόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδήλωκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc clarè Significant. τȣ̃το φανεροῖς σημείοις δεικνύȣσι. || Triſtitiam Significat. τὴν λύπην ἐπισημαίνει, *vel* ἐμφαίνει. || Hoc tempeſtates Significat. τȣ̃το τὸν χειμῶνα προμηνύει. || Quid geſtum ſit, per literas Significare. ἐπιςέλλειν ὅ, τι πέπρακται.

SIGNO, as, avi, atum, are. *Signer, marquer.* σημειόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσημείωκα. acc. *Graver, ou imprimer.* τυπόω, ῶ, F. ώσω, P. τετύπωκα. acc. χαράττω, F. ξω, P. κεχάραχα. *Cacheter, ou ſceller.* σφραγίζω, F. ίσω, P. ἐσφράγικα. acc.

SIGNUM, i. Neut. *Signe, marque.* τὸ σημεῖον, είου. * τὸ τεκμήριον, ίȣ. * ὁ χαρακτὴρ, ῆρος. *Montre.* τὸ δεῖγμα, ατος. *Enſeigne, ſignal.* τὸ σύμβολον, ȣ. *Figure de relief.* τὸ ἄγαλμα, ατος. *Cachet, ou ſceau.* ἡ σφραγὶς, ίδος. *Signe, ou conſtellation du Ciel.* τὸ ἄςρον, ȣ. || Duodecim Signa Zodiaci. τὰ ζώδια, ίων. || Signum dare. σημαίνειν, αίνω, F. ανῶ, P. σεσήμαγκα. acc. rei, dat. perſ. * σύνθημα διδόναι. V. SPECIMEN.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Manifeſtis Signis aliquid demonſtrare. φανεροῖς σημείοις δεῖξαί τι. || Multis Signis poſſum oſtendere, hunc calumniari. πολλὰ σημεῖα ἔχω δεικνύναι, τȣ̃τον συκοφαντεῖν. || Equi boni hæc Signa ſunt. ἐκ τȣ́των σημείων γινώσκεται ὁ ἵππος ἀγαθός.

SILENTIUM, ii. Neut. *Silence.* ἡ σιγὴ, *vel* σιωπὴ, ῆς. *Repos.* ἡ ἡσυχία, ίας. || Aliquid Silentio præterire. σιωπῇ τι παροδεύειν. * σιωπῇ παρελθεῖν. * σιωπῇ παραδραμεῖν. || Silentio prætermittere. σιωπῇ παραπέμπεσθαι. || Silentio ferre. τῇ σιωπῇ φέρειν. || Calamitates Silentio tulit. τὰς συμφορὰς ἤνεγκε τῇ σιωπῇ. (V. φέρω in Anom.) || Hæc Silentio præterii. σιωπῇ παρέδραμον τὸν περὶ τȣ́των λόγον. || Linguam Silentio coërcere. κατέχειν τὴν γλῶτταν σιωπῇ. || In Silentio jaceat. σιγῇ κείσθω. || Altum agere Silentium. μακρὰν σιγᾷν σιγήν. || Altum præbere Silentium. πολλὴν σιγὴν παρέχειν. || Silentium facere. σιγὴν ποιεῖν. || Diſertis quoque hominibus Silentium affert. καὶ τοῖς δεινοῖς περὶ λόγους σιωπὴν, *ſeu* ἀφωνίαν ἐμποιεῖ. || Silentium imperare. σιωπὴν κελεύειν. * σιγᾷν κελεύειν τινί. * κατασιγάζειν τινά. || Silentium vobis indicit veſpera. σιωπὴν ἡμῖν ἐπιτάσσει ἡ ἑσπέρα. || Diù fuit Silentium. ἐπὶ πολὺν χρόνον σιγὴ ἐγένετο. || Silentium omnes tenent. σιγὴν πάντες ἔχȣσι. || Silentio iſta commendare. ταῦτα σιωπῇ τιμᾶσθαι. || Calumniatoribus Silentium facere. σιωπὴν ἐμποιεῖν τοῖς διαβάλλȣσι. || Silentium rumpere. τὴν σιωπὴν ῥηγνύναι.

SILEO, es, & SILESCO, is, lui, ere. *Se taire, ne dire mot.* σιγάω, ῶ, F. ήσω, P. σεσίγηκα. *Donner ſilence.* σιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. σεσιώπηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ad hæc Siluit. ἐσίγησε πρὸς ταῦτα. || De aliis Sileo, *vel* alia Sileo. ἄλλα σιωπῶ. * περὶ τῶν ἄλλων κατασιωπῶ. || Multa Silere. πολλὰ ἀποσιωπᾶν.

SILER, eris. Neut. *Ozier, arbriſſeau.* ὁ θάμνος χαμαιπετὴς, (έος.)

SILESCO, is, ere. V. SILEO.

SILEX, icis. Maſc. *vel* Fœm. *Une pierre à feu, ou à fuſil.* ὁ πυρίτης λίθος, ου. *Un caillou.* ἡ πέτρα, ας. * ὁ πέτρος, ου.

SILICERNIUM, ii. Neut. *Feſtin, repas de funerailles.* τὸ νεκύσιον συμπόσιον, ίου. *Un vieillard décrepit.* ὁ τυμβογέρων, οντος.

SILICEUS, a, um. *De pierre, ou caillou.* λίθινος, ίνη, ινον. * πετραῖος, αία, αῖον. || Silicei lapides. οἱ λίθοι πυρῖται.

SILICIA, *vel* SILICULA, æ. Fœm. *Du ſenegré, herbe.* ἡ τῆλις, εως.

SILIGINARIUS, a, um. *Vendeur de bled menu & blanc.* ὁ σιλιγνοπώλης, ου.

SILIGINEUS, a, um. *De bled menu & blanc.* σιλίγνινος, ίνη, ινον. || Siligineus panis. ὁ σιλιγνίτης ἄρτος.

SILIGO, inis. Fœm. *Du bled menu & blanc.* ἡ σίλιγνις, εως.

SILIQUA, æ. Fœm. *Coſſe, ou gouſſe.* ὁ λοβὸς, οῦ. *Poids de la ſixiéme partie d'un ſcrupule.* τὸ κεράτιον, ίου. *C'eſt auſſi un arbre en Syrie ſemblable au figuier d'Egypte.* ἡ κερατωνία, ίας. *Les fruits de cet arbre.* τὸ κεράτιον, ίου. *C'eſt auſſi une herbe appellée ſenegré.* ἡ τῆλις, εως.

SILIQUASTRUM, i. Neut. *La poivrette, herbe.* ἡ κεραΐτεία, είας.

SILIQUOR, aris, atus ſum, ari. *Venir en coſſe, ou en gouſſe.* ἐλλοβίζω, F. ίσω, P. ἠλλόβικα.

SILO, onis. Maſc. *Qui a le nez retrouſſé.* γρυπὸς, ἡ, όν.

SILPHIUM, ii. Neut. *L'herbe, ou arbriſſeau qui produit le laſer.* τὸ σίλφιον, ίου.

SILURUS, i. Maſc. *Sorte de grand poiſſon du Nil.* ὁ σίλουρος, ου.

SILUS, i. Maſc. V. SILO.

SIMIA, æ. Fœm. *Qui fait tout ce qu'il voit faire, un ſinge.* ὁ πίθηκος, ου.

SIMILA, æ. & Similago, inis. Fœm. *La fleur de la farine.* ἡ σεμίδαλις, εως.

SIMILAGINEUS, a, um. *De fleur de farine.* σεμιδάλινος, νη, νον. || Similagineus panis. ὁ σεμιδαλίτης ἄρτος, ου.

SIMILIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſemblable.* ὁμοιότερος, έρα, ερον.

SIMILLIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſemblable.* ὁμοιότατος, άτη, ατον.

SIMILIS, & e, is. *Semblable.* ὅμοιος, οία, οιον. * ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, καὶ τὸ ον, ου. *Reſſemblant.* ἐοικὼς, *vel* προσεοικὼς, (ότος) κυῖα, κός. || Similem efficere, reddere. ὁμοιοῦν, όω, F. ώσω, P. ὡμοίωκα. acc. uni. dat. alt. || Similis ſum. ὁμοιόομαι, οῦμαι.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Et alia Similia. καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια. * καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. || Vitæ inſtituto aliis Similis. ὅμοιος τοῖς ἄλλοις τῇ προαιρέσει τοῦ βίου, *vel* τὴν προαίρεσιν τοῦ βίου. || Similes ſunt illorum. ὁμοίως ἔχουσι τούτοις. || Eis Similis eſt. τούτοις ἔοικε. || Ipſi omni ex parte Similis. αὐτῷ κατὰ πάντα παραπλήσιος. || Moribus Similis. τὸν τρόπον προσεοικώς. || Similes ſunt, ut ſi qui. ὅμοιον ἐργάζονται, ὥσπερ ἂν εἴ τινες. * ταὐτὸν πάσχουσι, τοῖς. || Sui Similis & ſemper unius modi eſt. ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχων διατελεῖ.

SIMILITAS, atis. Fœm. V. SIMILITUDO.

SIMILITER. adv. *Semblablement.* ὁμοίως. *Pareillement.* ὡσαύτως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Similiter faciunt, ac ſi eriperent. ὅμοιον ἐργάζονται, ὥσπερ ἂν εἰ ἀφαιροῖντο. * ὅμοιον ποιοῦσι τοῖς ἀφαιρουμένοις. || Similiter faciunt, ut ſi quis Phidiam auderet vocare imagunculalarum fictorem. παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τολμῴη καλεῖν κοροπλάστην. || Res noſtræ ſimiliter ſe habent, atque cùm hîc eſſetis. τὰ ἡμῶν πράγματα παραπλησίως ἔχει, καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. || Similiter facit, ac ſi quis. ταὐτὸν ποιεῖ, οἷον ἄν τις. || Similiter cum aliis periclitatur. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύει.

SIMILITUDO, inis. Fœm. *Reſſemblance, ſimilitude.* ἡ ὁμοιότης, ητος. || Ad Similitudinem. εἰς ὁμοιότητα. || Videndum cujuſnam Similitudinem ſecutus ſit in eo fingendo. σκεπτέον τίνα εἰς ὁμοιότητα συνέστησεν αὐτόν. || Similitudine cognita. τὰ καθ' ὁμοιότητα νοούμενα. || Ad eorum Similitudinem accedit. προσέοικε τούτοις. * ἐγγυτάτω τούτων ἐστὶ τῇ ὁμοιότητι. V. SIMILITER.

SIMILO, as, are. ὁμοιόομαι. fut. paſſ. ωθήσομαι Præt. paſſ. ὡμοίωμαι. dat.

SIMIOLUS, i. Maſc. *Petit ſinge.* τὸ πιθηκίδιον, ίου.

SIMIUS, ii. Maſc. *Un ſinge.* ὁ πίθηκος, ου.

SIMO, onis. Maſc. V. SIMUS.

SIMONIA, æ. Fœm. *Simonie.* ἡ σιμωνία, ίας.

SIMPLARIUS, a um. *Simple.* ἁπλοϊκὸς, ἡ, όν.

SIMPLEX, icis. Omn. gen. *Simple, non double, qui va de bonne foi.* ἁπλόος, οῦς ἁπλόη, ῆ ἁπλόον, οῦν. *Simple, qui n'a point de parties.* ὁ καὶ ἡ ἀμέριστος, καὶ τὸ ον, ου. *Simple, qui n'eſt pas mélangé.* ὁ καὶ ἡ ἀπροσμιγὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

SIMPLICIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſimple.* ἁπλούστερος, έρα, ερον.

SIMPLICISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-ſimple.* ἁπλούστατος, άτη, ατον.

SIMPLICITAS, atis. Fœm. *Simplicité, ſincérité.* ἡ ἁπλότης, ητος. * ἡ ἀφέλεια, ας. * ἡ ἁπλόη, ῆ, ῆς.

SIMPLICITER. adverb. *Simplement.* ἁπλῶς. * ἁπλοϊκῶς. *Sincerement, de bonne foi.* ἀφελῶς * ἀκεραίως.

SIMPLUS, a, um. V. SIMPLEX.

SIMPULUM, *vel* SIMPUVIUM. Neut. *Un vaſe dont on ſe ſervoit aux libations.* τὸ κυλίχνιον ὀστράκινον, ου. * ὁ κύαθος, ου.

SIMUL. adv. *Enſemble, avec.* ἅμα. * ὁμοῦ. *En un.* εἰς ἕν. || Simul ac, Simul atque, *Auſſi-tôt que,*

ὡς τάχιστα. * ἐπειδὴ τάχιστα. || Simul atque natus eſt. ἅμα τῷ γεννηθῆναι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viri Simul pietatis ſtudioſi, Simul utilitati conſulentes. ἄνδρες ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλόμενοι, ἅμα τε τοῦ συμφέροντος προνοούμενοι || Simul cum aliis. ἅμα τοῖς ἄλλοις. || Nobiſcum Simul. ἅμ' ἡμῖν. || Tecum Simul. ἅμα σοι. || Simul dictum & factum. ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον. || Simul atque dies illuxit. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. || Simul atque audimus aliquid, etiam conſtituimus. ἅμα ἀκηκόαμέν τι, καὶ καθίσταμεν. || Simul atque ad pedes ejus ſe abjecit, ſalutem adeptus eſt. ἅμα τε προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ τῆς σωτηρίας ἔτυχε. (V. τυγχάνω in Anom.) Simul atque nos imperio privati ſumus, Græcorum imperium ad malos pervenit. ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγένετο. || Simul ut ex infirmitate illâ convaluit. ὡς ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας. || Simul primum. ὡς τάχιστα.

SIMULACRUM, i. Neut. *Statue, image de relief.* τὸ εἴδωλον, ου. * ἡ εἰκών, όνος. *Marque, indice.* τὸ ὁμοίωμα, ατος. || Belli, *vel* pugnæ Simulacrum. ἡ σκιαμαχία, ας.

SIMULAMEN, inis. Neut. *Reſſemblance.* τὸ ἀπείκασμα, ατος. *Imitation.* ἡ μίμησις, εως. * ἡ ἐξομοίωσις, εως.

SIMULATE. adv. *Par diſſimulation.* προσποιήτως * προσποιήτως. *Par feinte.* πεπλασμένως. || Verè philoſophantes, & non Simulatè. ἀληθῶς φιλοσοφοῦντες, ἀλλὰ μὴ προσποιούμενοι.

SIMULATIO, onis. Fœm. *Simulation.* ἡ προσποίησις, εως. *Feinte.* τὸ πλάσμα, ατος. *Hypocriſie.* ἡ ὑπόκρισις, εως. V. SIMULO. || Suos mores Simulatione tegere. τὸν ἑαυτοῦ τρόπον πλάττεσθαι.

SIMULATOR, oris. Maſc. *Qui diſſimule, diſſimulé.* εἴρων, ωνος. * ὁ προσποιητής, οῦ.

SIMULATUS, a, um. part. *Contrefait.* προσποιηθείς, θεῖσα, θέν. *Feint.* πεπλασμένος, ένη, ένον. * πλαστός, ή, όν. || Simulata benevolentia. εὐποίητος εὔνοια. || Simulatum odium προσποίητος ἔχθρα. || Simulato morbo, magiſtratum abdicavit. σκηψάμενος, ἀρρωστεῖν, ἐξωμόσατο τὴν ἀρχήν.

SIMULO, avi, atum, are. *Contrefaire.* προσποιέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι Aor. 1. med. προσεποιησάμην. acc. *Feindre.* πλάττομαι. fut. med. άσομαι Aor. 1. med. ἐπλασάμην. acc. *Faire ſemblant.* ὑποκρίνομαι. fut. med. ινοῦμαι. Aor. 1. med. ὑπεκρινάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Benevolentiam Simulare. τὴν εὔνοιαν προσποιεῖσθαι. || Lætitiam Simulat. τὴν ἡδονὴν προσποιεῖται. * προσποιεῖται χαίρειν. || Simulat amicitiam, ſe amicum eſſe. προσποιεῖται εἶναι φίλος. || Simulat ſe indigere. προσποιεῖται τὸ δεῖσθαι. || Simulo me gaudere. προσποιοῦμαι χαίρειν. || Simulabat eos non videre. προσεποιεῖτο μηδὲν ὁρᾶν αὐτούς. || Juſtitiam Simulare. τὴν δικαιοσύνην πλάττεσθαι. || Benevolentiam erga alios Simulare. τὴν πρὸς ἄλλους εὔνοιαν πλάττεσθαι || Odium fictâ amicitiâ Simulare. τὴν ἔχθραν ἐν φιλίας πλάσματι κλέπτειν. || Simulat ſe odiſſe liberos. πλάττεται τοὺς παῖδας μισεῖν. || Furorem Simulat. μανίαν ὑποκρίνεται. || Simulat ſe inconſideratè agere. ὑποκρίνεται σχεδιάζειν. || Vetulam Simulare. τὴν γραῦν ὑποκρίνεσθαι. * αὑτὸν εἰκάζειν γραΐ. || Æger ſanum Simulat. νοσῶν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνεται. || Furere ſe Simulat. σκήπτεται ἔκστασιν τῶν λογισμῶν. || Morbum Simulant. σκήπτονται ἀρρωστεῖν.

SIMULTAS, atis. Fœm. *Haine couverte.* ἡ δυσμένεια, *vel* μνησικακία, ας. V. INIMICITIA.

SIMUS, a, um. *Camus.* σιμός, ή, όν.

SIMULUS, a, um. *Un peu camus.* μικρόν τι σιμός, ή, όν.

SIN, conjunct. *Mais, ſinon.* εἰ δέ. indic. ἐὰν δέ. ſubjunct. || Sin ſecùs. Sin minùs. *S'il n'eſt ainſi.* εἰ δὲ μή.

SINAPE, is. & SINAPI indecl. Neut. & SINAPIS, is. Fœm. *Seneré, moutarde, herbe.* τὸ σίναπι, εως.

SINCERE, SINCERITAS, SINCERUS. Vide SYNCERE, SYNCERITAS, SYNCERUS.

SINCIPUT, pitis. Neut. *Le devant de la tête.* τὸ βρέγμα, ατος. * ὁ βρεγμός, οῦ.

SINDON, onis. Fœm. *Un linge fort délié, crépe.* ὁ σινδών, όνος.

SINE. Præp. ablat. *Sans.* ἄνευ. gen. * χωρίς. gen. Sine ſenſu eſſe. *N'avoir nul ſentiment.* ἀναισθητεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omne tempus Sine moleſtiâ degere. τὸν τοῦ βίου σύμπαντα χρόνον ἔξω χαλεπῶν διάγειν || Sine modo. ἔξω τοῦ μέτρου. || Sine joco. χωρὶς παιδιᾶς. || Sine ſenſu eſſe. ἀναισθήτως ἔχειν. || Sine aculeo eſt. κέντρον οὐκ ἔχει. || Sine cauſa. χωρὶς αἰτίας. || Sine ullo ſono. ἄνευ ἠχῆς. || Sine curâ. ἄνευ φροντίδος. || Sine periculo. ἐκτὸς τοῦ κινδύνου || Sine dolore. ἐκτὸς ὀδύνης || Sine crimine. ἐκτὸς αἰτίας. || Sine his. ἔξω τούτων || Sine aliis. χωρὶς τῶν ἄλλων. || Sine certo auctore. ἀδεσπότως. || Fama Sine auctore. ἀδέσποτος φήμη. || Sine dubio. ἀναμφισβητήτως. || Sine fraude. ἀδόλως. * χωρὶς ἀπάτης. || Sine ordine ferri. ἀτάκτως φέρεσθαι. || Sine periculo id fecit. ἀκινδύνως τοῦτο ἐποίησε || Sine reprehenſione. ἀνεγκλήτως. || Sine ſpe præmii. ἀδωροδοκήτως. || Sine damno Reipublicæ. τοῦ κοινοῦ οὐδὲν ζημιωθέντος. || Sine hoc vivere non poteſt. τούτου ἀποστερούμενος οὐκ ἂν βιώσειε. || Sine neceſſitate. μηδεμιᾶς ἀνάγκης συμπεσούσης. *V. voces adjunctas Præpoſitioni* Sine.

SINGULARIS, & e, is. *Unique.* ἑνικός, ή, όν. *Singulier, ſeul.* μοναδικός, ή, όν. *Excellent.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, καὶ τὸ ον, ου. *Propre, particulier,* ἴδιος, ία, ιον.

SINGULARITAS, atis. Fœm. *Singularité.* τὸ μοναδικόν, οῦ.

SINGULARITER. adv. *Singulierement.* ἑνικῶς. *Notablement.* ἐπισήμως. *D'une façon particuliere, grandement.* διαφερόντως.

SINGULATIM, & SINGILLATIM, *vel* SIGILLATIM. adv. *Chacun à part.* καθ' ἕκαστον. *L'un après l'autre.* κατὰ μόνους. (pro Maſc.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnia Singulatim recenſere. πάντα καθ' ἓν διεξελθεῖν. || Unumquodque Singulatim examinare. καθ' ἓν ἕκαστον ἐξετάζειν. || Servos Singulatim vocat. καθ' ἕνα, τοὺς οἰκέτας καλεῖ. * καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν οἰκετῶν καλεῖ. || Orationes omnes Singulatim examinat. καθ' ἕκαστον λόγους ἐξετάζει.

ἐξετάζει. || Actiones omnes Singulatim recenſet. τὰς κατὰ μίαν, vel καθ' ἑκάστην πράξεις δίεισι. * τὰς καθ' ἕκαστον πράξεις δί εισι. V. SINGULUS.

SINGULTIM. adv. *En hoquetant.* μετὰ λυγμοῦ. * κατὰ λυγμόν.

SINGULTIO, is, ivi, itum, ire. *Avoir le hoquet, ſangloter.* λύζω, F. ύξω, P. λέλυχα.

SINGULTO, as, avi, atum, are. *Sangloter ſouvent.* πολλάκις λύζω, F. ύξω, P. λέλυχα.

SINGULTUS, ûs. Maſc. *Sanglot, ou hoquet.* ὁ λυγμὸς, οῦ. * ἡ λύγξ, γγός.

SINGULUS, a, um *Chacun.* ἕκαστος, στη, στον. || In Singulis annis. κατ' ἐνιαυτόν. || Singulis diebus; in Singulos dies. καθ' ἡμέραν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Singulæ orationes. οἱ καθ' ἕκαστον λόγοι. || Singula facta. αἱ καθ' ἑκάστον πράξεις. vel αἱ καθ' ἑκάστην πράξεις || Singulis annis. καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. * καθ' ἕκαστον ἔτος. * ἀνὰ πᾶν ἔτος. || Singulis menſibus. καθ' ἕκαστον μῆνα. || Singulos ſervos vocat. καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν οἰκετῶν καλεῖ. || Singula expendere. καθ' ἓν ἕκαστον ἐξετάζειν || Singulis diebus. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, vel καθ' ἡμέραν. || Singulis diebus mala pati. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν κακοπαθεῖν.

SINISTER, (ſtri) ſtra, ſtrum. *Qui eſt à gauche.* ἀριστερὸς, ρὰ, ρόν. * σκαιὸς, vel λαιὸς, ὰ, όν. *Heureux, favorable.* αἴτιος, ία, ιον. *Malheureux, qui porte malheur.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίσιος, καὶ τὸ ιον, ίου. *De mauvais augure.* ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, καὶ τὸ ον, ου.

SINISTERITAS, atis. Fœm. *Côté gauche.* ἡ σκαιότης, ητος. *Lourdiſe.* τὸ σκαιὸν, οῦ. *Malignité.* ἡ κακοήθεια, είας.

SINISTRA, æ. Fœm. *La main gauche.* ἡ ἀριστερὰ, vel λαιὰ, vel σκαιὰ, ᾶς.

SINISTRE. adv. *A gauche, lourdement.* σκαιῶς.

SINISTRORSUM. adv *A gauche, du côté gauche.* ἐπὶ τὴν ἀριστεράν. * πρὸς τὴν ἀριστεράν.

SINO, is, ſivi, ſitum, ere. *Laiſſer faire, ou aller.* ἀφίημι, F. ήσω, P. ἀφεῖκα. (V. ἵημι in Anom.) acc. *Permettre.* ἐάω, ῶ, F. άσω, P. ἤακα. acc.

SINOPICUS, a, um. *De vermillon.* σινωπικὸς, κὴ, κόν.

SINOPIS, idis. Fœm. *Du vermillon.* ἡ σινωπικὴ μίλτος. * ἡ σινωπὶς, ίδος.

SINUO, as, avi, atum, are. *Courber.* κάμπτω, F. ψω, P. κέκαμφα. acc. * κυρτόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύρτωκα. acc.

SINUOSUS, a, um. *Qui a pluſieurs plis ou détours.* ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, καὶ τὸ ον, ου.

SINUS, ûs. Maſc. *Sein.* ὁ κόλπος, ου. *Repli.* ἡ πτυχὴ, ῆς. *Creux ou gouffre.* τὸ κύτος, εος, ους. *La voile d'un navire.* τὸ ἱστίον, ου. *Rets ou filet.* τὸ δίκτυον, ύου || Sinus maris. ὁ ἀγκὼν, ῶνος. * ὁ κόλπος, ου. || Complecti Sinu. προστερνίζεσθαι, ίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. I. med. προσεστερνισάμην. acc.

SION, ii. Neut. *Berle, herbe.* τὸ σίον, ίου.

SIPARIUM, ii. Neut. *Un rideau dont ſe ſervent les Comédiens pour couvrir leur ſcène.* τὸ σκηνικὸν περιπέτασμα, (ατος.)

SIPHON, onis. Maſc. *Une ſeringue, ou tuyau.* ὁ σίφων, ωνος.

SIPHUNCULUS, i. Maſc. *Une petite ſeringue, ou petit tuyau.* τὸ σιφώνιον, ίου.

SIQUANDO. adv. *Si quelquefois.* εἴποτε, ἐάνποτε.

SIQUIDEM, conjunct. *Car.* γάρ. *S'il eſt ainſi.* εἴπερ. * εἴγε. γάρ. *Puiſque.* ἐπειδή.

SIQUIS, Siqua, Siquod, & Siquid. *Si quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ εἴτις, vel ἐάντις, καὶ τὸ τι, τινος.

SIRIASIS, is. Fœm. *Une maladie à la tête des enfans qui les brule.* ἡ σειρίασις, εως.

SIRIUS, ii. Maſc. *Etoile à la tête de la Canicule.* ὁ προκύων, ωνος. *La Canicule.* ὁ σείριος, ίου.

SIRPICULA, SIRPUS. V. SCIRPICULUS, SCIRPUS.

SISER, eris. Neut. *Cherui, herbe.* τὸ σίσαρον, ου.

SISTO, is, ſtiti, ſtatum, ere. *Arrêter.* ἵστημι, F. στήσω, P. ἕστηκα. acc. *Retenir.* ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. Anom.) acc. Vide RETINEO. *Préſenter, faire comparoître.* παρίστημι, F. παραστήσω, P. παρέστακα. acc. uni. dat. alt. *Etre debout, ou s'arrêter.* ἵστασθαι, ἵσταμαι. fut. paſſ. σταθήσομαι. (V. ἵστημι.)

SISTRUM, i. Neut. *Une ſiſtre, inſtrument de muſique.* τὸ σεῖστρον, ου.

SISYMBRIUM, ii. Neut. *Balſamite, ou Mente Romaine, herbe.* τὸ σισύμβριον, ίου.

SITANIUS, a, um. *Du froment qui vient en trois mois.* σιτάνιος, ία, ιον.

SITELLA, æ. Fœm. *Un petit ſeau.* τὸ γαυλίδιον, vel καλπίδιον, ίου. *Petit vaſe où l'on mettoit les billets ou ſuffrages.* ὁ καδίσκος, ου.

SITIBUNDUS, a, um. *Qui a grand'ſoif.* διψαλέος, έα, έον.

SITICEN, inis. Maſc. *Qui ſonne, ou chante pour les morts.* ὁ αἰάζων, οντος.

SITICULOSUS, a, um. SITIENS, entis. Omn. gen. *Qui a grand' ſoif, alteré.* διψαλέος, έα, έον. *Sec, ſans humeur.* ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui excite la ſoif.* διψητικὸς, ή, όν.

SITIENTER. adv. *Avec grand' ſoif* διψώντως. * διψαλέως. *Ardemment.* δεινῶς.

SITIO, is, ivi, itum, ire. *Avoir ſoif, avoir envie.* διψάω, ῶ, F ήσω, P. δεδίψηκα. gen. vel infinit. || Honores Sitire. διψῆν τιμῆς, vel τιμᾶσθαι.

SITIS, is. Fœm. *Soif* ἡ δίψα, ης. *Convoitiſe, deſir ou envie.* ἡ ἐπιθυμία, ίας.

SITULA, æ. Fœm. *Seau à puiſer de l'eau.* ὁ γαυλὸς, οῦ. * ἡ κάλπη, ης. *Urne où l'on mettoit les ſuffrages.* ἡ ὑδρία, ίας. * ὁ καδίσκος, ου.

SITUS, a, um. *Situé.* ἱδρυνθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis & poſé.* κείμενος, ένη, ενον. || Situs eſt hîc. ἐνταῦθα κεῖται. || Res in hoc Sita eſt. ἐν τούτῳ ἐστὶ πρᾶγμα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitas ad mare Sita. πόλις ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη. || Sita eſt in extrema planitie. πρόκειται ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ || Propè Situs locus. ἐγγὺς κείμενος τόπος. || Quorum in eo ſita eſt auctoritas. ὧν τούτῳ ἐπεκάθιζε τὸ ἀξίωμα. || In eo Sita eſt vita beata. ἐν τούτῳ ἡ εὐδαιμονία ἐστί. || Hoc in nobis Situm eſt ἐφ' ἡμῖν ἐστι τοῦτο. || In nobis Situm eſt, dare vel non dare. ἐφ' ἡμῖν τὸ δοῦναι, καὶ τὸ μὴ δοῦναι. || In me Situm eſt ἐπ' ἐμοί ἐστι. || Quod in me Situm eſt. τὸ ἐπ' ἐμοί. ||

Quod in aliis Situm eſt. τὸ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις.

SITUS, ûs. Maſc. *Situation, aſſiette.* ἡ θέσις, εως. *Moiſiſſure & relent.* ὁ εὐρὼς, ῶτος. *Rouille.* ἡ ἐρυσίβη, ης. *Saleté, craſſe.* ὁ αὐχμὸς, ȣ. ‖ Situm ducere. εὐρωτιᾷν, άω, F. άσω, P. εὐρωτίακα.

SIVE, conjunct. *Ou bien, ou ſi, ſoit que.* εἴτε. * εἴτε καὶ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sive volens, Sive nolens fecerit. ἀνθ᾽ ἑκὼν, ἀντ᾽ ἄκων πράξεις. ‖ Quicunque illi fuerint, Sive Heroes, Sive Dii. οἵ τινές ποτ᾽ ἦσαν, εἴθ᾽ Ἥρωες, εἴτε Θεοί. ‖ Sive habeant, ſive non habeant εἴθ᾽ ἔχȣσιν, εἴτε μή. ‖ Sive malè, ſive benè conſultat. ἐάν τε εὖ, ἐάν τε κακῶς βȣλεύηται. ‖ Sive magnam urbem incolant, ſive parvam. κἂν μεγάλην πόλιν οἰκῶσι, κἂν μικράν. ‖ Aliorum Græcorum Sive oportet improbitatem, ſivè ignorantiam, ſive hoc utrumque dicere. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ κακίαν, εἴτε ἄγνοιαν, εἴτε καὶ ταῦτα ἀμφότερα εἰπεῖν.

S M

SMARAGDUS, i. Maſc. *Une émeraude, pierre précieuſe.* ἡ σμάραγδος, ȣ.

SMECTICUS, a, um. *Déterſif, qui a la vertu de nétoyer.* σμηκτικὸς, κὴ, κόν.

SMEGMA, atis. Neut. *Médicament déterſif, qui ſert à nétoyer.* τὸ σμῆγμα, ατος.

SMEGMATICUS, a, um. V. SMECTICUS.

SMILAX, acis. Fœm. *If, arbre.* ἡ σμίλαξ, ακος.

SMYRNION, *vel* SMYRNIUM, ii. Neut. *La vêche, herbe.* τὸ σμύρνιον, ίȣ.

S O

SOBOLES, is. Fœm. *Race, lignée.* ἡ γενεὰ, ᾶς. * ὁ γόνος, ȣ. * τὸ γένος, εος, ȣς.

SOBOLESCO, is, ere. *Se peupler.* ὑποφύομαι. fut. paſſ. υσθήσομαι. Præt. paſſ. ὑποπέφυμαι. (V. φύω in Anom.)

SOBRIE. adv. *Sobrement.* νηφαλέως. * σωφρόνως, *vel* σωφρονικῶς. * ἐγκρατῶς. ‖ Sobriè vivere. σωφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα.

SOBRINA, æ. Fœm. *Couſine germaine.* ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς.

SOBRINUS, i. Maſc. *Couſin germain.* ὁ ἀνεψιὸς, ȣ.

SOBRIUS, a, um. *Sobre.* νηφάλιος, ια, ιον. *Sage.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Continent, temperant.* ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣς.

SOCCATUS, a, um. *Chauſſé de brodequins.* τὰς ἐμβάδας ἔχων, ȣσα, ον. *vel* ὑποδησάμενος, ένη, ενον.

SOCCULUS, i. Maſc. *Un petit brodequin.* τὸ ἐμβάδιον, ίȣ.

SOCCUS, i. Maſc. *Brodequin, ſorte de chauſſure.* ἡ ἐμβὰς, άδος.

SOCER, eri, & SOCERUS, i. Maſc. *Le beau pere, le pere de la femme.* ὁ πενθερὸς, ȣ. * *Le pere du mari.* ὁ ἑκυρὸς, ȣ.

SOCIA, æ. Fœm. *Compagne.* ἡ ἑταῖρα, ας.

SOCIABILIS, & e, is. *Sociable.* κοινωνικὸς, κὴ, κόν. *Qui concerne les alliés.* συμμαχικὸς, ὴ, όν.

SOCIALIS, & e, is. *De compagnie, d'alliance, ou d'alliés.* ἑταιρικὸς, κὴ, κόν.

SOCIALITAS, atis. Fœm. *Compagnie, aſſemblée de compagnons.* ἡ ἑταιρεία, *vel* ἑταιρία, ας. *Alliance, ou bande de camarades.* τὸ συμμαχικὸν, ȣ.

SOCIALITER. adv. *Selon le droit de ſociété, comme compagnons.* ἑταιρικῶς. * κοινωνικῶς. *En camarade.* συμμαχικῶς.

SOCIATRIX, icis. Fœm. *Celle qui aſſocie.* ἡ συζεύτρια, ας. * ἡ συναγελαστικὴ, ῆς.

SOCIATUS, a, um. *Accompagné, aſſocié.* συζευχθεὶς, θεῖσα, θέν. * συνημμένος, ένη, ένον.

SOCIETAS, atis. Fœm. *Société, compagnie.* ἡ ἑταιρία, *vel* κοινωνία, ας. *Bande de camarades.* ἡ συμμαχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Coire Societatem cum aliquo. συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα. ‖ Mihi cum eo Societas eſt. συμμαχία μοι πρὸς αὐτόν ἐστι. ‖ Auxilii & amicitiæ Societatem inire. τῆς βοηθείας καὶ φιλίας κοινωνίαν ποιεῖν. ‖ Societatem dirimere. συμμαχίαν διαλύειν. ‖ Alicui Societate conjunctum eſſe. τινὶ συμμάχῳ χρῆσθαι. * μετά τινος εἶναι. ‖ Periculorum Societatem cum aliquo inire. κοινωνεῖν τινι τῶν κινδύνων. ‖ Illos ad noſtram Societatem adduxit. αὐτȣ̀ς ἡμῶν συμμάχȣς ἐποίησε. ‖ Eos in Societatem ad rerum neceſſariarum procurationem aſcivit. κοινωνȣ̀ς αὐτȣ̀ς παρέλαβεν εἰς τὴν τῶν ἀναγκαίων ἐπιμέλειαν. (V. λαμβάνω in Anom.) ‖ Aſſumere in Societatem. εἰς κοινωνίαν παραλαβεῖν. ‖ Facere Societatem cum aliquo. κοινωνίαν τινὶ ποιήσασθαι. ‖ Renunciare Societatem alicui. τινὶ συμμαχίαν, *vel* κοινωνίαν ἀπείπασθαι. ‖ A Societate deficere. τῆς κοινωνίας ἀφίστασθαι.

SOCIO, as, avi, atum, are. *Aſſocier, joindre.* συναγελάζω, F. άσω, P. συνήγελακα. acc. * συζεύγνυμι, F. ζεύξω, P. συνέζευχα. (V. ζεύγνυμι in Anom.) acc. *Joindre, aſſembler.* συνάπτω, F. ψω, P. συνῆφα. acc. ‖ Cantum fidibus Sociare. τὴν ᾠδὴν τῇ κιθάρᾳ συνάπτειν, *vel* ἐπισυνάπτειν.

SOCIUS, ii. Maſc. *Compagnon, aſſocié.* ὁ ἑταῖρος, ȣ. * ὁ κοινωνὸς, ȣ. *Camarade de guerre.* ὁ σύμμαχος, ȣ. *Compagnon à faire.* ὁ συνεργὸς, ȣ. * ὁ συμπράκτωρ, ορος. ‖ Culpæ Socius. ὁ καὶ ἡ συναίτιος, καὶ τὸ ιον, ίȣ. ‖ Socius conſilii. ὁ καὶ ἡ σύμβȣλος, καὶ τὸ ον, ȣ. ‖ Itinerum Socius. ὁ καὶ ἡ συνοδοιπόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Socium aliquem aſciſcere. κοινωνόν τινα παραλαμβάνειν. ‖ Me ad hæc Socium aſcivit. κοινωνὸν ἐμὲ εἰς ταῦτα παρέλαβε. (V. λαμβάνω in Anom.) ‖ Periculorum Socius τῶν κινδύνων κοινωνὸς, *vel* κοινωνῶν. ‖ Laboris Socius κοινωνῶν τȣ̃ πόνȣ. ‖ Laborum tuorum Socius ſum. κοινωνῶ σοι τῶν πόνων. ‖ Ut vobis Socius adjungar. ἵνα μετέχω τῆς συμμαχίας τῆς ὑμετέρας. ‖ Socius tibi ſum periculorum. μετέχω σοι τῶν κινδύνων. ‖ Malorum Socius. τῶν κακῶν μετέχων. ‖ Improborum hominum Socius. τοῖς κακοῖς ἀνθρώποις κοινωνῶν, *vel* μετέχων. ‖ Conſiliorum Socius. τῆς συμβȣλίας κοινωνῶν. ‖ Ejus in bello Socius fuit. σὺν αὐτῷ ἐπολέμησε. ‖ Socium habere. σύμμαχον, *vel* συνεργὸν ἔχειν.

SOCIUS, a, um. *Accompagné, allié.* κοινωνικὸς, *vel* ἑταιρικὸς, κὴ, κόν.

SOCORDIA, æ. Fœm. *Pareſſe.* ἡ ῥαθυμία, ίας. *Bêtiſe.* ἡ ἀπόνοια, ας. *Lourdiſe.* ἡ ἀβελτερία, ίας.

SOCORDITER, adverb. *Avec pareſſe.* ῥαθύμως. *Lourdement.* ἀνοήτως. *Négligemment.* ἀμελῶς.

SOCORS, rdis. Omn. *Etourdi, lourd.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, *vel* ἀβέλτερος, καὶ τὸ ον, ου. *Pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a ſens ni entendement.* ἀπονενοημένος, ένη, ένον. *Négligent.* ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, τὸ ὲς, έος, οῦς.

SOCRUS, ûs. Fœm. *La mere de la femme.* ἡ πενθερὰ, ᾶς. *La mere du mari.* ἡ ἑκυρὰ, ᾶς.

SODALIS, is. Maſc. & Fœm. *Compagnon.* ὁ ἑταῖρος, ου. *Compagnon de table.* ὁ καὶ ἡ σύσσιτος, ου. *Confrere.* ὁ φράτωρ, ορος.

SODALITAS, atis. Fœm. SODALITIUM, ii. Neut. *Communauté de table.* ἡ συσσιτία, ίας. *Compagnie.* ἡ ἑταιρία, *vel* ἑταιρεία, ας. *Confrérie.* ἡ φρατρία, ίας.

SODES, pro Si audes. *Si tu veux, ou ſi tu oſes, je te prie.* ὦ τᾶν

SOL, Solis. Maſc. *Le ſoleil.* ὁ ἥλιος, ου. || Carens Sole, ſine Sole. ὁ καὶ ἡ ἀνήλιος, καὶ τὸ ον, ου. || Solibus expoſitus. ὁ καὶ ἡ ἡλιόβολος, καὶ τὸ ον, ου. || Sole coquere. ἡλιάζειν, άζω, F. άσω, P. ἡλίακα. * ἡλιοῦν, όω, F. ώσω, P. ἡλίωκα acc. || Solis radius. ὁ ἀκτὶν, ῖνος. || Solis æſtus. τὸ καῦμα, ατος. || Exuſtus in Sole, Solibus peruſtus. ὁ καὶ ἡ ἡλιόκαυστος, καὶ τὸ ον, ου. || Soles, ium. αἱ ἡμέραι, ῶν.

SOLAMEN, inis. Neut. *Conſolation.* ἡ παραμυθία, *vel* παρηγορία, ίας.

SOLANUM, i. Neut. *Morelle, herbe.* ὁ στρύχνος, ου.

SOLARIS, & e, is. *Du ſoleil.* ἡλιακὸς, κὴ, κόν. || Solaris herba. *Heliotrope, herbe.* τὸ ἡλιοτρόπιον, ίου.

SOLARIUM, ii. Neut. *Un quadran, horloge au Soleil.* τὸ ὡρολόγιον, *vel* σκιόθηρον. *Un grenier au haut d'une maiſon.* τὸ ἀνώγεον, έου. *Cenſive, ou ce qu'on paye pour le fonds de la terre par chacun an.* τὸ τέλος ἐτήσιον.

SOLATIOLUM, i. Neut. *Petite conſolation.* τὸ παρηγορημάτιον, *vel* παραμυθίδιον, ίου.

SOLATIUM, ii. Neut. *Conſolation.* ἡ παραμυθία, *vel* παρηγορία, ας. || Solatium aliis afferre. τοῖς ἄλλοις παραμυθίαν φέρειν. || Attulit mihi non parvum Solatium calamitatum illarum. ἔφερε δέ μοι παραμυθίαν οὐ μικρὰν τῶν δεινῶν ἐκείνων. || Hoc ſibi Solatii proponens, quòd multi quoque alii eadem perpeſſi fuiſſent. ἔχων παραμυθίαν τὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτῷ (V. πάσχω in Anom.) || Hoc ſibi calamitatis Solatium fingebat. ταύτην αὐτῷ παραμυθίαν ἐποιεῖτο τῆς συμφορᾶς. || Uti Solatio. παραμυθίᾳ χρῆσθαι. || Unicum nobis reliquum eſt Solatium. μία ἡμῖν ὑπολείπεται παραμυθία. || Solatium alicui adimere. παραμυθίαν ἀφαιρεῖσθαί τινος. || Hoc mihi Solatio eſt. φέρει μοι τοῦτο παραμυθίαν. || Solatium capere. τὴν παραμυθίαν καρπώσασθαι. || Unicum rerum adverſarum Solatium. ἓν μόνον τῶν δεινῶν παραμύθιον.

SOLATOR, oris. Maſc. *Conſolateur.* ὁ παρηγόρος, *vel* παράκλητος, ου. * ὁ παρακλήτωρ, ορος.

SOLATUS, a, um. part. *Brulé du Soleil.* ἡλιασθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SOLATUS, a, um. part. à Solor depon. *Qui a conſolé.* παραμυθησάμενος, ένη, ενον. acc. * παρηγορεύσας, ασα, αν. acc.

SOLEA, æ. Fœm. *Semelle.* τὸ κάττυμα, ατος. *Chauſſure des anciens.* ἡ κρηπὶς, ῖδος. *Une ſole, poiſſon : c'eſt auſſi un inſtrument ſervant à faire de l'huile.* ὁ βούγλωσσος, *vel* τὸ βούγλωττον, ου.

SOLEARIUS, ii. Maſc. *Cordonnier, qui fait des chauſſures, ou patins.* ὁ κρηπιδοποιὸς, οῦ. *qui en vend.* ὁ κρηπιδοπώλης, ου.

SOLEATUS, a, um. *Qui porte une chauſſure.* κρηπιδούμενος, ένη, ενον.

SOLEMNE, is. Neut. & SOLEMNIA, orum. Neut. plur. *Fête, ſolemnité.* ἡ ἑορτὴ, ῆς. *Aſſemblée ſolemnelle.* ἡ πανήγυρις, εως. *Fête ſolemnelle.* ἡ ἱερομηνία, ίας.

SOLEMNIS, & e, is. *Accoûtumé.* ἐτήσιος, ία, ιον. *Solemnel.* πανηγυρικὸς, κὴ, κόν. *Public.* ὁ καὶ ἡ πάνδημος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ δημοτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Solemne eſt. νομίζεται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Id fieri, ubique Solemne eſt. ταῦτα πράττεσθαι, πανταχοῦ νομίζεται. || Solemne iis eſt, ita pugnare. ἔθος ἐκείνοις καθέστηκεν οὕτω μάχεσθαι. || Prout Solemne eſt. ὡς ἔθος ἔχει. V. MOS.

SOLEMNITAS, atis. Fœm. *Solemnité.* ἡ πανήγυρις, εως. *Fête.* ἡ ἑορτὴ, ῆς.

SOLEMNITER. adv. *Solemnellement.* πανηγυρικῶς * νομίμως. *Selon la coutume.* νενομισμένως. *Publiquement.* δημοσίως.

SOLEO, es, litus ſum, ere. *Avoir coutume.* ἐθίζομαι, fut. med. ίσομαι, præt. paſſ. εἴθισμαι (V. Anom.) acc. * φιλέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Solitus ſum hæc facere. εἴθισμαι, *vel* εἴωθα τοῦτο ποιεῖν. || Tacere Solitus. σιωπᾶν ἐθισθείς. || Ut Soleo. ὥσπερ εἴθισμαι. * ὥσπερ εἴωθα. * κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐμοί. || Ut Solent. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῖς. || Contra quàm Soleo. παρὰ τὸ εἰωθός || Quemadmodum apud nos hæc fieri Solent. ὥσπερ εἴωθε παρ' ἡμῖν ταῦτα γενέσθαι. || Aut Solet tacere, aut loquitur tempeſtivè. φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγει τὰ καίρια. || Qualia Solent fieri in ejuſmodi rebus. οἷα φιλεῖ γενέσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις. || Soletis omnes alios ejicere præter eos qui cupiditatibus veſtris ſuffragantur. εἰώθατε γὰρ πάντας τοὺς ἄλλους ἐκβάλλειν πλὴν τοὺς συναγορεύοντας ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις. || Celebritas & ſplendor nominis ex certaminibus naſci Solet. αἱ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες ἐκ τῶν ἀγώνων γίνεσθαι φιλοῦσι. || Hoc fieri Solet. ἔθος τοῦτ' ἔχει. || Ut plerumque Solebat. ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει. || Solet domi manere. δι' ἔθους ἔχει οἴκοι καταμένειν. V. CONSUETUDO.

SOLERS, rtis. Omn. gen. *Ingénieux.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, ους ; καὶ τὸ οον, ουν ; όου, ου. *Adroit & fin* ὁ καὶ ἡ εὐμήχανος, *vel* περίεργος, καὶ τὸ ον, ου.

SOLERTER. adv. *Adroitement.* φιλοτέχνως. * εὐμηχάνως. *Ingénieuſement.* ἀγχινόως. *Soigneuſement.* ἐπιμελῶς.

SOLERTIA, æ. Fœm. *Subtilité d'eſprit.* ἡ ἀγχίνοια, ας. *Induſtrie.* ἡ φιλοτεχνία, ας. *Soin & diligence.* ἡ ἐπιμέλεια, ας.

SOLERTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ingénieux.* ἀγχινούστερος, έρα, ερον.

SOLERTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ingénieux.* ἀγχινούστατος, άτη, ατον.

SOLET. imperſ. *On a coûtume.* ἐθίζεται. * φιλεῖ. *La coûtume eſt.* ἐν ἔθει ἐστίν. * ἔθος ἐστίν. || Solitum eſt. εἴθισθαι. || Ut Solet. ὡς ἔθος ἔχει.

SOLICITATIO, onis. Fœm. *Sollicitation, pourſuite.* ἡ ἔπειξις, εως. *Soigneuſe pourſuite.* ἡ μεριμνία, ας.

SOLICITATOR, oris. Maſc. *Qui ſollicite.* ὁ ἐπείκτης, ου. *Qui pourſuit.* ὁ διώκτης, ου.

SOLICITE. adverb. *Soigneuſement.* ἐπιμελῶς. * πεφροντισμένως.

SOLICITO, as, avi, atum, are. *Solliciter & preſſer.* ἐπείγω, F. ξω, P. ἔπειχα. acc. *Pourſuivre* ἐλαύνω, fut. ἐλάσω. (V. Anom.) acc. *Fâcher en importunant.* ἀνιάω, ῶ, F. άσω, P. ἠνίακα. accuſ. *Tâcher de gagner.* καταπειράω, ῶ, F. άσω, P. καταπεπείρακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad aliquid Solicito, impello. πρός τι, *vel* εἴς τι, *vel* ἐπί τι ἐπείγω. || Hos ad ea agenda Solicitat. τούτους ἐπείγει ταῦτα ποιεῖν. || Alios precibus Solicitare. δεήσεσιν ἄλλους μετιέναι, *vel* ὑπελθεῖν.

SOLICITUDO, inis. Fœm. *Sollicitude, chagrin.* ἡ μέριμνα, ης. * ἡ ἀνία, ας. *Grande inquiétude.* ἡ ἀγωνία, ας. *Soin.* ἡ φροντὶς, ίδος. * ἡ ἐπιμέλεια, ας. || In Solicitudine eſſe, Solicitudine urgeri. μεριμνᾷν, άω, F. ήσω, P. μεμερίμνηκα. * ἐν μερίμνῃ, *vel* ἀγωνίᾳ εἶναι. *Etre travaillé & inquiété d'affaires.* ἀγωνίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. ἠγώνισμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In magnam Solicitudinem incidere. εἰς μέριμναν οὐ σμικρὰν ἐμπίπτειν. || Magnam Solicitudinem afferre. πολλὴν μέριμναν ἐμποιεῖν, *vel* ἐνεργάζεσθαι. V. CURA.

SOLICITUS, a, um. *Qui a de l'inquiétude ou du chagrin.* ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt, ou ſe met en peine.* φροντίζων, ουσα, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Parum de hac re Solicitus eſt. μικρὸν περὶ τούτου φροντίζει. || Hoc nos Solicitos habet. τοῦτο ἡμᾶς πολυμερίμνους ἴσχει. Vide CURA CURO.

SOLIDATUS, a, um. *Affermi.* στερρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Repris.* συμφυθεὶς, εῖσα, έν.

SOLIDE. adverb. *Solidement.* στερεῶς. * βεβαίως, *Entierement.* ὁλοκλήρως.

SOLIDESCO, is, ere. *Se reſoudre.* στερεόομαι, οῦμαι. vel στερρόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι Præt. paſſ. ἐστέρρωμαι. *Se reprendre.* συμφύομαι, futur. paſſ. υθήσομαι, præt. paſſ. συμπέφυμαι.

SOLIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſolide.* στερρότερος, έρα, ερον.

SOLIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſolide.* στερρότατος, άτη, ατον.

SOLIDIPES, edis. Omn. gen. *Qui a le pied ferme & ſolide.* ὁ καὶ ἡ στερεόπους, καὶ τὸ πουν, οδος. *Qui n'a pas le pied fourchu.* ὁ καὶ ἡ μονώνυχος, *vel* μώνυχος, καὶ τὸ ον, ου.

SOLIDITAS, atis. Fœm. *Solidité.* ἡ στερεότης, *vel* στερρότης, ητος.

SOLIDO, as, avi, atum, are. *Affermir, rendre ſolide & maſſif.* στερεόω, *vel* στερρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστέρρωκα. acc. *Faire reprendre.* συμφύω, F. ύσω, P. συμπέφυκα. acc.

SOLIDUS, a, um. *Solide & ferme.* στερεὸς, *vel* στερρὸς, ὰ, όν. *Maſſif.* πάγιος, ία, ιον. *Qui s'entretient, ou qui eſt repris.* ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Entier.* ὅλος, λη, λον. *Fort & robuſte.* ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν.

SOLIFER, (eri) era, erum. *Qui apporte le Soleil.* ὁ καὶ ἡ ἡλιοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SOLIFUGA, æ. Fœm. *Une ſorte de fourmis.* ἡ ἡλιόφυγα, ης. * ἡ μισήλιος, ίου.

SOLIGENA, æ. Maſc. & Fœm. *Né du Soleil.* ὁ καὶ ἡ ἡλιογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SOLIPUGNA, æ. Fœm. V. SOLIFUGA.

SOLITARIUS, a, um. *Solitaire.* ὁ καὶ ἡ μονήρης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἔρημος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui aime à être ſeul, ou la ſolitude.* ὁ καὶ ἡ φιλέρημος, καὶ τὸ ον, ου.

SOLITO, as, avi, are. *Avoir ſouvent coutume.* πολλάκις ἐθίζομαι. V. SOLEO.

SOLITUDO, inis. Fœm. *Déſert.* ἡ ἐρημία, ίας. *Vie ſolitaire.* ὁ μονήρης βίος.

SOLITUS, a, um. part. *Qui a accoutumé.* εἰθισμένος, ένη, ένον. * εἰωθὼς, (ότος) θυῖα, θόν. Solitum eſt. V. in SOLET.

SOLIVAGUS, a, um. *Solitaire.* μοναδικὸς, κὴ, κόν. *Qui va çà & là, tout ſeul.* ὁ μονώτης, ου. (pro Maſc.) * πλανώμενος, ένη, ενον.

SOLIUM, ii. Neut. *Siége royal.* ὁ θρόνος, ου. *Une baignoire, cuve pour ſe baigner.* ὁ πύελος, *vel* τὸ πύελον, ου.

SOLO, as, are. Stat. *Rendre déſert & abandonné.* ἐρημόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρήμωκα. acc.

SOLŒCISMUS, i. Maſc. *Un ſolécifme, ou une faute contre les régles de la conſtruction.* ὁ σολοικισμὸς, οῦ.

SOLOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Conſoler.* παραμυθέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. παρεμυθησάμην. acc. * παρηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. παρηγόρηκα. acc. || Calamitatem meam Solatus eſt. παρεμυθήσατο τὴν ἐμοῦ συμφοράν. || Socios Solari. τοὺς ἑταίρους παραμυθεῖσθαι. || Luctum ſuum horum gloriâ Solatur. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχει.

SOLSTITIALIS, & e, is. *De ſolſtice, ou bien où ſe fait le ſolſtice.* τροπικὸς, κὴ, κόν.

SOLSTITIUM, ii. Neut. *Solſtice, le jour le plus long d'été, ou le plus court d'hiver.* ἡ τροπὴ, ῆς.

SOLUM, i. Neut. *Fonds de terre.* τὸ ἔδαφος, εος, ους. * τὸ δάπεδον, ου. *Terroir.* ἡ γῆ, γῆς. *Fond d'un foſſé, &c.* ὁ βυθὸς, οῦ. *Pavé.* τὸ ἔδαφος, εος, ους. *La plante des pieds.* τὸ πέλμα, ατος. || Æquare ſolo. κατεδαφίζειν, ίζω, F. ίσω, P. κατηδάφικα. acc. * εἰς ἔδαφος καταβάλλειν. (V. βάλλω in Anom.) acc. || Solum mutare, *vel* vertere. μετοικίζεσθαι, ίζομαι. fut. paſſ. μετοικίσομαι. Præt. paſſ. μετῴκισμαι.

SOLUM. adv. *Seulement.* μόνον. * μόνως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non Solùm impios ipſos, ſed etiam eorum poſteros punit Deus. οὐ μόνον τοὺς ἀσεβεῖς αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιγινομένους αὐτῶν κολάζει ὁ Θεός. || Non Solùm amici, ſed etiam inimici. οὐχ ὅτι οἱ φίλοι, ἀλλὰ καὶ ἐχθροί. * οὐχ ὅπως οἱ φίλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐχθροί. || Non Solùm non eum iſtâ calumniâ liberaſti, ſed etiam. οὐχ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτὸν διαβολῆς ἀπήλλαξας, ἀλλὰ καί. || Non Solùm non urbs, ſed ne privatus quidem homo. μὴ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώτης. || Non Solùm eum non laudavit, ſed etiam vituperavit. οὐχ ὅπως ἐπῄνεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ. || Non Solùm non, &c. ſed nec. οὐχ ὅπως, &c. ἀλλ' οὐδέ.

SOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Délier.* λύω, F. ύσω, P. λέλυκα. acc. * διαλύω, F. ύσω, P. διαλέλυκα. acc. *Laiſſer.* ἀφίημι, F. ήσω, P. ἀφεῖκα. (V. ἵημι in Anom.) acc. *Payer.* ἐκτίνω, vel ἐκτίω, F. ίσω, P. ἐκτέτικα. acc. *Délivrer.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. χα. acc. perſ. gen. rei. || Non erat Solvendo. οὐκ ἦν αὐτῷ. (pro Maſc.) ἔκτισις, εως. || Solvi, paſſ. *Se fondre.* τήκεσθαι, τήκομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pecuniam Solvere. ἀργύριον ἀποτίειν. || Mulctam alicui Solvere. ζημίαν τινὶ ἐκτίειν. || Debitum Solvere. τὸ χρέος ἀποδοῦναι. || Pecuniam Solvere pro aliquo. ἀργύριον ὑπέρ τινος καταβάλλειν. || Ærario centum drachmas Solvere. εἰς δημόσιον δραχμὰς ἑκατὸν ἐκτίειν. || Solvendo non eſt. πρὸς ἔκτισιν ἀπορεῖ. || Vota Solvere. τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι.

SOLUS, a, um. *Seul.* μόνος, νη, νον. * ἔρημος, μη, μον.

SOLUTE. adv. *En déliant.* λελυμένως. *Librement.* ἐκλύτως. *Sans ſoin ni ſouci, en liberté.* ἀμερίμνως.

SOLUTILIS, & e, is. *Qu'on peut aiſément diſſoudre.* ὁ καὶ ἡ εὔλυτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ λύσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

SOLUTIO, onis. Fœm. *Diſſolution.* ἡ λύσις, vel ἔκλυσις, εως. *Payement.* ἡ τίσις, vel ἔκτισις, εως.

SOLUTUS, a, um. part. *Délié, lâché.* λελυμένος, ένη, ένον. * διαλυθεὶς, θεῖσα, θέν. *Délivré.* ἀπηλλαγμένος, ένη, ένον. || Omni curâ Solutus. ἀμελέων, ῶν; έουσα, οῦσα; έον, οῦν. || Solutus legibus. ὁ καὶ ἡ ἀνυπεύθυνος, καὶ τὸ ον, ου. || Soluta oratio. ὁ πεζὸς λόγος.

SOLYMA, orum. Neut. plur. V. HIEROSOLYMA.

SOMATOPHYLAX, acis, Maſc. *Garde du corps.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος.

SOMNICULOSE. adverb. *Comme en dormant.* ὑπνωτικῶς. * ὄναρ. * κατ' ὄναρ. *Négligemment.* νωθρῶς.

SOMNICULOSUS, a, um. *Tout endormi.* ὑπνηλέος, έα, έον. * ὑπνωτικὸς, κὴ, κόν. *Négligent.* νωθρὸς, ρὰ, ρόν.

SOMNIFER, (eri) a, um. *Qui apporte le ſommeil.* ὁ καὶ ἡ ὑπνοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SOMNIFICUS, a, um. *Qui fait dormir.* ὁ καὶ ἡ ὑπνοποιὸς, καὶ τὸ ον, ου.

SOMNIO, as, avi, atum, are. *Songer, rêver.* ὀνειροπολέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠνειροπόληκα. * ὀνειρώττω, F. ξω, P. ὠνείρωχα.

SOMNIOSUS, a, um. *Qui a ſouvent des ſonges.* ὁ καὶ ἡ ὑπνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SOMNIUM, ii. Neut. *Songe.* ὁ ὄνειρος, ου. *Rêve.* τὸ ἐνύπνιον, ίου. *Rêverie, ou badinerie.* ὁ λῆρος, ου. || Somniorum conjector, vel interpres. ὁ ὀνειροκρίτης, ου. * ὁ ὀνειροπόλος, ου. || Per Somnium. In Somniis. κατ' ὄναρ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quodnam pondus habent Somnia? τί τοῖς ἐνυπνίοις ἀληθὲς πρόσεστι; || Somnium interpretari. τὸ ὄναρ ὑποκρίνεσθαι.

SOMNUS, i. Maſc. *Sommeil, le dormir.* ὁ ὕπνος, ου. || Somnum excitans. V. SOMNIFICUS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Per Somnum, In Somniis. ἐν ὕπνῳ. * καθ' ὕπνον. * ἐν τοῖς ὕπνοις. * κατὰ τοὺς ὕπνους. * καθ' ὕπνους. || Somno obrui. εἰς ὕπνον καταλαμβάνεσθαι. || Somno corripi. ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι. || Omnibus Somno oppreſſis. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων. || Somnus me corripit, habet. ὕπνος με ἔχει. || Somnum petere. εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. || Alto Somno opprimi. ὕπνῳ βαθεῖ καταφέρεσθαι. || Somnum capere. ὕπνον ἄρασθαι. * ὕπνον λαβεῖν. (Vide λαμβάνω in Anom.) || Somno frui. ὕπνου τυγχάνειν, vel ἀπολαύειν. || In altiorem Somnum labi. εἰς ὕπνον βαθύτερον ἐμπίπτειν, ſeu ἐμπεσεῖν. || Somni leves, quique facilè excuti queant. ὕπνοι κοῦφοι, καὶ εὐαπάλλακτοι. || Altum Somnum dormire. βαθὺν ὕπνον καθεύδειν. || Tam alto Somno conſopitus eſt, ut orto die expergefieri non poſſet. οὕτως ἐκοιμήθη βαθέως, ὥστε τῆς ἡμέρας γενομένης μὴ δύνασθαι διεγερθῆναι. || Jucundiore Somno frui. ἡδίους ὕπνους καθεύδειν. || Palpebræ ſeſe in Somnum deprimentes. τὰ βλέφαρα εἰς ὕπνον κατασπώμενα. || In Somnum lapſus quieſcebat. ὑπενεχθεὶς εἰς ὕπνον ἠρέμει. || Alto Somno premi. ὕπνῳ βαθεῖ πιέζεσθαι. || Dulci Somno corpus recreare. προσηνοῦς μεταλαμβάνειν τῆς διὰ τοῦ ὕπνου ἀνέσεως. || Somnus Regem tenebat. ὁ ὕπνος συνεῖχε τὸν Βασιλέα. || Somnus eum tenet. ὕπνος αὐτὸν κατέχει. || Somno teneri. ὕπνῳ κατέχεσθαι. * ἐν ὕπνῳ καθίστασθαι. || Somnus eum cepit, vel complexus eſt. ὕπνος αὐτὸν κατέλαβε. || Somno teneri. εἶναι ἐν ὕπνῳ. || Celerem Somnum carpere. ταχὺν ἑλεῖν ὕπνον. || Gravi Somno teneri. βαρεῖ ὕπνῳ κατακρατεῖσθαι. || Corpus Somno dare. ὕπνῳ παραδοῦναι τὸ σῶμα. || Somnum accipere, capere. ὕπνον λαγχάνειν, vel ὕπνου. || His Somnum inducit. τούτοις ὕπνον ἐμποιεῖ. * τούτους ὕπνου λαγχάνειν ποιεῖ. || In Somnum convertere. εἰς ὕπνον τρέπειν. || Somnum aliis afferre. ὕπνον φέρειν ἄλλοις. || Somnum ab oculis pellere. τὸν ὕπνον τῶν ὀμμάτων ἀποδιώκειν, vel ἀπελαύνειν. || Somnum domare. ὕπνου κατακρατεῖν. || Somnum interrumpere. τὸν ὕπνον ἐκκόπτειν. || Velut alto Somno experrectus. ὥσπερ ἐκ βαθέως ὕπνου ἀνεγειρόμενος. || E Somno ſurgere. ἐξ ὕπνου διανίστασθαι. || Somnum depellere. τὸν ὕπνον ἀπώσασθαι. || Altum Somnum excutere. τὸν βαθὺν ὕπνον ἀποσείεσθαι. || Somnum aliis adimere. ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἄλλων τὸν ὕπνον. || E Somno conſurgere. ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν. || Ei Somnum excuſſit. αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν ἐποίησε. || Somnum propulſare. τὸν ὕπνον διακρούεσθαι. || Somnum abjicere. τὸν ὕπνον ἀποθέσθαι || Somnum excutere. τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι. || Somno reſiſtere. ἀντιπράττειν τῷ ὕπνῳ.

SOMPHUS, i. Fœm. *Eſpéce de courge ſauvage, herbe.* ἡ σόμφος, ȣ.

SONABILIS, & e, is. *Qu'on peut ſonner, reſonnant.* φωνήεις, (εντ@) ήεσσα, ῆεν.

SONCHUS, i. *Laiteron, herbe.* ὁ σόγχος, ȣ.

SONIPES, edis. Maſc. & Fœm. *Qui en marchant fait ſonner la terre.* ὁ καὶ ἡ καναχήπȣς, *vel* ἠχήπȣς, οδος. *Qui a le pied fort.* ὁ καὶ ἡ κραταίπȣς, οδ@. *Cheval.* ὁ ἵππ@, ȣ.

SONITUS, ûs. Maſc. *Son.* ὁ ἦχος, ȣ. * ὁ κλύπος, ȣ. *Bruit.* ὁ βόμβος, ȣ. * ὁ ψόφος, ȣ.

SONO, as, nui, nitum, are. *Sonner.* ἠχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἤχηκα. * κλυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκλύπηκα. *Bruire.* βομβέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβόμβηκα. * ψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψόφηκα.

SONOR, oris. Maſc. *Un ſon fort.* ὁ ψόφος, ȣ.

SONORUS, a, um. *Qui rend un ſon.* ὁ καὶ ἡ ἠχώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ȣς.

SONS, ontis. Omn. gen. *Coupable.* ὁ καὶ ἡ ἐπαίτιος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Malfaicteur.* ὁ καὶ ἡ κακȣ̃ργ@, καὶ τὸ ον, ȣ.

SONTICUS, a, um. *Mal-faiſant.* ὁ καὶ ἡ κακοποιὸς, καὶ τὸ ον, ȣ̃. ‖ Sonticus morbus. *Mal-caduc.* ἡ ἐπιληψία, ίας.

SONUS, i. Maſc. *Son.* ὁ ἦχος, ȣ. *Bruit.* ὁ ψόφος, *vel* κλύπ@, *vel* βόμβος, ȣ.

SOPHIA, æ. Fœm. V. SAPIENTIA.

SOPHISMA, atis. Neut. *Sophiſme, argument captieux.* τὸ σόφισμα, ατ@.

SOPHISTA, *vel* SOPHISTES, æ. Maſc. *Sophiſte, qui fait profeſſion de Philoſophie.* ὁ σοφιςὴς, ȣ̃.

SOPIO, is, ivi, itum, ire. *Aſſoupir, endormir.* καλακοιμάζω, *vel* καλακοιμίζω, F. ίσω, P. καλακεκοίμικα. acc.

SOPITUS, a, um. part. *Aſſoupi.* καλακοιμισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SOPOR, oris. Maſc. *Sommeil.* ὁ ὕπνος, ȣ. *Le dormir.* ἡ κοίμησις, εως. ‖ Gravis, *vel* inexcitabilis Sopor. ὁ κάρ@, ȣ.

SOPORATUS, a, um. *Endormi.* καλακοιμισθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Fort aſſoupi.* καρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SOPORIFER, (eri) a, um. *Qui endort.* καρωτικὸς, *vel* ὑπνωτικὸς, κὴ, κόν. *Qui fait dormir.* ὁ καὶ ἡ ὑπνοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ̃.

SOPORO, as, avi, atum, are. *Endormir, aſſoupir.* κοιμίζω, F. ίσω, P. κεκοίμικα. acc. * καλακοιμίζω, F. ίσω, P. καλακεκοίμικα. acc.

SOPORUS, a, um. *Qui aſſoupit & endort.* ὑπνωτικὸς, *vel* καρωτικὸς, κὴ, κόν.

SORBEO, es, bui, *vel* pſi, ptum, ere. *Humer & avaler.* ῥοφάω & ῥοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥόφηκα. acc. *Engloutir.* βροχθίζω, F. ίσω, P. βεβρόχθικα. acc.

SORBILIS, & e, is. *Qu'on peut humer.* ῥοφητὸς, τὴ, τόν.

SORBILLO, as, avi, atum, are. *Humer peu à peu.* κατὰ μικρὸν ῥοφάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥόφηκα. acc.

SORBILLUM, i. Neut. *Breuvage qu'on avale.* τὸ ῥοφημάτιον, ίȣ. * τὸ ῥοφητὸν, ȣ̃.

SORBITIO, onis. Fœm. *L'action d'avaler ou humer.* ἡ ῥόφησις, εως. *Potion.* τὸ ῥόφημα, ατ@.

SORBUM, i. Neut. *Corme, fruit.* τὸ ȣ̃ον, ȣ̃ȣ.

SORBUS, i. Fœm. *Cormier, arbre.* ἡ ὄη, *vel* οἴη, ης. * ἡ οἴα, *vel* ὄα, ας.

SORDEO, es, & SORDESCO, is, dui, ere. *Etre ſale.* ῥυπαίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. Præt. paſſ. ἐῤῥύπασμαι. * σπιλόομαι, ȣ̃μαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. Præt. paſſ. ἐσπίλωμαι.

SORDES, is. Fœm. *Ordure.* τὸ ῥύπ@, ε@, ȣς. * ὁ σπίλ@, ȣ. * ἡ ῥυπαρία, ίας. ‖ Sordes reorum. *Craſſe.* ὁ αὐχμὸς, ȣ̃. * ὁ πίνος, ȣ. ‖ Sordes aurium. ἡ κυψέλη, ης. * ἡ κυψελὶς, ίδ@. ‖ Sordes. *Avarice.* ἡ αἰσχροκέρδεια, ας. *Rapine.* ἡ δωροδοκία, ίας. ‖ Sordes urbis. ὁ ὄχλος συρφετώδης, (ε@, ȣς.)

SORDIDATUS, a, um. *Sali.* ῥυπῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Vêtu mal-proprement.* αὐχμῶν, μȣ̃σα, μȣ̃ν.

SORDIDE. adverb. *Salement.* ῥυπαρῶς. * αὐχμηρῶς. *En chiche & vilain.* αἰσχρολόγως. * αἰσχροκερδῶς.

SORDIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus ſale.* ῥυπαρώτερ@, έρα, ερον. *Plus chiche.* αἰσχροκερδέςερος, έρα, ερον.

SORDIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſale.* ῥυπαρώτατ@, άτη, ατον. *Fort chiche.* αἰσχροκερδέςατ@, άτη, ατον.

SORDIDO, as, are. *Salir.* ῥυπαίνω, F. ανῶ, P. ἐῤῥύπαγκα. acc. * σπιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσπίλωκα. acc.

SORDIDULUS, a, um. *Un peu ſale.* ῥυπαρώτερ@, έρα, ερον.

SORDIDUS, a, um. *Sale.* ῥυπαρὸς, *vel* πινηρὸς, ρὰ, ρόν. *Chiche, vilain.* ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς. ‖ Sordidus quæſtus. ἡ αἰσχροκέρδεια, ας.

SORDITUDO, inis. Fœm. *Saleté, ordure.* ἡ ῥυπαρία, ας. * τὸ σπίλωμα, ατ@.

SOREX, icis. Maſc. *Une ſouris, ou rat.* ὁ μῦς, μυός.

SORICEUS, & SORICINUS, a, um. *Qui appartient aux ſouris.* μύει@, εία, ειον.

SORICULATUS, a, um. *Qui eſt de diverſes couleurs.* ὁ καὶ ἡ διαποίκιλ@, καὶ τὸ ον, ȣ.

SORITES, æ. Maſc. *Raiſonnement de pluſieurs argumens enſemble.* ὁ σωρείτης, ȣ.

SOROR, oris. Fœm. *Sœur.* ἡ ἀδελφὴ, ῆς. ‖ Sororis filius. ὁ ἀδελφιδȣ̃ς, ȣ̃.

SORORICIDA, æ. Maſc. & Fœm. *Qui a tué ſa ſœur.* ὁ καὶ ἡ ἀδελφοκτόνος, ȣ.

SORORIUS, a, um. *De ſœur.* ἀδελφικὸς, κὴ, κόν.

SORS, rtis. Fœm. *Sort.* ὁ κλῆρος, ȣ. *Condition.* ἡ μοῖρα, ας. *Fortune.* ἡ τύχη, ης. *Oracle.* ὁ χρησμὸς, ȣ̃. *Fatale deſtinée.* ἡ εἱμαρμένη, ης. *Jugement, ou ſuffrage.* ἡ ψῆφ@, ȣ. *Le ſort & principal d'une dette.* τὸ ἀρχαῖον, ȣ. ‖ Ex Sorte. κλήρῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sorte magiſtratus creare. διὰ τȣ̃ λαγχάνειν τὰς ἀρχὰς καθιςάναι. ‖ Sic Sors tulit. τȣ̃τ' ἤνεγκε ἡ τύχη. (V. φέρω. in An.) ‖ Aliquid per ſacras Sortes quærere. παρὰ τῶν ἱερῶν χρησμῶν ζητεῖν τι. ‖ Non ejus Sortis id negotium erat, ȣ̓κ ἰδίᾳ αὐτȣ̃ μοῖρα ἦν.

SORTI. adv. *Par ſort.* κλήρῳ. * κληρωτῶς.

SORTILEGIUM, ii. Neut. *Sortilége.* ἡ χρησμῳδία, ας.

SORTILEGUS, i. Maſc. *Un ſorcier, ou devin.* ὁ χρησμῳδὸς, ȣ. * ὁ χρησμολόγος, ȣ.

SORTIOR, iris, itus ſum, iri. depon. *Tirer au ſort, avoir par ſort.* λαγχάνω, fut. λήξομαι. Aor. 2. ἔλαχον. (V. Anom.) acc. *vel* gen. κληρόομαι, ȣ̃μαι, fut med. κληρώσομαι. acc.

SORTITIO, onis. Fœm. *L'action de tirer au ſort.* ἡ κλήρωσις, *vel* διακλήρωσις, εως.

SORTITO. adv. *Par ſort.* κλήρῳ. * κατὰ κλῆρον.

SORTITOR, oris. Maſc. *Celui qui jette le ſort.* ὁ κληρωτὴρ, ῆρος. * ὁ κληρωτὴς, ȣ̃.

SORTITUS, a, um. Part. *Qui a jetté le ſort, ou qui a eu par ſort.* λαχὼν, (ὄντος) ȣ̃σα, όν. acc. * κληρωσάμενος, ένη, ενον. acc. *Qu'on a eu par ſort, ou ſur quoi on a jetté le ſort.* κληρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SORTITUS, ûs. Maſc. V. SORTITIO.

SOSPES, itis. Maſc. & Fœm. *Sain & ſauf.* σῶος, σῶα, σῶον. *Echapé d'un danger.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

SOSPITA, æ. Fœm. V. SOSPES.

SOSPITALIS, & e, is. *Salutaire.* σωτήριος, ία, ιον. *Celui qui ſauve.* ὁ σωτὴρ, ῆρος. *Celle qui ſauve.* ἡ σώτειρα, ας.

SOSPITO, as, avi, atum, are. *Garder ſain & ſauf.* σώζω, F. σώσω, P. σέσωκα. acc. * διασώζω, F. ώσω, P. διασέσωκα. acc.

SOTER, eris. Maſc. V. SERVATOR.

SOTERIA, orum. Neut. plur. *Preſens qu'on envoyoit à ſes amis ſauvés, ou relevés de maladie.* τὰ σωτήρια, ίων.

S P

SPADICEUS, a, um. *vel* Rubeus. *Fort rouge.* ὁ ἐρυθρὸς, ά, όν.

SPADIX, icis. Omn. gen. *Rouge luiſant.* φοινίκεος, ȣ̃ς; κέη, κῆ; κεον, κȣ̃ν. *C'eſt auſſi un inſtrument de muſique.* ὁ σπάδιξ, ικος.

SPADO, onis. Maſc. *Un eunuque.* ὁ σπάδων, ωνος. * ὁ εὐνȣ̃χος, ȣ. || Spado vitis. ὁ κλάδος ἄκαρπος, ȣ.

SPARGO, is, rſi, rſum, ere. *Répandre.* σκεδάννυω, F. δάσω. (V. Anom.) acc. *Parſemer.* διασπείρω, F. ερῶ, P. διέσπαρκα. acc.

SPARSIM. adverb. *En ſemant : par ci, par là.* σποράδην. *Pêle, mêle.* ἀναμὶξ. * ἀναμίγδην.

SPARSUS, a, um. part. *Répandu.* σκεδασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Parſemé.* διεσπαρμένος, η, ον.

SPARTARIUM, ii. Neut. *Un lieu planté de genets ou joncs.* ὁ σπαρτιὼν, ῶνος.

SPARTEUS, a, um. *Fait de genêt ou de jonc.* σπάρτινος, νη, νον. || Spartei funes. *Cordes, ou liens de genêt.* τὰ σπάρτα, ων.

SPARTUM, i. Neut. *Du genêt, du jonc, ou autre arbriſſeau dequoi on faiſoit des cordes.* τὸ σπάρτον, *vel* σπαρτίον, ȣ.

SPARUM, i. Neut. *vel* SPARUS, i. Maſc. *Un petit dard.* τὸ ἀκόντιον, ȣ.

SPASMA, atis. Neut. & SPASMUS, i. Maſc. *Retirement de nerfs, maladie.* ὁ σπασμὸς, ȣ̃. * τὸ σπάσμα, ατος.

SPASTICUS, a, um. *Qui a les nerfs retirés.* σπαστικὸς, κὴ, κόν.

SPATHA, æ. Fœm. *Une eſpatule.* ἡ σπάθη, ης.

SPATHA, æ. *vel* SPATHE, es. Fœm. *Palmier, arbre.* ἡ σπάθη, ης.

SPATHALIUM, ii. Neut. *Une branche de palmier avec des dattes.* τὸ σπαθάλιον, ίȣ.

SPATHULA, æ. Fœm. *Une petite eſpatule.* τὸ σπαθίον, ίȣ.

SPATIATOR, oris. Maſc. *Qui court çà & là.* ὁ πλανήτης, ȣ. *Qui ſe promene.* ὁ περιπατητικὸς, ȣ̃.

SPATIATUS, a, um. part. *Qui s'eſt promené.* περιπατήσας, ήσασα, ῆσαν.

SPATIOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se promener.* περιπατέω, ῶ, F. ήσω, P. περιπεπάτηκα.

SPATIOSE, adv. *Au large.* εὐρυχώρως. * πλατέως.

SPATIOSUS, a, um. *Spacieux, & de grande étendue.* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Large.* εὐρὺς, *vel* πλατὺς, εῖα, ύ. *Long.* μακρὸς, ρὰ, ρόν.

SPATIUM, ii. Neut. *Eſpace, ou délai.* διάστημα, ατος. * ἡ διάστασις, εως. *Eſpace de lieu.* ἡ χώρησις, εως. *Eſpace de temps.* ὁ χρόνος, ȣ. *Loiſir.* ἡ σχολὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Spatio decem menſium. δέκα μηνῶν. || Trium dierum Spatio. ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. || Spatium ad deliberandum dare. δȣ̃ναι χρόνον πρὸς τὸ βȣλεύεσθαι. || Temporis Spatium. πλῆθος χρόνȣ. || Parvo interjecto Spatio. διελθόντος χρόνȣ βραχέος.

SPECIALIS, & e, is. *Spécial.* εἰδικὸς, κὴ, κόν. *Propre & particulier.* ἰδιωτικὸς, κὴ, κόν.

SPECIALITER. adv. SPECIATIM. adv. *Spécialement.* εἰδικῶς. *Proprement & particulierement.* ἰδίᾳ. * ἰδιωτικῶς.

SPECIES, iei. Fœm. *Eſpéce.* τὸ εἶδος, εος, ȣς. *Forme, figure.* ἡ μορφὴ, ῆς. *Apparence.* τὸ σχῆμα, ατος. *Face, viſage.* τὸ πρόσωπον, ȣ. *Beauté.* τὸ κάλλος, εος, ȣς. *Eſpéce, ou idée.* ἡ ἰδέα, ας. || In Speciem. προσποιήτως. * ὄψεως ἕνεκα. * τῷ σχήματι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Speciem boni viri præ ſe ferre. ἀγαθὸν ὑποκρίνεσθαι. || Specie honoris. προσποιήτῳ τιμῇ. || Sub clementiæ Specie crudelitatem celare. ἐν ἐπιεικείας πλάσματι τὴν ὠμότητα κλέπτειν, *vel* κρύπτειν. || Ut per externam Speciem fallat, pro larva ac prætextu habet humanitatem. πλάσμα καὶ χρῶμα ἔχει τὴν φιλανθρωπίαν, ἵνα κρύπτῃ τῷ φαινομένῳ. || Indignantis Speciem præbet. τὴν δυσχεραίνοντα ὑποκρίνεται. || Amici Speciem præ ſe fert. προσποιεῖται εἶναι φίλος. * τὴν φιλίαν προσποιεῖται. || Veterem amicitiam Clearcho in Speciem oſtentans. ἀρχαίαν φιλίαν πρὸς Κλέαρχῳ τῷ σχήματι ἐπιδεικνύς. || Specie pietatis. ἐν τῷ προσχήματι τῆς εὐσεβείας. || Species pulchritudinis. κάλλος ἐμφαινόμενον.

SPECILLUM, i. Neut. *Petites lunettes.* τὸ ἐσόπτριον, *vel* κατόπτριον, ίȣ. *Sonde de Chirurgien.* ἡ μηλωτὶς, ίδος.

SPECIMEN, inis. Neut. *Montre, échantillon.* τὸ ἐπίδειγμα, ατος. *Exemple.* ἡ παράδειγμα, ατος. *Epreuve.* ἡ πεῖρα, ας. *Marque.* τὸ σύμβολον, ου. ‖ Specimen ſumere. πειράζειν, F. άσω, P. πεπείρακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sapientiæ Specimen edere. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς σοφίας. ‖ Bonæ indolis ſpecimen dare. τῆς εὐφυΐας ἀπόδειξιν παρέχειν vel δεῖγμα ἐκφέρειν. ‖ De ſe Specimen præbere. δεῖγμα ἐξενεγκεῖν περὶ ἑαυτοῦ. ‖ Specimen edere in aliquâ re. ἀπόδειξιν ποιεῖν ἔν τινι. ‖ Specimen indolis ſuæ dedit. δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἐξενήνοχε. (V. φέρω in Anom.) ‖ Ingenii mei Specimen præbens. πεῖραν τῆς ἐμαυτοῦ φύσεως δεδωκώς. ‖ Specimen ſui dederunt. πεῖραν ἑαυτῶν δεδώκασι. ‖ Egregium virtutis ſuæ Specimen dederunt. μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. ‖ Qui excellentis ſuæ virtutis vobis Specimen dedit. ὅστις ἔλεγχον ὑμῖν ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔδω. ‖ Benevolentiæ Specimen patriæ dare. τὴν εὔνοιαν ἐνδείξασθαι, vel ἀποδείξασθαι τῇ πόλει. ‖ Nullum fortitudinis Specimen præbere. ἀνδρῶδες οὐδὲν ἐπιδείξασθαι. ‖ Omnis generis virtutum Specimen præbere. πάσης ἀρετῆς ὑποδείγματα παρέχειν. ‖ Extremæ feritatis Specimen dare. θηριωδίας ἐσχάτης παρέχειν ἀπόδειξιν. ‖ Qui probitatis Specimen edidit. ὁ τῆς καλοκἀγαθίας δεῖγμα ἐξενεγκών. ‖ Specimen ſeu argumentum virtutis dare. τῆς ἀρετῆς σημεῖον, vel τεκμήριον ἐκφέρειν. ‖ Pietatis Specimen edere. ἐπίδειξιν ποιήσασθαι τῆς εὐσεβείας. ‖ Bonæ indolis Specimen & argumentum dare. τῆς εὐφυΐας αὐτοῦ ἐπίδειγμα καὶ ἔλεγχον δοῦναι, vel ἀπόδειξιν καὶ τεκμήριον διδόναι. ‖ Haud vulgaris eruditionis Specimen atque argumentum edere. δεῖγμα καὶ γνώρισμα ἐκδοῦναι παιδεύσεως οὐ τῆς τυχούσης. ‖ Non parvum virtutis Specimen edis. σημεῖον οὐ σμικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς.

SPECIO, is, exi, ectum, ere. V. ASPICIO.

SPECIOSE. adverb. *D'une belle façon.* εὐειδῶς. *Magnifiquement.* εὐπρεπῶς. *Honnêtement.* καλῶς.

SPECIOSIOR, & ius, oris. compar. *Plus beau.* εὐειδέστερος, έρα, ερον.

SPECIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-beau.* εὐειδέστατος, άτη, ατον.

SPECIOSUS, a, um. *Beau, de bonne mine ou façon.* ὁ καὶ ἡ εὐειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, καὶ τὸ ον, ου. *Magnifique.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Fort beau.* ὁ καὶ ἡ περικαλλής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. ‖ Specioſum nomen. τὸ εὐπρόσωπον, vel σεμνὸν ὄνομα, ατος.

SPECIUM, ii. Neut. *Une ſonde de chirurgien.* ἡ μήλη, ης.

SPECTABILIS, & e, is. *Digne d'être regardé.* ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, vel ἀξιοθέατος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on regarde, ou peut regarder, viſible.* ὁρατός, vel θεατός, vel ὀπτός, ή, όν.

SPECTACULUM, i. Neut. *Spectacle, ce qu'on regarde.* ἡ θέα, ας. * τὸ θέαμα, ατος. *Lieu d'où l'on regarde, amphithéâtre.* τὸ θέατρον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Miſerabile Spectaculum. θέαμα ἐλεεινόν. ‖ Acerbum Spectaculum δεινὸν θέαμα. ‖ Spectaculi loco proponere hominum cædem. θέαμα ποιεῖσθαι φόνον ἀνθρώπων ‖ Spectaculum edere. θέαμα ἐπιδείκνυσθαι. ‖ Publicum Spectaculum edere. θέαν ἐπιτελεῖν δημοσίᾳ. ‖ O Spectaculum miſerum atque acerbum! ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἄλγιστον! ‖ Curſûs Spectacula capio. δρόμου δέχομαι ὄψιν.

SPECTAMEN, inis. Neut. *Regard.* ἡ ἐπίσκεψις, vel σκέψις, εως.

SPECTANDUS, a, um. part. *Qu'on doit regarder.* ἀποπτέος, τέα, τέον.

SPECTATE. adv. *A la vue de tout le monde.* περιβλέπτως.

SPECTATIO, onis. Fœm. *Spectacle.* τὸ θέαμα, ατος. *Regard.* ἡ ἐπίσκεψις, εως.

SPECTATIVUS, a, um. *Spéculatif.* θεωρητικός, κή, κόν.

SPECTATOR, oris. Maſc. *Spectateur, qui regarde, contemplateur.* ὁ θεατής, vel θεωρός, οῦ. * ὁ ἐπόπτης, ου.

SPECTATRIX, icis. Fœm. *Celle qui regarde.* ἡ ἐποπτική, ῆς. * ἡ θεάτρια, ας.

SPECTATUS, a, um. part. *Conſidéré & examiné.* περιεσκεμμένος, η, ον. * θεασθείς, θεῖσα, θέν. *Eprouvé.* δοκιμασθείς, εῖσα, έν. ‖ Virtus per tot labores Spectata, probata. ἡ ἀρετὴ ἐν τοσούτοις δοκιμασθεῖσα πόνοις. ‖ In maximis negotiis Spectatus. ἐν μεγίστοις πράγμασιν ἐξετασθείς. * ἐν πράξεσι μεγίσταις ἐξετασθείς. ‖ Spectatiſſimi Poëtæ. δοκιμώτατοι Ποιηταί. ‖ In eo Spectati. ἐπὶ τούτῳ, vel πρὸς τοῦτο εὐδόκιμοι.

SPECTO, as, avi, atum, are. *Conſidérer.* θεάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐθεασάμην. acc. *Regarder attentivement.* ἀφοράω, ῶ, P. ἀφεώρακα, F. ἀπόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc. * ἀποβλέπω, F. ψω, P. ἀποβέβλεφα. accuſ. *Eprouver ou eſtimer.* δοκιμάζω, F. άσω, P. δεδοκίμακα. acc. *Avoir égard* ὑπολογίζομαι, fut med. ίσομαι. Aor. 1. med. ὑπελογισάμην. acc. ‖ Spectare. *Avoir en vue, avoir pour but.* στοχάζεσθαι, άζομαι, futur. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐστοχασάμην. gen. *Tendre à.* τείνειν πρός. acc. *s'étendre juſques à.* ἀνήκειν εἰς. acc.

¶ PHR. ISOCR & DEM. Quanta calliditas in eo fuerit, Spectate. ὅση δεινότης ἦν ἐν τούτῳ θεάσασθε. ‖ Spectare aliquos certantes. θεᾶσθαί τινας ἀγωνιζομένους. ‖ Imaginem alicujus Spectare. τινὸς εἰκόνα θεᾶσθαι. ‖ Spectare aliquem, quid agat. θεᾶσθαί τινα, τί ποιεῖ. ‖ Alicujus vultum Spectare. εἰς πρόσωπόν τινος βλέπειν, vel ἀποβλέπειν. ‖ Aliquid Spectare. ἀποβλέπειν εἴς τι, vel πρός τι. ‖ Omnes Spectare. πρὸς πάντας, vel εἰς πάντας ἀποβλέπειν. V. ASPICIO. ‖ Pars Aſiæ quæ ad Orientem Spectat. τῆς Ἀσίας ἡ πρὸς τὰς ἀνατολάς. ‖ In Occidentem Spectat. πρὸς τὴν δύσιν τέτραπται. ‖ In meridiem Spectans. πρὸς τὴν μεσημβρίαν τετραμμένος, vel τρεπόμενος. ‖ Spectare aliquem. βλέπειν εἴς τινα. * πρός τινα ἀποβλέπειν. ‖ Sua commoda Spectare. τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα σκοπεῖν. ‖ Honores & divitias alicujus Spectare. εἰς τιμὰς καὶ πλούτους τινὸς ἀποβλέπειν. ‖ Huc Spectat noſtra oratio. εἰς τοῦτό που ὁ λόγος ἡμῶν συντείνει. ‖ Hæc ad veritatem Spectant. πρὸς ἀλήθειαν τείνει ταῦτα. ‖ Ducis facta magis ad te Spectant, quàm ad me. πρός σε τείνει τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα μᾶλλον

μᾶλλον ἢ πρὸς ἐμέ. || Quæ ad hunc ſcopum Spectant. τὰ πρὸς τὸν ὑποτιθέντα σκοπὸν συντείνοντα. || Unum, ad quod cætera Spectant. ἓν, εἰς ὃ πάντα γε συντείνει. || Aliquò Spectare. πρός τι συντείνειν. || Quæ ad potentiam Spectant. τὰ πρὸς δύναμιν φέροντα. || Nihil hoc ad nos Spectat. τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι. || Quod ad me Spectat. τὸ κατ' ἐμέ. || Quæ ad nos Spectant. τὰ πρὸς ἡμᾶς. || Quæ ad valetudinem Spectant. τὰ πρὸς ὑγίειαν. || Quæ ad victum Spectant. τὰ πρὸς τὸν βίον. * τὰ περὶ τὸν βίον. * τὰ κατὰ τὸν βίον. || Hoc ad me Spectat. προσήκει μοι τοῦτο. || Quorſum hæc Spectat oratio? πρός τί γε τείνει τοιοῦτος ὁ λόγος; * οἷον ἔχει σκοπὸν ὁ λόγος; || Hæc ad te Spectat oratio. ὅδε ὁ λόγος ἔχει πρός σε. || Quæ ad virtutem Spectant. τὰ εἰς ἀρετὴν ἀποβλέποντα, vel ἀνήκοντα. || Spectandi tui gratiâ venerunt. ἐπὶ τήν σου θεωρίαν ἧκον. || Res præſentes Spectant. παρόντων τῶν πραγμάτων θεαταὶ γίγνονται. || Si Spectetur illius factum. κατὰ τὸ ἐκείνου πρᾶγμα. || Si Spectetur multitudo civium, regio noſtra anguſtiſſima eſt. ἡμῶν ἡ χώρα πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν ἐλαχίστη οὖσα τυγχάνει. || Ex rebus rectè adminiſtratis Spectandi ſunt felices. ἐκ τοῦ καλῶς διοικεῖν χρὴ κρίνειν εὖ πράττοντας. || Vitam ex oratione Spectare. τὸν τοῦ βίου τρόπον ἐκ τοῦ λόγου κρίνειν vel πρὸς τὸν λόγον κρίνειν.

SPECTRUM, i. Neut. *Fantôme, viſion.* τὸ φάσμα, vel φάντασμα, ατος. * τὸ εἴδωλον, ου.

1. SPECULA, æ. Fœm. *Guérite, échauguette.* ἡ σκοπιά, ᾶς. * ἡ περιωπή, ῆς. || In Speculis eſſe, ex Speculâ proſpectare. σκοπιωρεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι, præt. paſſ. ἐσκοπιώρημαι. || Tanquam è Speculâ. ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς.

2. SPECULA, æ. Fœm. *Petite eſpérance.* τὸ ἐλπίδιον, ίου.

SPECULABUNDUS, a, um. part. *Epiant.* σκοπιωρούμενος, ένη, ενον.

SPECULAR, aris, *vel* SPECULARE, is. Neut. *Lunettes, ou verre à travers duquel on voit.* τὸ ἔσοπτρον, *vel* κάτοπτρον, ου.

SPECULARIS, & e, is. *De lunettes.* κατοπτρικὸς, κὴ, κόν. || Specularis lapis. ὁ διαφανὴς λίθος, (ου.)

SPECULARIUS, ii. Maſc. *Lunetier.* ὁ κατοπτροποιὸς, οῦ.

SPECULATIO, onis. Fœm. V. SPECULATUS.

SPECULATIVUS, a, um. *Spéculatif.* θεωρητικὸς, ή, όν.

SPECULATOR, oris. Maſc. *Eſpion, vedette.* ὁ διοπτὴρ, *vel* κατοπτὴρ, ῆρος. *Qui fait le guet.* ὁ σκοπιωρὸς, οῦ. *Qui regarde.* ὁ σκοπὸς, οῦ. *Contemplateur.* ὁ θεωρὸς, οῦ.

SPECULATORIUS, a, um. *Qui appartient, ou ſert à faire le guet.* κατασκοπικὸς, κὴ, κόν. *à contempler.* θεωρητικὸς, κὴ, κόν.

SPECULATRIX, icis. Fœm. *Celle qui épie & fait le guet.* ἡ κατάσκοπος, ου. *qui contemple.* ἡ θεωρὶς, ίδος.

SPECULATUS, ûs. Maſc. *L'action d'épier, d'être au guet.* ἡ κατασκοπὴ, ῆς. *Contemplation.* ἡ θεώρησις, εως.

SPECULOR, aris, atus ſum, ari. *Epier.* κατασκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. κατεσκόπηκα. acc. *Faire le guet.* σκοπιωρέομαι, οῦμαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσκοπιωρησάμην. acc. *Contempler.* θεωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθεώρηκα. acc. V. CONTEMPLOR.

SPECULUM, i. Neut. *Un miroir.* τὸ ἔσοπτρον, *vel* κάτοπτρον, ου.

SPECUS, ûs. Maſc. & Fœm. *vel* Specus, (in Nom. & acc.) Neut. SPELÆUM, i. Neut. & SPELUNCA, æ. Fœm. *Caverne.* τὸ ἄντρον, ου. * τὸ σπήλαιον, αίου.

SPERABILIS, & e, is. *Qu'on peut eſpérer.* ἐλπιστὸς, στὴ, στόν.

SPERATUS, a, um. *Eſpéré.* ἐλπισθεὶς, θεῖσα, θέν.

SPERNAX, acis, Omn. gen. *Qui mépriſe.* καταφρονητικὸς, κὴ, κόν. gen. *Qui néglige.* ὁ καὶ ἡ ὀλίγωρος, καὶ τὸ ον, ου. gen.

SPERNENDUS, a, um. *Qu'on doit mépriſer.* καταφρονητέος, τέα, τέον.

SPERNO, is, ſprevi, ſpretum, ere. *Mépriſer.* καταφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφρόνηκα. gen. *Ne faire point d'état.* ἐξουδενέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξουδένηκα. acc. *Négliger.* ὀλιγωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠλιγώρηκα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nullam ætatem Spernere. μηδεμίαν τῶν ἡλικιῶν ἀποδοκιμάζειν. || Orationes & artes Spernere. τοὺς λόγους καὶ τὰς τέχνας ἀποδοκιμάζειν. || Nihil Spernere. μηδὲν ἀθετεῖν. || Dominatum Spernere. τὴν δεσποτείαν ἀθετεῖν. || Alios Spernere. τοὺς ἄλλους ἀθετῆσαι. * ἄλλους ἐν καταφρονήσει ἔχειν. || Aliorum conſilium Spernere. τῆς τῶν ἄλλων βουλῆς καταφρονεῖν. || Ab aliis Sperni. ὑπὸ τῶν ἄλλων καταφρονεῖσθαι. || Omnia Spernit. πρὸς πάντα ὀλιγώρως ἔχει. vel πάντων ὀλιγώρως ἔχει. || Spernere aliquid, & parvi putare. ὑπερορᾶν τι, καὶ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι. || Spernere ac pro nihilo ducere. ὑπεριδεῖν καὶ περὶ μηδενὸς ποιεῖσθαι. || Spernere, ac nullo loco ducere. παρορᾶν καὶ ἐν οὐδενὸς μέρει τιθέναι, *ſeu* τίθεσθαι. || Spernitur, & nullo loco habetur. παρορᾶται, καὶ ἐν οὐδενός ἐστι μέρει. || Opes ac voluptatem Spernunt. πλούτου καὶ ἡδονῆς καταπτύουσι. || Amicos Spernere. ὑπεροπτικῶς ἔχειν πρὸς τοὺς φίλους. || Vulgi laudes Spernere. τοὺς παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνους διαπτύειν. || Hæc omninò Spernit. ταῦτα ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεται.

SPERO, as, avi, atum, are. *Eſpérer.* ἐλπίζω, F. ίσω, P. ἤλπικα. acc. *Attendre.* προσδοκάω, F. ήσω, P. προσδεδόκηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Spero me id perfecturum. ἐλπίζω ἀποτελέσειν ταῦτα. || Spero me hæc conſecuturum. ἐλπίζω τούτων τεύξεσθαι. (Vide τυγχάνω in Anom.) || Spero illum venturum eſſe. ἐλπίζω αὐτὸν προσελεύσεσθαι. (V. ἔρχομαι in An.) || Bona ex his laboribus Spero. ἀγαθὰ ἐκ τούτων πόνων ἐλπίζω. || Ea Sperare quæ aſſequi nequeas. ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζειν. || Eò quò nunquam Speraverat, adductus. εἰς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένος. || Contra omninò ac Sperabam, negotium ceſſit. τὸ πρᾶγμα εἰς τοὔμπαλιν τῆς ἐμῆς ἐλπίδος περιετράπη.

SPES, ſpei. Fœm. *Eſpérance, eſpoir.* ἡ ἐλπὶς, ίδος. || Magnam Spem habeo, fore ut perſuadeantur. πολλὰς ἐλπίδας ἔχω, τοῦ ἐκείνους μεταπείσεσθαι.

|| Bonam Spem habebant fore, ut brevi artem addiſcerem. χρηςὰς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ μαθήσομαι τὴν τέχνην. || Spem ſalutis habent. ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχουσι. || In te ſalutis Spem repoſitam habent. ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τῆς σωτηρίας. || Spem concipere. ἐλπίδα λαμβάνειν. || Spes eſt, fore ut incolumis evadat. ἐλπίς ἐστιν, αὐτὸν περιγενήσεσθαι. || Spes eſt, alterum priùs deficere, quàm ipſe obſidione cingatur. || ἐλπίς ἐστιν, ἕτερον ἀποστῆναι, πρὶν ἐκεῖνον πολιορκηθῆναι. || In Spe ſecuritatis ſunt. ἐλπίδα ἔχουσι τῆς ἀσφαλείας. || Hanc de te Spem habeo. ταύτην τὴν περὶ σοῦ ἔχων τυγχάνω ἐλπίδα. || In ſolâ victoriâ ſalutis Spem poſitam habent. ἐν μόνῳ τῷ νικᾷν ἔχουσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας. || Unam reliquam ſalutis Spem conſpiciebat. μίαν ἐλπίδα λοιπὸν καθεῖδε τῆς σωτηρίας. || Sed aliqua Spes adhuc ſalutis elucet. ἀλλά τις ἔτι σωτηρίας ἐλπὶς ὑποφαίνεται. || Quam ſibi Spem proponit? εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπει; || Immensâ Spe compleri. ἐλπίδος ἀμηχάνου πληροῦσθαι. * ἐλπίδων μεγίστων μεστοῦσθαι. || Spe plenus. ἐλπίδων μεστός. || In magnâ Spe fui. ἐν ἐλπίδι μεγάλῃ γέγονα. (V. γίνομαι in Anom.) || Aliâ atque aliâ Spe ſubinde pendere. ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων ἀναρτᾶσθαι. || Spes ſuas in Deo ſuſpenſas habere. εἰς Θεὸν τὰς ἑαυτοῦ ἐλπίδας ἀναρτᾶν. || In Spem meliorem erigere, adducere. ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας παράγειν. || Spe alios ſuſpendere. ταῖς ἐλπίσιν ἄλλους ἀναρτᾶν. * ἄλλους ἀπὸ τῶν ἐλπίδων ἀνακρεμάσαι. || Spem affert, fore ut ab iis non multùm ſuperetur. ἐλπίδας παρέχει, ὡς οὐ πολὺ ἀπολειψόμενος τούτων. || Spem lætam proponere. χρηστὴν ἐλπίδα ὑποτείνειν. || Spem illis victoriæ objicit. ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποτίθεται νίκης. || In Spem erigere. εὐέλπιδα ποιεῖν τινα. || Spem adimere, infringere. τὴν ἐλπίδα καταλύειν, *vel* ὑποτέμνειν. || Meliorem Spem abjicere. τὰς ἀμείνους ἐλπίδας ἀπογινώσκειν. || Extremas Spes abjicere. καταπροέσθαι τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας. || Spem omnem meliorem projicere. πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίπτειν ἐλπίδα. || Spem præcidere. ἐλπίδα ἀποκόπτειν. || Quòd hæc fiant, vix ullâ in Spe habeo. ταῦτα γενέσθαι ἄν, οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω. || Bonam Spem abjicere. ἀποβάλλειν τὸ εὔελπι. || Magnam Spem & expectationem ſui movere. πολλὴν ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν παρέχειν ἑαυτοῦ. || Magnam nobis Spem ſui fecit. πολλὴν ἡμῖν προσδοκίαν ἑαυτοῦ ἐνεποίησε. || Spem hominum vicit. κρείττων διεφάνη τῆς ἐλπίδος. || Spe meâ præſtantior futurus es. τῆς ἐμῆς ἐλπίδος κρείττων γενήσῃ. || Spem meam factis ſuperare. τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικᾷν τοῖς ἔργοις. || || Hoc præter Spem accidit. παρ' ἐλπίδα συνέβη τοῦτο. || Non accidit mihi præter Spem, quod accidit. οὐκ ἀνέλπιστόν μοι γέγονε τὸ γεγονὸς τοῦτο (V. γίνομαι in Anom.) || Hæc præter Spem acciderunt. ἀπροσδόκητα συνέβη ταῦτα. || Præter Spem ſervari. ἀπροσδοκήτως σώζεσθαι. || Ex improviſo & præter Spem. ἐξ ἀπροσδοκήτου καὶ παρ' ἐλπίδας. || Spe major. τῆς ἐλπίδος μείζων. || Celeriùs Spe. θᾶττον ἐλπίδος. || Spe falli. ἀποτυχεῖν, *vel* διαμαρτεῖν τῆς ἐλπίδος. || Spe labi. σφάλλεσθαι, *ſeu* ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐλπίδος. || Spe multùm lapſus eſt. πλεῖστον ἐσφάλη τῆς ἐλπίδος. || Spes aliorum fallere. τὰς τῶν ἄλλων ἐλπίδας σφάλλειν, *vel* ψεύδειν. || Spe alios fallere. ἄλλους τῆς ἐλπίδος ψεύδειν. || Omni Spe fruſtror. διαμαρτάνω ἁπασῶν τῶν ἐλπίδων. || Spe meâ excidi. τῆς ἐλπίδος διήμαρτον. (V. ἁμαρτάνω in Anom.) || Fefellit me Spes, quam de te conceperam. διήμαρτον τῆς δόξης, *ſeu* ἐλπίδος, ἣν ἔχων περὶ σοῦ ἐτύγχανον. || Spe meâ fruſtror. διαμαρτάνω ὧν ἤλπισα. || Spe omnes fruſtrati ſunt. ἐλπίδος ἅπαντες ἐψεύσθησαν. || Spe ſuâ fruſtrati. διαψευσθέντες τῶν ἐλπίδων. || Spe & expectatione fruſtratus. διαμαρτὼν τῆς ἐλπίδος καὶ προσδοκίας. || Spes eorum minimè fefellit. τῶν ἐλπίδων αὐτοὺς οὐ διεψεύσατο. || Hominum Spei reſpondere. ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐλπίσιν ἐξισοῦσθαι. * κατὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδα ποιεῖν. || Aliorum Spei minimè reſpondere. τὰς τῶν ἄλλων ἐλπίδας καταισχύνειν. || Spei de ſe conceptæ probro non fuit. οὐ κατῄσχυνε τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας. || Spes humanæ ſæpè fruſtrantur. αἱ ἐλπίδες ἀνθρώπιναι διαπίπτουσι πολλάκις. || Inani Spe nos inflas. κεναῖς ἡμᾶς φυσᾷς ταῖς ἐλπίσι.

SPHÆRA, æ. Fœm. *Une ſphere, ou globe, ou toute autre choſe ronde & maſſive.* ἡ σφαῖρα, ας.

SPHÆRALIS, & e, is. *vel* SPHÆRICUS, a, um. *Sphérique, rond comme un globe.* σφαιρικὸς, κὴ, κόν.

SPHÆRISTERIUM, ii. Neut. *Un jeu de paûme.* τὸ σφαιριστήριον, ίου.

SPHÆROMACHIA, æ. Fœm. *Le jeu & exercice de la paûme.* ἡ σφαιρομαχία, ας.

SPHÆRULA, æ. Fœm. *Petit globe.* τὸ σφαιρίδιον, ίου.

SPHINX, ingis. Fœm. *Un ſphinx, animal monſtrueux.* ἡ σφίγξ, ιγγός.

SPICA, æ. Fœm. *Epi de blé.* ὁ στάχυς, *vel* ἄσταχυς, υος. *Gouſſes d'ail.* αἱ ἄγλιθες, ων.

SPICATUS, a, um. *Qui a des épis.* σταχυωτὸς, τὴ, τόν. * ὁ καὶ ἡ σταχυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui reſſemble à des épis.* ὁ καὶ ἡ σταχυοειδὴς, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SPICEUS, a, um. *D'épis, fait d'épis.* σταχυηρὸς, ρὰ, ρόν. * σταχύινος, νη, νον.

SPICIFER, (eri) a, um. *Qui porte des épis.* ὁ καὶ ἡ σταχυοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SPICILEGIUM, ii. Neut. *Glanage, ou les épis qu'on amaſſe après les moiſſonneurs.* ἡ σταχυολογία, ας.

SPICIO, is. V. SPECTO, as.

SPICO, as, are. *Produire des épis.* σταχυοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσταχυοφόρηκα. || Spicari. *Se former en épi.* σταχυόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐσταχύωμαι.

SPICULATOR, oris. Maſc. *Archer de la garde.* ὁ δορυφόρος, ου. *Soldat portant un javelot.* ὁ ξυσοφόρος, ου.

SPICULO, as, avi, atum, are. *Faire aigu ou en pointe.* ἀκονάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκόνηκα. acc. * θήγω, F. ξω, P. τέθηχα. acc.

SPICULUM, i. Neut. *Le fer d'une lance ou d'une fléche.* τὸ ξυστὸν, οῦ. * ἡ λόγχη, ης. *Un javelot.* τὸ ἀκόντιον, ίου. *La pointe d'un ferrement.* ἡ ἀκωκὴ, ῆς. *Le piquant, ou aiguillon.* τὸ κέντρον, ου.

SPICUS, i. Maſc. & SPICUM, i. Neut. V. SPICA.

SPINA, æ. Fœm. *Epine.* ἡ ἄκανθα, ης. *Epines des hériſſons.* αἱ ἄκανθαι, ῶν. || Spina dorſi. ἡ ῥάχις,

εως. * ἡ τῦ νώτυ ἄκανθα. || Spinæ, arum. *Epines, difficultés.* αἱ ἄκανθαι, ῶν. * αἱ δυσχέρειαι, ῶν.

SPINALIS, & e, is. *Qui appartient à l'épine du dos.* ὁ, ἡ, τὸ ῥάχεως.

SPINETUM, i. Neut. *Un lieu planté d'épines.* ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

SPINEUS, a, um. *Fait d'épines.* ἀκάνθινος, νη, νον.

SPINIFER, (eri) a, um. *Portant épines, qui porte des épines.* ὁ καὶ ἡ ἀκανθοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SPINOSUS, a, um. *Epineux, plein d'épines.* ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SPINTER, eris. Neut. *Un braſſelet.* τὸ περίχειρον, ου. * ὁ βραχιστὴρ, ῆρος. *Une boucle ou agrafe.* ὁ κρίκος, ου.

SPINTURNIX, icis. Fœm. *Un oiſeau qui emporte du feu d'où il en trouve.* ἡ πυραλὶς, ίδος.

SPINUS, i. Fœm. *Prunier ſauvage, arbre.* ἡ ἀγρία προύνη, (ης.)

SPIONIA, æ. Fœm. *Une eſpéce de vigne.* ἡ σπιωνία ἄμπελος.

SPIRA, æ. Fœm. *Pli ou repli en rond.* ἡ σπεῖρα, ας.

SPIRABILIS, & e, is. *Que l'on reſpire.* ὁ καὶ ἡ ἔμπνευστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui ſert à reſpirer.* ἀναπνευστικὸς, κὴ, κόν. *Qui fait reſpirer.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, καὶ τὸ ον, ου.

SPIRACULUM, i, & SPIRAMEN, inis; & SPIRAMENTUM, i. Neut. *Reſpiration.* ἡ διαπνοὴ, ῆς. *Soupirail.* τὸ φυσητήριον, ίου. * ὁ φυσητὴρ, ῆρος. *Trou par où ſort l'air ou la fumée.* ὁ πόρος, ου. || Spiramina narium. οἱ ῥώθωνες, ων.

SPIRITALIS, *vel* SPIRITUALIS, & e, is. *Qui appartient ou ſert à la reſpiration.* διαπνευστικὸς, κὴ, κόν. *Spirituel.* πνευματικὸς, κὴ, κόν.

SPIRITUS, ûs. Maſc. *Eſprit.* τὸ πνεῦμα, ατος. *Haleine.* ἡ πνοὴ, *vel* ἀναπνοὴ, ῆς. *Vent.* ὁ ἄνεμος, ου. *Ame.* ἡ ψυχὴ, ῆς. || Uno Spiritu. ἀπνευστί. || Spiritus, uum. plur. *Bonne opinion de ſoi-même.* τὸ φρόνημα, ατος. * τὸ παράστημα, ατος. *Fierté, orgueil.* ἡ μεγαλαυχία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Spiritus anguſtior, imbecillior. πνεῦμα ἀτονώτερον. || Spiritus Demoſthenis anguſtior erat. ὁ Δημοσθένης τὸ πνεῦμα ἀτονώτερος ἦν. || Multos verſus uno Spiritu pronunciare. πολλοὺς στίχους ἅμα τῷ πνεύματι πυκνουμένῳ προφέρεσθαι. || Spiritum ducere. ἀναπνεῖν. * ἀναψύχειν. * ἀναπνοὴν ποιεῖσθαι. * τὸ πνεῦμα ἕλκειν. || Spiritum continere. τὸ πνεῦμα κατέχειν. || Uſque ad ultimum Spiritum. εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν. || Spiritum reddere. ἀποψύχειν. || Dum Spiritus manebit. μέχρις ἂν τὸ πνεῦμα μένῃ. || Altos Spiritus concipere. μέγα φρόνημα παραλαμβάνειν. || Spiritus altos gerere. μέγα φρονεῖν. || Altos Spiritus afferre. φρόνημα παρέχειν.

SPIRO, as, avi, atum, are. *Reſpirer.* ἀναπνέω, F. εύσω, P. πέπνευκα. (V. πνέω in Anom.) *Souffler.* φυσάω, F. ήσω, P. πεφύσηκα.

SPISSAMENTUM, i. Neut. *Ce qui ſert pour épaiſſir.* τὸ πύκνωμα, ατος.

SPISSATUS, a, um. part. *Epaiſſi.* πυκνωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SPISSE. adv. *Epais, adv.* πυκνῶς. *Difficilement, avec peine.* χαλεπῶς.

SPISSESCO, is, ere. *S'épaiſſir.* πυκνόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. πεπύκνωμαι.

SPISSIGRADUS, a, um. *Qui marche lentement.* ὁ καὶ ἡ βραδυπόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SPISSIOR, & ius, oris. comp. *Plus épais.* πυκνότερος, έρα, ερον.

SPISSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-épais.* πυκνότατος, άτη, ατον.

SPISSITAS, atis. & SPISSITUDO, inis. Fœm. *Epaiſſeur.* ἡ πυκνότης, ητος. *Epaiſſiſſement.* ἡ πύκνωσις, εως.

SPISSO, as, avi, atum, are. *Epaiſſir.* πυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπύκνωκα. acc. *Reſſerrer.* πήγνυμι, F. πήξω, P. πέπηχα. (V. πήγνυμι in Anom.) acc.

SPISSUS, a, um. *Epais, maſſif,* πυκνὸς, ὴ, όν. *Epais, qui eſt près à près.* δασὺς, σεῖα, σύ. * συχνὸς, ὴ, όν.

SPITHAMÆUS, a, um. *D'une paume, de demi-pied.* σπιθαμαῖος, *vel* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον.

SPLEN, enis. Maſc. *La rate.* ὁ σπλὴν, ηνός.

SPLENDEO, es, *vel* SPLENDESCO, is, ndui, ere. *Etre reſplendiſſant, reluire.* ἐκλάμπω, F. ψω, P. ἐκλέλαμφα. * ἀποστίλβω, F. ψω, P. ἀπέστιλφα.

SPLENDIDE. adv. *Magnifiquement.* λαμπρῶς, *Glorieuſement.* ἐνδόξως. *Clairement.* περιφανῶς.

SPLENDIDIOR, & ius, oris compar. *Plus éclatant.* λαμπρότερος, έρα, ερον.

SPLENDIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-éclatant.* λαμπρότατος, άτη, ατον.

SPLENDIDUS, a, um. *Clair, reluiſant, éclatant.* λαμπρὸς, ρὰ, ρόν. * στιλπνὸς, νὴ, νόν. *Illuſtre.* ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος, *vel* ἔνδοξος, καὶ τὸ ον, ου. *Splendide, magnifique.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * λαμπρὸς, ρὰ, ρόν.

SPLENDOR, oris. Maſc. *Splendeur, éclat.* ἡ λαμπρότης, *vel* στιλπνότης, ητος. *Lueur.* τὸ σέλας, ατος. *Clarté, tranſparence.* ἡ διαφάνεια, ας. *Gloire, honneur.* ἡ εὐδοξία, ας. *Magnificence.* ἡ μεγαλοπρέπεια, ας. || Verborum Splendor. ἡ καλλιέπεια, ας.

SPLENETICUS, a, um. *Qui a le mal de rate.* σπληνικὸς, κὴ, κόν.

SPLENIATUS, a, um. *Qui a une emplâtre.* σπληνιωτὸς, τὴ, τόν.

SPLENIUM, ii. Neut. *Une emplâtre qu'on applique ſur une plaie.* τὸ σπλήνιον, ίου.

SPOLIARIUM, ii. Neut. *Le lieu où l'on eſt dépouillé & pillé.* τὸ ἀποδυτήριον, ίου.

SPOLIATIO, onis. Fœm. *Pillerie, volerie.* ἡ λεηλασία, ας. *Dépouillement.* ἡ σκύλευσις, εως. * τὸ σκύλευμα, ατος. || Fanorum Spoliatio. ἡ ἱεροσυλία, ας.

SPOLIATOR, oris. Maſc. *Celui qui pille.* ὁ σκυλευτὴρ, ῆρος. * ὁ σκυλευτὴς, οῦ. * ὁ συλητὴς, οῦ. *Voleur.* ὁ λῃστὴς, οῦ. *Celui qui dépouille, ou prive de.* ἡ ἀποστερητὴς, οῦ. gen.

SPOLIATRIX, icis. Fœm. *Femme qui pille, ou vole.* ἡ σκυλεύτρια, ας. * ἡ σκυλήτρια, ας.

SPOLIATUS, a, um. *Pillé.* σκυλευθεὶς, *vel* συληθεὶς, θεῖσα, θέν. acc. rei. *A qui on a ôté.* ἀφῃρημένος, ένη, ένον. *Volé.* λῃστευθεὶς, θεῖσα, θέν. acc. rei.

SPOLIO, as, avi, atum, are. *Piller.* σκυλεύω, F. εύσω, P. ἐσκύλευκα. acc. rei. gen. *vel* acc. perſ. * συλάω, ῶ, F. ήσω, P. σεσύληκα. acc. rei. gen. *vel* acc. perſ. *Dépouiller.* ἀποδύομαι, futur. med. ύσομαι acc. unius. *Voler.* ληλατέω, ῶ, F. ήσω, P. λεληλάτηκα. acc. * ληΐζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐληισάμην. acc. || Spoliare fana. ἱεροσυλεῖν, έω, F. ήσω, P. ἱεροσύληκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patriam Spoliare. τὴν πατρίδα συλᾶν. || Deorum Templa Spoliare. τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν συλᾶν. || Plurimis rebus homines Spoliare. πλεῖστα τοὺς ἀνθρώπους συλᾶν. || Mortuos Spoliare. τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύειν. || Nullum civium tunicâ Spoliarunt. τοὺς χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν. || Patrem dono Spoliat. τῷ πατρὶ ληΐζεται δῶρον. || Omnibus bonis Spoliari. ἀποστερεῖσθαι ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. || Bonis alios Spoliare. ἀποστερεῖν ἄλλους τῶν ἀγαθῶν. V. PRIVARE.

SPOLIUM, ii. Neut. *Dépouille, pillage.* ἡ σύλη, ης. * τὸ σκῦλον, *vel* λάφυρον, ου. *Dépouille, peau de ſerpens, &c.* ἡ λεβηρὶς, ίδος. || Spolium leonis. ἡ λεοντῆ, ῆς.

SPONDA, æ. Fœm. *Bois de lit.* ἡ κλίνη, ης. *Le bord d'un lit.* τὸ τῆς κλίνης πλευρὸν, οῦ.

SPONDEO, es, ſpopondi, ſponſum, ere. *Promettre, répondre pour.* ἐγγυάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐγγύηκα, *vel* ἐγγυάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐγγυησάμην. V. PROMITTO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Spondere alicui filiam. ἐγγυᾶν τινι τὴν παῖδα. || Spondeo, me venturum. ἐγγυῶ ἥξειν. || Spondet, te in caſtris manſurum. ἐγγυᾶταί σε μενεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

SPONDYLIS, is. Fœm. *Une ſorte de ſerpent.* ἡ σπονδύλη, ης.

SPONDYLION, *vel* SPONDYLIUM, ii. Neut. *Une herbe ſemblable au panet.* τὸ σπονδύλιον, ίου.

SPONDYLUS, i. Maſc. *Le nœud de l'échine : C'eſt auſſi un peſon à filer : C'eſt encore une ſorte d'huître, ou bien le durillon ou la chair des huîtres.* ὁ σπόνδυλος, ου.

SPONGIA, æ. Fœm. *Eponge.* ὁ σπόγγος, ου. * ἡ σπογγιὰ, ᾶς.

SPONGIATOR, oris. Maſc. *Celui qui prend les éponges.* ὁ σπογγοθήρας, ου.

SPONGIO, as, are, *Nétoyer avec une éponge.* ἀποσπογγίζω, F. ίσω, P. ἀπεσπόγγικα. acc.

SPONGIOLA, æ. Fœm. *Une petite éponge.* τὸ σπογγίον, ίου. *Petite racine des aſperges.* ὁ κόνδυλος, ου. * τὸ κονδύλιον, ίου. *Une petite touſe qui croît ſur les arbres.* ἡ κάχρυς, υος.

SPONGIOSUS, a, um. *Reſſemblant à une éponge.* ὁ καὶ ἡ σπογγώδης, *vel* σπογγιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Ayant beaucoup de petits trous.* ὁ καὶ ἡ πολύτρητος, καὶ τὸ ον, ου.

SPONSA, æ. Fœm. *Epouſe, accordée, fiancée.* ἡ νύμφη, ης. * ἡ μνηστὴ, ῆς.

SPONSALIA, orum. Neut. plur. *Fiançailles.* ἡ μνηστεία, ας. * τὰ νυμφικὰ, ῶν. * τὰ νύμφια, ίων.

SPONSALIS, & e, is. *Appartenant à des promeſſes.* ἐγγυητικὸς, κὴ, κόν.

SPONSIO, onis. Fœm. *Promeſſe.* ἡ ἐγγυὴ, ῆς. * ἡ ἐγγύησις, εως. *Promeſſe de mariage.* ἡ μνήστευσις, εως. V. SPONDEO.

SPONSO, as, avi, atum, are. *Promettre.* ἐγγυάω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγγύηκα. acc. uni. dat. alt. *Accorder & fiancer.* μνηστεύω, F. εύσω, P. μεμνήστευκα. acc.

SPONSOR, oris. Maſc. *Qui promet.* ὁ ἐγγυητὴς, οῦ. * ὁ ἔγγυος, ου. || Pro pecuniâ Sponſor mihi factus eſt. ἐγγυητὴς καθέστη χρημάτων ἐμοί, *vel* ἐγγυητὴς ἐγένετο. || Sponſorem alicui exhibere. ἐγγυητήν τινι παρέχειν. || Accipere Sponſores pro pecuniâ. δέχεσθαι ἐγγυητὰς τῶν χρημάτων. || Sponſor ejus factus eſt. ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἐγένετο. || Sponſorem ab aliquo accipere. ἐγγυητὴν παρά τινος λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Sponſorem alicui dare. ἐγγυητὴν τινι καθιστάναι.

SPONSUM, i. Neut. V. SPONSIO.

SPONSUS, a, um. *Promis.* ἐγγυηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Accordé & fiancé.* μνηστευθεὶς, θεῖσα, θέν.

SPONSUS, i. Maſc. *Epoux, accordé, fiancé.* ὁ νύμφιος, ου. * ὁ μνηστὴρ, ῆρος.

SPONSUS, ûs. Maſc. V. SPONSIO.

SPONTALIS, & e, is. SPONTANEUS, a, um. *Volontaire.* ἑκούσιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ αὐθαίρετος, τὸ ον.

SPONTE. ablat. ſine Nominativo. *De bon gré.* αὐτομάτως. *Volontairement.* ἑκουσίως. * ἑκόντι. || Suâ Sponte. ἀφ' ἑαυτοῦ. * δι' αὐτόν. (pro Maſc.)

¶ PHR. ISOCR & DEM. Damnum Sponte attractum. ζημία αὐθαίρετος. || Auxilium quod Sponte fertur. ἑκούσιος συμμαχία. || Hoc ſuâ Sponte dedit. τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ ἔδωκεν. * τοῦτο ἐθελουσίως ἔδωκεν. || Sponte perpetratum facinus. ἑκούσιον ἀδίκημα. || Sponte id aggreditur. αὐτομάτως, *vel* αὐτόματι τοῦτο ἐπιχειρεῖ. || Ultrò ac meâ Sponte ad pactiones faciendas veni. αὐτοκελεύστῳ καὶ ἑκουσίῳ γνώμῃ πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι, (V. ἱκνέομαι in Anom.)

SPONTIS. genit. ſine Nominativo. *Qui vient de ſoi, non violenté ni contraint.* ὁ καὶ ἡ αὐτόματος, καὶ τὸ ον, ου. || Qui, quæ, quod eſt ſuæ Spontis. ὁ καὶ ἡ αὐτεξούσιος, καὶ τὸ ον, ου.

SPORTA, æ. Fœm. *Un panier.* ὁ φορμὸς, οῦ. *Une corbeille.* ἡ σπυρὶς, ίδος. * ἡ κίστη, ης.

SPORTELLA, & SPORTULA, æ. Fœm. *Petit panier ou petite corbeille.* τὸ σπυρίδιον, *vel* φορμίον, ίου. *Préſent & don qu'on faiſoit à ceux qui faiſoient la cour.* τὸ ἐν σπυριδίοις φορούμενον δῶρον.

SPRETOR, oris. Maſc. *Qui mépriſe.* ὁ καταφρονητὴς, οῦ. * ὁ ὀλίγωρος, ου.

SPRETUS, a, um. part. *Mépriſé.* καταφρονηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Négligé.* ὀλιγωρηθεὶς, θεῖσα, θέν. Vide SPERNO.

SPUMA, æ. Fœm. *Ecume.* ὁ ἀφρὸς, οῦ. || Spuma nitri. *Ecume de nître.* τὸ ἀφρόνιτρον, ου. || Spuma argenti. *L'écume qu'on trouve dans les mines d'argent.* ἡ ἀργυρῖτις, ιδος.

SPUMATUS, a, um. *Couvert ou plein d'écume.* ἠφρισμένος, η, ον.

SPUMATUS, ûs. Maſc. *L'action de jetter de l'écume.* ὁ ἀφρισμὸς, οῦ. * ἡ ἄφρισις, εως. *Ecume.* ὁ ἀφρὸς, οῦ.

SPUMESCO, is, ere. *Ecumer, ou ſe changer en écume.* ἀφριάω, ῶ, F. άσω, P. ἠφρίακα. * ἀφρίζω, F. ίσω, P. ἤφρικα.

SPUMEUS, a, um. *D'écume.* ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant à de l'écume.* ὁ καὶ ἡ ἀφρωειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

SPUMIFER, & SPUMIGER, (eri) a, um. *Qui porte de l'écume.* ὁ καὶ ἡ ἀφροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

SPUMO, as, avi, atum, are, *Ecumer, jetter de l'écume.* ἀφρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ἤφρικα.

SPUMOSUS, a, um. *Ecumeux.* ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SPUO, is, ſpui, ſputum, ere. *Cracher.* πτύω, F. ύσω, P. ἔπτυκα. * ἀποπτύω, F. ύσω, P. ἀπέπτυκα.

SPURCE. adv. *Salement.* ἀκαθάρτως. *Vilainement.* αἰσχρῶς.

SPURCIDICUS, a, um. *Qui dit des paroles vilaines.* ὁ καὶ ἡ αἰσχρολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

SPURCIFICUS, a, um. *Qui fait des choſes ſales & vilaines.* ὁ καὶ ἡ αἰσχρουργός, καὶ τὸ όν, οῦ.

SPURCITIA, æ. & SPURCITIES, iei. Fœm. *Ordure, ſaleté.* ἡ ῥυπαρία, ίας. * τὸ ῥύπος, εος, ους.

SPURCO, as, avi, atum, are. *Salir, tacher.* ῥυπαίνω, F. ανῶ, P. ἐρρύπαγκα. acc. * σπιλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐσπίλωκα. acc. *Souiller.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc.

SPURCUS, a, um. *Sale.* ῥυπαρός, ρά, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, τὸ ον, ου. *Vilain.* αἰσχρός, ρά, ρόν.

SPURIUS, a, um. *Bâtard.* νόθος, θη, θον. *Non vrai ni légitime.* ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον.

SPUTATOR, oris. Maſc. *Cracheur.* ὁ πτυστής, οῦ.

SPUTO, as, are. *Cracher ſouvent.* πολλάκις πτύω, F. ύσω, P. ἔπτυκα.

SPUTUM, i. Neut. *Crachat.* τὸ πτύσμα, ατος. * τὸ πτύελον, *vel* πτύαλον, ου. *Crachement.* τὸ πτύσμα, ατος.

SQUALEO, es, lui, ere *Etre ſale & plein de craſſe.* ῥυπάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρρύπηκα. * ῥυπόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐρρύπωκα. * αὐχμέω, ῶ, F. ήσω, P. ηὔχμηκα.

SQUALIDE. adv. *Mal-proprement.* αὐχμηρῶς. *Salement.* ῥυπαρῶς.

SQUALIDUS, a, um. *Mal-propre.* αὐχμηρός, ρά, ρόν. *Sale & plein de craſſe.* ῥυπαρός, ρά, ρόν.

SQUALOR, oris. Maſc. *Craſſe, ordure.* ὁ αὐχμός, οῦ. * ὁ ῥύπος, ου. * ἡ ῥυπαρία, ίας.

SQUALUS, i. Maſc. V. SQUATINA.

SQUAMA. æ. Fœm. *Ecaille.* ἡ λεπίς, ίδος. * τὸ λέπος, εος, ους. *Ecaille de Serpent.* ἡ φολίς, ίδος.

SQUAMATIM. adv. *En façon d'écailles.* λεπιδοειδῶς.

SQUAMEUS, a, um. *Qui a des écailles.* ἡ λεπιδωτός, τή, τόν. *Parlant des ſerpens.* φολιδωτός, ή, όν.

SQUAMIGER, (eri) a, um. *Qui porte des écailles.* ὁ καὶ ἡ λεπιδοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. *Parlant des ſerpens.* ὁ καὶ ἡ φολιδοφόρος, τὸ ον, ου.

SQUAMOSUS, a, um. *Plein d'écailles.* ὁ καὶ ἡ λεπιδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Parlant des ſerpens.* ὁ καὶ ἡ φολιδώδης, τὸ ες, εος, ους.

SQUATINA, æ. Fœm *Ange, poiſſon de mer.* ἡ ῥίνη, ης.

SQUILLA, æ. Fœm. V. SCILLA.

STABILIMEN, inis, & STABILIMENTUM, i. Neut. *Affermiſſement, appui.* τὸ βεβαίωμα, *vel* στερέωμα, *vel* ἀσφάλισμα, ατος.

STABILIO, is, ivi, itum, ire. *Affermir, établir.* βεβαιόω, ῶ, F. ώσω, P. βεβαίωκα. acc. * ἀσφαλίζομαι, fut. med. ίσομαι, Aor. 1. med. ἠσφαλισάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Imperium Stabilire. τὴν ἀρχὴν βεβαιῶσαι. || Pacem juramentis Stabilire. τὴν εἰρήνην ὅρκοις βεβαιῶσαι, *vel* βεβαίαν ποιεῖν.

STABILIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſtable.* σταθερώτερος, έρα, ερον.

STABILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort ſtable.* σταθερώτατος, άτη, ατον.

STABILIS, & e, is. *Ferme & ſtable.* ὁ καὶ ἡ εὐσταθής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * σταθερός, ρά, ρόν. *Immuable.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάστατος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil Stabile eſt in rebus humanis. μηδὲν ἐστὶ τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον. || Stabile bonum. εὐσταθὲς ἀγαθόν. || Id ſtabile eſt. βεβαίως, *ſeu* εὐσταθῶς διάκειται τοῦτο. * βεβαίως ἔχει τοῦτο.

STABILITAS, atis. Fœm. *Fermeté.* ἡ βεβαιότης, *vel* σταθερότης, ητος. * τὸ σταθερόν, οῦ.

STABULARIUS, ii. Maſc. *Hôte.* ὁ πανδοχεύς, έως. *Valet d'étable.* ὁ ἐπαύλει προεστώς, ῶτος. * ὁ σηκοκόρος, ου.

STABULATIO, onis. Fœm. *Demeure dans l'étable.* ἡ ἐπαύλισις, εως. *Demeure en l'hotellerie.* ἡ ἐπιστάθμευσις, εως.

STABULO, as, avi, atum, are. *Mettre à l'étable.* σηκάζω, F. άσω, P. σεσήκακα. acc. *Loger quelqu'un.* ἐπαυλίζω, F. ίσω, P. ἐπηύλικα. acc.

STABULOR, aris. dep. *vel* Stabulo, as. Neut. *Etre dans l'étable.* σηκάζομαι. F. 1. σηκασθήσομαι. Aor. 1. ἐσηκάσθην. *Etre dans ſon gîte, parlant des bêtes ſauvages,* αὐλίζομαι, fut. 1. αὐλισθήσομαι, Aor. 1. ηὐλίσθην.

STABULUM, i. Neut. *Etable.* ἡ ἔπαυλις, εως. * ὁ σηκός, οῦ. *Hôtellerie.* ὁ σταθμός, οῦ.

STACTE, es. Fœm. *Liqueur de myrrhe.* ἡ στακτή, ῆς.

STADIODROMUS, i. Maſc. *Celui qui combat, ou s'exerce à la courſe.* ὁ σταδιόδρομος, ου. *Le lieu où l'on s'exerce.* ὁ σταδιοδρόμος, ου.

STADIUM, ii. Neut. *Un ſtade, l'eſpace de cent vingt-cinq pas.* ὁ στάδιος, ίου. * τὸ στάδιον, ίου.

STAGNATUS, a, um. *Marécageux.* λιμνασθείς, θεῖσα, θέν.

STAGNO, as, avi, atum, are. *Couvrir la campagne de ſes eaux, parlant d'un lac ou étang.* λιμνάζω, F. άσω, P. λελίμνακα. *Se déborder.* ἐπικλύζω, F. ύσω, P. ἐπικέκλυκα. *Etre couvert d'eau, parlant d'une campagne.* λιμνόομαι, οῦμαι. P. λελίμνωμαι.

STAGNUM, i. Neut. *Etang.* ἡ λίμνη, ης.

STAMEN, inis. Neut. *Fil à filer.* τὸ νῆμα, ατος. *Filet d'une étoffe.* ὁ στήμων, ονος.

STAMINEUS, a, um. *De fil.* στημόνιος, ία, ιον.

STANNEUS, a, um. *D'étain.* κασσιτέρινος, η, ον.

STANNUM, i. Neut. *Etain.* ὁ κασσίτερος, ου.

STAPHIS, idis. Fœm. *L'herbe aux poux, herbe.* ἡ σταφὶς, ίδος.

STATARIUS, a, um. *Qui demeure en place.* ὁ καὶ ἡ στάσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * ἑδραῖος, α, ον.

STATER, eris. Maſc. *Sorte de monnoie valant quatorze ſols tournois.* ὁ στατὴρ, ῆρος.

STATERA, æ. Fœm. *Balance ou trébuchet.* ὁ σταθμὸς, *vel* ζυγὸς, οῦ. *Balance qui n'a qu'un baſſin.* τὸ ἡμιζύγιον, ίου.

STATICULUM, i. Neut. *Un petit chariot branlant.* τὸ ὀχημάτιον, ίου.

STATIM, adv. *Conſtamment, fermement.* βεβαίως, * στασίμως. *Sans bouger.* ἑδραίως. *Incontinent.* εὐθὺς, * αὐτίκα, * ταχέως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Statim à puero. εὐθὺς ἐκ παίδων. || Statim id fecit. παραχρῆμα τοῦτο ἔπραξε. || Statim atque acceſſit. ὡς προσῆλθε τάχιστα. V. SIMUL.

STATIO, onis. Fœm. *Station, lieu propre à s'arrêter.* ἡ στάσις, εως. *Aſſiette; l'action de s'arrêter, de guetter.* ἡ ἐφέδρευσις, εως. * ἡ ἐφεδρεία, ας. *La garde.* ἡ φυλακὴ, ῆς. * ἡ φρουρὰ, ᾶς. || Stationem agere. *Faire le guet.* ἐφεδρεύειν, F. εύσω, P. ἐφήδρευκα. *Etre en garde.* φρουρεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφρούρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De præſidio & Statione vitæ decedere. ἐκ τῆς φρουρᾶς ἀναχωρεῖν καὶ τῆς περὶ τὸ ζῆν φυλακῆς. || Stationem deſerere. λείπειν τὴν τάξιν. || In Statione manere. ἐν τῇ τάξει μένειν.

STATIONALIS, & e, is. V. STATARIUS.

STATIONARIUS, a, um. *Qui eſt en garniſon, en garde, ou de guet.* φρουρὸς, ρὰ, ρόν. *Garde d'une bonne place.* ὁ καὶ ἡ φύλαξ, ακος.

STATIVA, orum. Neut. plur. *Un camp.* τὸ στρατόπεδον, ου. * ὁ σταθμὸς, οῦ. *Lieu où on fait le guet.* τὰ φρούρια, ίων.

STATIVUS, a, um. V. STATARIUS. Stativa caſtra. *Un camp aſſis pour un temps.* τὸ στρατόπεδον, ου.

STATOR, oris. Maſc. *Officier qui ſe tient auprès des Magiſtrats.* ὁ παραστάτης, ου. *Sergent ou Huiſſier, qui fait venir.* ὁ κλητὴρ, ῆρος. || Stator Jupiter. ὁ ἐπιστάσιος Ζεύς.

STATUA, æ. Fœm. *Statue, Image.* τὸ ἵδρυμα, *vel* ἄγαλμα, ατος. * ὁ ἀνδριὰς, άντος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Statuam alicui ſtatuere. ἵδρυμά τινι ἱδρύειν. || Statuam alicui conſecrare. ἄγαλμά τινι καθιερῶσαι, *vel* καθοσιῶσαι. || Statuam in Curiâ collocare. τὸ ἄγαλμα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἱστάναι.

STATUARIA, æ. Fœm. *L'art de faire des ſtatues.* ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς.

STATUARIUS, ii. Maſc. *Un ſtatuaire.* ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ.

STATUENDUS, a, um. *Qu'on doit arrêter, ordonner.* τακτέος, τέα, τέον. *déterminer, définir.* διοριστέος, τέα, τέον.

STATUMEN, inis. Neut. *Pieu ou échalas.* ὁ χάραξ, *vel* ἡ κάμαξ, ακος.

STATUMINO, as, avi, atum, are. *Echalaſſer.* χαρακόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαράκωκα. acc. * καμακόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκαμάκωκα. acc.

STATUO, is, tui, tutum, ere. *Poſer, mettre & arrêter.* τίθημι, F. θήσω, P. τέθεικα. acc. * κατατίθημι, F. θήσω, P. κατατέθεικα. acc. *Ordonner.* τάττω, F. ξω, P. τέταχα. acc. *Déliberer.* προαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. I. προειλόμην. (V. αἱρέομαι in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mori Statuit. ἀποθανεῖν προείλετο. || Velle mori Statuit. βούλεσθαι ἀποθανεῖν ἔστησε καὶ ἐκύρωσε. || Summum bonum Statuit, non dolere. τὸ ἄριστον τίθεται, τὸ ἀλύπως ἔχειν. || Senatus Statuit ne ſinguli ſint eodem jure. ἡ Σύγκλητος ἐψηφίσατο, ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχάνειν. || || Statuit, oportere. ἐψηφίσατο, ὡς χρή. V. CONSTITUO. DECERNO.

STATURA, æ. Fœm. *Stature, grandeur de corps.* τὸ μέγεθος, *vel* μῆκος, εος, ους.

STATUS, a, um. *Arrêté, aſſigné.* συντεταγμένος, *vel* ἀποτεταγμένος, ένη, ένον. * *vel* τακτὸς, τὴ, τόν. *Déterminé.* διωρισμένος, ένη, ένον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Statum tempus. διωρισμένος, *vel* τεταγμένος χρόνος. || Stato tempore. ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ. || Stata dies. συντεθειμένη, *vel* τεταγμένη ἡμέρα. || Ad Statum diem. πρὸς ἡμέραν ἀποτεταγμένην. || Statis temporibus. κατ' ἐνίους καιρούς.

STATUS, ûs, Maſc. *Etat.* ἡ στάσις, *vel* κατάστασις, εως. *Contenance, maintien.* τὸ σχῆμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Status Reipublicæ. ἡ κατάστασις τῆς πόλεως. || Tueri præſentem Statum. διαφυλάττειν τὴν παροῦσαν κατάστασιν. || In eo Statu res ſunt, ut. εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε. || Quis nunc rerum Philippi Status ſit. ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τὰ Φιλίππου πράγματα. || Res Siculorum hoc Statu fuerunt. τὰ περὶ τὴν Σικελίαν τοιαύτην ἔχε τὴν κατάστασιν. || In hunc Statum eorum negotia fortuna redegit. εἰς τοῦθ' ἡ τύχη περιέστησε τὰ πράγματα αὐτῶν. || Nec quo Statu ſint, perſpectum habent. οὐδ' ἴσασιν, ἐν οἷς εἰσι. || Res domeſticæ peſſimo Statu ſunt. τὰ περὶ τὴν οἰκίαν φαυλότατα διάκειται. || Status hic eſt Græciæ. οὕτως ἔχει τὰ τῆς Ἑλλάδος. || Quo Statu res ſunt adverſariorum? πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων; * πῶς τοῖς ἐναντίοις τὰ πράγματα ἔχει; V. HABEO. || In deteriorem Statum prolabi. ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταπίπτειν. || Status Reipublicæ ſubverſus eſt. ἀκαταστάτως ἔχει τὰ ἐν τῇ πόλει. || Quis rerum Status futurus eſt? τὰ πράγματα ὄντινα ἕξει τρόπον. || Exponens, quo ſim Statu. φράζων, ἐν οἷς τυγχάνω, *vel* πῶς ἔχω. || In priſtinum Statum reſtituere. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκαταστῆναι. || Collocare in Statu ampliſſimo. ἐπὶ τὰ μέγιστα καθιστάναι. V. DIGNITAS.

STATUTUM, i. Neut. *Ce qu'on a ordonné & arrêté.* τὸ τεταγμένον, ου. * τὸ νενομισμένον, ου. *Décret & arrêt.* τὸ δόγμα, ατος.

STATUTUS, a, um. part. V. STATUS, a, um.

STEATOMA, atis. Neut. *Effuſion de graiſſe ſous la peau.* τὸ στεάτωμα, ατος.

STEGA, æ. Fœm. *Une loge.* ἡ στέγη, ης.

STELA, æ. Fœm. *Colomne ou pilier érigé, où il y a quelque ordonnance écrite ou attachée.* ἡ στήλη, ης.

STELLA, æ. Fœm. *Etoile.* ὁ ἀστὴρ, ἐρος.

STELLATUS, a, um. *Etoilé.* κατασερισθεὶς, εῖσα, ἐν. *Plein d'étoiles.* ὁ καὶ ἡ κατάστερος, ου.

STELLIFER, *vel* STELLIGER, (eri) a, um. *Qui porte des étoiles.* ὁ καὶ ἡ ἀστροφόρος, *vel* ἀστροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

STELLIO, onis. Maſc. *Une petite bête venimeuſe ſemblable à un léſard.* ὁ γαλεώτης, ου. *Une eſpéce d'araignée venimeuſe.* ὁ ἀσκαλαβώτης, ου.

STELLIONATUS, ûs. Maſc. *Crime de tromperie & fraude.* ἡ πανουργία, *vel* συκοφαντία, ίας.

STEMMA, atis. Neut. *Couronne, guirlande; arbre généalogique, image des ancêtres, ou marque de la Nobleſſe.* τὸ στέμμα, ατος.

STERCORARIUS, a, um. *Qui ſert à porter les fientes, ou le fumier.* κοπρικὸς, κὴ, κόν.

STERCORATIO, onis. Fœm. *L'action de fumer la terre.* ὁ κοπρισμὸς, ου. * ἡ κόπρισις, εως.

STERCORATUS, a, um. *Fumé.* κοπρισθεὶς, θεῖσα, θέν. * κεκοπρισμένος, ένη, ένον.

STERCOREUS, a, um. *De fumier ou de fiente.* κόπρινος, η, ον.

STERCORO, as, avi, atum, are. *Fumer la terre.* κοπρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. κεκόπρικα. acc.

STERCOROSUS, a, um. *Plein de fiente, fort fumé.* ὁ καὶ ἡ κοπρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

STERCUS, oris, Neut. *Fumier, fiente.* ὁ κόπρος, ου.

STEREOBATA, *vel* STEREOBATES, æ. Maſc. *Maſſif de maçonnerie, pied ſur lequel la baſe d'une colomne eſt poſée.* ὁ στερεοβάτης, ου.

STERILESCO, is, ere. *Devenir ſtérile.* στειρόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. præt. paſſ. ἐστείρωμαι.

STERILIS, & e, is. *Stérile.* στεῖρος, είρα, εῖρον, * στέριφος, η, ον. *Qui ne produit rien.* ὁ καὶ ἡ ἄγονος, *vel* ἄφορος, καὶ τὸ ον, ου.

STERILITAS, atis. Fœm. *Stérilité.* ἡ στείρωσις, εως. * ἡ ἀφορία, ίας.

STERNAX, acis. Omn. gen. *Qui jette par terre, qui ſecoue & jette bas.* καταστορεστικὸς, *vel* ἀποκρουστικὸς, κὴ, κόν. * ἀποσειόμενος, η, ον.

STERNO, is, ſtravi, ſtratum, ere. *Abattre, mettre bas.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. * καταστορέω, F. έσω, *vel* ήσω, P. κατεστόρηκα. acc. *Couvrir.* στρωννύω, *vel* στρώννυμι, F. στρώσω, P. ἔστρωκα. (V. Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Humi Sternere. στορεῖν κατὰ γῆς. ‖ Lectum Sternere. τὴν εὐνὴν στρωννύειν. ‖ Sagittis Sternere. βέλεσιν καταστορεῖν.

STERNUO, is, nui, nutum, ere. *Eternuer.* πταίρω, F. αρῶ, P. ἔπταρκα. Aor. 2. ἔπταρον, * πτάρνυμι. (V. Anom.)

STERNUTAMENTUM, i. Neut. & STERNUTATIO, onis. Fœm. *Eternuement.* ὁ πταρμὸς, οῦ.

STERQUILINIUM, ii. Neut. *Fumier.* ἡ κοπρία, ίας. * ὁ κοπρὼν, ῶνος.

STERTO, is, ere. *Ronfler*, ῥέγχω, F. ξω, P. ἔρρεγχα.

STIBADIUM, ii. Neut. *Lit fait de fleurs, d'herbes, ou de paille.* τὸ στιβάδιον, ου.

STIBIUM, i. Neut. V. ANTIMONIUM.

STIGMA, atis. Neut. *Marque faite avec un fer chaud.* τὸ στίγμα, ατος. *Infamie.* ἡ αἰσχύνη, ης. *Deſhonneur.* ἡ ἀτιμία, ίας.

STIGMATICUS, & STIGMOSUS, a, um. *Qui appartient à une marque faite par un fer chaud.* στιγματικὸς, κὴ, κόν. *A qui l'on a imprimé quelque marque avec un fer chaud.* ὁ στιγματίας, ου.

STILLA, æ. Fœm. *Une goutte qui tombe.* ἡ σταγὼν, όνος. * ἡ ψεκὰς, άδος. * ἡ ῥανὶς, ίδος.

STILLATIO, onis. Fœm. *Dégouttement, diſtillation.* ὁ ψεκασμὸς, *vel* σταλαγμὸς, οῦ.

STILLATITIUS, a, um. *Qui diſtille, ou qui dégoutte.* σταλακτικὸς, κὴ, κόν.

STILLATUS, a, um. *Dégoutté.* ἐσταλαγμένος, ένη, ένον. * σταλαχθεὶς, εῖσα, έν.

STILLICIDIUM, ii. Neut. *Gouttiere.* ὁ σταλαγμὸς, οῦ.

STILLO, as, avi, atum, are. *Dégoutter, tomber ou couler goutte à goutte.* στάζω, F. άσω, P. ἔστακα. acc. * σταλάζω, F. άξω, P. ἐστάλαχα. acc.

STILUS, i. Maſc. V. STYLUS.

STIMULATIO, onis. Fœm. *L'action d'aiguillonner, de piquer.* ὁ κεντισμὸς, οῦ. * ἡ κέντησις, εως. *d'inciter.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ.

STIMULATOR, oris. Maſc. *Qui aiguillonne, qui pique.* ὁ κέντωρ, ορος. *Qui incite.* ὁ παροξυντὴς, οῦ.

STIMULATRIX, icis. Fœm. *Celle qui aiguillonne.* ἡ κέντρια, ίας. * ἡ κεντητικὴ, ῆς. *qui incite.* ἡ παροξύντρια, ίας.

STIMULATUS, a, um. *Aiguillonné.* κεντηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Incité.* παροξυνθεὶς, θεῖσα, θέν.

STIMULEUS, a, um. *Qui pique & aiguillonne.* κεντητικὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ κεντρολύπος, καὶ τὸ πον, ου.

STIMULO, as, avi, atum, are. *Aiguillonner, piquer.* κεντέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκέντηκα. acc. * κεντρίζω, F. ίσω, P. κεκέντρικα. acc. *Inciter, exciter.* παροξύνω, F. υνῶ, P. παρώξυγκα. acc.

STIMULUS, i. Maſc. *Aiguillon.* τὸ κέντρον, ου. * ὁ οἶστρος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Stimulos admovere alicui. κέντρα ἐμβάλλειν τινί. ‖ Stimulos irato adjicere. κέντρα ὀργιζομένῳ προσάγειν. ‖ Iræ Stimulos addere. παροξύνειν τὴν ὀργήν.

STINGUO, is, inxi, ctum, ere. *Eteindre.* σβέννυμι, & σβεννύω, F. έσω, P. ἔσβεκα. (V. An.) acc.

STIPATIO, onis. Fœm. *Environnement, l'action d'environner.* ἡ περιβολὴ, ῆς. * ὁ περιστοιχισμὸς, οῦ. *L'action de ſerrer.* ἡ πύκνωσις, εως.

STIPATOR, oris. Maſc. *Un garde du corps.* ὁ δορυφόρος, ου.

STIPATUS, a, um. part. *Accompagné.* δορυφορούμενος, ένη, ενον. *Serré & foulé.* πεπυκνωμένος, ένη, ένον.

STIPENDIARIS, & e, is. STIPENDIARIUS, a, um. *Tributaire, taillable.* ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

STIPENDIOR, aris, ari. *Etre ſoudoyé, avoir des gages.* μισθοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμισθοφόρηκα.

STIPENDIOSUS, a, um. *Qui a la ſolde.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ μισθαρνής, καὶ τὸ ές, έος, ους.

STIPENDIUM, ii. Neut. *La ſolde, ou les gages des gens de guerre.* ἡ μισθοδοσία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Militibus Stipendium ſolvere. μισθὸν διδόναι τοῖς στρατιώταις. || Stipendia ſolvebantur exercitui de communibus tributis. μισθοφορία ἦν τῷ στρατεύματι ἐκ τῶν κοινῶν συντάξεων. || Tres annos ſub eo Stipendia fecit, *ſeu* meruit. ἐμισθοφόρησεν αὐτῷ τρία ἔτη. || Sub Cæſare Stipendia facit. στρατεύεται ὑπὸ Καίσαρι. * στρατεύεται Καίσαρι. || Stipendia militibus dare. μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας. || Emeritis Stipendiis quieſcit. μισθοφορεῖν πεπαυμένος ἡσυχάζει.

STIPES, itis. Maſc. *Un tronc d'arbre, ou un pieu, ou gros bâton : un homme ſtupide, une buche.* τὸ στύπος, *vel* στέλεχος, εος, ους. * ὁ κορμὸς, οῦ.

STIPO, as, avi, atum, are. *Epaiſſir, rendre épais, ſerrer.* πυκνόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπύκνωκα. acc. *Environner pour défendre.* περιβάλλω, F. αλῶ, P. περιβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. * περιστοιχίζω, F. ίσω, P. περιεστοίχικα. acc. * δορυφορέω, ῶ. F. ήσω, P. δεδορυφόρηκα. acc.

STIPS, pis, Fœm. *Une piéce de monnoie.* τὸ κέρμα, ατος. * ὁ ἔρανος, ου. || Mercenaria ſtips. *Salaire d'un mercenaire.* τὸ μίσθωμα, ατος. || Stipem cogere. *Mendier.* ἀγυρμὸν ἀγείρειν, είρω, F. ερῶ, P. ἀγήγερκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ab obvio quoque Stipem petere. προσαιτεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας. || Exiguam Stipem ab iis, qui luxu diffluunt, colligere. βραχέα ζωῆς ἐφόδια παρὰ τῶν τρυφώντων συλλέξασθαι.

STIPULA, æ. Fœm. *Tuyau de blé, chaume.* ἡ καλάμη, ης.

STIPULATIO, onis. Fœm. *Stipulation.* ἡ διομολόγησις, εως. * τὸ ἐπερώτημα, ατος.

STIPULATIUNCULA, æ. Fœm. *Une petite ſtipulation.* ἡ σμικρὰ καὶ εὐτελὴς διομολόγησις, (εως)

STIPULATOR, oris. Maſc. *Stipulateur.* ὁ διομολογητής, οῦ.

STIPULATUS, ûs. Maſc. *Stipulation.* ἡ ἐπερώτησις, εως. * ἡ διομολογία, ίας.

STIPULOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Stipuler, interroger en préſence de gens ſi on ne veut pas donner ou faire.* διομολογέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. διωμολογησάμην. acc. * ἐπερωτάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηρώτηκα. acc.

STIRIA, æ. Fœm. *Goutte d'eau gelée & pendante.* ἡ σταγὼν πεπηγμένη.

STIRPESCO, is, ere. *Jetter des rejettons, produire des tiges.* ῥιζοφυέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρριζοφύηκα.

STIRPITUS. adv. *Dès la racine.* ῥιζόθεν, πρόρριζον. *Totalement.* παντελῶς.

STIRPS, pis. Maſc. *vel* Fœm. *Racine d'arbre ou d'herbe.* ἡ ῥίζα, ης. *Rejetton, ce qui ſort de la racine.* τὸ ῥιζόφυτον, ου. * ἡ παραφυὰς, άδος.

STIRPS, pis. Fœm. *Race, lignée.* τὸ γένος, εος, ους. * ἡ γενεὰ, ᾶς. V. GENUS.

STIVA, æ. Fœm. *Le manche ou tenon de la charrue.* ἡ ἐχέτλη, ης. *Une charrue.* τὸ ἄροτρον, ου.

STO, as, ſteti, ſtatum, are. *Etre debout, s'arrêter.* ἱδρύομαι, F. ύσομαι. * ἵσταμαι. (V. ἵστημι.) || Stare à. *Favoriſer.* σπουδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσπούδακα πρὸς. acc. *Etre du parti.* συμπράττειν, ττω. F. ξω, P. συμπέπραχα. dat. || Stare judicio alicujus. ἐναςμένειν τινί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM Conditionibus Stare. ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. || Promiſſis ſtare. τοῖς λελεγμένοις ἐμμένειν. || Conventis ſtare. τοῖς ὡμολογημένοις ἐμμένειν. || Judicatâ re Stare. τοῖς δεδογμένοις ἐμμένειν. || Stare in fide. ἐν τῇ πίστει μένειν. * τὰ πιστὰ τηρεῖν. || Stare alicujus opinione. τῇ δόξῃ τινὸς ἐμμένειν. || In eadem opinione Stat. ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἵσταται. * ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ μένει. || Ab aliorum partibus Stat. μετὰ τῶν ἄλλων ἐστὶ, *ſeu* γίνεται. * σὺν τοῖς ἄλλοις ἐστί. || Abs te Sto. τίθεμαί σοι. * προσέχω σοι. * τά σου τηρῶ. * πρός σου εἰμι. || Sic mea Stat ſententia. οὕτως ἐμὴν ἵστημι γνώμην. || Stare in procinctu. ἐν προβολῇ ἑστηκέναι, *ſeu* στῆναι. || Ea victoria magno Stat. αὕτη νίκη σὺν μεγάλῃ ζημίᾳ συνίσταται. || Stare in eodem Statu. κατὰ ταυτὸν μένειν.

STOLA, æ. Fœm. *Une robe longue qui deſcendoit juſques aux talons.* ἡ στολὴ, ῆς.

STOLATUS, a, um. *Vêtu de cette ſorte de robe.* στωλιδωτὸς, τὴ, τόν.

STOLIDE. adv. *Sotement.* ἠλιθίως. * βλακικῶς. *Lourdement.* ἀβελτέρως. *Sans eſprit.* ἀνοήτως.

STOLIDIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſot.* βλακικώτερος, έρα, ερον.

STOLIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Extrémement ſot.* βλακικώτατος, άτη, ατον.

STOLIDUS, a, um *Sot.* βλακικὸς, κὴ, κόν. *Niais, lourd.* ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui n'a point d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ου.

STOLO, onis. Maſc. *Un rejetton qui naît au pied des arbres.* ὁ μόσχος, ου. * ἡ παραφυὰς, άδος.

STOMACACE, es. Fœm. *Scorbut, maladie des gencives qui fait tomber les dents.* ἡ στομακάκη, ης.

STOMACHICUM, i. Neut. *Médicament apéritif.* τὸ στομαχικὸν, οῦ.

STOMACHICUS, a, um. *Qui a mal à l'eſtomac.* στομαχικὸς, κὴ, κόν.

STOMACHOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Se fâcher.* ἀγανακτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγανάκτηκα. πρὸς, acc. ἐπὶ, dat. * δυσχεραίνω, F. ανῶ, P. δεδυσχέραγκα.

STOMACHOSUS, a, um. *Colere, qui ſe met facilement en colere.* ὀργίλος, λη, λον. * ἀγανακτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ ἡ ἐπίχολος, *vel* ἀκρόχολος, καὶ τὸ ον, ου.

STOMACHUS, i. Maſc. *Eſtomac.* ὁ στόμαχος, ου. *Colere.* ἡ ὀργιλότης, ητος. * ἡ ἀγανάκτησις, εως. *Dépit, fâcherie.* ἡ βαρυθυμία, *vel* ὀξυθυμία, ίας. || Stomachi eroſio. *Eroſion d'eſtomac.* ὁ καρδιωγμὸς, οῦ.

STOMATICUS, a, um. *Qui a la bouche ulcerée.* στοματικὸς, κὴ, κόν.

STOMOMA,

STOMOMA, atis. Neut. *L'écaille d'airain la plus mince.* τὸ στόμωμα, ατος.

☩ STORAX, acis. Maſc. *Du Storax, ſuc odoriferent d'un arbre du même nom.* ὁ καὶ ἡ στύραξ, ακος.

STOREA, æ. Fœm. *Toute couverture qu'on étend ſur la terre pour ſe mettre deſſus.* τὸ στρῶμα, ατος.

STRABO, onis. Maſc. *Louche.* ὁ καὶ ἡ παράβλωψ, ωπος. * ὁ στρεβλὸς, οῦ.

STRAGES, is. Fœm. *Abbatement, chute.* ἡ κατάπτωσις, vel πτῶσις, εως. *Renverſement.* ἡ καταστροφὴ, ῆς. *Tuerie, défaite.* ἡ φθορὰ, ᾶς. * ὁ φόνος, ου. *Perte, dégât.* ἡ ἐξώλεια, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ingentem hoſtium Stragem edere. φόνον πολλὴν ἐργάζεσθαι τῶν πολεμίων. vel φόνον ποιεῖν.

STRAGULA, æ. Fœm. & STRAGULUM, i. Neut. *Houſſe, ou autre couverture.* ἡ στρωμνὴ, ῆς. * τὸ στρῶμα, ατος.

STRAMEN, inis. Neut. & STRAMENTUM, i. Neut. *Paille, litiere.* τὸ κάρφος, εος, ους. * τὸ ἄχυρον, ου. *Chaume.* ἡ καλάμη, ης.

STRAMINEUS, a, um. *De paille.* κάρφινος, νη, νον. *De chaume.* καλάμινος, νη, νον. *De paille.* ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

STRANGULATIO, onis. Fœm. *Etranglement, ſuffocation.* ὁ πνιγμὸς, οῦ. * ἡ πνὶξ, ιγος.

STRANGULATUS, a, um. *Etranglé.* ἀποπνιχθεὶς, θεῖσα, θέν.

STRANGULO, as, avi, atum, are. *Etrangler, ſuffoquer.* πνίγω, F. ξω, P. πέπνιχα. acc. * ἀποπνίγω, F. ξω, P. ἀποπέπνιχα. acc. * ἀπάγχω, F. ξω, P. ἀπῆγχα. acc.

STRANGURIA, æ. Fœm. *Difficulté d'uriner.* ἡ στραγγουρία, ίας.

STRATAGEMA, atis. Neut. *Stratagême, ruſe de guerre.* τὸ στρατήγημα, ατος.

STRATEGIA, æ. Fœm. *Domaine, charge ou Office d'un Capitaine.* ἡ στρατηγία, ίας.

STRATEGUS, i. Maſc. *Chef & Capitaine d'une armée.* ὁ στρατηγὸς, οῦ.

STRATIOTES, æ. Maſc. *Homme de guerre, gendarme.* ὁ στρατιώτης, ου.

STRATIOTICUS, a, um. *Militaire, de guerre.* στρατιωτικὸς, κὴ, κόν.

STRATOR, oris. Maſc. *Qui fait les lits, ou valet d'étable.* ἡ στρώτης, ου.

STRATUM, i. Neut. *Ce qu'on apprête pour ſe coucher.* τὸ στρῶμα, ατος. * ἡ στρωμνὴ, ῆς. *Houſſe, ſelle, ou autre couverture de cheval.* τὸ ἐφίππιον, ίου.

STRATURA, æ. Fœm. *Parement, mis par deſſus.* ἡ στρῶσις, vel κατάστρωσις, εως.

STRATUS, a, um. part. *Couché deſſus, étendu, tapiſſé, ou pavé.* ἐστρωμένος, vel κατεστρωμένος, ένη, ένον. * στρωτὸς, τὴ, τόν. *Abbatu, renverſé.* καταβληθεὶς, θεῖσα, θέν. || Lapide Stratus. ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, καὶ τὸ ον, ου.

STRENA, æ. Fœm. *Etrenne.* τὸ ξένιον, ίου.

STRENUE. adv. *Efficacement.* δραστικῶς. * δραστηρίως. *Généreuſement.* γενναίως. *Vaillamment.* ἀνδρικῶς. *Vertueuſement.* καλῶς. || Strenuè facere, agere, ſe gerere. ἀνδραγαθεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠνδραγάθηκα.

STRENUITAS, atis. Fœm. *Habileté.* τὸ δραστήριον, ίου. *Vaillance.* ἡ ἀνδραγαθία, vel ἀνδρεία, είας. *Hardieſſe.* τὸ νεάνευμα, ατος.

STRENUUS, a, um. *Habile.* ὁ καὶ ἡ εὔτονος, vel εὔπρακτος, καὶ τὸ ον, ου. * δραστήριος, ία, ιον. *Vaillant.* ἀνδρεῖος, εία, εῖον. * γενναῖος, αία, αῖον. *Hardi.* νεανικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἔντολμος, καὶ τὸ ον, ου. || Strenua actio, Strenuum facinus. τὸ ἀνδραγάθημα, ατος.

STREPITO, as, are. *Faire ſouvent du bruit.* πολλάκις ψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψόφηκα. * κτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτύπηκα. * κροταλίζω, F. ίσω, P. κεκροτάλικα.

STREPITUS, ûs. Maſc. *Bruit.* ὁ κτύπος, vel ψόφος, vel δοῦπος, ου.

STREPO, is, pui, pitum, ere. *Faire du bruit.* κτυπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκτύπηκα. * δουπέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδούπηκα. * ψοφέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψόφηκα.

STRIA, æ. Fœm. *Les cavités d'une colomne cannelée.* ὁ αὖλαξ, ακος. *Ce qui s'éleve par rayons.* ἡ ἐξοχὴ, ῆς. * ἡ ῥάβδος, ου.

STRIATUS, a, um. part. *Creuſé.* ταῖς σύριγξι διηρημένος, ένη, ένον. *Cannelé.* ῥαβδωτὸς, ὴ, όν. * ταῖς ἐξοχαῖς διηρημένος, η, ον.

STRIBILIGO, inis. Fœm. V. SOLŒCUS.

STRICTE, & STRICTIM. adverb. Cic. *D'une maniere ſerrée.* ἐσφιγμένως. *Etroitement.* στενῶς. *Briévement.* βραχέως. * ἐν βραχεῖ. * δι' ὀλίγων.

STRICTIOR, & ius, oris. compar. *Plus étroit.* στενώτερος, έρα, ερον.

STRICTISSIME. adv. *Très-étroitement.* στενώτατα.

STRICTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort étroit.* στενώτατος, άτη, ον.

STRICTIVUS, a, um. *Cueilli à la main.* δρεπόμενος, ένη, ενον. *Qui ſe cueille à la main.* δρεπτὸς, ὴ, όν.

STRICTOR, oris. Maſc. *Qui ſerre & étreint.* ὁ σφίγκτης, ου. *Qui cueille des pommes ou autres fruits à la main.* ὁ δρεπεὺς, έως.

STRICTURA, æ. Fœm. *Etincelles & paillettes qui ſortent du fer chaud quand on le bat ſur l'enclume.* ἡ λαμπηδὼν, όνος. * ὁ σπινθὴρ, ῆρος.

STRICTUS, a, um. *Etreint, ſerré.* ἐσφιγμένος, ένη, ένον. * σφιχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Etroit.* στενὸς, νὴ, νόν. *Nu, dégainé.* γυμνὸς, ὴ, όν.

STRIDEO, es, & STRIDO, is, idi, ere. *Faire du bruit, bruire.* τρίζω, F. ίσω, P. τέτρικα. * ῥοιζέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐρροίζηκα. || Dentibus Stridere. ὀδόντας πρίειν, ίω, F. ίσω, P. πέπρικα.

STRIDOR, oris. Maſc. *Bruit.* ὁ ῥοῖζος, ου. * ὁ βρυγμὸς, οῦ. * ὁ τρισμὸς, οῦ.

STRIDULUS, a, um. *Qui fait du bruit.* ψιθυρὸς, vel λιγυρὸς, ρὰ, ρόν.

STRIGA, æ. Fœm. *Une meſure de moitié plus longue que large.* τὸ μέτρον ἡμίσει τὸ μῆκος μακρότερον ἢ τὸ πλάτος.

STRIGATUS, a, um. *Plus long que large de moitié.* ἡμίσει τὸ μῆκος, ἢ τὸ πλάτος μακρότερος, έρα, ερον.

STRIGILECULA, æ. Fœm. *Petite étrille.* τὸ ϛλεγγίδιον, ίȣ.

STRIGILIS, is. Fœm. *Une étrille.* ἡ ξύϛρα, ας. * ἡ ϛλεγγὶς, ίδ☉.

STRIGMENTUM, i. Neut. *Ce qu'on racle.* τὸ ῥύπ☉, ε☉, ȣς. *Raclure.* τὸ ἀπόξυσμα, vel περίψημα, ατ☉.

STRIGO, onis. Maſc. *Quarré, bien membru.* ὁ εὐπηκτ☉, ȣ.

STRIGOSUS, a, um. *Maigre.* ὁ καὶ ἡ σφηκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui n'a que les os.* ὁ καὶ ἡ λιπόσαρκος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Rétreci.* σφιχθεὶς, θεῖσα, θέν.

STRINGO, is, nxi, ictum, ngere. *Etreindre.* σφίγγω, F. ξω, P. ἔσφιγχα. acc. *Preſſer, ou fouler.* πιέζω, F. έσω, P. πεπίεκα. acc. * δρέπω, F. ψω, P. δέδρεφα. acc. *Racler.* ἀποψάνω, F. αύσω, P. ἀπέψαυκα. acc. *Dégainer.* ἕλκομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. εἱλξάμην. acc.

STRINGOR, oris. Maſc. *Etreinte.* ὁ σφιγμὸς, ȣ. *L'action de preſſer.* ἡ πίεσις, εως. *Raclement.* ἡ ἐπίψαυσις, εως.

STRIO, as, avi, atum, are. *Faire & creuſer des raies le long d'une colomne.* εἰς αὔλακας κοιλαίνω, F. ανῶ, P. κεκοίλαγκα. acc. *Canneler.* ῥαβδωτὸν, (pro maſc.) ποιεῖν. V. STRIATUS.

STRIX, igis. Fœm. *Oiſeau de nuit.* ἡ ϛρὶγξ, ϛριγγός. *Ce qu'il y a d'enfoncé dans les cannelures.* ἡ σύριγξ, γγ☉. V. STRIA.

STROBILUS, i. Maſc. *Noyau de pomme de pin, ou ſorte de pin ſauvage.* ὁ ϛρόβιλ☉, ȣ.

STROBUS, i. Fœm. *Une eſpéce d'arbre odoriferent.* ἡ ϛρόβ☉, ȣ.

STROBUS, i. Maſc. *Tournoiement d'eau.* ὁ ϛρόβος, ȣ.

STROMBUS, i. Maſc. *Un limaçon de mer.* ὁ ϛρόμβ☉, ȣ.

STROPHA, æ. Fœm. *Fineſſe, tromperie.* ἡ ϛροφὴ, ῆς.

STROPHIOLUM, i. Neut. *Un petit mouchoir de cou.* τὸ ϛροφίδιον, ίȣ.

STROPHIUM, ii. Neut. *Un mouchoir de cou: c'eſt auſſi un chapeau ou une couronne de fleurs.* τὸ ϛρόφιον, ίȣ.

STRUCTILIS, & e, is. *Bâti de pluſieurs piéces.* ὁ καὶ ἡ καλασκευαςὸς, καὶ τὸ ὸν, ȣ. *Fait avec la main.* ὁ καὶ ἡ χειροποίητος, καὶ τὸ ὸν, ȣ.

STRUCTOR, oris. Maſc. *Un maçon, ou charpentier.* ὁ τέκτων, ονος. * ὁ οἰκοδόμ☉, ȣ. *Qui ajuſte.* ὁ συνθέτης, ȣ. ‖ Structor annonæ. ὁ σίταρχ☉, ȣ. * ὁ σιτώνης, ȣ.

STRUCTURA, æ. Fœm. *Structure.* ἡ καλασκευὴ, ῆς. *Maçonnerie, ou charpenterie.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς. * τὸ οἰκοδόμημα, ατ☉. *Arrangement.* ἡ διάταξις, εως. * σύνθεσις, εως.

STRUCTUS, a, um. Part. *Bâti.* καλεσκευασμένος, ένη, ένον. * καλασκευασθεὶς, θεῖσα, θέν. *Mis en bon ordre, ajuſté.* συνλεθεὶς, θεῖσα, θέν. * διατεταγμένος, ένη, ένον.

STRUES, is. Fœm. *Monceau.* ὁ σωρὸς, ȣ. *C'eſt auſſi un gâteau qu'on offroit aux faux Dieux.* τὸ πόπανον θεοῖς προσφερόμενον.

STRUMA, æ. Fœm. *Apoſtume qui vient ſous la gorge, écrouelles.* ἡ χοιρὰς, άδ☉.

STRUMOSUS, a, um. *Qui a les écrouelles.* ὁ καὶ ἡ χοιραδώδης, καὶ τὸ ες, ε☉, ȣς.

STRUO, is, xi, ctum, ere. *Bâtir.* καλασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. acc. *Ajuſter, mettre par ordre.* συντάττω, F. ξω, P. συντέταχα. accuſ. * συντίθημι, F. θήσω, P. συντέθεικα. acc. *Machiner.* μηχανάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐμηχανησάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Inſidias alicui Struere. ἐπιβȣλὴν κατά τινος συντιθέναι, vel σύνίςασθαι. ‖ Periculum aliis Struere. κίνδυνον ἄλλοις συσκευάζειν

STRUTHEA mala. *Coings, fruits.* τὰ ϛρȣ́θεια, vel ϛρȣ́θια μῆλα.

STRUTHIOCAMELUS, i. Maſc. *Une Autruche, oiſeau.* ὁ ϛρȣθιοκάμηλ☉, ȣ.

STRUTHIUM, ii. Neut. *L'herbe à foulon.* τὸ ϛρȣ́θιον, ίȣ.

STUDEO, es, dui, ere. *Etudier, mettre ſon étude à faire.* σπȣδάζω, F. άσω, P. ἐσπȣ́δακα. περί. acc. *S'appliquer avec affection.* σπεύδω, F. σω, P. ἔσπευκα. acc. * προθυμέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. προεθυμησάμην. acc. *S'adonner à quelque choſe.* ἐπιχειρεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. dat. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Studet iſta perficere. σπȣδάζει ταῦτα ἀποτελεῖν. ‖ Gloriæ Studere. περὶ τῆς δόξης σπȣδάζειν. ‖ Imperio Studere. περὶ τὴν ἀρχὴν σπȣδάζειν. ‖ Pecuniæ Studere. σπȣδάζειν ὑπὲρ τῶν χρημάτων. ‖ Dignitati Studere. ἐπὶ τῷ ἀξιώματι σπȣδάζειν. ‖ Voluptatibus Studere. περὶ τὰς ἡδονὰς σπȣδάζειν. ‖ Studere Reipublicæ ſaluti. σπȣδάζειν περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. ‖ Aliis rebus Studet. ἄλλα σπȣδάζει. ‖ Studet optimus videri. σπȣδάζει βέλτις☉ δοκεῖν εἶναι. ‖ Literis Studere. περὶ τὰ γράμματα σπȣδάζειν. ‖ Alicui viro Studere. πρός τινα σπȣδάζειν. * σπȣδαίως ἔχειν πρός τινα, ſeu περί τινα. V. STUDIUM.

STUDIOSE. adv. *Soigneuſement.* σπȣδαίως. *Diligemment.* ἐπιμελῶς. *Affectueuſement.* προθύμως.

STUDIOSIOR, & ius, oris. compar. *Plus affectionné.* σπȣδαιότερ☉, έρα, ερον.

STUDIOSISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-affectionné.* σπȣδαιότατ☉, άτη, ατον.

STUDIOSUS, a, um. *Studieux, ſoigneux.* σπȣδαῖος, αία, αῖον. *Qui a une grande affection.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, καὶ τὸ ον, ȣ. πρός. acc. ‖ Doctrinarum Studioſus. ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, καὶ τὸ ὲς, έ☉, ȣ̃ς. gen. ‖ Laboris Studioſus. ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè Studioſus. τῇ σπȣδῇ προσκαρτερῶν. * μάλα σπȣδαίως ἔχων. ‖ Sapientiæ Studioſi. οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπȣδάζοντες. ‖ Laudis Studioſus. ἐπαινεῖσθαι σπȣδάζων. * σπȣδάζων περὶ τȣ̀ς ἐπαίνȣς. ‖ Doctrinæ Studioſus. περὶ τὴν παιδείαν σπȣδάζων. ‖ Eloquentiæ Studioſus. πρὸς τὴν λογιότητα σπȣδαίως ἔχων, vel προθύμως ἔχων. * καλῶς λέγειν σπȣδάζων. * περὶ τȣ̀ς λόγȣς φιλοπονῶν. ‖ Gloriæ Studioſus. δόξης ἐραςής. * πρὸς τὴν δόξαν

ϖροθύμως ἔχων. || Literarum Studioſus. λόγους ἀγαπῶν. V. STUDIUM.

STUDIUM, ii. Neut. *Etude.* ἡ σπουδὴ, ῆς. * τὸ ἐπιτήδευμα, ατος. *Affection, deſir.* ἡ ϖροθυμία, *vel* ἐπιθυμία, ίας. *Soin & diligence.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. || Studium ſapientiæ. ἡ φιλοσοφία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Studium in aliquâ re ponere. σπουδὴν ἔχειν ϖερί τινος, *ſeu* ϖρός τι, *vel* ἐπί. * σπουδὴν τίθεσθαι ὑπέρ τινος. || Studium adhibere ad aliquid. σπουδὴν ποιεῖσθαι ϖερί τι, ϖρός τι. || Tantum Studii poſuerunt in eligendo judice. τοσαύτην σπουδὴν ἔσχων ἐκλέξασθαι κριτὴν βέλτιστον. || Magnum Studium adhibet, ut vir bonus eſſe videatur. μεγάλην σπουδὴν ποιεῖται, τοῦ δοκεῖν ἐπιεικής εἶναι. || Multum Studii in eo ponit. πολλὴν σπουδὴν ἐπὶ τούτῳ ποιεῖται, *vel* ποιεῖ. || Omne Studium in hoc conferunt. ϖᾶσαν τὴν σπουδὴν ϖερὶ τοῦτο ποιοῦνται. || Studium ad modeſtiam adhibere. σπουδὴν ϖρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. * σπουδὴν ποιεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ σωφρονεῖν. || Omni Studio in hoc incumbit, ut vivat magnificè. σπουδὴν ποιεῖται ϖᾶσαν, ὅπως οἰκήσῃ μεγαλοπρεπῶς. || Studium huic rei impenſum eſt. σπουδὴ γέγονε ϖερὶ τοῦτο. || Studium Philoſophiæ. ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή. || Studium quod in rebus bonis ponitur. ἡ ϖερὶ τὰ καλὰ σπουδή. || Belli Studium. ἡ ϖερὶ τὸν πόλεμον σπουδή. || Digna ſunt hæc, in quibus cives Studium ponant. σπουδῆς ἄξια τοῖς πολίταις ταῦτα. || Magno Studio mandata exequi. πολλῇ, *vel* μεγάλῃ σπουδῇ τὰ παρηγγελμένα ϖράττειν. || Vehementi Studio. μετὰ μεγίστης σπουδῆς. || Summo Studio in ejus necem incubuiſſent. πολλὴν ἂν ἐποιήσαντο σπουδὴν, ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν. || Nihil Studii omittere pro aliquo. μηδὲν ἀνιέναι σπουδῆς ὑπέρ τινος. || Studium in aliquem conferre. σπουδὴν ϖρός τινα ἔχειν. * ϖρός τινα σπουδαίως ἔχειν. || Studium impertire Philoſophiæ. σπουδὴν ἀπονέμειν τῇ φιλοσοφίᾳ. || Literarum Studio hærere. τῇ τῶν λόγων σπουδῇ ϖροσέχεσθαι. || Ad eruditionem omni Studio niti. τῆς παιδείας πάσῃ σπουδῇ ἀντιποιεῖσθαι. || Doctrinæ Studio flagrare. τῆς παιδείας ἐρᾶν. || Literarum Studio incumbere. ϖερὶ τοὺς λόγους διατρίβειν. * τοῖς λόγοις ἐνδιατρίβειν. || Numerorum Studium. ἡ ϖερὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβή. || Studium venationis. ἡ ϖερὶ θήραν διατριβή. || Studio ſemper hæret, ac libris incumbit. σπουδῆς ἀεὶ ἔχεται, καὶ τοῖς βιβλίοις ϖρόσκειται. || A pulcherrimarum rerum Studio abſtrahi non poteſt. ϖρὸς τὴν ϖερὶ τὰ κάλλιστα σπουδὴν ἀπερισπάστως διάκειται, *vel* ἀναποσπάστως ἔχει. || Hujus rei faciendæ Studio tenetur. ἐρωτικῶς ἔχει τοῦ ποιεῖν ταῦτα. || Vehementi gloriæ Studio tenetur. δεινὸς αὐτὸν ἔρως ἔχει τῆς δόξης. * δεινὸν ἔρωτα τῆς δόξης αὐτὸς ἔχει. V. AMOR CUPIDITAS.

STULTE. adv. *Sotement.* ἠλιθίως. * ἀνοήτως. *Follement.* μωρῶς.

STULTILOQUENTIA, æ. Fœm. & STULTILOQUIUM, ii. Neut. *Sote façon de parler, ſot diſcours.* ἡ μωρολογία, ίας.

STULTIOR, & ius, oris. comp. *Plus fou.* μωρότερος, έρα, ερον. || Quid Stultius, quàm incerta pro certis habere. τί εὐηθέστερον τοῦ ἄδηλα ἀντὶ ϖροδήλων λαμβάνειν. || Nihil Stultius fingi poteſt. πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀνοίας ἔχει.

STULTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-fou.* μωρότατος, άτη, ατον.

STULTITIA, æ. Fœm. *Sotiſe, impertinence.* ἡ ἄνοια, ας. * ἡ ἀσυνεσία, ας. *Folie.* ἡ μωρία, ίας. || Stultitia ſenilis. πρεσβυτάτη μωρία. || Tanta eſt eorum Stultitia, atque perverſitas. εἰς τοσοῦτον ἥκουσιν εὐηθείας καὶ κακοηθείας.

STULTUS, a, um. *Fou.* μωρὸς, ρὰ, ρόν. *Sot & impertinent.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, *vel* ἀσύνετος, καὶ τὸ ον, ου. || Stulti ſenes. εὐήθεις γέροντες. || Stultus adoleſcens. ὁ νέος νοῦν οὐκ ἔχων. || Adeò Stultus eſt. οὕτω σφόδρα ἔχει ἀλογίστως. * οὕτω κακῶς φρονεῖ. || Non ita Stultus ſum. οὐχ οὕτω κακῶς φρονῶ. * οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων ἐγώ.

STUPA, æ. Fœm. *Etoupe.* τὸ στυππεῖον, *vel* στυπεῖον, είου.

STUPARIUS, a, um. *Qui ſert & appartient à l'étoupe.* ὁ καὶ ἡ στυππειουργὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

STUPEFACIO, is, feci, factum, ere. *Etonner.* ἐκπλήττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. * ἐκφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόβηκα. acc. * ἐκπτοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξεπτόηκα. V. TERREO.

STUPEFIO, is, fieri. & STUPEO, es, & STUPESCO, is, pui, ere. *Etre ou devenir étonné.* ἐκπλήττομαι, fut. 1. ἐκπληχθήσομαι. fut. 2. med. ἐκπλαγήσομαι. * ἐκπτοέομαι. fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ἐξεπτόημαι.

STUPEUS, a, um. *Fait d'étoupes.* ὁ καὶ ἡ στύππειος, καὶ τὸ ειον, είου.

STUPIDIOR, & ius, oris, comp. *Plus ſtupide.* ἀναισθητότερος, έρα, ερον.

STUPIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſtupide.* ἀναισθητότατος, άτη, ατον.

STUPIDITAS, atis. Fœm. *Etonnement.* ἡ ἔκπληξις, εως. *Stupidité.* ἡ ἀναισθησία, ίας. *Groſſe bêtiſe.* ἡ βλακεία, είας.

STUPIDUS, a, um. *Stupide & étourdi.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου. *Etonné.* ὁ καὶ ἡ ἔμπληκτος, *vel* ἀπόπληκτος, καὶ τὸ ον, ου. *Sot & lourdaud.* ὁ καὶ ἡ βλὰξ, ακός.

STUPOR, oris. Maſc. *Etonnement tel qu'on ſoit hors de ſoi.* ἡ ἔκστασις, εως. *Aſſoupiſſement.* ἡ νάρκη, ης. V. STUPIDITAS.

STUPRATOR, oris. Maſc. *Celui qui corrompt une fille.* ὁ διακορευτὴς, οῦ. * ὁ φθορεὺς, *vel* διαφθορεὺς, έως. *une femme.* ὁ μοιχευτὴς, οῦ.

STUPRO, as, avi, atum, are. *Corrompre une fille.* διακορεύω, F. εύσω, P. διακεκόρευκα. accuſ. * διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. *une femme.* μοιχεύω, F. εύσω, P. μεμοίχευκα. acc. *Violer.* βιάζομαι. fut. med. άσομαι Aor. 1. med. ἐβιασάμην. acc.

STUPROSUS, a, um. *Qui corrompt, ou ſert à corrompre des filles.* διαφθαρτικὸς, κὴ, κόν. *des femmes.* μοιχευτικὸς, κὴ, κόν.

STUPRUM, i. Neut. *L'action de corrompre une fille.* ἡ διακόρευσις, εως. * ἡ διαφθορὰ, ᾶς. *une femme.* ἡ μοιχεία, ας. *Violement.* ἡ βίασις, εως. || Stuprum inferre. V. STUPRARE.

STURNUS, i. Maſc. *Un étourneau.* ὁ ψὰρ, αρός. * ὁ ψάρος, ου. * ἡ κίχλη, ης.

STYLOBATA, *vel* STYLOBATES, æ. Maſc. *Pié d'eſtal.* ὁ ϛυλοβάτης, ου.

STYLUS, i. Maſc. *Aiguille pour écrire ſur des tablettes.* τὸ γραφεῖον, είου. * ὁ ϛύλος, ου. *Stile, façon d'écrire ou de compoſer.* ἡ λέξις, εως.

STYMMA, atis. Neut. *Le marc de ce qui eſt preſſuré.* τὸ ϛύμμα, ατος.

STYPTICUS, a, um. *Styptique, reſſerrant, aſtringent.* ϛυπτικὸς, κὴ, κόν.

STYRAX, acis. Fœm. *Storax : la liqueur tirée d'un arbre odoriferent, ou l'arbre même.* ἡ ϛύραξ, ακος.

SUADA, æ. Fœm. SUADELA, æ. Fœm. *Perſuaſion.* ἡ πειθὼ, όος, οῦς.

SUADEO, es, ſi, ſum, ere. *Perſuader.* πείθω, *vel* ἀναπείθω, F. πείσω, P. ἀναπέπεικα. dupl. acc rei. *Exhorter.* παραινέω, ῶ, F. έσω, P. παρῄνεκα. acc. *Conſeiller.* συμβουλεύω, F. εύσω, P. συμβεβούλευκα. acc. rei, dat. perſ. *Engager, & porter à faire.* εἰσηγέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. I. med. εἰσηγησάμην. acc. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc adoleſcentibus Suadere. τοῦτο τοῖς νεωτέροις παραινεῖν. || Suadeo tibi, iſta facias. παραινῶ σοι, ταῦτα πράττειν. * πείθω σε, ταῦτα πράττειν. || Nullum nefas Suadent οὐδὲν παράνομον πείθουσι. || Hinc pudor Suadet, hinc amor diſſuadet. ἐκεῖθεν μὲν αἰδὼς ἀναπείθει, ἐντεῦθεν δὲ ἔρως μεταπείθει. || Suadebo tibi, quænam deceat adoleſcenres expetere. μέλλω σοι συμβουλεύειν, ὧν χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀρέγεσθαι. || Aliquid mali aliis Suadere συμβουλεύειν τοῖς ἄλλοις κακόν τι. || Suadeo tibi, ut abeas. συμβουλεύω σοι, ἀπελθεῖν. || Suadere civibus de Concordiâ. συμβουλεύειν τοῖς πολίταις περὶ ὁμονοίας. || Hæc in oratione panegyricâ Suaſi. ταῦτα ἐν τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω βεβουλευκώς. || Benevolè hæc tibi Suadeo. ταῦτά σοι δι' εὔνοιαν συμβουλεύω. || Bellum Suadere. πόλεμον εἰσηγεῖσθαι. || Legem Suadere. νόμον εἰσηγεῖσθαι. || Hoc iis Suadeo. ταῦτα ἐκείνοις εἰσηγοῦμαι. || De hoc alios Suadet. ἄλλους περὶ τούτου εἰσηγεῖται. || Romanis Suadeo, ut dent. τοὺς Ῥωμαίους εἰσηγοῦμαι διδόναι. || Suadeo ut faciat. εἰσηγοῦμαι ὅπως ποιήσῃ. || Honeſta aliis Suadeo. τὰ καλὰ τοῖς ἄλλοις βουλεύω. || Hæc tibi Suadeo. ταύτην βουλεύω σοι τὴν βουλήν.

SUAMET, Suapte. Abl. ut Suamet vi. *Par leur pouvoir même, d'eux-mêmes.* τῇ δυνάμει ἑαυτῶν. (pro Maſc. plur.) ἑαυτοῦ (pro Maſc. ſing.)

SUARIUS, ii. Maſc. *Porcher.* ὁ συβώτης, ου. * ὁ ὑοβοσκὸς, οῦ.

SUARIUS, a, um. Ut Suarius negotiator. ὁ κάπηλος τῶν συῶν.

SUASIO, onis. Fœm. *Perſuaſion.* ἡ πεισμονὴ, ῆς. *Exhortation.* ἡ παραίνεσις, *vel* νουθέτησις, εως. *Induction.* ἡ εἰσήγησις, εως.

SUASOR, oris. Maſc. *Qui tâche de perſuader.* ὁ παραινέτης, ου. * ὁ παρακλήτωρ, ορος. *d'engager.* ὁ εἰσηγητὴς, οῦ. || Suaſor fuit profectionis meæ. περὶ τῆς ἀποδημίας σύμβουλός μοι ἐγένετο. || Te Suaſore. συμβουλεύοντός σου.

SUASORIUS, a, um. *Perſuaſif, qui ſert à perſuader.* παραινετικὸς, *vel* συμβουλευτικὸς, κὴ, κόν.

SUAVIATIO, onis. Fœm. *L'action de baiſer.* ἡ φίλησις, *vel* καταφίλησις, εως.

SUAVIDICUS, a, um. SUAVILOQUENS, entis. Omn. gen. *Qui dit ou parle avec douceur & agréablement.* ὁ καὶ ἡ ἡδυλόγος, καὶ τὸ γον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἡδυεπὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

SUAVILOQUENTIA, æ. Fœm. *Douceur de langage.* ἡ ἡδυέπεια, είας. * ἡ ἡδυλογία, ίας.

SUAVILOQUUS, a, um. V. SUAVIDICUS.

SUAVIOLUM, i. Neut. *Un petit baiſer.* τὸ φιλημάτιον, ίου.

SUAVIOR, arīs, atus ſum, ari. depon. *Baiſer.* φιλέω, *vel* καταφιλέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεφίληκα. acc. V. OSCULOR.

SUAVIOR, & ius, oris. compar. *Plus doux.* ἡδέστερος, *vel* γλυκύτερος, έρα, ερον.

SUAVIS, & e, is. *Doux.* ἡδὺς, (ὁ) δεῖα, δύ. * γλυκὺς, (ὁ,) κεῖα, κύ.

SUAVISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-doux.* ἥδιστος, *vel* γλυκύτατος, άτη, ατον.

SUAVITAS, atis. Fœm. *Douceur, ſuavité.* ἡ ἡδύτης, *vel* γλυκύτης, ητος. || Odoris ſuavitas. *Une bonne & douce odeur.* ἡ ἡδυοσμία, ίας.

SUAVITER. adv. *Doucement, avec douceur.* ἡδέως. * γλυκέως.

SUAVITUDO, inis Fœm. V. SUAVITAS.

SUAVIUM, ii. Neut. *Un baiſer.* τὸ φίλημα, ατος. Suavium dare. V. SUAVIOR.

SUB, præp. acc. & ablat. *Sous.* ὑπό. dat. (ſine motu.) *vel* acc. (cum motu) *Environ.* κατά. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Homines qui ſunt Sub ſole. οἱ ὑπὸ τὸν Ἥλιον ἄνθρωποι. || Quicquid auri ſuper terram & Sub terrâ eſt. ὁ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσός. || Sub auroram. ἅμα τῇ ἕῳ. || Sub lucis ortum. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. * μεθ' ἡμέραν. || Sub meridiem. περὶ μέσην ἡμέραν. || Sub tempus prandii. περὶ ἀρίστου ὥραν. || Sub horam primam. περὶ πρώτην ὥραν. || Sub veſperam. πρὸς ἑσπέραν. || Sub partum. κατὰ τὸν τόκον. V. SUBJICIO.

SUBABSURDE. adv. *Un peu ſotement.* ὑπαλόπως.

SUBABSURDUS, a, um. *Un peu ſot, un peu abſurde.* ὁ καὶ ἡ ὑπάτοπος, καὶ τὸ πον, ου.

SUBACCUSO, as, avi, atum, are. *Accuſer en quelque façon.* σμικρόν τι κατηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. κατηγόρηκα. acc. perſ. gen. rei.

SUBACIDULUS, a, um. *Un peu aigret.* σμικρόν τι ὑποξύζων, (οντος) ουσα, ον.

SUBACIDUS, a, um. *Aigret.* ὁ καὶ ἡ ὕποξυς, καὶ τὸ ξυ, εος.

SUBACTIO, onis. Fœm. *Sujétion, aſſujettiſſement.* ἡ ὑποχείρωσις, εως. *Exercice.* ἡ τριβὴ, ῆς. *Labourage.* ἡ ἐργασία, ίας.

SUBACTUS, a, um. *Aſſujetti.* κατεργασθεὶς, *vel* ὑποχειρωθεὶς, εῖσα, έν. *Contraint.* βιασθεὶς, εῖσα, έν. *Labouré.* εἰργασμένος, ένη, ένον.

SUBACTUS, ûs. Maſc. V. SUBACTIO.

SUBÆRATUS, a, um. *Couvert de cuivre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόχαλκος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBAGRESTIS, & e, is. *Un peu ruſtique.* ὁ καὶ ἡ ὑπάγροικος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBALARIS, & e, is. *Qui eſt ſous l'aile ou l'aiſſelle.* ὁ καὶ ἡ ὑπομασχάλιος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBALBICO, as, are. *Blanchir un peu, tirer ſur le blanc.* ὑπολευκαίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. præt. paſſ. ὑπολελεύκαμμαι.

SUBALBIDUS, a, um. *Blanchâtre, un peu blanc.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBALPINUS, a, um. *Qui eſt ſous les Alpes.* ὁ καὶ ἡ ὑπάλπειος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBAMARUS, a, um. *Un peu amer.* ὁ καὶ ἡ ὑπόπικρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBAQUEUS, a, um. *Qui eſt ſous l'eau.* ὁ καὶ ἡ ὕφυδρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBAQUILUS, a, um. *Un peu obſcur.* ὁ καὶ ἡ ὑπόφανος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑπομελανίζων, (οντος,) ουσα, ον.

SUBARATIO, onis. Fœm. *L'action de fouir par deſſous.* ἡ ὑπάροσις, εως.

SUBARATOR, oris. Maſc. *Celui qui fouit par deſſous.* ὁ ὑπαροτρεύς, έως.

SUBARGUTUS, a, um. *Un peu ſubtil.* ὁ καὶ ἡ ὑπώμυλος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBARROGANS, antis. Omn. gen. *Un peu arrogant.* ὁ καὶ ἡ τρόπον τινὰ ἀλαζὼν, καὶ τὸ ον, όνος.

SUBARROGANTER. adv. *Un peu arrogamment.* τρόπον τινὰ ἀλαζονικῶς.

SUBAUSCULTO, as, are. *Ouïr un peu.* ὑπακροάομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ὑπηκροασάμην. gen.

SUBBIBO, is, bibitum, ere. *Boire un peu trop.* ὑπομεθύσκομαι, fut. paſſ. θυσθήσομαι. præt. paſſ. ὑπομεμέθυσμαι.

SUBBLANDIOR, iris, iri. depon. *Flater doucement.* ὑποκορίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ὑπεκορισάμην. acc.

SUBCÆRULUS, a, um. *Tirant ſur le bleu.* ὁ καὶ ἡ ὑποκυανέος, οῦς, καὶ τὸ εον, οῦν, ἔου, οῦ.

SUBCANDIDUS, a, um. V. SUBALBIDUS.

SUBCENTURIO, onis. Maſc. *Souſcenturion, le Lieutenant d'un Centenier.* ὁ ὑφεκατόνταρχος, ου.

SUBCERNICULUM, i. Neut. *Bluteau.* τὸ κόσκινον, ου. vel κοσκίνιον, ου.

SUBCINERITIUS, a, um. Ut Subcineritius panis. *Pain cuit ſous la cendre.* ὁ ἄρτος ἐγκρυφίας, (ίου.)

SUBCINGULUM, i. Neut. *Un ceinturon d'épée, un baudrier.* ὁ ζωστὴρ, ῆρος.

SUBCONTUMELIOSE. adv. *Un peu outrageuſement.* ὑφυβριστικῶς.

SUBCRESCO, V. SUCCRESCO.

SUBCRISPUS, a, um. *Un peu crêpu.* ὁ καὶ ἡ ὕπουλος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBCRUDUS, a, um. *Encore crud.* ὁ καὶ ἡ ὕπωμος, καὶ τὸ ον, ου. *A demi cuit.* ὁ καὶ ἡ ἡμίεφθος, καὶ τὸ ον, ου. *Non mûr.* ὁ καὶ ἡ πάνυ πέπειρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBCRUENTUS, a, um. *Un peu ſanglant.* ὁ καὶ ἡ ὕφαιμος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBCURATOR, oris. Maſc. *Subrogé tuteur ou curateur.* ὁ τὴν ἐπιτροπείαν ὑποστὰς, ἄντος.

SUBCUSTOS, odis. Maſc. *Commis à la place d'un des gardes.* ὁ ὑποφύλαξ, ακος.

SUBCUTANEUS, a, um. *Qui eſt ſous le cuir, ou la peau.* ὁ καὶ ἡ ὑποδερμάτικος, κη, κον.

SUBDEBILITATUS, a, um. *Un peu débilité.* ὑπεξασθενέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν.

SUBDIALIS, & e, is. *Qui eſt ſous le Ciel, à l'air.* ὁ καὶ ἡ ὑπαίθριος, vel ὕπαιθρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBDIFFICILIS, & e, is. *Un peu difficile.* ὁ καὶ ἡ ὑποδύσκολος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBDITITIUS, & SUBDITIVUS, a, um. *Subrogé, mis en la place d'un autre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόττακτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὑπόβλητος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον.

SUBDITUS, a, um. *Mis deſſous.* ὑποτεθεὶς, vel ὑποβληθεὶς, θεῖσα, θέν. *Soumis, ſujet.* ὁ καὶ ἡ ὑποχείριος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neminem decet imperare qui non ſit melior Subditis. ἄρχειν μηδένα προσήκει, ὃς οὐ κρείττων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων. ‖ Radiis Solis Subditus. τοῦ ἡλίου ἀκτῖσιν ὑποκείμενος. Vide SUBJECTUS.

SUBDIU, adv. *De jour.* καθ' ἡμέραν. * μεθ' ἡμέραν.

SUBDO, is, didi, ditum, ere. *Soumettre, mettre au deſſous.* ὑποβάλλω, F. αλῶ, P. ὑποβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) accuſ. uni. dat. alt. * ὑποτάττω, F. ξω, P. ὑποτέταχα. acc. uni. dat. alt. *Mettre par deſſous.* ὑποκαθίστημι, F. στήσω, P. ὑποκαθέστακα. acc. uni. dat. alt. *Aſſujettir.* ὑποχειρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποκεχείρωκα. acc. uni. dat. alt. V. SUBJICIO.

SUBDOCEO, es, ere. *Enſeigner à demi.* ὑποδιδάσκω, F. δάξω. (V. διδάσκω in Anom.) acc.

SUBDOLE. adv. *Finement, avec fourberie.* δολερῶς.

SUBDOLUS, a, um. *Fin, fourbe.* δολερὸς, ὰ, όν.

SUBDUBITO, as, are. *Douter un peu.* ὑπαπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηπόρηκα. gen.

SUBDUCO, is, xi, ctum, ere. *Souſtraire & retirer.* ὑπεξάγω, F. ξω, P. ὑπεξῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. uni. gen. alt. cum ἐκ. * ὑπεξαιρέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὑπεξειλόμην. acc. uni. gen. alt. cum ἐκ. *Mettre deſſous.* ὑποτίθημι, F. θήσω, P. ὑποτέθεικα. acc. *Dérober en cachette.* ὑποκλέπτω, F. ψω, P. ὑποκέκλεφα. acc. *Tirer en haut.* ἀναβιβάζω, F. άσω, P. ἀναβεβίβακα. acc. ‖ Subducere ſe clam. ὑπεκχωρεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπεκκεχώρηκα. gen. cum ἐκ. ‖ Subducere rationem. λογίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐλογισάμην. acc.

SUBDUCTIO, onis. Fœm. *Souſtraction, calcul en déduiſant.* ἡ ὑπεξαγωγὴ, ῆς. *L'action de tirer en haut.* ἡ ἀναγωγὴ, ῆς. * ὁ ἀναβιβασμὸς, οῦ.

SUBDUCTUS, a, um. Part. *Mis deſſous.* ὑποτεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Souſtrait & retiré.* ὑπεξαχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui eſt entr'ouvert.* διασπὰς, (άντος) ᾶσα, άν. ‖ Subductâ ratione. ἐκ προνοίας.

SUBDULCIS, & e, is. *Douçâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγλυκυς, καὶ τὸ κυ, εος.

SUBEDO, is, edi, eſum, dere. *Manger par deſſous.* ὑποτρώγω. fut. 1. ὥξομαι. Aor. 2. ὑπέτραγον. (V. τρώγω in Anom.) acc.

SUBEO, is, bivi, & bii, bitum, ire. *Entrer, aller deſſous, ou dedans.* ὑποδύω, F. ύσω, P. ὑποδέδυκα. acc. *vel* ὑποδύομαι, fut. med. ύσομαι. Aor. 1. med. ὑπεδυσάμην. acc. *Se mettre deſſous.* ὑφίσαμαι, fut. med. ὑποστήσομαι. acc. *Subir, ſouffrir.* ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. acc. *Monter, s'élever au-deſſus.* ἀναβαίνω. (V. βαίνω in Anom.) ἐπὶ dat. *Croître deſſous.* ὑποφύομαι, fut. med. ύσομαι. || Periculum, *vel* aleam Subire. παρακινδυνεύω, F. εύσω, P. παρακεκινδύνευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Poſteà Subiit proles argentea. ἔπειτα ὑπῆλθε τὸ ἀργυροῦν γένος. || Regis domum Subire. πρὸς τὴν τοῦ Βασιλέως οἰκίαν εἰσιέναι. || Terram Subire. τὴν γῆν εἰσδύνειν, *vel* ὑποδύνειν. || Tempus Subibat. περιέστη ὁ καιρός. || Pœnas Subire. δίκας ὑπέχειν. Vide PŒNA. || Subit animum. ἐπὶ νοῦν ἔρχεται. * ἐπέρχεταί μοι. || Subiit animum ea cogitatio. εἰσῆλθέ μοι λογισμὸς οὗτος. * ὑπῆλθέ μοι τοῦτο. || Subit omnes timor. εἰσέρχεται πᾶσι δέος. || Subit, hæc facere. ὑπέρχεταί μοι, ταῦτα ποιεῖν. *vel* ἐπέρχεται. || Tale Subiiſtis periculum. τοιοῦτον ὑπέστητε κίνδυνον.

SUBER, eris. Neut. *Du liege.* ὁ φελλὸς, οῦ.

SUBEREUS, a, um. *De liege.* φέλλινος, νη, νον.

SUBERRO, as, avi, atum, are. *Aller çà & là par deſſous.* ὑποπλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι.

SUBFERVEFACTUS, a, um. part. *Qui a un peu bouilli.* ὁ καὶ ἡ ὑπόζεστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑποζεσθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUBFERVEFIO, is, fieri. *Devenir un peu bouillant.* ὑποζέννυμαι, F. 1. ζεσθήσομαι. (V. ζέννυμι in Anom.)

SUBFRIGIDE. adv. *Un peu froidement.* ὑποψύχρως.

SUBFRIGIDUS, a, um. *Un peu froid.* ὁ καὶ ἡ ὑπόψυχρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBGRANDIS, & e, is. *Un peu grand.* ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SUBGRAVIS, & e, is. *Un peu fâcheux, ou grave.* ὁ καὶ ἡ ὑπόβαρυς, καὶ τὸ ρυ, εος.

SUBGRUNDA, æ. Fœm. ſing. *vel* SUBGRUNDIA, orum. Neut. plur. & SUBGRUNDATIO, onis. Fœm. *L'extrémité d'un toit.* τὸ γεῖσσον, *vel* τὸ γεῖσον, ου. * τὸ γείσσωμα, ατος.

SUBHASTO, as, are. *Vendre à l'encan.* λαφυραγωγέω, ῶ, F. ήσω, P. λελαφυραγώγηκα. acc.

SUBHORRIDUS, a, um. *Un peu horrible & affreux.* ὁ καὶ ἡ ὑπόφρικτος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBJACEO, es, cui, ere. *Etre couché deſſous.* ὑπόκειμαι, fut. κείσομαι. (V. κεῖμαι in Anom.)

SUBJACTO, as, are. *Jetter ſouvent & mettre deſſous.* πολλάκις ὑποβάλλω, F. αλῶ, P. ὑποβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc. *Lancer ſouvent en haut.* πολλάκις ἀναρρίπτω, F. ψω, P. ἀνέρριφα. acc.

SUBICULUM, i. Neut. *Celui qu'on fouette ſouvent.* ὁ μαστιγίας, ου.

SUBJECTIO, onis. Fœm. *Sujétion, ou ſuppoſition.* ἡ ὑποβολὴ, *vel* ὑποταγὴ, ῆς. *Repréſentation naïve.* ἡ ὑποτύπωσις, εως.

SUJECTO, as, are, V. SUBJACTO.

SUBJECTOR, oris. Maſc. *Impoſteur.* ὁ ὑποβολεὺς, έως.

SUBJECTUS, a, um. *Sujet, ſoumis.* ὑποταχθεὶς, εῖσα, έν. * ὁ καὶ ἡ ὑποχείριος, καὶ τὸ ον, ου. *Mis deſſous.* ὑποβληθεὶς, εῖσα, έν. * ὑποκείμενος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Huic Subjecti ſeptem. τούτῳ ἑπτὰ ὑπόκεινται. || Hæc ei potentia Subjecta eſt. αὐτὴ δύναμις ἐκείνῳ ὑποτέτακται. || Subjectæ illi urbes. αἱ ὑπ' ἐκείνῳ γιγνόμεναι πόλεις. || Regi Subjecti. οἱ ὑπὸ τῷ Βασιλεῖ ὄντες. * οἱ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀρχόμενοι. || Ei ſubjecti ſunt. ὑπ' αὐτῷ εἰσι, *vel* γίνονται. V. SUBJICIO. || Morti Subjectus. ὑπόδικος τῷ θανάτῳ. || Miſeriis Subjectus. ταῖς συμφοραῖς ὑποκείμενος, *vel* ὑποκείριος. || Invidiæ ſubjectus. τῷ φθόνῳ ἔνοχος.

SUBJECTUS, ûs. Maſc. V. SUBJECTIO.

SUBIGO, is, egi, actum, ere. *Subjuguer & aſſujettir.* ὑπάγω, F. ξω, P. ὑπῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Cultiver, exercer.* ἐργάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. εἰργασάμην. acc. *Soumettre.* ὑποχειρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποκεχείρωκα. acc. uni. dat. alt. *Contraindre.* ἀναγκάζω, F. άσω, P. ἠνάγκακα. V. SUBJICIO.

SUBJICIO, is, eci, ectum, ere. *Mettre deſſous, ſoumettre, aſſujettir.* ὑποβάλλω, P. αλῶ, ὑποβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) *Mettre une choſe au lieu d'une autre.* ὑποβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. Aor. 1. med. ὑπεβαλόμην. (V. βάλλω in An.) acc. *Aſſujettir.* ὑποχειρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποκεχείρωκα. acc. uni. dat. alt. *Ajouter.* ὑποζεύγνυμι, F. ζεύξω, (V. ζεύγνυμι.) acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civitates multas ſibi Subjicere. πολλὰς ὑφ' ἑαυτῷ πόλεις ποιεῖσθαι. || Peloponneſum ſuæ ditioni Subjicere. Πελοπόννησον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι. || Hos imperio ſuo Subjecit. τούτους ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο. || Urbem poteſtati ſuæ Subjecerant. τὴν πόλιν ὑφ' αὑτοὺς ἐποιήσαντο. || Regionem ſibi Subjicere. ὑποτάττειν ἑαυτῷ χώραν. || Subjicere ſe aliis. ὑποτάττειν ἑαυτὸν τοῖς ἄλλοις. || Subjecit ſe Thebanorum imperio. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. || Hos ſibi Subjecit. ἐκείνους ὑπηκόους ἐποίησε. || Civitatem Romanorum imperio Subjecit. τὴν πόλιν ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἐποιήσατο. || Armis Subjicere. ὅπλοις ὑπάγεσθαι. || Ne iis Subjiciatur. ἵνα μὴ ὑπὸ τούτοις γένοιτο. || Aliis Subjici. ὑπὸ τοῖς ἄλλοις εἶναι. || Alii Græci nobis Subjiciuntur, alii Lacedæmoniis. τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἰσί.

SUBIMPUDENS, entis. Omn. gen. *Un peu impudent.* ὁ καὶ ἡ ὑπαναιδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SUBINANIS, & e, is. *Un peu vain.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκενος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBINDE. adv. *Incontinent après.* εἶτα. * ἔπειτα. *Souvent.* πολλάκις. *De tems en tems.* ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε.

SUBINFLUO, is, ere. *Entrer dedans, & couler par deſſous.* ὑπορρέω, F. ῥεύσω, (V. ῥέω. in Anom.)

SUBINSULSUS, a, um. *Un peu ſot & de mauvaiſe grace.* ὁ καὶ ἡ ὑπαπειρόκαλος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBINVIDEO, es, di, ſum, ere. *Avoir un peu d'envie.* ὑποφθονέω, F. ήσω, P. ὑπεφθόνηκα. dat.

SUBINVISUS, a, um. *Un peu odieux, ou haï.* σμικρόν τι μισητὸς, τὴ, τόν.

SUBINVITO, as, are. *Inviter un peu.* σμικρόν τι παρακαλέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. έσομαι. Aor. 1. παρεκαλεσάμην. acc.

SUBIRASCOR, eris, ratus ſum, aſci. Neut. *Se fâcher un peu.* ὑποργίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. ὑπώργισμαι. dat. perſ.

SUBITANEUS, & SUBITARIUS, a, um. V. SUBITUS.

SUBITO. adv. *Soudain, ſubitement.* ἐξαπίνης. * αἰφνιδίως. * αὐτίκα.

SUBITUS, a, um. *Subit, ſoudain.* αἰφνίδιος, ία, ιον. * ἐξαπιναῖος, αία, αῖον. * ὁ, ἡ, τὸ ἐξαίφνης, *vel* ἐξαπίνης.

SUBJUGIS, & e, is. *Qui eſt ſous le joug, ou accoutumé à porter le joug.* ὁ καὶ ἡ ὑποζύγιος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SUBJUGIUM, ii. Neut. *Laniere, courroie à attacher les bêtes d'attelage.* ὁ ζυγοδέτης, ȣ. * ὁ ζυγόδεσμος, ȣ.

SUBJUGO, as, avi, atum, are. *Mettre ſous le joug.* ὑποζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) accuſ. *Subjuguer, aſſujettir.* ὑποχειρόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποκεχείρωκα. acc. uni. dat. alt. V. SUBJICIO.

SUBJUNGO, is, nxi, nctum, gere. *Joindre après, ou deſſous; atteler.* ὑποζευγνύω, F. ζεύξω, (V. ζεύγνυμι.) acc. uni. dat. alt. *Ajouter.* προστίθημι, F. θήσω, P. προσέθεικα. acc. uni. dat. alt.

SUBLABOR, eris, apſus ſum, abi. depon. *Tomber peu à peu, ou ſous le faix.* ὑπολισθαίνω, F. σθήσω, P. ὑπολίσθηκα.

SUBLATE. adv. *Hautement.* ὑψηλῶς. *Magnifiquement.* μεγαλοπρεπῶς.

SUBLATEO, es, ere. *Etre caché deſſous.* ὑπολανθάνω. fut. med. λήσομαι. (V. λανθάνω in Anom.)

SUBLATIO, onis. Fœm. *Enlévement.* ἡ ἀφαίρεσις, εως. * ὑπεξαίρεσις, εως. *Mouvement.* κίνησις, εως.

SUBLATUS, a, um. part. à ſuſtollo. *Elevé.* ἐπαρθεὶς, θεῖσα, θέν. *Enlevé, ôté.* ὑπεξαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἀφαιρεθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUBLEGO, as, are. *Subſtituer.* ὑποκαθίστημι, F. καταστήσω, P. ὑποκαθέστακα. acc.

SUBLEGO, is, egi, ectum, ere. *Lire en paſſant & en courant.* ἐν παρόδῳ ἀναγινώσκω. fut. med. γνώσομαι. act. ἀνέγνωκα. (V. γινώσκω in Anom.) acc. *Choiſir entre pluſieurs.* παρεκλέγω, F. ξω, P. παρεκλέλεχα. acc. *Cueillir par deſſous.* ὑπολέγω, F. ξω, P. ὑπολέλεχα. acc. *Dérober en cachette.* ὑποκλέπτω, F. ψω, P. ὑποκέκλεφα. acc. *Subſtituer.* ἀντικαθίστημι, F. καταστήσω, P. ἀντικαθέστακα. acc. uni. dat. alt.

SUBLEVO, as, avi, atum, are. *Soulever.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. *Elever.* αἰωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠώρηκα. acc. * μετεωρίζω, F. ίσω, P. μετεώρικα. acc. *Soulager.* ἀνακουφίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκούφικα. acc. *Aider.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Calamitates Sublevare. τὰς συμφορὰς ἐπικȣφίζειν. || Aliquem mœrore Sublevare. ἐπικȣφίζειν τινὰ τῆς λύπης. || Labores Sublevare. τȣ̀ς πόνȣς ἐπικȣφίζειν. || Egeſtatem alicujus pro viribus Sublevare. τὴν πενίαν τινὸς εἰς δύναμιν ἐπικουφίζειν. V. LEVO.

SUBLICA, æ. Fœm. & SUBLICIUM, ii. Neut. *Une ſolive.* ἡ δοκὶς ίδος. * ἡ δοκὸς, ȣ̃.

SUBLICIUS, a, um. Ut Sublicius pons. *Un pont de bois.* ἡ γέφυρα ξυλίνη.

SUBLIGACULUM, i. & SUBLIGAR, aris. Neut. *Caleçon, ou haut de chauſſes.* τὸ περίζωμα, ατος. * ἡ περισκελὶς, ίδος.

SUBLIGO, as, avi, atum, are. *Lier par deſſous.* ὑποδέω, F. δήσω) (V. δέω in Anom.) acc. *Ceindre.* περιζωννύω, F. ζώσω, P. περιέζωκα. (Vide ζώννυμι in Anom.) acc.

SUBLIME. adverb. *En haut* ἐν ὕψει. (quando non eſt motus.) εἰς ὕψος (quando eſt motus.) || Sublimè ferri. *S'élever en haut.* μετεωρίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. μεμετεώρισμαι.

SUBLIMIOR, & ius, oris. comp. *Plus élevé, élevé plus haut.* μετεωρότερος, έρα, ερον.

SUBLIMIS, & e, is. *Elevé en haut.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος, καὶ τὸ ρον. * ὑψηλὸς, λὴ, λόν.

SUBLIMITAS, atis. Fœm. *Hauteur.* ἡ ὑψηλότης, ητος. * τὸ ὕψος, εος, ȣς. *Elévation.* ὁ μετεωρισμὸς, ȣ̃.

SUBLIMITER. adverb. *Hautement.* μετεώρως. * ὑψηλῶς.

SUBLIMO, as, are. *Elever en haut.* μετεωρίζω, F. ίσω & ιῶ. P. μεμετεώρικα. acc.

SUBLINO, is, ere. *Oindre un peu, ou par deſſous.* ὑπαλείφω, F. ψω. P. ὑπήλειφα. acc.

SUBLITIO, onis. Fœm. *La premiere couche de la derniere couleur qu'on veut jetter ſur quelque choſe.* τὸ ὑπάλειμμα, ατος.

SUBLIVIDUS, a, um. *Un peu livide.* ὁ καὶ ἡ ὑποπέλιδνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SUBLUCANUS, a, um. *Qui eſt un peu avant le jour.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίλυκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SUBLUCEO, es, ere. *Entreluire, luire un peu.* ὑπεμφαίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. præt. paſſ. ὑπεμπέφασμαι.

SUBLUCO, as, are. *Elaguer, émonder.* ὑποκαθαίρω, F. αρῶ, P. ὑποκεκάθαρκα. acc.

SUBLUO, is, ere. *Laver par deſſous.* ὑπολȣ́ω, F. ȣ́σω, P. ὑπολέλȣκα. acc.

SUBLURIDUS, a, um. V. SUBPALLIDUS.

SUBLUSTRIS, & e, is. *Encore un peu luiſant.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλαμπρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

SUBLUVIES, ei. Fœm. *Ordure, pus.* ἡ ἀλȣσία, ίας. * ὁ αὐχμὸς, ȣ̃.

SUBMERGO, is, ſi, ſum, ere. *Submerger, enfoncer dans l'eau.* καταδύω, F. ύσω, P. καταδέδυκα. acc. * καταποντίζω, F. ίσω, P. καταπεπόντικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mari Submergere. θαλάσσῃ καταποντίζειν. || In aquis Submergere. εἰς ὕδωρ καταδύειν.

SUBMERSUS, a, um. *Submergé.* καταποντισθεὶς, σθεῖσα, σθέν.

SUBMERUS, a, um. *Preſque tout pur & ſans mélange.* ὁ καὶ ἡ ὑπάκρατος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBMINIA, æ. *Une ſorte d'habit tirant ſur le rouge.* ἡ ἐσθὴς μιλτοειδής.

SUBMINISTRATOR, oris. Maſc. *Celui qui ſert & aide.* ὁ ὑπηρέτης, ου. *qui fournit.* ὁ χορηγὸς, οῦ.

SUBMINISTRATUS, a, um. *Fourni.* χορηγηθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUBMINISTRO, as, are. *Servir & aider.* ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. *Fournir.* χορηγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχορήγηκα, acc. perſ. dat. rei. Vide SUPPEDITO.

SUBMISSE, & SUBMISSIM. adv. *Baſſement.* ὑφειμένως. *Humblement.* ταπεινῶς. *Médiocrement.* μετρίως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Submiſsè ſe gerere. μικρὸν vel μικρὰ φρονεῖν. ‖ Submiſsè loqui. σιγῇ λόγον ποιεῖσθαι.

SUBMISSIO, onis. Fœm. *Abbaiſſement.* ἡ ὕφεσις, εως. *Soumiſſion, ou humiliation.* ἡ ταπείνωσις, εως.

SUBMISSUS, a, um. part. *Mis deſſous.* ὑποτεθειμένος, ένη, ένον. *Abbaiſſé.* ὑφειμένος, ένη, ένον. *Qui eſt au deſſous.* ὑποκείμενος, η, ον. dat. *Humble.* ταπεινὸς, νὴ, νόν.

SUBMITTO, & SUMMITTO, ſi, ſſum, tere. *Soumettre, abbaiſſer.* ὑφίημι, F. ήσω, P. ὑφεῖκα. (V. ἵημι in Anom.) acc. *Mettre deſſous.* ὑποτίθημι, F. θήσω, P. ὑποτέθεικα. acc. *Humilier.* ταπεινόω, F. ώσω, P. τεταπείνωκα. acc. ‖ Submittere ſe. ταπεινοφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. τεταπεινοφρόνηκα. ‖ Caput in herba Submiſit. τὴν κεφαλὴν ταῖς βοτάναις ὑπέθηκε, vel ἐπέθηκε. ‖ Capillum Submittere. καθεῖσθαι βοστρύχους. ‖ Submittere ſe alicui. ἑαυτόν τινι ὑποτάττειν. ‖ Alios ſibi Submittere. ἄλλους ἑαυτῷ ὑποτάττειν. V. SUBJICIO.

SUBMOLESTE. adv. *D'une maniere un peu fâcheuſe.* ὑποδυσχερῶς.

SUBMOLESTUS, a, um. *Un peu fâcheux.* ὁ καὶ ἡ ὑποδυσχερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SUBMONEO, es, nui, nitum, ere. *Avertir un peu, faire quelque legere remontrance.* μικρὸν νουθετέω, ῶ, F. ήσω. acc. perſ. *Avertir ſecrettement.* κρύφα γνορίζω, F. σω. acc. rei. dat. perſ.

SUBMOROSUS, a, um. *Un peu chagrin & fâcheux.* ὁ καὶ ἡ ὑποδύσκολος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBMOTOR, oris. Maſc. *Qui fait retirer, qui repouſſe.* ὁ ἀποσοβητὴς, οῦ.

SUBMOTUS, a, um. part. *Détourné, repouſſé.* ἀπωθισθεὶς, vel παρωσθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUBMOVEO, vel SUMMOVEO, es, ovi, otum, ere. *Repouſſer, faire reculer.* παρωθέω, vel ἀπωθέω, F. ἀπώσω, P. ἀπέωκα. (V. ὠθέω. in An.) acc. *Eloigner & chaſſer loin.* ἀπελαύνω, F. ελάσω, (V. ἐλαύνω in Anom.) acc.

SUBNASCOR, eris, natus ſum, naſci. depon. *Naître par deſſous.* ὑποφύομαι. fut. med. ύσομαι. præt. paſſ. ὑποπέφυμαι.

SUBNECTO, is, ere. *Lier ou nouer par deſſous.* ὑποπλέκω, F. ξω, P. ὑποπέπλεκα. acc.

SUBNEGO, as, are. *Nier preſque.* ὑπαρνέομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. I. med. ὑπηρνησάμην. accuſ. rei.

SUBNIGER, (gri) gra, grum. *Noirâtre, un peu noir.* ὁ καὶ ἡ ὑπόμελας, καὶ τὸ λαν, λανος.

SUBNITOR, eris, ixus ſum, iti. depon. *Sappuyer ſur.* ὑποστηρίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. ὑπεστήρισμαι.

SUBNOTO, as, are. *Marquer deſſous.* ὑπογράφω, F. ψω, P. ὑπογέγραφα. acc.

SUBNUBILUS, a, um. *Un peu nébuleux, ou obſcur.* ὁ καὶ ἡ ὑποζοφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SUBO, as, are. Plin. *Etre en chaleur.* καπρίζω, F. ίσω, P. κεκάπρικα.

SUBOBSCŒNUS, a, um. *Un peu deshonnête.* ὁ καὶ ἡ ὑπαίσχρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBOBSCURUS, a, um. *Un peu obſcur.* ὁ καὶ ἡ ὑποσκοτεινὸς, καὶ τὸ ὸν, ου.

SUBODIOSUS, a, um. *Un peu odieux.* σμικρόν τι μισητὸς, τὴ, τόν.

SUBOFFENDO, is, ere. *Offenſer un peu.* σμικρόν τι βλάπτω, F. ψω, P. βέβλαφα. acc.

SUBOLEO, es, olui, olitum, ere. *Sentir un peu.* ὑπόζω, F. ζήσω, præt. med. ὑπόδωδα, (Vide ὄζω in Anom.) *Appercevoir en quelque façon.* ὑπαισθάνομαι, fut. med. ὑπαισθήσομαι. (V. αἰσθάνομαι in Anom.) gen.

SUBORIOR, oriris, ortus ſum, iri, depon. *Se lever, ou naître peu à peu par deſſous.* ὑποφύομαι. V. SUBNASCOR.

SUBORNO, as, avi, atum, are. *Honorer & louer un peu* ἐπικοσμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκόσμηκα. acc. *Suborner, apoſter.* κατασκευάζω, F. άσω, P. κατεσκεύακα. acc. * ὑποπέμπω, F. ψω, P. ὑποπέπεμφα. acc. ‖ Teſtem Subornare. μάρτυρα παρασκευάζειν.

SUBPINGUIS, & e, is. *Un peu gras.* ὁ καὶ ἡ ὑποπίων, καὶ τὸ ον, ονος.

SUBRANCIDUS, a, um. *Un peu rance, ou moiſi.* ὁ καὶ ἡ ὑπόσαπρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBRAUCUS, a, um. *Un peu enroué.* ὁ καὶ ἡ ὑποβραγχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SUBREMIGO, as, are. *Ramer au deſſous.* ὑπερέσσω, F. σω, P. ὑπήρεκα.

SUBREPO, is, ere. *Se gliſſer, entrer & venir en ſe trainant, ou en cachette.* ὑφέρπω, F. ψω, P. ὑφεῖρφα.

SUBREPTIO, onis. Fœm. *Larcin.* ἡ κλοπὴ, ῆς.

SUBREPTITIUS, a, um. V. SURREPTITIUS.

SUBRIDEO, es, ere. *Sourire, ou rire un peu.* ὑπομειδιάω, ῶ, F. άσω, P. ὑπομεμειδίακα. gen.

SUBRIDICULE. adv. *Un peu ridiculement.* ὑπογελοίως.

SUBRIGO, is, ere, V. SURRIGO.

SUBRIGUUS, a, um. V. IRRIGUUS.

SUBRIPIO, is, ipui, eptum, ere. *Dérober ſecrettement.* ὑποκλέπτω, F. ψω, P. ὑποκέκλεφα. acc. *Emporter en cachette.* ὑφαρπάζω, F. άσω, P. ὑφήρπακα. acc.

SUBROGO, as, are. *Subroger, mettre en la place.* ἀντικαθίστημι, F. καταστήσω, P. ἀντικαθέστακα. acc. uni. & dat. alt. V. SUBSTITUO.

SUBRUBEO, es, ere. *Devenir ou être rougeâtre.* ὑπερυθριάω, ῶ, F. άσω, P. ὑπηρυθρίακα.

SUBRUBICUNDUS, a, um. *Rougeâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρυθρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBRUFUS, a, um. *Rouſſâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόπυρρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBRUMO, as, are. *Faire tetter.* θηλάζω, F. άσω, P. τεθήλακα. acc.

SUBRUMUS, a, um. *Qui tette encore.* ὁ καὶ ἡ ὑπομάστιος, vel ὑπομάσθιος, καὶ τὸ ιον, ίου. * γαλαθηνός, ή, όν.

SUBRUO, is, rui, rutum, ere. *Renverſer.* ἀναστρέφω, F. ψω, P. ἀνέστροφα. acc. *Abattre.* καταβάλλω, F. αλῶ, P. καταβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc.

SUBRUSTICUS, a, um. *Un peu ruſtique ou lourd.* ὁ καὶ ἡ ὑπάγροικος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBRUTILUS, a, um. *Rougeâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑποφοινίκεος, ους; καὶ τὸ εον, ουν; έου, οῦ.

SUBRUTUS, a, um. part. *Abattu.* καταβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUBSALSUS, a, um. *Un peu ſalé.* ὁ καὶ ἡ ὑφαλμυρὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

SUBSANNATIO, onis. Fœm. *Moquerie, riſée,* ὁ χλευασμὸς, οῦ.

SUBSANNO, as, are. *Se moquer.* χλευάζω, F. άσω, P. κεχλεύακα. acc.

SUBSCRIBO, is, pſi, ptum, bere. *Souſcrire, écrire au deſſous.* ὑπογράφω, F. ψω, P. ὑπογέγραφα. acc. *Souſſigner s'accorder.* ὑποσημαίνομαι, fut med. ανοῦμαι. Aor. 1. med. ὑπεσημηνάμην. acc. *S'accorder & être de même avis.* συγκατατίθεμαι. (V. τίθημι.) dat. || Subſcribere cum aliquo. δίκην τινὶ λαγχάνειν, άνω. (V. Anom.)

SUBSCRIPTIO, onis. Fœm. *Une ſouſcription.* ἡ ὑπογραφὴ, ῆς. *Conſentement.* ἡ συγκατάθεσις, εως. *Accord avec ſa partie (en fait de droit.)* ἡ δευτερολογία, ίας.

SUBSCUS, udis. Fœm. V. SUSCUS.

SUBSECUNDARIUS, a, um. *Qui ſe fait en ſecond lieu, ſucceſſif.* δευτερίζων, vel δευτερνάζων, ουσα, ον.

SUBSECIVUS, a, um. V. SUCCISIVUS.

SUBSECO, as, cui, ctum, are. *Couper par deſſous.* ὑποτέμνω, F. τμήξω. (V. τέμνω in Anom.) acc. * ἀποκόπτω, F. ψω, P. ἀποκέκοφα. acc. *Couper, ſcier par deſſous.* ὑποπρίω, F. ίσω, P. ὑποπέπρικα. acc.

SUBSELLIUM, ii. Neut. *Banc.* τὸ ἀνάβαθρον, ου. *Parquet.* ἡ ἐφέδρα, ας.

SUBSENTIO, is, nſi, nſum, tire. *Sentir en quelque façon.* ὑπαισθάνομαι. fut. med. ὑπαισθήσομαι, (V. αἰσθάνομαι in Anom.) gen. *Appercevoir.* ὑπολαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc.

SUBSEQUOR, eris, ſecutus ſum, ſequi. *Aller après, ſuivre de près.* ἐπακολουθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπηκολούθηκα. dat. * ἐφέπομαι, fut. med. ἐφέψομαι. dat.

SUBSERO, ſerui, ſitum, ere. *Semer deſſous ou ſurſemer.* ὑποσπείρω, F. ερῶ, P. ὑπέσπαρκα. acc. *Planter au deſſous, ou incontinent après.* ὑποφυτεύω, F. εύσω, P. ὑποπεφύτευκα. acc.

SUBSERVIO, is, ivi, itum, ire. *Servir ſous un autre, ou diligemment.* ὑπηρετέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπηρέτηκα. dat.

SUBSESSA, æ. Fœm. *Guet, embuche.* ἡ ἐφέδρα, vel ἐνέδρα, ας.

SUBSESSOR, oris. Maſc. *Qui eſt en embuſcade.* ὁ ἔφεδρος, ου.

SUBSIDEO, es, edi, eſſum, idere. *Etre aſſis au deſſous.* ὑποκαθίζω, F. ίσω, P. ὑποκεκάθικα. vel ὑποκαθίζομαι. fut. med. ίσομαι. *Epier, guetter.* ὑφεδρεύω, F. εύσω, P. ὑφήδρευκα. dat. Vide SUBSIDO.

SUBSIDIARIUS, a, um. *Qui vient au ſecours.* ἐπικουρικὸς, vel βοηθητικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκουρος, καὶ τὸ ρον, ου. dat.

SUBSIDIOR, aris, ari. *Venir au ſecours.* ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκούρηκα. * ἐπιβοηθέω, F. ήσω, P. ἐπιβεβοήθηκα. acc. aut dat.

SUBSIDIUM, ii. Neut. *Aide, ſecours.* ἡ ἐπικουρία, vel ἐπιβοήθεια, ας. V. AUXILIUM.

SUBSIDO, is, idi, eſſum, idere. *Aller ou s'aſſeoir au fond.* ὑφίσταμαι, fut. med. ὑποστήσομαι, (V. ἵστημι.)

SUBSIGNO, as, are. *Souſſigner.* ὑποσημειόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑποσεσημείωκα. acc.

SUBSILIO, is, ilui, ultum, ire. *Sauter, treſſaillir.* ὑποπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποπεπήδηκα.

SUBSIMILIS, & e, is. *Un peu ſemblable, preſque ſemblable.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBSIMUS, a, um. *Un peu camus.* ὁ καὶ ἡ ὑπόσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBSISTO, is, ſtiti, ſtitum, ſtere. *S'arrêter un peu, réſiſter.* ὑφίσταμαι, fut. med. ὑποστήσομαι, (V. ἵστημι.) *Réſiſter contre.* ἀντέχω, F. ἀνθέξω, P. ἀντέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) dat. V. RESISTO.

SUBSOLANUS, i. Maſc. *L'Eſt, le vent du Levant.* ὁ ἀπηλιώτης, ου.

SUBSORTIOR, iris, itus ſum, iri. *Jetter au ſort pour la deuxiéme ou troiſiéme fois.* ἐπιλαγχάνω, (V. λαγχάνω in Anom.) acc. * ἐπικληρόομαι, οῦμαι, F. κληρωθήσομαι. acc. *Elire par ſort en la place d'un autre, ſubſtituer.* ἀντικαθίστημι. (V. ἵστημι.) acc.

SUBSORTITIO, onis. Fœm. *Election par ſort en la place d'un autre.* ἡ ἐπικλήρωσις, εως. *Subſtitution.* ἡ ἀντικατάστασις, εως.

SUBSORTITUS, a, um. *Elu par ſort au lieu d'un autre.* ἐπιλαχὼν (όντος) οῦσα, όν. acc. *Qui a ſubſtitué ou ſubrogé en la place d'un autre.* ἀντικαταστὰς, (άντος) ᾶσα, άν.

SUBSTANTIA, æ. Fœm. *Subſtance.* ἡ οὐσία, ίας. *Supôt.* ἡ ὑπόστασις, εως. *Biens.* τὰ ὑπάρχοντα, ων. * ἡ οὐσία, ας. *Matiere, ſujet.* τὸ ὑπόθετον, ου.

SUBSTERNO, is, ſtravi, ſtratum, nere. *Etendre deſſous.* ὑποστρώννυμι, στρωννύω, F. στρώσω. (Vide στρώννυμι in Anom.) acc.

SUBSTILLUM, i. Neut. *Goutte, eau qui dégoutte peu à peu.* ἡ ςραγξ, αγγός. *Difficulté d'uriner.* ἡ ςραγγουρία, ίας.

SUBSTITUO, is, tui, tutum, ere. *Mettre deſſous.* ὑποκαθίςημι, F. καταςήσω, P. ὑποκαθέςακα. acc. *Subſtituer, mettre à la place.* ἀντικαθίςημι, F. καταςήσω, P. ἀντικαθέςακα. acc. uni. dat. alt.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Loco ſuî locupletiorem Subſtituere. εἰς ἑαυτοῦ τάξιν τινὰ πλουσιώτερον καθιςάναι. ‖ Hunc in alterius locum Subſtituit. τοῦτον ἑτέρῳ ὑπέςησε.

SUBSTITUTIO, onis. Fœm. *Subſtitution.* ἡ ἀντικατάςασις, εως.

SUBSTO, as, ſtiti, ſtitum, are. *Tenir ferme, ſoutenir.* ὑφίςαμαι, fut. med. ὑποςήσομαι. (Vide ἵςημι,) acc. *Réſiſter.* ἀνθίςαμαι. fut. med. ἀντιςήσομαι. * ἀντέχω, F. ϑέξω, P. ἀντέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) dat.

SUBSTRAMEN, inis. Neut. *Litiere de bêtes.* τὸ ὑπόςρωμα, ατος.

SUBSTRICTUS, a, um. Part. *Reſſerré.* συνεςαλμένος, vel ὑπεσφιγγμένος, ένη, ένον.

SUBSTRINGO, is, inxi, ictum, ngere. *Serrer, reſſerrer.* ὑποσφίγγω, F. ξω, P. ὑπέσφιγχα, acc. * συςέλλω, F. ελῶ, P. συνέςαλκα. acc.

SUBSTRUCTIO, onis. Fœm. *Bâtiment ſur.* ἡ ἐποικοδόμησις, εως.

SUBSTRUO, is, uxi, uctum, ere. *Poſer des fondemens.* ὑποικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπῳκοδόμηκα. acc. *Bâtir ſur.* ἐποικοδομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπῳκοδόμηκα. acc.

SUBSULTIM. adv. *En treſſaillant, ou ſautant.* ὑποπηδητικῶς.

SUBSULTO, as, avi, atum, are. *Sauter ſouvent.* πολλάκις ὑποπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποπεπήδηκα. * ὑφάλλομαι. fut. med. αλοῦμαι.

SUBSUM, ſubes, ſubeſt, ſubfui, ſubeſſe. *Etre deſſous.* ὕπειμι, fut. med. ὑπέσομαι. (V. εἰμί.)

SUBSUO, is, ſui, utum, ere. *Coudre par deſſous.* ὑποῤῥάπτω, F. ψω, P. ὑπέῤῥαφα. acc.

SUBSURDUS, a, um. *Un peu ſourd.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκωφος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBTEGMEN, inis. Neut. *La trame d'un tiſſerand.* ἡ κρόκη, ης. * τὸ κροκύφαντον, ου.

SUBTEGULANEUS, a, um. *Qui eſt ſous les tuiles, ou ſous le toit.* ὁ καὶ ἡ ὑπόςεγος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt à couvert.* ςεγαςός, ἡ, όν.

SUBTENDO, is, ere. *Etendre par deſſous.* ὑποςρώννυμι, F. ςρώσω, P. ὑπέςρωκα. acc.

SUBTENUIS, & e, is. *Un peu délié.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλεπτος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBTER. acc. & ablat. *Sous.* ὑπό. dat. (ſine motu) acc. (cum motu.)

SUBTER. adv. *Deſſous, au deſſous.* κάτω. * ὑποκάτω.

SUBTERDUCO, is, ere. *Retirer, ou mener à part, ſecrettement.* ὑπεξάγω, F. ξω, P. ὑπεξῆχα. acc.

SUBTERFLUO, is, ere. *Couler par deſſous.* ὑποῤῥέω, ῥεύσω. (V. ῥέω in Anom.)

SUBTERFUGIO, is, ere. *S'enfuir en cachette.* ὑπεκφεύγω, F. ξω, P. ὑπεκπέφευγα. acc.

SUBTERLABOR, eris, lapſus ſum, labi. depon. *Idem.*

SUBTERLINO, is, ere. *Oindre par deſſous.* ὑπαλείφω, F. ψω, P. ὑπήλειφα. acc.

SUBTERMEO, as, are. *Paſſer par deſſous.* ὑποβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.)

SUBTERO, is, ere. *Broyer menu.* ὑποτρίβω, F. ψω, P. ὑποτέτριφα. acc.

SUBTERRANEUS, a, um. *Soûterrain.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBTEXO, is, ere. V. SUBJUNGO.

SUBTILIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſubtil.* λεπτότερος, vel ἰσχνότερος, έρα, ερον.

SUBTILIS, & e, is. *Subtil.* λεπτὸς, vel ἰσχνὸς, ἡ, όν. *Menu, délié.* ὁ καὶ ἡ λεπτομερὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. V. SOLERS.

SUBTILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſubtil.* λεπτότατος, vel ἰσχνότατος, άτη, ατον.

SUBTILITAS, atis. Fœm. *Subtilité.* ἡ λεπτότης, vel ἰσχνότης, ητος. ‖ Subtilitas mentis. ἡ ἀγχίνοια, vel εὐφυΐα, ας.

SUBTILITER. adverb. *Subtilement.* λεπτῶς. * ἰσχνῶς. *Ingénieuſement.* εὐφυῶς. * ἀγχινόως. ‖ Subtiliter diſſerere. λεπτολογεῖν, έω, F. ήσω, P. λελεπτολόγηκα.

SUBTIMEO, es, ere. *Craindre un peu.* ὑποφοβέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ὑποπεφόβημαι. acc.

SUBTRACTIO, onis. Fœm. *Souſtraction.* ἡ ὑπεξαγωγὴ, ῆς.

SUBTRACTUS, a, um. *Souſtrait.* ὑπεξαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUBTRAHO, is, xi, ctum, ere. *Souſtraire.* ὑπεξάγω, F. άξω, P. ὑπεξῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Dérober en cachette.* κλέπτω, F. ψω, P. κέκλεφα. acc.

SUBTRISTIS, & e, is. *Un peu triſte.* ὁ καὶ ἡ ὑπολύπηρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBTRITUS, a, um. *Un peu broyé, ou uſé.* ὑποτετριμμένος, ένη, ένον.

SUBTUNDO, is, ere. *Fraper légerement.* ὑποκόπτω, F. ψω, P. ὑποκέκοφα. acc.

SUBTURPICULUS, a, um. *Un peu laid, ou vilain.* ὑπαισχρότερος, έρα, ερον.

SUBTUS. adv. *Deſſous.* κάτω. * ὑποκάτω.

SUBUCULA, æ. Fœm. *Une chemiſe.* ὁ ὑποχίτων, ωνος. * ὁ ὑποδύτης, ου.

SUBUCULATUS, a, um. *Vêtu d'une chemiſe.* τὸν ὑποχίτωνα ἐνδεδυμένος, ένη, ένον.

SUBVECTIO, onis. Fœm. *Enlévement.* ἡ ἀναγωγὴ, vel ἀνακομιδὴ, ῆς. *Charroi.* ἡ ἀναφορὰ, ᾶς.

SUBVECTO, as, are. *Enlever ſouvent.* πολλάκις ἀνάγω, F. ξω, P. ἀνῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Porter, ou charroyer ſouvent.* πολλάκις ἀνακομίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκόμικα. acc.

SUBVECTUS, ûs. Maſc. V. SUBVECTIO.

SUBVEHO, is, xi, ctum, here. *Faire monter.* ἀναβιβάζω, F. άσω, P. ἀναβεβίβακα. accuſ. *Enlever.* ἀνάγω, F. ξω, P. ἀνῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Lever en haut.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. accuſ. *Porter, mener par voiture.* ἀνακομίζω, F. ίσω, P. ἀνακεκόμικα. acc.

SUBVENIO, is, eni, entum, ire. *Secourir.* ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκούρηκα. dat. *Aider.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nec corpori ſolùm Subveniendum eſt. μηδὲ μόνον τῷ σώματι συλληπτέον. ‖ Promptè alicui Subvenire. τινὶ προθύμως ἐπικουρεῖν. ‖ Morbis Subvenire. νόσοις ἐπικουρεῖν. ‖ Si nobis Subveniat. ἐὰν ἔρχηται ἡμῖν ἐπικουρήσων. Vide AUXILIOR.

SUBVENTO, as, are. *Aider & ſecourir ſouvent.* πολλάκις ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκούρηκα. dat. *vel* acc.

SUBVEREOR, eris, itus ſum, ere. *Craindre un peu.* ὑποδείδω, F. δείσω. præt. med. ὑποδέδια. (V. δείδω in Anom.) acc. * εὐλαβέομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. εὐλαβησάμην. acc.

SUBVERSO, as, are. *Renverſer ſouvent.* πολλάκις ἀνατρέπω, F. ψω, P. ἀνατέτρεφα. acc.

SUBVERSUS, a, um. part. *Renverſé.* κατεστραμμένος, ένη, ένον.

SUBVERTO, is, rti, rſum, tere. *Renverſer mettre ſens-deſſus-deſſous.* ὑποστρέφω, F. ψω, P. ὑπέστρεφα. * ἀνατρέπω, F. ψω, P. ἀνατέτρεφα. acc.

SUBVEXUS, a, um. *Courbé en haut.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφερής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

SUBVIRIDIS, & e, is. *Un peu verd.* ὁ καὶ ἡ ὑπόχλωρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUBULA, æ. Fœm. *Alêne de Cordonnier.* τὸ κεντητήριον, *vel* ὀπήτιον, ίου. * ὁ σιγεύς, έως.

SUBULCUS, i. Maſc. *Porcher.* ὁ συβώτης, *vel* ὑοβώτης, ου. * ὁ συφορβός, οῦ.

SUBULO, onis, Maſc. *Jeune cerf, qui n'a pas encore les cornes fourchues* ὁ πατταλίας, ίου.

SUBVOLO, as, are. *Voler un peu en haut.* ἀναπέτομαι, *vel* ἀνίπταμαι, fut. med. πτήσομαι (V. πέτομαι *vel* ἵπταμαι in Anom.)

SUBVOLVO, is, ere. *Rouler, faire rouler.* ὑποκυλινδέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποκεκυλίνδηκα. accuſ. * ἀνακυλίω, F. ίσω, P. ἀνακεκύλικα. acc.

SUBURBANITAS, atis. Fœm. *Un voiſinage de Fauxbourgs.* ἡ τῶν ἐν προαστείῳ παροικία, *vel* συνοικία, ας.

SUBURBANUM, i. Neut. *Maiſon ou édifice dans les Fauxbourgs.* ἡ ἀγροικία, ίας. * ἡ ἐπαυλὶς, ίδος.

SUBURBANUS, a, um. *Qui eſt au Fauxbourg.* ἄστει παρακείμενος, *vel* ὑποκείμενος, ένη, ενον.

SUBURBIUM, ii. Neut. *Fauxbourg.* τὸ περιάστειον, *vel* προάστειον, είου.

SUBURO, is, ſſi, ſtum, ere. *Bruler un peu.* ὑποκαίω, F. καύσω. (V. καίω in Anom.) acc.

SUBVULTURIUS, a, um. *Reſſemblant un peu au vautour, noirâtre.* ὁ καὶ ἡ γυποειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

SUCCEDANEUS, a, um. *Succédant, qui eſt mis au lieu d'un autre.* ὁ καὶ ἡ ἀντανδρος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον.

SUCCEDO, is, eſſi, eſſum, dere. *Entrer.* ὑποδύομαι, fut. med. ύσομαι. Aor. 1. med. ὑπεδυσάμην. acc. *Succéder, venir en la place.* διαδέχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεδεξάμην. accuſ. *Réuſſir.* προχωρέω, ῶ, F. ήσω, P. προκεχώρηκα. acc. * ὠφελέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠφέληκα. accuſ. *Obtenir.* τυγχάνω, fut. τεύξομαι. (V. Anom.) gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magiſtratui Succedere. τὸν Ἄρχοντα διαδέχεσθαι. ‖ Succedere in imperio. διαδέχεσθαι τὴν βασιλείαν. ‖ Opus, *ſeu* negotium Succedit. προχωρεῖ τὸ ἔργον. ‖ Opus non Succeſſit. τὸ ἔργον οὐ προὐχώρησε. ‖ Cùm hâc viâ res non Succederet, aliam iniit. ὡς οὐ προὐχώρει πρᾶγμα ταύτῃ, ἑτέραν ἐτράπετο. ‖ Obſidio Succedit ei ex ſententiâ. προχωρεῖ αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται. ‖ Succedunt ei res ita ut voluit. προχωρεῖ ἐκείνῳ τὰ πράγματα ᾗ ἐβούλετο. ‖ Ei proſperè Succeſſit, ac ſuprà votum. προὐχώρησεν αὐτῷ δεξιῶς, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν. ‖ Succedit ei negotium ut ſperaverat. αὐτῷ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα ὡς ἤλπισεν. ‖ Res in contrarium Succedit. πρᾶγμα εἰς τοὐναντίον περιίσταται. ‖ Si ex animi ſententiâ tibi Succeſſit. εἰ κατὰ γνώμην προχωρεῖ σοι τὸ πρᾶγμα. ‖ Proſperè hoc eis Succedit. κατὰ γνώμην αὐτοῖς τοῦτο χωρεῖ. ‖ Proſperè ei vita Succedit. ἐξ εὐροίας αὐτῷ ὁ βίος χωρεῖ. ‖ Si ei Succedat votum. εἰ ἐπὶ τὸ πέρας ἐφίκηται τῆς εὐχῆς. ‖ Omnia ei Succeſſerunt, ut ſperaverat. ἐπὶ πέρας ἦλθε τῶν ἐλπίδων. (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ Res mihi ex voto Succeſſit. ἀπέβη μοι τὰ τῆς εὐχῆς. ‖ Proſperè hoc iis Succeſſit. εὐτυχῶς αὐτοῖς ἀπέβη τοῦτο. ‖ Hoc parum ſecundè mihi Succeſſit. τοῦτο οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. ‖ Si finis eruditionis infeliciter mihi Succeſſerit. εἰ τὸ πέρας τῆς παιδείας ἀπετυχόντως, *vel* ἀτυχῶς μοι περιέλθῃ, *ſeu* περιτράπῃ. ‖ Bellum eis non Succedit. δυστυχοῦσιν ἐν τῷ πολέμῳ. * τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσι. * κακῶς φέρονται ἐν τῷ πολέμῳ. ‖ Negotium eis Succedit. ἐν τῷ πράγματι εὐτυχοῦσι, *ſeu* κατορθοῦσι. * τὸ πρᾶγμα κατορθοῦσι. ‖ Cùm eis bellum Succeſſiſſet. κατορθώσαντες τὸν πόλεμον. ‖ Amplificationes Iſocrati meliùs Succedunt. περὶ τὰς αὐξήσεις Ἰσοκράτης ἄμεινον κατορθοῖ. ‖ In melius Succedere. ἐπὶ τὸ βέλτιον φέρεσθαι. * ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβάλλειν.

SUCCENDO, is, ndi, nſum, ndere. *Mettre le feu deſſous & allumer.* ὑπεκκαίω, F. καύσω. (V. καίω in Anom.) acc. *Enflammer.* ἀνάπτω, F. ψω, P. ἀνῆφα. acc.

SUCCENSEO, es, nſui, ere. *Se fâcher.* ἀγανακτέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγανάκτηκα. acc. cum πρὸς, *vel* dat. cum ἐπί. *Se mettre en colere contre.* ὑποργίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. ὑπώργισμαι. dat. *Se fâcher contre.* χαλεπαίνω, F. ανῶ, P. κεχαλέπαγκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ego meis accuſatoribus planè non Succenſeo. ἐγὼ τοῖς κατηγόροις μου οὐ πάνυ χαλεπαίνω. ‖ Amico Succenſere. πρὸς τὸν φίλον χαλεπαίνειν. * ἀγανακτεῖν πρὸς φίλον, *ſeu* κατὰ φίλου. ‖ Quid igitur illis Succenſes? τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; ‖ Valdè aliis Succenſere. σφόδρα κατ' ἄλλων ἀγανακτεῖν. * πρὸς ἄλλους ὑπεραγανακτεῖν. ‖ Tibi Succenſeo. θυμοῦμαί σοι. ‖ Servo Succenſere. δούλῳ θυμοῦσθαι. ‖ Deus ſuperbis Succenſet. τοῖς μεῖζον φρονοῦσι νεμεσᾷ ὁ Θεός. ‖ Nec tibi vera dicenti Succenſeo. οὐδέ σοι ὀργίζομαι τἀληθῆ λέγοντι. ‖ Alicui Succenſere. ἄχθεσθαί τινι. ‖ Peto à vobis, ut ſi vera liberè dixero, ne mihi Succenſeatis. δέομαι

ὑμῶν, ἂν λέγω τἀληθῆ μετὰ παῤῥησίας μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. || Improbis Succenſere. τοῖς πονηροῖς ὀργίλως, ſeu χαλεπῶς ἔχειν. * τοὺς πονηροὺς ἐν ὀργῇ ποιεῖσθαι, ſeu δι' ὀργῆς ἔχειν.

SUCCENSUS, a, um. part. *Enflammé.* ἀνημμένος, ένη, ένον. * ἀναφθεὶς, εῖσα, έν. * φλεγόμενος, η, ον.

SUCCENTURIATUS, a, um. *Subſtitué & mis en la place d'un autre.* ὑποταχθεὶς, εῖσα, έν. * ἀντικαταστὰς, (ἀντ ος) στᾶσα, στάν.

SUCCENTURIO, as, are. *Mettre, fournir en la place.* ἀντικαθίστημι, F. καταστήσω, P. ἀντικαθέστακα. acc. uni. dat. alt.

SUCCERDA, æ. Fœmin. *Fiente de pourceau.* ἡ ὕσκυθα, ας.

SUCCERNO, is, crevi, cretum, nere. *Séparer, cribler, ou tamiſer.* ἐκκρίνω, F. ινῶ, P. ἐκκέκρικα. acc. * ἀποκρίνω, F. ινῶ, P. ἀποκέκρικα. acc.

SUCCESSIO, onis. Fœm. *Succeſſion.* ἡ διαδοχὴ, ῆς.

SUCCESSOR, oris. Maſc. *Succeſſeur.* ὁ διάδοχος, ου. || Succeſſor ejus in hoc munere factus eſt. διάδοχος ἀντὶ ἐκείνου ταύτης λειτουργίας ἐγένετο. || Imperii Succeſſores conſtituti. τῆς βασιλείας, ſeu ἀρχῆς διάδοχοι καταστάντες.

SUCCESSUM, i. Neut. *Bon ſuccès, proſpérité.* τὸ ἐπιτετευγμένον, vel κατορθούμενον, ου.

SUCCESSUS, ûs. Maſc. *Bonne iſſue, bon ſuccès.* τὸ εὐτύχημα, vel κατόρθωμα, ατος. *Bonne fortune.* ἡ εὐτυχία, ίας. *Succès bon ou mauvais.* τὸ συμβαῖνον, οντος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Negotiorum Succeſſus. τὰ τῶν πραγμάτων κατορθώματα. || Pugnæ Succeſſus. τὰ τῆς μάχης, εὐτυχήματα. || Hominum Succeſſus. αἱ τῶν ἀνθρώπων εὐτυχίαι. || Proſpero negotii Succeſſu lætus. τῇ τοῦ πράγματος εὐτυχίᾳ ἐφηδόμενος. * ἐπὶ τῷ καλῶς προχωρήσαντι πράγματι ἡδόμενος. || Proſpero Succeſſu in bellis uti. εὐτυχεῖν ἐν τοῖς πολέμοις. * περὶ τοὺς πολέμους εὐτυχεῖν. * τὰ περὶ τὸν πόλεμον εὐτυχεῖν. * τοὺς πολέμους κατορθοῦν. * εὖ φέρεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ. || Infauſto Succeſſu uti. ἀτυχεῖν. * κακῶς φέρεσθαι. || In iis Succeſſu caruit. περὶ ταῦτα ἐδυστύχησε. * ἐν τούτοις κακῶς ἠνέχθη. || V. SUCCEDO. PROFICIO. || Succeſſu temporis id fecit. προϊόντος, vel προβαίνοντος χρόνου, τοῦτο πεποίηκε.

SUCCIDA, æ. Fœm. *Graiſſe de laine.* ἡ οἰσύπη, ης. Lana Succida. *Laine graſſe.* τὸ οἰσυπηρὸν ἔριον.

SUCCIDANEUS, a, um. Vide SUCCEDANEUS. Succidanea hoſtia. *Victime qu'on égorgeoit & découpoit en ſecond lieu.* ἡ ἀντεμβαλλομένη θυσία, (ίας.)

SUCCIDIA, æ. Fœm. *Piece de lard.* ἡ ταριχεία, είας.

SUCCIDO, is, idi, iſum, dere. *Couper par bas ou par deſſous.* ὑποτέμνω, F. τμήξω, (V. τέμνω in Anom.) acc. * ὑποκόπτω, F. ψω, P. ὑποκέκοφα. acc.

SUCCIDO, is, idi, iſum, dere. *Tomber à terre.* ὑποπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.)

SUCCIDUS, a, um. *Plein de ſuc.* ὁ καὶ ἡ πολύχυλος, καὶ τὸ ον, ου. *Humide.* ὁ καὶ ἡ ἔγχυμος, καὶ τὸ ον, ου.

SUCCIDUUS, a, um. *Qui tombe aiſément.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

SUCCINCTUS, a, um. part. *Ceint, armé.* διεζωσμένος, vel ὑπεζωσμένος, ένη, ένον. *Trouſſé.* ἀναζωσάμενος, η, ον, * ἀνεζωσμένος, η, ον.

SUCCINEUS, a, um. *D'ambre, fait d'ambre.* ἠλέκτρινος, νη, νον.

SUCCINGO, is, nxi, nctum, gere. *Ceindre par deſſous.* ὑποζώννυμι, F. ζώσω, P. ὑπέζωκα. (V. ζώννυμι in Anom.) acc.

SUCCINGULUM, i. Neut. *Ceinture, ceinturon.* ὁ ζωστὴρ, ῆρος.

SUCCINO, is, ere. *Chanter après un autre.* ὑπᾴδω, F. ᾄσω, P. ὑπῇκα.

SUCCINUM, i. Neut. *Ambre, ſuc de certains arbres.* τὸ ἤλεκτρον, ου.

SUCCISIVUS, a, um. *Qu'on a de reſte, & que l'on dérobe à ſes principales affaires.* ἐν παρέργῳ γενόμενος, ένη, ενον. *Rogné.* ἀποκοπεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

SUCCISUS, a, um. part *Coupé par bas.* ὑποτετμημένος, ένη, ένον. * ὑποτμηθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUCCLAMATIO, onis. Fœm. *Cri, ou acclamation.* τὸ ὑποφώνημα, vel ἐπιφώνημα, ατος. * ἡ ἐπιφώνησις, εως.

SUCCLAMO, as, are. *S'écrier, faire un cri ou acclamation,* ὑποφωνέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποπεφώνηκα.

SUCCOLLO, as, are. *Charger ou porter ſur ſon cou & ſur ſes épaules.* τοῖς ὤμοις βαστάζω, F. άσω, P. βεβάστακα. acc.

SUCCOSUS, a, um. *Plein de ſuc.* ὁ καὶ ἡ πολύοπος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὀπώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Plein d'humeur.* ὁ καὶ ἡ πολύχυμος, vel πολύχυλος, καὶ τὸ ον, ου.

SUCCRESCO, is, crevi, cretum, ere. *Croître au deſſous.* ὑποφύομαι. fut. med. ύσομαι. præt. med. ὑποπέφυκα. *Peu à peu.* ὑπαυξάνομαι, vel ἐπαυξάνομαι, fut. med. αὐξήσομαι. (Vide αὐξάνω in Anom.)

SUCCUBA, æ. Fœm. *Concubine.* ἡ μοιχαλὶς, ίδος.

SUCCUBO, as, are. V. SUCCUMBO.

SUCCUBUS, a, um. *Qui couche deſſous.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκοιτος, καὶ τὸ ον, ου.

SUCCUMBO, is, ubui, ubitum, ere. *Tomber en bas, ou deſſous.* ὑποπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.) *Perdre courage, ſuccomber.* ἀθυμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠθύμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nec langueſcens ſenectuti Succumbebat. οὐδέ τι χαλῶν, τῷ γήρᾳ ὑπέπιπτε. || Oneri Succumbere. τῷ βάρει ὑποπεσεῖν. || Adverſæ fortunæ Succumbere. ταῖς ἀτυχίαις ἐνδιδόναι. || Labori non Succumbere. ἀνενδότως ἔχειν πρὸς τοὺς πόνους. || Labori Succumbere. τῷ πόνῳ ἀπειρηκέναι. || Triſtitiæ Succumbere. τῇ λύπῃ ὑπείκειν. || Doloribus cedit ac Succumbit. τοῖς ἀλγηδόσιν ὑπείκει καὶ ὑποπίπτει. || Animo Succumbere. τῷ φρονήματι πίπτειν. * καταπίπτειν τῇ ψυχῇ. || Perturbationibus Succum-

bere. τοῖς πάθεσιν ὑποκύπτειν. || Laboribus Succumbere. ἀπαγορεύειν πρὸς τοὺς πόνους. || Continuis fortunæ incommodis Succumbere. ἀπαγορεύειν πρὸς τὰς συνεχεῖς ἀτυχίας. || Culpæ Succumbere. πταίσματι ὑποπεσεῖν. || Alicui Succumbere. τινὶ ὑποπίπτειν. * τινὸς ἡττᾶσθαι. || Amori Succumbere. τοῦ ἔρωτος ἡττᾶσθαι.

SUCCURRO, is, rri, rſum, rere. *Secourir.* βοηθέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβοήθηκα. dat. * ἐπικουρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκούρηκα. dat. *Venir dans l'eſprit.* ἐπέρχομαι, fut. ἐπελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hi nobis Succurrent. οὗτοι ἐλεύσονται ἡμῖν ἐπικουρήσοντες. || Promptè alicui Succurrere. προθύμως τινὶ ἐπικουρεῖν. || Morbo Succurrere. τῇ νόσῳ ἐπικουρεῖν. || Succurrere communi patriæ. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι. || Liberis Succurrere. τοῖς τέκνοις ἀμύνειν. || Miſeris Succurrere. τοῖς ἀτυχοῦσιν ἀμῦναι. Vide AUXILIOR. || Mirari Succurrit. ὑπέρχεται θαυμάζειν. || Illud mihi Succurrebat. ὑπήρχετό μοι τοῦτο.

SUCCUSSARIUS, a, um. *Qui ſecoue.* ὑποσείων, (οντος) ουσα, ον. acc. Succuſſarius, *vel* Succuſſator equus. ὁ ἵππος κόπτων τὸν ἀναβάτην.

SUCCUSSO, as, avi, atum, are. *Secouer ſouvent, donner pluſieurs ſecouſſes.* πολλάκις ὑποσείω, F. σείσω, P. ὑποσέσεικα. acc. * πολλάκις ὑποτινάσσω, F. ξω, P. ὑποτετίναχα. acc.

SUCCUSSUS, ûs. Maſc. *Secouſſe.* ὁ ὑποσεισμὸς, *vel* ὑποτιναγμὸς, οῦ.

SUCCUTIO, is, ſſi, ſſum, tere. *Secouer.* ὑποσείω, F. είσω, P. ὑποσέσεικα. acc. * ὑποτινάσσω, F. ξω, P. ὑποτετίναχα. acc.

SUCTUS, ûs. Maſc. *L'action de ſucer.* τὸ μύσημα, ατος. * ἡ μύσησις, εως.

SUCULA, æ. Fœm. *Une petite truie.* τὸ χοιρίδιον, ίου.

SUCULÆ, arum. Fœm. plur. *Une grue, machine.* τὰ χελώνια, ίων.

SUDABUNDUS, a, um. *Tout ſuant.* τῷ ἱδρῶτι ἐοικὼς (ότος) κυῖα, κός.

SUDARIOLUM, i. Neut. *Petit mouchoir.* τὸ ῥινομάκτριον, ίου.

SUDARIUM, ii. Neut. *Linge à eſſuyer la ſueur.* τὸ καψιδρώτιον, ίου. *Mouchoir.* τὸ ῥινόμακτρον, ου. *Suaire.* τὸ ἡμιτύβιον, ίου.

SUDATIO, onis. Fœm. *L'action de ſuer.* ἡ ἵδρωσις, *vel* ἐφίδρωσις, εως.

SUDATOR, oris. Maſc. *Celui qui ſue.* ὁ ἱδρόων, *vel* ἐφιδρόων, ῶν, όοντος, ῶντος.

SUDATORIUM, ii. Neut. *Etuve, le lieu dans les bains où l'on ſue.* τὸ πυριατήριον, ίου. * τὸ ὑπόκαυστον, ου.

SUDATORIUS, a, um. *Qui fait ſuer.* ἱδρωτικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ὑδροποιὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

SUDATRIX, icis. Fœm. *Celle qui ſue.* ἡ ἱδροῦσα, ης. * ἡ ἱδρωτικὴ, ῆς.

SUDES, is. Fœm. *Un pieu, une perche.* ὁ σφηκίσκος, ου. * ὁ σκόλοψ, πος.

SUDO, as, avi, atum, are. *Suer.* ἱδρέω, F. ήσω, P. ἵδρηκα. * ἱδρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἵδρωκα.

SUDOR, oris. Maſc. *Sueur.* ὁ ἱδρὼς, ῶτος.

SUDUM, i. Neut. *Beau temps & ſerein.* τὸ αἴθριον, ίου. * ἡ εὐημερία, ίας.

SUESCO, is, evi, etum, ere. *Etre accoutumé.* ἐθίζομαι, fut. paſſ. ἐσθήσομαι, præt. paſſ. εἴθισμαι. *Avoir coutume.* φιλέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφίληκα.

SUETUS, a, um. part. *Accoutumé.* ἐθισθεὶς, θεῖσα, θέν. * εἰθισμένος, η, ον. Infin. *Qui a coutume.* εἰωθὼς, (ότος) θυῖα, θός. Infinit. V. ASSUETUS.

SUFFARCINO, as, are. *Garnir de quelque paquet, ou hardes.* συσκευάζομαι, fut. med. άσομαι, Aor. 1. med. συνεσκευασάμην. acc.

SUFFARRANEUS, a, um. *Qui porte du bled.* ὁ καὶ ἡ σιτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui cueille du bled.* ὁ καὶ ἡ σιτολόγος, καὶ τὸ ον, ου.

SUFFECTUS, a, um. part. *Subſtitué, mis en la place.* ἀντικαταστάθεὶς, θεῖσα, θέν. * ἐπιλαχὼν (όντος) οῦσα, όν. *Souillé & gâté.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν.

SUFFERO, fers, ſuſtuli, ſublatum, ferre. *Supporter, ſoutenir.* ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, (V. φέρω in Anom.) acc. * ὑπομένω, F. μενῶ, P. ὑπομεμένηκα. acc. *Souffrir, endurer.* πάσχω, fut. med. πείσομαι. (V. Anom. acc. || Onus ſuffero. ἀχθοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠχθοφόρηκα. V. PATI.

SUFFERTUS, a, um. part. *Replet.* ὁ καὶ ἡ πλήρης καὶ τὸ ες, εος, ους. *Farci & garni.* ἐμφορηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Epais.* πεπυκνωμένος, ένη, ένον.

SUFFERVEFACIO, is, feci, factum, ere. *Faire un peu bouillir.* ὑποζεννύω, & ὑποζέννυμι, F. ζέσω, P. ὑπέζεκα. (V. ζέννυμι in Anom.) acc.

SUFFERVEFIO, is, & SUFFERVEO, es, bui, ere. *Bouillir un peu, commencer à bouillir.* ὑποζέννυμαι, F. 1. ζεσθήσομαι. (V. ζέννυμι in Anom.)

SUFFERVEFACTUS, a, um. *Qui bouillonne un peu, qui a un peu bouilli.* ὁ καὶ ἡ ὑπόζεστος, καὶ τὸ ον, ου. * ὑποζεσθεὶς, εῖσα, έν.

SUFFICIENS, entis. omn. gen. *Suffiſant, qui ſuffit.* ἀρκετὸς, *vel* ἱκανὸς, ὴ, όν. infinit. *vel* πρὸς, ἐπὶ. acc. || Sibi, *vel* per ſe Sufficiens. *Suffiſant de ſoi, ou pour ſoi.* ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, καὶ τὸ ες, εος, ους. V. SUFFICIO.

SUFFICIENTER. adv. *Suffiſamment.* ἀρκούντως, * ἀποχρώντως. * ἱκανῶς.

SUFFICIENTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſuffiſant.* ἀρκετώτατος, άτη, ατον.

SUFFICIO, is, eci, ectum, ere. *Suffire.* ἐξαρκέω, ῶ, F. έσω, P. ἐξήρκεκα, *vel* ἐξαρκέομαι, οῦμαι, fut. med. έσομαι. Aor. 1. med. ἐξηρκεσάμην. dat. perſ. *Subſtituer, mettre en la place d'un autre.* ἀντικαθίστημι, F. καταστήσω, P. ἀντικαθέστακα. acc. uni. dat. alt. V. SUBSTITUO. *Fournir, donner.* πορίζω, F. ίσω, P. πεπόρικα. acc. uni. dat. alt. V. SUPPEDITO. *Souiller.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. *Tacher.* ῥυπαίνω, F. ανῶ, P. ἐῤῥύπαγκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iſta mihi Sufficiunt. ἀρκεῖ μοι ταῦτα. || Hæc mihi Sufficiunt, & majora turpiter non appeto. ἀρκεῖ μοι ταῦτα, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. || Sufficit mihi videre. ἀρκεῖ μοι σκέψασθαι. || Hæc ad illud Sufficiunt. ἀρκεῖ ταῦτα πρὸς ἐκεῖνο. || Et hæc de his orationibus Sufficient. πρὸς μὲν οὖν τούτους λόγους καὶ ταῦτ' ἀρ-

κέσει. || Neque tempus rebus dicendis Sufficeret. ἐ τ' ἂν ὁ χρόνος τοῖς λεγομένοις ἀρκέσειεν. || Ad ſeniores brevis oratio Sufficit. πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἐξαρκεῖ βραχὺς λόγος. || Non ei Suffecit tot & tantis injuriis civitatem affeciſſe. οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι. || Quibus ad eruditionem conſequendam ſolum velle Sufficit. οἷς ἀρκεῖ τὸ θελῆσαι πρὸς τὸ εἶναι σοφοῖς. || Ne vita quidem mea tam longæ orationi Sufficere poſſe videtur. ὁ βίος δοκεῖ ὁ ἐμὸς τῷ μήκει τοῦ λόγου οὐκ ἐξαρκεῖν. || Non tibi Sufficere videntur quæ dicta ſunt. οὐ δοκεῖ σοι ἀρκούντως ἴσχειν τὰ εἰρημένα. || Non ei Suffecit hoc, verùm etiam magiſtratus corrupit. οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄρχοντας διέφθαρεν. || Sufficit mihi hæc accepiſſe. ἀπόχρη μοι ταῦτα λαβεῖν (V. λαμβάνω in Anom.) || Sufficit, præcipua capita exponere. ἀπόχρη τὰ πρῶτα κεφάλαια εἰπεῖν. || Sufficit mihi tantùm, ſi poſſim ſimpliciter has res exponere. ἀπόχρη μοι τοσοῦτον, ἢν ἁπλῶς αὐτὰς τὰς πράξεις δυνηθῶ διελθεῖν. || Si hæc ipſis non Sufficient. εἰ αὐτοῖς μὴ ἀποχρήσει ταῦτα. || Sufficiunt illa quæ dicta ſunt de his. ἀπόχρη τὰ εἰρημένα περὶ τούτων. * ἐξαρκούντως εἴρηται περὶ τούτων. * τὰ λεγόμενα περὶ τούτων ἱκανῶς εἴρηται. || Sufficit ad formæ præſtantiam. ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν. || Non Sufficit, virtutem habere cognitam. περὶ ἀρετῆς οὐχ ἱκανὸν τὸ εἰδέναι. || Non ſufficit iſtud ad ejus ventrem implendum. οὐχ ἱκανὸν τοῦτό ἐστιν ἐκείνου γαστέρα πληροῦν. || Hæc Sufficere exiſtimo. ταῦτα ἱκανὰ εἶναι νομίζω. || Sufficit hoc ad omnes erudiendos. ἱκανὸν τοῦτο ἅπαντας παιδεῦσαι. || Non ei Sufficit hoc. οὐχ ἱκανόν ἐστιν αὐτῷ τοῦτο. || Labori non Sufficit. οὐ διαρκεῖ πρὸς τοὺς πόνους. * οὐκ ἀρκεῖ πόνοις. || Reſiſtere non Sufficit, ſeu ad reſiſtendum. οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἀντέχειν. * οὐχ ἱκανός ἐστιν ἀντέχειν.

SUFFIGO, is, xi, xum, gere. *Ficher deſſous.* ὑφηλόω, ῶ, F. ώσω, P. ὑφήλωκα. acc. *Attacher à.* προσηλόω, ῶ, F. ώσω, P. προσήλωκα. acc. * προσερείδω, F. είσω, P. προσήρεικα. acc.

SUFFIMEN, inis. & SUFFIMENTUM, i. Neut. *Parfum.* τὸ θυμίαμα, vel ὑποθυμίαμα, ατος.

SUFFIO, is, ivi, itum, ire. *Parfumer.* θυμιάω, ῶ, F. άσω, P. τεθυμίακα. acc. * ὑποθυμιάω, F. άσω, P. ὑποτεθυμίακα. acc.

SUFFITIO, onis. Fœm. V. SUFFITUS, ûs.

SUFFITOR, oris. Maſc. *Parfumeur.* ὁ ὑποθυμιαστὴς, οῦ. * ὁ θυμιαστὴρ, ῆρος.

SUFFITUS, a, um. part. *Parfumé.* ὑποθυμιασθεὶς, vel θυμιασθεὶς, εῖσα, έν.

SUFFITUS, ûs. Maſc. *L'action de parfumer.* ἡ θυμίασις, vel ὑποθυμίασις, εως.

SUFFIXUS, a, um. *Fiché deſſous.* ὑφηλωμένος, ένη, ένον. *Affiché, attaché.* προσηλωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUFFLAMEN, inis. Neut. *Un inſtrument pour arrêter les roues en une deſcente trop roide.* ὁ ἐποχλεὺς, έως.

SUFFLAMINO, as, are. *Arrêter ou enrayer les roues.* ἐποχλεύω, F. εύσω, P. ἐπώχλευκα. acc.

SUFFLATIO, onis. Fœm. SUFFLATUS, ûs. Maſc. *Souffle par deſſous.* ἡ ὑποφύσησις, εως. *Enflure.* τὸ ἐμφύσημα, ατος.

SUFFLATUS, a, um. part. *Soufflé par deſſous.* ὑποπεφυσημένος, ένη, ένον. *Enflé à force d'être ſoufflé.* ἐμφυσηθεὶς, εῖσα, έν.

SUFFLAVUS, a, um. *Jaunâtre.* ὁ καὶ ἡ ὑπόξανθος, vel ὑπόπυρρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUFFLO, as, avi, atum, are. *Souffler par deſſous.* ὑποφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποπεφύσηκα. acc. *Emplir de vent.* ἐμφυσάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐμπεφύσηκα. acc.

SUFFOCO, as. Vide STRANGULO. || Fame Suffocare. λιμαγχονέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιμαγχόνηκα. acc.

SUFFODIO, is, odi, oſſum, dere. *Fouïr & caver par deſſous, miner, creuſer.* ὑπορύττω, F. ξω, P. ὑπώρυχα. acc. * ὑποσκάπτω, F. ψω, P. ὑπέσκαφα. acc.

SUFFOSSIO, onis. Fœm. *L'action de fouïr & de creuſer deſſous.* ἡ ὑπορυγὴ, ῆς.

SUFFOSSUS, a, um. part. *Creuſé, ou miné par deſſous.* ὑπορυγεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν. * ὑπορυγμένος, ένη, ένον.

SUFFRÆNATIO, onis. Fœm. V. SUFFRENATIO.

SUFFRAGATIO, onis. Fœm. *Suffrage, faveur dans une élection.* ἡ ψηφοφορία, ίας. * τὸ ἐπιψήφισμα, ατος.

SUFFRAGATOR, oris. Maſc. *Qui donne ſa voix, ou ſon ſuffrage.* ὁ ψηφοφόρος, ου. * ὁ ψηφιστὴς, οῦ.

SUFFRAGATORIUS, a, um. *Qui concerne les ſuffrages.* ψηφοφορικὸς, κὴ, κόν.

SUFFRAGINOSUS, a, um. *Qui a mal aux jarrêts, qui a les éparvins.* ὁ καὶ ἡ μεσοκνημιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SUFFRAGIUM, ii. Neut. *Suffrage.* ἡ ψῆφος, ου. *Voix des électeurs en la création d'un Officier ou Magiſtrat.* ἡ ψηφοφορία, ίας. *Election, conſentement.* ἡ χειροτονία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suffragium ferre de re aliquâ. ψῆφον τίθεσθαι περί τινος. || Juſtum Suffragium ferre. ψῆφον εὔορκον φέρειν. || Suffragium aliis permittere. ψῆφον τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν. || Suffragium pro aliquo ferre. ψῆφον ὑπέρ τινος θέσθαι, ſeu φέρειν.

SUFFRAGO, inis. Fœm. *Le jarret des jambes de derriere.* τὸ μεσοκνήμιον, ου.

SUFFRAGOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Donner ſa voix en une élection.* ψηφοφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψηφοφόρηκα. acc. *Favoriſer & donner ſon ſuffrage.* ἐπιψηφίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐπεψηφισάμην. dat. perſ. *Elire.* χειροτονέω, F. ήσω, P. κεχειροτόνηκα. acc. || Suffragari alicui ad Conſulatum. τὴν ὑπατείαν τινὶ ψηφίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι, Aor. 1. med. ἐψηφισάμην.

SUFFRENATIO, onis. Fœm. *Liaiſon forte & ſerrée qu'on fait aux murailles.* ἡ χαλίνωσις, εως.

SUFFRICO, as, are. *Froter un peu.* σμικρόν τι ψώχω, F. ξω, P. ἔψωχα. acc.

SUFFRINGO, is, ere. *Rompre & briſer.* καταῤῥάττω, F. ξω, P. κατέῤῥηχα. acc.

SUFFRIO, as, are. *Emier, émietter.* ἐπιτρίβω, F. ψω, P. ἐπιτέτριφα. acc.

SUFFUGIO, is, ere. *S'enfuir ſecrettement.* ὑπεκφεύγω, fut. med. ξομαι, præt. paſſ. ὑπεκπέφευχα.

SUFFUGIUM, ii. Neut. *Lieu de refuge.* ἡ ἐκφυγὴ, ῆς.

SUFFULCIO, is, ſi, tum, ire. *Appuyer, ſoutenir.* ὑπερείδω, F. σω, P. ὑπήρεικα. acc.

SUFFULTUS, a, um. *Soutenu, appuyé.* ὑπερεισθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUFFUMIGO, as, are. *Enfumer, ou parfumer.* ὑποθυμιάζω, F. άσω, P. ὑποτεθυμίακα. acc.

SUFFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Répandre ſur.* περιχέω, F. χεύσω. (V. χέω in Anom.) acc. *deſſous.* ὑποχέω, F. χεύσω. acc.

SUFFUROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Dérober en cachette.* ὑποκλέπτω, F. ψω, P. ὑποκέκλεφα. acc.

SUFFUSIO, onis. Fœm. *Effuſion, ſuffuſion.* ἡ ὑπόχυσις, εως.

SUFFUSUS, a, um. *Répandu deſſus.* ἐπιχυθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUGGERO, is, ſſi, ſtum, rere. *Donner & fournir.* ἐπαρκέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπήρκεκα. acc. rei. dat. perſ. * παρέχω, F. έξω, (V. ἔχω in Anom.) acc. rei. dat. perſ. *Suggérer, faire ſouvenir.* ὑπομιμνήσκω. (V. μιμνήσκω in Anom.) acc. perſ. gen. rei. || Eo Suggerente. ὑπομιμνήσκοντος, *vel* ὑποβάλλοντος αὐτοῦ. || Suggero. *Subſtituer, mettre en la place.* ἀντικαθίστημι, F. καταστήσω, P. ἀντικαθέστακα. acc. uni. dat. alt.

SUGGESTUM, i. Neut. SUGGESTUS, ûs. Maſc. *Lieu élevé comme une tribune.* τὸ βῆμα, ατος.

SUGGILLATIO, onis. Fœm. *Meurtriſſure autour de l'œil, ou au viſage.* ὁ ὑπωπιασμὸς, οῦ. * τὸ ὑπώπιον, ίου. *Noirceur, ou tache de meurtriſſure.* τὸ πελίωμα, ατος. *Diffamation.* ἡ λωβὴ, ῆς. * ὁ προπηλακισμὸς, οῦ.

SUGGILLATUS, a, um. part. *Marqué de coups, ou meurtri au viſage.* ὑπωπιασθεὶς, εῖσα, έν. *Diffamé.* λελωβημένος, ένη, ένον.

SUGGILLO, as, avi, atum, are. *Meurtrir, ou fraper ſur le viſage tellement qu'il y vienne des meurtriſſures.* ὑπωπιάζω, F. άσω, P. ὑπωπίακα. acc. *Faire affront, inſulter.* καθυβρίζω, F. ίσω, P. καθύβρικα acc. *Diffamer & bleſſer l'honneur de quelqu'un* λωβάομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐλωβησάμην. acc.

SUGGREDIOR, eris, greſſus ſum, gredi. *Marcher ſecrettement.* ὑποβαίνω, fut. med. βήσομαι (V. βαίνω in Anom.) ὑπέρχομαι, fut. med. ἐλεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.)

SUGGRUNDA, SUGGRUNDATIO. V. SUBGRUNDA.

SUGO, is, xi, ctum, ere. *Sucer.* μύζω, F. σω, P. μέμυκα. acc. * μυζέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμύζηκα. acc.

SUI, ſibi, ſe, pronom. *De ſoi.* ἑαυτοῦ, *vel* αὑτοῦ. pro Maſc. & Neut. ſing. ἑαυτῆς, *vel* αὑτῆς, pro Fœm. || Suî cupidus, Suî amans. *Amateur de ſoi-meſme.* ὁ καὶ ἡ φίλαυτος, καὶ τὸ ον, ου.

SUILE, is. Neut. *Etable à pourceaux.* ὁ συφεὸς, οῦ. * ἡ ὑοστασία, ίας.

SUILLUS, a, um. SUINUS, a, um. *De truie.* ὕειος, ὑεία, ὕειον.

SULCATIM. adv. *Par rayons, par ſillons.* κατ' αὔλακας.

SULCATOR, oris. Maſc. *Qui fait des ſillons.* ὁ αὐλακιστὴς, οῦ.

SULCATUS, a, um. *Sillonné.* αὐλακισθεὶς, θεῖσα, θέν.

SULCO, as, avi, atum, are. *Sillonner, labourer par ſillons.* αὐλακίζω, F. ίσω, P. ηὐλάκικα. acc.

SULCULUS, i. Maſc. *Un petit ſillon.* τὸ αὐλάκιον, ίου.

SULCUS, i. Maſc. *Raie, ſillon.* ἡ αὖλαξ, ακος.

SULPHUR, uris. Neut. *Soufre.* τὸ θεῖον, είου.

SULPHURARIA, æ. Fœm. *Soufriere, mine de ſoufre.* ἡ θεία, ας.

SULPHURATIO, onis. Fœm. *Mélange de ſoufre.* ἡ θείωσις, εως.

SULPHURATUM, i. Neut. *Allumette.* τὸ ξυλάριον θείῳ ἐμβεβαμμένον.

SULPHURATUS, a, um. *Soufré, ſulfuré.* θειωτὸς, τὴ, τόν.

SULPHUREUS, a, um. *De ſoufre, plein de ſoufre.* ὁ καὶ ἡ θειώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Reſſemblant au ſoufre.* ὁ καὶ ἡ θειοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SULTIS, pro ſi vultis. *Si vous voulez.* εἰ βούλεσθε.

SUM, es, eſt, fui, eſſe. *Etre.* εἰμὶ, εἶ, ἐστὶ, fut. ἔσομαι. V. Anom. * γίνομαι. (V. Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eſt, ut dicis, ô Cato. ἔχει, ὦ Κάτων, ὡς λέγεις. || Bene Eſt mihi. εὖ ἔχω. * καλῶς ἔχω. || Si hæc ita Sunt. εἰ μὲν οὕτως ἔχει ταῦτα. || Sum ejus ingenii. οὕτως ἔχω φύσεως. || Ejus opinionis Sum. ταύτης γνώμης εἰμί. * οὕτως ἔχω γνώμης. || Sunt hæc in bonis. ταῦτά ἐστι τῶν ἀγαθῶν. || In Diis Eſt. παρὰ τοῖς Θεοῖς κεῖται. || Eſt mihi certamen cum illo. ἔστι μοι ἀγὼν πρὸς ἐκεῖνον. || Mihi amicitia cum illo Eſt. ἔστι μοι φιλία πρὸς αὐτόν. || Non Eſt apud eos quicquam firmum aut ſanctum. οὐκ ἔστι παρὰ τούτοις οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον. || Quæ in Regibus Eſſe ſolent. ἃ προσεῖναι τοῖς Βασιλεῦσι φιλεῖ. || Majora narrat, quàm in eo Sunt. μείζω λέγει τῶν ἐκείνῳ προσόντων. || Bona quæ in eo Sunt. ἃ τούτῳ ὑπάρχει ἀγαθά. || Si qua Eſt in me talis experientia. εἰ μέν ἐστι παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη. || Nullus Eſt in eo negotio labor. πόνος οὐδεὶς τούτῳ πράγματι πρόσεστι. || Magnæ iſtud prudentiæ Eſt. τοῦτο νοῦν ἔχει πολύν. * πολλῆς συνέσεώς ἐστι τοῦτο, *vel* δεῖται τοῦτο. || Sapientis Eſt de his judicare. σοφοῦ ἀνδρός ἐστι περὶ τούτων κρίνειν. || Noſtrum Eſt. ἡμέτερόν ἐστι. Meum Eſt. ἐμόν ἐστι. || Tuum Eſt. σόν ἐστι. || Illorum Eſt. ἐκείνων ἐστί. || Non Eſt noſtrum opus. οὐχ ἡμέτερον ἔργον ἐστί. || Magni iſta Sunt. πολλοῦ ἄξιά ἐστι ταῦτα. * τὸ τίμημα τούτων ἐστὶ πολλοῦ. * ταῦτα πολλοῦ ἐστι. || Magni apud eos Eſt. πλεῖστον παρὰ τούτοις ἰσχύει. || Hoc mihi dedecori Eſt. τοῦτό ἐστί μοι ὄνειδος. * ὄνειδος φέρει μοι τοῦτο. || Eſſe alicui ornamento & honori. ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι. || Ab aliquo Eſſe. μετά τινος εἶναι. * σύν τινι εἶναι. || Eſſe cum

imperio. ἀρχὴν ἔχειν. ‖ In ſpe Eſſe. ἐν ἐλπίδι εἶναι. ‖ Sui juris Eſſe. εἶναι ἑαυτοῦ. ‖ Sum in hac urbe. εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε. ‖ Nullo in pretio Eſſe. μηδαμοῦ εἶναι. ‖ In egeſtate Eſſe. ἐν τῇ ἀπορίᾳ εἶναι. ‖ Eſt, id eſt, licet hoc agere. ἔστι τοῦτο ποιεῖν. Vide Nomina huic verbo adjuncta.

SUMEN, inis. Neut. *Friand morceau, tettine de vache.* τὸ ἦτρον, ου. * τὸ οὖθαρ, ατος.

SUMMA, æ. Fœm. *Somme.* τὸ σύνολον, ου. *Sommaire, abregé.* τὸ κεφάλαιον, ου. * τὸ σύμπαν, αντος. *Achevement.* τὸ τέλος, εος, ους. * τὸ ἀποτέλεσμα, ατος. ‖ Summam conficere, *vel* facere. κεφαλαιώσασθαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Summa autem hæc eſt. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον. ‖ Ut in Summâ dicam. ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν. * ὡς καθόλου εἰπεῖν. * ὥστε ὅλως εἰπεῖν. ‖ In Summâ, *vel* ad Summam. τὸ δὲ ὅλον. * καθόλου δέ. ‖ Summa autem ſuprà dictorum hæc eſt. κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων ἐστί. ‖ Venio ad Summam illorum quæ dixi. ἔρχομαι ἐπὶ τὴν κορυφὴν ὧν εἴρηκα. ‖ Totius rei Summa. τὸ κεφάλαιον ὅλου τοῦ πράγματος. ‖ Summam rerum alicui committere. τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν τινὶ ἐμπιστεύειν. ‖ Penes eum Summa eſt. τῶν ὅλων πραγμάτων κύριός ἐστι. ‖ Summa certaminis. τὸ ὅλον, *vel* τὸ πᾶν τοῦ ἀγῶνος. ‖ Summa fatalis. τὸ πεπρωμένον. ‖ Summa pecuniæ. κεφάλαιον ἀργυρίου.

SUMMARIUM, ii. Neut. *Sommaire.* τὸ κεφάλαιον, ου. *Abregé.* ἡ ἐπιτομή, ῆς. * ἡ σύνοψις, εως.

SUMMATES, tium, tibus. Maſc. plur. Vide MAGNATES.

SUMMATIM. adv. *Sommairement.* κεφαλαιωδῶς. * ἐν κεφαλαίῳ. * ὅλως, * ἁπλῶς. *En abregé.* συλλήβδην. *A la cime.* ἄκρως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Breviter & Summatim aliquid exponere. συντόμως, καὶ ἐν κεφαλαίῳ τι διεξελθεῖν. ‖ Ut Summatim dicam. ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν. * συνελόντι δὲ εἰπεῖν. * ὡς συνόλως εἰπεῖν.

SUMMATUS, ûs. Maſc. *Souveraineté ou principauté.* ἡ ἀριστεία, ας. * τὸ πρωτεῖον, είου.

SUMME. adv. *Souverainement* ἄκρως. *Autant qu'il eſt poſſible.* εἰς τὰ μάλιστα. *Extrémement.* ἐσχάτως. * ὑπερφυῶς.

SUMMERGO, SUMMISSUS, SUMMITTO. V. SUBMERGO, SUBMISSUS, SUBMITTO.

SUMMOPERE. adv. *Principalement.* μάλιστα. V. SUMME.

SUMMOTUS, SUMMOVEO, V. SUBMOTUS, SUBMOVEO.

SUMMUM, i. Neut. *Le ſommet.* τὸ ἄνω. * τὸ ἄκρον, ου. *Le ſommaire.* τὸ σύμπαν, αντος. * τὸ σύνολον, ου. ‖ Summum aquæ, *vel* Summa aqua. ἡ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια, ας.

SUMMUS, a, um. *Le plus haut, ou très-haut.* ὕψιστος, στη, στον. * ἄκρος, α, ον. *Dernier, extrême.* ἔσχατος, η, ον. *Souverain.* κορυφαῖος, αία, αῖον. *Très-grand.* μέγιστος, η, ον. *Très-profond.* βαθύτατος, άτη, ατον. ‖ Summùm, *vel* ad Summum. ἄκρως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad Summam eruditionem pervenire. ἐς τὴν ἀκροτάτην παιδείαν ἀφικνεῖσθαι. * τῆς παιδείας ἐς τὸ ἀκρότατον ἐλαύνειν. ‖ Summâ doctrinâ excultus. κατὰ παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος. ‖ In Summam inopiam delabi. εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν μεταπίπτειν. ‖ Vixit ad Summam ſenectutem. εἰς ἀκρότατον γῆρας προῆλθε. * ἐπ' ἔσχατον γῆρας ἦλθε. (Vide ἔρχομαι in Anom.) ‖ Summum bonum. τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν. ‖ Summa laus. μέγιστος, *vel* ὑπερβάλλων ἔπαινος. ‖ Summa copia. ἄκρα, *vel* μεγίστη εὐπορία. ‖ Vir Summæ virtutis. ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῆς ἄκρον ἐληλακώς, *ſeu* ἐλάσας. ‖ Summum faſtigium. ἄκρα κορυφή. ‖ Summa aqua. ἡ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια. ‖ Summis digitis attingere. ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι. ‖ Vir Summus in Philoſophiâ. ἀνὴρ ἀκρότατος εἰς φιλοσοφίαν. ‖ Summus in ſua arte. ἄκρος τὴν ἰδίαν τὴν τέχνην. ‖ Ad Summum ſapientiæ gradum pervenire. εἰς ἄκρον σοφίας ἐλαύνειν. ‖ Summus Deus. κορυφαῖος ὁ Θεός.

SUMMUTO, as, are. *Changer l'un pour l'autre.* ὑπαλλάττω, *vel* ἀντιπαραλλάττω, F. ξω, P. ἀντιπαρήλλαχα. acc. * ἀμείβω, F. ψω, P. ἤμειφα. acc. uni. dat. alt.

SUMO, is, mpſi, mptum, mere. *Prendre.* λαμβάνω. fut. λήψομαι. (V. Anom.) acc. * αἱρέω, ῶ, F. ήσω, P. ᾕρηκα. (V. Anom.) acc. *Entreprendre.* ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα. accuſ. *Attribuer.* ἀπονέμω, F. νεμῶ P. ἀπονενέμηκα. accuſ. rei. dat. perſ. ‖ Initium ſumere. ἐξάρχεσθαι, χομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐξηρξάμην. ‖ Mutuum ſumo. V. MUTUOR. ‖ Sumere pœnas. τιμωρεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τετιμώρηκα. acc. *Châtier.* κολάζειν, άζω, F. άσω, P. κεκόλακα. acc. ‖ Multùm ſibi Sumere. μεγαλαυχεῖσθαι, έομαι, fut. med. ήσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ea ſibi Sumpſit. ταῦτα ἑαυτῷ προσείληφε. ‖ In manus Sumere. λαμβάνειν εἰς τὰς χεῖρας. ‖ Tantum mihi non Sumo. τοσοῦτον ἐμοί οὐ περιποιοῦμαι, *vel* ἐξιδιοποιοῦμαι. ‖ Opus Sumere. τὸ ἔργον, *vel* τῷ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν. ‖ Arma Sumere. V. ARMA. ‖ Pœnam Sumere. V. PŒNA, &c.

SUMPTIFACIO, is, ere. V. SUMPTUS, ûs.

SUMPTIO, onis. Fœm. *Priſe.* τὸ λῆμμα, ατος.

SUMPTITO, as, are. *Prendre ſouvent.* πολλάκις λαμβάνω, fut λήψομαι. (V. Anom.) acc.

SUMPTUARIUS, a, um. *Appartenant à la dépenſe.* δαπανηματικός, *vel* ἀναλωματικός, κή, κόν.

SUMPTUOSE. adverb. *Somptueuſement.* πολυτελῶς. *Avec grande dépenſe.* δαπανηρῶς * δαπανητικῶς.

SUMPTUOSUS, a, um. *Exceſſif en dépenſe.* δαπανηρός, ρά, ρόν. * δαπανητικός, κή, κόν. *Somptueux.* ὁ καὶ ἡ πολυτελής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. ‖ Sumptuoſus homo. ὁ φιλαναλώτης, ου.

SUMPTUS, a, um. part. *Pris.* ληφθείς, θεῖσα, θέν. * εἰλημμένος, ένη, ένον.

SUMPTUS, ûs. Maſc. *Dépenſe.* ἡ δαπάνη, ης. * τὸ δαπάνημα, ατος. *Frais.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. ‖ Sumptum facio. δαπανάω, ῶ, F. ήσω, P. δεδαπάνηκα, *vel* δαπανάομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐδαπανησάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sumptibus ſuis captivos redimere. ἐκ τῶν ἰδίων αἰχμαλώτους λυτροῦσθαι. ‖ Exercitum alere ſuis Sumptibus. διατρέψαι στρατιὰν ταῖς αὐτοῦ δαπάναις. ‖ Magnos Sumptus facere.

facere. δαπανᾶν πολλὰς δαπάνας. * πολλὰ δαπανᾷν. || Facere ingentes Sumptus in voluptatem. μεγάλα ἀναλώματα εἰς τὰς ἡδονὰς ἀναλίσκειν. * πολλὰ χρήματα ὑπὲρ τῶν ἡδονῶν ἀναλῶσαι. || Sumptus facere in amicos. χρήματα εἰς τοὺς φίλους ἀναλίσκειν, *vel* δαπανᾷν. || Non exiguos Sumptus impendere in Rempublicam. δαπανᾷν οὐ μικρὰς δαπάνας εἰς τὴν πόλιν. || Magnos Sumptus in peregrinos inſumere. πολλὰς δαπάνας εἰς ξένους δαπανᾷν. || Propriis Sumptibus armare milites. ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθοπλίζειν τοὺς στρατιώτας. || Quotidiani Sumptus. τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα. || Supervacaneus Sumptus. μάταιον ἀνάλωμα, *vel* περίεργον. || Sumptus ſuſtinere. δαπάνας ὑποφέρειν. || Reſtituere Sumptus. δαπάνας ἀποδοῦναι. || Supervacaneos Sumptus faciens. περιέργους δαπάνας δαπανῶν. || Præter alios Sumptus, quos in illud fecit. παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀναλώμασιν, οἷς ἀνήλωσεν εἰς τοῦτο. || Non eæ Stephano facultates erant, ut quotidianos Sumptus ſuſtinere poſſet. οὐσία μὲν οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν. || Sumptibus imparem eſſe. οὐκ ἀρκεῖν πρὸς τὴν δαπάνην. * τῇ δαπάνῃ ἀπειπεῖν. || Tam profuſis Sumptibus haud pares facultates habet. μὴ κέκτηται πρὸς τοσαύτην ἀφθονίαν ἀναλωμάτων ἱκανὴν οὐσίαν.

SUO, is, ſui, ſutum, ere. *Coudre.* ῥάπτω, F. ψω, P. ἔρραφα. acc.

SUPELLEX, ctilis. Fœm. *Les meubles d'un ménage.* τὸ ἔπιπλον, ου. * τὸ σκεῦος, εος, ους. * ἡ κατασκευή, ῆς.

SUPER. præp. acc. (cum motu.) Abl. (ſine motu.) *Sur, deſſus, outre.* ὑπέρ, acc. * ἐπί, dat. * πρός, dat. || Super, ſubterque. ἄνω καὶ κάτω.

SUPERA, orum. Neut. plur. *Le Ciel & les choſes céleſtes.* τὰ ἄνω. * τὰ ὑπεράνω. || Quæ Supera petunt. τὰ ἀνωφερῆ, έων, ῶν.

SUPERABILIS, & e, is. *Aiſé à ſurmonter.* ὁ καὶ ἡ εὐκατέργαστος, *vel* εὐνίκητος, καὶ τὸ ον, ου.

SUPERABUNDO, as, avi, are. *Abonder par deſſus.* ὑπερπλεονάζω, F. άσω, P. ὑπερπεπλεόνακα. *Etre de trop.* περισσεύω, F. εύσω, P. πεπερίσσευκα.

SUPERADDO, is, didi, ditum, ere. *Ajouter davantage, ou de ſurplus.* ἐπιπροστίθημι, F. θήσω, P. ἐπιπροστέθεικα. acc. uni. rei. * προσεμβάλλω, F. αλῶ. (V. βάλλω in Anom.) acc. uni. rei. dat. alt. cum πρός.

SUPERALLIGO, as, avi, atum, are. *Lier par deſſus.* ἐπιδέω, F. δήσω (Vide δέω in Anom.) acc.

SUPERAMENTUM, i. Neut. *Le par deſſus, le ſurplus.* τὸ ὑπέρμετρον, ου. * ἡ ὑπεροχή, *vel* ὑπερβολή, ῆς. *Le reſte.* τὸ λείψανον, ου.

SUPERATOR, oris. Maſc. *Vainqueur.* ὁ νικητής, οῦ. * ὁ κρατυντήρ, ῆρος.

SUPERATUS, a, um. part. *Vaincu.* νικηθείς, θεῖσα, θέν. *Surmonté.* ὑπερβληθείς, θεῖσα, θέν.

SUPERBE. adv. *Fierement.* ὑπερηφάνως. * ὑπερκόμπως. *Orgueilleuſement, arrogamment.* ἀλαζονικῶς.

SUPERBIA, æ. Fœm. *Orgueil, fierté.* ἡ ὑπερηφανία, ίας. * ὁ τῦφος, ου. *Arrogance.* ἡ ἀλαζονία, ας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Superbiâ efferri ob res ſecundas. τῦφον ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ περιβάλλεσθαι. || Majori Superbiâ efferri, quàm humana patitur imbecillitas. ἀναλαβεῖν φρόνημα μεῖζον τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας. || Intolerabili Superbiâ elatus. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ὑπερηφανίᾳ. || Eò devenit Superbiæ. εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ὑπερηφανίας.

SUPERBIBO, is, ibi, bitum, ere. *Boire après, ou de ſurplus.* ἐπιπίνω, fut. πίσω. (V. πίνω in An.) acc. totius: gen. partis rei quæ bibitur.

SUPERBIFICUS, a, um. *Qui rend fier & orgueilleux.* ὁ καὶ ἡ γαυροποιός καὶ τὸ όν, οῦ.

SUPERBILOQUENTIA, æ. Fœm. *Maniere de parler pleine de hauteur, paroles fieres.* ἡ μεγαληγορία, ίας. *Vanterie.* ἡ μεγαλαυχία, ίας. *Arrogance.* ἡ ἀλαζονία, ας.

SUPERBIO, is, ivi, itum, ire. *S'enorgueillir.* ἀλαζονεύομαι, fut. med. εύσομαι. * ὑπερηφανεύομαι, fut. med. εύσομαι. *Devenir fier.* μεγαλοφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαλοφρόνηκα.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Propter formam Superbire. μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονεῖν. || Qui propter divitias Superbiunt. οἱ ἐπὶ πλούτῳ μέγα φρονοῦντες. || Potentiâ Superbire. μεῖζον τοῦ δέοντος φρονεῖν ἐπὶ τῇ δυνάμει. || Propter divitias omninò Superbire. ἐπὶ τοῖς χρήμασι, *vel* διὰ τὰ χρήματα, μέγιστον φρονεῖν. || Mirum in modum Superbit. θαυμάσιον ὅσον φρονεῖ. || Propter hæc nobis Superbiendum non eſt. οὐ δεῖ ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ μεγαλοφρονεῖν. || Superbire ac ſupra humanum modulum aſſurgere. μεγαλοφρονεῖν καὶ ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαίρεσθαι. || Ob falſas laudes Superbire. πρὸς ἐπαίνους τοὺς ὑπὲρ τὴν ἀλήθειαν χαυνοῦσθαι. || Formæ elegantiâ Superbire. τῷ κάλλει φιλοτιμεῖσθαι, *vel* σεμνύνεσθαι. || Victoriâ Superbire. τῇ νίκῃ ἐπαρθῆναι, *ſeu* ἐπαίρεσθαι. || Splendore generis Superbire, propter divitias efferri, & potentiâ inflari, nemini fas eſt. ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, καὶ φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστί.

SUPERBUS, a, um. *Orgueilleux.* ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, *vel* ὑπέρκομπος, *vel* ὑπέρογκος, καὶ τὸ ον, ου. *Fier & audacieux.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζών, καὶ τὸ ζόν, όνος. *Qui excelle, qui ſurpaſſe.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος, καὶ τὸ ον, ου. *Haut, élevé.* ὑψηλός, ή, όν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Præbere ſe Superbum in ſecundâ fortunâ. ὑπερηφάνως, *vel* ἀλαζονικῶς ἔχειν ἐν τῇ εὐτυχίᾳ. * μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ. || Superbus cervicem erigit, extremis unguibus incedit, ſupercilium tollit, pectus inflat. ὁ ὑπερήφανος τὸν αὐχένα ἐπαίρει, βαδίζει ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, τὰς ὀφρύας ἀνασπᾷ, τὸ στῆθος φυσᾷ. || Viribus Superbus. τῇ δυνάμει ἐπηρμένος, *vel* ἐπαρθείς. || Divitiis Superbus. ἐπὶ τῷ πλούτῳ ἐπαρθείς.

SUPERCALCO, as, are. *Fouler aux pieds.* ὑπερπατέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεπάτηκα. acc.

SUPERCANDO, is, ere. *Monter deſſus, ou par deſſus.* ὑπερβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. βαίνω in An.)

SUPERCERNO, is, ere. *Cribler par deſſus.* ἐπικρίνω, F. ινῶ, P. ἐπικέκρικα. acc.

SUPERCIDO, is, ere. *Tomber deſſus.* ἐπιπίπτω. fut. med. πεσοῦμαι. (V. πίπτω in Anom.)

SUPERCILIUM, ii. Neut. *Sourcil.* ἡ ὀφρύς, ύος. || Supercilia contrahere. καταφρυᾶσθαι, άομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. || Supercilium tollere. τὰς ὀφρύας ἀνασπᾷν. || Montis Supercilium. ἡ ἀκρώρεια, ας. * ἡ ὀφρὺς τοῦ ὄρους.

SUPERCLAUDO, is, ere. *Enfermer par deſſus.* ἐπικλείω, F. είσω, P. ἐπικέκλεικα. acc.

SUPERCONTEGO, is, ere. *Couvrir par deſſus.* ἐπικαλύπτω, F. ψω, P. ἐπικεκάλυφα. acc.

SUPERCORRUO, is, ere. V. SUPERCIDO.

SUPERCRESCO, is, ere. *Croître par deſſus.* ἐπαυξάνω, F. ξήσω, (V. αὐξάνω in Anom.)

SUPERCUBO, as, are. *Coucher deſſus.* ἐπίκειμαι. (V. κεῖμαι in Anom.)

SUPERCURRO, is, ere. *Courir par deſſus.* ὑπερτρέχω, fut. med. δραμοῦμαι. (V. τρέχω in Anom.)

SUPERDICO, is, xi, ctum, ere. *Dire de plus, ou en outre.* ἐπιλέγω, F. ξω, P. ἐπιλέλεχα. acc.

SUPEREMINEO, es, ere. *Exceller, ou paroître par deſſus.* ὑπερέχω, F. ξω, P. ὑπερέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) gen. perſ.

SUPEREROGO, as, are. *Employer ou dépenſer davantage, faire des largeſſes.* V. EROGO.

SUPEREST, imperſ. V. SUPERSUM.

SUPEREXCURRO, is, ere. *S'étendre outre ou par deſſus.* ὑπερεκτρέχω, fut. med. δραμοῦμαι. (V. τρέχω in Anom.)

SUPEREXTO, as, are. V. SUPEREMINEO.

SUPERFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Porter par deſſus.* ὑπερφέρω, fut. ὑπεροίσω. (Vide φέρω in Anom.) acc.

SUPERFICIARIUS, ii. Maſc. *Superficiaire, acceſſoire.* ὁ καὶ ἡ ἐπιπόλαιος, *vel* ἐπίκτητος, ου.

SUPERFICIES, iei, Fœm. *Superficie, le deſſus, la ſurface.* ἡ ἐπιφάνεια, ας.

SUPERFIT. imperſ. V. SUPERSUM.

SUPERFLOREO, es, & SUPERFLORESCO, is, rui, ere. *Fleurir après.* ἐπανθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπήνθηκα.

SUPERFLUITAS, atis. Fœm. *Superfluité.* ἡ περισσότης, ητος. * ἡ περισσεία, ας. *Trop grande abondance.* ἡ περιουσία, ίας.

SUPERFLUO, is, xi, xum, ere. *Couler par deſſus.* ὑπερρέω, *vel* ὑπερεκρέω, F. ρεύσω. (V. ῥέω in Anom.) *Abonder.* πλεονάζω, F. άσω, P. πεπλεόνακα. *Etre ſuperflu.* περισσεύω, F. εύσω, P. πεπερίσσευκα.

SUPERFLUUS, a, um. *Superflu.* ὁ καὶ ἡ περισσὸς, καὶ τὸ όν, οῦ. *Qui eſt de reſte, ſuperflu.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρπλεως, καὶ τὸ ων. *Abondant.* πλεονάζων, οντος, ουσα, ον.

SUPERFOETO, as, are. *Concevoir de nouveau, une ſeconde fois.* ἐπικυΐσκω, *vel* ἐπικυέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκύηκα. acc.

SUPERFORANEUS, a, um. V. SUPERVACANEUS.

SUPERFULGEO, es, ere. *Reluire par deſſus.* ὑπερστελαγέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερστελάγηκα.

SUPERFUNDO, is, udi, uſum, ere. *Répandre par deſſus.* ὑπερχέω, F. χεύσω, (V. χέω in An.) acc.

SUPERGERO, is, ere. V. SUPERFERO.

SUPERGREDIOR, eris, eſſus ſum, di. dep. *Marcher par deſſus.* ὑπερβαδίζω, F. ίσω, P. ὑπερβεβάδικα.

SUPERJACIO, *vel* SUPERJICIO, is, eci, ectum, ere. *Jetter par deſſus.* ἐπιβάλλω, *vel* ὑπερβάλλω, F. αλῶ. (V. βάλλω in Anom.) acc. * ἐπιῤῥίπτω, F. ψω, P. ἐπέῤῥιφα. acc.

SUPERJACTO, as, are. *Jetter ſouvent par deſſus.* ὑπερβάλλω, F. αλῶ. (V. βάλλω in Anom.) acc.

SUPERJICIO, is. V. SUPERJACIO.

SUPERILLIGO, as, are. *Lier par deſſus.* ἐπιδέω, F. δήσω. (V. δέω in Anom.) acc.

SUPERILLINO, V. SUPERLINO.

SUPERIMPENDENS, entis. Omn. gen. *Pendant par deſſus.* ἐπικρεμάμενος, ένη, ενον.

SUPERIMPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre par deſſus.* ὑπερεντίθημι, F. θήσω. (V. τίθημι.) acc.

SUPERINCIDO, is, ere. *Tomber par deſſus.* ὑπερεμπίπτω. (V. πίπτω in Anom.)

SUPERINDICO, is, ere. *Dénoncer en outre, ou d'abondant.* προσαγγέλλω, F. ελῶ, P. προσήγγελκα. acc.

SUPERINDUCO, is, ere. *Mettre par deſſus.* ἐπεισάγω. (V. ἄγω in Anom.) acc.

SUPERINDUO, is, ere. *Vêtir par deſſus.* ἐπενδύω. F. ύσω, P. ἐπενδέδυκα. acc.

SUPERINGERO, is, ere. *Mettre & accumuler par deſſus.* ἐπεισφέρω. (V. φέρω in Anom.)

SUPERINJICIO, is, ere. *Jetter par deſſus.* ὑπερεμβάλλω, F. αλῶ. (V. βάλλω in Anom.) acc.

SUPERINTEGO, is, ere. *Couvrir par deſſus.* ἐπεγκαλύπτω, F. ψω, P. ἐπεγκεκάλυφα. acc.

SUPERINTONO, as, are. *Tonner d'enhaut.* ἐπιβροντάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπιβεβρόντηκα.

SUPERINUNGO, is, ere. *Oindre par deſſus.* ἐπαλείφω, F. ψω, P. ἐπήλειφα. acc.

SUPERIOR, & ius, oris. compar. *Qui eſt au deſſus.* πρότερος, έρα, ερον. *Plus haut.* ἀνώτερος, *vel* ὑπέρτερος, έρα, ερον. *Meilleur.* ὁ καὶ ἡ κρείττων, καὶ τὸ ον, ονος. ‖ Superiores. οἱ πρόσθεν. * οἱ πρότερον. *Les ancêtres, les prédéceſſeurs.* οἱ πρόγονοι, ων.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Superiora & inferiora. τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω. ‖ Dentes Superiores. οἱ ἄνωθεν ὀδόντες. ‖ Superius tempus. ὁ πρὸ τοῦ γεγονὼς χρόνος. * ὁ ἔμπροσθεν χρόνος. ‖ Superiori tempore. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ‖ Superior ætas. ἡ πρότερον ἡλικία. ‖ Aliis virtute Superior. ἄλλους τῇ ἀρετῇ ὑπερβαίνων. ‖ In eo aliis Superior eſt. τούτῳ τῶν ἄλλων πλεονεκτεῖ. ‖ Aliis honore Superiores. ἄλλων τιμῇ πλεονεκτοῦντες. ‖ Injuſtè aliis Superior eſt. παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖ ἄλλων. ‖ Quanto aliis honore Superior es, tantum. ὅσονπερ τῇ τιμῇ τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον. ‖ Illis Superiores ſumus. τούτων κρείττους ἐσμέν. ‖ Prudentiâ aliis Superior eſt. τῇ συνέσει τῶν ἄλλων κρείττων ἐστί.

SUPERJUMENTARIUS, ii. Maſc. *Celui qui a ſoin d'un haras, Ecuyer.* ὁ ἱπποτρόφος, ου.

SUPERIUS. adv. *Auparavant.* προτέρον.

SUPERLACRYMO, as, are. *Pleurer deſſus.* ἐπιδακρύω, F. ύσω, P. ἐπιδεδάκρυκα.

SUPERLATIO, onis. Fœm. *Excès.* ἡ ὑπερβολή, ῆς. * ἡ ὑπέρθεσις, *vel* ὑπέρβασις, εως.

SUPERLATIVUS, a, um. &

SUPERLATUS, a, um. part. *Porté par deſſus.* ὑπερενεχθεὶς, *vel* ὑπερβληθεὶς, εῖσα, έν. *Qui a paſſé outre.* ὑπερβὰς, (ἀντος) βᾶσα, βάν. *Préféré.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρθετος, καὶ τὸ ον, ου.

SUPERLIMINARE, is. Neut. *Linteau.* τὸ ὑπέρθυρον, ου.

SUPERLINO, is, ere. *Oindre par deſſus.* ἐπιχρίω, F. ίσω, P. ἐπικέχρικα. acc.

SUPERLITUS, a, um. *Oint par deſſus.* ἐπιχρισθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUPERMANDO, is, ere. *Manger, ou mâcher après.* ἐπιμασσάομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐπεμασσησάμην. acc.

SUPERMEO, as, are. *Paſſer, ou couler par deſſus.* ὑπερρέω, F. ρεύσω. (V. ῥέω in Anom.)

SUPERMICO, as, are. *Reluire par deſſus.* ὑπερλάμπω. F. ψω, P. ὑπερλέλαμφα. *Surpaſſer, exceller.* ὑπερέχω, F. ξω, P. ὑπερέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.)

SUPERNATO, as, are. *Surnager, nager par deſſus.* ἐπιπολάζω, F. άσω, P. ἐπιπεπόλακα.

SUPERNATUS, a, um. *Né après les autres.* ἐπιπεφυκὼς (ὄτος) κυῖα, κός.

SUPERNAS, atis. Omn. gen. *Qui eſt d'enhaut.* ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *vel* ἄνωθεν. * ὁ καὶ ἡ ἀνώγειος, καὶ τὸ ειον. *Qui croît en haut, ſur une montagne.* ἐν ἀκρωρείᾳ γενόμενος, η, ον.

SUPERNE. adv. *D'enhaut.* ἄνωθεν.

SUPERNUS, a, um. *Qui eſt en haut.* ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *vel* ἄνωθεν. *du ciel.* οὐράνιος, ια, ιον.

SUPERO, as, avi, atum, are. *Paſſer outre.* ὑπερβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.) acc. rei, *vel* dat. perſ. * ὑπερβάλλω, F. αλῶ. (V. βάλλω in Anom.) dat. rei, acc. perſ. *Exceller* ὑπερέχω. (V. ἔχω in Anom.) acc. *vel* gen. *Surmonter, vaincre.* ὑπερνικάω, ῶ, F. ήσω. P. ὑπερνενίκηκα. acc. *Demeurer de reſte.* περιγίνομαι, fut. med. γενήσομαι. (V. γίνομαι in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hoc longè Superat reliquas calamitates. τοῦτο πολὺ τὰς ἄλλας συμφορὰς ὑπερβαίνει. || Alios virtute ac ſapientiâ Superare. ἄλλους τῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ ὑπερβαίνειν. || Quâ re cætera animalia homo Superat? τίνι τῶν ἄλλων ζώων ὑπερβέβηκεν ὁ ἄνθρωπος; || Superare omnes homines audaciâ & ſcelere. πάντας ἀνθρώπους τόλμῃ τε καὶ μιαρίᾳ, ὑπερβάλλειν. || Adeò cæteros doctrinâ Superat, ut. τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἄλλους τῇ παιδείᾳ, ὥστε. || Induſtriâ te Supero. ὑπερβάλλομαί σε τῇ φιλοπονίᾳ. || Adeò illos Superat. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς αὐτούς. || Adeò eos virtute Superavit. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. || Omnes rerum geſtarum magnitudine Superabat. πάντας ὑπερεβάλλετο τῷ μεγέθει τῶν ἔργων. || Juſti bonâ ſpe injuſtos Superant. οἱ δίκαιοι ἀγαθαῖς ἐλπίσιν τῶν ἀδίκων ὑπερέχουσι. || Alios potentiâ Superare. τοὺς ἄλλους τῇ δυνάμει ὑπερτείνειν. || Omnes pudicitiæ laude Superare. ἅπαντας τῇ σωφροσύνῃ ὑπερβαίνειν. || Opibus alios longè Superat. πολὺ ὑπερπαίει πλούτῳ τοὺς ἄλλους. || Modum Superare. ὑπερβαίνειν τὸ μέτρον. || Illa quæ parva ſunt, oratione Superare. τὰ μικρὰ τοῖς λόγοις ὑπερβάλλεσθαι. || Hæc naturam humanam Superant. ταῦτα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερτείνει, *vel* ὑπερβαίνει, *vel* ὑπερεκπίπτει. || Omnes alios honoribus conſpicuos gloriâ Superavit. οὐδεμίαν ὑπερβολὴν λέλοιπε τῆς περὶ αὐτὸν δόξης τοῖς ἄλλοις προσιμηθεῖσι. || Omnes nequitiâ Superavit. οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπέλιπε τοῖς ἄλλοις. || Hoc flagitium nullo ſcelere Superari poteſt. τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. || Imprudentiâ omnes Superat. πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀνοίας ἔχει. || Nemo hunc virtute Superare poteſt. οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἀρετῆς. * οὐδεμίαν ὑπερβολὴν λέλοιπε τῆς ἀρετῆς. || Quis eum ſapientiâ Superare poſſit? τίνα ὑπερβολὴν σοφίας ἀπολέλοιπε; || Poſteris nihil relinquemus, quo virtutis noſtræ magnitudinem Superare queant. τοῖς ἐπιγινομένοις οὐδεμίαν ὑπερβολὴν τῆς ἀνδραγαθίας ὑπολείψομεν. || Longè alios virtute Superare. πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν τῇ ἀρετῇ, *vel* ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, *vel* εἰς ἀρετὴν, *vel* πρὸς ἀρετήν. || Bonâ ſpe cæteros omnes Supero. ἀγαθαῖς ἐλπίσι πάντων ἄλλων πλεονεκτῶ. || Æquales Superare. τῶν ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν. || Omnes eloquentiâ Superat. πάντων περὶ τοὺς λόγους προέχει. || Qui nobilitate ac dignitate alios longè Superant. οἱ τῷ γένει καὶ ἀξιώματι πολὺ προὔχοντες τῶν ἄλλων. || Id Regum dignitatem Superat. τοῦτ' ἔστι κρεῖττον τῆς τῶν Βασιλέων ἀξίας. || Spem omnem Superat. πάσης ἐλπίδος κρείττων ἐστὶ, *vel* κρείττων γίνεται. || Multùm alios ſapientiâ Superat. πολὺ ἀπολέλοιπε τοὺς ἄλλους περὶ τοῦ φρονεῖν. || Pietate ab iis Superamur. ἀπολειπόμεθα τῆς ἐκείνων εὐσεβείας. || Eloquentiâ cæteros Superarunt. τῇ λογιότητι τοὺς ἄλλους παρεληλύθασι. || Felicitate omnes Superare. πάντας παρελθεῖν εὐδαιμονίᾳ. || Eos multis partibus Superat. τούτους, *vel* τούτων κατὰ πολὺ κρατεῖ. || Pulchritudine alias longo intervallo Superat. τῷ κάλλει τὰς ἄλλας ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος, νικᾷ, *vel* πολλῷ τῷ μέσῳ ὑπερβαίνει. || Tantùm omnes Superat. τοσοῦτον ἄλλους ἀπολείπει, καὶ κάτω τίθησι. || Magno intervallo eos Superat. ἐκ πολλοῦ διαστήματος τούτους νικᾷ. || Uſque adeò ſtuduit eos Superare. τοσοῦτον ἐφιλονείκησεν ἀφεῖναι κατόπιν ἐκείνους. || Superari beneficiis ab amico. ἡττᾶσθαι τοῦ φίλου ταῖς εὐεργεσίαις. || Prælio Superari. ἡττᾶσθαι μάχῃ. Vide VINCI. || Superare ſeipſum velle viſus eſt. αὐτὸς ἑαυτοῦ γενέσθαι κρείττων ἔδοξε βεβουλῆσθαι.

SUPEROBRUO, is, ere. *Couvrir & enſevelir par deſſus.* ἐπιχώννυμι, F. χώσω. (Vide χώννυμι in Anom.) acc.

SUPERPENDEO, es, ere. *Etre pendant par deſſus.* ὑπερκρέμαμαι. (V. κρέμαμαι in Anom.)

SUPERPINGO, is, ere. *Peindre par deſſus.* ὑπεργράφω, F. ψω, P. ὑπεργέγραφα. acc.

SUPERPONDIUM, ii. Neut. *Le pardeſſus du poids.* τὸ ἐπίμετρον, ου.

SUPERPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Mettre deſſus.* ὑπερτίθημι, F. θήσω, P. ὑπερτέθεικα. acc.

SUPERRADO, is, ere. *Racler par deſſus.* ὑπερξέω, F. έσω, P. ὑπερέξεκα. acc.

SUPERSCRIBO, is, ere. *Ecrire deſſus.* ἐπιγράφω, F. ψω, P. ἐπιγέγραφα. acc.

SUPERSEDEO, es, ere. *Surſeoir, ſe déporter de.* ἐπέχω, F. ἐφέξω. (Vide ἔχω in Anom.) acc. V. CESSO.

SUPERSILIO, is, ire. *Sauter deſſus.* ὑπερπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεπήδηκα.

SUPERSPARGO, is, ere. *Répandre par deſſus.* ἐπιπάσσω, F. άσω, P. ἐπιπέπαχα. acc.

SUPERSTAGNO, as, are. *Se déborder par deſſus.* ὑπερλιμνάζω, F. άσω, P. ὑπερλελίμνακα. acc.

SUPERSTERNO, is, ere. *Etendre par deſſus.* ϛρώννυμι, F. ϛρώσω. (V. ϛρώννυμι in Anom.) acc.

SUPERSTES, ſtitis. Omn. gen. *Survivant.* περιβιὺς, (ὄντ@) ὖσα, ὖν. * περιβεβιωκὼς, (ὄντ@) κυῖα, κός. *Qui eſt de reſte.* ὁ καὶ ἡ περίλοιπ@, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui adhuc Superſtes eſt. ἔτι καὶ νῦν ὢν καὶ ζῶν. || Solus è civibus Superſtes. μόν@ ὑπολειφθεὶς, *vel* περιὼν τῶν πολιτῶν. || Exitio Superſtes. περιλιπὴς γενομέν@ τῆς φθορᾶς. || E tot millibus Superſtes. ἐκ τόσων μυριάδων περιγενόμεν@. || Patri Superſtes. τῷ πατρὶ ἐπιβιώσας. * τῦ πατρὸς ὑπερβιώσας. || Superſtitem eſſe vitæ alicujus. ἐπιβιῦν τινι. * ὑπερβιῶσαί τιν@.

SUPERSTITIO, onis. Fœm. *Superſtition.* ἡ δεισιδαιμονία, *vel* ἐθελοθρησκεία, ας.

SUPERSTITIOSE. adv. *Superſtitieuſement.* μετὰ δεισιδαιμονίας.

SUPERSTITIOSUS, a, um. *Superſtitieux.* ὁ καὶ ἡ δεισιδαίμων, καὶ τὸ μον, ον@. *Scrupuleux.* ὁ καὶ ἡ δεισιθε@, καὶ τὸ ον, ου.

SUPERSTITO, as, are. *Rendre ſain & ſauf.* περισώζω, F. ώσω, P. περισέσωκα. acc. *Conſerver.* διασώζω, F. ώσω, P. διασέσωκα. acc. *Faire ſurvivre.* περιεῖναι ποιέω, ῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. acc.

SUPERSTO, as, are. *Etre deſſus, être aſſis au deſſus.* ἐφίσταμαι, fut. med. ἐπισήσομαι. (V. ἵστημι.)

SUPERSUM, ſuperes, erfui, ereſſe. *Etre de reſte.* περίειμι, fut. περιέσομαι. (V. εἰμί.) περιγίνομαι, fut. γενήσομαι. (V. γίνομαι in Anom.) *Survivre.* ἐπιβίωμι, F. βιώσω. (V. βίωμι in Anom.) *Etre conſervé.* περισώζομαι, fut. paſſ. ωθήσομαι.) præt. paſſ. περισέσωσμαι. || Quod ſupereſt. τὸ λοιπὸν ἐς. || Supereſt. ὑπολείπεται. * λοιπόν ἐςι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quod ex iis Supereſt. τὸ περιὸν τύτων. || Quæ ex iis Superfuerunt. ὅσα ἐξ αὐτῶν περιεγένοντο. || Quod Supereſt fallaciæ. τὸ περιὸν ἀπάτης. || Sex tantùm Superſunt. ἓξ μόνον ὑπολείπονται. || Quod Supereſt diei. τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας. || Tempus quod Supereſt. ὁ ἐπίλοιπ@ χρόνος, *vel* τὸ λοιπὸν τῦ χρόνυ. || Quod Supereſt vitæ. τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. || Unum adhuc Supereſt. ἓν ἔτι λοιπόν. V. RESTO. || His igitur nulla oratio Supereſt. τύτοις μὲν ὖν ὐδεὶς λόγ@ ὑπερλείπεται. || Supereſſe alicui. ἐπιγίνεσθαί τινι. *Survivre.* τινὶ ἐπιβιῶσαι, *vel* τινὸς ὑπερβιῦν.

SUPERVACANEUS, a, um. *Superflu.* περιττὸς, *vel* περισσὸς, ἡ, όν. *Inutile.* ὁ καὶ ἡ διακενὴς, καὶ τὸ ες, έ@, ὖς. * ὁ καὶ ἡ περίεργ@, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Supervacaneum eſt de illis nunc mentionem facere. ἤδη μάτην ἐςὶ τὸ μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. || Supervacaneum eſſe duco de fine ullum verbum facere. μάταιον ἡγῦμαι περὶ τῆς τελευτῆς ὄντινα ποιεῖσθαι λόγον. || Supervacaneum eſt de his ſcribere. περιττὸν περὶ τύτων γράφειν. V. INUTILIS.

SUPERVACUE. adv. *Avec ſuperfluité.* περιττῶς. *Inutilement, en vain.* ἐκ περιυσίας. * ἐν παρέργῳ.

SUPERVACUUS, a, um. Vide SUPERVACANEUS.

SUPERVADO, is, ere. *Aller par deſſus.* ὑπερβαίνω. (V. βαίνω in Anom.)

SUPERVAGOR, aris, ari. depon. *Paſſer au de-là.* ὑπερπλανάομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὑπερεπλανησάμην.

SUPERVEHO, is, ere. *Porter, & charroyer deſſus.* ὑπεροχέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερώχηκα. acc.

SUPERVENIO, venis, veni, ventum, venire. *Survenir.* ἐπέρχομαι, fut. ἐπελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) * ἐπιγίνομαι, fut. γενήσομαι. (V. γίνομαι in Anom.) *Venir cependant, ou après.* παρατυγχάνω, fut. τεύξομαι. (V. τυγχάνω in Anom.) *Monter deſſus.* ἐπιβαίνω, *vel* ἀναβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.) dat. cum ἐπί.

SUPERVENTUS, ûs. Maſc. *Arrivée imprévue.* ἡ ἐπίβασις, εως. * ἡ ἐπιβασία, ας.

SUPERVOLITO, as, are. *Voltiger, ou voler ſouvent par deſſus.* V. SUPERVOLO.

SUPERVOLO, as, are. *Voler par deſſus.* ὑπερπέταμαι. (V. πέταμαι in Anom.) * ἐφίπταμαι. (V. ἵπταμαι in Anom.)

SUPERVOLVO, is, ere. *Rouler par deſſus.* ἐπικυλινδέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεκυλίνδηκα. acc.

SUPERUS, a, um. *Qui eſt en haut, céleſte.* ὁ, ἡ, τὸ ἄνω. * ἀνάτερ@, έρα, ερον. *d'enhaut.* ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν.

SUPINATUS, a, um. *Renverſé.* ἀνεςραμμέν@, ένη, ένον.

SUPINE. adv. *Etant couché le ventre en haut.* ὑπτίως. *Négligemment.* ἀμελῶς, * ῥαθύμως.

SUPINO, as, are. *Renverſer, courber à l'envers, ou en arriere.* ὑπτιάζω, F. άσω, P. ὑπτίακα. acc. * ἐξυπτιάζω, F. άσω, P. ἐξυπτίακα.

SUPINOR, aris, atus ſum, ari. *Etre renverſé & couché le ventre en haut.* ὑπτιάζομαι, *vel* ἐξυπτιάζομαι, F. paſſ. ασθήσομαι. * ὑπτιάζω, F. άσω, P. ὑπτίακα.

SUPINUS, a, um. *Couché le ventre en haut, ou ſur le dos.* ὕπτι@, ία, ιον. *Négligent ou pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ἀφρόντις@, καὶ τὸ ον, ου. *Oiſif,* ὁ καὶ ἡ ἄπρακτ@, καὶ τὸ ον, ου.

SUPPAR, aris. Omn. gen. *Preſqu'égal.* ὁ καὶ ἡ πάρισ@, καὶ τὸ ον, ου.

SUPPARASITOR, aris, ari. *Servir de flateur, faire le flateur.* ὡς παράσιτ@ θωπεύω, F. εύσω, P. τεθώπευκα. *Flater comme un paraſite.* εἰς τὸ παρασιτεῖν κολακεύω, F. εύσω, P. κεκολάκευκα.

SUPPARUM, i. Neut. *vel* SUPPARUS, i. Maſc. *Mante.* τὸ περιώμιον, ίυ. *Petit voile.* ὁ δόλων, ων@.

SUPPEDANEUM, ei. Neut. *Marchepié.* τὸ ὑποπόδιον, ίυ.

SUPPEDITANDUS, a, um. *Qu'on doit fournir.* χορηγητέ@, τέα, τέον.

SUPPEDITATIO, onis, Fœm. *Fourniſſement.* ἡ χορηγία, ίας. * ὁ πορισμὸς, ῦ.

SUPPEDITO, as, avi, atum, are. *Donner & fournir.* χορηγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχορήγηκα. acc. rei. dat. perſ. ἐπαρκέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπήρκεκα. acc. rei. dat. perſ. * παρέχω, F. έξω, P. παρέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civibus ea quibus egent Suppeditare. τοῖς πολίταις ὧν δέονται πορίζειν. || Exercitui victum Suppeditare. τῇ στρατιᾷ τροφὴν πορίζειν. || Frumentum Suppeditare. σῖτον πορίζειν. || Commeatum Suppeditare. τὰς παρασκευὰς χορηγεῖν. || Sumptus alicui Suppeditare. τὰς δαπάνας τινὶ χορηγεῖν. || Suppeditare pecuniam. τὰ χρήματα χορηγεῖν, *vel* πορίζειν.

SUPPETIÆ, arum. Fœm. plur. *Aide, ſecours.* ἡ ἐπικουρία, *vel* βοήθεια, ας. || Suppetias ferre. ἐπικουρίαν ποιεῖσθαι.

SUPPETIOR, aris, ari. V. SUPPETIÆ.

SUPPETO, is, ivi, itum, tere. *Demander à fauſſes enſeignes.* παραιτέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. *Suffire.* ἐξαρκέω, ῶ, F. έσω, P. ἐξήρκεκα. acc. *Etre donné & fourni.* χορηγέομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. κεχορήγημαι * πορίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. πεπόρισμαι. || Suppetit imp. περιγίνεται. *Il ſuffit.* ἐπαρκεῖ. dat. || Non Suppetit mihi. ἀμηχανέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμηχάνηκα. dat rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quotidianis ſumptibus copiæ non Suppetunt. ἡ ὐσία ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις ὐκ ἐξαρκεῖ. * πρὸς τὰς καθ' ἡμέραν δαπάνας χρήματα μὴ ἀρκεῖ, *ſeu* μὴ ἱκανά ἐστι. || Hæc in hanc rem Suppetunt. ἀρκεῖ ταῦτα πρὸς ἐκεῖνο. || Labori non Suppetit. ὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὺς πόνους. || Tempus his dicendis non Suppetit. ὐκ ἀρκεῖ τοῖς λεγομένοις ὁ χρόνος. || Suppetit mihi lucrum. ἀρκεῖ μοι, *vel* ἀπόχρη μοι τὸ κέρδος. V. SUFFICIO. || Non Suppetit conſilium. ὐκ ἔχω, ὅ, τι ποιήσω. * ὐκ ἔχω πῶς χρήσομαι τοῖς πράγμασιν. || Mihi nihil Suppetit, præter. ὐδὲν ἐμοὶ περιγίνεται, πλήν.

SUPPILO, as, are. *Dérober ſécrettement & en cachette.* λάθρα ἐκλεπτω, ῶ, F. ώσω, P. ἐκτετρίχωκα. acc. *Piller.* περισυλέω, ῶ, F. ήσω, P. περισεσύληκα. acc. λωποδυτέω, ῶ, F. ήσω, P. λελωποδύτηκα. acc.

SUPPLANTO, as, avi, atum, are. *Donner le croc, ſupplanter.* ὑποσκελίζω, F. ίσω, P. ὑπεσκέλικα. acc. * πτερνίζω, F. ίσω, P. ἐπτέρνικα. accuſ. *Planter au deſſous.* ὑποφυτεύω, F. εύσω, P. ὑποπεφύτευκα. acc.

SUPPLEMENTUM, i. Neut. *Augmentation pour remplir, ſupplément.* τὸ ἐκπλήρωμα, ατος. * ἡ ἐκπλήρωσις, εως. *Remede à ce qui manque.* τὸ ἐπανόρθωμα, ατος.

SUPPLEO, es, evi, etum, ere. *Remplir, combler.* ἐκπλήθω, F. σω, P. ἐκπέπληκα. acc. * ἐκπληρόω, *vel* ἀναπληρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀναπεπλήρωκα. acc. *Suppléer, remédier à ce qui manque.* ἐπανορθόω, *vel* κατορθόω, ῶ, F. ώσω, P. κατώρθωκα. *Fournir ce qui manque.* παρέχω, F. έξω, P. παρέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. rei. dat. perſ.

SUPPLEX, icis. Omn. gen. *Suppliant.* ἱκέσιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ λιπαρής, τὸ ές, έος, ὖς. *Qui prie à genoux.* ὁ καὶ ἡ γονυπετής, καὶ τὸ ές, έος, ὖς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tibi Supplex ſum, ut id nobis concedas. ἱκετεύω σε, ταῦτα ἡμῖν συγχωρεῖν. || Iis Supplex ad pedes jacet. πρὸς τῶν γονάτων αὐτῶν ἱκετεύει. || Supplicem ſe ad illorum pedes abjecit. ἱκετεύων τοῖς ἐκείνων γόνασι προσέπεσε. || Ad pedes Supplex ei accidit. τοῖς ἐκείνυ ποσὶ μετὰ ἱκετηρίας προσπίπτει. || Supplicem libellum offerre alicui. ἱκετηρίαν προσάγειν, *vel* θεῖναι πρός τινα. || Vobis Supplex manus tendit. ὑμᾶς ἱκετεύων τὰς χεῖρας προτείνει. || Supplex rogo. ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ. V. SUPPLICO.

SUPPLICATIO, onis. Fœm. *Supplication, requête.* ἡ ἱκεσία, *vel* ἱκετεία, *vel* ἱκετηρία, ας. *Proceſſion ſolemnelle.* τὸ ἱκέτευμα, ατος. * ἡ πομπή, ῆς. || In terram ſe abjiciunt, lugubrem quemdam ejulatum cum Supplicatione emittentes. προσπίπτυσιν εἰς ἔδαφος, ὀλολυγὴν θρηνώδη τινὰ μετὰ ἱκετηριῶν ἀφιέντες.

SUPPLICITER. adv. *En ſuppliant.* ἱκετικῶς. V. SUPPLICO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suppliciter Deum oro, ut id contingat. ἱκετεύω τὸν Θεὸν, ταῦτα γενέσθαι. * μετὰ ἱκετηρίας ἀντιβολῶ τὸν Θεὸν, &c.

SUPPLICIUM, ii. Neut *Requête.* V. SUPPLICATIO. *Supplice, punition.* ἡ τιμωρία, ας. *Amende honorable.* ἡ ζημία, ας. * τὸ τίμημα, *vel* κόλασμα, ατος. *Peine.* ἡ ποινή, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sumere de aliquo Supplicium. τιμωρίαν λαβεῖν παρά τινος. || De iis Supplicium ſumere convenit. παρ' αὐτῶν λαβεῖν δεῖ τιμωρίαν, *vel* δίκην. || Pro ſceleribus Supplicium dare. ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίαν δοῦναι, *vel* δίκην διδόναι. || Alicui dare Supplicium. τινὶ διδόναι τιμωρίαν. || Supplicium ſolvere alicui. τινὶ τιμωρίαν τίειν, *vel* ἐκτίειν, *vel* τίνειν. || Supplicium pati. τὴν τιμωρίαν ὑπέχειν, *vel* ὑπομένειν. || Magnum ferre Supplicium. μεγίστην τιμωρίαν ὑποσχεῖν. || Alicui maleficio Supplicium conſtituere. περὶ τῦ κακυργήματος τιμωρίαν τάττειν, *vel* ὁρίζειν. || Ultima Supplicia imponere injurioſis. τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια τοῖς ἀδικῦσι προστιθέναι. || Supplicium in proditores conſtituere. τὴν τιμωρίαν κατὰ προδότας ὁρίζειν. || Ultimum Supplicium in eos conſtituit. ὁρίζει τύτοις θάνατον ζημίαν. || His capitis Supplicium conſtitutum eſt. τύτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία. || Meritum Supplicium dare. ἀξίαν δῦναι, *vel* ὑποτίνειν. (ſupple τιμωρίαν.) || Publico Supplicio dignus eſt. δημοσίας τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. || Magnis Suppliciis aliquem afficere. κολάζειν τινὰ μεγίσταις τιμωρίαις. || Extremis Suppliciis afficere. ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν. || Maximo Supplicio eos afficiunt. τῇ μεγίστῃ ζημίᾳ τύτυς κολάζυσι. || Supplicium levius quàm pro delicto. ἔλαττον τῦ ἀδικήματος τὸ ἐπιτίμιον. || Supplicium expoſcere ab aliquo. τιμωρίαν ἀπαιτεῖν τινά. || Veterum peccatorum Supplicia expendere. τῶν παλαιῶν ἁμαρτημάτων δίκας ἐκτίνειν. || Supplicium ſubire. τιμωρίαν ὑποσχεῖν. || Supplicio dignum ſe eſſe fatetur. αὐτὸς ἑαυτῦ μεγίστην τὴν ζημίαν καταγινώσκει. || Supplicium evaſit. ἀτιμώρητος διέφυγε. * τὸ δίκην δῦναι διεκρύσατο.

SUPPLICO, as, avi, atum, are. *Supplier.* ἱκετεύω, F. εύσω, P. ἱκέτευκα. acc. *Prier humblement.* λιπαρέω, ῶ, F. ήσω, P. λελιπάρηκα. * ἀντιβολέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀντιβεβόληκα. acc. perſ. || Supplicare pro aliquo. ἱκετεύειν ὑπέρ τινος, καὶ ἀντιβολεῖν. || Judicibus Supplicare pro amico. ἱκετεύειν τὺς δικαστὰς ὑπὲρ τῦ φίλυ. || Supplicare Deo. τῷ Θεῷ ἱκετηρίας ποιεῖσθαι, *vel* ἱκετείας, *vel* ἱκεσίας. || Tibi genibus advolutus Supplicat. ἱκετεύει σε, τοῖς γόνασι προσπεσών.

Ad pedes accidens, cum lacrymis Supplicat. τοῖς ποσὶ προσπίπτων, μετὰ δακρύων ἱκετεύει. || Dextram protendens, atque ingemiſcens, vultumque in terram demittens Supplicat vobis. τὴν δεξιὰν προτείνων, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν, ὑμᾶς ἱκετεύει. || Ad genua ſe inflectens, atque Supplicans. κατακαμπτόμενος πρὸ τῶν γονάτων, καὶ ἱκετεύων. || Ad ejus pedes volutatur, Supplicatque pro eorum ſalute. κυλινδεῖται πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καὶ ἱκετεύει ὑπὲρ τῆς ἐκείνων σωτηρίας. || Ei ad genua Supplicat. τοῦτον ἱκετεύει πρὸς τῶν γονάτων. || Alicui Supplicare. ἱκέτην καθιστάναι, *ſeu* καθίστασθαί τινι.

SUPPLODO, is, ſi, ſum, dere. *Fraper par deſſous.* ὑποκροτέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑποκεκρότηκα. *Fraper du pied contre terre.* πτερνοκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπτερνοκόπηκα.

SUPPLOSIO, onis. Fœm. *L'action de fraper par deſſous.* ἡ ὑποκρότησις, εως. *de fraper du pied contre terre.* ἡ πτερνοκοπία, ίας.

SUPPŒNITET, tuit, tere, verbum Imperſ. *Se repentir un peu.* σμικρόν τι μεταμέλει. dat. perſ. gen. rei. * ὑπομετανοέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπομετανενόηκα. ἐπὶ, dat.

SUPPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Soumettre, mettre deſſous.* ὑποτίθημι, F. θήσω, P. ὑποτέθεικα. acc. * ὑποτάττω, F. ξω, P. ὑποτέταχα. acc. *Mettre fauſſement en la place, ſuppoſer.* ὑποβάλλω, F. αλῶ, P. ὑποβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) accuſ. rei. dat. perſ.

SUPPORTO, as, are. *Porter par deſſous.* ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, (V. φέρω in Anom.) acc. * ὑποκομίζω, F. ίσω, P. ὑποκεκόμικα. acc.

SUPPOSITIO, onis. Fœm. *Suppoſition, ou l'action de mettre deſſous.* ἡ ὑπόθεσις, εως, * ἡ ὑποβολή, ῆς.

SUPPOSITITIUS, a, um. *Mis fauſſement au lieu du vrai, ſubſtitué, ſuppoſé.* ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ὑπόβλητος, καὶ τὸ ον, ου. *Mis deſſous.* ὑποθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUPPOSITUS, & SUPPOSTUS, a, um. *Mis deſſous.* ὑποτεθεὶς, θεῖσα, θέν. *Soumis.* ὑποταχθεὶς, θεῖσα, θέν. *Suppoſé, mis fauſſement en la place.* ὑποβληθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUPPOSTOR, oris. Maſc. *Qui ſuppoſe, qui met fauſſement en la place d'un autre.* ὁ ὑποβολεύς, έως.

SUPPOSTRIX, icis. Fœm. *Celle qui met fauſſement en la place d'un autre.* ἡ ὑποβάλλουσα, ης.

SUPPRESSIO, onis. Fœm. *Suppreſſion, larcin fait en cachette.* ἡ ἐπίσχεσις, *vel* ἀπόκρυψις, εως. *juſqu'à n'être plus vu.* ὁ ἀφανισμὸς, οῦ. || Suppreſſio nocturna. ὁ πνιγμὸς, οῦ. * ὁ ἐφιάλτης, ου.

SUPPRESSUS, a, um. part. *Foulé.* καταπιεσθεὶς, *vel* ὑποπιεσθείς. *Supprimé, aboli.* ἐπισχεθεὶς, εῖσα, έν. *Enfoncé dans l'eau.* καταποντισθεὶς, θεῖσα, θέν. *Caché, celé.* ἀποκρυφθεὶς, θεῖσα, έν. || Suppreſſâ voce. σιγῇ.

SUPPRIMO, is, eſſi, eſſum, imere. *Fouler.* ὑποπιέζω, *vel* καταπιέζω, F. έσω, P. καταπεπίεκα. acc. *Arrêter & retenir.* καταστέλλω, F. ελῶ, P. κατέσταλκα. acc. * ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) *Retirer.* ἐφέλκω, F. ξω, P. ἐφεῖλχα. (V. ἕλκω in Anom.) accuſ. *Celer & cacher.* ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc. *Faire diſparoître, abolir.* ἀφανίζω, F. ίσω, P. ἠφάνικα. acc. || Vocem ſupprimere. *S'empêcher de parler.* γλωσσοκρατεῖν, έω, F. ήσω, P. γεγλωσσοκράτηκα. * τὴν φωνὴν ἐπέχειν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deliberare, utrùm Supprimenda prorſus oratio ſit, an verò edenda, ut legatur. βουλεύεσθαι, πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἐστὶ λόγος, ἢ διαδοτέος τοῖς βουλομένοις μεταλαμβάνειν. || Alicui vocem Supprimere. τὴν φωνήν τινος εἴργειν.

SUPPROMO, is, mpſi, mptum, mere. *Produire, mettre en avant.* προφέρω, *vel* ἐκφέρω, fut. οἴσω. (V. φέρω in Anom.) acc. *Mettre, ou tirer dehors.* ἀποταμιεύω, F. εύσω, P. ἀποτεταμίευκα. acc.

SUPPROMUS, a, um. *Un dépenſier.* ὁ ταμίας, ου. *Qui tire & donne ce qu'il faut.* ἀποταμιεύων, ουσα, ον.

SUPPUDET, duit, ere. Imperſ. Suppudet me. *J'ai un peu de honte.* ὑπαισχύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. ὑπῄσχυμμαι.

SUPPULLULO, as, avi, atum, are. *Rebourgeonner, pouſſer de nouveaux bourgeons ou rejettons.* ὑποβλαστάνω, *vel* ὑποβλαστέω, F. ήσω, P. ὑποβεβλάστηκα.

SUPPURATIO, onis. Fœm. *Suppuration.* ἡ ἐκπύησις, εως. *Apoſtume.* τὸ ἀπόστημα, ατος.

SUPPURATORIUS, a, um. *Qui fait apoſtumer.* ὁ καὶ ἡ πυοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * ἐκπυητικὸς, κὴ, κόν.

SUPPURATUM, i. Neut. *Apoſtume.* τὸ ἀπόστημα, ατος.

SUPPURATUS, a, um. *Apoſtumé.* ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, *vel* ὕπουλος, καὶ τὸ ον, ου.

SUPPURO, as, avi, atum, are. *Apoſtumer, ſuppurer.* ἐκπυόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐκπεπύωμαι.

SUPPUTO, as, avi, atum, are. *Emonder par deſſous.* ὑποκαθαίρω, F. αρῶ, P. ὑποκεκάθαρκα. *Compter & ſupputer.* ὑπολογίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ὑπελογισάμην. acc.

SUPRA. Præp. acc. *Deſſus, outre.* ὑπὲρ. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæ ſunt Supra captum humanum. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς. * τὰ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερτείνοντα, *ſeu* ὑπερβαίνοντα. || Supra modum. πέρα τοῦ μετρίου. * πέρα τοῦ μέτρου. * ὑπερβαλλόντως. * καθ' ὑπερβολήν. || Supra modum aliquem laudare. ὑπερβάλλοντας *vel* τοὺς καθ' ὑπερβολὴν ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος. || Supra modum ac decorum. πέρα τοῦ δέοντος. * παρ' ὃ δεῖ. * μεῖζον τοῦ δέοντος. || Supra ſpem. πέρα τῆς ἐλπίδος. * πέρα ὧν ἤλπισα, *vel* ἠλπίσαμεν, &c. Pro Perſonâ. || Supra vires. ὑπὲρ δύναμιν. || Inſania eſt Supra vires aliquid facere. μανία ἐστὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν. || Supra vires multa ſuſpicit. πολλὰ μείζω περιβάλλεται ὧν οἷός τ' ἐστὶ κατασχεῖν. || Supra dignitatem. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. || Natus Supra ſexaginta annos. ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς. | Supra trecentos homines amittere. πλέον ἢ τριακοσίους ἀνθρώπους ἀπολέσθαι. V. PLURES. || Supra

terram. ὑπὲρ γῆν. * ὑπὲρ γῆς. || Suprà caput. ὑπὲρ κεφαλῆς.

SUPRA. adverb. *En haut.* ἄνω. *Par en haut.* ἐπάνω. *D'enhaut.* ἄνωθεν. *Ci-devant, ci-deſſus.* πρόσθεν. * ἔμπροσθεν. * πρότερον. || Suprà dixi. ἐν τοῖς πρότερον ἔλεγον. || Suprà quàm decet. πλεῖον τοῦ προσήκοντος. || Suprà quàm dici poteſt. πέρα τοῦ λόγου. * ὑπὲρ λόγον.

SUPRADICTUS, a, um. part. *Suſdit, dequoi il a été parlé ci-devant.* προειρημένος, ένη, ένον. * προῤῥηθεὶς, εῖσα, έν.

SUPRAPOSITUS, a, um. part. *Mis ci-devant.* προτεθεὶς, *vel* προταχθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUPRASCRIPTUS, a, um. part. *Ecrit au deſſus, ou auparavant.* προγεγραμμένος, ένη, ένον.

SUPREMO. adverb. *Par deſſus tout.* ὑπέρτατα. *Pour la derniere fois.* τὸ τελευταῖον. * τὸ τέλος δέ.

SUPREMUS, a, um. *Le plus haut.* ὑπέρτατος, άτη, ατον. *Le dernier.* ἔσχατος, άτη, ατον. *Le premier ou le principal.* κράτιστος, ίστη, ιστον. || A ſupremâ regione. ἄνωθεν.

SURA, æ. Fœm. *Le gras de la jambe.* ἡ γαστροκνημία, ίας.

SURCULACEUS, a, um. *Qui a des rejetons ou ſions.* ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * φρυγανικὸς, κὴ, κόν. *Semblable à des rejetons ou ſions.* ὁ καὶ ἡ φρυγανοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SURCULARIS, & e, is. & SURCULARIUS, a, um. *Qui appartient à des rejetons ou ſions.* φρυγανικὸς, κὴ, κόν. *Où il croît des rejetons, ou propre à nourrir des arbriſſeaux.* ὁ καὶ ἡ φρυγάνιστρος, καὶ τὸ ον, ου.

SURCULO, as, avi, atum, are. *Oter & couper les rejetons des arbres.* φρυγανίζω, F. ίσω, P. πεφρυγάνικα. acc.

SURCULOSE. adv. *Par ſions ou rejetons.* φρυγανικῶς, * φρυγανωδῶς.

SURCULOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de rejetons.* ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SURCULUS, i. Maſc. *Le rejeton d'un arbre.* τὸ φρύγανον, ου. * ὁ κλάδος, ου. * ἡ παραφυὰς, άδος. *Une greffe à enter.* τὸ ἔνθεμα, ατος.

SURDASTER, ſtra, ſtrum. *Sourdaut, un peu ſourd.* ὁ καὶ ἡ ὑπόκωφος, *vel* δύσκωφος, καὶ τὸ ον, ου.

SURDITAS, atis. Fœm. *Surdité.* ἡ κώφωσις, εως. * ἡ κωφότης, ητος.

SURDUS, a, um. *Sourd.* κωφὸς, φὴ, φόν.

SURGO, is, rrexi, rrectum, rgere. *Se lever, ſe relever.* ἀνίσταμαι, *vel* ἐξανίσταμαι, fut. paſſ. σταθήσομαι. med. στήσομαι. *S'éveiller.* ἐγείρομαι, fut paſſ. ἐρθήσομαι. præt. paſſ. ἐγήγερμαι. *Croître.* φύομαι, fut. med. ύσομαι. p. med. πέφυκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Surgere de ſellâ. ἀπὸ τοῦ θρόνου ὑπανίστασθαι * τοῦ θρόνου ὑπανίστασθαι. || Surrexit & dixit. ἀνέστη, καὶ εἶπε. || Surgens contradixi. ἀναστὰς ἀντεῖπον. || Surgere è lecto. Vide LECTUS.

SURPICULUS, i. Maſc. *Un petit panier de jonc ou d'oſier.* ὁ φορμίσκος, *vel* καλαθίσκος, ου.

SURRECTUS, a, um. part. *Dreſſé droit en haut.* ἀνορθούμενος, ένη, ενον. *Levé, relevé.* ἀνασταθεὶς, θεῖσα, θέν. *Levé en haut.* ἐπαρθεὶς, *vel* μετεωρισθεὶς, θεῖσα, θέν.

SURREPTITIUS, a, um. part. *Ravi ſecrettement.* ὑφαρπασθεὶς, εῖσα, έν. *Pris en cachette.* ὑφαιρεθεὶς, εῖσα, έν.

SURRIGO, is, xi, ctum, ere. *Faire lever.* ἐξανίστημι, *vel* διανίστημι, F. διαναστήσω, P. διανέστακα. acc. *Faire lever, éveiller.* ἐγείρω, *vel* διεγείρω, F. ἐγερῶ, P. ἐγήγερκα. acc. *Lever en haut.* ἐπαίρω, F. ἀρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. *Dreſſer droit en haut.* ἀνορθόω, ῶ, F. ώσω, P. ἀνώρθωκα. acc.

SURRIPIO, is, ere. V. SUBRIPIO.

SURROGO, as, are. V. SUBROGO.

SURSUM. adv. *En haut.* ἄνω. * ἄνωθεν. || Surſùm & deorſùm. Cic. *En haut & en bas.* ἄνω καὶ κάτω.

SURUS, i. Maſc. *Un pieu.* ὁ σκόλοψ, οπος.

SUS. adv. ut Suſque, deque fero, *vel* habeo. *Cela m'eſt indifférent, je ne m'en ſoucie pas.* ἀδιαφόρως ἔχω. (V. Anom.) * ἀδιάφορον ἡγοῦμαι, fut. med. ἡγήσομαι. * ἀδιάφορόν μοί ἐστιν.

SUS, ſuis. Maſc. *vel* Fœm. *Une truie, un porc.* ὁ *vel* ἡ ὗς, ὑός, * ὁ *vel* ἡ σῦς, συός.

SUSCEPTIO, onis. Fœm. *Réception, l'action de recevoir.* ἡ ὑποδοχὴ, ῆς. * ἡ ἀνάληψις, εως. *Entrepriſe.* ἡ ἐπιχείρησις, εως. * τὸ ἐγχείρημα, ατος.

SUSCEPTUM, i. Neut. Idem. *Ouvrage entrepris.* τὸ ἐγχειρισθὲν, έντος. * τὸ ἐγχείρημα, ατος.

SUSCEPTUS, a, um. part. *Reçu.* ὑποδεδεγμένος, *vel* ἀνειλημμένος, ένη, ένον. *Entrepris.* ἐγκεχειρισμένος, ένη, ένον.

SUSCIPIENDUS, a, um. *Qu'on doit entreprendre.* ἐπιχειρητέος, τέα, τέον. recevoir, ὑποδεκτέος, τέα, τέον.

SUSCIPIO, is, epi, eptum, ipere. *Recevoir.* ὑποδέχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ὑπεδεξάμην. P. ὑποδέδεγμαι, acc. * ἀναλαμβάνω. fut. med. λήψομαι, (V. λαμβάνω in Anom.) acc. *Entreprendre.* ἐγχειρίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐνεχειρισάμην. acc. * ἐπιχειρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπικεχείρηκα, acc. *vel* dat. || Labores Suſcipere. πόνους ἀντλῆναι, άω, F. ήσω, P. ἤντληκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Præclarum opus Suſcipere. καλὸν ἔργον ἐπιχειρεῖν. * καλῷ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν, ſeu ἐγχειρεῖν. || Negotia Suſcipere. τοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. || Qui quod Suſcipiunt, perficere poſſunt. οἱ ἐξεργάζεσθαι δυνάμενοι, οἷς ἂν ἐπιχειρῶσι. || Audax facinus Suſcipere. μέγα τόλμημα τολμᾶν. * τολμηθὲν ἐπιχείρημα ἐπιχειρεῖν. || Res honeſtas Suſcipere. τοῖς καλοῖς ἐγχειρεῖν. || Pugnam Suſcipit. ἐγχειρεῖ μάχεσθαι. || Res Suſcipere. τὴν τῶν πραγμάτων ἐγχείρησιν ποιεῖν. || Negotia Suſcipere. τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι. || Bellum, *vel* belli curam Suſcipere. τοῦ πολεμεῖν ἀντιλαμβάνεσθαι. || Reipublicæ negotia Suſcipere. τῶν κοινῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι. || Bellum Suſcipere. πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. || Labores Suſcipere. πόνους ἀναιρεῖσθαι, *vel* ἀνελέσθαι. || Propter aliquid inimicitias Suſcipere. ὑπέρ τινος ἔχθραν ἀναιρεῖσθαι, *vel* ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκειν, *vel* ἄρασθαι. V. INIMICITIA. || Periculum Suſpicere. κίνδυνον ἄρασθαι. V. PERICULUM. || Invidiam, odium Suſcipere. φθόνον, μῖσος ἀνελέσθαι. V. IN-

VIDIA. ODIUM. || Onus viribus meis gravius Suſcipere. μεῖζον ἢ κατ' ἐμαυτὸν φορτίον αἴρεσθαι. || Qui majora Suſcipiunt quàm ſuſtinere poſſunt. οἱ μείζω περιβαλλόμενοι, ὧν οἷοί τ' εἰσὶ κατασχεῖν. || Hoc negotium Suſcipere. τούτου πράγματος ἅπτεσθαι. || Oportet autem eos qui aliquos maximè laudare Suſcipiunt, non ſolùm oſtendere quod illi non mali fuerint. δεῖ δὲ τοὺς ἐπιχειροῦντας καθ' ὑπερβολήν τινας ἐπαινεῖν, μὴ τοῦτο μόνον ἐπιδεικνύναι μὴ πονηροὺς ὄντας αὐτούς. || Liberos ex uxore Suſcipere. ἀναιρεῖσθαι παῖδας τῆς γυναικός. || Libenter & benevolè aliquem Suſcipere. ἀσμένως, καὶ εὐνοϊκῶς δέχεσθαι, *vel* ὑποδέχεσθαί τινα. || Hoſpites Suſcipere. ξένους ἀναλαμβάνειν. || Quæ dicenda Suſcepi. ἃ ἐπεχείρησα λέγειν. || Suſcipio curam. *V.* CURA. expeditionem. *V.* EXPEDITIO, &c.

SUSCITABULUM, i. Neut. V. INCITAMENTUM.

SUSCITANDUS, a, um. *Qu'on doit éveiller.* διεγερτέος, έα, έον. *reſſuſciter.* ἀναστατέος, τέα, τέον.

SUSCITATUS, a, um. *Eveillé.* διεγερθεὶς, εῖσα, έν. *Reſſuſcité.* ἀναστασθεὶς, εῖσα, έν.

SUSCITO, as, avi, atum, are. *Eveiller.* διεγείρω, *vel* ἀνεγείρω, F. ερῶ, P. ἀνεγήγερκα. *Reſſuſciter, faire lever.* ἀνίστημι, F. ἀναστήσω, F. ἀνέστακα. acc.

SUSPECTIO, onis. Fœm. *Soupçon.* ἡ ὑποψία, *vel* ὑπόνοια, ας. *Regard de bas en haut.* ἡ ἀνάβλεψις, εως. *Admiration.* ὁ θαυμασμὸς, οῦ.

SUSPECTIOR, & ius, oris. compar. *Plus ſuſpect, ou ſoupçonné.* ὑποπτότερος, ρα, ρον.

SUSPECTO, as, are. *Regarder ſouvent en haut.* V. SUSPICIO, & adde πολλάκις, *vel* συχνάκις. (*ſouvent.*)

SUSPECTUS, a, um. part. *Suſpect.* ὑποβλεπόμενος, ένη, ενον. *Soupçonné.* ὑποβλεπόμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ ὕποπτος, *vel* ὑπόψιος, καὶ τὸ ον, ου. || Alicui Suſpectum eſſe. ὑποπτεύεσθαι, εύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι. præt. paſſ. ὑπώπτευμαι. || Suſpectum habeo. *Je ſoupçonne.* ὑποπτεύω. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eum Suſpectum habuerunt. ἐκεῖνον ὑπώπτευσαν, *vel* ὑπωπτεύκασι. || Suſpectus erat propter cognationem Regum. ἦν ἐν ὑποψίᾳ διὰ συγγένειαν τῶν Βασιλέων, ὕποπτος ἐγένετο, &c. || Ne multitudini Suſpectus fiam. ἵνα μὴ ὕποπτος γένωμαι τῷ πλήθει. || Suſpectos omnes habet. ὑπόπτως ἔχει πρὸς ἅπαντας || Furti eum Suſpectum habet. ἐπὶ τῇ κλοπῇ αὐτὸν ὑποπτεύει. || Aliis ſuſpectum eſſe. ὑποπτεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων, *vel* παρὰ τοῖς ἄλλοις. || Omnia mihi ſunt Suſpecta. πρὸς πάντα ὑπόπτως ἔχω. * πάντα μοι ὑπόπτως ἔχει. || Quos Suſpectos habet. οὓς δι' ὑποψίας ἔχει. * πρὸς οὓς ὑποψίαν ἔχει. || Suſpecti ſunt aliis. ἐν ὑποψίᾳ τοῖς ἄλλοις εἰσί. * ὑποψίαν παρὰ τῶν ἄλλων ἔχουσι. || Id Suſpectiſſimum habeo. τοῦτο ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιοῦμαι. || Suſpecti ſunt inter ſe. ὑπόπτως ἔχουσιν ἀλλήλοις. || Aliquem Suſpectum reddere. τινὶ ὑποψίαν κατασκευάζειν. * τινὰ εἰς ὑποψίαν ἄγειν. Vide SUSPICIO.

SUSPECTUS, ûs, Maſc. V. SUSPECTIO.

SUSPENDEO, ndi, nſum, ndere. *Etre ſuſpendu, ou pendant.* ἀπαιωροῦμαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἀπῃωρησάμην.

SUSPENDIUM, ii. Neut. *L'action de pendre.* ἡ ἀνάρτησις, εως. * ἡ κρέμασις, εως. || Suſpendio vitam finire. ἀνασταυροῦσθαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἀνεσταύρωμαι. V. SUSPENDO.

SUSPENDIOSUS, a, um. *Pendu.* ἀνασταυρωθεὶς, θεῖσα, θέν.

SUSPENDO, is, ndi, nſum, ndere. *Pendre.* διαρτάω, *vel* προσαρτάω, ῶ, F. ήσω, P. προσήρτηκα. acc. *Suſpendre.* ἀπαιωρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπῃώρηκα. acc. * ἀποκρεμάζω, F. άσω, P. ἀποκεκρέμακα. acc. *Différer.* ἀναβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. (V. βάλλω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Horum multos Suſpendit. τούτων πολλοὺς ἐκρέμασε. || Suſpendere aliquid ex arbore. κρεμαννύειν τι ἐκ δένδρου. || Suſpendere ex fune. ἀπὸ κάλω κρεμᾶν. || Tabula quædam Suſpenſa erat ſupra veſtibulum. πινάκιόν τι ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος. || Suſpendit illum laqueo. βρόχῳ αὐτὸν ἀναρτᾷ. || E collo ſe Suſpendere. κρέμασαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου. || Suſpendio vitam finire. τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἐκλιπεῖν. * τὸ ζῆν ἀναρτᾶν. * δι' ἀγχόνης τὸν βίον καταλύειν. || Vanâ ſpe Suſpendere. σαθραῖς ἐλπίσιν ἀναρτᾶν. * σαθρῶν ἐλπίδων ἐκκρεμᾶν.

SUSPENSIO, onis. Fœm. *L'action de ſuſpendre.* ἡ αἰώρησις, *vel* κρέμασις, εως. *Incertitude & doute.* ἡ ἀπορία, *vel* ἀμηχανία, ίας.

SUSPENSURA, æ. Fœm. *Elévation.* ἡ αἰώρησις, εως. * τὸ αἰώρημα, ατος.

SUSPENSUS, a, um. *Suſpendu.* ἀποκρεμάμενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ἐπήωρος, καὶ ον, ου. *En ſuſpens & en doute.* ὁ καὶ ἡ ἀμήχανος *vel* ἄπορος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Spe Suſpenſus. ἐλπίσιν ἀναρτώμενος, *ſeu* ἀναρτηθεὶς. * ἐλπίδων ἐκκρεμασθείς. || Spes ſuas in Deo Suſpenſas habere. τῷ Θεῷ τὰς ἑαυτῶν ἐλπίδας ἀναρτᾶν. || Expectatione Suſpenſum aliquem detinere. προσδοκίᾳ τινὰ ἀναρτᾶν.

SUSPICIENDUS, a, um. *Qu'on doit regarder en haut.* ἀναβλεπτέος, τέα, τέον. *admirer.* θαυμαστέος. *reſpecter.* τιμητέος. *ſoupçonner.* ὑποπτευτέος, τέα, τέον.

SUSPICIO, is, exi, ectum, icere. *Regarder en haut.* ἀναβλέπω, F. ψω, P. ἀναβέβλεφα. acc. *Regarder par deſſous.* ὑφοράω, ῶ, fut. med. ὑπόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) *Soupçonner.* ὑποπτεύω, F. εύσω, P. ὑπώπτευκα. acc. *Admirer.* θαυμάζω, F. άσω, P. τεθαύμακα. acc. *Honorer & reſpecter.* τιμάω, ῶ, F. ήσω, P. τετίμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suſpicere in cœlum. ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. || Quem omnes Suſpiciunt, & admirantur. ὃν πάντες θαυμάζουσι καὶ ἄγανται. || Satis eum Suſpicere non poterant. οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαύματι. V. ADMIROR.

SUSPICIO, onis. Fœm. *Soupçon.* ἡ ὑποψία, *vel* ὑπόνοια, ας. *Doute.* ἡ δόκησις, εως. || Qui, quæ, quod eſt ſine Suſpicione. ὁ καὶ ἡ ἀνύποπτος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Suſpicionem venire. εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν. * πρὸς ὑποψίαν ἥκειν. ‖ In hujus criminis Suſpicionem venit. εἰς ὑποψίαν ἦλθε τούτου ἀδικήματος. ‖ In Suſpicionem incidere, *ſeu* cadere. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν. ‖ In perfidiæ Suſpicionem incidit. εἰς ὑποψίαν ἀπιστίας ἐνέπεσε. (V. πίπτω in Anom.) ‖ Inferre alicui Suſpicionem. εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλειν τινά, *vel* τινὶ ὑποψίαν ἐπιφέρειν. ‖ In Suſpicionem eos adduxit. εἰς ὑποψίαν τούτους ἐνέβαλεν. ‖ De iis Suſpicio eſt. ἐν ὑποψίᾳ εἰσὶν οὗτοι. ‖ De hac re Suſpicio eſt. ὑποψία περὶ τούτου γίνεται. ‖ Injicere Suſpicionem alicujus rei. τινὸς ὑποψίαν ἐμβάλλειν. ‖ Suſpicionem concipere in aliquem. ὑποψίαν λαβεῖν κατά τινος. (V. λαμβάνω in Anom.) ‖ Suſpicionem movere. ὑποψίαν ποιεῖσθαι. ‖ Falſas Suſpiciones comminiſci. ψευδεῖς ὑπονοίας ἐπιφέρειν. ‖ Suſpicionem habent, eos turpe aliquid facturos. ὑποψίαν ἔχουσιν, ὡς ἄν τι πράξειαν αἰσχρόν. ‖ Quandam Suſpicionem hujus rei habet. ὑποψίαν τινὰ ἔχει τούτου. (act. ſenſu) ‖ Suſpicione aſpergi, in Suſpicionem incidere. ὑποψίαν ἔχειν. (paſſ. ſenſu.) ‖ Suſpicione non caret oratio. πολλὴν ὑποψίαν ἔχει ὁ λόγος. ‖ Suſpicione in aliquem incenſus. ὑπόπτως ἔχων πρός τινα. act. ‖ Suſpicione apud omnes laborat. ὑπόπτως ἔχει παρὰ πᾶσι, *vel* παρὰ πάντων. (paſſ. ſenſu.) ‖ Suſpicionem aliis præbere, *vel* afferre. ὑποψίαν τοῖς ἄλλοις ἐνδιδόναι, *ſeu* διδόναι, *vel* παρέχειν. ‖ Extra omnem Suſpicionem eſſe. ἔξω εἶναι πάσης ὑποψίας. * ἐν οὐδεμιᾷ ὑποψίᾳ εἶναι. ‖ Removere ſe à Suſpicione. ἑαυτὸν πόῤῥω ποιεῖν τῆς ὑποψίας. ‖ Suſpicionem à ſe removere. τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ πόῤῥω ποιεῖν. ‖ Me quàm longiſſimè ab ejuſmodi Suſpicionibus abducere. ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν. ‖ Suſpicionem eximere. ὑποψίαν ἀνελεῖν. ‖ Amoliri Suſpicionem. τὴν ὑποψίαν ἀποκρύεσθαι. ‖ Hoc enim Suſpicionem affert, eos non omninò ſine causâ iraſci. τοῦτο γὰρ ὑποψίαν ποιεῖ, τοῦ μὴ παντάπασιν ἀδίκως αὐτοὺς ὀργίζεσθαι. ‖ Omnem inimicitiæ Suſpicionem amovere. πᾶσαν ἀπεχθείας ὑποψίαν ἀναιρεῖν. ‖ Omnem occupandæ tyrannidis Suſpicionem præcidere. πᾶσαν ὑποψίαν ἐξαίρειν τοῦ τυραννεύσειν. ‖ Proditionis Suſpicionem effugere. τῆς προδοσίας τὴν ὑποψίαν ἐκφεύγειν. ‖ Eandem de omnibus Suſpicionem habens. τὴν ὁμοίαν περὶ πάντων ὑπόνοιαν ἔχων. ‖ Non parvum Suſpicionis argumentum habet. οὐ μικρὰν ἔχει τῆς ὑπονοίας πίστωσιν. ‖ Ex eo Suſpicionem præbet, ſe minimè amicum eſſe. ὑπόνοιαν παρέχει ἐκ τούτου, μὴ εἶναι φίλον. ‖ Suſpicionem præbet, ſe criminis ſibi conſcium eſſe. ὑπονοίαν παρέχει, τοῦ συνειδέναι ἑαυτῷ ἄδικόν τι. ‖ Ad præpoſteram Suſpicionem ſine ullis argumentis adduci. πρὸς τὴν ἄτοπον ὑπόνοιαν χωρὶς ἀποδείξεων ὑπαχθῆναι. ‖ Suſpiciones meritò adversùs ſe movent. δικαίως κατ᾽ αὐτῶν ὑπονοίας κινοῦσι. ‖ Suſpicionem excutere. τὴν ὑπόνοιαν ἀποσκευάζεσθαι. ‖ Explorationis Suſpicioni mederi. τῆς κατασκοπῆς τὴν ὑπόνοιαν ἰάσασθαι, *vel* θεραπεύειν. ‖ Suſpiciones removere. τὰς ὑπονοίας ὑπεξαιρεῖσθαι. ‖ Suſpicionem abſtergere. πᾶσαν τὴν ὑπόνοιαν ἀπομόρξασθαι. ‖ A pravâ Suſpicione ſe purgare, *vel* eximere. ἑαυτὸν πονηρᾶς ὑπονοίας ἀπολύειν. ‖ Huic Suſpicioni occurrere. τὴν ἐκ τούτων ὑπόνοιαν διορθοῦσθαι. ‖ Abeſſe à Suſpicione. πόῤῥω εἶναι, *vel* πόῤῥω γίνεσθαι τῆς ὑποψίας. Vide SUSPECTUS ‖ Suſpicione hoc attig. ὑπονοήσας ταῦτα κατέλαβον. * ἐξ ὑπονοίας ταῦτα ἔμαθον. (μανθάνω) ‖ Suſpicione aliquem attingere. *i. e. Suſpectum habere.* πρός τινα ὑπόπτως ἔχειν. V. SUSPECTUS. ‖ Ut Suſpicione aſſequor. ὡς ὑπονοῶν εὑρίσκω.

SUSPICIOSE adv. *Par ſoupçon, avec apparence de ſoupçon.* ὑπόπτως. * δι᾽ ὑποψίας.

SUSPICAX, acis. Maſc. & Fœm. SUSPICIOSUS, a, um. *Soupçonneux.* ὁ καὶ ἡ ταχύποπτος, *vel* ὕποπτος, καὶ τὸ ον, ου.

SUSPICOR, aris, atus, ſum, ari. depon. *Soupçonner.* ὑποπτεύω, F. εύσω, P. ὑπώπτευκα. acc. *Se douter.* ὑπολαμβάνω, F. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc. *Conjecturer.* στοχάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐστοχασάμην. gen. perſ. accuſ. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nihil tale de eo Suſpicor. μηδὲν τοιοῦτο, εἰς αὐτὸν ὑφορῶμαι, *vel* ὑπονοῶ. ‖ De bono viro nihil Suſpiceris mali. χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν. ‖ Malitiam non Suſpicatur, qui vitiis obnoxius non eſt. ἥκιστα κακίαν ὑφορᾶται, ὁ κακίας ἐλεύθερος. ‖ Quantum Suſpicor. ὅσον ὑπολαμβάνω, * ὅσον ὑπονοῶ. ‖ Suſpicor illos iis rebus commoveri. ὑποπτεύω αὐτοὺς ἐκείνοις ἐνοχλεῖσθαι. ‖ De his Suſpicatur. ὑπόπτως ἔχει πρὸς ταῦτα. ‖ De ſervis malè Suſpicatur. οἰκέτας μεθ᾽ ὑποψίας ὁρᾷ. ‖ Suſpicor, eum civem non eſſe. ὑποψίαν τινὰ ἔχω, ὡς οὐκ ἔστι πολίτης. * ὑποπτεύω τοῦτον μὴ πολίτην εἶναι. V. SUSPICIO.

SUSPIRATIO, onis. Fœm. & SUSPIRATUS, ûs. Maſc. *Un ſoupir.* ὁ στεναγμὸς, οῦ. * τὸ στέναγμα, ατος. * στένος, ου.

SUSPIRIOSUS, a, um. *Aſthmatique, qui a la courte haleine.* ἀσθματικὸς, κὴ, κόν.

SUSPIRIUM, ii Neut. *Soupir.* ὁ στένος, ου. * ὁ στεναγμὸς, οῦ. ‖ Alta Suſpiria ducere. μέγα στενάζειν.

SUSPIRO, as, avi, atum, are. *Soupirer.* στενάζω, F. άσω, P. ἐστέναχα. * στένω, F. στενῶ, P. ἔστακα.

SUSQUE. adv. *Plus ou moins. ut* Suſque deque ſum, fero, *vel* habeo. *Je ne me ſoucie pas, j'ai de l'indifférence pour cela.* ἀδιαφορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠδιαφόρηκα. ἐν, dat.

SUSTENTATIO, onis. Fœm. *Patience.* ἡ ὑπομονὴ, *vel* ἀνοχὴ, ῆς. *Attente.* ἡ διακαρτέρησις, εως. *Délai.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

SUSTENTO, as, avi, atum, are. *Soutenir.* ἀνέχω, F. ἕξω, P. ἀνέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. *Supporter patiemment.* ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. accuſ. *Suſtenter & nourrir.* διατρέφω, F. θρέψω, P. διατέτροφα. acc. *Entretenir.* διασώζω, F. ώσω, P. διασέσωκα. acc.

SUSTINEO, es, nui, entum, nere. *Soutenir, porter.* ἀνέχω, F. ἕξω, P. ἀνέσχηκα. (V. ἔχω in An.) acc. *Supporter, ſouffrir.* ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. acc. *Endurer.* καρτερέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαρτέρηκα. acc. ‖ Suſtinere. *Soûtenir, appuyer.* στηρίζω, *vel* ὑποστηρίζω, F. ξω, P. χα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suſtine & abſtine. ἀνέχου καὶ ἀπέχου. ‖ Multa mala Suſtinere. πολλὰ κακὰ ἀνέχεσθαι. ‖ Res difficiles Suſtinere. τὰ δυσχερῆ ἀνέχεσθαι. ‖ Qui Suſtinuerunt intueri. οἵτινες ἔτλησαν

ἐπιδεῖν. || Vix vocem ejus Suſtineo. μόλις φωνὴν αὐτοῦ ἀνέχομαι. || Verba alicujus Suſtinere. ἀνέχεσθαι λόγους τινὸς, *vel* ὑπομένειν. || Hæc videre non Suſtineo. μὴ ἀνέχομαι ταῦτα ὁρῶν, *vel* ταῦτα ὁρᾷν. || Multos labores Suſtinere. πολλοὺς πόνους ὑπομένειν. || Alicujus inſolentiam Suſtinere. τινὸς ἀσέλγειαν ὑπομένειν, *vel* καρτερεῖν. || Labores & pericula Suſtinere adipiſcendæ gloriæ causâ. ὑπομένειν πόνους καὶ κινδύνους, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν δόξαν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Servitutem Suſtinere. τὴν δουλείαν ὑπομένειν. || Ardua & difficilia pro libertate Suſtinere. δεινὰ καὶ χάλεπα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ὑπομεῖναι. || Magnum onus Suſtinere. μέγα βάρος ὑπομένειν, * ἀνέχειν βαρὺ φορτίον. V. FERO. || Hoſtium impetum Suſtinere. τὰς τῶν πολεμίων εἰσβολὰς ὑπομένειν, *vel* ὑπέχειν. || Aſſenſionem Suſtinere. συγκατάθεσιν ἐπέχειν. || Curſum Suſtinere. δρόμον κατέχειν || Manum Suſtinere. τὴν χεῖρα ἐπέχειν.

SUSTOLLO, is, ſuſtuli, ſublatum, ſuſtollere. *Elever en haut.* ἐπαίρω, F. αρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. * ἀναβιβάζω, F. άσω, P. ἀναβεβίβακα. acc. *Enlever. ôter, ſoulever.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀφῄρηκα. (V. αἱρέω in Anom.) acc.

SUSURRATIO, onis. Fœm. *Murmure.* ὁ ψιθυρισμὸς, *vel* τονθορισμὸς, οῦ.

SUSURRO, as, avi, atum, are. *Murmurer. parler bas.* ψιθυρίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἐψιθύρικα. acc. * τονθορίζω, F. ίσω & ιῶ, P. τετονθόρικα. acc.

SUSURRO, onis. Maſc. *Qui murmure.* ὁ ψίθυρος, ου. *Babillard.* ὁ λάλος, ου. *Injurieux.* ὁ λοίδορος, ου.

SUSURRUS, a, um. *Qui murmure.* ὁ καὶ ἡ ψίθυρος, καὶ τὸ ον, ου.

SUSURRUS, i. Maſc. *Un bruit ſourd.* ὁ ψιθυρισμὸς, *vel* τονθορισμὸς, οῦ.

SUTELA, æ. Fœm. *Fineſſe pleine de tromperie, fourberie.* ἡ δολοπλοκία, *vel* δολοῤῥαφία, ίας.

SUTILIS, & e, is. *Couſu.* ἐῤῥαμμένος, ένη, ένον. *Qu'on peut coudre.* ῥαπτὸς, τὴ, τόν.

SUTOR, oris. Maſc. *Couſeur.* ὁ ῥάπτης, ου. *Cordonnier.* ὁ ὑποδηματοῤῥάφος, ου. * σκυτεὺς, έως.

SUTORIUS, a, um. *De Cordonnier.* ὁ, ἡ, τὸ, τοῦ ὑποδηματοῤῥάφου. || Sutorium atramentum. ἡ χαλκάνθη, ης. * ὁ χάλκανθος, ου. * τὸ χάλκανθον, ου.

SUTRINA, æ. Fœm. *La boutique d'un cordonnier.* τὸ σκυτεῖον, ίου. *Le métier de cordonnier.* ἡ σκυτικὴ, ῆς.

SUTURA, æ. Fœm. *Couture.* ἡ ῥαφὴ, ῆς. * τὸ ῥάμμα, ατος.

SUTUS, a, um. part. *Couſu.* ῥαφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * ἐῤῥαμμένος, ένη, ένον.

SUUS, a, um. *Sien, ſon, ou ſa.* σφέτερος, έρα, ερον. (pro plur.) ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, (pro Maſc. & Neut. ſing.) ἑαυτῆς, ſing. (pro Fœm.) ἑαυτῶν, (pro plur.) * ὃς, ἣ, ὅν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suum cuique tribuere. τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι. * ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀποδοῦναι. || Sui juris eſſe. ἑαυτοῦ εἶναι. || Sui juris ſunt. ἑαυτῶν εἰσί. || Suis legibus vivunt. αὐτόνομοι εἰσί. || De Suo dare. παρ' αὐτοῦ διδόναι. * ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας δοῦναι. || Singula Suo loco & tempore facere. ἕκαστα ἐν τῷ δέοντι ποιεῖν. || Suo quæque loco diſpoſui. εἰς τὰς χώρας τὰς προσηκούσας ἕκαστα διέταξα. (V. φέρω in Anom.) || Pro Suis quiſque viribus. ἕκαστος τὸ ἐκείνου μέρος. * ἕκαστος τὸ καθ' αὑτὸν μέρος. || Suum facere. ἑαυτῷ λαμβάνειν τι. * ἐξιδιοποιεῖσθαί τι. * ἑαυτῷ περιποιεῖσθαί τι.

SYCOMORUS, i. Fœm. *Sycomore, ou figuier d'Egypte, arbre.* τὸ συκόμορον, ου. * ἡ συκομορέα, ας.

SYCOPHANTA, æ. Maſc. *Calomniateur, trompeur.* ὁ συκοφάντης, ου.

SYCOPHANTIA, æ. Fœm. *Calomnie, tromperie.* ἡ συκοφαντία, ίας.

SYCOPHANTIOSE. adverb. *Calomnieuſement.* συκοφαντικῶς.

SYCOPHANTISSO, as, are. *Calomnier, accuſer fauſſement.* συκοφαντίζω, F. ίσω, P. σεσυκοφάντικα. acc.

SYCOPHANTOR, ari. *Accuſer fauſſement, ou tromper.* συκοφαντέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσυκοφάντηκα. acc

SYDERALIS, SYDERATIO, SYDUS. Vide SIDERALIS, SIDERATIO, SIDUS.

SYLLABA, æ. Fœm. *Syllabe.* ἡ συλλαβὴ, ῆς.

SYLLABATIM. adverb. *Par ſyllabes.* κατὰ συλλαβάς.

SYLLABICUS, a, um. *Syllabique.* συλλαβικὸς, ή, όν.

SYLLOGISMUS, i. Maſc. *Syllogiſme, argument avec la concluſion.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ.

SYLVA, æ. Fœm. *Bois, forêt.* ἡ ὕλη, ης. * ὁ δρυμὸς, οῦ. *Grande abondance.* τὸ πλῆθος, εος, ους.

SYLVATICUS, a, um. *De forêt.* ὑλικὸς, κὴ, κόν. * ὑλαῖος, αία, αῖον.

SYLVESCO, is, ere. *Jetter trop de bois, ou croître trop ſans porter de fruit.* ὑλομανέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑλομάνηκα.

SYLVESTER, ſtris, ſtre, *vel* SYLVESTRIS, & e, is. *Sauvage.* ἄγριος, ία, ιον. *Des forêts, ou des bois.* ὑλαῖος, αία, αῖον. *Ruſtique, champêtre.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, καὶ τὸ ον, ου.

SYLVICOLA, æ. Maſc. & Fœm. *Qui habite dans les forêts.* ὁ ὑλειώτης, *vel* ὑληκοίτης, ου. * ὁ καὶ ἡ ὑλωρὸς, οῦ.

SYLVICULTRIX, icis. Fœm. *Celle qui habite les forêts.* ἡ ὑλωρὸς, οῦ.

SYLVIFRAGUS, a, um. *Qui rompt & abat les forêts.* ὁ καὶ ἡ ὑλοῤῥαγὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

SYLVIGER, (eri) a, um. *Fertile en bois & bocages.* ὁ καὶ ἡ ὑληφόρος, *vel* ὑλοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. *Plein de bois.* ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SYLVOSUS, a, um. *Plein d'arbres, abondant en bois.* ὁ καὶ ἡ δρυμώδης, *vel* ὑλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

SYLVULA, æ. Fœm. *Un petit bois, une petite forêt.* τὸ ὑλάριον, ίου. * ὁ μικρὸς δρυμὸς, οῦ.

SYMBOLA, æ. Fœm. *Ecot.* ἡ συμβολὴ, ῆς.

SYMBOLUM, i. Neut. & SYMBOLUS, i. Maſc. *Signe, marque.* τὸ σύμβολον, ου.

SYMMETRIA, æ. Fœm. *Symmetrie, juſte proportion.* ἡ συμμετρία, ας.

SYMPATHIA, æ. Fœm. *Sympathie, accord & convenance naturelle.* ἡ συμπάθεια, ας.

SYMPATHICUS, a, um. *Sympathique.* συμπαθικὸς, κὴ, κόν.

SYMPHONIA, æ. Fœm. *Accord de ſons, concert de muſique.* ἡ συμφωνία, ίας.

SYMPHONIACUS, i. Maſc. *Chantre, muſicien.* συμφωνιακὸς, ȣ̃.

SYMPHYTON, *vel* SYMPHYTUM, i. Neut. *La grande conſoude, plante.* τὸ σύμφυτον, ȣ.

SYNÆRESIS, is. Fœm. *Contraction, figure de Grammaire.* ἡ συναίρεσις, εως.

SYNAGOGA, æ. Fœm. *Synagogue, congrégation ou aſſemblée.* ἡ συναγωγὴ, ῆς.

SYNALŒPHA, æ. *vel* SYNALŒPHE, es. Fœm. *Colliſion, rencontre de voyelles, céſure.* ἡ συναλοιφὴ, ῆς.

SYNANCHE, es, Fœm. *Eſquinancie, maladie de gorge.* ἡ συνάγχη, ης.

SYNCERE. adverb. *Sincerement, en vérité.* ἐπ' ἀληθείας. *Franchement, ſans diſſimulation.* δι' εὐθείας. * ἐξ εὐθείας. * ἐκ τῆς εὐθείας. * ἀπὸ τȣ̃ εὐθέος. * ἀπλοϊκῶς. * ἀφελῶς. * ἀκεραίως. * ἀκιβδήλως. * εἰλικρινῶς. *Purement, ſans mélange.* καθαρῶς. * ἀκεραίως. * ἀκιβδήλως. * εἰλικρινῶς. *Entierement.* εἰλικρινῶς. * ἀκεραίως.

SYNCERITAS, atis. Fœm. *Sincerité.* ἡ εἰλικρίνεια, *vel* ἀφέλεια, ας. * ἡ ἀκεραιότης, ότητος. *Pureté.* ἡ καθαρότης, ητος. * ἡ ἀκεραιότης, ητος.

SYNCERUS, a, um. *Sincere, ſans diſſimulation.* ὁ καὶ ἡ ἀφελὴς, τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ἀπλοϊκὸς, ὴ, όν, * ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς. * ὁ καὶ ἡ ἀκίβδηλος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Pur, ſans mélange.* καθαρὸς, ρὰ, ρόν. * ἀκέραιος. * ἀκίβδηλος. *Entier.* ὁ καὶ ἡ ὁλόκληρος, καὶ τὸ ον, ȣ. * εἰλικρινής. * ἀκέραιος. || Syncerus homo. ἀπλοϊκὸς ἀνήρ. || Syncera voluptas. ἀκέραιος ἡδονή. * εἰλικρινὴς ἡδονή. * καθαρὰ ἡδονή. || Syncerum corpus. ὁλόκληρον, *vel* εἰλικρινὲς, *vel* ἀκέραιον σῶμα.

SYNCATEGOREMA, atis. Fœm. *Choſe qui ſignifie avec une autre.* τὸ συνκατηγόρημα, ατος.

SYNCATEGOREMATICUS, a, um. *Syncategorematique.* συνκατηγορηματικὸς, κὴ, κόν.

SYNCOPA, æ. *vel* SYNCOPE, es. Fœm. *Syncope, figure de Grammaire.* ἡ συγκοπὴ, ῆς.

SYNDICUS, i. Maſc. *Syndic.* ὁ σύνδικος, ȣ.

SYNECDOCHE, es. Fœm. *Synecdoche, figure de Rhétorique.* ἡ συνεκδοχὴ, ῆς.

SYNGRAPHA, æ. Fœm. & SYNGRAPHUM, i Neut. & SYNGRAPHUS, i. Maſc. *Billet ou obligation.* ὁ συγγραφὴ, ῆς.

SYNODUS, i. Fœm. *Synode, aſſemblée.* ἡ σύνοδος, ȣ.

SYNONYMA, atis. Neut. *Synonyme.* τὸ συνώνυμα, ατος.

SYNOPSIS, is. Fœm. *Abregé, inventaire.* ἡ σύνοψις, εως.

SYNTAXIS, is. Fœm. *Syntaxe, conſtruction.* ἡ σύνταξις, εως.

SYNTECTICUS, a, um. *Qui languit, à qui les forces manquent.* συντηκτικὸς, κὴ, κόν.

SYNTEXIS, is. Fœm. *Défaillance, épuiſement, langueur.* ἡ σύντηξις, εως.

SYNTHESIS, is. Fœm. *Mélange ou amas de pluſieurs choſes.* ἡ σύνθεσις, εως. *Eſpece de robe, robe de feſtin.* ἡ σύνθεσις, εως.

SYRIA, æ. Fœm. *Syrie.* ἡ Συρία, ίας.

SYRIACUS, a, um. *Syriaque.* Συριακὸς, κὴ, κόν.

SYRINX, ngis. Fœm. *Syrinx, nymphe, flute.* ἡ σύριγξ, ιγγος.

SYRMA, atis. Neut. *Longue queue d'une robe trainante, ce qui ſuit.* τὸ σύρμα, ατος.

SYRUS, *vel* Sirus, i. Maſc. *Lieu ſouterrain.* ὁ λάκκος, ȣ.

SYSTOLE, es. Fœm. *Contraction, figure de Grammaire.* ἡ συστολὴ, ῆς.

SYZYGIA, æ. Fœm. *Syzygie, conjonction.* ἡ συζυγία, ίας.

T A B

TABANUS, i. Maſc. *Une groſſe mouche, appellée Tâon.* ὁ οἶστρος, ȣ. * ὁ μύωψ, ωπος.

TABEFACIO, is, ere. *Faire ſécher, deſſécher.* ἐκτήκω, F. ξω, P. ἐκτέτηκα. acc.

TABELLA, æ. Fœm. *Tablette.* τὸ πινάκιον, *vel* τὸ δελτάριον, ȣ. *Petit ais, ou planche.* τὸ ξυλήφιον, ȣ.

TABELLÆ, arum. *Lettres.* τὰ γράμματα, άτων. * αἱ ἐπιστολαὶ, ῶν. *Tableau.* ὁ πίναξ, ακος.

TABELLARIUS, a, um. *Appartenant aux tablettes.* πινακικὸς, κὴ, κόν.

TABELLARIUS, ii. Maſc. *Ecrivain, Tabellion.* ὁ γραμματεὺς, έως. *Porteur de lettres, Meſſager.* ὁ γραμματοφόρος, ȣ.

TABELLIO, onis. Maſc. *Tabellion, Notaire.* ὁ γραμματεὺς, έως.

TABEO, es, bui, ere. *Se conſumer, devenir étique.* τήκομαι, *vel* ἐκτήκομαι, fut. 2. paſſ. τακήσομαι. præt. paſſ. ἐκτέτηγμαι. * φθίνομαι, fut. med. ινȣ̃μαι. Aor. 1. med. ἐφθινάμην: *vel* φθίνω, F. φθίσω, P. ἔφθικα.

TABERNA, æ. Fœm. *Logis, loge.* ἡ σκηνὴ, ῆς. * τὸ οἴκημα, ατος. *Boutique.* τὸ ἐργαστήριον, ȣ. || Diverſoria Taberna. *Une hôtellerie.* τὸ πανδοχεῖον, ȣ. *Taverne.* τὸ καπηλεῖον, ȣ. || Libraria taberna. *Une boutique de Libraire.* τὸ βιβλιοπωλεῖον, ȣ.

TABERNACULUM, i. Neut. *Pavillon, tente.* τὸ σκῆνος, εος, ȣς. * τὸ σκήνημα, *vel* σκήνωμα, ατος.

TABERNARIUS, a, um. *Appartenant à une taverne.* καπηλικὸς, κὴ, κόν.

TABERNARIUS, ii. Maſc. *Marchand en boutique.* ὁ αὐτοπώλης, ȣ. *Cabaretier.* ὁ οἰνοπώλης, ȣ.

TABES, is. Fœm. *Phthiſie, maladie de conſomption.* ἡ φθίσις, σύντηξις, εως. *Pus, boue, ordure.* ὁ λύθρος, ȣ. *vel* τὸ λύθρον, ȣ. || Tabe conficior, langueo, &c. V. TABEO.

TABESCO, is, bui, ere. V. TABEO.

TABIDUS, a, um. *Etique, qui eſt en langueur.* ὁ καὶ ἡ φθινώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * φθισικὸς, κὴ, κόν. *Corrompu & gâté.* φθειρόμενος, ένη, ενον.

TABIFICUS, a, um. *Qui fait maigrir, & ſécher.* φθισικὸς, κὴ, κόν. *Qui corrompt & gâte.* ὁ καὶ ἡ φθοροποιὸς, καὶ τὸ όν, οῦ.

TABITUDO, inis. Fœm. V. TABES.

TABLINUM, i. Neut. *Le lieu où l'on garde les lettres & regiſtres.* τὸ χαρτοφυλάκιον, γραμματοφυλάκιον, ίου. *Le thréſor des chartes.* τὸ ἀρχεῖον, είου.

TABULA, æ. Fœm. *Table ou tablette, tableau.* ὁ πίναξ, ακος. * ἡ δέλτος, ου. *Ais ſcié, planche.* ἡ σανὶς, ίδος. *Regiſtre, papier-journal.* ἡ ἐφήμερις, ιδος. *Une lame ou planche.* ἡ πλάξ, ακός. || Tabulis tego, *vel* conſtruo. V. TABULO, as.

TABULARIS, & e, is. *Dequoi on fait des tablettes.* ὁ καὶ ἡ πινακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *des ais.* ὁ καὶ ἡ σανιδώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *des lames.* ὁ καὶ ἡ πλακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * πλακερὸς, ρὰ, ρόν.

TABULARIUM, ii. Neut. V. TABLINUM.

TABULARIUS, ii. Maſc. *Notaire ou Tabellion.* ὁ γραμματεὺς, έως. * ὁ λογιστὴς, οῦ. *Qui compte, ou calcule.* ὁ ψηφιστὴς, οῦ.

TABULATIO, onis. Fœm. *Un plancher.* ἡ σανίδωσις, εως.

TABULATUM, i. Neut. *Un plancher.* τὸ σανίδωμα, ατος.

TABULATUS, a, um. *Plancheyé, fait d'ais & de planches.* σανιδωτὸς, τὴ, τόν. * σανιδωθεὶς, θεῖσα, θέν.

TABULO, as, are. *Plancheyer d'ais.* σανιδόω, ῶ, F. ώσω, P. σεσανίδωκα. acc.

TABUM, i. Neut. *Pus, ſang corrompu & gâté.* ὁ λύθρος, ου. * τὸ λύθρον, ου.

TACENDUS, a, um. part. *Qu'il faut taire.* σιωπητέος, τέα, τέον. *Qu'on ne doit pas dire.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, *vel* ἀπόῤῥητος, καὶ τὸ ον, ου.

TACEO, es, cui, citum, ere. *Se taire.* σιωπάω, ῶ, F. ήσω, P. σεσιώπηκα. acc. *Ne dire mot.* ἐχεμυθέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠχεμύθηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid Tacere. σιωπᾶν τι || Tacere de aliquâ re. περί τινος σιωπᾶν, *vel* καλασιωπᾶν. || Alia Taceo, etſi multa habeam dicenda. τὰ μὴν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. || Medio in Sermone Tacuit. μεταξὺ λόγων ἀπεσιώπησε. || Ad hæc Tacet. σιγᾷ πρὸς ταῦτα. || Aut ſolet Tacere, aut tempeſtivè loqui. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. || Tace, ſilentium multùm boni continet. σιώπα, πόλλ' ἔχει ἡ σιγὴ καλά.

TACITE. adv. *Sans dire mot.* σῖγα. * σιγῇ. * σιγηρῶς. *Tacitement, obſcurément.* λανθανόντως.

TACITUM, i. Neut. *Secret.* τὸ μυστικὸν, οῦ. *Ce qu'on ne veut, ou ne doit pas dire.* τὸ ἀπόῤῥητον, ου.

TACITURNITAS, atis. Fœm. *Taciturnité, quand on ne dit mot.* ἡ ἐχεμυθία, ας. *Silence.* ἡ σιγὴ, *vel* σιωπὴ, ῆς.

TACITURNULUS, a, um. *Un peu taciturne, ſilencieux.* σιωπηλότερος, έρα, ερον. *Aſſez doux & paiſible.* ἡσυχώτερος, έρα, ερον.

TACITURNUS, a, um. *Qui ne dit mot, taciturne.* σιωπηρὸς, *vel* σιγηρὸς, ὰ, όν. * σιωπηλὸς, *vel* σιγηλὸς, ὴ, όν.

TACITUS, a, um. *Qui ne dit mot.* ὁ καὶ ἡ ἐχέμυθος, *vel* ἄφωνος, καὶ τὸ ον, ου. *Qu'on tait.* σιωπώμενος, ένη, ενον.

TACTIO, onis. Fœm. *L'action de toucher.* ἡ ἁφὴ, ῆς. * ἡ ἅψις, εως.

TACTUS, a, um. part. *Touché.* ἡμμένος, *vel* τεθιγμένος, ένη, ένον. * ἁφθεὶς, εῖσα, έν. *Batu, frapé.* βληθεὶς, θεῖσα, έν. || Tactus è cœlo, *vel* tactus fulmine. Vide FULMEN. || Spiritu divino Tactus. ὁ καὶ ἡ θεόληπτος, καὶ τὸ ον, ου.

TACTUS, ûs. Maſc. *L'attouchement.* ἡ ἁφὴ, ῆς. *L'action de toucher.* ἡ θίξις, *vel* ἅψις, εως. || Qui, quæ, quod ſub Tactum cadit. *Qu'on peut toucher.* ἁπτὸς, ὴ, όν.

TÆDA. V. TEDA.

TÆDET. imperſ. Tædet me. *Je ſuis ennuyé, je m'ennuie.* ἀηδίζομαι. fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἠηδισάμην, πρός, acc. * δυσχεραίνω, F. ανῶ, P. δεδυσχέραγκα. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tædet eadem audire. ἄχθομαι τὰ αὐτὰ ἀκούων. || Tædet iſta videre. δυσχεραίνω, *vel* ἀγανακτῶ ταῦτα ὁρῶν. || Tædet me illorum. πρὸς ταῦτα ἀηδῶς ἔχω. * τούτοις ἀηδῶς ἔχω.

TÆDIUM, ii. Neut. *Ennui, facherie.* τὸ ἄχθος, εος, ους. * ἡ ἀηδία, ας. * ὁ κόρος, ου. || Tædium vitæ. τὸ τῆς ζωῆς μῖσος. || Eorum me Tædium capit. ἔχει με τούτων ὁ κόρος. || Tædium eos ſubit. λαμβάνει αὐτοὺς ὁ κόρος. || Hujus rei Tædium capiunt. τούτου κόρον ἔχουσι, *vel* λαμβάνουσι. || Longi belli Tædia. ἡ ἐκ τῆς μακρᾶς μάχης ἀγανάκτησις. || Tædium parere. κόρον παρέχειν, *vel* φέρειν. || Eos vitæ Tædium capit. αὐτοῖς τὸ μῖσος τῆς ζωῆς γέγονε, *vel* ὑπῆλθε. (V. γίνομαι & ἔρχομαι in Anom.)

TÆNIA, æ. Fœm. *Une petite bande, ou ruban: C'eſt auſſi un poiſſon de mer, appellé Flambe, ou Spaſe.* ἡ ταινία, ας.

TÆNIOLA, æ. Fœm. *Une petite bandelette, un petit ruban.* τὸ ταινίδιον, ου.

TALARIA, orum. Neut. plur. *Chauſſure avec des ailes aux pieds.* τὰ πέδιλα, ων. || Talaria induere. τὰ πέδιλα ὑποδύεσθαι, ὑποδύομαι. V. INDUO.

TALARIS, & e, is. *Qui deſcend juſqu'aux talons.* ὁ καὶ ἡ ποδήρης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ποδηνεκὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

TALARIUS, a, um. *Qui concerne les dez, ou les oſſelets.* πεττευτικὸς, κὴ, κόν. || Ludus Talarius. ἡ ἀστραγάλισις, εως. * ἡ πεττεία, *vel* πεσσεία, ας.

TALEA, æ. Fœm. *Une branche, ou ſion d'arbre pour planter.* ἡ θαλλία. * *Un rejetton.* θαλία, ας. * ὁ θαλλὸς, οῦ.

TALENTUM, i. Neut. *Un talent qui valoit ſix cens écus.* τὸ τάλαντον, ου.

TALEOLA, æ. Fœm. *Une petite branche pour planter.* τὸ ξυλάριον, ίου. * ὁ μικρὸς θαλλὸς, οῦ.

TALIO, onis. Fœm. *La pareille, le talion.* τὸ ἰσόμετρον, ου. * ἡ ἰσομοιρία, *vel* ἰσονομία, ας.

TALIS, & e, is. *Tel.* τοῖος, οία, οῖον. * τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. || Qualis Talis. οἷος, τοιοῦτος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm Talis eſſet naturâ & virtute. τοιῦτος ὢν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀρετήν. ‖ Tali virtute præditus. τοιαύτην ἔχων ἀρετήν. * τοιῦτος ὢν τὴν ἀρετήν. ‖ Talia dicas, quibus civitatem ad virtutem excites. τοιαῦτα λέγε, ἐξ ὧν τὴν πόλιν προτρέψῃς πρὸς ἀρετήν. ‖ Cùm Talia hæc ſunt. τοιύτων πραγμάτων ὄντων. ‖ Nihil Tale committit, quale tu. ὐδὲν τοιῦτον οἷον σὺ κατεργάζεται. ‖ Talis, qualis. τοιῦτος, οἷος. ‖ Talem me præbebo, qualem anteà. ἐγὼ παρέξω τοιῦτον ἐμαυτὸν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. ‖ Talia patiuntur, qualia ipſi fecerint. τοιαῦτα πάσχυσιν, οἷάπερ ἂν δράσωσι. ‖ Talis videbitur civitas, qualis eſt ille. τοία ἡ πόλις δόξει εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ οὗτος. ‖ Quales videmur, Tales ſumus. ὁποῖοί τινες δοκοῦμεν εἶναι, τοιῦτοί ἐσμεν. ‖ Talis eſt hominis oratio, quale eſt ejus ingenium. τοιῦτός ἐστιν ὁ λόγος τῦ ἀνθρώπυ, ὁποία ἡ φύσις. ‖ Tales virtutes non valdè adames, quæ in improbis inſunt. τοιαύτας ἀρετὰς μὴ ἀγάπα λίαν, ὧν καὶ τοῖς φαύλοις μέτεστι. ‖ Vita Talis fuit, ut nihil poſſit accedere. τοιῦτος ἦν ὁ βίος, ὥστε μὴ ὑπερβολὴν ἔχειν. ‖ Tali modo. τοιόνδε τρόπον. *vel* τοιόνδε τρόπον. ‖ Tali quodam modo. τοιῷδε τρόπῳ. *vel* τοιῦτόν τινα τρόπον.

TALITER. adv. *Tellement.* τοιυτοτρόπως. *De telle ſorte & maniere.* τοιῦτον τὸν τρόπον. *Ainſi.* ὕτως, *vel* ὕτω. * ὑτωσί. V. TAM.

TALITRUM, i. Neut. *Une chiquenaude.* ὁ σκινθαρισμὸς, ῦ.

TALPA, æ. Maſc. & Fœm. *Une taupe.* ὁ *vel* ἡ ἀσπάλαξ, ακος.

TALUS, i. Maſc. *Le talon.* ἡ πτέρνα, ης. * ὁ ἀστράγαλος, υ. *Un oſſelet avec quoi on jouoit au lieu de dez: jeu de dez.* ὁ πεσσὸς, *vel* πεττὸς, ῦ. * τὸ ἀστραγάλιον, ίυ. ‖ Ludere Talis. ἀστραγαλίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ἠστραγάλικα. * πεττεύω, *vel* πεσσεύω, F. εύσω, P. πεπέσσευκα.

TAM. adverb. *Tant, autant.* εἰς τόσον. * τοσῦτον. ‖ Tam, ut. ὕτως, ὡς. Inf. ‖ Tam, quàm. τοσῦτον, ὅσον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tam magnus. τηλικῦτος τὸ μέγεθος. ‖ Tam atrocia facinora commiſerunt. τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξημαρτήκασι. ‖ Tam multi. τοσῦτοι τὸ πλῆθος. ‖ Tam multa. τοσαῦτα τὸ πλῆθος. ‖ Non Tam multum intelligo, quàm multa vidi. ὐ τοσαῦτα συνίημι, ὅσα ἑώρακα. ‖ Tam honoribus, quàm virtutibus eminere. τοσῦτον ταῖς τιμαῖς, ὅσον ταῖς ἀρεταῖς, διαφέρειν. ‖ Tam ego homo ſum, quàm tu. τοσῦτον ἐγὼ, ὅσον σὺ ἄνθρωπος. ‖ Tam Sapiens, quàm Socrates. ὕτω σοφὸς, ὡς Σωκράτης. * ἐπίσης Σωκράτει σοφὸς ὤν. ‖ Non Tam, *&c.* quàm. ὐχ ὕτως, &c. ὡς, *ſeu* ὥσπερ. ‖ Tam id ſcio, quàm illi. τῦτο ἐξίσυ τύτοις ἐπίσαμαι. ‖ Tam audax fuit. ὕτως εὔτολμος ἦν. * εἰς τοσῦτον τόλμης προσήλθε. (V. ἔρχομαι in Anom.) ‖ Tam demens fuit, ut noluerit. εἰς τοσῦτον ἀνοίας ἦλθεν, ὥστε μὴ βύλεσθαι. ‖ Tam ſtolidus eſt, ut ſperet. εἰς τοσῦτον ἀφροσύνης ἥκει, ὥστε ἐλπίζειν. ‖ Tam cæca divitiarum cupiditas eſt! ὕτω τυφλὸς ὁ τῶν χρημάτων ἔρως ἐστί.

TAMARICE, es, *vel* TAMARIX, icis, Fœm. *Tamarin, arbriſſeau.* ἡ μυρίκη, ης.

TAMEN, conjunct. *Toutefois.* ὅμως. * ἀλλ' ὖν. * ἀλλά γε.

TAMETSI, conjunct. *Quoique, bien que.* καίτοι. * εἰ καὶ. Indicat. * κἂν. Optat. & Subjunct. Vide QUAMVIS.

TANDEM. adv. *Enfin.* τὸ τέλος. * τελευταῖον. *Au reſte.* λοιπὸν ὕστερον. *A la fin.* δήποτε. ‖ Quid Tandem? *En quoi?* ποῖον δή;

TANDIU. adv. *Tant de temps, ſi long-temps.* τέως. * ἐπὶ τοσῦτον χρόνον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tandiù jucundi ſunt, quandiù ſperant aliquod bonum. ἐπὶ τοσῦτόν εἰσιν ἡδεῖς, ἐφ' ὅσον ἐλπίδας ἔχυσιν ἀγαθοῦ. ‖ Tandiù teneatur in vinculis, donec ſolverit. δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. ‖ Tandiù bellum geſſit. τοσῦτον χρόνον ἐπολέμησεν. ‖ Tandiù apud nos manſit. παρέμεινεν ἡμῖν τοσῦτον χρόνον. ‖ Tandiù quàm licuit. τέως, ἕως ἂν ἐξῇ.

TANGENDUS, a, um. part *Qu'on doit toucher.* ἁπτέος, τέα, τέον.

TANGO, is, tetigi, tactum, ngere. *Toucher.* ἅπτω, F. ψω, P. ῆφα. gen. * ἅπτομαι, fut. med. ἅψομαι. Aor. 1. med. ἡψάμην. gen. *Faire mention.* μιμνήσκω. (V. Anom.) acc. *vel* gen.

TANQUAM, adv. *Comme.* ὡς. * οἷον. * καθάπερ. *Comme ſi.* ὡσεὶ. * οἱονεὶ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rempublicam curare Tanquam rem familiarem. ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν οἰκείων. * ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν οἰκείων μελετᾶν. ‖ Sic lugent, Tanquam ſi quis mortuus eſſet. ὁμοίως πενθῦσιν ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀποθάνῃ. * ὁμοίως πενθῦσιν, ὡσπερανεὶ ἀποθανόντος τινός. ‖ Sic Tanquam in patriâ. ὁμοίως ὥσπερ ἐν τῇ πατρίδι. ‖ Tanquam ſi piſcem ex aquâ traheres. ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τῦ ὕδατος ἐξήγαγες. ‖ Tanquam ex hoſpitio diſcedere. ὡς ἐκ πανδοχείυ ἀναχωρεῖν.

TANTIDEM, gen. à Tantumdem, Vide TANTUNDEM.

TANTILLUM. adv. *Tant ſoit peu.* σμικρὸν ὅσον. * τυλάχιστον.

TANTILLUS, a, um. *Si petit.* σμικρὸς ὅσος; σμικρὰ ὅση; σμικρὸν ὅσον.

TANTISPER. adv. *Pendant que.* ἕως ἄν. * μέχρις ἄν. * ἄχρις ὗ. V. DUM.

TANTO. *D'autant.* τοσύτῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Decet Reges Tanto meliores eſſe hominibus privatis, quanto ipſi eis honoratiores ſunt. προσήκει τὺς βασιλέας τοσύτῳ βελτίυς εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, ὅσωπερ καὶ τὰς τιμὰς μείζω αὐτῶν ἔχυσι. ‖ Tantò magis, quanto. τοσύτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ. ‖ Tantò magis colent vos. τοσύτῳ πλείονα ποιήσονται θεραπείαν ὑμῶν. ‖ Tantò melior eſt, quanto. τοσύτῳ βελτίων ἐστὶν, ὅσῳ. * τοσῦτον βελτίων ἐστὶν, ὅσον.

TANTOPERE. adv. *Si fort.* ὕτω σφόδρα.

TANTULUM. adv. *Tant ſoit peu.* τηλικόνδε. * τοιυτῦν.

TANTULUS, a, um. *Si petit.* τηλικόσδε, κήδε, κόνδε. * τηλικυτοσὶ, καυτηὶ, κυτοὶ.

TANTUM. adverb. *Autant.* τοσῦτον. *Seulement.* μόνον. * μόνως. Tantum quantum. *Tant, ou autant que.* τοσύτῳ, ὅσῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tantum quantum quiſque poteſt, nitatur. τοσῦτον ὅσον ἂν ἕκαςῷ δυνατὸς ᾖ, ἀγωνιζέσθω. || Tantum de ſe ſentit, quantum par eſt. ἐφ᾽ ἑαυτῷ φρονεῖ τηλικῦτον, ὅσον εἰκός ἐςι. || Tantum quantum ſat eſt. ὅσον ἱκανῶς ἔχει. || Tantum licentiæ ei dabat gloria. τοσῦτον ἐξυσίας εἰς αὐτὸν παρεῖδεν ἡ εὔκλεια. || Tantum poteſt, ut. τοσῦτον ἰσχύει, ὥςε. *Infin.* || Tantum ſibi confidit, ut. ὕτως ἑαυτῷ πέποιθεν, ὥςε. || Tantum abeſt. V. ABSUM. || Tantùm non ab iis dilaceratus eſt. μονονὺ *vel* μονονυχὶ διεσπάσθη ὑπ᾽ αὐτῶν. || Futurum ac Tantùm non præſens bellum. ὁ μέλλων, καὶ ὅσον ὐ παρὼν πόλεμος. || Tantum hoc addens. τοσῦτον ὑπειπών. || Tantum à vobis precor. τοσῦτον δέομαι ὑμῶν. || Non Tantum. V. SOLUM.

TANTUMMODO. adv. *Seulement.* μόνον.

TANTUNDEM, tidem. Neut. *Tout autant.* τοσῦτον, *vel* ἴσον, ȣ.

TANTUS, a, um. *Si grand.* τόσος, η, ον. * τοσῦτος, *vel* τηλικῦτος, αὕτη, ῦτο.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ob rem levem Tantum periculum adire. περὶ μικρῦ τηλικῦτον κίνδυνον ἄρασθαι. || Tantæ in eum calamitates irruerunt. τηλικαῦται συμφοραὶ συνέπεσον αὐτῷ. || De Tantis ac talibus rebus ſcribere. περὶ τηλικύτων τὸ μέγεθος, καὶ τοιύτων πραγμάτων γράφειν. || Tantus eſt, ut. τηλικῦτος ἐςὶν, ὥςε. *Infin.* || Tantum vini hauſit, ut. τοσῦτον οἶνον ἔπιεν, ὥςε. || Tantâ eſt potentiâ, ut nemini cedat. τοσαύτην ἔχει δύναμιν, ὥςε μηδενὶ ὑπείκειν. || Nullum bellum ex Tantis rebus ortum eſt, quanta illa ſunt, de quibus deliberamus. ὐδεὶς πόλεμος περὶ τηλικύτων τὸ μέγεθος γέγονε, περὶ ὅσων βυλευόμεθα. || Conabor Tantam partem orationis, quantam paulò antè, vobis recitare. πειράσομαι μέρος λόγυ τοσῦτον, ὅσονπερ ἄρτι, διελθεῖν ὑμῖν. || Tanta eſt ejus petulantia, quantam auditis. τοσαύτη τὸ πλῆθος ἡ μὲν ἀσέλγεια αὐτῦ, ὅσην ἀκύετε. || Tanta mentitus eſt, quanta nemo hominum unquam. τηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλίκα ὐδεὶς ἀνθρώπων πώποτε. || In Tantas calamitates incidit, quantas nemo alius ſcit accidiſſe unquam. τηλικαύταις συμφοραῖς περιέπεσεν ἡλίκας ὐδεὶς ἄλλος οἶδε γενομένας. || Tantum furatus, quantum nunc poſſidet. τοσαῦτα κλέψας, ὅσα νῦν κέκτηται. || Tantæ in patriam benevolentiæ mihi conſcius ſum, quantam à vobis impetrare optem. τοσαύτην εὔνοιαν ἐς τὴν πατρίδα ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅσην παρ᾽ ὑμῶν εὔχομαι τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Tantam partem legere, quantam ipſi volent. τοσῦτον ἀναγνῶναι μέρος, ὁπόσον ἂν αὐτοὶ βύλωνται. V. TANTUM & TANTO.

TAPES, etis. Maſc. *vel* Tapete, is. *vel* TAPETUM, i. Neut. *Un tapis.* ὁ τάπης, ητος. * ἡ τάπις, ιδος.

TARDATUS, a, um. *Retardé.* βραδυνθεὶς, εῖσα, έν. || Nullo timore Tardatus. ὑπ᾽ ὐδενὸς φόβυ μέλλησιν λαβών.

TARDE. adv. *Lentement.* βραδυπόρως. *En pareſſeux.* νωθρῶς.

TARDESCO, is, ere. *Devenir, ou être lent, ou tardif.* βραδυπορέω, ῶ, F. ήσω, P. βεβραδυπόρηκα. *pareſſeux.* νωθρεύω, F. εύσω, P. νενώθρευκα. * νωθριάω, ῶ, F. άσω, P. νενωθρίακα.

TARDIGRADUS, a, um. *Tardif, lent à marcher.* ὁ καὶ ἡ βραδύπορος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

TARDILOQUUS, a, um. *Lent à parler,* ὁ καὶ ἡ βραδυλόγος, καὶ τὸ γον, ȣ. * ὁ καὶ ἡ βραδύγλωττος, καὶ τὸ ον, ȣ.

TARDIOR, & ius, oris. compar. *Plus tardif.* βραδύτερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tardior paſſus. βραδύτερον βῆμα. || Adoleſcens Tardioris ingenii. ὁ νέος δυσμαθέςερος ὢν, *vel* δυσμαθῶς ἔχων, *vel* νωθεςέρα κεχρημένος τῇ ψυχῇ. || Si ſit naturâ Tardior. εἰ φύσει βραδύτερος ὢν τυγχάνει. || Honor ad honeſta ſtudia alacriores, pœna verò ad turpia facta Tardiores juvenes fecit. τιμὴ μὴν πρὸς τὰ κάλλιςα τῶν ἐπιτηδευμάτων ὁρμητικωτέρυς, τιμωρία δὲ ὀκνηρὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων τὺς νέυς ἀπεργάζεται. || Hoc nos ad virtutem conſequendam Tardiores facit. τῦτο ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς ἀρετῆς τυχεῖν βραδυτέρυς ποιεῖ. (V. τυγχάνω in Anom.)

TARDIPES, edis. Omn. gen. *Tardif, lent à marcher.* ὁ καὶ ἡ βραδύπυς, καὶ πυ, οδος. *Boiteux.* ὁ καὶ ἡ βραδυσκελὴς, καὶ τὸ λον. * ὁ καὶ ἡ βραδυσκελὴς, καὶ τὸ ές, έος, ῦς.

TARDISSIMUS, a, um. ſup. *Fort tardif.* βραδύτατος, άτη, ατον.

TARDITAS, atis. Fœm. & TARDITIES, iei. Fœm. & TARDITUDO, inis. Fœm. *Lenteur.* ἡ βραδύτης, ητος. * ἡ μέλλησις, εως. *Pareſſe.* ἡ νωθεία, ας. || Tarditatem afferre. μέλλησιν παρέχειν. Vide TARDO.

TARDIUS, adv. *Plus tard.* βραδύτερον.

TARDIUSCULE. adv. *Un peu lentement.* ὑποβραδυτέρως.

TARDIUSCULUS, a, um. *Un peu tardif.* σμικρόν τι βραδὺς, (έος) εῖα, ύ.

TARDO, as, avi, atum, are. *Tarder, retarder.* βραδύνω, F. υνῶ, P. βεβράδυγκα. acc. *Arrêter.* ἐπέχω, fut. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (V. ἔχω in An.) acc. *Demeurer.* χρονίζω, F. ίσω, P. κεχρόνικα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Impetum hoſtium Tardare. τὴν τῶν πολεμίων ὁρμὴν κατέχειν. || Hoc me non tardat. ὐ μοι μέλλησιν παρέχει, *vel* παρέχεται τῦτο. || Hoc animos noſtros Tardat. τῦτο βραδυτέρυς ἡμᾶς ποιεῖ, *vel* ὀκνηρὸς ἀπεργάζεται. || Tardare melius eſt. διατριβὴν ποιεῖσθαι κρεῖττόν ἐςι. || Adire Tardat. μέλλει προσελθεῖν. || Tardare negotium. τὸ πρᾶγμα ἀναβάλλεσθαι. * ἀναβολὴν ποιεῖσθαι τῦ πράγματος.

TARDUS, a, um. *Tardif, lent.* βραδὺς, (έος) εῖα, ύ. * σχολαῖος, αία, αῖον. *Lâche, pareſſeux.* νωθρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ νωθὴς, τὸ ές, έος, ῦς. || Tardus ad aliquid agendum. νωθρῶς, *vel* ὀκνηρῶς ἔχων πρός τι ποιεῖν.

TARTARA, orum. V. TARTARUS.

TARTAREUS, a, um. *D'enfer, infernal.* ὁ καὶ ἡ ταρτάρειος, καὶ τὸ ειον, ȣ. * ταρτάρειος, ία, ιον.

TARTARI, orum. Maſc. plur. *Tartares, peuples fort barbares dans la Sarmatie Européenne.* οἱ Τάρταροι, ων.

TARTARINUM, i. Neut. *Choſe épouvantable.* τὸ ταρταρῶδες, εος, ȣς.

TARTARUS, i. Maſc. & in plur. Tartara, orum. Neut. *Les enfers.* ὁ τάρταρος, ου. (& in plur.) τὰ τάρταρα, ων.

TAURA, æ. Fœm. *Une vache ſterile.* ἡ βοῦς στεῖρα. gen. τῆς βοὸς στείρας.

TAUREA, æ. Fœm. *Nerf de bœuf.* ἡ σκυτάλη, ης.

TAUREUS, a, um. *De taureau.* ὁ καὶ ἡ ταύρειος, καὶ τὸ ειον, ου.

TAURIFER, (eri) a, um. *Fécond, ou fertile en taureaux.* ὁ καὶ ἡ ταυροφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

TAURIFORMIS, & e, is. *Qui a la forme & la figure d'un taureau.* ὁ καὶ ἡ ταυρωπὸς, καὶ τὸ πὸν, οῦ. * ὁ καὶ ἡ ταυροφανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Reſſemblant à un taureau.* ὁ καὶ ἡ ταυροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

TAURINUS, a, um. *De taureau.* ὁ καὶ ἡ ταύρειος, καὶ τὸ ειον. || Taurinum corium, *vel* tergum. ἡ ταυρέη, ης.

TAURUS, i. Maſc. *Un taureau.* ὁ ταῦρος, ου.

TAUTOLOGIA, æ. Fœm. *Répetition des mêmes mots, ou du même diſcours.* ἡ ταυτολογία, ίας.

TAXATIO, onis. Fœm. *Taxe, impoſition.* ἡ τίμησις, *vel* ἐπιτίμησις, εως. *Reprimande.* ἔλεγξις, εως.

TAXATOR, oris. Maſc. *Celui qui taxe.* ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ. *Qui reprend, qui blâme* ὁ ἐλεγκτὴρ, ῆρος. *Qui taxe, qui met à prix.* ὁ τιμητῆς, οῦ.

TAXEUS, a, um. *Qui appartient à l'Yf, ou fait d'Yf.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς σμίλακος, *vel* τῶν σμιλάκων.

TAXO, as, avi, atum, are. *Taxer, mettre à prix.* τιμάω, ῶ, F. ήσω, P. τετίμηκα. acc. *Taxer, reprendre & blâmer.* καθάπτομαι, fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. καθηψάμην. * ἐπιλαμβάνω. fut. med. λήψομαι (V. λαμβάνω in Anom.) acc.

TAXUS, i. Fœm. *Yf, arbre.* ἡ σμίλαξ, ακος.

TECHNA, æ, Fœm. *Fineſſe, tromperie.* ἡ τέχνη, ης.

TECTE. adv. *Couvertement.* ἐστεγασμένως. *En cachette.* κρυφῆ. * λάθρα. * λαθραίως.

TECTOR, oris. Maſc. *Couvreur.* ὁ στεγαστὴς, οῦ. *Qui enduit ou blanchit les murailles.* ὁ κονιάτης, ου. *vel* κονιατὴς, οῦ.

TECTORIOLUM, i. Neut. *Un petit enduit.* τὸ κονιαμάτιον, ίου.

TECTORIUM, ii. Neut. *Un enduit de plâtre, un crépi de chaux & de ſable.* τὸ κονίαμα, ατος.

TECTORIUS, a, um. *Qui ſert à couvrir.* στεγαστικὸς, κὴ, κόν. *à enduire.* κονιατικὸς, *vel* κονιαματικὸς, κὴ, κόν. || Tectorium opus. Vide TECTORIUM, ii. || Opere Tectorio exornatus, indutus. ὁ καὶ ἡ κονιατὸς, *vel* τιτανωτὸς καὶ τὸ ὸν, οῦ.

TECTUM, i. Neut. *Toit ou couverture de maiſon.* τὸ στέγος, εος, ους. * ἡ στέγη, ης. * ὁ ὄροφος, ου. *Maiſon, logis.* τὸ οἴκημα, ατος. || Tecti culmen. τὸ δῶμα, ατος.

TECTUS, a, um. part. *Couvert.* ἐστεγασμένος, ένη, ένον. *Caché.* κρύφιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ ἐπίκρυφος, καὶ τὸ φον, ου. *Obſcur, non manifeſte.* ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

TECUM, pro, cum te. *Avec toi.* μετά σου. * σύν σοι.

TEDA, æ. Fœm. *Une ſorte de bois dont on fait des torches, une torche.* ἡ δᾶς, ᾳδος. * τὸ δάδιον, ίου. *Flambeau.* ἡ λαμπὰς, άδος. *Noces ou mariage.* ὁ γάμος, ου. || Tedis aptus. ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, καὶ τὸ ον, ου.

TEDIFER, a, um. (eri) *Qui porte une torche.* ὁ καὶ ἡ δᾳδόφορος, *vel* δᾳδοῦχος, καὶ τὸ ον, ου.

TEGENDUS, a, um. *Qu'on doit couvrir.* σκεπτέος, *vel* σκεπαστέος, τέα, τέον. *Qu'on doit cacher.* καλυπτέος, τέα, τέον.

TEGES, etis. Fœm. *Nate ou couverture faite de jonc, ou de paille.* ὁ φορμὸς, οῦ. * ἡ φορμὶς, ιδος. * ὁ ψίαθος, ου.

TEGETICULA, æ. Fœm. *Une petite nate ou couverture.* τὸ ψιάθιον, *vel* φορμίδιον, ίου.

TEGILLUM, i. Neut. *Une petite nate ou couverture.* τὸ καλυμμάτιον, *vel* σκεπασμάτιον, ίου.

TEGIMEN, & TEGMEN, inis, *vel* TEGMENTUM i. Neut. *Couverture.* ἡ σκέπη, ης. * ἡ προβολὴ, ῆς. * τὸ σκέπασμα, *vel* κάλυμμα, ατος. *Mante ou manteau.* ἡ χλαῖνα, ης.

TEGO, is, xi, ctum, ere. *Couvrir.* σκέπω, F. ψω, P. ἔσκεφα. acc. * σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc. * στεγάζω, F. άσω, P. ἐστέγακα. acc. *Cacher.* καλύπτω, *vel* κρύπτω, F. ψω, P. κέκρυφα. acc. *Défendre.* ὑπερασπίζω, F. ίσω, P. ὑπερήσπικα. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tege quæ ſcis. περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς φαίνου λανθάνων. || Crimina ſua Tegit. ἔλαθε κακουργήσας, *vel* λανθάνει κακουργῶν. || Tege calamitatem tuam. δυστυχῶν κρύπτε. || Factum Tegere. τὸ πρᾶγμα κρύπτειν, *vel* ἀποκρύπτειν. || Mentem non Tegit. οὐκ ἀποκρύπτει τὴν γνώμην. * οὐκ ἀποκρύπτεται, ἣν ἔχει γνώμην. || Miſeriam aliis Tegere. τὴν συμφορὰν συγκρύπτειν ἄλλους. || Summam prudentiam ſimulatione ſtultitiæ Tegere. μεγίστην σύνεσιν ἐν ἀφροσύνης πλάσματι κρύπτειν. || Rem turpiſſimam honeſto nomine Tegere. ὑποκορίζεσθαι πρᾶγμα αἴσχιστον. || Turpiſſimam Pompeii fugam honeſto peregrinationis nomine Tegere. τὴν αἰσχίστην Πομπείου φυγὴν εὐφήμως ὑποκορίζεσθαι ἀποδημίαν.

TEGULA, æ. Fœm. *Tuile.* ἡ στέγη, ης. * ὁ κέραμος, ου.

TEGULUM, i. Neut. *Couverture.* τὸ σκέπασμα, ατος. * τὸ τέγος, εος, ους.

TEGUMEN, inis, & TEGUMENTUM, i. Neut. V. TEGMEN.

TELA, æ. Fœm. *Toile.* ὁ ἱστὸς, οῦ. * τὸ ὕφασμα, ατος. || Telam texere. *Ourdir une toile.* ἱστουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἱστούργηκα. *Machiner ou controuver quelque tromperie.* σκευωρέομαι, fut. med. ήσομαι, Aor. 1. med. ἐσκευωρησάμην.

TELAMONES, um. Maſc. plur. *Figures qui ſoutiennent, ou ſemblent ſoutenir les poutres & colomnes.* οἱ ἄτλαντες, ων.

TELIFER, (eri) a, um. *Qui porte des dards ou des fléches.* ὁ καὶ ἡ βελεφόρος, *vel* τοξοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

TELLUS, uris. Fœm. V. TERRA.

TELONARIUS, ii. Maſc. *Un Banquier.* ὁ τελώνης, ȣ.

TELONIUM, ii. Neut. *Banque.* τὸ τελώνιον, ίȣ.

TELUM, i. Neut. *Dard, fléche.* τὸ βέλος, εος, ȣς. * τὸ τόξευμα, ατος. * τὸ ἀκόντιον, ίȣ. || Telum, miſſile. *Un trait ou dard qu'on jette de loin.* ἡ βολὶς, ίδος. || Telum torqueo, *vel* intorqueo. ἀκοντίζω, F. ίσω, P. ἠκόντικα, κατὰ, gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Extra Teli jactum eſſe. ἔξω βέλȣς εἶναι, *vel* ἔξω βελῶν εἶναι. || Dirigere Telum ad ſcopum. πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπευθύνειν τὸ βέλος. || Intra Teli jactum eſſe. ἐν τȣ̃ βέλȣς εἶναι. || Tela conjicere. βέλη ἀφιέναι.

TEMERARIUS, a, um. *Téméraire.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Indiſcret, mal aviſé.* ὁ καὶ ἡ ἄβȣλος, *vel* ἀπερινόητος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Inconſidéré.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Audacieux.* θρασύτερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Temerarium conſilium. βȣλὴ ἀπερίσκεπτος. || Temerarium facinus. θρασύτερον ἔργον. || Virtus Temeratia. προπετὴς ῥώμη. || Arbiter Temerarius. διαιτητὴς ἄβȣλος.

TEMERATOR, oris. Maſc. *Qui profane, qui viole.* ὁ βεβηλωτὴς, ȣ̃.

TEMERATUS, a, um. part. *Outragé, inſulté.* ἀδικηθεὶς, *vel* ὑβρισθεὶς, εῖσα, έν.

TEMERE. adverb. *Témérairement.* προπετῶς. *Legerement.* εἰκῆ. *A la volée.* παραλόγως. *Sans raiſon.* ἀλόγως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Temerè, importunè, & citra delectum effutit, quicquid in buccam venit. εἰκῆ καὶ φορτικῶς, καὶ χύδην λέγῃ, ὅτι ἂν ἐπὶ γλῶτταν ἔλθῃ. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Temerè loqui. εἰκῆ λαλεῖν. || Temerè aliis credere. προπετῶς τοῖς ἄλλων λόγοις πιςεύειν. || Temerè atque inconſultè ſe in certam perniciem dare. προπετῶς καὶ ἀβȣ́λως εἰς ὁμολογȣμένην ἀπώλειαν ἑαυτὸν δȣ̃ναι. || || Nihil fruſtrà ac Temerè facit. ȣ̓δὲν διακενῆς ἐργάζεται καὶ εἰκῆ. || Temeratè & effrænatè incitari. ἰταμῶς καὶ δυσηνίως κατερεθίζεσθαι.

TEMERITAS, atis, Fœm. *Témerité.* ἡ προπέτεια, ας. *Indiſcrétion.* ἡ ἀβȣλία, *vel* ἀλογία, ας. || Temeritas eſt florentis ætatis, prudentia ſenectutis. ἡλικίας μὲν ἀκμαζȣ́σης θρασύτης ἐςὶ, γήρως δὲ φρόνησις. || Temeritatis plenus. πολλῆς ἀβȣλίας μεςός.

TEMERO, as, avi, atum, are. *Violer & gâter.* βεβηλόω, ῶ, F. ώσω, P. βεβήλωκα. acc. *Souiller.* μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. *Inſulter.* καθυβρίζω, F. ίσω, P. καθύβρικα. acc.

TEMETUM, i. Neut. *Ce qui enivre, du vin.* τὸ μέθυ, υος. * τὸ μέτυσμα, ατος, * ὁ οἶνος, ȣ.

TEMNO, is, ere. V. CONTEMNO.

TEMO, onis. Maſc. *Le timon ou limon d'un chariot ou charrette.* ὁ ῥυμὸς, ȣ̃.

TEMPE. Neut. indecl. plur. *Lieux de plaiſance, où il y a des eaux & des bois.* τὰ τέμπη, έων.

TEMPERAMENTUM, i. Neut. *Tempérament, mélange temperé.* ἡ κρᾶσις, εως. *Bon tempérament.* ἡ εὐκρασία, ίας. *Médiocrité, modération.* ἡ μετριότης, ητος.

TEMPERANS, antis. Omn. gen. *Qui mixtionne bien, avec.* συγκιρνάων, ῶν, άȣσα, ῶσα, άον, ῶν. acc. *Tempéré, modéré.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Maître de ſes actions, retenu.* ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Qui épargne, qui s'abſtient.* ὁ φειδωλὸς, ȣ̃. || Temperans ac voluptatibus corporis ſuperior. σώφρων καὶ τῶν τȣ̃ σώματος ἡδονῶν κρατῶν, *ſeu* κρείττων. || In omnibus voluptatibus Temperans. πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατῶς ἔχων.

TEMPERANTER. adv. *Avec tempérance.* σωφρόνως. * σωφρονικῶς. *Modérément.* μετρίως. *Avec retenue.* ἐγκρατῶς. || Temperanter ac modeſtè vivere. σωφρόνως καὶ μετρίως ζῆν.

TEMPERANTIA, æ. Fœm. *Tempérance.* ἡ σωφροσύνη, ης. *Retenue.* ἡ ἐγκράτεια, ας. *Modération.* ἡ μετριότης, ητος. || De Temperantiâ cum ſenibus certans. σωφροσύνῃ πρὸς τȣ̀ς γέροντας ἁμιλλώμενος. || Temperantiâ mirabili præditus. θαυμάσιος ὢν τὴν σωφροσύνην. || Temperantiam exercere. τὴν σωφροσύνην ἀσκεῖν. || Temperantiæ perpetuò ſtudere. σωφροσύνης διὰ παντὸς τȣ̃ βίȣ ἐπιμελεῖσθαι.

TEMPERATE. adv. V. TEMPERANTER.

TEMPERATIO, onis. Fœm. *Tempérament, mélange tempéré.* ἡ κρᾶσις, εως. *Bon tempérament.* ἡ εὐκρασία, ίας. *L'action de modérer.* ὁ σωφρονισμὸς, ȣ̃. *Gouvernement.* ἡ διοίκησις, εως.

TEMPERATOR, oris. Maſc. *Qui tempere.* ὁ σωφρονιςὴς, ȣ̃. *Qui ajuſte.* ὁ ἁρμοςὴς, ȣ̃.

TEMPERATURA, æ. Fœm. *Temperature, ou bonne diſpoſition.* ἡ εὐκρασία, ίας. *Tempérament.* ἡ κρᾶσις εως. || Temperatura ferri. *La trempe du fer.* τὸ ςόμωμα, ατος.

TEMPERATUS, a um. *Tempéré, modéré.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ ον, ονος. * σωφρονικὸς, κὴ, κόν. *Retenu, maître de ſoi.* ὁ καὶ ἡ εὔκρατος, καὶ τὸ τον. * ὁ καὶ ἡ εὐκρατὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς. *Modéré, qui eſt dans la médiocrité.* μέτριος, ία, ιον.

TEMPERIES, iei, Fœm. *Température.* ἡ εὐκρασία, ίας. *Tempérament.* ἡ κρᾶσις, εως. *Commodité du temps* ἡ εὐκαιρία, ίας.

TEMPERO, as, avi, atum, are. *Mixtionner.* συγκιρνάω, ῶ, F. ήσω, P. συγκεκίρνηκα. acc. * συſκεράννυμι, F. κεράσω, P. συγκεκέρακα. (V. κεράννυμι in Anom.) acc. *Tempérer, modérer & gouverner.* ἁρμόττω, F. όσω, P. ἥρμοκα. acc. * σωφρονίζω, F. ίσω & ιῶ, P. σεσωφρόνικα. acc. *S'abſtenir, épargner.* φείδομαι. fut. med. φείσομαι. Aor. 1. med. ἐφεισάμην. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vino & melle fontem Temperans. οἴνῳ καὶ μέλιτι τὴν πηγὴν κεράσας. || Vinum aquâ Temperare. τὸν οἶνον ὕδατι κεράσαι. || Sibi Temperare. κατέχειν ἑαυτόν. || Iram Temperare. τὴν ὀργὴν κατέχειν. * τῆς ὀργῆς κρατεῖν. *ſeu* κατακρατεῖν. || Linguæ Temperare. τῆς γλώττης κρατεῖν. || Sibi in voluptatibus Temperare. πρὸς ἡδονὰς ἐγκρατῶς ἔχειν. || Temperare ab injuriâ. ἀπέχειν, *ſeu* ἀπέχεσθαι τῆς ἀδικίας. || Temperare ſibi à maleficio. ἀπέχειν τȣ̃ κακȣργεῖν. || Sibi à donis capiendis Temperavit. ἀπέσχετο τȣ̃ δῶρα λαβεῖν. (V. λαμβάνω in Anom.) || Manibus Temperare. τὰς χεῖρας ἀπέχειν. || Nequeo mihi Temperare, quin abeam. ȣ̓χ οἷός τ' εἰμί ἀποσχεῖν ὥςε μὴ ἀπελθεῖν, *vel* τȣ̃ ἀπελθεῖν. || A bello gerendo Temperare. ἀπέχεσθαι, *vel* ἀπέχειν τȣ̃ πολεμεῖν.

TEMPESTAS,

TEMPESTAS, atis. Fœm. *Temps.* ὁ χρόνος, ου. *Saiſon.* ὁ καιρὸς, οῦ. *Diſpoſition du temps.* ἡ τοῦ χρόνου κατάστασις. *Tempête, mauvais temps.* ὁ χειμὼν, ῶνος. || Bona tempeſtas. *Beau-temps.* ἡ εὐδία, *vel* νηνεμία, ίας. * ἡ γαλήνη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tempeſtatem perferre. τὸν χειμῶνα ὑπομένειν. || Haud parva Tempeſtas nos invaſit. χειμὼν οὐ μικρὸς ἡμᾶς κατέλαβε. || Repentina Tempeſtas atque caligo penè navem noſtram evertit. χειμὼν αἰφνίδιος καὶ γνόφος ὀλίγου δεῖν, περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν. || Turbulentâ & adversâ Tempeſtate navigare. πλέειν ἐν καιρῷ ταραχώδει, καὶ οὐκ ἔχοντι εὔπλοιαν. || Tempeſtas oritur, & magno vento agitatur mare. χειμὼν ἐγγίνεται, καὶ μεγάλῳ πνεύματι κυμαίνεται τὸ πέλαγος. || Tantâ Tempeſtate jactari. τοσούτῳ κλύδωνι βάλλεσθαι. || Tempeſtate ortâ, mare intumeſcit; fluctibuſque in ſummam altitudinem aſſurgit: venti increbreſcunt; caligo per aërem diffunditur. γινομένου χειμῶνος, θάλασσα οἰδαίνει, καὶ τοῖς κύμασιν εἰς ὕψος μέγιστον διανίσταται: οἱ ἄνεμοι ἐπιδιδοῦσι: ζόφος καταχέεται τοῦ ἀέρος. || Tempeſtatem ſedare. τὰ κύματα καταστέλλειν. * τὸν χειμῶνα καταστορεῖν.

TEMPESTIVE. adv. *De ſaiſon, en temps propre.* εὐκαίρως. * ἐπὶ καιρῷ. * ἐν καιρῷ. *A temps, aſſez tôt.* ὡραίως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM Tempeſtivè iſta egit. κατὰ καιρὸν, *vel* ἐπὶ καιρὸν, ταῦτα ἔπραξε. || Tempeſtivè iſta dicam. ταῦτα ἐν τῷ δέοντι λέξω. || Tempeſtivè acceſſit. πρὸς καιρὸν ἦλθε.

TEMPESTIVITAS, atis. Fœm. *Saiſon.* ἡ εὐκαιρία, ίας.

TEMPESTIVUS, a, um. *Qui ſe fait ou arrive en temps & ſaiſon.* ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, καὶ τὸ ον, ου. * καίριος, ία, ιον. * ὡραῖος, αία, αῖον. *Bien diſpoſé, bienfait.* ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, καὶ τὸ ον, ονος. Vide MATURUS.

TEMPESTUOSUS, a, um. *Orageux, plein de tempêtes.* ὁ καὶ ἡ ἀελλώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *de troubles ou tumultes.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TEMPLUM, i. Neut *Temple ou Egliſe, lieu conſacré & dedié à Dieu.* ὁ ναὸς, οῦ. * τὸ ἱερὸν, οῦ. || Ex templo. V. TEMPUS.

TEMPORALIS, & e, is. & Temporarius, a, um. *Qui dure quelque temps.* ὥριος, ία, ιον. * χρονικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ πρόσκαιρος, τὸ ον, ου.

TEMPORANEUS, a, um. *Qui dure quelque temps, qui n'eſt que pour un temps.* ὁ καὶ ἡ πρόσκαιρος, καὶ τὸ ον, ου.

TEMPORARIE. adv. *Pour un temps.* χρονικῶς.

TEMPORE, *vel* TEMPORI. adv. *A temps, à propos.* καιρῷ. * ἐν καιρῷ. * εὐκαίρως.

TEMPORIUS. adv. compar. *Plus à temps.* ὡραιότερον. *De meilleure heure.* πρωϊαίτερον. *Plus commodément.* εὐκαιρότερον.

TEMPTOR, oris. Maſc. V. CONTEMPTOR.

TEMPUS, oris. Neut. *Temps, ſaiſon.* ὁ χρόνος, ου. *Commodité, occaſion.* ὁ καιρὸς, οῦ. * ἡ ὥρα, ας. *Loiſir.* ἡ σχολὴ, ῆς. || Tempus terere, conterere. χρονοτριβεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρονοτρίβηκα || Tempus differre, χρονουλκεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρονούλκηκα. || Tempus, & ſæpiùs in plur. Tempora. *Les temples de la tête.* ὁ κρόταφος, ου. * οἱ κρόταφοι, ων. || Ex Tempore. ἐκ τοῦ παραχρῆμα. *Incontinent.* ὅταν τάχιστα. || Tempus ætatis. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tempore Alexandri. ἐπ' Ἀλεξάνδρου. || Tempore Saturni. ἐπὶ Κρόνου. || Noſtro Tempore, *vel* ætate noſtrâ. ἐφ' ἡμῶν. || Temporibus majorum noſtrorum. ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. || Tempore belli. παρὰ τὸν πόλεμον. || Pacis Tempore. παρὰ τὴν εἰρήνην. || * Illo Tempore. *ſeu* illis Temporibus. κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. * κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. * ἐν τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις. * ἐν τοῖς τότε καιροῖς. * ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. * κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. || Illo Tempore cùm Lacedæmonii imperabant. κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμόνιοι ἦρχον. || Illis Temporibus quibus Italia everſa eſt. ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέγονε. (V. γίνομαι in Anom.) || Illis Temporibus, cùm Socrates vivebat. ἐν τοῖς τότε καιροῖς, ἡνίκα ἔζη Σωκράτης. || Non uno & eodem Tempore, ſed quo utrique Europam tenebant. οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης κατῆρχον. || Superiori præterito Tempore. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. * ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. * ἐν τῷ παρελθόντι, *ſeu* παρεληλυθότι χρόνῳ. || Superioribus Temporibus. ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις. * ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις. * ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις. * ἐν τοῖς παρελθοῦσι χρόνοις. || Priora ac poſteriora Tempora. οἱ πρότερον καὶ οἱ ἔπειτα χρόνοι. || Præteritum Tempus. παρεληλυθὼς χρόνος, *vel* ὁ παρελθὼν χρόνος. || Superius Tempus. ὁ πρὸ τοῦ γεγονὼς χρόνος, *vel* ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος. || Futurum Tempus. τὸ μέλλον. * ὁ μέλλων χρόνος. || Elapſum Tempus. ὁ παρελθὼν χρόνος. || Elapſo Tempore. παρελθόντος χρόνου. || Progreſſu Temporis. προβαίνοντος, *vel* προϊόντος χρόνου. || Parvo Tempore elapſo. διελθόντος χρόνου βραχέος. || Inſtans Tempus. ἐνεστὼς, *vel* ἐνιστάμενος χρόνος. || Præſens Tempus. ὁ παρὼν καιρός. || Periculorum Tempore. παρὰ τὸν καιρὸν τῶν κινδύνων. || Hoc Tempore. ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. * ἐν τῷ παρόντι. || Poſtquam multùm Temporis effluxit. ἐπεὶ δὲ πολὺς διῆλθε χρόνος. || Priſcis Temporibus. ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις. || Non multum Temporis interceſſit, cùm is obiit. οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, καὶ οὗτος ἀπέθανε. * οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ οὗτος ἀπέθανε. || Parum Temporis interceſſit. βραχὺς διαγέγονε χρόνος. || Paulo ante Claudii Tempora. μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου χρόνων. || Eodem Tempore quo Hercules natus. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος. || Quo Tempore hæc Romæ gerebantur. καθ' ὃν καιρὸν ταῦτα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο. || Sub illud Tempus. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ. || Pugnæ Tempore. παρ' αὐτὰ τῆς μάχης. || Longo pòſt Tempore. μετὰ πολὺν χρόνον. || Non multo Tempore pòſt. μετ' οὐ πολὺν χρόνον. * οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον. * οὐ μετὰ ταῦτα ὕστερον χρόνῳ παμπλήθει. || Multum Temporis interceſſit, ex quo. πολὺς διῆλθε χρόνος, ἐξ οὗ. * πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ. || Nullo unquam Tempore. οὐδένα πώποτε χρόνον. * ἐν οὐδενὶ χρόνῳ. || Omni Tempore. ἐν ἅπαντι χρόνῳ. * ἅπαντα τὸν χρόνον. || Tempore prandii. περὶ ἀρίστου ὥραν. || Qui circa Trojana Tempora, & anteà vixerunt. οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, καὶ ἐπέκεινα γενόμενοι. || Illud Tempus valdè me-

tuendum eſt, cùm res Barbarorum pacatæ fuerint. Σφόδρα χρὴ δεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅταν τὰ τῶν Βαρβάρων καταςῇ. || Expectamus Tempus quo poſſimus. περιμένομεν καιροὺς, ἐν οἷς δυνησόμεθα. || Temporibus quibuſdam. κατά τινας καιροὺς. || Quocunque Tempore poſtulaverint, præſto erit. ἐν οἷς αἰτήσωσι καιροῖς, παρέσεται. || Quo Tempore urbem prodidit. ἐν οἷς καιροῖς, *ſeu* χρόνοις, τὴν πόλιν προδέδωκεν. || Alio Tempore. ἐν ἑτέροις καιροῖς. || Tempus eſt jam hinc abire me. ἤδη ὥρα ἀπιέναι μοι. || Tempus eſt navigare. ὥρα ἐςὶ τοῦ πλεῖν. || * Ex Tempore dicere. ἐκ τοῦ καιροῦ λέγειν. * ἐκ τοῦ παριςαμένου λέγειν. * ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. * ἐξ ὑπογύου λέγειν. || Ex Tempore contigit ipſi is apparatus. ἐξ ὑπογύου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευή. (V. γίνομαι in Anom.) Ex Tempore reſpondere. ἐκ τοῦ παρέχοντος, *vel* παράσχοντος ἀποκρίνεσθαι. || Negotia ex Tempore agere. αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων. || Singula ſuo loco & Tempore facere. ἕκαςον ἐν τῷ δέοντι πράττειν. || Ex Tempore orationem elucubrare. τὸν λόγον αὐτοσχεδιάζειν. || Tempore pacis. οὔσης τῆς εἰρήνης. * ὑπὸ τὴν εἰρήνην. || Tempore quo condebatur urbs. περὶ τὴν κτίσιν τῆς πόλεως. * ἅμα τῇ κτίσει τῆς πόλεως. || Tempore quo hæc fiebant. ἐν τῷ ταῦτα πράττεσθαι. * ἅμα τούτοις πραττομένοις. || Tempore quo Rex venit in urbem. ἅμα τῇ τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν πόλιν ἀφίξει. || Tempore quo regnabat Nero. ἅμα τῷ βασιλεύειν τὸν Νέρωνα. || Temporis illius homines. οἱ τότε ἄνθρωποι. || * Quantum Temporis elapſum eſt, ex quo Spartani in Peloponneſo habitant? πόσος χρόνος ἐςὶν, ἐξ οὗ Σπαρτιᾶται τυγχάνουσιν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες * πόσος χρόνος διῆλθεν ἐξ οὗ. || Non multum Temporis interceſſit, ex quo. οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, ἐξ οὗ. || Jam longo Tempore. πολὺν ἤδη χρόνον. * συχνὸν ἤδη χρόνον. || Ex longo Tempore. ἐκ πλείονος χρόνου * ἐκ πολλοῦ. || Ex eo Tempore quo, *vel* Ex quo Tempore. ἐξ οὗ * ἐξ ὅσουπερ. || Ab eo tempore quo regnum nactus eſt. ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβε. (V. λαμβάνω in Anom.) || Ex eo Tempore quo hanc urbem incolunt, contra vicinos bellum gerunt. πολεμοῦσιν ἐξ ὅσουπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι πρὸς τοὺς ὁμόρους. || Ab eo Tempore quo mundus conditus eſt. ἀφ᾽ οὗ ἐκτίσθη ὁ κόσμος. || Ab illo Tempore uſque in hodiernum diem. ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε ἡμέρας. || Intra breve Temporis ſpatium. ἐντὸς ὀλίγου. || Omni Tempore. πάντα τὸν χρόνον. * διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου. || In omne Tempus. εἰς ἅπαντα χρόνον. * εἰς πάντα τὸν χρόνον. || Exiguo Tempore diſſeruimus inter nos. ὀλίγον χρόνον ἀλλήλοις διειλέγμεθα. || Brevi Tempore magnas res perficere. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μέγιςα διαπράττεσθαι. || Tam exiguo Temporis ſpatio. ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ. || Uſque ad hoc tempus. μέχρι τοῦ νῦν. * εἰς τὸν νυνὶ χρόνον. || Ad Tempus his occupatus fuit. χρόνον τινὰ περὶ ταῦτα διέτριβεν. || Ad quoddam Tempus. ἐπὶ χρόνον τινά. || Brevi Tempore redibit. μετ᾽ ὀλίγον ἐπανήξει. || * Tempus ad deliberandum dare. δοῦναι χρόνον πρὸς τὸ βουλεύεσθαι. || Si mihi ſatis Temporis eſſet. εἴ μοι ἱκανὸς χρόνος γένοιτο. || Si mihi tantum Temporis, atque otii ſupereſſet. εἰ ἐμοὶ τοσοῦτον περιῆν χρόνου καὶ σχολῆς. Tempus non ſinit alium ſortiri. ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι. || Ad Tempus differre. εἰς τινα καιρὸν ἀναβάλλεσθαι. || Multum Temporis in aliquâ re ponere. πλεῖςον χρόνον περί τι διατρίβειν. * πλείςην διατριβὴν περί τι ποιεῖν. || Deliberando plurimum Temporis impendere. πλεῖςον χρόνον ἐν τῷ βουλεύεσθαι διατρίβειν. || Tempus in iis rebus inſumit. χρόνον εἰς ταῦτα ἀναλίσκει, *vel* προσαναλίσκει, *vel* καταναλίσκει. || Tempus in his ſtudiis terit. χρόνον ἐν τούτοις ἐπιτηδεύμασι, *ſeu* περὶ ταῦτα ἐπιτηδεύματα διατρίβει. || In hoc inveſtigando totum Tempus terit. πάντα χρόνον κατατρίβει τοῦτο ζητῶν. || Satis non habeo Temporis ad hæc dicenda. οὐκ ἀρκεῖ μοι χρόνος πρὸς ταῦτα λέγειν. || Tempus rebus dicendis non ſufficit. οὐκ ἀρκεῖ χρόνος τοῖς λεγομένοις. || Satis Temporis illis reliquit, ad faciendum. αὐτοῖς χρόνον παρέλιπεν, ὅσον ποιεῖν. || Tempus obſervare. καιρὸν παραφυλάττειν. || Commodum dicendi Tempus. ἁρμόττος καιρὸς τοῦ λέγειν. V. OCCASIO. || Advenit Tempus. ἥκει ὁ χρόνος. * ἐφῆκεν ὁ καιρός. || Tempori ſervire. καιρῷ δουλεύειν, *vel* λατρεύειν.

TEMULENTER. adv. *En homme ivre.* μεθύσως, * μεθύσου δίκην.

TEMULENTIA, æ. Fœm. *Ivreſſe.* τὸ μέθυσμα, ατος. * ἡ μέθη, ης. * ἡ παροινία, *vel* οἰνοφλυγία, ας.

TEMULENTUS, a, um. *Ivre.* μέθυσος, ύση, υσον, *vel* ὁ καὶ ἡ μέθυσος, καὶ τὸ ον, ου.

TENACITAS, atis. Fœm. *Force à retenir.* ἡ συνάφεια, ας. * ἡ γλισχρότης ητος. *Chicheté.* ἡ φειδωλία, ίας.

TENACITER. adv. *En tenant fort.* ἰσχυρῶς. * γλοιωδῶς. * κολλωδῶς. *Chichement.* φειδωλῶς.

TENAX, acis. Omn. gen. *Tenant, qui tient fort, gluant.* ὁ καὶ ἡ γλοιώδης, *vel* ἰξώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * γλίσχρος, ρα, ρον. *Chiche & trop tenant.* ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, καὶ τὸ γον. * φειδωλὸς, λή, λόν. || Tenax propoſiti. ὁ καὶ ἡ ἰσχυρογνώμων, καὶ τὸ ον, ονος. * τῆς προθέσεως ἰσχόμενος, η, ον.

TENDICULA, æ. Fœm. *Un lacs, un piége.* ἡ παγὶς, ίδος. * ἡ ποδοςράβη, ης. * ἡ πάγη, ης.

TENDO, is, tetendi, tenſum, ere. *Tendre, étendre.* τείνω, F. τενῶ, P. τέτακα. acc. *Etendre en haut ou élever.* αἴρω, F. ἀρῶ, P. ἦρκα. acc. *Bander.* διατείνω, F. ενῶ, P. διατέτακα. acc. *Aller tout droit.* τείνειν εὐθύ. *S'efforcer de.* πειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐπειρασάμην. infin. *Préſenter & donner.* παρέχω, F. έξω, P. παρέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Huc omnes Tendimus. δεῦρο πάντες συντείνομεν. || Ad metam Tendere. πρὸς τὸ τέρμα συντείνειν. || Iter Tendere ad urbem. τὴν πρὸς τὴν πόλιν ὁδὸν συντείνειν. || Manus in cœlum Tendere. τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν τείνειν, *vel* προτείνειν. || Retia Tendere. τὰ δίκτυα τείνειν. || Arcum Tendere. τόξον ἐντείνειν, *vel* διατείνειν. || Animum per totum corpus Tetendit. ψυχὴν διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἔτεινε. || Quò hæc Tendunt. εἰς τι ταῦτα τείνει, *vel* συντείνει. || Quod eò Tendit. ὅπερ εἰς τοῦτο τείνει. || Eò Tendit, ut honorem conſequatur. διατείνεται τῆς τιμῆς τυγχάνειν. || Eò Tendit, ut virtutem aſſequatur. ςοχάζεται τοῦ τῆς ἀρετῆς τυχεῖν. * ςοχάζεται τοῦ τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. * εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς κτῆσιν πάντα συντείνει.

TENDO, onis. Maſc. *Tendon, extrémité d'un muſcle.* ὁ τένων, οντ@.

TENEBRÆ, arum. Fœm. plur. *Ténébres, ob ſcurité.* ὁ σκότ@, *vel* ζόφ@, ου. *Malheur.* ἡ ἀτυχία, ίας. || In Tenebris jacere. κεκρύφθαι, præt. paſſ. infin. à κρύπτομαι. *Etre inconnu.* ἀγνοεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι, præt. paſſ. ἠγνόημαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tenebræ per totam terram fuſæ ſunt. ζόφ@ καταχέχυται τῆς γῆς ἁπάσης. || Tenebras menti obducere. ἐπισκοτεῖν τῇ διανοίᾳ. || Tenebris tegi. τῷ σκότῳ καλύπτεσθαι.

TENEBRESCO, is, ere. *S'obſcurcir.* σκοτέομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ἐσκότημαι.

TENEBRICOSUS, a, um. *Ténébreux & obſcur.* ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, καὶ τὸ ες, ε@, ους. * σκοτεινὸς, νὴ, νόν.

TENEBRICUS, a, um. *De ténébres, ténébreux.* σκοταῖος, αία, αῖον. * σκότιος, ία, ιον.

TENEBRIO, onis. Maſc. *Qui hait la lumiere, qui aime l'obſcurité.* ὁ σκοτίας, ου.

TENEBROSUS, a, um. V. TENEBRICOSUS.

TENELLULUS, a, um. *Un peu tendre & délicat.* μικρόν τι τρυφερὸς, ρὰ, ρόν.

TENELLUS, a, um. *Un peu tendre.* ἁπαλώτερ@, έρα, ερον.

TENEO, es, nui, entum, ere. *Tenir, avoir obtenu.* κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen. * ἔχω F. ἕξω. (V. Anom.) acc. *Retenir.* ἐπέχω, F. ἐφέξω, P. ἐπέσχηκα. (Vide ἔχω in Anom.) acc. || Tenere promiſſa. *Tenir ſes promeſſes.* τὰ ὑπεσχημένα ἐπιτελεῖν, έω, F. έσω, P. ἐπιτετέλεκα. || Gravitatem Tenere. *Tenir ſa gravité.* σεμνύνεσθαι, ομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι, præt. paſſ. σεσέμνυμμαι. *Se montrer tel qu'on doit.* σεμνοπροσωπεῖν, έω, F. ήσω, P. σεσεμνοπροσώπηκα. || Anguſtiis Teneri. στενοχωρεῖσθαι, έομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ἐστενοχώρημαι. || Teneor. *Tenir, être attaché à.* ἐνέχομαι. (V. ἔχω in Anom.) dat. *Se plaire.* ἥδομαι, fut. med. ἥσομαι. præt. paſſ. ἥσμαι, dat. || Manifeſtis in rebus Teneor. ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχομαι, fut. paſſ. χθήσομαι, P. ἐξήλεγμαι. V. CONVINCO.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vi alienas urbes Tenere. βίᾳ τὰς ἀλλοτρίας πόλεις κατέχειν. || Arces ab hoſtibus Tenentur. αἱ ἀκροπόλεις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατέχονται. || Maris imperium Tenere. τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν κατέχειν. * τὴν θάλασσαν κατέχειν. || Vi urbes multas Tenent. κατὰ κράτους ἔχουσι πολλὰς πόλεις. || Tenebat rupem quæ minimè capi poſſe videbatur. εἶχε πέτραν ἄληπτον δοκοῦσαν εἶναι. || Omnia in ſe complexa Tenet. πάντα ἐν αὐτῷ ἔχει. || In manibus Tenere. διὰ χειρῶν ἔχειν. || * Me iſtud Tenuit. || κατεῖχέ με τοῦτο. V. RETINEO. || Animo Teneo. τῷ νῷ περιλαμβάνω. Vide COMPREHENDO. || * Errore Teneri. πλάνῃ κατέχεσθαι. || Membra torpor Tenet. τὰ μέλη νωθρότης ἔχει. || Memoriâ Teneo. διὰ μνήμης ἔχω. V. MEMORIA. || Deſiderio Teneri. V. DESIDERIUM. || Tenere ſe. V. CONTINEO, MANEO, RETINEO. || In poteſtate Teneo. V. POTESTAS.

TENER, (eri) a, um. *Tendre, mou.* τέρην, (ενος) τέρεινα, τέρεν. * ἁπαλὸς, λὴ, λόν. *Douillet, délicat.* τρυφερὸς, ρὰ, ρόν. || A Teneris, à tenero. ἐκ νηπίου. * ἐκ νηπιαχοῦ.

TENERE. adv. *Tendrement.* ἁβρῶς. * ἁπαλῶς. *Délicatement.* τρυφερῶς.

TENERESCO, is, ere. *S'attendrir, devenir tendre.* ἁπαλύνομαι. fut. paſſ. υνθήσομαι. præt. paſſ. ἡπάλυμμαι.

TENERITAS, atis, & TENERITUDO, inis, Fœm. *Tendreté, tendreſſe.* ἡ ἁπαλότης, ητ@. * ἡ ἁβρότης, ητ@.

TENESMUS, Maſc. *Epreinte, continuelle envie d'aller à la ſelle.* ὁ τεινεσμὸς, οῦ.

TENIA, æ. Fœm. V. TÆNIA.

TENOR, oris. Maſc. *Ton, accent.* ὁ τόν@, ου. *Ordre & ſuite.* ἡ ἕξις, εως. *Continuation.* ἡ συνέχεια, ας. || Uno Tenore. *De même façon, également.* παρίσως.

TENSUS, a, um. part. *Tendu, bandé.* τεταμέν@, ένη, ένον. * ταθεὶς, θεῖσα, θέν.

TENTABUNDUS, a, um. *Qui éprouve, ou eſſaie.* ἀποπειρώμεν@, ένη, ενον. gen. *Qui ſemble éprouver.* τῷ πειράζοντι ἐοικὼς, (ὅτος) κυῖα, κός.

TENTAMENTUM, i. Neut. & TENTAMEN, inis. Neut. *Epreuve, eſſai.* ὁ πειρασμὸς, οῦ. * τὸ πείρασμα, ατ@. * ἡ πεῖρα, ας.

TENTATIO, onis. Fœm. *Eſſai, épreuve, tentation.* ὁ πειρασμὸς, οῦ. * τὸ πείρασμα, ατ@. || Morbi Tentatio. *Une attaque de maladie.* ἡ τῆς νόσου ἐπιβολὴ, ῆς.

TENTATOR, oris. Maſc. *Tentateur, qui éprouve.* ὁ πειραστὴς, οῦ.

TENTATUS, a, um. *Tenté, ſondé, & eſſayé.* πειρασθεὶς, *vel* πειραθεὶς, θεῖσα, θέν.

TENTO, as, avi, atum, are. *Tenter, eſſayer, éprouver.* πειράζω, F. άσω, P. πεπείρακα. gen. * πειράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐπειρασάμην. gen. || Tentor morbo. νοσέω, ῶ, F. ήσω, P. νενόσηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquem Tentare. τινὸς ἀποπειρᾶσθαι. || Verbis aliquem Tentare. τινὸς ἀποπειρᾶσθαι λόγῳ. || Animum alicujus Tentare. γνώμης τινὸς ἀποπειρᾶσθαι. || Tentare annulum, an hanc vim habeat. ἀποπειρᾶσθαι τοῦ δακτυλίου, εἰ ταύτην ἔχει δύναμιν. || Cum damno Tentare amicos. μετὰ βλάβης πειρᾶσθαι φίλων, *vel* φίλους δοκιμάζειν. || Volens Tentare, quàm ſit dicto audiens. βουλόμεν@ δοκιμάζειν, πῶς ἔχει πειθαρχίας. || Fidem amicorum Tentare, explorare. πίστεως τῶν φίλων ποιεῖσθαι δοκιμασίαν, *vel* διάγνωσιν ποιεῖν. || Tento eos, an poſſint. πεῖραν αὐτῶν λαμβάνω, εἰ δύνανται. || Tentare animos militum. πεῖραν λαβεῖν τῆς γνώμης τῶν στρατιωτῶν. || Tentabo, quid poſſit. πεῖραν ποιήσω τῆς αὐτοῦ δυνάμεως. || Mores ejus Tentare. τῶν τρόπων αὐτοῦ διάπειραν ποιεῖσθαι. || Omnia Tentare. πάντων πειρᾶσθαι. * πάντα μετέρχεσθαι. || Fugam Tentare. φυγῆς ἀποπειρᾶσθαι. || Tentat id agere. πειρᾶται τοῦτο ποιεῖν. || * Morbo Tentari. νόσῳ ληφθῆναι. * νόσῳ κατέχεσθαι.

TENTORIOLUM, i. Neut. *Petite tente, petit pavillon.* τὸ σκηνίδιον, ου.

TENTORIUM, ii. Neut. *Tente ou pavillon.* ἡ σκηνὴ, ῆς. * τὸ σκῆν@, ε@, ους. * τὸ σκήνωμα, ατ@.

σκήνημα, ατος. || Tentoria ponere. σκηνήσασθαι, νέομαι. fut. med. νήσομαι. Aor 1. med. ἐσκηνησάμην.

TENUATUS, a, um. *Amenuiſé.* λεπτυνθεὶς, θεῖσα, θέν.

TENUICULUS, a, um. *Un peu menu, ou mince.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλιτ@, vel ὑπόλεπτ@, καὶ τὸ ον, ȣ.

TENUIS, & e, is. *Mince, menu, delié.* λεπτὸς, vel λιτὸς, τὴ, τόν. *Leger, petit.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς.

TENUITAS, atis. Fœm. *Petiteſſe, des choſes menues.* ἡ λεπτότης, ητ@. *Maigreur.* ἡ ἰσχνότης, ητος. *Petiteſſe, des choſes de peu de valeur.* ἡ εὐτέλεια, είας. *Pauvreté.* ἡ ἔνδεια, vel πενία, ας.

TENUITER, adv. *D'une façon menue & mince.* λεπτῶς. *Légerement, petitement.* εὐτελῶς *Un peu.* περὶ ὀλίγȣ.

TENUO, as, avi, atum, are. *Attenuer, rendre menu.* λεπτύνω, F. υνῶ, P. λελέπτυγκα. accuſ. *Amaigrir.* ἰσχναίνω, F. ανῶ, P. ἴσχναγκα. acc.

TENUS. præp. Abl. *Juſques.* μέχρι. * μέχρις. * ἄχρι. * ἄχρις. gen.

TEPEFACIO, is, feci, factum, ere. *Faire tiédir, rendre tiéde.* χλιαίνω, F. ανῶ, P. κεχλίακα. acc. * ἀλεαίνω, F. ανῶ, P. ἠλέακα. acc. *Faire chauffer.* θερμαίνω, F. ανῶ, P. αγκα. acc.

TEPEFACTUS, a, um. *Rendu tiéde.* χλιανθεὶς, εῖσα, έν.

TEPEO, es, & TEPESCO, is, pui, ere. *Etre ou devenir tiéde, ſe tiédir.* χλιαίνομαι. fut. paſſ. ανθήσομαι. præt. paſſ. κεχλίασμαι.

TEPHRIAS, æ. Maſc. *Marbre cendré.* ὁ τεφρίας, ȣ.

TEPIDARIUM, ii. Neut. *Le lieu des bains où l'on ſe lavoit d'eau tiéde.* τὸ χλιαρὸν λοῦτρον. *Une chaudiere.* τὸ θερμαντήριον, ȣ.

TEPIDO, as, are. V. TEPEFACIO.

TEPIDUS, a, um. *Tiéde.* χλιαρὸς, ρὰ, ρόν. * ἀλεεινὸς, νὴ, νόν.

TEPOR, oris. *Tiédeur.* ἡ χλιαρότης, ητ@. * ἡ ἀλέα, ας. * ἡ χλίανσις, εως.

TEPORATUS, a, um. *Tiéde, un peu échauffé.* χλιανθεὶς, θεῖσα, θέν.

TER. adv. *Trois fois.* τρίς. || Ter felix. ὁ καὶ ἡ τρισευδαίμων, καὶ τὸ μον, ον@. || Ter maximus. ὁ καὶ ἡ τρισμέγιστ@, ιστη, ιστον.

TERCENTUM, TERCENTI. Vide TRECENTUM, TRECENTI.

TERCENTIES. adv. V. TRECENTIES.

TERDENI, æ, a. plur. *Trente.* οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα.

TEREBELLUM, i. Neut. *Une petite tariere.* τὸ τρυπάνιον, ȣ.

TEREBINTHINA, æ. Fœm. *De la térébenthine.* ἡ τερεβινθίνη, vel τερμινθίνη, ης.

TEREBINTHINUS, a, um. *De térébenthine.* τερεβίνθιν@, vel τερμίνθινος, ίνη, ινον.

TEREBINTHUS, i. Fœm. *L'arbre d'où coule la térébenthine.* ἡ τερέβινθος, vel τέρμινθος, ȣ.

TEREBRA, æ. Fœm. *Une tariere.* τὸ τρύπανον, vel τέρετρον, ȣ. * ἡ τρυπάνη, ης.

TEREBRATIO, onis. Fœm. *L'action de percer avec une tariere.* ἡ τρύπησις, εως. * τὸ τρύπημα, ατος.

TEREBRO, as, avi, atum, are. *Percer, faire un trou avec une tariere.* τρυπάω, ῶ, F. ήσω, P. τετρύπηκα.

TEREDO, inis. Fœm. *Un ver qui s'engendre dans le bois, ou ronge les habits.* ἡ τερηδὼν, όν@. *Tigne, ver qui ronge les habits.* ὁ σὴς, σητός. || Teredinem ſentio. τερηδονίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. τετερηδόνισμαι. || A Teredinibus non roſus. ὁ καὶ ἡ ἀτερηδόνιστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

TERES, etis. Omn. gen. *Rond & long.* στρογγύλ@, λη, λον. *Rond comme une javeline.* ὁ καὶ ἡ κυλινδροειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έ@, ȣ̃ς.

TERGEMINUS, a, um. *Triple.* τριπλόος, όη, όον. *Contr.* τριπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν. || Tergemini fratres. *Trois freres jumeaux.* οἱ τρίδυμοι, ων.

TERGEO, es, ere. V. TERGO.

TERGINUS, a, um. *De cuir.* σκύτιν@, ίνη, ινον.

TERGIVERSATIO, onis. Fœm. *Reculement & fuite.* ἡ διάδυσις, vel ἔκδυσις, εως. *Détour pour ne pas venir à la raiſon.* ἡ ἀναστολὴ, vel ἐπαναβολὴ, ῆς.

TERGIVERSATOR, oris. Maſc. *Qui cherche des fuites.* ὁ διαδύων, οντ@. *Qui ſe déſiſte de ſon accuſation.* ὁ φυγοδικῶν, ȣ̃ντ@.

TERGIVERSOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Reculer & tourner le dos.* νωτίζω, F. ίσω, P. νενώτικα. *Chercher des fuites.* διαδύομαι, fut. med. σομαι, Aor. 1. διεδυσάμην. *Se déſiſter de ſon accuſation.* φυγοδικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφυγοδίκηκα.

TERGO, is, rſi, rſum, rgere. *Torcher, eſſuyer.* σμήχω, F. ξω, P. ἔσμηχα. acc. * ἐκμάττω, F. ξω, P. ἐκμέμαχα. acc.

TERGORO, as, avi, atum, are. *Couvrir le dos.* νωτίζω, F. ίσω & ιῶ, P. νενώτικα. acc.

TERGUM, i. Neut. *Le dos.* τὸ νῶτον, ȣ. || A Tergo ſcriptus. ὁ καὶ ἡ ὀπισθόγραφος, καὶ τὸ φον, ȣ. || A Tergo. *Par le dos.* κατὰ νώτȣ. * κατὰ νῶτον. *Par derriere.* ὄπισθεν.

TERGUS, oris. Neut. *Cuir.* τὸ σκῦτος, εος, ȣς. * ἡ βύρσα, ης. *Peau.* τὸ δέρμα, ατος.

TERMES, itis. Maſc. *Une branche d'arbre avec le fruit.* ὁ κλάδος, ȣ. * ὁ θαλλὸς, vel θαλὸς, ȣ̃.

TERMINATIO, onis. Fœm. *Terminaiſon.* ἡ ὅρισις, vel διόρισις. εως. * ὁ ὁρισμὸς, ȣ̃.

TERMINO, as, avi, atum, are. *Borner, limiter.* ὁρίζω, F. ίσω & ιῶ, P. ὥρικα. acc. *Finir.* περατόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπεράτωκα. acc. *Achever.* τελέω, ῶ, F. έσω, P. τετέλεκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si iiſdem finibus gloriam meam, quibus vitam eſſem Terminaturus. εἰ τοῖς αὐτοῖς ὅροις τὴν ἐμαυτȣ̃ εὔκλειαν οἷς καὶ τὸν βίον ἔμελλον ὁριεῖν. || Ipſa natura divitias Terminatas habet. τῆς φύσεως πλȣ̃τος ὅριστός ἐστι. || Omni privatione doloris Terminatur ſumma voluptas. ὅρος τȣ̃ μεγέθȣς τῶν ἡδονῶν, παντὸς τȣ̃ ἀλγȣ̃ντος ὑπεξαίρεσις.

TERMINUS, i. Maſc. *Borne, limite.* ὁ ὅρος, ȣ. *Fin, extrémité, terme.* τὸ πέρας, ατος. * τὸ τέρμα, ατος. *Fin, achevement.* τὸ τέλος, εος, ȣς. || Omnium ætatum certus eſt Terminus. πασῶν τῶν ἡλικιῶν ἀποδέδεικται προθεσμία. || Terminum hunc habeant, quæ præfati ſumus. τὰ ἡμῖν εἰρημένα ἐχέτω τέλος. || Finibus ac Terminis ſibi conſtitutis exceſſit. ἐξέβη

τῦ ὅρυ, τῦ δεδομένυ ἄυλυ. || Terminos temperantiæ excedere. τῶν ὅρων τῆς σωφροσύνης ἐκβαίνειν. || Efferri extra Terminos. ἔξω φέρεσθαι τῶν ὅρων. || Terminos à Deo conſtitutos tranſilire. τὺς ὅρυς ὑπερβαίνειν παρὰ Θεῦ τεθέντας.

TERNARIUS, a, um. *Qui a trois pieds en tous ſens.* τριαδικὸς, κὴ, κόν. * τριποδιαῖος, αία, αῖον.

TERNI, æ, a. plur. *Trois en nombre.* οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

TERNIO, onis. Fœm. *Le nombre de trois.* τὸ τριάδιον, ίυ. * ἡ τριὰς, άδος.

TERO, is, trivi, tritum, rere. *Broyer, piler.* τρίβω, F. ψω, P. τέτριφα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tempus Terere. χρόνον διατρίβειν. || Multum temporis in iſtis rebus Terunt. πολὺν χρόνον περὶ ταῦτα, *vel* ἐν τύτοις διατρίβυσι. || Totum Tempus in his ſtudiis Terit. πάντα χρόνον κατατρίβει περὶ ταῦτα σπυδάζων.

TERRA, æ. Fœm. *Terre.* ἡ γῆ, ῆς. * ἡ γαῖα, αίας. * ἡ χθὼν, ονός. || Hoſtilis terra. ἡ πολεμία, ίας. || Terram colere. γεοργεῖν, ῶ, F. ήσω, P. γεγεώργηκα. || Terræ filius. ὁ γηγενὴς, έος, ῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Terra culta. εἰργασμένη γῆ. || Terra inculta. ἀνειμένη γῆ. || Terram ſubinde mutare : aliam ex aliâ regionem mutare. ἄλλην γὴν ἐξ ἄλλης, *vel* ἄλλην ἐξ ἄλλης γῆς ἀμείβειν. || Non Terrâ ſed mari bellum faciendum eſt. μὴ κατὰ γὴν ἀλλὰ κατὰ θάλατταν τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι δεῖ. || Terrâ marique imperium nanciſci. τὴν κατὰ γὴν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν λαβεῖν. (V. λαμβάνω in An.) || Totus Terrarum orbis. πᾶσα οἰκυμένη.

TERRÆ-MOTUS, ûs. Maſc. *Tremblement de terre.* ὁ τῆς γῆς σεισμὸς, *vel* τὸ σεῖσμα, ατος.

TERRANEOLA, æ. Fœm. *Une alouette non huppée, oiſeau.* ὁ χερσαῖος κορυδαλὸς, (ῦ.)

TERREFACIO, is, ere. V. TERREO.

TERRENUM, i. Neut. *Terroir, champ.* τὸ πέδον, *vel* πεδίον, υ.

TERRENUS, a, um. *De terre.* ὁ καὶ ἡ γεώδης, καὶ τὸ ες, εος, υς. * γήϊνος, ΐνη, ϊνον. *Terreſtre.* χερσαῖος, αία, αῖον.

TERREO, es, rrui, rritum, ere. *Faire craindre.* ἐκφοβέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκπεφόβηκα. accuſ. * πτοέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπτόηκα. acc. * ἐκπλήττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc. || Terreor. ἐκφοβῦμαι, &c. || Non terret me Philippus, iſta terrent me. ὐ φοβεῖ με Φίλιππος, ταῦτα φοβεῖ με. || Ut nos Terreat. ἵνα ἡμᾶς δεδίττηται, (à δεδίττομαι.) || Terrere vos conati ſunt. ἐκφοβεῖν ὑμᾶς ἐπεχείρυν. || Hac re Territi ſunt. τοιύτοις περίφοβοι κατέστησαν, *vel* καθεστήκασι. || Adeò Territus eſt. ὕτως ἔχει περιφόβως. || Mentem hæc Terrent. τὴν διάνοιαν ταῦτα καταπλήττει.

TERRESTRIS, & e, is. *Terreſtre.* χερσαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ γεώδης, καὶ τὸ ες, εος, υς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Terreſtre iter. ἡ κατὰ γὴν πορεία. || Terreſtri itinere venire ad aliquem. κατὰ γὴν ἐλθεῖν πρός τινα. (Vide ἔρχομαι in Anom.) || Terreſtris expeditio. ἡ κατὰ γὴν στρατεία. * πεζὴ στρατεία. || Terreſtre prælium. πεζὴ μάχη. || Bellum Terreſtre. ὁ πόλεμος ὁ κατὰ γὴν.

TERREUS, a, um. *Fait de terre.* ὁ καὶ ἡ γεώδης, καὶ τὸ ες, εος, υς. * γήϊνος, ΐνη, ϊνον.

TERRIBILIS, & e, is. *Terrible, qui eſt à craindre.* φοβερὸς, ρὰ, ρόν. *Qui donne de la frayeur.* ἐκπληκτικὸς, κὴ, κόν.

TERRICOLA, æ. Maſc. & Fœm. *Habitant de la terre.* ὁ καὶ ἡ ἐπιχθόνιος, ίυ.

TERRICREPUS, a, um. *Qui fait un terrible bruit.* ὁ καὶ ἡ βαρύβρομος, καὶ τὸ μον, υ.

TERRICULA, æ. Fœm. *vel* TERRICULAMENTUM, & TERRICULUM, i. Neut. *Ce qui épouvante.* τὸ φόβητρον, *vel* ἐκφόβητρον, υ.

TERRIFICO, as, avi, atum, are. V. TERREO.

TERRIFICUS, a, um. V. TERRIBILIS.

TERRIGENA, æ. Maſc. & Fœm. *Engendré de la terre.* ὁ καὶ ἡ γηγενὴς, έος, ῦς.

TERRILOQUUS, a, um. *Qui dit des choſes terribles.* ὁ καὶ ἡ φοβερολόγος, καὶ τὸ ον, υ.

TERRITO, as, avi, atum, are. *Faire ſouvent peur.* συχνάκις δειματόω, ῶ, F. ώσω, P. δεδειμάτωκα. acc. *Epouvanter ou effrayer ſouvent.* πολλάκις ἐκπλήττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc.

TERRITORIUM, ii. Neut. *Un territoire.* τὸ πέδον, *vel* πεδίον, υ.

TERRITUS, a, um. part. *Epouvanté, effraié.* πλαγεὶς, *vel* ἐκφοβηθεὶς, εῖσα, έν. * ἐξεπτοημένος, ένη, ένον. || Negotio Territus. τῷ πράγματι ἐκπεπληγμένος. || Horum exitio Territus. τῇ τύτων ἀπωλείᾳ περίφοβος γενόμενος. || Hoſte novo Territus. τῷ καινῷ ἐχθρῷ καταπλαγεὶς.

TERROR, oris. Maſc. *Crainte, peur.* ὁ φόβος, υ. * τὸ δεῖμα, ατος. * τὸ δέος, έεος, έυς. * ἡ ἔκπληξία, ίας. || Terrorem incutere. φόβον ἐμβάλλειν. * ἐπισείειν τὸν φόβον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Terrorem multis incutit. φόβον πολλοῖς ἐναπεργάζεται, *vel* ἐνεργάζεται, *vel* ἐμποιεῖ. || Terrorem facere. δέος ἐνεργάζεσθαι, *vel* ἐμποιεῖν. || Tantum illi Terrorem improbis injecerant. τοσῦτον ἐκεῖνοι φόβον τοῖς πονηροῖς ἐνέβαλον, *vel* ἐναπειργάσαντο. || Incidit Terror exercitui. εἰσῆλθε τῇ στρατιᾷ δέος. * τὴν στρατιὰν ἔλαβε δέος. || Terrore exanimatus. ὑπὸ τῦ δέυς τεθνεώς. || Cepit Regem Terror. τὸν Βασιλέα ἔλαβε φόβος. || Tantus Terror civitatem invaſit. τοσῦτος φόβος περιέστη τὴν πόλιν. || Terror omnes invaſit. πάντας κατέλαβεν ὁ φόβος. || Terrorem ac metum Romanis injecit. ἔκπληξιν καὶ δέος Ρωμαίοις ἐνέβαλε. || Maximos Terrores teneris animis injicere. μεγίστυς φόβυς ἁπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλειν. || Terrorem nobis incutit. περιφόβυς, *vel* περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται. || Incolis terrorem incuſſit. εἰς δέος κατέστησε τὺς ἐνοικῦντας. || Hoſtibus Terrorem afferre. τοῖς πολεμίοις φόβον παρέχεσθαι, *vel* παρέχειν. || Terrore concutere. φόβῳ κατασείειν. || Reliquis urbibus Terrorem afferre : reliquas urbes Terrore continere. τὰς ἄλλας πόλεις τῷ φόβῳ κατέχειν. || Horum ſupplicio, alios Terrore afficere. τῇ τύτων τιμωρίᾳ ἄλλυς ἐκφόβυς ποιεῖν, *vel* ἐκφόβυς καθιστάναι.

TERTIANUS, a, um. *Tiers, qui eſt du troiſiéme ordre.* τριταῖος, αία, αῖον.

TERTIARIUM, ii. Neut. *Une troiſiéme partie.* τὸ τριτημόριον, ίυ. * ἡ τριτημορὶς, ίδος.

TERTIARIUS, a, um. *Qui a le tiers, qui de trois parts en a une.* τριτημοριαῖος, αία, αῖον.

TERTIATIO, onis. Fœm. *Tiercement, labour pour la troiſiéme fois.* ἡ τρίτωσις, εως.

TERTIO, as, are. *Tiercer, donner la troiſiéme façon à un champ.* τριτόω, ῶ, F. ώσω, P. τετρίτωκα. acc.

TERTIO, *vel* TERTIUM. adv. *Pour la troiſme fois.* τρίτον. * τὸ τρίτον.

TERTIUS, a, um. *Troiſiéme, tiers.* τρίτος, η, ον. ‖ Ad Tertias coctus. εἰς τρίτον ἀφεψηθεὶς, θεῖσα, θέν.

TERUNCIUM, ii. Neut. *vel* TERUNCIUS, ii. Maſc. *Un liard, une piéce de monnoie.* τὸ τεταρτημόριον, ίου. *Trois onces.* τὸ τριούγκιον, ίου.

TESQUA, orum. Neut. plur. *Bocages qui étoient conſacrés aux fauſſes divinités.* τὰ ἄλση, έων, ῶν.

TESSELLA, æ. Fœm. *Petite piéce quarrée.* τὸ ἐμβλημάτιον, ου. * ὁ ἀβακίσκος, ου.

TESSELLATUS, a, um. *Fait de petites piéces quarrées.* τοῖς ἀβακίσκοις πεποικιλμένος, ένη, ένον.

TESSERA, æ. Fœm. *Cube, figure quarrée en tous ſens.* ὁ κύβος, ου. *Un dés à jouer.* ὁ πεττὸς, *vel* πεσσὸς, οῦ. *Un éclat de bois.* τὸ τμῆμα, ατος. *Marque & enſeigne.* τὸ σύμβολον, ου. *Mot du guet.* τὸ σύνθημα, ατος.

TESSERARIUS, a, um. *Concernant les dez.* κυβικὸς, κὴ, κόν.

TESSERARIUS, i. Maſc. *Celui qui porte le mot du guet.* τὸ σύνθημα σημαίνων, οντος.

TESSERULA, æ. Fœm. *Petit carreau.* τὸ ἀβάκιον, ίου. * ὁ ἀβακίσκος, ου.

TESTA, æ. Fœm. *Un teſt de terre.* τὸ ὄστρακον, ου. * ὁ κέραμος, ου. *Poiſſon à coquille.* τὸ ὀστρακόδερμον, ου. * ἡ κόγχη, ης. * ὁ κόγχος, ου.

TESTABILIS, & e, is. *Qui peut faire teſtament.* διατίθεσθαι δυνατὸς, ή, όν.

TESTACEUS, a, um. *De teſt ou de coquille.* ὀστράκινος, ίνη, ινον. * ὁ καὶ ἡ ὀστρακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * κεραμικὸς, ή, όν.

TESTAMENTARIUS, a, um. *De teſtament, teſtamentaire.* διαθηκικὸς, κὴ, κόν.

TESTAMENTARIUS, ii. Maſc. *Un faiſeur de teſtament.* ὁ τῶν διαθηκῶν συγγραφεὺς, έως. *Fauſſaire de teſtament.* ὁ περί τινα διαθήκην σκευωρούμενος, ου. * ὁ τὰς διαθήκας ὑποβάλλων, οντος.

TESTAMENTUM, i. Neut. *Teſtament.* ἡ διαθήκη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Teſtamentum condere, facere. διατίθεσθαι, *vel* διαθήκην ποιεῖσθαι. ‖ Teſtamentum ratum eſt. διαθήκη κυρία ἐστί. ‖ Teſtamentum irritum. διαθήκη ἄκυρος. ‖ Abolere Teſtamentum. διαθήκην ἀφανίζειν. ‖ Falſum Teſtamentum. ψευδὴς διαθήκη. ‖ Iniquum Teſtamentum facere. παρὰ τὸ δίκαιον διατίθεσθαι. ‖ Aliquid alteri Teſtamento relinquere. κτήματι ἑτέρῳ κατὰ διαθήκας καταλείπειν. ‖ Hunc bonorum ſuorum dominum Teſtamento relinquit. τοῦτον τῶν ἑαυτοῦ πάντων δεσπότην ἀφίησι, *vel* κύριον καταλείπει. ‖ Falſa Teſtamenta ſupponere. ψευδεῖς διαθήκας κατασκευάζειν. ‖ Ne de minimâ quidem bonorum ſuorum parte Teſtamenti factionem habeat. τῶν αὐτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διατίθεσθαι ἄκυρος ἔστω.

TESTATIO, onis. Fœm. *Témoignage, dépoſition de témoins.* ἡ μαρτυρία, ίας. ‖ Teſtationibus comprehenſus. καταμαρτυρηθεὶς, εῖσα, έν.

TESTATO. adverb. *En préſence de témoins.* ἐπὶ τοῖς μάρτυσι. *Après avoir teſté.* ἐπὶ ταῖς διαθήκαις. ‖ Inteſtato deceſſit. μηδὲν διαθέμενος ἐτελεύτησε. ‖ Teſtato deceſſit. διαθήκας διαθέμενος ἀπέθανεν.

TESTATOR, oris. Maſc. *Teſtateur, celui qui a fait teſtament.* ὁ διαθέμενος, ου.

TESTATUS, a, um. part. *Ayant témoigné.* μαρτυρήσας, ασα, αν. *Ayant appellé à témoin.* διαμαρτυράμενος, η, ον. *Qu'on a témoigné.* μεμαρτυρημένος, ένη, ένον.

TESTICULUS, i. Maſc. *Teſticule.* τὸ ὀρχίδιον, ίου. * ὁ ὄρχις, εως.

TESTIFICATIO, onis. Fœm. *Dépoſition de témoins, témoignage.* ἡ μαρτυρία, ίας.

TESTIFICATUS, a, um. *Témoigné.* μεμαρτυρημένος, ένη, ένον.

TESTIFICOR, aris, atus ſum, ari. dep. *Témoigner.* μαρτυρέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμαρτύρηκα. acc. *Je prens ou appelle à témoin.* μαρτύρομαι, fut. med. υροῦμαι. Aor. 1. med. ἐμαρτυράμην. acc. ‖ * Teſtificor me belli experientem non eſſe. μαρτυρῶ τοῦ πολέμου ἀπείρως ἔχειν. ‖ Teſtificor eum abiiſſe. μαρτυρῶ αὐτὸν ἀπελθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.)

TESTIMONIUM, ii. Neut. *Dépoſition de témoins.* ἡ μαρτυρία, ίας. * τὸ μαρτύρημα, ατος. *Témoignage.* τὸ μαρτύριον, ίου. ‖ Falſum Teſtimonium. ἡ ψευδομαρτυρία, ίας. ‖ Teſtimonium denuncio. κλητεύω, F. εύσω, P. κεκλήτευκα. acc. ‖ Teſtimonium denunciatur mihi. κλητεύομαι, fut. paſſ. ευθήσομαι. præt. paſſ. κεκλήτευμαι. ‖ * Teſtimonium afferre, *vel* dare, *ſeu* perhibere. μαρτυρίαν παρέχεσθαι. ‖ Perſpicuum Teſtimonium afferre. σαφεστάτην μαρτυρίαν παρέχεσθαι. ‖ Hujus rei ſufficiens Teſtimonium præbet. ἱκανὴν τούτου μαρτυρίαν παρέχεται. ‖ Falſum Teſtimonium dicere. ψευδῆ μαρτυρίαν παρέχεσθαι. * ψευδῆ μαρτυρίαν μαρτυρεῖν. ‖ Teſtimonium pro aliquo dicere. μαρτυρεῖν τινι. ‖ De his rebus Teſtimonium dicit. περὶ τούτων μαρτυρεῖ, *ſeu* διαμαρτυρεῖ. ‖ Verum vel falſum Teſtimonium dare. ἀληθῆ ἢ ψευδῆ μαρτυρεῖν. ‖ Teſtimonium à populo datum. μαρτυρία ἡ ὑπὸ τοῦ δήμου μεμαρτυρημένη. ‖ Reus ſuæ ipſius vitæ & veritatis Teſtimonio convictus eſt. ὁ κρινόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἀληθείας καταμεμαρτύρηται. ‖ Teſtimonium perhibere dictis alicujus. τοῖς λόγοις τινὸς μαρτυρεῖν. ‖ Falſum Teſtimonium in aliquem dicere. καταμαρτυρεῖν τινος μαρτυρίαν ψευδῆ. * καταψευδομαρτυρεῖν τινός.

TESTIS, is. Maſc. *Témoin.* ὁ μάρτυς, υρος. * ὁ μάρτυρ, υρος. ‖ Falſus Teſtis. *Faux témoin.* ὁ ψευδομάρτυρ, υρος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Teſtes producere, adducere. μάρτυρας παρέχεσθαι, *vel* προβάλλεσθαι. ‖ Teſtes proferam collegas meos. μάρτυρας παρέξομαι τοὺς συνάρχοντας. ‖ Hujus rei tibi Teſtes producam. μάρτυρας παρέξομαί σοι τούτου. ‖ Teſtes ſufficientes producere. μάρτυρας ἱκανοὺς παρέχεσθαι. ‖ Fidelem

harum rerum Teſtem adducere. μάρτυρα πιστὸν ἐπάγεσθαι περὶ τούτων. || Teſtes ſunt mihi omnium quæ dicta ſunt. μάρτυρές εἰσιν ἐμοὶ πάντων τῶν εἰρημένων. || Teſtes eos appello. τούτους μάρτυρας προκαλοῦμαι. || Teſtem te facio, *vel* appello. μάρτυρά σε ποιοῦμαι. || Subornare Teſtes. μάρτυρας παρασκευάζειν. || Teſtis falſus, & ab aliquo ſubornatus. μάρτυρ ψευδὴς, καὶ ὑπό τινος παρεσκευασμένος. || Teſtes citare. τοὺς μάρτυρας προσκαλεῖσθαι, *vel* καλεῖν. || Teſtes producere quamplurimos. πλείστους μάρτυρας παρίστασθαι. || Hunc Teſtem adhibeo. τοῦτον μάρτυρα παρασχήσομαι. || Omnes mihi ſunt Teſtes. πάντες μοι ὑπάρχουσι μάρτυρες. || Teſtis ſum Petro de ipſius erga te benevolentia. μάρτυρ εἰμὶ τῷ Πέτρῳ τῆς περί σε εὐνοίας. || Ut mihi Teſtes eſſent de iis quæ dicuntur. ἵνα μοι μάρτυρες εἴησαν περὶ τῶν λεγομένων. || Sexcentis Teſtibus confirmare. διὰ μυρίων μαρτύρων βεβαιώσασθαι. || Dubios Teſtes producere. ἀδήλους μάρτυρας προΐσχεσθαι. || Eorum quæ dico Teſtem appellans Deum. καλῶν ἂν ἐρῶ, τὸν Θεὸν μάρτυρα. || Quantum te amaverim, Deos Teſtes voco. πῶς μὲν ἐφίλησά σε, τοὺς Θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. || Teſtis locuples ac fide dignus. ἀξιόχρεως, καὶ ἀξιόπιστος μάρτυρ.

TESTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Témoigner.* μαρτυρέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμαρτύρηκα. acc. || Teſtari. *Appeller à témoin.* μαρτύρομαι. fut. med. υροῦμαι. Aor. 1. ἐμαρτυράμην. acc. || Teſtari. *Faire teſtament.* διατίθεμαι. fut. med. διαθήσομαι. Aor. 1. med. διεθηκάμην. acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vera, *vel* falſa Teſtari. ἀληθῆ ἢ ψευδῆ μαρτυρεῖν. || Teſtor me vidiſſe. μαρτυρῶ ἑωρακέναι, *vel* ὅτι ἑώρακα, *vel* ὡς ἑώρακα. || Ipſe de ſe Teſtatur. αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. || * Jovem Teſtor. τὸν Δία ἐπιμαρτύρομαι. || Deos Teſtari. μαρτύρεσθαι τοὺς Θεούς.

TESTU. indecl. Neut. *Un vaſe de terre, ſous lequel on fait cuire quelque choſe auprès du feu : une cloche.* ὁ κλίβανος, ου.

TESTUACEUS, a, um. *Cuit ſous la cloche.* ὁ κλιβανίτης, ου. pro Maſc. * κλιβανωτὸς, ή, όν.

TESTUDINEATUS, a, um. *Fait en voûte.* καμαρωτὸς, ή, όν.

TESTUDINEUS, a, um. *De tortue.* ὁ καὶ ἡ χελώνειος, καὶ τὸ ειον, ου. *Fait en voûte.* καμαρωτὸς, τή, τόν.

TESTUDO, inis. Fœm. *Une tortue, animal.* ἡ χελώνη, ης. *Un luth.* ἡ χελὺς, υος. *Une voûte.* ἡ καμάρα, ας. *Diſpoſition de gens de guerre ſerrés, & tenans leurs boucliers ſur leurs têtes pour s'en couvrir contre les traits des ennemis.* ὁ συνασπισμὸς, ου.

TESTULA, æ. Fœm. *Petit teſt.* τὸ ὀστράκιον, ίου.

TESTUM, i N. V. TESTU.

TETANICUS, a, um. *Qui a les nerfs du cou retirés.* τετανικὸς, κή, κόν.

TETANOTHRUM, i. Neut. *Médicament qui ſert pour ôter les rides.* τὸ τετάνωθρον, ου.

TETANUS, i. Maſc. *Retirement de nerfs, maladie.* ὁ τέτανος, ου.

TETER, (tri) a, um. *Puant & infect.* ὁ καὶ ἡ δυσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Terrible.* βλοσυρὸς, ρὰ, ρόν. *Cruel.* δεινὸς, *vel* ὠμὸς, ή, όν. *Méchant.* ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, καὶ τὸ ον, ου.

TETRACHORDON, i. Neut. *Inſtrument de muſique à quatre cordes.* τὸ τετράχορδον, ου.

TETRACOLUS, a, um. *De quatre membres.* ὁ καὶ ἡ τετράκωλος, καὶ τὸ ον, ου.

TETRADORUS, a, um. *De quatre palmes en tous ſens.* ὁ καὶ ἡ τετράδωρος, καὶ τὸ ον, ου.

TETRADRACHMA, æ. Fœm. *Quatre drachmes.* τὸ τετράδραχμον, ου.

TETRAGONISMUS, i. Maſc. *Réduction en quarré.* ὁ τετραγωνισμὸς, οῦ.

TETRAGONUS, a, um. *Quarré, qui a quatre angles.* ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, τὸ ον, ου.

TETRAGRAMMATON, i. Neut. *Qui eſt composé de quatre lettres.* τὸ τετραγράμματον, ου.

TETRAMETRUM, i. Neut. *Vers de quatre pieds.* τὸ τετράμετρον, ου.

TETRARCHA, æ. Maſc. Cic. *Tétrarque, un des quatre gouverneurs d'une Province, ou le Gouverneur de la quatriéme partie.* ὁ τετράρχης, ου. * ὁ τέτραρχος, ου.

TETRARCHIA, æ. Fœm. *Tétrarchie, Gouvernement ou ſurintendance ſur la quatriéme partie d'une Province.* ἡ τετραρχία, ίας.

TETRASTICHON, i. Neut. *Un quatrain, ſentence composée en quatre vers.* τὸ τετράστιχον, ου.

TETRASYLLABUM, i. Neut. *Qui eſt composé de quatre ſyllabes.* τὸ τετρασύλλαβον, ου.

TETRE. adv. *Terriblement.* βλοσυρῶς. * δεινῶς. *Cruellement.* ὠμῶς. *Avec une odeur puante.* δυσωδῶς.

TETRICITAS, atis. Fœm. *Sévérité, rudeſſe.* ὁ σκυθρωπασμὸς, οῦ. * ἡ σκυθρωπότης, ητος. *Cruauté.* ἡ ὠμότης, ητος.

TETRICUS, a, um. *Severe & triſte.* ὁ καὶ ἡ σκυθρωπὸς, καὶ τὸ πὸν, οῦ. * σκυθρὸς, θρὰ, θρόν. *Fâcheux.* χαλεπὸς, πή, πόν.

TETRO, as, are. *Souiller, rendre vilain & ſale.* ἀμαυρόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠμαύρωκα. acc.

TEUCHITES, æ. Maſc. *Une eſpéce de jonc odoriferent.* ὁ τευχίτης, ου.

TEUCRION, *vel* TEUCRIUM, ii. Neut. *Veronique, herbe.* τὸ τεύκριον, ίου.

TEXO, is, xui, xtum, xere. *Faire un tiſſu, ourdir.* ὑφαίνω, F. ανῶ, P. ὕφαγκα. acc. *Entrelacer.* ἐμπλέκω, F. ξω, P. ἐμπέπλεχα. acc.

TEXTILE, is. Neut. Vide TEXTUM.

TEXTILIS, & e, is. *Qui eſt ou peut être tiſſu.* ὑφαντὸς, ή, όν. *Entrelacé.* πλεκτὸς, τή, τόν. || Textile opus. V. TEXTUM.

TEXTOR, oris. Maſc. *Tiſſerand.* ὁ ὑφάντης, ου. * ὁ ἱστουργὸς, οῦ.

TEXTORIUS, a, um. *De tiſſerand.* ὑφαντικὸς, *vel* ἱστουργικὸς, κή, κόν.

TEXTRINA, æ. Fœm. *Le métier d'un tiſſerand.* ἡ ἱστουργικὴ, ῆς. * ἡ ὑφαντικὴ, ῆς.

TEXTRINUM, i. Neut. *La boutique d'un tiſſerand.* τὸ ὑφαντεῖον, *vel* ἱστουργεῖον, ου.

TEXTUM, i. Neut. *Ouvrage tiſſu.* τὸ ὕφασμα, ατος. *entrelacé.* τὸ πλέγμα, ατος.

TEXTURA, æ. Fœm. *Tiſſure.* ἡ ὕφανσις, εως. * τὸ ὕφασμα, ατος.

TEXTUS, a, um. part. *Tiſſu.* ὑφανθεὶς, εῖσα, έν. *Entrelacé.* πλεχθεὶς, εῖσα, έν.

TEXTUS, ûs. Maſc. V. TEXTURA.

TEXTRIX, icis. Fœm. *Tiſſerande, qui fait quelque tiſſu.* ἡ ἱστουργὸς, ῦ. * ἡ ὑφάντρια, ας.

T H

THALAMUS, i. Maſc. *Chambre à coucher.* ὁ θάλαμος, ου. * ἡ θαλάμη, ης. *Un lit.* τὸ λέκτρον, ου. * ἡ κοίτη, ης. || Thalami conſors, *Le mari.* ὁ ἀκοίτης, ου. (pro Maſc.) *La femme.* ἡ ἄκοιτις, ιδος. (pro Fœm.)

THALASSICUS, & THALASSINUS, a, um. *De verd de mer.* ὁ καὶ ἡ θαλασσοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς. *De couleur bleue ou perſe.* κυάνεος, ου; νέη, ῆ; εον, ῦν. *Tirant ſur la couleur bleue.* ὁ καὶ ἡ κυανοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ῦς.

THALASSIO, onis. Maſc. *Chant nuptial, bal de noces.* ὁ ὑμέναιος, ου.

THALASSOMELI, litos. *Une compoſition de miel avec l'eau de la mer.* τὸ θαλασσόμελι, ιτος.

THALICTRUM, i. Neut. *Argentine, herbe.* τὸ θάλικτρον, ου.

THALLUS, i. Maſc. *La tige des herbes.* ὁ θαλλὸς, ῦ. *Tige des oignons.* ὁ τῦ κρομμύου καυλὸς, ῦ.

THAPSIA, æ. Fœm. *Une eſpéce de ferule, herbe.* ἡ θαψία, ίας.

THEATRALIS, & e, is. THEATRICUS, a, um. *De théâtre.* θεατρικὸς, κὴ, κόν.

THEATRIDIUM, ii. Neut. *Un petit théâtre.* τὸ θεατρίδιον, ίου.

THEATRUM, i. Neut. *Théâtre.* τὸ θέατρον, ου. || Theatro propono. *Je mets à la vue de tout le monde.* θεατρίζω, F. ίσω, P. τεθεάτρικα. acc.

THECA, æ. Fœm. *Etui.* ἡ θήκη, ης.

THELYPTERIS, is. Fœm. *Fougere femelle, herbe.* ἡ θηλύπτερις, ιδος.

THEMA, atis. Neut. *Thême, propoſition & argument.* τὸ θέμα, τος. *Horoſcope.* ὁ ὡρόσκοπος, ου.

THENSA, æ. Fœm. *Sorte de brancard à porter des images ou ſtatues.* τὸ φορεῖον, είου.

THEOGONIA, æ. Fœm. *Génération, ou origine des dieux, ſelon les Paiens.* ἡ θεογονία, ίας.

THEOLOGIA, æ. Fœm. *Théologie.* ὁ θεολογία, ίας.

THEOLOGUS, i. Maſc. *Théologien.* ὁ θεολόγος, ου.

THEOREMA, atis. Neut. *Sentence & propoſition générale qu'on donne en chaque art & ſcience.* τὸ θεώρημα, ατος.

THEORETICE, es. Fœm. *Théorique.* ἡ θεωρητικὴ, ῆς.

THEORIA, æ. Fœm. *Théorie, ſpéculation.* ἡ θεωρία, ίας.

THERIACA, æ. Fœm. *Du thériaque, ou de la thériaque, contre-poiſon.* ἡ θηριακὴ, ῆς. * τὸ θηριακὸν, ῦ.

THERIACUS, a, um. *De vipere, ou d'autre bête cruelle, de thériaque.* θηριακὸς, κὴ, κόν.

THERIOMA, atis. Neut. *Fiſtule, ulcère.* τὸ θηρίωμα, ατος.

THERIOTROPHIUM, ii. Neut. *Un parc à nourrir des bêtes ſauvages.* τὸ θηριοτροφεῖον, είου.

THERMÆ, arum. Fœm. plur. *Etuves ou bains,* αἱ θερμαὶ, ῶν. * τὸ βαλανεῖον, ου.

THERMOPOLA, æ. Maſc. *Traiteur.* ὁ θερμοπώλης, ου.

THERMOPOLIUM, ii. Neut. *Une rotiſſerie, ou boutique de charcutier.* τὸ θερμοπώλιον, ίου.

THERMOPOTA, æ. Maſc. *Qui boit de l'eau chaude.* ὁ θερμοπότης, ου.

THERMULÆ, arum. Fœm. plur. *Petites étuves.* αἱ θερμαὶ σμικραὶ, ῶν.

THESAURARIUS, a, um. *De tréſor.* θησαυρικὸς, *vel* θησαυριστικὸς, κὴ, κόν.

THESAURISO, as, are. *Mettre en tréſor.* θησαυρίζω, F. ίσω, P. τεθησαύρικα. acc.

THESAURUS, i. Maſc. *Tréſor.* ὁ θησαυρὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Theſauros defodere. θησαυροὺς κατορύττειν. || Effodere Theſauros. ἀνορύττειν θησαυρούς.

THESIS, is. Fœm. *Theſe, propoſition.* ἡ θέσις, εως.

THETA. indecl. Neut. *Une lettre Grecque valant Th.* τὸ θῆτα.

THOLUS, i. Maſc. *Le deſſous du plancher, ou le lambris: la voute d'un temple.* ὁ θόλος, ου.

THORACATUS, a, um. *Armé d'une cuiraſſe.* ὁ καὶ ἡ θωρακοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. * θωρακισθεὶς, εῖσα, έν.

THORAX, acis. Maſc. *Poitrine, eſtomac, cuiraſſe.* ὁ θώραξ, ακος.

THOS, ois. Maſc. *Loup cervier, bête ſauvage.* ὁ θῶς, ωός. * ὁ λυκοπάρδαλος, ου.

THRIPS, pis. Maſc. V. TEREDO.

THRONUS, i. Maſc. *Un Thrône.* ὁ θρόνος, ου.

THRYALLIS, idis. Fœm. *Bouillon, herbe.* ἡ θρυαλλὶς, ίδος.

THUNNUS, i. Maſc. *Thon, poiſſon.* ὁ θύννος, ου.

THUREUS, a, um. *D'encens.* λιβανικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ λιβανώδης, τὸ ες, εος, ους.

THURIBULUM, i. Neut. *Encenſoir.* τὸ θυμιατήριον, ίου.

THURICREMUS, a, um. *Où l'on brule de l'encens.* ἐν ᾧ λιβανωτὰ καίεται.

THURIFER, (eri) a, um. *Qui porte & où croît l'encens.* ὁ καὶ ἡ λιβανοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

THURILEGUS, a, um. *Qui recueille & amaſſe l'encens.* ὁ καὶ ἡ λιβανολόγος, καὶ τὸ γον, ου.

THUS, uris. Neut. *Encens.* τὸ λιβανωτὸν, ῦ. * ὁ λιβανωτὸς, ῦ. * ὁ λίβανος, ου.

THUSCIA, æ. Fœm. *Toſcane, region d'Italie.* ἡ Τυῤῥηνία, ίας.

THUSCULUM, i. Neut. *Un petit morceau d'encens.* τὸ τῦ λιβανωτῦ μόριον, ίου.

THYA, æ. Fœm. *Thye, arbre odoriferent.* ἡ θύα, ας.

THYBRIS,

THYBRIS, is. Maſc. V. TIBERIS.

THYMBRA, æ. Fœm. *Sariete, herbe.* ἡ θύμϐρα, ας. * ἡ θυμϐραία, αίας.

THYMELE, es. Fœm. *Chaire ou tribune pour haranguer, ou pour jouer des farces.* ἡ θυμέλη, ης.

THYMELICUS, i. Maſc. *Un farceur ou bateleur.* ὁ θυμελικὸς, ȣ.

THYMIAMA, atis. Neut. V. SUFFITUS, ûs.

THYMINUS, a, um. *De thym.* θύμινος, η, ον. * ὁ θυμίτης, ȣ. pro Maſc. ἡ θυμῖτις, ιδος. pro Fœm.

THYMION, *vel* THYMIUM, ii. Neut. *Une eſpéce de tortue.* τὸ θύμιον, ίȣ. * ὁ θύμος, ȣ.

THYMITES, æ. Maſc. Ut vinum Thymites. *Vin de thym.* ὁ οἶνος θυμίτης, ȣ.

THYMOSUS, a, um. *Plein de thym.* ὁ καὶ ἡ θυμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

THYMUM. i. Neut. *Du thym, herbe.* τὸ θύμον, ȣ.

THYNNUS, i. Maſc. V. THUNNUS.

THYRSUS, i. Maſc. *La tige d'une herbe.* ὁ θύρσος, ȣ.

TI

TIARA, æ. Fœm. *Tiare.* ἡ τιάρα, ας.

TIBERINUS, a, um. *Du Tibre.* θύμϐριος, ία, ιον.

TIBERIS, is. Maſc. *Le Tibre, fleuve d'Italie.* ὁ θύϐρις, *vel* θύμϐρις, & τίϐερις, εος.

TIBI, dat. à Tu. *A toi.* σοί.

TIBIA, æ. Fœm. *L'os de la jambe.* ἡ κνήμη, ης. * ἡ κερκὶς, ίδος. *Une flûte.* ὁ αὐλὸς, ȣ̃. * ἡ φυσαλὶς, ίδος. || Tibiâ canere. αὐλέω, ῶ, F. ήσω, P. ηὔληκα. || Ad Tibiam canere. πρὸς αὐλὸν ᾄδειν.

TIBIALE, is. Neut. *Bas de chauſſes.* ἡ περικνημὶς, ίδος. * τὸ περισκέλιον, ίȣ.

TIBIALIS, & e, is. *De flûte.* αὐλητικὸς, κὴ, κόν.

TIBICEN, inis. Maſc. *Joueur de flûte.* ὁ αὐλῳδὸς, ȣ̃. * ὁ αὐλητὴς, ȣ̃. || Tibicines. *Des appuis.* αἱ ἀντηρίδες, ων.

TIBICINA, æ. Fœm. *Femme qui joue de la flûte.* ἡ αὐλητρὶς, ίδος.

TIGILLUM, i. Neut. *Soliveau, petit chevron.* τὸ δοκίδιον, ίȣ.

TIGNARIUS, a, um. *Charpentier.* ὁ ἰκριοπηγὸς, ȣ̃.

TIGNUM, i. Neut. *vel* TIGNUS, i. Maſc. *Poutre, ſoliveau, chevron.* τὸ ἰκρίον, ίȣ. * ἡ δοκὸς, οῦ.

TIGRINUS, a, um. *De Tigre, ou ſemblable à un Tigre.* τιγρινὸς, ὴ, όν.

TIGRIS, idis, Fœm. *Un Tigre.* ἡ τιγρὶς, ίδος.

TILIA, æ. Fœm. *Tilleul, arbre.* ἡ φίλυρα, ας.

TILIACEUS, a, um. *Fait de Tilleul.* φιλύρινος, ίνη, ινον.

TIMENDUS, a, um. part. *Qu'on doit craindre.* φοβητέος, τέα, τέον. || Timendum eſt, ne. δέος ἐστὶ, μή. * φόϐος, ὡς μή. || Hoc in primis Timendum eſt, ne plebi infenſus eſſe videatur. ἔστι τȣ̃το μάλιστα δέος, μὴ μισόδημος εἶναι δόξῃ.

TIMEO, es, mui, ere. *Craindre.* φοϐέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐφοϐησάμην. acc. * δείδω, F. είσω, P. δέδοικα. acc. || Timeo tibi. ὑπὲρ σȣ̃ δέδοικα, *vel* φοϐȣ̃μαι. * δέδοικα περὶ σȣ̃, *vel* σοι, *vel* ἀμφί σοι, *vel* περί σοι. * φοϐέομαι περὶ σε. || Timeo ne, ut. δέδοικα μή. ſubjunct.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Nemo quem Timet, diligit. ȣ̓δεὶς, ὃν φοϐεῖται, φιλεῖ. || Quem omnes Timent, is omnes Timet. ὃν πάντες φοϐȣ̃νται, πάντας φοϐεῖται. || Timere invidiam. τὸν φθόνον δεδοικέναι, *vel* δεδιέναι. || Hos Timeo. τȣ́τȣς δέδοικα, *vel* δέδια. || Valdè iis Timeo. σφόδρα περὶ τȣ́τοις δέδια. || Timeo à prædonibus. δέδοικα ὑπὲρ τῶν λῃστῶν. || De vitâ Timet. περὶ τȣ̃ βίȣ φοϐεῖται. || A torturâ Timens. δείσας περὶ τȣ̃ βασάνȣ. || De Republicâ valdè Timeo. ὑπὲρ τῆς πολιτείας λίαν φοϐȣ̃μαι. || Timeo ne abſurdus videar. δέδοικα μὴ ἄτοπος δόξω. (V. δοκέω in Anom.) || Timeo ne ambobus fruſtratus ſim. φοϐȣ̃μαι μὴ ἀμφοτέρων ἡμάρτηκα. || Timeo ne longiùs ab argumento aberrem. δέδια, μὴ πόῤῥω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. || Timeo ut ne pereat. δέδοικα ὅπως μὴ ἀπολεῖται. || Timeo ne id accidat. δέδοικα, ὅπως μὴ τȣ̃το γενήσεται, *vel* γένοιτο. || Timeo ut poſſim. δέδοικα, ὡς *vel* ὅπως δύνωμαι. || Timeo ne non habeam tantam virtutem. δέδια μὴ ȣ̓κ ἔχω τοσαύτην ἀρετήν. || Timeo quid dicere poſſim. δέδοικα, τὶ ἂν ἔχω λέγειν. || Timeo de meâ ſervitute. φοϐȣ̃μαι περὶ τῆς ἐμαυτȣ̃ δȣλείας. || Timeo ne nimis propè hoc ſit. φοϐȣ̃μαι μὴ λίαν ἐγγὺς ᾖ τȣ̃το. || Adeò eos Timet. πρὸς τȣ́τȣς ȣ̔́τω περιφόϐως, *vel* περιδεῶς ἔχει. || Mortem Timere. περιφόϐως ἔχειν πρὸς τὸν θάνατον. * τὸν θάνατον δεδοικέναι. || Mortem non Timere. θαρσαλέως ἔχειν πρὸς θάνατον. || Valdè Timuerunt. ἐφοϐήθησαν φόϐον μέγαν. || Non ego illud Timeo, ne. ȣ̓ τȣ̃τον ἐγὼ φοϐȣ̃μαι τὸν φόϐον, μή. || Vehementer id Timet. μέγαν φόϐον ἔχει τȣ́τȣ. || Semper Timent ne. ἀεὶ διὰ φόϐȣ εἰσὶ, μή. V. VEREOR.

TIMIDE. adv. *Avec crainte, ou timidité.* φοϐερῶς. * ἐπιφόϐως. * περιδεῶς. || Timidè hæc aggreditur. δειλῶν ταῦτα ἐπιχειρεῖ. || Ad dicendum Timidè accedebat. περὶ τὸν λόγον ἦν εὐλαϐής.

TIMIDITAS, atis. Fœm. *Crainte.* ἡ φοϐερότης, ητος. * ἡ δειλία, ίας. || Timiditate plenus. φόϐȣ γέμων. * δειλίας ἀνάπλεως.

TIMIDUS, a, um. *Craintif, timide.* δειλὸς, ὴ, όν. * φοϐερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ ἐπιδεὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ȣ̃ς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Leporibus Timidior. τῶν λαγωῶν δειλότερος ὤν. || Ignavus ac Timidus. ἄνανδρος καὶ φοϐερῶς διακείμενος. || Ad pericula bellica Timidus. πρὸς τȣ̀ς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνȣς περιφόϐως ἔχων. || Qui Timido animo ſunt. οἱ ψυχὰς περιδεεῖς ἔχȣσι. || Deorum Timidus. πρὸς τȣ̀ς Θεȣ̀ς περιδεῶς ἔχων, *vel* εὐλαϐῶς ἔχων. || Naturâ paulò Timidior erat. τὴν φύσιν μικρῷ εὐλαϐέστερος ἦν.

TIMOR, oris. Maſc. *Crainte, peur.* ὁ φόϐος, ȣ. * τὸ δέος, έεος, ȣ̃ς. || Timorem injicio. φοϐέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφόϐηκα. acc. perſ. || Timore perterritus, perculſus. φοϐηθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Magno in Timore ſum. διὰ μεγάλȣ φόϐȣ εἰμί. * ἐν μεγάλῳ φόϐῳ εἰμί.

|| Magno Timori aliis eſt. μέγαν φόβον ἄλλοις ἐμποιεῖ. || Præ Timore mihi crines horreſcunt, ac cor ſubſilit. ὀρθαὶ ἵςανλαί μοι αἱ τρίχες ὑπὸ φόβε, καὶ ἡ καρδία πηδᾷ. || Quo Timore eum affectum eſſe cenſes? ἐν ποίῳ τίνι φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτόν; || Inceſſit me Timor. ἔχει με φόβος. * ἔλαβέ με δέος. * εἰσέρχεταί μοι δέος. (V. λαμβάνω in Anom.) || Magno Timore de his afficitur. μέγαν ἔχει φόβον περὶ τέτων. || De amicis Timore afficior. ὑπὲρ τῶν φίλων περιδεῶς ἔχω. || Timore teneri φόβῳ ἔχεσθαι. || In Timore ac magnâ animi anxietate erat. ἐν φόβῳ ἦν καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ. || Timor haud parvus nos invaſit. φόβος κατέλαβεν ἡμᾶς ἐ μικρός. || In graviſſimos Timores incidere. εἰς μεγίςες φόβες ἐμπίπτειν. || Timore liberare. τε δέες, vel τε φόβε ἀπαλλάτλειν τινά. || Tanto Timore percellitur. ἔτω καταπλήτλεται. * ἔτω περιφόβως διάκειται. || Tantus Timor civitatem invaſit. τοσῦτος φόβος τὴν πόλιν περιέςη, vel τῇ πόλει παρέςηκε. || Non jam mortis Timore afficior. ἐκέτι μοι θανάτε δέος ἔνεςι. || In maximo Timore verſari. ἐν μεγίςῳ δέει καταςῆναι, ſeu καθίςασθαι. || In maximo Timore poſitus. ἐν μεγίςῳ φόβῳ καθεςώς. || Nullo Timore affici, Timore vacuum eſſe. ἔξω δέες εἶναι. * φόβε ἀπαλλαγῆναι. || Inani Timore affici. ἀδεὲς δέος δεδιέναι. || Mortis Timore affici. θανάτε καταπλήσσειν. * πρὸς θάνατον, ſeu ἐπὶ θανάτῳ ἐκπλήτλεσθαι. || Timore exanimari. ὑπὸ τε δέες τεθνάναι. || Timore penè interii. μικρε μὴν ἐξέθανον ὑπὸ δέες. || Timore exanimatum recreaſti. τεθνεῶτα δέει ἐζωπύρησας. || Exanimatus Timore. τῷ φόβῳ, vel ὑπὸ τε φόβε ἀπολλύμενος. || Timore cohorreſcit. ὑπὸ δέες ἐπιφρίτλει. || Nullo Timore dimoveri poteſt. φόβων ἀνώτερος ἕςηκεν. * φόβε κρείτλων ἐςί. || Mortis Timore perterritus. καταδειλιῶν πρὸς τὸν θάνατον. || Timore concutere. φόβῳ κατασείειν. || Aliis Timorem facere, ſeu afferre. ἄλλοις φόβον ἐμποιεῖν, vel ἐνεργάζεσθαι, ſeu ἐναπεργάζεσθαι, vel παρέχειν. || Timorem incutere. φόβον ἐπισείειν. || Timorem omnibus injecit. δέος πᾶσιν ἐνέβαλε, ſeu ἐπέβαλε. || Alios in Timorem adducere. ἄλλες εἰς δέος ἄγειν, vel εἰς δέος καθιςάναι. || In Magnum Timorem eos adduxit. εἰς μέγα δέος αὐτὲς κατέςησε. || Timore retinere. φόβῳ κατέχειν. || Timor mentem percellit. τὴν διάνοιαν καταπλήτλει ὁ φόβος. || Omnes Timore afficere. πάντας ἐκφόβους ποιεῖν, vel περιδεεῖς ἀπεργάζεσθαι.

TINA, æ. Fœm. *Vaſe ou cuve.* ἡ πυτίνη, ης.

TINCA, æ. Fœm. *Tanche, poiſſon.* ψύλων, ωνος.

TINCTILIS, & e, is. *Qui ſe teint, ou qu'on peut teindre.* βαπτὸς, πτὴ, πτόν.

TINCTURA, æ. Fœm. *Teinture.* ἡ βαφὴ, ῆς. * τὸ βάμμα, ατος. * ἡ βάψις, εως.

TINCTUS, a, um. part. *Teint.* βεβαμμένος, ένη, ένον. * βαφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Tincta opera. τὰ βάμματα, ων.

TINCTUS, ûs. Maſc. V. TINCTURA.

TINEA, æ. Fœm. *Tigne, ver qui s'engendre dans les habits.* ὁ σὴς, σητός. *qui s'engendre dans les corps.* ἡ ἕλμινς, ινθος.

TINEOSUS, a, um. *Plein de vers, vermoulu.* ὁ καὶ ἡ σητώδης, καὶ τὸ ες, εος, ες. * ὁ καὶ ἡ σητόβρωτος, καὶ τὸ τον, ε.

TINGO, is, nxi, nctum, ere. *Teindre.* βάπτω, F. ψω, P. βέβαφα. (V. Anom.) acc. * διαχρόω, ῶ, F. ώσω, P. διακέχρωκα. acc.

TINIUM, ii. Neut. V. TINA, æ.

TINNIMENTUM, i. Neut. V. TINNITUS.

TINNIO, is, ivi, itum, ire. *Tinter & rendre un ſon aigu.* κωδωνίζω, F. ίσω, P. κεκωδώνικα.

TINNITUS, ûs. Maſc. *Tintement, ſon de l'airain, &c.* ὁ κωδωνισμὸς, ε.

TINNULUS, a, um. *Reſonnant, qui a un ſon clair.* λιγυρὸς, ρὰ, ρόν. * λιγὺς, (εος) γεῖα, γύ.

TINTINNABULUM, i. Neut. *Clochette.* τὸ κρόταλον, ε. * ὁ κώδων, ωνος.

TINTINNACULUS, i. Maſc. *Qui tinte, ou fait tinter.* ὁ κωδωνίζων, οντος.

TINTINNIO, is, ire. TINTINO, as, are. *Tinter, & reſonner.* κωδωνίζω, F. ίσω, P. κεκωδώνικα.

TINTINUNCULUS, vel TINNUNCULUS, i. Maſc. *Crecerelle, oiſeau.* ἡ κεγχρὶς, ίδος.

TIPULA, æ. Fœm. *Une eſpéce de ver ou araignée qui court ſur les eaux.* ἡ ἀσκαρὶς, ίδος.

TIRO. V. TYRO.

TITHYMALUS, i. Maſc. *Tithymale, herbe.* ὁ τιθύμαλος, ε.

TITILLATIO, onis. Fœm. & TITILLATUS, ûs. Maſc. *Chatouillement.* ὁ γαργαλισμὸς, ε.

TITILLO, as, avi, atum, are. *Chatouiller.* γαργαλίζω, F. ίσω, P. γεγαργάλικα. acc.

TITINO, as, are. V. TINTINO.

TITIO, onis. Maſc. *Un tiſon de feu éteint.* ὁ δαλὸς, ε. * ὁ θυμάλωψ, ωπος.

TITIVILLITIUM, ii. Neut. *Un petit bout de fil qui tombe de la toile.* τὸ περιψημάτιον, ιε.

TITUBANTER. adverb. *En chancelant.* παραφόρως.

TITUBANTIA, æ. Fœm. & TITUBATIO, onis. Fœm. *Chancellement.* ἡ συγκλόνησις, εως. * ἡ παραφορὰ, ᾶς. || Oris Titubantia. ὁ τραυλισμὸς, ε.

TITUBATUS, a, um. *Chancelé.* συγκλονηθεὶς, εῖσα, έν.

TITUBO, as, avi, atum, are. *Chanceler.* συγκλονεμαι, έομαι, fut. med. ήσομαι. * παραφέρομαι, fut. paſſ. ἐγχθήσομαι. (V. φέρω in Anom.) || Præ fatigatione Titubare. σφαδάζειν, άζω, F. άσω, P. ἐσφάδακα. || Linguâ Titubo. τραυλίζω, F. ίσω, P. τετραύλικα.

TITULUS, i. Maſc. *Titre, écriteau.* ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς. * τὸ ἐπίγραμμα, ατος. *Louange & gloire.* ἡ δόξα, ης. *Prétexte ou excuſe.* ἡ πρόφασις, εως. * τὸ πρόσχημα, ατος.

T M.

TMESIS, is. Fœm. *Figure de Grammaire par laquelle un mot ſimple ou composé ſe diviſe par l'interjection de quelque diction.* ἡ τμῆσις, εως.

TO

TOGA, æ. Fœm. *Une robe longue.* ἡ τήβεννος, ου. * ἡ τήβεννα, ης. * τὸ ἱμάτιον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Amictus Togâ. τήβενναν ἀναλαβών. * τὴν τήβενναν περιζωσθείς. || Togam virilem ſumere. ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν. * εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν. || Præſtantior in armis, quàm in Toga. ἐν ὅπλοις ὑπέρτερος ἢ ἐν τηβέννῳ.

TOGATULUS, a, um. *Vêtu d'une petite robe longue.* τὴν εὐτελῆ τήβεννον ἐνδυόμενος, ένη, ενον.

TOGATUS, a, um. *Vêtu d'une robe longue.* ὁ καὶ ἡ τηβεννοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

TOGULA, æ. Fœm. *Petite robe longue.* τὸ τηβέννιον, ου.

TOLLENDUS, a, um. *Qu'on doit ôter.* ἀφαιρετέος, τέα, τέον. *hauſſer, élever en haut.* ἐπαρτέος, *vel* ὑψωτέος, τέα, τέον.

TOLERABILIS, & e, is. *Tolérable.* ἀνεκτὸς, *vel* φορητὸς, τὴ, τόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Damnum non Tolerabile. οὐκ ἀνεκτὴ ζημία. || Tolerabilis Senectus. ἀνεκτὸν γῆρας.

TOLERABILITER. adv. *Paſſablement.* ἀνεκτῶς. * εὐφόρως.

TOLERANDUS, a, um. *Tolérable.* ἀνεκτὸς, ἡ, όν.

TOLERANS, antis. Omn. gen. *Endurant, qui endure facilement.* καρτερικὸς, κὴ, κόν. πρὸς. acc.

TOLERANTER. adv. *En endurant patiemment.* καρτερικῶς.

TOLERANTIA, æ. Fœm. & TOLERATIO, onis. Fœm. *Patience, ſouffrance.* ἡ ὑπομονὴ, ῆς. * ἡ καρτερία, ας.

TOLERATUS, a, um. *Souffert.* ὑπομεμενημένος, *vel* κεκαρτερημένος, ένη, ενον.

TOLERO, as, are. *Endurer, ſouffrir.* ὑπομένω, F. ενῶ, P. ὑπομεμένηκα. acc. * καρτερέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκαρτέρηκα. acc. *Porter.* φέρω, fut. οἴσω. (Vide Anom.) acc. || Vitam Tolero. διαβιόω. (V. βιόω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Famem ac ſitim Tolerare. λιμὸν καὶ δίψαν καρτερεῖν. || Calamitatem placidè Tolerare. ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ καρτερεῖν. * τὴν ἀτυχίαν καρτερῶς φέρειν. || Æſtum atque frigus Tolerare. καρτερεῖν πρὸς καύματα καὶ ψύχος. * καρτερῶς ἔχειν πρὸς, &c. || Labores Tolerare. τοὺς πόνους ὑπομένειν, *vel* ἀνέχεσθαι. || Mala plurima Tolerare. πολλὰ κακὰ ἀνέχεσθαι, *vel* ὑπομένειν. || Tempeſtates ac pericula Tolerare adipiſcendæ gloriæ causâ. χειμῶνας καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν δόξαν, ὑπομένειν. || Inſolentiam alicujus Tolerare. τὴν ἀσέλγειάν τινος ὑπομένειν, *vel* ἀνέχεσθαι, *vel* καρτερεῖν. || Quis eorum ſuperbiam Toleraret? τίς ἂν ἐκείνων ὄγκον καρτερήσειε; || * Vitam Tolerare. τὸν βίον ἐργάζεσθαι. * ἐν τῷ βίῳ καρτερεῖν. || Inopem vitam Tolerare. πρὸς τὸν στενὸν βίον καρτερεῖν. || * Tolerare ſuâ pecuniâ milites, *ſuſtentare.* τοὺς στρατιώτας ταῖς αὐτοῦ δαπάναις διατρέφειν.

TOLLENO, onis, & TOLLO, onis, & TOLLONUS, i. Maſc. *Une grue, pompe ou baſcule à tirer de l'eau d'un puits.* τὸ κηλώνειον, *vel* κηλώνιον, ου.

TOLLO, is, ſuſtuli, ſublatum, tollere. *Elever en haut.* αἴρω, *vel* ἐπαίρω, F. ἀρῶ, P. ἐπῆρκα. acc. *Hauſſer.* ὑψόω, F. ώσω, P. ὕψωκα. *Oter.* ἀφαιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀφῄρηκα. acc. || Animos Tollo. μεγαλοφρονέω, ῶ, F. ήσω, P. μεμεγαλοφρόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid è medio Tollere. ἐκ μέσου ἀναιρεῖν τι. || Ex urbe hoc Suſtulit. ἐκ τῆς πόλεως ἀνεῖλε τοῦτο. || Omnes diſciplinas Tollere. πάσας παιδείας ἀναιρεῖν. || Malorum cauſam Tollere. τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν ἀνελεῖν. || Legem Tollere. τὸν νόμον ἀναιρεῖν. || E medio aliquem Tollere. τινὰ ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζειν. * τινὰ ἀναιρεῖν. || Civitatis dignitas Sublata eſt. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ἀνῄρηται. || Bonis viris è medio Sublatis. τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναιρεθέντων. || Aliquid alteri Tollere. τι ἑτέρου ἀφαιρεῖν. || Hoc nobis Suſtulit. τοῦτο ἡμῶν ἀφεῖλε, *vel* τοῦτο ἡμῖν ἀφεῖλε. || Aliquem à Magiſtratu ſeu officio Tollere. ἀφαιρεῖν τινα τὴν ἀρχήν. * τινὰ τῆς ἀρχῆς καθαιρεῖν *ſeu* καθελεῖν. || Tollere aliquid aut addere. ἀφαιρεῖν τι, ἢ προστιθέναι. || * E terrâ Tollere. ἐκ γῆς ἀναιρεῖν, *vel* ἐξαίρειν. || Manu Tollere. χειρὶ ἀναιρεῖν, *vel* αἴρειν. || Tollere animos. θράσος αἴρειν. || Humeris Tollo. αἴρομαι ἐπὶ τῶν ὤμων. || Vocem Tollere. τὴν φωνὴν ἐπαίρειν. || Manus Tollere. τὰς χεῖρας ἀναίρειν. || Vultum ad cœlum Tollere. τὸ πρόσωπον εἰς οὐρανὸν αἴρειν, *vel* πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνειν. || Manus ad cœlum Tollere. τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν *ſeu* πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνειν. || Laudibus aliquem in cœlum Tollere. τινὰ εἰς ὕψος αἴρειν, τῷ λόγῳ. * τινὰ ἐπὶ μέγα ἐξαίρειν, τῷ λόγῳ.

TOLUTARIUS, ii. Maſc. *Vite & leger du pied.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπους, *vel* ταχύπους, καὶ τὸ πουν, ποδος. *Qui va l'amble.* ὁ καὶ ἡ ταχυδινὴς, καὶ τὸ ὲς, ἑος, οῦς. * ὁ καλπάζων, *vel* σακκάζων, οντος.

TOLUTIM. adv. *Vitement & legerement.* ταχέως. *En allant l'amble.* ταχυδινῶς. * εὐδρόμως. || Tolutim incedere. *Aller l'amble.* καλπάζω, F. σω. * σακκάζω, F. σω. * ὀξυποδέω, ῶ, F. ήσω.

TOMACINA, æ. Fœm. & TOMACULUM, *vel* TOMACLUM, i. Neut. *Andouille, ſauciſſe.* ὁ ἄλλας, αντος.

TOMENTUM, i. Neut. *Bourre.* τὸ γνάφαλον, ου.

TOMEX, icis. Fœm. TOMICE, es. Fœm. *Une corde de chanvre.* ἡ μήρινθος, ου. * τὸ σπάρτον, ου. * ἡ θώμιγξ, ιγγος.

TOMUS, i. Maſc. *Tome, Volume.* ὁ τόμος, ου.

TONATIO, onis. Fœm. *Tonnerre, le bruit du tonnerre.* ἡ βρόντησις, εως. * ἡ βροντὴ, ῆς.

TONDEO, es, totondi, tonſum, ere. *Tondre.* κείρω, F. κερῶ, P. κέκαρκα. acc.

TONAT. imperſ. *Il tonne.* βροντᾷ.

TONITRU, u. Neut. & TONITRUS, ûs. Maſc. & TONITRUUM, ui. Neut. *Tonnerre.* ἡ βροντὴ, ῆς.

TONO, as, nui, nitum, are. *Tonner.* βροντάω, ῶ, F. ήσω, P. βεβρόντηκα.

TONSÆ, arum. Fœm. plur. *Avirons.* αἱ κῶπαι, ῶν, * οἱ ἐρετμοὶ, ῶν.

TONSILIS, & e, is. *Qu'on peut tondre.* κάρτος, ἡ, όν.

TONSILLA, æ. Fœm. *Un pieu ferré qui ſert à attacher les navires.* ὁ κρίσκος, ου.

TONSILLÆ, arum. Fœm. plur. *Les glandes, ou l'inflammation des glandes qui ſont au bout du gros de la langue.* τὰ παρίσθμια, ίων.

TONSITO, as, are. *Tondre ſouvent.* πολλάκις κείρω, F. κερῶ, P. κέκαρκα. acc.

TONSOR, oris. Maſc. *Barbier.* ὁ κουρεὺς, *vel* κορσεὺς, έως. * ὁ κορσωτὴρ, ῆρος. * ὁ κορευτὴς, οῦ.

TONSORIUS, a, um. *De Barbier.* κουρικὸς, κὴ, κόν.

TONSTRICULA, æ. Fœm. *Petite barbiere.* τὸ κουρευτρίδιον, ίου.

TONSTRINA, æ. Fœm. *La boutique d'un Barbier.* τὸ κουρεῖον, είου. * τὸ κορσωτήριον, ίου.

TONSTRIX, icis. Fœm. *Barbiere.* ἡ κουρεύτρια, ας.

TONSURA, æ. Fœm. TONSUS, ûs. Maſc. *Tonſure.* ἡ κουρὰ, ᾶς.

TONSUS, a, um. *Tondu.* κεκαρμένος, ένη, ένον. * καρεὶς, (εἶσα) εῖσα, έν.

TONUS, i. Maſc. *Son, ton, accent.* ὁ τόνος, ου.

TOPAZIUS, ii. Maſc. *Une Topaze, pierre précieuſe.* ὁ τοπάζιος, ου. * τὸ τοπάζιον, ίου.

TOPHACEUS, & TOPHINUS, a, um. *De tuf.* πωριαῖος, αία, αῖον. * πώρινος, ίνη, ινον. *Dur ou grommeleux comme le tuf.* ὁ καὶ ἡ πωρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TOPHUS, *vel* TOFUS, i. Maſc. *Tuf, ſorte de pierre.* ὁ πῶρος, ου.

TOPIARIA, æ. Fœm. *L'art de faire des ouvrages de verdure dans les jardins.* ἡ ἐν τοῖς κήποις σχηματοποιητικὴ, ῆς.

TOPIARIUM, ii. Neut. *Ouvrage de verdure qu'on fait dans les jardins.* τὸ ἐν τοῖς κήποις σχηματοποιούμενον, ου.

TOPIARIUS, ii. Maſc. *Jardinier qui fait des ouvrages de verdure dans les jardins.* ὁ τῶν κηπευομένων ποικιλτὴς, οῦ.

TOPIARIUS, a, um. *Qui appartient aux ouvrages de verdure faits dans les jardins.* ὁ καὶ ἡ ἐν τοῖς κήποις ποικιλόμορφος, καὶ τὸ φον, ου.

TOPICA, orum. Neut. plur. *Livres Topiques.* τὰ τοπικὰ, ῶν.

TOPICE, es. Fœm. *L'art d'inventer, partie de la dialectique.* ἡ τοπικὴ, ῆς.

TOPIUM, ii. Neut. V. TOPIARIUM.

TOPOGRAPHIA, æ. Fœm. *Topographie, deſcription d'un lieu.* ἡ τοπογραφία, ίας.

TORAL, *vel* TORALE, is. *Couverture de lit.* τὸ στρῶμα, *vel* περίβλημα, ατος.

TORCULAR, is. Neut. & TORCULARIUM, ii. Neut. *Un preſſoir.* ὁ ληνὸς, οῦ. * ὁ πιεστὴρ, ῆρος.

TORCULARIUS, a, um. *De preſſoir.* λήναιος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ ἐπιλήνιος, καὶ τὸ ον, ου.

TORCULARIUS, ii. Maſc. *Qui travaille à preſſer la vendange.* ὁ τραπητὴς, οῦ. * ὁ ληνοβάτης, ου.

TORCULUM, i. Maſc. *Un preſſoir.* ὁ ληνὸς, οῦ.

TORCULUS, a, um. V. TORCULARIUS.

TORDYLE, es. Fœm. *Chervi ſauvage, herbe* τὸ τορδύλιον, ίου. * ἡ τορδύλη, ης.

TOREUMA, atis, & TOREUMATUM, i. Neut. *Ouvrage taillé en boſſe, enrichi de gravures.* τὸ τόρευμα, ατος.

TOREUTICE, es. Fœm. *L'art de graver ou de tailler en boſſe.* ἡ τορευτικὴ, ῆς.

TORMENTUM, i. Neut. *Gêne, torture.* ἡ βάσανος, ου. *Tourment, ſupplice* ἡ στρέβλη, ης. * ἡ τιμωρία, ίας. *Canon ou autre machine de guerre.* ἡ μηχανὴ, ῆς. * τὸ μηχάνημα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tormentis aliquem ſubjicere. παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον. || Dira Tormenta. δειναὶ βάσανοι. || Tormentis atque cruciatibus vexare. βασάνοις καὶ στρέβλαις τινὰ καταίνειν. || Tormentis vexatus, ut aliquid ex arcanis proderet. κατατεινόμενος, ὑπὲρ τοῦ τι τῶν ἀπορρήτων ἐκλαλεῖν. || In maximis Tormentis eſſe. μεγάλαις βασάνοις συνέχεσθαι. || Eum acerbiſſimis Tormentis excarnificatum necarunt. τοῦτον δεινῶς αἰκισάμενοι τοῦ ζῆν ἐστέρησαν. || Poſt omnia Tormenta, quæ corpus ejus capere poterat. μετὰ πάσας τὰς αἰκίας, ὅσας ἐδύνατο χωρῆσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ. || Omnia Tormenta adhibere, & corpus in minutas partes concidere. πᾶσαν αἰκίαν προσφέρεσθαι, καὶ σῶμα κατὰ λεπτὸν συγκόπτειν. || * Tormenta mœnibus admovere. τὰ μηχανήματα καὶ ἑλεπόλεις τοῖς τείχεσιν ἐφιστᾶν. || Admotis Tormentis urbem obſidebat. μηχανήματα ἐπιστήσας ἐπολιόρκει. || Omnis generis Tormenta admovere. παντοίας μηχανὰς προσφέρειν. * παντοῖα μηχανήματα προσαγαγεῖν.

TORMINA, um. Neut. plur. *Tranchées, douleurs dans les inteſtins.* οἱ στρόφοι, ων. *Dyſſenterie.* ἡ δυσεντερία, ίας. || Torminibus afficior. στροφόομαι, οῦμαι. fut. paſſ ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐστρόφωμαι.

TORMINALIS, & e, is. *Qui cauſe des tranchées.* τῶν στρόφων ποιητικὸς, κὴ, κόν.

TORMINOSUS, a, um. *Sujet à des tranchées.* ὁ καὶ ἡ στροφώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Sujet à la Dyſſenterie.* δυσεντερικὸς, ὴ, όν.

TORNATILIS, & e, is. *Fait au tour.* ὁ καὶ ἡ τορνωτὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

TORNO, as, avi, atum, are. *Tourner, faire au tour.* τορνεύω, F. εύσω, P. τετόρνευκα. acc. * τορνόω, ῶ, F. ώσω, P. τετόρνωκα. acc.

TORNUS, i. Maſc. *Tour, inſtrument de tourneur.* ὁ τόρνος, ου. * ὁ δῖνος, ίνου.

TOROSUS, a, um. *Qui a de gros muſcles.* ὁ καὶ ἡ μυώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * σιφρὸς, ὰ, όν.

TORPEDO, inis. Fœm. V. TORPOR. *Un poiſſon qui engourdit, appellé Torpille.* ἡ νάρκη, ης.

TORPEO, es, & TORPESCO, is, pui, ere. *Etre engourdi, ou endormi.* ναρκάω, ῶ, F. ήσω, P. νενάρκηκα. *Etre ſtupide, & ſans ſentiment.* ἀναισθήτως ἔχω. (V. Anom.)

TORPIDUS, a, um. *Engourdi.* ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Lâche & pareſſeux.* ὁ καὶ ἡ ἔννωθρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans ſentiment.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, καὶ τὸ ον, ου.

TORPOR, oris. Maſc. *Engourdiſſement.* ἡ νάρκη, ης. * τὸ νάρκημα, ατος. *Lâcheté ou pareſſe.* ἡ νωθρότης, ητος.

TORPORO, as, avi, atum, are. *Engourdir.* ναρκόω, ῶ, F. ώσω, P. νενάρκωκα. acc.

TORQUATUS, a, um. *Qui a un collier.* ὁ καὶ ἡ στρεπτοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

TORQUEO, es, rſi, rtum, rquere. *Tordre, retourner.* στρέφω, F. ψω, P. ἔστρεφα. acc. * στρεβλόω, ῶ, F. ώσω, P. ἐστρέβλωκα. acc. *Donner la torture, tourmenter.* βασανίζω, F. ίσω, P. βεβασάνικα. acc. *Tourner en rond, ou autour.* περιάγω, F. άξω. (V. ἄγω in Anom.) acc. * κυκλόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκύκλωκα. acc. *Jetter en tournant.* ῥίπτω, F. ψω, P. ἔῤῥιφα. acc. *Filer.* διακλώθω, F. σω, P. διακέκλωκα. acc. *Entortiller.* πλέκω, F. ξω, P. πέπλεχα. acc. Torquere jus. V. CORRUMPO.

TORQUES, is. Fœm. *vel* TORQUIS, is. Maſc. *vel* Fœm. *Collier.* ἡ στρεπτὸς, οῦ. * τὸ στρεπτὸν, οῦ.

TORREFACIO, is, feci, factum, ere. Vide TORREO.

TORREFIO, is, fieri. V. TORRESCO.

TORRENS, entis. Omn. gen. à Torreo. *Qui rôtit.* ὀπτάων, (ῶντος) ῶσα, ῶν. acc. *Violent.* σφοδρὸς, ρὰ, ρόν.

TORRENS, entis. Maſc. *Un torrent.* ὁ χειμάῤῥοος, ους; όυ, οῦ.

TORREO, es, rrui, ſtum, ere. *Rôtir.* ὀπτάω, ῶ, F. ήσω, P. ὤπτηκα. acc. *Sécher.* ξηραίνω, F. ανῶ, P. ἐξήραγκα. acc.

TORRESCO, is, ere. *Etre rôti.* ὀπτάομαι, ῶμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ὤπτημαι.

TORRIDUS, a, um. *Rôti & ſeché.* αὐαλέος, έα, έον. *Sec, aride.* ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, καὶ τὸ μον, ου.

TORRIS, is. Maſc. *Un tiſon allumé.* ὁ δαλὸς, οῦ.

TORSIO, onis. Fœm. *Tranchée.* ὁ στρόφος, ου. *Torture, tourment.* ἡ βάσανος, ου.

TORTE. adverb. *D'une façon tortue.* στρεβλῶς * σκολιῶς. *De travers.* πλαγίως.

TORTILIS, & e, is. *Tortu, qui ſe tord.* στρεπτὸς, πτὴ, πτόν.

TORTIVUS, a, um. *Tiré au preſſoir.* ἐκτεθλιμμένος, ένη, ένον. || Tortivum vinum. *Vin de preſſurage.* ὁ δευτερίας οἶνος, ου.

TORTOR, oris. Maſc. Cic. *Qui donne la torture, bourreau.* ὁ βασανιστὴς, οῦ.

TORTUOSUS, a, um. *Tortueux.* στρεβλὸς, λὴ, λόν. * σκολιὸς, ιὰ, ιόν.

TORTUS, a, um. *Tortu, tortillé.* ἐστραμμένος, *vel* διεστραμμένος, ένη, ένον. *Tourmenté.* βασανισθεὶς, θεῖσα, θέν.

TORTUS, ûs. Maſc. *Tortuoſité.* ἡ στροφὴ, *vel* διαστροφὴ, ῆς.

TORVE. adv. *De travers.* ὑπόδρα. *D'une maniere affreuſe.* δεινῶς.

TORVITAS, atis. Fœm. *Mine affreuſe.* ἡ γοργότης, *vel* στρεβλότης, ητος. * ἡ ὑποδρασία, ίας.

TORVITER. adv. V. TORVE.

TORULUS, i. Maſc. *Un petit lit.* τὸ στιβάδιον, ου.

TORUS, i. Maſc. *Un lit.* ἡ κλίνη, ης. * ἡ στιβὰς, άδος. *Muſcle.* ὁ μυὼν, ῶνος. || Tori conſors. V. THALAMUS.

TORVUS, a, um. *Qui a le regard affreux.* γοργὸς, ἡ, όν. * ὁ καὶ ἡ γοργωπὸς, *vel* δεινωπὸς, καὶ τὸ πὸν, οῦ. *Horrible à voir.* δεινὸς, νὴ, νόν. *De travers.* στρεβλὸς, λὴ, λόν.

TOSTUS, a, um. part. *Rôti.* ὠπτημένος, ένη, ένον. * φρυγεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

TOT. adject. plur. *Autant.* τόσοι, σαι, σα. * τοσοῦτοι, τοσαῦται, τοσαῦτα. || Tot modis. τοσαχῶς. * ἰσαχῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tot & tanta perfeciſſe. τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα διαπεπρᾶχθαι. || Tot calamitates. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί. || Tot milites. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος στρατιῶται. * τοσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν στρατιῶται. || Tot ad nos veniunt. τοσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν πρὸς ἡμᾶς ἥκουσι. * τοσοῦτόν ἐστι τὸ πλῆθος τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων. || Tot & tanta. τοσαῦτα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέγεθος, * τοσαῦτα τὸ πλῆθος, καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος. || Tot triremes, ac tanta militum vis. τοσαῦται τὸ πλῆθος τριήρεις, καὶ τηλικαῦται τὸ μέγεθος δυνάμεις. || Tot obſides à nobis accipies amicitiæ, quot colonos miſſuri ſumus. τοσούτους ὁμήρους παρ' ἡμῶν λήψῃ τῆς φιλίας, ὅσουσπερ ἂν ἀποίκους ἀποστείλωμεν. || Tot eum laudaverunt, quot. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος αὐτὸν ἐνεκωμίαζον, ὅσοιπερ. || Tot habebis milites, quot volueris. τοσούτους ἕξεις στρατιώτας, ὅσους ἂν βουληθῇς. || Tot mala perpeſſi ſumus, quot. τοσαῦτα πεπόνθαμεν κακὰ, ἴσα. (V. πάσχω in Anom.) || Si Tot mentes haberes, quot in barbâ pilos. εἰ τοσαύτας φρένας ἐκέκτησο, ὁπόσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας. || Quot & quales, Tot & tales. ὅσοι καὶ οἷοι, τοσοῦτοι, καὶ τοιοῦτοι. || Tot ſunt, ut. τοσοῦτοι εἰσὶν, ὥστε.

TOTALIS, & e, is. *Total.* ὁ καὶ ἡ ὁλοτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ ὁλόκληρος, καὶ τὸ ον, ου.

TOTALITER. adverb. *Totalement, tout-à-fait.* ὅλως. * παντελῶς. * καθόλου.

TOTIDEM. adject. plur. || Quot rebus indigent, Totidem conſequuntur. ὅσων δέονται, τοσούτων τυγχάνουσι. V. TOT.

TOTIES. adverb. *Autant de fois.* τοσαυτάκις. * τοσάκις.

TOTUS, a, um. *Tout.* ὅλος, η, ον. *Tout entier.* ὁ καὶ ἡ ὁλόκληρος, καὶ τὸ ρον, ου. || Totâ mente. πανθυμαδόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Toto animo, toto pectore. παντὶ θυμῷ. * παντὶ στήθει. * ὅλῃ τῇ ψυχῇ. || Totis viribus. καθ' ὅσον δυνατόν. * εἰς πᾶσαν δύναμιν. * πασσυδίᾳ. || In Totum. διὰ ὅλου. * καθ' ὅλου. * τὸ πᾶν. * παράπαν. * κατὰ πᾶν. || Per Totum annum. διὰ ὅλου τοῦ ἔτους. || Totâ erras viâ. τῇ πάσῃ ὁδῷ ἐξαμαρτάνεις. * τοῦ παντὸς ἐξαμαρτάνεις. * τῆς ὁδοῦ παράπαν ἁμαρτάνεις. || Toto cœlo errat. ἁμαρτάνει οὐράνιον γ' ὅσον. || Hoc me Totum detinet. ὅλον ἔχει με τοῦτο.

TOXICUM, i. Neut. *Poiſon.* τὸ τοξικὸν, οῦ.

T R

TRABALIS, & e, is. *De poutre.* ὁ καὶ ἡ δοκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TRABEA, æ. Fœm. *Habit bordé de pourpre.* ἡ τραβαία, ίας. * ἡ ἀλουργὶς, ίδος.

TRABEATUS, a, um. *Vêtu d'un habit de pourpre.* ὁ καὶ ἡ τραβεοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου. * ἁλουργίδι κεκοσμημένος, η, ον.

TRABS, bis. Fœm. *Une poutre, une ſolive.* ἡ δοκὸς, οῦ. * ἡ δοκὶς, ίδος.

TRACHEA, æ. Fœm. *vel* Aſpera arteria. Vide ARTERIA.

TRACTABILIS, & e, is. *Maniable.* ὁ καὶ ἡ ἁπτὸς, *vel* ψηλαφητὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. *Traitable.* ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. || Tractabilis manibus. ὁ καὶ ἡ χειριστὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tractabile eſt quidquid natum eſt. ἁπτόν ἐστι πᾶν τὸ γενόμενον. || Tractabilis homo. ἄνθρωπος εὐμεταχείριστος, *ſeu* εὐπειθὴς, *vel* εὐμεταχειρίστως ἔχων.

TRACTATIO, onis. Fœm. *Maniment.* ἡ ψηλάφησις, εως. * ἡ διαχείρησις, εως. *Traité, diſcours.* ὁ λόγος, ου. * τὸ σύγγραμμα, ατος.

TRACTATUS, a, um. *Manié.* μεταχειρισθεὶς, *vel* ψηλαφηθεὶς, θεῖσα, θέν. V. TRACTO.

TRACTATUS, ûs. Maſc. V. TRACTATIO.

TRACTIM. adv. *Tout de ſuite.* ἑλκτικῶς. *Sans interruption.* συνεχῶς.

TRACTIO, onis. Maſc. *L'action de tirer.* V. TRACTUS, ûs.

TRACTO, as, avi, atum, are. *Manier.* ψηλαφάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐψηλάφηκα. acc. * διαχειρίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. διεχειρισάμην. acc. *Toucher.* ἐφάπτω, F. ψω, P. ἐφῆφα. acc. *Traiter ou diſcourir.* διαλέγομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διελεξάμην. περὶ, gen. || Tracto aliquem. τινὶ, *vel* πρός τινα προσφέρομαι. fut. med. προσοίσομαι. (V. φέρω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Negotia Tractare. τὰ πράγματα μεταχειρίζειν. || Artes Tractare. ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων. * τὰ μαθήματα μεταχειρίζειν. || Bellum Tractare. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἅπτεσθαι. || Aliquid accuratè Tractare. μεταχειρίζειν τι κατὰ πολλῆς ἀκριβείας. || Amicè aliquem Tractare. φιλικῶς τινὰ μεταχειρίζειν. || Durè Tractare. χαλεπῶς μεταχειρίζειν. || Clarè iſta Tractare. περὶ τούτων σαφῶς διαλέγεσθαι. * ταῦτα σαφῶς ἐξηγεῖσθαι. || Copioſiſſimè aliquid Tractare. διὰ μακροτέρων τι διεξελθεῖν. || * Humaniter alios Tractare. φιλανθρώπως τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι. * φιλανθρωπίᾳ χρῆσθαι περὶ τοὺς ἄλλους. || Sic nos Tractavit. τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῖν ἐχρήσατο. || Injurioſè alios Tractare. ὑβριστικῶς τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι. || Commodè eos Tractare. καλῶς αὐτοῖς χρῆσθαι. || Crudeliter eum Tractaverunt. ὠμῶς ἐκείνῳ ἐχρήσαντο. || Aſperè Tractare amicum. χαλεπῶς τῷ φίλῳ χρήσασθαι. * χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν φίλον. || Benignè alios Tractare. εὐμενῶς ἔχειν πρὸς ἄλλους. * εὐμενῶς χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις. || Rectè omnes Tractare. καλῶς προσφέρεσθαι πρὸς ἅπαντας. * εὖ προσφέρεσθαι ἅπασι. || Humaniſſimè alios Tractare. πολλῇ πρὸς ἄλλους προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ.

TRACTORIUS, a, um. *Qui ſert à traîner.* ἑλκυστικὸς, κὴ, κόν.

TRACTUS, a, um. part. *Tiré.* ἑλχθεὶς, *vel* ἑλκυσθεὶς, εῖσα, έν. || Tracta oratio. *Un ſtile diffus & étendu.* ἡ κεχυμένη λέξις, (εως.)

TRACTUS, ûs. Maſc. *L'action de tirer ou traîner.* τὸ ἕλκυσμα, ατος. * ὁ συρμὸς, οῦ. *Contrée, pays.* τὸ κλίμα, ατος. * ἡ χώρα, ας.

TRADITIO, onis. Fœm. *Tradition, l'action de mettre entre les mains.* ἡ παράδοσις, εως. * ἡ διαδοχὴ, ῆς. *Enſeignement.* ἡ εἰσήγησις, εως.

TRADITUS, a, um. part. *Livré.* παραδοθεὶς, εῖσα, έν. * παραδεδομένος, ένη, ένον.

TRADO, is, didi, ditum, tradere. *Donner, livrer.* μεταδίδωμι, *vel* παραδίδωμι, F. δώσω, P. παραδέδωκα. (V. δίδωμι.) acc. *Donner de main en main.* παρεγγυάω, F. ήσω, P. παρηγγύηκα. acc. uni. dat. alt. *Mettre entre les mains, en la garde.* ἐγχειρίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐνεχειρισάμην. acc. uni. dat. alt. *Enſeigner.* εἰσηγέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. εἰσηγησάμην. acc. perſ. || Traditur. *On dit.* λέγεται. || Memoriæ Traditum eſt. εἰς μνήμην παραδέδοται.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Enſes hoſtibus in manibus Tradere. τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρίζειν. || Tradere ſe in poteſtatem alicujus. ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι. || Tradere ſe totum Reipublicæ. δοῦναι ἑαυτὸν διὰ παντὸς τῇ πόλει. || Tradere ſe alicui quaſi diſcipulum. παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητήν. || Hoc fidei tuæ Trado, committo. τοῦτο πίστει σου ἐγχειρίζω. || Fide interpoſitâ ſeipſos Tradiderunt. διὰ πίστεως ἑαυτοὺς ἐνεχείρισαν. || Civitatem hoſtibus Tradere. τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρίζειν, *vel* παραδοῦναι, *ſeu* ἐκδοῦναι. || Tradere ſe in alicujus poteſtatem. ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι. * τινὶ ἔνδοτον ἑαυτὸν ποιεῖν. || Urbem hoſtibus Tradidit. τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις ἔκδοτον ἐποίησε. || Hos in illius poteſtatem Tradidit. αὐτοὺς ἐκείνῳ παρέδωκε. * αὐτοὺς ἐκείνῳ ἐκδότους πεποίηκε. || Per fœdera ſe Tradidit. ἐν ταῖς συνθήκαις ἔκδοτος ἐγένετο, *vel* ἔκδοτός ἐστι. || Tradere ſe voluptatibus. ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. || Totum ſe his negotiis Tradit. ἑαυτὸν ἀφειδῶς εἰς ταῦτα πράγματα δίδωσι. || Hoc tibi munus *ſeu* curam Trado. ταύτην σοι ἐπιστασίαν ἐγχειρίζω. || Cui gubernacula Tradita ſunt. τοὺς οἴακας ἐγχειρισθεὶς. || Urbem diripiendam Tradere. τὴν πόλιν παραδιδόναι ἐκπορθητέαν, *vel* παραδοῦναι ἐκπορθεῖν. || Feris terras populandas Tradere. θηρσὶ παραδοῦναι τὴν γῆν ἐρημωθεῖσαν. || * Tradere poſteritati. τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου παραδοῦναι. || Memoriæ Tradere. παραδοῦναι εἰς μνήμην. * τῇ μνήμῃ παραθέσθαι. * ἱστορεῖν. || Ut Hiſtoriæ Tradunt. ὡς ἱστοροῦσι. || Ut memoriæ Traditum eſt. ὡς ἱστόρηται. || Fama Traditur. διαδίδοται λόγος. || Ut ab iis Traditum eſt. ὡς παρὰ τούτων παραδέδοται, *vel* καθ' ἐκείνους.

TRADUCO, is, xi, ctum, ere. *Mener d'un lieu en un autre.* μετάγω, F. μετάξω, P. μετῆχα. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Tranſporter.* μετακομίζω, F. ίσω & ιῶ, P. μετακεκόμικα. acc. *Paſſer ou traverſer.* περαιόω, ῶ, F. ώσω, P. πεπεραίωκα. accuſ. *Diffamer.* διαβάλλω, F. αλῶ, P. διαβέβληκα. (Vide βάλλω in Anom.) acc. || Traduco vitam, tempus. διάγω, F. ξω, P. διῆχα, (V. ἄγω in Anom.) acc. || Traduco unam linguam in aliam. μεταφράζω, F. άσω, P. μεταπέφρακα. accuſ. uni. acc. alt. cum εἰς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Otioſam ætatem ſine ullo labore Traducere. σχολαῖον βίον πραγμάτων χωρὶς διάγειν. || Tempus Traducere. τὸν χρόνον διάγειν. || Gentem bello aſſuetam, ad pacis artes

Traduxit. ἔθνος πολέμοις εἰθισμένον, εἰς τὰς εἰρήνης τέχνας μετήγαγε. || Aliò Traducere. ἄλλοσε μετάγειν.

TRADUCTIO, onis. Fœm. *Conduite d'un lieu en un autre.* ἡ μεταγωγὴ, ῆς. *Paſſage.* ἡ διαγωγὴ, ῆς. *Diffamation.* ἡ διαβολὴ, ῆς. *Ignominie.* ἡ ἀτιμία, ίας. || Traductio unius linguæ in aliam. μετάφρασις, εως. gen. uni. acc. alt. cum εἰς.

TRADUCTOR, oris. Maſc. *Qui conduit d'un lieu en un autre.* ὁ διαγωγεὺς, vel μεταγωγεὺς, έως. *Diffamateur.* ὁ διάβολος, ου. || Traductor in aliam linguam. ὁ μεταφραστὴς, οῦ. gen. uni. acc. alt. cum εἰς.

TRADUCTUS, a, um. part. *Tranſporté, ou mené d'un lieu en un autre.* διηγμένος, vel μετηγμένος, ένη, ένον. || In aliam linguam Traductus. μεταφρασθεὶς, εῖσα, έν. || Traductus παραδειγματισθεὶς, εῖσα, έν.

TRADUX, ucis. Maſc. *Long ſarment.* ὁ ὑπόρριζος, ου. * ἡ ὦσχη, ης.

TRAGACANTHA, æ. Fœm. *Un arbriſſeau d'où découle une gomme appellée* Draganti. ἡ τραγάκανθα, ης.

TRAGEMATA, um. Neut. plur. V. BELLARIA.

TRAGICE. adv. *Tragiquement.* τραγικῶς.

TRAGICUS, a, um. *Tragique.* τραγικὸς, κὴ, κόν.

TRAGIUM, ii. Neut. *Un herbe qui croît en Candie.* τὸ τράγιον, ίου.

TRAGŒDIA, æ. Fœm. *Tragédie.* ἡ τραγῳδία, ίας.

TRAGŒDUS, i. Maſc. *Auteur ou Acteur de tragédie,* ὁ τραγῳδὸς, οῦ.

TRAGULA. æ. Fœm. *Une ſorte de grand dard, demi-pique.* τὸ ἀκόντισμα, ατος. * τὸ δοράτιον, ου. *Un filet.* τὸ ἀμφίβληστρον, ου.

TRAGUM, i. Neut. *Du bled Turc ou ſarazin.* ὁ τράγος, ου.

TRAHA, æ. Fœm. *Un traineau.* τὸ ἑλκηθρον, ου.

TRAHAX, acis. Omn. gen. *Tirant à ſoi.* ἑλκτικὸς, vel ἑλκυστικὸς, κὴ, κόν.

TRAHO, is, xi, ctum, ere. *Tirer, traîner,* ἕλκω, F. ξω, P. εἵλχα. acc. * ἑλκύω, F. ύσω, P. εἵλκυκα. acc. *Attirer.* ἐφέλκω, F. ξω, P. ἐφεῖλχα. acc. *Prolonger, différer.* ἀναβάλλομαι, fut. med. αλοῦμαι. Aor. 1. med. ἀνεβαλόμην. acc. *Puiſer.* ἀντλάω, vel έω, ῶ, F. ήσω, P. ἤντληκα. acc. *Purger.* καθαίρω, F. αρῶ, P. κεκάθαρκα. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Diem Trahere. τὴν ἡμέραν ἕλκειν. || Trahere in aliquem locum. εἴς τινα τόπον ἕλκειν. || Spiritum Trahere. πνεῦμα ἑλκύειν. || Trahere bellum. τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. * ἀναβολὴν ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου. || Moras Trahere. διατριβὴν ποιεῖσθαι.

TRAJECTIO, onis. Fœm. *Paſſage, l'action de paſſer ou traverſer.* ἡ διάβασις, εως. * ἡ διαπόρθμευσις, εως. *Trajet.* ὁ πορθμὸς, οῦ. *L'action de percer d'outre en outre.* ἡ διέλασις, εως.

TRAJECTO, as, are. V. TRAJICIO, & adde πολλάκις.

TRAJECTUS, a, um. part. *Percé d'outre en outre.* διαπεπαρμένος, ένη, ένον. * διελασθεὶς, εῖσα, έν. *Paſſé à travers.* διαπορθμευθεὶς, θεῖσα, θέν.

TRAJECTUS, ûs. Maſc. TRAJECTIO.

TRAJICIO, is, jeci, jectum, jicere. *Paſſer outre, traverſer.* διαβιβάζω, F. άσω, P. διαβεβίβακα. acc. * διαπορθμεύω, F. εύσω, P. διαπεπόρθμευκα. acc. *Percer d'outre en outre.* διελαύνω, F. λάσω. (V. ἐλαύνω in Anom.) acc. || Trajicio culpam in. ἀναφέρω τὴν αἰτίαν εἰς. acc. (V. φέρω in Anom.)

§ PHR. ISOCR. & DEM. Meatum facilè Trajicere. τὸν πόρον ἀσφαλῶς διαίρειν. || Trajicere in Siciliam. διαίρειν εἰς τὴν Σικελίαν. || Telo Trajicere. βέλει διαπείρειν, vel διελαύνειν. || Uno ictu ambos Trajecit. μιᾷ πληγῇ ἀμφοτέρους διέπειρε.

TRALATUS, TRALUCIDUS, &c. V. TRANSLATUS, TRANSLUCIDUS, &c.

TRAMA, æ. Fœm. *Trame de tiſſerand.* ἡ κρόκη, ης.

TRAMES, itis. Maſc. *Sentier.* ὁ στίβος, ου. * ἡ τρίβος, ου. *Chemin.* ἡ ὁδὸς οῦ.

TRAMITTO, is. V. TRANSMITTO.

TRANO, as, avi, atum, are. *Nager outre.* διαπλέω, F. εύσω. (V. πλέω in Anom.) * διανήχομαι, fut. med. ήξομαι. Aor. 1. med. διενηξάμην. *Paſſer outre.* διαβαίνω, fut. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.)

TRANQUILLE. adverb. *Tranquillement.* γαληνῶς. *Paiſiblement.* ἡσύχως. *Sans bruit.* ἀταράχως. * ἀθορύβως.

TRANQUILLITAS, atis. Fœm. *Tranquillité.* ἡ γαλήνη, ης. * ἡ γαληνότης, ητος. *Sérénité, beau temps.* ἡ νηνεμία, vel εὐδία, ίας. || Maris Tranquillitas. ἡ μαλακία, ίας. * ἡ γαλήνη, ης. || Animi Tranquillitas. ἡ εὐθυμία, ίας.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Locus Tranquillitatis plenus. τόπος ἀταραξίας μεστός. || Maris Tranquillitas erat. ἔτυχε γαλήνη οὖσα. || Tranquillitate proficiſci. δι' εὐδίας, vel διὰ γαλήνης, vel νηνεμίας οὔσης, vel εὐημερίας οὔσης, vel ἐν θαλάττῃ ἀκύμονι ἀπαίρειν.

TRANQUILLO, as, are. *Rendre paiſible & tranquille.* γαληνόω, ῶ, F. ώσω, P. γεγαλήνωκα. acc. *Appaiſer.* πραΰνω, F. υνῶ, P. πεπράϋγκα. acc. *Adoucir.* μειλίττω, F. ξω, P. μεμείλιχα. acc.

TRANQUILLUS, a, um. *Tranquille.* ὁ καὶ ἡ γαληνὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ. * γαληναῖος, αία, αῖον. *Paiſible.* ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, καὶ τὸ χον, ου. *Calme.* ὁ καὶ ἡ ἀκύμαντος, vel ἀκλυδώνιστος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui eſt ſans bruit.* ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, καὶ τὸ χον, ου. *Serein.* ὁ καὶ ἡ εὔδιος, καὶ τὸ διον, ου. || Tranquillo animo eſſe. εὐθύμως ἔχειν. * εὐθύμως διάγειν. * εὐθυμεῖν, έω, F. ήσω, P. ηκα. || Tranquillo animo calamitates ferre. εὐθύμως τὰς συμφορὰς φέρειν. || Tranquillo animo ſum. ἔχω τὴν ψυχὴν ἀθορύβως. || Tranquillo vultu ſenex. γαληνῶς ἔχων τὴν ὄψιν ὁ γέρων. || Tranquilla ſunt omnia, & pacatum mare. εὔδια πάντα, καὶ εὐσταθὲς τὸ πέλαγος. || Mare Tranquillum ac nullis fluctibus agitatum. λειοκύμων ἡ θάλασσα. * ἀκύμων θάλαττα. || * Ab his urbs Tranquilla eſt. ἀπὸ τούτων γαλήνην ἔχει ἡ πόλις.

TRANS. præp. acc. *Outre, au-delà.* πέραν, (ante vocal.) πέρα, (ante conſon.) gen.

TRANSABEO, abis, abire. *S'en aller outre,* πέραν ἄπειμι. (V. εἶμι in Anom.)

TRANSACTOR, oris. Maſc. *Qui fait des accords & des conventions.* ὁ προξενήτης, *vel* διαλλάκτης, ου. * ὁ διαπραττόμενος, η, ον.

TRANSACTUS, a, um. part. *Parfait.* διαπεπραγμένος, ένη, ένον. * διαπραχθεὶς, εῖσα, έν. *Achevé.* ἀποτετελεσμένος, ένη, ένον. *Accordé.* διηλλαγμένος, ένη, ένον. *Paſſé.* παραληλυθὼς, (ότος) θυῖα, θός.

TRANSADIGO, is, egi, actum, gere. *Traverſer, percer d'outre en outre.* διαπείρω, F. ερῶ, P. διαπέπαρκα. acc. * διελαύνω, F. λάσω. (V. ἐλαύνω in Anom.)

TRANSALPINUS, a, um. *Qui eſt au-delà des Alpes.* ὁ καὶ ἡ ὑπεράλπειος, καὶ τὸ ειον, ου.

TRANSCENDO, is, ere. V. TRANSGREDIOR.

TRANSCINDO, is, idi, iſſum, ndere. *Trancher, couper.* διακόπτω, F. ψω, P. διακέκοφα. acc.

TRANSCRIBO, is, pſi, ptum, bere. *Tranſcrire.* μεταγράφω, F. ψω, P. μεταγέγραφα. acc. *Attribuer, mettre au rang.* μετατάττω, F. ξω, P. μετατέταχα. acc.

TRANSCRIPTIO, onis. Fœm. *Tranſcription.* ἡ μεταγραφὴ, ῆς. *Excuſe.* ἡ πρόφασις, εως.

TRANSCURRO, is, urri, urſum, urrere. *Courir & paſſer outre.* μετατρέχω, F. θρέξω, (V. τρέχω in Anom.) *Courir vite.* διατρέχω, F. θρέξω.

TRANSCURSUS, ûs. Maſc. *Courſe ſoudaine & legere.* ἡ μεταδρομὴ, *vel* διαδρομὴ, ῆς.

TRANSDO, is, ere. Obſol. V. TRADO.

TRANSDUCO, is, ere. V. TRADUCO.

TRANSENNA, æ. Fœm. *Treillis, jalouſie.* ἡ κιγκλὶς, ίδος. *Fineſſe & tromperie.* ἡ πανουργία, ίας. *Piége.* ἡ παγὶς, ίδος. || Per Tranſennam aſpicere. παρακύπτειν, πτω, F. ψω, P. παρακέκυφα.

TRANSEO, is, ſivi, & ſii, ſitum, ſire. *Paſſer* διαβαίνω, fut. βήσομαι. (Vide βαίνω in Anom.) * διέρχομαι. fut. med. ελεύσομαι. (V. ἔρχομαι in An.) *Paſſer outre.* ὑπερβαίνω. fut. βήσομαι. *Paſſer à travers* διαπεράω, ῶ, άσω, P. διαπεπέρακα. *de l'un en l'autre.* μεταβαίνω, fut. βήσομαι. * μετέρχομαι. fut. μετελεύσομαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tranſire ad opus. ἐπὶ τὸ ἔργον μετέρχεσθαι. || Ad ea dicenda nunc Tranſibo. ἐπὶ ταῦτα ἤδη μεταβήσομαι. || Saltu per ignem Tranſire. διαπηδᾶν τὴν φλόγα. || Curſu aliquem Tranſire. προβαίνειν τινὸς τῷ δρόμῳ. || Tempus Tranſiit. παρῆλθεν ὁ χρόνος. || In iram Tranſit. πρὸς ὀργὴν τρέπεται.

TRANSERO, is, ere. *Tranſplanter.* μεταφυτεύω, F. εύσω, P. μεταπεφύτευκα. acc. *Semer d'un lieu en un autre.* μετασπείρω, F. ερῶ, P. μετέσπαρκα. acc.

TRANSFERO, fers, tuli, latum, ferre. *Tranſporter.* μεταφέρω, fut. μετοίσω. (V. φέρω. in An.) acc. *Tranſpoſer.* μετατίθημι, F. θήσω, P. μετατέθεικα, acc. *Renvoyer ailleurs.* μεταβιβάζω, F. άσω, P. μεταβεβίβακα. acc. *Tranſplanter.* μεταφυτεύω, F. σω, P. μεταπεφύτευκα. acc. *Traduire.* μεθερμηνεύω, F. εύσω, P. μεθηρμήνευκα. acc. * μεταφράζω, F. άσω, P. μεταπέφρακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ad verbum Tranſferre. κατὰ λέξιν μεθερμηνεύειν. || Tranſferre ex una lingua in aliam. ἔκ τινων γραμμάτων μεταγράφειν. || Bellum in Europam Tranſferre. τὸν πόλεμον εἰς τὴν Εὐρώπην μεταγαγεῖν. || Bellum ex inſula in continentem Tranſferre. πόλεμον ἐκ τῆς νήσου εἰς τὴν ἤπειρον μεταθεῖναι.

TRANSFIGO, is, ere. *Tranſpercer.* διαπείρω, F. ερῶ, P. διαπέπαρκα. acc. * διελαύνω, F. λάσω. (V. ἐλαύνω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Telo Tranſfigere. τῷ βέλει διαπείρειν, *vel* διελαύνειν || Gladio Tranſfigere. ξίφει διελαύνειν.

TRANSFIGURATIO, onis. Fœm. *Tranſfiguration, ou transformation.* ἡ μετασχημάτισις, εως.

TRANSFIGURO, as, are. *Transfigurer, transformer.* μετασχηματίζω, F. ίσω, P. μετεσχημάτικα. acc.

TRANSFIXUS, a, um. *Tranſpercé,* διελασθεὶς, εῖσα, έν.

TRANSFLUO, is, ere. *Paſſer & couler outre.* διαρρέω, F. ῥεύσω, (V. ῥέω in Anom.)

TRANSFODIO, is, ere. *Fouir tout outre.* διορύττω, F. ξω, P. διώρυχα. acc. *Percer d'outre en outre.* V. TRANSFIGO.

TRANSFORMATIO, onis. Fœm. *Transformation, changement de forme.* ἡ μεταμόρφωσις, εως.

TRANSFORMATUS, a, um. *Transformé.* μεταμορφωθεὶς, εῖσα, έν.

TRANSFORMIS, & e, is. *Transformé.* Vide TRANSFORMATUS. *Qui ſe transforme en plusieurs ſortes.* ὁ καὶ ἡ πολύμορφος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSFORMO, as, are. *Transformer, changer d'une forme en une autre.* μεταμορφόω, ῶ, F. ώσω, P. μεταμεμόρφωκα. acc.

TRANSFORO, as, are. *Percer d'outre en outre.* διαπείρω, F. ερῶ, P. διαπέπαρκα. acc.

TRANSFOSSUS, a, um. Vide TRANSFIXUS.

TRANSFRETO, as, avi, atum, are. *Paſſer la mer, ou un bras de mer.* διαπορθμεύω, F. εύσω, P. διαπεπόρθμευκα.

TRANSFUGA, æ. Maſc. *Qui s'enfuit bien loin.* ὁ πρόφυξ, υγος. *Qui va du côté des ennemis, transfuge.* ὁ πρόσφυξ, υγος. * ὁ αὐτόμολος, ου. *Un apoſtat.* ὁ ἀποστάτης, ου.

TRANSFUGIO, is, gi, gitum, ere. *S'enfuir loin.* διεκφεύγω, fut. med. ξομαι. (V. φεύγω in Anom.) *Se rendre du côté des ennemis.* αὐτομολέω, ῶ, F. ήσω. P. ηὐτομόληκα.

TRANSFUGIUM, ii. Neut. *Fuite vers les ennemis.* ἡ αὐτομολία, ίας. *Apoſtaſie.* ἡ ἀποστασία, ίας.

TRANSFUMO, as, are. *Pouſſer la fumée au-delà.* διακαπνίζω, F. ίσω, P. διακεκάπνικα.

TRANSFUNDO, is, ere. *Verſer d'un vaſe dans un autre, frelater.* μεταχέω, F. χεύσω. (V. χέω in Anom.) acc. * μεταγγίζω, F. σω. * acc. un. & acc. alter. cum εἰς.

TRANSFUSIO, onis. Fœm. *Frelatement, transfuſion.* ἡ μετάχυσις, εως, * ὁ μεταγγισμὸς, οῦ.

TRANSFUSUS, a, um. *Frelaté, verſé d'un vaſe dans un autre.* μεταχυθεὶς *vel* μετηγγισθεὶς, εῖσα, έν.

TRANSGREDIOR,

TRANSGREDIOR, eris, eſſus ſum, edi. *Paſſer outre.* μεταβαίνω, fut. med. βήσομαι. (V. βαίνω in Anom.) *Surpaſſer.* ὑπερβαίνω. acc. || Leges Tranſgredi. τοὺς νόμους παραβαίνειν. V. TRANSEO

TRANSGRESSIO, onis. Fœm. *L'action de paſſer outre.* ἡ μετάβασις, εως.

TRANSJACIO, TRANSJECTIO, TRANSJECTUS, V. TRAJICIO, TRAJECTIO, TRAJECTUS.

TRANSIGO, is, egi, actum, gere. *Mener d'un lieu en un autre.* μετάγω, F. άξω. (V. ἄγω in Anom.) acc. *Paſſer & employer.* διάγω, F. ξω. acc. *Achever, terminer.* διαπράττομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διεπραξάμην. acc. *Convenir & décider.* διαλύομαι. fut. med. ύσομαι. Aor. 1. med. διελυσάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vitam cum magnâ gloriâ Tranſigere. βίον διάγειν ἐν μεγάλῃ δόξῃ. || Vitam feliciter Tranſigere. βίον εὐδαιμόνως, *vel* ἐν εὐδαιμονίᾳ διατελεῖν. || Nullam diem Lacrymarum expertem Tranſigimus. οὐδεμίαν ἡμέραν ἀδάκρυτοι διάγομεν. || Negotium Tranſigere. πρᾶγμά τι διαπράξασθαι. || Tranſigere cum aliquo de negotio. πρός τινα ποιεῖσθαι ἀπαλλαγὴν περὶ πράγματος.

TRANSILIO, is, ivi, *vel* lui, ultum, ire. *Sauter par-deſſus.* ὑπερπηδάω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερπεπήδηκα.

TRANSILIS, & e, is. *Qui paſſe par-deſſus les autres.* ὑπερβατικός, κή, κόν. *Qu'on peut paſſer.* ὁ καὶ ἡ διαβάσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSITIO, onis Fœm. & Tranſitus, ûs. Maſc. *Paſſage.* ἡ διάβασις, εως. *de l'un à l'autre.* ἡ μετάβασις, *vel* μετάστασις, εως. *Détour de chemin.* διέξοδος, *vel* πάροδος, ου. || Tranſitio ad hoſtes. V. TRANSFUGIUM.

TRANSITORIUS, a, um. *Paſſager, caduc.* ὁ καὶ ἡ πλώσιμος, *vel* εὐκατάπτωτος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSJUNGO, is, ere. *Joindre à un autre, atteler en un autre endroit.* μεταζεύγνυμι, F. ζεύξω. (V. ζεύγνυμι.) acc.

TRANSLABOR, eris, apſus ſum, abi. *Couler au-delà.* διολισθέω, ῶ, F. ήσω, P. διωλίσθηκα.

TRANSLATIO, onis. Fœm. *Tranſport, metaphore.* ἡ μεταφορά, ᾶς. * ἡ μετακομιδή, ῆς. *Allégorie.* ἡ μετάληψις, εως. *Traduction.* ἡ μετάφρασις, εως.

TRANSLATITIE. adv. *En paſſant de l'un à l'autre.* μεταβατικῶς. *En paſſant légerement.* ἐν παρόδῳ. *Par maniere d'acquit.* ἀφοσιώσεως χάριν.

TRANSLATITIUS, a, um. *Qui ſe tranſporte.* μετακομιστικός, κή, κόν. Metaphorique. μεταφορικός, κή, κόν. *Qu'on prend d'ailleurs.* μεταληπτικός, κή, κόν. *Amené de nouveau.* ὁ καὶ ἡ ἐπείσακτος, καὶ τὸ κτον, ου.

TRANSLATIVE. adv. V. TRANSLATITIE.

TRANSLATIVUS, a, um. V. TRANSLATITIUS.

TRANSLATOR, oris. Maſc. *Qui tranſporte.* ὁ μετακομιστής, οῦ.

TRANSLATUS, a, um. part. *Tranſporté.* μετενεχθείς, *vel* μετακομισθείς, θεῖσα, έν.

TRANSLEGO, is, gi, ere. *Lire juſques à la fin.* διαναγινώσκω. (V. γινώσκω. in Anom.) acc.

TRANSLUCEO, es, xi, cere. *Etre tranſparent.* διαφαίνω, F. ανῶ, P. διαπέφαγκα. * διαλάμπω, F. ψω, P. διαλέλαμφα.

TRANSLUCIDUS, a, um. *Tranſparent, diaphane.* ὁ καὶ ἡ διαφανής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

TRANSMARINUS, a, um. *D'outremer.* ὁ καὶ ἡ ὑπερθαλάσσιος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSMEO, as, are. *Paſſer outre.* μεταβαίνω. (V. βαίνω in Anom.)

TRANSMIGRATIO, onis. Fœm. *Tranſmigration.* ἡ μετοίκησις, εως.

TRANSMIGRO, as, are. *Changer de demeure, aller demeurer ailleurs.* μετοικέω, ῶ, F. ήσω, P. μετῴκηκα.

TRANSMISSIO, onis. Fœm. *Paſſage, l'action de paſſer outre.* ἡ διάβασις, εως. *de paſſer un trajet de mer, &c.* ἡ διαπόρθμευσις, εως. *Tranſport.* ἡ διακομιδή, ῆς. *Envoi ailleurs.* ἡ μεταπομπή, *vel* διαπομπή, ῆς.

TRANSMISSUS, a, um. part. *Tranſporté.* διακομισθείς, θεῖσα, θέν. *Envoyé ailleurs.* μεταπεμφθείς, εῖσα, έν.

TRANSMISSUS, ûs. Maſc. Vide. TRANSMISSIO.

TRANSMITTO, is, ſi, ſſum, ttere. *Envoyer ailleurs.* μεταπέμπω, F. ψω, P. μεταπέπεμφα. (V. Anom.) acc. *Tranſporter.* μετακομίζω, F. ίσω, P. μετακεκόμικα. acc. *Paſſer outre ou traverſer.* διαπορθμεύω, F. εύσω, P. διαπεπόρθμευκα. acc.

TRANSMONTANUS, a, um. *De de-là les monts.* ὁ καὶ ἡ ὑπερόρειος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSMOTUS, a, um. *Tranſporté d'un lieu en un autre.* μετακινηθείς, εῖσα, έν.

TRANSMOVEO, es, ere. *Remuer d'un lieu en un autre.* μετακινέω, ῶ, F. ήσω, P. μετακεκίνηκα. acc.

TRANSMUTATIO, onis. Fœm. *Tranſmutation, changement.* ἡ μετάλλαξις, εως.

TRANSMUTATUS, a, um. *Changé.* μεταλλαχθείς, εῖσα, έν.

TRANSMUTO, as, are. *Changer.* μεταλλάττω, F. ξω, P. μετήλλαχα. acc.

TRANSNATO, as, are. *Nager outre.* διανήχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. διενηξάμην.

TRANSNO, as, are. *Idem.*

TRANSNOMINATIO, onis. Fœm. *Changement de nom en un autre.* ἡ μετονυμία, ίας.

TRANSNOMINO, as, are. *Changer un nom en un autre.* μετονομάζω, F. άσω, P. μετωνόμακα.

TRANSNUMERO, as, are. *Compter outre & par-deſſus.* ὑπεραριθμέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑπερηρίθμηκα.

TRANSPADANUS, a, um. *Qui eſt au-delà du Pau.* ὁ, ἡ, τὸ ὑπὲρ τὸν Πάδον.

TRANSPECTUS, ûs. Maſc. *Vue à travers.* ἡ διόρασις, *vel* διάκυψις, εως.

TRANSPICIO, is, exi, ectum, cere. *Voir à travers.* διοράω, ῶ, fut. med. διόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc. * διακύπτω, F. ψω, P. διακέκυφα. acc.

TRANSPLANTATIO, onis. Fœm. *Tranſplantation.* ἡ μεταφύτευσις, εως.

TRANSPLANTATUS, a, um. *Tranſplanté.* μεταφυτευθεὶς, εῖσα, έν.

TRANSPLANTO, as, are. *Tranſplanter, planter d'un lieu en un autre.* μεταφυτεύω, F. εύσω, P. μεταπεφύτευκα.

TRANSPONO, is, ſui, ſitum, ere. *Tranſpoſer, mettre d'un lieu en un autre.* μετατίθημι, F. θήσω, P. μετατέθεικα (V. τίθημι.) acc.

TRANSPORTATIO, TRANSPORTATUS, V. TRANSVECTIO, TRANSVECTUS.

TRANSPORTO, as, are. *Tranſporter, porter d'un lieu en un autre.* μεταφέρω, fut. μετοίσω. (V. φέρω in Anom.) acc. *Envoyer en exil, bannir.* ἐξορίζω. F. ίσω, P. ἐξώρικα. acc. perſ. * ἐξοστρακίζω, F. ίσω, P. ἐξωστράκικα. acc.

TRANSPOSITIO, onis. Fœm. *Tranſpoſition.* ἡ μετάθεσις, εως.

TRANSPOSITUS, a, um. *Tranſpoſé.* μετατεθεὶς, θεῖσα, θέν.

TRANSQUIETUS, a, um. *Fort tranquille.* ὁ καὶ ἡ ὑπεργάληνος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort paiſible.* ὁ καὶ ἡ ὑπερήσυχος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSRHENANUS, a, um. *Qui eſt au de-là du Rhin.* ὁ, ἡ, τὸ πέραν τοῦ Ῥήνου.

TRANSTRA, orum. plur. *Le deſſus du navire.* τὰ καταστρώματα, ων. *Les bancs d'une Galere.* τὰ ζυγὰ, ῶν.

TRANSTYBERINUS, a, um. *Qui eſt au de-là du Tybre.* ὁ καὶ ἡ μετατύμβριος, καὶ τὸ ον, ου.

TRANSVECTIO, onis. Fœm. *Tranſport.* ἡ διακομιδὴ, *vel* μετακομιδὴ, ῆς. *Montre de gens d'armes.* ἡ ἐπίδειξις, εως.

TRANSVECTUS, a, um. *Tranſporté.* μετακομισθεὶς, εῖσα, έν. *Porté outre.* διακομισθεὶς, εῖσα, έν.

TRANSVEHO, is, xi, ctum, here. *Tranſporter.* μεταφέρω. (V. φέρω in Anom.) acc. * μετακομίζω, F. ίσω, P. μετακεκόμικα. acc. *Porter outre.* διακομίζω, F. ίσω, P. διακεκόμικα. acc.

TRANSVERBERO, as, are. *Tranſpercer.* διελαύνω, F. λάσω. (V. ἐλαύνω in Anom.) acc.

TRANSVERSARIUS, a, um. *Poſé de travers.* ἀντεστραμμένος, ένη, ένον. *Qui eſt de côté.* πλάγιος, ία, ιον.

TRANSVERSUS, a, um. *Idem.*

TRANSULTO, as. V. TRANSILIO, & adde πολλάκις.

TRANSUMO, is, mpſi, mptum, ere. *Prendre d'un autre.* μεταλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (V. λαμβάνω in Anom.) acc.

TRANSUMPTIO, onis. *Métalepſe, figure de Rhétorique.* ἡ μετάληψις, εως.

TRANSUMPTUS, a, um. *Pris d'un autre.* μεταληφθεὶς, θεῖσα, θέν.

TRANSUO, is, ſui, ſutum, ere. *Percer tout outre en couſant.* διαῤῥάπτω, F. ψω, P. διέῤῥαφα. acc.

TRANSVOLITO, as, are. V. TRANSVOLO. & adde πολλάκις.

TRANSVOLO, as, are. *Voler outre.* διαπέτομαι. (V. πέτομαι in Anom.)

TRAPES, etis. Maſc. TRAPETUM, i. Neut. *Une meule à faire de l'huile.* ὁ ἐλαιοτριβεῖον, ου.

TRAPEZA, æ. Fœm. *Table, banque.* ἡ τράπεζα, ης.

TRAPEZITA, æ. Maſc. *Banquier, Changeur.* τραπεζίτης, ου.

TRAPEZOPHORUM, i. Neut. *Un tréteau.* τὸ τραπεζόφορον, ου.

TRAVIO, as, are. V. TRANSEO.

TRAULUS, i. Maſc. Obſol. V. BALBUS.

TRECENI, æ, a. & TRECENTI, æ, a. plur. *Trois cens.* τριακόσιοι αι, α.

TRECENTIES, adverb. *Trois cens fois.* τριακοσιάκις.

TREDECIES. adv. *Treize fois.* τρισκαιδεκάκις.

TREDECIM. Omn. gen. plur. *Treize.* οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.

TREMEBUNDUS, a, um. *Tremblant.* τρέμων, (οντος) ουσα, ον.

TREMEFACIO, is, eci, actum, ere. *Faire trembler.* ἑλίσσω, F. ξω, P. ἥλιχα. acc. * τρέμειν ποιῶ. acc. *Faire craindre.* φοβέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφόβηκα. acc. *Epouvanter.* ἐκπλήττω, F. ξω, P. ἐκπέπληχα. acc.

TREMENDUS, a, um. *Qu'on doit craindre.* φοβητέος, τέα, τέον. *Qui eſt à craindre.* φοβερὸς, ρὰ, ρόν.

TREMISCO, is, ere. & TREMO, is, mui, ere. *Trembler, craindre.* τρέμω, F. εμῶ, P. τετρέμηκα. * τρομέω, ῶ, F. ήσω, P. τετρόμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnem ad ſtrepitum Tremiſcit. πρὸς ἅπαντα τρέμει ψόφον. || Trementes manus. τρέμουσαι χεῖρες.

TREMOR, oris. Maſc. *Tremblement.* ὁ τρόμος, ου. * τὸ τάρβος, εος, ους. || Hunc Tremor invaſit. τοῦτον ἔλαβε τρόμος. (V. λαμβάνω in Anom.) Animo perturbor, ac Tremore afficior. διατετάραγμαι τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι. || Tremore afficiebatur, & corde palpitabat. τρόμῳ εἴχετο, καὶ ἡ καρδία ἀνεπάλλετο. * ἔτρεμε, καὶ ἡ καρδία αὐτῷ ἐπήδα.

TREMULUS, a, um. *Tremblant.* τρομερὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ τρομώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TREPIDANTER. adv. V. TREPIDE.

TREPIDATIO, onis. Fœm. *Tremblement.* ὁ τρόμος, ου. *Frayeur.* ἡ πτοία, ας. * ἡ ἔκπληξις, εως. *Crainte.* ὁ φόβος, ου.

TREPIDE. adv. *En tremblant de peur.* ἐν τρόμῳ. *Par crainte.* καταδεῶς. * φοβερῶς.

TREPIDO, as, avi, atum, are. *Trembler.* σπαίρω, F. αρῶ, P. ἔσπαρκα. *Trembler de peur.* ὀῤῥωδέω, ῶ, F. ήσω, P. ὠῤῥώδηκα. *Etre effrayé.* ἐκπτοέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ἐξεπτόημαι. V. TREMO.

TREPIDULUS, a, um. *Un peu tremblant.* ὁ καὶ ἡ ὑπότρομος, καὶ τὸ μον, ου.

TREPIDUS, a, um. *Qui tremble de peur.* τρέμων, (οντος) ουσα, ον. *Effrayé.* ὁ καὶ ἡ ἐπίφοβος, *vel* περίφοβος, καὶ τὸ ον, ου. * δεδοικὼς, ῦα, ός.

TRES, Maſc. & Fœm. Tria, Neut. plur. *Trois.* οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

TRESSIS, is. Maſc. *Trois onces, ou valant trois onces.* τὸ τριώβολον, *vel* ἡμίδραχμον, ου.

TRESVIRI, orum. V. TRIUMVIRI.

TRIANGULARIS, & e, is. *Triangulaire.* ὁ καὶ ἡ τριγώνιος, *vel* τρίγωνος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIANGULUS, i. Maſc. *Idem.*

TRIANGULUS, a, um. V. TRIANGULARIS.

TRIARII, orum. Maſc. plur. *Triariens, corps de reſerve, vieux ſoldats.* οἱ τριάριοι, ίων.

TRIBUARIUS, a, um. *De tribu.* φρατριακὸς, *vel* φυλετικὸς, κὴ, κόν.

TRIBULA, æ. Fœm. *Un traineau pour ſeparer le bled d'avec la paille.* ἡ ἀχυρότριψ, βος. * ὁ τρίβολος, ου.

TRIBULATIO, onis. Fœm. *Tribulation, affliction.* ἡ θλίψις, εος

TRIBULIS, is. Maſc. *Celui qui eſt d'une même tribu.* ὁ φυλέτης, ου. * φράτωρ, ρος.

TRIBULUM, i. Neut. V. TRIBULA.

TRIBULUS, i. Maſc. *Un chardon appellé chauſſetrape, herbe.* ὁ τρίβολος, ου. * ὁ ἀσπάλαθος, ου.

TRIBUNAL, alis. Neut. *Siege de Juge ou Magiſtrat; Tribunal.* τὸ βῆμα, ατος, * τὸ δικαστήριον, ίου.

TRIBUNATUS, ûs. Maſc. *L'état, l'office, ou la dignité d'un Tribun.* ἡ δημαρχία, ίας. || Tribunus militaris. *L'office ou la dignité de Tribun militaire.* ἡ χιλιαρχία, ίας.

TRIBUNITIUS, a, um. *De Tribun du peuple.* δημαρχικὸς, κὴ, κόν. *De Tribun militaire.* χιλιαρχικὸς, κὴ, κόν.

TRIBUNUS, i. Maſc. *Tribun, Magiſtrat.* ὁ δήμαρχος, ου. || Tribunus plebis. ὁ δημαρχῶν ὄντος. || Tribunus militum, *vel* militaris. ὁ χιλίαρχος, ου. || Tribuni ærarii. οἱ ταμιεῖς, έων.

TRIBUO, is, bui, butum, ere. *Diſtribuer.* νέμω, F. εμῶ, P. νενέμηκα. acc. *Donner.* δίδωμι, F. δώσω, P. δέδωκα. (V. Verba in μι.) acc. uni. dat. alter. *Aſſigner.* προστίθεμαι. acc. uni. dat. alter. || Tribuere plurimùm. περὶ πλείστου ποιεῖν, έω, F. ήσω, P. πεποίηκα. || Nimium ſibi Tribuere. ὑπερφρονεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπερπεφρόνηκα ἐφ' ἑαυτῷ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Suum cuique Tribuere. τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδίδοναι. * ἑνὶ ἑκάστῳ τὰ δίκαιον ἀποδοῦναι, *ſeu* νέμειν. || Tribuere ſingulis quod decet. τὸ πρέπον ἑκάστοις ἀπονέμειν. || Aliis honorem Tribuere. ἄλλοις τιμὴν νέμειν, *vel* ἀπονέμειν. || Maximos honores Tribuere. μεγίστας τιμὰς ἀπονέμειν. || Primas alicui Tribuere. τὰ πρῶτά τινι νέμειν, *vel* διδόναι. || Sibi aliquid Tribuere. τὶ ἑαυτῷ λαμβάνειν. || * Hoc ignaviæ Tribuit. τοῦτο ἐν ἀνανδρείᾳ ποιεῖται. V. ATTRIBUO.

TRIBUS, ûs. Fœm. *Une tribu.* ἡ φυλὴ, ῆς.

TRIBUTARIUS, a, um. *Tributaire, qui paye tribut.* ὁ καὶ ἡ ὑπόφορος, καὶ τὸ ρον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

TRIBUTIM, adverb. *Par tribus.* κατὰ φυλάς

TRIBUTIO, onis. Fœm. *Diſtribution.* ἡ νομὴ, ῆς. || Tributio æqualis. *Diſtribution égale.* ἡ ἰσονομία, ίας.

TRIBUTORIUS, a, um. *Qui concerne la contribution.* τελωνικὸς, κὴ, κόν. *la diſtribution.* νεμητικὸς, κὴ, κόν.

TRIBUTUM, i. Neut. *Tribut, taille.* ὁ φόρος, ου. * ὁ δασμὸς, οῦ. * τὸ τέλος, εος, ους. || Tributum exigo, colligo. δασμολογέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδασμολόγηκα. || Tributorum exactor. ὁ δασμοφόρος, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Civibus Tributum indicere. τοῖς πολίταις εἰσφορὰν προστάττειν. || Tributum ſolvere, pendere. φόρον, *vel* δασμὸν τελεῖν, *ſeu* ὑποτελεῖν. || Tributum ferre. δασμὸν φέρειν, *vel* ἐνεγκεῖν. || Tributum imponere Græcis. τοῖς Ἕλλησι φόρον ἐπιθεῖναι. || Tributum exigere. φόρον ἀπαιτεῖν. || A civibus Tributum exigere. παρὰ τῶν πολιτῶν ἀργύριον δασμολογεῖν. * τοὺς πολίτας δασμολογεῖν. || Ad pendendum Tributum coëgit. ἠνάγκασε δασμοὺς τελεῖν. * εἰς φόρου συντέλειαν ὑπήγαγε. || Annua Tributa ferre. τοὺς ἐτησίους δασμοὺς εἰσφέρειν. || Tributis ſubditos opprimere. δασμοῖς τοὺς ὑπηκόους ἐκτραχηλίζειν. || Tributis laxari. ἀναπαύεσθαι τῶν εἰσφορῶν. || Urbs Tributis levata eſt. φόρων ἡ πόλις ἐκουφίσθη. || Legendis Tributis præfectus. ἐκλογεὺς φόρων ταχθείς.

TRICÆ, arum. Fœm. plur. *Empêchement, embarras.* τὰ ἐμποδίσματα, ων.

TRICENARIUS, a. um. *Trentiéme.* τριακονταῖος, αία, αῖον.

TRICENI, æ, a. plur. *Trente.* οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα.

TRICENTI, æ, a, plur. *Trois cent.* τριακόσιοι, ιαι, ια.

TRICENTIES. adverb. *Trois cent fois.* τριακοσιάκις.

TRICEPS, cipitis. Omn. gen. *Qui a trois têtes.* ὁ καὶ ἡ τρικέφαλος, καὶ τὸ ον, ου.

TRICESIMUS, a, um. *Trentiéme.* τριακοστὸς, στὴ, στόν.

TRICHIAS, æ. Maſc. *Une eſpéce de poiſſon reſſemblant à la ſardine.* ὁ τριχίας, ίου. * ὁ τριχαῖος, ου.

TRICHILA, æ. Fœm. *Une treille faite en berceau.* ἡ τῶν ἀμπελώνων σκηνὴ, ῆς.

TRICHILUM, i. Neut. *Un vaiſſeau à trois bords.* τὸ τρίχειλον, ου.

TRICHITIS, idis. Fœm. *Une eſpéce d'alun.* ἡ τριχῖτις, ιδος.

TRICHOMANES, is. Neut. V. POLYTRICHON.

TRICHORUM, i. Neut. *Edifice contenant trois corps de logis.* τὸ τρίχωρον οἴκημα, (ατος.)

TRICIES. adv. *Trente fois.* τριακοντάκις.

TRICLINARIS, & e, is. *vel* TRICLINARIUS, a, um. *Appartenant à la ſalle à manger.* τρικλινικὸς, κὴ, κόν.

TRICLINARIUS, ii. Maſc. *Valet de chambre ſervant à table.* ὁ κατακοιμαστὴς, οῦ.

TRICLINIUM, ii. Neut. *Salle à manger.* τὸ τρικλίνιον, ίου.

TRICO, onis. Maſc. *Un querelleur.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, καὶ τὸ κον, ου.

TRICOCCUS, i. Maſc. *Tourneſol, fleur.* ὁ τρίκοκκος, ου.

TRICOR, aris, ari. *Dire des choſes frivoles, conteſter.* φλυαρέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλυάρηκα.

TRICORNIS, & e, is. *Qui a trois cornes.* ὁ καὶ ἡ τρίκερως, καὶ τὸ ρω, ωτος.

TRICORPOR, oris. Omn. gen. *Qui a trois corps.* ὁ καὶ ἡ τρίσωμος, *vel* τρισώματος, καὶ τὸ ον, ου.

TRICUSPIS, idis. Omn. gen. *Qui a trois pointes.* ὁ καὶ ἡ τριγλώχιν, ινος.

TRIDENS, entis. Maſc. *Trident, inſtrument à trois dents.* ἡ τρίαινα, ης. * ὁ τριόδους, οντος.

TRIDENTIFER & TRIDENTIGER, (eri) a, um. *Qui porte un trident.* ὁ καὶ ἡ τριαινοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIDUANUS, a, um. *Qui dure trois jours.* ὁ καὶ ἡ τριήμερος, καὶ τὸ ρον, ου.

TRIDUUM, ui. Neut. *L'eſpace de trois jonrs* ἡ τριημερία, ίας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Triduo poſt. τρίσιν ἡμέραις ὕστερον. ‖ Triduo, intra Triduum. ἐν τρίσιν ἡμέραις. * ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

TRIENNIS, & e, is. *Agé de trois ans.* ὁ καὶ ἡ τριετής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

TRIENNIUM, ii. Neut. *L'eſpace de trois ans.* ἡ τριετία, ίας. * ἡ τριετηρὶς, ίδος.

TRIENS, entis. Maſc. *La troiſiéme partie d'un tout.* τὸ τριτημόριον, ίου.

TRIENTAL, alis. Neut. *Vaſe qui contient la troiſiéme partie d'un ſextier.* τὸ σκεῦος ξέστου τριτημόριον δεχόμενον.

TRIENTALIS, & e, is, *vel* TRIENTARIUS, a, um. *Qui contient le tiers.* τοῦ τριτημορίου δεκτικὸς, κὴ, κόν.

TRIERARCHUS, i. Maſc. *Capitaine de galere.* ὁ τριήραρχος, ου.

TRIETERICUS, a, um. *Qui ſe fait de trois ans en trois ans.* τριετηρικὸς, κὴ, κόν.

TRIETERIS, idis. Fœm. V. TRIENNIUM.

TRIFARIAM. adverb. *En trois ſortes.* τριχῆ. * τριχῶς.

TRIFARIUS, a, um. *Triple, de trois façons.* ὁ καὶ ἡ τριπλάσιος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIFAUX, aucis. Omn. gen. *Qui a trois gueules.* ὁ καὶ ἡ τρίστομος, *vel* τριστόματος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIFER, (eri) *vel* TRIFERUS, a, um. *Qui porte trois fois l'an.* ὁ καὶ ἡ τριφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

TRIFIDUS, a, um. *Qui eſt fendu en trois.* ὁ καὶ ἡ τρισχιδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

TRIFOLIUM, ii. Neut. *Tréfle, herbe.* τὸ τρίφυλλον, ου.

TRIFORMIS, & e, is. *Qui a trois formes.* ὁ καὶ ἡ τρίμορφος, καὶ τὸ φον, ου.

TRIFUR, furis. Omn. gen. *Larron trois fois.* ὁ τρὶς φώρ. *Un grand larron.* ὁ κλεπτίστατος, ου.

TRIFURCIFER, eri. Maſc. *Triple pendard: grand pendard.* ὁ τρὶς κατάρατος, ου. * ὁ παμμίαρος, ου.

TRIFURCUS, a, um. *Qui a trois fourchons.* ὁ καὶ ἡ τρίχηλος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIGA, æ. Fœm. *Chariot à trois chevaux.* τὸ τρίπωλον ἅρμα, (ατος.)

TRIGAMUS, i. Maſc. & TRIGAMA, æ. Fœm. *Marié trois fois.* ὁ καὶ ἡ τρίγαμος, ου.

TRIGARIUS, ii. Maſc. *Celui qui conduit trois chevaux attelez.* ὁ τῶν τριῶν ἵππων συνεζευγμένων ἱππηλάτης, ου.

TRIGEMINI, orum. plur. *Trois jumeaux.* οἱ καὶ αἱ τρίδυμοι, ων.

TRIGEMMIS, & e, is. *Qui a trois bourgeons.* ὁ καὶ ἡ τριόφθαλμος, ου.

TRIGESIMUS, a, um. *Trentiéme.* τριακοστὸς, ἡ, όν. ‖ Trigeſima dies menſis. ἡ τριακὰς, άδος.

TRIGINTA. Omn. gen. plur. indecl. *Trente.* οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα.

TRIGLA, æ. Fœm. V. MULLUS.

TRIGLITES, æ. Maſc. *Une ſorte de pierre precieuſe.* ὁ τριγλίτης, ου.

TRIGON onis. Maſc. *Une ſorte de balle à jouer.* ὁ τριγών, ῶνος.

TRIGONALIS, & e, is. V. TRIANGULARIS.

TRIGONUS, a, um. V. TRIANGULUS, a, um.

TRIGONUS, i. Maſc. V. TRIANGULUS, i.

TRILIBRIS, & e, is. *Peſant trois livres.* ὁ καὶ ἡ τρίλιτρος, καὶ τὸ ον, ου.

TRILINGUIS, & e, is. *Qui a trois langues.* ὁ καὶ ἡ τρίγλωσσος, καὶ τὸ ον, ου.

TRILIX, icis. Omn. gen. *Tiſſu de trois fils.* ὁ καὶ ἡ τρίμιτος, καὶ τὸ τον, ου. * τριμίτινος, ίνη, ινον.

TRIMATUS, ûs. Maſc. *L'âge de trois ans.* ἡ τριετία, ίας.

TRIMESTRIS, & e, is. *Qui a trois mois.* ὁ καὶ ἡ τρίμηνος, καὶ τὸ ον, ου. τριμηναῖος, & τριμηνιαῖος, αία, αῖον.

TRIMETRUM, i. Neut. *Un vers de ſix pieds.* τὸ τρίμετρον, ου.

TRIMODIA, æ. Fœm. & TRIMODIUM, ii. Neut. *Meſure contenant trois boiſſeaux.* ὁ τριμέδιμνος, ου.

TRIMODIUS, a, um. *Qui contient trois boiſſeaux.* ὁ καὶ ἡ τριμέδιμνος, *vel* τριμόδιος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIMULUS, a, um. & TRIMUS, a, um. *Qui a trois ans.* ὁ καὶ ἡ τρίενος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ τριετὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * τριετηρὸς, ρὰ, ρόν.

TRINEPOS, otis. Maſc. *L'arriere-petit-fils au troiſiéme degré.* ὁ τριτέγγονος, ου.

TRINI, æ, a. plur. *Trois.* οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. *Trois à trois.* οἱ καὶ αἱ σύντρεις, καὶ τὰ σύντρια, ων.

TRINOCTIALIS, & e, is. *De trois nuits.* ὁ καὶ ἡ τρινύκτιος, *vel* τρινύχιος, καὶ τὸ ον, ου.

TRINOCTIUM, ii. Neut. *Trois nuits.* τὸ τρινύκτιον, ου.

TRINODIS, & e, is. *Qui a trois nœuds.* ὁ καὶ ἡ τρίοζος, καὶ τὸ ον, ου.

TRINUNDINUM, i. Neut. *Le jour de la troiſiéme foire.* ἡ τρίτης ἀγορᾶς ἡμέρα.

TRINUS, a, um. *Un de trois.* τῶν τριῶν εἷς, (ἑνὸς) μία, ἕν. *Trois.* οἱ καὶ αἱ τρεῖς, τὰ τρία.

TRIOBOLARIS, & e, is. *Valant trois oboles, de petite ou de nulle valeur.* τριωβολιαῖος, α, ον.

TRIOBOLUM, i. Neut. *Trois oboles.* τὸ τριώβολον, ȣ. || Trioboli homo. *Un homme de néant.* ὁ τριωβολιμαῖος ἄνθρωπος.

TRIONES, um, ibus. Maſc. plur. *Signe au Ciel appellé le Chariot céleſte, ou la grande Ourſe.* αἱ ἄρκτοι, ων.

TRIORCHES, æ. Maſc. *Emérillon, oiſeau.* ὁ τριόρχης, ȣ.

TRIPARCUS, a, um. *Fort épargnant.* ὁ καὶ ἡ τρισφειδωλὸς, καὶ τὸ λον, ȣ.

TRIPARTITO. adv. *En trois parties.* τρισμερῶς. * τριχῶς. * τριχῆ.

TRIPARTITUS, a, um. *Partagé en trois.* ὁ καὶ ἡ τριμερὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

TRIPATINUM, i. Neut. *Trois plats ou trois mets, ou table à trois ſervices.* ἡ τριπλῆ παράθεσις, (εως.)

TRIPECTORUS, a, um. *Qui a trois poitrines.* ὁ καὶ ἡ τρίστερνος, καὶ τὸ ον, ȣ.

TRIPEDALIS, & e, is. & TRIPEDANEUS, a, um. *De trois pieds.* τριποδιαῖος, αία, αῖον. * τριῶν ποδῶν ὕψος, *vel* μῆκος, *vel* πλάτος ἔχων, ȣσα, ον.

TRIPERTITO, & TRIPERTITUS. V. TRIPARTITO, & TRIPARTITUS.

TRIPES, edis. Omn. gen. *Qui a trois pieds.* ὁ καὶ ἡ τρίπȣς, καὶ τὸ πον, ποδός.

TRIPLEX, icis. Omn. gen. *Triple.* τριπλόος, ȣ̃ς; όη, ῆ; όον, ȣ̃ν. * τριπλάσιος, ία, ιον.

TRIPLICATIO, onis. Fœm. *L'action de tripler.* τριπλασιασμὸς, ȣ̃.

TRIPLICATUS, a, um. *Triplé.* τριπλασιασθεὶς, θεῖσα, θέν.

TRIPLICO, as, avi, atum, are. *Tripler.* τριπλασιάζω F. άσω, P. τετριπλασίακα. acc. * τριπλασιόω, ῶ, F. ώσω, P. τετριπλασίωκα. acc.

TRIPLUS, a, um. *Triple.* τριπλάσιος, ία, ιον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tripla pars illius. τριπλασία ἐκείνης μοῖρα. || Noctem Triplo majorem die fecit. τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ἐποίησε.

TRIPOLIUM, ii. Neut. *Turbit, herbe.* τὸ τριπόλιον, ίȣ.

TRIPONDIUM, ii. Neut. *Poids de trois livres.* τὸ τρίλιτρον, ȣ.

TRIPUDIO, as, avi, atum, are. *Danſer.* ὀρχέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ὠρχησάμην. * χορεύω, F. εύσω, P. κεχόρευκα. *Trépigner.* πυῤῥιχίζω, F. ίσω, P. πεπυῤῥίχικα.

TRIPUDIUM, ii. Neut. *Danſe.* ὁ ὀρχησμὸς, ȣ̃. * ὁ χορὸς, ȣ̃. * ἡ χορεία, ας. *Trepignement de pieds.* ἡ χοροστασία, ας.

TRIPUS, odis. Maſc. *Un trépié.* ὁ τρίπȣς, ποδος.

TRIQUETRA, æ. Fœm. TRIQUETRUM, i. Neut. V. TRIANGULUS, i.

TRIQUETRUS, a, um. Vide TRIANGULARIS.

TRIREMIS, is. Fœm. *Galere à trois bancs.* ἡ τριήρης, εος, ȣς.

TRIS, pro acc. Tres.

TRISSAGO, inis. Fœm. *Germandrée, plante.* ἡ χαμαίδρυς, υος.

TRISTEGA, orum. Neut. plur. *Edifices à trois étages.* τὰ τρίστεγα, ων.

TRISTICULUS, a, um. *Un peu triſte.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλυπος, καὶ τὸ πον, ȣ.

TRISTIFICUS, a, um. *Qui donne de la triſteſſe.* λυπηρὸς, *vel* ἀνιαρὸς, ρὰ, ρόν.

TRISTIOR, & ius, oris. comp. *Plus triſte.* λυπηρότερος, ἀνιαρώτερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neque in rebus ſecundis lætior, neque in adverſis Triſtior eris. ȣ̓́τε εὐτυχῶν ἔσῃ περιχαρὴς, ȣ̓́τε δυςυχῶν περίλυπος.

TRISTIS, & e, is. *Triſte.* λυπηρὸς, *vel* ἀνιαρὸς, ρὰ, ρόν. *Chagrin.* ὁ καὶ ἡ δύσθυμος, *vel* βαρύθυμος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Triſti vultu ſenex. σκυθρωπὸς γέρων. || Valdè Triſtis. σφόδρα λυπηρῶς ἔχων. * σφόδρα λυπηρῶς διακείμενος. || Triſtis eſt. ἀηδῶς διάκειται.

TRISTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort triſte.* λυπηρότατος, *vel* ἀνιαρώτατος, άτη, ατον.

TRISTITIA, æ. Fœm. *Triſteſſe.* ἡ λύπη, ης. * τὸ ἄλγος, *vel* ἄχθος, εος, ȣς. || Triſtitiâ afficere. λυπεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. λελύπηκα. acc. * ἀλγύνω, F. υνῶ, P. ἤλγυγκα. acc. || Magnâ Triſtitiâ affici. μεγίςην λυπεῖσθαι λύπην. || Triſtitiâ conſternari, *ſeu* in Triſtitiam labi. ἐπὶ τῇ λύπῃ συμπίπτειν. * εἰς λύπην καταπεσεῖν. || Animum Triſtitiâ conficere. τὴν ψυχὴν ἀνίαις, καὶ λύπαις κατατήκειν. || Totos ſe Triſtitiæ dare. ἐκδότȣς αὐτȣ̀ς λυπηρεῖς ποιῆσαι. * ἐνδȣ̃ναι τῇ λύπῃ. || Triſtitiam ex his rebus contraxi. ἐπὶ τȣ́τοις ἠνιάθην, καὶ ἐλυπήθην. || Triſtitiam alicui afferre. λύπην τινὶ παρέχειν, *vel* ἐμποιεῖν. || Summâ Triſtitiâ angi. ἐν ἐσχάταις ἀνίαις εἶναι. || Triſtitia invidum nunquam deſerit. ȣ̓δέποτε φθονερὸν τὸν βάσκανον ἐπιλείπȣσι. || Ipſum Triſtitia inceſſit. αὐτὸν ἔλαβεν ἡ λύπη. || Triſtitiam levare. τὴν λύπην κȣφίζειν. || Alios Triſtitiâ levare. τȣ̀ς ἄλλȣς λύπης κȣφίζειν. || Triſtitiâ levari. τῆς λύπης κȣφίζεσθαι. || Deducere à Triſtitiâ. ἀπαλλάττειν τῆς λύπης. || Triſtitiam compeſcere. τὴν ἀνίαν ἀναςέλλειν.

TRISULCUS, a, um. *Qui à trois pointes.* ὁ καὶ ἡ τριγλώχιν, ινος.

TRISYLLABUS, a, um. *De trois ſyllabes.* ὁ καὶ ἡ τρισύλλαβος, καὶ τὸ ον, ȣ.

TRITAVIA, æ. Fœm. *L'aïeule du triſaïeul.* ἡ τριμάμμη, ης.

TRITAVUS, i. Maſc. *L'aïeul, ou grand pere du triſaïeul.* ὁ τρίπαππος, ȣ.

TRITICEUS, a, um. *De froment.* πύρινος, ίνη, ινον.

TRITICUM, i. Neut. *Du froment, du bled.* ὁ πυρὸς, ȣ̃. * ὁ σῖτος, ȣ.

TRITOR, oris. Maſc. *Broyeur.* ὁ τριπτὴρ, ῆρος.

TRITURA, æ. Fœm. *L'action de broyer.* ἡ τρίψις, εως. *de battre le bled.* ἡ ἀλόησις, εως.

TRITUS, a, um. part. *Broyé, froté.* τετριμμένος, ένη, ένον. *Uſité, fréquenté.* τριβεὶς, (ἐντος) εῖσα, έν.

TRITUS, ûs. Maſc. *L'action de froter ou broyer.* ἡ τρίψις, εως.

TRIVENEFICA, æ. Fœm. *Très-grande forciere.* ἡ τριφαρμακεύτρια, ίας

TRIVIALITER. adv. *D'une façon vulgaire & triviale.* ἀγοραίως. *Simplement.* ἁπλῶς.

TRIVIALIS, & e, is *Trivial.* ὁ τριοδίτης, ου. pro Maſc. ἡ τριοδῖτις, ίτιδος. pro Fœm. *Vulgaire.* ὁ καὶ ἡ ἐγκύκλιος, *vel* ἀγοραῖος, καὶ τὸ ον, ου.

TRIVIUM, ii. Neut. *Un carrefour à trois chemins.* ἡ τρίοδος, ου.

TRIUMPHALIA, um. Neut. plur. Tac. *Honneurs du triomphe.* ἡ θριάμβευσις, εως.

TRIUMPHALIS, & e, is. *Triomphal, appartenant à un triomphe.* θριαμβικὸς, *vel* θριαμβευτικὸς, κὴ, κόν.

TRIUMPHATOR, oris. Maſc. *Triomphateur.* ὁ θριαμβευτὴς, οῦ.

TRIUMPHATUS, a, um. *De qui on a triomphé.* τεθριαμβευμένος, ένη, ένον. * θριαμβευθεὶς, θεῖσα, θέν.

TRIUMPHATUS, ûs. Maſc. *L'action de triompher.* ἡ θριάμβευσις, εως.

TRIUMPHO, as, avi, atum, are. *Triompher.* θριαμβεύω, F. εύσω, P. τεθριάμβευκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. De hoſtibus Triumphare. ἀπὸ τῶν πολεμίων θριαμβεύειν. || Secundo Triumphans. δεύτερον θρίαμβον θριαμβεύων. || De quo Triumphatur ὁ θριαμβευόμενος. || De Pyrrho Triumphavit. ἀπὸ Πύῤῥου νικητήρια ἔπεμψε.

TRIUMPHUS, i. Maſc *Triomphe.* ὁ θρίαμβος, ου. || Triumphum agere. θρίαμβον θριαμβεύειν. || Triumphum ducere. θρίαμβον εἰσελαύνειν.

TRIUMVIR, viri. Maſc. *Triumvir, l'un des trois ſouverains Magiſtrats.* εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.

TRIUMVIRALIS, & e, is. *De triumvir.* τῶν τριῶν ἀρχόντων ἴδιος, ία, ιον.

TRIUMVIRATUS, ûs. Maſc. *La dignité de triumvir.* ἡ τῶν τριῶν ἀρχὴ, ῆς.

TRIUNCIS, & e, is. *De trois onces.* τριουγκαῖος, αία, αῖον.

TROCHÆUS, i. Maſc. *Un pied de vers appellé Trochée.* ὁ τροχαῖος, ου.

TROCHILOS, *vel* TROCHILUS, i. Maſc. *Roitelet, oiſeau.* ὁ τρόχιλος, ου.

TROCHISCUS, i. Maſc. *Un trochiſque, petite maſſe ronde.* ὁ τροχίσκος, ου.

TROCHLEA, æ. Fœm. *Une poulie.* ὁ τρόχος, ου. * τὸ τροχίλιον, ίου.

TROCHULUS, i. *Une petite toupie, un petit ſabot.* τὸ τροχίλιον, ίου.

TROCHUS, i. Maſc. *Une toupie, un ſabot.* ὁ τροχὸς, οῦ.

TROPHÆUM, i. Neut. *Trophée, marque d'une victoire.* τὸ τρόπαιον, ου. || Trophæum ponere, ſtatuere, erigere. τροπαιουχεῖν, έω, F. ήσω, P. τετροπαιούχηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Trophæum erigere. τρόπαιον ἱστάναι. || Præclara majores noſtri erexerunt Trophæa. καλὰ οἱ πρόγονοι τρόπαια ἔστησαν. || Trophæum ab aliquo erectum ſpectare. τρόπαιον ὑπό τινος σταθὲν θεορεῖν.

TROPIS, is. Fœm. *Sentine d'un vaiſſeau.* ἡ τρόπις, ιδος.

TROPUS, i. Maſc. *Trope, ornement d'oraiſon.* ὁ τρόπος, ου.

TRUA, æ. Fœm. *Un vaſe pour recevoir des immondices.* τὸ ἀγγεῖον, ου.

TRUCIDATIO, onis. Fœm. *Maſſacre, carnage, tuerie.* ἡ σφάξις, *vel* ἀπόσφαξις, εως. * ἡ σφαγὴ, ῆς.

TRUCIDATUS, a, um. *Maſſacré, ou tué cruellement.* σφαχθεὶς, *vel* ἀποσφαχθεὶς, θεῖσα, θέν.

TRUCIDO, as, avi, atum, are. *Maſſacrer, tuer cruellement.* σφάττω, *vel* ἀποσφάττω, F. ξω, P. ἀπέσφακα. acc.

TRUCULENTER. adv. *Cruellement.* ἀπηνῶς. * ὠμῶς.

TRUCULENTUS, a, um. *Cruel.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Terrible.* βλοσυρὸς, ρὰ, ρόν. *Rigoureux.* ὁ καὶ ἡ ἀγριόθυμος, καὶ τὸ ον, ου. *Affreux.* ὁ καὶ ἡ ἀγριωπὸς, καὶ τὸ πὸν, οῦ.

TRUDES, is. Fœm. *Un inſtrument à pouſſer quelque maſſe ou groſſe piece.* ὁ ὠστὴρ, ῆρος.

TRUDO, is, ſi, ſum, ere. *Pouſſer ou repouſſer avec force.* ὠθέω, ῶ, F. ὤσω, *vel* ὠθέομαι, οῦμαι; fut. med. ὠθήσομαι. (V. Anom.) acc.

TRULLA, æ. Fœm. *Un pot de chambre.* ἡ ἀμὶς, ίδος. * τὸ λάσανον, ου. *Truelle de Maçon.* ὁ τύκος, ου. *Vaſe à boire.* ἡ οἰνοχόη, ης.

TRULLEUM, ei. Neut. *Baſſin à laver les mains.* τὸ χειρόνιπτρον, ου.

TRULLISSATIO, onis. Fœm. *Crépi, enduit.* τὸ κονίαμα, ατος. * ἡ κονίασις, εως.

TRULLISSO, as, are. *Crépir, enduire.* κονιάω, ῶ, F. άσω, P. κεκονίακα. acc.

TRUNCANDUS, a, um. *Qu'on doit rogner, couper, tronquer.* ἀκρωτηριαστέος, *vel* κολοβωτέος, τέα, τέον.

TRUNCATUS, a, um. part. *Rogné, coupé, tronqué.* κολοβωθεὶς, εῖσα, έν. * ἀκρωτηριασθεὶς, εῖσα, έν. || Truncatus pede. ὁ καὶ ἡ κολοβόπους, ποδος * τοῦ ποδὸς κολοβωθείς. || Naribus Truncatus. ἠκισμένος ῥῖνας.

TRUNCO, as, avi, atum, are. *Rogner, couper, tronquer.* κολοβόω, ῶ, F. ώσω, P. κεκολόβωκα. acc. * ἀκρολομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠκρολόμηκα. acc. * ἀκρωτηριάζω, F. άσω, P. ἠκρωτηρίακα. acc.

TRUNCULUS, i. Maſc. *Un tronçon, un morceau coupé.* τὸ τεμάχιον, ίου. *Un petit tronc.* τὸ στελέχιον, *vel* στελεχάριον.

TRUNCUS, i. Maſc. *Un tronc.* τὸ στέλεχος, εος, ους. * ὁ κορμὸς, οῦ. *Le gros du corps.* ὁ θώραξ, ακος. *Une bûche, un ſtupide.* ὁ σκαιὸς, οῦ.

TRUNCUS, a, um. *Rogné, coupé, mutilé.* κολοβὸς, βὴ, βόν. *Qui eſt ſans tête.* ὁ καὶ ἡ ἀκέφαλος, καὶ τὸ ον, ου. || Humeris Truncus. τῶν ὤμων ἠκρωτηριασμένος.

TRUO, onis. Maſc. Vide ONOCROTALUS.

TRUSATILIS, & e, is. *Qui ſe pouſſe avec force.* ὠστὸς, ὴ, όν. * ὠθιστήριος, ία, ιον. || Mola Truſatilis. ὁ χειρομύλων, ωνος.

TRUTINA, æ. Fœm. *Balance, trébuchet.* ἡ τρυτάνη, ης. * τὸ τάλαντον, ου. * ὁ σταθμὸς, οῦ.

TRUTINO, as, are. & TRUTINOR, aris, ari. *Peſer à la balance* σταθμάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσταθμησάμην acc. * σταθμίζω, F. ίσω, P. ἐστάθμικα. acc.

TRUX, ucis. Omn. gen. Vide TRUCULENTUS.

TRYGYNOS, *vel* TRYGINUS, a, um. *Fait de lie de vin.* τρύγινος, ίνη, ινον.

TU

TU, tui, tibi, te. pron. *Toi.* σὺ, σῦ, σοὶ, σέ.

TUBA, æ. Fœm. *Trompette, ou trompe.* ἡ σάλπιγξ, ιγγος.

TUBER, eris. Neut. *Une tumeur, une boſſe.* τὸ οἴδημα, *vel* φῦμα, ατος. *Truffe, eſpece de champignon.* τὸ ὕδνον, *vel* εἴδνον, ου.

TUBERCULUM, i. Neut. *Petite tumeur.* τὸ φυμάτιον, *vel* οἰδημάτιον, ίου.

TUBERO, as, are. V. EXTUBERO.

TUBICEN, inis. Maſc. *Un Trompette.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ.

TUBULATUS, a, um. *Creuſé en forme de canal ou tuyau.* ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, *vel* σιφωνοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

TUBULUS, i. Maſc. *Petit tuyau ou canal.* ὁ σωληνίσκος, ου. * τὸ σιφώνιον, ίου.

TUBURCINOR, aris, ari. *Manger avidement.* λαφύσσω, F. ξω, P. λελάφυχα. acc.

TUBUS, i. Maſc. *Tuyau ou canal.* ὁ σωλὴν, ῆνος, * ὁ σίφων, ωνος.

TUCETUM, i. Neut. *Andouille, ſauciſſe.* ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος.

TUDES, itis. Maſc. *Maillet ou marteau.* ἡ σφῦρα, ας.

TUDICULA, æ. Fœm. *Eſpece de machine pour faire l'huile.* τὸ ὄργανον, εος, ους.

TUDICULO, as, avi, atum, are. *Preſſer & fouler.* ἐπιθλίβω, F. ψω, P. ἐπιτέθλιφα. acc.

TUDITO, as, are. *Frapper d'un marteau.* σφυρανίζω, F. ίσω, P. ἐσφυράνικα. acc. *Briſer, preſſer.* ἐπιθλίβω, F. ψω, P. ἐπιτέθλιφα. acc.

TUENDUS, a, um. part. *Qu'on doit garder.* τηρητέος, *vel* φυλακτέος, τέα, τέον. *défendre & maintenir.* σωστέος, τέα, τέον.

TUEOR, eris, tutus, *vel* tuitus ſum, tueri. depon. *Garder.* διαφυλάττω, F. ξω, P. διαπεφύλαχα. acc. * διατηρέω, ῶ, F. ήσω, P. διατετήρηκα. acc. *Défendre.* ἀμύνω, F. υνῶ, P. ἤμυγκα. acc. *Maintenir, conſerver.* σώζω, F. ώσω, P. σέσωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Sæpe videtur difficilius eſſe bona Tueri, quàm parare. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τ' ἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι. || Legum auctoritatem Tueri. τοὺς νόμους φυλάττειν. || A malo Tueri. ἀπὸ τοῦ πονηροῦ φυλάττειν. || Patriam Tueri. τὴν πατρίδα διασώζειν, *vel* διαφυλάττειν. || Bona Tueri. τ' ἀγαθὰ διαφυλάττειν || Officii munus exequi & Tueri. τὴν καθήκοντος ὑπουργίαν κατορθοῦν καὶ φυλάσσειν. || Hanc omnem pulchritudinem Tueri. τήνδε τὴν τῶν ὅλων τάξιν καὶ καλλονὴν συγκρατεῖν. || Res Tueri. τὰ πράγματα διαφυλάττειν. V. TUTOR.

TUGURIOLUM, i. Neut. *Petite cabane.* τὸ καλύβιον, ου.

TUGURIUM, ii. Neut. *Une cabane, une loge.* ἡ καλύβη, ης.

TUITIO, onis. Fœm. *Garde.* ἡ φυλακὴ, ῆς. *Défenſe.* ἡ ἀντίληψις, εως.

TULI. præter. à fero. V. FERO.

TUM. adverb *Alors.* τότε. Tum, conjunct. *Et auſſi.* μὲν, δέ. * τε, καί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tum pietatis ſtudioſus, Tum utilitati proſpiciens. ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλόμενος, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος προνοούμενος || Cùm anteà, Tum maximè eo tempore. καὶ ἐν τῷ πρόσθε χρόνῳ, τότε δὲ μάλιστα. || Tum præcipuè hoc tempore. πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῷ νυνί. V. CUM & TUNC.

TUMEFACIO, is, feci, factum, ere. *Faire enfler.* ἐξογκόω, F. ώσω, P. ἐξώγκωκα. acc.

TUMEFACTUS, a, um. part. *Enflé.* ἐξογκωθεὶς, θεῖσα, θέν.

TUMEO, es, & TUMESCO, is, mui, ere. *S'enfler.* οἰδαίνω, F. ανῶ, P. ὤδηκα. * οἰδέω, ῶ, F. ήσω, P. οἴδηκα. *Etre enflé.* ἐξογκόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. præt. paſſ. ἐξώγκωμαι. *S'enorgueillir.* ὑψαυχενέω, ῶ, F. ήσω, P. ὑψαυχένηκα.

TUMIDUS, a, um. *Enflé.* ὁ καὶ ἡ ὀγκώδης, *vel* οἰδηματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * οἰδαλέος, έα, έον. *Orgueilleux.* ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, καὶ τὸ ὂν, όνος.

TUMOR, oris. Maſc. *Enflure.* τὸ οἴδημα, ατος. * ὁ ὄγκος, ου. || Tumor animi. ἡ ἀλαζονεία, ας.

TUMULATUS, a, um. *Enterré, mis dans le tombeau.* τυμβευθεὶς, *vel* ἐνταφιασθεὶς, εῖσα, έν.

TUMULO, as, avi, atum, are. *Mettre dans le tombeau.* τυμβεύω, F. εύσω, P. τετύμβευκα. acc. * ἐνταφιάζω, F. άσω, P. ἐντεταφίακα. acc.

TUMULOSUS, a, um. *Plein de petits tertres ou éminences.* ὁ καὶ ἡ λοφώδης, *vel* βουνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TUMULTUARIO, adv. *Avec trouble.* θορυβωδῶς.

TUMULTUARIUS, a, um. *Fait avec trouble, & ſans choix.* προσυχὼν, *vel* παρατυχὼν, (ὄντος) οῦσα, όν. *Fait à la hâte.* ὁ καὶ ἡ αὐτοσχέδιος, καὶ τὸ ον, ου.

TUMULTUATIO, onis. Fœm. *Tumulte.* ἡ θορύβησις, *vel* τάραξις, εως.

TUMULTUO, as, avi, atum, are. & TUMULTUOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire du bruit, exciter du trouble, faire du tumulte.* θορυβέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθορύβηκα. acc.

TUMULTUOSE. adv. *Avec trouble.* θορυβωδῶς.

TUMULTUOSUS, a, um. *Tumultueux, plein de troubles.* ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, *vel* ταραχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TUMULTUS, ûs. *Trouble, émotion.* ὁ θόρυβος, ου. * ἡ ταραχὴ, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tumultum excitare. θόρυβον ποιεῖν. * ταραχὴν ποιεῖν. * θόρυβον διχιστάναι. || Ab his ortus eſt Tumultus. παρὰ τούτων ἐγένετο θόρυβος. || Si Tumultus in civitate fiat. εἰ θόρυβος ἐν τῇ πόλει γένοιτο. || Tumultum ſedare. καθιστάναι τὸν θόρυβον. || Ab eo animi Tumultu non.

nihil ſedatus. μικρὸν ἀπ' ἐκείνου καθαρᾶς θορύβου τῆς ψυχῆς. || Ab urbicis Tumultibus abſiſtere. ἀστικῶν θορύβων ἀφίστασθαι. || Tumultus urbis fugere. θορύβους τοῦ ἄστεως ἐκφεύγειν.

TUMULUS, i, Maſc. *Le tombeau.* ὁ τύμβος, ου. *Sepulcre.* ὁ τάφος, ου. *Tertre.* ὁ γεώλοφος, ου. * ὁ βουνὸς, οῦ. || Tumulis mandare, dare. καταθάπτειν, πτω. (V. θάπτω in Anom.) acc.

TUNC adv. *Lors, alors.* τότε. * τηνικαῦτα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm judicio quis convictus eſt, Tunc demùm fiunt ſcelera. ἐπειδὴ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. || Cùm beneficia acceperimus, Tunc de dignitate ejus qui dedit diſputabimus. ἐπειδὰν εὖ πάθωμεν, τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ποιήσαντος σκεψόμεθα. || Tunc temporis. ἐν τῷ νυνὶ χρόνῳ. * ἐν τῷδε τῷ καιρῷ. * ἐν τούτῳ χρόνῳ. * ἐν τούτοις χρόνοις.

TUNDENDUS, a, um. *Qu'on doit fraper.* κοπτέος, τέα, τέον. *cogner.* ἀρακτέος, τέα, τέον. *piler, broyer.* τριπτέος, τέα, τέον.

TUNDO, is, tutudi, tunſum, undere. *Fraper.* κόπτω, F. ψω, P. κέκοφα. acc. * παίω, F. σω, P. πέπαικα. acc. *Cogner.* ἀράσσω, F. ξω, P. ἤραχα. acc. *Broyer, piler.* τρίβω, F. ψω, P. τέτριφα. acc.

TUNICA, æ. Fœm. *Une robe.* ἡ ἐσθὴς, ῆτος. *Une tunique.* ὁ χιτὼν, ῶνος. *Un hoqueton.* ἡ ἐξωμὶς, ίδος. *Une chemiſe.* τὸ χιτώνιον ἐχεσάρκιον, ου. *Une taie.* ὁ ὑμὴν, ένος. * ὁ χιτὼν, ῶνος. || Tunica arboris ὁ λοπὸς, οῦ. * τὸ λέπισμα, ατος.

TUNICATUS, a, um. *Vêtu d'une tunique.* ὁ καὶ ἡ χιτωνοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

TUNICO, as, are. *Vêtir & couvrir d'une tunique.* χιτωνίζω, F. ίσω, P. κεχιτώνικα.

TUNICULA, æ. Fœm. *Une petite tunique, un petit hoqueton.* τὸ χιτώνιον, vel χιτωνάριον, ίου. *Petite taie ou peau.* ὁ χιτωνίσκος, ου.

TUOR, eris: Tueri. *Regarder, voir.* βλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα. acc. V. INTUEOR.

TURBA, æ. Fœm. *Une troupe.* ἡ τύρβη, ης. *Une populace.* ὁ ὄχλος, ου. *Multitude de gens &c.* τὸ πλῆθος, εος, ους. *Trouble & bruit.* ὁ θόρυβος, ου. * ἡ ταραχὴ, ῆς. || Turbam congregare. ὀχλαγωγεῖν, ῶ, F. ήσω, P. ὠχλαγώγηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Innumerabilis Turba collecta eſt. ὄχλος ἄφθονος συνελέγη. || Magna hominum Turba. πολλὴ ἀνθρώπων ἀφθονία. || Tanta erat Turba. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἦσαν.

TURBAMENTUM, i. Neut. *Trouble.* τὸ τάραγμα, ατος. * ὁ ταραγμὸς, οῦ.

TURBATE. adverb. *Avec trouble.* ταραχωδῶς. * θορυβωδῶς. * τεταραγμένως.

TURBATIO, onis. Fœm. V. TURBAMENTUM.

TURBATOR, oris. Maſc. *Pertubateur, brouillon.* ὁ ταρακτὴς, vel θορυβητὴς, οῦ.

TURBATUS, a, um. part. *Troublé.* τεταραγμένος, ένη, ένον. * ταραχθεὶς, εῖσα, έν.

TURBELLA, æ. Fœm. *Petit trouble.* ἡ σμικρὰ ταραχή. *Petite populace.* τὸ ὀχλάριον, ίου.

TURBIDE. adv. V. TURBATE.

TURBIDUS, a, um. *Trouble, troublé.* θολερὸς, ρά, ρόν. * ὁ καὶ ἡ θολώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Plein de troubles.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, vel θορυβώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

TURBINATIO, onis. Fœm. *Figure de toupie.* ἡ στρόμβωσις, εως.

TURBINATUS, a, um. *Long & rond en forme de toupie, ou de poire.* ὁ καὶ ἡ στρομβοειδὴς, vel κωνοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους.

TURBINEUS, a, um. *Qui eſt rond comme une toupie.* ὁ καὶ ἡ στρομβοειδὴς, vel κωνοειδὴς, καὶ τὸ ες, έος, ους. *Qui tourne en rond.* ὁ καὶ ἡ δινώδης, τὸ ες, εος, ους.

TURBINO, as, are. *Former en façon de toupie.* στρομβίζω, F. ίσω, P. ἐστρόμβικα. acc.

TURBO, inis. Maſc. *Une figure ronde qui va en pointe.* ὁ κῶνος, ου. *Une toupie.* ὁ στρόμβος, vel στρόβιλος, ου. *Eau tournoyante.* ἡ ἴλιγξ, ιγγος. *Un tourbillon de vent.* ὁ δῖνος, ου. * ἡ ἄελλα, ης.

TURBO, as, avi, atum, are. *Troubler.* ταράττω, & ταράσσω, F. ξω, P. τετάραχα. acc. *Méler enſemble, confondre.* συγχέω, F. χεύσω. (V. χέω in Anom.) acc. *Brouiller.* θολόω, F. ώσω, P. τεθόλωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Turbare civitatem. τὴν πόλιν εἰς ταραχὰς καθιστάναι. * τὰ τῆς πόλεως εἰς ταραχὴν καταστῆναι. * ταραχὰς ἐν τῇ πόλει ποιεῖν. || Turbatur exercitus. εἰς ταραχὴν καθίσταται ὁ στρατός. || In civitate Turbatur. ἐν ταραχαῖς ἐστιν ἡ πόλις. || Omnia Turbare. πάντα συγχέειν.

TURBULENTUS. *Troublé, plein de troubles.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὀχληρὸς, ά, όν. || Turbulentus & rationis expers. θορυβώδης καὶ ἄλογος.

TURBULENTE & TURBULENTER. *Avec trouble.* ταραχωδῶς. * θορυβωδῶς. * τεταραγμένως.

TURDARIUM, ii. Neut. *Lieu où l'on nourrit ou engraiſſe les grives.* τὸ κιχλοτροφεῖον, είου.

TURDULUS, i. Maſc. *Une petite grive.* τὸ κιχλάριον, ίου.

TURDUS, i. Maſc. *Une Grive, oiſeau.* ἡ κίχλα, vel κίχλη, ης. *C'eſt auſſi un poiſſon appellé Tourd.* ἡ κίχλη, ης.

TURGEO, es, & TURGESCO, is, urſi, ere. *S'enfler.* οἰδαίνω, F. ανῶ, P. ᾤδαγκα. *Etre enflé.* ὀγκόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. præt. paſſ. ὤγκωμαι.

TURGIDULUS, a, um. *Un peu enflé.* ὁ καὶ ἡ σμικρόν τι ἔξογκος, καὶ τὸ κον, ου.

TURGIDUS, a, um. *Enflé.* ὁ καὶ ἡ ἔξογκος, καὶ τὸ ον, ου.

TURIO, onis, Maſc. *Le tendron qui eſt au bout des branches.* τὸ τῶν κλάδων ἁπαλὸν, οῦ.

TURMA, æ. Fœm. *Bande de gens d'armes.* ἡ ἴλη, ης. * τὸ ξίφος, εος, ους. *Compagnie d'ordonnance.* ἡ τῶν ἱππέων τάξις, εως.

TURMALIS, & e, is. *Qui eſt d'une même bande.* ὁ καὶ ἡ σύντακτος, vel σύμμαχος, καὶ τὸ ον, ου.

TURMATIM, adv. *Par bandes.* κατ' ἴλας, * κατὰ ξίφη.

TURPICULUS, a, um. *Un peu honteux, un peu vilain.* ὁ καὶ ἡ ὕπαισχρος, καὶ τὸ σχρον, ου.

TURPIFICATUS, a, um. *Souillé, enlaidi.* μιανθεὶς, vel μολυνθεὶς, εῖσα, έν.

TURPIFICO,

TURPIFICO, as, are. *Souiller.* V. TURPO.

TURPIOR, & ius, oris, compar. *Plus deshonnête.* αἰσχρότερος, έρα, ερον.

TURPIS, & e, is. *Deshonnête, vilain.* αἰσχρὸς, ρὰ, ρόν. *Difforme, laid.* ὁ καὶ ἡ δυσειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Turpe aliquid facere. αἰσχρόν τι ποιεῖν. || Turpis lingua. αἰσχρὰ γλῶττα || Turpe factu. αἰσχρὸν ποιεῖν. || Hæc facere, Turpe eſt. ταῦτα ποιεῖν αἰσχρόν. || Hoc turpe eſt. ἕν ἐστι τῶν αἰσχρῶν τοῦτο. || Turpis vita. αἰσχύνην ἔχων ὁ βίος. * ὁ μετ' αἰσχύνης βίος. || Turpis & infamis. αἰσχρὸς καὶ ἐπονείδιστος. || Hoc valdè Turpe eſt. αἰσχύνην μεγάλην φέρει τοῦτο.

TURPISSIMUS, a, um. ſuper. *Très-deshonnête.* αἰσχρότατος, άτη, ατον. || Quod omnium Turpiſſimum eſt. τὸ αἴσχιστον πάντων.

TURPILOQUIUM, ii. Neut. & TURPILOQUENTIA, æ. Fœm. *Diſcours deshonnête.* ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης.

TURPITER. adv. *Vilainement, honteuſement.* αἰσχρῶς. *Avec difformité.* δυσειδῶς.

TURPITUDO, inis. Fœm. *Deshonnêteté.* ἡ αἰσχρότης, ητος. * τὸ αἶσχος, εος, ους. *Difformité, laideur.* ἡ δυσείδεια, ας. || A quo Turpitudinis genere ſibi temperarunt? τί τῶν αἰσχρῶν οὐ διεξῆλθον; || Turpitudinem aliis infligere. αἰσχύνην τοῖς ἄλλοις προσάπτειν, *vel* περιάπτειν, *vel* περιποιεῖν. || Civitati Turpitudinem accerſere. εἰς τὴν αἰσχύνην καθιστάναι τὴν πόλιν. || Liberare Turpitudine. τῆς αἰσχύνης ἀπαλλάττειν. || Turpiſſimè, ſummâ Turpitudine. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης.

TURPO, as, are. *Souiller.* acc. μιαίνω, F. ανῶ, P. μεμίαγκα. acc. * μολύνω, F. υνῶ, P. μεμόλυγκα. acc. *Tacher.* ῥυπαίνω, F. ανῶ, P. ἐρρύπαγκα. acc. *Enlaidir.* δύσμορφον ποιεῖν. acc. j. Turpem facere. || Sanguine Turpare. αἱμάττειν, ττω, F. ξω, P. ᾕμαχα. acc.

TURRICULA, æ. Fœm. *Petite tour, cornet à jouer aux dez.* τὸ πυργίον, ίου. * ὁ πυργίσκος, ου.

TURRIFER, & TURRIGER (eri) a, um. *Qui porte une Tour.* ὁ καὶ ἡ πυργοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui a des tours.* ὁ καὶ ἡ πυργοῦχος, καὶ τὸ ον, ου.

TURRIS, is. Fœm. *Tour.* ὁ πύργος, ου. * τὸ πύργωμα, ατος.

TURRITUS, a, um. *Qui a des tours.* πεπυργωμένος, ένη, ένον. *Elevé comme une tour.* πυργωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Haut comme une tour.* ὁ καὶ ἡ πυργοειδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

TURSIO, onis. Maſc. *Un Marſouin, ou un Eturgeon, poiſſon de mer.* ἡ φώκαινα, ης.

TURTUR, uris. Maſc. *Une tourterelle, oiſeau; ou une Truite, poiſſon.* ἡ τρυγὼν, όνος.

TURUNDA, æ. Fœm. *Une bouchée de pain, ou un morceau de pâte.* ὁ ψωμὸς, οῦ. * τὸ ψωμίον, ίου.

TUS, turis, V. THUS.

TUSSICULA, æ. Fœm. *Une petite toux.* τὸ βήχιον, ίου.

TUSSILAGO. inis. Fœm. *Pas-d'âne, herbe.* τὸ βήχιον, ίου.

TUSSIO, is, ivi, itum, ire. *Touſſer.* βήττω, & βήσσω, F. ξω, P. βέβηχα.

TUSSIS, is. Fœm. *Toux.* ἡ βὴξ, ηχός.

TUSUS, a, um. part. V. TRITUS.

TUTAMEN, inis. & TUTAMENTUM, i. Neut. *Défenſe, protection.* τὸ ἰχύρωμα, *vel* ἀσφάλισμα, ατος.

TUTANDUS, a, um. part. *Qu'on doit garder.* φυλακτέος, *vel* ὀχυρωτέος, τέα, τέον. *Défendre ſoigneuſement.* ὑπερασπιστέος, έα, έον.

TUTE. adv. V. TUTO.

TUTE, pronom. *Toi-même.* σύγε.

TUTELA, æ. Fœm. Cic. *Tutele.* ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς. *Défenſe, protection.* ἡ ἐπιτροπεία, είας. *Sureté.* ἡ ἀσφάλεια, ας.

TUTELARIS, & e, is. & TUTELARIUS, a, um. *De tutele.* ἐπιτροπικὸς, κὴ, κόν.

TUTIOR, ius, oris. compar. *Plur ſur, ou plus aſſuré.* ἀσφαλέστερος, έρα, ερον. || Reſpublica nunc Tutior eſt. ἡ πολιτεία νῦν μετὰ πλείονος ἀσφαλείας ἐστί.

TUTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-ſur & aſſuré.* ἀσφαλέστατος, άτη, ατον. || Tutiſſima eſt hæc inſula. αὕτη μάλιστα νῆσος ἀσφαλῶς ἔχει.

TUTO. adverb. *Surement, en ſureté.* ἐν ἀσφαλεῖ. * ἀσφαλῶς. * ὀχυρῶς. *Sans danger.* ἀκινδύνως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tutò & ſine metu. ἀσφαλῶς καὶ ἀδεῶς. || Tutò civitatem incolunt. ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ, *vel* μετὰ ἀσφαλείας τήν πόλιν οἰκοῦσι. || Tutiſſimè. μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας. * ἀσφαλέστατα.

TUTOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Défendre & garder ſoigneuſement.* ἀσφαλίζω, F. ίσω, & ιῶ, P. ἠσφάλικα. acc. *Conſerver.* διασώζω, F. ώσω, P. διασέσωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tutari atque conſervare. ἀσφαλίζειν καὶ διασώζειν. || Tutari alios à periculo. ἀσφαλίζεσθαι τοὺς ἄλλοις τοῦ μὴ κινδυνεύειν. * ἄλλους ἐκ τοῦ κινδύνου διασώζειν. * ἄλλοις τοὺς κινδύνους ἀμύνειν. || Amicos Tutari. ὑπὲρ τῶν φίλων ἀμῦναι. || Fortiter Regem Tutari. ἐρρωμένως ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἀμύνεσθαι. V. TUTUS.

TUTOR, oris. Maſc. *Tuteur.* ὁ ἐπίτροπος, ου.

TUTUS, a, um. *Sûr, aſſuré.* ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Qui eſt hors de danger.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνδυνος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. In Tuto amicum collocare. τὸν φίλον ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστάναι. *vel* εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι. || In Tuto eſſe. ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι. * μετ' ἀσφαλείας εἶναι. * ἀσφαλῶς διάγειν. || Tuti ſunt ab omni malo. ἐν ἀσφαλεῖ εἰσι τοῦ μὴ παθεῖν. (V. πάσχω in Anom.) || Tutum ab omnibus malis reddere. ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, τοῦ μὴ παθεῖν τι δεινόν. || In Tuto ſunt. ἀσφαλῶς ἔχουσι. * ἀσφαλῶς διάκεινται. * ἀκινδύνως ἔχουσι. || Tutus ab inſidiis. πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν ἀσφαλῶς ἔχων. || Tutus locus. ἀσφαλὴς τόπος. || In Tuto loco vivere. ἐν ἀσφαλεῖ τόπῳ διάγειν. || Ab hoſtibus Tutus eſt. πρὸς τῶν ἐχθρῶν, ἀσφαλείας τυγχάνει. || Non Tutum eſt talia dicere. οὐκ ἀσφαλὲς τὰ τοιαῦτα λέγειν. || Non tutum eſt eâdem viâ ire. οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζειν. || Reipublicæ quidem Tutum eſt ſua negotia agere, tibi verò periculoſum. τῇ πόλει μὲν ἀσφαλὲς τὸ τὰ ἑαυτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. ||

Amicos in Tuto collocant. τοὺς φίλους ἐν ἀκινδύνῳ καθιστᾶσι. || Tutus eſt hic locus. ἀσφάλειαν ἔχει ὅδε ὁ τόπος. || Tuta hæc ſunt. ἀκινδύνως ἔχει ταῦτα. * ἐν τούτοις οὐδεὶς κίνδυνός ἐστι.

TUUS, a, um. *Tien, ton, ou ta.* σὸς, σὴ, σόν.

T Y

TYMBUS, i. Maſc. *Tombeau.* ὁ τύμβος, ου.

TYMPANISTA, æ. Maſc. *Un tambour, c'eſt à-dire celui qui bat du tambour.* ὁ τυμπανιστὴς, οῦ.

TYMPANISTRIA, æ. Fœm. *Une femme qui bat du tambour.* ἡ τυμπανίστρια, ας.

TYMPANITES, æ. Maſc. *Une eſpece d'hydropiſie.* ὁ τυμπανίτης, ου.

TYMPANICUS, i. Maſc. *Hydropique.* ὁ τυμπανικὸς, οῦ.

TYMPANIZO, as, are. *Jouer ou battre du tambour.* τυμπανίζω, F. ίσω, P. τετυμπάνικα.

TYMPANOTRIBA, æ. Maſc. *Celui qui bat du tambour.* ὁ τυμπανοτρίβης, ου.

TYMPANUM, i. Neut. *Tambour : C'eſt auſſi le Tympan, ou la petite peau qui eſt en l'ouïe.* τὸ τύμπανον, ου. *Une roue de grue.* τὸ γεράνιον, ίου. * τὸ τύμπανον, ου.

TYPHON, onis. Maſc. *Un tourbillon de vent impétueux.* ὁ τυφὼν, ῶνος.

TYPUS, i. Maſc. *La premiere forme de quelque choſe, un moule.* ὁ τύπος, ου.

TYRANNICE. adv. *En tyran, tyranniquement.* τυραννικῶς.

TYRANNICIDA, æ. Maſc. & Fœm. *Qui a tué un Tyran.* ὁ καὶ ἡ τυραννοκτόνος, ου.

TYRANNICIDIUM, ii. Neut. *Le meurtre d'un tyran.* ἡ τυραννοκτονία, ίας.

TYRANNICUS, a, um. *Tyrannique, cruel.* τυραννικὸς, κὴ, κόν.

TYRANNIS, idis. Fœm. *Tyrannie, cruauté,* ἡ τυραννὶς, ίδος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Tyrannidem affectare. τῆς τυραννίδος ἀντιποιεῖσθαι. * τυραννίδι ἐπιβουλεύειν. || Tyrannidem occupare. τύραννον ἑαυτὸν καθιστάναι. || Tyrannidem deſtruere. τὴν τυραννίδα καθελεῖν. || Tyrannide ſe abdicare. ἀποστῆναι τῆς τυραννίδος.

TYRANNUS, i. Maſc. *Tyran.* ὁ τύραννος, ου.

TYRIANTHINUS, a, um. *Rouge violet.* τυριάνθινος, ίνη, ινον.

TYRO, onis. Maſc. *Apprenti.* ὁ πρωτόπειρος, ου. *Nouveau ſoldat.* ὁ νέος στρατιώτης, ου. * ὁ τοῦ πολέμου. * πρωτόπειρος, ου.

TYROCINIUM, ii. Neut. *Apprentiſſage.* ἡ πρωτοπειρία, ας.

TYRUNCULUS, i. Maſc. *Jeune apprenti.* ὁ νέος πρωτόπειρος, ου.

V A

VACANS, antis. Omn. gen. *Qui vaque à : ou qui eſt de loiſir.* σχολάζων, (οντος) ουσα, ον. *Privé de.* στερούμενος, ουμένη, ούμενον. genit. *Qui eſt ſans quelque choſe.* ὁ καὶ ἡ ἔρημος, καὶ τὸ μον. gen. V. VACO.

VACANTER. adv. *Ne faiſant rien.* σχολαίως. * μετὰ σχολῆς. *Inutilement, en vain.* μάτην. * κενῶς.

VACAT, imperſ. V. in VACO. *On a le loiſir.* σχολή ἐστιν.

VACATIO, onis. Fœm. *Vacation.* ἡ σχολὴ, ῆς. *Diſpenſe, congé, immunité.* ἡ ἀτέλεια, ας. * ἡ ἄφεσις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vacationem habere à publicis muneribus. ἀτέλειαν ἔχειν τῶν λειτουργιῶν. || Dare alicui Vacationem à negotiis. διδόναι τινὶ ἀτέλειαν τῶν πραγμάτων. || Uti Vacatione. ἀτελείᾳ χρῆσθαι. || Vacationem habere, otium. σχολὴν ἔχειν. * σχολὴν ἄγειν.

VACCA, æ. Fœm. *Une vache.* ἡ βοῦς. gen. βοός. * ἡ δάμαλις, εως. || Paſcere Vaccas. βουκολεῖν, έω, ήσω, βεβουκόληκα.

VACCINIUM, ii. Neut. *Vaciet, ou hyacinthe, fleur.* ὁ ὑάκινθος, ου.

VACCINUS, a, um. *De vache.* βόειος, εία, ειον.

VACCULA, æ. Fœm. *Une petite vache ou geniſſe.* τὸ βοϊδάριον, vel βοΐδιον, ίου.

VACERRA, æ. Fœm. *Une cloiſon en façon de treillis.* τὸ κλεῖθρον, ου. * ἡ κλεισιὰς, άδος. *Un pieu.* ὁ πάτταλος, ου. *Un ſot & un étourdi.* ὁ παραπλὴξ, ῆγος. * ὁ παράφρων, ονος.

VACILLATIO, onis. Fœm. *Chancellement, vacillation.* ἡ παραφορὰ, ᾶς.

VACILLO, as, avi, atum, are. *Branler ça & là, chanceler.* παραφέρομαι. fut. paſſ. παρενεχθήσομαι. (V. φέρω in Anom.) * σφαδάζω, F. άσω, P. ἐσφάδακα. *Douter.* ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα.

VACO, as, avi, atum, are. *Vaquer à.* σχολάζω, F. άσω, P. ἐσχόλακα. dat. vel πρὸς, dat. * ἐνδιατρίβω, F. ψω, P. ἐνδιατέτριφα. dat. vel περὶ. acc. *Etre de loiſir.* σχολάζω. *N'avoir point, être ſans.* ἀμοιρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠμοίρηκα. gen. * ἀπορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠπόρηκα. gen. || Culpâ Vacare. ἀναίτιον, vel ἀνέγκλητον εἶναι, εἰμί. (V. Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. *N'avoir point, être exempt.* A publicis muneribus Vacare. ἀτελῆ εἶναι τῶν λειτουργιῶν, vel ἀτέλειαν ἔχειν. || Ab omni adminiſtratione rerum Vacare. πάντων πραγμάτων ἀτέλειαν ἔχειν. || * Si Vacas, ſi otium tibi eſt, εἰ σχολὴν ἄγεις. || Ab omnibus rebus Vacare. σχολὴν ἄγειν ἀπὸ πάντων. || Vacat mihi iſta perficere. ἔστι μοι σχολὴ, ταῦτα ἐκτελεῖν. || Mihi his rebus operam dare nullo modo Vacat. ἐμοὶ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἐστι σχολή. || Mihi non Vacavit. οὐκ ἐμοί σχολὴ γέγονε. || Ægrotare non Vacat. οὐ σχολὴ κάμνειν. ||

Satis mihi non Vacat. ἐκ ἱκανὴν σχολὴν ἄγω. || Iis præbere aures non Vacat. ἐ σχολὴν ἄγω τέτοις προσέχειν. || * Culpâ Vacat. ἐκτὸς αἰτίας ἐςι. * πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται. || Moleſtiâ Vacare. ἔξω λυπηρῶν εἶναι. * ἀλύπως ἔχειν. || A morbis Vacat. ἐδενὶ νοσήματι ἐνίσχεται. * ὑγιεινῶς διατίθεται. || Metu Vacare. φόβε ἀπαλλαγῆναι. * πόῤῥω εἶναι τἒ δέες, ſeu τἒ φοβεῖσθαι. || Domus igne Vacat. οἶκος τἒ πυρὸς ἀμοιρεῖ. || Animâ Vacare. τῆς ψυχῆς ἔρημον εἶναι, vel ψυχὴν ἐκ ἔχειν. || * *Vaquer, employer ſon loiſir à.* Vacat inquirendæ veritati. σχολὴν ἄγει τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας, vel ἐπὶ τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας. || Huic rei Vacat. πρὸς τἒτο σχολὴν ἄγει, vel σχολὴν ποιεῖται. || Feſtis & deliciis Vacare. ταῖς ἑορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζειν. || Amicis Vacare. τοῖς φίλοις σχολάζειν. || Cultui divino Vacare. ἐν τῇ περὶ τὸν Θεὸν ευσεβείᾳ σχολάζειν. || Rebus propriis Vacat. πρὸς τοῖς ἰδίοις σχολάζει. || Huic arti Vacat. πρὸς ταύτῃ τέχνῃ διατρίβει. * περὶ ταύτην τέχνην διατρίβει. || Multùm orationibus Vacant. πλείςας περὶ λόγες διατριβὰς ἔχεσι. || Qui Philoſophiæ Vacant. οἱ περὶ τὴν Φιλοσοφίαν διατρίβοντες, ſeu σπεδάζοντες. || His rebus Vacant. περὶ ταῦτα ἔχεσι. * περὶ ταῦτά εἰσι. || * Armis Vacare. ὅπλοις σχολάζειν. *N'être point en armes.* ἄνοπλον εἶναι.

VACUANDUS, a, um. *Qu'on doit vuider.* κενωτέος, τέα, τέον.

VACUATUS, a, um. *Vuidé.* κενωθεὶς, εἶσα, έν.

VACUEFACIO, is, ere. V. VACUO.

VACUITAS, atis. Fœm. *Vuide, état d'une choſe vuide.* ἡ κένωσις, εως. * ἡ κενότης, ητος. *Privation.* ἡ ἀμοιρία, ας. * ἡ σέρησις, εως. || Vacuitas doloris. ἡ ἀλυπία, ας. || Vacuitas à negotiis. ἡ ἀπραξία, ίας.

VACUO, as, avi, atum, are. *Vuider.* κενόω, F. ώσω, P. ἐκένωκα. acc. *Deſerter, rendre deſert.* ἐρημόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρήμωκα. acc. uni. & gen. alt.

VACUUS, a, um. *Vuide.* κενὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ διάκενος, καὶ τὸ ον, ε. *Qui eſt ſans.* ὁ καὶ ἡ ἄμοιρος, καὶ τὸ ρον, ε. gen. * ἔρημος, η, ον. gen. || A periculo Vacuus. ὁ καὶ ἡ ἀκίνδυνος καὶ τὸ ον, ε. * ἔξω κινδύνε ὤν. * πόῤῥω τἒ κινδύνε γενόμενος. || A tributis Vacuus. ὁ καὶ ἡ ἀτελώνητος, καὶ τὸ ον, ε. * ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ἒς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Animo ſum Vacuo. σχολὴν ἄγω. * σχολάζω. * σχολή μοι γίνεται. || Curis Vacuus. φροντίδων ἀπαλλαγείς. || Metu Vacuus. φόβε ἔρημος, vel ἐλεύθερος. || Locus à turbâ Vacuus. τόπος πόῤῥω τἒ ὄχλε κείμενος, vel ὄχλε ἔρημος. || A ſuſpicione Vacuus. ἔξω ὢν τῆς ὑποψίας. * ὑποψίαν ἐκ ἔχων. || Culpâ Vacuus. αἰτίας ἐκτὸς ὤν. || Vacuus ab hoſtibus. τῶν πολεμίων ἐλεύθερος. * ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐλευθερωθείς. || Vacuus à defenſoribus. τῶν ὑπερμάχων ἔρημος. || Vacuæ ſanguine venæ. φλέβες αἵματος κενωθεῖσαι. || Vacuæ aures. *De loiſir.* σχολάζεσαι ἀκοαί.

VADIMONIUM, ii. Neut. *Promeſſe de comparoître.* ἡ ἐγγύησις, εως. * ἡ ἐγγύη, ῆς. *Obligation de comparoître en Juſtice.* ἡ ἀναδοχὴ, ῆς. * ἡ ὁμηρεία, είας. *Jour aſſigné pour comparoître.* ἡ προθεσμία, ας. || Obire Vadimonium. ἐπὶ τὴν κυρίαν ἀπαντάω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπήντηκα. || Vadimonium deſerere. V. DESERO.

VADO, as, avi, atum, are. *Paſſer à gué.* τοῖς ποσὶν διαβαίνω. (Vide βαίνω in Anom.) *Traverſer.* διαπορεύω, F. εύσω, P. διαπεπόρευκα. acc.

VADO, is, ſi, ſum, dere. *Aller.* βαδίζω, F. ίσω, P. βεβάδικα. * βαίνω, fut. βήσομαι. (V. An.) * πορεύω, F. εύσω, P. πεπόρευκα. V. EO.

VADOR, aris, atus ſum, ari. *Ajourner à comparoître.* κλητεύω, F. εύσω, P. κεκλήτευκα. acc.

VADOSUS, a, um. *Guéable, que l'on peut paſſer à gué en pluſieurs endroits.* ὁ καὶ ἡ πολύπορος, καὶ τὸ ον, ε.

VADUM, i. Neut. *Un gué.* ὁ πόρος, ε.

VÆ, interject. *Malheur.* φεῦ. gen.

VÆNEO, is. V. VENEO.

VAFER, (fri) a, um. *Ruſé.* ὁ καὶ ἡ ποικιλόφρων, καὶ τὸ ον, ονος. *Fin & malicieux.* ὁ καὶ ἡ πανῦργος, vel κακότεχνος, καὶ τὸ ον, ε.

VAFRAMENTUM, i. Neut. *Fineſſe & malice.* τὸ πανέργημα, ατος. *Ruſe.* τὸ τέχνασμα, ατος.

VAFRE, adv. *En homme ruſé, finement.* τεχνικῶς. *Avec fineſſe & tromperie.* πανέργως. || Vafrè facere. τεχνάζειν, F. άσω, P. τετέχνακα. acc.

VAFRITIES, ei. Fœm. V. VAFRAMENTUM.

VAGABUNDUS, a, um. *Vagabond.* τῷ πλανωμένῳ ἐοικὼς, (ότος) κῦα, κὸς. * ὁ καὶ ἡ πλάνης, ητος. V. VAGOR.

VAGATIO, onis. Fœm. *Courſe çà et là.* ἡ πλάνη, ης. *Courſe autour.* ἡ περιφορὰ, ᾶς.

VAGE. adv. *En vagabond, çà & là.* πλανητικῶς. *En divers endroits.* διεσπαρμένως.

VAGINA, æ. Fœm. *Gaine ou fourreau.* ἡ θήκη, ης. * ὁ κελεὸς, ἒ. *Fourreau d'une épée.* ἡ ξιφοθήκη, ης. || Vagina frumenti. ὁ φλοιὸς, ἒ. * ἡ κάλυξ, υκος.

VAGINULA, æ. Fœm. *Petite gaine ou petit fourreau.* τὸ κελεάριον, ἰε.

VAGIO, is, givi, & gii, gitum, gire. *Crier. comme les petits enfans.* βαβάζω, F. άσω, P. ακα. * κνυζάομαι, ῶμαι. F. ήσομαι.

VAGITO, as, are. *Crier ſouvent comme les petits enfans.* πολλάκις βαβάζω, F. άσω.

VAGITUS, ûs. Maſc. & VAGOR, oris. Maſc. *Cri de petits enfans.* ὁ βαβασμὸς, vel κνυζηθμὸς, ἒ.

VAGOR, aris, atus ſum, ari depon. *Aller çà & là.* πλανάομαι, ῶμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐπλανησάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Per regionem Vagari. κατὰ τὴν χώραν πλανᾶσθαι, vel διὰ τῆς χώρας. || Animis Vagari. ταῖς διανοίαις πλανᾶσθαι. || Ne latiùs Vager. ἵνα μὴ πόῤῥω λίαν ἀποπλανῶ. * ἵνα μὴ μακρότερον τἒ δέοντος πλανῶμαι. || Per varias regiones Vagatur. πλανᾶται γῆν ἐκ γῆς ἀμειβόμενος, || Malum latiùs Vagatur. τὸ κακὸν περαιτέρω βαδίζει. || Fama hæc Vagatur per urbem. διαφοιτᾷ ἡ φήμη διὰ τῆς πόλεως. || Fama ubique Vagatur. πανταχἒ ἡ φήμη περιφοιτᾷ, vel πλανᾶται.

VAGUS, a, um. *Vagabond, qui va çà & là.* ὁ καὶ ἡ πλάνης, ητος. *Incertain & inconſtant.* ὁ καὶ

ἢ ἄστατος, *vel* ἀβέβαιος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vagi rumores. πεπλανημέναι φῆμαι. || Vaga turba. δυσκάθεκτον πλῆθος. || Errores Vagi. πλάναι περίφοιτοι. || Vagâ ratione labens. πλάνην ἴσχων. || Vagus animus. ἄστατος, *vel* ἀκάθεκτος ψυχή.

VAH, interject. *Ah ! ah ! cris d'admiration, ou de réjouiſſance.* φεῦ. * ἰώ. * βαβαί.

VALDE. adverb. *Beaucoup, grandement.* λίαν. * μάλα. * πάνυ. * σφόδρα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Valdè celeriter. λίαν ταχέως. || Valdè malè habere. σφόδρα πονηρῶς ἔχειν. * πάνυ πονηρῶς ἔχειν. || Valdè crudelis. λίαν ὠμός. || Valdè promptè. σφόδρα ἑτοίμως. || Valdè benè. εὖ μάλα.

VALE, imperat. *A Dieu, bon jour, ou bon ſoir.* ἔρρωσο. * χαῖρε. Valete (plur.) ἔρρωσθε. * χαίρετε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Iis longum Vale dicit. ἐρρῶσθαι πολλὰ φράζει αὐτοῖς. || Ei longum Vale dicunt. μακρὰ χαίρειν φράζουσιν αὐτῷ. || Hunc Valere jubeo. τοῦτον χαίρειν ἐῶ. || Vale dicere civibus. χαίρειν ἐᾶν τοὺς πολίτας. || Mundo Vale dicere. χαίρειν ἐᾶν τὸν κόσμον. * τῷ κόσμῳ ἀποτάττεσθαι.

VALENS, entis. Omn. gen. *Sain, en bonne ſanté.* ὁ καὶ ἡ ὑγιής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. * ὑγιεινὸς, νὴ, νόν. *Puiſſant, fort.* ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν. * ῥωμαλέος, έα, έον. || Curſu Valens. πρὸς τὸν δρόμον ἀγαθός. * τρέχειν ἀγαθός. * πρὸς δρόμον δυνατός.

VALENTER. adv. *Puiſſament, fortement.* εὐρώστως. * ἰσχυρῶς. *En ſe portant bien.* εὐεκτῶς. *Sainement.* ὑγιῶς.

VALENTIA, æ. Fœm. *Force.* ἡ ἰσχὺς, ύος. * ἡ ἰσχυρότης, ητος. *Valeur, vigueur.* ἡ ἀνδρειότης, ητος.

VALENTIOR. VALENTISSIMUS. V. VALIDIOR. VALIDISSIMUS.

VALENTULUS, a, um. *Un peu fort ou puiſſant.* σμικρόν τι ἰσχυρὸς, ρὰ, ρόν.

VALEO, es, lui, litum, ere. *Etre ſain & en bon état,* ὑγιαίνω, F. ανῶ, P. ὑγίαγκα. * ὑγιάζω, F. άσω, P. ὑγίακα. *Se porter bien.* εὐεκτέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐήκτηκα. *Pouvoir.* δύναμαι. fut. med. δυνήσομαι. (V. δύναμαι in An.) *Avoir pouvoir & puiſſance.* ἰσχύω, F. ύσω, P. ἴσχυκα. * εὐρωστέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐρώστηκα. *Valoir.* τιμάομαι, ῶμαι, F. τιμηθήσομαι, P. τετίμημαι. gen. pretii. || Valere auctoritate. εὐδοκιμεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐδοκίμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Benè Valere καλῶς ἔχειν. * εὖ ἔχειν τὸ σῶμα. * ὑγιεινῶς ἔχειν. || Multùm auctoritate Valere. δύναμιν μεγίστην ἔχειν. || Tantâ auctoritate Valet. τοιαύτην ἔχει δύναμιν. || Qui potentiâ Valent. οἱ μεγίστην δύναμιν κεκτημένοι. || Opibus Valere. τῶν χρημάτων εὖ ἔχειν. || * Neque lex ſine accuſatore Valet. οὐδ' ὁ νόμος ἄνευ τοῦ κατηγόρου ἰσχύει. || Nullus apparatus apud Judices plus Valere debet quàm leges & juſtitia. οὐδεμίαν δεῖ παρασκευὴν ἰσχύειν παρὰ τοῖς Δικασταῖς μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. || Minus apud eos Valet juſtitia, quàm audacia. ἔλαττον παρὰ τούτοις τὸ δίκαιον ἰσχύει τῆς παῤῥησίας. || Plus apud eos Valet miſericordia, quàm populi ſalus. πλέον παρὰ τούτοις ἰσχύει τὸ ἔλεος τῆς ὑπὲρ τοῦ δήμου σωτηρίας. || Plurimum hic apud eos Valet. πλεῖστον ἐκεῖνος παρὰ τούτοις ἰσχύει. || Sæpe plus Valet calumnia, quàm veritas. ἰσχύει πολλάκις μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή. || Quod præſtare non Valuit metus, id potuerunt preces. ὅπερ οὐκ ἴσχυσε φόβος, τοῦτο δέησις ἴσχυσε. || Quantum in bello Valeo. ὅσον ἐν τῷ πολέμῳ ἰσχύω. || * Modò æreo, mox talento, Valent. ἄρτι χαλκοῦ, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἰσχύουσι. || Tribus talentis Valet. ἐστι τριῶν ταλάντων. || * Armis Valere. τοῖς ὅπλοις ἰσχύειν. || Corpore Valere. ἰσχύειν τῷ σώματι. * εὖ ἔχειν τὸ σῶμα. || * Hoc ad virtutem conſequendam Valet. ὠφελεῖ τοῦτο πρὸς τὸ τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. || Hæc res mihi Valet ad gloriam. τοῦτό με ὠφελεῖ πρὸς δόξαν. || Quæ ad ſanitatem Valent. τὰ πρὸς ὑγίειαν συμφέροντα.

VALESCO, is, ere. *Se renforcer, devenir puiſſant.* ῥώννυμαι, *vel* ἐπιῤῥώννυμαι, fut. paſſ. ἐπιῤῥωσθήσομαι. præt. paſſ. ἐπέῤῥωμαι. Aor. 1. ἐπεῤῥώσθην. (V. ῥώννυμι in Anom.)

VALETUDINARIUM, ii. Neut. *Hôpital, infirmerie.* τὸ νοσοκομεῖον, ου.

VALETUDINARIUS, a, um. *Valétudinaire, maladif,* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, καὶ τὸ σον. * νοσερὸς, ρὰ, ρόν. || Valetudinarius medicus. *Médecin d'hôpital.* ὁ νοσοκόμος ἰατρός.

VALETUDO, inis. Fœm. *Diſpoſition.* ἡ ἕξις, εως. || Bona Valetudo. *Santé.* ἡ ὑγίεια, ας. *Embonpoint.* ἡ εὐρωστία, *vel* εὐεξία, ας. || Mala, *vel* ægra Valetudo. ἡ νόσος, ου. * ἡ ἀῤῥωστία, *vel* καχεξία, ας. || Bonâ Valetudine eſſe. *Etre en bonne ſanté.* εὐεκτεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐήκτηκα. || Malâ Valetudine eſſe. κακέχειν, F. χέξω. (V. ἔχω in Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Bonâ eſſe Valetudine. εὐρώστως ἔχειν. * τὸ σῶμα εὖ ἔχειν. || Infirmâ eſſe Valetudine. ἀῤῥώστως ἔχειν. * ἀσθενῶς διακεῖσθαι. * κακῶς ἔχειν τῷ σώματι, *ſeu* τὸ σῶμα. || Bonâ ſum Valetudine. εὖ μοι ἔχει τὸ σῶμα. || Robuſtâ Valetudine. τὴν ἕξιν ἐῤῥωμένος. || Infirmâ Valetudine. ἀσθενῶς διατιθέμενος τὸ σῶμα. || Labores moderati bonam Valetudinem corpori conciliant. μέτριοι πόνοι εὖ ποιοῦσιν ἔχειν τὰ σώματα. * μέτριοι πόνοι τὴν εὐεξίαν τοῖς σώμασιν ἐμποιοῦσι. || Valetudine prorſùs imbecillâ. παντάπασιν ἀσθενὴς τῷ σώματι. || Bonam Valetudinem conſervare. τὴν ὑγίειαν σώζειν, *ſeu* διασώζειν. || Valetudinis habere rationem. λόγον ἔχειν τῆς ὑγιείας. * τῆς ὑγιείας ἐπιμέλειαν ἔχειν. || Valetudine conflictari. νοσῷ μάχεσθαι. V. MORBUS.

VALGUS, a, um. *Qui a les jambes courbées en dehors.* ὁ καὶ ἡ βλαισόπους, καὶ τὸ πουν, ποδος. * ὁ βλαισὸς, οῦ.

VALIDE. adv. *Puiſſamment, fortement.* ἰσχυρῶς. * εὐρώστως.

VALIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus fort.* ἰσχυρότερος. * εὐρωστότερος, έρα, ερον.

VALIDISSIME. adv. ſuperl. *Avec beaucoup de force.* ἰσχυρότατα. * εὐρωστότατα.

VALIDISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Tres-fort.* ἰσχυρότατος, *vel* εὐρωστότατος, άτη, ατον.

VALIDIUS. adv. comp. *Plus fortement.* ἰσχυρότερον. * εὐρωστότερον.

VALIDUS, a, um. *Fort, puiſſant.* ἰσχυρὸς, *vel* καρτερὸς, ρὰ, ρόν. *Robuſte & fort.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, *vel* ἔντονος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Corpore Validus. εὐρώςως ἔχων τῷ σώματι, vel τὸ σῶμα. || Animo Validus. εὐθύμως ἔχων. * τὴν ψυχὴν εὐρώςως ἔχων. || Valida manus. ἐῤῥωμένη χείρ. || Validus hoſtis. ἰσχυρὸς πολέμιος.

VALLARIS, & e, is. *De rempart.* ἑρκεῖος, εία, εῖον.

VALLATUS, a, um. *Remparé, fortifié.* περιφραχθεὶς, vel χαρακωθεὶς, εῖσα, έν.

VALLECULA, vel VALLICULA, æ. Fœm. *Petite vallée.* τὸ αὐλώνιον, vel κοιλάδιον, ἰȣ.

VALLIS, vel VALLES, is. Fœm. *Vallée.* ὁ, vel ἡ αὐλὼν, ῶνος. * ἡ κοιλὰς, άδος.

VALLO, as, avi, atum, are. *Remparer fortifier.* χαρακόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχαράκωκα. acc. *Munir & garnir.* περιβάλλω, F. αλῶ, (Vide βάλλω in Anom.) acc. * περιφράττω, F. ξω, P. περιπέφραχα. acc.

VALLUM, i. Neut. *Un rempart.* τὸ χαράκωμα, ατος. * ὁ χάραξ, ακος. * τὸ ἕρκος, εος, ȣς. Vallus *Un petit van.* τὸ λίκμιον, ἰȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vallo munire. τῷ ἕρκει κρατύνειν. || Vallo cingere. τῷ ἕρκει περιλαμβάνειν. || Urbs magno ac firmo Vallo cincta. πόλις εὐερκὴς καὶ μέγαν ἔχȣσα περίβολον. || Urbem Vallo circumdare. τῇ πόλει περιβάλλεσθαι ἔρυμα.

VALLUS, i. Maſc. V. VALLUM. *Un pal, ou pieu.* ὁ χάραξ, ακος. *Un échalas.* ἡ χάραξ, ακος.

VALOR, oris. Maſc. *Valeur.* ἡ τιμὴ, ῆς.

VALVÆ, arum. Fœm. plur. *Portes à deux batans.* αἱ δικλίδες, ων. * αἱ θύραι δίπτυχαι, ῶν.

VALVULUS, i. Maſc. *Gouſſe, ou coſſe.* ὁ λοβὸς, ȣ̃.

VANESCO, is, ere. *S'évanouir.* ἀφανίζομαι. fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. ἠφάνισμαι. *Devenir à rien.* ἐξȣθενίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. ἐξȣθένισμαι.

VANIDICUS, a, um. *Qui dit des choſes vaines, des bagatelles.* ὁ καὶ ἡ ματαιολόγος, vel κεναγόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

VANILOQUENTIA, æ. Fœm. *Vains diſcours.* ἡ ματαιολογία, vel κεναγορία, ſeu κενηγορία, ας.

VANILOQUUS, a, um. V. VANIDICUS.

VANITAS, atis. Fœm. & VANITUDO, inis. Fœm. *Vanité.* ἡ κενότης, vel ματαιότης, ητος. *Menterie.* τὸ ψεῦδος, εος, ȣς. *Choſe de nulle valeur.* ἡ ȣ̓θένεια, ας.

VANNO, as, are. *Vanner.* λικμάω, ῶ, F. ώσω, P. λελίκμωκα. acc. * λικμίζω, F. ίσω, P. λελίκμικα. acc. *Tromper.* ἐξαπατάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξηπάτηκα. acc.

VANNUS, i. Fœm. *Un Van.* ὁ λίκμος, ȣ.

VANUS, a, um. *Vuide.* κενὸς, νὴ, νὸν. *Vain.* μάταιος, αία, αῖον. *Menteur.* ὁ καὶ ἡ ψευδηγόρος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Vain & éventé.* ὁ καὶ ἡ φιλόκενος, καὶ τὸ νον, ȣ. *Ecervelé.* ὁ καὶ ἡ ματαιόφρων, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vana gloria. κενὴ δόξα. * κενοδοξία. || Vani morſus. κενὰ δήγματα. || Vanus labor. ὁ μάτην πόνος. || Vanum crimen. ἡ μάτην κατηγορία. || Vanum atque inutilem laborem ſuſcipere. διακενῆς μοχθεῖν. * ἄπρακτα καὶ ἀνόνητα μοχθεῖν.

VAPIDE. adv. *En s'évaporant.* ἀτμωδῶς. * ἀτμοειδῶς. *Mal.* κακῶς. || Vapidè ſeſe habere. ἐξατμίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι. præt. paſſ. ἐξήτμισμαι.

VAPIDUS, a, um. *Evaporé, qui jette des vapeurs.* ὁ καὶ ἡ ἀτμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Fumeux.* ὁ καὶ ἡ καπνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

VAPOR, oris. Maſc. *Vapeur.* ὁ ἀτμὸς, ȣ̃. * ἡ ἀτμὶς, ίδος. *Chaleur.* ἡ θέρμη, ης.

VAPORARIUM, ii. Neut. *Le lieu des étuves par où ſortent les fumées.* τὸ ἀτμιςήριον, ȣ. * ἡ καπνοδόχη, ης.

VAPORIFER, (eri) a, um. *Fumeux.* ὁ καὶ ἡ ἀτμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς. *Qui rend ou jette des vapeurs.* ὁ καὶ ἡ ἀτμοφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

VAPORO, as, avi, atum, are. *S'évaporer, jetter des vapeurs.* ἀτμίζω, vel ἐξατμίζω, F. ίσω, P. ἐξήτμικα. *Parfumer.* θυμιάω, ῶ, F. άσω, P. τεθυμίακα. acc.

VAPPA, æ. Fœm. *Vin pouſſé & tourné, éventé.* ὁ ἐκτετραμμένος οἶνος, ȣ. * ὁ οἶνος ἐξεςηκὼς, ότος.

VAPULARIS, is. Maſc. V. VERBERO, onis.

VAPULO, as, avi, atum, are. *Etre batu.* τύπτομαι, fut. paſſ. φθήσομαι. præt. paſſ. τέτυμμαι. *Etre fouetté.* μαςιγόομαι. fut. paſſ. θήσομαι. præt. paſſ. μεμαςίγωμαι.

VARIATIM. adv. *Diverſement.* πεποικιλμένως. * διαφόρως.

VARIATIO, onis. Fœm. *Changement.* ἡ παράλλαξις, vel ἀλλοίωσις, εως. *Bigarrure, diverſité.* ἡ ποικιλία, ας.

VARIATUS, a, um. part. *Bigarré.* πεποικιλμένος, ένη, ένον. || Coloribus Variatus. χρώμασι πεποικιλμένος.

VARICITUS. adv. *Les jambes écartées.* ῥαιβῶς.

VARICO, as, avi, atum, are. & VARICOR, aris, ari. *Ecarter, entr'ouvrir les jambes en marchant.* τὰ σκέλη ἐξίςημι ἐν τῷ πορεύεσθαι. (V. ἵςημι.) * διασκελίζω, F. ίσω, P. διεσκέλικα.

VARICOSUS, a, um. *Qui a des varices aux jambes.* ὁ καὶ ἡ κιρσώδης, vel ἰξιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ȣς.

VARICULA, æ. Fœm. *Petite varice.* τὸ κιρσίδιον, ἰȣ.

VARICUS, a, um. *Qui étend les jambes en marchant.* ὁ καὶ ἡ μακροσκελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

VARIE. adverb. *Diverſement.* ποικίλως. * διαφόρως.

VARIEGATUS, a, um. *Bigarré.* ὁ καὶ ἡ διαποίκιλος, καὶ τὸ ον, ȣ.

VARIETAS, atis. Fœm. *Diverſité, bigarrure.* ἡ ποικιλία, ας. * τὸ ποίκιλμα, ατος. *Difference.* ἡ διαφορὰ, ᾶς. || Florum omnium Varietas. ποικιλία παντοδαπῶν ἀνθῶν. || Varietate admirabili præditus. πεποικιλμένος θαυμαςῶς. || Varietate diſtinctus. ποικιλίᾳ διαφέρων. || Varietates facere. ποικιλμὸς ποιεῖν.

VARIO, as, avi, atum, are. *Changer.* παραλλάττω, F. ξω, P. παρήλλαχα. acc. * ἀλλοιόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠλλοίωκα. acc. *Diverſifier, bigarrer.* ποικίλλω, vel διαποικίλλω, F. ιλῶ, P. διαπεποίκιλκα. acc. *Etre different.* διαφέρω, fut. διοίσω. (V. φέρω

in Anom.) gen. *Raconter differemment.* διαφόρως ἱστορέω, F. ήσω, P. ἱστόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Variare poëſim figuris omnibus. διαποικῖλαι τὴν ποίησιν πᾶσι τοῖς εἴδεσι.

VARIUS, a, um. *Bigarré, de diverſes couleurs.* ποικίλος, η, ον. *Divers ou différent.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, καὶ τὸ ον, ου. *De toutes ſortes.* παντοδαπὸς, πὴ, πόν. * ἀλλοῖος, οἷα, οἷον. *Boutonné au viſage.* ὁ καὶ ἡ ἔφηλος, καὶ τὸ ον, ου.

VARIX, icis. Maſc. *Une varice, veine des jambes enflée.* ὁ κιρσὸς, οῦ. * ἡ ἰξία, ας.

VARUS, i. Maſc. *Tache au viſage.* ὁ ἴονθος, vel ἴουνθος, ου. * ἡ ἐφηλὶς, ίδος.

VARUS, a, um. *Qui a les jambes tortues en dedans.* ὁ καὶ ἡ ῥαιβοσκελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

VARUS, i. Maſc. *Une puſtule, ou un bouton au viſage.* ὁ ἴονθος, vel ἴουνθος, ου.

VAS, vadis. Maſc. *Caution, répondant.* ὁ ἐγγυητὴς, οῦ.

VAS, vaſis. Neut. *Vaſe, vaiſſeau.* τὸ ἀγγεῖον, είου. * τὸ σκεῦος, εος, ους. ‖ Vas aureum. τὸ χρύσωμα, ατος. argenteum. τὸ ἀργύρωμα, ατος. æreum. τὸ χαλκίον, ίου. ‖ Anſatum Vas. ἡ ἀμφωτὶς, ίδος. ‖ Vas vinarium. τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον, ου. ‖ Vaſa colligere. συσκευάζεσθαι, άζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. συνεσκευασάμην.

VASARIUM, ii. Neut. *Un buffet.* ἡ σκευοθήκη, ης. *La vaiſſelle.* τὰ σκεύη, έων, ῶν. *Le bagage.* τὰ ἔπιπλα, ων.

VASCULARIUS, ii. Maſc. *Qui prepare tout.* ὁ σκευοποιὸς, οῦ.

VASCULUM, i. Neut. *Un petit vaſe.* τὸ ἀγγείδιον, vel σκευάριον, ίου.

VASTANDUS, a, um. *Qu'on doit piller & détruire.* πορθητέος, τέα, τέον.

VASTATIO, onis. Fœm. *Deſtruction, dégât.* ἡ ἐρήμωσις, vel ἀνάστασις, vel πόρθησις, εως.

VASTATOR, oris. Maſc. *Celui qui ravage & détruit.* ὁ λυμαντὴρ, ῆρος. * ὁ πορθητὴς, οῦ.

VASTATRIX, icis. Fœm. *Celle qui ruine & détruit.* ἡ λυμάντειρα, ας. * ἡ πορθήτρια, ας.

VASTATUS, a, um. part. *Pillé.* λυμανθεὶς, εῖσα, έν. *Ruiné & détruit.* πεπορθημένος, ένη, ένον. *Deſerté.* ἐρημωθεὶς, θεῖσα, θέν. ‖ Has quidem urbes omninò Vaſtatas, illas verò everſas. τὰς πόλεις, τὰς μὲν παντάπασιν ἀναστάτους γεγενημένας, τὰς δὲ πεπορθημένας.

VASTE. adverb. *Largement.* εὐρέως. * πλατέως. *Grandement.* ὑπερμεγεθῶς. *Exceſſivement.* ὑπερβαλλόντως. * ὑπερμέτρως.

VASTIFICUS, a, um. *Qui rend deſert.* ἐρημωτικὸς, κὴ, κόν. *Qui pille & ruine tout.* λυμαντικὸς, vel πορθητικὸς, κὴ, κόν.

VASTIOR, & ius, oris. compar. *Plus vaſte, plus étendu.* εὐρύτερος, * πλατύτερος, έρα, ερον.

VASTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-vaſte.* εὐρύτατος, * πλατύτατος, άτη, ατον.

VASTITAS, atis. Fœm. & VASTITIES, iei. & VASTITUDO, inis. Fœm. *Dégât, ravage.* ἡ ἐρημία, ας. * ἡ ἐρημότης, ητος. *Pillage.* ἡ πόρθησις, εως. *Grandeur.* τὸ μέγεθος, εος, ους. *Grande étendue.* ἡ εὐρυχωρία, ας. *Excès.* ἡ ἀμετρία, ας.

VASTO, as, avi, atum, are. *Ravager, rendre deſert.* ἐρημόω, ῶ, F. ώσω, P. ἠρήμωκα. acc. *Ruiner & détruire.* λυμαίνομαι, fut. med. ανοῦμαι. Aor. 1. med. ἐλυμηνάμην. acc. *Piller.* πορθέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπόρθηκα. ecc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Regionem totam Vaſtare. ὅλην τὴν χώραν ἀνάστατον ποιεῖν. ‖ Patiebatur urbes Vaſtari. περιεώρα τὰς πόλεις ἀναστάτους γενομένας. ‖ Proprias domos Vaſtari. τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους ἀναστάτους γίνεσθαι. ‖ Civitates Vaſtare atque evertere. τὰς πόλεις ἀναστάτους καὶ ἀνοικήτους ποιῆσαι. ‖ Domos Vaſtare. οἰκίας πορθεῖν, ſeu ἐκπορθεῖν. ‖ Patriam Vaſtare. τὴν πατρίδα πορθεῖν. ‖ Regionem Vaſtare. τὴν χώραν ἐκπορθεῖν. ‖ Quaſi tota Græcia Vaſtata fuiſſet. ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης. ‖ Reſpublicas Vaſtare. τὰς πόλεις ἀναιρεῖν.

VASTUS, a, um. *Vaſte.* ὁ καὶ ἡ ἀχανὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Large, ſpacieux.* εὐρὺς, vel πλατὺς, εῖα, ύ. *Grand ou large outre meſure.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, καὶ τὸ ες, εως, ους. *Démeſuré, exceſſif.* ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, καὶ τὸ ον, ου. *Deſert & détruit.* ἔρημος, μη, μον.

VATES, is. Maſc. & Fœm. *Un devin.* ὁ μάντις, εως. *Un Prophéte* ὁ προφήτης, ου. *Une Propheteſſe.* ἡ προφῆτις, ιδος. * ἡ προφήτισσα, ης. *Celui qui rend des oracles.* ὁ χρησμῳδὸς, οῦ. *Un poëte.* ὁ ποιητὴς, οῦ.

VATICINATIO, onis. Fœm. *Devination.* τὸ μάντευμα, ατος * ἡ μαντεία, ας. *Prophétie.* ἡ προφητεία, ας. *Prédiction.* ἡ πρόρρησις, vel προαγόρευσις, εως.

VATICINATOR, oris. Maſc. *Qui rend des oracles.* ὁ χρησμῳδὸς, οῦ. *Un devin.* ὁ μαντευτὴς, οῦ. *Un Prophéte.* ὁ προφήτης, ου.

VATICINIUM, ii. Neut. *Oracle.* ὁ χρησμὸς, οῦ. V. VATICINATIO.

VATICINIUS, a, um. V. VATICINUS.

VATICINOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Deviner.* μαντεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐμαντευσάμην. acc. *Prophétiſer.* προφητεύω, F. εύσω, P. προπεφήτευκα. acc. *Rendre des oracles.* χρησμῳδέω, ῶ, F. ήσω, P. κεχρησμῴδηκα.

VATICINUS, a, um. *De devination.* μαντικὸς, vel μαντευτικὸς, vel χρησμῳδικὸς, κὴ, κόν. *De Prophétie.* προφητικὸς, κὴ, κόν.

VATIDUS, a, um. *Qui a les jambes tortues en dehors.* βλαισὸς, ὴ, όν.

U B.

UBER, eris. Omn. gen. *Abondant.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, vel ἄφθονος, καὶ τὸ ον, ου. *Fertile.* ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, καὶ τὸ ον, ου. *Gras.* πῖος, ία, ῖον.

UBER, eris. Neut. *Mammelle.* τὸ οὖθαρ, ατος. * ὁ μαστὸς, οῦ. ‖ Uberibus ablatus. ἀπογαλακτιθεὶς, θεῖσα, θέν. ‖ Ubere alere. θηλάζω, F. άσω, P. τεθήλακα. acc. ‖ Uber apum. Idem quod Examen apum.

UBERE. adv. *Abondamment.* εὐπόρως. * ἀφθόνως, * δαψιλῶς.

UBERIOR, & ius, oris. compar. *Plus abondant.* εὐπορώτερος, vel δαψιλέστερος, έρα, ερον.

UBERO, as, avi, atum, are. *Engraiſſer.* πιαίνω, F. ἀνῶ, P. πεπίαγκα. acc. *Rendre fertile.* εὔπορόν τι ποιῶ, F. ήσω, P. πεποίηκα. *Etre fertile.* εὐπορέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐπόρηκα. gen. rei. *Etre en bon état.* εὐημερέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐημέρηκα.

UBERRIMUS, a, um. ſuperl. *Très-abondant.* εὐπορώτατος, vel δαψιλέστατος, άτη, ατον.

UBERTAS, atis. Fœm. *Abondance.* ἡ ἀφθονία, ας. *Fertilité, fécondité.* ἡ εὐκαρπία, vel πολυφορία, ίας. *Richeſſe.* ἡ εὐπορία, ας.

UBERTIM, adv. V. UBERE.

UBERTUS, a, um. V. UBER, eris.

UBI. adv. *Où.* ὅπου. *Où, en quel lieu?* ποῦ. * οὗ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ubi colliditur res, & in quo eſt difficultas? ποῦ συντρίβεται, καὶ ποῦ δυσχεραίνεται. || Ubi ſenes inverecundi ſunt, ibi neceſſe eſt juvenes impudentiſſimos eſſe. ὅπου γέροντες εἰσὶν ἀναίσχυντοι, ἐνταῦθα ἀνάγκη καὶ τοὺς νέους ἀναιδεστάτους εἶναι. || Ubi plus laboris eſt, ibi & major voluptas eſt. ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή. || Ubi gentium eſt? οὗ γῆς ἐστι;

UBI, conjunct. *Après que.* ἐπειδὰν. * ἐπειδήπερ. indicat. vel optat. || Ubi primùm. ἐπεὶ τάχιστα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ubi primùm convaluit. ὡς ἀνέστη τάχιστα. || Ubi primùm illuxit. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, * ὑπὸ πρώτην ἕω. || Ubi omnia audiveritis. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε.

UBICUNQUE. adv. *En quelque lieu que ce ſoit.* ὁπουποτοῦν. * ὅπου ποτὲ. * ὁπουδήποτε. || Ubicunque gentium, terrarum. ὅπου ποτὲ γῆς.

UBINAM. adv. *Où? en quel lieu?* ποῦ γάρ. * ὅπου γάρ.

UBIQUE. adv. *Par tout.* ἑκάστοτε. * πανταχοῦ. * πάντῃ.

UBIUBI. adv. V. UBICUNQUE

UBIVIS. adverb. *Où vous voudrez.* ἑκασταχῆ, * ἑκασταχοῦ.

U D

UDO, onis. Maſc. *Une chauſſure ancienne.*

UDUS, a, um. *Moite, humide.* ὑγρὸς, ρὰ, ρόν. *Mouillé.* ὁ καὶ ἡ διάβροχος, καὶ τὸ χον, ου. *Plein de vin.* ὁ καὶ ἡ μέθυσος, καὶ τὸ ον, ου.

V E

VE, conjunct. *Ou, ou bien.* ἤ. * ἤτοι.

VECORDIA, æ. Fœm. *Trouble d'eſprit.* παραφροσύνη, ης. *Sotiſe, folie.* ἡ ἐμπληξία, vel μανία, ας.

VECORS, rdis. Omn. gen. *Qui eſt ſans eſprit.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, καὶ τὸ ον, ου. *Inſenſé.* ὁ καὶ ἡ ἔμπληκτος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ παράφρων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ παραπλὴξ, ῆγος.

VECTABULUM, i. Neut. *Chariot.* τὸ ὄχημα, ατος. * τὸ φορεῖον, ου.

VECTARIUS, a, um. *Propre à tirer un chariot.* ὀχηματικὸς, κὴ, κόν.

VECTATIO, onis. Fœm. *Charroi, voiture.* ἡ κομιδὴ, ῆς. * τὸ ὄχημα, ατος.

VECTIARIUS, ii. Maſc. *Qui ſe ſert d'un levier.* ὁ μοχλευτὴς, οῦ.

VECTIBILIS, & e, is. *Qu'on peut voiturer.* φορητὸς, vel κομιστὸς, ἡ, όν.

VECTICULARIUS, a, um. *Qui rompt avec des leviers ou barres.* μοχλικὸς, κὴ, κόν. *Pour voler.* ὁ καὶ ἡ τοιχωρύχος, ου. || Vecticulariam vitam vivere. τοιχωρυχεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. τετοιχωρύχηκα.

VECTIGAL, alis. Neut. *Peage, impôt, ou autre tribut.* τὸ τέλος, εος, ους. * ὁ δασμὸς, οῦ. * ὁ φόρος, ου. *Rente, revenu.* ἡ πρόσοδος, ου. || Vectigal pendere. *Payer, tribut.* δασμοφορεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδασμοφόρηκα. || Vectigalia exercere, exigere. φορολογεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφορολόγηκα. * δασμολογεῖν, έω, F. ήσω, P. δεδασμολόγηκα. V. TRIBUTUM.

VECTIGALIS, & e, is. *Tributaire.* ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ τελεσφόρος, vel δασμοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

VECTIO, onis. Fœm. *Charroi.* ἡ ὄχησις, εως. *Voiture.* ἡ κομιδὴ, ῆς.

VECTIS, is. Maſc. *Levier, barre, ou vérou.* ὁ μοχλὸς, οῦ. * τὸ μοχλίον, ίου. *Pieu ou bâton ſervant à lever ou remuer des fardeaux.* ὁ ἐπιβλὴς, ῆτος.

VECTO, as, avi, atum, are. *Porter & voiturer ſouvent.* ἐποχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπώχηκα. acc.

VECTOR, oris. Maſc. *Celui qui porte.* ὁ ἔποχος, ου. *Celui qui eſt porté.* ὁ ἐπιβάτης, vel ἀναβάτης, ου.

VECTORIUS, a, um. *Qui ſert à porter des marchandiſes, ou à paſſer d'un port à un autre.* κομιστικὸς, vel ἐπιβατικὸς, κὴ, κόν.

VECTURA, æ. Fœm. V. VECTIO.

VECTUS, a, um. part. *Porté.* ἐνεχθεὶς, vel φορηθεὶς, εῖσα, έν. *Voituré.* ὀχηθεὶς, vel ἐποχηθεὶς, θεῖσα, θέν.

VEGEO, es. V. VIGEO.

VEGES, etis, Omn. gen. V. VEGETUS.

VEGETATIO, onis. Fœm. *Végétation, vigueur.*

VEGETIOR, & ius, oris. compar. *Plus vigoureux.* ἐπακμιότερος, έρα, ερον.

VEGETO, as, avi, atum, are. *Donner de la force.* ἰσχυροποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰσχυροποίηκα. acc. *Renforcer, récréer.* ἀναζωπυρέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀνεζωπύρηκα. acc.

VEGETUS, a, um. *Vigoureux.* ὁ καὶ ἡ ἔπακμος, vel εὔρωστος, καὶ τὸ ον, ου. *Fort, bouillant.* σφοδρὸς, ρὰ, ρόν. *Gai.* φαιδρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui ſe porte bien.* ὁ καὶ ἡ εὐθαλὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. * ὁ καὶ ἡ εὔεξος, καὶ τὸ ξον, ου. *Qui eſt en bonne ſanté.* ὁ καὶ ἡ εὐσώματος, καὶ τὸ ον, ου. || Corpore eſſe Vegeto ac valenti. εὐσωματεῖν, έω, F. ήσω, P. εὐσωμάτηκα.

VEGRANDIS, & e, is. *D'une taille mal tournée.* ὁ καὶ ἡ δυσαύξητος, καὶ τὸ τον, ου. * ὁ καὶ ἡ δυσαυξὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς. *Peu grand.* μικρὸς, ρὰ, ρόν. *Fort grand.* μέγιστος, η, ον.

VEHA, æ. Fœm. *Le grand chemin.* ἡ ὁδὸς, οῦ. * ἡ λεωφόρος, vel λαοφόρος, ου.

VEHEMENS, entis. Omn. gen. *Véhément.* σφοδρὸς, ρὰ, ρόν. * δεινὸς, νὴ, νόν. *Fort grand & robuſte.* ὁ καὶ ἡ εὔτονος, καὶ τὸ νον, ου. *Violent.* ὁ καὶ ἡ βίαιος, καὶ τὸ αιον, ου.

VEHEMENTER. adv. *Avec véhémence.* σφοδρῶς. * δεινῶς. *Avec violence.* βιαίως. *Grandement, fort.* λίαν. * πάνυ. * σφόδρα.

VEHEMENTIA, æ, Fœm. *Véhémence*. ἡ σφοδρότης, *vel* δεινότης, ητος. || Vehementia odoris. *Odeur forte*. ἡ βαρυοσμία, ας.

VEHEMENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus véhément*. σφοδρότερος, *vel* δεινότερος, έρα, ερον.

VEHEMENTISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-véhément*. σφοδρότατος, *vel* δεινότατος, άτη, ατον.

VEHENDUS, a, um. *Qu'on doit voiturer*. ἐποχητέος, τέα, τέον.

VEHES, is. Fœm. *Une charretée, ou bien une charrette*. τὸ ὄχημα, ατος.

VEHICULARIS, & e, is. *Appartenant à un chariot ou à une charrette*. ὀχηματικὸς, κὴ, κόν.

VEHICULARIUS, ii. Maſc. *Un chartier*. ὁ ἁρματηλάτης, ȣ.

VEHICULUM, i. Neut. *Un chariot*. ὁ ὄχος, ȣ. * τὸ ἅρμα, *vel* ὄχημα, ατος.

VEHO, is, xi, ctum, here. *Voiturer, charrier*. ὀχέω, *vel* ἐποχέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπώχηκα. acc. *Porter*. φέρω, fut. οἴσω, (V. Anom.) acc. * κομίζω, F. ίσω & ιῶ, P. κεκόμικα. acc. || Lecticâ vehi. διφροφορεῖσθαι, έομαι, ȣ̃μαι. || Equo Vehi. ἐφιππάζεσθαι, άζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι. præt. paſſ. ἐφίππασμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Curru Vehi. ἐν ἁμάξῃ ὀχεῖσθαι, *vel* ἐπὶ τῆς ἁμάξης. || Curru Vehi Meſſenam. πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην. || Equis Vehi. ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχεῖσθαι. || Per forum Vehi. διὰ τῆς ἀγορᾶς ὀχεῖσθαι.

VEL, conjunct. *Ou, ou bien*. ἤτοι. * ἢ. * εἴτε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Trium Vel numerorum Vel figurarum. τριῶν εἴτε ἀριθμῶν, εἴτε σχημάτων. || Iter hoſti Vel corporibus ſuis obſtruere voluerunt. καὶ τοῖς σφετέροις σώμασιν ἔφοδον τοῖς πολεμίοις ἀντιτάσσεσθαι ἠξιώκασι.

VELABRUM, i. Neut. *Place à Rome où l'on vendoit l'huile*. τὸ βήλαβρον, ȣ.

VELAMEN, inis, & VELAMENTUM, i. Neut. *Banne, voile, couverture*. τὸ σκέπασμα, *vel* κάλυμμα, ατος.

VELANDUS, a, um. part. *Qu'on doit cacher & couvrir*. καλυπτέος, *vel* σκεπαστέος, τέα, τέον. *Qu'on doit celer*. ἀποκρυπτέος, τέα, τέον.

VELARIS, & e, is. *Appartenant, ſervant, ou propre à des voiles*. πρὸς ἱςία ἐπιτήδειος, εία, ειον.

VELARIUM, ii. Neut. *Un lieu couvert de voiles ou tapiſſeries*. τὸ παραπέτασμα, ατος.

VELATUS, a, um. part. *Couvert, voilé*. ἐσκεπασμένος, ένη, ένον. *Caché*. κεκαλυμμένος, ένη, ένον.

VELES, itis. Maſc. *Soldat armé à la legere*. ὁ ἀκροβολίτης, *vel* γυμνήτης, ȣ. * ὁ ψιλὸς, ȣ̃.

VELIFER, (eri) a, um. *Qui porte des voiles*. ὁ καὶ ἡ ἱςιοφόρος, καὶ τὸ ρον, ȣ.

VELIFICATIO, onis. Fœm. *Navigation à voiles déployées*. ἡ τȣ̃ ἱςίȣ πέτασις. * ὁ διὰ ἱςίȣ πλȣ̃ς, ȣ̃.

VELIFICO, as, avi, atum, are. & VELIFICOR, aris, ari. depon. *Voguer, ou naviger à voiles déployées*. ἱςιοδρομέω, ῶ, F. ήσω, P. ἱςιοδρόμηκα.

VELIFICUS, a, um. *Qui vogue ou navige à voiles déployées*. ἱςιοδρομῶν, (ȣ̃ντος) ȣ̃σα, ȣ̃ν.

VELITARIS, & e, is. *Appartenant aux ſoldats armés à la legere*. γυμνητικὸς, κὴ, κόν. || Pugna velitaris. Idem quod Velitatio.

VELITATIO, onis. Fœm. *Petit combat*. ἡ ἀψιμαχία, ας. *Eſcarmouche*. ὁ ἀκροβολισμὸς, ȣ̃. *Debat, diſpute*. ἡ λογομαχία, ας.

VELITOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Faire des eſcarmouches*. ἀκροβολίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἠκροβολισάμην. *Debatre, diſputer*. φιλονεικέω, ῶ, F. ήσω, P. πεφιλονείκηκα. * λογομαχέω, ῶ, F. ήσω, P. λελογομάχηκα.

VELIVOLANS, antis. Omn. gen. & VELIVOLUS, a, um. Vide VELIFICUS. *Sur lequel on navige à voiles déployées*. δι' ȣ̃. (pro Maſc. & Neut.) δι' ἧς. (pro Fœm.) ἱςιοδρομεῖται.

VELLATURA, æ, Fœm. *Charroi, ou le gain qu'on fait à charrier*. ἡ ἁρμοτηλασία, ας. * ἡ ὄχησις, εως.

VELLICATIM, adv. *En tirant, ou arrachant; en médiſant*. λοιδορικῶς

VELLICATIO, onis. Fœm. & VELLICATUS. ûs. Maſc. *L'action d'arracher du poil*. ὁ τιλμὸς, ȣ̃. * τὸ διάτιλμα, ατος. *L'action de pincer*. τὸ κνίσμα, ατος. *Médiſance*. ἡ λοιδορία, *vel* κακηγορία, ας.

VELLICO, as, avi, atum, are. *Tirer ou arracher*. τίλλω, F. τιλῶ, P. τέτιλκα acc. *Pincer*. κνίζω, F. ίσω, P. κέκνικα. acc. *Médire, blâmer*. διαβάλλω, F. αλῶ, P. διαβέβληκα. (V. βάλλω in Anom.) acc.

VELLO, is, velli, & vulſi, vulſum, vellere. *Tirer*. τίλλω, F. ιλῶ, P. τέτιλκα. acc. *Arracher*. σπάω, ῶ, F. άσω, P. ἔσπακα. acc. || Radicitùs Vellere. ἐκριζȣ̃ν, όω, F. ώσω, P. ἐξεῤῥίζωκα. acc.

VELLUS, eris. Neut. *Toiſon*. ὁ πόκος, ȣ. * ὁ μαλλὸς, ȣ̃.

VELO, as, avi, atum, are. *Voiler, couvrir*. σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc. * καλύπτω, F. ψω, P. κεκάλυφα, acc. *Cacher, celer*. ἀποκρύπτω, F. ψω, P. ἀποκέκρυφα. acc.

VELOCIOR, & ius, oris. compar. *Plus prompt*. ταχύτερος, *vel* ὠκύτερος, έρα, ερον.

VELOCISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-prompt*. τάχιςος, *vel* ὤκιςος, η, ον.

VELOCITAS, atis. Fœm. *Viteſſe*. ἡ ταχύτης, *vel* ὠκύτης, ητος. * τὸ τάχος, εος, ȣς.

VELOCITER. adv. *Avec viteſſe*. ταχὺ. * ταχέως. * ὠκέως.

VELOX, ocis. Omn. gen. *Soudain, vite, prompt*. ταχὺς, *vel* ὠκὺς, (έος) εῖα, ύ. * ταχινὸς, ή, όν.

VELUM, i. Neut. *Voile*. τὸ παραπέτασμα, *vel* κάλυμμα, ατος. *Voile de vaiſſeau*. τὸ ἱςίον, ίȣ.

VELUT, & VELUTI. adv. *Comme*. ὥσπερ. καθάπερ, * οἱονεί.

VENA, æ. Fœm. *Veine*. ἡ φλὲψ, εβός. || Venam ſecare, incidere. *Saigner*. φλεβοτομεῖν, έω, ῶ, F. ήσω, P. πεφλεβοτόμηκα.

VENABULUM, i. Neut. *Un épieu*. ὁ ὑσσὸς, ȣ̃. * τὸ προβόλιον, ίȣ.

VENALIS, & e, is. *Venal, mis en vente, qui eſt à vendre*. ὠνητὸς, τὴ, τόν. * πρασικὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cùm Venalis eſſet, contigit mihi emere. ἡνίκα ὤνιος ἦν, συνέβη πρίασθαι. || Gloria pecuniâ Venalis non eſt. δόξα χρημάτων ȣ̓κ ὠνητὰ, *vel* ὤνια. || Fidem habere Venalem.

εὔωνος

εὔωνον χρήματι πίςιν ἔχειν. || Virtutem Venalem proponere. τὴν ἀρετὴν ὤνιον προτιθέναι.

VENALITER. adverb. *D'une maniere vénale.* ὠνητῶς. * ὠνίως.

VENALITIARIUS, ii. Maſc. *Vendeur & marchand d'eſclaves.* ὁ σωματέμπορος, *vel* ἀνθρωποκάπηλος, *vel* ἀνδραποδοκάπηλος, ου.

VENALITIUM, ii. Neut. *Le lieu où l'on vend.* τὸ πρατήριον, ίου.

VENALITIUS, ii. Maſc. *Vendeur.* ὁ πρατίας, ου. * ὁ πρατὴρ, ῆρος. * ὁ πράτης, ου. *Vendeur d'eſclaves.* ὁ τῶν ἀνθρώπων ἔμπορος, ου. V. VENALITIARIUS.

VENALITIUS, a, um. V. VENALIS.

VENATICUS, a, um. *De chaſſe, ou de veneur.* θηρευτικὸς. * κυνηγετικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ θηρεύσιμος, καὶ τὸ μον.

VENATIO, onis. Fœm. *Chaſſe de bêtes ſauvages.* ἡ θήρα, *vel* ἄγρα, ας. * κυνηγία, ας. *La chaſſe. le gibier.* τὸ θήρευμα, ατος.

VENATOR, oris. Maſc. *Veneur, chaſſeur.* ὁ θηρατὴς, *vel* θηρευτὴς, οῦ. * ὁ θηρητὴρ, ῆρος. * ὁ κυνηγὸς, οῦ.

VENATORIUS, a, um. *De chaſſeur, ou ſervant à la chaſſe.* θηρευτικὸς, *vel* κυνηγετικὸς, κὴ, κόν.

VENATRIX, icis. Fœm. *Celle qui chaſſe, une chaſſeuſe.* ἡ θηράτειρα, ας. * ἡ κυνηγὸς, οῦ.

VENATUS, a, um. V. VENATIO.

VENDAX, acis. Omn. gen. *Grand vendeur.* ὁ πρατίας, ου. *Qui aime à vendre.* ὁ φιλοπράτης, ου.

VENDENDUS, a, um. *Qu'on doit vendre.* πωλητέος, *vel* πρατέος, τέα, τέον.

VENDIBILIS, & e, is. *Qui ſe peut vendre.* ὠνητὸς, *vel* πωλητὸς, τὴ, τόν. *Qui eſt de bonne vente, de bon débit.* ὁ καὶ ἡ πράσιμος, *vel* ἔντιμος, καὶ τὸ μον.

VENDICATOR, oris. Maſc. *Qui s'attribue, & s'arroge.* ὁ ἀντιλαμβάνων, οντος. acc.

VENDICO, as, avi, atum, are. *S'attribuer quelque choſe.* ἀντιλαμβάνω, fut. med. λήψομαι. (Vide λαμβάνω in Anom.) acc. * ἀντέχομαι. fut. med. θέξομαι (V. ἔχω in Anom.) acc. *En faire ſon profit.* ἐξιδιοποιοῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐξιδιοποιησάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc ſibi Vendicat. ταῦτα ἐξιδιοποιεῖται. || Hunc ſibi Vendicat honorem. ἐκείνην ἑαυτῷ λαμβάνει τιμήν. || Nihil mihi Vendico. οὐδὲν ἐμοὶ περιποιοῦμαι. || Hunc principatum mihi non Vendico. ταύτης ἡγεμονίας οὐκ ἀντιποιοῦμαι.

VENDITARIUS, a, um. *Qui a coutume de vendre.* πωλητικὸς, *vel* πρατικὸς, κὴ, κόν. *Propre & adroit à vendre.* πρατήριος, ία, ιον.

VENDITATIO, onis. Fœm. *Vanterie.* ἡ ἔνδειξις, εως. *Orgueil & arrogance.* ἡ ἀλαζονεία, ας.

VENDITIO, onis. Fœm. *Vente.* ἡ πρᾶσις, εως. * ἡ ἐμπωλὴ, ῆς. * ἡ καπηλεία, ας.

VENDITO, as, avi, atum, are. *Vendre ou avoir à vendre.* ἀπεμπωλάω, ῶ, *vel* έω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεμπεπώληκα. acc. *Expoſer ſouvent en vente.* πολλάκις πιπράσκω. (V. An.) acc. *Se vanter.* ἐνδείκνυμαι. *vel* παρενδείκνυμαι, fut. paſſ. δειχθήσομαι. præt. paſſ. παρενδέδειγμαι. (V. δείκνυμι in Anom.) dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid plebi Venditare. ἀλαζονικῶς τι ἐνδείκνυσθαι τοῖς πολλοῖς. || Sapientiam Venditare. τῆς σοφίας ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι. || Dignitatem ſuam Venditare. τὸ ἑαυτοῦ ἀξίωμα ἀλαζονικῶς τινι ἐπιδεικνύναι.

VENDITOR, oris. Maſc. *Vendeur.* ὁ πράτης, ου. * ὁ κάπηλος, ου.

VENDITRIX, icis. Fœm. *Une vendeuſe.* ἡ πράτειρα, ας.

VENDITUS, a, um. V. VENUNDATUS.

VENDO, is, didi, ditum, dere. *Vendre.* πιπράσκω, *vel* πράττω, fut. πράσω. P. πέπρακα. (V. Anom.) * πωλέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπώληκα. acc. rei. genit. pretii. || Magno Vendere. πολλοῦ ἀποδίδοσθαι, δίδομαι, fut. med. δώσομαι. (V. δίδωμι.) acc. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Qui imperium ipſi pecuniâ Vendiderunt. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο. || Dii nobis omnia laboribus Vendunt. τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν τὰ πάντα οἱ Θεοί. || Paternam domum Vendere. πατρῴαν οἰκίαν ἀπεμπωλεῖν. || Salutem ſuam exiguo imperio Vendere. μικρᾶς δυναστείας τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἀπεμπολεῖν. || Magiſtratus Vendere. πιπράσκειν τὰς ἀρχάς. || A Vendentibus emebat. παρὰ τῶν πωλούντων ὠνεῖτο.

VENEFICA, æ. Fœm. *Empoiſonneuſe, ou ſorciere.* ἡ φαρμακεύτρια, ας. * ἡ φαρμακὶς, ίδος.

VENEFICIUM, ii. Neut. *Empoiſonnement.* ἡ φαρμάκευσις, εως. *Sorcellerie.* ἡ φαρμακεία, *vel* γοητεία, ας.

VENEFICUS, i. Maſc. *Empoiſonneur, ou ſorcier.* ὁ φαρμακεὺς, έως.

VENEFICUS, a, um. *Qui empoiſonne.* ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * φαρμακευτικὸς, κὴ, κόν.

VENENARIUS, ii. Maſc. *Empoiſonneur.* ὁ φαρμακευτὴς, οῦ.

VENENATUS, a, um. *Envenimé.* φαρμακευθεὶς, θεῖσα, θέν. *Venimeux.* ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ ἰοβόλος, καὶ τὸ ον, ου.

VENENIFER, (eri) a, um. *Idem. Qui porte du venin.* ὁ καὶ ἡ ἰοφόρος, καὶ τὸ ρον, ου.

VENENO, as, are. *Envenimer, empoiſonner.* φαρμακεύω, F. εύσω, P. πεφαρμάκευκα. acc. * φαρμάττω, F. ξω, P. πεφάρμαχα. acc.

VENENOSUS, a, um. *Venimeux.* ὁ καὶ ἡ ἰώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VENENUM, i. Neut. *Remede, médicament.* τὸ φάρμακον, ου. *Poiſon.* τὸ δηλητήριον, *vel* φάρμακον, ου. *Venin.* ὁ ἰὸς, οῦ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Venenum bibere. φάρμακον πίνειν. || Venenum porrigere. φάρμακον δοῦναι. || Veneno necari ab aliquo. φαρμάκῳ ἀποθνήσκειν ὑπό τινος. || Veneno ab hoſte necatus eſt. ἐκ φαρμάκου ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. || Mortiferis Venenis innumeros homines necat. φαρμάκοις θανασίμοις μυρίους ἀναιρεῖ. || Venena cibis admiſcere. τοῖς βρώμασι καταμιγνύναι τὰ φάρμακα. || Venena offerre. προσφέρειν δηλητήρια. || Venenum per corpus effuſum. ἀναχυθὲν περὶ τὸ σῶμα φάρμακον.

VENEO, is, nivi, & nii, num, ire. *Etre vendu.* πωλέομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ.

πεπώλημαι. * πιπράσκομαι, *vel* πράσσομαι. fut. paſſ. πραθήσομαι, præt. paſſ. πέπρασμαι. (V. Anom.)

VENERABILIS, & e, is. *Vénérable.* ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος, καὶ τὸ ον, ου. * σεβαστὸς, ή, όν. *Grave & reſpectable.* σεμνὸς, ή, όν.

VENERABUNDUS, a, um. *Qui a de la vénération & du reſpect.* σεβόμενος, ένη, ενον.

VENERANDUS, a, um. V. VENERABILIS, *Qui doit être révéré.* σεβαστέος, *vel* αἰδεστέος, τέα, τέον. || Ætate Venerandus. διὰ τὴν ἡλικίαν σεβάσμιος.

VENERANTER. adv. *Avec vénération.* αἰδεσίμως.

VENERATIO, onis. Fœm. *Vénération, reſpect.* ἡ αἴδεσις, *vel* σέβασις, εως. || Veneratione dignus. Idem quod VENERABILIS. σεβάσεως ἄξιος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veneratione aliquem dignari. δι' αἰδοῦς ἄγειν τινά.

VENERATOR, oris. Maſc. *Qui révere & honore.* ὁ σεβαστὴς, *vel* αἰδεστής, οῦ.

VENERATUS, a, um. part. *Révéré & honoré.* αἰδεσθεὶς, *vel* σεβασθεὶς, θεῖσα, θέν. || Veneratus, activè. *Qui a honoré.* αἰδεσάμενος, ένη, ενον. acc. * εὐσεβήσας, ασα, αν. acc.

VENEREUS, & VENERIUS, a, um. *De Venus.* ὁ καὶ ἡ ἀφροδίσιος, καὶ τὸ σιον, ου.

VENEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Avoir de la vénération, honorer, reſpecter.* αἰδέομαι, οῦμαι, fut. med. έσομαι, *vel* ήσομαι. Aor. I. med. ᾐδεσάμην. acc. * σέβομαι, fut. med. ψομαι. Aor. I. med. ἐσεψάμην. acc. || Veneror Deum. θεοσεβέω, ῶ, F. ήσω, P. τεθεοσέβηκα. acc. || Eum tanquam patrem Venerabatur. αὐτὸν ὡς πατέρα ἐσέβετο. || Deum Venerari. πρὸς τὸν θεὸν εὐσεβεῖν, *vel* εὐσεβῶς ἔχειν. || Patrem Venerari. τὸν πατέρα δι' αἰδοῦς ἔχειν, *ſeu* ἄγειν. || Omnes eum Venerantur atque honorant. αἰδῶ καὶ τιμὴν ἔχει παρὰ πᾶσι.

VENETUS, a, um. *De Veniſe, Vénitien.* ἐνετὸς, τὴ, τόν. *Bleu.* κυάνεος, έα, εον.

VENIA, æ. Fœm. *Pardon.* ἡ συγγνώμη, *vel* εὐγνωμοσύνη, ης. *Permiſſion.* ἡ συγχώρησις, εως. *Congé.* ἡ ἐξουσία, ας. V. LICENTIA. || Cum bonâ Veniâ. *De bon cœur, volontiers.* εὐγνωμόνως. || Sine Magiſtratûs Veniâ. ἄνευ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veniam dare, habere. συγγνώμην διδόναι, *vel* ἔχειν. || Iis Veniam dare. τούτοις συγγνώμην ἔχειν. || Quibus omninò Venia danda eſt, ſi. οἷς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, εἰ. || Veniam petere ab auditoribus. συγγνώμην αἰτεῖν παρὰ τῶν ἀκροωμένων. || Veniam prolixitatis orationis Senectuti dare. συγγνώμην ἔχειν τῷ γήρᾳ ὑπὲρ τῆς μακρολογίας. || Parit nonnihil Veniæ inopiæ neceſſitas. συγγνώμην τινὰ φέρει ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη. || Veniam ab amico conſequi. συγγνώμης παρὰ τοῦ φίλου τυγχάνειν. || Nullam Veniam conſequi. μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. || Si non pro dignitate diſſeruero, ſpero me omninò Veniam à vobis conſecuturum eſſe. ἐλπίζω ἢν καταδεέστερον τύχω διαλεχθεὶς, πολλῆς συγγνώμης παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι. (V. τυγχάνω in Anom.) || Veniam delictorum conſequi. συγγνώμην τυγχάνειν ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων. || Peccatorum Veniam petit. συγγνώμην ἐφ' οἷς ἥμαρτεν, αἰτεῖται. (V. ἁμαρτάνω in Anom.) || Alii aliis Veniam demus. δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις. Veniam ei tribuere. συγγνώμην αὐτῷ ἀπονέμειν. || Oro, ut mihi Veniam concedatis. παραιτοῦμαι ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν μοι. || Peto à te Veniam. αἰτῶ παρά σου συγγνώμην μοι διδόναι. || Veniâ donari. συγγνώμην ἔχειν, *vel* συγγνώμης τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Facinus magnâ Veniâ dignum. πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον. || Nonnullam ei veniam attuliſſet hoc facinus, ſi. εἶχεν ἄν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ. || Hoc iis Veniam affert. ἐκείνοις συγγνώμην φέρει τοῦτο. || Judicibus Venia danda eſt. τοῖς δικασταῖς πολλὴ συγγνώμη ἐστί. || Hi Veniâ digni ſunt. τούτοις μέτεστι συγγνώμης. || Omni eos Veniâ privat. πάσης αὐτοὺς συγγνώμης ἀποστερεῖ. || Veniâ fortaſſe dignus eſſet. συγγνώμης ἂν ἴσως ἄξιος ὢν ἐτύγχανε.

VENIALIS, & e, is. *Pardonnable.* συγγνωστὸς, τὴ, τόν. *Digne de pardon.* τῆς συγγνώμης ἄξιος, ία, ιον.

VENIO, is, veni, ventum, ire. Neut. *Venir.* ἔρχομαι. * ἵκω. (V. Anom.) || Ad nihilum Venire. ἐξουθενίζεσθαι, ίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, p. paſſ. ἐξουθένισμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Venit ex domo. οἴκοθεν ἥκει. || Venit huc à legatione. ἥκει δεῦρο ἀπὸ τῆς πρεσβείας. || Venit mihi nuncius. ἥκει μοι ἄγγελος. || Venit ex Ægypto. ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἥκει. || In urbem Venire. εἰς τὴν πόλιν ἥκειν. || Venit ad cœnam. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἥκει. || Pœna vobis Veniet poſt meam mortem. τιμωρία ὑμῖν ἥξει μετὰ τὸν ἐμὸν θάνατον. || Venire in civitatem. ἀφικνεῖσθαι εἰς πόλιν. || Venire ad aliquem. πρός τινα ἀφικνεῖσθαι. || Veniam ad vos. ἐφίξομαι πρὸς ὑμᾶς. || In domum Venire. ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Ad amicos Venire. ἐπὶ τοὺς φίλους ἐλθεῖν. || Propiùs Venire. ἐγγὺς προελθεῖν. || Propiùs ad eos Veni. ἐγγὺς προσῆλθον αὐτοῖς. || Multi ad me Venerunt, interrogantes. πολλοί μοι προσεληλύθασιν ἐρωτῶντες. || Venio vobis auxiliaturus. ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. || Venio nunc ad voluptates agricolarum. νῦν δὲ πρὸς τὰς τῶν γεωργῶν ἔρχομαι ἡδονάς. || Nec ſapienti uſque ad Plaudite veniendum. οὔτε σοφῷ ἄχρι τοῦ Κροτεῖτε ἰτέον. || Venio in Senatum frequens. ἔρχομαι εἰς τὴν βουλὴν συνεχῶς. || Perpauci Veniunt ad ſenectutem. πάνυ ὀλίγοι ἥκουσιν ἐπὶ γῆρας. || Amico Venire adverſùm, *ſeu* obviam. εἰς τοὐναντίον τῷ φίλῳ ἔρχεσθαι. * πρὸς τὸν φίλον ἀπαντᾶν. || Amicis auxilio Venire. εἰς τοὺς φίλους βοηθεῖν. || Iis auxilio Venit. ἐπίκουρος αὐτοῖς προσφέρεται. * βοηθὸς αὐτοῖς ὁρμᾶται. * βοηθὸς αὐτοῖς παρίσταται. || Ad aliquem in colloquium Venire. τινὶ εἰς λόγους ἐλθεῖν, *ſeu* ἰέναι. || Venire in periculum. V. PERICULUM. || Venire in mentem. V. MENS, &c.

VENOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Chaſſer.* θηρεύω, F. εύσω, P. τεθήρευκα. acc. * κυνηγέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυνήγηκα. acc. *Rechercher.* θηράομαι, ῶμαι, fut. med. άσομαι. Aor. I. med. ἐθηρασάμην. acc. *Chercher.* ζητέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐζήτηκα. accuſ. || Venari piſces. ἁλιεύειν, εύω, F. εύσω, P. ευκα. acc. || Ire Venatum. ἐπὶ τὴν θήραν ἰέναι, εἶμι. (V. Anom. in μι.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulpes Venari. ἀλώπεκας θηρεύειν, *vel* θηρᾶν. || Cervos Venari. θηρεύειν ἐλάφους. || Lepores Venatum abierat. λαγὼς

ἄγχειν θηρᾶσαι. || Voluptates Venari. τὰς ἡδονὰς θηρεύειν. || Lucrum Venari. θηρεύειν. τὸ κέρδος. || Laudes Venari. τοὺς ἐπαίνους θηρᾶσθαι. || Divites Venari. τοὺς πλουσίους ἄνδρας θηρεύειν, vel θηρᾶν, ſeu θηρᾶσθαι.

VENOSUS, a, um. *Plein de veines.* ὁ καὶ ἡ φλεβώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VENTER, tris. Maſc. *Ventre.* ἡ γαστὴρ, έρος. * ἡ κοιλία, ας. Fluxus ventris. V. DIARRHÆA.

VENTILABRUM, i. Neut. *Un petit van.* τὸ λικμητήριον, ίου. * ἡ λικμητηρὶς, ίδος. *Un éventail.* τὸ ῥιπίδιον, ίου. * ἡ ῥιπὶς, ίδος.

VENTILATIO, onis. Fœm. *L'action d'éventer.* ἡ ῥίπισις, εως. * ὁ ῥιπισμὸς, οῦ.

VENTILATOR, oris. Maſc. *Vanneur*, ὁ λικμητὴς, οῦ. * λικμητὴρ, ῆρος.

VENTILATUS, a, um. part. *Eventé, mis au vent.* ὁ καὶ ἡ προσήνεμος, καὶ τὸ μον, ου. *Vanné.* λικμισθεὶς, θεῖσα, θέν.

VENTILO, as, avi, atum, are. *Vanner.* λικμίζω, F. ίσω, P. λελίκμικα. acc. * λικμάω, ῶ, F. ήσω, P. λελίκμηκα. acc. *Eventer.* ῥιπίζω, F. ίσω, P. ἐῤῥίπικα. acc.

VENTIO, onis. Fœm. *Venue, arrivée.* ἡ ἄφιξις, εως. * ἡ πρόσοδος, ου.

VENTITO, as, avi, atum, are. *Venir ſouvent.* φοιτάω, ῶ, F. ήσω, P. πεφοίτηκα. * πολλάκις ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι. (V. Anom.)

VENTOSUS, a, um. *Venteux.* ὁ καὶ ἡ ἀνεμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Eventé, vain & glorieux.* ὁ καὶ ἡ κενόδοξος, καὶ τὸ ξον, ου. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἄστατος, καὶ τὸ τον, ου.

VENTRALE, is. Neut. *Un vétement qui couvre le ventre.* τὸ περιγάστριον, vel προγαστρίδιον, ίου.

VENTRICULUS, i. Maſc. *Ventricule, petit ventre.* τὸ γαστρίδιον, ίου. *L'eſtomac.* ὁ στόμαχος, ου.

VENTRIOSUS, vel VENTROSUS, a, um. *Ventru, qui a un gros ventre.* ὁ καὶ ἡ γαστρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ γάστρων, καὶ τὸ ον, ονος. * ὁ καὶ ἡ προγάστωρ, ορος.

VENTULUS, i. Maſc. *Petit vent.* τὸ ἀνεμίδιον, vel πνευμάτιον, ίου. *Petit vent fait avec un éventail.* ὁ ῥιπισμὸς, οῦ.

VENTURUS, a, um. part. *Qui doit venir.* ἐλευσόμενος, ένη, ενον. *Futur, qui eſt à venir.* μέλλων, (όντος) ουσα, ον.

VENTUS, i. Maſc. *Vent.* ὁ ἄνεμος, ου. * τὸ πνεῦμα, ατος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Secundus Ventus. ἐπίφορος ἄνεμος. * οὔριος ἄνεμος. * οὖρος, vel οὐρία. || Secundo Vento navigare. ἐξ οὐρίας πλεῖν. * οὐρίῳ ἀνέμῳ τὸ πλεῖν ποιεῖσθαι. || Cùm ſecundus Ventus ad puppim exortus fuerit ὅτε πνεῦμα οὔριον κατ' οἰάκων ἐπιγένηται. || Ventus in vela incidit. ἄνεμος ἐμπίπτει τοῖς ἱστίοις. || Vento ſecundo ferri. κατ' οὖρον φέρεσθαι. || Secundo Vento ferebantur, Ventus eos à puppi proſequebatur. πνεῦμα δεξιὸν κατ' οἰάκων εἶχεν. || Adverſus erat Ventus. σκαιὸς ἦν ἄνεμος. || Vento abreptus. ὑπ' ἀνέμων ἀναρπασθεὶς. || Vento deferri. ὑπ' ἀνέμων ἀποφέρεσθαι.

VENULA, æ. Fœm. *Petite veine.* τὸ φλέβιον, ίου.

VENUMIRE, *Etre vendu.* πραθῆναι. paſſ. à πράσσω. V. VENEO.

VENUNDATIO, onis. Fœm. *Vente.* ἡ πρᾶσις, vel πώλησις, εως.

VENUNDATUS, a, um. *Vendu.* πραθεὶς, vel πωληθεὶς, θεῖσα, θέν.

VENUNDO, as, dedi, datum, dare. *Mettre en vente.* ἀπεμπολάω, vel έω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεμπεπόληκα. acc. *Vendre.* πιπράσκω, F. πράσω. (V. Anom.) acc.

VENUS, neris. Fœm. *Venus, Déeſſe des Païens.* ἡ ἀφροδίτη, ης. *Beauté.* ἡ καλλονὴ, ῆς. *Etoile de Venus.* ὁ φωσφόρος, ου.

VENUSTAS, atis. Fœm. *Beauté.* ἡ καλλονὴ, ῆς. *Agrément.* ἡ ἀγλαΐα, ας. *Bonne grace, bon air.* ἡ εὐειδία, vel εὐμορφία, ας.

VENUSTE. adv. *D'une belle maniere.* καλῶς. *Gracieuſement.* ἀστείως. * εὐτραπέλως. *De bonne grace, agréablement.* χαριέντως. * ἐπιχαρίτως.

VENUSTIOR, & ius, oris. comparat. *Plus beau, plus agréable.* εὐμορφότερος, vel χαριέστερος, έρα, ερον.

VENUSTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-beau, très-agréable.* εὐμορφότατος, vel χαριέστατος, άτη, ατον.

VENUSTO, as, are. *Rendre beau & gracieux.* καλλύνω, F. υνῶ, P. κεκάλλυγκα. acc.

VENUSTULUS, a, um. *D'aſſez bonne grace.* χαριέστερος, έρα, ερον. * κομψὸς, ή, όν.

VENUSTUS, a, um. *Fort beau.* ὁ καὶ ἡ εὔμορφος, καὶ τὸ φον, ου. *Qui a bonne grace.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχαρις, καὶ τὸ αρι, ιτος.

VEPRECULA, æ. Fœm. *Petite épine.* τὸ ἀκάνθιον, ίου.

VEPRES, is. Fœm. *Epine.* ἡ ἄκανθα, ης.

VEPRETUM, i. Neut. *Lieu plein d'épines.* ὁ ἀκανθὼν, ῶνος.

VER, veris. Neut. *Le Printemps, le renouveau.* τὸ ἔαρ, ἔαρος. Contr. ἦρ, ἦρος. Vere. ἔαρος.

VERACIOR, & ius, oris. compar. *Plus véritable en ſes paroles.* ἀληθινώτερος, έρα, ερον.

VERACISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-véritable.* ἀληθινώτατος, η, ον.

VERACITAS, atis. Fœm. *Véracité.* τὸ ἀληθινὸν, ου.

VERATRUM, i. Neut. *Ellebore, herbe.* ὁ ἐλλέβορος, ου.

VERAX, acis. Omn. gen. *Véritable, qui dit la vérité.* ἀληθινὸς, νὴ, νόν. *Non faux.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. *Non feint.* ὁ καὶ ἡ ἄπλαστος, καὶ τὸ στον, ου.

VERBALIS, & e, is. *Verbal.* ῥηματικὸς, κὴ, κόν.

VERBASCUM, i. Neut. *Bouillon blanc ou noir, herbe.* ὁ φλόμος, ου.

VERBENA, & VERBENACA, æ. Fœm. *Verveine, herbe.* ὁ περιστερεὼν, ῶνος. * ἡ ἱεροβοτάνη, ης.

VERBER, eris. Neut. *Un fouet.* ἡ μάστιξ, ιγος. *Une baguette.* ἡ ῥάβδος, ου. *Coup de verge ou de fouet.* τὸ πλῆγμα, ατος. * ἡ πληγὴ, ῆς.

VERBERABILIS, & e, is. *Digne de fouet.* ὁ καὶ ἡ μαστιγώσιμος, καὶ τὸ μον.

VERBERANDUS, a, um. *Qu'on doit battre.* τυπτέος, τέα, τέον. *Qu'on doit fouetter.* μαστιγωτέος, τέα, τέον.

VERBERATIO, onis. Fœm. & VERBERATUS, ûs. Maſc. *Le fouet, l'action de fouetter.* ἡ μαστίγωσις, εως. *de battre.* ὁ αἰκισμὸς, ȣ̃.

VERBERATUS, a, um. *Battu.* τυφθεὶς, θεῖσα, θέν.

VERBEREUS, a, um. V. VERBERABILIS.

VERBERO, as, avi, atum, are. *Battre.* τύπτω, F. ψω, P. τέτυφα. acc. * παίω, F. αίσω, P. πέπαικα. acc. *Fouetter.* μαστιγόω, ῶ, F. ώσω, P. μεμαστίγωκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hunc Verberavit magiſter. ἔπαισεν αὐτὸν ὁ διδάσκαλος. || Verberare uxorem. παλάσσειν γυναῖκα. || Famulos Verberare. τȣ̀ς οἰκέτας αἰκίζειν. || Multis plagis Verberare. πολλαῖς πληγαῖς πλήττειν.

VERBERO, onis. Maſc. *Digne d'être battu & fouetté.* ὁ μαστιγίας, ȣ.

VERBIGERO, as, are. *Parler beaucoup, babiller.* σπερμολογέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσπερμολόγηκα.

VERBOSE. adv. *Avec beaucoup de paroles.* πολυλόγως. * πολυμύθως.

VERBOSUS, a, um. *Qui a beaucoup de paroles.* ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, καὶ τὸ γον.

VERBUM, i. Neut. *Mot.* τὸ ῥῆμα, ατος. * τὸ ἔπος, εος, ȣς. *Parole.* ὁ λόγος, ȣ. || Verba facere. *Diſcourir.* ἀγορεύειν, εύω, F. εύσω, P. ἠγόρευκα. * λόγȣς ποιȣ̃μαι. V. SERMO. || Illi autem in omnibus legationibus, pro libertate & ſuo cujuſque jure Verba faciebant. ȣ̃τοι δὲ μὲν ἐν ἁπάσαις ταῖς πρεσβείαις, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς αὐτονομίας ἐποιȣ̃ντο τȣ̀ς λόγȣς. || Verbis & reipsâ. λόγῳ καὶ ἔργῳ. || Ad Verbum. *Mot pour mot.* κατὰ λέξιν. || Verbi causâ, verbi gratiâ. *Par exemple.* λόγȣ χάριν, vel ἕνεκα. *Par maniere de dire.* ὡς εἰπεῖν.

VERE. adverb. *Vraiment.* ἀληθῶς. * ὄντως. * τῷ ὄντι. || Verè dicere. *Dire vrai.* ἀληθεύειν, F. εύσω, P. ἠλήθευκα.

VERECUNDE. adv. *Honteuſement.* αἰδημόνως. * αἰσχυντηλῶς. *Avec honte.* μετ' αἰδȣ̃ς.

VERECUNDIA, æ. Fœm. *Honte.* ἡ αἰδὼς, όος, ȣ̃ς. * ἡ αἰσχύνη, ης. *Crainte ou modeſtie honteuſe.* ἡ εὐλάβεια, ας.

VERECUNDOR, aris, atus ſum, ari. *Etre honteux, avoir honte.* αἰδέομαι, ȣ̃μαι. fut. paſſ. αἰσθήσομαι. præt. paſſ. ᾔδησμαι. * αἰσχύνομαι, fut. paſſ. υνθήσομαι. præt. paſſ. ᾔσχυμμαι.

VERECUNDUS, a, um. *Honteux.* ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, καὶ τὸ μον, ονος. * αἰσχυντηλὸς, ή, όν. *Reſpectueux.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

VEREDARIUS, ii. Maſc. *Courier.* ὁ ταχυδρόμος, ȣ.

VEREDUS, i. Maſc. *Cheval de poſte.* ὁ ἵππος δρομικὸς, ȣ̃.

VERENDA, orum. Neut. plur. *Les parties honteuſes.* τὰ αἰδοῖα, ων.

VERENDUS, a, um. *Digne de reſpect.* ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, καὶ τὸ μον, ȣ. *Qu'on doit craindre avec reſpect.* αἰδεστέος, vel εὐλαβητέος, τέα, τέον.

VERENS, entis. Omn. gen. *Qui craint avec reſpect.* αἰδȣ́μενος, ένη, ενον. * ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ȣ̃ς.

VEREOR, eris, itus ſum, eri. depon. *Craindre avec reſpect, reſpecter.* εὐλαβέομαι, ȣ̃μαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. εὐλαβησάμην. acc. * αἰδέομαι, fut. med. έσομαι. Aor. 1. med. ᾐδεσάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Patrem Vereri. τὸν πατέρα εὐλαβεῖσθαι. * πρὸς τὸν πατέρα εὐλαβῶς ἔχειν. || Vereor dicere. εὐλαβῶς ἔχω τȣ̃ εἰπεῖν. || Culpam Vereor. εὐλαβȣ̃μαι τὴν αἰτίαν. * εὐλαβȣ̃μαι μηδὲν ἁμαρτάνειν. * εὐλαβȣ̃μαι μὴ ἁμαρτήσω. || Vereor, caveo ne cadam. εὐλαβȣ̃μαι μὴ ἐμπέσω. (V. πίπτω in Anom.) || Vereor ne dum te digna dico, orationem me indignam inſtituere videar. ὀκνῶ, μὴ περὶ σȣ̃ τὰ προσήκοντα λέγων, αὐτὸς ȣ̓ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγȣς. || Non Verebor & hoc dicere. ȣ̓κ ὀκνήσω καὶ τȣ̃το εἰπεῖν. || Quæ ego Vereor nominare. ἅπερ ἐγὼ ὀκνῶ ὀνομάσεσθαι. || De quibus omnes dicere Verentur. περὶ ὧν ὀκνȣ̃σιν ἅπαντες λέγειν. || Hos Vereor. τȣ́τȣς δέδοικα, vel δέδια. || Ab illis Vereor. περὶ τȣ́των δέδοικα. * ἀπὸ τȣ́των δέδια. || Amicis Vereor. ὑπὲρ τῶν φίλων δέδοικα, vel φοβȣ̃μαι. || Vereor, ne. δέδοικα μή. || Vereor ne non. δέδια μὴ ȣ̓κ. || Vereor, ut. δέδοικα, ὡς, vel ὅπως. || Vereor ut ne. δέδοικα ὅπως μή. V. TIMEO.

VERETRUM, i. Neut. *Le membre viril, la verge.* τὸ πέος, έεος, έȣς.

VERGILIÆ, arum. Fœm. plur. *Les Pleïades, Conſtellation compoſée de ſept étoiles.* αἱ πλειάδες, ων.

VERGO, is, ere. *Tendre.* τείνω, F. ενῶ, P. τέτακα. *S'incliner, pencher vers.* ῥέπω, F. ψω, P. ἔρρεφα, εἰς, vel πρὸς, acc. *Regarder vers.* βλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα. acc. cum πρὸς. || Vergens deorſùm. ὁ καὶ ἡ κατάρροπος, ȣ. || Vergens ſurſùm. ὁ καὶ ἡ ἀνάρροπος, καὶ τὸ ον, ȣ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Pars urbis ad mare Vergens. τὸ πρὸς τὴν θάλατταν μέρος. (*Supple* βλέπον, vel τρεπόμενον.) || Vergente jam die. ἡλίȣ ἤδη εἰς τὰ κάτω ῥέποντος. || Vergente ætate. ὀψὲ τῆς ἡλικίας.

VERIDICUS, a, um. *Qui dit la vérité.* ὁ καὶ ἡ ἀληθινολόγος, καὶ τὸ γον, ȣ. *Véritable.* ἀληθινὸς, νή, νόν.

VERILOQUIUM, ii. Neut. *Diſcours véritable.* ἡ ἀληθινολογία, ας. *Vraie expoſition de quelque mot, Etymologie.* ἡ ἐτυμολογία, ας.

VERIMONIA, æ. Fœm. V. VERITAS.

VERIOR, & ius, oris. comp. *Plus véritable.* ἀληθέστερος, έρα, ερον.

VERISIMILIS, & e, is. *Vraiſemblable.* τῷ ἀληθεῖ ἐοικὼς, (ότος) κυῖα, κός. *Probable.* πιθανὸς, νή, νόν. Veriſimile eſt. εἰκός ἐστι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut Veriſimile eſt. ὡς εἰκός. * ὥσπερ εἰκός. || Caſurum eum eſſe Veriſimile eſt, qui ſuſcipit onus majus viribus ſuis. πταίσειν εἰκὸς τὸν μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' αὐτὸν αἰράμενον.

VERISSIMUS, a, um. ſuperlat. *Très-vrai.* ἀληθέστατος, άτη, ατον.

VERITAS, atis. Fœm. *Vérité.* ἡ ἀλήθεια, ας. * τὸ ἀληθὲς, έος, ους. || Veritatis amicus. ὁ καὶ ἡ φιλαλήθης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. A Veritate longè aberrant. πολὺ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνουσι. * πόῤῥω εἰσὶ τῆς ἀληθείας. || Veritatis lucem extinguere. τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζειν. || Veritatem intueri. τὴν ἀλήθειαν ταῖς διανοίαις ἰδεῖν. * εἰς τὴν ἀλήθειαν ἀποβλέπειν. || Veritatem inſpicere. τὴν ἀλήθειαν ἐπισκοπεῖν. || Veritatem in lucem proferre. τὴν ἀλήθειαν εἰς φῶς ἄγειν. || Veritatem ornatu verborum obvolvere. τὴν ἀλήθειαν εὐπρεπείᾳ ῥημάτων περιστέλλειν. || Veritate nixus. ἐρηρεισμένος ἀληθείᾳ. V. VERUS.

VERITUS, a, um. *Qui a craint.* δείσας, ασα, αν. *Qui a reſpecté.* αἰδεσάμενος, η, ον. * εὐλαβησάμενος, ένη, ενον. V. VEREOR.

VERMICULATIO, onis. Fœm. *Vermoulure.* ἡ σκωλήκωσις, εως. *Quand on eſt mangé des vers.* ἡ σκωληκοφαγία, ας.

VERMICULATUS, a, um. part. *Vermoulu, rongé de vers.* σκωληκωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Marqueté.* διαπεποικιλμένος, ένη, ένον. *Qui eſt d'un ouvrage délicat.* λελεπτουργημένος, ένη, ένον.

VERMICULOR, aris, ari. paſſ. *Etre vermoulu.* σκωληκόομαι, οῦμαι. fut. paſſ. ωθήσομαι. præt. paſſ. ἐσκωλήκωμαι. *Etre marqueté.* διαποικίλλομαι, fut. paſſ. ιλθήσομαι. præt. paſſ. διαπεποίκιλμαι. *Faire quelque ouvrage délicat.* λεπτουργέομαι, οῦμαι. fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐλεπτουργησάμην.

VERMICULUS, i. Maſc. *Vermiſſeau, petit ver.* τὸ σκωλήκιον, ίου.

VERMINA, um. Neut. plur. *Mal de ventre, tranchées.* οἱ στρόφοι, ων.

VERMINATIO, onis. Fœm. *Une maladie en laquelle on eſt plein de vers; ou bien, on ſent une douleur comme des vers qui rongent par dedans.* ἡ σκωληκίασις, εως.

VERMINO, as, are. *Avoir ou produire des vers.* σκωληκιάω, ῶ, F. άσω, P. ἐσκωληκίακα. * σκωληκόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. præt. paſſ. ἐσκωλήκωμαι. || Verminari. *Avoir des tranchées.* στροφόομαι, οῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι. præt. paſſ. ἐστρόφωμαι.

VERMINOSUS, a, um. *Plein de vers.* ὁ καὶ ἡ σκωληκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui engendre des vers.* ὁ καὶ ἡ σκωληκοτόκος, καὶ τὸ κον, ου.

VERMIS, is. Maſc. *Un ver.* ὁ σκώληξ, ηκος.

VERNA, Maſc. & Fœm. *Eſclave né dans la maiſon de ſon maître.* ὁ δοῦλος, vel ἡ δούλη οἰκογενὴς, ſeu οἰκότραφής.

VERNACULE. adv. V. VERNALITER.

VERNACULUS, a, um. *Qui croît ou naît dans la maiſon de ſon maître.* ὁ καὶ ἡ οἰκογενὴς, vel οἰκοτραφὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *Qui eſt du pays même.* ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος, vel σύμφυλος, καὶ τὸ ον, ου. *Naturel.* ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, καὶ τὸ ον, ου. || Vernacula lingua. ἡ ἐπιχώριος διάλεκτος, ου.

VERNALIS, & e, is. *Du Printemps.* ἐαρινὸς, νὴ, νόν. *Servile.* V. VERNILIS.

VERNALITER. adv. *Servilement.* δουλοπρεπῶς. *En eſclave ou ſerviteur domeſtique.* δίκην οἰκογενοῦς. *A la façon du pays.* ἐπιχωρίως. *En François.* γαλλικῶς.

VERNATIO, onis. Fœm. *La vieille peau d'une couleuvre.* ἡ λεβηρὶς, ίδος. *Le temps du Printemps.* ἡ τοῦ ἔαρος καλάστασις, εως.

VERNILIS, & e, is. *Servile, qui reſſent l'eſclave.* ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους. *Dit ou fait par plaiſanterie ſervile.* βωμολοχικὸς, κὴ, κόν.

VERNILITAS, atis. Fœm. *Action ſervile.* ἡ δουλοπρέπεια, είας. *Plaiſanterie ſervile & peu honnête.* ἡ βωμολοχία, ας.

VERNILITER. adverb. *Servilement.* δουλοπρεπῶς. * δουλικῶς. *Par une plaiſanterie ſervile.* βωμολόχως.

VERNO, as, avi, atum, are. *Etre au Printemps.* ἐαρίζω, F. ίσω, P. ἠάρικα. *Fleurir.* ἀνθέω, ῶ, F. ήσω P. ἤνθηκα. *Bourgeonner.* ἀναβλαστάνω, F. στήσω, P. ἀναβεβλάστηκα. (V. βλαστάνω in Anom.) *Reverdir.* ἀναθάλλω, F. αλῶ, P. ἀνατέθαλκα.

VERNULA, æ. Maſc & Fœm. *Un petit eſclave né dans la maiſon de ſon maître.* τὸ οἰκοτραφὲς δουλάριον.

VERNUS, a, um. *Du Printemps.* ἐαρινὸς, νὴ, νόν.

VERO, conjunct. *Mais.* δὲ. * γὲ. * γεμήν. || Multa Verò ſunt. πολλὰ δέ ἐστι.

VERPA, æ. Fœm. V. VERETRUM.

VERPUS, a, um. *Circoncis.* ψωλὸς, λὴ, λόν. || Verpus digitus. ὁ μέσος δάκτυλος.

VERRES, i. Maſc. *Un Verrat, un porc entier.* ὁ κάπρος, ου.

VERRICULATUS, a, um. *En façon de filet à pêcher.* ὁ καὶ ἡ σαγηνοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, ους.

VERRICULUM, i. Neut. *Un filet à pêcher, un verveu.* ἡ σαγήνη, ης.

VERRINUS, a, um. *De verrat.* κάπριος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ χοίρειος, καὶ τὸ ον, ου.

VERRO, is, rri, rſum, rrere. *Balayer, nétoyer.* σαίρω, F. αρῶ, P. σέσαρκα. acc. * καλλύνω, F. υνῶ, κεκάλλυγκα. acc. *Tirer.* ἑλκύω, F. ύσω, P. εἵλκυκα. acc.

VERRUCA, æ. Fœm. *Un lieu haut & rompu.* ἡ δειρὰς, άδος. *Une verrue.* ἡ ἀκροχορδὼν, όνος. * ἡ μυρμηκία, ίας.

VERRUCARIA, æ. Fœm. *Verrucaire, queue de ſcorpion, ou tourne-ſol mineur, herbe.* τὸ ἡλιοτρόπιον μικρόν.

VERRUCOSUS, a, um. *Plein de verrues.* τῶν ἀκροχορδόνων μεστὸς, στὴ, στόν. * πολλὰς μυρμηκίας ἔχων, ουσα, ον. *Inégal.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, καὶ τὸ λον, ου. *Montagneux.* ὁ καὶ ἡ βουνώδης, vel ὀχθώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VERRUCULA, æ. Fœm. *Petite verrue.* τὸ ἀκροχόρδιον, ίου.

VERRUNCO, as, are. *Tourner.* στρέφω, F. ψω, P. ἔστρεφα. acc. * τρέπω, F. ψω, P. τέτρεφα. acc. *Pouſſer.* σοβέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσόβηκα. acc.

VERSABILIS, & VERSATILIS, & e, is. *Qu'on peut aiſement tourner çà & là.* ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, vel ἀγχίστροφος, καὶ τὸ φον, ου. *A l'entour.* ὁ καὶ ἡ εὐπεριάγωγος, vel εὐπερίστροφος, καὶ τὸ ον, ου. *Propre à tout.* ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, καὶ τὸ πον, ου.

VERSATIO, onis. Fœm. *L'action de tourner.* ἡ στροφὴ, ῆς. * ἡ δίνησις, εως. *Tournoyement à l'entour.* ἡ περιστροφὴ, ῆς.

VERSATUS, a, um. part. *Tourné.* στραφθεὶς, εῖσα, έν. * ἐστραμμένος, ένη, ένον. *Empêché & attentif.* ἀτρεπόμενος, ένη, ενον. gen. rei. *Qui eſt.* γενόμενος, ένη, ενον. *Qui a hanté.* διατρίψας, dat. cum. ἐν. * ὁμιλήσας, ασα, αν. dat. *Expert.* ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος, καὶ τὸ ρον, ου. gen.

VERSICOLOR, oris. Omn. gen. *De diverſes couleurs.* ὁ καὶ ἡ ποικιλόχρους, καὶ τὸ χροῦν, όου, οῦ.

VERSICULUS, i. Maſc. *Une petite ligne, ou un petit vers.* τὸ στιχίον, vel στιχίδιον, ίου.

VERSIFICATIO, onis. Fœm. *Compoſition de vers.* ἡ ἐποιΐα, vel ῥαψῳδία, ας.

VERSIFICATOR, oris. Maſc. *Qui compoſe ou fait des vers.* ὁ ἐποποιός, vel ῥαψῳδός, οῦ.

VERSIFICO, as, avi, atum, are. *Compoſer ou faire des vers.* ῥαψῳδέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐῤῥαψῴδηκα. * στιχουργέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐστιχούργηκα.

VERSIFICUS, a, um. *Qui fait des vers.* ὁ καὶ ἡ ἐποποιός, καὶ τὸ όν, οῦ. *Compoſé & mis en ordre comme des vers.* ὁ καὶ ἡ στιχοειδής, καὶ τὸ ές, έος, οῦς.

VERSIO, onis. Fœm. *L'action de tourner.* ἡ στροφή, vel στροπή, ῆς. *Changement.* ἡ μετάλλαξις, εως. *Verſion, traduction.* ἡ μετάφρασις, εως.

VERSIPELLIS, & e, is. *Qui a diverſes peaux,* ὁ καὶ ἡ ποικιλοδέρμων, καὶ τὸ μον, ονος. *Qui ſe montre tantôt d'une façon, tantôt d'une autre.* ὁ καὶ ἡ ἀλλοπρόσαλλος, καὶ τὸ λον, ου. *Fin & ruſé.* ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, καὶ τὸ γον, ου.

VERSO, as, avi, atum, are. *Tourner ſouvent.* πολλάκις στρέφω, F. ψω, P. ἔστρεφα. acc. * περιάγω, F. ξω, (V. ἄγω in Anom.) acc. *Rouler.* κυκλίω, F. ίσω, P. κεκύκλικα. acc. *Rouler dans ſon eſprit, penſer.* ἐξετάζω, F. άσω, P. ἐξήτακα acc. *Exercer.* γυμνάζω, F. άσω, P. γεγύμνακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc aſſiduè in animo Verſat. ταῦτα συνεχῶς ἐν τῇ καρδίᾳ στρέφει. || Verſans ſeſe ipſe animus. ἡ ψυχὴ ἐν αὐτῇ στρεφομένη. || Hujus animum curæ Verſant non mediocres. τούτου ψυχὴν φροντίδες στρέφουσιν οὐκ ὀλίγαι.

VERSOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Etre ou conſiſter.* γίνομαι, fut. γενήσομαι. (V. Anom.) *S'employer, ou ſe mêler de.* ἐντρέπομαι, fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐνετρεψάμην. gen rei. *Hanter.* διατρίβω, F. ψω, P. διατέτριφα. dat. cum ἐν. *Etre ſouvent en un lieu.* διάγω, F. άξω, P. διῆχα. (Vide ἄγω in Anom.) dat. || Verſari in foro. ἀγοράζειν, άζω, F. άσω, P. ἠγόρακα. || In diſcrimine Verſari. κινδυνεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐκινδυνευσάμην. || Verſari in re aliquâ. τὶ μεταχειρίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. μετεχειρισάμην.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Cum aliquo Verſari. τινὶ συνανας τρέφεσθαι, vel συνεῖναι, vel συγγίνεσθαι, vel συνδιατρίβειν. || Verſari cum aliquo familiariter. οἰκείως τινὶ συνδιατρίβειν. * μετά τινος συνδιατρίβειν. * οἰκείως τινὶ διακεῖσθαι. * οἰκείως τινὶ ἔχειν. || Plerumque æquales cum æqualibus Verſantur. ὡς τὸ πολὺ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. || Verſari cum hominibus malis. πονηροῖς ἀνθρώποις συμμίξαι. || Familiariſſimè cum aliquo Verſari. οἰκειότατά τινι χρῆσθαι. || Verſari in aliquâ re. ἔν τινι διατρίβειν, vel ἐπί τινι, vel πρός τι, ſeu περί τι. || In quibus uterque Verſatur. ἐν οἷς ἑκάτερον διατρίβουσι. || In negotiis Verſari. ἐπὶ τοῖς πράγμασι διατρίβειν, vel περὶ πράγματα. * ἐπὶ τοῖς πράγμασι γίνεσθαι, vel εἶναι. || In Philoſophiæ ſtudio Verſari. περὶ Φιλοσοφίαν διατρίβειν, vel εἶναι, vel γίνεσθαι. || In ſuadendo Verſari. περὶ τοῦ συμβουλεύειν γίνεσθαι, vel εἶναι. || In Poëſi Verſari. ἐν ποιήσει γίνεσθαι. || Verſari in conſiderando. γίνεσθαι πρὸς τὸ σκοπεῖν. || In Poëſeos & eloquentiæ ſtudio Verſari. περὶ τὴν ποίησιν καὶ λόγους εἶναι. || In his rebus Verſabatur. ἐν τούτοις ἦν. * περὶ ταῦτα εἶχεν. Qui in Philoſophiâ Verſantur. οἱ περὶ τὴν Φιλοσοφίαν ὄντες, ſeu διατρίβοντες. || In ſummis malis Verſari. ἐν κακοῖς μεγίστοις εἶναι. || In magnâ paupertate Verſari. ἐν πολλῇ πενίᾳ εἶναι, ſeu καθίστασθαι. || In periculo Verſari. ἐν κινδύνοις εἶναι. * ἐν κινδύνῳ καθίστασθαι, vel εἰς κίνδυνον καθεστῆναι. || In errore Verſari. πλάνῃ κατέχεσθαι. || In timore Verſari. ἐν φόβῳ εἶναι. * φόβῳ συνεῖναι. * φόβῳ ἔχεσθαι. || In anguſtiis Verſari. εἰς τὴν ἀπορίαν καταστῆναι.

VERSORIUS, a, um. *Qui ſe retourne.* ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, vel παλίνορσος, καὶ τὸ ον, ου. || Verſoriam capere. παλινδρομεῖν, έω, F. ήσω, P. πεπαλινδρόμηκα.

VERSUM. præp. V. VERSUS.

VERSURA, æ. Fœm. *Renverſement, l'action de ſe tourner.* ἡ στροφή, ῆς. *Entorſe.* ἡ καμπή, ῆς. *Change de créditeur.* ἡ μεταγραφὴ τοῦ δανειστοῦ. || Verſuram facere. *Emprunter d'une perſonne pour en payer une autre.* τὸν δανειστὴν μεταλλάττω, F. ξω, P. μετήλλαχα.

VERSUS, a, um. part. *Nétoyé, balayé.* σεσαρμένος, ένη, ένον. * σαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν. *Tiré.* ἑλχθεὶς, εῖσα, έν. *Changé.* μεταλλαχθεὶς εῖσα, έν. *Tourné.* ἐστραμμένος, ένη, ένον. * στραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν. || Verſus animi, vel animo. ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, καὶ τὸ ον, ου, εἰς, acc. *Qui a l'eſprit renverſé.* ὁ καὶ ἡ παράφρων, καὶ τὸ ον, ονος.

VERSUS, ûs. Maſc. *Un vers.* τὸ μέτρον, ου. * ὁ στίχος, ου. * τὸ ἔπος, εος, ους. *Une ligne, une rangée.* ὁ στίχος, ου. *Chant, motet.* ᾠδή, ῆς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verſibus proſequi. ἔπεσι διεξέρχεσθαί τι. || Verſibus & numeris omnia devinciunt. κατὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσι. || Heroïci Verſus. Ἡρωϊκοὶ στίχοι.

VERSUS, præp. acc. *Vers.* πρός. * εἰς. * ἐς. acc. || Quoquo, vel undique Verſùs. πανταχῇ. || Verſùs aliquem currere. προσδραμεῖν πρός τινα. (V. τρέχω in Anom.)

VERSUTE, adv. *Finement, par ruſe.* πανούργως. * ῥᾳδιούργως.

VERSUTIA, æ. Fœm. *Fineſſe, ruſe.* τὸ ῥᾳδιούργημα, ατος. * ἡ πανουργία, ίας.

VERSUTILOQUUS, a, um. *Ruſé & fin en paroles.* ὁ καὶ ἡ ἐν τῷ λέγειν πανοῦργος, καὶ τὸ γον, ου.

VERSUTUS, a, um. *Variable.* στροφαῖος, αία, αῖον. *Fin & ruſé.* ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, vel ῥᾳδιοῦργος, καὶ τὸ γον. * ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, καὶ τὸ ον, ου.

VERTAGUS, i. Maſc. *Un chien de chaſſe.* ὁ κύων θηρευτικός.

VERTEBRA, æ. Fœm. *Le vertebre, os, l'échine du dos.* τὸ σπονδύλιον, vel σφονδύλιον, ίου. * ὁ σφόνδυλος, vel σπόνδυλος, ου.

VERTEBRATUS, a, um. *Fait en forme de vertebre.* σφονδυλωτὸς, τὴ, τόν. *Semblable à un vertebre.* ὁ καὶ ἡ σπονδυλοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ȣς.

VERTENDUS, a, um. *Qu'on doit tourner.* ϛρεπτέος, *vel* τρεπτέος, τέα, τέον. *renverſer & démolir.* κατασκαπτέος, τέα, τέον. *changer.* μεταβλητέος, τέα, τέον.

VERTEX, icis. Maſc. *Tourbillon de vent.* ὁ τυφὼν, ῶνος. * ὁ ϛρόβιλος, ȣ. *Eau qui va en tournoyant.* ἡ δίνη, ης. *Sommet, cime, coupeau.* ἡ κορυφὴ, ῆς. * τὸ ἄκρον, ȣ. || Vertex capitis. ἡ κορυφὴ, ῆς. * τὸ μεσόκρανον, ȣ. *La tête.* ἡ κεφαλὴ, ῆς. || Vertex montis. ἡ ἀκρώρεια, ας. || Vertex arboris. ὁ κλὼν, ωνός. * τὸ τȣ̃ δένδρȣ ἄκρον. || Vertices dolorum. οἱ εἰλεοὶ, ῶν. || Vertices mundi. οἱ πόλοι, ων.

VERTICILLATUS, a, um. V. VERTEBRATUS.

VERTICILLUM, i. Neut. & VERTICILLUS, i. Maſc. *Un peſon à filer, poids attaché au fuſeau.* τὸ σπονδύλιον, ίȣ.

VERTICOSUS, a, um. *Qui a pluſieurs détours.* τὰς συϛροφὰς πολλὰς ἔχων, ȣσα, ον. *Tortueux.* ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ȣς. Vide VERTIGINOSUS.

VERTICULA, æ. Fœm. & VERTICULUM. i. Neut. V. VERTICILLUM.

VERTIGO, inis. Fœm. *L'action de tourner, ou mouvoir en rond.* ὁ ἑλιγμὸς, ȣ. * ἡ ϛροφὴ, ῆς. *à l'entour.* ἡ περιέλιξις, εως. *Etourdiſſement de tête, maladie,* τὸ σκότωμα, ατος. * ὁ ἴλιγγος, ȣ. || Vertigine corripi. ἰλιγγιᾶν, άω, F. άσω, P. ἰλιγγίακα.

VERTO, is, rti, rſum, ere. *Tourner.* ϛρέφω, F. ψω, P. ἔϛρεφα. acc. * τρέπω, F. ψω, P. τέτρεφα. acc. *Tourner en rond.* ἑλίσσω, *vel* ἑλίττω, F. ξω, P. ἥλιχα. acc. *Renverſer & démolir.* κατασκάπτω, F. ψω, P. κατέσκαφα. acc. *Changer.* μεταβάλλω, F. αλῶ, P. μεταβέβληκα. (V. βάλλω in An.) acc. *Tourner d'une langue en une autre.* μεταφράζω, F. άσω, P. μεταπέφρακα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Neſcio quò me Vertam. ἀπορῶ ποῖ τραποίμην, *vel* ποῖ τράπωμαι. || Surſum deorſumque Vertere omnia. ἄνω καὶ κάτω τρέπειν πάντα. || In fugam Vertere. εἰς φυγὴν τρέπειν. || Terga Vertere. νῶτα ἐπιϛρέφειν. || Res in meliùs Vertuntur. τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπεται. || Hoc tibi benè Vertat. πρὸς ἀγαθȣ̃ γένοιτό σοι. || Hæc in ejus caput Vertantur. ταῦτα εἰς κεφαλὴν αὐτȣ̃ τρέπηται. || Hoc in tuum caput Verto, vel converto. τρέπω εἰς κεφαλήν σοι ταῦτα. || In me iram Vertit. ἔτρεψεν ἐπ' ἐμὲ τὴν ὀργήν. || Hoc vitio Vertunt. τȣ̃το ἐν αἰσχρῷ τιθένται, *ſeu* τιθεῖσι. || Hoc laudi Vertit. τȣ̃το ἐν ἐπαίνῳ τίθεται. * τȣ̃το ἐν ἐπαίνȣ μέρει τίθησι.

VERU. Neut. indecl. *Une broche.* ὁ ὀβελὸς, ȣ̃. || Verubus figere, *vel* transfigere. *Embrocher.* ὀβελίζειν. ίζω, F. ίσω, P. ὠβέλικα. acc.

VERVACTUM, i. Neut. *Jachere, terre labourable qu'on laiſſe repoſer.* ὁ νέατος, ȣ. * τὸ νέαμα, ατος. * τὸ νέον, ȣ.

VERUCULUM, i. Neut. *Petite broche.* ὁ ὀβελίσκος, ȣ.

VERVECEUS, a, um. *Semblable à un mouton.* ὁ καὶ ἡ κριοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ȣς. *Sot comme un mouton.* ὁ καὶ ἡ κριοπρόσωπος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Lourd & étourdi.* σκαιὸς, ὰ, όν.

VERVECINUS, a, um. *De mouton.* ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃. κριȣ̃ ἐκτομίȣ. *Propre ou ſervant à un mouton.* τȣ̃ κριȣ̃ ἐκτομίȣ ἴδιος, ία, ιον.

VERVEX, ecis. Maſc. *Un mouton.* ὁ κριὸς ἐκτομίας, (ȣ.)

VERUM, i. Neut. *La vérité, le vrai.* τὸ ἀληθὲς, έος, ȣ̃ς. * ἡ ἀλήθεια, ας. || Verum dicere. ἀληθεύω. V. VERUS.

VERUM. conjunct. *Mais.* ἀλλὰ. *Toutefois.* μέντοι. Poſtpoſ. || Verùm enim-verò. adv. ȣ̓ μέντοι ἀλλά. || Verùm etiam. adv. *Mais auſſi.* ἀλλὰ καί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Verùm iis omiſſis, ad alia progredior. ἀλλὰ καὶ ταῦτα παρεὶς, εἰς τὰ ἐπίλοιπα βαδȣ̃μαι. || Verùm nequeo. ἀλλ' ȣ̓ γὰρ δύναμαι. || Verùm aliquis dicet. ἀλλὰ γὰρ φήσει τις.

VERUNTAMEN. conjunct. *Mais, toutefois.* ἀλλ' ὅμως. * πλὴν. *Néanmoins.* μέντοι. * γεμήν. * μέντοι γε. Poſtpoſ. || Verumtamen & hunc parvum quid latuit. ȣ̓μὴν ἀλλὰ καὶ τȣ̃τον μικρόν τι παρέλαθε. (V. λανθάνω in Anom.)

VERUS, a, um. *Vrai.* ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἐς, ἔος, ȣ̃ς. *Véritable, non falſifié.* ἀληθινὸς, νὴ, νόν. *Propre & non déguiſé.* ὁ καὶ ἡ γνήσιος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Qui dit vrai.* ἀληθευτικὸς, ὴ, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vera dicere. τ' ἀληθῆ λέγειν. || Vera liberè dicam. τ' ἀληθῆ μετὰ παῤῥησίας λέξω. || A Vero, *ſeu* veritate abeſſe. πόῤῥω τῆς ἀληθείας εἶναι. || Nec à Vero aberrant, cùm hoc dicunt. ȣ̓κ ἔξω τῆς ἀληθείας, τȣ̃τό φασι.

VERUTUM, i. Neut. *Un dard court & aigu.* ὁ ὀβελὸς, ȣ̃.

VERUTUS, a, um. *Armé d'un dard court & leger.* ὁ καὶ ἡ ὀβελοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

VESANIA, VESANIO, VESANUS. V. INSANIA, INSANIO, INSANUS.

VESCOR, eris, veſci. depon. *Manger.* ἐσθίω, F. ίσω, P. ἤσθικα. acc. * σιτέομαι, ȣ̃μαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐσιτησάμην. acc. || Veſcens crudis. *Qui mange des choſes crues.* ὁ καὶ ἡ ὠμοφάγος, *vel* ὠμόσιτος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Veſci pulte. *Vivre de bouillie.* ἀλφιτοσιτεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠλφιτοσίτηκα.

VESCULUS, a, um. *Maigre.* ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, *vel* ἄσαρκος, καὶ τὸ ον, ȣ.

VESCUS, a, um. *Bon à manger, qui raſſaſie.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, καὶ τὸ ον, ȣ. * ἐδεϛὸς, ὴ, όν. *Petit & menu.* λεπτὸς, ὴ, όν.

VESICA, æ. Fœm. *Veſſie.* ἡ κύϛις εως. * ἡ φῦσα, ης.

VESICARIA, æ. Fœm. *Veſicaire, herbe.* τὸ κύϛιον, ίȣ. * ἡ φυσαλὶς, ίδος.

VESICULA, æ. Fœm. *Petite veſſie.* τὸ κύϛιον, *vel* κυϛίδιον, ίȣ. * ἡ κύϛιγξ, ιγγος.

VESPA, æ. Fœm. *Gueſpe ou bourdon, ſorte de mouche.* ἡ ἀνθρήνη, ης.

VESPER, eris. Maſc. *L'étoile du ſoir appellée, Venus.* ὁ ἕσπερος, ȣ. *Le ſoir.* ἡ ἑσπέρα, ας.

VESPER (eri.) a, um. V. VESPERTINUS.

VESPERA, æ. Fœm. *Le ſoir.* ἡ ἑσπέρα, ας. || Ad Veſperam. πρὸς ἑσπέραν. * πρὸς ἑσπέρᾳ. * περὶ ἑσπέραν. || Uſque ad Veſperam. ἄχρις ἑσπέρας. || Primâ Veſperâ. περὶ δείλην ἑσπέραν. || Veſpera erat. ἑσπέρα ἦν.

VESPERALIS, & e, is. V. VESPERTINUS.

VESPERASCIT, & VESPERAT, abat, avit. imperſ. *Il eſt tard, ſur le ſoir.* ἑσπεράζει, *vel* συσκοτάζει. * ἡ ἑσπέρα γίνεται.

VESPERATUS, a, um. *Qui eſt ſur le ſoir.* ὄψιος, ια, ιον.

VESPERE, *vel* Veſperi. adv. *Au ſoir, ſur le ſoir.* πρὸς ἑσπέρᾳ. *vel* πρὸς ἑσπέραν. * πρὸς δείλην. * ὀψὲ τῆς ἡμέρας. * ἑσπέρας γενομένης.

VESPERTINA, æ. Fœm. *Le ſouper.* τὸ δεῖπνον, ου. * ὁ δόρπος, *vel* τὸ δόρπον, ου.

VESPERTILIO, onis. Maſc. *Chauve-ſouris.* ἡ νυκτερὶς, ίδος.

VESPERTINUS, a, um. *Du ſoir.* ἑσπερινὸς, ὴ, όν. * ἑσπέριος, ία, ιον. || Veſpertinis temporibus. V. VESPERE.

VESPERUGO, inis. Fœm. V. VESPER, eris.

VESPERUS, i. Maſc. V. VESPER.

VESPILLO, onis. Maſc. *Foſſoyeur, qui porte & met les corps en terre.* ὁ νεκροφόρος, ου.

VESTA, æ. Fœm. *Veſta, Déeſſe des Païens.* ἡ ἑστία, ας.

VESTALIS, & e, is. *Qui appartient à la Déeſſe Veſta.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς ἑστίας. || Veſtales. *Les Veſtales.* αἱ ἑστιάδες, ων.

VESTER, (ſtri) a, um. *Votre.* ὑμέτερος, έρα, ερον. * ὁ, ἡ, τὸ ὑμῶν.

VESTIARIUM, ii. Neut. *Garde-robe, lieu où l'on ſerre les habits.* τὸ ἱματιοφυλάκιον, ίου. * ἡ ἱματιοθήκη, ης. *L'uſage des vêtemens.* ὁ ἱματισμὸς, οῦ.

VESTIARIUS, a, um. *Qui appartient aux habits.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἱματίων. || Arca Veſtiaria. τὸ ἱματιοφυλάκιον, ίου.

VESTIARIUS, ii. Maſc. *Faiſeur d'habits.* ὁ ἱματουργὸς, οῦ. *Vendeur d'habits.* ὁ ἱματιοκάπηλος, ου. *Garde d'habits.* ὁ ἱματιοφύλαξ, ακος.

VESTIBULUM, i. Neut. *Un veſtibule, l'entrée d'une maiſon.* τὸ πρόθυρον, *vel* προπύλαιον, ου. *Un porche.* ὁ πυλὼν, ῶνος. || Veſtibulum templi. τὸ προτεμένισμα, ατος.

VESTICEPS, ipitis. Maſc. & Fœm. *A qui la barbe commence à venir.* γενειῶν, (ῶντος) ῶσα, ῶν.

VESTIGATOR, oris. Maſc. *Qui cherche comme à la piſte.* ὁ ἰχνευτὴς, οῦ. * ὁ ἰχνελάτης, & ἰχνηλάτης, ου.

VESTIGIUM, i. Neut. *Veſtige, pas ou trace.* τὸ ἴχνος, εος, ους. || Scrutor Veſtigia. *Idem* quod VESTIGO.

VESTIGO, as, avi, atum, are. *Chercher diligemment, & comme à la piſte.* ἰχνεύω, F. εύσω, P. ἴχνευκα. acc. * ἰχνηλατέω, ῶ, F. ήσω, P. ἰχνηλάτηκα. acc.

VESTIMENTUM, i. Neut. *Vêtement, habit.* τὸ ἱμάτιον, ίου. * ἡ ἐσθὴς, ῆτος. V. VESTIS.

VESTIO, is, ivi, itum, ire. *Vêtir, habiller.* ἱματίζω, F. ίσω, P. ἱμάτικα. acc. * ἐνδύω, F. ύσω, P. ἐνδέδυκα. acc. uni. acc. alt. V. VESTIS.

VESTIS, is. Fœm. *Vêtement.* ἡ ἐσθὴς, ῆτος. * τὸ ἱμάτιον, ίου. * τὸ ἔνδυμα, ατος.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Veſtem induere. τὸ ἱμάτιον ἐνδύειν. * ἐσθῆτα περιβάλλεσθαι. || Alium Veſte induere. περιβάλλειν ἑτέρου ἱματίῳ. || Militari Veſte indutus. στρατιώτου στολὴν ἠμφιεσμένος. || Cùm Veſtem induiſſet. ἐπαμφιέσας τὴν ἐσθῆτα. || Non eâdem Veſte amictus. οὐ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐνδεδυκώς. || Nigrâ Veſte uti. μέλανι ἱματίῳ χρῆσθαι || Atris Veſtibus indutus. φαιὸν ἱμάτιον περιβεβλημένος. || Sordidis Veſtibus exutos audi quemadmodùm nos exornet. ἀποδύσας ἡμᾶς τῶν πονηρῶν ἱματίων ἄκουσον ὅπως καλλωπίζει. || Veſtium ornatus & elegantia. τῶν ἱματίων καλλωπισμός. || Candidas Veſtes gerens. λευκὰ ἱμάτια ἔχων. || Splendidam Veſtem geſtare. ἐσθῆτα πάνυ λαμπρὰν φέρειν. || Pretioſas Veſtes geſtare. πολυτελεῖς ἐσθῆτας ἀμπέχεσθαι. || Veſtis mollis ac diffluens. ἐσθὴς, μαλακὴ, καὶ περιῤῥέουσα. || Veſtes auro intertexto variegatæ. ἐσθῆτες χρυσοῖς ἐνυφάσμασι πεποικιλμέναι. || Ancillas præclaris Veſtibus adornare. τὰς θεραπαινίδας λαμπρᾷ περιβάλλειν στολῇ. || Veſtem habens pleriſque locis laceram, atque omnibus ventis patentem. τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον. || Laceras Veſtes ſarcire. τῶν ἱματίων τὰ διεῤῥηγότα ἀκεῖσθαι. || Detrita Veſtis. πολύσαθρον ἱμάτιον. || Detritis Veſtibus indutus. ῥάκια φέρων. || Veſtis lugubris. ἐσθὴς πενθική.

VESTISPICUS, i. Maſc. & VESTISPICA, æ. Fœm. *Celui ou celle qui garde les habits.* ὁ καὶ ἡ ἱματιοφύλαξ, ακος.

VESTITOR, oris. Maſc. *Couturier, tailleur.* ὁ ἱματιοῤῥάφος, ου.

VESTITUS, a, um. part. *Vêtu, habillé.* ἱματισμένος, *vel* ἐνδεδυμένος, η, ον. acc. rei. *Couvert & envelopé.* περικείμενος, η, ον. || Malè Veſtitus. ὁ καὶ ἡ δυσείμων, καὶ τὸ ον, ονος. || Benè Veſtitus. ὁ καὶ ἡ εὐείμων, καὶ τὸ ον, ονος. V. VESTIS. || Honeſtè Veſtitus. κόσμιος τὴν ἐσθῆτα.

VESTITUS, ûs. Maſc. *Vêture.* τὸ ἔνδυμα, *vel* ἀμφίεσμα, ατος. * ὁ ἱματισμὸς, οῦ. *Un habit.* ἡ ἐσθὴς, ῆτος. V. VESTIS.

VESTRAS, atis. Omn. gen. *De votre pays.* ὑμοδαπὸς, ὴ, όν.

VETATIO, onis Fœm. *Défenſe, prohibition.* ἡ κώλυσις, εως.

VETER, eris, Omn. gen. V. VETUS.

VETERAMENTARIUS, a, um. *De ſavetier ou de ravaudeur.* παλαιουργούμενος, ένη, ενον.

VETERAMENTARIUS, ii. Maſc. *Savetier ou ravaudeur.* ὁ ῥάπτης, ου. * ὁ παλαιουργῶν, οῦσα, οῦν.

VETERANUS, a, um. V. VETUS.

VETERASCO, is, ravi, ſcere. *Vieillir.* ἐκπαλαιοῦμαι, fut. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἐκπεπαλαίωμαι. * γηράσκω, F. άσω. (V. Anom.)

VETERATOR, oris. Maſc. *Eſclave qui a eu pluſieurs maîtres.* ὁ παλίμπρατος, ου. *Fin & ruſé.* ὁ πανοῦργος, ου. * ὁ φενακιστής, οῦ.

VETERATORIE. adv. *Par ruſe & fineſſe.* πανούργως. * φενακιστικῶς.

VETERATORIUS,

VETERATORIUS, a, um. *Plein de ruſes.* πανουργικὸς, *vel* φεναχιστικὸς, κὴ, κόν.

VETERINARIUS, ii. Maſc. *Qui a la charge & garde des bêtes de voiture.* ὁ κτηνοτρόφος, ου. *Qui ſçait traiter & guerir les chevaux.* ὁ κτηνίατρος, *vel* ἱππίατρος, ου.

VETERINARIUS, a, um. *Appartenant ou propre à des bêtes de voiture.* τῶν κτηνῶν ἴδιος, α, ον.

VETERINUS, a, um. *Propre des bêtes de charge* ὁ καὶ ἡ κτηνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui porte une charge, parlant des bêtes de charge ou voiture.* ὁ καὶ ἡ ἀχθοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

VETERIOR, & ius, oris. compar. *Plus ancien, plus vieux.* παλαίτερος, *vel* παλαιότερος, έρα, ερον.

VETERNOSUS, a, um. *Léthargique, endormi.* ληθαργικὸς, κὴ, κόν. *Pareſſeux & faineant.* ὁ καὶ ἡ ἔννωθρος, καὶ τὸ ον, ου.

VETERNUS, i. Maſc. *Lethargie, maladie.* ὁ λήθαργος, ου. *Fainéantiſe.* ἡ νωθρότης, ητος. * ἡ νωθρεία, ας.

VETERO, as, are. V. VETERASCO.

VETERRIMUS, a, um. ſuperl. *Tres-vieux.* παλαίτατος, *vel* παλαιότατος, άτη, ατον.

VETITUM, i. Neut. *Choſe défendue.* τὸ κωλυθὲν, *vel* ἀπαγορευθὲν, έντος. *Défenſe.* τὸ κώλυμα, *vel* ἀπαγόρευμα, ατος.

VETITUS, a, um. *Défendu.* κωλυθεὶς, *vel* ἀπαγορευθεὶς, εῖσα, έν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vetitum eſt ei ne abeat. ἀπείρηται αὐτῷ ἀπελθεῖν, *vel* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ. ‖ Vetitum eis erat nautis eſſe. ἀπείρητο αὐτοῖς ναύταις εἶναι. ‖ Vetitum iis erat artem ſordidam exercere. ἀπείρητο τούτοις τέχνην αἰσχρὰν ἐργάζεσθαι. ‖ Bellum Vetitum. ἀπειρημένος πόλεμος, *vel* ἀπορρηθεὶς. ‖ Hoc nobis Vetitum eſt. τοῦτο ἡμῖν ἀπερρήθη.

VETO, as, tui, titum, are. *Défendre de faire quelque choſe.* ἀπαγορεύω, F. εύσω, P. ἀπηγόρευκα. (V. ἀγορεύω in Anom.) acc. rei. infin. verbi. κωλύω, F. ύσω, P. κεκώλυκα. acc. rei. inf. verbi.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Veto te hoc facere. ἀπαγορεύω σοι τοῦτο ποιεῖν. ‖ Lex Vetat præceptores ludos aperire ante Solis ortum. ὁ νόμος τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα ἀνοίγειν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. ‖ Vetat ne coronet ſubditos. ἀπαγορεύει μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους. ‖ Vetabas me hoc reſpondere. ἐμοί γε ἀπηγόρευες, ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην. ‖ Vetat lex, equo uti. ἀπαγορεύεται κατὰ νόμον, ἵππῳ χρῆσθαι. ‖ Munera dari Vetat. κωλύει διδόναι δῶρα. ‖ Legiſlator Vetuit ſervos probris afficere. ὁ νομοθέτης ἐκώλυσε μηδ᾽ εἰς δούλους ὑβρίζειν. ‖ Bella Vetuit. τὸν πόλεμον, *vel* πολεμεῖν ἀπείρηκε. V. VETITUS.

VETULUS, i. Maſc. *Un vieillard.* τὸ γερόντιον, ίου.

VETULUS, a, um. *Un peu vieux.* γεραιότερος, έρα, ερον.

VETULA, æ. Fœm. *Une vieille.* ἡ γραῒς, ΐδος. * τὸ γραΐδιον, ίου.

VETUS, eris. Omn. gen. *Ancien, vieux.* παλαιὸς, ὰ, όν. * ἀρχαῖος, αία, αῖον. *Bien âgé.* ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, καὶ τὸ ες, έος, οῦς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vetera aſpernari. τῶν παλαιῶν, *vel* τῶν πάλαι καταφρονεῖν. ‖ Vetus amicitia. παλαιὰ φιλία. ‖ Vetus gratia. παλαιὰ χάρις. ‖ Veteres. *Les anciens.* οἱ πάλαι, *vel* οἱ παλαιοί. ‖ Vetus conſuetudo. παλαιὸν *vel* ἀρχαῖον ἔθος. ‖ Veteres Poëtæ. οἱ ἀρχαῖοι Ποιηταί.

VETUSTAS, atis. Fœm. *Ancienneté.* ἡ παλαιότης, *vel* ἀρχαιότης, ητος. *Vieilleſſe.* ἡ πολυετία, ίας.

VETUSTE. adverb. *Anciennement.* παλαιῶς. * ἀρχαϊκῶς.

VETUSTESCO, is, ere. V. VETERASCO.

VETUSTIOR, & ius, oris. compar. *Plus vieux, plus ancien.* παλαιότερος, *vel* ἀρχαιότερος, έρα, ερον.

VETUSTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort vieux, ou ancien.* παλαιότατος, *vel* ἀρχαιότατος, άτη, ατον.

VETUSTUS, a, um. V. VETUS.

VEXILLARIUS, ii. Maſc. *Un porte enſeigne.* ὁ σημειοφόρος, *vel* στρατηγιοφόρος, ου.

VEXILLATIO, onis. Fœm. *Une compagnie de gens de guerre ſous une enſeigne, ou Cornette de cavalerie.* ὁ λόχος, ου. * ἡ ἴλη, ης.

VEXILLUM, i. Neut. *Enſeigne, étendard.* τὸ σημεῖον, *vel* στρατήγιον ίου.

VEXANDUS, a, um. *Qu'on doit tourmenter.* ἐνοχλητέος, *vel* κακωτέος, έα, έον.

VEXATIO, onis. Fœm. *Vexation.* ἡ ἐνόχλησις, *vel* κάκωσις, εως. *Grand tourment.* ὁ περισυρμὸς, οῦ.

VEXATOR, oris. Maſc. *Qui vexe & tourmente.* ὁ κακεργέτης, ου.

VEXATUS, a, um. part. *Vexé, tourmenté.* κακωθεὶς, *vel* ἐνοχληθεὶς, εῖσα, έν.

VEXO, as, avi, atum, are. *Vexer, tourmenter.* ἐνοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνώχληκα. acc. * κακόω, ῶ, F. ώσω. Aor. 1. ἐκάκωσα. acc. *Fâcher.* ἀνιάω, ῶ, F. άσω, P. ἠνίακα. acc. *Ravager, détruire.* καταπορθέω, ῶ, F. ήσω, P. καταπεπόρθηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vexare civitates. κακῶς ποιεῖν τὰς πόλεις, *vel* κακὰ ποιεῖν τὰς πόλεις. ‖ Infinitis malis nos Vexavit. μυρία κακὰ ἡμᾶς ἐποίησε. ‖ Vexare corpus. τῷ σώματι δυσχέρειαν παρασκευάζειν, *vel* παρέχειν. ‖ Qui alios Vexant. οἱ ἄλλους κακοῦντες. ‖ Loci inopiâ Vexari. τῇ ἀπορίᾳ τοῦ χωρίου κακοπαθεῖν. ‖ Corpore Vexari. τῷ σώματι κακοπαθεῖν. ‖ Ab aliquo Vexari. ὑπό τινος κακοπαθεῖν. ‖ Atrociter ab aliis Vexari. δεινὰ παθεῖν, *ſeu* πάσχειν ὑπὸ τῶν ἄλλων. ‖ Hunc libidines Vexant. τοῦτον αἱ ἐπιθυμίαι ἐνοχλοῦσι, *vel* περισύρουσι. ‖ Vaſtare & Vexare regionem. πορθεῖν καὶ κακῶς ποιεῖν τὴν χώραν.

V I

VIA, æ. Fœm. *Voie, chemin.* ἡ ὁδὸς, οῦ. *Une rue.* ἡ ῥύμη, ης. * ἡ ἀγυιὰ, ᾶς. ‖ Anguſta Via; *vel* viarum. *Une petite rue.* ὁ στενωπὸς, οῦ. * ὁ στενοπόρος, ου. ‖ Viâ & arte. μεθοδικῶς.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Via ducens in urbem. ὁδὸς ἄγουσα πρὸς πόλιν. * ὁδὸς ἡ πρὸς τὴν πόλιν. ‖ Via ad gloriam. ἡ ὁδὸς ἡ πρὸς τὴν δόξαν. ‖ Viâ publicâ ac rectâ incedit. κατὰ λεωφόρου καὶ εὐθυτενοῦς βαίνει. ‖ Via plana & trita. ὁδὸς λεία, καὶ τετριμμένη. ‖ Salebroſa atque aſpera Via. ἀτριβὴς καὶ τραχεῖα ὁδός. ‖ Minimè trita. ἀτριβής. ‖ Rectè vivendi Viam nobis patefecit. ὁδὸν ἡμῖν τῆς καλοκἀγαθίας ἔτεμε. *

ἀνέωξεν ἡμῖν ὁδὸν πολιτείας ὀρθῆς. || Multùm adhuc nobis ad urbem reſtat Viæ. ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐςι πρὸς τὸ ἄςυ. || Hæc Via ad gloriam ducit. ἐπὶ δόξαν ἡ ὁδὸς ἄγει. || Totam Viam conficere. ὁδὸν ἅπασαν διαπεραίνειν, *vel* διανύειν. || Ad Viæ finem contendere. ἐπὶ τὸ τῆς ὁδοῦ πέρας ἐπείγεσθαι. || Aberrare à Viâ. τῆς ὁδοῦ διαμαρτάνειν, *vel* πλανᾶσθαι. || Totâ errare Viâ. τῇ πάσῃ ὁδῷ ἐξαμαρτάνειν. * ὁδοῦ παράπαν ἁμαρτάνειν. * τοῦ παντὸς διαμαρτάνειν. || A rectâ Viâ divertere. τῆς εὐθείας ἐκτρέπεσθαι. || Quid relictâ hac Viâ, aliam initis ? τί ταύτην ἀφέντες ὁδὸν, ἑτέραν τέμνετε ; || Viam illuc ferentem ingredi, ſecare. τὴν ἐκεῖ φέρουσαν ὁδὸν τέμνειν. || Trium dierum Viam conficere. ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορεύεσθαι. V. ITER.

VIARIUS, a, um. *Concernant ou touchant les chemins.* ὁ, ἡ, τὸ περὶ ὁδῶν.

VIATICOR, aris, atus ſum, ari. depon. *Avoir ſes proviſions pour un voyage.* ἐφοδιάζομαι, fut. paſſ. ασθήσομαι, præt. paſſ. ἐφωδίασμαι.

VIATICULUM, i. Neut. *Petite proviſion pour voyager.* τὸ σμικρὸν ἐφόδιον.

VIATICUM, i. Neut. *Proviſion pour faire un voyage.* τὸ ἐφόδιον, ίου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Viaticum alicui dare. ἐφόδιον διδόναι τινί. || Quo minus viæ reſtat, eo plus Viatici quærere. ταύτῃ πλείω ζητεῖν ἐφόδια, ᾗ ἐλάσσον ὁδὸς καταλείπεται.

VIATIM. adv. *De chemin en chemin.* καθ' ὁδούς.

VIATOR, oris. Maſc. *Un paſſant, ou voyageur.* ὁ ὁδευτής, οῦ. * ὁ ὁδίτης, ου. * ὁ ὁδοιπόρος, ου. *Un Huiſſier.* ὁ κλητήρ, ῆρος. * ὁ κλήτωρ, ορος.

VIATORIUS, a, um. *Servant ou propre à voyager, ou aux voyageurs.* ὁδοιπορικὸς, κή, κόν.

VIBEX, icis. Fœm. *Les marques qui demeurent après les coups de verges.* ὁ μώλωψ, ωπος.

VIBRATUS, a, um. part. *Remué.* σεσεισμένος, η, ον. *Brandillé.* πεπαλμένος, η, ον. *Secoué.* τετιναγμένος, η, ον. *Dardé, lancé, jetté.* ἀκοντισθεὶς, εῖσα, έν.

VIBRO, as, avi, atum, are. *Remuer & branler.* σείω, F. σείσω, P. σέσεικα. acc. *Brandiller.* πάλλω, F. αλῶ, P. πέπαλκα. acc. *Secouer.* τινάσσω, F. ξω, P. τετίναχα. acc. *Darder, jetter avec roideur.* ἀκοντίζω, F. ίσω, P. ἠκόντικα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Telum Vibrare. βέλος πάλλειν. *Darder.* ἐξακοντίζειν. || Cùm Vibrat mare. ὅταν στίλβει ἡ θάλασσα. || Vibrant fulmina. οἱ κεραυνοὶ στίλβουσι.

VIBURNUM, i. Neut. *Viorne, arbriſſeau.* ἡ βρυωνία, *vel* ἡ ἄμπελος μέλαινα.

VICANUS, i. Maſc. *Villageois, qui demeure au village.* ὁ κωμήτης, ου. * ὁ ἀγροῖκος, ου.

VICARIUS, a, um. *Vicaire, qui tient la place d'un autre.* ἀμοιβαῖος, αία, αῖον.

VICATIM. adv. *Par villages.* κατὰ κώμας. * κωμηδόν. *Par rues.* ῥυμηδόν. * κατὰ ῥύμας.

VICE. *A la place.* ἐν μοίρᾳ. * ἐν τάξει. * ἀντὶ. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Numinis Vice colitur. ἀντὶ τοῦ Θεοῦ κολακεύεται. || Vice tuâ fungar. ἀντὶ σοῦ, *vel* ὑπὲρ σοῦ τοῦτο πράξω. * ἔργον σοῦ πράξω, || Fungi alienâ Vice. ἔργον ἄλλου ποιεῖν. || Vice tuâ ſollicitus ſum. ὑπὲρ σοῦ φροντίζω. || Vice verſâ. ἐναλλάξ. * ἔμπαλιν. * ἐξ ἀμοιβῆς. V. VICIS.

VICENARIUS, a, um. *Vingtiéme.* εἰκοσαῖος, αία, αῖον. * εἰκοστὸς, ή, όν.

VICENI, æ, a plur. *Vingt enſemble.* οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

VICENNIUM, ii. Neut. *L'eſpace de vingt-ans* ἡ εἰκοσαετία, ας.

VICESIMA, æ. Fœm. *La vingtiéme partie.* ἡ εἰκοστὴ, ῆς. *Impôt du vingtiéme.* τὸ εἰκοστόλογον, ου.

VICESIMARIUS, a, um. Ut aurum Viceſimarium. *Or provenu de l'impôt du vingtiéme.* τὸ διὰ εἰκοστολόγων εἰσπραττόμενον χρύσωμα.

VICESIMUS, a, um. *Vingtiéme.* εἰκοστὸς, ή, όν.

VICIA, æ. Fœm. *De la veſce, herbe.* τὸ βικίον, ου.

VICIARIUM, ii. Neut. *Lieu ſemé de veſce.* ὁ βικιὼν, ῶνος.

VICIARIUS, a, um. *De veſce.* βικιακὸς, κή, κόν.

VICIES. adv. *Vingt fois.* εἰκοσάκις.

VICINA, æ. Fœm. *Une voiſine.* ἡ κωμῆτις, ιδος. * ἡ γείτων, ονος.

VICINALIS, & e, is. *Du voiſinage, ou des voiſins.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν γειτόνων.

VICINIA, æ. Fœm. *Voiſinage, lieu circonvoiſin.* ἡ γειτνία, *vel* γειτονία, ας. *Les voiſins.* οἱ γείτονες, ων. *Aſſemblée de voiſins.* ἡ γειτονίασις, εως. *Reſſemblance.* ἡ ὁμοιότης, ητος.

VICINIOR, & ius, oris. comp. *Plus proche.* πλησιαίτερος, *vel* πλησιέστερος, έρα, ερον. || Nihil Vicinius morti quàm ſomnus. ἐγγύτερον θανάτῳ οὐδὲν ὕπνου. || Illis jam Vicinior. ἐγγυτέρω ὢν τούτοις, *vel* τούτων. || Quæ Viciniora ſunt. τὰ ἐγγυτέρω ὄντα.

VICINITAS, atis. Fœm. & VICINIUM, ii. Neut. V. VICINIA.

VICINUS, i. Maſc. *Voiſin.* ὁ γείτων, ονος.

VICINUS, a, um. *Voiſin, proche, fort ſemblable.* ὁ, ἡ, τὸ ἐγγύς. * ὁ, ἡ, τὸ πλησίον. gen.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vicinus locus. ἐγγὺς κείμενος τόπος. || Vicini ſunt calamitatibus. ἐγγὺς τῶν συμφορῶν εἰσι, *vel* γίνονται. || Morti Vicinus. θανάτου ἐγγὺς ὤν. || Vicina mala. τὰ ἐγγὺς ὄντα κακά. || Vicina ad patiendum. ἐγγὺς ἐλθοῦσα τίκτειν.

VICIS, vicem, vice, in ſingul. vices, vicibus, in plur. *Fois.* ἀμοιβῆς, ῆ, ήν. || Vicem. *La pareille.* τὸ ὅμοιον, ου. *La charge.* τὸ μέρος. *Le malheur.* τὴν ἀτυχίαν. || Vicem alienam dolere. τῶν ἀλλοτρίων ὑπεραλγεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑπερήλγηκα. || Alternare Vices. παραλλὰξ ἀμείβειν, βω, F. ψω, P. ἤμειφα. || Vice. *Au lieu.* V. VICE.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Famuli Vicem obtinere. ἐν ὑπηρέτου μέρει εἶναι, *ſeu* γίνεσθαι. * οἰκέτου τάξιν ἔχειν. || Hæc opſonii Vicem habent. ταῦτα ἐν ὀψωνίου μέρει ἐςί, *ſeu* γίνεται. || Alterius Vicem implere. ἄλλου ἔργον ποιεῖν. || Vice tuâ dicam. ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει. V. VICE. || Legati Vicem implebo. πρεσβευτοῦ τάξιν ἐκπλήσω.

VICISSATIM. adv. & VICISSIM. adv. *Tour à tour, l'un après l'autre.* παραλλὰξ, *vel* ἐναλλάξ. * ἐξ ἀμοιβῆς. * ἀνὰ μέρος. *Au contraire, au rebours.* ἔμπαλιν.

VICISSITAS, atis. Fœm. & VICISSITUDO, inis. Fœm. *Viciſſitude, tour, & changement en ſon rang.* ἡ ἀμοιβὴ, vel ἐπαλλαγὴ, ῆς. * ἡ ἐπάλλαξις, εως.

VICTIMA, æ. Fœm. *Sacrifice.* τὸ θῦμα, ατος. * τὸ ἱερεῖον, ου. *Sacrifice fait pour une victoire.* τὰ νικητήρια, ίων.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Victimam ſacrificare Deo. ἱερεῖον θύειν τῷ Θεῷ. || Parvas Victimas offerre. θυσίας μικρὰς θύειν. || Præbere ſe Victimam patriæ. διδόναι ἑαυτὸν σφάγιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. || Multas Victimas mactare. ἱερεῖα πολλὰ καταβάλλειν.

VICTIMARIUS, ii. Maſc. *Sacrificateur.* ὁ θύτης, ου. * ὁ ἱερόδουλος, ου. *Celui qui tuoit les victimes.* ὁ σφαγεὺς, έως.

VICTITO, as, avi, atum, are. V. VESCOR.

VICTOR, oris. Maſc. *Vainqueur.* ὁ νικητὴς, οῦ.

VICTORIA, æ. Fœm. *Victoire.* ἡ νίκη, ης. * τὸ νίκημα, ατος. || Victoriam conſecutus. νικήσας, (αντος) ασα, αν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Victoriam ab hoſtibus reportare. νίκην λαβεῖν, vel ἀναιρεῖσθαι ἀπὸ πολεμίων. (V. λαμβάνω & αἱρέομαι in Anom.) || Inſignem Victoriam referre. καλλίστην νίκην ἀναιρεῖσθαι, vel ἀποφέρεσθαι, ſeu ἀπενέγκασθαι, vel ἄρασθαι, ſeu αἵρεσθαι. || Inſperatas Victorias adipiſci. ἀνελπίστους νίκας περιποιεῖσθαι, vel ἀνελπίστων νικῶν τυχεῖν. (V. τυγχάνω in Anom.) || Tandem à nobis Victoria ſtetit. τέλος τῆς νίκης καθ' ἡμᾶς ἐγένετο. || A Deo ſtabit Victoria. νικητήρια ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ. || Clariſſima atque illuſtriſſima Victoria. περιφανεστάτη καὶ λαμπροτάτη νίκη. || Incruentam Victoriam contra ſpem adepti ſunt. ἀναιμωτὶ νίκην οὐκ ἐλπισθεῖσαν ᾕρουντο.

VICTORIOSUS, a, um. *Victorieux.* νικητικὸς, κὴ, κόν. *Qui a remporté pluſieurs victoires.* ὁ καὶ ἡ νικηφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

VICTRIX, icis. Fœm. *Victorieuſe.* ἡ νικήτειρα, ας.

VICTUS, a, um. Part. Cic. *Vaincu.* νικηθεὶς, vel ἡττηθεὶς, εῖσα, έν. || Bello, vel bellis Victus. καταπολεμηθεὶς, θεῖσα, θέν. V. VINCO. || Victis hoſtibus trophæum erexit. κρατήσας τῶν πολεμίων, τρόπαια ἀνέστησε. || A cupiditatibus Victus. ἡττώμενος, vel ἥττων τῶν ἐπιθυμιῶν. || Amore Victus. ἔρωτος ἥττων. || Pecuniæ amore Victus. τῶν χρημάτων ἥττων.

VICTUS, ûs. Maſc. *Le vivre.* ἡ τροφὴ, ῆς. *La vie.* ὁ βίος, ου. *Proviſion pour vivre.* τὰ σιτία, & σῖτα, ων. *Maniere de vivre.* ἡ δίαιτα, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Quæ ad Victum pertinent. τὰ πρὸς τὸν βίον, vel τὰ κατὰ τὸν βίον. || || Victus quotidianus. τὰ καθ' ἡμέραν. || Quæ ſunt ad Victum neceſſaria. τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα. * τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια. || Trium dierum Victum ſumentes. ἐπιτήδεια τριῶν ἡμερῶν λαβόντες. || Victum ſufficientem præbere. ἱκανὸν βίον παρέχειν. || Quantum ad victum attinet, nihil ipſis deficiebat, neque quicquam redundabat. περὶ μὲν τῆς τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν, οὔτ' ἐν ἐνδείαις, οὔθ' ὑπερβολαῖς ἦσαν. || Victûs indigens. τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεής. * τοῦ βίου ἀπορῶν. * τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχων. || Ex alienis rebus ſibi Victum quærere. βίον πορίζεσθαι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων || Ab obviis ſibi Victum colligere. ἀπὸ τυχόντων βίον συλλέγεσθαι. || Ex agricultura Victum quærere. ἀπὸ τῆς γεωργίας βίον κτήσασθαι. || Ex factis ſceleratiſſimis ſibi Victum quærere. ἀπὸ ἔργων ἀνοσιωτάτων βίον κτᾶσθαι. || Abundè nobis Victus ſuppetit. ἄφθονον τὸν βίον ἔχομεν. * τοῦ βίου εὐπόρως ἔχομεν. || A malâ Victûs ratione diſcedere. ἐκβῆναι πονηρᾶς διαίτης. || Si quid ab uſitatâ Victûs ratione exceſſerit. εἴτι τῆς εἰωθυίας διαίτης ἐκβαίη. || Saluberrimâ Victûs ratione uti. διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρῆσθαι.

VICULUS, i. Maſc. *Un hameau ou petit village.* τὸ κωμίδιον, ίου. *Une petite rue.* τὸ ῥυμίδιον, ίου.

VICUS, i. Maſc. *Village, Bourgade.* ἡ κώμη, ης. *Une rue.* ἡ ῥύμη, ης.

VIDELICET. adv. *Certes, c'eſt à ſçavoir.* δηλαδή. * δηλονότι.

VIDENDUS, a, um. Part. *Qu'on doit voir.* βλεπτέος, vel ὁρατέος, α, ον.

VIDEO, es, di, ſum, dere. *Voir, regarder.* ὁράω, ῶ, fut. ὄψομαι. (V. Anom.) acc. * βλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα. acc. *Prévoir.* προοράω, ῶ, fut. προόψομαι. (V. ὁράω in Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Videre alicujus vultum. εἰς πρόσωπόν τινος βλέπειν, vel ὁρᾶν. || Amicè aliquem Videre. βλέπειν πρός τινα φιλοφρόνως. V. ASPICIO. || Libenter ſe mutuò Videbant. ἡδέως ἀλλήλους ἑώρων. || Alios Video. ἄλλους ὁρῶ. || Aliquid animo Videre. ἰδεῖν τι ταῖς διανοίαις. * τῇ διανοίᾳ εἴς τι ἀποβλέπειν. || Videri ab aliis. ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁρᾶσθαι, vel ὀφθῆναι. || Video me errare. ὁρῶ ἁμαρτάνων. || Video eos errare. ὁρῶ τούτους ἁμαρτάνοντας. || Vident omnes eorum inſidias. ἀπὸ πάντων ἐπιβουλεύοντες ὁρῶνται. * πᾶσι φανεροί εἰσιν ἐπιβουλεύοντες. || Hinc Videre licet, eum nihil poſſe. ἐκ τούτων κατιδεῖν ἐστιν, ὅτι μηδεμίαν ἔχει δύναμιν. || In primis autem hinc Videre eſt, quantò moderatiùs me geſſerim. μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἄν τις δυνηθείη κατιδεῖν, ὅσῳ μετριώτερον ἔσχον. || Vide, ne iſtud accidat. σκόπει μὴ τοῦτο γενήσηται. * ὅπως μὴ τοῦτο γενήσηται. || Videte, ne verba tantùm proferant. σκοπεῖτε, vel in med. σκοπεῖσθε τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐρῶσι μόνον. V. CAVEO. || Videndum eſt, ut. ἄξιον σκοπεῖν, ὅπως. || Vide, quomodo id fieri poſſit. ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, πῶς τοῦτο οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι. || Vide quid agas. σκόπει, τί πράξεις. || Videndum, utrum. ἐπισκεπτέον, πότερον. || Ne Videar aliorum pollicitationes calumniari. ἵνα μὴ δοκῶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ὑποσχέσεις διαβάλλειν. || Ut autem non videar quod facillimum eſt facere. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν. || Vereor ne hominum oſor eſſe Videar. ὀκνῶ μὴ δόξω μισάνθρωπος εἶναι. || Nos nemini unquam injuriam feciſſe Viſi ſumus. ἡμεῖς οὐδαμῶς πώποτε ἀδικεῖν ἐδόξαμεν. || De uno negotio Viſus eſt rectè conſilium cepiſſe. περὶ ἑνὸς πράγματος ἔδοξεν εὖ βεβουλεῦσθαι. || Videntur mihi manifeſtæ eſſe. ἔδοξάν μοι λίαν εἶναι καταφανεῖς. || Videris mihi homo eſſe impurus. δοκεῖς μοι εἶναι μιαρός. || Ne quibuſdam Videar in hoc laborare. μή τισι δόξω περὶ τοῦτο σπουδάζειν. || Qui Videntur eſſe boni. οἱ δοκοῦντες εἶναι ἀγαθοί. || Qui hac laude dignus Viſus eſt. ὁ δόξας τοῦδε τοῦ ἐπαίνου ἄξιος εἶναι. || Quod utile eſſe Videtur. τὸ δοκοῦν συμφέρειν. || Quæ Videbantur

firma eſſe. τὰ δοκῦντα πιςά. || Bonus es, ut Videris. χρηςὸς εἶ, ὡς ἔοικας. || Videntur magnam eorum rationem habere. ἐοίκασι πολλὴν αὐτῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. || Videor mihi conſecuturus. ἔοικα τυχεῖν, *ſeu* τεύξεσθαι. (V. τυγχάνω in Anom.) || Ut mihi quidem Videor. ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ. || Videor mihi non poſſe. δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι.

VIDETUR, imperſ. *Il ſemble, il plaît.* δοκεῖ. * φαίνεται. || Videtur. δόξει. * φανήσεται. || Viſum eſt. ἔδοξε. * δέδοκται. * ἐφάνη.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ut mihi Videtur. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, *vel* ἔοικε. || Quid tibi Videtur de tali homine? τί σοι δοκεῖ ὁ τοιῦτος; || Videtur mihi optimum eſſe, tacere. ἔδοξέ μοι κράτιςον εἶναι σιωπᾷν. || Vobis Viſum eſt iſta agere. ὑμῖν ἔδοξε, *vel* δέδοκται ταῦτα πράττειν. || Si vobis Viſum eſt, illis opem ferre. εἰ δεδογμένον ὑμῖν ἐςι, βοηθεῖν αὐτοῖς. || Si ita Videtur. εἰ δοκεῖ. || Et agebat, quod ei Videbatur agendum. καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ.

VIDUA, æ. Fœm. *Une veuve.* ἡ χήρα, ας.

VIDUATUS, a, um. part. *devenu veuf ou veuve.* χηρευθεὶς, *vel* χηρωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Privé de.* ἀπεςερημένος, η, ον. gen. rei.

VIDUITAS, atis. Fœm. *Veuvage.* ἡ χηρεία, ας. *Privation.* ἡ ςέρησις, εως.

VIDULUM, i. Neut. *Une malle ou bougette.* ἡ πήρα, ας. *Sac à ſerrer ou garder quelque choſe.* τὸ φυλακτήριον, ίυ.

VIDUO, as, avi, atum, are. *Rendre veuf ou veuve.* χηρόω, ῶ, F. ώσω, P. κεχήρωκα. acc. * χηρεύω, F. εύσω, P. κεχήρευκα. acc. *Priver de.* ἀποςερέω, ῶ, F. ήσω, P. ἀπεςέρηκα. acc. perſ. gen. rei. || Foliis Viduari. φυλλοβολεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφυλλοβόληκα. * φυλλορροεῖν, έω, F. ήσω, P. πεφυλλορρόηκα.

VIDUUS, a, um. *Veuf ou veuve.* χῆρος, ρα, ρον. *Privé de.* ςερηθεὶς, θεῖσα, θέν. *Qui eſt ſans quelque choſe*, ἔρημος, η, ον. gen. rei.

VIEO, es, evi, etum, ere. *Lier d'oſier, ou tordre comme de l'oſier.* λυγίζω, F. ίσω, P. λελύγικα. acc.

VIETOR, oris. Maſc. *Un tonnelier.* ὁ λυγιςὴς, ῦ.

VIETUS, a, um. *Aiſé à plier.* λυγιςικὸς, κὴ, κόν. *Flexible.* παρετὸς, ἡ, όν. *Mou.* μαλακὸς, ἡ, όν. *Flétri.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, καὶ τὸ ες, εος, ῦς.

VIGEO, es, & VIGESCO, is, gui, ere. *Etre en vigueur.* ἀκμάζω, F. άσω, P. ἤκμακα. * σφριγάω, ῶ, F. ήσω, P. ἐσφρίγηκα. *Etre en ſa force.* εὐτονέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐτόνηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ætate Viget. τὴν ἡλικίαν ἀκμάζει. * ἀνθῦσαν ἀκμὴν ἔχει. || Qui ætate Vigent. οἱ τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντες. * οἱ ἐν ἀκμῇ. || Corpore Vigens. ἰσχύων τῷ σώματι. || Adhuc hæ leges Vigent. εἰσέτι καὶ νῦν ἔτι νόμοι ἰσχύυσιν. || Quorum hîc fama Viget. ὧν ἐνταῦθα τὸ κλέος ἡβᾷ.

VIGESIMA, VIGESIMUS. V. VICESIMA, VICESIMUS.

VIGESSIS, is. Maſc. & Fœm. *Qui coute vingt ſols.* ἀσσαρίων εἴκοσιν ὠνητὸς, ὁ, ὄν.

VIGIL, ilis. Maſc. & Fœm. *Vigilant, qui veille.* ὁ καὶ ἡ ἄγρυπνος, ῦ. || Vigiles. *Les gardes de nuit.* οἱ νυκτοφύλακες, ων. || Vigil ſeu inſomnis noctem traduxit. τὴν νύκτα ἄγρυπνος διήνεγκε. * τὴν νύκτα ἄγρυπνον διήνεγκε. * τὴν νύκτα διηγρύπνησε.

VIGILANDUS, a, um. part. *Qu'on doit veiller & garder.* ἀγρυπνητέος, *vel* ἐγρηγορητέος, τέα, τέον.

VIGILANS, antis. Omn. gen. *Veillant.* ἀγρυπνητικὸς, κὴ, κόν. *Vigilant, ſoigneux & diligent.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς. * σπυδαῖος, αία, αῖον.

VIGILANTER, adv. *Avec vigilance.* ἀγρύπνως. * ἐγρηγορτί. *Soigneuſement, diligemment.* ἐπιμελῶς. * σπυδαίως.

VIGILANTIA, æ. Fœm. *Vigilance.* ἡ ἀγρυπνία, ας. * ἡ γρήγορσις, εως. *Diligence, ſoin.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. * ἡ φροντὶς, ίδος. *Prudence.* ἡ πρόνοια, ας.

VIGILANTIOR, & ius, oris. comp. *Plus vigilant.* σπυδαιότερος, έρα, ερον.

VIGILANTISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-vigilant.* σπυδαιότατος, άτη, ατον.

VIGILARIUS, ii. Maſc. *Un ſoldat, ou archer du guet.* ὁ νυκτοφύλαξ, ακος.

VIGILATUS, a, um. *Veillé.* ἀγρυπνηθεὶς, εῖσα, έν. *Fait la nuit en veillant.* νυκτογραφεὶς, (ἔνιος) εῖσα, έν. *Fait avec ſoin & diligence.* ἐπιμεληθεὶς, εῖσα, έν.

VIGILAX, acis. Omn. gen. *Qui veille preſque toujours.* ἀγρυπνητικὸς, κὴ, κόν.

VIGILIA, æ. Fœm. *Veille.* ἡ ἀγρυπνία, ας. *Le guet de nuit.* ἡ φρυρὰ, ᾶς. || *La veille d'une fête.* ἡ προεόρτιος παρασκευή.

VIGILO, as, avi, atum, are. *Veiller.* ἀγρυπνέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγρύπνηκα. * γρηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐγρηγόρηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Dormiunt & Vigilant. καθεύδυσι καὶ ἐγρηγορῦσι. || Totam noctem Vigilant. ὅλην τὴν νύκτα ἀγρυπνῦσι. || Præ dolore Vigilare. ὑπὸ λύπης ἀγρυπνεῖν. || O quot noctes incaſſum Vigilaſtis. ὦ πόσας νύκτας εἰκῇ ἠγρυπνήσατε. || Ad multam noctem Vigilare. πρὸς νύκτα πολλὴν διαγρυπνεῖν. || Totam noctem Vigilare. ὅλην τὴν νύκτα ἄυπνον διαμένειν.

VIGINTI. Omn. gen. plur. indecl. *Vingt.* οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

VIGINTIVIRATUS, ûs. Maſc. *La dignité, l'office des vingt Gouverneurs.* ἡ εἰκοσαπρωτεία, ας.

VIGINTIVIRI, orum. Maſc. plur. *Les vingt Magiſtrats ou officiers.* οἱ εἰκοσαπρῶτοι, ων.

VIGOR, oris. Maſc. *Vigueur.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. *Force.* ἡ ῥώμη, ης. * ἡ εὐτονία, ας.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vigor ætatis. ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. || Ingenii Vigor. ἡ τῆς φύσεως ῥώμη. || Nec Vigor, nec vires remanent. ὔτε ἰσχὺς, ὔτε σθένος μένει.

VILESCO, is, ere. *Devenir vil, de peu de prix ou d'eſtime.* εὐτελίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. εὐτέλισμαι.

VILIOR, & ius, oris. compar. *Plus vil.* εὐτελέςερος, έρα, ερον. * ἐλάττονος ἄξιος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Si frumentum Vilioris pretii fit. ἐὰν ὁ σῖτος εὐωνότερος γένηται.

VILIS, & e, is. *Vil, de peu de valeur.* φαῦλος, η, ον, *vel* φλαῦρος, ρα, ρον. * ὐτιδανὸς, νὴ, νόν. *Qui eſt à bon marché, qui ne coûte guere.* ὁ καὶ ἡ εὔωνος, καὶ τὸ ον, ῦ. * ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, καὶ τὸ ἐς,

ἔος, ȣς. *Abject.* ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, καὶ τὸ ον, ȣ. || Vile habere aliquid. περὶ μικρȣ̃ ποιεῖσθαί τι. || Vile præmium. μικρȣ̃ ἄξιον γέρας.

VILISSIME. adv. *A très-bon marché.* εὐωνότατα.

VILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort vil.* εὐτελέστατος, άτη, ατον. * μηδενὸς ἄξιος.

VILITAS, atis. Fœm. *Petite valeur, bas prix.* ἡ φαυλότης, *vel* φλαυρότης, ητος. *Bon marché.* ἡ εὐωνία, ας.

VILITER. adv. *A bon marché, à vil prix.* εὐώνως.

VILIUS. adv. *A meilleur marché.* εὐωνότερον.

VILLA, æ. Fœm. *Petit village.* ἡ κώμη, ης. *Métairie.* τὸ χωρίον, ίȣ. * ἡ ἀγροικία, ας. * ἡ ἔπαυλις, εως.

VILLANUS, i. Maſc. *Un villageois.* ὁ ἄγροικος, ȣ.

VILLARIS, & e, is. VILLATICUS, a, um. *De village.* ἀγροικικὸς, κὴ, κόν. *De métairie.* χωρικὸς, κὴ, κόν. * ὁ, ἡ, τὸ τῆς ἐπαύλεως.

VILLICA, æ Fœm. *La métayere.* ἡ ἀγρονόμος, ȣ.

VILLICATIO, onis. Fœm. *Gouvernement de métairie.* ἡ ἀγρονομία, ας.

VILLICO, as, are. & VILLICOR, aris, ari. dep. *Gouverner une métairie.* ἀγραυλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠγραύληκα.

VILLICUS, i. Maſc. *Un métayer.* ὁ ἀγρονόμος, ȣ.

VILLOSUS, a, um. *Velu, plein de poil.* τριχωτὸς, *vel* μαλλωτὸς, ὴ, όν.

VILLULA, æ. Fœm. *Petite métairie.* ἡ μικρὰ ἔπαυλις, (εως.) * τὸ σμικρὸν ἐπαύλιον.

VILLUM, i. Neut. *Petit vin.* τὸ οἰνάριον, ίȣ.

VILLUS, i. Maſc. *Poil.* ἡ θρὶξ, τριχός.

VIMEN, inis. Neut. *Oſier, bouleau, ou autres verges propres à lier.* ὁ λύγος, ȣ. * ἡ οἰσύα, ύας. * ὁ ῥὶψ, ῥιπός.

VIMINALIS, & e, is. *Propre pour lier.* οἰσυρὸς, ὰ, όν. * λυγιστικὸς, κὴ, κόν.

VIMINEUS, a, um. *D'oſier, ou d'autres verges propres à lier.* οἰσύϊνος, *vel* λύγινος, ίνη, ινον.

VINACEA, orum. Neut. plur. & VINACEA, æ. Fœm. & VINACEUS, i. Maſc. *Le marc des raiſins.* τὸ στέμφυλον, ȣ. *vel* τὰ στέμφυλα, ων.

VINACEUS, a, um. *Servant au vin.* οἰναρὸς, *vel* οἰνηρὸς, ρὰ, ρόν. || Acinus Vinaceus. τὸ γίγαρτον, ȣ.

VINALIA, orum. Neut. plur. *Certains jours auxquels on perçoit le vin pour en faire goûter à ſes amis.* τὰ πιθοίγια, ίων.

VINARIUS, ii. Maſc. *Cabaretier, vendeur de vin.* ὁ οἰνοπώλης, ȣ. *Ivrogne.* ὁ οἰνοπότης, ȣ.

VINARIUS, a, um. *Servant au vin.* οἰνηρὸς, ρὰ, ρόν. *Qui porte du vin.* ὁ καὶ ἡ οἰνοφόρος, καὶ τὸ ον, ȣ.

VINCA & VINCAPERVINCA, æ. Fœm. *Pervenche, herbe.* ἡ χαμαιδάφνη, ης.

VINCENDUS, a, um. part. *Qu'on doit vaincre.* νικητέος, τέα, τέον.

VINCIBILIS, & e, is. *Aiſé à vaincre.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγώνιστος, *vel* εὐχείρωτος, καὶ τὸ ον, ȣ. *Aiſé à faire labourer.* ὁ καὶ ἡ εὐκατέργαστος, καὶ τὸ ον, ȣ.

VINCIENDUS, a, um. part. *Qu'on doit lier.* δεσμευτέος, τέα, τέον.

VINCIO, is, nxi, nctum, ire. *Lier.* δέω, F. δήσω. (V. Anom.) acc. *d'oſier, ou d'autres liens ſemblables.* δεσμεύω, F. εύσω, P. δεδέσμευκα. acc. || Vincire aliquem & tradere judicio. δῆσαί τινα, καὶ τῷ δικαστηρίῳ παραδȣ̃ναι.

VINCLUM. V. VINCULUM.

VINCO, is, ici, ictum, ncere. *Vaincre.* νικάω, ῶ, F. ήσω, P. νενίκηκα. acc. * κρατέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκράτηκα. gen. *Surmonter.* ὑπερέχω, F. έξω, P. ὑπερέσχηκα. (V. ἔχω in Anom.) || Vincere bello. ἐκπολεμεῖν, έω, F. ήσω, P. ἐκπεπολέμηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ii in bello Vincunt. ȣ̃τοι κρατȣ̃σιν ἐν τοῖς πολέμοις. || Barbaros omnes Vicit. βαρβάρȣς πάντας ἐκράτησε, *vel* βαρβάρων πάντων ἐκράτησε. || Hoſtes Vincere. τῶν πολεμίων κρατεῖν. * τȣ̀ς πολεμίȣς νικᾶν. || Facilè hoſtes Vincemus. ῥαδίως τῶν ἐχθρῶν ἐπικρατήσομεν. || Sæpe contigit, ut qui potentiores erant, ab imbecillioribus Vincerentur. πολλάκις γέγονεν, ὥστε καὶ τȣ̀ς μείζω δύναμιν ἔχοντας, ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι. || Qui cum damno Vincunt. οἱ μετὰ βλάβης περιγιγνόμενοι. || Hoſtes plurimos Vincere. πλείστων πολεμίων περιγίνεσθαι. || Pugnâ hoſtes Vicit. τȣ̀ς πολεμίȣς μάχῃ ἐνίκησεν. || Prælio & bello Vinci ab hoſtibus. μάχῃ καὶ πολέμῳ ἡττᾶσθαι τῶν πολεμίων. || Pugnâ Vinci. μάχην ἡττᾶσθαι. || Viciſtis quidem ſæpè, victi verò ne ſemel quidem eſtis. νενικήκατε μὲν πολλάκις, ἥττησθε δ' ȣ̓δὲ ἅπαξ. || Pugnâ Victi ſunt ad Leuctra. τὴν μάχην ἡττήθησαν ἐν Λεύκτροις. || Cùm illuſtri prælio eos Viciſſet. παρατάξει ἐπιφανεῖ τȣ́τȣς νικήσας. || Cùm in Chæronenſi prælio Athenienſes Viciſſet. τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην τȣ̀ς Ἀθηναίȣς νικήσας. || Quoties Vicit? πόσας μάχας ἐνίκησε, *vel* ἐκράτησε; || Armis Vincere Barbaros. τȣ̀ς βαρβάρȣς τοῖς ὅπλοις κρατεῖν, *vel* τῶν βαρβάρων περικρατεῖν. || Paucis militibus ingentem hoſtium vim Vincere. ὀλίγοις στρατιώταις πολλαπλασίας δυνάμεις περιγίνεσθαι. || Hoſtes Vicimus. κρείττȣς τῶν ἐχθρῶν κατέστημεν. || Invictas copias facilè Vincere. ἀμάχȣς ῥώμας ἐκ πολλȣ̃ τȣ̃ περιόντος κατακρατεῖν. || Victus ſum, ac me Victum eſſe fateor. ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ. || Nullo negotio Vinci. ἐκ πολλῆς ἡττᾶσθαι περιȣσίας. || Voluptates Vincere. τῶν ἡδονῶν κρατεῖν. * τὰς ἡδονὰς νικᾶν. || Cupiditates Vincere potius quàm cives. κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον, ἢ τῶν πολιτῶν. || Animum Vincere. τȣ̃ θυμȣ̃ κρατεῖν, *ſeu* ἐπικρατεῖν. || A voluptate Vinci. τῇ ἡδονῇ νικᾶσθαι. * τῆς ἡδονῆς ἡττᾶσθαι. || Magnitudine rerum Vinci. τȣ̃ μεγέθȣς τῶν πραγμάτων ἡττᾶσθαι. || Beneficiis Vincor ab amicis. ταῖς εὐεργεσίαις ἡττῶμαι τῶν φίλων. || Qui voluptates Vincit. τῶν ἡδονῶν κρατῶν, *vel* κρείσσων. || Cupiditates qui Vicit. κρείττων τῶν ἐπιθυμιῶν. || Seipſum Vincere. ἑαυτȣ̃ κρατεῖν. * ἑαυτȣ̃ κρείττων εἶναι. || Affectu rationem Vincente. νικῶντος τȣ̃ πάθȣς τὸν λογισμόν. || Eorum inhumanitatem beneficiis Vincere. ταῖς εὐεργεσίαις τὴν ἐκείνων ἀπανθρωπίαν νικῆσαι. || Spem omnium Vicit. κρείττων διεφάνη, *vel* κρείττων ἐγένετο τῆς ἁπάντων ἐλπίδος. || Spem factis Vincere. τὴν ἐλπίδα τοῖς ἔργοις νικᾶν. || Pulchritudine alias Vincit. τῷ κάλλει νικᾷ τὰς ἄλλας. || In hoc eos Vincit. τȣ̃το, *vel* κατὰ τȣ̃το ἐκείνȣς νικᾷ. || Celeritate eos Vincit. τάχει αὐτῶν περιγίνεται. || Eloquentia omnes Vincere. τῇ ἐν τοῖς λόγοις δεινότητι πάντων πε-

ϱιγίνεσθαι. || Ab eo virtute Vincitur. ἐκείνῳ ἡττᾶται ταῖς ἀρεταῖς, *vel* τὴν ἀρετὴν. || Uno te Vicimus. ἕν σε νενικήκαμεν. || Alios prudentiâ Vincit. τῇ συνέσει τῶν ἄλλων κρείττων γίνεται. || Quantum eos Vincit ! πόσῳ τῷ περιόντι, *vel* ἐκ πόσης περιουσίας αὐτοὺς νικᾷ ! V. SUPERO.

VINCTURA, æ. Fœm. *L'action de lier.* ἡ δέσις, εως. * τὸ δέσμα, ατος. *avec de l'oſier.* τὸ λύγισμα, ατος.

VINCTUS, a, um. part. *Lié.* δεδεμένος, ένη, ένον. * δεθεὶς, *vel* δεσμευθεὶς, θεῖσα, θέν. || Vinctus compede. πεποδημένος, η, ον. V. VINCULUM.

VINCTUS, ûs. Maſc. *Un lien.* ὁ δεσμὸς, οῦ.

VINCULUM, i. Neut. *Lien.* ὁ δεσμὸς, οῦ. in plur. τὰ δεσμὰ, ῶν. || Lineum Vinculum. *De lin.* ὁ λινόδεσμος. || Vinculum ferreum. ἡ σιδηροπέδη, ης. || Vincula, orum. *Priſon.* τὸ δεσμωτήριον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Gravibus Vinculis coërcere. χαλεποῖς δεσμοῖς ἐπισφίγγειν. || Hunc in carcerem abductum Vinculis aſtringi jubet. τοῦτον εἰς εἱρκτὴν ἀπαχθέντα κελεύει δεθῆναι. || Vincula & compedes alicui indere. ἁλύσεσι καὶ πέδαις τινὰ ἐνδύσασθαι. || Quiſquis Vinculis coërcetur, *vel* in Vinculis eſt. ὅστις ὑπὸ δεσμῶν ἔχεται. || Vinculis aſtrictum in carcere tenebant. εἶχον ἐν φυλακῇ ἐς πέδας δήσαντες. || Vinculis ſolvere. δεσμῶν ἀνεῖναι. || Vinculis ſolutos dimittere. δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφεῖναι. || Vincula abrumpere. τὰ δεσμὰ ἀπορρῆξαι. || Vinculis colligatus. δεσμοῖς δεθείς. || In Vincula conjicere. εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν. || In Vinculis eſſe. εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβληθῆναι.

VINDEMIA, æ. Fœm. *Vendange.* ὁ τρυγητὸς, οῦ. *Le temps de la vendange.* ὁ τρύγητος, ου.

VINDEMIATOR, *vel* VINDEMITOR, oris. Maſc. *Vendangeur.* ὁ τρυγητὴς, οῦ. * ὁ τρυγητὴρ, ῆρος.

VINDEMIATORIUS, a, um. *De vendangeur, ou ſervant à vendanger.* τρυγητικὸς, κὴ, κόν. || Qualus Vindemiatorius. *Le panier à travers duquel paſſe le vin.* ὁ ὑλιστὴρ, ῆρος.

VINDEMIO, as, avi, atum, are. *Vendanger.* τρυγάω, ῶ, F. ήσω, P. τετρύγηκα.

VINDEMIOLA, æ. Fœm. *Petite vendange.* ὁ σμικρὸς τρυγητὸς, οῦ.

VINDEX, icis. Maſc. & Fœm. *Vengeur.* ὁ καὶ ἡ ἔκδικος, ου. *Qui punit.* ὁ καὶ ἡ τιμωρὸς, οῦ. *Qui défend.* ὁ ἀμυντίας, ου. * ὁ ἐκδικητὴς, οῦ. * ὁ ὑπερασπιστὴς, οῦ. *Qui délivre.* ὁ ἀπαλλακτὴς, οῦ.

VINDICANDUS, a, um. *Qu'on doit venger.* ἐκδικητέος, *vel* ἀμυντέος, τέα, τέον. *punir.* τιμωρητέος. *délivrer.* ἀπαλλακτέος, τέα, τέον. V. VINDICO.

VINDICATIO, onis. Fœm. *Vengeance.* ἡ ἐκδικία, ας. * ἡ ἐκδίκησις, εως. *Punition.* ἡ τιμωρία, ας. *Défenſe.* ἡ ἄμυνα, ης.

VINDICATUS, a, um. *Vengé.* ἀμυνθεὶς. *Puni.* τιμωρηθεὶς. *Délivré.* ἀπαλλαχθεὶς, θεῖσα, θέν. gen. rei.

VINDICIÆ, arum. Fœm. plur. *L'action de mettre en liberté.* ἡ ἐλευθέρωσις, εως. *Choſes litigieuſes.* τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα, ων.

VINDICO, as, avi, atum, are. *Venger.* ἐκδικέω, F. ήσω, P. ἐκδεδίκηκα. acc. *Défendre.* ἀμύνω, F. υνῶ, P. ἤμυγκα. acc. *Punir.* τιμωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τετιμώρηκα. acc. *Délivrer.* ἀπαλλάττω, F. ξω, P. ἀπήλλαχα. acc. perſ. gen. rei.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Alicujus mortem Vindicare. ἀμύνειν περί τινος τεθνηκότος. * τινὶ φόνον τιμωρεῖν. || Improborum injurias Vindicare. τοὺς πονηροὺς ὑπὲρ τῶν ἀδικιῶν ἀμύνεσθαι. || Scelera Vindicare. τιμωρεῖν τὰ κακουργήματα, *vel* ἐκδικεῖν. || Vindicare ſe de aliquo. ἐκδικεῖν ἑαυτόν. || Vindicat nos ab adverſariis noſtris. ἐκδικεῖ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀντιδίκων. || Urbem à tot malis Vindicare. τῇ πόλει τοσαῦτα κακὰ ἀμύνειν. || A moleſtiâ Vindicare. τῆς λύπης ἀπαλλάττειν. || In libertatem Vindicare. εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι. V. LIBERO.

VINDICTA, æ. Fœm. V. VINDICATIO.

VINEA, æ. Fœm. *Une vigne : c'eſt auſſi une machine de guerre.* ἡ ἄμπελος, ου. *Un vignoble.* ὁ ἀμπελὼν, ῶνος.

VINEALIS, & e, is. *Propre pour la vigne.* ὁ καὶ ἡ ἀμπελόφυτος, τὸ ον, ου.

VINEARIUS, a, um. *De vigne.* ἀμπέλινος, νη, νον. * ἀμπελόεις, (όεντος,) όεσσα, όεν.

VINEATICUS, a, um. *Qui ſert à la vigne.* ταῖς ἀμπέλοις ἐπιτήδειος, εία, ειον.

VINETUM, i. Neut. *Un vignoble.* ὁ ἀμπελὼν, ῶνος. * τὸ οἰνόφυτον, ου.

VINIPOTOR, oris. Maſc. *Un buveur de vin.* ὁ οἰνοπότης, ου. * *Qui ſe plaît à boire du vin.* ὁ φιλοπότης, ου.

VINITOR, oris. Maſc. *Vigneron, qui taille la vigne.* ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ. *qui la plante.* ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.

VINITORIUS, a, um. *De vigneron.* ἀμπελουργικὸς, κὴ, κόν.

VINOLENTIA, æ. Fœm. *Ivrognerie.* ἡ οἰνοφλυγία, *vel* φιλοινία, *vel* παροινία, ας.

VINOLENTIOR, & ius, oris. comp. *Plus ivre.* παροινότερος, έρα, ερον.

VINOLENTUS, a, um. *Ivre, plein de vin.* ὁ καὶ ἡ οἰνόφλυξ, υγος. * ὁ καὶ ἡ πάροινος, καὶ τὸ ον, ου. *Ivrogne.* μεθυστικὸς, κὴ, κόν.

VINOSUS, a, um. *Vineux, qui a le goût du vin.* ὁ καὶ ἡ οἰνώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Adonné au vin.* ὁ φιλοπότης, ου. * ὁ καὶ ἡ φίλοινος, καὶ τὸ νον, ου.

VINUM, i. Neut. *Vin.* ὁ οἶνος, ου. *Vin pur.* ὁ ἄκρατος, ου. || Fundere Vinum. *Verſer du vin.* οἰνοχοεῖν, έω, F. ήσω, P. οἰνοχοήκα. || Vinum emere. *Acheter du vin.* οἰνίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1 med. οἰνισάμην. || Vinum vendere. *Vendre du vin.* οἰνοπωλεῖν, έω, F. ήσω, P. οἰνοπώληκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vinum dilutum. κεκραμένος οἶνος. || Vinum fragrantiſſimum, & multam admixtionem aquæ capiens. οἶνος εὐωδέστατος, καὶ πολλὴν ἀναδεχόμενος τὴν μεθ' ὕδατος κρᾶσιν. || Vino gravari. οἴνῳ βαρύνεσθαι. opprimi. πιέζεσθαι. || Immodico Vino ſe proluere. οἴνου πλῆθος ἄμετρον ἐγχέεσθαι. || Immoderato Vino impleri. πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι τοῦ οἴνου, *vel* τοῦ ἀκράτου. || Vino multo prolutus. οἴνῳ πολλῷ ὑποβεβρεγμένος. || Vino madens, madidus. τῷ οἴνῳ διάβροχος. || Plus Vini bibere, quàm par ſit. οἴνῳ πλείονι τοῦ μέτρου, *ſeu* τοῦ δέοντος χρῆσθαι. || Oculos Vino graves habens. βεβαρημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' οἴνου. || Poſtquam Vino

ferendo impares fuerunt. ἐπεὶ ἥτῖες τῦ οἴνε ἐγένοντο. || Vino abſtinere. οἴνε ἀπέχεσθαι. * ἐγκρατεύεσθαι ἀπὸ οἰνοποσίας. || Præ Vino mente excidere. ἐξ οἴνε παραπαίειν. || Vino oppreſſus. ὑπὸ τῦ οἴνε κρατηθείς.

VIOCURI, orum. Maſc. plur. *Les Ediles ou Voyers de Rome.* οἱ ἀςυνόμοι, ων.

VIOLA, æ. Fœm. *Violette, fleur.* τὸ ἴον, ἴε. || Viola alba. τὸ λευκόϊον, ἴε. || Viola nigra. τὸ μελάνιον, ἴε.

VIOLABILIS, & e, is. *Qu'on peut violer.* βιαςὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ βιάσιμος, καὶ τὸ ον, ε.

VIOLACEUS, a, um. *De couleur violette, ou ſemblable à la violette.* ὁ καὶ ἡ ἰοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, τῦ έ@, ῦς.

VIOLANDUS, a, um. part. *Qu'on doit violer, ou forcer.* βιαςέ@, α, ον.

VIOLARIUM, ii. Neut. *Violier.* ἡ ἰωνία, ας.

VIOLARIUS, ii. Maſc. *Qui teint en violet.* ἰοβάπτης, ε.

VIOLATIO, onis. Fœm. *L'action de violer ou forcer.* ὁ βιασμὸς, ῦ. *de corrompre.* ἡ διαφθορὰ, ᾶς. *Outrage.* τὸ ὕβρισμα, ατος. *Profanation.* ἡ μόλυνσις, εως.

VIOLATOR, oris. Maſc. *Violateur, qui tranſgreſſe.* ὁ παραβάτης, ε. *Qui force.* ὁ βιαςὴς, ῦ. *Corrupteur.* ὁ διαφθορεὺς, έως. *Qui outrage.* ὁ ὑβριςὴς, ῦ. gen. *Qui a profané.* ὁ βεβηλώσας, αντος. acc.

VIOLATUS, a, um. part. *Violé, forcé.* βεβιασμένος, η, ον. * βιασθεὶς, εῖσα, έν. *Outragé.* ὑβρισμένος, η, ον. * ὑβρισθεὶς, εῖσα, έν. *Corrompu.* διαφθαρεὶς, εῖσα, έν. V. VIOLO. || Violato juramento. παρὰ τὺς ὅρκες.

VIOLENS, entis. Omn. gen. V. VIOLENTUS.

VIOLENTER. adv. *Violemment.* βιαίως. * βιαςικῶς. *Par force & contrainte.* βίᾳ.

VIOLENTIA, æ. Fœm. *Violence.* ἡ βία, ας. V. VIS.

VIOLENTIOR, & ius, oris. compar. *Plus violent.* βιαιότερος, έρα, ερον.

VIOLENTUS, a, um. *Violent.* βίαιος, αία, αῖον. * βιαςικὸς, κὴ, κόν. || Violentâ manu. V. MANUS.

VIOLO, as, avi, atum, are. *Violer, forcer.* βιάζω, F. άσω, P. βεβίακα. acc. * βιάζομαι, fut. med. άσομαι, Aor. 1. med. ἐβιασάμην. acc. *Corrompre.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. *Outrager.* ὑβρίζω, F. ὑβρίσω, P. ὕβρικα. acc. *Tranſgreſſer.* παραβαίνω, F. βήσομαι, P. βέβηκα. (V. βαίνω in An.) acc. *Profaner.* μολύνω, F. υνῶ, P. μεμόλυγκα. acc. * βεβηλόω, ῶ, F. ώσω. Aor. 1. ἐβεβήλωσα. acc. || Fœdera Violare. παρασπονδεῖν, έω, F. ήσω, P. παρεσπόνδηκα. * λύειν τὰς σπονδάς. * εἰς τὰς σπονδὰς ἀσεβεῖν. * τὰς σπονδὰς παραβαίνειν. || Violare legem. παρανομεῖν, έω, F. ήσω, P. παρανενόμηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Leges Violare. τὺς νόμες παραβαίνειν. || In quo leges Violavit. τί παρενόμησε. || Legatos Violare. εἰς τὺς Πρέσβεις παρανομεῖν. || Caduceatores Violare, omnibus impium eſſe videtur. τὸ παρανομεῖν εἰς Κήρυκας, πᾶσιν ἀσεβὲς εἶναι δοκεῖ. || Pacta Violare. τὰς ὁμολογίας παραβαίνειν. * τὰς συνθήκας λύειν. || Fidem mutuò datam Violare. τὰς κοινὰς πίςεις παραβαίνειν. || Violare leges & juramenta. τὺς νόμες καὶ τὺς ὅρκες παραβαίνειν. || Jura Violare. τὸ δίκαιον παραβαίνειν. || Pietatem & juſtitiam in maximis rebus Violare. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἐπὶ μεγίςων παραβαίνειν. || Leges omnes Violare. εἰς πάντας νόμες ἀσεβεῖν. || Deorum & hominum jura Violare. Θεῶν καὶ ἀνθρώπων δίκαια παραβαίνειν. conculcare. καταπατεῖν. || Injuriâ alios Violare. ἀδικεῖν εἰς ἄλλες. || Voce alios Violare. εἰς ἄλλες ὑβρίζειν. || Parentes Violare. εἰς τὺς γονεῖς ἀδικεῖν, *vel* ἀσεβεῖν, *vel* ὑβρίζειν. || Famam alicujus Violare. τὴν δόξαν τινὸς καταισχύνειν. *Calomnier.* βλασφημεῖν κατά τινος. || Amicitiam Violare. εἰς τὴν φιλίαν ἐξαμαρτάνειν. || Rempublicam Violare. τὴν πόλιν διαφθείρειν.

VIPERA, æ. Fœm. *Une vipere, ſerpent venimeux.* ὁ ἔχις, εως. * ἡ ἔχιδνα, ης.

VIPEREUS, & VIPERINUS, a, um. *De vipere.* ἐχιδναῖος, αία, αῖον. * ἐχῖνος, ὴ, όν.

VIPIO, onis. Maſc. *Une petite grue.* τὸ γεράνιον, ίε. * ἡ γερανὶς, ίδος.

VIR, viri. Maſc. *Un homme, un mari.* ὁ ἀνὴρ, gen. ἀνέρος, ἀνδρός. || Vir factus. ἀνὴρ γεγονώς.

VIRAGO, inis. Fœm. *Une femme vertueuſe.* ἡ ἀντιάνειρα, ας.

VIRECTUM, i. Neut. *Un verger.* ὁ παράδεισος, ε. *Lieu plein de verdure.* ἡ ἀλωὰ, ᾶς.

VIREO, es, rui, ere. *Etre verd.* χλοάζω, F. άσω, P. κεχλόακα. *Etre verdoyant.* θάλλω, F. αλῶ, P. τέθαλκα. *Etre en ſa vigueur.* εὐθαλέω, ῶ, F. ήσω, P. εὐθάληκα. || Perpetuò Virens. ὁ καὶ ἡ ἀειθαλὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς.

VIREO, onis. Maſc. *Loriot, ou verdier, oiſeau.* ὁ χλώριον, ωνος.

VIRES, ium, ibus. Fœm. plur. V. VIS.

VIRESCO, is, ere. *Reverdir, devenir verd.* χλωραίνομαι, F. χλωρανθήσομαι. Aor. 1. ἐχλωράνθην. * πρασίζω, F. ίσω, P. πεπράσικα. V. VIREO.

VIRETUM, i. Neut. V. VIRECTUM.

VIRGA, æ. Fœm. *Une verge.* ἡ ῥαπὶς, ίδος. * ἡ μάςιξ, ιγος. *Une houſſine ou baguette.* ἡ ῥάβδος, ε. || Cædere Virgis. *Fraper avec une houſſine.* ῥαβδίζειν, F. ίσω, P. ἐῤῥάβδικα. acc. *Fouetter avec des verges.* μαςιγῦν, όω, F. ώσω, P. μεμαςίγωκα. acc.

VIRGATOR, oris. Maſc. *Qui bat ou frappe avec une houſſine.* ὁ ῥαβδιςὴς, *vel* ῥαβδευτὴς, ῦ. *Qui fouette avec des verges.* ὁ μαςιγεὺς, έως. *Qui tient ou porte une houſſine.* ὁ ῥαβδῦχος, *vel* ῥαβδοφόρος, ε.

VIRGATUS, a, um. *Frapé ou batu avec une houſſine.* ῥαβδωτὸς, ὴ, όν. *Mince comme une verge ou houſſine.* ὁ καὶ ἡ ῥαβδοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, ῦς. *Frangé.* ὁ καὶ ἡ πάρυφος, καὶ τὸ ον, ε. *Marqué de raies ou bandes.* ῥαβδωτὸς, ὴ, όν.

VIRGETUM, i. Neut. *Lieu planté de verges ou baguettes.* ὁ ῥαβδὼν, ῶνος.

VIRGEUS, a, um. *De verges ou baguettes.* ῥάβδινος, ίνη, ινον.

VIRGIDEMIA, æ. Fœm. *Cueillete de verges, ſoit d'oſier, ou d'autres.* ἡ ῥαβδολογία, ας.

VIRGINALIS, & e, is. & VIRGINARIUS, & VIRGINEUS, a, um. *Virginal, de vierge.* παρθενικὸς, ὴ, όν. * παρθένιος, ία, ιον. * ὁ καὶ ἡ παρθένειος, καὶ τὸ ον, ε.

VIRGINITAS, atis. Fœm. *Virginité.* ἡ παρθενία, ας.

VIRGO, inis. Fœm. *Vierge.* ἡ παρθένος, ου.

VIRGULA, æ. Fœm. *Petite verge ou baguette.* τὸ ῥαβδίον, ου.

VIRGULATUS, a, um. V. VIRGATUS.

VIRGULTUM, i. Neut. *Petit arbriſſeau qui ne produit que des verges ou houſſines* τὸ φρύγανον, ου. * τὸ φρυγανικὸν, οῦ.

VIRIATUS, a, um. Obſolet. *Renforcé.* δυναμωθεὶς, εῖσα, έν. *Qui a une grande force.* ὁ καὶ ἡ μεγαλοδύναμος, καὶ τὸ ον, ου.

VIRICULUM, & VERICULUM, i. Neut. *Un inſtrument dont ſe ſervoient les anciens pour peindre.* τὸ κέστρον, ου.

VIRIDANS, antis. Omn. gen. *Verdoyant.* χλοερίζων, *vel* πρασίζων, (οντος) ουσα, ον.

VIRIDARIUM, ii. Neut. V. VIRECTUM.

VIRIDARIUS, a, um. *Qui apartient à un verger.* κηπουρικὸς, κὴ, κόν. || Servi Viridarii. οἱ κηπουροὶ, ῶν.

VIRIDE. adv. *Vertement.* χλωρῶς. || Viridè pallens. *Un peu verd.* ὁ καὶ ἡ ὑπόχλωρος, καὶ τὸ ον, ου.

VIRIDICATUS, a, um. *Verdoyant.* ὁ καὶ ἡ ἀμφιθαλὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

VIRIDIOR, & ius, oris. comp. *Plus verd.* χλωρότερος, έρα, ερον.

VIRIDIS, & e, is. *Verd.* χλωρὸς, *vel* χλοερὸς, ρά, ρόν. * πράσινος, ίνη, ινον.

VIRIDISSIMUS, a, um. ſuperl. *Extrêmement verd.* χλωρότατος, άτη, ατον.

VIRIDITAS, atis. Fœm. *Verdeur, verdure.* ἡ χλωρότης, ητος. * ἡ χλωρίασις, εως. *Force.* ἡ ἰσχὺς, ύος. *Vigueur.* ἡ ἀκμὴ, ῆς.

VIRILIS, & e, is. *Viril.* ἀνδρεῖος, εία, εῖον. *D'homme.* ἀνδρικὸς, κὴ, κόν. *De mâle.* ἀῤῥενικὸς, κὴ, κόν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Virilis toga. ἀνδρεῖον ἱμάτιον. || Virilis ætas. ἡ ἀνδρεία, *vel* ἀκμάζουσα ἡλικία. * ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. || Virilem ætatem attingere. τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας ἐπιβαίνειν. * εἰς ἄνδρας ἥκειν. * εἰς ἄνδρας ἐκβαίνειν. || Ad Virilem ætatem pervenire. εἰς ἄνδρας ἱκέσθαι, *vel* ἐλθεῖν, *vel* τελεῖν, *ſeu* συντελεῖν. || Virili ætate eſſe. εἰς ἄνδρας ταχθῆναι. * ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας εἶναι. || Qui Virilem ætatem attigit, qui Vir factus eſt. ἀνὴρ γεγονώς. * εἰς ἄνδρας ἥκων. * εἰς ἄνδρας ἀφικόμενος, *ſeu* ἐλθών. * ἀνὴρ τέλειος γεγενημένος. * ἀνὴρ ὢν τέλειος. || Virilem togam ſumere. ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν. * εἰς ἄνδρας ταχθῆναι. || Virili animo eſſe in calamitatibus. ἀνδρωδῶς, *vel* ἀνδρείως ἔχειν ἐν ταῖς συμφοραῖς.

VIRILITAS, atis. Fœm. *Virilité.* ἡ ἀνδρότης, ητος. * ἡ ἀῤῥενότης, ητος.

VIRILITER. adv. *Courageuſement, en homme de cœur.* ἀνδρικῶς. * ἀνδρείως. * ἀνδριστί. * ἀνδρωδῶς. * ἰσχυρῶς. || Viriliter facere, ſe gerere. ἀνδραγαθεῖν ἐω, F. ήσω, P. ἠνδραγάθηκα.

VIRIPOTENS, entis. Fœm. *Celle qui eſt bonne à marier.* ἡ ὡραία τοῦ γάμου.

VIRITIM, adv. *Par homme, par tête.* κατ' ἄνδρα. *D'homme à homme.* ἀνδρικῶς.

VIROSUS, a, um. *Fort comme un homme.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui aime les hommes.* ὁ καὶ ἡ φίλανδρος, καὶ τὸ ον, ου. *Venimeux.* ὁ καὶ ἡ βρομώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui ſent mauvais* ὁ καὶ ἡ δυσώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VIRTUS, utis. Fœm. *Vertu.* ἡ ἀρετὴ, ῆς. *Force.* ἡ ῥώμη, ης. *Puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. || Virtute præditus, ornatus. ὁ καὶ ἡ ἐνάρετος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Virtutibus omnibus præditus. πάσας ἔχων ἀρετάς. || Ad Virtutem abſolutè elaboratus, *ſeu* excultus. πρὸς ἀρετὴν ἀκριβῶς ἐξειργασμένος. || Ad Virtutis elegantiam undique excultus. πανταχόθεν εἰς ἀρετῆς κάλλος ἐξησκημένος. || Virtute excultus. τὰ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημένος. || In omni virtutum genere naturam humanam ſuperans. ἐν ἁπάσαις ἀρεταῖς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερβάλλων. || Omni Virtute perpolitus. πρὸς πᾶν ἀρετῆς κάλλος ἀπεξεσμένος. || Mirificâ Virtute præditus. θαυμάσιος ὢν τὴν ἀρετήν. || Nullâ Virtute carens. οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδέων. || Omne Virtutis genus complexus. πᾶν ἀρετῆς συνειληφὼς γένος. || Omni Virtute ornatus. πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένος. * τὴν ψυχὴν ἁπάσαις ἀρεταῖς κεκοσμημένος. || Omnibus Virtutis numeris abſolutus. τέλειος πρὸς ἀρετήν. || Virtute longiſſimè provectus. ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἐλθὼν, *vel* ἐλάσας. || Virtute omnes ſuperans. πάντας τῇ ἀρετῇ ὑπερβάλλων. * πάντων πρὸς ἀρετὴν διαφέρων. || Ad ſummum Virtutis faſtigium pervenire. πρὸς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς ἀφικέσθαι. * τοῦ ἄκρου τῆς ἀρετῆς ἐπιβαίνειν. || In Virtutis ſtudio per omnem ætatem laborare. τοὺς ἀρετῆς ἄθλους κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν διαπονεῖν. || Non inchoatam, ſed ſuis omnibus partibus abſolutam Virtutem excolere. οὐχ ἡμίεργον, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς μέρεσιν ὁλόκληρον ἐπιτηδεύειν ἀρετήν. || Majorem quàm pro ætate Virtutem oſtendere. τὴν ἀρετὴν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν προφαίνειν. || Virtute celebris. ἐπ' ἀρετῇ περιβόητος. || Virtute conſpicuus. περίβλεπτος ἐπ' ἀρετῇ γενόμενος. || Virtutis laude florens. μεγάλην ἐπὶ τῇ ἀρετῇ δόξαν ἔχων. || Magnum ob Virtutem nominis ſplendorem apud omnes obtinuit. μέγα ἐπὶ τῇ ἀρετῇ παρὰ πᾶσιν ἔλαβεν ὄνομα. * μέγα κλέος ἐπὶ τῇ ἀρετῇ παρὰ πᾶσιν αὐτῷ ἐγένετο. || Virtutem amplecti. τὴν ἀρετὴν ἀσπάζεσθαι. colere. ἀσκεῖν. || Cum Virtute vivere. τῇ ἀρετῇ συζῆν. * μετ' ἀρετῆς ζῆν. * τὸν μετ' ἀρετῆς βίον διάγειν. || Seriam Virtutis curam habere. τῆς ἀρετῆς ἀκριβῶς ἐπιμελεῖσθαι. * πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετήν. || Omnibus Virtutis numeris abſolutum reddere. πᾶσι τῆς ἀρετῆς μέρεσιν ἀπεργάζεσθαι τέλειον. || Virtutem aſſequi. τῆς ἀρετῆς τυχεῖν. * τὴν ἀρετὴν κτήσασθαι. || Niſi magnâ Virtute præditus eſſet. εἰ μὴ πολλὴν ἀρετὴν ἐκέκτητο. || Virtutem conſectari. τὴν ἀρετὴν διώκειν, *vel* μετέρχεσθαι. || Virtutem capeſſere. τῆς ἀρετῆς ἐπιλαβέσθαι. || Virtuti ſtudere. τὴν ἀρετὴν ἐπιτηδεύειν. * πρὸς τὴν ἀρετὴν σπουδὴν ποιεῖσθαι. || Via Virtutis. ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδός. * ἡ πρὸς τὴν ἀρετὴν ὁδός. || E Virtute vivere. κατ' ἀρετὴν ζῆν || Suis nos illecebris ipſa Virtus trahit ad verum decus. ταῖς ἑαυτῆς ἡδοναῖς ἡ ἀρετὴ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀληθινὴν ἡμᾶς τιμὴν ἀνέλκει.

VIRULENTUS, a, um. *Venimeux.* ὁ καὶ ἡ βρομώδης, *vel* ἰώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VIRUS. Neut. indecl. *Mauvaiſe ſenteur.* ἡ δυσωδία, ας. *Senteur des aiſſelles* ὁ γράσος, ου. *Venin, poiſon.* ὁ βρόμος, ου. *Teinture.* ἡ βαφὴ, ῆς.

VIS, vis, vim, vi. plur. Vires, ium, ibus. Fœm. *Force,*

Force, vertu. ἡ ῥώμη, ης. * ἡ ἰσχὺς, ύος. *Pouvoir, puiſſance.* ἡ δύναμις, εως. *Violence.* ἡ βία, ας. *Abondance.* ἡ ἀφθονία, ας. *Multitude.* τὸ πλῆθος, εος. ους. *Impétuoſité.* ἡ φορὰ, ας. || Afferre vim. βιάζεσθαι, ἄζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1. med. ἐβιασάμην. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vi aliquid rapere. βίᾳ τι λαμβάνειν, *ſeu* ἑλεῖν. || Per Vim retinere. μετὰ βίας κατέχειν. || Vi civitates evertere. βίᾳ τὰς πόλεις καταστρέφεσθαι. || Vi civitatem capere. κατὰ κράτος ἑλεῖν τὴν πόλιν. (V. αἱρέω in Anom.) || Per Vim. πρὸς βίαν. * κατὰ βίαν. || Maximam Vim habent in vita bellum & pax. μεγίστην ἔχουσιν ἐν τῷ βίῳ δύναμιν, πόλεμος καὶ εἰρήνη. || Magnam Vim adipiſci. μεγίστην δύναμιν κτᾶσθαι. || Tantam Vim habet ut. τοσαύτην, *ſeu* τοιαύτην δύναμιν ἔχει, ὥστε. Infin. || Vis dicendi. λόγων δύναμις, *ſeu* δεινότης. * ἡ ἐν τοῖς λόγοις δεινότης. * δύναμις τοῦ λέγειν. || Dicendi Vi pollere. τὴν περὶ τοὺς λόγους δύναμιν ἔχειν. * λέγειν δυνατὸν εἶναι. || Ignea Vis. τὸ τοῦ πυρὸς μένος. || Terræ Vis ac natura. ἡ τῆς γῆς δύναμις καὶ φύσις. || Vim parare. βίαν προσάγειν. || Multâ Vi. πολλῇ βίᾳ. || Lex ſine accuſatore Vim nullam habet. οὐδὲν ὁ νόμος ἰσχύει ἄνευ τοῦ κατηγόρου. || Majorem Vim habet apud eos juſtitia, quàm audacia. μεῖζον ἰσχύει παρὰ τούτοις τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. || Magna Vis lacrymarum. πολλὴ τῶν δακρύων φορά. * πλῆθος δακρύων. || Ingens militum Vis. πολλὴ, *vel* μεγάλη στρατιωτῶν δύναμις. * μέγα στρατιωτῶν πλῆθος. || Vires recolligere. τὴν δύναμιν ἀναλαβεῖν. * τὴν ἰσχὺν ἀναλαμβάνειν. || Vires oſtentare. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ἰσχύος. || Vires me deficiunt. ἐπιλείπει με δύναμις, *vel* ἰσχύς. || Viribus præditus ſum, Viribus valeo. ἰσχυρῶς, *vel* εὐρώστως ἔχω. * τὸ σῶμα ἐῤῥωμένως διατίθεμαι, *vel* δυνατῶς ἔχω. || Infirmis Viribus. ἀσθενῶς ἔχων. * ἀῤῥώστως διακείμενος. * ἀδυνάτως ἔχων. || Vires corporis. ἡ τοῦ σώματος ῥώμη, *vel* εὐεξία. || Vires abſumere. τὴν ἰσχὺν δαπανᾷν. || Pro Viribus. κατὰ δύναμιν. * εἰς δύναμιν. * κατὰ τὸ δυνατόν. * καθ' ὅσον δυνατόν. * ἐκ τῶν δυνατῶν. || Pro Virium mearum facultate. ὅσον δυνάμεως παρ' ἐμοί γ' ἐστί. * ὅσον ἐπ' ἐμοί. || Pro Viribus noſtris. ὅσον ἐφ' ἡμῖν. || Pro Viribus enitar. καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι, πειράσομαι. || Pro tuis Viribus. ὅσον ἐπί σοι. || Pro ſuis quiſque Viribus. καθ' ὅσον ἂν ἕκαστος δύνηται. || Pro Viribus omnes certant. μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες ἀγωνίζονται. || Pro meis Viribus. ὁποίως ἂν οἷός τ' ὦ. || Ut cujuſque Vires ferebant. ὡς ἕκαστος εἶχε δυνάμεως. || Quantum unius hominis Vires aſſequi poſſunt. ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἑνὸς δύναμιν ἥκει. || Major quàm pro Viribus. μείζων ἢ κατὰ δύναμιν. || Major, quàm humanæ Vires ferre poſſunt. μείζων ὡς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν. || Quantum Vires humanæ ferunt. ὅσον εἰς ἀνθρωπείαν ἥκει δύναμιν. || Nihil, quod mearum ſit Virium, omittam. τῶν εἰς δύναμιν τὴν ἐμὴν ἐλλείψω οὐδέν. || Præter Vires. παρὰ τὴν δύναμιν. || Supra Vires. ὑπὲρ τὴν δύναμιν. || Supra Vires aliquid aggredi. ὑπὲρ δύναμίν τι ἐπιχειρεῖν, *vel* ἄρασθαι. || Totis Viribus. πάσῃ δυνάμει. * παντὶ τῷ σθένει. * κατὰ κράτος. * κατὰ τὴν δύναμιν. || Totis Viribus inſequens. ἀνὰ κράτος διώκων. || Vires omnes intendit, ut optima agat; totis Viribus contendit, optima agere. διατείνεται, τὰ κάλλιστα πράττειν.

VISCATUS, a, um. *Englué.* ἰξωτὸς, τὴ, τόν. *Gluant.* ὁ καὶ ἡ ἰξώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VISCERA, um. plur. V. VISCUS, eris.

VISCERATIM. adv. *Par les entrailles, juſques aux entrailles.* κατὰ σπλάγχνα. *Piéce à piéce.* κρεουργηδόν.

VISCERATIO, onis. Fœm. *Largeſſe de viandes crues.* ἡ κρεανομία, ας.

VISCEROR, aris, atus ſum, ari. depon obſol. *Faire largeſſe de viandes crues.* κρεανομέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκρεανόμηκα.

VISCOSUS, a, um. *Viſqueux, gluant.* ὁ καὶ ἡ ἰξώδης, *vel* γλοιώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VISCUS, eris. Neut. *Entraille, ou boyau.* τὸ σπλάγχνον, ου. *Sæpiùs in plurali.* VISCERA, um. τὰ σπλάγχνα, ων. *Le dedans.* τὸ ἔντερον, *vel* ἔγκατον, ου.

VISCUS, i. Maſc. & VISCUM, i. Neut. *Du gui, de la glu.* ὁ ἰξὸς, οῦ.

VISENDUS, a, um. part. *Qu'on doit aller voir.* ἐπισκεπτέος, τέα, τέον. *Digne d'être vu.* ὁ καὶ ἡ ἀξιοθέατος, καὶ τὸ ον, ου.

VISIBILIS, & e, is. *Qu'on peut voir.* ὁρατὸς, τὴ, τόν. * ὀπτὸς, πτὴ, πτόν. *Qui peut voir.* ὁρατικὸς, *vel* διορατικὸς, κὴ, κόν.

VISIO, onis. Fœm. *Vue, regard.* ἡ ὅρασις, *vel* ὄψις, εως. *Viſion, fantôme.* τὸ φάντασμα, ατος. *Fantaiſie.* ἡ φαντασία, ας.

VISITANDUS, a, um. *Qu'on doit viſiter, ou aller voir.* ἐπισκεπτέος, *vel* ἐπισκοπητέος, τέα, τέον.

VISITATUS, a, um. *Viſité.* ἐπισκεφθεὶς, *vel* ἐπισκοπηθεὶς, θεῖσα, θέν.

VISIVUS, a, um. *Qui peut voir.* ὁρατικὸς, κὴ, κόν. *Qui ſert à voir.* V. VISORIUS.

VISITO, as, avi, atum, are. *Viſiter, aller voir ſouvent.* πολλάκις ἐπισκέπτομαι, fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐπισκεψάμην. acc. * πολλάκις ἐπισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκόπηκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ægrotum Viſitare. νοσοῦντα ἐπισκοπεῖν. * τὸν ἀσθενοῦντα ἐπισκέπτεσθαι. || Me Viſitavit. ἐπεσκόπει με. * ἐπεσκέψατό με. || Amicos impigrè Viſitare. τοὺς φίλους ἀόκνως ἐπισκέπτεσθαι.

VISO, is, ſi, ſum, ere. *Voir ſouvent.* πολλάκις βλέπω, F. ψω, P. βέβλεφα. acc. *Aller voir.* ἐπισκέπτομαι, fut. med. ψομαι. Aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην. acc. * ἐπισκοπέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐπεσκόπηκα. acc. V. CONVENIO.

VISOR, oris. Maſc. *Qui regarde.* ὁ θεατὴς, οῦ. *Celui qu'on envoie pour voir : un eſpion.* ὁ κατάσκοπος, ου. * ὁ σκοπὸς, οῦ.

VISORIUS, a, um. *Qui ſert à voir, ou qu'on peut voir.* ὁρατὸς, ὴ, όν.

VISUM, i. Neut. *Viſion.* τὸ ὅραμα, ατος. *Songe, fantôme.* τὸ φάσμα, *vel* φάντασμα, ατος.

VISUS, a, um. part. *Qui a été vu.* ἑωραμένος, η, ον. * ὁραθεὶς, εῖσα, έν.

VISUS, ûs, Maſc. *Vue, regard.* ἡ ὄψις, εως. * ἡ ὅρασις, εως.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Acri Viſu præditum eſſe. ὀξὺ ὁρᾷν. * ὀξύτατον βλέπειν. * ὀξυτάτην ὄψιν ἔχειν. || Viſus acutus. ὀξεῖα ὄψις. * ὀξυβλεψία. || Viſus imbecillus. ὄψις ἀδρανής. || Pulcher Viſu. καλὸς ἰδεῖν. || Viſum flectere. V. OCULUS.

VITA, æ. Fœm. *La vie.* ἡ ζωὴ, ῆς. * ὁ βίος, ίου. ‖ Redire ad vitam. ἀναβιοῦν, όω, F. ώσω, P. ἀναβεβίωκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vitam ago. τὸν βίον διάγω. traduco. διεξάγω τὸν βίον. ‖ Vitæ curriculum conficere. τὸν βίον διαδραμεῖν. ‖ Vitam ſapienter traducere. τὸν βίον σοφῶς διελθεῖν. * βίον σοφῶς βιῶναι. ‖ Vitam abſque moleſtiis degere, vivere. ἡδέως καταβιῶναι τὸν βίον ἄνευ λυπῶν. ‖ Beatiſſimam Vitam vivere. μακαρίαν καὶ πανολβίαν ζωὴν ζῆν. * μακάριον βίον ζῆν. ‖ Ipſe autem quod reliquum eſt Vitæ in quiete tranſigit. αὐτὸς καὶ ἐν ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διατελεῖ. ‖ In omni tranquillitate ac ſecuritate Vitam exigere. ἐν ἀδείᾳ ζῆν μετὰ ἀσφαλείας ἁπάσης. ‖ Aſperam Vitam ſuſcipere. τραχὺν βίον ἀναδέξασθαι. ‖ Acerba Vita. βίος κατάπικρος. ‖ Purè ac moderatè Vitam traducere. καθαρῶς καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθεῖν. ‖ Piam ac ſanctam Vitam ducere. ὁσίως τὸν βίον διελθεῖν. ‖ Rectam ac reprehenſionis expertem Vitam ducere. ὀρθῷ καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρῆσθαι. ‖ Vitæ curſum ab omni offenſione liberum conficere. βίον ἄπταιστον δραμεῖν. ‖ Vita nullam habens reprehenſionem. ὁ βίος ὁ μηδεμίαν μέμψιν ἔχων. * βίος πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν. * βίος ἀνεγκλήτως ἔχων. ‖ Ad pietatis ſcopum Vitam dirigere. κατὰ τὸν τῆς εὐσεβείας σκοπὸν τὸν βίον αὐτοῦ διεξάγειν. ‖ ‖ Pauperrimam Vitam degere. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ τὸν βίον διάγειν, *vel* τὸν βίον ζῆν. ‖ Vita mollis. βίος ἁβροδίαιτος. ‖ Ad ſupervacaneum uſum Vitæ delicatæ. πρὸς περιττὴν ἀπόλαυσιν ἁβροδιαίτου βίου. ‖ Ad aſperam Vitam ſe conferre. εἰς σκληραγωγίαν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. ‖ In quotidianâ Vitæ ratione temperans. πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν σωφρόνως ἔχων. ‖ Beſtiarum Vitam agemus. θηρίων βίον βιωσόμεθα. ‖ Vita acta. ὁ βεβιωμένος βίος. ‖ Conferas inter ſe tuæ & meæ Vitæ inſtituta. ἐξέτασον παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. ‖ Mihi ſatis diù Vita acta eſt. ἐμοὶ μὲν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται. ‖ Hæc ab eo in Vitâ acta ſunt. ταῦτα ἐκείνῳ βεβίωται. ‖ Vita quam egit. βίος, ὃν βεβίωκε. * ὁ βεβιωμένος αὐτῷ βίος. ‖ Vitam piam agere. βίον εὐσεβῆ διαβιῶναι. ‖ Privatam Vitam agere. βίον ἐν ἰδιώτου μέρει διάγειν. ‖ Illuſtrem Vitam agere. βίον διάγειν ἐν μεγάλῃ δόξῃ. ‖ Vitam feliciter traducere. βίον εὐδαιμόνως διατελεῖν. ‖ Vitam in aliquâ re conſumere. τὸν βίον ἔν τινι διατρίβειν. ‖ Vitam tranſigere. βίον διέρχεσθαι. ‖ Sapienter Vitam inſtituere. τὸν βίον σωφρόνως οἰκονομεῖν, *vel* διοικεῖν. ‖ * Vitam finire. τὸν βίον τελευτᾶν. * τοῦ ζῆν ἀναπαύεσθαι. * τὸν βίον καταλύειν. * τὸν βίον καταστρέφειν. ‖ E Vitâ migrare. ἀπιέναι τοῦ βίου. ‖ Vitâ fungi. βίου ἀπαλλάττεσθαι. ‖ Corporeâ Vitâ defungi. τῆς ἐν σώματι ζωῆς ἀπαλλαγῆναι. ‖ Vitam cum morte commutare. τὸν βίον μεταλλάττειν. ‖ E Vitâ diſcedere. ἐκ τοῦ βίου ἀπελθεῖν. ‖ Vitam relinquere. τὸν βίον καταλιπεῖν. ‖ Vitam abjicere. τὸν βίον προΐεσθαι. ‖ Vitâ privari. τοῦ ζῆν στερεῖσθαι. ‖ Hunc Vitæ finem conſecutus eſt. τοιαύτης ἔτυχε τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς. (V. τυγχάνω in Anom.) ‖ Diſceſſus è Vitâ. ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου. ‖ In occaſu Vitæ eſſe. ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου εἶναι. ‖ Viribus caret, atque ad Vitæ finem accedit. ἀδυνατῶς ἔχει, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν. * ἐγγύς ἐστι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς. ‖ Pio fine Vitam claudere. ὁσίῳ τέλει βίον καταλύειν. ‖ Quod ſupereſt Vitæ conficere. τοῦ βίου τὸ λοιπὸν διανύσαι. ‖ * Duro atque aſpero Vitæ generi aſſuetus. σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος. ‖ Vita vana, & quovis ſomno atque umbrâ imbecillior. βίος μάταιος, καὶ ὀνείρου παντὸς καὶ σκιᾶς ἀδρανέστερος. ‖ Hunc ſibi Vitæ ſcopum proponere. τοῦτον τὸν σκοπὸν τοῦ βίου ἐνστήσασθαι. ‖ Vitæ cupidiores quàm par ſit. οἱ περὰ τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλόζωοι. ‖ Vitam amare. τοῦ ζῆν ἐρᾶν. * γλίχεσθαι τοῦ ζῆν. ‖ Illorum animis magnus Vitæ amor inſidet. ἐκείνοις ἔρως πολὺς ἐνίδρυται τοῦ ζῆν. ‖ Vitæ nullo modo parcere. τοῦ ζῆν οὐδεμίαν ποιεῖσθαι φειδώ. ‖ Præ amore Vitæ. ἕνεκα τοῦ φιλοψυχεῖν. ‖ Inſita omnibus vivendi, ſeu Vitæ cupiditas. ἡ ὑπάρχουσα πᾶσιν ἔμφυτος τοῦ ζῆν ἐπιθυμία. ‖ Ad centeſimum annum Vitam producere. εἰς ἔτος ἑκατοστὸν παρατείνειν τὸ ζῆν. ‖ Celerem Vitæ finem habere. σύντομον ἔχειν τοῦ βίου τὴν τελευτήν. ‖ Per totam Vitam. διὰ παντὸς βίου. * δι' ἅπαντος οὗ βεβίωκα. ‖ Vitæ meæ imago. τῶν ἐμοὶ βεβιωμένων εἰκών. ‖ Vitæ negotia. αἱ περὶ τὸν βίον πραγματεῖαι. ‖ Vitæ calamitates. αἱ ἐν τῷ βίῳ συμφοραί.

VITABUNDUS, a, um. *Evitant, ou tâchant d'éviter.* εὐλαβούμενος, ένη, ενον. * διαφεύγων, ουσα, ον. acc.

VITALIS, & e, is. *Vital, qui peut vivre.* ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, *vel* βιώσιμος, καὶ τὸ ον, ου. *Vivant.* ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui entretient ſa vie.* ζωτικὸς, *vel* βιωτικὸς, ή, όν.

VITALITAS, atis. Fœm. *Vie ou mouvement vital, l'eſprit vital.* τὸ ζωτικὸν, οῦ. * ἡ βίωσις, εως.

VITALITER. adv. *Avec un mouvent vital.* ζωτικῶς.

VITANDUS, a, um. *Qu'on doit fuir ou éviter.* εὐλαβητέος, *vel* ἐκφευκτέος, α, ον.

VITATIO, onis. Fœm. *Fuite, l'action d'éviter.* ἡ εὐλάβεια, ας. * ἡ ἐκφυγὴ, ῆς.

VITATUS, a, um. part. *Evité.* ἐκφυγεὶς, *vel* εὐλαβηθεὶς, θεῖσα, θέν.

VITELLUS, i. Maſc. *Jaune d'œuf.* ὁ λέκιθος, ου.

VITEUS, a, um. *De vigne.* ἀμπέλινος, ίνη, ινον.

VITEX, icis. Fœm. *Un arbriſſeau appellé* Agnus caſtus. ὁ ἄγνος, *vel* ἄγνος, ου. * ἡ λύγος, ου.

VITIANDUS, a, um. *Qu'on doit corrompre & gâter.* διαφθαρτέος, τέα, τέον.

VITIARIUM. Neut. *Un plan, ou lieu planté de vignes.* ὁ ἀμπελὼν, ῶνος. * τὸ ἀμπελόφυτον, ου.

VITIATIO, onis. Fœm. *L'action de corrompre ou gâter.* ἡ διαφθορὰ, *vel* φθορὰ, ᾶς.

VITIATOR, oris. Maſc. *Corrupteur.* ὁ διαφθορεὺς, *vel* φθορεὺς, έως.

VITIATUS, a, um. part. *Corrompu, gâté.* φθαρεὶς, *vel* διαφθαρεὶς, (έντος) εῖσα, έν. * διεφθαρμένος, η, ον.

VITICULA, æ. Fœm. *Petite vigne.* ἡ ἀμπελὶς, ίδος. * τὸ ἀμπέλιον, ίου.

VITICULUM, i. Neut. *Ce avec quoi la vigne s'attache.* ὁ ἕλιξ, ικος. *Un ſarment.* τὸ κλημάτιον, ίου. * ἡ κληματὶς, ίδος.

VITIFER, (eri) a, um. *Fertile en vignes.* ὁ καὶ ἡ ἀμπελοφόρος, καὶ τὸ ον, ου.

VITIGINEUS, & VITIGINUS, a, um. *De vigne.* ἀμπέλινος, ίνη, ινον. *Provenant de vigne.* ὁ καὶ ἡ ἀμπελογενὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

VITILIGATOR, oris. Maſc. *Un faux accuſateur.* ὁ κακόδικος, ου. * ὁ συκοφάντης, ου. *Un chicaneur.* ὁ φιλόδικος, ου.

VITILIGO, as, are. *Blâmer & reprendre trop légerement, ou fauſſement.* συκοφαντέω, ῶ, F. ήσω, P. σεσυκοφάντηκα. *Chicaner.* φιλοδικέω, ῶ, F. ήσω.

VITILIGO, inis. Fœm. *Une tache ſur le corps.* ἡ κηλὶς, ῖδος. * ὁ ἀλφὸς, οῦ.

VITILIS, & e, is. *Qui ſe plie aiſément, pliable.* λυγιστικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἱμαντώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

VITILLA, orum. Neut. plur. *Les oſiers dont on lie les vignes.* οἱ λύγοι, ων.

VITIO, as, avi, atum, are. *Corrompre, gâter.* διαφθείρω, F. ερῶ, P. διέφθαρκα. acc. * λυμαίνομαι, fut med. ανοῦμαι. Aor. 1. med. ἐλυμηνάμην. acc.

VITIOSE. adv. *Vicieuſement.* κακῶς. * διεφθαρμένως. *Méchamment.* κακοηθῶς. * μοχθηρῶς. *Avec des fautes.* πλημμελῶς.

VITIOSITAS, atis. Fœm. *Vice.* ἡ κακία, ας. *Méchanceté.* ἡ πονηρία, vel μοχθηρία, ας.

VITIOSUS, a, um. *Vicieux.* μοχθηρὸς, vel πονηρὸς, ρὰ, ρόν. *Méchant.* κακὸς, κὴ, κόν. * φαῦλος, η, ον. *Corrompu & gâté.* διεφθαρμένος, η, ον. *Véreux. pourri.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσαπρος, καὶ τὸ ον, ου. *Maladif, mal-ſain.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, καὶ τὸ ον, ου. *Où il y a fautes.* ἡμαρτημένος, η, ον. V. VITIUM.

VITIS, is. Fœm. *Vigne.* ἡ ἄμπελος, ου. ‖ Cultura Vitium. ἡ ἀμπελουργία, ας. *L'art ou le métier de cultiver les vignes.* ἡ ἀμπελουργικὴ, ῆς. ‖ Vitis putator. ἡ ἀμπελουργὸς, οῦ. ‖ Colere Vitem. ἀμπελουργεῖν, έω, F. ήσω, P. ἠμπελούργηκα.

VITISATOR, oris. Maſc. *Qui plante des vignes.* ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.

VITIUM, ii. Neut. *Vice, péché.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Méchanceté.* ἡ κακία, ας. * ἡ κακότης, ητος. *Faute, imperfection.* ἡ πλημμέλεια, ας. * τὸ πλημμέλημα, ατος. * τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Maladie.* ἡ νόσος, ου. ‖ Dare, vel vertere Vitio ἐγκαλεῖν, έω, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. acc. rei. dat. perſ. *Reprocher.* ὀνειδίζειν, ίζω, F. ίσω, P. ὠνείδικα. acc. rei. dat. perſ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. In extrema Vitia prolabi. πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς κακίας ὑποφέρεσθαι. ‖ Omnibus Vitiis inquinari. πάσαις κακίαις μολύνεσθαι. * ἁπασῶν πονηριῶν μετέχειν. ‖ Inſanabili Vitio laborare. ἀνιάτως ἔχειν εἰς πονηρίαν. ‖ Per omne Vitii genus graſſari. εἶδος κακίας διεξελθεῖν, ſeu ἐπελθεῖν. ‖ Incidere in Vitium. εἰς τὴν κακίαν καταπεσεῖν. (V. πίπτω in Anom.) ‖ Omni Vitio contaminatum animum habens. τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας ἁπάσης ἀκάθαρτον ἔχων. ‖ In Vitia ruere. πρὸς κακίαν ὁρμᾶν. ‖ Vitio mordicus hærere. κακίας ἔχεσθαι. ‖ Sed hæc morum Vitia ſunt, non ſenectutis. ἀλλὰ ταῦτα οὐ γήρως, ἀλλ' ἠθῶν κακίαι εἰσί. ‖ Vitiis teneri. κακίαις ἔχεσθαι, vel κατέχεσθαι. ‖ * Hoc in Vitio ponunt. τοῦτο ἐν αἰσχρῷ τιθέασι. ‖ Hoc iis Vitio vertit. τοῦτο ἐκείνοις ἐγκαλεῖ. * ἐκείνοις τοῦτο ὀνειδίζει. ‖ Conſtat & in fontes Vitium veniſſe. πεπίστευται καὶ πρὸς πηγὰς τὸ πάθος ἐλθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.)

VITO, as, avi, atum, are. *Eviter & fuir.* ἐκφεύγω, vel διαφεύγω. (V. φεύγω in Anom.) acc. *Prendre garde de.* φυλάττομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐφυλαξάμην. acc. * εὐλαβέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. εὐλαβησάμην. acc.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Noxia Vitare. τὰ βλαβερὰ φυλάττεσθαι, ſeu ἐκκλίνειν, vel εὐλαβεῖσθαι. ‖ Periculum Vitare. τὸν κίνδυνον διαφεύγειν. ‖ Invidiam Vitare. εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον. ‖ Reprehenſiones Vitare. τὰς μέμψεις ἀποδιδράσκειν, vel ἀποφυγεῖν. ‖ Vito compotationum ſodalitates. τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας εὐλαβοῦμαι. ‖ Calamitatem Vitare. τὴν συμφορὰν διαφεύγειν, vel ἐκφεύγειν. ‖ Vitare negotia. ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδρᾶναι.

VITREAMINA, um. Neut. plur. *Ouvrages de verre.* τὰ ὑαλώματα, ων.

VITREUS, a, um. *De verre.* ὑάλινος, vel ὑέλινος, ίνη, ινον. *Reſſemblant au verre.* ὁ καὶ ἡ ὑαλοειδὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

VITRIARIUS, a, um. *De verrier.* ὑαλουργικὸς, κὴ, κόν. ‖ Vitriaria officina. *Boutique de verrier, ou lieu où l'on fait les verres.* τὸ ὑαλουργεῖον, ου.

VITRIARIUS, ii. Maſc. *Verrier, faiſeur de verres.* ὁ ὑαλουργὸς, vel ὑελουργὸς, οῦ. *Vendeur de verres.* ὁ ὑαλοπώλης, vel ὑελοπώλης, ου.

VITRICUS, i. Maſc. *Le beau-pere.* ὁ πατρωὸς, οῦ. * ὁ ἐπιπάτωρ, ορος.

VITRUM, i. Neut. *Du verre.* ἡ ὕαλος, vel ὕελος, ου. ‖ Vitra vendere. ὑελοπωλεῖν, vel ὑαλοπωλεῖν, έω, F. ήσω, P. ὑαλοπώληκα.

VITTA, æ. Fœm. *Une bande ou ruban de tête.* ἡ ταινία, ας.

VITTATUS, a, um. *Orné de rubans, de bandelettes.* ταινιωθεὶς, εῖσα, έν.

VITULA, æ. Fœm. *Une geniſſe ou jeune vache.* ἡ νέα βοῦς, (βοός.) * ἡ μόσχος, ου.

VITULINUS, a, um. *De veau ou de geniſſe.* ὁ καὶ ἡ μόσχειος, καὶ τὸ ον.

VITULOR, aris, ari. Obſolet. *Se réjouir, faire le folâtre.* μοσχηδὸν νεανιεύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἐνεανιευσάμην.

VITULUS, i. Maſc. *Un veau.* ὁ μόσχος, ου. ‖ Vitulus marinus. *Veau de mer.* ἡ φώκη, ης.

VITUPERABILIS, & e, is. *Blâmable ou digne d'être blâmé.* μωμητὸς, ή, όν. * ὁ καὶ ἡ ἐπονείδιστος, vel ἐπίψογος, καὶ τὸ ον, ου.

VITUPERANDUS, a, um. *Qu'on doit blâmer.* ψεκτέος, vel κατηγορητέος, τέα, τέον.

VITUPERATIO, onis. Fœm. *Blâme.* ὁ ψόγος, ου. * ἡ λοιδορία, vel κατηγορία, ας. *Reproche.* ὁ ὀνειδισμὸς, οῦ. V. VITUPERO. ‖ Omnes in Vituperationem adducit. εἰς ψόγον πάντας ἄγει. * πᾶσι ψόγον ἐπιφέρει. ‖ Venire in Vituperationem. εἰς ψόγον ἐλθεῖν. cadere. ἐμπίπτειν, ſeu ἐμπεσεῖν. ‖ Juſtam Vituperationem incurrere. μέμψεως δικαίας τυγχάνειν.

VITUPERATOR, oris. Maſc. *Qui blâme.* ὁ ψέκτης, ου. * ὁ κατήγορος, ου. *Qui ſe plait à blâmer.* ὁ φιλόψογος, vel φιλολοίδορος, ου.

VITUPERATUS, a, um. *Blâmé.* ψεχθεὶς, vel κατηγορηθεὶς, εῖσα, έν.

VITUPERIUM, ii. Neut. *Blâme.* ὁ ψόγος, ου.

VITUPERO, onis. Maſc. V. VITUPERATOR.

VITUPERO, as, avi, atum, are. *Blâmer.* ψέγω, F. ξω, P. ἔψεχα. acc. * κατηγορέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκατηγόρηκα. acc. * λοιδορέω, ῶ, F. ήσω, P. λε-

λοιδόρηκα. acc. *Blamer & accuſer.* ἐγκαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐγκέκληκα. acc. rei. dat. perſ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Laudare aut Vituperare. ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν. || In virum bonum non cadit alios Vituperare, niſi improbos. οὐ προσήκειν ἀνδρὶ ἀγαθῷ τὸ τοὺς ἄλλους ψέγειν, πλὴν τοὺς πονηρούς. || Hoc Vitupero. τοῦτο μέμφομαι. * τοῦτο ἐν ψόγῳ τίθημι. || Graviter alios Vituperare. πολλὰς μέμψεις τοῖς ἄλλοις μέμφεσθαι. || Hoc Vituperatur. τοῦτο ψόγον ἔχει. || Eum Vituperant, quod iſta fecerit. τούτῳ μέμφονται ὡς ταῦτα ποιήσαντι. * τοῦτον μέμφονται ὡς ταῦτα ποιήσαντα.

VIVACITAS, atis. Fœm. *Vivacité.* ἡ εὐζωΐα, ας. *Longueur de la vie.* ἡ μακροβιότης, ητος. *Vigueur.* ἡ ἀκμὴ, ῆς.

VIVARIUM, ii. Neut. *Un parc à nourrir des bêtes.* τὸ ζωοτροφεῖον, είου. *Un vivier à poiſſons.* τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου.

VIVAX, acis. Omn. gen. *Qui vit long-temps.* ζωηρὸς, ρὰ, ρόν. * ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, τὸ ον, ου. *Plein de vie.* ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, vel βιώσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

VIVENS, entis. Omn. gen. ζῶν, ζῶσα, ζῶν. V. VIVUS.

VIVERRA, æ. Fœm. *Un furet.* ἡ ἰκτὶς, ίδος, vel ἴκτις, εως.

VIVIDUS, a, um. *Fort vif.* ζωηρὸς, ρὰ, ρόν. *Plein de vigueur, vigoureux* ἀκμαῖος, αία, αῖον. * σφριγῶν, ῶσα, ῶν. * σφοδρὸς, ὰ, όν.

VIVIRADIX, icis, Fœm. *Une plante vive, qui a ſa racine.* τὸ μόσχευμα, ατος. * τὸ φυτευτήριον, ίου.

VIVISCO, & VIVESCO, is, ere. *Prendre vie, naître.* ζωοποιοῦμαι, έομαι, fut. paſſ. ηθήσομαι. præt. paſſ. ἐζωοποίημαι.

VIVO, is, xi, ctum, ere. *Vivre.* ζάω, ῶ, F. ήσω. (V. Anom.) * βιόω, ῶ, F. ώσω. (V. Anom.) || Immoderatè & intemperatè Vivere. ἀσωτεύεσθαι, εύομαι, fut. med. εύσομαι. Aor. 1. med. ἠσωτευσάμην. || Vivendi conditio. *Façon de vivre.* ἡ διατριβὴ, ῆς. * ἡ δίαιτα, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Temperanter & modeſtè Vivere. σωφρόνως καὶ μετρίως ζῆν. || In hanc uſque diem Vivere. μέχρι ταύτης ἡμέρας βιοῦν, vel βιῶναι. || Tamdiù Vivere. τοσοῦτον χρόνον βιῶναι. || Ultra centum annos Vivere. ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι. || Injuſtè ac turpiter Vivere. παρανόμως καὶ αἰσχρῶς βιοῦν. || Vitam Vivere. βίον βιῶναι. * ζωὴν ζῆν. * βίον ζῆν. || Donec Vixit. ἕως ἔζη. * ἕως βεβίωκε. || Piè ac juſtè Vivere. μετ' εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης ζῆν. || Honeſtè Vivere. καλῶς ζῆν. || Eripuerunt illa, unde Vivebat. ἀφείλοντο ταῦτα, ἀφ' ὧν ἔζη. || Qui juſtiſſimè Vixit. ὁ δικαιότατα βεβιωκώς. || Beſtiarum more Vivere. θηρίων βίον βιῶναι. || Privatorum hominum more Vivere. ἐν ἰδιώτου μέρει βίον διάγειν. || Diſſolutè Vivere. ἀνειμένως ζῆν. || Ex bello Vivere. ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν, vel ζῆν. || Quibus ſublatis non eſt cur quiſquam Vivere velit. ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον. || Vivendi cupiditas. ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία. || Honeſtè & cum quiete ac lenitate Vivere. κοσμίως, μετὰ ἡσυχίας καὶ ἠπιότητος ζῆν. || Magnificè Vivere. πολυτελῶς ζῆν. || In deliciis Vivere. τρυφερῶς ζῆν. * ἐν τρυφῇ διάγειν. || Longè diutiùs Vivunt, quàm homines hujus regionis. χρόνον ζῶσι πολὺ πλείω τῶν ἐνθάδε. || Ad ultimam ſenectutem Vivere. μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βίου ζῆν. || Quàm diutiſſimè Vivere. ἐπὶ μήκιστον βιῶσαι. || Vivere cum aliquo. συνδιατρίβειν τινί. V. VITA.

VIVUS, a, um. *Vif, vivant.* ζωὸς, ὰ, όν. *Plein de vie.* ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, vel ἔμψυχος, καὶ τὸ ον, ου. || Vivo patre. ζῶντος τοῦ πατρός.

VIX. adv. *A peine.* μόλις. * μόγις.

U L

ULCERATIO, onis. Fœm. *Ulcération.* ἡ ἕλκωσις, εως. *Bleſſure, entamure.* τὸ ἕλκωμα, ατος.

ULCERO, as, avi, atum, are. *Ulcerer.* ἑλκόω, ῶ, F. ώσω, P. ἥλκωκα. *Bleſſer & entamer la peau.* ἑλκωποιέω, ῶ, F. ήσω, P. ἡλκωποίηκα. acc.

ULCEROSUS, a, um. *Plein d'ulceres.* ὁ καὶ ἡ ἑλκώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

ULCISCOR, eris, ultus ſum, ulciſci. depon. *Venger.* ἐκδικέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐκδεδίκηκα. acc. perſ. * ἀμύνομαι, fut. med. οῦμαι. Aor. 1. ἠμυνάμην. acc. perſ. * τιμωρέω, ῶ, F. ήσω, P. τετιμώρηκα. dat. perſ. *Punir.* τιμωρέω, ῶ. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ulciſci injurias, quibus nos affecerant. ἀμύνεσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠδίκησαν. * τιμωρεῖν τὰς ἀδικίας, ἃς περὶ ἡμᾶς ἠδίκησαν. || Ulciſci aliquem ob riſum. ἀμύνεσθαί τινα ὑπὲρ τοῦ γέλωτος. || Amicum Ulciſci, injuriam amico factam Ulciſci. τιμωρεῖν τῷ φίλῳ, vel ὑπὲρ τοῦ φίλου. * τῷ φίλῳ ἀμύνειν. || Mortem fratris Ulciſci. ἀμύνεσθαι περὶ, ſeu ὑπὲρ ἀδελφοῦ τεθνηκότος. * τῷ ἀδελφῷ φόνον τιμωρεῖν. * τὸν φόνον ἀδελφοῦ μετελθεῖν. || Mihi illatam injuriam Ulciſcor: me & injuriam Ulciſcor. ἐκδικῶ ἐμαυτόν. || Ulciſci hoſtem. *Se venger de ſon ennemi.* τιμωρεῖν, vel ἐκδικεῖν, vel ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. V. PUNIO.

ULCUS, eris. Neut. *Ulcere.* τὸ ἕλκος, εος, ους.

ULCUSCULUM, i. Neut. *Petit ulcere.* τὸ ἑλκύδριον, ίου.

ULIGINOSUS, a, um. *Toûjours moite & humide.* ἰκμαλέος, α, ον. * ὁ καὶ ἡ ἔνικμος, καὶ τὸ ον, ου.

ULIGO, inis. Fœm. *Moiteur.* ἡ ἰκμὰς, άδος. * ἡ ἰκμασία, ας.

ULLUS, a, um. gen. ullius. *Quelque, quelqu'un.* ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, τινός.

ULMARIUM, ii. Neut. *Une ormaie.* ὁ πτελεὼν, ῶνος.

ULMEUS, a, um. *D'orme.* πτελέϊνος, ίνη, ινον.

ULMITRIBA, æ. Maſc. & Fœm. *Qu'on frappe à coups de verges d'orme.* ὁ πτελεοτρίβης, ου.

ULMUS, i. Fœm. *Un orme, un ormeau, arbre.* ἡ πτελέα, ας.

ULNA, æ. Fœm. *Une aûne.* ἡ ὀργυιὰ, ᾶς. || Ulnæ *Les bras.* αἱ ὠλέναι, ῶν. * αἱ ἀγκάλαι, ῶν. || Amplecti, vel complecti Ulnis. ἐναγκαλίζεσθαι, ίζομαι, fut. med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἐνηγκαλισάμην. acc.

ULPICUM, i. Neut. *Ail ſauvage.* τὸ ἀφροσκόροδον, ου.

ULTERIOR, & ius, oris. compar. *Qui eſt plus avant.* προσώτερος, έρα, ερον. * ὁ, ἡ, τὸ πέραν.

ULTERIUS. adv. compar. *Plus avant.* περαιτέρω. * προσωτέρω.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ulteriùs progredi. περαιτέρω προελθεῖν. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Ulteriùs hoc ferre nequeo. οὐκ ἔτι τοῦτο φέρειν οἷός τ' εἰμί.

ULTIMO, & ULTIMUM. adv. *Pour la derniere fois.* τὸ ἔσχατον. * ἐσχάτως. *A la fin.* τὸ τελευταῖον. * τὸ τέλος.

ULTIMUS, a, um. ſuperl. *Le dernier.* ὕστατος, vel ἔσχατος, άτη, ατον. * τελευταῖος, αία, αῖον. *Qui eſt le plus avant.* περαίτατος, vel προσώτατος, άτη, ατον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Primus, medius, & Ultimus. πρῶτος, μέσος, καὶ ὕστατος. || Ad Ultimam ſenectutem pervenire. ἐπὶ τὸ ἔσχατον γῆρας ἐλαύνειν. || Uſque ad Ultimum ſpiritum. εἰς τὴν ἐσχάτην ἀναπνοήν.

ULTIO, onis. Fœm. *Vengeance.* ἡ ἄμυνα, ης. * ἡ ἐκδικία, vel τιμωρία, ας. || Promptus Ultioni. ἀμυντήριος, ία, ιον. * τιμωρητικὸς, κὴ, κόν.

ULTOR, oris. Maſc. *Vengeur, qui venge.* ὁ ἐκδικητὴς, οῦ. * ὁ τιμωρὸς, οῦ. *Vindicatif.* ὁ ἀμυντήριος, ου.

ULTRA. præp. acc. *Outre, par de-là.* πέραν. ante voc. πέρα, ante conſon. gen. * ὑπὲρ, acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ultra Indos. πέραν Ἰνδῶν. || Ultra mare. πέρα θαλάσσης. || Ultra modum. πέρα τοῦ μετρίου. || Ultrà quàm decet. πέρα τοῦ δέοντος. || Ultrà quàm dici poteſt. πέρα τοῦ λόγου. || Ultra ſpem. πέρα τῶν ἐλπίδων. || Ultra vires. ὑπὲρ δύναμιν. || Nihil Ultrà requiro. μηδὲν ἔτι πέρα ζητῶ. || Ultra decorum. πέρα τοῦ προσήκοντος. || Ultrà quàm meremur. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν.

ULTRIX, icis. Fœm. *Celle qui ſe venge.* ἡ τιμωρὸς, οῦ. * ἡ ἔκδικος, ου. || Ultrix manus. *Une main vengereſſe.* ἡ χεὶρ τιμωρητική.

ULTRO. adv. *Plus outre, par delà.* περαιτέρω. *Encore.* ἔτι δέ. *Volontairement.* ἑκουσίως. * ἐθελοντί. * ἐθελουσίως. || Ultro citroque. δεῦρο κἀκεῖσε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Ultrò ac meâ ſponte ad pactiones faciendas veni. αὐτοκελευστὼ καὶ ἑκουσίῳ γνώμῃ πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι. || Verſus mihi Ultrò in os veniunt. αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται. || Exercitus Ultrò ac voluntariè collectus. στρατεία ἐθελουργὸς, καὶ αὐτοκέλευστος. || Hæc Ultrò affero. ταῦτα ἑκὼν εἰσφέρω. || Ultrò hæc agunt. ταῦτα ἑκόντες πράττουσι.

ULTRONEUS, a, um. *Qui fait quelque choſe volontairement & de ſon bon gré.* ὁ καὶ ἡ ἑκούσιος, vel ἐθελούσιος, καὶ τὸ ον, ου. * ἑκὼν, (όντος) οῦσα, όν. *avec affection.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, καὶ τὸ ον, ου.

ULTUS, a, um. Part. *Qui a vengé, ou s'eſt vengé.* τιμωρησάμενος, ένη, ενον. dat. perſ. * ἀμύνας, (αντος) ασα, αν. V. ULCISCOR.

ULVA, æ. Fœm. *Herbe qui croît dans les marais.* ἡ τελματιαία πόα, ας.

ULULA, æ. Fœm. *Chathuant, hibou, oiſeau.* ὁ αἰγώλιος, ου.

ULULATUS, ûs. Maſc. *Hurlement.* ὁ ὀλολυγμὸς, οῦ. * ἡ ὀλολυγὴ, ῆς.

ULULO, as, avi, atum, are. *Hurler.* ὀλολύζω, F. ξω, P. ὠλόλυχα.

U M

UMBELLA, æ. Fœm. *Un paraſol.* τὸ σκιάδιον, ου.

UMBILICATUS, a, um. part. *Fait en façon de nombril.* ὀμφαλωτὸς, τὴ, τόν. * ὀμφαλόεις, (εντος) εσσα, εν.

UMBILICUS, i. Maſc. *Le nombril.* ὁ ὀμφαλὸς, οῦ. *Le milieu.* τὸ μέσον, ου. || Umbilicus cœli. τὸ μεσουράνιον, ου.

UMBO, onis. Maſc. *La boſſe & le milieu d'un bouclier.* τὸ ὀμφάλιον, vel μεσομφάλιον, ου. *Le cabochon d'une pierre précieuſe.* ἡ ἴτυς, υος. *Un bouclier.* ἡ ἀσπὶς, ίδος.

UMBRA, æ. Fœm. *Ombre.* ἡ σκιὰ, ᾶς. * τὸ σκίασμα, ατος. *Peinture & premier portrait.* ἡ σκιαγραφία, ας.

UMBRÆ. *Les ombres ou ames des morts.* αἱ σκιαὶ, ῶν. *Ceux qui accompagnent les conviés à un feſtin ſans y être invités.* οἱ ἐπίκλητοι, ων.

UMBRACULUM, i. Neut. *Ombrage, lieu à l'ombre.* τὸ ἐπίσκιον, ου. *Tente qui fait ombre.* ἡ σκιὰς, άδος. *Feuillages.* ἡ ἀναδενδρὰς, άδος. *Paraſol.* τὸ σκιάδιον, ου.

UMBRATICUS, a, um. *Ombrageux, d'ombre.* ὁ καὶ ἡ σκιάδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. *Qui eſt ou ſe fait à l'ombre.* ὁ καὶ ἡ ἐπίσκιος, vel κατάσκιος, καὶ τὸ ον, ου. *Qui vit à l'ombre.* σκιατραφεὶς, (έντος) εῖσα, έν.

UMBRATILIS, & e, is. *Fait & compoſé à l'ombre.* ἐσκιαγραφημένος, η, ον. || Umbratilis vita. ἡ σκιατραφία, vel σκιατροφία, ας. || Umbratilis exercitatio. ἡ σκιαμαχία, ας.

UMBRIFER, (eri) a, um. *Qui porte ombre.* ὁ καὶ ἡ σκιοφόρος, καὶ τὸ ον, ου. V. UMBROSUS.

UMBRO, as, avi, atum, are. *Ombrager, faire ombre.* σκιάζω, vel ἐπισκιάζω, F. άσω, P. ἐπεσκίακα. acc. *Couvrir.* σκεπάζω, F. άσω, P. ἐσκέπακα. acc.

UMBROSUS, a, um. *Ombrageux.* σκιερὸς, ὰ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἐπίσκιος, vel κατάσκιος, καὶ τὸ ον, ου.

U N

UNA. adv. *Enſemble, avec.* ἅμα. * ὁμοῦ. dat. || Unà cum. *Avec.* σὺν. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unà cum amicis. ἅμα τοῖς φίλοις. || Unà cum aliquo philoſophari. συμφιλοσοφεῖν τινι. || Unà carpit & carpitur. ἁλίσκει τε ὁμοῦ καὶ ἁλίσκεται. || Si Unà interiturus eſt animus cum corpore. εἰ δ' ἄρα συναποθνήσκει τῷ σώματι ἡ ψυχή.

UNANIMIS, & e, is, & UNANIMUS, a, um. *Qui n'a qu'un cœur avec un ami.* ὁ καὶ ἡ ὁμόθυμος, vel σύμψυχος, καὶ τὸ ον, ου. *Une même volonté.* ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, vel ὁμόφρων, καὶ τὸ ον, ονος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unanimes ſocii. ἑταῖροι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες. || Unanimes inter ſe. ἀλλήλοις ὁμονοοῦντες. || Unanimi conſenſu. ἐκ μιᾶς γνώμης.

UNANIMITAS, atis. Fœm. *Une même volonté.* ἡ ὁμοφροσύνη, vel ὁμογνωμοσύνη, ης. *Une même* ...

ſée ou opinion. ἡ ὁμόνοια, vel ὁμοδοξία, ας. *Un même cœur, une même ame.* ἡ συμψυχία, ας.

UNANIMITER. adv. *Unanimement.* ὁμοθυμαδόν. * ὁμοψύχως.

UNCATUS, a, um. V. UNCINATUS.

UNCIA, æ. Fœm. *Une once.* ἡ οὐγκία, vel οὐγγία, ας.

UNCIALIS, & e, is. & UNCIARIUS, a, um. *D'une once, de la peſanteur ou valeur d'une once.* οὐγκιαῖος, α, ον.

UNCIATIM. adv. *Once à once, par onces.* καθ' οὐγκίας.

UNCINATUS, a, um. *Qui a un crochet.* ἀγκιστρωτὸς, τὴ, τόν. *Semblable à un hameçon.* ὁ καὶ ἡ ἀγκιστροειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

UNCIOLA, æ. Fœm. *Une petite once.* τὸ οὐγκίδιον, ίου.

UNCTIO, onis. Fœm. *Onction.* τὸ ἄλειμμα, vel χρῖσμα, ατος.

UNCTITO, as, are. V. UNGO, & adde πολλάκις.

UNCTIUSCULUS, a, um. *Un peu plus oint.* σμικρῷ λιπαρώτερος, έρα, ερον. * ὑπολιπαρώτερος, έρα, ερον.

UNCTOR, oris. Maſc. *Parfumeur, qui oint.* ὁ ἀλείπτης, ου.

UNCTORIUS, a, um. *Appartenant à l'onction, ou ſervant à oindre.* ἀλειπτήριος, ία, ιον.

UNCTURA, æ. Fœm. *Onction.* τὸ ἄλειμμα, vel χρῖσμα, ατος.

UNCTUS, a, um. part. *Oint.* ἀληλιμμένος, η, ον. *Gras.* λιπαρὸς, ρὰ, ρόν.

UNCUS, i. Maſc. *Un croc ou crochet.* τὸ ἄγκιστρον, ου. || Uncus navalis. ἡ ἄγκυρα, ας.

UNCUS, a, um. *Crochu.* ἀγκύλος, η, ον. *Semblable à un croc ou crochet.* ὁ καὶ ἡ ἀγκιστροειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. *à une ancre.* ὁ καὶ ἡ ἀγκυροειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς. || Uncos ungues habens. ὁ καὶ ἡ γαμψώνυχος, καὶ τὸ χον, ου.

UNDA, æ. Fœm. *Onde,* τὸ ῥεῦμα, ατος. *Eau.* τὸ ὕδωρ, ατος. *Vague, flot.* τὸ κῦμα, ατος.

UNDABUNDUS, a, um. & UNDANS, antis. Omn. gen. *Ondoyant.* κυμαίνων, vel κυματίζων, (οντος) ουσα, ον.

UNDATIM. adv. *Par ondes.* κατὰ κύματα. *A la façon des ondes.* κυματοειδῶς. * εἰς εἶδος τῶν κυμάτων

UNDATUS, a, um. *Fait en façon d'ondes.* κυματωθεὶς, θεῖσα, θέν. *Semblable à des ondes.* ὁ καὶ ἡ κυματοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

UNDE. adv. *D'où?* πόθεν; *Dont, d'où.* ὁπόθεν. * ὅθεν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unde, niſi per noſmetipſos, ita ſunt auctæ eorum opes? πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, τὰ ἐκείνων χρήματα τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβε; (V. λαμβάνω in Anom.) || Unde ſibi periculum imminere prævident. ὅθεν κακὸν αὐτοῖς τι γίνεσθαι προσδοκῶσι. || Unde per iſtum diem vivere poſſint. ὁπόθεν τὴν πᾶσαν ἡμέραν δυνήσονται διαγαγεῖν. || Unde illa fiant, ego docebo. ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω. || Non inde ordiuntur Undè maximè poſſent. οὐ μὲν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα δυνηθεῖεν.

UNDECUNQUE. adv. *De quel côté que ce ſoit.* ὅθεν οὖν. * ὁπόθεν ἄν.

UNDECENTUM. Omn. gen. indecl. plur. *Quatre-vingt-dix-neuf.* ἑνὸς δέοντος ἑκατόν.

UNDECENI, æ, a. plur. *Onze.* οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα.

UNDECIES. adv. *Onze fois.* ἑνδεκάκις.

UNDECIM, omn. gen. indecl. plur. *Onze.* οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα.

UNDECIMUS, a, um. *Onziéme.* ἑνδέκατος, άτη, ατον.

UNDECIREMIS, is. Fœm. *Galere d'onze rames par banc.* ἡ ἑνδεκήρης, εος, ους.

UNDELIBET. UNDEVIS. adv. *De quelque côté que ce ſoit.* ὁθενοῦν. *D'où tu voudras.* ὅθεν βούλει. * ὅθεν βούλοιο.

UNDENI, æ, a, Omn. gen. plur. *Onze enſemble.* οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα.

UNDEOCTOGINTA. Omn. gen. plur. *Soixante-dix-neuf.* ὀγδοήκοντα ἑνὸς δέοντος.

UNDEQUADRAGIES. *Trente neuf fois.* τεσσαρακοντάκις ἑνὸς δέοντος.

UNDEQUADRAGINTA. Omn. gen. plur. *Trente-neuf.* ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα. * ἐννέα καὶ τριάκοντα.

UNDEQUINQUAGESIMUS, a, um. *Quarante-neuviéme.* ἑνὸς δέοντος πεντηκοστὸς, στὴ, στόν.

UNDEQUINQUAGINTA. Omn. gen. plural. indecl. *Quarante-neuf.* ἑνὸς δέοντος πεντήκοντα.

UNDESEXAGINTA. Omn. gen. plural. indecl. *Cinquante-neuf.* ἑνὸς δέοντος ἑξήκοντα.

UNDETRIGESIMUS, a, um. *Vingt-neuviéme.* ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ἡ, όν.

UNDETRIGINTA, Omn. gen. plur. ind. *Vingt-neuf* ἑνὸς δέοντος τριάκοντα.

UNDEVICESIMUS, & UNDEVIGESIMUS, a, um. *Dix neuviéme.* ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, στὴ, στόν.

UNDEVIGINTI. Omn. gen. plur. indecl. *Dix-neuf.* ἑνὸς δέοντος εἴκοσι.

UNDIQUE. adv. *De tous côtés.* πάντοθεν, * πανταχόθεν. *Tout à l'entour.* ἐν κύκλῳ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Undique mœnia circumſidentes. κύκλῳ περικαθήμενοι τὸ τεῖχος. || Undique opes colligere. πανταχόθεν χρήματα συλλέγειν. || Circum Undique eos irruit. κύκλῳ πανταχῇ αὐτοὺς περιστοιχίζεται.

UNDISONUS, a, um. *Qui réſonne & fait du bruit par ſes flots & vagues.* ὁ καὶ ἡ πολύφλοισβος, καὶ τὸ βον, ου.

UNDIVOMUS, a, um. *Qui rejette les ondes.* ὁ καὶ ἡ κυμοβόλος, καὶ τὸ ον, ου.

UNDO, as, are. *Ondeyer.* κυμαίνω, F. ανῶ, P. κεκύμαγκα. * κυματίζω, F. ίσω, P. κεκυμάτικα.

UNDOSUS, a, um. *Plein d'ondes & de vagues.* ὁ καὶ ἡ κυματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους. * ὁ καὶ ἡ πολυκύμων, καὶ τὸ ον, ονος.

UNDULA, æ. Fœm. *Petite onde.* τὸ κυμάτιον, ίου.

UNDULATUS, a, um. *Ondé.* ὁ καὶ ἡ κυματοειδὴς, καὶ τὸ ἐς, έος, οῦς.

UNEDO, onis. Fœm. *Le fruit de L'arboiſier.* ἡ κόμαρος, vel τὸ κόμαρον, ου. * ἡ μιμαίκυλος, vel τὸ μιμαίκυλον, ου.

UNGENDUS, a, um. *Qu'on doit oindre.* χριστέος, vel ἀλειπτέος, α, ον.

UNGO, is, xi, ctum, ngere. *Oindre.* χρίω, F. ίσω, P. κέχρικα. acc. * ἀλείφω, F. ψω, P. ἀλήλιφα. acc.

UNGUEN, inis. Neut. V. UNGUENTUM.

UNGUENTARIA, æ. Fœm. *L'art de faire des parfums pour oindre.* ἡ μυρεψικὴ, ῆς. *Celle qui fait des parfums.* ἡ μυροποιὸς, ῦ.

UNGUENTARIUS, ii. Maſc. *Qui fait des parfums.* ὁ μυρεψὸς, *vel* μυροποιὸς, ῦ. *Qui vend des parfums.* ὁ μυροπώλης, ου.

UNGUENTARIUS, a, um. *De parfums, ou qui ſert aux parfums.* μυρεψικὸς, κὴ, κόν.

UNGUENTUM, i. Neut. *Parfum liquide pour oindre.* τὸ ἄλειφαρ, ατος. * τὸ μύρον, ου. * τὸ χρίσμα, ατος.

UNGUICULUS, i. Maſc. *Petit ongle.* τὸ ὀνύχιον, ίου. || A teneris Unguiculis. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.

UNGUINOSUS, a, um. *Onctueux.* ὁ καὶ ἡ ἀλειμματώδης, καὶ τὸ ες, εος, ους.

UNGUIS, is. Maſc. *Ongle.* ὁ ὄνυξ, υχος. || Unguis roſæ. *Bout blanc de chaque feuille de roſe.* ὁ ὄνυξ, υχος. || Unguibus lacero, as. σπαράττω, F. ξω, P. ἐσπάραχα. acc. * ἀμύσσω, F. ξω, P. ἤμυχα. acc. || Ad Unguem. ἀκριβῶς. * δι' ὄνυχος.

UNGULA, æ. Fœm. *La corne du pied d'un cheval, d'un bœuf, &c.* ἡ ὁπλὴ, ῆς. *La corne fourchue des bœufs, &c.* ἡ χηλὴ, ῆς.

UNICALAMUS, a, um. *Qui n'a qu'un tuyau.* ὁ καὶ ἡ μονοκάλαμος, καὶ τὸ ον, ου.

UNICAULIS, & e, is. *Qui n'a qu'une tige.* ὁ καὶ ἡ μονόκαυλος, καὶ τὸ ον, ου.

UNICE. adverb. *Uniquement.* μόνως. * μοναχῇ. * μοναχῶς.

UNICOLOR, oris. omn. gen. *Tout d'une couleur.* ὁ καὶ ἡ ὁμόχροος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ ὁμοχρώματος, καὶ τὸ ον, ου.

UNICORNIS, & e, is. *Qui n'a qu'une corne.* ὁ καὶ ἡ μονόκερως, ωτος. * ὁ καὶ ἡ μονοκέρατος, καὶ τὸ ον, ου.

UNICORNIS, is. Maſc. *vel* UNICORNIUS, ii. Maſc. & UNICORNIUM, ii. Neut. *Une Licorne, bête.* ὁ μονόκερως, ωτος, *vel* ω.

UNICUS, a, um. *Seul, unique.* μόνος, νη, νον.

UNIGENA, æ. Maſc. & Fœm. & UNIGENITUS, a, um. *Fils ou fille unique.* ὁ καὶ ἡ μονογενὴς, έος, ῦς.

UNIJUGUS, a, um. *Attelé tout ſeul.* ὁ καὶ ἡ μονόζυγος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ μονόζυξ, υγος.

UNIMANUS, a, um. *Qui n'a qu'une main.* ὁ καὶ ἡ μονόχειρ, ειρος.

UNIO, is, ivi, itum, ire. *Unir, mettre en un.* ἑνόω, ῶ, F. ώσω, P. ἥνωκα. acc.

UNIO, onis. Maſc. *Une perle.* ὁ μαργαρίτης, ου. * τὸ μάργαρον, ου. *Une ſorte d'oignon.* τὸ κρόμμυον, ύου. || Unio, onis. Fœm. *Union.* ἡ ἕνωσις, εως. * ἡ ἑνότης, ητος.

UNIOCULUS. V. UNOCULUS.

UNISTIRPIS, & e, is. *Qui n'a qu'une racine.* ὁ καὶ ἡ μονόρριζος, *vel* μονοστέλεχος, καὶ τὸ ον, ου.

UNITAS, atis. Fœm. *Unité.* ἡ ἑνότης, *vel* μονότης, ητος. * ἡ μονὰς, άδος.

UNITER. adv. *En un.* ἑνικῶς. *Enſemble.* ἅμα. * ὁμοῦ.

UNITUS, a, um. *Uni.* ἑνωθεὶς, εῖσα, έν.

UNIVERSALIOR, & ius, oris. compar. *Plus univerſel.* καθολικώτερος, έρα, ερον.

UNIVERSALIS, & e, is. *Univerſel & général.* ὁ, ἡ, τὸ καθόλου. * καθολικὸς, κὴ, κόν.

UNIVERSALISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-univerſel.* καθολικώτατος, άτη, ατον.

UNIVERSE, UNIVERSIM. adv. *Univerſellement.* καθόλου. * ὅλως. *En général.* πάντως.

UNIVERSITAS, atis. Fœm. *Lunivers.* τὸ πᾶν, gen. παντός. *Le tout enſemble.* τὸ σύνολον, ου.

UNIVERSUS, a, um. *Tout.* ὅλος, λη, λον. *Univerſel.* ὁ, ἡ, τὸ καθόλου. * καθολικὸς, κὴ, κόν. *Général.* γενικὸς, κὴ, κόν.

UNIUSMODI, Omn. gen. indecl. *Qui eſt toûjours d'une même ſorte ou maniere.* ὁ καὶ ἡ μονότροπος, καὶ τὸ ον, ου.

UNOCULUS, & UNIOCULUS, a, um. *Qui n'a qu'un œil.* ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, καὶ τὸ ον, ου.

UNQUAM. adv. *Quelquefois.* ποτέ. * ἔστιν ὅτε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Omnia quæ Unquam ſperavimus. ἅπαντα ὅσα πώποτε ἠλπίσαμεν. || Quis Unquam eò nequitiæ proceſſit, ut. τίς δὲ πώποτε εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἀφίκετο, ὥστε. || Hoc igitur tempus, ſi Unquam, & nunc maximè magnam prudentiam poſtulat. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν πολλῆς συνέσεως δεῖται. || Non Unquam. οὔποτε. * μήποτε. * οὐδέποτε. || Nec Unquam. οὐδέποτε. * οὐδὲ πώποτε. || Nec enim Unquam. οὐδὲ γὰρ πώποτε. || Quid eſt quod gignatur, nec Unquam fit? τί τὸ γενόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε; || Quod gignitur & interit, nec Unquam eſſe benè poteſt. τὸ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν.

UNUS, a, um. *Un, un ſeul.* εἷς, ἑνός; μία, ᾶς, ᾶ; τὸ ἓν, ἑνός. || In Unum coïre, cogi. *S'aſſembler en un.* ἑνοῦσθαι, οῦμαι, futur. paſſ. ωθήσομαι, præt. paſſ. ἥνωμαι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unus aut alter. εἷς ἢ δεύτερος. || Multæ oves ab Uno aut altero lupo domantur. πρόβατα πλείονα ὄντα, ὑφ' ἑνὸς ἢ δευτέρου λύκου χειροῦνται. || Volo Unum atque alterum ex illis commemorare. ἓν ἢ δύο βούλομαι τῶν τοιούτων διεξελθεῖν. || Ex quibus, reliquis omiſſis, Unius atque alterius mentionem faciam. ὧν, τοὺς ἄλλους παραλιπὼν, ἑνὸς ἢ δυοῖν ἐπιμνησθήσομαι. || Tria encomia, Unum fortitudinis, alterum juſtitiæ, tertium temperantiæ. τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν ἀνδρείας, δεύτερον δὲ δικαιοσύνης, τρίτον δὲ σωφροσύνης. || Uno poſt pugnam die. ὕστερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. || Uno anno ante excidium. ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως. || * Quod Unum atque idem ſemper eſt. ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὄν. * ἀεὶ κατὰ ταὐτὸ μένον. || Unum efficere ex ſe & de aliis. αὑτὸν καὶ τἄλλα ἓν ποιεῖν. || * Uno ore. ἀφ' ἑνὸς στόματος. * ἐξ ἑνὸς στόματος. * ἀπὸ μιᾶς γλώττης. || Uno animo. ἐκ μιᾶς γνώμης. * μιᾷ γνώμῃ. || Uno excepto. παρ' ἕνα. || Colligere in Unum omnia. ἀθροίζειν πάντα εἰς ταὐτό. * πάντα εἰς ἓν ἀθροίζειν. || In Unam civitatem totam congregare Siciliam. εἰς μίαν πόλιν πᾶσαν Σικελίαν ἀθροίζειν.

UNUSQUISQUE, unaquæque, unumquodque. *Chacun.* ἕκαστος, η, ον. * πᾶς τις; πᾶσά τις; πᾶν τι. * ὅστις, ἥτις, ὅ, τι.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Unuſquiſque illorum. εἷς ἕκαστος τούτων. || Hoc Unuſquiſque ſcit. τοῦτο ἕκαστος γινώσκει. || Unuſquiſque & univerſi. οἱ καθ' ἕνα καὶ οἱ καθόλου.

V O

VOBISCUM, pro, cum vobis. *Avec vous.* σὺν ὑμῖν.

VOCABULUM, i. Neut. *Un mot, une diction.* ἡ λέξις, εως. *Un nom.* τὸ ὄνομα, ατος. *Un ſurnom.* ἡ προσωνυμία, ας.

VOCALIS, & e, is. *Qui a bonne voix.* φωνήεις, (ήεντος) εσσα, εν. * ὁ καὶ ἡ εὔφωνος, καὶ τὸ ον, ου. *Bien reſonnant.* ὁ καὶ ἡ εὐηχὴς, καὶ τὸ ὲς, έος, οῦς.

VOCALITAS, atis. Fœm. *Conſonance.* ἡ εὐφωνία, ας. *Son agréable.* ἡ εὐήχεια, ας.

VOCAMEN, inis. Neut. *Appellation.* ἡ κλῆσις, εως. *Un nom.* τὸ ὄνομα, ατος. *Un ſurnom.* ἡ προσωνυμία, ας.

VOCANDUS, a, um. part. *Qu'on appellera.* κληθησόμενος, ένη, ενον. *Qu'on doit appeller.* κλητέος, α, ον.

VOCATIVUS, a, um. *Vocatif.* κλητικὸς, κὴ, κόν. Vocativus caſus. *Le vocatif, cas.* ἡ κλητικὴ πτῶσις, (εως.)

VOCATOR, oris. Maſc. *Qui appelle.* ὁ κλητὴρ, ῆρος. * ὁ κλήτωρ, ορος. *Invitateur qui eſt envoyé pour inviter à un feſtin.* ὁ εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλων, οντος.

VOCATUS, a, um. part. *Appellé.* κεκλημένος, ένη, ένον. * κληθεὶς, εῖσα, έν. *Qu'on appelle.* κλητὸς, ὴ, όν.

VOCATUS, ûs. Maſc. *L'action d'appeller.* ἡ κλῆσις, εως. *Invitation.* ἡ παράκλησις, εως. vel ἡ παραγγελία, ας. *Invocation.* ἡ ἐπίκλησις, εως.

VOCIFERATIO, onis. Fœm. & VOCIFERATUS, ûs. Maſc. *Grand cri.* ὁ ἀλαλαγμὸς, οῦ. * ἡ κραυγὴ, vel βοὴ, ῆς.

VOCIFERO, as, avi, atum, are. & VOCIFEROR, aris, atus ſum, ari. depon. *Crier.* βοάω, ῶ, F. ήσω, P. βεβόηκα. *Faire bien du bruit en criant.* κραυγάζω, F. άσω, P. κεκραύγακα. * ἀλαλάζω, F. άσω, P. ἠλάλακα.

VOCITO, as, are. V. VOCO, & adde πολλάκις.

VOCO, as, avi, atum, are. *Appeller.* καλέω, ῶ, F. έσω, P. κέκληκα. acc. *Donner un nom, nommer.* ὀνομάζω, F. άσω, P. ὠνόμακα. acc. *Invoquer.* ἐπικαλέω, ῶ, F. έσω, P. ἐπικέκληκα. acc. *Inviter.* παραγγέλλω, F. ελῶ, P. παρήγγελκα. acc. *Appeller par ſon nom.* ὀνομαστὶ προσαγορεύω, F. εύσω, P. προσηγόρευκα. acc. || Vocare Deum. θεοκλυτεῖν, έω, F. ήσω, P. τεθεοκλύτηκα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Eum Romulum Vocant. τοῦτον Ῥώμυλον καλοῦσι. || Eos adulatores Vocamus. τούτους κόλακας ἀποκαλοῦμεν. || Nomine Vocare. ὀνομαστὶ καλεῖσθαι. || Sagaces Vocantur. συνετοὶ λέγονται. * συνετοὶ ἀκούουσι. || Magis cupientes Duces quàm Domini Vocari. καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες, ἢ δεσπόται παραγορεύεσθαι. || Demetrius, qui Phalereus Vocatus eſt. Δημήτριος, ὁ Φαληρεὺς ἐπικαλούμενος, *ſeu* ἐπικληθεὶς: *vel* ὁ ἐπίκλησιν Φαληρεύς. V. NOMINO. || Vocare ad cœnam. ἐπὶ τὸ δεῖπνον καλεῖν. * εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν. || Amicos in conſilium Vocare. τοὺς φίλους συμβούλους παρακαλεῖν. || Deos atque homines Vocat, invocat. θεοὺς τε, καὶ ἀνθρώπους ἐπικαλεῖται. || Vocare aliquem in jus. καλεῖν τινα εἰς δικαστήριον.

VOCULA, æ. Fœm. *Une petite voix.* ἡ σμικρὰ φωνή. *Petit mot.* τὸ λεξίδιον, *vel* ῥημάτιον, ου.

VOCULATIO, onis. Fœm. *Prononciation de mots.* τὸ φάνημα, ατος. * ἡ φώνησις, εως. *L'accent en prononçant.* ἡ προσῳδία, ας.

VOLA, æ. Fœm. *La paume de la main.* τὸ θέναρ, αρος.

VOLATICUS, a, um. *Qui vole ou peut voler.* πτερόεις, (εντος) όεσσα, όεν. *Volage d'eſprit.* ὁ καὶ ἡ ταχύβουλος, καὶ τὸ ον, ου. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος, *vel* ἀκατάστατος, καὶ τὸ ον, ου.

VOLATILIS, & e, is. *Qui vole, ou peut voler.* πτηνὸς, νὴ, νόν. * πτητικὸς, ή, όν. *Leger.* κοῦφος, η, ον.

VOLATUS, ûs. Maſc. & Volatura, æ. Fœm. *Volement, vol.* ἡ πτῆσις, εως. * τὸ πτῆμα, ατος.

VOLEMA, orum. Neut. plur. *Une eſpéce de groſſes poires.* τὸ μέγα ἄπιον.

VOLENS, entis. *Voulant.* ὁ βουλόμενος, ένη, ενον. *Faiſant volontairement.* ὁ ἑκὼν, όντος; οῦσα, ης; ὸν, όντος.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Me non Volente. ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. || Hos civitas Volens recepit. τούτους ἑκοῦσα πόλις ὑπεδέξατο. || Sciens Volens. εἰδὼς καὶ ἑκών. || Vel Volens, vel invitus, nemo quicquam ſeorſim agit. μηθ' ἑκὼν, μήτ' ἄκων οὐδεὶς μηδοτιοῦν ἰδίᾳ πράττει.

VOLGIOLUM, i. Neut. *Un inſtrument à rompre les motes de terre, une herſe.* ἡ σφῦρα βωλοκόπος.

VOLGIVAGUS, & VULGIVAGUS, a, um. *Vulgaire.* ὁ καὶ ἡ πάνδημος, καὶ τὸ ον, ου. *Populaire.* δημοτικὸς, κὴ, κόν. *Vil, commun.* χυδαῖος, αία, αῖον.

VOLITO, as, avi, atum, are. V. VOLO, as. & adde πολλάκις. *Courir çà & là légerement.* τῇδε κἀκεῖσε περιφέρομαι. (V. φέρω in Anom.)

VOLO, as, avi, atum, are. *Voler.* πέτομαι, *vel* ἵπταμαι, F. πτήσομαι. (V. Anom.)

VOLO, vis, vult, volui, velle. *Vouloir.* βούλομαι, fut. λήσομαι. (V. Anom.) * θέλω, *vel* ἐθέλω, F. ήσω, (V. Anom.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Non ea quæ Volumus, ſed quæ dant negotia, accipienda ſunt. οὐχ ὅσα βουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, δέχεσθαι δεῖ. || Si dii Voluerint. ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι. || Quoties hæc Volui. ποσάκις ταῦτα ἠθέλησα. || Valdè iſtud Volo. σφόδρα βούλομαι τοῦτο. || Omnibus modis Velle. ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι. || Velle parum eſt. τὸ θέλειν μόνον, βραχὺ δύναται. || Si Vis. εἰ ἔστι σοι βουλομένῳ. || Licet ei facere quod Velit. ἔξεστιν αὐτῷ ποιεῖν ὅτι ἂν βούληται. || Maximopere Volo. ὑπερφυῶς ὡς βούλομαι. || Exiſtimantes ſibi licere quidquid Velint facere. ὑπολαμβάνοντες ἐξεῖναι ποιεῖν αὐτοῖς, ὅτι ἂν βουληθῶσι. || Tu verò in quam partem Volueris, accipe. σὺ καὶ ὅπῃ βούλῃ δέξασθαι, δέχου. || Fac quidquid Volueris. ποίει πᾶν ὅτι οὖν ᾖ βουλομένῳ σοι. || Si Velitis. ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ. || Maximè Vellem. πρὸ παντὸς ἂν βουλοίμην. * πρὸ πολλοῦ ἂν βουλοίμην. || Magis Volo. Vide MALO. || Volo omnia tuâ causâ, βούλομαι ὑπέρ σου πάντα. || Maximum tibi honorem Volo. μεγίστην σοι τιμὴν βούλομαι. || Fauſta tibi Volo omnia. βούλομαί σοι πᾶν ἀγαθόν. || Tibi bene Volo. εἰμί σοι εὔνους. * εὔνοιαν ἔχω πρὸς σε, *vel* εἰς σε. || Si nobis benè Vult. εἰ εὔνους ἐστὶν ἡμῖν. ||

Mihi

Mihi bene Volunt. ἐμοὶ εὔνοι τυγχάνουσιν ὄντες. || Aliis bene velle. εὐνοϊκῶς ἔχειν ταῖς ἄλλοις, *ſeu* πρὸς τοὺς ἄλλους. || * Avaritia verò ſenilis quid ſibi Velit, non intelligo. φειδωλία δὲ γερόντων ὅτι βούλοιτο, οὐ μανθάνω. || Quid hæc ſibi Volunt? ταῦτα νῦν ἔχει τίνα;

VOLSELLA, æ. Fœm. *Des pincettes de Chirurgien.* τὸ λαβίδιον, ίου.

VOLUBILIS, & e, is. *Qui tourne.* δινητὸς, τὴ, τόν. *Aiſé à tourner.* ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, καὶ τὸ ον, ου. * ὁ καὶ ἡ εὐδίνητος, καὶ τὸ ον, ου. *Inconſtant.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος, καὶ τὸ ον, ου.

VOLUBILITAS, atis. Fœm. *Facilité à tourner* τὸ εὔστροφον, ου. * ἡ εὐστροφία, ας. *Inconſtance & legereté.* ἡ ἀστασία, ας. || Volubilitas linguæ. ἡ στομυλία, ας.

VOLUBILITER. adv. *Rondement, en roulant.* εὐστρόφως.

VOLUCER, cris, cre, & VOLUCRIS, & e, is. *Qui vôle vîte.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπτερος, καὶ τὸ ον, ου. *Vîte, qui ſemble voler.* ὠκὺς, *vel* ταχὺς, (έος) εῖα, ύ. *Leger.* κοῦφος, η, ον.

VOLUCRA, æ. Fœm. *Un Liſet, petit ver.* ὁ κράμβος, ου.

VOLUCRIS, is. Fœm. & aliq. Maſc. *Volaille, toute bête qui vole.* τὸ πτηνὸν, *vel* πετεινὸν, οῦ. * τὸ ὄρνεον, ου. *Oiſeau.* ὁ ἡ ὄρνις, ιθος.

VOLVENDUS, a, um. *Qu'on doit tourner.* στρεπτέος, α, ον. * δινητέος, α, ον. *rouler.* κυλινδητέος, α, ον. *feuilleter.* εἱλκτέος, α, ον.

VOLUMEN, inis. Neut. *Tour en roulant.* ἡ συστροφὴ, ῆς. *Envelopé en rond.* τὸ ἐνείλημα, ατος. *Repli de ſerpens.* ἡ σπεῖρα, ας. *Un volume.* τὸ τεῦχος, εος, ους. *Un livre.* τὸ βιβλίον, ίου.

VOLUNTARIE, & VOLUNTARIO. adv. *Volontairement.* ἑκουσίως. * ἑκοντί. *De ſon bon gré ou propre mouvement.* αὐτομάτως. * αὐθαιρέτως.

VOLUNTARIUS, a, um. *Volontaire, que l'on fait de ſon bon gré, de ſon propre mouvement.* ὁ καὶ ἡ ἑκούσιος, *vel* ἐθελούσιος, καὶ τὸ ον. *Qui agit de ſon plein gré.* ὁ καὶ ἡ ἑκούσιος, τὸ ον, ου. *vel* ἑκούσιος, ία, ιον. * ἑκὼν, (όντος) οῦσα, όν. *Qui eſt, vient, ou eſt fait de ſoi.* ὁ καὶ ἡ αὐτόματος, καὶ τὸ ον, ου.

VOLUNTAS, atis. Fœm. *Volonté, vouloir.* τὸ θέλημα, *vel* βούλημα, ατος. * ἡ βούλησις, εως. *Penſée.* ἡ γνώμη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Habet Voluntatem nocendi. βλάπτειν ἐστὶν αὐτῷ βουλομένῳ. || Alia nobis Voluntas eſt. ἄλλο τι ἡμῖν ἐστὶ βουλομένοις. || Suâ Voluntate id fecit. ἑκὼν τοῦτο ἔπραξε. id fecerunt. ἑκόντες τοῦτο ἔπραξαν. || Noſtrâ Voluntate. ἑκουσίῳ γνώμῃ. * ἐκ προαιρέσεως. || Voluntate omnium. πάντων ἑκόντων. * ἐκ κοινῆς γνώμης. || Contra Voluntatem. παρὰ προαίρεσιν. || Præter Voluntatem. παρὰ τὸ θέλημα. || Ex Voluntate. κατὰ τὸ θέλημα. * ὡς βούλομαι. pro 1. perſ. &c. || Ex alterius Voluntate omnia facere. τὰ πρὸς ἡδονὴν ἑτέρῳ πάντα ποιεῖν. * καθ' ἑτέρου γνώμην πάντα ποιεῖν. || Ad Voluntatem aliorum loqui. κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς ἄλλοις, λόγους ποιεῖσθαι. * τὰ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἡδονὴν εἰπεῖν. || Ad tuam Voluntatem omnia facit. ὅσα βουλομένῳ ἐστί σοι ποιεῖ. * πάντα φίλα σοι ποιεῖ.

VOLVO, is, lvi, lutum, ere. *Rouler.* εἱλέω, ῶ, F. ήσω, P. εἴληκα. acc. * κυλινδέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυλίνδηκα. acc. *Tourner en rond.* δινέω, ῶ, F. ήσω, P. δεδίνηκα. acc. *Tourner autour.* περιστρέφω, F. ψω, P. περιέστροφα. acc. *Penſer, rouler dans ſon eſprit.* ἀναλογίζομαι, fut med. ίσομαι. Aor. 1. med. ἀνελογισάμην. acc. V. COGITO. *Feuilleter.* ἀνελίττω, F. ξω, P. ἀνήλιχα. acc. || Ante pedes Volvi. *Se jetter aux pieds.* γονυπετεῖν, έω, F. ήσω, P. γεγονυπέτηκα. acc. perſ. *vel* gen. cum ἔμπροσθεν.

VOLVOX, ocis. Maſc. *Liſet, petit ver.* ὁ ἴψ, ἰπός. * ὁ κράμβος, ου. * ὁ ἴουλος, ου.

VOLUP, *vel* VOLUPE. indecl. Neut. Obſol. *Une choſe agréable, & plaiſante.* τὸ ἡδὺ, έος. * τὸ τερπνὸν, οῦ.

VOLUPTABILIS, & e, is. *Qui donne ou peut donner du plaiſir.* ἡδονικὸς, ὴ, όν. * ὁ καὶ ἡ ἥδυμος, καὶ τὸ ον, ου.

VOLUPTARIUS, a, um. *Agréable, plaiſant.* ἡδονικὸς, κὴ, κόν. *Délicieux.* τρυφερὸς, ὰ, όν. *Adonné à ſes plaiſirs.* V. VOLUPTUOSUS.

VOLUPTAS, atis. Fœm. *Plaiſir, volupté.* ἡ ἡδονὴ, ῆς. * ἡ ἡδυπάθεια, ας. *Aiſe.* ἡ τρυφὴ, ῆς. || Voluptatem capere. ἥδεσθαι, ἥδομαι, F. ἥσομαι, P. ἧσμαι. dat.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Voluptates corporis. αἱ κατὰ σῶμα ἡδοναί. * αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί. * αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί. || Voluptates quæ auditu percipiuntur. αἱ δι' ἀκροαμάτων ἡδοναί. || Voluptas ex malo alterius. ἡδονὴ ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. || Voluptati ſe dedere. ἐνδοῦναι τῇ ἡδονῇ. || Voluptate inebriari. δι' ἡδονῆς μεθύσκειν. || Sui haud compos, ac Voluptatibus ſerviens. ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν, καὶ ὑπὸ δουλείας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος. || A Voluptatibus victus. τῶν ἡδονῶν ἥττων. || Turpibus Voluptatibus animum addicere. τὴν ψυχὴν παραδοῦναι ταῖς οὐ καλαῖς ἡδοναῖς. || In Voluptates labi. πρὸς τὰς ἡδονὰς διολισθαίνειν. || In omnibus rebus Voluptatem amplexari. ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπάζεσθαι. || Ventris Voluptatem quovis modo conſectari. τὸ τοῦ γαστρὸς ἡδὺ ἐκ παντὸς τρόπου διώκειν. || Voluptates colere. ἡδονὰς θεραπεύειν. || Voluptatibus ac deliciis ſe tradere. ταῖς ἡδοναῖς καὶ τῇ τρυφῇ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοῦναι. || Voluptatibus inquinari. ταῖς ἡδοναῖς μολύνεσθαι. || A Voluptate vinci. ὑπὸ τῆς ἡδονῆς κρατεῖσθαι. || Voluptatibus ſeſe totum permittere. ἔκδοτον ἑαυτὸν ποιεῖν ταῖς ἡδοναῖς. || Voluptati deditus. ἔκδοτος ἡδονῇ. || In Voluptatibus volutari. ταῖς ἡδοναῖς ἐγκαλινδεῖσθαι. || Voluptatibus diffluens. ταῖς ἡδοναῖς διαρρέων. || In Voluptatem pronus. πρὸς ἡδονὴν ἐπιρρεπής. || Voluptates ſpernere. τὰς ἡδονὰς καταπτύειν. || In Voluptatibus intemperans. πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος. || Voluptatem averſari. τὴν ἡδονὴν ἀποστρέφεσθαι. || In omnem Voluptatem profuſus. πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν κεχυμένος. || Voluptatibus corruptus. ταῖς ἡδοναῖς διεφθαρμένος. || Voluptatibus impletus. ἡδοναῖς ἐμπεπλεγμένος. || Servire Voluptati. τῇ ἡδονῇ δουλεύειν. || Voluptas cum virtute conjuncta. ἡ μετ' ἀρετῆς ἡδονή. || Cum Voluptate. μεθ' ἡδονῆς. || Aliis Voluptatem afferre. ἡδονὴν τοῖς ἄλλοις ποιεῖν, *vel* παρέχειν, *vel* ἐμποιεῖν, *vel* παρασκευάζειν. || Ineffabilem animo Voluptatem affert. ἄλεκτον ἐμπαρέχει τῇ ψυχῇ τέρψιν καὶ ἡδονήν. || Aures Voluptate permulcere. τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνειν. || Quam iſta Voluptatem afferunt? τίνα ἡδονὴν ἔχει ταῦτα, *vel* φέρει ταῦτα; || Dici profectò non poteſt, quantum Voluptatis hæc oratio afferat. τῷ ὄντι

ἀμύθητον, ὅσην ἡδονὴν ἔχει ὁ λόγ☉. || Hæc mihi Voluptati ſunt. ταῦτά μοι δι' ἡδονῆς ἐςι. || Quæ aliis Voluptati ſunt. ἃ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἡδονήν ἐςι. || Ad Voluptatem loqui. πρὸς ἡδονὴν λόγες ποιεῖσθαι. || Creare Voluptatem inimicis. τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιεῖν. ſeu ἐμποιεῖν. || Indulgere Voluptati. τῇ ἡδονῇ χαρίζεσθαι.

VOLUPTUOSUS, a, um. *Voluptueux.* ὁ καὶ ἡ ἡδυπαθὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ☉, ἕς. *Adonné à ſes plaiſirs.* ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, καὶ τὸ ον, ε. * ὁ καὶ ἡ φιληδὴς, καὶ τὸ ἐς, ἐ☉, ἕς.

VOLUTABRUM, i. Neut. *Lieu où les bêtes ſe vautrent.* ἡ κυλινδήθρα, vel κυλίςρα, ας.

VOLUTATIM. adv. *En roulant.* κυλισμένως. * διὰ κυλίσεως. *En ſe vautrant.* καλινδημένως.

VOLUTATIO, onis. Fœm. & VOLUTATUS, ûs. Maſc. *L'action de ſe rouler.* τὸ κύλισμα, ατ☉. * ἡ κύλισις, εως. *de ſe vautrer.* ἡ κυλίνδησις, εως.

VOLUTATUS, a, um. *Vautré.* κυλινδηθεὶς, θεῖσα, θέν.

VOLUTO, as, avi, atum, are. *Vautrer.* κυλινδέω, & καλινδέω, ῶ, F. ήσω, P. κεκυλίνδηκα. accuſ. *Tourner & rouler ſouvent.* πολλάκις κυλίω, F. ίσω, P. κεκύλικα. acc. *Rouler dans ſon eſprit.* διανοέομαι, ὅμαι, F. διανοηθήσομαι, P. διανενόημαι. acc.

VOMER, eris. & Vomis, is. Maſc. *Le ſoc d'une charrue.* ἡ ὕνις, εως. * ἡ ὕννη, ης.

VOMICA, æ. Fœm. *Apoſtume.* τὸ ἀπόςημα, ατος. * ἡ φλεγμονὴ, ῆς.

VOMITIO, onis. Fœm. *Vomiſſement.* ὁ ἔμετις, εως. * ὁ ἔμετ☉, ε.

VOMITO, as, are. V. VOMO, & adde πολλάκις.

VOMITOR, oris. Maſc. *Qui vomit.* ὁ ἐμετιάων, ῶν; άοντ☉, ῶντ☉.

VOMITORIUS, a, um. *Vomitif, émétique.* ἐμετήρι☉, ία, ιον. *Qui fait vomir.* ἐμετικὸς, κὴ, κόν. * ὁ καὶ ἡ ἐμετοποιὸς, καὶ τὸ ον, ε.

VOMITUS, ûs Maſc. V. VOMITIO. || Concitare Vomitum, facere, movere, invitare. ἐμετοποιεῖν, έω F. ήσω, P. ἠμετοποίηκα. acc.

VOMO, is, mui, mitum, ere. *Vomir.* ἐμέω, vel ἐξεμέω, ῶ, F. ήσω, P. ἐξήμηκα. acc. *Jetter par la gueule.* ἐρεύγομαι, futur. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἠρευξάμην acc.

VOPISCUS, i. Maſc. *Celui des jumeaux, qui vient à terme.* ὁ ἐκ τῶν διδύμων κατὰ καιρὸν τεχθεὶς.

VORACISSIMUS, a, um. *Extrémement gourmand.* λαφυςιώτατ☉, άτη, ατον.

VORAGINOSUS, a, um. *Plein de goufres.* ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, vel χασμώδης, καὶ τὸ ἐς, έος, ες. & *pour les rivieres.* πολλὰς δίνας ἔχων, εσα, ον.

VORAGO, inis. Fœm. *Goufre.* τὸ βάραθρον, ε. *Ouverture de terre.* τὸ χάσμα, ατος. *Goufre dans l'eau.* ἡ δίνη, ης.

VORANDUS, a, um. *Qu'on doit dévorer.* λαφυκτέος, α, ον.

VORATIO, onis. Fœm. *L'action de dévorer.* ἡ λάφυξις, εως. * ὁ λαφυγμὸς, ε.

VORATUS, a, um. *Dévoré.* λαφυχθεὶς, θεῖσα, θέν.

VORAX, acis. Omn. gen. *Gourmand.* ὁ λαφύςιος, vel λίχνος, ε. *Grand mangeur.* ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, vel ἀδηφάγος, καὶ τὸ ον, ε.

VORO, as, avi, atum, are. *Dévorer, engloutir.* βροχθίζω, F. ίσω, P. βεβρόχθικα. acc. * λαφύσσω, F. ξω, P. λελάφυκα. acc. *Avaler ſans mâcher.* καταπίνω, F. ώσω. (V. πίνω in Anom.) acc.

VORSUM, VORSURA, VORTEX, Vide VERSUM, VERSURA, VERTEX.

VOS, veſtrûm, vel veſtri, vobis. pron. plur. *Vous.* οἱ καὶ αἱ ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν. || Voſmetipſi. *Vous-mêmes.* ὑμεῖς αὐτοί. pro Maſc.

VOTIVUS, a, um. *Qui eſt voué, ou s'eſt voué.* εὐκτικὸς, ἡ, όν. *Grandement deſiré.* ὁ καὶ ἡ περιπόθητος, καὶ τὸ ον, ε. || Res Votiva. τὸ κάτευγμα, ατος.

VOTUM, i. Neut. *Vœu, promeſſe faite à Dieu.* ἡ εὐχὴ, ῆς. *Souhait, deſir.* ἡ εὐχὴ, ῆς. *Demande.* ἡ αἴτησις, εως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Vota facere, nuncupare. εὐχὰς ποιεῖσθαι. * εὐχὰς εὔχεσθαι. || Vota pro aliquâ re facere. εὐχὰς εὔχεσθαι ἐπί τινι πράγματι. || Deo Vota facere. τῷ Θεῷ εὐχὰς ποιεῖσθαι. || Pro aliquo Vota nuncupare. ὑπέρ τινος εὐχὰς εὔχεσθαι. || Vota perſolvere, perficere. τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι, vel ἐπιτελεῖν. || * Ad Votum. κατ' εὐχήν. || Supra Votum. ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν. || Voti compotem fieri. ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς.

VOTUS, a, um. part. *Voué, promis à Dieu.* εὐχθεὶς, θεῖσα, θέν.

VOVENDUS, a, um. *Qu'on doit vouer.* εὐκτέος, τέα, τέον.

VOVEO, es, vovi, votum, ere. *Vouer, promettre à Dieu.* εὔχομαι, vel ἐπεύχομαι, fut. med. ξομαι. Aor. 1. med. ἐπευξάμην. acc. rei. dat. perſ. V. VOTUM. || Vovit ſe magna ſpectacula exhibiturum. εὐχὰς ἐποιήσατο μεγάλας θέας ἄξειν. || Vovere caput pro patriâ. διδόναι ἑαυτὸν σφάγιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

VOX, vocis. Fœm. *Voix.* ἡ φωνὴ, ῆς. * ὁ φθόγγος, ε. || Unâ Voce. ὁμοφώνως.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Vocem attollere. φωνὴν ἐπαίρειν. || Vocem edere. φωνὴν ἀφιέναι. || Hanc Vocem edidit. ταύτην τὴν φωνὴν ἀφεῖκε. (V. ἵημι in Anom.) || Non habet ſatis magnam Vocem. ἱκανὴν ἐκ ἔχει φωνήν. || Per nares Vocem edere. διὰ ῥινῶν φθέγγεσθαι. || Magnâ Voce, & bonis lateribus. εὐφώνως καὶ εὐτόνως. || Sine Voce. ἄνευ φθόγγε. || Vocem alicujus non ſuſtinere. τὴν φωνήν τινος ἐκ ἀνέχεσθαι. || Exeunti mihi pertigit Vox cujuſdam clamantis. ἐξιόντι μοι, διῆξε φωνὴ βοῶντός τε || Vox uſque ad ipſos orbis terrarum fines permeans. φωνὴ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκεμένης διήκεσα. || Vocem emittere. φωνὴν ἀποφέρειν. || Vox ſuavis, & concinna. φωνὴ ἐμμελής. || Vox modulata. φωνὴ ἐναρμόνιος. || Mittere Vocem pro aliquo. λόγες, ſeu λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος.

U P

UPILIO, & OPILIO, onis. Maſc. *Un berger.* ὁ ποιμὴν, ένος.

UPUPA, æ. Fœm. *Hupe, oiſeau.* ὁ ἔποψ, οπος.

U R

URANOSCOPOS, vel URANOSCOPUS, i. Maſc. *Rat, Tapeçon ou Rapeçon, poiſſon.* ὁ ἐρανόσκοπος, ε.

URBANATIM. adv. *En bourgeois.* ἀςικῶς, * πολι-

ςικῶς. *Civilement, avec courtoiſie.* ἀςείως.

URBANE. adv. *En bourgeois.* ἀςικῶς. * πολιτικῶς. *Civilement, galamment.* ἀςείως. *De bonne grace.* χαριέντως.

URBANITAS, atis. Fœm. *Civilité.* ἡ ἀςειότης, ητος. *Bonne grace.* ἡ εὐτραπελία, ας. * ὁ χαριεντισμὸς, οῦ.

URBANUS, a, um. *De la ville, bourgeois.* ἀςικὸς, κὴ, κόν. *Civil.* ἀςεῖος, εία, εῖον. *Joyeux & recréatif.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, καὶ τὸ ον, ου. * χαρίεις, (εντος) εσσα, εν.

URBICUS, a, um. *De la ville.* ἀςικὸς, κὴ, κόν.

URBS, bis. Fœm. *Une ville.* τὸ ἄςυ, εος. * ἡ πόλις, εως.

URCEOLARIS herba. *Aparitoire, herbe.* τὸ περδίκιον, vel παρθένιον, ίου.

URCEOLUS, i. Maſc. *Un petit pot ou cruche.* τὸ κεράμιον, ίου.

URCEUS, i. Maſc. *Cruche, ou autre pot à l'eau.* ὁ κέραμος, ου.

UREDO, inis. Fœm. *Brulure des plantes.* ὁ καυθμὸς, οῦ.

URENDUS, a, um. *Qu'on doit bruler.* φλεκτέος, τέα, τέον.

URETER, eris. Maſc. *Conduits qui deſcendent des reins en la veſſie.* ὁ οὐρητὴρ, ῆρος.

URGENDUS, a, um. *Qu'on doit preſſer.* ἐπεικτέος, α, ον.

URGEO, es, ſi, ſum, ere. *Preſſer.* ἐπείγω, vel κατεπείγω, F. ξω, P. κατεπεῖχα. acc. *Hâter.* ἐπισπέρχω, F. ξω, P. ἐπέσπερχα. acc *Contraindre.* ἀναγκάζομαι, fut. med. άσομαι. Aor. 1 med. ἀναγκασάμην. acc. *Moleſter, incommoder.* ἐνοχλέω, ῶ, F. ήσω, P. ἠνώχληκα. dat.

URI, orum. Maſc. plur. *Bœufs ſauvages.* οἱ οὖροι, ων.

URICA, æ. Fœm. *Un ver qui gâte les ſemences.* ἡ κάμπη, ης.

URIGO, inis. Fœm. *Brulure.* ἡ καῦσις, εως. V. UREDO.

URINA, æ. Fœm. *Urine.* τὸ οὖρον, ου. || Urinæ difficultas *Difficulté d'uriner.* ἡ ςραγγουρία, ας.

URINATOR, oris. Maſc. *Un plongeur, qui nage ſous l'eau.* ὁ κολυμβητὴς, οῦ.

URINOR, aris, atus ſum, ari. *Nager entre deux eaux.* κολυμβάω, ῶ, F. ήσω, P. κεκολύμβηκα.

URINUM ovum. *Oeuf qui n'a point de germe.* τὸ ᾠὸν οὔρινον, vel ὑπηνέμιον & ζεφύριον.

URNA, æ. Fœm. *Cruche ou autre vaiſſeau à eau.* ἡ κάλπη, ης. * ἡ καλπὶς, vel πυελὶς, ίδος. * ἡ ὑδρία, ας. || Urna mortuorum. *Vaiſſeau où l'on gardoit les cendres des morts.* ὁ, vel ἡ σορὸς, οῦ. * ἡ λάρναξ, ακος. *Vaſe où l'on jettoit les billets des ſuffrages.* ὁ καδίσκος, ου.

URNARIUM, ii. Neut. *Table ſervant à mettre les cruches, aiguieres, ou tels vaiſſeaux.* τὸ τραπέζιον καλπηλικόν.

URNULA, æ. Fœm. *Une petite cruche.* τὸ καλπίδιον, vel πυέλιον, ίου. * ἡ ὑδρίσκη.

URO, is, uſſi, uſtum, urere. *Bruler.* φλέγω, F. ξω, P. πέφλεχα. acc. * καίω, F. καύσω. (Vide Anom.) acc. V. INCENDO.

UROPYGIUM, ii. Neut. *Le croupion.* τὸ οὐροπύγιον, vel ὀῤῥοπύγιον, ίου.

URRUNCIUM, ii. Neut. *Ce qui eſt au bas de l'épi contre le bout du tuyau.* τὸ ἐν τῷ ςάχυϊ μικρὸν σπερμάτιον.

URSA, æ. Fœm. *Une ourſe.* ἡ ἄρκτος, ου.

URSINUS, a, um. *D'ours ou d'ourſe.* ἀρκτεῖος, εία, εῖον.

URSULUS, i. Maſc. *Un petit ours.* τὸ ἀρκτίον, ίου.

URSUS, i. Maſc. *Un ours.* ὁ ἄρκτος, ου.

URTICA, æ. Fœm. *Ortie, herbe : ortie de mer, poiſſon.* ἡ ἀκαλύφη, ης.

U S

USIO, onis. Fœm. *Uſage.* ἡ χρῆσις, εως.

USITATE. adverb. *Selon l'uſage & la coutume.* νενομισμένως. * συνήθως.

USITATIOR, & ius, oris. compar. *Plus uſité.* συνηθέςερος, έρα, ερον.

USITATISSIMUS, a, um. ſuperl. *Fort uſité.* συνηθέςατος, άτη, ατον.

USITATUS, a, um. *Uſité, qui eſt en uſage.* εἰθισμένος, vel νενομισμένος, η, ον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Uſitata conſuetudo. καθεςηκὸς ἔθος. || Uſitato more. κατὰ τὸ εἰωθός. || Neque juſtum neque Uſitatum eſt, nos pro illis ſententiam ferre. οὐ νόμιμον, οὐδ' εἰθισμένον ἐςὶν, ἡμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν. || Uſitatum tempus. συνήθης καιρός. || Uſitata agere. τὰ συνήθη ποιεῖν. || Hic labor ei Uſitatus non eſt. ἀηθης ἐςὶ τοσοῦτον πόνον ὑπομένειν. || Hoc Uſitatum eſt. ἔθος τοῦτ' ἔχει. * τοῦτο ἐν ἔθει γίνεται. V. MOS.

USITOR, aris, atus ſum, ari. V. UTOR, & adde πολλάκις.

USPIAM adv. *En quelque lieu.* ἐνιαχοῦ. * ἔςιν ὅπου.

USQUAM. adv. *Idem. Nullement.* οὐδαμῶς.

USQUE. adverb. *Juſques ou juſque.* μέχρι, vel ἄχρι, (ante conſon.) μέχρις, vel ἄχρις. (ante vocal.) * ἕως. gen. || Uſque adhuc. μέχρι τοῦδε. || Uſque adeò, vel uſque eò. εἰς τοσοῦτον. * ἐπὶ τοσοῦτον. *En telle ſorte.* οὕτω, (ante conſon.) οὕτως, (ante vocal.)

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Uſque ad hoc tempus. μέχρι τοῦ νῦν. * μέχρι τούτου χρόνου. || In hodiernum uſque diem. ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. || Uſque in diem illum. μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. * ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. || Ad hanc Uſque ætatem. μέχρι ταύτης τῆς ἡλικίας. || Uſque ad Solonis ætatem. μέχρι τῆς Σόλωνος ἡλικίας. || Uſque ad hoc tempus hæc ſenſi. μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου ᾐσθανόμην ταῦτα. || Ad ea Uſque tempora. μέχρι τῶν χρόνων ἐκείνων. || Uſque nunc. μέχρι τοῦ νῦν. * ἕως τοῦ νῦν. || Uſque in hodiernum diem. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. || Ad ſatietatem Uſque. μέχρι κόρου. || Uſque ad talos demiſſam veſtem habens. ἄχρι τῶν σφυρῶν καθεὶς τὸ ἱμάτιον. || Huc Uſque. μέχρις ἐν ταῦτα. * μέχρι τοῦδε. || Ad noſtram Uſque ætatem. εἰς ἡμᾶς. || Uſque ad tranſitum. ἄχρι τοῦ διελθεῖν. || Uſque ad ſcopum. ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν. || Perſarum Rex auſus eſt ſcribere ſe Dominum eſſe omnium hominum ab Oriente Uſque ad Occidentem. ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς ἐτόλμησε γράφειν ὅτι δεσπότης ἐςὶν ἁπάντων ἀνθρώπων τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυομένου. || Uſque dum conſequatur

gloriam. μέχρι τοῦ δόξαν λαβεῖν.* μέχρις ἕως δόξαν λάβῃ. (V. λαμβάνω in Anom.) || Eo Uſque expectabimus, donec redeat. μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ἐπανήξει. || Uſque dum mittantur. μέχρις οὗ πεμφθῶσι. || * Uſque adeò amens eſt, ut nolit; eò uſque amentiæ devenit, ut nolit. εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἦλθεν, ὥστε μὴ βούλεσθαι. (V. ἔρχομαι in Anom.) || Eo Uſque temeritatis prorupit, ut. εἰς τοῦτο προπετείας προήχθη, ὥστε. || Eo Uſque audaciæ devenit. εἰς τοσοῦτον τόλμης ἐλήλυθεν. * εἰς τοσαύτην τόλμης ὑπερβολὴν ἦλθε. || * Uſque adeò nulla eſt ſincera voluptas! ἀλλὰ γὰρ ὄντως οὐκ ἔστιν ἥτις τῶν ἡδονῶν ἐστὶ καθαρά. || * Id Uſque curabo. τούτου διὰ παντὸς ἐπιμέλειαν ἕξω.

USQUE adv. *Toûjours.* ἀεί. * διὰ παντός.

USQUEQUAQUE. adverb. *Par tout.* πάντη. * πάντως. *De toutes parts.* πανταχοῦ. * πάντοθεν.

USQUEQUO. adverb. *Juſques à ce que.* ἕως ἂν optat. *vel* ſubjunct. ἄχρις, *vel* μέχρις οὗ. *Juſques à quand?* ἕως πότε; V. QUOUSQUE.

USTIO, onis. Fœm. *L'action de bruler.* ἡ καῦσις, *vel* ἔμπρησις, εως. *Brulure.* ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ.

USTOR, oris. Maſc. *Bruleur.* ὁ ἐμπρηστής, οῦ.

USTRINA, æ. Fœm. *Une forge.* τὸ πυριατήριον, ου. * ἡ κάμινος μεταλλική.

USTULANDUS, a, um. part. *Qui doit être cauteriſé.* καυτηριαστέος, τέα, τέον. *Qui doit être brulé à l'entour.* περιφλεκτέος, τέα, τέον.

USTULATUS, a, um. *Cauteriſé.* καυτηριασθεὶς, σθεῖσα, σθέν. *Brulé à l'entour.* περιφλεχθεὶς, θεῖσα, θέν.

USTULO, as, avi, atum, are. *Cauteriſer.* καυτηριάζω, F. άσω, P. κεκαυτηρίακα. acc. *Bruler à l'entour.* περιφλέγω, F. ξω, P. περιπέφλεχα. acc.

USTUS, a, um. part. *Brulé.* κεκαυμένος, η, ον. * καεὶς, (ἐντὸς) εῖσα, έν. * φλεχθεὶς, θεῖσα, θέν.

USUALIS, & e, is. *De quoi on ſe ſert, qui eſt pour l'uſage.* ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ ον, ου.

USUARIUS, ii. Maſc. *Qui a l'uſage.* ὁ χρώμενος, ου. dat. rei.

USUCAPIO, is, cepi, captum, ere. *Devenir maître de quelque choſe par un droit de preſcription.* χρήσει ἰδιοποιοῦμαι, έομαι, futur. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἰδιοποιησάμην. acc.

USUCAPIO, onis. Fœm. *Acquiſition de quelque choſe par preſcription.* ἡ διὰ τῆς χρονίας χρήσεως περιποίησις, (εως).

USURA, æ. Fœm. *Uſage.* ἡ χρῆσις, εως. * ἡ χρεία, ας. *Uſure.* ὁ τόκος, ου. * ὁ δανεισμὸς, οῦ.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Creditam pecuniam cum Uſurâ reddere. τὸ δάνειον μετὰ τῆς ἐπικαρπίας ἀποδιδόναι. || Drachmam Uſuræ loco dare. δραχμὴν τόκον διδόναι. || Nec unquam reddit, quod accepit, ſine Uſurâ. οὐδ' ἔστιν ὅτε χωρὶς τόκου ἀποδίδωσι τὸ ληφθέν. V. FŒNUS.

USURARIUS, a, um. *Donné à intérêt.* ἐπὶ τόκῳ δεδανεισμένος, η, ον.

USURPANDUS, a, um. *Qu'on doit uſurper.* ἰδιοποιητέος, α, ον.

USURPATIO, onis. Fœm. *Uſurpation.* ἡ ἰδιοποίησις, εως. *Long uſage d'un droit.* ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ χρῆσις, (εως.)

USURPATUS, a, um. *Uſurpé.* ἰδιοποιηθεὶς, θεῖσα, θέν. || Pœna Uſurpata. εἰθισμένη τιμωρία.

USURPO, as, avi, atum, are. *Uſurper.* ἰδιοποιέομαι, οῦμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἰδιοποιησάμην. acc. *Uſer & ſe ſervir ſouvent.* πολλάκις χράομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐχρησάμην. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Aliquid ex alterius bonis Uſurpare. τι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν ἐξιδιοποιεῖσθαι, *vel* ἑαυτῷ λαμβάνειν. || Uſurpare otium. σχολῇ χρῆσθαι.

USUS, a, um. part. *Qui a uſé, qui s'eſt ſervi.* χρησάμενος, ένη, ενον. dat. rei.

USUS, ûs. Maſc. *Uſage.* ἡ χρῆσις, εως. * ἡ χρεία, ας. *Utilité.* ἡ ὠφέλεια, ας. *Converſation.* ἡ συνήθεια, ας. || Uſu Venit. ἐνδέχεται. * συμβαίνει. || Uſui haberi. λυσιτελεῖν, ῶ, F. ήσω, P. λελυσιτέληκα. dat.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Uſu bellorum exercitus. περὶ τοὺς πολέμους πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχων. * πρὸς τὰ τῶν πολέμων ἐμπείρως ἔχων. || Uſu cognovi. πεπειραμένος οἶδα. || Uſu edoctus. ἐμπειρίᾳ διδαχθείς. || Uſu peritus. ἔμπειρος ὤν. || Uſum belli colligere. τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, *vel* λαβεῖν. V. EXPERIENTIA. || * Multus Uſus. ἡ πρὸς ἀλλήλους συνήθεια, *vel* συνουσία. V. FAMILIARITAS. || Uſui eſſe, uſum præbere. χρείαν παρέχειν, *vel* εἰς χρήσιμον φέρειν. V. UTILITAS. || * Eadem mihi Uſu venirent. ἐμοὶ ἂν τοῖς αὐτοῖς τούτοις χρῆσθαι συνέβαινε. || Uſu mihi eadem veniunt. ταὐτὰ πάσχω. V. ACCIDO.

USUS-FRUCTUARIUS, ii. Maſc. *Qui a ou reçoit l'uſufruit.* ὁ καρπούμενος, ου.

USUS-FRUCTUS, ûs. Maſc. *Uſu-fruit.* ἡ ἐπικαρπία, ας. * ἡ ἐκκάρπωσις, εως.

U T

UT, conjunct. *Afin, pour.* ἵνα, indic. ſæpiùs ſubjunct. * ὥστε, ὡς. indicat. ſæpiùs infinit. *Comme.* ὡς. * καθάπερ. * ὥσπερ. *Selon.* κατὰ. acc. *Selon que.* ὡς. || Ut non. *Pour ne, de peur que.* ἵνα μή. * ὡς μή. || Ut primùm, ut poſtquàm. ἐπειδὴ τάχιστα. || Ut quid? διὰ τί; * τίνος ἕνεκα, *vel* χάριν; || Ut ut. κἄν. optat. *En quelque ſorte que.* ὁπωσοῦν.

§ PHR. ISOCR. & DEM. Ut uno verbo dicam. ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν. || Ut ita dicam. ὡς ἔπος εἰπεῖν. || Ut verè dicam. ὡς ἀληθείαν εἰπεῖν. || Venit Ut audiat. ἥκει, ὅπως ἀκούσῃ. || Ut poſſim. ὅπως ἂν δυναίμην, *vel* ὅπως ἂν δύνωμαι. || Ut gloriam conſequatur. ἵνα δόξαν λαμβάνῃ. || Ut virtutem obtineam. ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀρετὴν κτᾶσθαι. * ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀρετῆς τυχεῖν. * ὥστε τῆς ἀρετῆς τυγχάνειν. || Ut ne. ὅπως μή. * ἵνα μή. * ὑπὲρ τοῦ μή. || * Ita prudens eſt, Ut nullus alius civis. οὕτω φρονίμως ἔχει, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πολιτῶν. || Ita indignatus eſt, Ut ſi patria vaſtata eſſet. οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥσπερ τῆς πατρίδος πεπορθημένης. || Ita, Ut ſi. ὥσπερ ἂν εἰ. Indic. ſubj. *vel* Optat. || Ita, Ut ſi exiſtimarem. ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ ἡγούμην. || Adeò inſipiens eſt, Ut ſperet. οὕτως ἀφρόνως ἔχει, ὥστε ἐλπίζειν, *vel* ὥστε ἐλπίζει. || Adeo imprudens fuit, Ut ea fecerit. οὕτως ἀσύνετος ἦν, ὥστε ταῦτα ποιῆσαι. || Sæpè accidit, Ut potentiores ab imbecillioribus vincerentur. πολλάκις γέγονεν, ὥστε τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι. * πολλάκις γέγονεν, ὥστε οἱ μείζω δύναμιν ἔχοντες ὑπὸ τῶν ἀσθενεσ-

ρων κρατηθῶσι. || Ita eum colui, Ut neſciam an quiſquam alius alium. οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος ἕτερον. || Erat enim turpis lucri cupidus, Ut nòn ſciam an quiſquam alius. ἦν γὰρ αἰσχροκερδής, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος. || Ut patrimonii, ſic & amicitiæ paternæ hæredem eſſe. ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. || Ut &c. ita. ὥσπερ, &c. ὡσαύτως. || Ne Ut fœneratores, ſic & vos, &c. μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι, οὕτω καὶ ὑμεῖς. || Ut cuique veſtrûm placuerit, ſic & ſuffragium ferat. ὡς ἕκαστος ὑμῶν βούληται, οὕτω περαινέτω τὴν ψῆφον. * ὅπως ἕκαστος ὑμῶν βούληται, τῷ τρόπῳ τούτῳ περαινέτω τὴν ψῆφον. || Ut quiſque affectus eſt, ita judicat. ὡς ἕκαστος ἔχει γνώμης, οὕτω κρίνει. || Ut initio dictum eſt. καθάπερ ἐν τῇ ἀρχῇ εἴρηται. || Ut & anteà dictum eſt. ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται. || Faciam Ut jubes. ποιήσω, ὡς προστάττεις. || Ut eſt in proverbio. ὡς παλαιὸς λόγος φησί. || Ut dici ſolet. ὡς λέγεται. || Ut mos eſt. ὥσπερ ἔθος ἐστί. * κατὰ τὸ ἔθος. || Ut Plato tradit. κατὰ Πλάτωνα. || Ut fama eſt. ὡς λόγος. || Ut lex jubet. ἐκ τοῦ νόμου, *vel* κατὰ τὸν νόμον. || Ut decet. κατὰ τὸ προσῆκον. || Ut par eſt. ὡς εἰκός. || Ut mea fert opinio. ὡς ἔχω γνώμης. || Aliæ inſulæ, Ut Rhodus, Samius, & Chius. Ἄλλαι νῆσοι, οἷον Ῥόδος, καὶ Σάμιος, καὶ Χῖος. || Ut plurimùm. ὡς τὰ πολλά. * ὡς τὸ πολύ. * ὡς ἐπὶ πολύ. || Ut potero modeſtiſſimè. ὡς ἂν δύνωμαι μετριώτατα. || Ut primùm acceſſit. ὡς προσῆλθε τάχιστα. || Ut autem nunciatum eſt quòd multi nomen non dediſſent. ὡς δὲ ἐξηγγέλθη ὅτι οὐκ ἀπογράφουσι σφᾶς οἱ πολλοί. || * Ut ut potero. οὕτως ὁποίως ἂν δύνωμαι. || Ut ut hæc ſunt facta. ὁπωσοῦν πέπρακται ταῦτα. || Ut ut ſit. ὁπωσοῦν ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα. * ὅ, τι ἂν συμβῇ.

UTCUNQUE. adv. *En quelque ſorte.* ὅπως οὖν. * ὅπως δήποτε.

UTENSILE, is. Neut. *Uſtenſile.* τὸ ἔπιπλον, ου.

UTER, utra, utrum, utrius, utri. *Lequel des deux.* πότερος, έρα, ερον. * ὁπότερος, έρα, ερον.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Uter illi pulchrior videtur, paterne an illc? πότερος δοκεῖ κάλλιων αὐτῷ, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος; || Interroga hos, Utrius fortunam malint. ἐρώτησον τούτους, τὴν ὁποτέρου τύχην ἂν ἕλοιντο. || Utri eam palmam obtinerent, de ea certamen fuit. ὁπότεροι φέρεσθαι τὰ νικητήρια μέλλουσι, περὶ τούτου ἐποιήσαντο τὴν ἅμιλλαν.

UTER, eri. Maſc. V. UTERUS, i. Maſc.

UTER, tris. Maſc. *Outre, peau de bouc ou de chevre, à mettre vin ou huile.* ὁ ἀσκὸς, οῦ.

UTERCULUS, UTRICULUS, i. Maſc. *Petite outre.* τὸ ἀσκίδιον, ίου.

UTERCUNQUE, utracunque, utrumcunque. *Lequel des deux que ce ſoit.* ὁποτεροσοῦν, ερασοῦν, ερονοῦν.

UTERLIBET, utralibet, utrumlibet. *Idem.*

UTERNAM, utranam, utrumnam. *Lequel des deux.* πότερος, *vel* ὁπότερος, έρα, ερον.

UTERINUS, a, um. *Uterin.* ὁ καὶ ἡ ὁμογάστωρ, ορος. * ὁ καὶ ἡ ὁμογάστριος, καὶ τὸ ον, ου. *D'une même mere.* ὁ καὶ ἡ ὁμομήτωρ, ορος. * ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, καὶ τὸ ον, ου.

UTERQUE, utraque, utrumque. *L'un & l'autre.* ἑκάτερος, έρα, ερον. *Tous deux.* ἀμφότερος, έρα, ερον. || In Utramque partem. *De l'un & de l'autre coté.* ἀμφοτέρωσε.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Rogo vos, ut Utrumque noſtrûm audiatis. δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων ἡμῶν. || Æqualem ſe Utrique præbere auditorem. παρέχειν ἑαυτὸν ἴσον ἀκροατὴν ἀμφοτέροις. || Uterque noſtrûm. ἡμῶν ἑκάτερος. || De Utroque dicamus. περὶ ἑκατέρου εἴπωμεν.

UTERVIS, utravis, utrumvis. Vide UTERLIBET.

UTERUS, i. Maſc. *La matrice.* ἡ ὑστέρα, *vel* μήτρα, ας. *Le ventre.* ἡ γαστὴρ, έρος. || Utero gravis. *Groſſe ou enceinte.* ὁ καὶ ἡ ἐγκύμων, καὶ τὸ ον, ονος. || Uterum ferre. ἐν γαστρὶ ἔχειν.

UTI. adv. *vel* conjunct. *Comme, ainſi que.* καθάπερ. * ὡς. * ὥσπερ. *Aſin.* ἵνα, indicat. ſæpiùs ſubjunct.

UTIBILIS, & e, is. V. UTILIS.

UTILIOR, & ius, oris. compar. *Plus utile.* χρησιμώτερος, *vel* συμφορώτερος, έρα, ερον. dat. || Tanto Utilior. τοσούτῳ χρησιμώτερος. || Suavitas Utilior eſt magnâ pecuniâ. πολλῶν χρημάτων τὸ χρηστὸν ἐστὶ λυσιτελέστερον.

UTILIS, & e, is. *Utile, profitable.* ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ ον, ου. dat. rei. *Commode.* ὁ καὶ ἡ σύμφορος, καὶ τὸ ον, ου. dat. * ὁ καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ ές, έος, οῦς. dat. rei. V. UTILITAS.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Mihi Utile eſt iſta diſcere. χρήσιμον ἐμοὶ, ταῦτα μανθάνειν. || Utile eſſe ad aliquid. χρήσιμον εἶναι πρός τι. || Hoc rebus noſtris Utile fuit. τοῦτο τοῖς ἡμῶν πράγμασι γέγονε χρήσιμον. || Hoc Utile eſt. τοῦτο χρησίμως ἔχει. || Hoc valdè patriæ Utile eſt. τοῦτο τῇ πατρίδι σφόδρα συμφέρει. * τοῦτο τὴν πόλιν εἰς μέγιστα ὠφελεῖ. || Hoc non parum Utile eſt. οὐ μικρὸν ὠφελεῖ τοῦτο. || Utilis ad multa. ὠφελῶν πρὸς πολλά. || Nunquam eſt Utile peccare. οὐδέποτε λυσιτελεῖ ἁμαρτάνειν. * οὐδὲ πώποτε συμφέρει ἁμαρτάνειν. || Hoc omnibus Utile eſt. τοῦτο πᾶσι λυσιτελεῖ. || Ad nullam rem Utilis civitati. οὐ καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει. || Homo ad nullam rem Utilis. ἀνὴρ εἰς οὐδὲν χρήσιμος. || Nec amicis, nec ſibi Utilis. οὔτε φίλοις, οὔτε αὐτῷ χρήσιμος.

UTILISSIMUS, a, um. ſuperl. *Très-utile.* χρησιμώτατος, *vel* συμφορώτατος, άτη, ατον. || Erant omnium Utiliſſimi. χρησιμώτατοι ἦσαν ἁπάντων.

UTILITAS, atis. Fœm. *Utilité.* ἡ ὠφέλεια, *vel* λυσιτέλεια, *vel* εὐχρηστία, ας. *Profit.* τὸ ὠφέλημα, ατος. * τὸ ὄφελος, εος, ους. || Multam nobis Utilitatem affert. πολλὴν ἡμῖν χρείαν παρέχει, *ſeu* παρέχεται. * πολὺ τὸ χρήσιμον ἡμῖν παρέχει. || Utilitatem ex iis capere. τὸ χρήσιμον ἐκ τούτων καρπώσασθαι. || Hoc nullam Utilitatem affert. τοῦτο εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρει. * τοῦτο οὐδὲν χρήσιμον φέρει. || Utilitatem colligere. τὸ χρήσιμον συλλέγειν. || Utilitatem habet hæc oratio. χρείαν ἔχει τοιοῦτος λόγος. || Multas Utilitates præbere. πολλὰς χρείας παρέχειν, *ſeu* παρέχεσθαι. || Eorum quanta eſt Utilitas. τούτων πόσον ἐστὶ τὸ ὠφέλιμον. || Hoc maximam Utilitatem afferet. μεγίστην ὠφέλειαν τοῦτο οἴσει. || Maximam hinc Utilitatem carpere. πλείστην ἐντεῦθεν ὠφέλειαν καρποῦσθαι. || Nulla in iis rebus Utilitas. ἐπὶ τούτοις οὐδὲν γίνεται ὄφελος. || Magnam omnibus Utilitatem præbet. μεγάλην πᾶσιν ὠφέλειαν, *vel*

μέγα πᾶσι ὄφελος παρέχῃ. || Hoc mihi Utilitati erit. τῦτό μοι δι' ὠφελείας ἔςαι. * τῦτό μοι ὠφέλειαν οἴσῃ. || Publica Utilitas. τὸ κοινῇ συμφέρον * ἡ τῦ πλήθυς ὠφέλεια. * τὸ κοινῇ λυσιτελῦν. || Privata Utilitas. τὸ ἰδίᾳ συμφέρον. || Pacis Utilitates. τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελῦντα. || Privatæ Utilitatis causâ. τῦ ἰδίᾳ λυσιτελῦντος ἕνεκα. || Cum Utilitate. σὺν ὠφελείᾳ * ἐπ' ὠφελείᾳ. || Utilitatem aliquam percipere ex his rebus. τύτων χρήσιμόν τι ἀπολαύειν. || Duplicem Utilitatem conſequi. διττῆς ὠφελείας τυγχάνειν || Ecquid ex eo Utilitatis redit in civitatem ? τί τῦτο εἰς ὄνησιν ἔχει τῇ πόλει ; || Nullam patriæ Utilitatem afferre. ὄνησιν ὐδεμίαν φέρειν τῇ πατρίδι.

UTILITER. adv. *Utilement.* ὠφελίμως. * λυσιτελῶς. *Avec profit.* συμφερόντως. * εὐχρήςως.

UTINAM. adv. *Plût à Dieu que.* εἴθε. Optat. * ὄφελον, (adverbialiter.) Optat. εἴθε ὤφελον, (pro 1. perſonâ.) ὤφελες, (pro 2. perſonâ.) ὤφελε, (pro 3. perſonâ.) infinit.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Utinam adfuiſſem. εἴθε παραγενοίμην, *vel* παρεγενόμην. || Utinam ſcriberet. εἴθε γράψειε. || Utinam eo honore dignus eſſet. ὄφελον ἄξιος ᾖ τῆσδε τῆς τιμῆς. || Iſtum non noveram, atque Utinam ne nunc noſſem. τῦτον ὐκ ἐγίνωσκον, ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον. || Utinam non viciſſem. εἴθ' ὄφελον μὴ νικᾷν.

* Utinam { Ego. εἴθ' ὤφελον, *vel* ὤφελον, *ſeu* ὄφελον. / Tu. εἴθ' ὤφελες. / Ille. εἴθ' ὤφειλε. }

|| Utinam ea bona conſequamur. γένοιτο ἡμᾶς τύτων τῶν ἀγαθῶν τυχεῖν. * ταῦτα ἀγαθὰ γένοιτο ἡμῖν. || Utinam id nunquam patiamur. μὴ γένοιτο ταῦτα παθεῖν ἡμᾶς. (V. πάσχω in Anom.)

UTIQUE. adverb. *Certes, Certainement.* ἄρα. * δήπυ. * δήγε.

UTOR, eris, uſus ſum, uti. depon. *Se ſervir.* χράομαι, ῶμαι, fut. med. ήσομαι. Aor. 1. med. ἐχρησάμην. dat. || Utendum eſt. *Il ſe faut ſervir.* χρηςέον ἐςί.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Uti aliquo familiariter. οἰκείως τινὶ χρῆσθαι || Familiariſſimè eo Utor. οἰκειότατα τύτῳ χρῶμαι. || Nemine ex condiſcipulis familiariùs Utor, quàm illo. αὐτῷ μάλιςα χρῶμαι τῶν συμμαθητῶν. || His nunc Utendum non eſt. τύτοις ὐ νυνὶ χρηςέον. || Utendum exercitationibus modicis. γυμνασίοις συμμέτροις χρηςέον. || Crudelitate in pecudes Utitur. τῇ ὠμότητι κατὰ τῶν βοσκημάτων χρῆται. || Bonâ fortunâ Uti. ἀγαθῇ τύχῃ χρῆσθαι.

UTPOTE. adverb. *Puiſque.* οἷα. * οἷον. *Puiſqu'en effet.* οἷα δή. *A ſçavoir.* ἀμέλει. V. QUIPPE.

UTRARIUS, ii. Maſc. *Celui qui porte quelque liqueur dans des outres ou peaux de bouc.* ὁ ἀσκοφόρος, ϐ.

UTRICULARIUS, ii. Maſc. *Un joueur de muſette.* ὁ ἀσκαύλης, ϐ.

UTRICULUS, i. Maſc. V. UTERCULUS.

UTRINQUE. adv. *De part & d'autre.* ἑκατέρωθεν. *Des deux côtés.* ἀμφοτέρωθεν. *Par haut & par bas.* ἄνω καὶ κάτω.

UTRO. adv. *Vers lequel des deux côtés.* ὁποτέρωσε. *ſi l'on interroge.* ποτέρωσε;

UTROBIQUE. adv. *Des deux côtés.* ἑκατέρωθι. * ἀμφοτέρωθι. V. UTROQUE.

UTROQUE. adv. *Vers les deux côtés.* ἑκατέρωσε. * ἀμφοτέρωσε.

UTRUM. adv. *Sçavoir ſi.* πότερον. * ἆρα.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Deliberant, Utrum de his dicendum ſit. βυλεύονται πότερον περὶ τύτων χρὴ λέγειν. || Utrum idoneus ſit, nec-ne. πότερόν ἐςιν ἐπιτήδειος, ἢ ὔ. || Nihil intereſt, Utrum præcedat, an ſequatur. εἰ προγίνεται, ἢ παρακολυθεῖ, ὐδὲν διαφέρει. || Utrum indigeat amicis, nec-ne. εἰ δεῖται φίλων, ἢ μή. || Incertum eſt Utrum redditurus ſit, nec-ne. ἄδηλον, εἴτ' ἀποδώσει, εἴτε μή.

U V

UVA, æ. Fœm. *Grape de raiſin.* ἡ ςαφυλὴ, ῆς. * ὁ βότρυς, υος. *Enflure de la Luette.* ἡ ςαφυλὴ, ῆς.

UVESCO, is, ere. *Etre moite, ou humide.* διαίνομαι, fut. paſſ. διανθήσομαι, præt. paſſ. δεδίαμμαι. * νοτίζομαι, fut. paſſ. ισθήσομαι, præt. paſſ. νενότισμαι.

UVIDUS, a, um. *Moite, humide.* διερὸς, *vel* ὑγρὸς, ὰ, όν. * νότιος, ία, ιον.

UVIFER, (eri,) a, um. *Qui porte grape.* ὁ καὶ ἡ ςαφυλοφόρος, *vel* ςαφυληφόρος, καὶ τὸ ον, ϐ.

VULGARIS, & e, is. *Vulgaire.* χυδαῖος, αία, αῖον. * ὁ καὶ ἡ πάνδημος, καὶ τὸ ον, ϐ. * ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, τὸ ον, ϐ. *Commun.* κοινὸς, ἡ, όν. *Qui arrive ſouvent.* τυχὼν, (όντος) ῦσα, όν.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulgaris homo, unus è vulgo. τυχὼν ἄνθρωπος, *vel* εἷς τῶν τυχόντων. * εἷς τῶν πολλῶν. || Prudentia non Vulgaris. σύνεσις ὐ τυχῦσα. || Opinio Vulgaris. ἡ τῶν πολλῶν δόξα.

VULGARITER. adv. *Communément.* κοινῶς. *Vulgairement.* τυχόντως. * πανδημεί.

VULGATOR, oris. Maſc. *Celui qui publie & divulgue.* ὁ διαφημιςὴς, *vel* δημοσιευτὴς, ϐ.

VULGATUS, a, um. part. *Divulgué, publié.* δημοσιευθεὶς, *vel* διαφημισθεὶς, εῖσα, έν.

VULGO, as, avi, atum, are. *Divulguer & publier.* δημοσιεύω, F. εύσω, P. δεδημοσίευκα. acc. * διαφημίζω, F. ίσω, P. διαπεφήμικα. acc. * διαθρυλλέω, ῶ, F. ήσω, P. διατεθρύλληκα. acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Hæc Vulgata ſunt. ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται. || Laudem Vulgare. τὺς ἐπαίνυς διαθρυλλεῖν || Facinus Vulgare. κακύργημα δημοσιεύειν. || Fama Vulgatur. διαδίδοται λόγος εἰς πάντας. || Famam Vulgare. φήμην διαδιδόναι. || Vulgatus eſt rumor. διεδόθη εἰς πολλὺς ὁ λόγος.

VULGO. adv. *Communément.* κοινῶς. *Vulgairement.* πανδημεί. * χύδην. *Le plus ſouvent.* ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulgò id jactatur. ὑπὸ πολλῶν θρυλλεῖται τῦτο. || Vulgò dicitur. λέγυσιν οἱ πολλοί. || Ut Vulgò fit. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεται.

VULGUS, i. Maſc & Neut. *Le peuple.* ὁ δῆμος, ϐ. *La populace.* τὸ πλῆθος, εος, ϐς. * ὁ ὄχλος, ϐ.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulgo placere, ſapientibus diſplicere eſt. τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, τοῖς σοφοῖς ἀπαρέσκειν ἐςί. || Summa rerum eſt penes Vulgus. τὸ πλῆθος κύριόν ἐςι τῶν πραγμάτων || Hoc Vulgi ſermonibus fertur. τῦτο ὑπὸ πολλῶν θρυλλεῖται.

|| Neque te ſermonibus Vulgi dederis. μηδὲ αὐτὸν τοῖς τοῦ δήμου θρύλλοις ἐκδῷς. || In Vulgus indicare nefas. εἰς πάντας ἀδίκημα λέγειν. || In Vulgus ſpargere. εἰς τοὺς πολλοὺς διαδιδόναι. || Vulgo prodere. εἰς τοὺς πολλοὺς, *ſeu* εἰς τὸν δῆμον ἐκφέρειν.

VULNERARIUS, ii. Maſc. *Médecin qui guérit les plaies.* ὁ τραυματικὸς ἰατρὸς, οῦ. *Chirurgien.* ὁ χειρουργὸς, οῦ.

VULNERARIUS, a, um. *Concernant les plaies.* τραυματικὸς, κὴ, κόν.

VULNERATIO, onis. Fœm. *Bleſſure.* τὸ τραῦμα, ατος. * ἡ τρῶσις, εως.

VULNERATUS, a, um. *Bleſſé, navré.* τραυματισθεὶς, εῖσα, έν.

VULNERO, as, avi, atum, are. *Bleſſer, navrer.* τραυματίζω, F. ίσω, P. τετραυμάτικα. acc. * τιτρώσκω, F. τρώσω. (Vide Anom.) acc. V. VULNUS. || Quoſdam etiam Vulneravit. τινὰς δὲ καὶ τετραυμάτικε, *vel* ἔτρωσε. || Pectus Vulnerare. τὸ στῆθος τρῶσαι.

VULNIFICUS, a, um. *Qui bleſſe.* τρωτικὸς, κὴ, κόν. *Qui fait une plaie* ὁ καὶ ἡ τραυματοποιὸς, καὶ τὸ ὸν, οῦ.

VULNUS, eris. Neut. *Bleſſure.* τὸ τραῦμα, ατος. *Plaie.* ἡ πληγὴ, ῆς. *Triſteſſe, fâcherie.* ἡ λύπη, ης.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Vulnus alicui inferre. πληγήν τινι ἐπιφέρειν. || Vulnus infligere. πληγὴν ἐντρίβειν, *vel* προστρίβειν. || Periculoſum Vulnus gladio in caput injecit. κατήνεγκε τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγήν. || Vulnera facere. πληγὰς ἐργάζεσθαι. || Vulnus injicere. πληγὴν ἐμβάλλειν. || Multis Vulneribus affici. πολλοῖς τραύμασι τιτρώσκεσθαι, *vel* τραύμασι περιπεσεῖν. (V. πίπτω in Anom.) || Vulnus accipere ab aliquo. λαβεῖν τραῦμα ἀπό τινος. (Vide λαμβάνω in Anom.) || Magnum Vulnus accipere in caput. μέγα τραῦμα λαβεῖν εἰς τὴν κεφαλήν. || Gravi Vulnere affici. ἰσχυρῶς τραυματίζεσθαι. || Vulneribus conficere. τραυματίαν ποιεῖν. || Ingens Vulnus in capite habere. τραῦμα παμμέγεθες ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ. || Gravi Vulnere affectus. παγχάλεπον πληγὴν ἔχων. || Ut ſe ex Vulnere habet. ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος. || Vulnus obligare. τραῦμα ἐπιδῆσαι. || Vulnerum adhuc impreſſas cicatrices habere. τῶν τραυμάτων ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχειν. || Perſpicuas Vulnerum cicatrices habebat. τῶν τραυμάτων οὐλὰς φανερὰς εἶχεν. || Ex Vulnere interire. ἐκ τῆς πληγῆς, *vel* ἐκ τοῦ τραύματος τελευτᾶν. || Lethali Vulnere illato. καιρίας πληγῆς ἐνεχθείσης. || Mortiferum Vulnus accipere. καιρίαν πληγὴν δέχεσθαι. || Ex Vulneribus interiit. ἀπὸ τραυμάτων ἀπέθανε. || Vulnera ad cicatricem perducere. τραύματα ἄχρις ἐπουλώσεως ἄγειν. || Vulneri mederi. τὸ τραῦμα ἰᾶσθαι. || Vulnus curare. τὸ τραῦμα θεραπεύειν. || Sanare Vulnus. ἀκεῖσθαι τὸ τραῦμα.

VULPECULA, æ. Fœm. *Un petit renard.* ἡ ἀλωπεκὶς, ίδος. * τὸ ἀλωπέκιον, ίου.

VULPES, is. Fœm. *Un renard.* ἡ ἀλώπηξ, εκος. * ἡ κερδὼ, όος, οῦς.

VULPINOR, aris, ari. depon. *Uſer de fineſſe comme le renard.* ἀλωπεκίζω, F. ίσω P. ἠλωπέκικα. *Etre fin & ruſé.* πανουργέω, ῶ, F. ήσω, P. πεπανούργηκα.

VULPINUS, a, um. *De renard.* ὁ καὶ ἡ ἀλωπέκειος, καὶ τὸ ειον, ου. * ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, τὸ ες, εος, ους. || Vulpina pellis. ἡ ἀλωπεκῆ, ῆς. * ἡ κερδαλῆ, ῆς.

VULSULA, æ. Fœm. V. VOLSELLA.

VULSURA, æ. Fœm. *L'action d'arracher.* τὸ τίλμα, ατος. * ὁ τιλμὸς, οῦ.

VULSUS, a, um. part. *Arraché.* τετιλμένος, η, ον. *Tiré dehors.* σπασθεὶς, θεῖσα, θέν.

VULTICULUS, i. Maſc. *Petit viſage.* τὸ προσωπάριον, *vel* προσώπιον, ίου.

VULTUOSUS, a, um. *Qui fait des grimaces.* τὸ πρόσωπον διαστρεφόμενος, η, ον. *Accompagné de grimaces.* ὁ καὶ ἡ διάστροφος, τὸ ον, ου.

VULTUR, uris, *vel* VULTURIS, is, & VULTURIUS, ii. Maſc. *Un vautour.* ὁ αἰγυπιὸς, οῦ. * ὁ γὺψ, gen. γυπός.

VULTURINUS, a, um. *De vautour.* ὁ καὶ ἡ γύπειος, καὶ τὸ ον, ου.

VULTURNUS, i. Maſc. *Un vent d'Orient, d'hyver.* ὁ εὖρος, *vel* εὐρόνοτος, ου.

VULTUS, ûs. Maſc. *Viſage, face.* τὸ πρόσωπον, ου. *Regard.* τὸ βλέμμα, ατος. || Qui, quæ, quod eſt gravi Vultu. ὁ καὶ ἡ σεμνοπρόσωπος, καὶ τὸ ον, ου.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Colore immutato Vultus perturbatur. χροιᾶς τρεπομένης, βλέμμα ταράττεται. || Vultus varios colores mutat. τὸ πρόσωπον παντοῖα χρώματα ἐναλλάττει, *vel* παντοδαπὰς χρόας μεταβάλλει. || Vultus ſemper idem in Socrate. ὅμοιον ἀεὶ τὸ Σωκράτους πρόσωπον. || Homo Vultu torvo. ὁ σκυθρωπὸς ἀνήρ. || Torvo Vultu intueri. δεινὸν ὑποβλέπειν. || Acerbo Vultu omnes intuetur. βλέμματι δριμεῖ εἰς πάντας ἀποβλέπει. || Blando Vultu alios aſpicere. εὐμενεῖ βλέμματι εἰς ἄλλους ἐφορᾶν.

VULVA, æ. Fœm. *La matrice.* ἡ μήτρα, ας. * ἡ δελφὺς, ύος.

U X

UXOR, oris. Fœm. *Femme mariée.* ἡ γαμετὴ γυνὴ, (γυναικὸς.) * ἡ παράκοιτις, ιος. || Uxorem ducere. γαμεῖν, έω. (V. Anom.) acc.

¶ PHR. ISOCR. & DEM. Uxorem ducere ſecundùm leges. γαμεῖν γυναῖκα κατὰ τοὺς νόμους. || Ducere Uxorem opulentam. γυναῖκα πλουσίαν γαμεῖν. || Conſobrinam Uxorem ducere. τὴν ἀνεψιὰν γυναῖκα λαβεῖν, *ſeu* ἄγεσθαι. || Aſſumere Uxorem. γυναῖκα παραλαμβάνειν. || Adjungere ſibi Uxorem. γυναῖκα αὐτῷ συνοικίζειν. || Habere Uxorem. γυναῖκα ἔχειν.

UXORCULA, æ. Fœm. *Petite femme mariée.* τὸ γυναικάριον, ίου.

UXORIUS, a, um. *Appartenant à des femmes mariées.* γυναικεῖος, εία, εῖον.

UXORIUS, ii. Maſc. *Qui ſe laiſſe gouverner par ſa femme.* ὁ γυναικοκρατούμενος, ου.

X E

XENIUM, ii. Neut. *Préſent qu'on faiſoit autrefois aux étrangers qui logeoient chez leurs amis.* Sæpius in plur. Xenia, orum. τὸ ξένιον, ἰϰ. * τὰ ξένια, ίων

XENIOLUM, i. Neut. *Petit préſent* τὸ σμικρὸν ξένιον.

XENODOCHIUM, ii. Neut. *Lieu puplic où l'on reçoit les paſſans ou étrangers : Hôpital pour les étrangers.* τὸ ξενοδοχεῖον, ϰ.

XERAMPELINUS, a, um. *De couleur de vigne ſéche.* ξηραμπέλινος, ίνη, ινον.

X I

XIPHIAS, æ. Maſc. *Un chien de mer, poiſſon.* ὁ ξιφίας, ἰϰ.

XIPHION, ii. Neut. *Petit couteau.* τὸ ξιφίον, ἰϰ.

X Y

XYLALOE, es. Fœm. *Bois d'aloës.* ἡ ξυλαλόη, ης.

XYLINUS, a, um. *De coton.* ξύλινος, ίνη, ινον.

XYLOBALSAMUM, i. Neut. *Du bois de baume.* τὸ ξυλοβάλσαμον, ϰ.

XYLOCINNAMOMUM, i. Neut. *Le bois du Cinnamome, ou de la canelle.* τὸ ξυλοκιννάμωμον, ϰ.

XYLON, *vel* XYLUM, i. Neut. *Un arbriſſeau où croît le coton.* τὸ ξύλον, ϰ.

XYLOTHECA, æ. Fœm. *Lieu où l'on ſerre le bois de coton : boëte à coton.* ἡ ξυλοθήκη, ης.

XYSTICUS, i. Maſc. *Athlete ou lutteur : ceux qui s'exerçoient ſous des portiques.* ὁ ξυστικὸς, ϰ.

XYSTUM, i. Neut. *Allée découverte où les lutteurs s'exerçoient, quand il faiſoit beau temps.* ἡ περιδρομὶς, ίδος.

XYSTUS, i. Maſc. *Une galerie couverte, où les lutteurs s'exerçoient pendant le mauvais temps ou l'hyver.* τὸ ξυστὸν, ϰ. * ὁ ξυστὸς, ϰ.

Z E

ZEA, æ. Fœm. *Epeautre, eſpéce de blé.* ἡ ζειὰ, ᾶς. * ἡ ζέα, ας.

ZELOTYPIA, æ. Fœm. *Jalouſie.* ἡ ζηλοτυπία, ας. V. INVIDIA.

ZELOTYPUS, a, um. *Jaloux.* ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, καὶ τὸ ον, ϰ.

ZELO, as, are, & ZELOR, aris, ari. *Avoir de la jalouſie, porter envie ou être zelé.* ζηλόω, ῶ, F. άσω, P. ἐζήλωκα. acc.

ZELOTES, is. Maſc. *Jaloux, ou zélé.* ὁ ζηλωτης, ϰ.

ZELUS, i. Maſc *Zele, émulation.* ὁ ζῆλος, ϰ.

ZEPHYRIUS, a, um. *Du Zephyre.* ὁ ζεφύριος, ία, ιον. || Zephyria ova, orum. Neut. plur. *Des œufs ſans germes.* τὰ ζεφύρια, ὠὰ, ῶν.

ZEPHYRUS, i. Maſc. *Zephyre, vent qui ſouffle du côté de l'Occident au temps de l'Equinoxe.* ὁ ζέφυρος, ου.

ZEUGITES, æ. Maſc. *Eſpece de grand roſeau.* ὁ ζευγίτης, ϰ.

ZEUS, i. Maſc. *Un Jau, poiſſon.* ὁ χαλκεὺς, έως.

Z I

ZIMPIBERI, *vel* ZINGIBERI. Neut indecl. *vel* ZINGIBER, eris. Neut. *Du Gingembre, racine de plante.* ἡ γιγγίβερις, εως. * τὸ ζιγγίβερι, εως.

ZIZANIA, æ. Fœm. & ZIZANIUM, in plur. ZIZANIA, iorum. Neut. *Zizanie, ivraie.* τὸ ζιζάνιον, ἰϰ. * τὰ ζιζάνια, ίων.

ZIZIPHA, orum. Neut. plur. *Jujube, eſpéce de pommes.* τὰ ζίζιφα, ων.

Z O

ZODIACUS, i. Maſc. *Le Zodiaque.* ὁ ζωδιακὸς, οῦ.

ZONA, æ. Fœm. *Ceinture.* ἡ ζώνη, ης. *Zone ou cercle céleſte.* ἡ ζώνη, ης. || Zonam ſolvere. ζώνην λύειν. || Zonâ cingere. ζώνη περιλαμβάνειν.

ZONARIUS, ii. Maſc. *Faiſeur de ceintures, ceinturier.* ὁ ζωνιοπλόκος, ϰ. || Zonarius ſector. *Coupeur de bourſes.* ὁ ζωνιοτόμος, *vel* βαλαντιοτόμος, ϰ.

ZONULA, æ. Fœm. *Petite ceinture.* τὸ ζώνιον, ἰϰ.

ZOOPHTHALMUS, i. Maſc. *Joubarbe, herbe.* ὁ ζωόφθαλμος, ϰ.

ZOOPHYTUM, i. Neut. *Qui participe de la plante & de l'animal.* τὸ ζωόφυτον, ϰ.

ZOPHORUS, i. Maſc. *Friſe, piéce d'architecture.* ὁ ζωοφόρος, ϰ.

ZOPISSA, æ. Fœm. *Reſine mêlée de cire, qu'on racle des navires.* ἡ ζώπισσα, ης.

ZOSTER, eris. Maſc. *Le feu ſacré, le feu ſaint Antoine, maladie.* ὁ ζωστὴρ, ῆρος.

Z Y

ZYGIA, æ. Fœm. *Une eſpéce d'érable.* ἡ ζυγία, ας.

ZYGIS, idis. Fœm. *Serpolet ſauvage.* ἡ ζυγὶς, ίδος.

ZYTHUM, i. Neut. *De la biere, ou autre ſemblable breuvage.* ὁ ζῦθος, ϰ, *vel* τὸ ζῦθος, εος. * ὁ κρίθινος οἶνος, ϰ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΤΟΥ ΘΕΑΝΔΡΟΥ ΤΕ
Καὶ Θεοτόκϰ Δόξαν.

MONITUM.

Præmonendus eſt Lector ablegatum fuiſſe indicem verborum anomalorum, quem ſi quis deſideret, adeat M. Clenardi Grammaticam, quæ thematum inveſtigationem ſatis amplam continet.

Typis JOSEPHI BARBOU.